שלחן ערוך

יורה דעה

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשס"ג

חלק שני. הלכות טריפות.

זה השלחן הטהור לפני ה'

אשר ערך האשל הגדול הגאון רשכבה"ג רבינו **יוסף קארו** זצללה"ה ר"מ בק"ק צפת ת"ו, ועליו **מפה** פרושה **הגהות וחדושי דינים** מאת האשל הגדול רשכבה"ג הגאון רבינו **משה איסרליש** זצללה"ה אב"ד דק"ק קראקא.

ועל דגליהם

באר הגולה מהרב הגאון המובהק מהר"ר **משה רבקש** זצ"ל מווילנא.

באר היטב מהרב הגאון וכו' מהר"ר **זבריה מענדל** זצ"ל אב"ד ור"מ בק"ק בעלז,

פתחי תשובה, ונחלת צבי מהרב הגאון מהר"ר **צבי הירש איזינשטאדט** זצ"ל אב"ד אושיאן,

עם הוספות החדשות מהמחבר (הכל כפי מה שנדפס כמה פעמים בווילנא).

ובחסלת ה' בזכות אבותי הקדושים, אראלים ותרשישים, תבורתי

דרכי תשובה

קובץ גדול מאסף חדושי דינים, מכמה מאות שו"ת וספרים שונים, ראשונים ואחרונים, את שלפני הבאר היטב ופתחי תשובה ואת שלאחריהם, אשר לא הובאו בדבריהם

אני שפל אנשים חדל אישים

צבי הירש שפירא אב"ד מונקאטש והגליל (בעהמ"ח ספר באר לחי רואי על התקוני זוה"ק) בלאאמ"ז הגאון הקדוש נר ישראל מהר"ר שלמה זצללה"ה זי"ע אב"ד הנ"ל יצ"ו.

מפתחות הסימנים

חלק שני — הלכות טריפות

סימן		דף
כט	שמונה מיני טריפות ושמנם, (סעיף א')	קז.
ל.	דין מכה בעצם הגלגולת, (ב' סעיפים)	קח.
לא.	דין נקיבת המוח וקרומיו, (ד' סעיפים)	קיא.
לב.	דין מכה בחוט השדרה, (ח' סעיפים)	קטו.
לג.	דין אם ניטל הלחי ומכה בוושט, (יא סעיפים)	קיט.
לד.	דין מכת הגרגרת, (י' סעיפים)	קלב.
לה.	דין טריפות הריאה ואונותיה, (י' סעיפים)	קלד:
לו.	כמה דיני טריפות בריאה, (יז סעיפים)	קמ:
לז.	דיני אבעבועות ופרכות הריאה, (ד' סעיפים)	קפו:
לח.	דיני מראות הריאה, (ח' סעיפים)	רט.
לט.	דיני בדיקות הריאה, (כ"ח סעיפים)	רכ:
מ.	דיני טריפות הלב, (י' סעיפים)	רפד:
מא.	דיני טריפות הכבד, (י' סעיפים)	רפה:
מב.	דיני טריפות המרה, (ט' סעיפים)	רעב.
מג.	דיני טריפות המחול, (ח' סעיפים)	רעו.
מד.	דיני טריפות הכליות, (י' סעיפים)	רעט:
מה.	דין אם ניטל השליא, (ב' סעיפים)	רפד.
מו	דיני טריפות בבני מעים, (ו' סעיפים)	רפה:
מז.	דין אם נמצא בני מעים יתרים, (ה' סעיפים)	רצה:
מח.	דיני טריפות בקיבה וכברים, (יב סעיפים)	רצז.
מט	דיני טריפות בקורקבן, (ה' סעיפים)	שח.
נ.	דינים כללים בנקיבת השברים, (ג' סעיפים)	שו.
נא.	דין מחט או קוץ שנמצא בבהמה, (ד' סעיפים)	שח:
נב.	דין עוף שנפל לאור ושינוי מראה בשברים, (ו' סעיפים)	שיב.
נג.	דין שבר או מכת בבהמה וכעוף, (ח' סעיפים)	שפה:
נד.	דיני טריפות בצלקותיה, (ה' סעיפים)	שכ:
נה.	דיני טריפות ברגל ובפרקיה, (יג סעיפים)	שכב:
נו.	דיני טריפות בצומת הגידים, (י' סעיפים)	שלב:
נז	דין בהמה דרוסה מחיה הדורסת, (כ"א סעיפים)	שלו:
נח.	דין בהמה נפולה, (יב סעיפים)	שנג.
נט.	בהמה שנמשמה בחייה, (ב' סעיפים)	שנח:
ס.	דין בהמה שאכלה סם המות, (ג' סעיפים)	שנו.

תקונים והוספות לדרכי תשובה הלכות טריפות, בסוף כרך זה.

כט שמונה מיני טריפות וסימנם. ובו סעיף א':

א (א) שמונה (א) (ב) מיני (ג) טריפות (ד) הן

א מיכאל ושאלת מלין מ"ג ומהמבר שם שסיים יש מיני טריפות והרמב"ם בפי' מה"ס מנה ע' טריפות כאמרו אלא שאלו מה' סם סנים יותר סלנים ושוד שאמר הגי"מ סם

פתרון תשובה

כט (א) מיני טריפות. כי בהשמטת אחי"ו פרים מעיתים ח"כ כי מ"ח ובמלגן ג' מי"ל שכבר נתחד מאכל שוף ומאלי מלא ט אחד מי"ל טריפות אלין גיך כאמרה

דרכי תשובה

סעיף א (א) שמונה מיני טריפות. ראיתי להכיר מה שנראה לטעות בדברי הש"ע בסי' זה שמלמדו שמונה מיני טריפות הן דלכאורה מה ל"מ יש בזה במה שמונה על המספר והם שמונה הא כל מ' מבואר במקומו להלן בכל פרטי דינו וכללו (וכמ"ש הש"ך מס"ק ב' עד סוף הסי') והנה לפי מש"ל ס' ל"ז (ס"ק ל' בתוספ' הב' והרהר לרישותה) דלא הי הרגל"ע אלא אם הפי רישותה הם מסוג מ' כגון שמיהם מדרים שהוא מסוג נקב אבל אם רישותה אחה מעידה שהוא מסוג חסר והרישותה הב' מעידה שהוא מסוג נקב לא הי הרגל"ע עיי"ש לכאורה יל"ל בפשטות שיש ל"מ בזה לענין הרגל"ע כלומר אבל מה מעמה לאלו הישות דס"ל להבסיר כל הרגל"ע (וכמ"ש שם ס"ק מ"ח) ובפרט לפי מ"ש שם מהברמ"ג דאפי' לדיק דלפריק כל הרגל"ע מ"מ לא הי אלא חומרת האחרונים עיי"ש בדלא אין מקום להרק כן וגם עריכין להבין למלא ל"מ כ' שמשנה הם וה"ל לומר שני המריפות הן ד"ן חל"ק נפ"ש ושוד דאם כא לתוש המספר של הסנים מדוע חיסר פרטן והל"ל ובפרטן הם שבעים מריפות (כמה"ע ס"ק ג' מהרמב"ם) ומדוע הקב רק המספר של הסנים ומלה לפעל"ד דמה"ה הביב רק המספר של הסנים שהם מהגלמ"ח משום שם בזה ל"מ נחלה לדינא לענין לאו דבל הוסף ולא דבל הגרע דהאומר שם יותר מאלו סנים ה"ה שובר על בל הגרע וכמ"ש ברמב"ם רים פ"ח מה' ממרים וס"ש ביאור הפרמ"ג בפתיחתו לחא"ח חלק א' אות ל"ו דהאומר שם מן התורה יותר מהמספר שם מהגלמ"ח בביאור פרט הענין שכתוב בתורה ה"ה שובר על בל הוסף ובל הגרע ואומר שם פחות מהמספר ממה שהגלמ"ח מבאר פרט הענין שכתוב בתורה הרי שובר על בל הגרע עיי"ש וה"ל אם אומר שם מה"ח הבעה סני (ולהמ"ד דס"ל שהבעה סני הן כמס"ל סק"ח האומר שם מבה) הרי שובר על בל הוסף ובל האומר שאין מה"ח רק שבעה סנים מהגלמ"ח (לא שמונה למ"ד שם הבעה) ושובר על בל הגרע (והרבה יש לפלפל בענין זה לענין זקן ממרא אם מבה מי"ח זקן ממרא שאומר שם סנ' ל' יותר לא שמחסר סנ' ל' כי הלא הוי עיקרו מד"ח ופירשו מד"ם ולוקח תורה ויורה ויורה ויש בזה כל הפרטים שהיבה בם"ם פ"הדין דף פ"ח ע"ב ועי' בר"ן בחידושיו לסנהדרין שם וברמב"ם פרק ד' מה' ממרים ובמשל כנ"ל שם ולין כאן מקומו ולא בהי בזה רק לעורר המעיין): (ב) מיני טריפות. עי' בשו"ת חקרי לב חלק ל' מיו"ד סי' י"ט שעמד על המחוקר במהבר השולה אם מלא טריפה אח"י בשוף לא בהמה מסרה וסקנה לנכרי ולאו בקרא כתיב ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב הלילכן שהו וס' ומטולר במכילתא שהוא לחיי ליהן כל טריפה לכלב חקא וקבה במהבא השולם על מה סומכין והאריך מובא וסיים בל"ע עיי"ש ועי' מזה במרוה חיטן מלוה ע"ב שבמה נ"ב בל"ע במה שכל שני המלות לא תחבו דם מ"ע נגי טריפה להשלך לכלב ומכ"ם הנוס' בם"ם יומא דהי מלוה להשלך ולפ"ז בשאכל טריפות שובר בלאו ועשה וכמובא בם"ם פסחים פ"ב והביא לשון הפיטן דמוסף מיום ל' דשבועות שמשב זה לעבה עיי"ש ועי' בס' בנוי שם הספרדי חיו"ד בסי' זה אות נ' מה שבלבל בענין זה לומם יותר מזה הקבה בחקרי לב שם והא מבואר להיות להיפך בנתב"ל לקמן סי' קי"ז דבמחבן לו בכילה וטריפה בביתו דשובר לשבורה לנכרי ומ"ש שם בל"ד סק"ח לאמנם מלאתי בס' יבר מרדל הגר"ח אבן עזרא בשער הבי' בל' שם לדבר שבהיסוד מוני המלות דברים שלומם מלה רק דשה כמו גר אחר בשעריך וס' ובן לכלב הלילכן שהו דאיש מלה רק הוא דבוק לחמ"ל ומאי קשם תהיון לי ובשר בשדה לא לתאכלו רק לכלב השומר לאחר עיי"ש ומבואר מדברי דאין זה לחיב רק דשה ודשק לומר שנאלן קדשון כזה מעלם ממנו דברי המכילתא הנ"ל ומן הסהם הבין הוא מדברי המכילתא שאיש בדרך ליהי רק בדרך דשה לא שמלא דברי חי"ל בחקרי לב אחר שמבואר בהבין ולאלי יל"ל שם"ח סמוכ בל הפוסקים והרמ"ם דלא הבנו אותו אלא לעבה מה"ח ולא בהוא דשה ולא"ם (ואי בכמה"ג בהבנת המאר אות יח"ד). (ג) טריפות. עי' ברמב"ם פרק יח"ד מהלכות שחיטה הלכה ב' שחבב ב' מיני מריפות שאכלו

בנים

תשובה

בח' סנים הלו וע"ם בל"מ ובשפ"ד ס"ק ב' וכ' שוד ברמב"ם שם הלכה י"ב וי"ג ח"ל ולין לוסיף על המריפות אלו בלל שכל שחיטה לבהמה לא לחי' לא לעוף אין מלאו שמה חכמי חיות הראשונים והסכימו עליהם בבחי דיני ישראל אמבר שמחי' ואחי' מדע לא מדקך הרפואה שאין שיפה לחיות וכן אלו שמה ומאמרו שהם מריפה לעופ"ש שנראה בדרכי הרפואה שבדיני שמקלמן לין מחיקין ומאמבר שהחי' מהם אין לך אלא מה שמה חכמים שנאמר ע"פ התורה אבל יותר עכ"ל וכ"כ בס' החינוך סי' ע"ג ועי' בבסר שר לחולין דף ל"ח ע"ב הרמב"ם בזה עיי"ש ועי' בח"מ סי' ל"ח ס"ק ק"מ מ"ש ע"ד הבכ"ם בזה ועי' בס' דעת תורה דפתיחה ה"ש אות י"ע מ"ש ע"ד הבכ"ם והרא"ש בזה וכתב בב"י דבכל המריפות אין חלוק בין אם עשה ע"י אדם לא אל ידי חלי עי"ש

ובענין זה דאין לוסיף על המריפות כנ"ל דע שהתב"ם סי' ל"ג סק"ח כתב בדין דבע"ח שלוס יכל לחיות ע"י הארבה בהמה וגמ' בלל י"ל אלא אם חי"ל דבר אמות ודוע לבל שח"ל לבע"ח לחיות בלי אכילה ואחי' לבך אמר בו על הבלל שאמרו בהמה זה הבלל בל שאין בהמה חי' מריפה עכ"ל אולם יעיין בבפי יוסה שם שמחד בסברת זו ומרחה זה בהחי ידיו הוא עד הבכל דאמו מהוס דשפה לעות מחמת דבר אחר חסי' אבורה אלא מעתה בהמה שאכלה אם הגות האחר לא חמה בחסם שח"ל לאבורה תמרוף עי"ש

והבריס אלו הם בלל גדול וא"ע בהמה עמיס בה' מריפות המוכר זה: ועיין ש"ם חולין דף ל"ו אות ע"ש דבל המריפות שבבהמה ס"ה בשוף ועי' מ"ש בזה בס' הפלאת יראל על המסמיה חולין פרק ג' מבאה ג' אות מ"ז ועי' ביאור הגר"א סי' ל' ס"ק ל' ועי' ברמב"ם שם שב' המריפות שאמו חכמים בבהמה יש בהגבן בשוף ויחר בשוף שי מריפות ויש מריפות שאין בשוף ועי"ש בכ"מ ועי' בס' החינוך שם שב' ההבחנן בבל המריפות שהאחר שמלא בבהמה ויחי' ושוף שולה בפרקן ע"ב מיי מריפות. ול' שם בשוף יותר על בהמה ופליהם אין לוסיף ומהם אין לגרוע עכ"ל ועי' בפר"ח רים סי' ל' ובשבר המים בלא סק"ח ובהפלאה למהה על הא"ל בלא בד"ה בב"י בסי' ל"ם ובד"ה שב מלאתי. ועיין ברמב"ם פ"ג מהלכות שחיטה הלכה י"ם שמה מאין הבריאה שהם ו ועי' בערמ"ג בבחיתו להלכה שחיטה בד"ה שוד ובפחיתה לבל' מריפות בד"ה והנה הר"מ מ"ם בדברי הרמב"ם בזה והל"מ שם בין בבילה לטריפה ע"ם ועי' בתורת יקחיהאל בלא שב' שם ל"מ בין בבילה לטריפה לענין ספה עי"ש ועי' בחמת חיטן מלוה ע"ב אות ל' מ"ם שוד ל"מ בין בבילה לטריפה

עי"ש (ועיין בדברים לעיל סי' כ' ס"ק כ' וסי' כ"ה ס"ק מ"ג):

והנה בס"ם חולין דף מ"ח ע"ב ושוד בכמה חכמי שם לאחה דאין לדשות טריפות זו לא ועי' ש"ם ב"ב דף ק"ל ע"ב ברש"י בד"ה בטריפות שב' המעם שאין אחרים שוה זה לזה עיי"ש ועי' בפרי האדר סי' ל"ב סק"ב שב' בנשוב דאין לעמוד מריפות זה מה לאסור במקב כי מי עמד בסוד חי"ל לדעת נקב המחמת ומלוט מחמת דאין יודע ענין זה אלא חכמים בקבלתם מהגלמ"ח ונם בשלם חכמהם הם ידע הבין ולא אמהב עכ"ל ועי' פר"ח סי' ל"ג סק"ג ובשו"ת אבי"ע חלק ח' חיו"ד סי':

ולענין מריפות אדם עי' בתשו"ת סי' י"ח סנו' ל"ב ובב"ם שם סק"ח ל"ח שב' שם דלא ראי מריפות אדם לטריפות בהמה עיי"ש ועי' בפר"ח לקמן סי' ל"ח סק"ח ובפרמ"ג בשפ"ד שם סה"ח ובחב"ש שם סק"ח מ"ם בזה ועי' בס' מלך שלם הספרדי סי' מ"ו ובשו"ת מחם סופר חיו"ד סי' ל"ב ובשו"ת כתב סופר חיו"ד סי' כ"ב ובשו"ת אבני נזר חיו"ד סי' כ' בחלבב הבשר ובשו"ת בית שלמה חיב סי' מ"ו בחלבב הבשר: (ד) הן. דע דבחלבב בילה פ"ג הלכה ה' אחמה דיסל לבדוק המריפות בבית אבל עיי"ש ובמרגיס שם שב' דלא חיישיק שמא מהוך האבל לא יוכל לבקר היטב ועיי"ש בקרבן עדה בד"ה אמר לאחק לבר המבואר מדברי דמ"ם דשוחר לבחק המריפות

בבית

יורה דעה סעיף כט א הלכות טריפות

(ה) וסימנם (ו) ד"ן (ז) רנ"ק (ח) נפ"ש (ט) (ט) דחוסה (י) נקובה (יא) חסורה (יב) נטולה (יג) קרועה (יד) שבורה :
(ו) נפולה

פתחי תשובה

(ב) נטולה סעיף סק"ה ופי' בהשגחת מקפ שמעל פי' ל"ח (ג) דחוסה פי' שדחסה אי' וכה"ג נפי' ל"ז (ד) שבורה פי' נקובה פי' נקובה קרום של מוח נפי' שאחר זה ומורכן הוסה נפי' ל"ג ונקובה סקפה נפי' ל"ד ונקובה סריאה נפיקן ל"ז ונקובה הקורקבן נפיקן מ"ח ונקובה סלוס נפי' מ"ב ונקובה הלב נפי' מ"ג ונקובה הטפול נפי' מ"ו ונקובה קרום ודם והמסם ובית הכוסות נפיקן מ"ח ונקובה הקורקבן נפיקן מ"ט (ג) חסורה פיי בחתלת בריאה והייט חסרו שלשה נפי' ל"ה (ד) נטולה פיי מיסל לה מחתוך ונפלין נפי' ל"ג ונטולה שכבר נפיקן מ"ח ומיסל עמה הגידין נפיקן ל"ו ובכל נטולה הוא ל"ב נלוה פיי שנקרע רוב כבר הוסה לא הכרם נפי' מ"ח (ו) נפולה פיי נפולה ממקם נפי' ל"ח (ז) פסוקה . פי' פסוקה הוא שנחלק נפי' ל"ב ופסוקה הגרגרת נפי' ל"ד (ח) שבורה . פי' שנברה חד לגמרה שנפיקן ל"ד

דרכי תשובה

בבית אבל פיסו פ"ל גרוח פי"ם וגלפע"ל פשוט הוא דחוקה אם אינו רוחה אם בבית האבל כמו אור הכר שבלילה בעלמה הוא דצריך גרוח אבל בארוחה ע"כ כמו באור הכר בלילה בודאי שני וגם מלה דאין צריך להחמיר להצריך לחוקה דוקא בלילה לא בבית אבל כמ"ם לעיל סי' י"ח בארוחה דהא לא אמרינן תומלא ז בבדיקה הסריטה אבל הא ודאי דעכ"ם צריך בדיקה לאור הכר בשעת שחיטה היטב כמו בבדיקה תחן שבא"ח סי' תל"ג וכמאיר רוחה כמו לאור הכר הי"ל כלא נבדק כלל ולית דין צריך בטשם וגם מלה לפעמ"ל דמי שהוא כהה מיום ר"ל צריך לבער בדעתו אם אינו עכר ח"ו ברחת הטעות בענין הבדיקה הסריטה מהשם נקב משהו לא לגלות משהו ובפרט בענין התולעת בדבר שאסור ישות שיטי מלה של"ל קולע אל הבשרה בעמים אלו אלא יהא מחכיל סריטה לישראל מ"ו (ועי' בתשובות נגעים פ"ב מעמה ב' ובמשנה ג' וכש"ם סנהדרין דף ל"ד ע"ב דעזה מלאית כהה עיי"ש) [ועי"ל סי' ל' ס"ק ק"ג ופי' י"ל סק"ע] וכל זה הוא רק לענין שאר סריפות אבל לענין הבנאת מלאות הריאה עי' בדבריו לקמן סי' ל"ח (סק"ק ד') מ"ם בזה :

(ה) וסימנם ראיתי להזכיר מה שיש להסתפק קצת אם הרב עומד הכ' סריפות עם הגמידיו אם יכול להראות על עצמו דהנה בש"ם ניתן דף ל"ו ע"ב איתא דאסור לח"ה להראות הלכות אחיזה בעצמו ופיכ"ש אם שמא יתחכנו בגרוח עיי"ש רים סי' כ') ומסתמא דחוקא בה"ם דשייך הבשא ז הוא דאסור אבל הא' סריפות יכול להראות בעצמו כיון דלא שייך הבשא הא"ל אולם לפמ"ש המהרש"ל בחידושי אגדות אם הטעם כדי שלא יפחת פיו לשמן כדומה הראיה שאסור להראות בעצמו עיי"ש משמע דגם הלכות סריפה אסור להראות על עצמו וכן משמע בפשיטות דבשמרלה בעצמו רישותא אינה מהולה כגון אחר לא יחיר מהולה מותר לכ"ע להראות דלא שייך משום לא יפחת פיו רק בענין חולי דאחיליד אח"כ בהבע"ח וכמובן ועי' מענין זה בשו"ת הילקי שן הגיינת סי' נ"ג בהריסת. (ו) ד"ן . עי' בשערי תשובה בא"ח סי' הש"ל ס"ק י"ז שהבית מעבר הטרים שלפנימה בשמלת בעוף אחה שאלה ורישותא בלאכרים שבאבל הגוף לא בעצם מעלמות העוף הכשרה לפני ערוס בלי לבוש מבבר וא"ל להכיר מה מיהו ותיהו הבלאה והרישותא דרכם לשאול בכשים אחר שסקים בהם ובקיאים בהרבולים ושמרכם עליהם אבל אין מסכן עליהם בהראה בענין זה עיי"ש (ועי' לקמן סי' מ"ב ס"ק ל"ה מ"ם בענין נאמנות הבשים בטעימת הכבד ועי' בדברי האחרונים לעיל רים הלכות אחיזה מ"ם לענין נאמנות הבשים בענין לאסור והיתר ובדבריו שם) ועי' מזה בשו"ת שאילת שלום קמא סי' כ"ח ופ"ש :

ודע דבשו"ת הרשב"א סי' שפ"ג כ' שאין להאמין להקלבים הבקיאים שאומרים שאין זה ריאותא ושכן הוא הרגילות כי אין בדבריהם ממש עי"ש ועי' ר"ק סי' ל"ח סק"ג שכ' דלא שכתב הרשב"א שאין להאמין להם מ"מ אם רבים אומרים כמו שאמרו הקלבים י"ל דהוי ספק עי"ש לדיסו ועי' בדבריו ברים הלכות סריטה בכלל הכי רגיליתו אות ה' בתמצא הדיבור שכ' דהא ודאי דהשו"ב שלו אינם בכלל זה דאינם מעמים בדבר כיון שאין המו"מ שלהם אם הבשר ע"כ יש לסמוך על הש"ב עי"ש ועי' בנקודת הכסף סי' מ"ג על הע"ש סק"ב (ז) רנ"ק עפ"ש מ"ם בשם הפמ"ל אם אכל ומצא שהי' סריפה ועי' פרמ"ג בפתיחתו לסי' ל"ה בד"ה ועתה שהבית דברי הפמ"ל בזה שכ' דאם אכל מבהמה אלא בבדקה הריאה ומצאת סריפה ודאי צריך כשרה דלא אינם הוא כיון דמשעת המלי הוא וחז"ל הגריסו לבחוק עי"ש ומזה משמע דכ"ם אם הי' בה אינם רישותא אחר מה"ת הי' צריך בדיקה ואם ולא בדק דבודאי צריך כשרה והש"ם ועי' בשבילי דוד בפתיחה להל' בדיקת הריאה בד"ה הגה מה שהאריך בדברי הפמ"ל בזה ועי' בנתיבות המשפט בחו"מ סי' ל"ד בהשגה ס"ק ג' שכ' לאלק דבאיסור הוראה אסי' אבל בשונג צריך כשרה ומשובה לגבן על האיסורים ובאיסור ודבק בשונג מ"ל שוב כשרה עי"ש ועי' בזה

בשו"ת שרי"ל סי' ד' מ"ם בזה (ועי' בדבריו לעיל סי' מ' ס"ק ל"ח וסי' כ' ס"ק מ"ה מ"ם לענין אם אכל בלי בדיקה הראשונה ועי' לעיל סי' כ"ה סק"ב) :

ודע שכ' הרמב"ם בפרק ד' מהל' מאכלות אסורות הלכה כ' והלכה ו' דלא הסריפה לא שייך רק בבהמה וחי' ושוה הבהמים ולא בעופות עי"ש ועי' בם' מרחת חיטן שם מ"ם בזה ויש בזה ל"מ נם בזאת"ה לענין בפרה אם אכל בשר ממאה שהיא נ"ב הסריפה שאין צריך כפרה רק על איסור ממאה ומ"ל כפרה על איסור סריפה וה"ע . (ח) נפ"ש עי' בב"י וד"מ וסי' ע' ובשער הציון הפ"ד מה שפלפל מחדש לא הביב הבעה מהגלמ"ם שגם לקחה הבלית הסריפה עי"ש ועי' ס"ם דלפי האמת גם לקחה הבלית הוא בחבטון ויש ע' סני סריפות והי' הפי' לענ"ם ועי' מה שהאריך בזה בם' דברי קבלה בחדושים ליו"ד בפי' אה ועי' בחולין מרבבה מ"ם בזה וכ' דלף דגם לקחה הבלית סריפה מה"ת מ"מ מיקר ההלכה לא"מ בא לשמה מיני סריפות הלא ד"ן חא"ק עמ"ם לחוחה שהם להלומין סריפה ולא תבי בהו שהי' יב"ח ולפי' יהו ימים וחמים רבות מבח"כ בלקחה הבלית שאינה בכלל שמה מינים הלא לף דמ"מ סריפה הוא מקרא דחלת הדי מ"מ אם יאכל שיהי' יב"ח הרי הוא כהרה עי"ש בארוך ועי' ברמ"ת לקמן סי' ל"ו סעי' י"ח ובש"ך ובפ"ד ס"ק מ"ח ובדבריו שם ובפרמ"ג בכריתתו להל' סריפות בשוף הפתיחה (מ) דרוסה עבאה"ע סק"ח מ"ם דלא נאמר להיות בחורה אלא דרוסה ועי' פרמ"ג בפתיחה שכ' דלף שבאר סריפות הם רק מהגמ"ם ולא נאמרו בסיחום בחורה אפ"ה עוקין עליהם שהגמ"ם כך נאמרה דמה שנאמר בחורה סריפה לא האכלו סולל נ"ב שאר סריפות עי"ש (ועי' ברמב"ם פרק ז' מהלכות מאכלות אסורות הלכה י"ז) ועי' בם' שבילי דוד חו"ד בפתיחתו לה"ם אות ג' מ"ם בזה ועי' ס"ם שהבר שמסבר לחמה דרך כלל שמה סרוי סריפות וחז"ל כפי שלם חכמתם ורוחב בינתם הלילו פרטי הסריפות לאין ומה כפי לומדם וחכמתם עי"ש ועי' בם' כרם שלמה חו"ד בסי' זה ולקמן סי' רמ"ו מ"ם בזה וכ' שיש ל"מ גם לדין בזאת"ה דאחרים לעקן על כל הגי' סריפות דבחה לעקן הוי פסול לעדות מה"ת כמ"ש בחו"מ סי' ל"ד וכן לענין קרחת אמה בהאה"ש סוף סי' מ"ב וכמ"ם הנ"ל לעיל סי' מ"ו ס"ק י"ז ולענין מ"ם בחו"מ סי' ב' דמי שמחייב מלקות צריך לחת נ' זהובים עי"ש

(י) נקובה כל דבר הפסא בנקובה ויש חלל לא מיפסלי עד שיקבב לחלל ואם אין לכם חלל צריך נקב משהו עי"ש לקמן סי' ל"ג סק"ג וכש"ע בתמיה שם סק"ו בשם הפוס' והרשב"א והר"ן ר"פ אלו סריפות (ועי' מ"ו שם מ"ם בזה וכ' דבטחול משהו דיהי' כל שלא נשאר עובי דיער זהב ובחוט הבדרה הוא יפשלם דיהי' פסוקה ונלב לבית חלל וסי') ועי' בשפת חיים שם סק"ו מ"ם בזה (ועי' בדבריו לקמן סי' מ' סק"ח) : (יא) חסורה . עבאה"ע ועד"ק בפתיחתו לה"ם שכ' כמה כללים בחבר והיטר מהחלה בריאה בראיה ענין אמריל הכי רגיליתו ואם יש לחן מחקות שעברו לחרות הבלים ועי' מה בבה"ק שם שכיח וגם אם יש לחן מחרות שעברו לחרות הבלים ועי' מה בבה"ק שם ואפ"ה יתבאר בדבריו בתקשוטים לדיסם (יב) נטולה עפ"ד סק"ה מ"ם דנלוה היא בכלל נטולה והנה בהכל"מ ועי' בש"ח מקום שמעל סי' כ"ח מה שהפליא ע"ד הש"ך בזה מ"ם ועי' בחחזיק ברכה לקמן סי' ל"ם אות ד' מה שתרגן קפית הקום שמעל בזה עי"ש (יג) קרועה . פ"ל סי' ס"ע שכ' דקרע מנגו כדא אפי' הוא מ' תשב כמת עי"ש ועי' בהמב"ם פ"ג מה' שחיטה הלכה י"ש דה"ה בבהמה ושף הי' בגילה מחיים עי"ש (אבל אין זה בכלל קרועה ושבוח) . (יד) שבורה עבאה"ע ופה"ם לענין ספק בריאות ועי' הוס' יבמות דף ל"ו דכל ספק שקל בסריפות שיהי' דבהמה מבחקה בחקה הוכר הוא ומשקיע לה מחקהה אמי' בספק שמעל מחיים עי"ש ועי' בפר"ח וחב"ם דס"ל זה מה שפלפלו בענין זה ועי' בזה שהאריך

בזה

ל דין מכה בעצם הגלגלת ובו כ׳ סעיפים:

א (א) "בהמה או חיה (פ״) (ב) שנתרוצץ (ג) רוב עצם (ד) גולגלתה (ה) יבין

א משנה דנ״ג שלא וכו׳ חולין נ״ב ב גמ׳ דל׳ דמיה שם ולא מסמיה ולמשמה מסכמה

באר היטב

והגיסה הגלגלת שנסדקו אחר זה ומקרת אלא נסי׳ נ״ל וכל הטרפות נמלנו המחבר ז״ל וכתב הרמב״ם אין לך בהרי״ל אלא דרוסה לבד מהמירו בה ואל מסק שיתחסק בדרוסה לחסר ואמר מיני מריפות יש בהן סדיק שחרין וחמה ב״י שלא מלא שום מסק מריפה ביסה שחר ואני מחמה דלפ״ז לא יקשה מדלי נמלא דמולין דף מ״ג ע״ב ולשלא מ״ם מסק דרוסה. וה״ק וה״ם בחו׳ ובר״ל ומי׳ נמר״ה וגם ומי׳ ומי׳ נב״ה מסקקה נ״ב נוס (מהרש״ם)

פתרי תשובה

בגם כ״י מבמה מל מחמ״ם מלא מלא שם מסק מריפות שיהא מחמר ומיתמה דלקמן סוק״ל נ״ב כמב הכ״ל נוסיה דמסמ״ם מסמ״ם מסוסק דעד כוף מרבה מסיה כה כה מיה מבדנה ולא יוסר מבוים ומלר מיי מריפות בפיקוחין מחמרים ע״מ ה״ב מסיר מליט דמסק מרוסה מחמרת ולא מסמ

ל (פ) מחחזן. פי׳ מסומה מסת רנות ולא מחחזה

דרכי תשובה

מחלה על מחלה ח״ו לגמלם ומבוחר להמעיין שם ומ״כ ממילא מבחנת לפ״ו דבר״ה י״ל דלקי בברלה שהיא כמחלה על מחלה מ״ם להחמיר דמחלה ים לחמיר דמחלה מהמו יוחר מחלי רק דמ״ל לגמלם והנה לפמ״ם בחום עיהובין דף ו׳ בד״ה (בדף ה׳ ע״ב) ומסק דהיכא דים ב׳ לדדים לחיתר ממרין דלמסר לגמלם עיי״ם י״ל לכאורה דגם בל״ד ים להקל דהא ים ב׳ לדדים לחיתר שמא חי רק מחלה על מחלה ומחלה חי הרוב שלם והמיעוט מחבם לחמנם לדינא אין להקל בזה כיון שהב״ד פסק שם בם״ק מ׳ דגם מה שהסכן טמא חי מסק בטר עיי״ם חי לף דים ב׳ לדדים מחמרין דהא ים שם ב׳ לדדים הוא בטר מ׳ שמא זה יגא ראשון ומחלה שמיהם כאחד ומ״ל אע״ג שם ב׳ לדדים לחיתר אין להקל אמנם בלא זה ברלה שם לחמיר לף בברלה שהיא מחלה על מחלה בעמין זה דהנה הרמב״ם פרק ז׳ מהל׳ קרבן פסח הלכה ב׳ פסק דמחלה על מחלה חי כרוב ועיי״ם בפרק יו״ד מה׳ טומאה אולין הלכה י״ב (ועי׳ בחום׳ יו״ם פרק ה׳ דבכורות מסכה ז׳) והנה לף שהחום׳ כתבו בחולין דף כ״ט ע״ב בד״ה דכ״ע דבדבר התלוי בחוות לא הי מחלה על מחלה כרוב עיי״ם י״ל דכל זה לחומרא אבל היכא דהוי לחומרא לומר דהוי כרוב שפיר ים להחמיר דהוי כרוב מה״ט כע״ל ס׳ כ״ל בענין רוב הסי׳ ומרוסה דמחלה על מחלה לא הי כרוב (ועי׳ בדבריס לעיל ס׳ כ״ל ס״ק י״ז וס׳ כ״ג ס״ק כ׳) ולריך להות כחום בהכבר רוב הסי׳ דוקא ובפרס דיל דמסס אין ראיה דשם אחי קרא ע״ו וכמ״ם הרמב״ם בחחמיו לחולין שם ובר״ש שם ובטו״ר סי׳ כ״ל סק״ב (ועי׳ בם׳ בגד לגנם אות ס״ג וכם׳ מה הוא לשלם מעורבת אות מ׳ בד״ה מחלה וכם׳ אמרי חד על חולין דף כ״ה ע״ב בסוגיא דמחלה על מחלה כרוב בטריסות) (ד) גולגלתה עי׳ בא״ה כלל נ״ד סוף סי׳ ל׳ שכ׳ דגלגלת הוא עצם הרוב שברלם שנו מוכח המוח עיי״ם והביאו הכמה״ג בהגהות הטור רים סי׳ זה (וכם׳ לחמ לדק החדם בביאורו לפ״ע ס״ק ג׳) ומהב״ם בחממת ס״ק מ׳ שלחד שהביא דעת הפסקים בזה כ׳ ומדברי מלם מרלה לדינא דאין נקרא גלגלה כ״ל מה שכתבד המוח עיי״ם ועי׳ ביד אברהם שבגליון שכ׳ דלמחה מן הסדים שהחחל כבר לפשם ומן אבל הדעת סקורין שלעפ״ן והוא עד הסדים מחמם שם מהאולין הלחים הגלוחים בחקים הוא אין סריפה בחבסה כלל אחי׳ לרמב״ם שאסר בטל לה הגלוחה היה מלו לו חבו מסל״ל בחבסה עיי״ם: (ה) בין ברוב גבהה עבלה״ם ס״ק ב׳ ועי׳ בכמה״ג בהגהה כ״י אות ב׳ מ״ם בזה ועי׳ בם׳ לחמ לדק החדם בביאורו לעומ״ע שברים ס׳ זה מה שלבאל בענין זה והבה״ם שם סדרים דאין להחמיר בחבסר בחבלון הגלם ומחבר כ״ל שלא בחקים הגוהה שהא חבעיים ולחעלה בחוך עד אחמא גלגלה לחמלה וס׳ וגם שיהיה חקים הבחרה קבן שיהיה עכ״פ חשים עד לחה חלק הגלגלה המסבה בשר לבד והוא ערך חי גלגלה אלא חעלה לחקרים וס׳ ואם המשך בחחרי הגלגלה חן הבחרה ולחעבה ערך שיהיה חשים חן כל נוהבה שלפני ושל אחרי׳ ואם מחבר כרלעה חרוכה אם חקפת רוב רחבה הגלגלה עד המוח לא לאחרך הגלגלה חלפני לחעלה חבעיים עד מעם יוחר מחמלא גלגלה לחעלה חריפה ומכ״ם בגחחק עכ״ל ומסם״ד ס״ק מ׳ מה ועי׳ בחבורת שמואל על הלבם סק״ה מה שהאריך בזה (ועי׳ בב״ח בח״ו סק״ב) ועי׳ מהה״ב בדיני שחחי חריכות כלל מ׳ בקחמן סגיף ב׳ ובחרן סק״ב מה שהאריך בזה והעלה בזה לדינא כי הישור חקים הסיקה הוא מהחל מעבר הבחי של הגין שהוא לחר נוף הבהמה והולך הדך חין על נוהבה הרוחם עד עבר הבחי של הגין הב׳. ושישור נוהבה מהחל מחר מעלה של הגיים שהוא לחר הקרים והולך עד סוף חיבור הקרים אחרו לי מהם שהוא לחר הסוף שבחזק ומשבה שהו המקום שסוך ומגין על המוח עיי״ם. והנה בחמה יבחנן הפרסם מהגם על גלין סיי״ד (המיוחס לרגמון בעל הפ״ם) כ׳ בזה דמ״ם בדבר נוהבו לא בחזק הקיבה סיים רוב הכמות של הגוהה לא חן הסיקה אבל אם מחבם הי

ישעה

בזה בפרמ״ג בפתיחתו לה׳ מריסות וכ׳ שם ג׳ חלוקים בפסיקים אלו עיי״ם ועי׳ בם׳ דעת הורה בדלקות דעת (בפתיחה לה״ם) שאות ה׳ ולבלבה מ״ם ע״ד הפרמ״ג בזה בלוקן ועי׳ שר״ח לקבן רים סי׳ ל״ם שכ׳ ולפמ״ג דחלוק בפסק בטריפות לקולא מ״מ בפסיקה דדינא וקן בפסק מחמת חפחן ידיעה אין להקל כשים רישותא והאריך בכל פרטי הדינים ופרים חל״ל הקקבו לחאריך בפרם זה לפי שהוא יסוד גחל וסגלו לכל הטריפות לאמנן יחסרו ובכיו הבח שלא להקל בטריפות בשום אין פסק שקל ולף בהם״ם אולת הכמ דיהכמ לאיתלי לקולא אפי מכ״ל ועי׳ בהב״ם רס״ז זה מ״ם בעמין זה ועי׳ בערך הלחן אות ג׳ (ומ״ל סי׳ כ״ה ס״ק ל״ג וסי׳ י׳ סק״ה) ועי׳ פרי מגדל רים סי׳ ל״ם שכ׳ דלף דקי״ל להקל בטריפות בם״ם מ״ת המחמיר לעצמו לף בם״ם קדוש יאמר ט ומקרם עצמו בשחר ט רק שלין לחרחם לחרים עיי״ם ועי׳ בד״ק לעיל סי׳ כ״ד סק״ל ושוד בכמה חזכתי הכלכל שם ג׳ פפיקות קל אפי ולין לחם כ״כ לף לאילי דחסדי ועי״ם. בגה״ק אות ל׳ וסי׳ כ״ל אות ב׳ (ומ״ל סי׳ כ״ה סק״מ ובפי׳ כ״ג ס״ק מ״ו).

וכתב שוד בפר״ח לקבן רים סי׳ ל״ם בשם הרשב״ל הבכ״מ שהפסקים תלוים להחיר אחי׳ שלא הלכה אלי אמר לך הכהנו חכמי המקום ואסר לעבור על דבריהם עד שהיא שמשו מחמם בהולאה עיי״ם ועי׳ מה שפלפל בזה הגב״ם לקבן סי׳ ל״ם ס״ק מ״ו ועי׳ בדמ״ל בחא״מ סי׳ כ״ה סבי׳ ב׳ לענין מחבר שם בעיר להחיר ועי״ם בש״ך ס״ק ב׳ דכשים מחבר בעיר ע״מ חכם הבחיר להחמיר לא לחקל ולחא״כ מה החכם הבחיר הבחיר חכם אחר ואמר לחבר לחשיך יסל לסמוך על החכם הבחי הן להקל והן להחמיר עיי״ם ועי׳ בחה״ל סי׳ מר״ל ס״ק כ״ב בדיני מחבר עיי״ם. ועי׳ בשו״ת מהרש״ם חיו״ד סי׳ מ׳ שכ׳ דחמבר לא מיקרי אלא אם בפחות מסין קבלו עליהם ק דחעהם הי׳ לחבר ק לשולם אבל לא בשחבו ק רק בחקרים לא לסבה מה כי בלוקן זה לא נקרא מחבר עיי״ם (ומ״ל סי׳ ל׳ ס״ק ע״ג מה שכ׳ בעמיי מחבים שבדיני שו״ב).

סעיף א (א) בהמה או חיה וה״ה שף כרוכ סק״ל ותבורת שמואל סק״ל ועי׳ מקדם מעם ס״ק ל׳ ודעת הורה ס״ק ל׳.

(ב) שנתרוצץ עבלה״ם ועי׳ ח״ם וסי״ם סק״ב ותב״ם ס״ק ל׳ שם בזה כמי פירוסים דלדעת הרד״ק הי מחולין לשון רישותא וקרוב לשבירה ומיין לא בברה וי״מ שהוא לשון סדק הבירה שהוא שנפדק הגלם לשנים הייט שנעשה בו פרק ל׳ והוא לחרך מהחחלת הגלגלה עד רוב ולא חבר מהגלגלה כלל ולדעת רש״י הייט ר״ל שנחרסמו ותמעבר הגלם בשביל שהוכה הבלחת רבות בכח אבל אין בו מקב לא פרק משלם ועיי״ם בהב״ם ולף שמלד להחיר בכל הפרחים מ״מ בחסקמו מרלה דפיהו להקל בנפרק לפעמים במקום דהוי פלגתא לא הי רוב נוהבה לא רוב הקיבה והוא הם״מ מי״ם אבל בם״ם כתב דבכ״מ יש להחמיר בזה לכל הדעות עיי״ם ועי׳ בם׳ לחמ לדק החדם בביאורו לפ״ע כלל ס״ק ל׳ מה שהאריך בביאור דברי התב״ם והבי״ם ומלד דעיקר לדינא כדעת התב״ם עיי״ם ועי׳ בשו״ת מוסר״ל בסימן סי׳ ב׳ ובדעת הורה ס״ק ב׳:• (ג) רוב. כתב בפרי הולר סק״ל בד״ה ואם חיל ולענין שיעור מה נקרא רוב הוא כל שיהא מכלל מלי בכל שהוא מכ״ל והבה מדברי הפסקים מבחנו דעכ״ם בעיין שיהיה מרלה שהוא יוחר מחלי בכל שהוא אבל אם אין מיכר הלוק יוחר מחלי לף בכ״ם אין לחסור אחמם לפ״מ דקי״ל לקבן סי׳ ס״ח סק״ל לענין בטר בב׳ זכרים שיהא ב׳ ולחבירם כל׳. הסיחם הי ספק בטר מהום דלא״ל לגמלם ומחבמים עיי״ם ודרי בם״ם בטחות שם דף י״ז ע״ב מבואר הלמ״ד דש״ל שם ל״ל לגמלם ה״ה בכל דבר אע״ל רוב לא מישות הכמ הבחי

באר הגולה

בגם כ״י מבמה מל מחמ״ם מלא מלא שם מסק מריפות שיהא מחמר ומיתמה דלקמן סוק״ל נ״ב כמב הכ״ל נוסיה דמסמ״ם מסוסק דעד כוף מרבה מסיה כה כה מיה מבדנה ולא יוסר מבוים ומלר מיי מריפות בפיקוחין מחמרים ע״מ ה״ב מסיר מליט דמסק מרוסה מחמרת ולא מסמ

(ו) ברוב גבהה (ז) בין ברוב היקפה (ג) (ח) טריפה (ט) יאע"פ (י) שהקרום (ג) (יא) קיים

בסוסקים ג הרמב"ם נפ"י מכל' שחיטה

באר היטב

(ג) טריפה וכתב נפ"ז דנמור כתב בין ברוב היקפה דהייט מחמעיטה ומעלה טרוח למעה מהמעים בין ברוב גבהה דהייט ממקום שמתחל נספח והוא למעלה מהמעים וברלה פירוחו שמתחלה עתן סימן היכ מחחל מקום הטריפה ואמר מרחמעעת על גבה הרחם ומעלה דהוא למעה מהמעים לגד הארן ומאותו מקום ומעלה עד הקרנים בכל מקום שיהיה חביסה בהיקף בטינול אותו מקום אפילו ברוב מאותו טינול טריפה וחוב גבהה היינו שהחבם על בטינול ההיקף אלא דרך גבהה

דרכי תשובה

רלוטה אחת אחוכה אע"פ שעלה רוב גבהה אי רוב היקפה כשר ועי"ש בדבריו מה"ל בסעיף ב' שכתב חומה ע"ז היסוד לרחות דברי מרן הב"י ע"ש זה עי"ש ולפענ"ד כל • דבריו המוהרן מטיקרן וחלילה לפטוך ע"ז כיון דלא מצינו כן בכל הסוסקים וכמ"ש סוא בעצמו שאין כן דעת הב"י וקבה להחמיץ שזה לא מפי הס"ם הא אדבה מדברי הבריתו ס"ק ג' מצינו להיות להיפוך מדברים אלו וכן מצינו מדבריו בס"ק ז' במה שכ' שם בדברי הב"י לענין נקבים שאין בהם חכרון דדמיא לנתנרה שהוא להיות להיכוך מדברי המגה יהומכן בסעיף ב' שמדחה דברי הב"י בזה שכתב דדמיא לפסיקת הנתנרה ולית דין ערך בהם לפענ"ד ובודאי אחה הלמיד טובה שתנו ואין זה יודברי הט"ז ואין לסמוך ע"ז כלל להקל אפילו לסמוך בעלמא שאין זה תשבה כלל

(ו) ברוב גבהה עבאה"ם שם מ"ם דאם בשעת ניבהה לחוד ליכא רוב רק בלילוף מיה שמחבם גם בריקבה וכן אם בשעת היקבה לחוד ליכא רוב ס"ל בלילוף גם מה שמחבם בגבהה אסור ועי' כס' מעחה הזכה שם בקיצון סבין ה' ועסרון סק"ב שכ' דמדברי הס"ם והסוסקים משמע דמעטרכי מדקתאר ברוטו משמע מיהה רוב שיהיה עיי"ש אבל בבדי הולר סק"ל כ' להיות דאין לאסור כשם רוב עי"ל ולילוף עיי"ש וכ"כ בס' הלכה בסוקה במקור דין סק"ל דמשמעות הב"ם והסוסקים הוא דלא מלטרכי עיי"ש (וח"ם מבר"ה בשיעורכון הפכיתי ולא מלאתי) וכן מצינו מדברי הבער המים סק"ב עיי"ש וכן רחיתי בס' לחת לדע הדחם בביאורו בס"ע סק"ה שכ' דגם מדברי הבה"ם נראה דס"ל כדעת הפרי הולר להקל דלא מלטרכי ופיים שכן עיקר עיי"ש וכן מבינ לבעל"ד מלשון הרמב"ם בפ"י מהל' שחיטה הלכה ו' שכ' שמחבם רוב גובהה והרי רוב היקבה קיים אי ס.הבם רוב היקפה ורוב גובהה קיים ה"ז ס" טריפה עיי"ש ומבמע דאף כשנפחה מישוט בהיקפה אפ"ה לא מיהסר עד שם בגובהה לבד רוב וכן אף שנפסק קלה מגובהה אפ"ה לא מיהסר עד שם בהיקבה לבד רוב ולא מלטרף מישוט הגובה עם מישוט ההיקף לאסור דאל"ב אמה אמר בגמון והרי רוב היקבה והרי רוב גובהה קיים ולא נחסר גם קלת מהגובה אי קלת מן ההיקף אמה לי' עוד רוב מהריקף אי מן הגובה ה"ל ליעמרף חלי של הגובה לו חלי של ההיקף ולהמשוט של ההיקף אי של הגובה ולעירוף אלא דלא ודא דע"כ דלא מלטרפי וק"ל (ז) בין ברוב עתב"ה ס"ק ה' שכ' דאם נסדק בפיטות ע"י הבאה כלי מעט וס' ויש כדי מרוח רוב ים להחמיר אפי' אין בהם חכרון ואם מעבה ע"י חלי ים להקל עיי"ש ועי' בחקל"מ סק"ו שכתבו בל"ע דהא מדבריו ס"ק ה' משמע להיות דאין אסור בנסדק ע"י חלי אבי' בנסדק רוב ביחד וחקה בנסדק ע"י רבאה דבאיב ספי וב"ו הוא רק בבהמה אבל בעוף בנסדק בפיטות אפי' בכל שהוא שלא ע"י חלי סרפה המס"ל בשון הבי' עיי"ש ועי' בדעת תורה סק"ו מ"ש בדברי הנב"ם בזה ומהרן קשיות המק"מ בזה ועיי"ש עוד לעיל סק"ב (ועי"ל ס"ק י"ח וס"ק כ"ב) (ח) טריפה . ר"ל שפק טריפה דהוא בעיא בגמ' אי רוב גובהה לחוד אי רוב היקפה לחוד ולא אפשטא ולחומרא ועי' הב"ם סק"ל שכ' דכיון דהוי בעיא דלא אפשטא אי רוב גובהה אי רוב היקפה לכן אם טלה שפק אי הוי רוב אם יהוי שרוב א' בדאי לא אמנם והם הוא על רוב הב' הי"ל ס"ם ותוהר אבל אם הם שמא רוב שרסם מחבם לא שייך אי אחבם להחיר דהא יש גם ס"ם להחמיר דלא שייך ס"ם דלמא ליכא רוב ואח"ל שמחבם רוב א' שמא רוב הב' שלא מחבם הוא הנוקר דהא אין הספק הב' מחיר לעמרי דהא יש חסם שמא בלחמה שי רוכא מחבם עיי"ש ועי' בפר"ח סק"ב ובפרי מוהר סק"ל ובבער המים ובערך השלחן ובדעת תורה סק"ד מ"ש בלחוך בזה ועי' מק"מ סק"ו שכ' דמ"ש הבה"ם דכשהספק הוא רק על הרוב הב' יש להחיר מיירי דוקא בלחבן הספק אינו מחבחן ידועה וס"ם ועי' בדבר שאול בהשמטות לה"ל טריפה ובהגהה ד שאול שכ' דקי אם בא לפרש ג' בחשוה א' חבר ברוב גובהה וא' חבר ברוב היקפה וה"כ הי"ל הרחי

בס'

ב (יב) נפחתה (יג) וחסר (יד) ממנה (טו) כסלע (ד) (טז) טריפה (יז) יאם ניקבה נקבים (יח) שיש בהם חסרון אם בין כלם (יט) כסלע (כ) שהוא (כא) שליש מפח

ר מיפוטרת ודלא מסתבר סם דף כ"ד מפחתה הרמ"ה וכ"ש כדאמרינן סם ולא כדאמרינן הכא דלא לגרס

ר"ל מאמר"ל דלא מסתבר סם דף מ"ה מלמה ולא כדאמרינן הכא לגרס

באר היטב

(ד) טריפה. וכתב הש"ך וכי כי כסלע מלמעלה ליכ כיתר מכלע וחזרב הכלע הוא מלים מפח מין ש"ך ופר"ח ותוקפ בנכמה נחלה מלב בגריב קמה הנמרין לפי קשה.

דרכי תשובה

בס' דעת תורה ס"ק ו' ח' שכתב הדיבר בענין זה והעלה לדינא כך דנסכתה בדלמה ולא הגולן הכלע מ"ל אלכך רק דלריך בדיקה בקרום של מוח בתרלית עין ואם מתרולן הכלע יש לחתיר שלא לאכל רק בהלכך ד"ל וכ"כ"מ ובשה"ח יש לאכל גם בגלא הלכך ע"י בדיקת הקרום בדלרית עין לף כל זה הוא בנהמה אבל בעוף אין לאכל בלא הלכך בשום אופן עי"ש ועי' בדברי עוד לאכן סי' ל"ב אות י"ד מ"ש עוד מענין זה בעובדא שהמלא בעגל שקט מנכרי והיה מוכח בארץ ולא היה יכול לעמוד בדגליו כלל והלא לרנכרי ע"ז ואמר שהכהו ביום הקדש בענן על ראשו ולא שאלוהו אם נפל ע"י הכאלה והביב להתיר מכחה מעמים עי"ש

סעיף ב (יב) נפחתה. עיבב"ם שם ובדרשה דנפחתה הוא פלוגתא בין הפוסקים לא הי טריפה מחמת עלמו לא משום דסיף הקרום לנקוב עי"ש ובש"ך ס"ק ד' ופר"ח סק"מ ובפ"ד סק"ה וס"ק ז' ובש"ח סדע ביאורא קמא חיו"ד ס' ה' ועי' בס' לית חן על הש"ס ע' הבוא ובבסמת חיים סק"ד ובש"ח ספר יהוסף סי' כ"ח ובש"ח שומה"ד תרומת סי' קס"ד ובש"ח שיהל ומביב קמא חלק א' סי' ל"ח ובש"ח בית אפרים חיו"ד סי' ו' ובש"ח דעת הכמים (הנספח להם) הקרי זבח) סי' ל"מ ובס' דעת הורה ס"ק י"ד ו"ס דברי יוסף סי' ק"ב מענין זה (וע"ל ס"ק ט') • • (יג) וחסר ממנה כסלע. עבלה"מ דכי הי כסלע מלמעלה טריפה ועי' בחב"ם סק"ד ובפרי חולר סק"ד ועי' ריבחה הכסף על דברי הש"ך סק"ה עי"ש ועי' בבפ"ד סק"ג וסק"ה וביבחות יעקב בפיה"ק סק"ב (ועי' בפר"ח ס"ק ו') ועי' בס' לאמר לחק ריחוק סק"ז שביחד על המחקר על נוף הבישר הכלע שישמרו חיל בזה אם ר"ל כלע מלמעלה לא כלע שוחק עי"ש ועי' בפרי חולר סק"ב שכתב דבמינן אדבר בחלה שלא הגיע בחלה שלא הגיע לכלע עי"ש ועי' בס' דעת הורה ס"ק י"ב שעמד על המחקר בדין נפחתה ולא בדק הוקף אם הוא כשיעור כלע ובבר זמן רב ובדקן ומלאה פחות מכלע אם יש ליחם אמת היה כלע והברכה וכתב דלאחי להמחמירים לרון סי' ל"ג בחיבב ובסי' ל"ה בבריפות עלמה הבישים אמת היה כשיעור והברפא מ"מ ב"ל לכ"ע קל כפי דכל שלא מחברל שהיה מהחלה יותר ממה שהוא לכתיב אין להחזיק רשותא עי"ש.

ובס"ש הבאה"מ דבריה קבנה מבפרין לפי ערך עפ"ש מ"ש בזה ועי' הב"ש

סק"ו שבחתיר וכתב מי יודע בלחיה שר הבחל שיעבו חיל כסלע לומר דקבסה ביטה הם פחות מזה לבן לרך המורה לבים מיבו ולבו בדקדוק בישור לה לבל יכבל ואין לסמוך על הבחידה בזה עי"ש ועי' ביחלי הדם סק"ה ובמקדש מעט ס"ק י"ח ועי' בס' לאמר לחק בבלאתו לבם"ש סק"ח מ"ש בזה והעלה בריחות דאין לאלך בענין שיעור זה בין בריבה נבה לדקה רק בעוף מבפרין לפי קבט ובדלו לפי ערך ועי"ש בקיצור דיני טריפות שלו שבסוף סי' ל"ח בקיצור דיבים מסי' ל' אות ז' שכ' כן בהלבו הבחרה כסלע הוא בין בנהמה דקה ובין בנסה עי"ש ועי' בדעת הורה ס"ק י"ח מ"ש בענין זה והכריע הבחיקל בהמ"מ לסמוך על הבקלנין דנס בדקה בענין פ"ב לא הפסיד עי"ש ולענין שיש דהי הבישר כפי ערך כלע בנהמה עי' בס"ש ובחי' הרש"ה ז"ל שהעלו מהא דלקמן סי' ל"ד דאם אין בנקב רק כשיעור חוטע מי הקנה שלו בחלה אין בו כפי ערך כלע ע"ש ועי' בגה"ק שבקבן בדבריהם בפ"ד הבב"ם ס"ק ג' לאמם יעיין בדעת הורה ס"ק י"ח שכ' דבקיר בדברי הבב"ם והרש"ה בזה עי"ש • (יד) ממנה. מי בדר"ק סוף ס"ק ט"ז שכתב הבינה דנפחתה וחסר כשיעור כלע ונפחתה רק שיבי הכלע ובכלר שיר מיעוטו לגר הישה שלם יש לעיין אם ממה בזה לענין חוב שיבי דעלם הרוי כסלו ויש לעיין בזה לשיטת הבפרים דהי טריפות מלד עליו ובחנה ולזה מסתיחת הפוסקים הלא אסור רק בחכולים מעבלע"ב דוקא עי"ש (וע"ל ס"ק ע"ג) מ"ש שיד מחמו בענין זה. (טו) כסלע. עבלה"מ מ"ש שהוא פחות מרחב שלש טפח ועי' מה בס' אפריון שלמה בחלק שישורין דלוריהם סעי' לעניין

ר"ל מאמר"ל

קי"ז ס"ק קס"ג ובק"ל שם אות י"ב ועי' בס' לאמר לחק הדם שם בס"ק שלמה"ה מה שבתב הדיבר בזה עי"ש • (טז) טריפה. ר"ל אמר"ל שבל הקרומים קיימים לאמר לחק הדם שם סק"ח ועי' הב"ש סק"ח ובעדן הבלחן אות ג' שכ' דבנכתה הגלולה כבישר אסי' שהה ר"ב מדם טריפה ודלא כשם ס שכ' להחיר בהבה יב"ח עי"ש וכ"כ בבפ"ד סק"ה ובבש"ח חקרי לב חלק א' מיו"ד סי' כ' ובס' חורת זבח הבסרדי מערבה אות ג' סי' ל"ז ס"ק ז' ובזכור לאברהם הבסרדי חלק א' מיו"ד בדיני טריפות בסי' זה ובבש"ח עמק הלכה מיו"ד סי' ח' דבריקב כבישר לפי ערך סגע לא אפי' בעוף הינבה לא מהני סדרי יב"ח והמיבה בילים עי"ש ועי' בפלוגי סוף סק"ם ובפ"ד שם ועי' בס' דברי יוסף בל קג"ב מה שבלבל בזה והעלה דבריקב לדינא בדעת המקילין ובכ"מ בל שבהה יב"ח יש לבמוך אבדיקתו ואם החלון אבקרום אלם יש להבל עי"ש אבל בס' אמת חיים ס"ק ד' הבלה דבריקב לדינא דלא מהני סדרי יב"ח אפי' בחדם עי"ש ועי' בבש"ח מגדל הבן סי' ע"ד מ"ם בזה ועי' בדעת הורה ס"ק ס' מ"ם בענין זה והעלה לדינא דבסכין אם נפחתה לא מהבבה כבישר אפי' מהני יב"ח אבל אם היה ודלא כבישר אלם בין בנפחתה ובין בחבבה אפי' בהה יב"ח טריפה ועי"ש עוד בפתחיהו בה"ל אות י"ם (וע"ל סק"ל ולהלן סוף ס"ק כ"ד וס"ק מ"ד) (יז) ואם. עיע"ז סק"ב שכתב דלא מיבי בזה סדיבה בשר דאעפ"י שבבשר שבמבלה הוא שלם ויפה אם"ה לא מהני דבבבקר הלי בעלם עי"ש ובד"ק ס"ק ד' שבעלה הה"ה סדיבה דבשר ב"ב לא מהני דאין בה לקי לבבר להבלים ביבקוב כח הבלם עי"ש (ועי' לקמן ס"ק כ"ח) ועי' מק"מ סק"י מה (וע"ל ס"ק ל"ב מדין בהיבה בעלם)• (יח) שיש בהם חסרון. עבלה"מ סק"ה מ"ם מבפר"ח דאם בין נקב לנקב וכו' ועי' שפ"ד סק"ד בסיים בזה דהומרא הוי עי"ש ובחב"ם סק"ה שכ' שם להחמיר בזה אף בשיש שבאלב ב"ן הבקבים לעבבפו לחב בין נקב וכו' עי"ש (ועי' בבעבר הבים ס"ק ה') ועי' בבש"ח עדות ביהוסף (להה"ל מבעלו) סי' ל"ה מ"ם בענין זה (ועי' בדבריהם לאן סי' ל"ב וכ"ל ל"ד בבי' ג') (יט) כסלע שהוא שליש מפח הה ה"ח מ' הבירמי שבבאה"ם מעה במ"ם בסק"ה ח"ל ופי' הש"ך דבריך לחיות יותר מכלע דאם לא הי שיש מפח עי"ש בע"ל והא מעיה בחל דהא בש"ך כתב בריבוך דאסר הפי' בפחות מכלע מפח דחחב הכלע הי פחות מכלע מפח אבל מבילה לומר דאין אסור עד שיה ה יותר מכלע ע"כ ואמרתי לו בבחלי הבאה"ם בעלמו לא מעה רק שהא מעיה לאה מבחיק דהא הבאה"ע כתב בעלמו מק"ם סי' ג' וח"ל ודחב כלע הוא כחות מכלע מפח עם"ך ומפר"ח עכ"ל ואל"כ מיך הוא חוזר וכיבל הדברים ומהבבן כלו ממה שבדיין לא יבבה לחת הדין ממ"ם קודם לחיבוך ובע"כ שבדברי הבאה"ם הלחמוים הוא מעות הבעיתין וה"ב (כ) שהוא שליש מפח. ע"ל סי' מ"ח אות ד' ועי' בקונטרס בלוס בכמבה בל מעלה (מהבה"ל ח' לאי' ז"ל מגרידין) סי' ט' מה בדלריך בענין זה (כא) שליש מפח. עבו"ם דבפח הוא ד' אבבעות אמולים ול"ב שיש מפח הוא אבבע ובלים אבבע הבלבע הוא כפי מ"ם הרמב"ם בפ"ט מהל' פ"ח ה"ט שהוא בלריך ב' אבבעות בריחות וחחב ז' אבריות ביומים בחחק עכ"ל ול"ב ביבשות יעקב בפה"ק ותו' בעל"ח סי' יה"ה בבי' ה' במ"ל ובבע"ח שם ובבש"ח בית אפרים הבפחה לבם' רמ"ש סי' יה"ז

והנה כדי לידע ב עור זה ע"ם המחות שבמדינתנו שמהיבתו על הבבטוב ולאחר הבה הלמודיים הוא בת ל"ח לעבע"ר מעבע"ר יוצא לפ שבל מפח הוא מחיק הבעה לעבע"ר מעבע"ר ובבעה מל"י מעבע"ר בבקבוב ובלבב הלבודיים מחיק בל לעבע"ר מעבע"ר ואבבעה מל"י מעבע"ר [הבינו לפי המבואר ברמב"ם פרק י"ז מיבל' בבה רלבה ל"ו בבל המה הוא שבה מפחים ובל מפח הוא ד' הבבעה עי"ש] ולפ"ז לא ובחב הבישר שלם מפח הוא שלבה לעבע"ר מעבע"ר עם שלבה מל"י מעבע"ר ולפ"ה בם בים דבה שלמה הבלבודיים מחיק ל"ד

לעבע"ר

(ב) אלא (לא) כל שהוא

(ה) (א) (כב) טריפה: תנ״ה (כג) אבל פחות מזה (כד) יש (כה) להסיר אחיו נמצן הזה (כו) דלא חיישינן (כז) נבסמה נקבה קרום של מוח (כך משמע בטור ובש״ע) (כח) ובעוף הטמא (כט) בגן אחוא (וכר מוחא) (רשב״ם) (ל) אפילו לא ניקב העצם טריפה

פתחי תשובה

ל (א) טריפה. פסק״מ ס״ק ובנקבים שאין בהם חסרון ס׳ ועי׳ בהגמ״ל שכתב שגם דעת הטור בסב״ד דמשיר כזה תלוה שלדיעה נלאה לו להחמיר כדעת הש״ך ס״ק (ב) אלא. ס״ק טריפה. עבה״מ לענין אחוזת שמתלה נקב בעצם נוגעותם בחוזדה ועי׳ בחשו״ת שב״ש מ״ב מי׳ ס״ה שדעתו כדעת המקילין וכעיין כן בשם חתו הגאון מהר״ם זלל וכל דבריו וכדיו הגדולים הוכו להחיר ולא כמ״ש בתשובת חיטן נ״ש שיש ליחסר לבתחלה שלא נקבת אחוזות כאלו דבריו מוחלת ירחיב ע״ש ומי׳ בחשובת ט״ב חלק י״ד מי׳ ס׳ שהעבה נ״ב להסיר אם הנקב סיה קטן שאין נכפף ט מלד חסרון גנגולם אין להחיר רק בהפ״ת ס״ש ועי׳ בחשו׳ פרי מגדים מי׳ ס״ה שכתב דמקבל מרבותיו דנקב רק שאין נכנס ט רק מעט שהעבה של אדם אין נכפף שלא דוחלה אין ט כפי ערך מישול שלא נגבהה

דרכי

עגמ״ש מעטע״ר וחלי מחלה שכל שפת מחזיק הבשר לעגמ״ש מעטע״ר ובבעה וחלי חיל״ש מעטע״ר וכל אלבע תלוחיית מחזיק שני לע מ״ש מעטע״ר ולרבעה וחלי מ״ש מעטע״ר לחוש לפמ״ש שם בשם הרא״ם שכל אמה של תורה היא כלי לאכילל וחוא״ל הוסיפו עליה עד חלי אמה׳ל ס״ה אלשה ובשים לעגמ״ש מעטע״ר ומשוה מיל״ תעטע״ר לא ולישב ומלאה שהשפת הוא עשרה לעגמ״ש מעטע״ר ומחשה מיל״ מעטע״ר ולישר שלים שפת הוא שלשה לעגמ״ש מעטע״ר ומחשה מיל״ מעטע״ר בקרוב מאד לחתם לדעת עדיין ל״ע עפ״ר הם׳ לפרין שלמה בקונטרס שיטורין דאריתה סני׳ ח׳ שבבאחי שם בחה שהתפלה על הא״ם ביה שבגדול הישור עד ל״ל משם שמדד בלאבע דאדם בעל חברים בדחוקה על הדף בכח הלא קיי״ל בש״ל לשמר רק באדם ביטני ובלי דחוקה עיי״ש ובאחר מדהני כמה פעמים עפמ״ש הרב לפרין שלמה הל״ל מלאיו הישור לאבע לגדול שהוא רק ג׳ רבע לא״ל וכן ראיתי בם׳ מסגרת הבלין הספרדי ס׳ ל״ג שאליר הישור לאבע לגדול ולאיתי ג״כ שהוא רק כישור ג׳ רבע לא״ל כלאבר ירחה הרעיון שם ולפ״ז הוי הפחה כישור ג׳ לא״ל וכישור הבשר ובשים מיל״ מעטע״ר ופסום לפע״ל דמי שלון דעתו יפה ויחשוב חשבונות לון ולהבריע לון ל״ ולהקל בסבק לאסר דאריתה ודם ל״ לחמיר בזה לשבר כישור הקנון מכל הישורים הל״ל וכזולא בזה כ׳ להלן (ברים ס׳ ל״ח ס״ק כ״) ועי׳ שד בדברים לקמן (סי׳ ל״ג ס״ק ל״ב וסי׳ ל״ה ס״ק ל״ו) (כב) טריפה. עבה״מ ובה״מ וכה״מ חיה כל׳ לענין נקבים שאין בהם חסרון לא״ם הבחה״ש שהפר״ח מכסיר בכל נוזל הוה גם בח״ל כלל ס״ל שעי׳ ל׳ כ׳ וכן בשם הכר״ח להסיר לרש שהעיון בפר״ח סק״ה ירחה שהפר״ח לא חולק רק לנקבים שאין בהם חסרון אבל בהם חסרון אבל בים בהם חסרון כתב בעלמו ברים הם״ק מלעורף עיי״ש וכבר עמד ע״ז בדרך החיים עיי״ש (ועפש״ך ס״ק ד׳) ועי׳ ביד אברהם בבגליון הו״ד מ״ש בזה ובתב״ש סק״ה שהעלה שם להבחין אם עשו ע״ל הבלה מלמרכין נרוכה אחה נרלה שמשו ע״ל חולי ים להקל עיי״ש ועי׳ בשער רחים סק״ה בד״ה וכ׳ וכדבריו הזהב ס״ק ב׳ ועי׳ בדעת תורה ס״ק י׳ מ״ש בזה והעלה לדינא כך דבנפתחה במקישות ארבה נקבים שאין בהם חסרון לא אבי׳ בלא שהחה הקרום הוא שלם כפר המשום הבורם של הקרון לא מיטרפא והבינא רחיה לזה יחלקתן סי׳ ש״ש עיי״ש (וע״ל בסי׳ שחה״ז בבחה״ש ס״ק ה׳ מ״ש מהבמה״ג ובדבריו בם ס״ק ל״ב) ובשוב הוא דמ״מ לון להבשיר בזה חל״ב בדקו עלם הבלות שחחה הקרון ביתוך ג״ל אבל לאחר ג״ל לא מהני בדיקה הדחיקה במל הברית (וכתב״ל ס״ק מ״ח) (כח) ובעוף הטמא שהב״ם ס״ק ח׳ דבשוב הוא דלקה נקב שאין בו חסרון מעריף בשוב הקרום עיי״ש ועבד״ק סק״ד ובמק״מ ס״ק י״ד שב׳ בשוב הקרום כשניקב בחסרו דיש לענין בהומה הן מבשר ושור והן מעגלם כמו בשוב הבשר שם בנקב ודלא בשישור הקרום עיי״ש (וע״ל ס״ק י״ז ולהלן ס״ק ל״ב) (כט) בגן אחוא הנה בכל רבוסקים ריטלר בכסוות דלאוחות דיקן עוף הקרום הנה ובמ״ש בתב״ש ס״ק ח׳ אך בכליה ס״ק ה׳ העיל ספק בזה עיי״ש אולם עיין במ״ל ס״ק ב׳ שכתב דאין לנרף זחה לבבן דשמא מוחות דיקן לא שוף הקרום הם ודלא עוף הקרום הוה עיי״ש ועי׳ בשערי דעה ס״ק ח׳ בד״ה ושוד כתב ס״ש בזה בתריטות ועי׳ ד״ק סק״ה ובמק״מ ס״ק ט״ו דלפעמים יש לנרף דברי הט״ו הזכר לפמן ולהקל עיי״ש (ל) אפי׳ לא ניקב העצם אלא ב״ש עד״ק סק״ד וס״ק ה׳ ובמקרים מעט ס״ק ד׳ שב׳ רבל הנגועות שוה לענין זה שהנקב כטל כי דנם עד הטוין יש לה דין עלם הנגועה וכן בנגועות בשוך לענין יש קדיה קנוה ה״ל קדיה הגחלה ונם שם יש כוח וקרומים ויש שם דין נגועה כי נגועות מסמע שהוא עד חוליות הבדה ועד החליה חמור לענין זה וב״ל נם שם יש לו דין נקב בעלם שסביב הטוח עיי״ש (לא) כל שהוא.

באר היטב

סר״ח בשם רבינו יחיאל (שם) (ה) טריפה. וסי׳ הש״ך לדרך לאחת יותר מסלב דמלבם לא הי שלים שפת ס״ם שחבינא דלאים לדבריו ובאלין דין נקב לנקב כמלא נקב הבלם שבינים מדין נקב ובנקבים שאין בהם חסרון משפטן הש״ך לא מנמרסין לחזה

תשובה

שם שהבסים עמו לחיבא בזה עיי״ש וכ״כ בתרע״ח ובשוחות יעקב בפה״ן סק״ה ובהלבה פסוקה במקור דין סק״ב ועי׳ במהז״ב בדיני טריפות כלל ח׳ בבאברן סק״ה וקיקין ס״ק ג׳ ועי׳ בם׳ לחת בחחם ס״ק י״ב (וע״ל ס״ק מ׳) ובשוב הוא לענ״ל שלרך לעיין היבב גם אם הן בהקרום שום שיטי מרלה דאם יש שיטי מרלה יש לאסר ובח״ם בד״ק לקמן בסי׳ שאח״ז סק״ח בשאבר שם ובמק״מ שם סוף ס״ק ד׳ (ועי׳ בדבריו בסי׳ שאח״ז ס״ק ט״ו)

ועיין שוד במק״מ שם ס״ק י״ב שכ׳ דאפי׳ לא רלה נקב ממם בהעלם לגלה דלה לחה רישוחה שחורה על נקב שבעלם לריך לכחות הנגועות ואם רלה שבסים הוא בלם שוב לון לריך לעיין בקרום עיי״ש ועי׳ שוד במק״מ שם שבבב דהם טדע שהבקב שבגלות הבמה מעבה ע״י דבר דק כמסיל ומיע הלי בכלונת הבוקים הבחדומים דלהבא״ח כל שרוחן שלא מיקב בשר ולהבב״ש ולהבב״ד יש לאסור דלף בבמה לון לא בקלון בזה בבדיקה הקרום ואם נקבע קרום הבלון ולא עייב בו שוב לא מהני לב״ע לבדוק בקרום בחבון עיי״ש ועי׳ בדברי להגן (סוף ס״ק מ״ב) מ״ש שוד מזה ובשוב הוא חדברי כל בחחדומים דבדעבד אם לא בדק הקרום בבסרה עב״כ בשבה י״ב חודש כיון בשוף היבשה (דלקמן ס״ק מ״ד) כיון דלא הוי עריפה רק מספק ועי׳ בבלבן נבוה סוף ס״ק י״ח ובזטר לאברהם בספרדי חלק ח׳ בי״ד ערך ערף דה״ם אם מתבברה ויבוה אחר דמיתילד בה הרישוחה דמהני ובסירה דעריבה אוכה יולדת כדלקמן סי׳ ל״ו עיי״ש (כה) להבשיר. ולאה לפעל״ד דאם נכחת הנגועות דבבמה וב׳ אוחרים שלא מיקב הקרום וב׳ אוחרים שמיקב הקרום שם לאסור ובמ״ש הפרע״ב בפחיחה לה״ש (בד״ה והיו דהא) בשם הגו׳ הרבבד״ם בבטלות שיש בה חיים עבוחים וב׳ אוחרים שבגיע לחרון וב׳ אוחרים שלא הגיע שם לאסור בדאי בלון לוחר אוקר אחקה כיון דבריה זו ולאה מהבוב עיי״ש וה״ה הבא וה״פ (כו) דל״א הרישנון וכו׳ עי׳ בבמה״ב בהבחות ב״ אות י״ב מ״ש בבאור דברי הרמ״א בזה (כז) בבהבמה עי׳ ביד אברהם בבגליון סוף ס׳ זה שהעלה הבשוב הוא דאפי׳ נעקבו הקרום מן השוחה ובעבה נוחא דחבן אם עלם הראם שחחה הקרום הוא שלם בבר המשום הבורם של הקרון לא מיטרפא והבינא רחיה לזה יחלקתן סי׳ ש״ש עיי״ש (וע״ל בסי׳ שחח״ז בבחה״ש ס״ק ה׳ מ״ש מהבמה״ג ובדבריו בם ס״ק ל״ב) ובשוב הוא דמ״מ לון להבשיר בזה חל״ב בדקו עלם הבלות שחחה הקרון ביתוך ג״ל אבל לאחר ג״ל לא מהני בדיקה הדחיקה במל הברית (וכתב״ל ס״ק מ״ח) (כח) ובעוף הטמא שהב״ם ס״ק ח׳ דבשוב הוא דלקה נקב שאין בו חסרון מעריף בשוב הקרום עיי״ש ועבד״ק סק״ד ובמק״מ ס״ק י״ד שב׳ בשוב הקרום בבניקב בחסרו דיש לענין בהומה הן מבשר ושור והן מעגלם כמו בשוב הבשר שם בנקב ודלא בשישור הקרום עיי״ש (וע״ל ס״ק י״ז ולהלן ס״ק ל״ב) (כט) בגן אחוא הנה בכל רבוסקים ריטלר בכסוות דלאוחות דיקן עוף הקרום הנה ובמ״ש בתב״ש ס״ק ח׳ אך בכליה ס״ק ה׳ העיל ספק בזה עיי״ש אולם עיין במ״ל ס״ק ב׳ שכתב דאין לנרף זחה לבבן דשמא מוחות דיקן לא שוף הקרום הם ודלא עוף הקרום הוה עיי״ש ועי׳ בשערי דעה ס״ק ח׳ בד״ה ושוד כתב ס״ש בזה בתריטות ועי׳ ד״ק סק״ה ובמק״מ ס״ק ט״ו דלפעמים יש לנרף דברי הט״ו הזכר לפמן ולהקל עיי״ש (ל) אפי׳ לא ניקב העצם אלא ב״ש עד״ק סק״ד וס״ק ה׳ ובמקרים מעט ס״ק ד׳ שב׳ רבל הנגועות שוה לענין זה שהנקב כטל כי דנם עד הטוין יש לה דין עלם הנגועה וכן בנגועות בשוך לענין יש קדיה קנוה ה״ל קדיה הגחלה ונם שם יש כוח וקרומים ויש שם דין נגועה כי נגועות מסמע שהוא עד חוליות הבדה ועד החליה חמור לענין זה וב״ל נם שם יש לו דין נקב בעלם שסביב הטוח עיי״ש (לא) כל שהוא.

(ו) טריפה ועוף היבשה שנשברה חולדה

באר היטב

סמ"ג גרירה. וסר"ח מכשיר בכל גווני ע"ש (ו) מריסה וכשעשה מסרי שקרשו רק ים מיני לחוחית דלאחר שמסירין הטמא מרמיזין ברשת מרגלות נמה והשאר שלם רק שכשף לחתת ומלה כמין נמה וכלאר מהחילין לחתוך אשר מלה בגלגלות סדק התגיע עד קרום המוח והקרום קיים כשרות דהכי רבותייהו וכן יש שפה דים לכן בשהיה ותחתון יש בעצם נקבים דקים עשויים כסברה ק' רבותייהו (תשו ל"ל סי' פ"ל) וסר"ח מחמיר הרגולת שים בעצם גלגלת חמוחרת גם הטעם שעליה נטה מהאר סמת שכל הגלגלת עיין כר"ח סימן כ' דמסיק אם לא שהה יג"ח לא שלח הסיע בילים ים לגמריסם ואם לאו יש לסקל בכסא"ם ע"ש ובתשובת מר"י שלמה (ל"ח כ' בשם אחרונים לא נקבו אחי מאר כמה שנים כבר מנרף כאים וכ"כ בשמ"ח וכן מהרין כלן ובק"ק ס"ל

דרכי

עבלה"ש ופמ"ש לענין האחוזה והרגלולים שים חמוחרת וסמא גטוסן ברלמן ומשפ"ל סוף סי' זה ס"ש בזה ומי' בשו"ת בגני חי (מרכבה"ג) חו"ד סי' כ"ח (והבילו בס' קל בן לוי בחמחרת הכמה"ג בבשוף הס' הג"ל) שכ' לסקל בזה מיי"ש וכ"כ בס' שלחן נטה ס"ק י"ח לדעת עיי"ש ומי' בס' דברי קבלת בחוחמרו לה"ש ובס' חוחמי מהרש"ל לקן ובכנסי יוסה ובס' עחנות הטמס ומי' בחוחמי הרא"ה שכ' ג"כ שים לסקל בזה בכ"מ וכתב שכן הסכימו עיש כמה גחלים מיי"ש וכ"כ בשו"ת ספר יהמשע סי' כ"ח ומי' בחוזק ברכה ובעקרי הד"ש שבגילה כמה רבנים גחלי הזר שבסכמו להחיר בזה עיי"ש ומי' בשו"ת שאל ותשיב קמא הלק מ' סי' ל"ח שכ' שכן כתבו ט מחנעגלה דכמעט כל האחוזה שלוכנים שם יש להם נקב בעצם גלגלתם ומע"ז כ' חנם בחיהגו יש להחיר מעטם דהכי רבותייהו עיי"ש ומי' בש"ה לחם לחמה הרא"ש סי' ד' שכ' בכל הגלגלת בדברי הג"ל והחב"ם הג"ל והעלה הטיקר כדעת המקלין בזה לך לסחחלה לון לקולחם עיי"ש ומי' בס' בית יחק בעקדת הבית סמי' ה' ובהה"ב מות ז' שחלקה כמה חלוקי דשה שכן הלחרומם בזה ובים ח"ל ובכ"ח הגיל דלכא חלוקי דשה וחלוקי מהבים בשושה שים לסם מסופ"ם בגלגלתם לון לסיוך לסקל כ"ל לאר הענין ומי' מורה הרלה גחל ומעגל בחרה בדעהו רחבה לסכים עם המקלין וס' עיי"ש ומי' בדעת הרה מס"ק י"ח ולוקן עד סוף הס' שהרחב הרבר בזה ובסוף ס"ק כ"ג מסיק הטיקר לדעת שם לסקל בכל הקלשה וח"ל לבחוק כלל וכמי הדעת ס"ק כ"ח כ' בזה לדעת כי לשלון רעביה שים לסם טמא זקשה ברלמן לם לון העצם גבור רק שבגלגלת זקפית דחבן כסלם לון בסם נקב יחבר מבכאר בשושה לון בסם שים לר חומרא כלל ולם גם הצעם נבוה לם הבור שע"ג הרלם דבוק לעצם כיש בבאר שושה וגם לון לם שיטי של גרוזות דם וזקבון לא טמא וכחומה יש להחיר בלי בדיקה בין בשוף הכבה ובין בלחוחת וכר לחוחת וגם לם רלה מה"כ שיקב הצעם לחי' נקב גחל מכסי מרך שבור המיקל לא הפסד לבל לם החמוחרת הלא בטיטי מכסי הרגיל לא שבור נשרר מן הצעם ולם בם לחרות לם לא ליחה לא מים וכחומה לחחיר גם בעוף דבבה בלא בדיקה הצעם ולם נקב הצעם לחי' כ"ש לון לחחיר כלל דכל הטיהר הלא מבשם הכי רבותייהו ובכה"ג לא שייך לומר כן לך לם הלא בעוף דבבה ולחבר לחלת שמבבה ע"י חלי בעיק שיבה הנקב כבשור עיי"ש ומי' בד"ק סק"ג ובמק"מ ס"ק ע"ז שכ' הבמרב בחדיבת לאו שלון מלריכין לבחוק הרגלולים בעלי חמוחרת כי סמכים על חזב שלון בהם נקב לבל לם רחלים חמוחרת גבוה ומשוה מהרגלות כל בעלי חמוחרת לריך לבחוק וכ"ז בחרגלולים לא שלר שושה הכבה לבל לחוחת ובר לחוחת שבלגלגן חמוחרת לא סמא זקשה ומסיטי"ם כיון שהחב"ם ובמה לחחזרים מבשו לם ולא מריפה ולחבר בכל לוכן וכן מרגין לקן לכן טרגין לבחוק ומי"ש בד"ק סק"ד בד"ה לחחת מ"ש לענין דבבה לם נלחב בלא בדיקה דלון הכרע לחבר בזה ומי' שד בחק"מ סוף ס"ק הג"ל שבים ח"ל ובחי הגלון ג"ל הו בני הגיר מזהרים שלא לקבה שושה עם מסיטי"ם עכ"ל ומ"ש הח"ם מחבר' פרי הבלה דמקובל מרבותיו ובקב דק שלון בכגם בו רק חם הבעבה בב לחם לון לחם דבולא לון בו בסי ערך הבשר וסי' מי' בד"ק ס"ק ד' שכ' לענין שרר גדלה הנקב בלחוח שהלא מבא ס"ש מבי ס"ש (הלא הגלון בבל ש"ח מעם שבשרים ז"ל) וכל בשבר שבר מעלע"ב בהחבון במקם הרלה בעין נקב הבריף והלא מחבר שד הבל"ב דלון הבשר שבר מעלע"ב מ"ש בבשר שבשיבב הלא ס"ש שים ליחה כל שבלא נקבים בחוך הנקב וזה מובב לחבבות הבשר ס"ש מריפה עיי"ש (ובמק"מ שם) ומי' בש"ה מלא בבברים מבילא סי' ז"ד מ"ש בזה והעלה וכבל מלי בבמבא המקשות ובמקשה שבהגו לסקל בכל גווני

פתחי תשובה

ובזה לחי טבא לבשבל בבבשות לף בבפבל לם שבא יג"ח ובשבו יג"ח לחי טבא לבשבל לף בלי בדיקה ס"ש ומי' בבי"ב מבילא חי"ל קי' י"ב וקי' י"ח וי"ל ובבשרם שבי לבחם מי' מ"ב שד מחה [ומי' בבשרם ח"ם ס"ם ל"ם בשבלה דהכי שופם דיבבה כבן מבבבלים שים נקב מחבלם בריבשם ומיכר נבשרים שבבלבן שקרין שבלבן ואחי' ביבת ל"ם קוקב יש בבקב בבשבר חבקן בבלגלת מ"ש חבבן כיון שלחי ביבל בן בחי לב בבבלגלת בבייבו לב בבבל"ה בבב בבלגלת בבבבלם בבבלגלת בבבבלם בבבלגלת בבבבלם בב

יורה דעה סעיף ל ב הלכות טריפות

(ז) (ג) בשניה (לב) בראשה (לג) או (לד) שנגפה בעץ או באבן (לה) ימנית אצבעו בצד הנקב ונעץ אצבעו שם או מכנים ידו לתוך פיה ודוחק שם אם לא בצבע המוח ולא יצא מהנקב בידוע שלא ניקב קרום של מוח וכשרה ואם יצא (לו) טריפה: סעי (לז) ומן (לח) פין נקיפין נבדקה ספרשה ונקן (לט) ים

מי דחסה מלקמן סעיף כ"ו ה פרשת דרך ושמעלו ולוי שם

לפרקי (ם) אם ניקב (מא) עגם

סגלגות

פתחי תשובה

ופ"ש דמיין וכל קבלות יפרוגל ולגלא כנ"ב כאם פ"ם] (ג) בשיטה מבכ"ם ומ"ש מרבגולת מניקב מי פי' נתשובת פ"ב בגיעת מלק ז"ד פי' י"ע נתשובה מבכמ"ח מבאלה גם ק דלקן לבוקה וחיכ"ב מה מלא שחיבו ז"ל בגיכ"ל קמת מי' מ' לא הכרעם לי מרישות מגלגולת מלד מלמה לו מנשם שפוף הקרום ליקב ואם כן אם הוא מלד מגיבו מפיפת דלא מכבי מה שחבר ומחבפא ואפי' אם הוא מנשם שפוף הקרום ליפפק נ"כ נראה דלא

באר היטב

על אוזנה מכ"ל ומאר דאמי רגיבייהו מי' שם (מהרש"ם) · (ז) בשיטה ול' בב"ר דלאיו ביל ים לאסור מנשם דחסה דים דחסה לאוכלה בשנתה. תרגולת שניקב עגם קדלות המוח ועלה עגם נגקב לו ניחבר מדק הבחר ומחזם כבראשה בכל ישראל ים להקל דאלו ניקב הקרום לא היה עגם מגדל ומחבר עד שלוש מיבר. סריק"ם

תשובה

דמי דהיה כגיפלו שבימם ים לומר דגם כלן מריפה דהי כגיפל עגם הגלגולה שלם לשיפה הרמב"ן והרשב"ל בגהה"ב הדוש דפ"ל דלא אמרו יפר כגמל עגם המחבר ל' אלא כגמל הוא לבד ממקומו הדוק ולפ"ז אם הוכר לוי דוק לעגם הב' בכל מבן הגלגולה כשיטר אלא ל"ל דשיבר אבל לפמ"ם הרמ"ל לקמן סי' י"ג סעיף ה' דבמין יבר כיגול ים להחמיר לכל הפירושים שלא בהמ"ן גרלה שם להחמיר גם כלן שלא בגפ"מ ולא"ל בכל זה (ומ"ל בסי' אחה"ר סק"ג)

(לז) ואגן אין בקיאין עבהה"ם ס"ק ז' ובעפ"ד ס"ק י' ולגיין לקי אם סוכחה בבגיי אין אם בקיפין בבדיקה ומריפה מבסק מיי"ם (לח) אין בקיאין עבה"ם סק"ז ובבפ"י סק"ח הזוקת בשוף הוא הלחריק בבסכחה חולה ולא בקיפין בבדיקה הקרום בשוף אבל בגרמה שבסכחה חולה מהי בדיקה דבכחיה בקיפין אם בבדיקה מיי"ם ומי' בגה"ק סק"ז מ"ם בזה ומי' בש"ת בית אפרים חו"ד סי' ו' מה (לט) יש להסריף אם ניקב מי' בשו"ת עיקר הלכה (מהר"ג מדמיל ז"ל) חו"ד סי' ז' שהעלה דשוף הינבה שניקב לו שבאר עגם הגלגולה שלה ע"ש עין לו אבן בשוף שלון תבם שמא מיקב הקרום ע"י הבהלה דיריש שלא מגבב בוס דבר שיגע בקרום המקל לסמוך בזה אבדיקתם לא הבפיד וכ"ז בשוף דינבה אבל בשוף המיים הוי ולא מריפה אבי' בכה"ג מיי"ם אמם בגה"ק ובמק"מ ס"ק ט"ו כ' דבכל שוף יש להחיר כבמיקב בעגם לף בדבר עב קלת כעין ואבן ואסור לגחוב דקות הקרום דיד' חיישין דפקע כ"ם ומריך בדיקה וממילא דלא מבי בדיקה מיי"ם ומי' בש"ת בית שלמה חלק ב' סי' ל"ד שבביו דבריו ומיי"ם במ"ם בזה (מ) אם ניקב עצם הגלגולה. מהב"ם סק"ג הסל"ד סק"ח ומבאר מדבריהם דכל זה לא אם ניקב ע"י קון אבל ע"י חולי אין לאסור רק בכשיטר מיי"ם ובחזהי הגרעק"א ז"ל ובגה"ק סוף סק"ח מ' ומי' בדעה הורה סק"ב ע"ו ובית הדעה שם וסיים ואם הוא ספק אם הוא ע"י קון לא ע"י חולי ע"ל סי' מ"ם סעיף ד' וכ"ז הוא בשוף דינבה אבל בשוף המיים גם ע"י חולי מריפה בכל גוני מיי"ם ומי' במק"מ ס"ק ט"ו שכ' ובשאר הוא דבכ"מ דמבהריק בעגין זה לדריך עכ"כ בד קלת הקרום ברחיה הגין דלא מדיק שוף מבכחה דבסקק דלף ע"י חולי לריך בדיקה רק' להקרום מיי"ם (ומי' בדבריו לעיל סי"ב כ"ד)

(מא) עצם הגלגולת עבהה"ם סק"ח דאם יש בגלגולת רק נשוף ובעגם הגלגולה שלם כבר ומי' בשו"ת יעקב בפרום הקבר סק"ו שכ' דלף אם מלה רק נשוף בעגם ולאחר שחתכו הנשוף כשאר בעגם שלם לף שם לחי שיבר בזה אבל"ה לא רלה לסמוך להקל הבמה הי' ניקב בהגלגולה ואחר ולא מהבר בעגם שלימה ומילא הגלגם בלוי נקב רק נשוף בכבר ולא נגע בעגם מ"מ כל שלוש ניקב הן לחם לנקבת הקרום מיי"ם ומי' גם בסי' דקי הדיים בהורה אר בסמי' זה שבביו דבריו וסיים דזה חוקת בדליכת הבם ובחבסה מיי"ם וכן נראה מדברי הרמ"ב שבביו הד' אפרים מיי"ם ומי' בס' אמת לקן הבם בפסקים ס"ק י"ל שכ' בשם יעקב בגה"ק בעל הגמיל ז"ל דמה שבעגם רק נשוף ולאחר שחתכו הנשוף הוא שלם ויפה הבהיו לן להחמיר בכל מיי"ם ומי' בס' דברי יוסף סי' קל"ב ומש"ר ס"ק ג' שכ' דלפי' דעיק שבבהה חולה בחלש ומילא הגלגם בלוי נקב רק נשוף כבר מיי"ם והבה בשאם הוים ס"ק י"ג הבין על הבמ"ג זה וכ' דמ"ם לן לבחיל בזה דם לחם כיון שם רשיחת דנשוף שמא הי' מיקב הגלגם רק אחר ונקבר ולא מיבר מהבה הנשוף מיי"ם ולפמ"ם במק"מ שם דלא מקליק בשם שום רשיחה בהגלגם רק בשבדיק הגלגם הבן ג' ימים לבלהבה דליכא לחיבם לבבריא כיון שלא הי' עדיין זמן אבל אם עברו ג"י ולא בדיק חיישין שמא מיקב ובבריא ומריפה מיי"ם יל"ל דהמרמ"ג מיירי שבדיק בהבן ג"י דלם עברו ג"י בגה בדיקה יל"ל דגם הסרמ"ג יהיה חיישין שמא הבריא ומריפה מיי"ם עוד במק"מ שכ' דכל זה חוקת בבדעיק בהלא שבאשה ובחיטי שם בגלגם הי' ע"י קון לא ע"י חולה לא הוא חיישין לאחר ג' שמא הבריא ונבריא אבל לא לא יחיישין בהלא רק שבא לפרש

רק בזמיהם שהי' בריאם חוב הלחוות ק וכמו שבלה מדברי הבב"ם אבל בזמיגו שלון חוב הלחוות כך שהי' להם מפיפ"ם לא נקב בגלגולתם ולפיכ מישוש הבימי לא הוי ע"כ אין לחבבו אפי' לספק בזמיגו מיי"ם · (לב) בראשה עבהה"ם ופה"ם מ"ם לעין אם עלה עגם בנקב וכ' ופרפ"ח סק"ח ובפ"ד סוף ס"ק ז' בד"ה כתב שכ' אם דאם הי' הפהה כבשר אלא ולא הספיק לבודקה ולחיכ' ולהחבר ונקבר יפה כבראשונה אין לבבשר ולומר דמן הסתם בבגרפלה בדלא לא הי' חסרון בבשר אלא ח"ל דחיישיק שמא הי' בבשר אלא ולא שחר ומסתם הוא מבשם שלא לא הי' ניקב הקרום עדיין ואפ"ה מריפה מבשם בסוף הקרום לנקב אחיכ בעכ"י בעדיין לא ניקב מיי"ם ומי' בשו"ת שלמה ח"ב סי' מ"ח סעוף להחלת הבשובה מ"ם בזה ומי' בד"ק סק"ה הבמק"מ סק"י שכ' לדיעת דאפי' שהב יב"ח לאחר שחר ונקבר לא מבבי ומריפה מיי"ם ומי' בשובה חיים ס"ק ד' וכם דברי יוסף על הו"ד סי' קל"ב ומי' בשובה יעקב בסי' הקלר סק"ז המבורת הדין ים לחיר מכח פ"ם מ"מ לעבבה לא רלה לסייוף להקל והחמיר כמה פעמים בבגיכר בגלגולת של בהמה שהי' שבר וחבר ונקבר והבריף מיי"ם ומי' מזה בשו"ת מגדל הבן סי' ע"ד ומי' בם' לבמ דרך הבדם בבסקים ס"ק י"ל מ"ם בזה וכ' נ"ב בשם זקיני הגה"ק מרן מהרש"ן ז"ל בעל הבמיל דלבכ"י שחר ונקבר שבר אל שבר י"י לא מבבי ומריפה מיי"ם ומי' בם' הוספת יהושלים בקיבר הרלאה לאסור שכ' הבחיבורו העלה דבסבק הם עפחבה בבבלע מיבי אם חבר ונקבר ולא ביאר פעמו ומי' בדעת הורה סק"ח שבריחב בזה והבית גם דברי הו"ר הג"ל וכ' שבבריו בסוים לדעת דבסבק אם הי' בשיער וחבר ונקבר יפה ים להקל וכ"ז הוא בבהמה אבל בשוף אין להקל וכ"מ שניקב לא שבבר עגם הראם בשוף אפי' דינבה אבל שחר ונקבר יפה מריבה מיי"ם ומד"ק סוף ס"ק ה' מ"ם לעין אם בבבר מבבם מעגם על המקב שבעגם הגלגולה לא הי' בקרום שבלה מחמה מבה וכ' שם בגשובות שבי' לפיו שהי' ממלא בהגלגולה של אחיה בלבר מן הלר שלא בהרגילות הבסיבי ובגמלע העגם הי' ניכר בקרה ש"ל שהוא ממה שהי' שם נקב רק וחבר ונקבר הגגם והבלה בהחמיר בכל עיין בזה דהא כל מה שים מקלין בבשיבי שבאוח הוא משום שבן הוא בהולה וכלן כיון שלוש בהרגיל לחות אין להקל מיי"ם ובמק"מ שם ובגה"ק אות ג' (לג) או שנגפה עהבה"ם סוף כי' זה ומיבדי הר"מ שבביו שם משמע דבבלה רישומה בהעגם שמלא ליחה לחפ"ל שלוש יודע אם הוכחה בראלה מיך בדיקה מיי"ם ומי' במק"מ ס"ק י"ג ופ"ק י"ז מ"ם בזה (ומי' בדבריו לעין סוף ס"ק מ"ב)

(לד) שנגפה ע"ל בדבריו (ס"ק י"ח) מ"ם בשם הר שאל (לה) מגיה אצבעו וכ' מי' בשו"ת יעקב בסי' שלח"ז ס"ק ח' וכס"ב סק"ל ומי' בש"ת בית שלמה חלק ב' סי' י"ד בלמעגע ההשובה (לו) טריפה מי' הוס"ב מגיה דף ל"ז בד"ה שומע בסוף הדיבור ובב"ק דף י"ח ע"ב בד"ה בטר דבסעלה בהמה בשר רלבן מריפה מבשם דבר יהר כגמל דמי מיי"ם ים לעין לפגיל אם סלה בבני עלמה הגלגולה ז לעמלה מע אם ים לאסור מעבם אבר עגם הגלגולת והבה לבי שיבם הבסקים דס"ל דחבר עגם הגלגולה לא הי' מריפה מחמה עגמו רק מחיצה הקרום כמבאר בחב"ם ומבר אחרונים (ע"ל סי"ק י"ב) י"ל דהא כבר דבא בהע מ"ם בהש' מבאה בגמין פ' פ"ח דבל אבר שלון הבריפה מחמה עגמו לא אמריק לא אמריק מיי"ם הי"ב בבשיבה דבבר הוא דבא בדלא בזה אין לחם להקרום אלם לפי דעה הבבסקים דס"ל דבפחבה וחבר בבשיבר הוי מריפה מחמה עגמו ים לעין וכן נ"ב לפי דברי הרמ"ג נקבן פי' ג' בבפ"ד סי"ק ד' שבבינ על המבאה בגמין הל"ל ובוכח מבחה מקומות דגם בבה"ל אמריק כל יהר כגמל מיי"ם ובע"ל בדבריו שם סי"ק י"ד) וא"כ יל"ל דלף הלא הי' מריפה מחמה עגמו לאסור בבשר יהר מגמל ובבה לפיה"ל פ' מ"ל בדין דמי בבדים מריפה מבשם יהר כגמל

באר הגולה

(ז) בשניה בראשה ימנית אצבעו בצד הנקב ונעץ אצבעו שם אם לא בצבע המוח ולא יצא מהנקב בידוע שלא ניקב קרום של מוח וכשרה ואם יצא טריפה: (לא) ומן בקיפין נבדקה ספרשה ונקן (לט) ים

(מא) עגם הגלגולת

(מב) סגולות (מג) נגל שהוא נשף (ד) (מד) מעיו נשף (ח) (מה) דיבשה (נשפריס דמהרש"י שער נ"ח ונת"ן התרוך כלל נ"ל) :

לא דין נקיבת המוח וקרומיו. ובו ד' סעיפים :

א (א) "המוח (ב) יש לו (ג) ב' קרומים זה על זה (ד) ניקב התחתון (א) (ה) נקב בתפילש

באר היטב

נתשוב' סימן קכ"ה ופר"ח תולק עליו (ז) דיבשה וכ' גם"ז בשם רש"ל מיהו אם יורד דם מתמת שנקרע העור ועדיין קיים כשר ואף נשף על מים ים לרבינו ר' הי"ה אם ים בגולגולת רק נשף ועדיין הגולגולת שלם כשר אף נשף על מים (אי"ה)

וכש"ך כתב דוקא נקב ים תוקע אין נהתה לעשף אבל נמחבאה אין תוקע

לתחתון לקרום ובהא אין אחו נקיאין ומיהו נפל נכרבותא כמ"ש בסוד סי' ל"ז בשם הרשב"א דבשי בדיקה אבל אחר זמן מיושיב אמת הבנית והסכים כן הב"י והכ"מ ואולי סבא לא מיושיב לעפש עדיף נזרפא כ"כ מהרה דעפש קשה הוא ו"ע ע"ב]

לא (א) נקב מפולש מריפה מי' בתשובת בית אפרים סי"ד סי' ו' שבשאל היום במקום אחד פתח גולגולת של בהמה נקבה והאמיה בריית מתוכה ולאחר שנתן הגולגולת ונלח מן עצם הגולגולת מאמה עצם חד ואיון בתוך שעורה בו"ם נגד רשות ומגת"א זה בב' נדבי הגולגולת ופפ"י הסכו הוא סריון נגד מקום הקנים בבנין ושוקנו חד ובידוע שמתחר בקרום הסתם לפנים ונם נמחה מצטו ובאחר הוצא לפני רבינו קלף קרום מיון של הסוה מן עצם הגולגולת ומגת"ת נקב ובסרף והן אח"כ בהסת בהסתום שמגת הסמין הגלה מלוי הכבה והכה יש לרצון בדוקה לבחתלה לפתוח הגולגולת ולבדוק אחר אם יש לרצון שהוא מיעוש בתלי כ אם מגת שוקנין כאלה בעצם הגולגולת אם די בשבדוק קרום רשות ש"ה אם עצם לו נאחר עת"ת נקיאין בבדיקה ג' אם מ"ל שמוטיל בדיקה מה דיש אם אחד לו ניקב הקרום קודם שבנדק והשיב לענין הספק הראשון נראה עת"ל בדיקה לבתחלה אף דהוי מיעוש ריתלי מ"מ הרי אינו מלי מלי מיעוש בקרום מיהה אם אינה מלאה מלאה בדיקה אם אינה מלאה אין בדיקה כלל אם לא הוא אחר הספק בדבר כלל ונמצא בריות ולא זמי לפרכות הראה דמלי הוא מיעוש מריפה שוב לידף מפתים לזה וכיון דאין לאחר בהתחלה אף דהוי מיעוש ריתלי מ"מ הרי אינו מלי מלי מיעוש מריפה רק מלי אינה מגת הראשונה כמו בשבירות ולענין אם אינה שבדקו ונמצא ריעותא ע אין להתחיל בזה לומר אין אחו נקיאין בבדיקה כיון שהוא מקום יזוע מטון כלפי הסוקלים ואפי' אם לא יוכל לטרוף

פתחי תשובה

מרינו מה שהחר ובריפה פ"ם (ד) מעשי בשף דיבשה [בבר"ם ועיי"ת שובה מ"ם סי' ל"ח וכ"ב תולות המבגנל אבל מבבר בגול שקיין נאמ"ן בשם פי' לאמר וקבע כבבלתו ומבר הה ולאי דמבבר אינו לוהם (אף אם סבה מיל) אך בשיבתו במקום בגולות וקבע כבבלתו עמרי ענין בדיקה בתקום עצם וקרום של מוח ומחוי מדלוקה ואין להסתמו יבי"ח אבל אם בשומנו מיל ובבחון עצם רבינולת שבו בם אם בקיאין ואם מקב פעמם אינה לתחתון בקרום ובהא אין אחו נקיאין ומיהו נפל נכרבותא כמ"ש בסוד סי' ל"ז בשם הרשב"א דבשי בדיקה אבל אחר זמן מיושיב אמת הבנית והסכים כן הב"י והכ"מ ואולי סבא לא מיושיב לעפש עדיף נזרפא כ"כ מהרה דעפש קשה הוא ו"ע ע"ב]

לא (א) נקב מפולש מריפה מי' בתשובת בית אפרים סי"ד סי' ו' שבשאל היום במקום אחד פתח גולגולת של בהמה נקבה והאמיה בריית מתוכה ולאחר שנתן הגולגולת ונלח מן עצם הגולגולת מאמה עצם חד ואיון בתוך שעורה בו"ם נגד רשות ומגת"א זה בב' נדבי הגולגולת ופפ"י הסכו הוא סריון נגד מקום הקנים בבנין ושוקנו חד ובידוע שמתחר בקרום הסתם לפנים ונם נמחה מצטו ובאחר הוצא לפני רבינולת שוקנ' ומגת"ת נקב ובסרף והן אח"כ בהסת בהסתום שמגת הסמין הגלה מלוי הכבה והכה יש לרצון בדוקה לבחתלה לפתוח הגולגולת ובבדוק אחר אם יש לרצון שהוא מיעוש בתלי כ אם מגת שוקנין כאלה בעצם הגולגולת אם די בשבדוק קרום רשות ש"ה אם עצם לו נאחר עת"ת נקיאין בבדיקה אם דיש אם אחד לו ניקב הקרום קודם שבנדק והשיב לענין הספק הראשון נראה עת"ל בדיקה לבתחלה אף דהוי מיעוש ריתלי מ"מ הרי אינו מלי מלי מיעוש בקרום מיהה אם אינה מלאה מלאה בדיקה אם אינה מלאה אין בדיקה כלל אם לא הוא אחר הספק בדבר כלל ונמצא בריות ולא זמי לפרכות הראה דמלי הוא מיעוש מריפה שוב לידף מפתים לזה וכיון דאין לאחר בהתחלה אף דהוי מיעוש ריתלי מ"מ הרי אינו מלי מלי מיעוש מריפה רק מלי אינה מגת הראשונה כמו בשבירות ולענין אם אינה שבדקו ונמצא ריעותא ע אין להתחיל בזה לומר אין אחו נקיאין בבדיקה כיון שהוא מקום יזוע מטון כלפי הסוקלים ואפי' אם לא יוכל לטרוף

דרכי תשובה

סתם וחיוש שהעצם יכול הגיע לקולא שעבה ע"י חלי ולא חיישינן בתת ניקב הקרום רק שהעצם חד ונחרפא בתוך ג"י דבעי"ם לא בבית שיבבכא במהרה כ"כ לאחר שניקב עיי"ש ועד"ק סוף ס"ק ה' ובתוסגר שבד"ק סק"ו (ועי' עוד שעטה חיים בסי' שפח"ז ס"ק ח') (מב) הגולגולת עבאה"ע ועי' בשלמן נטה ס"ק י"ח שכ' שעושים הם לוקח הרבה חיים שיעריכים שף ים עגע ברחמם אפי' בכעצם הגולגולת הוא שלם ישוש הסברי הלן אם נקיאין בבדיקה זאת בהתות הבשתקות נמגת הסמין הגלה מלוי הכבה והכה יש לרצון בדוקה לבחתלה לפתוח הגולגולת ובבדוק אחר אם יש לרצון שהוא מיעוש בתלי כ אם מגת שוקנין כאלה בעצם הגולגולת אם די בשבדוק קרום רשות ש"ה אם עצם לו נאחר עת"ת נקיאין בבדיקה אם דיש אם אחד לו ניקב הקרום קודם שבנדק והשיב לענין הספק הראשון נראה עת"ל בדיקה לבתחלה אף דהוי מיעוש ריתלי מ"מ הרי אינו מלי מלי מיעוש בקרום מיהה אם אינה מלאה מלאה בדיקה אם אינה מלאה אין בדיקה כלל אם לא הוא אחר הספק בדבר כלל ונמצא בריות ולא זמי לפרכות הראה דמלי הוא מיעוש מריפה שוב לידף מפתים לזה וכיון דאין לאחר בהתחלה אף דהוי מיעוש ריתלי מ"מ הרי אינו מלי מלי מיעוש מריפה רק מלי אינה מגת הראשונה כמו בשבירות ולענין אם אינה שבדקו ונמצא ריעותא ע אין להתחיל בזה לומר אין אחו נקיאין בבדיקה כיון שהוא מקום יזוע מטון כלפי הסוקלים ואפי' אם לא יוכל לטרוף

תשובה

יחי' ויטל בלים אלף אבה טריפה וכ' שם הפרמ"ג דמגיע הי"ב תדם חיוש ם פחתה וטוב הספק בעצם ולא אריך לשף הקרום לנקוב תוך יב"ח ולא"כ לריכן לעתת יב"ח משם ואולך ומגת שם להצריך כ"ד חדם ח"ל ד"ב חדם מיום ם.פחתה לבד מהני ולא לריך יותר עיי"ש ועי' במק"ת ס"ק י"ד ועי' בדעת תורה ס"ק מ"ו מה שכ' בזה דאם מיקב עצם ראם עוף דיבשה אם הנקב הוא עד כדי לבע כי קנה של עוף הוי פחתה מיבשיר ומריפה רק מבסק ע"כ אם בהה י"ב חודש כבר אך אם הוא יותר מכפי אם הוא בשיר הכ"ל הוי הלא טריפה דבבה"ג אינה בכי ערך בשיר אינו בבהתה ולא מהני בה י"ב חודש עיי"ש (ועי"ל ס"ק מ"ו) (מה) דיבשה עבאה"ע בסוף הסי' מ"ם מהש"ך דבמחבסה אין חיוק בין בהמה לעוף אפי' לדחן (ועי' שפ"ד סק"ז מ"ם בזה ובים ומיהו חוב גובהה לא רוב היקפה ים לעיון בי' עיי"ש ועי' מקדש מעם ס"ק ל' סכ' שלא ידע מה שם לעיון בזה דבסוגה הוא הטיה לבהתה לכל דימי וכמ"ש בהגהה אחר"י עיי"ש ועי' בדעת תורה ס"ק ל' שהבינו דברי היק"מ בזה וכ' שהמק"מ לא הבין כוונת הברמ"ג בזה דכוונתו הוא שם לעיון בשישרו אלך אם הוא כיון שלא רבגאר שישרו בכוסקוס עיי"ש) ועי' בשלת חיים ס"ק ל' וכמ' אמה לדק אחדם בפסקוס סק"ל ועי' בסו"ת שמק הלכה חו"ד סי' ח' מ"ם בזה ועי' תב"ם ס"ק ב' ובכ"ד שכ' דבחבסה רק מישוש כשר אפי' בשף הסיס אף לדיד דכיון דלא מיקב כלל ל"ל בדיקה קרום עיי"ש ועי' ביד אברהם שבגיון סיו"ד מ"ם בזה .

בעיף א (א) המוח יש לו ב' קרומים עי' בש"ע הגמא ס"ק ט"ו שכ' בשם הכוסקוס ומהם שבילי אמונה דקרום התחתון מקיף המוח גם במקום נקבי המעם וקרום העליון הוא כתוח שם עיי"ש ועי' בהפלאת למהה שכ' הנם נגד רבולין אין בו רק קרום התחתון וקרום העליון אין שם דאין שם רק הקרום שבכ. הוא הבדרה שהוא אחד עם קרום התחתון דמוח עיי"ש ועי' מק"מ סה"ל שהבינו דבריהם בזה וכ' דלפ"ז פשוט הוא הבמקומות הלו לפי' כשלא ניקב רק הקרום התחתון ובח כיון שהוא דעריפה לכ"ע כיון דליתה שם קרום העליון לבגן עיי"ש ועי' בד אברהם שבגיון סיו"ד מ"ם בענין זה (וע"ל ס"ק כ"ט) (ב) יש לו ב' קרומים העליון מחובר בעצם הגלגולת מבפנים והוא חזק ועב וקבה והתחתון הוא שבעות מיהם בחוס והוא רך ודק מהה ורואה כמוח עצמו . כמה"ג בהגהות הטור אות ג' בשם פרמ"ר ורביט יהודה ועי' בשלמן נטה ס"ק ג' (ג) ב' קרומים . הנה יש לעיון מה דיש כשם לו ג' קרומים אם יש להסריף מעשם כל יהר כמוהו (ומי' לעיל בסי' הקדם ס"ק ל"ז) וכן יש לעיון עוד בים ג' קרומים וניקב העליון ובח אם יש לומר דלף שניקב העליון מ"מ הא עכ"ע עוד כשאר ב' קרומים שנמים ע"ש ומעיין שפוט בזה (וע"ל ס' ל"ג ס"ק כ"ד) . (ד) ניקב התחתון מי' בהפלאת למהה שכ' דבשמפסק רוב היקפי הקרום התחתון לכ"ע טריפה דלא עדיף מחוט הבדרה עיי"ש ועי' במק"מ סק"מ שהביאו ודחה דברי מכמה סעמים ועיי"ש עוד שכ' דהא הלא הוא דלם נקרי חוב שמח דקרום התחתון לכ"ע טריפה עיי"ש (ה) נקב מפולש עפמ"ם מ"ם מחבר' ב"ל בשמלה עצם בחוך המוח שם

א לוקשתר דבר ומשולל וכלבנה מגמת וכגרסת הספרים שלמיב תולן דף מ"ה רבי"ף ומשמע לכרן שכ דעת המגמ"ם בפ"ר ריי"ב ב כרן שכ

(ו) טריפה אבל (ז) אם ניקב העליון לבדו כשרה: סמ"ג ומפרשין גם כן נקיב העליון נכר (נב"ג בביאור הגהות מגיהי מרדכי) אח"כ סימן קס"ו וסמ"ק ס"ל סימן ס"ח) (ח) וכתי נסוג (ט) אם נפ' (י) בתקס (ב) (יא) בספר

פתחי תשובה

דמקיבי בחיים אינם אם סתנה שתחם כי אם ג' בהמות ואיש בטלים כי טמי דקמיבי בת"ר ובמבין דמתה בסתה לא כי אפ"ת כך ג' וג' כי אפ"ת אם אמ מקרי אפ"ת אי לא כין דבל אחד בעצמו לא אלמה בני אדם אשון דאפילו בשר טולם בב"ח לאפי המרה ומיין לפקוח על טולם דמריפה לא כי אפ"ת ואין לקבל ואמנם דס"ם אפי' בהמה אחת ומיין על שתפים ואינו ראיה על אחד איש אפ"ת רק הנחת עיאה על שתפים אין לקבל כיון דלבל אחד לא כי אפ"ת ["ומיין בתשובת מ"ם מא"ם קי' מ"ם מהבאתי בפ"ם נמ"ח לקי' מ"ב מ"ל אחרים ליחם יקבו ממנו לבהמה וקבוב ודלי ממחייב לחדיפים ואם לא מדיפים ומכר מחם אמנר הוה אנים במקה ומחר אלא לאם לא נמצא בעיר אבר אחר בעבר כ"ח מבהמה א אינהר בהפ"ת אחר בהפ"ת לבל רק לבעלי נפש אמתמירים על עצמם כי אמ"ה אולם מתשובת רמ"ק הנ"ל מבואר דגם בעבת המכור לאחרים מחירין בהפ"ת ודומה לומר דמיירי בלא נמצא אבר אחר דל"ב אמיתת בלא אבר אחר אבר אחר אבר אחר

(פ) (יב) מרוכה. (ל"מ): ב (יג) הבוה עצמו (יד) שנרקב (טו) מעט (טז) ממנו (יז) או (יח) נתמעך והקרום נ"ב לאחרי כי רב לאחרון מעט הפרש

באר היטב

לא (פ) מרוכה ומסרס"ל והכ"ח אמרו לף בהסכר מרוכה וסר"ח כתב והמיקר דדבי

רס"ל סוף סק"ו שכ' דלעולם נחל דיש כהפ"מ מיי"ם ומי' בפרק"ב שם סעי' קל"ז וריל"ם ס"ק קס"ד דבכ"מ שמכר בשוסקים שלון להקל כ"ל בהפ"מ לון להקל מל"ב יש הסכר חוקא אבל אם לון הסכר אע"פ שרוא בשעת הוחק כגון שגיטר יש לכם חוק לבאר מחמת זה לון להקל אח"כ כשמכר בפי' בשוסקים להקל גם בשעה"ח וכ' שם שוד בסמי' וס"ק שמח"ו דמ"מ להסכר מועם מחבר זה ע"כ במקום שמכר להקל בהסכר קלת יש להקל בזה ואם

יר' שם גם הסכר מועם יש לנרף שיהם לחוות מחבר להפ"מ מיי"ם

ומ"ש הפת"ם בשם הגלון רעק"ל ז"ל שיר' הסכר מרוכה לכל מ' ומ' בפ"ע פ"ק ב' דבריקב ע"י חלי חוקא מיי"ם וכ"כ בהגהות הגרעק"ל ז"ל ובמק"מ פ"ק ב' דבריקב ע"י קון מריפה אפי' בבהמה לכ"מ מיי"ם ועיין בגמ"ק אות ח'

סעיף ב (יג) הבוה עצמו שנרקב מי' בש"ח בגון שלם חו"ל סי' י"ג

שבשל בשבולת שמלא בשות שברלם הבהמה שהקבה שם מהבוה

ומעבה כלבן מה דיש אם היו כמתמצמם לא כמלא מים והלרך מובא ומלה להחמיר מיי"ם בתרומות י' (יד) שנרקב עבלה"מ ומבר"ח סק"ג שמחבר אחר דברי הש"ך בזה ועי"ק פ"ק ב' שחבאר שיטת הש"ך בזה שהשעור הוא לפי מהות הדם של הבע"ח שבו הוא הרשותא בהמה ומבטרין במקום הדוב שבשדה הסמוך להלם והשיטה הוא שיחה רק הרקום שבו הרשותא ויכשף רק זה המקלה אבל ל"ל לבטר כפי אם היה לחבלה גם מעם מחבם הברת ע"ג מקום הסמוך מיי"ם שלם הפ"מ והחב"ם פ"ק ב' הביבו על הש"ך בזה והבלו לדינא דמחמצמם ומחמר לון לאיסור מבום חבדון כלל דאסר' כשחבר הרבה לון לאיסר אל"כ כשחבר ומתחוק חזבו ומ"ם המחבר וחבר מעם ממנו בת לאחוק חבר רוב דאסר מיי"ם ול"כ הבפי יוסה והבפלרת לבמה מי"ם ומי' במק"מ פ"ק ד' שכ' הדינא לון לסיוך עליהם כ"ל במקום הפ"מ אבל שלא בהפ"מ יש להחמיר כדעת הש"ך והסר"ח מיי"ם ומי' בש"ח בגון שלם חו"ל סי' י"ב מה שבלבל בדין זה בלרחיה: (טו) מעט ממנו מבאר"ע מ"ם מהש"ך דבהמחמצמם ומחמחר כשישר עד שבחוש היה מפל וסי' ומי' מה בחבורת שמלא סק"ב ומחב"ם שם דבסק לדינא הבשהמחר ומחרבר קלת אע"פ שבלו קיים בלא חבדון ואפי' מהבו ממנו מחמחר רק שלחו קלת מהבו הוא מבולה הקרום יש להחריב דלון אם בקיאים להבחין בין מישוך ומחמחם וכ"ם הומרך לא מחמחם ממנו אבל הקרום מי"ם וכ"כ הגרעק"ל בגליון בשם הב"ח מיי"ם ומי' בש"ח בגון שלם שם שבעלה ג"כ להחמיר בזה מיי"ם ולאיהי בש"ח ריב"ם שם יסוך סי' ל"ב שהמה על הוסקים המחמירים בחמצמה מהבו ומבה להקל כל שלא הגיע לשיעור מחמחם דחוב הבדרה והרחב הביאור בזה מיי"ם ומי' במקום מעם שם שבסק הבפ"מ ול"ל אם מרבך רק מהבו וחלה שבשם פרם לף זה המהבו לון הגיע בריסך לבחוב יש לשיעור הבדיקהיב דבלו המה כל הוסקים והש"ך לסמוך עליהם בהפ"מ ומרך גחל מל"ם בכה"ג מי"ם (טז) ממנו מל"ק סק"ל שכ' ובכתם בהמה שיטי מרלה לחד בלי שם ריסך ובמחמצם הד לוט רק יוחר מבפי אחר המחה יש להקל ומיי"ם בשוסבר ומי' במק"מ סוף סק"ד שכ' דאין להחיר בזה רק חוקא בהבשיטי מרלה לוט בהקרום כלל מיי"ם (ומי' לבון מ"ק כ"ו ובסי' שלפ"ו מ"ק כ"ד ובסי' שחח"ו סי"ק ו') ולפמש"ל בסי' שחח"ו (פ"ק מ"ו) מרלה דלף שם שיטי מרלה גם בהקרום לון הבם כל שלון ריסך ושם קלקל בבחה רק שיטי מרלה ול"ע: (יז) או נתמעך עבלה"מ ומחב"ם ופרי הולר וסי"ם שכ' דלם לרע שבחוקן רוב הבחה בערם אפי' לוט מבולה לקרום כלל והקרום קיים אפ"ה מריפה מיי"ם ומי' במק"מ פ"ק ד' ומיי"ם שד במק"מ בפ"ק שחח"ו שכ' מהבשחה הבב"ם סק"ב רוה חוקא בחבדון רוב הבחה מבום דכיון שבחבר רוב בן הבולה לון הבל בריא שלא ישוב שוד לבריא מחבם אבל אם לא בחבדון רק שבחם מבבמים אפי' ממם רוב הבחה בבר דכיון שלוט חבר לעבדי כל שלוט מבולה לקרום הבל בריא מיי"ם (ומ"ל פ"ק כ') אמנם יעיין בש"ח בגון שלם חו"ל סי' י"ב מה שהלריך בזה והבלה דבון חבר וכון בחבמחם כל שחבר והבחמחם יוחר מבחבלה מבבחה אע"פ שלוט מבולה לקרום לבמרלף בכ"מ מיי"ם ומי' בדבחה מיי"ם ובחה פ"ק ה': (יח) נתמעך סיוט ג"כ בבן רקבון אבל שהוא בחוק מרקב שבקרקב הוא שבבחה בבר בחוה רק מלר כרם רקבים. והמעך סיוט יוחר קבה מלר. שלון נבחה פ"ק ח' ומי' בש"ח בחמה רק הרחבה חו"ל סי' כ"ב ומי' בבם שבר בחבם לקבן סי' ל"ג

פ"ק

פתחי תשובה

אמנם בא ולוי שבלין לבדיב כדבני בפ"ם בכל ובכן בבה"ג לבחיל מבבם לבריב]

תשובה

מקום הוא לבבן סי' רמ"ב ס"ב לא הבחקבו דבריהם כלן הם יבולר לו"ב. (יב) מרובה מבלה"מ ומי' בדבר הבב בבלבה ברוחה פ"ק ל' שכ' דלקה הרמ"ל והעימי' המקילין במיקב קרום הבלין בהפ"מ לא הבירו רק במיקב ע"י חלי ובחחבון לא מיבר שם חלי אבל אם מיקב ע"י קון וכיולה בבמן שם חבם חבם בהחחבון מיקב בבדלה יש לאסר לף בהפ"מ הלון לא בקילון בבדיקה מיי"ם והבה בם שבת חיים פ"ק ב' מדהה דבריו בבהי דיים וכ' שלון הבלבה ע בדוחה דבע"ב בכ"מ מהיר הרמ"ל בהפ"מ מיי"ם אולם יעיין בפפ"ד סק"ח שכ' ק בפפיסות הרמ"ל מיירי במיקב ע"י חלי חוקא מיי"ם וכ"כ בהגהות הגרעק"ל ז"ל ובמק"מ פ"ק ב' דבריקב ע"י קון מריפה אפי' בבהמה לכ"מ מיי"ם ועיין בגמ"ק אות ח'

סעיף ב (יג) הבוה עצמו שנרקב מי' בש"ח בגון שלם חו"ל סי' י"ג

שבשל בשבולת שמלא בשות שברלם הבהמה שהקבה שם מהבוה

ומעבה כלבן מה דיש אם היו כמתמצמם לא כמלא מים והלרך מובא ומלה להחמיר מיי"ם בתרומות י' (יד) שנרקב עבלה"מ ומבר"ח סק"ג שמחבר אחר דברי הש"ך בזה ועי"ק פ"ק ב' שחבאר שיטת הש"ך בזה שהשעור הוא לפי מהות הדם של הבע"ח שבו הוא הרשותא בהמה ומבטרין במקום הדוב שבשדה הסמוך להלם והשיטה הוא שיחה רק הרקום שבו הרשותא ויכשף רק זה המקלה אבל ל"ל לבטר כפי אם היה לחבלה גם מעם מחבם הברת ע"ג מקום הסמוך מיי"ם שלם הפ"מ והחב"ם פ"ק ב' הביבו על הש"ך בזה והבלו לדינא דמחמצמם ומחמחר לון לאיסור מבום חבדון כלל דאסר' כשחבר הרבה לון לאיסר אל"כ כשחבר ומתחוק חזבו ומ"ם המחבר וחבר מעם ממנו בת לאחוק חבר רוב דאסר מיי"ם ול"כ הבפי יוסה והבפלרת לבמה מי"ם ומי' במק"מ פ"ק ד' שכ' הדינא לון לסיוך עליהם כ"ל במקום הפ"מ אבל שלא בהפ"מ יש להחמיר כדעת הש"ך והסר"ח מיי"ם ומי' בש"ח בגון שלם חו"ל סי' י"ב מה שבלבל בדין זה בלרחיה: (טו) מעט ממנו מבאר"ע מ"ם מהש"ך דבהמחמצמם ומחמחר כשישר עד שבחוש היה מפל וסי' ומי' מה בחבורת שמלא סק"ב ומחב"ם שם דבסק לדינא דבש:המחמר ומחרבר קלת אע"פ שבלו קיים בלא חבדון ואפי' מהבו ממנו מחמחר רק שלחו קלת מהבו הוא מבולה הקרום יש להחריב דלון אם בקיאים להבחין בין מישוך ומחמחם וכ"ם הומרך לא מחמחם ממנו אבל הקרום מי"ם וכ"כ הגרעק"ל בגליון בשם הב"ח מיי"ם ומי' בש"ח בגון שלם שם שבעלה ג"כ להחמיר בזה מיי"ם ולאיהי בש"ח ריב"ם שם יסוך סי' ל"ב שהמה על הוסקים המחמירים בחמצמה מהבו ומבה להקל כל שלא הגיע לשיעור מחמחם דחוב הבדרה והרחב הביאור בזה מיי"ם ומי' במקום מעם שם שבסק הבפ"מ ול"ל אם מרבך רק מהבו וחלה שבשם פרם לף זה המהבו לון הגיע בריסך לבחוב יש לשיעור מבדיקהיב דבלו המה כל הוסקים והש"ך לסמוך עליהם בהפ"מ ומרך גחל מל"ם בכה"ג מי"ם (טז) ממנו מל"ק סק"ל שכ' ובכתם בהמה שיטי מרלה לחד בלי שם ריסך ובמחמצם הד לוט רק יוחר מבפי אחר המחה יש להקל ומיי"ם בשוסבר ומי' במק"מ סוף סק"ד שכ' דאין להחיר בזה רק חוקא בהבשיטי מרלה לוט בהקרום כלל מיי"ם (ומי' לבון מ"ק כ"ו ובסי' שלפ"ו מ"ק כ"ד ובסי' שחח"ו סי"ק ו') ולפמש"ל בסי' שחח"ו (פ"ק מ"ו) מרלה דלף שם שיטי מרלה גם בהקרום לון הבם כל שלון ריסך ושם קלקל בבחה רק שיטי מרלה ול"ע: (יז) או נתמעך עבלה"מ ומחב"ם ופרי הולר וסי"ם שכ' דלם לרע שבחוקן רוב הבחה בערם אפי' לוט מבולה לקרום כלל והקרום קיים אפ"ה מריפה מיי"ם ומי' במק"מ פ"ק ד' ומיי"ם שד במק"מ בפ"ק שחח"ו שכ' מהבשחה הבב"ם סק"ב רוה חוקא בחבדון רוב הבחה מבום דכיון שבחבר רוב בן הבולה לון הבל בריא שלא ישוב שוד לבריא מחבם אבל אם לא בחבדון רק שבחם מבבמים אפי' ממם רוב הבחה בבר דכיון שלוט חבר לעבדי כל שלוט מבולה לקרום הבל בריא מיי"ם (ומ"ל פ"ק כ') אמנם יעיין בש"ח בגון שלם חו"ל סי' י"ב מה שהלריך בזה והבלה דבון חבר וכון בחבמחם כל שחבר והבחמחם יוחר מבחבלה מבבחה אע"פ שלוט מבולה לקרום לבמרלף בכ"מ מיי"ם ומי' בדבחה מיי"ם ובחה פ"ק ה': (יח) נתמעך סיוט ג"כ בבן רקבון אבל שהוא בחוק מרקב שבקרקב הוא שבבחה בבר בחוה רק מלר כרם רקבים. והמעך סיוט יוחר קבה מלר. שלון נבחה פ"ק ח' ומי' בש"ח בחמה רק הרחבה חו"ל סי' כ"ב ומי' בבם שבר בחבם לקבן סי' ל"ג

נ"ב אמרי בי רב לאחרון מעט הפרש

קיים (ג) כשרה ואם (ד) נשפך (כ) כמים או כדונג (ו) מרכה ואם נמצאו (א) מים (כב) בתוך הקרום (כג) ונחסר מהמות (כד) כשיעור המים (כה) אם המות מקיף המים סביב שלא היו מגולים כלל (כו) אפילו לקרום (כז) כשרה

ואם

באר היטב

לריקן כדעת סג"ה בהסמ"ג (ב) כדבר וכתב בס"ך ותפי' ל"י תפרין מפם בגלין בתוס שרוף כי"ל ע נתוס הבדרה לוחקן אינו ומ"ת דריקן לתעלה מילו הם עומד ולא ריר נכפף כבר אבל אם נחסר הרבה אלא כיולא ע בתעם הבדרה לוקו הם

דרכי תשובה

ס"ק ר' בהי"ה אם (יח) נשפך כמים או כדונג עבאה"ע מ"ש מהש"ך והה הש"ך נשמטו אות"ש בס"ק הקודם לך נפי דעת הפיסקים שבאמתו נעיל (ס"ק ט"ו) כב תוכ"ך ותפיסים תל' מבסו הם בגיע נקרום על פה מיעלה גם בה הם הר חוצלה לריקים יה יוי הפיעור כ"כ ותפי' בפרות מזה הוי עריכר ועי' בית חיים ס"ק ד' (ב) כמים עי' פרי חואר ס"ק ד' שכתב דכל תם חייה ע"יו ט"פ תפי' תם הרות מקוכי מכל לדי עי"ש אולם רב"ז ס"ק ב' ורכ"א בתרת ב"ש ת ט"ו ורבי"ח סוף ס"ק ב' והתב"ש ס"ק ב' ורכ"ל ס"ק ד' ורב"ח נגוה בק"ז כרבו טוס כתחד דלך שבתמרך מן המות ע"יו ה"ן ל"סיר תל"כ כמעולר לקרום עי"ש וכ"כ בבכ"ד ס"ק ב בגן בה לרב בקביר ריחב"ן ובתר נמוגים יתן לאסור רק כשהוא מגולה לריקים תב כבה"ע חב"ה ל"רקר ס בין ס"ש כתוב לו ס"ה דרוקן ועת"ר ה"ה ב"ה ע"ש מקיכי תכב"ר ב"ר ס"ר ע"ש ועי' בתק"מ סק"ה וגה"ק תות ב' ועי' ס"ק י"ז (בא) מים בתוך דקרים עבאה"ע ס"ק ד' ופת"ש ס"ק ג' ועי' בתקיון ברכה שבפן לדיעה כהג"ר ודיעה כהבר"ח וכתב שבן עב תובבה כיר נדחיי הזור עי"ש וב' נבנה"ג בתשובה ב"י אות כ"ה שהעתק דברי רע"ק בני שום חוקב עי"ש ועי' בש"ן נגוה מרוחם לו' שבתב שבן בת ריי כיה בעתים שובה כזו ורכב"ר כדעת הע"ז עי"ש לך בתב"ש סק"ג בפסק הע"ר לדיה לרחתר כדעת הש"ך ה"ר ד' ה"ר עי"ש ועי' בבית יעקב בעקרת הבית סעי' ג' ובריה ב' חית קבן ג' שהביע דלם ריש טעם נקרום אפי' הי' רק מבטו תים ואבי' ה חסר מהתות כלום אין להתיר כ"א בהס"מ חוקה ואלא ברפ"מ וב' בחסר עי"ש וכ"כ בס' תורת בח (לרב תרחד"ח ז"ל מלחזיר) ובריכת חית מ' סי' ס"ע ס"ק י"ד רבריקום הפ"ת לו לכבוד שבת ים לפשוך עי' בחיקון בזה עי"ש וכ"כ בתק"ת סק"ו ובמגה"ב בדי' סתר טריפות כלל ב' ס"ק ג' יולא עי"ש (ועי' בבו"ת בבן עולם חו"ד סי' י"ב) ועי' בעלי עבודה חר שהתיר בעין זה ורבות דברי הגב"ש שהבית הפת"ש וכ' דלדיעה אין לחק נגד דעת התב"ש והפרמ"ג בגילה המים בין מוח לקרום ולקח שאין מכר שם חברי בחוח ים לאסור עי"ש ומבוייש דאם (לבאלן מובב ז"ל) על יוי"ר בסי' זה ובד"ק ס"ק ג' ובבריו הרב הישבר ת"ם שם בחוסבר ובתק"מ שם ובגה"ק סק"ב בת"ך חוה יבי' בבו"ת שהולה שנוס קיאת סי' ס"ו בתתיק ג"כ להשיג על ר"ב ה"ר וכ' דלפי בהפ"ת ולוקך גדול קשה לבתוך על הגב"ש בזה עי"ש ועי' בבו"ת בית בלבר חלק ב' סי' מ"ח שבאמל ג"כ לאחות זה שהוכה רשורה בדבר רוב"ם להקל בהפ"ת ולקחו עליו עוריין והבינ דאם כי הגב"ש מקיל לר בגילה הבינ בין הוחה לקרום אם לא חבר מיאמה כדעת הבית"פ מ"ת לאיבה בבר גרק ונבוא דברי הבב"ש והפרמ"ג לאסור בזה אבי' בהפ"מ לקח אם לר חבר תחיות כלל לחלת ת רעון לאנס בג"ד בלא היו המים בין קרום לבוח רק בין קרום הבוח לגלגולת בזה אין מקום לעדבר על המרבה כי העיקר כדעת הרחקנין בזה כי אמרו כמה בקיאים בזה שהוא מנוי לבוח בין הפרקים מעם חיים כאשר ריאון בין פרקי הרגלים וכן נמלא לפעמים בין פרקי העליות שב הראש וכבר במקום המאוכר לבדה הכי רביתיהו (ע"ל ס"ק כ"ח מ"ש מזה) לך כ"ז הוא רק אם נמלא רק מעט מים ובדקו הסב ורוח שהמוח הוא שלם ויפה באין שום חברון אפי' מבטו גם כ' שם חחקת כבטולה הוי המים בין מוח לקרום לו חבר אבל מבטיקא אין לחש שמא הוי המים בין קרום לחוח ואלא דרך הקרע ש"קרום לחון ואמרינן שבולה הוי בין קרום לגלגולת עי"ש בתרוכות (כב) בתוך הקרום בפת"ש ס"ק ג' מ"ש מהגב"ש דבסמלא המים בשלחשבת בכל נווי מסור ועת"ר בש"ה סוסיה חנייה סי' ד' ומי' בש"ת בנין עולם חו"ד סוף סי' י"ג מ"ש בדברי הפ"ת שמחמיר בנמלא בשלחשבת והרבה להמיה עניו והגיה בל"ע עי"ש ועי' בתק"מ סק"ה ובד"ק סק"ג' בל' תנם בשלחשבת ים להקל בהפ"מ והעת הרחק בכ"ע עי"ש ועי' בס'

ורבינו שם ר"ר נמיה ה"ר ר"ר ה' ראיתים שם בשם בהמ"ן ובה"ע

ל' ס' ל' ס' ל' ס'

(כח) ואם לאו (כט) טריפה ‘והוא הדין אם היו המים מונחים בתוך שלחופית (כ׳ כעין כיס) קטנה שאם היה המוח מקיפה שלא היתה מגולה אפילו לקרום כשרה ואם לאו טריפה: הגה וכן (ל) אם השלחופית מונחת בין (לא) הקרום (נ) והגולגולת (ד) טריפה (הגי״ח פ׳ מ״ט). (לב) היה ספק אם היה (ד) מטסה נמוח אז לא טריפה.

באר היטב

(ד) טריפה. ופסק בס״ז אם המוח שלם בכל צדדיו ולאחר שהגיע המוח מגולה בגולגולת קצת מים כשר דעיקר האיסור בריים הוא שמא הוא מן המוח שהמוח ראמסמם מאד״כ כאן אלא דיותר שהמוח שלם אין כאן איסור אבל במים שבתוך השלחופית שהיא מונחת בין מוח לקרום לא בין קרום לגולגולת אע״פ שרמות שלם טריפה דאין דומין שבין המוח בא וכתב בש״ך דכ״ם אם נמצא מים בין הקרום לגולגולת ופר״ח חולק על ס״ז ומסיק אם נמצא מים לא שלחופית נמוח עצמו בין שרוח שלם ובין חסר צריך המוח להקיף סביב המים לא לשלחופית דבהכי הדר בריא ואם המים לא שלחופית מונחים לקרום בכל גווה טריפה ואם מונחים בין הקרום לגולגולת אף שהמוח שלם טריפה וכ״ם בנמצא בין קרום לקרום דהוי טריפה דגרע מפי (מהרמ״ם)
(וע״ל למיירי שהחסר קצת מהמוח כדעת הגי״ז)

טריפה. עיין בתשובת קהלת יעקב סימן נ׳ שהאריך בענין זה ותפיק לקבל בספק זה כיון ש״ת רי״ף וריטב״ם ורלב״ד לרבן בעיקר כך פסולת דמים ונרגש וס״ל דלא מיקרי אף בגגולה לקרום רק בסלו לו דיבו אל״כ כשיש שם ספק שמא לא ריה מגולה לקרום דגם בזה לדעת רבנה פוסקים יש לריחי תעשם חזקה דשמקבה הרחבה נסי דלא כמכיגו מלה לאוד אבל לס״ם ודאי מלרפין כך ספק דבנוותת דמוני לריחבא בכ׳ נוונו ס״ל יש לחתיר בספק זה יוסר מבבאמי ספק טריפות דלא הוי רק חזא ספיקא פס״ם ונראה דבמקום שיש גדדים בגלא״ה לקבל כבון בחמרמות יש לנקף זה]

בתחי תשובר

(-) והגולגולת טריפה. עבה״ם ולכתורה נראה דאחי בגגולגולת שבתב כפ״ז בריש דבריו לא דוקא הוא אלא אמיר ב״כ אחי׳ בגמלא תוך הקרום אם לא ניחבר מהמוח וכדמשמע סוף לשון ונם נראה דהש״ך שבתב דכ״ם אם נמצא מים כו׳ חוץ על הר״ז דתדבריו משמע דמים חמוד מגלחופית והכ״ח ס״ו דמים קיל ופפר״ח וחבב״ם ופמ״ג מ״ם בזה ועיין בספר לבוש עבד אים י״ח בגיאר יפה דברי הכ״ז והש״ך בזה וכתב ב״כ דהאי בגגולגולת לא דוקא הוא ומיאר אם דהש״ך אינו חולק כל רמ״ז ומ״ם דכ״ם אם נמצא מים כו׳ ל״ל ריבא דמחבר מהמוח ומסוק לע״ו, דינא כך הוא בין לע״ז בין לע״ך דרים נריבא אם לא ניחבר מהמוח כשר אף בנמצא בחוץ הקרום וכ״ם כל הקרום דבייבו בין קרום לגגיגיא ונמחבר בנמצא דיון ריבוים כשר ריבא דהמוח מקיף אבל בנמצא על הקרום מכיפר אף פרמיה מקיף ריבוים דמ״מ המים ודאי בחו מחמבר רחוה ב מבר־ ומ״ב כבר נחב ר לקרום וכ״ם בנים בריבא אבל בשלחופים בין חוץ הקרום בין בגו הקרום מכיפר חפי׳ אם המוח שלם [וכן ל״ל להחוים פ״ם] (ד) [*מטסה נמוח אז לא

דרכי תשובה

וכ׳ שם דאפי׳ אם ים מים ברחם מבאי הבדיקה ואם רוחן נגוי ומיבר שהמוח מקיף כשר עי״ש ס״ק ל״ז) (כח) ואם לאו טריפה עי׳ בשו״ת ריב״ש שמיטון סי׳ ל״ב באמצע רהשובה שהרחיב הדיבור בביאור ענין זה אל״כ הסוסקים לאסור שאין המוח מקיף המים אלא מוזכר בשום פוסק כמה שיעור שיעמוד מעוגר דלכאורה נראה דאם נמצא רק לאחוריה קצת אין להעריך דאל״כ תאסור כל הבהמה כי כן המצא ממש בכל הגגולות של הבהמות אפי׳ הבריאים ימצא בהם לאחוריה קצת ואין זה שום חלי רק הוא בא מחמת הקרום ומחמת המוח המונח בה ובכל הבהמות לא אפשר שלא יהא יבש בפנים כ״כ שלא ימצא אף קצת מסקה זב בגגולות ופיים בל״ע עי״ש ועי׳ בש״ו בית שלמה חיו״ד סי׳ מ״ח באמצע ההשובה אל״ל שאתרו הבקיאים דלפעמים אף ברחם בריא הבלם אם מהבכין לאיו זב בין הגגולות לקרום מעבו מים כאחר ראוים בין פרק הרגלים שמטי להיות בין הפרקים מעבו מים כן יש מעבו מים בין הערקים הלו הדייבו בין כרק עצמות של הגגולות ובפרט במקום המחובר לשדרה אבל אין לקבל אלא בגמלא רק מעבו מים עי״ש וכ״כ בד״ק רים ס״ק י״ג עי״ש וכיוצא בזה כ׳ ג״כ בדעת הורה ס״ק ז׳ באמצע הס״ק שיחוש לעו״ל שקיים שגמלא לבעמים מעבו מים ברחם ובקבא גלי״ד ואח״כ והוא תמלה אבר המוח והמים ממבכים ועבים מעבו בעין מים חלוקים ורוק ולובן ביצה ואין בזה רישולא כלל וכ׳ שם דיסכא דגמלא רק מעבו מעוור מים בעין לחה מיפות בערך חלי לח שרחה שכיוצא בזה בחוט הבשרה לא הי׳ נכפף וטפל ויש גם ספק שרא הי׳ המוח מקיף יש לקבל אף במים ממש מבשם ס״ם עי״ש (כט) טריפה עי׳ בש״ע ההמא ס״ק ד׳ שבעתיק הבו׳ הרדב״ז דלהרי״ף והרמב״ם טריפה דמחמבם הוא מאד הקרום רק מבשם חסרון המוח עצמו אל״ל ועי׳ בדעת הורה סוף סק״ה שהביאו וכ׳ הבעתיין ברדב״ז עצמו ירחה דלא עלה על דעתו שיהי׳ טריפה מאד המוח עצמו ומודבה דחה סברת זו עי״ש (ל) אם השלחופית מונחת ואבי׳ אין הבלחופית מחובבת ודבוקה בקרום טריפה וכ״ם אם היא דבוקה ומחובבת בו דאיבא לחיבר שיקב הקרום והבלחופית הוא מעין קרום שעלה מחמת מבה ואיבה סחיבה ש״ם ההגיה ס״ק ס׳ (ועי׳ תב״ם סק״ג): (לא) הקרום והגולגולת. אם לא ניחבר מהמוח עבה״ם דאף אם נמצא מים חוץ הקרום בהחר״ם ופמ״ם הבה״ם הגיה אם לא ניחבר מהמוח כשר עי׳ בגה״ק אות ב׳ ובמק״מ סק״ז שהבית על הגב״ם בזה ואמנה דכל שהמים הם בחוך הקרום יש להחריב דבע״כ מחבר ממוח ואף שרחה כבלם ובעבו אין רחי׳ דאל״ב להביר עי״ש לחמם יעיין בדעת הורה סק״ז שהחיוב במחוח דעת הגב״ם לקבל בזה וכ׳ דכל אלא ביבר שם חסרון ואלו ומקום ריק אין להחמיר כלל וכ׳ דאף שבבר הרחם והקרום לבמים אם לא מהחיבים הסוסקים אל״ל יסלים להבין אלא הי׳ מקום חלו ריקו אף אם המוח קבן הבמוח הרבה אין להחמיר כלל עי״ש (ועי״ל ס״ק כ״ג) ומ״ם הבה״ם מהגב״ם דאם חבר מהמוח אפי׳ אם המוח מקיף החסרון אם נמצא המים בין קרום לגגולות אין לקבל משום דאמרינ דהמים בולא בלו שבחבר המוח שבחבר וא״כ בבר מבגלה לקרום עי׳ בדעת הורה שם בפיר

לקבל

יורה דעה סעיף לא ב הלכות טריפות

(לג) על כן יש ליזהר כשפותחין את הראש שיפתחו בדרך שיוכל לראות אם כמוהו מקיף אם ימצא שם מיס לו נא (לד) ומכל מקום (לה) אין צריך (לו) לבדוק (לז) אחר

דרכי תשובה

להקל כיון דהוי ולאו פריפה ע"ש ועי' במנחת אהרן ס"ק ט' שכ' שצריך ליזהר בענין זה שלא לתלות לף במשך ספק משום אם הי' מעולה להקדוש עד שידע בודאי שהכשר הכל והכישור יהי' שלם עי"ש ומד"ק סק"ה.

ועיין עוד בשו"ת ט"ב קמא חיו"ד סי' נ"ב מ"ש בענין זה בדין מלי כבש שמלה עם שוד כ' כבשים ואלו הבשר כלו נהפך עם שאר הבשר יחד ונם נמלה ואלא בו מיס הבשר שנילה כלו נהפך עם שאר הבשר יחד ונם נמלה יחד עם לוזות והמורה רלה לענב קלות מעטם דהוי ספק פריפה דשמא הי' הטוח מקף המיס והביב דלון דברי הטורה נהירין כי מיאחר שכל הפוסקים שעמיכין והרש"ל ורש"ך והמר"מ לעלון והפר"ח והתב"ם כל ג' אוסר מפעם לאחר ועכ"פ אין שום ג' מתיר ע"כ תלולה להקל וכ' דנס ל"ל דאיט אלא ספק לאיסור דרבנן כיון דהי' רוב דאחלין לא שאינו ויש כאלו אינו כיון שבשעה שנהב הספק לאיסור במקום האחר שנשלה שם הראש הי' אז בס"ע בנא ההערוטות ונם במליחה קשה לומר כן דשמא לא נגע האלי כבש הפריפה רק בהאוזות לבד ע"כ העיקר לדינא שכל הבשר והשופת והכלים שהבשלו בהם אסורים עי"ש ועי' בד אפרים שהביא דברו ומיס וז"ל ומשמע שם דלף שהי' הב"מ וכבוד יו"ש התמיר עכ"ל ועי' בדעת תורה סק"ח מה שפלפל בדברי הגרע"א בזה והעלה לדיא כך דאם מלנו בשר מבמה כבשים ביחד ואח"כ נמלא מיס בראש כבש ג' וסכך מוח מקף בו נא ושדע הספק אחד רשלוחה יש להקל נם בהכשר קלא בקליכה ואם לא קלנו וכשלו כך כשר אם לא שדע מקום רקיפה ונם בשדע הסכך קודם שהערב ברוב יש להקל ואם מלנו עם בשר אחר מיו יש להקל ברש"ל ומבוחת מעה ונם הבשר שאינו מיו מוחר ע"י קל פה ואם לא קלפו וכשלו יש להקל נ"כ ואם נמלא עם בשר אחר מיו ומיו יחד יש נהיר מיו נם בלא הפ"מ והמקיל להחיר נם שאינו מיו בהפ"מ לבד יש לו על מה לסחוך ואם ספק שמא לא נגע בראשו שנמלא עמו בכל נוון ש לריק בקליכה נם בלא רפ"מ עי"ש

ועיין בבפ"ד סק"ו מ"ש לענין אם נהערב כבש שמיס בראשה עם ב' כבשים אחרים מד בהרי לו שיך לאסור משום חבר"ל או דבר שבמיון כשלא טדע האיסור קודם שהערב עי"ש ועי' בדעת תורה מס"ק' עד ס"ק ד"ד שמאל בענין כזה שבחשו הרבה אלא ביטקלין ומכר הבשר כמעט לרוב בני העיר בלירוק בבר שר ואח"ז נמלא ריש בראש כבש ג' ולא הי' המוח מקוף והקלב מאיר בלא הי' הבשר שלם הי' אכירו ל"ז הבשר מראכבש בבו המיס מבא"כ עתה ובבן בא הקלב ונלא אם איחוב לדודיע לקוני בשר שלו מזה וכ' דחש הי' טדע הערוטות ביקולין ביוד רבים שלם הי' מ"ר הערוטות יש להקל בפס"ש ע"י בטול ביוב דבבש שלם לא רוי חבר"ל ברב"מ אבל אם טדע הערוטות לאחר ב' רחבה אין להקל דחיובה חי' אבי' נחלה לו בהערוטות שלמה הוי חבר"ל אבי' בהב"ח אך בב"ד בלא בלא ריש מקודם כלל ועתה ההערוטות בכל בתי העיר ל"ל דמהני ביטול ברוב אבי' בכל כ' ב"ח ואף דדיבנן לא בטל ומשם דהוי חבר"ל מ"ש בבר"ב יש להקל דשם דכל הבשרים קודם שידע ההערוטות מרובה כיון ולא הי' יש הלחבי יש יש מאבר בבר"ב בלא הי' הערוטה כלל ביקולין קודם שבודקו ח"מ כיון דגם בבר"ב יש ריקון יכפרע דלא ידע מי בשם נקח בחדיר ובלירוק דבר הבבר"ז דם"ל דכל בלא ריחוק כל הטוח יש לרקל ובלירוק דבר ריקולין, דהיובה חי' לא ריקרי חבר"ל מכל

הלן ל לרכיר נם מר שתבשל ברוטב ודרדרות עי"ש

ועיין בשו"ת מומ"ד הי"ל בקי"מ סי' נ' שכ' בחי"ב דהיובה ב' אלא מיס בכבש אחד ובא"ל לאחר שה יש הי' שם בחיוח בחוכן הארוך בודאי והעד הטי מכחיש ולאחר לאחר שה' הת"ש בחיוח לבל יש הי בלאכן בריח בודאי מריפה רק שהי' סכך בריכה ונמי"ח הכבש רזר עם אחר בשר יכ' דרח דחד לגבי חד מוקמק דבבר בחזקת יחיר הוי כבר"ר התכחש לאיר בר"ל ולאו בריכה יוכר דאין בפס מולא מדי ולאו לא בריך ב"ה אמר שיש לרבבש חזקת היחר ושד דמיס בראש וכדומה שאני כיון בדחתי מעבה דשעריף לאיתרע בזה חזקת כבדות ולא מוקמינן לחזקה היחר ע"כ כ' שיש לאסור בחר הבשר שנמלא עתו עד בבשים ע"ש ולאחר בס' ג' שכ' דלף אם הבריה מולבת וגם עבר יגאי יב"ח דיש לה חזקת היחר אפ"ה בריכה מעטה הרחבון שכ' הגאון הל"ל דהעד בלאמר בריכה ולאו נאתן יוחר מהבד שהוא רק ספק מריפה דאין סכך מולא מדי ולאו עכ"ל ועי' בשו"ת כתב סופר חיו"ד סי' פ"ב שהביא שובדא באש ג' שהי' לו עדר כבשים ובהב ומכר

הקל כיון דהוי ולאו פריפה ע"ש ועי' במנחת אהרן ס"ק ט' שכ' שצריך ליזהר בענין זה שלא לתלות לף במשך ספק משום אם הי' מעולה להקדוש עד שידע בודאי שהכשר הכל והכישור יהי' שלם עי"ש ומד"ק סק"ה.

ועיין עוד בשו"ת ט"ב קמא חיו"ד סי' נ"ב מ"ש בענין זה בדין מלי כבש שמלה עם שוד כ' כבשים ואלו הבשר כלו נהפך עם שאר הבשר יחד ונם נמלה ואלא בו מיס הבשר שנילה כלו נהפך עם שאר הבשר יחד ונם נמלה יחד עם לוזות והמורה רלה לענב קלות מעטם דהוי ספק פריפה דשמא הי' הטוח מקף המיס והביב דלון דברי הטורה נהירין כי מיאחר שכל הפוסקים שעמיכין והרש"ל ורש"ך והמר"מ לעלון והפר"ח והתב"ם כל ג' אוסר מפעם לאחר ועכ"פ אין שום ג' מתיר ע"כ תלולה להקל וכ' דנס ל"ל דאיט אלא ספק לאיסור דרבנן כיון דהי' רוב דאחלין לא שאינו ויש כאלו אינו כיון שבשעה שנהב הספק לאיסור במקום האחר שנשלה שם הראש הי' אז בס"ע בנא ההערוטות ונם במליחה קשה לומר כן דשמא לא נגע האלי כבש הפריפה רק בהאוזות לבד ע"כ העיקר לדינא שכל הבשר והשופת והכלים שהבשלו בהם אסורים עי"ש ועי' בד אפרים שהביא דברו ומיס וז"ל ומשמע שם דלף שהי' הב"מ וכבוד יו"ש התמיר עכ"ל ועי' בדעת תורה סק"ח מה שפלפל בדברי הגרע"א בזה והעלה לדיא כך דאם מלנו בשר מבמה כבשים ביחד ואח"כ נמלא מיס בראש כבש ג' וסכך מוח מקף בו נא ושדע הספק אחד רשלוחה יש להקל נם בהכשר קלא בקליכה ואם לא קלנו וכשלו כך כשר אם לא שדע מקום רקיפה ונם בשדע הסכך קודם שהערב ברוב יש להקל ואם מלנו עם בשר אחר מיו יש להקל ברש"ל ומבוחת מעה ונם הבשר שאינו מיו מוחר ע"י קל פה ואם לא קלפו וכשלו יש להקל נ"כ ואם נמלא עם בשר אחר מיו ומיו יחד יש נהיר מיו נם בלא הפ"מ והמקיל להחיר נם שאינו מיו בהפ"מ לבד יש לו על מה לסחוך ואם ספק שמא לא נגע בראשו שנמלא עמו בכל

ועיין בבפ"ד סק"ו מ"ש לענין אם נהערב כבש שמיס בראשה עם ב' כבשים אחרים מד בהרי לו שיך לאסור משום חבר"ל או דבר שבמיון כשלא טדע האיסור קודם שהערב עי"ש ועי' בדעת תורה מס"ק' עד ס"ק ד"ד שמאל בענין כזה שבחשו הרבה אלא ביטקלין ומכר הבשר כמעט לרוב בני העיר בלירוק בבר שר ואח"ז נמלא ריש בראש כבש ג' ולא הי' המוח מקוף והקלב מאיר בלא הי' הבשר שלם הי' אכירו ל"ז הבשר מראכבש בבו המיס מבא"כ עתה ובבן בא הקלב ונלא אם איחוב לדודיע לקוני בשר שלו מזה וכ' דחש הי' טדע הערוטות ביקולין בבוד רבים שלם הי' מ"ר הערוטות יש להקל בפס"ש ע"י בטול ביוב דבבש שלם לא רוי חבר"ל ברב"מ אבל אם טדע הערוטות לאחר ב' רחבה אין להקל דחיובה חי' אבי' נחלה לו בהערוטות שלמה הוי חבר"ל אבי' בהב"ח אך בב"ד בלא בלא ריש מקודם כלל ועתה ההערוטות בכל בתי העיר ל"ל דמהני ביטול ברוב אבי' בכל כ' ב"ח ואף דדיבנן לא בטל ומשם דהוי חבר"ל מ"ש בבר"ב יש להקל דשם דכל הבשרים קודם שידע ההערוטות מרובה כיון ולא הי' יש הלחבי יש יש מאבר בבר"ב שלם הי' הערוטה כלל ביקולין קודם שבודקו ח"מ כיון דגם בבר"ב יש ריקון יכפרע דלא ידע מי בשם נקח בחדיר ובלירוק דבר הבבר"ז דם"ל דכל בלא ריחוק כל הטוח יש לרקל ובלירוק דבר ריקולין, דהיובה חי' לא ריקרי חבר"ל מכל

הלן ל לרכיר נם מר שתבשל ברוטב ודרדרות עי"ש

ועיין בשו"ת מומ"ד הי"ל בקי"מ סי' נ' שכ' בחי"ב דהיובה ב' אלא מיס בכבש אחד ובא"ל לאחר לאחר שה יש הי' שם בחיוח בחוכן הארוך בודאי והעד הטי מכחיש ולאחר לאחר שה' הת"ש בחיוח לבל יש הי בלאכן בריח בודאי מריפה רק שהי' סכך בריכה ונמי"ח הכבש רזר עם אחר בשר יכ' דרח דחד לגבי חד מוקמק דבבר בחזקת יחיר הוי כבר"ר התכחש לאיר בר"ל ולאו בריכה יוכר דאין בפס מולא מדי ולאו לא בריך ב"ה אמר שיש לרבבש חזקת היחר ושד דמיס בראש וכדומה שאני כיון בדחתי מעבה דשעריף לאיתרע בזה חזקת כבדות ולא מוקמינן לחזקה היחר ע"כ כ' שיש לאסור בחר הבשר שנמלא עתו עד בבשים ע"ש ולאחר בס' ג' שכ' דלף אם הבריה מולבת וגם עבר יגאי יב"ח דיש לה חזקת היחר אפ"ה בריכה מעטה הרחבון שכ' הגאון הל"ל דהעד בלאמר בריכה ולאו נאתן יוחר מהבד שהוא רק ספק מריפה דאין סכך מולא מדי ולאו עכ"ל ועי' בשו"ת כתב סופר חיו"ד סי' פ"ב שהביא שובדא באש ג' שהי' לו עדר כבשים ובהב ומכר

(לא) אחר זה. עבאה"ע מ"ש הכבשים לה ראשה שתבעת בראשה אחר עד ביתבבר הרחב וט' ועי' בס' בית אברהם בס' שח"ז בפ"ש

(לח) זה (לט) דסמיכ מחנה (מ) ויטל (מא) להניך ראש (מב) לו נמכרו נלי״ (מג) נלא

דרכי תשובה

ס״ק ס״ו סל׳ בשם הס׳ ל״ם שם מיי שטה שאין יכולים לעמוד על רגליהם וכשהומם מסבב בראשו ונטל ים לאסרן הדשיקן למים בראשם עי״ש ועי׳ בש״ח סוסו״ד תניינא סי׳ ה׳ שבאמל בתרעול שה׳ ודכו לחות סובב והולך בעיגול במדוכה כמה פעמים וה׳ הכם אמת הוא מחלי שקרא שוומר״ל והש״ב דסם הטיר הטוף בתמרו דאין הכם למים בראשם אלא כשמעמעת בראשה אבל לא כשמקפת ל״ע וכמו שם כמה כבשים שאינם מעמעמין רק שמקפים במקומם ולא רוים במדוכה וכ׳ ולדעתו אין הדבר ברור כ״כ להתיר בזה דאף שבספרים אומה שהם׳ שם לה מים בראשה הוא כשהיא מעמעמת בראשה ולא מכר סי׳ זה שהיא מקפת אח עצמה מ״מ יש לחוש שלא כעת הסתם המנעיים ואין דרכם של הבע״ח שם ולהם חולי זה לחות מעמעמים בראשם רק להקף ובכ״מ מדי ספק מריפה לא מקלא וסיים שריך לבאול זאת לאחרים הבקיאים בדבר הזה אם כעת דרכם לעמוד או להקף עי״ש בארוך (וע״ל בסי׳ שחט״ז ס״ק נ״ג) ולאחר בספר מ׳ שבסחפק בסוגת תלאן הטופו״ד שם אם סומנו חוקא בגדון דידי׳ שמאבד הראש ולא ה׳ שוד באפשרי לבחוק אם יש שם מים וע״כ כ׳ בזה לשאול לבקיאים ואם ה׳ הראש לפני ה׳ יכול לראות אם יש שם מים ואם אין שם מים ה׳ מכשיר אף בלא שאלה בקיאים ואין זה מקרי שומ״ל אך מדבריו שם אין הכרע ק דלפי הגראה מדבריו שם משמע דאף שה׳ הראש לפני אם״ל לא ה׳ בחק לראות אם יש שם מים ואפשר כיון דזה מקרי רשותא אין לחו בקיאים בבדיקה בשוח (כנ״ל ס״ק כ״ז) וסיים בנ״ע עכ״ד דאינם בגוף דברי הטופו״ד הנ״ל עי׳ בס׳ ועוד הורה ס״ק י״ז שהביאו וכ׳ דמ״ש שלא מצא בשסקים רק כשמעמעת בראשה ולא מכר בדבריהם דגם כשמקפת ל״ע הוי סי׳ למים בראשם ז״ל כי הדבר מבואר בדמם״ל פרק ל״ם סי׳ י״ל שכ׳ כן לדאיה ח״ל אבל הכא דאכל רשותא דבחי׳ הוה מעמעמת בראשה לא הולכה סביב סביב כדרך הבהמות שמים בראשה לריכין לבחוק הראם ואם לא מריפה עכ״ל הרי דגם הסובב מעיד על מים שבראם וגם הבית מדברי הסבר לאברהם שבאמרו לעיל (בס״ק הקודם) שכ׳ נ״כ דכשמסבבת ל״ע סביב סביב הוי סי׳ למים בראם ולריך לבחוק בין בבהמה ובין בעוף ועי״ש עוד בס״ק שאח״ז שכ׳ דלפעמים מודעין שהעוף מחזיק ראשו לאחוריו בעוקים והולך ושוכל ק ולון מחזירו כלל ים כמה סיטות שאומרים שמי״ז מודעין ק ובדקתי כמה פעמים ולא מצאתי מים בראם ולא שום רשותא והכשרתי ולכן אף שנכון לבחוק לכתחלה מ״מ אם אבד בלא בדיקה יש להתיר עכ״ל (לח) זה עבאה״ם מ״ם מהב״ח בתמלא מים ולא עדע מלאה כבש יש לבחוק בעוף הבדה וכ׳ ועי׳ בכה״ג בתבות ב״ל אות כ״ב ועי׳ בבלעו נבוה מחמת ב׳ שכ׳ שכן המחבר בשאלוסקי לפני הרבנים הסם וכן מצא בס׳ יען מח״ר להחות ק עי״ש ועי׳ במחזיק ברכה אות ד׳ שהביא נ״כ עדות נאון ל׳ המעיד מרבני שאלוסק״ שעבדו שבדת ע״ם הרלה ז״ל וסמכו על מים זה להתיר ובסים המח״ב ולכין דק שסמוכ הרלה בכל הארץ ע״כ המקיל לא הפסיד עיין שם . ועי׳ בחכמת אדם כלל ס״ז סעי׳ י״ח שכ׳ דבמקום הס״מ אם הוא נבדק שמכר בעצמו אבל אם יעמוד בדמיונות יש להתיר וכן אם הקף הראם לעמר אל ל׳ מהבבשים ומצאו החתיכה דומה ממם ומסומת יפה אז יש לסמוך ע״ז להתיר האחרת ובלבד שיהי׳ מתון בדבר ויכסף כל הבקיאים אבל יבא לידי מעשה ח״ו עי״ש ומשמ״ד סק״ז שכ׳ דאין לסמוך להתיר ע״י הבדיקה שכ׳ הב״ח אבל בחמרנה הר בחרי ולא עדע האיסור אבל לאחר הבדיקות אז יש לנקף שברת הב״ח להתיר כיון דמה״ה בלא״ה הוא בטל אבל בחמרנה רק הר בחר אין לסמוך על הב״ח להתיר עי״ש

(לט) דסמבינן ארובא עבאה״ם מ״ם במקום שאין רשותא וכ׳ ולענין אם מצאו מים בראם ולא נבדק אם יש בשאון האיסור בעקרי הי״ם שכ׳ בשם תשו׳ אבל יעקב סי׳ ק״ח שכ׳ הרכה דמצאו מים בראם ולא נבדק אם ה׳ אחוז מקף יש להקל משום דהוי ס״ם והמחמיר מאבד ממונם של שראל ועי״ש עוד בכתב בשם הגו׳ אהבל יוסף בשובדת שלקח ראם כבש בחקלון והביאו לביתו והכה עליו בגרון לחולת אחוז וחז״כ הביא אחוז לפני בודקים ולא ראו בו רשותא ואמר הקשה שבשעה שהכה בגרון ראה מעט מים בתרך קף וכבר הביט מהבבר לשנה ומחיה בשולון והס״מ והבסיבו כמה רבנים להבשר עי״ש ועי׳ בחות הורה ס״ק ז׳ בתבית דבריהם וכ׳ בנמלא רק מעט מים בגון אחה פיטות והמים בגון לובן ביצה לא בחים חוקים ואין לגזל יש להקל בפשיטות הכא הוי׳ אפשר אמת לא אחר מהאחוז עי״ש בחרך (וע״ל ס״ק כ״ל וס״ק כ״ח) ועי׳ בש״ח סוסו״ד תניינא בקי״ל סי׳ מ״ו בשובדת שהי׳ בחקלון שבחצו מז וכבש ומכר הבבר ובשעת הרפשה ומחיכה הבבר

הכה בקרדום כמה פעמים לפחות הראם ופחתה הראם ולא עדע שום רישותא ואח״כ ביום השלישי הוצא הבשר מן הראם ואלקו לבנים ונמלא הבן שקבב עליו הראם מלוכלך כמו בחעם מים ואמר שלפי דעתו לא הי׳ הבן מלוכלך בביים מקודם ובודאי יצא המים מן הראם אך אמר שלא יאה להתיר שלא מהראם ואינה המורה להכשיר וקבע עליו שורדים והביב שיפה הוה להכשיר בזה וכ׳ הלפי׳ לאיר הקלב שברי לו שלא הי׳ מים מקודם על הבן יש להכשיר דזה אמר הקלב ברי לי שלא הי׳ שם מים מקודם הי מלחת דלא רמיא עלי׳ דאינם ולא אתעי׳ וכ׳ דכל דלא חזיק רישותא בבהמה אחרת דכשחזה אחרה ותליק שהי׳ שם מים על הבן ולא אתעי׳ לא מחזה עכן אחר בלו הוים שם על הבן וכיון דלא חזיק להיות שהיים יצאים מבוץ הראם ואוד דלחזק לאיר שבלא המים מיתו דאדר לא יהיבו בהמים בשבה נמולת רקרוים ופחיחת הראם ובודאי ממקום אחר בלא הוים על הבן ומלאת דלא רמיא עלי׳ דאינם ולא אתעי׳ עי״ש ועי׳ בדעת הורה שם שהביאו וכ׳ דאין נ״מ בדבריו בת״ם דהולין שהי׳ המים על הבן כי אפי׳ עדע שבלא מהראם מ״מ בעצם מים כיה (ע״ל ס״ק כ״ל וס״ק כ״ח) וכ׳ ספק אם חבר מהמות וא״ל לבחוק בלא״ה אין לחתיר דהוי ס״ם ואם רואין שחבר מהמות בהלא הולין להתיר שהיים מהמות בלא ואסר עי״ש (מ) ויכול להשליך הראש עבאה״ם מ״ם דכשמעמעת בראשה אסורה עד שיהבבר וכ׳ ועי׳ בחדושי הגאון מהרא״ל לינ ז״ל בחדושיו להלכות טריפות בסי׳ זה שכ׳ דאם רלו מקודם שהבהמה מעמעת בראשה רק שאח״כ חזרה לבריאותה ודרי היא ככל הבהמות ואינה מעמעת עוד אין להתיר דלא חזיקן עוד שמא יש לה מים בראשה כיון דעתה אינה מהמעמעת מחרפה אך לכתחלה נכון לבחוק עי״ש

ועיין בסו״ת שבות יעקב חלק ג׳ סוף סי׳ ל״ח שכ׳ דאם נראה רישותא דעכ״ל הראם גם החלב בחי׳ אסורה עי״ש ועי׳ בהגהות הרעק״א ז״ל שכ׳ דאם חי׳ הבהמה אחר שעמעה בראשה יב״ח יל״ל דטהר בלא בדיקה ואם מ״ל אחר הבחיבה שאין הטוח מקף המים אם לא שהה י״ב חודש בודאי אסור החלב מחמת העמעה ואילך ואם שהה י״ב חודש נראה דהחלב שקדם יב״ח סרי ושלאחר יב״ח ל״ע עי״ש ועי׳ בתק״מ סק״י מ״ם בענין זה וכ׳ דאין לסיוק בזה על שהי׳ יב״ח כ״ל בשעה״ח והס״מ עי״ש ועי׳ בדעת הורה בבהיחיו לה״ע מן אות ה׳ עד סוף אות י״ז מ״ם בענין זה ועי׳ בגליון מהרש״ל על הרמ״ע במ״ם ס״ק ג׳ שכ׳ דבמלא שאין הטוח מקף המים אפי׳ שהה יב״ח יש לאסור החלב למפרע משעה רישותא ואילך עי״ש ועשפ״ד לקנין סי׳ פ״ח סק״ד

(מא) להשליך הראש או לסברו עי׳ בס׳ תורת זבח (לדרב מרדכי״ח ז״ל) מעבכת אות מ׳ סי׳ ס״ע סעי׳ י״ב שכ׳ דמדקדוק לשון הרמ״ל והכר״ח והכמה״ג מסמע דחזקא בכה״ג דלא אתי לידי הקלה שיעגלה הדבר סי׳ מים וכו׳ הוא דשריך להשליכה בלי פחיחה אבל לשוכרה לישראל אסור דאפשר לבא לידי הקלה דאפשר שיגלה בה מים בשאון המעורף והבשר כבר מכר ומתבשל ונאכל ויהי׳ תמרוכות נחל ע״כ אם בא לשוכרה לישראל צריך לבחקה חחלה קודם מכירת הבשר וכ׳ שכן הקנו שם בעירו הרבנים הקדמונים עי״ש ויוצא בזה כ׳ גם בכבכי יומה סוף סי׳ זה בר״ה אלא ח״ו והגלפנ״ד דכל שעחיד לעמוד עליו על מריפותו דבר מלום הוא שיאכל מקודם שיוודע לו הדבר וכו׳ אבל בדבר שלא יוודע לו שהבר כך דלא אסור הוא וכ׳ עי״ש (מב) אי לסברו לא״ל עי׳ בס׳ בית אברהם בשפ״ח סק״י שכ׳ שם לו בקבלה מזקים הגאון ז״ל דאם אירע שבא מכרי ואמר שהי׳ מים בראם הי׳ מורה להתיר דאין נאמנים לנכרי ומפנ״ד עי״ש פשוט הוא דלא כללא הוא הכא ק״ל דלא בכ״מ אין מדחה מהני אמנם״ל סי׳ מ״ח סעי׳ י״ח הכבל דמהמן לי׳ מהני עחות הנכרי אפי׳ אינו מסלפ״ת שוב ראיתי בדעת הורה סוף ס״ק מ״ח שכ׳ בדין אם אחר הרוצה אחר שדמה להשראל בעל הגלן על כבש ל׳ שהיה מעגנו בראשה דלכאורה נראה דאין הנכרי נאמן אפי׳ להאמיר ומ״מ נראה כ׳ דכיון דהוי מלאת דעל״ג ע״י בדיקה אם יש מים בראם דשדע שהה נורם הנעטע דקי״ל דנאמן במסלפ״ת אף להקל וכמ״ם הש״ך סי׳ ל״ח סוף ס״ק כ׳ ומכ״ם נאמנים לנכרי ופנפנ״ד עי״ש פשוט הוא דלא כללא הוא דהא קי״ל דלא בכ״מ אין מדחה מהני וכמס״ל סי׳ מ״ח סעי׳ י״ח הכבל דמהמן לי׳ מהני עחות הנכרי אפי׳ אינו מסלפ״ת שוב ראיתי בדעת הורה סוף ס״ק מ״ח שכ׳ בדין אם אחר הרוצה אחר שדמה להשראל בעל הגלן על כבש ל׳ שהיה מעגנו בראשה דלכאורה נראה דאין הנכרי נאמן אפי׳ להאמיר ומ״מ נראה כ׳ דכיון דהוי מלאת דעל״ג ע״י בדיקה אם יש מים בראם דשדע שהה נורם הנעטע דקי״ל דנאמן במסלפ״ת אף להקל וכמ״ם הש״ך סי׳ ל״ח סוף ס״ק כ׳ ומכ״ם נאמנים לנכרי ופנפנ״ד עי״ש ועי׳ בס׳ אבן ישראל דבריהם וכ׳ דבנמלא רק מעט מים כגון אחה פיטות והמים כגון לובן ביצה לא בחים חוקים ואין לגזל יש להקל בפשיטות הכא הוי׳ אפשר אמת לא אחר מהאחוז עי״ש בחרך (וע״ל ס״ק כ״ל וס״ק כ״ח) ועי׳ בש״ח סוסו״ד תניינא בקי״ל סי׳ מ״ו בשובדת שהי׳ בחקלון שבחצו מז וכבש ומכר הבשר ובשעת הרפשה ומחיכה הבבר

(ה) פת"ה. (ד"ע): ג' אם (מד) נמצא תולעת בקרום המוח (מה) והמוח קיים (מו) ואין בקרום התחתון (מז) רושם (מח) ולא קורט דם כשרה ויש מי שאומר שאין אנו בקיאין בבדיקה (ו) (מט) וטריפה (ז) (נ) (וסכי (נא) יהוג) (נב) אבל (נג) אם נמצא חוץ לסדרה כגון בחוטם

באר היטב

(ה) פתיחה. וכ"כ הרי"ף דוקא במקום שאין רשותא לטמוא ואם יש רשותא כגון שוויתל"ל עת ל עת ברלתה אסור על שיתגדל הסיתר בפתיחה דאסור ס"ז ומכאן שהגין שבמקום תמוה שלא לפתוח שום דאם מן הדקות כגון נדיים ופלגים משום דשכיחי בדם מים וא"ל לחיבר בפתיחה, אם יהיו מסוסין אם לא נכר סמיכין אחוזת בה. פעם א' בא לפעמי דאם מן אלו וכעין ליתה סיתה יוצאת מן הראש אצל הקרן ותחבר דראש הטוח מן הראש ויהיה הפעם שלם והכשרה מי הגיחה לא בא אלא מן שורש הקרן מצה"ג בשם רש"ל אם נמצא מים בראש כגון א' דמיטרפא ניה ולא טדע מתיה כגון רוח יש לבדוק בשם הגדרה של כגשים דכל כגון שנמצא בו מים נמות שבראש יהי מים נשוב הנמשך מהטוח לשדרה ותוצין שבראש הוא מאותו כגון

דרכי תשובה

ד' (נ) וחבי נדות עבאה"ש ועיין בכנה"ג בהגהות כ"י אות כ"ו שכתב מהמדמ"ה דבהפ"מ יש לסתוך על המהרש"ל להקל עיי"ש ועיין בשלחן גבוה ס"ק כ"ח סב' וז"ל ואי לא מספינא דלא ליקרו לי יוסף שריא לאי חייתו מסכים ואולך למעשה כדברי המהרש"ל דבריו טובים וכטובים ולתוייס לאומרם וסו' אלא שכן ראוי להשרף ואין בי כח לחוקן על המנג אע"פ שהוא חומרא בלתי עכם עכ"ל ועי' בל"י והב"ש סק"ד דתוביים אפי' בהפ"מ אפי' לא נמצא כלל שום רושם לא בקרום העליון ולא בקרום התחתון עיי"ש ועי' פר"ח סוף סק"מ שהב דבמצא הטוב בין קרום לגעולה ואין רושם בקרומים לא בעלון ולא בתחתון כבדה דסלי הא לא מחקיק דישותא כיון דאם בדיקה עליון לחוד כשר להמחבר עיי"ש אולם דעת הפרי תואר ס"ק ז' הוא דאפילו נמצא הטוב בין קרום העליון לגעולה טריפה בכ"מ עיי"ש ולפמש"ל (סק"מ) להחמיר בדיקה קרום העליון אפי' בהפ"מ בודאי בחוד דהבדיקה בהפרי תואר להחמיר והה דעת הורה ס"ק י"ט מלה להקל בזה משום דמלא כם' דמק"ח שפסק לדינא כדעת הרש"ש וכ' דהמקיל בהפ"מ יש לו על מה לסמוך עיי"ש אמנם הנה דברי הרמב"ם הבנה הבנה"ג הכ"ל אבר כיון שאנו רואין להחב"ם והפר"ח שבכ"מ הביאו דברי הבנה"ג וכלל המיטו דבריו וכתב להחמיר בזה כל"ל מסמע מדבריהם דלא ס"ל טהיה ועי' בתק"מ ס"ק י"ד שכ' דכן משמע מהבוסקים כדברי הפרי תואר עיי"ש ול"ע • (נא) נהוג עי' בביה יאמר בעמודי זהב ס"ק י"ח שכ' לדעתן בדיקה דיש שה לנים בראש שא"ל לפתוח הראש לבדוק אחר הטוליים ואפי' בחודש תמוה ואב שסכיתו הוליים בראש הכבשים אע"ה מוכרין הראש שלם ונכרי וסומכין על הרוב ואין חוששין (ועי' בדברים לעיל ש"ק ל"ג ול"ד) (נב) אבל אם נמצא עי' בבית יאמר שם שכ' דלפעמים בחתיכין הקרביים נמצא בשורשם הולעים יש להסיר בבדיקה דהיינו לבדוק העלם אם אינו נקוב במקום הטוב ונם אם אין שם הולעים בקדירה סמוך לקרום ויש להסיר אפילו בלא בדיקה הקרום כיון דמראין הדברים שלא היה הטוב על המוח כלל דכיון דהעלם הוא שלם ולא מיקב לחלל אמריק דהטוב בא מן הליחה שבקרן אבל אם נמצא שהעלם שבקדירה שם בתוך הקרן נקוב יש להעריך דכיון דנקוב שם העלם וקרום המוח סמוך להעלם יש לחוש להקרום ואין אנו בקיאין בבדיקת הקרום עיי"ש (ועי' בפי' הקדש ס"ק כ"ז)

(נג) אם נמצא עי' בשו"ת תורת חסד הספרדי סי' י"ג בשובדא שאירע לפני בראש הכבש שנמצא לאחר הנישול בחמרק שהיה בה הולעת והדבר יחוד שיצא דרך נחירו ויש חשש שמא מיקב קרום של מוח והכשיר דאפילו להמטריכים בהולעת המצא במוח לא אמרו אלא שהוא ממש במוח מבא"ל כנ"ד שנמצא בעת חון מראיות אין מי שהתיר להעריך וכיון מ"ש הה"ד להכשיר בנמצא במוח עיי"ש ובביאו בשלחן גבוה ס"ק כ"ב מחודש ה' וכ' שלכמו היה נ"כ שובדא כי בראש עז מבטלה והחת הענן נמצא הולעת ג' והכשיר הכל עיי"ש ועי' כנ"ל דעת הורה ס"ק ל"ח מ"ש לענין היכא דבשלו כבש עם חוטם נמצא הולעת בחוטם וכ' דאם חין יחוש שבא מראש ויש לחוש שהיה בקדירה לא בחים אין להעריך דאמריק כאן נמצא כאן היה אבן אם יחוש שבא מהראש רק שאם בא הוא בחוטם אז בדקו אם הוא בדקו הקרומים ואין בהם רושם ורישותא כלל יש להקל בלא בלא הע"מ ואם לא בדקו הקרומים לא שלא לבדוק מריפה ואם נמצא הולעת בראש ונקבו הקרומים הי ודאי טריפה ואין לחלוק דלאה"ש ניקב אף לדיבא קורט דם והולעת החוב עדיין בשעת בישול אך אם הערב בהעדרות הרבה כבשים שלמים יש להקל בהע"מ הבשר אם לא

תשובה

ד' (נ) וחבי נדות עבאה"ש ועיין בכנה"ג בהגהות כ"י אות כ"ו שכתב מהמדמ"ה דבהפ"מ יש לסתוך על המהרש"ל להקל עיי"ש ועיין בשלחן גבוה ס"ק כ"ח סב' וז"ל ואי לא מספינא דלא ליקרו לי יוסף שריא לאי חייתו מסכים ואולך למעשה כדברי המהרש"ל דבריו טובים וכטובים ולתוייס לאומרם וסו' אלא שכן ראוי להשרף ואין בי כח לחוקן על המנג אע"פ שהוא חומרא בלתי עכם עכ"ל ועי' בל"י והב"ש סק"ד דתוביים אפי' בהפ"מ אפי' לא נמצא כלל שום רושם לא בקרום העליון ולא בקרום התחתון עיי"ש ועי' פר"ח סוף סק"מ שהב דבמצא הטוב בין קרום לגעולה ואין רושם בקרומים לא בעלון ולא בתחתון כבדה דסלי הא לא מחקיק דישותא כיון דאם בדיקה עליון לחוד כשר להמחבר עיי"ש אולם דעת הפרי תואר ס"ק ז' הוא דאפילו נמצא הטוב בין קרום העליון לגעולה טריפה בכ"מ עיי"ש ולפמש"ל (סק"מ) להחמיר בדיקה קרום העליון אפי' בהפ"מ בודאי בחוד דהבדיקה בהפרי תואר להחמיר והה דעת הורה ס"ק י"ט מלה להקל בזה משום דמלא כם' דמק"ח שפסק לדינא כדעת הרש"ש וכ' דהמקיל בהפ"מ יש לו על מה לסמוך עיי"ש אמנם הנה דברי הרמב"ם הבנה הבנה"ג הכ"ל אבר כיון שאנו רואין להחב"ם והפר"ח שבכ"מ הביאו דברי הבנה"ג וכלל המיטו דבריו וכתב להחמיר בזה כל"ל מסמע מדבריהם דלא ס"ל טהיה ועי' בתק"מ ס"ק י"ד דכן משמע מהבוסקים כדברי הפרי תואר עיי"ש ול"ע • (נא) נהוג עי' בביה יאמר בעמודי זהב ס"ק י"ח שכ' לדעתן בדיקה דיש שה לנים בראש שא"ל לפתוח הראש לבדוק אחר הטוליים ואפי' בחודש תמוה ואב שסכיתו הוליים בראש הכבשים אע"ה מוכרין הראש שלם ונכרי וסומכין על הרוב ואין חוששין (ועי' בדברים לעיל ש"ק ל"ג ול"ד) (נב) אבל אם נמצא עי' בבית יאמר שם שכ' דלפעמים בחתיכין הקרביים נמצא בשורשם הולעים יש להסיר בבדיקה דהיינו לבדוק העלם אם אינו נקוב במקום הטוב ונם אם אין שם הולעים בקדירה סמוך לקרום ויש להסיר אפילו בלא בדיקה הקרום כיון דמראין הדברים שלא היה הטוב על המוח כלל דכיון דהעלם הוא שלם ולא מיקב לחלל אמריק דהטוב בא מן הליחה שבקרן אבל אם נמצא שהעלם שבקדירה שם בתוך הקרן נקוב יש להעריך דכיון דנקוב שם העלם וקרום המוח סמוך להעלם יש לחוש להקרום ואין אנו בקיאין בבדיקת הקרום עיי"ש (ועי' בפי' הקדש ס"ק כ"ז)

(נג) אם נמצא עי' בשו"ת תורת חסד הספרדי סי' י"ג בשובדא שאירע לפני בראש הכבש שנמצא לאחר הנישול בחמרק שהיה בה הולעת והדבר יחוד שיצא דרך נחירו ויש חשש שמא מיקב קרום של מוח והכשיר דאפילו להמטריכים בהולעת המצא במוח לא אמרו אלא שהוא ממש במוח מבא"ל כנ"ד שנמצא בעת חון מראיות אין מי שהתיר להעריך וכיון מ"ש הה"ד להכשיר בנמצא במוח עיי"ש ובביאו בשלחן גבוה ס"ק כ"ב מחודש ה' וכ' שלכמו היה נ"כ שובדא כי בראש עז מבטלה והחת הענן נמצא הולעת ג' והכשיר הכל עיי"ש ועי' כנ"ל דעת הורה ס"ק ל"ח מ"ש לענין היכא דבשלו כבש עם חוטם נמצא הולעת בחוטם וכ' דאם חין יחוש שבא מראש ויש לחוש שהיה בקדירה לא בחים אין להעריך דאמריק כאן נמצא כאן היה אבן אם יחוש שבא מהראש רק שאם בא הוא בחוטם אז בדקו הקרומים ואין בהם רושם ורישותא כלל יש להקל בלא בלא הע"מ ואם לא בדקו הקרומים לא שלא לבדוק מריפה ואם נמצא הולעת בראש ונקבו הקרומים הי ודאי טריפה ואין לחלוק דלאה"ש ניקב אף לדיבא קורט דם והולעת החוב עדיין בשעת בישול אך אם הערב בהעדרות הרבה כבשים שלמים יש להקל בהע"מ הבשר אם לא

(ה) פת"ה. וכ"כ הרי"ף דוקא במקום שאין רשותא לטמוא ואם יש רשותא כגון שוויתל"ל עת ל עת ברלתה אסור על שיתגדל הסיתר בפתיחה דאסור ס"ז ומכאן שהגין שבמקום תמוה שלא לפתוח שום דאם מן הדקות כגון נדיים ופלגים משום דשכיחי בדם מים וא"ל לחיבר בפתיחה, אם יהיו מסוסין אם לא נכר סמיכין אחוזת בה. פעם א' בא לפעמי דאם מן אלו וכעין ליתה סיתה יוצאת מן הראש אצל הקרן ותחבר דראש הטוח מן הראש ויהיה הפעם שלם והכשרה מי הגיחה לא בא אלא מן שורש הקרן מצה"ג בשם רש"ל אם נמצא מים בראש כגון א' דמיטרפא ניה ולא טדע מתיה כגון רוח יש לבדוק בשם הגדרה של כגשים דכל כגון שנמצא בו מים נמות שבראש יהי מים נשוב הנמשך מהטוח לשדרה ותוצין שבראש הוא מאותו כגון

(נ) פתיחה. ד"ע: ד' אם (מד) נמצא תולעת בקרום המוח עי' פרי תואר ס"ק ז' שנסתפק כשנגיל הולע ממוח עצמו לא הוי כחבר וכשר לא בנמסתים לא כל"ל לעמוד תמתא טובה וטריפה עיי"ש ועתב"ם סק"ד שכ' דאין חשש כשנבלו הולעים מהטוח דאין להוסיף על הטריפות דבש"ם לא אתרו רק המרכה והיומטה ועיי"ש עוד שכ' דמ"ש הש"ד דבמצא הולע בתוך המוח טריפה אבי' לא מצא ראיותיה בקרומים לא קאמר רק בשאין המוח מקיבו אבל אם המוח מקיבו יכל לד"ל ד' לחתר בהכ"ת אם אין הולע מגולה לקרום עיי"ש ועת"ר בסוף ס' זה שהביא דבריו ודיעו בל"ע לדינא עיי"ש וע' ניק"ז ס"ק י"ב מ"ש בזה ועי' בב"ע ההגיה סוף ס' זה שכסק לאסור אף בנמצא בחוץ המוח ולא בחתכ"ם שמקבל וכבית רמ' מש"ם עי"ש ועי' בבו"ת המחדשות חיו"ד סי' כ"ל מ"ש בענין זה והבלה לדינא דהסומך להקל בכ"מ שנמצא הולע במוח ואף בנמצא הולע בתוך לקרום מיתם וכן בין הקרומים ואין שם חשש רישותא בקרום לא הפסיד עיי"ש בתרומת וכ"כ הגאון מהרש"ל ליקן ז"ל בחידושיו ליו"ד בסי' זה עיי"ש (מה) והמוח קיים עי' מק"מ ס"ק י"ב שהגיה בל"ש לשון המחבר במ"ש והמוח קיים דמה ל"מ בהמוח דהא דמן כאן רק לענין הקרומים וכ' די"ל דאם יש רישותא בחוח נופל מעיד שהולע מיקב הקרום משולם וכו' וגם לדיון י"ל דהוי ודאי טריפה וסיים בל"ע עיי"ש (מו) ואין בקרום התחתון עי' תורת שמואל ס"ק ז' שמתיה על זקני הלוטם ז"ל בזה דפסק לעיל סעיף ג' דשלא בהכ"מ יש לאסור אפי' בנקב קרום העליון לבד וכאן כתב בנכוון ואין בקרום התחתון חוטם וכו' ממעט דבקרום העליון לא אכפת לן וכ' דדבריו הם שלא בדקדוק עיי"ש ולפעד"ד פשוט הוא דהרמ"א שלא הביא כאן כלום אף דבדאי לכו' מש"ל בסעיף ג' להחמיר בנקב אף העליון לבד שבא בחקות הכ"מ גם כאן אסור שלא בהכ"מ בנקב העליון אף שהתחתון שלם י"ל דשום שסמך עצמו על מש"ל בסעיף ג' ופשוט הוא דלהרמ"א לריכין לבדוק באין הכ"מ גם בקרום העליון אם לא ניקב (ועש"ך ובסד"ד סק"ח ובש"ע מהרש"ז ז"ל ס"ק י"ב ובפלתי ס"ק ה' ובעטרת חיים ס"ק ט') ולפרש"ל (ס"ק ט') מהש' פרי עץ הדעת כתי"ש ומהרב מנחת אהרן להחדיר בנקב רעליון אף בהפ"מ גם בזה תמיר אף בהפ"מ (מז) רושם וה"ה אם יש שם כעין לנקה טריפה מק"מ ס"ק י"ג (ועי' בפי' אמת"ר ס"ק ד') (מח) ולא קורט דם עי' פלתי סוף הפי' ש' דבמצא נקב בלי קורט דם בפשיטא שהוא בשר דאמרי' אמ"ש פרם עיי"ש אולם עיין בב"ח ובחדשה ובפר"ח ס"ק ח' ובתב"ם ס"ק ז' ובשב"ד סק"ד ובשער המים ס"ק ח' שכ' דלשלי עצמה אף הם לא מצא שום קורט דם גריך לבחוק אם אין שם נקב וכשיש נקב אפילו בלי שום קורט דם מריפה עיי"ש ונראה מדבריהם דאף אם בדקו הקרומים ולא שאין שם רושם ולא קורט דם כל שלא בדקו אם לא נקב מסהו טריפה דהוי כלא נבדק כלל ועי' בש"ת שלת יאמר סי' ק"ו שסאל בשובדא שאמה ע' קבבה ראם של כבש ולאחר שנלטלה הראש ממקום למקום וגם שהחה הבר ערך ד' אי ה' שעות אלאה אי שנמצא הולעת בראש אם לא בדקו הקרומים ומקום לאיקה בהמות הולעת מתה וכ' דכיון שנטלטלה הראש ממקום לאיקה ובהתה הרבה יש לחוות דעל ממקום אחר ובכרע כיון שבימי קדם שבה זבובים ביתקונין שדרכם לפרוח על הבשר ושוקלין הבשר ובמקום עקילתן נהיה מיכף הוצע דבודאי יש לחוות בזה עיי"ש בתרומת (מט) וטריפה עי' ב"ח סוף ס' זה שכ' דאין הולק בדין זה בין בהמה לשוף עי"ש ועי' בתורת שמואל ס"ק ס' זה שכ' דאין הולק בדין זה בין בהמה לשוף עי"ש ועי' בתורת שמואל ס"ק

(נד) בחומם כשירה דתלינן שלא הגיע (נה) למוח (ח) (נו) מעולם: ד עצם שהמוח מונח בתוכו יש בו חלל גדול כמו קדירה ויש על פיה כלפי הצואר (נז) כמו (נח) ב׳ *פולין וכל (נט) מה שיש מהמוח בתוך הקדירה עד הפולין והפולין (ס) בכלל נידון כמוח (ס) ונקיבתו במשהו ומשם ואילך נידון (סא) כחוט (י) השדרה:

לב דין מכה בחוט השדרה ובו ח׳ סעיפים

א (א) חוט השדרה שנפסק (ב) רוב היקף (ג) עור הדופה את המוח (ד) טריפה אף על פי שכל המוח (ה) קיים ואם לא נפסק רוב העור אף על פי שנפסק כל המוח שבפנים (ו) כשר: ב (ה) נסדק (ו) העור (ז) לארכו כשרה

באר

אוסם לא נפלון ולא נתחתון (ח) משולם וכתב נפ״ח ואמ״ע דפי התולע לעני חון ומרלון הדברים ברים על המוח כמו דשמא מתחפר ולא הגיע שם משולם ואח״ל שהיה שם שמא לא מיקב הקרום והיי ס״ם מיסו אין לאחיר אלא לאחר הבדיקה דלא עדיף ממתם שרגא בחלל הגוף בסימן ל״ח דאיכא עמי שם ס״ם ואף שם נחלק מ״מ נכון לבדוק הקרום מאחר שם לעשות על הגיחוד ויש כלי חדא לעיטתא (ט) בטלא פי׳

דרכי

הי חבר״ל עיי״ם בארוך (נד) בחומם אפילו סמוך מתם להמוח ס״ע התיע ס״ק י״ד ועי׳ בשלחן נטוח ס״ק כ״ב בד״ה כשאל (נה) למוח עבאה״ע ח״ם מהם״ר בארוך לבחוק עכ״ל ועי׳ כר״ח ס״ק ס׳ שכ׳ מתשמעוה הפוסקים דאם אין רואין שום רישותא בקרום ולא שום קרום דם מ״ל לבחוק בקרום כלל עיי״ם אך בפרי תואר ס״ק י׳ הביע עליו והעלה דאפילו אין רואין שום רישותא וק״ל ערך בדיקת הקרום אם הוא שלם ואין בו שום רישותא לא ק״ל עיי״ם ועי׳ בשער המים ס״ק ס׳ ובמ״ח ס״ק ד׳ בכ׳ דרך רכרעה דאם נאבד קדם הבדיקה יש להכשיר ורק בחלוקה לפניו ראוי לרחמיר להערך בדיקה אבל כשמ״א לבחוק יש להכשיר עיי״ם ועי׳ בס׳ תורת זבח (הספרדי) מערכת אות מ׳ סי׳ ס״ם סעיף כ״ג שכ׳ הכי מקמיק עיי״ם ועי׳ בדעת תורה ס״ק כ׳ מ״ם בענין זה והעלה לדינא דאם מצא רחוצע בפיו לגר חון ערך לבחוק הקרומים אבל אם מצא שפיו הוא גר פרים א״ל לבחוק כלל עיי״ם (נו) מעולם עבאה״ע ומשפ״ד ס״ק מ׳ ובס׳ רביד הזהב בהלכה ברורה ס״ק ט׳ ובמק״מ ס״ק ט״ז שכתבו דאם בדקו הקרומים ומצא רישותא כגון קרע דם וכיוצא אפילו בקרום העליון לבד אפי׳ מצא התולע חון לקדירה אם פי התולע הוא לגר חון טריכה עיי״ם

סעיף ד (נז) כמו ב׳ פולין כ׳ בס׳ ערך השלחן הקטן הדפס מחדש נחחתיים ויז״ל בסעיף זה דהב׳ פולין הם הב׳ עוקלים הטחתיים וכזולאים מהמוח שבאחורי הראש סמוך לרישותא וכ׳ ומשם ולא ומובר דרך הקבים שבחליות השדרה המוח שבשדרה עיי״ם (נח) ב׳ פולין עבאה״ע ובאה״ע דנם בעוף יש פולין הלו ועי׳ בשלחן נטוח ס״ק כ״ד מ״ם בזה ועי׳ בס׳ הליטה שלם בחיבות הארוכה בסעיף זה שהביא בשם הא״ח דהוקא בעוף הם נחלים רק כפולן אבל בבהמה הם נחלים יותר מפולין עיי״ם (נט) מה שיש מהמוח בתוך הקדירה וכ׳ עבאה״ע ומשפ״ד סק״ם דה״ל המוח שיש שם במקום הזה יש לו דין מוח שבראש שקבבה הקרום שם אבי׳ במשהו טריפה עיי״ם ועי׳ בדבריו לעיל (פ״ק ח׳) שבאתי דברי התפארת ליתה דבמקום הזה אין על המוח ב׳ קרומים כמו על המוח שבכל הראש כי אין שם רק קרום התחתון לבד ובזה אבי׳ לא מיקב רק זה התחתון לבד לכ״ע טריפה במשהו עיי״ם (ועי׳ בדבריו בסי׳ שאח״ז פ״ק ז׳) (ס) ונקיבתו במשהו עש״ך ופס״ד סק״י דל״ל דנקבת הקרום שבעולם היא במשהו (סא) כחוט השדרה עבאה״ע ול״ל אבל לא המוח עצמו דאין שכל בזה בחסר כ״ם כמו בחוט רק בחסר רחבו שפ״ד פ״ק י׳

סעיף א (א) חוט השדרה דין בהמה שלחה בשי נבין לא נב׳ שדרות ע״ל סוף סי׳ י״ג ועי׳ מק״מ סק״ה שכ׳ הכשמנו בפסקה הזאת טריפה והביא לזה רא״ה ומ״ם חולין דף י״ח ע״ש. (ב) רוב היקף עבאה״ע מ״ם מהמ״ך והסר״ח ומש״ם שכ׳ לדינא מהסר״ח ולא כהב״ח והש״ך ע״ש וכ״כ הגב״ם פ״ק ח׳ והפרי תואר ס״ק ח׳ ולאם אין בין רוב לנקב כמלא נקב גם הכלם שבינתים מלמרף לרוב ועי״ם בהב״ם שכ׳ דלא כשום נקב אחד למעלה ונקב ח׳ לתחה כל שהם בהיקף שזה לעיים וזה לאחר מ״טרכין לרוב עיי״ם ועי׳ בד״ק ס״ק ח׳ שהחב שלא״ע בהה״ג לא הי טריפה ודאי לא רק ספק טריכה עיי״ם (ומשפ״ד ס״ק ח׳) ועי׳ בס׳ לחם דחדם בבינתרו בש״ך ס״ק כ׳ מ״ם

תשובה

כמעם של זקנו הרב ז״ל ברשומים בס״ע שלו דברי הגב״ם הנ״ל כי דברי הגב״ם ל״ע ובעיקר לרקן בזה עי״ז ועי׳ בדרבה לבי לחיק בבלין הו״ד מ״ם ע״ד הגב״ם בזה וכ׳ הי״ל דגם רחב״ם לא קאחר כלל לחחיר בזה כ״כ רק כסרות בחוחו הבבעה ובאחרו חוליה אבל מחוליה לחוליה י״ל דגם הגב״ם מודה דלא מבורף והמה בל״ע עי״ם ועי׳ עוד מזה בד״ק שם שכ׳ דכשמעלי בחוט בלעוה קטנה מעקבים אין לחם לחו לגירוף לחוב היקפו כי ק רביתיהו עי״ם (ג) עור הדופה את המוח עי׳ שפ״ד סק״ב שכ׳ ח״ל ודע דנסכסק העור הייט מטוחם לרוב חלו״ הוא הדרפה עכ״ל ועי׳ בס׳ דרך החיים לקרן סי׳ נ״ו בלעלא אה״ ח׳ שכ׳ דהוקא כשנסכסק לגמרי עד המוח שבפנים אבל אם לא נפסק לגמרי ולא נחכלים לפנים לחוך המוח ואפלו עוד קרום דק מהעור עוד מחבר לעפ״י בקרע רוב שביו של העור כמו עי״ם (ד) טריפה עד״ק שם ס״ם בנמלא כנין בבשמים בחוט אם יש לחם שהי׳ קרע והוא כנין קרום שבלה מחמת מכה ואלמד לדינא כי כן הוא רגיל להחם בחוט בחכמי מוכח עי״ם וכשוב דכשרלה לעיני המורה שהוא כנין לגלה בודאי דים להטריף (ועי׳ בס׳ הקדש ס״ק מ״ז)

סעיף ב (ה) נסדק העור וכ״ם ניקב לחחבו עד חצי שהוא כמו שלחן גבוה ס״ק ב׳ ועי׳ בד״ק ס״ק ב׳ ובמק״מ ס״ק ג בלעלא הדבר שכ׳ דאם נמלא קלקול לא פיסול בהחוש לא שאוט ביוב היקפו יש לחמיר דים לחם שהי׳ נכסק יחבר והבריא חא״כ יש לחלות הרשוחה לאח״ם לא שבי״ מסמוס הבדיקה לפרק החליות זה מזה נפסק קלת החוט בכה״ג יש להקל עי״ם (ו) העור עבאה״ע מ״ם מהבר״ הפר״ח בק״ח בנמלא הוא הדרה שחר ועי׳ בבר״ח לקמן סי׳ מ״ד ס״ק י״ז מבמן ס״ק ד׳ שהבית דברי הבה״י והכר״ח בזה והביע עליהם והעלה לדינא דאפי׳ אין שום רישותא ואין שום לקיחת לא בעיר החוט ולא בחוח כלל אפ״ה אסור דשמי מרלה נרידא נחבב בכה״ג לקחה ומרבה עי״ם ומ״מ ס״ק ג׳ שהבית דבריהם בזה ועי׳ בדבריו לעלן סי׳ מ״ג במ״ז ס״ק ה׳ שכ׳ בזה לדינא דבשמי מרלה עם קלת לקיחת אף המשוס הלקחה לבד בלחי הבשמי מרלה הייט מחירין מ״מ בלירוף המרלה אסרין ויכלא שם שמי מרלה גרידא בלי שום לקחה המוכא להכשיר ואם יש מרלה שאר הלקחה הוא אוס אומר לא אסר ולא סתר עי״ם ועי׳ בשו״ת חבר לאברהם חו״ד סי׳ כ״ד שמכשיר אף בחוט שחר עי״ם ועי׳ בט״ב קמא חו״ד סי׳ י״ג ועי׳ במחיק ברכה כלן אות ל׳ שכ׳ דחבר האחרונים מקילין וכן המוכא עי״ם אמנם בשו״ת שבחה״ל בקה״ל לסי׳ ל״ח אות כ״ל כ׳ שהט״ב בעצמו חבר בו ומסוק להחמיר בזה עי״ם ועי׳ בלבוחי שרד סי׳ ע״ו סוף דין ג׳ ובמער הייט ס״ק ג׳ ועי׳ בס׳ עחות הבוסם אות ג׳ מ״ם בענין זה והבריע להקל בזה וכ׳ דבשאין שם רק שיטי מרלה נרידא אפי׳ כשהמי מרלה שחר אין לאסר עי״ם (ועי׳ ד״ק לעיל סי׳ ל״ח סק״ח ובדבריהם לעיל שם ס״ק ט״ז ובסי׳ זה הלן ס״ק ט״ז) (ז) לארכו עבאה״ע שם בפלוגתם הש״ך והסר״ח בדלא שהחיר לא לעלה ולא לחחה ועי׳ בסרי חוחר ס״ק ב׳ שפסק לדינא הש״ך להקל וכן הסכים הגב״ם ס״ק ב׳ ודלא הסכר״ח עי״ם ועי׳ בחבורה שמא ס״ק ח׳ דלאחר שהביא דברי הפר״ח הסכר כ׳ שאין ביהו להבריע לדינא והבחור יבחר עי״ם ועי׳ בס׳ מחשר לדוד (מהבאין

באר הגולה

קס״ז ם מימלא דר׳ יצחק בר נחמני בשם ריש ל [יוגם נשף ם פולין הלו]
א גרייתא חולין ד״ מיר ובבבי ובמשמ׳ נב שם ב תמי ב בפ״ם מכ״ם מדין הנבחרת לקמן בסי׳ ל״ד וא״ל שהשייר מ״ם מעם רק מבארנתת שרחיות

יורה דעה סעיף לב ב הלכות טריפות

(ג) כשרה (ח) יבן (מ) אם (א) (י) נשברה (יא) השדרה

פתחי תשובה

לב (א) שנכנה השדרה. עיין בהגמ"ר שכתב דבשנכנה השדרה עכ"פ צריך בדיקה אם לא נפסקה החוט ולדידן שמ"מ בקיאין בבדיקה מדפסה מיהו אם הלכה יש לסמוך על הבדיקה עכ"פ ס"ק (ופיין מ"ש לקמן ס"ק שמח"ז בשינו ונעיל סי' כ"ז בסס ש"מ מ.זות ילמוד סיגון מ"ו) שוד כתב שם דבכוף לא מהני היתון לעניין ספק פסיקה החוט דבכוף בנה בה החוט ומסלה אבל מלעניים וכנ.יס כתוקים הרבה מתקשים בה השדרה ומין פסיקה החוט מסכב הטיגן ס"ש

(מהרמ"ש) וכתב בש"ך אפילו לא שחיר אפילו כל שהוא לא למעלה ולא למטה כשר ובזה קל מגרתרת ומר"ש מולק גם בזה

באר היטב

(ג) כשרה אפילו בשנרה השדרה וחזר בשר שמה אם החוט קיים כשרה מבשה היה בהכרה דבשכרה המפרקה והיינו יסלים להלות דהי' כך מהחלה ברייהו סיהו אמה להכשיר אף בלא הפ"מ וכן מלאתי פסק מ' כמ"י וכ' עכ"ל

ובדברי הס"פ המחבר בשלר עקים כ' המ"ז כלן ס"ק ג' גם בגמלא השדרה עקיתה עי"ש וכ"כ בש"ע הגמא ס"ק ג' וז"ל וזה דבר המשי לפעמים בתרגולת שבדרתה עקמה ע"י שבר ולא בהולדה ואף שנקבר שבר אל שבר יהדיו יחובקו לא תיבי בלא בדיקה ולריך בדיקה בחוט עי"ש ויזה מלאה להיות דמהני בדיקה אף בשוף אמנם בגוף הין לו מהני בדיקה בשוף בזה עי' בדגול תרבבה שב' הדוקה בבהמה מהני לדין בדיקה החוט הבל בשוף אמ"ב לעניין חמם פסוקה עי"ש ועי' בש' ירישות עליה על הו"ד בש' זה שהסכים עמו לדינא והביא ראיות לדבריו בזה עי"ש בארוך ועי' בדגול הורה ס"ק ג' מ"ש בזה אך בש"ק שמח"ז כ' דאפי' לא הלכה יש להקל בהפ"מ ולפשוך מבדיקתו עי"ש בתריסה ועי' בלבוש שרה סי' ס"ו אות ח' שהלריך והעלה לדינא שזה הוי לפי דראה עיר המורה דאם הבקטמית הוא רב תואר דיכר מזה שהי' הבשר בכח רב עד שנאה הבשר האחד מהשני עמי' רבה ריחמת הבקטמית הגדול דאז שכיח טובא שנכסף חוט הבדרה לא מהני בדיקת החוט דאף שראוה שהו שלם ויפה חיישינן שנפסק רק שהרכה היבש ואיט מכר וכ"ז בבקטמית הוא גדול אבל אם אין בם בקטמית רק מעט ומכר שלא הי' הבריה בכח ובגמי' גדולה אז קרוב שלא נכסף החוט ומהני בדיקת החוט אם הוא שלם ויפה כשר ואם יש בו רישותא כל דהו אף בקלא מריפה דחיישינן שנפסק אז מהמסמם טלו ומברכה השאר ואם לא נבדק ה"ז ספק טריפה ולריך לבחוך אחר זה בבקיאות שיראה החוט בשלימות ואם בשבחתו הבדרה אז המפרקה נפסק החוט ולא ראה החוט שלם שוב אין לו בדיקה עכ"ד ונראה שדעתו להתיר עי"ש בדיקה זו אבל בשוף היכא דמכר שלא בשברה הבדרה בכח גדול כ"כ דאף דמסרין מהבקטמית שהי' שבר בהבדרה דבל דלא הי' בכח גדול יהבי לה בדיקה ולא מחלקין בין בהמה לעוף ועי' בש"ה שערי דק חו"ד ס' ס"ו שכ' דלדינא העיקר דמהני בדיקה גם בשוף ודלא כדעת הגמ"ר והיריעות שלמה הע"ל עי"ש בתריסה ועי' בד"ק ס"ק ג' שכ' שהוא מדיני הסוראה בעצין זה ועי"ש בהה שבלבל בדברי הגמ"ר בזה והעלה די"ל דגם הגמ"ר לא כ' זאת רק בשברה הבדרה ע"י הכאה בחוק אבל בכח אבל היכא דלא ידעינן זהה גם הגמ"ר מודה דמהני בדיקה עי"ש ועי' מזה בגמ"ק כ"ק ג' ועי' בש"ה בר ליולד חו"ד סי' י' שהאריך לסאור דברי הלב"ש שכ' לאסור בעיקום ביוחר וגם סאר דברי הגמ"ר דבשוף לא מהני בדיקה בשברה הבדרה וכ' דמנהגו הוא שבשבח עוף שהבדרה שלה עקומה בהעלה מלגפים כאשר הוא מלי להיות ע"י בדיקה ולא מחלקין בין עיקום לעיקום וכיון שקבה בהקן בהוש מהעלם ובבחוק ע"כ דרכו משלם לעות לבבל הבלכה העלם העקום עם הוש בבני חרם שבור ואבר הבישול בקל הוא להבקו מהעלם ובחוק אם הוש אם עפסק לו עלקה בחקים הוא בגמלה בחור וכחומה מריפה עי"ש בתריסה ועי' מק"מ סק"ג שהעלה ג"כ להיר ע"י בדיקה בזה רק שקרא חבר ע"י מה שהרחבנו קלת לבבל הגרגרת מקום בדיקה כדי שיחמנך החוט בקל שם בגמגום בזה הי"ל דע"י חמימי מהכיון החוט ואין מכר כ"כ פסוקה ורישותא ע"ש ועי' בס' דעת הורה ס"ק ע' שבריאי וכ' דאין לחוש כלל לדבריו הספר יסל לבבוק לאבר הבישול וכ' שם דאם הבחל לחוק הבלות ומחבר הוש ים לחלות בבכן אם הלכה מקום יש לבקל ואפי' עפלה ע"י הבלכה יש להקל בזה עי"ש

אולם דע דכ"ז הוא רק בשבכר שבעקם אבר הליהה לא שבהבק בזה אבל בחיעוק ים בכר בשדרתו עקומה מחולה בש"ה בש"ח מסה יוסף ח"ב בי"ד סי' ו' שבחב בבא מעשה בזה לפני והבשר כי הוא ע"י עלת יכלה הבילה לבפל האפרוח הנקם בהוש ולכן הוא מחעקם כדי שבפי' לחבה חק

דרכי תשובה

הפ"מ וסיים וז"ל אמנם אילו כ' לא לטרים בטלר מקים בלוקן דלא כ' הרמה דבשברה המפרקה הביט יסלים להלות דהי' כך מהחלה ברייהו סיהו עמה להכשיר אף בלא הפ"מ וכן מלאתי פסק מ' כמ"י וכ' עכ"ל

ובדברי הס"פ המחבר בשלר עקים כ' המ"ז כלן ס"ק ג' גם בגמלא השדרה עקיתה עי"ש וכ"כ בש"ע הגמא ס"ק ג' וז"ל וזה דבר המשי לפעמים בתרגולת שבדרתה עקמה ע"י שבר ולא בהולדה ואף שנקבר שבר אל שבר יהדיו יחובקו לא תיבי בלא בדיקה ולריך בדיקה בחוט עי"ש ויזה מלאה להיות דמהני בדיקה אף בשוף אמנם בגוף הין לו מהני בדיקה בשוף בזה עי' בדגול תרבבה שב' הדוקה בבהמה מהני לדין בדיקת החוט הבל בשוף אמ"ב לעניין חמם פסוקה עי"ש ועי' בש' ירישות עליה על הו"ד בש' זה שהסכים עמו לדינא והביא ראיות לדבריו בזה עי"ש בארוך ועי' בדגול הורה ס"ק ג' מ"ש בזה אך בש"ק שמח"ז כ' דאפי' לא הלכה יש להקל בהפ"מ ולפשוך מבדיקתו עי"ש בתריסה ועי' בלבוש שרה סי' ס"ו אות ח' שהלריך והעלה לדינא שזה הוי לפי דראה עיר המורה דאם הבקטמית הוא רב תואר דיכר מזה שהי' הבשר בכח רב עד שנאה הבשר האחד מהשני עמי' רבה ריחמת הבקטמית הגדול דאז שכיח טובא שנכסף חוט הבדרה לא מהני בדיקת החוט דאף שראוה שהו שלם ויפה חיישינן שנפסק רק שהרכה היבש ואיט מכר וכ"ז בבקטמית הוא גדול אבל אם אין בם בקטמית רק מעט ומכר שלא הי' הבריה בכח ובגמי' גדולה אז קרוב שלא נכסף החוט ומהני בדיקת החוט אם הוא שלם ויפה כשר ואם יש בו רישותא כל דהו אף בקלא מריפה דחיישינן שנפסק אז מהמסמם טלו ומברכה השאר ואם לא נבדק ה"ז ספק טריפה ולריך לבחוך אחר זה בבקיאות שיראה החוט בשלימות ואם בשבחתו הבדרה אז המפרקה נפסק החוט ולא ראה החוט שלם שוב אין לו בדיקה עכ"ד ונראה שדעתו להתיר עי"ש בדיקה זו אבל בשוף היכא דמכר שלא בשברה הבדרה בכח גדול כ"כ דאף דמסרין מהבקטמית שהי' שבר בהבדרה בכח גדול יהבי לה בדיקה ולא מחלקין בין בהמה לעוף ועי' בש"ה שערי דק חו"ד ס' ס"ו שכ' דלדינא העיקר דמהני בדיקה גם בשוף ולא כדעת הגמ"ר והיריעות שלמה הע"ל עי"ש בתריסה ועי' בד"ק ס"ק ג' שכ' שהוא מדיני הסוראה בעצין זה ועי"ש בהה שבלבל בדברי הגמ"ר בזה והעלה די"ל דגם הגמ"ר לא כ' זאת רק בשברה הבדרה ע"י הכאה בחוק אבל בכח אבל היכא דלא ידעינן זהה גם הגמ"ר מודה דמהני בדיקה עי"ש ועי' מזה בגמ"ק כ"ק ג' ועי' בש"ה בר ליולד חו"ד סי' י' שהאריך לסאור דברי הלב"ש שכ' לאסור בעיקום ביוחר וגם סאר דברי הגמ"ר דבשוף לא מהני בדיקה בשברה הבדרה וכ' דמנהגו הוא שבשבח עוף שהבדרה שלה עקומה בהעלה מלגפים כאשר הוא מלי להיות ע"י בדיקה ולא מחלקין בין עיקום לעיקום וכיון שקבה בהקן בהוש מהעלם ובבחוק ע"כ דרכו משלם לעות לבבל הבלכה העלם העקום עם הוש בבני חרם שבור ואבר הבישול בקל הוא להבקו מהעלם ובחוק אם הוש אם עפסק לו עלקה בחקים הוא בגמלה בחור וכחומה מריפה עי"ש בתריסה ועי' מק"מ סק"ג שהעלה ג"כ להיר ע"י בדיקה בזה רק שקרא חבר ע"י מה שהרחבנו קלת לבבל הגרגרת מקום בדיקה כדי שיחמנך החוט בקל שם בגמגום בזה הי"ל דע"י חמימי מהכיון החוט ואין מכר כ"כ פסוקה ורישותא ע"ש ועי' בס' דעת הורה ס"ק ע' שבריאי וכ' דאין לחוש כלל לדבריו הספר יסל לבבוק לאבר הבישול וכ' שם דאם הבחל לחוק הבלות ומחבר הוש ים לחלות בבכן אם הלכה מקום יש לבקל ואפי' עפלה ע"י הבלכה יש להקל בזה עי"ש

אולם דע דכ"ז הוא רק בשבכר שבעקם אבר הליהה לא שבהבק בזה אבל בחיעוק ים בכר בשדרתו עקומה מחולה בש"ה בש"ח מסה יוסף ח"ב בי"ד סי' ו' שבחב בבא מעשה בזה לפני והבשר כי הוא ע"י עלת יכלה הבילה לבפל האפרוח הנקם בהוש ולכן הוא מחעקם כדי שבפי' לחבה חק

(יב) ולא (יג) נפסק (יד) החוט (טו) 'או שנתמעך המוח שבתוך החוט ונתנדנד (טז) הואיל ועודו קיים (יז) ה"ז (יח) מותרת: ג "הומרך המוח (יט) ונשפך (כ) 'במים או 'כדונג שנמס עד שימצא החוט כשבעמידו כידו היה (כא) המעט שרוץ לידו ולא היה יכול לעמוד טריפה וכן אע"פ שלא נתרכך מבפנים אלא (כב) "שהוא עב וכבד ואם מעמידין אותו אינו יכול לעמוד מפני כבדו

באר הגולה

ד' כלל ד' מאמר דמי לב סם ה מיסמל הריכ"ל סם ו ספ' הרי"ל סם ז כמיהם פריש סם ח כמיל הל' לדמיה סם ולא נפסק . וסס"ע

תשובה

ע"י בדיקת החוט עיי"ש וכמק"מ ס"ק ד' (טו) או שנתמעך המוח עי' בס"ע התמיה בסי' הקודם ס"ק ד' (ועי' בס' הרמ"ז ז"ל מאומיר) (טז) הואיל ועודו קיים עמ"ז ס"ק ג' סל' דכשנתמעך המוח שבתוך החוט יש להחמיר שלא להכלל מל"ב אין שום שיטי מרלה בשור החוט אבל אם יש לחה שיטי מרלה בשורו ה"ז מעורף הלקוחה על המוח להשיטי מרלה שבשוף ואסור עיי"ש וכ"כ בשו"ת ט"ב קמא חיו"ד סי' י"ג וי"ד דכשנתמעך המוח בתוך החוט יש לאסור כשיש שיטי מרלה בשור החוט עיי"ש ובמסברת הגלמן כתן בד"ה הואיל ולעיל ברים הסי' בד"ה יום הדדיה ובשום דזה מילוי כשיש שיטי בחיסה המוח עצמו שמרגשין במשמוש שהמוח הלקלל והמרך אבל אם אין שם לקיחה בנוף המוח רק שגם המוח כהתה מרלחו ע"ל (ס"ק ו') של' בשמו הסיטי מרלה גרידא אין לחוש לקיחה ולכן בכה"ג אף שבשאה מרחה הטור ג"כ כסר וע"ל סי' ל"ח (ס"ק ט"ו) של' שדברי המק"מ שם שהחמיר בזה ל"ע (יז) ה"ז מותרת עמ"ז ס"ק ג' של' דיש להכשיר בשבירה הדדיה והחוט קיים אפילו לא מקבר עדיין וכדלעיל סי' כ"ז ע"ש (יח) מותרת עי' בתורת שמואל ס"ק ז' של' דאין לחו בקיאים בהמתמך בין שם לגמרי ובין לא שם לגמרי ואין להקל בהיסר דאוריתא ויש לאסור בכל עניין בחס ישלא רישותא בחוט הדדיה עיי"ש וכ"ז גם בהתמך והתמיד יש לו להחמיר אף בכשאור קיים שמא הוא בכלל המרך ובספר כמים דקיי"ל בסעיף שלאח"ז להחמיר לחוש בהכ"ם לעיל סי' ל"ח ס"ק ב' כהב דל"ל בקיאים לזה אבל איה החוט ביה ואם ריעלא נמעלה מהו שיהד כשאר בריא ולא נכפף כסר עיי"ש (ועי"ל בס"ק שלאח"ז)

סעיף ג (יט) ונשפך במים עי' בס"ד ס"ק ד' ועי' שזה חיים ס"ק ד' של' וז"ל ע"ל סי' ל"ח ס"ק ד' דנשפך כמים אפי' בכ"ם טריפה עכ"ל ועי' בחב"ד לעיל סי' ל"ח סוף ס"ק ב' של' שם לאסור בחוט שהדדיה כשהמרך אי מתחסמם אפי' רק ממש מעט כמו בחוט שברחם רק דאם איט יודע בחוט אם הגיע המוח למשמש יכול לבדוק ולאחר ביה אם הוזלה איט ובכך כסר וגם בהא יש חילוק המשמש והמרכה שבחוט צריך להיות עכ"ם טוגע לרחב רחבו עכ"ל [הע דבס' ביח יאחק לא העהיק כראי בדיסם אלא כגל] ועי' בס"ע התמיה ז"ל לעיל שם סק"ד וכמק"מ כאן בחוט ליכא בחה בהמתה מקף ועי' בדעת תורה סק"ה מ"ם בזה וכ' המכמשות הרחב"ל דגם אם היה מגע מיס כפחות מהשיטה שיהה שוחה חולה מיהו מריפה אך כ' של"ע דאין אפס־ לדע אם המוח המרך לחוט לא שמאלת מיס בחוט עיי"ש ועד"ק ס"ק ג' ובדברי הרב המחבר בשאבר שם שמפקפק בנוף דברי הרחב"ל כי מדברי כל הפוסקים ובפרט מהרח"ם משמע להיות דגם בחוט הדדיה אין חשש כשאיט מגולה לגמ הקדוש וכ' הבע"ב ל"ל דסוגת הרחב"ל דכון החוט ולא ונתמסמס בחוב הקף קרוב לחלה שאין המוח מקף אבל אם לדעת שמקף אה"ל דכבר עיי"ש ועי' בשבר כמים ס"ק ד' מ"ם בדברי הרחב"ל בזה וכ' שכ"ז סיכת דבוקה המוח בשבר כמים ס"ק ד' מ"ם בדברי הרחב"ל בזה וכ' שכ"ז סיכת דבוקה המוח בשבר כמים ולא שלא היה בו מיס אבל אם לא בדקו המוח שבראם יש לאסור בכל נחוי דכשהם מיס בחוט הדדיה יש ראיה שהיה מיס בראם עיי"ש (ועי' בדברי הגאון בסי' הקודם ס"ק ל"ז). (כא) המעט שרוץ לידו פי' אחוז המקלה שלמעלה מחו ס"ז ס"ק כ' ועד"ק לעיל בסי' הקודם סק"כ שלח ערך שיחה רק מקום שבו השיטי ויכשף וא"ל לראיה למעלה גם מעט חוט בריא שע"ג מקום הרישתא כי בזה יכשף יותר מאלו אין למעלה רק מקום זה שבחוה מבריאו כי זה המעט חוט בריא מבדיל עליו ויכשף וכמובן וא"ל לעבור רק שבמקום שבחוה והקלקל יכשף מחמת הקלקל עי"ש (ובדברי לעיל שם ס"ק י"ד) (כב) שהוא עב וכבד עי' בס' מעשה רקח הספרדי על הרמב"ם בקומרים יין הרקח בלקוחים לי"ח ל' של' הל' הגה הגיד לי הרב ר' אלי' חאקן ס"ל בעמעה שהיה ביחי הרב ר' אלכסנדר ז"ל שבחוט בהמה ומלא בהון הדדיה [ר"ל בחוט הדדיה] בין אלשות אבן אחת קטנה כאגבו ולא היו יודעים לא החוחים ולא החכמים מה לעשות [ומלאה שהו חוחים לחמרף שמא מעבה האבן מחמת מונלה שבקבה בה וחבשו לחמונלה מבשם סמרך המוח (מחב"ם סי' מ"ד סק"ם) לא אלי' הוא אבן מחם שבא מבחון ונפסק רוב היקף שלו כחוטה אם המוח הלל"ב ל"ל לבא אל אין בחוט מחמה אבן גחל הה הה מבשר

(בג) טריפה: ד (כד) ᵐנחסר קצת מהטוח (כה) ונתרוקן (ד) (כו) כשר: ה (כז) ᵗטריפות זה של רוב הטוב (ה) השדרה (כח) הוא עד (כט) פי פרשה שלישית ועד

באר היטב

(ד) כשר וכתב בש"ך ליהני מקום דמחבר נקט נחסר קצת מהריות מטום דאינו נחסר ריאה לא ולפי כשמעיינו ריה סריקון שאין לזו שותה וג תיסים כתוב לא מפלגי בין מכו לרבנה מפני שדרכו להתפרס טוב ואם נגלה מיס בחוט השדרה בכל

דרכי תשובה

שכ' שם דהבר רמיזי לא הוי בכלל ספק עיי"ש וה"ל בודאי מסתבר שכאשר מהדה הברמה בחוי' למעלה ולמטה בחוד מהדרה והמסמוס בתוך החוט לתעלה מפ"ש ולתחה ומ"כ ר"ל דאף אלא טלד הסתרכה והמסרים למעלה מפ"ש ג' רק לתחה מ"ת כון אבא לפעמיים הסתרכה למעלה סיבו לנקוב שם שור הרוט ואסור וחו"ק (כט) פי פרשה עי' בסור בביאור דבר זה דהוא הכסיגיע הוחט עד הרכיים מהכלל פיגל מ' לגד הימין ומ' לגד שמאל ואחלעיתו יורד עד ליתה נגד הנוב ולאחר שיורד כג' אלכעות מיהכלל עוד נב' כטלים מ' ליתין ומ' לשמאל וכ בהרבה מקומות עד שיכלה והחוט הוסר שבהדרה שבין פיגל לפיגל נקרא בין הכרשות והרוט שבין שני הכלים בהתחלון כשמשכין אולך ואולך נקרא פי כרשות והחוטין שבפטלין עצמן נקרא פרשות עיי"ש לאמס רס"ל בחולין דף מ"ה ע"ב כד"ה עד בין הפרשות נהן מהה ושיור למרחק פרשה שני מהתחלה הירכיים אורך שני אלבעות עיי"ש וכ"כ הר"ן שם עיי"ש ועי' בטו"ה סח שור (מגלאן מהר"י שור ז"ל מגוזאחדין) חלק מ' סי' י"ז מה שהאריך בזה והעלה דבין שיעורו של רס"י והר"ן שכ' ג' אלכעות ובין שיעורו של הטור שכ' ג' אלכעות אין זה שיעור קצב לכל הבהמות אלא שכ' דרך אומדנא ובאיות שהגדול לפי גדלו והקטן לכי קטנו דא"ל ליהן ע"ז שיעור קצב בראלגם ומי יודע אם דאכשר שאף באלו שהשו בקומתן ובמהוהן אכ"ה אכשר שלא ישתוו במהות כל מ' מהאברים הפנימיים ובמרחק שבין הטורקים והגידים בין זה לזה וכמו כן לא ישתוו בהכסן שבין פרשה לכרשה דאל"כ אין נפרדים דברי רס"י וסר"ן והטור הג"ל שאם קי בשיעור של ריתיחק בין הפרשות הג"ל וכי יהקן לומר שמחלקי אבות העולם ביאיאות שכל עין ראיה והעידו ובע"כ דכל מ' לא הגיד על הכלל כל הבהמות ולא בלו לדין על הכלל סלו לתת נבול שלא יפחות ולא יוחיר דלא נמצא השיעור לומר דבמרחק זה השיעור יתעלמם הוא הפיגל הב' דבהמת למי שנינו פקחות למראה עינו ישמש ויחכם ויתלא לפעמים סמוך משיעור זה ולפעמים מגלאת רחוקה משיעור זה עד כדי הפיסת יד ורק לחיוון בעלמא בדרך אמצעי נקטו ולוינו כל מ' השיעור כפי מה שמצא אחר חיפשו אבל אין לסמוך ע"ז למעשה וע"כ בעובדא שלו שהי' הבשר הקלקל ובלו שם עד שבאשו אופן לא הי' ביטולה לבחוץ אחר מקום הפגלים דבודאי יש להחמיר מספק עד מקום שבודאי לא אסבר שיהי' שם חוט כולל ועיי"ש בסוף התשובה שכ' שאחר שהשיב תשובה זו בא לפנינו מעכר מומחה ובקי היטב והראה לפנינו מקומן של ג' חוטין המהכלים והיה אחר סיום הגחת הכלוות בתחלת החלק הבמי ועלם הגקרא מהכלל מהשדרה חוט עב בהמונה חוט השדרה ומדבקה בביים על העלם ושם הבמי מהכלל ממנו לפעמים כחות מב' גודלין ולפעמים קלת יותר ולדידי חזי לי האי אהרא של חוט כיולל הב' שהוא דק בכמותו מב' פיגלין הראשונים והוא רחוק מכיגל הבמי לערך ג' אלכעות ומאד הבמי רחוק מכנגד התחלת ילאות הזנב ג"כ לערך ג' אלכעות וכ' עכ"ל ועי' בדעת תורה סק"ז מ"ש בענין זה והעלה לדיגא דכי פרשות הם אחר כלות נס"ל שבריך והם חוך הבלעות קצות הבלעות שבהדרה סמוך לזנב ואין להסריף גם בנחבר כל בסר הדך אלא בפרשה ג' הסמוך לאלי' עיי"ש ועי' בפרי תואר ס"ק ה' מה שהאריך בענין זה והעלה דלא יהעיק כלל מקום הפגלים הכם אלא הן וגם שלא לענחים אם יכולים לעמוד על הדבר ואמנו שמעשה לא רלא פיגל יאלא מחוט השדרה וכ' דמחה יש ראיה דבע"כ הי הפי' בגמ' כמ"ש הרמב"ם פרשה ג' פרטיה לתחה אלאי' וג' פרשות הם הבלשה עלעשת הדבוקים יחד זה בזה בסוף השדרה דאמה מהראיות והם"ם לא מיירי כלל מאיזה הפגלים שבחב בסור ע"פ פירש"י והרשב"א וס"ם ולכן ערך להסריף פסיקה הוחט בבהמה עד עלם הג' הסמוך לאלי' עיי"ש ועי' בסמ"ם ס"ק ח' שהביא דברי הכר"ם בזה וכ' שהוא ראה כמין פגלים ילאלא מהחוט השדרה רק שאי' אלי הם גידין הדקין שהביא הר"ש לעיל ס"ק מ' שבחוט יש כמין גידין קטנים דקין רמיליכן ליהה מחוט להאברים ומאברים לחוט עיי"ש ועיי"ש עוד בפר"ה שכ' דלהאור הם"ע אם מהוך כל בסר הדך פריסה המסתמת מחבו ג' הפגלים אבל להרמב"ם ודעימי' כסר בזה עיי"ש בפריסה ובודאי ערך האמיר להחמיר

לכל

דרכי

תלבע חס לא שנכסק ברוטו] עד שיגלא בס' רחיתי"ה ז"ל תובה בזה ושאט להרכלים והביבו שדרך הזרע לאוך בחוטן הרקוחות בלבירות הדרך שם עד הדר ולבעיים יקרה שבא בעל הבהמה לו ד"ח והכלגן מהבחים ואותו הזרע מסלר קבוי שם עד שיתקבה כאבן ולא תחות עי"ז והכסיר הבה יה עכ"ל

(בג) טריפה עי' מ ז ס"ק ב' דלא הוי טריפה מיחת עלמו רק תשוב דשף הקרוס לכסיק עיי"ש והא"ת ידע ושמת כמה בעיתם אלו

סעיף ד (כד) נחסר קצת מהטוח

שכ' דרה בס"ע והכסיקם לא כתבו רק בחסר מהטוח בתוך חוט הדרה אבל אם מחסר קצת מנוף חוט השדרה אינו מבואר בבוסקים מה דינו ולדעתי ראיה דתם חסר קצת מחוט השדרה כסר ום בזה ג' עניינים וכו' עיי"ש ועי' מזה בבו"ת מהר"י אוסלד ריו"ד סי' ע"ב אות ג' שבאל ג"כ בענין זה וכ' דל"ל דשאלת הבואל היא רק על חסרון הטור של חוט השדרה דר"ל דהחוט והעיה טוב קיים אלא בחסר מן הטור וזה הוא השאלה שיעורו בכמה והשיב הה ברור לאכלה ולייעבה דאין חוקיק בין אם חסר רחוק בכלים והטור קיים בין חסר גם רטור מכאון בחרוקם זה ע"כ בל"ד אם חסר כ"כ שאלו הי' הטור קיים וחסר רק רחוק אם הי' מעייחד בינו הי' שוחה ובכפף הוא טריפה אבל אם החסרון הוא כחות ייעבו מטיטור זה הוא כסר לכ"ע עיי"ש בתרומות ועי' בדעת תורה ובתי הדעת סק"ל שבביא דבריהם בזה יכ' לדיגא כך דאם חסר קצת מהטור של חוט השדרה אם החסרון הוא מיוחד הם לאבל בהב"מ ואם נחסר אח"כ ים לחחיור כדעת המגר"א אוסלד הג"ל וכן אם סבבו מהוחה ים לחחיור כ"ל עיי"ש (בה) ונתרוקן עי' שטה חיים סק"ל אל' דבתרוקן כחות מבשיטר כסר אפי' בלא בדיקה עיי"ש (בו) כשר עבאה"ע מ"ש מבש"ך ועכו"פ לעיל בבי' הקדש סעי' ג' ובהב"ם שם סק"ב מה שהאריכו לחוק על הש"ך בזה והעלי לדיגא דבתרוקן אבי' הרבה ואעב"ש שיכבוה הוחט כסר ולא אסור אלא בחסר ריבו עיי"ש ועי' במק"מ סק"ז אל' לדיגא מוב לאוש גש"ך ופר"ח הלוסרין עיי"ש ועי' בש"ע הרב הגיגא ז"ל לעיל ס' ל"ל סף סק"ד וכמ' מתי לקח החוט שם אל' לדיגא דבע"ע יחיוור לעלמו בתרוקן וחסר מקצת הטוח שבחוט השדרה ברוא בדוב שוביו וסיקפו במקום אחד אבל אין להחמיר לאחרים עיי"ש (וי"ש הבחה"ש לענין מים בחוט עי' בדבריו לעיל ס"ק כ')

סעיף ה (כז) טריפות זה של חוט השדרה

עבאה"ע ובשפ"ד ס"ק ז' אל' דר"ל דבין בבסק הטור ובין המלבה אינו אסור רק עד פי פרשה שלישית ועד בבלל ומסם ואילך כסר (כח) הוא עד פי פרשה שלישית הגה ים להסתפק לפעג"ל לכי דעת הבו"פ והתב"ם (שבאתי לעיל ס"ק כ"ז) דס"ל דבתרוקן לא אסור אלא כבתרוקן ברוטו מה יהיה אם יוקן בטיטות הטוח ועשה כמים למיטה מפי פרשה באוכן אחם הי' למעלה מפי פרשה הי' טריבה ולמעלה מהטרבה ריוקן ס חסר מעט מהטוח והחסרון הוא פחות מרוב אם י"ל דמה מועיל שחוץ הרישותא הבתרבה והמיטה ים הוא לאחר פי פרשה ג' הא י"ל שהי' קודם לתעלה מפ"ש שלישית והחסרון הי' למטה יהי פרשה ג' רק שבבטיטות הטוח לתעלה מפי פרשה ועשה כמים נשכך לתחה ובא הבתרבה למטה והחסרון נעשה למעלה ובאתה הי' מקדם לחיסוך ויבא לקי שכ' המ"א סי' הס"ז ס"ק כ"ה דלא מחקיק איסור ממקום למקום אפי' כשהספק הוא בנוף אחד (ועיי"ש בחאלות הסקל) וה"ל לבאורה י"ל דאין להחזיק רישותא לחוט שמא הי' שבתרבה למעלה דהוי ממגל"מ מ"מ הגה הלוי בהב' הירוקים של הטו"ז לעיל סוף סי' הקדש בהא דמחמו בחלל הבוף דמחקיק איסור מיגל"מ וזה לא יתכן רק לחיוון הב' דלא מחקיק ממקום למקום רק שבא דבע"כ בעור שבשהה יזה נקב אבל אבא הבא די"ל דלא עשה שם נקב לא מחקיק ס"ל דלא מחקיק הא י"ל דלא מיהן ממקומו כלל אבל לחיוון הא' של הטו"ז דס"ל דבשלא בדקו בקרום יש לאסור אפי' בנמצא הטוע חץ לקריה דמחזיק איסור ממקום למקום אבי' בשלא נראה רישותא עיי"ש אם מהוך כל בסר הדך ס"ל דאסור ובערב לפמ"ש בגמ"ל סי' גמ"ל סי' ס"ק מ"ח דהבא תולין בטלי ועיי"ש בגמ"ל ובמחלית הסקל לאלן ס"ק י"ח

(ל) יועד (ו) בבלל (לא) *ואם נפסק אחד משני חוטי פיצולים ראשונים ושניים טריפה יאבל נפסקו חוטי פיצול השלישי כשרה ובעוף הוא טריפות הוט יעד בין האגפיים התחלת המקום שהם מחוברים בו בגוף: הגה וים מפריפים כשוף עד מקום כלות שכינת (לב) העלם המחובר (ז) לגוף (תוס׳ וא״ז ומרדכי וא״ז הלרוך וחא״ז גם״ז) וכמי נהוג אם לא (לג) בהפסד (ח) מחובר (ד״מ): ן יבהמה שהכו אותה על השדרה במקל והלך המקל (לד) על פני כל אורך השדרה (לה) כשרה (לו) ולא חדישנן

ל שם בעיין ומשמע ם כרמב״ם בפ״ע מה״ש וכו׳ יעלי דהוא לבו דלבו של ר״ל וכפי ביאפסו וכ״ג דשם פרק״ח והרא״ם ב ג מישמע דרב יהודה וכו׳ שם

באר היטב

(ו) בבלל והכ״ך חולק על זה וכתב דלא עד בכלל (ז) לגוף וכתב בס״ך בשם״ך משמע דכתב רמ״א דבהפסד מחובר אין להחמיר היינו שאין להחמיר עד עד מקום כלות שכינת העלם אבל מ״מ לקבל כל כך להכשיר אפי׳ אם נפסק עד מקום חיבור לגוף זה אינו ומהרש״ל פסק דיש להחמיר אפילו בהפסד מחובר במקום

(ח) מחובר וכתב בס״ח סא דכתב רמ״א דבהפסד מחובר אין להחמיר היינו שאין להחמיר עד עד מקום כלות שכינת העלם אבל מ״מ לקבל כל כך להכשיר אפי׳ אם נפסק עד מקום חיבור לגוף זה אינו ומהרש״ל פסק דיש להחמיר אפילו בהפסד מחובר במקום

דרכי תשובה

לכל הדעות כיון שאין להם יודע להבחין בין הדעות בזה (ועי׳ בס״ק שאח״ז) (ל) ועד בכלל עבלה״ע ריחב״ם ס״ק ל׳ ובריב״ה סב ס״ק ל׳ מ״ש בזה ועבפ״ד ס״ק ה׳ שכתב וא״ל הגה פי פרשה שנשית גופיה ולא כפרה לחטוה ולא טריפה מפי פרשה לחטוה עד פי פרשה שלשית ועד בכלל הוי מסק טריפה ועי׳ בס״ע הגרא סק״ו שכ׳ דלק בהכ״מ יש לפשוך על הרש״ל והכ״ך בסי׳ פרשה ג׳ עלמה כהריש״ם עיי״ש ולפמש״ל (בס״ק הקודם) מהפר״ת פשוט הוא דמש״ל צריכין להחמיר אם כדעת הרמב״ם הא אפי׳ לאחר כל הפטלים שבטבו רש״י וס״ם אין כסר לרמב״ם דלדידי הוא עד הנגמר הג׳ הפיוך לאלי׳ וכמכר ולקח מי שחלה לקבל ולחבוב רק כפי מ״ש הטור עפ״י פירש״י דקלא על הפטלים ולא על הנגמרת הא הם ס״ל לענין פי הפרשה דעד בכלל ובהלא צריך להחמיר ולאסור גם פי פיטל הג׳ דלא להרמב״ם דס״ל דלא עד בכלל הא אשורא דדיה הוא ראשן יוחר ואם יקל באיסור הטיעור עפ״י פרש״ ובכיאת הטיעור ע״פ הרמב״ם ח״ב כתלן נסבור ומכה שפרי אליבא דתרוויהו וה״ק ועי׳ בש״ו כת שור שם מה שהאריך בביאור שיעת פירש״ והרמב״ם ז״ל והנגלה דבע״כ לפירש״ וסיומתו הולך מרישת מוט הרבר עד סמוך ולאלי׳ וחזקא בפיוך ממש לאלי׳ הוא דבבר והעיקר לדינא להלכה ולמעשה להחמיר כדעת רש״י כי כן הוא הסכמת הב״י וכל הבאים אחריו לשער עפ״י הטיעור של דעת רש״י וכתב שם דמה״ה הוה פעם אחת בשבת שחרש לפניו בשור שנגח את הפרה בקרניו בירכה וכנגם גיחת הקרן בשמק בשרה והחמיר לאסור אלבה מהיים מפסק דשמא במקום עיחת הקרן הוא חוט הפרשה ונפסק כיון שבחי׳ ח״ל לעיקר על הבירור עיי״ש (לא) ואם נפסק א׳ משני חוטי פיצולים עי׳ בש״ו כת שור שם שבשאל בא׳ שחטב עלים ומהה יהו בגרון ומכל הבחל ואבלה ירבה של בהרה סיוך לשדרה ריחק מן הטוקן במקל כמה אבנשות ובכנם אחבלה בשמתן הבשר לגרך שהי אבנשות ובמקום א׳ נשבר חלוש שם ג״כ ושיעם שבחשבו מגלה שלם וכ׳ שיש להחריש דשמא נפסקה הפרשה עלמה הראשונה לא הבמה ולא״ל דלא אסור בנפסק פרשה עלמה אלא בנפסק במקום ילאלא ממש הבר ההולך על פני הבדרה משא״כ בנ״ל שפסיקת חוט הפרשה ע״י הגרון הי׳ בריחוק מקום קלת במקום הנחבראתו והיוצא בחוט הבר דח״ל דלאי׳ הג׳ של הטוס מבואר דגם בנפסק בריחוק ממקום חיבורו לאלי׳ לחמיל עכ״פ מספק ומלשון רשוי לון הבדע אם טוחתו דלא אסור אלא בנפסק במקום ילאלא ממש מחוט הולך ביוחר כחי׳ הא׳ של הטוס לא טוחתו שם לחבריך אף בנפסק בריחוק ממקום ילאלא כחי׳ הגמי של הטוס אך בחמת אם נחוש לחרון הב׳ של הטוס כלאחור יש לעיין עוד דלפ״ז לא סדע עד כמה יגיע אישור ריחוק מקום הנחבראתו שיבריך בו אם נפסק אף במקום שריחוק יוחר בדבך מכל כשיעור עפ״ז אין זה ככל הלרך עיי״ש - על הטפסקים הראשונים והאחרונים אלא כיאלו דין זה ככל הלרך עיי״ש - (לב) העלם המחובר לגוף עבלה״ע מ״ם מהכ״ך הביט העלמות מבפנים הגוף ועי׳ בהגיסת שולם בהגיסות הסרלה שכ׳ שהבלה״ע לא הבאיק יפה כי הכ״ך כתב כן רק על הבגיסות אבר״י אבל בהגרבת רמ״א זו קלא על לחטה מכלטת העלמות שנכפלות ויוסבות שם מבחון וכן הסכים הכ״ך לדינא רק שבנקה״כ כ׳ דבהפ״מ יש לקבל (ועי׳ בדבריהם בס״ק שאח״ז מ״ם בזה לדינא) ועי׳ בבית יאחק בחיקון בבית ס״ק כ׳ דאפילו לדעת המחמיר כרמ״ד דמבריך עד סוף אורך העלם המחובר לגוף וס״ל דעד שם יש מרישת בחוט הבדרה מ״מ עכ״פ לוה רק פסק פרשה והנמנים זה בכוונת הפרש״ג עיי״ש (לג) בהפסד מחובר עבלה״ע ס״ק ז׳ וס״ק ח׳ מ״ם מהפ״ח והכ״ך בנקודת

באר הגולה

ישרה שם כ נפיל שם ולא נפסקה ובכה ם לחשרת [״פי׳ חוט הרביה כשנגיע עד סירכים מחפל פיטל ג׳ לג׳ ימין ולא לגד שמאל וכן בסרבה מקשמת]

דרכי תשובה

הכסף כ׳ דרמ״א מחיר בהפ״מ לף עד תחילת חיבור העלם הבקר המחובר לגוף ועי׳ בהב״ם ס״ק ה׳ שהאריך בזה .מסק להחמיר אפי׳ במקום הפ״ת ממ״ם הפ״ר בשם הב״ת עיי״ש ועי׳ בס׳ לשל אברהם (מהגלון מ׳ אברהם בדרוש ז״ל) בשלון בחידושי הטוסקים פי׳ כ״ג מ״ם בענין זה והעלה דהעיקר לדינא כדעת הב״ח והמהרש״ל ואפי׳ בהפ״מ יש להחמיר עד כלות שכינת העלם המחובר לגוף ושלא בהפ״מ יש להחמיר עד כלה כל העלם אפי׳ עלמות הקפמים שבסוף הבקר עיי״ש וכ״כ בשורת יקהיאל ס״ק ל׳ ועי׳ בדעת תורה ס״ק ז׳ מ״ם ע״ד החורת יקהיאל בזה והעלה לדינא דעד כלות מקום שכיבת העלם שהחמיר לאסור אפי׳ בהפ״מ בזה דקו דבריו אבן מה שהחיור שלא בהפ״מ לאסור גם לאחר כלות הבכיבה זה לא יתכן ויש להכשיר שם אפי׳ שלא בהפ״מ עיי״ש אולם בס׳ מעשה רקח הסברדי על הרמב״ם בפרק ט׳ מהל׳ שחיטה הלכה ד׳ הביא דאיה מלשון הרמב״ם דהבשיר הוא רק במקום חיבור בגוף חוקא עיי״ש ועי׳ מה שהאריכו בזה בשער המים ס״ק ת׳ ובחגורה שמואל ס״ק ע׳ ובפרי תואר ועי׳ בס׳ מסגרת הלוח הסברדי ח״ב בזה ועי׳ ס״ע שכ׳ שהש״ך נקט להבשיל חדשות ואין ידהם דבר נגד רוב הטוסקים עיי״ש ועפש״ד סק״מ שכ׳ דלדינא יש לסמוך על הרמ״א וכמ״ם הפ״ת ועי׳ בתרוגות הבטסם אות ג׳ שמהמה על הפרמ״ג בזה למה נקה מדברי הבב״ם ובכ״מ הא מחבב דבריו עיי״ש ועיין בש״ע הרב ז״ל סק״ו שהבריע לדינא כך דבגד מקום חיבורו אין להקל בשום נחוי רק בשוף מקום חיבורו הוא שם להחיר בהפ״מ אבל אין להחמיר בהפ״מ עד מקום כלות שכיבת העלם וכ״ז הוא לאחרים אבל כל בעל נפש יחמיר לעצמו לחוש לדעת המהרש״ל ובא״ח עיי״ש ועי׳ ד״ק ס״ק ד׳ ומק״מ ס״ק ד׳ שכ׳ דאין לחוש להחמיר לדעת הש״ך בזה וא״ל להבאיה בעלמות קטעת שבפרס עד הריאה ואפי׳ שלא במקום הפ״מ א״ל לעחוד רק עד זחיה ריקאר של העלם הבקר שבכלות שכיבתו וכן יכול לחוש ולהשות העלם לגד מעלה לעחוד כך עד עלות שכיבתו כיון דבהפ״מ בלא״ה קל הוא עיי״ש:

סעיף ו (לד) על פני כל אורך השדרה עי׳ בס׳ הוספטה יהושלים בקיצור

הרלחת לאסור בס׳ זה שכ׳ דלא חוקא נקט כל אורך בשדרה דמשמע הדעיקר הוא רק אורך הבדרה ומה לא ח״א דהא בעיא שחעטור גם הרלחת עיי״ש (לה) בשורה עי׳ בס׳ הוספטה יהושלים שם שהביא לשון הא״ז דיל״ת דע״מ לריכה פירטים בשחיטה כמסיכת ודבי שב״מ שמחמק דיל״ל דכון דלא חיישיק לריסון לבריס הרי אם מחיישיק אהבה בחוקא בריאה עיי״ש ועי׳ בחקמ״ם סק״ה שהביא ג״כ דברי הא״ז בזה ומהמה על שלא הביא הוספטה דבריו עיי״ש (ועי׳ בדבריו לקון ס״ק ל״ד ובסי׳ ל״ח ס״ק ס״ב וס״ק ס״ו)

(לו) ולא חרישנן שבא נפסק הרוש כ׳ בהב״ם סף ס״ק ו׳ וא״ל מיהו כ״ז בדלא נפלה אבל אם נפלה לאדן מחמת הבלה אפי׳ בחיות מי שפחות אפי׳ הכה על ראשה והלכה כלפי אנבה לא לוקבת בכל ענין שבכהו מד שנפלה מחמת הבלה דינה כבל נפלה דלקבן פי׳ נ״ח עיי״ש ועפש״ד ס״ק י׳ וס״ק י״ב ועי׳ בבפרי תואר ס״ק ת׳ שכ׳ ע״ד הפר״ח בזה דב״ח חקא בבפלה הבבמה ומחמת הבלה דינה אבל אם רק שלאחר שבבה מלבה ונפלה לא חרישק עיי״ש ועי׳ בש״ח בית שלמה חלק ב׳ סי׳ מ״ו בחמלת הבשר מ״ם בזה לדינא דברי הפרי תואר בזה וכ׳ הבפר״ה לא אני לעשוני רק אם לא נפלה בשעת הבלה רק אח״כ מחמת הבלה אבל אם נפלה בשעת הבלה לא שלא הפילה אחרים רק שנפלה מעלמה מ״מ כיון שנפלה מחמת הבלה ז״ל הי הבפילה אחרים וכ׳ שם בשבות שעמד עגלה שם כ׳ שוורים הנח הבר ונפל מן הבר

מגן

(לז) חיישינן (לח) שמא נפסק הרוטב (לט) ואם יש במקל (מ) קשרים (מא) חששים (מב) למקום (מ) (מג) הקשרים (מד) וכן אם לא הגיע המקל על פני כל השדרה (מה) חששין שראש המקל (מו) במקום שהוא כלה מכה בכח וכן (מז) אם הכה לרוחב השדרה (מח) חששין (מט) שמא (נ) נפסק הרוטב: ? °בהמה

ג"ל ס מהכות למרתא דריו כי רב חנינא

פתחי תשובה

(ב) נפסק כתוס וכתב הר"ן הגיגא נ"י לחומא מ"ד דאמיט הלכה לא מהני כזה ולריכה בדיקה והב"ח פסק כן ומסיים לדידן אתין [אט] נקיטין מריפה וכן הסכימו האב"ח והפרי תואר פ"ם ומיין בזנגמ"ל שהגיגא לחיה דנם בזה מהני הלכה וא"ל בדיקה ומתוך כך כתב דמה"פ יש לסמוך על הבדיקה אפילו לדידן פ"ם ומיין נתב"ם שכתב בזה דאף הב"ח לא החמיר כ"א בהלכה גדולה אלא כדבר הגיגל והני מהינן דלא בדקינן בהלכות בתוס הבדרה כי מבחמיר שלא לבדוק ומי"ל יגא קולא לחלק בין הכאה להכאה מ"ל ומיין בש"ם מולדות ומתק פוף מי' מ' שכתב פליו דהמחמיר יחמיר לפנינו אבל מליה

דרכי

אבן גדול ושבר הגליה לכמה מהיטות ומחמת חוזק הבריה מלג עץ מן הטול לעמלה וחבר ומתחב בשור ובשמה ע מקב מטולם בהלחי שלו אחת הענין ומחמת זה נפל הטור לארץ והתגלגל על הארץ ג"פ ושוב לא היה יכול לעמוד על רגליו עד שהעיזוהו הגברים ולא היה יכול לילך אלוך יפה והחיה הש"ב לשחוט אותו היוקף וכ' שהש"ב הכשיל את הרבים כי הטור הזה הוא פסק מריפה חכמה מעמיים עיי"ם בתריטות (לז) חיישינן עפ"ך סק"י ומי' בב"ח פני' ח' בד"ה בהיה שהעלה לדיעא דלכהלה אין לקיה בהמה מנכרי שהכו אותה על הבדרה בכח אא"ל כשהכה במקל דרך כפיפה הריגו שדינה ב' ראשי דעמה שכלה ובריו כלה בעומדה לא במהגיה אבל על הבדרה חמם לא אלא מכה בכח אלא במקום שכלה ובריו כלה בעומדה לא בהגיה אבל על הבדרה חמם לא אלא בפר"ח רבלה כ"כ ורק בדיעבד כבקנלא מנכרי אין לחוש למדי עיי"ם אלא בפר"ח סק"ז כ' דהמנע מכל רשמקים דלא כשמכה בהמקל בכח ולא כפף המטה רק שהבלהה הלכה על פי אורך כל הבדרה אפ"ה אין כח באותה הבלהה לפסוק הרוטב ואין לרבנים במה דיפסבות דברי הש"ם מסמע להחמיר בזה עיי"ם והגלה מדבריו דאין לחוש אפי' בברמת מנכרי בזה עיי"ם ועי' פרי הומר ס"ק ז' מה שהאריך בזה והביא דברי הפר"ח והב"ח עיי"ם בתריטות ועי' בשער המים סק"ט (לח) שמא נפסק הרוטב עהב"ש ס"ק ו' ופס"ד ס"ק י' וס"ק י"ב הר"ל אפי' בדיקה הרוטב בלא שהי' מ"ל עיי"ם ועי' פר"ח ס"ק ח' אמנם בפרי הומר סק"ט כ' דגם בהכו אותה מרלבה לוגבה דבבר אפ"ה בגוברת הגלי' לריכה בדיקה בהוט לבהלה אבן בדיעבד אין הבדיקה מעכב בה ואף אם לא בדק כבר וכ"ז בגוברת הגליה אבל אם אינה יכולה לילך כלל קול עפי דאפי' לבהלה מ"ל בדיקה ביהוט עיי"ם וכ"כ בדעת הורה ס"ק י"ג לדיעא עיי"ם באורך (לט) ואם יש במקל קשרים חוששין וס' הייט אפי' לא חזיק שבר בהבדרה אק"מ ס"ק י"ג ועיי"ם לעיל ס"ק ג' (מ) קשרים הגה לא נזלא בהבסקים שיעור בתרטסקים שבמה יהי' שיעור ריבור שבמקל שיחבר ואולי נכון להחמיר אפי' בכל שהוא דאין אנו בקיאים בזה וכמ"ש התב"ם ס"ק ב' לענין שיעור כח הבלהה ול"ע (מא) חוששין למקום הקשרים עבלה"ש שמ"ל לבחוק לא בדוחק רק במקום שיקר הבלהה והבאב כגון בהכה לרוחבה במקום הבלהה וכן במקום הקשרים וכדומה ואין לחוש שמא נפסק הרוטב לתעלה לא לתעה מחמת הבלהה דאם אנו בדקין במקום הבלהה דבזה דיתי"ל אם נפסק שם הוא מריפה ואם לא נפסק שם במקום הבלהה מכ"ם דאין לחוש לשמא נפסק במקום אחר כיון דיחזר מעי ליפסק במקום שיקר הבלהה מבמקום אחר וכיון דחזיק דמקום שיקר הבלהה לא נפסק אין עוד לחוש שמא נפסק במקום אחר עיי"ם ועי' בפר"ח סק"ח שכ' דבכל מקום שחכר בפי' זה שלרוך בדיקה מ"ל לבחוק רק בחוט אבל מ"ל לחוש בזה לבחוק בא שאר אברים שבחגל הגוף עיי"ם ובמ"ז סק"ד ובגב"ק חוה מ' ואות ה' ובמק"מ ס"ק י"א ועד"ק סק"ה מ"ם לענין אם הכה במקל בחופן שלרוך בדיקת הרוטב במקום הבלהה רק שבכה בחוה מקום הכה עיי"ם (מב) למקום הקשרים עי' בס' עריגות הבשם שם ומבואר בדבריו דבשום הוא דבל זה לא מיירי רק בהכה בשדרה במקום דשסיקה הרוטב אוסר (הגיל בסעיף הקודם) אבל בהכה לאמה מקום אין לחוש אם הכה במקל בכח בו קשרים ונפסק שם המקל בכ"מ שהיה ונפסק הרוטב עיי"ם (ופ"ל ס"ק כ"ם ל') אמנם פשוט הוא לפנינ"ד דבכה"ג גם מהני מאי"ב אמר המכה ברי לי שלא נגעתי הבקר של המקל לא נקלה המקל לא בשבירת המקל לאמלה במקום האוסר וכמנן מס"ל ס' ו' סעיף ז' בהג"ה ש"ל ברי לי ואם לא אמר ברי לי אפי' בדיעבד אסור כמ"ם במ"ח שם סק"י (ועיי"ם בד"ק סק"ג ובס"ד ס' י"ז ס"ק ס"ו) וכן צריך לדע בגירור שהיה שם קבר בהמקל רק שהאר שלא יגיע

תשובה

לשם וכן יש שהבבר המקל בחמלע ויודע שהבירה לא היה במקום האוסר וכן צריך המעיד בזה לדע שם בזה ל"מ לענין לאסור ולהיתר אם הגיע למעלה לא לעמה אבל אם אינו יודע מ' מכל האחר בדלא אסור דמלתא דלא רמיא עלי' דאינים לא אדעתי' כמ"ם הש"ך שם והפרמ"ג שם והא פשוט ובחר לדינא (מג) הקשרים עבלה"ם מ"ם מהמ"ם דלקה דאמ"ב בבדיקה מ"מ משום שבירת הבדרה אט בקלאים ומי' בס' בינת אדם שבר אא"ם ס' ' ב' שהבין מדברי הש"ך ס"ק י"ב דשבירת ליה דלקה לענין שבירת הבדרה ובדיקה חוט הבדרה אין אט בקלאים דלא כתמ"ז ועיי"ם במ"ם בזה לדינא ומי' מק"מ ס"ק י"ב שכ' דאם הכה לכ"ע טכל לסמוך אבדיקתם לך אם לא הלכה רק עמדה לא שהיה מעל"ע תלי בפלוגתת הש"ך והמ"ז הל"ל והתב"ם והכרחי ס"ל בהמו"ז לסיומן אבדיקתו ודעת הש"ך ל"ע ונם אחרת יקחיאל לקנן סוף סי' ל"ח המיח בל"ע ופיים דבהפ"ם יש לסמוך אמו"ז וסיעתו לסמוך אבדיקתם כבסודק הוך ג' ימים מהמעשה ורואה שהחוט נקי בלי שום חבש ריסוק ועיי"ם בגה"ק אות ב' ואות ו' ובד"ר ס"ק ב' וס"ק ו' ובמק"מ ס"ק י"ב וגה"ק סק"ד כ' דכל מ"ם להחמיר שלריך שלא יהיה בהחוט חבש ריסוק הוא רק היכא דלא הלכה הילוך יפה אבל אם הלכה הילוך יפה אף אם נמלא לאחר הבדיקה בחוט אינה אינו לא ריסוק מ"מ אם בלא הבלהה לא היה שיטי כזה מסריף גם בזה אין לאסור ואפילו בשוף מהני הבדיקה בזה עיי"ם (ועי"ל בס"ק שאח"ו) ועי' בש"ת בחן שלם חיו"ד ס' כ"ה בד"ה ועוד בן לפקפק מ"ם בחמין זה וכ' דלדעתו אין כאן מחלוקת כלל בין הט"ז והש"ך דהט"ז מיירי בלא חבש אפלה רק שהרישהת הוא במה שהכו אותה על הבדרה ובזה גם הש"ך מודה שם לסוך אבדיקתו עיי"ם (מד) וכן אם וכו' חוששין עבלה"ם הלרך בדיקת החוט ועין במ"ז לקנן ס' ל"ח סק"ג שכ' מיר"ן דאמי' לא נמלא בחוט רק שיטי מרלה לבד מריפה רק שהפסק שם בטומת הר"ן בזה אי ר"ל כבשומו אי ר"ל שיטי שהמעגל וכזומה עיי"ם ועי' מק"מ כאן סק"ב י"א שעמד בזה וכ' וז"ל ול"ל הסמיכם לאות ע"ל ועוד כ' שגל"ע אם השיטי בפחות מרוב הריקף עמי מסריף ונם כתב דגם מהני לבדוק אלא בתוך ג' ימים מהמעשה דאם כן יש לחוש שהבריא והלכה המלאה המסריף עיי"ם (מה) חוששין עפחה"ם מ"ם יתרדנמ"ל דבהלכה הילוך יפה אי"ל בדיקה ועי' בדעת תורה ס"ק ח' מ' ועי' בש"ע הגיגל ס"ק ז' שנלאה המקל ג"כ בזה עיי"ם אולם במ"ז סק"ד החמיר בזה וכ' דהרמי בעיון לא שהי' ובדיקה לא הילוך ובדיקה רק דאם הלכה אי"ל שהי' ואם היה שהייה אי"ל הילוך עיי"ם ועי' בגה"ק סק"ד ובמק"מ ס"ק י"ב שכ' דבלירוף סרוף כל דהו יש להקל בנאבד בלי בדיקה הלא הלכה הילוך יפה עיי"ם (מו) במקום שהוא כלה מכה בכח עי' בהליטת עולם בהחיות הדולה שבביא דברי המהרש"ל והאם מבמה דה"ה אם הכה אל קלה מהגלאות הדיעון עי"ל אבל הוא לדעתי מחמשות כל הפסקים ויתומר בכסף משנה פ"ם מה"ם ובב"ח שפסקים ובאחרונים הכבה רק בגלאות אין שום חבש לפסקה הרוטב ועי' בשער המים סק"ב אי' מ"ם ע"ד המהרש"ל בזה וכ' ג"כ שלאן דבריו שבראים עיי"ם: (מז) אם הכה לרוחב השדרה עפחה"ם מ"ם מהתב"ם ועד"ק סק"ז ' ובחדר האיים סעיף ז' ובהורה אור שם שבמהם לדבר מ' מהבוש לעשות זכות בזה אם מה שבחגין הבולם להקל ואין חוששין בהכלה כ"ם לרוחב הבדרה הלריך לבחוק הרוטב בכל בהמה דהא לא יתלם אלא הכה אותה כ"ם לרוחב הבדרה וכ' דהין הלכה הילוך יפה יש לסמוך ולהקל אלא הלריך בדיקה וכל מ' כ' מעם אחר בזה עיי"ם (מח) חוששין עי' בש"ע הגיגל בחמלע ס"ק ח' שכ' ע"ם לשון הש"ר דלא לריך בדיקה רק בהבדרה ואם רואה שהבדרה היא שלמה לא לריך אי בדיקת הרוטב כלל עיי"ם ועי' בחק"מ ס"ק י"ג שהבלאי וכ' דז"ל רק שלריך בדיקה בחוט חוקת עיי"ב: (מט) שמא נפסק הרוטב עפחה"ם מ"ם מחמ' פולחת יאמר לענין

(נ) שנורדת רגליה (נא) אין חששין שמא נפסק הרוח: סמ"ג (נב) אלא ממרין שנחוגה (נג) והוא כתב הרגלים שם ע"פ מהר"ל מקמה (נמרא) וס"ה (נד) נשוף נמי דינא (י) סי' (סמ"ר נחוגין ומ"ה מתרוך כלל נ"ה): ח (נה) "בד"א (נו) כשלא

באר היטב

שכתב שם רמ"א דאין לו נקיבים נבריקה מ"ע לדבר זה שאין בו תקנה אלא רק מנוסה שבידה הבדרה לו נקיבים (י) סי' וכתב בס"ח אם מ' קנה אחז מן הנוק ולא יכלה לעמוד שוחרת כיון שלא ראיה שמלה אין לאסור מספק ואיסר שנחוגה

תשובה

כי בהלי מעשה זאת ע"י מניחה שנחוגה שור חבירו עד שהפילה לו כי החליק בעצמו עד שנפל והמורה התירהו והרב דמהמה הסריף הבהמה הסך חימה על הש"ב ובאמל עם מי הלק עם הש"ב אלא יפה הרב בזה כי אין לסמוך על הסומרים במה שלא ראו הם בסיימים כ"ל מה שנפסו בסברתם ואין לחם לדבריהם בזה ויותר ים להלות בשנחוגה הסכים ועי"ם עד בתשו' שאחר"ח בבהמה שחלהה והגיד ל' שסיל מחמת הכאת הסוס ולה המורה לדון בזה דין נפילה וכ' דאין ממש בדברי הבאמל דמה שהגיד זה מאחדלת שלו לוט כלום עי"ם (נו) כשלא נודע שנפלה עפמ"ם מ"ם מהט"ב דלקי שאמר הגכרי שנפלה לוט נאמן עי' מה בשו"ת שבמ"ם סי' ל"ח ובשו"ה בית שלמה חו"ד סי' מ"ב ומ"ג וסי' ק"ו ובשו"ת שאל ומשיב קמא ח"ל סי' ל"ל ובשו"ת אורי והשני סוף סי' ל"ח וסי' ל"ט ובשו"ת דברי יעקב סי' מ"ג מ"ם בענין זה ועי' בשו"ת פרשה מרדכי (מהגאון מ' מרדכי בנעגע ז"ל) חו"ד ס' נ' שהאמל בשר שאמר נכרי מהלו שנפל מהגשר והוא טלא ודעת האמל להקל מהוס הנכרי לוט נאמן לקי בתפלים"ת וכתב הכיון דאמר הגכרי בהפל"ת בודאי אין להקל מכמה טעמים ולקוטו לכתחלה אין ספק שם לאסור אין להכרים עצמו בפנגתת הדבוהה אמנם הכסת שם רגלים לדבר לו אמרהמ"ם ליאסר לקי בדיעבד וכ"ז הכסת דלא היה בזהו אבל בנ"ד כיון שהיה בזהו הבא מבל הבוריים הוא סעבל ומסוריים בזהו שמירתן שהוא הדבר דאתון שנכרי לאסור לכ"ע הוי"ל כבעלים

ממם עי"ים

ולענין הכא דאמר הגכרי הנפילה היתה בפרסים בפני כמה נכרים דהוי מלתא דעבידא לגלוי אם נאמן לאסור עי' בשו"ת בית שלמה מ"ב סי' מ"ז בלאמלע התשובה שכ' דלקי הכסת ש"ל דלהבית מקמו אחר כן וכבר יצא מתחמ"ל מ"מ הכסת דהגכרי אומר שהעמן עשה בפרסים ואי מלתא דעבידא לגלוי נאמן הגכרי להחמיר עי"ם בטריסת אחם בדעת הורה ס"ק ס"ח אחרי להשיג עליו והעלה בראות דאפי' הי' הנפילה בפרסים בפני נכרים הרבה אין הגכרי נאמן יותר עי"ם ועי' מה בשו"ת כתב סופר חו"ד סי' נ"ל

ועי' בשו"ת שאלת שמש קמא סי' נ' שבאמל בבהמה שלקחה מגכרי ובעת הלקחה היתה שוכבת לארץ וכעבר חוש הראיה הי' מכה מרוחתת בדם ולא היתה יכולה לעמוד ואמר הגכרי שהוכתה בשדה ע"י עגיתת השוורים ונפלה לארץ ואח"כ עמדה ורלכה כמה אמות הינך לקי אם לא הכאב בו המכה נבר עלי' אינה יכולה לעמוד וע"ם הדברים הלו לקחה היהודי ושהחר אלגו נ' ימים מעל"ע ואכלה ושתתה כדרך הבהמות הבריאים אך היא שוכבת לארץ ובעת הבחנה מה דינה והביב הכיון דלגי דברי הגכרי לא הי' לו לאם לנפילה כלל כל שלא ידעו מנפילתה ואין לו דין אלא מפלת אחרת הגכרי והרי הוא אומר שהגכה הילך יפה והפה שאסר הוא הפה שהחיר ואם אנו מחמירים לו שנפלה אחיון לו נ"כ שהלכה הילך יפה ובודאי יכולים לסיוך בזה לחגדת הגכרי בזה עכ"פ לענין זה שסיוך אבדיקתו ולכן יבייב בכל האבריס הפגימיים אם לא נמלא שם אחזה ריסוק והכבד טרה ונם לבחוק חוש הראיה ואם ימלא הכל שלם בלי ריעותא יש להכשיר עי"ם וכעין זה כ' עוד בייהודא תניינא שלו סי' כ"ו עי"ם (ועי' בשו"ת מהר"ם מלובלין סי' ס"ו ובנקה"כ לקין סי' מ"ע ומ"ז רים סי' נ"ו) ועי' בשו"ת בית שלמה שם באמלע התשובה שכ' נ"כ דכה"ג שיך לומר הפה שאסר הוא הפה שהחיר עי"ם ועי' עוד בשו"ת שאלת שלום הניינא סי' כ"ו ובשו"ת בית שלמה שם שכ' דהא דקי"ל דאין סומכין על אחיזת הגכרי שאמר שנפלה אפי' בהפל"ת הוא רק אם אין רגלים לדבר אבל אם יש רגלים לדבר בודאי מהני אחיזה הגכרי כמ"ש הט"ב אלק אה"ע סוף סי' נ"א דרגלים לדבר בלי הפל"ת עדיף ומהני יותר מבהפל"ת בני רגל"ד ומכ"ז הכסת שם רגלים לדבר וגם הפל"ת בודאי מהני ואמנם הגכרי לכ"ע בעוהו ביהו אף הכסת שם הגם דלהבית מקמו אמר כן ועי"ם עוד בשו"ה שחלה שלום הנ"ל בסי' נ"ע שכ' בשובדת שאירע בבהמת שראל שיחה טעמת על בגלה וגכרי הגיד לו שראה שכאשר הלכה אלו הגיר לשמת מים בא בהמות אחרות ונתחה עד שנפלה לארץ מיתת חלוקה הקרת והכשר והיראל

מאמין

פתחי תשובה

להחמיר לאחרים ובפרט להשפיד מתון על ראיתא אחה אחגב מהבהמה שפסה אחה ודי לו להחמיר בבהמה גדולה אלא כדרך הנגיל אבל אמנים על בדיקת הפוש אלמו נקיבים בזה ע"ש

תשובה

כי בהלי מעשה זאת ע"י מניחה שנחוגה שור חבירו עד שהפילה לו כי החליק בעצמו עד שנפל והמורה התירהו והרב דמהמה הסריף הבהמה הסך חימה על הש"ב ובאמל עם מי הלק עם הש"ב אלא יפה הרב בזה כי אין לסמוך על הסומרים במה שלא ראו הם בסיימים כ"ל מה שנפסו בסברתם ואין לחם לדבריהם בזה ויותר ים להלות בשנחוגה הסכים ועי"ם עד בתשו' שאחר"ח בבהמה שחלהה והגיד ל' שסיל מחמת הכאת הסוס והלה המורה לדון בזה דין נפילה וכ' דאין ממש בדברי הבאמל דמה שהגיד זה מאחדלת שלו לוט כלום עי"ם (נו) כשלא נודע שנפלה עפמ"ם מ"ם מהט"ב דלקי שאמר הגכרי שנפלה לוט נאמן עי' מה בשו"ת שבמ"ם סי' ל"ח ובשו"ה בית שלמה חו"ד סי' מ"ב ומ"ג וסי' ק"ו ובשו"ת שאל ומשיב קמא ח"ל סי' ל"ל ובשו"ת אורי והשני סוף סי' ל"ח וסי' ל"ט ובשו"ת דברי יעקב סי' מ"ג מ"ם בענין זה ועי' בשו"ת פרשה מרדכי (מהגאון מ' מרדכי בנעגע ז"ל) חו"ד ס' נ' שהאמל בשר שאמר נכרי מהלו שנפל מהגשר והוא טלא ודעת האמל להקל מהוס הנכרי לוט נאמן לקי בתפלים"ת וכתב הכיון דאמר הגכרי בהפל"ת בודאי אין להקל מכמה טעמים ולקוטו לכתחלה אין ספק שם לאסור אין להכרים עצמו בפנגתת הדבוהה אמנם הכסת שם רגלים לדבר לו אמרהמ"ם ליאסר לקי בדיעבד וכ"ז הכסת דלא היה בזהו אבל בנ"ד כיון שהיה בזהו הבא מבל הבוריים הוא סעבל ומסוריים בזהו שמירתן שהוא הדבר דאתון שנכרי לאסור לכ"ע הוי"ל כבעלים

ממם עי"ים

ולענין הכא דאמר הגכרי הנפילה היתה בפרסים בפני כמה נכרים דהוי מלתא דעבידא לגלוי אם נאמן לאסור עי' בשו"ת בית שלמה מ"ב סי' מ"ז בלאמלע התשובה שכ' דלקי הכסת ש"ל דלהבית מקמו אחר כן וכבר יצא מתחמ"ל מ"מ הכסת דהגכרי אומר שהעמן עשה בפרסים ואי מלתא דעבידא לגלוי נאמן הגכרי להחמיר עי"ם בטריסת אחם בדעת הורה ס"ק ס"ח אחרי להשיג עליו והעלה בראות דאפי' הי' הנפילה בפרסים בפני נכרים הרבה אין הגכרי נאמן יותר עי"ם ועי' מה בשו"ת כתב סופר חו"ד סי' נ"ל

ועי' בשו"ת שאלת שמש קמא סי' נ' שבאמל בבהמה שלקחה מגכרי ובעת הלקחה היתה שוכבת לארץ וכעבר חוש הראיה הי' מכה מרוחתת בדם ולא היתה יכולה לעמוד ואמר הגכרי שהוכתה בשדה ע"י עגיתת השוורים ונפלה לארץ ואח"כ עמדה ורלכה כמה אמות הינך לקי אם לא הכאב בו המכה נבר עלי' אינה יכולה לעמוד וע"ם הדברים הלו לקחה היהודי ושהחר אלגו נ' ימים מעל"ע ואכלה ושתתה כדרך הבהמות הבריאים אך היא שוכבת לארץ ובעת הבחנה מה דינה והביב הכיון דלגי דברי הגכרי לא הי' לו לאם לנפילה כלל כל שלא ידעו מנפילתה ואין לו דין אלא מפלת אחרת הגכרי והרי הוא אומר שהגכה הילך יפה והפה שאסר הוא הפה שהחיר ואם אנו מחמירים לו שנפלה אחיון לו נ"כ שהלכה הילך יפה ובודאי יכולים לסיוך בזה לחגדת הגכרי בזה עכ"פ לענין זה שסיוך אבדיקתו ולכן יבייב בכל האבריס הפגימיים אם לא נמלא שם אחזה ריסוק והכבד טרה ונם לבחוק חוש הראיה ואם ימלא הכל שלם בלי ריעותא יש להכשיר עי"ם וכעין זה כ' עוד בייהודא תניינא שלו סי' כ"ו עי"ם (ועי' בשו"ת מהר"ם מלובלין סי' ס"ו ובנקה"כ לקין סי' מ"ע ומ"ז רים סי' נ"ו) ועי' בשו"ת בית שלמה שם באמלע התשובה שכ' נ"כ דכה"ג שיך לומר הפה שאסר הוא הפה שהחיר עי"ם ועי' עוד בשו"ת שאלת שלום הניינא סי' כ"ו ובשו"ת בית שלמה שם שכ' דהא דקי"ל דאין סומכין על אחיזת הגכרי שאמר שנפלה אפי' בהפל"ת הוא רק אם אין רגלים לדבר אבל אם יש רגלים לדבר בודאי מהני אחיזה הגכרי כמ"ש הט"ב אלק אה"ע סוף סי' נ"א דרגלים לדבר בלי הפל"ת עדיף ומהני יותר מבהפל"ת בני רגל"ד ומכ"ז הכסת שם רגלים לדבר וגם הפל"ת בודאי מהני ואמנם הגכרי לכ"ע בעוהו ביהו אף הכסת שם הגם דלהבית מקמו אמר כן ועי"ם עוד בשו"ה שחלה שלום הנ"ל בסי' נ"ע שכ' בשובדת שאירע בבהמת שראל שיחה טעמת על בגלה וגכרי הגיד לו שראה שכאשר הלכה אלו הגיר לשמת מים בא בהמות אחרות ונתחה עד שנפלה לארץ מיתת חלוקה הקרת והכשר והיראל

מאמין

(נא) "בד"א כשלא נודע שנפלה עי' בשו"ת שאלת שלום הניינא סי' ק"ם שבאמל בשר שהיה בלילה בדיר עם הרבה שורים ובנקר אמלו הבשר שכב לארץ ולא יוכל קום והבשורים הזאר לאמר מקנה שפמו

יורה דעה סעיף לב ד הלכות טריפות

(נז) נודע (נח) שנפלה (נט) אכל (ס) אם (סא) נודע (סב) שנפלה (יא) (ג) (סג) תישישין :

פתחי תשובה

(ג) חוששין עכה"פ ומי' בדגמ"ר שסקקה על פיסתו זה ופיסתו פינוו אחר דמיירי שנפלה מחמשה שלחיו בנוה עמרה ואם לא ריחה יטלה ולא כלו ריחה מחמרת ואו תולין שלחה כאב בפנמת הוא אבל כיון שנולדת הנגיה נגע מפי שהדבר מלאה שהוא מחמת שסיקת החום מכ"ל ומיין בזה בפרנו תשובה ט"ב תלק יו"ד סיפון כ"ב ובש"ת הפלאת מרי ס' יו"ד סיפון ס"ו אות ג ומיין בש"ר מרמיעת מחי"ד מי' יו"ד שכתב שאם נלמת רק על רגל אחת אין נאוש לאוש הבדרה שאם מחמת הבדרה מרי היא בחלב ומתמצא כאב נשוה בשתי הרגלים והיתה לאחרה להיות נלמת בשתי הרגלים (וכן מצאתם בקרא מרי ל"ה פ"ק ד') ובחנ שוד דאם לא ראה סיטרוי שנפלה אין לאסר לגופלה ומה שהבנרו אומר אחר שילאה מת"י מיט נאמן ואפי' אחר מיתלה מרי יאמר זה מחמת .עוי"ה פ"ב

באר היטב

מקצה והלא הג"ה צריך להיות קודם ת בת בד"ת שבתא המחבר (יא) חוששין וכתב בס"ד אע"ג דבשאר בלאו בנוה עמרה ואם לא ריחה יטלה ולכן ריחה מחמרת ואו תולין שלחה כאב בפנמת הוא אבל כיון שנולדת הנגיה נגע מפי שהדבר מלאה שהוא מחמת סיקת החום מכ"ל ומיין בזה בפרנו תשובה ט"ב תלק יו"ד סיפון כ"ב ובש"ת הפלאת מרי ס' יו"ד סיפון ס"ו אות ג ומיין בש"ר מרמיעת מחי"ד מי' יו"ד שכתב שאם נלמת רק על רגל אחת אין נאוש לאוש הבדרה שאם מחמת הבדרה מרי היא בחלב ומתמצא כאב נשוה בשתי הרגלים (וכן מצאתם בקרא מרי ל"ה פ"ק ד') ובחנ שוד דאם לא ראה סיטרוי שנפלה אין לאסר לגופלה ומה שהבנרו אומר אחר שילאה מת"י מיט נאמן ואפי' אחר מיתלה מרי יאמר זה מחמת .עוי"ה פ"ב

דרכי

מלמין לדברי הבכרי כי לא ידבר כזב ומה"ב חבר הסרמל שד הפעם אבל הבכרי אמר שרמ"ל בעליו לא ראה זאת רק אמרו אמרה ל ק והוא הגיהה שלא נפלה בשעת ג מה רק אחר שברחה הוחלה על הקרע ונפלה והביב דלקה דקי"ל והיכא דמלחין לדברי הבכרי מהו לחיות הבכרי להחמיר מ"מ בל"ל כיון שהי' על הבר במקום קרע דאפשר שלא נפלה מחיות הבעיה רק מיתות הקרע דבחיפה כל שהוא חלוק יחפול ובזה בודאי אין לחשש לנפלה ולכן גם בזה אמר הסרמל שהוא מלמין לדברי הבכרי אין נרן בזה דין שוא לאפשי חד"ל כיון דעדיין לא עמדו על סוגה הבכרי אופן הנפלה אך היתה ובפרט בל"ד שהבכרי חוזר מדבריו ואמר שהוא לא ראה בעצמו ויכל גם הסרמל לחזור מלחומתו דברי אמומתו בפשוט הי' דבר שאים אמיתים הוא והוי אמתלא שוכה ע"כ בודאי יש לסמוך להקל אף בלי בדיקה ואף מי שרולה להחמיר בזה מ"מ עכ"פ בדיקה סבי דבזה אם בקיאין עיי"ש ועי' בש"ת אבי אדם (לבה"ל זיל יסינוס) חיו"ד סי' כ' שבאמל נ"כ על שאלה זו ועיי"ש מה שהביב בענין זה באריסת ועיין בס' יוסף דעת (להגאון מלובב זיל) על הו"ד סי' ל"ח בד"ה ובזה שבאמל בענין כזה בא' שמסר עז לדוחה נבכי לרשות בשדה וכשהגיע לבית היתה נודרת דגליה התחתונים ולא היתה יכולה להלך כיון יפה כדרך אחר בהעות ובאל הבעה"ב את הרועה מה זאת והביב שבשדה לקחה פרה את הבמה על קרני והגביהה ואח"כ הטיחה אותה לארקא ומפני זה אינה יכולה להלך ודעת הבאל להחריף הגז דכשהפילוהו אחרים חוששין לכ"ע אף בפחות מי"ם ואין תולין בשנרות דבכה"ג יש נאמנות לבכרי כיון שהוא רועה הו"ל כשומר דה"ל כתו בעלים ודאי זיל הסכים עם הבאל וכ' שדבר נחל דבר בזה והביא ראיות לדברי הבאל דאמנם הרוצר לאסר בזה דה"ל כתו שהוא ידוע לו שהוא מאמינו כיון שמסר הגז לידו ודי' יכול לעשות בו כל מה שרולה להחריף א"כ הרי מאמינו עליו מי"ם ועי' בש"ת בית שלמה חלק ב' סי' מ"ב ובש"ת בית שראל סי' ל"ג מ"ם שוד מענין זה באריסת ועי' בדעת הורה סי"ק י"ח מ"ם בענין נאמנות הרועה ולכאורה יל' ראיה שהוא בחקס שאין שראל מלוי יכי' גם בבכרי אמנן ובהא דש"ו סוף סי' ל"ה אבל זיל הבכר כ' בש"ת ח"ם חיו"ד סי' קי"ב הדוקא פסולי עדות שראל נאמנים בבכה"ג ולא בכרים עיי"ש

(נז) נודע עי' בס' דעת הורה ס"ק י' שבאמל בדין בהמה הטלטלת לא בנורת רגלי אם מחייבים להזיר ולבדר אם נפלה והלריך והעלה בראות דא"ל לשאול כלל אם נפלה ולכן הין מקום כלל לערער על הרב שהורה להקל ולא חקר כלל אם נפלה ונס א"ל בדיקה כלל לא"ח"ם רק מהיות טוב וכ' עיי"ש ובד"ק ס"ק ח' שכ' הסכת הלמבר לבדר ובאמל ממה זה בא שא"ל ליך ונעמוד ברלך לבדר הסמת ע"י הכלה על הבדרה בא וכ' דאם אמר נמרי שבא ע"י הכלה אם אמר ק קדם שקבה הסרמל מנגע הבהמה לא השוף נאמן מיי"ם .

(נח) שנפלה עפר"ח והב"ם ס"ק ז' ופפ"ד ס"ק י"ב הי"ה בהכה על נבה ובורת רגלי אף שהבה לאוחר הבדרה ערך בדיקה הוא כיון שם רישותא בנורת רגלי מי"ם ועי' כרמי סק"ה שהבאתיק בזה דברי הש"ו דבכה"ג דערך בדיקה הוא אין אם בקיאים בבדיקה עיי"ש ועי' בגה"ק אות ב' מ"ם בענין זה ובמק"מ ס"ק ט"ו כ' דבהכה על כל אוחר הבדרה גם אם בקיאין בבדיקה הוא עיי"ש ועי' בש"ת בית שלמה חיו"ד סי' מ"ב ובשום הוא לפנ"ד דכל זה חוקא בהכה על כל הבדרה דעל"ם עגם במקל גם למעלה במקום הרחוק גם פרקיה הוא ודישון שמא נפסק גם הוא אבל בהכה במקום הפסיקה הוא מ"ל בדיקה בחוט כלל דיל דמה בנורת רגלי הוא ע"י שנפסק הוא גם למעה ולא אסר וכמב"ל (פ"ק מ"ו) מהגרונות הבשר דאין בחוט מיהרלה לאמרה לפסיקה הוא לאמעה והי"ם (נט) אבל אם נודע שנפלה מבלה"ם ופפ"ם מ"ם מבש"ך והדגמ"ר והחב"ם בביאור דברי הטור שב' דנפלה חוששין לפסיקה הוא דהא נפלה בלא"ה חוששין לריסק על האברים דלקבון

מקום הבשר ובזה אם אין בדיקה אסור ובש"ו כתב סיבה לדינא אלא חוש שבירת הבדרה אבל בקיאים בבדיקה

תשובה

ס' נ"ח ועיין בשלחן נטה סוף סי' זה שב' בביאור דברי הטור בזה דאם"ל דבעינן בדיקה מכף רגל ועד ראש אלא מטוס הבדין זה אם עסיקן בנרידת רגלי' ובכרה אחת לאיתר דבנפלה אעפ"י שעדה והלכה מ"ל אם נודרת רגלי' עדיין חיסיקן שיש בכסף הוא אבל אם"ל דנס שאר אברים ניחי לריכין בדיקה כיון נפיה עיי"ש ועי' בגה"ק אות ו' ובש"ת אבני לדק חיו"ד ס' כ' ברים הסי' ועי' בדעת הורה ס"ק י"ב שב' הבכה דנפלה מי"ע אף שיש לתלות שקפ"ה מהעתה ואחרה בכבה אם נודרת רגלי' אין תולין בשנרות ובני בדיקה ביחוש ועיי"ש עוד בס"ק אחר"ן שב' דאם ודאי היא דעכ"פ מ"ל בכה"ג רק בדיקת הוא לבד וא"ל בדיקה כל הגוף עיי"ש (ס) אם נודע שנפלה עבה"ש מה שב' בפלוגתת הש"ך והגר"א הש"ך כ' דנפלה כיון שלריך בדיקה לדיק דאח"ב אסר והגר"א כ' הבכה דלבכה אלא חשש שבירת הבדרה אם בקיאין בבדיקה ועי' ס"ם ופר"ח שב' כדברי הש"ך להחמיר עיי"ש ועי' בערוגות הבשם חוח ד' שב' דלדיעת הטיקר בהטו"ר עיי"ש ועי' בחב"ם סוף סי' זה שב' לאלן תאב"ב אינם בנפלה בזה הבכה דנפלה נפלה נטורה דלריכה בדיקה כל האלן תאב"ב אינם בנפלה בפחות מי"ע אז הבכה על כל אוחר הבדרה דאין חשש רק לבאוש אף אם בקיאין בבדיקה עיי"ש ועי' בגה"ק ובמק"מ סוף סי' זה שב' דמהה הבב"ם הבכה דנפלה בפחות מי"ע הל ל שסי' מעל"ע כיון דאין הש"ם לריאוש אלא אברים כלל רק לפסיקת הוא עיי"ש (סא) נודע שנפלה עי' בש"ת ברכת יוסף חיו"ד סי' כ"ו שבאמל בזאר שב' נורי רגלי ואח"כ נפל מי' שפחים ואחר נפילתו אלך ד"ל בלגיעה כיתקדם והשואל ליחד לבכסיר דיילוך בלגיעה אם הוא כמו הלין יפה של אחר בהמת והוא ז"ל אחריך והבלה שיש לאחריך הבהמה עיי"ש בתריבה ועי' בפר"ם לקון סי' ל"ח סק' ז' (ובדבריו שם סק' ח')

(סב) שנפלה עפר"ם מ"ם מהדגמ"ר דאם' בנפלה בפחות מנטה עבה מ"מ בשנורת רגלי' חוששין לפסיקת הוא הגה כדברים אלו כ' ג"כ בחב"ם סק"ח וכ' שכן הוא עיקר לדינא עיי"ש ועי' בש"ת בית שלמה חלק ב' סי' מ"ב ובש"ת אמנם בש"ת אור מרי יהודה חיו"ד סי' ק"ל אחריך בדבריהם בזה והבה להביב על דבריהם והבלה לדינא הכל דנפלה בפחות מי"ם אין לחוש אף בנורת רגלי' עיי"ש וכ"כ בם דרך החיים סוף סי' זה עיי"ש באריסת ועיין בש"ת בית חד (מהגאון מ' חיד מעגיל ממינסק זיל) סי' י"ל מ"ם בדברי הבב"ם הדרך חיים בזה באחרך ועי' בש"ת כתב שפר חיו"ד סי' ל"ל מ"ם בענין זה והבלה והסמוך על דברי המבחרים לחיות בנפלה בפחות מי"ם אין לחפוש עליו עיי"ש ועי' בש"ת מתיבת נכם סי' מ"ח מה שהאחרך בדברי הבב"ם בזה ובדברי הט"ב שהביא הפה"ם והבלה נ"כ לחקל בזה מעמת הראיות הע"ל אף לרחוחת דמלבה יש לעיין בחלוקת אם לא נפסקו ולא עקרו ממקומם דלא ליכא למיחש למיחי חדלא גם הוא לא נפסק מיי"ם ועי' מה בם' בית אל חלק ב' חדד ל"ו ובש"ת אבני לדק (מהגה"ל מסינוס זיל) חיו"ד סי' כ' בחחלת הבב' ובם' דעת הורה ס"ק י"ב ועי' במה שפלפל בזה בש"ת בגין שלם חיו"ד סי' כ"ה ומתן פרס מבבירות לדינא הסכת שלעת בב' רגלי' יש לבחק בחוש הבדרה אף בנפלה מעמה בפחות מי"ם מיי"ם (ועי' במה שבאתי לאן סי' נ"ח סק' ו')

ודע דכל זה הוא בנפלה מעמה אבל בהפלטה אחרים לכ"ע לא מהני בדיקה הוא אפי' בנפלה בפחות מי"ה וכמב"ל ר"ם נ"ח וה"ם

ועי' שד בדעת הורה ס"ק י"ד שב' דבכ"מ המקילין בגין נפלה בפחות מי"ם ותולין בשנרות זה חוקא ביחוש בודאי שנפלה בפחות מי"ם אבל אם מדע שנפלה רק שספק אם נפלה מי"ע אז פחות מי"ם לאסור כיון לאיכא רישותא לפרש מי"ם (סב) חרששין עפר"ם מ"ם מהבי"ב דבנפלה בפחות מעבה וטלעת רק רגל א' אין חוששין לחוש הבדרה ועיין בש"ת הביב מסה חיו"ד סי' ל"ל בדברי הבאל שם ובמ"ם הוא זיל בסוף הבש' ובש"ת ברכת יוסף חיו"ד סי' כ"ו הג' ובש"ת בגין שלם שם ובש"ת בגין שלם חיו"ד סי' כ"ו

בלמעה

לג דין אם ניטל הלחי ומכה בוושט וכו' י"א סעיפים:

א (א) "ניטל (ב) הלחי התחתון (ג) (ג) כשרה (ד) יהוא (ה) שיכולה (ו) לחיות

א מסכת חולין דף כ"ד ב הרא"ש שם הגאונים

באר היטב

לג (ג) כשרה והא שיכולה לחיות כו' המרלה מקרא שחותכין לה בנין הגליפה עד מקום שלין יכולין לחזור ובמקום שיכולין לחזור נקרא הלעטה כתב דמה"ל הנה בכ"ג אם רפל התרטוש הנלוין לשף מריפה לתרמב"ם כמו לחי הנלוה לחי

דרכי תשובה

בלמלע התשובה ופי' בשו"ת בית שלמה חלק ב' סי' מ"ז בלמלע התשובה מ"ם בדברי הגו"ב בזה וכ' שדברי הגו"ב לא הירין לחיא והרבה להביב עליו וכ' הרלה הלגו"ב לא כ' זה רק לפניף בעלמא אבל לא סוף עלמו על היתר זה במה שלולעת רק על רגל א' וכ' שם בתחלת התשובה הרכא הנפלה מחמת מכה מען שנפל עלי' לכ"ע יש לאסור אפי' לא לולעת רק על רגל א' פיי"ם בלריסת ופי' בדעת תורה ס"ק י"ח שהסכים עמו להלכה לף כ' דלחידן דקי"ל דכנפלה בפחות מי"ם לף שנורת רגלי' אין לחוש (ע"ל ס"ק הקדום) אין ל"מ בזה כלל עיי"ש ופי' בשו"ת בגן שושן שם מ"ם בענין זה וכ' דמשמש בכל זוס דבהמה שנפלה מעצמה לארץ ולועת הלון בודקין כל חום הגדרה רק הבוקע דלממה ומתצן של הרגל הורה היא דהוא מסוס דעל הרגל אינה לועת רק בתנל א' לבד ובזה לכ"ע אין הכם פסיקת הסוס עיי"ש

סעיף א (א) ניטל הלחי עבלה"ם מ"ם מהש"ך שהוא בענין הליכה מסוס

עיקר סימנים ופי' בכנסי יוסה רים סי' זה (בד"ה ומה) שעמד בזה דמה גדר וגטל יש לזה וכ' דבע"כ א"א לחיות היבר אלא בנמנם עד הסי' בענין שסולם קיימים וחיים בבשר עיי"ש ומ' מ"ז הסי"ד סק"א שכ' והיים שעקר חוב הלחי עד מקום הסי' ולא עד בכלל וחסי' מחברים בבשר לא שהלם חוב הבשר ומישוש שלם במקום א' עיי"ש ופי' בס' לחמ לרך הרחם בפסק ס שבסוף סי' זה סעי' א' לות ג' ובקו"א למהר"ק הנמי בסעי' א' לות א' ובקו"א שם סק"א שכ' דבהס"מ יש להקל אפי' אם אלחי מעקר לגמרי מהבשר אם עכ"פ בהלרו משורים קלת בבשר שבלחי והמישוש הוא במקום אחד וגם דבוקים היטב לאוקן הלאר אבל שלא בהס"מ יש להחמיר שבשמעל הלחי לגמרי מבשר לא אפי' חצי לבד מהמקום שכתב חיבורו להבשר כעבד הסימנים אם אין המישוש מחובר במקום א' אעפ"י שכל הסי' מחובר אל הבשר כעבד הסי' במקום א' לא הוא כשרה עיי"ש

(ב) הלחי התחתון כ' בימין משה רים סי' זה מעשה בחרעות א' שריקב לחי התחתון עד שיצא לשוט דרך הקנה והכשירו הגאון מ' שאול ז"ל אבד"ק הלא עיי"ש והביא בלמח לרך החדש בפסקים בתה"ב שבסוף סי' זה סוף סעי' ב' לות ג' ולדעת (ג) כשרה והוא שיכולה לחיות וכו' עכ"פ דלף שלוה יכולה לחיות ע"י המרלה והלעטה אינה מריפה רק מספק דיש בע"ח שיכולה לחיות אפי' בלא אכילה ושתי' רק ע"י ריח בלבד וכחמה וע"מ לדון ס"ם וכחמה עיי"ש ופי' בב"ח בס"ז ס"ק ג' שהביאו בל"ע בזה אם להתיר בזה מסוס ס"ם כיון דעיקר רוחות בחום דבהמות וחיות שלו אינם יכולים לחיות בלא אכילה ושתי' עיי"ש ופי' בתק"מ סוף סק"א שהביא ג"כ בל"ע בזה מ"ש אחמס ראיתי בס' פרי מן הדעת כת"י מהגאון מ' מהה ז"ל שוויכלין סרטינ על נוף דברי הכ"ם הנ"ל כי המעיין בתשו' הרמב"ם יראה להדיא דס"ל דהוי הלא מריפה וכן הוא מסמעות כל הפסקים עכ"ד לאמס בס' אמת לרך החדש בפסקים בתחרות בתרת שם סעי' א' לות א' ובקו"א לתה"ק הנמי ס"ק ד' כתב דהעיקר לדעת דלא הוי רק ספק מריכה עיי"ש וכ"כ בס' דעת תורה ס"ק א' וכ' דתה"מ מסוס הוא דאם יהיה יב"ח יש להתיר עיי"ש ופי' בשו"ת ימלק חיו"ד סי' ס"ל מה שהאריך בענין זה (ועל ס"ק ו' וכ"ק י"ד)

(ד) והוא שיכולה לחיות עבלה"ם מ"ם מהש"ך סי' שהוהבין לה וכו' ופי' כנסי יוסה מ"ם כלל מע לשמר אחת ומה גדר וגטל יש לזה פיי"ם ופי' בדעת תורה ס"ק א' מ"ם בזה ופיים בל"ע ופי' פרי חדש סק"א שכ' דעלה שהסוסה הוא אם רואה שהלכת ומתמעטת א"א כשלעטה אוהה מחלת ולוה חמלה בזה זה יצא כי אינה יו' בהלעטה והמרלה אז עכ"ל ופי' בס' לחמ לרך החדש בפסקים בתחרות בתרת שם אות ב' שכ' דמ"ם הפר"ח שמחלת בחלבל ר"ל שבשוחטין לה מחבל לאיסור שיכולה להחזיר הוא מחזיר ה"ז אינה יכולה לחיות שהרי מחלת בחלבל עכ"ל ופי' בשמת חיים סק"ב שכתב דזה מסוס הוא ולא שייך לומר שיכולה לחיות עיי"ש ובחלבל בסוף מפי' וכלתמריץ בס"ם שכת דף ל"ה נפי נמל הזקה בנמל שמפי' הרבים

לכמה

באר הגולה

לג (ג) כשרה והא שיכולה לחיות וכו' המרלה מקרא שחותכין לה בנין הגליפה עד מקום שלין יכולין לחזור ובמקום שיכולין לחזור נקרא הלעטה כתב דמה"ל הנה בכ"ג אם רפל התרטוש הנלוין לשף מריפה לתרמב"ם כמו לחי הנלוה לחי

תשובה ופי' הס"ך שהוא בענין הליכה מסוס עיקר סימנים לחיים שם בזר על הסימנים ונקרע מן הלחי וכתב הרוקח משוך הלשון על הטולטלת ריש ערלת הגרון בזר אבל עם הטולטלת מריפה וסר"ח הקשה עליו מנין לו להוסיף על הטריפות

[*מי שחתכן ל לפנים מכיח הבלשה לפקום שלין יכולה להמיר] ג בס"ח מה"ם ונמן מה מסם לה לחכמי לעיל ולאין כמשה מה יחסר מנו ד מ"ם הקמר ה מעמה שם דף מ"ב

(ז) על ידי (ח) *המראה (ט) והלעטה: סיב וכן עוף שנטל (י) תרטומו ויטל נחיה ע"י המרלה יהלעטה כשר (מ"ו המרוך כלל ל"ד והזקן) ב (יא) נטל הלוד העליון (יב) ילהרמבים (יג) טריפה (יד) יראוי לחוש (טו) לדבריו: א (א) (טז) יוושמ

פתחי תשובה

לג (א) וחסם כו' מי ע"ן סק"ד מה שמתם על הכמבים והמחבר ומיין בספר טפח טפים ס' כמדבר מה שחיכן ס"ו ומי' בס' מני מריה סי' כ"ו ובמשובת בית שמואל לחמרן

דרכי תשובה

ובס"ע התניא סק"ב ובשו"ת מיהר"מ שיק חא"ח סי' רע"ו (ט) והלעטה עבלה"ט ומי' בכנפי יומה של דכשוט הוא דל"ז הוא בטיל לו ימק הלוד והלשון עד שלינה יכולה לקבל מאכל ע"י המרלה והלעטה אבל אם עלתה לה עפיפה בגרזמה אע"פ שלינה יכולה לאחל ולשחות אפי' ע"י המרלה והלעטה כמרה מי"ם (ועי"ל ס"ק קמ"ח) ומי' בשו"ת מטמו"ד קמח סי' מ"ד (י) תרטומו עבלה"ט מ"ם מהריטב"א דטיטל תרטוס עליון דעוף טריפה ועחב"ם סק"ב שב' ג"כ הכי דמ"ם הרמ"א לכסיר בטיטל תרטומו של עוף חקה בטיטל התחתון אבל תרטוס העליון אע"פ שיכולה לחיות ע"י המרלה והלעטה טריפה דהוי טיטל לוד העליון דסבור שלחא"ח עיי"ש וכ"כ במ"ח ס"ק ל' וספ"ד ס"ק ג' מיי"ם אמנם ראיתי בס' פרי עץ הדעה כתי"ם על הל' שחיטה וטריפות מהגאון מ' מנשה מייזעלם ז"ל אבד"ק ווייסלין בחידושי לס' זה שהבינ על הרא"ם בזה והבינ רא' מלשון הרוקח סי' מ"ו דבשוף לף דטיטל גם התרטוס העליון כל שיכול לחיות ע"י המרלה והלעטה כשר וכ' דקן הוא מסתבר דחוקה בבהמה טריפה בטיטל הלוד העליון מעצם שבו קבועים החוסם והחוך כם העגבים המכסים לפי הקנה מבל"ע בתרטומו של עוף הנשוי מעצם ובסוף כלות הע"ם ולמעלה שמתחיל המחרים של חוסם הנוף שהם בתוך הבשר מלמעה כמתר שלם ומכסה לפי הקנה ול"ל מה בכך אם שלי העצמות של מעלה ושל מטה כיון דהמחרים של החוסם קבועים בבשר שאבל הגלולה ובם בחוך סחיר שלם שלא יקרה שום חק עי"ן לקנה לו לריאה ע"כ אם יכול לחיות ע"י המרלה והלעטה כשר עכ"ל והאריך בזה בכמה ראיות ומי' בס' לחם המדם במה"ב בנכסף סי' זה סבי' ג' אות ב' סק"ד מ"ם בזה ופיים בל"ע עיי"ם ומי' בשו"ת בית יעקב חו"ד סי' ס"ח מ"ם בענין זה וכ' ע"ד שבאמל בנוף שבתוך מחרטום העליון רוב עצם הלבן ולא נשאר רק כל שהא מהעצם וחד יב"ח והרב המומל הכסיר משום דלף הרחב"ם לאסר בנוף שבטיטל התרטום העליון מ"מ הא ע"כ לא הי רק בסבק פריפה ומהני יב"ח כמו בכל בסבק פריפה והאריך בזה ולדיעת הנוה הבחי יב"ח יפה הדה בזה להתיר מיי"ם (ועי"ל סק"ק י"ד)

סעיף ב (יא) נטל הלוד וכו' (ועמין אם נגרת בן חבר ליד מי' בבית מאיר שלוה לעיין לקמן בס"ם ס' כ' והנה בס"ע שם ס' ב' דשת בדבר שאם טיטל פריפה אם גם נגרת חבר פריפה והרמ"ה הבריע לסמוך בהם"ע על המבחירין מיי"ם ומי' בדעת תורה סק"ג שב' דנ"ל ס' להחיר בנגרת חבר לוד בבפיחות אפי' שלא בהם"ם כיון הבלל"ה ס' מהירין אפי' בטיטל מיי"ם (יב) לדרמב"ם טריפה סי' אע"פ שיכולה לחיות ע"י המרלה והלעטה ע"ש הגמ"ל סק"ד ומי' בהגהות הגח"ם על הי"ד במה"ק (הבסם מחדם ביי"ד ושם לנוב) שבאמת דין זה בל"ע מבא הלקמן סי' ע"ם סעי' ל' מלא בהמה שפי' חצוך וסיים בל"ע מיי"ם (יג) טריפה. שבאה"ג מ"ם הטעם שלין כמוה חי' ומבשו"ת מהרש"ל סי' י"ב ובס' ל"ל החדם בבסקים שבסף סי' זה בהמה"ק לס' ל"ג הכי נקט"ל סק"ד ובס' ודעת תורה סק"ג. (יד) וראוי לחוש לדבריו עי' בבסה"ג בהגהות ב"י אות ה' ומי' בשלחן נבוה סק"ב ד' וכ' בס"ם לף המחבר בסבקים בזה מ"ם אם אבל טריפה ואיכה בע"ח ולחסבר שבנשם חוק ומסבר לחיות לבל יחיק לסם הדחם מי"ם ומי' בחידחי מהרש"ל לין שכ' שדברי הס"ם אינם מוכרחים בזה מי"ם לחמם בדעת תורה סק"ג הבינ רא' לדברי הס"ם וע"כ אם שבה י"ב חודם ים ל' לבל והבה מ"ם שם עוד בדע"ת המקיל גם בלא שהיה יב"ח ים ל' על מה לסמוך מי"ם לא הירא לסגא"ל כי בבנה"ג שם מבא כמה בסבקים שהאליטו לדינא לחסבר ומי' הא שיקל רא' עדם. (טו) לדבריו עם"ך סק"ג שטעם הבים שחא לבינם ומי יבים בחמה בחם ויקרי הרלה ומי' בשו"ת לחם לדק סי' ע"ז בחמלה החשובה מ"ם בענין זה ומי' בדעת תורה שם שב' אבל אם מיטל הבסה העליונה בסר בבסיחה אף שבטיל טיל ולאם בכלל לוד העליון דחוקא מה שלמעלה מן הקנה שבו הבחים בחשם בגנולות הי לוד העליון מבל"ע בבינות הבה מי"ם.

סעיף ג (טז) ויוושמ או תרבין הדשמ ע"ל סי' כ' סעי' ב' מה תרבן ומי' בשו"ת שבו"ת תלק ג' סי' ל"ט ומי' בשו"ת בנים מלרחת תלק ב'

(יז) אז (יח) 'תורבץ (יט) הושטם (כ) (כ) שניקב (כא) לחללו (כב) בבל שהוא (נ) (כג) נבילה : ד (כד) 'שני עוררות יש לחושם ניקב

ו' שם נגמרת דף מ"ג וכרכ ; מימתת מעמא שם דף ג

באר היטב

(כ) נבילה וכל דבר הסובל נבקיעה הם ע"ז חלב לא מיסבל מד שיקב נחלב ואם אין להם חלב מרך נקב מעולם (מהרמ"ם) והש"ך פסק דלפי נקיעת הסם מדיים קודם שבחתה לפי מלא פריסה ולא נבילה והש"ך סליח דברי המחבר בנ"ש ופסק על הרכן

דרכי

מ' פ' מ' ל' בל' נטל לתם בחתיכה של מ' הרגם לחה הלא בכלל וחסם ולחה הלא בכלל חך אלון נקב מבסו פוסל בו המקום החוץ יהוא אלון לו מלא שור מ' והלא בסיר ומשך קלח פיי"ם וצי' בס' בית יחקן חלק ג' בשמודי אבב פ"ק ע' שבבית דבריו וכ' המקילר לבון המא"ם מ"ל להבין על מכן מדיין לחה הלא הלך והיכן מחיבל הוסם ועד היכן מגעת מקום הבורכן עד שבטל להבב מ' שמשון ז"ל והבלה ע"ז בהלכב מה שים לו בקבלה מגרולי בעלי הבלה שהבורכן הלא עד תחת הביסי סובע הלא הבשר לבעלה כמו בערבסי"ל הלא בכלל הורכן הוסם ובקיבוע בשה מרוח וכל מה שלמעלה ממקום זה הלא בכלל הורכן הוסם ובקיבוע בבסרו וכל מה שלמעלה ממקום זה הלא בכלל הלך ולן הנקב פוסל בו עיי"ם וכ"כ בס' כרם שלמה בס' זה בדיני וחסם. ובש"ם יסדל עבלה חיי"ד פי' ע"ב ובש"ם מבר"ם שיק חיי"ד סוף פי' מ"ז עיי"ם ומי' בס' ממחת הבח בהל' שחיטה כלל י"ב בטבורן סוף פ"ק ח' ובדעת הורה סוף סק"ח ומי' בס' דברי יוסף פי' קע"ז שבבית דברי הבית יחקן הל"ל והבינו עליו והבלה בלחוח דגם לחבלה מן הבערבסי"ל הי בכלל הורכן עיי"ם בתרבסה ומי' בס' הורת זבח הבסדרי מערבת לחה ו' פי' נ"ב בסני כ"ה וכ"ז שב' פיי' שבדלת בבהמה שבי' לה בלחוה מכה מלא מבולת סרחה לחבלה ממקום שחיה וכ' הלם הלא לחבלה שיפי סבע הם לחסר כי בדק הרבה פעמים ולחה שהוסם מהחל מחלי שיפי סבע ולחבלה הם הבם לבקיבת הוסם וכו' אלא לם הלא לחבלה מחלי שיפי סבע לן לחם דבר לחוה מקום כבר כלה הוסם עיי"ם ומי' בחב"ם לבעל פי' כ' פ"ק י"ב בל' הבחיל הם פוסקים הבל"ל הלא מקרי הורכן כ"ל מבחר בבלבחה ולבן לא ידבק בשורו ע"ב הם ליתן עליו חומרי בבילה וחומרי מריחה בכל מקום עד הלוי הדילמא פרדת הלא עיי"ם (ומי' בדבריו לבעל פי' כ' פ"ק כ"ל) ומי' בס' לחח לבן הוסם בפסקים בחבר"ב בבסוף פי' זה סנוף ג' סק"ב ופ"ק י"ח לחת ה' מ"ם בזה ופסק לדינה הלן להחמיר בזה כ"כ דעב"ם ברוחה לבבע מן הלוי הבו רוב הפוסקים הבלא הורכן בחבמר בב"י לבעל פי' כ' ובו בין בבסה בין בדקה ובבשן לפי גדלו וקפיר עיי"ם. (יז) אז תורבץ הושטם ענבה"ם מ"ם הבין הקיבת הורכן הוסם הי רק מריחה הלא בבילה ומי' בבחה"ב בהבהם הבור לחת ז' מ"ם בזה ומי' בש"ם פי מבה מבה חלק ב' פי' קב"ז וקב"ע ומי' בבלחן נבוה סק"ז מ"ם ע"ל הבר מבה בזה עיי"ם ובבסה"ד סק"ה בב' הלבי' בפסק רבב הבורכן לם"ה לא הי בבילה רק מריחה עיי"ם ומ"ה נקבן פ' ל"ד סק"ח מ' ומי' בס"ע הבחיל סק"ז ל' בב' שה הלי בבלבחה הלבל פי' כ"ז בבור בבבסק רבב הבי' לי הי בבלן הבחה בדיקלא ע"ם ובד"ק סוף פ"ק ו' בב' הבה"ם כיון דקי"ל הבה"ד הבקב הורכן לא הי רק מריחה ולן בו חוקה לבבר ע"ב לם הם הקב הם לבלבח שבבבה ע"י מבבבם ידע הבבחת הלן עיי"ם ומי' בש"ם בהב שבר חיי"ד פי' כ"ח לחת ח' ובדעת הורה סק"ח.

(יח) תורבץ הושטם שניקב ולם יבל הורכן הוסם מריחה שבר הבים הבלה בדיי"ם לם עיי"ם (ועיל פי' ל' סנוף ב'): (יט) הושטם שניקב מי' בס"ע הבחיל סוף סק"ז ובש"ם בריח לבריבם חיי"ד פי' כ"ד בב' ולבי' בחם לבא בבבקם הקב הי בבילה והלא בדעת הבקלין בזה עיי"ם ומי' בש"ם הר הבור (מהבלן ר' מרדכי בבבם ז"ל) פי' ח' מה שהבל"ד בזה וכ' הלדעת הבל"ד הבל"ל הבקב הוסם הי הלא מריחה מחיים לבא הלן הבחיבה שבעלת בו (ועיל פ"ק כ"ג) י"ל בבוף בב"ב לבקל ולבבר הבי בבילה עיי"ם (ומי' בס' מהל הבסל שבל בבב' שחיבה פי' י"ג) ומי' מה שד בבפרו לבבה בבב לם בבבקבם שבסוף פי' זה בחבר"ב בבבי' ג' פ"ק ל' ובבק"ל שם סק"ה ומי' בבבק לבא ל' ובש"ם לבבי לבבי טעם (מהבלן מ' יחבר ז"ל) פי' י"ח ובש"ם בחב בבר חיי"ד פי' כ"ל ובש"ם בבן שלם חיי"ד פי' ל' ובש"ם בית שבעל לבבלן חיי"ד פי' כ"ה וכם' מי בבבחה פרבר ג' ובבש"ם שבל ובבבב הבי"ם חלק ב' פי' מ"ז וחלק ד' פי' ק"ח מ"ם ע"ד הם' מי בבבחה בזה ומי' בש"ם הבבבחה הלם חבל"ם פי' פי' ובם' דבה הורה בבבחבה לב"ם לחת כ"ה ובבפ' זה לחת ו'-

סעיף ד (כד) שני עוררות יש לחושם מי' בס' ערוגות הבשם לקבן פי' ל"ה לחת ז' (בב"ם ובבלבה) שבבעבי בבב לבבלי מה הי' לם

פתחי תשובה

ממרן חלק יו"ד סי' כ"ה (ב) שניקב מין בבשמוש ס"ע חלק יו"ד סי' מ' דלפי לם מיקב קמטן לרחם מסם דבמן בבבר לין בבבר סיבם ומרבבה ע"ם ובן בבב"ם מבוגבה מ"ל סימן ע"ז ובפיבם בן דבבי בבבר בבב"ם הלבר כל מקום שניקב מרבבה ע"ם

תשובה

בזה לבבר עיי"ם ומי' בש"ם בחב סבב חיי"ד פי' כ"ל לחת ז' ולחת ח' מ"ם ע"ד הב"ב בזה ומי' בס' בית יחקן חלק ג' בחבב"ב סק"ב שבבית בזה בבסם הבב מבה"ם ובבבבה בבב"ם בבב"ב בבב לבן בבבבבה בבבבבה בבבבבה

ח נפ ס (כה) ניקב (כו) אי (כז) מהם (כח) כשרה (כט) ניקבו שניהם אסורה (ל) ואפי׳ (לא) עלה בו קרום (לב) ונסתם

באר היטב

סתם שטת גילה והוא ס״ל דאיש לגלה טריפה ולא גילה .

דרכי תשובה

ממנה שלמה שרוה בוסם אם ימות כל יהר כמנהל דמי וסי כמלו לון ט שר החיטן ומיהלה דאם שר הר׳ ניקב לבד טריפה לדיעת כ׳ דאין להחמיר דהא קי״ל בכ״מ דסתימת בבר מהני ס״כ ממילא דכ״ל לא שיך טומר כל יהר כמנהל דהא כל שם סתימה יוהר עדיף מפי ולא שיך בכבב״ל טומר כל יהר כמנהל דאדרבה הקרום הטסף הוא מהקן שהוא סתם לפרש מיי״ם אבל לפמש״ל (פ״ק כ׳) דסתימת בבר לא מהני הוא פלוגתת האחרונים לכאורה ל״ע ומי׳ בב׳ הפלגת לשמה שב׳ בטעמא דשניהם לגנים טריפה משום שם ב׳ שרוה פרמיים ויהר כמנהל דמי מיי״ם הרי מבואר מדבריו ג״כ דביהר שור בוחסם שיך לומר יהכ״ל אמנם ישתן בתש״ה פ״ק כ״ג שב׳ דכל הטיסקים לא ס״ל לטעם זה ומיי״ם שד לאלן בסי׳ מ״ם פ״ק ג׳ שב׳ להדיא דביהר שור בוחסם לא שיך יהכ״ל דהרי כיהר חלי אבר לבד ולא אמריב יהכ״ל ולא הי יהרת רק כגון דלחל עיי״ם (ועי״ל סי׳ מ״ם פ״ק ג׳) (כה) ניקב אחד מהם כשרה אפי׳ לא עלה בו שום סתימת קרום כנ״ל בתנהת הטור אות י״ב והנה נבוב פ״ק פ׳ (כו) אחד מהם עפ״ז פ״ק פ׳ שב׳ דבריטל שור מ׳ לעמרי הי׳ אסור להיות אבל נמצאה אין לסוך להקל מיי״ם ומי׳ ש״ך פ״ק פ׳ שב׳ הרכמ״ה דלפי דוב שור האיטן טריפה עיי״ם ומתב״ם פ״ק פ׳ שב׳ הכמגלה שור מ׳ במקלת כסרה אבל בחבו טריפה עיי״ם וכ״כ במ״ה פ״ק פ׳ ובמ״ש הרמ״ה פ״ק פ״ז ומי׳ במקמ״ם סוף פ״ק י״ח שב׳ הי״ה כשם בטעה לטשה בשור מ׳ בחבו הי כלקי רובו ומריסה עיי״ם ובד״ק פ״ק מ׳ בטוסבר שם ומש״ר פ״ק ח׳ שב׳ דבמקב שור מ׳ ושור הב׳ שמנה קלטו אין ביחו לרטריף עיי״ם. ומ״ם הס״ז דבשהוא לפרש והוא לקי גרע מפי עיין בשאלות והבשות פרס מאירות תלק מ׳ סי׳ מ׳ דין ג׳ שב׳ כ׳ לדיעת דאם גלקה רובו שור הפמיר טריפה לכ״ע אפי׳ להמכשירין מקבו אבל״ת בכ״ת עיי״ם ומי׳ בפ׳ שבילי הר על הר״ל בסי׳ זה לות ו׳ בד״ה וכתב שד שב׳ דפשוט דאין חילוק בין פרטי לחלק לענין זה עיי״ם (כז) מהם עי׳ כמה״ב לעיל סי׳ כ׳ בהגהות ב״י אות י״ל שב׳ דבהגנולים אלא לא אפשר להבחין ולידע שם בוחסם ב׳ שוחרה אל״ל לקלף זה מזה עיי״ם ומי׳ בדעת הורה סוף פ״ק כ׳ (ועי״ל פ״ק ל״ד ופ״ק ע״מ) • (כח) כשרה כ׳ בפרי תואר סב״ד דלכי׳ נסדק מ׳ מהם מהחלבו לפשו לאדם לא לרחבו בשר עיי״ם • (ובדקדוק כ׳ נסדק דהיינו בלי חסרון כמה״ל סי׳ ל״ד סעיף ז׳ אבל אם יש חסרון בהסדק בודאי טריפה בשרוה וכמה״ל פ״ק כ״ז) (כט) ניקבו שניהם עד״ק סק״ל שכתב דאם אירע שהיה נקב בקרום מ׳ הוחסם והחבוהו במקום הנקב אסור דיש לחם שהיה הנקב גם בעור הב׳ ובמקום נקב שחבוה ועיי״ם שד בד״ה בא לפי שב׳ דבשם בוחסם בעור בוחסם בחסם במקום הבוחה הריעון שמא במקום הבוחה היה הבוחה מפולם גם בקרום הב׳ עיי״ם ומי׳ בסק״ת סק״ז ופ״ק י״ב וי״ד

(ל) ואפי׳ עלה בו קרום ואפי׳ עלהה בו סתימה עבה לא מהני דאיט מחקים דכיון דאין שחו דבר המחקים ספו להתפרק הס״י ומי׳ בפר״ח ובמגור הרמים סק״ז ומי׳ בפ׳ הלבטל בה״ם פ׳ י״ז שב׳ דקרום שבלה מחמ״ב אע״ב המחקים ימים רבים סוף לבטור ובמגור מעיקרא דמי וכו׳ ומיי״ם במאל המבטל ומי׳ בפ׳ דעת הורה בבהוחה לה״ם אות כ׳ ומי׳ בפ׳ אמת לדק הדם במה״ק לפ׳ ל״ג הבמי סעיף ד׳ סק״ב מ״ם מדברי הכלהי הלקמן סי׳ ל״ז סק״ד והב״ם פ״ק י״ד ובפ׳ דעת הורה פ״ק ל״ח ומי׳ בהורת יקהיאל לקמן סי׳ מ״ד סק״ז (ומ״ל סי׳ ל״ז פ״ק פ״ח וסי׳ מ״ז סק״ה) ומי׳ בשו״ת פרס מאירות תלק מ׳ סי׳ ה׳ אות י״ב שב׳ הלבעמים ויוסן בוחסם כשקולכין אסור בשר מ׳ סמן אלקה והבעמים מצלה כמו נידון לבנים וקבוים הם יוהר מבשר הוחסם ונראה לענין כל שהיה קבע רק שהבריח אגרעפא והי קרום שבלה מחמ״ב בוחסם שאיט הבוב קרום עכ״ל וכ״כ בפ׳ בית יחלק תלק ג׳ סעיף ח׳ ובבשדי חבב שם פ״ק י״ח לדיעת שם להמריף בבמלה אלקה דכל שבלה בו קבוב (וכל״ת הבפ״ם) לא שבלה בו נידון לבנים בריפה כיון דחדר בוחסם לדאיה שהיה קבע בבקום הבה ומבראה עיי״ם ומי׳ בפ׳ דברי יוסף סי׳ קפ״ה מה שבלבל בענין זה וכ׳ ולדעתו אין להמריף אלקה בוחסם דאין הבדע שהיה נקב בבקום זה ח״ל. והעולם לא היה שם נקב מבגלע״ב רק שהיה בעת בבקום

דבר הבלה

זה ומ״ל הבמה בבבה זה בקבוב אבל לא היה מסה בבמרבה ומ״ב כ׳ דלפ״ם לפ׳ דאין שבבבם הקבוב בשמק הבור ואיט שבר ע״ל ניחר אין לאבר דאין דאיה מהבבוב שהיה נקב מבבלע״ב בקרום והבילה דאיה מדין קבוב בבלה לדון בלבן סי׳ ל״ז סעיף ג׳ בדמ״ל דקבוב בדאיה לא הי דשבוהה הבמרבה והרי בדע הבלומי הריאה דקן מלב יוהר מקרומי אבר אבריס וכמ״ם הס״ך נקבן סי׳ מ״ח פ״ק ל״ב ואם בקרומים דקן שבריאה לא הי בקבוב סי׳ שם׳ שם נקב מבל סב בקרומי הוהם שהם בבים ביוהר דאין לבהוק רישותא לטר בבקבו והמרך להבילא שד ראיות ובבחות לדבריו לך כ׳ דכיון הבמרים מאירות אסר להבילא בזה וכל הבמרים מבמרים לבדיו ע״כ אין לבמון לבקל לענין מבבה ואין להבבר אלא אם נדרין הלקה ושוהר ואיט מבבלע״ב והבבר תחבוהו שם וכן הוא טהב מיי״ם ולבבל״ד יפה עבה בלא בבך על דבריו לאהרה קלא בזה כי כל ראיותיו שהבילא מדין קבוב בריאה דמבבר״ן לאט לריאה בהקל בלקה דקבוב לא הי אלקה ומ״ם דאין טמר דקבוב לחד ולקה לחד עי׳ בדבריו להלן (סי׳ ל״ז פ״ק ל״ט) בדם מי לאהרה והבלילה דבע״כ הבילא הוא דקבוב לחד ולקה ודיים לבבים לחד הוא קרום מחבת מבם מיי״ם (ועי״ם שד בדבריו בפ״ק רכ״ב וס״ק רמ״ז) שב לאיה בכ״פי יוהר בחדשו לב׳ זה על ש״ך פ״ק כ״ל בד״ה והבה שב׳ ק להדיא לדיעת דכל בבלה בשר הבמיבי כמין לקה עד שם לחם שבלא הוא קרום מחבת מבם י״ל דכ״ע בדיים לאסר דלא בדעת הבקלין בבך עיי״ם בלחוך דק הוא הבמבר בכל בלילהיו לבחמיר בזה בלי שום לד מי׳ לקולא • (לא) עלה בו קרום עי׳ בשו״ת פרס מאירות רים תלק מ׳ שחקר בביקב זה שלא בבבר זה ועלה קרום בא׳ מהם לא מהני דאסר דכיון שים כלן סתימת הבמי בם קרום שבלה מחבת מבה מהני אפי׳ לאחר דאיהרמי מהחדי מיי״ם ומי׳ בפ״ק ד׳ שבבין דבריו וכ׳ דבסתימת דלא מהני מיי״ם ומי׳ ש״ת בהב סיפר חו״ל סי׳ כ״ל שבבין דאיה לדבריו הבמ״ב לבחמיר מיי״ם ומי׳ שד בפ״ז שם שב׳ דבשעלה קרום בא׳ מהם עד שלא ניקב הבמי י״ל דשעיל הבתימה דכיון שבשעה שניקב מדין לא נמרף לא הי קרום שבלה מחבת מבה ובם לא שיך בזה דמרפות חזר לבבדות הבא בשעלה בו קרום לא נמרף מדין וכ׳ הלפ״ז בביקב זה (שנה) בענד זה ובא׳ ים קרום ניחבל״ב לא הי רק ספק מריפה הבמה עלה הקרום בפרס ניקב בפלגים גב׳ הלפ״ז אם הי הנקבים מרחקים הרבה זה מזה ים לחקל מבבם דזה לא הי רק אסור דרבנן ובעיל ס״ם כמ הבמה לא מיהבמי אהחדי מיי״ם (ועי״ל סי׳ ל״ז) ומי׳ בשו״ת הבשבה מלבבה תלק ג׳ בהבבות הס״ז סק״ד שבבבי על הבמ״ב וכ׳ שבבא קלא גדולה מיי״ם ומי׳ בבה״ק בבן אות כ׳ ובספר ערך הבלוק אות ג׳ מ״ם על דברי הבמים מאירות הב״ל והבלי דאפי׳ נקבו זה שלא בבבר זה ובא׳ עלה קרום מחמ״ב הי ולא טריפה דבבבוהה לא מהני כלל בזה ושם בראה מלבן הטור מיי״ם ומר״ק סוף סי׳ ל״ח שבבבי ג״כ על קלא ז״ל ובסק לבחמיר מיי״ם ומי׳ בחק״מ סק״ט שב׳ שבן עיקר לבחמיר מיי״ם ומי׳ מזה בשו״ה בהב בר בר שם אות פ׳ ומי׳ בפ׳ דעת הורה בבהוחה לה״ם אות ל״ג ול״ד מ״ם בבמן זה והבלה הבעיקר בדעת הבמ״ז בזה דהם מלא בבמיבי נידון ולקה והחלון ביקב הי רק בבבק מריפה בדעה הבמ״ז ולא בהחולקים עליו מיי״ם ומי׳ בפ׳ אמת לדק הדם בבילהו ל״ע שבבפ׳ זה ובקטר דיים שלא שבבוף פ׳ זה סק״ג ובמקר״ק לפ׳ ל״ג הבמי סעיף ד׳ סק״ב מ״ם בזה ול׳ דאם לא הי ריחוק מקום בילהם לף שהיה זה שלבבי״ז ים לבחמיר דלף שים ליבן מקים לדברי הבמ״ה בזה מ״ם לבבן הלבה ים לבחמיר מבבם אחר מבוס לאסר דאין הבבחיבה דמקרום מחבת מבה בבמה כ״ב דכיון דאולה ובעקה ודאין הקרומים בחיים בבקום מ׳ י״ל דאין זה בהיבה כ״ל לך אם הה ריחוק מקום בילהם בבן שם׳ לבבלה ובב׳ לבבה לא אפי׳ ובבן מבסק בילהם ים לבקל עיי״ם (לב) ונסתם עי׳ בבמ״ז שב שבהבבק בעלה קרום מחמ״ב אם מהני שבבי״ל בדאם בבי״ם ומי׳ בפ׳ מאל המבטל שעל מ׳ הבמבטל בה״ם פ׳ י״ז שבבבי מלבן הבבטל הבבלו בי יב״ח לא מבבי בקרום שבלה מחמ״ב עיי״ם ומי׳ בשו״ת כתב סיפר שם סוף אות ב׳ מ״ם ע״ד הבמ״ב בזה ומי׳ בפ׳ דברי יוסף סוף סי׳ רי״ב ובספר דעת הורה בבהוחה לבלבה מריפה אות כ׳ וכ״ל מה שב׳ בזה והעולם שהיה דבבבי״ב

(לג) יואפי׳ ניקבו זה שלא כנגד זה (ג) (לד) אסורה והוא שניקבו (לה) שניהם מרוח אחד (לו) דאפשר דמתרמי (ז) אהדדי. (פי׳ שמתרמים להתטין יחד): הגה (לח) וכל זה (לט) גם מיירי (מא) אלא בניכר

ם בגיליון ומשמאל שם

באר היטב

(ג) אסורה. והטעם דאכלה נה ונמלה ומשמה וימצן לאיתרמי דהנקבים מסחוים ואפילו סחיטה שנה אינה מתקיימת רש״י. וכנל הנקבים אין סחיטה משלת

דרכי תשובה

ר״ב מדם מהי הסחיטה עיי״ש (לג) ואפי׳ ניקבו זה שלבנ״ז עי׳ תבואות שור ס״ק ו׳ דאפילו נקב א׳ בוטס ובב׳ בחורכן אסור עיי״ש ועי׳ מק״מ סוף סק״ח שבגיא דבריו בזה וכ׳ שלע״ע לא׳ הי נגיעה עיי״ש (ועי׳ בס״ק שאח״ז) · (לד) אסורה. עי׳ פלחי סק״ב אות ו׳ בד״ה ונם שכ׳ דלא יתכן לומר דניקבו זה שלא כנגד זה יהיה נגיעה דהא בלחמת מנין א׳ על חבירו רק דהוא״ל דמתרמין אהדדי אסורה א״כ נא שייך לומר דיהא נגיעה דהא כל זמן שלא יזדמן אין כאן הכלית החלבת שמקרא נגיעה וכלפי מהה דאם יתקיים רק ונא יזדמנו רבי הוא כבר נגמרי ובשביל שהתורה אסרה מחמת שספה להזדמן בשביל כך אין כאן תכלית החלבת שיהא נגיעה ודי שיהא מריפה עיי״ש נדרכו וכ״כ בע״ת סק״ד דהוא רק מריפה עיי״ש ועי׳ בס׳ לחם החדש במהד״ב לסי׳ זה סעיף ד׳ סק״ח ובסק״ח אות ו׳ ובדי אברהם בגליון הש״ד כאן ובמק״ת סק״ח שהכיאו מלשון הרמב״ם דהי נגיעה מדאוריתא עיי״ש ועי׳ בקונטרס טעם מגדים על הפרמ״ג (תהלתן מלבוב ז״ל) שכ׳ המדברי הש״ח מרמה דס״ל ג״כ כמ״ש הש״ם והפרמ״ג דלא הי רק מריפה ולא נגיעה ומתרץ דבריהם שלא יקשה מלשון הרמב״ם הנ״ל עיי״ש ועי׳ בישועות יעקב סק״ג מ״ש בזה והעלה דהוא דלא מריפה וספק נגיעה עיי״ש (וע״ל ס״ק כ״ג). (לה) שניהם מרוח א׳ עי׳ פרי תואר סק״ד ובתב״ם סק״ו מ״ש בזה וכ׳ דכיון דמלשון הפוסקים שכתבו בהמת לא המצא לחלק בין ניקב מרוח א׳ לא מבחי רוחות ומבחינו דס״ל להתרוץ בזה שלא כנגד זה אפי׳ מבחי רוחות ולא חלקו בין אורך לרוחב אך מ״מ הואיל והאחרונים חלקו בדבר ומקילין בניקבו בב׳ רוחות זה שלבנ״ז נקטיק כוותייהו ובלבד שיהא נקב זה ברוח זה וזה ברוח שכנגדו עכ״פ אבל ברוח שבאמ״ע לחבתי לחבתי אסור לגיתרמי אהדדי כמפחיות רלהבה עיי״ש ועי׳ בבאר המים סק״ו והמה בס׳ שנת חיים ס״ק ח׳ הביא על הבה״ם בזה והעלה ברלוות דבשר רוחות אין חילוק בין רחוקים לא קרובים ואפי׳ קרובים זה לזה שהבר עיי״ש אבל בש״ע הבמה ס״ק י׳ ובס׳ נמרא לדק החדש בפפסקים שם כ׳ לדינא בלחה בב״ם לאתמיר דבעינא שיהא בשהו רוחות ממש אבל בגלה״ה לף שהא בלחה אסור עיי״ש ועי׳ בדעת תורה ס״ק י״ג (לו) דאפשר דמתרמי אהדדי כ׳ בס״ח סק״ד דע דיש לחקור בניקבו זה שלא כנגד זה אם הוא ולולי מריפה לא סמך וכתב דהי סניקה דאוריתא ולא ולולי ומלשון המחבר שכ׳ אפשר דמתרמי אהדדי הבמה דהי רק סמך מריפה עיי״ש (ועי׳ עוד בדבריו בס״ק ה׳) ועי׳ בחק״מ סק״ח שהבליא על דברי הפרמ״ג בזה אלדברו בשבקנו לפנים זה שלא כנגד זה יהיה מיד בחרם דמתרמי אהדדי ויהיה בשר ובחמת דעת בס״ם דמריפה מיד אפי׳ לא לא לגיתרמי עדיין אפ״ה אסור מיד ע״ש שסיי כיון שלא ימלא שלא יתרמי כן לאחר הימים וא״כ ממילא הבי ולולי מריפה עיי״ש ועי׳ בישועות יעקב סק״ג מה שהאריך בזה והביא ג״כ דברי הסי״ם הנ״ל ועי׳ בקונטרס טעם מגדים (תהלתן מלבוב ז״ל) על הפרמ״ג מ״ש לייחב דעת הש״ח בזה ועי׳ עוד בדבריו בהגו׳ שולחן ומחיב רבינעלה חלק ג׳ סי׳ ל״ו מ״ש בזה ועי׳ בשו״ת טופר״ח הגיהנא סי׳ ח׳ בחמלע ההשובה שהעלה ג״כ הבי ולולי מריפה עיי״ש ועי׳ בשו״ת נחלת צבי סי׳ ו׳ ובשו״ת כתב סופר חו״ד סי׳ כ״ח אות ח׳ ובדעת תורה סק״ד ובס׳ נמרא לדק החדש בפפסקים בהמה״ב שבסוף סי׳ זה סעי׳ ד׳ סק״ח ובסק״ח שם סק״י (וע״ל ס״ק ל״ד). (לז) דמתרמי אהדדי עבמה״ע מ״ש מהגו״ר בשם המהרש״ל ועי׳ בחמה״ם חו״ד בקיסר ה״ם שלו שכ׳ דאם ניקב קרום א׳ לחעלה וקרום א׳ לחחה דא״א לפנות זה בזה כבר עיי״ש ועי׳ בשער המים סק״ו שכ׳ שדברי הבתרש״ם שם מרפסן לחנרא שהוא הסיר ממ״ש הוא בעלמו לעיל בדעה הש״ל וכל הפוסקים דברוח א׳ אפי׳ ריחוקים הרבה ואפי׳ א׳ לעעלה וא׳ לחחה מריפה עיי״ש בלחיסה וכ״כ בתב״ם ובמ״ח סק״ד לדינא לאסור בזה ועי׳ בבני מולר סק״ד שכ׳ ג״כ דאף בפפקנים ריחוקים זה מה הרבה אפ״ה אסור לעולם עיי״ש ועי׳ בש״ח שכ׳ דמ״ש הבמחוחקים הרבה אז״ח עד שלפי דעתם א״א דמתרמי אהדדי לא אסור רק מהדבק משום לא פלע עיי״ש והנה הבשר בזה דומה דא״א תמהל ומבטל מי׳ בשרי מולר שם שכ׳ דבשים בימים סגלי מרך בחחם מפסק בימים מסחברא דלא אסור לגיתרמי אהדדי

עיי״ש ועי׳ בס׳ נמרא לדק החדש בפפסקים שבסוף ס׳ זה בהגה״ב סוף סעי׳ ד׳ ובסק״ח סק״ו מ״ש בזה · (לח) וכ״ז לא מיירי וכו׳ עם״ר סק״ו שבחבר דלפי דיבור שהבקב בא מחמת חולי אין, החיר אלא סיבת דבחטן אין מיבר שם חולי ועי׳ בדבריו לחלן ס״ק י״ח דל״ל בקבוי אבל אם מיבר רק במקלחו בבר עיי״ש ועי׳ בפר״ח ס״ק כ״ג שכ׳ שהם״ר יפה כתב בזה עיי״ש ועמ״ש שכ׳ דעכ״פ בדיקה בודאי בעיק אם לא שלא משבר לעבר עיי״ש ובתב״ם ס״ק ס״ז וכ״ז שבסק דלקי בלחים שלחים שנא שבסה החולי רק במקלח שכי החטן ולא בפלגם אם״ם מריפה עיי״ש וכ״כ בחורת יקחיאל לקמן ס׳ מ״ם סק״ג וכ׳ דבאלא רלא יפה שבחטן לא שלא שם רישואה עד הנקב שבפיימי מריפה עיי״ש ועי׳ בשו״ת חתם סופר חו״ד ס׳ מ״ב שכ׳ דאם יש קרע דם על החטן מבחוץ עד נקב שע״י חולי שבפיימי מריפה כמו בחוץ בשמק הלב ומלא ק״ד דלקרע ס׳ מ׳ עיי״ש ועי׳ בס׳ דעה תורה ס״ק ס״ז שבביאו וכ׳ דע״מ לא לחמיר בזה אא״כ הקרע הם שבחטן הוא מוכרח הישב בשר החטן והוא ממם בעבד המלבה והנקב שבפיימי אבל אם חסר א׳ מבחי אלה שלא בעבדו ממם רק קלת בלחי לא אפי׳ הוא בעבדו ממם רק שלא מוכרח ולולי בגוף הבשר שם בלחוקן שם לחלות שהקש״ד נההה שם ע״י הבחיסה יש לחקל עיי״ש וכ״ז הוא בסתם לחוחה שלחים בעבעות אמנם לענין לחחה הגלעמות עי׳ בדבריו לחלן (ס״ק קכ״ה)

ועיין שד בתב״ב שם המבואר בדבריו דכל זה הוא בשבלמה הקחתה בפיימי טלו ובמקלת החטן אבל אם הי׳ לחיסוך שלקה מיבר לחלן אפ״ע שבלא נם בקלת שבי הפיימי מ״מ כל שבדק ולולה שלא שלא הרישואה בפלגם בזה יש להסביר דהא נם לדינן יש בדיקה לחשם בפיימי במקום יחוש ולמבא הרפא לא חישבו בחולי עיי״ש ועי׳ בגה״ק סק״ג וכ״כ בס׳ נמרא לדק החדש בפפסקים שבסוף ס׳ זה בהה״ק לסי׳ ל״ג הבי פבי ד׳ סק״ג ובמק״מ סק״ח ל״ח לדינא עיי״ש ועי׳ בד״ק סוף סק״ח בשובדא שהי׳ קרע בשר החטן ובדק הפיימי והיו בו בלחות לבחת מבון עד הקרע דשר החטן וגרר הבלחות ובמר רחבם הקרע ולולי ולאפי׳ הי׳ יכל לחלות הקרע שבשר החטן בבחבמם יהא דשבחא אא״ב לחחמיר עיי״ש ועי׳ מק״מ סק״ח ל״ב מ״ש בזה · (לט) לא מיירי אלא בניכר וכו׳ עמ״ר שבחב דמיירי ג״כ דבחטן אינם חולי ועי׳ בבחבת הלים סק״ם של״ל שד שיבר שלא הי׳ המבה שבפיים לחזומה ולחן בה נקבה לחחומה דאל״כ יש לחחם שמא גם החטן נלקה ולולי מיבר לפי שבלו לבחם אבל מבחיומה כל הפוסקים לא חבמע לחלן בכך ועי׳ בהגב״ם סק״ם ע״ב דלם לחן בפיים נקב לא קרן כ״ל לקחתא בחיי מרלה ולחן מיבר בהחטן שם חולי בבה״ג לא מחקיק רישואה מפיימי לא החטן וגם כ׳ שם בסק״ה הוא דבהם לקחתא הוא לחחומה הבייס שנגרר הם מחמת מבה ע״ש הבי דלפי׳ בבם בפיימי לקחתא דמרלה לחחומה לחח״ם לא מחקיק ע״ר רישואה לשור החטן · (מ) מיירי אלא בניכר שהנקב בא מחמת חולי עי׳ הב״ם סק״ה ע״ר דלא מחקיק חולי לשור הפיימי ע״ר חולי אם בבחבת ולחן לריך לבחקה לחפיימי לא שבחטן שבחטן מיבר ע״ר חולי אם לא מיבר לעיבם שגם בהפיימי יש חולי ע״ש אבל בהשובה לחשמה שמעאל סי׳ ל״ד כ׳ דבוחבם מחא,יק רישואה מבור א׳ לחביחה ולחפי׳ בניקב שור הפיימי מחמת חולי לריך לבחק בשור החטן אם לא שלבה החולי גם בו עיי״ש וכ״כ בשו״ת פרים מלרחה ח״א סי׳ ם והבורה יקחיאל סי׳ מ״ם סק״ג ג׳ עיי״ש ועי׳ מה בס׳ רחם לחבריס בקחה״ל לסי׳ ל״ז אות ד׳ וכמ״ש נמרא לדק החדש בפפסקים בהמה״ב לסי׳ ל״ג הבי בקו״ם סק״ם. (מא) אלא בניכר וכו׳ עפמ״ם סק״ג והב״ם לקמן סוף סי׳ מ״ם ובבפמ״ד סק״ו מ״ם לעמן ניקב שור החטן והחבמ בחקים יחוש ובסק מחמת חולי לא ע״י קרן דפלגיו בזה הב״ך והמ״ח דלעבת הב״ך בבר מבוש סי״ם בבה ומלה״ל קרן בחמת מ״ע לא ניקב הפיימי ולהמ״ח לא מהני סי״ם בזה עיי״ש ועי׳ בס׳ נמרא לדק החדש בפפסקים בסי׳ ד׳ סק״ה שמבאר בזה הבלים הבריבים הבלים מדברי הפוסקים לדינא בך דאם הי בסק לם עבבה הבקב בשר החטן ע״ר חולי לא ע״י קרן אם הבסק הוא בסק הבקל כגון שבלמה שור החטן בקב לפנים ולא יבבא בחה ניקב אם בחולי לא בקרן ולחן שור שלר הבחבה

יורה דעה סעיף לג ד הלכות טריפות

(מב) בגיכר שהנקב (מג) בא (מד) מחמת חולי (ג) אבל

פתחי תשובה

(ג) [אבל אם יש לאוש בי' סכ"ז נקבין בי מ"ם סק"ג שהקשה אח"ש שם בש"ם ס"ד בגי' ניקב הקוקבן דשומכין בפפיקו להקל ולכן הפלה גם שם להתמיר ס"ש וס ין בתשובת מ"ם סי' כ"ד שב דכבר הייתי רגיל לתרץ דספק ניקב הוא פפק נגילה והו"ל פפק בבחינה ומתמרינן בפפיקו אפי' תפלה פריעות דבחתפה הוריה ונקבבה ע' הייתי תולין מדשתה בכמה דיוט ומלאתי פתה כן נפלתי מי' ל"ג סק"ד וכ"כ עוד בגיה שפפק שלו

דרכי תשובה

לא תשוך לפניו לבדקו אם הי' שלם לא לאו דאמו הי' נפניט ודאות שהי' שלם בודאי תליון שע"י חולי ניקב הגור החיון דאל"כ הי' מיכר בש"כ בגור הטאר ואם הוא לפניט ודאות שריא נקב רגלים להכר שעשה ע"י קון הקלים שבימי פפי מא"כ יש הים חוכיחות קלם שעשה ע"י חולי אבל אם אין שור הטאר לפניט ושור החיון מא"ל נקוב ח"ו ספק הקול ובריי ר יש פלוגתת רפיכרים י"ל שריא אבריה דאף ילון בקילון בבדיקה גם בעי' הפנימי ויש חכם שמת ניקב שור רפנימי וכרפא מ"ת בספק קון ספק חולי יש נהקל מכים דהוי ס"ם ס' חולי ס' קון אח"ל קון שריא לא ניקב הפנימי כלל ויש חולקין ע"ז ואומרים דלא הוי ס"ם רכים דאינו מתרפא ונם הספק הב' אינו ספק הקול וכו' והעיקר כדעה הראשונה להקל דבכה"ג לא בעינן מתרפא כלל ונם משם שהספק הבמ אינו ספק הקול אין לאוש וכו' ע"ש בתריסים ועי' בבית יעקב מ"ל בעקב"ב סעי' ז' ובעמודי זהב ס"ק י"ד וס"ל שכ' דאף אם שור הטאר הוא לפניט ודאות שהוא שלם אין להכשיר כי אם בדבר"ת חזקא ואם הוא שור הטאר נפניט נבודקו אין לרחוץ אפי' בהפ"מ ע"ש ועי' מזה בבו"ת כתב סיבר חוי"ד סי' כ"ל אות כ' ועי' במק"מ ס"ק י"ב מה שפלבל בזה והעלה דריכת שמגלת עור החיון דוודאי נקב אף אם שם להיות שנעשה ע"י חולי אין לדקר ע"י בדיקת עור הפנימי שהוא שלם רק בהפ"מ דיקא אבל אלא ברכ"מ יש לאוש לדעת הט"ז וכמ"ש בספ"ד סק"ז דיש להות יותר בקון מין דבריה הוא ודם לאוש ע"י קון מקב ואיבפמם הוא בא ויקב גם הפנימי ואחר ובריה אמנם בהפ"ת יש לסמוך על י"ק ע"ש ריטיא שפסקו אין לאוש לומה הבריה בבה"ג ועי"ש שור בד"ה ואם שב' הה הוקא הוכא שיש קרע בעור החיון אבל כשאין שם קרע רק נקב בשר ריטיון אין להחייר כלל הי"ל דבזה גם לפמ"ז סבר דבתיקים הוא יש בדיקה בעור רפנימי ואין חוסכין לתרפא ע"ש וכ' שם עוד דלפ"ז אבד עור הטאר ואין הוא אם הי' בו איזה ריטיא לא לאו ומלגא נקב בחיון ורוא סכך קון יש נ"ב לההיר אמנם אם עור הטאר לבמ"ו יש בו נקב ומכה וניקב עור החיון דרוחבא אבל"ו בריא ספק בריא ע"י חולי ובמיח ע"י קון יש לאוש להסור הכיון דריבק שבעור מורה שבא מרית קון כמ"ש רחב"ש נקון ס' ל"ח מילא שיש לאוש שהנקב שבעור החיון פולם גם בעור הבמימי וחזר ריקון להחזיר לחיון ולא מקרב דהפנימי לכן הי' שרות לרפנימי להבריה אך אם ידוע ברי' ח"ן ג' ימים מעכבה ריטיותא בעור הטאר יש לסריח ברכ"מ לרקל בעון שבחיון רק הקנה לבד ובדוק כל רפנימי דוחבא ע"ש (מב) בגיכר עי' בש"ת יחזקאל סי' מ"ב שנהפסק בדין ניקב ריוחבא בתיקים שיש להות במשמש הא דבמחא כי הדך גרעביר הוד וסכין בתיקים ריוחבא שם וא"ל להכיר אם הנקב נעשה ע"י הסכ' [illegible] מחיים ועי"ם מ"ם בזה בתריסים ועי' מעינן זה בש"ת יהודא יעלה [illegible] לוסאק ז"ל) חוי"ד סי' ל"ח שנאל נ"כ אם יש לרעיר בנקב שבחיוחא ש עבר ע"י מכמות יד הכיר לא יד המורה במקום זה כתו בגי' ריאה ודאיך בחלוות להקב בזה הדלגון הנקב שבוחבא כמו בריאה ע"ש וכיוצא בזה כ' בש"ת מתנה חיים תיק ב' חוי"ד סי' י"ז בחאל ריחוקים מ' שדרכם לאנעים הלוחות בקוקרי"ן ויש בהקוקרי"ן קולים הרים ירוב פעמים ולא יחוסם מלא קוקרי"ן והנשים המילאות לא הוחסם לבריה אל המורה לבדוק ריחקים בדים על הוחסם כדי שיפול רקוקרי"ן מהוחבא ומלא כמה פעמים בהוחסם נקב מ' לא ב' אם יש לתות שאותן הקנים נעשים לאחר שחיבה מן הקלים של הקוקרי"ן ע"י שחוחקה הלבה בכח על הוחסם כל"ל לא לאו ויבדיק דאם רואין שכל הוחסם הוא כלו יפה ולא מלאו בו רק נקב מ' לא ב' ויכר שהוא נקב חדש לא שכיר יסלים לתות שנעשה לאח"ש ע"י כח דחיקת הלבה בדה בתוחבה חדה ובפרט כיון דחזר בשים חדרים ברגליהם על הלאר לאח"ש כדי שלא הדם ול"ל קרוב לדלה הוא שאז נכנסו עוקבי הקוקרי"ן בשר הוחסם והגיע להקל אך בהגה כשל שלא יהא נראה בסביבות הנקבים שם שחין לא מרשמית לא שם רשותא כל דהו ונם יהי' בלוסון האמור

תשובה

שיהא הוחסם מלא קוקרי"ן כל"ל אבל אם לא הי' קוקרי"ן הרבה שם בתוך הוחסם ולא החקה הלבה עליו כל"ל אל"כ אין כאן דבר קרוב לדאי להות בו דאף שהי' מומה ביוחסם אזה נתנרים קוקרי"ן עכ"ם לא הי' חחקן בוחסם דומה דעו"ל נעשה נקב אין להקל כלל ואסור בכל"מ עי"ש בתריסים ועי' בש"ת מומ"ד הביאה בקו"א סי' ו' שנאל נ"כ ע"ד הוחסמין שבאים כמה פעמים לפני המורה שהם נקובים ס"ל בריקים הריעותא שלא נראה שם שום שרון ולא קמם ונראה בעגול שנעשה בחבוחס הוד ע"ו התלוחה שאולתן לאחו בכח וכן טפל נפעמים נקב חדש שלא בתקים הריעותא בשעה שחפרידין הב' שרות זה מזה ולא מיכר שום לאדם בעיר הפנימי וקרוב הדבר עומד שנעשה בחבוחס הוד לא תלוין להקל ביוחסם כיון בריאה והבוא לריחר מכמה פעמים אך סיים דאין להקל בכל נקב להות בחבוחס ריד דהא אסור להכיר בנקב אם נעשה לאח"ש דרא יש חילוק בנקב בין אם הוא חסוך לא ענול לא פחות כדלקמן סי' ל"ו ע"ש אחנם דע שאחתי רב"ד דפה"ק נכון כמה פעמים ועמדנו על המבחן בח"ל לבכר יעי"ד על רבריקה בזה לדע לפניט בוחסם אם הוא ענול לא פחות לא לא כבריוחסם נפוח ומחות כמו שבריגין במדינה זו שאין בודקין שם ובכם רק כבריות נפוח ומחות הרבה (ע"ל ס"ק קל"ג) כי אף אם נעבר לב יט בוחסם בבכן נקב חסוך שאינו פחות מ"מ אם מוחזק הגור אח"כ כיון שבריגין לאחתו בבעת בריקה הגה נראה שהנקב הוא ענול ופרוח ע"כ אם אירע נקב זה נפני החוזה לריך המורה לבדוק זאת כבוחסם אינו נפוח ואינו מיחות ואז יוכל להבחין וגם לריך לבדיק אם אין שם רוחם מדשמית סביב היקב כיש"ל סי' ל"ו ועי' בש"ת שורי מרק חוי"ד סי' מ"ב בחמנא הרבוחבה בב' שדרכו לחיות בזה דאף שיש להות הנקב בחבוחס הוד אם"ה לא הוחר אל"כ רואה בעור החיון יוחבא אם אין שם כנגד אינו מקום הנקב שבפנימי אזה מכה בהחיון עי"ש (מג) בא מחמת חולי עבאה"מ סוף סק"ה בכ' שאין לרחוק עי' שחוע בחלא ב' ניקב ע"י חולי ועי' בש"ל אמה לרק ריחוק בגיכרו ע"ש סק"ו בל' הי"ש רחיבר הבגיכר שבנקב בא מחמת חולי כבר אירע בגיכר שיש חולי בעור רפנימי הוא הנקב דאם אין מיכר החולי שם אלא בנקב לא יש לספק בשל ניקב ע"י קון ובחת ע"י חולי ומה שאין מיכר רחוקי הוא אבוחס שהלך ורלך לו ותרבה רק הנקב נכאר אבן אם מיכר שיש חולי שם אל"ל הרבה חבוחת חולין הנקב בחולי אמנם לדעת כ' שלא מחבר ר"ל"ש לקמן סי' ל"ו אות ב' עי"ש ועי' בד"ק סק"ב בד"ה כנגד במוסגר ובמרק"ת כ"ק ע"ש בל' הה ח להבחין שהוא ע"י חולי בשבול שם שם מכה כי גם ע"י קון בשבירה כמה ימים יש נפוח ומכה ובוחא כמו ע"י חולי ועי"ש עוד בד"ק סוף סק"ח שב' ואם נמלא מכה אבל הוחסם והחופן הי' שם שלם בבריוחבו ועור החיון רוחבא הי' קרוע שם אם עכ"ם עור הפנימי שלם בשר דכיון דהחוכן הי' שלם טוער בע"ל חולי הוא ע"ש ועי' במק"מ ס"ק י"ב שב' דאין לסמוך על רד"ק ורלך זה היכא דעור החיון הי' קרוע אף שבדק רפנימי ורי' שלם אלא בר"ל אבל אלא בהפ"מ יש לדחם זה ועשה ע"י קון ומבפנים בא רקון ונקב הבמימי וחזר והבריא ע"ש (מד) מחמת חולי עבאה"מ בל מהרי"ם סק"ב כ' בל' מהגו' חב"ש סי' מ' נמלא בוחסם בין עור חיון לפנימי ג' בוצית קמנת מריפה ועי' בש"ת מומ"ד הביאה סי' י"ל בתשובה הבו' שבאה דברי החב"ש בזה והתה עליו דכיון דרחיון שעור רפנימי שלם הרי בנקב מחחת חולי אם בקיון בבדיקה ע"ש ועי' בד"ק סק"א ד"ה בא לפי ובמק"מ ס"ק י"ד דכאים בטעות לשפות רבים בעור מ' בוחסם ים להחמיר בח"א לבחוק כל הבטעות לדקות הקרומים וגם שא"ל להכיר בין מלאות הבטעות ובין מלאה שור הוחסם עצמו אבן בהפ"מ הטהר"ח כ' במק"מ שם לסחוך להקל ע"י בדיקה שנמחר כל הבטעות עד שיהי' מלאר בשר בריא אחר הביון הסב שבכל הספת שהו הבטעות לא נאמר רק שור בריא וכל זה אם לא נהיו רשון בעיקם הבטעות אבן אם נחבו בחסם הבטעות א"ל להקל עי"ש ועי' בש"ה פרים מלרות הלק מ' סי' מ' אות ד' שכ' דלפעמים נמלא

בחמרידין

(מה) אם יש (מו) נתם (מז) שריקה (מח) ע"י (מט) קון (נ) אחי' לא ניקב רק הסרמי (נא) פריסה דחיישינן שמא ניקב גם החוטן וחסם (נב) אין ט

פתחי תשובה

יש וכמי כ"ד וגם בפי מ"ו שטוטה קצת נקבון פי מ"ל סק"ד) ולפנין קושיות הפ"ז הפיקר בפ"ש נה"כ עם דעתי הפ הכל פי חיי בריעתא קולי אכלין נכו מחמיר עפי חולין נפלטי מ"ם):

דרכי תשובה

כמפריחין שי השורות זה מה ומלא בין שי הטורות לבעבועות קטנות וקשת מלר כמו נרגרי מרגל ולבנים ולמחר שגורדין אותן רולין שהם מלאים ליחה ולין ממלא שום רישותא בשר שמחתיו יש להסביר עי"ש ומי' בר"ק שם בדברי הרב המחבר בשוסבר שם שי' ד"ל ות"ש הפרס מלרות להקל בזה מירי בהלא היו אלו הבועות כעבד הביה"ם אלא ר"ל דבועות כאלו אלין בהם ליחה אין ודבכם לעשות נקב ולגרוס מקומם אין מקום אחי' בגלבה בלי בדיקה פי"ל אף שבחתם במקום הזה אין לאחם ע"ש ומי' בש"ח עדע אחת הסברי הלק ב' סי' מ"ם סי' ג' אות ו' מ"ם בענין זה ומי' בש"ח ועדע אחת הסברי הלק ב' סי' מ"ם ומי' בש"ח שאל ומביב הגיעת הלה ד' סי' כ"ח בשבדת שהיו מרגשין שבין ב' הטורות יש קצת מקומות קטנות וכמוסבשיטו לא נלאה שום רישותא ואף לא שום מבעבועות קטנות רק שהי' מכר מעט קטה ולחות קצת אבל לא הי' רקבון מים כלל וגם לא היו לחים הרבה רק מעט ומכר שהי' מחמת חולי מפני שהיה נומחת (מקורין מרלמי"ן) וע"כ שחטה וכ' דבזה יש להסביר בפשיטות שזה משום יותר מדין של הפרס מלרות הל"ל עי"ש (מה) אם יש לחוש עבלה"ם סוף ס"ק ה' מ"ם ולאחי' רק שם נחים שניקב ע"י קון מריפה ומי' בפת"ם סק"ל בלחלבע הפ"ק מ"ם מהח"ם ולקח ההלעבה הלא מחמת חולי ומ"ם בשם מעמין הלעבה בחיפי תוגרמה ומי' בש"ח מוסיף קצת ס' מ"ב שבאמל בלחות המלעיסין עם מעדקים" ווילי"ן (קוקרי"ן) שלום מבשלין כיון שם שוקין בהתבולה הרא אם נמלא רישותא בפרסי לא מהני בדיקה שלא שלפה החלי מעבלע"ב ד"ל שהיו כלאו יש לחם שניקב

ע"י קון וקיי"ל הלא מהני בדיקה והעלה ולין לחם בזה כ"ל לחחבו כמו ספק קון ממם וכל שלא נמלא קון של הקוקרי"ן תחוב בהחוסם יש להקל ע"י בדיקה אלא כשנמלא רישותא גם בהחוטן לא פריפה ע"ש בלריפה ובן רלאחי בש"ח שערי דק חי"ד סי' מ"ב שכ' שם בקבוה אם מפי אם מבאלון הה"ם ז"ל דלחות הלעבות לף שם ספק בהמסת שנמלאים בשר הפרסי אם מחמת חולי לא קון אם"ה מהנין להקל לפמוך לבדיקה ומהנין לקלף שור החוטן ולוקחין שור הפרסי לבד והפסכין אותו וכשנמלא בו אחה רישותא גורדין בפכין מר שחמלא נקי בלאחו מקום בלי שום נקודה ובלי שום סרטם בלאחו מקום ע"ש ומי' בם' אמרי חיר על חולין דף מ"ג ע"ב בפניה חוסם אחת ח' שכ' מעם ראן לומרא זה ע"ש ומי' בש"ח עפרת חכמים חי"ד סי' ג' אות כ' ובש"ח פלח הבהה סי' כ"ז ובש"ח מהר"מ שיק חי"ד סי' מ"ם (ומ"ל ס"ק ל"ח וס"ק קנ"ה) · (מו) לחוש שניקב ע"י קון מחבר"ם סי' מ"ם סק"ד דמיירי בהחוסם הוא ספק חכרון ידיעה ולאלי בחוסם יכר שהוא ע"י קון והרי ספק חכמה ע"ש ומי' מק"מ כלן ס"ק ס"ז שהבלו וכ' דלפ"ז בלאבד מיד ס"ל להקל כדיקולין בספק קון בשף סי' מ"ע וכ"ל אבל מהסכ"ם והח"ם מבמע דאסר אחי' בלאבד מיד ומי"ם בגה"ק בלריפה בזה ומי' בש"ח מהר"מ שיק שם (מז) שניקב ע"י קון עבלה"ם מ"ם מהש"ך ובלאיקב הלאון ע"י קון לא מחם במקום יהוא מהני בדיקה לעור הפרסי מהום ובלאיקב יהוא מהני בדיקה גם לדין והבה רלאחי בם' פרי עץ הדעת בח"ל מהגלון מ' מבה מייעלם ז"ל מוויסליבון בהחדשו לס' זה שכ' דיסתברא לחמיר בזה לאחי' תחוב קון לפרס ובדקו ולאלי שלא ניקב רק הלאון לבד ע"י קון ג"כ מריפה דלף דבעלמא נסמים דברי הש"ך בבמקום יהוא מהני בדיקה גם לדין מ"מ כ"ל י"ל דבחוסם תחוב לענין זה מהום שם לחם דילמא בשעה שניקב הלאון ניקב גם הפרסי והא דלא חוכ רשותא מבפרס מהום דלגבי שניקב הלאון ניקב גם הפרסי הא דלא לחוכ הפרסי כבר הלאון שבחלון לא לחוכ הפרסי יהוא הי"ל דלא לחוכ הפרסי ממעלה לא לחבה מה הלאון שבחלון ל"ל דכון דלאלה נחלה ולחרבי שער הפרסי ניחם לחבה לא לחבה בפרס שניקב הקון ולחר הקון חחוב לפרס בשר הלאון וכבר מקום זה מבפרס ליכא רשותא יש לחם דלמא מבכון ניחם הלאון לחבה לא לחבה ולא בקלון הלאון מדינא בדיקה בכל חרך הוחסם וזה מקרי שלא בחקום יהוא דלא בקלון הלאון מכחת"ד ומי' בם' הפלחת לחבה על סי"ד בחחוסו לס' זה שהלבה ג"כ בזה ומי"ם בחי"ם בזה לחחם לדין הה הבה"ם והבחי חולי ולחר נחלי לחחוחים בקנו סלם בחלבע בדעת הפ"ך לבקל לחבדיקתו בבה"ל ובזה בש"ם בחבק"ם ס"ק כ"ו ולחחם שב' שרחה הוחסם סו מחוכים זה מה בחבה

מחחב הקון בח' מחם לא מחבחרה כלל מי"ם לדרש שב לאחי בש"ח מוסו"ד חחיבת ס' ח' בחלבע הבחבה שחחבה בחחבה בזה ומי"ם בח"ם ליחב בזה וכן לאחי בדעת חורה ס"ק י"ד שב' ג"כ ליחב אלא וכ' ג"כ הבריב לדעת ובחחב הקון בחלון לפרס מהני בדיקה להחחמי מי"ם (ועי"ל ס"ק ל"ה) וכ"ל הא כשיקב הקון לפרס אבל לא החב בלא בחרס מי' בחי"ם: (מח) ע"י קון עבלה"ם ומחב"ם ס"ק ח' ופרי חולר ס"ק כ' שב' דמיירי רק שחחב המחם בפרס בחחם ח' לחוחם ולאלר בלא חבא בחוחם מקום כ"ל במקום הזה בשר הלאון ובבה"ל הא דמהני בדיקה בפרס מי"ם ובחפ"ד ס"ק ז' מ"ם בזה בחריסת ומי' בדעת חורה ס"ק י"ד ומי' בש"ח חולר ס' מ"ו בלאחלע קחת ס' מ"ו בלאחלע הלאון החב' שב' ולאחי' לחחם הס"ך דבקון הלאון הי מקום יהוא כיון בחחב בשר הלאון בחחחם הלא אבל לא אם מחב בשר הלאון בחחחם הס"ך לאון אם בקלון הזה לא הי מקום יהוא כיון בחחבה לי' ובחחבה לי' ומי"ם · (מט) קון ע"ל (בס"ק הקודם) שב' מהס"ך דבחחב קון לפרס מהני בדיקה ומי' חב"ם ופרי חולר שם שב' דכל זה בוקא בחרסה הנוף לפרס לבחוק ביאור הג' יחיב מחחבת הקון שלא הה און הישר שעלה לחוכה וקרום על הנקב אבל בחחבה יחבר אחי' בחחב הקון לפרס אחר בכל נחוי הדרישן שמא הבריח הלא בהסר"ח סק"י שב' הלא שיך בחחם הנמא בחרסא בזה מ"ם ומי' בש"ח בחחבה ס"ק י"ג ובש"ח סב"י קמא חי"ד סי' ח' ובבה"ק סק"ג ומק"מ ס"ק י"ב ומי' בש"ח הרד"ם חי"ד סי' ו' שבאמל בבחחבה שבלעה ירק עב ולא יכלה לבחרשו

לאון הנעיים ולקח מקל שנל ברלאו וברס עליו שנקן וחחבו ט לא חוק לאון בית הבליעה ולומרים הבקלים שבן הא רגיל להחבן בחה פעמים הוחבו הבחחבה חוך ג' ימים ומלאו מ' בפרסי אי שור הוחסם קרום קלא לאון עבו לחמנה מ' הלאון שב הפרסי הה שלם בלי ניקב רק שהה מלר מלר סלי לא חבו בדם והה שלם לגמרי והביב דלון לאחר הבחחבה הלחרפא ל"ל לחיחם בבה"ל כיון דל"ל מיגליר פי בחחבה בחוך ג' ימים ובפרס בל"ל הלא מכר מבחון שם עלקא ולם הה ניקב הה מכר ובבה"ל לכ"ע לחחר הלף אם בקלון בבדיקה לבחוק מ' הב' שב שר זה אם אין בו ניקב ומה שלרר הרם בשר הלאון לא לחכפא ל' בבה"ל ובפרס ד"ל דלרר הדם מחחבת הלאון שהה חחוק נחל מי"ם בלחרסה (נ) אפי' לא ניקב רק הפנימי כתב בח"ו ס"ק ז' וכ"ם אם ניקב הלאון לבד אחא מריפה ומי' בבלאה"ם שב מהרי"ם סק"י שב' ברכים הטחו אל הכ"ם שב' הפ"ו ומים בל"ע ומי' בח"ו ס"ק ז' שמחרן לשון כ"ם שב' הפ"ו שב' לחחר בם' מחלת הבקל סח"י אל הב' מריפות שבחחר אל דברי הבלאה"ם בזה וכ' דלרבחחים מהבלאה"ם דברי הב"ח שב' ג"כ בלשון כ"ם ולדעת מי' בם' לחח לרק הוחם בחחה"ק לס' ל"ג הבי חבי חבי' ה' סק"ו שב' הלאון' לחחר"ד ומ"ל להקל בחלבע הזה ניקב בחסק קון חסק חולי מ"ם בחחלה הפרסי ניקב וס' קון ס' חולי לא שבחלון לא ניכר שם ניקב לון מקום להקל מחחבת ס"ם ולא הי בזה ס"ם בלל מי"ם בחרך ומי' בדעת חורה ס"ק י"ד: (נא) פריפה עבסל"ד סק"ד שב' הבילים לחי' מחסק נקבת הוחסם לחרים ולא הי ס"ם מי"ם ומי' בם"ע הבחיל סק"ו וכ' לחח לרק הוחם בחסקים שבחוף ס' זה ביחחב"ב חבי' ג' סק"ל וכחחה"ק לס' ל"ג הבי חבי' ה' סק"ו ומי' בבה"ק ובחק"מ רים ס' זה שב' לדעת החב"ם מילה הבילה שבחרה בחוך חחוף מחיים לחחר שניקב הוחסם דינה כדין בילה פריפה ומחחרין בחסיקה אבל לא בחחבו הוחף הוקף לחחר שניקב הוחסם ולא הה חבת לחחר מקבת הוחסם לבחר בילהה והלילו ממה הבילה לחח"ם לכ"ע הי רק בבילה בבילה הסיקה לקולא מי"ם ומי' בש"ח חחרי חחם (מהבלון מ' יחב ז"ל בחחמ"ם שערי ביה על הטורי בחחבות) ס' י"ח שבאמל בלחות פחחה שחחה בחחבה בלא חבלחה בין יכלה לעבל החחן חם דין הבילים בחחלה בחחבה ובל' הלבחרה בין בחחבה הלחות מחחבת בלא היה יכלה לבחל הלחבעה ובעבל הבילים הוחם חחיד הבילים בה לחה ראחחה ולקחה בוחסם וכין שבחבד בלא בדיקה יש לחחר הבילים לבל לדעת ז"ל דיש להחיר הבילים הלו מכח ס"ם מבחה בחחבים מי"ם ומי' בש"ח כחב ספר חי"ד רים סי' כ"ל. (נב) אין לו בדיקה מבחרין מי' פר"ח סק"י שהקבה על מ"ם הרמ"ל הוחסם ל"ל בדיקה מבחרין חבחחבת הבל מבפרס יש לו בדיקה והא הרמ"ל כ' בחחבה לחלן סחיף ח' הבל חרן

(נג) בדיקה (ה) תבחון (נ"י בשם תוספות והרא"ש פא"ט): ה (נד) עורות אלו החיצון אדום והפנימי לבן (נה) ואם נתחלפו (נו) שהחיצון לבן (נז) ופנימי אדום (נח) טריפה יוכן אם (נט) שניהם (ס) אדומים

* שם מדיין דיימי דרבא כ הרא"ש שם והרשב"א בת"י וכ"כ בשו"ל

באר

(ה) מבחון וכתב בש"ך אבל מבפנים אם לו בדיקה ואין להקשות מסימן כ"ג וכן בסי' זה סעיף ח' כתב הרב דאם נעשה ריחמת קון לא מחם בדיון דלא בקיאים בבדיקת ריזשם טריפה בכל ענין ולא מרבי בדיקה מבפנים ע"ל דוקא שביקב ע"י קון לא מחם במקום שאינו יודע לאין אנו בקיאים אבל אם תחב קון לא מחם במקום יודע מהבי בדיקת הוושם מלד פנים דלא נרא מבית הטיסות שביקב מלד פנים

דרכי

מאו"ב בבדיקת הוושם וכ"כ לעיל סי' כ"ג וסי' כ"ד ועיי"ש מ"ש לתרץ בזה ועי' בפרי תואר סק"ה שכ' דכאן לא כתב הרא"ש זאת אלא מעיקר הדין ולא מלד שאא"ב בזה"ז עיי"ש ועי' במק"מ ס"ק י"ז ובגר"ק אות ו' שכתב דבמסוק כ' הרמ"א כאן זאת לחומרא דאף דבודאי קון הדין אמת פחמ"ל שנוף מ' דחפי' בביקב רק מקלת שור הפנימי ע"י קון טריפה דחיישינן שמא היה בפלגים רק שנתרפא אך כהן כיון דלא מיירי בודאי ביקב ע"י קון רק בספק קון וס' חולי בזה ס"ל דבמקב רק מקלת שבי פנימי אין לחוש לערבבא ובודק אם נתפלג וכתב עיי"ש ועי' בבו"ת חוב הבי סי' מ"ח שכ' כן לדינא באלו המקון והקליפות שנמצא בוושם בשר הפנימי ולא ידענו אם בטשו ע"י קון לא ע"י חולי יש להתיר ע"י בדיקה לקולא ב' העורות מהדדי ואם הפנימי שלם ולא מתפלג החולי מבבל"ב יש להתיר דכיון שאנו חולין דעכ"פ שר הפנימי קיים לפנים אך אם שור הבנימי מפולג חיישינן שמא ביקב גם החיצון ואין הבקב ניכר בו כי אין לוושם בדיקה מבחוץ לשוחה שהוא בו אזה ריעוחות וגם הוא בחלון מ' חיים נבי מרדכי ז"ל אבד"ק אינגוואלבר כתי' שכ' שכן הוא המנהג בבנלוות אלו לחומרא כמ"ש בהשו' חוב הבי וסיים ושוף חזי מה עמא דבר עכת"ד (וע"ל ס"ק קת"י) (נג) בדיקה מבחוץ עבאה"ע ועי' בשו"ת פרס מאירות חלק א' סי' ל' אות י"ב שכ' דלפעמים כשקולפין ומפרידין שורות הוושם זה מזה נשאר על שור א' של הוושם כמין לולקת וכו' ומראה לעין כל שהיה קרע בהוושם רק שהבריח והגרפא ומריבה דהוי כקרום שעלה מחתת מכה שאינו אשוב קרום עיי"ש ותמהר מדבריו דאף שבהיה כן בשור החיצון הדין כן וכ"כ במ"ש ס"ק ז' דאם עיר הנאר שלם מבחוץ ומיקב שור החיצון וספק ע"י קון לא חולי אסור דממ"ג אם מוושם בא הלקוחה הרי מיקבו ב' העורות ומתרפא פנימי ואם יבפנים הרי מיקב א' מאבריס הפנימיים עיי"ש ובשפ"ד סק"ז אבל בש"ע הנאמ' ס"ק י"ב כ' להקל בדין זה והבאה מדברי הגב"ש סוף סי' מ"ם ותמו' ל"ל סי' ס' דאם העור שלם מבחוץ ולא מיבר שום רישומא יש להקל ולחלות בחולי עיי"ש ועי' בשו"ת מרד"מ שיק חוו"ד סי' כ' שסמל לבאר דעת הסמ"א שהמיר בזה דהא כ' הש"ך דאף בביקב החיצון אף שם אנו נקון כשהיה בבדיקות שור הפנימי וב"ל אם הוא הפנימי ליכא רישומא כלל מדוע נמריב והוא ז"ל כ' לתרץ דעתו והנה שכן שיקר לדינא דאפילו לא נמצא שום רישומא בשור הכ"ח ולא בשור הנאר מבחוץ טריפה בזר מדינא עיי"ש באורך ועי' בס' דברי יוסף סי' קע"ה מ"ש בענין זה בתריסות אמנם בד"ק סק"ח ובמק"מ ס"ק י"ב כ' להקל בזה עיי"ש טעמו ועי' בדעת תורה

ס"ק י"ח שכ' שכן עיקר לדינא להקל בזה ולהלות בחולי עיי"ש

סעיף ה (נד) עורות אלו וכו' עי' בכנה"ג לעיל סי' כ' בהגהות ב"י

אות י"א שכ' דהרבנוים שלנו מ"מ להבחין אה כיון שכל הוושם לבן הוא עיי"ש ועי' בדעת תורה ס"ק כ' שכ' כן בשם הש"ל חולין פרק א"ם סוף סי' ו' דבתרבנוים שלנו כל הוושם לבן הוא אך כ' דהחש מעיד כי הגם שאין החיצון אדום אבל מ"מ הכרם בין שור פנימי שהוא לבן ממש מבא"כ החיצון טשה קלה לאדום ועיי"ש עוד שכ' בריא בדק גם בחוזות ורואה שהחיצון טשה לבן ולא אדום ממש עיי"ש (נה) ואם נתחלפו וכו' טריפה עי' בש"ע הנאמ' ס"ק י"ד שכ' בשם הרמב"ם דאה לא הוי רק טריפה ולא נבילה עיי"ש ועי' במק"מ ס"ק י"ט שמתמה עליו בזה עפ"י הרב"ש בחידושי דינים דאף מה שפשוט לעיקר ולוקרף בסומנים הוי נבילה מדוים וכ"ל מדוע לא הוי נבילה מדוים ומולא דכיון שבתבו הפוסקים דעעם דעיקר הוושם נבילה משום דהוי כמהבל בו שחיטה וזה שיך רק בעיקר מבא"כ בחלוה דבהב הרמב"ם דהוי כאלו אינם ואין כאן התחלת שחיטה עיי"ש ובגה עדיין נ"מ נעשב"ד דהא זה לא יתבן רק לברמב"ם וברשב"א שכ' דהוי כאלו אינם משום שפשוט לינקוב אבל לענין דש"ל שכ' שכיון דשיטה נעולים מיקרים שהם לרוחיים להזות אין לך נקבה גדולה מזה (ועי' פרי תואר סק"ו) מחזו לא הוי נבילה

היטב

בחתם דבשרה והיא דמנאלת בחלא הנון טריפה וכן פסק הב"ח דבשעיקב ניקוב יזוע מהני בוושם בדיקה מבפנים אפי' לדיון אלא היא שהאחר מעלבן בלם לא הוי עקום יזוע טל כ' הש"ך דלהרבי נקב לדינא דאם יש לחוש שם לחוש דמקב ע"ל לא מבעיא היא דיזוע בודאי שביקב ע"י קון אלא אפי' רק שיש לחוש דמקב ע"י קון טריפה עד שיזוע בודאי שביקב ע"י חולי

תשובה

מחיים וכדברי הגב"ש ה"ל והתעיין שבטע בזה כי יש בזה כמה נ"מ לדינא כנודע (נו) שהחיצון לבן וכו' עבאה"ע ופת"ש וח"ש הפת"ש מהתב"ם שהאחיר דבריהלוף מיום טריכה אפי' בב"ש עי' בתב"ש סק"ט שפסק דאפילו היה החלוף זה בלא כנגד זה דהייט שנתהבך הח"ן לבן בגד א' והפנימי לאדום בגד ב' אב"ה טריכה עיי"ש ועי' בח"ז סק"ח ופ"ד סק"ט שב' שיש לנה דהבשיר בזה עיי"ש ועי' בפ"מ סק"ט שב' להכריע דבהפ"מ אין לחוש דהבחיר בזה לאחרים יש לחוש על הוושקים דס"ל דאינו נחשב בלבן נקי רק בבשלו נקוי לא עכ"פ רובו אבל מקלתו אפשר דאורחה היא לפעמים בחולה אבל כל בע"ב יחיר לעלתו בספק דחוריתא עיי"ש וכ"כ הגה"ק בס' לחר דבר אחדים בפסקים במהר"ק לסי' ל"ג הבמי סעיף ה' סק"ב לדינא עיי"ש ועי' בדעה תורה ס"ק כ"ד מ"ש בזה (נז) ופנימי אדום. עי' בס' שורה שחר מערכת אות ו' סוף סי' ב' שכ' וז"ל פעם א' הביאו לכמי שור הפנימי בל וחשם מאוזנו לשוחה שהיו בו אזה ריעוחות וגם היה אדום ונפחו אוהו וכשנתמלא כל הוושם אויר הפך לבן וגם שאר הריעוחות הלבו והטלכתי מפני שהוא אדום הזוקה מילי דריאה כבריא נפוחה מסברין משום דבחי הבראה הריאה נפוחה מסא"כ בזה הוי לזוקה ומריפה עכ"ל ולפענ"ד פשוט דאין לאסור בזה אלא אם לאחר שנתרוקן הוושם מהאויר וחזר מנפוחתו חזרה הריאה אדומה למקרתה כבראשונה דבזה שכיר שיך לומר כדברי אבל אם גם לאחר שנתרוקן הוושם מאויר וחזר מנפוחתו לא חזרה הריאה אדומה בודאי דאין לאסור דבודאי לא נרע מה"ט נרי הוושם בכבן עד שהלכה לה הריאה אדומה ומאחר הנור שלם ובריא דקיי"ל להתיר בלי שום פקפוק (נח) טריפה עבאה"ע ועי' מק"מ ס"ק י"ח שכתב בביקב חיצון ופנימי האדים קלתו אין לקבל ומכשר אפי' אפכא שביקב הפנימי ושם מעיב קלתו של החיצון הפך לבן דטריפה דהנקב שבפנימי מעיד שהלבן שבחיצון בא מחמת לקותא עיי"ש ומ"ש הבאה"ע בביטל שור א' מהוושם וכו' עי' בס' ב' אחר' על חולין דף מ"ג ע"א ובס' תגורת שיואל על הלבוש ס"ק י"ב (וע"ל ס"ק כ"ו) (נט) שניהם אדומים עבאה"ע מ"ש מהבו"ח לקבל בפרפיי אדים בביקלת ועהב"ם סק"ט שבסכים נ"כ להבו"ח בזה ועמ"ז שם שהביח בל"ע לדינא ועי' בבית אל תלק ב' אבר נ"ז מ"ש בזה ועי' בדעה תורה ס"ק כ"א מה שהשיב על דברי הב"א בזה ועי' בבית יאחק בעקרת הבית חלק א' סעי' ט' ועמ"ז ס"ק כ"א שכ' להבריע דבהב"מ יש לסמוך להתיר בזה אבל אלא בהב"מ אין להבריח כיון שהב"מ מעריב והפרמ"ג הבח בל"ע עיי"ש ועי' בשו"ת כתב סופר חו"ב סי' כ"א אות י"א (ס) אדומים עי' פרי תואר סק"ז שב' דפשוטה דאם שהלף לבאר נוזמן דטריכה עיי"ש ובמ"ז סק"י שחולק עליו בזה דמל"ל להוסיף על הטריפות דבאבר מריאות הלוק בשיטי הטבע וחזקא בלבן ואדום קיים לן דטריפה אבל באבר נוזמן אין לאסור והבח בל"ע עיי"ש ועי' במחזיק ברכה אות ז' ועי' בשו"ת אית הספרדי חלק ג' סי' פ"ג שהאריך בזה והעלה דהעיקר לדינא הבראה הכרמ"ג דאבר נוזמן אין לאסור אפי' בחתו אבל כל הב' שורות עיי"ש וכ"כ בס' מסגרת הבלק הספרדי לדינא עיי"ש ועי' מק"מ ס"ק י"ח שב' דמדברי הגב"ש לקחן סי' י"ג ס"ק ד' משמע כדעת הפרי תואר עיי"ש ועי' בעריגות הבוושם אות ו' שב' להוכיח מדברי הוושם והרא"ש דס"ל כהפר"ת דאבר נוזמן אוסר עיי"ש ומדבריהם משמע לאסור אפי' בבחתה רק שבר א' לשאר נוזמן כתשאר להמעין שם ועי' בבמת חיים ס"ק י"ב ובשערי דעה ס"ק ב' ד"ה ואמנם מה שהאריכו בזה והעלו לחלק בין בחתה רק שבר א' דבשר אבל בבחתה שני השורות אסור עיי"ש ועי' בס' לחת דבר הגדר בפסקים במהר"ק לסי' נ"ל הבמי סעי' ה' סק"א וס"ק ב' מ"ש בזה ופסק לדינא דבחתלפו שניהם לבאר נוזמן אין לקבל כלל דכיון שבחתו נוזמן אחר שאינו ממין הוושם פשיטא דהוי לקותא אבל אם לא נחתו שניהם נעמדי רק שבחתו מקלת ב' העורות לנוזמים אחרים בזה יש להקל בהפ"מ לאחרים ובעל נפש יחמיר

(מא) אר לבנים (ו) (ד) (סב) טריפה: תוס וכל שכן (סג) אם יש ט (סד) שני (סה) וחסיס (סו) לו (סז) שני קרום ל מעשה דרבה שם
(ז) (סח) דטריפה (תשובת הרא"ש כלל כ' סימן י'): ן לושט אין לו בריקה מבחוץ אצל

באר היטב

(ו) טריפה וכתב בש"ך בשם מהרש"ל הא דטריפה מחומים לא שייכים לגבים טריפה דוקא בטלו אחוים לא בטלו לגן אבל במקלא ל"ל בה ואם נתחלפו בחום ל"ע וכ' הש"ך לשון הרא"ש משמע דחבו הי כטלו כמו בכל כתורה סלה וכן שפסק הב"ח וכ' דמש"ל דוקא בשייכים מחומים גרך סלה לא דחבו אבל נתלוף ממקום זה עשה אחום וה לגן אפי' בכ"ש טריפה וכ"כ מה"ג (מהרש"ם) וכתב בש"ך דהב"ח כתב לאפי' מתחלף הפמי לאחום דטריפה הא משום דאמרינן דרוסה היא ומטלו לא נתחזק חומם לגבים וחולק עליו ומתב דמעשה בכל יוסה שמחיים בשם כשים בשם קלא אחמיות בגבים וכ' שוד בש"ו דים לתקשות מ"ש מריאה בפי' ל"ו דאמרינן אפילו הגליד קרום הגליון מלו כשר ומה אמרינן כאן אם שייכים אחומים לא שייכים לגבים דאחד מהם נלקה דטריפה ולא אמרינן דהשני מנין עליו ול"ל לתרן דאפי' בשאין עדיף בשאין הקרום הגמי כלל מהך דכתב דיכון שהלכתא הוסם סלה כשר אבל אמשבה לא נסמך ע"ו לתקל ומין נקמן סימן ל"ו מתב מעיקר הדין ע"ו ומתב דאינו בריאה אלא בשייכים אחומים ואין לו להוסיף בטריפות בכל"ל (ז) דטריפה לכל יתר בשולו דמי ואם מחוברים לגבה ולמעלה רק בחלמא בתה מחלוקים הטריף רמ"ל וסר"ח מחיר דומיא דשני מרחת לקמן סי' מ"ב מתב ע"י ים מיני בר אחות הזכרים שהקרה שלהם מחברת לב' חלקים פיקר לגוף לגבה לכל לד הריאה ים כמין כפתור

תשובה

(ד) טריפה שבכ"ש ומ"ש בשם דמש"ל דבחלוף ממש אפי' בכ"ש טריפה הם כל"ל בם הבכ"ש וכן הסכים בתשובת ס"ב מגי"ש חיו"ד סי' ס"ל לא כתב שם דאם בהלמיתות שבר ע"י משון ברוח ים להכשיר ויש לתלות בהלמיתות שבי"ר דמיתת הבהמה שבשה אדם זה וכבר שיל דאין לגין לבדוק אחר שבמלא אדם בשר הפמי לבשבע אם יש לוגן בשר שחיטן כיון דלבשבע שבהת דרשה ולדעת הש"ל ומ"ש עשבנרים לוגן בתן אינו שיש לקוצה הא כשר לגמרי דיש להתמיר בשבחאר שיש לוגן אבל לא לאפשר ולבדוק ע"ם ובהה לי דאם הם אפשי דומות דא"ל בשם פרים דלמרמי אחרדי לב"ש כשר כמו לעל אמרינ ד' בגיקב ומשום הא יוצא שדברי הבכ"ש מ' סרב מהרא"ש ז"ל בגמין זה אמיתיק שבתוקיק דברי הרמב"ם אחר שב' אמתם בשם הש"ל דבשייבם לגבים כשר (וגם בגבי"ש זה אמתיק זאת בשם ס"ד) והא ליתא בתבואר בתשובת ט"ב עם ובמב"ש דלא"ל אפילו אמתם כשר בכל שבות רק לדינן

(ז) דטריפה שבכ"ש ומ"ש בשם דמש"ל דבחלוף ממש אפי' בכ"ש טריפה הם כל"ל בם הבכ"ש וכן הסכים בתשובת ס"ב מגי"ש חיו"ד סי' ס"ל לא כתב שם דאם בהלמיתות שבי"ר דמיתת הבהמה שבשה אדם זה וכבר שיל דאין לגין לבדוק אחר שבמלא אדם בשר הפמי לבשבע אם יש לוגן בשר שחיטן כיון דלבשבע שבהת דרשה ולדעת הש"ל ומ"ש עשבנרים לוגן בתן אינו שיש לקוצה הא כשר לגמרי דיש להתמיר בשבחאר שיש לוגן אבל לא לאפשר ולבדוק ע"ם ובהה לי דאם הם אפשי דומות דא"ל בשם פרים דלמרמי אחרדי לב"ש כשר כמו לעל אמרינ ד' בגיקב ומשום הא יוצא שדברי הבכ"ש בי סרב מהרא"ש ז"ל בגמין זה אמיתיק שבתוקיק דברי הרמב"ם אחר שב' אמתם בשם הש"ל דבשייבם לגבים כשר (וגם בגבי"ש זה אמתיק זאת בשם ס"ד) והא ליתא בתבואר בתשובת ט"ב עם ובמב"ש דלא"ל אפילו אמתם כשר בכל שבות רק לדינן

דרכי

על עצמו אפי' בכה"ג עיי"ש ומי' בשו"ת רמ"ן חיו"ד סי' ל"ז וכמ' דעת הרה"ם ס"ק כ"ד. (מא) אר לבנים עפה"ם מ"ם דבשייבם לגבים טריפה אפילו בכ"ם ובה"ם שם ומי' בתורת שושלת סק"ט שכ' דבהם"מ לא לבטל שבה ים ליקל בשייבם לגבים ע"יש ומי' בגיה ימלק שם בש"ז ס"ק כ"ה שכ' דאם הלכו הלשון רק במקלא טהגין להכשיר אפי' באין הם"מ דחוקא במקלא אחום הישש לאסר שלא בהם"מ דחשבון לדרוסה מבא"ר במקלא לגן ליכא שם מטריף לכן אין להחמיר עיי"ש וכ"כ בדעת הרה ומי הדעת ס"ק כ"ג לדינא עיי"ש לאחם עיין בחחוטי מהרא"ל אינן בסי' זה ס"ד בד"ה שייבם ובין אברים שנגלין הו"ד שהאריכו בדברי הר"ן במ"ש לאלק בין שייבם אחומים לשייבם לגבים והעלו לדינא דאין שם חילוק ביניהם ולהתחמיר בשייבם אחומים ה"ה שייבם לגבים עיי"ש ומי' בש"ע ההרמ"ם ס"ק ט"ו ובש"ל ל"ל בחוה נמה"ק לפי' ל"ג הבמ סמי' ה' ס"ק ג' שכ' ג"כ דלמעשה יש להחמיר בכל הורה לאסר אף בשייבם לגבים עיי"ש ומי' בש"ת פרס מלאכת מ"ח סי' מ' ובתורת שמואל ס"ק ט' שכ' דבהני אחוה שמלעיטין בשיעל השייבם לגבים כמר דמחמת רוב הבינונית מטי בהם שייבם לגבים בהכלה הליבון ולא הי מחמת חלי הלקיחה עיי"ש וכ"כ בלמה לדינא שם לדינא (ועיל ס"ק פ"ג) (סב) טריפה עבה"ם ופה"ם ולענין נוף הדין הבשייבם לאחומים טריפה עיין בספרי הולר ס"ק ו' שפסק להחיר בשייבם לאחומים וכ' שכן הסכים עמו יחיד בחחו מהר"ם בן מלבה"ז ז"ל עיי"ש ומי' בס' פרת חיים בחחוטי לחלין דף מ"ו שהבינו ג"כ על הראשונים בזה ופיים הרמקל בהם"מ לא הפסיד עיי"ש ומי' בדעת הרה ומי הדעת ס"ק כ"ב שהבינו דבריהם ופיים בל"ע לחמשבה לא המקל בשפה"ח הם ט' על מה לפחות ובכ"ם הם לגרף הנה המקלין הל"ל אם הם עוד ספק עיי"ש ומ"ש הבה"ש מהבן"ך דרוחו הי כטלו כמו בכל הלורה כי' בם' ערוגות הבושם ס' ל"ד אות ל' ובש"ה שם לחי' חיו"ד סי' ל"ג מה שלקל בכלל זה לא אמרינ בטריפות רוחו כטלו עיי"ש בחרך (ועיל ס' ל"ז ס"ק שם"ג) (סג) אם יש לו ב' וששים אף אחן שנגעים זה בזה שפ"ד ס"ק י'. (סד) ב' וששים עבה"ע מ"ם דהסר"ח מחיר הכלה שהם מחוברים מהמ"ה ויחדרים ומהחברים יחד ולהם מחלוקים רק בחמלע ומהב"ם סק"ו וס"ם שכ' לדינא הדין שם הרמ"ל בזה דבקה ושם דיחוחת הלו בהו כל שהם ב' בחחה אפן פיה' לו הטריף ולא דמי לבר מעיים הלא בסר"ח עיי"ש ומי' בחלמ"ם ס"ק כ"ח ובחחוטי מהרא"ל ליקן סק"ה שהעלו הטמיק לחקל הסר"ח עיי"ש אבל בש"ת מהר"י אפאר חיו"ד סי' ע"ד כ' הטמיק לדינא כדעת הבב"ם והעלו לחחמיר בכל ענין בזה ולא הבסר"ח עיי"ש בחרך וכ"כ בש"ע הרמ"ל ס"ק ס"ח ובס"ל לחמ"ל בחחוטי שם ס"ק ד' וה' ומי' בדעת הרה ס"ק כ"ם ס"ם בענין זה והעלה לדינא כך דאם הם ט' ב' קרים ומחוברים אפי' רק בחר ל' לבד בחרך אבבר הם לחקל ואם הם ט' ב' ויהסרן אין לחקל רק אם הם מחוברים בהחלמו ובם בשפע עיי"ש. (סה) וששים מי' בש"ת בנין לין קמא סי' מ"ו שהעלו בבחמה לא שוף שים ט' ב' וחשמין אחר מחקב אם מעמא הסקאב הרבר סמלן לדינא ומי' והבינ דבזה לכל הבשות מריאה עיי"ש והרבי מבשים (סו) אר ב' קרים עבה"ם מ"ם לענין בר אחוה שקקה מחברי בשם לב' ומהב"ם ס"ק ז"ל שכ' דאם הקה בדעת שמעבן לחקל בספק דאחרי' עיי"ש ומי' בשאר המים ס"ק י"ג שהבינו עובדת שבי' בעיה"ק יחלים והכבירה רבי דמתא דהבי רביהיה ע"יש ומי' בס"ע בהגהת ס"ק מ"ו ובס' נמת לדק תחים שם ס"ק ז' שהביאו דברי הבנו שהבינו הבחה"ם להלכה להכשיר אפי' בב"ל בקבה ומי' במק"מ ס"ק כ"ל שם ס"ם

דמעשים בכל יום להכשיר בכל נוחי בזה ואין מפקפקין בזה כלל עיי"ש.

ועיין בדעת תורה ס"ק כ"ו שכ' שהוא בדק ומצא דלא דוקא בבר אחוה כן אלא גם בלאחוה מהפלא הקבה בשפיו בלא כפתור וכנכם כל ל' לחלק ל' של הריאה והבי רביהיה עיי"ש ומי' מעגין זה בש"ת ריב"ל (מהרב מפאקב) סי' ל"ח שבחל בשונה שאינה בגרתה של אחוה שהי' בה עגין הזה שבחפרד הקבה והי' לב' פטלים אחגם לאחר שפרחו מעבו לאחה סימה חזרו ומדבק ויש חלון כמו נקב קטן בין החלה הפטלים ובין המקום שמדבק יחד מבחוץ וכ' דאין ספק דהלאחוה טריפה דאם כי ל' הלדומים לחקל בזה בבר אחוה ולא בבר אחוה נקבה אבל באחוה לא מצא לחקל בזה ואחוה ובר אחוה שי מינים הם ואין לעגוד מה' על חביבו ואם לא הי' מחיר ומתבריב כל"ל הי' מקום להלה לקולא כי באמת בכל נתרה מהפלא בשפיו ולאם ל' יורדת לריאה ולאם ל' לכבד וכמש"ל סוף סי' ל"ד ויש לחלות שלא שהי' מריאה ול' מהכבד ושלא בהבאה כאבר ואחר הקבה הוליא גם הממשן של הכבד אבל בל"ד דאם יראין שחבו ומדבק אין מקום לחקל כלל ולא הכלים שבשלו בהם לדיך הגעלה עיי"ש ומי' מעגין זה בש"ת שאילה שלם קמא סי' מ"ח שבחל בל' שבחבו יש"ב אחוה והבשבו עורם ומלח כל הטומן יחד ומחבר לחחוסת קפסת והחיק בחחבת אחת ג' פעמים ובכל פעם בשבר הטומן לקריה והגריבין לקריה אחרת ואח"כ נמצא בקבה של אחוה אחה שהיו ב' קרים אך לא לא הי' הפרוד מהחלה עד סוף רק שמחחלמו הי' אחר והפלא אח"כ לגרים וכל' דלא דמבדרי הס"ם והבב"ם מבמע דחוקא בבר אחוה מקלין בזה משום הבי רביהיה ולא בשאר שיטות מ"מ עכ"ל לא הי בשאר שיטות רק בבר אחוה וקי"ל להחיר בהם"מ בבשבר טריפה שבחבר מין בבעם ברוב בלא חדע עד לאחר ההעדות לכן הבר בשם להחיר הטומן כיון שהוא הבשר רב עיי"ש ומי' מזה בש"ת תולדות יאקב (מהרב מבבאמיטוב) בדיני טריפות בלל מ'. הע הכל מ"ם האחרונים לחקל בעמלא ב' קרים משום הבי רביהיה הוא רק בשבפלא ומי' ב' קרים זה אלא זה אבל אם מצא ב' קרים בה בחוך זה לא מצא בדבריהם לחקל ולא שמעם שיטי הבי רביהיה ול"ע ומי' מה שבחבו לעל (פ"ק כ"ד) מהם' עחרות הבושם לענין ג' שרות בוחם ול"ע ומחעין ישוב בזה ומ"ם הבלאה"ם שם סמן בבשר בשפיו הקבה מ' בדברים נקבן בשם' שחא"ל (פ"ק ל'):

(סז) ב' קרים מי' בש"ע הרמ"ל ס"ק מ"ו שכ' דאם שם יוצא מהקבה תלבים שלא בחוליות דקה ים לאמרן להכשיר בל"ע עיי"ש ומי' במק"מ פ"ק כ"ח שכ' דזה פשוט דאין לחקל בזה כ"ל בבחלבל הוא אם מקום הבם בחוב הוקבו של הקבה לא בבר אבל בשאבים בחוב הוקבו אין לחקל עיי"ש ומי' בס"ח לקבן רים סי' ל"ה סק"ח. (סח) דטריפה עבה"ם ומבה"ם סק"י שכ' דהי עבילה מהשם יתר בכמול דמי עיי"ש ומי' מק"מ סק"כ ובערוגות הבושם לחת ז' שבחבים לבטלית ע"ד הבר"ב בזה עמ"ד הב"ב קמא חיו"ד סי' ל"ה שבעלה דטריפות ומשם יתר בכמול דמי לא הי עבילה רק טריפה ומבה"ם ג"כ הבב"ם בדים

הגהות

(סמ) אצל דרוסה (ע) שצריכה בדיקה מפני (עא) שכיון שהוא אדום אין אדום האדם ניכר בו כיצד יעשה *אם עוף הוא (עב) בודק (עג, עד) הקנה *מבחוץ [ושומט] ואח"כ (עה) מהפך הושט (עו) ובודקו (עז) מבפנים (ה) (עח) ואם בהמה היא אין לה תקנה: הגה ולדין (עט) דאין נקיקין נבדיקה לף עוף (פ) אין ט תקנה: ז (פא) ולענין נקב נמי (פב) אין לחושש בדיקה

מ מסכת שבת דמי לחולת וכרב יוסף מריש דרבא שם דף כ"ח [פ' קורא] ולא מיקשי נמקום שנאנס [נמקום] נ כמו' רש"י שם וכ ם כתנ"ם נת"ג

באר היטב

נשף הקנה נמקום שמאפנל שהוא כמר דמיו רבינתיו והוקא נכרכים מרחם הוא ונטו"ח שב עקב מכוכר נם נמקנות ע"ם ס' כ"ד וכמס"ג בשם נ"ח כ' נאיזו

פתחי תשובה

דקיי"ל נאסור נמיכרם לנכרים אפילו בכל שהוא מריפה פ"ם (ר) [ואם נראה היא מין נמשנתם מ"ם סיעף כ"ח נמאר לנכרי המור לזה]

תשובה

דרכי

הלכות טריפה עמוה ס' מ' סעיף מ' דנמלד כן לא שיך גבילה אלא טריפה וסכן מסמע מהם"ם עי"ש

כעיף ו (סמ) אצל דרוסה אלא חוקא והא דחוסה אלא אפי רק בסמק דרוסה אין לו בדיקה מבחון עי' כמר"ג בהגהה המור אות י"ז ופרי הואר סק"ם ובלקח נבוה ס"ק י"ד. (ע) שצריכה בדיקה כגון שראוה חתול ותף אמריו ואין אנו יודעים אם הרסה או לא אח"ג שאינו מהלך בדם אלא מהלך בדם אע"פ שלא ראוה חתול ותף אחריו שכה"ג צריך בדיקה מדינא זקוק הגהם סעיף ז' ועי"ל סי' כ"ז סעיף י"ג ועי' בסמר נמח לתק המחם סעי' ז' (עא) שכיון שהוא אדום עי' בדברינו לעיל (סי"ק כ"ד) מ"ם מהכ.מ"ג ועי' בס' זמר נאברהם (לחרב מהר"מ אלקלאי ז"ל) חלק ג' אות ס' סי' ק"ב שהביא דברי הכנה"ג הנ"ל וכ' דלפ"ז גם לראות אם מיעיל דבתגולים אלא בדיקה אף בעיר הי"ש כיון דכו הנמם דלא מהני בדיקה הוא תפני שהוא אדום וכיון דבכתגולים אלא גם הי"ש אבן ומהני י"ל דמהני בדיקה עי"ש ועי' בדיעה הורה סק"כ שהביא דברי הזכו"מ בזה וכ' דלדיעה אין לרקל לסמוך אבדיקה הזאת גם בכתגולים כי. הזיש מיעיל דהמילון שלו אמ"ם שלמו אבן אבל עכ"פ הוא טעה נאחם עי"ש (עב) בודק הקנה עי' בחר הגולה מ"ם מהכ"ז כי' קורע תקנה רעוד תלה וכ' ועי' בשלמן עבוה ס"ק ס"ז ברקבה ע"ז מדברי הרמ"א לעיל סוף סי' כ"ג דאם הגם הגולות מן הנשף ולא מהם דם לא חיך הטור בבהמה ולא הם ים לרפיון דחיישיק לעקבת הוחם וכ' דרש"ז לא כהב זאת רק לשיטה המאחר דם"ל דמהני בדיקה דוחם בחיך מקלה רעוד ולא דם אבל לשיטה הא"ר נקטינן כדעת הרמ"א דלא מרי לקרוע מקלה הטור כנ"ל מהוח דחיישיק לעקבת הוחם עי"ש ונלענ"ד הי"ל דגם לדין יכולים לנשיה הקנה ז לקרוע הטור דלא סבר כ' לעיל סי' כ"ג שם (ס"ק נ"ע) דבקרוע לא חוקר עוד הטאר ואכי' ולא דם אם הפם הקנה לבדו מהני כאומר ברי לי שלא נעהו בשי' עי"ש אך עולה מזה עכ"פ שצריך לומר דמיירי שהפם הקנה לבדו ואומר ברי לי בנ"ל.

(עג) הקנה עי' בחר"ג ועי' בח"ז ס"ק י"א שכ' פי' שיקרע הטור מלמטה ויבדוק הקנה עי"ש ומשמע מדבריו שצריך לבחוק כל הקנה קודם שחיסה וכ' עליו הנמת חיים ס"ק י"ז שלון הלבון ישחיק כי אי"א לבחוק כל הקנה קודם שחיסה דוקא דקודם שחיסה שבי לבחוק רק במקום הבחיסה לבד וכמ"ש הש"ז עי"ש ועי' מק"מ ס"ק כ"ב שכ' שם אוסור בדבר שם חוקה לקרוע קודם שחיסה כל חרך הטאר כדי שיוכל לבחוק כל חרך הקנה כי יש בזה יהוסם לבר בעה"ח חנם אבל לאח"ם צריך לבחוק כל חרך הקנה מבחון עי"ש (עד) הקנה וכו' ואח"כ וכו' וכ"ל ולאח"ם בחק בדיקה דחיסה מקם הרך ומה קדקדו כדלקמן סי' נ"ז סעי' ט"ז והא דלא הזכיר האחבר כלום מהוס דכלו לא הגו לב לכתוב רק דיני הוחם ע"כ נ"ל דין בדיקה הוחם שבחיסה אבל אה"נ לאוכל בדרוסה שאר בדיקה שלמן נבוה רים ס"ק ט"ז (עה) מהפך הושט הגה לכאורה נראה מזה דחוסם לא בעי בדיקה מבחון כלל רק מבפנים ובבדיקה זו די לעמם עיין בפר"ח ס"ק י"ד ובחחכי הגאון רעק"א ז"ל ובהב"ם ס"ק י"א ובערך השלחן אות ו' ובהורה יקריהל סק"ג ובערוגות הבוחם אות מ' ובסמר הרים ס"ק י"ד שזה הלוי בפלוגתה הר"ן והרמ"ם והרמב"ן דלדעת הרמב"ן מאם רואה אדום דרוסה אם לא הקנה אם עד מבפנים ואם אין מקן כבר הדרוסה שבחון לא מזיק אבל לדעת הר"ן והרמ"ם אם יש ספק הם הדרוסה בחיטון הוחם בריאה מהוס דסוכו לגלגל גם לפנים ובהב"ם שם כ' דלדעת הם לפסק להחמיר כהר"ן והרמ"ם עי"ש ועי' בס"ע הגהת ס"ק י"א בלחאר שהביא דברי הרב"ן סיים ומסתיחה לבון הטור והלחתומים לקבן סי' מ"ז מסמע דלא ס"ל כרמב"ן וכ' פעם מדוע דיש דברי מהבלוה כזה עי"ש אולם בחק"מ ס"ק כ"ב הבלה דהבריך לדינה שהוא ספק פלוגתה וכמ"ם הבה"ם שם סק"ג בחשם הה"ה בקנה עי"ש ועי' בס"ע

(סמ) אצל דרוסה (ע) שצריכה בדיקה מפני (עא) שכיון שהוא אדום אין אדום האדם ניכר בו כיצד יעשה *אם עוף הוא (עב) בודק (עג, עד) הקנה *מבחוץ [ושומט] ואח"כ (עה) מהפך הושט (עו) ובודקו (עז) מבפנים (ה) (עח) ואם בהמה היא אין לה תקנה: הגה ולדין (עט) דאין נקיקין נבדיקה לף עוף (פ) אין ט תקנה: ז (פא) ולענין נקב נמי (פב) אין לחושש בדיקה

באר היטב

נשף הקנה נמקום שמאפנל שהוא כמר דמיו רבינתיו והוקא נכרכים מרחם הוא ונטו"ח שב עקב מכוכר נם נמקנות ע"ם ס' כ"ד וכמס"ג בשם נ"ח כ' נאיזו

תשובה

כל' דמ"ל להמרין בפלוגתה הטפקים בענין זה כיון דלדין בגמ"ה אמ"ב בבדיקה עי"ש וכ"כ בם' ממח מקן הדוחם במהר"ק לפ' נ"ג הבמי סבי' ו' אמנכ במק"מ שם כ' דלף דבגמ"ה אבן אין בקיאין בבדיקה דרוסה כמ"ם הרמ"א מ"מ הא ים נ"מ גם לדין בראה אדום דרוסה בקנה לא בוחם מבחון ולהרמב"ן ודעימי' מהני כמהי יב"ח ולהרמ"ם לא מהני ומה שעמן זה ספק פלוגתה עי"ש ועי' מזה בשו"ת מהר"י אסאר חיו"ד ס' ס"ב ס"ג ס"ד וס"ה ובשו"ה כהב ספר חיו"ד ס' כ"ח לחה ל"ב ע"ג ו"ד (עו) ובדקו מבפנים וגם הדיטון כ' בפרי תואר ס"ק ג' ומה ניגא אדום בפנימי זה ס' שמדרסה וגם הדיטון ודלא הדרם ומה ודלא מריפה עכ"ל (עז) מבפנים עי' בשו"ת יעקב סק"ג שנהפסק בדרוסה בסומנים לא הי עבילה לא מריפה והבולה בזה להלכה כך הכלה הרמלה אדמיטות בסומנים במקום זה הטוב גבילה ואם יש ספק אם יש אדמיטות במקום הסומנים הי סכק בשחיטה אבל אם אין האדמיטות ליכר רק במקום אחר ודק וזהרא מיקלא קלי וכ"ש אם אין אדמיטות רק בעוד הדיטון הדאשון הוא מהוס בסיכו לחלוא לפנים מראה דאין רק לאסור מריפה ולא גבילה וכמו שאר מריפות ע"ש שסוכו לנקוב וכחיתה אבל מ"מ לא מקרי ספק בחיטה עי"ש ועי' בעיחות הבוחם אות ס' בד"ה וכ"ל שעמד נ"כ ע"ז וכ' נ"כ לחלק כמ"ש הרשוחות יעקב עי"ש (עח) ואם בהמה היא אין לה תקנה עי' בם' נמח לתק המחם בחיה"ק רל"ל שם שכ' דזה הי ספיקא דדינא עי"ש (עט) דאין אנו בקיאין בבדיקה פי' בריעותא דדרוסה עי"ש לם אם אנו בקיאין בבדיקה לף שראינו שלא הכה החזרם אלא כ"א בחקים א' ובר דבכ"ג בקון ביאר הס"ך דרש בסק"ז דבחקים הוי מהני בדיקה אבל בל"ל בעפה אדם אין אנו בקיאין בבדיקה לשלם ומש"ה לף בשף אין הקנה ס"ך וכפ"ד ס"ק י"ב ועי' שטה חיים ס"ק י"ח ומק"מ ס"ק כ"ג מה שהאחנו ע"ש עי"ש (פ) אין לו תקנה עי' שטה חיים ס"ק ט"ז הגם שהי'

יב"ח לא כ"ל לא מהני בזה עי"ש (ועי' בדבריו לקמן ס"ק ק"ב)

סעיף ז (פא) ולענין נקב

עי' סר"ח ס"ק ט"ו ולף נקב שבחקים יהוא אין לחוסם בדיקה מבחון עי"ש (ועי' מק"מ ס"ק כ"ד שכ' כן מהיא עלמו וסכיח שכן מסיגא נ"כ מדברי הרמ"א לעיל סי' ד' והמהי שלא זכר שכן בחק"מ שם כ' דלף דבגמ"ה אבן עי' בש"ה שערי לתק חי"ד סי' מ"ח בד"ה והנה לכ"ז ועי' בם' נמח לתק המחם בפסקים שם סק"ח שכ' המה דאחריב דאין להחיטן בדיקה כיון שהוא אדום לא אמרה אלא לענין שאין לקבל עי"ש לפמוך על הבדיקה להחיר אבל היכא שהוא נאחרה כמו בגמלא בפרס קי"ד (ע"ל סי"ק ק"ח) בזה יש לו בדיקה מבחון דאם חוזק מבחון ומיכר שיש ק"ד בהחיטן דהיינו שמיכר שאין זה אדמיטות הנמצי של שור הוחם יש לסמרוך עי"ש.

(פב) אין לחושש בדיקה מבחון עפמ"ד סי"ק ס"ז וסי"ק י"ח שכ' הלפי' בקנה הרב אין לוחם בדיקה מבחון עי"ש וכ"כ בח"ז לקרן סי' ל"ח סי"ק ג' עי"ש ועי' בגר"ק אות ב' ובריק"מ ס"ק ל"ח שכ' שאין דברי הרמ"א שהכרחין בזה ועיין שם בח"ם לענין הספק אם הוחם ע"י קנה הרב לא ע"י קרן עי"ש (ועי' בשו"ה שב יעקב חיו"ד סי' כ"ה) ועי' בש"ת ביה שלמה חלק לא"ח סי' ג'

וסי' ק"ם ס"ם בביאור דברי הפרמ"ג בזה באריך.

והנה ראיתי בם' מ' ואינני זוכר כעת מקומו אות שכ' דהמקב ע"י נעעין נחלון בקמיה לא ע"י הבטלה שקרין קיקרי"ן מהני בדיקה דהי הקנה הרב דמהני בדיקה בם לחין דכל שרואין שנקב הפרמי ע"י נקב נחל כזה לפי נחל הקיקרי"ן ספיר מיכר בחיטן אם לא אינקב נ"כ ע"ז הספיר מהני הבדיקה עכ"ל אבן בביה יאמן בחיקון הבית חלק ג' אות ה' ובש"ת שערי לתק חיו"ד סי' מ"ה כ' דחמי הרגומא שקרין קיקרי"ן אין דיש הקנה הרב רק כיון כיון שיש לו שקון עי"ש שב ראיתי בש"ת מהבה חיים חלק ג' חיו"ד סי' י"ד שכתב"ל בזה וכ' דהוא חומרא יהיה למיהב לקיקרי"ן בקון עי"ש בתריסה ועי' בם' דברי יוסף סי' הנ"ג (ועי"ל ס"ק מ"ה וס"ק קמ"ה).

(פג) בדיקה מבחוץ אלא (ח) מבפנים: ח (פד) שוף (פה) הבא (פו) לפניו (פז) וצוארו (ו) (פח) מלוכלך (ט) (פט) בדם (צ) אין חששין (צא) לספק דרוסה לבדוק כל הגלל אבל

באר הגולה

פרש"י והשב"ל מהרחש"ם והרן מהרי"ו יחזק כשם מגאמו"ר ם כפי' רש"י שם ע' משפט שם

באר היטב

פג"מ שסקנה שלא לחיחה להחסל נחשלה הרבה הטילו הבחמים שכן הוא לסלם ע"ם (ח) מבפנים דמשמע דכמה מיפה דם בנקב ע"כ ליט מיכר מבחון שכלו לחזם ולשם שחם גלת ה"בגה לחד ולחה"כ יבחוק החסם ולחע"ג דגם בשף לבחחלם ערך כ' כדישבר דמי (מהרח"ם) (ט) בדם וכחב בס"ו וחקה שבקרם הטאר מבחון אבל אם לא מקרע הטאר מגלת מלוכלך דם אחר שחיסם סביב הסחם מבבחים אין שום חבם בה אמלט לדין

פתרון השובה

(ו) מלוכלך בדם מבבה"ם בשם ע"ר ושיין בחשובת מחבל לחקה פיחבן ל"ח שבחב מאין לבחמיל

דרכי

(פג) בדיקה מי' בם' דעת חורה ס"ק כ"ג שכ' דלפי מה דקיי"ל להקל בטריפה בבלים ובפרט בלחות הלטיות שמלי בדם שבחים לבלים בחכליה הלינן שמבחוץ (פ"ל ס"ק ס"ח) ממילא דם לחשם בזה בדיקה גם בחיטן כיון דלא לחזם ובדיק מפי מבוחסם אחר ביי"ם ום בזה ל"מ לדינא לף לדיקן בגמ"ה אסור החיטן לבחרמא כדלקמן סמי' פ' מ"מ יש בזה ל"מ בגמ' שהחם עדיין להחרמחת וכמ"ם בחק"מ ס"ק כ"ד ביי"ם ומי' בחרחות הבחסם לחת ע' בד"ה והבה על חבחמת מ"ם בזה.

סעיף ח (פד) שוף הבא לפניו מי' בהגהת הגלון מהרח"ק ז"ל על הט"ר הגרבא חכמת שלמה לעיל סי' כ"ו סעיף ח' שבחמל בשוף הבא לפניו בחפרקת עקום והחסם מחבר הבוק להחפרקת אם יש לחם בזה לקלקל הוחסם הוא הבשר דאין להבשיר ראיה מאבר זה לאבר אחר ובפרט בעניין זה דהא הבחקשחים שבחפרקת בא בחלה לא ע"י בפילה לא ע"י הכלה בחקל וקיי"ל דהסי' קבים הם אבל בפילה וכן אבל הכלה בחקל לכן אין להחיק ראיה מהחפרקת לחסם ביי"ם ומי' מה בד"ק סק"ד שכ' דחפרקת עקום שם בשוף אין לחם ביי"ם להעריך לבחוק הסי' כי הם ספרים מחבר ומ"מ כחב דאם הוא בחקל לבחוק סוב לבחוק ביי"ם ומחחם ובחה בחקה בהבחסי' ובפרים מהחפרקת הוא דא"ל בדיקת הוחסם אבל אם הוחסם דבוק להחפרקת ערך בדיקת הוחסם (פה) הבא לפניו וצוארו מלוכלך בדם מי' בד"ק לעיל סי' כ"ג סי"ק כ"ו בד"ה היה שכ' דאם ממלא מיולא מחוך הטור הוחן כמבר הסי' של לוחה חום וכו קבר ולא היה בפלים בהחוחן של מ' הסי' רק שבחום היה החוב בחוך בחוחק חחור ולף שאין מיבר כ"כ אם היה הפיסה שם בהחוב הבוא מ"מ כל שבמלא הבוב בחוחק מ"א לבקל לף לעני מפני כמה סבמים ביי"ם ומי' בש"ח מהר"מ שיק חיי"ד סי' מ"ה בשובבא שבמלא בחוחא לחבר שבחבה שהיה שר הטאר הבחר בהפרחת בחקים הסי' ובחוי הבחפרה יוצאן מבחחת הבחדן הגדול והיכם לבבר עבה עליו לחבם הבוחן שבחבת הבחפרה היה אבם ויבה ובבן מבר ולא היה בו שם רובם דם ובחרה לבבר הבחרף ובחרה מ' רבה לבקל דבה שבחיח דבא בחסם דבוא הבוב מי' ביבר לא בקבע לא בבבע לא יבעבו בבבה הולין בבחלי בין לבקל ובין לבחחיר ביי"ם ומי' מבה בש"ח לבבי מיק חיי"ד סי' ס"ח וי"ל בחחיבה ומי' בדבריה לעיל ס' כ"ב (סף ס"ק ק"ל) מ"ם מבבש"ר קבבל סף סי' ס"ם: (צא) לספק דרוסה מי' בש"ח מהר"מ שיק חיי"ד סי' ס"ם שבבאל בבבה שבלבה לחין בבבלה הבחר ובחי"ב בא בבל ל' ולבבר שבחבה הלילה מבבב שבא מלי' לדבבה ולא הבבה"ב לחין ובבלא בבבה ולבה שבבבר הבי' מיבר בבב לבבבבה מבבבה ובי' מיבר שבי' בבב בבבבר בבבבה מבבבבה ובחבר בבבבל וכ' ובבל ובבי בבבבל בבבבבה ל' ובבבב בבבבבה ל' ל' בבבבב

יורה דעה סעיף לג ח הלכות טריפות

(צב) אבל (צג) חוששין (ז) (צד) לספק (צה) נקובה

פתחי תשובה

לחומרי בזר ומכון לפסוק כן ע"ש (ז) לספק נקובה עיין בתשובת ט"ב תמיכה מיי"ד סי' כ"ג כתוב שהרבו שופטים טוב אלהם לימול עולף וכתב לספיר כי מי המיר הסימנים

תשובה

דרכי

דם כלל ובהה נהרפאה ולא מיכר שם רושם והשוחל רלה להתיר משום ס"ס והיא הביר דאין לחקל בזה כלל דנם בכה"ג יש הסם נקבת הוסם ומריפה ע"ש ועי' בדעת תורה לעיל סי' כ"ג סוף ס"ק מ"ב שהביר ע"ד המגה"ש המכר מחוע לא דבר כלל מדין דרוסת האב בנפה ע"ש (צב) אבל חוששין לספק נקובה. עי' בש"ה שחל ומביב המינה תלק א' סי' פ"ה שהמלה בצוף שהמרו תלוכך בדם אם מוהר למכרו לנכרי ודעת השוחל לאסור ליכרו לנכרי בדם לאם שיכרכו לישראל והיא ז"ל הארוך בפלכוחו דאין לאם למכרו לנכרי דהרי הישראל יכרכ אח"כ ומה שאמר הוסם שם לאם שיהרפא העור ז"ל דכל שבמות שהיא לפיכ אין הסם אלא יכיכו הישראל דהא כפי שהיא לכיכו דאין מיקרע העור אין לו לוסיף הסם המת יהרפא דאין לו להחיק רישותא דכמו שהיא לפיכ דיוכן לי' והאריך שובא בזה ע"ש וכיולא בזה ראיתי בש"ח דבר מנחם סי' ת"ו בשם שהובא לבשם ורלה שהי' קון תמוב ומיקב כל העור בלאור שמלה דשיהר למכרו לנכרי ע"ש אבל מדברי הלב"ש בטריכות עלמות סי' ל' סעי' ל' דין כ"ג ושוד בכמה וכמה מקומות שם מבואר לכיכו דאוכל לעיתם שמא יהרפא ולא יסי' מיכר אסור למכרו לנכרי ע"ד והרלה ול"ע שוב ראיתי בדעת תורה לעיל סי' כ"ג ס"ק ל' שהביא דברי הש"מ בזר ודחה דבריו מלמן הרמ"א שם סעי' ו' דלף דעכשיו מיכר החתך אע"פ אסור ליתכרו לנכרי דחיכיון שמא יתכרכ לישראל אור שהרפא וחיקא בדבר היכר לשולם ואין הסם שיתרפא הוא דכ' הרמ"א להלן סי' נ"ז ס"ק כ"ל דשוחר למכור ע"ש ועי' בדבריו לעיל סי' כ"ג (ס"ק ל"ב) (צג) חוששין לספק נקובה עפמ"ש מהר"ב בנקרו רשותא שור לאיתר ועי' בס"ע החיא סוף ס"ק כ"ב שכ"כ דאם יולא דם מכשיכת הטופח ד"ש כילא דם תחלתם הטלה שבסוף סי' כ"ג שהגין לחמיר שלא מדינא ע"ש ועי' תזה בתנה"ב בדיני שחיטה סוף כלל ט"ו ובמנחת יוסף סי' כ"ג סעי' כ' ובד"ק לעיל סי' כ"ג שהאריך בדין מיקור שופח לא הי' כחלי לא כקון ועי"ש בס"ק כ"ל שבבין מדברי הפרמ"ג דמיקור פי הטופח הי"ל כחתך בסכין וחגור אף כבלא מיקר בפילוס אך הוא מלבד דלא מצור כ"כ כמו חתך בסכין ומקל בעניין זה כסתי' לוקח כמה פרטים ע"ש ובנה"ק שם סק"י אמנם בש"ח מוסיף המינה בקי"ל סי' ע' כ' בפסיטות הכיכה הטופח ומצור וגרע טפי מחתך מקלה הצור בסכין ולא דם לעיל סוף סי' כ"ג דברי מחיים מ"ל לדעת ומלה מיקב כל העור ואח"כ מרפא במקלה וע"כ יש להחמיר בזה יוחר ולהסריף ע"ש ועי' בש"ח הרי בשמים סי' ל"ד שהאריך נ"כ והעלה להחמיר בזה ע"ש ועי' בס' דעת תורה ס"ק ל"ד שכ' לחלק בענין זה בין תרנגולים לאוחות דבשיכת הכרעגולים יש להחמיר דפי תרנגולים הי כקון אבל בשיכת האוחות יש לחקל דפי האוחות דיכס כקרה ראב דם ט בדיקה ע"ש ומ"ש הפת"ש מהגב"ש שארך לעיין אם לא נכנס בשמק מן הגחדים ע' בש"ח יחס סיפר חו"ד רים סי' קי"ב שכ' שלא הע מקום בכל אורך הלאר שהיא שלא כעבד הסימנים דבכל אורך הלאר מושבין לנקבת הסימנים אם לא בשהיא לחורי הגרף חמם ע"ש ועי' בדעת קדושים סוף סק"ג שכ' דקרע שמלה בעוף חמול שרף וספק ע"ש חלי ספק ע"ש פי הטופח יש לחקל ואין לאם שמא ה' רקרע נם עבד הפי' ע"ש ושבעבו מדבריו דחיקא בכה"ג שם' נם ספק חלי אבל בודאי ע"ש פי הטופח חיטר ועי' בס' דבר הלכה (מהה"ג תרלרטין ז"ל) אלבה ס"ש מ"ש בענין זה ביחה שבשאל בחוחה שבשבו לאחה לאוחה בלב הטורף עד שיקרע עור הטורף ובטה קלח לחדי הלאר וכ' והדבר פשוט להסריף שלם נקרע בקלח בלאר אפי' שלא במקום הסימנים עריפה וכל שלא מיגדר מאורי הטורף ממם מושבין לנקבת הוסם ואין מבו בקילון לך כ' שם הש"ם השוחל דאם כשלא נראה הקרע לחדי הלאר רק שהיא לפיכ ממשל הטורף ממם מ"מ במקום הג"ל יש לאסור דם לאם דמחוך שבשבו האוחות זא"ל שמעות זא"ל ויוכל להתבאר שור הטורף עד הסימנים לא יפה ,ורה בזה הלחוקי רישותא לא מחוקק וכנראה מלמן הט"ב (שביא הפת"ש) דכל שלא נראה לפיכ בעור שבלחדי הטורף שם רישותא לא לאם מה מן הסתם לאם אמנם לפמ"ל בשם הש"ח בלאה יש לחקל בענין זה כין השוחל היה בשבוחה אוחות דהי כקנה ראב דמסי בדיקה כנ"ל. ובנוח סדבר אם לאם שקרשהו

מקום

[צה] לבדוק מקום (י) המלוכלך: הגה ויש אומרין כל שף (צו) לא נכמה (צז) לטלים מלכלך (צח) בדם (צט) דחיישין לנקיבת הושט

באר היטב

(י) המלוכלך פי' מבפנים דאינו מנחתן אין עשה בדיקה אף לענין נקב וכתב בס"ד ומשמע אפילו אבקב במקום שאינו יודע יש לו בדיקה ולא דמי לחתם שמצא

דרכי תשובה

מקום ויתקה יש לחתם שמא היה בהושט ויתקה מהושט ולא מהני בדיקה דלא במקום יודע אין לו בקיאין בבדיקה עי"ש ועי' במק"מ פ"ק י"ד מ"ש בזה וכסף הכרוכן כבר לכ"ע ע"י בדיקת שוד הפרימי דוושט עי"ש בלאדך ועי' בס' ברכת מהה בקונטרס הנשי' סי' ה' וה' בשבולת שמלת נקב שהיו לה שני יסות נחלות שקרעו אחוש"ם בטלה דיתה הלחי במקום בית הבליעה במקום חיבור הושט להבשר מימין הטלר ומ' מבמלא ומהה ה' ההה פרוחה ואין דיניו שהיה נקב גם העור אחן והיה זב ממנה מונגלא ויקבב יש מה והעלים נמחד ומכר הבשר ומבלא על הכלים והבית דברי הר"ק הג"ל והארוך והעלה הבדיקת הושט ברא' מעכב בזה ובפרם בנ"ד שהיה המכה פרוחה שנרלה שפתחיה בידים ע"י סכין חד דהו"ל כדין ממסרם קיעת דמת דטריפה בלא"ה ובפרם שהקלב איבר הושט במחד בידים ע"כ יש לאסור הכלים ואין להחיר רק הטעלא"ר והקעירות שהם כלי שני מי"ש בלריטת ועי' בדעת תורה ובמי הדעת פ"ק י"ז שהאריך בדברי הר"ק הג"ל ונם הבית דברי חנו' ברכה מהה הג"ל והעלה בענין זה לדינא כך דלם מגלא מכה בטלר כמנד הסימנים ואין שיטי בשורות הושט כלל גם בספק אם ע"י חולי לא קון אם בטלר עכ"פ שר דק מפסיק בין המכה ובין הסימנים בלא לקחתא יש להקל בפשיטות גם אם אחם במקום המכה אם רואה מהני מדי החתך בשר דק המפסיק בינתיים שהוא בלא לקחתא כלל ובפרם בשחם במקום אחר ונם בלא בטלר קרום מפסיק בינתיים כלל אם עכ"פ קרום החתחן של המכה קיים בלאחר שלא היו הסימנים בתוך הליחה של המכה יש להקל ג"כ ונם אם היה המכה פרוחה מבחוץ חב ליחה וסבק אולי נפחה ע"י קון יש להקל ע"י בדיקה ונם בלאבד הושט בלי בדיקה המקל לא לא מה לסמוך ועי"ש שוד שכתב דכמה פעמים שכיח שם בלטלר כמו יתני לחכה מליחה ליחה קרחה מוקפת קרום מחמת מכה ושמה לאוך הסימנים אם מגלא הקרום המקף שלם לפניו לא לף שמקרע רק שהקרומים מחלומים יחד מן לחחיק ראשתא לוחש אם חולן שלא שלם בו חולי וראשתא ומ"מ אין הבדיקה מעכבת בדשבד בסמלבד הושט בלא בדיקה אבל אם אליחה היא בין הסימנים כגון שהכים הג"ל היא קרוע ואין הקרומים מחלומים יחד לא לף שם לחלות שנקרע ע"י מכמש היה יש לחערך הבדיקה ברחיית עין בסימנים בלא שלא בסם שם חולי וראשתא מעכב בזה וכן אם מלבח בלא בדיקה מריפה עי"ש הגה דכל זה מיירי שהי' המכה בטלר כמנד הסי' אבל אם הי' המכה שלא כמנד הסימנים דהיינו שהי' המכה בשורף אין לחם כלל וכמ"ש בד"ק ס"ק ג' וכ"כ בחדת זבח שם סעיף כ"ד בשובדא שהיה לפניו בשף שהיה כל שורף הטלר מלא מורסא ומטנגא ומוכה בכל מארך השדף והכשיר לף שבבר מלבד הושט ומ"ל לבדוק כיון שלבר מעה הרחיה לא הקרעו שהוא מקום חניית הושט היה נקי לף מחשם שמא נסבק חוש הבדיה בדק כל הושט בין חולית לחולית והיה שלם והכשיר עי"ש וכ"ז הוא כשהמכה הוא בחמגלא ואין שם שיש מלבל לא עלם אבל אם מגלא בהמכה מלבל לא עלם חמור ספי ויהבאר א"ה לחן (ס"ק ק"ד וקט"ו) [צה] לבדוק מקום המלוכלך עבאה"ע דכמחבר קון לא מחן בושט גם לחרמ"ל מהני בדיקה ועי' כ"ם דבמחבר קון במקום יודע לף בבהמה יסל לחשוב למעלה לא למטה ולבחק הושט בפרים עי"ש אולם דעת הפפ"ד פ"ק י"ד דכ"ז דוקא בשף אבל בבהמה אפי' מחבר קון בושט ביקום יודע מבחון לף להחבר אין הקנה כיון שאריך לחשוב גם הושט יש להם דבכמת שהיה יודען נקב שבסימי עד מקום שהיה כיון דחושם גמר ופסם ואפי' אחם בריחוק מקום שמחבר הקון עי"ש ועי' מק"מ פ"ק כ"ז מ"ש בזה ובדאיקר לדינא הוא כדעת הכס"ש דלף בבהמה מהני בדיקה כנ"ל ועי' בחדושי הגרעק"א מ"ש בזה והביה בנ"ש (ועי"ל פ"ק מ"ז ולהלן פ"ק ל"מ) (צו) אי בהמה עכ"ם שהקנה דבהמה מלא דבר שהיה הא גם לחחבר לחורה ועי"ש מ"ש בזה ולדאיה בס' פרי עץ הדעת כת"י שכ' דפשט לחן הרמ"ם כך הוא דלא מיבעיא שף שטרו רך אלא דגם בהמה שטרו עב וקנה אם יכולא מלקח דם פריסה מכ"ל ועי' בש"ם מהר"מ שיק חו"ד סי' ע"ם בלחמנע הקנו' · (צז) דאמרה סלוכלך בדם עד"ק לעיל סי' כ"ג ס"ק כ"ה (בד"ה מ"ש בש"ם) מ"ש לומן אם מגלא נקב בשר הטלר ופסק עי"

נחלא הגוף דטריפה דאלו מנחתן אין עשה בדיקה אף לענין נקב וכתב בס"ד דאם מגלא בהמה אינה מריפה אם אינו יודע יש לו בדיקה ולא דמי לחתם שמצא יודע ע"ל שבבר המקום סמלוכלך ניקב ותשת רע"ל דאפילו בכסא"ל אין בדיקה לנקב מקום

בהמה דרכיה דאלו מנחתן אין עשה בדיקה אף לענין נקב וכתב בס"ד דאם מגלא בהמה בלא בדיקה מריפה עי"ש ועי' במק"מ פ"ק י"ד מ"ש בזה וכסף הכרוכן כבר לכ"ע ע"י בדיקת שוד הפרימי דוושט עי"ש בלאדך ועי' בס' ברכת מהה בקונטרס הנשי' סי' ה' וה' בשבולת שמלת נקב שהיו לה שני יסות נחלות שקרעו אחוש"ם בטלה דיתה הלחי במקום בית הבליעה במקום חיבור הושט להבשר מימין הטלר ומ' מבמלא ומהה ה' ההה פרוחה ואין דיניו שהיה נקב גם העור אחן והיה זב ממנה מונגלא ויקבב יש מה והעלים נמחד ומכר הבשר ומבלא על הכלים והבית דברי הר"ק הג"ל והארוך והעלה הבדיקת הושט ברא' מעכב בזה ובפרם בנ"ד שהיה המכה פרוחה שנרלה שפתחיה בידים ע"י סכין חד דהו"ל כדין ממסרם קיעת דמת דטריפה בלא"ה ובפרם שהקלב איבר הושט במחד בידים ע"כ יש לאסור הכלים ואין להחיר רק הטעלא"ר והקעירות שהם כלי שני מי"ש בלריטת ועי' בדעת תורה ובמי הדעת פ"ק י"ז שהאריך בדברי הר"ק הג"ל ונם הבית דברי חנו' ברכה מהה הג"ל והעלה בענין זה לדינא כך דלם מגלא מכה בטלר כמנד הסימנים ואין שיטי בשורות הושט כלל גם בספק אם ע"י חולי לא קון אם בטלר עכ"פ שר דק מפסיק בין המכה ובין הסימנים בלא לקחתא יש להקל בפשיטות גם אם אחם במקום המכה אם רואה מהני מדי החתך בשר דק המפסיק בינתיים שהוא בלא לקחתא כלל ובפרם בשחם במקום אחר ונם בלא בטלר קרום מפסיק בינתיים כלל אם עכ"פ קרום החתחן של המכה קיים בלאחר שלא היו הסימנים בתוך הליחה של המכה יש להקל ג"כ ונם אם היה המכה פרוחה מבחוץ חב ליחה וסבק אולי נפחה ע"י קון יש להקל ע"י בדיקה ונם בלאבד הושט בלי בדיקה המקל לא לא מה לסמוך ועי"ש שוד שכתב דכמה פעמים שכיח שם בלטלר כמו יתני לחכה מליחה ליחה קרחה מוקפת קרום מחמת מכה ושמה לאוך הסימנים אם מגלא הקרום המקף שלם לפניו לא לף שמקרע רק שהקרומים מחלומים יחד מן לחחיק ראשתא לוחש אם חולן שלא שלם בו חולי וראשתא ומ"מ אין הבדיקה מעכבת בדשבד בסמלבד הושט בלא בדיקה אבל אם אליחה היא בין הסימנים כגון שהכים הג"ל היא קרוע ואין הקרומים מחלומים יחד לא לף שם לחלות שנקרע ע"י מכמש היה יש לחערך הבדיקה ברחיית עין בסימנים בלא שלא בסם שם חולי וראשתא מעכב בזה וכן אם מלבח בלא בדיקה מריפה עי"ש והא דכל זה מיירי שהי' המכה בטלר כמנד הסי' אבל אם הי' המכה שלא כמנד הסימנים דהיינו שהי' המכה בשורף אין לחם כלל וכמ"ש בד"ק ס"ק ג' וכ"כ בחדת זבח שם סעיף כ"ד בשובדא שהיה לפניו בשף שהיה כל שורף הטלר מלא מורסא ומטנגא ומוכה בכל מארך השדף והכשיר לף שבבר מלבד הושט ומ"ל לבדוק כיון שלבר מעה הרחיה לא הקרעו שהוא מקום חניית הושט היה נקי לף מחשם שמא נסבק חוש הבדיה בדק כל הושט בין חולית לחולית והיה שלם והכשיר עי"ש וכ"ז הוא כשהמכה הוא בחמגלא ואין שם שיש מלבל לא עלם אבל אם מגלא בהמכה מלבל לא עלם חמור ספי ויהבאר א"ה לחן (ס"ק ק"ד וקט"ו) [צה] לבדוק מקום המלוכלך עבאה"ע דכמחבר קון לא מחן בושט גם לחרמ"ל מהני בדיקה ועי' כ"ם דבמחבר קון במקום יודע לף בבהמה יסל לחשוב למעלה לא למטה ולבחק הושט בפרים עי"ש אולם דעת הפפ"ד פ"ק י"ד דכ"ז דוקא בשף אבל בבהמה אפי' מחבר קון בושט ביקום יודע מבחון לף להחבר אין הקנה כיון שאריך לחשוב גם הושט יש להם דבכמת שהיה יודען נקב שבסימי עד מקום שהיה כיון דחושם גמר ופסם ואפי' אחם בריחוק מקום שמחבר הקון עי"ש ועי' מק"מ פ"ק כ"ז מ"ש בזה ובדאיקר לדינא הוא כדעת הכס"ש דלף בבהמה מהני בדיקה כנ"ל ועי' בחדושי הגרעק"א מ"ש בזה והביה בנ"ש (ועי"ל פ"ק מ"ז ולהלן פ"ק ל"מ) (צו) אי בהמה עכ"ם שהקנה דבהמה מלא דבר שהיה הא גם לחחבר לחורה ועי"ש מ"ש בזה ולדאיה בס' פרי עץ הדעת כת"י שכ' דפשט לחן הרמ"ם כך הוא דלא מיבעיא שף שטרו רך אלא דגם בהמה שטרו עב וקנה אם יכולא מלקח דם פריסה מכ"ל ועי' בש"ם מהר"מ שיק חו"ד סי' ע"ם בלחמנע הקנו' · (צז) דאמרה סלוכלך בדם עד"ק לעיל סי' כ"ג ס"ק כ"ה (בד"ה מ"ש בש"ם) מ"ש לומן אם מגלא נקב בשר הטלר ופסק עי"

לפסק

(ק) ואין אנו נקיטין (הגהת מהרי"ל סי"ח) (קא) וכן (קב) נמצא : ט (קג) נמצא (קד) קיץ (קה) בחשמש (קו) לארבו (קז) אי

באר היטב

אבל כשחתוך קצת לא מחמת טשטש נמקום יהיה גם נרמ"א כתב ומיין סוף סעיף ל :

דרכי

ליכא הקנה בנדיקה וחיטין שחת במקום נקב שחת עי"ש ועי' בדעת תורה ס"ק כ"ט שהביא דבריהם בזה וכ' דבהפ"מ וסעודת מלוה כדלא דברי הרב ההגיה ז"ל לסתוך עליו להקל אף בבנמה לסמוך מבדיקתנו בטופן הנ"ל עי"ש (כ) ואין אנו בקיאין עפש"ד ס"ק י"ב שאם נמצה בקנה רחב אף אם אין בקיאין בבדיקה עי"ש ועי' בש"ת בית שלמה חא"ח סי' ג' וסי' ק"מ לות ב' מ"ש ע"ד רפרמ"ג בטורך ועי' בדעת תורה ס"ק ל"ב מ"ש ע"ד הב"ש בזה ועי' בד"ק לעיל סי' כ"ג בד"ה קנע בטאר ע"י הקיסם שבכלוב קל כיון שהקיסם הם עגולים ואינם חדים עי"ש ועי' בנה"ק שם סק"ד שהבין מדברי להקל אף כשנמצה קרע בכילים בשר הא לון דמהני בזה בדיקה הוצם אף מדין עי"ש אך רד"ק בעלים כ' שם ב"ה ומ"ש וכל שנקרע שאר בכילים ראוי אף שבנקרע שלא ע"י חד עי"ש ועי' בש"ת טוב"ד הגיהת סי' יו"ד שבשאל בפרה שדקרה לשף אמרי"ק בקרה וקרעה בקרן מ' הלאר אם דיש כקן ויחיש לא דיש בקנה רחב והביב דבריר הוא דהיב בקנה רחב והא הפעם דבקון ומהבו לא מהני ל בדיקה הייט מכח הנקב מהבו אין מכר בו וגם אין אנו בקיאים בנקב מהבו חה לא יהבן רק בקון דק כפון מחבו דשבה רק נקב מהבו אבל בקרן פרה אלון בו דקה נמצאה מחבו ואם שבה נקב ניכר הנקב לעין כל והי"ל כפון קנה רחב מתם ויש ט בדיקה לך ערוך שיהפים הקנה ביהו בטמא פחיטה ולא שחוט הוצם ואה"כ יהפך הוצם ויבחוק בפפים ובכה"ג יש לסתוך על הש"ך דבזה נקיטין בבדיקה אף בזמה"ר ועי"ש עוד בס"מ סי' ג' שבאל בדין שם שבך בטאר לאחת ולא בע בסומים ובאר שור דק מן הבשר המכשה ובשיב נ"ב להבא הביי רש"ם דמי לקנה רחב דיש ט בדיקה וישחוט נמעלה לא נמעה ויהפוך שור הבאר ויבחוק אם אין בו נקב כבר עי"ש ועי' בס' בית אברהם בקונטרס ילבה מהה סי' זה לות ד' ועי' בפרמ"ג דברי הבומ"ד בזה והבעה דמ"מ אין להקל בזה אלא אם יהיו שבעה בתוך ג' ימים לבדיקה אבל בא"י אחת עבה חיטין שמא מהרפא ואחר אחי' בקנה רחב ובקון הביי הבם אבן ברכ"מ ובעה"ח יש להקל גם בא"י אחת עבה עי"ש בטורך ועי' שור בבשו' מובא"ד קמא סי' מ"ו שבאל בדין מלא בחוחא לאח"ש שחחוב בשור לטאר טלה ח' ולא מחבר מעבלע"ב אבל סי' מלרר הדם כנגדה בפפים ול' שם לאסור עי"ש אלם בביהבולא הגיעא סי' יא כ' בעלמא להקל בזה ה"ל דטלה הי בקנה רחב ומהני בדיקה עי"ש ועי' בדעת תורה שם מה שבאריך גם בדברי הבומ"ד בזה והבעה לגיעא דטלה אינה בכלל קנה רחב ואם מלא לאח"ש חחוב בשור הטאר טלה ובכר שאינה מחבר מעבלע"ב בשורה אלא שבאלר הדם כנגדה מבפפים אף שאין הדך טלה לנקב חיטין שחת ניקב מיקרה ע"י קן ואח"כ נחבר הטלה ועי"ש עוד שכ' שבא שבדא לידו שבאל שוף מן הבגלה ובבר אוכן כל הבגלה מאד הטאר ולא היו מסריים בולעים בטאן רק ע"י סבר וחחק האוכן שבבר עליו הלם בשור עד רבמים והורה דבוון אחי דבר רחב ובב יש להקל ע"י בדיקה הסי' כשלא שבה נ"ש שחחוב לאבלה לא נמבה ויהפוך הוצם ויבחוקנו בפיים כנגד מקום הבלשה רק שלרך לבחוק אחבה גם בחילוך מחבם נכילה עי"ש ·

ועי' עוד בדעת תורה ס"ק ל"ג שכ' דחק שכ"ל דבקנה רחב מהני בדיקה לוחבם עכ"ם בלא זמן מיהבראם מ"מ זה חקלא בטדע בהלא שבעבה ע"י דבר רחב לא שם חיבחה ותבל"ד לה אבל מבבסק מ"ל להקל דהולין בחיטי הבבים טפי שיקבב ע"י דבר דק ואף שם נקב בשר הטאר אפ"ה הלין שמיקב ע"י דבר עב שם לו חדחד בראשו לך אם יש שם עוד בסק אחר לא שם הבל"ל והחמה שבעבה ע"י דבר רחב אז בא להקל ועי"ש עוד בס"ק ל"ה מה שבלבל בענין זה · (קא) וכן המבחר עפש"ד לעיל סי' ל"ח סק"ח שם לבהבק אם מהני בזה בהיי' י"ב הדם וסמה להחזיר הלאר עכ"ם מדבבם אף לאחר שבהה יב"ח עי"ש ועי' ש"ך לעיל סי' כ"ג ס"ק י"ח ובבחבות הבאתן מהרש"ק ז"ל על הפרמ"ג כלו ובש"ת טוב"ד הגיעא סי' ג' מה שבאלה על דברי הבפ"ד הבל"ל מדברי הש"ך דכון הש"ך כ' שם דאף בחבם נקב הוצם מהני להבהחה כ"ח יום עד שבהעבר הה' ויב"ח מהני דאין לחקל בין מיבור לבחי' יב"ח עי"ש ועי' בש"ת שאל ותשב רביעאה חלק ג' סוף סי' ל"ב ובש"ה שם אחי' חיו"ד סי' מ"ט מ"ד הפרמ"ג בזה ועד"ק ס"ק ב' שכ' הבמחבר מחיים שם מבה מאל הוצם כלים שלא מחבים לאחבל עד שישחוט ויבחוק הוצם וגם יבחוק המבה

הוצם

ליכא הקנה בנדיקה וחיטין שחת במקום נקב שחת עי"ש ועי' בדעת תורה ס"ק כ"ט שהביא דבריהם בזה וכ' דבהפ"מ וסעודת מלוה כדלא דברי הרב ההגיה ז"ל לסתוך עליו להקל אף בבנמה לסמוך מבדיקתנו בטופן הנ"ל עי"ש (כ) ואין אנו בקיאין עפש"ד ס"ק י"ב שאם נמצה בקנה רחב אף אם אין בקיאין בבדיקה עי"ש ועי' בש"ת בית שלמה חא"ח סי' ג' וסי' ק"מ לות ב' מ"ש ע"ד רפרמ"ג בטורך ועי' בדעת תורה ס"ק ל"ב מ"ש ע"ד הב"ש בזה ועי' בד"ק לעיל סי' כ"ג בד"ה קנע בטאר ע"י הקיסם שבכלוב קל כיון שהקיסם הם עגולים ואינם חדים עי"ש ועי' בנה"ק שם סק"ד שהבין מדברי להקל אף כשנמצה קרע בכילים בשר הא לון דמהני בזה בדיקה הוצם אף מדין עי"ש כשנמצה קרע בכילים בשר הא לון דמהני בזה בדיקה הוצם אבל אם שחחוב אבל אם שחחוב אלא שבאלר הדם כנגדה מבפפים אף שאין הדך טלה לנקב חיטין שחת ניקב מיקרה ע"י קן ואח"כ נחבר הטלה ועי"ש עוד שכ' שבא שבדא לידו שבאל שוף מן הבגלה ובבר אוכן כל הבגלה מאד הטאר ולא היו מסריים בולעים בטאן רק ע"י סבר וחחק האוכן שבבר עליו הלם בשור עד רבמים והורה דבוון אחי דבר רחב ובב יש להקל ע"י בדיקה הסי' כשלא שבה נ"ש שחחוב לאבלה לא נמבה ויהפוך הוצם ויבחוקנו בפיים כנגד מקום הבלשה רק שלרך לבחוק אחבה גם בחילוך מחבם נכילה עי"ש ·

ועי' עוד בדעת תורה ס"ק ל"ג שכ' דחק שכ"ל דבקנה רחב מהני בדיקה לוחבם עכ"ם בלא זמן מיהבראם מ"מ זה חקלא בטדע בהלא שבעבה ע"י דבר רחב לא שם חיבחה ותבל"ד לה אבל מבבסק מ"ל להקל דהולין בחיטי הבבים טפי שיקבב ע"י דבר דק ואף שם נקב בשר הטאר אפ"ה הלין שמיקב ע"י דבר עב שם לו חדחד בראשו לך אם יש שם עוד בסק אחר לא שם הבל"ל והחמה שבעבה ע"י דבר רחב אז בא להקל ועי"ש עוד בס"ק ל"ה מה שבלבל בענין זה · (קא) וכן המבחר עפש"ד לעיל סי' ל"ח סק"ח שם לבהבק אם מהני בזה בהיי' י"ב הדם וסמה להחזיר הלאר עכ"ם מדבבם אף לאחר שבהה יב"ח עי"ש ועי' ש"ך לעיל סי' כ"ג ס"ק י"ח ובבחבות הבאתן מהרש"ק ז"ל על הפרמ"ג כלו ובש"ת טוב"ד הגיעא סי' ג' מה שבאלה על דברי הבפ"ד הבל"ל מדברי הש"ך דכון הש"ך כ' שם דאף בחבם נקב הוצם מהני להבהחה כ"ח יום עד שבהעבר הה' ויב"ח מהני דאין לחקל בין מיבור לבחי' יב"ח עי"ש ועי' בש"ת שאל ותשב רביעאה חלק ג' סוף סי' ל"ב ובש"ה שם אחי' חיו"ד סי' מ"ט מ"ד הפרמ"ג בזה ועד"ק ס"ק ב' שכ' הבמחבר מחיים שם מבה מאל הוצם כלים שלא מחבים לאחבל עד שישחוט ויבחוק הוצם וגם יבחוק המבה

הוצם

תשובה

אם אין בה נרעיע תבואה לא קון וכיולא וכ' הלאי' לאחר שבהה יב"ח אין לאבל הבילים בעוד שלא נבדק אם לא בשבת הרחק שמ"ל לשחוט ואם ערך להרבה בילים אולי יש להקל ועי' בדברי הרב המבדר במשבר שם שכתב דמ"ש הר"ק הלאי' שבה יב"ח לא מהני הוא חומרא בעלמא וע"ש הדין אין מקום לחומרא ע עי"ש ועי' בדברי במקמ"ם ס"ק י"ד בתמצא הדבור ועי' בדעת תורה בפתיחה לה"ם אות ל"ח (קב) המבחר עפ"ז ומ"ז לעיל סוף סי' כ"ג ומבואר מדבריהם דכל זה הוא רק כשיש רשותא גם בלי הפמי של שר הטאר ולא רוצון שנקרע הבר בפלים הוא ומשבר לחוצם ולא שהחכך גם בחלי וי"ל דהי' ס"ם להקל מ"מ מחתיבון דכיון דעכ"פ בעי בדיקה שר הפמי של הוצם אם לא נראה בו אחה נקב ואח"כ בבדיקה אבל אם שחחוב במקום אחר ודאה שאין שום רשותא בשר הלאר לגר פיסם אין לאחם אפי' לבדוק הוצם עי"ש וכ"כ בם לחמ לחק אחדם בביאורו לס"ע סק"ה ודיאמ

סעיף ט (קג) נמצא קרע עי' בתב"ם סוף ס"ק י"ב שכ' של"ל סקון כעין מחבו שחחוב ולאי לנקב עי"ש ועי' שפ"ד ס"ק י"ח שהחמיר גם בקנה רחב וכ' דאין חילוק בזה ולא בקנה רחב אם נמלא החוב אפי' בשר הפמי מעבלע"ב חיטין לרבכה עי"ש ועי' בשו"ת בית שלמה חלק א"ח סוף סי' ג' וכפי ק"מ לות ב' מ"ש בגיאור דברי הפרמ"ג בזה (ועי"ל ס"ק ק') (קד) קרע עפה"ם סק"י מ"ם מהה"ם בענין ערעות התחיבים בוטשם דאם לא ניקב אין לאשם שאין כח בשערות לנקב ועי' בשו"ת עטרת חכמים חיו"ד סי' ג' לות ג' מה ועי' בשו"ת יהבר"י אוסמר חיו"ד סי' ע"ב לות ד' שבאל במה שלבעיטים נמלא בוטשם תחוב בו קלא כעין טלה קטנה כשערה דקה מן הדקה וכשלוקחין אותה מהוטם לא מיבר שום רוטם וכ' דמבטים בכל יום להבכיר בלי הפרקה שאינם שוברים מבבלע"ב ואין שם קון עליהם עי"ש ועי' בש"ת מבר"מ שיק חיו"ד סי' מ"ם בוטשם דאיפלגו בו ב' מורים מ' אומר שהי' בו קון של חיטי חוגרמה שקרין (עע נר"י קוקרי"ן) ולא לריעיך והטורה הב' מהר דלא הי' קון רק כעין טלה דקה ורכה שמהה יכולה לנקב וכ' דאם יהיה שלעשיטו האוחזת בעצבר"ל מבטלה דקה אין להחמיר דאף אם הוא כדברי האומר שהוא קון מעבר"ל אין הכם הכיון שהוא מבטל לו בה לנקב דבבר מבבר קודם ההלעבה (ע"ל ס"ק קת"ה) ועכ"פ הל"ל בלא"ה יש חבם אבן המורה שהבור האוחזת לא טוב עבה שלא הם לבהתלה להחמיר שמא הוא קון עי"ש ועי' בדעת תורה סק"ב מ"ם בדברי הה"ם ה"ל ובדברי הבונת מהר"מ שיק הי' מ"ח (קה) בוחשם וכו' ואינו תרוב בו עי' בש"ת כתב ספר חיו"ד סוף סי' כ"ח שבאל בנמלא קון החוב בגיאות של הוטם שקרין שלי"ם בפמי אם הוא בכלל נמלא החוב בפמי והביב דאין מקום לחוש בכה"ג דלא חיטין לעיקב רק בגיאלא רקון החוב בוטשם ממם אבל בגיאור זה הדרכון וקל שבדק בו קון בקנות בלי הבק לא חיטין לעיקב כלל וכיון שלא נמלא בגוף שר הפמי שום נקב לכמע כלל אין לחוש ואף שבלוחה מתקנה בעת לפעע הולין שבשר הי' אלוחה לא נהלה בו הקון ואח"כ מהקנה עי"ש

(קו) לארבו אי לרחבו עי' בתה"ע ס"ק י"ח ועי' בש"ך ס"ק ס"ו שמבאר מדברי שם חילוק בין נמלא לרבו בין נמלא לרחבו דבנמלא לארבו אין איסור אח"כ יהיה בהיא תחוב בו אבן בבהמת אין חוטשין אבל בנמלא מומה לרחבו אין להיות אלא מ"כ יהיה בולה שאינו תחוב בו כלל אבל אם אינו יודע בולה שאינו תחוב אמריב דמסהמת הי' תחוב בו עי"ש ועי' בתב"ם סק"ב י"ב שכ' דמ"ש הש"ך דבנמלא לרחבו בסהם אלא יהיה לא תחוב לא אמריב דמסהמת הי' תחוב אינו אלא שבבן דאם אירע שבטל ע"י קבן וכזמה בשר שלא ראינו אם הי' תחוב בו ראיה דאלא מחקינן דישהה כיון דכל חדי בריהה קאים אוכלים ומגלאים קאים שומחים בוהמן ואינם תחוכין ונמה אמר דאה בהמה ותחוב הי' וכ' ועשפ"ד ובשפ"ד שבקו פיסם מבבירות לדברי הש"ך ועי' בפ"ע הבמת ס"ק כ"ג ובפ' לחמ לבק אחדם אם סק"ח שכ' לדינא שהש"ך דבמחוב אף בבסהמת הדיעק אבי' אחוב אלא"ה יהיעק בולה שלא הי' אחוב עי"ש ועי' ר"ק סק"ה שכ' דאולי גם בנמלא שומה לארבו נסן לבדוק עכ"פ אם לא נמלא בפיים לאבה רוטם אבי' אחוב אבן הקון שמה עי"ש ועי' בתק"מ ס"ק כ"ט שכ' שאין חיטין אם הוא בכלל נמלא בגיאות בלי חקן לא חיטין לעיקב כלל וכיון שלא נמלא בגוף שר הפמי אם לא נקב לכמע כלל אין לחוש ואף שבלוחה מתקנה בעת לפעע הולין שבשר הי' אלוחה לא נהלה בו הקון ואח"כ מהקנה עי"ש

(קז) אי הוא כבלא בחוב אם בוטשם דאם מלא בריקים אחוב ובחוב אם

הוטשם

(קז) לחתכו (קח) ואינו (קי) תחוב (קיא) בו

חדבי

בהסכם בכל נוחל סי"ל עבלה מפסם בסי' כתלמיל סי' כ"ל סמי' כ' בנבהיה בית אברהם בסי"ד ס"ק כ' והמ"ל בסוס. (קח) לחתכו תחוב תחוב עי' במה"ל בהגהות המור לחת כ"ו ובכלבו נבוה ס"ק כ"ח ובהגהות יקותיאל סק"ה ומי' בחב"ם ס"ק י"ב וס"ק י"ד שכ' דהמ"ל דמסברא בטוחה לרחבו ולית החוב חוקה כבשרה ברחה ומלא ומכנס בלא חוקה אבל אם היה מוחה כבריה סי' שמי רלמי הקון מחזיקין בחסרי הוסם ולוסם זוין ממקומים כ"ל ע"י כה נגבות קלת אבי' לית החוב ולון עלי קרם דם מריפה עיי"ם והביאו המ"ל ס"ק ס"ו ובים שיפה הגב וכן הלבה עיי"ם ובסמ"ר ס"ק ס"ו ומי' בדעת תורה ס"ק ל"ז מ"ם בענין זה וכ' לחלק בזה כי דלם סחם רין הקנה ים להקל והמקל בהם"מ בכל נוחי לחי' בכתם גם בוסם ים לו על מה שסמוך עיי"ם. (קט) ואינו תחוב בו עי' בל"י ס"ק י"ב והב"ם ס"ק י"ב שכ' דבסוס היה דלמ חוקה בקין היה דמסברא בסוס תחוב בו מסם עורכה לחסל קלים אבל מחם שלון דרכה לחסל לסר אבי' לית תחוב בו הי"ל ומחם דיש כקון לכל דברי עיי"ם ובתב"ם ס"ק י"ד בחמצע הדיבר שכ' דבסוס היה רכל בלא הי' תחוב אבי' הי' הקון לו המחם מחדד מובא לון חסכון והבינה רלוות לזה עיי"ם (קי) תחוב בו עה"ק סק"ה שכ' דלם נמצא תחוב לון לחסם קלוה ליחר הלח"ם מחב דמקרם הי' רק מומה מבסם דיש לה חוקה לוסר עיי"ם ומי' בה"ק לוה ד' שכ' שדברי הר"ן מוכרחים דזה גם דמי לנ"ל רבב"ם בבי' מ"ל בסמחם בחוכה רק קלה ולון בה חלוה לחלה הלח"ם ותחב דהבם לא הבינו לא הי' שם מחם כלל מחדים ב"ל שבחמצעסקים נגלה שם לחח"ם מבל"ב בזה הבוהה בולל מחדים בחוך הוסם ולולי לוסר אבי' נמצא בחוכה רק בפרם לבר כדין יבב לה קון עיי"ם. (קא) בו עבלה מ"ם לענין לוס נמצא נמלה וסי' ומי' בם' פחד יחתך לוה ו' ערך ובסם שכ' ח"ל בר אחוה לבעמים נמצא בו בדמות בוסם ובחוך כל בוחה מים אכם לו הולמת וס' אבל לר לי מלר בבלוה ניקב אבי' לוך מבריסן לבנ"ם דם הולמה בבוחה יבן ובינן מרלה לענין כל שלון שם בוחה בבוחה הוא שר הוסם מחם בדמות לנמ בלי רשומה כלל וס' ומי' בם' מסברת הבלבן הספרי בסבי' זה שמחסף כמה דשת לחרונם בענין זה ומי"ם במ"ם בזה לדינא ומי' בגה"ק בגיל סי' ל"ח לוה ל' ובמק"מ כלן ס"ק ל"ג מ"ם בענין זה וכ' לדעת הבב"ם ים לחקל בהם"מ בנמצא בנלה הת בה בוסם ולוה מבלבע"ב עיי"ם ומי' בחוקק ברכה כלן לוה י"ב שהביע בזה לבלה ולם לון הבלה תחוכה בהוסם בחוק ים להבסיר בבשיחות ולם הל לחוכה בחוק לון להבסיר כ"ל בהם"מ עיי"ם ומי' בחקק"מ שם שכ' המבי"ם מבולר ולקי לחבסרים בזה בכל לוחן שיה' לוב כבר כ"ל ע"י בדקה בבור הבמי לם לל שלם בו הקב בפלבם לבל לל מבבי בזה בדקה בבור הלוחן ומי"ם בם"ם בזה לדינא ומי' בפה"ם ס"ק י"ל מ"ם מהה"ם ומי' בחבסרת הבלבן שם מ"ם לענין לם נמצאים בלבים ים לבם כבן בבי"ם ומי' בשי"ת ערב לחמה הספרדי חלק ב' בי"ד סוף סי' י"ב שכ' דזה ברור הוא הבלבים בנמצאים בוסם ים לבם כיון בם שהוא מריפה וכן הוא מבבינו הי"ל כבר לשיחה פבחון ומי"ם עוד בכ' י"ח לוה ס' במשוק מבר"י בריאן מ"ם בדין חבסיה (הוא מין זבוב) הבלבה לפבעים בין קנה לוסם ובוסה סביבה בים קבן מקבוס דק ובבוכה יובבת שיבה בבבפ' קבים ובבסם כמו בסיה ערלה בחי' ולא עהב מלן בלה לם מבבר הבלר מ מבוסם וקבים הוסם בבקם מבוכה לבשבה הוא שלם ובם הוסם מבפים הוא שלם לבמרי ולבבוהו מבפר לבבם פבם מ' לירא לו שד מבבה בזה וקבע הוסם ומרלה שי' מדין תבל מ' מבהבב הי"ל בלה עבר הבלה וס' בוסם והבבר הבבר שבא מבבך הוסם ולבב לולו ובבי הבלה הבבה ובסם הבב והבבבך הלבו שבה עבר לבה ימים ס' מבבר הבבל מבה הבבל וס' הוסם ובבבה הלא בבבה הבבבר מבבב בבבבבבה בלב שם לבבבם בבבבבבה בבבבבבה רשב מלב מ' בן הבבה לבבבם בבבבבבה בבבבבבה לבבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה ב

(יא) (קיב) כשרה (קנג) (אם (קיד) אין (קטו) פגיו (קטז) קורם דם

באר היטב

הכשיר הפר"ח ול"ח הפסים עיש אבל לא נ"ל דלדמיר מכוס אחרים פ"ם דף נ' כיף שבחם ומעלה מאכל בין קלה עשם מריפה דה מ"ל לעשת שם מאכל אם לא ניקב הרשם ואי יליעין בשמעם מישם הרשם ממקום אחרו מלגם בהכי כיון שלא רשיט שיקב הרשם ת' רדב"ח סי' ק"נ ועיין כה"ג דף פ"ד.

תשובה

דהו לעגלר בהורכן אע"פ שלא זז ממקום למקום מעבה ברלה הבעיר מבחוץ עד אחר הבדיקה לאחר שחיטה שלא מצא כלום אכ"ה אין להקל כיון שרואים שהיה מה לא הסיתנים מ"א לא הכיר כ"א כשיעוק מה שהיה שם ביי ם בעוסבר שכ' שזה הומה לנלקין סי' ק"ל בלשה שהרגישה ם פתח מקרה ובדקה ולא מצאה דבר עיי"ש הולם בתקי"ת שם בסוף הס"ק הבית דבריי בה וכ' דמ"מ נ"ל שהוא חמרא גדולה ויש לחקר בזה בשעת הדחק ורפ"מ עיי"ש ועי' בסי"ח שולל ומשיב הלי"ה חלק מ' סי' ב בשו"ת שלה רסי"ב בבריה קדם שחיטה שם נלקי"ע (הוא כעין מכה) החת העור בלאר בחקים שחיטה ובחנו הבהמה אלא במקום הנלקי"ע והכך שר הלאר ראיה קון בחקים הנ"ל מאת לאיכם בל עיר וכ' הדבר כסוב לחמריך עיי"ם (ועי' בס"ק שלח"ן)

(קיד) אין עבלה"ם ועד"ק סק"ז שכ' דאם נחלא מכה בעאר ובתך הרבה מאלא עלם בעוקן אף שהמכה שלבא מהסמים שריכה אם לא כסרות אל ההורכן דאו י"ל שבכך מהלוי מ"ל אפי' בא מבחון כיון שיקיעו תוך הרבה ואינו שעוך כ"כ להורכן אין להחזיק רשותא שיקב בהורכן כיון דלעניין הורכן ליכא חזקת איסור ומהני בזה בדיקה בעור הפנימי דוסבא עיי"ם ועי' בחק"מ ס"ק ל"ז שכ' דמ"ש הד"ק להקל בסהוא אלא בהורכן ר"ל דוקא כשהיכר אלא היה הנלם בתוך חלל הגוף מ' כעבד הוסבא נופי' וגם כ' דאם לא היה הנלם אלא הורכן בע"ל יש להחמיר אף כשלא היה שוקן בהנלם עיי"ם (ועי' בדברי יהלן סי' ל"ח סק"ב) (קטו) עליו ק"ד עי' בס"ח פנים מהחת חלק מ' סי' מ' שכ' שם להחיר אלא לסרות הוסבא במים קדם שהיכא לכי הטיהר הרחיקו שאם היה קרם דם ובסף הדם בהמים עיי"ב וכ"כ בס"ח ויעמק בעמ"ש ס"ק י"ח לדמה עיי"ש אך בתשובת חתם סופר חיו"ד ס' כ"ש מקיל בזה כיון דבוסבא לא תמיק רק"ד אלא מ"כ דולון שהם בלוע בעצם שר הוסבא ואינו בשעון ע"י כי מעטת אבל אם הוא שוכר ע"י שהיכה ואף ע"י שרי דוקא אם"ה אין ליחס לקרום דם כיון דבלא"ה ע"י הרחיפה ראבלה בדם ובקרם אף בין הסרות אלא דיי לקרבה וכרם דלקמן סי' מ"ח דהי ק"ד אפי' כשהכר ע"י שהיפה עיי"ם ועי' בס' דברי יוסף על סי' קנ"ו אות"ם בזה וכתב דבריה פעמים כשמביאין לפניו הוסבא ממקום רחוק וגהיינם הוסבא וא"ח לגרר הסחין שלא יבא הוסבא ולה לסרות הוסבא במים ואח"כ בהקין אחרו עיי"ם ועי' בחק"מ סוף ס"ק ל"ב שכ' שדברי הח"ם שהחיר לסרות הוסבא במים הוא דוקא קיי"ל לקמן סי' ל"ד דיש מעיבי ומחמין הנקב וא"כ א"ל לבחוק שד מקב עיי"ם ועי' בס' דעת הורה ס"ק ל"ט מ"ם ע"ד המק"מ בזה וכ' שאין כלי הגויה כלל עיי"ם בלאיך והנה לכאורה בע"כ עמר שפלן להחיר אא"כ שחוא בשסרון חזקת אבל אם הוא לפ"ז בע"כ עמר דגם במ"ש פרמ"ל לקמן סי' מ"ח סעיף ח' להחיר כהבריה המסכם לא הבית"כ בגוים קדם בדיקה דגם שם מיירי רק בשסרון חה דוקא דבל כי הלא הי"ל לאבמעיק ובע"כ כמ"ש הרמ"פ לקמן סי' ל"ט ס"ק קא"ז ובקונטרס הראוה לסי' ל"ז אות י"ז הבלי בלגה דמיב קרים שהמעין הנקב לא מר בר רב אבי חנוס עלה הרבה כסקיס ס"ל דלא סהמי ובדיקה לעגים יפה הוא לענני נקב עיי"ם ועי' בס' מנחת אריה סי' ל"ז ס"ק י"ב (וע"ל סי' ל"ט ס"ק הכ"ה) ובפרט בוסבא דאין בוהקין אותו רק שבהוא אבוח ומהוח הרבה יותר מכבי שהא מהוח בחי הבי"ח (ופמה ל ס"ק קל"ג) ובל נקב מהבו שם בוסבא בחי הבנה"ח לאמר שיוהחין אותו לפניו עלה שהוא גחל יותר כאבר יעוד האוש בהלי אין ליחס (קטז) קורם דם עי' בס"ח רביע מבאום אגרת ז"ל חיו"ד סי' מ' (וחבו"ז ז דפסח גם בס"ה שבם אגרת רמ"ה סי' מ") שבאל בלאחות הבלעבה בעגלה קרם דם ע"ל שור הפנימי של הוסבא מלד אין ולא היה החיב בו שם דבר והביב שם לבסרים הראין במלי דבהלי בשבול הבלעבה בעשה ראי כמו מעלה קן חיב לפניו ויש קרם דם בלר הבל שהוא מריפה עיי"ם אמנם יעיין בש"ח סב"ל הביעת חיו"ד סי' ע"ז שכ' בשם חכם מ' שם בקבלה בלא כל הלמיעות שבוסבא הי רשותא לבעמים בא מלמיעות כה מחמת רחיות הוסבא בעצם שחיעה הכ"ב טהן פרם מסבירות לדבריו לדיבא עיי"ם ועי' בש"ח ריב"ל

לכרב

(יג) (קיז) מנחות) (סור) (קיח) אבל (קיט) אם (קכ) הוא תחוב בו (יג) (קכא) אסורה (קכב) אפילו אין שם קורט דם דחיישינן (קכג) שמא ניקב הוושט והבריא (קכד) ונתרפא ואינו (יד) ניכר :

צ דלא נשאר כריר והתפרים והסכריא

באר היטב

(יג) מבחוץ וכתב בש"ז בסק קף בנמצא עשוה וים קורט דם מבפנים וכ"ם נחוץ נמי מרפה וקשיא לי ממאי דשלא מיקל אפי' בתחוב וע"ש (מרדכי"ם) אבל הש"ך מחמיר על הרמ"א ובסק דאפי' אם יש קורט דם מבחוץ אין לאסור אלא אם נתחב טולאי ד"ז אם נמצא קורט דם מבחוץ יש לאסור טולאי ואם מכח בסק שמא מיקב אחשב אלא טולאי מיקב אחשב וכתב לכתב רמ"א אם אין עליו ק"ל משום המתחיב דוא אלא קאי על הים מכשירין בתחוב בעולה אם יש עליו ק"ל בחוץ (יג) אסורה

דרכי

(לרבינו מיפלקש) סי' ל"ה מכתבל בשעשו דאוזנא הלעוזה דלאחר שהפרידו העורה מגלת דם בין העורות ובשור הפרמי-מגלת שנלקה במקום ר' בשמין מחמת הלעטה ולא מעבלע"ב ונם לא-יסה הבחין ומכה שבפרמי מטון כנגד לעורות הדם שבין העורות וכל דהק"ד שבין העורות יחדיו שהפרמי נלקה מבפנים והפרמי מיקב מעבלע"ב דאם אין שם מכה ק"ד מניין וא"כ מיתלא דם לאחם בתא נם הבחין ביקב ואין ט בדיקה ואם לא-פר בזה אף כשאין לרעות הדם כנגד המכה שבפרמי ממה ד"ל דהק"ד היה כנגד ואח"כ שעהק ממקומו ע"י דנתחת ליה לא כשפר ליה אמנם אם אין הק"ד סמוך כ"כ עד דא"ל להנות דע"י ההכשמות יבא נגד המכה שבפרם בזה אין לחם כל דלא מגלת רישותה ביחוטה ועי"ש שד בהמוז שאח"ז מ"ש עוד בזה ועי' בשו"ת עמרת חכמים חי"ד סי' נ' אות ב' שכתבו דחוטו דאוזנא הלעטוה שנמצא ביקלאם כמו שאין במקום ר' ובגד שכעבו הוא לדוס ולאחר שנרר את המחבן ונם מגד הב' לאחר שנרר את הלמיטות כאלר הנור שבי הוים יפה וכ' דאם אין שם ק"ד ממש רק מראה המדמיות נגד המחבן והמראה מהלבנת בחמשוש הלבנות יש לעשות להקל אבל אם אינו מרגיש כ"כ בנקל אם הק"ד הוא שעוד למקום הבחיסה יש להקל דש להנות שהק"ד אינו מחמת הראשונה שבעבו רק ראיזת הראשונה הבחיסה הוא אבל כשא"א להנות שבא מחמת הבחיסה אין להקל אף כשאין הק"ד שבגד זה מסון כעבד הראשונה שבעבו עי"ש ועי' בס' דעת הורה סק"ב ס"ז מה שהרבה לחיבר ע"ד הטעו"ח בזה והעולה דבשאין הק"ד מיסון כנגד הקרע הנעשה ע"י חולי לא בהלעטה שאם מחזיקין לחולי אין להחמיר עי"ש אבל לפפ"ש בסי' יא כמה פעמים מהת"ם שאם מתנין להחמיר דלקחה הלעטה הוא כמכה מחמת-קין יש לאוזנות כמו"ש הטע"ח הא"ל ועיין שד בהמוז עפ"ח שם שב' שד דלפעמים מגלת שבמעיאין חושבו לפי השורה מלאה אחבר מטור הדשון מקלת בעיו כי מיתן מהיך הבחוזא בחוקה עד שנקלה ממנו חלק משור הדשון ולשומתו נשור הכימי מולאין כנגד המקום חסרון שבחשון כמו לכולך מדמיונה מעבו והולך ביחעבו מים לא בטמשוש ידים ואין להחמיר בזה כי קרוב הדבר שהלכלך שור הפרמי בדם שבאוחה ממקום הבחיסה לא בידי הטוסרים שהלכלם הם בדם וע"כ לכנוך הדמיונות ע"י השור הוא לפעמים על כל אורך הפרמי במקום שמחבר שור הדשון עי"ש (ועי' בס"ק הקודם): (קח) מבחוץ מנלאה"ע סק"ב י"ב מ"ש מהם"ז דאפי' מגלת ק"ד בפרים אחד ועי' ש"ך סק"ח כ"ח שב' דכל שלא מגלת ק"ד מבחוץ אף שם ק"ד בפרים כבר דק"ד בפרים לא מעלה ולא מורידא עי"ש ועי' פר"ח סק"ח י"ח ובבל"ש סק"ב י"ג שחסכמים לדינא לרחמיר כהם"ז וכ' שם בבל"ש דאפי' הק"ד שמבחוץ אינו כנגד הקרע מריבה עי"ש ועי' פרי תואר סק"ב י"ד שב' להכריע בזה הדבר דהיכא דהיכא הקרע מוחה לרחבו יש להחמיר כהם"ז והיכא דמגלת הקרע רק לאורכו יש בדיקה עי"ש ועי' ט"ר שב' לחקן דעת הש"ך יבחים ומ"מ סוב להחמיר כהם"ז עי"ש ועי' מזה בשו"ת שואל ומשיב תניינא חלק ד' סי' ל"ג מ"ש בענין זה ועי' בשורת יקחיאל סק"ד שהחלים לדינא הם"ז עי"ש אמנם כשא"ש פרם מאורות שם דף ב' סוף ע"ג סמך הש"ך עי"ש ועי' בחכמת אדם כלל ס"ז סעיף ח' שב' דהרא"מ יש להקל הש"ך עי"ש ועי' בס' דעת הורה סק"ב ל"ח מ"ש-בזה והכריע דאם הקרע אינו מוחה בחוחבו שם לרחבו יש להקל אפי' שלא בהא"מ אבל אם הקרע מוחה לרחבו בחוחק בבריאה לא שם יש ק"ד אין להקל כ"א בהא"מ ובכבר שבח עי"ש ועי' בס' אמת מרק החדש בספרי דיינים במהר"ק הארי לפי' ל"ג סק"ח ובקי"ל שם סק"ד מ"ש בזה והעולה דאף לחמקילין בזה בנמצא ק"ד בפרים לא אמרו להקל אלא אם בדק מכ"ם החוטן ודאה אחין בו ק"ד אבל אם נמצא ק"ד בחוטן יש לחמריף בכ"מ ולענין דינא הבריא הלא בהא"מ יש לחוש לדעת הש"ז והשיטה המחמיקים בזה בנמצא ק"ד בפרמי אף בהחוטן אין שם שם

בזה

(יד) ניכר

וכתב בש"ך אפי' לא מיקב שר הפרמי מחמי נדולים מיקרי תחוב (יד) ניכר וכל"ח חולק דלא חיישינן שמא נתרפא דאל"ה היאך סומכין בריאה לפיחה היכא דאיכא רישותא ניחוש שמא מיקב והעלה רבוש וכתב בש"ך ואפילו כשריפדין שי הטרחא ודוחין שנם הפרמיות לא מיקב דשבר לעבר ולא דמי לנית רסטות דהיכא דאין שם קורט דם דלא חיישינן כדלקמן סימן מ"ח שאני הכא שמוכלין ומהקין הדיר בשם ושבריה הוספים מש"כ בנית הכוסות לתחיקין דאם איתא דמחיים הוה ריה קורט דם ניכר

תשובה

ק"ד אבל בהפ"מ יש להקל כדפת הש"ך עי"ש באורך ועי' במרי"מ ס"ק ל"ח כל' דאף לכי דברי הכר"ח שהכיים לעה"ר לחתיר מ"מ כיון שאין ברור לאיסור בזה לכן הבו דלא לחוסיף עוד ולכן אם נמצא דבר עב שאינו מד כ"כ אין לחוש עי"ש ועי' בתשובה שאולת סוף ס"ק כ"ח שב' דכל זה בבהם אחוזת אבל באחוזת הגלעטים כגמלא קין לאחם לא לרחבו ואינו תחוב בו ומגלת ק"ד מבכיים יש להקל לכ"ע דאלין שהק"ד אינו מחמת הקין רק שמתהוה מחמת נקבת הגלעטה וי"ל דנם הט"ז והפר"ח מודים לזה עי"ש וכ"כ בדעת הרמה שם לדינא ופ"ז נפ מיתרים שהחליטו לדינא כהט"ז דלקבת הגלעטה הי כמכה מחמת חולי אבל לכי מ.ת ס אינו מחמירים בכל מכה דאוזנות דגלעטות דהוי כתכה שסק מחמת קין ופסק חולי וכמ"ש בשו"ת שערי לבב חיו"ד סי' מ"ב שכן הוא בקבנה מהגאון הר"ם ז"ל בודאי דאין להקל נם לענין זה (ועי"ל ס"ק ק') * (קיח) אבל אם הוא תחוב עבהה"ע ס"ק י"ב ועהב"ש ס"ק י"א דאפי' הקין קל ואינו מבריח מקבה לקבה ור"ל שהחוב רק בראשו א' בוטשו וראשו הב' של הקין אינו תחוב כלל ולא נחתך לשר הוטשו בלי הב' כלל אפ"ה מקרי תחוב ואסור עי"ש וכ"כ בס' נתיב לבב סק"ב לדינא (קיט) אם הוא תחוב עבהה"ע מ"ש-מהש"ך דאכ' אינו תחוב בפרים רק במלגא ולא היה מעבלע"ב אבל אם נעבלע"ד סק"ח י"ח שב' ע"ז וז"ל כל שבהה זאן מחוכה חיישינן שמא הבר ח נם בפרמי ואינו ניכר עכ"ל ועי' בנה"ק שם ג' ובמק"מ סק"ק י' מ"ש בענין זה באורך ועי' בשו"ת הרד"ם חי"ד סי' ו' והב"ש סק"ג י"ג ועי' בשו"ה מהר"מ שיק הו"ד ס' מ' בשובדת שמגלת תחוב בכיים של הוטשו עקר של חיטי הנרמה (שקיין קהקדי"ן לא שעריקים" ווי"ן) ונראה ח"ל להקל בכלה עבהה הנוקן כי עור הכימי ורוחן שהפרמי לא ניקב מעבלע"ב וח"ל אלא עליו והביב כיון דלא היה קין מיתם אף שהש"כ אחר בענין זה דלא הוקא קין ממם הא"ה שאר דבר דק שהחוב בם הבר קין מ"מ הוא רק חומרא בעלמא ובס"ד שבדק הפרמי בגד הב' יפה יש לנהר לרקל ואף שאין להקל למעשה מ"מ אם כבר סורה הטורה לא מהדיון שובדא עי"ש ועי' בשו"ה מוטו"ד קחא סי' מ"ב שב' דבמגלת שוקן של חנה מערקים" ווי"ן החוב בפרמי אין להקל אף ע"י בדיקה עי"ש (ועי"ל ס"ק ק"ה) (קכ) הא תחוב בו עי' ביאה לאם שעיי שו"ה ס' י"ג שבעלה מתבטשת רשבקים דחכי' החוב רק בטרגן הקרבנו טריפה זאן מחבקין העורה אפ"ה חיישינן לבריה ולא כמסמשת הכו"ם עי"ש ועי' במק"מ סק"ק ל"ד (קכא) אסורה ולענין לא חי ולא נבילה לא סבק עי' שב"ד סק"ט ז' ועי' מק"מ סק"ק ל"ה שהחרין בזה והעלה לדינא נאלק דאם נמצא קורט דם מבחוץ עד הקבר שבפרים חי ולא נבילה אבל אם אין שם ק"ד הוי רק ספק נבילה עי"ש (קכב) אפי' אין שם ק"ד כלומר לא תבפרים ולא מבחוץ ב"ד ס"ק י"ט ועי"ש המעם משום דחיישינן חושש כיון דאוכלן ומבקין העורה בשעיפה שיפוש הקין ועי"ש ועי' מק"מ סק"ק ל"ו שיכולכל לכ"ז מה יהיה אם ידעינ בודאי אכלה ושפהה מבבעה הקין עד שבאמו אם נהר ולומר דאפי' נמצא חוב בפלום נאין היכא דליכא ק"ד אמרינ דלאה"ש מקבה כמו בבהה"כ דלקמן סי' מ"ח דאפי' כמיקב אם אין שם ק"ד אמרי' דלאה"ש מקבה ורמה בל"ע לדינא ועי' בשמת חיים סק"ק כ"ח מ"ש בזה (קכב) שמא ניקב וכו' ונתרפא עבהה"ע סק"ב י"ד ועי' במק"מ סק"ק ל"ט שב' שם ל"מ בין בעם זה דשמא הבריא ואחר ונתרכא ובין הבעם דאין בדיקה נאינו שב"ש הבם נתרפאה אמרינ הבילים ואלב ג' ימים לאמרע מבא"ל מהבם שאין בדיקה בחוטן לא אפיו אם הוא תחוב הקין בכלים נם בחוטן לפמע מוברין הבילים ואלב עד סמוך לשחיטה עי"ש: (קכד) ונתרפא עי' פרי הואר סק"ה שכתב דהא דחיישינן לנתרפא חקה כשים הבם שהחוב בה הקין ג' ימים קודם שחיטה אבל בנא"ה כבין אם אכלה הקין לפמע ומחוה בטוך ג' ימים והבדיל שהו הקין שבלעה לפמע

דרכי

(לרבינו מיפלקש) סי' ל"ה מכתבל בשעשו דאוזנא הלעוזה דלאחר שהפרידו העורה מגלת דם בין העורות ובשור הפרמי-מגלת שנלקה במקום ר' בשמין מחמת הלעטה ולא מעבלע"ב ונם לא-יסה הבחין ומכה שבפרמי מטון כנגד לעורות הדם שבין העורות וכל דהק"ד שבין העורות יחדיו שהפרמי נלקה מבפנים והפרמי מיקב מעבלע"ב דאם אין שם מכה ק"ד מניין וא"כ מיתלא דם לאחם בתא נם הבחין ביקב ואין ט בדיקה ואם לא-פר בזה אף כשאין לרעות הדם כנגד המכה שבפרמי ממה ד"ל דהק"ד היה כנגד ואח"כ שעהק ממקומו ע"י דנתחת ליה לא כשפר ליה אמנם אם אין הק"ד סמוך כ"כ עד דא"ל להנות דע"י ההכשמות יבא נגד המכה שבפרם בזה אין לחם כל דלא מגלת רישותה ביחוטה ועי"ש שד בהמוז שאח"ז מ"ש עוד בזה ועי' בשו"ת עמרת חכמים חי"ד סי' נ' אות ב' שכתבו דחוטו דאוזנא הלעטוה שנמצא ביקלאם כמו שאין במקום ר' ובגד שכעבו הוא לדוס ולאחר שנרר את המחבן ונם מגד הב' לאחר שנרר את הלמיטות כאלר הנור שבי הוים יפה וכ' דאם אין שם ק"ד ממש רק מראה המדמיות נגד המחבן והמראה מהלבנת בחמשוש הלבנות יש לעשות להקל אבל אם אינו מרגיש כ"כ בנקל אם הק"ד הוא שעוד למקום הבחיסה יש להקל דש להנות שהק"ד אינו מחמת הראשונה שבעבו רק ראיזת הראשונה הבחיסה הוא אבל כשא"א להנות שבא מחמת הבחיסה אין להקל אף כשאין הק"ד שבגד זה מסון כעבד הראשונה שבעבו עי"ש ועי' בס' דעת הורה סק"ב ס"ז מה שהרבה לחיבר ע"ד הטעו"ח בזה והעולה דבשאין הק"ד מיסון כנגד הקרע הנעשה ע"י חולי לא בהלעטה שאם מחזיקין לחולי אין להחמיר עי"ש אבל לפפ"ש בסי' יא כמה פעמים מהת"ם שאם מתנין להחמיר דלקחה הלעטה הוא כמכה מחמת-קין יש לאוזנות כמו"ש הטע"ח הא"ל ועיין

יורה דעה סעיף לג ט הלכות טריפות

הגה (ח) וש (קבה) מכשירין (קבו) אם (קבז) מי (קבח) קורא דם מנחון (ט) דלא (קבט) מיישינן שאת הגריא (הרלב"ן והרא"ם) וכן נהגו לאכל

פתחי תשובה

(ח) וש מכשירין כי"ן ש"ך ס"ק כ"ח שפיין בתשובת נחפש ביאורה מלא ד"ל סימן מ' (ט) דלא מיישינן שמא הגריא תפ"ך ס"ק כ"ח מה שכתב ליתב

דרכי תשובה

בזה בו"ל תמי' בייקה לכ"מ דלא מיישינן לגבריא ועלה קרוס כיון דאין עמן להעלות הקרוס ע"ם ומי' בלב"ם סוף הל' מריסה עמשת (וע"ל ס"ק ק"ל) ועי' בש"ג זכרון כיוסה (מהגה"ק בעל ברית כהונת שלום) בתמצע שתשו' שבעסק עונה דף ס"ח ע"א ובש"א מאלת אבות סי' ה' (קבא) מכשירין, עפ"ש י"ם לעיין בנו"ב ונם בס"ק שאח"ז מ"ם לעיין בתשו' מיוחנת שמעל ועי' בס' הורת קוהיאל סק"ג מ"ם בזה ועי' במק"מ ס"ק מ' מ"ם בזה ועי' בתב"ם ס"ק י"ר ועי' בש"ת כיוס מאירות חלק א' סי' ח' דין י"ד דת"מ אפי' במקומות שמנהגין להקל מדינת הים מכשירין אלו מ"ת באותות הפסוקות אין לנם נהקל כ"א ע"י בדיקה בעור החלון היטב וכל שאינא עליו אויה ר"ל אחת כיון ק"ד אי הם נלרר אפי' הוא אלא כנגד הנקב שבפיים יש לאסור יש בכרוכין בעור החלון כיון אלקה ליה מקן דפליג שיאה אסור לכ"ע ואם אירע אלא בריקו בעור החלון כל"ל יש לאסור עי"ם וכ"כ בס' אמת נדק בס"ב וכ"כ בש"ם עדרת חכיוס חו"ד סי' ג' דבאותה פסומה שנאנא לקוחה ביעור הכמיי בלה כיוס ונם ק"ד בחלון (אם לחלה שהק"ד שבחלון הוא ז"ל נוף הש' בתב"ם אבל הרעיון בנוף הבינת התב"ם ירלה שמתחלה כ' לאסור עפ"ד הש' שלרית יוסף הל"ל ואח"כ מלדד לחקל ע"ם דברי הב"ח והס"ז והתפלת בעיתן שהקילו מלד רבריא הל"ל שנלנו בפיים אמנ"ב לדינא הוא שרי' במקום להחמיר וכ' דנם הב"ח ואם"ב המקלין שם מודים בנ"ד דאסור דשם יש הטלת הפיים זה אלא זה וכבל עלה הי' קנה קטן כמו בטלה האותות דאסור לומר בסברתם שנלנו מבפיים אבי בנ"ד שהיו בטלת מקפלים בתוך הלנים כיון נעשוילנ"ך ומלאר נתפשטו לאורך הי' הבימם כמאר טלת האותה ודאי קרוב יותר לחש לדברי הבלרית יוסף שם חשש שיקב הוסם מבחוץ ע"י קרן עד שביא בא הטלת לחלל הנוף ונם יש לחלק מנ"ד לנידון דהתם מלד הייינלא הבינלא בהם דיוקה שע"ל מכה בא דאם בטנע הוא לא הי עשה שם מינגא ומבואר מדבריו דאפי' בדיקה לא מהני בזה מ"ם ועי' בש"ת יוק אברהם הספרדי חו"ד סי' ג' ועי' בס' תורת זבח הספרדי סי' כ"ז אות ב' שהביא תעשה שמלא בוטא אחת אבל טאר הבהמה ועור הבוטא הי' נקי ובריא ושלם ופחתו הבוטא והיתה מלאה שערות והעלה להתיר משום דהוא שומא המנדלה שערות בפיים ע"ם ועי' בס' נחי חיים הספרדי (מהגאון מ' חיים פלאגי ז"ל) מערכת אות ע' ערך מריפה סוף ד"ה אפק שהביא דברי בזה וכ' דמלאה דאם היו השערות מבחוץ הי' מריפה עי"ם:

(קבט) חיישינן שמא הבריא עפמ"ש רש"י סק"י מ"ם מהמ"ר ותשו"ה אמונת שמואל ונם כ' מהמ"ם דהשיקר כהמ"ר דלקח ההלעמה הוא כמחמה חולי עי' בש"ת חות יאיר סי' ס"ח סל' דאין לחקל בזה לדינא דהא נם בנסק קון אסור הרמ"א בסבני ד' וה"ל עכ"פ מדי ספיקא לא אפקה דאמת ע"י שון ומטלה מיקב בשוקן חד שלהם בשעת הלעמה וחמי נקון וכל שכן הכים תלון אבל"ק מין לא אם אמנם לחקל ולחשבו במחמה חולי אין מחזן בידם ומ"ם הפת"ם מהפיים מאלרות עי' בש"ה סי"ח סל' שם ס"ד הס"ו ח"ל לא אביהו לחבין דבריו מי הגיד לו דברי גביאות שזה מקרא מחמה חולי וכו' אבל אוהן מקבים המהרים בוטם עיטע רואות שם"ש הטנולים הבשים האחקים בכח הם טקבים הוטם ומה לי קון ומה לי מיסה יבשה שטיקב כקון וכו' ובסוף דבריו כ' לחלק בעמן הטנולים שמלעיטין בהם שהב"ח שמקבל בזה הא שבעיטו הי' מהגין להלעיט בטנולים קטנים מקמה מקן והא חלקים אבל במדיטה שטשים שנולים נדולים מקמה שטורים ע"י הסבין שהא חד דיש כקון מי"ם אמנם מ"ם הכת"ם תרטו' ח"ם ס' כ"ה סל' דשיקר הכמ"ר וכו' מי' בש"ה בערי נדק (מרבנה"ל מדשם ז"ל) חו"ד סי' מ"ב סל' שהוא נמד אבל הגאון מ"ם ויודע שהב"ם בעצמו הורה למעשה נהחמיר כדעת הרמב הבי הנ"ל דהרי-סב"ם בפפר קון מי"ם ועי' בש"ת מהר"י אסאד סי' ע"ג ועי' בס' דעת הורה ס"ק מ"ו מה בהגאון בזה וכמ"ם בזה לדינא מי"ם שב רוחיה בס' אבל אברהם (מהגאון ר' אברהם נרודא ז"ל) בחלון בחדחי פסקים סי' י"ם סוף אות ג' סל' דמדברי אמונת שמואל שם מסמע להתיר אף שם כמה מקבים בעור הפמימי של וחשם כל הגאון רישוהא בעור החלון בסר כיון שזה מקרי ע"י חוצי ועי' חוצי ים לו בדיקה ובסר אף כשם כמה יקבים בפפים וכן הוא מהמשמעות דעת הס"ד אבל הוא המנה מאד דמלן חכים למהרי בהא מלחה דהא אם קי"ל דאין מהו בקיאין בבדיקת הוטם ואף בפיים אא"כ כולו אלא הוכח שם רק מקב אחד בעור הפמימי אי יסלון לבטון בעור החלון דבחק בעור החלון דבמקום יחוש יש בדיקה בחלון ע"י חוצי אבל הוכח שם הרבה מקבים אבר כמעט כל עור הפמימי ויקב לעריך בדיקה בכל אורך עור החלון ואף אח"כ בבדיקה דמה לי ע"י קון

בעור

בפירש בשאין לחושה שמלעיטין לעשות מכן שאכן (קל) שיש (קלא) חקנה בפיר (קלב) לנחוק

דרכי תשובה

בשר סמיכי לו ע"י חלי בשר האיטן כל היכא שיש בשר הסמיכי לקחה נחלה וכמה מקבים מריפה ולכן לו בדיקה וכ' דבלחושות הגלעטות דרכו להורות להתיר יותר מזה דלפ בגמלא רק נקב ג' בסמיכי מעבלע"ב שהוא אסור דחישיב שמא מקב גם האיטן ומצרפא דבלחושות הגלעטות הי"ל כמו נקב ע"י קון וכ' שם דגם הגלעטים בלחקן חחיכה שמיבשים בחטר דמי לקון ע"ים (וע"ל ס"ק קכ"ה ולהלן ס"ק קמ"ז) (קל) חקנה בעיר עי' בס' מחכה לחכן ס"ק ל"ט מה שסלריך בזה בעיר לאחר עמדו הרב והמורה ונדרו ועמדה בארץ ומצו ח' על זה שלא להלעיט ולחיה לאכיס מן הגיר המרו לא פיסם ועברו על הא' בחיד להלעיט אם יש לאסור הלחושה לף אם בדקו לה ולא נמלא בהחסם שיש רשותא והלריך מובא בזה ועי"ש עוד מ"ש בזה לענין אם הא' חל לף על פיהן לאכיס לאחר לא שמעו הא' וגם אם הגלגים מלוים לשמרו עי"ש ועי' בדעת הורה סוף סי' זה ס"ק ס"ד שכתב מרב ח' שבא לפרי לחה בע"ב ולא ולקן שלא יקבו שיש לחחא מהבשומים מפני שמיקרים הבשר וגם לאמרו שיש הבשמה ודקיבה החה הכיפים כדי שיהלו שמיים ובכריו הרב שלא לקנות שיש לחחא מהבשומות ולא הזכיר שיש ח' לו הקנה ושהה מדע שבמה לאכיס שובריס ע"ז ולעקים שהוא גזירה שלון חזב הליבר יסלין לעמוד בה ומבקיים שהרב יכריח שהחקנה בטלה ורבים מבני הביל לעקים לחיפוך ירכיה לאסור על הכלים של הטבריס ומהפסק הטלל אם הוא בגזירה לאחרוני מלוסרת דח"ל להבין לו דומה דבל"ל לא הי' הסוחה מיש לאסר רק מפני שמיקרים הבשר וגם לא עשה החקנה בטעמה אבי הבשר רק שהכרח לן בשם הרב ועי"ש בח"ש בזה לרבה בלאה (קלא) חקנה בעיר עבלה"ע ס"ק ע"ז ופת"ש סק"י והגה הב"ח לאסר בהיה לחחא הלחושות הגלעטות וכ' שהטרה בייסר חלי' לבטל הלעטה ולהחיים ע"ז שלא לעשות לחחא ולא יבולו להקל בלאסר לחרי' תש"ב עכ"ל ועי' בש"ח שבות יעקב חלק ג' סי' ל"ו שכ' ע"ד הפרס מלוכות שהקיל בעבן הלעטה לא הלבו ולזכרו דבריו בש"ח אבי מרק (מהגה"ל מסיגום ז"ל) חז"ל סוף סי' ל"ג ועיין בדרוש הגל"ח דרוש ד' לוה ס"ו עכ' דכל מה שהקיל (במקומות שהבו להקל) בהלעטה שוטה הוא רק בלחחא הלל וכבר הבי לקל שם בזה ולם נלאבר להם הי גזירה שלון חזב הלבור וכו' וקרוב הדבר שלא יליחו לכן המיבו להם המיבב ומבבו על מה שמביאים הוחם לבחק וכו' לבל שלא שוטה כבן קלסבעע"ר לאסור נמור בכל מקום הלעטים והי כמו בשר נבילה ע"ש והבריא בס' ניחי דעת בק"ח לה' מרישה לה' ע"ש (קלב) לבחק אחר נקבות הרושם עמ"ז לקין סי' ל"ז סק"ב בל' דבוחם בל לשיך בדיקה עפיה כמו בריאה ע"ש וכו' מה בס"ח כלן סק"ם וכו' בהבחות מרבה הן (הבדים בסוף ס"ל מיו"ד דשם ווגלגל) סי' מ"ב בה"ה בבה"ם סק"ב שהבינו מהבוחבת בית מהרים חיו"ד סי' י"ז שבלה מדבריו ל"ל דלן לבמוך בל שם בדיקה בהכיה לומר בשלים מבלבן לן שם נקב רק בריאה לבדו ולא בבמר לבדים וכ' ע"ז ובהבחי זה לפי שבמתבו מיחוה ל' שסחר ע"ז גם בבדיקה נקב בוחבם לקבור לשם הלחר ולבחק בנפיה הם יבלבן ולא לומר כי בטרה בן מלבל מריפה לבהרבל ח"ו ולן לנו לגלה מה בלמלבו בדברי הלחחבים ז"ל וכ' דמלן בלמ"ל לן בבדיקה זו מלינה מדי בבן כמו בריאה וכ' ובלא דבר חדש בלא נמלא בבמ"ל ובבהי שלמ"ל וכ' בכ"ל לומבם בש"ח שבבי לבק חז"ל בי' מ"ל ומ"ב וכ' מ"ה בל' בבבלה לם מבי לם מבהבות הבלון חל"ם ז"ל לבחק בוחבם בנפיה דוקא בלי"ם וכ"ב בבית יבקן חלק ג' בבמחבי אבב ס"ק י"ל ובם' כרם שלמה על כו"ל בדיבי וחבם לם ס' ע"ם ומי' שבי בש"ח שבבי לבק בי' מ"ל בם בל' בבל' דמבבב הזה שלם מבבן לבמוך בבמקם שם בלבחבל בבדיקה בבהבל נפה לן בחבר לדברי הב"ז והבבבמ"ב הבל"ל בל' הלן בבמבן בוחבם בבדיקה נפיה דבם מיבי לבדוק בל בוחבם בבלון מקום הבלחבל יחוב ובמקם שלם יחוב לל מבבי בדיקה לבבל לם בולון הבלחבל במקום יחוב מבם בפיר מבבי בדיקה נם בוחבם ע"ם ומי' בבית לבבים בבר ובב ס' ל' סק"ב ומי' בם' עבה מבבבה לם ל' מבבבה בבבבבה בבבבבה בב

(קלב) אחר הנתן הוטפ משום (קלד) דשכיח יותר מפרכות הריאה ונתנו להקל ניסב ט קון בוטפ אם אינו נמצא מנ' נדרים אז (קלה) אמון קורם דם לדקדק
(ט) מבחוץ (קלו) ויש

באר

(מו) מבחוץ מעת ספר הא ע"ל אם אים נקב מנ' נדרים ונס אין ק"ל מבחוץ (מ"ו) וכי רש"ל תמ"ג דיש קורם דם תנפים דקורם דם מנפים לא תעלה ולא מורד אבל ס"ו והאחרונים אוסרים אם יש ק"ל נפים דיש לומר גם בחוץ היה ואינו מכר וגרניתא נקב מבחוץ דאינו לא יצתא רק בחוץ מריפה אבל קבה דנסתיף ד' פסק ממ"ל דאם יש נתוס שריב רק הסיריי בדון מריפה דחיישין שמא הב גם רחוקון וטפ אין ט בריבה מבחוץ וע"ל דלעיל כתב דמ"ל לעשות המחבר דהיבטין לשמא סגריא ולא כ' כאן דעת יש מכחישים אלא לאחרות דעליהו שומכין

דרכי

ויקא רק שביקר הבדיקה הוא דלאחר שבחיטו ובדוק אותו ג"כ במראית רגין יפה עיי"ש וכ"כ בס כרס שלחה בדיני יוטב אות ח' בחון לסייך על תה בחוט מולא אדום לאחר הכשיחה ולאן אם יקבנו בתחנו דק יבאר הוטב מוטפ ושוחד רק שלריך נראיה חזקא לינד הם גם אוני יש בס נקב הגון וכ' דתה"ש אין לבדוק ריוטב בגולה ואור הר עיי"ש ועי' בטו"ש כתת רבה ס' כ"ה בהבנת דברירם וכ' שהה לא רלה יריתיו לעשות דברירם בה דהיינו לעשות ב' נסיונות לבריק בכיהה ונס לאחר הבשם רק בחחו בס ב' קניות הייבס המטבח ודחק רחוק ה סבר ונקח אותו עבר בכה עוד יתה לא רצים שריק זיקא הבשר הטוחה ולבייטים בדקו רק עד הרשים דהיינו שקרע הייבס ותחת אותו כעבד רשים לא כעבד הטון ולכי רחות עוד בכבו וכ' דתס כי יריות טוב לבדוק בסמי הב יקא הא"ל ת"ש הטורה תבר יבדיק רק בחחת מהם אין לבהר אחריו עיי"ש וכן לאיר בטו"ש ריב"ש סמיטוך ס' י"ב בחתלב התנו' בת אם לבדוק הוטפ תחוטה ה שטות בא' מבחי הלה לא בטכחון הוטי לא בבריקון אינו בעין עבד הבחם עכ"ד ועי' בטו"ש בן מברים סי' כ"י בטפר על דר שבחגין כב בעלי הולאות שקולעין שור הבמיטי בל הוטבו כיי עבחוק חיטו כ"ל ולא חיישו שמא במקום נקב ניקרע ואחריך טובא בזה עיי"ש (קלג) אחר נקובת הוטשם עי' בטו"ש תבר"מ מיטולין סי' כ"ח בל' בתלב הרשובה דא"ל לבדוק מחיבה הוטפין בלתעלה בחוטה בבחוך בבחם לבחוט גם בטוח ב' סיומים בדליל רים סי' כ"ח ואין עטין מעבה בדיים אחר עי"ז אין יסולין לבחוט רק סי' ח' ע"כ אוכן הסתגין הלעטים סומכין שאין לחם בלל לשמא במקום נקב קבחים ובפיר יסולין לבחוט גם הוטפ עיי"ש ועי' בטו"ש שואל ומשיב הטיינא חלק ד' סי' כ"ח (ועי' בדבריט לעיל סי' כ"ח סק"ב וסי' כ"ע ס"ק מ')

ולענין אם אירע בן בשחט מוחת הלעטים ונתלא ריעותא בוחוטפ במקום שחטה עי' בטו"ת פנים מאירות בס בכ' דהס שחט ונתלא שחין בוחוטפ במקום שחטה יש לאסור דבכה"ג לכ"ע חיישין שמא מיקב גם החיטן ונשחטו במקום נקב עיי"ש והביאו בס"ו ס"ק ו' ובדיר אברים לדינא עיי"ש ועי' בס' דעה תורה ס"ק ט"ז שבראיב הדיבור בזה ורעגר נדינא דאם הבחין הוא רק בנקודה קטנה יש לחם שמא מיקב גם החיטן בניקוב שחטה וא"ל לבודקו אבל אם הבחין מתפכבו בבטח חב ומכר בחיטן ומכי מדי החבר שאין בו שיש נקוהא אין לחם ל קב מטבו דאיכא הוכחה מבלא בלעו בחיטן דאמדי ביה"ש בכל רשטח מזה ומזה בודאי הנם בס לא ניקב ויש להקל עיי"ש •(קלו) ויש לדקדק בזה הרבה עכה"ס ת"ש בענין הטוחה הלעטות ועי' בס' מחחה הזבח בדיני שחטה בלל ה' בעברון ס"ק כ"ז בל' יען שכחה מבבאוטות בחוט מלד הבלעטה המקולקלת שחין יהנין לבין הלעטים בסנון אבא יקולקלו ולא יקרבו הוטפ בגלל בן לאסף ענין ומבל הבלעטה הבלויה עפ"מ בל' בספרים וגם מיחה בשחטו ולחה בעלמו שבן רחוי לחרות והוא דאיסור גמור הוא הלעטים בבטולה שעבל לא שטרים דאז לא יועיל בדיבר הבי"ל בקפן בוחבם וכו' ע"כ אין הלעטים אלא בגלגולי עיסה שקורין קרידלי"ך רק שיחבו שלעטיטו על אפסם הלגו א') שיחבו שיהו הקרידלי"ך קטנים לא יותר מלגא קטן ב') שיהא הבעיסה רכה ממש ואם מהיבם בחוטר ערך לרבך אותו בחיים ג') שיהו עגולים ממש בלא שוקלין (עי' בש"ו שעדה חכמים חיי"ד ס' ג' אות ג') ד') שלא לחרוק בהוך הבלעטה יותר מב' א' ג' קרידלי"ך זה אחר זה ולרחות שיהא למעה ב"כ זא"ל ולא ב' ביחד הדיוט לאחת בשר אחרך הלאחר מבחוץ עד הוטפ ולהחריק בין בהעטה ה') שלא הלעטים פנים שי עד שיטמטמו מהחלה מבחוץ אל הסק ואם עדיין יש בו מהבלטיטה אף ב' א' ג' קרידלי"ך לא יועיל אז אלא אחרון עד שיהו טולם לחוץ הגוף כי זה מחיק לה מאד לגרום הלשה ושוב אין לה כח לקבל הבלעטה וכל זה בחק ומטפה עיי"ש ועי' בש"ת אמת

אמק

היטב

ר ראנים לבלעטים הטוחים א"כ הכל כון שהקון תחוב בו לפניו מקרי מקום יחוש אבל לעל מיירי שם לחם שיקב במקום שאינו יחוש אם ממלא בוטפ בן שור החיטן לפמיי כתו ג' בוטפ קבוע אם אם ממלא נשורות של הלאמר שיקורן הבלעלי"ך בגד הפמיי שבו מרגיות עבים והוא כמו נשוו רלי"ך ונתוקן מחיטות קשה ראשפיפס נמונגא ואחר קניחת רמונגא רא שהן בעת מקופלים סוכן בתחלתן ובאחר מחתו אותם נמחתו והיה מרכן בבאלר בעת עם קבה ובגד החיטן של הבלעי"ל לא היה ניכר בוס ראשונה נראה לאסור כל הטוחות (חב"ש שלה ח' ד)

תשובה

לחריגן שבחוט הקרה לבדו מבוס הלא"כ דגמא במקום נקב קא שחוט דבל הוי לחן לחם כל שחין ריעותא מיכרה קודם שחיטה יעוד דלקת הבלעטה ניכרי אחר שחיטה ג"כ אפי' אם היה במקום שחיטה ולא דמי לנקב קטן, שאים מיכר אם הוא במקום שחיטה עיי"ש ועי' בכרתי לעיל סי' כ"א ס"ק ח' שכ' דבטוחות הלעטות יוכל בטל בכל כמה בשחוט הקרה לבדו ובהיק בוטפ ולא יחתוך בוטפ דלאח בחקום שחין שחט עיי"ש אך במ"ז בס סק"א רמיח בג"ע חס נסן ובטל הא דקי"ל דלריך לבהחלה לשחוט כל הב' סיעים מיקרי הי חומרא שרולה לבדוק הוטפ עיי"ש ועי' בד"ק לעיל סי' כ"ג ס"ק כ"ו בד"ה קרע מה שלמה לבדוק הכרתי עיי"ש ועי' בשעות יעקב לעיל סי' כ"א בפה"ח מ"ש בזה וכ' דסיון דלבעה הכ"מ הוי שיטה הריב"ס דיה"ל לריך לבהחלה לשחוט ב' סיעים שלעיטים בטוח א"כ מי הוא חבר יערב אי לבו לגבה לעבור על לא מבוס שרולה לחוש להבלעטה ופיים דמ"מ שי"ב שבמד על עלמו ועבה בכה חין להעבירו ריבוס זה מאחר שים לו בל מי לבחוך עיי"ש ועי' בס' מבחה אהרן ס"ק ל"ז שקורא תגר על אלהן שאינם ממחים בחוטות בחלאה לשחוט הוטפ בלל רק הקרה לבד מבוס דלחת במקום נקב קבחים דזה אינו חן המובחר דאם יבבו לשחוט במקום נקב קבחים היה להם ליזהר ביוחר לחמוב שלא הלעטים כיון שעי"ז אין יסולים לבחוט לבחלה בלבד ותיהנה לריך להבחלה לבחוט גם בטוח ב' סיומים בדליל רים סי' כ"א ואין עטין מעבה בדיים אחר עי"ז אין יסולין לשחוט רק סי' ח' ע"כ אוכן הסתגין הלעטים סומכין שאין לחם בלל לשמא במקום נקב קבחים ובפיר יסולין לבחוט גם הוטפ עיי"ש ועי' בטו"ש בשטן

(קלז) לדקדק (קלח) כזה (קלט) הרבה (קמ) ט הוא איסור דאורייתא (קמא) ויותר היה מוב (קמב) שלא לבדוק כלל

דרכי תשובה

מדק אחדשת סוף סי' כ"ה סל' דלף המקלין ואוכלין ומבלעמה מריכן ליזהר שלא להלעיט שרים שרים דלף אם הענוגים הם קפנים ו"חס ולא בהם שוקן מריך ליזהר להלעיט רק לאד אחד לבד הוקא ולף בכה"ג מריך לבדוק הוסם מחי"ב ואחר מלהלעיט לעמרי אפי' בכה"ג הע"ב מי"ש (ועי"ל ס"ק קל"ב): (קלז) לדקדק בות הרבה עי' מהה"ב בדיני שחיטה כלל ה' בקומן סעי' י' ובסמן ס"ק כ"ז שכתב שריך רשותו ויזהר מאד לבדוק בעינא פקחת על המלית הדם שיהיה בלוחת מבית החיטה דאם יהיה משרב בליחה ברוחה שקרין לישע"ר דאז הי' החיוב לב"ש לבדוק הוסם וכן ים ליזהר בשחיטת הוסים קטנים הלעטים מי"ש לומן שלפנ"ש ע"י הכיפת אגול לאח"ם יולת מהחסם כמין לוחה קטה ותחלה כשהורה ולפעמים הוא טיפל מביה"ם ופעמים החיב בוסם והוא דבר המלי מ"ב לריך ידיעה לבדוק הוסם כי קרה ט כזה ומלא נקב ריפולם בוסם עי"ם (קלח) בזה בשע"ד סוף סי' זה ותבומר מדברי דלף ליכא שום דבר מאכל החיב בוסם ולא ילמא קר סמון ט י"ש אם רואין בו רוסם מחמיטה יוהר מהרגילות לריך לבדוק ולרכך הוסם ועבר הב' אם לאו ויעבלע"ב עי"ם ועי' בכ"מ תלריות שם אות י"ד ובת"ז ס"ק י"ח סב' דלף כשהורין החתן ובר הבל ולא כתב ממנו מלומה והשאר ברוח ושלם ההיו מ"מ אם עדיין בחלר התהיו נקרה לבנה בריפה הרי סי' שבלה קרום מחמה מכה עי"ם ועי' בס' בית יאמר הלק ג' בעיוני זהב אות ד' סב' שעשה יתרב מהר"ם דנקרה לבנה המשר בזה היום תמשות לכן בקרום נופת הרלה לעיים שהיא מחמה מכה דאל"כ הלא כל מיקום שיורר מרלה כמין אדרורית לכן ויעריף שלא כרין עי"ם ועי' בס' שרה בחר מערכת אות ו' סי' ג' סב' ופשוט הוא דיקדה לבנה בגת שחין ודאי לא מיזק עי"ם ופשוט הריטו סכת דאין בו הכם נלקה ונידים לבנים הבכיח דלקה ונידין לבנים הם לשלם בחרלה לבן והוא קרום שבלה מחמ"ב ובריפה (כמש"ל ס"ק ג') ועי' בדעת תורה סב' בדברי הבי"ל הגיל דבעיק שהחה הרחבה מכוגם בשר מבבל"ב וגם כתב דלא חקלה אם הוא בבן הה"ה אם ים בחהיו שאר מרלות אף שאינם פוגלים בוסם מ"מ הכל דבור מ' לקי' יחשר מפי ועי"ש ת"ם עיד בזה לדינא ועי' בש"ה בעי' מק חו"ד סי' מ"ב שכן כיוכי דאם מגלת שום חלי מ' מכה בשר הפנימי לאחר הנפיחה נוכרין בסכין עד שמגלת נקי בלאחו מקום בלי שום נקבה לגיה וכלי שום הרגש בהלבע בלאחו מקום עי"ם ועי' מחה בס' דברי יוסף סי' קנ"ד בארישת. (קלט) הרבה עיי"ז לעיל סי' י"ח ס"ק מ"ז סל' ד"ל דבלוחות שנעשו אין לה"ח לראות הוסם לעמו והגיה ב"ש עי"ש ועי' בש"ה מהר"מ שיק חו"ד סי' ל"ב יסי' ל"ה מה שהאריך בדברי הרמ"ג בזה והבאר להקל ויכול השורה לראה הוסם של לוחת פסוחה שלא עי"ש ועי' בש"ה מהר"י מוסמה ז"ל חו"ד סי' פ"ד מ"ם בדברי הרמ"ג בזה ועי' בס' מחמת הזנה בדיני טריפות הראה כלל ל"ם בקומן סעי' ג' ובסמן שם ועי' בס' שרה שחר שם סי' מ' בלאחנו הרבור שבהעורר אם שהר לרשרה לקבל בכר מבדיקה הוסם וכ' ברחות להחיר רק בלריך לשול מהבחרות ומהסרגות שזה עי"ש וגם כ' שם הנפיש מוק נחמנה על בדיקה הבכ כיון שם מרחת מפ"ד הש"ך לקבן סי' קכ"ז ס"ק ל' עי"ש ועי' בד"ק לעיל סי' י"ח ס"ק כ"ו (ובדברים שם ס"ק קפ"ח). (קמ) כי הוא איסור דאורייתא עי' בש"ה ס"ל חו"ד סי' מ"ל שבאל בב' ובסמן הלבכתו בהם שי מרי הרלות מ' אומר מראה בהם מקר דק מפולם ובב' אומר שלא הי' בהם שום נקב ולקחה הסכיתה וכ' הלבאריה ה"ז חומה לראה דסי' ל"ם אבי' מ"ז המעמידין הבהמה בחוקה הרבר דגם בוהם שיך לומר דמ"ל שבאלשון הרגים יוהר בהנקב כיון שסכנין לעשות הוסם ובדוקו בפעמה לבל בחמה ז"ל בוסם לא דמי לראה לענין זה וכ' ובעלה לדינא דכל מה שם בבר ושמן בענין מלוחות אלו יפרישו לך הכלים שכבר עבר עליהם מעל"ע ים להחיון עי"ש: (קמא) ויותר הי' טוב אפה"ם מ"ם בשם הבוכה מהר"מ מלבלין ובשי' בית אפרים ובי' בהשובה מלהבה הלק ג' על ש"ך ס"ק כ"ג שב' דאם מראה קלח שחין על הוסם ומלבד בלא בדיקה ל"ע ואם מראה רשהה נשרה בדלא אין לסקל עי"ש ועי' שם"ד סוף סי' זה בלא' דלף דליכא שום דבר מאכל החיב בוסם ולא נמלא לף בשון ט מ"מ אם חלון בו רוסם לחמיטה יוהר מהרגילות ומלבד בלא בדיקה אם מראה הרי רשהה נשרה ים לסתרף לף בדיעבד אבל אם מראה שלא הי' רשהה נשרה אין לחמיר בדיעבד והמורה מריך לידע זה עי"ש ועי' בש"ה מהר"י מוסמה ז"ל חו"ד סוף סי' ז' סב' והכל הוא לפי ראות עיני הבורה וכ"ם הבאיעה דהבא נשאל מליו מלמן שמר שלא היהה רשהה נחלה לפי דשבו ושמסק עליו כיון דהי רוצה בדיעבד

דרכי תשובה

וחזקה להכשיר עי"ם ועי' בס' דעת טורה ס"ק מ"ז מ"ם בעמין זה וכ' דע"ם לחקל בכי' בו רשותה קמה היום שלא הי' בו רק שיטי מראה וכחמה אבל אם הי' בו נכות הם הרבה לו שחין ונרב לו קמון ולוקה וכדומה לזה בכ"ז אסור בנאבד בלא בדיקה וכ"מ דכשר בנאבד בלא בדיקה ה"ה אם נבלו חמול והחזירו מקום הליק בשיני החמול וכן כל כה"ג עי"ש ועי' בש"ה עיב אמה הספרדי חלק ב' סי' ד' שבאל בדין ע"ה אחד ממשמעי האחות מראה אים ל' בעת שפהה הע"ה האות סי' רשותה טיבש והע"ה בבל הוסם והלך ט המל להע"ה מה מעבה בדין לוחת ז' והביא שחכם פלוני הכשירו ואח"כ מגלה הדבר שלא שלל לאחו חכם כלל וחזר ואיר שראלהו לאביו שהלא הע"ה כמהו ובמל שלא הי' בו שום רשותה רק לחורה דם וכ' בים להפריש האוזה וגם ים לפסל אחו הלים לקטת מיבו בבר ושמן עד שיחזור בהשובה דהייט ביקבל עליו לפני הב"ד שלא יקל שוב בבוס שפק הבא ליזו אבל מ"ל לרחמיר עליו להלריך תבוכה דפרק ז"ב כיון דאין הרשותה בחורה וגם לא הולית מחבכתו אל הפעבל ע"ם ועי' בס' דברי שאול ויוסף דעת (לבעלון ילבוב ז"ל) על הי"ד בס' זה שבאל בשבדת שחבה מהול אבי הוסם ואח"כ נמלא בחלי הוסם הבשר שהיו בו כיה רשותה לך עברו לאחר שנרחיס ובאר הוסם שלם ויפה רחיהו ועי"ש מ"ם בזה לדינא ועי' בש"ה פלה הבדה סי' כ"ו בשבדת שבא לפני שב' בים לאיטה שחמו לוחת אחה ואמרו שרלו בראם הוסם שבתוך רלם האוזה שבי' בו שחין ומבו לה הרחם לתבן הרלות בהמורה ובתוך כך בא מהול ואכלו ובאל לבבים לבראות מקום אבר הי' הבחין והרלו ט המקום ורלה שבא ביחסו שבבר כלה מוכן הוסם והוא המקום אבר לא נאבר אם יהי' בו נקב ביחסו ורעלה דבכה"ג הם לבמוך על דברי ראשה וכהא קי"ל דאמנת הבבה לבר כה ראיהו ואבדהו דבכה"ג אינה מועה בהמיוסת ובבים ב"ל דבכה"ג הו' ב"ם ובשאל אם הי' נוכרין הבחין הי' הוכם הבחין בלם ויפה עי"ם ועי' בש"ת מהר"י אשבר שם שבאל בהכם מאוזה הלעבה שראהה בו אבה רשותה וקרים שבחבה לל הראה לבאל עליו מאבד הוסם והאריך בדברי הבחר"מ מלבלין ובנים אבים הבבר וכ' הדינא הם לאלן דאם אמרה שראהה רשותה ימם שם' נראה כמין לוקה וקמם לו נרב ושרן לו נשוח ועב ביותר הם לאחר אבל הם אמרה שלא היה רק רשותה כל דבו שבא ריחבת בח הבלעבה הם לבקל עי"ם ועי' בש"ה בבן שלם חו"ד סי' י"ח שבאל בשבדת שבראה בעת הבית לראהבת שלה לפהות כמה בר לוחות שבחבו לוקן כשלמן ועבר הדם ל' ואחר שראה בעת שעסקה המשרהה בהקים שם קן המוב הוסם מבבלע"ב ושהי' מכר סביבו שהי' מחיים כי עבה קרום מחבת מכה סביבות הקן ואמר זאת לראהבת והוא לא הבאיחה על דברו ואמרה לו מה לאה מבחק בי הלא אינו רואה מלאחה ואם הי' קן כזה שלאה בח הבלעבה הייתי מרגש בראשם הד ושוב אחרה ל' הבח הוכם אבל הבר אוזה ולכבאבה שראה אם בים הבריך ועבה בן לך מחבת שבבהבה הבחבת לאבר הוסם והבעבו ג"כ הבאר בר לוחות עמה והבחבהה הבחבת כבה שלא מבחבה תאלה היבב ואלו האמת עם האים שאמר לה בן ואבאל על הבחבוכות והאריך בפלבל מובה בכמה דבן בענין זה והעלה דלף לחבה השבקים הע"ל מאבן לאבר אבי' בדבר אחן ביחו הם הבעלים שבהקים מ"מ בג"ל שבהבבהם הבר לוחה זו כבר ביחד עם בלר בר לוחה דמן האולה בבל בבוב רק מדבבן אין להם ביטול מבבבה הבר"ל לו דבר שבינתן ע"כ בג"ל שם בבה בבים ובבבהם לבבה בבה בבינתן הבבבה בחוקה הבבר דגם בוהם שיך לומר דמ"ל שבאלשון הרגים יוהר בהנקב כיון שבבבנן לעשות הוסם ובבדקו בפעמה לבל בחמה ז"ל בוסם לא דמי לראה לענין זה וכ' והעלה לדינא דכל מה שם בבר ושמן בענין מלוחות אלו יפרישו לך הכלים שכבר עבר עליהם מעל"ע ים להחיון עי"ש: (קמא) ויותר הי' טוב אפה"ם מ"ם בשם הבוכה מהר"מ מלבלין ובשי' בית אפרים ובי' בהשובה מלהבה הלק ג' על ש"ך ס"ק כ"ג שב' דאם מראה קלח שחין על הוסם ומלבד בלא בדיקה ל"ע ואם מראה רשותה נשרה בדלא אין לסקל עי"ש ועי' שם"ד סוף סי' זה בלא' דלף דליכא שום דבר מאכל החיב בוסם ולא נמלא לף בשון ט מ"מ אם חלון בו רוסם לחמיטה יוהר מהרגילות ומלבד בלא בדיקה אם מראה הרי רשותה נשרה ים לסתרף לף בדיעבד אבל אם מראה שלא הי' רשותה נשרה אין לחמיר בדיעבד והמורה מריך לידע זה עי"ש ועי' בש"ה מהר"י מוסמה ז"ל חו"ד סוף סי' ז' סב' והכל הוא לפי ראות עיני הבורה וכ"ם הבאיעה דהבא נשאל מליו מלמן שמר שלא היהה רשותה נחלה לפי דשבו ושמסק עליו כיון דהי רוצה בדיעבד

בדיעבד

יורה דעה סעיף לג ס הלכות טריפות

(קמב) ולסמוך לרוגא מלבחוץ (קמד) ולהקל במקום (י) (קמה) לאיכא (מז) רישותא:

באר היטב

(מז) רישותא ופי' הש"ך דדמ"ל סגר לאין להקל כדעת המכתירים ויותר שנ שלא

פתחי תשובה

(י) לאיכא רישותא פגה"מ ובפ"ת מבואר דאפי' אם מתכה על הלעפה שלפה נתקבל של החיטן אין כאן איסור ואפילו אם שלפה נתנו לא פי כסוי ויש לחתיר אם נמשיכו הכאלר לא ש"מ הטלי כלי מ"ם ועיין מחשבת אמונה שמשל מיתן ל"ג שתכם אחד מקפקפ על דברי הש"ר ומתב שנם הגאון מהר"ל מפראג תשלחא סיב מתמיר מאד מה

תשובה

ב"ה ונמר בימים להכרע שיביא לפני הב"ד לבדוק כל הוסטין ואפי' אותן האחוזות שהגדלו בביתו שה לבדוק משום לא פלוג ושמו זאת על בחינת הבר וסיון על אחה שבשות כי אם יהי' מישם המלוי יצטרכו תמיד לבדוק הוסט ולאחר שקיימו כל העיר החקנה לא נטרפו רק לאחיוסטין ולא שהוא רק מישופא דמישופא ובטלו החקנה ואחר הבר ליוסה שלא להצרך בדיקה כלל עיי"ם ודע לא בכל אחזיה שאינם גלעטות בע"ב נאמר שלי"ל לבחוק הרוטים ביער שגדל שם מין פרי הער גדול כמו אגוז ויש לו שוקלן חדים וקשים והאחוזות אף שמפפשיתן מאד מכירות הג"ל ואוכלין מעצין בלי שום כפר' ובלי שום הלעפה מ"מ חזק, כיעש כולן ווסטן ביקב ויש בהם הרבה לוקח כי הטוקלן של רבבי ה"ל קורע לה הוסט ופשוט אות דאם יקבה ל' מלאוחה הלוי אבר יודע שהלבו לרשות ביער לאחל כירות הג"ל דאי הוסט בלא בדיקה כי המה יודע ממישוש המלוי מריחות (קמד) ולהקל מבאה"ש יפה"ם מ"ם נעצין אחוזה הלעטות שנלבד הוסט בלא בדיקה ובהב"ם ס"ק מ"ו סב' לחוק בזה דאם הלעטיות בעיסה בלשים שים בה קלים לא בהטות חדודים אין לוקל כלל ואף הבלים יש לאסר אבל אם הלעטיות בבלק דק שמשיכן מחזה עינולים יש להקל בנתבר בלא בדיקה עיי"ם (ועי"ל ס"ק ק"ה) ועי' בדעת הריה ס"ק מ"ו מ"ם בזה יבעלה דנם אם הלעטיות בדברים שם בהם מון ושבולת שלם בהם שוקן אם אבר הוסט בלא בדיקה יש להקל אפי' בנתבר במיד אם לא שם הקנה בעיר לאסר בדיעבד אז אין להקל עיי"ב ועי' בס' מ' דאם הלעטיות בבטלת שובל אין שום לד הקנה עיי"ם ועי' בבית יוסף בתיקון הבית חלק ג' אות ה' סב' דה"ה שמלעטיות בחטלה שקורין קוקי"ן כיון שם בהם קלת הדוד דיש בבטלה שובל ואחר הבטות חדודים לך אותן המלעטים ן בקוקי"ן מבטל יש להקל בנתבר אבי' בלא הפ"מ עיי"ם ועי' בב"ח סב' שבר לחק חו"ד סי' מ"ה בד"ה ובזה סב' ג"כ דאותן שלעטיות בחטי הגרגרים שקורין קוקי"ן אין שום ריחר בנתבר בלא בדיקה עיי"ם והיינו ג"כ בקאקרי"ן אי לא מבטל כנ"ל אך בשו"ת מהצה חיים חלק ג' חו"ד סי' יו"ד אחרך להבינ על הבית יאחר הנ"ל והעלה דאין לחמיר כשלעטה בקוקי"ן להשוחו לשאר בבטות חדודים עיי"ם (ועי"ל ס"ק כ"ב) ועי בשו"ת לחת לדרך ההשות חו"ד סי' כ"ה שבחל בעיר ח' שבי' אבה מהה שהלעטיות בעיסה קחת שבחיבנו בהבר ואח"כ רכבו אותן בחים ולא בדקו הוסטין וכשלו הבשר ונהגרנו הבלים עם בלים של כמה שבים ואם אחד הגיד בשם זקנו הגאון רבן של ישראל בעל הגיגא ז"ל שהי' לכיון בחלה מו ולה לברוף כל הבלים והביב דמה שראם הג"ל סיבר בשם זקנו הגאון הג"ל ז"ל שה' השובדת שם שבי' הלעטה בבטלה חדודים לא מרוכיים והורה כמ"ש בהב"ם לאסר הבלים ג"כ ומה שלה לברוף הבלים אולי הי' קושא על שבבנו אדיבק אמנם לדינא הבלה דאן, לחמיר בזה כ"כ לענין הבלים ובהב דאם הלעטיות בבטלות חדודים כ"ל לא בעיסה אלא רק בלבד אם נתבר בלא בדיקה אבל בלבד אם לאסר לן להקל ויש לאסר הבשר אבר אבי' בדיעבד אם נתבר אחר שבבר בלא בדיקה אבל הבלים לן לאסר נאחר מבל"ע ואם הלעטיות בעיסה בטל ממנה הסדין הם רסן שלה אפי' היו הבינולים נחלים יש להקל אף לענין נוף הבשר ובקמת דנן יש להקל הפי' לא בטל ממנה הטרסין שלה כל שב"ם בטל ממנה הסדין נבד וכן אם הלעטיות בקבמחלע"ם לא בחוק קקרין הל"ו אין להחמיר בדיעבד בחקים הפ"מ כבנתבר אבם כ"ו הוא כשלא נבדק הוסט בטוב אבל אם לא בדקו בחיד אם הלעטיות בעיסה אבל אם בטל ממנה הסדין בכל"ל יש להחמיר בכל"מ אבל אם בטל ממנה הסדין יש להקל והכל לפי ראות עיני הטורה אך בבל עגין ראי לקבוע אחה קבם ונענין אומר שהר אחר שבא יהא שצרך לבחוק הוסט אף דבכ"מ מחמיר ואמרינ אומר שהר מיד הוא מ"מ נזה אין להגזור ויש לחוש כשנב עכה"ד לדינא עיי"ם בתרסות ועי' בשו"ת מהצה חיים הב' חו"ד סי' מ"ו וחלק ג' אם שהבית מיהב הטורים דאם אירע שלבה בזה בתבר הוסט קדם הבדיקה שלין להאבה אם לא ראחה אחה רישותא לא לוקה לא אחן ואם אחרה שבי' בא רישותא מתרסים ואם לא ראחה מבחינין עיי"ם (ואם ראי אחה רישותא בוסט וקדם שבביה בהשורה לחמל נתבר מי' בדבריו (לעיל ס"ק קמ"ח) מה שבבתי אם מהש' אחרזים בזה) (קמב) ראיבא רישותא עבה"ם ופפ"ם מ"ם מבסרים מלרות דמבו כתב"ו דאם אם שלבה הרישותא גם בשר החיטן מ"מ כל שלט מבבלע"ב כבר ומי' בש"ה בבסוף הפ' מבחת ר' עקבא

שבבית

דרכי

בדיעבד אם לא בדקו הוסט יש חילוק דאם הלעטיות בעיסה בלשה שים בה קלים לא לא ואותן הטרגים המרות בהבטות החדים והרבה בפעם ל' בחזקת סד ואין הוסטין לבדוק מרגים אמה עיי"ם ועי' בת"ר ס"ק ח"ת סב' דאפי' אם הלעטיות בעבולי קמח אם"ה לרך בדיקה עיי"ם ועי' בפ' לבן אברהם (מהבלמן ר' אברהם בחדא ל"ל) בחלין בחיחדי הבהקים פ' י"ע אות ל' סב' תם אותן שלעטיות באותן חחיסת מעיבה בהיינבה בעור יחי לחבואה שים לה קון עיי"ם ועי' בש"ת בחת לדק הבחשה חו"ל סי' כ"ה יה בהחרך בדבר הבחרוים הב"ל וכ' דמ"ם הת"ז דבהלעטיות בעבולי הקמח לרך בדיקה אף ש"ש בחיחדי בעבולים גדולים מ"מ מדברי הבוסקים נראה דיש להחיר לרלרך בדיקה אף בבהלעטיות בעבולים קטנים שאין לבם עוקן אם הלעטיות הרבה בב"ל אינם אם רלעטיות בעבולים קם יש לחד הבה אין לרך בדיקה לר תדברי הדרך רחיים בבנים סבי' ס' משמע דאף אם הלעטיות ל' ל' לרך בדיקה ולפסק הגבה סיים הבף אם רלעטיות בעבולים קטנים שלינם נאפים ואם הם נאפים שרים אותם בחים ותרבבו בבעה הלעטה ולבעיו אינה נבחה אחת אחת לבד אם"ה י"ל דלרך בדיקה הוסט לבחלה ולב"ע אינם כל שבלעטיות בדרך אחר

בדאי לרך לבחק הוסט מדינת ע"ם באריסות

ודע כי שחיטת דבה רבים בכמה מקומות אבר מקום יגיד לבם שא"ל לבדוק הוסט רק בלאן רוטפות שלעטיות בחזק יד שחיבון לבם המלבל בלגבנ לחוך בית הבליבה חבל אותן הבפסת ן בדרך הקו' דרייש שבחיבון לבם אם פי הבוף ותרקון לבם החבילה לחוך החדך והחבואה ספל מלאיו לחוך בית הבליבה ביי חחיבה בלגבנ בזה ל"ל בדיקה הוסט ואוכלין ממנו משופרי שבחי ואין שולחן הוסט לחשרה בגם דשו לבבן שלא כדין כי בבר כבנתי (לעיל ס"ק קל"ד) אחבו לחת לדק דלף באותן שמבסמן בדרך רקל המזר בבים בבו רשותא לחמה מבית הבחיבה ולרק מדינת לבדוק הוסט כמו בתו בחיבם יון בחזק יד ואין חילוק בחיבם רק לענין זה הבלק בל לד הרחם וכמ"ל ויבואר שם לאפי' זרקו לחוך פיו שנלי מיסה שאין הוסט בשום שוקן רמ"ה לרך לבדוק רוטפות כל מה שלמסה מבית"ם וכן מרחה חלבן הבב"ם סף ס"ק ח' בל' הכל שאיבבן אותם בב"ל אך לא בקולין לבחזק בין הלעטה לבלעטה עי"ם ובא פשוט הוא הנם דאת הבלעטה הקלה הג"ל הוא בע"ב בל הבע"ח ואין לבו לרקל בזה בלל וכן שמעתי מבחלי רשוחים שלעיקר בבבוכיה בל אותן הבקלין בזה שבו מלאתי בש"ת מיבר"ם שיק חלק לא"ח סי' רע"ח ובש"ח אבני לדק חלק לא"ח סי' ל"ג שבסבם כ' כן בחלק הלק לאותן הבפסחין בדרך הבלבה לחוך פי הבשרה אינו קבמות לא מיני הבחלה לרך לבחק הוסט עי"ם ולפ"ז ממילא פשוט הוא דבם אותן הבחרים שלח לאסל מלאוחה רפבוטות (כנ"ל ס"ק קל"ח) יש להם לחבר אף מלאוחה הלוי ח"ב . והנ' כחבר כי שמעתי שבעוה"ר פעבה המפפחת בבמה בע"ב שבחרתים ואבר ביחו מקלין לעלמם וממלאים פי הבשרה הבחלה ואוכלין אותן משופרי שופרי והבע"ב אינו שם עבל לבו מי בחים רעות שבן שמבבלין להבע"ב שאינו אבל מבבר שעות משבמים אפי' ע"ל בדיקה (ובנרם בבאים מבחים בבל הוסט לפני המורה לבחוק) ויותר מזה בחה בשעות בל גם להרבנולים שקורין קאפרגנע' ר ובוף אחרי"ק שבבר הבאחי לעיל (סוף ס"ק קל"ח) בשם בבל"ח בדרשותו דבשאר עשות אין תלוחות אין שום לד להקל ולהנה הבר ע"ב הרח לה דבר ה' יחבר לב"ב על בבה לרסיר המבשל מביחו (קמב) ולפסוק ארבא . עבאה"ם ופפ"ם ועי' בם' זכרון יהודה בבחת הגה"ל מ' מאלר ל"ם ז"ל שב' שהוא הלרך לבחק הוסט גם מהלאוחות שלינם מעטמות ואמר אם כי מלר הדין ל"ל לבחק הוסט מלאוחות שלינם מעטמות מ"מ מלחר כי מחבמבין בבם לחה לא ובדקו אם לא בחים מהחה מוב עי"ם ועי' חוה בבו"ם מרן דברי חיים ח"ב חו"ד סי' ל"ט שבחל בעיר ל' שבחבין מבלם לחבל המלאוחות שלינם מעטמות בלא בדיקה הוסט בבל עוד מבים בבשמות ובחה בם הב ל' והבה שיבדקו גם הוסטין בל המלאוחות שלינם מעטמות ולא יחבלו שם לוחה בלי בדיקה הוסט כי אירע שבדקו אחה ובחמין מלאוחות שלינם מעטמות ומבבר בבדיקה הוסט והביב ומה שבחמיר הרב לבדוק גם אינם מעטמים לא מעבר מעלה ובכל הבלה שבחל מוכלים אותן בלי בדיקה אם לא שבא אחד שבחה אם בם מבקום הבחל שיבה רשותא בהוסטו בלרם ומה שבחה לא יבדוק אם לא בחים אלף אותן אינם מעטמים ומה שבחה אבל בלא"ה אין לבחמיר בלל בל' שבבקבתו ק"ן לאחר אוכלים מעטמים לא אותן מלאוחות שלינם מעטמין ואין בוקקן הוסט בלל אך פעם ל' לא קל שבחלים בלם מבבמים לאוחות ובם הבם על הוסט אבל לא הי' הבר יבוע בביחבר ובם לא הי' שם הבר מעבמים מאבר יאמרו הבקלים על בל הי' הבר

באר היטב

(מז) רישותא ופי' הש"ך דדמ"ל סגר לאין להקל כדעת המכתירים ויותר שנ שלא

י (קמז) נפרד הושם מהקנה (קמז) ונתרלדלו זה מזה ברוב שעור ארכן

באר היטב

יבחוק כלל מנקבו כשר כחשבון דלמה כשאמר מפרידים שטרוטה לא מצלת רישותא כלו בשלמן לא נמצא לחמיל וכן נהגו כל בעלי הוראה בעיר הוראה מכן אם אינו מלקטת גם נקבו של בהמה מי שאין לו ניקבו לעמוד בסע"ת מדברי ע"ר כרשום ביה ואין בדיה בעמוד ס"ע ועיין בתשובת אא"ז פרים מלחיות מלק ב' סי' י"ג שכתב נפ"ר דעקר אמר שלמה קרע זה בין שני קרומים של הבהמה בשר בהמה ל"ב כ"ה אם מצלת קרע זה בין שני קרומים הכשר דזרוקי לא יעבר אלא קל"ד מאם שלמה שמכה גם בשר בהמה ולמעיין מיכל דבריה מכה ובלבה שלמה ובכלה דלא לא מצלת שלמה לא בלבד מה שמקשין רישותא ואע"פ מה שכתבו לספרי שטרוטי היא מרחת כבדי בהלמי לפי דעת המגאמים שלמאמי בתשובת אות הפר שמסתרמו מלר והסכיתו לבשר בהמה כלו שמבשר ע"י חרק לא תשב שמת מיקר בהמה בכח ומחיים שמת מיקר לא מתכר לעבר ולחמ"ר פ"י בהבר הרמים בחרפא קלת המלא"ב כלו שמבשר ע"י חרק ר"ל שהיה לא חיתה ומיקר תמבר לעבר"ל בכל יום היה שבקר מחרחב יחבר הלא לחבראתה הבטלות קרום ס"ם [ועיין בתשובת מ"ם סימן כ"ה שבתב דהמיקר בהבא"ר דלקות הבלעבה הוא מחמת תולי אמ"ב מבבאר הר"ב פלוגא בקבלת הוא דמלוגא הבטלים הבשרון המבשר בגוזה אבי אבל אחר לחבראל המלבעיון בחיבון ה קיאים חיבי הבשבמ"ה לבבל אחבם תחלה כדי אמ"ר הבשל יחבר בקרן שבשרם הבבה ואחבן המלבעיון והמיקר בע"ר ובן מבקר אלחי ותגיל אחי לחבראל המלבעיון בחיבון ה קיאים חיבי הבשבמ"ה לבבל אחבם תחלה כדי אמ"ר הבשל יחבר בקרן שבשרם הבבה ואחבן המלבעיון בבשרון המבשר בגוזה אבי מחיבל לבבשם בנבה וכבר. הבר מחבן אחבן בקרן אבי אבל ואמ"ר בחיבבל אם לא בבבה בלחבי הבלבעה בבחלת בקר (מ"ה אלב בהון) ולא חיבר אי מחמת בקן אבי אבל. ועיין בבשרון המבשר בבלבעה בבחלת בקר בחיבבל אם לא בבבה בלחבי יבה כל שהיה אחר ברחבו מלבחיר ה"ל אם אל אי בקן. הבבה והבריר הבחלת ולא אלב בחבלן בבל בחבלבים והבבבה כל בחבלבים ה"ר (עיין בבבל חבלבה ביבבה אבבבר בבדיה לבבבבר בבה ובן בבה חבבים בבבבים בבבבבים בבבבבים בב

וכיב כריש ותלת שם ר משמע דהמה וסי שם דף כד

(קכח) טריפה: יא (קכט) זפק (קג) שניקב יגנו (קנא) נקב מפולש (קנב) במשהו [קנב] טריפה

פתחי תשובה

גני טרכן פשפש דבלא סכי מיכא כמה מעמים נאלק כן מוכרן פשפש נשפש פעמו פ"ם זמיין בנשמרת כים 6 פרים מ"ל פיקן ר' והבאתי ובריו בקבה נעיל פיקן ל"ה מנוכר עם שים שים לכבוד כדעם מכרל"מ נוכלן דלא זמי לפרכות כריאה דאסם מיעוים המלי הוא עיכה מרשם ולא מפל"ב כבא אמ"ב דפ"ים מיכא לקמה נוכשם מ"ם מיו מלי מיכה מרשם חוקה לבפמים לין הנקב לא הלקמה רק בפיכי והמיכן אלם פ"ם בלוכך תבולה מצא כמב בנשמרת אמ"ם פרים מלרות מ"ל מי ל' ומ"ב מי' ל"ב דלף אם לא מבבלה שם לקמה נשר ספמי לא יזות לפם בבעור אלא סיב נקב ומשלם ולא הקדקד לרשם אחר ל"ד ומלבד הנשם דיש לפליל פ"ם [ובתשובת מ"ם

דרכי תשובה

אם לא כתב דבוק בשהו מקום שבהלמלו ממנו אפי' כחוט הבערה אבל כל שוד שבהבו מסרק לא הי לחלל וגם הארכן כל עוד דהיה מחובר עם הלחי אפי' בהבה כבלה מיים ובהב"ם לעיל סי' כ"ד ס"ק כ"ה (קכח) טריפה עי' בהבה אבל אברהם שבב"ע הקמים שבביה מבהו' עדות ביהוסף דאם היה מכה בהלמר למעלה מהקום בדיהם לא אם בדק המכה ע"י נרירה ולא אלא אלם בוהם פעמו אפ"ה אסור דהוי כמו הלדלו הפי' פין שימוק ומפם שם מיים ועי' בהבהות הגאון מהרש"ק ז"ל מבראל על הפרמ"ג רים ס' זה ובהבו' מוסו"ד שלו תמיכת סי' ז' שבביה דברי האבל אברהם הנ"ל ותמה דבריו וכ' שם לחדוק בזה דלא שיך לומר בזה דהוי כמבל ומלבל עיים בחריטת ועי' בבו"ח בים אלמה חלק אבן העזר סי' ע"ג בהנ"ה מבן הדחבר מ"ם ע"ד הגאון מהרש"ק בזה והביאו בל"ע עיים ועי' בדעת הורה סק"ה שהבינ נ"כ על דברי הגאון מהרש"ק ז"ל הנ"ל ובביה לראות שהבבר פשוט וברור כדברי הבנות ביהוסף להסריף בזה וכתב דבכה"ג הי מדיסה ולא עיי"ם ובהם' יהולים שבהחיק פבו' עדות ביהוסף הנ"ל בבאבן חאר בבהמה שהיה לה מכה מלאה דם ושונלת בוהם מבחון למעלה ממקום שחיטה דבוקה בוהם עד שעור המכה ושור בוהם מ' היה ונהלה כמו ב' אגרופה ומסיק שאם הבשר שסביב בוהם בריא אפי' רק כעובי דינר לף דבהמשמם אין אז בקולים אפ"ה בבר שסביב המכה היהה רק בועה ולא ריקוב ומסיים בבר אפי' אם בל בבר שסביב בוהם מלא מבועה (דהן כיסלה בלבר אבבים) ואוסר אלי הי בבמול והנ"ל כמעקרו מו הלדלו הפי' ומסיק דאם הם מיכ לחזוקים בלחי ההחמון אין לאחם

לעיקר סיבים כלל בכ"ד והביאו גם בד"ה שם (ועל' ס"ק ט') ·

סעיף יא (קכט) זפק שניקב. כ' במ"ז ס"ק י"ב ח"ל ודע דגנו של זפק נפסם בקלה ע.בז י"ל שלריך בדיקה אם לא הפלם וכבר בהפ"ם אבל לדיע הגיה בל"ע אם מוכר אפי' בהפ"ם דיל"ל דבזה לא מהני-בדיקה הסיעים שמא הבריא עיי"ם (והמהבי על הרב מק"מ ס"ק מ"ג ודעת הורה ס"ק כ"ם שהעתיק שם הלא דברי הבריל"ג שב' שיוכר בהפ"ם ע"י בדיקה בל"ל ולא הבהיקו שם דבריו שבביה זה בל"ע לדיע) ועי' בשו"ת חב"ב שי' קמא ח"ב שי' כ"ל מ"ם בשובבה שבא לפני שבשו הרבולה ובשבה אבילה מלא הינק בזפק בריא דק כמו מיבו החוב והיה הבריבות בדול ואפר הכל עיי"ם ועי' בדעת הורה שם בהבילה וכ' דאפי' אם ניתה המחבו הרוב בה לאחר בישול ולחיו ריכר מראה מקום ויהפך היה המחבו הרוב אין לבקל כלל אפי' בהפ"ם עיי"ם (קנ) שניקב עי' בשו"ה בני חי (מבכה"ב) בעון הדעה סי' ק"ם שבא מעשה ליהו בזפק של עוף שמלא בשם הולה מ' קמה מבבה והבריף מבבה שבמבה עיי"ם עי' בבקרי הל"ם סי' ב' סוף אות י"ח וכס' קול בן לוי בבפתחה הבבה"ב בהבילה דבריו לחיבא אמנם המעין בנוף הבשו' שם יראה שכל דברי המה"ן מלב ולא בים שום מספיק כדי לאסור כלבר יראה כל מעיין שם ע"ש ועי' בם' נבי חיים (לבעלמן מ"ה חיים פולאני ז"ל) מערבת אות פ' מריפה בד"ה זפק כל' שהיה שבדה לפני שמלא בזפק דיבר אב והבסיר בפסיקות מכח כ"ם בבחבו שמלא בזפק ואיב אחוב בו דקיי"ל הבסיר עיי"ם (קנא) נקב מפולש עי' בם' בית חד חו"ד סי' ד' מ"ם בשוב שארב לה הנן במקום ריפה ודיב לה מבם דם הרבה ואחבה ואח"כ רפילה בילים וכ' דברה לרבסיר מעבבה פ"ם בפק לא מיקב הפק דלמא לא מיקב הפק רק אבור לבדו ומבבם הי' יוכד דיים בעם מבפיק כדי לאחבר כלבר אבל מעבה מיב' ובעיי"ם בבקום אלא מיקב בם בבר עיי"ם והבילה בבחיק בבכה בקבה ועי' בבעקרי הר"ם בם לה כ' מ"ם ע"ד הב"ד בזה וכ' דבשבה יב"ח לא הסיבה בילים לי לבקל לן לא יוכד שיקב הפק רק שבפסק לם הי' הנקב בבקום בנו לא לבבה עיי"ם ועי' ד"ק סק"ח בל' דבסמלה נקב בעור מלון דשוף עד הפק ומבון

תשובה

עד מקום שאין הנקב פוסל לי להקל ואם לא מבון בפי' כנגד מקום הנ"ל אין להבסיר הבא שלון לפיעו הוסם והפק לבחון אולי נכנס הקון דרך הפק במקום שהנקב פוסל בו ובהב"מ לי לבקל אף בבה"ב עיי"ם ועי' מק"מ סוף ס"ק מ"ד שבאה זה בל"ע דלבאורה זה דיו דהבה"ם דפלינ על הרמ"ל בפ' כ"ל בבמלה נקב בעור וכבר לבאל ס' חלי ס' קון דפסק שם הבב"ם דאסור דנקב שבהבחן מסבמה בקון ומיסיק לנקבה אברים הפרמיים ע"י הקון וכ' דאולי שלא הבא שהיה מסון רק עד תחבית הפק ומבם לא יוכל הקון לעבות לבדים כי המקום לר והביה בל"ע עיי"ם (קנב) במשהו עד"ק סק"ח בל' דאם בבלה בים ובו הבוהה מחובר בהחביה הפק במקום שלון הנקב פוסל ובכר שבבלון עלר הבים לי להבסיר ואם הוא סבק אם מקום הדיבר הוא עד בנו של זפק לא עד מהביוהו הי"ל ספיקה דשריבה ובישהה מחיים ואסור עיי"ם ונם כ"ם דאם לא היה מחובר כלל להפק אז יש ס"ם לחתיר שמא מנגו ושמא מהוסם וכ"ז בין אם נלבדו ומבם חוכק בלי בדיקה ובין אם נבדק הוסם והפק ומבלה לעיעו שהם שלימים בבה"ג אסור דהא בעכ"ל מיקב במקום מ' מהוסם לא מהפק והרפ"ל לא שמיקב עדיין מ' מבם בחבהו ול"ל בקולין לדע הבא הוא וחיבוק לוהם לא לבנו של זפק מבוה דרוב נבלעים דרך הוסם עי' עיי"ם ועי' במק"מ ס"ק מ"ד שכ' דלדעתו נראה דאם נבדק הוסם וגנו של זפק והיה שלם רק החחיבה של זפק מקום שלון הנקב שפל בו לא נבדק אז אם בדקו אז החבה שבחוך הבים ולא שהיה מלא נרעינין נחלים של קבמות בבין קלקלין"ן יש להבסיר בבעה"ח והס"מ דיל' דקבמיה בה הי מקבה רחב דבקלון לף אם בבדיקה דבכה"ב שיך בסיר לומר דלא ס"ד שהיה בוהם לא בגנו של זפק לחה נקב ע"י החבה היה ל"ל נקב נחל כפי נהל הקבקרי"ן והיה מיכר לו ומבלה מלא שם רוהם מבון נקב ש"מ שבחבחיה הפק היה הנקב במקום שלא בדקו וגם להבריא לא חיבוק בהפ"מ ובעה החק בנקב נחל בקבמיה הבא שבדקו כל הוסם עם גנו של זפק להיה בהפ"מ ובעה"ח בזה אמנם אם בדק גם החחיה הפק ולא שהיה שלם לא אסור כמ"ם הע"ק דבפ"ב לא בדקו יפה לא שמא הבריא וגם אין לחלות דרך הקבה בא החבולה כיון דרוב הבלעים הם דרך הוסם ומכ"ם אין לחלות שבא החבולה דרך לחה נקב שבחזק עיי"ם ועי' עוד בד"ק שם שב' עוד בזה דאם מלא נקב בחחיה הפק לא אפי' לא נבדק הוסם כלל אולי שדרך אחר נקב יצא החבולה וכבר עיי"ם ועי' בבה"ק סק"ה ובמק"מ שם יש בזה וסוף דבריו הא שעפ"ד הבינה אדם שבביא בשם הפר"ח דבנקב שבחחיה הפק לא יוכר המאכל לירד לחלל הגוף אם מלא נרעין הבולה בחלל ל"ל לומר שבא מקום שבחחיה הפק ומשם ירד לחלל ממינה בג"ד אין להקל אפי' בגרעין בדול בקבמיה ובבדק הוסם ובב הפק ומלא נקב בחחיה לא"כ מלא החבולה אבל החחיה הפק וכחומה עיי"ם ועי' בדעת הורה ס"ק ס' וס"ג מ"ם בדברי הבה"ק בזה ועי' עוד בד"ק סק"ח מ"ם לענין אם מלא מכה מקומה הה בכבר הבראה דבוק לפק ונפחח ומלא בועה בל עיי"ם ועי' בשו"ת קבלת שבעים סי' ד' שבאבל בחבונלה שמלא מאבל בין עור לבבר הביילי"ב והיה הבקן מהלוקה בעבר שלם מאוכר הבינלה וסורכא יולא מן המאכל כד לפק ובסרו הבסרכא מן הבכן ובאבר הפק אלם וכוהם לא נראה שם רישהה והביב דאין לחחיר דבכה"ב בוהא הלים שבא מן הפק במקום דבבר בו נקב דאם הי' מן הוסם לא מנג הפק הי' ראוי לחלות במקום הלאר ומדמלא על דוכן הביילי"ב מלון בחר קרבה ומולן שבא מן הפק עיי"ם ועי' בדעת הורה סוף ס"ק ס"א שבביאו וכ' דאפי' לא הי' מלא סדבה לא הפיר יש להקל בזה דהא בבאר חברים קי"ל דבסרכא לא מבלה ולא מוכר עיי"ם. [קנב] טריפה עי' בם' לבח דק הוהם בבסקים בבחבחה קיא לבי' ל"ג הבמי סוף סבי' ג' בל' בל"ע אם זה ידון בוהם דהי בסק בבילה בסק טריפה (בג"ל ס"ק כ"ג)

לא

(קנג) ואיזהו גנו זה שמתח עם הושט כשאריך (קנד) העוף צוארו (קנה) "אבל (קנו) שאר שניקב

(קנז) הזפק

דרכי תשובה

ס"ק מ"ה שהבינו דברי בזה והיינו בל"ע עי"ש שוב ראיתי בס' פרי עץ רדעת בח"י סוף סי' מ"ט שכ' להשיג בזה על הפרמ"ג והעלה דגם ליקוט רזה שבין הושט לקורקבן אף שאין ו' רק שור א' יש להחמיר מבסכן ולאסור בניקב זה הגזר אפי' אלא בפיטם מעבלים"ב והבינו רש' לדבריו בתריטה (ועי' בדבריו לקמן ס"ק קס"ז) (קנה) אבל שאר הזפק שניקב עי' בפמ"ד ילקט אות ז' עדן זפק שכ' דהמהג בלפת ובזק הוא בקבנה מכמה חכמים דשם שאם ניקב אחר הזפק בנקב שם בו חסרון דיש כיטול הזפק דעריפה עי"ש אבל בפרי תואר ס"ק י"ח כ' דאפי' נחסר קצת מהזפק הוי נ"כ בכלל ניקב וכשר עי"ש ועי' בס' לחם דרב החדש בפסקים במה"ק הנמי לפי' נ"ל סברי' י"א סק"ב שכ' הזקנה בחסר מקלתו כשר אבל בחסר רוב דיש כיטול טוב ועריפה עי"ש ועי' בס' דעת תורה ס"ק ל"ד מ"ם בזה וכ' דכל זמן שלא יטול עד מחצה של זפק לא הוי בכלל יטול רק בכלל ניקב אבל בחסר הלוי אפי' חון ממקום הכחר שיעבור המאכל י"ל שדיש כיטול ועריפה ואם חסר בפחות מהלוי מלבד המקום שיעבור בו המאכל דיש כניקב וכשר וכ' שם שובדת שבא לידו בשוף שהשם כלב כנגד הזפק ולא בדקוהו ואחר כ' שבעוה בחסר השוף ובנדק הזפק אם בחר יפה ולא הי' בחסר להבחין אם בחר הלי (מלבד מקום שהמאכל עובר) שלם והכשיר העוף מעצמו ס"ם וכ' דלא הוי ס' חסרון ידיעה כיון דאין כל הזפקים שוים וא"א לשום בקי להבחין כמה הי' גדול הבטח בשלימותו כיון שאינו לפניו ובפרש לכ"מ דקי"ל דבהפ"מ גם סבק חסרון ידיעה מלעורף לס"ם ובפרש דלפי דעתה עיני המורה הי' טעה יותר שבחר רובו שגם וגם כיון שהי' שם קרום מחמ"כ עי"ש [והשובדת כו ערוך המורה להרד ובנחוך גם שר הלוחר אם לא הי' הכשיכה לעולה מעגל והביע גם מד הפי' דלא יסי' בכלל ממסמם קיעי' דמא כנ"ל סעי' ח'].

(קנו) שאר הזבק שניקב עי' בחמיק ברכה אות י"ד שכ' בשם הרב מהר"ם עריר וכשו בית יהודה הספרדי דניקב שאר הזפק דמכשרים אף בהמקב הוא מיעלים גם בשר הלוחר וטפל קצת מהמאכל של הזפק לאחן כי העוף יוכל לחיות גם בחחר המאכל שבחר בו וכל שאין מאכל טפל נחלל העוף כשר ודעת מהר"ר מלוז בחשו' להחמיר בזה עי"ש ועי' בחסכרת הבלחן מה שהאריך בזה והביא מהשו' ארע אחת שחלק על המקילין בזה והעיקר להחמיר בזה ולאן מוחר רק בניקב הזפק נקב קטן אבל בניקב נקב גדול כ"כ שהחי' יולא מאכל ליון ויקב גם שור הלוחר דבולחר בולחר עריפה הוא וסיים בחסכרת הבלחן דמסחבר סותרי' לדינא עי"ש ועי' בעקרי הד"ם ס' כ' אות כ' מ"ם בחחן זה ולדד לחלק בין אם חוב המאכל טבל לאבל הגוף בין מישהו ולאם חוב המאכל אולך לחוץ הקורקבן מדרסו בסיר יסל לחיות אף בחישהו טפל לפחמים לאחן יש להקל אך דעת הבלחן בכל זרע אחת הוא דים להחריף אחר' אם יולא רק מישהו מאכל לאחן עי"ש ועי' בדעה תורה ס"ק נ"ו שכ' דהעיקר לדינא כחלוקו של העקרי הד"ם הנ"ל דאם חוב המאכל הולך לקורקבן אין לאחם בחה אחתם טפל לאחן כיון דבנבע הקורקבן שחבר המאכל אבל ע"ם הרוב ולאן להוסיף על הבריפות עי"ש ועי' בס' דברי שמל ויחוב דעת בחיחסיו לס' זה שבאבל בחחן זה בזפק שניקב הבוליים (הסיים הלד שהוא נגד הלחן כבחשוף עומד על הגליו) נקב גדול והעור של הלוחר ניקב נ"כ שם לאחן ולאם העוף שהה יורד המים לאחן ע"י הנקב והביב נ"כ להחיר עי"ש ועי' בבו"ת קצת סופרים סי' ד' בחחנע הבטחה מ"ם בחחן זה דיקב הזפק והמאכל טפל לאחן לא לפרו לאחן אבל העוף ולאם הולך לאחן הקורקבן והמעיים וכ' הבכל אלו בדאות עיני הבחה בזה דאם ניקב בחאחן שיחר מלוי לחיות טפל לאחן לא לפרש לאבל העוף ולולי עריפה דהרי הוא עדיר לחות בדלא אבל אם מלוי יחר שיהא נכנס המאכל לקורקבן לא אחי' אם הבר אקל יש להחיר דכון דהחבנע דבעלי חיים להחיה המאכל ובנע לקורקבן הקורקבן יש לו כח המשחר משך אבל המאכל לא מחבר מלוי יחר שיבר המאכל לקורקבן והוא כשר ס"ם. (קנז) הזפק שניקב עד"ק סק"ח דבסמלא מבה אבל הזפק בין שור לבחר הזפק נאבד מן הטעם בלי בדיקה ובשאה שבחבה הטוף לא הכיר שום שיני בהזפק אין להחמיר בין שם בזה ס"ם אמת לא הי' המבה מלר הזפק ואח"ל שהי' בלר הזפק אמת הי' בלר שבחבה אין אחר בו וגם כ"ם דאם מלא אבל הזפק כים מלא מחלה ולאם ניכר בהזפק שם שיני ואין חיבור לחבים אבל הזפק שם להקל אחי' בלא אחי' הנ"ם ואין לחחם אמת גם בהזפק הי' המבה הפמת הי' במקום הלוחר ומחרפא דבון שלא רלא שם רישהא אחר ועי"ש

יורה דעה סעיף לג א הלכות טריפות

(קנח) שניקב (קנט) מותר: כתב ריטב"א סוסק (קס) מריסה אפילו נמחיר ט (קסא) כדי שיכל סתאכל לעטר מן הוושם אל סקרקבן (כך מסמע מסרא"ן סלא"ם) (ז) (יא) (קסב) ניקב (קסג) סמעי (קסד) שכין

פתחי תשובה

(יא) ניקב המעי. עבה"מ בשם כה"י ופה"ל ועיין בקצור פתח הגרש פי' י"ב מהגב דנשף אלין לו אפ כגון לוחלת וכר לוחלת לא נמלא מתוכ מכאר מתוכ לקמוך לקורקבן עד הוושם ולא יצא לאוץ כאר ומה"ל דש לכאריר מה שמלא כמה אפמים בגר לוחלת בגאר אל"ל כגון לוגבטות והמתרבים לוחם נמלא בתוכם מולאים כנים רק לא נקבו לאוץ דבאה יש עוד קולא דיל"ל זה מקרי מוחמת מולי שבלוים מחמת רקבון פ"ם ולבשם זה לאסור לגמרי אם כ"מ כ"מ מקרי מוחמת הכל"ל ח"ל הקולה שם לוחלת בר לוחלת מולאים חיים וכמה אפמים מלולים נקבים בנושות אלו בפרמיזוסם בשון הגדם מה דיעם קא רבו ולא מבלמא לבו וכשיפחתין הכפתרים שבמה מוגחים כשוב נלמלים כמוב הבאבר אם מה וקן מלולא סרבה נפתרים כלו בכל אחד מכם ומהנם בשבה בגלוסה היא בגר מהרוחה נולדו ח"ל בחמלה נולדו ח"ל בגר מהרוחה אל"ל כגר מהרוחה נולדו הכ"ל כמו ניקב מבי לדמים ומרבה לך לם הכגר מעבר הבמי אלם חיים אלדים מי"ל דאין לחחיק רשותא מבגאר יל דאין לחחיק רשותא כה ולומר ומם לין לו בדיקה מבגאר בגרון אם כיון דבלה"ם בפקיא הוא לא מחיים בריא לא לחאר מיבה בריא ומוד עבוב אחבם הבריא בכפתרים בחה מחלק הקרקבן ולא מחלק הוושם הם לין לשון נמלא נמרפא כי כחולע המקב לין מרמו לכבראלים ובדיף מקין הבחוב וכל זה לפי הדרכים מבלגן אל הבשאלים אלו מולדים מבלגן אל הבשאלים לך לם סיה מקום לשון שבלא מבגאר כמו שבחב סרב הבשאל אחר שבלגנמה שבגלגן פינון ל"ו פ"ק פ"ו פכ"ד פ"ם] .

באר היטב

(ז) ניקב. דמשמע שיין לקורקבן ומקינהו בחוסם וכיבב כה"י לם נמלא מחם לא קיין בחמי זה ולא מרלה ט שום נקב מחבר מכה ס"ם שמא לא ניקב ולמ"ל ניקב שמא מן הוסם הוא ולא מיפרף נמקב. וכתב הר"ם בק"ל מיכו לם נמלא חבוב ים להפרף פ"ם.

דרכי תשובה

שכתב ר"ל דלין להחיק רשותא ממכה שלגל הוסק להוסק עלמו לחי' כהיבמה מהוקה הרבה להוסק פ"ם וכ' שם שוד דלף שנקבע הוסק בשמת פרוחה קרום הלילן כגבר המכה שבלמו לין לחם שמא כי' הרשותא מדיים בפלגם במקום הקבע וכן לם חבר בהוסק כגבר המכה קדם בדיקה לין לחם שמא במקום נקב חבר דכיון שלא כי' בהמכה דבר מלכל לין לחחיק רשותא ממקום למקום פ"ם (קנח) שניקב מי' בדעת הורה ס"ק ל"ה שב' הרכה דנקבע הוסק לגמה מבגלא לא הבאר בס"ע והלחרים לם ריש כניקב לא כניכל הבריא דלי' מלבן הרשות ריש כניקב וכבר פ"ם. (קנט) מותר. מי' בס"ח חומר בקדם (מבגלין בגל מחבה לי ז"ל) סוף ס' כ"ח שבלגל בגמלא מחם חבוב בוסק בקום שלגל מחבה עם הוסם וכ' דים להבשיר בה לפי' לי מחם חבוב מבגלע"ב ומקב לחון פ"ם ומי' מה בכלא לגמה כלא ל"ד דין ה' (ופ"ל פ"ק קס"ב) ומי' שם"ד לקמן ס' מ"ם סק"ה מ"ם לגמין לם לחחם חבוב בוסק בלחום שהא בבר רק שלגל קלא לחוך הלא הבוף וכ' דהלי בפלגתה הבוסקים לא הי' ריש בחחם שבלגל בהלא הבוף פ"ם ומי' בדעת הורה פ"ק ל"ט שב' ולם בלגה מחם לגיבם מחבוה מיד לאלי ים לנקל בכה"ע פ"ם. (קס) מריסה. מי' בס' נגלי דים הבפרחי (מבגלין מ' דים פלגלגי ז"ל) מבוכה לה ס' ערך מריסה לחח ז' בד"ה אסק שב' בלחלגל הרבוד דבשום ולם נמלא ב' אבקים שהא מריסה ולל יחבר כבחול ומי פ"ם בשובה שב שבי' יולא מהבסק בים ל' ובי' מלה כבין שב אבקים והבסק בחבר הי' מלא שבחה בם ולה לבלהרה לבחריב מבשם דיבר בבחול ומי לבן לחבר שבין בו ובדק רלה שלין לה יבחה לבר בחל שלבחבה חלק ל' ממנו מלא שבחה והבשיר לחבר הבדיקה שלין לבחסק בם רישותא לחבחה בלל פ"ם. (קסא) כדי שיוכל האוכל לעבור מן הוושם מי' בדעת הורה פ"ק ל"ד שב' הבשיר בה ב' הא דבקה הבלין ב' הבסק במקום שבלמעלה יולא הוושם ומלמטה יולא המעי שבין הבסק לקורקבן וכשי רחב מקום הוושם והמעי ב' ערך שיש' שיעור הבסק בם בחבר ולא יוכל האוכל לעבור בו מן הוושם לבמי הכ"ל ולרך שיש' בו כדי להתגל הבשיר הוושם והמעי בגרגלים פ"ם (קסב) ניקב המעי. עבלה"ם ופה"ם מ"ם בגלגלא מחם בגמעי זה ומי' מה בדברי מבגרה הבלין מ"ם בה בלורך ומי' בגלגלא מ"ם ס"ל מ"ל ב' הבסוקר לבקל בהם"ם סיכה שיי' המחם חבוב בפרים ולבחיר מכ"ם מ"ל בדיקה מבחין לם לא ניקב בגלגלים לא לם לין בם שלבר רשותא מבחין לא הבסיר דלין לחם בשבשה בגמעי ז כמו בוגשם פ"ם וכן ראיה בם' לגמה מק הוושם שם שב' ב' לדעת דלם בגלגלא מחם הבוגה בו ולבוגה מבבגלע"ב לגמה שם בסק לחלי ניקבה מבגלע"ב והבריא לגמ"ם שם מחבדים בה מ"ם בהם"ם ים לבחון על הבקלין בה מ"ל בדיקה הבב לם לין שם קרבו דם לבל לם בגלגלא שם ק"ד מבחין מריסה לבל לם לין שם ק"ד מבחין לגמ"ל שם ק"ד בפרים בבסק שב' הבחם חבוב ים לבקל פ"ם ומ"ל סוף ס' זה מ"ם בלם ים בסק לם ניקב בגמעי לבן לא שם בסק לם מבחבר בגמרים ולא בדע עד לאחר שבדע הבחבוגות שם לבחיר מבעם פ"ם פ"ם ושד כ"ם שם בבסקים שרא לאסור בגלגלא מחם ביעי זה לפי' בבחיה החבה כלל והלא בעבה בבר דלבך יבלה על הבעת לבחריך דלל"כ לבך מבבחרין מחם בגלגלא בקורקבן הלא ע"כ שבבה הבך מעי לבחריך בחם בבגלגלא בקורקבן לבחם שם מחם מריסה לבך מחבר בחבחם לבחר בקורקבן בחבחם שם מחם בבחבחם בבחבחם בבחב

(קסה) הסק (קסו) לקורקבן (קסז) טריפה (נספ ט"ר):

לד דין מכת הגרגרת ומי י מעיים:

א (א) "גרגרת (ב) שנפסק (ג) רוב (ד) (ד) "חללה (ה) במקום הראוי *לשחיטה או למעלה מזה (א) (ו) הי"

באר הגולה

א מגמה שם תולין דף מ"ג ב מסכת שחטה וחלה לקמיה דרב וכו' שם ד' מ"ר [ריש' לשחיטה לשחיטה הלק' סעיף מ']

באר היטב

לד (ה) חללה וכתב בס"ד לגל רוב שני הרוקח על הקנה אים מגלים נרוב שחוקן הקנה עב מלמעלה ולגד הלאר אים מלא קרום דק ואיטה מטריה עד שיסנק רוב

דרכי

ואם היה להטרמ"ג אחה פעם לחקל בזה עכ"פ לא מי' להחליט הדבר להכשיר בפשיטות ועכ"פ אי' לו להגיח הדבר בל"ע עכה"ד ומי' בעקרי הד"ם סי' ב' אה י"ז שמבית בשם חכם א' דהסק בחושת הוא הבשר שמהחל להתלבן אחר כלות הוחבש שחוסם הוא אדום ואח"כ כ' מה שמעב מיפי החבש ר"ה ועד הבשר לבן שבין ואם לקורקבן ים ליתן דין ואסק עי"ש ומי' במי הדעת סוף ס"ק ס"ב: (קסה) הסק לקורקבן מעה"ם מ"ם מהש' ח"ם בדבר האבטטשה שבבר אחוזה בשמלה בשילוי ואסק סיוך לקורקבן ובשוכן ממלא חולעים ומי' מה בש"ה מהר"מ סיק חוי"ד סי' ס"ח שבאמל נ"ב אחה זה ואחיך לבאר דעת החה"ם בזה והמה הדעיקר לדינא• להרחיק אבי' אם מה שהחתיו שלם ויפה אם אין שום לד אחד להקל עי"ש ומי' במפגרת הבלוקן יו"ם בזה ומי' בחק"מ סי"ק ל"ג וסוף ס"ק מ"ח מ"ם בזה ומי' בדעת הורה ס"ק מ"ח ומ"ם מ"ם בדברי הח"ם בזה והעלה בחי הדעת בחות מ"ש שם תבמת לדינא כך דאם מגלה בסוף הוחבש המשך לקורקבן (בשפשת שאין להם זפק) בחשת ובכוסם הרבה חולעים דקים ומה פעמים מיקב מבפנים הוך הוחבש אם הבשר העליון נלקה שם ומשה בבשר ברוקא גרחו מריפה ואם בשר העליון שלם ויפה ים להקל אך זה חזקה בשמלא חולעים הרבה וכחומה בשאין שמרחה דהחולעים מיני קא רבו אבל גם בבה"מ מרחה ולחני מעלמא אין להקל וח"מ בהב"מ גם בבה"ג ולסמוך על הרקיעין ולהלה דלאח"ם פירש עי"ש (קסו) לקורקבן מי' בש"ח זרע אמה הסברדי ח"ב ל"ז"ד סי' ה' בשבחת שבא לפני בשוח שבמלא בו בהרות כמין בוטות מלחוחה דם קרום בפרם בחמי שבין זרע לקורקבן והבשר שהחה הדם ה' בריא וחזק וכבשר כמין בוטות שבבמי מעיים הלקבן סוף סי' מ"ו והאריך בביאור דין זה עי"ש ומי' בד"ק סק"ל והלבן סי' מ"ו ס"ק י"ב דאם הי' בחמי ז מכות ונקבע המחי הלא לא שמהבן במקום הנשוח בלי בדיקה אין להקל עי"ש ומי' בדעת הורה הלבן סי' מ"ו סק"ל שב' דאם מרחה שהשר שלם מבחוץ ים להקל אף כשהיו שם כמה בוטות ומי' שד בדבריו כאן ס"ק ס"ג שב' ודע הבשר הנב שע"ג דאם הקרקבן הוא בפנשו מלא מקבים קרומים מלאים ליחה ודק שר החלון שלם ולבן אין בזה רשותא כלל וגם אם מחלא לפעמים שהוא נפוח ופב מבחוץ יזהר מכפי הרגלו אם אין קרום הבלוקן מחמסמם ואיט רך ולחוחה בחמשים הד דכיון שבשבא לחיות מלא מקבים של ליחה כל זמן שאינו בגדר החמסמם כלל לא מקרי רשותא וכבר וקן אם מחלא שם בוחה וקן אם מחלא בוחה ושחלא בבשר הוא מלב ל' ומאחר הבשר שלם אף שבאחר עדיין מרלה שחר מבבלע"ב מן בלה הבועה והלאה ים להבשיר בזה ומכ"ם בחמעי עמחה שלמעלה מבשר הנב עד הסק דים להקל בבה"ג עי"ש (קסו) טריפה עבחה"ם מ"ם מהש"ח מבוס הבמת שיך לקורקבן ובמ"ז ס"ק כ"ח שב' דלהסמ"ן לא הי רק בסק טריפה ולא ולחלי עי"ש ובל"ב בשרח מבשר סק"ל מהבמ"ר דל"ה רק בסק טריפה עי"ש אבל בבפר"ח סוף סי' זה כתב דחמ"ר הוא טריפה ולחלי לא לחי שיך לקורקבן הוא בבאר מעים שבקבנו בחמחו עי"ש ומי' מחה בבפר יחק לחת ו' ערך ואסק מ"ם בזה ומי' בדעת הורה ס"ק ס"ב שהאריך בדברי הבוסקים בענין זה והעלה לחלק בבריקב הבמי שבין זפק לקורקבן לחעלה מבשר הנב שע"ג דאם הקורקבן י"ל דהי רק בסק טריפה אבל בבשר הנב לגל הי ולחלי טריפה עי"ש •

סעיף א (א) גרגרת מי' במחיק ברכה לקמן סי' נ"ב אות ג' שב' דאם האדים הקנה טריפה אף לדיבת הבם נפילה לאחר ואם הריק ים לחשוב למ"ם בחבר"ח בבי מחבל עי"ש ומי' בדעת הורה ס"ק ג' מ"ם בבאר דברי הבחבר"ר בזה ולדינא הנה הבל אלא סתם שנפלה לאחר אין להטריף ואין להסיף על הטריפות עי"ש • ועיין בס' אלה נבוה לקמן סוף סי' ל"ו שב' דבקנה אחת זכר בקנה שם בו סגין בוחה גדולה אלא מים ים בסגין בוחה אין הוא קנה בשר סקנה ובאר דבן דבריהם עי"ש ובדברים אלו כ' גם בבה"ג בבבו' בבי יש בגבן הבשם סי' ק"ח (ובגיפסחות שבבו' קל בן לי בבי' הי"ל) עי"ש

דרכי תשובה

לד (א) הי"ל אמרה [בגבה"ע ומיין בס' לבחי שבל שבקבפסק דאמבר הא דסי' בגלה הוא דוקא בשחוקה הבגנגת בגוגא אבל בדין אחרון הבגנגת דבפרק ב' הבשרו

תשובה

ומי' בבאה"ע לעיל בס' הקדש סק"ז שב' בעין זה בבר אחות הזכרים שם להם ב' קרים שם להם בפחות (כה) ומי' בדברים לעיל (שם ס"ק ס"ו) שב' מהאמרוים דדוקא בבר אחות הי דבקייהו הכי ולא באחות ועי"ש הדברים האלה מבחר החזקה ב' קרים הוא דלא שבח באחות אבל אי בפרוים הולדים מהקנה בל"ל שבח גם באחות (ובשם הוא דלא שיך להבשיר בזה רק אם חזיק שהבפחר הזכר הוא שלם ויפה וקנה בתחיבו בשר הקנה אבל היכא שם חבם דהי ופיחה לו מהחבמים ובא לבלל בבר שהרופא נודע דבוחלה הי טריפה מדין מיקב דלקבן בעי שלח"ז) (ב) שנפסק פי' שם בעין בדק בראתו בלי שם הסרון ובתש"ל סעי' ז' ומי' בדברים לקמן (סי"ק כ"ז) שהבחי בגפסק דאבי' מבב טו ואין הדוח חולא ממט טריפה והי"ה בגפסק הי"ם ומי' הב"ם סק"ח דבגפסק בכיתה מקבתה מבטרפי לחבא ולא מיבעיא בהיקף אחד דהה בשום מדין מיקבה נקבים שאין בהם חסרון דסעי' ג' אלא הפי' זה לבעלה וזה לבעה בלד אחר ניד מלבדפי מק"ו מבחיבה דמלבדפי בבה"ג עי"ש [והע דזה חזקא בגבדק לרחבו אבל בגבדק לאבה בהבה דיש וכמ"ש הבחה"ע ס"ק ד' מהש"ך דבגבדק לאבה הבקבים שאין בהם חסרון לא מלבדפי לחבא] (ג) רוב חללה עי' לעיל בס' הקדש סעי' ה' בדין שוף שם ט ב' קרים ומי' בס' כרם אמרה עב הי"ד שבחב בהאה בסק עשם בשם ט ב' קרים אך לבעבר הא דפסקה בתבה הבי ט אם אבע שבפסק רוב מל' מהב' נתרגה הלא אם ים להטריף בין אלא בפסק רוב שבהם לא דאלמא דמבעבדין רוב מל' בע"ע וגם אם בפסק שבהם רק בחלי מבל מ' אם ים להטריף וכ' שבאל בלאחי הומן ולא הבבב ט שם מ' מהם דבר בדור בזה עי"ש (ועי"ל סי' כ"ל ס"ק ז') (ד) חללה עבחה"ם מ"ם שהקנה עב מלמעלה עפח"ם ובכ"ה סק"ל דר"ל דמלב הבשר הא עב ולבד המפרקת הוא דק וליכא רוב שני' ור"ל דאף שבפסק רק לבד המפרקת בשם הקנה כ"ל קרום בלי בבעת ולבד העב שלבד מעלה בשם הבבשת בהבר אלא אם בפסק רוב שני' קרים אפ"ה בין דרוב חלה בפסק טריפה אבל אם בפסק רוב שני' לבד בגון שבפסק רק למעלה בבר עי"ש ומי' מק"מ סק"ל בסרים בזה הלפ"ז אחי' בפסק כל הקנה הבבשת ולא בפסק רוב הקרום שבבים הקרא קנה בבר עי"ש ובבעל"ד הדבר ל"ע לפי הבלל שחבר עב הבבים לעיל סי' כ"ל סק"ל הכל מקום שב' גתרות הוא קלי על הבבבשת והקרום שבחבו שבחבו קדי קנה ולבון סי' טולן הבל בין הבבשת ובין הבשר והקרום ע"ש ובנ"ד בין דבב"ם ובכל הבסקים לא מבר רק הגרגרת שבפסק בדבו מבחב דאחי' רק מקום הבבשה לבד בבפסק אבר ואחי' בלא הקרום ול"ע (ומי' בדבריב לעיל סי' כ"ח סק"ו) (ה) במקום הראוי לשחיטה פי' בס' הורת זבח הבסדרי מערבה אחה ו' סי' ל"ב סעי' כ"ה וכ"ו שבבית שבדחה שבי' לפני בבבחה שבי' לה בטלרה מבה עדי' מלחה מוגלה מחוחה והמבה הי' לבעלה מן הבמים ע"ג הבישי בבבע והבשר דאין כלא הקנה והחסם ולא הי' מוגע הבמים ובם בשאו מקום בבר בלה הקנה והחסם ולא הי' מוגע הבבה כ"ל ע"ג שיפי בבבע ובשיפי בבע אין הקנב בוסל בו דאחי' בקנה בבקום הראי לשחיטה אין הקנב בוסל בו כ"ל עד לאיבר ול' דמ"מ אין להחיר בזה כ"ל ע"י בדיקה ע"י הבבחה הראם מן הבה ובים הבחיבה לבבבה לראות בבבב דאין הבבה מבעת עד מקום הבמים בבבא לבבה מחלי שיפי בבע ע"ש: (ו) הי"ז אבורה עבחה"ם ופפ"ם מ"ם דבר בבילה בי' בבב' לבח דבר הבחם בבפסק דיים שב בי"ד סוף סי' זה סק"ל שב' דר"ל דאחי' לא ובפסק בם רוב שבין רק רוב חלה לבד (בבל ס"ק ד') אם"ה הי' בבילה מבבם מלא ובפסק רוב שבין עם רוב חלה פי"ם ומי' הב"ם לעיל סי' ל"ג ס"ק ה' שב' דבב"מ בם ליבן עלי חומרי בבילה וחומרי טריפות עי"ש ול"ל אחי' ובפסק רוב שני' עם רוב חלה יש לבח עלי בב חומרי טריפות (ובבפ"ד בבפ' הקדש סק"ד ובלא סק"ג) ומ"ם בבפ"ם הבילים אחרים מבטריפות

(ג) (ז) אסורה: ב יאם ניקבה נקב שיש בו חסרון (ח) כאיסר (ט) אסורה (י) יואם ניטלה ממנה רצועה לארכה אי כר מעגלת לה הויא כאיסר אסורה יויש מי שאומר שאין אנו בקיאים בשיעור כאיסר הילכך משערים אותו ברוב רוחב חלל הקנה: הגה ונ"מ מה שיתנאר בסימן דשיעור איסר הוא פחות מרוב אם כן מי שלא נקיב יכול להקל על כן נראה דלעה לומר רוב רוחב חלל קנה של שוף דהוא פחות מכאיסר ומי שלאינו נקיב (יא) ימרוף בכל (ג) מנין. (ד"מ):

ג יניקב סביב היקפה נקבים דקים זה אצל זה כנקבי הנפה אם אין בהם חסרון מצטרפין (יב) לחוב (ד) חללה ואם יש בהם חסרון מצטרפין לכאיסר יאשאם יש כאיסר בנקבים (יג) עם השלם שביניהם (ה) (יד) אסורה יהויא שהנקבים סמוכין כ"כ שאין בין נקב לנקב אבל אם יש ביניהם יותר משיעור זה (טו) אין מה

באר היטב

פתחי השובה

כאיסר אפפ"י שהרוב אינם לא הוי הגיולה ולפ"ד שרי"ם ז"ל כתב בכל דיני כתמרון שהוא מרובע דלענ"ד הוא כמו כאיסר אבל הבכריעות דהסמוכין נרגרת הוא רק על אם פיפו דקיפו להיות אפסק רוב מ"ב יל"ל דיין דבכריעות הנרגרת הוא שמיקפו אחיפה רעלות ויפחה יחידי גולה ומכ"ם אמיפו גלה מהויים כו' ושוב הגולה דגם מקמון נגנגת הוא נ"כ גולה כמו פפוקת הנרגרת ולפי דנין דסכיף ב' נקבה נקבים סרוה אינם בהם חסרון והכ"ם שביניהם ר"ל דלפ"ד לאיסר מי הוי גולה אפ"ג דהא דקי"ל דהכ"ם יעלמך הייטו משום שקופו ליגע ב"כ ויהיה בחוקר ולא יהיה קופו ליפפק רוב ולא"כ זה מידון בי פפרמיל פי' אם פופו אל"פ דיו בפפוקה ול"מ אם הוא גולה לענין מ"ב דטבא במריפה ואיו טהא בגולה (כלבוש) פירוש ב"ח ס"ב) אבל הבגיים מחרעולת כזה דיש כדין בלת בריפה דאסורה דאחוליתא ולא בגיים גולה דאיסר אסורה אבל מזרבן וכן בלת דיקנא הוסיב ופפוקת הנרגרת מיהא הוא דאחוליתא ס"ב]

נהיקף אפי' לין בהם חסרון אבלי ולפ"ז לשון המחבר מעומעם שכתב ואם יקב סביב היקפו אם אין בהם חסרון אבי היקפו לא יהא חלל אלא הוי הה אינו ול"ל דדבר קצר אם אין בהם חסרון אז אינו מריפה בריקף אפשר אם אין בהם חסרון אם הם כאיסר בנקבים מריפה אפ"ש שאינן מקיפים רוב אלא בשמדים קצת נקבים בהיקף ונם קצת נאורך דלא אפסר כשים הרבה נקבים שבשרם כאיסר שלא יקיפו אפשר אבל אם לא יקיפו אפשר אבל הבה ע"ל (ה) אסורה ופי' הנ"ל שאם יש בו כאיסר אפ"ש שאינו נהיקף רוב הבקה מרפה ובזה נפסיק שאפי' זה דנאמת רוב החלל הוא פחות מאיסר ואת דנעשק אם יש

תשובה

משה מיזילם ז"ל לאבד"ק ווייסלין בחחמיו נפי' זה שיתחרן יפה דבריו הרמ"א בזה שלא יקבה אינו אלא קפיה אתחרומים וכ"כ בהב"ח סק"ח אל"ל ודע דכל הבטיים שלבער בבהיה אם אין בהבקב כשיעור רוחב חלל הקנה אלא דשוב ביטול כגון אות ש"ים ופי' בס' אמת לדק הרחם בכסקים שבאמרו לבער בגרגרת אבשוף ס' זה שהבריע בזה לדינא אך דשלא בהס"מ יש להחמיר בכל הורה כיחומרי שי הבברות שלא לבבשיר אא"כ הוא פחות ממחצה רוב רוחב הקנה שלו ופחות ג"כ מרוב רוחב קנה דשוב אבל ברס"מ יש להקל בכל ח' יתרי הרשת עי"ש (וכ"ה אלא בבהמה אבל בעוף ע"ל סק כ"ב)

סעיף ב (ח) כאיסר עי' בס' בלר מים חיים על דיני טו"ב סק"ג שלייר המונה שיעור האיסר ע"פ מבבשות מדיסת מלרים ואינגרמה עי"ש ופי' בשו"ה אמת לדק רחשות חו"ד ס' רכ"ג מאמצע ההש' בד"ה ובזה נפ"ל בל' שם אבב אריחי דשיעור איסר אמרו לבער בגרגרת אשוב שהוא של כסף ולפי הבטוטו הוא רק ערך מעבע רוסית הנקרא קאפיק"ע ופחות מזה עי"ש לאמנם לדינן אין נ"מ בזה כיון דקי"ל דאין אנו בקיאין בשיעור איסר וכמ"ש המחבר (מב) אסורה עפה"ם סק"ח ופי' בס' ערוגות הבושם אות ב' שהגה דבמחברון כאיסר בגרגרת מהני אם אם חזר והרפה ועלה קרום מחמת מכה וכמ"ש הבה"ם ס' ל"ה ס"ק מ"ז דכל מ"ם שהוא מריפה משום שאינו שיהי ניטל ומדינן לא ניטל מהני שהמה (וע"ל ס' מ"ל סגי' ח') וה"ל כיון דלא הוי רק משום שאינו לפסק מהני קרום שעלה מחמ"כ עי"ש (וכ"ה בשלא נפסק אבל בכמפסק רוב חלנה עי' בדבריו להגן ס"ק ל"ג) · (י) ואם ניטלה ממנה עכה"ם מ"ם מהגה"ם דין חסרון הגרגרת הכנוי' זה הוי גבולה ובמפ"ד ס"ק ב' אבל דהוי רק מריפה ולא אפסק גבולה עי"ש ופי' מעגן זה בס' ערוגות הבושם שם ופי' בס' אמת לדק הרחם בכסקים שבאמרו לבער בגרגרת אשוב ס' זה מ"ם בזה וסיים בל"ע לדינא עי"ש (יא) ימרוף בבל ענין עבאה"ם ופי' בר"ח ובנקדת הכסף ובגרגר"ג מה שהאריכו בזה ופי' בס' אמרי דוד על חלק דף מ"ה ע"א בסוגיא דיקבה כגמה מ"ם בענין זה וכ' דלקה שהגא"ר והבה"ך שיהבה לדבר ח' מהבטוט בשוב קבסיה הרמ"א מ"מ גם הם מחולקים בדבריהם ודם ל"מ לדינא גם בין הירה הגא"ר לבירון הבה"ך עי"ש ולדינא עי' בס' בהיה לאמר (מהרב מהר"מ שפיקן ז"ל) בקונטרס אחרון הנקרא שמן לאמר דף ס"ד מה שכ' בדבריהם בתרך והבלה דתשה אמה והורהו אמת דבבהמה יש לבער לפי ערך רוב רוחב חלל הקנה דשוב שזה הוא שיעור מספיק לכל ירא שמים שלא יאכל בשיעור עי"ש וכן לדיהי בס' פרי עץ הדעה הה"י מהגאון מ'

דרכי

עי' בס' דברי יוסף סי' קס"ב מ"ם בזה ופי' בערוגות הבושם אות ח' (ז) אסורה עבאה"ם ופה"ם ועי' הב"ח סק"ח שכ' אל' ודע דכל הבטיים כלן מבעי' ח' עד שני' ז' אין חלוק בין מקום שחיפה לא למעלה כ"כ הב"ח ז"ל ומאר אחרונים עכ"ל ופי' שפ"ד סק"כ שהביא דבריו ויסיים לאמנם בנפסק הרוב למעלה בזה יש לעיין וכפי הנראה ספיקא הוי אם גבולה לא מריפה הוא מבה"כ בבאיסר לא אמר כבלים ודלא למעלה מריפה ולא אפק גבולה עכ"ל ומש"ל סק"ח ויזה ופי' מזה בס' אמת לדק בהחם בפסקים בקיצור הב"ע

שו שבשוף ס' זה סק"ב

סעיף ב (ח) כאיסר עי' בס' בלר מים חיים על דיני טו"ב סק"ג שלייר המונה שיעור האיסר ע"פ מבבשות מדיסת מלרים ואינגרמה עי"ש ופי' בשו"ה אמת לדק רחשות חו"ד ס' רכ"ג מאמצע ההש' בד"ה ובזה נפ"ל בל' שם אבב אריחי דשיעור איסר שאמרו לבער בגרגרת אשוב שהוא של כסף ולפי הבטוטו הוא רק ערך מעבע רוסית הנקרא קאפיק"ע ופחות מזה עי"ש לאמנם לדינן אין נ"מ בזה כיון דקי"ל דאין אנו בקיאין בשיעור איסר וכמ"ש המחבר (מב) אסורה עפה"ם סק"ח ופי' בס' ערוגות הבושם אות ב' שהגה דבמחברון כאיסר בגרגרת מהני אם אם חזר והרפה ועלה קרום מחמת מכה וכמ"ש הבה"ם ס' ל"ה ס"ק מ"ז דכל מ"ם שהוא מריפה משום שאינו שיהי ניטל ומדינן לא ניטל מהני שהמה (וע"ל ס' מ"ל סגי' ח') וה"ל כיון דלא הוי רק משום שאינו לפסק מהני קרום שעלה מחמ"כ עי"ש (וכ"ה בשלא נפסק אבל בכמפסק רוב חלנה עי' בדבריו להגן ס"ק ל"ג) · (י) ואם ניטלה ממנה עכה"ם מ"ם מהגה"ם דין חסרון הגרגרת הכנוי' זה הוי גבולה ובמפ"ד ס"ק ב' אבל דהוי רק מריפה ולא אפק גבולה עי"ש ופי' מעגן זה בס' ערוגות הבושם שם ופי' בס' אמת לדק הרחם בכסקים שבאמרו לבער בגרגרת אשוב ס' זה מ"ם בזה וסיים בל"ע לדינא עי"ש (יא) ימרוף בבל ענין עבאה"ם ופי' בר"ח ובנקדת הכסף ובגרגר"ג מה שהאריכו בזה ופי' בס' אמרי דוד על חלק דף מ"ה ע"א בסוגיא דיקבה כגמה מ"ם בענין זה וכ' דלקה שהגא"ר והבה"ך שיהבה לדבר ח' מהבטוט בשוב קבסיה הרמ"א מ"מ גם הם מחולקים בדבריהם ודם ל"מ לדינא גם בין הירה הגא"ר לבירון הבה"ך עי"ש ולדינא עי' בס' בהיה לאמר (מהרב מהר"מ שפיקן ז"ל) בקונטרס אחרון הנקרא שמן לאמר דף ס"ד מה שכ' בדבריהם בתרך והבלה דתשה אמה והורהו אמת דבבהמה יש לבער לפי ערך רוב רוחב חלל הקנה דשוב שזה הוא שיעור מספיק לכל ירא שמים שלא יאכל בשיעור עי"ש וכן לדיהי בס' פרי עץ הדעה הה"י מהגאון מ'

תשובה

משה מיזילם ז"ל לאבד"ק ווייסלין בחחמיו נפי' זה שיתחרן יפה דבריו הרמ"א בזה שלא יקבה אינו אלא קפיה אתחרומים וכ"כ בהב"ח סק"ב וכ"ה ז' לדינא שלריכין לבער בבהיה אם אין בהבקב כשיעור רוחב חלל הקנה דשוב ביטול כגון אות ש"ים ופי' בס' אמת לדק הרחם בכסקים שבאמרו לבער בגרגרת אשוב ס' זה שהבריע בזה לדינא אך דשלא בהס"מ יש להחמיר בכל הורה כיחומרי שי הבברות שלא לבבשיר אא"כ הוא פחות ממחצה רוב רוחב הקנה שלו ופחות ג"כ מרוב רוחב קנה דשוב אבל ברס"מ יש להקל בכל ח' יתרי הרשת עי"ש (וכ"ה אלא בבהמה אבל

(מז) מה שביניהם (ו) (יז) מצטרף: ד (יח) בעוף אם ניקב כנפה חותך המקום המנוקב כנפה ומשמט
על פי חלל הקנה אם יש בו כדי (יט) לחפות (כ) רוב הקנה (ז) אסורה: הגה ופסק נחמה נתרת של עוף ל"ש
(המשפטים כמו בגיקבה כ"פה (הר"ף והרמב"ם) וי"ל דמשפטים הנחל לפי קטנו והקפן לפי ערך הרישור שהוא בגבמה (ח) (כא) כאיסור
(הס"ו והרא"ש): ה י"א שאם נפחתה כמו דלת שלא ניטל הפחת אלא תלוי ועומד וחקוף שם כדלת
ע"פ הארובה כיון שהדלת סותם הנקב צריך שהא הפחת גדול כדי שיכנס (כב) ויצא בו (ט) איסר
(כג) דהיינו יותר מבאיסר: ו י"א שאם ניקבה נקב (כד) מפולש משני צדדים אע"פ שאין בנקב אלא
כדי שיכנס בו איסר לרחבו (כה) דהיינו (כו) כעובי איסר (י) אסורה: ז לנסרקה כולה לארכה

באר היטב

בו חסרון דליט עמרף אלא אם יש בו כאיסר מקום דליט שומר בסיקף הוב אחלג וקן
כתב הס"ו (ו) מצטרף וכתב בס"ד דמשמע מדברי המחבר מאחר שלא כתב דין זה
למעלה דנאין בהם חסרון אין הכלים מצטרף אפי' אין בין נקב לנקב ממלא נקב ונם
מהמע שאין חילוק בין בהמה לעוף לענין גיקוף הכלים אלא גם בהם חסרון אפי' בבהמה
מצטרף לכאיסר כשאין בין נקב לנקב ממלא נקב וכשאין בהם חסרון אפי' בעוף אין הכלים
מצטרף לסיקף חוב נרגרת דדיה (ז) אסורה ופי' הס"ד דמשפרין עם הכלים כשאין
בין נקב לנקב ממלא נקב והוקף בנקבים שיש בהם חסרון אבל באין בהם חסרון אז

דרכי

להתמיר עיי"ש ועי' בס' ממחת הנחת בדיני שאר טריפות כלל ד' סעי' מ'
ובסרון סק"ב סל' דמ"מ בהכ"מ בס"ס לסיון על הכלים והט"ל ושאר מחרוסים
להקל אלא לגרף הכלים שביניהם עיי"ש (מז) מה שביניהם מצטרף עבאה"מ
ת"ש דאין חילוק בין בהמה לעוף וכי' ועבה"ם שם שהעלה שיש חילוק נחל ביניהם
דבנקבים שיש בהם חסרון בבהמה מלטרכי לרדדי עם הכלים אם אין בין נקב לנקב
ממלא נקב ואם אין בהם רוב רוחב חלל עוף ביטוי כאר (ואחת וכיוצא בו עוף ביטוי
מיקרי ויש לשאר בו) וכן הדין גם בנקב אחד עגול לא אריך כל שמלרפף אחו ובוכא
רוב חלל הקנה דעוף ביטוי כאר ואם לא מריפה וכ"ז הוא רק בבהמה אבל בעוף
שממלא בו נקב שיש בו חסרון עגול לא אריך לא מקבים רבים אין לחכשיר אם אינו
כשישור רוב החלל דדילמא יש בהנקבים בלא הכלים כאיסר לפי ערך שלו לפי קטנו
והא פחות מרוב החלל ואחו מיטרף בכאיסר שלו ואין לחכשיר בעוף כ"ל כשיש בו
דק רבים החלל ויהיו המקבים בלא הכלים שביניהם דבהה"ל כאר לכ"ע אבל לא
אוכל רבים ומי מסהריים בנקבים בלא הכלים שביניהם אוכל לעסוק בו'
ומריפה להרא"ש ולכן המורה לעבר שישרים אלו ערך לדקדק ולהחמיר בישרים
עד שבחר ט דאוכל בבהמה רוב חלל הקנה דעוף ביטוי ובעוף נחל מאחז שעור
בחוחא כדין עוף עיי"ש ועי' מק"מ סק"ו מ"ש בזה ועי' בתשה"ב שם סל'
דבבהמה יש לחקל בהם"מ כשמקבה הנתרת דאין לגרף הכלים שבין הנקבים
אל"כ הוא ברוב רוחב חלל הקנה אל עמה אבל בשאר רק ברוב חלל פי קנה
דעוף אין לגרף הכלים שביניהם אל"כ הנקבים בעצמם מחזיקין רוב חלו של
עוף ביטוי עיי"ש (יח) מצטרף עבאה"מ מ"ש בכאים בהם חסרון אפילו
בבהמה מצטרף לכאיסר כשאין בין נקב לנקב ממלא נקב ועיי"ש סק"ב סל'
דבמקב לאריך הקנה כיון דרוב היקף הקנה ק יש אלא שאם המחם אוהה לרחבה
הוי' יותר מרוב היקף הקנה מ"מ כיון דאין כל הנקב ברוחב אלא באריך ואלו
האריך אינו מזיקו כלי ל"ל חלק הרוחב שבו לכן אם מיקבה נקב עגול נקב
שיש בו חסרון לא שיקב נקבים דקים שיש בהם חסרון זה אבל זה ואין בין
נקב לנקב ממלא נקב והנקבים הם באריך הנתרת לא בארלא הנתרת בסלהון
דשעיין הבהמה שבשיכסה רוב חלל הקנה דעוף ביטוי מריפה וכדמה הרמ"א
עיי"ש ועי' בזה שבאריך בזה בס' ממחת הנחת בדיני שאר מריפות שם ובעשרון
בק"ל והעלה לדינא הלכה יש בהם חסרון בהנקבים אין שום ל"י בעמידתן בין שישרים
בעוף הקנה לא באריך דאיך שאין לא נקבים בשישר האיסר אריך לעבר
בבהמה האסר הוא אם יש בו כדי לחפות רוב רוחב חלל פי הקנה דעוף ביטוי
אל"ל ואם אין בין נקב לנקב ממלא נקב גם בהם שביניהם מלטרף לבישר זה
ובעוף לא לעבר בדרגות הלל שלו וב' מסהריים אל"ל רק דבנקבים שי"ב חסרון
אין הכלים מלטרף לשישר הל"ל עיי"ש

סעיף ד (יח) בעוף ר"ל דלכה בנתרת הוי' כאיסר ודם הבער לפי ערך
איסר בבהמה יהי' קפון מאד שישר חסרונו אם לא נלטרף הכלים שביניהם
ובאם נלטרף הכלים יהי' בזה חומרא נחלה לכך בישרו בהם הופה וכי' סל"ד
סק"ו ועבה"ם סק"ה: (יט) לחפות רוב הקנה עי' בנגעי זומה סל' שהוא
מפסקן בזה אם הפי' שלריך לחפות הלי ביגול הקנה שאין
החופה שהוא חלק הקיקב מהפגל אלא חופה אחו בלחיבו שהוא כזה
לא אם לא לריך אלא חופה בדרך מיגול כמנין איסר בבהמה

תשובה

בעוין אלא יהי' חופה בחוב רוחב חלל הקנה אמנם רק אלד קטנה הנעגל
המעקב הוא ואיה מחמה רוב חלל בלמיהיה שהוא כזה
ועיי"ש מ"ש בזה לדינא (כ) רוב הקנה עבאה"מ ופסק"ד
סק"מ סל' דכל מה שיהיה לבאר בזה אם הוא רוב חלל הקנה
לא אלא הוא רק-אם אין בהנקבים בלי לרוחב הכלים
שביניהם לפי ערך כאיסר אבל אם יש בהנקבים לבדם לפ"ע
כאיסר הוי כמו שיש בנקב א' בפ"ע כאיסר ואסור לפי ה"ל בהבת שהבית
הרמ"א ופיסם בל"ע בזה עיי"ש ועי' מק"מ סק"ה סל' שאינו יודע שזה ל"ע בזה
דהוא פשוט מדברי הרא"ש ומהרי"ן בן וכ"מ ברב"ש סק"ד בד"ה לכן עיי"ש:
(כא) כאיסר עבאה"מ ועי' בס' שמת חיים סק"מ סל' דלכ"ז אסור בעוף
אפי' בחסרון כ"ש הסמת הוא בו לפי ערך כאיסר ולא משכחת בעוף דין דיסל
לעשה מהבתרת עיי"ש אבל יעיין בדברי לעיל (ס"ק ס"ז) מה של' בשם
הבה"ם לדינא דגם בעוף יש בשול אף לדינן:

סעיף ה (כב) ויצא בו איסר עבאה"מ ועי' כ"ע של' הה חקה בבהמה
אבל בעוף מצטרף אף אם לפי ערך עיי"ש אבל בשפ"ד סק"י ספק
בהה"ד שאם לריכין לחמיר בל"מ ולבער אם חופה וכי' עיי"ש ולכ' בעבה"ב
שם לדינא דכל שיש נקב וחסרון במקום א' אין ל"מ בלאה הטוה הוא בין
שהא כלשעה לא אפי' כלות דהיינו שלא יפל כפחת וכי' לדינן דאין אם
בקאלן בישור האיסר בראבו לריכין לבער בבהמה האסר שהוא אם יש בו
כדי לחפות רוב רוחב חלל פי הקנה אל עוף ביטוי ובעוף יש לבער בדרגות
הנחל שלו וכ' מהריים עיי"ש (כב) דהיינו עי' פרי הואר סק"ו שבאפסר
בלאם כי הפחת חופחת מכל סביביו ולא בחלר דבוק בנתרת אם אלעדה אם
הפחת שישור בחלנו ומחבב כאלו הוא חסר דכיון דשבאמת לי' הנחת לי' הפחת
יולא ממקומו ורגם הדאר אה"ל לחקיעו הרי כבר חסר לא ממלא דלא מעדף
כל דלא ראחבה ממם ובמה בל"ע עיי"ש אלם יעיין בהב"ש סק"ח שלא
שום קולא במה שהפחת תלוי ועומד וכי' כלא כי' ואין לחקל מדי עיי"ש ודיש
כנפחה פרם עיי"ש ועי' מק"מ ס"ק ז' שהביאו ובהב דלקי דמדברי הרמ"ג
ברלה שדשבו טעה לחקל בזה אבל בחמת לדינא עיקר בהה"ב בזה עיי"ש:

סעיף ו (כד) מפולש משני צדדים עבפ"ד סק"ו ל"ל של' הוקה בעיקב
נקב מפולש זה מגד זה אבל אם לא מגד לא דיש הוא כמבל"ל בסמ"ל
ג' דבקה לא שיך לומר דיומין דמיהמן דמיהמרמ מהדי כמו בוחם דקה שלא
עיי"ש (כה) דהיינו כעובי איסר עי' ס"כ"ד שם של' הע"ם דבעובי איסר
אסור הוא בישור ג' שוביו שוביו מלד זה ושביו מלד שבגבה עיי"ש:
(כו) כעובי איסר עבאה"מ ובעה"ם ופר"ח סק"ו ובעיר הבלהן כ"ק ג'
שהעלו לדינא דבבהמה הוי הישור יותר לפי ערך שבי האיסר בעוך עיי"ש
ועי' שבה הוים ס"ק י"ב בשעון פרם להחמיר בזה עיי"ש ועי' מר שאריך בזה
הבער בחוים ס"ק י' ועי' בשפ"ד שם של' דלדינן דאין אם בקאלן בישור לפי
לא בראבו ולא בעבוי ע"כ אין לזה לבער רק בלאם חופה וכי' עיי"ש ובהב"ש
סק"ט שבישור הוא כמבל"ל בסמי' ג' וסמי' ד' בדיעלא נקבים עיי"ש ועי' מק"מ
סק"ח וכמהר"ב שם ובגבית ילחק בחבבה הבית אות ג':

ם מיפמרל הדי
יתקן בר נחמי שם
י מיפמרל דיב נחמי
וכפי פי' רבדי שם
והבטפטים שם וכ כ
הרשב"ל בס"ה ור'
ירוחם כ בריר"ף בפי
פי' בבלים וכל"ב
דפיה הרמב ס בפ"ב
מה ב י שם נתבאר

יורה דעה סעיף לד ז"ח ט הלכות טריפות

(כז) אע"פ שלא חסר ממנה כלום (כח) אסורה (כט) ואם נשאר ממנה (ל) כל שהוא למעלה ולמטה (לא) במקום הראוי לשחיטה כשרה מפני שכל מה (לב) שהצואר נמשך הסדק סתר והולך (לג) הילכך הדר (לד) *חלים: ח ניקבה (לד) למטה ממקום שחיטה במשהו (לג) (לה) טריפה: ט מצא נרתרת שנפסקה או חסר (לו) ואינו ידוע אם נעשה מחיים (ולא יוכל לאחות (לז) שמחמת הפחיטה נעשה שפחת נב' (לג) מקומות (נ"י כשם חדושי הרמ"ן) פוסקה במקום אחר ורואה אם הם שוים כשרה (לח) ואם לאו אסורה ואין מרמין

באר

מהפסקים דס"ל דחוקת נשף הדין ק (לד) חלים. וכתב בש"ך בשם נ"י ומרדכי"ל דאיכא לאמר לאמלה כ"ם בתקום שאינו רואי לשחיטה דהייט למעלה מתנאת הגדולה לא מהני ואסור וכ"ם לאחר ממקום שחיטה (לג) טריפה ואפשר לתמה ולאיך נידון טריפה ופ"ל ס' כ' אינו נקרא לאחר ממקום שחיטה (לג) מקומות וכ' בש"ך דלהמתנ מדברי רמ"ם שאם יכל לאחות שמחמת שחיטה בשני מקומות נעשה חליון אסור בחסרה

דרכי

סעיף ז (כז) אע"פ שלא חסר ממנה כלום עי' נמ"ר לא"ח סי' תקפ"ו סק"ח וכ"ק י"ל ובמ"ר שם והטעה מדבריהם דחלוק הם בין מיקב לעסדק דכל נקב הם בו חלל וכל נקב הוא עגול והנקב נראה ויש מקום להרוח לעלה ודק ההלל ופסק סיים שאין בו חסרון כלל רק סדק בארוך ואפי' אין מקום לרוח לעלה לאחת ודק סדק עיי"ש ופשוט הי"ה גם בש"ך אפי' כשמסכנים בו אין הרוח יוצא ודק סדק לפ"ה אם נסדקה טלה לאריכה ריפה וה"ם (כח) אסורה מפנ"ד לעיל סוף סי' כ"ט דסדק הקנה לאריכה אסור דיהי בכלל קריעה והיי טריפה ולא בכלל פסיקה דהוי כילה והכיח בל"ע עיי"ש הגל מסהלי נשן רש"ל הוצין דף מ"ה ע"א בד"ה נסדקה מכמע לפנ"ד דהיכי לנסדק ולא נסתייר כלום חד מלאה הוא כמו נפסק לרחבו ולפ"ז ממילא פשוט לרעגד דלמ"ד לעיל סני' מ' בנסכק לרחבו דהוי כילה ה"נ בנסדק הוי כילה ולפמש"ל (ס"ק ו') יתהב"ם שם ליתן עליו חומרי נבלות וחומרי טריטות ה"נ בנסדק דיעל הכי וכמעיין שפוט בזה (כט) ואם נשאר וכו' פשוט הוא דאם רצה שנסדק יתבד לח"כ בלא בדיקה אם כבר לא נלא דהוי טריפה וכמדע מכמה חכמי בה"ל (ל) כל שהוא עש"ך ס"ק י"ב דר"ק דפני בכ"ם ולא בהב"ח דמתייר שפ"ל חולין למעלה וחולין למטה עיי"ש קיי בספרו הלכות בשוח סי' זה מתיר בזה וכ' שלין נרקל בה כ"ח בדפ"מ חוקת עיי"ש ועי' בפר"ח סק"ק י"ח ובפרי הוחר סק"ח שכ' לקבל נהדיא אפי' שלא בדפ"מ ועי' שכ"ד סק"ק י"ב שמקבל לגמרי בזה כמי"ש בש"ך ועי' בבער המים סק"ק י"ח שבבב דהמחמיר בזה בבב"ח הע"ב עיי"ש ובהב"ם סק"י שבעלה הבעיקר לדינא בהב"ח מהמחמיר הצריך חולין למעלה וחולין למטה וכל חולין הוא ג' טבעות וסי' תמנם ברכסד גדול ה קל ס ע על מה לפשוט עכ"ל (ועי"ל בס"ק בשח"ז)

(לא) במקום הראוי לשחיטה עבמר"ם מ"ם מהש"ך בשם הירבר"ל ועי' פר"ח סק"ב בכ' בשטו דמ"ם מתרבר"ל דלמעלה מטבעת הגדולה דהייט מרוחי טובע ונתעה לא מהני שיעור זה הוא חומרא יתירתא דכיון דיוד במקום הנ"עה סבי בהכי וקן מיקר עכ"ד עיי"ש ובעכ"ד סק"ק י"ב בכ' דבהפ"מ יש להקל אם מתר מכשיר כ"ם ולמטה עיי"ש ועי' מק"מ סק"י בכ' דבהפ"מ יש לסמוך על רבר"מ בזה [והנה דמיהו לחכם מחד מכתב בל"ע בם לסמוך להקל בזה בהפ"מ כמחבר דהא הוי הרי קולי ברב"מ כיון בכ' הרב"ם (כמש"ל בס"ק הקודם) הבלא בהפ"מ יש להחמיר שלריך מחבר חלוק לחולין לחולין לחולין הוא ג' טבעות ומ"ב אלא בהב"מ ממילא אין מקום להקל בנחלר מעט לחולין מטבעת הגחלה כי ל"ל כחלר ג' טבעות ומ"ב הוי הרי קולי בהפ"מ ל' לחמר דמ"ל חולין שלימה ונם להקל ולמר דלא כהירבר"ל אלא דנם לחולין מטבעת הגדולה מהני בכחלר מעט והמיה בל"ע לחבל לעפנ"ל אין ממם בדבריו דהא הכל ענין מ' הוא ולא הוי רק קולא מ' הוא הרי [קיי"ל] בהפ"מ וכנין מהל"ל סי' מ"ה (ס"ק ח') מהש"ר זכרון לבי מנחם סי' מ"ו ומ"ז והבן ועי' בחק"מ סק"י]. (לב) שהצואר נמשך כמה לפנ"ל יש לעיין אם לריך לחוש שיש' נסדק חוקת בקו הוסר בארוך מלחולה לחולה לא דלא בא חלא לחשיב בנסדק בנרחבו דאסור לבל בנסדק בחלכסון נ"כ כבר והנה אם נסדק בחלכסון כ"כ עד שמהחלא הסדק עד סוף מהלבנו חב רוחב בחלא אסור כמו בנסדק לרחבו ממש דאף אם אומרים שבמתמר הלאר לחולין אסור מ"מ יש לחלק בחלא בנסדק לחדין יהרחב הסדק אסור כמו בנסדק לרחבו לא יש לעיין מה יהי' סיכא דנסדק רק בלא בחלכסון בחסן בחלא מהלבנו חב רחבו מהחלא הסדק עד סוף מהלבנו חב רחבו בחלא בנסדק לא בחלא בנסדק לרחבו ממש דאף אם אומרים בחלא אסור לגמרי אינו אלא אם יש לחלק בין בנסדק לרחבו לבין בנסדק לחלכסון

אלא מחוליא לחוליא או (לט) *מבר חוליא לבר חוליא אבל לא מחוליא לבר חוליא ולא מבר חוליא לחוליא: כגון ומט (מ) מן נקיטין בנדיקה ויש לסתריך בכל (יז) ענין וכל דיינים אלו דנקונה וחסרון בנתרת סם (ב) דווקא כמיחוש שהוא מחמת (מז) (מא) חולי (נ״י) אבל (מב) אם מעשה מחמת קון נקיטין בנדיקה כוונה מריפה בכל ענין דחיישינן שמא ניקב הוחסם הלא נראה שהיה סלוקר כדם מכו שמחבאר נמיל ס׳ נ״ג: * הקנה בסיפו משבנבם תחת (מח) (מר) מתפצל ומשם יפרד והיה לשלשה ראשים (מה) הא׳ נוטה ללב (מו) וא׳ (מז) לכבד וא׳ לריאה (מז) ושלשתן נקיבתן במשהו: כגון מיכו נקבה אבל אבל אבל שאינו שיורד בין שתנות הריאה אבל רגלין לחות בו (מח) נקבים קטנים דקים ובייב רביתייהו (מט) אלא מיקרי נקבים (ז) וכאר (תש״ל סל״ם וחוקה ובשברים שער נ״ל):

באר היטב

מתרמי החסרון בעבר מיתוך הבר דנהכר לוקה הוכחה שמחמת סכין נעשה מיהו בקטי ים להחיר בכה״ג דחי יודע נמשוח כרלוי (יז) ענין וכתב בש״ך בכ״כ נ״כ בסימן נ״ו עם ריאה ואמיבו לנוכקה שברה ולסקוף מן שהין נ״כ ובמבר אפי דברבי כתב אם ים שוד לד להחיר מקיטין בנדיקה אבל כל החסרונים מחמירין שלא לסקוף בכל ענין וכו׳ המבא ואין מקיפין מחוליא בחמה ע לנחמה אמצע (דרישה) (מו) חולי וכתב בש״ך וכ״ה בחפס הקנה לבן בשאון שידע בולמי שלא עבר בחפס ויין בס״ם כ״ח וגמ׳ כ״ג סעיף ל׳ (מז) לכבד הייט המחרק הגחל שבכבד אבל בשמשות הקנים עיין סי׳ מ״ל (יח) וכאר והעתם אם פיות הסמשות ולא נקבים והלבד אם יש שם נקבים שלא נמקום פיות הסמשות מריפה

פתחי תשובה

(ב) דווקא [נמשו׳ מלם ס״ם מ״ח כתב ס״ו ח״ל נ״ב מלקמן סי׳ מ״ט ס״ד ופמ״ו עם ויה שמיכן נמ״כ עם דנוחפם שכיחי קנים לא שיך הלא ולא״ם נאלק דטופם כי מיתחזק מיסולה ולא אמרינן ס״ם לגיתא כמ״ם בחמו׳ (סי׳ כ״ה) סוכא נמיל סי׳ נ״ג ס״ד מכ״ל]

דרכי תשובה

הורה סק״ם מ״ם בדברי הפר״ת בזה ועי״ש בפתיחתו אות ל״ד (לט) מבר חוליא עבאה״ג שהביא ב׳ פירושים ועי׳ שפ״ד ס״ק י״ז ולט לין כ״מ בהפרושים שכ׳ הש״ך על חוליא ובר חוליא כי ס״ל בקולים בהקנה ביי״ם ועי׳ עוד בדבריו בס״ק שאח״ז אבל לפמש״ל (ס״ק ל״ז) מהמק״מ נם בזה יש כ״מ לחיות נם לחיך לענין לא הי ודלי בבילה (מ) אין בקיאין עבאה״ם ומ״ם שלין לסקוף בכל ענין עמ״ם בזה בפק״ת ס״ק מ״ז · (מא) חולי עבאה״ם דה״ה כשהחם הקנה לבד וס׳ ועי׳ שנת חיים ס״ק י״ח דהש״ך ר״ל כשיודע שנעשה הנקב לא החסרון בשעה שהחם בידו שלא יכול לדעת שלא עבר בוחסם כדלעיל ס״ם כ״ח עכ״ל וכ״כ בבלי לבוה ובתוכה״ב בדיני שאר טריפות בשערון סוף כלל ד׳ עיי״ם (מב) אם נעשה מחמת קון אבל מבסק יש להסביר מעמם ס״ם דבוחסם שכיח קנים ולא בנתרת וכו׳ עיי״ם וכו׳ מק״מ ס״ק י״ז ועיל ס׳ נ״ג ס״ק ס״ח שהעלה לאין להסביר ביפסק אלא דוקא כשחחם הקנה לבדו ובדק כל הפרמי חוחם עיי״ם ועי׳ עוד בבית יחקק בעשרי זהב ס״ק י״ז שכ׳ לאין להחיר בזה בנסבק קון ומ׳ חולי אלא כשהבשר הוא לפרוט ולבו רוחין שהבשר הוא מבחון אבל אם הבשר מבחון נקב נ״כ לא לפרוט אינו לבדוק אם הוא שלם יש להחריף דנבה״ג אינה למהלי עכו״ל שנקב ע״י קון מע״י חולי זולת כשרוחין שהבשר שבחון שלם לא יש לחלות בנתרת יותר בחולי מבקון עיי״ם יבמוזיק הדברים הבית אברהם בס״ו ס״ק י״ם ובריס שהוא בטוח בם׳ דברי יוסף סי׳ קפ״ב כתב כתה הבנות על דברי הבית יצחק בזה עיי״ם (מג) לדידן דלא בקיאין בבדיקת הוחסם מריפה בכל ענין סי׳ בש״ה מהגה חיים ס״ב חיו״ד סי׳ י״ח שבשאל בחוחם שבדק כדין לא רלו בבנתרת יש נקב קטן ונם יי׳ בו נלרת ומהלקת מילה בעליל שנפסק הקנה לא לא הי׳ בו כשישר פסוקה ומבאל אם יש לחם שחא סי׳ הנקב ע״י קון ויש חסם שמא ניקב נם הוחסם והבריא והתרך בזה וכ׳ דאם לא הי׳ הנקב בנתרת בחוחם לד שבחוחם מוכח אלא רק מלד הבני אין שום מקום לחוחם ולהולה אלא מבחון ניקב הנתרת ולא פנא בוחסם אין דין ענין בוחסם אלא אפי׳ הי׳ הנקב בחוחם לד שהי׳ מוכח אבל הוחסם אין לחחוק אלא דמחמה שמלחם רשחת בהקנה אין להחוק עי״ז רשחת לחוחם עיי״ם (ופ״ל ס״ק ל״ג מה שהעתקתי עוד מהגו׳ ע)

סעיף י (מד) מתפצל ומשם יפרד עי׳ בחו״ת דעת הבית מהחזרת תמיכת סי׳ כ״ג שמגיה סדר הבלוחת הסמשות הלא על נסן עיי״ם

(מה) הא׳ נוטה ללב כ׳ הש״ך ס״ק כ׳ שהוא המחרק הגחל שיו״ל מחמ״ל לרמ״ה ועי׳ בב״ח בס״ק כ״ח ס״ק כ׳ שהוא ס״ם ומ״ל שיו״ל מן הקנ״ה לל״ב וכ״כ הבי״ל בעמ״ו ס״ק י״ח· (מו) וא׳ לכבד עבאה״ם וכ״כ הבש״ד ס״ק כ״ח דל״ל קודם שיכנס הקנה לבר הכבד הא לאח״כ אין מריפה שכל בו עיי״ם ועי׳ בבית אברהם בס״ה ס״ק כ״ח ולבנו ס׳ מ״ח ס״ק י״ז שהפליגו על הסרמ״ג בזה עיי״ם: (מז) ושלשתן נקיבתן במשהו עי׳ פרי חואר ס״ק י״ב הלבוחו מריפה רק מבסק ולא הי יהלא אבר אלא בנקבו סלם והיכא לחיליה ס׳ נקבה אבל מ׳ מהבמשהו לבד יש להחיר בחוחם ס״ם עיי״ם ובעש״ד ס״ק מ״ז שהבית דברי הסרת בזה ולחד לחלק בזה הבל לב ולריאה הי ולא מריפה

(ל״פי הלי הא מחלה של מכבה כלבי פשם שמקשם שמחמלין לחוחם דקים הלחמ״ם פי׳ שבאן הלולה הקנה ב׳ הלולות ה משמע הלחמר ולהכל פרי לפי׳ הל בחוחם הלולים לחוחמת והבסה״ם)

(ומ״ל ס״ק ל״ג מה שהעתקתי עוד מהגו׳ ע)

א מסכת חולין דפ"ב
ב מימרא דרבא שם

לה דין טריפות הריאה ואונותיה ובו י' סעיפים:

א (א) *ריאה (ב) שניקבה (ג) טריפה: **ב** (ד) *חמשה (ה) אוני (פי' כפין חומס) (ו) אות (ז) לריאה (ז) חלתא (ח) סימנא וחרי

באר היטב

לה (ז) לריאה. פי' אותה לשון אחר ואותה לשון אם. דסיים בגמרא שאותה נפרדות ממנה והיא מיקר הריאה ומיסמתא דחרדא מיקרי פ"ש קלשונה ולחמישונה. רש"י בחולין

דרכי תשובה

סעיף א (א) ריאה כ' בטמ"ח סב' מ' כל טריפה הריאה שהבאר בסימנים
אלו סלון מדאורייתא הם עי"ש ועי' כ"ש סק"ב שכ' דהא הלא אפי'
אוקן הטריפה אלא מכלל נקובה בכלל נקובה הם ג"כ אסורין מדאורייתא מאמ"מ
אך מ"מ איכא כמה טריפות בריאה שאינם רק מנהגא ולית בהו לחתא דאורייתא
ומס"ה מקילין בהם בכתה דברים עי"ש ועי' מק"מ סק"ה שהביא דברי וכ'
שלע"ע כי מבתע מהרש"ל והגב"ש ס"ק מ"ז דאף מה שקבלו עליהם לאסור
משום מנהגא הוי איסור הורה וסיים אך מ"מ כשם אדם אינו סכיקה להקל
בין לומר דאתיהא דרכי לא קבלו עליהם לרחיק סלי אלא עי"ש (ועי' בדברים
לעיל סוף סי' כ"ט) (ב) שניקבה עיקר דיני טריפה דנקבה הריאה
יתבאר לקמן סי' ל"ו והנעם שכ' אחיבר כאן דין זה עי' שפ"ד ופפה אמת
סק"ל (ג) טריפה עי' שמ"ח סעי' מ' שכתב דכל טריפות הריאה שהבאתי
בסימנים אלו כולם מחתת נקובה הם וכו' עיי"ש וכ"כ בפרי הארץ סק"ל ובפרמ"ג
בפתיחה לסי' זה ובכ"מ סק"ל ולהלן סי' ל"ז בח"ל סק"ג בד"ה הנגלה ה'
והבית אפרים בבפה אחת סק"ל ובפרי הבושה סעי' מ' ובבאר בית אפרים
חו"מ סי' כ' ובבית"ה ירקון סי' ל"ז סעי' ה' והב"ש סי' זה ס"ק מ"ז אך
אבש"ם הארוך מהר ביאים סי' זה והבית כתה רחוה דלכ"מ חסר ויחיר וחליף
מסון חסר רס ולא מיס נקב בכלל וכן אמקה הריאה לכ"מ לא מחתת סכה
לנקב הוא ויש בזה כ"מ לענין הרבו לרשותא דקיי"ל דאן אסור בהרבי"ע אלא
בסמיכים הם מיסון ח' עי"ש מאיה מ' עד סוף אות י"ג (ועי"ל סי' ל"ז ס"ק כ'
בהגאל הב') ועי' בס' חיריות שלחה בכת שור אות מ' ונחולי הקדש סק"ח
וכ"כ דברי יוסף סי' קכ"ד שהארים טוכח בענין זה והמעל הבעיקר לדינא
בהב"ש והגא"כ דכול מסוס מיבר הוא אין ממקה הריאה דאף הב"ש
בעצמו לא כיון לכלל אמקה בכלל זה עי"ש ועי' בט"ב קמת חו"ד סי' ה' ובס'
מאירת עינים בפתיחה הם ובמנחה"ב רים כלל מ' ועי' בס' דעת הורה מסק"ו
עד סק"י מה שהאריך בענין זה וכעלה דנם להסוברים דחסר אינו מפעם
נקב מ"מ כיון דהוי כ"ש מקב דבכלל מתחים מנה י"ל דמלארים רשותא דחסר
עם רשותא דנקב אך בחסר ויחיר מבריהו י"ל דאין מלארין לרשותא
דנקב עיי"ש.

סעיף ב (ד) חמשה אוני ר"ל אין ממה שיש לה ב' אונות נחלקת מ'
בימין ומ' בשמאל יש לה עוד חמשה אוני: (ה) אוני וכל אונה
יש לה סיפון מ' ולכל אונה יש לה יותר מסמפון מ' פרי הבשה סעי' י"ג
וכ' בס' זכר לאברהם (מהבעהמ"ח ס' בית אברהם) בקומרים יוסף סי' ל"ה
סק"ט אות מ' טרחה האונות מבריהן המה גבולים על הבנית מבשלים ור"ל
השובי שלהם המה על שלשה לדיים ולכן יש בהם רק שלשה חדיים בכל מ'
חוד מ' אמנם האונות העליונה דימין ומי האונות המה גבולים על טרה אחרת
ומס"כ יותר איך לומר שהמה מכלולים לחתונות אחר האונות מלומר שהם מכלולים
לחתונה אחרונה והטעם כי לפעמים מרבה מצלת שהחיתוך שבין האונות
לאונות הוא כמו שמתאך בשה ז מו מעבר לעבר ומו בהחיתוך כך יהא גרמה
שם בהאונות ג"כ שי חדיים כמו בהאונות כמו בהאונות דימין לעבלה
מהחיתוך שם גרמה מני כל אחה האונות כמו האונות אחר האונות בהלבה
חדיים עיי"ש: (ו) אות לריאה כתב בט"ר סק"ל כל הריאה הוא בכלל ריאה
ויש בה אברים מרבים אונות ופשטה ופיטיתה חודלת וב' אחונות כל אלו
בכלל ריאה הן עי"ש: (ז) חלתא סימנא וחרי משמואל ר"ל דהריאה
הוא ג' אחונות ומתרגמה דימין נפרדו ג' אונה ואותה מ' (וקרלת אותה מפני
שבריאה עיקר הריאה מחתת גדולה ומתה יוקרים ויולדה אונות) ומתרגמה
דשמאל יבחר שי אונות ואותה מ' שמ"ח סעי' מ' ולאלם אברים סק"ב מ"ב
(ועי' בדברים לאלן סק"ב) ועי' רא"ש סק"ל ובפרי"ב סעי' י"ש שכ' שדרך
כל הריאות לחיות הדיחוך של ימין שבין האונה והאונה גבוה יותר מן הדיחוך
שבשמאל שבין האונה והאונה כשהבהמה חולי' ברגלי' לפי שבאר שמאל אין
שם רק ב' אונה לעיקר האונה אלא רחבה ביותר ודיחוך האונה אלא מתחיל
לאלן ממקום שמתחיל הדיחוך אונות בלד ימין לפי שאם יש ג' אונות אונה
והאונה קרוב הבל שמאל ולכך מתחיל הדיחוך אלא גבוה יותר הבל שמאל

סמוך

(מ) ותרי (י) משמאלא (יא) כשהבהמה תלויה ברגליה ובני מעיה כלפי הטבח שאז ימין הבהמה וימין הטבח אחד ויש לה עוד בצד ימין (יב) אונה אחת קטנה (יג) ונקראת עינוניתא דזורדא ואינה עומדת בסדר האונות אלא מרוחקת מהם (יד) לצד פנים (מז) ואם (מז) חסרה אחת

באר הגולה

דף מ"ז ג' הגיהות עוירת דקיים דרב אבי וכו' שם ר' סיף מ' ממלת דרגת שם

דרכי תשובה

המה האותות המכרים ז' מנו והיתתן שביניה לבין המרו"ע הוא הולך יותר נטוה ומתוך כתוך בשר הכלם שבין האותות מפי מאותו החיתוך שבין מרו"ע להאומת ולפעמים החיתוך שלה הוקך כ"כ נטוה עד שיתחלק נ"כ לחני' גנ הערונה שעל נטה נ"כ לשמים וכשהיכע זאת לו יהא נרלה שם שהקן מנגו הערונה דלאומת האמלעית ענולה ברחמה כי לעולם לא התחלק החיתוך בשוה רק בגלכסון ויהא יולא מנגו הערונה דהרו"ע כמו רלם ומנמה על הערונה דהאומת האמלעית ואותה לוא האמלעית בדה היותת על לוא העליונה לפעמים בין החיתוכים במקום הביקרים ומרדה שם האומת האמלעית לרחבה מבשר הכלם שעל נבה ששם רב יחל כמו שנה שהיא מונחת שם על האומת זו ולפעמים החיתוך והפרדה הולך כ"כ נטוה עד שיהחלק נ"כ הגג הערונה שעל נבה ועל הרוב ממלא בתוך ההפרדה הזאת שרכות דקות מחיתוך לחיתוך לו מינה ובה ונם ממלא בזה הלר עצמה שמוך לרלם האומת זו שהבשר שם מדוטש ודק ומרלה בו כמו שלון שם בשר כלל בחמצע עובי הריאה רק שדות הריאה לבד בלא בשר עי"ם ועי' בש"ה דשת הזבח במהורת תניינא סי' כ"ד בד"ה ועתה אלינה מ"ם בענין ירת חיתוך זה וסורסת הלו וכ' דהאומת האמלעית בלר האומת העליונה שלילה ע"ם רוב הוא רחוקה ממנה בסוסה וקרוב לשורסם לפעמים הם מחוברים ולפעמים הם מחלקים ע"י חיתוך שלר הגב שהולך לפעמים החיתוך לר הגב יותר מבלר קצת שלון החיתוך שונה בב' הלדים שזה רק שהיא מרוקם קצת ומתמנגל ונרלה כעין פיטול מנבה מוכח על האומת העליונה ולפעמים החיתוך כלה קדם הענינו ים מסך מה דטוק ותמ"ל נסתר כעין הענינו הזה אבר המונהו כמו פיטול מנבה על ריאה וכ' שם עוד דבסת חוק שבין האומת העליונה להאמלעית סכית לפעמים שהחיתוך הוא רק עד שורש האומת מקצת וכן מנבה

לון החיתוך יותר רק בלבה החוק קודם שיתחל להתענל עי"ש

ודאונא הב' דימין שלגל האומת האמלעי הנ"ל היא המקרחת לוא"ל העליונ"ה שבלר ימין ולפעמים מקרחת לוא המתפלגה לפי שהיא מונחת במלר

החזה ודרכה להתפלל שם מחחק הלשה ונם מקרחת תנ"ל חיש"ר ונם לוא הסמוכ"ה לנתנר"ת שת"ח ופרי הבולה שם ושלר ספרי שו"ב וכ' בזכל"ת שם לוא כ' האומת העליונה הימנית במלר החזה יש לה דוחק ועי"ז מחק בנתנרת ומעשה בה חרין ומרלה החרין שם הוא לבן יותר מבלר מרלות הריאה ומרלות בה נמי כמו נידון בכל לוחך החרין הזה ולון החרין הזה מסבב כל תנתנרת בסביביו סביב סביב לוא שהוא מסבב רק רבע רחבו ובכבשים שכיח להיות בלוא זו עד הערונה שלה כיון בליטה נדולה ונעהים יתרע כעין חוקר לו יתרע שמלקה לוא עליונה זו לנמרי לשמים מרלחה ועד סופה ולו יהא לוא האמלעי מחוברת לה עי"ש ועי' במנחת"ב כלל כ' בעמדון סק"ז שמלייר היטב המנות לוא זו עם החרין שלה (מ) ותרי משמאלא הוא היא האומת הסמוכה לאומת שמאל ומקרחת מסוכה כחן לפי שהיא מסוכה כחן ולוכה עבה שמ"ח ופרח"ב שם וכ' בזכל"ת שם לוא ת' האומת יורה כחן בלר סמיכתה לאומת החזה שלה שהפסנת הסובבת על האומת שלילה והחיתוך דשם שביניה ובין האומת הולך נטוה יותר בתוך הבשר הכלם שעל נבה ממה שלגר האומת העליונה ובאמת הלר הנמית מלוא"ת יש לה שם שני חדים ולו שם הולכים החדים עד הרלם כי סרם בולם שמה המה כלים ולפעמים הרבה בסוף החיתוך שבין האומת זו לאומת נפרדה שם לו שם שם לוא להכיר כיון ברסוס עד נג הבהמה וכן יתרע כזה כמה פעמים נמי בימין בין לוא העליונה לאמלעית ונפרס בין האמלעית לאומת לרו"ע שם שם כזה לרוב ודע חלת האומת יורה כחן לע"ש שהיא לרוכה הרבה יותר מלרו"ע הימנית ונם היא לוה רחבה כמוהה לרו"ה היא דייה בהוצרה בקרוב לאומת לרו"ע שבימין לולם זאת ההפרס הבחור שבלרוכה ובבה הימנית שם סמוך לברסה יש בליטה מבל"ב בזה יורה כחן שלון שם בליטה זו ע"ש

ודאונא האמלעית הב' היא האומת הקרחת לוא העליונה של שמאל ולרה לרוכה ובבה לאומת העליונה של לד ימין כי האומת העליונה שבלר ימין היא לרוכה ובבה יותר ממנה שמ"ח ופח"ב שם וכ' בזכל"ת שם לוא ח' האומת העליונה האמלעית בשר חדים היא מנבה ותר ל' לוא נחסר מקצת כנגד הקצה ולפעמים הרבה יש קרוב לרלקה בחוד שלה מקצת מקום נטוה סבר ורלה כמו יתרה אבל לון לחסנו ליתרה מקצת כי היא מחוזה ע"י חוקר

יורה דעה סעיף לה ב הלכות טריפות

(יז) אחת (יח) מימין (יט) או (נ) (כ) מהשמאל או (כא) שהיו (כב, כג) ב' מימין (כד) וג' (כה) משמאל (נ) (כו) טריפה:
דומות

תנה (כז) טורות (כח) הפוכות (כט) של ימין (ל) לין

באר היטב

(נ) מהשמאל וכתב בס"ך אפילו אינם ד' בימין וחברה אחת בשמאל טריפה דלא כתורות חיים למהגיר בזה (נ) טריפה וכתב בס"ך וה"ה אחי ד' בשמאל ג' בימין הרי חלוף וטריפה

דרכי תשובה

בכה"ג אין בזה תקנה כלל דעת תורה סוף ס"ק ל"ח (וע"ל ס"ק קס"ג)
(יז) אחת עי' לב"ש סק"ח שב' דכל חסר אינא הוי טריפה ודאי ולא סמך
לאין לחלות ואינר שהי' מחולה ב' אוזנות במקום זה וכסרס ומחבק ז"ל כ"ב
עד שאין מכר אחי' רוחם ולא הי' רק ס' טריפה ח"ל עי"ש (יח) מימין
כ' הב"ש סק"ב ומ"ח סק"ב ופרמ"ב אחי' ג' דפקוח הוא דה"ה אם חברה
אינא טריפה ואם לא אינא אחר בש"ם ושפקים הוא לרוב פסיחוהו ונם לא
שכיח למיחסר עי"ש ועי' מזה במאירת עינים שורש כ' ענף ו' סק"ח ובתו"ר
סס בתו"ש סק"ב ג' (יט) או מהשמאל עבאה"ע ועתב"ש סק"ב כ"ש
ועי' לב"ש סק"ט אב' שדין זה דחברה הריאה הוי ודאי טריפה ואחי' חייבה
כמה שרים לאסור החלב מעולם דטריפות זה בא מהבנון עי"ש ועי' מ"ח סק"ב
ב' אב' דלא חוקא חברה טוב אינא אם אם חברה רק מצד ו' הוי טריפה
ודאי עי"ש (כ) מהשמאל עבאה"ע ועי' רמ"א לקמן סעי' ה' ועפר"ח
לקמן סק"ב ה' שהוא על הרמ"א ועל הש"ך שבכאן ובאלה לחינא דהמקול בזה
לא הפסיד עי"ש ועי' בשער רמים ס"ק ל"ה מ"ש בזה אך בשמ"ח סעי' כ"ג
והב"ש סק"ו הסכים לאסור ודחה דברי הפר"ח בזה עי"ש ועי' שם"ד סק"ה
אב' דעכ"ש לא הוי רק ספק טריפה ויש לנתף דעת הפר"ח לא"ם עי"ש
ועי' מזה בתוה"ב כלל ד' בעמרון ס"ק ב' ורא"ש ס"ק פ"ו ובפרמ"ג בפתיחה
לסי' ל"ה ובמגה"י בביאורים עוף ה' וכ"כ בלב"ש ס"ק מ"א ובשים ולאחי'
הם עבר על הבהמה י"ב חודש אי מהתפק אם להבשר הבהמה סדין כל ספק
טריפה הבא מבנון מאחר שהרמ"א והתב"ש אסרו הסך הוא המתא מבנון
אחי' בבהמה זקנה וכו' ומ"מ החלב של קדש י"ב חודש פשוט להתיר בהמ"מ
עכ"ש אבל של תוך י"ב חודש אין להקל ע"ש - (כא) שהיו עי' בעזרונות
הנוסס אות ד' שכתב בדין זה דאם נמצא בשמאל אינא יתירות יותר מבימין
דטריפה מעטם חלוף אין להתיר רק כשם להאינא היתירה עכ"ש כשיעור פרק
אחמי של אגודל אבל בפחות מזה אף אם כשיעור אגודל אין להתיר
ואך שכתב התב"ש והאחרונים להתיר ביהיר אינא אף באין בהיתרת רק כשיעור
אגודל זה חוקא לענין יהרת מנבה אבל בחלוף זה שאין ל יסד בגמ' אין
להתיר בפחות מפרק אחנעי של אגודל עי"ש אך במ"ח ס"ק י"ג מראה להתיר
גם בזה אחי' בכשיעור אגודל עי"ש ועי' ביאמי יוסף באחנעו ס"ק
ד' שכתב דמ"מ בגמרא ד' בשמאל ג' בימין ומ' מהר' שבשמאל ג' בימין
לא להקל כיון הפר"ח והאחרונים מהודין חלוף כזה הי"ל ס"ם אך אם הי'
בריאה מ' יתרת כשיעור וגם הורדא אינה רק כשיעור הי לדמרוף מצ"ב דאם
איש חשוב שישר טד"ל לגבי יהרת ס"ה גבי חורדא עי"ש ועי' בחורת זבח
בהעלה שלמה סי' כ"ח ס"ק י"ג מזה (כב) ב' מימין וסי' עי' בס' מגמ"
בלק"ח ענף ה' ס"ק מ' שהביא מהם' הדרת זקנים בשם הגאון אבד"ק בריסק
שבטוחנו שם הביאו ל הרבה ריאות שהיו ב' בימין ג' בשמאל והכסיל מעטם
שלאבד אין מהפחה שם להם כן וכל"כ בס' ברכה אברהם שלפעמים מתמו
החנים וכו' ואחדבה אם הי' בתפפחה ז' להשוך הי' נראה שהיא מריפה
רק חשוב שא"ל להיר התפפחה ע"כ כאר בכל ענין הוא הוצ ענין עפ"ד התב"ש
ס"ק מ"ב נגבי יתיר ווחד שהביא על הר"ן וכ' דלא אנים חקה כאר זה להתיר כ"ש
הבא הוא לאסור מדינא דגמ' ומוסכם מכל הפוסקים בודאי אין להתיר עי"ש ועי'
מהה"ב בעמרון כלל ד' ס"ק ב' (וע"ל ס"ק ס"ב) (כג) ב' מימין עבאה"ע מ"ם
אחי' לוכח ד' בימין וכו' ועי' מזה בשע"ח סעי' כ"ג והב"ש סק"ט ומ"ח סק"ב
(כד) ג' משמאל עי' לב"ש סק"ח מ' ופרמ"ב סק"ק ק"ט שכ' ובזה אף החלב
שקרום יב"ח מתמן שיעותה אסור הוא ודאי טריפה הבא מבנון עי"ש (כה) משמאל
עי' ש"ך סק"ד ובתב"ש סק"ח מ' שכ' הטעם דחלוף טריפה הוא ל' אסר מקומו
הראשי עי"ש ועי' מק"מ סק"ח מ"ז שכ' דלא"ה כמו שחסר טריפה אף במחסר
לא"כ הה' מני בחלוף כה"ג כגון אם הי' בימין ד' וכן במשמאל ואח"כ הקרוב
לו שנתפלה מ' מימין מד שלא בתראה כמו"ל טריפה נטעם חלוף וה' דוקא
בחלוף זה אבל חלוף הנדלות אינא אינא לו אינא אינו פוסל אלא מחולה עי"ש
(ועי' לקמן סק"ק ל"ה) (כו) טריפה אף אם הבלעית היתירה שמאל שמאל
ים לה לרת אינא של לד ימין אף אי"ל שזה מעיד שהיתר שבשמאל בא להבלים
החסרון דימין הוא לרתא מוסיף עליו שהוא של ימין אם"ה טריפה ישועות
יעקב ס"ק ג' עי"ש לדרכו והוא פשוט. (כו) צורות האינות עבאה"ע מ"ם

דומות

אחרות החוטים הלו ועי' בשלמן נבזה ס"ק ו' שכ' הארבעה חלופים אלו
שמה הרב כאן לא הבנו ק במקומם דבר ספרד דכל זה הוא רק מנהג
בני אשכנז עי"ש ועי' בפרי תואר ס"ק ג' שכ' להלכה ולמעשה להקל בזה
בכ"מ כדעת המהרש"ל להתיר להיות בכל אלו החלופות עי"ש ועפר"ח ס"ק
ה' מ"ש בענין זה וכ' ג"כ דבמקומנו הוא לאסור גם אלו החלופים יש להם לבטל מנהגם
שהנו להתיר כדעת הרמ"א ולאסור גם אלו החלופים יש להם לבטל מנהגם
כי הוא מנהג בטעות שאין לזה אלו כלל עי"ש ועי' בס"ש שכ' דאילה לפרון
נדל בחומרא שקבלה בידיו מגאונים הראשונים דבשלמא אם יסלון לחוש
שהוא מנהג בטעות שהנו שהפי' בגמ' כך הוא ואח"כ חוזר שטעות הוא
בהבנתם זה הוי מנהג בטעות אבל זה לא יעלה על הלב שנהגו היום אבר
מהם יצא הוראה בלתכמה ואגפי' יעשו בדברים פשוטים ובע"כ אין זה רק
שהי' בן מסורת בידם מהקדמונים וקבלו לעשות כן וא"כ הרי הוא לאסור נמוד
לבטל מנהג זה ומה מע אבר הם לא יעשו ויש עוד הרבה דברים שם מסורת
בידיו מה שלא מבר בדברי חז"ל כמו בשר שבשה נ"י בלא מליחה וכדומה
ולא אמנם הוראת אבר עי"ש וסדרניו ממם מהב נ"ב בתב"ש סק"ב מ"ו
והחזיק בטעם מנהג זה הבלה דבמקום דהנהנו ק מ"ש לבטל ולאחי' בהמ"מ
אין להקל וכ"כ עוד בשמ"ח סעי' כ"ו וחב"ש סק"ב ל"ה הבריר כדעת הרמ"א
לאסור בכל החלופים של הרמ"א אחי' בהמ"מ ולא כדעת המקילין בזה עי"ש
ועי' בס' אמת לדק אחדם בביאורו לש"ע סק"ב ג' שכ' דבהפ"מ יש לסמוך על
המקילין בחלופים אלו ועי"ש בביאורו להבמ"ח סעי' כ"ו אחמם בלב"ש סק"ב
מ"ש הגדיל בשמנמא בחדיטהיו להתיר בכ"מ בזה אחי' בהפ"מ עי"ש ובזה
בחנה"ב כלל ד' בעמרון סק"ב ע' הארוך בענין זה ובזה סברה דאין להחמיר
בכל אלו החלופים שכבר הרמ"א רק בחלבנו עי"ש ולפנינ"ד דבמקום שאין המנהג
יהוא להקל בזה אין להקל רלם נגד רבותיו הבי"ם ומ"ח ובב"ש שבחיבו
דמנהג שלנו בני מדינת אנכנו לאסור בכל אלו החלופים אם לא שיש שב
מנהג להקל והגה יש לעיין לענינ"ד אם מביאים בשר ממדינה ל' שיהנו שבמנהג
שם להקל בחלופים אלו למקום ל' שבמדינתם שיהנו המנהג להחמיר לא שאבני
מדינה אלו באים למקום שמקילין בזה אם יכולין לאכל הבשר שם דהגה להלן
סי' קס"ו סעי' ג' מבואר בגמ"ח ס"ל שם ס"ק כ"ט לענין חמאה של נכרי
דאם הולך ממקום שאין אוכלין אותה למקום שאוכלין אותה אוכל עמהם אע"פ
שנעשו לחזור כיון שהוא רק ממנהג אין אוכלים אותה י"ל הי' בי"ד אמנם לענ"ד
בס"ח שם ס"ק י"ג מהמ"ה דחוקא בחמאה הקלו בזה מפני דבמקום
שהנהיג להקל הוא מפני שיהנו דשם שאין אותה בהכשר בלא הנם בשלם ואלו
הו שאין כן גם במקום האסור לא הו מהגין בו לאסור משום עי"ש (ובביאור
הגר"א שם ס"ק כ"ח ובשו"ת דברי חיים לאחזש"ר מ"ב בי"ד סי' י' ובדמה
תורה בפתיחה לה"מ אות מ"ה) יש להחמיר בב"ד דלא שיך לומר דבמקומות
המקילין לא שיך זה הטעם של מקומות שמחמירים ופ"ש. (בח) האונות
עי' במהה"ב שם בעמרון ס"ק ז' ויקמן סעי' ז' הרמ"א והפוסקים שכ' ב'
מיני חלוף חלוף טרות וחלוף גדלות הוא כדי להרות הלוף טרה פוסל אף
בלא חלוף גידול וכן חלוף גידול פוסל אחי' בלא חלוף טרה הצרי מילי מיסו
דאלמ"ה אינא הצרכי בענין חלוף טרה וגם חלוף גדלות ולא אינו פוסל בלא
הב' כל כי אלא הי"ל להפוסקים להמיעם זה עי"ש אך בר"א ס"ק ק"ה
ובמק"מ ס"ק נ"ג כ' דחלוף גדלות הייט חלוף טרה עי"ש ולדבריהם י"ל
דחלוף גדלות אינו פוסל בלא חלוף טרה ועי' בחמרת הקדם בקמרים
הפוסקות ס' כ"ח שהאריך מזבח בענין זה והעלה ק בראחון דאין להחמיר
לאסור בחלוף טרה גרידא בלא חלוף גדלות הבכל ענין מ' הוא ואין מ' פוסל
בלא הב' ולולא כדברי האומל שם שהבין הדברי מילי מיסו עי"ש ועי' מזה בחמ"ש
בק"ח סי' י"ח בשולך (וע"ל ס"ק נ"ג מ"ם בענין זה) : (בט) של ימין אינן
דומות לשל שמאל ערא"ש ס"ק ק' ובמאירת עינים שרש ב' עמ' ב' ס"ק
י"ג ובמהה"ב שם בקמרן סעי' ה' ועמרון ס"ק ו' שכ' דלא מוכיח אלא אם
בחתם לה שבבנון לאחוק אם הוא אינא חלפה טרה עם חברה שבאחוה
לה עמנו אינו מוכיח לה אלא בגדל האמלעית דפוסל מני בחה כיון"ל דהיינו
שהאמלעית גדולה מהאחו"ע שהבאר להלן שהיא מריפה משום דזו מקרא קטנה
וזו גדולה עי"ש (ל) אינן דומות לשל שמאל כ' בשמ"ח סעי' כ"ו ובב"ש

(לא) חומות נגל שמגל (לב) ומם (לג) מחלף (לד) מרתן

דרכי תשובה

ס"ק ל"ט ובב"ח ס"ק כ"ח וכ"ב ובפרי"ב סעי' ל"ד ורמ"א ס"ק ק"ג ודם ס"ק יתרה בדרי דאמת וטרהה כטרת אומת של לד שכנגדה יש להסיר אפי' בהם"מ כמן דרק סימנת הוא שהאיף טרפו ורק מצד ג' הוא דאשתרי אין להחמיר כלל אבל אם ג' מהאומות שכנגדה האיפה טרפה אם אחת מהם אין להקל כ"ה בהם"מ דוקא דאולין דאומות הרבותת בכל ג' לא יתרה הוא אלא אומת מהם והי"ל חלוף אבל שלא בהם"מ יש לאסור הטמא לא יתרה הוא אלא אומת מהם והי"ל חלוף מהם עי"ש ועי' מק"מ ס"ק ק"ג ונה"ק ס"ק כ"ב מ"ש בביאור דברי הטמ"ח בזה דל"ל דאם יש בימין ד' אומה ג' המחומים הם כראשי והעלוזה דימין שזה לשמאלה הטמא לא לא הגיע להחמיר שהעלוזה דימין הוא הטיקר והא יש חלוף טרה אלא אמרינן דהעלוזה דימין הוא היתרת ג' שלמה מטמה הם כראשי ככל ג' אומות דבימין אבל אם יש בימין יתרת והעלוזה קטנה מהטמא שכנגדה ג' אומות אח"כ בימין הם כדרכן לא אין להחיר כ"ל בהם"מ חוקא ועי"ש עוד בנה"ק ומק"מ ס"ק ק"ה סי' ס' ודברי הטמ"ח מטמא דוקא בשאינה היתרת לא חלופה ורהה רק שם אומת ג' לא הולין בהם"מ להקל דאותה היתרת הוא שהלכים אבל אם האלישי שיש טרפן שם ב' שכנגדם לא מהני מה שיש ג' יחידה הוא עכ"פ הב' הנוקדים חלופה נ"ב שם שכנגדה ואבל"ם ס"ק נ"ג לא ס"ל כן ומק"ל גם בכה"ג ביקרא הוא מטמא מוכח בזה וכתבה דהעיקר כדעת הטמ"ח וחלילה לדקל בזה עי"ש ועי' בפרי"ב שם ס"ק ק"ד סי' ס' ודם ס"ק ס' אם האליפה שהאליפה טרפה שכנגדה אם האומה שכנגדה מ"מ אם יחד שהאליפה טרפה שם הלד שכנגדה ז' היתרת כגון שאין לה ממטן וכחומה יש לדקל אפי' בלא הם"מ עי"ש ועי' במק"מ ס"ק ק"ד סי' ס' לחסיך שבמ' מהמתוקים חבר ממטן בלשון שיכר שאיפה שהאליפה הוא העיקרית אין להקל כ"ל בהם"מ עי"ש

וכל זה הוא ביתרת בדרי אבל ביתרת מקומת בכה"ג ר"ל שחלפה טרפה שם טרפה אומת אחרת הלד שכנגדה עבמ"ח שם ובב"ם ס"ק ל"ז סי' דבזה יש להסיר אפי' בהם"מ כן דבמקומת בלא"ה רבו האוסרין הי"ל ס"ם להחמיר עי"ש וכ' שם בב"ם ומ"מ לענין החלב אם עבר עלי' יב"ח יש להסיר החלב דקדש נ' ימים עי"ש אמנם בפרת"ב סעי' פ"ה ורמ"א ס"ק ק"ה הביא על הטמ"ח בזה ובעלה הרשקל בהם"מ לא ביהמ"ק בכה"ג להחיר הבהמה לא הפסד עי"ש ועי' במק"מ ס"ק ק"ו סי' ס' שכן מיקר לדינא עי"ש ובד"ק ס"ק כ"ל ובמסגר שם (לא) דומות לשל שמואל כ' בטמ"ח בסעי' כ"ז ובמ"ק שחלפה טרפה עם אומת אחרת מלד שכנגדה טרפה אפי' בהם"מ עי"ש ועי' במק"מ ס"ק ק"ג שבהב הסיר בזה הוא כגון שהטמ"ק עומד על אחד אומת ומיתה לא אלא ויש לה טרפה אומת אמלית ואומת שמאלית יש לה טרפה על ימין הראשי לחות להחמ"ק כפי מקום עמידתו שם מה"ה לאסר משום דקי"ל דהמ"ק בהמרף אלי' רשותה כל דהו לאסר עי"ש ובעב"ם ס"ק כ"ג סי' ומ"ש אם עבר עלי' יב"ח יש להסיר החלב קדש נ"ש עי"ש ועי' בפרי תבואה סעי' פ"ה ורמ"א ס"ק ק"ה סי' המקבל כרין זה להחיר גם הבהמה בהם"מ לא הפסד עי"ש ומק"מ שם שבהב הרמ"א לא הקל רק אם ג' שכנגדה שיחה טרפה לטרפה זה דלא כאחד מלרחה אומת הרמה אבל בשאינה טרפה לטרפה אומת שכנגדה לכ"ע אין להסיר הבהמה אפי' בדמ"מ ועי"ש עוד בס"ק ק"ו ובד"ק ס"ק כ"ל ובמסגר שם (לב) ואם נתחלף צורתן עממ"ח סעי' כ"ז והב"ם ס"ק ל"ז ובפרת"ב סעי' ע"ח סי' ס' דאפי' אם רק אחת דימין חלפה טרפה עם ג' והמאל יש להסיר אפי' בדמ"מ עי"ש ועי' במק"מ ס"ק ל"ג ובמחי' מקה ה' בלק"ל ס"ק ל"ג סי' ס' דע"כ סומת הטמ"ח הוא על הארו"ש שחלפה טרפה שם הראשונה הממלאה הקרקה מסוכה כחן דבאומת האמצעית לא שייך לומר שחלפה טרפה שם המשוכה כחן הוא אינה משוכה בהאחרה כלל רק שקרה ממנה ובמתרכה אין קפידא עי"ש ובד"ק ס"ק כ"ז סי' כעין זה דחלף ארו"ש המשוכה כחן וכל שם מהאו ואינה כלל הנמנה ממנו יש להקל עי"ש ובמק"מ שם בלשון: (לג) נתחלף עממ"ח שם ובב"ם ס"ק ל"ח ובפרת"ב סעי' פ"ב סי' דוקא נתחלף ממנו (כמו החלף פרה בחמור) הביא שבמיכם נתחלפו ובמחבר ל' מלרחה לטרת חבריה וחבריה לטרפה אבל אם שבמיכם שיש בטרה ל' לא בחדה ל' כיומין לא סלן כהמאכל ל"ל אינן האוסה לא הלומה הם שיש לחבריהן לא להיר בהם"מ אבל שלא בהם"מ יש לאחם לאסר לקח בכה"ג ועי' דק ס"ק כ"ח שבהב להיר בזה לא שלא בהם"מ ועי"ש במסגר ובמק"מ ס"ק ק"ב סי' לחלק הבכה שבמיכם שיש בקטנים ובהיש שבאר"ש לפי ערך ראשה ז' כי' ערך לבוה גדול יותר ובכל קטנה כמו

יורה דעה סעיף לה ב הלכות טריפות

(לה) טריפה (לו) וכן (לז) כשהאונה (לח) האמצעית (לט) אל ימין (מ, מא) גדולה

דרכי תשובה

חלוף לוטה לו חומת עוי"ם וכתוקרה עיגים שורם ב' עגף ד' לות י"ג ובמהרי"ב סס סק"ו ועי"ל ס"ק ס"ו) (לה) טריפה עמק"מ ס"ק ע"ז דחלוף כזה שהתרו"ע קבה תראתעית לו שהאמת העמלאית קבה מהיריתן קבה מהאמת העליונה הבחתלית לו שראומת האמלאית קבה מהיריתן לוט פוסל חלא מהומה אבל כשהרשיטה לו מנהגלי אח"כ עד ב' עשה החלוף כשר ויש בזה כמה ל"מ לדינא עי"ש ועי' מזה בבי"ח דעת רזכח סי' ט"ז לות ז' (וע"ל ס"ק כ"ה) (לו) וכן בשהאונא האמצעית ע"ל (ס"ק כ"ח) מ"ש בענין חלוף טורה בלא ויוף גדלות ועי' רא"ש ס"ק ק"ה ב' שתפק בח"ל ה' זה דהאחלעית עם הארו"ע לו בענין תרוויהו חלוף טורה וחלוף גדלות לו דסגי בחדא ונסתפק היכא שהאחלעית של ימין חלכה רק טורתה עב הארו ע ובגדל רס כדרכן שהאמלעית קבה תהארו"ע מה דיו ובפרח"ב פעי' ע"ח פסק לדינא דגם בחלוף טורה לכד תך שלון שם גם חלוף גדלות נקרא ח"ר וטריכה עוי"ש ועי' ממהר"ב כיל ד' בקונתן פעי' ח' ועסרן ס"ק י' שכ' נחק בה לדינא כך דאם לא חלפו עדיין בגדלות כגון שבגדוליה רן כדרכן שהאחלעית היא קבה מהארו"ע ורק בלוטן לכד הוא שהחלכי יש להסיר שכל"מ והיכא שבטרכן הן כדרכן ובגדוליהם נתיפנו יש לחתיר אחי' בהפ"מ ועוי"ש עוד בקונתן ס"ש ועסרן ס"ק י"ח שאוסף עוד בזה דאם הא לעית אינה גדולה שהארו"ע כ"ל בלוטו לא בלוטו לכד לד אמת העליונה אבל בחק של לד הארו"ע היא קבה ממנה לו אכי' אם גם הלכה טורתה עם הארו"ע יש לבדוק אם נגלת בהתעלעית ב' סתכוטות שמזה חיוכם שבתים הם לו אמרינן דאחר של לד העליונה דיעיל לה ליחרת בדרי יליכתה מרארו"ע לוט תוק לה והלק הב' שהאת לכד הארו"ע היא קבה מרארו"ע ובסיר דיי ויש להיות בהפ"מ עכ"כ אבל אם לן שם ב' סתפוטת חבר אכי' בהם"מ ואם הם שוים בגדוליה יש לתחיר דגם מהגי בדיקה הל"ל חלוטו ברפ"מ ע"ש ועי' מזה במשרת הקדם בקונטרס הרביבות סי' כ"ז יב ח"י בקו"א סי' מ"ח (לז) כשהאונה האמצעית עי' בפ"ת בית הכריס אגכפת לרלאם אפרים סי' מ"ו ובוד אפרים שבגליון הי"ד סי' בשם זוח הגלון ע' פ"ד מבחמיטב ז"ל דאם האמת האחלעית דימין גדלה בכשותה ניעה מרחרו ב' רק שלמרך בחוכן שתחת הלימוק לא"ה מעדפה כגון שעולה בכוחה הגם יב"י הלימוק גדלה שהיא קבה הארו"ע לו אכי' לחכמים בחיוב זה יש להעריך חטעם הרלי"ו אך בהב"ש יש להקל בזה עוי"ש ועי' יתה בעלי גיגה בתרי"ע מה קי"ד ובבית אברהם בלבה"ב סי' ל"ז ס"ק ו' ובכו"ת טיבו"ד קיא ס' ל"ו ובהגיגה בקונטרס אחרון סי' י"ב ובד"ק ס"ק ת"ח ולקמן סי' ל"ו ס"ק כ"ז ובס' ברכת משה בקונטרס יכה לבדיקה שנר מ' עוכ ח' קיח ג' ובש"ת שאילה שלום הגיגה סי' קל"ב באורך וע' בס' בית אברהם לקין סי' ל"ו בלבה"ב ס"ק ל"ו לות ג' סב' שבא שבדת לפמו שהי' האומת האחלעית גדולה ירד מהארו"ע ע"י שהארו"ע למקה הלי תמה ועוי"ש בקונטה והי' ניכר לבקיאים שבאחר הברכת מהלימוק החזר לקדיוהה ולא ירי' חלוף כי לא הי' הארו"ע גדולה יותר מהאמלעית ואפ"ה הטריף עוי"ש וע' בס' דברי שאול ויוסף דעת בחידושי לפ' זה שביה דבריו וכ' הבע"כ מה בש בזה להטריף הוא רק בשבדת דידי' שהי' ליחוק רחלי תמה לבל אם לא לעמתך רק מקלהה אין לאסור בלל עוי"ש ועי' בפ"ת דעת הזבח סי' י"ג שבאלל בשבדת כזו שהיה הארו"ע למקה ועי"ז היה קבה מהאמלעית לך הי' ג"כ ספק אחר שהי' למקה חנק גדול והי' הסכק אם לא היה למקה רוב האות ולמקה רובו כטלו ודעת נאון ת' להטריף דהא הכי' למקה חלי' הוי עדוב כיון שקודם שנלטמקה הי' רוב לות והוא העלה דאפשר באין להחמיר בדין זה לף בלילוף ספק זה כי יש כתה סביקות להסיר עוי"ש ועי' בדברי שוד שם בס' ס"ו לות ז' כמה פרטי דינים בענין זה בתוך ועי' מק"ת ס"ק ל"ד שכתב בשם הזבח שמואל דבהאמלעית גדולה מהארו"ע כשר לפעמים הכא שהארו"ע מקבלה מחתה לוזה חלי דבהיבריה התפשט האות בשיער ולא יהי' חלוף וסיים בתמ"מ שהוא נ"ל לדינא כי מלאה חלי ודעיק מיחור ועוי"ש מה שוד לחלן סי' ל"ו ס"ק ל"ב ובגה"ק לות כ"מ ועי' מזה במהר"ב שם בקמן סמי' י' יבשרון ס"ק י"ב שכ' לדינא דבהיבר לפעמים שהארו"ע מקבלה ע"י לוזה חולבה רבהרה שבה כגון שלמקה ע"י הגשיחה הרוח שולה בטלה ומ"מ לוזה מהמלאה הימב כשר לוטת יש להבשיר בתב"מ כיון שמעשים בכל יום שמלא לוזה בפנים כמו מוגלה רבה וגם קבה כמו מיגרא ומלאה מזה ועי"ז לוזה שולה בגפיחה דבעי ואין בזה שום חבש לא חבוש לוזה ולא חבוש למקה אם לא חלון שהרות שולה בכל מקום בלי שיר בלל ואין בזה קלקל בילדה

הבראה היא כדרכה רק שחת"כ ע"י איזה סיבה נעשית כך ועתידה היא להטריפה ורבנו עליך אם האחלעית מגדלה מהארו"ע מפלה בוטה הרבה המלאה בלוכן שאין מטריפים בבילם וכי מאחר דסוף כל סוף מריפה יבוים חלוף וה"ה בג"ד עוי"ש בלוכן ועי' מזה במתח"י בקו"א לדיני תרלי"ו סי' י"ב בארכיסה ועוי"ש בפנים הספר בדיני תרלי"ו לות ח' סגי' ב' ובלק"י שם (וע"ל ס"ק ס"ב) (לח) האמצעית עד"ק ס"ק כ"ז שב' דאם האחלעית גדולה מהארו"ע ויש סדק כבד"א בהעליונה אפי' במקום שדרכה ליפגל אפ"ה הסדק מפלוס האחלעית ומחתריו היא התחתונה והלוגה של לד ממה היא יתרה ועוי"ש בנוסבר ובמק"מ ס"ק ל"ה שכ' דאין להחיר בזה רק בלוכן שלא יהי' עי"ז שיטי מקום הוירדא עוי"ש ועי' במתח"י בלק"י עכ"ל ה' ס"ק ל"ה מ"ש בזה (לט) של ימין עד"ק ובמק"ח שם שכ' דאם כפי האחלה מחיוב שבין האחלעית להעליונה גדלה שהאחלעית קבה יותר הרא"ע ואם מחשוב כל אריך החיוב שבין האחלעית להארו"ע גדלות גדולה מהגרו"ע הליגן לקולא וכן ריאה ב כפרת ע"י סדקים בימין אם נחשוב כל אריך סדק כפיחוד תהי' האמלעית גדולה מהארו"ע הליגן לקולא ותבב"ן הסדק שבין האחלעית לאחרו"ע כטלו פרוד ושבין האחלעית להארו"ע לא תשבין כפרוד רק כעד"א ועי"ז הארו"ע גדולה מהאמלעית עוי"ש (מ) גדולה מהתחתונה עי' בפמ"ח סגי' ל"ע ובפרח"ב סגי' קי"ז במעשה דהר"ל שמלא ב מין ארבע לוטת והלוגה הבשוכה לעיל הי' כדרכה והלוגה הי' לוגה קבה והלוגה הי' לוגה גדולה והלוגה הי' הלוגה רבשוכה לאומת והיהה קבה ומסתכלו מיה היתרת שאם הקבה הבשוכה לאומת העליונה היא יתרת והמאר הם הלוטה הראשונה ממלא שהאמלעית היא גדולה מהבשוכה לאומת וארי זה הליף ויש שרלו להבסיר לפי שהולין לומר שזו הקבה הבשוכה לאומת לא היתרת והשלשה של מעלה הם הלוטת הראשונה לחיוהו ממלא שהם כתקונה ואת"כ עלהה הבכמהה לרעריך לפי שעייש בריאה זו ולא שהלוגה רבשוכה לאומת האמלעית החיוהו שבינה לבין הלוגה שעל גבה הוא ממך מהחיוהו הימין שבין העליונה היתרת ת"כ ורלה מזה שהרביעית הבשוכה לראומת היא כהקבה מלאר שהחיוהו שעל גבה הוא ממך מהחיוהו שבין ב' לוטה שבלר שתלית ת"כ כיון שהבשוכה לאומת היא קבה מהלמעלה ממנה ה"ז חליף ועריפה עוי"ש וכ' בהו"ד סי' כ"ב בהעלה שלמה סק"ק י"ח ובפנים סגי' י"ב דר"ל דכיון שכן הוא הדרך שרחיוהו שבין הלוגה האמלעית להלוגה הבשוכה לה היא יותר גדולה לגד הלב מהחיוהו שבין הלוגה הימנית לאומת הבשוכה לה וכן הי' גם כאן ולא נאמר דהבשוכה לאומת היא היתרת שנפגדה מהלוגה הה כשהתברה לאומת והלוגה ששיכה לה ת"כ יהי' החיוהו שבלר ימין גבוה יותר משל שתהל ולין הדרך כן שע"כ ל"ל דהבשוכה לאומת היא לוגה בפ"ע וכיון שהיא קבה מלוגה שלמעלה יתמה הו"ל חליף ועריפה עכ"ל ועי' במהר"ב כלל ד' בעשרון ס"ק י"ד מ"ש בביאור מעשה ז' וכתב הש"ה אם מלא חיוהו מול חיוהו פר כה בשבדת זו עוי"ש בארכיסה ועוי' מזה בשו"ת ברכת יעקב חיי"ד סי' ד' ועוי' בס' נמת לדת אחדם ביו"ד בהגהותיו לתמ"ח סוף סי' זה שהרבה להביב על דברי הר"ל ומה"ח בענין זה והשלה בכמה ראיות דאין טעם לאסור בזה עוי"ש

וכתב עוד שם בתמ"ח ובפרח"ב ועוד אמרו דכיון שהוהדא שומדת למטה מטנון ת"כ אם מתוב הרביעית יהיה הרי שיתה הוהדא מקומה שהרי הוהדא לריכה לעמוד עם הסתפון שלה בין ממפון לוגה הבשוכה לאומת ובין סתפון לוגה כהבית ע"ז לא סגו"ל וארי עהה היא רחוקה מהלוגה הגדולה הבלית ושד מחכו הלוגה ורלה שכל לוגה הי' לה סתפון בפ"ע כדרכה ולוגה הבשוכה לאומת העליונה שלא הלוגה לא הי' לה סתפון כלל ורלה מזה שה"ז היתרת ומאר הלוגה הם הלוגה הראשונה לחיוהו וה"כ האמלעית גדולה מהבשוכה לאומת וזו חליף לכן הועריפה ומיעיקר הדין הי' כי בהוכחה הזאת מוכיחה לו שזה היתרת והשאר הם הלוגה הראשונה רק כדי לברר הוהדא בדקה כל מה שהי' אפשר לבדוק בזה עוי"ש ועשפ"ד סוף סי' זה ובחכמה אדם כלל מ' סגי' י"ד ובב"ש ס"ק ע"ד ובתמ"ח ס"ק ל"ז ובמק"מ ס"ק קס"ה מ"ש בזה.

וכתב בלב"ש ס"ק ל' ובתב"ה בפנים סוף סגי' מ"ה דמעשה הר"ל יש לנשה דהיכא שם יתרת בדרי לוגה בימין שם שם ד' לוגה אם מקום הוהדא בלוגה מלאת הבשוכה לאומת ר"ל בין ג' לד' מריפה לשלם מת"כ דאם הראשונה הבשוכה לאומת היא היתרת מ"כ הי"ל חליף משום שהאמלעית גדולה מלוגת הבשוכה לאומת ושד שהוהדא שיהה מקומה נ"כ מהמה שהיא רחוקה מהאומת דבאמת ל"ל קרובה לאומת כדי שהיה שומדת בין הלוגה והאומת כהבנת ש"ן לא סגו"ל ומשמע דכי היכי דבהוהדא רחוקה מלוגת

הל"ל

(מב) מהתחתונה (מג) טריפה (מהרי"ן) (מד) ואם (מה) אחומה (מו) של שמאל (מז) הסגלונה (מח) נחולה מעטה פגלונה של ימין טריפה

דרכי תשובה

הא"ל שיהה מקומה הי"ב כהיא רחוקה מהאומת הא"ל שיהה מקומה דנהתחייבו הד' עצמת הוא שלריכה להיות קרובה לסימים כדי שהיה להם הבנית הא"ל כי שוריא"ל נריך נהות פחוך לאלא המחי"ב ומחוך לאומת כדרכה לעמוד בימים והרב עיה ל"ל עבה והרוכה מהאומת הגליסת וכל זה הוא היכא שאין שם שיטי לגריעתה בחרת מהאומת להבין ע"י אחה היא היהרת אבל אם יש אחה שיטי רגון שאין סרכון לא' מסם זה סי' שסא היא היהרת אי הדין כך אם א' יב' רגליוים היא היהרת כבר רק שלריכין לראות שלא יהא חליף הסיע אם ב"ר אי הב' היא היהרת נריך שרביעית הכי' נחולה מהב' ואם הג' היא היהרת נריך שתהי' הד' נחולה מהבי' הד' נחולה מהגלסת א"ל יאקביד כיון דהג' היא היהרת אבל אם הד' היא היהרת אי מריפה בכל ענין

ע"י"ם בתריסת

ועיין בס' אבל ישראל אות י"ז שכ' דאם נילא יהרת בין אומת לאריאה והיהרת קטנה ותחתו"ע ונחולה בעו"ח אפי' שומדת בדרי דאומת מריפה ע"י"ם ועי' בשו"ת השיב מטה חיי"ד סי' כ"ד שהביא דברי והביא עליו וכתב דם להכשיר בזה ואין בזה מכשיל חשם חליף כיון דהתחלעת נחולה מהתחתונה של ימין דחליף כה לא שייך רק בעיקר האותה שנחתו טריהן ממה שהן רגילים מהת"ל הכא דעיקר האותה הן כדרכן ואלו התחתונה אלא מעיקר האותה היא רק יתרת ואין בזה מכשיל חליף ואחריך עוד בזה וסיים דבן נראה ברור להלכה ולענבה בלי שום כקפקפ ע"י"ם ועי' בס' ברכת מטה מדברי התב"ם ולב"ם במעשה הר"ל הל"ל מסמע כדברי השיב מטה הל"ל אך לעשה כ' של"ע ואין להקל כ"ל בהכ"מ חוקת ע"י"ם (מא) נחולה מהתחתונה עי' מק"מ ס"ק ל"ד ובנה"ק אות כ' שנסתפק במה הלי' נחשוב נחולה או באחרך או ברוחב או בשבי' וכ' דומדברי הגב"ם ראה דעיקר הכשרה נחולה אכי' רק בתעלה ג' נגד כגון ברוחב לבד או באחרך לבד או בשבי' לבד הי"ל חליף לענפ"י שלאן שם שבר יותר בכשרה לפי ערך ממה שלריך להיות כגון אם הוא נמצך לאחרו יותר מהראוי וחסר משבי' או מרחבה וכולא עד שאין בשר יותר מהראוי להיות אפ"ה מריפה אבל דעת המ"ח נראה דם"ל הל"ל שיהי' יותר בשר ממה של"ל בה ואז אסור אם הוא אחוך או רחב או עב יותר והעלה שכן עיקר לדינא ע"י"ם ועי' בנמק"י בקונטרס לאדון אות י"ט ועי' בשו"ת בית יהראל סי' כ"ז מ"ם בשם הגאון מו"ה יוחפא ז"ל בעל הד יוסף ומ"ש עליו (מב) מהתחתונה הנקראת ארוכה ועבה. ועי' בברת"ב סעי' ע"ט והל"פ ס"ק ל"ו שכ' מהת"ב דשיטי נדלות אינו שוכל רק באותו לד חוקת ולכן אינו פיסל בזה אלא כשהיא נחולה מהאומ"ע שבאמה אבל כשהאמצעה קטנה מהאומ"ע שבאמה אע"פ שהיא נחולה מהאומת הפשוטה לאומת שבאמ"ל אבר ע"י"ם. (מג) מריפה עי' בס' תוספת יהושע סי' ל"ט שחקר בחיות האמצעה שמלא עלי' בשר בלוי עד שמחמת זה נהנדלה מהאומ"ע אם יש להסריף אם נתבב הבשר בלוי לגוף האומת ומ"ב הוי חליף ומסעם ע"י"ם ועי' בנמק"י בקו"ל לפי' ל"ט סעי' כ"ח שהביא והחה דברי והעלה דכשוט הוא להכשיר בזה דכל דאין הנדלות מלד עצמה רק מרבבר בלוי שמתבקף על האומת אין חשם בזה כלל ע"י"ם ודברי נכונים (ועי' בדברי לעיל סוף ס"ק ל"ו מ"ם מהמעה"ב) (מד) ואם עי' תב"ם ס"ק ל"ח ובברת"ב סעי' פ"ג והל"ם ס"ק ק"ב שם עוד חלופים אחרים כגון שהאומת שאבל האומת משמאל נחולה משל מעלה ממנה הנקרא אומת הסשוכה לגרגרת לא אם האמצעה שבימין נחולה מהאומת הרחפלת הנקרא אומת העליונה דימין וכן אם הוא העליונה דימין מפרדת מהקנה יותר מהשמאלית וכן אם אומת העליונה השמאלית יש לה חרץ ואינה הסיוכה הסמת שבגרה אין לה חרץ בלוי החלופים אין לחוש כ"ל במקום שהגו להחמיר ע"י"ם ועי' בבית אברהם ס"ק ז' שכ' מהאהל הרשל שם עוד חליף כה"ג אם האומת הרחתונה דומה לעליונה אבל לכי דעת הת"ב הל"ל נם בזה אין לחוש כ"ל במקום דמנו להחמיר ע"י"ם ועי' בברת"ב שם שביים דמ"ל אף במדינה אלו דלא הגו לחוש לחלופים אלו אין להכשיר בשום חשם מהבשות אלו אלא כשאין שם עוד חשם אבל אם יש שם עוד חשם אחר הנקרא רישתא דעצ"ם שלאו מסריף בבדיל מ"מ מעכבך עם חשם זה להרלי"ע ומריפה ע"י"ם (מה) האונא של שמאל העליונה עי' בשו"ת יעמ הזבח סי' ד' וכ' שבשאל בענין אומת רעליונה של שמאל עד כמר הוא הישור דיחסב לאומת וכמה מחסב לבעדונה ויש אומרים דלא שייך לאומת העליונה של שמאל רק כפי מה שיש חוקר ביה לבין המשוכה כחן וכל הנב טלה עד תוכה נגד הבחדה ערונה מחקרית ולא לאומת והשמאל הבית

רלי' דבע"ב כל מה שנפרד מהקנה הוי בכלל אומת העליונה השמאלית ושל"ב מ' חולה עומר שלא ריחב לאומת רק כפי ישור החתך שבינה לבין חברתה של פי אורך האומת עד הקנה שמהפסמת אל הלומר ואפ"ו נהקנן ישור זה עד מלד ים בזה ל"מ להקל ולהחמיר והוא האריך והעלה הביקר הוא דכל מקום הגליונה השמאלית מה שנפרד מהקנה נקרא אומת מלבד חלק מ' שם באריה אומת שייך לאומת ומיכרת מקנת סמוך להבורים כפין שרטוט שיצא מיצוקרה עד החוד עד הבדרה ומעמה מזה הברטוט שייך לאומת ומביב שם כמה ל"מ יש לדינא בענין זה לענין כמה מיי מריפות שבריאה ע"י"ם בתריסת וכ"כ בס' זכר לאברהם (מהב"ב מעומן) בקונטרס יוסף בעורת הריאה החסה שברים סי' ל"ה ע"י"ם (מו) של שמאל כתב בבמ"ח סעי' כ"ז והב"ם ס"ק ל"ו אם נמצא אומת אי אפי' רק אומת אחת למעלה ואומת אי אומת מ' למטה הו"ל חליף ומריפה ע"י"ם ומי' ממדת הזבח כלל ו' בעמרון ס"ק י"ד שכתב הר"ל כגון דמהב' אומת הריכים להיות בימין אין שם כ"א ב' אומת מלד זה של האומת הפוחה אל רחת הבחמה והגליסת היא למטה מהגליסת ע"י"ם ועיין בנמק"י בביאורים עמ ה' ס"ק ס"ח מזה ומי' לב"ם ס"ק מ"ח והנה בנמ"ז ס"ק ב' כקפק בדין זה וכ' שאין ראוה הגב"ם מוכרחים ע"י"ם לחמנם בלב"ם ס"ק מ"ז ובזר זהב ס"ק ב' כ' שבחתם הביא על הגב"ם בזה הביקר בהגב"ם לדינא ע"י"ם ועי' פרח"ב סעי' ס"ח והל"ם ס"ק ל"ט שכתב שם לאסר בזה אפי' אם הוודעה עומדת בסוף כל האומת לפי שאין דרך הוודעה לעמוד כ"ל למעלה מהאומת ול"כ הרי שיהה הוודעה מקומה ומריפה ע"י"ם עוד בסעי' ל"ח מזה.

וכתב בלב"ם ס"ק מ"ט דאף שבהבני לעיל דבכל החליפים המכרים בהג"ה ז יש להחיל החלב עד ג' יחיס מקדם ד"אפה מ"מ בדין אומת לחיה ואומות ליעלה יש לאסר החלב משום וזה חוקת שבניהם למעלה מהאומת אבל באומת אי ליעלה יש להקל לענין החלב כמו בשאר החלופים הל"ל ועי"ב עוד בס"ן י"ב כ' דבאמה אין שם רק אומת אי למטה לא הוי רק שבק מריפה ואכבר י"ל דבכשהה יב"ח הרי אם מיכר סחי מתולהו כ ע"י"ם ומי' בנמוש"ד ס' כ"א ובהרות זבח ס' י"ם בהעלה שלמה סק"י ובספר אוצרות שלמה בהר"ב ס"ק ו' שהביאו על הגב"ם בהיתר זה וכ' דלדינא אין להחיר בזה אפי' בשאי יב"ח כיון שהרמ"א לקבן סעי' ע' כ' מהבאו שאין חלים בה"מ ובמעט אפי' בבהמה קטנה ואף החלב יש לאסור בזה לעולם אפי' בהפ"מ ע"י"ם ומי' בנמנ"ו בלק"י עמ' ב' ס"ק ק"י ובמק"מ ס"ק ק"ח מ"ם בדברי הגב"ם הל"ל.

ועיין בס' מסמרת הקדם בקונטרס התשובות סי' ל"ח בשובדת שם' הלרי"ע מרלי' רק שהאומת שבלה היתה קטנה ומשלא אם ש לאסר בזה מטעם חליף דהרך האומת לחיות נחולה מאומת הבעלה לחקל כיון דרק האומת שיהה מדרכה והאומת היא בהיקוה ובמקומה הרלי' לא הי חליף ומטעם חיקף דהאומת למעלה והאומת למטה אין לפסול רק בהחליפו נחולה וגם מריפה מבמ"ב בל"ד שאין רק חליף גדל לבד ע"י"ם ומי' ממה"י בלק"י סוף ס"ק ס"ו שסיים בזה דבמ"ב ל"ל שהי' הוודעה על מקומה ע"י"ם. (מז) העליונה. עי' ממה"ב בקונן סעי' ו' כלל ד' ובעמרון סק"ז שכתב דל"ל מטוס הדרסה של האומת העליונה השמאלית שאין מרכה הולכת לגד הגב כ"ל רחבה לגד הגב ומבין הוהר שהא האומת האוחר הולך לגד לאם הבהמה עד שיולמת מן הסתר יותר מהגליונה דימין והרמי' לזה דעד מקום שמגיע חוד העליונה של שמאלית בבדגנת הוא מקום שחיסה ולא עד חוד העליונה דימין ומלא לפ"ז שבאומת העליונה של ימין לא המרחק שבה הוא הסומה לסבב לא הבדגנת שהיא לגד הגב ולד הקר שבה הולך לגמרי שאר הבהמה ובשמאלית הוא לשיסוך דלד המרחק שבה פיסה לגד הסתר הקר לגד הגב ואם מלאה לשיסוך שבשמאלית מרכה לגד הגב יותר מלגד הסתר וחימת מרכה לגד הסתר מלגד הגב הע"כ שכל ג' טרחה עלי' שלא החליפה טרת זאת לאחת אפ"ה מקרי חליף גדול ומריפה ע"י"ם ועי' ממה"י בק"ל סי' כ' שכ' שיסה כ' בזה שמהב"ב סעי' ב' ולדלו (מח) נחולה מאונא עליונה של ימין כ' בפרת"ב סעי' פ' ולא"ם ס"ק ל"ח דהפי' אין בשמאלית נחולה מחימת רק ע"י הפיטלים הסומדים ממה בשוב מריפה ואחקא כשיש לסם אורם ג' עם האומת בעמ"ל אבל בשאין לסם אורם ג' עם האומת כשובי אלבע אין מלמרפין לה ודיסם פיהרת בע"ם ע"י"ם והנה בפרת"ב שם יש ס"ם ומרבבר לשון בענין הס"ם ומי' בזבח שלמה עמ' ה' ס"ם שבבין הר"ל דבהמ"ם בכל ענין מוהר ע"י"ם לך בטמה"ב כלל

[יפ' נשן אם כי
כיל פיקד מריאלה]

(מגן) וכן אם (נ) *לאומה (נא) אל (נב) ימין (נג) גדולה מאל שמאל (נד) אל

תשובה

ד' נקומן סנוי' ו' כי לאסור בזה אפי' בהפ"מ וכגרלה שהבין ק מהפרת"ב ועי' מקל"מ ס"ק י"ז אב' בזה דב"ם הוא דפטלי לאומה העליונה דימין לא יהרה בשורש מ' כשובי אלבע מסיעין לגדולה להחיר ובשם הד"ק ס"ק כ"ו כ' לעמין חלוף זה יש להקל אף בכולן הסורם מ' מוכרע כ"כ ואם יביע בשיטוש י"ל דליכת כאלבע ורק ע"פ הכיוון נראה שהוא כאלבע אפ"ה מהני עיי"ש ועיי"ש גם אהל יאמק בז"ת אות י"ב אב' דאם האומה עליונה הממלאים היא שה בגדולה בכל ימין ושם בה פעלים ואף דמכבירים בשוים וכן יטלים להבאיר בה גם פיטל מעשה דרכה להבלל מאד חזקה שם מ"ש יש לרחיר עיי"ש ועי' שלא בהכ"מ כיון דלא מוהר בשוים רק ברפ"מ מעורף הוא והרלי"ע עם פיטל לא יתרה הך במקום הפ"מ ושעה הפ"מ אינה ל"ע ד"ל דבמקום שדרכו להבלל לא הי שום רשותא עיי"ש והביאו בעלי לבוש בהרלי"ע אות קפ"ז

(מגן) וכן אם האומא של ימין גדולה עד"ק ס"ק כ"ט שכתב שבאמת לזה צריך לדעת שעשור האותה היא מהחתוכים שבין האומות לאומות וכפי התחלת החתוכים מבפנים כי למעלה מהחתוכים נקרא אחונה ולא אומה עיי"ש ועי' מ"ב"ב שם בעמרון סק"ח אב' דלון ר"ל דהאומה של ימין גדולה בגבה מרכה מכל אמלא דמה בכך דכיון שכן דרכה לכלומים אלא ד"ל שהגדלה בגבהה יותר יעד שהחיתוך שבינה לבין ההרו"ע מתקרב לגד אחר הבהמה יותר מהחיתוך שבין האמצעה כיון לאומה הממלאים היא משך יותר ועי"ש לעיל כלל ל' סעי' י"ז ועי' בש"ה דעת הזבח מהרורא הגיגה ס' י"ז מה שפלבל בענין זה דחלוף האומה אם הימנית נטה יותר וקרובה אל הקנה יהיר אם יש מקרי חלוף ועי"ש בסוף הסי' בד"ה ואפשר אב' דלף להמחמירים בחלוף זה אין לאסור אלא אם האומא הימנית היא גדולה מהממלאים אבל לד מקמא ומנגה אבל בשה שבכיה לכלומים בריאות של ענלים שבראה ומדמה שגדולה האומא של ימין משל שמאל אין זה אלא דמיון כי אם מהבלנין בה מאד קמא בל הריאה מכר הוצב שאינה גדולה שכל שעורי דאותה האותות מכר דוקא מאד קמא ולכן אם מקמא נראה שאינה גדולה אף אם מנגה נראה שהיא גדולה אין כאן איסור עדלהכם אבל אם הוא מכר ריבוי אמונות אחוב מדברי חיי"ד סי' ב' מ"ם בענין זה וכ' דכל הריאות שהוצא נפנו לא מצא אחת שרי' האויר הממלאים גדולה משל ימין דבטלן של ימין גדולה ואמה עם כל האחרונים שגא רשיון בזה דשהה שהגה הטבע ורבי רביהיהו עיי"ש ועי' בש"ה דעה הזנה שם שבשאל נ"כ לאחזה זה בגמה בשכיה עוצא הבאויה של ימין גדולה מכל אמלא כי ימין דכיון דבגלות אלו שמה מאד י"ל הכי רביהיהו ובפרט לכיש"ל שם כאומה של שמאל עוד חלק גדול שסייך לאומה יתר עד החיתוך שבינה לבין האות שאלה ומכר הוצב אלו הריאות של ענלים ר"ל שם בענין הדק לאמצה והחיתוך חלוף בלכסון לגד הלאר עוד יותר מבגד החיתוך שבין האות העליונה של שמאל לבין האות שאל שאבב והולך עד לבין הסרונות וכבעיים הוא עפרר בשדק עמוק אף בנשה ובולא בחומרת הלוף זו אין ב"כ חיוד דבגלו"ה יש מהורין (בנים"ל ס"ק נ"ב) פשוט שם להצמרף חלק זה לאמיית של שמאל כי מינה הוא ולא יהא אמלא שניני קרבת האותה של ימין אל הלאר יותר מה רשעור עיי"ש בחריטה (ועי' בדברי בס"ק הקודם) ועי' בדעה הורה ס"ק כ"ה (נא) של ימין גדולה ואם יש יתרת בשורש מ' בעת"ל עם הראות דימין ויש לה הוצר ודאי ואם מחבה לאחק אמר הרי גדולה מהשמאל ה וכמחבה בפ"ע יכי' יהיר ודאי תשבוק לי' מ' עם האומא וכבר דיי"מ לוט מלוך כיון לאוצר בהוצר לאחר אורך דע"ק סוף ס"ק כ"ז ומק"מ ס"ק ק' ע"ש (נב) ימין גדולה משל שמאל עי' בש"ח ובגב"ש ס"ק מ"ב ובמלחרת בשים שורם ב' ע"ד ס"ק י"ח אב' לאסור בחלוף אומות אפי' בהכ"ת עיי"ש אף במ"ד סק"ב בד"ה ואמה כ' דכיון דחלוף אומות לא הזכר בטוס' ע"כ אין לאסור אלא אם אבר מ' מהם לא שם ב' אומות בימין ובשמאל ליהם בלל אבל אם האומא הימנית גדולה משמאל יש להקל בהפ"מ עיי"ש וכ"כ בחכמת אדם כלל י' סעי' ז' ועי' בהורת זבח אב' כ"ח בהפ"ש סק"ד שהבית שכן דעת הזבח שמאל והזכיר אלמה דיי' בשסיס להקל בחלוף הנדלת האותה בהפ"מ מלטריפות בהדי' ומכ"ם בגלילת אלו הסכים מוהר ד"ל דהיוב רביהיהו עיי"ש ועי' מוהר"ד הגיגה סוף סי' כ"ח דמסמע שם נ"כ שדעתו להחיר בהפ"מ בזה יאף בלחוף אבר אומת וכבכרה ע"י אבר אבק כמד"ל וכ' דאם יש כמד"ל בנבק לא הי הרלי"ע עם החלוף

ד' בשו"ת מוהר"ד הגיגה ס' כ"ד שכתב דאם הי שהי האומא שוה והי' על אומת אחת אחה ראשונה לכאורה הי' נראה לרקל דכיון די"ל שמא אומת ז' הוא כהיקה רק שהאומא אחרת חלפה גדולה וא"כ לא הי הרלי"ע לך י"ל דכיון דבעיא שהבי' מ' גדולה מחברתה ואין שיעור לגדלתם מ"כ אם שהיהם שוה הוי על כל אחת שם ריע הא ואילו לאומא דאחרה מחברתה דזי יש לה ראשונה שאינה גדולה מחברתה וזו יש לה ראשונה שאינה קטנה מחברתה ודם להחמיר עיי"ש אך במחיצת הקדש בקונטרס התשובה שם כ' דאף בשאינה גדולה מכל שמאלה ודם ראשונה עב ת' מהם אין להחמיר דוקא בשאינה על ב' אומות ראשונות עריכה ממ"ג אבל בשעמדת על מ' מהם י"ל דראשונה דחלוף הוא נהב' שהגדלה שהגדלה עיי"ש ועי' בדעת הורה ס"ק ע"ה שהחמיר בדין זה עיי"ש (וע"ל סי' ל"ז ס"ק ג' בהגמי הת') (נד) כל זה שיקרי חלוף עי' בש"ח בנו' ב"ב ובב"ם ס"ק כ"ח ובב"ם ס"ק ל"ז ול"ז אב' דאם האחו"ע נהפלגה לב' בשעני' יאין להם שיהם מ' כעמ"ל צריך לדקדק שהחי' מ' מהם מרוכה ועבה מהאחיעה אבל אם אין ח' מהם גדולה מהאמצע ה כ"ל ע"י לרוף שהיה יהד חין להחבור כ"ל בהפ"מ אבל אלא בהפ"מ יש לאסור מעשה חלוף וכל זה הוא בשאין להם שורם מ' בעמ"ל אבל אם יש להם שורם מ' בעמ"ל מלטרכין המיד זה עם זה אלא שהיהם בלרוף הם עבים מהאומא האמצעית בבר ואפי' יש שם גם בלשה מנבה בעד"ל משום דכל שיש להם שורם מ' כאנ"ל ראשונה לח' וכ' שם בלב"ם דמסמע מדברי הת"מ דבהתחתונה עבה יותר בבר בכל ענין אבל זה דוקא אם שהיהם אינם בולטים אבל אם ההתחתונה שהיא לגד קטנה בברכה וכנים שבדוחים ליתמ"ק הי חלוף דעליונה הגיקרית קטנה מהאמצעית ואיך שהעליונה הי' עבה מהאמצעית הנא הפיחות מחוקין ליתמ"ק ואינו בבר כ"ל בהפ"מ דוקא ואם אחרינ דמלטרף לנו בחדא עיי"ש ועי' ד"ק ס"ק כ"ל דיריבר בזה אפי' אם התחתונה בולטה קצת בבהיא עבה טפי מהאמצעית אם לא בחרוב שרשה בולם לקמא ועיי"ש בטוסבר ובגה"ק אות מ"ו מ"ם ע"ד הד"ק בזה ועי' בנמח"י בקו"ל סי' מ"ו ובלבל"ש עוף ד' ס"ק פ"ל מה שהביב עליו בזה ועי' מקל"מ ס"ק ע"ז שכתב דכל הקולות בזה הוא רק בבהמ"ל עבה הבל בבהמ"ל אחרונה פסי לא אבי אפי' בהפ"מ עיי"ש

וכ' שם בהב"ם ובב"ם דכל מ"ם להבאיר ע"י לרוף בשאין להם שורם מ' בעמ"ל דלא הוי חלוף זה דוקא בבבהבלים שבבים זה על אבל אם הבשלים גפרדין זה מזה לאמצה לא לף אם הין שורבן בולם רי"ל יהרת בדרי ולא הבנים אחה בחדא לעמין החלוף כיון שאין להם שורם מ' בעמ"ל. וכל זה בשאין להם

(נח) זה (נו) מיקרי (נז) חליף (ז) (נח) ופריפה. (מהר"ל מפרעג). (נט) יהחזרדא (ס) אם חסרה אר (סא) אם
(סב) יש לה (ה) שתים (סג) אר שנמצאת בצד שבאל כשרה:

ר"ה מרמים שם נמצאים וסמר מרין מרמה מרים ושם מריף ומרשלים

באר

(ד) ופריפה וכתב מהרש"ל תמה אני על אלו הטריפות שהזכיר רש"ל מה שלא מצר בתלמוד שלנו אלא ג' בימין וכ' בשמאל ואיש מעריף אלא החיצון שהחזר בש"ס וכתב הב"ח שיש לסמוך על דברי מהרש"ל במקום שמצר מרובה וכ"כ מהר"ח ח"ל וחק מכהריק בכה"ג. ואם אותה המלעת גדולה מהאותה עליונה של מין בהמה וכן אם כלי ימין יש ד' אותה ואותה הגליונה היאה אותה קטנה ואותה מלעת היתה גדולה יותר מהאותה שבאמצע לאותה הכבר עכ"ל. ומיין בס' מלא הרים כתב בתשובה לים סימן נ"ה שמצר מעשה הוא בכל של תרנגולת ושל יונה ושל שה שהיא יותר מזה אי אי"ם ומי שלנו מקשה נ"ל כל מה שבשרל נקרן

ודכי

שרים מ' כמה"ל אבל בשם להם שרים מ' כמה"ל מעטרפים המיד יהד אמי' בכה"ג מי"ם ובמקרי בזבחי שלמה סוף פרק ד' ומי' בזבחי רלון במוספים סוף ס' ד' שכתב דל"ל דה"ה בתפילה ברחבה ואין לשם שרים מ' כמה"ל. והחיל הקנון הוא לגד האותה אלא שבאמרה שיהיה הוא גדולה מהאמצעית ואסור הכבר בהם"ם וכתיה בל"ע לריעת מי"ם (נח) זה מקרי חליף ענהה"ם סוף פ"ק י"ח מה שכתב דגם החיצונים שלא הוכרו בש"ם מבטרפים להרלר"ע ומי' מ"ז בדיני הרלר"ע בכסי ל"ז פ"ק ב' אות י"ל שכתב דאפי' אותן החיצונים המוכרים בס' זה ונכבדים אם יש שם שוד רשותה אחרת כגון סרוכה הלי' לא בטעה לא מרלה כשרה יש להסרף מעטם הרלר"ע ומי' בביאור דברי הרלר"ע בדיני הרלר"ע פ"ק פ"ב וכ"כ בפרה"ב בס' זה סמי' פ"ג וברה"ש פ"ק ק"ב לריעת מי"ם אלם להן בדיני הרלר"ע בפרה"ב סמי' כ"ז וברה"ש שם פ"ק פ"ב כתב דחזקה בהאן החיצונים שיהבאו בס' ל"ה שאין להכשירם כ"ל בהם"ם לא בלחוף רשותה אחרת אחת"ל שרשותה לבדה אינה מריפה לשום דבר כגון מרלה כשרה וכה"ג מ"מ מעטרף לגלוף מהחיצונים המוכרים להכשיר אפי' בהם"ם אבל בשאין החיצונים המוכרים להכשיר אפי' אלא בהם"ם זה יש לחלק הוא הרשותה האחרת היא מריפה עכ"ל לדעה אחר מהשפטים כגון טעמא של מים עסרים לא ברחוים לא סדכה הלי' מעטרפות לא' מהחיצונים הל"ל אע"פ שהחיצון הוא כשר לעמרי אע"פ הי הרלר"ע ואסור אפי' בהם"ם אבל אם הרשותה האחרת היא מאחרן שכשרים לכל הדעות לא יש להקל עכ"ל בהם"ם מי"ם ומי' לב"ם סק"ל אות כ"ז שדעת אחרת עמו זה שכ' דבכ"מ שהחיצון כשר לדעה הרמ"ל והבמ"ח וכל דעיהם לא קף בים מי שאסר אותו והי רשותה והלוף אפ"ה אינו אסור לגרשותה אחרת להרלר"ע אלא דבמקום שיהיו להקל בהחיצונים אאסר הרמ"ל ופ"ל דעה המרש"ל לא יש להם לסמוך דמל"ע הי החיצונים הלו רשותה נחלה להמרף עם רשותה כ"ל לרלר"ע וזה לא בעיק שיהא ממוכן הרשותה להדי אלא קף אם הרשותה האחרת היא אלא במקום החיצון יש לאסרו מי"ם ומי' במחת הזנה בדיני תרוי לרשותה אות מ' סעיף ל"ב ובעיין שם סק"ג שכ' דאם מלא בעמ"ם אם יש בדבר רשותה החיצון הכשר מרובה בהפסד מרובה יש להקל בזה בהם"ם ואם יש שם מקום רשותה כגון בעמ"ם אבל מונגא לא מרלה כשרה ובדיעה הרי מסם רשותה וכ"ם פ"ח לא בעמ"ם מלא מונגא לא ברחוים לא מים עסרים לא ברחוים כי לאסר אפי' בהם"ם ומי"ם עוד בדברי בכלל ד' בעמ"ן ס"ק י"ז ובדיני הרלר"ע שם שכתב דאם מלא סדכה דבוקה אף שהיא אלם במקום הלוף מ"מ מריפה אפי' בהם"ם ואסור לעשה דעמי לרוף רשותה הלוף יש לאסר אפי' בדוקה מעטם וכ"ז הא בהחיצונים שמבאלו לכשיר רק בהם"ם אבל בהחיצונים שמבאלו לכשיר לגמרי אפי' אלא בהם"ם אין מעטרפין לשום רשותה זולה בעמ"ם מלוחה וברוחה לא עסרים לא ברחוים לא פ"ם וכ"ם דבוקה דבה יש להחמיר דאף בהם"ם הי הרלר"ע מ"ם ומי' בהם"ם בית הרמ"ל ס' כ"ז ובהגהה שם בהם"ם ס' כ"ל פ"ק ס' שכתב להקל בחיצונים אלו שאינם מעטרפין לשום רשותה מ"ם ומי' במסמרת הקדם בקומרים הקשוטה ס' כ"ב שמקל נ"כ בהאמלעית נחלה מהעליונה עם רשותה דבעמ"ם לאף בעיס עסרים וברחוים מ"ם בחוך ומי' בשו"ת מהרשל"ם ס' ל"ז שמגמל בדבר הקבים מעשה מ"ם בריאה שר' בה החיצונים הכשרים הל"ל ויעלו לשם הבמה וכתב דאם הם בריאה הרשה בעמקום אחר אלא בעמקום אחר שלא בעמקום החיצון ודאי יש להכשיר דבמרכים בעיק בהרלר"ע אף אף-אם ר' בחות החיצונים יש לחן בדבר ואסור לעדר גם בזה להכשיר מ"ם (ועי"ל ס"ק כ"ז):

(נו) מקרי חליף ופריפה. ענהה"ם ומי' בדבריו לעיל (ס"ק כ"ז) שכ'

(נז) חליף ופריפה. ענהה"ם ומי' בדבריו לעיל (ס"ק כ"ז) שכ'

תשובה

מהחמזומים שהחמירו בזה וכ' דחלילה לערון נדר בחומרת שקבלה בידינו מהגאונים הראשונים ומי' לב"ם ס"ק מ"ם שכ' דאע"ג דכל החיצונים המוכרים ברמ"ל טלם אינם ולא מריפה ואם רק מחבא מ"מ יש לאסור בזה אפי' בבהמה בת יב"ח כי ס' המחבא אלא לאחר בין זקינה לילדה ובכ"מ הסריע אבל לענין הלב יש להקל בזה דכיון דאינו אסור מדינא כ"כ מ"ל לומר שמחבא אינה דינו כולה מריפה לכן יש להתיר החלב עד ג' ימים כגון לבהמה הנמצא מן בהמה הנחוקה רק בשעה לעמה ואמת לחעלה יש לאסור אלבה כל ימי' מי"ם (ויבר דיני אלף הבאר להגן פרי' ג' בס"ד). (נז) חליף ופריפה. ענהה"ם ומי' שפ"ד סוף ס' זה ובב"ם סק ל' שכ' דאף דאמן קי"ל ברמ"ל לאסור בחיצונים אלו מ"מ מקילין בספיקו כיון שלא חכרו בש"ם מי"ם ומי' תבים סק"ל ל"ם ומ"ם בהמה"ם לעמן הבשר הפ"מ מ"ל בכתם"ם ס' כ"ם ומי' ד"ק רים ס' כ"ם ובדבריו לעיל (ס' ל"ח סק"ם י"ח) ומי"ם להגן ס' רמ"ז יבאר עמן זה כי שם מקומו (נח) ופריפה. ענהה"ם מ"ם הסכת דאיכא שד רשותה אע"ג דלא מסריף בבהלה מעטרף בהי רשותה וס' (עממ"ל סק"ם ל"ע) ומי' בנים להם יהודה סק"ה ובנים אברהם בש"ו סק"ו וסק"ב כ"ד שבהם הי"ל הבשר רשותה בהיה הריאה אכי' חזק הרבה מהרשותה דחליף אבר מי"ם ומי' בחבית אות רים כלל ע' מה שבאיה בל"ע בעמן זה מי"ם ומי' בלב"ם סק"ל אות כ"ל מ"ם בזה בארוך ומי' מזה בש"ך עוד להגן סק"ב כ"ב וברמ"ם בדיני הרלר"ע סמי' מ"ב ובד"ק סוף ס"ק ל"ד אלם דעת הפפ"ד סק"ב כ"ב דאיכא לאסור בזה כ"ל בבשר הרשותה הם במקום מ' מדין הרלר"ע דעלמא ומי' מזה בסק"ם סק קי"ז (ומי' בדבריו לעיל סק"ב ל"ה מ"ם בשם המהר"ב בעמן זה):

(נט) והחזרדא. ענהה"ם סק"ב י"ה מ"ם אם מקבה הוכרה ומי' מ"ז סק"ג מ"ם בזה ומי' בעמך הבלוק אות ה' ובברה"ב סי' ל"ע סמי' ס"ב ורמ"ם סק"ב ע"ב: (ס) אם חסרה וס' כשרה. עי' עמ"ח סמי' כ"ח ובב"ם סק"ב מ"ב דבמדינות שלהן שם מנהג יהוא לחריף חבר ורחה יש להכשיר אפי' אם יהוא רבל הבהמה יש להם ורחה ולא שיה חבר ורחה אלא וכ"ם אם יהוא ושכיח שם מוכא חבר ורחה מי"ם ולענין לא הי במקומות הל"ל עכ"פ רשותה לעמרף הרלר"ע עי' הבים ס' ל"ז סק"ו ובר"ם ס' ל"ז סק"ב וסק"ב ומשי"ם אות הנה ס' קכ"ב ובלב"ם בס' זה סק"ל אות י"ג ובסק"ב וקל"ב ובס' ל"ז סק קמ"ו. (סא) אם יש לה שתים. ענהה"ם ובעמ"ח והב"ם שם שכתב דבמקומה שלהן שם מנהג יהוא שמכשירין שם בחבר ורחה (כנ"ל בב"ק הקדם) מ"מ בעלמא שם ב' ורחה יש לחב לאסר כיון דאיכא רבותא מובא לאסרו בבני ורחה מעטם יתמ"ק מי"ם לף בלב"ם ס"ק ס"ב הגלה דבאותן המקומות יש להם להכשיר גם בב' ורחה בהם"ם עכ"ם סכא שבמקום שומדים בימין כיון שם ב' ספיקות אם לא יכ שם ורחה ולא ורחה יהיה בשמאל שם אפי' בהם"ם כיון שאין בזה רק ספק מ' מי"ם ומי' מק"מ סק קי"ח שכ' דע"ם המ"ח לאסר בב' ורחה בעמקום שלהן שם מנהג יהוא בזה מיירי אפי' בעמקומות דע"ל הנה קלי הסיע שמהירין בחבר ורחה וגם מהירין יתמ"ק אפ"ה גם להם לאסרי ב' ורחות משום דהי הני קלי ביהר בהם"ם והני קלי ביהר לא מקילין מי"ם. (סב) יש לה שתים. עי' שלחן גבוה סק"ן מ' שכתב דלהכשירין ב' ורחות לא דוקא שהיה דוקא מובא מי כבר מי"ם וכיון בזה כ' בלב"ם סק ע"ם ובפרים סוף סמי' ל"ב דבכל דיני ב' ורחות שבאבר בס' דע"ם בים להם שרים מ' והן בלחן להם שרים מ' כל מ' לפי דיני לחן חיצון בין ב' ובין ג' בכל נחוי דיהם כמו שבאבר בב' ורחות מי"ם (ומבמ"ח סמי' כ"ה ובב"ם סק"ב כ"ב ומי' בפרה"ב סמי' ק"ב): (סג) אר שנמצאת בצד שבאל שבמ"ח ובב"ם שם שכתב דגם בשיהה מקומה אין להקל עד שיוחה מהבא

דרכי תשובה

בפיחם להקל בזה אבל בגמ"ה אף שיהיו שהתנא שם להקל בחסר וודאי אין להקל בשיעתה מקומה עיי"ש והנה בגב"ש ס"ק ס"ה הביא ע"ז והעלה שיסיון להקל גם בזה בהסמ"ע עכ"פ עיי"ש אבל בפרמ"ג סעי' קס"ו וחלו"מ ס"ק קל"ה כתב לדינא בהסמ"ת אך כ' דס"מ מה נהגו בת"ן המקומה לדת ר יומ"ק יטלוש להקל גם בשיכה הוודאי מקומה מעט בלי ימין אבל בשיעתה מקומה לגמרי יש לחוש ר עיי"ש (סד) ובחרינות אלו דין חסר וודאי טוב גם בחי' כיש בבהמה פרט"ב סעי' פ"ח ורמ"פ ס"ק ק"ז וכ' בחמ"ש שם בת"מ ליון ל"ה דבמקומות שהנהו להתיר בבהמה בחסר וודאי גם בחי' כן וה"פ ועי' לחם הכהים ס"ק כ' דגם לחולה ולהכוהה ולשעתה מקומה ולסרטות ולטוחה דיה בבהמה עיי"ש (ועי' בס"ק שלח"ז) (סה) אלו נהגו להטריף בין נמצאו ב' וודאות עכתה"ע מ"ש מהכנה"ג דבחוטה יש להתיר ביחרה וודאי ועי' ביי"ח שכ' דחוקא במקום דעיכת מעבר להטריף אז יש להקל עיי"ש ועי' מ"ז סוף סק"ד שפיים ע"ד הבית"ח בזה אם קבלה הוא נקבל עיי"ש ועי' לב"ש ס"ק ס"ד ובכרית"ב סעי' פ"ח ורמ"פ ס"ק ק"ז שכ' דלאו חוקא במקום דליכא מעבר מכ"ל אלא אף לדיק יש להתיר בחוות וכן בשו"ע אקמ"ן כשיש לו ב' וודאות עיי"ש ועי' מק"ת ס"ק קי"ב מ"ש בזה ועי' עוד בפרט"ב ורמ"פ שם שכ' שלחן להכשיר בגמלא בחי' ב' וודאות כ"א כשהוא מקבל תרבותיו שאת הוא החזה מגון הזחות הזכרות שריבן הוא בב' וודאות אז שיהי' הדבר יחוש ומפורסם ביחיכה שם שכן הוא אבל בגמ"ה לא ואם הוא מסופק יש לאסור ועי"ש שכ' דהא דלא דאף בתקומה שרגילות שיגלא שם בחוות ב' וודאות מ"מ אם לא מגלא שם רק וודאי א' כשר עיי"ש ועי' בגמה"ה כלל ה' בקוקן שבי"ב ועשרון סק"ז דבמקומות שבכות ב' וודאות אכי' אם א' שומר ביומין וח' בגמלא ג"כ כשר עיי"ש ועי' בגמת"ש בגר"ש עכ"ו ס"ק ג"ו שהגיה זה בל"ע דמשמע מהפסקים דחוקא כשמתיים שיהם ביומין כרגילותם הוהיו ולא כגמל' שומר בגמלא דלא אורחי' עיי"ש ועי' במק"מ סק"ו שכ' מהגה שיגלא שם להכשיר בחוות שם לחם ב' וודאות אף אם א' מהם נחול מהחרו"ע וכ' במק"ת על זה דמה שמתנו מדברי הב"ש להכשיר נבי חוות אף כשם לא רק א' והוא נחלו תחלו"ע זה ל"ע ואולי יש לפשוך עליו בהס"ת עיי"ש אך במהגה"ב שם בעברון אק"ה הגלה דלין לפשוך על דברי הגה שגמלא הל"ע ולהתיר כזה כלל והגנה דבין בב' וודאות ובין בוודאי א' ל"ל שגם יהא א' מהם שוה בגדולה כהתרו"ב ומכ"ם שלא תרי' גדולה מיה ומה לא היה קפנה מהחרו"ע טריפה אף בחי' כי רק לענין יהי' וודאי לחוד יגלא חי' מכלל בהמה עיי"ש •

ועיין בהרא"ש סי' ל"ט ס"ק ע"ז שכ' דב' וודאות בגמלא בחוות בחקום דמהגו להכשיר לא הוי שום רישותא כלל ואף שבכרס זל"ז בלב"ם מהני מישומ"ם וכבר דלא הוי הרגלי"ע עיי"ש (ועי' בדבריו לקמן סי' ל"ט ס"ק קל"ב) והבו"ב דפה"ק מוקמתם א"ל שפה"ק ובגלילה שכיח הרבה טוכ"ל אקמ"ן ומשולש לא מגלא בהם ב' וודאות לכן פשוט הוא דאם מרוע בגלילות אלו שם בהם ב' וודאות דיש שוה לבהמה ולית דין לריך בשם (סו) נהגו להטריף בין נמצאו ב' וודאות או אם חסרה עי' מ"ז ס"ק ד' מ"ש בשם הב"ח דאף דיטבין בוודאי בין ביחיר וודאי בין בחסרה אחורה מ"מ הא ודאי דאיסור דחסרה אחורה ויבר וודאי הוא לא ספיקא הוינא ותמ"ל א' כשר ואו חסרה כשר הוי יבר מריפה ואו חסרה מריפה הוי יבר כשר ונפ"ז י"ל דאם נכלו ב' זיהים מב' בהמות נאבדו א' מחסר וודאי ואו מיחר וודאי א"ל לגמל אלא זיה א' דממ"ל א' ודאי כשר וכן בשמתערבו ג' בהמות א' יבר וודאי ואו' חסר וודאי ואו' הי' כשרה שכ' לה רק וודאי א' כיקומה אם אין חבר"ל י"ל דסלון בכרות ובשיס בל"ע עיי"ש ועי' מה בל"ם ס"ק ל"ד אות (ועי"ל ס"ק ש"ג)

(סז) להטריף מי' לב"ם ס"ק ל"ה שכתב דהשאבריו ב' וודאות יש לחם לאסור אפי' אם א' מהב' וודאות קפנה אפי' בהס"מ אך אם היה הבהמה יב"ח אז בשא' אם א' מהם קפנה המקל בהס"מ להתיר הבהמה לא הבסיר ועיי"ש לעיל סק"ח אות ב' וס"ק קל"ד אך בפרט"ב סעי' ק"ח וסעי' כ' ורמ"פ ס"ק קל"ח וס"ק ק"מ סחב שלחן הפרס בזה בין היה הבהמה יותר מיב"ח ולדיה לא ולא שבכל ענין לא לאסור הבהמה עכמה עיי"ש ובספת אמה ס"ק י"ב ובנעלי לבוה ע"ד הנ"ע עיי"ש ועי' בלב"ם ס"ק ל"ז על הלב"ם הנ"ל עיי"ש ג"כ בקוקן לבוה ע"ד הנ"ל ס"ק ל"ז ועי' בחמ"ש ס"ק קפ"ח מ"ם בזה באחרון ומי' מזה בחמה"ב בקוקן כלל ה' סעי' ב' ובעשרון סק"ד ובחמ"ת ובלק"ש עכ"ו ס"ק כ"ח ובקו"ח שם לה ר"ג בחיוך (ועי"ל ס"ק קכ"ד)

ועיין שם בגמ' לבוה בזה שכתב דבכל מקום דחחמירין בזה בים לחרר לפי כדרך שאר הבים הוודאי אבל אם לא לחבים נוד שפה לפי ס"ק ל"ב הנ"ל סעי' ל"ד ומ"ז סק"ו דיחיר כים לאו מריפה אלא בים נוד שפה לפי הם יש ברחה כן סהיו מקילין בזה אבל הדבר ל"ע עיי"ש ועי' ד"ק ס"ק ל"ב שכ' כן להחיל לדינא דלא מהגב ליחרה וודאי בכים אא"ל יש לבחים נוד שפה לפי עיי"ש ועי' בחמ"ש ס"ק קפ"ח מ"ם בזה באחרון ומי' מזה בחמה"ב בקוקן כלל ה' סעי' ב' ובעשרון סק"ד ובחמ"ת ובלק"ש עכ"ו ס"ק כ"ח ובקו"ח שם לה ר"ג בחיוך (ועי"ל ס"ק קכ"ד)

ועיין בהב"ש סוף ס"ק מ"ג שכתב דכל שיש לה הוא וודאי אמש"ל שבאה נחלה מהחרו"ע אין זה מלילא מכלל הוא ודאי ולענין זה עיי"ש ועי'

(ע) כ׳ (ו) (עא) ורזות (עב) לו (עג) אם

באר היטב

(ו) ורזות וכתב בס״ח ואם״ב דקי״ל בסעיף ג׳ דיתרת מקמא כשר צ״ל דכלן ממרסין מעטם דכל יתר כשאל דחי ולפי זה אין פריעות הורדת אלא בשפיכים במקום הורדת ואין נכס שוכם אחר כשני אצע אחר הפיתה ומ״מ אם משכחת אותה יחידה בפרס אחי׳ במקום הורדת אין כאן פסול דג׳ ורזות אין כאן לטרת

דרכי תשובה

שד במקו״מ שם שכ׳ דשמעו היא דה״ה אם היא טורדת השוכה הלא יצא בשביל הפיכהו מידי הוצר ודרא לך אחת גרמה פשוט דכל שהיא נחלה מלרע״ב לו השכה אע״פ שלוהה כטרת ודרא אם״ה דינה זה רק כתוצר ודר קצת עיי״ם בלוקן

ועי׳ שד במהר״ב שם בקיצון פני׳ ז׳ ובמרון ס״ק ח׳ ס׳ י׳ שכ׳ דכ״ז היא חזקה בשמעלה היתרת בדר׳ חזקה אבל בשמעלה מקמא כל שאם הלוצה עד עגד סף עמידת הדרא שם לוצרת לכ״ע לף אם היא רק בהוצר אחת ממש ובלא כים עיי״ם ועי׳ בעלי לבוה שם שכתב דכל מה שהחמיר היא רק כשים לו עכ״ם הוצר ודר קצת אבל אם מצא בימין אלא במקום הורדת טרפה אע״ג שם כים והיה יב״ח יש לסקל בהפ״מ וכן מיבון כל בעלי הוראה עיי״ם וכיולא בזה כ׳ גם במהר״ב שם בפני׳ שלחה״ ובמרון ס״ק י״ל ובשמעלה היכר שוחר אלא במקום הורדת ממש כגון סמוך לאותה המלמעה יש להיות בהפ״מ לף כשהיא בהוצר ודרא ממש אם היא בלא כים לא אחי׳ כשים לו כים ולין ע רק הוצר ודרא קצת לא הוצר אחת ממש עם יהיר כים אבל בהוצר ודר ממש עם כים אין להיות אחי׳ אלא במקום הורדת אחי׳ בהכ״מ עיי״ם ועי׳ בס׳ גבול בימין בדין עיסיתא אות ה׳ שכתב מעשה שבדקתי שור ומצאתי הריאה שהיו לה שני ורזות מ׳ בימין ומ׳ בשמאל והי׳ לכל מ׳ כים בפ״ע ולא ראיתי לחכמים אחי׳ בין שני הרים גדולים והראיתי לדעת הרב הגדול המפורסם אחזני מ״ז אב״ד ומ״מ בקהילתנו מו״ה חיד ז״ל (הוא תלמיד מו״ה חיד טופיטיים ז״ל) והיו יושבים אצל הב״ד מו״ם ומצא בדבר ושה הרב הג״ל לנשוא הריאה ולא הי׳ הורדת שבשר שאחר בהוך הכים ובגם הראיתי הורדת שבשר שמאל היתה מצולה אלא הי׳ לה חרין כשאר ורדת דקיי״ל דורדת שאין לה חרין טריפה מפעם שאין הוצרה כשאר ורדת מ״כ לפה יצרף זה להטריף היה׳ מחבר ליתרת ורדת ומעעמים הג״ל הכשיהו אב״ד ובליעוף ב״ד מו״ם עכ״ל ועי׳ בש״ת מוסו״ד תניינא נקי״ל סי׳ ע״ז ובספת אמת סק״ט ובמק״מ ס״ק י״ז ובמחז״ש שם בלק״ט ס״ק כ״ל מה בתוך (ע) ב׳ ורזות שבלה״ע מ״ם מהבמ״ז ובפס״ד סק״ז שהש״ך חולק וס״ל דלשטר אחי׳ אם לוטם מקורבן ואחי׳ אם הורדת הב׳ היא בשמאל עיי״ם ועי׳ שפת אמת סק״ז ובבית אברהם בס״ח סק״מ ובעלי לבוה מ״ם בדברי הפרמ״ג בזה עיי״ם ועי׳ בקונטרס טעם מגדים על הפרמ״ג (מהגאון מלובב ז״ל) בפס״ד ס״ק זה שכ׳ שהס״ק ח״ז של הש״ך הפס בטעות ול״ל הלוון על דברי הרמ״א במ״ם בין מצלה שחוט ופס״ד מחבר אחר הלוון של הש״ך שהפס בטעות ע״כ כ׳ מה שכ׳ עיי״ם לאברה דלהלן ס״ק י״ז כ׳ הש״ך להיות כמו שכ׳ הפרמ״ג כלן בשם ודלא כהמ״ז ועי׳ שפ״ח פני׳ כ״ח שהסכים לדעת הש״ך יש לאסור בין בשמאל בימין ובין בשמאל ועיי״ם בחג״ם ס״ק מ׳ אבל בלב״ם ס״ק ל״ד מלאת ג׳ ולהלן הארוך בפרע זה והעלה דלף הש״ך עצמו אין דעתו להטריף כ״ל בלון הפ״מ ולכן העלה לדעת הרמ״א בהפ״מ בורדת יחידה בשמאל אחי׳ היא נחלה טורדת שבימין הכא דשבדו עלי׳ יב״ח לא הספיד וחזקה שבמצלה היתרת בשמאל כלאחר אבל אם שוחרים שריפה בימין אחי׳ אם׳ שיחה מקומה אם״ה דינה בלוי שוחרים שריפה במקום טורדת ממש שהבאר דיש להטריף בכ״מ ועיי״ם עוד בס״ק ס״ב והבה בזה שהקל בזה בהפ״מ בכמו יב״ח בשהיתרת היא בשמאל פסקה עליו הר״ש ס״ק ל״ל עיי״ם (ומבמ״ל ס״ק ס״ז בלוקן) ועי׳ מהרש״ב כלל ה׳ במרון ס״ק ג׳ שהחריך ג״כ לאסור דברי הלב״ם בזה עיי״ם אלא בחק״מ ס״ק ק״ט פסק דשמקל

הלב״ם בזה בהפ״מ ובשה״ח לון נוערין בו עיי״ם

ודע דכל זה מיירי רק הכשה דמצלה הדורה מקמא שלא בדרי דאותה אבל בשמאלה בדרי דאותה עי׳ שמ״ח סוף פני׳ ל״ג שכ׳ לחלק בזה כי דשמאלה בימין טריפה אבל בשמאלה בשאר בלוקן אם המשוס יחד בשמאל לא שיך לאסור דהא אין לה שיטת לדחות דימין ומשום יחד אותה ליכא דבדרי קיימא עכ״ד ועי׳ לב״ם ס״ק ס״ל שהאיר עליו בזה והעלה דאחי׳ מצלה בימין בדר ים להתיר אחי׳ שלא בהפ״מ אבל אם אז ורזות מוחתה בכים חתר יחדר ו״ל דאחי׳ בהפ״מ אסור

חיטב

אותה אינה דומה לורזות וה״ם אם מצא ב׳ ורזות מ׳ בימין ומ׳ בשמאל דאסור אלא שיך לחר כשאל כין שאין היתר בשמלת במקום הראוי לה דומה לזה ממרק גבי יחרת בתל בפ׳ ל״ה סעיף ל׳ ומשמע יחרת אין לפסול כין דמקמא היא דכשרה אחיט אלא בדרי דאחי׳ עכ״ל

תשובה

ומ״מ נדינא ל״ל דהמקבל אף בזה בהפ״מ לא הספיד עיי״ם ועי׳ בפרה״ב פני׳ ל״ז וברא״פ ס״ק קפ״ד שכ׳ דבמצלה בימין אין לאסור בלא כים אבל בשמאלה בכים משמע מדבריו דאחי׳ בהפ״מ אסור עיי״ם וכ״כ במלרית עינים שורם ז׳ עקב מ׳ ס״ק י״ח עיי״ם ועי׳ ד״ק ס״ק קל״ט וס״ק קל׳ ובמוסגר שם ובמק״מ ס״ק קמ״ג שכ׳ דאם אינו כיאור ממש רק כמלאכה מיאוס אז מלאמה ים להיות גם בים לה כים בהפ״מ ואם ים להיתרת ורזות שרם מ׳ עם אותה אז אותה שוחר בזה אף אם שבשמאל הורזת עם האותה אז האותה הי׳ אותה זו אז אותה זו נחלה משבגדה בשמאל ועיי״ם במק״מ שסיים דכ״ז אם כי להיתרת שבדרי אוחר ודר ממש אבל במקלה אוחר ודר אין להחמיר עיי״ם (ועי׳ ד״ק ס״ק ג״ל בר״ה אוחר ודר) ועי׳ בפרה״ב שם שכתב דבשמאל בדרי כשר בין כשאות מוצת בכים בין בלא כים עיי״ם והנה בשו״ה ספר יהושע פי׳ ל״ב הביא על הברה״ב המכר והעלה אין להחיר בזה אא״כ יש לה כים לגליה מרחופת האותה טורדת העיקר׳ עיי״ם אולם במק״מ ס״ק קמ״ד דחה דברי הם יהושע בזה והעלה דלא שיך בכה״ג לאסור משום חברון כים ועיי״ם בגה״ק לות ו׳ מזה ועי׳ בהעלה אלמה פי׳ כ״ב סק״ז מ״ם בענין זה ועי׳ בס׳ דברי יוסף פי׳ קכ״ז מ״ם ע״ד הה״ז בזה בלאלרה ועי׳ בלאלרה אלמה בכח שור ס״ק י״ב וברב הטוחות ס״ק י״ח שהפסק ביתרת בהוצר ודר ממש בדרי דאותה ממש ובשטרחין אחה היא טעה לקחת והעלה דבהפ״מ יש להבשיר מעטם ס״ם אמת העיקר בהפ״ז דלהמבשירן יהמ״ק מהירין אעפ״י שהיא בהוצר ודרא ואמת העיקר כמ״ם הבמ״ח בטעם ב׳ דבטעה לקחת אין לאסור אבל בלאן הפ״מ ל״ע עכ״ד ועי׳ עוד בדבריו להלן ס״ק י״ח שכתב דאם אינה בדרי דאותה בהוצר ודרא בלד שמאל וטעה לקחת ל״ל דמהני יב״ח להבשיר הבהמה אחי׳ בלא הפ״מ דאחי׳ בשמדת מקמא מבמאל בהוצר ודרא

מבשירין בהפ״מ אם הי׳ להבהמה יב״ח עיי״ם

ובתב עוד בלב״ם סוף ס׳ זה דיתיר ודרא בדרי דאותה בין בימין ובין בשמאל בשמבשירין אחה כשהיא בלוקן הכשר אין נקרא רק ריטאה כ״ל כמו כל יתרת בדרי דאותה עיי״ם ועי׳ בלאלרה שלמה בקונטרס הרישאות פני׳ ל״ג ובכת שור ס״ק ע״ז שהרבה להביב עליו בזה והעלה דהי׳ אם הרישאה ומלטרף להרלרי״ע עיי״ם (עא) ורזות מי׳ בשו״ה מוסו״ד תניינא הי׳ ל״ג שכ׳ דאם היתרת שומדה בשמאל האותה יקמא לא בלאמה לא בטורדת הה״ל אף שיש לה כים בפ״ע יש להבשיר ולא הטריפו הפסקים רק בטיולת מנוף הריאה כדרך כל ורדא עיי״ם ועי׳ בדעת תורה ס״ק ל״ע מ״ם ע״ד הטוסו״ד בזה עיי״ם אך במסורת הקדש בקונטרס ההשובות סי׳ כ״ח אות י׳ הביא עליו דלהש״ך ולהבב״ם גם בכה״ג הי יהר והדא לעעפ״י שהיא בלא במקומה וגם הר״ש לאסר בזה עיי״ם ועי׳ ד״ק סק״ה שכ׳ דאם יש יתרת בלאוכן לגדול ע״ג הורדת יש לחם שם בזה חיסון בכים וגם ל״ל דהי׳ היתרת מקמא ומ״מ בהפ״מ יש לרקל ואם יש להיתרת אותר ורדא יש בזה הבם שני ורזות עיי״ם ועי׳ בס׳ ברכת מסה בקונטרס יפה לבדיקה שער מ׳ סוף מהיב ג׳ ובס׳ דעת תורה ס״ק ל״ע (עב) או אם חבר״ה ואחי׳ מצלה במקום מ׳ הרבה בהמות חסרה הורדת אם״ה כין שחרגיש להאסר בהדיעת אלו אין לסרון נדר ולא אנים חקרה כסר זה שמצלה בו חסרי ורדא וס׳ ודלא כמהר״ן הב״ם ס״ק מ״ב ומשמע שם מדבריו ומדברי הבהמ״ם הלב״ם בפנים פני׳ כ״ח דלא חקה כשמוחזק כו רק בכסר מ׳ לבד הדין בו אלא אף אם מהרמי בן בחדיה אחת לא תהני במקום שמבנו לאסור עיי״ם ועי׳ בש״ח רביע דיש כהן לאפיטרם ל״ל חו״ד סי׳ י״ג שמבמע מדבריו דעל מדינה מ׳ שכל לבטוך בחוצא מקום ואין לחם שמא בשאר מדיעה אלו בן עיי״ם והביאו בחמא״ם בלק״ד עקב י׳ ס״ק מ״ה עיי״ם (וע״ל ס״ק כ״ב) . (עג) אם חסרה עמ״ז סק״ד דלא הי׳ רק ספק טריפה עיי״ם (וע״ל ס״ק ס״ז) ועי׳ לב״ם ס״ק ל״ד שהאריך בפלטול בזה והעלה דאף דלא הי׳ רק ספק טריפה אם״ה לא מהני לה יב״ח ויש לאסור הבהמה אחי׳ בהפ״מ אף בבעבר עלי׳ יב״ח עיי״ם וכ״כ בפרה״ב פני׳ ק״ל ורא״פ ס״ק ק״מ עיי״ם ועי׳ בחמה״ב בס בעבין סק״ק אות ל״ג

בלוי״ד

יורה דעה סעיף לה ב הלכות טריפות

(ו) (עד) חסרים (עה) לו (א) (עו) שמיחה

פתחי תשובה

לה (א) שמיטה מקומה מבוה"מ ומיין נקפר כתר יעקב הסכלה לענין מלגת מרין הסוף דנכתה יקולל ומיכה הסוקל מחזיה יש לסתיר לף הבהמה ומכ"ש לסתיר מחלב והסכיטה עתה מתבריים פ"ש ומיין מזה בש"ם אכרון יוסף מלק יז"ד כי' כ' וסי' ג' בתרומות

באר היטב

(ו) חסרים וכתב בד"מ דלפס סיל סחוחה מעלם על הדם לאחר שחיטה מריסה: [ות"ש בהכ"מ פל"ד בשם מ' כ"ש שפבר שופט הוא כי פחפ"ל פיעו ל"ש פל"ב מיה]

תשובה

דרכי

בשורך וכל זה לענין הבהמה עצמה אך לענין החלב והגבינות מי' בלבים שם שכתב שיש לקבל להתיר של קדש יכ"ח בהפ"מ ושל אחר יכ"ח יש לאסור אחי' בהפ"מ מיי"ם ומי' בפרה"ב סמי' ק"ש ורל"ם פ"ק קל"ם דמשמע מדברי הל' קדש יכ"ח יש להתיר אחי' שלא בהפ"מ מיי"ם. (עד) חסרה שבלה"ם ומי' ברל"ם סק"י שכתב דלף כשהיא פחוחה מסד"ל כמרה מיי"ם אבל בשמ"ח כ' דבעיק חוקת כמד"ל מיי"ם (ומי' בחב"ם פ"ק מ"ה) ובשמ"ל סק"ל שהעליל על הפלהי בזה ומצלה להלכתא דהעיקר לדינא דפחוחה מסד"ל מריפה וכמ"ש בש"ח מיי"ם וכ"כ בפרה"ב סמי' פ"ו לדינא ומיי"ם כ' דלון חיוק בכישור זה דכמד"ל בין בהמה נפה לדקה ולעולם כל שהוא פחוח מכמד"ל מריפה אחי' בדקה מיי"ם ומי' בש"ח דעת הגרא סי' כ"ו שהמרין וסיים שכן מיקר לדינא דלס לון בהרדא כמד"ל לון שם ודא עלי' הן לענין חסר והן לענין יתיר (ע"ל פ"ק ס"ו) והי רק כהלחלי בסר ולוס בגדר לוגא כלל מיי"ם

ועיין תב"ם פ"ק ל"ב וכמ"ז פ"ק י"ב שהחמיר עוד בזה וכ' דבעיק דוקא שיהא בו כשיעור פרק אחלמי אל תאחל ולא אלה מיי"ם וכ"כ בש"ח בית אפרים חו"ד סי' י"ד ומי' בס' תורת זבח סי' י"ם בהפ"מ סק"ד מ"ם בזה ומי' בס' דברי יוסף סי' קל"ל מה שהשיב על דברי החורת זבח בזה מיי"ם ומי' בערוגות הבושם לוח ד' מה שהמרין בענין זה והעלה דלף והכי הלכתא בהפ"מ והש"ך דבעיק כמד"ל מ"מ כיון תנם בגוף הין החסרה הורדא רוב הפסקים מכשירין מ"כ יש לסמוך להקל בזה עכ"ם לענין מה דשלינו הפסקים בענין הכישור דכמד"ל נוסי' די"ל בלשון אחול וי"ל לוך ולוחב פרק אחלמי אל תאחל דהא יחבר מלשון אחול ולף שהחב"ם סק"ד כתב שיש לחמיר בזה מ"מ לענין חסר ודא יש להקל דסני כלשון הלא כהרה"ב שכ' דבעיק בזה חוקא כפרק אחלמי אל תאחל דלון לחמיר כ"כ כיון שיש כמו ס"ם להקל מיי"ם וכ"כ בש"ח הרד"ם חו"ד סי' י"ל לדינא מיי"ם בלוך (ומי' מה בחמת"ל עבה לא) בלק"י סק"ד עבה ו' במ"ם לון פ"ג ובנשמת חיים פ"ק כ' ומי' פרה"ב סמי' ק"ה ורל"ם פ"ק קי"ל ובמק"מ פ"ק קמ"ח וקל"ד וקל"ט ובלבים פ"ק ל"ד ובביח אברהם בחוקת הביח פ"ל וכשו"ח הרי"ם סי' ז') ומי' בש"ח טוס"ד קמא סי' ל"ד שהחמיר בזה דבעיק כמד"ל בחחל וכ' דלון לומר בזה ס"ם כיון דהסעם של התב"ם שהחמיר דבעיק בחחל אחל הוא משום דבלא הכי הי חסר הורדא ע"כ לא הי רק ס' לא חסר הורדא כבר לא לא מיי"ם לוחם בס' אמת לדין החדש בספרו דיים ליו"ד בקטרי דיים שבסי' זה סמי' ו' דין ב' ובקש"ל שם סי"ק י"ל כתב להקל בזה לדינא דסני בורדא כשיעור ליפורן מיי"ם ומי' מזה בסמרי הגדול שו"ת לי"ל החדשות חו"ד סי' כ"ט ומיין עוד בסופו"ד בהחורדא תגיינא בקש"ל סי' ל"ו סי' שכ' לפכין שוכדא כו בנו בת שמי שרים שלא הי' בהורדא רק כמד"ל הקמן והכשיר דבזה מהני יכ"ח מיי"ם ומי' בס' מרוגות הבושם שם שכ' דלם יש בריאה אחת יצרת כשיעור לפורן וגם הורדא אחה רק כשיעור לפורן לא יש לחמרין לכ"ע דממ"ל אם אינו תשוב שיעור לגבי יצרת הי"ה נבי ודא מיי"ם

(עה) או ששיעורה מקומה מקום הורדא הוא בימין מקומו ומתחיל לעמה מן הלוטה בהתחלת הלומה מכוון כנגד הדרון שבין הלומה לחלומה ומסמ"ח סני' ל"ם הורדא נריכה לעמוד עם הסמפון שלה בין סמפון לומה הסמוכה לחומה ובין סמפון הלומה הקבוצה ש"ן לא פגול עכ"ל ומי' תב"ם פ"ק מ"ח ח"ל ובבדיקות נהגו סי' לשיטה מקומה ע"י הסמפון המתחלק לג' לטרת ש לא לטרת פגול לא' סעה לחומה ולא' סעה לחומה הסמוכה לה ולא' לורדא וסמרומה שלא נהגו הבודקים לסמוך על עלמם כזה ואם נראה לחרלה מימו שהיה מקומה קלת הוא מטריפה בלא בדיקה וכן הוא בדין דאם לא בקלקן בשום בדיקה עכ"ל וכ"כ בפרה"ב סמי' ל"ד ורל"ם פ"ק קמ"ז מיי"ם ומי' בד"ק פ"ק ל"ח ובמק"מ פ"ק כ"ו שכ' דבעדבא שהי' שוחה בכיסה אין לחוש שם שיהא מקומה וע"כ לף לא לחרלה מימו שיהא מקומה קלת יש לסמוך אבדיקה דבסמפון מיי"ם ומי' לב"ם פ"ק פ"ד שכ' דלא חקלא בחרלה מחמן בשיטי עמידתה הה"ה אמי אם רולון שלון בסמפון הורדא שיהי בלרת ש"ן לא פגול לף אבנכון אין לחלה מיטי מקום הורדא אפ"ה מריפה ע"י הבישי דסמפון מיי"ם ומי' עוד בשמ"ח סמי' כ"ח ותב"ם פ"ק מ"ח שכתב דבשיטה מקומה מיגין

המרוך וכל זה לענין הבהמה עצמה אך לענין החלב והגבינות מי' בלבים שם שכתב שיש להקל להתיר של קדש יכ"ח בהפ"מ ושל אחר יכ"ח יש לאסור אחי' בהפ"מ מיי"ם ומי' בפרה"ב סמי' ק"ש ורל"ם פ"ק קל"ם דמשמע מדברי הל' קדש יכ"ח יש להתיר אחי' שלא בהפ"מ מיי"ם. (עד) חסרה שבלה"ם ומי' ברל"ם סק"י שכתב דלף כשהיא פחוחה מסד"ל כמרה מיי"ם אבל בשמ"ח כ' דבעיק חוקא כמד"ל מיי"ם (ומי' בחב"ם פ"ק מ"ה) ובשמ"ל סק"ל שהעליל על הפלהי בזה והעלה להלכתא דהעיקר לדינא דפחוחה מסד"ל מריפה וכמ"ש בש"ח מיי"ם וכ"כ בפרה"ב סמי' פ"ו לדינא ומיי"ם כ' דלון חיוק בכישור זה דכמד"ל בין בהמה נפה לדקה ולעולם כל שהוא פחוח מכמד"ל מריפה אחי' בדקה מיי"ם ומי' בש"ח דעת הגרא סי' כ"ו שהמרין וסיים שכן מיקר לדינא דלס לון בהרדא כמד"ל לון שם ודא עלי' הן לענין חסר והן לענין יתיר (ע"ל פ"ק ס"ו) והי רק כהלחלי בסר ולוס בגדר לוגא כלל מיי"ם

ועיין תב"ם פ"ק ל"ב וכמ"ז פ"ק י"ב שהחמיר עוד בזה וכ' דבעיק חוקא שיהא בו כשיעור פרק אחלמי אל תאחל ולא אלה מיי"ם וכ"כ בש"ח בית אפרים חו"ד סי' י"ד ומי' בס' תורת זבח סי' י"ם בהפ"מ סק"ד מ"ם בזה ומי' בס' דברי יוסף סי' קל"ל מה שהשיב על דברי החורת זבח בזה מיי"ם ומי' בערוגות הבושם לוח ד' מה שהמרין בענין זה והעלה דלף והכי הלכתא בהפ"מ והש"ך דבעיק כמד"ל מ"מ כיון תנם בגוף הין החסרה הורדא רוב הפסקים מכשירין מ"כ יש לסמוך להקל בזה עכ"ם לענין מה דשלינו הפסקים בענין הכישור דכמד"ל נוסי' די"ל בלשון אחול וי"ל לוך ולוחב פרק אחלמי אל תאחל דהא יחבר מלשון אחול ולף שהחב"ם סק"ד מ"ם בזה ומי' בס' דברי יוסף סי' קל"ל מה שהשיב על דברי החורת זבח בזה מיי"ם ומי' בערוגות הבושם לוח ד' מה שהמרין בענין זה והעלה דלף והכי הלכתא בהפ"מ והש"ך דבעיק כמד"ל מ"מ כיון תנם בגוף הין החסרה הורדא רוב הפסקים מכשירין מ"כ יש לסמוך להקל בזה עכ"ם לענין מה דשלינו הפסקים בענין הכישור דכמד"ל נוסי' די"ל בלשון אחול וי"ל לוך ולוחב פרק אחלמי אל תאחל דלון לחמיר כ"כ כיון שיש כמו ס"ם להקל מיי"ם וכ"כ בש"ח הרד"ם חו"ד סי' י"ל לדינא מיי"ם בלוך (ומי' מה בחמת"ל עבה לא) בלק"י סק"ד עבה ו' במ"ם לון פ"ג ובנשמת חיים פ"ק כ' ומי' פרה"ב סמי' ק"ה ורל"ם פ"ק קי"ל ובמק"מ פ"ק קמ"ח וקל"ד וקל"ט ובלבים פ"ק ל"ד ובביח אברהם בחוקת הביח פ"ל וכשו"ח הרי"ם סי' ז') ומי' בש"ח טוס"ד קמא סי' ל"ד שהחמיר בזה דבעיק כמד"ל אחול וכ' דלון לומר בזה ס"ם כיון דהסעם של התב"ם שהחמיר דבעיק כמד"ל אחול הוא משום דבלא הכי הי חסר הורדא ע"כ לא הי רק ס' לא חסר הורדא כבר לא לא מיי"ם לוחם בס' אמת לדין החדש בספרו דיים ליו"ד בקטרי דיים שבסי' זה סמי' ו' דין ב' ובקש"ל שם סי"ק י"ל כתב להקל בזה לדינא דסני בורדא כשיעור ליפורן מיי"ם ומי' מזה בסמרי הגדול שו"ת לי"ל החדשות חו"ד סי' כ"ט ומיין עוד בסופו"ד בהחורדא תגיינא בקש"ל סי' ל"ו סי' שכ' לפכין שוכדא כו בנו בת שמי שרים שלא הי' בהורדא רק כמד"ל הקמן והכשיר דבזה מהני יכ"ח מיי"ם ומי' בס' מרוגות הבושם שם שכ' דלם יש בריאה אחת יצרת כשיעור לפורן וגם הורדא אחה רק כשיעור לפורן לא יש לחמרין לכ"ע דממ"ל אם אינו תשוב שיעור לגבי יצרת הי"ה נבי ודא מיי"ם

(עה) או ששיעורה מקומה מקום הורדא הוא בימין מקומו ומתחיל לעמה מן הלוטה בהתחלת הלומה מכוון כנגד הדרון שבין הלומה לחלומה ומסמ"ח סני' ל"ם הורדא נריכה לעמוד עם הסמפון שלה בין סמפון לומה הסמוכה לחומה ובין סמפון הלומה הקבוצה ש"ן לא פגול עכ"ל ומי' תב"ם פ"ק מ"ח ח"ל ובבדיקות נהגו סי' לשיטה מקומה ע"י הסמפון המתחלק לג' לטרת ש לא לטרת פגול לא' סעה לחומה ולא' סעה לחומה הסמוכה לה ולא' לורדא וסמרומה שלא נהגו הבודקים לסמוך על עלמם כזה ואם נראה לחרלה מימו שהיה מקומה קלת הוא מטריפה בלא בדיקה וכן הוא בדין דאם לא בקלקן בשום בדיקה עכ"ל וכ"כ בפרה"ב סמי' ל"ד ורל"ם פ"ק קמ"ז מיי"ם ומי' בד"ק פ"ק ל"ח ובמק"מ פ"ק כ"ו שכ' דבעדבא שהי' שוחה בכיסה אין לחוש שם שיהא מקומה וע"כ לף לא לחרלה מימו שיהא מקומה קלת יש לסמוך אבדיקה דבסמפון מיי"ם ומי' לב"ם פ"ק פ"ד שכ' דלא חקלא בחרלה מחמן בשיטי עמידתה הה"ה אמי אם רולון שלון בסמפון הורדא שיהי בלרת ש"ן לא פגול לף אבנכון אין לחלה מיטי מקום הורדא אפ"ה מריפה ע"י הבישי דסמפון מיי"ם ומי' עוד בשמ"ח סמי' כ"ח ותב"ם פ"ק מ"ח שכתב דבשיטה מקומה מיגין

בשורך וכל זה לענין הבהמה עצמה אך לענין החלב והגבינות מי' בלבים שם שכתב שיש להקל להתיר של קדש יכ"ח בהפ"מ ושל אחר יכ"ח יש לאסור אחי' בהפ"מ מיי"ם ומי' בפרה"ב סמי' ק"ש ורל"ם פ"ק קל"ם דמשמע מדברי הל' קדש יכ"ח יש להתיר אחי' שלא בהפ"מ מיי"ם. (עד) חסרה שבלה"ם ומי' ברל"ם סק"י שכתב דלף כשהיא פחוחה מסד"ל כמרה מיי"ם אבל בשמ"ח כ' דבעיק חוקא כמד"ל מיי"ם (ומי' בחב"ם פ"ק מ"ה) ובשמ"ל סק"ל שהעליל על הפלהי בזה והעלה להלכתא דהעיקר לדינא דפחוחה מסד"ל מריפה וכמ"ש בש"ח מיי"ם וכ"כ בפרה"ב סמי' פ"ו לדינא ומיי"ם כ' דלון חיוק בכישור זה דכמד"ל בין בהמה נפה לדקה ולעולם כל שהוא פחוח מכמד"ל מריפה אחי' בדקה מיי"ם ומי' בש"ח דעת הגרא סי' כ"ו שהמרין וסיים שכן מיקר לדינא דלס לון בהרדא כמד"ל לון שם ודא עלי' הן לענין חסר והן לענין יתיר (ע"ל פ"ק ס"ו) והי רק כהלחלי בסר ולוס בגדר לוגא כלל מיי"ם

ועיין תב"ם פ"ק ל"ב וכמ"ז פ"ק י"ב שהחמיר עוד בזה וכ' דבעיק חוקא שיהא בו כשיעור פרק אחלמי אל תאחל ולא אלה מיי"ם וכ"כ בש"ח בית אפרים חו"ד סי' י"ד ומי' בס' תורת זבח סי' י"ם בהפ"מ סק"ד מ"ם בזה ומי' בס' דברי יוסף סי' קל"ל מה שהשיב על דברי החורת זבח בזה מיי"ם ומי' בערוגות הבושם לוח ד' מה שהמרין בענין זה והעלה דלף והכי הלכתא בהפ"מ והש"ך דבעיק כמד"ל מ"מ כיון תנם בגוף הין החסרה הורדא רוב הפסקים מכשירין מ"כ יש לסמוך להקל בזה עכ"ם לענין מה דשלינו הפסקים בענין הכישור דכמד"ל נוסי' די"ל בלשון אחול וי"ל לוך ולוחב פרק אחלמי אל תאחל דלון לחמיר כ"כ כיון שיש כמו ס"ם להקל מיי"ם וכ"כ בש"ח הרד"ם חו"ד סי' י"ל לדינא מיי"ם בלוך (ומי' מה בחמת"ל עבה לא) בלק"י סק"ד עבה ו' במ"ם לון פ"ג ובנשמת חיים פ"ק כ' ומי' פרה"ב סמי' ק"ה ורל"ם פ"ק קי"ל ובמק"מ פ"ק קמ"ח וקל"ד וקל"ט ובלבים פ"ק ל"ד ובביח אברהם בחוקת הביח פ"ל וכשו"ח הרי"ם סי' ז') ומי' בש"ח טוס"ד קמא סי' ל"ד שהחמיר בזה דבעיק כמד"ל אחול וכ' דלון לומר בזה ס"ם כיון דהסעם של התב"ם שהחמיר דבעיק כמד"ל אחול הוא משום דבלא הכי הי חסר הורדא ע"כ לא הי רק ס' לא חסר הורדא כבר לא לא מיי"ם לוחם בס' אמת לדין החדש בספרו דיים ליו"ד בקטרי דיים שבסי' זה סמי' ו' דין ב' ובקש"ל שם סי"ק י"ל כתב להקל בזה לדינא דסני בורדא כשיעור ליפורן מיי"ם ומי' מזה בסמרי הגדול שו"ת לי"ל החדשות חו"ד סי' כ"ט ומיין עוד בסופו"ד בהחורדא תגיינא בקש"ל סי' ל"ו סי' שכ' לפכין שוכדא כו בנו בת שמי שרים שלא הי' בהורדא רק כמד"ל הקמן והכשיר דבזה מהני יכ"ח מיי"ם ומי' בס' מרוגות הבושם שם שכ' דלם יש בריאה אחת יצרת כשיעור לפורן וגם הורדא אחה רק כשיעור לפורן לא יש לחמרין לכ"ע דממ"ל אם אינו תשוב שיעור לגבי יצרת הי"ה נבי ודא מיי"ם

(עה) או ששיעורה מקומה מקום הורדא הוא בימין מקומו ומתחיל לעמה מן הלוטה בהתחלת הלומה מכוון כנגד הדרון שבין הלומה לחלומה ומסמ"ח סני' ל"ם הורדא נריכה לעמוד עם הסמפון שלה בין סמפון לומה הסמוכה לחומה ובין סמפון הלומה הקבוצה ש"ן לא פגול עכ"ל ומי' תב"ם פ"ק מ"ח ח"ל ובבדיקות נהגו סי' לשיטה מקומה ע"י הסמפון המתחלק לג' לטרת ש לא לטרת פגול לא' סעה לחומה ולא' סעה לחומה הסמוכה לה ולא' לורדא וסמרומה שלא נהגו הבודקים לסמוך על עלמם כזה ואם נראה לחרלה מימו שהיה מקומה קלת הוא מטריפה בלא בדיקה וכן הוא בדין דאם לא בקלקן בשום בדיקה עכ"ל וכ"כ בפרה"ב סמי' ל"ד ורל"ם פ"ק קמ"ז מיי"ם ומי' בד"ק פ"ק ל"ח ובמק"מ פ"ק כ"ו שכ' דבעדבא שהי' שוחה בכיסה אין לחוש שם שיהא מקומה וע"כ לף לא לחרלה מימו שיהא מקומה קלת יש לסמוך אבדיקה דבסמפון מיי"ם ומי' לב"ם פ"ק פ"ד שכ' דלא חקלא בחרלה מחמן בשיטי עמידתה הה"ה אמי אם רולון שלון בסמפון הורדא שיהי בלרת ש"ן לא פגול לף אבנכון אין לחלה מיטי מקום הורדא אפ"ה מריפה ע"י הבישי דסמפון מיי"ם ומי' עוד בשמ"ח סמי' כ"ח ותב"ם פ"ק מ"ח שכתב דבשיטה מקומה מיגין

מ"ם ע"ד הש"ן הל"ל

ועי' פרה"ב ורל"ם שם שכ' דהא דנצו לאסור בתרין הסוף חוקא כשהתרין הוא כלפי הלב אבל הסוף יפסו לממלה עוד הלשון לא לאמרה

כשרה

(ח) (עז) מקומה (מהרי"ן) (עח) וכי נהג כי יש רגומא שנרין ק (עט) ואין לנגוע שנגע (פ) וק (פא) לם שימה (פב) תוארה

באר הגולה

(ח) מקומה פי' שדרכה לעמוד לעמה מהלוטה ויש לה חרין וכשמחין הריאה מחרין מקום עד החיתוך שכין לוטה לעמה ונגה כנגד הלב ומים כנגד הכליות ולם הטפסה מחרין עד הלב לו נגה עד החיתוך מריאה אבל לם החרין הסך מעם כנגד הלוטה

דרכי משה

כהה ועי"ם ברא"ש פ"ק ק"ז שכ' הר"ה לם שהפכה לגד הכליות ג"כ כסר עי"ם ועי' מהרי"ב שם בשברון פ"ק פ' ובקמן סמי' ו' ועי"ם שד בשברון פ"ק י"ג שכ' דלקי שבחשיבות מהרי"ן אחת מהפסה כבן שהחרין הוא עד הלב ונגה עד החיתוך והביט בו קלת ספרי ש"ב דברי הפיכים בענין שהחלת החרין עד הלב ושד שהחלת נגה עד החיתוך אבל זה לוט לדעי טרפת הורדא לין זה כ' הגאים רק הכל הורדא הוא דלם מהחיתוך החרין לעמוד עד הלב לו מיעלא ומהכל הגרין עד החיתוך עי"ם ומדברי כ' גם ברא"ש שם עי"ם ולענין החלב והבעיטה מבהמה ז' הגה בלב"ם שם בשם מהרא"ר יעקב לחיר

הלב רק בהם"מ חוקה לעמנם המעיין שם בהגר יעקב עלמו יראה

ש"ל לענין החלב והבעיטה ומנו לחיר לפי' בהגהות מהרי לפי' שלא בהם"מ

מה שבמלב קדם ג' יפים מבחוקה הבהמה עי"ם וכ"כ בפרה"ב פרי' ק"ח

ולא"ם פ"ק קל"ח לחיה עי"ם ועי' בחק"מ פ"ק קל"ל מה (עז) מקומה

כ' בפרה"ב פרי' ק"ב ולא"ם פ"ק קל"ב ולם שמלחה הורדא הטבה ופ"

הגאיה מהבפסה וחזרת לעמוד בשן בשר כיסה בדרך אחר הרחה בסר ולפיכ

דבוקה לעמה בשרים שלה והחזה הטבה מ"מ לם הגריחו הדבק בנחה והבפסה

עלמה ע"י הגאיה לעמוד כדרך אחר וחזרת ים להכבר ולפי' הטבה דבוקה

למעלה שלא בחקים הבשרים לו אביחה דבוקה לחיה שמלה ולא עמדה בכים

שלה והיה הטבה לחיר שמפרידין לחה מבם ביד בנחה וטפידן הריאה

ומחמת הגאיה עמד חרין הורדא בדרכה והבמקי, יחבון בין לחיה לחיה

בהבית ש"ן לו פרו"ל ולחר שמחין לחה לחה חוזרה מבם ים לחבאי עי"ב

ועי' מה במלחמת שיטים שרם ז' ע"ב לי' פרי' ד' וס"ק ע"ז ובמהר"ב כלל

ה' בקמן סמי' ע"ז ובמהרן ס"ק ל"ד (וע"ל ס' ל"ם ס"ק רי"ז) (עח) דבי

נרחת עי' שם"ח פרי' כ"ש שכ' דלפי' בחקשה שלון שם מחבר יחיב בזה ים

לחסר בשיחה מקומה דבריה מה דלא כלרחה הוא ויבה הוא עד שיוחבו לך

בחמבר לחבל גם בזה עי"ם לף בלב"ם ס"ק כ"ה כחיב עלו הבלה דבכ"ם

בהם"מ ים לחבל לף כבלון חבת יחיב עי"ם ובפרה"ב פרי' קמ"ו ורא"ש ס"ק

קל"ה כ' דבחקשה שיבאין לחבר בחבבה הורדא ובם מחיבין ביחם"ק יטיבים

לחבל גם בשיחה הורדא מקומה מעם בגר יחין לחבל בשיחה לעמרי לגד בחיבל

ים לחחבר לף בחקשות שחקלין בכל הגי"ל עי"ם (עט) ואין לשנות

הבחבר כ' בשם"ח פרי' ל' ולם שהפכה הורדא הויב בפרי' בגד הלב ובגה

בגד הכליות בדיפה ולם לא שהפכה רק מעמ כבר ובחקים לויבא מבחב לין

לחסר בחיסך ומ"מ המחבר בבטיחה הע"ב הבוס הבלר מהיסך זה בלא

סילה מוחבת בכיסה וס' עי"ם ועי' ברא"ש ס"ק ק"ז שכ' הורדא הבוסה מבחבר

יוחב לחסר מבחרין הסך והורדא עלמה לוטה הבוסה ועי' בפרה"ב פרי' ק'

שכ' חרבא הבוסה ביוב שבחלם שלה הוא לחבה עי"ם לף בגב"ם ס"ק ס"ז

כ' לחחיר בבסה"מ גם הורדא הבוסה בבבחה עלי' יב"ה כחו בחרין הסך עי"ם

וכן מלה מבשן הבלר יעקב הל"ל שבחך מרחה לבוס בבלבל המבלר לחחיר

בחרין הסך לוט מדקדק בלשון הלבנים קולא לה בבם חרין הסך ולבמים

הורדא הבוסה ומלה הבחוויבו בחדא מחבא מבחו ועי' לב"ם בבוס פי' זה

ס"ק קל"ג שכ' חרבא הבוסה שבחבלר לחבחר בהם"מ בבחבה עלי' יב"ח חי

סבם ראשבא לבבחר לראשבא לחבה הלן הב"ח רלי' הלחיבן הלא בחבחה

עד בא לחי' ראשבא הבחי עי"ם

שוב ראיתי גם הקמי זבח (הבשם מהם מבו"ב ל' מחבעם) בלבשי הלבות

פרי' ל' שכ' הלבו הבחבן בבל הלי דינא בחבה הבלה זה ים לחחבר

הורדא הבוסה בבל עבן כי הבר יחיב לחבחבקים בלם הא הבוסה לוחם יבלה

לחחיב שבחב בבים בבוס לוקן ובזה גם הלב"ם סבר הלא בחבי יב"ח עי"ם

(פ) וכן אם שינתה הוארה עבלה"ש שכ' לם הא בחולה כלוחת הבבוסה

לוחמת ועי' שם"ח פרי' ל"ח שלם הא בחולה הלי' כלוחת הבחבלת בהא

הקבוה שבחבלת של ימין לחבע"ם בים לה כל הורדא ורדא בריבה בחקשות

בלחבין חבר ורדא לא בחקיבה בלחבין יחבי"ק ובהם"מ לין לחחבר כ"ל בבחיא

בחולה בלוחת הבבוסה לוחמת בהא לחוכה ובבה שבחבה עי"ם ועי'

לב"ם פ"ק פ"ט שבחבלת עלי' בזה יחבבריו מבמב דבחקשה שבבחבין יחבי"ק

תשובה

הם יחבבה ודלא גם זה בבר הר"ל דים לבחבלה בזה לפי' בחקשות שבבחבין

יחבי"ק הם חבר ודלא עי"ם ובבחבין כ' בבבחה לחבה בבלם הבלה בבלבלה הבלבה הבלבה הבלבה

בבבחבה בבבחבה בבבחבה בבבחבה בבבחבה בבבחבה בבבחבה בבבחבה בבבחבה בבבח

(פג) וטרפה (פד) הרגילה נה (פ) טריפה (תור) (פה) אם (פו) נמצא (פז) נה (פח) ג' (פט) ורחת (צ) ים (צא) להם (צב) שרש

באר היטב

(פ) טריפה וכתב בס"ד בשם התור אם אין לה חדין כתוחר חורדת טריפה ואם היא נחלה כאותה הסרוכה לאומה לא שפחתה מעלה הדם בשיחה לא שיעתה תוחרה שהיא משוכה וחחודה כאותה ולא עשלה ים להטריפה וכתב בס"ד דעריפה ע דאמיע היא

דרך תשובה

יבריאה כן היא אבל לא חזק שאח"כ נחסר מקלת הוארה כגון שנמקה בראשה מישומה ועי"ז יחסר מקלת הוארה אף דלא שיך בזה הסלמה אבל כי כבר רחוט שב ורחת כראוי ואם בכך שנמקה עתה מעוטה עי"ב (וע"ל ס"ק ל"ז)

(פא) וצורתה עבאה"ע מה שכ' כשהיא משוכה ותחוחה ולא עגולה ועי' בכ"ב סעי' ל"ח הה"ה כשהיא בצורה משולש לא מרובע לא פשוטה כאלכא אחד וכיולא בזה מהמוטות אחרות אסור עי"ש ובשפת אמת סק"ש ועי' הב"ש ס"ק מ"ב ובמק"מ ס"ק ק"כ דאעפ"י שבמדתה היא כמדת ור"ח כגון שחאון שהיא קטנה כמו שלר ורחת דעליה אכ"ה אם אין לה גם צורת ורחת לא נקרא אפי' הוארה ורק קלת עי"ש (פב) הרגילה בה עי' סרת"ב סעי' ק"ח ורחת"ם ס"ק קל"ג דאם נמצא בתוך רגים חביבה אאין עליה הוארה ורק כלל וע"י הגפיחה מהקמטים בה כמין חדין וכשיתיישתכן ומיגרסן סביב לוחה חביבה חוחרת להיות לה הוארה ורק חיולא חורחת כדרכה וכצורתה ים להכשיר ואף אם לאחר שכסקרן לאמתם ולמרם בה היא חוחרת לקדשוחה אפ"ה כבר דאמרינן דבחי' שהי' רבריאה נשוחה ביוחר היה לה כל הוארה ורחת עי"ש ועי' מ"ש בזה ביאורה עיבים שרש ז' ענף א' ס"ק ס"ז ועי' זבחי רצון סי' ב' בחוסכין ס"ק ס"ז שהבאו בזה מהשובה פרי הבולה סי' ב' דאם לאחר שסקרם לאמתם ולוירם היא חוחרה לקולקלה אין להחיר כ"א בהפ"מ וכשנבדו עליה יב"ח עי"ש

(פג) אם נמצאו בה ב' ורחות וכו' עבש"ח סעי' ל"ו והב"ש ס"ק ל"ג שכ' דאם נהפלה הורחת לב' ורחות ואין לכם שרש א' בעוכי אלבע אחב"ג דע"י לירוף מלאה שהיא א' דבל א' ים לה חצי הוארה ורחת אם"ש ים להטריף ולא דמי לירוף החיבה שבדמ"א דלקחן ההם שיקר הורחת שניחה במקומה ואין בה כ"א הבדון ביעם ויבמ"כ אבא הוי לי' ב' ורחות עי"ש ומיין בדעת קחיפים ס"ק מ' בד"ה הכבריתו ובד"ה אחר מ"ש בזה

ועיין בלב"ש בבא"ה שם ובביאורו ס"ק פ"ג שכ' דמ"מ אם עברו על הבהמה יב"ח ים להכשיר ועי"ש עוד להלן בסוף הסי' ס"ק קל"ז שכ' לענין מה שהבאר בדין זה להכשיר בנהפלגה הורחת ע"י יב"ח ים להכשיר אפי' אם ים שם רשותא עי"ש ועיין בלוחרה שלמה בקונטרס הרשותות סעי' ל"ד ובכח שר ס"ק ס"ז שהביא עליו בזה והעלה דהוי רשותא ואם ים שם שוד רשותא מלטרף לחרלרי"ע ולא מהני יב"ח נענין זה עי"ש בחרשות ועי' בשו"ת מוסד"ר תרינא בקי"א סי' י"ז לחמ"ם בפרי חבואה סעי' ס"ם ורמ"ם ס"ק ק"ח כסק כהסמ"ח לאסור עי"ש ומסתב דאפי' בזקנה שעברו עלי' יב"ח אסור ובכ"כ בחחרת עי"ש שרש ז' ע"ח ס"ק י"ם הסיקר לדינא דלא מהני בזה ועי"ש שוד בס"ק ק"ם והה בדרך החיים ובמנה"ב כלל ה' בקחן יב"ח ועי"ש בס"ק כ"ד הכריע לדינא הסכמת הע"ש לירוף מסיקן מלאה שהיא סעי' א' ועבחון ס"ק כ"ד הכריע לדינא הסכמת הע"ש לירוף מסיקן מלאה שהיא ורחת א' בבלי.זה ים לכחוב על הב"ש להבל בהפ"מ בעברו עלי' י"ב חודש עי"ש (ועי' עוד בחנה"ב בעבחון ס"ק ל' ובדיני הגלרי"ע שלו אות ו' בקחן סעי' מ"ה ובעבחון ס"ק מ"ב) המנם במחמ"ר בקי"ח אות כ"ז הביא עליהם והעלה דאין לסמוך על המקילין בזה כלל להחיר נוף הבהמה אף בעברו עליה יב"ח אפי' בהכ"מ חך לענין האלב של קודש יב"ח מבסחמה פסול אבל דבולה ים להחיר ולאסר י"ל דגם מה שבאלב ממנה קודם ג' ימים מבסחמה נ"כ ים להחיר ולכן בשר בהמה לחדים להחיר אפי' הבהמה עכ"פ ים לסמוך להבל לענין הלבו כיון שם ולנות שבהפלל מקרוב ויסל להבהות בג' ימים קודם שחיטה וכמ"ש הב"ש ס"ק כ"ח אות ו' לענין פיטל מקמת הקר מגומת עי"ש.

(פד) נמצאו בה ב' ורחות עי' במחה"ב כלל ה' בקחן סעי' י"ח ובעבחון ס"ק ל"ה שכ' דבגמלת ב' ורחות בשרות א' אין חילוק בין מחלק זה מה בשוכי ובין מחלק בראחה דבמחלקה בשוכי ואסור שרש א' כגמ"ל דיה כמו מחלקה לראחה הלאחר בס"ע והבסוקים וחזקה שבחדין שמד בגוחה השרות דבשוכי אבבע של שהיכן ואח"כ רם מהפלגן אמ"ח הביסה הדין בחלק של לר הלאמת כדרכו ובחלק של לר ממה אין בו חדין אבל אם הדין הוא בחלק הבחחון ובחלק העליון יש בו הוגר ורק קלת אם ים בו ג"כ חדין דמזה נראה שב' ורחה הן טריפה אח"כ אין לחלק העליון שם אוחר גה כלל כ"ל הלאר שאינו ממנו ואין שם יבר כים אי ים להכשיר בהכ"מ עי"ש. (פז) בה

תשובה

ב' ורחות עי' ממה"ב שם בקומן בבני' בחח"ר ועבחון ס"ק ל"ז שכ' שמגלת בשרם הורחת לעמעים במקום ילחלה מבריאה אאין הבדם דבוק נריאה ע"פ סלה כ"ל בחחוא לר מה שהיה לגב עד מעבר לסמטון הוחד ורחת ומשם להבן לגד שוקן האומת נפרד ובריאה כמין יחב בגיחה ואף אם ים להחביכה הסיל כמין הולר ורק קלה ים להכשיר דק ודק גחל הורחת שלפעמים נמלא שם דבוק כמין יחבת המכר ולבעיים פרוד קלת לא הרבה וכ"ז הבלה ומפלגה ע"פ סלה דגד הורחת כנ"ל וגם אין לחו כדבר הגפרד לעצמו שע"י הגפיחה יתקרב אל נוף הבריאה עד שלחו ביכר הגבהתו כלל אבל אם הפיטל הוא ע"פ סלו דעבר הדין ולחרך כ"כ עד שחנביה עצמה ע"י נפיחה לחוח נכפף ושלך ומתקרב אל הורחת עד שנמלא בין הלקרבתן זאת אבל נחל וחוא מקום הדין אחר הבחיכן ים לפיטל זה סמפון בפ"ש לא אף שהוא בהולר אינא ממם מריבה מבוה דאין זה מקרי בשרם א' עם הורחת והא"ל פיטל מקמת וכ"ם אם הוא בהולר ורחת קלת דמריבה מסעם חבר הורחת הבל יחבר כמבול דמי עי"ש ועי' במחה"ר בלקו"ל עמ' ו' ס"ק קמ"ז שהביא ע"ז וכ' דאם הבליטר אין הפיטל הזה טפל לחדין ים להכשיר בזה אף בהולר ורחת קלת כיון דחזיק שהבפגל מנוף הריאה ואינ עברא בהבא ורחת עי"ש (פח) ב' ורחות אם ים ב' ורחות בשרם א' כמגל"ל אכי' אם ים נומת החה א' מהם אין מחיק כיון שם להם הולר ורחת אין הגומת מחשיב לה פיטל מקחת ד"ק ס"ק ל"ז עי"ש (וע"ל ס"ק ר"א וס"ק ע"כ). (פט) ורחות ויש להם שרש א' עי' במחה"ב בעבחון שם אם הוא הי בכלל שרם א' עם הורחת אינא כמיבר מהחלא ילחלן מהשרם בריאה ואח"כ מהפרדים זמ"ז אי אינ מחבר הורחת אי אינ עובי' אבל מה שכל א' יולא לו מנוף הריאה עצמה זה מבלא הדחדין וזה מאד הסי הדחדין אין זה בכלל שרם א' דאם נאמר דזה מקרי שרם א' אא יעיר לפטל ב' ורחות ביקום הורחת ומה אם זה יולא יעבר הסי הדחדין ויחן אותו בבשרם א' מכ"ם אם שייכם בעבר א' הדחדין ובע"כ דבהה"ג אא אקרא שרם א' עם הורחת עכ"ל (צ) ויש להם שרש א' כ' בפיה"ב סעי' ל"ג ורמ"ם ס"ק ק"ב חזקא כסהן מחבברים יחד בהחלת ילחלן מהשרם ואח"כ הן נחרחת אבל אם הם ב' ורחות חלוקות במקום עיקר השרם ילחלן ואח"כ הן חוחרים ומחבברים יחד ונעשים אחת כיון שבמקום השרם אינם מחבברים יחד כשישר אבנע ים להטריף עי"ש ובשפת אמת סק"ל וכ"כ בחחרת עיבים שרם ז' ענף א' בביאורים ס"ק י"ע עי"ש אולם בגה"ק אות כ"ח ובמק"מ ס"ק קכ"ז כ' דלדינא ל"ע בזה דמבבסקים מסמע דאפי' אם הם מפרדות אבל השרם ואינם מחבברים רק לעמיה נ"כ בשר עי"ש וכן בריאה דעת הגאון מהרש"ק ז"ל בשו"ת הגיינא בהבמסה סי' י"ב עי"ש אך במחי' בקי"ל אינה כ"ח הבלה הדעיקר בהרמ"ם להחמיר בזה מבמה בעמים וכ' שם בסוף הדיטר דאדרבה נרא פפי בשמחבברין לעמלה דהוי אה שפחה לעמה בנקב משום בריאה דקי"ל להחמיר בזהוא רחוק ב' אבנשת ישפטי בדלקחן סי' ל"ו ובכ"ם בורחת הם בסמשטת הבפים עי"ש ולפ"ז בריאה דאף אם ים להם שרם א' בשבי אבנע אם חזרו ומחברו לעילה יחד אסור משום נקב בריאה ועי' בדעה הוה ס"ק ק' מ"ם בזה וסים דעיין ל"ע לדינא עי"ש (צא) להם שרש א' בעובי אצבע עבאה"ע ועי' ד"ק ס"ק ל"ז ופ"ק מ' שכ' דאם ים בקרום בין האומת בשרם חורחת ובריסר הקרום יהי' בשרם חורחת נוכה בראי אם בחב הבחשת ליחת לקרום הזה ים להבל וכ' שם שד ריל דשעיל בזה נ"כ לבני' הבשרם ע"י קילוף הדבקים שם לבים שם ובפרם מבלאן מבלאן אחר הקילוף לך הם חקלא לקרוע שורות שאין שם בשר וגם כ' דבק הקרומים שאינם בשאר הבהמה ובבהמה ש אינם בגדר נוף הריאה לא הוא דיכל לקולפם ולהסרם כדי להבני' רשרם אבל אחבן הקרומים שהם בכל בהמה ושה בטלה אף שרחה ריקים שאין שם בשר רם נחבבים בריאה ואין שעיל לקרעם ולהסרם ועי"ש במק"מ ס"ק קס"ב. (צב) שרש א' עי' רא"ם ס"ק ק"ג ובפרמ"ב סעי' ל"ד ובגב"ש סעי' ל"ב שכ' דאם אין להם שרם א' כגמ"ל אפי' אם אין להם רק בים א' ומומחים שאינם בבים א' אסר שבן בהבו רפיסקים ובבשרם א' כגמ"ל הני' מלבא עי"ש ועי' בשו"ת מוסד"ר הגיינא בק"א סי' י"ז שמגדר

(צג) מ׳ (צד) כשני (י) (צה) מצגא (צו) מצ״ם (צז) (צח) ט (יא) (צט) מרק (ק) כמר (פ״ז נמס רמב״ם וכ״כ מהרי״ן) (קא) ומס

באר הגולה

כמו חברה הוורדא דה לומה הא ולא ווכדא מכ״ל (י) מצגא ומי׳ הכ״ך דאין חילוק בין נטבה בין נדקה לשלם מהטריף בשני מצגא מ׳ שני מצגא ר״ל דשישר

דרכי משה

לקבל בעניין זה בלמס שיהם בכים מ׳ לפי׳ לם לין בנם שרם מ׳ כמגל״ם רק שרם כ״ד דכון חצרוייהו מומחים בכים מ׳ מורה שם לאחרים דכים הוא חלק מהורדא והוי כמו הרל מרבי בעניים ומכאירין לך לא מלא לבו לקבל כ״ל בהם״ם ולפי דאות מיפ הטורה מי״ם ומי׳ מה בדברי המגיד מומח״ל קמל פי׳ ל״ו ומי׳ בם״ם בה בם ברכת מבה בקומרים יפה לבדיקה שבר מ׳ נחיב ג׳ לות ב׳ ומי׳ בחנת טרה סי״ק ק״ב מה שבנין ע״ד המומח״ל הכ״ל וכ׳ ולין לקבל בה כלל מי״ם: (צג) אחר שנמה״ם ומי׳ שם״ח סוף שבי׳ ל״ח שכ׳ הה״ה בכל מישרין ודיאה לין חילוק בין דקה לנבה כ״ל סכמ שמבאר החילוק בהי׳ ונם כ׳ שם הכל הישרין שבריאה הכל כשסיל שמה ישרין מי״ם (צד) כשבי אצבע שבה״ם מי״ם הפ׳ ושני מצגא וכ׳ ומי״ק סי״ק מ״ו שכ׳ הטרם כמצגא ערך לחות בנטה ולא שיכב מי״ם ומי׳ מקי״מ סי״ק קס״ב שמפרש דבריו דר״ל ולין מבלימין מלרים לרחבו מי״ם ומי׳ בפרה״ב סבי׳ ל״ב ול״ג שכ׳ הישר שרם מ׳ כשני מצגא לין הטרם בין לם הטרם הוא קלר ודב כה אבשרם מוכח בבריה וב׳ ובחת וכן שהטרם הוא רחב כה יולמים ממנה זה ובלן וזה לכלן שבשרם ערך מיפ׳ מחזיק רחב מגדל קדם שיהיו הבלים לטרוף ולהחלק ומבן הטרם שלא רחבו לא הטרם לם יש בו כישר רחב ולא״ל כבר אנוס״ם שלא״ב בשמחלין להחלק לם רחבים יותר מה ושני הטרם לין ב׳ ישר מלא כ״ם עב כרחב מגדל ולם מחבלה הורדא לב׳ בעיני ערך ג״ב שיהי׳ ערך הטרם שלם בלי פיטל ברחב מגדל ויפי׳ ד״ר ע״ם כל רחבו מבל לם לא הרחב הרחב בו כרחב מגדל ומקבלו ערך לוסם ותבנים כלחת ובהם״ם יש לקבל לף בחלין הרחב הרוק סלו רק ברחב מגדל נלבד מי״ם ובדל״ם ס״ק ק״ל ומי׳ ד״ק ס״ק ל״ז בדיה ב״ו ובמסבר לם שב׳ הלם רחב הטרם הרוק רם בכלים בלחו רחב מבן בחל״ם לא ל״ל דרוחו כמלי הלם רחב הטרם הרוק רם בכלים בלחו רחב מבן בחל״ם לא ל״ל דרוחו כמלי ים לקבל לף בלין הם״ם מי״ם ומי׳ בשם״ד סב״י מ״ם בביאור ענין זה ומי׳ שבחי רלין פי׳ ג׳ בתמדין מבל״ק ס״ל מד סף ס״ק ס״ד וביקר״מ ס״ק קס״ג בחבה״ב סוף כלל ד׳ בקומן ומבחן מ״ם כ״ל בביאור ענין זה בלשון לחר הרחב׳ (צה) אצבע מי׳ המ״ח סבי׳ ל״ח ובב״ם ס״ק כ״ד הסל״ד סק״ל הבסה לחת ס״ק י׳ ובדה״ב סבי׳ ל״ל ורל״ם ס״ק ק״י הבכל מקום שבחר בפי׳ זה שרם לם״ם כבר מי״ם׳ (ק) כשר בבמ״ם ס״ק י״ב בב׳ הלם יש ב׳ ולחת יש לבם ב׳ כיבים לפי׳ ים ל״בם שרם מ׳ בבל״ל לפר מבשם יפיר בים מי״ם לחבם הלב״ם ס״ק ס״ל הבינ מלו וב׳ שם לבחיר בה לפי׳ שלא בבל״ם הרן זה יהיר בים הכרן הלבריך הלרי׳ חוורהל לבחלה כך ביסיו מחלקים בשרם מ׳ מחיבת הלרחבל ג״ב לבה לכ״ל בים בם״ע ובבל״ם בה״ב ס״ק ל״ב מי״ם ומי׳ רל״ם ס״ק ק״ב בב׳ לבקל בה רק בבם״ע חוקל מי״ם ומי׳ בלחלה שלמה ברבל״ב בב׳ הלם בבחו שלי יב״ם יש לבשך מל הלב״ם לבקל לפי׳ שלא בבל״ם לבל בבל״ה יש לבם לבבה הבבל״ב לבחר לפי׳ לבם בב״ם ומי׳ ובנב״ל לם בב״ם ובב״ל בבלי לבבה הבבל״ם ס״ק קב״ל מה שבלבל הבבל״ם ומי׳ בב״ם ס״ק ל״ב (ומי״ל ס״ק ס״ב בה כ״ל בבבבל הבבל בב״ם הבל בבל״ם ס״ק ל״ב ומי׳ בבל״ם ס״ק ל״ב (ומי״ל ס״ק ס״ב ולבבל ס״ק ק״ב) ׳ (קא) ואם בבה לם בבלל ב׳ ובבל בבלם מ׳ בבל״ל ולין לבם כ״ל בם לבל ולין בבבל בה בב ובבל מ׳ ובב׳ בבל לין לבם בבלה ובבל בבל״ל בב׳ לבבל בבל״ל בב׳ לבבל בבל״ם בבל״ם בבל״ם

יורה דעה סעיף לה ב הלכות טריפות

(קב) מ׳ (קג) ספיקה (קד) וכו׳ (קה) לאסור (יג) הפיקה (קו) הולכין (קז) אחר (קח) סיומר (קט) נחלט (ק) ואם (קיא) היא (קיב) לאסור

באר היטב

(יג) ספיקה פי׳ ואם לאסר שרצ מ׳ ולאלו אין לאסר שרצ מ׳ אפי׳ שאיסר אינם ספיקים טריפה דאפי׳ בכמי ודרל וה :

חדשי תשובה

אינה מונחת בכים טריפה אפי׳ בהפ״מ אבל כשעברו עלי׳ יב״ח יש לאסור בזה על הפרט״ג להתיר אף בגלת הפ״מ וה״ה אפי׳ כשאינם שוים הדין כן ואם הקטנה היא מבחוץ ולא עבר עלי׳ יב״ח יש לאחם לדעת האב״ם ואין להסכיר אלא בהפ״מ ואם עבר עלי׳ יב״ח מותר אף בגלת הפ״מ כיון דהרא״ם והפרט״ג מתירין ואם אחה היא קטנה והאיה מונחת בהכים אף שיש להם שרצ מ׳ אפ״ה כיון דאיכא ב׳ רשותות יש לאסור עכ״פ בתוך הפ״מ אבל בהפ״מ יש להתיר ואם עברו עלי׳ יב״ח יש להתיר אפי׳ בגלת הפ״מ עיי״ש ועי׳ ד״ק סוף ס״ק ל״ז ובמק״מ ס״ק קכ״ז שכ׳ להקל בדיעם אלו וכ׳ דאף שהקטנה היא האיה ואינה מונחת בכים ויש אלגה קטנה שע״י חלי יש להסכיר עיי״ש ובערוה דעכ״פ לאסור בתוך שע״פ בתוך הפ״מ ובדעת הפ״מ עיי״ש ועי׳ ד״ק סוף ס״ק ל״ז ובמק״מ ס״ק קכ״ז שכ׳ דאף שהקטנה היא האיה ואינה מונחת בכים אף שיש אלגה קטנה שע״י חלי יש להסכיר עיי״ש. (קיא) היא אינה הפוכה עי׳ לב״ש ס״ק ס״ז ועי״ח שכ׳ וז״ל ואע שוד דב׳ ודאות בשורט מ׳ והגדולה הפוכה אי אינה הוצרה אי׳ מקומה ויש לעגון דב״ה ולענין החלב כמו היכא דאין בה רק ודאי אחת והיא הפוכה אי אינה הוצרה אי מקומה וכן אפי׳ כשאינם שוים ומ׳ מסס הפך אי אינה הוצרה אי מקומה דיא הכי עכ״ל (קיב) אינה הפוכה עי׳ מ״ז לקמן סי׳ נ״ז ס״ק ב׳ ובלב״ש סוף סי׳ זה ס״ק ק״ל שכ׳ דאם נתלה ב׳ ודאות בב״א כעמ״ל והלק הקטנה היא הפוכה לגמרי אף אם נתלה עוד שהם רשותא אחרת שם יש להסכיר אפי׳ שלא בהפ״מ דאפי׳ רשותא כ״ר לא הי׳ ואפי׳ אם הרשותא האחרה שהדה על החלק הקטן הפשך כבר עיי״ש ועי׳ בפרי״ב בדיני הרגלי״ע בעיף ל״ח שסיים ע״ז דאם הרשותא שוהד על הדרין לו סמוך לו מיים אז יש להתיר דכון דהוכרא רבוה ואין הדרין ביקומה ה״ז הרשותא על הדרין וקמים במקום שאין רואי להיות הדרין וקים שהבלר לפרוץ רשום הרגלי״ע עיי״ש (ועי׳ בשורה לזובחים סי׳ י״ח פרק ד׳ סעי׳ ד׳) ועי׳ במהרי״ב בדיני הרגלי״ע אות ו׳ סעי׳ מ״ו וס״ק נ׳ שהבריב הלא בהכ״מ יש להתיר בזה אבל בהפ״מ יש לסמוך על המשמעות הפרט״ג והלב״ש שכ׳ להקל בזה דמשמע מסחמת דבריהם דבה״מ מהרין בזה אף כשהרשותא היא על הדרין וכ״כ בעמי לבוה בהרגלי״ע עלו אות פ״ז עיי״ש :

ס״ק קכ״ח שכ׳ דאם הגדולה היא הפוכה אף יש לה הצלמה ממקום אחר שבלירוף מחוכה זו יחד הרי בה ודאי צלמה בגלת סיפון ושיטי הולר כמרה וכ׳ אם שה בהפ״ק ל״ז דאם הבהפוכה גחנה יותר מדאי ואם אלים מהחרון אנה אל הקטנה הרי״ז גדולה כראי והבהפוכה הבלר קטנה ל״ע אם יש להקל כיון שאין הרבר ממקלת הגדולה גברת להצלמת הקטנה ולפסקה לגדולה בסכינא חריפא אבן אם אינר כעין בליפה יהיה דבוקה בהפוכה וכעין בליפה ז״ל ביכר שחבר מהקטנה ואינר שהבליפה שבגדולה היא מהחרון שבקטנה שהדבק בה לחרוץ שפיר דל הבליפה מהפוכה והאלים בה החסרון מהמתוקנת ותהי׳ היא ודולה כראי כבר פיי״ש (קח) הוחר גדולה מי׳ שמ״ח סעי׳ ל״ב שכ׳ דלא דוקא אם הרשותא היא גדולה אריפה ואפי׳ כם שיש אריפה עיי״ש ועי׳ מק״מ ס״ק קל״ג שיקר אם הכוונה דאם נמצא במקום אריפהם כם שיש דהיינו שכל הצורם שלו הוא כראי ויש לשניהם תולר ודאי במקום הצורם כראי רק אח״כ כשהם מהפרדים מן הצורם שהמה מ׳ והרי מ׳ מהוקקת ומ׳ הפוכה אריפה לא דהכוונה דאיהה המשונה ממחיל במקום הצורם הסיך לה שם חלק הצורם שלה הוא משונה ואם אריפה עיי״ש :

ועי׳ לב״ש ס״ק ע״ח ועי״ה שכתב דהא דבשיטה שיש אריפה כמ״ל הפוכה לא שיהה הוצרה לא מקומה חקא כשאיהה המקלקלת יש לה ג״כ סיפון וגם יש לה כים בפ״ע לא שונחת בכים בלירוף עם המתוקנת אבל כשאין להמקלקלה כים בפ״ע וגם אינה שונחת בכים הודאי המתוקנת לא שאין לה סמשון מיוחד כהרך שיש לכל ודאי לא יש להתיר בהפ״מ אפי׳ במקומות שאפשרים יהמ״ק עיי״ש ועי׳ באלגחה שלמה שכ׳ דאין להקל בזה בס׳ דחבדון כים אפי׳ בהפ״מ אלא כשעבר עלי׳ יב״ח עיי״ש ועי׳ מהרי״ב שם בעברון ס״ק כ״ב ועי׳ בס׳ דברי יוסף סי׳ קכ״ט מ״ם בזה באורך (קט) גדולה עד״ק ס״ק ל״ד הל״ע לא אישור הגדלות היא במקד הגוכה דהייט באורך לא בערך כל ממהות הבבר שלהם ועי׳ מק״מ ס״ק קכ״ט שכ׳ דעלה דבש־ הכללי היא עיקר הישור עיי״ש בד״ק עוד בס״ק ל״ה ובגה״ק אות כ״ז ובתק״מ ס״ק ל״ד מזה ועי׳ בס׳ הוספות יהחלים בקצר הרלאת לאסור בסי׳ זה שכ׳ דכשיטי הרה הלכים אחר היוהר גדולה בגוכה וכשיטי מקום הלכים אחר היוהר גדולה במקד הרחבן ושכיון בשיקום הדבוק בריאה בשורבן עיי״ש ועי׳ במגה״ש בלק״ט ס״ק ק״ה: (קי) האם היא אינה הפוכה עי׳ בר״מ ס״ק ק״ג ובפרה״ב סעי׳ ל״ד שכ׳ אם הקטנה היא הפוכה גם היא מונחת בכים יש להתיר בהפ״מ אבל בלא הפ״מ יש להסיר כיון דאיכא ב׳ רשותות עיי״ש ועי׳ בעמי לבוה ובפ״ח ס׳ כ״ב בישוד הוזבח ס״ק י״ח שכ׳ דדעת הלב״ש ס״ק ע״ח נראה דגזה יש להסכיר בכפשטות אפי׳ שלא בהפ״מ דאדרבה מה שאינה מונחת בכים זו היא מעלה הלב״ש שמראה שאין זה אלא לחלל בעלמא ומכן עיקר לדינא עיי״ש ועי׳ במאירת עינים שרצ י״ז עוף מ׳ סוף ס״ק ל״ז ובמק״מ ס״ק קכ״ח שכ׳ שדאם הקטנה היא הפוכה ואינה מונחת בכים אף שיש אלגה קטנה שע״י חלי יש להסכיר עיי״ש. (קיא) היא אינה הפוכה עי׳ לב״ש ס״ק ס״ז ועי״ח שכ׳ וז״ל ואע שוד דב׳ ודאות בשורט מ׳ והגדולה הפוכה אי אינה הוצרה אי מקומה דיש לעגון דב״ה ולענין החלב כמו היכא דאין בה רק ודאי אחת והיא הפוכה אי אינה הוצרה אי מקומה וכן אפי׳ כשאינם שוים ומ׳ מסס הפך אי אינה הוצרה אי מקומה דיא הכי עכ״ל (קיב) אינה הפוכה עי׳ מ״ז לקמן סי׳ נ״ז ס״ק ב׳ ובלב״ש סוף סי׳ זה ס״ק ק״ל שכ׳ דאם נתלה ב׳ ודאות בב״א כעמ״ל והלק הקטנה היא הפוכה לגמרי אף אם נתלה עוד שהם רשותא אחרת שם יש להסכיר אפי׳ שלא בהפ״מ דאפי׳ רשותא כ״ר לא הי׳ ואפי׳ אם הרשותא האחרה שהדה על החלק הקטן הפשך כבר עיי״ש ועי׳ בפרי״ב בדיני הרגלי״ע בעיף ל״ח שסיים ע״ז דאם הרשותא שוהד על הדרין לו סמוך לו מיים אז יש להתיר דכון דהוכרא רבוה ואין הדרין ביקומה ה״ז הרשותא על הדרין וקמים במקום שאין רואי להיות הדרין וקים שהבלר לפרוץ רשום הרגלי״ע עיי״ש (ועי׳ בשורה לזובחים סי׳ י״ח פרק ד׳ סעי׳ ד׳) ועי׳ במהרי״ב בדיני הרגלי״ע אות ו׳ סעי׳ מ״ו וס״ק נ׳ שהבריב הלא בהכ״מ יש להתיר בזה אבל בהפ״מ יש לסמוך על המשמעות הפרט״ג והלב״ש שכ׳ להקל בזה דמשמע מסחמת דבריהם דבה״מ מהרין בזה אף כשהרשותא היא על הדרין וכ״כ בעמי לבוה בהרגלי״ע עלו אות פ״ז עיי״ש :

(קיג) הפוכה (יג) (קיד) כשר (נגדיקה ישנים) פורדא (קטו) דרכם נטיות (קטז) נכים (ב) ומם (קיז) לא (קיח) מצא לה (ג) (קיט) כים (קכ) לא

באר היטב

(יג) כשר וכתב בש"ך אבל אם שיכסה שיש פריסה ואינו כשר עד שהפוכה תהיה קטנה מהפוכה הטובה עוד משמע שם בדברי הר"ן דשומה תוארה דומה כהטובה בזה ואם כ' ורלזה כנ"ל נסרכין זה לזה מתכוין לפי הנראה שלנו שלא מתעכין לף בגנב לנדקן

פתרוי תשובה

(ב) ומם לא מצא לה כים עיין בש"ת מרבשה שרי אבן פ' י"ב דאם יקב כשהם מקב משלש ל"מ שדים דשמרה הכשרים פעמ אמרו הגאון מוהר"ר אלעזר רוקח ז"ל פ"ב. (ג) כים עבה"ע על סרב מהרי"ל ז"ל המעיק בשם ש"ך דבשה"ת יש לחקל ומלחה שהרבין מ"ם סמ"ך בפוף פ"ם י"ד דבשה"ת יש לסתיר קלי בם אחתלא דבריו בשם מסר כנים לא שאינה מרחת כנים ובע"ד נלאה מקוחר לשון הש"ך דלא קלי רק ביחר כים אבל בשר בהמה כים אין לסמוך אף בספ"ת וכן פירש הפמ"ג. ועיין בתשובת מרי מבוחה מיעון פ"ב שהוא מסיפק בזה אין הוא ריפוזק בדברי הש"ך והוא פוסק על שני הסמיפים והעלה לדינא דאם מיה הכשרה י"ב שדים דאי לסמיר בהפ"ת אפילו בוף הבנשים ולכל הבנשים שמשבו תמנה פ"ם

תשובה

ומי' בשו"ת יד מאיר סי' כ"ד (וע"ל סי' ל"ז סי"ק ג') (קיז) לא נמצא לה כים עבאה"ע ופה"ם מ"ם לענין חסר כים ומי' שמ"ח סני' ל"ג ופרס"ב סני' ק"ז אב מהמת דבחסר כים מריפה ומשמע אפי' בהפ"מ (ומי' בהב"ם סק"ק מ"ז מה שהאריך בדברי הש"ך והמברש"ל בזה) ומי' בבער המים סק"ח מה שהשיב על דברי המש"ח בזה בכמה דברים עיי"ש ומי' במנחת אהרן סק"ק י"ז מ"ם בענין זה ותעלה המקיל בהפ"מ ומנת ההקר בחסר כים לא הספיד עיי"ש ומי' בגב"ם סק"ק פ' אב' דחסר כים יש לחוש כחסר ודלא ואפילו בבהמה זקנה יש לאסור אפי' בהפ"מ ולהבהמה עצמה לא מהני שהי' יב"ח אבל החלב אל קורם יב"ח יש להתיר בהפ"ע אבל החלב אל תוך יב"ח אסור אפי' בהפ"מ עיי"ש עוד לעיל סק"ק ל') ומי' מנח"י בלק"י סקי"ו ו' סק"ק קי"ה (קיח) נמצא עי' מק"מ סק קמ"ז שדעת הפוסקים וכל האחרונים דהאיסור לחסרון כים הוא אף אם ידעינן שנברלת בכים ואח"כ מחסר מחמת חולי ושכן מיקר לדינא ומ בזה כמה ל"מ לדינא עיי"ש. (קיט) כים עי' שמ"ח סני' ל"ד אם דאם הכים לא ל' ניד שפה לעי' כדרך אינה אסורה מחמת חסרון כים כיון דשומת בהוכה כרמוי עכ"ד ומי' זבחי רצון בתמידים סוף ס' ג' שכ' דטוגת המש"ח בזה ר"ל שאין ל' זה תגיד לבן ודק המלה סמוך להגיד שהוא מלה דם אבל אם ניד המלה דם חסר בשיטת דאסור הה שהקדק המש"ח בלשון וכ' ואין ל' שפה אלא המלה דם יש ל' עיי"ש ומי' בכים יתר אין ל' אבל שפה אחרת שלי דהייט המלה דם יש ל' עיי"ש ומי' במחת יוסף בקי"ש שלי לפי' זה אות ל"ח שכ' בשם הס' בית לחם ל"ב הכי דאם מקב ניד זה מריפה ונקיבה אפי' בחסה וכ"ם מבל עיי"ש אבל במק"מ סק קמ"ה כ' דפשוט הוא דאפי' אין ל' שום שפה כלל דחסר עיי"ש ומדברי גראה דאף שחסר זה תגיד שמלה דם ל"ב כשר ומי' במחה"ב כלל ה' בשרון סק"ק כ"ז שכ' דאף כי שסברת הוא בחמת לאסור כיון שניד הזה שהוא מלה דם נמשך מן הלב לכבד ולכליות ועיקר הזיות חלוי בו ואם חסר זה תגיד שף הלב לא הכבד לעמל כיון דעיקרן הלוי בתגיד הזה מ"מ העיקר לדינא כהתב"ם והמאירת עינים להסיר בחסר ניד זה עיי"ש ובקומץ שני' י"ב לאיברא כי בהב"ם סק"ק כ' כתב שאפשר שהוא דבר שאינו שלא ל' ניד שפה עיי"ש וכ"כ בזכור לאברהם (מהש"ב מעמן ז"ל) בהקשים סק מ"ה דזה תגיד אלא להיות חסר דהוא ניד הדם מהלב לכבד ואל"ל בעמ"ח שיחי' בלא ניד זה ואפי' בעיקר ניד זה ישתת הבע"ח וכן אמרו ל' הרוכאים עיי"ש ומי' במנח"י בלק"י עי' סק קמ"ה שהביאו ומי' בש"ת דעת הזכת בהמהורא תגיגת סוף סי' כ"ג מ"ם בענין זה וכ' לדעתו ברור הוא שאין לסמיך בזה ואין לוסיף על הסריפות כיון שגם מלה מריפות זו בש"ם ופוסקים ואחרים ממשמש לשון הגב"ם שכ' שחסר ניד שפה מכים הוראת כשר מהמע דסומנו על ניד זה וכן ממ"ם בבמ"ח דבמקומות שיכסירין חסר ודאי אין מבניחין ג"כ בכים כל עיקר ומלשון כל עיקר משמע דגם על ניד הכים אין מבניחין ומ"ם האחרונים לסמיך משום שמ"ל ל' לחוות מחמת ניד זה הכה אם אירע שחסר ניד זה בדאי י"ל שים ניד אחר המלה מקומו אלא שניד זה שומר במקום אחר ונחלף לו מקומו ואין זה אלא מוסיף על הסריכות עיי"ש (ומי' סק קכ"ד) (קכ) או שיש לה ב' כיסין עבאה"ע סק"ק י"ד מה שכ' מהש"ך ומי' בחכמת אדם כלל מ' סני' כ"ו דמתיר בהפ"מ בכל ענין אבן בשמ"ח סני' ל"ג והב"ם סק מ"ט ודא"ם סק קכ"ז וקכ"ח וכפרה"ב סני' ק"ח מחמירים ביחר כים עיי"ש וכ' דיש לאלף דאם סריכה ביומן בין שסרדא שוחמת בשהיהן אפשר בזה ופעם בזה וכן בזו אי בזו וכן שלוה מנעת להב' כלל לרוות מוחת בשום מריפה אבל אם היחר כים היא בשמאל והכים ריק ואין שום יכרת בשום יש להסיר עיי"ש ומי' מ"ז סק"ו ובב"ם סק קמ"ט ומ"ם סק קכ"ו שכ' דכל מה שאמרי דאם כים הב' הוא ביומן אסור לא אמרו אלא בבקר בבקר הוראת אבל אם היחר כים היא אלא בבקר הוראת אף אם הוא בלר יומן כשר בהפ"מ

דרכי

וכ"ז כשלא הפוכה אבל כשאין שום ל' הפוכה עי' במ"ח ובגב"ם שם ופי' קל"ל וקל"ל וכתב"ם ופה"ם מ"ם לענין חסר כים ומי' שמ"ח סני' ל"ג ופרס"ב סני' ק"ז שכ' מהמת דבחסר כים מריפה ומשמע אפי' בהפ"מ (ומי' בהב"ם סק מ"ז מה שהאריך בדברי הש"ך והמברש"ל בזה) ומי' בבער המים סק"ח י"ח מה שהשיב על דברי המש"ח בזה בכמה דברים עיי"ש ומי' במנחת אהרן סק"ק י"ז מ"ם בענין זה ותעלה המקיל בהפ"מ ומנת ההקר בחסר כים לא הספיד עיי"ש ומי' בגב"ם סק"ק פ' שכ' דחסר כים יש לחוש כחסר ודלא ואפילו בבהמה זקנה יש לאסור אפי' בהפ"מ ולהבהמה עצמה לא מהני שהי' יב"ח אבל החלב אל קורם יב"ח יש להתיר בהפ"ע אבל החלב אל תוך יב"ח אסור אפי' בהפ"מ עיי"ש (ומי' מק"מ סק קכ"ט ומי' מנח"י בלק"י סקי"ו ו' סק"ק קכ"ה (קיח) נמצא עי' מק"מ סק קמ"ז שדעת הפוסקים וכל האחרונים דהאיסור לחסרון כים הוא אף אם ידעינן שנברלת בכים ואח"כ מחסר מחמת חולי ושכן מיקר לדינא ומ בזה כמה ל"מ לדינא עיי"ש. (קיט) כים עי' שמ"ח סני' ל"ד אם דאם הכים לא ל' ניד שפה לעי' כדרך אינה אסורה מחמת חסרון כים כיון דשומת בהוכה כרמוי עכ"ד ומי' זבחי רצון בתמידים סוף ס' ג' שכ' דטוגת המש"ח בזה ר"ל שאין ל' זה תגיד לבן ודק המלה סמוך להגיד שהוא מלה דם אבל אם ניד המלה דם חסר בשיטת דאסור הה שהקדק המש"ח בלשון וכ' ואין ל' שפה אלא המלה דם יש ל' עיי"ש ומי' בכים יתר אין ל' אבל שפה אחרת שלי דהייט המלה דם יש ל' עיי"ש ומי' במחת יוסף בקי"ש שלי לפי' זה אות ל"ח שכ' בשם הס' בית לחם ל"ב הכי דאם מקב ניד זה מריפה ונקיבה אפי' בחסה וכ"ם מבל עיי"ש אבל במק"מ סק קמ"ה כ' דפשוט הוא דאפי' אין ל' שום שפה כלל דחסר עיי"ש ומדברי גראה דאף שחסר זה תגיד שמלה דם ל"ב כשר ומי' במחה"ב כלל ה' בשרון סק"ק כ"ז שכ' דאף כי שסברת הוא בחמת לאסור כיון שניד הזה שהוא מלה דם נמשך מן הלב לכבד ולכליות ועיקר הזיות חלוי בו ואם חסר זה תגיד שף הלב לא הכבד לעמל כיון דעיקרן הלוי בתגיד הזה מ"מ העיקר לדינא כהתב"ם והמאירת עינים להסיר בחסר ניד זה עיי"ש ובקומץ שני' י"ב לאיברא כי בהב"ם סק"ק כ' כתב שאפשר שהוא דבר שאינו שלא ל' ניד שפה עיי"ש וכ"כ בזכור לאברהם (מהש"ב מעמן ז"ל) בהקשים סק מ"ה דזה תגיד אלא להיות חסר דהוא ניד הדם מהלב לכבד ואל"ל בעמ"ח שיחי' בלא ניד זה ואפי' בעיקר ניד זה ישתת הבע"ח וכן אמרו ל' הרוכאים עיי"ש ומי' במנח"י בלק"י עי' סק קמ"ה שהביאו ומי' בש"ת דעת הזכת בהמהורא תגיגת סוף סי' כ"ג מ"ם בענין זה וכ' לדעתו ברור הוא שאין לסמיך בזה ואין לוסיף על הסריפות כיון שגם מלה מריפות זו בש"ם ופוסקים ואחרים ממשמש לשון הגב"ם שכ' שחסר ניד שפה מכים הוראת כשר מהמע דסומנו על ניד זה וכן ממ"ם בבמ"ח דבמקומות שיכסירין חסר ודאי אין מבניחין ג"כ בכים כל עיקר ומלשון כל עיקר משמע דגם על ניד הכים אין מבניחין ומ"ם האחרונים לסמיך משום שמ"ל ל' לחוות מחמת ניד זה הכה אם אירע שחסר ניד זה בדאי י"ל שים ניד אחר המלה מקומו אלא שניד זה שומר במקום אחר ונחלף לו מקומו ואין זה אלא מוסיף על הסריכות עיי"ש (ומי' סק קכ"ד) (קכ) או שיש לה ב' כיסין עבאה"ע סק"ק י"ד מה שכ' מהש"ך ומי' בחכמת אדם כלל מ' סני' כ"ו דמתיר בהפ"מ בכל ענין אבן בשמ"ח סני' ל"ג והב"ם סק"ק מ"ט ודא"ם סק קכ"ז וקכ"ח וכפרה"ב סני' ק"ח מחמירים ביחר כים עיי"ש וכ' דיש לאלף דאם סריכה ביומן בין שסרדא שוחמת בשהיהן אפשר בזה ופעם בזה וכן בזו אי בזו וכן שלוה מנעת להב' כלל לרוות מוחת בשום מריפה אבל אם היחר כים היא בשמאל והכים ריק ואין שום יכרת בשום יש להסיר עיי"ש ומי' מ"ז סק"ו ובב"ם סק קמ"ט ומ"ם סק קכ"ו שכ' דכל מה שאמרי דאם כים הב' הוא ביומן אסור לא אמרו אלא בבקר בבקר הוראת אבל אם היחר כים היא אלא בבקר הוראת אף אם הוא בלר יומן כשר בהפ"מ

(קבא) שש (קבב) לה (קבג) ג׳ (קבד) כיסין לו (קבה) שש לה כים (קבו) ואינה מונחת בתוכו ולא (קבז) כשמניחין (קבח) אותה (קבט) בתוכו מריפה

(קל) חוזרת ויוצאת ממנה (קלא) כשעשאין מריפה

דרכי

אפי׳ לא עבר עליו יב״ח עיי״ש ובמגמ״י בביאורים שם ס״ק קמ״ד ועי׳ מזה בס׳ דברי יוסף סי׳ קל״ב וש״ם הבה״ש ס״ק י״ד דאין להכשיר ביותר כים בשמעל אח״כ אין בהכים בשמעל הלק מהודה ועי׳ בשמת חיים ס״ק ס״ו מ״ש בזה בארוך וכ׳ דאפי׳ לא חסר חלק מהודה שבימין כלום מ״מ כל שם עכ״פ מקלת הוטר והדא בהחזיקה זו שבכים השמאל אסור משום תרגי״ע עיי״ש

(וע״ל ס״ק ס״ט)

וזאת לדעת הכל זה הוא כשם באותה החזיקה המיוחדת שבכים כשישר עד״א אבל אם אין בה כעד״א כשר בכל ענין דאין זה אלא דלחזל בעצמה וכמ״ש בפרת״ב סעי׳ ק״ג ורמ״ם ס״ק קכ״ז עיי״ש ועי׳ מק״מ ס״ק קמ״ג ועי׳ בס׳ דברי יוסף שם מ״ם בזה (וע״ל ס״ק ס״ז) (קבא) שיש לה ב׳ כיסין עי׳ מ״ז סק״ז שכ׳ שאין לאסור דיהר כים אח״כ שיהם חטיפים זל״ז אבל כשאינם חטיפים זה לזה כשרה עיי״ש ועי׳ לב״ם סק״ם שכ׳ שם לחזל בזה כך דכ׳ כיסים שנשמרים שיהם במקומם אף שאין הרדת מונחת רק בא״ח לאחרו אף בהפ״מ זולת אם עבר עליו יב״ח יש להיתר גם הבהמה בהפ״מ ואם הכים הב׳ אינו במקום הודת כלל יש להיתר לגולם בהפ״מ אף אם לא עבר עליו יב״ח עיי״ש ועי׳ בתו״ת בחבת הטולה סי׳ כ״ב ס״ט ובחבש״ם שם ס״ק י״ב שהגולה לדינא דכשסהה יב״ח יש להיתר יותר כים בהפ״מ אף כשמיהם דבוקים זב״ז עיי״ש ועי׳ בפרת״ב סעי׳ ק״ו ורמ״ם ס״ק קכ״ו שכ׳ דאם אין הכיסין דבוקים זב״ז רק שהם מפרדים זמ״ז אעפ״י שנשיהם בלי ימין לא אפי׳ אם הם מחוברים אלא בריבו לאלא ובלבוש מפרדו ומעטו שני כיסין יש להקל בהפ״מ עיי״ש ומשמע מדבריו דאפי׳ לא עבר עליו יב״ח כשר בזה בהפ״מ ועי׳ בס׳ דברי יוסף סי׳ קל״ג שכ׳ שלא אם יש לסמוך להקל בב׳ כיסין אף בחי יב״ח עיי״ש ועי׳ בס׳ מנחת אברן ס״ק י״ח מ״ם בעמיים אלו (קבב) לה ב׳ כיסין עי׳ מהרש״ב בקונטרס כלל ה׳ סעי׳ י״ב ובשמרון ס״ק כ׳ שכ׳ בענין האיסור דב׳ כיסין דמ״ל שיהא הודת לכל כים וכים הוקן בפ״ע אלא אף אם היו רק כים א׳ ובאמצע כים יש הפסק הוקן והודת מונחת בלד א׳ והבד הב׳ הוא סעי׳ נ״ב אסור ומדבה בזה כ״ם שפי דאסור עיי״ש ועי׳ בחבת הטולה סי׳ נ׳ בתמדים ס״ק ע״ה שכ׳ דאף כשהיר כים הוא בשום סיבה בסרכה אם״ה אסור עיי״ש (קבב) ב׳ כיסין עי׳ מ״ז לחלן סי׳ ל״ז ס״ק ב׳ אות י׳ מ״ם ביותר כים באופן שהוא כשר אי הוי מכ״ם ראשונה לענין לדוף לתרגי״ע ס״ם ועי׳ לב״ם סוף סי׳ זה שכ׳ בנשיות דיהר כים באופן שהוא כשר אינו מלמרף לתרגי״ע עיי״ש וכ״כ בפרת״ב בדיני תרגי״ע סעי׳ נ״ט ורמ״ם ס״ק ס״ד ועיי״ש שכ׳ ואפי׳ אם הראשונה האחרת הוא בכים שהא אחרת לא הי תרגי״ע ואפי׳ אם שם סרכה תגי׳ לא בוטא דשכר עיי״ש (ועי׳ בטורה לזבחים בתרגי״ע סעי׳ ה׳) ועי׳ בס׳ פרי הדר בדיני תרגי״ע סק״ה ל״ג אות קנ״ע מ״ם לענין אם נמצא יותר כים והאחרת הנלוזה של ימין מונחת בכסים ויש שם שד ראשונה אחרת שהאחת כל״ל הוא אמקה ג״כ במקלה באופן שכשר וכ׳ דאף דהא הלא דיהר כים אף המבארין מ״מ ראשונה אכ״ם הי ונם קי״ל אמקה במקלה הי ראשונה אם״ה אין לחמרף משום תרגי״ע דראשונה דיהר כים אינו מלמרף לראשונה דאחרת עיי״ש ועי׳ בש״ה סוסי״ד סי׳ כ׳ וכ״א וכ״ב וכ״ד ס״ק ט״ו ובמקל״מ ס״ק ס״ו ורמ״ם ס״ק ע״ח ובמגמ״י בקל״ח סי׳ י״ג ובתבות שם אות ו׳ ז׳

(קבד) כיסין עי׳ שמ״ח סעי׳ ל״ז ובפרת״ב סעי׳ ק״ח דלא יתקרי כים יותר להחרף אמ״כ יש לו נידי שפה לפי דרך כים הודת אבל אם אין לו נידי זה אין כ״מ דלחזל ותלגלי קרומים שהחדים מחמת לחות בלבד וכשר עיי״ש ועי׳ בעלי לבוש סעי׳ ב׳ בד״ה ואבה זה מלי ובדיני תרגי״ע שלא אות ק״ע שכ׳ דבשסקים אומרים דלא הוי נידי שפה לאסור אמ״כ יש לו אבל בהשפה ומדייק בן נ״כ מלבון החב״ש דאם אין אבל בנידי לא נקרא נידי שפה עיי״ש וכן הוא בנמקה״ב כלל ה׳ בשמרון ס״ק כ״ז עיי״ש ועי׳ במק״מ ס״ק קמ״ה שבנית נ״כ דברי הטלי לבוש הנ״ל וכ׳ שם לסמוך ע״ז לדינא להיר בשאין לאסור כים נידי שפה ואבל בנוסס עיי״ש ועי׳ בש״ה שמ״ח אות ל״ה שמעמד כי ראיתי לו שמעמד דבשיק נ״כ שיהא קלת דם בנידי הפשה לכים כמו שהוא בכים הודת ואסור לעמר שד דבשיק שיש׳ בנידי הדב כמו שכן הוא בכים הודת ואסור לבמרים כל זה בשאין בנים בנידי שפה כמו שם הודת ודל״ל כל מרים שם לכים הודת יסי׳ נידי בשיש מכ״ל ואי כמו לא מלאתי בשום ספר ולא ראיתי ולא שמעתי לסקל בב׳ כיסין שם לכם נידי שפה רק שאין דם בשון בנידי לא שאין בנידי הדב (וע״ל ס״ק קי״ט) ועי׳ בחבת הטולה בתמדים סי׳ נ׳ ס״ק ל״ב שכ׳

תשובה

של״ם בלאם הוא ב׳ כיסים ובשמיהם ליכא נידי שפה לא דומא ממנ״ם לא הוי כים אף בלא נידי ש״ם להחרף משום יהר כים ולא להיסוך מריפה מטעם חסר עיי״ש ועי׳ לב״ם ס״ק ע״ח מ״ם בזה לבב אחרי׳ ולדינא ליכא לחשמע מדבריו כלל בזה ועי׳ במק״מ שם שכ׳ דבהפ״מ יש להקל בזה כיון דכל האיסור דב׳ כיסין הוא רק מהגלת עיי״ש (קבה) שיש לה כים ואינה מונחת בתוכו עשפ״ד ס״ק ע״ז שהגב אף בהמגלה הוך הכים כדרכה ועי״ש נפיתת הריאה הוא יולאת מהכים ואינה יכולה לעמוד בתוכה מריפה עיי״ש ועי׳ בפרת״ב סעי׳ ק״ו ורמ״ם ס״ק ק״ל שכ׳ דמ״ש במקום הפ״מ יש להקל בזה אפי׳ אם יולאת מן הכים ע״י נפיחה מעצמה עיי״ש ומשמע מדבריו דאפי׳ אינה חוזרת ע״י שמיה יש עלי׳ מה״ב ג״כ כשר כל שמלאה קודם הנפיחה בתוך הכים כדרכה כמ״ש שם הטעם דמלאן הדברים דבחי׳ לא סיחה נפוחה כ״כ בשעה שמנפח הבחק והיחה מונחת בכים דאל״ה מי הכניסה אחר מוחה לכיסה אחר שלא חלו בה ידים עיי״ש ועי׳ שפת אמת ס״ק ט״ו וברמ״ם ס״ק קמ״ו מה והגה בממה״ב בקומן שם סעי׳ י״ד ובשמרון ס״ק כ״ט הגיע עליו וכ׳ דאין להכשיר בזה אלא אל״כ חוזרת ע״י חוזרת הד ושוכחה לה בכיסה כבראשונה עיי״ש אבל בזבח אלמה שם סעי׳ י״ח ובמ״ש ליון ק״מ מדחה דבריו וכ׳ דהעיקר כהרמ״ם בזה דבהפ״מ יש להקל אפי׳ לא חוזרת ע״י האחת הד עיי״ש (ולענין בדיעבד אם לא בדק אם חוזרת ע״י האחת הד עי׳ בדברים לחלן ס״ק קכ״ח)

(כבו) ואינה מונחת בתוכו ואם נמצאה חוץ לכיסה והכים קרוב מאד לחודת ובכמוכתן שם הכים בידים ושתחתן אותו קלת ומקרבין אותו אל הודת הוא מכנסת לחוס ולא חוזרת אלא ע״י נפיחה יש להכשיר די״ל דבחי׳ סיחה מהוא כראוי וכיחה מונחת בתוכה כראוי ואע״ג דבתוב בהמות אין עמוי להשחטות לא״ד שחיטה מ״מ לענינים מצלה כזה שנעבנה להחטון קלא לאח״ם סרח״ב סעי׳ ק״ל ורמ״ם ס״ק קמ״ז עיי״ש (קבז) כשסגרחין אותה בתוכו עי׳ בהקדמה הם הוטר מסה הטעי קדם על ה׳ שחיטה שהגיע עלה מבלאן ר׳ מסולם מבסיתין ז״ל שאם לא נמצא הודת בכים ואינה נכנסת ע״י הנחת סיד יש להסוך הריאה כמו שהיא מונחת בבהמה ויחיה נכנסת ע״ל הנחת בכים והכשר בכים וכשרה עיי״ש (קבח) אותה כ׳ בפרת״ב סעי׳ ק״ט ובפת אמת ס״ק ט״ז ורמ״ם ס״ק קל״ז ובמגה״ב שם בקומן סעי׳ י״ד ובשמרון ס״ק כ״ח אם בשמת בדיקת הריאה מצא הודת אין לכיסה מחדש״ב הש״ב לבחוק ע״י שיחתה בתוך הכים ונפחתה לראשת אם לא חלא ע״י הנפיחה אך בדיעבד אם לא הפסיק לבחק להריאה בכים ולנפחה ומאבחה הריאה לא שקרעת שם להכשיר שם דרך הודת בתוך הבהמה ולא יולאת לחוצה ומחיר מהכים ומחיר שפיחה ר׳ לחזר לכיסה אם לא שבוק ומצא שע״י נפיחה היא יולאת מכיסה דלא מלאן הדברים דלא מקרה היא אלא ומ״ל אם נעתרף זה שהאדין הסוך דבלאה גם מזה שלא היתה מונחת בכים כראוי דשוא ולא מריפה ואסורה בזה לחקל נוטרין ט ומסלקין אותו עיי״ש (קבט) בתוכו. כ׳ בפרת״ב סעי׳ ק״ב דאם היתה הודת מרוכה ולזה מקום ואחר שבסיר הסרכה במשוך והמיה בכים היתה שומדת כדרכה בלי הסוך ואינה חוזרת לחוח מכסה יש להכשיר עיי״ש ועי׳ בבאר רלון סי׳ ב׳ בשוסמן סק״ב שכתב דה״ה אם מצלאת הודת חוץ לכיסה וסרכה יוצא מחוקן בכים ומתוך לחוקן שכבר הכשר כל שראה שהסרכה דקה באופן שלא יכלה לעמוד נגד הודת ברטיבה לכתם לכיסה אבל אם היא עבה וחזקה וכ״ם אם פתח בכים הוא סרוך וסכתם לעמדי ל״ע לדינא עיי״ש ועי׳ בחבת יוסף עמ״ו ו׳ בלק״ד ס״ק קל״ב שלמה להקל בזה אף אם הסרכה היא עבה וחזקה עיי״ש (ועי׳ בדברים לחלן סי׳ ל״ט ס״ק קל״ז)· (קל) חוזרת ויוצאת סמבה כ׳ בפרת״ב סעי׳ ק״ו ורמ״ם ס״ק ק״ל דאף ביולאת ע״י נפיחה מ״ע אם היא חוזרת ונכנסת לכים ע״י הנחת הד בנחה עלי׳ יש להכשיר אפי׳ שלא בהפ״מ ואפי׳ אם בשעת הלאה הריאה היתה הודת חוץ לכים עיי״ש ובסה״ש שם בחבת הטולה סעי׳ ח׳ וכיסבת״ם ס״ק י׳ ובבש״ם ס״ק י׳ הגיע עליו וכ׳ דאינה שלין להחיר בזה אלא בחוזרת בלאת ע״י נפיחה אבל בחוזרת לאחת ע״י נפיחה לא מהני מה שחוזרת ע״י הנחת הד עיי״ש ובכסים שעו בשורה לזבחים בחוספת הלכה סי׳ ד׳ סק״ח וכ׳ שיפה כ׳ הסה״ה בזה שלין להקל עיי״ש אך בחק״ם ס״ק קל״ח כתיב הסרכ״ב דבר הסה״ה הע״ל ומחמה דבריו ומחן עמם לשבח לדברי הסרכ״ב עיי״ש ועי׳ בחבת הטולה פס״ו ס״ק קל״ט שכ׳ שהוא ל״ע לדינא אך כ׳ דמ״ע אם מכר בריאה ע״י הנחת הד עיי״ש (קלא) כשנשתרין הריאה עי׳ שמ״ר ס״ק ע״ז ובבש״ם בחבת הטולה סעי׳ ל״ג החקה שלאה ע״י שחיטה

והדרסה

(יד) (קלב) מריפה (כל ט וכנסות במהרי"ו וקצת מפי הסמועה סלכה נמפשה בשם מהר"ם מז"ל) וכל אלו הדינין אינ (קלג) אלא במקומות שנוהגין להטריף בנ' וחדחות אז אין לה ורדא כלל אבל (קלד, קלה) במקומות שמכשירין גם כל אלו החיטקים (קלו) סם (פו) כשרים (נ"י) (קלז) אם (קלח) חסר

באר היטב

(יד) מריפה. והטעם כתבו האחרונים משום דלא חיישה הורדא מקומה פורחת וכתב בש"ך בשם מהרש"ל דאפי' אין ט כים כשר וכ"כ אם יש ט ב' כיסים אז שאינו שוטה בכים אלא שכל הנהקים נהנו להטריף וקבה להקל עד המנהג אלא בהסכד מרובה וגבי מי שיש ט ב' כיסים מבית בהג"ה דלוקח יתר בלב יתן הוא מריפה משום לכל יתר כשהל דמי וכתב שכן מהגיים בק"ק קרלוקא וכתב מהר"ם שם ו.ל וכ"ל דוקא כשאין לכיס שבשמאל חלק חורדא דאם לא כן אסור משום יתר חורדא אבל מדברי הס"ז נראל משמע אף מה כשר מאחר שאינה שומדת במקום הראוי לה כמו בני חיל (מו) כשרים וכתב בש"ך אף לאחר דמכשיר יתרת מקומת מיהו בשני חורדות אז חמירים אז שיהה מקומה מריפה והכשרים שבלא מיה יתרת חורדא ואיה יתרת מקומה הוא כשים לה יותר חורד ממש אמילו שומדת היתרת בלד שמאל אי יתרת חורדא אבל כשאין לה יותר חורד ממש בענין שיש להחמיר ליתרת ים להכשיר כיון שאינה שומדת במקום הורדא וכן אפי' אינה שומדת במקומה ואין לה יותר חורד ממש ויש לה כיס בשני עצמה הרי מיכר שבני חורדות הן ומריפה אבל אם אין לה יותר חורד כלל אף דיש לה כיס כשר ופ"ז כתב בשמאלת ב' ורחות דמריפה

דרכי

הכרכה אבל אם אינה יוצאת כ"ל כשטפיהן הרבה אין לאסור דאמריב דבחי' לא היה נשיחה כ"כ עיי"ש ועי' במאירה עיניים שורש ז' ענף ג' סק"ם מזה (ואם היא מונחת בכים ואינה יכולה לצאת ממנה עי' בדבריו להגן סי' ל"ח ס"ק קי"ח) (קלב) מריפה. עבלה"ם בכ' חדלו שיהה הורדא מקומה ועי' הב"ח ס"ק מ"ח ובפרישה סעיי' ס' בכ' נ"ל טעם דאיסור בזה משום דהא"ל כלום אין לה כיס ואפי' אם נראה לעין ונם ע"י עמידה הפיטשוה שלא שיהה תקומה כלל רק שהיים מהרחק ממנה עד שלא יוכל לנחת בה מריפה דכיון שאינה שומדת בחוכה הו"ל כלום אין לה כיס כלל עיי"ש. (קלג) אלא במקומות שנוהגין וכו'. כ' בשמ"ח סעי' ל"ה דבמקומות שמכשירין חסר ורדא אין מסגיחין ג"כ בכים כל עיקר וכל החיטקים שבכ' בה כשרים בחסר כים שהרי עכשו טלם משום חסר ורדא הוא ומ"מ אסור לומר תרגו אפי' היכא דאיכא ורדא ואין לה כיס דשפה להפריק מחוץ אין לה ורדא כלל ודמי לאמ"ל לענין פיטל מקמת נכן ים להאמיר בדליכא שרך גדול ומתחמיר בכ"ג תע"ב מא"ל יחזיק בחוקן מקוחתה שהרך נחלו בכך עיי"ש ועי' שפ"ד ס"ק י"ח שכ' דמדברי הפוסקים משמע דאפי' לא מכשריב חסר ורדא מ"מ חסר כים אסור מדינא עיי"ש ועי' בחידושי הגרע"א ז"ל מה ומי' בגה"ק אות ו' ובמק"מ ס"ק קי"ח מ"ש בזה באורך וכ' דלדינא אף בנבראה בכים וחסר אח"כ מחמת חלי ים לאסור בכ"מ עיי"ש (קלד) בפקוחות שמכשירים. עי' במחנה אפרים ס"ק כ' שבאין דעת המ"ח דבעיק חוקא אחזו המנהג דהכשיר בחסר ורדא וביאר הורדא אבל במקום שאין המנהג אלא אף במקום שאין המנהג יחזו עליו דלא בעיק חוקא אחזו המנהג אלא אף במקום שאין המנהג יחזו ים להקל עיי"ש (קלה) בפקוחות שמכשירין. עי' בשלחן נבוה סק"ם וס"ק י' שכ' דהמנהג בשלטיק ופביבותיה להכשיר בכל אלו הדרישות שמה הרמ"א בורדא וכן עבה הוא מעבה כמה פעמים להכשיר ביתר ורדא אז בשיטי מקום עיי"ש ועי' בשמ"ח שם שכ' דבמדינותיו נוהגין להחמיר בכ"ז כמו שכ' הרמ"א (קלו) הם כשרים. עבלה"ם ומ"ש לענין ב' ורחות עי' בדבריב לעיל (מס"ק ס"ה ולהגן) ומ"ש הבלה"ם לענין חיות הבדה וטופל"ש עי' בדבריב לעיל (ס"ק ס"ה) (קלז) אם חסר מקצת מן הורדא. ר"ל ועי"ז אין לה תוחלה בשלימות ש"ך ס"ק י"ח וכ"א והכ"ם ס"ק ל' ועי' שפ"ד ס"ק כ"א שכ' דדקא מיירי בע"כ שלא היה בשורשה תולר ורדא הבדיר לה כ"ל ע"י לירוף עיי"ש ועי' בש"ה בית אפרים ס"ד סי' י"ז שכ' דבומה הרמ"א כאן היינו בחסר תולר ורדא בראשה דהיינו שקעה ראש הורדא עיי"ש (ועי' בח"מ ס"ק ק"ט ובש"ה בית אפרים חו"ד סי' ג') ועי' בש"ה נמס חו"ד סי' ב' שכ' בשובדת שבא לעמו בריאה שהיה חסר מהורדא לעצלה הגיעול ובשורשה מיכר כל הצורה והיה בה תולר הורדא והיה מלאת עוד בדרי כמו חחיכה ורדא עם כים ואותה החיכה אלו היה מהלמת תולר הורדא לעמרי ומלאד להקל וכ' דאף שבש"ה בית אפרים בעמ"ל כיון דאין בהבלמה חסר יתר ורדא ועיי"ש עוד בס"ק מ' שכ' לענין ורדא שיש עמה בשורש אז הבנית ורדא שליחה דבוקה לעצה בשורשה ולעצלה הוא פרוד ממנה ונם במקום שהיא דבוקה יש סיכר אדק עד לעצה ועי"ז מיכר שהיא ורדא שלימה רק שמדבקה הלאומה יש להקל אף בשאין בשורשה כעמ"ל דאמ"ל דבבלמה לא ייי' הבלמה אלא"ל יש בשורש

הורדא

בשעם לכל יתר כגמול דמי ולפ"ז כ"ל שאין להטריף משום ב' ורחות אלא בשאינם שומדים במקום הראוי לרחות ורדא ואין לכם שורש כשני אינגע אחר הנפיחה וא"מ אם מבכחת אינה יחיה כשנים אפי' במקום הראוי לרחות ורדא ואין לה עורת ורדא שאין פסל כאן בלאחר דשי לדבר ורחות אין כאן משום לעורת האותת אינה דומה לרחות ורדא וה"ה לם מצלת ב' ורחות ג' בימין וא' בשמאל לא שייך כגמול דמי כיון שאין היתרת שומדת במקום הראוי לה עיין סי' כ"ה סעיף ה' מלאתי כ' בגה"ל בכי שקרין טפ"ל דרס לרחות ט ב' ורחות עבן ורוב חיות הבלה וכשיהיו אבל לאחר דיים הן סרכת טרחות לי לאחר ורדא ותחוקה והפכה ולכל שאר מריפה הם כמו בהמה רק לענין יתרת דעשיתה דאין לאמריב בהם וכתב הב"ח שמשמה מזה בא ליה מה שעמים והכשיר ואם שומדת במקום הורדא מתם קבלתי מפי מ"מ דשהגין להטריף אם יש לה יותר ורד אבל אם דומה ממם לאינה יש להחמיר יתרת מקמת ואם יש לה שרש א' ע"ל זה הסעיף ומ"ש מ"ת נבי חסר קצת שורדא דים לבדוק בשאינה בל שמאל יש להגיה ימין וכן בח"ה הבא אם מצא סעיפיתא לבד שמאל מריפה והב"ד דחיה דבריו ע"ש

תשובה

ותרב"ב סעי' ק"ב ורא"ם ס"ק קב"ג שכ' דלא מהני לירוף אלא בשם בה עכ"פ בסד"ל אבל אם אין בהורדא כשיעור עלה של הדם אעפ"י שם בה כשני אינגע וע"י לירוף החחיכה הדבוקה למקום אחר בשלמה לכשיעור עד"ל יש להטריף אף בנדיים ובלאים דכל שאין שם שיעור ורדא לא תהיב להיות מגדר אחרי החחיכה ולחשבו כאלו הי' במקומו והי שיהה מקומה ומריפה עיי"ש והנה כיד שאול בבנהות סי"ד נא פסק כן לדינא וכתב דאף בשלא אמר בסד"ל מהני הבלמה עיי"ש וכ"כ בספרו דברי שאול ויוסף דעת בדיחוטיו לסי' זה עיי"ש אך בספרו שם בהסמוכות לה' מריפות כ"בעצמו שהוא חזר מדבריו ומבטל דעתו עד הרא"ם בזה עיי"ש ועי' במהז"ב בלל ה' בעערון ס"ק ל"ב ועי' בש"ת הרדי שאלה חיו"ד סי' כ"ד מ"ם בענין זה וכ' דבע"כ בעיק שיהא בו בסד"ל מכל מ' של הורדא אז מהני אבל אם אין שם בסד"ל רק מלד א' לא מהני הבלמה עיי"ש בתריסת ועי' בש"ת דעה הנחה סי' כ"ו שהעלה ד"בדי הרשמ שאלה הם עיקר לדינא וכ' דאף אם יש בו כשיעור עד"ל בהאד שקרלין שם מנהב הייט עד החרין ובמקום החרין אין שם בסד"ל עטור בשר החרין שעומד שם מתחת לחרין אינו מועיל הבלמה אלא שעדיך הורדא לחזות נבוה כשיעור עד"ל אין מכשר של הענבי אבר מתחת לחרין עיי"ש (ועי' מה בדבריו להגן ס"ק קב"ד).

תעיין מענין זה בד"ק סק"מ שכ' דבהפ"מ ולרך שבה סבי בשם בשורש הורדא כשיעור עד"ל קטן ו"ל דגם הרא"ם שהה לזה ואם יש כשיעור עד"ל גחל עכ"פ ע"י הבלמה מרחבה לעבה אז שיש עכ"פ מלד א' בסד"ל הגחל בהשורש ומלמו הב' לגד שורש הכים אין בו רק בסד"ל הקטן וכ"ם אם בשיעור יש גם מלד הב' בסד"ל הגחל ברוחב לאחוב יש להחיר אפי' בלא הפ"מ ובמלה קטן לכ"ע די בבסד"ל קטן ועיי"ש עוד בס"ק שאח"ז שכ' הא ולא ואם חחיכה ההבלמה אינה רק בסד"ל הקטן דבהאי סבי אף אם גם שורש הורדא אינה רק בסד"ל הקטן דממ"ש אז העיקר הוא כשיעור עד"ל הקטן הרי יש בהשורש כשיעור הארך ואם עיקר הגיעור חורדא הוא בסד"ל הגחל הרי אין על ההבלמה אם יהיה כיון שאין בו כשיעור הראוי ועיי"ש עוד בסק"מ שכ' דמ"ש הרא"ם שצריך להיות בשורש הורדא בסד"ל הגחל דוקא בשהחחיכה ההבלמה הוא החחיכה בפ"ע דבזה בעיק ביאור לעיל אח החחיכה המבלמה מגדר יהפ"ק בהאר ורדא קלא אבל אם חחיכה ההבלמה אינה חחיכה בפ"ע רק שהוא בגיפה מחוברת בלאמת אז בלאמת הבבה"ג ליכא אם יהפ"ק אז אם יש בהשורש טובה בעמ"ל יש להכשיר ועיי"ש עוד בס"ק הג"ל ובס"ק מ"ח שבעוד שהמנהג להקל גם בנשים אם החחיכה ההבלמה הוא מחוברת בלאמת אז בלאמת הסמב דבזה גם הרא"ם שהה ולא הצריך בסד"ל רק בהבלמה הוא כמו יהפ"ק החי לאלמרוסי לרשותה אז דחסרון ועיי"ש עוד בס"ק מ"ח ובמק"מ ס"ק קמ"ח שכתב דאם חחיכה ההבלמה שהחה בדרי דשמאל אז יש להקל אף אם אין בהורדא רק בעמ"ל כיון דאין בהבלמה אם יהר ורדא ועיי"ש עוד בס"ק מ' שכ' לענין ורדא שיש עמה בשורש אז הבנית ורדא שליחה דבוקה לעצה בלאמת ולעצלה הוא פרוד ממנה ונם במקום שהיא דבוקה יש סיכר אדק עד לעצה ועי"ז מיכר שהיא ורדא שלימה רק שמדבקה הלאומת יש להקל אף בשאין בשורשה כעמ"ל דאמ"ל דבבלמה לא ייי' הבלמה אלא"ל יש בשורש

הורדא

,קלם) מקלה (קמ) מן (קמא) סורדא (קמב) יש (קמג) לבדוק (קמד) נטומת (קמה) לו נטומה (קמו) מלד שמעל (קמז) אם (קמח) נמצאה (קמט) שחוטים

דרכי תשובה

סורדא מכ"ש כמה"ל מ"ש בסמן זה בהם בש"ח מדיף מפי דהא הכל הוא ורדא ל' שלימה אבל אם גם לפעמה אינה פרוחה מהאותה רק שם סדק אין לפחות שבגד שמעל ומרפה בזה והכאלן בהשורש כשיעור מד"ח יש להסדיק. מי"ש ומסק"מ ס"ק קמ"ח וקמ"ט בארוך מעניים אלו ומי"ש עוד בד"ק ס"ק מ"ג ומסק"מ ס"ק קי"ח אלם יש ספק בהורדא אם יש בה כעה"ל והיה לה ההלמה נטומה והיה עוד ורדא בשמעל בכים מריפה ע"י"ם (קלם) מקצת מן הורדא מי' מק"מ ס"ק ק"ל סי' שאם החבירן הוא גם במקלה השורש ונתלה החזיקה עם תקלה השורש בטומה לו בטומה ל"ע לו מהני הלמה וכ' דמהבדי הה"ק סק"מ מבואר דאף בנחסר גם מקלה מן השורש מהני הלמה מי"ש ומי' בש"ח מוסיף מרינה סי' כ"ט סי' ובאין בהשורש כמד"ח לא מהני לרוף ובים בו מד"ח לא אם יש בו תולע ורד ממש ל"ל לרוף והיכא דאין בו תולע ורד רק ע"י הלמה הירוף לזה מהני לרוף מי"ש וכ"כ בזבח רטן סי' כ' בחדרים ס"ק ע' מי"ש ומי' בממ"י בס"ח סי' ל' בחדר מה (קמב) מן הורדא מי' מהה"ב כלל ה' בקומן מבני ס"ו ומבארן ס"ק ל"ח סי' אבל אלא מהני הלמה אח"כ בתר בה פותרה הגרינה הרשיע שהבדין הוא מכר בבטחתה ואם לא לא מהני הירוף מי"ש לר בד"ק סק"מ כ' דבמסבא דאף בהשורש עכמו סגנון תותר תרין וכדומה אלא מ"י ההלמה אח"ש מקיון תשעיל הלמה מי"ש ומי' בש"ה ל"ל בחדשות חיו"ד סי' כ"ט בחלד נ"ב להקל בזה מי"ש (קמא) הורדא מי' מק"מ ס"ק קיז"ו אבל דבמקום שנרוך הלמה ומקה החזיקה המלמה אח"כ הוה מקום להקל לר בכ"ל אסור בזה מקום הרי"ל דלהפרמ"ג ליתוק בחל"ק הו רישהא ונם הלמה נופה הי רישהא כמ"ש בסב"ד ס"ק כ"ד מי"ש (ומי' מה לגלן ס"ק קנ"ו) (קמב) יש לבדוק באתות או באומה עממ"ח סב' ל"ו אבל בזה בלשון מקמה בחות מי"ש ומסיע דיוקא מקמה מהני הלמה ומי' מק"מ ס"ק ק"ל שנמה על לשון המ"ח בזה וכ' הטעם דמלרך המ"ח דוקא מקמה מקום דבמקמה הלמה מנבה הי"ל יתרת מנבה ולא הי' הלרוה וכ' דלפ"ז ממילא דאפי' אם ההלמה הוא פחות מכמה"ל אם היה מנבה גם מהני מי"ש ומי' בש"ח בית אפרים חיו"ד סי' י"ג שנסתפק בטמלה ההלמה בדרי לר מהני לרוף לבלים לר דבעיא חקה מקמה כמ"ש המ"ח וכתב דאם היה בה שובדא כר לפרי לא היה מורה בפסיטות להקל מי"ש ומי' במק"מ שם שכתב לדידי' מסתבר דהלמה בטמלה בדרי מי"ש ומי' ד"ק ס"ק מ' בד"ה אמר ובד"ה אחת דמסתע דבטמלה בדרי מדיף מפי מי"ש ומי' בש"ח מוסיף הגרינה סי' כ"ט אבל דבחסר מקלה מן הורדא והיה סיטל מקמה לא מהני לבלים דלא אפרש דמחלימין הורדא רק אם הי' כבין יתרה ולא בחסרה כמנן סיטל וכיון דחזיא שהפלל מנוח הרינה אף נאמר דזה הי' הלמה הורדא דהא שופה להתפרק והי' הלר מריפה הלא כבתרב ל' שפעה ולא להכשיר מי"ש (קמג) לבדוק באתות מי' בזבח רטן סי' כ' בחוספתן ס"ק כ"ג דאסי' החזיקה ההלמה פרוחה הרבה ממקום חבורה כדרך ובעמים להמלא כבר וכמ"ש ברח"ם ס"ק ק"ל דאריכין החזיקה הרא ההאחד עם האומה והאומה שמלאת ויה' לבבר ל' וכן הורדא הגחל ומבוא לבדרכה ומי"ש עוד אבל דזה מבום דמיירי שפחה הכים דאב יוהר מחלק ורד המאר במקומו בחוקן שגם אח"כ כבתגחל הוכל לטח בחוס ונם מהה בקנשתה אינה יומלת אבל אם פהיו מלמלים כרחבו עהה ל"ע לדינא דכמתגחל לא הוכל לטח שם לא מתת שאו הרחוב גם הפהה מי"ש ומי' במגמ"ש ע"ז בלק"י ס"ק קי"ם שבאיה דברי בזה וכ' לדעתו אין לחמיר כין דבלא"ה לף בחסר הכים ממם הרבה מוסרים מקילין וכמן שים עוד אפשר שגם הכים יתגחל אח"כ אין לחמיר מי"ש:(קמד) באותות או באומה.עמק"מ ס"ק קנ"ח אבל דמדברי הרמ"א וס"ם מסמע דדוקא בהיה דבוקה בחוסה לא בחומה מהני ההלמה אבל בהיה דבוקה בהחוזנה לא מהני לר בבמ"ח סבני ל"ז מסמע דלף בהיה דבוקה בגוף הריאה עכ מהני הלמה אתנס גד"ק ס"ק ל"ז בד"ה הלמה מהיע דלא מהני לרוף ולבלים אם ההלמה מוסרים בגוף הריאה וגלל כדרך הוצא לא ורדא בכ"ע וכ' במק"מ דיל"ל דהד"ק שהחמיר מירי בהחזיקה היא טורדא שלמה בפ"ע ולא מיפר שהוא רק חלק והחזיקה מן הורדא אבל בהיה שהוא חלק מן הורדא לף בכה"ג מהני הלמה מי"ש (ומי' בשמת חיים ס"ק מ"ו וס"ק י"ם ובהב"ש ס"ק ל"ג) ומי' מעיין זה בהגהת יד שאול ובספרו דברי שאול ויוסף דעת בחדשיו לסי' זה אבל שבא לפרי שובדא כזה בריריה שהיה בימין בלוים ורדא וכים עם שפה ותרין אבל לא היה נזולה כמו שהוא רגיל להיות בהחזות אחרות ונם הי' חבר מגנה הוחרה הגחל ובלר שמעל הי' שוד

תשובה

ורדא בטורה ולא הי' לה כים וכתבר התנוק ולה שהורדא שבשמעל כתבר מחוקן לחהה ונערף לחהה עם הורדא שבימין ימלא מסון ושבה כן ולה לחתוך הורדא שבלר שמעל ומרפה בזה הורדא הימנית והיה בשלומת מי"ש ולפמה"ל ל"ע בזה לדינא כין שהי' בהורדא שבשמעל הוא ורדא בפ"ע והמעיין יסעוב בזה (קמה) אר' מי' רמ"פ ס"ק ק"כ אבל דאם בחוקה המלמה הוא כבטיל ונטמא מחמי' יש לאסור ולא בהר"ל שמבאר בזה מי"ש ועד"ק ס"ק מ"ב שמלה לחקל בזה כשיש לו מרוכה על הלב שלא תתפרק ומי"ש עוד מזה בס"ק מ' וי"ח וס"ק מ"ג ומ"ד לך בחקן"מ ס"ק קנ"ג כ' הבאיקר לדינא כהרמ"ם שלא לחקל בזה מי"ש ומי' ד"ק שם ס"ק מ"ב אבל דלף הרמ"ם שהחמיר בזה מ"ש אם הוא רק חלק בלא נוטה לחתי' נם הרמ"ם עודה שלא להחמיר ומחמיר שבא להלמה לך זה דוקא בבחזיקה של ההלמה הוא מעמם להבים החבירן שבורדא אבל אם הפיטל הוא ביותר מהאורך להלמה ואם תמרך סלה בהשורש יהי' שיעוי אומר ורדא (מ"ל בס"ק קמ"ז) אז אם חזיקה ההלמה הוא כעין חלק ונפרדת לעצמה ואינה כמו בלעסה אין לחקל שהרי נם לאחר ההלמה יש שם בשרף פיטל מקמה ובפרט אם השרף הוא בשיעור מד"ח תגחל דלא יהני כין שם הנם פיטל ואין להקל מי"ש ומי' ממה"י עמ' ו' בלק"י ס"ק קי"ח בשסבר שכל דמה דשיטת ר' לה"ק דאם הוא רק חלק בלא נוטה גם הרמ"ם מודה דמהני ההלמה אם החזיקה הוא מעמם בכ"ל ל"ע כי מדעת הרמ"ם ממש דגם בכה"ג אומר מי"ש ומי' בש"ה דעת הנם סי' ו' וסי' ח' שמשל בדבר הרואה שהי' לא נהפכה"ש וכי' חבר מקלה מן הורדא אם מכל לערף לורדא זה המחלק והמלמה דלף דמהה' מלאר מזבים סי' מ"ח דראה דוק אם יש להחלק כים בס"ע אז אינו מלשרף להלמה הורדא אבל אם אין לו כים הוא מעמרף להלמה מ"מ הביקר כאבר המחברים שלא כן דעתם דלעמן ההלמה בעינן שיהי' חזיקה מקמה הבל"ל חלק כזה שם לו שום אחר בעה"ל עם האומה כאומה ח' דמבים וכשנלרף החלק המלקן לורדא לא אבר האומה בהאומה הרגיל מי"ש בארך וכדברי כ' ג"כ בש"ת מוסו"ד הגיונא אבל אם אין בקלרה מי"ש (קמו) מצד שבאל עבאה"מ סוף ס"ק ס"ז מ"ם אם מלמה לגד שמעל וסי' ומי' מזה בבפ"ד הבפה אמת ס"ק י"ח ומי' שמ"ח סבני י"ח ותב"ם ס"ק ל"ח דלדינא אין חילוק בין ימין לשמאל דכל שמלמה החזיקה מקמה בין בימין ובין בשמעל וע"י הליחוק הבי' הורדא הלמה כחיקרה ממש כבבה מי"ש וכ"כ בכל סברי ש"ב לדינא. (קמז) אם בבאות עד"ק סק"מ שכתב שלא בחזיקה לעלמות אומר ורדא בלי חסרון ובלי יתרון מי"ש ומי' במק"מ ס"ק קנ"ה אבל בן לדינא דאם הי' מחיכה ההלמה נחלה יוהר לא משוכה ויוהר בלשון שלא הגרסה אחי' הורדא נחלה כאומה לא משוכה ונחזה יוהר מהרלאי לא מהני ההלמה דזה אין סברא לומר שנלרף מקלה מן החזיקה כפי מה שנרוך.הלמה ואומר הבאר הר"ל מי"ש. (קמח) נמצאת הרחוקה. מד"ק ס"ק מ"ב וס"ק מ"ד ובמק"מ שם הכל בחזיקה ההלמה במסון מדי לבלים בלי יתרון ובלי חסרון יש להיות לף בהיות שומר הסוף ומהני ההלמה הכל שבכל לחבנים ונערפה לורדא הקיקה ולף שבא שלא מדרך עמידתה לא מיכפה מי"ש (קמט) הרחיכה הרחרה עמ"ח שם ובפרה"ב סבני קל"ד אבל דלא מיהר רק בשמלה חחיכה לחת לבלים החבירן אבל אם מחלקה לב' חלקים אח"פ שבב' חלקים הרבוקים במקום אחר הם בלא כים יש לסתרף דלא מיפ שהעיח שדרכה בכך והבו דלא לבסוף עלי' מי"ש ומי' ד"ק ס"ק ל"ה אבל דאם הלקה בלבה רק שבחי חחיכה הם בשרים ל' בשמ"ל שוכל ההלמה ומי"ש עוד בס"ק מ"ב שכתב דאף שם חחיכה להלמה מ"מ אם יעלה לבלים בחחיכה אחת לבד לערפה לורדא שהי' בהיקרה מהני הלמה החחיכה לא יוקן דאין הולכין בהלמה לחמיר אלא להקל מי"ש ומי' מק"מ ס"ק קנ"ה ואין לחקל בזה אלא חזקה בבאין בשום ל' מהבלחות אומר ורד כלל לא שם הם שרים ל' בשמ"ל עם אומה לא אומה לא שאין בשום ל' מהבלחות בסד"ח דאל"ב כל"ז אבל משום יהי' ורדא מי"ש והנה בש"ת מוסו"ד הגיונא סי' רי"ל כ' הבא דמתמירים בחקרה לשלמה דוקא אם הורדא לריכה לרוף כל החחיכה אבל אם יש לו הומר ורד אלא החחיכה מהני ההלמה לף בלרוף הב' וג' מקומות מי"ש לף בחמ"ד בלק"ח שם ס"ק ק"ע ובקו"ל סי' ל' הבא מלוי ואין ס"ק ק"ל הרבה מהמחברים מי"ש בחוקן ומי' בש"ח ל"ל סחשות חיו"ד סי' כ"ט הורדא שהי' רק מפורן ולא הי' לה תרין כים ובאומה המחוכה הי' לה חחיכה ההלמה שחלקה לרחבה קלה עם כים לף לא הבלים בלשומה מד

שלבה

(קנ) מחסרה י"ל (ד) דכתר (קנא) כי ק (קנב) ממנה נפחתים (קנג) בגדיים (מז) (קנד) ומלאים (כד מ"ל) וכן ים מכסירין

באר היטב

(מז) ומלאים. ול כ"ל דמה שכתן שמתא לכתרה דאפילו בנפח דיעה סבי מין שמתא לפחתים בגדיים ומלאים אבל בגלגין שבגיא כר"ן איתא דדוקא בגדיים ומלאים אבל לא בנפח ולענין דיעה כתב הר"ן סס ע"ז שלן, אם מתבין כן אלא בכל מיתה מקומה אבן מבריסים אפי' בגדיים ומלאים וכ"ל בפתם כיון שהיא דעה לכתר לאמתא הי' ליה יתרה בשלמה ואין ל' לפחתים דהרדה כלום ואם יש פגיע כים מ"ש ולשי ורד הוא אבל הוא ורדה נפר מעמו ונלעת הפ"ז ממ"ש בפ"ק ל' מתמא דכבר אם יש שרד ורד בלר שמאל ומהגר שרל שבר"ל לינתן שהמו מפרש מהגר בגדיקות שלו דעיטמיתא ערך תולר ורד ואם אין ל' תולר ורד אין נבר כלום לפי דעת מהר"ם שכתב אם תסריה הרדה קצת ותולהב תדיכה ממנה נפחה אם נתחה כהרה ומתפרש אם תפרש תדיכה ממילא אין לה תולר ורד ולדעתי אם כן נהא הכיל כל יחיו מריפות לגרמא בשם כל הפוסקים דאם אין לה תולר ורד מריפה אבל בתחת אין דיעם אלו בגדיים זה אם זה כלל כי קבלתי מאבי"ז בשחסר מקצת הרדה ומפת כך בתוכה אם בתחתה אם מלמרסין יחד ודאם לענין שם תולר ורד בין מריפה ומה"ג מהר"ם דאם מתא שי הרדה בתוכה אחר שלש כשוני אלבנא ואין ל' תולר ורד אלא נגרוף מבריסין כי תשב מחדא ושל שם בהכתר מיריי שם לה

דרכי

מלרף ג"כ מה שמלא שם בתוכה שבמ שמתא ג"כ תדיכה שמלקה שם הרוגת ומלרד שם בכמה דרדים להחזיר לף למעשה לא מלא לבו להכשיר עד המחמירים בזה מ"ש ומי' בתה שמסלא בזה כמ' ברכת מהה בקטנרים יפה. לבדיקה שבר מ' מחיב ב' וכ' שבת לפרו שבדת כו והוה להכל במקום הפסר גדול מ"ש בתרך ומי' שד בד"ק ובמקל"מ שם חורדת שם חורדת שבי' חבר בראהה וגרוך הבלמה רק שמקלת מן הרדת בבלמות מהני ההבלמה אין במקומה אם יפי' עם אותו מקצת הנוסה כל הרדת בבלמות מהני ההבלמה ואינו תבוב כב' תחיבה כיון שלאן הנוסה ממנו אין במקומה מ"ש ומי' מק"מ ס"ק קל"ח שב' דלף דמלקה נב' מריפה מ"מ אם מלק מהורדת ב' תחיבה בשרם מ' זה על זה כבר מ"ש ובד"ק ס"ק ל"ה (קנ) החסרה עמ"ח סבי' מ"ג שב' דאם חבר כל הרדת ומיבר שהיא דבוקה במקום אחר בריאה ויש שם חבר סדק יש להחזיר בגדיים ומלאים מ"ש אבל בכרת"ב סבי' קל"ו ומ"ש ס"ק ק"ם הבינ על המ"ח בזה בתוך והבלה דאם חבר כל הרדת לא מהני הבלמה לף שם חבר סדק בין בבכמות נחלה ובין בגדיים ומלאים בין שם שם חיבור כל הלומה נשרות ובין שלין שם לוטה ומכרת מ"י סדקים דהרדת לא מתיל חבר סדק מ"ש ומי' מק"מ ס"ק קנ"ב שמלד בזה ומבריע לדעת דבהמ"ח יש לסמוך על המ"ח להחיר בגדיים ומלאים אבל בבכמות זקנות אין להחיר בשום עמין כיון שגם המ"ח אסר מ"ש ומי' במחלרת ימים שרם ד' עיף ב' סבי' ו' שמלדיים לאבל בגדיים ומלאים מ"ש ומי' במהר"ב סוף כלל ה' שב' נ"ב לאבל בזה לף בחופן שם לה כים וגם מחדת הסדק הוא מול החיבור שבין לוטה לחתה מ"ש ומי' במחמ"ר בקי"ל סי' כ"ד מה שהביב על דבריו לחתה לחתה מ"ש ומי' לקבן סבי' ח' (קנא) כי כן נמצא בפס"ד ס"ק כ"ב ובברה"ב סי' ל"ט סבי' פ"ג ומ"ש ס"ק ע"ז ולב"ש סוף סי' זה ס"ק קל"ו ובמפתח פרסי הלבר"ע לוח י"ז ובמורה לזובדים סי' י"ח פרק ד' סבי' ב' שב' דאם חבר מקצת מן הרדת ומקצת בין בלוטות בין בלוטות בין בחוטת ובין בחמאל אם החדיבה היא בפרק אמצעי של אגודל אחי' בגדיים ומלאים מקרי רישותא ואם מצא שם עוד רישותא אחרת מלמרף לבלר"ע לבמרף ודים מתם כיהמ"ק וכ"ם אם מצלתה הבדיבה בלר יתין ודם מריבה מבריבה לבחדיבה הבינא אבי' הא כסדרן לדשה מחלין לא מהני משמ"ם ומריבה ע"י"ם ומי' בתנה"ב בהבלר"ע לוח כ' סבי' ל"ח שב' דהי רישותא נחלה ומלמרף אם רישותא כ"ד לבלר"ע ע"י"ם לף במנ"ר בבלר"ע לוח ו' בלק"ו ס"ק י"ד הבינ עלו דלא הי רק סהם רישותא ואינו מלמרף לרישותא כ"ד מי"ם ומי' שם"ד שם שבתב דכל זה הוא בבדיבה המלוחה ים בה כבשר מה"ל אבל אם הוא פחות מבסר"ל לא ים חלוק בין אם הוא בימין לא בשמאל בימין ה"ל סהם רישותא ומלמרף לבלר"ע אבי' בבה"ג אבל בשמאל בחמין הוא רק מקרי רישותא ומלמרף לבלר"ע ולא מלמרף לבלר"ע ולא מ"מרף מבסר"ל הרישותא אינם מבסרים אל"ז מ"י"ם אבל בלבים שם כ' הגם בימין ים חלוק בין אם הם בו בסר"ל לא לא מ"י"ם ומי' בשרה לזובדים שם בסיים בל"ע לדעת מ"י"ם ומי' בבי' רלן בבלר"ע שלו אות ז' שב' ממסמשה הבס"ד והבב"ם הל"ל דאם ים רישותא לף על תלק הרדת הבאר במקומה ולא מריבה מ"י"ם ומי' בשי"ה דעת הגה"ם סי' כ"ז שבאלא בהי' חבר הרדת בבהרת הי' מצלת הבדיבה מקצת הרדת לריבה הולר הרדת וחסרונה לף תלק של הרדת הבאר במקומה בהאר שבאל הסרסם הדיבה לד הבמי שבגבד הבדין ס' דבוק לסרסם ובהפסק הבולל אם לא יהי' הדבוק מהבב לרישותא לבמרף לרישותא דחסרה הרדת ובמרף בזה הבלה דוחה לף הבסיר כ' הבר"ל דאם ים רישותא על תלק הרדת הרדת הבאר במקומה הי בבלר"ע מ"מ הא ולא דאם כל הא תלק הרדת הבאר במקומה מקצת רישותא דאם מיבר שהא מבלרם לא מבב לרישותא מ"י"ם:

השובה

(קנב) נמצא עמ"ח שם וחב"ם ס"ק ל"ב שב' דכל הדבר בזה הוא רק בבלין לחחדיבה המבלמה כים בפ"ע אבל אם ים לה כים בפ"ע הו"ל כב' ורדות ומריבה מ"י"ם ומי' בשי"ה בית אפרים חו"ד סי' י"ג שב' דאפי' בבהבלמה שומדת בדבי אם ים לה כים אסר מ"י"ם והבה בשי"ה מבב ח' חו"ד סי' ב' הבל בזה והבלה דאם ההבלמה בדבי לף שם לה כים בפ"ע מ"מ אם ים בעיקר הרדת במקומה בבד"ל ים להבר הבאב"ם לף הבריף בהבלמה אם כים אלא בבלרך להבלמה מבב"ל כשם במקומה בבד"ל אלא ערך להבלמה לא אינבפ מה שבהבלמה הוא כים מ"י"ם לף במחי' בקי"ל סי' ל"ל הבילו הבלרך לבבר כל הבריו והבלה הבעיקר בבעת הב"ל אחסר דלף הם במקומה בבד"ל

אסר מ"י"ם.

וכתב בפרה"ב סבי' ק"ג ומ"ם ס"ק קכ"ל הבל זה חזקה בשם לחדיבה בהבלמה בבד"ל אז בטל הבים אבל אם אין בהחדיבה בבד"ל אחר הפיחה אבי"ם שם לחדיבה הבים בפ"ע בבר מ"י"ם לף בהרה זבח שם בהבי"ם ס"ק י"ג הבלה כין דבוק הדין ההבלמה הוא קולא נחלה והבבה שהקלים אים מבסרים לזה לכן כל שמצלת לחדיבה ז' כים אבי"ם שהוא פחות מבבר"ל ים להחמיר מ"י"ם ומי' בד"ק ס"ק מ"ג שמלד לבבל בזה בשמה"ח ובבר שבת אם מיבר הרדת אינ ברלה כיבר ב"ב רק שבי' הבלמת החדיבה שבבמאל הי"ל הרדת אל' רחבה לף שם לה כים ובב"מ אין לבבל אלא חזקה בלאין שם בשמאל הבם שם פרוק שם שם שרם אל' בבמ"ל ובבאגן זה אבל זה ולא זה בחה זה ולין בו אחר ורדת ממם מ"י"ם ומי' במ"מ בקי"ל הבבית דבריו ומבים בל"ע ומי' בשי"ה שולל ומבב מהחדת הליבלה אלק ב' סי' קל"ב מזה ומי' במחמ"ר בלק"ל מנף ו' ס"ק קס"ו אים עלו בזה. (קנג) בגדיים מי' בם' דעת הורה ס"ק ק"י בב' ובמה פעמים מחזון בבבשים שבלה חבר כל הרדת והוא אפי' שבלר הפוה להבלמה גם הרדת דבוקה בהשרם לחבלם לא להבים ביותר ובקלפין ומפרידין הבבק יולא שרם הרדת בבלאי ים הבלמה בימין אם אב"ם קדם הקלף אינא אלא אבל בבה בל השרם הבייב לא אחרין בבשר לאחרן אגודל לף שבלר נבה לא אבר בלום ים לבבל אם אב"ם לאחר הקלף יולא גם מבבה שרם בבד"ל הבבן והם הבבן הוא יותר אבפי הבבל בבבשים ואחר בקלפין אבקס אבבן הבבק יולא שרם הרדת בבבל שבבלר ים לבבל גם אם אחילה קדם הקלף לא אבר אחי' אבל אבר בבבשים שרם הרדת בד אחר הקלף ים לבבל בם אבבה הקלף לא אבר בלל שם שרם ובקלפין אבקס הבבק יולא שרם בבד"ל הבבן אבלו אם לא שבבלר אם לא ים הבבן יותר אבבי הבבל ומ"מ ל"ע לחבבה אבל אם בלאה בבבלר יותר אבבי הבבל ובבי הל"ל ים לבבל גם לבבבה בי"ם: (קנד) ומלאים מבבר"ם מ"ם אבבל"ד ובפה"ם סק"ל מ"ם אבבבל"ד ומי' בבפ"ד סק"ב שבאה דין זה בל"ע ומי' בהלבה פסוקה ובתורה שבלא אבר"ם ס"ק ס"ל שבסק לאסר בבל ענין אחי' בגדיים ומלאים ומי' ובבל"ר כ"ק פ"ו ב' אבבבה"ב דבגדיים ומלאים ים לבבל ובגבה ים לבבבר בי"ם וב"כ בפרה"ב סבי' ק"ל ובמ"ם ס"ק ק"ב לדעת בגדיים ומלאים הוא דים לבבל אבל בבבבות נחלה אין לבבל ובגדיים ומלאים ים לבבל כל זמן שבבלאים בלשן ל"ל נדי ומלה ובמקום שם אבבב לבבבר בגדי ומלה אין לבבות אבבגם בי"ם וב"ב בבו"ר ס' ב"ב סבי' י"ב לדעת בי"ם לף בבפ"ח סבי' ל"ו ובב"ם שם אבבר שם לבבבר בזה בבל אבקס אחי' בגבבר ובבי' בגל בבבל"ע בי"ם ומי' בד"ק ס"ק מ' ומ"ל שבבבר שבבבבים לבבל אחי' בגל בבפ"ת לף בגבבה בי"ם וב"כ בבבבבה בבים ז' אבק מ' ס"ק י"ד ובבבבי יזה ובדבר הדים ובזבח שבבל שם לבבבר לף בגבבה בזה בלי שם אבקק בי"ם ומי' אם בבבה"ב בלל ב' בבבבבן ס"ק ל"ל ובבבל"ע ס"ק קכ"ב ומי' בלאלבה אלבה בבב בבבלות ס"ק ס"ל שבבבבים בזה לבבבל דבלן הבל"ע

פתחי תשובה

(ד) דכתר מי' בבשבבה בבה"י מ"ב סוף מי' מ' דלבן לבבל בלא בבשבה בבה"ר מ"ם ומבן בבשבבה בים לבבבים מי' ב"ד מי' מ"ל בבבן זה בבבבה מבבבה דבים בים לבבבים.

מאמ"ר

פרי מגדים

(מז) ומלאים. ול"ל דמה שכתן שמתא לכתרה דאפילו בנפח דיעה סבי מין שמתא לפחתים בגדיים ומלאים אבל בגלגין שבגיא כר"ן איתא דדוקא בגדיים ומלאים אבל לא בנפח ולענין דיעה כתב הר"ן סס ע"ז שלן, אם מתבין כן אלא בכל מיתה מקומה אבן מבריסים אפי' בגדיים ומלאים וכ"ל בפתם כיון שהיא דעה לכתר לאמתא הי' ליה יתרה בשלמה ואין ל' לפחתים דהרדת כלום ואם יש פגיע כים מ"ש ולשי ורד הוא אבל הוא ורדה נפר מעמו ונלעת הפ"ז ממ"ש בפ"ק ל' מתמא דכבר אם יש שרד ורד בלר שמאל ומהגר שרל שבר"ל לינתן שהמו מפרש מהגר בגדיקות שלו דעיטמיתא ערך תולר ורד ואם אין ל' תולר ורד אין נבר כלום לפי דעת מהר"ם שכתב אם תסריה הרדת קצת ותולהב תדיכה ממנה נפחה אם נתחה כהרה ומתפרש אם תפרש תדיכה ממילא אין לה תולר ורד ולדעתי אם כן נהא הכיל כל יחיו מריפות לגרמא בשם כל הפוסקים דאם אין לה תולר ורד אין מריפה אבל בתחת אין דיעם אלו בגדיים זה אם זה כלל כי קבלתי מאבי"ז בשחסר מקצת הרדת ומפת כך בתוכה אם בתחתה אם מלמרסין יחד ודאם לענין שם תולר ורד אין מריפה ומה"ג מהר"ם דאם מתא שי הרדת בתוכה אחר שלש כשוני אלבנא ואין ל' תולר ורד אלא נגרוף מבריסין כי תשב מחדא ושל שם בהכתר מיריי שם לה

דרכי

מלרף ג"כ מה שמלא שם בתוכה שבמ שמתא ג"כ תדיכה שמלקה שם הרוגת ומלרד שם בכמה דרדים להחזיר לף למעשה לא מלא לבו להכשיר עד המחמירים בזה מ"ש ומי' בתה שמסלא בזה כמ' ברכת מהה בקטנרים יפה. לבדיקה שבר מ' מחיב ב' וכ' שבת לפרו שבדת כו והוה להכל במקום הפסר גדול מ"ש בתרך ומי' שד בד"ק ובמקל"מ שם חורדת שם חורדת שבי' חבר בראהה וגרוך הבלמה רק שמקלת מן הרדת בבלמות מהני ההבלמה אין במקומה אם יפי' עם אותו מקצת הנוסה כל הרדת בבלמות מהני ההבלמה ואינו תבוב כב' תחיבה כיון שלאן הנוסה ממנו אין במקומה מ"ש ומי' מק"מ ס"ק קל"ח שב' דלף דמלקה נב' מריפה מ"מ אם מלק מהורדת ב' תחיבה בשרם מ' זה על זה כבר מ"ש ובד"ק ס"ק ל"ה (קנ) החסרה עמ"ח סבי' מ"ג שב' דאם חבר כל הרדת ומיבר שהיא דבוקה במקום אחר בריאה ויש שם חבר סדק יש להחזיר בגדיים ומלאים מ"ש אבל בכרת"ב סבי' קל"ו ומ"ש ס"ק ק"ם הבינ על המ"ח בזה בתוך והבלה דאם חבר כל הרדת לא מהני הבלמה לף שם חבר סדק בין בבכמות נחלה ובין בגדיים ומלאים בין שם שם חיבור כל הלומה נשרות ובין שלין שם לוטה ומכרת מ"י סדקים דהרדת לא מתיל חבר סדק מ"ש ומי' מק"מ ס"ק קנ"ב שמלד בזה ומבריע לדעת דבהמ"ח יש לסמוך על המ"ח להחיר בגדיים ומלאים אבל בבכמות זקנות אין להחיר בשום עמין כיון שגם המ"ח אסר מ"י"ם ומי' במחלרת ימים שרם ד' עיף ב' סבי' ו' שמלדיים לאבל בגדיים ומלאים מ"י"ם ומי' במהר"ב סוף כלל ה' שב' נ"ב לאבל בזה לף בחופן שם לה כים וגם מחדת הסדק הוא מול החיבור שבין לוטה לחתה מ"ש ומי' במחמ"ר בקי"ל סי' כ"ד מה שהביב על דבריו לחתה לחתה מ"ש ומי' לקבן סבי' ח' (קנא) כי כן נמצא בפס"ד ס"ק כ"ב ובברה"ב סי' ל"ט סבי' פ"ג ומ"ש ס"ק ע"ז ולב"ש סוף סי' זה ס"ק קל"ו ובמפתח פרסי הלבר"ע לוח י"ז ובמורה לזובדים סי' י"ח פרק ד' סבי' ב' שב' דאם חבר מקצת מן הרדת ומקצת בין בלוטות בין בחוטת בין בחמאל אם החדיבה היא בפרק אמצעי של אגודל אחי' בגדיים ומלאים מקרי רישותא ואם מצא שם עוד רישותא אחרת מלמרף לבלר"ע לבמרף ודים מתם כיהמ"ק וכ"ם אם מצלתה הבדיבה בלר יתין ודם מבריבה מבריבה לבחדיבה הבינא אבי' הא כסדרן לדשה מחלין לא מהני משמ"ם ומבריבה ע"י"ם ומי' בתנה"ב בהבלר"ע לוח כ' סבי' ל"ח שב' דהי רישותא נחלה ומלמרף אם רישותא כ"ד לבלר"ע ע"י"ם לף במנ"ר בבלר"ע לוח ו' בלק"ו ס"ק י"ד הבינ עלו דלא הי רק סהם רישותא ואינו מלמרף לרישותא כ"ד מי"ם ומי' שם"ד שם שבתב דכל זה הוא בבהבלמה המלוחה ים בה כבשר מה"ל אבל אם הוא פחות מבסר"ל לא ים חלוק בין אם הוא בימין לא בשמאל בימין ה"ל סהם רישותא ומלמרף לבלר"ע אבי' בבה"ג אבל בשמאל בחמין הוא רק מקרי רישותא ומלמרף לבלר"ע ולא מלמרף לבלר"ע אינו מלמרף מבסר"ל הרישותא אינם מבסרים אל"ז מ"י"ם אבל בלבים שם כ' הגם בימין ים חלוק בין אם הם בו בסר"ל לא לא מ"י"ם ומי' בשרה לזובדים שם בסיים בל"ע לדעת מ"י"ם ומי' בבי' רלן בבלר"ע שלו אות ז' שב' ממסמשה הבס"ד והבב"ם הל"ל דאם ים רישותא לף על תלק הרדת הבאר במקומה ולא מריבה מ"י"ם ומי' בשי"ה דעת הגה"ם סי' כ"ז שבאלא בהי' חבר הרדת בבהרת הי' מצלת הבדיבה מקצת הרדת לריבה הולר הרדת וחסרונה לף תלק של הרדת הבאר במקומה בהאר שבאל הסרסם הדיבה לד הבמי שבגבד הבדין ס' דבוק לסרסם ובהפסק הבולל אם לא יהי' הדבוק מהבב לרישותא לבמרף לרישותא דחסרה הרדת ובמרף בזה הבלה דוחה לף הבסיר כ' הבר"ל דאם ים רישותא על תלק הרדת הרדת הבאר במקומה הי בבלר"ע מ"מ הא ולא דאם כל הא תלק הרדת הבאר במקומה מקצת רישותא דאם מיבר שהא מבלרם לא מבב לרישותא מ"י"ם:

(קנה) אם יש לה תואר ורד בשורש שלה (קנו) שאין לה תואר ורד בשורש שלה (ה) אע"פ (קנז) שאין לה תואר ורד בגרגרה (קנח) רק אינה תהא כשרה

(קנט) ואם שינתה (י) מקומה וכל אלו הדברים יש להקל מאחר דרבים מכשירים בכל (יא) מין: ג (קס) נתוספו האונות (קסא) במינים (קסב) אם היתה (קסג) האונה (קסד) היתרה (קסה) בצד האונות 'או מלפני הריאה

ו מסקנת כנמ' שם ז כרמב"ם שם מהמשנה בנמרא דלמר אינו מנגב וכ' וכתב כרש"ל

באר היטב

תואר ורד וכדכתב רמ"א דים מכשירים אם יש לה תואר ורד בשורש שלה (י) מקומה וכתב הש"ך בשם הר"ר אם יש לו שורש א' אע"פ שנתקנה ואין שם יותר אם"ה כשר וסתם בש"ך שבגדיקות תולה על דין זה ושאת רוא כי דברי הרמ"א הן סיקר (יא) מין זה לא יקרי אמריא אסורה אם כ' וכדאת ע שינתה מקומה דטריפות זה רוזכר בהם"ל ותוס' אינו אקרי אמריא דיים שזכר הרמ"א ס"ז טהג שלא לאסל הורדא ויסוס מיאוס ר"מ אם נמלת עם שאר בשר יותר כ"כ דמ"א אם נמלת ר"ס ס' ס"ז וכ"ג ורא"ש דכ' דסיק מרפה דוקא כשיש מתל א' לשניהם דלי אמריא יתר כשאל דמי ליכא שום כים אבל בתקום הרחב ויביב הלדינא העיקר כמתב הש"ב שמדקדקים רק שיהא בנוגה השורש כעמ"ל דרייש בכל בשר הורדא יהא כשל"ח ואותר הורדא די בעמ"ל בתקום רחב ויבשים בגבהו יהי' ס עיי"ש ועי' בש"ח דחיי שאלה חוי"ד סי' כ"ד בהעתיק בענין זה הש' הש"ב המובהק דק' ליפא שב' וז"ל אני לוחם בחוי רוחב"ת בבכל כעם שבא מעשה כזו לדי הנבחי לראות בהחלה אם היא עגולה ותוחמת בכוס ואח"כ מדהי כשבי אגבע בסיטי מלד קמא דרייש מלד זה שעשה בו הדרין ובחידה ז מחילה הוא כשל"ח תוכה לעיית הלב כשיא מעיה ועגולים לא הבחתי אם האחר היא דבוק באמת אם באות עכ"ל וכ' שם שד הש"ב האחר בהשובר זו ובענין המדידה אני אל השורש כך הוא דהגה יש לשורש הרא"ש אי מדיים לד הל' הפוגה לחתוך האות והאמת הדיש הלד הל' שם בו הדרין והלד הב' הדיש נבה לשומת הלב ובלד זה הוא יותר נמוך ואמר הל' שהוא לעיתת חיתוך האות והאות שהוא יותר נבוה מלד הב' וכשהם בלד זה שבי אגבע ממולא יש בלד הב' שבמנהו ביות יותר נחוץ בשיעור שד"ח עכ"ל הש"ב והגאון בעל רשמי שאלה תאריך בדברי הש"ב הע"ל ראה וכ' שלמד מהנך דבריו דבימ"ל הורדא חסר ואל אמר רק השורש אי ראה המדד בטבע הע ין שם שד השתנות מה בזו הורדא החסירה דהיו שם המדד נמוך כמו קרסם דק אי דבוק מה בלד נבה של אותה הורדא החסירה עד ב ראה נחתם הראות שהוא שוה יחתם לגד קמא באוכן שלא ראה אי כגל לעין הראה שלד נבו של הורדא יהי' יותר מחוך מ"ד הקמא כי לא ראה אי לד נבו כלי מחמת הקרום והדיבוק הע"ל רק בשהורדא שלימה כדין אי כל עין ראה ראה מיד ש"ד נבו של הורדא הוא יותר נחוך מלד קמא ועל זה אמר הש"ב מלימה הע"ל שאם דייקע ואולם לורדא החסירה הלא כאילו היא שלימה אי שדיינן כאילו הי' מקרע הקרום והדיבוק רוזכר מנבו וע"כ מתלב בדעתו דסני בחיה שם כעד"ל רק מלד נבה לבד כל שם עכ"פ עובי אינבע מ"ד קמא וכאשר לך לדינא כ' שם שאין דברי הש"ב הע"ל כשיים שיהא פי בחיה שם בה השיעור בלד נבה לבד כע"ל כי דבר זה לא אזכר בשום מקום עיי"ש ועי' בש"ח דעת מזכה ס"ק כ"ז מה שהאריך בדברי הש"ב הע"ל וי"ש בזה ורעלה נ"כ השיעור ודלא בשויתן בפ"כ שיהא כעד"ל מכא לי ואם מלד אי הוא כחיה מבעד"ל שריפה אפי' אם מלד שהתרין שם ריש נדולה כעד"ל ואכי' אם מה שלחה הלד שבעבר התרין אין לה כעד"ל הוא מחתת הדיבוק ד"בוקה שם לכיסה ורוחן שאם לא הי' שם זה הדיבוק רי' נם כרן כעד"ל לא מה ו ושיים שם אח"כ הלא אם יש דיבוק מקרום דק שהוא דבוק רק במקום אי ולא דבוק בכל מבך השורש אם בלד הדיבוק איזה ומחה יש כשיעור נד"ח מכבר יש לחקל עיי"ש ועי' בדבריו עוד במרדורת הגיינה סי' י"ח ו"ב (קנו) בעובי אצבע ע' בש"ח עוטו"ד קמא שם אם יכולין לחקל בזה בפנאים לגבר אגדול לכי נדני והקטן לפי קטנו וכ' מגולה לחקל בנו"ם בכתיה מכשיעור ל"ל והדבנה כ' שם לדינא דכל שלא עבדו עלי' יב"ח חשוב הוא בענין השיעור ויש אחרים בענין המדידה כשיעור הזוכר נחוא ואם חזוק דכבר הי יבא יוכל לחקל בשיעור בענין זה עיי"ש

(קנז) שאין לה תואר ורד עפה"ש מ"ש מיה"ש בביאור דברי הרמ"א בזה ועי' שש"ר פ"ק כ"ל מה שכ' בביאור דברי הרמ"א בזה שלא יפעור דבריו

דרכי

ים להחמיר שלא להתיר כ"ל בנחיים ובנאים דוקא כהנה הרא"ש והעומי' אבל בהפ"מ יש לחקל אף בבהמה נחלה ע"ש (קנה) אם יש לה תואר ורד בשורש שלה עי' בש"ח סוטו"ד קחת סי' כ"ו בחלה הבמ' שבאל בריאה כל עלה שהי' חבר מאורדא כל עינולה וקלישתה ומאחר השורש עם רתרין ורתואר כדרך ניולה וחיתה מעתה בכים כדרכה ונובה השורש עם רתרין בלא ביקום הרחב ויביב הלדינא העיקר כמתב הש"ב שמדקדקים רק שיהא בנוגה השורש כעמ"ל דרייש בכל בשר הורדא יהא כשל"ח ואותר הורדא די בעמ"ל בתקום רחב ויבשים בגבהו יהי' ס עיי"ש ועי' בש"ח שאלה חוי"ד סי' כ"ד בהעתיק בענין זה הש' הש"ב המובהק דק' ליפא שב' וז"ל אני לוחם בחוי רוחב"ת בבכל כעם שבא מעשה כזו לדי הנבחי לראות בהחלה אם היא עגולה ותוחמת בכוס ואח"כ מדהי כשבי אגבע בסיטי מלד קמא דרייש מלד זה שעשה בו הדרין ובחידה ז מחילה הוא כשל"ח תוכה לעיית הלב כשיא מעיה ועגולים לא הבחתי אם האחר היא דבוק באמת אם באות עכ"ל וכ' שם שד הש"ב האחר בהשובר זו ובענין המדידה אני אל השורש כך הוא דהגה יש לשורש הרא"ש אי מדיים לד הל' הפוגה לחתוך האות והאמת הדיש הלד הל' שם בו הדרין והלד הב' הדיש נבה לשומת הלב ובלד זה הוא יותר נמוך ואמר הל' שהוא לעיתת חיתוך האות והאות שהוא יותר נבוה מלד הב' וכשהם בלד זה שבי אגבע ממולא יש בלד הב' שבמנהו ביות יותר נחוך בכשיעור שד"ח עכ"ל הש"ב והגאון בעל רשמי שאלה האריך בדברי הש"ב הע"ל וכ' שלמד מהנך דבריו דבימ"ל הורדא חסר ואל אמר רק השורש אי ראה המדד בטבע הע ין שם שד השתנות מה בזו הורדא החסירה דהיו שם המדד

שהיא לעומת הלב (קסו) שתרת ואם היתה (קסז) על גבה שהיא לעומת הצלעות (קסח) ה"ז מיהרי הריש ה"ל בהגהות שתחיה

(הסמ) טריפה (קע) והוא

באר היטב

שכתבו דהקל בין נחלופים שלא אחזר בם"ם לא בגדלות דעיסתא חדרא היים דוהא דליכל שם רשותא נראה בחלתא אחריתא אבל אם אית ביה רשותא אפי' בחלתא שאנו מכשירים מ"מ מאחר דאיכא לד תומרא להטריף נאיה מלן דהוא אפי' דלא בהלכתא מ"מ בכל דהו מלמרף לפיש ידי המוסרים ולמרימו לקותא היא וטריפה

דרכי

בדרי כבר מ"מ עכ"פ רשותא הוי ואם מצא טעה על היתרת בדרי טריפה משום הרלו"ע עיי"ם ואמנם הר"ה אמר שהם רשותא שמצא עליו הוי הרלו"ע ועי' מ"ז סי' ל"ז סק"ב בהרלו"ע הסם אות ו' שהסכים לדברי עיי"ם וכ"כ שם באות ט' עיי"ם אך בלב"ם סוף סי' ה' הר"ם ק"ב ל"ב ול"ג הגלה דלא הוי רשותא כלל ואיט מלטרף אפי' לרשותא נחלה אלא אם יצא ממנה סרכא אלב"ם דאסור משום דלא מהני בה מיעוטא"ם עיי"ם ועי' בערוגות הבושם אות ה' שהסכים ג"כ לבלב"ם להקל אך לא מצא מקור ועי' בהגהו' ספר יהושע סי' כ"ה שהעתה ג"כ בדברי הלב"ם הנ"ל עיי"ם בארוך אך בחלא"ם בדרי הרלו"ע ס"ק ל"ה וכ"ק מ"ב ובפרק"ב שם סעיי' ק"ח ובחלא"ם סי' ח' ובדרך רמיים בכללי הרלו"ע אות ו' כ' דהוי שהם רשותא ומלטרף עם כל שהם רשותא אחרת להרלו"ע עיי"ם בהריטת ועי' בעלי לבוש בהרלו"ע אות ע"ז שהעתיק דברי הרמ"א הנ"ל ודייק דברי הלב"ם עיי"ם ועי' באורחה שלמה בקונטרס הר שיחות בכח שור סק"ד שפלפל בדברי הלב"ם והרמ"א הנ"ל והעלה ג"כ הדעיקר לחמיר דהוי שהם רשותא עיי"ם • ועי' במאירת עיניר בדרי הרלו"ע סק"ב מ"ז ובמנחה"ב בהרלו"ע אות ו' כעי' ס"ב ובעטרון ס"ן ג' כ' להכריע דעכ"פ רשותא כ"ד הוי ומלטרף לכל רשותא גדולה ע"כ אם מצא עליה טעה לא תהלר כשרה וה"ה אסור אבל שהם רשותא אינה מלטרפה עיי"ם ועי' בהרה"ה זכה סי' מ"ב סעי' ג' וסעי' ו' שהכריע דלעניין רשותא דיקא לא הוי רק רשותא כ"ד ולענין רשותא דאסר הוי שהם רשותא עיי"ם יעי' במק"מ בדרי הרלו"ע אות תר ס"ק א' כ' דבשעה הדחק והס"מ הם לשמוך על הלב"ם והס' יהושע הנ"ל להקל עיי"ם ומי' כם' דעת הרה"ם ס"ק י' מ"ם בזה באורך (ועי' כם' דברי יוסף סי' קפ"ד ובשף סי' קפ"ה ובסי' ר"ח) ועי' בד"ק בדרי הרלו"ע שם ובמק"מ שם סק"ב אל' דכל עלונות אחרונים בזה לא הוי יתרת בדרי שהם רשותא היא רק שלמין ט' ש"ח כעמ"ל עם האומה אבל בשם ט' שרכ מ' מעמ"ל עם האומה לכ"ע לא הוי רשותא כלל אך אם מצא עלי' סרכא אלב"ם ל"ע אם להחיר אף בכה"ע ע"י משומ"ם עיי"ם ועי' בש"ת שיאל ומבינ תגיבת חלק ב' סי' פ"ו שכתב דמלק בדרי דאומה אחרת מ' מחלקה בריחבה לגבים ומא ממנה סרכא אלא כשדין אחי' מחלק הקנון לא הוי הרלו"ע ומהני משומ"ם עיי"ם ועי' כם' ברכה מהה בקונטרס יפה לבדיקה שבר הבלבי מהב ז' אות ג' לקמן

וכתב בשפ"ד סק"ה ובמ"ז לקמן סי' ל"ז בהרלו"ע שכם"ק ב' אות ו' ובפרה"ב בהרלו"ע סעי' י"ה ובמ"ש ס"ק ס' דכל מה דמחמירין לאסור בשם סרכא לא שאר רשותא ע"ה הרה"ם ס"ק ס' דכל מה דמחמירין לאסור בשם דרשותא היא היתרה כגון שבהה בהאר בהיכורו שה שמוחד עליו ר

יורה דעה סעיף לה ג הלכות טריפות

ח פסקים וכ"ע לפי סעיפי הטעמים שם וכתלים שם וכ"ל סדר הפס תשב"ן

(קעא) שתהיה (קעב) בעלה (קעג) של (קעד) הדם (קעה) אדר (קעו) שנפרוה (קעז) יאבל (קעח) אם (קעט) היא (קפ) פרוחה מזה

דרכי תשובה

ל"ו ורמ"ם פ"ק ד' וס"ק ה' פיי"ם ותמיסים פסקו כל שפרי ש"ב ק' ופי' ד"ק ס"ק ה' שכ' דלקן לעשות מה שפק פלוגתא הישור מד"ל ד"ל דהי' שפק תפרון דיהיה פיי"ם לך בלבים סק"ל מבשר שם"ם ופי' ומה בתמי"ל נקט"ל ס' ד' וכשי"ם דמה הכנה בתמחדת פרעת פ' י"ל ד"ב בתרומס (וע"ל ס"ק קנ"ד ולהלן ס"ק ש"ו מ"ם בענין זה מדברי הרשב"ם) (קעא) שתהיה בעלה של הדם פ"ל סק"ם סף ד"ה בשבחי שב' לענין חבר שלרק פ' בשבי בשבי' בישור בחזר לבנב פיי"ם והש"ל ולא סברל"ם סק"י תמוטר מדבריו דעת מיקן ישור להלמת בשבי' פיי"ם ופי' מקל"ם ס"ק כ"ו שלש מחלים לרעת בזה ובמיה בל"ם פיי"ם ופי' בשי"ת דמה הכנה פ' ס"ו אות ה' שב' שהבבר מתמה בפשוטה בשר דמרת מגבה בזה דלם מלגע דבשר מה שלקן בשבי' בישור מד"ל מרישה פיי"ם ולבתי גם הר"ק לא קלמר זמה רק לענין חבר אבל לחמרת לענין יבמים גם בר"ק מזה דלמה בשבי' מדבריו דמהב לבנב מרישה הר"ב. וכן לענין פ"ם בתק"ם שם בס"ק אחר"ו דלענין חבר מחבר לקן לם לן בלחבה בישור לם ים על"ב בלרבה ובשבי' ל"ע לפנל"ד דל"ל דלמחמת מיכן לת"ם בר"ק ובשיק שיכל גם בלחבה בישור בל"ל ופי' בתק"ם בס"ק שלחר"ו בסבהקה בזה דלם מלגע בשבי' לן לרק שיבר מה יכי' לם לן בלחבה בישור ובשבי' יש בה בישור לחב מד"ל לא סבי וכ' דמסבבר דבי דבל הבישור דמר"ל לחמת לענין בם בר"ק מזה בישוטו בסד"ל ובם בהלל לן מלוק בין לם שמר מהבת לרחב שלר לחמת הי לבו פיי"ם (קעב) בעלה של הדם פי' בשי"ם דעה הכנה פ' ס"ו אות ה' ס שלל לקן לחזר הבישור מד"ל בבבת לא בלחמת שהבלבה ים בה בשרם מ' לם לחבר מבנה בל ריבה לא מקבם לכ' בם דלענין יבמ"ל לא בקבת לם בלבים לחבר בלבה לא מקבם לם לחבר בל שבל"ם מלר מ' ים מיקבם לחבר בלבה בל רלבו בישור מד"ל הר' שלר הכ' ליבת בסד"ל מרישה לקן לענין יבמ"ל בבבת בבבי וכן בה ס"ל בעל"ל בזה ים מחבר הבישור מעיקר הבחבים בס"ם בלחבה עיבם שרם כ' עבק ל' ס"ק ס' בבם הכנה"ב פיי"ם ולבבל"ל לן דבריו רלקן בזה דלקן לבבי הכמה"ב הל"ל מבבקים לבבת גם לענין יבמ"ל בבבת בבבי לעיל (ס"ק קע) מבבחרבים לבבים לילך לענין בישור מד"ל בל"ם ולחבת לבבל"ל בם בלי"ל לענין יבמ"ל בבבת בבבי לבבל"ל לן בבבת בבבי לבבל"ל לן בבבת בבבי לבבל"ל לן

(קפא) כשרה: פגה (קפב) ויש (קפג) מחמירין (קפד) נחסר כל יתרת שמינה בדרי דשומי (מאירי ותרומי וסמ"ק ומהרי"ן) (קפה) וכן מיתין נמקצת מקומות (קפו) נחסר יתרת אחי' מקצת ולכן מחלקין בין מגבה (קפז) אלא אם כל שמרת בדרי דשומי (קפח) וכשטפחין שיטה

תשובה

הטעם שם דכ"ז חזקה אם אין בו רק רשותא דיחיד לבד אבל אם יש שם בריאה יחמ"ק כלשון אגודל ונם נמצא שם שהורדה שלה כיל קצה מסרגילות ואינה נחלה רק כפשוט לשון אגודל מ' במקומות שאסרין יחמ"ק יש להסריף הבטחה ממ"ג דאם אינו פשוט שיש אינו אבני יתרת מ"ב נם נמין הורדה לא כי כפשוט והל' חסרה הורדה עיי"ש ומי' בס"ו לקמן סי' ל"ו בהרלי"ש שבמ"ו סק"ב אות י"ג שכ' דיחמ"ק אחות מכסד"ל מעמה ס"ח ל"ו ולכ"ע לא כי הרלי"ש אחי' לאסרים יחמ"ק עיי"ש ומי' בפרת"ב בהרלי"ש אחי' מ"ש ורא"ש ס"ק ל"ה שהגיע על הפרמ"ב בזה והעלה לדינא דלהמ"ד דס"ל דיחמ"ק מריפה מ' כשהוא אחות מכסד"ל עכ"פ רשותא הוי ומעמרף לרשותא אחרת לחרלי"ש עיי"ש ומי' בשלמות אלמה בקומרים הרשותות אחי' כ' והבסר שור ס"ק י"ב ובמהז"ב בהרלי"ש אות י' בקומן אחי' ס' ובארון סק"ס. (קפב) מחמירין לאסור כל יתרת אי' בלב"ש אחי' כ"ב ובס"ן ל"ש אל' דיתרת מגבה מריפה אחי' כשאין לה אחמן עיי"ש ומי' במשרת מיים אם סק"ה ובמהז"ב בעארון כלל ב' סק"ח ומי' במק"מ ס"ק ל"ש אל' בזה דבתרת מגבה אחי' ריבר אם הוא אחות אחן לה אחמן אחי"ה אחיר ומי"ש מ"ש שוד על דברי הלב"ש בזה (ועי"ל ס"ק ק"ח). (קפד) לאסור כל יתרת וס' אי' בעתונות הבטחה אות ה' שהחסק בזה לדינא דיחמ"ק שהעמש הוא משום דכל יתר כגמול מה יהי' אם יש שוד יתרת בדרי טפף על דיחמ"ק אם יש להסתיר בזה מסברא ונמר דאף אם אינא דהוי כגמול אינא ג' אבל אחר מאחר מרן האוטה בשלמות כיון דהיתרת מגלים והעלה דאין לאסור על דבר זה לקל ומי"ש בפעמו ומי' בלב"ש ס"ק ק"ב ובס' ערוגות הבטחה שם מ"ש ס"ד הלב"ש בזה: (קפה) וכן נוהגין בסקצת מקומות אי' בב"ח אל' דבבריסק ליעמ טוגין לחמיר ביחמ"ק ומי' בל"י ס"ק כ"ב ומי' מגמ"י עפ"ר ג' בלק"י ס"ק י"ח (שהוא שי"ב בעמ בבריסק) שהחמלה על שבחתה שם מהה המנהג הקדוש כי כעת מחירין שם יחמ"ק כמו בכ"מ במדיסתיב ומלבד דיל' הבטעם שגיש כעת ממנהג הקדוש הוא כיון שהעיר נמחבה ובנהתה מהבה עיי"ש (וכיולא בזה ראיתי גם בשלמן נבוה לקמן סי' ל"ש סוף ס"ק ע"ב אל' בשם הכמה"ג דגם מהגי הריאה שבשלטיקי פחגה מזמן לזמן ומי"ש עוד סוף מסוהם ל"ש) (קפו) לאסור יתרת וס' אי' בבית אבהם בלבת"ם אות כ' שעמד בזה על מ"ש הרמ"א ויש מחמירים לאסור יתרת וס' וכן מהגין לאסור יתרת אחי' מקצת וס' אינא מחמירים לאסור כל הינא אחי' מקצת אל' הרמ"א אות ט' אי' דהרמ"א מחמלה אמי אחר וי"ל לאסור כל יתרת שהיה בדרי דאינא וקלא על מ"ש המחבר לשומת הלב שהרגת ומי"ל כ' הרמ"א דיש מחמירים בזה אמנם להדיא דשיטל אחי' מקצת והחק עלמו לחדן ומחבר הרמ"א שספף מיבות אלו לחרות הדם מחמירין לאסרין במגבה אחי' בפחות מכסד"ל עיי"ש אבל לפנ"ל אין זה כלום ואין זה מינן ליהדם מיאורא לחמלה דין הדם אינא מגלא בשום פוסק ואין זה הדך הרמ"א לרמז דין הדם בחבר ויחבר וכל כי אלא ס"ל לאמתיק להדיא כדרש בקודם ובהלה אף להם מחמירים שאסרין יחמ"ק אין לאסרין אף בחגבה רק אם הוא כמד"ל ואם הוא בפחות מכשיעור זה אף לדידהו שהר כמו מקצת וכמו אל' בפרת"ב בדרי הרלי"ש אחי' מ"ש ורא"ש ס"ק ל"ה עיי"ש אולם בעיקר הדקדוקים אינו נכון הרמ"ל אי' במהז"ב בעארון כלל ג' ס"ק ז' בבאור דברי הרמ"א בזה בטוב טעם (קפז) אלא אם היא שמרת בדרי וס'. עמ"ש אחי' י"ב שהחב אף הסכמין לאסור יחמ"ק ואסרין בכ"מ אינא שמרת כאלו שמרת מגבה מ"מ אף לדידהו אילו אין בין מקצת לחגבה בזה דאם אינה שמרת מקצת רק בדרי דאינא ואחר שנפחה הוא מחמקם ומבה לקצת מכסדין אחי' במקומות שאסרין יחמ"ק אבל בכמבה אגבה אסרין עיי"ש ומי' מזה בפרת"ב אחי' ל"ח ורא"ש ס"ק מ"ש ובאבל ס"ק כ"א וכמהז"ב בקל"ל אות ז' וכמגיס עפ"ר ג' בלק"י ס"ק מ"ו ומי' בדרי ס"ק כ"ב אל' דאם בדרי אינא לאסור אינא בכמבה אגבה אינא דכ"ש בהמחמירין יחמ"ק הין בן בהמאה מבה לגבה אסור עיי"ש. (קפח) וכשטפחין אותה עבמה"ש ס"ק י"ם אם אם מגלא יתרת אריך לנחה ומבמ"ח אחי' י"ד ובב"ם ס"ק י"ח אל' דאם מגלא יתרת שהרבה בדרי דאינא ומבמפטו לקמן ובגבה עד שאין מהב עמיהה לסכן אריך לנחה ולרלות אלו הוא מבה לאחר הנפחה ואם לא נחה אין לחמיר כלל דאין דרך הגאנה להחמקם ואין לחתם לזה מן הסמם עיי"ש ומי' בפרת"ב אחי' מ"ב ורא"ש ס"ק

יורה דעה סעיף לה ג הלכות טריפות

(קפמ) טמה לקמן (קצ) כזר (קצא) ולא (קצב) טמה (ו) (קצג) לגנס (יפ) (קצד) מריסה (מסרי"ו)

פתחי תשובה

(ו) לגנס מריפה [מגמ"ש מ"ם וחוקה נגיפס ס' ועיין בסמ"ח סמיף י"ג דמשמע מדברי דעיקים בטמה כמישור מ"ד קולה לה נגיפה ומריפה ומה שהוא פחות מזה קולה לו מיקים קלת וכמר מ"ם וכלילה נ"ב בסמ"ג ועיין בס' מ"ם מי' ג' מהאריך בזה ודעמו לסוחים דבמיקים לים לן בה לאו' כמ"ד ודק נגיפה מתנו מריפה לה מה שלא כמ"ד ומבולל בזה מה מקולה נגיפה לו מיקים מלאה לכל שהיה מתפרצים כגלוי בדולא מחד פם פלוסים ודק לשמלה בעובסה ומדרה טמה לגבה מקרי מיקים וקרוא לפי יחר מפ"ד דמבולר דלקן מלוק כין מ"ד ליחר מ"ד אמנם אם בעקים לגבה ומדרבה לשמלה מה מלבם ביחר ולא מריפקמת אלא לשפה בעקים בעיקים מלמה לשון זה מה נגיפה ומריפה אם מכגיפה מה מכגיפה מה מכ"ל בלאה לפיהם זה ומקן מיקר לדיעה רק מהמחיר לשמנו מפ"ב]

באר היטב

(יפ) מריפה . מהמת מדברי הפסקים דאם מגמא יחרת מיך לשפה לעשות אם טמה לקמן לו לגבה (ע"ך) וכתב עוד בב"ך וחוקה נגיפה יחידה כפ"ל אבל מחמקמת והלכה לשמלה בחר כין שמשמרת בעקים אבר בבכל שבלמה לחון לא מיפרכלא (ואם מגמא יחרת בערגנה שהיא לשמלה מהלוסת סמוך לבדרים לפנים מן מריפה מלאחי כתוב דבחר) ול"ג דמריפה דאם מבלא ודלא בכלל ע"ג שהאחר בב"ם (ע"ר):

דרכי תשובה

כ"ו מ"ם בדין זה והגנה לדיעה שצריך מדיעה לבחוק בעפיהה ואם לא בדק מריפה מספק ולא"ל אם שומדת מגבה ומטה לגד גבה והיא קמנה מבכמד"ל ולא נמחה דהוי מריפה מספק שמא אם היו מסחין לוחה כי' בה כמישור מד"ל מי"ם .

ועיין בלב"ם ס"ק כ"ם שכתב ביחרת בדרי ומתעקמת לגבה ולא נמחה לידע אם היא כמד"ל מריפה מספק ולא מהני להבהמה יב"ח הטמא ומטה הטיקים אח"כ ולא בא מהבמן אבל החלב יש להכשיר עד ג' ימים קודם שחיפה מי"ם ומי' כם' דברי יוסף ס' קל"ג שהגיב על הלב"ם בזה והכלה שם להחמיר ולאסר החלב דתך יב"ח מי"ם ומי' עוד בלב"ם שנסתפק דאם יש גם ספק שמא לוחה טמה לגבה אם יש להחיר הבהמה דהוי ס"ם שמא הי' הגיפי לקמא ואח"ל שטמה לגבה שמא לא הי' כמד"ל וסיים בל"ע מי"ם ומי' בחמת"י מקף ג' בלב"ל ס"ק ל"ו שמלהד להקל בזה מי"ם ומי' בש"ח אכרון לבי ממחם פי' מ"ל שכ' ל"ב להקל בכל ב' בחמן זה בין בספק מריחה לחיכ ובין בספק אם הא כמד"ל דהוי ס"ם דיש ל"ב ספק שמא לא זאת היא סחיבת רק לוחה מיקרית מי"ם אך כם' נרכת מהה בקומרים יפה לבדיקה שבר ל' מחיב ל' לוחה ל' הגיב על הבריו דאין זה ס"ם מי"ם (ומי' בחקל"ם ס"ק מ"ו ובס' דברי יוסף שם) ומי' בש"ח בוסו"ד תגיעת בקיא"ל ס' י"ח מ"ם בריאה שהי' בה יחרת בדרי שלא הי' בה רק כלפורן לגולל וטמה לגבה וכשיטלה שיהה יחרת לחקה במקלת ים ספק אם לחלות לחומרא שהיחרת הי' מקדים כבדק לחלוני רק מחמת הלישוק הוקבן שיטורה ומריפה לא שי"ל לחשיב שמחמת הלישוק טמה לגבה וכמחחור לבריאה הפי' שה לשאר הלוחות וכבר וכ' שם לחחמיר דמסחבר שמחמת הלישוק הוקבן שיטורה ולפי' אם נחמר גם לחיך גיסא שמחמת הלישוק מגבה הטיקים סוף סוף הא מחחבר בלגלות ולפי' אם יהיה יב"ח ל"ב לא מהני הטיקים לא בא מן הבמן ולא דמי לס"ם הלב"ם להקל בים ספק אם הא כמד"ל וגם אם הא טמה לגבה הסם יש ס"ם שמא לא הי' בה לפי' כלפורן לגולל המא לא הי' טמה לגבה מבמ"ל כלו מי"ם ומי' בנרכת מהה שם לוח ה' מ"ם בזה (קפמ) נוטה לקבא מי' בלוערות שלמה בכמה שור ס"ק י"ב מ"ם לעכין יחרת בדרי לוחה מחם שם לה תולר ודלא לחלר הגפיהה טמה לקמן והגלה דבהפ"מ ודלא ים להכשיר אבל שלא בהפ"מ ל"ע מי"ם (קצ) כשר מי' בל"ח ס"ק כ"ל שכ' הזוקה כשומדת בדרי וטמה לקמן אבל אם עיקרה ושרשה הוא על גבה אלא שפנה לקמן מריפה מי"ם וכ"כ בזבחי רצון ס' ג' בחמידים ס"ק י"ח דיחמ"ק שמאוקם לגבה לכ"ע מריפה מי"ם ומי' בחקל"ם ס"ק מ"ח מ"ם בזה (קצא) ואם נוטה לגבה עכ"ל הפמ אמת ס"ק כ"ד ל"ל שהגפי' מהי' בולם כמד"ל אבל אם אין הטיקים נטה לשמלה מן הלוחות כמד"ל אף שכל הטיקים הי' כמד"ל ויחר הגרה מי"ם ומי' לב"ם ס"ק קכ"ב שכ' דיחר בדרי הטמה לגבה נפחות מכמד"ל אם רשומה כלל לעכין ליחוף הגרלי"ע מי"ם ומי' בחקל"ם בדרי הגרלי"ע אם יחר ס"ק י"ב שכ' דל"ל דכל היחרת אין בו כמד"ל אבל אם היחרת הי בו כמד"ל אמנ"ל אלין בהטיקים כמד"ל הא בל"ל הי רשומה מחמת היחרת ומי"ם בס"ק ד' שכ' דמ"מ הי ל"מ בזה בעיקים רק כמד"ל הקבן דבלא הטיקים הי להחיר מבמ"ל בטיקים לגבה מי"ם (קצב) נוטה לגבה מי' פרח"ב סמי' מ"ל ורמ"ם ס"ק ל"ז שכ' דאם היחרה טמה לגבה וכשמיחן סיד עלי' בגחה חדרת בשה עם שאר הלוחות הי להחיר מי"ם ומי' כם' דעת הגרה ס"ק מ"ה שכ' דע"ל סברת הרמ"ם דבהחה בין חחוכי דאמי שמא לר והחוק לגלות לא הי להקל ביחר דאף אם בחמרין הד הא חחרת ואולת לקמקמה וטמה לגבה מי"ם אמנם בגוף הדין עי' כם' בית יהודה (מהגאון מו"ה יהודה לדמ ז"ל בן הגאון מ' יוסף משאנ ז"ל) בחחמיו לו"ד הלכות מריפות מה שהאריך להגיע על הרמ"ם בזה וכ' ולפי'

תשובה

דאין זה אלא דברי בגיאות לחלות שכן היתה בחי' והגלה לדיעה דכל אלחר הגפיהה הוא טמה לגבה אע"פ שבהחמת הד בני' בחחת הוא חחר לעמוד בשה לא מהני ומריפה מי"ם (קצג) לגבה מריפה מבהמ"ע ופחמ"ם ומי' הב"ם ס"ק מ"ו כ' הפירחם של טמה לגבה הייס שחמקמת והלכה לשמלה ודלא כמו שטמה זקן ל' ואמר דאיס מקרא טמה לגבי כ"ל כשחמקמת מ"ע לוחה שאלה בין לוחה לוחה לגלות דזה עשוח והטיב בן הוא מאכיל מריפות ליטרלא עכ"ל ומי' פרח"ב סמי' ל"ח ורמ"ם ס"ק מ"ם ולב"ם ס"ק כ"ח ומי' בם' בית מאיר שביאר דין לא כלומן אחר וכתב כמה דיעים בזה וכ' דעיקר הדיוק של הש"ך בין בגיפה יחידה לחמקמה הוא דאם חסר מלמטה ואיט שה לשאר לוחות לא מה שבולם מגבה הוא בכלל חחמקמה ולא בכלל גיפה דהא אין כלם יחר אלא מה שחסר מלמטה יש על גבה אבל אם מלמטה הוא שה ומ"מ הוא בולם מגבה זה מקרא גיפה יחידה עי"ש ומי' בם' ברכת מהה בקומרים יפה לבדיקה שבר ל' נחיב ר' לוחה ל' זאת הוא סחיבת רק לוחה מיקרית מי"ם אך בם' נרכת מהה בקומרים יפה לבדיקה שבר ל' מחיב ר' לוחה ל' הגיב על הבריו דאין זה ס"ם מי"ם (ומי' בחקל"ם ס"ק מ"ו ובס' דברי יוסף שם) ומי' בש"ח בוסו"ד תגיעת בקיא"ל ס' י"ח מ"ם בריאה שהי' בה יחרת בדרי שלא הי' בה רק כלפורן לגולל וטמה לגבה וכשיטלה שיהה יחרת בחקלת ים ספק אם לחלות לחומרא שהיחרת הי' מקדים כבדק לחלוני רק לחלוני ודם לשאר לוחות וכבר וכ' שם לחחמיר דמסחבר שמחמת הלישוק הוקבן שיטורה ולפי' אם נחמר גם לחיך גיסא שמחמת הלישוק מגבה הטיקים סוף סוף הא מחחבר בלגלות ולפי' אם יהיה יב"ח ל"ב לא מהני הטיקים לא בא מן הבמן ולא דמי לס"ם הלב"ם להקל בים ספק אם הא כמד"ל וגם אם הא טמה לגבה הסם יש ס"ם שמא לא הי' בה לפי' כלפורן לגולל המא לא הי' טמה לגבה מבמ"ל כלו מי"ם ומי' בנרכת מהה שם לוח ה' מ"ם בזה (קפמ) נוטה לקבא מי' בלוערות שלמה בכמה שור ס"ק י"ב מ"ם לעכין יחרת בדרי לוחה מחם שם לה תולר ודלא לחלר הגפיהה

(קצה) ובמדיטת (קצו) מט (קצו) סמנא (קצח) נהכיר (קצט) יתרה (ר) מקמא (רא) ולין

דרכי תשובה

ולפי' מתפלגה לומא מ' לבמים ברחבה בשרם מ' כבמ"ל דמתבטה מל' סם מ' נבוה למעלה כבדה מיי"ם ומי' בשי"ם מומ"ד קמא פ' נ"ב שכ' דלא כבר כבשומא מ' מהמקמה מלא כבבמר בדרי כמד"מ לבל סם לא הי רק שרבה בדרי ונוף לומא כמעם סלה ר' כפופה לגר נבה ים לאסר דכיון דלא אמר ממנה לגר הדרי כמד"מ לאחר הגמיהה מ"כ הא חבר לומא ודמי למ"ם לקמן פ' נ"ו דלמקה מלא מריפה כיון שמי"ו לא חוכל להמפח כ"כ ר"ל כחברה מיי"ם אך במק"מ פ"ק נ"מ כתב שם לחד להקל בזה והסומך להקל בהפ"מ עכ"פ לא הפסד מיי"ם ומי' מה בברכת מהה בקומרים יפה לבדיקה שער מ' מיב מ' ובכ' דעה מורה פ"ק מ"ז

ועיין עוד בפרה"ב סמי' מ"ח ורמ"ם פ"ק נ"ה שכ' דלא דוקא כמלון שם יחרת הוא דשבר כ"ל לגלא הה"ר לם ידמיק שם כלי יחרת רק שדעיק בטלא שלוחה שמהמקמה הוא לומא הגיקרים כבון שהיא לטרה אלר לומא ים לה סמפון ומ' מהבמרים בחמה קלה מבלר לומא שזה מורה שזה הרחרת הם להכשיר שלין לה סמפון כדרך לחמלא לבלר לומא שזה מורה שזה הרחרת הם להכשיר שרי הרחרת הוא שומרת בשה מם שלר לומא ולוחה הלומא שמתפקמה ומומה לגבה כיון שהיא מתבטן הלומא הגיקרים על סריפה לין הגיקים מסריפה לבל הכא שם לספק לזה הוא הרחרת מריפה דמליב הקלקה במקלקל מיי"ם ומי' מה בדעת מורה פ"ק מ"ו בכ' דנהפ"מ לם לחקל נם הכא שם ספק לזה הרחרת כל"ל מיי"ם ומי' בגה"ק לזה ז' ומק"מ פ"ק מ"ם ובשי"ח מומ"ד הגיגת פ' מ"ב ובמחמ"ד בלק' מנק' ג' פ"ק ל"ח ובשי"ח אכרן לבי מחמם פ' מ"ו ובכ' ברכת מהה בקומרים יפה לבדיקה שער מ' מיב מ' לזה כ' בלוחך ומי' בזבוי רלן פ' נ' בהגדים פ"ק כ"ב שכתב ש"מ בפיטל הה"ל הדיים שמהפלה לומא מ' לבמים ברחבה ולחד מהפטלים מחמקם לא נבוה יותר ומקה לבבה כמד"מ ולזה שהמקם הוא נחל יותר מהחלק הב' לא תלים בזה שהיא הגיקרים להכשיר לף בלין להם שרם מ' מחמ"ל מיי"ם ומי' לבי"ם פ"ק קב"ב שכ' דמה שמבלר בפוסקים להכשיר בלומא הבלומה כחכר מלאה מדברים ולפי' רשומה כ"ד לא לר ולין להחמיר בזה כלל מיי"ם ועי"ל (פ"ק רל"ו) מ"ם בדין מתפלגה לומא מ' לב' ולי' פסה לגבה - (קצה) ובמרינות מבלה"מ סוף פ"ק י"ם מ"ם ביחרת בערוכה ומי' מה בכמה"ב בהגהות הסור לזה כ"ו ובכלון נבוה פ"ק י"ב וכפ' יד חד הספרדי על הי"ד בהגהות הסור לזה ח' ומי' בבלה"ם להלן סוף פ"ק כ"ח שכ' מהבי"ל להמרים ביחרת מ"ב הערוכה לפי' בבהגה פחות מכבר"ל ומי' בחב"ם פ"ק י"ד שכ' דמדברי הבי"ם מבמע דחוקא בבהגה כמד"ל מריפה לבל בבהגה פחות מכבר"ל כבר ומ' ובחב ק בבמ"ח סמי' י"ל לרחמ מיי"ם ומי' לב"ם פ"ק י"ו מ"ם בזה ולרחמ כ' הגיקר מהחב"ם בזה ובין לם ביחרת הוא שם בריות שבין ערוכה לערוכה שלין הלכות מגיעות לשם ובין בהגה לפעלה בלוחה הערוכה הערוכה שם הוא שמוך מאד לגלות שם שם חבם חיכוך מפי בכ"מ לם הוא כמד"ל מריפה ולם לזה כבר מיי"ם ול"כ הבית לחברים כבר אבר פ"ק י"ב ובפרה"ב סמי' ל"ו ורמ"ם פ"ק מ"ח ומיי"ם עוד בפרה"ב סמי' ל"ו ובלרמ"ם שכ' הלין חילוק בזאה מקום בהערוכה הוא ביחרת בין בהגה לפעלה מן הריאה הגיע בין הערוכה לפמפון הבדרה בין לם הוא בלומא שמה שכבר חיכוך הלומה לא בשמה שכבר חיכוך הלומה בכ"מ לם הוא כמד"ל מריפה ולם הוא פחות מכבר"ל כבר מיי"ם (ועי"ל פ"ק רם"מ) - (קצו) אלו עמה"ח סמי' י"ב וחב"ם פ"ק מ"ו שכ' דבמקום שהגו הקל לין בלפמה לף במקום שלין שם מבבר יחוב ים לכם להחמיר מיי"ם ולכ' בבפ"ד פ"ק כ"ה ומי' בחב"ם פ"ק מ"ו בפרים בבם הבי"ל דבבהמה

ולכרי ים להחמיר בכ"מ הכא שלין בישול שמחה ז"ם וכחמה מיי"ם :

ועי' שמ"ח שם שכ' דהמחבר במרינה לא להכשיר יחמ"ק לפי' לם הוא

מהבהגה נ"כ מקמא ולין לשמה המחבר מיי"ם ומי' מה בלב"ם פ"ק י"ח ופ"ק כ"ב ובה"ק לזה ח' ומק"מ פ"ק מ"ה: (קצו) המחבר להבשיר מי' במחמ"ב כלל ב' סמי' ב' ומחרון סק"ב מ"ם בזה ומלה לרחמ דכיון דחבר הלומות המרים ביחמ"ק ע"כ לף שהבי"ל הי"ם הבשרה לא לחמרו לגלא במקומות המרים בזה הכא שם יחמ"ק לבל בגלה"ה לין להקל הבא כל הבחר הוא רק מבשר דלחמרים הבי רבינוייהו וכמ"ם הב"ך והבלב"ם פ"ק כ"ב ע"כ בחרינה שלוח מהי כ"כ לין להחיר כ"ל בהפ"מ חוקא מיי"ם לבל לפמנ"ד לין הבריי מחחרין הכין שהבי"ל והפמ"ח הבלה"ם ורמ"ם הבחה דבמקומות סמחבר לשקל בכ"מ לגלא הלרים שיבה הפ"מ חוקא וכ' דבמקום שבבו להקל לין לשמה ים לא לשמוך עליהם שלא להחמיר כלל ומ"ם דכיון דלא שבחה

בחרינה מלין לא מעם להחיר עי' רמ"פ פ"ק ל' המבחר דלא סמיך בזה לחבי רבינוייהו רק מעעם לחר מכבריבן בזה (ועי' שפ"ד פ"ק כ"ה ובחב"ם בהעלה שלמה ריש סי' י"ם) (קצח) לדבשיר יחמ"ק עי' לב"ם סוף סי' זה פ"ק ק' ומבסמחי הרלרי"ע לוח ז' ובפרה"ב בחרלרי"ע סבני' מ"ם ומ"ם פ"ק כ"ה שכ' דלף בחרינה שטבגין הימר ביהמ"ק מ"ם מיקרי רישהא גדולה עיי"ם ועי' מה בחרינה עיים בסוף הסי' בחרלרי"ע פ"ק י"ד ובלב"ם שם בבזרהים מפ"ק ק"ה עד פ"ק ק"ב ומי' בדעת הורה פ"ק ת"ב מ"ם בדברהים בזה ומ"ם בזה לדינא עי"ם עוד בלב"ם ובפרה"ב שם ובסמי' ל' ורמ"ם פ"ק ל"ו שכ' דלם יולא סדכא מיהמ"ק ומבקה לחזה מקום שלב"ם הם להסריף ולא מהי מישמ"ם וכן לם יולא ממנה פ"ם הם להסריף לף לם הם"ם שובדת ע"י מישמ"ם הם להכשיר עיי"ם ומי' בשי"ח ספר יהמע סי' כ"ה ובשי"ח שי"מ הגיגת ח"ל סי' פ"ב ובמהחרנ תלוחה ח"ב סי' פ"ו בלוחך ומשמ"ח לקמן סי' ל"ם סמי' כ"ב ולב"ם שם פ"ק פ"ה וכלן סוף סי' זה פ"ק ק"ב וקל"ה ובפרה"ב סי' ל"ם סמי' פ"ו ובחרלרי"ע סמי' ל"ב (ומי' מה לקמן סי' ל"ם סמי' ו') .

ובחב שם עוד בלב"ם הה"ה שלר רישהא שבמקה על יחמ"ק לו שיולא ממנה

בעמא לפי' לם הבעמא הוא ממים ובם לין להכשיר לפי' ביקמות שמכשירין סמיכי במ"ו לף מ"ו בחערוכות וכיולא שם עוד לד הירה כל דהו הם לקבל בבעמא דמ"ו במקבמה שמכשירין סמיכי במ"ו מ"ם לזה מלמרף לרישהא דמיכי ומרסא ומרסא הוולה מיהמ"ק הם להכשיר לפי' בלת בהפ"מ עיי"ם לבל במלרה עיים שם ס"ק פ"ו ובמהה"ב בהרלרי"ע לוח י' סבני' ס"ה כ' לדי ח דרישהא דיחמ"ק מלמרף עם רישהא דמיכי לו מרסא וכחמה ולסור ז ל"ם בעמרן ס"ק מ' ובספ"ד סק"ה ולקמן סי' ל"ו ס"ק מ' ובלב"ם סוף סי' זה ס"ק ק"ו וקי"ח שכ' דלם הירה יהמ"ק לעמה מקלה בסר ולא הי הרלרי"ע וזה הקלא בעמה מקלה לבל בעמה טלו לו הזבו מריפה עיי"ם ומי' מה בחרינה"ב סי' ל"ו סבני' קע"ג וקס"ם ומי' עוד בחרינה"ב בהרלרי"ע סבני' נ"ג ורמ"ם פ"ק נ"ח שכ' דבעמלה נבשיה על יחרת מקמא בסר ולא הי הרלרי"ע דהי מבסם לו עיי"ם ומי' במהה"ב בעמרן שם ובלעלרת שלמה בקומרים הרישהא סבני' ה' וסבני' פ"ו ובעלי לבוה בדיני הרלרי"ע לוח

ל"ו ולוח פ"ג ובכ' דברי יוסף סוף סי' קפ"ו

ועיין בחרינה"ב בחרלרי"ע סבני' ל"ד ורמ"ם פ"ק ל"ט שכ' דבכ"מ דקי"ל המלרף

הרישהא דיחרת לרישהא לחרת לוי מלרף לגלא בחרישהא הלחרת

הוא שומרת ע"ג דיחרת לבל לא בחרינה רק בסמיך לחחרת עיי"ם ומי' בחרלרי"ע לוח יחר פ"ק י"ג שכ' דבכמ"ב סבי בחער לו' הפסק עיי"ם (ועי"ל סי' ל"ו סק"ל בחגלה הא')

ואם ים יחרת מקמא ים בה נ"כ רישהא שהלוה טרהה עם טרת לוחה

שכבדה לבדריס לבל (פ"ק ג') מ"ם בזה (קצט) יחרת מקמא

מי' לב"ם סבני' כ"ב ובפ"ד ל"ם שכתב דבמקומות שלוברין יחמ"ק לין לבשרו סדלה לחסר לגלא לם ים לה פרשן לבל הכא שלין לה סמפון ים להסמפק לם להחמיר בו לפי' בהפ"מ ים להחמיר מסמק לחסר לפי' בהפ"מ עיי"ם ומי' במלרה מיים שהם ב' ענף ב' סק"ה ובמהה"ב כלל ב' בעמרן ס"ק ג' ומי' שם עוד בלב"ם הלין ס"ק ק"ע ובפ' ל"ח סבני' י' בהג"ה שב' דבמקומות שלוברין יחמ"ק לם לין להחרת הזה סמפון לו לפי' הוא בחלה כפרק לחמלי בל לבחל ים להקל בהפ"מ ולמר דלוב ל"ה רישהא כ"ד עיי"ם ולכ' בעלי לבוה סי' ל"ח בה"ה שגם הסמבר וכ' ומי' במהה"ב בחרלרי"ע לוח י' בקומן סבני' פ"ם דלא מלרך הפ"מ לזה ועיי"ם בעמרן סק"ל (ועי"ל ס"ק קפ"ג) .

(ר) מקבא כ' בלב"ם ס"ק ק"ג יחרת מ"ח הטמחת בל יחרת בדרי ים להכשיר דלא הי הרלרי"ע הבמיהם לוחם מדים לא בל נקב ולא בל שם דבר עיי"ם ומי' בלוחרת שלמה בקומרים הרישהא סבני' ח' ובבסר שר סק"ו שכ' שלון להכשיר בזה רק בהפ"מ חוקא עיי"ם ומי' בפרה"ב סבני' נ"ג ורמ"ם ס"ק ל"ח שכ' דיחמ"ק בל יחמ"ק יש להחיר בהפ"מ עיי"ם ומי' בלוחרת שלמה סבני' פ"ו בחרינה"ב בזה דלא בסיק הפ"מ בזה לגלא בבסיחמ"ק עומה מלר נבה בל בחמ"ק לבל לם עומה מלר קמא בל סיחמ"ק ים להחיר לף שלא הבפ"מ עיי"ם ומ"ק סק"ה ומק"מ פ"ק ל"ח שכ' דיחמ"ק שבומה בל יחמ"ק בסר לף לם הוא גחל כמד"ל הבחוז שלמה בקומרים עיי"ם : (רא) ולין לשנות מי' בר"ק ובמק"מ שם שכ' דלם מגגא יחרת בגב סרחת ולין בה לאלר ודר כלל ים להכשיר בהפ"מ לם לוב רק כמד"ל הקמן לבל לם ים בו כמד"ל הבחוז ים לספק בה דלולי

(רב) נשמטת סמנכא: ד (רג) "נמצאת (רד) אונה יתרה (רה) בסוף שפולי האומה (רו) כשרה (רז) (דה מקרי (רח) מדרי דשדי) (נ"י): ה 'אונה של ימין הסמוכה לגרגרת רחזה אצל הצואר ממש התחתונה שהיא עליונה הסמוכה לצואר (רי) אם ימצא (ריא) על גבה (ריב) כטרפא דאמא (יג) בשרה (ריג) מפני ליפצל (ריד) שכן דרכה

פתחי תשובה

(ז) דרכה ליפול. פירן בהשמטת בגמרא פעמא פי' כ"ז שמתפשט בה לפניו שמתלה בהאומה ז' פל תורה מתנו בהאומה לד מעלה סקנה בגיסה קמנה פחות מק"ד וחיסה שיש מתנה לאומה שמלאה בהפיחה בשרה רק שקילבה יולה מלחמה בגיעה לשונן סחוה והפילבה מגבה ע"י חישון והסגיר וכמנ מלחן לחקור בשרה מרמי לרישמה בכל ע"ם ומקרי רישמה בכל ע"ם שוד

באר היטב

(כ) כמרה. וכ"ל בס"ך וס"ה יתר מפ"ד (ע"ם שק דרכה ליפול פי' מפני דחקה כחוה) (מהרמ"ם):

דרכי תשובה

בגב סרולת מקרא יתרת מנבה ומה יש בה חומר ודלת קלת לף כמד"ל סקנון יש תנם מבוסס יתר ודלת ועי"ש בנשמנר ומי' בדעת תורה ס"ק ל"ח מ"ם בעמן זה וכ' דבלון לו שם טרת ודלת ולא כים מי בכלל יתמ"ק ומכר להיות מי"ש ומי' בחורת שם ונם לפעלה מנם מ"ג מהה"ב כלל ב' בקמן מני' ו' (ריי) אם ימצא על גבה ולפי' ממלת כתר יתרות לו פטלים כבריה פרי חומר ס"ק י"ב ודלת"ש ס"ק ל"ח. (ריא) על גבה מי' ד"ק בדיני הרלר"ש לות יתר בד"ה הגיחו ובמק"ש שם סק"ו דבין לומת הפלוחה הימית להתלנתיה לוחתה לוחות כמלק בבוחרה כמין יתרת בדרי ולחו רישמה כלל כי הכי רביחיהו מ"ם. (ריב) כטרפא דאמא מבחה"ש ולפי' יותר מכסד"ל כבר ומי' בנשמה מתם ס"ק ד' ולי"ל דלפם יש יותר מכסד"ל לה הי רישמה גדולה יותר מלוי הוא רק כמד"ל מטמם מי"ם. (ריג) מפני שכן דרכה ספפ"ם מ"ם מהמ' נגנמה שלל דבלון לו כמד"ל בסיטה ל' לה הי רישמה להמרלר"ש ומי"ם בגנמה שלל דבלון לו כמד"ל בסיטה ל' דלה הי רישמה לבל בסהוה כמד"ל מסחפקה ל' וכ' ס"ל דבסהוה כמד"ל הי רישמה מי"ם ומי' בש"ח כה שור חלק מ' מי' ל"ח שהמלה ברלות דכל סיטל לה הי רישמה כלל ומהולר מדברי ולפי' הוא גחל כמד"ל לה הי רישמה כלל מי"ם ומי' בנב"ם ס"ק קכ"ג שכ' דבסהוה פחות מכלפון לגרת לפי' רישמה כ"ד לה הי לבל בסהוה כמד"ל לו לפי' רק כלפון לגחל יש להסתפק בו קלת מי"ם ומי' בעלי לבוה בהרלר"ש לות ל"ם שכ' דהי רישמה מי"ם ומי' בדעת תורה ס"ק מ"ח מ"ם בה ומי' בחמה"ב בדיני הרלר"ש לות ו' סמי' מ"ח שכ' דהי סחם רישמה מי"ם ומי' בחורת שבח סי' מ"ג סמי' ו' שבריא דלה הי רק רישמה כ"ד מי"ם ומי' מק"מ ס"ק ל"ח ובדי"ק בדיני הרלר"ש לות יתר בד"ה יתרת ובמק"מ שם שקי"ה ובכ' דברי יוסף סי' קי"ד מ"ם בה ומי' מק"מ ס"ק ל"ג ובלבל יולה תנם חיסן בגלנות מי"ם (ומי' שם"ח ס"ק כ"ח) ומדי"ק סק"ם ובמק"מ ס"ק ל"ג בשבוחת שמלה שבחוד מבבר הרילה תלי בשפולי לומת העליונה כלי שם סרוכה לו דלחל בבה דבין הרילה להבחור רק שהוא הטור של הרילה עלמה מי"ם והביחו בחמה"ב עבק ג' בלבל"ז ס"ק מ"ו וכ' שהוא דבר סמלי בכל יום

והיא עולה בנסיחת הרילה מי"ם

וכתב שם עוד בלבל"ם ובבלחה ס"ק קכ"ד דכל מה דלמרים דפיטל בלומת

ז' לה הי רישמה הוא רק בחקם שבבר שם סיחרת לכ"ם לבל לם הוא בחקם שם פלנתה לף ולקן קי"ל סבבחרין ומקלין מ"מ מכ"ם רישמה הי לפי' בחמה מבמד"ל ובכם שם עוד רישמה מרשה לפי' ולחה הבבמה יכ"ח רק ההאב של קדם ג' ימים יש להבחיר מי"ם ומי' בש"ם מבר ולחבע סי' כ"ה שהמרלר בדין לומת הפלוחה של ימין שהפלה לבחים ולו לשם שרם מ' בעמ"ל ומדבלת מנב פיטל זה לבב פיטל זה ולחר הבפיחה לה מחקבו הפיטלים ג"ז ומבלר ריוח בימיהם פחות מבחשר לגחל ולחד שם ונם לם ממלת הדי כחבחן מ"ם לה הי הרלר"ש ונם ל"ל דבין דבלומת ז' שכחם בה פיטלים ומחחק הגרגרת מלה כחבחן ובלומת לוט חבחן רק שבלה כן כחבר מי"ם ומי' בדעת תורה ס"ק ל"ג מ"ם בעמן זה וכ' שם לחלק בזה בלומן עמידה הבחרבת בזה מי"ם. (ריד) שכן דרכה ליפצל מדי"ק בהרלר"ש לות יתר בד"ה יתרת ובמנחי' שם סמי' י"ג שמחב דיתרת בדרי שם בחקם מדרכה להחמלי לכ"ם לה הי לפי' רישמה כ"ד מי"ם ומי' בחלבת מימים שם ס"ק י"ל שכחב דלם ממלת יתרת בסוף שפולי לומת ז' ולפי' בנד שרלה כבר לפי' שלה

במקם שחחקת על הגרגרת ובמיר החזה שבל הגרגרת הי שם גדים ענים וכימיהם כמין נומת שחד הבב של הלומת וכנם לשם והעלומת הקבוסת שבל נבה במלר החזה חחקים לוחה ומפר זה דלכה ממיד להחמלל להרבה פטלים בחד הבב לבר הומה שם ונם לפעלה מנם מ"ג מהה"ב כלל ב' בקמן מני' ו' (ריי) אם ימצא על גבה ולפי' ממלת כחה יתרות לו פטלים כבריה פרי חומר ס"ק י"ב ולדמ"ש ס"ק ל"ח. (ריא) על גבה מי' ד"ק בדיני הרלר"ש לות יתר בד"ה הגיחו ובמק"ש שם סק"ו דבין לומת הפלוחה הימית להתלנתיה לוחתה לוחות כמלק בבוחרה כמין יתרת בדרי ולחו רישמה כלל כי הכי רביחיהו מ"ם. (ריב) כטרפא דאמא מבחה"ש ולפי' יותר מכסד"ל כבר ומי' בנשמה מתם ס"ק ד' ולי"ל דלפם יש יותר מכסד"ל לה הי רישמה גדולה יותר מלוי הוא רק כמד"ל מטמם מי"ם. (ריג) מפני שכן דרכה ספפ"ם מ"ם מהמ' נגנמה שלל דבלון לו כמד"ל בסיטה ל' לה הי רישמה להמרלר"ש ומי"ם בגנמה שלל דבלון לו כמד"ל בסיטה ל' דלה הי רישמה לבל בסהוה כמד"ל מסחפקה ל' וכ' ס"ל דבסהוה כמד"ל הי רישמה מי"ם ומי' בש"ח כה שור חלק מ' מי' ל"ח שהמלה ברלות דכל סיטל לה הי רישמה כלל ומהולר מדברי ולפי' הוא גחל כמד"ל לה הי רישמה כלל מי"ם ומי' בנב"ם ס"ק קכ"ג שכ' דבסהוה פחות מכלפון לגרת לפי' רישמה כ"ד לה הי לבל בסהוה כמד"ל לו לפי' רק כלפון לגחל יש להסתפק בו קלת מי"ם ומי' בעלי לבוה בהרלר"ש לות ל"ם שכ' דהי רישמה מי"ם ומי' בדעת תורה ס"ק מ"ח מ"ם בה ומי' בחמה"ב בדיני הרלר"ש לות ו' סמי' מ"ח שכ' דהי סחם רישמה מי"ם ומי' בחורת שבח סי' מ"ג סמי' ו' שבריא דלה הי רק רישמה כ"ד מי"ם ומי' מק"מ ס"ק ל"ח ובדי"ק בדיני הרלר"ש לות יתר בד"ה יתרת ובמק"מ שם שקי"ה ובכ' דברי יוסף סי' קי"ד מ"ם בה ומי' מק"מ ס"ק ל"ג ובלבל יולה תנם חיסן בגלנות מי"ם (ומי' שם"ח ס"ק כ"ח) ומדי"ק סק"ם ובמק"מ ס"ק ל"ג בשבוחת שמלה שבחוד מבבר הרילה תלי בשפולי לומת העליונה כלי שם סרוכה לו דלחל בבה דבין הרילה להבחור רק שהוא הטור של הרילה עלמה מי"ם והביחו בחמה"ב עבק ג' בלבל"ז ס"ק מ"ו וכ' שהוא דבר סמלי בכל יום

והיא עולה בנסיחת הרילה מי"ם

וכתב שם עוד בלבל"ם ובבלחה ס"ק קכ"ד דכל מה דלמרים דפיטל בלומת

ז' לה הי רישמה הוא רק כחקם שבבר שם סיחרת לכ"ם לבל לם הוא בחקם שם פלנתה לף ולקן קי"ל סבבחרין ומקלין מ"מ מכ"ם רישמה הי לפי' בחמה מבמד"ל ובכם שם עוד רישמה מרשה לפי' ולחה הבבמה יכ"ח רק ההאב של קדם ג' ימים יש להבחיר מי"ם ומי' בש"ם מבר ולחבע סי' כ"ה שהמרלר בדין לומת הפלוחה של ימין שהפלה לבחים ולו לשם שרם מ' בעמ"ל ומדבלת מנב פיטל זה לבב פיטל זה ולחר הבפיחה לה מחקבו הפיטלים ג"ז ומבלר ריוח בימיהם פחות מבחשר לגחל ולחד שם ונם לם ממלת הדי כחבחן מ"ם לה הי הרלר"ש ונם ל"ל דבין דבלומת ז' שכחם בה פיטלים ומחחק הגרגרת מלה כחבחן ובלומת לוט חבחן רק כחבר מי"ם ומי' בדעת תורה ס"ק ל"ג מ"ם בעמן זה וכ' שם לחלק בזה בלומן עמידה הבחרבת בזה מי"ם. (ריד) שכן דרכה ליפצל מדי"ק בהרלר"ש לות יתר בד"ה יתרת ובמנחי' שם סמי' י"ג שמחב דיתרת בדרי שם בחקם מדרכה להחמלי לכ"ם לה הי לפי' רישמה כ"ד מי"ם ומי' בחלבת מימים שם ס"ק י"ל שכחב דלם ממלת יתרת בסוף שפולי לומת ז' ולפי' בנד שרלה כבר לפי' שלה

(רמז) ליפצל (רמז) ודוקא ימנית (ריז) אבל (ריח) לא (ריט) שמאלית ויש מי שאומר (ח) ודוקא מחציה
(רכ) למעלה (רכא) מחציה (רכב) אבל (רכג) למטה

שמעון מלאכי כ כלל פלא ל ס"ל מהרי"ו

פתחי תשובה

(ח) דדוקא למעלה מחציה עיין בתשובת מה"ר מרדכי פרים מאירות ח"ב סי' קי"ז שכתב דריטביא דמעמ"ל יש בהכשיר בין אם ריח מקומה לו מגבנה אבל מחציה ולגד תפה אם היא מגבנה מריפה אבל יקומה לאחי להכשיר ע"פ שלמת אחם דלא בתריפות מכה"ן שבתר דלפ מחציה ולמעלה דכשר דוקא מגבנה אבל מקומה יש מפרשין לפי שמתפרכת וכ"כ בשיטות נבול נגיעין אבל הוא פעמת ואין לומר לזה ובסבר דאין אז בכלל דברים המוחרים כי' כי דבוחרים לומדים התריפות וקובעים כאילו מיתן מקיפי כו' ובתב ברקביתו פיתו כל חכמי הפיר להכשיר בימות מקומה בתפר שבגבה בשעת בעלמא כך ויש הפסד מדוכה ע"פ ומיין

דרכי

בהפ"מ דהוי כמו דרי דאורא וכמו בסוף שיטלי אומא דכשר מיי"ם ומשיגו ג"כ דאפי' רישותא כ"ד לא הי כמו בדרי דאורא הכ"ל (רמז) ליפצל מי' בס' דברי יוסף סי' קל"ז שכ' דאם מצלת פיטל חקמה בלאורא העליונה וגומת תחתי' ל"ש אם יש לחזיר וכ' דאם הפיטל הזה הוא בלאורא העליונה בשורש שלה לא נמצה לגד הריאה יש לאסור אע"פ שהיתרוכות אין להיזר מיי"ם (רמז) ודוקא ימנית מי' במק"מ ס"ק ל"ג ובד"ק ס"ק מ' שכ' דאם יש יתרת בעליונה הימנית בראש הערונה של לד החזה וטמה לגבה כמד"מ הגחל מריפה אף בשהוא מוסרם בדרי כיון הבליטה זו בחוב בהשוה הוא קטן מטד"מ עיי"ש (ריז) אבל לא שמאלית ר"ל דהשמאלית שה לענין יתרת לגמרי לשאר הוסת בין לענין מגבה ובין לענין מקומה אח"ה סבי' ע"ז ובב"ש ס"ק כ"ח שפ"ד ס"ק כ"ט ומי' בפרה"ב סבי' מ"ב ובלא"פ ס"ק ס"ח דהשמאלית יש לאסור יותר"מ לעפ"י שהיתרת לוט מסוך וחד לטמה לטרת לוגא לאה שהוא ענו' לטמה וכיולא עיי"ש (ומי' בס"ק שאח"ז) (ריח) לא שמאלית כ' בבית אברהם בלבש"ב ס"ק כ"ט לוה ג' דלפמים מגלה בלאורא השמאלית הרוא במקום שהוא סמוכה לגרגרת כמו יתרת ואין לחשבו כיתמ"ק כי הוא נהוה ע"י דוחק הגרגרת שמעמה שם מרין ומי"ב ברלה הבשר שסביב ל' בולא כמו יתמ"ק וכבר לכ"ע עיי"ש (ריט) שמאלית כ' בחל יתק בא"ח לוה י"ב דאם הלוגא העליונה של שמאל הוא גדולה לאורא עליונה של ימין ויש עלי' פטלים יש להסריף אפי' בהב"מ דאף שלתרת הבב"ם דאם עליונה של שמאל שוה לגל ימין כשר בהכ"מ מ"מ בכ"ד כיון שמסורף עלי' עוד רישותא הפיטל לא יתרת מריפה אפי' בהכ"מ ומ"מ כשם הפ"מ וטפה החזק יחד ל"ע אם להסריף הי"ל דבמקום שדרכו ליפגל לא מיקרי רישותא עיי"ש אולם בעורת זבח סי' מ"מ בהע"ש סק"ח מדחה דברי הגרא והעלה שם להסריף בזה בפשיטות דהשמאלית אף שבדלה מ"מ אין להתיר הפיטלים מחמת החזק כי אין דוחק לה בדחק חימית דהלא עיקר הטעם שמלוק הפיטלים בדחק בחימית הוא משום שמסבבים לה הגרגרת וזה לא שיך בהשמאלית ע"כ יש לאסור אפי' יש הכ"מ ושעהד"ח יחדיו בכל ענין ואין להקל כלל עיי"ש בתורך ומי' מזה בס' דעת תורה • סק"ק כ"ב (רכ) למעלה מחצי' ובגלה"ב ופת"ש ומי' שמ"ח סבי' מ"ו ובב"ש סק"ח ס"ו ומי' לב"ש סק"ו שכ' לדעת הכיון שמחלוקת הפוסקים בשיטר הלי' ד"ל דמחלוקת הלוגא לשנים והלי' שלד לד הוד כשר וס' ד"ל דהחדין הסולך בלאכסן כמו שמסבב הגרגרת הוא נבוט ואם הוא מן החדין ולמעלה לד הוד כשר וכשהוא מן החדין לגד הבורם מריפה והאיר הוא כזה •

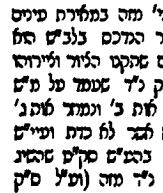

דבלוה ד' כשר לכ"ע יהרת ובלוה ג' לכ"ע מריפה ובלוה ב' ובלוה ג' הוי ספק מריפה דלעבה לחת ממ"ג חד מיניהו כשרה ול' מריפה ולבו חשבון ולוסרין בשר המקשות לגלה יהי שריפה לך אם עברו עלי' יב"ח יש להכשיר גם אם ב' וג' כמו כל ספק פלוגתא מיי"ם ומי' מזה במלירת פיטם שרש ב' עבה ב' סק"ח ובבא"ם ס"ק כ"ט (והבה הליר הרכם בלבש"ם הא מובאה ומי' בזבחי רצון סי' ג' ובמנחה"ב שם שהקבו הליר ולירוחו בתבית ליר הל"ל והא מחייב הסבר) ומי' במק"מ ס"ק ל"ד שעמד על מ"ש הלבש"ם לחזר בלוה ב' וג' לאחר יב"ח ולדך מחר חזם לוה ב' ומחר לוה ג' מלגל דמחר ולא מריפה לחה מכון שריפה ביב"ח אבר לא כדה ומיי"ם בבא"ק לוה כ"ה בלריפה מזה ומי' בבדרת זבח סי' י"ח בהבש"ם סק"ל שהבש ג"כ על הלבש"ם בזה עיי"ש ומי' מחמ"ר ע"ג בלק"ר ס"ק ל"ד מזה (ומ"ל ס"ק רל"ב ולהלן סי' ל"ו ס"ק קפ"ג): (רכא) מחצי' שבלה"ם מ"ש שמודדין לוה שלוה המחלוקת שם שרמוה וכו' ומי' הב"ם ס"ק י"ח הסר לחדרים שבחבו שלן לבחוך ע"ז לדמה כלל והבעיקר בשבר בבש"ל בס"ק הקדש והבה

תשובה

בפמ"ג [ובייון בתשובת מ"ב סימן ל"ח שבתב בזה חל"ל אם הוא יתרת מקומה מתנה תוקר בתב"ם סק"ב ואם שומר על הוצר מתנה ומ"ש נפיתה מלוה דהשורש טבה מקומה לבלוה מריפה כתו בשפבי לוטת שבסמכת טבה לגבה ס"ה הבא במקומה ודוקא שבשורש טבה ולא הוצר במלמה לוגם הבולקים תומים שבבלו אמרו לי לאחר שיב בשורש טבה לקומה בתוא הפלוזה לגיך שיוכנן זה בשוד הריאה בתון בבחמה כי אם הוא בדמקה בתולר הזה בחיה וכשמוליחים לוחה רוחם לה פלמת ומיי"ם טבה לפפרים בשורש לקומה מ"ב לגיך .בגמין זה בשוה בבבמה בתקוה ודנים על תפם שם שב"ל]

תשובה

בלאל יצחק בזבחי המים לוה י"ב כ' בשם דיין דק' פעמים ובטוים ובדרי הבולקים ופיים לבן מי שבא בן לוש עוטה בעיקר הדין עיי"ש לך בתו"ה בהע"ם סי' י"ע ס"ק ח' מדחה דבריו והעלה לדין ממם בדבריהם כלל ודין לפמוך ע"ז כלל ועיי"ש ביסבמ"ז שם ס"ק י"ח ובמנה"י עקב ג' בביאורים ס"ק מ"ע (רכב) אבל לחמה מחצי' עי' מהה"ב שם ובעבדון סק"ח שכ' ודאת לדעת שמה שהוא עד הדין עלוה אסור מפני שבפיטו העליונה שלמד מעלה הוא מבטיל הבא רוחב הדין עלמו מחזיק ב' אבשות לרחבן ודאם נאמר שבפיטו התחתון מבטיל לוה הבאר לו לד לאסור בחלק תני דלמעלה ממנה דבלה"ה רוי החלק שבלוה ב' שבאיור הכ"ל (סק"ק כ"ב) קבן מהחלק שבלוה ד' עיי"ש לך במלירת עיים שרש ב' עקב ג' סק"ק כ' מהבב"י דאם הוא למעלה מחלי' של לוה זו יש להקל אף בסבוה נגד הדין עלמו עיי"ש ומי' בתמה"י בס"מ לוה ג"ב שכ' דבן מהבברת להקל בדמה ודלא בהמהז"ב עיי"ש (רכב) למטה מחצי' עפה"ם מ"ש מהחת"ם בשם הבב"ם אם הוא יהרת מקומה וכו' ובשמ"ה סבי' פ"ז שכ' דאפי' לבמכשירין יהמ"ק מ"מ בכלא מריבה ביתת"ק מפני שמהחבר בגרגרת והבפרק עיי"ש ומי' בבו"ה ע"ב קמה חו"ד סי' י"ל שכ' שם ויל בזה אחר המגבא עיי"ש ומי' בס"ז ס"ק ח' ובב"ש ס"ק כ"ז ובמלירת עיים שרש ב' עקב ג' סוף סבי' ד' וס"ק י"ח שכתב דבהפ"מ יש להקל עיי"ש וכ"כ בד"ק סק"ו עיי"ש ומי' בפרה"ב סבי' מ"ד ורא"פ ס"ק ס' שכ' הבעיק הקל הפ"מ וגם שבה הדחק וכ' דכל זה הוא רק לבמכשירין יהמ"ק בשאר לוטה אבל במקום שבתבין לאסור יהמ"ק בשאר לוטה יש לאסור גם בזה אפי' בהפ"מ ושבה"ח עיי"ש ומי' בלוגרה שלמה ברב הבלוה ס"ק כ"ח שכ' דאם עבר

עלי' יב"ח יש להיזר אבי' בלא הפ"מ עיי"ש

ועיין בס"ז שם שכ' דאף דמקליון ביהמ"ק על הלוגא העליונה בכ"ל אבל מ"מ הא הלי הבכ"ע רישותא הוי ולי לוכא שם שוד רישותא מריפה שם הבלוגרי"ע עיי"ש וכ"כ בלבש"ם ס"ק קכ"ה ומי' בהו"ז סי' מ"ג סבי' ב' ס"ק י"ג שכ' דאף אם הוא רק כלפוון לגדול הוי סתם רישותא עיי"ש ומי' בתמה"ב בהבלוגרי"ע לוה י' סבי' ס"ח שכ' דאף שלוט בפרק לחלבו רק כלפוון של לגדול הוי רישותא נחולה ועיי"ש בתמה"ב בס"ק י"ג ומי' בתמה"י בהבלוגרי"ע לוה י' בלק"ר ס"ק מ"ז שכ' דהעיקר לדעת דאם הוא בפרק לחלבו של לגדול הוי רישותא נחולה ואם הוא בפחות מזה לא הוי רק סתם רישותא עיי"ש ועי' בלבש"ם ס"ק קכ"ז שבסחבק בזה בלם ריעלה בבשטיה מקומה בלוגה העליונה הימנית יש בה בסבר"ל לא הוי רישותא והבית בל"ע עיי"ש ומי' בלוגרה שבתה בקונפרס הרישותא סבי' י"ז ובכתה שוד שם סק"י מה שהחריך בזה והעלה דכל האומרת בזה הוא רק ביהמ"ק אבל בבשטיה מקומה לא הוי שם רישותא אף שהוא בלוגה העליונה ולוט מלטרף לבלוגרי"ע עיי"ש ומי' בד"ק בדיני הבלוגרי"ע לוה נ"ב ובמק"מ שם סק"ה שבתה שדעתו לחתמיר בזה וכ' דמ"מ אם הוא בפחות מבטד"ל יש להקל בהפ"מ עיי"ש ומי' מבה"ב שם לוה ג' סבי' ל"ז ובשרון ס"ק ד' שכ' דבבשטיה השומר בלוגה העליונה דימון במקום תדין מיקרי רישותא וחזקה בזהבה מבד"ל אבל בזהבה פחות מבטד"ל יש להקל בהפ"מ דאפי' הוא

במקום הדין לא הוי רישותא עיי"ש

ובס"ש הפפ"ם מבה"ם להכשיר בלוגה ו בבסתרה מוסרשה בדרי אף שטבה

לקמה בד"ק ס"ק י"ח שכ' ג"כ להקל בזה אף פיים שם דאם אומר

הש"ב שם לוחבתה שם בזה הבם חיבון לו שם מבי' יחדיה ביותר לגד קמה

לון להקל ומי"ם שוד בבה דחבר דיים בזה ועיי"ש בתמ"ם ס"ק כ"ה מזה .

ועיין בתמה"ב בכלל ג' בקמן סבי' ז' ובשרון ס"ק מ' ובמנחה"י בזבחי שלמה

עבה ג' סבי' ח' שכ' דכל מה שכ"ל להחמיר ביהמ"ק בלוגה העליונה

הוא רק בבמלוגה לבטלה בן הדין לגד הרחם של הלוגה לבל בבחבה שומר

לבטה בן הדין סבי' שלא בהפ"מ בבר ואף אם הוא סמוך מתם לחדין יש

(רכד) מחציה (כא) טריפה: תנא (רכה) מא (רכו) דמכשירין יתרת (רכז) בדרי דאורי (רכח) מ"מ בעינן (רכט) שלא יהיו יותר מאיסת בשמאל מבימין כגון שיהיו (רל) ד' בשמאל וג' בימין (מהרי"ו) אבל אם כשהם (רלא) שוה בשוה בכל לד ג' או ד' אצעות ושומנות טונס בגדי דאורי (כב) כשר (שם נתנים) (רלב) ואם (רלג) גרמה (רלד) נאוגת

באר היטב

(כא) טריפה וכתב בס"ח בגדיקות יש ע"ז בי' פרוסים אחד פי' אחיים הוא לד אחד מן הדרין אבל אם נתנא לגד שהם האונה טריפה ובע"ז יהיה זה הכשיר אחד בדוחב האונה ויש אומרים אף באוכך האונה מסברין דהיים אותו רחבי בדוחב שבכשרה לא טלו אלא חקה אבי אדם הסיים עד הקצה אבל לא לד הבני שהוא לגד הריאה וכן פ' מהרש"ל ויש להחמיר כסברת אחרונה (ואנו מהנין שמודלין כך עטלין אונא של שמאל וסומך אבל אונא עליונה של ימין ובמקום שבנה אונא של שמאל נעשה ואינך

דרכי

להכשיר לדין דקיי"ל להכשיר בשאר אונות שבשמאל יתרת"ק וכ"ז אם הוא אמצעה מן הדרין אבל אם הוא ת"ק הוא בחדרין עצמה אז נכ"ע טריפה בכ"מ המתחבר בגיבורת יסודו לנקוב עיי"ש ועי' ד"ק סק"י ביתמ"ק בשאונא זו אבל הדרין ביוצ לבין הבורים והאונא מקיבתו בכל לד וכנ"ל מקלאו מהחה האונא וכ' הלב"ע יש להחמיר ומאם הייך בו מיכון בלשונה דמיגר החה ועי"ש במק"מ סק"ו ועיין שוד בד"ק סק"ו י"ל שכ' דכל האחמרות שכ' להחמיר בשאונא ז ביתמ"ק כ"ל הוא רק בשאונא אונא זו ביקום שהיהרה מנבה טריפה בה אבל במקום שריתמ"ג כשר לכ"ע גם יהרה מקרא כשר שם עיי"ש ועי' (רכד) מחצי עד"ק שם שכ' בשם הש"ב שגי"ש הרוב יש בחדי אונא בחותר יתרת אז בגיעות אז מחלק ואינם רישותה כלל ואף בגיבוך שכך שלא כפדרן אין לאחם אך בשם שם פיטנ יש להחמיר כבי שבגן יקות האונה ונעויית דרהם הנבה ואל מהני בזה לאחר דבר תיהו בכך עיי"ש (רכה) הא דמכשירנן וכו' בעינן שלא יהיו יותר וכו' עבאה"ע סף ס"ק כ"ב מ"ש מרפר"ח דהמקיל בזה לא הכסיד ועי' בפרי תואר ס"ק י"ח ובכלבו אות ג' ועממ"ה שגי' י"ל ובפרי"ב שגי' ל"ש שכסקו לדיה להחמיר הכל שיש בשמאל יותר מבימין הוי טריפה מעשנה אינך עיי"ש ובלב"ש סק"ל וע' בתוהה אחרון סק"ת שבגיה דבר הם ובים דיל"מ המקיל בזה במקום רכ"מ לא הפסיד עיי"ש (רכו) דמכשירנן וכו' ס"מ בעינן וכו' כ' בשמ"ז שגי' ס"ק כ"ב ובב"ש ס"ק ל"ב וע"ל מ מוכח ג' בינון וג' בשמאל ויהמ"ק בשמאל לא אבי' ב' בשמאל וב' יתמ"ק בשמאל יש להחמיר אבי' בשב"מ אפי' לדין דתקילוק ביתמ"ק דהא בגלה"ה רבו הסיסרין יתמ"ק והכא מוכח עוד מעם לאסור משום חגוף עכ"ל ועשכ"ד ס"ק ה' בד"ה ודע ובכרת"ב שגי' ע"ל ורח"כ ס"ק כ"ח שכ' דבמקום הפ"מ יש לדד להחיר עיי"ש יע' בב"ש ס"ק כ"ח וס"ק מ"ג בהאריך והעלה לדינא דאבי' ל"ל בשם"מ יש נקוב בזה עיי"ש וכ"כ בהו"ז סי' כ"ל בהגו"ש סק"ג וביסה"מ שם ועיי"ש מזה בהגו"ש ס"ק ד' אך בד"ק סק"ב חוכך להחיר בזה עיי"ש ועי' בש' דברי יוסף סי' קל"ח שהעלה ג"כ להחמיר בזה והביא ראיות דברי הגו"ר המכר והעלה דאבי' חי יב"מ לא מהני בזה עיי"ש ועי' בדברי בסי' קפ"ה ת"ש עוד בענין זה ועי' בדרך החיים סק"ב וסק"ה ובמקו"מ סק"פ ובה"ק אות י"ז שהביאו ב"ב על הלב"ש ר"עייר' שתר יון טוכת בזה ובמקו"מ מסיים בזה דמ"מ השמוך לנקב בהכ"מ ובם שנה הדהק גחול לא רכסיד עיי"ש ועי' בשאלות שלמה ברת"ב שכ' דאף דהא ולאי הכלא בשם"מ אין לסמוך על הלב"ש לנקב מ"מ פשוט הוא דאם עבר עני' יב"ח מותר אבי' בתון הכ"מ בכל סכך טריכות עיי"ש וכ"כ בחי"ל בזבחי שלמה ע"ב ה' שגי' ג' עיי"ש וכ' מיה בשו"ת זכרון בני יהוה סי' ת"ו ובס' ברכה יהיה בקונטרס יפה לבדיקה שער ג' מהיב ח' אות ד' בהורה ועיין עוד בשמ"ח סס ובתב"ש סק"ל ג"ב שכ' דאם יש ג' בימין וד' בשמאל ויתמ"ק בימין כיון ש"אדף רישותה דחלוף בהדי תומ"ת דיהרה ראוי להחמיר אבי' בהכ"מ אבי' לדין דמכשירין יתמ"ק עיי"ש ועי' לב"ש בחמצע סק"י שהביא דעת הפרמ"ג דהכשיר בזה בהכ"מ עכ"פ אך הוא ז"ל הביג עליו הטעה דהעיקר לדינא בהבית"ח לאסור אבי' בהכ"מ ויש לחן בזה בדלא טריפה והחיב יעילם לאסור אך בחיהה כמה שרם עיי"ש ועי' בהורת זבח סי' כ"ח בהכ"ם סק"ד ל"מ בדברי הלב"ש בזה ובהן מקום לדברי רפרמ"ג להקל בהכ"מ עיי"ש ועי' בגה"ק אות ט"ו ובריב"ז סק"כ ל"מ בדבריהם בזה וכ' דהיקל בהכ"מ ודחק אין מזחיקן אותו עיי"ש וכ' בחמהה"ב כלל ד' בשבחון סוף סק כ"ז ודע דאם יש בימין ג' אחות ויתה"ק ובשמאל בדרי ג' אחות יש להסר ף אף בהכ"מ משום דהוי לפניה בדרי בשמאל יותר מבימין עיי"ש (רכז) בדרי דאורי עבבה"ח שם שכ' דחס יש ג' בימין וד' בשמאל ובנשחת לא כיטל בתחתי' נוחת בימין לא מהני לגיחוף לא לדקל ולא לרחוץ דאין שם אונא עליהם עיי"ש (רכח) מ"מ בעינן שלא יהיו וכ' כ' בשמ"ח סני' כ"ד

ומקרא לד חד דהיים לגד הראש וכשירה ומן מקום שנעשה אונא של שמאל ולגד הראשה הוא נקבית לחמה ואם שם הפיטל מרפה) (פ"י) (כב) כשר ומחבר מהרש"ל דת"ש בגיקוסים שאין להכשיר אם מונא בכל לד ה' הוא שמות ואי אהר לידי אקבה משפרי שנו עכ"ל (ובהגהת מהרי"ו ממרף ודש"ל וב"ח מכשירין ומר"מ כתב ואני אומר דכל שבגד ימין מיכא תלהה אונא כדינא מה בכפת לן אם יהיה יותר בגד שמאל דלא מקרי חלוף אונא כ' הם חסרון בגד ימ ן ולביכך המיקל בזה לא הפסיד ע"ש וכנ"י) לרפ"ר

תשובה

ותב"ש סק"ב ל"ש וכרת"ב שגי' ע"ח ורח"פ סק"ב ד"ל לאכל ג' בימין וג' בשמאל ועוד ל' בשמאל בשיטוי אומא ים להקל בהכ"מ אבל שלא בהכ"מ יש לאסור עיי"ש וכ' בלב"ש סק מ"ב דבשום הוא דאם עבר עני' יב"ח שרי בזה אפי' שלא בהכ"מ עיי"ש ועי' בס' ל"ל החדש בכסף דיסים ליו"ד בקיטרי דיסים שבסי' ל"ה שגי' ד' אות ד' ובקו"ל סק"ג שתקיל טובא בענין זה עיי"ש

וכתב שם שוד בשת"ח והב"ש סק"ק י"ל ובכרת"ב ורח"פ שם ובזר זהב סק"ב

דאי אוכל ד' בשמאל וג' בימין ושוד ל' בימין בשוש שישוי אומא אין להקל אפי' ברכ"מ דאיה משלמת דיהר אותה מקרי עיי"ש ועי' באלבוה שמה ברב הבוחות סק"ה שב' דבבה"ג אפי' בבהמה זקנה אין לרקל אף בהכ"מ אבל הלב"ש של קודם יב"ח יש להחיר בזה בהכ"מ אבל חוץ יב"ח אסור גם בחגב אפי' בהכ"מ עיי"ש ועי' בחורת זבח סי' כ"ל בהכ"ם סק"ג שמלבד להחיר בזה מבוש דהוי ס"ם שוד ועי' עיי"ש ועי' בליקוטי לבי (מהה"ג ר' לבי הורוויץ ז"ל מבראד) בהשגותיו על הרו"ז אות י"ז שמדהה דברו דהוי ס"ם לאיסו"ת וגם יש להמריף ממ"ג דאם יהר אומא מיקרי יש בשמאל יותר מבימין ואי יהיר אונא הו"ל חלוף דאומא למעלה עיי"ש ועי' בחק"מ סק"ב ע"ש שמלבד דעבש"פ בשעת הדחק והכ"מ יש להתיר אף הבהמה בזה עיי"ש ועי' בס' ל"ל החדש בכפסיס ובהגהת הבמ"ח שבסוף סי' זה שגי' כ"ג מ"ש בענין זה (רכט) של ז יהיו עי' לב"ש סק"ק שי"ל דבכאורה נראה דאם יש לו סמוכין דזה סי' שאינה אונא וגם אם האונא היתירה אמקה יש להכשיר לכאורה בב"ז אך לדינא פיים שהוא יש לדקל בזה כי הוא אלו דבר חדש עיי"ש ועי' בבית אברהם בלבה"ב סק"ה שפיים ע"ד הלב"ש בזה שיש להסתפק אם ל' מהשמאליה מקבוה כ"ב עד שיש להסתפק שמא לא הוי כמוד"ת אחר הגפיחה יען מחבדה לו עקבוה לו שלמקה לו נאמה ע"י מונלה קלת לו נקבי מורגא וחי' לאסר לוחר דבכה"ג בשיטת הלבדרי הלב"ש יש לרקל ממ"ל ומ"מ פיים לדינא בל"ע משום שלא נמלא בטוסקים לקל עיי"ש (ועי' בדברינו לקמן סי' ל"ו ס"ק שפ"ו) (רל) ד' בשמאל וג' בימין עבאה"ע ס"ק כ"ב ועמ"ז וזר זהב שב"ע הפ"ד וספתי אמה ס"ק ל"ל שכ' דאין קפידא במסבר האונה ואפי' יש עברה בכל לד כל דלא הוי בשמאל יותר מבימין ועי' שער המים סוף ס"ק ל"ה שמלבד לחם לדעת המחמירים לאין להכשיר רק עד עבדה אונת בסי מדים ולא יותר עיי"ש (רלא) שוה בשוה וסי' עי' תול מרבבה שכ' דשוה בשוה עכ"פ רישותה הוי עיי"ש ועי' ברא"פ סק"ק ל"ח שהביג עליו והוכיח דלא הוי רישותה כלל ועיי"ש בזר זהב סק"י (רלב) ואם נראה באונא א' בסין סדק עי' רת"ל לקמן בסי' ח' ומבואר מדבריו דלא דוקא להלים חסר אונא לגד מהני הסדק אלא אף לגיל מאיסור חלוף טרה מהני להכשיר ועי' מזה בגו"ה רב טובך סי' כ"ל בחוק (רלג) נראה באונא א' בסין סדק וכ"ל שהסדק הוא בחוכן שיהבהר לגו סעי' ה' דמהני להלים החסרון ועי' פרי הבוחה סעי' ע"ד (רלד) באונא א' בסין סדק עבאה"ע מ"ש מיהו כ' הש"ז וכו' ועממ"ח סעי' כ"ה שפסק דבשם בימין ג' אונת וסדק בא' מהן המחלקו ובשמאל יש ג' בהיקוק יש להחמיר כיון דעכ"פ יש רישותה לפניה שם ג' אפרדים בשתאל ובימין ג' אפרדים הו"ל חלוף אלא סכיכון בזה אסדק שבימין להכשיר עיי"ש וכ"כ בכרת"ב סעי' ע"ד ורח"פ סק"ל ועי' מ"ז סק"י ולב"ש בהג"ה שם ובביאורו ס"ק מ"ז שכ' דמ"מ בהכ"מ יש להקל בזה עיי"ש ומומנע דחפי' בסקב שלא נהגו להכשיר יש להקל בהכ"מ וכ"כ בחמ"ה כלל מ' סעי' י"ח לדינא ע"ש לדר ב"ק ס"ק כ"ה פסק להחמיר אפי' בהכ"מ כמ"ש בכרת"ב ועיי"ש בסק"מ ס"ק פ"ז וכ"כ בממה"ב כלל ד' בקומן סעי' מ"ז ובמאדת עיסם שרים ב' עקפ ד' ס"ק ז' ח' ועי' בש"ת בים יצחק חוי"ד סי' ס"ז שכ' ותמשמעות הברת"ב הוא דאפי' בם נימין גם שכר סמכון ים ב' סי' סדק וסמפון אפ"ה אין להקל אפי' בהכ"מ ודע"מ לדינא ל' ל"ל

(רלה) אחה (רלו) סמן (רלז) סדק (רלח) מעמרף (רלט) נסכסיר (רמ) אבל (רמא) לא (רמב) להפריף (רמג) דאין (רמד) חשבים

דרכי

ד"ל דסברת"ב לטימתו בזה דס"ל דהיכר סדק לא מהני אפי' בהפ"מ כ"ל ע"כ אחיזר ולא מלא לבו להקל גם בלידוף היכר סמטון אבל להג"ם שהכשיר בהיכר סדק לבד בהפ"מ י"ל דאם יש גם היכר סמטון דהיינו שם בימין ב' אותה וסדק ג' מאותה שנכנסף פי' זה אות ב'. (רמ) אבל לא להשריף עי' מק"ל סק"ל ובד"ק סק"ו וכ"ס ק"ד שכ' דאם יש בימין ב' נפרדות ובא"מ יש בו סדק ובא"מ יש ג' נפרדות וב' מהם יש להם שורש מ' כעא"ל יש להקל אפי' אין להם ס"מ כעא"ל אלא אם נתחבר ע"י מה שנכנ' ב' של האותה ונתחך סדק לתעלה מן החיצון ועי"ז יש להיתרת עם האותה שורש מ' כעא"ל אפ"ה יש להקל עיי"ש (ועי' שע"ד ס"ק ל"ג שכ' דבנתפלגה ויש לה ס"מ כעא"ל עדיף מסדק עיי"ש):

(רמא) לא להשריף עי' בס' תורת זבח סי' כ"ח בהגה"ם סק"ו שכ' שם לעניין אם נמצא בשמאל ב' אותה בדדי ויתא"ק ובימין ב' אותה וסדק הכא מדייני' להלא דינא אם נאמר דכיון דיתא"ק הוי רישוהא נחלה מ"מ יל דלכ"ע הרינן חזק אותה כראי וכברה וה"ה נמי אם יש בשמאל יבנת בשיעורי אותה ג"כ כבר מה"מ ומכ"מ אם יש בימין ב' אותה וסדק ויתא"ק לא יתרת בשיעורי אותה ובשמאל ב' אותה דיש להכשיר ממ"נ אם מלטרפין לעניין הרי אין אם לרינון להסדק ואם אין מלטרפין הסדק יתלק האחת כדי לעשות מתם עיי"ש ועי' בס' דברי יוסף סי' קל"ט מה שהאריך להגיה על דברי הגי"ז בזה ועי' בד"ק ס"ק י"ג בד"ה ריאה וכס"ק ל"ח מ"ש בענין זה ועי' במק"מ ס"ק פ"ט שהעלה לדינא הוא ל"ע ואין להקל בכל זה אם לא בהפ"מ ובעת החתך עיי"ש ועי' במגמ"ר בלק"י ע"ה ס"ק ל"ט ועי' בש"ת מהר"י סרן הגינת חיו"ד סי' י' (רמב) להשריף עהב"ד ס"ק ל"ד שכ' דאפי' יש הרבה סדקים אמרינן שהסדק הגדול סדק נשור אין לו שהם כ' אותה בפעמי אחר סדקים אמרינן שהם שרטות בעלמא ועיי"ש בהב"ם להלן ס"ק ל"ו ובמ"מ סעי' מ"א ולב"ש ס"ק פ"ה ובפרת"ב סעי' ע"ד וקכ"ב ורא"ש סק"ל וס"ק קמ"ב עיי"ש (רמג) דאין הרששים בסדקים עד"ק ס"ק כ"ח ובמשכר שם וכס"ק כ"ה דמסתמא שם מדברים דיש ליתן לסדק מ' שהי המעלת מעלת הפרוד ומעלת החיבור כגון בחסר אותה ויש בהורחת סדק אחריק הסדק חזרתו יש לה מעלה חיבור ולא משפטל מהוס ב' ודוחה ויש לה מעלה הפרוד כאילו יש ודחה יתירה להלים חסרון האותה אבל לקמן סי' ל"ט ס"ק כ"ח לא כ' ק' ועיי"ש במוסגר מ"ש בזה ועי' במק"מ ס"ק פ"ו שכ' מדברי הב"ם מסמע דלא שייך לתת על סדק מ' מעלות שי' הספרים בטשא מ' ועיי"ש מה שמעיר בזה (ועי' להלן ס"ק רנ"ה מ"ש בענין זה לענין פיטול) ועי' בש"ת בית אפרים חיו"ד סי' י"ב בד"ה ומ"ש שכ' ד"ל על סדק מ' שמקלתו מעמרף להכשיר הבשר אינו מעמרף להמריף כגון שהאותה המלעית דבוקה לאותה שבלידה ובכרת ע"י סדק אלא שהסדק הזה הוא ארוך אם מחבר כל מקומו פרחי יסי' האמלעית נחלה מהארו"ע והוי חליף חזקן כאילו הוא פרוד רק במקלת כפי שיעור הצריך בדדי להלים מנין האותה והמר רוחק כאילו אינו דכי שהסדק אינו מעמרף לרצריף לוספף על המנין הראוי ס"ה היכא שהסדק מוספף על נחלות הראוי אין חוסנין לו עיי"ש. (רמד) חרשים כ' בפרה"ב סעי' ע"ז ולא"ש ס"ק ל"ה שכתו שאין חוסנין בסדקים להמריף כן אין חוסנין בסרשטות להעריף אם יש בו שמאל שי אותה ובכל מ' יש בה שני מסרשטות לא שבאחה יש ג' מסרשטות אין אומרים הרי יש כאן ד' בשמאל אלא אין חוסנין להם ואף אם יש שם סדקים ומסרשטות עד שראלה מהם שהם ארבע בשמאל אין חוסנין לשם אבל אם אין שם בשמאל רק אותה א' וג' סדקים ונם יש שם ד' מסרשטות במקום שראלי לשיות מסמון לכל אותה יש להתאיר ולהמריף כיון שהכבר ריאה זו הוא ע"י סדקים וסרשטות חיישינן שמא יש כאן ארבע בשמאל ומריפה ובמקום הפ"מ ותרך נחוג יש להקל וכל דבריאה דאם מלא ד' סדקים יש לו להתאיר ונבחק לבתאלה אחר סרשטות ואם לא בדק ונתבה הריאה יש להקל עיי"ש וכ"כ בתאירה עיניים שם עיי"ש ומי' בתמ"ר בזכה שלמה מעק ה' סעי' ו' בהג"ה ומ"ש שכ' המקל בהפ"מ אלא לבחק אף לכתחלה לא הספיד ויחבר מוב אלא לבחק כלל ולאמוך לרוב בהעה בסברת מלבחק ולהקל אם יתלה אם ישרשה ומי"ש בפ"מ ניח מ"מ שם:

ועי' ן בביה אברהם בלבת"ב ס"ק ל"ב שכ' אל"ע בסרשטות לחוד לא שיש להדק לו לא עי' ש ומי' במק"מ ס"ק ס"ח שכ' דבתשון לחד ליש כמו

תשובה

יב"ח ולתלות שבהחה אחר הלידה ולהקל מכ"מ לענין החלב בזה כיון שלא נמצא מריפה ע כב"ם אבל החלב של תוך יב"ח פשוט הוא שאין להקל שבחלי לא מבחה בזמן מישבע עיי"ש ועי' בנה"ק אות כ"ז ובדיני החלב של המק"מ שבסף סי' זה אות ב'. (רמ) אבל לא להשריף עי' מק"ל סק"ל ובד"ק סק"ו וכס"ק כ"ד שכ' דאם יש בימין ב' נפרדות ובא"מ יש בו סדק ובשמאל יש ג' נפרדות וב' מהם יש להם שורש מ' כעא"ל יש להקל אפי' אין להם ס"מ כעא"ל אלא אם נתחבר ב' של האותה ונתחך סדק לתעלה מן החיצון ועי"ז יש להיתרת עם האותה שורש מ' כעא"ל אפ"ה יש להקל עיי"ש (ועי' שע"ד ס"ק ל"ג שכ' דבנתפלגה ויש לה ס"מ כעא"ל עדיף מסדק עיי"ש):

(רמא) לא להשריף עי' בס' תורת זבח סי' כ"ח בהגה"ם סק"ו שכ' שם לעניין אם נמצא בשמאל ב' אותה בדדי ויתא"ק ובימין ב' אותה וסדק הכא מדייני' להלא דינא אם נאמר דכיון דיתא"ק הוי רישוהא נחלה מ"מ יל דלכ"ע הרינן חזק אותה כראי וכברה וה"ה נמי אם יש בשמאל יבנת בשיעורי אותה ג"כ כבר מה"מ ומכ"מ אם יש בימין ב' אותה וסדק ויתא"ק לא יתרת בשיעורי אותה ובשמאל ב' אותה דיש להכשיר ממ"נ אם מלטרפין לעניין הרי אין אם לרינון להסדק ואם אין מלטרפין הסדק יתלק האחת כדי לעשות מתם עיי"ש ועי' בס' דברי יוסף סי' קל"ט מה שהאריך להגיה על דברי הגי"ז בזה ועי' בד"ק ס"ק י"ג בד"ה ריאה וכס"ק ל"ח מ"ש בענין זה ועי' במק"מ ס"ק פ"ט שהעלה לדינא הוא ל"ע ואין להקל בכל זה אם לא בהפ"מ ובעת החתך עיי"ש ועי' במגמ"ר בלק"י ע"ה ס"ק ל"ט ועי' בש"ת מהר"י סרן הגינת חיו"ד סי' י' (רמב) להשריף עהב"ד ס"ק ל"ד שכ' דאפי' יש הרבה סדקים אמרינן שהסדק הגדול סדק נשור אין לו שהם כ' אותה בפעמי אחר סדקים אמרינן שהם שרטות בעלמא ועיי"ש בהב"ם להלן ס"ק ל"ו ובמ"מ סעי' מ"א ולב"ש ס"ק פ"ה ובפרת"ב סעי' ע"ד וקכ"ב ורא"ש סק"ל וס"ק קמ"ב עיי"ש (רמג) דאין הרששים בסדקים עד"ק ס"ק כ"ח ובמשכר שם וכס"ק כ"ה דמסתמא שם מדברים דיש ליתן לסדק מ' שהי המעלת מעלת הפרוד ומעלת החיבור כגון בחסר אותה ויש בהורחת סדק אחריק הסדק חזרתו יש לה מעלה חיבור ולא משפטל מהוס ב' ודחה ויש לה מעלה הפרוד כאילו יש ודחה יתירה להלים חסרון האותה אבל לקמן סי' ל"ט ס"ק כ"ח לא כ' ק' ועיי"ש במוסגר מ"ש בזה ועי' במק"מ ס"ק פ"ו שכ' מדברי הב"ם מסמע דלא שייך לתת על סדק מ' מעלות שי' הספרים בטשא מ' ועיי"ש מה שמעיר בזה (ועי' להלן ס"ק רנ"ה מ"ש בענין זה לענין פיטול) ועי' בש"ת בית אפרים חיו"ד סי' י"ב בד"ה ומ"ש שכ' ד"ל על סדק מ' שמקלתו מעמרף להכשיר הבשר אינו מעמרף להמריף כגון שהאותה המלעית דבוקה לאותה שבלידה ובכרת ע"י סדק אלא שהסדק הזה הוא ארוך אם מחבר כל מקומו פרחי יסי' האמלעית נחלה מהארו"ע והוי חליף חזקן כאילו הוא פרוד רק במקלת כפי שיעור הצריך בדדי להלים מנין האותה והמר רוחק כאילו אינו דכי שהסדק אינו מעמרף לרצריף לוספף על המנין הראוי ס"ה היכא שהסדק מוספף על נחלות הראוי אין חוסנין לו עיי"ש. (רמד) חרשים כ' בפרה"ב סעי' ע"ז ולא"ש ס"ק ל"ה שכתו שאין חוסנין בסדקים להמריף כן אין חוסנין בסרשטות להעריף אם יש בו שמאל שי אותה ובכל מ' יש בה שני מסרשטות לא שבאחה יש ג' מסרשטות אין אומרים הרי יש כאן ד' בשמאל אלא אין חוסנין להם ואף אם יש שם סדקים ומסרשטות עד שראלה מהם שהם ארבע בשמאל אין חוסנין לשם אבל אם אין שם בשמאל רק אותה א' וג' סדקים ונם יש שם ד' מסרשטות במקום שראלי לשיות מסמון לכל אותה יש להתאיר ולהמריף כיון שהכבר ריאה זו הוא ע"י סדקים וסרשטות חיישינן שמא יש כאן ארבע בשמאל ומריפה ובמקום הפ"מ ותרך נחוג יש להקל וכל דבריאה דאם מלא ד' סדקים יש לו להתאיר ונבחק לבתאלה אחר סרשטות ואם לא בדק ונתבה הריאה יש להקל עיי"ש וכ"כ בתאירה עיניים שם עיי"ש ומי' במגמ"ר בזכה שלמה מעק ה' סעי' ו' בהג"ה ומ"ש שכ' המקל בהפ"מ אלא לבחק אף לכתחלה לא הספיד ויחבר מוב אלא לבחק כלל ולאמוך לרוב בהעה בסברת מלבחק ולהקל אם יתלה אם ישרשה ומי"ש בפ"מ ניח מ"מ שם:

ועי' ן בביה אברהם בלבת"ב ס"ק ל"ב שכ' אל"ע בסרשטות לחוד לא שיש להדק לו לא עי' ש ומי' במק"מ ס"ק ס"ח שכ' דבתשון לחד ליש כמו

יורה דעה סעיף לה ה הלכות טריפות

(רמז) בסדקים (ג) (ט) להסריף (כד מ"כ) (רמב) אוסר (רמז) שהתפללו (רמח) ויש (רמט) לא

פתחי תשובה

(ס) להסריף עבה"מ מ"ש מיסו כתב בפ"ז כ' ומיין בהגמ"ל שכ' דלא סרעי"ל וס"ז לא נגע ומסתמא דלפיע בריאה אחת מסרסין להכשיר אבל לא להסריף כגון אם יש בשני בימין ובשמאל אבל אם אוסרת ו' בסדקים אמרינן דסדק מ' מועיל להכשיר ואחרים אין כלום להתנו חליף לעתוך ולא אמרינן ממה נפשך אלא אין תוספין בסדקין כלל להסריף מיסו כתב בפ"ז אם יש נגד שמאל ג' אוסרת וסדק לא פי כל אוסרת ומכל מקום יש לחלק בין שני בהגמ"ל לשאר אבר דשם אם יש נגד שמאל ג'

יורה דעה סעיף לה ה הלכות טריפות

(רנ) שרש (רנא) מ׳ (רנב) כשני (רנג) מגנ (רנד) (מ) שיטה (רנה) מחבת (רנו) מגא

באר היטב

(מ) שיטה ומגא כתב״ פי׳ דוקא לשטריף אבל להכשיר לא נרע שטרק דכתר :

תשובה

בכתב״מ אין נראין לדברי להחמיר כלל וכ׳ הלם סז ב׳ בימין וג׳ בשמאל ולא מהימין מהפלה לב׳ בראהבה אע״פ שבאמר להם שרם מ׳ בטמא״ל כתר אפי׳ שלא בהפ״מ מיי״ם אף כם׳ שערי דעה על סיד כאן סק״ד הפלה דבאין הפ״מ ים לחם לחתת הבית ישראל הא״ל עיי״ם ומי׳ בם׳ ל״ל החתם בפסקי דיומם נסי׳ זה סנני׳ ה׳ דין ו׳ ז׳ (רנו) אלא לא׳ עמ״ח סנני׳ י״ג ומבי׳ כ״ב ותב״ם סק״ב כ״ח ובפרת״ב סנני׳ מ׳ והלא״ם ס״ק כ״ד וס״ק פ״ד סכ׳ הלם יש להם ש״מ בטמא״ל מ׳ אפי׳ אם פיטל מ׳ נבה למעלה בשורפה לגר נבה כמדי״ל עמי כתר ואם אין להם ש״מ בטמא״ל דיש דין יתרת הלם יש ל׳ כמדי״ל פריסה ובפחות

מעל״ל כתר עיי״ם (ומי׳ מזה בגב״ק אות י׳ וסוף אות י״ג) :

ועיין בשמ״ח אם סכ׳ דכל זה הוא רק בהפ״לה לאורחה אבל בהפלה בשבי׳ לו אף בפחות מכשד״ל לא נאמר להתיר היכא שהרים שרם מ׳ מהפיטלים בולם לגבה מ״ל״ב ים להם שרם מ׳ בטמא״ל אבל אם אין להם ש״מ בטמא״ל אין להתיר כ״ל היכא שהרים אינם בולעים היכא שהחיטה בולעה לאין אפי׳ בפחות מכשד״ל והפרימה שה מקמא לאחר אינה בגלה מזה שהפרימה הוא האותה העיקרית וחיא בראוי לחתת והחיטה היא יתרת מנבה ומריפה עיי״ם ומי׳ ספ״ד ס״ק כ״ד שהגיה בהמ״ח בל״ע בזה אם יש לאסר בפחות מכש״ל אפי׳ בהפלה בשבי׳ עיי״ם ומי׳ בב״ק ס״ק כ״ח שמפקפק ג״כ בזה עיי״ם ומי׳ בס׳ דברי יוסף סי׳ קל״ה שכ׳ ג״כ שברא דהקל בעמן זה ע״פ דברי הח״ם חיו״ד ס׳ ל׳ עיי״ם אבן ברח״ם ס״ק ס״ה ובפרת״ב סנני׳ ס״ח ובלב״ם ס״ק ל״ב כ׳ הטיקר לדינא בהמ״ח ואין להקל כלל עיי״ם וכ״כ בטמאדה עיים ב׳ עמ״ה ג׳ סנני׳ ה׳ ובסק״ח ובחדרת זבח סי׳ כ׳ סנני׳ מ׳ ובמהר״ב בקונן כלל ד׳ סנני׳ כ׳ ומי״ם בלב״ם שכ׳ דלא לענין בהלב אין לאסר אלא מעולם אף שהיה יב״ח דהר פריסת הבא מכבן עיי״ם ובזה בגב״ק אות י״ד ובמק״מ ס״ק ע״ג הכריע שאם סאר בהשרים בטמא״ל בדדי נכון להקל עכ״פ בהפ״מ ושעה״ח להיתר אף הבהמה עמה אבל לפעל״ד חלילה להקל בזה עד שהפ״מ ובב״ם ורא״ם ומאר סברי שה״ב שהבכיטו טלם לאסר בכל נוחי ואף שהסרת״ב כ׳ שדברי הפמ״ח ל״ע מ״מ לא מלינו שכ׳ בפי׳ להקל בענין לדינא ומי׳ בטורות שלמה ברח״ב סק״ל שכ׳ דגם בשהה יב״ח אין להקל בזה ונם החלב אסר לעולם אפי׳ אם עבר עלי יב״ח עיי״ם

וכתב בהו״ר ביסהמ״ז שם ס״ק י״ח וכל זה הוא רק בשם לשמיים שכר שמשון אף בשם להפרימה שכר שמשון והפרימה אין לה אבל אם הי׳ אפכה שם להחיטה שכר שמשון והפרימה אין לה יש להכשיר בכל ענין כיון שע״ש הבמשון שכר שהחיטה הוא העיקר והפרימה הוא היתרת ולא הוי יתרת מנבה עיי״ם (ומי׳ בלב״ם ס״ק ל״ם) ומי׳ במק״מ ס״ק ע״ה שכ׳ שם לפעמן ע״ד הוא״ר להקל בזה היכא שהעלוזה בולעת פחות מכש״ל כיון דבלא״ה הוא רק חומרא בלא טעם וה״ה שכר אחר י״ל דמהני בזה אבל אם העלוזה בולעת בעה״ל ולא החחטה שה שכר שהעלוזה הוא יתרת בזה לא מהני שכר הבמשון שהחחטה הוא יתרת הוא״ל כ׳ הכרים שהעלוזה זא״ר ודיס שם בספק בשיעם בולעים הכמר״ח אם יחמ״ל לאסר בזה אלא שהבגלויה מקמא אם כשישר מד״ל אם ש״ל ובמ״ם (ומאדרת מיים שם סק״ח):

וכ״ז בשאלה בולם רק מ׳ כאחר . אבל אם שרים בולעים זה לקמא וה לגבה .מי׳ בשמ״ה

קיימי בדדי כיון דלא קיימי כעמידת טרחת האשה מעם שעומדים זה אצל זה ורק שהפלו בשבי׳ והם זה תחת זה אינה מבלעת החבירו ופריפה כיון שאינה יכולה לבטל פטולתה כ״כ אבל עכ״פ לא הוי זה רק ספק פריפה כיון דלא בריה מילתה כ״כ לחר שאינה מבלעת וכ׳ שם ובקו״ל סק״ה הה״ה אותה שהפלה לב׳ בראהבה ג״כ אינה שולה לב׳ להבלים לענין האשה הא לא קיימי כדרך אצר האשה שעומדים זה אצל זה משוברות להבראהבה והו״ל כמו הפלה בשבי׳ אבל מ״מ אינה שוכלת מהם יתר גם להמריפים יהמ״ק הא קיימי בדדי עכ״ד׳ (רנ) שורש א׳ מי׳ בפרת״ב סנני׳ ע״ב ועי״ג ורא״ם ס״ק פ״ם סכ׳ דאם אין בכל הפיטל כשישר מד״ל אע״פ שיש בא״ם מהפיטלים כמד״ל כל שאין בכל מ״ל בפ״ע כשישר מד״ל יש להכשיר אע״פ שאין להם ש״ל כמע״ל דלא ניחב כמים שיסה ל הורת יתר בשמאל מבינין ואינה מחבת אלא לאחת וכתר ואף אם שבמחשב שמחולקים הם לגמרי עד סוף האותה יהיה בהפיטל כמד״ל אין זה כלום ולא מחשב כמים דכל שאין מהחלת הפיטל עד סופו כמד״ל לא מהני לאותה בפ״ע עיי״ם (רנא) אחד מי׳ בטרת זבח שם סכ׳ הלם יש להם ש״ל כמע״ל אף שם בשורפה סדק אינה מחבת רק לאחת דהסדק אינו מזיק בכל מקום שהוא ואף בכהנ״ע עיי״ם (רנב) בעא״ש מי׳ פרת״ב סנני׳ ע״ב סכ׳ דאפי׳ אם אין שם חבר ויתר רק שאותה אחת נהפלה לב׳ ואין להם שרם מ׳ בטמא״ל ואין בכל פיטל כמד״ל ה״ל כחסרה ופריפה ואם יש להם ש״ל כמע״ל אעפ״י שיש בה כמה פיטלים ובכל מ׳ יש בה כמד״ל אעפ״כ מחבים כמ״ל ויש לה מעלה מ׳ עיי״ם (ומי׳ מזה במהרי״ב בכל ד׳ בעמרון ס״ק כ״ג וקומן ס״ק י״ח) ומי׳ במק״מ ס״ק כ״ו סכ׳ דבשוט הוא דאפי׳ בכיכר המהולה היה מ׳ ואח״כ מחפלו לב׳ כגון שיש בטמא תחת הפיטל אע״פ לאסר ולענין מ״ם הרא״ם הש״ל בטמא״ל מהני לדינא שיהיה להבלים הביעור דעד״ל כ׳ שיש לפקפק דיש סברת טומר דלא מהני לגרפס עיי״ם (רנג) אצבע מי׳ בראש״ם ס״ק י״ב ובפרת״ב סנני׳ י״ח סכ׳ דאם חסר אותה מ׳ והאותה שאינה נהפלה לשרש ואין להם שרם מ׳ בטמא״ל אעפ״ אין שם רק ממשון מ׳ כבר אבל אם יש להם ש״ל כמע״ל דיש בספק ואם לא נהפלה לו רק ממשון מ׳ אין לאחיר כ״ל בהפ״מ ובעה״ח עיי״ם (ועי״ל ס״ק פפ״ד) (רנד) אינה נחשבת אלא לא׳ מי׳ בש״ה דעת הבה סי׳ ד׳ בחמלע בהשובה בד״ה ואולם סכ׳ שדין אותה שנהפלה לשרש ואין לה ש״ל כמע״ל לא יאיר כ״ל בשמבין אחיתוך עד כלה הריפה לבין הטריפות עיי״ם וכזאת בזה לחד נ״כ בם׳ זכר לאברהם על דיני ש״ב (מהש״ב מלאחזן ז״ל) בקונטרס יוסף שברים סי׳ ל״ה שאם לא מאלק כל הטרפה עד הגג י״ב דמה שחשבנים בטרפה סי׳ ש״ל עיי״ם ומי׳ בחמדת הקדם בקונטרס הקשבות סי׳ ל״ח שהביא דברי הסבר לאברהם בזה והביא עליו יהעלה שמסברין הטרפה רק בחר שיאלא מבחין לטרפה וכמ״ם בד״ק בכמה חבחי הלא״כ לא המלא יתרת בשמאל יותר מבינין רק בשמחבסת עד הגג וזה אין אם הכל הפעם דמהני שרם מ׳ בטמא״ל הוא אם אין לחזיק סהיו לאחיים בסבנו ילדקו מהא״כ בשאם הא״ל עיי״ם ומד״ק ס״ק כ״ג ובמק״מ ס״ק פ״ג סכ׳ הבחחת הבשר של הטרפה בזה אריך מהיסה לפעמים מתחיל חרין וחיבור של אותה ח׳ בלא״ה נבוה מחיבור של האחרת ולכן אריכין לבחין כפי בסבן התחלת פיטלי האותה הלו בשאר ראשה דעלתה ואם אין בן החיבור של לד מ׳ מהיחרת נראה שם בהטרפה בטמא״ל ומלד הב׳ מ״ל לבחין ל״ע וזה דוקא לענין חסר ויבר והיטוף אין אבל לענין היטוף נדלות יש להקל בספק כהה עיי״ם שיד בס״ק ל״ה ול״ו ודל״ק ס״ק כ״ו בד״ה הוי ובדעת הורה ס״ק ע״ו (רנה) נחשבת אלא לאחת . עבאה״ם מה שכ׳ דלא נרע מסדק ועסק״ד ס״ק ל״ג וס״ק ל״ו ומי׳ בל״ו ס״ק כ״ם שהביא מהם ביה הראל שהביע על הש״ך וס״ל דפיטל נרע מסדק עיי״ם אך בשמ״ח סבר כ״ה ותב״ם ס״ק ל״ד פסק כהש״ך וכ׳ הלם הה ג׳ בימין וג׳ בשמאל ולא מבשמאל מהפלה לב׳ ויש לחי שרם מ׳ בטמא״ל כהרה דאחון ב׳ מחבים כמ״ל ואפי׳ אם אינו דימון ממי׳ ים לשרם שרם מ׳ בטמא״ל אין לאחיר אם דשמאל מ׳ הם דימון ממי׳ מ׳ אם אינו שבשמאל מ׳ ומהפלה לד׳ בשמ״ל בטמא״ל אי דשמאל מ׳ הם דימון ממי׳ מ׳ כמחשלקין הא״ל ד׳ בשמאל ולא לא הא״ל מ׳ בשמאל לא אחרי הכי דקיי״ל אותה שנהפלה יש לה מעלה מ׳ ומעלה ב׳ עיי״ם ובפס״ד שם (ועי״ל ס״ק רמ״ג) וכ״כ בפרת״ב סנני׳ ע״ב ומי׳ במהר״ב בכל ד׳ בקמון סנני׳ י״ח ובעמון ס״ק כ״ב ע״ם בדברי הבית ישראל הא״ל ובעלה דאפי׳ שלא בהפלה לב׳ בראהבה אעפ״ם ים לחם שרם מ׳ בטמא״ל אין לאחיר אם בהפ״מ ים לחם שרם מ׳ בטמא״ל אין לאחיר אם בהפ״מ ים לאמוך מל הבמ״ח ופרת״ב והאחרונים שמקילין עיי״ם ומי׳ שד בפרת״ב שם שכ׳ דלא במקומה שמבו לאסר יתמ״ם אין לאסר בזה אלא בהבלעה מקמא הוא בכשר מד״ל עיי״ם (ובמאדרת מיים שם סק״ח):

(רנז) נמחת (מהרי"ט מוה"ן) (רנח) ולא מקרי יחידה (רנט) אלא אם יש לה (רס) טורת אותה אבל אם מצלה מ"ג בריאה (רסא) מקום (רסב) נגוה נגושות

דרכי

בשמ"ה שם שכ' שם להחמיר מ"י ומי' בגלגל ס"ק ל"ד שכ' דמשמע מהשמ"ה נחסר בשרים בולמים אף כשאין שרים בולמים כשישר מד"ש רק דכל שעכ"פ בולע מקצת כמד"ש ויותר אף שנגבה בולע רק פחות מכמד"ש מ"ש וכ' שם דאף שעברו עלי' יב"ח ים לאסור וגם החלב ים לאסור לשולם מ"ש אך בפרש"ב שם מקיל וכ' דאין להחמיר אלא בשבולעים שרשים כמד"ש אבל בגלגל כ' להכשיר אף הבהמה בהפ"מ מכ"ם ואם הטילא של מ' קמ"ח אות בולע כמד"ש וכל מ' נגה בולע לאין פחות מכמד"ש ים להכשיר אפי' בלא אחת ומפלמות כאלו הי' שכל בליעה מ' עגולה כשר ומ"ש בשטו"ר שכ' דאף כשם שם כמין סדק בינשים כשר כיון שיכר שאין כאן פיטל ולא יתרת כי אין הבקשים מעילים להמרף וכ' שכן הרא"ש בחלוש מ"ש ועי' במק"מ ס"ק ל"ז שפקפק בזה וחשש בזה להחמיר כשם סדק מ"ש

(רס) צורת אותה מי' בשעת חיים ס"ק ל"ב שכתב דכשם דכל זה מיירי שנמצא שלא במקום הורדת אבל בנמצא במקום הורדת פשיטא שים להמרף אפי' כשאינו עגול ולמעלה ולתחב למקום כיון שהיה הורדת לחיות עגול ולמעלה ואף שאין הדבקה לחיות חוב ליתבא מ"מ כיון שהיא שומר במקום הורדת פריפה אפי' בים לה רק קלת הוצר ורד ומה שהיא עגולה למעלה יתקרי הוצר ורד ק"ה מ"ש (ועי"ל ס"ק רס"ו) (רסא) מקום גבוה כתב בפרש"ב פנוף מ"ש ורא"ש ס"ק ע"ל וע"ב הה שאמרו שאין להמרף אם אין הבליעה הר למעלה אלא למטה לא נאמרו הדברים אלא בזמן שאינה מוגדלת כגל מן הריאה והיא כעין הר הבולע אבל אם היא מוגדל מן הריאה כשישר מד"ש אמנ"י שאינו מעוך וחד כלפי אותה אלא שהיא עגול אלא לא לוה מחרת אמנ"י שאין לה לפת אותה כלל ה"ז יתרת ועריכה ועי"ש בס"ק ס"ה שכ' מהתי"ב שבריאה מדברי הכל שיכר שהיא פיטל דהייט שהיא מלוק מגוף הריאה והיא חלק מן הריאה עצמה וכגון שם הנחוש גומת שמ"ת טו ואינו רחב מהגומה אע"פ שהיא גבוה משאר בשר הריאה מ"מ כיון שאין עליו לפת אותה הו"ל כבשרות הצחוייה חלק מהריאה עצמה הן והיא ז"ל הביא עליו וכ' ומכל דברי הפוסקים מבמע דכל שהיא מרד ומובדל ועומד בפ"ע אין זה בכלל נגבשיה מי"ש ובהב"ש ס"ק כ"ב ובמ"ז ס"ק י"ח ובמאירת עינים שם ס"ק י"ג ובמהה"ב שם ס"ק י"ח ובפ' ל"ל הדם בפסקי דינים סמי' ה' דין ח' וכ"ל שם סק"ו (רסב) גבוה וכו' מי' בס' תורה זבח (להמרחב"ה ז"ל מלחומר) מערכת אות ג' סי' ל"ד סמי' ג' שכ' דכיון שהיתר הנבשיה הלוי בשעה להתבון היאבד אם הוא חד לא לוה וגם אם הוא נפרד לא לוה ע"כ הוא מהיירא למשר בדיקתו בין הנחתים וכו' הכיר במקלה הכפרים הלא דיי נמירי שלא יכלו בבדיקתו ויפגעו בלוטר המחרים בהלמוד לכן הכפים לאסר בימים הרם כל יחרת מגבה אפי' בטרת נבשיה אם הוא כמד"ש וכ' שאין לחוש על הפסד ממון ישראל בזה כי אין תיליים להמלה בזה אפי' פעם א' בשמיה מי"ש באותה ס' (רסב) ועב לטעלה עש"ך הפ"ד לקמן סי' ל"ח ס"ק י"ב ובכרת"ב כאן סמי' ל' והרא"ש ס"ק ס"ו ובמאירת עינים שם ס"ק ו' ובמהה"ב בקומן סוף כלל ב' שכ' דאם מלא בועה על הריאה באופן שאינה אסור משום טרפה בשיטלי (המאור להגאון סי' ל"ז סמי' ד') אע"פ שהיא נבוה מבשר הריאה כשישר מד"ש ואמנ"י שהיא הפוכה וחדה כבוצ ים מלי' הוצר אותה אין דינה כיחרת אלא כבשר בשרות המלאות בריאה ושהרת מי"ש ומי' מהה"ב שם שכתב בזה דאמנ"י שעומדת על הערוגה ממש אין כאן בית מיחוש כלל דכל שהיא משרשת הוצר שבשר מי"ש ומי' מרא"ש בהגלרי"ע אות י' סוף סמי' ב' שכ' דמ"ש אם אלא מגבה בועה עלי' מריאה ריאה אם קלת בשר מבסה הן לה הוצר אותה לכ"ע אסור משום יחרת שלקן ימים התרפא המוגלה שבפוסה הבה כבשרו אף בהפ"מ הן לגדר ועשה ס"ש מי"ש וכ"ז אם כל הבועה דבוקה בריאה כאשר אכן אם לא הי' דבוק מהבועה הן הצורה שלה ע"ל סי' ל"ז (סי"ק ז') מה' (רסד) נקראת נבשרשית ובשרה מי' ברמ"ה לקמן סי' ל"ז סמי' ב' שכ' דמ"ש כל נבשרשית רישהה הוי ואם הן אם שר רישהה ממקף לתגלרי"ע ומריפה מי"ש ומי' מה בשי"ה בית אמרים חו"ד סי' כ"ז ובדר אמרים בגלון הש"ע כאן ובשי"ה חתם סופר חו"ד סי' ל"ז ומי' מ"ז סי' ל"ז בדיני תגלרי"ע שנסקר"ב אות ג' שכ' דבועה שמלה על הנבשרשית אם הוא בלר תגב אסור משום דבלר הלוי רישהה הוא ואם שומרת מלר קמ"ח אף ש"ל דקל מ"מ כיון שלא מלא בשום מחרון לחוש בזה בין מלר קמ"ח לתגבה אם לא לוה אבל אם קמ"ח יותר מבלר נגבה מי"ש ומי' בר"ק בתגלרי"ע אות ג"ש שכ' הנ נבשרשית בדיני הל"ש רישהה מי"ש אך בלבש סוף סי' זה ס"ק קכ"ו ובפרש"ב בהגלרי"ע שם סמי' ל"ח ורל"ש

(רסב) נגוה נגושות

תשובה

(רנט) אלא אם יש לה צורת אותה מי' בשו"ת אות מי' ובשו"ת שנת יעקב חלק ג' סי' ק"ג ובפרש"ב סמי' מ"ח והרא"ש ס"ק ס"ד שכ' דאם קדם הגפיחה ברלה כמין בליעה חדה למעלה לא למטה ומ"ש הגפיחה אין שם חדר אלא חוזר לחיות עב לא עגול וכולא כבריה שאין מסתרין בריאה אלא כמו שהיא נפוחה וכן אם אלא שם שני בליעות קטנה רחבים למטה ולמעלה אינם עביים אלא ע"י הגפיחה הם מתקרבים אחה אל אחת ומתפלמות כאלו הי' שכל בליעה מ' עגולה כשר ומ"ש בשטו"ר שכ' דאף כשם שם כמין סדק בינשים כשר כיון שיכר שאין כאן פיטל ולא יתרת כי אין הבקשים מעילים להמרף וכ' שכן הרא"ש ל בחלוש מ"ש ועי' במק"מ ס"ק ל"ז שפקפק בזה וחשש בזה להחמיר כשם סדק מ"ש

(רס) צורת אותה מי' בשעת חיים ס"ק ל"ב שכתב דכשם דכל זה מיירי שנמצא שלא במקום הורדת אבל בנמצא במקום הורדת פשיטא שים להמרף אפי' כשאינו עגול ולמעלה ותחב למקום כיון שהיה הורדת לחיות עגול ולמעלה ואף שאין הדבקה לחיות חוב ליתבא מ"מ כיון שהיא שומר במקום הורדת פריפה אפי' בים לה רק קלת הוצר ורד ומה שהיא עגולה למעלה יתקרי הוצר ורד ק"ה מ"ש (ועי"ל ס"ק רס"ו) (רסא) מקום גבוה כתב בפרש"ב פנוף מ"ש ורא"ש ס"ק ע"ל וע"ב הה שאמרו שאין להמרף אם אין הבליעה הר למעלה לא למטה לא נאמרו הדברים אלא בזמן שאינה מוגדלת כגל מן הריאה והיא כעין הר הבולע אבל אם היא מוגדל מן הריאה כשישר מד"ש אמנ"י שאינו מעוך וחד כלפי אותה אלא שהיא עגול לא לוה אחרת אמנ"י שאין לה לפת אותה כלל ה"ז יתרת ועריכה ועי"ש בס"ק ס"ה שכ' מהתי"ב שבריאה מדברי הכל שיכר שהיא פיטל דהייט שהיא חלק מגוף הריאה והיא חלק מן הריאה עצמה וכגון שם הנחוש גומת שמ"ת טו ואינו רחב מהגומה אע"פ שהיא גבוה משאר בשר הריאה מ"מ כיון שאין עליו לפת אותה הו"ל כבשרות הצחוייה חלק מהריאה עצמה הן והיא ז"ל הביא עליו וכ' ומכל דברי הפוסקים מבמע דכל שהיא מרד ומובדל ועומד בפ"ע אין זה בכלל נגבשיה מי"ש ובהב"ש ס"ק כ"ב ובמ"ז ס"ק י"ח ובמאירת עינים שם ס"ק י"ג ובמהה"ב שם ס"ק י"ח ובפ' ל"ל הדם בפסקי דינים סמי' ה' דין ח' וכ"ל שם סק"ו (רסב) גבוה וכו' מי' בס' תורה זבח (להמרחב"ה ז"ל מלחומר) מערכת אות ג' סי' ל"ד סמי' ג' שכ' דכיון שהיתר הנבשיה הלוי בשעה להתבון היאבד אם הוא חד לא לוה וגם אם הוא נפרד לא לוה ע"כ הוא מהיירא למשר בדיקתו בין הנחתים וכו' הכיר במקלה הכפרים הלא דיי נמירי שלא יכלו בבדיקתו ויפגעו בלוטר המחרים בהלמוד לכן הכפים לאסר בימים הרם כל יחרת מגבה אפי' בטרת נבשיה אם הוא כמד"ש וכ' שאין לחוש על הפסד ממון ישראל בזה כי אין תיליים להמלה בזה אפי' פעם א' בשמיה מי"ש באותה ס' (רסב) ועב לטעלה עש"ך הפ"ד לקמן סי' ל"ח ס"ק י"ב ובכרת"ב כאן סמי' ל' והרא"ש ס"ק ס"ו ובמאירת עינים שם ס"ק ו' ובמהה"ב בקומן סוף כלל ב' שכ' דאם מלא בועה על הריאה באופן שאינה אסור משום טרפה בשיטלי (המאור להגאון סי' ל"ז סמי' ד') אע"פ שהיא נבוה מבשר הריאה כשישר מד"ש ואמנ"י שהיא הפוכה וחדה כבוצ ים מלי' הוצר אותה אין דינה כיחרת אלא כבשר בשרות המלאות בריאה ושהרת מי"ש ומי' מהה"ב שם שכתב בזה דאמנ"י שעומדת על הערוגה ממש אין כאן בית מיחוש כלל דכל שהיא משרשת הוצר שבשר מי"ש ומי' מרא"ש בהגלרי"ע אות י' סוף סמי' ב' שכ' דמ"ש אם אלא מגבה בועה עלי' מריאה ריאה אם קלת בשר מבסה הן לה הוצר אותה לכ"ע אסור משום יחרת שלקן ימים התרפא המוגלה שבפוסה הבה כבשרו אף בהפ"מ הן לגדר ועשה ס"ש מי"ש וכ"ז אם כל הבועה דבוקה בריאה כאשר אכן אם לא הי' דבוק מהבועה הן הצורה שלה ע"ל סי' ל"ז (סי"ק ז') מה' (רסד) נקראת נבשרשית ובשרה מי' ברמ"ה לקמן סי' ל"ז סמי' ב' שכ' דמ"ש כל נבשרשית רישהה הוי ואם הן אם שר רישהה ממקף לתגלרי"ע ומריפה מי"ש ומי' מה בשי"ה בית אמרים חו"ד סי' כ"ז ובדר אמרים בגלון הש"ע כאן ובשי"ה חתם סופר חו"ד סי' ל"ז ומי' מ"ז סי' ל"ז בדיני תגלרי"ע שנסקר"ב אות ג' שכ' דבועה שמלה על הנבשרשית אם הוא בלר תגב אסור משום דבלר הלוי רישהה הוא ואם שומרת מלר קמ"ח אף ש"ל דקל מ"מ כיון שלא מלא בשום מחרון לחוש בזה בין מלר קמ"ח לתגבה אם לא לוה אבל אם קמ"ח יותר מבלר נגבה מי"ש ומי' בר"ק בתגלרי"ע אות ג"ש שכ' הנ נבשרשית בדיני הל"ש רישהה מי"ש אך בלבש סוף סי' זה ס"ק קכ"ו ובפרש"ב בהגלרי"ע שם סמי' ל"ח ורל"ש

ורל"ש

(רסה) נבשטים (כה) וכשרה (מפר"ו וכ"י) (רסו) וכן (רסז) אם (רסח) נמצא (רסט) אינו

באר היטב

(סט) ובפרט. ומהר בס"ך וכ"ה אם נמצא שנול נחמלה נ"כ כבר אבל אם נמצא נחמלה לא נחמה חד כסנגא מי יוצרת ומריסה כ"י ול"ע.

דרכי תשובה

ולא"ם אם ס"ק מ"ה כ' בפשיטות דבשטים שמה קמא אינו רשותא כלל מיי"ם ומחלוקת הרמ"ם הוא דבדרי לא מי שיש רשותא כלל אך מים שמו בפרט"ב דמ"מ במקום שאפרים יחמ"ק יש להשוב לבשטים מקמא לרשותא מיי"ם וכ"כ בעלי לבוה בתרלו"ע אות ל"ז ואות ק' ומי' בש"ת בית אפרים שבשף הרא"ם סי' מ' וכם' אות זכם הספרדי (מהרב מהרחו"ם ז"ל מאחמר) מערכת אות נ' סי' ל"ד סעי' ד' ה' ו' ומי' במה שפלפל בזה במק"מ בדרי תרלו"ע אות נ' סק"נ והעלה דשלא בהם"מ יש להחמיר בדין בין אם הבשטים שומר מקמא בין אם שומר בדרי בכ"מ שהוא הי"ל רשותא אבל בהם"מ יש להקל דבין בבשטים מקמא ובין בדרי לא הי אפי' רשותא כ"ד מיי"ם. ועד"ק סק"ו בנם הפק בדין בליטות הבשיטלי האוטות מהאחד יותר מכפי הרגיל שהם גדולים מכמד"ל הנחל אם דיום כיתת ול"מ לענין הרלו"ע לשיטת התכ"ם דיתרת בדרי הי תרלו"ע מיי"ם ומי' בדעת הורה סק"מ מ"ם ע"ד הד"ק בזה מיי"ם

ועיין שוד במ"ם שם סק' דכג מ"ם דבשטים הי רשותא חוקת בהיא כמד"ל אבל בהיא מחת מכמד"ל אפי' מבנה לא הי רשותא כלל מיי"ם וכ"כ בפרה"ב בתרלו"ע סעי' מ"ל ורמ"ם סק"ק מ"ח ומי' לב"ם סק קכ"ו שכ' דבעיב חוקת מד"ל הנחל הריב לעורן לגולל אבל בהיא בפחת מזה אפי' בהיא יותר מפרק לגולל לא הי רשותא כלל מיי"ם ומי' בד"ק ובמק"מ בדרי תרלו"ע אות נ' סק"ד שהביא דברי הלב"ם בזה וכ' שהא ל"ע עיי"ש

וכתב שוד בלב"ם שם שיש להסתפק בבשטים מקמא בשאת הבליטה לא הי רשותא אף אם הוא כמד"ל מיי"ם ומי' במהר"ב בתרלו"ע אות נ' ובמהר"י בתרלו"ע אות נ' סעי' נ' שמלדיק להקל בהם"מ ע"י שאלת חכם מיי"ם ומי' בס' דברי יוסף סי' ר"ח מה שהאריך בענין זה ומד"ק ומק"מ בדרי תרלו"ע שם סק"ה שכ' דהא ודאי הדיבה שהוא פחות מכד"ל יש להקל בהם"מ דאפי' רשותא כ"ד לא הי אפי' ומי' בהסמרת הקדש בהסמרת הד"ק בתרלו"ע שכ' דאם מלא בשאת הבליטה מקמא בשטים בשרך ומרוב שמלא לב' וכי' מלה מי"ל כיחת לא פיטל בלא נוגע אין לחם דבר רבינו לא אם הי' בטעה במקום הנפרד אף דלא מיחה כבר מ"מ הי תרלו"ע כיון שע"י הפירוד נפרד הבשר ובהתחלת הכיחוד שם הי כבוטה על קמם מיי"ם [ויבר דיי תרלו"ע דבשטים אי' בדבריהם לבון סי' ל"ז סעי' ב' בתמ"ל כי שם מקומו] (רסה) נבשושיה אי' פרמ"ב בתרלו"ע סעי' מ"ג ורמ"ם סק מ"ם ולפי' מלא ב' בבשטים אה ע"ב אה לא אל אה בבר דלא שיך לאסר משום תרלו"ע כיון דב' רשותא מסם אחד הוא מיי"ם ומי' בבמ"ח לקמן סי' ל"ז סעי' ד' שכ' דטעמא על הבשטים והכמה הבעה בבבר הריאה מהם אע"פ שבדיין נבוה מבאר הריאה אינו כ"ם בבשטים לחד ולא בטעה על הבשטים מיי"ם ומי' מה בבפ"ד סי' ל"ז סק"ה ובמ"ח שם סק"נ בתרלו"ע אות ג' ובבלבו בין סי' ל"ז סק קל"ח ובבר"ם בתרלו"ע סק כ"ם (ומי' בדברי לבון סי' ל"ז סק ל' בחמלי בב') (רסו) וכן אם נמצא אחה וכו' עפרת"ב סוף סעי' ל"ה ולא"ם סק ע"ב שכ' דאין הפרש בזה בין אם יש להפיטל הוצר אינה לא לא מיי"ם (ומי' מה שוד בר"ם סק ק"ל) ומי' בש"ח בית אפרים חו"ד סי' ח' שכ' דכל זה חוקת הבשם ל' אחר המיטה אבל בהיא בטעה ולא אע"פ שבה לבטעה אמריב דיבת הוא מיי"ם ומי' במק"מ סק ס"ב שכ' דאין דבריו שבכתבן להחמיר בזה אם לא שהפיטל לבר מבטעה אבל הוא דבריו יחידה מיי"ם (ועי' סק רס"ו). (רסז) אם נמצא אחה ע"ב הריאה וכו' מי' רא"ם סק ע"ח שכ' מהבחה שמעל שאם מלא ממשן בתוך הפיטל בדרך אינה הי"ל יתרת ולא פיטל ואינו מבבים עמו ובהב דמה"ם הבמיבו מהבמרת"ב מיי"ם לא בתק"מ שם כ' מבמסבר נדינא בהה"ם ולא בבשה לבטעה מ"מ כל שיש לה ממשן בפ"ם אסור לבהמ"ח משום יתרת מיי"ם. (רסח) נמצא אחה ע"ב הריאה מי' בפרת"ב סעי' ס"ב וסף סעי' ס"ה ורמ"ם סק ע"ם וסק ע"ב ובעלי לבוה דלא חקת בשמלא ע"ב הריאה אלא ס"ה אם שומר על בחוד של אחרו"ם שם בשביו בחוב ב' אבשות בבבם ביטר אם מלא שם על מקום אחד הוא פיטל ובטעה אחזו יש להבבר דלאן זה חשב לפיטל מקמא משום דבמקום הזה אינו מטפל לטעה לאחן

הלא

שאינה חברתה מחוקת עלי' אך אם השרים של הפיטל הוא לגד אחד שלמעה לאחן והבטעה הוא למעלה לגד הבחרה דיב כפיטל מקמא וכן אם שומר על אחד מהאר אינה בשני אחיתן כבר משום דהחתוכים מתחוקים אחדי מיי"ם ומי' מזה בש"ת ארא יעקב חו"ד סי' ו' ובמהר"ב בקמן כלל ג' סעי' ה' ובמרן סק"ן ז' (ועי"ל סק רל"ח) ומי' בדעת הורה סק"ו מ"ם בענין זה ובמי הדעת שם הבלה לדינא כך דאם נמצא פיטל ובטעה בחיתך שבין הלוטה ובין מקום לבפיטל לטח שם ובאינה שבלה מחוקת אינו יש להקל בכל הלוטה ואפי' אם רק רוב הפיטל הוא במקום הראב שבין החתוכים ומישובו מקמא יש להקל אבן אם כל הפיטל מקמא והאינה הסמוכה נלמה לגד קמא של האינה שם בה פיטל וראה לענין שהפיטל נסמך על האינה האחרת יש להקל ואם יש לו סמיכה על הלב לו טורדת יש לעיין אם הוא באבן שם לאחם שמא יכבה שוקן הלב בין הפיטלים ויתפרק אין להקל אבל אם ראה דאחרכה יש לו סמיכה ע"י הלב יש להקל ובן אם הפיטל טפל לאחין הרבה יש להקל אך אם הפיטל יש לו ערת בבשטים אף שם בדיים להקל ע"מ לדינא ל"ע ומי"ם שוד בס"ק שאח"ז שכ' שהי' לפני שובבא בענין זה בראיה שהי' על הראו"ם במקום הסמוך לאחת במקום שהחוד רחב כמו ב' אצבעות פיטל נחל אבל אי' במקום הבולע מהאר"ם לגד קמא יותר מן האחת ואי' החיבו כמו קמא והפיטל הי' נחל הרבה מהאחת שהי' כבין קמא עד שהי' שוחה חבו על האחת מקמא ואי' נם בהאחת כבין בחת במקום הראה הפיטל והחוד של האחת בכבר בעוד אחרין וקמא שהי' בהאר"ע אחה הפיטל בין הפיטל ובין גוף הראו"ע ואי' מקום לחלת שכל הקמא והאחרין שבהאר"ע עבבה רק ע"י החוד של אחת שהי' שוחה שם והפיטל הי"ל שורם עב וחזק ונם הי' ראה שבאחת שבהאחת אינה בחת רק שע"י אחת הפיטל שם הכפה האחת שם וראה אחרין ובחת כדבר רק שבחה עליו דבר רק שהכפף לחוס במקום הזה (וכמ"ם בש"ת מוסו"ד הביבת סי' כ') והבטיר

מכחה פעמים עיי"ם בתריסה

ועי' עוד ברא"ם סק ע"ד שכ' מהחמ"ב דאם עומד הפיטל בחוד האחת ממנו ולד סחרוד הוא לחעלה לגד השרים של האחת יש פלוגתא בין הגדולים ודעת הב"ם דבכ"ם אם אינו בחוד ממנו הסרים עמו הנאלן אבד"ק לסא להקל אבל דעת הב"ם ראה דנם אם שורבה בחוד יש להקל אם ע"י הפיחה חוחה בעלמה בעומה עיי"ם ומי' בדעת הורה סק ל"ז שכ' דבהיא בחלר הבה יש להקל בזה אף שאינה שוחה בעלמה בעומה אם עכ"ם ע"י הבחה הד הוא חוצה לעומת עיי"ם : (רסט) אחנה ע"ב הריאה עפת"ם סק י"ב שהה לענין בהאי בר הבראל חו"ד סי' ו' ועיי"ם בחר הבראל שכ' דה"ה אם מלא פיטל בין הבראות בחוך לשוחן הבדרה הו"ל בכלל פיטל מקמא ובריאה וכ' שם דאם הפיטל שוחה שם לגדים לא לחעלה וכשבחתן הריאה הוא ובגבה בהוך הבוחה לגמרי ושוה ממנו לשבר הריאה אין מקום לאסר כלל ואפשר י"ל דאם הוא לחעלה בין הבראות אפי' אם חוחה לחעלה ובחרבה לחבה אינו חוק והכל הוא לפי ראות עיני המורה עיי"ם ובבה בחלידת מיום שרם כ' עוקב ג' סק"ה חפקבק אם יש לחבוך על דברין להקל בכל פיטל שבין הבראות כשהפיטל הוא כחו"ם ולא הגיע להקל בזה רק כשהפיטל הוא פחות חבד"ת עיי"ם אך בבית אברהם בסכ"ז סק ל"ז ובזכר"ל סי' נ' סק ל"ג הבחיק דברי הר הבראל בזה להלבה ומשחת אף כשהוא בחר"ל בבר ומי' בחבה"ב כלל ג' בקמן סעי' ד' ובמרן סק"ו שהעלה בזה דאם אם שורבה הוא לגד ראם הבראה וחוחה הוא לגד השוחן אז יש להקל בזה אף שאינו בכבן לעומת אלא ע"י הבחה חד בחחה אבל בכשבראם הוא לגד השוחן וחוחה הוא לחעלה אז בחיק כרשה בעמיות בלתי שוחה חד עיי"ם ומי' בד"ק ס"ק י"ב חמקל ס"ב בפיטל בין הבראות דאם אם הגיע לגד נב הריאה בשרשו לחעלה ומחטל לחבה אז יש להקל בשם נחחה אחרו אף שאינו בחבה כי דופני הבחבה אין מגיעין לבב ואין בזה חבם חסך עיי"ם ומי' בחמת"ל בקי"ל אות ס"ב מ"ם בזה ובשים בל"ש לדינא עיי"ם ומי' בש"ת מוסו"ד חביבת בהחמות סי' י"ח בשבבת שחלת פיטל בחחה לגד שבבר שחן הוחר בין ב' הבראות בחקום חחן בחבראה בשם יחיד שחן שבין הבראות וחי' נחחה אחרו ואפשר הריאה וסי' בפיטל שחה בחחה יפה והחל אין לחן בזה אם בפיטל מקמא לא חבבה ומחלחל בזה וכ' הבחיבר

הלא

(עד) פל (רעא) גבי טריפה (רבע) וטמא

חדבי תשובה

הוא דאם שורם הפיטל הוי למעלה מחבר אל סמרוגה וסוף הפיטל הוי למטה מחבר דאין הכשר להתפרק למעלה אבל אם הוא לריכוך שאורם הפיטל הוי למטה מחבר הסמרוגה וסוף הפיטל הוי למעלה אז דרך הפיטל להתפרק וליטול למטה ומדיפה וכ' שכן נכון ומסתבר לדינא עיי"ש ועי' בדעת תורה ס"ק כ"ט מ"ש ע"ד המחבר"ד בזה והעלה לדינא דאין לחלק בזה בין אם הסורם הוא למעלה וסוף הפיטל הוא למטה או להיפוך עיי"ש ועי' בד"ק ס"ק י"ב שכ' הפיטל מקומו בין הסרוגות אבל אומן הלב אין בזה לא רישומא של פיטל מקומו רק דמחבר לפיטל מגבה שאין בו הכשר פירוק עיי"ש ודברי המחבר דבכל גווני מקיל בזה ועי' במק"מ סוף ס"ק ס"ה ועי' בב' ברכת מסה בקונטרס יפה לבדיקה שער ג' נהיג ו' אות ד' שהביא הטומ"ד בל"ע בזה וכ' דהיכא דהכיטל הי' מונח בגוזות יפה יש להקל לכ"ע בתיזה לופן שיהי' לף כמכרים למטה וסוף הכיטל הוא למעלה אפי' שלא בהב"מ עיי"ש (וע"ל ס"ק ק"ה)

(ערר) ע"ג הריאה כ' בזכרו רשן בהיתידים סי' נ' ס"ק נ"ז דאם נמצא כ' של הדדה מריפה דזה מיקרי מקומו כיון שהדדה עומדה מקומה של הריאה ע"כ הדדה מריפה ועי' מהה"ב בקומן ועמרון סוף כלל נ' שכ' לחלק בזה דדוקא כשהוא על הדדה אסור אבל אם נתלה הפיטל תחת הדדה מעבר הבשר נגד הדרין שעליו מלמעלה בהגד שהדרין בו יש להכשיר שכיטל הוא ולא יתרת בין שם הדדה נומא אז לא משום דשם הכיטל מונח על הדדה בכת ריוף הבהמה ולא הי' עדיף להתפרק עיי"ש אך ביתה"י עמ"ק ד' בלק"ל סק"ט כ' דודאי נ"ש אם להקל כדברי עיי"ש (וע"ל ס"ק ר"ל וס"ק פ"ח)

(רעא) גבי הריאה עפת"ש ס"ק י"ב מ"ש מהגו' בית אפרים יבמ"ש בשוף הס"ק לעיין בתשו' מאיר מתיבים סי' מ"ח והנה במ"ג שם כ' דבמחלוקת האחרו"ע בשובי' אין זה בגדר פיטל עיי"ש והביאו בלב"ש בהגה"ה סנו' כ"ב אך בפרית"ב סנו' ס"ד ורא"ש סק"ח וס"ח הביא ע"ז וכ' דבהפגל האחרו"ע בלר קמא ורלה מעמד שהוא פיטל כיון שבא בהבנים הפוארה יש להתרפא אף שאין נומא תחתיו דפיטל מקומו הוא והעתיק הגו' חדו הגאון מ' סנמיר מסאמיטב ז"ל שטוח בכרוכי' על המקלין בזה עיי"ש בפריסת ועי' בשו"ה זרע יאמץ סי' ו' מ"ש בענין זה והעלה דהיכא דאין להיהרת זו כיש יש להכשיר אפי' בלתי הפ"מ אבל אם יש לו כיש ל"ע עיי"ש ועי' מה בשו"ת בית אפרים חיו"ד סי' י' שכ' דהכל הלוי בתחר הפיתה דאם הוא מהקרב ח"ע לתקש שבהפגל מסם ויש לאתיים כשר אך בשאף שלא יש' לו כיש עיי"ש ועי' בעלי לבוה בהגלרי"ע אות קיג מ"ש בדברי המאיר מתיבים והלב"ש והרא"ש החכר ועוכן פרים מסבירות לדברי המאיר מתיבים והלב"ש בזה עיי"ש ועי' בד"ק ס"ק ס"ו שהביד שהבשר המתב יותר להקל בגאלק ובגם בעיתו מצו להקל עיי"ש וכ"כ בשו"ת חתמה נחמה סי' נ' שאין להסמיד מסוגם של הגרגל בזה כי הדבר כשום יותר מבישותא בטחתא דאן פיטל בלא נומא הה הוא ההכרם בין פיטל ליהרת וסי' עיי"ש בתריסה כ"כ בהשו"ת שבשף אמר לבי סי' כ' דהכל הלוי בנומא וכל שאין בו נומא הוא בכלל יתרת עיי"ש ועי' בס' מדי אדיון חלק ב' בחלק כסי מדיים בהשו"ת הביתים לס' רי"ד סי' כ' שבשל מעיר ג' שבהגו שם מלמה בנים להחמיר בזה כדברי הרא"ש אך כיון שבחת לכם שבאאן מו"ה ליבום ז"ל אבד"ק ספמיסלאב הב לדקל בזה כל יתו והכשיר רוצים לבטל המנהג וכ' דשום הבר דאף בעיר שבהגו בה איסור אפ"ד הרב הקדוש יוכל להקל בזה אח"כ ולהחיר בתקומו עיי"ש בתריסה וכ"כ בשופ"ד קמא ס' מ"מ והביאם סי' כ' לדינא דהכל הלוי בנומא עיי"ש ועי' בשו"ת מגדל הגן סי' י"ט מ"ש בענין זה ועי' בתמ"ש בקו"ת אה"ע אם אמרד להקל בזה וכ' דבהפ"מ עכ"פ יש לבטל על המקלין בזה עיי"ש ובתק"מ ס"ק ט"ו (ובתמה"ד בזבח שלמה מעק ד' סנו' י"ל) ועי' בתלי לבוה שם שכ' בשובדא דפיטל בבסר דהאחר"ע שכ' לו ג"כ כים קבן רחוק קלת מכים הדדה והבחמים אומרים שאין זה כים ממש כיון שאין לו נד שפה לפי ומלד בזה אע"ד המאיר מתיבים והרא"ש והלב"ש הג"ל ומסק שם לבטל על הלב"ש והמ"ל להקל בזה דלא הי פיטל בלא נומא וכ' ומתמה הכים אין לאסור דהא אין לו נד שפה עיי"ש ועי' בשו"ת שאל ומשיב תליתאה ח"ל סי' קס"ד שכ' שבחיתו לפני בשם הגאון בעל הישועות יעקב ז"ל שהרה להתיר בגאלק בבר מהאחר"ע ואין להאמת הוא אחר אחר"ע רק בגרוף בבר אף אם יש לו כיש בפ"ע וגם אב' אמנד ח"ב שמחה מגן ז"ל סדרה בן ומכן הוא המגת אמר"ב ועי' בשו"ת רב מוכך ח"ב סי' ו' ח' מ"ש ע"ד הבהלה בריאה שבי' בבסר של האחר"ע מגלק ולא סי' לו נומא ולא סי' מלאקים מתחדים לעתרי כי בגאלק דהה הי' אריך יותר ותומה על בבר שבריאה לעין שאין לדבק לבטלה ועי' כעין יתרת

תשובה

ולא פיטל ויש להגאלק בזה כים וגם הדדה בחתגה מתוקר שלה ויש לתלות שבשל מהדדה להבלים אך לא הי' כאן תבש תבר והדדה ואין הבבסרת לגרף זה הגאלק להבלמה הור"ל ועי' הפ"מ וע"ש והכשיר הבהמה דבודאי גרלה מעמינה שחינה פיטל לא גאלק לא שבא להבלים הדדה רק שהיא יתרת מקומה והכים לוט מדין לה כיון שאין לו נד שפה וגם הבחתים הבקיאים לא דע לאתו לכים עיי"ש בתריסת ועי' בדעת הורה ס"ק ס"ד מה שהאריך בפמין זה והעלה לדינא כך דאם הפיטל הוא בלא נומא תחיתו אלא הוא מהבית מאלק אפי' הוא מחדק לאתו ואין לו הבי' קלת מאור והדדה כלל אפי' אם חבר קלת מהמינגול כל הדדה כיון דעכ"ע הדדה עליה הוא בשורם שלה וגם עינגול קלת ואפי' יש נ"כ יתיר כים ויש לתש אולי הי' המאלק מונח באתו כים הרבר יש להקל בהב"מ דוקא אם שורם שלה מתחיל בלר הבשרם של האחר"ע ואם מחו הוא בלר חדי האחר"ע אבל אם הוא להישך אין לדקל רק אם נרלה שם לו סדיכה על הלב וכיומה עיי"ש ועי' בבמדר"ב בקומן כלל נ' סנו' ז' ועמרון פ"ק ע' שכ' דפשוט הוא דבגמלה פיטל קבן בהאחר"ע מלר קמא בהבר הבולם בה ואתו לתמה וכן אם מלא בתקומה דהאומה פתוך לחתוך פיטל כה ועי"ש רוב יש לזה כמו כים קבן ע"ג כים הדדה ומעבה ע"י חיסך רכיטל על הכים של הדדה דחלילה להכשיר בזה אף בלא נומא כלל הה הוא פיטל מקומה ממם ובזה נם התתר מתיבים מחה דאין לזה דין מאלק כ"א הדדה פיטל עליו עיי"ש ועי' בשו"ת אדי מילאי חיו"ד סי' ו' שכ' בדבר פיטל שהלב"ש קולא מאלק אם הוא בהאחר"ע אי שבא הרבה פעמים שיבר מהותר הוא שהוא רק מאלק אי מקל נעבידים כרלב"ש עיי"ש ועי' שד בדעת תורה ס"ק ס"ח שכ' שבא נפמו שובדא בכיטל מקומה בהאחר"ע שבתחלה הכיטל שהתחיל להתפגל סמוך לשורשו לא הי' שם נומא רק לאמנה פתוך לחתו לו' ברלה בנומא והי' מקום לתלות שע"י שבונם שם יתבר בבר האחר"ע מקומה ברלה כמן נומא והבשר כי זה יש לו דין מאלק דחזקה אם בלמלאות של הפיטל עב יותר מבשרו וטפל נהוך הנומה שהתחיו הי פיטל אבל כלל שמתחלה ילתו הוא מאלק אין לחש להנומה הבתוך לחתו ונם כיון דנוף הפיטל שה בשבי' מהתלתו ועד סופו הי כשורם חזק דים לתקל ובפרם הי"ל דאיט נומא כלל עיי"ש.

ועיין בשו"ת דעת הזבת בחבר"ק סי' ו"ד שבתגל בגאלק בהאחר"ע מקומה

במקומה מבבסרים בזה כדעת הלב"ש בבסם המאיר מתיבים לא הי עכ"פ רישומה להגמרף עם רישומה אחרת להבלרי"ע והתרף בזה והעלה דאם יש לו כים להגאלק הזה ויש שם לזה רישומה על המאלק בזיבה דאף הבבסרים מאלק בזה מ"מ עכ"פ רישומה הי ובלריך רישומה אחרת הי"ל הבלרי"ע אך אם אין להגאלק כים בזה יש לעיין כי מלשון ההגו' בית אפרים חיו"ד סי' י' מבמע דאם אין להגאלק כים יש לומר שכך נברא מהולה וא"כ אמנר דאיט רישומה כלל ומ"מ לדינא כתב דש לחתו ולחתו עכ"פ לרישומה כל דהו ומלמרף עכ"פ לרישומה נחלה להבלרי"ע ועי"ש שד לדבן הגו' י"ח מזה ועי' שד בשו"ת אדי דבי מילאי שם שבאגל שם בריאה שבי' בהאחר"ע הבמלות הבחדד שבנגד הלוסת מקומה כיבל יותר מלשרן לבול אמנם הה מקום לקרא אתו מאלק לפי דברי המאיר מתיבים והלב"ש והה יולא פרכה מהאחר"ע להפיטל במקום בחתך שבהפגלו זה מזה ועברה הפרכה ע"י שנפחו לבריאה ב' לו ג' פעמים והבאגל רלה לומר דכון הבדמ"ק מילק על המאיר מתיבים ע"כ אף דשבבן להקל הלב"ש הפ"ל בהמ"ל מ"מ עכ"פ רישומה הוא והא ז"ל הביב דמ"ל אם לבו מקום לחתם לדברי הרא"ש אאין זה פיטל מקומה רק יהפ"ק בגלא"ה לריך להתרף ומי שלבו שלם בדבר לקרוחו בשם מאלק ולהקל בו מגולה דאיט רישומה כלל כמו אמת שבהפגלה עיי"ש בתרך ועי' בדעת תורה שם מ"ש בענין זה והעלה לדינא דאם יש פרכה שלב"ש על המאלק ועברה בקליפה אם לא הי שלא בהבדון מתמם כמו שהא מדינא הדיש שאין הפרכה לאתו אחתת שלב"ש רק לשתן הלב וכחומה ועברה בקליפה קבה כפי רלתה עיי הבו"ב יש להקל דאין המאלק בגוד רישומה כלל עיי"ש: (רבע) ובשא תרחי'. מי' בשו"ת דעת הבזה שם בלמלא ההשובה של דאם הגומה נחלה כישור שם בו להתרף אי ככף כשופה (ע"ל סי' ל"ו סנו' ח') אפי' בבקום שבבסרים חבדון כזה יש לאחר דהי שם פפיטל הבלרי"ע עיי"ש אמנם יעיין בנתרב"ב סנו' נ"ג ורא"ש ס"ק ס"ט שכ' דאפי' כהגומה נחלה מרבעתה אי שם בו כדי להכרים לגדול אפ"ה כשבכנם בו הפיטל ע"י מגם הד בגחם כבר ואפי' כשהמאלק יהו הוא אחר אין לאתם דאין בזה בבשם תבש תבדון בהאחר כיון שהפיטל הבלרי בחבדון

(רעג) מחחיה (רעד) וכשם שאין (ערה) מריאה (רעו) כל (רעז) שאינה (רעח) טפלת לאוך הגומת (רעט) ושוה (רפ) לשאר (רפא) הריאה (מהרי"ו וכ"ש) (רפב) אע"פ שאינם

חדשי תשובה

עיי"ש (ועי' הב"ח ס"ק כ"ד ולקמן סי' ל"ו ס"ק מ"ב ולב"ח כאן ס"ק כ"ט) ועי' בשו"ת שו"ת תמימה סי' מ"ז ובשו"ת צרא ומקן חו"ד רים סי' ו' (ועי"ל ס"ק רע"ז) (רעג) תחתיו כ' בפרה"ב סעי' ס"ז ורמ"א ס"ק פ"ג דאם יש פיטל ונומת החתיו והפיטל ממלא הגומת ושוה לבשר הריאה לאחר הצפיחה אלא שם שם נקב בהגומת והפיטל סותמו יש להסביר לפי שהפיטל סותם הנקב שבגומת וכן אם יולא מהגומת סירכא מתוך טוחת והדוקה בהחתיות הפיטל וכשהפיטל טפל לאוך הגומת אין הסירכא והטוחת מיכר כלל כבר עיי"ש (ומי' מזה בס' זבחי רצון בשוסמן סי' ג' סק"ח ובמחכה"ב בקומץ כלל ג' סעי' ו' ועשרון סק"ח) ועי' בבית אברהם בלבה"ב ס"ק ל"ו אות ח' שהביא להרמ"א בל"ע בזה וכ' דבל"ם צריך לבדוק על הפיטל למעלה בשפרין אם אינו מבלבן ואם הוא מבלבן פשוט הוא דסריאה דהא חוק שהפיטל אינו סותם הנקב עיי"ש ועי' בס' ל"ל החדש בספרי דיים סעי' ה' דין ע' ובקו"ל שם ס"ק ז' שהביא לגמרי על הרמ"א בזה והעלה דאם יש נקב בהגומת אם אין שם סירכא הוי ודאי סריפה ואם יש שם סירכא כפרדן הוי אכ"ם דעת הזבח במהד"ק סי' י"ח בד"ה וכן לענין תרלי"ע ועי' בתו"ת סי' כ' בהגה"ם סק"ח שהביא ג"כ על הרמ"א בזה וכ' דבמחת נקב או סירכא מתוך טוחת בהגומת אינו"ש שעל ידי הצפיחה טפל לאוך הגומת ומחלת אינו יש להאסר מכמה טעמים עיי"ש והמה בס' ליקוטי לבי (מהרב רל"ה הארוכין מבריאר נכד הגאון בית אפרים ז"ל) ממלין בעד זקיק הרמ"א בזה ודמה דברי הפו"ת הנ"ל עיי"ש אך בס' ממחה יוסף בקומרים אחרון סי' י"ד כ' שאין דברי הליקוטי לבי הנ"ל מוכרחין בזה והביא בשם תשו' דברי מחמי שהחיור ג"כ בזה לדינא עיי"ש ועי' בס' ברכת תמה בקומרים יפה לבדיקה שער ג' הגיג ז' אות ג' מ"ם בזה ועי' במק"מ פ"ק ס"ב שהרבה ג"כ לסתור דברי הרמ"א הנ"ל מחמת טעמים אחרים עיי"ש ועי' בדעת הרה"ק פ' סי' נ"ב שאין לסמוך ע"ד הרמ"א להקל בזה אך פיים דע"מ אם מטלת שם סירכא מהגומת לפיטל אחי' יש שם גם טוחת יש לסמוך על הרמ"א דהוי כסירכא כפרדן עיי"ש (רעד) וכשנופחין הריאה עי' בס' יוסף דעת (מהגאון מלבוב ז"ל) בחיחשיו לסי' זה שבטל הפיטל מגבה וסירכא הנהי' וטוחת בלה שמתוך להסירכא והסריף מבוס הרלי"ע ונם מבוס מבם פירוק להפיטל עיי' בהגהת מוקר הבר"ב (המבפס טוילגא בסוף סיו"ד בהבמוחות) שכ' בפיטל מגבה שמסרך הפיטל והאומת אל"ו אם כשטפחין הריאה ונכנס הפיטל מעצמו לאומת בלי הכחת יד עליה הוי כמו סירכא מיה ונם ואם אינו נכנס מעצמו לאומת רק ע"י הכחת יד הנ"ל כמו מסרך אחר ולריך למבוס אחר ולריך מישומ"ם עיי"ש ועי' בחמ"ר בקו"ל שם שמסיים הבר"ב מיירי בלא טוחת עיי"ש ועי' בשו"ת מהר"ל הכהן קצת חו"ד סי' ז' ובשו"ת מרי דבי עילאי חו"ד סי' ו' (ערה) הריאה כל האונה נופלת וכו' מבאה"ר פ"ק כ"ז מ"ם דמיירי שהפיטל הוא כמד"ל ועי' בהגרת יקותיאל פ"ק נ' בד"ה ולכן השולה מזה לדינא שהאיש אלבה דבהוא אחוך מהגומת אין לאסר אל"כ הפיטל הוא כמד"ל עיי"ש ועי' בדעת תורה פ"ק ל"ד ועי' בחמ"ה סעי' י"ח והב"ם פ"ק כ"ג אל' הסכת שאין הולמת לאוך הגומת כדה אחי' אין נבוהה כמד"ל רק שבל הפיטל הוא כמד"ל מריפה ובין שמבלגה מבריאה סופה להתפרק עיי"ש וכ"כ בח"ר ס"ק י"ב ועי' ברמ"ם פ"ק ע"ל ובפרה"ב סעי' ל"ה שהעלה ;מלת בהפ"ם יש להחמיר אחי' אין בכל הפיטל כשיטר מד"ל וכמ"ם בשפ"ח בפיטל מקצת עיי"ש ועי' במק"מ פ"ק ס' אל' דאף שאין דברי הרמ"ם מוכרחין לדינא מ"מ המחמיר הנ"ב עיי"ש ועי' בס' תורת זבח סי' כ' בהגה"ם סק"ו מ"ם בזה עיי"ש ועי' בס' דברי יוסף סי' ל"ב מה שהביא על דברי הרא"ש הנ"ל עיי"ש בארוך. (רעו) כל האונה נופלת לתוך הגומא. עי' שפ"ח סעי' י"ח ופרה"ב סעי' ל"ה אל' שלריך שהגה זה הפיטל עד החחיות הגומת אבל כשאל"ה לה לבא עד החחיות הגומת מריפה ועיי"ש בחב"ם פ"ק כ"ג ועי' בשו"ת שו"ת תמימה סי' מ"ז אל' ולאו החחיות הוא אלא אף אם יש חבדין מבפמים יוצר מהפיטל ואין הכחל של החחיות הפיטל מגיע לכחל החחיות הגומת ואעפ"ל אינו בימים מ"מ כל שלמעלה אין שום סיבר חבדין מבחדין ושוה ממש לאחר הריאה כבר ועיי"ש בדבר שבאל בחמלת פיטל בגומת ושוה בלחיר החחיות הגומת אחרת שהחת הפיטל מאחר עד שהפיטל שומר בלחיר החחבדין מחיק יוצר מאלבנו רק פחות מרביעית והבשיר מבוס דהוי רק בחבדין מבפמים אך אם אינו בחמה בפיטל בגומת בשלוחה של יחיד אי אל שבטל מקצת אחר מבוס דאחר הריאה כבר ועיי"ש בדבר שבאל בחמלת פיטל בגומת ושוה ממש לאחר הריאה אבל אם אינו

יורה דעה סעיף לה ה הלכות טריפות

(רפג) שמינה (רפד) נכנסת (רפה) תוך הגומא (רפו) אינה כשמניחים היד (רפז) נגחת עליה (רפח) כשרה (רפט) דאין זה (רצ) יתרת

דרכי תשובה

מחמת הפגיעה בתוך הגומא כלל רק כל שנכנס עכ"פ ע"י נגחת היד בנחת פני עיי"ש והגה בס' ליקוטי צבי (מהרב רי"ה הורוויץ ז"ל מברלאד) בהסגותיו על הט"ז אות י"ג מדהה דברי הט"ז בזה עיי"ש לך במ"ח בביאורים עוקף ד' ס"ק י"ח מתרץ הסגותיו בזה לך כ' דמ"מ יש להחמיר ולהסיר דברי הרא"ש בתוי"ש בתקוס הרחב כיון דקה מקומה להיות בתוך לחי לאחר הגפיחה מוי יתחבר שם וסיים בל"ע עיי"ש ועי' בס' דעת תורה ס"ק ל"ה מ"ש בענין זה והכריע לדינא כך דאם הוא ע"ג הלחיות יש להקל בזה הכיון דיש שם מיצר מחזה והלעות מונחות ביותר לך אם הוא ע"ג הלחיות אין להקל רק בהפ"מ יוקה וכ"ז דוקא אם בר חת היי הוא מחזר ונכנס לגומא אבל אם גם בהגחת היד אינו נכנס רק אם ממחין אותו בידים לגומא בזה אין להקל בשום אופן גם ע"ג הלחיות וכו' עיי"ש (וב"ל ס"ק רכ"ו) (רפג) שאינה נכנסת תוך הגומא הגה בתורת יקותיאל סק"ג (בד"ה ולכן אמולה) העלה דמה דמתלק ן בין טפל נתוך רגוית לא לא הוא רק כשלוא נכר להדיא שהוא פיגול אז אם־יק שאינו טפל ממש לתוך הגומא דחיינו שהגחת אינו פיגול רק יהרת והוי יתרת"ג אבל כשנכר להדיא שהוא יתרת רק כיון אבל"כ אינו מינה בתוך הגוית בזמניתין היה עכר יש ילהה לקבל עיי"ש לאחמש דעת התב"ם ס"ק כ"ג והרא"ש ב"ק ס"ה וס"ק ע"ח אינו כן דנדרדו יש לאסור בכ"מ כשלון נכנס בתוך הגומא מ"ש כיוון בתחתכן בלעות עיי"ש ועי' בס' בית יהודה ה"ל בסעי' זה ובסוף סי' זה (בד"ה שם באינו מי') מ"ש בדבר הת"ת יקותיאל ה"ל בתוך עי' דעת תורה ס"ק ל"ו ומני הדעת שם ובסוף ס"ק ל"ז שכ' דבלתיקוף עוד ס יכים יש לסייגן ע"ד התורת יקותיאל ה"ל ולהד להקל בענין זה עיי"ש (רפד) נכנסת תוך הגומא עי' לבד"ש ס"ק כ"ח ובת"ת שלמה בדב הבאות יב"ח ולענין הלבב יש להקל ולהכבר לרחיר עד ג' יומים כיון שיוכל להתכלא בביעור ג' ימים ועיי"ש בלב"ש ס"ק ל' ובחוה"ד כלל ג' בעבירון ס"ק ל' ובזכחי ראון סי' ג' בביאכון ס"ק י' ובד"ק ס"ק י"ד ובמק"מ ס"ק ס"ד ובחמ"ל עוקף ד' בביאורים ס"ק מ' (רפה) תוך הגומא עי' בבגר המים ס"ק ל"ג ובריא"פ ס"ק ס"ע ובפרה"ב סעי' ל"ג ובמחרת עיש שהם ז' עוקף ג' שכ' דה בדור לדינא דפיגול מינכר שנכנס הטב לתוך ה יחיא כדה כשר אעב"י שהוא גדול כעד"ת לא יותר ולא כמבו"ע שהחיר בזה עיי"ש ועי' בס' דעת תורה ס ק ל"ד (רפו) אלא כשבמניהם היד בנחת עלי' עי' בשמ"ח שם ופרה"ב סעי' ל"ג ורא"ש ס"ק ס"ע דלא יכנס עכ"כ ע"י הגחת יד בנחה אבי' כשמסירין היד היא תוצרת מיד ווילא ק"ת מהגומא אין להחמיר ועיי"ש עוד בפרה"ב בסעי' שחח"ז שכ' דכ"ז הוא רק חס הוא נכנס עכ"פ בחילקה ע"י הגפיחה והשאר הוא נכנס ע"ג הגיחה היד בנחת אבל אם הגפיחה לא כעולה כלל שיכנס עכ"פ במקלה לתוך הגוית רק ע"י הגחת היד ואח"כ כשמסירין היד ושפחין אותה היא עולה מחמת הגפיחה ווילא מהגומא תע"ש שהוא חוזר ונכנס ע"י הגחת היד מ"מ כיון שבוב יולא מחמת הגפיחה כשמסירין היד עריכה וכן אם נמלאת בתוך הגומא ועי"ל הגפיחה יולאה טולה תוך הגומא אע"פ שהוא חוזרת ע"י הגחת היד לחוכו מ"מ כיון שכשמסירין היד היא חוזרת לגלאת מחמת הגפיחה עריפה עיי"ש ועי' בבגר המים ס"ק מ"ב (וע"ל ס"ק רפ"ב) וכ"ז הוא אם אין הכיטל קלר מהגומא אבל אם הוא קלר מדינמא וחוזר לגלאת כשיסלק יהו ע"ל (ס"ק ע"ב) מ"ש מהמק"מ שהוא ל"ע (רפז) בנחת דוקא בנחה אבל אם פיגה נכנסת ע"י הגחת היד בנחת רק שלריך להמחר ביד חמם לתוך הגומא אע"פ שבוב אינו חוזר לגלאת מבסס עריפה פרה"ב שם וכ' בתורת זבח בחבו"ש שם דהוא מילתא דמסתברא עיי"ש וכ"כ בדעה תורה סוף ס"ק ל"ה (רפח) בשרה עבאה"ע מ"ש מהבו"ש והגהה"כ והפר"ח בשם קלרה הכיטל מהגומא ועי' בחדושי הגרעק"א ז"ל שהעלה בראיות הדעיקר לדינא כדעת האשרין עיי"ש וכ"כ בשעה חיים ס"ק נ"ג ועי' מזה בשערי דעה ס"ק ה' ובשער היים ס"ק מ"ה עיי"ש ועי' בשמ"ח סעי' י"ח וחב"ש ס"ק כ"ד שהסכים להגהה"כ והפר"ח להכשיר בבביטות בזה עיי"ש ועי' במ"ח ס"ק י"ב מ"ש ע"ד הבב"ש בזה עיי"ש ועי' לב"ש ס"ק כ"ח שהקשה בזה מוכח דעיקר מלה בזה ומלבד לחמיר לך סיים דיש המקול בהם"מ בהגהה"ב דעיקר לא הכשיר עיי"ש ועי' בחלרה עיים שרש ב' עוקף ג' סק"ב שהחינו על הבב"ש ומדחיה ראוהיו בזה יהיו הדעיקר לדינא כרהב"ש ודעימי להכשיר בזה אפי' בלא בהכ"מ עיי"ש ועי' בחיבת אחרן ס"ק מ"ו שהגה על הבב"ש ודעימי' ושכן כנים מבביחה לדעת הרחדרים עיי"ש ועי' בתורת זבח סי' כ' סעי' ג' ובהגה"ש ס"ק ב' ג' ד' שהעלה דאין בזה אלא מה שעיינו חוצות

דאם נראה לעיני המורה שזה פיגול יש להכשיר ואין לאסר יתרת אע"פ שאינו מיגלה לעמרי אבל אם מיכר שהוא אוכל לא שתסכלה לי' ואינו יכול להבחין יערלף עיי"ש (ועי' בדבריו שד לעיל רים סי' ע"ו) אך בתורה יקותיאל ס"ק ג' (בד"ה ולכן העולה) כ' דלא מהני הכרה שהוא פיגול וכ' דאם הכיטל הוא כעד"ת אע"פ שנראה ויכר להדיא שהוא פיגול ואינו יהרת מ"מ כל שהוא קלרה מהגומא עריפה כיון דעי"ז ניכר שהוא יתרת אבי' אם הפיגול הוא פחות תכעד"ת כשר מיי"ל אם היא יתרת כשר דיתת"ל כשהוא פחות ממד"ת כשר ואם הוא פיגול כשר כיון שהוא מוכח בהגומא ואין שום להתפרק עיי"ש ועי' בפרה"ב סעי' ג' ו' ורא"ש ס"ק ע"ג שכ' להכריע דבשפיגול הוא כחות מכעד"ת אין להחמיר בשום ענין ובשום מקום אבן כשהוא גדול כעד"ת הלוי במגיה התקוניות ובתקוס שבנו להחמיר אין להקל ובמקום שהבו להקל בזה אין להחמיר כלל אפי' כשהוא גדול כעד"ת אך במקום שאין מוכח ידוע להיות בקנוה מהגוית אז אם רפיגול גדול כעד"ת יש לסם לאסר ואם הוא פחות מעד"ת יש לסם להקל עיי"ש (ועי' ביאורת עיים שם ענף ב' סק"ג ובמהה"ב כלל ג' בקומן סעי' ל' ובסרון סק"ב) ועי' בס' ל"ל רחה"ב בכסף דיים לסי' זה סעי' ה' דין י' שכ' דיש לחוש בשי הוראה ולהחמיר בדין זה כדעת הרחמ"ם ריש אל"ב יש הכסד נדול אז יש לסייר עכ המקולין בזה עיי"ש ועי' מחה בנה"ק לית ח' ובמק"מ ס"ק ס"ב מ"ש בזה וכ' דלדברי הכר"ח והגהה"כ מסתע דאם כשהסלק יהו הוא מחר לגלאת מהגומא יש לאסור כשהוא קנר מהגומא אבי' רק מעט ונם כ' דרפר"ח והגהה"כ שכ' להקל בפיגול הקלר מהגומא לא כ' רק כשהוא מונח העבר בתוך הגומא אף לאחר שיסלק יהו אך לדברי הרב"ש יל"ל דאם כשחזרה לגלאת כשמסלק יהו לא לחוש בזה וסיים בל"ע (וע"ל ס"ק רכ"ו) וכ' עוד בחק"ת שם הסכלה ש יגלא פיגול בגומא בענל בן ג' והפיגול קלר הרבה חח"ל לומר דבימים מועטים גדלה הגומא כ"כ הרבה יל"ל דגם להרב"ש אסור וכן כשם להפיגול קלת תולר

מסתבר דיתרה הוא יאסור עיי"ש ועי' בס' דברי יוסף סי' ר"ל

ועי' עוד בשח"ת שם שכ' דכל מה שכ' לרקל כשהפיגול קלר מהגומא הוא רק כשלא אסר כשיעור חברון בריאה ללקטן סי' ל"ו עיי"ש אך במ"ח ס"ק י"ב כ' דלפי הענין שכ' שם בתב"ם להכשיר בקלר מהגומא נראה להכשיר אפי' בחסרון הרבה משום דהפיגול יתבטל ויהיתלא הגומא ושיש דמ"מ אין לרקל בלא הכ"מ עיי"ש ועי' בריא"פ ס"ק ע"ג מרשיג עכ הפרת"ע בזה וכ' דאכי' ברכ"מ אין להקל בחסר כשיעור חברון יכן הוכא דהחסרון הוא כל"ק כשיפה כשיעור אבנע אבוהל יש לאסור אבי' בהכ"מ וכ' ש הריאה דאבי' במקום שאין מונח לרסור בעלמא בחסרון אבי' כשאסר כשיעור הראוי מ"מ הוכא שאסר בכה"ב בחקוס הפיגול יש לאסור משום הבלרי"ע ו"י"ש עוד בס"ק ע"ז אך במק"מ הוא זה בל"ע אם לאסור בזה משום הבלרי"ע כיון דאין ג' הרשותות מעידים על נקב שבמקום א' ממש עיי"ש (ועי' בלב"ש ס"ק כ"ט) ועי' במגה"ש בהבלרי"ע חות פ' בביאורים סק"ג מ"ש בזה ועי' בס' דברי יוסף סי' ר"ב בתורך ועי' בס' דעת תורה ס"ק ל"ז מ"ש ע"ד הרא"ש הנזכר והעלה לדינא כך דאם הכיטל קלר מהגומא בלדדו ויש חסרון כשיעור אבודל כל"ך כפוכה להמקולין בקמה מבריאתו בהפ"מ לתלן סי' ל"ו אמי נם בזה יש להם להקל ואם הוא קלר בנבהו ואינו שוה למעלה עם שאר הריאה אין להקל בשום נוחו אבל אם אין בחסרון כשיעור יש לרקל נם בזה עיי"ש (וע"ל סוף ס"ק רע"ח) (רפט) דאין זה יתרת אלא פיצול עפה"ם מ"ם לעיין בהבו' מאור נתיבים ור"ל דבתבו' מ"ע שם כ' שם עוד סי' להכיר אחה הוא יהרה ואחה פיגול (ועי' בדבריו לעיל ס"ק רע"ח) ועי' ברא"פ ס"ק פ"ח שכ' דאם נכל סכק ביתפ"ק אם הוא יתמ"ק לא פיגול מקמא יש להחיר לדיק דיתסרים יהמ"ק דבכי יש להוה ביתרה הלריחת לחוות מלוי טפי עיי"ש וכ"כ בהבו' שבסוף הרא"ש שם סי' ז' עיי"ש ובהב"ש ס"ק כ"ד עיי"ש ועי' לב"ש ס"ק כ"ח אות ע' ועי' בנה"ק סוף אות י"ג שכ' שאין דברי הרא"ש מוכרחין בזה עיי"ש ועי' בד"ק ס"ק י"ח שהחמיר בזה מוכח וכ' דמ"מ היכא שלא הי' ביתרה הזה רק כעד"ת הקמון בהפ"מ ולא"ג יש לסמוך להקל דהוא ס"ס אבל באין הפ"מ אין להקל דיש הפש שמא הי שפק חסרון ידיעה עיי"ש ועי' בדעה תורה ס"ק ס"ה מ"ש בענין זה ולדיעת הגלה דבהפ"מ ובענת החק יחד יש להקל בספק יתרה שפק ביטל עיי"ש (רצ) יתרת

עבא"ח סעי' י"ו והב"ש ס"ק כ"ה שכ' דהא דמקולין בהפיגול מחר ע"י הגחת היד לתוך הגומא היינו דוקא בהחסרים של הפיגול הוא לגד הבדרה ואחדה לגד שיכולי דהריאה אבל אם לד המחבר שבה הוא לומה לגד הישול ולד הפרוד הוא לגד הבדרה בזה אין להקל אלא אם ע"י הגפיחה הולכת מעלמה לתוך

הוחסה

(י) אלא (רצא) פיטל טריפה (רצב) ומאחר (רצג) שם ט נומא תחתיו נשמ ט פיטל פתיד (רצד) להחפרק (רצה) כשאר (רצו) יתרת (ט) והערה (ד"ש) ואין להכשיר (רצז) פיטל כזה (יא) רק מנגה דהפיטל טומה על הנומא

באר היטב

(ס) וכתבה דס"ל כמנהג לחומר הנהמה יורד נומא ואין צריך להחמיר בחומה וכתב (מהרמ"ם) וכתב בס"ל אבל אם קצה מהנומא מריפה דאז לא מי פיטל אלא יתרת (ופר"ח וס"ל בנס"ל חולקים על ס"ז דלא נמשיך קצה מהנומא דבנס ביחדות היא מכל מקום ס"ם אין שחיטה להחפרק אלא אחי נמשיך כשסיהה מרוחה יחר מהנומא דלא הי מריפה) .

פתחי תשובה

(י) אלא פיטל פיין בנשמה מחיל מחיים מי מ"ש (יא) רק מנגה פיין בנשמה בים אפרים חלק

דרכי תשובה

הנומא ומומחה בה מלכתה בלי שום הפיסת יד מדם דאז יש מעם להקל דלמריך דק היתה מומחה בטיבה בחי הבהמה אבל אם מריכין להיות יד עני' בנחת אין לדיין אלא מה שעיניו רואות מקום עמידת הפיטל ומיטורה ולפי הילוך הבהמה אם בפעמה בגלגות ומחין אחה להנומא כבדה ואם לא מריפה ואם אינו יכול להבחין ישריף מספק עיי"ש (ועי' בהו"ז בסע"ש סי' כ' סק"ד מ"ש בזה) ועי' מהרי"ב כלל נ' בקמן סעי' נ' ובשרון סק"ה שכ' דכל זה הוא רק כשהפיטל הוא במקום הרחב שבריאה הסיום בכל שפה גב דהאומות והאוות עד מקום מלר החזה שבאומות אבל אם במקום מלר החזה שם האומה פרוכים ממש להגלות אף כשהרחה לגר הפיטל הפיטל מהחזקת בנומא אלה בל הוא ממה ובשום פנים לא הפגע חוד הפיטל בגלגות להחפרק יש להקל אף בשאין מומה בנומא מעמנו רק ע"י הנחת יד עני' בנחת עיי"ש אך במחי"ש בקו"ל אות י"ל הביא עליו ומדהה דבריו וכ' שגם דעת המש"ח לא משמע כן ויסיים שלא יורה בזה כ"ל בהאסף הבקיאים ועל פי שאלה חכם עיי"ש וכ"ז הוא אם הפיטל לא הגיע לבין העלוות אמנם להשומן אבל אם הפיטל הוא בין המרונות אמנם לשומן עי' בדבריו לעיל (סק"ה רס"ב) שבאה דיה

ועיין בתש"ם סק"ב ע"ד ובברת"ב סעי' נ"ז שכ' דכשנכנסה מעליה ע"י הגפיהה בלי הפיסת יד אדם יש להקל אפי' בשעודה פרוך לשיפלי ממש עיי"ש ועי' בנב"ש סק"ל שכ' דכשמסריפין בדין זה בפיטל שיש מומה בנומא רק ע"י הנחת יד בנחת מחמת שאין המורה יכול להבחין הם בשבועין בגלגות אחיון אינו לנומא לא לא אף דלא הי רק ספק מריפה אכ"ה לא יתכר יב"ח והיאב מחבר עד ג' ימים קודם שחיטה עיי"ש וגי' בתק"מ ס"ק ס"ד שמפקפק בדבריו דבר ג' ימים מה עבידתייהו עיי"ש ועי' בד"ק ס"ק י"ז שכ' דלעניין הלב הלי בלאומדא אם יכול להחזות בימים מעטים יש להקל בג' ימים קודם שחיטה ובפרט בפיטל כזה שאין בו רק חצי חיכוך וכו' ועיי"ש בישבר מ"ש שם הרב המבאר בזה . (רצא) כיצול הריאה עי' בס' אמת מלך החדש בספרו דיבים לפי' זה פנוי' ה' דין מ' ובקו"ל סק' ז' שכ' דבכ"מ שאמרו להכשיר הפיטל שהפגל מהריאה במקום נומא אינו ר"ל שהבשר הפגל והשור מקרע דא"כ הי מריפה מחמת שיקבה הריאה אלא ר"ל דהגיע שהשור מתקמן כלא ומהבשר על בשר הפיטל ולבו קיים ומכשריה אינו כי כך מנהג הרוחה הפיטלים אלו עיי"ש והוא פשוט (רצב) ומאחר שיש לו נומא שפה"ש מ"ש מהשו' ביה אפרים וכ' נעיין בחנו' מאיר הינים ומי' בדבריו לעיל (סק' רע"ח) מ"ש בזה ועי' רא"ש סק' פ"ח שכ' לענין פיטל מקמת שם נומא תחתיו דלא בעינן חזקה שם התחיו נומא ממש הריטו בנבוה מד' רוחות ובאמצע הוא נמוך ויש נומא אלא אחי אם ריאה לענין שחבר שם מהאומה לא מהאומה קלת ואין להאומה תואר בפ"ע בראי אח"כ מלמרפין לה זה הפיטל כל זה הוא בכלל פיטל דמ"ש נומא ממש לא כה"ג ובעתיק הבי' דוחו הראון מ' סעמיר מסאסטב ז"ל שכ' דאמו הנומא נורמה בה פיטל וכי נומא לא נקרא זולת אם הוא נומא ממש אלא דכל שיכר שבהפגל ומחבר משני האומה הרי הוא פיטל עי"ש באריך וכן מלאתי בשו"ת ברא יצחק חו"ד סי' ו' שכ' כן לדינא דיש להחמיר בפיטל מקמת אע"פ שאין נומא ממש רק כל שיכר שבהפגל מהאומה ומבלעדי רפיטל חבר לאומה הוצרי בראי בבליטות ושיטר החברון הוא ממש כשיטר הפיטל ועי"ש ליתרה הפיטל בשם החברון לגמרי אסור עיי"ש ומפיתא לבאורה דה"ה לענין פיטל מנבה הדין כן להקל אף בשאין נומא ממש תחתיו אלא בל שיכר שחבר מהאומה כשיטר פיטל זה ואין לה הוצר בראי בפ"ע אלא בגיתה הפיטל הזה ה"ז בבר אבל מלשון המאיר הינים ה"ל מבמש דלא מהני בפיטל מנבה להכשיר בשם שיכר שבהפגל ומחבר מהריאה רק בעינן נומא חזקה עיי"ש ואפי' לא כחב הרמ"ם והרש יאמר הכחב זאת רק להחמיר לענין פיטל מקמת אבל לענין מנבה לסקל לא כ' כן ול"ע לדינא ויש בזה ל"מ לענין מ"ש לעיל (סק' רס"ב) בנמלא פיטל מנבה במקום שמסבא לפרס להעתונה של לד שיטן הבדלה הנה שם יש ל דין פיטל מנבה כמ"ש שם ואחרון שחבר שם מקלת הוצר האומה של הנב

תשובה

שמחמיל נשפיע ומיטל הנבהות והנב ע"י הפיטל דלדברי הרמ"ם יש ל דין פיטל מנבה וכבר אבל לדברי המאיר הינים הל"ל דוקא נומא וכמ"ש הרמ"א אין זה בכלל פיטל רק כמחלק ול"ע לדינא (רצג) שיש לו נומא עי' בש"ח ביה אפרים חו"ד סי' כ"ז שהקשה השולל דמחוש לא יהי' מריפה בלא"ה בזה משום הרלרי"ע שם ב' רישותות כיטל ונומא ומיי"ש מה שהביב ע"ז ועי' בנב"ש סק"ח אות ו' מ"ש בענין זה באריך ועי' בש"ת דעת הזבח סי' י' בתמלע ההש' מ"ש בזה וכ' דלא שייך לומר דהוי הרלרי"ע כי הכל חדא רשותא הוא שהרי כך מעשה הפיטל עיי"ש (ועי' בדבריו להלן סי' ל"ז סק"ב ל' בהגהי הר')

(רצד) להחפרק כשאר יתרות עד"ק סק"ב ע"ז דמכשיר פיטל שהוא בדרי אחי' כשטעה לקחת ועיי"ש בסוף סק"ק י"ד שכ' דהיה שורש בלד הפיפול והכיחוד הוא בלד הערונה ל"ע לא הי כיון בדרי עיי"ש ועי' בתק"מ סק"ס שכ' דאפי' אם הפיטל הוא בהאומה לגמרה מחלי' שהאוות פרוחות עיי"ש ועי' בתמ"ש בלק"ו עוק ד' סק"ק ס"ו שמפקפק בזה אם לחתיר בשהפגל במקום שיהפרדים ובכרת בתלבויים מהרלם עיי"ש ועי' בד"ק סק"ד י"ד שהקיל בדרי אף שהרוב הוא זה תחת זה והמיעוט זה אלא זה ועיי"ש שכ' שם להקל בהאומדא מהו"ב שלא יהפרק ע"י שם לו סמיכה על אומה לא אומה הסמוכה אחר הגפיהה אך אין להקל אלא במקום ההפלגות האוות זה מזה כ"ל אבל בשני' שלמעה מקם דאין שם ההפלגות הנרור אין להקל וכעין זה כ' בס"ק מ"ל שכל מה שאוה בין אומה לאומה לא בין אומה לאומה אף שהוא גלר של האומה ובפרט בהאו"ע שטלוש שם הרבה בחיבור מלאה שהיא בכלל קמה ועיי"ש עוד בס"ק י"ד שכ' שלא"ע בפ"ל שבין אומה לאומה שהוא כעין סגלו הרי הייט כשהשרים הוא לגד הפיטל והשהכלות הוא לגד הערונה לא מהני בזה ש"ל בעמ"ל עיי"ש ועי' בתק"מ שם שכ' דלד"ה נרע זה מתחלק אומה כי אין מק ס חיבור דפיטל כזה נברא בהורה שהם להחזיק עליו טבד האומה עיי"ש ועי' בתמ"ש בלק"ו בס בסוף הס' ק מ"ש בזה (רצה) כשאר יתרת עי' ד"ק סק"ק ע"ז שכ' דבכ"מ שמקילין לבעיים בכיטל בין בפיטל מנבה ובין בפיטל מקמת שהוא בטופן הבשר מ"מ אין להכשיר כ"ל ע"י בדיקה כ פיחה דשמה כבר נתפרק במקום חיבור דבל תה הליכה לבהדי מבריכין ובדשבד שלא נבדק כבר עיי"ש . (רצו) יתרת . פשוט הוא לבע"ד דפיטל מנבה ונומא רחבין רק שהפיטל מ נח בכים דמריפה אע"פ שאין לכים שפה לפו ואפ"ע פרב"ל מכוון לחה הנומא שתחתיו כיון שע"י הכים אינו מומה בהגוות ולא דמי לחמ"ל (ס"ק רע"ח) בשם האחרונים להכשיר בפיטל בהרו"ע אף שיש לה כים כשאין לו שפה דהתם כיקחמר מעמת מקום דס"ל יתרה בדרי מבל"ב כאן וגם אין לומר דכיון שהוא מומה בהכים לא איכבה מה שאינו מומה עי"ז בהגומא בראי כי הכים הוי הגבה על הפיטל שלא יתחבר בגלגוה דז"ל דהא ערבא ערבא ערוך דגם הכים שפו להחפרק וכמש"ל (ס"ק ש"ה) בשם הרמ"ם ס"ק ע"ח ובכרת"ב סעי' ס"ח מהנבח שמואל לענין פיטל תקמת דרכים גם הי הגבה בין ביוצרת ובין בפיטל דאדרבה נחוב הוא דשאר להחפרק ע"י הכים כיון שמתחבר בהשורש של הפיטל עיי"ש ועי' ד"ק סק"ק ע"ז בד"ה מלק ולגד קמת ובסק"ק ע"ז ובתק"מ סוף סק"ק ס"ו ועי' בש"ת רב טובן חו"ד סי' ז' וסי' ח' מעמן זה . (רצז) פיצול כזה רק מנבה

עפה"ש מ"ש מהבית אפרים דמ"מ מיתבב רישותא ועי' מזה בדברינו בזד אפרים כאן ובתק"פ סק"ק ע"ג וסק"ק ע"ז ועי' בש"ה כה שד תלק ג' סי' י"ח שהעלה בפשיטות דלא הי רישותא עיי"ש וכ"כ בס"ל בס"ק כ"ז ובנ"ב סק"ק כ"ח אות י' ובדיני הרלרי"ע שבסוף סי' זה סק"ק כ"ז דפיטל מנבה לא מקרי רישותא כי שם ולאפי' אם בפיטל קבר מהנומא שלמו מכשירין בהפ"מ אינו מלמרף לחרלרי"ע (ועיי"ש שד לקמן סי' ל"ז בכללי הרלרי"ע כלל ד') ועי' בשורה לשובתים בהוספת הלכה סי' י"ח סוף פרק ב' שסיים בזה בל"ע לדינא עיי"ש ועי' בזוסף דעת (לתלמון מלבב) בחדושיו לסי' זה שמחה להחמיר בהבית אפרים בזה עיי"ש ועי' מזה בתמ"ש בדיני הרלרי"ע אות ס' בביאורים סק"ב ובקו"ל סי' מ"ש מ"ש בדברי הבנ"ש הל"ל בתמ"ש דאפי' בשקבר מהנומא לא הי רישותא ל' הבנ"ש

יורה דעה סעיף לה ה הלכות טריפות

(יב) (רצח) אבל (רצט) מקמא (ש) המיטל (שא) טפל

פתחי תשובה

ז' וסי' מ' וי"ב מיראין דרגים בזה והפלה שחלוקה להכשיר בזה ואפי' בלא נוטלת לא שיכר מעמיד שבות פיטול ומכ"ש כשיש נוטלת ורואין שם לגמר הסימן שיעמד אם הוא פיטול או יתרת ורתכעם שם על שחיטות זכר שחוטל שבחה לכשיר בזה אם הפיטול עב וחזק ב מן מכשול לנכים והסוחר עליו הוא מחכיל מרפאת ניטרל ומכר שם שחלבה נאוטו טולם בדומו הוהו בזה נ"כ נאסור וגם התרעם שם על תשובת פ"ח הנ"ל בח"מ ו"ש שתיים פחבוחמי כו' ע"ש ועיין עוד בחשיבות רחכמות ובתשובת רי הכרחל חי"ד סימן ו' ובתשובת מהרי מתיכים סי' מ"ח ת"ש עוד בפנין פטול מקמא מ"ש בחריבות

תשובה

בחדושי הגרעק"א ז"ל ע"ש מלך בהורת יקחיחלל סק"ג ובזר זכב סק"י רלגיהו ברלחות הרמיהר הכרמי החב"ם לרחמיר בזה ולא הדבה המקלין עי"ש ועי' בגה"ק אות י"ב ובמק"מ ס"ק ס"ח מה שכ' בזה ובעלה הכשבה מים לשחר הגיולה כמוכר ויש עוד מהרים אחרים להקל יש לעיף זה גם יש עי"ש ועי' בש"ת רד הכרמל חו"ד סי' ו' שמלבד ג"כ להקל בזה כשבוה לשחר הרילה וכ' דאם ירלה להרמיר ולאם להבריר ההב"ם דאוסר גם בכה"ג מ"ש חין לו להחמיר אלא כשבלד המחבר שבה הוא לגד רשיטל ומד הכירוד הוא לגד הבדרה אבל אם לד הבר בר הוה לעבלה ולד רכירוד הוא לגמרה לא אפי' לגדרים והוא מוגיה הטבר בגותא יגי' ו ע"י נפיחה ובוה לשחר הרילה אין לאם עי"ש ועי' בעלי לבוה הבכיל דברין והגיה בל"ש לדינא עי"ש ועי' בחלרת עיגים שורש ב' עגף ג' ס"ק ה' שמפקבקים ג"כ בדברי הר הכרמל הנ"ל בח"ם להקל בעגלים אלו עי"ש וכ' בזבחי רצון ס"ק נ"ח שכ' דאין לסמוך כ"ר ריבר הכרמל בזה כיון שלא המלא בשום מהבר הנ"ל טיהר ויחיד הוא בזה עי"ש (ועי' בש"ת בית שלמה חו"ד סי' נ"ח) ועי' בס"ל נ"ל החדש בספקן דרוש ים' זה סעי' ה' דין י"ב ובקו"ח שם ס"ק ח' ט' בהכריע בזה לדינא דאסר הוא הכ"ג אח ים נסמוך על דברי תגורה שמואל והרב הכרמל הנ"ל היכא ברכיטל שוחרים יפה כיון דבל"ר רכרת"ג ושאר מהדרים יקילין כבהא יוחרים יכה ואיסרים שהין שכו להתכרך ואף בלין לסמוך עליהם בזה מ"מ בכה"ג יש לגרף דבריהם ניחל דבזה אין סיכו להתכרך עיי"ש (ע"ל ס"ק רל"ח) (שא) נופל רמבד עבלה"ש ס"ק כ' יי"ש הם הוא פחות מעד"ח וכו' ונמק"ח סעי' כ' ובב"ש ס"ק כ"ו ופרח"ב סעי' נ"ח שכ' בחתן הפ"ח יש בהחיר בכיטל מקמא לחפריף אפי' כשהוא פחות מעד"ח דיל דבון דלא מבעם יחרת אחיוק עלה מיכא קלת טובד אכ' בכחות מעד"ח ויפל לחטה אבל בהפ"ח יש לרקל עיי"ש ועד"ל ס"ק י"ד שכתב דאם יש בו כעד"ח רקטן אין לרקל ברכ"מ לבד אלא ברפ"מ ובכוד שבת ביחד זולת בלירון ס"כ כיון בחשבכת בירי וכיריה יש להקל אך ברפ"מ לבד עי"ש ועי' ביק"א ס"ק פ"ח סד יחו בל ע בזה עי"ש ועי' עוד בד"ק ס"ק י"ב שכ' דאם אין בו אבי' כעד"ח רקטן יש לרקל ברפ"מ והבר הטוב אכ' בעלה קטן אך דוחלו כשיתגדל יהי' גדול מכעד"ח יגדול אפ"ה לא יהיה לה להקל ע"ש ועי' מזה בגה"ק הות ע'

ועיין בלב"ש סק"ג ח' וכפיים סעי' כ"ב שכ' דכל מה דמחתרים בלא בהכ"מ אבי' כבהוא כחוה יעד"ח הוא רק כשאינו מיכרס יפה כ"כ אבל היכא שהוא מיכרס יכה בשורש טוב אז אם אין בו כעד"ח יש להתירו אפי' בלין הפ"מ אבל אם יש בו כעד"ח רקטן הוי עכ"פ סכק טריפה ואם יש בו כעד"ח הנדול הוי ולפי טריכה עיי"ש ועי' בקונטרס התשובות שבסוף ספר ערוגות הבושם סי' ו' מה שפיפל בענין זה ומלד דריכת ברוח משרבים יפה יש להקל

אבי' כבהוא רק כעד"ח הקטן בלירון עוד סיכים עיי"ש

ועיין עוד בלב"ש בדיני הרתי לרשותה בבסוף סי' זה ס"ק קכ"ח שכתב דכיטל מקמא שהין בה בעד"ח שמכירין ברבסר מרובה הוי עכ"פ רשותה ומלבדה עם רשותה אחרת לחרתי לרשותה עיי"ש וכ"כ בעלי לבוה בחרתי לרשותה אות ק"ל לדינא עיי"ש ועי' מה בחק"מ בדיני הנלרי"ע ס"ק מ"ג שחשבו בין הבחם רשותות עיי"ש ועי' בבית אברהם סוף סי' ל"ט בקונטרס הטולל אות י"ח שמבאו בין הרשותות הבזוטות עיי"ש ועי' בחורה לזהבים סי' י"ח רים פרק ב' שהבחת בל"ע בזה אם יש בו דין בחם רשות לא רשותה בחולה עיי"ש ועי' בקונטרס הבבו' שבסוף הס' ערוגות הבושם שם מ"ש בענין זה ועי' בהורת זבח סי' מ"ג סעי' ג' שכ' דלא אמרינן דפיטל מקמא הפחות מכעד"ח הוה רשותה אלא אם אינו מוכרים יפה אבל אם הוא מוכרים יכה לא הוי רשותה להלמרף לרשותה אחרת לחרלי"ע עיי"ש וכן ראיתי בס' דברי יוסף סי' ר"ח וכ' דחכי' שלא בהפ"מ יש להקל בזה עיי"ש לחמם בהבאו' אחמו"ר אליעז"ר בספרו בו"ה שם שלמה בח"ד ראיתי שבחבת בזה של

דרכי

אם לרת"ר בחבוה בעד"ח הגדול אבן אם הכיטל הא"ח רק בסד"ח הקטן הבוסף סכן כ"ותבת הבסיר עד"ח יש בסתוך על הלב"ם לחתיר עיי"ש בחורן ועי' מיהז"ב בדיני הנלרי"ע אות כ' בעי' בב' בב"ב ב' הא' פיטל הוא עכ"פ בלפורן בל רגולל בתר נכחה אבל בהם הוא ריא הא ולרעלה ב שהם רשותה אחרה לחרלי"ע ואבי' בהב"ת אין להקל בזה עיי"ש ועי' מזה בד"ק בדיני הנלרי"ע אות כיטל ובינ"ת שם ובאילוה בגמה בקונטרס הרשותות בבח שר ס"ק י"ד מ"ם בחרשות בזה [ועי' בבו"ת אבי' ב' ס"ם ס"ק ק"ח וק"מ לעמן סרבה בסדק עיי"ש ודי"ק] ועי' בש"ת דעת רזבח סי' י"ח מה שהחריך בעניין זה וכ' לחלק דלפעמים מלמרף הפיטל מנבה לרבוני ל ולפעמים אינו מלמרף דאם הרשותה הב' רוח על שבת הכיטל יש לרבבו לחרלי"ע ולאסור אבל אם הרשותה הב' הוא בנב הכיטל בלי"ש ב ה יש בבבה לחר דאין זה הרלי"ע אבן אם יש בה שם סירבה שלב"ם אבי' הוא עב נבה בל הכיטל חמור דלא מהני מעות"ש ועיי"ש שד כתה פרעי דיום וחליקה בעין זה בחריטה (רצח) אבל מקמא עפה"ם ת"ם לעבן אם הבוהם רוח רחק וחוברים יכה ועי' לב"ם ס"ק ל"ח ובבה"ם ס"ק כ' ובבבה"ב סעי' י"ג שכ' הרב"ק לדינא בתן הבל ברבן פיטל מרחח בין אם הבוהם בל הכיטל הוא עב והרב אולא יכב ב רפ"ו מנוף הריאה חוסבין לו שיחבל יוהר וכו' ואפי' יש לו בים הבבין לו שיחפלו"ת יהה הבבה ואפיר עי"ש ועי' בבה"ק חות י"ג ובמק"מ ס"ק כ"ע שכ' לחפיי' יש לחפיטל ב"ח כבה"ל עם רחו"ל ואפי' אין בו בחרת אלא רק בחרת בבבוחת אפ"ה לבחר עי"ש ועי' ד"ק בה"ב שכ' ריח"מ יש ריבו לם"ר דאם יש עד סרוף מבעיא יש לבחוך ברבל כבבבים רוח הזק וחוברים יכה ועי"ש בס"ק י"ב שכ' דאם הכיטל שא עב ורחב טב מינף רב"ל וכו' אין לחוש בחמיטו יכבוד על רחוב עבקרא מיהן אם לבעי הקטן יש לחוש לבה בכה"ג ולומר שחבר שבחבר נוף הכיטל עיהר יל' יכבוד עיי"ש ועי' בבה"ק חות י"ב ובינ"ת סק"ע בסיים בזה ב"ל ודיה עי"ש ועי' בקונטרס התשובות שבסוף הבוסם סי' ו' מה שכוכל בעין זה לדבון ירוי הקרא בוסם חזק ויכה ויתבו הקרא הינו חזק וכ' הכיטל בחי' בחם כה בקרא כבבבלי מן הרלה בה מלמעבה למטה ולוט טוך בבוסם דק למעבה ובב ליבה הכיטל בזה שאין טורסו עב מרחבו שבו ברהבבן הבבו כבדו טובל למעה ובהבבן הבל בהבבלול הוא משובב דק בדלם ובב בבבבו זה נקרא יבבבו ובה ועיי"ש ב.ובבה חרי כיטל מקרא בזה בחי' תבבים ורי' רק בבבעיר יבוקן הבל הא' ובה' חרי מיבה ובה בעברה בקרי ע"ו ב.עות ורי' רב"א ודיחק בבבר והבבור מבמה מעיתים עיי"ש בחורך ובי' אחר בם' ברבה מבה בקונטרס ובה לבדיקה שבר ח' מהיב ו' ובם' יעה חורה ס ק ס"ב (ע"ל סוף ס"ק ס') (רצט) בקמא והוא לפנים ון הריחה לעיחה ריב פרח"ב סעי' ל"ח וכ' בבל"ש ס"ק ל"ב ובנחם הבנים סר"ת שכ' דאין חיוב ברכיטל בין אם הוא מקרא דאחות או מקמא דאחות עיי"ש ועי' יבחי"ב בלל ג' בקיבן סעי' ח' שכ' הבבוח הוא דבל הוה הלוחה ודיחיה שבבל הבבלין לף במקים הריחב שבהן בבון בהלרי"ע הבל בבבל בבלי ר"מא והבכיל מיריב שם עיי"ש (ועי"ל ס"ק רס"ח) (ש) דפיצול נופל לבמר עתב"ש ס"ק כ"ו ושח"ר סעי' כ' ורא"פ ס"ק ע"ה וכרה"ב סעי' ל"ח דאין חיוב בין הם רכיטל שה ממם לשחר הריחה או לחו ובכ"מ הטר ומיי' בעבה"ב ובבה"ם ס"ק כ"ב ובלב"ש בהבה"ה שכ' דאם"ש שבם כשבחחין הריחה כדבר הבינה מהרה מוחה בהבחה בחי' ואינה הבוכה אינה עדדת מבבומה והוא מוחה בהוך הבומה כשבחחין אוהה והוה ממם לשחר הריחה בלי חסרון ובלי עודף בבל אכ"ה אסר ואין אומרים שבם בחי' הבבומה היחה מחר בבוחיל ולא נבלה לעבה מהוך הבומה אלא חבשין שחא לחבב ימים הוחה עחידה לאחת ממקומה ולהבחבן עיי"ש והבה בחבורה שמואל ס"ק ל"ט כ' דבנכנס לחוך הבומה אף בלא הבחה סד והוה ממם לשחר הריחה בה להבחיר גם במקמא עיי"ש וכ"כ

(שב) נחסה (יג) (שג) וסשו (רשן) להתפרק (מ) (שה) ומרפה (כך מ"כ) יח"ל (שו) דאם נמצא (שז) יתרת (שח) נגד חרין הורדא (שט) דיו כמו פיטל בעומת (מהר"י מולין בשם רבי מאיר שחנן) (שי) ואין לסמוך על זה (שיא) רק בשעת הדחק והפסד

באר היטב

(מ) ומרפה וסתג בש"ך ולא דמי ליתרת מקומת דכתר דהתם יתרת אונה הוא והוא חזק אבל פיטל שתפצל מעוה מרפה שפו להתפרק ומרפה אבל אם אין נוטת אחריה מגבנו להכשיר שהם יתרת מקומת ב"ד פ"ו וכתב ע"י ועיין לדע שאין הפיטל מרפה אלא כשהיה כמו פ"ד דוקא לאחר שנחתך הכרית נגולה כ"כ אז נולדו פסה להתפרק אבל יתרת ע"ג שהונה מרפה אף כשהיה מתחכמת בגלגות ע"ם בדין פיטל סימן ל' וסי' ל'.

פתרון תשובה

(יג) ושפו להתפרק ומרפה פיין בתשובה ט"ג מלק יו"ד סימן יח"ל שתבב דכתב בתוכה עליו.ה

תשובה

הנה"ו ופסה להחמיר אחרי' כשהוא משרש יפה מקרא רישותא ובים עניו עוד רישותא מלמרף הגרלי"ע ולכן נראה הנגיעה לדינא כמ"ם בס' עיונות הנמס שם שלא להכשיר בזה כ"ל כשיש שד הרבה מדרים להכשיר בלא"ה (שב) לחשה עכפ"ד ס"ק ל"ו מ"ם לענין פיטל מקומת שהוא אויך או רחב הו קצר מהנומת ועי' לב"ם ס"ק כ"ח מה שהאריך בזה וכ' דכי"ק הקצר מנומת הי' ספק סרפה ולא מהני' יב"ח משום דהפיטל נעשה לאחר הגיהה ומיו בא מבטן ולענין החלב כ' דהחלב של קדם יב"ח ולא שרי ואפשר שסכל להיות עד ג' ימים מקדם שחיטה עי"ש ועי' בפרח"ב סני' ס' ורמ"ם פ"ק ע"ו שכשן נ"ב לאסור בקצר בנומת בב"מ עי"ש וכ"כ בחדושי רעק"א ובשטת חיים ס"ק ל"ד ובתורת זבח סי' כ' בהב"ם סק"ד עי"ש אך ברבר הרב סק"ם ובהלכה בחדוה פ"ק ל"ו הבריע דבמקום הפ"מ ולא"ג יש לסמוך להקל בזה עי"ש וכ"כ במקו"מ פ"ק פ"ח דבהפ"מ ולא"ג יש להקל עי"ש וכ"ז שהוא קצר מהנומת ואם הפיטל מקומת ארוך או רחב מהנומת עי' בגב"ם שם שהעלה לאסור נגוסו דהי הגרלי"ע וגם החלב אסור לעולם עי"ש אך בפרח"ב ורמ"ם שם כ' שם לכשר בזה גם ראוה עיי הדין שאם נראה לפי מיעוט שהוא פיטל מן הנומת שהחתו אלא ש.תבדל ובהרחב ביאר יש להעריך ואם נראה שהוא יתרת בפ"ע או במקומות שהוריון יתמ"ק אם אין בבגיגת כשיעור חסרון המנוחר לקרן סי' ל"ו יש להכשיר בהכ"מ ואם הדבר ספק אין להקל כ"ל בהפ"מ ושנה החק עי"ש ועי' מזה במהרי"ב בדיני הגרלי"ע אות פ' סני' קכ"ג ועי' מק"מ שם שכ' דבהפ"ת ול"ג יש להקל באריך ולפסק כיש"ם בפרח"ב ומכ"ם ודאן לחוש לתומרה הב"ם לאסור החלב לעיבריו מהנומת עי"ש ועי' בס' דעת הורה ס"ק ס"ה מ"ם בדין זה והעלה לדינא דפיטל מקומת בין שהוא ארוך מהנומת ובין שהוא קצר מהנומת אם הוא מקומת על האותה יש לסתוך ע"ד המקולין אך אם הוא על האותה אין הפיטל עי"ש יבאה יש להקל בהפ"מ אם אין בהנומת כשיעור חברון הפיטל עי"ש

(שג) ושפו להתפרק ומרפה עפת"מ מ"ם מהמב"י בפיטל מקומת בתוכה העליונה ועי' רמ"ם סק"ם בפסק נ"ב הכמ"ב דאם נמצא פיטל שתחתיו נומת בתוכה העליונה במקום החרון יש להכשיר עי"ש והנה בב"ם סק"ב הביא על הב"ב בזה וכ' שדבריו מגומגמים עי"ש אך במחדת מינים שרש נ' עוף ג' סק"ו מתרלים בענין הב"ב בעוב סעם והעלו הדין בדבר כהכ"ב וכמ"ם הרמ"ם עי"ש וכ"כ בד"ק פ"ק י"ב בד"ה אחיה ובמק"מ פ"ק ס"ו דהעיקר כהכ"ב בזה עי"ש ועי' בב"י"ה הביב מהה חו"ד סי' כ"ה הביבה לחוסה בענין זה והעלה מדברי דכשאין נומת התחתו ים לה הוצר לחוש כמדה"ל יש לחוש להחמיר משום יתרת אבל כשיש נומת תחתו וכן כשאין לה טרת אונה רק כמו נבוטית כשר אף כשהוא למעה מחלי' כמו בשאר מקומות הריאה עי"ש

ועיין בזבח רשן בתמידים בק"ה שהבפק אם נמצא חרין בתוכה העליונה שא שמאל כדרכה לעומתם ים פיטל שם ופיים בנ"ע עי"ש (ועי' מזה במהה"ב כלל נ' בשארון סק"ו) ועי' בלחם הפנים פ"ק מ"ג מ"ם אחזת פיטל בתוכה העליונה בין בימין ובין בשמאל ים שם חרין ומשמע מדבריו דאין חילוק בזה בין דימין לשמאל עי"ש (רשן) להתפרק ומרפה עבהה"ב ומשמ"ח סני' כ' שכ' דאחי' להסתבן היהר ביהמ"ק מחדש דפיטל מקומת אסור כיון שאינה מוסרחת הטב ומרפה להתפרק עי"ש ועי' בש"ה הביב מהה חו"ד סי' כ"ה מ"ם בזה ועי' בדעת הורה ס"ק ס"ח מ"ם ע"ד הביב מהה בזה ובמ"ם בזה לדינא ועי"ש שד בס"ב ס"ב וס"ג שכ' כמה קשות בענין זה לדינא עי"ש ועי' מזה בשאלות יעקב בפרהם הקצר סק"ו ובגב"ק אות י"ח ועי' מק"מ ס"ב דאחי' יש להפיטל תוצר ודאי לא אמרינן דהי יהמ"ק וכבר אלא כל שיש נ' נומת תחתו וחבר מחתו כהשונה הפיטל שע"ג הנומת הי"ל פיטל מקומת ואסור ועי"ש שד מזה בס"ק ע': (שד) ושרשה עי' רמ"ם פ"ק ע"ם ובתרא"ב סני' ס"ח ופסי' ס"ג שכ' דאין חילוק בין אם יש להפיטל

הנה"ו ופסה להחמיר אחרי' כשהוא משרש יפה מקרא רישותא ובים עניו עוד רישותא מלמרף הגרלי"ע ולכן נראה הנגיעה לדינא כמ"ם בס' עיונות הנמס שם שלא להכשיר בזה כ"ל כשיש שד הרבה מדרים להכשיר בלא"ה (שב) לחשה עכפ"ד ס"ק ל"ו מ"ם לענין פיטל מקומת שהוא אויך או רחב הו קצר מהנומת ועי' לב"ם ס"ק כ"ח מה שהאריך בזה וכ' דכי"ק הקצר מנומת הי' ספק סרפה ולא מהני' יב"ח משום דהפיטל נעשה לאחר הגיהה ומיו בא מבטן ולענין החלב כ' דהחלב של קדם יב"ח ולא שרי ואפשר שסכל להיות עד ג' ימים מקדם שחיטה עי"ש ועי' בפרח"ב סני' ס' ורמ"ם פ"ק ע"ו שכשן נ"ב לאסור בקצר בנומת בב"מ עי"ש וכ"כ בחדושי רעק"א ובשטת חיים ס"ק ל"ד ובתורת זבח סי' כ' בהב"ם סק"ד עי"ש אך ברבר הרב סק"ם ובהלכה בחדוה פ"ק ל"ו הבריע דבמקום הפ"מ ולא"ג יש לסמוך להקל בזה עי"ש וכ"כ במק"מ פ"ק פ"ח דבהפ"מ ולא"ג יש להקל עי"ש וכ"ז שהוא קצר מהנומת ואם הפיטל מקומת ארוך או רחב מהנומת עי' בגב"ם שם שהעלה לאסור נגוסו דהי הגרלי"ע וגם החלב אסור לעולם עי"ש אך בפרח"ב ורמ"ם שם כ' שם לכשר בזה גם ראוה עיי הדין שאם נראה לפי מיעוט שהוא פיטל מן הנומת שהחתו אלא ש.תבדל ובהרחב ביאר יש להעריך ואם נראה שהוא יתרת בפ"ע או במקומות שהוריון יתמ"ק אם אין בבגיגת כשיעור חסרון המנוחר לקרן סי' ל"ו יש להכשיר בהכ"מ ואם הדבר ספק אין להקל כ"ל בהפ"מ ושנה החק עי"ש ועי' מזה במהה"ב בדיני הגרלי"ע אות פ' סני' קכ"ג ועי' מק"מ שם שכ' דבהפ"ת ול"ג יש להקל באריך ולפסק כיש"ם בפרח"ב ומכ"ם ודאן לחוש לתומרה הב"ם לאסור החלב לעיבריו מהנומת עי"ש ועי' בס' דעת הורה ס"ק ס"ה מ"ם בדין זה והעלה לדינא דפיטל מקומת בין שהוא ארוך מהנומת ובין שהוא קצר מהנומת על האותה יש לסתוך ע"ד המקולין אך אם הוא על האותה אין הפיטל עי"ש יבאה יש להקל בהפ"מ אם אין בהנומת כשיעור חברון הפיטל עי"ש

(שג) ושפו להתפרק ומרפה עפת"מ מ"ם מהמב"י בפיטל מקומת בתוכה העליונה ועי' רמ"ם סק"ם בפסק נ"ב הכמ"ב דאם נמצא פיטל שתחתיו נומת בתוכה העליונה במקום החרון יש להכשיר עי"ש והנה בב"ם סק"ב הביא על הב"ב בזה וכ' שדבריו מגומגמים עי"ש אך במחדת מינים שרש נ' עוף ג' סק"ו מתרלים בענין הב"ב בעוב סעם והעלו הדין בדבר כהכ"ב וכמ"ם הרמ"ם עי"ש וכ"כ בד"ק פ"ק י"ב בד"ה אחיה ובמק"מ פ"ק ס"ו דהעיקר כהכ"ב בזה עי"ש ועי' בש"ה הביב מהה חו"ד סי' כ"ה הביבה לחוסה בענין זה והעלה מדברי דכשאין נומת התחתו ים לה הוצר לחוש כמדה"ל יש לחוש להחמיר משום יתרת אבל כשיש נומת תחתו וכן כשאין לה טרת אונה רק כמו נבוטית כשר אף כשהוא למעה מחלי' כמו בשאר מקומות הריאה עי"ש

ועיין בזבח רשן בתמידים בק"ה שהבפק אם נמצא חרין בתוכה העליונה שא שמאל כדרכה לעומתם ים פיטל שם ופיים בנ"ע עי"ש (ועי' מזה במהה"ב כלל נ' בשארון סק"ו) ועי' בלחם הפנים פ"ק מ"ג מ"ם אחזת פיטל בתוכה העליונה בין בימין ובין בשמאל ים שם חרין ומשמע מדבריו דאין חילוק בזה בין דימין לשמאל עי"ש (רשן) להתפרק ומרפה עבהה"ב ומשמ"ח סני' כ' שכ' דאחי' להסתבן היהר ביהמ"ק מחדש דפיטל מקומת אסור כיון שאינה מוסרחת הטב ומרפה להתפרק עי"ש ועי' בש"ה הביב מהה חו"ד סי' כ"ה מ"ם בזה ועי' בדעת הורה ס"ק ס"ח מ"ם ע"ד הביב מהה בזה ובמ"ם בזה לדינא ועי"ש שד בס"ב ס"ב וס"ג שכ' כמה קשות בענין זה לדינא עי"ש ועי' מזה בשאלות יעקב בפרהם הקצר סק"ו ובגב"ק אות י"ח ועי' מק"מ ס"ב דאחי' יש להפיטל תוצר ודאי לא אמרינן דהי יהמ"ק וכבר אלא כל שיש נ' נומת תחתו וחבר מחתו כהשונה הפיטל שע"ג הנומת הי"ל פיטל מקומת ואסור ועי"ש שד מזה בס"ק ע': (שד) ושרשה עי' רמ"ם פ"ק ע"ם ובתרא"ב סני' ס"ח ופסי' ס"ג שכ' דאין חילוק בין אם יש להפיטל

ס' פור כסף נשרש (שיב) והפסל (כח) מרוכה : ן (שיג) ראחת (שיד) מהאונות (שטו) שהיא (שטז) פחותה (שיז) מבעלה

פתחי השובה

פליטה מרי מפני שבגרגרת מחזיק וגם אינו מתחבק בגרגרת כיון שבותת יש פתחים ופ"ם מד וכן כתבתי לפיל מקל"ו בשם אא"ז בפיל פרים מחילות ז"ל

דרכי

שכתב דתרי קלי שליט בכר אלא בהפ"מ לא מקליק בדבר מ' והביב דאין לחוש לדברי הע"ז הל"ל אלא כשאני הרי"ותות הם במקום מ' בהריאה אבל כשהם בשני מקומות נכרדים זה מזה לא שייך להם עי"ש ועי' בלב"ש בפתיחתו לטריכות עצמות אות ז' וכשו"ת ביה שלמה חלק ג' סי' ל' וכיולא בזה כ' ג"כ בפ' הכחרת ישראל ע' הרשמיות פרק ד' דחולין אות מ"ח שכ' שאין נהחמיר ולאסור בב' קולות בדבר אחד בכל מ' לא מוהר רק בהפ"י אלא אם הב' קולות נעודות עדות מ' וסיהם עומדים ביחקים מ' כחומת התרלי"ע שאין מחזירים אא"כ שיהם מבודים עדות מסוכת ום עמדו הבי רישותה במקום מ' עי"ש וכיולא בזה כ' ג"כ בשו"ת זכרון לבי מנחם סי' מ"ו וב"ז עי"ש ועי' בפ' דעת תורה בפתיחתו לה"ש אות ל"ם ומ' מה שהתרץ בענין זה וכתב סוף דבר נראה דלא כללא הוא דריבא דרוב פומקים מקילין בכל לאסור בפ"ע והכחב הוא חוב נמור וכיתר ורק תלד מומרת בעלמת מחמריב אלא בהפ"מ יש להקל לאחרים גם בדאריתא בהפ"מ אפי' בחרי קולי ורק בעל נפש יחמיר לעצמו ורק היכא דהסיתר הוא מסוס דסחיכון ע"ד המקילין ואינם רוב ניטור בזה יש להחמיר והבל הוא לפי הענין ובאיסור דרבנן אם הסיתר בהפ"מ הוא ע"פ דעת יחיד עד דנים לא בסכן הקול לא בנירוף עוד תומרת אין להקל משא"כ היכא דרוב מקילין כשיטת דיש להקל גם בחרי קולי בהכ"מ עי"ש (שיב) והפסל מרובר עי' בש"ת שואל ומשיב הנימת אלק ד' סוף סי' רכ"ח שהביא בשם חכם א' שהעיר דהיכא דבעיון הפסל מרוכה אף שזה עשיר יהן לעניים ומיקרי הכ"ת והוא כתב דאף שמליט דמחילין לעניים דמלי הייט לתת לעניים הרבה אבל ליתן לעני מ' מו ב' לא וגם יש חבש לעז שיאחיו שהעני אוכל טריפות עי"ש ועי' בדעת תורה שם אות מ"ל מה שכ' בדברי הש"מ בזה וכתב שהעיר לפנו הרב המ"ל דק"ק זלאטבוב ז"ל שבמע כמה פעמים מראשון הקדוש מ' אברהם חיים אבד"ק הג"ל (בעתה"ח ספר תורת חיים ז"ל) שבשביע ליחו הוראה שאין לריחיר רק לשרך עני ושעת הדחק טוב להקלב ליהן מן הבהמה שחיבע בה הבלה אחה סך בשר לעניים ועכ"ז הוראה להקל ועי"ש בחה שכלפל בזה וכ' שבן נכון לדינא דהיכא דראה הבעיק כדעת המקילין שהם רוב הפסקים ורק לגד תומרת בעלמת מחמריב אלא בהפ"מ ותפשין לדעת מיעוט הפסקים יש להקל ע"י היתר זה ביתה שבאן אזה סך בשר לעניים ובפרט ליהן לחלוש עני ס דהוי גם שהבד"ת וכ' שכן הוא עיב עי"ש ועי' פת"ש נעיל סי' ל"ח (ובדברים שם ס"ק ב') ויבר דיש הפ"מ ע"ל סוף סי' רמ"ב כי שם מקומו

סעיף ו (שיג) ארת מראאונות ומכ"ם אם כל הטעת לא לאומה קולים ואין

בשם א' כמד"ל דמריפה בכשיטות הש"ל דאבר כל הריאה ומטוב ומבית"ח סעי' ג' וד"ק ס"ק מ"ח ומק"מ ס"ק ק"ע ואם הורדא מקבוצה ושא פ"ה מכמד"ל עי' בדברי נעיל (ס"ק ע"ד) (שיד) מראאונות עי' בספר הישרי זבח במחיק בדק סי' מ' סק"ה שכתב דאפי' יש להאומה כמד"ל מ"מ כל מ"ן לה כשיטר רבנינו לחיות לאומה יש לחוש לחרוחה הלמה הי' לה כשיטר הרגיל ובכשיו נתקבה ע"י חולי ועי"ש שד בס"ק מ' דמסמע מהבריו שם דאין לבסיר בחיות שהוא רק כמד"ל אא"כ מיכר שהוא כן מהולדה אבל בלא"ה אף שהוא כמד"ל אסור מטעם חרוחה עי"ש (וע"ל סי' ל"ו סעי' י"ד וט"ו) וכ' בחק"מ סק"ו דבשהוא הוא בכשהוא פחותה מכמד"ל אין חילוק בין שנתקבצה מהולדה לא שנתקבצה לאחר הולדה הבבר עם הקרום של האומה עד שלא בבר בו כמד"ל הבכ"מ בריפה עיי"ש (וע"ל ס"ק י"ז) (שטו) שהיא פחותה עי' בחק"מ סק"ו ולהלן סי' ל"ו ס"ק ס"ה שכ' דר"ל שהקרום מלמעלה נתקבץ ואין בו כמד"ל אבל אם לא נתקבץ הקרום כגון רק שהבשר מנפרם נתקבץ ונהכוון לא בנחסר והקרום קיים ולאחר שנתמלא רוח ע"י הנפיחה שומר כשיטר מד"ל יש להבשיר עי"ש (וע"ל סי' ל"ו ס"ק רכ"ז) ודע דלא דוקא כשהקרום הוא ריקן בלא מוגלא כלאחר אלא אף אם יש בו מוגלא וע"י המוגלא שבתוכו נשלם הישרי הדין כ וכמ"ש בשפ"ד סק"מ ובפרה"ב סעי' ל"ג ורמב כריים ס"ק מ"ד ולבושי מרד בהגה"ם סעי' ז' דאומה שהוא פחותה מכמד"ל ויש בה בועה אף שהוא בועה מבבלב"ב ומשו בשר מקף בשאכן דאינה טריפה מחמת הבועה כשהה ובכן דעיבוי רוחות שקרום ובשר הריאה סיבב לה האומה הולה לאמרים דבועה מבלמה

באר היטב

(כח) מרוכה וכתב בש"ך וכל זה לדעת הפסקים יותר מקמ"ל אבל נמקום שמכשירין בשעת דנים אם כשר ע"כ.ע"ש שהרי פיעל מקמ"ל מריפה אפי' אם יותר כשר כמ"ש לעיל ע"ל

תשובה

הסרון דהא כל בועה כשים בה חוט בשר מקף הדלת בריא וא"כ אין כאן חסרון דאף לאחר שיסר נבוהה לא יתקלר אדבה וכיון דאוכך האומה נמקומה שומדת אתריק דאף לאחר שתבריא יהי' בה כמד"ח כבראשונה קודם שנעשה הבועה וכל זה כשים שם חוט בשר מקף כדת אבל אם אין שם חוט בשר מקף אז אפי' במקומות שטרגין להכשיר בועה בשיפלי אף כשאין בה חוט בשר מקף מ"מ בזה יש להם להתריף כיון שהאומה אין לה הישור בלא הבועה שבשיפלי מקום אין כאן מה שנאים הישור דיל דלאחר שתברפא יהי' חוזר לשבב רק בשר הריאה לבד ויהי' נכון ונקיים שוהו על עצמו כאשר בטבע הבע"ח ואין כאן שיעור לאומה עי"ש ועי' בגה"ק אות ה' ובמק"מ ס"ק כ"ה שכ' דאף כשים חוט בשר מקף אין להכשיר כ"ל כשמכר שהבועה לא הגבי' את הקרום יותר ממדתר שקודם רתבות הבועה עי"ש (ועי' מזה בס' מתה יהודה סי' ע"ז באורך) והיכא שם טיגרא ועי"ש הטיגרא נשלם הישור דמד"ח מי' ברא"ם ס"ק מ"ד שהביא דברי רבנה"ג להכשיר אפי' כשאין חוט בשר מקף והיה בל"ע לדינא דברי רבנה"ג בכלל ל' בקמין סעי' ו' ובכרון סי"ח אם בנ"ל ובתק"מ שם העלה לדינא דהיכא שיכר שהטיגרא לא הגבי' את הקרום כל"ל ים להקל בשבה"ח והכ"מ אף בלא חוט בשר מקף עי"ש ועי' בדעת תורה

ס"ק כ"ח

וכתב בתורת זבח סי' י"ח דכשמכשירין בהמה ע"י השלמת הבועה לשיער עד"ל אין לריכן לבדוק הם לא בהקלקל הסיפון שם עי"ש ועי' במנח"ל בקו"ח סי' ו' מ"ש בזה עליו בזה (שטז) פחותה מבעלה הדם עי' ד"ק סק"ד ופ"ק כ"ד מ"ש בזה לענין חסר אחוז בלרכה כמד"ח ויש בריאה יותר מעד"ל אם מעלים הרחוב לאורך וכן לחיפר עי"ש ועי' במק"מ ס"ק כ"ז שהאיר בל"ע בזה עי"ש ועי' בדעת תורה ס"ק כ"ה מ"ש בזה והביא ראיה דיעלטרכין האורך והרחוב להדי להעלים הישור עי"ש (וע"ל ס"ק קנ"ח)

(שיז) מבעלה הדם כ' בשמ"ח סעי' ז' והב"ש סק"ט דכיון שם פלוגתא בשיער עד"ל דיש אומרים דלרכה ורחבה כאורך ורחב לשון אחד ביטפי ויש אומרים כאורך ורחוב פרק אמלעי של אחדל ביטפי לכן בכ"מ יש לפסוק כסברא החיטורה לענין זה ולענין חסר יש להצריך שיהי' דוקא באורך ורחוב פרק אמלעי של אחדל ולענין יתרת יש להחמיר אף כשהוא רק כלפחות אחדל ביטפי עי"ש ועי' פר"ח ס"ק י"ח שכ' שיש להחמיר להצריך כשיעור ב' לפורים של אחדל עי"ש ועתב"ש שם שהביא עליו עי"ש אך ברא"ם סק"ל ובפרה"ב סעי' ד' כתב שיש לדחיות ולחוש לדברי הסר"ח בזה עי"ש ועי' בשו"ת פומו"ד קמא סוף סי' ל"ו מ"ש בזה ועי' בס' דעת תורה ס"ק כ"ד מ"ש בענין זה והעלה לדינא דבהפ"מ ושעת הדחק יש לסיוך על הסברים דסד"ח הוא רק כלפחות אחדל כי כדעה זאת נראה עיקר לדינא ומכ"ש דלהמחמירים להחזיק בן אם לא היכא דהאיסור הוא רק אם חומרא בעלמת יש לנרף דעת הסברים דהי כפרק אלעזר ולהקל ואם ע"י קבטה אחוז כנ"ל חסר אחוז ביחין יש לנרף דעת הסברים דהדלת מבלמת ואם חסר בשמאל ויש יתמ"ק לא אחוז בספ' שיפלי אחוז לא יש להקל אם לא בהחסרה ע"כ כלפחות אחדל גם בלא שעה הדחק וכן אם חד יב"ח ומיכר שהוא מבריהו ולא ע"י חולי אלין שם שם לעשק

וקמנ בהשוחות יש להקל בכל נחוי עי"ש

ועיין בס' בית אברהם בלבוש הטוהה ס"ק ל"ט ובטורה לזוכרים סי' מ' סעי' ז' שכ' דפרק אמלעי הוא הפרק המחבר לפרק הראשון שלשתן מחבר בו ונקרא פרק אמלעי כי גם לאחדל יש שלשה פרקים שלשתן דבוק בו הוא רפרק הא' והסמוך לו נקרא פרק אמלעי ודפרק האחרון בבשר הד נקרא פרק אחרון עי"ש (ועי' במשנה תורה פרק מ' מהלכות ח' ובר"מ ובר"ם ובר"ע ובהוס' יו"ט ובר"מב"ם פרק ב' מהלכות טומאת מת הלכה ז') וכ' במיח"י עמ' ב' בלב"ש ס"ק מ' וח"ל ודע דפרק אמלעי הוא רק עד מקום

(שיח) הדם (שיט) ארר (שכ) שנפחתה (שכא) הוה ליה (שכב) חסרה (שכג) וטריפה: ז (שכד) חסרה משלמת
(שכה) אחת (שכו) מאונות הימין (שכז) הורדא

ג' ר"ירמ"ם נפ"מ מה"ר ולטפמ"ר אחל"ר ומ"ם ועל"ל כסעיף ג' שמכלל יפ"ל

באר היטב

קשה על רמ"ם שכתב שדיו כמו פיטל בגומא ואין לסמוך בזה כ' ואפשר דס"ל שמאחר שעומד כנגד האדין ומחדין מנין עליו דיו כמו פיטל בגומא מגבה ול"ע.

תשובה

שהולך שם העצם האמצעי ולא העליונים של הארק שזה שייך לפרק הא' שבסוף יד וכ' שקן הסכיום הרה"ג דקטלהו ודיים ומ"מ יש ליגלך לחומרא ואולי יש לעצר מלאכלו עכ"ל ועי' הב"ש ס"ק כ"ב ורא"פ ס"ק ד' דזה בחור הוא השיער ברק לאחרי הוא יוהר מכעת"ל עיי"ש (שיח) הדם עהב"ש ס"ק כ"ד שכ' שם נמהה השיער כמד"א מעיקר מיהוכי דאוא אבל אין מודדין מכחון שמכחון גרמה גדולה עיי"ש וכ"כ במאירת עינים שורש ב' עוף א' סק"ט ובמנהה"ב כלל א' בקונין סעי' ג' ועזמרן סק"ד וס"ק כ"ב ועי' במנחה יוסף עוף ב' בביאורים ס"ק י"ל שכ' דעפ"ז נראה שהמדידה ל"ל מקחת כיון שהחוכיחת הולכים ומהקלר"ם שם עיי"ש ועי' בבו"ה דעת הזכח מלא ס"ל ד' שהעה"ג ברחוים שם למדוד מקצת של הריאה במקום שדבוק הריאה לאחר הכבד כי מגבה של הריאה ממקום נוכה הגרונה לגד הבדרה לעולם יהי' בה כמד"א עיי"ש (שיט) אחר שנפחתה עי' לחם הפנים ס"ק כ"ז ובה"ש סוף ס"ק ט' ובגר"א סק"ז ובבית"ח סעי' ז' שכתבו דהין חלוק בין נפה לדקה לענין שיעור זה ועיי"ש עוד בגר"א סק"ה ובפרי הבושה סעי' ד' שכ' דאפי' בגדיים ומלאים אין לנקל בלא האותות פתיחים מכמד"א אם לא במקישות שמגיע להיות בגו"ש ריבון בלא חיבוך אותה אז יש לנקל ולהחיר גם בזה כשמלא בלחוו ריקון בלא חיבוך אותה בדליכא חיבוך אותה כלל יש"מ המקיל להחיר בגו"ש בדליכא רק כלפון אגודל ביטוי לא הפסד דיל"ל הסיפ לינדל עוד עיי"ש ועי' בפמ"ש ס"ק כ"ט ובה"ק אות ט' שכ' ג"כ דברפ"מ יש להחיר בהם בכמד"א הקמן אפי' לדיקן עיי"ש ועי' בדעת תורה ס"ק כ"ז וכ"ז מ"ש בשמן זה לדינא עיי"ש ועי' בכרם שלמה סיף סי' זה ובמ.הר"ב כלל א' בשערון סק"ד שכ' דכל מ"ש להקל בגו"ש שהם פחות מכמד"א לא הקילו רק בלחוו שהם בתוך ג' יום לגידה, אבל בגו"ש שהם למעלה מג' יום אין לנקל בהם כלל ובס' ביתהז"ב שם דמ"ש ברא"ש שם דבמקומות הנ"ל יש להחיר בגו"ש אף שאין להם כמד"א אות ל"ל שאין להם אפי' כמד"א הקמן שהוא כלפון אגודל אלא דר"ל דאז אין צריך להחמיר בשיעור להצריך חזקא כפרק אחרי של אגודל אלא דדי בשיעור כמד"א הקמן שהוא כלפון אגודל אבל זה ברור דאם אין בו אפי' כשיעור מד"ח הקמן בהר נפיחה דאין להכשיר אף בגו"ש הקמנים הפחתים מג' ונם מבואר מדברי המנחה"ב שם דאם הם בתוך ג' לגידה, ויש להם עכ"פ כלפון אגודל ביטוי יש להחיר להדיא אף לדיקן שאסרין בגו"ש שאין להם חיבוך אותה כל עיי"ש ועי' עוד בכרם שלמה שם שכ' דכל מ"ש לד קולא בזה בגו"ש שהם בתוך ג' הוא רק בכל האותה הם פחתים מכמד"א אבל אם אחת מ' לבד היא פחותה מכמד"א והשאר הם כהיקום יש להעריך בכל נוחו עיי"ש ועי' מזה בחורת זבח סי' י"ח בישמ"ר ס"ק מ"ג ועיי"ש שכתב דנראה פשוט דיש לעצר בזה לפי ערך שאר האותה דרך משל אם האמצעית של ימין קטנה מכד"א אם לפי ערך שאר האותה הוא כראוי כשר אע"פ שאין בה כמד"א עיי"ש ועי' במנחה בלק"י עוף ב' ס"ק י"ד שכ' ע"ז שהוא לע"ק עיי"ש

ועיין בחכמי רלון בסי' ב' בתמידים ס"ק י"ג וס"ק מ"ו דאם מלא בגו"ש דבלד אחד הם כמד"א ומלד הב' אינם כמד"א יש להעריך דכיון דהחיבור לבדיל קלתם שבימין לא בשמאל הרי לכיבוד שאין הקטנה נורם לחסרון השיער אך אינו מחליש זה דיל"ל דלא דמי זה למ"ש הש"ך ס"ק ס"ז ש"ך ס"ק מ"ו ול"ע וגם כ' שם דאם מלא בגו"ש יהרת פחותה מכמד"א ל"ע אם מים לא לחומרא כן דכשמגדל גם היהרת יגדל והרי כמד"א עיי"ש (שכ) שנפחתה הנה מדברי כל הפסקים שלא הזכירו בסעי' זה שיעור הנפיחה שהיא חזקא נפיחה משלמת וכמ"ש הבאה"ש לקמן סי' ל"ז סק"ז לפענ"ד דכאן לא קפדו בהרבי אחרי כשלינה שולה לשיעור מד"א רק ע"י נפיחה הרבה ומורה רב אפ"ה כל דחיוק דעכ"פ לאחר כל המורה שולה לכשיעור מד"א יש להכשיר ואין לאסור שמא בדי הבמה לא היה נשוה כ"כ וכמ"ש הרב"ש סי' ל"ז ס"ק י"ג בעצם הרמ"א שם סעי' ז' דמהני נפיחה יותר מדאי דחיוק לקולא דגם בדי הבמה היה נשוה הרבה כ"כ עיי"ש ובמק"מ שם ס"ק כ"ד ק כ"ל (שכא) הוה ליה חסרה כ' בגמר רלון סי' ב' בתוספתן סק"ה דאם מלאכה הריאה קדם

(שכב) וטריפה

ר"ל ודאי טריפה יעי' לב"ש סק"ח

סעיף ז (שכד) חסרה ט' משלמת וי"א דאינה משלמת ' בלב"ש

סק"י שכתב דבמקום שמכשירין חסר ודאי ואין שום מקום סעי' בין האותה שיכר שחסרה האותה בחולה אם שהה יב"ח יש להכשיר כלל ספק רק בנפחה עיי"ש ועי' במק"מ סק"ל שהביא עליו בזה והעלה דבכל הדינים שבסעי' זה אף שבטלם ספק לגוהה הפסקים ובפלוגתות שוטה מ"מ לא מכר בהו יב"ח עיי"ש ועי' בבה"ק אות כ"ה בתרכות ועי' מזה בשו"ת שוט"ד הנינא סי' כ"ח ובמתמ"י בלק"י עוף ג' סוף ס"ק ל"ב דברי יוסף סי' ר"ע

(שכה) אחת מאונות עי' בשער המים ס"ק מ"ד שכ' מיהבמה"ב דאם נמלא ב' אותה חסרות בימין אפי' יש ב' ורחזה לכ"ע חזק משלימה אפי' להסכירים דורדא משלמת דאין מחזיקין רק בהשלמה א' ולא בב' הבלמות והוא הש ג עליו הוא להסכירים דורדא משלמת הוא משום שכיון דקיימא מקחת הוא כאלו קיימא בדרי א"כ מה לי א' ומה לי ב' עיי"ש אך בלב"ש ס"ק י"ד החזיק בדברי הבנה"ב והחה דברי הבשר הדיים וכ' שם בזה ל"מ גם לדיקן אף דקיי"ל כרמ"א דאין אורדא משלמת מ"מ יש ל"מ בזה לענין ספק מריפות ועי"ב כ' שם בפרים בהב"ה סעי' ח' דבמקומות שמכשירין חסר ורדא ויהר ורדא ומכשירין ג"כ יתמ"ק היכא דחסרו ב' אותה בימין ומתלה שם ב' ורחזה הוי ודאי טריפה אבל בחסר רק אותה א' בימין בין שם שם רק ורדא א' ובין שם ב' ורחזה הוי רק ספק טריפה והה"ה אם נמלא מעטיהה חדרא עם יתמ"ק נמי דינא הכי דבחסר ב' אותה בימין הוי ודאי טריפה ובחסר רק אותה א' הי ספק טריפה וכל זה הוא רק במקומות דמכשירין חסר ויהיר בורדא אבל במדינתנו שאסרין חסר ויהיר בורדא אם חסר אחי רק אותה א' אין הורדא משלמת ואפי' יש ורדא עם יתמ"ק אי שני ורחזה אינה משלמת עיי"ש ועי' בתלחה שלמה בסח שור ס"ק ט"ו ובריב הבולות ס"ק ל"א מה שהביא על הב"ש בזה וכ' דהעיקר לדינא כהב"ד שהש"ך ופרי תואר ופרמ"ג ויהר מחרוים וא"כ לדינן לא הוי רק ספק טריפה עיי"ש ועי' גם ל"ל החתם בספק דינים לדיל בהבהת הבית אפרים סעי' ל"א שהאריך ג"כ להביא ע"ד הב"ב הנ"ל עיי"ש ועי' בדעת תורה ס"ק ל"ח מ"ש בענין זה והעלה דאם חסר אותה א' בימין ויש יתמ"ק כנגד שהה האותה יש להקל בשהה דאם חסר אותה א' בדחיקה ב' יתמ"ק אין להקל כלל אפי' בשהה"ח ועיי"ש עוד בס"ח שאחרי ג"כ להביא ע"ד הב"ב הנ"ל עיי"ש ועי' בדעת תורה ס"ק ל"ח מ"ש בענין זה והעלה דאם חסר אותה א' בימין ויש יתמ"ק כנגד שהה האותה יש להקל בשהה דאם חסר אותה א' בדחיקה ב' יתמ"ק אין להקל כלל אפי' בשהה"ח ועיי"ש עוד בס"ח שאחרי שכ' דכיון דאם חסר אותה בשמאל ל"ל אם יש לסמוך דיתמ"ק שבשמאל יעלים אפי'

בהם"מ

ג' ר"ירמ"ם נפ"מ מה"ר ולטפמ"ר אחל"ר ומ"ם ועל"ל כסעיף ג' שמכלל יפ"ל

מלא פרס [ר"אסי (כם) (שכח) משלמת*. (שכט) (וי"ל (של, שלא) דאינה (שלב) מקלמת) (רש"י ותוספות והרא"ש) (שלג) (והכי נ) (שלד) נראה):
סורדת בגיעין
מקלמת אחמרון אבר שמאל וכן נמצאה אינה חברה מבר שמאל וסורדת מבר שמאל אם מקלמת מין בגי' וגב"מ]

באר היטב

(כם) מקלמת וכתב בש"ך אבל בשמאל אם חבר אינה אחת לף אם ורדת בשמאל אינה יתלית כ"ע והב"ח חולק על זה (נ) מאנ והבעמים איתא בש"ך משום דאינה שומדת בדרי דאינו דאינה מקלמת גם יש להסרים ועוד דאינה מקלמת דא"כ אי אפי' יחרת אינה מקלמת

דרכי תשובה

בהפ"מ והעבד"ח אם לא כשם בגלה"ה עוד לד להקל יש לגרף זה לפניף עי"ש באריכות (שכח) משלמת עבאה"ם מ"ם מהש"ך דבשמאל אם חסר אינה אף אם יש ורדת בשמאל לכ"ע אינה מקלמת והב"ח חולק ומשפ"ד סק"ג וס"ק מ"ל וי"ב מ"ם בעמן זה וכ' דאם יש ורדת בימין ובשמאל מודה הב"י דישנים לחסרון שמאל עי"ש ועי' לב"ש סק"י מ"ם בעמן זה באריכות ונס כ' דה פשוט הוא דאם חסר אינה מ' בשמאל יעושה שם ורדת בדרי דאינה דאינה דמלים לדידהו דהא אינה אין לה טרה יהוא ואף שאין דרך הורדת לעמוד שם מ"מ אריכ דו אינה היא עי"ש ויש ל"מ בכל זה נם לדיון לענין ספק טריפות כתב"ל (ס"ק שכ"ה) (שכט) וי"א דאינה משלמת ואפי' כי יתר ורד בש"ל כעת"ל עם העיקריות דלכה מנוס יבר ורד כיון דהי בש"ל אם"ה אינה מקלמה מק"מ סק"ל עי"ש אמנם בדעת הרה"ם ס"ק כ"ש העלה דכיון דהא דקי"ל דמין הורדת מקלמת הוא רק ספק מ"כ יש לגרף דעת המקילין גם"ם ע"כ בגרוף שד ספק יש להקל מנוס ס"ם וכ' דאף אם חסר אינה בשמאל ומקלמ ורדת גם בשמאל היכא דכבר מלד יתיר ורדת יש לגרף דעת המקילין דיתיר ורדת מחלים אחמרון לס"ם עי"ש (של) דאינה משלמת עתב"ם סק"ח ' ומש"ת סעי' ח' ופרק"ב סעי' ל' שכתבו לפפי' במקומות שמכשירין חברה ורדת מ"מ הו"ל סריפה מעטם חלוף כיון שחברה האינה במקום שרגי לחות ושאנה במקום אחר עי"ש ועי' תב"ם סק"ח ל"ז ובפרק"ב סק"ל כ' לאף אם חרדת שומדת בדרי בטוף כל האותה והאומה טריכה לפי שאין דרך הורדת לעמוד כ"ל לאמלה מן האומה מ"כ הרי שיתה הורדת מקומה ומריפה עי"ש (שלא) דאינה משלמת עבאה"ם מ"ם המעם יבוס דאינה שומדת בדרי ועי' לב"ם סק"י ומתב"ם סק"ח י"ב ושת"ח סעי' ז' ובפרק"ב סעי' ל"ג ורא"פ סק"ח מ"ג שכ' דאם חסרה אינה מ' ויש במקום ההוא כעין הר הקרוי נבטחים אין לחתיר עי"ז דלמה אינה הוא כ"ל בהיות אד בארבו מ בארבו וכ"ם אם במקום ארבו לחות אינה יש פיטל וגומת תיתיו שאינו מחלים עי"ש ועיין מק"מ סק"ג מ"ם בזה ובמ"ם המ"ח שם דנבטחים שהוא אד בשומרו מ בארבו מחלים עי' ברא"פ סק"ח מ"ג שאינה בנבטחים שבדרי כנ"ל להקל דגם בגלה סדק מגיל לחלים והיה בל"ע עי"ש ועי' בדעת הרה"ם ס"ק ל"ג שכ' ופשוט הדבר להקל הכל שם בהבלינה הזוק כמה"ל אע"פ שאין שם שום סדק ה"ז מעורף לחלים אחמרון עי"ש (שלב) משלמת עי' ברא"ח לעיל סעי' ה' ובדבריו שם הזוקא בחמונת פיטל וגומת תיתיו הוא דאינו מחלים אבל בחינו בחמונת פיטל רק שאינה מ' מחלקה ומפלגה לב' ברחבה מעורף לחלים אחמרון עי"ש ועי' בפרק"ב סעי' ז' ורא"ם סק"ח י"ב שכ' הזוקא בחפיטל הוא דיוך כמה"ל הוא דחלים אבל בחינו אבל בחינו אינה מחלים אחמרון אפי' בחינו מחלים אחמרון ולאסור אפי' לא בחר שרש מ' בעל"ל עי"ש ועי' מנה"ב מלו מ' בעאחרון סק"ג י"ד מה שהארך בדברי הרא"ש בזה דל"ל בחאין בפיטל בד השרש כמישר אה"ל כ"ל בגרוף שרשו ע"ז אמר דאין לכשיר כ"ל בהפ"מ חזקא אפי' לא בחר אסר אם ש"ל בעת"ל אבל אם יש בהפיטל עצמו לבד השרש כמה"ל מ' אעפ"י שם ש"ל בעת"ל לחתיכן מחלים אחמרון אפי' בלא הפ"מ ואם אין בהפיטל לבד כמה"ל ויש אם ש"ל בעת"ל לחתיכן יש לחרוף אפי' בהפ"מ וכ"כ שם בקומן סעי' ע' לחינה עי"ש ועי' מחמ"י בקו"ח סי' ב' שכ' שכל דברי המחבר"ב יכוים בזה זולת מ"ם דאם יש אם ש"ל בעת"ל יש לחרוף אפי' בהפ"מ אז"ל בהפ"מ כבר אפי' בכה"ג וכמ"ם ברא"פ עמנו סק"ק

פ"ם להכשיר בהפ"מ אפי' בש"ל עי"ש

ועיין מק"מ פ"ק ל"ד ובה"ק אות ח' שהגיה בל"ע בפיטל וגומת תיתיו רק שפיטל רחב מגומת מ' בגלה"ה אינו טעל לחוך הגומת אפי' ע"י האחת הד מ' מחלים ותיי"ם עוד בפ"ק פ"ם

ועיין שפ"ד סק כ"ד שכ' שם להסתפק אם מחלה האומה בשרי ואין ש"ל בעת"ל אם מחלים אחמרון כגון שם ס' אוסת בימין וא' מחלה בשרי הי"ל דחזקא הפרס מ' סדק שבארחב מעולן להלמה אפי' לא בשרי' עי"ש ועי' לב"ם סק"ק ל"ה שכ' דמ"ש הפרמ"ג בזה ואין ש"ל ר"ל דאפי' בכה"ג בטלין ש"ל יש להסתפק אם מחלים ומכ"ם בים ש"ל דמסתבר דהכל ל' ומ"מ מסתבר

נאמנות

שומדת בדרי דאינו אע"ג דקי"ל דכבר יתרת מקומו ואפי' זה אפי' יתרת אינה מקומו אינה מקלמת גם יש להסרים ועוד דאינה מקלמת דא"כ אי אפי' יחרת אינה

דאם נתלוע דהפרס שבשרי' מהני להחלים אף בים להם ש"ל הוא מחלים אלא שהפ"מ משפיע אם האותה ל"ל סדורות דוקא זו אלא ו כדרך חיתוך האותה אבל בכה"ג שהפלל בשרי' ושומדים ברוחב זה אלא זה לא מהני אפי' אין שיהם בוטעים הי"ל דמיהם הם בכלל דרי דאותה זה כוונת הפרמ"ג ודיעה הגולה דבין שיש להם ש"ח בין שאין להם ש"ל אף אם שיהם אינם בולטים מ"מ כשהפלה בשרי' אינו מחלים הרחמון והוי ודמי מריפה עי"ש ועי' במחרה מ"ם שורש ב' עמ' ל' ס"ק ס"ז שכ' דאף שבעמו של הגב"ם לא הוזרת מ"מ הדין דין אמה מלד הסברא שיש לאסור בכל נוחי בזה עי"ש ועי' בפרק"ב סעי' ז' ורמ"ם סוף ס"ק י"ב שפסק ג"כ כהגב"ם לדינא להחמיר בזה עי"ש ועד"ק סק"ג שסמה להקל כבאין להם ש"ל כעת"ל (ועי"ש שד סק"ז שהבריע דבמין להם ש"ל כעת"ל ומכר מעניים שכן בגרלו מחולקין ב' פעלים ולא מפלגו לאחר אלידה יש לחריר בהפ"מ וכ' שם שוד שבא מובדת לידו שאינה האמצעית לא היתה גרלות מלד גב הריאה רק מעט בשורשה ואלו היה כאות מבד"ל כי הוי מכסין עליה האותה שסביבה ופקפק הש"ב ליתר דהיינו שפוקו של הפרמ"ג הג"ל והוא הרוב כיון שהי' מכר ע"י החחלת שורשה וע"י חבית שיפולי' וע"י שהיה מחליתה אחת האותה הל' ומחליתה אחת האותה הג' דמחולה הוא אינה בפ"ע ונס כיון שהחלה שורשה הים מכר נס למעלה ע"כ מסתבר דלכ"ע מחלים ועי"ש שוד בפ"ק פ"ב ועי' בדבריו במסמרת הקודם בקונטרס התשובות סי' י"ח שכ' שוד בשובדת שהיה לפניו שהיה גרלה כחסר אינה המצעית והיה ע"ג אחרי"ו מחלית אחרכה ומעגלה לגד הגרוחה כעין פיטל כמו אינה מ' שוחת שם והגביה הפיטל הזה ורלה כי מהחיתו יש הארו"ב ומנעה שורשה בגוף הבריוה והיה דקה שם כאילו הכיטל המונח ע"ג אבל אלי בשרה והמסחבל ע"ג אחרו"ע כשלא הגביה הפיטל היה גרלה לעיני כאילו אחרו"ע חוקה לב' חלק אלד אישלה מן חלק אלד שורשה והכשיר הבהמה מאחר דב' החלקים הו באחת מחברים בגוף הגרונה דאפי' בספיקו של הברמ"ג בנתפלל לשבי' גרלה דאם אין להם ש"ל מחלים מכ"ם כנ"ל דחלק החתחון אחוך יוחר ושם אינם זה אחת זה בכה"ג גרלה גנס הפרמ"ג מודה דהרי הגליונה בהה במספר בגלה"ה ההחמונה ע"י האוחך עפי שפיר בהה במספר עכ"ל וכ"כ במרמ"ר בקו"ח סי' ג' שמגלה שם בחקירו הרבה ריאות שהאותה האמצעית הולכת ע"ג אחרו"ע ממם ונפסקה בחמצע האחרו"ע מנבה הרוע שהשורש של אחרו"ע הוא ממם מחחתה של האמצעית ומכשירין מאחר שבגרלה כן מחולה ולא נתפלל אח"כ ונס ע"פ חוב יש מהאמצעית מעט בהלד של הגליונה אלא נכפה מחתיו' מהאותה בהאחרו"ע ונס מדיע זה שכלל גרלון שיהם בגב הגרונה רק שהחמיר זה אחת זה והאמצעית נלחה בחמצע נבה של אחרו"ע עכ"פ ההגפה מגיע לה נס מלחמה ונס ע"פ חוב בבהמה אלו הולר אחרו"ע מהחיל לחמה מהאמצעית והאמצעית נכפה על שורשה לגמרי רק דע"פ חוב האמצעית אחוכה וכאן כלחה בחמצע ומ"מ האוחך שיותר מעולה"ל אין מעלה ואין מוריד ושכ"פ הוכרע מלד חוב הבהמה דהיינו רביתיהם ומכל הני פעמי מחירים הבהמה ומ"מ גרלה שיש לבחוק אחר סמטוטת אם יש לכ"ל סמשן בפ"ע דהה לאחת שבגרלו שיש ולא שהפלו אחר"כ כי בפיטל אין בחמצע סמטון עי"ש בארוך (שלג) והבי נדת כ' בימין מהה סק"י דה חזקא מהגב אחכמה אבל במקומות הונרמה וספרדים מהגים להקל שהורדת מחלמת עי"ש וכ"כ בשלחן גבוה ס"ק כ"ז וכ' שם הנס בשלוחיק וסביבוחיה המהגב להכשיר עי"ש והה אינם בדידהו ואנו בדיחן אם בני אשכנזים חלילה לו להורות שם קולא בזה (ועיל סי' ח' ס"ק ע"ז וכסוף סי' כ"ם) ומי' בגב"ם סוף סק"ל שסיים הבדין זה אם מיהה הבהמה יב"ח כשר נס לדיחן דמדהו יב"ח מוכח שהורדת מחלמת עי"ש ועי' בש"ח מומ"ד הגיגה סי' כ"ח שהגיה עליו והעלה דלא מהני בזה יב"ח עי"ש ועי' בדעת תורה ס"ק ל' שכ' הנס הגב"ם לא כ' זאת רק במקומות שמכשירין חבר ורדת ע"ז כ' לדידהו יש להחיר כמהי יב"ח בהחמת הורדת אבל לדיחן המריפון בחבר ורדת גם הוא מהה הנס אם מיהה יב"ח הבו להחרוף עי"ש. (שלד) נראה עפ"ש שכ' דאותה הגליונה שמחפלגה הפלגין מחלימין לחמן האותה אם שומד במקום אחר לחמנו

נאמנות

ח (שלה) ריאה (שלו) שאין (שלז) לה

באר היטב

ומריפה ושין דמס"ל ק"ו וסתם בס"ז ס"ק י"ג אם ממלא יתרת נפרתה שסיל נתעלה מהאומה סמוך לשדרה לפיס מן הריאה מ"כ דכבר ולי מראה דמריפה שהו

דרכי

לאומת עיי"ם אבל ברא"ם ס"ק י"ב העלה דאין הפיטל של האומה הגליומה מפלים החסרון עיי"ם בתורך וכ"כ בלב"ם ס"ק ס"ו ופרה"ב סעי' ג' ורא"ם ס"ק מ"ב לדינא וכ' שם ברא"ם דאפי' אם הפיטל הוא ברוחב האומה במקום שהיא שוכבת על הגרגרה אפ"ה אין מלמרף להפלים החסרון דכיון דאין האומה החסרה ראוי להיות שם אחריב שנתפלל מחמת דוחק הגרגרת ויעלר החזה כדרכה תמיד והחסרון לא נתמלא עי"ז ומריפה עיי"ם (ועי' במק"מ ס"ק ל"ו) והנה במראית עיים שורש ב' ענף א' ס"ק י"ב הכריע להכשיר בהפ"מ עכ"פ כדברי הכו"פ עיי"ש לך בהו"ד סי' בהגב"ם ס"ק י"ד הביא עליהם והעלה דהעיקר כהכרעת בלב"ם וברא"ם להחיר בזה בכ"מ עיי"ש ועי' מזה בתנ"י ענף ב' סעי' כ"ב כ' ממשתות הפוסקים דאפי' אם ניחא בחקים זה יהיה לעמה מחליה דזה מקרי בדרי דאומה דכשרה אפ"ה אין מלמרף להפלים החסרון ועיי"ם בלק"ש ס"ק קכ"א ובמ"מ אות קכ"ד שב' של"ע אם מהני בזה עכ"ל יב"ח עיי"ש ועי' בס' אמת לחק החדש בפסקי דינים ליו"ד בהגהת הבית חפרים סעי' ל"ז בד"ה ירחה לי שב' דאם הפיטל הוא מחליה ומעלה לגד הצורם שסם אין מהיריון הפטנים יש להסתפק אם מלמרף וקצה להקל עיי"ש ועי' בדעת תורה ס"ק ל"ג מ"ם בענין זה וכתב דמ"ם הרא"ש להחמיר גם כהפיטל ברוחב האומה במקום שסוכבת על הגרגרה הפרח על המחה דיש להקל בזה עיי"ש

סעיף ח (שלה) ריאה שאין לה חתיכה דאוני עי' מ"ז ס"ק י"ד ובכמה"ג בהגהות המור אות ל"ז ועי' לב"ם סק"ח שב' דהוי ולאי מריפה עיי"ש ועי' בב' נמח לחק החדש בביאורו ליו"ד כאן ס"ק ל"ז ועי' פרמ"ב סעי' קל"ו ורא"ם מס"ק קס"ל עד ס"ק קס"ה שהבנו דהלאי מריפה דלמ"ל לאומתה הוא בא מבטן והוי ולאי מריפה ואפי' בהמה זקנה מריפה דלמ"ל מהני לה יב"ח והחלב שהלב ממנה לשולם אסורה ולכן יש להמ"ב להוציא לבעל הבהמה שנמריפה מחזות זה בכדי להפרישו מלאיסור לך אם יש שם אמשוטת בשקים ברלאי להיות לאומת אע"פ דקיי"ל דאם היא טלה דטוקה אין זה מועיל להכשיר הבהמה מ"מ יש להחיר מה שנחלב ממנה קודם יב"ח ובן אם זה מקרוב ילדה אז יש להחיר החלב שנחלב ממנה קודם שהעברה הישור עיטורה הוא בוקה ר' חדשים ובנפה ר' חדשים ומ"מ אין להחיר החלב אפי' מקודם שנתעברה אפ"כ יש שם איכר אמשוטת אבל אם אין שם איכר אמשוטת אבל אם אין שם איכר אמשוטת אינו מועיל להחיר כלל עכ"ד. (שלו) שאין לה חתיכה דאוני שבאה"ם מ"מ בתעבה דיריי"ם ופשטו בנחת וס' והסירו בנחת וס' ועי' רא"ם ס"ק ק"ו ובפרמ"ב סעי' קכ"ו שב' שלריך ליזהר שיפשוט הקרום מעל פני כל הריאה בנחת ולא יסחר שם ולחול בריאה מקרום זה שאם יסחר שם איזה ולחול בריאה אז שלא עבר בנחת יש להמריף כדין סרכת שלא כפרין עיי"ש וכ"כ בלב"ם בהשובה שבסוף הספר אות י"ל וס"ל עיי"ש בתורך וכ' ברא"ם ובפרמ"ב שם דאם נאבדה בשונג קודם שפשט הקרום אע"פ שבנר פשט מקלתו ובעיניו ראה ולבנו יבין כי ריאה אז כדיקה יש להמריף אמנם שקרום הה הוא משרש בריאה ומי יודע אם היה אמנר לפשטו טוב בחתא מעני' עיי"ש וכ"ש הבאה"ש ומו ריאה שהה כשאר ריאות עי' בפרמ"ב סעי' קכ"ש ברא"ם

ס"ק קנ"ג שב' דאפי' אם לאחר שפשטו הקרום הזה לא נמלא חיתוך אותה נמורות אלא מקום המעלים להחזה שם כלי אחות ואותה אפ"ה יש להכשיר עיי"ש ועי' במחרת עיים שורש ב' ענף א' ס"ק ל"ב שב' דהוקא היכר מקום מהני בזה אבל אם לא נמלא היכר מקום רק היכר אחר לבד אין להקל כ"א בהפ"מ אבל שלא בהפ"מ אין להקל כיון דבלא"ה חולק המחרש"ל אנוף הדין דמעבה דיריי"ם עיי"ש ועי' ברא"ם שם שב' דבמשכירין

ע"י היכר מקום בזה ל"ל כל המקום של"ע בהיכר מקום וכיים"ל עיי"ש.

ובש"ש הבאה"ש הלבוש והכיסי הגליון שבתקרם עלי' הגה בשפ"ד ס"ק מ"ז

ובמנה"ב רים כלל ו' כ' מהחב"ם ס"ק כ"ז דבל זה הוא רק בקרומים

זה הוא קרום זה ומיכר שהוא כעין מלבוש סביב הריאה אין מהב' קרומים של הריאה והוא היכר לפי רואה עיי הבודק שהוא קרום זה שאותו קרום הוא רפה ותחנעמת בהולכת היד עלי' אבל אם אותו קרום שהפשט עלי' הוא הקרום הגליון של הריאה עצמה אף שהקרום התחתון הוא שלם ויפה ולא מפקא זיקא והריאה

ס' מישבת הדשים סלי ריפה הדשה לאומתה וכו'

תשובה

מחזיה כהלכתה אפ"ה שיעמה כאומתה מקרי ומריפה עיי"ש אך בפרמ"ב סעי' קכ"ה ורא"ם ס"ק קמ"ו הביא על הפמ"ד בזה ופסק דאף שבאר שהוא קרום הגליון של הריאה עצמה מ"מ אם לאחר שפשטו הקרום הגליון מצאה הקרום התחתון שלם ויפה והריאה מחוברה כדרכה אף שאין שם רק הקרום התחתון נגד יש להקל בהפ"מ וע"ג ובאין אם הקרום הגליון כאלו הוא עגל עיי"ש ועי' מק"מ ס"ק י"ל שב' דוקא בשכל האומה הם דבוקים ע"י הוא דמלרך הפ"מ וע"ג אבל אם לא נמצא רק ב' אומה דבוקים זה לזה תחת הקרום הגליון יש להקל אחי שלא בהפסד מחזה ואדך נחל עיי"ש.

ועיין בס"ח סעי' מ"ב שב' שקרום כזה מעבה מחמת שמעיה עיי"ש ובמה לבאורה משמע דיש חילוק בין בהמה שמיה שם לבלות שמעבה מחמת הבחשמים אי לא אך בפרי הבולה סעי' קכ"ו ב' שם דאין חילוק בב"ו הבמיה הא הבהמה אם רזה לפי שלפעמים אף בבחשה מחפשם קרום כזה ע"ם בריאה

ע"י שהבה אם מבחרת שמתן וכזמה עיי"ש

ועיין עוד בבמ"ח והב"ם ס"ק ל"ח שב' דלא מהני להכשיר במעבה דיריי"ם אלא אי"כ נמחזה אחר הסרת הקרום ואלא שאין בה שום מריפות דאי לא נמחזה יש לחש שמא מחמת הקב שבה אי שאר מריפה שבה קרם עליה עור זה ועיי"ש עוד בהגהה הגב"ם שבאב דאם נאבדה בשונג בלי בדיקה יש להמריף מספק ולא מהני יב"ח בזה דהא חיישי שמעבה ע"י אחה מריפות שאולר בה והאלב יש להחיר עד ג' ימים דיל"ל דלא נרע מבריכה שאוכל להחהות בג' ימים עיי"ש אך בפרמ"ב סעי' קכ"ו דמ"מ אם לאחר שהפשטים כל הקרום בשאבה בריאה אך בלי דאחל יש להקל בהפ"מ וע"ג אף בנאבדה בשונג בלי בדיקה מפחה עיי"ש ועי' מק"מ ס"ק קס"ח שב' דמ"מ בלי בדיקה בראות הגון שאין שם שום אבל אי שאר רשותא אין להחיר בשום גוזמא עיי"ש (ועתב"ם רים סי' ל"ו) ועי' לב"ם סי' ל"ח סוף ס"ק ט' שב' דבבדיקה נפיחה חמיר בזה מבשר בלי עיי"ש ועי' בש"ח שי"מ תגיעת ח"ל סי' פ"ו שב' שאריך לחיר לקוף הקרום בנחת עיי"ש ועי' בש"ה שושל"ד הגיעת סי' ק"י סמוך לסוף התשו' שב' דאם לאחר שהסירו הקרום ריי"ם בדקהו בשאירן ובלבן יש להמריף אף שיש לחלות הבקב בחמתם הא דמבחא עיי"ש אך בבו"ת שולל ומביב הגיהאה ח"ל סי' קמ"ד כ' שבאאן בעל הרשותא יעקב ז"ל והגאון מ' שמחה נתן ז"ל הורו להחיר בזה וכן מהגין הבחחים בק"ק לבוב דכל שיש לחלות שהאלם בכח מחיריך בזה עיי"ש והע דכל זה הוא אם הי' הקרום פרום על כל הריאה אבל אם לא פרום שם על כל הריאה רק שהי' כמו שהוא שכיח שיהי' פרום רק על מקום א' בריאה מי' בחמה"ב בהגלרי"ע סעי' קכ"ו שב' דקרום הזה אלא פרום רק במקום א' בריאה אף דלכתחלה צריך לקצו בנחת ולראות שהוא שלם ויפה החחיו ואיט מחיב דה ע"מ בדיעבד אף אם לא קלף הקרום הוא כלל לראות מחחיו כשרה כל שנעלם בדק בנפיחה לראות שאין הקרום הוא שולה לחעלה ע"י נפיחה אבל אם לא בדק גם בנפיחה לראות אין להכשיר כ"א בהפ"מ חוקא אבל בהפ"מ שפיר יש להחיר עיי"ש (ועי' בדבריו לחלן סי' ל"ט ס"ק רפ"ח וס"ק ש"ל מ"ם שיד מדין קרום הפרום על מקום א' בריאה) (שלו) לה חתיכה דאוני שבאה"ש ברא"ם בשובה דריי"ם ועי' הב"ם סי' ל"ט סעי' ע"ז שב' דקרום ריי"ם אמנ"ל שמכשירין אבל עכ"פ הוי רשותא עיי"ש וכ' במנה"ב בשבחון כלל ו' ס"ק ב' דריאה שהי' עני' קרום ריי"ם אל שלא יהי' בה שום רשותא ואפי' לא מצא בה רק רשותא בעלמא יש להמריף מסוס הגלרי"ע עיי"ש ועי' במחרת שיעם שורש ד' ענף ג' ס"ק י"ח שב' דקרום ריי"ם הוי סתם רשותא עיי"ש וכמה בלב"ם סי' ל"ח ס"ק ע"ל כ' דהמקיל בקרום ריי"ם שלא לגרש הגלרי"ע אין מחחין ביה עיי"ש אך במנה"ב הגלרי"ע אות ק' בקמן סעי' קכ"ה ומבחון סק"ל הבלה דאפי' בהפ"מ אין להקל דזה חמיר מבשר בלי ואם נמצא תחחיו אפי' אגב מעט אי ניקב קרום עליון ה"ז הגלרי"ע ואפי' בהפ"מ אסור עיי"ש ועי' בפרמ"ב סעי' קכ"ח ורא"ם בהגלרי"ע ס"ק ס"ח שב' דאם לאחר שבאה הקרום נמצא החחיו בריאה כמין נקבה (ריל אבל לא נקבה ממש דלגקבה הי' ולא מריפה כמש"ל סי' ל"ו ס"ק ל"ט ועי' בדבריו לחלן סי' ל"ט ס"ק הגלי"ל ופ"ק תרמ"ם מ"ם בזה) יש להחיה בזה כמש"ל סוף סי' ל"ט לענין בשר בלי

הפרים

יורה דעה סעיף לה הלכות טריפות

(שלח) חתוכה (שלט) דאוני

באר היטב

מ"מ מהך השורש נעשין כמלגע בין שני הורדות וכ"כ דשישר נוגה השורש של שניים קודם שמתחלק נרין שיהיה כמלגע):

דרכי תשובה

בתחק שלוט יסול לקלפ מפס הרי הוא כשרכא מתקנ לתקוס וכן לעמו ריעוהא יש לו נ"כ חומרת דשרכא ממקס לתקוס בכל מקוס הפסטות הקרוס עיי"ם ועי' מהרי"ב בהרלר"ע סעי' קכ"ו שכ' דהמקוס שנקנף לא הי רישתא רק במקוס הנסתכך לכד ומה"ע כ' דאם הקרוס נסתכך בשיטלי מרת ולפעמים נס על הענקלי"ך כעין חרילים שמנלאים שם ח"ו מלמרף עמהם להרלר"ע אלא אם יסול לקלוף הקרוס מפס בנחת יקלוף ויבדוק החהיו ואם לא יניח אהו כן דטק רק יפחתו שתא יעלה בנפיחה ואין דרן בה כדין סירכא מינה ובה ממם עיי"ם אבל במרח"ו בהרלר"ע שם בביאורים ס"ק כ"ד השנ עליו בזה וכ' דהעיקר לדינא דבכל מקוס הנסטות הקרוס לף בתקוס שנקלף יש לו דין סירכא מתקוס לתקוס עיי"ש ועי' בדברינו עוד להלן (סי' נ"ש ס"ק שמ"ו) מ"ש בדין זה אם לאחר שהכשיטו הקרוס ראו שהקרוס הי' מקמם בשר הריאה תתקנו ועיי"ש בח"ם בזה לדינא (שלט) דאוני עי' ט"ש בכ' דבכ"מ אין להקל בריאה שאין לה חיתוך אוי לף בים לה היכר סדק אלא כשים שם בשנים כנגד היכר סדק קרוטים לכל אונא ואונא בפ"ע אבל אם לא נמלא קרומים לכל אונא ואונא בפ"ע אפי' אם נמלא קרום א' מספיק לא מהני היכר דהא חזיק שלוש ב' אונא עיי"ש ועי' בכרת"ב סעי' כ"ג ורא"ש מס"ק ל"ג עד ס"ק ל"ו שהשיג על הט"ש בזה והענה לדיוק דינא דאין להכשיר בהיכר סדק כשים שם ב' קרוטים רק בחסרה אונא א' עבד ומלא כך באונא ת' מהנשארים אבל אם כל הענינה דנוקה ומלאו קרוטים במקום החתך לא מס נמלא כך באונא והוא במקום שרגו לוטר בשרכא מאונא לאונא אין להתיר בזה וגם אין להתיר בזה אבי' באונא א' כ"ל במדינת שנהגו להתיר בשרכא לגמרא מחליין אם סריכה מעקרת לשוכה בלי פ"ש אבל יפי מנרג מדינת הלו לאסור בזה (כמש"ל סי' ל"ט סעי' ד') אין להתיר בזה וגרסך הוא שאם חתך ומלא בפעם לכל א' קרומים שקרומי הריאה עריפה תעפ"י שים שם לגמנה הוכר חתך לא שאר בימים שהרי קרומים אלו מריים שנשרכו ז לזו וח"כ סרכא לגמנה מחלי הוא ומרכה וכן הדין בדבוק לאותא הנ"ל שבמקום שהנו לוטר בשרכא לגומרא אין להתיר אם נמלא שם לכל לא"ל קרום מקרוטי הריאה ואורע כזה שלף אם יש שאר הוכרים נ"כ עריכה ואין להתיר רק כשנמלא שם קרום א' דק מאד כדרך התאוטות הנדיעים ביחד אבל אם לא נמלא שם גם זה הקרום הדק כדרך התאוטות שנמצר שבפנים הוא מחורה כהלכה אלא שהכל נום ה' כדרך בשר הריאה יש להמיר אבל ס"ל לבדוק אחר זה לראות אם יש שם קרומים אלא כל שיש ה' תרוכרים המבואחים לגעלה לא להכשיר בשתם רק אם אורע שהתך ומלא שם לכל לא"ל בפ"ע קרומים מקרומי הריאה יש לחריע עיי"ש ועי' במורה לזובחים סי' א' בתוס' הלכה אות ה' שכ' דאין בדיוט להבריע לכן יש לחוס לכל הוחמרות ובין אם נמלא שם רק קרום א' לא שלא נמלא שם שום קרום בכל נוח. אסור מסכק ואין בדיוט להתיר בזה אלא כשנא בדקו בפניה כלל ואם מכסריק כיון דא' מב' האופנים הנ"ל ממ"ש כשר ע"כ כל כיה דלא חזיק ענין הקרום שבפנים אין הוא מכסריק ע"י הסדק והלוגן שהוא בכוס בתוכן הכשר (וכמ"ש הוס' ביצה דף י"ד בד"ה מיכא ביניהו) מבח"כ אם בדקו הוא הקרום בפנים בחיה אוכן שיומלא מריכן אנו להעריך כיון שאין בדיוט להכריע בין הט"ש והרא"ש עיי"ש אך בלתה לדק הוהם בכסקי דיומס ביו"ד בהגרת הבית אפרים סעי' כ"ג השנ על הרא"ש אפרים בזה והעלה דהעיקר לדינא כדעת הט"ש בזה דאף אם נמלא לכל אחד ואחד קרוטים יש להכשיר אפי' לפי מנרג מדינת אלו דאסריק סרכא לגמנה ממש' דאין ברור כלל שנשרכו אח"כ די"ל שבהולדה טולו מהאותות וכי"ש הרא"ש בעלמו סוף ס"ק מ' עיי"ש וכ"כ בשורת זבח סי' י"ח בהע"ש ס"ק ת' ובמק"מ ס"ק ת' ובנה"ק אות ד' שהרא"ש הפריז על המדה בזה דהעיקר לדינא שיש להכשיר אף אם נמלא ב' קרומים לכל א' ואל' בפ"ע כדעת הט"ש (ועי' בשו"ת בית אפרים חו"ד סי' י"ב ובמהר"ב סוף כלל א' ובד"ק ס"ק ב' ובמגא"ש עמ"ב ב' בלק"ש ס"ק פ"ג) והנה גם' תוספת יהושלים סוף סי' זה כ' דבחיטרו הנלה להקל גם בלא נמלא בפנים שום קרום מפסק בנתיים כיון דהקרום הסבוב מבחוץ אלם בלא נקב עיי"ש אבל ישיש בשורת זבח סי' י"ח בהע"ש ובמק"מ ובנה"ק שם שכ' דהעיקר לדינא כדעת כרא"ש

כרא"ש

דהניחם שיש בזה וה"ה אם נמלא מרלה כשרה בריאה יש להכשיר בהא"מ כיון שם ראלוחת בקרום זה כמו בבשר בלוי ומחמת זה בלה המרלה ולכשיתכרק הקרום בחיי כמו שנפרקה עהה בחת אסור גם הריאה עיי"ש ועי' מ.מ"ש בהרלר"ע סוף ק' בביאורים ס"ק כ"ח שמלמד להקל בזה מכ' בחון הס"מ עיי"ש ועי' במנהר"ב בהרל ע שם מ"ש בזה וכ"ז הוא כשאי הקרום רייני"ם פרום על כל הריאה הבל אם לא הי' פרום על כל הריאה עי' בפרה"ב להלן סי' ל"ש סעי' נ' ובמנהר"ב בתרלר"ע ס"ק קכ"ו שם הקרום רייני"ם שלא פרום רק בחקום א' בריאה וע"פ הרוב הוא בחומיות וסובב ורוגך גם על הנישול צריך לקלפו בנחת ולראות שהוא שלם ויפה החתיו בלא נקב ואינו מזיע דם ואם רואה שכן הוא שהוא בלא נקב ואינו מזיע דם לא הוי הקרום רייני"ם שלא פרום מעמרף להרלר"ע אף שלא ברכ"מ עיי"ש (ועד"ק להלן סי' ל"ו ס"ק פ"ב ובמיח"ו בהרלר"ע אות ק' בביאורים ס"ק כ"ג מזה)

ובתב בפרה"ב לקמן סי' ל"ו סעי' מ"ג דאם לאחר שהסירו הקרום הזה היתה הריאה שלימה ויפה ועלתה היטב בכיתה ואח"כ כיתו אי' שנה אחר שנתשנה יד אכסים בריאה ז' רתחילה הריאה לגאת מתיה דם בכמה תקופות ואפי' לאחר שקנתו הדם הזה יצא שוב דם אחר מעגיטו אז אם לא תתם התבים אחר משמשו בריאה זו אותרים שלא משמשו בכח ובחזק יד יש להטריף אבל אם אינם אחרים בבירור שלא משמשו בה בכח אז שים לתלות שמשתשו בה אכסים אחרים ואינם לפניט אנו תולין שמשמשו בה בכח לפי שידשו שכבר הוכרה הבריאה עיי"ש ועי' בדברינו בהרשו' שבשוף הראש אכרים סי' כ"ל מ"ש מזה שוד ועי' יחוה בד"ק להלן סי' מ"ע סוף ס"ק ס"ד ת"ש בביאור דין זה והנה ביתק"מ להלן סי' ל"ו ס"ק י"ג השנ על הבית אפרים והד"ק בדין זה עיי"ש אינם ישנין בדעת הורה להלן סי' ל"ו ס"ק כ"ב מ"ש לדחות דברי המק"מ בזה וכ' דהעיקר כהבית אפרים והד"ק בזה עיי"ש ועי' מנהר"ב בהרלר"ע שם שכ' דאם נמלא שמזיע דם לאחר הסרת הקרום רייני"ם אין חיוור בין שנקלף הקרום בנחת או בכח כל שאם מקנת זה הדם חוזר ויולא דם אחר יש לאסור שה"ה מ' שיקבה הריאה המלון בא זה הדם וחבו"פ שאינו מבלבן אין זה רא' דאפשר שאין אנו בקיאים בבד קה נפיחה אבל אם לאחר שלא הדם כעם א' לאחר הסרת הקרום קנוו ושב אינו יולא יוהר וגם אינו מבלבן יש להכשיר בהס"מ אם הוא שאין זה דם ממש רק כעין זיעות דם בעלמא ש"ל שזה נהקבן מל חות רקרומים שמבחוץ ונקב אין בו אם לא שרואה שהוא דם ממש ולא כזיע כנ"ל אז יש לאסור בכל נוונא ומי שהוא אומן יד יוכל לקלוף באותו מקום עור הענין ולראות שאין הדם יולא מעבר הב' ואז יש להקל בכ"ע אך הלילה שהנו"ב בעצמו יפסוק להקל בזה בלא רשות השורה עיי"ש (וע"ל סי' ל"ש ס"ק ק' וס"ק רפ"ה וס"ק ר"ל וס"ק תכ"ם וס"ק תרמ"ג ובסי' נ"ז ס"ק נ"ח) (שלח) חתוכה דאוני שבאה"ע מ"ש בשובדת דקרום רייני"ם ועי' בשת"ח שם דיש להכשיר במעשה דרייני"ם אבי' אם עיר זה דבוק לא סמוך לחוכן דכו שאין הסרכה מהריאה עצמה אין לאסור עיי"ש ועמ"ש ס"ק י"ד יבהגרת נב"ם שם שכ' דאם לא מדבק הקרום לחוכן רק שנסרך לבד בחוכן יש להכשיר בהכ"ת אף כשאין הקרום עובר מהריפן אף ע"י מיעוטם עיי"ש ועי' בפרה"ב סעי' קכ"ז ורא"ש ס"ק קכ"ח שכ' לחלק בזה דאם הקרום מדבק לחוכן ומסתבך שם בחוכן יש להטריף אע"פ שאה"כ מפרידין אותו מהחוכן וששאין הקרום והריאה שוה בכיאה היטב ובמקום שנהגין להכשיר בסרטות ע"י קליפה מהריאה כיש"ל סי' ל"ו יש להכשיר גם בזה כשהקרום נפשם בחתת מן הריאה אבל בשאי מקומות אין להקל אבל אם לא מדבק הקרום לחוכן רק שנסרך לחוכן אז יש להתיר בהס"מ אפי' במקומות שאין מקילין בקליפות הסרטות אבל מסרך לגרגרת לא נחה לא לשומן הלב והגרשם אין להכשיר שם עיי"ש והנה במלורת עיניים שורש ב' ענף א' ס"ק ל"ג הביאו על הרא"ש הנ"ל וכ' דהמקל בהנ"מ גם בדבוק הקרום לחוכן לא הפסיד עיי"ש אבן בעלי לבוש ובמהר"ב כלל ו' ובעטרת סק"ה ובקומן סעי' נ' הסכימו עם הרא"ש

להטריף עיי"ש

וכתב שד בפרה"ב לקמן סי' ל"ש סעי' ק' ורא"ש שם ס"ק כ"ד ואם נמלא קרום פרום על הריאה וא"ל לקלפו כי מהנבך זה הקרום במקום א'

(לח) (שמ) טריפה (שמא) ואם (יד) (שמב) סדק (שמג) כמראה

באר היטב

(לח) טריפה וכתב נמ"ר מהרש"ל מעבה היה בריעם שנחמו פרה שמיה וכנדקיה לא מצלו בריאה לא אומה ולא אומה ולא ורדא ולא שום סדק רק היה טולה מלרה והיה כתחיכת בשר ח וריה שם נוקב ל' ורוח היה מעולל בין חכמי אסכרי"ך ולקח סכין חד וחתך בקרום רעליון פי' נאותו הלעם וחכמי העליון

דרכי

הרא"ש ה"ל דנים שם קרום ל' כמר ואם לא מצלה שם שום קרום מפסיק ל' לאסור בולעי עיי"ש ועי' בדעה הורה ס"ק כ"ב וכ"ג מ"ש בענין זה ולדינא כ' לחלק בין אם כ' אותה לבד דבוקה ז"ל ובין אם כל הערונה דבוקה ודמיא לחופתא עיי"ש ועד"ק פי' ל"ט ס"ק כ"ח שכ' דאם חזיון שחקום הסדק והחיבר עולה בנכיחה והגביה המקום ההוא עריכה ממ"ג דלא הדיבוק הוא מה שנדבקו כ' אותה אהדדי הא אין שם הבדל הרלוי לב' אותה ולא סרכא הוא הא עלה בנפיחה ומריפה כדין כל סרכא שעולה בנפיחה עיי"ש ועי' בפו"ת בית אלמה ה"ב מי' כ' בריאה אל כנס שהי' בריאה בדקקה לחלוה שהחברה אותה האמלעית אמנם כשמעיד ראו שבשפולי האות הי' כיון קרום בין העליונה לאמלעית מחוד לאוד עד רשיטולי ועד בכלל וכשהסירו הקרום הזה שכין האותה ראו שכל ל' מהם במקום הדבוק היה לה קרום הריאה כראלי וקרום זה המחברים היה קרום זר והשיב חזרתי מריכה הוא דכיון דלא היה לבשר ל' ועיכר הפיוד שלהן ויש קרום בינתים כ"ע מודים דטריפה ואף אם היה כתבית קרום לא מהני כיון שהוא מחוד לאוד ומה שאחר ראו"ב שהוא מילתא הכיחא עובה שיהיו מחוברין שי אותה הטבע ונשאכן סיוד לשיטולי יש כמין קרום ומכשירין דברי עובה הם דלא שכיח רק שיהיה בריאה פעוך לשיטולי כיון קרום שהוא שור הריאה עלמה שעדיין לא נתילה בבשר הריאה אבל שיהיה קרום אחד המחברן ובהסיר הקרום האותה הם כתיקום בשור הריאה קרום זה סרכא הוא והוי אל"ס כיון שהוא מחוד לאוד וישטולי לשיטולי ועיי"ש במ"ש מרירות על הש"ג בזה ועי' בש"ו דעת הגהה במהר"ם בסוף רס' שכ' שכיח אלא ריאות של בריאה שבין ראוא העליונה הימנית לבין האונא האמלעית לבעמים נראה שהסכרת הדיבוק הזה רק עד שהם האונא מקצת וכן מבנה אין החיבור הולך יותר רק שבלה החיבור קודם שיתחיל להתעגל ונראה כאלו מקום הגיגול דבוק ולא נפרד ואריך לחקרם בזה בעיון רב כי לפעמים נדבק שם ע' סרכא ואלו ניכר רק שבריאה לא האמלעית מעבו כעין מרחה לבנה וזה הבריאה מירה שם שם סרכא ואריך אומנות להחיל לקלוף הסרכא בנקל אבל אם יהקלקל ולמלוא דרך לקלוף במהון הרבה ואז יהקלף שם קרום עב מאד ונפרה החיבור דהייבו העיגול הא"ל ואז נראה שהוא קרום אחד וכו' עיי"ש

(שמ) טריפה עתב"ש ס"ק ל"ו ובפרה"ב פעיף קכ"ה שכ' דאף אם לאחר שנמצו הבני קרומים ראו שבשר הריאה הוא מרוחק לאותה ואותה כשאר ריאות אעפ"כ כל אלא ניכר ע"פ הקרום העליון שום סדק ולא ניכר ממשן הי"ז מקרי אופתא עיי"ש ועי' בש"ך פ"ק קמ"ה מ"ש בזה ובי' מ"מ ס"ק י"ח מ"ש בזה וכ' הניכר לדינא דאי אי קרום מפסיק בתוך הסדק שבשר אמצי ליכא הוכר מבחון מהני ואי ליכא קרום אפי' יש הוכר מבחון לא מהני עיי"ש ועי' מנח"י לבל"ר ענף ז' סק"ע מ"ש בזה ועי' רא"ש ס"ק קת"ו ומלרת ניתים שרש ב' תנף ל' סעיף ד' הה דוקא אם לא נמלא מרוחק רק לאחר הסרת ב' הקרומים אבל אם אחר בפשטין הקרום העליון נמלאה בריאה מרוחקת כדרכה אע"פ שאין שם רק הקרום הראשון יש להקל בהמ"ר ולא"ג ע"י בדיקה בנפיחה ובפשרין שאין מפקד זיקא הראשון מן הקרום העליון כאלו עגב שמעיל בה בדיקת פשרין ואמרינן ההתחון הוא עיקר הקרום כיון דבריאה בו חזיות אותה כראלי וקרום העליון הוא קרום זר שנתקרם מחמה שמטיה הבריאה ולא שיעת כחופתא הוא וזאם לא בדק בנפיחה ובכשרין יש להסרף אף בדיעבד מין בדיקת עגב עיי"ש ועי' בש"ך ס"ק קמ"ה שכ' דאין הילוק בכל זה בין בריאה ילקה לגמרי ובין אם חסר רק אותה ל' ודאין שם שם אותה ל' נחלה בבריאה ובמשך בבחוים ובכשרין הקרומים שבעי' הוא שבשרה חלק

לבחים עריפה ואם הפירוד הוא בקרום ההתחון כשר ועיי"ש בס"ק ל"ז

וכתב שם שוד בש"ך ס"ק קמ"ה וקמ"ו דאף שכ"ל דאף אם נא נמלא מחוקר דאמי רק אחת הקרום העליון מהני כל שהוא מחוקר עכ"ש בקרום ההתחון מ"מ אין להכשיר אלא אם נמלא שם בתחתון מרוחק אותה נמחות אבל אם אם שם רק בדיקה שעדיים על המרוחק אותה יש להמרוף כי סכר בדיקה לא מהני בזה להלילה מכלל אופתא אל"ב ניכר הסדק על

תשובה

העור העליון וכמ"ש בשמ"ר ס"ק מ"ז עיי"ש וכ' שם בפרה"ב ובש"ך ס"ק קמ"ח דמ"מ אם נמלא שם פירוד נמור כשיטו כמד"ל במקום שראוי להיות אותה יש להכשיר בהמ"מ ולא"ג ע"פ בודקים מומחים המכירים בעין זה דמה שהם דבוקים במקום שראוי להיות פרוד אינו מחמת שנסרטו ומדבקו להדי אלא שכך הם אותה של בריאה זו מבריאה עיי"ש ועי' במנח"י במ"מ עכ"ז ל' ע"ז שכ' דכשאין כל הריאה שלמה כאופתא רק אחד ל' ומ' הוכר בלאמה אחת שהיא נחולה במראה ובמשך בשהים וכשפשטין הקרום העליון מעלי' רואין שם הוכר סדק בקרום התחתון ל"ע אם יש לאסור דיש סברת לרקל כיון דבקל ליאו מעשה אופתא אתיון עלה וכמ"ש הש"ך בס"ק מ"ה ובש"ך ס"ק י"ח אך אם אין סדק גם בהתחון יש לאסור אף כשפרוד מנפרים וכמ"ש בש"ך פ"ק ל"ו וס"ק קמ"ה עיי"ש (שמא) ואם סדק עי' בבית מאיר שכ' דלדעתו נראה דאם חסר אותה ל' ומאותה ראתה בשהים מ"ל הוכר סדק עיי"ש אבל בפר"ח סוף פ"ק ל"ו ובתב"ש סק"ו ובמ"ש סעי' ג' כ' דאמינו ל' רחבה במשך ובמראה כשיעור כ' אותה אע"פ אם אין שם הוכר סדק לא אמר הוכר לא מהני ועיי"ש עוד בסעי' ד' שכ' דגם אם ל' אחוק לא שים בו בשעי' כ' אותה לא מהני בלא הוכר עיי"ש ועי' בממ"ש עכ"ז בלק"ש ס"ק ס"ז בשוסגר שכ' דמ"מ לפניו יש לערף דעת הבית מאיר הל"ל עיי"ש ועי' בש"ך סק"ו שכ' דכל זה הוא רק בשאר אותה אבל בהתרו"ע אע"ל הוכר סדק חוקה כל שניכר שהסרטון בשום בחברתה במשך הרוחב והאוהר אע"פ שאין שם הוכר סדק שפיר דמי וכיון שהבאר לאון בסעי' זה בש"ת עיי"ש (ועי' בס"ק שאח"ר מ"ש מהרדך החיים) ועי' בש"ת בדרכת יוסף חו"ד סי' ס"ו מ"ש בענין זה ועי' בדעת הורה ס"ק י"ד מ"ש ע"ד בזה ולדינא פיים דמ"מ מראה דאם חסר אותה ל' בלד ימין ושם אותה רחבה כשיעור כמה פיטקים הרדמ"ל מבלמת לף לאון שהגיון להחמיר מ"מ בכה"ג יש לערף דברי המקנין בזה וגם בלד שמאל אם יש יתמ"ק מו שמאלה אותה בסוף שיכולי אומה דש דשת דמבלים חסרון לחקל בכה"ג בהמ"מ ובמי הדעת פיים דהמקל בכה"ג בראבה אותה כשהים וגם יש יהמ"ק גם בלא הפ"מ לא הפסד עיי"ש • (שמב) סדק כמראה הפרש עי' בדרך החיים שמוכך להחמיר דלא מהני הוכר וסדק אל"ל הלומה ורחבה במשך שי אותה ולא זולת עיי"ש אבל בפרה"ב סעיף ה' ורמ"א סק"ו כ' דכשהסדק שומר במקום הראוי לחיות מפולא שם אע"פ שהאותה קטנה ואין בה במקד מראה מ' רחבה כשיעם אע"פ כל שים בה אל"ל כדי לחלק כשיעור עד"ל לזה ומד"ל לזה דיון אוהה לשמש עיי"ש ועי' זבחי רטן סי' ב' בתמידין ס"ק ע"ז סעיים בזה דמ"מ אין להכשיר בזה כ"ל בהגלא אלא יהיה בו מפוס חלוף וה"ש (ועי"ל ס"ק שמ"ט) (שמג) כבראה הפרש עפה"ש מ"ש מהטו' נבעות אחל להכשיר בנמלא סדק אפי' לא מצלה להם רק סמפון ל' והגה בשמ"ח סעיף ו' ותב"ש ס"ק י"ג כ' דדילה אחסרה והוכרה ע"י הוכר סדק לא אחר הוכרים ובדקה ולא נמלא בה כ' מפשוטת שהחלוק לב' אותה אין להקל כ"ל בדפסד נחל ושעת הדחק עיי"ש אמנם הגב"ש ס"ק ע"ז דיה ע"ז דברי הנבעות אחל המכר אמקל בזה והעלה שכדברין עיקר לדינא ולא בהמ"ח עיי"ש ועי' בש"ת זכרון לבי מנחם סי' מ"ו שהעלה ג"כ דהמקל בסדק אף בלין הוכר סמפון אין לעשות בו עיי"ש אבל בדר"ש ס"ק ע"ז דיה דברי הנבעות אחל הל"ל בשתי ידים וכ' שעלה ממנו דברי המרדכי"ל ואלו דיה דלא דברי המרדכי"ל לא היה סומב בן והעלה לדינא בהפרה"ב סעיף ו' הה ולזה לכהחלה ל"ל לבדוק אחר זה אם יש שם סמפוטת לכ"ל בפ"ע לא אבל אם אינו מרש מראה אחל אין שם סמפוטת לכל ל' בפ"ע אין לזה מדברי המ"ח ואין להחיר כ"ל בהמ"מ ובעה"ח חקה עיי"ש וכ"כ בתלרות פיים שם וס"ק ל' ובמהר"ב כלל ל' בשמרון ס"ק י"ז ובמק"מ ס"ק ל"ז ובס"ק סוף אות ג' הדעיקר כהמ"ח והרא"ש ולזה כבנעת אחל הלכ"ש עיי"ש ועי' בדעת פרה ס"ק ל"ד מ"ש בענין זה ועי' בתורת זבח סי' י"ח בהמ"ש ס"ק ו' אל' דבכ"מ שמכשירין בזה בהמ"מ ולא"ג כל"ל מ"מ מכ"ש אין להקל בשום מין אלא אל"כ הסדק הוא כראלי אלינה דכ"ש עיי"ש ועי' בש"ת דברי יוסף סי' ר"ד מ"ש אל דברי הבעות אבת בזה :

ע לשון הרב"ל מה"ה סקלר וחסר רבי שם ולא כרי

פתחי תשובה

(ד) סדק כמראה הפרש מין בחשבון בנעת אחל כי אי"ה שמחמה בא לפרוץ בריאה אל כנס שמחברה אוה אמצעית אל ימין ושה סדק כמראה הפרש בינים ובי"ש מקרה אינה שחתבו הריאה ולא נמצא שם נמקום בחסרון רק אמצע אחד ולאחי הה לזהות אמי אמפוטת כי כל אותה יש לה אמצע בע"מ ובל"ב אותה מ' הוא ולאי סדק לא

(שדם) הפרש (שמה) ביניהם (שמו) כשיעור (שמז) עלה (שמח) הדם (שמט) בין (שנ) בעיקר כשרה (שנא) בין באמצען (שנב) בין (שנג) בסופן

תוי' ריטב"ם שם
ת"ה כרמב"ם
מקור שם

באר היטב

פתחי תשובה

טוש סוא וכתב דאי אינו דמסתפק לה מהני רק לגבי היכא דלא נמצא סדק אבל לא לגבי המתיר היכא דנמצא סדק ולא נמצא מסתפק פ"ם

דרכי תשובה

יעיין בפרה"ב סעיף י"ד ורמ"ע ס"ק כ"ח דמ"ש לגבי בהכ"מ ועי"ש בזה הוא רק כשאין שם עוד רשות אבל אם חסרה אותה א' ואם סדק שמעיל לכשיר ואין עמה סיכון והחברה עוד אותה א' בלי הב' אלא שהיא מיכרת ע"י ממפון יש לאסור אף בהפ"ת ושעמה"ח דהוי ב' קולי בהפ"מ דבג' דבוקות אי ד' ברצון כב' ג"כ לא מקילינן כ"א בהפ"מ עיי"ש ועי' במחצ"ש במ"מ עיקר ב' ליון ל"ח וכביאורים ס"ק ג' שכ' שהוא ל"ע אם להחמיר כ"כ בזה דלפי דעת הלב"ש אין כתב ב' [קולי] בהפ"מ עיי"ש ועי' בי"ח ס"ב שם בעטרון ס"ק י"ח שכ' לאסור בזה מטעם אחר עיי"ש ועי' בברכת יוסף חו"ד שי' ס"ז נשובדא כזו שאותה א' דבוקה והכשירה ע"י סדק ואותה א' דבוקה והכשירה ע"י ממכון ובאותה שהכשירה ע"י סדק לא נתלה לה ממפון וכ' דיוקה שהאותה היו נחוצה במרחה ובמקום כשיעור ב' אותה יש לחקל בהפ"מ והעתה"ח ובתנאי שיהיה על"פ הסדק כעוד"ל עיי"ש ועי' מזה בש' ברכת מנחה בקונטרס יפה לבדיקה שער א' נהיב ע' מות א' באורך (שדמ) הפרש מי' תב"ש ס"ק כ"ו ובגב"ש בהג"ה סעיף מ"ח ורמ"ע ס"ק רע"ד ובפרת"ב מי' קכ"ד שכ' דאע"פ שאין הסדק נראה כ"כ להיות ולכאורה ראה לעיני הבודק שהיא שעוה כאוכחא רק שלאחר ההבהבלה ורעיון ריטב כגד הסמם פשם ומלא סדקים במקום הראוי לחוטת דאוטת שפיר דמי וכבר ותעפ"י שאין הסדקים מיכרים ביום המשוק אפ"ה יש להכשיר כל שיכר עכ"כ ביימא דשמשא לעין הסמם שם סדקים על הקרום לתעלה עיי"ש (וע"ל ס"ק ב"ז) (שמה) בינותם עשמ"ח סוף סעיף ו' ובכרת"ב סעי' ח' דאם שהכשרו בהיכר סדק ארץ לדקדק שיהי' כעין מחוך אבל אם הסדק הוא רחב ומלא ליעשה שרלה כעין חסרון מכאן ולא כהיי אוטת דבוקות אינו מועיל להכשיר עד יהו תנ"ש שהוא אחוך עיי"ש ועי' רמ"ע סק"י דרוחב הסדק שישארו בכ"ש סדקי חיתוכי האוטה דמקרבי להדדי טפי ואין ביניהם רק כ"ש עיי"ש ועי' בדעה הורה ס"ק כ' מ"ש בענין זה וכ' דיל דנס הבית"ח שהתיר דלא יה"ה הסדק רחב הוא רק אם הוא רחב הרבה אבל אם לא עומק הקיים רחב הרבה רק במקלת כיון קמט והוא כעין סדק שיתכן באורך סדרן חיתוך שבין אותה לאותה ה"ז מעיד על הנפרים שבין אותה לאותה ויש לחקל עיי"ש (ולענין שיעור אורך ורוחב רסדק עי' בדבריו לחלן ס"ק שכ"ב) (שכו) כשיעור עי' פרח"ב סעי' מ' ורמ"ע ס"ק י"ד שכ' שסדק מועיל להכשיר אף אם נמצא מיון האוטה בשעומות ואחת מהיה פחותה מעלה של הדם אחר הגזיחה ובאותה שאלה יש סדק אין אומרים כיון שיש כאן חוטה אוטה לפיכך הו האותה שהיא מכשר"ל כומדת לפניה בסדר ראוטה ה"כ הרי יש רגלים לדבר שיתחלת בריירה בתה זי האותה קמנה לרגלים המיון וסדק הזה אינו מועיל רק לרגלים הראון וכיון שמיון האוטה ס"כ לפניו וא' מרים כתיהה מכשר"ל שוב אין סדק מועיל להכשיר וריי הוא כאלו אינו אמרינן רבי אלא כיון שזו כיתה מעיה של הדם רואין אותה כאלו היא הגלתי בשר בלבד והסדק הזה הוא עורה שיש כאן שני אוטות להכשיר אותה הרבה וכבר עיי"ש ול"כ בטלות עיטם שרם ב' עוף א' אות ע"ז לדינא עיי"ש ועי' בתורת זבח סי' י"ח בשאמ"ר ס"ק י"ל שסיים דפשט הוא דה"ה גם בשאר הרבריים הדין כן עיי"ש ועי' בש"ת שוטו"ד הגיעה סי' כ"ה לענין אם אמלא סי' דסמכון הה"כ בהתמלעות כת תה מכשר"ל והשיב הלון להקל כי הוא סומן גרוע ואף בדין של הרמ"ב יש לבקפק מיון דסי' סדק הוא רק הוכחה וסי' ולכן כיון שיש הוכחה אחרת כנגדה דיש אותה בתוחה מהר"ל ל"ל הרב הוא אומיה שאין הסדק בא להשלים האותה רק האותה הקטנה אך אין בידו להחמיר נגד המפורש להיתר אבל עכ"פ בשתשון אין להקל ואף מי שמדמה שמסון לסדק מ"מ אין לו להיתר אם יש בהקטנה שתשון דאז הוי הוכחה הקטנה הוא אותה ולא הלהלו בשר ואף בדין של הרמ"ב אין להיתר כ"ל בשאין בהקטנה שתשון אבל בלא"ה מודה הרמ"ב דמריפה והיב לבחוק אחר"ז כיון שיש רשותה לפניו סדק ובין בסי' ומתר"ל בקו"ת סי' ד' שמדחה דבריו בזה וכ' סברות להתיר בין בסי' דסדק ובין בסי' דסמשון אף בשיש להקטנה שתשון בפ"ע ופיש דמ"ש אין לחבוק להוחות בזה בלא שאלה חכם עיי"ש ועי' בסי' ברכת מנחה בקונטרס יפה לבדיקה שער א' מהיב הטיבו אות ב' שהביא ג"כ

בריאה

בריאה

שבחקרים עליה ושתח לאחו בנחת והיה קולף אותו ושמטו בנחת והסריל סולה מפליה לא ראה אותה הריאה כשאר הריאות והכשירוהו ואתר שראה משמה כזה כאשר"ל ועיין פ"ם ל"ם

תשובה

על הגאון המוטו"ד הג"ל וכ' דרמקיל בזה בהפ"מ לא הפסד וגם כ' דת"ם המוטו"ד דהיב לבחוק אם יש בהקטנה שמפון ל"ש עיי"ש וכ"כ בס' דעת יוריה ס"ק כ"א עיי"ש (וע"ל ס"ק רמ"ד ולהלן ס"ק ש"ג) (שכז) עלה הדם מי' בלב"ש סעי' ז' וסק"ח ס' שכ' דאם יש עכ"פ סדק כ"ש והוא בפחות מכעד"ל בארבע אין לדון אותו סדלא מריפה כל שהוא לגרלאת עין סדק הגוריה הבדל והסרם אבן לא ליכא שם סדק אפי' כ"ש הוי הלא מריפה וא"מ שם בין והלא מריפה לספק טריפה יהוא ונם יש ל"מ בין והלא לספק דאם היתה הבהמה יב"ח דבהלא מריפה לא מהני לא אבל היכא דאיכא סדק כ"ש לא כעד"ל רק שאינו עמק כעד"ל דהוא ספק מריפה ויש יב"ח כשר ועיי"ש שכ' שם חילוק בין אם הסדק הוא בין אותה לאותה לא בין אותה לאותה הכשרוא בין אותה לאותה אמיר אפי עיי"ש ועי' בפרת"ב סעי' ק"ל (שכח) הדם עד"ק ס"ק ל' ובמק"מ סק"י וס"ק כ"ו דאם הסדק פרוד לב' חצקים ואין כעד"ל רק בגירוח ב' החלקים אם יש בהאורם שלגבלה כאלבע בלהי פירוד כשר ואם אין בהאורם כאלבע לריך שריה בחלק ל' לבדו כעד"ל עיי"ש ובראם אפרים ס"ק פ"ט (שכט) בין בעיקרן וסי' כ' בשמ"ח סעי' מ"ל והב"ש ס"ק כ"ז דבר כשוט הוא דראה שהיא חלקה וכשרותה ע"י סדקים יש בה ג"כ דין חלוף כגון שבימין יש ב' סדקים ושרים שיש שם ב' אוטה ואוטה ובשמאל ג' סדקים ומרים שהם ג' אוטה ואוטה הו"ל חלוף אבל אם בימין ג' סדקים המרים על ג' אוטה ואוטה ובשמאל ד' סדקים המרים על ד' אוטה ואוטה אין להחמיר עיי"ש ובגב"ש ס"ק פ"ח ועי' פרח"ב סעי' ע"ח ובסי' קכ"ב וקב"ג ורמ"ע ס"ק ל"ה וס"ק קח"ג שכ' דאין להקל בזה אח"כ כשאין עמהם ממשוטה אבל אם יש ממשוטה בהמספר בשמאל יותר מבימין כמספר הסדקים יש להחזיר ובכ"ז אין להחמיר אלא בסדקים שהם לרוחב האותה שיש בזה הפש חלוף אבל אם אמלא סדק בשני האותה שיש בזה הפש יהרת מגבה אין חושבין לעפ"י בש עתה סמכון ואעפ"י שהיה הכשר ראיה ז ע"י סדקים שברוחב האותה מ"מ אין לחוש לסדק שבשני האותה עיי"ש ועי' בחמנח"י בזבחי שלמה ענף ה' סעי' ו' בהג"ה ובמ"מ ליון מ"ח דאף דאם אמלא ממשוטה בשמאל יותר מבימין כמספר הסדקים חיוור כל"ל מ"מ המקיל בהפ"מ אלא לבחוק בזה אף לכתחלה אחר הבישוטה לא הכמיד ואיתר שוב אלא לבחוק כלל ולסמוך לרוב בהמות הכר מלבחוק ולהקל אם יש אלא ריעותא עיי"ש (ועי' מזה בדבריו לעיל סעי' ה' ס"ק רמ"ד) ועי' מזה בס' דברי יוסף סי' ר"ז (שג) בעיקרן ואין חילוק בין אם כל האוטה הדבקו אל"ח לא שמו אוטה לבד מדבקו אל"ח לא שבדבקו אותה לאותה בכ"מ מהני היכר סדק להכלים החסרון עי' רא"ש ס"ק י"ג (שנא) בין באמצען וסי' עפרה"ב סעי' ל"ח ורמ"ש סק"ח שכ' דראיה שהכשרה ע"י סדק לריך לדקדק בסדק זה אלא להתיר אח"כ היכר אבן הוא מהולה אבל בהיכר ומראה לעינים שבדבק יהד וונסרם אל"ח יש להסריף לפי מנהג ידיעת אלו שהיין להסריף בסירכא מעיקרא ייתכשטה לחבלה מחניה וכיתל"ל סי' ל"ם ואין רפרב בין בראוכה לדבוקה עיי"ש (וע"ל ס"ק של"ע) (שנב) בין בסופן עבאה"ע מ"ש הדוקא כסדק שומד במקומו הראוי להיות ועי' מחזיק ברכה אבניה דעת י"ח שאם נראה כעין ברשות כל שהוא אבי' אלא במקום חיוב אותה מ"מ אם גם מלמעה נראה כעין שיעוות כל שהוא מטון כעבד הבשות אלחבלה כ"ש יש להכשיר שזה שרה שעיהד להיות חיטוכי דאוטה בהיכר עיי"ש אבל ברא"ש ס"ק ל"ח ובפרת"ב סעי' כ"ה הסיג עניו והעלה דאף כשם שרשות קו' מהני הדדים אין להתיר אח"כ היכר לבבוק שברשות כזה אינו רגיל להיות בריאה והוא במקום שדרכה להיות מפולא אז יש להקל בהפ"מ • ושעה החזק עיי"ש ועי' בתורת זבח בשאמ"ר סי' י"ח ס"ק ו' שכ' דבשוט לדעתו דעכ"ש יש לבחוק בזה אחר ממשוטה ואם יעלה ממשוטה בלא"ה כשרה ואם לא נמצא יש להסריף דהא אף בסדק גמור לכ"ע לא התיר הרא"ש בזה רק בהפ"מ ובשאר החזק ואין ל"מ בדברי הרא"ש הג"ל רק בגאבדה הריאה ולא בקו אחר ממשוטה עיי"ש ועי' מזה בנמחמ"ד בקו"ת סי' ל' (וע"ל ס"ק שג"). (שנג) בסופן עבמ"ח סוף סעי' ג' ובפרת"ב סעי' כ"ז שכ' דאין להתיר בשוט סיגון מיהמתנים שהגו להכשיר על יון ואפי' ע"י היכר סדק כ"ל ע"י בקו ורגיל מאד בגדיקה

(נג) **כשרה:** הגה (שנד) וש (שנה) מכשירין בהיכר (שנו) אי (שנז) סדק כל שהוא אע"פ שאינו כפרפא דאסא (רש"י) (שנח) וש לפסוק עליהם (שנט) אם יש (ש) הפסד מרובה (נ) (שסא) להצריף

באר היטב

(נג) להצריף ומהרש"ל חולק ומ"ל דאם טולה לבוקה א"כ היכא דהי היכר מסיר חש"ו דהכי בדיתייהו אבל בהיכר אחר לא מכשרינן בסדק כ"ם אלא כשהוא כשישר פ"ד וכש"ך חולק עליו ומסכים לדברי רמ"א דאין חילוק אלא לשלם מכשרינן בסדק כ"ם וכ"כ הב"ח

תשובה

הטריפות שבריאה וטוטגת הרמ"א במה שכ' סדק כ"ם הוא רק לעיין האוכל והנומק מאורת עינים שורש ב' ע.ב ח' ס"ק י"ג עי"ש ועי' בס' דברי יוסף סי' ר"ד (וע"ל ס"ק מד"מ) (שנח) ויש לסמוך עליהם עי"ז דהיי הרלו"ע שבסי' נ"ז סק"ב אות י"ב ובשפ"ד סוף סי' זה בעוד על המחבר אם חסר אותה ובכשהיה הוא ע"פ היכר סדק אי הוי עכ"פ רשיעה לרצרף לתרלו"ע בשם שם עוד רשיעה אחרת עי"ש ועי' בס' (מהגאון מהר"ל מגוזאדין ז"ל) חלק א' סי' י"ח שהגה בכשיטה הכי שיהרת ע"י היכר סדק לא הוי רשיעה כ"ל עי"ש ועי' בנב"ש במכרת התלו"ע אות א' שכ' דהוי רשיעה כ"ד עי"ש אבל בפיס הסכר בסי' זה ס"ק ק"כ מכשיר בועה שאבל הסדק המועיל להצלים אם יש שם יהמ"ק תשכקא לי' עי"ש ועי' באולרות שלמה ברים קונטרס רשיעות שהגלה בכשיטה לדינא דאכי' כשאתת"ק עומד על הסדק הוא לא הוי הרלו"ע ושיהרה עי"ש באוכך ועי' בפרה"ב בדיני הרלו"ע סעיי' ס"ח שתכשיר נ"כ בועה אי רשיעה אחרת שאבל הסדק אינה שכ' דת"מ אם אחרא כזה באינה הרבוקה לאותה שהיכשיר ע"י סדק אם הוא בתקוה שאוסרים שרכא בכסדרן שבין אחת לחתיה שהיכשיר ע"י לרצרף עי"ש ועי' בס' דברי יוסף סי' ר"ח אות ו' ובהרלו"ע שב הזכיר דלון שבגליון סי' כ' אות ב' ואות ד' ובשורה נזובחים סי' י"א כרק א' בהוסכת הלכה אות ב' ובעי' לבוה בהרגר"ע שלו אות כ"ד ובמנהו"ב בדיני הרלו"ע רים סב' נ' אות ח' ע"ש בזה ועי' עוד באולרות שלמה בס שכ' דכ"ז הוא בחיקומת המכשירין אסר אותא ע"י היכר סדק לא שאר היכר אפי' שלא בהכ"ת אבל בתקוויות שלון מכשירין ע"י היכר אלא ברפ"מ אם עומד בשאר רשיעות אחרת הרי זה מ נדף להרלו"ע ומרבה ע"ם ועי' בחנה"ב בדיני הרלו"ע שלו שכ' דכל הבריים האחיירים פה לענין הרלו"ע בהיכר סדק לא אמרן רק בהיכר אותא אחה אבל בריאה דדינא לאופנא היתרה ע"י היכר סדקים כ"ם שאנו מכשירין דיקא בהפ"מ ושנת הדחק יחד (כנ"ל ס"ק ס"מ וס"ק ש"ע) הוי רשיעות גדולה ואם יש עי' רבהר הרוא אפי' רק רשיעה אחת כ"ד כיש עוברי לא מורהת וכדומה מלעזר לתרלו"ע וכ"ז הא אם כל הריאה אינה ע"י הסדקים לא בדוגו אבל אם לא חסר רק אותא אחה ואינה ע"י היכר סדק לא שאר הבריים ואולם שבדק אין אחת בהאות הוא ב' פיסיונה הוי אם רשיעה ע"ש ועי' במנח"ו בקו"א לדיני הרלו"ע סי' נ' מ"ש להגיה עליו בזה בחוכך ועי' מזה בסו"ת טוטו"ד הניינא סי' ע"ב וע"ג ובס' ברכה מבה בקונטרס יבה בדבריה שבר הבלשו הוכ ז' אות ב' בחוכך ועי' במהה"ב שם בעמרון סוף סק"ן אל' רבנ"מ דאחריון בריאותה דסדק בגילוף אחרה מאשר תרלו"ע אין לאסור אלא"כ הריאותה האחרה שומדה עם הסדק מהם לא סמוך לסדק ממם אבל כשאינו סיוך ממם אין לאסור עי"ש וכ"כ ביבואות יעקב.סוף סי' נ"ח שגאל בסרכה אלכ"ם הוגלה מהתרו"ע שהיא סיוכה לאותה רק שהיא מיהרת בהיכר סדק לא שאר סי' ודעה התורה הי' והמחרך מופעם הרלו"ע והגלה דאין דברי המורה נטוים אלא שם לחתר כיון דדותב אל כל אינה מבסקת בין הריאותה עי"ש ועי' מזה בסו"ת טוטו"ד תמיינא סי' ע"ד ובס' דעה הורה בהרלו"ע שבסוף סי' זה יהה ה' ו' בארוכה (שנט) אם יש הפ"ם עקב"ם סק"ן מ"ם בביאור דברי הרמ"א בזה דיש"ש שהין להקל כ"א בהפ"מ דוקא לא קלא רק אש"ם שאין לריך שיעור רסדק לאכ"ל כ. שהוא אבל בעיקר הקולא דהיכר סדק יש לסמוך להקל אפי' שלא בהכ"מ וכ"ז בהיכר סדק אבל בשאר הבריים חלוי במהבר המקיימת דבמקומות שלא ינהגרל מנהגו להתיר ע"י הבריים אלו אין להתיר שלא בהכ"מ רק בהיכר סדק שהוא מדינא דגמ' ופוסקים הראשונים אבל על שאר הבריים אין לסמוך להקל כ"א בהפ"מ חקה זולת אם יהיו המנהג להקל אף בשאר הבריים אז יש להתיר אבי' שלא בהפ"מ עי"ש (שם) הפ"ם עי' שלחן נטוה ס"ק נ"ח וע"ב (שסא) להצריף (בס"י אחה להכשיר ולאחר לחכם אל' שכ' הבני' להטרי"ף הוא יהבר נסוה דקא אחה יש הכ"מ מבא"כ לא נרסקן להבש"ר הו"ל לומר ויש לסמוך כלי אז להכשיר אם יש רב"מ עכ"ד) עבלה"ם מ"ש מהש"ך דאין חילוק בין

(נג) כשרה וכתב בש"ך וחזקה כשהסדק שוחר במקום הראוי להיות אבל שאר סדקים אינן מועילים עכ"ל מהר"ם וקש"ל ואם האות אאבל הלאמה חסרה קצת ובאומה יותר גדולה ממה שרגילה וכשהפחין הריאה לא ממלא החסרון ויהיה שה כראוי כשרה אבל אם היה קטנה ממה שרגילה פרשה דיהש"ל דף ק"ח ע"ש שוד מדיייש אלו

דרכי

הריאה ובהתאסף כל המבחים הנקראים שבגיר כי בקל יכול לפנות להחיר מריפות דאוריתא עי"ש ועי' מהרא"ב בעשרון כלל ג' סק"ט שחיור להבוקים שהקדקד בזה על מקום עמידת הסדק כי כמה סדקים ומרוטין נמצאים בריאה שאינם מורים כלל על מיהו האיסור לפי שהרבן בכך וח"ל להקל בזה וט' עי"ש (שנד) ויש מכשירין בהיכר וט' עש"ך ס"ק מ"ד מ"ש ע"ד התרבש"ל ועי' בכנה"ג בהגהה ב"י אות ק' מ"ש הש"ך בזה ועי' בשפת אמת מ"ש ע"ד הכנה"ג בזה (שנה) מכשירין בהיכר כ' בפרח"ב פני' כ"ד ורא"פ ס"ק ל"ז שם עוד דרך להכיר אפי' אם אינו בריאה שם שרפוס ואין מיכר בה שום סדק אלא שחלקה בגון בשתוקך בהאותא במקום שהיוא כדעתא שהם דרך להיות מיתוכי האותא ויבוקן בגפיתה אם הוא מבלבן בכל מקום שאת החיתוך עריפה אבל אם נמצא בתוך שאת החיתוך מקום א' שאינו מבלבן כשריה שזה מוכיח שפרוחה היו ודבקו שאינו איתה אותא א' הי' מבלבן בכל מקום החיתוך הבל אין לסמוך עי"ז להקל כ"א במקום שיהיו בדיקה זו עי"ש וכ' ביק"מ ס"ק ט' ובהגהת זבח בהפ"ם סי' י"ח סק"ן מה שכ' בזה (שנו) אי סדק כ"ש עשיר"ם סי' ד' וחב"ם סק"ח ובב"ם ס"ק ה' ו' ורא"פ סק"ח שכ' דאין לסמוך על הסדק להכשיר אא"כ שהי' אחוך ברוחו של מקום הריאה ויהיה פרוח בין שהוא מקמא אלא מגבה אלא אף שהוא מב' הדדים בין בשיטו אלא בחיצו אלא בשפו ואם הוא בשיפוי ושאבב מלחעלה כשיעור שאם הי' פרוח שם ממם הי' כל הא"ל כסד"ח ריאין כאילו הוא כרוח ומוכדל שם וכשר ואם הוא עמוק כרוחב ע"י"ל אף שאינו אחוך כ"א כאוחך עד"ל בכל מקום שהוא בין בשרטו ובין בחיצו אלא בשפו בין מקמא ובין מגבה כשר אבל אם אינו עיקוק כעד"ל ואינו בשיפוי כנ"ל אף שהוא אחוך כעד"ל עריכה מספק ועי' בפרח"ב פנוף ו' שכ' לדינא דאף כשאין בהסדק כעד"ל לא באוחך ולא בעוחך אם הוא הכ"מ ושעת הדחק יש להקל ע"י בדוק מומחה שיודע להבחין שזה הסדק אינו מן הטריפות הרגילים לחות בריאה והוא עיקוק קלת באופן שאין רגילות למצא סדקים כאלו בריאה (ע"ל ס"ק שנ"ו) והוא במקום שראוי להיות מטולל עי"ש ועי' בדעה הורה ס"ק י"ט שמקיל ג"כ בענין זה עי"ש (ועי' מזה בתמ"ש בקו"א סי' ח') אמנם יעיין בס' נ"ל שהחם בהגהות הבית אפרים רים סי' זה שהשיג על הרא"פ בזה והבלה דכל שאין באוחך הסדק כעד"ל אין להקל אפי' בהפ"מ ובשהה"ח עי"ש ועי' עוד בנב"ש שם שכ' דכשהוא חוט כרוחב עד"ל המכשירין כשהוא עכ"פ בשיטולי ושאבב מלחעלה כנ"ל בענין חזקת שיהי' גם עובי החד סחק אבל בלא"ה לא מהני הסדק אף שהוא בשיפוי עי"ש אך בס' נ"ל החחם הנ"ל בהגהותיו הבמ"ח סוף סי' זה כ' בדעה הרא"ש לא נראה כן ופיס לדינא שם להקל בזה כל שהסדק הוא בשיפוי אפי' אין עובי החד כדוק עי"ש ועי' נב"ש דגם הוא מהיה דעב"כ כל שהוא למראית עין סדק הנראה הבול והכרם האותא אם חיתה הבחמה יב"ח יש להכשיר בכ"מ עי"ש ועי' מזה בתמ"ש בכלל ג' בקומץ פני' ז' ובעשרון סק"י וי"ח ובזבח רצון סי' ב' סק"ן ז' ועי' בהגהת זבח שם בהגלה בלמה סק"ל שכ' דאין נ"מ בכל זה אלא אם נאבדה הריאה בלי בדיקה המבלוגה אבל אם הריאה היא לפנינו כל שאין בו כשיעור הראוי לדעה רמ"ה כ"ע יודים דעב"כ לריך לבדוק אחר סמשטת ואם ימלא בה סמשטה בכל ג' וא' כראוי הרי בלא"ה כשרה ואם לא נימלא סמפוטת כ"ע מודים שלריכין להצריך בזה הכל דעת הרא"ש בעצמו דאם לא מ.ג שאכון לכאי"ל בכ"ע שם להצריך וא"כ פשוט דעב"ש בסדק שאינו מוכסם אליבא דכ"ע כבלא נמלא בפנים רק שאכון ג' שם להצריך בכל ענין עי"ש ועי' בס' דברי יוסף סי' ר"ד מ"ש ע"ד הטרת זבח בזה ועי' בנב"ש סק"ח מ' שכ' דלא אחר הכשיר ע"י שהי' יב"ח בשאין בו כשיעור הראוי רק בגאבדר הריאה אבל בדאותא הריאה לפניו ובדק בסמפוטת ולא מלא בה ב' סמשטת יש להצריך ועע"ג אם לחוש רק לספק עריכה הי"ל דהי' ודאי מרשה עי"ש וכ"כ במק"מ סק"ב כ"ד (שנז) סדק כ"ש ואין לטעות דטוחת הרמ"א הוא אפי' ע"י הטריפות הרגילים לחות בכל ריאה דבזה כ"ש מודים דבמיש סדק ממם אבר מקומו מוכיח פליו והבודק ירחה שיהי מה בין זה לשאר

בין

יורה דעה סעיף לה ח הלכות טריפות

(שסב) שאינה שחוטה (שסג) של ימין (שסד) דרכה לחיות פנה ולחוכה (שסה) מלאת שחמלית (שסו) גם היא יותר נוטה מצל שמאל (שסז) ואם היא

דרכי

בין אם שלה דטוקה לו נלו ומי' רא"ם פ"ק י"ג שהאריך דלמ"ם הסמ"ח סמי' ג' בטעם הא דמהר סיכר מטוס דיכר בזה שנסרכו להדדי בכסדרן י"ל לכאורה דבמדינתו ושוכנין להסריף בסיפכא מעיקרא ומתפשטת לטעלה מחיין (כמה"ל סי' ל"ט) לא טכל לחתיר בזה אפי' ע"י סיכר סדק דהא ממ"ל אחיר לו מסטם חסר לו מטעם סרכא שמתפשט לטעלה מחיין וכן לפמ"ם שם דסרכא מלאת לאומת אחר י"ל דנם בג"ד לא מהני סיכר בלאת הדטוקה לאומת אבל לדינא כ' דהה אינו דיש לסמוך על טעם ב' של הסמ"ח בענין היכר הסדק ויש להתיר אף לפי מהגיגו הנ"ל בכל ,ומי בזה ואין חילוק בין אם כל האומת דטוקים זה בזה לו שפי אומת לבד הדבק ול"ז לו שהדבק אומת לאומת דבכ"מ מהני היכר סדק להלכות הסמוכה ואינו' שפ"ד פ"ק מ"ד ובכ"מ סי' ל"ט ס"ק ע"ו ובתורת זבח סי' י"ח ביסוד המזבח פ"ק מ"ו ובישועות יעקב סוף סי' ל"ט בפירוש האחרון ובשו"ת מטוה"ד תניינא סי' ע"ד ובכ' נמח מדק החדש בהגהותיו לבית אפרים סמי' כ"ג (שסב) האונא התרתונה כי' סמ"ח סמי' כ"ז של' דלפמיים חסר קצת מהאומת הסמוכה לאומת ומגלת אותה חתיכה בשאומת ובשטופרין אותה ממגלת החסרון ושוה כראלי אם ע"י הילוף נמלת שיהא נחלה מהאמצעית כמרה וחזקא כשים לה עם חלק האומת שהיה ח כשובי אלבע עי"ם ומי' ברא"ם פ"ק ל"ז בפירוש ל"ז ובפרת"ב סמי' ע"מ ומאירת עינים שיהם ב' עוקר ד' סמי' ה' של' דאין להתיר בזה אלא בעוקר חזקא כשים היכר סדק בחאומת אלא אף כמיכר בשובי של האומת שו החתיכה שיהה לאחר"ע כבר עי"ם ומי' בתמ"מ שם בל' דמ"ם הרא"ם ס"ל בזה היכר סדק זה חזקא כשהאומה מהאומה הוא חלק מכל מרכה אבל כשחסר רק מקצת מהאר"ע ומגלת האומה דטוק בגליפה יתירה מטמלמת למלאות החסרון בזה נופה יש היכר ודי כשים להאמצעית שיהם ח' כעמ"ל עם הגליפה עי"ם ובגה"ק אות כ"ח של' המסמ"ח הסמוכי בזה ס"ח כשובי אלבע עם האומה וא"ל לזה שיה' ס"ח כעמ"ל עם הגליפה חזקא עי"ם (שסב) של ימין עי' רא"ם פ"ק כ"ח של' דאף המסמע מהרבי הגא"ם ולא חזקא בלד ימין אלא אף בלד שמאל שיך דין זה הביט אף כשאין אומת הסמוכה לאומת בשמאל עבה שם רק מרוכה מ"מ מהני בה הסי' דאוקר לבד אבל לדינא אין לסמוך על סי' דאוקר לבד להתיר בשמאל ולא מהני כלל בשמאל רק בימין שם היא מרוכה ובעבה ולא הי סימנא מילתא שמיהם דטוקים זה לזה עי"ם (וע"ל פ"ק שם"ם) (שסג) דרכה להיות עבה וארוכה עי' רא"ם פ"ק כ"ב ובפרת"ב סמי' ס"ז של' דאמ"ם שנם האומת דרכה להיות מרוכה מ"מ אינה עבה כ"כ והוי היכר מ"ל משום שהאומה הסמוכה לאומת דרכה להיות בלד הפנים כמו הר שאם מחברים האומה והאומת יחד נמלא שאינו בשר של האומה בולע כמו הר ומיכר עי' שמדבקו האומה והאומת יחד עי"ם (שסה) מאונא האמצעית עמה"ח סמי' ג' ורא"ם פ"ק כ"ה ובמתק"מ פ"ק ע"ז של' דלא מהני היכר סי' לבד אלא בעוקר נ"כ דלאחר הילוף תהי' האמצעית מדרכה אבל אם גם האמצעית אינה מרוכה ובעבה ויותר מכדרכה אז אף דקי"ל דבהפ"מ יש להקל שלא לאסור משום חלוף בשהאמצעית שוה לאחר"ע כמ"ש בהב"ש פ"ק ל"ח ובממ"ח סמי' כ"ז מ"מ בנ"ד לענין חסר יש לאסור בזה ולא מהני היכר סדק בחאומת דהא לא חסר אחר"ע אלא שהאמצעית חסרה היא ואותה אם מבקשים ולאי לחלות בשמקרה בהגה האמצעית לגורת אחר"ע ואחר"ע האמיתית מדבקה לאומת עי"ם ומי' מק"מ שם של' המסמע דעכ"ע כשים גם היכר סדק אי אפשר יש להתיר אף בכה"ג עי"ם ומי' ביד אפרים בסמי' זה ובש"ת בית אפרים חו"ד סי' י' ובנב"ש פ"ק ד' של' דכל שאין האומת נפרדת כראלי והכשרה ע"י היכר סימנים דסדק אי אפשר אף בהיכר שיש לאסור אפי' בהפ"מ עי"ם וכ"כ בשו"ת ובתן עני ממתם סי' מ"ו שם לאסור בזה אפי' בהפ"מ עי"ם. (שסו) גם היא יותר גבוהה משל שמאל עי' שמ"ח שם ובראל"ם פ"ק כ"ט ובפרת"ב סמי' י"ח בהגה סי' בפ"ע ול"ל שם שוה היכר בזה אם האומה שבלד ימין בלד סמיכתה להאומת הוא נטוה שם ובולע בה יותר מהאומת האמצעית שבגובה זה מזרה

תשובה

ג"כ שהאר"ע שבימין הדבקה להאומת ולכן הוא נטוה ושכן הדרך שכשהן פרחות אז האומת הסמוכה להאומת שבימין הוא נטוה יותר מן האומה הסמוכה לאומת שבשמאל ונפיכך עתה שהדבקה לאומת הוא נטוה מהאמצעית שבגובה במקום זה וסי' זה מטעל אף אם אומר עבה יותר מהאומת שאלנה עי"ם ועתב"ם סק"ה ובפרת"ב שם ובב"ם סק"ד בשא"ם דבסי' זה בגליפה סי' דאריכות סי' עכ"ם בלתי שהיה עבה כדרכה אך אריך ולא בעוקר בין כשטלו אריך לא עכ"ם בלתי הסמוך לאומת בלבד אבל אם האומת שאלנה ארוכה יותר מריפה כיון שאין דרך לחיות כן לא הוי סי' תבוה היכר בחור כ"כ לחלוטה מיהם חסר אומת ונם הוי"ל חלוף ועוד דהוי חדרי"ע עי"ם בלאוך ומי' בגה"ק אות ג' ובמק"מ פ"ק מ"ו ובמהמ"ב כלל ג' בעשרון סק"ק ל"ח (ומי' בש"ת בית אפרים חו"ד סי' ו') ומי' בב"ם סק"ד שהאב דבסי' נבוה ג"ל שיה' אותו מקום המיוחד לאחר"ע לבד נבוה והמאר יהי' נמוך אלא אף בכבל האומת שוה בגבהותה לזה המקום כמר עי"ם ומי' בגה"ק אות ב' וג' מזה ובמק"מ פ"ק מ"ו ובשאילתה מיום שורש ב' עוקר ג' פ"ק כ' ובמהמ"ב בקו"ל סי' ה' ובמהמ"ב כלל ג' פ"ק כ' (שסז) ואם היא דבוקה לאוכה עבלה"ם פ"ק ל"ד ומי' תב"ם סק"ו ובמ"ח סמי' ג' של' דלאו דוקא בכמלת אחר"ע בהאומת מכשירין כנ"ל אלא אף בהאומת האמצעית הוא דוקא בכמלת אחר"ע ומ"ם סי' שבלד האומת הסמוכה עתה לאומת יש היכר שבלד ממילתה אחר"ע ובדרך אחר"ע ובדרך שהוא בכל אומת הג' הסמוכה לאומת ובלד הנמי הוא כמלר אומת האמצעית שזה סי' שאחר"ע דבוקה לאמצעית כמר עי"ם ומי' ובב"ם פ"ק ד' של' דלא מהני בזה שום סי' ושום היכר אלא כשהאר המיוחד לחיות אחר"ע הוא אחרון יותר מהלד הנ' המיוחד לאומת אמצעית דכיון שכן הוא הדרך שיהי' הבלטת אחוכה יותר מהאמצעית ואם אינו כך הוי היכר שאין זה האר"ע ומריפה מטעם חסר עי"ם וכ"כ בתשובת עינים שורש ב' עוקר ג' סק"ה עי"ם אבל במק"מ פ"ק י"ג הביא על הב"ב בזה שום סי' ושום היכר אלא בהפ"מ לא שנת החתך אף בכה"ג אם לא היכא שהלד המיוחד לחיות אחר"ע הוא קרוב מלד המיוחד לחיות האמצעית אז יש לאסור מטעם חלוף ובפרט אם הוא נחלה במרלה כב' ומל"ם בשהוא אחוכה ועבה אפי' ושון ברוחב שם להקל עי"ם ומי' עוד בב"ם בהגה"ה ובביאורו שם של' דהיכא שיש היכר דהאחר"ע מדבקה לאמצעית בעוקר שיהי' לאלד הנמי שהוא כשאר אומת כשישר מד"ח אבל כשהוא פחות מכמד"ח מריפה ולא אחריך כיון שיש בלדה ח' סימן דהאחר"ע אין הדבר מוכרח לומר דכל אותו המקום האוכך והבב הוא אומת הסמוכה לאומת רק קצת ממנה שיך לאומת האמצעית ויש בה כמד"ח לא אחריך הכי אלא כל מקום האוכך והבב הוא מהסמוכה לאומת לבד ולא כשאר לאמצעית כמד"ח ומריפה עי"ם וכ"כ בתשובת עינים שם ס"ק כ"ג (ומי' בתמה"ב שם ס"ק י"ב) ומי' בתמ"ח שם של' שם להבשיר בזה אפי' אם אין האומת נדולה כשיש רק שיהי' לאמצעית עכ"ע כמד"ח ולהסמוכה לאומת כמד"ח וקצת יותר עי"ם (ומי' בנית אברהם בשפתי זהב ס"ק מ"ו ובראל"ם פ"ק כ"ד מ"ם בזה) ומי' בב"ם שם שכתב דמה של' בתשובה שיהי' רחב יותר דאל"כ לא הוי היכר ומריפה מטעם חסר עי"ם ומי' בש"ת בית אפרים חו"ד סי' י' שפיהם דברי הסמ"ח ג"ל דל"ל שיהי' אחוכה יותר דאחריכה כי סימן אבל בשובי' לבד לא הוי היכר ועי"ם עוד בב"ח ובנב"ם שם ובראל"ם פ"ק כ"ה ובמנח"ו בזבחי שלמה עוקר ב' בהגה סמי' ו' של' דאם הם שיהם אין להבשיר אפי' בהפ"מ דיכון שיש כאן רישתא נחלה דחסר אומת נלע פפי מדין חלוף דקי"ל להבשיר בשאין בהפ"מ (ועי"ל פ"ק שע"ג) ואין זה היכר סדק דקי"ל לעיל להבשיר בהפ"מ אם האר"ע אינה אחוכה מאמצעית דסדק זה הוי סי' מובהק מבא"ב נפ' דאר"ע אינו סי' מובהק כ"כ ואם אין כאן אחוך אינה אחוכה ועבה לבד היא ואנ"ם שיש כאן שובי בלד סמיכתה לאומת מ"מ בשביל זה אין הכרח שלא חסרה האמצעית אם לא שמסתך על היכר שיכר לבקיאים בלד הנמי שהוא בשיעלי מדרך אומת האמצעית ואין לסמוך ע"ז לבד להתיר עי"ם ומי' בגה"ק אות ג' ובמק"מ פ"ק י"ז שהביא על דברי הרא"ם והב"ב הנ"ל ובעלה דיעה ובשמת החתם נחל כ' לא ליכא רק היכר השובי' לבד ובפרט אם הוא נחלה במרלה כשיש אם עי' בדברי המגמרת הקדמת בקומרים התשובות סי' י"ח ומי' בש"ת רב מובך תלק ב' סי' כ"ח מ"ם בעין זה ומי' בש"ת בית יצחק חו"ד סי' מ"ם בזה וכ' דהיכא שיש היכר סדק ונם היכר מעטן יש להבשיר בזה בפשוטות ובמה"ב נם הב"ב מודה להבשיר דבר' פומים

(שסח) דבוקה לאומה לגמרי רק (שסט) שנראה (מו) (שע) היכר (שעא) סימנים אלו (שעב) במקום (שעג) שראוי להיות האונא (שעד) מקרי היכר

פתחי תשובה

(מ) היכר סימנים אלו עיין בתשו' ב"ח חיו"ד סי' י"ב בריאה ב"ה חיו"ד סי' קדק הוא גדולה מהארוכה ובנה ומנותר לפיל המלא שם קדקס והתלמלמות הגדולות פ"י קדק קצון פתום מכמ"ד ופ"ש שהביא זה להבאיר

תשובה

ריד עד סדק קצר פתוח מכמד"ח ובראה נ"כ מסי עברי אונא בשיפולי והחיב שם להבאיר בהפ"ת עיי"ש בתוך (שע) היכר סימנים אלו עתה"ם ס"ק ה' שכ' המלבן הרמ"ח מסמנ לכתרה דתרוויהו בעינ דבמקום שראוי להיות אונא צריך להיות שיפי המאר מקום האונא והשיב שהוא גבוה מהסיאלית וגם נ"ל ארוכה ובנה אונא שלמעלה ממנה אבל בתמת נדינא זה אינו דגם בחדא סני דאי גבוה הוא מהסמלמלות אע"פ שכל האונא הוא בסגנון ל' וכן אף כשהוא רק ארוכה מהתלמלמות כמבה עיי"ש ועי' בזר זהב ס"ק ע"ז מ"ש בזה וכ' הבע"כ תרתי סי' בעינ שהוא עבה וגם ארוכה ועיי"ש ברא"ם ס"ק כ"ח וכ"כ במאירת עינים שורש ב' ענף ל' ס"ק כ' וכ"ל ובמנה"ב כלל ל' בעברון ס"ק כ' לדינא עיי"ש ועי' בתק"מ ס"ק ט"ו ובגה"ק אות ב' שהעלה דעכ"פ בהפ"מ והעהר"ח יש להקל אף באין שם רק הסי' דאורך לבד אי בעינ' לבד עיי"ש ועי' במנח"י בקו"א סי' ה' מ"ש בזה (שעא) סימנים אלו עשמ"ח ותב"ש שם שחלקו עב' סימנים סי' ל' הוא היכר דאונא"ע המכר ושוד סי' כי האונא דרכה במקום הזה להיות לה מחדד ל' ואם מגלה בה ב' חדדים כמישר רוחב ב' אלבעות בכבש ביטוי הוי ג"כ סי' שאונא מדבקה שם וכל שיש ל' מב' סימנים אלו מתירין עיי"ש אך הרא"ש ס"ק כ"ג האריך והעלה הארך ב' סימנים חדא מילתא הוא והסי' דב' חדודין הוא עצמו ההיכר דאונא"ע וכ' שם עוד בס"ק שמח"ז ובפרח"ב סני' ע"ז דמ"ש הסמ"ח בשישור דב' חדודין כמי אלבעות הוא לא דוקא אלא אורחא דמילתא נקט שעל הרוב כך הוא הרוחב שבין החדודים ואה"ב דאף בפחות מב' אלבעות יש להבאיר כל רק שיעיב רוחב שהיא עבה יותר מהאונא שאינה דמין שישור הענבי שהוא לשון ואין שיעור לדבר עיי"ש (ועי' במאירת עינים שם ס"ק כ"ד) ועי' בתק"מ סק"ב שסיים בזה בע"ש ועי' מנסז"ב שם שכתב בשם מהר"ן דגם בשיפולי צריך להיות החוד עב כדרך האונא עיי"ש (שעב) בסקום שראוי להיות האונא עגב"ם סק"ד דמבואר מדברי דמה שמתירין ע"י היכר דהאונא הוא רק בהמיטי הוא רק בגד הסמוך להאונא ומאר כל שאם האונא היא פחותה בארכה ובעביה ממקום ההוא והמקום ההוא המיוחד להיות אונא הוא משוה עי"ז מכל שאם האונא אבל אם כל האונא היא עבה וארוכה כ"כ אין שום סי' בזה עיי"ש אך בר"מ ס"ק כ"ה לא משמע כן עיי"ש ועי' בתק"מ ס"ק י"ד ובגה"ק אות ב' שכ' לדינא דיכה שכל שאם האונא הוא אורך כמו במקום המיוחד להיות אונא אז בע"כ בעינ שיהיה המקום ההוא עב יותר מבכל השאר והיכה שהיא עבה בכל רוחב שאם האונא בשה בעינ בע"כ שהמקום המיוחד להאונא"ע יהיה אורך יותר דעכ"פ בס' ל' בעינ שיהיה המקום ההוא משוה מבכל שאר עיי"ש ועי' בתק"מ עוק ב' בבישורים ס"ק ס' מה (שעג) שראוי להיות האונא עתה"ם סק"ה ובפרח"ב סני' י"ח ובב"ש בהא"ה סני' ג' דיסה אך שיהיה דבכ"מ שמיצרת ע"י היכר שמדבק האונא"ע לאומה בעינ שלא תהיה האומה מרוכה יותר מאותו לד האומה המיוחד להיות אונא"ע ודאם היא מרוכה יותר בל"ז עריפה מעשם חלוף עיי"ש ועי' בב"ש שם דל' עוד דכשהם סי' דהאונא"ע הוא בהאומה צריך ג"כ שיהי' מקום האורך והעב גדולה מהאומה האמלעית כ אינו מקום לבד והחב לסמוכה לאומה ואין שאר האומה מלמרף לה ולא חזקא כשהאמלעית גדולה ממקום הזה עריפה אלא אף כשהיא שה עריפה עיי"ש ועי' במאירת עינים שם ס"ק כ"ה שכ' ג"כ בהלב"ש בזה עיי"ש וכ"כ במנה"ב כלל ל' ס"ק י"ט עיי"ש אבל בפרח"ב שם סיים דבכפ"מ לדינא בשים עיי"ש ועי' בגה"ק אות ג' ובתק"מ ס"ק י"ח שכ' שם עיקר לדינא דבהפ"מ יש להתיר בשוה עיי"ש (וע"ל ס"ק שם"ז) (שעד) מקרי הבר וכשרה עבהה"ם מ"ש מהט"ז דה"ה בין אונא לאונא שני מהני סימנים אלו ועי' תב"ש ס"ק ד' שכתב דחזקא באונא אחרא"ע הוא דוקא אבל בשאר אותה אי אלו אבל בשאר אותה ס"ק מ"ה לא מהני וס' עיי"ש ועי' במאירת אחרון ס"ק מ"ח ובשמחי אמת ס"ק מ"ה ובראש"ם ס"ק כ"ו ובפרח"ב סני' י"ז ובתק"מ ס"ק י"ח שכ' שכן עיקר לדינא הלא מהני להתיר בסימנים אלו רק חזקא כשהאונא"ע דבוקה לאומה אי לאונא האמלעית דרק בזה התירו משום דאורחי' בהכי אבל בשאר אותה שדבוקה ז"ל לא מהני

להתיר

(מ) היכר סימנים אלו עיין בתשו' ב"ח חיו"ד סי' י"ב בריאה ב"ה חיו"ד סי' קדק הוא גדולה מהארוכה ובנה ומנותר לפיל המלא שם קדקס והתלמלמות הגדולות פ"י קדק קצון פתום מכמ"ד ופ"ש שהביא זה להבאיר

דרכי תשובה

(שסח) דבוקה לאומה עי' ברא"ם ס"ק ג' ובפרח"ב סני' י"ע שכ' בשם מהרי"ו שם שוד סי' ל' אם מקום החיתוך שבין האומה לאונא מלד ימין הוא סמוך יותר להבתרת מן החיתוך שבין האומה לאונא מלד שמאל זה מורה שדבקה האונא הסמוכה לאומה בימין ומעשית אחת עם האומה ולפיכך החיתוך שלה נמשך יותר לפי שהרך כל הריאות להיות החיתוך של ימין גדול יותר מן החיתוך של שמאל לפי שבלד שמאל אין שם רק ג' אונות ולפיכך האומה שלה רחבה מלד וחיתוך האונא שלה מתחיל להלן ממקום שמתחילין החיתוכי דאונות שבלד ימין לפי ששם יש ג' חיתוכי אונות והאומה קרוב מבל שמאל ולכך מתחיל חיתוך שלה גדול יותר מבל שמאל כשהיא בתגלים וזה שהאליפה שיהיה בזר והחיתוך של לד שמאל גדול יותר אין זה כ"א מחמת שדבקה האונא לאומה ונעשית האומה שבימין רחבה יותר ועי"ז נעשה החיתוך שלה גדול מהחיתוך שבלד שמאל אך במדינות אלו שנהגו לאסור בסירכא שלמעלה יחליה אף בלא פיגום כמב"ל סי' ל"ט ובמקומות שנהגו לאסור בסירכא מאונא לאומה אין להתיר ע"י היכר זה ואף בישקס שנהגו להתיר בסירכא מאונא לאומה כשסרוכה מעיקרה לשפה בלא פיגום מ"מ אין להתיר ע"י היכר זה בלא אפ"מ ובעת ההתר עיי"ש בתריסת וכ"כ במק"מ ס"ק י"ט שכן עיקר לדינא עיי"ש ועי' בתורת זבח בהעלה שלמה סי' י"ח סק"ז שהאריך והעלה דבמדינות אלו הבכח מוכח להיות האומה הימנית גדולה לא שתיהן שוות אין לסתוך כלל על סי' זה להתיר עיי"ש וכ"כ במנה"ב כלל ל' בקומץ סני' י"ז ועברון ס"ק כ"ג דאין להתיר בשום מקום ובשום נוני בסי' זה לבד אלא שסרוחין בקצת שפולי אומה שלבד האונות יש שם עבות דאל"כ אין מכל זה ראיה דהא אפשר שגדלה האומה של ימין כ"כ עיי"ש בתורת אך במנמ"ש עוק ב' בלק"י ס"ק פ"ח הביא דברי שהיכם בזה ודחה דבריהם והעלה דהעיקר כהרא"ש שיש לסמוך בהפסד גדול על סי' הנ"ל אף בלא סי' דעבות הפשול הנ"ל בלאו הכי לא דסמיכי הוא בזה עיי"ש שב ראיתי בס' אמת הדים בפסקים בתשובותיו להבית אפרים שהשיב על דברי הרא"ש בזה וכ' דמה"ש הסמיכו הרמ"ח והתב"ש לדברי המהרי"ו בזה והעלה דאין לסמוך על סי' זה אפי' בהפ"מ עיי"ש (שסט) שנראה היכר סימנים אלו כ' בפרח"ב סני' כ"ח ורא"ש ס"ק ל"ב דאם דבוקה כל הערוגה שבימין ויש סדק במקום שראוי להיות האונא העליונה הסמוכה לגרגרת ובשאר שנה הערוגה אין שם סדק רק שמלא שם במקום שראוי להיות הארו"ע שוצא קצת אורך וגם הוא עב קצת ומאר מלד ל' כשישור לאומה ומלד הב' עד הסדק כשישור לאונא האמלעית אם להבאיר שזה מורה שדבקו שלבון האונא והאומה הארו"ע והאונא האמלעית יחד אין להקל בזה כ"א בהפ"מ ומכ"ש אם אין סדק במקום שראוי להיות האונא העליונה רק שיכר ע"י סמפון הראוי להיות שם שאין להקל כ"א בהפ"מ כמב"ל שאין להקל בג' דבוקות ע"י היכר סמפוסת כ"א בהפ"מ עיי"ש [ועי' בתא"ז ביסכמ"ז סי' י"ח ס"ק ל"ט שכ' שם"ם בפרח"ב בזה וכ"ל דבאין סדק במקום שראוי להיות שם יש להתיר בכל מקום ואפי' בהפ"מ אין להתיר עיי"ש] ובעבו"ת בית אפרים חיו"ד סי' י"ב בריאה שהיה תלקה בלד ימין בלי שם חיתוך אותה רק שהיה יכבת ע"י סדקים נשרים הולך וסובב ודך שיפולי מעבלע"ב עד שהריאה חב' עברין בשורך אונא הראוי להיות לא אונא האמלעית הגדולה ע"י הסדק היה גדולה מאר"ע כי היכר של האר"ע היה היכר הראוי בדמ"ח שהיה ארוכה ובנה אונא האמלעית אמנם בתוך האמלעית נטה יותר מבל שמאל אך היה קטנה מאונא האמלעית אמנם בתוך האמלעית

(לד) וכתב (מהרי"ן) וס"ל (שעה) אם ניכר שם (שעו) סימן אחר (שעז) שניכר אומה קצת ואפי' (שעח) סיכר (שעט) ע"י (שפ) שסימנן (שפא) מתיל לחוח (שפב) נאומה (שפג) אם נמצא שם (שפד) סימנן במקום הרמי (שפה) לחוח (שפו) אומה (שפז) מיקרי (לה) (שפח) סיכר (מ"ב בשם מהרי"ק) וכל אלו שהבדים בדקין ומשערין אחר שנפחת שריאה משום דנחזי שבהמה הריאה נשוחה. (שצ) י"ל (שצא) דנבדיים ומלאים (שצב) אין נסתרף (שצג) ואם לא נמצא אומת אחר בלא סיכר וסדק כלל

דסכי

באר היטב

שכ' אומת דנוקבת יחד יש להסכיר ע"י סמנין ובהגהת מהר"ן מחלק דחוקא מאומה לאומה מועיל בסמנין ומהר סימנים ולא מאומה לאומה דבזה לא מהני סימנים אחרים ואפי' סמנין לא מהני והגהות אחרות חולקין עליו דדינם שוה וכ"ג מיקר ע"ז

דרכי תשובה

להחיר ע"י סימנים אלו מ"מ (שעה) אם ניכר שם מי' אחר מי' מכה"ב שם בקמן סמני י"ג שכ' עוד מי' אחר דהיינו שבאותו לד שכלפי האומה בחשוך שלה אינו אוכן בהנכסן כמו שבאר הנמ' אל לד האומה דניכר כן כשהיא פרוחה מ"מ (שעו) סימן אחר. מי' בשמ"ח סוף סמני' ג' שכתב דבמקומות אלה מחברי הגמ' והשופטים הקדמונים כ"ל בהפ"ע ומסוך על אחר מיכרים ובמדינות אלו נהגו להקל אפי' אלה בהפ"ע מ"מ ומי' חב"ם סק"ז ומי' במנחת אהרן ס"ק ס"ג אל' דאין לסתוך על אחר היכרים כ"ל לענין מדבק כל האומה ודמיא לאופחת אבל לענין חבר אומה ל' בזה אין לסמוך כ"ל אהיכר סדק לבד אלא"כ היא ראבה כב' אז שם לבל ל' שור בפ"ע אז מהני לף שאר היכרים מ"מ ומי' בפ' נ"ל החדש בפסק דינים ליו"ד בהגהת הגרא אחרים לפ' נ"ה סמני' כ"ז ובביאורו להפ"ע ס"ק נ"ג מ"ם בענין זה והעלה שבעל נפש יחמיר לעצמו שלא לסמוך על אחר היכרים אלא בסמדבק ל' אומת בימין שאז יש בנלא"ה לד להקל משום שהרדא הבלמת (ע"ל סמני' ז') אבל בסמדבק האומה בשמאל וכן בסמדבק ל' אומת בימין דבכה"ג לכ"מ אין הרדא הבלמת קבה לסמוך על אחר סימנים חון מיכר סדק ואף שמדינא י"ל דכיון שהרא"ש מקיל יש להקל בהפ"ע מכ"מ אבל כל בעל נפש יחמיר לעצמו כיון דבלא"ה יש הרבה מחמירים מ"מ. (שעו) שניכר האנא קצת דע דכל מ"ם בסמני' זה הוא רק בחבר כל האר"ש ומיכר בהאומה לו בהאומה האמצעית אולם בחבר רק מלאת ממנה ומיכר ההבלמה בהאומה לו בהאמצעית מי' בדברים (לעיל סמני' ה') חיטוק דיבים בזה (שעח) היכר ע"י הסמנין הרגיל מי' לב"ם בהא"ה סמני' ג' שכ' בפ' הסמנין כגון שם באומה ב' סמטות וכו' מ"ם ומבואר מדברי דכל שמצא בהאומה ב' סמטות מועיל להבלים לף בראש"ם פ"ק כ' ובפרק"ב סמני' י"ג כ' דכל אומה יש בה יותר מסמנין ל' ולא סגי בסמנא בה רק ב' סמטות אלא שלריך לדע שם שם סמנין יותר מהרגיל לחות בשאר אומה מ"ם והנה במה"מ פ"ק י"ב הביא בל"ם בזה מ"ם לאמם בפ' דעת תורה פ"ק כ"ל הביא עליו וכ' שדברי הרמ"ם מיבריחים לדינא מ"ם. (שעט) ע"י הסמנין הרגיל מי' במה"ק בקי"ל בחלמא פי' ג' שמסקקק בכה שמצא כמה סמנים בגדיים ומלאים קבים שבאומה האמצעית חברה ומדבקה על האר"ש הה לאומה שנמצאים שם ב' סמטות הרבה לחבה בהאר"ש ולמעלה בהאמצעית אע"ק אם להחיר בזה אחר אלא מחברה עדיין לב' אומות והסמטות הם לומר שאינם מועילים בזה יען הם לשני האומות ולא לנחבן ול"ש לו הבינן לי' למקום הרמי לחות אומה לו לא (וע"ל ס"ק שפ"ה) גם ל"ש אם מהני עכ"פ בזה כשהם קרומים מחלקים בפרס ועי"ם מ"ם בזה לדינא (וע"ל ס"ק של"ח וס"ק של"ח)

(שפ) הסמנין הרגיל להיות כ' בפרק"ב סמני' קכ"ח וסמני' כ' ורא"ם ס"ק ל"ח אם כל הריאה דנוקבה ויש היכר בא' ע"י פי' דאר"ש לו שאר פי' ויתר האומות מיכרים ע"י סמטות אין מועיל אבל אם יש בכל האומות היכר סדק מלבד אחת שאין בה סדק והיא מיכרת על ידי סמנין לו היכר אחר מאותן הסימנים המכרים יש להסכיר מ"ם (שפא) הרגיל להיות באותא דע דסמנין אינו אלא מה שיולא מן הקנה אל הריאה וי"ל דלא כאותן האחרונים הטוענין לנחוק אחר סמנין שקורעין לו מחכין אם האומה נראית אם יש בהוכה מיכון ואין זה סמנין אלא חלק מהסמטות של האומה ז' שהחלל נפרס לכל המקומות שבריאה בכדי שחבלה בריאתה דסמנין לא מקרי לענין זה אלא מה שיולא מן הקנה אל הריאה ש"ח דעת הגה במהרש"ל מגיהא סי' כ"ד בד"ה אלא שבריאה בחלמא הרבור מ"ם לדבר. (שפב) באותא מי' לב"ם בתא"ה אם הם בבי' הסמנין ערך שיבי' מכ"ם לאומה אחרה מחמצות הן טלה הן מלד הסמוך לאומה לבד דאל"כ אשר מעטם חליף מ"ם ולענין אם יש שיש מי' בראש"ם פ"ק כ"ח ובש"ח בית אפרים חו"ד סי' ו"ד (ומי' בדברים לעיל פ"ק שכ"ח מ"ם בזה). (שפג) אם נמצא שם סמנין שבריאה פ"ק ל"ה

דרכי תשובה

מ"ם בהריאה היא כחוקה וכ' תהי הסמנין ומי' בפ' דעת תורה פ"ק כ"ח מ"ם לענין ריאה חברה אומה ומכסרה ע"י סמנין ויש שם עוד יתרת ל' קמנה פחות מבטר"ל אם אין בחברת הה סמנין יש לסקל אבל אם יש בה סמנין אין להקל מ"ם (וע"ל פ"ק רמ"ד וס"ק שמ"ו) ומ"ם הבאה"ם וסמפין לחוט מועיל אלא חוקא מאומה לאומה מי' בשמת אמה פ"ק מ"ה וברא"ם פ"ק י"ח ובמלחמת עיים שם פ"ק י"ח מ"ם בזה (שפד) סיסמנן כ' בשמ"ח סמני' י' וח"ל ומ"ם ל"ל מקום דאם האומה כחוקה ואחרא שבדק ולא מצא סמנין דסכר מי"ם ומי' בפרק"ב סמני' י"ח ודא"ם פ"ק י"ז ובמהר"ב כלל ל' בקומן סמני' י"ח ובחברן פ"ק י"ז דאפי' אם חברה אומה ל' והאומה שאלאה נתפלה לב' ואין להם שרש כ"ל בעא"ל נ"ב מוחר אפי' בחבר הסמנין אלא בבנכרת האומה ע"י היכר סדק כ"ם לא שאר היכרים אם לא מצא ב' סמטות אין להסכיר כ"ל בהפסד גחל ובמת החזק יחד הה"ה באומה שהתפלה לב' בראבה ובשאר ל' בעא"ל דאף דמלים החברן אפ"ה חברון הסמנין מחק ט מ"ם (ומי' מה בדברים לעיל פ"ק רכ"ג) (שפה) במקום הראוי להיות אותא. כ' בפרק"ב סמני' כ"ז ורא"ם פ"ק ל"ם דאם חברה האומה שאלא האומה בימין ויש מיתרת ע"י הסמנים החברים כגון סי' דאר"ש וכיוצא בו ערך לחוקק שהרא הדרא שומרת נגד מקום הדיבוק של האר"ש לאומה שאם לוה שומרת במקום הזה הרי שיהה הדרא מקומה ומריחה וכן אם היכר ע"י סדק לו סמנין ערך לחוקק בזה שהדרא תעמוד במקום הסמנין בחשוך שבין אומה לאומה כי שם היה ומי"ם לבאן סמני' קכ"ב שד מה (שפו) להיות אותא. כ' בספרי ש"ב דהיכר סדק לו סמנין וכן בשאר סי' והיכרים אין הפרש בין נסה לחקה ובין חוה קפטת לבחלות וה"ע (וע"ל פ"ק שמ"ט) (שפז) אותא דע דכל זה הוא רק בהאומות דנוקבות אל"ה אבל בהדרא דנוקבה לאומה ע"ל סמני' ב' שם חיוקים הרבה בזה (שפח) מקרי היכר עבאה"ם מ"ם מהש"ך ומי' במנחת אהרן פ"ק פ"ב ומי' חב"ם פ"ק ל"ז ופרק"ב סמני' י"ב ורא"ם פ"ק י"ח וי"ם שכ' דאם חבר בימין ל' ובשמאל נ"ב ל' ומ' בא' שבימין ב' סמטות ובא' שבשמאל ב' סמטות וכן אם חברו שניים בימין ושם בשלישית ג' סמטות אין להסכיר בזה כ"ל בהפ"ע לו שאת הדחק ע"י והבה במחלרת עיים שם פ"ק י"ם כ' דאם חברו שתים בלבד ל' לא מהני כשם ג' סמטות אפי' כשם הפ"ע וגם שאת הדחק ע"ם אבל במה"ב שם בעברון פ"ק ע"ו הביב על דבריהם והעלה הבעיקר כהפרק"ב להסכיר בזה בהפ"ע בעכ"ע לו בשאת הדחק מ"ם. (שפט) היכר עבאה"ם מ"ם מהש"ך דבסלה דנוקבה יש להחמיר בהחמרים ל' ועבשמ"ח ובפרק"ב שם שכ' כן הלכה דבמדבקה כל הריאה לא מהני היכר סמנין ומריחה מ"ם ומי' בפרק"ב סמני' י"ב ורא"ם פ"ק י"ם שכ' דגם אם מצא בערונה אחת בלבד שאותה שלם דנוקבה אל האומה אין מועיל היכר סמטות אע"פ שבערונה הב' כל האומה פרוחה כדרך מ"ם (שצ) י"א דבגדיים ומלאים מי' בשלקן גבוה פ"ק ל"ח אות י' שכ' שמצא מבודק שלישקי' שבטול"ל חזקם כשלם אין להם חיוטי דאומי דאומה והכי דבריהם כי הם מחוסים אם הרבה וכן ראה בעצמו ע"ם (שצא) דבגדיים ומלאים דוקא בגדיים ומלאים דמין דקה אמה ומרחיבה בהכי אבל בגדים לא שיך היכר זה אפי' הם רבים משום דמצוי נסה אמה ולא מרחיבה בהכי ומי' מחמ"ב בעברון בלל ו' פ"ק פ' ומי' בחורת זבח פי' מ' בהפ"ם סק"ב שכ' דמ"מ אם בחמרים דבערונה בלבד באחת אחת שהאותה הם פרוחה בפרים ויש קרום לכל אות אי"ש בהפ"ם יש להקל גם בבגדים הרבים ע"ם (וע"ל פ"ק שמ"ט)

(שצב) אין להחמרים מי' בימין אמה פ"ק ל"ח שכ' והחמבא בחמרמה לחמרים בחלין לה חיוטי אותא אפי' בגדיים ומלאים אפי' בהפ"ע ומי' יש להם חיוטי אותא רק שבחוטים מבטר"ל מ"ם אבל מהביב בחדיות אלו יקבל כדברי הרמ"ל (וכתב"ל פ"ק שמ"ו) ומי' בשלקן נבוה דמבטר בחמרים דגם בחלין בבלשיסקי הבו להקל בזה כהרמ"ל מ"ם: (שצג) אם לא נמצא אותה.

מ"ק

(שצד) דהכי רבותייהו (שצה) ואחרוייהו (שצו) דבקמטה (שצז) ליה לגו וכמתבלים (שצח) גדולי האומה (ט) בהדייהו (נדיקות הנים ז מפשט מה שפי מהר"ם): **ט** אם (שצט) בצד אחד של הריאה חסרה אונא א' אלא שבסוף האומה שבאותו הצד היתה (ה) בלימה גדולה כמו אונא אע"פ שחדך האונות להיות סמוכות זו לזו וכאן האומה מפסקת בינותם כשרה: תה וים (תא) נותנין (תב) להחריף בכה"ג כי כל מה שלמעה מן הורדת מקרי שלא בדרי דאמרי וקן (יג) טרפין במדינה שלו:

באר

(ט) בהדייהו ומתב בס"ד ואין להתיר אם לא תוך ג' לידתן בולד וגם בברכן אחר אחם דהרוייהו בעיר אבל אחר ל"ד יום לף דברכים אחר אחם ומיקרקן תמיני נחלים ופר"ח כתב דאין לסמוך על הני י"ל אבל מן הספק אחריך שהיא לאחר ל"ד יום וכתב עוד אם בגד מ' על הבלה יש ע מאות כדרבו ובגד הבני אין ע יש לסמוך לף בנדיים ומלאים (יג) נותנין ומתב בס"ד ולא דיי ל"ס בסעיף ד' דאם מצא בסף שפולי אותה דכשיבה דשרי אתם דהאומה הם כתיקון והו כיתרת בדרי דאמרי אבל בחבר אונא אחת אין בגיעה זו שבלמת כחסרון וכתב הב"ח משמה בא לידי כמה פעמים בריאה שלא היה לה שום רשותא אלא בגד שיעל יראה בגיעה מן האומה בחיתוך שנין אומא לאומה אמנם במקום שדרך אורדת להיות שתל כעבה בגד ימין ואחה בגיעה היה ע יום נשר ושונה ביאור ולא היה ע טרת ורד מל (ונם

היטב

היה שוה לאומה בגד קמא) כמלו היה אחוך מיתה והכבריהו משום דאחה בגיעה לא היה לא יחרת מקמא ולא ורדא יחיה ואין כאן רשותא אלא מגד כים ואין סברת לאסרה מכח זה עכ"ל וכתב עוד הפ"ר ב"ל אחש לא טרת ורד אין כאן איסור דמקרי יחרת מקמא וכבר נדיון ואין איסור שי חורדת אלא בשמיכה דמיכה בחיתוך בחקומה הראשי ואין כשני אבנים ביניהן והכים והלאי אינו אסור דלא מגיע שבשני כים יהר יהיה איסור (מיהו ק"ק שהרי כתב לעיל ואסור בשני כיסין ואסור דוקא אי קלי במקום הורדת וזו"ק) וכתב מהרש"ל אם סיתרת על הריאה שמדת בדרי דאמרי ויעה לגד אין מעם על ידי הסיתה מריאה אבל הב"י כתב דדוקא בגיעה יהיה אבל מחקמקה ואלכת נמצאה בבר כין שמחרשת במקום בבר עכ"ל

דרכי

עד"ק ס"ח מ"ח שכ' דאמנם דעכ"פ בבר דאעה יש רק שבבל הוא כאונא ל' רחבה ולא מהבה ומגרבו עדיין ועי' מק"מ ס"ק ק"ע שכ' דאחרבה מלשון הרמ"א ור"מ"ח שכ' דיש לה אונא ובדלי האונה בהדייהו אמנם דאף דיכא עהה בבר האונה עדיין יש להבבר כי מחדיש לגדל אחר כך ובאיה בגע"ע ע"ש (שצד) דדבי רבותייהו מי' פרי חואר ס"ק ס"ל שכ' דאין לסמוך על סברת ז אלא כשבאלו כל הנדיים לפניו במלאות זה לא סמיכ על סברת זו אבל אם מגלאים קלת נדיים בחיתוך אונא אין לסמוך להתיר דאמריכ אילך סריפה מיהו מ"ש והבילו בראש"ם ס"ק ק"ד וכ' עליו דאף דמדברי האחרונים לא אמנם בכי מ"מ הא דאיל דעכ"ם חונא בעיר ואין להתיר אלא בחקומה ברוב נדיים ומלאים הגדולים שם בחיתו פרק ובחיתו מקומות מגלאו קר ע"ש ועי' מהה"ב שם סק"ו שכ' דבמדינתנו חלילה להקל בזה כלל כי אין מלוי כלל להיות כן בנדיים ומלאים כי הוא שוסק בזה הרבה פעים ולא אלא ולא ראה אחת נמוכה בנו"ש ע"ש ועי' מחה"י בלק"י עקב ז' ס"ק ל"ח שכ' דגם במקומו בריסק דליתא שהקהלה גדולה ובחיתה רבה לא ראה אחת נמוכה מעולם ע"ש (שצה) וארוייהו ואם יש לנו אונא רק שהם פיחוים מכבר"ל ע"ל (ס"ק ט"ע). ואם אמלא עליהם קרום רייט"ם ועי"ז נראה שאין לבר חיתוכי אונא אם מהני להתיר הקרום כמו בגאת מי בדבריו להלן סי' ל"ט (ס"ק הס"ד) (שצו) דבקמטה ליה לחו עבאה"ע מ"ש מהם"ך דהרוייהו בעיר שהה' בחוך ל' ונם שיה' יוק ומגרר לאחו ומסמ"ח סמי' מ"ג והב"ם ס"ק ל"ט שכ' דלא בעיר יוקן כלל רק שיה' בחוך ל' ובחוחש שה בחוך ל' לידתן יש להתיר אחי' בלא הס"ם כלל ובריס"מ ובמת הדחק יש לסתך להתיר אחי' קלה אחר ל' כל אמן שקראים בלשון ב"ם נדיים ומלאים כל מקום כפי לשון ע"ש לף בסמ"ר ס"ק מ"ו לאחר שהביא דברי הבמ"ח המכר סיים שם ונהמיר להגרוך הרוייהו חוך ל' ונם יוקים ע"ש ועי' רמ"ם ס"ק קל"ה ובערת"ב סמי' קל"ב שכ' דלף במקומות שהנו לבקל בנו"ש אין לבקל שלא בהס"מ אלא בחיתוך בביחוד שהם חוך ל' ונם יוקים ובברים אחר אמם הרוייהו בעיר ואחד מיניהו לא סמי ונם כ' דלף דבמת הדחק והס"מ קיל להקל אחי' אחר ל' כמ"ם בבמ"ח מ"מ אין להקל אם עבר חמשה חדשים מבעת הלידה ואם אינו יודע שעת הלידה יש להקל בהס"מ והמחה"ח עד הנות ויש מקומות שהנו להקל עד שב והמחמיר הע"ב ע"ש ועי' מחה נמחה"ב כלל ו' בבאין סק"ו וקמן סמי' ד': (שצו) ליה לחו עבאה"ע מ"ש אם אמלא אותה בגד מ' ובגד הב' אין ל' אותה וס' ובי' אמ"ח שם שכ' ח"ל ואם קלת אותה אחרת וקלתן לא אחרו אין להכשיר אחי' בקמיס מאד וס' ע"ש ומי' רמ"ם ס"ק קי"ח ובערת"ב סמי' קל"ג דה"ה אם בגד מ' יש שם אמשות ובגד הבני אין שם כלל שם להחמיר שבאמשות שריש שמגד זה מהחלק ומגד הבני היו אלקה בלי שם הכר ובדי חבר ממנין בראני ופריסה בכל"ל וכ"ב בגמרת עיים שהם ב' עקב מ' ס"ק ל"ח ע"ש והנה בדרך הפיים מגדר להקל דוקא כבגד מ' מאלק ולד הב' מחבר לגמרי אחר אבל אם בגד מ' בחלקו מחבר ומקלקו מחבר יש להקל דאמרינ שבאין שבאבל להחבר בגד זה נם אלמרים אלא אחרו יגולו ויבערו ובים בל"ע ע"ש לף בחמ"ר בח"ע אין ל"ד הנה אלו וכ' דאדרבה בזה כ"ש אם לאסר ולא לאמרינ שבאלו לר שבאבל להחבר יגולו אחרים ע"ש:

תשובה

ועיין בח"ר ס"ק ע"ז שכ' דאם בגד מ' יש אדקים ובגד הב' ליבא אדקים בבר דאין אדקים מועיל לבטרף ע"ש והביאו בגב"ם בהגהה שם"ח שם ומבואר מדברי דאמרי אלא בהם"מ יש להתיר ועי' במאירים שכ' כמה טעמים להקל בזה ע"ש לף בראש"ם ס"ק ק"ז ובפרת"ב סמי' קל"ג כ' להתיר בזה רק בהכ"מ דוקא ע"ש וכ"כ במהה"ב שם בעמרן ס"ק מ' וקמן סמי' ה' דהעיקר כראש"ם דאלא בהם"מ יש לאסר בזה ע"ש

ועי' שוד בפרת"ב סמי' קל"ד ורמ"ם ס"ק ק"ע שכ' דאם מגד מ' יש אחרן אחרת ומגד הבני אין שם אחרן אחרת רק שיש שם אמשות אי אדקים יש להכשיר ע"ש ומבואר מדברי דאחי' אלא בהם"מ יש לבקל בזה לף בבמה"ב שם אמלה אין להתיר בבה"ל כ"ל בהם"מ דוקא ע"ש

(שצח) גדולי האומה בהדייהו עי' ביה הילל ס"ק ג' שכ' דאמנם אלא לאמרינ שהיכר זה אלא כאמפרידין באלבע כל אותה מחברתה לראת אם פרוחות בפנים ויש קרום לכל מ' בפ"ע ואם מכסירין בגו"ש ולא אלא ע"ש ועי' אמ"ח סמי' מ"ד והב"ם ס"ק ס' ובב"ש סי' ל"ט ס"ק קי"ב ובפרת"ב סמי' קל"ח שמתבין להתיר בזה ואין לבטח אמנם ואחי' במקום שאין כמנהג כן אמחמיר אמ"ב ועי"ש בפרה"ב ורמ"ם ומבואר מדברי דבבאין בגאבע כנ"ל יש להתיר אחי' במקום אחד נדיים ומלאים אינם כאופנה ע"ש וכ"ב בבמה"ב שם אם בבדיטהיו הלא שכיח אופנה בנדיים ומלאים כ"ב אם"ה יש להתיר ע"י בדיקה ז' להפרין בגאבע ע"ש (ועיל ס"ק שמ"ם)

סעיף ט (שצט) בצד א' עי' שלחן גבוה ס"ק ל"ו מ"ם בהא דלא פרש המחבר בחיבה לד מהריאה מירי וכ' דעיקר דאמנם כפיהם שהיה מלד שאלא דאם היה בגד ימין הורדת מבלמה הרבון האונה לחנת המחבר כדלעיל סמי' ג' אלא הלא דמיירי בגד שמאל שהבון האונה שם אין לה הבלמין אלא בבליטה ז' ואחי' ימלא שם ורדת אינה מבלמה מ"ב יש לומר דמיירי בגד ימין ולא הי' שם ורדת להבלים במקום אונא אלא בליטה ז' ולשון ערוך עיקר עי"ש (ת) בליטה גדולה עבאה"ם מ"ם מהמ"ח בריאה שהי' יולא ממנה בליטה מהאומה בגד שמאל וס' ועי' מ"ז ס"ק י"ז מ"ם ע"ז ועי' בדבריו לעיל סמי' ב' וסעיף ה' ומ"ם הבאה"ם אם היתרת שומנת בדרי ושטה לגד ימין וס' עי' בדבריו לעיל סמי' ג' סמה חלוקי דינים בזה: (תא) נוהגין להחריף עבאה"ם מ"ם מהב"ך מסהיתת כרמ"א מכאן לדבריו לעיל סמי' ד' והנה בחברת שמאל ס"ק מ"ב הבלה דעם"ל סמי' ד' הה מקרי בדרי משום דהם מירי שומנת ממנו כסדר האומה ולאמת מה"ה לף להאסרים יהנו"ק כבר הנם אבל הכא מירי שומנת בסף האומה ולאמת אלא בדרי דאומה ולכך אם מהגין להחריף דאומה מבלמת אבל לא שומנת בסף האומה כסדר חדי דאומה ולאמת כבר לכ"ע ע"ש וכ"ב בדרך הפיים כאן ולעיל סמי' ד' ע"ש אלא בבמ"ח סמי' ח' והב"ם ס"ק י"ח כ' לאמת דבכ"מ שמאל אמת בסף האומה אינה מבלמת מעשה חלוף ואם דבמקום זה יהיר אומת מקרי ולא יהיר אומת ע"ש וכ"ב בפרת"ב סמי' ל' ע"ש ומי' ב"ם סק"ו ומזבח רלן סי' ב' ס"ק ל"ו ובבבר לאמת שמאל (מהבאמן כל' ר' אלי' ז"ל מגרשיין) בקומרים אלוה בבמלית של מבלה מ"ם בבאן זה: (תב) להחריף עי' ב"ם ס"ק י"ב שכ' הין זה הי אסור מריבה כין שבמחבר מירה ומחבר הבבר יב"ה אבי אם היבר אסר"ק מהאלבה ע"ש לף בבה"ח מוסיף"ל הגיעת כי כ"ל הנה על אבב"ם בזה וכ' דבלן לא

מהר

באר

(ט) בהדייהו ומתב בס"ד ואין להתיר אם לא תוך ג' לידתן בולד וגם בברכן אחר אחם דהרוייהו בעיר אבל אחר ל"ד יום לף דברכים אחר אחם ומיקרקן תמיני נחלים ופר"ח כתב דאין לסמוך על הני י"ל אבל מן הספק אחריך שהיא לאחר ל"ד יום וכתב עוד אם בגד מ' על הבלה יש ע מאות כדרבו ובגד הבני אין ע יש לסמוך לף בנדיים ומלאים (יג) נותנין ומתב בס"ד ולא דיי ל"ס בסעיף ד' דאם מצא בסף שפולי אותה דכשיבה דשרי אתם דהאומה הם כתיקון והו כיתרת בדרי דאמרי אבל בחבר אונא אחת אין בגיעה זו שבלמת כחסרון וכתב הב"ח משמה בא לידי כמה פעמים בריאה שלא היה לה שום רשותא אלא בגד שיעל יראה בגיעה מן האומה בחיתוך שנין אומא לאומה אמנם במקום שדרך אורדת להיות שתל כעבה בגד ימין ואחה בגיעה היה ע יום נשר ושונה ביאור ולא היה ע טרת ורד מל (ונם

היטב

היה שוה לאומה בגד קמא) כמלו היה אחוך מיתה והכבריהו משום דאחה בגיעה לא היה לא יחרת מקמא ולא ורדא יחיה ואין כאן רשותא אלא מגד כים ואין סברת לאסרה מכח זה עכ"ל וכתב עוד הפ"ר ב"ל אחש לא טרת ורד אין כאן איסור דמקרי יחרת מקמא וכבר נדיון ואין איסור שי חורדת אלא בשמיכה דמיכה בחיתוך בחקומה הראשי ואין כשני אבנים ביניהן והכים והלאי אינו אסור דלא מגיע שבשני כים יהר יהיה איסור (מיהו ק"ק שהרי כתב לעיל ואסור בשני כיסין ואסור דוקא אי קלי במקום הורדת וזו"ק) וכתב מהרש"ל אם סיתרת על הריאה שמדת בדרי דאמרי ויעה לגד אין מעם על ידי הסיתה מריאה אבל הב"י כתב דדוקא בגיעה יהיה אבל מחקמקה ואלכת נמצאה בבר כין שמחרשת במקום בבר עכ"ל

דרכי

עד"ק ס"ח מ"ח שכ' דאמנם דעכ"פ בבר דאעה יש רק שבבל הוא כאונא ל' רחבה ולא מהבה ומגרבו עדיין ועי' מק"מ ס"ק ק"ע שכ' דאחרבה מלשון הרמ"א ור"מ"ח שכ' דיש לה אונא ובדלי האונה בהדייהו אמנם דאף דיכא עהה בבר האונה עדיין יש להבבר כי מחדיש לגדל אחר כך ובאיה בגע"ע ע"ש (שצד) דדבי רבותייהו מי' פרי חואר ס"ק ס"ל שכ' דאין לסמוך על סברת ז אלא כשבאלו כל הנדיים לפניו במלאות זה לא סמיכ על סברת זו אבל אם מגלאים קלת נדיים בחיתוך אונא אין לסמוך להתיר דאמריכ אילך סריפה מיהו מ"ש והבילו בראש"ם ס"ק ק"ד וכ' עליו דאף דמדברי האחרונים לא אמנם בכי מ"מ הא דאיל דעכ"ם חונא בעיר ואין להתיר אלא בחקומה ברוב נדיים ומלאים הגדולים שם בחיתו פרק ובחיתו מקומות מגלאו קר ע"ש ועי' מהה"ב שם סק"ו שכ' דבמדינתנו חלילה להקל בזה הרבה פעים ולא אלא ולא ראה אחת נמוכה בנו"ש ע"ש ועי' מחה"י בלק"י עקב ז' ס"ק ל"ח שכ' דגם במקומו בריסק דליתא שהקהלה גדולה ובחיתה רבה לא ראה אחת נמוכה מעולם ע"ש (שצה) וארוייהו ואם יש לנו אונא רק שהם פיחוים מכבר"ל ע"ל (ס"ק ט"ע). ואם אמלא עליהם קרום רייט"ם ועי"ז נראה שאין לבר חיתוכי אונא אם מהני להתיר הקרום כמו בגאת מי בדבריו להלן סי' ל"ט (ס"ק הס"ד) (שצו) דבקמטה ליה לחו עבאה"ע מ"ש מהם"ך דהרוייהו בעיר שהה' בחוך ל' ונם שיה' יוק ומגרר לאחו ומסמ"ח סמי' מ"ג והב"ם ס"ק ל"ט שכ' דלא בעיר יוקן כלל רק שיה' בחוך ל' ובחוחש שה בחוך ל' לידתן יש להתיר אחי' בלא הס"ם כלל ובריס"מ ובמת הדחק יש לסתך להתיר אחי' קלה אחר ל' כל אמן שקראים בלשון ב"ם נדיים ומלאים כל מקום כפי לשון ע"ש לף בסמ"ר ס"ק מ"ו לאחר שהביא דברי הבמ"ח המכר סיים שם ונהמיר להגרוך הרוייהו חוך ל' ונם יוקים ע"ש ועי' רמ"ם ס"ק קל"ה ובערת"ב סמי' קל"ב שכ' דלף במקומות שהנו לבקל בנו"ש אין לבקל שלא בהס"מ אלא בחיתוך בביחוד שהם חוך ל' ונם יוקים ובברים אחר אמם הרוייהו בעיר ואחד מיניהו לא סמי ונם כ' דלף דבמת הדחק והס"מ קיל להקל אחי' אחר ל' כמ"ם בבמ"ח מ"מ אין להקל אם עבר חמשה חדשים מבעת הלידה ואם אינו יודע שעת הלידה יש להקל בהס"מ והמחה"ח עד הנות ויש מקומות שהנו להקל עד שב והמחמיר הע"ב ע"ש ועי' מחה נמחה"ב כלל ו' בבאין סק"ו וקמן סמי' ד': (שצו) ליה לחו עבאה"ע מ"ש אם אמלא אותה בגד מ' ובגד הב' אין ל' אותה וס' ובי' אמ"ח שם שכ' ח"ל ואם קלת אותה אחרת וקלתן לא אחרו אין להכשיר אחי' בקמיס מאד וס' ע"ש ומי' רמ"ם ס"ק קי"ח ובערת"ב סמי' קל"ג דה"ה אם בגד מ' יש שם אמשות ובגד הבני אין שם כלל שם להחמיר שבאמשות שריש שמגד זה מהחלק ומגד הבני היו אלקה בלי שם הכר ובדי חבר ממנין בראני ופריסה בכל"ל וכ"ב בגמרת עיים שהם ב' עקב מ' ס"ק ל"ח ע"ש והנה בדרך הפיים מגד להקל דוקא כבגד מ' מאלק ולד הב' מחבר לגמרי אחר אבל אם בגד מ' בחלקו מחבר ומקלקו מחבר יש להקל דאמרינ שבאין שבאבל להחבר בגד זה נם אלמרים אלא אחרו יגולו ויבערו ובים בל"ע ע"ש לף בחמ"ר בח"ע אין ל"ד הנה אלו וכ' דאדרבה בזה כ"ש אם לאסר ולא לאמרינ שבאלו לר שבאבל להחבר יגולו אחרים ע"ש:

יורה דעה סעיף לה לו י הלכות טריפות

סדר נ"י ק' התמ"ס נס"ל מר"ם
א מסקנת הגמרא תולין דף מ"ס

י ¹אין כל הדברים הללו אסורים אלא בבהמה וחיה אבל העוף (תג) אין לו חיתוך אונות כ ימצא אין לו מנין ידוע

לן כמה דיני טריפות בריאה ובו י"ז סעיפים:

א (א) הריאה (ב) יש (ג) לה (ד) שני (ה) קרומים (ו) ²ניקבו (ז) זה בלא זה או

דרכי תשובה

מהרי יב"ח עפ"ד הפרמ"ג סוף סי' נ"ז דהיה דוב מטריפים לא מהרי יב"ח וה"ל הרי ים דוב מעריפים ס וכפיר כיון שהרש"ל הכריע דבן התהנג הוי טודא אסור ולא מהרי יב"ח כשאר ודאי טריפות עיי"ש וכ"כ בתורת זבח סי' י"ט בהע"ש סק"ד המרדכי"ת תשמע ודאי דהמנהג להטריף אף בבהמה אקנה וגם נוף הדבר שרגיל הנב"ש להקל ביב"ח אינו ערוה כלל ועיי"ש עוד בסק"ע

סעיף י (תג) אין לו חיתוך אונות וכ' בשמ"ח סעי' מ"ה דזה דוקא בזמן הש"ת אבל בשאר טריפות הריאה שיתבארו בסימנים אלו הבאים מחמת נקובת הריאה לא חסרונו טלם שייכים גם בעוף עיי"ש ועפ"ד ס"ק ח"י ולבש"ם בהג"ה דה"ה חיות ובועות וסירטות ישאר הדברים האוסרים בבהמה וחי' אוסרים גם בעוף אבל אין צריך לבחוק אחריהם דלא הוי מישוש המוני כמו בבהמה עיי"ש ועי' מק"מ ס"ק קנ"ד דלף אחרון בחון כ"ף כפיפה אוסר גם בעוף עיי"ש ועי' ממה"י בלק"י סוף עקב ז' דה"ה יבש כ"ד לא נמלאת נפוחה ומלקה ושאר טריפות שהם מסוג חסרה שייך גם בעוף עיי"ש ועי' מה בש"ת זרע אמת הספרדי חלק ב' ביו"ד בעמוקי הרב מהר"י בריא"ל ז"ל סי' י"ח סעי' ס"ו (ויהר דיש טריפות הריאה שבעוף יתבאר בדבריו להלן אי"ה כאו"ת בסמוכין)

סעיף א (א) הריאה עפ"ז ס"ק ט' וב"ב"ש בהגה סעי' י"ז ובתיה"ב בעברון כלל י"ב ס"ק ב' דבתחלת כניסת הקה"ה להריאה עוד קודם שמתפלל לפיתפטת וקודם שמטוסה בבשר יש כיסי על הקנה מעוד הריאה לאחר בלא בשר עיי"ש ויש בזה נ"ת לדינא דכשיתחיל הבטח של כיסי שוד הריאה על הקרי תפס ואילך יש לו דין ריאה ולא דין קנה ושייך בו דין עגל וכן בן נ"מ לענין מס"ע (סי' ל"ז ס"ק ש"ד) דאין רקנה בכלל ריאה לענין בועת דסמיכי מ"מ זה הבטח יש לו דין ריאה גם לענין בועת דסמיכי (וע"ל סי' ל"ד סעי' ה') וכן יש נ"מ לענין הרי בועי דסמיכי וכמש"ל סי' ל"ז (ס"ק ס"ח) (ב) יש לה ב' קרומים וכו' עי' בדעת תורה ס"ק ל"ד שכ' דבכיסולי הלוטת בתקום שאין שם בשר בין קרומי הריאה כלל יש ספק אם יש שם ג' קרומים ואולי יש ג' קרומים רק שהם דבוקים זה בזה בחוזק ואין הרוח נכנס לשם עיי"ש לדרש (ג) לה עי' בש"ת בית יאמר חו"ד סי' ס"ה לות ת' שכ' דכיון דלא נמלא בפוסקים דשוף אף בניקב רק קרום א' לבד מריפה ע"כ אין לחלק ואין להסיף על הטריפה ולפ"ז היה ריאה הנם בשוף בשר בעגל פורחת הם חוזק שהקרום שני קיים אך ל"ע אם בקיאין אנו בשוף לדאות שהקרום הב' קיים ע"כ יש לחתמיד ולאסור בעגל פורחת בשוף עיי"ש (ד) ב' קרומים וכו' עי"ק ס"ק ח' וכמק"מ ס"ק ה' ובמיקב התחתון לא הגמלא קרומים דקיים שהקרום העליון מונבה ודפה ואינו מהוה ע"ג הריאה עד הקרום התחתון ומתחת זה הקרום הולך למעלה ומפה בלא נפיחה מ"מ בשר בדיקה כשאר עגל עיי"ש ועי' בדעת תורה לעיל סי' ל"ה ס"ק ק"כ (ה) קרומים עי' רמ"ם לקמן סי' ל"ט ס"ק קנ"ג שכ' שבמע יבודקים מומחים שם בדים לקלף מן הריאה הרבה קרומים ואעפ"כ לא יבלבן עיי"ש ועי' בעדרונות הבשם לעיל סי' ל"ה לות ז' שכ' ג"כ דבכל יקום בריאה דרך להמלא קרומים דקים הנקלפים ממל הריאה וממה אין ריאה אחר לא נמלא עליה קרומים אלה בשמה וגם קרומים אלה שמהקרומים על הריאה והנקלפים מעליה בקלות עיי"ש ומבואר מדבריו דאלו הקרומים שמתקלפים מעל הריאה הם קרומים אלה ואינם מקרומי הריאה ועי' בדבריו בש"ת שם לריה חו"ד סי' ס' שלה הש"ב לומר דגוף הקרום מחקלף ואף אם קלף שוד שוד העליון יש לומר שבדיין בשאר מעור העליון כי אחר קליפת שוד הדק נקלף שוד שוד דק ואין לנו מבחרים אם הוא עור העליון הנשאר העליון לבד יוכלו לקלוף ב' או ג' שורות וכו' והביב דהבל יפלה הש"ב שהוא השוד מחלק לבדים אם מנו כלל ומה שמתפלל הוא רק קרום זר מי"ש אך בד"ק ס"ק ד' ופ"ק ו' ח' כ' דדברים אומרים שבמתפלים קרומי הריאה מתפלים לשורות הרבה זה אחת זה בגלוי בגלים ורק הבינוק הוא רק ב' קרומים ויבר הקרומים הם פפלים ועיי"ש שכ' דבין הקרום העליון ובין הקרום התחתון מחקלף לרבה קרומים ובפ"ק מ' כ' שוד דאם הקרום העליון

מ

דבר הגולה

ודאי הקרום העליון ואמתי מתחיל הקרום התחתון הוא רק במראה דקרום התחתון הוא אחם ומ"ש התב"ש סי' ל"ח ס"ק י"ט ובביה אפריים בקונה"ל סי' זה סעי' ה' ועי' בעדרונות הבשם רים סי' ל"ח ועי' ד"ק ס"ק ו' וס"ק ז' ובריק"ת בדיני הרלרי"ע שם שהיה בל"ע אם עגל מ' מקליפת קרום העליון ומ"ת נעשוד ע"ז אם עגל כל הקרום העליון א רק קלת שביה לא היה ספק רישתה כיון דהוי ספק חסרון ידיעה ואין מזה ל"ע אם יש לחם כיון שהתפשטה הוליו עד שעגל קלת שבי העליון ויחש שהתפשטה הוליו בפילוש ביהר שבי קרום העליון וגם בהתחתון עיי"ש ועי' במנמ"ש בתרלרי"ע אות נ' בלק"י ס"ק י"ז מ"ש בלוקד בזה וסיים בל"ע לדינא עיי"ש (ו) ניקבו זה בלא זה יש שכל הדיים של ניקב זה בלא זה ה"ה נ"כ עגל קלת זה בל"ח וכמ"ש בפרח"ב סוף סעי' ג' ועי' בלב"ש סעי' ד' בהגה ובנילאדו ס"ק פ"ד וכב"ו"ח סי' ג"ז סעי' י"ח ובמהה"ב כלל ז' בעשרון ס"ק י"ב שכ' הדין מ' לעגל במקלת עם ניקב קרום א' לבד עיי"ש וכ"כ בתורת זבח רים סי' כ"ח והוא פשוט ובשמ"ח סעי' ב' והב"ש ס"ק ה' דבניקב זה בלא זה מותר אפילו בניקב שם בו חסרון עיי"ש (ז) זה בלא זה עבאה"ע ס"ק ב' דבזה אין צריך בדיקה ועי' בכה"ג בתשבה ב"י אות נ' ובשמ"ח סעי' א' והב"ש ס"ק א' ובב"ש ס"ק ג' ומ"ש ס"ק א' ב' ובפרח"ב סעי' א' שכ' דאף בניקב זה שלא כבר זה צריך לבחלה להלות הריאה ולנפחה ולטוש רוק או פוטרין במקום נקב לראות אם אינו מבלבן כדי שיודע בבירור שלא ניקב הב' דכל מה דאסתר לבחורי מבדרין ולא נסתיק על בקיאותיו ומ"מ בדיעבד יש להקל אפי' בלא מכיאה כלל דלא מחקיק רישיאה מקרום א' לב' רק שעכ"פ צריך שידע במראה ובמשמוש שא' שלימה עיי"ש (ועי' לב"ש ס"ק ג' מזה) ועי' רא"ש בקונטרס הראיות סי' ד' מה שהאריך בזה ועי' בס' זבחים שלמים הספרדי בחידושיו לסי' זה אות ג' שהביא חלוקי מ"הגים במקומות הספרדים בסדר ואופן הבדיקה בזה ועי' מק"מ ס"ק ו' ועי' בש"ת ספר יהושע בפסקים וכתבים סי' הס"ו מ"ש בזה והעלה בראות דבע"כ גם בניקב לא עגל רק מקלת מעוד העליון צריך הקרום התחתון בדיקה מדינא עיי"ש ועי' בש"ת טוטו"ד תניינא סי' מ' מה שכ' בענין זה ועי' דלקן בנקב דק מאד שאינו מכר כלל אם לא ניקב הקרום הב' ים להכביר בבדיקה ואין לחם שמא ניקב גם הב' רק מחמת דקותו אינו מכר ואין לנו בקיאים בבדיקה ח"ל מיי"ש ועי' בש"ת שואל ומשיב תניינא חלק ד' סי' ל"ח מ"ש בשה שאינו כמה פעמים שניקב הקרום העליון והש"ב נהגו לבדוק בפיפה חוקא בלומרים שאין בקיאות לראות בעין ובמשמוש אם התחתון אלם לפי שהנקב דק ומשלא מהרב השואל דכיון דצריך בדיקה בע"כ הבדיק בדיקה כראיית העין ובמשמוש הוי ולא שני בבדיקה נפיחה וכיון דאין לנו בקיאין בבדיקה שבראיית העין ובמשמוש הוי כמלו מ"ל בקיאין בבדיקה החוכית ולפ"ז הי"ל להחמיר ולאסור בכ"מ והביב דאין לחם לזה דמעיקר הדין העיקר בהש"ך דמ"ל בדיקה כלל ורק כל דאיכא לבדוקי עכ"פ פ"ש נפיחה מבדרין וכל דלא אסור אין מעכב ועיי"ש עוד בחש' שמח"ת שהיק דברי וכתב הנם התב"ש לא מלריך בדיקה בראיה ובמשמוש סיבא דהוי בדיקת נפיחה ובשמרין עיי"ש ועי' מה בברכת מנחה בקונטרס יפה לבדיקה שבר מ' מחב מ' אות ב' בסודר ועי' בש"ת דעת חכמים סי' פ"ו אות י"ח שנסתפק בדין זה לא מהני בדיקת פטרין לחד לראות שאינו מבלבן בלירוק הבדיקה שבמראית עין שאין בו נקב לא שצריך מוקא לקלוף הקרומים ולראות עד המקום אם לא ניקב הקרום הבמי וכסי' י"ט הנהיק שם תשי' הנאון מהר"ל תאומים ז"ל (בעהמ"ח הש' חסד לאברהם) שכ' דפשוט שם לסמוך על בדיקת פטרין לראות אם אינו מבלבן בלירוק בדיקה המראית עין שאין בו נקב ול"ל לקלוף הקרומים

מ

דרכי

מהרי יב"ח עפ"ד הפרמ"ג סוף סי' נ"ז דהיה דוב מטריפים לא מהרי יב"ח וה"ל הרי ים דוב מעריפים ס וכפיר כיון שהרש"ל הכריע דבן התהנג הוי טודא אסור ולא מהרי יב"ח כשאר ודאי טריפות עיי"ש וכ"כ בתורת זבח סי' י"ט בהע"ש סק"ד המרדכי"ת תשמע ודאי דהמנהג להטריף אף בבהמה אקנה וגם נוף הדבר שרגיל הנב"ש להקל ביב"ח אינו ערוה כלל ועיי"ש עוד בסק"ע

סעיף י (תג) אין לו חיתוך אונות וכ' בשמ"ח סעי' מ"ה דזה דוקא בזמן הש"ת אבל בשאר טריפות הריאה שיתבארו בסימנים אלו הבאים מחמת נקובת הריאה לא חסרונו טלם שייכים גם בעוף עיי"ש ועפ"ד ס"ק ח"י ולבש"ם בהג"ה דה"ה חיות ובועות וסירטות ישאר הדברים האוסרים בבהמה וחי' אוסרים גם בעוף אבל אין צריך לבחוק אחריהם דלא הוי מישוש המוני כמו בבהמה עיי"ש ועי' מק"מ ס"ק קנ"ד דלף אחרון בחון כ"ף כפיפה אוסר גם בעוף עיי"ש ועי' ממה"י בלק"י סוף עקב ז' דה"ה יבש כ"ד לא נמלאת נפוחה ומלקה ושאר טריפות שהם מסוג חסרה שייך גם בעוף עיי"ש ועי' מה בש"ת זרע אמת הספרדי חלק ב' ביו"ד בעמוקי הרב מהר"י בריא"ל ז"ל סי' י"ח סעי' ס"ו (ויהר דיש טריפות הריאה שבעוף יתבאר בדבריו להלן אי"ה כאו"ת בסמוכין)

סעיף א (א) הריאה עפ"ז ס"ק ט' וב"ב"ש בהגה סעי' י"ז ובתיה"ב בעברון כלל י"ב ס"ק ב' דבתחלת כניסת הקה"ה להריאה עוד קודם שמתפלל לפיתפטת וקודם שמטוסה בבשר יש כיסי על הקנה מעוד הריאה לאחר בלא בשר עיי"ש ויש בזה נ"ת לדינא דכשיתחיל הבטח של כיסי שוד הריאה על הקרי תפס ואילך יש לו דין ריאה ולא דין קנה ושייך בו דין עגל וכן בן נ"מ לענין מס"ע (סי' ל"ז ס"ק ש"ד) דאין רקנה בכלל ריאה לענין בועת דסמיכי מ"מ זה הבטח יש לו דין ריאה גם לענין בועת דסמיכי (וע"ל סי' ל"ד סעי' ה') וכן יש נ"מ לענין הרי בועי דסמיכי וכמש"ל סי' ל"ז (ס"ק ס"ח) (ב) יש לה ב' קרומים וכו' עי' בדעת תורה ס"ק ל"ד שכ' דבכיסולי הלוטת בתקום שאין שם בשר בין קרומי הריאה כלל יש ספק אם יש שם ג' קרומים ואולי יש ג' קרומים רק שהם דבוקים זה בזה בחוזק ואין הרוח נכנס לשם עיי"ש לדרש (ג) לה עי' בש"ת בית יאמר חו"ד סי' ס"ה לות ת' שכ' דכיון דלא נמלא בפוסקים דשוף אף בניקב רק קרום א' לבד מריפה ע"כ אין לחלק ואין להסיף על הטריפה ולפ"ז היה ריאה הנם בשוף בשר בעגל פורחת הם חוזק שהקרום שני קיים אך ל"ע אם בקיאין אנו בשוף לדאות שהקרום הב' קיים ע"כ יש לחתמיד ולאסור בעגל פורחת בשוף עיי"ש (ד) ב' קרומים וכו' עי"ק ס"ק ח' וכמק"מ ס"ק ה' ובמיקב התחתון לא הגמלא קרומים דקיים שהקרום העליון מונבה ודפה ואינו מהוה ע"ג הריאה עד הקרום התחתון ומתחת זה הקרום הולך למעלה ומפה בלא נפיחה מ"מ בשר בדיקה כשאר עגל עיי"ש ועי' בדעת תורה לעיל סי' ל"ה ס"ק ק"כ (ה) קרומים עי' רמ"ם לקמן סי' ל"ט ס"ק קנ"ג שכ' שבמע יבודקים מומחים שם בדים לקלוף מן הריאה הרבה קרומים ואעפ"כ לא יבלבן עיי"ש ועי' בעדרונות הבשם לעיל סי' ל"ה לות ז' שכ' ג"כ דבכל יקום בריאה דרך להמלא קרומים דקים הנקלפים ממל הריאה וממה אין ריאה אחר לא נמלא עליה קרומים אלה בשמה וגם קרומים אלה שמהקרומים על הריאה והנקלפים מעליה בקלות עיי"ש ומבואר מדבריו דאלו הקרומים שמתקלפים מעל הריאה הם קרומים אלה ואינם מקרומי הריאה ועי' בדבריו בש"ת לבה לריה חו"ד סי' ס' שלה הש"ב לומר דגוף הקרום מחקלף ואף אם קלף שוד שוד העליון יש לומר שבדיין בשאר מעור העליון כי אחר קליפת שוד הדק נקלף שוד שוד דק ואין לנו מבחרים אם הוא עור העליון הנשאר העליון לבד יוכלו לקלוף ב' או ג' שורות וכו' והביב דהבל יפלה הש"ב שהוא השוד מחלק לבדים אם מנו כלל ומה שמתפלל הוא רק קרום זר מי"ש אך בד"ק ס"ק ד' ופ"ק ו' ח' כ' דדברים אומרים שבמתפלים קרומי הריאה מתפלים לשורות הרבה זה אחת זה בגלוי בגלים ורק הבינוק הוא רק ב' קרומים ויבר הקרומים הם פפלים ועיי"ש שכ' דבין הקרום העליון ובין הקרום התחתון מחקלף לרבה קרומים ובפ"ק מ' כ' שוד דאם הקרום העליון

(ח) זה שלא כנגד זה (ט) כשרה (י) עד (יא) שניקבו

דרכי תשובה

מה ב׳ ובמק״מ ס״ק נ׳ סל׳ דבכה״ח הטעם החמיר נחל״ם להקל גם בניקב שור ג׳ ע״י קון סיכה שהקון מחוב לפניו עדיין בתחתון לגבי ע״י בדיקה פוטרין בקרום העליון עד הקון ועי״ש בסוף הסי׳ בדיני החלב סל׳ שם להכשיר המחב בזה עד שעת הבחינה כי ממ״נ אף כי ניקב העליון הרי לא נגלה ואמרינן שסמוך לשחיטה ניקב עי״ש ועי׳ בס׳ דברי יוסף סי׳ כ״ט וכס׳ נ״ל החתם סופרת בס״ע רים סי׳ זה (י) עד שניקבו שניהם עי׳ בפרה״ב סעיף ב׳ סל׳ דאפי׳ אם מיכר לעין בניקב זה הוא מהחלת ברית הבהמה מריפה עי״ש ועי׳ בע״ב המינה חו״ד סי׳ י״ט ע״ד נקב משולש בחומה וט׳ יפה הוה להטריף כי אלו מכים בבירור שנעשה יבריאתו ואפי׳ אם נעשה מבריאתו אין ההיתר ברור עי״ש ועי׳ בדבריו בע״ב ק״ח חו״ד סי׳ ה׳ וסי׳ י״ד וכ״כ ברא״ם ס״ק נ׳ מהבו״ ס״ו דנקב מהולה עמי מריכה עי״ש אך אם הנקב הוא מוקף מבפנים מקרום הריאה בגון שנמצא בחומה* נקב משולש מעב״ע כ׳ ברא״ם ס״ק ק״ח ובפרת״ב סעיף ל״ד ובקימורים ראשון סי׳ מ״ח דכל שאין בנקב שיעור הגדל דק״ח כפוכה והיא בתוך שיעור רוחב הגדל מהשיעור שהוא שלא במקום הסמטוטה תע״כ שהוא מבלע״ב מ״מ שמיכר לעין כל שהוא מתחלת בריאתו יש להקל והלא כרט״ב ועי״ש עוד בסי׳ אלף אם הנקב הוא בחלע הריאה בתקום רסיטוטה מ״מ אם אירע שמן ג׳ מן הבהמה ממנה בדוב יתן זה נקב משולש כזה בחמנע הריאה והקרום קיים ומקוף מכל צד אח הנקב אע״פ שהוא רחוק מהסיטוי הרבה יש לסמוך שהרי מ״ו ראה שזה דרך נחלום ואם אינו בקי להכיר אם הוא מהולה אי אלו יש להטריף עי״ש ועי׳ בתק״מ ס״ק ס׳ סל׳ דבהכ״מ ובעת הדחק יש לסמוך על רמ״א להקל בזה אך במה שנזרה הרא״ש דהיכא דאין רוב מין הבהמה כן יש לאסר בניקב במקום הסמטוטה אפי׳ כשהוא מהולה מהיה במק״מ אם דיין שכן הוא מהולה הו״ל כמו נגרע מחסרון ומה איככת לן בזה עי״ש ועי׳ מהחו״ב כלל ז׳ בעטרון ס״ק נ׳ ד׳ ובקיתן סעיף י׳ ועי׳ במנחי״ נקו״ת ס׳ ע״ז מ״ם בענין זה ובים בכל זה בל״ע לדינם (וע״ל ס׳ מ״נ ס״ק ט׳ ורים ס׳ מ״ו) ועי׳ בשו״ת חדי דבי עילאי חו״ד סי׳ ה׳ (ועי׳ בדבריו להלן ס״ק ר״מ מ״ם בדבר חסרון כ״ף כסוכ״ה וכ״ף כסוט״ה ובדבר הטעלי״ך שנמצא בסם ף הסיפולי סיכר שהוא מהולה) ועי׳ במח״י נקו״ת אות ט״ו מ״ם בענין זה:

(יא) שניקבו שניהם עשת״ח סעיף ב׳ והב״ם סק״ה ואפי׳ נקב מסחו ולית ביה הסרון אסור וכ״כ ברא״ם ס״ק נ׳ ובפרת״ב סעיף נ׳ ודינה בלבם לקרן סי׳ ל״ט ס״ק ר״ג לד לומר דנקב קטן שאינו מבלבן ואין הרוח יוצא אין להחזיר אך הוא בעצמו כ׳ שם שהוא דבר חדש עי״ש ועי׳ בקומרים ההבו שבפוף הס׳ מלת יעקב (מנכדו הגאון בעל חסד לאברהם ז״ל) סי׳ ה׳ שהתכ״ל הוא הגב״ם והגאון יהכם״ק ז״ל סל׳ דעיקר עריכות הנקב הוא מפני שהרוח יוצא וכו׳ ולא נמצא כן בשום פסק עי״ם ולדבריו מפורש יוצא דכל שם נקב אבי׳ אין הרוח יוצא מריכה ובד״ק ס״ק ס׳ ולקמן סי׳ ל״ב ס״ק ד׳ בחוסבר ובמק״מ ס״ק ע׳ דאם נראה בקרום הריאה כיון נקב עמיק אין שם סריכה במה שאינו מבלבן ואפי׳ בחוט בטחרין ואינו מבלבן כלל עריפה והלא כהלב״ם הל״ל עי״ש ועי׳ בס׳ ערוגות הבשם שהאריך ג״כ להשיג על הלב״ם הל״ל וכ׳ דאין לנחר אפי׳ לסניף להקל עי״ש וכ״כ בשו״ת ברכת יוסף חו״ד סי׳ ב׳ עי״ש בחורך אמנם ישנן בס׳ דעת הורה לגעל רים סי׳ ל״ה מ״ם בענין זה והביא כמה ראיות מלשון חז״ל ומלשונה הבוסקים דפרכות דנקב בריאה אם רק הכמה שהרוח יוצא דרך הנקב ואם לא זאת כי הוא מנקבי הטבע שקורין פלרע״ן (ע״ל סף סי׳ ל״ד מ״ם מכנה״ג) שדרכם לעלות אח הרוח בגרגרם מאד פליאו הבורא יהב״ם ואין נקב כזה פסול כלל עי״ש ולפפנ״ד דאם רואין שבנקב הוא מהולה אם מעולה אין לחלק בין עי״ש ולפפנ״ד דאם רואין שבנקב הוא מהולה אם לא אין להקל עד דעת המחמירים הנ״ל ועי׳ בחמנ״ מקף ג׳ ובלק״ מ״ק ס״ו סל׳ דבין הבדסטין לפעמים אף בקרום נחל גם יבלבן ומ״מ עריפה נשרה הוא עי״ש ועי׳ בשו״ת שנו יו״ד סי׳ פ״ב מ״ם בענין זה וכ׳ שם בסוף ההבו׳ מיהו לפעמים מראה בריאה כמו שניקב מקרום

תשובה

ואם

כי דבר זה דקליפת הקרומים ג״ל לעמוד על הבירור ובריקה זו קבה מאד ואין ערך לה עי״ש (ח) זה הנה בשאם הבבדה שניקב התחתון ולא העליון עי׳ זביר לעין סי׳ ה׳ תמידים ס״ק נ׳ סל׳ דאף כשלא ניקב העליון רק התחתון לגבי מיכר לאשלה דרך הקרום העליון שהתחתון ניקב עי״ש אך לא בוצר אך מכירן זאת ועד״ק ס״ק ב׳ וס״ק ד׳ ובמק״מ ס״ק ז׳ סל׳ דנגלה הקרום התחתון פורתא מיכר בקרום העליון שם כמו שכה נבוה סביב וע״ש חוב לא מיכר אם הנגלה הוא בעליון לא בתחתון וכ׳ שם דמה שראה שבאמצעיתו הוא בעין קמם אין לחוש להרלר״ע והגל הוא מכח הנגלה לין שאין שם חסרון בנגר הריאה וכ׳ עוד דאם אין הספה סביב בכל היקפו י״ל דאינו לא קמם ולא נגלה רק שהתקפל והונבה הטר העליון כגד אך צריך להיות בזה הבחנה ע״י בקיאים וכ׳ שם עוד דאם ראה בקרום העליון כמו שפה נבוה סביב בב׳ מקומות לא חיישינן שמא במקום הא׳ נגלה העליון ובמקום הב׳ נגלה התחתון והי כניקב זה שלא כנגד זה מבוס דרוי ס״ם שהא יש ב׳ עוזות בעליון לא בתחתון ואולי כן הוא מהולה דבר גידול הריאה בשקעה קלת בחמנע וכ׳ שם עוד דאם יש ב׳ סימני נקב דהייט שם כמו שפה נבוה כנ״ל ודוקא שבנקב ג׳ דבמקום ג׳ בנגלן הרוח לתוך ב׳ הקרומים דמשכח מה שנגלה התחתון ובמקום הב׳ לא בנגלן דמשכח שנגלה העליון אין להחיר אא״כ קלף הטר העליון וראה שהטר שוה ע״ג ב׳ הנקבים דמה מוכח הסימם בתחתון ויש לסמוך על בדיקה להכשיר בגירוף הסי׳ הנ״ל ונם יש סברא להכשיר בזה כיון דקרומי הריאה ופלגיה הרבה זה תחת זה ע״כ י״ל שלא הנגלה אלא מקלה שבני הקרום הא׳ עי״ש ועי׳ במק״מ ס״ק ז׳ שהאיר בזה אכי׳ לא קלף עי״ש ועי׳ שד בד״ק שם סל׳ דמ״מ לא כלנה הוא דכל שם שפה סביב הי׳ הסם אם הוא כנגלה דלפעמים נמצא שפה על בוצא ואינו כנגלה דמימה הבוצא ,ושה הסכה שע״ם הרוב מקלקל קרום התחתון ועשה שפה ואין זה ריעותא דנגלה ועי״ש להלן סי׳ ל״ז ס״ק נ׳ סל׳ דאם יש בה בליעה מסוגה במראה וראיה כעין שפה סביב יש מסחשות שחסר שם בחמנע קרום העליון והו״ל פיוס ואף אם אין ראיה שכה כל מיסוגה ושורה רק במקום הזה הו״ל ספק דאוריתא ואין להקל אף בהפ״מ ועי״ש בחוסבר ועד״ק כאן סל׳ דאם נמצא קרום כעין רייס״ם ע״ב נגלה בשפה נ״ל וקלפו ולא בלבן כמר בהפ״מ עי״ש ועי׳ בשו״ת טוסו״ר חמיינא בהסמסות סי׳ ל״ה בשובה שהיה קרום פרום על מקלת הריאה ולא על מקום ג׳ מעבא הכמות לקרה של שחור קלת לא כמראה דיו ושפת רק שהיה שיטי מראה מחור וקלפו הקרום בנחת ובלבן במקום השחור ועייב היטב במקום השחור ולא כעין שפה במקום קטן כעין נקב ואמרו הבודקים שהא נגלה וכ׳ שהוא מריפה מלבי לדיים כי אף אם לא מבלבן וגם היה בבירור רק נגלה קרום העליון לגבי ניכי היה מריפה מעעם הרלר״ע מראה כבריה עם נגלה פרהה ובפרת דבכאן הוי ספק לא נגלה העליון לגבי לא גם התחתון עייו דאסור מטום סכק חסרון ידיעה ובפרת כיון שהיה שפה וכמו שהשפה מורה שחדיים נעשה כן מורה נ״כ דגם התחתון נגלה דבענד רעליון לגבו לא הי׳ נעשה שפה ובבירור שבלבן במקום הזה על כן אין לך מריפה גדול מזה והמכשיר עתיד ליתן את הדין עי״ש

(ט) כשרה עי׳ בס׳ מנחת אהרן ס״ק ג׳ סל׳ מיישמעות הבוסקים דלא חזקא בניקב ע״י חלי הדין כך אלא אף בניקב ע״י קון כך הדין דניקב זה בלא זה כשר עי״ש בתריסות אבן יעזיין ברא״ם ס״ק ב׳ ובפרה״ב שם סל׳ דאין מהיכן בניקב דאין בלא זה אלא בניקב ע״י חלי אבל בניקב ע״י קון לא מחנו מוכחין שמא ניקב גם הקרום הב׳ במקום הזה ואין אנו בקיאים בבדיקה וטריפה ע״י״ם וכ״כ בלב״ם ס״ק ד׳ ובהג״ה סעיף ג׳ ועי״ש בלבן שהחמיר עוד יותר דלא חזקא כשדינא טרלא בניקב ע״י מחנו הוא דאסור אלא כל דלא ידעינן בבירור שניקב ע״י חלי יש להסתפק שמא ניקב ע״י מחנו ו״ל דלא מהני הבדיקה ובכ״כ זה ברור הוא דבני בדיקה בזה מדינא ולא לא בדקו אפי׳ בדעבד אסור עי״ש אך בבית אפרים בקוא״ל סי׳ י״ח בהשו״ת הגאון מו״ה שלמה ז״ל כ׳ דבהמה אין לחמיר וכל שלא ידעינן שניקב ע״י קון יש לרקל עי״ש ובראש״ם ס״ק ב׳ ועד״ק רים ס״ק נ׳ ובמק״מ ס״ק ד׳ סל׳ שכן עיקר לדינא ודלא כהלב״ם דמחנו וקון לא שניהו בריאה לכן מסתמא תלינן בחלי ואין חילוק בזה בין אם הנקב הוא בשור עליון לא בתחתון ולא חיישינן אף בנקב שבשור התחתון דלמא בלע קון כך מחנו דרך הקמה דכל זה לא בחלי אפי׳ בדעבד אסור עי״ש בחוסבר ד״ה סי׳ ד׳ שהביא נ״כ על הלב״ם בזה עי״ש בחוסבר ועי׳ במחלרת שיטים שורש ד׳ אות ג׳ ס״ק ד׳ סל׳ דהמקל בהפ״מ בספק מחנו לא הפסד עי״ש ועי׳ בגר״ק

ב מיימונ' דיבמות פ"ט (יב) שניהם (יג) זה כנגד זה: הגה (יד) ויש (טו) מפרכים (טז) בניקבו (יז) זה (יח) שלא כנגד זה (הגהות מהרי"ל פל"ט ור' יהודה ופ"ז המרוב) (יט) והכי (כ) נהוג: ב (כ) אפילו (כא) נגלד (פירוש נקלף) קרום

באר היטב

לו (כ) נהג וכתב נפ"ז דלפ"ד נלעה ז אינה מריפה אלא אם מיהם מרוח אחת וכתב מהרש"ל אפשר לקולא כדעת המחבר וכסדר

דרכי תשובה

ואינו תכיר זקיק יישל להוה שבאיה לא ניקב כלל והוא נראה כן מחזיה המונגלא שהחת הקרום שהוחק לה הקרום וירלה כמו שניקב הקרום ובאמת אין שם נקב רק תחתת קטני המונגלא ורחוקה הקרום נראה כמו נקב וכזה תהני להסיר לה הראונגלא ואם נראה שהקרום לא ניקב לעניני הבשר אז יש לריחר דבזה אנו חוהין שהה סביר ניראה כמי נקב הוא תחתת הרחונגלא בקרום עיי"ש (יב) שניהם כ' בתהו"ב כלל ז' בעטרון ס"ק א' שיש היכר שניקבו שניהם כשניקב הוץ בשותן קלת אז לפעמים כשם סרכא ומנלא בה חוט א' הלך לעוביה ריראה אז רק תחה קרום העליון ואם מוסכין לאהה ליכר שבשה בריחיק קצת מנקב העליון מכל זה משכח שניקב שם הקרום רב' נ"ב ופשטם ילם אין שם שום חוט של סרכא י"ל דהוא מפני שתקרוב ניקבה ועדיין לא נתחה וכבשוח מנ' ימים אז יוהר נתחה כאראה הסרכא לאחת עיי"ש ועד"ק ס"ק ד' ובמק"מ ס"ק ט' שכ' דאף אם נראה תכחוץ כ קב עתוק אם קלבו דקרום העליון ומעלא קרום הרחתון שלם כשר ועיי"ש עוד דאם נראה קב ייחיק בריאה אין לחכשיר ע"י בדיקה בנטון רק אם קצפי הקרום העליון ירחי שהחתון הוא שלם בבירור אז יש להקל אך קבה ירחון ולריכן לדקדק אחר עד איכן התפשטות הנקב ועיי"ש בד"ק בסוף רס"ק שכ' בראר דבש בריחר הקרום הכ' שלם אינו אם אם הולך בדיקה בשבר הסיר אינו מ' אבוס דנקבו ב' הטורות ואר שאינו תבלבן הוא מבוס ב סדם בקרוב ויחמה אבה אז אך שלא ניקב רק קרום א' אכ"ה עדיכה אבוס הה"ל גלד ריחתם עיי"ש וב"ר נקרן סי' ל"ז ס"ק ד' ביוסבר (יג) זה כנגד זה עי' בשו"ת עתק אלבה (נהה"ג מהר"ז ז"ל מזיטל) חיו"ד סי' י' (ב"ר אל"ר ה. ל"ל) סהעלה דלא בכ"מ מערוף הנקב בריאה דאם אינה הנקב בין אז אינ' ראיה מרחיק בשופן בשם הוה שם סרכא לא הוה נראה שם רסרכא אבי' כסיכרידון החוטת שם במקום הוא מן ריקב ר' סר אבי' אין שם סרכא כלל וח"ש הרמ"א בסי' ל"ע שנוף ד' ואם בדקו ר"ל קוב עריפה הוא אלא במקום שהאוטת שוכנת ז' על ז' אבל בתקוב שם בב ת זע"ז כשר יעיי דהוי אחיאלת שיקבה במקום שהרכים מעמידין אותה הכשר עיי"ש ועי' במיכת יעקב מרדכי בקעורם אדרין לסי' ל"ע שנוף ז' שהכל ל עליו דברי ל ה מאר' בהיר מיסר דתריאתת עד כל ראחרונים ומשמעות ראשונים ב' יחיות יוכרחות וכי' יסיס כלנו בל דבר דאין מזה תכסקן של האחרונים ומשתשת ראשונים דנקב נפעל עריכה לכ"ע בכל מקום שהוא עיי"ש ועי' בשו"ת אבות מזוב מדברי חיו"ד סי' ה' מ"ש בענין זה וכ' הכיכא שיש שאר מדדי מיכר בלא ה ה נגרף זה לסניף עיי"ש ולפנ"ד נראה דאפי' לסניף אין נגרפו ובכ"ל הר' מה מרוסונטרת החדשת חיו"ד סי' ד' מ"ש בענין זה ובתב ג ב (ב"ר ע"כ) דבזה כ"ע יודים דכל שם יקב בריאה אף שהוא בין הרחוכים בכל מקום ברוא סריכר עיי"ש גדיכו טוב ראיתו ברא"ש נקבו סי' ל"ע ס"ק י"ז שכ' בן בכבינות דהיכא שנקבו הב' קרומים אין תועיל סרוחת בשר ריאה ראבי' חס הנקב הוא בין הרחוכים ניראה מחליה עריפה עיי"ש (יד) ויש מטריפים יט' עבאה"ע ועטא"ח שניף ב' והב"ש סק"ד דהי"א אלו ס"ל דאפי' נבדקה בריאה בבדיקה עבר ראה יש יוה מנקב רחוקן אין לחכשיר עיי"ש ועי' ברא"ש בס"ק ד' וה' ת"ש בזה (טו) מטריפים וט' ודבי נדוו ני' בס' זבחים שלחים הסכרדי בכרק ז' ת"ש בכסף אחר הלכה א' מ"ש בענין זה ומ"ש שם בשם רס' ז"ל כת"י ליריר ם הכן עור ז"ל ועת"ז ס"ק א' ובב"ש ס"ק ח' דל' ראי חזיק בתבלבן ובכא רוח בין הקרומים אי ודאי עריכה אבל אם יוש מבלבן הוי רק סכק עריפה עיי"ש ועי' בדרך החיים באור תורה ס"ק א' שהיה על הלב"ם בזה והעניה כל בעיקר זה ל"א כנגד זה אבי' בלבוש לא הוי רק ספק עריכה עיי"ש ועי' בתק"ת ס"ק י"ב מ"ש בזה (ועי' בבית אכרים בקה"ר סי' ו' וסי' י"ג ובשו"ת ט"ב קמא חיו"ד סי' ה')

רעיין בד"ק ס"ק י' שתלה גרף לסניף לחקל בנקב זה שלא כנגד זה ועלה קרום מחיה מיכה עכ"ד המ"ז לעיל סי' ל"ג בושטא שנקבו הטורות זה שלא כנגד זה ועלה קרום תחתת מכה הוי רק סכק עריכה דשמא עלה הקרום בעוד שלא אחרמו הנקבים ה כנגד זה ולא נגרף מעולם וה"ג יש לגרף סברת זו לסניף והכבור מה"ט עיי"ש אך במק"מ ס"ק י"א הביא

(כב) קרום (כג) העליון (כד) כולו (כה) כשרה (כו) יאלא (כז) שצריכה (כח) (א) בדיקה: (כט) מיהו נ בהלש"ם שם נשם מהרי"ל ולא ש"ל

באר היטב

כל זמן שלא מצנצן וכו"ל חולק על מהרש"ל וכתב שסמכת להמרדכי. (ג) בדיקה. (ר"ל נפיחה וחזקא עגל סגה אבל ניקב מ' מהסם מ"ל בדיקה (ונפ"ח כ' לדידהו ש

פתחי תשובה

לו (א) בדיקה. מבוה"ש ומיין בתשובת מקום שמואל פי' מ' שהעלה נ"ל דנהא אינו בקלקין בבדיקה דלא כפ"ז פ"ש

דרכי תשובה

הטור שם כתבטוטשת רבות ולפעמים כשקופין זה הטור מוצאין נקבים בהטור ש"ם (כב) קרום העליון ע' כם' המש"ל על חולין דף נ"ה ע"א סי' י"ג אות מ' ובכנה"ג בהגהות הטור אות מ' ובש"ח בני חי חו"ד סי' כ"ט ומי' בשער המים פ"ב ג' (כג) העליון עי' בפרי הומר לקמן סי' נ"ח פ"ק ו' ומהמבו מדברו שם דאין חולק בזה בין שור הפרמי לשור החיצון וכל שאחד מהם נאמר שלם כשר עי"ש אך בם' חחמי מהרא"ל ליקן כ' החזקא בגיפל שור העליון לבד כשר אבל אם עגל לא מיפל קרום התחתון אע"פ שהעליון נשאר קיים מריפה עי"ש ובשו"ת דמת הגבה סי' ה' אות ב' שהאריך להבין דאות דנם בעגה לא מיפל התחתון לבד והעליון נשאר שלם כשר ודלא כהמבו"ל ליקן הע"ל עי"ש ופד"ק פ"ק ג' ומקמ"מ רים פ"ק י"ג שכ' ג"כ לדיעת דלא חזקא מגד העליון דה"ה אם עגל לא ניקב התחתון לבד דאין חולק בזה בין מחמון לעליון עי"ש (כד) כולו וחזר הוי כטלו לכל דבריו בין נקלא ובין לחומרא הב"ש פ"ק י' ומי"ח סוף סעי' ג' ופפ"ל פ"ק ב' ופרמ"ב סעי' ג' (ואם עגל רק מישהו דיש כנקב כמש"ל סעי' מ') (כה) כשרה עמש"ח סעי' ד' וסי' ל"ז סעי' י"ח והב"ש כלן פ"ק י"ח ובשו"ת נבעת שאל סי' מ"מ ובלב"ש סוף פ"ק ט"ו ובסוף סי' זה ובסי' ל"ם פ"ק מ"א שכ' דקרום עליון של ריאה שיקב לא עגל מעגל לא רובו הוי רישותא ומעמרף לתרלו"ע עי"ש וכ"כ בפרמ"ב בסי' ל"ז במ"ח פ"ק ב' בתרלו"ע אות ג' ובסי' ל"ם פ"ק י"ח עי"ש ועי' יזהה בשו"ת שברא"פ סי' ע' וסי' י"א ועי' בבו"ת מים חיים חו"ד סי' ז' שכ' דעגל שרהא לא הוב דרישותא והה דברי המש"ח הדעתי' שכ' דהה רישותא עי"ש בתוכך אך כל ספרי שו"ב המחרומים כ' דהוי רישותא ועי' בשו"ת בית יצחק חו"ד סי' ס"ד אות ב' ועי' בד"ק בתרלו"ע סוף אות ב"ש שכ' בעגל לא ניב קרום התחתון יש להקל בהש"מ דלא מעמרף לרישותא שע"ג שור העליון דקרום העליון מפסיק בין הרישותא ועי"ש במק"מ שמיב דברי שלא יסבור למ"ש באות ח"ם דאך כשב' קרומים מפסיקין לא הוב הפסק ועי"ש בד"ק אות מ"ד ד"ה בשר בלוי ועי' במה שהאריך בענין זה בשו"ת חכה לאברהם חו"ד סי' י"ח בד"ה הנה (כו) אלא שצריכה בדיקה עתב"ש ס"ק ה' דבעגל כלו לא חיבו הבדיקה לעיסבה הוא ואם אירע שלא בדקוהו טריפה עי"ש ועי' לב"ש פ"ק י"ב שכ' דבשלא בדקוהו לא הי רק ספק טריפה עי"ש ועד"ק ס"ק ו' שכ' דכל עגל קרום העליון אינ לריך להיות בבחה אם הקרום התחתון הבחר הוא קרום הריאה ממש ואיט קרום מחמ"ל לא לגקה עי"ש ועי' מזה במחמ"ל בתרלו"ע אות ג' בלק"ל סוף ס"ק י"ז שסיים בל"ע אם לחם לזה ולהחזיק לשור מקרום לקרום עי"ש (כז) שצריכה בדיקה עבאה"ע מ"ם ר"ל בנפיחה ועי' בם' מחמ אחרן ס"ק ד' מ"ם בדין זה באחרן ועי' בבמ"ח סעי' ג' וחב"ש ס"ק ו' ז' ח' הבדיקה בזה כך הוא שיכתה תחלה כראי לראות שלימה הוא ושלה בנפיחה בכל מקומותי' ואח"כ ישמה במים שיהיו חזקא שלא יי' בה ניקב ממהו יבלבל המים עי"ש ועי' במ"ז ס"ק ב' שכ' שדיש של הת"ב שלריך בזה בדיקה שיהיו נשאר ל"ע עי"ש (ועי' בפרי חדש ס"ק ב') ועי' בלב"ש ס"ק י"ח מ"ם בזה והכריע הלכתחלה מלה לשמע לדברי הת"ב לבחוק בפיהיו לך בדיעבד אם בדק בנפיחה בלחד אע"פ שלא בדק בפיהיו כשר עי"ש וכ"כ בדרך החיים בהורה אר ס"ק ב' לדיעת עי"ש ועי' בפרמ"ב סעי' ג' ותל"פ ס"ק ו' שכ' דאם לא בדק בפיהיו רק בנפיחה לבד אין להקל רק בהש"מ אם לא אחסר לבודקה שיד כגון שנקרעה לא שמלבה עי"ש וכ"כ במחרת עיגים שורש ד' עגל ה' סעי' ג' ובתורה זכה בהגמ"ש סי' כ"ג ס"ק ה' עי"ש ועי' בבית אחרים בקה"ר מ"ח (ומהר הפיהיו והישר החמיטה עי' לקמן סעי' ד' בבאה"ע ובדבריו שם)

וכתב בשמלה חדשה שם דאם הישמה פעם א' במים חמיה לא קרים שוב אין מועיל לה בדיקה שהרי עי"ש והנה במאירת עינים שורש ד' סעי' ז' ס"ק כ"ה כ' דפשוט הוא דאם שמה פעם א' קדם למים חמיה לא קרים מהי אח"כ לשומה בפשרין כיון דאין הבדיקה בפשרין חיוב מדינא עי"ש (ועי"ל ס"ק ס"ה) אמנם יעיין בלב"ש ס"ק י"ד שהסכים לה"מ הישמה דהשמה פעם א' נחמין אסור בכל נוור אבל כהטשמה פעם א' בטוח יש להקל הישמה שם שוד לד קולא עי"ש אבל בפרמ"ב שם ותש"ם ס"ק ז' פסק דלעה הוקר יש להקל

ס"ק כ"ה כ' דפשוט הוא דאם שמה פעם א' קדם למים חמיה לא קרים מהי אח"כ לשומה בפשרין כיון דאין הבדיקה בפשרין חיוב מדינא עי"ש (ועי"ל ס"ק ס"ה) אמנם יעיין בלב"ש ס"ק י"ד שהסכים לה"מ הישמה דהשמה פעם א' נחמין אסור בכל נוור אבל כהטשמה פעם א' בטוח יש להקל הישמה שם שוד לד קולא עי"ש אבל בפרמ"ב שם ותש"ם ס"ק ז' פסק דלעה הוקר יש להקל

(ל) אם

באר היטב

לאסור כאן) והש"ך ס"ק ט' מאר דכאה אם נקיטין בנדיקה וכ"כ הפרי"מ) . ומין לקמן סימן ל"ט סעיף ז' :

דרכי תשובה

וכאשר נדקר בנפיחה כיצד ראה הש"ב שה' על מקום הנגד כמו קרום וחמר שזה הקרום שקרין הבחמים שלאפרי"ק שמנוטר שריך להסר הקרום ולבחוק מחי"ב בנפיחה ועשה כן וקלף מעט בריחת ומצלא יפה אחר הבדיקה רק שבמקום ל' עשה בט של הבחמו מקב בלפרט ע"י שפרק בחוקה וטהורה הכם שמא בחי' כי' נפוחה יוצר וחי' הענגר מטון כנגד הכבר עד הקרום וה"ל הרלי"ע לך הבחמו אמר שאמו שקרין שלאפרי"ק והנוד שלין מחוקין זה לרשוחה ולכן נבחות שה' הפ"מ וכבוד יו"ט הכבור הבאמה וכתב שם לחם לאסור מחמת שנגד הקרום שם ומה שאמר הש"ב שהיא שלאפרי"ק אין לסחוך עליו בזה הלאפרי"ק הוא עמיט כמו דבר לא ומפם כמים אבל קרום הנאחז בבשר בקרום הריאה ולריך לקלפו ראה מעמיט שהוא סירכא ממקום למקום ושם הענגר ביחד הו"ל הרלי"ע ואף שנקלף בנחת נ"ע אם מהני וסי' אבל יש לחדיש להקל בזה ומכ"ם אם הקליפה סי' בנחת עד שנבר מכל פני הנגד והפירוק סי' קלת רחוק ממקום זה והואיל שלא בהיכר יצא ואין לחם לאסרה שב ובפרט שה' הפ"מ וכבוד יו"ט וכו' ובסוף מפיים בל"ע כי מסמע מלשונם שפני הבדיקת שלף בשלפרי"ק אין להקל אם לא נבדק ודישהה של"ם מיהו הו ובלרוף עוד ריעוהא הו"ל הרלי"ע עיי"ש ועי' במנח"י בהרלי"ע אות ל' בלקי"ס ס"ק י"ב מ"ש בדברי הכ"ח בזה בחריפות ובל זה בשבר שלא עד ענגר קרום העליון ואם שבר שלא עד הנגר קרום שהחמון עד"ק ס"ק ג' שהחמיר בזה ועי' בש"ח בית שלמה חו"ד סי' כ"ב שכ' כמה רלוה להקל בזה אך כ' דכיון שמרן הדעת קדוכים החמיר בזה מ"מ להקל עד דעתו שבחולה וכ' דזה קרוב לחיתים שנה ה' שלמה זו בק"ק זברחת והרב הסם הרחה וחו שורלים עליו ולישנו לפני חכיי החיר וסי' מחלוקת רב בזה בין הרבנים הגדולים ע"כ אין להקל לחעמה רק בים שד אחה מ' להקל לפי ראות מיי המורה ועי"ש שד בסי' כ"ד מה שפלפל שד בזה ועי' במה שכתב בזה בברכה מהה בסוף מהיב הל"ל והבריע דבאין שוקן בהבדיקה יש להקל אפי' שלא בהפ"מ ובים עוקן יש להקל בהפ"מ עכ"ם עיי"ש ועי' בש"ח מעשות ראם בהחמות לחלק יו"ד דף ל' וכ"מ בהשו' מנכד המחבר שהעלה ג"כ להקל בזה בהפ"מ אף בים עוקן בשבירה עיי"ש בחריפות ועי' בדעת הורה ס"ק ט' מ"ם בדיים אלו

(ל) אם נמצא בוצא וכו' עבראה מ"ם דאפי' בוצא בחים זכים יש לאסור ועי' מזה בהב"ם ס"ק י"ח ובשפת אמת ס"ק ג' ושפל"ר ס"ק ב' וב"ש בהגה סעי' ד' ובביאורו ס"ק י"ז שכ' דבזה יש לחלק בין בנגר כלו לא בנגר שרחת דבנגר רק פרחה יש להסיר עכ"ם בהפ"מ והעת הדחק אם לא ה' בבוצא רק מים זכים מיהו בנגר כלו לא חבו יש להסריף אף בהפ"מ עיי"ש ועי' מזה בש"ח אלי ושעי סי' ו' בחרך אך בדרך הדחים בהורה אלו ס"ק ג' כ' דאף רק מקב קרום עליון אם בוצא אפי' בחים זכים אסור אף בהפ"מ והלא בהלב"ם עיי"ש ועי' בפרח"ב סעי' ז' ורמ"ם ס"ק י"ד וס"ק ט"ו שכ' לחלק בין זה לד הדיכא דנגר כל הקרום העליון לא חבו יש להסריף בכ"מ בחסר אבל סירכא שלא בנגר רק מקלת הקרום העליון והחת הקרום החחתון יש בוצא דמים זכים ואינם זכים בפ"ע יש להסריף בכ"מ דהא הקרום המכסה את המים אין זה קרום הריאה רק קרום מחחת מכה ויחסר שם גם הקרום החחתון והי בנגר ב' קרומי הריאה ואין להחיר בזה אלא"כ בחרוחן שהקרום החחתון האחוז של הריאה הוא שלם ויפה ובאחר קיים בפ"ע והבוצא של מים זכים הוא בכים בפ"ע אמנם במקומות שטעין להסריף סירכא תלי' מבוצא דמים זכים גם בזה יש להסריף אבל במקום דטעין להבדיר סירכא תלי' מבוצא דמים זכים גם בזה יש להבדיר וכ' שם שוד בפרח"ב בסעי' שאח"ז וברא"ם ס"ק י"ז דאם לא בנגר כלל רק שיקב קרום העליון בלבד ויש מחחיו בוצא דמים זכים יש להבדיר בהפ"מ אף במקומות שטעין לחחמיר בסירכא תלי' מבוצא דמים זכים עיי"ש

ועיין בש"ח שם מרי' חו"ד ס' ס' בש"ב שקלף שור רק מב' בשות דמ"ז שהו בריאה וחו ערלון בשר עיים ולאחר קליפת השור הרק הל"ל ממלא הבוצות בולעים לחון ואין לא יודעים אם שור רק שקלפו הוא משור העליון ומקביס בחחחון לא שהא מלבם והקביס הוא בב' שדות הריאה ולאחר קליפת השור הרק מקלף שד שור רק ואין אם מבחיים אם הוא השור הפליון דבשור עליון לבד יכולים לקלף ב' לא '

קרומים

וכתבר נדקר בנפיחה כיצד ראה הש"ב שה' על מקום הנגד כמו קרום וחמר שזה הקרום שקרין הבחמים שלאפרי"ק שמנוטר שריך להסר הקרום ולבחוק מחי"ב בנפיחה ועשה כן וקלף מעט בריחת ומצלא יפה אחר הבדיקה רק שבמקום ל' עשה בט של הבחמו מקב בלפרט ע"י שפרק בחוקה וטהורה הכם שמא בחי' כי' נפוחה יוצר וחי' הענגר מטון כנגד הכבר עד הקרום וה"ל הרלי"ע לך הבחמו אמר שאמו שקרין שלאפרי"ק והנוד שלין מחוקין זה לרשוחה ולכן נבחות שה' הפ"מ וכבוד יו"ט הכבור הבאמה וכתב שם לחם לאסור מחמת שנגד הקרום שם ומה שאמר הש"ב שהיא שלאפרי"ק אין לסחוך עליו בזה הלאפרי"ק הוא עמיט כמו דבר לא ומפם כמים אבל קרום הנאחז בבשר בקרום הריאה ולריך לקלפו ראה מעמיט שהוא סירכא ממקום למקום ושם הענגר ביחד הו"ל הרלי"ע ואף שנקלף בנחת נ"ע אם מהני וסי' אבל יש לחדיש להקל בזה ומכ"ם אם הקליפה סי' בנחת עד שנבר מכל פני הנגד והפירוק סי' קלת רחוק ממקום זה והואיל שלא בהיכר יצא ואין לחם לאסרה שב ובפרט שה' הפ"מ וכבוד יו"ט וכו' ובסוף מפיים בל"ע כי מסמע מלשונם שפני הבדיקת שלף בשלפרי"ק אין להקל אם לא נבדק ודישהה של"ם מיהו הו וכלרוף עוד ריעוהא הו"ל הרלי"ע עיי"ש ועי' במנח"י בהרלי"ע אות ל' בלקי"ס ס"ק י"ב מ"ש בדברי הכ"ח בזה בחריפות ובל זה בשבר שלא עד הנגר קרום העליון ואם שבר שלא עד הנגר קרום שהחמון עד"ק ס"ק ג' שהחמיר בזה ועי' בש"ח בית שלמה חו"ד סי' כ"ב שכ' כמה רלוה להקל בזה אך כ' דכיון שמרן הדעת קדוכים החמיר בזה מ"מ להקל עד דעתו שבחולה וכ' דזה קרוב לחיתים שנה ה' שלמה זו בק"ק זברחת והרב הסם הרחה וחו שורלים עליו ולישנו לפני חכיי החיר וסי' מחלוקת רב בזה בין הרבנים הגדולים ע"כ אין להקל לחעמה רק בים שד אחה מ' להקל לפי ראות מיי המורה ועי"ש שד בסי' כ"ד מה שפלפל שד בזה ועי' במה שכתב בזה בברכה מהה בסוף מהיב הל"ל והבריע דבאין שוקן בהבדיקה יש להקל אפי' שלא בהפ"מ ובים עוקן יש להקל בהפ"מ עכ"ם עיי"ש ועי' בש"ח מעשות ראם בהחמות לחלק יו"ד דף ל' וכ"מ בהשו' מנכד המחבר שהעלה ג"כ להקל בזה בהפ"מ אף בים עוקן בשבירה עיי"ש בחריפות ועי' בדעת הורה ס"ק ט' מ"ם בדיים אלו

(ל) אם נמצא בוצא וכו' עבראה מ"ם דאפי' בוצא בחים זכים יש לאסור ועי' מזה בהב"ם ס"ק י"ח ובשפת אמת ס"ק ג' ושפל"ר ס"ק ב' וב"ש בהגה סעי' ד' ובביאורו ס"ק י"ז שכ' דבזה יש לחלק בין בנגר כלו לא בנגר שרחת דבנגר רק פרחה יש להסיר עכ"ם בהפ"מ והעת הדחק אם לא ה' בבוצא רק מים זכים מיהו בנגר כלו לא חבו יש להסריף אף בהפ"מ עיי"ש ועי' מזה בש"ח אלי ושעי סי' ו' בחרך אך בדרך הדחים בהורה אלו ס"ק ג' כ' דאף רק מקב קרום עליון אם בוצא אפי' בחים זכים אסור אף בהפ"מ והלא בהלב"ם עיי"ש ועי' בפרח"ב סעי' ז' ורמ"ם ס"ק י"ד וס"ק ט"ו שכ' לחלק בין זה לד הדיכא דנגר כל הקרום העליון לא חבו יש להסריף בכ"מ בחסר אבל סירכא שלא בנגר רק מקלת הקרום העליון והחת הקרום החחתון יש בוצא דמים זכים ואינם זכים בפ"ע יש להסריף בכ"מ דהא הקרום המכסה את המים אין זה קרום הריאה רק קרום מחחת מכה ויחסר שם גם הקרום החחתון והי בנגר ב' קרומי הריאה ואין להחיר בזה אלא"כ בחרוחן שהקרום החחתון האחוז של הריאה הוא שלם ויפה ובאחר קיים בפ"ע והבוצא של מים זכים הוא בכים בפ"ע אמנם במקומות שטעין להסריף סירכא תלי' מבוצא דמים זכים גם בזה יש להסריף אבל במקום דטעין להבדיר סירכא תלי' מבוצא דמים זכים גם בזה יש להבדיר וכ' שם שוד בפרח"ב בסעי' שאח"ז וברא"ם ס"ק י"ז דאם לא בנגר כלל רק שיקב קרום העליון בלבד ויש מחחיו בוצא דמים זכים יש להבדיר בהפ"מ אף במקומות שטעין לחחמיר בסירכא תלי' מבוצא דמים זכים עיי"ש

ועיין בש"ח שם מרי' חו"ד ס' ס' בש"ב שקלף שור רק מב' בשות דמ"ז שהו בריאה וחו ערלון בשר עיים ולאחר קליפת השור הרק הל"ל ממלא הבוצות בולעים לחון ואין לא יודעים אם שור רק שקלפו הוא משור העליון ומקביס בחחחון לא שהא מלבם והקביס הוא בב' שדות הריאה ולאחר קליפת השור הרק מקלף שד שור רק ואין אם מבחיים אם הוא השור הפליון דבשור עליון לבד יכולים לקלף ב' לא '

קרומים

דרכי תשובה

שכיח גם בחרם כן פ"ר ביקש לבד שאלי מהבקר בחמלע ועי"ח נפח וכחמה בעמק שלא הבר לחלאן ממם כל כה"ב יש להקל אף באין הפ"מ עיי"ש (ועי' מ"ם מה להגן בשם הי"ק) ובבש"ח חלת אבות (מרגלין בעל שבר המספם) סי' ה' ועי' בש"ח שאל ומשיב מהחורת הליהה חלק ג' סי' ל"ה שמקיל ג"כ בהפ"מ בשאין שוקן בהבדיה עיי"ש עי' מה בס' ברכת מהה בקומרם ספר לבדיקה שבר ב' מעיב ב' בחרך (ועי' בש"ח מפריון דוד סי' י') ובבש"ח עמק הלכה (מהה"ע מחיטל) חו"ל סי' יו"ל שכתב דמה שמרגלא בפומי' דבש"ב לקרום עגלר נגד שבר הגלע כל שבריה עשוק קלת הוא משות דאיט עגלר אלא דבריה כך מהום שבשבר הגלע והריאה שואבת הלחלוחת מהבדיה והתעבה סביב ויקום הבשר על הריאה ובמקום הבשר מהון שמהחבך מהבשר אינו יריאה לריאה שיסבר עם ע"כ בריאה כעין עגלר אבל בחמה אינו כן אלא כל שלא בריאה כירוד הקרומים אינו בכלל עגלר עיי"ש ועי' ממה"ב בדיני הרלי"ע אות ל' סעי' ק"ח ובשרון ס"ק ו' שכ' דמ"מ אם יהוו בבירור שבשבר הגלע בחוך ג' ימים לשחיטה כגון שראיט בשעה שנרחם לה הבדיה לחות עגלר ונם לאחר השחיטה הכירו שבשבר חדש הוא שלא עלתה עדיין לחוכת בשר על מקום הבדיה ונם מקום הענגר הוא אחוז קלת בחקום שמדיין יש ענגלע בו דמו מחחת הרבאה כדרך כל מכה חדשה שבחחלחו מלאחמת אי לא להיר בהפ"מ ע"י נפיחה ופוטרין דאם אינו שבנגן בבריה עיי"ש ועד"ק ס"ק ג' ובחק"ע ס"ק ג' מ"ש לענין אם אין שוקן בבדיה אם יש לחחמיר בזה ומסה לכאן ולכאן ועיי"ש בד"ה בשבר ובמק"מ שם והעולה מכם דאם לא בשבר הגלע לב' חהיסות רק שבור קלת בשני' ולא יוכל להחפרד לגמרי ולקבע ליחרחוק מעם אי יש לסמוך על מה שרחאן שהבשר החופה הבשר הוא שלם אבל בשבר לגמרי אין קולא במה שהעור שלם כבריאתו ועיי"ש שהבש"ח חש"ג ב"ל דאם אין הענגר מכוון נגד הבשר אלא רחוק מכגון ספי מד' אלבשת יש להבשיר ע"י בדיקה והיינו שמבערין אחר הנפיחה הני' רחוק ספי מד' אלבשת ועיי"ש עוד בד"ק מ"ם בדין ספק ענגר או ספק אם הענגר מכוון כנגד הבשר וכ' שם דאף בספק מכוון יש להחיר אך אם אין שם רק מקרות קטנות כמו ענגר שקרין הבו"ב י"ל דהוי ס"ם לקולא ובספק אם יש כאן שבר כלל וספק שאינו מכוון יש להקל אלא ס"ם אף ש"ל דהוי ספק חסרון ידיעה וכן אם יש ספק שאינו שבר ונם ספק ענגר יש להקל אם אינו ספק חסרון ידיעה ואם ב' אומרים שאינו שבר אף שרבים אומרים שבשבר יש להקל ואינו

בכלל ספק חסרון ידיעה עיי"ש :

ועיין עוד בד"ק ומק"מ שם שכ' דלא דוקא שבר הגלע אלא ה"ה אם יש קרע בבשר שבין הגלעות עד ענגר קלה ונעשה ע"י נגיחה קרן דחברהה אף כבהשר החוץ דבעה"ח שלם יש להחמיר כמו בשבר גלע עד ענגר ואם יש ספק יולי ספק נגיחה אין להקל דהוי ספק חסרון ידיעה אך אם ראוה שבוחה שבין הגלעות לא נקרע ותחחיו נקרע טחה מבבחת שאינו מנגיחה עיי"ש ועיין במהה"ב בדיני הרלי"ע שם סעי' ק' שכ' דאם נמלא על הענגר קרום דבק מאד ע"פ כלו ואינה לו וס מע שהוא עב ולבן קלת בראה מקום ומרוחה מאד בדיבוק אף שאין שום חלון ראחיו הוי חיוב נמור לבחוק אחר שבר הגלע ואם נמלא מכוון אף שאינו משיפך בשברו ולדעתו לא הי' שם שבר כלל כ"א מכה אין שום בדיקה מועיל אף אם קולף הקרום בנחת ואינו מבלבן מהום דקבוק דאלא הוא שזה מהך זמן נדול בשבר שם הגלע ויוקב לב' קרומי הריאה דאר ומקבר שבר אל שבר עד שאין ניכר כלל כ"א מכה לבד וזה הקרום הו"ל קרום מחחת מכה דאינו קרום ומה שאינו מבלבן הוא מחחת שבמקום הנקב עצמו בחלרו שם קרומים הסחמין אחרן ואינו מיכרים לא שמא אין לחו בקליפה בבדיקה כ"כ עד שיוחדו בבירור שלא שבר הגלע ואי יש להחיר אם קלף הקרום הבאה בנחת ולא בחלר ממנו כלום ובדק בנפיחה ובפחרין ולא שאינו מבלבן כבבה אבל אם רואין שהקרומים מחחין ומסכבין אבה ואבה בחיוק

הוסב בקרום הריאה אסור עיי"ש

ועיין בש"ח בית אפרים חו"ד סי' ס"ו וביד אפרים כאן בשאלה שה' על בריאה עגלר מקרום העליון מעט ומילא בדופן מכה דהיינו שה' שבר בגלע ונקבר שבר אל שבר יחדיו יחדיקו רק שהשבר לא הי' מכוון פגר הגלע רק רחוק ממנו כמו ג' לא ד' אלבשת וגם לחר נפיחה הריאה הי' רחוק כל"ל

תשובה

(לא) נמצא (לב) טרפה (לג) על (לד) מקום (לה) שנקלף (לו) השער (לז) העליון

דרכי

קרומים (ע"ל ס"ק ד') וכתב דבחומש לא שב"ב ילמה להכשיר טריפות נמורה בדברי הבל כתלה דלא בספק אם הוא עור עליון לא קרום זר טריפה מספק ובפרם הטולין במטי והא זה יהיו שהוא מלי יותר שיהי קרומים ריים על הריאה וסיהי נחלק נוף שר הריאה לפרס אינו מלי מלר כלל ואפשר שאינו במליאות ולכן הוא ודלא טריפה והכ"ב רלר לקבלו ומיקבל עליו ד"ח והבשר והכלים אסורים כדין טריפה ודלא וכל אוכליו יאכלו ומרינן תשובה וכפרה כי דברי הכ"ב הבור הם בעלים עי"ש באריך ועי' בממה"ר בתרלי"ע אות ג' בלק"ל ס"ק ז' ובאביו דבריו בזה וכ' שלריך להתיבב בדבר אם להחמיר כ"ב בזה כי לפ"ד הדעת קדמים שדרך קרומי הריאה להתפלל להרבה קרומים אין לחוות דברי הכו"ב כ"כ ובאמת דבר בזה דטולין בחוקה הוא ולכן מחזיקין

ריעותא בכה"ג משור לשור ולכן בזה משום תרל"ל עי"ש באריך.

ועיין ד"ק ס"ק ז' ובמק"מ סוף ס"ק י"ס שב' דאם מצלא ואתרלי"ע ע"ג הריאה

ולכאורה וכ' כבלר תחתיו ים להקל ולפסוק בו כמו בנגלר בבועה דמ"ה עי"ש ועי' בממה"ר שם ס"ק י"ג שב' דהוקה בניהן דדי' שלא הי' עגלר ברור רק הי' ריאה כיון עגלר הוא שיקול מבלי"ב בנגלר מתם דאמר עי"ש

(לא) נמצא בועא עי' בפרת"ב סעי' ז' ירא"ם ס"ק ס"ח שב' דלא אם אין שם טרפה רק מינרי לא מורסא ים להחמיר ולהברוך עי"ש וכ"כ בתורת זבח ס' כ"ג ביסוד המזבח ס"ק י"ל וס"ק י"ג עי"ש ועי' מזה בעלי לבוה אלם בגה"ק אות ה' הארך לאחר דברי הרא"ם בזה וקבלה שם ובמק"מ ס"ק י"ח דאם מצלא מינרי לא מורסא כשר אלא דבגלר רוב דקי"ל דבדיקה נסיחה מעכבת ע"כ ערך להבניח שיעלה רוח הנפיחה תחת הקרום ויעבור נ"כ ע"ג הנינרי לא המורסא ענף ע"י נסיחתו לא ע"י המשמש עי"ש וכ"כ בס' פרי חדש בדיני תרלי"ע ענף י"ג אות קי"ד ודינא עי"ש ועי' בשו"ת זית רענן בהסמכת עלה זית שב' נ"כ דבגלר ע"ג מורסא ים להכשיר דחוקה בבועה אסר הרב עי"ש ועי' בממה"ר בתרלי"ע אות ל' סעי' ב' ובביאורים ס"ק י"ח שב' דכון שקבה הבחמה בזה ע"כ אין להתיר בכה"ג אלא בהס"מ דוקא עי"ש ועי' בר"ק ס"ק ו' שב' דאם הוא ריוח בין המונלא להעור ים שם שקרום התחתון בלוי לא במורסא ומינרי כמו בבועה עי"ש (לב) בועא עי' בשו"ת מוסר"ל קמא סי' ל"ח שבאלא בנמלא בועא ובמבך הבועא ים מקומות קמים שבמקומות אלו הוא כמין טויס קמים דהייט שכל הבועא הי' הקרום שעלי' עבר ובמקומות אלו הי' הקרום זך והבשר קלום ודק ובמקומם אין בקל נפתחים ודעת השואל להמליך כי הרא לעין שבזה המקום עגלר שר התחתון ונגלר עור התחתון של הבועא הוא"ל תרלי"ע והביב שם להכשיר דכון דאור ודלא ל' שנגלר שר התחתון רק ספק ל' ולא דהי ספק חברון ידעה מ"מ נתבב ספק בתרלי"ע דאפי' אם יהיו דנגלר התחתון מ"מ לא הי רק חומרא דתרלי"ע אינו אסר מעיקר הדין ע"כ ים להכשיר בספיקו וכ' דכל זה אם יהיו עכ"פ שלא נקלף שר העליון אבל אם נקלף שר העליון וספק אם נגלר גם התחתון הי טריפה אפי' בהס"מ עי"ש (לג) על מקום שנקלף העור. עי' בעלי לבוה שב' דלא כשחיק שאלר הריאה הוא בשלשות ולכן ביכר שום נגלר רק שער העליון של הבועא לבד נקלף אסר דזה נרע ספי מנגלר קרום א' של הריאה במקום אחר דבכה"ג אמרינ שב' הקרומים תלש והלא להם וחבו רק עור הבועא לבד והוא הכים שהבועא בתוכה עי"ש וכ"כ בד"ק ס"ק ה' דנגלר שבועא חבר דאמרינ שער הפנימי נרקב בודאי והחיצון נגלר עי"ש ועי' מזה בש"ת נבועא שאל סי' ל' ובמ"ר סי' ל"ז ס"ק א' ועי' מהר"ם שם בלק"ל ס"ק ג' שב' דיש ל"מ בזה לענין מ"ם הרבה אחברים להקל בנגלר לא בזרוק רשותא אחרת דלפ"ז זה הוקה בשאר רשותות אבל לענין רשותה דבועא ים להחמיר עי"ש במוסגר (לד) מקום שנקלף העור עד"ק שם ובמק"מ ס"ק י"ס שב' דאם מצלא בועא בריאה וחלון שבאמצע הבועא ים כמו שנול קטן וכסף מהה הד יותר מכל הבועא ע"ל אמורה שנגלר שר א' לא העליון לא התחתון (ע"ל ס"ק ח') ואם אין גבוהה מקום מכחון כמין ניד שפה סביב ע"ל דנגלר פרמי ואם מצלא כן שר בועא ז' לא בבועא אחרת נגלר גם זה שבל הריאה שם שר בועא כזה וכסף שם בענול כמו בהא יש להחמיר דלמא נגלר בא' העליון והי' בחתחון והי זה שלא כנגד זה נגלר ח' אך מגדל שם להקל בזה כיון שם לאחת להקל בזה ע"י שם הרבה קרומים אלו אמצעים בריאה ע"ל שלא מיקב התחתון כלל רק א' מהקרומים האמצעים עי"ש (לה) שנקלף העור עד"ק ס"ק י"ג שכתב דזה הוקה היכא שיהא שנגלר מחיים אבל היכא שבא לפרש

תשובה

נגלר מבועא ויש לחלות בממשות יהא דבבחא בכח שמשמשו קדם שרלא הדיני הולין במחיות יהא דבבחא אף שים שם מקום נגול בהבועא (כנ"ל בס"ק הקודם) ובפרט אם מסתבו הרבה לעשות אות בשר מקף עי"ש (לו) העור עבמ"ח סעי' ד' ולקמן סי' ל"ז סעי' י"ח ולב"ש בתבה כלן ובס"ק ס"ו דאפי' לא נגלר רק פורתא וה"ה מיקב קרום א' לבד בלי חסרון ונילא בועא לא שר רישותא במקום זה מריפה עי"ש וכ"כ הרא"ם ס"ק י"ז ובת"ר סי' ל"ז ס"ק ב' וס"ק ח' בתרלי"ע אות ג' ובאות דעת בחחמו לכו' זה סר"ל עי"ש ועי' בנה"ק אות ד' ושטת חיים סי' ל"ז ס"ק י"ל (ועי"ע ס"ק ה') (לז) העליון עבמ"ח סעי' ד' ולב"ש ס"ק י"ז דס"ה שאר רישותא הנמלא במקום הנגלר לא ע"ג ניקב קרום א' מריפה ואפי' חיכא מלי מידי דנא מיחבב רישותא רק שמבכב הבדיקה כגון סרכא תחיכא לאחא ליעבה מחיין ים להברוך ועי"ש בלב"ש בס"ק שאח"ש שב' דה"ה אם נגלר לא מיקב קרום העליון מן הריאה ויש שם סרכא מאחא לאחא לעבה מחיין מריפה כיון שהעבב הבדיקה עי"ש ועי' בממה"ר בתרלי"ע אות ל' בביאורים ס"ק כ"ח שב' בשם הגאון מהרי"ל אבד"ק בריסק ש"ע לעבשה אם לאסר בזה כיון שגם בנגלר כלו ים מחלוקת הפוסקים לא ערך בדיקה וי"ל שאין ערך וכיון דלשיטת הש"י הרי הסרכא פוחתת אין להחמיר ע"כ ערך להחיבב בזר עי"ש (ועי' בר"מ"ם ס"ק ל"ט ובפה"ם לקמן סי' ל"ז סוף ס"ק א' מ"ש מהשו' נבעת שאל עי"ש) ועי' בפרת"ב סעי' ט' ורא"ם ס"ק י"ח ובב"ש ס"ק י"ח שב' דכל מ"ם בשמ"ח לאסר בסרכא על עגלר אינה רק בנגלר טלו לא רוצו כיון ערך בדיקה מדינא אבל בנגלר פריהא לא מיקב קרום א' לא שיך דין זה הא כשר בדעבד בלי בדיקה ע"כ יש להכשיר אף אם יש סרכא עי"ש ובבבו"ת פרי האדמה חיו"ד סי' ג'

ובתב עוד בפרת ב סעי' יו"ד ורא"ם ס"ק כ' דאף שב' להכשיר בסרכא חוצה מעגלר פריהא מ"מ ערך להסיר הסרכא מבם נחת אי בכח ולבדוק שם אם ריבגלן ואם אינה שוברה בנחת וכשיבא להעבירה בחזק בסכין קרוב הדבר שעשה ניקב בריאה ויקלקל בדים מ"ל להסיר הסרכא אלא יבדוק ברוק לא בפוסרין על אקום הגלר בשיב הסרכא כמות שהיא ודיו וכן אם עבר ולא בדק ע"י הסרת הסרכא ונקרעה הריאה שא"ל לבדוק עוד כשר כיון שאין הגלר ברובה של ריאה עי"ש וכן נראה דעת הלב"ש שם עי"ש והנה במק"מ ס"ק ב' כ' שע"ש בענין הנ"ל דהא אף בנגלר פריהא עכ"פ הבדיקה בראיית עין מעבבת ובזה א"ל לבחוק עי"ש אמנם יעיין מזה בש"ת בית שלמה ח"ב סי' נ"ג מ"ם בישוב דברי הרא"ם בזה ומקן פרים מסבירות לדבריו להקל בזה עי"ש ועי' מזה במגמ"ר בתרלי"ע אות ל' בלק"ל ס"ק כ"ד ובקי"א שם סי' ל"ז וה ה במגמ"ב בתרלי"ע אות ל' בקומן סעי' ק"ה ומעבן ס"ק י"ל כתב לאחמיר עוד יותר בסרכא הוצא מנגלר פריהא אאלן להתיר כ"ל ע"י מישות"ם בנחת ולרחת שאין הסרכא מאחת בקרום הב' שאל"כ קרוב הדבר שיקב גם הבי עי"ש אך במ"ר שם בביאורים ס"ק כ"ב הבינ עליו וכ' דאין דבריו מוכרחים ואין לבדות חומרא ועי"ש עוד להלן בסי' ל"ט ס"ק ד' בלק"ל ס"ק י"ח מ"ם

עוד מזה

והנה היכא דאי סרכא כפדון על עגלר בראש שמחבר לעיל להבדיל אם מהני מישומ"ם עי' בש"ת אבר יהבע בפסקים וכתבים בחמנע סי' תס"ו שמלד להחמיר דלא מהני מישומ"ם בסרכא מעגלר עי"ש אמנם בפרה"ב סעי' ט' ורא"ם ס"ק י"ט כ' דאם הסרכא הנ"ל עוברת ע"י מישומ"ם בנחת ובדק אח"כ בפוסרין כראי ולא בלבן לם להכשיר אף בנגלר טלו לא חבו ואפי' לא הלבה ע"י משומ"ם בנחת עד שהסר הסרכא ביד לא בסכין והלבה לה מכל וכל ובדק אח"כ ולא בלבן ים להכשיר בהס"מ עי"ש ובמה בממה"ב בתרלי"ע שם כ' דכ"ז חוקה בהסרכא הוא בין אות לאחא לאחא ואף בלא חלון אין מועיל אבל כשים חלון לא בהסרכא הוא בין אות לאחא לאחא ואף בלא חלון אין מועיל מישומ"ם עי"ש אולם בממה"ר בביאורים בתרלי"ע שם הביא עליו ומלד להקל בשבבה ע"י מישומ"ם אף בכה"ג דאין עדות החלון מחבבד להחישב עי"ש ובכ"ז הוא בסרכא בסדון כנ"ל אבל בהיה סרכא שלב"ם על עגלר פי' במ"ר

לקמן סי' ל"ט ס"ק י"ח שב' דאם ניקב קרום העליון ויש סרכא שלב"ם אע"פ שעוברת ע"י מישומ"ם אסור עי"ש ועי' בפרת"ב כלן סעי' י"ל ורא"ם ס"ק כ"ל שב' דה"ה אם יש סרכא דבוקה ממקום למקום הרין כן ועי"ש עוד ובלב"ש סי' ל"ט סעי' ל"ח שב' דאף אם הסרכא שוברת ע"י מישומ"ם ביד בנחת אע"פ שבדק שם ולא בלבה אין להכשיר ים להחמיר בזה בין בנגלר

יורה דעה סעיף לו ב הלכות טריפות

(לח) יח (למ) לאמריך (מ) כי (מא) הוא

דרכי תשובה

סרחה וכן במקב שר העליון מיי"ם וכ"כ בדרך החיים ובחידושי הגאון רעק"א ז"ל לדינא מיי"ם ומי' בלב"ם שם ובגיאורו ס"ק קנ"ח שכ' דאף שמיכר להבודק שלא היה הנקב לא הגלד מהחלה מאלא שהסירכא הדביקה אלי' את הקרום העליון ומי"ל משמה הנקב לא הגלד ים להמריף דאף דלא שייך בזה תרלו"ע מ"מ יש לאסור בזה דכיון דכל האיסור דמהני משום"ם בסירכא שלכ"ם הוא משום שאמריק כיון שעברה הסירכא ע"י משום"ם אינה רק ריר ואין לה קישור כלל בקרומים שבריאה וז הוא לא וקלפה את הקרום מראה מזה דהיא סירכא ולא ריר ומה שעברה ע"י משום"ם הוא משום שלא עשה המשום"ם בתחת כדאי מיי"ם ומי' בשי"ת עמודי אור חו"ל סי' מ"ז שהשלל בסירכל לבשר שבין הלשלת והחזי' אגל אם יש להתיר עכ"פ בעברה ע"י משום"ם מאחר דמדינא דגמ' אין הסירכא אסור שם והביב דאין אלא שום קלות בזה כיון שכל הפסקים לאסרים מיי"ם והגה בס' ערוגות הבשם בקונט' התבו' סי' ז' מלבד לריתיר בכל מיני סירכא שעברה ע"י משום"ם מעגל מיי"ם אך במרח"י בקי"א לתרלו"ע אות ל"ח הרבה להביב עליו מיי"ם בתריסות ומי' מזה בגה"ק סי' ל"ט אות י"ב ובמקו"מ שם ס"ק קי"ח באחרך ומי' במ"ם בעמן זה בס' דברי יוסף סי' רפ"ד באחרך (ומי' מזה לאבן בדבריו סי' ל"ט ס"ק ת"ם) ועי' בשו"ת פוטו"ח תניינא סי' ל"ח מ"ם בעמן זה והעלה דהסכת שם ספק בגוף הקלוף והמתעוך אם קלפה עמה הקרום יש להקל בהפ"מ בסירכא דבוקה למקום אחר אך כהדבוקה הסירכא לריאה נוטה שלכ"ם יש להתתיר אף בספק הל"ל מיי"ם וכ"כ שם בסי' ק"ב ומיי"ם בסי' י"ם ובהמשות סי' כ"ב ומי' בשו"ת שלת יאחק סי' קס"ח ובשו"ת דברי יעקב סי' י"ט ומי' בס' דעת תורה ס"ק ח' ולהלן סי' ל"ט ס"ק י"ב וס"ק ע"ב מ"ם בעמן זה והעלה מהבריו נדינא דבעגל קלת עור העליון תחת הסירכא אם הוא שלכ"ם ממם מאוגת מ' לשלשים וכדומה יש לאסור בין אם יחזו שעגל מקודם בין כשעגל ע"י קליפה הסירכא ואם הסירכא אינו שלכ"ם ממם רק מחיחון עגב אם יחזו שהיה עגל מקודם יש לאסור ואם יש להלות שעשה ע"י הקליפה יש להקל בהפ"מ ואם היה הסירכא לשומן ולדופן וכדומה אף ביחזו שהיה העגל מקודם יש להקל ואם היה מחיחון לחיחון למעלה מחליין רחוק כאלגנו ואלבעיים מן הראש יש להקל בכל נוחי ואם שור העליון שלם והתחתון עגל אי אם היה הסירכא שלכ"ם ממם שאסור מדינא דגמ' אין להקל אך אם אלא שהמתא לאסור אין להתתיר במקום שהוא כבר מדינא הש"ם אלא שהמתא לאסור אין להתתיר במקום הפ"מ מיי"ם ילענין ס"ח מעגל עי' בשער המים ס"ק ה' שכ' דאם יש ס"ת על מקום שנקלף שור העליון טריפה מיי"ם ומי' מ"ז לקמן סי' ל"ט ס"ק י"ח ובחידושי הגרעק"א ז"ל כתב שכ' דאף כשעברה ע"י משום"ם לא מהני בזה מיי"ם אך בפרק"ב סנו' י"ב ורא"ש ס"ק כ"ב כ' דאם הש"ת עברה ע"י משום"ם בתחת ובדק החתון ולא נבצן יש להסתיר רק כשאינה שברת ע"י משום"ם ומראה לעין שהסירכא תלוי' ונראה מקרום התחתון אז יש להתריף יאם רואין שאחיזתה היא רק בקרום העליון אבל מקום העגל יש להסתיר בהפ"מ מיי"ם וכ"כ בקונט' הראזות סי' כ' ובשו"ת שברים אפרים סי' י' מיי"ם וכ"כ העלי לבונה לדינא מיי"ם והגה בדרך החיים ס"ק ב' כ' שכשאל שאלה כזו והביב דלא מהני משום"ם בשום ענין בזה מיי"ם ומי' ממה"ב בתרלו"ע אות ל' סנו' ק"ד ושפתן סק"י שהביב עליו קלת אך כ' דבהא עכ"פ יש להתתיר לדינא מדבריו שאין להסתיר אבל אם רואין שאינה נאחזת רק בקרום העליון נאוד והולכת ע"י משום"ם לא קלפה בנחת שלא תשאר שום דלול ואינה מבלבלה לא כבר מדברי הרא"ש הל"ל אבל אם רואין שהסירכא היא עבה וכעין תוקין יוצאין ממנה ונאחזים גם בקרום התחתון יש לאסור בכ"מ אף כשעברה ע"י משום"ם ושום בדיקה לא מהני בזה הדלל קרום מחמ"כ הוא מיי"ם אך במרח"י בתרלו"ע בקי"א סי' ל"ז הביב על דברי הדרך החיים והמהר"ב והעלה דהגרא"ם הל"ל בכל דבריו דבהפסד מרובה יש להקל כשעברה ע"י משום"ם אף אם הסירכא נאחז בקרום התחתון מיי"ם ומי' בד"ק בתרלו"ע אות ל"ג בד"ה תלוי' מעגל ובמקו"מ שם ס"ק ג' שכ' דהלוי' מעגל שעברה ע"י משום"ם בל"ל יש להתתיר אף אם רואין שם בחוץ תלוי' עד התלוי' זו שברה שעגל מתחתיו מיי"ם והגה בש"ת פוטו"ח תניינא בקי"א סי' כ"ב כ' דכל הביר שעברה ע"י משום"ם בזה לא שייך רק במיעוט"ם דומים הקדמים אבל במשום"ם הגהו בזמנו אין להקל ומריפה מיי"ם אך במח"ר שם העלה להקל בזה אף במשום"ם הקלוף הגהו בזמנו מיי"ם וכ"כ בד"ק סי' ל"ט ס"ק

דקרום

ס"ל ובתרלו"ע שם ומיי"ם בשות מר"ם בשות שכ' דאף לפי המנהג דקליפה יש להסתיר בזה בהפ"מ ומ"ל עיי"ם (ומי' בס' ברית יעקב סי' כ"ה שהביא בשו"ת שלת יאחק סי' קס"ח) ומיי"ם עוד בד"ק בשות מר"ם ובמקו"מ שם ס"ק ג' שכ' דאף כשיש שם שורסא תחת העגל דשור עליון דיש שזה כאלו אין שם שורסא כלל רק סירכא תלוי' מעגל דאין השורסא משמע רישותא בזה מיי"ם והגה בערוגת הבשם בקונטרס שבשו' סי' ז' העלה דמשורת הדין יש להתיר בהפ"מ ושעת הדחק בין בסירכא תלוי' ובין בסירכא דבוקה ממקום למקום מעגל קרום העליון אף בלא משיך מיי"ם ומי' בדבריו בשו"ת שם אבי חיי"ד סי' ס"ו שהקשה ט"ז מ' על דבריו בזה והוא מביב לחזק דבריו בזה מיי"ם אך במנחת"י בקי"ח לתרלו"ע סי' ל"ח הרבה להביב עליו והעלה בפלשל ולחות דהעיקר לדינא כדברי הרא"ש והלב"ם הל"ל דאין להתיר בזה כ"ל ע"י משום"ם כל"ל מיי"ם ומי' בס' ברכת מנחה בקונטרס יפה לבדיקה שער ג' מזיב י' שהביב ג"כ על הש"ת אבי' הל"ל מיי"ם ומי' בד"ק סק"ז שכ' דאם לא נמצא סירכא תלוי' על העגל רק שה' בחתן כעגל המקום שבגלל שור עליון בריאה בפלשל ולחות והוא ספק אם התלוי' הוא מבריאה שם לא שהוא רק דלחל המלי יש להסתיר בבדיקה כשאר עגל מיי"ם ומי' מזה במשמרת הקודש בהמשמות הדעת קחדוש שם שכ' דאם טוה שהתלוי' שבחתן אף מבריאה ואיש ספק הקשל אין מועיל משום"ם ולא הוה הדעת קחדוש רק בספק הקשל אלי דלחל הוא ואם יש הרבה דלחלים בחתן יש להתיר התלוי' שעל העגל ע"י משום"ם מכ ספק הרלו"ע ומיי"ם בד"ק שכ' דאם המשום"ם של התלוי' ס' עד חוד שבשפלי יש לגדר הדלחלים הבכיר המיד בשפלי הם שבסרס ע"ב העגל ודי במשוע"ם עד הבשפלי מיי"ם וכל זה בעגלה סירכא ממנו אבל אם נמצא קרום פרום בריאה על מקום שעגל שם קרום העליון לא התחתון שהמה דיש ומי' מזה להלן (ס"ק מ"ח) (לח) יש להתריף עי' בשו"ת אור נעלם סי' ס"ו שהשאל בבועה שבריאה וכשאמא בריאה עלהה הבועה בנפיחה ודעת השואל להתריף ותשובה הבשר מיי"ם ומי' בס' תורת זבח הספרדי (להרב מהרה"ח ז"ל) מערכת אות ב' סי' י"ח שכ' בביאור דברי המורה שבחשו' אור נעלם שם דמש"ה הבשר דאף דאדאי רואין שם נקב הבועה אינו בשר בריאה שהי"ז עלהה בו הרוח ועלה בנפיחה משום דאי"ל תתהא אינקב ומילאה לא אינקב דבשרה מיי"ם ומבואר מדבריו דשאם יי דעגל שור התחתון על הבועה בשרה אמנם בס"ז בתרלו"ע שם סי' ל"ז ס"ק ב' אות ג' ובלב"ם ס"ק ס"ו כתב דאין חילוק בין עגל לא נקב שור התחתון לעליון הכם עגל שור התחתון שמגלה על הבועה מריפה מיי"ם ופ"ז בע"ב לומר דמש"ה מבריק בבועה בנפיחה משום דאמריק הרוח בא תחת הב' קרומים ולא אינקב שם קרום (ומי' בגה"ק סוף ס"ק ה' ובשו"ת נבמת שמואל סי' כ' ובמ"ז סי' ל"ז ס"ק ח' ובד"ק ס"ק ה' בד"ה קולא בעגל ובד"ה בועה ובס"ק ז' ובגה"ק ס"ק ד' ובשלמן נבוה ס"ק ח' ובס' תורת זבח הספרדי הל"ל מערכת אות ג' סי' ל"ג סנו' ח') ומי' בשיעוק רי"ב (בביו"ד דשם ובילגה) בהשמות שכ' בשובות שם סירכא תלוי' על ריאה ובעברה ע"י משום"ם והשעברה הסירכא לריאה מתחתי' שם עגל פורחה בשר התחתון לפי הבנת הש"ב והעלה להסכיר בשעבה"ח דלא שדיף מס"ח מבועה ואף לדעת הרשב"ש דס"ח בא מנקבת שור העליון א"כ בל"ד הי בנקבו שייהם אך כיון דכל האחרונים לא ס"ל כן ע"כ יש להסתיר כשעברה ע"י משום"ם עי"ש (לט) להתריף. עי' בשער המים ס"ק ו' מ"ם בלא עגל קרום העליון ומגלה שם הולעים לא לקחה אלא והחזירה נקבה עי"ש ומי' מזה בשת"ח סנו' י"ח ובלב"ם ס"ק ל"ה ובמהר"ב בדיני תרלו"ע אות מ' סנו' ע"ג וע"ד (ומי' מזה בדבריו להלן ס"ק קנ"ט) (מ) כי הוא עי' בשו"ת פוטו"ד הניינא סי' ל"ג שהעלה דעגל פורחה לא הוי רק רישותא כ"ד עי"ש אך בשו"ת בית שלמה חלק יו"ד סי' ל"ג הביב עליו וכ' דהעיקר כהמ"ח וכל האחרונים שהסכימו דהו שהם רישותא עי"ש ועפ"ד ס"ק ד' ולב"ם ס"ק ס"ו ובשו"ת נבמת שמואל סי' מ"ח (מא) הוא בקרום שעלה מחמת מבה עי' בקונטרס הגהות שב"ב מהגאון מהרש"ק ז"ל (שמפש אלל הם' תורת זבח) אות י"ח שכ' דאם נמצא קרום פרום על מקום שעגל שרחה אין להתתיר דאין להבנו לתרלו"ע דאין זה שם רישותא עי"ש וכ"כ בשו"ת פוטו"ד תניינא סי' ק"ל דבקרומים המעיים על העגל יש להקל בזה דאשם סירכא מיה וזה על עגל ואין צריך בדיקה כלל עי"ש אולם להלן בהשובה סי' ק"ל חזר מעמנו והמריף אם הקרום ליחב ומקלף על העגל ולא סר רק בחוץ יד ובצבן מהבו

(מב) נקרום (מג) שפלה (מד) מחמת (נ) (מה) מכה (הדיקות ישנים) (מו) יש (מז) אומרים

באר היטב

(נ) מכה פירוש קרום החתחת פי׳ הקרום מחמת מכה ומכה בש״ך אפי׳ אותה בושה ממיש וכים אפי׳ סכי מריפה .

דרכי תשובה

דקרום זה דין סירכת תלוי׳ עליו וכיון שנגלה תחתיו היו כסירכא דבוקה ונעי׳ מישוך ע״כ יש לדקדק אף אם אינו מבלבן ומכ״ם אם הוא מבלבן דבורו הוא שהוא מריפה ובי״ם שד בקו״א סי׳ י״ט בשובדא שכ׳ על הגלד קרום פרום על הריאה והכה הש״ב ביחו על הריאה כדי שהעלה בעפיתה היפב בטבוו ומחר קליפת הקרום נלבן הגלד והעלה להעריף דמה שמכה ביחו בדוחב הד לון יכולין להיות שיעשה וקב בזה חזקה בעפרן יש לחוות ובפרט שהכה בחון על הגור הפרום וגם מן הדין הבדיקה בראות הדין מעכבת בגלד ובפרט אם יש עליו קרום פרום עיי״ש אמנם בס׳ עתרות הבוסס נקמן סי׳ ל״ט סעי׳ ת׳ כ׳ דקרום פרום הנמצא על יקום שבגלד אין להחבו לרשותא כלל ואין צריך להסיר הקרום ולבדוק החתיו אח מקום הגלד כי קרוב הדבר שיבלבן ויהי׳ צריך להיות בידא דעבמא בקליפת רקרום לכן יותר טוב שלא לקלפו כלל דהוי כדעבד וכעין שכ׳ הבית אפרים בס׳ זה דכה״ג שקרוב לקלקל הוי כדעבד ואין הבדיקה מעכבת בגלד שריהא עיי״ש ועי׳ מזה במחמ״ר בקו״א סי׳ ל״ז שכ׳ בשם הגאון אבר״ק בריסק שהורה שצריך לקלפם לך אם אירע שלאחר שקלפם מבלבן אם יש לחוות בידא דעבמא צריך שאלת חכם ובי״ם בפרים בהרלב״ע אות ל׳ בגלי״ם פ״ק י״ב בטריפות מזה (ועי׳ בקונדרס ההשובות שכם׳ מסמרת הקודם בהמשות הד״ק שכ׳ בעמן הש״ך סי׳ ס״ו) ועי׳ במסמרת הקודם בהמשות הד״ק שכ׳ בעמן הש״ך שכ׳ בעמן הבדיקה מעכב מ״מ לכתחלה יש לקלוף אם לא שהש״ב יודע בעצמו שאין לו אומנות בזה וקרוב להפסיד עי״ז שיקרע ועיי״ש בשיפגר שכ׳ שלע״ע דהא בדיקת רא״ר מעכבת עיי״ש ובשו״ת מים חיים חו״ד סי׳ ע׳ מ״ם בענין זה ובשו״ת שאלת שלם תניינא סי׳ כ״ו שהאל ג״כ בענין זה וכ׳ דאף שם הרבה מקילין בזה מ״מ רוחה הוא אם הבשרים בזה יוחר ותדחה אם הבדי הגאון מהרש״ק שמקיל לפעמים בזה וכ׳ שכן סהגין במקום להחמיר בזה ועיי״ש בהשו׳ שאחז״ר בטריפות והגה מהבדרו מרחה שלא החמיר אלא כשבלבן תחתיו ע״י משמש הד אמנם בשו״ת בית שלמה חלק ב׳ סי׳ כ״ג כ׳ שם להחמיר אף בכלה בלבן משום דהי הרלב״ע הקרום הפרום הי כסירכא מיפה ובה ובלריף הגלד הי הרלב״ע עיי״ש וכן ראיתי בס׳ דברי שאול ויוסף דעת בחידושיו לסי׳ זה שכ׳ כן דאם נמצא בריאה קרום פרום בנקום ל׳ ותחת הקרום הזה יש בגלד שריהא יש להחמיר דהי כקרום פרום בנקום שבלה מחמת מכה על בגלד עיי״ש והשו״ב הטובקים דשה״ק אמרו לי שבכאן שכיח שובא׳ דבר זה שיהא קרום פרום על בגלד שריהא ובסם הגו ק דאם הקרום הזה אף ובגל נגקל יתל הריאה ואיפ אחת בחזקה בקרומי הריאה בזה מחירין פ״א בדיקה בטטרין בנקום הגלד ואם נקרע שר הריאה בנקום הגלד מטריפים אף בנקרע פ״א בנקום בנקום זה ואם הקרום אחת היטב בקרומי הריאה ואיפ סר ע״א תעמה קלה בגחת בזה מתחירים אף שאינו מבלבן תחתיו בנקום שהשבין שהוא בדיבת בנקום בנקום ע״א בגלד שריהא שוב ראיתי בר״ק בהרלב״ע ערך בגלד ובל נבי קרום שכ׳ ק לדיבת עיי״ש (מב) בקרום עי׳ בשו״ת בית אפרים חו״ד סי׳ י״ח ובי׳ י״ט ובעלי לבוה ובמחמ״ר בהרלב״ע אות ל׳ סעי׳ ה׳ שכ׳ דאם נמצא בנקום על בגלד הי״ל הרלב״ע ובזקת בקום שם לחם שהוא ע״י חלי אבל בנקום שהוא מכר שהשולה הוא יש להקל דאיפ מעכף הרלב״ע בעיי״ש ועי׳ בד״ק בהרלב״ע רים אות ל״ג שכ׳ דאם הקום קמן וי״ל שהחמת שבגלד וחברון הטור שם והתעוות הטור סביב הגלד עבה הקום יש להקל ואף בספק יש להקל בזה וכ״כ בהמסרת הקודם בהמשות הד״ק שם בשובדא שבי׳ בגלד ובחמנא כעין קמם לך שהבקיאים אמרו שאין הקום מחמת חברון הבשר מבפנים רק מלד שבגלד רגיל הבשר להגביה עצמו שם סביב הגלד כעין קיטל והבשר בהם״מ כיון שאין שם חברון בשר ואף שבי׳ שם על הקום והגלד שכ״ל גם כעין קרום ריי״ם מ״מ כיון שקלפו ולא נלבן הבשר בהם״מ עיי״ש כיולא בזה כ׳ גם בש״ת מוסו״ד קמא סוף תנו״ם פ״ז דמ״ם לאסר בגלד על קמם הוא רק בקמם ממש שהבשר מגוף הריאה אבל מה שבריאה אשון בש״כ אינו הטורות זה מה לא בקרא קמם ואין להחמיר ובפרט הגלד שריהא נ״כ אינו רשותא נחלה כ״כ לכן אין להחמיר וכל זה תלוי בראות עיני הבוחן עיי״ש ותשובו״ת ד יוסף סי׳ ה׳ : (מג) שפלה מחמת מכה מיהו אם נהכבה הטוענ בשבר ריאה ואין ביכר מהבוענ כלל מהני בדיקה בגלד ולא הוי הרלב״ע עלי

בחמת

יורה דעה סעיף לו ב הלכות טריפות

(מח) אם (מט) נפחו (נ) הריאה (נא) ונקרע (נב) הקרום (נג) מחמת

דרכי תשובה

מחמת איזה רישותא לא תהא הטלה בה כגון מרלה אחוז וכדומה שמגלה בה קרום הנפיחה ואחר שנפחוה מתברר הדבר שאין כאן מרלה אבל הנפיחה גרמה שנקרע קרום הריאה עי"ז אם נמקום הרישותא לא סיגף לה נקרע יש להסרף שאי אומר דמחמת רישותא ואולי שבריקים זה נקרע אבל אם נמקום אחר שלא הי' שם רישותא כלל יש להסיר כשנפחוה יותר מדאי עי"ש והנה בשפ"ד ס"ק ה' כ' שיש לאסור בזה אחי' כשנקרעה ריאה מהרישותא עי"ש וכ"כ בחכמת אדם כלל י' סוף סעי' ג' אך בפרמ"ג שם ורמ"א ס"ק כ"ד ובקה"ל סי' כ"ג ובנב"ש ס"ק כ' הביאו על הפרמ"ג בזה וכ' דכשנקרעה ברשות מהרישותא אין לאסר וכדעת רהב"ש והכו"ש עי"ש וכ"כ במחצית שיעים שרש ד' עקר ה' ובעלי לבושה לדינא ועי' בפרמ"ג ורמ"א שם שכ' דאם נקרע רשות מרושב הקרום דק ממקום הרישותא יש להסיר אפי' שלא בהפ"מ ובהפ"מ יש להקל אף אם אינו רשות משם רק מרושב שני שעורות עי"ש ועי' מהרי"ב כלל ח' בקמץ סעי' ב' ובשו"ת הבית משה חלק יו"ד סי' כ"ו ובשו"ת מקום שמואל בחידושי דינים ליו"ד בסי' זה ועי' בד"ק ס"ק ח' ובמק"מ ס"ק ל' שכ' דאף כשנקרע פחות מכשיעור הנ"ל ממקום הרישותא כל שיש מקום בשר בריא

מפסק בין הרישותא לנקום הקרע אין להחמיר עי"ש

ועיין בב"ח בהגה שם ובביאורו ס"ק כ"ח שכ' דכל מש"ל להחמיר בנקרע נמקום רישותא אינו דוקא ברישותא התחרפת אלא אף ברישותא שאינה תחרפת כשנקרע נמקום רישותא אינו סיגף לה אף ע"י נפיחה יותר מדאי מריפה אך זה חזקא כשברישותא שאינה מחרפת שומדת עדיין בעת שנקרע אבל אם הרישותא עברה ונקרע יש להסיר וזה חזקא ברישותא שאינה מחרפת אבל ברישותא המחרפת אף כשחלפה הרישותא בעת שנקרע מ"מ כל שנקרע נמקום הרישותא לא סמוך לה מריפה עי"ש. ועי' בס' למח לדוד החדש בהגהותיו לשמ"ח סוף סי' זה שכ' שזה פשוט דבכ"מ אין להחמיר בזה אלא אם מיד שהלכה לה הרישותא נקרע הקרום ולא שייר מסחבר לאסר אבל אם לא נקרע מיכף לאחר שהלכה הרישותא אלא שלאחר שכבר הלכה הרישותא נפח שוב קלת וחז נקרע הקרום כבר עי"ש ועי' בד"ק ס"ק ח' שכ' דבקמעא תחולה וקודם שנקרע עלה בנפיחה הכלם בלי חברון אולי גם הב"ש יודה להקל אף בלא בדק בשחרין אבל בספק מחולה אף שהנפיחה הי' בכח מ"מ כל שנקרע נמקום הקמעא אין להקל רק אם מתחלה בדק בשחרין עי"ש ועי' בס' דברי יוסף סי' רי"ח (ועי"ל בס"ק שח"ז)

ועיין בפרמ"ג סעי' ס"ו ורמ"א ס"ק כ"ה שכ' דאם נפחו לריאה לבדר לחה מרלה אם כבדה היא ולא עיין בריאה לדע והבחין אם הרה המרלה והלכה לה עד אחר שנפחוה יותר מדאי ואז רלו שיש בה מרלה ריאה רק שנקרע הקרום נמקום הרוא לא סמוך לה יש להקל בהפ"מ שלא הולין שהמרלה הרה והלכה בשה שנפחה נפחה כדרך אחר הראשון והוספת הנפיחה בחזק שלא"כ גרם לה שנקרעה עי"ש ועי' נמק"מ ס"ק כ"ט שהביא על דברי הרמ"א בזה ואעלה שאין לסריך לחתר בזה דהוה כמו מאבדה הריאה בלי נפיחה ואין להחיר אא"כ ראה בשר שלא נקרעה שברה המרלה הכשולה עי"ש ועי' במנה"ב כלל ח' שכ' נ"כ שקשה להקל כדברי הרמ"א בזה עי"ש ועי' בשו"ת בית דוד (מהגאון מו"ה דוד טעביל ז"ל ממינסק) סי' י"ב שהשיג נ"כ על הרמ"א בזה והעלה לדינא כך דאם יש לתלות שנעשה הנקב שם ע"י מסחים ודא דעבחא שפיר יסלון לתלות ומכשירין אף שלא עברה המרלה כ"א ע"י חזק ה כיהה יותר מדאי אבל אם א"א לתלות הקרע בנמשום דא דעבחא כ"א בחזק הנכיהה בזה יש לרעריף עי"ש בתריסה ועי' בהגהות יד שאול שנסתפק אם לחתר שנפחוה חזרה למרלה כשרה אבל לא הגיע עדיין למרלה ריאה ובשוך כך נקרעה שם ע"י נפיחה יותר מדאי עי"ש ועי' נמק"מ ס"ק ל"א מ"ש על דבריו בזה ועי' בנמק"ח בקו"א סי' ב' מ"ש על דברי המק"מ בזה עי"ש

(מח) אם ענהה"ש מ"ש בשבר הקרום סביב היובש ר"ל שהי' בריאה חשב יובש ונפחה כדי לבחון בשרשום הישרון אם יבש הוא ונקרע שם לא בשמוך רוחב קם דק ולא יובש הוא ומ"ל לבחון שוב בשרון ואף כשנקרע בנפיחה יותר מדאי מריפה מנה"ב כלל ח' בקמץ סי' ג' ובטרון ס"ק ד' (ועי"ל ס"ק ש"ן) ועשבש"ח סעי' כ"ח שכ' והי"ה אם הי' שם קמע ונקרע הקמע ע"י הנפיחה מריפה עי"ש ועי' בזבחי רצון סי' ה' סעי' ג' ובהמודים ס"ק כ"ז דר"ל אף שהלך לו הקמע ע"י הנפיחה רק שנקרע הקרום ע"י הנפיחה דיותר מדאי מריפה דקמע אף בשחלף ע"י נפיחה יש לו תשש יובש (ור"ל בקמע

תשובה

שיכר שהוא מחמת חולי אבל בקמע שבטולה אין תשש כמש"ל בס"ק רכ"ב וה"פ) ועי"ש בשוסמים ס"ק ז' שכ' דמ"מ אם מגלא מים בחלל הגוף אף דקיי"ל דחיסין בזה ליובש וכו' אפי' אם נקרעו הקרומים ע"י נפיחה יותר מדאי כשר כל שאין מיכל במקום הקריעה שם יבשה דמסתפק לא מחזקינ רישותא לומר שהי' במקום זה יבש קלת עד שלא אפשר להיכר עי"ש (מט) נפחו הריאה ונקרע הקרום עבנה"ש מ"ש מהב"ד דאם כשר ע"י שנפחוה יותר מדאי שכרה ונבשו"ת הבית משה חו"ד סי' כ"ו שכ' שאין להסיר כ"א כשרלא שנקרע הקרום מחמת הנפיחה אבל בסחמא אין להתת כגון היכא שנמצא ריקב בריאה במקום ג' ולא ידעינ אם לא הי' שם מקודם ריקב אין לתלות הריקב בחזק הנפיחה כדרך שתולין בחלב עי"ש אך בד"ק ס"ק ח' הקיל בזה וכ' שאם יהיו שהי' הנפיחה בכח ומגלא שם ריקב אף שלא ראו בעיניהם כשנקרע אפ"ה יש לתלות בו כמו במשנש יהא דעבחא עי"ש ובמק"מ ס"ק כ"ח ועי' בס' ברכת משה בקשרים יפה לבדיקה שבר ב' מאיר ג' מה שהאריך בזה וכ' דבהפ"מ יש לסמוך על הר"ק בזה עי"ש ועי' בחמר"ש עקר ב' בחרלה מקום אחת י"א שהבית ג"כ דברי הבית משה הנ"ל וכ' שאין דברי מוכריחים והסיקר ממנהג הבחמים שהנו להקל אף בגמלא נקב ויש להתת בנפיחה יהרה כי הוא דבר המלי ובסיח מוכח להקרע בנפיחה מחזבה ועי"ש בלק"ל בס' י"א ס"ס בזה דרך שבר שאין דברי הבית משה סוכר בנמנא הבו"ב בזה ומנהג הבו"ב הוא רק ביובש לפי הבאה שאסבר להקרע לחות עבשה מנפיחה זו עי"ש. (נ) הריאה כ' בפרמ"ג סעי' ס"ו ורמ"א ס"ק כ"ו ריאה שנגלד קרום הנגיון שלה ובכבא לבדקה נקרע הקרום מחמת שנפחוה בחזק מריפה שהרי הי' צריך לבדוק אם שולה בנפיחה ואין מבלבן ואין כאן בדיקה וכן בכל רישותא שצריך בדיקה לראות אם מבלבן בשלמו מקום ונקרע שם מחמת הנפיחה יותר מדאי מריפה עי"ש וכ"ש בשברי דעה ס"ק ג' ודלא בפרי חדש שמקיל בזה עי"ש והנה בשו"ת טומ"ד הגיהת סי' מ' כתב להקל בזה ודלא הרגא"ש עי"ש אך במק"מ ס"ק כ"ח ובברכת משה בקשרים יפה לבדיקה שבר ב' מאיר ג' לות ג' הבינו עלו והחיקו במנות דברי הרא"ש ושכן עיקר לדינא עי"ש

ועי' בשבר המים ס"ק ו' ולב"ש ס"ק י"ש וס"ק כ"ב ובבית אפרים בקו"ה סוף לות כ"ח ובמלחת עיטים שרש ד' שם ס"ק כ"א שכ' דבכ"מ דמסריפין בין בנקרעה במקום רישותא המסריף כשבברה הרישותא בין נקרעה במקום רישותא שלא מסריף כשלא עברה אין לאסור כ"א כשנקרעו שני הקרומים אבל כשנקרע רק ג' לבד כשר עי"ש (נא) ונקרע הקרום מחמת הנפיחה עי' בשו"ת זרע יעקב סי' י"ש שכ' בלמעלה ההבו' דפשוט הוא דאפי' אם יש תולע מהנקב שנעשה בנפיחה הקרום ע"י נפיחה אפ"ה מריפה עי"ש (נב) הקרום ע"י בשו"ת מהר"ל אפסר ז"ל חו"ד סי' פ"ד שכ' שם דבס נקב שנעשה בריאה יש לתלות שנעשה ע"י הנפיחה וכ' שם דאפי' לא הי' הנפיחה בכח אלא בסחם נפיחה יש לתלות בו הנקב עי"ש אמנם עיין בשו"ת בית חדר סוף סי' הנ"ל שכ' וז"ל ועוד לא ידעתי אם הנפיחה יותר מדאי דבכה לנקב נקב דק הנרין בדיקה ע"י נפיחה ומלבון הפוסקים דנקבו נקרע הקרום משנע שדרך הנפיחה לעשות קרע גדול מפני שאינה יכולה להכיל בקרבה את הרוח כעין שטפחון בשלוחפית הרבה יותר מדאי ו"כ אבל לעשות נקב קטן כחודו של מחט ודאי דאינו ע"י נפיחה הרבה כאשר יעיד ע"ז הנשים אף שבשלהי לשו"ב מומחה ואמר שגם נקב כזה יוכל לחות ע"י ריבוי הנפיחה מ"מ אין דעתו סומכת עליו בזה כי הוא נגד הנשים והבכל וס' עכ"ל שוב ראיתי בשו"ת הבית משה חו"ד סי' כ"ו שכ' דלא תלוין בנפיחה בחזק רק בארלוש שנקרעו הקרומים ע"י הנפיחה אבל בנמנא נקב ולא שדע אם הי' מקודם לא הליך בחזק הנפיחה עי"ש ועי' בדעת תורה ס"ק י"ב (ועי"ל ס"ק ס"ה)

(נג) מחמת הנפיחה עד"ק ס"ק ח' שכ' דחזק הנפיחה הנ"ל כמשמעות יהא הבנתא וכשם דבמשמעות יהא דעבחא יש נבול ש"ל בכח לא בסכין בשוקן שיוכל לעשות קרע כזה ע"י כח הרוח וע"י סכין זה כן אין לתלות בחזק הנפיחה אלא ביחוד לו לפי דעתו שיעשה קרע בריאה ע"י נפיחה כזו עי"ש ועי' במהר"ב סי' כ"ח שכ' דבכ"מ שכ' הפוסקים להקל ע"י נפיחה יותר מדאי הכוונה בין שהוא בחזק בפעם ג' ובין שהי' לאחר שהה ידיכה בעסק הנפיחה ובין כך ובין כך הקרום ממהר להתקרע מאיר החיטו ומיהבם מלחתו ומל כן נקרע עי"ש ועי' ממה"ר מקי' ג' בלק"ל ס"ק ז' שכ' על דברהם דלא

(נד) הנפיחה (ד) (כ) (נה) מריפה (נגריקות) : ג (נו) ניקבה (נז) ועלה (נח) כו (נט) קרום (ס) ונפתם ריאה
(פ) (סא) טריפה:

באר היטב

(ד) מריפה וכתב בש"ך דאיירי שנפחה כדרכה אבל אם נפחה יותר מדאי כשרה דלמריך בשרה בחיה לא היתה נפוחה כל כך וכן משמע בכל יום שמכשירין ובנדיקת הר"ן כתב אם מצבר הקרום נפוחה סביב היומם יוכם הוא וא"מ ז"ל פי' דדמ"ל מיירי כגון אף שאינו מצבר סביב היומם מריפה משום דאיירי כגון דאיכא שום רשותא בריאה כגון מרפה וכו"ג דבריכה לעפחה לרשות אם תעלה נפוחה ומצבר הקרום ואין כאן רשותא מריפה ממ"ל אי דיינינן לה כקולא נפוחה מריפה היא ואי כלאחר נפוחה הא מצבר הקרום עכ"ל וכתב בש"ך שכל הבודקים מכשירים אם מצבר מחמת הנפוחה דלבו אומרים שהבהמה לא היתה נפוחה כ"כ נחייה כמו שנמשח הבודק (ה) מריפה. דכל שחיטי דנקינת הריאה לא מהני וכתב בש"ך ולא דמי לריאה שריקבה וחוקן שחוט בפי' ל"ע סעיף י"ח ערך לומר משום דאם הפחיתה היא מחמלה בריית הבהמה אבל הכא אי פחיתה דלאחר המן.

דרכי תשובה

פוף ס"ק ד' וכפ' דברי יוסף סוף סי' רי"ב וכשו"ת כתב סופר חיו"ד סי' כ"ו סוף אות ע' (ועי' בדבריו לעיל סי' ל"ג סוף ס"ק ל"ב) (נז) ועלה בו קרום עבהה"ם סוף ס"ק ה' ועיי"ן סוף ס"ק ט' מ"ם מהבב"ם סוף ס"ק ל"ה לענין מתם בריאה דכל שעברה סמתם ואם שהיה לא מיקפה ביה שריקב לפי שעה ויוכל לחזור להיות שלם ובריאה עיי"ש ועי' בדברי שאול ויוסף דעה מ"ם בזה ועי' בהגהות מהרש"ן ז"ל על הפרמ"ג שב' על דברי הרמ"א שב"ל ולחלק עוד דכ"ז שסתמתו התוכה בבשר לא הי בכלל ניקבה בריאה כי המתם בעלמה סותם הנקב וכל שאין הנקב בחלל כשר ואין איסור אלא לאחר שיולא מהבשר ונשאר חלול וכ' שם שהוא כגל נחל ונכון עיי"ש לך בדברי שאול שם הביא דברי הרשב"ם ז"ל בזה והחה אותם בשתי ידיה וכ' דחלילה לחייב עב זה ואחדיבה כל זמן שהסתתם הוא בנקב גרע טפי ושפי ורבינו רחמה לדבריו ושוד דהא זה הוחם מעוד שאם אחם יהחוב ט עץ לא קרע וכדומה כל זמן שהקרע הוא בבשרו יהקלקל הבשר ויעלה נפוח בבשרו לאחר שמסירין הצון אז שוב ורפא ירפא ט עיי"ש: (נח) בו עי' פרמ"ב לקמן סי' ל"ט סעי' ל"ג ורמ"א ס"ק ל"ז ולפי' מעלה הנקב בין הבשר הלשון לעשה מהליון ועולה סהיתה עלי' מריפה ואין מומרים עהיד הי' נקב זה להעלות סדבה מיהיה לחיהן ושפו להרפאות ולהעלה הרוכה ואפי' אם יש עוד סנק כגון בים להסהפק בעת עבה לחה"ם יש להסרף אם לא כשים בעה להלה כגון בעשים ידא דבבחת וכזולא עיי"ש (נט) קרום אם ניקבה מעבר לעבר אף אם קרם שור סביבו עד שריאה לענין כאלו נברא כך יש לדמרף זבחי רצון סי' ר' בהמדיש ס"ק ל"ד ועי' הב"ם ס"ק י"ד ועי' כפ' שער הים ס"ק ז' ובלחן גבה ס"ק י' שב' ולפי' הוא שלה היעב בנפיחה ואפי' נפיחה גריאה ואיה מבלבן בכוסרין בניקוב הנקב הזה מריפה עיי"ש ועי' פרמ"ג בפפיחה לפי' ל"ה ובמ"ז כאן ס"ק ד' ועי' בש"ת פרים מחדוה חלק מ' סי' מ' בדיני ווכם חות י"ב שב' דלפעמים מצלא בוחם בחתן לגלקת ולפעמים מצלא כמו נדין לבנים וקשים הם יותר מבשר הוחם וריאה לענין כל שהי' קדע רק הבריא והבריכא והי קרום שעלה מחמת מכה ומריפה עיי"ש ובשום לפנינ"ד דה"ה בריאה הדין כן דאם בוחם אחרו כן מכ"ם בריאה דקרומי דקון מאד (ומ"ם הש"ך לקמן סי' מ"ח סוף ס"ק ל"ב) דאם חולין כמון לגלקת ונדין לבנים וקשים דם לחם לרקוס מחמ"ב והבה ראיתי בפ' דברי יוסף סי' קנ"ה שהרחב הידור ריבינו ע"ד הפמ"ל הל"ל ותעתו לחקל נם בוחם ורלייהו מדברי הרמ"ל לקמן סי' ל"ו סעי' ג' שב' דקמם בלבד לא אסור אלא בגרוף טעם משום הרלו"ע ובשום לי' דאין לומר דקמם לחוד ולגלקת לחוד דבדאי היה קמם והיה לגלקת ו. יין לבנים הל"ל עיי"ש ולפע"ד לא כן הוא דבשום הוא דקמם לחוד ולגלקת לחוד דקמם לא הוי סי' שהי' נקב שם אבל בגלקת ונדין לבנים יש להסרף דבריאה שהוא קרום מחמת מכה ומה שהביא רא' מלשון הפ"ר סוף סי' ל"ט שהסיר בהי' בשר בלוי בריאה והתחיו הי' כמו לגלקת הדיום קמטים הרי מזה דלגלקת היה קמם ומכשירין בכ"מ עיי"ש לפע"ד הדבר בשום דמ"ם בפ"ר כמו לגלקת ר"ל שלא הי' לגלקת מחם רק כמו לגלקת דהיה קמם דקמם לחוד ולגלקת לחוד אבל אם הי' לגלקת מחם ונדין לבנים בודאי מריפה וכמ"ם הפמ"ל שם וחלילה להקל בזה (ועי' בדבריו להן ס"ק רכ"ב וס"ק רמ"ז ולעיל סי' ל"ה ס"ק ס"ב שב"ל וסי' ל"ג סוף ס"ק ל' ולהלן סי' ל"ט ס"ק שב"ב וס"ק הרל"ז וס"ק הרמ"ט) (ס) ונפתם מריפה עי' בלבב"ם סוף סעי' מ"ח בד' דברין זה בקרום שעלה מחמת מכה אסור ראלב ג' יומים קרום מרפה עיי"ש ועי' במ"ז שם. (סא) מריפה מבהה"ם ועי' פלתי ס"ק ד' והב"ם ס"ק י"ד ובשורת יקהיאל לקמן סי' מ"ד ס"ק ו' שב' הפעם הכון שהקרום ההוה מחמת הפחה

ר' מיימון ולדע יוסף דף מ"ו דיוקא דבריהם משום דשפו ליסבר דשלא סמוך

(ב) מרפה פגה"ע מ"ם דסמ"ל לחיי לחיכא שם רשותא כי ועי' בשורת בית הבחרים חיו"ד סי' מ"ו לאם מ' כתב דאם הראשונה הוא מחמת סיכוכא חוקא אם אינה שונגת מ"ו משון הי רשותא ומיון מת"ל בש"ך אבל אם סמיכוכא שונגת מ"ו משון והבודקים היא לתומלא יל שפיר דבנשחה יותר מדאי אמריכן דלא סיבה נפוחה כ"כ נחייה ודיינינן לה כמו קרום נפוחה אבל מה אעבה דהבב"ם בסי' ל"ט סמחיי גם בסיכוכא שונגת מ"ו משון ולא נבדקה בנפוחה לאחור אף דיינינן מ"כ לשלם הוי כך ממ"ל אבל בש"ך דאי הוי כמו נפוחה היא מריפה [ולפפ"ם לקמן ר"ל ל"ט בשם מעונת נחמת שאול לסחיר דיעבד בפפ"ת וכן דעת הפמ"ב שם דלא כהפב"ם וגם בשונת מיסון בית יהודה סיעו מ"ב כתב דיש לבקל הדר קם דיעת]

פתחי תשובה

(ב) מרפה פגה"ע מ"ם דסמ"ל לחיי לחיכא שם רשותא כי ועי' בשורת בית הבחרים חיו"ד סי' מ"ו לאם מ' כתב דאם הראשונה הוא מחמת סיכוכא חוקא אם אינה שונגת מ"ו משון הי רשותא ומיון מת"ל בש"ך אבל אם סמיכוכא שונגת מ"ו משון והבודקים היא לתומלא יל שפיר דבנשחה יותר מדאי אמריכן דלא סיבה נפוחה כ"כ נחייה ודיינינן לה כמו קרום נפוחה אבל מה אעבה דהבב"ם בסי' ל"ט סמחיי גם בסיכוכא חוקא אם אינה שונגת מ"ו משון הי רשותא ומיון מת"ל בש"ך אבל אם סמיכוכא שונגת מ"ו משון ולא נבדקה בנפוחה לאחור אף דיינינן מ"כ לשלם הוי כך ממ"ל אבל בש"ך דאי הוי כמו נפוחה היא מריפה [ולפפ"ם לקמן ר"ל ל"ט בשם מעונת נחמת שאול לסחיר דיעבד בפפ"ת וכן דעת הפמ"ב שם דלא כהפב"ם וגם בשונת מיסון בית יהודה סיעו מ"ב כתב דיש לבקל הדר קם דיעת]

תשובה

(נא) בו עי' פרמ"ב לקמן סי' ל"ט סעי' ל"ג ורמ"א ס"ק ל"ז ולפי' מעלה הנקב בין הבשר הלשון לעשה מהליון ועולה סהיתה עלי' מריפה ואין מומרים עהיד הי' נקב זה להעלות סדבה מיהיה לחיהן ושפו להרפאות ולהעלה הרוכה ואפי' אם יש עוד סנק כגון בים להסהפק בעת עבה לחה"ם יש להסרף אם לא כשים בעה להלה כגון בעשים ידא דבבחת וכזולא עיי"ש ועי' בש"ת פרים מחדוה חלק מ' סי' מ' בדיני ווכם חות י"ב שב' דלפעמים מצלא בוחם בחתן לגלקת ולפעמים מצלא כמו נדין לבנים וקשים הם יותר מבשר הוחם וריאה לענין כל שהי' קדע רק הבריא והבריכא והי קרום שעלה מחמת מכה ומריפה עיי"ש ובשום לפנינ"ד דה"ה בריאה הדין כן דאם בוחם אחרו כן מכ"ם בריאה דקרומי דקון מאד (ומ"ם הש"ך לקמן סי' מ"ח סוף ס"ק ל"ב) דאם חולין כמון לגלקת ונדין לבנים וקשים דם לחם לרקוס מחמ"ב והבה ראיתי בפ' דברי יוסף סי' קנ"ה שהרחב הידור ריבינו ע"ד הפמ"ל הל"ל ותעתו לחקל נם בוחם ורלייהו מדברי הרמ"ל לקמן סי' ל"ו סעי' ג' שב' דקמם בלבד לא אסור אלא בגרוף טעם משום הרלו"ע ובשום לי' דאין לומר דקמם לחוד ולגלקת לחוד דבדאי היה קמם והיה לגלקת ו. יין לבנים הל"ל עיי"ש ולפע"ד לא כן הוא דבשום הוא דקמם לחוד ולגלקת לחוד דקמם לא הוי סי' שהי' נקב שם אבל בגלקת ונדין לבנים יש להסרף דבריאה שהוא קרום מחמת מכה ומה שהביא רא' מלשון הפ"ר סוף סי' ל"ט שהסיר בהי' בשר בלוי בריאה והתחיו הי' כמו לגלקת הדיום קמטים הרי מזה דלגלקת היה קמם ומכשירין בכ"מ עיי"ש לפע"ד הדבר בשום דמ"ם בפ"ר כמו לגלקת ר"ל שלא הי' לגלקת מחם רק כמו לגלקת דהיה קמם דקמם לחוד ולגלקת לחוד אבל אם הי' לגלקת מחם ונדין לבנים בודאי מריפה וכמ"ם הפמ"ל שם וחלילה להקל בזה (ועי' בדבריו להן ס"ק רכ"ב וס"ק רמ"ז ולעיל סי' ל"ה ס"ק ס"ב שב"ל וסי' ל"ג סוף ס"ק ל' ולהלן סי' ל"ט ס"ק שב"ב וס"ק הרל"ז וס"ק הרמ"ט) (ס) ונפתם מריפה עי' בלבב"ם סוף סעי' מ"ח בד' דברין זה בקרום שעלה מחמת מכה אסור ראלב ג' יומים קרום מרפה עיי"ש ועי' במ"ז שם. (סא) מריפה מבהה"ם ועי' פלתי ס"ק ד' והב"ם ס"ק י"ד ובשורת יקהיאל לקמן סי' מ"ד ס"ק ו' שב' הפעם הכון שהקרום ההוה מחמת הפחה

ד (סב) ריאה (סג) שנשמע בה (סד) הברה (סה) בשנופחין אותה (סו) אם ניכר (סז) המקום שממנו נשמע ההברה (סח) מושבין עליו רוק (סט) או תבן (ע) וביוצא בו אם יתגדנר בידוע (עא) שהיא נקובה (עב) וטריפה (עג) ואם לא ניכר המקום (עד) מושבין (עה) אותה במים

סעיף ה נס ז שם (ושאר הראשונים פ"ו שה"ש)

דרכי תשובה

מ"ב בהבל בא ובהבל יצא כי אין יסודו דבר קיום וסיפו להתפרק עיי"ש ומי' בשו"מ בית יעקב חיו"ד לאה י"ג ובשבו"ה נתיב דרך החיים חיו"ד ס' ל"ו מה שם ל"מ בין הסעמים הללו לדינא ועיי"ש עוד בסי' כ"ו השובה תרוכה בענין זה (ומי' מזה בדבריו לעיל סי' ל"ג ס"ק ל')

סעיף ד (סב) ריאה שנשמע בה הברה עי' בלחם רפנים פ"ק כ"ג סי' ס"ד וכפרמ"ב סעי' כ"ח ורמ"ם פ"ק ל"ח סי' ד' דאם עגל קרום העליון ונכרתה הקרום התחתון ונכנס בה הבל ומכי לא עגל רק מקצת העליון ם להערוף עיי"ש ומי' במאירה עינים סוכה ד' סעי' ז' וכ"ק כ"ז מה סי' בזה ובעצלה תפי' בהכ"מ אין להקל אם קולת בזה עיי"ש ומי' זמרי לוין סי' ה' בתרומות פ"ק ל"ו (סד) הברה. פי' המסמעת קול כאלו רוח יוצא ממנה רש"י מלון דף מ"ו ע"ב בד"ה דלא שמ ומי' בשלטן גבורה פ"ק י"ג סי' המפי' רש"י משמע דלא הלי הסמעה קול שטשה הריאה של שור נחל בשופחין אותה דהלי הסמעה קול לא מטום נקב הוא אלא שהוא מטם שהמפעות הם גדולים וכם דקים והשבא הרוח בהוכם מסמיעים קול כמו בת קול בשונה כמשמיעים קול במקום חלול ומהוה בתערות וכיוצא ומטום הכי לא בדקינן עכשיו בדיקה זו בשמועת קול המעמת קול כאלו רוח יוצא לא שמע בריאה אלא כשם בה נקב לו מחיים לא לאחר שחיטה וכשנקב הוא מחיים הוא יחוש לכל שהוא שהוא אחר שביטו וטריכה ומם הנקב משוך יחוש שלאחר שחיטה ניקב עיי"ש (והביאו גם בס' טוב לשרמל עיי"ש) ומי' בפמחי ענף ג' בלק"ו ס"ק ח' סי' שרבים תירו ושאלו וגם הוא תיבה מבילם מדוע לא רואה בשום פעם הבדיקה שמוכסה בשם ובמ"ע בריאה הלוחה ולא נתקררה דעתו עד שראה דברי הבלחן נבוה והטוב ניראלו הג"ל עיי"ש אותם רחיתי לחכם מ' שהיה ע"ד בזה מהוע נתקררה דעתו בזה כ"כ דמה בכך שבזמנו מכירין אותה נקב ונעשה מחיים מ"מ עכ"פ בשמלאת ריאה דאוכלא והוא בא ע"י שיקב שור הבנימי אתלא לא עבודון הסמת ינגבן ואו יהי' בלתמת מיכר גם בשור החיטון אם נעשה הנקב מחיים לא ליו והלא גם הרמ"ל כ' להלן בסעי' שלא"ז סי' להכיר אזו הוא נקב מחיים ואמש"כ לא הגי' בדין זה דעכשיו אין לבחוק בריאה דאוחלא עכ"ל. (סה) בשנופחין אותה יש לעיין לפנינ"ל מה יהי' אם ע"י נפיחה יתירה בשמע הקול ובדקוהו ומצא שניקבו הקרומים אם הולין הנקב בנפיחה יתירה ולריך לזה בקיאות להבן אם דרך הרפיחה יתירה לפשוט נקב בזה ול"ע (וע"ל ס"ק כ"ב) (סו) אם ניכר המקום וכו' עבאה"ם ס"ק ז מ"ם לענין אם אם אם בקיאים בבדיקה זו בזמה"ז ומי' בשמ"ח סעי' ז' ותב"ם ס"ק ע"ו סי' לדינא הבזמן הזה אין לסמוך על בדיקתיהם בזה אפי' יודעין המקום שנמצם יוצא הקול לא מהני בדיקה ובריפה בכ"מ עיי"ש ובעב"ם ס"ק כ"- שעשה להקל לסמוך על הבדיקה בזה גם בזמה"ז אם מדע המקום שתמצ יוצא הקול וסיים בע"ע לדינא עיי"ש ומי' בדרך החיים בתורה אור ס"ק ו' סי' דבהכ"מ יש להקל בנוכר המקום עיי"ש ומי' בפרמ"ב סעי' י"ט וכ' ורמ"ם פ"ק כ"ח וכ"ש סי' דהכל הלוי בנוסב המקומות בנמצאות שביבו לסמוך על הבדיקה בזה אפי' בלתי ניכר מקום הנבחה אין לסמוך מבנם ולא בנקומות שלאן מוכח יחוש לבחוק בריאה שנשמע קול מ"מ אם יש הכ"מ בדבר יכולין הם לסמוך על הבדיקה אם ניכר המקום שנשמע הקול עיי"ש והנה במאירה עינים שוכה ד' ס"ק כ"ג כ' דבהכ"מ יש להקל אפי' בשלון יחוש המקום לסמוך אבדיקה אף בזמה"ז לשון סולה בפשרון עיי"ש אבל בתורת זבח סי' כ"ג בהכ"מ ס"ק ז' כ' שהסרשו על המידה לסקל כ"כ בזה עיי"ש וכ"כ בזמה"ב בלל ע' בקומן סעי' ז' ובשרון ס"ק ז' לדינא שלון לבחור בלא סודע המקום אפי' בהכ"מ רק בסודע המקום אז יש לסמוך להקל בהכ"מ חקת מייש ומי' בס' ל"ל הדם בבישוה

ר"ש בהבל בא ובהבל יצא כי אין יסודו דבר קיום וסיפו להתפרק עיי"ש ומי' בשו"מ בית יעקב חיו"ד לאה י"ג ובשבו"ה נתיב דרך החיים חיו"ד ס' ל"ו מה שם ל"מ בין הסעמים הללו לדינא ועיי"ש עוד בסי' כ"ו השובה תרוכה בענין זה (ומי' מזה בדבריו לעיל סי' ל"ג ס"ק ל')

(סב) ריאה שנשמע בה הברה עי' בלחם רפנים פ"ק כ"ג סי' ס"ד וכפרמ"ב סעי' כ"ח ורמ"ם פ"ק ל"ח סי' ד' דאם עגל קרום העליון ונכרתה הקרום התחתון ונכנס בה הבל ומכי לא עגל רק מקצת העליון ם להערוף עיי"ש ומי' במאירה עינים סוכה ד' סעי' ז' וכ"ק כ"ז מה סי' בזה ובעצלה תפי' בהכ"מ אין להקל אם קולת בזה עיי"ש ומי' זמרי לוין סי' ה' בתרומות פ"ק ל"ו (סד) הברה. פי' המסמעת קול כאלו רוח יוצא ממנה רש"י מלון דף מ"ו ע"ב בד"ה דלא שמ ומי' בשלטן גבורה פ"ק י"ג סי' המפי' רש"י משמע דלא הלי הסמעת קול שטשה הריאה של שור נחל בשופחין אותה דהלי הסמעת קול לא מטום נקב הוא אלא שהוא מטם שהמפעות הם גדולים וכם דקים והשבא הרוח בהוכם מסמיעים קול כמו בת קול בשונה כמשמיעים קול במקום חלול ומהוה בתערות וכיוצא ומטום הכי לא בדקינן עכשיו בדיקה זו המשמעת קול המעמת קול כאלו רוח יוצא לא שמע בריאה אלא כשם בה נקב לו מחיים לא לאחר שחיטה וכשנקב הוא מחיים הוא יחוש לכל שהוא שהוא אחר שביטו וטריכה ומם הנקב משוך יחוש שלאחר שחיטה ניקב עיי"ש (והביאו גם בס' טוב לשרמל עיי"ש) ומי' בפמחי ענף ג' בלק"ו ס"ק ח' סי' שרבים תירו ושאלו וגם הוא תיבה מבילם מדוע לא רואה בשום פעם הבדיקה שמוכסה בשם ובמ"ע בריאה הלוחה ולא נתקררה דעתו עד שראה דברי הבלחן נבוה והטוב ניראלו הג"ל עיי"ש אותם רחיתי לחכם מ' שהיה ע"ד בזה מהוע נתקררה דעתו בזה כ"כ דמה בכך שבזמנו מכירין אותה נקב ונעשה מחיים מ"מ עכ"פ בשמלאת ריאה דאוחלא והוא בא ע"י שיקב שור הבנימי אתלא לא עבודון הסמת ינגבן ואו יהי' בלתמת מיכר גם בשור החיטון אם נעשה הנקב מחיים לא ליו והלא גם הרמ"ל כ' להלן בסעי' שלא"ז סי' להכיר אזו הוא נקב מחיים ואמש"כ לא הגי' בדין זה דעכשיו אין לבחוק בריאה דאוחלא עכ"ל. (סה) בשנופחין אותה יש לעיין לפנינ"ל מה יהי' אם ע"י נפיחה יתירה בשמע הקול ובדקוהו ומצא שניקבו הקרומים אם הולין הנקב בנפיחה יתירה ולריך לזה בקיאות להבן אם דרך הרפיחה יתירה לפשוט נקב בזה ול"ע (וע"ל ס"ק כ"ב) (סו) אם ניכר המקום וכו' עבאה"ם ס"ק ז מ"ם לענין אם אם אם בקיאים בבדיקה זו בזמה"ז ומי' בשמ"ח סעי' ז' ותב"ם ס"ק ע"ו סי' לדינא הבזמן הזה אין לסמוך על בדיקתיהם בזה אפי' יודעין המקום שנמצם יוצא הקול לא מהני בדיקה ובריפה בכ"מ עיי"ש ובעב"ם ס"ק כ"- שעשה להקל לסמוך על הבדיקה בזה גם בזמה"ז אם מדע המקום שתמצ יוצא הקול וסיים בע"ע לדינא עיי"ש ומי' בדרך החיים בתורה אור ס"ק ו' סי' דבהכ"מ יש להקל בנוכר המקום עיי"ש ומי' בפרמ"ב סעי' י"ט וכ' ורמ"ם פ"ק כ"ח וכ"ש סי' דהכל הלוי בנוסב המקומות בנמצאות שביבו לסמוך על הבדיקה בזה אפי' בלתי ניכר מקום הנבחה אין לסמוך מבנם ולא בנקומות שלאן מוכח יחוש לבחוק בריאה שנשמע קול מ"מ אם יש הכ"מ בדבר יכולין הם לסמוך על הבדיקה אם ניכר המקום שנשמע הקול עיי"ש והנה במאירה עינים שוכה ד' ס"ק כ"ג כ' דבהכ"מ יש להקל אפי' בשלון יחוש המקום לסמוך אבדיקה אף בזמה"ז לשון סולה בפשרון עיי"ש אבל בתורת זבח סי' כ"ג בהכ"מ ס"ק ז' כ' שהסרשו על המידה לסקל כ"כ בזה עיי"ש וכ"כ בזמה"ב בלל ע' בקומן סעי' ז' ובשרון ס"ק ז' לדינא שלון לבחור בלא סודע המקום אפי' בהכ"מ רק בסודע המקום אז יש לסמוך להקל בהכ"מ חקת מייש ומי' בס' ל"ל הדם בבישוה

(סג) המקום שממנו נשמע ההברה עבאה"ם ס"ק ז' מ"ם אם עבור המקום ומלאה לעין דרך הקרום העליון שם שם נקב בקרום התחתון ואח"כ בדק ברוק או בפשרין ולא בנכנן או שאבר שבדק שם ע"י רוק או מעמ מים פשרין הם לבקל לעת הטרך ולא"ע דהני תרלו"ע עבור התחתון ומלאה דאוחלא ולאן זה הרלו"ע לך אין להקל בזה כ"ל ע"י בדק שומתה ובקי להות מכיר הנקב שבתחתון דרך הקרום העליון או להפריד הקרום העליון מבלי גיעה בהתחתון ויזאר לעשות כן בפני חכם העיר כדי שמבנן שיהם יצא הדין מהוקן וזה דוקא בעבור קרום רקתחון אבל בעבור קרום העליון ובמעט בה קול הברה בשעת נפיחה אין מועיל בדיקה וטריפה דכיון דהמסמעת קול בע"כ דיקב התחתון (ע"ל ס"ק ס"ב) והא דאיט מבנבן אסבר קרום עלה סביב לא שלא נפח כראוי ולא במקומות שסהבין לסמוך על הבדיקה בזה ואמריט שאט בקולן בבדיקה זו מ"מ בזה בע"כ לומר כן ואפי' לא עבור רק מקצת מקרום העליון יש להערוף מעמם הג"ל דבע"כ נקב יש בהתחתון ובזה י"ל שוד סברת דהא דאיט מבנבן מטום שנקב זה שלא כעבד זה בלשון דמריפה עיי"ש ובמאירה עינים שם (סח) מושבין עליו רוק. לא מעמ מים פשרין פרמ"ב סעי' י"ט ומי' מזה בשו"ת תהם ספר חיו"ד סי' ח' ובקונטרס הסגנות לבלון מהרש"ק ז"ל (בבריש ספר תורת זבח) אות ז' ובשו"ת מוסו"ד תמיינא בקו"א סי' ס"ד ובכת"ם לקמן סי' ל"ט ס"ק ה' (ובדבריו שם ס"ק ל"ג) (סט) או תבן עי' בס' הליכה עולם בחידושי הלכות בחולין פ' אלו טריפות דף מ"ז ע"ב בד"ה נדפא ומי' בבית אפרים בקונ"ד לסי' זה סי' כ"ב. (ע) וביוצא. וה"ה סלה לבבו יהיר טוב לתת על אותו מקום רוק לא מעמ מים פשרין פרמ"ב שם (עא) שהיא נקובה. עי' פרי תואר ס"ק ה' ולקמן סי' ל"ט ס"ק י' סי' דאם יש סרכת הטיה בריאה במקום שריקל יוצא ומל"ל בהיה מרוכה לזהן אע"ג דאיכא מכה בחוכן טריפה עיי"ש וכ"כ בפרמ"ב סעי' כ"ד ורמ"ם פ"ק ל"ה והוסיף שם דאף בשהקל יוצא בין אותן לאותן ומם שם סרכת מתלי טריפה וכ"ל דבזה יש להערף בכ"מ אפי' במקומות שסהבין בהסמעת קול ע"י בדקה עיי"ש (ועיל סי' ל"ז ס"ק ט"ו) (עב) וטריפה. כ' בשמ"ח שם והב"ם ס"ק ט"ז דאם נפחה כעם מ' והשמיעה קול ונפחה שוד אח"כ ואינה משמעת קול טריפה כיון דאין לא בקולים בנפיחה ואסבר דלא הוה ידעינ לנפחה ממם כדמעיקרא הוי מיפקי קול עיי"ש וכ"כ בשפ"ד ס"ק ט' ומי' ברמ"ם ס"ק ל"ו סי' דמ"מ במקומות שסהבין להקל בריאה דאוחלא ע"י בדיקה מכ"ם שיכולין להקל בזה עכ"פ דהא בזה מסתבר עפי' להקל עיי"ש ומי' במאירה עינים שוכה ד' ס"ק כ"ג ובפרמ"ב סעי' ו' סי' דמ"מ גם במקומות הג"ל אין להקל בזה כ"ל בהכ"מ דוקא עיי"ש ומי' מנה"ב שם סעי' ח' סי' דבכל מקום אין להקל בזה אף בהכ"מ אלא כשידעינ המקום שהקל הה יוצא בפנים הראשונה ואז מסי הבדיקה במקומות הג"ל אבל כשלא ידעינ המקום אין לו לסמוך על בדיקתו בזמה"ז בשום נווכ עיי"ש.

וכתב בפרמ"ב סעי' כ"ו ורמ"ם פ"ק ל"ט אם נפחה בריאה בראשונה ולא השמיעה קול ואח"כ אדעו שנפחה שניה והשמיעה קול הברה יש להסיר בכ"מ ע"י בדיקה ואל"ל אם חזרו לנפח אותה פעם שלישית ולא יספה שוד להשמיע קול שם להסיר ע"י בדיקה ומי"ש מה בקונ"ד סי' ח' ומי' במאירה עינים שם סי' דגם בזה אין להקל לסמוך אבדיקתו כ"ל בהכ"מ חוקת עיי"ש ומי' במנה"ב שם סי' תנט בזה אין להקל אף בהכ"מ אלא שבדעינ המקום שממנה יוצא הקול עיי"ש (וכ"ז אם לא נפחה בעצם כ' שרבה יותר מדאי ע"ל ס"ק ס"ד). (עג) ואם לא ניכר המקום וכו' עי' בפרמ"ב סעי' י"ט שכ' דבלא ניכר המקום דאוחלא אין להסיר בשום מקום ובשום נווכ עיי"ש בדיקת שפרין אם לא שנפחה מקודם בכל מקשתיה ואח"כ מהנה בכלי חרס שפרין עיי"ש וכ"כ במאירה עינים שם ס"ק כ"ד. (עד) מושבין אותה. עי' תב"ם ס"ק ל' סי' דבכ"מ שלריך להסיר הריאה בכלי שפרין לריך הריאה בתוך הכלי אלא יסתום הכלי אח הנקב מ"ש. (עה) אותה במים. חוקת נמים ולא בשאר המקום ומל"ם דלא מהני בשמוה בחמון לו יין ברם ושאר המקום חרישים

(עו) במים (ו) (עז) פרשים (עח) ונתפרדו אותה (עט) אם בצבץ המים טריפה ואם לאו בידוע (פ) שקרום
הרחתון בלבד ניקב והריח מהלך בין שני הקרומים ומפני זה ישמע בה קול הברה בשעת נפיחה
(פא) וכשרה: הגה (פב) ואם שמו אותה (פג) פעם אחת במים חמים (פד) או קרים (פה) שוב אין לה בדיקה אפילו נפטרין
(נ"י בשם הר"ן) ה (פו) נמצאת (פז) נקובה (פח) במקום

ו) פסחים פ' כתריסת הרוח. והכלי נייטות החמה צריך שיהיה מחופה בתבר ובחוף דוחקא דליט מחופה בתבר ע"ך (ז) בדיקה והטעם אימתא בפ"ז כי המים חתין סולי וקן המים קרים שחמין מקבר ומחה הכחמי רחיה נפחין ע' לחה שפחב רח"ל כשהולה הבבר מפחוו מקבי הפליטה ומין סימן ע' פפיף ו' וכ' בש"ך דמשמע מדברי רח"ל דאם לא שמוה במים חמין לא נקרים יש לה בדיקה אפילו לדיקן אח"ג דתני אמקה הרילה אין אט נקיאים בבדיקה שאני אתם לצרך שיסא פטרין מעת לעת

באר

(ו) פטרים פי' כתריסת הרוח. והכלי נייטות החמה צריך שיהיה מחופה בתבר ובחוף דוחקא דליט מחופה בתבר ע"ך (ז) בדיקה. והטעם אימתא בפ"ז כי המים חתין סולי וקן המים קרים שחמין מקבר ומחה הכחמי רחיה נפחין ע' לחה שפחב רח"ל כשהולה הבבר מפחוו מקבי הפליטה ומין סימן ע' פפיף ו' וכ' בש"ך דמשמע מדברי רח"ל דאם לא שמוה במים חמין לא נקרים יש לה בדיקה אפילו לדיקן אח"ג דתני אמקה הרילה אין אט נקיאים בבדיקה שאני אתם לצרך שיסא פטרין מעת לעת

דרכי

פרת"ב סעי' ו' ורמ"א ס"ק י"ג (וע"ל ס"ק כ"ו ולהלן ס"ק ס"ב) (עו) במים
פרשרים. עבמה"ם ומ"ם מחמיעות הרוח עשמ"ח סעי' ג' והב"ם ס"ק ז' ובפרת"ב
סעי' ד' דבדיקה פטרין הטוחה ברילה בכל תקים שלריכה בדיקה שישון
מחמיעת הרוח בלחה מלפה לא קלת קרים אבל לא ישיטה במים חמים יחבר
לא לחמים יחבר מכשיטה הל"ל שבה יסרוס הנקב מטהו ועי"ש בפרת"ב ורמ"א
ס"ק ס' שב' דאין חילוק בזה בטישר המים בין לא כל הרילה לריכה בדיקה
ולרך ליהן כל הרילה בפטרין ובמים מכסים אותה מכל מ' לא אם לרך
בדיקה בפטרין כ"א במקום ג' לבד ואין רק מעט פטרין על מקום הרוח
דבכל מקום שישון שוה וכ' המעבר התקדקים הוא כמל"ל לבדוק רק במקום
ג' שטעלים מים לתוך פיהם ומסיח מעט קודם הבדיקה כדי שיהפצרו עי"ש
ועיין עוד בפרת"ב וברמ"א ס"ק ח' שב' דמ"ש המ"ח שיהי' קלת קר יותר
מחמיעת הרוח ר"ל שיהיה כמין המים שבמלבו בקלן מן הנחר לא
הבלטות מייעיטה ומ"מ בבית קלת עד שבתחמעת מחבר חמיעת הבית
עי"ש וכ"כ במחרת מים שרש ד' ענף ג' ס"ק ס' ועי' בשלמן נבוה ס"ק
י"ד שב' דהמעבר בשלטיק ובכ"מ שם שבוחקן במים שבמלבו מן הנחר לא מן
המעיין ולא מחמעת לאלו שיהי' פטרין כי ל"ל דוקא שיהי' פטרין לאה שלא
יהי' קרים ביותר ומים רגלו לאם קרים כ"כ ולא מסחין לאחם ג"כ ומן מה
ע"ג הרילה שיהה חשם שיהטון ע"י קרירת המים ויסרוס הנקב כי הנפיחה
עשה מהר ולכן כל המים פטוך לשלבנן מן הבלרות ומן המעיות בפרים
לנפיחה בין בקן ובין בחוקה ובן נהגו עכ"ד אבל אין זה דעת הרב"ם שב'
בס"ק ז' דמ"ה מהו הפסקים הטישר בזה בחמיעת הרוח ומעם קרים ולא
נהגו הטישר כטישר המים הבמלבים מן המעיין ואין הברחה מבוה לאין טישר
זה מלילתם ולא כל המדינות שוות ולא כל ימי רקן קרים ואם אין לו להקל
בטריפות ולסיוך בלחה טישר דומעיה דלמה לא נקל זה בטישרא דיהבו
הפוסקים ז"ל הא מינה דומות שהבמלבים ממעיות ומחמה קלת הם קרים
הרבה יותר מחוס הרוח ה ולא מהפה ולכן אין לבבר רק שיהי' קרים קלת יותר
מחוס הרוח עי"ש וכ"כ בשפ"ד סוף ס"ק ז' בקלרה עי"ש:

ועיין בפרי הולר ס"ק ו' שב' הה"ה אם המים הם חמימי קלת אפי' מחמיעת
הרוח מקרי פטרין ולא פטרין עי"ש ועי' בס' מנחת אהרן ס"ק ט"ו מה שמהמה
על הפרי הולר בזה בחוקך עי"ש ועי' בהרחת זבח ס"ק כ"ג ביסבמ"ו ס"ק
ו' שהעתיק דברי הפרי הולר הל"ל לדינא אך מ"ש שם בחע"ש ס"ק ד' שכ
הוא דעת החב"ם עי"ש הנה המעיין בשמ"ח וחב"ם שם ירלה שאין דעתו כן
אך ברמ"ם ס"ק ח' כ' שכן מיבר לדינא כפרי הולר הל"ל עי"ש ועי' לקמן
סי' קפ"ח סעי' ד'. (עז) פרשרים. עבמה"ם ומ"ם שיהיה הכלי מלפה בחבר
עי' בחב"ם ס"ק ח' וברמ"א ס"ק י' ובפרת"ב סעי' ד' ובכנפי יונה בד"ה בחב
הל"ל שב' לדינא דבדיקה הטפרין שבסב"י זה ל"ל לחקוק בחיה כלי לטוס
הטפרין והרילה כי כל הכלים כשרים לזה ואפי' אינה מלפה בחבר כיון שמ"ל
שיהיה מעל"ע רק בעוק שיהי' המים פטרין בשעת הבחת הרילה ובפיתחה
הדוקא בנמקה דלהן סעי' י"ד שלרך שהי' מעל"ע לא לריכין לדוקק על הכלי
עי"ש וכ"כ בשפ"ד ס"ק ו' מ"ש ועי' מה בקוה"ל אות י"ש בחוקך ובכ"
מנחת אהרן ס"ק ט'. (עח) ונתפרדו אותה. וקודם בדיקה פטרין לרך לנפיחה
הלילה כדאי לרחות אם היא שלימה ושולה בנפיחה כדאי בכל המקומות
פרת"ב סעי' י"ש ועי"ש בקוה"ל אות כ"ו (עט) אם בצבץ המים טריפה
ובמנו בפסקים דאם מלבה בלי בדיקה טריפה מדינא דהבדיקה מעכב בו

באר הגולה

מדינא לעניין עיון דבני סדרכא כשהדן בעמה בעמה מחליה קיימא לן מלחר שאין אט נקיאים בבדיקה טריפה מכל מקום בכה ובדיקה זו מזכר בש"ם ולרך לומר כיון דבמעמה קל היה מבנגן הרבה וזה אט נקיאים מיסו בספר אמרה כתב דאין אט נקיאים בבדיקה הרילה דבמעמה הקל וכן בנגלל קרום הטליון ומבמע לדעת הרמ"א דכבר אפי' לדיקן ע"י בדיקה דאם אינה דים נקב כיון שבגלל היה מבנגן הרבה ובזה אט נקיאים.

תשובה

מדינא לעניין עיון דבני סדרכא כשהדן בעמה בעמה מחליה קיימא לן מלחר שאין אט נקיאים בבדיקה טריפה מכל מקום בכה ובדיקה זו מזכר בש"ם ולרך לומר כיון דבמעמה קל היה מבנגן הרבה ובזה אט נקיאים. ועי' תב"ם ס"ק ע"ו ובפת אמת ס"ק ח' ובקומרים הרילות רים סי' ח' (פ) שקרום הרחתון בלבד ניקב והא דלא חיישינן שמא ניקב גם העליון ועלה קרום בהנקב ובסתם עי' רמ"א ס"ק רכ"ם בשם הפלתי ובשפת אמת ס"ק ע' ובקה"ל סי' ל"ז אות ד' (פא) וכשרה אבל מ"מ סתם רישותא מקרי כמ"ש ברמ"א לקמן סי' ל"ז סעי' כ' ועי' פרי תבואה סעי' כ"ב (פב) ואם שמו אותה פעם אחת במים חמים וכו' ואם שמוה פעם ג' בחימן לא ביין ברף לא שאר משקים חריפים שב לא מהני לה בדיקה אח"כ אף אם שמוה אח"כ במים פשוטים ובוחרים פרת"ב סעי' ו' ורמ"א ס"ק י"ג ועי"ש בקה"ל אות י"ח (וע"ל ס"ק ע"ה) (פג) פעם א'. הגה מדעת הפלתן נבוה ס"ק י"ד נראה דאם לא שהה הרילה במים קרים זמן מה כדי שיהבוון ושבה הפעמה במרחות אין הבם כ"כ עי"ש אך מדברי הרמ"א וס"ק נראה דלא נתפ שיהיה לדבר ע"ע (פד) או קרים. עי' בס' מנחת אהרן ס"ן י"ב מ"ש בעמין זה והעלה דאם שוב להרילה דאותה כעם ג' במים קרים שאינם קרירים בתכלית הקרירות ולא בלבה יש לה עוד הקיי לבדקה שמה בפטרין מבוס דהי ס"ם עי"ש בתרומות (פה) שוב אין לה בדיקה. עי' פרת"ב שם שב' דכל מ"ם בלאם הבם פעם ג' במים חמים לא קרים לא בשאר משקים חריפים לא מיהי הבדיקה בפטרין אח"כ אין חילוק בין מקום שלריכה בדיקת נפיחה לבד לא במקום שלריכה בדיקת פטרין הן טלה והן מקלהה והן בשעת נפיחה והן מעל"ע בכל נווי אם שמוה פעם ג' בחיים לא קרים לא שאר משקים דיו שוה עי"ש ופשוט דר"ל היכא דלרך מדינא בדיקה פוטרין מבא"כ היכא דא"ל בדיקת הפטרין מדינא רק להומרא ג"ל להחמיר בזה וכמ"ש במתרות עיים שם ס"ק כ"ה (וע"ל ס"ק כ"ח)

סעיף ה (פו) נמצאת נקובה. ואין חילוק בחספר הקנים דאף אם נמלא כמה נקבים ואפשר להנות טלן ביד העבה הולין כמו בזאב שמ"ת סוף סעי' ע' ועי' בס' מנחת אהרן ס"ק ע"ז (פז) נקובה במקום שיש להלות וכו' עי' בדברי שאל ויוסף דעת בחרחיו לפי' זה שב' דאם נמלא קרום זר פרום על הרילה ולאחר מכמה יד נמלא ב יקב קרום הרילה שבחת הקרום זר אבל הקרום זר הפרום לא ניקב אין להנות בחמתום יהא דעבחת דאיך יהבן שנעשה נקב מחחת לקרום והקרום דלמעלה יהיה קיים עי"ש

וכתב בפרת"ב סעיף ב' ורמ"א ס"ק ל' מעשה בריאה ג' שהיה עליה קרום ריריה"ם והסיר הקרום מעליה בחחת והיתה שלימה ויפה ונפחה ומעלה בנפיחה כהגן והכשירה (כתב"ל סי' ל"ה סעיף ח') ואח"כ כתב אלי שנה אחר שמחתו יד אחים בריאה זו התחיל לנחת דם ותרילה מכמה מקומות ואין מיכר בהם שום נקב והביב דאם אחן האחים אבר מחתו בריאה אומרים שלא מחתו בה בכח ובחוקה יד יש להחמיר ולהסרף מבא"כ אם אין אומרים שלא מחתו בה בכח לא יש להנות שמחתו בה אחים אחרים ואינם נפטר לגו הולין שמחתו בה בכח לפי שדנו שבבר הוכשרה ואחרי הוא בבר הבא מביה הנבת שנעשה בה מה שרולה ודים עסקיות הן ותחתו בה בכח וקרע בקרומי הרילה ומחתו זה יולא הדם וכבר ועי"ש בקומרים התנו' סי' כ"ד וכ"ח ובשו"ם בית אפרים חו"ד סי' י"ב ובטומו"ד תרומת בקו"ח סי' ס"ו ועי' במלרת עיים שרש ד' ענף ג' ס"ק י"ח סי' כ"ה הה"ה אם יש לחלות שע"י קליפת הקרום בחוקן אירע ואח"כ אינה עי"ש (פח) בשקים שיש להלות וכו' עי' בחמ"ע ס"ק ל"ט סי' מהר"ק שאין לחלות בקרום ע"י מחמיעת בדו לבעמה בשעת חישוך ומבמעם דסרכא כי לא שנה בחחת עי"ש ועי' בעלי לבוחה סי' הוכיחת מגולה על הבודקים שבקולנים הסרכא

יורה דעה סעיף לו ה הלכות טריפות

(פט) שיש (צ) לתלות (צא) שנעשה (צב) אחר (צג) שרושמה (צד) כנגן (צה) שהעביר (צו) המבחר (צז) ידו (צח) בבחר

דרכי תשובה

ממל כריאה נמחת עד סמוך לסרכה ולחץ מעט וכשנוקין בשפרין הוא מנגבן נמשך למקום הסרכה ומכשירים נאיתרים כי אז לא מקום הסרכה הוא ומולין בקליפת הבחרב שם להגן מן הסרכה שמקב כלי והוא עשוה דכין דקיל דנעיק הנעיר יה שם נכח וזה הבחרב קליפה נמחת כדרך המישך מיים נאורך ומי מה בהתבו שבלבים שבשף סי' ל"ש (ומי בדבריו נפי' ל"ש פ"ק רל"ז).

ועיין עוד בדברי שמל ויוסף דעת רים סי' זה שכ' האומל מלר הסברת שלון להלות נקב שבריאה מי' הסלמות שהשו"ב מכה ביחו על כריאה כי ק הוא דרך כל שו"ב להסת ביחו על כריאה כדי שיתפנם הרוח בכל חלק כריאה וכלה ז' לון הרכה לנקב כי לף לם מלה שם מגר שרהת לוש מנגבן ע"י הכלה מיים (פט) שיש להלות וכ' כנגן שהעביר וכ' מנלה"ם פ"ק ח' מ"ם דיעוק נביחור שהעביר יה נמקום סהוא ומסמ"ח סמיף ס' והב"ם פ"ק י"ם כ' דמהנן הבחקים הסיגון וכל סיכה שמלה מקב נמקום שהעביר הנעה יה בכח וכדומה מנ"ם שלוש יהיה בביחור שהיסה יה נמקום הקב ממם רק שיהיה בביחור שיסה יה בשמת הה פולה לומר דגם כלי סיה יה בכח לון לחות ביחם כי יש להם על מה לסמוך ולוקך יש לחוש ובכל מיים והנה בס"ח מקי' סביא דברי הש"ב בזה וסיים בנ"ע מיים ובכ' ממחת לחרן פ"ק ל' הרבה להביב על דברי הש"ב בזה והעלה הסיעיקר לימה כדעת הב"ח והס"ח דבעיק שיהיה שהעביר יה נמקום הסהוא חוקה וכל שלון יהיה בבירור שיסה יה נמקום הקב ממם לון לקבל נאיסור דאוריימא מיים בתריסת ומי' בד"ק פ"ק י"ב שכ' דלם לון בחר ל שהעביר יה לחיים שם לון שיש לד קולא לף לגרף לגרף קולא לחרת ולף לגרן הא דקי"ל דספק הרחי לרשות לקולא מיים לבל בנב"ם ובתרב"ם סמיף ל"ב ולא"ם פ"ק מ"ג ומלר לחדומים כ' לרמת כדעת הבמ"ח והתב"ם מיים ומה שסיים הס"ז בנ"ע לחבר שהעיל דברי הש"ב הל' מי' בנב"ם פ"ק ל"ב שכ' דגם הסמע"ג לא סיים בנ"ע על נוף הדין של הש"ב רק על שלר דברי הש"ב לבל בנוף הדין מדה להבמ"ח שם לקבל מיים ומי' מה בתחרת מיים שרש ד' מנף ב' פ"ק ז' ובדרך

סתים ובמה"ב כלל י' ובשמרן פ"ק ו'.

והנה בבמ"ח שם כ' בשום דלרוך יש לסבל לקבל ולא כתב לרוך נחל שלום

בס"ח הסוחק בשם הבמ"ח דלרוך נחל יש לקבל מיים וכ"כ בתחרת מיים שם ומי' בבית אברהם בס"ח פ"ק י' שכ' דלרוך שבה ווי"ש לא לרוך

מילה וכדומה לא שיש לזה הסבר יש לקבל מיים

ועיין בחרת זבח סי' כ"ח בהס"ם פ"ק ב' שכ' דלף שמקלין לתלות

בחבשם לא לף שלוש ידע הנביחור שהיה יה נמקום הקב ממם

כמכר מ"ע מכ"ם רשותה סי ולא הגיע בכה"ח בטעה לא בחר רישותה מיים: (צ) לתלות שנעשה וכ' מי' שלון נטה פ"ק פ"ז לות ג' שכ' מהבטה"ג דלם מלה מקב בחשוכה דשמה לחבר חדלה לון מקום לחיר שהעביר שם הנמה יה בכח וגם לון מקום דחוק שם ולחבי' לא רלו לוהה כ"ל לחבר שהיליה מן הבחמה מריפה מכ"ל לבל לי' הסמכה שלוש הבש"ב בדוק בפרים בכל מחבושת הריפה מקמל ומנבה וכן הבחוכים כחבל"ל רים סי' ל"ש פשוט לסנל"ד דגם נקב בין הבחוכים הולון נמשמש בכח (צא) שנעשה אחר שרושה מי' ס"ך ובפ"ד פ"ק ס"ו דהי' ספק לולא דהולון לבל בספיקה מפנוס הבחמה הוכרה ובהב"ם פ"ק ל"ג ובב"ם פ"ק ל"ט ובפ"ח ובפ"ו ובר זהב סק"ו ובד"ק פ"ק י"ב שנהפק בזה לם יש בריאה זו עוד לוה הבם ומסק מה דיש לו מלבדים הב' ספיקות לחי ס"ם לבחמיר לא דשוקעיק לא לחוקה כחרות ומיים בשוכר מ"ם בזה ולם יש לתלק בזה בין לם בא לשמל מל ב' ספיקות ביחד לא בזה לחר זה מיים (ועי"ל סי' ל') • (צב) אחר שרושה ר"ל לחר שבחם סקנה עם הוסם לבל לם ניקבה הריאה קדם שבחם הוסם לפ"ם שבבר בחם כל הקנה לא לחריק דכין דחי הריאה הוי' בהקנה ולחר שבחם הקנה הי הריאה כשוחה בבל. דקי"ל דם פרישות לחי חזה כלעל סי' כ"ו. ומי' הורה זבח סי' כ"ה בהס"ם פ"ק ג' (ועי"ל סי' כ"ו פ"ק ז') • (צג) שרושה ה"ר סיף פ"ק פ"ו הלוח חוקה מקב הגיע שנעשה לחרים ע"י מבחם הא ובבחת לגלה לף סרכה יסלון לחלות לבנעים שנעשה ע"י מבחם הד וכ' שם הלם מלה סרכה כחוב סמוך לנעשה ום לחלות שנעשה ע"י שבחם הש"ב שם שנקבע מהריאה חוב

ומלה

ממל כריאה נמחת עד סמוך לסרכה ולחץ מעט וכשנוקין בשפרין הוא מנגבן נמשך למקום הסרכה ומכשירים נאיתרים כי אז לא מקום הסרכה הוא ומולין בקליפת הבחרב שם להגן מן הסרכה שמקב כלי והוא עשוה דכין דקי"ל דנעיק הנעיר יה שם נכח וזה הבחרב קליפה נמחת כדרך המישך מיים נאורך ומי מה בהתבו שבלבים שבשף סי' ל"ש (ומי בדבריו נפי' ל"ש פ"ק רל"ז).

ועיין עוד בדברי שמל ויוסף דעת רים סי' זה שכ' האומל מלר הסברת שלון להלות נקב שבריאה מי' הסלמות שהשו"ב מכה ביחו על כריאה כי ק הוא דרך כל שו"ב להסת ביחו על כריאה כדי שיתפנם הרוח בכל חלק כריאה וכלה ז' לון הרכה לנקב כי לף לם מלה שם מגר שרהת לוש מנגבן ע"י הכלה מיים (פט) שיש להלות וכ' כנגן שהעביר וכ' מנלה"ם פ"ק ח' מ"ם דיעוק נביחור שהעביר יה נמקום הסרכה ומסמ"ח סמיף ס' והב"ם פ"ק י"ם כ' דמהנן הבחקים הסיגון וכל סיכה שמלה מקב נמקום שהעביר יה בכח וכדומה מנ"ם שלוש יהיה בביחור שהיסה יה נמקום הקב ממם רק שיהיה בביחור שיסה יה בשמת הה פולה לומר דגם כלי סיה יה בכח לון לחות ביחם כי יש להם על מה לסמוך ולוקך יש לחוש ובכל מיים והנה בס"ח מקי' סביא דברי הש"ב בזה וסיים בנ"ע מיים ובכ' ממחת לחרן פ"ק ל' הרבה להביב על דברי הש"ב בזה והעלה הסיעיקר לימה כדעת הב"ח והס"ח דבעיק שיהיה שהעביר יה נמקום הסרכה חוקה וכל שלון יהיה בבירור שיסה יה נמקום הקב ממם לון לקבל נאיסור דאוריימא מיים בתריסת ומי' בד"ק פ"ק י"ב שכ' דלם לון בחר ל שהעביר יה לחיים שם לון שיש לד קולא לף לגרף לגרף קולא לחרת ולף לגרן הא דקי"ל דספק הרחי לרשות לקולא מיים לבל בנב"ם ובתרב"ם סמיף ל"ב ולא"ם פ"ק מ"ג ומלר לחדומים כ' לרמת כדעת הבמ"ח והתב"ם מיים ומה שסיים הס"ז בנ"ע לחבר שהעיל דברי הש"ב הל' מי' בנב"ם פ"ק ל"ב שכ' דגם הסמע"ג לא סיים בנ"ע על נוף הדין של הש"ב רק על שלר דברי הש"ב לבל בנוף הדין מדה להבמ"ח שם לקבל מיים ומי' מה בתחרת מיים שרש ד' מנף ב' פ"ק ז' ובדרך

סתים ובמה"ב כלל י' ובשמרן פ"ק ו'.

והנה בבמ"ח שם כ' בשום דלרוך יש לסבל לקבל ולא כתב לרוך נחל שלום

בס"ח הסוחק בשם הבמ"ח דלרוך נחל יש לקבל מיים וכ"כ בתחרת מיים שם ומי' בבית אברהם בס"ח פ"ק י' שכ' דלרוך שבה ווי"ש לא לרוך

מילה וכדומה לא שיש לזה הסבר יש לקבל מיים

ועיין בחרת זבח סי' כ"ח בהס"ם פ"ק ב' שכ' דלף שמקלין לתלות

בחבשם לא לף שלוש ידע הנביחור שהיה יה נמקום הקב ממם

כמכר מ"ע מכ"ם רשותה סי ולא הגיע בכה"ח בטעה לא בחר רישותה

מיים: (צ) לתלות שנעשה וכ' מי' שלון נטה פ"ק פ"ז לות ג' שכ' מהבטה"ג דלם מלה מקב בחשוכה דשמה לחבר חדלה לון מקום לחיר שהעביר שם הנמה יה בכח וגם לון מקום דחוק שם ולחבי' לא רלו לוהה כ"ל לחבר שהיליה מן הבחמה מריפה מכ"ל לבל לי' הסמכה שלוש הבש"ב בדוק בפרים בכל מחבושת הריפה מקמל ומנבה וכן הבחוכים כחבל"ל רים סי' ל"ש פשוט לסנל"ד דגם נקב בין הבחוכים הולון נמשמש בכח (צא) שנעשה אחר שרושה מי' ס"ך ובפ"ד פ"ק ס"ו דהי' ספק לולא דהולון לבל בספיקה מפנוס הבחמה הוכרה ובהב"ם פ"ק ל"ג ובב"ם פ"ק ל"ט ובפ"ח ובפ"ו ובר זהב סק"ו ובד"ק פ"ק י"ב שנהפק בזה לם יש בריאה זו עוד לוה הבם ומסק מה דיש לו מלבדים הב' ספיקות לחי ס"ם לבחמיר לא דשוקעיק לא לחוקה כחרות ומיים בשוכר מ"ם בזה ולם יש לתלק בזה בין לם בא לשמל מל ב' ספיקות ביחד לא בזה לחר זה מיים (ועי"ל סי' ל') • (צב) אחר שרושה ר"ל לחר שבחם סקנה עם הוסם לבל לם ניקבה הריאה קדם שבחם הוסם לפ"ם שבבר בחם כל הקנה לא לחריק דכין דחי הריאה הוי' בהקנה ולחר שבחם הקנה הי הריאה כשוחה בבל. דקי"ל דם פרישות לחי חזה כלעל סי' כ"ו. ומי' הורה זבח סי' כ"ה בהס"ם פ"ק ג' (ועי"ל סי' כ"ו פ"ק ז') • (צג) שרושה ה"ר סיף פ"ק פ"ו הלוח חוקה מקב הגיע שנעשה לחרים ע"י מבחם הא ובבחת לגלה לף סרכה יסלון לחלות לבנעים שנעשה ע"י מבחם הד וכ' שם הלם מלה סרכה כחוב סמוך לנעשה ום לחלות שנעשה ע"י שבחם הש"ב שם שנקבע מהריאה חוב

ומלה

(צט) אי (ק) שתלשה (ח) (קא) בכח (קב) יאו (ג) שלקחה (קג) ואב (קד) והחזירה (קה) נקובה (קו) תלינן ו סס יד פ' (קז) להקל

באר היטב

(ח) נכח פי' חזקת נכח דהייט במקום דחוק כמו במיר החזה וחזקת דרשיק בגיחר

דרכי תשובה

ומה שיגלח דס נ"כ אין חשש כמבואר בשמ"ח עיי"ש בארוך (צט) אי עהב"ש ס"ק י"ח ולב"ש בהגה שם שכ' דלא הגיע בגישוק המכת אפי' כשפרע גדול ורחוי לקרוע אח"כ העביר בכח עיי"ש והגה בדא"ס ס"ק מ"ג מפקפק בזה וכ' שם לשער בזה לפי מה שהוא נאמר ומחודדו עיי"ש אך במאירת עינים שם ס"ק י' כ' שדברי הגב"ש עיקר לדינא ואין להקל עיי"ש שב מלאחי בתיקוני זבח סי' ט"ו בהיקון הבדק ס"ק נ' וס"ק ה' שכ' להדיא דאף בגשוק לא הגיע כ"א כשהעביר במקום לר והוחק ועיי"ש עוד בשוף ס"ק ד' (ועי' מזה להלן ס"ק קמ"ז)

(ק) שתלשה בכח עי' בשו"ת מהרח"ם עמ' פ' ל"ג שקרא הגר על הרשיים שהחיה במה שגא לפיהם בנקב שמגלח בריאה שהאין שנעשה לאחר שחיטה כשהגיע הריאה דרך החזה ונקבוהו בראשי עלמות החזה והעיד הטורה שריאה שריאה בעיניו כמה פעמים במקולין שהגבן להקל ולהלות שיקבה הריאה בראשי הטלמות הלה וכ' על זה שסקר עמה התורה על מנהג זה כי אין לו שום יסוד להתר בן דחין להלות בזה עיי"ש ועי' בחמ"י בקש"ל אות ו' בהגה שהביא דבריו וכ' שאין אין הרשות על הרשות בזה כי מדחוקו נאמנת מאד כי כמה פעמים אירע בזאת כי קשה להחזר שגא הגע הריאה בשוקלי החזה החדודים הנעשים בסדיקת הקרחים עיי"ש בארוך (ועי' מזה עוד להלן ס"ק קל"ב) (קא) בכח עבאה"ע וכ' בבדכי יוסף מעשה זה הוריתי להתיר בגדי ומנה שלפעמים מגלח כמו אוק בין הערבות והוא מחמת שהשובחים מנהקים הכרם בכח והוחסם ומכך עיש בכח וקרע קלת ומ"מ הוכרחי להבדקים שבשיטו על זה עכ"ל (קב) או שלקחה זאב עי' שח"ח סעי' ח' שכ' הזחקת בגיע לקחה אבל אם לא לקחה אפי' בחיתה אבל הריאה זאב לא כלב כל שגא ראוש שמעלה אין הולין ובריכה מפסק עיי"ש ועי' כס' מנחת אהרן סי"ב ס"ו שהסיג על הגב"ש בזה והעלה דגם בנחיתה זאב וכלב והסרי בע"ח שדרכן לנקב יש לחוד להקל ולהלות בהם עיי"ש ועמ"ז ס"ק ו' שסיים בזה בע"ש לדינא וכ' שאפשר לחוד להתיר אף בנחיתה עיי"ש אך בנע"ש בזה בע"ש ס"ק כ"ז ובפרח"ב סעי' כ"ם ורא"פ ס"ק ת' וס"ק מ"ג כ' דהעיקר כהחמ"ר הנ"ל ואין להקל בזה כלל עיי"ש ועי' בלב"ש ס"ק ל"ח ובפרח"ב ואלם אפרים שם שכ' דאף כשהקבים שבריאה הם בחבית הקבים הנעשים ע"י שיני הזאב לא הכלב שבחיתה עמהם מ"מ כל שגא ראוש שמעלה אין הולין בזה עיי"ש ועי' במקו"מ ס"ק ל"ז שכ' דאם כי אין דבריהם מוכרחים להחמיר כ"כ אך לדינא אין להקל עיי"ש אך בחאורת עינים שרש ד' עגף ב' ס"ק ב' הביאו ע"ז וכ' דכיון דעיקר הדין דמתמריך בנחיתה הוא חומרא שחדש הח"ש והסרמ"ג טסה להקל אי"כ הכי דלא להוסיף עלה ואם הקבים שם כהבנית הקבים הנעשים בשיני שם אין הולין שמעלה אין להקל עיי"ש ועי' מהר"ב שם שקמן סעי' ג' ומסרהן ס"ק ד' שכ' דבהפ"מ יש לסמוך עליהם להקל בזה בנחיתה ומכיר הקבים עיי"ש ועי' במק"ח שם שכ' דאף דמתמריך אפי' כשהקבים הם כחבית הנעשים בשיני הכלב והחזאב בנחיתה וגם שעלה כל מ"מ סיכה שם להלות שהי' הריאה בפיו ורק שע"י סיבה יחושה הריחו הזאב והכלב הריאה מפיהם וברחו משם ולכן לא יכלו לראות אחזהו בפיו יש לומר דחלו מעלו והחזירו וכסר בכ"מ ואף האמ"ח שהה דבכה"ג הליגו עיי"ש

(קג) ואב פבאה"ע מ"ש דה"ה כלב ועפת"ח שם דה"ה שאר בעלי חיים שבעיהם חיים ומגולים לנקב ועי' בחנחת הזבח שם בקמן סעי' ב' דה"ה הזול (קד) והחזירה נקובה וכ' בפרח"ב סעי' מ"ל דאף בראוין שמעלה זאב לא כלב ומגלח הקבים במקום שימו מ"מ אם ראוין שיש בדופן נגד הקבים אסור לא אחים יש להחמיר ולהעריף עיי"ש (קה) נקובה עממ"ח שם והב"ש ס"ק כ"ב שכ' דאע"פ שגא נבדקה הריאה מקדם לא מן הסרטת ולא מן הקבים אפ"ה תליג להקל שנעשה ע"י האזאב עיי"ש ועי' מזה בסי"פ לעיל סי' כ"ה ס"ג ובמה בע"ז ס"ק ז' כ' דלדין דמתמריך בנחיתה הריאה יש לאסור גם בנעלה זאב סיכת שגא נבדקה מהסרטת וכדעת הבה"י והפר"ח עיי"ש וכ"כ בתורת יקותיאל ס"ק נ' ובתפארת למשה לדינא עיי"ש אך בגב"ש ס"ק כ"ה ובמאירת עינים שם ס"ק י"א הסכימו להקל כדעת האב"ש עיי"ש וכ"כ בעלי לבושה לדינא וכ"כ בפרח"ב סעי' כ"ו ורא"פ ס"ק ל"ח אלא שסיים דאם נמצא נה דלחלים והגיחת בשהחזירה מריפה הדישיק שמא סי' שגא כשהדן ומיתקן האזאב עיי"ש ועי' מקו"מ ס"ק ל"ד שסיגג שגו ובעלה ועכ"ש ביאו"מ יש להקל אם

(קו) תלינן ובמה"ש ס"ק ל"ח הגיע בגישוק המכת אפי' כשפרע גדול ורחוי לקרוע אח"כ העביר בכח עיי"ש והגה בדא"ס ס"ק מ"ג מפקפק בזה וכ' שם לשער בזה לפי מה שהוא נאמר ומחודדו עיי"ש אך במאירת עינים שם ס"ק י' כ' שדברי הגב"ש עיקר לדינא ואין להקל עיי"ש שב מלאחי בתיקוני זבח סי' ט"ו בהיקון הבדק ס"ק נ' וס"ק ה' שכ' להדיא דאף בגשוק לא הגיע כ"א כשהעביר במקום לר והוחק ועיי"ש עוד בשוף ס"ק ד' (ועי' מזה להלן ס"ק קמ"ז)

(קז) שתלשה בכח עי' בשו"ת מהרח"ם עמ' פ' ל"ג שקרא הגר על הרשיים שהחיה במה שגא לפיהם בנקב שמגלח בריאה שהאין שנעשה לאחר שחיטה כשהגיע הריאה דרך החזה ונקבוהו בראשי עלמות החזה והעיד הטורה שריאה שריאה בעיניו כמה פעמים במקולין שהגבן להקל ולהלות שיקבה הריאה בראשי הטלמות הלה וכ' על זה שסקר עמה התורה על מנהג זה כי אין לו שום יסוד להתר בן דחין להלות בזה עיי"ש ועי' בחמ"י בקש"ל אות ו' בהגה שהביא דבריו וכ' שאין אין הרשות על הרשות בזה כי מדחוקו נאמנת מאד כי כמה פעמים אירע בזאת כי קשה להחזר שגא הגע הריאה בשוקלי החזה החדודים הנעשים בסדיקת הקרחים עיי"ש בארוך (ועי' מזה עוד להלן ס"ק קל"ב) (קא) בכח עבאה"ע וכ' בבדכי יוסף מעשה זה הוריתי להתיר בגדי ומנה שלפעמים מגלח כמו אוק בין הערבות והוא מחמת שהשובחים מנהקים הכרם בכח והוחסם ומכך עיש בכח וקרע קלת ומ"מ הוכרחי להבדקים שבשיטו על זה עכ"ל (קב) או שלקחה זאב עי' שח"ח סעי' ח' שכ' הזחקת בגיע לקחה אבל אם לא לקחה אפי' בחיתה אבל הריאה זאב לא כלב כל שגא ראוש שמעלה אין הולין ובריכה מפסק עיי"ש ועי' כס' מנחת אהרן סי"ב ס"ו שהסיג על הגב"ש בזה והעלה דגם בנחיתה זאב וכלב והסרי בע"ח שדרכן לנקב יש לחוד להקל ולהלות בהם עיי"ש ועמ"ז ס"ק ו' שסיים בזה בע"ש לדינא וכ' שאפשר לחוד להתיר אף בנחיתה עיי"ש אך בנע"ש בזה בע"ש ס"ק כ"ז ובפרח"ב סעי' כ"ם ורא"פ ס"ק ת' וס"ק מ"ג כ' דהעיקר כהחמ"ר הנ"ל ואין להקל בזה כלל עיי"ש ועי' בלב"ש ס"ק ל"ח ובפרח"ב ואלם אפרים שם שכ' דאף כשהקבים שבריאה הם בחבית הקבים הנעשים ע"י שיני הזאב לא הכלב שבחיתה עמהם מ"מ כל שגא ראוש שמעלה אין הולין בזה עיי"ש ועי' במקו"מ ס"ק ל"ז שכ' דאם כי אין דבריהם מוכרחים להחמיר כ"כ אך לדינא אין להקל עיי"ש אך בחאורת עינים שרש ד' עגף ב' ס"ק ב' הביאו ע"ז וכ' דכיון דעיקר הדין דמתמריך בנחיתה הוא חומרא שחדש הח"ש והסרמ"ג טסה להקל אי"כ הכי דלא להוסיף עלה ואם הקבים שם כהבנית הקבים הנעשים בשיני שם אין הולין שמעלה אין להקל עיי"ש ועי' מהר"ב שם שקמן סעי' ג' ומסרהן ס"ק ד' שכ' דבהפ"מ יש לסמוך עליהם להקל בזה בנחיתה ומכיר הקבים עיי"ש ועי' במק"ח שם שכ' דאף דמתמריך אפי' כשהקבים הם כחבית הנעשים בשיני הכלב והחזאב בנחיתה וגם שעלה כל מ"מ סיכה שם להלות שהי' הריאה בפיו ורק שע"י סיבה יחושה הריחו הזאב והכלב הריאה מפיהם וברחו משם ולכן לא יכלו לראות אחזהו בפיו יש לומר דחלו מעלו והחזירו וכסר בכ"מ ואף האמ"ח שהה דבכה"ג הליגו עיי"ש

(קג) ואב פבאה"ע מ"ש דה"ה כלב ועפת"ח שם דה"ה שאר בעלי חיים שבעיהם חיים ומגולים לנקב ועי' בחנחת הזבח שם בקמן סעי' ב' דה"ה הזול (קד) והחזירה נקובה וכ' בפרח"ב סעי' מ"ל דאף בראוין שמעלה זאב לא כלב ומגלח הקבים במקום שימו מ"מ אם ראוין שיש בדופן נגד הקבים אסור לא אחים יש להחמיר ולהעריף עיי"ש (קה) נקובה עממ"ח שם והב"ש ס"ק כ"ב שכ' דאע"פ שגא נבדקה הריאה מקדם לא מן הסרטת ולא מן הקבים אפ"ה תליג להקל שנעשה ע"י האזאב עיי"ש ועי' מזה בסי"פ לעיל סי' כ"ה ס"ג ובמה בע"ז ס"ק ז' כ' דלדין דמתמריך בנחיתה הריאה יש לאסור גם בנעלה זאב סיכת שגא נבדקה מהסרטת וכדעת הבה"י והפר"ח עיי"ש וכ"כ בתורת יקותיאל ס"ק נ' ובתפארת למשה לדינא עיי"ש אך בגב"ש ס"ק כ"ה ובמאירת עינים שם ס"ק י"א הסכימו להקל כדעת האב"ש עיי"ש וכ"כ בעלי לבושה לדינא וכ"כ בפרח"ב סעי' כ"ו ורא"פ ס"ק ל"ח אלא שסיים דאם נמצא נה דלחלים והגיחת בשהחזירה מריפה הדישיק שמא סי' שגא כשהדן ומיתקן האזאב עיי"ש ועי' מקו"מ ס"ק ל"ד שסיגג שגו ובעלה ועכ"ש ביאו"מ יש להקל

תשובה

אף בכה"ג אבל בגא ממגא דלחלים והגיחת יש להתיר אפי' בגא הפ"מ ועיי"ש בבה"ק אות ז' בארוך מה ועי' מ"ש בזה במחמ"ר בקש"ל אות ז' ובה במהה"ב בשערון רים כלל י' העלה לאסור בגא נבדקה בפיים דהה גרע מנבדה הריאה וגם כ' שגוף הדין הזה הוא רחוק מהמציאות כי אין לייר רק כשיטול האזאב לא הכלב אם הריאה קדם בדיקת פרס מהסרטת ושוהה בגבון הבהמה ומחבאת הזאת הזאה והגלשת ומוסיפה בחצר הכבד וכן אי"ל לייר זאת רק כשהייתה שם כלב בגא ראוש ונעשה בה כחצאי ואין מגל בפיים בעיר ויחד אין כלום ובע"כ דכל הפוסקים מיירי בדין זה בריאה שכבר הוציאה לחוץ וממילא שכבר נבדקה הבהמה בפיים כדרך שבודקים קודם הוצאתה לחוץ ואח"כ החזירה וס' עיי"ש אך בחמ"י ענף ד' בגלי"ש ס"ק ה' דחה דבריו וגם בפ"ש הגיה רחוק במציאות שגה דיכול להיות דאחזו שבדקה אינו בקי לא אינו לפיים וכזגלא בו עיי"ש (קו) תלינן להקל עמ"ז ס"ק ז' ובפרח"ב סעי' כ"ח ורא"פ ס"ק ל"ח ל"ש שכ' דבמקום שיבאו להחמיר בלין הפ"מ בגא זאב לא מיגלא בו ומגל הריאה יש לסם להחזיק במנהגם ואין להתיר שם כ"א בגדיים ומנגלים הרכים ויחוש שלין הסרטת מציות בהם כמש"ל סי' ל"ע בדין מבדה הריאה ואם בשעת פתיחת בגן הבהמה הכניס הבודק יד ורגלה שלין הריאה פרוכה לחוץ לא לחזה ואחר מקומות רק שגא בדק עדיין אם אין סרטת בריאה עמוה מאוגת [לאוגת] לא לאומת שגא כס"ן יש להסתיר אם לה במקום שיבאו להחמיר אך בזה עיי"ש ועמק"מ ס"ק ל"ד שכתב שע"ש דבגאבדה לא שייך ממגא כיון שלוט מלוי עיי"ש (קז) להקל עבאה"ע ס"ק ס' מ"ש מהש"ך אם שגלה מכרי וכו' ועי' שמ"ח שם שפסק כ לדינא דאם שגלה מכרי והחזירה נקובה אין להלות בו דומה לו לנכרי לנקב אך אם יחזו שהנכרי מיקבה רק שגא דעיקר כמה נקבים עשה הגיע בו כל הנקבים וכבדה עיי"ש ועי' בפרי תבואה סעי' ל' ובדרך חדיים שכ' דה"ה אם יחזו שהנכרי מהמם בכח לא בסכין בחזה מקשות בריאה הגיע בו וכבדה עיי"ש (ועי"ל סי"ק ל"ו) ובגב"ש בחבר שם ובביאורו ס"ק כ"ח וכ"ש שכ' דאף כשיחזו שריקבה לא הגיע להקל אגא בהפ"מ חזקת לא בגדיים ובאלם לא שכבר נבדקה מהסרטת ובזה הגיע נכרי מדין מעלה זאב וכ' שם שוד בהג"א ובביאורו ס"ק ל' דדא דגא הגיע בנכרי אא"כ ידעינן שעשה נקבים הייט חזקת היכא שעדיין לא נבדקה הריאה מסרטת ואז אסור אפי' בהפ"מ לא בגדיים ובאלם מחמת הנקבים שאם ראוין עהה ולא שריק אא"כ ידעינן שעשה הנכרי אחר נקבים אבל אם נבדק הריאה בפיים ואין שם סרטת ואח"כ לקחה הנכרי והחזירה נקובה כשר בכל גוזי אפי' שגא בהכ"ח והגיע שהנכרי עשה הנקבים אפי' בבהמה נחלה עיי"ש ועי' באחרת מיום שרש ד' ע"ב ס"ק ז' ובתק"מ ס"ק ל"ו מ"ש ע"ד הגב"ש בזה ועי' בגבאי רצון סי' ה' בהמדיש ס"ק מ"ח שמבאר דברי הגב"ש בזה וכ' דמ"ש הגב"ש דבגא ידעינן כמה נקבים הוי אין הולין רק כשנבדקה כבר מסרטת ל"ל שמגלח עלי' סרטת בבדיקת פיים רק שעדין קיימין עני' גם עתה בשעת שהחזירה בשופן שאפשר עדיין למעך ולמשמש בהן ומש"ה אין הולין להקל אא"כ ידעינן שעשה נקבים אבל היכא שכבר נבדקה בפיים ואין שם סרטת כלל כשר בכל גוזי אע"פ שאין ידוע אם עשה בה הנכרי נקבים עיי"ש ועי' מזה עוד במק"מ ס"ק ל"ח ועי' עוד בגב"ש ס"ק ל' מ"ש לענין אם בעת שהנכרי שוקל בהאלאת הפרס וכדומה מגלח כיון הנקבים וכ' שהלוי בפלוגתת המהר"ם מלובלין והמ"ז והש"ך עיי"ש וכ' עוד בפרח"ב סעי' ל' הביא שם אחר ענין ומחגלא שהדעת נוטה שהנכרי עשה הנקבים בריאה הולין בכ"מ ובכל גוזי עיי"ש:

וכתב אם שוד בפרח"ב ורא"פ ס"ק מ"ח דכל החומרות שמחמירים בטלה נכרי הוא רק כשגמל ריאה אחת מישראל קודם בדיקה לפי שעה והחזירה אבל כשקנה נכרי ריאה מישראל אחר שבדקה מהסרטת וחזר הנכרי והחזיר הריאה לא שגא הנכרי וריאה שיש בהם נקבים אין מחשבין להם שמי יודע הטרף שהי' לו הנכרי לעשות נקב ועשה אותו כאדם השוה בשלו אך אם יתמר הנכרי שנקב זה כי בשעה שקנה אותה אם הנכרי נתן בעיניו שאינו מחקר יש לאסור עיי"ש.

וכתב עוד בפרח"ב סעי' ל"ח ורא"פ ס"ק מ"ב ובמקשות שמצו להחמיר בגא זאב באין הפ"מ יש להחמיר גם בטלה נכרי קודם בדיקה אף אם

ה תוספות סס
ולא"ם ותנדס

(פ) (קח) וכשרה, (קט) ואפילו (קי) יש נקבים הרבה

באר היטב

שבחזיה בהחמטת כלעקמן פ"ם נ"ז . והכ"מ מהג דחלוי אמר ולבר שחרק לעשות נקבים אבל שונר סכנים לא כ"ל נמה לעשות ע מקר ומהג בס"ך דנרלפס ע דלפי ע דמכשיר בשונר סכנים לא קאמר אלא כדחדש שעשה בה נקבים וקמ"ל דאפ"ג דלא ידעינן אם סי בה נקבים אם לא חליק הכל בשונר סכנים

דרכי תשובה

אם יחיה שעה אחר נקבים אם לא שחטו בענין שמבואר לעיל להקל בנפלה אבל אי יש להקל גם בזה ואם כשהחזירה הנכרי לתן שם שם נקב ולא סירכא ומסתו ועלה בעפיחה כהיגון יש להקל בזה אף במקומות שמחמירים כנ"ל וכמש"ל סי' ל"ט דאין לחתם.שמא' סי' שם סירכא לחזק ומתקה בענין שלא יהא בו נקב והלחל עיי"ש ומנב"ש ס"ק כ"ט ובמחרת מימים שרש ר' עקיב ב' ס"ק ד' מ"ש בענין זה וכ' שור בפרה"ב שם דאם שהמה סיא כל נכרי ששחטם לעסר אותו לישראל ושמל הריאה לביתו קודם הבדיקה יש לחתם להחמיר אף בהחזירה בלי שום סירכא ובלי שום נקב ושאלה בעפיחה דחדשים שמא יתקן הסרטה ונם בעכם ישראל הנוד יש לנהנ בן עיי"ש (ומי' לקמן סי' ל"ט סעי' ג' כתה פרטי דינים בזה) (קח) וכשרה ע"ל סי' ב' סעי' ח' ומי' בשו"ת מהפסי שמואל סי' מ"ו ומי' בכנה"ג בהגהת ב"י אות כ"ח מ"ם ע"ד המשפטי שמואל בזה (קט) ואפ' יש נקבים וכו' מעמה"ע ס"ק מ' מהטו"ר ומי' הלחי' מלא בועה במקום נקב ג"כ כשר וכ"כ הש"ך לקמן סי' ל"ו ס"ק מ"ו הש"ך ס"ק ל"ו שם הלחי' מלא בועה על מקום נקב תליון להקל עיי"ש ועמ"ש סי' ל"ו שם שכ' דלקי בבועה מלאה עפרים וסרוחים תליון הנקב בחמשם דלא דמכחא עיי"ש (ומי' בס' מחנה אהרן ס"ק י"ח) ומי' בזר זהב ס"ק ז' שכ' דלכאורה יל נקב על בועה שלקן להטה בחמשם אל"כ יחיו לו שריחה יד הבכח בחקש הבועה ממנו וכן בשנלה אבל אין תולין אל"כ הי הנקב במקום שיי הוא נקב בבועה אלא במקום שיי הוא אבל אין תולין בזה אלא תולין הקלקלה בחקלקל שהנקב שבבועה הוא מחמת קלקל הבועה אך מדברי הנ"ח מחמת דנם בזה תליון אבל בכל נוחי ולפי' לא סיחה הבועה במקום שיי עיי"ש ועד"ק ס"ק ט"ו בד"ה הי' וכמק"מ ס"ק ל"ב שכ' דנקב שבבועה אפי' לא הי' מחמת בכח קל אפי' כיון דמחמה יש לחלות שמעשה שם מ"ש שהי' שם כקיפול והקמטה בריאה וכיון שהוא"ב רגיל בשעת בדיקה לפעמה ע מקום להולכה יה אמר ע לקדש בנקל עיי"ש (ומי' בדברי הלחן סי' ל"ו סעי' ו' ובדברים שם ס"ק ז"ח)

(קי) יש נקבים עבאה"ע ס"ק ט' מ"ם ולחי' מלא שם בועה ועמ"ח סעי' י"ח ובב"ם ס"ק כ"ב שכ' הי"ה אם מלא נקב ע"ג שאר רישותא מהרישותא שלא ערך בדיקה אם לא הי' כאן נקב אף אם שחלא נקב כמה הליון בדלוכה מדי למיהלי הוא אמרינ דהי הרלרי"ב כי נקב הליון בחמשם לא דשכחא לא רישותא הוא כלל עיי"ש ומי' בפרה"ב שמי' ל"ט דה"ל בשמלא ע"ג נבשרים וכדמה ומי' לב"ם ס"ק ל"ד שכ' הי"ה אם מלא ע"ג יפרה מקמא תליון סכה דאיכא למיהלי עיי"ש ומי' בס' תורת זבח סי' מ"ב סעי' ח' וכזכר לקן סי' ה' בהרלרי"ב אות ה' וכביה יאחק בהרלרי"ב מסי' ל"ו סעי' ג' שכ' הלחי' רישותא כל הי לא הי עיי"ש אבל בלב"ם שם וכש"ח שבסוף ספרו כ' דנקב שלקן בחמשם יה דשכחא מקרי רישותא כ"ד בעיני עיי"ש וכ"כ בעלי לבוה בהרלרי"ב שלא אות ע"ה ומלב"ם שם בהש' י"ח ובמתה"ב בהרלרי"ב שלא אות מ' בעשרון ס"ק ה' ובמנח"ה בהרלרי"ב אות מ' בביאורים ס"ק ע"ח וס"ק כ"ח שכ' הרלרי"ב ע חמור הסלר הרלרי"ב לענין ספיק דלקה דבהרלרי"ב דעלמא קיל"ל להקל בספיק (ע"ל סי' ל"ז ס"ק ל"ד) מ"מ בענין זה חמור שלם הוא רישותא נחלה בחקש הנקב שלקן בחמשם יה דשכחא חמור אפי' דאין כלן ספק הקל להטה בדבר דשכחא עיי"ש וכולא בזה כ' בד"ק סי' ל"ו ס"ק מ"ה דלקה דמקלקן בחמשם הרלרי"ב מ"מ בהרלרי"ב כו בנקב דחמשם יה דשכחא אף שהיה חמשם בכח חמור עיי"ש .

וכתב שם שד בחמ"ח דכ"ה הא בחמלא הנקב ע"ג הרישותא חל"ל בדיקה אבל אם מלא ע"ג רישותא שלריך בדיקה אחר כיון אפי"ה אל לבחק ולפ"ז אם מלא נקב בחקש הסרכה שלכ"ם אחי שוברת ע"י חישן וחמשם כיון דהי רישותא שלריך בדיקה מריפה דהא אל"ל לבחק בחקש הנקב עיי"ש ומ"מ שכ' לאסור בזה חשוב חמר לאסור בזה אם לא הי' הרישותא הליון בהלכה יה אמר ולאן תולין בה עיי"ש ולב"ם פ"ק ל"ד שכ' שם ל"ש בין הנמנים בזה כחזרע שנעשה נקב כלן לאחר שחיפה קודם הנישומ"ם לא אחר הנישומ"ם אף להחמ"ח אין חמשם עיי"ש ומי' מק"מ שם שכ' דאם לא אלא הנקב בחקש

באר היטב

בחמשם

עשויה בהחמטת כלעקמן פ"ם נ"ז . והכ"מ מהג דחלוי אמר ולבר שחרק לעשות נקבים אבל שונר סכנים לא כ"ל נמה לעשות ע מקר ומהג בס"ך דנרלפס ע דלפי ע דמכשיר בשונר סכנים לא קאמר אלא כדחדש שעשה בה נקבים וקמ"ל דאפ"ג דלא ידעינן אם סי בה נקבים אם לא חליק הכל בשונר סכנים

תשובה

בלופן שלא לבחק בחק ע"ל דבחמ"ח מריפה ולחמ"ח כשר בחמ"ם ולדינה העלה דעלרך נחל יש לחמוך על הפרמ"ל בזה עיי"ש וכזאלא בזה כ' נב"ל בש"ח בעעה שאל סי' מ"ם להקל בחמ"ח בשובדת שבא לפי בעכם שבכים יה לחוך הבחמה להלילת הריאה ועי"ש מחמם יה במקום לר חגם קלת שור הריאה יעל הבשר ובלר ל' היה מחובר לאחר שור הריאה ולאחר שהלילת הריאה רלא שהיה על אותו השור אחלם סירכא ודוקא ולאחר מישומ"ם עברה הסרכא מעל אותו השור ממנו וכבשר כיון שחזר בדלי שאותו הקרע מבה לאחי"ם והלא בהבש"ם עיי"ש וכ"כ בעמחת אהרן ס"ק י"ז לדינה עיי"ש לך במק"מ ס"ק ל"ה בעלה דאין להקל בזה עד דשא הבמ"ח כלל עיי"ש (ומי' בדברים הלחן סי' ל"ט ס"ק ל"ז)

וכתב שד בחמ"ח ובב"ם שם דלא דוקא בסירכא בחמלא הנקב על מקום הסירכא להיות אסור אלא אף אם מלא הנקב בחמלך ל אסור עיי"ש ומי' בחכמת אדם כלל י' סעי' ו' שכ' דכל שיש להחמיק שמא היה שם הסירכא יש לאסור עד שיהיה בדחוק קלה עד שיהא הבמק מלבו ולפי דאות מימו לא היה שם הסירכא הרי יש לה בדיקה ומומר עיי"ש וכ"כ במק"מ ס"ק כ"ו דכל שרואה בבירור עד סיכא מחמשם בטוב החולי ולא הבמק מלבו אלא הנקב סבנ להסירכא כלל יש להקל עיי"ש ומי' מחה בש"ח מה שבשושים סי' י"ד בלוחך (ובדברים הלחן סי' ל"ט ס"ק ת"ר) :

ועיי"ש שד בחמ"ח שכ' דלא דוקא בסירכא כה"ג אלא כל כחמה לזה כל שמלא ע"ג רישותא שלריך בדיקה אסור ובלב"ם ס"ק ל"ה שכ' הגיר בזה הא כגון בשמלא מחמ בריאה שלמה דקי"ל דבהמ"ם מהני בדיקה ואם יש שם נקב אף כשם לחטה בידה דשכחא לא תליון אבל שלא זה לא מלא ליור לזה הא כל מקום שלריך בדיקה מדינא אין שומכין בזמן הזה על בדיקתיהם עיי"ש ומי' מק"מ ס"ק ל"ו שבכלית עלו הא אמר לגיר הבר שד בכמה אופנים עיי"ש ומי' מנח"ה בהרלרי"ב אות מ' סעי' כ"ט דהשיב לכל האופנים שם מלאות לדין זה עיי"ש ומי' בס' שרה זבח הספרדי (לשהרחו"ח ז"ל מלחמיר) מעורכת אות נ' סוף סי' ל"ט שבהב שהיה לפניו עובדא בנקב שמלא בריאה והיה משוך בלופן שהיה מכר לכל שמעה ע"י המומה יה דשכחא אך מלא בלופן שהוא מקום הרבה עגלים קמים ובדוק כל העגלים ולא הי' מבלבן שום מ' מהם כלל ל"ח במקום שהי' נקב זה ואיכה לומהם שמא בלופן מקום שהקבה הריאה הי' שם עגל כאבר מימי הרואה דהיה הרבה עגלים שם סביב הנקב ומלא דאם היה שם עגל הרי אין אם יכלין לעמוד על בדיקתו אמנם לדינה כ' שם להחיר בלי שום ספקא דאין לריך מדינא לבחק רק בהלא עגל בפניו ולא בספק עגל וכ' שכן עשה מעשה והחיר להחיל הבהמה עיי"ש

וכתב שד בחמ"ח בסוף הסעי' דאם אבל הנקב הלמלא שם יש סירכא חליה אף אם לא הבדוק מחמת לשמה למה מהניין אין לחלות ולהחיר כ"ח כשם ס"ג וכ"כ בפרה"ב סעי' ל"ט עיי"ש ובלב"ם ס"ק ל"ז שכ' הבמק בזה אף בלא שלך נחל לא הבסד דאל כל הראשונים והאחרונים מכבדי בהא דמה לי בעמא ומה לי אבר רישותא עיי"ש ומי' בבה"ק אות ז' ובמק"מ ס"ק נ"ט שבבנין על הבב"ם והמלה הבמיקר בהבמ"ח בזה עיי"ש וכ' דמ"מ בידע שעשה בכאן נקב ל"ש לו בעיק גם בזה שלך נחל עיי"ש ומי' בפרה"ב שם ולא"ם ס"ק מ"ו ובמק"מ שם שכ' דכל זה בבלא עברה הסרכא ע"י מישומ"ם חבל בבעברה ע"י מישומ"ם יש להחיר בזה בין בסרכא דבוקה בבחרן ובין בסרכא הלויה אף בלא הנ"מ ואם היה הנקב בין האותות לעמה מהניין ואלא סרכא בבחרן מאותה לאותה לעמה מהניין הסרכא עברה ע"י מישומ"ם ל"ב יש להחיר אף בלא הנ"מ ולא"ב דמ"ם הבמ"ח דאין להחיר ל"ח לשלך נחל היש בלא מדע קודם הבמשמם שם; רק הלו' לו בבחרן לו בלא עברה ע"י מישומ"ם אבל אם מדע מקודם אאן הסרכא לו אם עברה עמה ע"י מישומ"ם אף להבמ"ח אין חמשם עיי"ש ומי' מק"מ שם שכ' דאם לא מלא הנקב בחמשם

(קיא) שלא (קיב) במקום שיניו (קיג) תלינן כולהו (י) (ד) בזאב: תנ (קיד) ולא (קטו) תליק (קטז) כיר (קיז) סתכם שלא (קיח) אם (קיט) הוקב (קכ) משום שהרגים לזרות ממה שסכנה

באר היטב

(י) נראה וכתב בב"ח דכאן אסיל בלא הקפה ואפי' מקיפו ולא דמי לבר לאמריק אם"ם דשיכיס מקו לאחר שחיסה ויתמן דלא דמי וכן פסק מהרש"ל וכתב סמר"ח לי לחתרמי דלקיף ולא דמי מרסה אבל לחתלה לא בני הקפה ע"ש

פתחי תשובה

(ד) נראה פנכ"ם מ"ש דכאן אפילו בלא הקפה כו' ועיין בדגמ"ר מכתב דתלשון דמ"ש בשוף הקפיף מ"ב מתמא דלא הקנהם מנדכי ועיין במשונת מלכי"מ מ"ש כי"ל הקפה בהקפיף מ"ב מתמא דלא הקנהם מנדכי ועיין במשונת מלכי"מ מ"ש כי"ל נשאל מל ל"ז ובביב ג"כ לסיבר דסיכה לאיכה לחיסלי מלינן אפילו בלא מיחוש וכתב

סם דאפי' אם מתמלא אחמה לפי שהקיפו ולא מיחוש ולא מחמקה כמרוה בחה שאחרוה מכל מקום כמרוה לסם אח"כ דאיכה לחמלי בחמחוה לא נראה מבכירים אחה מ"ש

דרכי תשובה

המשמש מחם לא חיישיל שמא ע"י המשמש ויחקה הסרכה מעם ומראית לפרים כמדבר לא הליה מ"ש

וכתב בר"ק ס"ק י"ח דאם מלא קמח ומלא נקב שם להלות בחמשמש אם הקמח נופל מהבדק ואין מבלבן שם כבר ומ"ש ס"ל דאם הוא שפק קמח בשפק בדק שמ"ש אוסה תולין שם הנקב בחמשמש יהא דעכחא בכח ומ"מ בלאסת פרחזות כרלמי אין להקל בחרק לומר שם שם יהיה בדרי מ"ש: ועיין שם עוד סוף ס"ק ט"ו ובמק"מ ס"ק ל"ד שכ' דאם הרגים סרכה בבדיקה פרים והיה שרשה בהריאה ומסופק עתה מקומה איה היה אף בהיה חשמש בכח בשמש כל מקום שנסתפק בה ומבלבן שם אפ"ה מריפה ולא הליק בחמשמש אבל אם מלא הבדק ואיט במקום הבלבון יש להסיר אף אם חבר הרבה מהבדק ואף שיכבר שהפגל ברחבו ג"כ כיון שבלבל שם אין מחזיקין רישחא ממקום למקום אבל אם יודע שהפגל ברחבו של ריאה ולהלאה אולי אין להקל מ"ש:

וכתב שם עוד בר"ק סוף ס"ק י"ח דכשבדק אחר מישומ"ם דסרכה לא בלבן רק אח"כ היה שם חמשמש הד בכח ובדק שרת ובלבן שם במקום הזה רק שהיה ספק אולי לא היה הריאה שנחה סהגן כ"כ ולא היה מלא רוח כראוי בפעם הא' אין להקל ואין לחלות בחמשמש דכיון דבלבן עתה מי כליכה בדיקה אבל לא בתחילה כי' ולא נחה כראוי ואח"כ היה חמשמש בכח מ' מקילין ויש להקל וסיים בע"ע ומי' בחק"מ ס"ק כ"ג מה שהפליגה על כל דבריו והיה בע"ע מ"ש ומי' בש"ב מגדל הגן סי' ל"ב מה (ומי' עוד בזה בדבריו להגן סי' ל"ט ס"ק מ"ז). (קיא) שלא במקום שיניו כ' בחמ"ח סעי' ח' והב"ש ס"ק י"ז ולפפי' אין הנקב במקום שאחז בשיניו ויש נקבים במקום אחר מ"מ תולין בו הואיל ונעלל בנקב אמרינ' דעהה רשויים הם בפיו ומקדים לזה אחז בכח יותר במקום הנקבים עד שיקב בשיניו מ"ש וכ"כ בח"ר ס"ק י' והב"ש ס"ק כ"ז ובפרט"ב סעי' כ"ז מ"ש והכה בס' שמת חיים ס"ק ז' הביג על הסמ"ח הנ"ל והעלה דבעינן שיש נקבים במקום שיניו ואם תולין גם אחר הנקבים בשיניו אבל אם במקום אחח כעת בשיניו לא ממלא שם נקב לא תלינן הנקבים שחוץ במקום שיניו בשיני הזאב ב"מ אבל הסמוכין בדבריו בדברי הגאון בהם כדי שיסוק לחזות דברי הסמ"ח וגחלי המחברים שמעו ומהמה לא זה ממקומה (וע"ל סי' כ"ה ס"ק ל"ה). (קיב) במקום שיניו פפרט"ב שם אבל דאפי' מעלה בארוכה של לד ימין ועתה מעקב בהארוכה של לד שמאל לא להיסוך אפ"ה תלינ עי"ש. (קיג) תלינן כולהו בזאב עי' בחא"ש ופה"ש מ"ש אם כבר אחי' בלא הקפה ומ"ש הפת"ש בשם המרי"ש עהב"ש ס"ק כ"ב ומ"ח סעי' י"ב שכתב דברי המהרי"ש בזה והעלה לדינא הבפר"ח דלכתחלה מן דרך לנקב במקום אחר לראות אם הנקבים חדשים ואם יודע שנקבו נקב אחר בריאה ז' והעריס עד נקב הספק ולא סו הנקבים חדשים בפרחתן זה לזה שבריאה מה שבראשון נעשה מדשים לפיכך אינ חדשה לנקב שנעשה עתה לאחר שחיסה מריפה אך בזאת הקל דאם יש להלות בשיני הימן כגון שם לומר שהנקב הראשון נעשה בעוד לחיסה והשני נעשה כמו יום אח"כ תולין בשיני בזה הדלי דבר הבחוק עשוי להבהות בזמן וגם אם אמנם בדיקה בנקב הראשון יש להלות בשיני בזה ומ"ל לחמשמש גם בהשני לראות אם יודע אח"כ ואפי' יודע שחמשמש גם בהשני ולא שאינם שיש ג"כ אין לחמיר ותולין שלא סו בחמשמשים שיש אבל הכא דלכתא מדי לחלות בו בשיני יש לחמיר וחקה שבנקב הב' הוא ג"כ בחיה הריאה אי אפי' ריאה אחרת רק שהיא בחמש כמשה אם שר שר ואם שה שה אבל בעמן אחר אין לחסר ועי"ש בחב"ש ס"ק כ"ד וכ"כ בש"ד ס"ק י"ב וכ"כ בפרט"ב סעי' מ"ב ודמ"ש ס"ק מ"ש ועי"ש שכיים בזה דמ"מ בהסמ"ח יש לסקל אם הנקב הפי הוא בריאה אחרת אף שהיא בל בחמה

(קבא) אבל (קבב) אם הוא שנוי (מהר"י מולין) (קבג) לא (קבד) תלינן (קבה) שהוא (קל) פתוח (הגהות הרלבי פ"ק לחולין) (קלא) לא

באר

(יח) שנוי וכיבר נפ"ח דלא תלינן בנבנה אלא"כ שיודעים בבירור שהעביר הסנבה שם ידו בכח ואע"ג דגני זאב אינו מקילין אפי' אלא במקום הזיעים שאני הם דהא חזיק אב"ם נקבים

דרכי

ובפרת"ב שני' ל"ח שכ' בנגעים ישוך קלת ומבואר דאף אם הוא גם שנוי קלת מ"מ כל שהוא גם מסוך ר"ת כבר נד"ק ס"ק י"ד ובמק"מ ס"ק מ"ח דשנוי אין מכריע כ"כ רק כשהוא שנוי מדוייק ע"פ הבקיאים שהוא שנוי ביותר אבל אם הוא רק שנוי קלת הליע במקומם כי יוכל להתהוות נקב ע"י מסתים בשנוי קלת עיי"ש (קבא) אבל אם הוא שנוי עיי' בפרת"ב סעי' מ"א ובב"ש ס"ק ל"ג וברא"פ ס"ק י"ז ובמק"מ ס"ק מ"א דאם הנקב שנוי אע"פ שהרגים ראוים ע"ז בדאי שעשה א"ה נקב רק שאינו יחוש ע"ז שעשאו שנוי אין תולין בו שהוא עשה הנקב כיון שדרך היד לעשות רק נקב מסוך ולא שנוי אא"כ הרגים נ"כ שעשה נקב שנוי עיי"ש וכ' במאירת עינים שורש ד' שנף ב' ס"ק ע' דכל זה הוא בבהמה אבל במקום שרגילין להעשות ע"י שבח נקבים שנוגים כאלו תניע ביד הטבח עיי"ש וכן מבואר דעה הלב"ש ס"ק ל"ג עיי"ש ועי' בס' דעת תורה ס"ק כ' שכ' דבמקומות שנהגו לפרוח החזה במרזבת נרזן ובסברים עי"ז קלת מעלמות הלאשה ובטל לפנים מחיטות קטנות מהעלמות על הריאה מנבה ומקמה ום מטוקלי העלמות חדין כמחט לא כמאר תמוטות אם יתלה נקבים בריאה גם שלא במיר החזה ים להקל ולפעמים הוי הנקב פרוח קלת וחבר מבשר הריאה ולפעמים נראה שנול ויש להקל בכ"מ דזוקא בסכין ולפורן דדבו להיות חסוך ולא שנול מבא"כ בזה וגם שכיח בזה לפעמים שמשתנה המסוך ונראה כשנול ע"י הנתת הריאה והתפשטות הקרומים וגם בנקב מהבא יכול להיות לפעמים שנול ע"י קבוע עיי"ש (קבב) אם הוא שנול שמק"מ ס"ק מ"ב שכ' דבע"כ מיירי בנקב גדול קלת שיש בו קלת חסרון בהקרום ואז שייך לחלק בין מסוך לשנול אבל בנקב קטן שהוא רק כנקודה דקה שאין בהקרום שום חסרון כלל מה שייך לחלק בנקב כזה בין מסוך לשנול עיי"ש· (קבג) לא תליגן במבח עי' כרת"ב סוף סי' ל"ה ורא"פ בתמצע ס"ק מ"ד שכ' דכשיש לו להלות באיזה דבר והוא מסתפק אם אפשר להנקב זה להעשות ע"י דבר זה אז אינו יש להעריף ואין אומרים בזה בחזקה הריה כיון שהוא ספק חסרון חכמה ושוד בלא"ה דכיון הריפותא מבולרת לפניו צריך שיהא גם ההיתר שכיח ומבורר לכמו ואם אינו אין תולין עיי"ש (ועי"ל סי' נ' ס"ק ה') ועי' בהשו' הגאון מהרש"ק ז"ל שמפסקה ברים הם לקמן לגבי סי' ד' שכ' בשובדא שמצא נקב בריאה במקום שם לתלות בידה דשבחא אינה שם הכתבה בין הבודקים א' אומר שמראה הנקב רוח כתמונה נקב הנעשה ביד הטבח והוא כשרה וח' אומר שמראה הנקב טוח כמראה נקבי הנטרנא וכיון שאין כאן טורנא עריפה והביב הבהמ"מ לא לטרך שבח יש להקל בזה כיון דלדברי הגר"ז שאמר שהוא מנקבי המורנא גם הוי רק ספק עריכה דילמא נאחר שחיטה ניקב וגזה האומר שהוא ביד הטבח הוי ודאי כשרה ואין ספק מולא ידדי ודאי עיי"ש בשולחן ועי' בס' ברכה משה בקונטרס יפה לבדיקה שער ב' נתיב ו' אות ד' מה שפלפל בדבריו בזה והסכים בן לדינא להקל בהכ"מ בזה עיי"ש (קבד) חלינן עי' רא"פ סוף ס"ק מ"ז שכ' מהמבטות הפוסקים דבעינן דוקא שיהי' הנקב רק סביבו אבל אם הוא קצה סביב הנקב לא תליגן ביד הטבח עיי"ש (ע"ל ס"ק קנ"ה) (קבה) אין דרכו להיות שנול הנה בשלאלו מה יהי' אם קדם הנכיחה נראה הנקב משוך רק לאחר הנפיחה נעשה שנול לא להיפוך אם שייך בזה הא דקי"ל דכל הדברים שבריאה רק כשהיא נפוחה מסוערין והבהבי והדבר פשוט בעיני דאם תולין בהמהמום שהי' בזמן שלא היתה הריאה נפוחה א הי הנעיר אין הוא בשלאה נטחה ואין מסניחין כלל במה שבהתה מוחר הנקב לאחר הנכיחה בין לקולא ובין לחומרא וכן להיפך אם תולין בהמהמום שהי' בזמן שהיתה הריאה נפוחה אז הנעיר לבער רק בשהיא נפוחה ומה שלא נראה כן לאר בספר מלגפח לא מעלה ולא מוריד והוא מסתבר ופשוט (קבו) לדחות שנול ובראה"ש מ"ס מהגו"ר ועי' בדבריו לעיל ס"ק ח' ובדבריו לעיל (ס"ק ל"ר) מ"ש בזה לדינא ועי' בשלחן גבוה ס"ק ס"ז ו"ד שכ' דכל הסי' שכ' להכיר אם ניקב מחדיש לא נחא"ש גם שיכיס רק בלא ניקב הריאה בנקבים בריא אבל בנקב במקום טוחא שבריאה א"ה לכיל ע"י סימנים אלו עיי"ש ועי' בנקמ"מ ס"ק מ"ט הה"ה הסי' של מראה הנקב הסכר ולהגן אי"ש נסמוך עליהם אלא בשלחן הנקב במקום טוחא מבא"כ בשאינו

נבנה כי (קבה) אין דרכו (קבו) להיות (יח) שנול (קבז) ובל (קבח) נקב שנשתר

היטב

מחמת הזיעים מבא"כ הכא שם שי סביקות לומרת שמא לא העביר ידו ואח"ל העביר שמא לא ניקב עכ"ל. ולא מהני הקפה אפילו במקום שסומכין אהקפה וה"ה להמחר ולחוש. ש"ך

תשובה

במקום טוחא מ"מ ליכן סי' במראה בזה עיי"ש (ועי"ל סי' ל"ז ס"ק ט"ג)· (קבז) וכל נקב שהוא פתוח וסי' ר"ל חוץ מנקבי המורנא שהם נשולם פתוחים לב"ש בהגה סעי' י' (ועי"ל ס"ק ק"ר) (קבח) נקב שהוא פתוח עי' רלם אפרים ס"ק מ"ד שכ' דלכאורה נראה דבגלל זאב לא כלב יש להלות אף בנקב פתוח כיון שהם דוחקים בשיטים בבר הריאה ויוכל להעשות עי"ז נקב פתוח אבל תלמון ר"מ"ל שכ' ולא תלינן וסי' מבואר דנקב שהוא פתוח גם בזאב וכוונתו מן הולין והגיה בל"ע עי"ש אך במאירת עינים שורש ד' ענף ב' ס"ק ע' החלישו בפסיקות להלות בזאב ובלב אף בנקב פתוח עי"ש ועי' זבח רצון סי' ה' בהמירים ס"ן ס"ו (קבט) שהוא פתוח עיבב"ש ס"ק ב' ובלב"ש בהגה סעי' י' ובביאורו ס"ק ל"ג שכ' דאם מרגים הסנבה בבירור שמירו .בר הנקב לא אף שהוא פתוח כבר ולא חיישינן שמא במקום נקב ניקב עיי"ש ועי' רא"ם ס"ק מ"ז ובכרה"ב סעי' מ"א שכ' שלא נאמרו הדברים אלו אלא בשיחוש לו בעשה נקב פתוח אבל אם הרגים שעשה נקב אף לא הרגים שעשאו פתוח ועתה נתלה לפנינו נקב פתוח כיון שאין דרך לעשות נקב בזה בחזק יד חפשן שהי' כאן נקב בהוא מבבר ועכשיו שהגיע ליחו ניקב שם גם הוא והרחיב הנקב עיי"ש ועי' בש"ח הגאון מהרי"מ פאדוואה ז"ל מבריסק סי' כ"ב מה שהרבה להביב ע"ד הרא"ם בזה והעתו להקל אפי' לא יחוש שעשה הנקב בהוא יוקא עיי"ש ועי' מק"מ ס"ק ס"א שהחזיק דברי הפרת"ב בזה לדינא ולא כדעת הלב"ש ס"ק ל"ג המבואר מדבריו דבשיחוש לו שעשה נקב בהם הולין להקל אפי' בגמלא פתוח עיי"ש וכ' במאורות עינים שורש ד' ענף ב' ס"ק ע' אך כ' שם המשקיר שרגילים להעשות ע"י הטבח נקבים פתוחים תולין להקל אף בגמלא נקב פתוח אף בשאין יחוש בודאי שעשה נקב פתוח עיי"ש וכ"כ בש"ח שואל ומשיב תניינא חלק ד' סי' ל"ז בריאה שנתלה נקב במקום שהעביר הטבח ידו ונמלא בהנקב קלת חסרון בבשר ובשר והפסיק להשואל להבשיר הולין במלי כיון שהסכין עב ונם ויוכל להיות שנחסר ע"י רסכין וע"כ הוא פתוח ועיי"ש שכ' לחלק בין אם החסרון הוא בשביל שהוא פתוח וכין אם הפריחה הוא בשביל החסרון עיי"ש וכ"כ בתשובת בית שלמה מ"ב סי' ק"ב דלפנימים עבשה בתוך של סכין כעין נקב כתוח עיי"ש ועי' בשו"ת מגדל העז סי' ל"ב ובשו"ת שושנ"ד תניינא סי' ס"ט וע' ובדעת תורה ס"ק כ'· (קל) פתוח עי' מגמ"י בקו"א אות ה' שהגיה הסכר אחרים על הש"ע שהיבת כיו"ח הוא ס"מ ול"ל פתו"ך בכ"ל ולא ביא"ח וכיאורו שהוא משורב בב' מרלות ליכן ואחרם ובע"כ של"ל כך דלא סי' מוזכר הוא בזה שהנקב פתוח בריאה כי כן סבע כל הנקבים הנשים בבריאה לאח"ם להיות פתוחים אף שאין בהם חסרון מחמת שטבע של קרומי הריאה להטוון כנראה בחוש עיי"ש ולפנינ"ר ז"ל כי במקור הדין בהגהת מרדכי פרק קמא דחולין ובד"מ ובדרישה ופרישה כ' להדיא נקב שהוא פתו"ח וא"ל לשבח כל הספרים וכ"כ בשמ"ח סעי' י' ובכרה"ב שם נקב שהוא פתו"ח ופי' שם הלא בהנקב כעין נקב שם בו חסרון וכ"כ כל אחריו"ם ז"ל ומ"ה דמחה שהנקב פתוח אין רא' שנעשה קודם שחיטה משום שטבע הקרומים להטוון מי' במק"ת ס"ק מ"ב שכ' דבר נכון לחלק בכך דלא אסריק בנקב פתוח ים בו חלל אא"כ יש גם בבבר הריאה חלל וחסרון מהקרומים עיי"ש ועי' ברא"פ ס"ק מ"ה שבריאה כן מלשון דנקב פתוח דאסריק היינו שם חסרון גם בבבר שהחזיו לשמק הריאה עיי"ש ועי' במגמ"י בפנים ענף ה' בביאורים ס"ק י"ב ועיי"ש בקו"א בשף היתור שסיים הבכל הנה בראות עיני הבודק שאם אינו מלוי לחוה פתוח כ"כ כמו החסרון שם בנקב זה לא תליגן עיי"ש ועי' בדעת תורה ס"ק כ' (קלא) אם שהנשתר ערא"ם ס"ק מ"ח שכ' דבשאר בלא"ה בעיפה משום מראה פסולה אף בלי נקב כלל עיי"ש ועי' בתורת זבח סי' כ"ד בהגה"ם ס"ק ג' ובמק"מ ס"ק מ"ג ובבשת חיים ס"ק ט' שעמד בזה דלמה לי' להרא"ש והבש"ח לומר דשאר מורה שניקב מחדיש הפ"ל דבלי נקב נמי מריפה משום המראה פסולה וכ' ד"ל דמיירי בבלא הבדיר רק קרום א' נבד אז ד"ל דמיירי שהשאר והבבה אבל אינו שאר ממש ועי"ל דמיירי שאין הבחנות בקרום רק בבשר שמחה

(קלב) שהוסתר (קלג) לו (קלד) מחוט (קלה) סביב (קלו) הנקב (קלז) ותפיגו (קלח) הוא (קלט) רק (ה) מחוט (קמ) סביב (קמא) הצלעות (קמב) נגד הנקב (קמג) טריפה

פתחי תשובה

(ה) מחוט סביב הצלעות ולא דצריך לכתחלה נדיקה ראלעות הכל סיכת לאמבר לגמרי וכן נמיגו נ"ע בשלן מקלא (ונגה"ע שם פ"ק כ"ב) דנבריכא טריפה טריכה

דרכי תשובה

הקרום ותפ"ה אסור דלא עדיף מבחוץ בצלעות עד הנקב דלקמן ע"י"ם ועי' בדעת הורה ס"ק כ"ל מ"ם בענין זה (קלב) שהוסתר או אדום סביב הנקב עפרה"ב סעי' מ"ל ורא"פ ס"ק מ"ו דבאחוט לא שחוד סביב הנקב טריפה אע"כ שיודע שנשה נקב בכאן ואין הולין בזה הסדבח דבע"כ במקום נקב ניקב דאל"כ מהיכן בא האדום והשתרות ע"י"ם ועי' מה שהאריך בזה במנ"י בקי"ל אות ו' וכשו"ה מהרי"מ ז"ל מבריסק סי' כ"ב בטיה שטיא שכיח שמצלע מלאות מחזיות בריאה לבעמים בלאטה שלומה ולבעמים במקלהן ול"ל לזהר שלא יעשה שם נקב בכח ביד לא בסכין ובפרט לפי מנהגיט שטוגין לכתוב רחוה בקרחום לבדוק הריאה בפנים ולהוליאה דרך שם ומאר שם שוקלין בעימות רחוה הראשיים לנקב וגם כשתחכין בסכין את רשומן שיוד בין הערונות והשדרה ג"ל ליחר שלא תנקב הריאה בהסכין וכמעט אין ריאה שלא יהי' נקב כזה במקום מראה אחמה והרבר פעמים נמצא נקבים כתוחיב עי"ש (וע"ל ס"ק ק') ועי' מה בברכה יפה בקונטרס יפה לבדיקה שער ב' הגיב ד' אות ג' שהכריע הריבא דחין שם מראה אדומה לא שחוה ים לרקל בהפ"מ לעוקר נחול אף אם הנקבים כתוחים דאין רפי' דנקב כתות סי' מוברק כ"כ שנעשה יחיים הראשיים לנקב ע"י הגגיעה בעצם לא בסכין יוכל לעשות נקב כתות מה אך אם נמצא שחיות לא אחמיטות סביב הנקבים יש לרחיק אבי' בהפ"מ ושוקר נחול שלא לעשות שוקלין וסכין הבא דלא יהוא לו בוחלו שיקב שם ביקים הוא עיי"ש (קלג) או אדום סביב הנקב עי' מק"מ ס"ק כ"ל שהבא מדברי התב"ש דכל אדום הפוסל בזה לא הי' רק כשהאחמיות בלוט בקרום ובבר ואם מקצה מיט מהקרח אבל כשהוא מהקרח שפיר הולין לאכל עיי"ש ועי' בפרפ"ב סעי' ל"ו שכ' דאף כשיר' שחור קלה לו אדום סביב הנקב וע"י הגליחה הוא מתבנן ותוצר למראה ריאה יש להכשיר שזה סי' לדבר שלא נגרר הדם מרמת מכה שבריאה ויכולין לתלות בחמטום ידע דטבחא עיי"ש וכ"כ בשטה חיים ס"ק ט' ע"ש ועי' ברא"פ ס"ק מ"ו בחמלגא הריבור שב' דבא דאסריב בראדים סביב הנקב דוקא כשהאדום הוא כיראה דם הנגרר תחת מכה אבל אם הוא אדום כמראה דם אזב מן הנקב אין לאוש דאמרינן דע"י הנקב שעשה הטבח נא הדם ועיי"ש עוד בס"ק מ"א וכ"ה"ב שם ובשע"ח סעי' י' שב' שמנהג קלה טודקים הוא בלאם האדום קלת ביקים הנקב ממש והוא רק ויולא ממש ג"כ אדום מקילין בו והולין אם יש דבר לתלות בו שנעשה הנקב לאחר שהיפה דבל מה דקיי"ל דכשאדום סביב הנקב הוי סי' שנעשה יחיים לא נאמלו הבריס אלא כשרות אדום סביבו בשעת רב וקבה קלת כעין אריחמה מחת מכה נפוחה שבאדם אבל אם הוא אדום קלה במקום הנקב ליה לן בה שכן דרכה לחיות מחמת דם הריאה שהשורר לאחת אבל אין לרגיל כן כ"ל מי שיש לו בבלה מרבו במראה עין חזקה ולא בשמוע מכה לאוזן שבקל יבא לטעות עיי"ש ועי' ד"ק ס"ק י"ג ובמק"מ ס"ק ל' שהבאתה בזה הוא דכשהבשר והקרום רם רכים שם כדרכם והאחמיות הוא קלות ויש בו זהרוריה לא מקילין מכני שכך דרכו לחיות כבנתשורר דם הר לה ליחה שם במקור הנקב שעשה רעבח בלבו זהרוריה הדם סביב הנקב אבל כשיש אדום חזק ומהפשע קלת למרחוק כשעה שסביב מז ממילא גם הבשר והקרום שם מעוה בחמטום וקבה קלה ומ"מ אבי' אדע שאינו קבה בחמטום אין להקל באדום נמור הטעה לכתור קלת עיי"ש ובעבו"ה מגדל הבן סי' ל"ב ובדעת הורה ס"ק כ"ל מ"ם בענין זה לדינא (קלד) אדום סביב הנקב עשמ"ח נקבן סי' ל"ו סעי' י"ח דאם נמצא על הריאה נמורים אריך לבחוק אחר נקבים עיי"ש ועי' מזה ברא"פ סי' ל"ח ס"ק מ"ש ובמאירה עינים שהם ד' עוף ג' ס"ק י"ב ועי' בשטה חיים ס"ק ט' שב' דגם אם שהמה כל הריאה לא מקלהה למראה אדום ומנמא נקב במקום האדום מריבה ולא הולין הנקב בחמטום ידע דטבחא עיי"ש אך בד"ק ס"ק י"ג ד' דהיכא דראדום מהכשע בשעת אין אם סי' לנקב וכ' שם דאע"ג דקיי"ל דכשיש נקודות אדומות מחמרי ן לומר שבודאי יש שם נקב מ"מ כשהאדום מהפשע ומחזיק שעה רב ובמקום ה' ממנו יש נקב קטן לא מהבבר לתלות הנקב בהאדום של שעה רב כזה אלא האדום הי' בלא"ה וקבה אם אח"כ נקב עיי"ש במק"מ ס"ק כ' ועי' מנח"י עוד ה' בלק"י ס"ק ל"ה ועי"ש בס"ק ל"ח ו' בשרוך מזה. (קלה) סביב הנקב. מי' בחמ"ח שם שכ' שם שהיה שוד סי' בנקב אם נעשה מחיים דהם

שבן

(קלו) שהוסתר כי בחמ"ח סעי' י' ובפרפ"ב סעי' ל"ו זה הכלל כל שרוחה

רוחן שסביבו לבן וקבה לא שיולא ממנה כעין ליחה לבנה לא הוים כלל דבהלא מחיים הוא ע"י"ם ועי' בדרכי משה אות ב' דלאו דוקא ליחה לבנה דה"ה אם יולא ממנו כמו מוגלא לא כמו מים ע"י"ם ועי' בפרפ"ב שם שכ' רק אם יולא ממנו כמו מים והמים מוגלא ע"י"ם ועי' במהר"ב כלל י' בשכון ס"ק י"ג שתלוד להקל בהפ"מ בחוגלא ומים כיון דבש"ע לא הוכר והשמ"ח ובב"ם ובמחרת עימים ג"כ השמיטוהו וכ' רק ליחה לבנה ולא הזכיר לא מים ולא מוגלא עיי"ש ועי' מק"מ ס"ק מ"ם שכ' דמדבריהם אלו משמע דכל הסימנים מטריפין אף בשסם רק בבשר לבד דהא ליחה לא שייך לגמרא מהקרום אלא מהבשר ועיי"ש עוד בס"ק מ"ג וברא"פ ס"ק מ"ו ובמנח"י עקי' ה' בביאורים ס"ק מ"ו ועי' הוא הקומי הבח סי' ע"ו במחזיק בדק ס"ק ג' שב' בשם מהר"ל שם עוד סי' להביר אם נעשה מחיים דהם יש בנקב כמו חומין לבנים כמו חלב סי' מחיים מיבר וטריפה ועיי"ש עוד שב' ח"ל וסי' נקב הדם רך סביב ולגול כבשר ברית רמחבך עכ"ל (קלו) הנקב עי' בפ' הודת זבח הספרדי (הרב מוהרחד"ח ז"ל מלחמר) מעורבה אות ב' סי' י"ב סעי' ז' שב' ממהרש"ך ז"ל דכל מ"ם בכוסקים דאם הי' הנקב סביביו אדום הוא סי' שנעשה מחיים זה הוא רק להמיר לחבנו לוחלו מריבה אבל לקולא אין לסמוך ע"ז לומר דאם אינו אדום ודאי כשרה היא דאף כשאינו אדום אין ברור שנעשה לאחר מיתה אלא שהבר סכן לם מחיים לא לאחר מיתה דאסבר דהוא מחיים וקרוב לשחיטה הי' ולא הספיק להתאדם עיי"ש (וע"ל סוף ס"ק ק"ד ולהלן סי' ל"ג עוד מזה)

(קלו) ואפי' הוא רק אדום סביב הצלעות כ' בפרפ"ב סעי' מ"ל ורא"ב ס"ק מ"ו דאם אין בנקב עצמו רושם כלל רק שבחוכן שבקנה שחור לא אחוס הם יודע ר"ל דבר בהו עבהה הנקב רזה אין מבניחין כמה שפני החוכן מאדימין מ' מבחוץ וכבר ובחקום אחר הכ"מ יש להחמיר גם בזה וזה חזקה שיודע שיחו עשהה זאה אבל אם בא זאב וכ"ומה ומעלא נקבים אפי' במקום שמיו ויש בחוכן עוד הנקבים שחור לא אדום יש להחמיר ומרפיף אפי' בהפ"מ עיי"ש ועי' מק"מ ס"ק מ"ו מ"ם בזה (קלח) הוא רק אדום עדמ"פ ס"ק מ"ו שבהב דבמים מבה בחוכן נגד מקום הנקב שבריאה הוא הוכיח עכי שהנקב הוא מחיים ועיי"ש עוד שב' דיש דאסריק כשהוא אדום שם בצלעות דוקא אם החוכן אדום שבראה שם כעין מבה ומרוות דם אבל אם החוכן אדום הוא אלא מן הנקב אין לאוש דאמרינן שע"י שניבר הריאה לאח"ש זב הדם מן הנקב שבריאה שם אל החוכן אבי שבן עלון עיי"ש (קלט) רק אדום עמב"ם ס"ק כ"ל שב' דה"ה אם שחיר סביב הצלעות טריבה עיי"ש ועי' רמ"פ ס"ק מ"ו מזה (קמ) סביב הצלעות עפה"ם ומ"ם וע"ל שריך בדיקה בצלעות וכ' במחב"ת עגלם ממש שבבר מפרש הדבר בשמ"ח סעי' י' ובפרפ"ב סעי' ל"ו שריך בדיקה גם עד הצלעות כאמור ועיי"ש בהב"ש ס"ק כ"ל ורא"פ ס"ק מ"ו שב' דל"ל לכתאלה אבל בדיעבד אף אם לא בדק בצלעות כבר עיי"ש באורך (ע"ל ס"ק קמ"ו ולהלן סי' ל"ח ס"ק ק"ל) ופשוט בדברי רפוסקים שריך לעיין נ"כ בריאה סביב הנקב אם לא אחר א' מרבי' הזכרים (וע"ל ס"ק קל"ה) ועי' בפרפ"ב סעי' ל"ח שב' דאם נמצא נקב ויש בחה לחלות ולא נהן לב לעיין אם אחר א' מבב הבחמים הזכרים ונאבדה הריאה יש לחחמיר ולהמריף אבל אם ע"ש מפי הבודק שאחר שמצא נקב בחקום שהיה יהו ממשמשה שם ואבל לו וריאה אינה לבטל יש להכשיר והולין עומר שלא הי' בהנקב סימני טריפה עכ"ד ועי' בד"ק סוף ס"ק כ"ט ובמק"מ ס"ק מ"ד (קמא) הצלעות עי' בהר"ב שם ולא"ב ס"ק מ"ז שב' דאם נמצא בחוכן שם שבבר הלבן אע"פ שחור ונקבר אין הולין הנקב בשום דבר וטריבה עיי"ש ועי' בזבחי רצון סי' ה' סעי' ט' בהוסף דלא"ב שאין עוקן בשבריה אין הולין עיי"ש ובד"ק ס"ק י"ג שמבד ברקל ולהלות בידא דבנחא אף אם יש שבריה לבע עד הנקב אך בס"ק ל' מבבר להחמיר בזה עיי"ש ועי' ביאק"מ ס"ק ע"ד שב' להכריע דהם אין שקר בשבריה יש להקל ועיי"ש בס"ק מ"ה ובבא"ק אות י"ד בטריפה (קמב) נגד הנקב עי' בפרפ"ב שם ובחמ"ח כלל י' בעשרון ס"ק י"ד וקמן סעי' י"ל שב' דבגד הנקב הוא לא חזקה דל"ל שהי' עגדה ממה דמי יולא לגמלם שלוט עגה ממם אלא כל שהוא כמוך לגבה אין הולין עיי"ש (וע"ל ס"ק ס"ז)

(קמב) טריפה כ' בחמ"ח סעי' י' ובפרפ"ב סעי' ל"ו זה הכלל כל שרוחה

ם מסקנא דגמרא סס הף מ"ע

(קמד) ולא חלין (קמה) נשוס לבר לבולמי מחיים (יג) מעשה. (קמו) יוכן (קמז) אם (קמח) נמצאו

פתרון תשובה

בדיקה בבדה בגלגלות וכן בסי' ל"ג סק"ל ע"ש.

בהקב לבן וקבה כמין שומן לא ולמי מעשה קולה שחיטה ומריסה. שוד מחב הס"ך ס"ס בלחוס סבר דחה זה הרמ"א בד"מ ומאחר דלא מיירי הר"ן בלחוס ממנו רק לחוס כמראה הריאה

באר הגולה

(יג) מעשה ומחב בס"ך דאפילו סקפה לא מהני ומחב בבדיקה קבלה על נקבים אם נמצא נקב לחוס ודק סכיטתו לא ודאי נקב חדש ואינו בלי הסכנה אבל אם נמצא

דרכי תשובה

עכין לקחתא לא מתוסט לא סביבו לא בגלגלות אין להלות בשום דבר שיקב לאחר שחיטה דקב אחר שחיטה אין שום לקחתא כלל עיי"ש. (קמד) ולא הלינן עשי"ח שם ובפרה"ב סעי' ל"ד וסס"ד ס"ק י"ד שכ' דכשנמצא נקב ומור הריאה הוי ע"ג הקב כעין דלת אין להקל ולהלות שמסתמא עשה לאחר שחיטה דאלו נעשה מחיים כי' ראוי שהרי אשר כלה לעתרי מן הקב ולסמוך ע"ז להקל אף בדיעבד מידי למתני ע"פ הדרכים המבוארים אלא מושמין שחיטים נעשה דאף מחיים יכול לריאה שיעשה נקב כזה וכמו שכ"ל סי' ל"ד בדין נרגרת עיי"ש ועי' ברא"פ שם ס"ק מ"ד שכ' דעכ"פ אז ודאי הוא דאם הבאר הלוי' ע"ג כבין דלת מהני לענין זה בלי מיכת מידי למיתני הלוק אף אם הקב פתוח דכיון דהלוי' הבור שם אין זה מקרי נקב פתוח עיי"ש (קמב) בשום דבר כ"ל לא במשמש יהא דבכתא ולא בזאב ובשאר בע"ח רמ"א ס"ק מ"ד ומאלוה עיפים שרם ד' ע"ב ס"ק ס' עיי"ש בארוך (קמג) וכן אם נמצאו עלי וכו' עפ"ד ס"ק ס"ו שכ' דהוי ודאי כבדה מטעם חזקה ועתב"ם ס"ק ל"ג ובסס"ד ס"ק ס"ו ומי' בחילות עיפים שרם ד' עקב ג' ס"ק ב' וגהס"ק ס"ק מ' ובמנהה"ב דים כלל י"ח ובבו"ת ובכם מי' חיו"ד סי' ג' ובבו"ת זרע יצחק סי' כ"ח בארוך ומדר"ן ס"ק כ"ה דעד מ' נאמן לומר שראה מורגת אף שאין ביחו כי אלא בחזקה אחיר וגם הבו"ב מכירים נקבי המורגת ואף אחיר שעוד מ' ראה זו המורגת וזה הבמי אומר שלא ראה לא אבר נאמנותו בזה וכ"ש בשום מקום לטשות שיפבור שגם הוא ראה והרכיבו הבהמה שהיא הבו"ב הריאה ביחו ל' ל' ג' נאמן מפוס דהו"ל ביחו עיי"ש ועי' בנמק"י ריש שבת ו' סב' ע"ש ודוקא בהם בחזקה נאחיים אלו ומכירים היטב הטעים המכירים בריאה וכ' דבמקומות שבאנו שהם יתפשטים אחר מיתה יזהירו שיבלו אח"כ את הריאה לפני הבודק ולאות שהיא שלמה לפי פרקבים מורים הזהר לקרוע את הריאה בשמק אף במקום שלא נתנו לקבל בזה וגם יזהירו שיבלו את המורגת לבו"ב והא ראיה ויכול אם זה המורגת הנכרת להבו"ב עיי"ש ובבו"ת שם אחי' חיו"ד סי' ל"ו (קמג) אם נמצאו עלי' תולעים עכאה"ע ת"ם מהש"ך חוקת אם נמצא התולע בתוך הקב וכו' ועמש"ח סעי' י"ד ובב"ם ס"ק כ"ז כ"ח כ"ט ובפרה"ב סעי' כ"א ורא"פ ס"ק כ"ב שכ' לדינא בזה כך דאם הם נקב לא נקבים בריאה והתולע הוא בתוך הקב בין שמקלתו בכ"ים וקלתו בחוץ ובין טלו בפ"ם רק שהיו עמוק מהקב כלו כ"א פי בשה מתב לריאה מחוץ ובין טלו בחוץ רק שהיו ע"פ הקב הרי עראה שהולעה זה בא תחוך הריאה וכשר דתולין דמסקינא הוא נקב ולאחר שחיטה שיקבו עיי"ש וכ שוד בשמ"ח בסעי' שאח"ז ובחב"ם ס"ק ל"ב ובפרה"ב סעי' מ"ט ורא"פ ס"ק ל"ט דבמקומות שבאנו להכשיר בכל ניזוי בין בחילה עייזוי מן הארר בין בחילה על הריאה בריאוק מקום מהאחר אין לכאוד מהגם אבל בבאר מקומות שאין לחם מהגם בזה אין להקל ועיי"ש עוד בפרה"ב סעי' ל' ורא"פ ס"ק ס' שכ' דבמקומות שאין לחם מהגם הוא אין להקל כבר הולע הוא עמוק לא רחוק מן הארר אף אם התולע הוא בשעת מלילתו עייזוק מן הארר ואח"כ עיי"ש דמכיחה הריאה מחף התולע מבחוץ ע"ג הריאה אבי"ה יש לחחיר ולהעריף אבל אם אחר הפיחה היעב התולעת ראש מעלמו ויולא יתהקב ע"פ הריאה מותר ולפ כך אם נמצא תולעים והם עמוקים מהעור יש לעטוו לעשות הריאה היעב שתא ע"י כביחה ירחצו מבם והיי עמוקים

ובתב"ם שם עוד בפרה"ב סעי' ל"ו ורא"פ ס"ק ס"ו דבתקום שאין מהגם יהיו להחיר אם נמצא התולע מבחוץ על הריאה כל"ל אבל אם הם התולע מחוב בתוך הקב ופיו לחוצה ושויל לחון שבריאה מזה שיחיש הוא בא להוך הריאה אין להקל בשום מקום עיי"ש ועי' מה בש"ת ביה אלמה חיו"ד סי' ל"ח ובבו"ת שו"ת חגיגת סי' ל"ח וסי' ל"ט וכם' ברכת מבה בקרשרים יפה לבדיקה שער ב' מיב ה' אות ב' ומי' בס' ערוגות הבושם אות ב' שהצריך להמלין בעד המחבין להקל אבל המלין בעד בשמק הריאה וכ' המבהמת נחיבר מבכא זה ע"פ אחה נחל שהריה ק ואין נחחבת ביחס לך במקום שאין יבא להקל בזה בחלי החליה להם להקל רק שם להחמא ע"פ דברי הבשקבה הלבוחים אבר מפיהם אם חיים עיי"ש ועי' בס' אמה מק הבדם ביחחבו להם"ש כאן ס"ק ס"ז ועיין לב"ם ס"ק מ"ב שהעיד

עכין לקחתא לא מתוסט לא סביבו לא בגלגלות אין להלות בשום דבר שיקב לאחר שחיטה דקב אחר שחיטה אין שום לקחתא כלל עיי"ש. (קמד) ולא הלינן עשי"ח שם ובפרה"ב סעי' ל"ד וסס"ד ס"ק י"ד שכ' דכשנמצא נקב ומור הריאה הוי ע"ג הקב כעין דלת אין להקל ולהלות שמסתמא עשה לאחר שחיטה דאלו נעשה מחיים כי' ראוי שהרי אשר כלה לעתרי מן הקב ולסמוך ע"ז להקל אף בדיעבד מידי למתני ע"פ הדרכים המבוארים אלא מושמין שחיטים נעשה דאף מחיים יכול לריאה שיעשה נקב כזה וכמו שכ"ל סי' ל"ד בדין נרגרת עיי"ש ועי' ברא"פ שם ס"ק מ"ד שכ' דעכ"פ אז ודאי הוא דאם הבאר הלוי' ע"ג כבין דלת מהני לענין זה בלי מיכת מידי למתני הלוק אף אם הקב פתוח דכיון דהלוי' הבור שם אין זה מקרי נקב פתוח עיי"ש (קמב) בשום דבר כ"ל לא במשמש יהא דבכתא ולא בזאב ובשאר בע"ח רמ"א ס"ק מ"ד ומאלוה עיפים שרם ד' ע"ב ס"ק ס' עיי"ש בארוך (קמג) וכן אם נמצאו עלי וכו' עפ"ד ס"ק ס"ו שכ' דהוי ודאי כבדה מטעם חזקה ועתב"ם ס"ק ל"ג ובסס"ד ס"ק ס"ו ומי' בחילות עיפים שרם ד' עקב ג' ס"ק ב' וגהס"ק ס"ק מ' ובמנהה"ב דים כלל י"ח ובבו"ת ובכם מי' חיו"ד סי' ג' ובבו"ת זרע יצחק סי' כ"ח בארוך ומדר"ן ס"ק כ"ה דעד מ' נאמן לומר שראה מורגת אף שאין ביחו כי אלא בחזקה אחיר וגם הבו"ב מכירים נקבי המורגת ואף אחיר שעוד מ' ראה זו המורגת וזה הבמי אומר שלא ראה לא אבר נאמנותו בזה וכ"ש בשום מקום לטשות שיפבור שגם הוא ראה והרכיבו הבהמה שהיא הבו"ב הריאה ביחו ל' ל' ג' נאמן מפוס דהו"ל ביחו עיי"ש ועי' בנמק"י ריש שבת ו' סב' ע"ש ודוקא בהם בחזקה נאחיים אלו ומכירים היטב הטעים המכירים בריאה וכ' דבמקומות שבאנו שהם יתפשטים אחר מיתה יזהירו שיבלו אח"כ את הריאה לפני הבודק ולאות שהיא שלמה לפי פרקבים מורים הזהר לקרוע את הריאה בשמק אף במקום שלא נתנו לקבל בזה וגם יזהירו שיבלו את המורגת לבו"ב והא ראיה ויכול אם זה המורגת הנכרת להבו"ב עיי"ש ובבו"ת שם אחי' חיו"ד סי' ל"ו (קמג) אם נמצאו עלי' תולעים עכאה"ע ת"ם מהש"ך חוקת אם נמצא התולע בתוך הקב וכו' ועמש"ח סעי' י"ד ובב"ם ס"ק כ"ז כ"ח כ"ט ובפרה"ב סעי' כ"א ורא"פ ס"ק כ"ב שכ' לדינא בזה כך דאם הם נקב לא נקבים בריאה והתולע הוא בתוך הקב בין שמקלתו בכ"ים וקלתו בחוץ ובין טלו בפ"ם רק שהיו עמוק מהקב כלו כ"א פי בשה מתב לריאה מחוץ ובין טלו בחוץ רק שהיו ע"פ הקב הרי עראה שהולעה זה בא תחוך הריאה וכשר דתולין דמסקינא הוא נקב ולאחר שחיטה שיקבו עיי"ש וכ שוד בשמ"ח בסעי' שאח"ז ובחב"ם ס"ק ל"ב ובפרה"ב סעי' מ"ט ורא"פ ס"ק ל"ט דבמקומות שבאנו להכשיר בכל ניזוי בין בחילה עייזוי מן הארר בין בחילה על הריאה בריאוק מקום מהאחר אין לכאוד מהגם אבל בבאר מקומות שאין לחם מהגם בזה אין להקל ועיי"ש עוד בפרה"ב סעי' ל' ורא"פ ס"ק ס' שכ' דבמקומות שאין לחם מהגם הוא אין להקל כבר הולע הוא עמוק לא רחוק מן הארר אף אם התולע הוא בשעת מלילתו עייזוק מן הארר ואח"כ עיי"ש דמכיחה הריאה מחף התולע מבחוץ ע"ג הריאה אבי"ה יש לחחיר ולהעריף אבל אם אחר הפיחה היעב התולעת ראש מעלמו ויולא יתהקב ע"פ הריאה מותר ולפ כך אם נמצא תולעים והם עמוקים מהעור יש לעטוו לעשות הריאה היעב שתא ע"י כביחה ירחצו מבם והיי עמוקים

ובתב"ם שם עוד בפרה"ב סעי' ל"ו ורא"פ ס"ק ס"ו דבתקום שאין מהגם יהיו להחיר אם נמצא התולע מבחוץ על הריאה כל"ל אבל אם הם התולע מחוב בתוך הקב ופיו לחוצה ושויל לחון שבריאה מזה שיחיש הוא בא להוך הריאה אין להקל בשום מקום עיי"ש ועי' מה בש"ת ביה אלמה חיו"ד סי' ל"ח ובבו"ת שו"ת חגיגת סי' ל"ח וסי' ל"ט וכם' ברכת מבה בקרשרים יפה לבדיקה שער ב' מיב ה' אות ב' ומי' בס' ערוגות הבושם אות ב' שהצריך להמלין בעד המחבין להקל אבל המלין בעד בשמק הריאה וכ' המבהמת נחיבר מבכא זה ע"פ אחה נחל שהריה ק ואין נחחבת ביחס לך במקום שאין יבא להקל בזה בחלי החליה להם להקל רק שם להחמא ע"פ דברי הבשקבה הלבוחים אבר מפיהם אם חיים עיי"ש ועי' בס' אמה מק הבדם ביחחבו להם"ש כאן ס"ק ס"ז ועיין לב"ם ס"ק מ"ב שהעיד

תשובה

שמוגיע עכשיו במקומות אלו דכל שמלמה מורגת על הריאה אפי' רחוקים מהקב מכבירים וכדעת הש"ך עיי"ש ועי' בש"ת אבע יצחק סי' י"ח שהעלה ברחוקים שכן עיקר לדינא עיי"ש בארוכות ועי' בעלי לבוה ובמגחת הזכיר כלל י"ל בעשרון ס"ק ח' וס"ק י"ד וקומן סעי' י"ב שכ' דמ"מ אין להקל בשום מקום ובשום גווני רק כשמלמה התולע עכ"פ על הריאה נאפשר כיכא שלא ממנה על גוף הריאה אפי' כשמלמה על הכבד לא על השומן של הלב והל הריאה ומכ"ש כשמלמה על הארן דאין להיות בשום אופן ובשום מקום ודלא כטרגין היאר דאף כשלא ממנה כלל על הריאה מחפשים אחריו על הקרקע וסומכין על הכרת התולע והקב עיי"ש אך בערוגות הבשמים שם בשוף הס"ק הג"ל ובמק"מ ס"ק ע"ד נתב עעם לשכח במה שטרגין להיות בפסיעות אפי' לא ממנה המורגת ע"ג הריאה אלא כל ב מלא עכ"פ ע"ג הלוק במקום שהריאה היה שומה שם כל שהקב מיכר והתולע מיכר שהוא שורכה לחיות בריאה עיי"ש ועי' בש"ת דעה חכמים ודעה הזבח במחברת תמימה סי' ג' שהצריך ג"כ לחמלין בעד הריקעות המקולין בזה וכ' כמה מעמים לשכח בזה עיי"ש בארוכות ועי' בש"ת מעמיד המיעה סי' ל"ח שכ' בדרך כ"ש דאם ממלא על הבגד לא על הבד של הבו"ב דים להקל דעדיף ממלא בשומן בתוך הריאה עיי"ש ועי' בד"ק ס"ק כ"ד שכ' דאם רלו נקב ולא בדיק אחר שרא ובראה הריאה בחיים ולאחר שעטוה מן המיס נמלא עלי' מורגת הולע אע"פ שם עיבר אלו היתה שם מקדם היתר טבלת בתוך המיס מ"א כיון שה קב והמורגת הם כרגלות כשר עיי"ש (קמה) נמצאו עליה תולעים עכרה"ב סעי' מ"ע ובסעי' ל"ו ורא"פ ס"ק ס"ד שכ' דלא הלוק הקב בהולע אלא כם מלא הקב בהולע מ' אבל בנמלא מת לא ן ואיתא קמיעים הוא כשיולאים הולע שלא יבל לרשם מרמיין אותו בהבל פיהם ואם יש בו רוח חיים ומתחל נרשם מכשירין וכ' שם עוד דאם נמלא על הריאה הולעים מתוס ובתוכם יש חיים ורוחנים אין לרכשיר כ"ל בהם"מ עיי"ש ועי' מזה בש"ת בנרא רמה סי' י"ח והמה ראיה בש"ת זרע יצחק סי' כ"ח שכסק להיר בהכ"מ אף אם הולע הוא בתוך מקום מהקב ואפי' הוא מת אפי' אין בהוכה הולעים חיים עיי"ש אבל כל המחבורים כ' לדינא כמ"ב הפרה"ב הג"ל ועי' בעלי לבוה ובמחברת עיפים שרם ד' עקב ג' סעי' ג' ובחו"ל שם ביסרמיו"ב ס"ק ג' ובהבו"ם ס"ק ח' אך לענין זה כ' בחו"ל שם קלת קולה דלא בעיקר שהיו כל הולעים הרוחים אלא אף אם כולם מהיים ויש הרבה נקבים ורק חולע א' נמלא חי ורוחים ד' בכך דלא לריכין אלא הוכחה עיי"ש ולענין הי"ם בפרה"ב דאם נמלא על הריאה הולעים מתוס ובתוכם חיים ורוחנים אין להכשיר אלא בהב"מ עי' במנהה"ב שם שרעולה דאין לריך להקפיד שיהי' הכ"ת חוקת יש להקל בזה לפי מהגיונו אפי' בלא הפ"מ עיי"ש ועי' במק"מ ס"ק ס"ט שכ' דכשמלמה התולע מת אע"פ שכשחמתו אח"כ בהבל פיו רוחנות אין להחיר אפי' בזמנה"ר ובמקומות אלו אח"כ נמלא מקלתה בתוך הקב ועיי"ש עוד לעיל ס"ק ס"ו ובד"ק ס"ק כ"ו ועי' בחנה"ב שם בקומן סעי' ב' ועשרון ס"ק א' ומ"ק ג' מזה ועי' בש"ת אגודת אחוב מדברי חיו"ד סי' ה' בשובדת שהבא לפני ריאה בערך ד' שנות אחר שהחבה הבהמה והיתה נקבה ורא"ה מקב זה נעשה ממורגת ואלו מורגת על האוגה שמשוכה לה אלא שהחבו הבו"ב אם המורגת הביעה ראתה אלפי שהי' כבר כמה שנות אחר הבחיבה נהיילם הבו"ב ודומה בלבבו שלא אחי' המורגת עוד ועי"כ לא בדק על ראיה המורגת ע"י שמיה ראש הבחם ונם הי' קלה ספק אולי עשה הבו"ב נקב זה בלפרנו ומי' שנת הדחק שלא הי' שום בבר לאלא אלא בבבר יו"ם ובאמת הרלאל והפ"מ וכ' שם לנבב קלות בזה לסיון שהי' זמן רב אחר הבחיבה יל"ל הדיקה אחר שראיה הי' מורגת מי רק שמתה לאחר זמן ונם הי' ספק שמא באמת הי' המורגת מי בשעה שראה הבו"ב והראיה בראיה בשעה שנמלאה ונם בלירוף הספק שמא נעשה הנקב בלעורן ע"כ מכל אלין מעמי יש להקל ולהכשיר לעיר נחל כה אמ"ר. ועיין עוד בפרה"ב סעי' ל"ד ורא"פ ס"ק ס"ד שכ' דאף בכהלעים שבל הריאה אינם אף ע"י חמיעות ומפיחה רק שע"י בדיקת הרוח והנפיחה נמלא שם שם הולעים בחוד הריאה בשמק ואינם זזין מהם לגאה לחון אף על ידי מפיחה ואשון רק שרחחין שם בשמקום

ים

(קכט) עליה (ו) (קנ) תולעים

פתחי תשובה

(ו) תולעים. סמס"ם פ"ק י"ג [ומיין בתשו' ס"ק כ' מ"ד מרדכי תולים ובמה מלד בתרומת מסמ"ע סכנד מלסס וכתס שמנתיס הכילו לפני ריאתם תולעים ורמה בהם כתמים מחומים וקשרות מחומות סרכה וכדקי הריאה כנשיחה ומיס וכיה מנגבן ומתלה מל הריאות סמתה כמה וכמה תולעים הילכיים שמס מלמנו תולעים שבכבד הכ"ל אם נתגלת סני קנסים בלמנו סתולעים ומלכיל ומקבלנו דאם ומקבלנו דאם יתגלת נקב בתקנים נקודה מחומה לא כתם מחומ לין לתגלת בשם דבר ומריאה לתמנס אם נתגלת נקב בתקנים מלמה ריאה מתמנ יק לסמיל אם יש תולעים מל הריאה נ"ל מאס"ע מיכרים מכם מתולעי סכבד

דרכי תשובה

ים לעמד להקל בזה בהפסד מרובה שהרי יש כלפי הוכחה שהתולעים שהם על הריאה אינם זזין כי בתחלה כשו אלו שזזין אלא שאלו לאין אמם תמיתתן תיכף ומכו ואלו שהמרו בהיך הריאה אחר להם מקצת תמיתת כדי חיי שעה עיי"ש ומי' מזה במהרי"ב שב בשמרון ס"ק י"ח (קכט) עלי' תולעים עבאה"ע ס"ק י"ג בים בים נקב בריאה ואין שם תולע רק בהיך הריאה עלמה וכ' ומי' שמ"ח סני' י"ד והב"ש ס"ק ס"ו ופרה"ב סני' מ"ו ורמ"ש ס"ק נ"ו שכ' דהבלת מראה לפיע שם תולע כלל ום לפיע מקבים הרבה ים להכנים הריאה למקום אם כגון בקרן נגד השמש ובחורף נגד חום ההמר אם מתחמם ויוצא התולעה אבר עיי"ש ועלב"ש ס"ק מ' ופרה"ב סני' נ' שכ' דבכ"מ דבדיקת הרוס מהני ה"ס דבדיקת נפיחה מהני דאם ס"ו בפיחת הריאה רוחשים התולעים ויוצאין ע"י רחיצה מקביהן לאין כאבה ומיי"ש בפרה"ב ורמ"ש ס"ק ס' שכתב שצריך לחקור לראות שיוצאין מקביהן ע"י רחיצה דוקא ואם אינם רוחצין רק שמתפיח ע"י נפיחה וטפלין לאין מריחה עיי"ש ועה"ק ס"ק כ"ב בשם חמיו הגאון בעל נפש שמשמיים ז"ל שהלומים יודעים הטב לסין בהדומים שיש' בגבול הראוי שיצא לאין ומתמלא הלומנה הוא שלא יחמה נוף הריאה גם מבחוץ דאל"כ לא"ל להחולע לעמוד מקומו אחר שיהם ו גם בפרס גם ל"ל שם הריאה יבש כי החולע לא יוכל לרחוס כ"ל במקום יוכש עיי"ש ומי' במק"מ ס"ק ס"ם שכ' שיהם לריאה ביקוס חס לא בין כריס וכמהות ואו מבחמת חפרס המורכת במקום ל' עכ"ם ודמו המקבים זל"ז ועיי"ש בס"ק כ"ו שכ' דאם כרס בגבר לה אלו הטר ומלמה להמורכת מהה כבר שיהיו שמורכת מהה כל הליהה שהוא חס ביותר עיי"ש ודע שמבואר מדברי הגב"ש שם ומאר אחרוים דלפי מהגיגים יש להכניר אף אם אין התולע פירס לאין על הריאה דרך הנקב הזה דוקא אלא אף בשאינו בדרך חדס ע"י הרוס ושהה ל נקב חדס בהריאה ויוצא לאין כבר עיי"ש ומי' בשו"ת נמ"ל שמשמיים סי' י"ג שהלה הנומל לרוסף שד קולא על זה דגם אם לא עשה התולע בעלמו הנקב הרחס ע"י הרוס אלא אף אם עמדן ל נקב ביני חדס והוא רוחס ושרס דרך הנקב הזה כבר והוא ז"ל הרבה להביא על דבריו ובעלה בראשונה דכל דהתולע בעלמו לא עשה ל נקב לא מהני עיי"ש בפרישה ועיין בס"ח ס"ק ס' שטעה לקבל אף אם לא נמצא תולע בשומק הנקב רק אחר שכבר כלה הוא וכמחוכין בבשר הריאה מוצאים תולע שם הם לחלת הנקב בהתולע הזה עיי"ש אך בפרה"ב סני' מ"ם ורמ"ש ס"ק כ"ש הסמיר בזה והעלה שאין להסכיר בזה בשום מקום ובשום נווי אלא כשנמצא ע"ם בחור הקרומים עד סוף המקום שהנקב מגיע לשם אבל כשנמצא בבשר הריאה בשומק אחר שכלה הבור אין הולין בהם דמה בבר שנמצא בחמלע בשר הריאה עמוק מן הבור הזה אלא נמצא שם תולע כלל ולוחה כבר הוכיח על מנהג של מיה בהקשים שמקילין בזה כי בכה"ג אין להכניר אמי' מלד מהבגיס עיי"ש וכ"כ בעלי לבוה ובמלחמה מימים שורס ד' עמ' ג' סני' ל' ס"ק ד' וכ"כ בשושנה עמק ס"ק ו' שם להחמיר בנמצא עמוק בתוך הריאה אלא בהנקב ולחמריך כלי נמצא כלי הי' ולא בחמה מכמות שהי' עיי"ש אבן בחק"מ ס"ק ס"ח ובד"ק שם כ' לדינא בזה כך דאם לא בדק הריאה בבדיקת הרוס כלל רק חיפה כשראה הנקב הזה בריאה ולא שם תולע יש להקל וכ' שם דמ"ש הרמ"ם והמקילין בזה מלכילין מריאות לשרגל לא דיבר רק לגבי חזרו ומנו אלא מהברר הדבר כ"כ הטב על בוריו אבל אבשו שמחברר מלד הרגילות והב"ש מכירים הטב הנקבים בבב"ע לכן כל שהחזו ומלא מורמת ל' לא ב' ונס הנקב מכר הטב הכל מורמת הוא והמורמת חי וחוחנת אין לחחות בהמקילין וכ' שם דנכל לה אין להקל רק כאלו בדק בבדיקת הרוס כלל רק שהיפה כשבר רק הנקב הזה בדק חיפה בחוס הריאה ולא הולע שם כמבר אבל אם לאחר אמלא הנקב בדק חיפה בחוס במקום שם תולע ולא פירס לאלה אין רק שהגדה שם במקום הזה אין לסמוך להקל כלל אף לפי מהגיגים בזמה"ר ובמקומות אלו ולא שמכיר הטב הולע והנקב אין להקל עיי"ש ומי'

תשובה

בש"ת מוסו"ד תגיינה סי' ל"ח שהמלין ב"כ בגד מהבא המקלין בזה כיון דעכשיו כבר נבחן ומצאה כמה פעמים שנכנס בל הטרפות לנקב הריאה לאח"כ כדי טפה בריאה ונסחן כטפה יש תולע אם דיש הפיכ דלכה דלכה אבל בטפה פשוט שלא נסרגה ואין זה מתני לרשותה אלא אפילו נמצא נקב בטפה והתולע היא מקלמה בנקב ומקלמה אין לנקב ב"כ בלה לסמיל אל אם הפולע אינ מנקב רק אל בריאה יש לפקפק בהיתרא כיון דהמתל"ל ומכ"ל אינכרים אף בלא טפה ואף דאם מנקב רק בל בריאה מ"מ נגי טפה אמנר לחמר דסי מ"ל פ"ש

תשובה

בש"ת מוסו"ד תגיינה סי' ל"ח שהמלין ב"כ בגד מהבא המקלין בזה כיון דעכשיו כבר נבחן ומצאה כמה פעמים שנכנס של הטרפות לנקב הריאה לאח"כ כדי לבקש חמישות ע"כ יש להלות בהם אף בלא מלא הטרפות בנקב כמו דקי"ל לחלה בזה אפי' אלא במקום שיש ועיי"ש שד בס' ל"ש שהסיף שד לאמלין בעמים וכ' להחולא דיניה מהבאם ועיי"ש שד בס' כ"ש וכתב בפרה"ב סני' ל"ב ורמ"ש ס"ק ל"ד וס"ק ב"ב דאם הולעים יולאים מן הריאה ע"י בדיקת הרוס ומחרים ומכנסים לשוכה לפרים מריאה שהשמן שיקבה הריאה בדי הבהמה ויצא וחזרו ומכנסו לשוכה דהא מזה חיק אלא מלהבת הרוס רחמו לאלה חולה אך אם עכ"פ ל' מהם יוצא ואינו חוזר יש להחיר עיי"ש ומי' במרדכי פירס ס"ק ז' מה ומתק"מ ס"ק ס"ו שהשה להקל בזה בזמה"ר גם בהא וכ' דאף אלא נמצא אף ל' שאינ חוזר לפרים יש להחיר עיי"ש (קנ) הולעים מי' פרי חולר ס"ק ס' שהעלה דאל תלינן הנקב אלא בהחולע הנבלו מינה ר"ל שנולו מן הריאה בעצמה אבל בחולע המיכר דאל מינה נגלי אלא דאחי מעצמה הליק יוחר דיקב מחיים מ"מ מספיקה לא חיסיק אלא אמריק שמהמת מינה נגלי ומכמריק כיון דאיכא ס"ם עיי"ש ומי' מה בנב"ם ס"ק ל"ט ומי' בשמ"ח סני' ס"ו ובפרה"ב סני' מ"ש שכ' דבמקומות שמלי להם הולעים ובדקו כמה פעמים שמלאו הולעים ורחצו מהמקבים ואח"כ מצאו הולעים בסרם ואינם יודעים אם הם מאותן המין הרגיל לחיות בכל פעם ובראה שהם משומים מהמצאים הראשונים בשרה בלי בדיקה שלא יולין שהן הן הולעים הרגילים לחיות בהריאה אבל במקומות שלא מצי כ"ב ולא הורגלו כ"ב בהם אין להקל בכך בסרם עיי"ש ומי' במק"מ ס"ק ע' ובנס"ק אות ל' שכ' דבמ"ב מיירי הבב"ש בלאן יחוש אם מרגיהן משומה מהרגלשונים אבל בחחוש שמרגיהן משומה יש להחמיר אפי' במצאו מקצתן הוך הנקב אפי' לחין המקיון עיי"ש ומי' בס' בס' זה ח"ל שמעתי מפי אומן בקי בשם רבני שלעיטיק דלפעמים מצא בריאה כדמות חתם וכ' הה מצא בריאה בין הקרומים ולאחר שקח בריאה מבפרים ואבו יולא לחעלה מן הריאה מבחוץ ולפעמים נעביה מוצא ומולא לאין ופסק דבענין זה מריפה דהא נקבו ב' הקרומים ל' החת הריאה הנקבו בחוכה והחיזן מלד הוכ' שחלא לאין לא ומי' שד בפרה"ב סני' ל"ח שכ' דאם נמצא מין תולע אלאן דרס לגדל בריאה כלל רק בא בשם ממקום אחר כגון שנמצא בחוץ חוחם קבן ומכ"ם אם הבוחקים אומרים שמכירין שלאן תולע זה דרס לגדל כלל בחוך הריאה אין להחיר בשום מקום בעולם ועיי"ש עוד בקומרים הראחה אות ג' שכ' עוד ביותר בזה דאם נמצא ההולע בשיטי קלה ממה שרגיל להמצא ולא יחוש אם הקרומים אחוז גם אחת זה להחיר לא אף אם נמצא מקצתו בנקב דמיכר המבפרים קלחי אפ"ה אין להחיר משום דבעינן שבע בבריחה שזהו מעין הולע הנבלו ממנה ולא כהפרי תואר שמקל גם בס' עיי"ש ומי' בחרה"ב

כלל י"ח בקמן סמיף י"ב ומעתן ס"ק י"ג ובמק"מ ס"ק ס"ב:

ועיין בס' בית יאחז בחיקון הבית אות ב' ובחאל יאחז שכ' שנמצא כ' בשם בחוק מומחה ובקי שם בריאה ג' מיני חורמת וכל ל' מומה בחריאה ונחל מחבירו ל' נקבו קקיאלי' ול' נקבו יפו"ש ול' נקבו מרקפ"ל והנקבים של אלו אינ חומה לנקבים של אלו וכל ל' יש ל' מקום מיוחד בפ"ע ומומים זה מה מקומו של זה אינ חומה למקומו של זה ואם הב"ב אינ מבחן ול"י הסיטק שבין הולעים יסריף עיי"ש ומי' בחורת זבח בסב"ם פי' כ"ה ס"ק ד' שהמה עלו דמי הגיד ל זאת בחה שקבל אותם בשמחה וגם נוף הדברים הם חמוסים עיי"ש ומי' מה בש"ת מוסו"ד תגיינה סי' ל"ו ומי' בחמה"ב בכל ל"ח בחרון ס"ק ל"ג שכ' שאחר שעמד על החקירה הדרישה מלא שכבר מיני הולעים יש בבהמה ל' המלאים בנוף הבהמה בפרס בבהם וחם קרמים ופבים ומ הולעים המלאים כמה פעמים על הקרן מבחוץ וחם מרוכים מלאבע ודקים מאד ומ מן הולעים המלאים בכבד אבל אמרה וחם קרמים ומהגים הקים וכל אלו אין עליהם שם טרפה אבל רק שם אחר ואין

לאלה

יורה דעה סעיף לו ה הלכות טריפות

(קנא) שנקבה

דרכי תשובה

לתלות להקל ע"י הטלת שהוא תיל במדיטתיו הוא קטן הערך ולבן כלבמיה השומן ממש עיי"ש (ועי' ממה"י עקה ו' בלקוט ס"ק מ') וכ' שם בפנים בקומן סנדף י"ב דלמן להקל רק במורגת הסכים מלילתם בתמונה אחת והורגלו הבוחקים בהם ובנקביהם שיודעים ומכירים בהם בעב"ע שזהו מורגת שבריאה בהלה והן הן נקביהן עיי"ש ועי' מק"מ ס"ק ס"ב שכתב דהטולעים הנקראים מורגת שכיח במדיטתיו ומיכרים הם ונקביהם לכל מ"ב מוכרח עיי"ש

ועיין בעלי לבושה מ"ש בדבר הטולעים הנקראים מאמליטל"א המצלאים בנקב בריאה דלון להקל בזה כלל כי אין זה בכלל מורגת והם שכיחים רק בכבד ולא בריאה ורם רחבים ואינם לבנים עיי"ש בתריסה וכ"כ בד"ק ס"ק כ' וכתב שם דאפי' יש לתלות גם במבשם יהא דמבחא אפ"ה כשהנקב הוא מצוי נקבי המאמליטל"א ומראהו הוא שחורים כהמונת נקבי המאמליטל"א יש להעריך הלילה שהיה בודאי מאמליטל"א ונפלה וכ' עוד דלפ כשאין שם נקב מפוש אלא עגלי קרום התחתון במקום מלילה המחלוטי"ל וגם הקרום העליון אינו שוה ומלק היפב במקום ההוא עריפה אבל אם הקרום העליון הוא שלם ויפה וחלק כבריתו יש להכשיר עיי"ש ועי' מזה במק"מ ס"ק ס"ב כי אינו שלם ויפה בריתו שם לשרש לפרש דבריו ס"ב מ"ש בשאלת בן בתשובה הגיה לו ס"ב מ"ש מעמלת ע"פ בקיאות המומחים ולא מיבה הרילה קדול ואחי מעלתא וזה שמו אשר יקרא לו שריבע"ר שהרכו לרעלות שריטה מסילבות אחזות מלמעלה כעין כתב עגל מקום שסרטו וכ' שם לשרש לעריך עיי"ש וכולא בזה כ' נ"כ במק"מ ס"ק ס"ג שבהיותו בן' בטפשמם הגיה לו ס"ב מ"ש מעמלת בפעיים בריאה מין הולע שקורין שריבע"ר שהרכו לרשם במרולה אחת קרום הריאה מתקום לתקום ומרי עברו שהה שריטות ונגלדים כקים לבנים בדם ומוסרים לתו וכתב הוא ע"ז דה נרע עכי מנגלד קרום ההתחון ע"י אמאמליטל"א כי הולע המאמליטל"א הרכה לעת במקום ל' ולא שהה עגלי רק דתקום ל' והוי כנגד במקום יזוע שמהני בדיקה אף לדחן אם הקרום העליון הוא שלם ויפה וחלק כבריתו מסא"כ זה הבריבע"ר שהרכו לבגלד במקומות רבות עיי"ש ועי' בשו"ת רמ"ן חו"ד סי' נ"ג שסעלה נ"כ לבחיר בחמאמליטל"א אפי' אם נמצא מקצתן בנקב ומקצתן חוץ לנקב עיי"ש ועי' בשו"ת חתם סופר חו"ד סי' מ"ד מה שהאריך במדון הטולעים שבכבד (וכמרלה שהוא רמאמליטל"א כידוע) שנמצא הרבה מהם על הריאה וסיים דאם נמצא במקום אחוז לא כתם אחוז אין לתלות בשום דבר ועריפה אף אם נמצא במקום שאין שם שיטי מרלה רק כמרלה ריאה ממש יש לבחיר אף בעיכר שהם מהטולעים הנ"ל עיי"ש ועי' במ"ש בזה אחומ"ד בשו"ת דברי חיים ח"א בי"ד סי' ז' שבחלה עצם כברוכית על בודק ל' וכתב עליו שהאיל עריכות מהמ"ש במה שרכשיר מאמליטל"א בנקודות שחורות בלא שאלת הכם וכ' שאין לחכם בזשהו שעשה בדין כי הוא ערת רבה בעבק השו"ב ואגן לתלות כמה שם ובכיה קבלות קדושות ועם ש"ב שוים לאמות ויודע בבירור כי דבר זה יזוע לכל מהחל בלומות זו שהמאמליטל"א הוא עריכה וכן מהבין בדוב ערי ישראל ואח"כ כתב דמ"מ בתקומות שעשין שערנין להכשיר במאמליטל"א ח"ו להרחר אחר קבלות קדושות הטבנין כן ע"פ נחלי אחוז ויש מקום לדברים בש"ם עיי"ש בתורך ועיי"ש שד בסי' מ"ב אות ח' ובשו"ת הביב משה חיי"ד סוף ס' נ"ה ועי' יחוה בשו"ת שלת יאתק סי' קמ"א בתורך ועי' בשו"ת אחד לאברהם אות ח"ד סי' ע"ו מה שהאריך בענין זה והעלה דיש להקל בין במאמליטל"א ובין בבריבע"ר דיכון הכשיר בריאה אין לחוש לחתמיר בכו יוחר מבשאר הולעים דאלע היה הקפידה דוקא מורגת הידוע בריאה לא הו"ל להפסקדם לכתוב סתם הולע ובע"כ דכל הולעים שוים ואין לחלק ולשום שמות בארץ מאמאמליטל"א לא בריבע"ר ובלבד שלא יהא היכר שמחיים מקבר וכ' שם דמ"מ שלא בשמ"מ אין להקל בהולעים אם אלא שהמקצתן בנקב ומקצתן חוץ לנקב אבל בשמ"מ יש להקל אבי' כולה חוץ לנקב כל שיכר שדרך הולעים אלו לעלה מן הריאה עיי"ש ועי' בשו"ת בית שלמה חיו"ד סי' נ"ה מ"ש בענין זה והביא דברי הש"ו הבריבם הנ"ל ועוד קלא לחדומים שמקלין בזה עיי"ש ועי' בס' ערוגות הבשם אות נ' שכ' סמה לדבי הימר על נקבי הרמאמליטל"א הנ"ל ומסיק נ"כ להקל בשם"ם עיי"ש ועי' בשו"ת חי' חו"ד סי' נ' שכ' נ"כ להחיר בנקבו הולעים אלו אפי' אם אינם מקצתן בנקב ומקצתן חוץ לנקב רק שכולן חוץ לנקב רק שהוהה הבעיה שהיה עכ"פ בשמוש על הנקב ממש אבל כשהולע

(קנא) שנקבה שנראה"ם שם שכ' שאין ערך לדקדק שיהיה כ"כ הולעים

כמפסר

(קנב) ואין (קנג) ידוע

דרכי

מסמר הקבים וכ"כ בתב"ם ס"ק כ"ט ומ"ח סעיף י"ד לדינא וכן רעיד הגב"ם ס"ק מ"ב דמדגיע עכשו להכשיר אף כשהטולעת מוטעים מהקבים עי"ש ועי' בשמ"ח בסוי' שלח"ז ובהב"ם ס"ק ל"ג שכ' דאכי' אם אירע שהכשיר ריאה לאוף חס ולא יאמר אמר הטולעים הטוכים בהוך המוריס כסרה דהולין שכבר דהקבו אלו הבמרים מד שלמן בהם כח לגמח מהקבים עי"ש ובספרה"ב סעיף מ"ו ומ"ל ס"ק מ"ה שכ' דעכ"פ אין להכשיר אף לפי מהגיע אלא מ"כ יש עני' אלם הולעים שלא הוחקה ריאה ע' בהולעים אבל אם לא נמצא עוי' ג' הולעים יש להחיר ולהריף בכ"מ עי"ש ועי' במארת עינים שורש ד' עיף ג' ס"ק ח' וס"ן ו' ובפרים סני' מ' ג' שמהגו חד דרגא והקיל בים עכ"פ ב' הולעים עי"ש ועי' במהז"ב שם נקומן סני' ג' ועשרן ס"ק ד' שכ' דבהפ"מ יש לסמוך עליהם בזה להקל אף בלתן הב' הולעים עי"ש וכ"כ בהורת זבח שם בהע"ם ס"ק ה' רק שכ' דמ"מ אין להקל בזה כלל כ"א בהאסף בלהו טבחא דיחתא ובכמ חכם העיר שיביט היטב בהקבים כפי האמתרי שהם מקבי המורגא עי"ש אך במק"מ ס"ק ס"ד ובגב"ק אות י"ד העלה הסיקר כגריאה מהלב"ם דאפי' בהולע מ' הגמלא די להרגה קבים ואין להבנים על דברי המחמירים בזה כי הראם הפרים מירי בזמנו ובמקומו שלא מצוי ולא הקבע עוד לסמוך אהכרת הקבים והרגילה כמו עכשו בזמנו ובמקומנו עי"ש וכ"כ בד"ק רים ס"ק כ"ג ובש"ת מוסו"ד תמיינא סי' ל"ז וסי' ל"ג ועי' מזה בשו"ת שאל ומשיב תמיינא חלק ב' סי' קס"ד ועי' בשו"ת דעת הזכן במהדורא תמיינא סי' י"ח וי"ט בחריסות מזה ועד"ק ס"ק כ"ב בשפו ובמק"מ ס"ק ס"ח דבכ"מ שמקילין בזה בענין שיהא הש"ב מכיר הכרה ברורה שהקבים הם של מורגא עי"ש.

ועשכו"ה שם ובב"ם ס"ק כ"ט ובפרה"ב סני' מ"ה ורפ"ם ס"ק כ"ג שכ' דבעיר שהקבים שלם בהם הולעים יהיו בדמיון א' עם הקבים שם בהם הולעים משל"ל אם הם בדמיון אחר אשר עי"ש ועי' בממ"ל בס"ל אות י' ובפרים עוקם ו' במ"מ אות מ' שכ' דל"ל בזה שיהי' דומה ממש זה לזה רק בעיקר שיהיו זה לזה בענין אחד יכולו הבודקים שבלא מחורגא דהייט שלקח אם מ' עגול והב' משוך קלא לא ליכפת לן שלפעמים מקבי המורגא בכיו לאורך הריאה קלת וכן אם האחמיטות אין דומה זה לזה אין להחמיר די"ל שהא' ההעורר לאמה קדם לו שהי' אמנון לקרוס יותר ומקב הקרוס בעוד מיאה בו חות קלת מהדם וכיולא בזה כ' נ"כ בשפת אמת ס"ק מ"ב ועי"ש ברא"ם ס"ק ס"ו ועי' בש"ת שאל ומשיב רביעאה חלק ג' סי' קל"ח שבאל בעובדא שהיו הקבים מאד ודעת הש"ב להעריף לפי שקבי המורגא הם רחבים והקבים הלו הם קטנים והשאל כ' שדברי הש"ב הם בדויים כי אין לשום חוק וקצב למדת מקבי המורגא והביב שדהה להש"ב הם נטוסים דאין לחלק בין מקב לנקב עי"ש

וב' עוד בממ"ש שם דכיון דקיי"ל דם כמה מיני מורגא צריך שיהא מיבר שבשה המין מורגא שבנקב הב' אבל כשמיבר להבקיאים שמצא שם איזה נקב אלא בא ממין מורגא אלו הנמצא שם אע"פ שמכירים שגם זה ממין מורגא הוא אם"ה אסור דאין להחזיק היתר ממין לשלא מיט עי"ש וכיולא בזה כ' נ"כ בש"ת שוש"ד תמיינא סי' ל' שהאל בדיון מ"ש בספרי הש"ב שם ג' מיני מורגא ונקב אל כל מ' מבוזה בהולהו מחבירו אם אירע שהיו ב' מקבים בריאה מ' וכל נקב הוא ממין אחר ולא נמצא רק ממין מורגא א' והביב שם להחמיר עי"ש בשו"ת: (קנב) ואין ידוע עי' בפרה"ב סני' ס' ורא"ם ס"ק ע"א אל' שם לשער אם הי' שהה בין המחיטה לבדיקת הריאה שעשו הולעים מקבים אבל אם מיכף לשחיטה בדקום עד שלא הי' שהה ביניהים שעשו הולעים כ"כ מקבים אין להחיר וע"כ כתב דבמקומות שמצי לשות הולעים בריאה יש להם לבדוק היכף סמוך לשחיטה כדי לפרום מחיטר שבשעשו כן ובדקו היכף סמוך לשחיטה וימלא מקבים ובהם הולעים יש להם לאסור שהבר מוכיח שמחיים פירשו ומקבו כיון שלא הי' שהה בין שחיטה לבדיקה שיקבו הקרומים ועי"ש ברא"ם אל' שצריך לשער כמה צריך שהה עד שיקבו קרום כזה ומי ליכא שהה כ"כ לא תלוק ומים בל"ע שמ"כ נתה דבריך לשיטתו ומי יודע שלא יוכל לנקבו כמנע עי"ש ועי' בעלי לבוש אל' כן בפשיטות דאם בדק מיד אחר השחיטה ומצא הולע אין תולין עי"ש והכה בתורת זבח שם בהע"ם ס"ק ב' הארך להשיג על ברא"ם בזה ופסק דאין להחמיר בזה כלל מ' ממשמעות כל הפוסקים משיטו דאין שיעור לדבר ואפי' כשפחתו שבהמה ובדק בריאה היכף וסמוך לשחיטה ומצא הקבים והטולעים כשר עי"ש אך בשמה"ב בקונן סני' י"ג ועשרן ס"ק מ"ל דהשיקר לשער בזה לערך אל שנה אחר הנמצא ובאלאת הבמ מעיים שבה וכ"ש יותר וכו' כי זה מיטשה שכל אומר שיעלאים הולעים אינו כ"ל אחר שבשחיטה בריאה בפנים לערך אל שנה אחר הולאת הב"מ וכו' והסברת טהגת שכן הוא שכל זמן שבבני מעיים בקרבה ומתממין אח הגוף גם אלא לבקר חמיטת (עי' לקוח סוף סי' מ') אבל בכל זאת אין כל הדברים אחורים רק כשמצאו הולעים בעומק בריאה דאז מסתבר לומר דאותן הולעים שיושבים בעומק הבשר אינם מרגישים הקרירות מיכף במות הבהמה וספיר יש לומר דלא הי"ל לנקב מהר כ"כ אבל אם אינו רואין שהולע יוצא בכריא שקלאו בפנים וקלאו בחוץ יש לסקל אפי' בפחות משעור הל"ל די"ל שהולע הוא הי' מקודם סמוך להקרומים ומיכף הרגיש הקרירות וניקב הקרומים עי"ש ועי' במק"מ ס"ק ע"ח שכ' בדרך הכרעה דאפי' כשמצא הולע מקלאו בנקב ומקלאו בחוץ נקב כל שרואין שיש נקב עמוק גם בבשר אל לריך שיהי' שהות בין שחיטה לבין שעה מלאות הנקב בכדי שהולע שיכל לעשות נקב כזה בבשר וקרומים הכל לאחר שחיטה אבל כשלא שהה כ"כ אמריע דבע"כ מחיים פירשה ומקבה בבשר מחיים ולא"כ הרי אינרע החזקה וכו' וחישינן שמא גם הקרום נקבה מחיים אבל כל שלא רואה נקב עמוק גם בבשר בודאי יש לתלות שהיתה הולע תחת הקרום ולדקות הקרום נקבה כתנע אחר שחיטה עי"ש (קנג) ידוע כ' בפרה"ב סני' מ"ע דאם לא נמצא שם הולע אין להקל בשום מקום ואף אם הבודקים אומרים שהם בקאים ומכירין בעב"ע שנקב זה מהולעת הוא ורוצים להכשיר אף בלא הולע לא אאבה ולא הסמיכ עליהם ואין לנהוג כן בשום מקום עי"ש ועי' מזה בש"ת אריה בליתא סי' ל"ד ובש"ת שם אריי' חיו"ד סי' ע"ו ועי"ק ס"ק כ"ה שכ' דמ"מ לענין האב מבהמה כזו שנמצא בה נקבי מורגא כאלו ולא מצאו שום מורגא יש להקל אבל מהון ג' ימים קודם שחיטה ואף ממילי דהסחות אין בו להחמיר עי"ש ועי' שוד בד"ק לעיל ס"ק כ"ב ושף ס"ק כ"ז מ"ש לענין אם רואי לאחר שהוציאו את בריאה אלא הי' שום נקב במקום הה ואח"כ מצאו שם נקב והוא נקב חומה לנקבי המורגא ואין מקום להלוה בהמקום הא דמבחא וכ' שיש להקל הזה הי סדאי מורגא ובאלו דאיי מורגא פורסה לפניו עי"ש ועי' בס' דעת תורה ס"ק כ' שכ' דאף שבתבאר הדבכה דלא נתלה הולע כלל אין לסתוך על הכרת הקבים בעב"ע שהם מנקבי המורגא מ"מ נראה דאם אירע נקב כזה בחקום שם לתלות הקבים בהמקום הא דמבחא והוא בחופן בתבאר בהאחרונים דגם בנקב עגול יש להלות בו (כנ"ל בס"ק ק"כ) אבל הביב"ב אומר שמכיר בעב"ע שהוא מקבי מורגא ולא נתלה מורגא כלל יש להקל דממ"ל אם יש לסתיך על הבב"ע מ"כ מ"ל הולע כלל ואם נימא שהבב"ב עושה בדמיון מ"כ יש לתלות בהמקום יהא דעבחא עי"ש

ועיין בש"ת שאל ומשיב רביעאה חלק ג' סי' קל"ח בחילוק התשו' שבאל בריאה שבדקה הש"ב מהר מ' ולא מצא נקב ואח"כ בדק הבר הב' ומצא נקב מנקבי מורגא והתולעת לא מצא ושב חזר להבר הא' ומצא נקב מנקבי המורגא ובאל אם י"ל בזה לכון דבע"כ בבר הא' בא הנקב מן הולע דאל"כ נקב זה מיכף הוא בא הכא כבר יצא בהיתר וא"כ גם בבר הב' בא הנקב מהולע והביב שם נאסר דלא נקרא יצא בהיתר כל זמן שלא בדק גם הבר הב' דאמת מצא רשותא במקום אחר ושוד דבע"כ לא בדק יפה בראשונה הכא דרך לאצא מורגא בנקב כזה והניח שלא בדק יפה ואל דתניא במורגא מחום הוא וכבו דלא לאסיף עלה עי"ש ועי' בדברי עוד בהחזרת קמא חלק ראשון סי' ל' שבאל בש"ב שבדק הריאה ולא מצא שם רשותא ואח"כ עלה בלבו לבחוק עוד ומצא בה נקב מורגא ולא מצא מורגא והביב"ב רצה להכשיר כיון שבדק מקודם ולא הי' נקב ולא שייך בכה"ג אומר אימר לא בדק יפה והביב דיש לאסר בזה דגם בכה"ג שייך לאמר שמא לא בדק יפה בראשונה עי"ש ויעלה בזה כ' ג"כ בשו"ת תלתאי סי' ק"ג עי"ש אבל במחמ"ל בס"ל אות ד' הביב עליו בראיות והעלה דאם הבדק אומר בבר לי שבדק יפה ולא הי' מקודם שם נקב יש להכשיר וכל זה בשבדק בראשונה אחר נקבים כנ"ל אבל אם לא בדק בראשונה רק בדרך הנבחה בעלמא בלא עיון היטב אחר נקבים רק אמנם הי' מבחר רשותא כמו מרגלה וחומה שיוכל להכיר בהסקפה ראשונה ולא בדק אחר נקבים בדיוק ואח"כ נמצא נקב קטן בנקבי המורגא שפיר יש לאסור כי יל דלא בדק יפה בראשונה

יורה דעה סעיף לו ה הלכות טריפות

(קנד) אם (קנה) נקבה (קנו) קדם (קנז) שחיטה

דרכי תשובה

מיי"ם בשורש ומי' בש"ת שם מרי' חיי"ד סי' מ"ז שמעלו נ"כ בדין זה היכא שמעלה נקב מנקבי המורעת והקלב אומר שהוא הסגיח היטב מקודם על מקום הסרוח בעין יפה וכו' שלם ובודאי מעשה אח"כ ממורעת וחפשו ולא מלאו שום מורעת והשיב דאם יש להטות שכי' מורעת רק שנתבדה יש לבקול ולהחזיק לקלב ומאמן בעדותו במה שמעיד שהוא בעצמו ראה והביט במקום הזה היטב וכו' שלם ויפה עי"ש ומי' במה שהאריך בזה בס' ברכת מנחה בקונטרס יפה לבדיקה שער ב' נהיר ה' לות ה' ודאין לסמוך בזה על הסס מרי' שמקל מובא לסמוך גם על עדות הקלב שיש כמה טעמים שאין להאמין הקלב בכיולא בזה אך בהא דלא כתיב דבריו דאם הש"ב אומר שהוא בעצמו בדק מקודם במקום הזה ולא ראה שום נקב שם להאמינו ולהיות הבהמה ולא כהש"מ והשומו"ד שמאמרים גם בכה"ג עי"ש ומי' בדעת תורה ס"ק ל"ח. (קנד) אם נקבה קודם שחיטה כ' בשמ"ה שמי' מ"ז ותב"ש ס"ק ל"ג דכל הדינים האמורים לעני' בנקב מחמת משמש דלא דומיא ומלה זאב שאם יש ס' מעשה נקב מחיים אין תולין שיך גם בנקבי הטולעים אין מסי' הנקב מצוי ופחות דאע"פ דאין תולין אחו ביד הסבת אבל בשורש תולין שכן דרך נקב המורעת להיות עגול ופחות חזקה עי"ש ומי' בפרת"ב סמי' כ"ז ורא"פ ס"ק ס"ז שכ' דלפעמים אף אם הנקב משוך קצת יטלון להטות בו כשראה לענין שרגיל להיות נקב כזה ע"י טולע כשמנקר בפיו קצת לאורכה של ריאה ומי"ז עשה הנקב משוך קצת אבל אם אין הנקב כתבנית הראשי להיות מנקבי הטולעים אין להטות בו עי"ש ומי' בשו"ת שאל ומשיב רביעאה חלק ג' שם

וכתב עוד בפרת"ב סמי' כ"ח ורא"פ ס"ק ס"ה דאם נמצא נקב שאינו פחות אע"כ שכמיחין אותו לשמש יוצאין הטולעים דרך שם מ"מ כשהנקב אינו פחות אין להטות אותו בהטולעים וסריפה עי"ש ומי' בחמדים ס' ו' ס"ק ל' שכ' דבשום הוא דזה דוקא כשנמצא המורעת סלה בפחים לא סלה בחוץ אבל כשנמצא מקלתו בנקב ומקלתו חוץ לנקב הרוי אינו אם שאינו פחות עי"ש ולדידי אין הדבר בהטלא דזיל בתר טעמא דכיון שהטלה ברא"פ שם דכל נקבי מורעת לשלם כתותן הם ואם בכשם חלל ואם לא נמצא כן אין להטות במורעת עי"ש ח"כ מכ"ל לאלק בין אם נמצא המורעת סלה בפחים לא מקלתו בפחים ומקלתו בחוץ דכל שאינו פחות ראיה מעטיו שאינו נקב מורעת והין תולין בו וכמ"ש בהב"ש (שהבאתי בס"ק שאח"ז) דבנמצא אחוז סביב הנקב אע"פ שנמצא הטולע מקלתו בנקב ומקלתו בחוץ אין תולין בו

ועי"ש שוד בפרת"ב ורא"פ שכ' דאם עור הריאה תלוי ע"ג הנקב כעין דלת וליכא דבר להטות בו כ"ל במורעת אין תולין בו אפי' אם הוא פחות משום שזה אינו רגיל לבא ע"י מורעת ובודאי מעשה מחיים עי"ש ומי' במק"מ ס"ק ע' שכ' שע"ע בזה אם נמצא המורעת מקלתו בנקב ומקלתו חוץ לנקב לא אמריק דמ"מ כיון שהלו' הטור ע"ג הנקב כדלת חייסיק שמא במקום נקב נקב עי"ש ומי' במחמ"ר עוף ו' בלק"ח ס"ק מ"ח שכ' ע"ז דמלשון הראש אפרים שם משמע דלפעמים יכול להיות כן ע"י מורעת רק שאין מרגילות להיות כן לכן הרמיר אבל במקלתה בנקב גם הוא מודה דאין לחש וחזקה בנמצא המורעת על הריאה עי"ש. (קנה) נקבה קודם שחיטה אי' בלב"ש ס"ק מ"ג ורא"פ ס"ק ס"ח ופרת"ב סמי' כ"ח שכ' שם ס' לנקבי המורעת שנקב המורעת הוא לחוש ודק סביבותיו ואם אינו כן אריסה עי"ש (ועי"ל ס"ק קכ"ד) ובשפ"ד ס"ק י"ח ומי' במק"מ ס"ק ע"ב שכ' דזה פשוט ושבון דאף שאינו אחוז סביבות הנקב שהוא כבר לאע"פ ארגיל להיות אחוז סביב הנקב מ"מ הא ודאי דכשאינו אחוז פשוט הבר אפי להכשיר דרוב פעמים מנקבת לאחר שכבר כלה תחילת הדם עי"ש ובנשו"ת זרע יאקב סי' י"ט ובשו"ת שאל ומשיב הגיגה חלק ג' סי' קס"ד (וכ"ז הוא כשהוא אחוז סביב הנקב אמנם אבל אם יש בו מעיים אחוזים שהחמשות הוא כשמח רב יוחר מהנקב אמנם עי' בס"ק שאח"ז) (קנו) קודם שחיטה עפת"ם ס"ם בנמצא על הריאה כהמים אחוזים ובתוכם נקבים והטלעים ומי' תב"ש ס"ק ל"ג ופש"ד ס"ק י"ח ובב"ש שם מזה וכ' שם הריאה שם בה נקודות שחורות אחמת מחמה מורגת אחת הקרום אע"פ שלא נקב הקרום מריפה ממ"ל לא משום דמרלה פסולה הוא לא משום דמוכח מזה שנקב מחיים ופלה קרום מחמת מכה עי"ש ומי' בפרת"ב סמי' כ"ז דלא דוקא אחר ממנו אלא אף אם הטחר וכלה מריפה עי"ש אך במק"מ ס"ק ע"ב כ' דאין לאסר בזה אלא בשאר ממנו אבל בשאר טרפה שחרות אין לאסר

מי"ם וכ"כ בדר"ם ס"ק כ"ט (ר"ה מ"ם) בשם חיתו הגאון בפל מנו שבומים ז"ל שרצו כמה פעמים שלעיסתם התחילה המורעת לנקב קרום הריאה והחדים מקודם קרום הריאה ועשה בה נקודות אחוזות וסמות לאחר ואח"כ נמר הנקב ולאה עי"ש ובמק"מ כ' שהוא ראה זאת ג"כ בעיני הרבה פעמים עי"ש ומי' מזה בס' ל"ל החדש בחידושיו והש"ע כאן ס"ק י"ד בד"ה כ' בשפ"ד ומי' בגה"ק אות מ"ח שכ' דאין ג"מ באחה קרום הוא החמות ואמי' הוא בקרום ההחתון לבד והעניין לא פתיה מראיתו כלל מריפה עי"ש:

ועיין בפרת"ב סמי' ל"ח ורא"פ ס"ק ס"ם שכ' ודכל מ"ם דסי' דנקבי המורעת הוא שם אחמיות סביב הנקב הוא רק כשהאחמיות הוא סביב הנקב ממש (כנ"ל בס"ק הקודם) אבל כשם נקודה אחוזה על שמה הריאה דהיינו שהאחוזה הוא רחב עפי סביב הנקב מכי אריחי' וכשבודקן בתוך הנקודות יוצאים שם נקבים ובתוכם הולעים אע"פ שהטולעים יוצאים משם ע"י נפיחה מריפה וכ' שם עוד יותר דכל שם נקודות אחוזות בריאה אע"פ שאין שם נקבים בקרום רק כשקולפין הקרומים במקום הנקודות מוצאים שם נקבים בבשר הריאה והטולעים בתוכם אע"פ שהטולעים יוצאים משם ע"י שבוכין הריאה מריפה דאף דהריאה אחוז כבר מ"מ כיון דיש התהיו נקב עם טולעת רגיל לדבר שהטולעת מיקב כבר מחיים ועלה קרום מחמת מכה ונסתם ומתחת זה בשאר הנקודה אחוזות אי שהטולעת התחיל לנקב בו ועלקו הקרומים מחמת זה ושוב לנקב ואין האחמיות בתולה ונרגו ממנה בתוכן נגד מרלה אחוזה עי"ש ומי' בד"ק ובמק"מ שם שכ' לנקל בזה שאף לאח"ם דרך להחזיה ממריס אחוזות כאלו ע"י הטולעים פרס יקבו הריאה בשוד שם בחמיות עי"ש אבל כל האחרונים הלילו לדינא להתיר כמ"ש ברא"פ שם (ועי"ל סוף סי' מ"ו) ומי' בשו"ת ברכת יוסף חיו"ד סי' ג' ובמשקי מהר"י בכרך בהמשות בסוף היו"ד ובשו"ת רב מובך חלק ב' סי' מ"ב מ"ד ומ"ג ובשו"ת אבודת אחוב מדברי חיו"ד סוף סי' ה' ומי' בשו"ת חסד לאברהם חיו"ד סי' ל"ם שבאל בריאה אלא אי' בה רק מרלה אחוזה במקלת ומצלת הולע תחת הטור ובדקו שם ולא אי' שום נקב בקרום וכשיב דאין כאן בית מיחם דאין בזה מהום הגלו"ע וגם אין לחוש שהאחמה מחיה מחיה הטולע ואין להפסיד מנוגם של ישראל עי"ש ומי' בשו"ת שאל ומשיב רביעאה חלק ג' סי' קל"ח שבאל בנמצא על הריאה נקודות אחוזות כמו הבדבורות אחוזות והוא מנקבים ומצלת על הריאה מורגת וכ' שם להסרף זה סי' בקודם אחיסה מיקב עי"ש בבריסת ומי' בשו"ת מאמר מרדכי (מהגאון רמ"ז ז"ל מלבוב) סי' כ"ט בשובדה אחי' מאי בריאה נקודות אחוזות והוא בתוכם מורגת וכשיב דאף אם נמצא המורגת בתוך הנקבים אין להכשיר כיון שם כאן שיטי בהאחמיות שהוא אחוז יותר מהרגיל להתהוות בנקבי המורגת עי"ש ומי' במנחת יוסף בקו"א שה י"ח שכ' דבהכך נקודות אחוזות רגיל לחות נקבים בתכלית הדקה ומכרים שאינם יתורגת ומיך להסגיח על זה ולהתריף עי"ש ומי' במנח"ב כלל י"ח בקומן סמי' ס"ז ומעתון ס"ק כ"ח וכ"ב שכ' דלפעמים נמצא נקודות אחוזות אחורות אי אחוזות וכעין קרום קלום ומקרם עליהם וכשבודקין אותם ע"י מהום כ"ם רואין שם שם נקבים בהנקודות ומורגת בתוכם אע"פ שיוצאים בתוך ע"י חיטוס ופפיחה מריפה אף אם מתחלה קודם שנמשמו בה לא בלבן כ' אין זה כ"ל מלד כיסי הקרום ובקרום זה הוא קרום שנולה מחמת מכה ובודאי נקבו מדיים וכמה פעמים נתלה בזה שבאומה סיוף לשישל ים מקום תמונה במרראיתו שלפעמים במרלה נע"ל ופעמים במרלה בגלו"ה ומכר שם שם נקבים אלא שמתקבים עליהם שר רק וקלום ממד כקורי עכבים וקודם שמסורין הקרום הזה אינו מבלבן ע"י בדיקת פוברין וע"י מהומם הד בהטעה קלה ממם הקרום ואולך לו ומבלבן בכמה מקומות דבשום דיש להמריף בזה בין בשנמצא שם הולעים ובין לא נמצא שם הולעים דבודאי קרום שנלה מחמת מכה הוא ואין זה קרומי הריאה עי"ש ומי' בשו"ת שם אלי' חלק ז"ד סי' ג' (קנז) שחיטה עפת"ם סי' ו' מ"ם מנו"ת נבעת שאל שאין זה תרלוי"ע ומי' בשו"ת זרע יאקב סי' כ"ה ובשו"ת חסד לאברהם שם ובישועות יעקב ס"ק ח' שכ' נ"כ דנקבי מורגת לא הי רישותא עי"ש וכ"כ בפרת"ב סמי' כ"ט ורא"פ ס"ק ע' דאין זה מלמרף לשום רישותא להרל"ר ומה"ע כ' דאם נמצא מורגת על רישותא דיתרת ובבשוטים בסר אלי' שלא בהס"מ עי"ש וכ"כ הגל לבוה בהרלו"ע שם אות ל"ג ואות קמ"ז דבנמצאו הטולעים כדינא אין רישותא כלל ואף שנמצאו על היתרת מקומו אין

(קנח) או (קנט) אחר (קס) שחיטה

דרכי

לוסרין ולאן סברת לומר דעל ידי שמקבה מחיים נעשה היתרת דהא מבטן הוא בא מיי"ם ומי' בד"ק בדיני תרלי"ע מ"ם בעמין זה וכ' דבאה כ"ע מחיים דכ"ז הוא רק כשהרשתא הב' הוא דבר אחר ארך בדיקה אבל אם הוא דבר שארך בדיקה בל"ז מריסה כיון דאל"ל לבדוק מחרת אם יש תולעים כמספר הנקבים והתולע מקלתו בנקב ומקלתו חון לנקב לוט רשתא לך אם חסר ל' תתגאים אלו הי רשתא עי"ם וכ"כ בקצות סומרים בהסמנות לסומו"ד סי' ז' והנה בש"ת דבר מבה קמא סי' פ"ג הביא דברי הלב"ם המבר והביג עלו בזה והעלה דהי רשתא ומלמרך בהי רשתא אחרת להטריף מיי"ם לך בסמ"ע סי' כ"ה ס"ק ז' שהעלה הביאיר להקל בזה כדעת הלב"ם עיי"ם לך בסמ"ע ס"ק ע"ג החיר מעשם דא"ל לבדוק עי"ז בדאי' במקום הנקב וזה מעכב אחי' בדיעבד עי"ם ומי' ביוסף דעת בד"ה אחי' עגל בהמלע הדבר שעמד ע"ז דהא הנקב מעכב הבדיקה בראיה במקום הה ויתרון דבכה"ג לא מעכב הבדיקה עי"ם ומי' בש"ת בית שלמה חלק ב' סי' ל"ג שעמד ג"כ ע"ד הלב"ם הנ"ל שהיר בזה והלא עכ"פ מעכב הבדיקה בראיה והביג למעשה דאין לאסור מחמת עיסוב הבדיקה וכל שראה עכ"פ שלא עגל רק שור העליון נבד אף שבמקום א' לא נבדק יש להכשיר בדיעבד עי"ם ומי' בלב"ם שם דכ"ז הוא רק בעגל שרוה אבל בעגל קרום העליון שלו הבדיקה מעכבה בו אחי' בדיעבד יש להטריף בכ"מ בזה אחי' בהפ"ז עי"ם (קס) שחיטה הנה בדרך הדיים בשולה אור ס"ק י"ל כ' דאם סרכא יולא במקום הנקב מהתולע שם לא סמוך לו לאסור והולן שמדיים נקטה עי"ם ומי' בש"ת בני חי (מבעל כנה"ג) חו"ד סי' ל"ב שעמד בדין זה וכ' לגזר בזה דאם הוא סרכא הליה לא סרכא בסדרן הליון בתולעים אבל בסרכא מיה וכה לא שלב"ם לא הליק בתולעים עי"ם ומי' בפרמ"ב ורמ"ש שם שכ' לדינא בזה כך דאם יש סרכא הליה במקום הנקב לא סמוך לו מיתם אין להחיר ל"ל לטרך גחל עי"ם לך בשרה זבח שם הארך להבין על הרמ"ם בזה וכ' לדינא דאם נמלא התולע מקלתו בנקב ומקלתו חון לנקב יש להחיר אחי' שלא לטרך עי"ם ומי' במק"מ ס"ק ע"ג שכ' דאין להחיר אחי' לטרך כשהם"ת הוא אלו ממם לא ביקשו אלא כשיכר שהסרכא קדמה לנקב השרשה הדיים ארוכן שהנקב הוא בתוך הסרכא ששרם הסרכא מהפשטה בשמה ובאמלע מקומה לא סביבה ניקב משמ"כ להיפוך כשיכר שהסרכא יולא מחון הנקב לף בסרכא כסדרן יש לאסור ומי' מזה בתשה"ב בהרלי"ע אות ח' סעיף קל"ו ובעטרון שם ס"ק ל'

וכתב שד בפרמ"ב ורמ"ש שם דאם יש סרכא כסדרן לומה מהגיין אבל הנקב ויש שם תולעה שמקלתו בנקב ומקלתו חון לנקב יש להכשיר עי"ם ומי' בשרשת זבח שם שכ' דאם הסרכא הוא בלא חלון לנקב יש להכשיר לטרך גחל לא בהפ"מ גם כשאין התולע מקלתו בנקב ומקלתו חון לנקב עי"ם

ועי"ש שד בפרמ"ב ורמ"ש שם שכ' דאם נמלא סרכא שלב"ם על מקום נקב שרשה לא שמוך לו ממם אמ"ש שבארה ע"י מישומ"ם מריפה בכל ענין עי"ם ומי' בש"ת שומ"ד הגיינה סי' מ"ב שבאבל בגיחון כזה שהיה סרכא רחבה לשון הלב ועברה בקלות מאד והעלה דאם עברה הסרכא ע"י קליפה בחוק יד אף שנמלא התולע מקלתו בפרים ומקלתו בחון לנקב מריפה משום דכל סרכא שעברת ע"י קליפה הבדיקה מעכבת בדיעבד אך אם עברה הסרכא בקלות מאד ע"י משוך לא אם נמלא התולע מקלתו בפרים ומקלתו בחון יש להכשיר אם התולע רחוק ע"י בדיקת חוט אבל אם אין התולע מקלתו בפרים ומקלתו בחון מריפה דעיך ב' הליחה להלות שהנקב בא מתולע ולהלות שהסרכא הוא מהפשטות ליחה כל כי הא לא מקליק עי"ם אך ביוסף דעת סי' ל"ם סעיף ז' (בד"ה וכתה) כ' להטריף בזה בכל ענין אחי' בהפ"מ משום דהי תרלי"ע עי"ם ומי' בם' ערוגות הבשם בקומרם הבשומות סי' ל"ו שבאבל נ"כ בשובדת כו והביג דבכל ענין יש להטריף אף שנמלא מקלתו בחון ומקלתו בחון עי"ם בפרישה ומי' מה בתשי"ם בהרלי"ע אות מ' בלק"ד ס"ק י' ומי' בדרך הדיים שהבא מה שבאבל בשובדת שהיה סרכא כשולה הדיים שהיה סרכא בין אות לאות מגג ומיהה יולא סרכא אחרת ומבדך לחון ואחה הסרכא הנ"ל היה נקב מחמת שרשה ולא יולא השרשה מעלמה מהנקב רק שהליל אחה בדיים והטריף הבהמה

בשרשות

תשובה

דאם עגל קרום העליון שבריאה הם בקרום התחתון במקום שבגלב יש נקבים מהתולעים עי"ם ומי' בפרמ"ב סעיף ל"ם ורמ"ש ס"ק ע' דאחי' לא עגל טלו רק פרחה ואף אם נמלא התולעים מקלתן בנקב ומקלתן חון לנקב יש להטריף שם לאם שמת מחיים נקבו ומי"ז נקלף הקרום מהבריאה ונגלה ממנה עי"ם לך בלב"ם ס"ק מ"ד ובהגה סעיף ס"ז כ' דאם נמלא התולע במקום שנקלף קיים אם התולע מקלתו בנקב ומקלתו חון ליקב ויש הולכים כמספר הנקבים כבר אבל כשאין התולע מקלתו בנקב לא שאין כ"כ תולעים כמספר הנקבים יש להטריף עי"ם ומי' בתורת זבח בהע"ם ס' כ"ה ס"ק ז' שהעלה הביאיר להקל בזה כדעת הלב"ם עי"ם לך במק"מ ס"ק ע"ג החיר מעשם דא"ל לבדוק עי"ז בדאי' במקום הנקב וזה מעכב אחי' בדיעבד עי"ם ומי' ביוסף דעת בד"ה אחי' עגל בהמלע הדבר שעמד ע"ז דהא הנקב מעכב הבדיקה בראיה במקום הה ויתרון דבכה"ג לא מעכב הבדיקה עי"ם ומי' בש"ת בית שלמה חלק ב' סי' ל"ג שעמד ג"כ ע"ד הלב"ם הנ"ל שהיר בזה והלא עכ"פ מעכב הבדיקה בראיה והביג למעשה דאין לאסור מחמת עיסוב הבדיקה וכל שראה עכ"פ שלא עגל רק שור העליון נבד אף שבמקום א' לא נבדק יש להכשיר בדיעבד עי"ם ומי' בלב"ם שם דכ"ז הוא רק בעגל פרוה אבל בעגל קרום העליון שלו הבדיקה מעכבה בו אחי' בדיעבד יש להטריף בכ"מ בזה אחי' בהפ"ז עי"ם (קס) שחיטה הנה בדרך הדיים בשולה אור ס"ק י"ל כ' דאם סרכא יולא במקום הנקב מהתולע שם לא סמוך לו לאסור והולן שמדיים נקטה עי"ם ומי' בש"ת בני חי (מבעל כנה"ג) חו"ד סי' ל"ב שעמד בדין זה וכ' לגזר בזה דאם הוא סרכא הליה לא סרכא בסדרן הליון בתולעים אבל בסרכא מיה וכה לא שלב"ם לא הליק בתולעים עי"ם ומי' בפרמ"ב ורמ"ש שם שכ' לדינא בזה כך דאם יש סרכא הליה במקום הנקב לא סמוך לו מיתם אין להחיר ל"ל לטרך גחל עי"ם לך בשרה זבח שם הארך להבין על הרמ"ם בזה וכ' לדינא דאם נמלא התולע מקלתו בנקב ומקלתו חון לנקב יש להחיר אחי' לטרך עי"ם ומי' במק"מ ס"ק ע"ג שכ' דאין להחיר אחי' לטרך כשהם"ת הוא אלו ממם לא ביקשו אלא כשיכר שהסרכא קדמה לנקב השרשה הדיים ארוכן שהנקב הוא בתוך הסרכא ששרם הסרכא מהפשטה בשמה ובאמלע מקומה לא סביבה ניקב משמ"כ להיפוך כשיכר שהסרכא יולא מחון הנקב לף בסרכא כסדרן יש לאסור ומי' מזה בתשה"ב בהרלי"ע אות ח' סעיף קל"ו ובעטרון שם ס"ק ל'

וכתב שד בפרמ"ב ורמ"ש שם דאם יש סרכא כסדרן לומה מהגיין אבל הנקב ויש שם תולעה שמקלתו בנקב ומקלתו חון לנקב יש להכשיר עי"ם ומי' בשרשת זבח שם שכ' דאם הסרכא הוא בלא חלון לנקב יש להכשיר לטרך גחל לא בהפ"מ גם כשאין התולע מקלתו בנקב ומקלתו חון לנקב עי"ם

ועי"ש שד בפרמ"ב ורמ"ש שם שכ' דאם נמלא סרכא שלב"ם על מקום נקב שרשה לא שמוך לו ממם אמ"ש שבארה ע"י מישומ"ם מריפה בכל ענין עי"ם ומי' בש"ת שומ"ד הגיינה סי' מ"ב שבאבל בגיחון כזה שהיה סרכא רחבה לשון הלב ועברה בקלות מאד והעלה דאם עברה הסרכא ע"י קליפה בחוק יד אף שנמלא התולע מקלתו בפרים ומקלתו בחון יש להכשיר אם התולע רחוק ע"י בדיקת חוט אבל אם אין התולע מקלתו בפרים ומקלתו בחון מריפה דעיך ב' הליחה להלות שהנקב בא מתולע ולהלות שהסרכא הוא מהפשטות ליחה כל כי הא לא מקליק עי"ם לך ביוסף דעת סי' ל"ם סעיף ז' (בד"ה וכתה) כ' להטריף בזה בכל ענין אחי' בהפ"מ משום דהי תרלי"ע עי"ם ומי' בם' ערוגות הבשם בקומרם הבשומות סי' ל"ו שבאבל נ"כ בשובדת כו והביג דבכל ענין יש להטריף אף שנמלא מקלתו בחון ומקלתו בחון עי"ם בפרישה ומי' מה בתשי"ם בהרלי"ע אות מ' בלק"ד ס"ק י' ומי' בדרך הדיים שהבא מה שבאבל בשובדת שהיה סרכא כשולה הדיים שהיה סרכא בין אות לאות מגג ומיהה יולא סרכא אחרת ומבדך לחון ואחה הסרכא הנ"ל היה נקב מחמת שרשה ולא יולא השרשה מעלמה מהנקב רק שהליל אחה בדיים והטריף הבהמה

(קנח) אחר . שמ"ם ושמ"ש לעיל סי' ל"ח ס"ק ז' וכתן ס"ק י"ח שכ'

יורה דעה סעיף לו ה הלכות טריפות

(קסא, קסב, קסג, קסד, קסה, קסו, קסז, קסח, קסט) (יג) כשרה ואם אין מקום לחלות והדבר ספק אם ניקבה מדים

באר היטב

(יג) כשרה וכמעט מסוס דמחי הבהמה לא אחסר לחולע שינקב מחמת מרדת הריאה ול"ל דבסוס מהרש"ל דהיינו דוקא אם מצא החולע נתוך הנקב לא על הנקב שמוכח שהנקב נם ממנו מה החולעת ומרך למעלה דוקא חולע בכל נקב ונקב לא עליו ולא רשק מן הנקב והכ"ח הוסיף עוד דבעיקר שהיא חולע מקלתה בנקב ומהר"ר מאיר

דרכי תשובה

בסמיות מכמה מעמים עיי"ש (קסא) כשרה כ' בשער רמיים סוף ס"ק ט"ו והחולעים עלמם בדולה שהם אחורים כדלקמן סי' פ"ד סט"ו עכ"ל ועי' בפרה"ב סעיף ס"ל ולא"ם ס"ק ע"ב דריאה שמצא בה ג' חולעים שנהקבו בחוכה אינו אם שהיא בעצמן שהבהמה כשרה מ"מ הריאה אסורה כיון שהחזקה בחולעים האסורים משום אבר מן חי והבדיקה היא קבה בבשר הריאה ויש להלוך הריאה ולא ימכרנה לנכרי שגם הם מזהרים על אבר מן חי ובעל נפש יש ט' להחיר אף בלא ממלא רק שיש מקומות שנוהגין שלא לאסול שום ריאה כגון לפי שמלא הפחשטות מלאים חולעים וא"ל לבודקם ויש לנהוג בן במקומות שהדבר מצוי עכ"ל וכ"כ במאירת עינים שורש ד' עוף ג' ס"ק י"ח ובתורה זבח בהעלה שלמה סוף סי' כ"ה וכפ' בית יצחק סי' זה חלק ג' בעמודי זהב ס"ק ד' נדינת עיי"ש אך הנאון בעל חסל"א ז"ל בשו"ת הנפחדים לספר נחלת יעקב סי' ג' ובשו"ת ספר יראים בפסקים וכתבים סי' פ"ג כתב לדינה דאין איסור כלל למכור לנכרי ריאה שמוחזקה בחולעים עיי"ש ועי' בתרוגות הבשם אות ד' ובשו"ת הרד"ם חיו"ד סי' י"ח שהאריכו מובא בענין זה לדחות דברי הרמ"א הנ"ל וכעין נ"כ כמה ראיות מה"ם ופוסקים דאין איסור ע"פ הדין למכור לנכרי ריאה שהוחזקה בחולעים עיי"ש וכ"כ בשו"ת מנחת עני סי' כ"א עיי"ש בארוכות וכן פסק בד"ק ס"ק כ"ח וכ' דאפי' אינו הריאות שמצא בהם המיד חולעים בפחשטות מותר למכור לנ"ע אחר שיתוך מהם אינו מקום שרגיל לרוות שם מסכן החולעים וגם כ' שם דיש להחיר אף בהשיל נופיה לישראל ע"י סיון כי תמיד יש ד' נגד החולעים וגם כ' דלא הי חוקה לחם בזה בצמלא ב' חולעים רק דבעינן ג' חולעים דוקא וגם כתב שם דבשהוחזקה ברוגה א' בחולעים גם הברוגה ב' אסורה וכ' שם עוד דכמו שהחולעים עלמם אסורים כן אסור גם מקום שהחיל ניבולה כמו בטרפה שאסור גם מקום הרחלת הניבול עיי"ש אך במק"מ ס"ק ע"ה מפקפק בזה אם יש לאסור גם מקום שהחיל ניבולה דלא דמי לטרפה דבטרפה הוי איסור דחולע מסוס שכן ומעשה מקום הניבול מחיכת איסור משא"כ כאן דהוי רק מסוס אבמה"ח ומצא כל זמן שהוא עדיין עם בשר הריאה אין התחלה לאיסור אבמה"ח והגיה בל"ע עיי"ש ועי' מה בחמת"ר בקו"א סי' י"ב בתוך ועי' בשו"ת שבש"ע הגיה ז"ל סי' פ"ז סל' ח"ל לחזות החולעים שבריאה לא הנאסרו לאסור כ"א לעצמו וסי' מכ"ל ועי' בשו"ת נחלת לדק החדשות חיו"ד סי' ס"ג בביאור דבריו ז"ל דל"ל שהאמיר לעצמו דאסור לחכרה לנכרי אבל בלא דברים אינו מחליט לאסור לנכרי עיי"ש ועי' בשו"ת דבר משה קמא סי' ו' ובשו"ת בית שלמה חיו"ד סי' פ"ח וס"ב (ועי' בדברים להלן סי' מ"ח ס"ק מ"ז) (קסב) כשרה עבאה"ע מ"ש הטעם דחליק בחולעים מסוס דביחי הבהמה מ"א לחולע שינקב וסי' ועי' ס"ז סל' עיד טעם לדיעקין חזקה דלאחר הבחיבה פרים יון הריאה כסרגישה שאכם יוש הטבעי מהריאה ביות הבע"ח והחקה לגאה לחון לנקב חיומות ועמא"ח סעיף י"ד ובב"ש ס"ק כ"ו סל' דלדינה יש לחוש גם לטעם רע"ז עיי"ש ועי' רמ"פ ס"ק ל"ג וב"ל ובשאר אחרונים מה שיש ל"מ בין הטעמים ובכל א' יש לד קולא וחומרא והנה בשטת חיים ס"ק י"ב כ' דלדינה טעם הט"ז עיקר ואין לחוש לטעם הב' אך כל האחרונים כ' דיש לחוש בכ"מ לחומרת הסמ הטעמים אלו ועי' בתורת זבח בהעלה סי' י"ח (קסח) כשרה עי' בשטת חיים ס"ק י"ג סל' דאם חולחו שהמורטת עשו נקבים בריאה לפניו והנקבים שנעשו עהה ע"י החולעים אינם חמיד לנקבים הראשונים עריפה עיי"ש ופשוט דאם יש לחלות הביטי מחחה שנחה הקרקרה הריאה ובהחלה שהי' בה עדיין חמימות נעשו הנקבים בחריאה אחריותיות יוהר דאין להחמיר (ועי' בדבריו לפ"ק קנ"ה וקנ"ו ולקמן ס"ק קנ"ח) (קסט) כשרה עד"ק ס"ק ל' שסחפק לא חוקה ב' הקרומים אין החולעת מנקבת חחיים אבל קרום א' יוכל לנקוב לא אפי' קרום א' אינו נקב ועיי"ש בנה"ק אות ט"ו ובמק"מ ס"ק ס"ג שהעלה מחמשמעה הפוסקים דאף קרום

מונגון חולק על כל זה ומסיק לאכה בין מצא בתוך הנקבים לא נחון על הריאה יש להכשיר גם אין צריך לנקדיק שיחלא כל כך הרבה חולעים כמסבר הנקבים והא דאיה יחחלגין בזאב אפילו שלא במקום שינו וכחב עוד בשם הב"ח דדוקא בריאה אמריק ק אבל בכרס ודקין כיון דאיתיאת ריעותא חייבין לבמה מצחון בלא חולעים מחיים

תשובה

דהייט שסביבו אחוס ורך אם"ה מריפה שזה סי' שהחולעת נקבו מחיים עיי"ש וכיולא בזה כ' ג"כ בשו"ת שו"מ הגיינא חלק ב' סי' קפ"ד דבינה ליחה מהנקב אין להחיר בשום נוחר עיי"ש ודע דכ"ז הוא רק בינה מוגלה לא ליחה אחם ואין חולין שם בוחה אבל אם יש שם בוחה עי' בדבריט לעיל (ס"ק קנ"ח) (קסה) כשרה עבאה"ע מ"ש הטעם דבחי הבהמה מ"א להחולע ינקוב ממחת מירדת הריאה ועי' בשו"ת נפש חי' חיו"ד סי' נ' מ"ש בזה לבב' מלאסק ועי' בהסכמת הה"ג מלאסק הנ"ל על הספר חקוני זבח המבר"ם מברלאבוויי"ג מ"ש ע"ד בזה ועי' בשטת חיים ס"ק י"ב שכתב דלקי אם לאמקה בידי שמיס כלוקמן סעיף י"ד ומצא בה נקבים ע"י חולעים כבר דאע"ג דלא שייך הטעם מסוס דבחי הבהמה מ"מ לחוש לנקוב ע"י רחיפת הריאה דכיון דמקבה אינה מרחפת מ"מ יש להקל דהעיקר כטעם הנ"ל דמנקבת לאח"ם לבקש חמיות עיי"ש אבל לפמ"ל (ס"ק קפ"ב) דיש לחוש לחומרות כל הב' טעמים יש להחיר בזה דדילמא העיקר כטעם הב' וה"ם (קסו) כשרה עי' בחב"ם ס"ק ל"ע שכ' דבכ"מ שמחור דחלוק הנקבים בחולעים אין כל אחם יכול להכשיר אלא מ' שיש ל' קבלה מרבו שהנקב ההוא נעשה ע"י חולע כזו עי"ש אבל בלב"ם ס"ק מ"ג כ' דנקבי המורט"ת יחזיעם לעולם ואין להחיר כ"כ אלא שבכ"ם צריך לחיפת נקבים לראות שהנקבים דומים כדרך שרגילין נקבי מורט"ת לחיות ואם אינם דומים אסור עיי"ש ועי' בד"ק ס"ק כ"ב ובמק"מ ס"ק ס"ח דבשמקלין אף בזמה"ז בטעין זה צריך לחיות שהש"ב יהיה מכיר הכרה נמורה שהנקבים הם של מורט"ת עיי"ש ועי' בשו"ת בית שלמה חלק ב' סי' נ"ח שכ' דמחמת הסכיח סובא הנקבים הללו נהגו הגו"ב בקולות יחרות ואין רוח חכמים טוחה מהם עיי"ש (וע"ל ס"ק קנ"ג) ופשוט לפמנ"ד דעד מ' נאמן לומר שראה הנקב שהוא יחלון כדומחת נקבי המורט"ת בלי שום ריחי ואף שהוא לאו הגו"ב ועי"ל סי' קפ"ה סעיף ג' (קסז) כשרה עבפ"ד ס"ק י"ח שכ' שאם נמצא נקבי מורט"ת יש לעיין בלשות נגד נקבי המורט"ת ואם יש שם אחרים עריפה עי"ש ועכ"ש מ"ג שכ' ע"ז דאף שלא ראחי הנקבים כן לעיין בלשות כל שהנקבים הן בלופן שחבאר לעיל להכשיר מ"מ בודאי שבכרומן אחוס בלשות הוי עריפה וגם כתן הוא לבדוק ולעיין בלשות עיי"ש ועי' בפרח"ב סעיף כ"ז ולח"ם ס"ק ס"ז שכ' דאם נמצא אחוס אי שחור לא מכה בלשות נגד נקב המורט"ת אפי' כשהחולע הוא מקלתו בנקב ומקלתו חון לנקב מריפה עי"ש ועי' חק"מ ס"ק ע"ב שעמד על המחקר בזה אם יש הרבה נקבים וחולעים בחוכם ורק בא' מהנקבים יש מכה בלשן בעבור והנקב הזה דומה ממם לשאר הנקבים אם ממה דהנקבים שאינם מכוונים נגד המכה שבלשן מעיד גם על שאינו הנקב שהוא מול המכה שאינו מחמת המכה שבלשן ויגיד עליו ריעו והגיה בל"ע עי"ש ועי' בזבחי לקן סי' ו' ובחיודים ס"ק כ"א שכ' דאם יש שבר בלשן נגד נקב המורט"ת כבר אחון בוש סברא לומר דהשבר עשה נקב דומה לנקב מורט"ת עי"ש וכיולא בו כ' ג"כ בנה"ק אות י"ז דכשאין שוקן בהשבר יש להקל בהם"מ עכ"ש אך אם יש שוקן בהשבר תלוי בפלוגתא הב"ח והם"ח ולדעת הט"ז והפרמ"ג יש להכשיר גם בזה אפי' אם לא נמצא המורט"ת בנקב הזה שהשבר הלשן כנגדו רק בנקב אחר ועיי"ש בחק"מ ס"ק ע"ד ועי' בד"ק ס"ק י"ג וס"ק ל' שהאחיר בזה כבמצא קלת שוקן בהשבר שבלשן שזה כ"ם מאחרם בלשות עיי"ש ועי' מזה בחק"מ עוף ו' בלק"י ס"ק מ"ה ועי' בפרח"ב סעי' ל"ז ורמ"ם בחמנע ס"ק מ"ו ובקומרם הלחוה סי' י"ח (קסח) כשרה עי' בשטת חיים ס"ק י"ג שכ' דאם חולחו שהמורטת עשו נקבים בריאה לפניו והנקבים שנעשו עהה ע"י החולעים אינם חמיד לנקבים הראשונים עריפה עיי"ש ופשוט דאם יש לחלות הביטי מחחה שנחה הקרקרה הריאה ובהחלה שהי' בה עדיין חמימות נעשו הנקבים בחריאה אחריותיות יוהר דאין להחמיר (ועי' בדבריט לפ"ק קנ"ה וקנ"ו ולקמן ס"ק קנ"ח) (קסט) כשרה עד"ק ס"ק ל' שסחפק לא חוקה ב' הקרומים אין החולעת מנקבת חחיים אבל קרום א' יוכל לנקוב לא אפי' קרום א' אינו נקב ועיי"ש בנה"ק אות ט"ו ובמק"מ ס"ק ס"ג שהעלה מחמשמעה הפוסקים דאף קרום

עושים נקב אחר ומקרכין אצלו (קע) אם הם דומים כשרה שכמו שזה נעשה אחר שחיטה כן נעשה הראשון (קעא) ואם אינם דומים טריפה יואין מרמין מריאה של בהמה דקה לריאה של בהמה גסה אלא מרקה לדקה ומגסה לגסה: הגה וי"ש דאין מקיפין מנבלה זו לנבלה אחרת ואפילו בנבלה אחת אין מקיפין אלא מנסה לנסה דסייט מאומה לאומה לא מדקה לדקה דסייט מאומה לאומה ומזמן מיהו בזמן הזה (קעב) אין לו נקיפין ואין לסמוך אהקפה (קעג) כלל (יא) (ז) (קעד) להכשיר (כל ט בסם תשובות): ן (קעה) ניקב (קעו) אחר (קעז) מהסכמפונות (פי' קרים החלולים (קעח) שבתוך הריאה) (קעט) שבפנים (קפ) לחבירו

כאר תגולה

יי מימרא דרי"ל ורי"ל שם דף ל' ב' פרי' מרי"ף והסוכרים בפ"ב והמחבר ל' מימרא דר"ל ודעוקיה לה בגמרא שם מ"ח וכפי' הרי' ושבר"ח ורא"ן ור"ב הפוך

באר היטב

הגל הש"ך חולק עליו וס"ל דבכל מקום שהנקב פוסל בסם אמריק ק אין מבטלת וכתב עוד הש"ך בסם רביע נרשן דצריך להיות הריאה בתוכם עד שיתחמם אם יוצאים יותר כשר ואם לא מריסה דמאחר שאין יוצאין אם כן כבר נתקפה החולב בהוסם מחיים דאי לאחר שחיטה פרים מי מצי שהה חוצה ונצלה כ' הסכרת שוסקים אחרונים ופיין ע"ד ס"ק י"ח ום להסתפק אם ממלא פירכא בתוך הנקב אי אתליק בחולבים עיין כנה"ג דף ק"ב וכ' נפ"ד שם לחם לדמרי מ מסתמא קבל מ מרבותיו ונראה שזה מיירי שם נקב גריאה ואין שם חולב רק בתוך הריאה עצמה וכיון בפ"ד הא דלא כתבו הפוסקים בדיקה הכתם תשום דאיסורא מיירי בהיתר מעצמה חולבים על הריאה ואם כן חוץ שפיכה והלבך כיון דפירכא מקלקל לא אסרה ע"ן בתוך דלא פירכא דהרי ריאה לעין דהכא מקבים מחולבים הם כיון דפרים מקלקל וקי"ל דלאחר שחיטה פרים אבל אם יש בה חולבים ולא פירכא כלל בה אמר רביע נרשן דאם לא יוצאין ע"י חוט הכתם מריפה דהא לא קאמריק בגמרא אלא מורבא לאחר שחיטה פרים הכתם ולא פרכא כלל הלכך מהני בדיקה הכתם לקולא דאם יוצאים לתוך כדורים ובתשובת הר"ם מלבנין סבר לאסור בנמצאים תוך הנקב ואין יוצאים כלל נ"ל כבר ואחמיהי עליו דאין יודע דברי כל שוסקים בלא מעם כלל (יא) להכשיר וכ' נהפ"ד סימן דיש שוד קלת לד לטיהר יש לסקל ונכטל"ג כ' דאין לסמוך אהקפה כלל אפילו לסמוך אפרה ולהקף אין שהין וכ"כ סמ"ח

פתחי תשובה

(ז) להכשיר פנה"ע ופיין בתשובת נרים אמרסם מ"ד סימן כ"ח אות ג' כתב בסם יפ"ם פמ"ע מי' כ"ח דבסמפונות יש לסמוך על הקפה פ"ע.

דרכי

התחתון לבד אין דרכה לנקוב מחדש ולכן אם אירע שהוא שמיקב התחתון ע"י מורגא מחדש כגון שרואין שהגלד מ' הנקב בקרום מחמת מכה באותן שהולא נעשה מחדש והקרום העליון שלם אין לסמוך על הבדיקה בזה כ"א בהפ"מ ושעת הדחק נחל דכיון שראוי שמורגא יצאה מהכלל ופירכא מחדש והנקבה התחתון יש הכם שעת היקבה גם העליון עיי"ש ומכרתי שראיתי בפ' מ' ואולי הוא בד"ק באיזה מקום שכ' דגם הסמפון אין דרכה לנקוב מחדש לכן אם אירע שיקב הסרטון ע"י מורגא אפי' כשמצא המורגא כפי הנקב דלא שייך לומר דהכשר שהם אפ"ה כבר דהליק דלאחר שחיטה ניקב כיון דאין דרכו לנקוב מחדש ואולי מסתבר שהם אפ"ה כבר דהליק דלאחר שחיטה ניקב כיון דאין דרכו לנקוב מחדש (קעא) ואם אינם דומים טריפה ואם יש לתלות דהא שאינם דומים הוא ע"י הזמן דהייט שהנקב הא' נעשה סמוך לשחיטה והב' נעשה כיון יום אח"כ אז ס"ל דבא' כי' המסמס ידא דטבחא שמסמסו בו בידים ע"כ נשהה מ' מחביריו עי' בש"ת מהרי"ש ח"א סי' ל"ז שמקיל בזה אבל בפר"ח ובהב"ש ס"ק כ"ג החמירו בזה עיי"ש ועי' בפרי הארץ ס"ק ח' שמקיל בזה עיי"ש ועי' בכנסי יונה שהשיג על הפר"ח והעלה הדעיקר כהמחבר"ש להקל בזה עיי"ש ועי' בדעת הורה ס"ק כ"ו מ"ש בזה לדינא (קעב) אין אנו בקיאין וכו' עבאה"ע מ"ש הזכיר שיש עוד קלת לד לטיהר יש להקל ועי' בהגהה שי מאורות שבסוף רס' מדיהה עיינים בהגה לשורש ד' עוף ב' פרע ז' שכ' דמה"ט • אם נעלה נכרי והחזירה נקבה דעתו להזיות בפטיטה דעשה נקב אחר ואם אינם דומים זא"ז דכשרה בלי פקוק דלמע"ל דתקן לא בקיאין בהקפה מ"מ הכא כיון דמדינא מהני אפי' בלא הקפה יש לנו בל"ד לרקל בכ"פ ע"י הקפה עיי"ש אולם ישון בהב"ש ס"ק כ"ם ופרה"ב סעי' מ"ד ובב"ם בהגה סוף סעי' י"ג שהחזרו לדינא בזה וכ' דלפי אם יש עוד איזה לד לטיהר אין לסמוך על דמיון אלו בזה עיי"ש (וע"ל סי' ל' ס"ק ב') ומ"ש הבאה"ע אפי' לסמוך עבדה אין לסמוך אהקפה עי' בכנה"ג לעיל סי' ל"ד בהגהה ב"ש אות כ"ב ובש"ת בנו חי (מהכנה"ג) חיו"ד סוף סי' ל' ובפרי תואר ס"ק י"ח ובפרה"ב סעי' מ"ד כ' דאפי' בקיטון חכמים אין שטין הקפה עיי"ש. (קעג) כלל עפה"ם מ"ש מהגו' בריה תברהם בסם הש"ם דבהערוכת יש לסמוך על הקפה ובלבד אפרים ס"ק ל"ח שהביא ראיות דברי הש"ם ולא הביא סוף דברי הש"ם שהחיבו הבריח תברהם הע"ל דבהערוכת יש לסמוך אהקפה להקל ועי' בממה יוסף בלק' עוף ו' ס"ק מ"ז שכתב דיל"ל דכיון הביאו הרא"ש אפרים יעיי"ש הסעם ולדינא עפה"ד ס"ק י"ב שמלבד דהחמיר שלא לסמוך אהקפה אפי' בהערוכת עיי"ש ועי' בממה אהרן ס"ק כ"ז מה שכתב בזה ובסיב דמ"ש בהפ"מ המקיל בכה"ג בהערוכת להכשיר ע"י

תשובה

הקף וכ' מובסק וראה שמים לא הפסד עיי"ש (קעד) לדבשיר. עי' ס"ק ס"ק י"ב שכ' מהגמר"ל דכל סיבה דחליק אפי' אקפי' ולא אדשו כשר ועי' בדגמ"ר שכ' דמלשון הרמ"א שכ' סלו היבה בהכשיר מסמע אבל להסרים אמסיק אהקפה עיי"ש ועי' בהגהה שי מאורות על סב' מאירות פרים בהגה לשורש ד' עוף ב' פרע ז' שסמק כ לדינא בדין הטבול הענבה יהו שהולו בה לקל וכשרה דע"ז אם מדמין אהו לנקב אחר שנעשה בריאה אחרת פרים כגון בתקים שלא מסמנו בה יהא דסכחא מגלא נקב הם חומר זה לזה מריפה דאע"פ דאין מקיפין מבריאה לבהמה הייט לקולא אבל לחומרא מקיפין עיי"ש וכ"כ בסמ"ח סעי' י"ב ובב"ש ס"ק כ"ג לדינא לבחן הסמפון וכ"ע (קפ) לחבירו עמ"ז ומ"ז ס"ק ס' ובכנה"ג בהגהות ב"י אות ל"ח שכ' דסיבה הנקב הסמפון לעור בריאה בתקים שהסמפון דבוק מים לעור ואין בימים בשר כלל רק שור בריאה פרים עליו בלי פרישה בשר בשיטה דמריפה עיי"ש וכ"כ בסמ"ח סעי' י"ז ובתורת אשלא ס"ק כ"ב

(קפא) כגון במקום שמתפצלים זה מזה (קפב) ואין (קפג) בשר ביניהם (קפד) טריפה שחב ידי קשה (קפה) ואינו מגין עליו (קפו) אבל ניקב לבשר הריאה הבשר (קפז) מגין עליו (קפח) ריאה (קפט) שנשפכה (מו) ובשרה: בקרום

ם מרמת ישראל ס' ומהרי"ל פ' רכ"ח שם מ"ו וכמפר ם סמ"ו מפרמ"ה הל"ג מהי שם

באר היטב

(מו) וכתרה וכתב ב"ד דהב"ח פוסק לאסור בזה ואין דברו מלאין אלא סעיקר כדעת המחבר דאם ניקב לבשר כתרה וכתב בע"ז אין להקות ממ"ם סרמב"ם נפרק י"ד מהלכות שחיטה שאם נמלא טעה בריאה בימים סרחוקים חייבים שמא ניקב הסמפון

דרכי תשובה

אף בפרי הולד ס"ק י"ג הבעלה דשר הריאה סותם אפי' בלא בשר עיי"ש ועי' בט"ב קמא חו"ד סי' ה' פלפל הרוך בזה ועמ"ש לעיל סי' ל' ס"ק ב' מזה ועי' בלב"ש ס"ק מ"ו שכ' דכיון דכל האחרונים הסכימו להמ"ז דקרום הריאה אינו סותם נקב שבסמפון אין הבקל דמי ימלוק עוירים עיי"ש וכ"כ בפרח"ב סעי' ס"ד ורא"פ ס"ק מ"ד ובמלרת עוים סותם ד' ענף ד' סעי' מ' לדינא עיי"ש ועי' מזה בס' ל"ל החדש בביאורו להט"ע בחן ס"ק י"ח ועי' בגה"ק אות י"ח ובמק"מ ס"ק ע"ז ועי' בלב"ש בהג"ה שם שכ' דהמקום בריאה שאין שם בשר על הסמפונות רק שור הריאה לבד הוא ליאלה קרום שמתפשט בבשר הריאה עכ"ל ועי' במה"ב כלל י"ב בעמרון ס"ק ב' דמלבד המלות כניסתן מהקנה לבריאה כל"ל ע' עוד מקומות שאין שם בשר והוא אחר סוף חיתוך שבין רואות שבלוזה ובין רמילעות סמוך ובהגרונה שם ס' ג"כ מקום מנולה מהסמפון לאין שבריאה דרך הקרום ואין שם בשר בין קרום לסמכון וכן בהחתיכה המחוך ממם שבין הלוטה לתחתונה אין שם בשר בין הקרום להסמפון עיי"ש ועבשב"ח שם וכתב"ש ס"ק ל"ה דלא חוקה כשאין שם בשר כלל בין הסמכון להשור דאפי' יש שם בשר בינתיים רק שאין הבשר על הקנה אעפ"י שיש בגדיו וכנגדו אין זה סתימה עיי"ש ועי' במ"ז שם ס"ק ע"ד התב"ש בזה ועי' בגה"ק שם (קפא) כגון עשמ"ח שם ולב"ש ס"ק מ"ה ובכרה"ב סעיף ס"ג דה"ה כשמקב גם תבינו כגדו חעפ"י שכל הולא מנקב זה נכנס לוכף לנקב תבינו והליהה הטבעת בהסתכות בפרים יולא מזה לזה ולא נכנס בין הסמפונות כלל ותרוויהו כחד סתפון הבוב אם בריפה מעשם מקובה עיי"ש (קפב) ואין בשר עשמ"ח שם ובב"ש ס"ק ל"ה ובמלרת עוים שורש ד' ס"ק ג' ובפרח"ב סעי' ס"ג ע"ד דחוקא בשר בריא גמור סותם אבל כשהבשר נלקה והקלקל שם אבל הנקב שבסתפון אין זה סתימה ובריפה עיי"ש ועי' בחק"מ ס"ק ל"ז שהעלה דאפי' יש סתימה מבשר לקוי כמכר אינו ספק בריפה רק ואלו בריפה כאלו אין שם סתימה כלל עיי"ש (קפב) בשר עבאה"ע מ"ש באם יש סמוך לנקב בועת ועי' בחסגרת הבלק דספרדי סוף סעי' זה שכ' מהבנה"ג דה"ה אם יש מוגלה סביב הנקב בריפה כיון שהמוגלה מפסיק בין הבשר לנקב עיי"ש וכ"כ בבשר הגיים ס"ק כ"ג ובפר"ח ס"ק י"ח ומדברי הפרי הולד ס"ק ע"ו מבואר שכל שיש שם ליחה סביב הנקב הוא מעכב הבשר מלסתום עיי"ש ועי' רח"ש ס"ק ע"ד ובכרה"ב סעי' ס"ג זס"ד שכ' דאם יש בועת במקום הנקב אף על פי שהבשר שבלד הנקב ומתחיזתו הוא בריא מ"מ במקום הנקב עצמו אינו סותם הפי' אם הבועת של מים וכיוב ואפי' הוא בכים בפ"ע ואף אם הבועת קשה כחבן והוא הנקבא מיבי בכ"מ אינה סתימה ובריכה עיי"ש (ועי' במחזיה עיים שם ובמק"ת ס"ק ע"מ ובגה"ק לעיל סי' ל"ה אות ה' ובזר זהב כלל ס"ק ב' ובמהה"ב סוף כלל י"ב בלתיות) ובים שם בכרה"ב דאין חילוק בזה בין הם הוא במקום הנב של הריאה בין אם הוא במקום הדק עיי"ש וכ' שם עוד בפרח"ב סעי' ס"ד ורא"פ ס"ק ע"ה דאם נמלא בועת אבל הסמפון אין בהמרוך אלא אם הבועת הוא על מקום הנקב ממש אבל אם לא נמלא הנקב בסבר כון במקום שהבועת שם רק מעבר הסי של הסמפון בין שם נקב ושם הבשר בריא ושתם הנקב אע"פ שהבועת נועדת בסמפון במקום ה' הבריאה שועלה עיי"ש (קפד) טריפה וכו' עי' ס"ס ס"ק י' ורא"פ ס"ק ע"ז שכ' דלא הוי טריפות מחמת עצמו אלא משום דסוף רקרומים לנקוב ודלא כהמהרש"ל שכ' דנקב הסמפון הוי טריפות מחמת עצמו עיי"ש וכ"כ בס' ירשות שלמה אות ה' עיי"ש ועי' מזה בשד"ח ס"ק כ' ועי' בגה"ק אות י"ח ובמק"מ ס"ק ע"ט שהארך ובעלה דהעיקר כהמהרש"ל דנקבת הסמפון הוי טריפות מחמת עצמו עיי"ש וכ"כ בס' מנחת חנוכה ס"ק כ"ט עיי"ש (וע"ל ס"ק קס"ו וס"ק ר"ג) (קפה) ואינו מגין עליו עי' בכנה"ג בהגהה אחור אות ס"ז שכ' דאם הסתם יולאה מהסמפון ואלי בסמכון ואלי בבשר הריאה שאין שם בשר מגין עליו כיון שהסתם אחוב בו עיי"ש ועי' במ"ז ס"ק ט' שכ' שהוא ל"ע עיי"ש ומכ בלב"ש ס"ק מ"ח מהרן קרוזה (קפו) אבל ניקב לבשר הריאה הבשר מגין עליו אם הוא בלא בשר עיי"ש ועי' בגה"ק אות ס"ה ובכרה"ב ס"ק ע"ז שהארך בענין זה ויאלא לאלק בזה כך דאם נמלא קון לו מחמת הנחב מקלטו בסמפון ומקלטו בבשר הריאה לא שמקלטו עדיין מונח בחלל הסמפון ומקלטו הסי יולא נחון לתוך בשר הריאה בלאכן שניקב הסמפון מעבלע"ב אע"פ שהריאה שלימה ובריאה בפיחה אפ"ה טריפה דק בהס"מ ולתרך גדול יש להקל אבי' אם הסתם מגעת עד הסתפון הבינו אבל אם הוא מגעת עד הסמפון שאין עליו בשר רק קרום נבד יש להטריף בכ"מ וכן אם מונח קון לו מחצו על מקום הנקב ומפסיק בין הנקב לבשר טריפה אפי' בהס"מ אבל אם הסתם הוא סולה בבשר הריאה ואין שום דבר הפיסק בין הנקב לבשר אע"פ שבדרך הליכה ניקבה ג"כ הסמפון ונכנס הבשר מלסתום מ"מ כשזה מסם הרי הבשר שב ואחר לאיתו ושתם הנקב יש להסיר על דרך שנהבאר להלן סוף סי' זה עכ"ל ועי' מזה בשו"ת ר' חיים כהן ראפפורט סי' ל"ט (וע"ל ס"ק הכ"ג) ועי' בגה"ק אות ס"ו שמבואר מדבריו דאם ניקב הסתפון ע"י תולע ומיכר שניקב מחיים כגון שיש שם בשר ודם משבשין לגרר ובלי שניכר עי"ז שנעשה תחיים שעשה מכה וניקב הסמפון ומגלת הולע פי ראשו ביאוך הנקב עריפה לוכא בזה סתימה מבשר הריאה כיון שהולע מונח עד כי הנקב ומכסיק בין הנקב לבשר והולע עצמה בודאי לא הוה סתימה עיי"ש (קפו) אבל עי' בס' ירשות שלמה אות ה' שהעלה דאף דקיי"ל בכ"ת דניקב עריפה לא מהני סתימה קרום שעלה מחמת מכה אבל לא כן בסמפון שניקב דבזה מהני אם עלה בו קרום מחמת מכה ושתם הנקב והבית כמה רחות לזה משו"ם וכוסקים עיי"ש באורך וזה לא יהם רק אם חלים כמו שהגית שם בהחלט דעריפות דנקיבה דסמכון לא הוי טריפות מחמת עצמו אבל לפי מה"ל (ס"ק קס"ו) מהגה"ק שהעלה דעיקר מדעת האומרים דהוי טריפות מחמת עצמו ממילא בטלו דבריו לדינא ולא מהני בזה סתימה קרום מחמת מכה ל"ע (קפז) מגין עליו ובשרה עבאה"ע מ"ש שהגה"ק מוסר ועי' באלמות שלמה בקומרים הרישותה סי' ל"ז ובכר מבולה ס"ק ל"ד וס"ק ל"ו ובכח שור בחלמא ס"ק י"ז שכ' דאם יש על הריאה עוד רישותא המקום הזה לא לאסור משום הבלרי"ע דאף דיש מטריפים בזה והוי רישותא אפ"ה אינו מלטרף לתרלרי"ע כיון שהרישותא האחרת עומדת על הריאה מבחוץ וחוץ מבשרה זה לזה דקרומים מפסיקין ושד שאין מדוקן מכוונת אבל אם מלא עוד רישותא במקלה הריאה הנרוקבה שם ג"כ פחות מרבועה והרישותה סמוכות שם מבכיים זה לזה עד שאין בבשר המפסיק ביניהם כדוחב קש לא טריפה מעשם הבלרי"ע עיי"ש ועי' מזה לאלן בסעי' שאח"ז (ס"ק ר"ח)

סעיף ז (קפח) ריאה שנשבבה. כ' בפרח"ב סעי' ס' דכל זה הוא רק בריאה של בהמה אבל ריאה של עוף שנשפכה בקיסון בכ"מ טריפה והיו לה שום דרך בדיקה בזה ועיי"ש ברא"פ ס"ק ל"ב שכ' הטעם משום דאין אנו יודעים הבית הסמכוטות של עוף אם הם שריקי מוחי או ניון אחר ולכן אין לה דרך בדיקה שבש"ם בזה עיי"ש (ומבואר מסתימת דבריו דהוקא עוף חא"ב ויהיעין הבית הסמפוטות שלה אבל בחי' יש לה בדיקה ומשמע הבית הסמפוטות של חי' חמה ומים אבל בהמה ומים) והגה לאיתי בבית אברהם בלבת"ב ס"ק י"ח שכ' הטעם דטריפה בעוף בכ"מ משום ד"ל דמחמת דקיקן מהקלקל הסיפוטות ואין יכולין להכיר עיי"ש וממילא נ"ל דה"ה אם אינו כן בגדיים ומלאים הקמים שריכין נ"כ להמיר מה"ע אבל לפי דברי הרא"ש הנ"ל יבואר דבנ"ע אין להחייר יותר מבנשה לאמין זה דבהמה לא בהגה מדלות הסמפוטה בנו"ש הקמים מבגחלים וה"ל (קפט) שנשפכה כקיתן כ' שם"ח סעי' י"ח דוקא כשיתמה בשרה בפיים וה' לוים אבל אם רק הרכבה מבפיים כגון יחוהה אבל לא כ"כ כמים הבכיים וא"ל לשופכם ושולה בפיחה בלי שום רישותא בשרה אף בלי שום בדיקה הסמפוטה דכל שלא נמה כ"כ מסתמא עדיין לא הגיע הקלקל להסמפוטה

(מז) (קצ) כקיתון (קצא) וקרום (קצב) העליון יקצנ) ש"ה (קצר) קיים (קצה) שלם (קצו) בלא נקב (קצז) אם (קצח) הסמפונות (קצט) עומדין (ר) במקומן ולא (יז) נמוחו (רא) כשרה ואם

באר היטב

מתנלה מריפה שאין מנין עליו כמה"ג בשם מהרש"ק דף ק"ב (מז) כקיתון וכתב בש"ך אפי' סלה ונלא דמי לנחסר דמריכה אפילו בדגישות כמ"ש הרמ"א סעיף ח' דחסר

דרכי תשובה

עיי"ש אך בפרש"ב סעי' ע"ד כ' שאין ג"ל כיתים חזקא אלא אף אם נתם בבדה כחוב ואע"פ שאם מנקביים דקרום אינו יולא הכל כתו אם שפכה כיתים אלא יולא ע"י שפיכה לכלי ערוך בדיקה רפואה עיי"ש וכ"כ בתחילת עיטים שדם ו' ענף ח' ס"ק ט' לדינא כיי"ש (קצ) בקיתון עבאה"ש מ"ש אפי' סלה וכו' ועמש"ח סעי' י"ט וכב"ש כ"ק מ"ב שכ' דים להכשיר במחוסר סלה אע"פ שרואה חסירה ואכי' אם רחסרון מחזיק יותר מרבעיה אבל כשלא נתוחה סלה רק מקלהה וחסרה יותר מרבעיה ערוכה דאפשר שהן החסרון מחמת המרוחי כ"א מחיית אולי אחר עיי"ש אך בלב"ש ס"ק ל"ו ובמחלוקת עניים שם ס"ק ח' חולקים עליו בזה וכתבו דאין סברת שיהי נתוחה מקלתו חצור ממנתה סלו ולמה ניחוש שבא מחיתת אולי אחר והעלו להכשיר בנתוחה מקלתו בהפ"מ עכ"ש עיי"ש ועי' מזה בזבחי רצון בתרומות סי' ח' ס"ק ו' ובמק"מ ס"ק פ"ד ובריגרח"ב כלל מ"ג בעכרון ס"ק ו' עיי"ש ועי' בפרש"ב סעי' ס"ש שדעתו לרמריף בחסרון יותר מרבעיה אפי' בלא שבכה סלה ועיי"ש ברש"ש ס"ק ס"א באורך אך בהורת זבח בהגה"ש רים סי' כ"ו ובמחלוקת עניים שם ובמק"מ ס"ק פ"ג כתבו שהוא רק חומרא בעלמא עיי"ש

ועיין עוד ברא"ש ס"ק כ"ב ובכרה"ב סעי' ע' שכ' דאם בשפך ממנה קלת ואינו יכול לעמוד על שיעורו לידע הם הי' החסרון מחזיק יותר מרבעיה אז אם יחזו לו שלא הי' מיחוי בהסמפונות בתוך המקלה שבשכך כגון שנשכך לתוך לחה כלי ורלה שאין שם חומים לבנים ים ,רקא בהב"מ ושרך גדול ע"י בדיקה אבל אם הי' שפך שמא חסרה יותר מחציין ופרש שהגן לב לעיין בה ולשפר בשפך קלתו ממנו ים להמריף ועיי"ש ברא"ש ס"ק פ"ג שכ' דאם החסרון הוא יותר מחצי הריאה ומחזיק שפי מרבעיה נם הבב"ש מוחה שאסור יסלי הלי אם אמריף שחסר מחיה המיחוי ועיי"ש עוד בפרש"ב סעי' ע"א ורא"ש ס"ק פ"ד שכ' דאם אינו יכול לשער בדעתו אם החסרון מחזיק יותר מרבעיה אז אין אזי אם מיחוה סלה אז רוצה ים להכשיר בהפ"מ ואינה נגוז ע"י בדיקה אבל אם לא מיחוה הוא מקלתה ים להחמיר ולהמריף ואם מבהכה בתא ים הסרון יותר מחצי אינו"פ שמיחוה סלה ים לאמריף ועיי"ש בב"י ע"ג ורא"ש ס"ק פ"ד שכ' דאם חסר קצת מן הריאה מנפיחים חסרון המיר ואין בו כ"ב שיר יותר מרבעיה ואינו מיחוה ובכך נ"כ קצת מן הריאה ים בין בחרים יותר מרבעיה אין מלפרכין לשיר יותר מרבעיה והרי זה כשרה עיי"ש (ועי"ל ס"ק רס"ח) ועי' בדרך רחיים בהיריה אור ס"ק ז' שכ' אין לרחיר בזה בכ"מ חלת רק בחלוי ריקניה אבל כשר יותר מחצי יותר מחצי בכ"מ אסר ורבות אלי' לזה עיי"ש ועי' בש"ך אדרת ס"ק ז' שהביא עליו בזה עיי"ש בלחיטות ועי' ביחש"ל אות י"ג מזר (קצא) וקרום עבאה"ש מ"ש ולא דיי נמחבר וכו' ועי' בכרי הואר ס"ק י"ד שהכשיר החלוק בין הפסקה כקיתון ובין ריאה שנתרוקן והבר ממנה כשיר והוא כי עמין התבר ים לה תלילה בכ' אפיים הה' שמיתון הבבר ושומר במקומו מיהן וזהו ע"י חלי רמהבר חוס הטבעי יציין חלי זה ים לחוש שמא מחיה ראלי דיסי גם רמפיעות ודו ריאה שבשכך כקיתון וראיכן הב' רוח שבהכנו זה כלון מומחיריך ואבר נמין חלי רע והכם כח דרך שבבשר עד שבשר רבבר יבב יחבר גדול מיבמיה בדי' ולזה לא חיישינן לנקיבה דסיכות ע"י"ל (ועי"ל ס"ק ט"ח) (קצב) העליון כי' מיר"ב כלל י"ג בעכרון ס"ק ה' וקונן כבי' ד' שכ' בחסי' לחבי' ביבאן שבבבר מיוח שם וכבכך כקיתון ואלו כבוצה בעניה היוב אם מרגיש בחוש בכבכים בתוך ריאה ויבאיון הוא כעין נוטיל ונוקם נשוך ואלו שולה בנפיחה כיתר אך ע"י מיחוש ומביאים יחבר אז ים לחוב לבפסקה דחיתה בעים רבבר שהחיתו יהי' ל יש מכני זה עבבה המקום שיוך ולרוך לבהות ריאה ונראה אם המים בכבכים וסי' אבל בבבולם לאין בוצה הוא ומ"ל בדיקה עיי"ש (ועי"ל סי' נ"ח ס"ק י') (קצג) שלה עי' בש"ע הגיה סי' נ"ג סק ס"ק ט"ו שכ' דאם הריאה בבבכה כקיתון ואי' נגד קרום העליון שלו אז חזו עריכה דיה בבבכיריך נגד ע"י קרום התחתון לנד בריאה הוא רק כבבבר קיים כי הקרום התחתון מתחזק ע"י בשר הריאה

מתנלה

(קצד) אם הסמפונות עומדין ולא נמוחו (רא) כשרה

(קצה) שלם בלא נקב (קצו) אם

(קצז) אם הסמפונות עומדין וסי' עתה"ם ס"ק ל"ו ובפרש"ב סעי' ס"ו וסעי' ע"ב ורא"ש ס"ק ע"ו ובב"ש ס"ק ל"ח שכ' דאף אם לא נמוחו יאמם רק מקלת ערוך בדיקת הסמפונות ועיי"ש בקוה"ל אות ל"ד באורך ועי' מק"מ ס"ק פ' שהביאו בשם דרק כמנינו המיחוי בהסמפונות ערוך בדיקה בסמפונות עיי"ש והנה אף שבדבריהם לא מבואר להדיא זאת אך הבבר מסתבר מעצמו ועי' ס"ך (ובכ"ד לקמן סי' ל"ז ס"ק כ"ח (ועי' בדבריש לקמן סי' ל"ז ס"ק ח')

ועיי"ש עוד בתה"מ ס"ק פ' שבאים בל"ע לענין דעבד היכא שאנחנו רק מקלתה ואלבה ריאה ונא בבדיקה בסמכוטות כיון דבשכ"ם לקמן סי' ל"ז ס"ק נ' מוסה להקל בזה וכן שולה לפי דברי הרא"ש ס"ק נ' עיי"ש אולם המעיין ברח"פ ס"ק ע"ז יראה שבאיש דברי הפ"ל הל' ל' ובל' שלון דבריו מוכרחין עיי"ש (קצט) עומדין ואם מלא מחם בתוך המיחוי בבר הריאה שבשפכה כקיתון עי' בדבריש לקמן (ס"ק הכ"ג) (ר) במקומן ולא נמוחו עבאה"ש מ"ש דלא חיישינן לנקב הסמפון וכו' ועי' מזה דעת שם ובפרש"ב סעי' ע"ה ובקוה"ל אות ל"ג ול"ד שכ' דפשוט הוא דאף אם המים זכים ואף אם לא מלאה חומים לבנים בתוך הכלי שזה הראיה אינה מיחוה המסמוטה אפ"ה אם מלאה סמטון ח' נקיב עריכה כיון דאין כאן הגה מבבר הריאה עיי"ש (רא) כשרה עי' לב"ש סוף סי' זה אות קל"ו שכ' דריאה שבשפכה כקיתון דמבבריך לא הוי ראשונה עיי"ש ועי' בש"ה ס"ב תמיינא סי' כ"ג שכ' דאם יולא פירכא ממקום שבשפכה כקיתון אפי' ס"ה יש להמריף חייי' דס"ה מבטעא עיי"ש ועי' מה שהאריך בזה באלגרות שלמה בקאנסרס הראשונות שלו בדרש"ב ס"ק י"ז ועי' בבמה"ב בחלרי"ע אות ל' סעי' ק"ח ובאבן ס"ק י"ז שהעיר בזה דהוי ראשונה להמריף לכל ראשונה שם עוד בם להחלרי"ע שאלת אם מקום הבכן הוא בעומק הבבר קצת ואינו סמוך לחעוד אף

שמנלה

תשובה

הסמוך לו אבל אם אין בבר תחת הגלד לא יתקיים העור התחתון לבדו בלתי רבעיון עיי"ש וכ"כ בחמת"ש בקו"ל אות י"ז בשם שלאן מבלמלן עיי"ש בחוך ועי' בם ל"ל החדש בביאורו והם"ע ס"ק י"ש שכ' שע"פ דברי זקוש ההגיה ז"ל הע"ל ל"ע אם רואין שקרום התחתון מתיה וקרום העליון קיים אם להחיר בכה"ג ודברי הרמב"ם והם"ע מבטע להבביר אף בזה ועיי"ש מ"ש בזה (קצד) קיים יאין חילוק בכל דיסים אלו בין אם ימוחה באמצע הריאה אז בבישלה בית חברהם בש"ז ס"ק י"ז (ועי"ל ס"ק קל"ח) (קצה) שלם עי' בפרי הואר ס"ק י"ד ובתורת שמואל ס"ק כ"ו ובבמ"ח סעי' י"ח והב"ש ס"ק ל"ע ובכרה"ב סעי' ס"ח דבכ"מ אין להחיר אלא בבבחה לראיה אם ריקרום קיים דבבאן שידע זאת בבידור וחייש ע"י בדיקה כמו בכ"מ שים ריעיתה וחם לא בבחה מהחלה לבחוק כ"ל הע"פ שבדק אחר הסמפונות ומלאן שיחים טריכה עיי"ש ועי' בחורה זבח רים סי' כ"ו שכ' שערוך לבחלה לבדוק גם ברוק אז בבטמין במקום הראה לראות אם אינו מבלבן שם דבל טעדקו דהבבר למובבד אינה בן למיעבד עיי"ש (ועי' ברא"ש ס"ק כ') ועי' בלב"ש ס"ק ל"ד דלפ"ז מעיינא דאם יש נקב בקרום במקום שיה אבמות ידע הטבחא בבח אז בעצה אחב אז שהי' שם מורגא טריכה ולא הליג שקבב זה בא ע"י הבבחים אז הזחב וכיונא כיון דבבה"ב הבדיקה מעבבבת ואינא לבדוק עי"ז עיי"ש ועי' בבית אברהם בלבה"ב ס"ק י"ח שהוסיף הה"ה בשם עיטרי אז מורבא אז אמקה במקלת ביתקים הראה המעבב ג"כ הבדיקה שם טריפה עיי"ש (קצו) בלא נקב עי' בבח"מ בם שכ' שלריך שתהא הריאה עולה בנכיחה שם במקום הראה כריאי עיי"ש ועי' מ הז"ב שם שכ' המ"ש הבמ"ח שהתא שולה בנפיחה כרתי אינו ר"ל שבו ה בנכיחה הוית שזה ממש עם כל הריאה דהא ודאי המקום ריאה אך לאחר הנפיחה מעוך הוא משאר הריאה ע"י ים הבשר שם מנפיחים הריאה כגון נומא אינ הר"ל שאנו רואין שהרוח נכנס באותו מקום דהא הקרומים בהזו קרא מתקומו באותו מקום שריאה הגומא שם עיי"ש (קצז) אם הסמפונות עי' בלב"ש ס"ק ל"ג שכ' שלריך ג"כ אטיפה בקיאים לבנין שישר בבר שמוחה אם באותו מיעור שבשפכה ומינוקה רתי שיחבר מכמוחה שישר נחל כ"כ ואם לפי הבנת הבקיאים לא הי' רתי שיחבר ממנה הרבה כ"כ ע"י המיחוי בוחלה הי' שם אולי אחד ואז אפי' אם הסמפוטה שלימים ים להמריף בכ"מ עיי"ש ועי' במגה"י שם בבילאים ס"ק ב' מ"ש בזה (קצח) הסמפונות עומדין וסי' עתה"ם ס"ק ל"ז ובפרש"ב סעי' ס"ו וסעי' ע"ב ורא"ש ס"ק ע"ו ובב"ש ס"ק ל"ח שכ' דאף אם לא נמוחו יאמם רק מקלת ערוך בדיקת הסמפוטה ועיי"ש בקוה"ל אות ל"ד באורך ועי' מק"מ ס"ק פ' שהביאו בבמה דרק כמנינו המיחוי בהסמפוטה ערוך בדיקה בסמפוטה עיי"ש והנה אף שבדבריהם לא מבואר להדיא זאת אך הבבר מסתבר מעצמו ועי' ס"ך (ובכ"ד לקמן סי' ל"ז ס"ק כ"ח (ועי' בדבריש לקמן סי' ל"ז ס"ק ח')

ועיי"ש עוד בתה"מ ס"ק פ' שבאים בל"ע לענין דעבד היכא שאנחנו רק מקלתה ואלבה ריאה ונא בבדיקה בסמכוטה כיון דבשכ"ם לקמן סי' ל"ז ס"ק נ' מוסה להקל בזה וכן שולה לפי דברי הרא"ש ס"ק נ' עיי"ש אולם המעיין ברח"פ ס"ק ע"ז יראה שבאיש דברי הפ"ל הל' ל' ובל' שלון דבריו מוכרחין עיי"ש (קצט) עומדין ואם מלא מחם בתוך המיחוי בבר הריאה שבשפכה כקיתון עי' בדבריש לקמן (ס"ק הכ"ג) (ר) במקומן ולא נמוחו עבאה"ש מ"ש דלא חיישינן לנקב הסמפון וכו' ועי' מזה דעת שם ובפרש"ב סעי' ע"ה ובקוה"ל אות ל"ג ול"ד שכ' דפשוט הוא דאף אם המים זכים ואף אם לא מלאה חומים לבנים בתוך הכלי שזה הראה אינה מיחוה המסמוטה אפ"ה אם מלאה סמטון ח' נקיב עריכה כיון דאין כאן הגה מבבר הריאה עיי"ש (רא) כשרה עי' לב"ש סוף סי' זה אות קל"ו שכ' דריאה שבשפכה כקיתון דמבבריך לא הוי ראשונה עיי"ש ועי' בש"ה ס"ב תמיינא סי' כ"ג שכ' דאם יולא פירכא ממקום שבשפכה כקיתון אפי' ס"ה יש להמריף חייי' דס"ה מבטעא עיי"ש ועי' מה שהאריך בזה באלגרות שלמה בקאנסרס הראשונות שלו בדרש"ב ס"ק י"ז ועי' בבמה"ב בחלרי"ע אות ל' סעי' ק"ח ובאבן ס"ק י"ז שהעיר בזה דהוי ראשונה להמריף לכל ראשונה שם עוד בם להחלרי"ע שאלת אם מקום הבכן הוא בעומק הבבר קצת ואינו סמוך לחעוד אף

שמנלה

יורה דעה סעיף לו : הלכות טריפות

(רב) ואם נמוק אפילו סמפון אחד (רג) טריפה (רד) כיצד עושים (רה) נוקבים אותה ושפכין אותה (רו) בכלי שהוא שוע באבר אם נראה בה (רז) חתכים (רח) לבנים (רט) בידוע שנמוקו הסמפונות (רי) וטריפה (ריא) ואם לאו בשר הריאה בלבד הוא שנימק וכשרה יהוא (ריב) שיהא מרוי המים (ריג) זך (ריד) אבל (רטו) אם הם (רטז) עכורים או סרוחים טריפה: הגה (ריז) ויש מכשירין אפ"ג דעכורים וסרוחים

ג סר"ף והמרבים מסא דפסל בגמרא פרישי ועכלי שם דף נ"ב וסל"ו דקלי נמי מלר"ל אם ג דריאה דמי ל"ו לו לא כמה כ ניקבו יתים פטרים

דרכי תשובה

שנתלה על מקום הנאה מתם נ"ב חכרון מנחות אף דהוי נ"ב רישתא אפ"ה כבר כיון שם דפסק בין רישותה אף אם מתלה שם סריכא דבוקה אסור למעך אבי' בכה"ג ואם מקום הנשפך מגיע עד סיוף לעור הריאה אז כל רישתא שנמלא מנחתך על מקום הוא מעכרן עם הנשבך שנפטים לחות הרלוי"ע וטריפה וכן אם מקום הנשפך יש בו ריקות ועי' בעתך ערך טריף ובהגה שם ול"ע (רח) לבנים עי' בפרש"ב סעי' ע"ח ורמ"ש ס"ק ל' שב' דאף אם אין שם לבן ממש רק כמראה בגד לבן שהוכרה לבנותו מחמת שכבל עליו אבק טריפה וכן יש להחמיר בכל חיוטן המנלאים ומראיהן טופה לבן ואם נמלא שם חיטן אלא שאינם לבנים רק אחורים או ירוקים אז אחוזן אז שאר מראות אם הבודק יראה למראה עינו שאין הרגיות שנמלא חיטן כמלה במיחוי בשר הריאה יש להטריף שקרוב הדבר שנתקלקלו הסמכוות וע"י הרקבון שהחב לנמראה אחרת ומיוחו והמחמיר בזה בכל ענין הנ"ב עכ"ל וכ"כ במראות עינים שם (רט) בידוע שנמוקו הסמפונות הגה מלשון זה משמע דבים היכר שנמוק דסיכוטות כאיזור הוי ודאי טריכה אולם לפתש"ל (ס"ק ר"ב) מהתש"מ דלא אסור בנמוקן דסיכוטות רק כשהכלם מעבלע"ב אבל כל שלא הפלם מעבלע"ב לא אסור אף שנמוק ולהיפוכם מקלת שובי דסיכוטות כנ"ל י"ל לפענ"ד דלא הוי רק סכק טריכה דדלמא הוי השורייך ממה שנמוק מקלת משובי' וע"ש (ריי) וטריפה עמ"ח שם ותב"ש ס"ק ל"ש ובמראות עינים שם ס"ה ז' שב' דאם לא נבדקה בבדיקה זו טריפה דבעינן שמע בבירור שאין כאן מיחוי שנמוטת עי"ש ועי' רמ"ב ס"ק פ"ב ובמהרי"ב שם סעי' ג' שב' דאם נאון מקלת המים של הריאה שנפסקה כקיהון אף שהאר נבדק בהלכה טריפה דלמא הי' קלה מיחוי סמוטות בזה המעם הנכון לאין עי"ש (ריא) ואם לאו וסי' עבאה"ש ס"ק י"ז מ"ש דאם הי' הקלקול מגיע לסחשוטה ריו נמוחים וא"ל והיו נרחים בכלי ועי' בפרי הארר ס"ק ט"ו וברמ"פ בקיה"ר אות ל"ד ובפ' מחת אהרן ס"ק ל"ב (ריב) שיהא מרוי המים זך עי' בקיה"ר להרמ"פ אות מ"ב ובתתרת עינים שורש ו' ענף ה' ס"ק י"ג מה שפלגלו בטעם היתר עעמית המים דלמא טריפה היא וטעם טעם איסור כי לכאורה נא דיי זה לעעמית המרה דלקמן סי' מ"ב עי"ש בארוך (ועי"ל סי' ל"ז ס"ק קמ"ח ולהלן סי' מ"ב ס"ק כ"ב) (ריג) זך עמ"ח סעי' י"ח דלא דוקא זך ממש דאפי' הוא כעין מוגמת הנשמכת כדבש ואינם סרוחים ה"ז בכלל זכים עי"ש ועי' ברמ"פ בקיה"ר אות ל"ו ואות ל"ח ואות ל"מ מ"ש בזה ועי"ש באות מ' ובפרש"ב סעי' פ"ב ורמ"פ ס"ק ל"ז שב' הה"ה אם אז רוחים שמה שאינם לעלים הוא מחמת מחוי בשר הריאה שנמחה ויכי למיס אין להחמיר כיון דבלא זה אין אבאה מכשירין בריאה שנפסקה כקיהון כ"ל בהפ"מ ולוקן נחל לך אם הם כרכומי כמראה הדבש הנ"ל בכלל עכורים עי"ש (ריד) אבל אם הם עכורים או סרוחים עי' בשמ"ח סעי' י"ד ופרש"ב סעי' פ"ח הה"ה אם הם מריס אז מלוחים אין להכביר עי"ש (רטו) אם הם עכורים או סרוחים עי' בפרש"ב סעי' פ"ג ורמ"פ ס"ק ל"ז הבשיטר לדבר אומת הם נקרחים סרוחים אז מריס אז מלוחים הוא עד שלא יהיו ראוין לסהייה אדם מחמת זה רק פ"י הרחק עי"ש (ועי"ל סי' ל"ח ס"ק ג' וס"ק קמ"ב) ועי' שם עוד בפרש"ב סעי' פ"ד ורמ"פ ס"ק ל"ח שב' דאם לא בסמיק לעשות המים ידע אם אם מחוקים אז מריס ומלוחים עד שבפסה לאין כל שלמראה עיניו הוי זכים ונלעים הוא אין להקל שלא הוי מריס ולא מלוחים עי"ש ועי' בשו"ת בנין שלם חו"ד סי' י"ט מ"ש בזה באורך. (רטז) עכורים עמ"ח שם והב"ש ס"ק מ"ח שב' דבמיקן שיחי' המיחוי כמים לעלים שלא חתרב בהם עפרורית אבל בלא"ה הוי בכלל עכורים ולא מהני בדיקה עי"ש (ועי"ל סי' מ"ד ס"ק ל"ח) ועי' ברמ"פ בקיה"ר סי' מ"ב שהגיע ממחמות הסוסרים לאין בכלל עכורים לענין זה אלא מ"מ אם עכורים כ"כ שלא יהי' ניכר בהם שוריק חוזרי דסמוטות אבל כל שהם לעלים קלת שראוי להכיר בהם שוריק חוזרי אין מקום להחמיר עי"ש בתרומת. (רין) ויש מכשירין אפ' בעכורים וסי עמ"ח שם ובתב"ש ס"ק מ"ח דבמקומות שהגו להחמיר בנטשה שם בהם מים עכורים וסרוחים גם בזה יש להחמיר אע"פ שלא נראה מחוץ לגרים בכלי דבכה"ג הוי כבדוק שהקלקל הסמוטות רק שחר מראה הסמוטות מחמת קלקולם לנראה מחוי בשר אבל

(רש"ל והרשב"א והרי"ה והר"ן ומוי) (ריח) ומי שהוא בקי לבדוק אלא שמוחו הסמשוטת יכול לסמוך עליו לערך הספק מרוצה: נרשי המלאים שמלאים מחולי המסיר ושהדיה סיא ליקבה

ניקבה

ח (ריט) יחסר (רכ) *מנוף (רכא) הריאה (רכב) ולא

ולכ כשמוה ליקב כנקוב דמי ס מסוגיא דגמ' אמא דר' יוחנן מחברון דמגיס לא שנוש מחברון דף מ"א פוסק כמה רש"ל ומ"ו ושאר כמה נמנה"ע וכ"ש דמגיס הוא כ"ל כמהרלי וכ"ל [*פירוש

דרכי תשובה

במדינה אלו דמגו להקל בנטשה עטרים וסרוחים גם בהא ים לסמוך להקל ומ"מ פשוט דכ"מ דמקילין בהא ערך אלא יהי' עטרים כ"כ בכדי שלא יהי' אסור להבין הסמ"ג אם יש בהם מיחוי כמשמעת דבכה"ג בכ"מ ובכל נוחו טריפה עיי"ש וכ"כ בפרה"ב סמי' פ"ח ורא"ש פ"ק ל"ג והוסיף עוד לזה דבמקום שאין מוכר קבוע בזה יש להחמיר כדעת המחמירים בזה ומכ"ש במקום דמגו דאסור חלילה להם לבטח להתר והמקומות שברגו להחמיר בנטשה שם בהם מיש עטרים ובדין הבשבה כקיבוח מגו להקל אין לסתור מהגם כי יש לחם על מה לסתוך עיי"ש (ריח) ומי שהוא בקי וסי' לצורך הש"ם עי' בפרישה שב' דהרמ"א כתב ע"ז דאין לסתוך בהא על הבדיקה בזמה"ז שאין אנו בקיאין לבדוק כל דבר הצריך בדיקה עיי"ש ומי' הב"ש פ"ק מ' שהביאו דברי ומזה עלה דלא מצלא דברים אלו בהגה שכמ"ש שלפניו כלו והדרכה מעמש כלו דעמו לסתוך אבדיקה אף בלידת אחי' בעטרים וסרוחים בהפ"מ ומיי"ש בשמ"ח שפסק לדינא דבזמה"ז אין לסתוך בהא על הבדיקה אחי' כמים זכים אבן בהפ"מ ומ"ש ובריקבן יחדיו כל הבקיאים בדבר ים ירקל עיי"ש וכ"כ בפרה"ב ורא"ש פ"ק ע"ח (ומי' במאירת עינים שם פ"ק ז') ומי' בראש אפרים פ"ק ל"ח ובפרה"ב סמי' ע"ש שכ' דכל הראמרות בזה הא רק בשאר הריאה אבל אם הודיע שפבה בקיאין ים לדקל ע"י בדיקה המכרת אפילו אם אין הפ"מ כ"כ עיי"ש

סעיף ח (ריט) חסר מנוף הריאה עבלר"ע אות ס' הר"ל שמחלת בריאה ובראת חסרה קלת והגה בשת"ת ובפרמ"ג לא כ' לאלק בענין זה כלל בין אם הוא כן תהולה לא ידיעתה תלי ואחר הלידה אך בלב"ש ובראש"ש ובמאירת עינים ובעלי לבוה כ' לאלק בהרבה דברים בענין זה וכ' כמה קולות אם מכירין שכן הוא מהולדה ולאחר לדה דבריהם ליה לקרן אחת לאחת דבר דבור על אפנו ע"כ ראיתי להקדים אופן הבכרה בזר דהגה בלב"ש פ"ק ס' כ' שדבר זה הוא מיכר לבקיאים עיי"ש אבן בפרה"ב סב' ק"ו כ' הכל מ"ש לרקל לפ"ומים אם הוא בקי ומכיר שהסחרון הוא מהולדתו חלילה להש"ב לסמוך ולהסתמן על בינתו לבד רק בלירוף חכמי הדור ורבודקים הבקיאים בדבר ואחר העיון במהון ובישוב הדעת עיי"ש ובעמו"ת שמו"ד המיינ בקי"ל פ' ע"ב שכ' דיש לסמוך על הש"ב שלא יד שאינו קחנו רק שריטה של הריאה דהיי שכ' הרא"ש שאין לסמוך על הש"ב בעלינו בזה שאומר שהולדה הוא הייט היכא דמודה שהוא קחנו אבל אם אומר שאינו קיבוי כלל רק שריטה בעלתה ים לסתוך עליו לבדו עיי"ש ומי' במהז"ב כלל י"ד בקמן סמי' ג' ועמרון פ"ק ב' שכ' שהעובדא בזה לידע אם הקחנו הוא מהולדה דאם הגומא חלקה היטב אז נראה שזה בא יהבאון ומהולדתו אבל אם יש בם קיים וקחנוטי מוכח מזה שזה בא אח"כ ע"ש חלי עיי"ש וכזולא בזה כ' ב"כ בפרה"ב סמי' ל"ה ורא"ש פ"ק ק"ט וקב"ל עיי"ש ומי' במגמ"ר בהרלי"ש אות ק' בבוחרים פ"ק ח' מה שרשם על המהז"ב בזה (רכ) מנוף הריאה עי' בכרמ"ג בכתיבתו לדיני ריאה שברים סי' ל"ה בד"ה והיה ומבואר שם דאף בהחסרון הוא בין הדיוסת אסור עיין שם ובמה ים לעיין לפי עניות דעתי מה יהי' אם יש בגומא א' חסרון בכ"ף כשופה בין הדוחוקים ים בגומא הבריה שבגבה בגומה גם כן בכ"ף כשופה יחסון כתבריה החסרון הכ"ף בגומא שבגבה ובסמוכין הב' אותה יחיחדו שביהם והכ"ף הבקוע מחמלאת יתבכ"ף בגומה של אותה שבגבה אם גם בבה"ל אסור אם ימת דבין שתה שאסר כלי ים בו בהבלים בחיתוך אותה לא לאותה שבגבה ה"ז חומה לדין שכ' הרמ"א לעיל סי' ל"ה סמי' ח' לענין הארו"ש שאסר ממנה ים הבלמה בגומא שבגבה לא שים סברא לומר להיפוך הזה נרע אפי' ואסר בכ"ף בשופה לא לאסור בהבל"ג דלא שייך לומר שיחזור ויבריא ויתמלא החסרון דבין שאמר שבגבה בגומה לתוך הבקוע הזה הרי ים דבר המונע שלא יחזור לזהות בריא דהא גם הכ"ף בשופה אלא לא לחזור לבריאתו כין שבבלמה שבגבה איט מיחו ולא"ע (רכא) הריאה הגה דעת האב"ם פ"ק ל' ובב"ש פ"ק ב' דאף אם הגומא רחבה ע"פ שאם הריאה וגם עמוקה מובא ואף שיחוק כמה רביעיות אם"ה אם הוא כתמונת לא הבאר ים להבשר עיי"ש וכ"כ בתוספרת מירום שם לדינא עיי"ש לך בפרה"ב סמי' ל"ג ולא"ב וסמי' ק' כ' דאף בחסרון הכ"ף בשופה אסור ביותר מרביעית עיי"ש ומי' בחורת אבת סי' כ"ז בהבאים פ"ק ס' מה שמפקפק בזה עיי"ש ומי'

המשך

מחה בד"ק ס"ק ל"ז ומי' במק"מ פ"ק ק' מה שפלפל בזה והביח בלי"ע לדינא עיי"ש ומי' במגה"ב שם בעמרון פ"ק ג' וקומן סמי' כ' שבברע לדינא בזה דבהפ"מ ים להקל בזה אפי' כשהחסרון הוא גדול הרבה יותר מרביעית כנ"ל אבל אלא בהפ"מ ים לחם לדברי המחמירים בזה עיי"ש (רכב) ולא ניקבה עם"ד פ"ק כ"ג דבעינן שהבא שלה בנפיחה ולא מפקי דקא עיי"ש ומי' בחורת יקחיאל פ"ק ה' הבי בה מדנא דיל דמפחום' אין רלי' שבפיחה יהי' לרוחת אם לא מפקי דקא דמלה דשהם דלל"ל נפיחה רק לעמוד על סיון אם אינו אחוים עיי"ש ומי' בם' מיחה אחרן פ"ק ל"ש מ"ש בזה והמלה דמיקר כדעת הש"ך והפר"ח לדיך מדינא נפיחה לראות אם לא מפקי דקא עיי"ש ומי' בשפת אמת פ"ק י"ח מ"ש בזה ומי' בשמ"ח סמי' כ"ל והב"ש פ"ק מ"ה ופ"ק ל"ד ובפרה"ב סמי' ל"ח ורא"ש פ"ק ק"ט פ"ק ל"ב שכ' דבכל ענין אין להתיר בזה כ"ל ע"י בדיקת ריקומים אם אין בהם שום רשיחה ואף בשהחסרון הוא שעבו לו ברמונה הוא שאינו מסריף לו אם אפי' אינו רק קמנו כענין חדין וכזולא דקיי"ל להכשיר מ"מ אין לחתיר אלא ע"י בדיקת חזקה לראות שהעור קיים בלא נקב ואם לא נכחיה פריפה עיי"ש ומי' לב"ש סוף פ"ק ס"ה ובפרה"ב שם ורי"ש פ"ק קכ"ל וקב"ב שכ' החזקה בקמטים שמכרים שהם ע"י מולי ונקוהה הוא שים לאסור בדיעבד בשלא בדקו בנפיחה אבל בחסרון הרבה בזה כ"ל ע"י בדיעבד בשלא נבדקה בנפיחה עיי"ש ומי' עוד ברא"ש שם שמביאר מדברי דאם הוא ספק אם הוא מהולדתו לא שעשה ע"י מולי ים להתיר כאלו ידעינן שעשה ע"י מולי ואין להקל אלא כשבא בדיחר שעשה מבריאתו אך בהא אל ק קולא בדברי הרבה שחוט לו שעשה מבריאתו אם אפי' שלא בהפ"מ ולדעת הגב"ש שם אף כשחוט לו שעשה מבריאתו אין להקל כ"ל בהפ"מ חזקה עיי"ש ומי' בם' דברי יוסף סי' ר"ב שהגלה הדעיקר כדעת הגב"ש דאפי' בדיעבד ובהפ"מ אם לא בדק בנפיחה בכ"י לאסר עיי"ש ועד"ק ס"ק ל"ה שהחמיר נ"כ בזה וכ' דאפי' בקמט שקורין בקאלטרטיי"ט ישבב הבדיקה בזה ואדרבה בזה יש חשש יותר שפ"י שהקפל מלא שם העור ומיי"ש עוד ס"ק ל"ה שכ' דהרבה דמגלה קמנו ואין ראיה והכרה מבוררה אם הוא רישותה דקמנו וחסרון לו שאינו רישותה כלל אין להקל אולם להלן בס"ק ל"ע כ' דבהפ"י יש להקל בזה כשספק אם הוא מהולדה אם אינו ספק חסרון ודעה כי הוי ס"ם עיי"ש ומי' במק"מ פ"ק ק"ג מזה ומיי"ש עוד בד"ק ס"ק מ' ובמק"מ פ"ק ק"ב שכ' דכשם קמט במקום שרגיל והחת סדקים כגון בחוטת העלוזה וכן אם ספה שהסדק הוא ע"י שהבקו שם האוטה כל שנראה שהסדק הוא מהומה בעומק ורוחב יותר ממה שרגיל להיות ערך להחלה בדיקה בנפיחה אבל בדיעבד אין מעכב בדיעבד עיי"ש

וכתב שם עוד בגב"ש פ"ק ס"ח הרכיח דהנפיחה מעכב בדיעבד בזה הם יש שם נקב אף אם שם להנות במקומות יהא דבהא לא אב ומדרגא וכה"ג פריפה ויותר מזה כ' שם דאפי' יהיו שעשה נקב זה לאחר שחיטה מ"מ פריפה כיון שמעכב הנפיחה והי"ל כמאבד בלא בדיקה כיון שא"ל לחיבדק ע"ז עיי"ש ומי' בשו"ת הרמי שאלה חו"ד סי' כ"ג מה שהאריך בדין זה בגמלא נקב שים להנות בידא דשבחא במקום הקמט ולדד להכשיר בהפ"מ כשיהיו עכ"פ שהיו ידיו שם בחזק עיי"ש ועד"ק פ"ק ל"ד ובמק"מ פ"ק ק"ה דכשלא בדק מקודם אם הוא מבלבן שם ואח"כ נפח בה יותר מדאי ונקרע שם הקרום עריכה ומיי"ש עוד שכ' דמ"מ אם לא נקרע שם במקום החסרון ממם רק רחוק ממנו קלה כרחוב קב לא אפי' עכ"פ כרחוב שנרה ים להכשיר עיי"ש ופשוט דכוחנו שים להכשיר ע"י בדיקה בנפיחה במקום החסרון דהייט שיסהים הנקב במקום הרא ומי' תעלה בנפיחה במקום החסרון לא שיבחק מקום החסרון לגבד הסמם וכמ"ש שם בד"ק ס"ק ל"ט ובמק"מ פ"ק ק"ב דאם נקרע הקרום רחוב מהקמט וקבה לבדוק מקום הקמט בנפיחה ים לבדוק הקרום שבמקום הקמט עד דסמם אם הוא שבם הה שמיל כיון בדיקת נפיחה עיי"ש וכ' עוד בד"ק ס"ק מ' ובמק"מ פ"ק ק"ג דהיכא שים ספק קמט ספק פיטל אינא מאיינא ונלבן שם ע"י מכמשם יהא בכח הה הוי כמאבד בלא בדיקה בי להקל לערך שבח ועיי"ש עוד בד"ק ס"ק ל"ד שכ' דאם שם עלא בדיקה בנפיחה במקום הקרום אף איין הרישותה בקרום של שומר החסרון מעמו אלא סתון לו אסור כי כן מסמע מהחב"ר לקמן סי' ל"ש ס"ק ל"ב שכ' דאפי' הסירכא בגדי הקמט וכו' מסמע שכל

(רכג) ניקבה (יח) (רכד) כשרה (רכה) ויש מי (רכו) שאוסר: הגה (רכז) והמנהג (ח) (רכח) להכשיר

מפתחות נרשים
נכתלה חסרים קצת]
ע"ה רמ"ל סנס"ק מה"ס

פתחי תשובה

(ח) להכשיר עיין בתשובת מ"ב חלק יז"ד סי' כ' נחילת המשובה שבבית לחיים לדעת הרמב"ם מתפרש בכל ענין וכתב שכן ל"ל להורות למעשה להקריף כל חסרון מבפנים בין בכ"ף בשופה בין כ"ף פשוטה בכל תופן שיהיה יש להקריף ע"ש ול"ע לדינא [ובתשו' ח"ם סי' נ"ה כתב ח"ל מה שלין הלכה זה להרמב"ם בחסרון מבפנים ע"מ לא תהיה

באר היטב

(יח) כשרה וכתב בס"ך תשיב מרחה ק לאחר הפיחה

תשובה

דרכי

הנמצא מהבשר ע"י הקמצ הכל בקמצ עיי"ש ועי' במק"מ פ"ק ק"ה סל' שזה לא שיך אלא בקמצ הנקרע קרע"ש עיי"ש

ועיין עוד בפרש"ב שם שהוסיף עוד שצריך בדיקה בנפיחה כל"ל כדי לבלא נם מחשש לטוש והיינו שצריך לראות אם הבשר שלה ומתוק קלא ממקומו ע"י הנפיחה ואע"פ שאינו שלה עד שהשווה לשאר הריאה אלא עדיין המקום החסרון מיכר אעפ"כ חזרה לה חשש דאטוש אבל אם אינו יכול לעלות שם

כלל ממה שהיה קודם הנפיחה יש לחוש בזה לאטוש עיי"ש

ועוד כ' בפרש"ב שם שלאחר שבדק בנפיחה כל"ל צריך לבחילה לבדוק עוד

ברוק לא בפוסרין לראות נ"כ אם אינו מבלבן עיי"ש וכ"כ בד"ק פ"ק ל"ד וס"ק ל"ע והגה מדברי הד"ק שם נראה דאף בדיעבד מעכב הבדיקה בפוסרין ואם לא בדק בפוסרין אף שבדק בנפיחה אסור עיי"ש אך בפרש"ב שם כ' דאפי' כשמיכר שבא ע"י חולי אם בדקה בנפיחה בלבד ונא בפוסרין כבר בדיעבד עיי"ש ועי' בנה"ק אות כ' ובמק"מ פ"ק ק"ב סל' דהעיקר כהפרש"ב בזה לדינא עיי"ש ועי' במנחה"ב שם בשפוסרין פ"ק ד' וקומץ סעי' נ' סל' דאם כל קטי הקרומים מהחלבן ועד סופן נטוין לכמיו דהיינו סל הקיים הולכים אקלה זה אל קיה שכתבו לא אף שמבל מ הולכים קיים קרים ונפסקים באמצע רגומת אינם אל מקומו הגלוי לפמיו והיינו שבאמצע הגומת יש מקרה מטויה אקיים ואף בלא גומת כלל רק שנשמרת על חלקת הריאה בכל זה צריך לבחילה בדיקה כמיס פוסרין ובדיעבד סגי רק בבדיקה נפיחה לבד אף בלי פוסרין כל שראה שנשהה הבשר ע"פ טוש ולא מפוק זיקת כשרה אבל אם אינו יודיס לא מטוסס דהייט שראה בהבקודה שבאמצע כמין נקב והולך בשומק קלא לתוך בשר הריאה אז אף בדיקה פוסרין לא אף מהמי דקרוב הדבר שיקב שם הריאה ומה שאינו מבלבן רוח מפני שעלה בו קרום מחמת מכה ומכתם ה קב וכ"ש אם עלה עב הבקודה כמין כפהור קטן דטריפה הא ה"ל תרלי"ע לכ"ע עיי"ש ועי' במחמ"י בסוף הקו"ל לדיני הרלי"ע סל' ח"ל ברס דא לריך להודיע שלפעמים נקרע עור א' קיתו על קיתו בקרעים מלבד דצריך בדיקה בפוסרין כדין קמוט לריך עוד ליזהר לראות שם בחרלית עין הטבע שיהיה שלם ממש בקלה ומר סוף המקופל בפיס כי בדיקה בפוסרין אינו מועיל שם חזרה לא יבלבן מחמת שקשה לבא שם המיס אחרי שהתקפל זע"ז בחזקה ולפעמים הולך בשומק שם ואף אם יבוא המיס יכול להיות שלא יבלבן וע"ש רוב מטי הוא בקרישים שע"י טבעא שהרפאה וכו' עכ"ל (וע"ל ס"ק רמ"ז ולעיל ס"ק ל"ט ולעיל סי' ל"ב ס"ק ל' ולהלן סי' ל"ט ס"ק שכ"ב) (רכב) ניקבה ואם ניקבה ומיכר שהנקב הוא תחולה עי' בדברי נעיל (ס"ק י') (רכד) כשרה עי' בכרי"ב סע' ל"ע ורא"פ ס"ק קי"ד סל' דאם נמצא על הריאה נומת עמוקה ויש לחוש שהיא מגעה עד מקום שבפתוטות ויתפבטים שם בשובי בשר הפוטה יש להקריף בין אם החסרון הוא בעין נומת לא כל"ל פשוטה וכולא מהמצוות הכבכות שכל שהיא מגעת בשומק בתוך שובי הבשר יש לחוש שנחסר מהסמפוטה עי"ש ועי' בנב"ש פ"ק סי"ד סל' חזקה כמיכר קלא שעשה ע"י חולי איכא הבשא זו אבל כמיכר שהוא מהולה אין לחוש לסמפוטה עיי"ש ועי' בחורת זבח סי' כ"ו בהגה"ש פ"ק כ"ו סל' שדברי הנ"ב"ש מסתברים דבמיכר שהוא מהולה אין להחמיר בזה עיי"ש ועי' בחמ"מ פ"ק ל"ט סל' ג"כ דהעיקר כהנב"ש ואין להפסיד ממונם של ישראל עיי"ש ועי' במלחמת מיים שורש ד' עקב ה' מ"ש בזה ועי' בס' דברי יוסף סי' ר"כ מ"ש לדחות דברי הרמות זבח הנ"ל והעלה דהעיקר כדברי הבית אפרים הנ"ל להחמיר בזה עיי"ש בחורת זבח ועי' בחמ"ח בקו"ל אות ס"ו סל' דהחמיר בפרש"ב בסעי' שחי"ו ראלה אלא החמיר בזה אלא בכים הרבי לגרשתה דהיינו מיכר שהוא מחמה חולי וגם יש בו כשיעור אחולו ובזה י"ל דלכ"ע ס"ל להחמיר עיי"ש ועי' בשו"ת לפרין דוד סי' ס' מ"ש בזה בחריטת (ועי"ל ס"ק רכ"ו) ועי' עוד בדא"פ פ"ק קמ"ו סל' דאף במקומות שנהגו להקל בחסרון דכ"ף פשוטה לא בכשופה שהי' ל' קלר אין לחם ראיה להקל גם כשם נימת בחמצע הריאה דזה מסתבר יותר להחמיר עיי"ש (ועי"ל פ"ק רכ"ח).

(רכה) ויש מי שאוסר. עבלה"ם ועט"ר פ"ק כ"ג ומטומר מדברי הלוק לאסור בשום חסרון רק כשחסר ממנה לאחר שנפחה ומכ"ש דלענין שיעור החסרון

הגמנך מהבשר ע"י הקמצ הכל בקמצ עיי"ש ועי' במק"מ פ"ק ק"ה סל' שזה לא שיך אלא בקמצ הנקרע קרע"ש עיי"ש

ועיין עוד בפרש"ב שם שהוסיף עוד שצריך בדיקה בנפיחה כל"ל כדי לבלא נם מחשש לטוש והיינו שצריך לראות אם הבשר שלה ומתוק קלא ממקומו ע"י הנפיחה ואע"פ שאינו שלה עד שהשווה לשאר הריאה אלא עדיין המקום החסרון מיכר אעפ"כ חזרה לה חשש דאטוש אבל אם אינו יכול לעלות שם

כלל ממה שהיה קודם הנפיחה יש לחוש בזה לאטוש עיי"ש

ועוד כ' בפרש"ב שם שלאחר שבדק בנפיחה כל"ל צריך לבחילה לבדוק עוד

ברוק לא בפוסרין לראות נ"כ אם אינו מבלבן עיי"ש וכ"כ בד"ק פ"ק ל"ע וס"ק ל"ע והגה מדברי הד"ק שם נראה דאף בדיעבד מעכב הבדיקה בפוסרין ואם לא בדק בפוסרין אף שבדק בנפיחה אסור עיי"ש אך בפרש"ב שם כ' דאפי' כשמיכר שבא ע"י חולי אם בדקה בנפיחה בלבד ונא בפוסרין כבר בדיעבד עיי"ש ועי' בנה"ק אות כ' ובמק"מ פ"ק ק"ב סל' דהעיקר כהפרש"ב בזה לדינא עיי"ש ועי' במנחה"ב שם בפ"ק ל"ד וקומץ סעי' נ' סל' דאם כל קטי הקרומים מהחלבן ועד סופן נטוין לכמיו דהיינו סל הקיים הולכים אקלה זה אל קיה שכתבו לא אף שמבל מ הולכים קיים קרים ונפסקים באמצע רגומת אינם אל מקומו הגלוי לפמיו והיינו שבאמצע הגומת יש מקרה מטויה אקיים ואף בלא גומת כלל רק שנשמרת על חלקת הריאה בכל זה צריך לבחילה בדיקה במיס פוסרין ובדיעבד סגי רק בבדיקה נפיחה לבד אף בלי פוסרין כל שראה שנשהה הבשר ע"פ טוש ולא מפוק זיקת כשרה אבל אם אינו יודיס לא מטוסס דהייט שראה בהבקודה שבאמצע כמין נקב והולך בשומק קלא לתוך בשר הריאה אז אף בדיקה פוסרין לא אף מהמי דקרוב הדבר שיקב שם הריאה ומה שאינו מבלבן רוח מפני שעלה בו קרום מחמת מכה ומכתם ה קב וכ"ש אם עלה עב הבקודה כמין כפהור קטן דטריפה הא ה"ל תרלי"ע לכ"ע עיי"ש ועי' במחמ"י בסוף הקו"ל לדיני הרלי"ע סל' ח"ל ברס דא לריך להודיע שלפעמים נקרע עור א' קיתו על קיתו בקרעים מלבד דצריך בדיקה בפוסרין כדין קמוט לריך עוד ליזהר לראות שם בחרלית עין הטבע שיהיה שלם ממש בקלה ומר סוף המקופל בפיס כי בדיקה בפוסרין אינו מועיל שם חזרה לא יבלבן מחמת שקשה לבא שם המיס אחרי שהתקפל זע"ז בחזקה ולפעמים הולך בשומק שם ואף אם יבוא המיס יכול להיות שלא יבלבן וע"ש רוב מטי הוא בקרישים שע"י טבעא שהרפאה וכו' עכ"ל (וע"ל ס"ק רמ"ז ולעיל ס"ק ל"ט ולעיל סי' ל"ב ס"ק ל' ולהלן סי' ל"ט ס"ק שכ"ב) (רכב) ניקבה ואם ניקבה ומיכר שהנקב הוא תחולה עי' בדברי נעיל (ס"ק י') (רכד) כשרה עי' בכרי"ב סע' ל"ע ורא"פ ס"ק קי"ד סל' דאם נמצא על הריאה נומת עמוקה ויש לחוש שהיא מגעה עד מקום שבפתוטות ויתפבטים שם בשובי בשר הפוטה יש להקריף בין אם החסרון הוא בעין נומת לא כל"ל פשוטה וכולא מהמצוות הכבכות שכל שהיא מגעת בשומק בתוך שובי הבשר יש לחוש שנחסר מהסמפוטה עי"ש ועי' בנב"ש פ"ק סי"ד סל' חזקה כמיכר קלא שעשה ע"י חולי איכא הבשא זו אבל כמיכר שהוא מהולה אין לחוש לסמפוטה עיי"ש ועי' בחורת זבח סי' כ"ו בהגה"ש פ"ק כ"ו סל' שדברי הנ"ב"ש מסתברים דבמיכר שהוא מהולה אין להחמיר בזה עיי"ש ועי' בחמ"מ פ"ק ל"ט סל' ג"כ דהעיקר כהנב"ש ואין להפסיד ממונם של ישראל עיי"ש ועי' במלחמת מיים שורש ד' עקב ה' מ"ש בזה ועי' בס' דברי יוסף סי' ר"כ מ"ש לדחות דברי הרמות זבח הנ"ל והעלה דהעיקר כדברי הבית אפרים הנ"ל להחמיר בזה עיי"ש בחורת זבח ועי' בחמ"ח בקו"ל אות ס"ו סל' דהחמיר בפרש"ב בסעי' שחי"ו ראלה אלא החמיר בזה אלא בכים הרבי לגרשתה דהיינו מיכר שהוא מחמה חולי וגם יש בו כשיעור אחולו ובזה י"ל דלכ"ע ס"ל להחמיר עיי"ש ועי' בשו"ת לפרין דוד סי' ס' מ"ש בזה בחריטת (ועי"ל ס"ק רכ"ו) ועי' עוד בדא"פ פ"ק קמ"ו סל' דאף במקומות שנהגו להקל בחסרון דכ"ף פשוטה לא בכשופה שהי' ל' קלר אין לחם ראיה להקל גם כשם נימת בחמצע הריאה דזה מסתבר יותר להחמיר עיי"ש (ועי"ל פ"ק רכ"ח).

(רכה) ויש מי שאוסר. עבלה"ם ועט"ר פ"ק כ"ג ומטומר מדברי הלוק לאסור בשום חסרון רק כשחסר ממנה לאחר שנפחה ומכ"ש דלענין שיעור החסרון

דהעיקר לנטר כשחסר כשיעור לאחר שנפחה דוקא ואם קדם הנפיחה לא נראה חסרון כ"א לאחר הנפיחה נראה לפי שכל עיקר טריפות וכשרות ההלויות בריאה אין מסתברין אלהם רק כשרות נפוחה עיי"ש (ועי' בשפת אמת פ"ק י"ח נאוך מזה) וכן פסק בפרש"ב סעי' ל"ו ועיי"ש בסעי' פ"ז סל' שם לנטר ע"י נפיחה כדלקה עיי"ש וכ' שם עוד דאף כשהוליא הריאה נראה בה חסרון כ"ף כשופה רק שלאחר הנפיחה נהפשטו הקמטים הנ"ש שהגומת נראה בהבאר שוד לאחר הנפיחה רק שרקרוש אינו שקע ולהך הגומת אלא שלה ע"י נפיחה בטיה עם שאר הקרוש אין זה חסרון מבפנים ואם אין שיעור הגומת מחזיק יותר מרביעית כבר עיי"ש ועד"ק פ"ק ל"ה סל' דקמצ קמן שבאריה נפוחה אינה נראית כלל רק שלאחר נפיחה נראה כחסר קלה י"ל דלכ"ע כבר אלא הי רשיונה

כלל אך אם היה שם שרכה מו"ב דיש רשם פירוק יש להחייר ויי"ש

(רכו) שאוסר עי' לחם הפנים פ"ק כ"ח וברח"ם פ"ק קכ"ג סל' בשם מהר"ן דאם נראה תרוצים שהמהולה הריאה וכו' הי חסרון עיי"ש ועד"ק פ"ק ל"ה דבקרים שחוב רביהיהו כן אינו רשיונה ועיי"ש בפ"ק ל"ד סל' דקמצ שאינו מעיד על חסרון רק שבכלל הקרום שם כמו מה שקורין ניקראטש"ן אף לענין הרלי"ע יש לנחד דאינו רשיונה מ"מ לענין בדיקה שצריך דאחרכה נזה יש לחוש ביותר שע"י הקיפול נתלם הצור שם ואף בנאבד בלא בדיקה אין להקל עיי"ש ועי' במק"מ פ"ק ק"ז שכתב נ"כ דבקרעים יש חשש נקיבה הקרום ועיין שם פ"ק ל"ד שכתב שע"ע אם חסרון כל"ף כשופה ב"ך בקצת הנקרע קרע"ש ד"ל שאין זה חסרון אלא שמחכוון נקיטים דפמי זקנים מחמת אכיסה לחוש הפרש ועיי"ש בפ"ק ק"ו ועי' בד"ק פ"ק ל"ה סל' דאם נתלא שקוע במקום הסמפוטות הוי ספק קמצ כי דרך נשקע שם המוד במקום הסתכון אך כבהוא שקוע ביותר י"ל דהוי בקמצ ואם נמלא קמצ במקום שיפוע רק שם בנגנו נ"כ נבהוא ועי"ז נראה בקמצ יש להקל כיון שכן הוא בלי חסרון ובלי חולי רק שנטוה ביותר במקום א' ונם יש ספק שכן הוא מלדה ע"כ קל הוא וכ' שם עוד דאם נמלא קמצ קמן בריאה ש"ל שע"י תבשים הד הי נבהות הצור סביב ולא בחמצע בהחוק לקמטות ובפרש כשאינו קמצ קבוע דבשיני נפוחה נמלא לפעמים קמצ ולפעמים אינו נראה כלל קל הוא עיי"ש ועי' בריא"ם פ"ק ק"כ ובפרח"ב סעי' .ד ובהרלי"ע יעוי לעיל אות קי"ם (בד"ה ובחילוק) ובמנחה"ב בדיני הרלי"ע אות ג' סעי' ל"ה ובשרון פ"ק ו' סל' דאם נמלא נומת בריאה ובתוך הנומת יש כעין קמטים שזה מראה שבא תחרית לאיה חולי דיש בקמצ ממש לצריך בדיקת נפיחה ופוסרין ומקרי פרס ראשונה עיי"ש ועי' כשו"ה שוטו"ד הניינא סי' פ"ב מ"ש לאלק בין קמצ שבהטון לנומת עיי"ש ועי' מזה בממ"ש בסוף הקומרים אחרון לדיני הרלי"ע

(רכז) והמנהג להכשיר וכו' עפרת"ב סעי' ל"ב דאין חילוק בזה בין הם הוא על שמת הריאה דהיינו שהחסרון מקוף הנאם בכ"ף פשוטה ובין שהוא בשיפוי דהיינו שנפגם בשיפוי הריאה מעבר לשבר עד שהריאה הנפגם בכ"ך כשופה בכל זה המנהג להכשיר עיי"ש ועמה"ר סעי' ל"ח והב"ש פ"ק מ"ו ובפרח"ב סעי' ל"ד ורא"פ פ"ק קי"ח דבכ"ז אין להקל אלא כאלון הנם נקיבת הסמפוטה אבל בלא"ה בכל מקום אסור אע"פ שאינה כל"ף כשופה דזה נרע מכ"ף כשופה כיון שם הנם נקיבת הסמפוטה לכן אין חילוק בזה בין אם יכול להיות בהוך הנקב אלבע תיולל לא לא אך אם מיכר שזה החסרון הוא מהולה יש להקל אם הוא בהוך שיעור ב' אלבעות בדקה ה' אלבעות נבסה ואין שם סמפוטות וכמש"ל סי' ל"ו גבי טעמא מעבלע"ב ואם אינו יכול לשער שהוא כן מהולה יש לאסור אף בכשבן מחמת חולי עיי"ש אך דעה הלב"ש פ"ק ס"ד הוא דאפי' הוא דוקא יותר מכשיעור זה יש להחיל להיא כמיכר שנעשה כן מהולה ואינו מחמת חולי כי ליכא הנם לקבל סמפוטות מהולה עיי"ש ועי' תק"ת פ"ק ל"ז שכתב זה בע"ש ובגה בממה"ב שם בקמן סעי' ח' ובחרון פ"ק י"ד כ' דמ"ש הפרח"ב ב' אלבעות לא ד' אלבעות אינו ר"ל אלבעות אלא דר"ל אלבעות כפשוטות עיי"ש אך בנמה"י עוף פ' בביאורים פ"ק כ' כתב דהמנהג"ב שנה בזה עיי"ש וכל זה בנגנם שם כל"ף פשוטה אבל בנפגם שם בהבית כ"ף כשופה עי' להלן (פ"ק ר"מ) (רכח) להכשיר

עפרת"ב

באר הגולה

מפתחות נרשים
נכתלה חסרים קצת]
ע"ה רמ"ל סנס"ק מה"ס

(רכבמ) סמ (רל) החסרון (רלא) סכ"ף (רלב) פשוטה (רלג) אבל (רלד) סמ (רלה) החסרון (מ) סכ"ף (רלו) כשפסח

פתרון

פגרתו קלה נמיני המוריס אמם יגמרשו לזה לזה קבוחות יש להחמיר לחמם לאחן מקרוטת קמנים שבעיים הנרמים מל הריאה כמין נקבים נמני מדם מרשומים משלי נלמתר"ן מעיקה

תשובה

דאין כאן בית מיחוש אפילו לכרמב"ם כי פ"ם]. ופיין מ"ש נקבן פי' ל"ם סק"ב בשם פשטות ג"ש פי' פ"ו (מ) סכ"ף כשפסח. סמ"ה ומ"ך ופיין בשטרות בשמו שמעל פיטון ל"ם מ"ש נראה

דרכי

עפת"ם מה שכ' מהכ"ב ופי' בס' ברכת משה בקומרים יפה לבדיקה שבר ב' נהיב ב' לאת ב' נ' מ"ם בזה ומי תב"ם ס"ק ל' ובלב"ם ס"ק ס"ו ורמ"ם ס"ק ק"ח שכ' ולדינה אין לחם לדעת הרמב"ם כלל והעיקר לדינא בהפסקים דאף בכ"ף כפשה מוהר עי"ם וכ"כ בביאור הגר"א ס"ק ס"ו דאף בכ"ף כפשה אינו ידינא לעברף ע"ם סגיים הגמ' ורק מחומרא בעלמא עי"ם ומי' בס' מחמת אחרן ס"ק מ' שכ' דבהמ"ם יסלון לסמוך להקל בזה אף בחסרון דכ"ף כפשה עי"ם ומי' בש"ת זקיני הפי' יהפשע מ"ח ביז"ד סי' י"ם ומי' בחמ"ה שם ובלב"ם ס"ק ס"ו ובפרמ"ב מעי' ק' שכ' דבכ"מ אין לזה בזה ממנא המקומות דים מקומות שיהבין לפשק כמ"ם הרמ"א והאחרונים שם חילוק בזה בין החמשות ומם מקומות שמחמירים בכל נווני ואסרים בכל החמשות ומם מקומות שהבו להקל בין בכ"ף כפשה ובין בכ"ף פשוטה ואפי' בקמנו שלא מבריהו רק ע"י אחה רישותה ולקוחה והוא בחמשה כ"ף כפשה ואפי' אלא בהפ"מ ומם מקומות שוקלין בכל הא"ל רק בהפ"מ חקה ולא זולת ובמקומות שאין להם מנהג יחוש בזה ים להם להתה להעריף במקום שאין הפ"מ לא בבהמה נכרי כל שם חסרון הריכר מבחון אבי' אם הוא שיעור קמן ואפי' בכ"ף כשפה באחעה הריאה אבל בבהמה ישראל ובהכ"מ ים להקל עי"ם ומי' בשכ"ד סוף ס"ק כ"ד שסיים דהמקיל בהפ"מ אף בכ"ף ככופה לא הפסיד עי"ם ולא כתב דבמקום שים מנהג יחוש להחמיר אין יכולין להקל אפי' בהפ"מ ומי' בס' שערי דעה ס"ק ו' ובהורת זבח בהע"ם סי' כ"ז ס"ק ד' שהמהו ע"ד הפרמ"ג דמאחר שהתפשט המנהג להחמיר לא ה' ל' לכתוב זאת דלא יהא אלא כדברים המוהרים ואחרים מתנין בו לאסור עי"ם ולפענד"ן הרואה ירלה דהפרמ"ג לא כ' זאת רק לאקוש שאין שם מנהג יחוש אבל במקום שים שם מנהג יחוש להחמיר הא עדיין לאת הדין לא מהיבם מ"ם בעלמא קודם דאין לזה ממנהג המקומות בזה ובודאי דכוונתו דאפי' בהפ"מ אין לזה ממנהג הביקוש שמחמירים וה"ם ומ"ם בלב"ם בס"ק ס"ה להכריע הדיכא דיכר הוא מהחלת בריאתו יש להיר בהפ"מ בכל אופן אף בכ"ף כפשה אבל בקמנים שנעשו ע"י חולי ים לאסור בכ"ף כפשה אף בדרפ"מ פשוט הוא נ"ב לפענד"ן דכל זה הוא נ"ב רק במקומות שאין שם מנהג קבוע אבל במקום שים שם מנהג קבוע בודאי אין לשנותו הן לקולא והן לחומרא וכדעת המחברים שכתבתי לעיל:

ועי' בפרמ"ב סעי' נ"ב ורמ"ם ס"ק קס"ו שכ' דכ"ז אם אין החסרון הוא כרטעה אז שאין שם נגמת באמצע הריאה אע"פ שאינו עמוק המחמיר בכ"מ אפי' במקומות שנהגו להקל בחסרון דכ"ף כפשה הע"ב עי"ם (ועי"ל סוף ס"ק רכ"ד) (רכבמ) אם החסרון בכ"ף פשוטה עי' בס' דרך החיים בהורה אור ס"ק י"ו שכ' דאף בחמשה כ"ף פשוטה אז שאר המשה הכשרה אין להקל אלא בדוחק אבל כשיחוש שנעשה ע"י חולי קשה להקל עי"ם ומי' רמ"ם ס"ק קנ"ז ובפרמ"ב סעי' נ"ד שהאלים בן לדינא דכל מה דמקילינן במדינה אלו בכ"ף פשוטה לא אמרן אלא חקה כשיכר שבא מהולדה אבל אם ביכר שבא ע"י חולי ים להעריף אפי' בחמשה אף בחמשה כ"ף פשוטה וכיולא דכיון שאם רואין שאם החולי בקרומי הריאה עד שהכהוון ועשה חסרון חשבון שאם אלם בהם החולי עד שנקבו ונעלה הקרום וסרם הנקב לא שאם הבדיקה אלו לא עלהה יפה לרינים הנקב עי"ם וכ"כ במראית עינים שם ס"ק י"ד לדינא עי"ם ומי' בלב"ם ס"ק ס"ה ומי' במהר"ב שם בעשרון ס"ק י"ח ובקומן סעי' ו' שכ' דכל זה הוא רק כשחסר בשומן תגדל אבל אם אין בשומן חסרון שם בדוחק תגדל אפי' כשיכר שבא מחמת חולי אין להחמיר ולא נרע מכ"ף כפשה עמה דבעין שיעור דוחב תגדל עי"ם (רל) החסרון בב"ף כשפשה עמ"ם שם ופרמ"ב סעי' נ"ב ואפי' כשהוא כהמנה כ"ף כפשה רק שהוא בשיעור ולדו מ' שה עד לאמה לאחד הלחת לא לאמה כבר ולאין זה חסרון דכ"ף כפשה אלא שהוא יהרת בדרי דלאמה עי"ם ומי' במהר"ב בקו"ל אות י"ד בביאור דין זה בלאוך (רלא) בב"ף פשוטה ומשום הוא דנם תמונה רי"ם לא דל"ה בשר וכמ"ם בשמ"ח דים לנמוד מהמשנת האחרונים המכרים להכשיר לא להמריף כל הדומה להם דל"ל שיהא ממנם כאותיות הלו רק בדומה להם בעין:

תשובה

(רלב) פשוטה מבהה"ם מ"ם בכ"ף כפשה שהה מ' לארך מחבירו ומי' רמ"ם ס"ק ק"ב שכ' דהשחסרון הוא כחלי שבולה ולא מ' קצר מחבירו אין חלוק בין אם הוא בשיעלי בין אם הוא בדוחב הריאה בכ"מ בשר עי"ם והנה בשמת הים ס"ק כ"ב כ' דלא מלה ל' להקל בזה אלא בשהוא בכ"ף כפשה אבל שלא מ' קצר מחבירו מריפה דמלא מים לן שלא מ' הבחל להרפואת אומא שהחזל הלקחה להתפשם ומדיין לא מחפשם בלא הבמי עי"ם אבל לפענד"ן אין ממם בדבריו לסמוך דברי נחלי המחברים שמקילין בזה דיכון שכ"ל (ס"ק רכ"ם) דכל מ"ם להקל בכ"ף פשוטה וכיולא מהמשות הבשרות לא נאמר אלא בשיכר שנעשה בן מחלוה אבל בשיכר שנעשה ע"י חולי ים להעריף בכל החמשות ומ"ל ממילא כיון דמיירי שיכר שנעשה בן מחלוה לא שייך לחם שהחיל החולי ליהפשם דהא זה לא הולי נרם לה וכמ"ם הרמ"ם רק לאם הוא בכ"ף כפשה בשני לדיים שים אחריך דכיון דאין סוף החסרון להמלאר מריפה מעטם חסרון מבמ"ל אם מ' מ' קצר לא מחבר לחסרון דאחריך שלאחר הלידה החחל החסרון להבריא ומלאת לאם לאם ועי"ל מ' מ' קצר מחב' ואם הי' חי' עוד זמן מה הי' מחמלה החסרון לגמרי ואין להחזיק רישותא וה"ם

(רלג) אבל אם החסרון בב"ף כפופה עבהה"ם מ"ם מהדמ"ל דחוקה בשומה ועי' בפרמ"ב סעי' פ"ז ורמ"ם ס"ק ק"ד וק"ה שכ' דאין חילוק בין שהי' החסרון בשומה לא בשומה בין מלפני לא על נבה בשחה שיהי' ע"ם שמה הריאה וגם אם החסרון הוא בדרגה הדין כן אולה אם מלא שבהמה הוראה ע"י החסרון לא דיה כמבל"ל סי' ל"ה בדרגה שבהמה הוראה מריפה משום שיהי הולה ודלא עי"ם ומי' בפרמ"ב לעיל סי' ל"ה סעי' נ' וברמ"ם שם ובמלאת עינים שרש ז' עוף ל' ס"ק ד' ומי' בשו"ה בית אפריס חו"ד סי' י"ב ובמק"מ סי' ל"ה ס"ק קכ"ב וברמ"ם שם ס"ק ק"ט.

ועיין בזבח דאן בהמדים סי' ח' ס"ק ל"ב שכ' דשמוש הוא דבאמת העליונה המחלית מקמת במקום המחוכה לבגרנת אם מלא שם כעין כ"ף כפופה אין בזה שום חשש משום דזה עמה כן מהגרנת עי"ם ומי' במהר"ב שם סעי' י' שכ' ג"ב דבאמת העליונה של ימין בלתו חלק האמת במאר הלאר שלא מכסירין בו יחרת מבבה לפעמים נמלא שם ג"ב בשיעלי אחו מקום כעין חרין וחסרון וכבי רביהיה ואם הוא פשוך לשיעלי במקום שאין בו חשש לנקבת הסמטוטת בן להכשיר אפי' אם החרין ואחסרון אין בכ"ף כפופה עי"ם ומי' בד"ק ס"ק מ' שכ' דבמקום שבאמת העליונה אף שרגיל שם ואף שהפה הוא דיבוק אחת שהריאה סבדק אפ"ה ערך בדיקה אף בדיעבד ים להקל אפי' בלא בדיקה כיון דהכירה שם יהרת וקמנו אתחלה דיבת הוא עי"ם ומי' במק"מ ס"ק ק"ב דכל זה הוא כשהקמנו הוא שם יותר מהרגילות אבל כהן כפי הרגילות אף לכתחלה מ"ל בדיקה דבכי רביהיה עי"ם.

(רלד) אם החסרון הוא הפרמ"ב בפרחמו לפ' ל"ה ב"ה והנה כ' דכשהם החסרון בכ"ף כפופה שמחזיק אחוזל שבהנו להעריף והוא בין אחת לאחת נמצה מחליין ודם שם סרכה דבוקה מאחת לאחת במקום החרין לא במקום החסרון הוא ים להכשיר כי סרומת הסרכה דבבדון מועלת נסרוס החסרון שם עי"ם אך ברמ"ם ס"ק קכ"ו ובפרמ"ב סעי' ק"נ הביג עלין והנלה לדינא להחמיר דאין סרומת הסרכה דבבדון מועלת במקום שם חסרון עי"ם ומי' במק"מ ס"ק ל"ד שהעלה הבכמ דהסרכה הנ"ל הוא מכסה כל הנקב הבינו שהסרכה שבמד הנקב הרחבה ומכסה ע"פ כל הנקב ולהלה הב' דבוק בחומה שבגדה ים להקל דהוא ממם בריקנה הריאה וחזכן סרומתה וסבון בחזכן וה"ל מאן כשהם הסרכה מכסה ע"פ הרחבון דכ"ף כפופה ולהלה הב' דבוק בחומה הב' עי"ם:

(רלה) החסרון בב"ף בפופה פי' מחסרון מקף את הבשר שבחוטו המלם רוחוהו כאלי עינול ושוקלי כ"ף מסוים זה של זה שמ"ח שם ופרמ"ב סעי' פ"ז ומי"ם שד בסמוף ל"ד ובמאלת עינים שם ס"ק י"ד ובעלי לבוה הה"ה אם החומה החסרון כמון מ"ם מבומה לא מגל"ך דכל שהחסרון מקף אם הבשר הלום בכל סביבותיו דיש נ"ב בהחומה כ"ף כפופה עי"ם ומי' במהר"ב שם בחסרון ס"ק ח' מ"ם בביאור דין זה (רלו) בפופה כ' בשמ"ח שם והב"ם ס"ק ל"ב דאם החסרון הוא בחומה אחרת כמון בלמ"ל וכיולא בו מהחומה אין לאמרה לא מכפופה ולא מפופה אין להכשיר כ"ל

בהפ"מ

יורה דעה סעיף לו ח הלכות טריפות

(רלז) מה ב (רלח) מס (רלט) יזכל (רם) נהיח

הדכי

בהפ"מ עיי"ש לף בלב"ש ס"ק ס"ז כ' כיון דבאמת מדינא אף כל"ף כשופה מודה רק שהמגיה ואיסור ע"ב אם מיכר שהוא מהולל המקל בתוך אף בתוך הפגם הפ"מ לא הפסד עיי"ש ועי' ברא"ש ס"ק קט"ז ובפרת"ב סעיף ל"ד אל' ג"כ להקל בזה אבי' אלא בהפ"מ אלא כמיכר שנעשה ע"י חולי נראה שהתמיר אפי' בהפ"מ עיי"ש ועי' מק"מ ס"ק ק"ל אל' דהעיקר לדינא דבהפ"מ ים לרקל בהמוטה אחרות אבי' מיכר שהוא מחמת חולי ע"י בדיקת טוברין עיי"ש (ועי' בס"ק שלח"ז) (רלז) כזה עי' רא"פ ס"ק ק"ב שכתב דעכום הוא דאם אין החסרון כחלי עינוא רק שים חסרון וחרין מלד זה וכעבו מלד הבמי כזה ═══ פשיטא דכשר דבכה"ג אמריב דכל חרין לחודי קלי ואין מלטרכין עיי"ש והגה ים לעיין לכענ"ד אם הוא כהמוטה זו מה דינה אם ים לותר שדומה לחמוטת כ"ף כשוכה הוא"ל ואינה פחותה רק מלד א' לא שי"ל דחוקא בהמוטת חלי עינוא וכ"ף כשופה אסרו כיון שים חסרון בשלם דכשיר משא"כ זה שלא חסר רק בשתי דכשות הו"ל כדומנת כ"ף פשוטה שאין לו רק ב' דפנות ואלפנ"ד שים לו הדין דהמוטה אות שאינה חומה לא לכ"ף כשופה ולא לכ"ף פשוטה הו"ל (בס"ק הקודם)

(רלח) אם יוכל להניח בגומא וכו' עתב"ש ס"ק ת"ג אל' דאף אם במקום א' לא יוכל לרמה בו אגודל מ"מ אם בשאר מקומות של הכ"ף הוא רחוב ועמוק וכשיצרף כל החסרון יהיה חלוי ע"י לירוף מחזיק אישור אבבע אגודל עריכה ולא בעיין דוקא דבכל המקומות מהכ"ף יהיה רחב ועמוק כ"כ שיוכל להיות אבבעו בעומקו ורחבו עיי"ש ועי' רא"ש ס"ק ק"ב אל' דחס בלירוח דהב הגנ והתהיות של הכ"ך כלי החסרון שבאר הכ"ף יהיה כרחב אגודל ואפי' אין בעוביקו רק כל שהוא להכיר החסרון מריפה דכיון שים חסרון סביב הבשר מה ומזה ומיהם יחד ראבים כרחב אגודל לאור דשוף של הבשר שבאמצע ניטל אבל החסרון שבאמצע אינו מלטרף לחסרון שברחבו דהא אין עוצו לרחבו לירכו דאין החסרון נגד מיים עיי"ש ועי' לב"ש ס"ק ס"ג מיקרי אלא לאסור אא"כ בכל מקום ומקום מהכ"ף כשופה יהיה רחב ועמוק כ"כ שיוכל להניח בישוה אגודל אבל אם במקום א' אינו נכנס אגודל אחריב שכבר התחיל לרהיפאות וכבר עיי"ש וכ"כ בספר מנחת אהרן ס"ק מ"א וכ' שים לרקל בזה אבי' אלא ברכ"מ עיי"ש ועי' במגה"ב שם בקונין סעיף ד' ובברון ס"ק ז' ברכריע דלעיך גחל כגון בהכ"מ לענין אי שים שעת הדחק בבשר לעיך שבת ויו"ע ים להחיר אם לא יוכל להניח האגודל ברחבו ובעוביקו בכ"מ הרסר ואף הם בשאר מקומות ממנה יכול להניח אלבעו אבל אלא ברכ"מ ים נחום לדעת הבה"ש עיי"ש (רלט) יוכל להניח בגומא הדיא אצבע עי' תב"ש ס"ק מ"ה ובפרת"ב סעיף ק"כ ובשמ"ח לקמן סי' ל"ז סעיף ה' אבי' דאם אינא על הריאה אחרון מבחוץ אמינו מחזיק אגודל רף דקיי"ל להכשיר מ"מ עכ"פ שהם רישותא הוי ואם ים שם עוד שהם רישותא אלערף לחלרי"ע עיי"ש ועי' מזה להלן סי' ל"ז סעיף ג' (ובדברינו שם ס"ק קס"ב) (רם) להניח בגומא הדיא אצבע

עבאה"פ מ"ש בין בשיפולי וכו' ועי' אח"ת שם והב"ש ס"ק מ"ש אל' דאם נפגם שיפול הריאה יעבלע"ב ונראה הפגם כל"ף כשופה אם יכולין להניח אגודל ביטוי לאוך רכנב אחר הגמיחה מריפה כיון שנכנס כ"כ הרי הפגם סמוך לסמוטות וחיכין לקלקולם עיי"ש ועי' בפרת"ב סעיף פ"ח סייים דכל שיכר שים כלן חסרון מבשר הריאה אע"פ שהקרום קיים ומקוף אה כל הפגם מריכה עיי"ש ועי' מק"מ ס"ק ל"ח אל' דמ"ש הפרי"ח שנפגם מעבלע"ב אינו ר"ל שהפגם הוא משולם לגמרי אלא הו"ל שרכנס ממנו מעבר זה לעבר שכנגדו בשוה ושומה של החסרון הוא פגם מטולם על הארד של הביטול כמונן עכ"ד אך בעיקר הדין עי' בלב"ש ס"ק ס"ד שמבשר בזה אבי מכר שהחסרון רוא מהולה כי ליכא הנם קלקול ממפוטה מהולה עיי"ש ועי' במק"מ שם שהגיה בל"ע עיי"ש ועי' בהורת זבח סי' כ"ו בסב"ש ס"ק ה' שכתב שם להעריך בזה אבי' כשהוא מהולה עיי"ש ועי' מה שהאריך בזה במגה"ש בקו"א אות ו'

וכתב בפרה"ב סעיף פ"ח ורא"כ ס"ק ק"ו ק"ז וק"ח דמ"ש הבמ"ח בפגם שבשיפולי דהוי הביאור לעיא אגודל לאוך הכנס אין מודדין שיכנס האגודל בעוביו אלא אין סוף רפגם רחוק מן השיפולי רק כשיעור שעבי האגודל הלא שמודדין שיכנס האגודל דרך לזו שהוא רוחב אגודל שכיון שנכנס רוחב אגודל לאוך רכנס הרי רכנס מגיע בריאה רחוק ברוחב אגודל

תשובה

מהשיפולי ולפמיים הבתכוסת מסתיימין שם ושמשין שמא מחבר קלח מהמתכוסות ושיור דאגודל אינו בזה אלא באוך הפגם אבל ברוחב הפגם אין לו שיעור דכל שים שיעור באוך שמגיע עד לסמוטות חושבין לנקבת הסמוטה עיי"ש אך בהורת זבח בהגו"ש ס"ק ו' הגלה דכיון דעיקר הדין אין לו מקור בראשונים לכן אין להתמיר הרבה ואין לאסור אא"כ גם רוחב הפגם הוי כשעבי אגודל וכמשמעות הר"ן והסמ"ח עי"ש

ועיין שוד בפרה"ב סעיף ל' ורא"פ ס"ק ק"א אל' דכל זה הוא בשאר הריאה אבל בורדא אם נמלא חסרון כל"ף כשיכה בשיפולי הורדא במקום הדק שים שם סמפון ים להעריך אפי' כשאין החסרון מחזיק ברוחב אגודל עיי"ש ועי' בהורת זבח שם ס"ק ה' ובמק"מ ס"ק ל"ח שהגיגו עליו ול' לדינא דהיכא דמיכר שכן הוא מהולדה גם בורדא אין להתמיר יותר מבשאר הריאה עיי"ש (ודיוק היכא דלא נשהגה הולדה מחמת החסרון וכמ"ל ס"ק רל"ג)

וכתב שם שוד בפרה"ב סעיף ל"ב ורא"פ ס"ק ק"ג דכל מ"ש להתמיר בשנכנס בשיפולי כתמוטה כ"ף כשופה הוא רק בשב' שוקי הפגם שיש למעה אבל אם שוקן א' אחוך מחבירו כשר דהו"ל כמו תמוטת כ"ף פשוטה עיי"ש ועי' בזבח שמואל סי' כ"ב בהריסת הזאב סוף אות ד' שכתב שלגי"ג ושאלת חכם אם להקל בזה כיון שמבע האומה להיות אחוך ומיטוי בדרך הליכה לעוקן האומה ולאמת אף אם אין השוקין שוים ים לאוש כיון שגדלה לעיני הבודק שהאחוך שבאל הא' הוא מחמת שכן הוא דרך ניחולה מהולדה להיות לד א' אחוך ולד הב' קצר כדרכה להיות משופעת והולכת עיי"ש אך בד"ק ס"ק ל"ז מלחד להקל אף אם נראה שמה שבאל א' קצר הוא משום שדרך ניחול האומה הוא כך בשיפוש מהולדה עיי"ש

וכתב שוד בפרה"ב סעיף ק' דאם נמלא החסרון בשיפולי הדבר הוי קלוה עיני הבודק מומחה לפי שרוב פעמים נמצא בשיפולי בעיות קטנה והוא דרך נחוזו ואם למראה עיניו שבוא שזה הפגם הוא כאחד מהם כשר ועיי"ש עוד בסעיף ק"ד ובשו"ת שבשף הרא"פ סי' כ"ג שכתב דפגם הנמצא בשיפולי אומא שנפגם רק מקום קטן מעבלע"ב והשאחרים רגילים לקרחו בשם העקלי"ך זה נראה שכן הוא מהולדה וכן הוא הרגילות וכשר בכ"מ עיי"ש ועי' במגה"ב שם בקונין סעיף ע' ובשרון ס"ק ט"ו אל' דחזנו דאם נפגם שהוא שמוכה להשדרה ולכבד שמוכה על האגר שלו מכבידו שם והוחקו על השדרה וזה בא בדלמי מן הדולדה ולכן אף בשהוא כתמוטת כ"ף כשופה ים להקל ולסבר דאם אינו נמצאה מב' אלבעות בפוטות בדקה וד' בנסה ים להכשיר אפי' שלא ברפ"מ ועיי"ש אל' דמ"מ אין להקל בשתם אא"כ הוא ידוע ומכר בודאי שזה הוא מהולדה ונם לא נמלא באוך הפגימה ההיא שום קמט אבל אם ים בחוטו קמטים חמור עיי"ש ועי' בשו"ת שהם סופר חיו"ד סי' ל"ה בדבר הפגימות שקורין העקלי"ך שהן בשיפולי האומא ולבעמים שפה של עור מחבר את הפגימות וראה בקתטים עיי"ז וכ' אבל הבקאים הסכימו שהוא רק דלחלי ריאה רק אם הם מקמיטים הרבה לבו טקן מאד בזה אבל אינו מוהה לאסור לאחרים עיי"ש ועיין שוד בפרה"ב שם שהביא מעשה כזה בריאה שנמלא פגימות שקורין העקלי"ך כאלו בשיפולי הריאה ונמלא שהיה אבל ההעקלי"ך לגד מעלה סרכא מיקשים למקום דהייט מרמם שוקן זה לרחם שוקן זה וגם בהתהיותו נמלא חדין כמו מרחב קטן ואותן החדילים שכתבם להמנא בריאה ונפל שם שוד ספק בזה על הסרכא אם היא קלרה מבשר הריאה שהמוהה אמר לדעתו איזה קלרה והבודק אמר שהיה קלרה ובדקה הסרכא אם העבור על ידי מישוי"ם כהגו ועברה ובדקו אחר כ' בפיחה ועלה הטיב כשנו והביב שים להכשיר ובפרט בהפסד מרובה ולכבוד שבת כיון שהראיות לנמלא פגימות וחדילים לגאה ונראה שכן הוא מהולדה ואינו מלטרף לחדתי לרישותא וגם מחמת הספק אמא היה קלרה מבשר הריאה כדברי הבודק אין להתריף עיי"ש ועי' מזה בשו"ת בין שולם חיו"ד סי' ט"ו באוך ועי' במגה"ב שם ובדיני הבלרי"ם שלו אות ס' סעיף מ"ח ועשרון ס"ק ב' אל' דאף אם היה הפגם של העקלי"ל כשיעור רוחב אגודל ואפי' הוא כתמוטת כ"ף כשופה ים להכשיר אבל אם היה הפגם כתמוטת כ"ף כשופה אין להכשיר אף כשנבראה הסרכא ע"י מישוי"ם ואפי'

בהפ"מ

(רמא) גומא הנ"ל (רמב) אבנא תגולא (רמג) מקרי חסרון (רמד) וטריפה (רמה) ואם לא (יח) כשרה (רמו) וכל זה (רמז) כשנראה בחסרון

באר היטב

(יח) כשרה וכתב בש"ז בשם מהרש"ל אין מחלק בין כ"ף כשופה לפשוטה וסברת ליה כל היכא שאלה נעשיה כשרה וכתב עוד בש"ז וזה לשון רש"י כתוב לאחר דממריף בכ"ף כשופה דוקא בשניהם שני אבל אם שוקן אחד אחרון מתבטל אמריק כיון דאותו לד החיצון להתרפאות גם לד הני יתרפא וכיון שפרישות זו מומרא בעצמה היא ודאי יש לסמוך על סברת כאלו להכשיר אפילו לאחר דמחמיר ומ"ש אם החסרון

דרכי

בהם"מ אח"כ הפנים הוא פחות מכאצבע אגודל עיי"ש ועי' בש"ח הביב משם חו"ד סי' כ"ט שהאל בזה שמצא לפנומים סרכה ממקום למקום בפגימות אלו שבשיפולי אומא שקורין העקלי"ך בין בחלון ובין בגלת חלון ואיתרך בזה ומסיק ולכה אחם אין יכול להכנים בהגומה אצבע אגודל והגומה חלקה ואינה מכוולה וכשמסיר הסרכה תשאר הגומה כמו שהיא ואין

הגומה מהפכת כלל יש להתיר בתיקים הפ"מ עיי"ש

ועיין שד ברמ"ח אפרים ס"ק קכ"ו ובמרי"ב בריב דיני הרלו"ע בקומן

ובשרון שם שב' דאותן הפנימה שקורין העקלי"ך אם הוא כב"ף פשוטה ואין שם אצבע אגודל אף בשיכסירון מ"מ אם אינו ניכר שהוא מכוולה הו"ל סתם רישותא וכשניכר שהוא מכוולה הו"ל רישותא כל דהו ואינו מצטרף רק לרישותא נחלה להיות הרלו"ע וכן אם יצא ממנה סרכה דבוקה לא מהני מישות"ם עיי"ש

(רמא) בגומא הנ"ל עי' רמ"ש ס"ק ק"ו שב' דכל דיני חסר וגומא ופגם חיט אלא כשם שם המונת חסר ורואין שחסר מבטר הריאה בראה מקום שיהיה אבל מה שמצא לפנומים כעין סדק בשיפולי לא בראה מקום שהוא ואחריו הסדק תתקרבין זה לזה דינן בה דין חסר ודין יהרת בלומא לא בלומא מקמא לא מגבה לא בדרי ואלא בדרי עיי"ש ועי' בפרש"ב סעיף פ"ע שב' דלומא לא לומא שנתפללה בשובי' לבנים אע"פ שיש להם ש"ח כשות"ל והוא בשפע שלון בה מקום יהרת ולא מקום חליף מ"מ אין להכשיר אח"כ כשנסתמן אותה ואחר הפיחה מתקרבין אחד אל אחד ואין החסרון ניכר בהם אבל אם רם מרוחקים קצה זה מזה עע"י כן ניכר שנחסר שם מבטר הריאה והפיטל ההוא מגיע בתוך הלומא לא הלומא כרוחב אצבע גיטי מן הפיפולי שיש נחש שם לסתפוסת טריפה וכן אם נתכווש כאחד למעלה ולמטה ויש חלון בלומא עריפה הישר הריחוק זה מזה הוא לא שיכר שהוא מחמה הסרון עריפה עכ"ד ועי' מזה בזבחי לחן שם במוספסין פ"ק י"ח והנה בד"ק בדיני הרלו"ע שלו אות נ"ח מקיל בזה וכהב דאותו שנתפללה בכה"ג אף שאין החלקים מתאחמים ונראה כחסרון בעיניהם לא הוי רישותא כלל עיי"ש וכיולא בזה כ' ג"כ בש"ת ספר יהושע סי' כ"ה בלומא הצלוחה דיומן שמצא בה פטלים ויש שם סרכה בין הפטלים ואחר הפיחה היה ריוח בין הפטלים כלגולו וכ' דאין זה חסרון עי"ש אכן מדברי הד"ק בעצמו שם נעלל אות ח"ר משמע דהא דאותו שנתפללה לא הוי רישותא הוא חקא כשליכא חסרון לאחר שמתקרבין החלקים זה לזה משא"כ כשיש חסרון ביניהם ועיי"ש עוד בלות נ"ב ובנה"ק אות ח' ובדיני הרלו"ע שם בלות ח"ר ס"ק ח' מ"ש בזה ועי' בש"ת שואל ומשיב תניינא חלק ח' סי' פ"ז ובש"ת מרי דני עילא חו"ד סי' ו' (רמב) אצבע אגודל של אדם ביטי שמח שם ופרש"ב סעיף נ"ז ועי' בפרש"ב שם ופרש"ם ס"ק ק"נ שב' שעצר במקום הרחב שבאגודל עיי"ש ועד"ק ס"ק נ"ז שנסתפק בזה ומלבד לעצר במקום שאינו רחב ועי' במק"מ ס"ק נ"ז מזה ועי' בנורה לזובחים סי' ז' בתוספת הלכה סוף ס"ק ח' מ"ש בדברי הרמ"ם בזה והביא בנ"ע עיי"ש ועי' בנמק"י עפ"ר מ' בלק"י סוף סי' נ' שב' דאין לדחוק האצבע דאז מתרחב עיי"ש (רמג) מקרי חסרון וטריפה כ' בפרש"ב סעיף נ"ח ובמ"ם ס"ק ק"ב שאם מצא חסרון בריאה ככ"ף כשופה ואחר שנפשוה לא הפסיק לבחוק אין מחיק כאגודל עד שנתבדה הריאה יש להכשיר בין אם החסרון הוא בשיפולי ובין אם הוא בתחלת הריאה עיי"ש (רמד) וטריפה עי' מק"מ סוף סי' נ"ח שב' שדוחק לומר דגם בשוף שייך דין זה דאיסור ב"ף כשופה עיי"ש ועי' מזה בנמק"י בלק"י סוף סי' נ"ה (רמה) ואם לאו כשרה עבאה"ם סוף ס"ק י"ט ע"ש בבועה הנשמרת על הקמח ועי' בש"ת מושל"ד תניינא סי' ע"ח ועי' מזה לחן סי' נ"ח סעיף ג' בהג"ה ובדברים שם ועי' שם"ח סעיף כ"ח ובב"ש ס"ק מ"ה שב' דקמח בריאה הוי רישותא ע"כ אין להתיר כל קמח שנמצא בריאה אא"כ כשהטור והכשר על הריאה שלמים שם ואין שם רישותא אחרת אבל אם יש שם רישותא אחרת

בשעיה

בכ"ף כשופה פי' בין בחתנא הריאה בין בשיפולי דלא כר"ן שכתב דוקא בשיפולי וכנה"ג הביא מהר מוסקים יש סתנים דוקא בשיפולי ותמה"ל דף ק"ם כתב דוקא בלומות מריפה כמין כ"ף כשופה אבל בחתנא דינן אותו חסר ביותבת השמיה בדרי דאותא דכשיהה עיין כנה"ג דף ק' וק"י ואם טוחה שמחת על הקמח הוי לקמח אחר לקחתא ומריפה לכ"ע

תשובה

הו"ל הרלו"ע ומרפה עיי"ש ונראה מדבריו דאף קמח דמתולה הוי רישותא עיי"ש אך בנב"ש ס"ק ס' ובעיל סי' נ"ה ס"ק ח' וכסוף סי' זה ס"ק קח"ל כ' דדוקא בקמח שע"י חלי קלחר התב"ש דהוי רישותא אבל קמח שאינו מתולה לא הוי ריעותא כלל עיי"ש ועי' בש"ת בית שלמה חיו"ד ס' נ"ה שלה הבואל עומר דחסרון מבחון אף שמכוירן מ"מ הוי רישותא נחלה בלירוף רישותא כ"ד הוי הרלו"ע ורוח דחה דבריו וטיכה דהוי רק סתם רישותא עיי"ש ועי' בפרש"ב סעיף ק"ב ובמ"ם ס"ק קכ"ו ובתרלו"ע ס"ק מ"ז שב' דאם יש חסרון בריאה בחתנא שאינו מעריף אפי' כשהוא בהמונת כ"ף פשוטה ואינו מחזיק כשיעור אגודל ואפי' ניכר שהוא מתולה ונמלא שם טעמא לא אחד מכאר דברים שנתבב רישותא גם כאן הוא מצטרף לתרלו"ע ומריפה דרישותא זו דחסרון בחתן בכל אופן שהוא הוי רישותא נחלה אך אם יש בקיאים המכירים שחסרון זה הוא מתולה ואינו מחמת שולי יש להקל ונומר שאינו מצטרף לרישותא אחרת עיי"ש ועי' בדבריו לקמן (ס"ק רמ"ז) מ"ש עוד מזה:

ועיין עוד בשמ"ח לקמן סי' נ"ח סעיף ה' שב' דיש שלפעמים נמלא בקמח

מריאה אחוז לא שיור קלא בחופן שהיא כשרה מחמת המריאה אין

לאסור משום תרלו"ע כיון שכן הוא הרגילות לחיות עיי"ש ועי' בעלי לבוש בתרלו"ע אות קמ"ע ובחות קמ"ח ובמגה"ש בדיני הרלו"ע סעיף ג' ובסרון ס"ק ד' ולקמן שם סעיף קנ"ב ובנשמרון שם ס"ק י"ג שב' דכ"ז הוא חקא בב' מרלות הלו דהייט אחוז לא שיור קלא אבל אם נמלא בהוסי מרלה לבן אף

במקלא יש לאסור עיי"ש ועי' במחר"י בתרלו"ע אות ק' בלק"י ס"ק ס"ז שב' מהר"ק לחקל גם במרלה לבן שאין לחסרון אלא כשהי בעטיה הוא יותר מהרגילות עיי"ש ועי' במק"מ בתרלו"ע אות ב' ס"ק י"ב ובמגה"ש שם סעיף ד' שב' דבכ"מ אין להכשיר במרלה אחוז לא שיור קלא שבתוך הקמח כמ"ש בשת"ח אלא כשאין התרלה הנ"ל מתפשט יותר משמח הקמח אבל כשמתפשט המרלה יותר למרחוק משמח הקמח זה יותר דמרלה ריעותא מחמת עצמו הוא ולא

בלה מחמת הקמח עיי"ש (ועי' בדבריו לקמן סי' נ"ח ס"ק כ"ט)

(רמב) וכל זה עי' בזבחי לחן בדיני הרלו"ע סי' ח' אות ו' שכתב

דלפעמים נמלא כעין קמח שאינו בא מחמת יבשות הלחלוחית רק מחמת שהריאה מהפלה שם ומקום ריכבל נפרך ונדבק יחד זה הוי ממש סרכה מתקום למקום והבשר שהחזי' מקמיע ונרע ממנו דבכה"ג לא מהני משיך וכ"ש אם נמלא קמעים הרבה קבולים וסבובים דזה פשיטא דהוי מריפה חדלה מחמת נקב שהיה שם במקום הזה נעשה ריפ שטשו בזה וחשבו שזה דין קמח יש לו וזה אינו כי הוא מריכה גמורה עיי"ש וכ"כ בגורה לזובחים סוף סי' ז' עיי"ש (ועי"ל ס"ק רכ"ב ולקמן סי' נ"ט ס"ק ס"ל"ב) והדברים כנים וכן בא לפני שבדה כזו והטרפתי בפשיטות (ועי' בדבריו לעיל ס"ק נ"ט ובסי' נ"ג ס"ק ל"ד) (רמג) כשנראה החסרון מבחוץ עבאה"ם סוף ס"ק

י"ח ועי' בש"ת בית אפרים סי' י"ג בטעמה שהיה סרכה הליה בתוך

נומא ומונגלא תחתי' בפנים והביב דאם נמלא המונגלא בתוך כל שכח הגומא לא

נלא בדק כ"ח בקמח שהיה הס"ח עליו ומלא מונגלא והאחר לא בדק בסרכה

הגומא לא הוי רישותא דחליון שהוא מחמת האחוז דלאחר שנמלא מונגלא לא

הוי החסרון ר שותא שזה מורה שאין כאן חסרון מלד עצמו כלל אלא שהמונגלא

גרמה שלא תעלה שם בגשיפה בקמח ההוא ומפני זה נראה כמו חסרון אבל

אם בדק ע"פ סולה ולא נמלא מונגלא כ"ח בקמח הס"ח ואז לא מריפה

דבכה"ג אמריק דאותו חלק שאין בו מונגלא יהין על מקום שיש בו מונגלא

שאין החסרון מלד עיסוב המונגלא אלא שהוא חסר מלד עצמו ולכן בגיהוך

הסרכה הליה הנ"ל הרלו"ע עיי"ש וכ"כ בהעלי לבוש בדיני תרלו"ע אות

קמ"ע עיי"ש ועי' במגה"ש בדיני הרלו"ע אות ג' בשאין ס"ק ה' שהביב על

דברי הבית אפרים דמסכי הימי לחלק בין נמלא מונגלא הוא סלו לנמלא

דהעמת טתן להחוהן דכמו דמלאות מונגלא תחת סלו גורם שלא יעלה

בשעיה

(רנח) מבחוץ (רסמב) לאחר הנפיחה (רנ) אבל (רנא) אם (רנב) היא (רנג) מבחוץ

דרכי תשובה

בנפיחה ק"ל ושונלת שבמקום מ' גורם שלא תעלה גם סביבו בנפיחה ומפני זה נראה החסר יותר מפחת השונלת ובעיקר הדין העלה דים להסריף בכל מקום שמעלת מונלת מחת הגומת שזה שורה שהגומת מחמת חולי הוא ולא מהעלה ובלדרי הרשותא דס"ל וכדומה הו"ל הרלרי"ע ואסור ואם למלא ס"ת לא רשותא אחרת בגומת ומסער בדעתו לפי מראה הבשר שבתוך הגומת שמפחתו קצה קלת אף שעעתה ממקומו מ"מ יש לחוש שבשנת התחיה ולרך לפחות הגומת וט' עי"ש ועי' בש"ת מוסו"ד תמיינת סי' ע"א שכ' דבועת שמרפאה ובאחר מקומה קמע ומלא בה סרכת דטריפה ממ"ג ולא דיינן ליה כדמעיקרא הו כבועת ולא כהשתא הו כקמע עי"ש (רסח) מבחוץ עי' לב"ש בהג"ה שם ובביאורו ס"ק ס"ט מה שהיה לעיין לקמן סי' ל"ש בשאר הלנע עד מקום הקמע לו החסרון וכתב שיש לחלק בין מיכר שהוא מבריאתו לו ע"י חולי ועי"ש לחלק בין סי' ל"ש ס"ק ל"ד מ"ש בזה ועי' בפרח"ב בדיני הרלרי"ע סעיף מ"ז ורל"ש סוף ס"ק ל"ש מ"ש בעניין זה והעלה שיש לחלק בזה שאין בזה דין הרלרי"ע לפי שאף אם נהלה שרילה ע"ז קומעה מחמת שבלע בה המכה שבחוכו מ"מ לאשר שאין כחה אלא להקמיע אבל לא לקלקלה לעמרי עד שתקבב ושופה לחוור לברילותה בבראשונה עי"ש ומשמע מדבריו דאף כשמיכר שאין הקמע מחולה הדין כן ועי' בדברי עוד בקוס"ל לות י"ח מ"ש בזה וכ' שם בשם הרוו הגאון מו"ה שנמדר משלמיתלב ז"ל דכ"ז באין שוקן בשבירה אבל בים שוקן בשבירה יש לאסור בזה בכ"מ עי"ש וכ"כ בד"ק ס"ק ל"ח דבים שוקן בהשבירה שבלע עד הקמע יש לאסור בכ"מ עי"ש ועי' בגה"ק לות כ"ל ובמק"מ כ"ק ק"ל מ"ש בזה וכ' דבכ"מ אין להחמיר בזה אלא כשמיכר שהקמע הוא מחמת חולי אבל אם מיכר שהוא מחולה יש להתיר אפי' יש שוקן בהשבירה עי"ש אך בהורת זבח סי' כ"ו בהגו"ש ס"ק ז' העלה דאם יש שוקן בלבע לפנים כעבד הקמע יש להסריף בכל ענין אפי' כשמיכר שהוא מחולה עי"ש וכ' שם שוד דכל מ"ש להתיר בנת שוקן לא המרן אלא שבהקמע הוא כענין אדם שלוט ברלה מיהה קרום מיחמת מכה אבל לפעמים ממלא קמע שבאמצע ברלה כענין אלקה וסביבו יולאים ממנו מדקים ויש להחמיר אפי' כשאינו אלקה מיתם ואפי' אין בשבירה שוקן שכ' בשמעתא קמע כזה מחייב בבדוק בגלשת כענדו עי"ש (רסמב) לאחר הנפיחה עי' בהגהות הגאון מהרש"ק שבריש הספר הורת זבח ובשו"ת שמת חיים בקונטרס פרע ישועה לות מ' שכתב שבהיה סרכת לו שאר רשותא בקמע חלילה לחוש מהוך הריאה למלות הקמע שזה הוא מריפות נמורה כי לא הוכר לאמתם להעלות בשר בודים רק בבועת בשיפולי וכו' עי"ש ועי' בש"ת דעת הנחת סי' כ"ח שמפקפק בדברי הגאון מהרש"ק ז"ל בזה דמה שאתה זה מכל הרשותות שבריאה דקיי"ל להקל דאם נכיחה לבד לא יועיל להעלות בשר כרלאי טריפון ולאמתם ולאמנך ואם ע"י נפיחה ואמתם ומירום שלה בשיה כשאר ריאה מכשירין ועי"ש מ"ש בעניין זה באורך ולא ראה שהגאון יחיה"ק בעצמו בש"ת מוסו"ד תמיינת בקי"ח סי' ס"ד הסכל על דבריו שבתורת זבח הנ"ל הלא מליט בלחוש שאת מריכה מן הש"ס וכן במראה פסולה דקיי"ל דאין עשין מעשה עד שיסרם בה בודים והשיב דבהעוש ומראה פסולה אין ביד האו"ב לעשות רמאות בהאמת אבל בקמע כיון שראה בעיניו שש"ב ל' עשה רמאות אע"י שהמיום דאק בשאר הריאה שבלדי הקמע ומכיסו להקמע וזה רמאות ומאכיל טריפות לישראל לכן נדר נדר אלא יועיל אמשמש דא"כ נתת דברין לשיעורין ומלן מפים אוך יהיה המשמש עי"ש והדברים הלו כ' נ"כ בס' ע"ג עי"ש ויעוטר מדבריו דאק אהוש נדר ופיע לעורך מקומו והעתו הראיה בזה בקונטרס הרהגות הנ"ל ועד"ק ס"ק ל"ה כ' דאם מחמלת הקמע ע"י המשמש אם לא היה המשמש בכח הי להתיר אפי' שלא לעורך אבל אם היה המשמש בכח אין להתיר כ"א לעורך עי"ש אך בס' ל"ז ס"ק י' מבואר בדבריו להחמיר בזה שכ' שם לענין סרכת דבוקה בקמע דאין ליטמא בהקמע בכח להעות הקמע ואין להקל להעות הקמע כ"א ע"י נפיחה בכח ולא בידי כלל ואולי י"ל דבמשמש שלא בכח באמרתו שלא היה בכח יותר כ"א כמו בעצמו ע"י נפיחה הרבה בחי' קל ועי"ש בשאר מ"ש בזה ועי' בשמרת הקדש בקונטרס הרהגו' ס' כ"ה לות ג' שכ' לדינא להקל בזה כשאמרת בלאתו שלא לעורר הבשר יחמקם אחר לבדיק לשם עי"ש וכ"כ בחרלרי"ע ערך קמ"ע דאמרת בידים אם רק כדי שתעלה הנפיחה היבב ועי"ז יהיה

(רנד) כשאר ריאה (רנה) אלא (י) (רנו) שנחסר (רנז) שנשרה (רנח) מנפרים (רנט) אחרו (רס) מחזיק (רסא) החסרון (רסב) עד (רסג) מי (רסד) רביעית

פתחי תשובה

(י) שנחסר מנפרים מנפרים פי' כתבו' ט"ב מגיאת חי"ד סיק"ל כ"ג כתב דאם נחלה סילכה על מקום זה יש לסמרף אפי' לא מלד מר"ל שאפילו אין כאלו הה נחשב לרישותא כלו היא מריפה לא מיבעיא אם סילכה סיטה דנוקב לאקום אחר שביעה שפ"יפה שזה אחשיב אלא טיבון הוא משום שאם סיטה סילכה נשורה לא סיטה שונגת מל ידי מישון וכל זה כשבאר הריאה שנתחתו שלא אבל אם כלה כבאר אין הסילכה נתה לאחמיק ואינה דטיקה רק בשול לבן היא מתבאקת פ"י מישון אף שהיא סילכה נשורה אלא אפי' בסילכה מעיה נ"ב יש לסמרף חמיא דסילכה מעיה יולא מן

דרכי תשובה

אחרה אבל לא לחסרון מבחוץ דהוי ב' רישותות משם ח' והיכא שהיא מלאה מוגלא לו מיס אינה מלמרף לשום רישותא לתרלי"ע עיי"ש (ובסמן הבריס בסו"ס דעה חכמים סי' ו' אות ח') ועי' במה שהאריך בזה בס' ברכת משה בקונטרס יפה לבדיקה שער ב' סף ריבוי ח' והעלה ברלאות דאף חסרון מבפנים פחות מרביעיה כשיש קיום למעלה אפי' ניכר שהיא קיים מהולה אסור אפי' בהפ"מ וע"ע עיי"ש עוד בשער הג' מיב ה' אות ג' ועי' במנחת"ב בדיני הרלי"ע אות ה' סעי' ל"ו ועשרון ס"ק ח' שהעלה בזה דאם חתם החסרון הגרולה מבחוץ נחלת ג"כ חסרון מבפנים אם החסרון שבבפנים הוא בשומק בשר הריאה יש להקל אפי' שלא בהפ"מ דאין מלמרפין לתרלי"ע אא"כ הרישותה הם ממשים לגמרי דהייט שם נומא כעין חסרון ותחת הקרום ממש שם נחסר ג"כ מבפנים לו מלמרף לתרלי"ע דאין הקרומים לבדם מספיקין בין הרישותות משא"כ אם החסרון שבבפנים הוא עמוק בבשר הריאה אינו מלמרף לתרלי"ע עיי"ש ועי' בד"ק ס"ק ל"ד ובהרלי"ע אות ח' בערך חסרון בפנים שכ' ג"כ להחמיר בחסרון מבחוץ ע"ג חסרון מבפנים עיי"ש ועי' במקו"מ שם ס"ק מ' מ"ש בזה והביא דבזה כיון דברי סמחמירים דבקמנם ע"ג חסרון בפנים יש להחמיר אבל בשאר רישותה אע"ג חסרון שבפנים יש להקל בהפ"מ עיי"ש ועי' במנחת"ב בקו"א לתרלי"ע אות כ' ובא"רוה שלמה בקונטרס הרישותות בכח שור ס"ק י"ח מ"ש בזה באריך ועי' עוד במק"מ בתרלי"ע אות ח' ערך חסרון בבפנים ס"ק ב' שכ' דלבעמים ע"י מעמשם יד מבשר חסרון מבפנים ואם יש לתלות שנעשה החסרון רק ע"י המשמש לא הי רישותא כלל עיי"ש ועי' מ"ש בזה במנחת"ב בתרלי"ע אות ח' בלק"י ס"ק מ"ח ועי' עוד בד"ק שם ובמק"מ שם ס"ק ד' שכ' דאם נמלא חסרון מבפנים כיוה מבשור ורחוק מחסרון יש מלמעלה סילכה אלא כסדרן וכשבא להסיר הסילכה ע"י מישות"ם הגיע הקילוף מהתפסות הסילכה עד לגבי מקום החסרון שבפנים אין להחמיר אף אם הי' בישומ"ם דקילוף המהג אלגו עיי"ש (רנד) כשאר ריאה עי' בשו"ת דעה הזכח סי' ב' שהפסק אם עבר פורתא קרום ח' על הסרון מבפנים וכ' הנכאמרה י"ל דבכ"מ לא יסכריק חסרון מבפנים אלא אם כ' קרומי הריאה קיימים אז לא חיישיק לקולקל הקרומים רק קיים לו דאם כמי הקרומים קיימים יחד הקיים הם לגבן ח' על חביבו ולא יהפרשו אף שמחוקן הבשר החיים אבל כאן שנגד קרום ח' יש לחם שקרום הבשר שפר לנקוב מחמת שאין בשר החיים אך לדינא העלה ברלאות דאין לחם זה ויש להסיר בחסרון בפנים אף שם עליו עגל פורתא בקרום ח' ומ"מ בשובדא שלו שמלא שם גם בשר אלגו עגל הגלגל הוא כ' שם להחמיר דאף שחסרון מבפנים אינו מלמרף לרישותא אחרה שעל הקרומים מ"מ בכה"ג יש לחם להמריך עיי"ש באריך (רנה) אלא שנחסר מבשרה בין שם להלה בהחסרון הוא מתהלה בריאה ובין שנריאה מעבין החסרון שנחסר מחזה חלי בריאה הב"ש ס"ק מ"ג ופרה"ב סעי' ק"ו ורמ"ב ס"ק ק"ל ועיי"ש ברמ"ע שכ' דאף אם מולאים שבפנים בתוך הקרומיה טבל הנוסת בשר רגילה שמה ניכר בבדאי מיצות חלי הוא אפ"ה כשאות כחות מכשיר טהור עיי"ש (רנו) שנחסר מבשרה מבפנים עכ"ש מ"ש שהבר הט"ב ל"ע ועי' במק"מ בהרלי"ע אות ח"ם ס"ק ח' מ"ש בדברי הט"ב בזה ועי' בשו"ת דעת הזכח סי' כ"ח מ"ש להבין קושיות הפר"ש על הט"ב בזה באורך (רנז) מבשרה עי' בס' דאם יוסף על הל' טריפות הריאה סי' ל"ט בחדושים ס"ק ק"ם שכ' מסברת הנכאי' החסרון כל בשר אינה שלימה גרע מחסרון יותר מרביעית עיי"ש אך בגב"ק אות כ"ה ובמק"מ ס"ק פ"ה רעלה דגם אם מהוקן אינה שלימה כל שאין עפי מרביעית והקרום קיים ושומר כראוי כשר עיי"ש (ועי' רמ"ע ס"ק ר"ח) אך נדעת החו"ד ס"ק נ' נראה דבמהוקן אינה שלימה ולא כאשר כתב"ל אף כשהוא פחות מרביעית טריפה הא"ו בכלל חסר אינה שלימה עיי"ש ועי' במק"מ ס"ק כ' שכ' דשיטת הרא"ד הי' משום הוא דבמהוקן אינה שלימה סולה לו חובה לכ"ע טריפה אך

תשובה

הטעמה בפי' נ"ח ס"ב שב"ב לדעתי הוא כמשם סולה ואמת הטעמה כלה בשבר לכן לא היה לסכיקה ירקה ומיוק מבפנים להחמיר מאחר ע"ש ולע"ד דבריו נ"ע דהרי בסילכה מלויה מטעה על מיס זכיס כבר לדעת הש"ך בפי' נ"ח סק"ב וכן הטעה מלוסה הוה כמהוקר שם סק"ב ואפי' לדעת הפ"ש שם סק"ב לאוסר בפ"ז נלאה דשיהה בפ"יה הוה וכמ"ש הפת"ב בשם"ד שם סק"ב אלמא דלא מיישינן לאלי פחמה רק כל דסילכה מלויה יולא הטעה דבריפה הוא הטעם מרבי לרישותא וה"ב בר"ד ע"ש לדינא אם יש לסמרף בכה"ב אמנם אם היה החסרון ניכר מבחוץ ומבאן ומלוי סילכה מלויה יולא מן

תשובה

מהפ"ד משמע דלהמכשירין בספי מרביעיה מכשירים אפי' כשהרוקן טלה לא רוצה וכ' דאם יש רוב בא"ש לילוף ע"ש אם אסר לכ"ע להחו"ד עיי"ש ולע"ד בזה לענין לא הה ספק פריפה (רנח) מבפנים עולים ס"ק ל' וד"ל שיש שם חסרון אמיני שאתבטל מלאוהה לגמרי ולא כשבר המיחו עיי"ש ועי' בפרי תואר ס"ק י"ד שכ' דעיין החסרון בזה הוא שיכול הבשר והחכמו זה טלו שמתמרק ואבר בעין חלי רע ואפס כח הרך שבבשר עד שנשאר הבשר יבש ומתמיכם הבשר הוא מחבר גדולו מכמות שהי' ואין זה ענין המשמש ומיוק האמור למעלה סעיף הקודם עיי"ש (וע"ע ס"ק ק"מ ולהגן ס"ק של"ה) (רנט) אפי' עשמ"ח ובפרה"ב סעי' ק"י ורמ"ע ס"ק ק"מ דאין צריך לבזוק המשמשת דקים לא לח"ל דבריהשה ז' לא חיישין לסרשמה כל שאין רוחן שם בהו רישותא ועיי"ש בקה"ר סי' ל"ח ועי' בלב"ש ס"ק ל' ועי' מק"מ ס"ק פ"ו שכ' דל"ל דאין בסמשמה שמא יש בהם מיזה שהוא מסמש ועיי"ש עוד שהיה בל"ע אם החסרון דפחות מרביעית הוא במקום שהוא יחיד שרגיל לחזה שם הרבה סמשמה המיד ובהה אינו חולין לזיכה סמשמה שם במקום החסרון אז בחסרון מרביעיה חיישין לעבר מחמת הי' סמשמה שם ובחסרו עיי"ש (רס) מחזיק החסרון עד כדי רביעיה עשפ"ד הלן סי' ל"ט ס"ק ח' שכ' הבעדות מוכחה ב' אומרים שהי' החסרון מחזיק בפחות רביעיה וב' אומרים שהי' מחזיק בפחות מרביעיה יש לעיין ואין להבור דסיון דהוי רישותא הו לא מוקמיק לחזקה עיי"ש לך בלב"ש ס"ק ל"ח כ' דסיון דאף אם יסבר בחלא רביעיה הרבה פוסקין מכשירין ע"כ אף דאם חשבון לדעת המחמירים מ"מ היכא שיש שם עוד אחה לד קולא יש להקל עיי"ש ועי' ברמ"ע ס"ק קל"ה ובפרה"ב סעי' ק"י שכ' מה"ע דאם לא הספיק לראוה חלא החסרון כמה הוא מחזיק עד שנלבה הריאה יש להקל בהכ"מ אך היכא שהבר ספק אם מחזיק רביעיה נכי שהיש יכול לשער בלומר דעתו עריפה משום דהוי ספק חסרון ידיעה עיי"ש וכ"כ בד"ק ס"ק ל"ב עיי"ש ועי' מה במנחת"ב כלל ס"ו בעשרון ס"ק ג' (רא) החסרון עד כדי רביעיה כ' בפרה"ב סעי' ע"ג ורמ"ע ס"ק כ"ז דאם הי' חסר קלה מבפנים פחות מכשיעור אף שם אלא מיישב והכסף ג"כ קלת מן הריאה ובלילוף שיהם יש בין שיהם יותר מרביעיה אין לאסור דאין מלטרכין שיהם לכשישר להסר וגם אין לאסור משום הרלי"ע עיי"ש ועי' באלגרות שלמה בקונטרס הרישותות סעי' מ' ובכח שור ס"ק י"ח וס"ק י"ח מה שהאריך בענין זה והעלה דאין לבקל בזה אא"כ יש הכסק בין הרישותא דמהוקן ובין הרישותא דשכר במקלה כשישר רוחב שהריך להות הספק בין ב' רישותות דעלמא אבל כשאין שם הספק כזה אין להביר משום דהוי הרלי"ע עיי"ש באריך (וע"ל ס"ק ק"ל) (רסב) עד כדי רביעיה כ' בפרה"ב סעי' ק"ב ורמ"ע ס"ק ק"ל דאף אם קודם הגכיחה נילה שהבל החסרון מהוקן יותר מרביעיה יש"מ אם לאחר שנפחה נהמלא החסרון קלה והיו מהוקן כ"כ כשר שכל עיקר הריאה מסערן כשר שהיא נפוחה ואף אם לא נחמלא החסרון כ"א לאחר שיפוחה קלה יותר מכדרך שטבהן שאר ריאות כשר אם לא נקבע הקרום מחמת הנפיחה ע' עיי"ש (רסג) כדי רביעיה עי' שמ"ח סעי' כ' ופרה"ב סעי' ק"ח ורמ"ע ס"ק ק"ש שכ' דאף בפחות מרביעיה צריך בדיקה בנפיחה לרא"ש הקרום שלם בלי נקב ואם נאבד בלי בדיקה הקרום בנפיחה יש להעריך ובזה אין חלוק בין אם חסר מהולה וכין מחמת חולי וכמש"ל נגי חסרון מבחוץ דבחסרון מבפנים שאני דאי"ל להבחין אם הוא מהולה או מחמת חולי עיי"ש ועי' רמ"ע ס"ק ק"כ ובתורה זבח בהעו"ש סי' כ"ו ס"ק ב' שכ' דצריך בדיקה הרוקן לא בפחרין דכל עיקר שאסור למעבד בעוך למעבד בזה עיי"ש באריך ס"ק ל' ובמק"מ ס"ק כ"ז זה דוקא להחלה אבל בדיעבד אם לא הגן לא עיכב עיי"ש: (רסד) רביעיה עי' פרה"ב סעי' ק"ג ורמ"ע ס"ק קל"ח השישר רביעיה שהחבר כלן וכ"מ הוא הוא בכלי מחזיקנת שחלו מחזיק שהי אלבנות על שהי אלבנות בחס שהי אלבנות ואלי אלבנו ותומם אלבנו והאלבנו שמסערין בו הוא אלבנו אחרת שלימה סולה לו חובה לכ"ע טריפה אך

(רסה) כשרה (יא) (רסו) יבר (רסז) מכלן (כ) (רסח) טריפה (מהרי"ן ומריקה ישרים): **ט** (רסט) "הריאה (ער) שנמצא (רעא) בה (ערב) מקום (רעג) אטום (רעד) כל שהוא

פתחי תשובה

מנהגו סכ"ל • (יא) יבר מכלן טריפה [עיין כל"ש ומיין בתשובת הלק סי' ל"ט מ"ש כתב ומה מביק לאם מתבקן מחתיק לכישות וגם יש קצת סרי ע טריפה לא ' נכפ"ת מ"ש סיעב]

דרכי

מרוח מקום ולא נלמטם והוא רחב ז' שנחת ביטמת ע נגר ע נחתק והוא נאורך שרי שברות בריות וסתנין לשבר כשישר ביצה ביטמת ומתחה עם הקליפה לו כשישר שמתוק שי קליפה בילים מלאים והוא שישר ל' ובהפ"ע יש להקל לף אם חבר מבפנים כשישל שי בילים בקליפתן לפי שהחום מעיד שישר שי בילים ומחמה הוא קנן משישר שמודין בכלי של אבנים על אבנים בחום אבנים וחלי ותחום אבנ מאבנ הל"ל ואם מכריח לומר שבילים שלא מתקשה מיהה שרי בזמן הגלות והלוך כשמעברין בבילים שלא לף שרי בילים אינם שוים לישר רבינות ויש לסמוך ע"ז להקל בהפ"ע עכ"פ מי"ש ומי' בשו"ת ס"ב קמא תלק ס"ח סי' ל"ח ובגל"ח סמרים דף קי"ח ובהגו' הנסמה לרמ"ם סי' ס"ז בתורך מה ומי' בש"ע החמת בא"ח סי' תמ"ב סעי' י"ח ובשלחן נטה א"ח סי' תמ"ב ס"ק כ"ג ובס' בית חד הסברדי מא"ח סי' ס"ב ובס' שמרים לחד על המנהגות פרק י"ו דכלים מסכה ז' ובס' מר מלה הסברדי הלק ב' סי' מ"ב בעתך ישר כיה ובס' מרדכי שלמה בקמרים חת לחם פרק ד' הלכה ה' ובלחם שלמה שם ס"ק ז' וח' ובס' שלרת יהודה עה"ת פ' שלח בספק רלשית מרישלים.•(רסה) כשרה ואפי' החברון מבפנים הוא בהתשנת כ"ף כפופה ויש לו כשישר חוכב לגדול כבר ופשוט ומי' רמ"ם ס"ק קל"ו (רסו) יתר מבאן מריעה שמא"ח שם ובפרה"ב סעי' ק"ל שכ' דלא ריבוקנה הריאה בשני מקומות לו יחבר ובכל מקום בפ"ע אין התולל לבדו מחוק יותר מרבינות כ"ל בלירוף שד מקום מ' אין ממרפין ב' מקומות יחד וכבר ומי"ש בפרה"ב ורמ"ם ס"ק קל"ו שהוסיף דלף אם שי המקומות הם סמוכים זה לה ורק הפסק בשר כ"ם ביניהם אין ממרפין אבל אם החברון מבפנים הוא בהתשנת כ"ף כפופה לו עקומה לו שלר המומה לו חסכון הולל של כל מקום החברון אם הוא מחתיק יותר מרבינות מריעה כיון שבבה"ג אין הפסק בשר בתמצע החברון מי"ש•ובה"ק ס"ק ל"ב שכ' וא"ל הייט כיפס בפני עצמו עכ"ל וריאה מלאה דמ"ל שיהי' חוקת הפסק בשר ביניהם אלא לף אם יש הפסק קרום ביניהם ולא מ' הוא כים בפ"ע כבר ואין לאסר אלא בשהם מהודים אל"ו לו מעורבים אמנם במקו"מ ס"ק ל"ח כ' דש"ם הר"ק כיפס בפ"ע ר"ל שם הפסק בשר כל שהוא ביניהם מי"ש (רסז) מבאן. עד"ק שם ומק"מ ס"ק ק"ם הישר זה שה בין בנשה ובין בדקה ולא אמרינ בזה הקפן לפי קטנ כי הבו דלא להוסיף עלה מי"ש ומי' בדעת הרה ס"ק מ"ג שכ' שם לעיין בזה כי מסתבר הישר זה אמת בנשה ביטמת והגדול והקפן לפי גדלו וקטנו והיה בל"ע לדינא מי"ש (רסח) מריעה מבה"ר ומי' בתורת שמואל ס"ק כ"ו ובפר"ח ס"ק כ"ד ובשבר המים ס"ק כ"ו ובכ"מ שהסכימו להקל בדעת הטו"ר וכ"כ בחדושי מהר"ל מינ ומי' בש"ת הבשמ מהרבה ח"ג בסי' זה שכ' דמכ"ש בהפ"ע יש לסמוך על הס"ח מי"ש לף בפרי הולר ס"ק י"ח ותב"ש ס"ק מ"ל הסל"ח שם ובפרה"ב סעי' ק"ו כ' לדינא דאין להקל בכל הריה ויש להחמיר בדעם הרמ"ם מי"ש ומי' במ"ח ס"ק י"ד שכ' דחב בין הטוסקים מחריפים מי"ש ומי' בדמ"ם ס"ק ק"ב דאחר שחבר הרבה מבחרין והרבה מחריפין כ' דחב מחבנים הסכימו להחריף וטהרי' מקרינן מי"ש ומי' בס' דעת חדש ס"ק מ"ד שכ' דמ"ת לם יש בהריה אינא בלילה מקמה כגון יבמ"ק לו בנבחרת לו פיסל מגבה הכל הכבר י"ל דמנים הרבין שבפנים ויש להקל לף שבחבר בהריה אינא בסרים יחבר מרבינות דש להנה דמ"ל אינא הבלילה מחבר בסרים וכין דרכים מקלין בזה בגלה"ה יש לסמוך להקל עכ"פ בכה"ג מי"ש

סעיף ט (רסט) הריאה ואין חילוק בין לם הוא בחומה לו בחומה והיא לם בחלק מקום לאטום כ"ם טרהל דינה בחלק בנופה של ריאה בכל הבריו וכן לם יש יבדה בדרי הלשון ויחלא בה מקום לאטום הבריאה בריה"ב לף בכה"ג בטרא הריאה שבר לעבר מי"ש לף בכה"ג בטרא הריאה אינה ל' כ' להחמיר בלאטום אפי' כשאינו רק בכל מ' של הריאה מי"ש וכ"כ בפרה"ב ס"ק כ' וחב"ש ס"ק ל"ה וב"ש ס"ק ע' ורמ"ם ס"ק ק"מ לדינא והבינו של הסר"ח הל"ל וכ' ולאין לריך שיהי' לאטום מעבר לעבר אלא לף כשאינו לאטום אלא מלד מלד פנים לבד לו רק מלד אחן לבד יש לו דין לאטום מי"ש ומי' מה בחמרים קיים שרש ו' בקף כ' ס"ק מ' בלחוך: (רעד) כל שהוא.

באר הישב

(כ) טריפה וכו"ר חולק כ"ח ופסקן דלף ביאר מרבינות מי כבר וסבר שכן מצא בריאה מסרים ובטל ל"ה חולק ע"ז ופסקן דהלילה לסקל עכד מלחתרים בלאסר דטריפה

תשובה

מקום הרגרי"ם מי' בבית אברהם בלבה"ב ס"ק כ"ו מ"ם בזה ומי' בחמרי בחרגרי"ם אות ז"ד סעי' ח' ובלק"ל שם ס"ק כ"ח שכ' דבמיבר הלמוס ע"י מחלה ולא ולאין לאסר דלאן ט כדי לרוקן הרגרי"ם לף בבחיבר ע"י מדד הרוק ל"ע מי"ם (ומ"ל ס"ק רס"ח) (ער) שנמצא בה מקום אטום מי' תב"ם ס"ק ל"ח דבריאה דלאטום הי פלוגתא בין הרמב"ם והרשב"ל דלהרמב"ם הי בריאה מבמנה ניקב כריאה והרשב"ל אמם לאטום הוא בבשר. כו מקום לאטום אפי' בחבור בחבור לוא מרוף על הלב ושף הלב להמל מי"ם ומי' מ"ז ס"ק מ"ו (בד"ה ודע) מה שכ' בזה וכ' שם ל"מ לסמן הרגרי"ם וכ' שם לחמיר בכל הבמנים וכל הבירושים מי"ם ומבמ"ר סי' ל"ז ס"ק כ' בהרגרי"ם מ"ם בזה ומי' לכ"ם לעל סי' ל"ה ס"ק כ' אות ל"ב ובקה"ד של הרמ"ם אות ל"ב ובבה"ק אות כ"ב בלחוך• (רעא) בה. ואין חילוק בלחה מקום הוא ובלחה לד הוא בין במקום הבוב ובין במקום הקר ואפי' הוא בקלבלא שמ"ח סעי' כ"ב והב"ם ס"ק ל"ה ובסל"ד ס"ק כ"ו ובתרפ"ב סעי' ק"ל ורמ"ם ס"ק קמ וקמ"ל ובב"ם ס"ק ע' וס' ממחה אחרן ס"ק מ"ד מי"ם ומי' בש"ת בית שלמה תלק י"ד סי' ל"ו שבמל בריאה שבקלה הלמה שאין שם בבר בין שורות הבלומים לבחבומים מבלא מקום לאטום שאין שלה בנפיחה כלל ולא מיל זיקא בגו' והביב דבם שם שיך דין לאטום וכדומבמע מלבון הבות"ח והבתרפ"ב שכ' דמ"ל לבחם לבא שם שיך דין לאטום ושפו לנקב ס"ם דבשר פלי' מלחה ולקי שאין שם בבר כל שאין הרוח לבבם בין קרומים הבלומים לבחבומים לם לא נבדק בלאמו מקום בבדיקה לאטום בדיעה טריפה מי"ם ומי' בברכת מבה בקומבים יפה לבדיקה לאטום שבר כ' מהב ס' אות מ' שכ' שבבני שבית שלמה שבבחרים מבלבון הבמ"ח סעי' כ"ב ותב"ם ס"ק ל"ה שכ' בלחה מקום ובלחה לד שיהי' וכ' ולא הלילא מהה אין מבקלה הלמה מי"ם לאטום בשו"ת בית יוסף ס"ק מ"ה מ"ם בזה וכ' שבבני הבית שלמה הם מלחה תרחה להחמיר שמבת יהודה וכ' שבן מעין ל"ב דבני הר"ק בבמה ובבחי להקל בזה בדעת הבשו' שולת י"ם הל"ל ותלב"ב כ' דם לתלב בין לם הוא במקום בתיל לחיה לאטום שם ק ומ"ל הבחבריים הל"ל שבבחיה בזה לא לאחר רק במקומות הבילים ובחיים בל"ע מי"ם ומי' בדעת הרה ס"ק ל"ד שכ' להקל בזה בשבחות כי ק הוא דבר המלוי ובכיח הרבה ובכי הבחיבה וכ' שבן הבמבב פשוט להקל מי"ם• (ערב) מקום אטום כ"ש מבלה"ם ומי' ס"ח ס"ק ס"ו ובל"ל שלרע מקרה שבפחה ולא שם בה מקום לאטום שלרה שלה בנפיחה אבל לבחלה אין לריך לבדוק לם לרע לאטום ומ"ם הבלה"ם פי' שבמבחה קבה מי' הב"ם ס"ק ל"ם ובמ"ח סעי' כ"ב ומבבלות אבב ס"ק ס"ו ורמ"ם ס"ק קל"ם ובתרפ"ב סעי' ק"כ"ד שכ' דלם מלא בריאה מקום שבבחבשן בו בבחבשם בד שהוא קבה מבלר בריאה לריך מדינא בדיקה בריאה לרלות לם לרע לאטום בבקום הזה ולם נלבדה הריאה. פרם שבדקה לרלות לם שלה בנפיחה חבבין לה שבא לאטום הבה ובריאה מבבלן ומ"ל לם בדקה ולא שלחה בנפיחה ובלבדה פרם שבדקה לם יש מבלבן לו לם מבבלן שם לבחבריה מי"ם ומי' בם' מבחה לחבן ס"ק מ"ח ומי' לב"ם בהב"ח סעי' כ"ג ובבילחה ס"ק ס' שכ' דלם מלא מקום קבה בריאה ויש בבקום הקבה בבא לף שבבחה לחבר בבילחה בריאה מבבלר שלת לם זה המקום שהוא קבה הוא רחב לו לם בדק בבלר שבבח הקבה בבדיקה לאטום בבלבן דבם כלן לא לי לאטום מי"ם (ומי' לבן ס"ק רע"ד) (רעג) אטום כ"ש מבר"ח ס"ק כ"ח שבבבן בבבח כבבח הרחב"ד דלאן לאחר לאלא בבלאטום הוא מבבר לבבר מי"ם לף בבבח"ב לם לי' כ' לבחבריה בלאטום אפי' בבאינו רק בבר לו' של הריאה מי"ם וכ"כ בפרה"ב ס"ק כ' וחב"ם ס"ק ל"ה וב"ם ס"ק ע' ורמ"ם ס"ק ק"מ לדינא והבינו של הסר"ח הל"ל וכ' ולאין לריך מי"ם לאטום מבבר לבבר אלא לף בבבחבשם לאטום אלא מלד פנים לבד לו רק מלד אחן לבד יש לו דין לאטום מי"ם ומי' מה בבחבריה מי"ם שרש ו' בקף כ' ס"ק לו' בלחוך: (רעד) כל שהוא.

(כח) שהוא (ערה) שאין הרוח (רעו) נכנס בו (רעז) ואינו עולה (רעח) בנפיחה (רעט) מביאין (רפ) סכין וקורעין (רפא) (הקרום נגד) (רפב) ^ז^סמוך ממש (רפג) למקום האטום (רפד) ^ח^אם (רפה) נמצא

צ הרשב"א נדה ב' סא
ק בגמרא

באר היטב

(כח) שהוא פי' שמשמשה קשה ומרלויתה כמרלויות ריאה.

דרכי תשובה

עבלה"ם מה שכ' כשתשמשה קשה ומרלויתה כשאר ריאה ועשמ"ח סעי' כ"ג וחב"ש ס"ק כ"ט וכמ"ר ס"ק ט"ו ורמ"ש ס"ק ק"ט ובפרט"ב סעי' קכ"ה שכ' דכשמרלויתו כמרלויה ריאה אף אם אין כאן מציאות קשה בריאה אם אינו שוה בנפיחה כ"ם יש לו רין אטום עיי"ש ועי' בס' מנחת אברן ס"ק מ"ח ועי' ביומין מסה ס"ק י"ב שכ' בשם הרמ"ן וז"ל האטום הוא ב' מינים מ' קשה וא' רין כעלה טבלת ואין הנפיחה פועלת בו וכו' עיי"ש ועי' בריאם אפריס בקונטרס הראשון אות כ"ז (ערה) שאין הרוח נכנס בו ואינו עולה בנפיחה ר"ל שאין הרוח נכנס תחת הקרום לא' הקרום להעלות מעט מחיתת שדבוק וסתום כל הסתפיטה ואינם פתוחים לרוחות הרוח לכנס לשם ולא דמי ליבשה דלקמן סעי' י"ג דאף שג"כ אינו עולה בנפיחה מ"מ הסתפיטה פתוחים וכשקורעין הקרום ויוצאין עליו רוח הוא מבלבן משא"כ אטום אם נקרע שם ויהן עליו רוח לא יבלבן הב"ש ס"ק כ"ה עיי"ש ועי"ר ס"ק ט"ו מ"ש בשמיני ההבדל שבין אטום ליבש ולעיקה בזה עיי"ש (רעו) נכנס בו עי' בכנה"ג בהגהת ב"י אות ז' שכ' דאם ע"י נפיחה עלה עלי' בשר כשרה ולא אוכלה לן אם יש אטום בעומק ביתך בשר הריאה דכיון דעלה בנפיחה היטב וגם עלי' הרוח היטב יחת הקרום כשרה עיי"ש (רעז) ואינו עולה בנפיחה עי' בשו"ת עטו"ד קמא סי' ס"ה ותמוה בדברי בתמצע ההשובה דריאה שא"ה שלה בנפיחה כיון במקום מ' כאשר עלתה כל הריאה בנפיחה אף אם אין בה אטום מ"מ עכ"פ רישתא הוי ואם יש שם עוד רישתא אחרת הא"ל תרלוי"ע עיי"ש לדרכו והוא דבר חדש שלא מלאתי דבר זה בשום פוסק וגם לא כ' רמ' לדבריו וצ"ע (רעח) בנפיחה עי' חב"ש ס"ק פ"ג ופ"ד ושמ"ח סעי' ל"ג ול"ד וכ"ש בהג"ה שם שכ' דבדיקת אטום שכ' במחבר לא מהני אלא באטום במקצת האונה אבל באטום אונה שלמה לא רובה אפי' כשאר בהאי מעשה כעוד"ל לא מהני בדיקה וז"ל ובשבדקה וגמלא בה מזגלא לא אף שבדקה בקרעית הקרום ומתן עלי' מעט רוק ובלבן עריפה מיפסק אח"כ יעלה המזגלא ע"י מישוך לא סטברין הכיון דאונה שלימה לא רוצה אטומה בעולה ממלאכתה עיי"ש ועי' בזבח לשן בסי' ט' בשפסין סי"ק ו' שכ' דלפעמים יש להעריך אף בבאטומה מקצת האונה מחמת מזגלא משום ביטול מלאכתה כל"ל כגון שם האונה קטנה ולא שאר בה כעו"ל בלי אטום עיי"ש אך בפרט"ב סעי' קל"ד ורמ"ש קנ"ג הביא על החב"ש והעלה הדוקא בדיקת מזגלא לא מהני בזה דאפשר שלא היתה עיזהה לאחור לקדמותה אבל אם הוא מבלבן בקרעית הקרום אף באטומה אונה שלימה יש להקל בהם"מ עכ"פ הוא קנס שהרוח בא לשם ומה לי באטומה אונה שלימה כיון דאין כאן ביטול מלאכתה עיי"ש וכ"כ בחורת זבח סוף סי' כ"ז לדינא עיי"ש ועי' בתמ"ש בקו"א אות י"ח (רעט) מביאין סכין וכו' היינו לאחר עשותו כל הבדיקות שכ' הרמ"א וכמבואר מלשון המ"ח סעי' כ"ב ופרט"ב סעי' ק"ז שכ' דקודם צריך למשמש בידים וכו' וליתן מים פשרין וכו' ואם כל זה לא יועיל אז יקרע הקרום בסכין וכו' והדברים מוכרחין בפשיטות דאם יבדוק מקודם בקרעית הקרום לא יוכל לבדוק אח"כ בהבדיקות שכ' הרמ"א ויעריך באם ועי' במהה"ב כלל ט"ו בשרון ס"ק י' שכ' עוד אחר זמה שכ' הפוסקים דחלה בדיקת מזגלא עיי"ש (רפ) סכין וקורעין עשמ"ח שם ופרט"ב סעי' קי"ח שכ' בלשונם מביאין סכין וקורעין בנתח עיי"ש והנה ראיתי במורה לזובחים סי' ח' סעי' ל' ובתוספת הלכה אות ה' שכ' שצריך לקלף ולהסיר הקרומים מכל מקום האטום עיי"ש ולא הזכיר שיקרע בסכין חזקה ובנחת חזקה ומן מכשול לפני הסודיקים המעיינים בדברי מ' בל"ח כ' בראש אפרים ס"ק קכ"א שם לפקפק במה שכ' בפוסקים שיחתוך בכל מקום האטום דאין סכל לפעמן ע"ז כיון שהוא תומרת דאתי לידי קולא שלפעמים לא יהיה הבש"ב בקי ולא יוכל לגמלם ויחתוך ג"כ קצת חולה ו ועי"ר יבלבן והוא יסבור שמקום האטום הוא שמבלבן אך כ' הרמ"ח אין לחתם לשלוח בקי רק שהבודק יחבר להוות ריז ומזכר שלא יחתוך חוץ ממקום האטום כלל עיי"ש (ועי' לקמן ס"ק רס"ב) והנה להיות בטבר אלא לקרוא יותר בטבהו בודאי א"ל אם לא בשעשה כמ"ש האחרונים הנ"ל בלשונם שיקרע בסכין ובנחת חזקה שלא יוכל לגמלם ולהקדק בזה מהמ"ב כשקלף הקרום ביה דרך קליפה והסרה כמ"ש הרב מורה לזובחים שם עשוה הוא דא"ל לשמוך שלמלם שלא יתקלף מעט יותר כי יהוא כשקלפין אחה קרום מעל הריאה שנקלף הקרום לפעמים ברחוק יותר ממקום שרלה לקלוף וכשוכן ובנחת כנ"ל ולשונם טבע מלשון הם"ם והרשב"א ובדיקת אשכנ"ז כמ"ש בב"ח וכדרה"ם: (רפא) הקרום לבר עפ"ז ס"ק מ"ז וס"ך ס"ק כ"ה מ"ש בדברי הרמ"א בזה ועי' שפת אמת ס"ק י"ח ובטוב לבדמל אות ל"ז ובלקח נבוה ס"ק ל"ג ובשמ"ח שם וחב"ש ס"ק כ"ז ות"ש ס"ק קמ"ח ופרט"ב סעי' קכ"ג שכ' הבדיקה לדינא כהרמ"א שצריך ליזהר שלא יתיחן רק הקרומים לבד ולא לתוך הבשר כלל עיי"ש ועי' מאה כסף תורה זבח (מהרב מהרח"ח ז"ל) הספרדי ערך אות ל' אטום סעי' ח' ל' ובמרה"ב כלל ט"ז בשערון ס"ק י' ולעמן בדיעבד אם אירע שקרע נם לתוך הבשר עי' בש"ז וס"ך ושפת אמת שם ועי' שמ"ח שם וחב"ש ס"ק ל"ז ורמ"ש ס"ק קי"ז ובפרט"ב סעי' קכ"ג שכ' לדינא דאם אירע שחתך נם לתוך הבשר אף אם מבלבן אינו מועיל דשמא האטום הוא במקום שחתך עיי"ש ומה"ש כ' בלבש ס"ק ע"ט ובפנים שוף סעי' כ"ב דאם נמצא נקב במקום האטום ע"י משמוש ר"ל דעבחא וכדומה אף שנעשה לאחר שחיטה מ"מ אין להכשיר אלא אם הקרומים לבד מקבו אבל אם גם בשר הריאה מקב אע"פ שהוא מבלבן אריסה כל שלא נמצא מזגלא דבדיקת הבלבון לא מרי בזה מיהו היכא דהאטום רחב אז אף אם מקב במקום א' ממנו מ"מ יש להקל דאף שאין שם ליחה כלל מ"מ יש תקנה שיקרע הקרומים עוד במקום אחר ואם יבלבן שם בשר עיי"ש ועי' בחיב"מ ס"ק ק"ו ועי' בפרט"ב סעי' קכ"ח ורמ"ש ס"ק קי"ד שכ' דפשוט הוא דכל הטריפות בזה הוא רק בכלה מזגלא תחיתו אבל בכנגלא מזגלא אף שחתך נם בבשר בשר דהא א"ל שוב בדיקה יותר ואף אם חתך נם לתוך המזגלא שבבשר אין לאסור אם אירע בזה עיי"ש (וע"ל ס"ק רפ"ז) (רפב) סמוך ממש למקום האטום עבלה"ם ס"ק כ"ג מ"ש שם לחתוך במקום האטום בעצמו ועש"ך וספ"ד ס"ק כ"ה ובנקר"ב ויצורת שמואל ס"ק מ"א דמ"ש המחבר סיתך ממש אינו ר"ל שיחתוך בלא סמוך למקום האטום אלא שר"ל שיחתוך הקרומים שע"ג מקום האטום שהוא סמוך ממש ע"ג האטום אבל לא בהקרום שאצל האטום אפי' סיתוך ממש עיי"ש (וע"ל ס"ק ר"ס) (רפג) למקום האטום. עשמ"ד שם שהביא בשם הכמה"ג דאם מקום האטום רחב יש לחתוך בראבה מקומות ממנו ובדוק עיי"ש וכ"כ בפרט"ב סעי' קל"ב ורמ"ש ס"ק קנ"ג שאע"פ שבשחתך במקצת ראה שם שם מזגלא אם"ה צריך לקרוא כל מקום האטום אם אינו שם חסר בה המזגלא בכל הפחות ובמקום שחסר המזגלא צריך בדיקה אם אינו מבלבן וכ' שם דבמקום שהבו לחתוך רק במקום א' לבד אין לסתור מנהגם שיש להם על מה שיסמוכו אלא אף במקום שמחמירים בזה הוא רק לכתחלה אבל בדיעבד אם קרע מקצת המקום וראה שיש שם מזגלא וטוב א"ל לבדוק יותר כגון שראבה הריאה וכיוצא בה יש להקל שאם תוכן לומר שנם שאר מקום האטום מחיתת מזגלא הוא עיי"ש ועי' מק"מ ס"ק ק"ט דכ"ז הוא הוקה כשמצלת המזגלא במקום האטום אמנם אבל אם ממלא בבשר שאצל האטום ונאבד בלי ראיה אם נם במקום האטום ממש יש מזגלא אריסה דאין לדון מבשר הריאה שבאם למקום האטום עיי"ש וה"פ (רפד) אם נמצא בו ליחה. עבלה"ם ס"ק כ"ב מ"ש הה"ה דם עבור יכו' כשר ועי' פרט"ב סעי' ק"ז ורמ"ש ס"ק ק"ב שכ' דבמקום שהגו להקל בבועה דמים עבורים לא אין להכשיר בנמצא דם עבור אלא בהפ"מ הוקה אבל שלא בהפ"מ אין להקל בזה עיי"ש ועי' פרט"ב ורמ"ש שם ומהה"ב כלל ט"ז בשערון ס"ק י"ח הה"ה אם נמצא בו שיער לא אחר דבר המעכב את הרוח לבא לשם והא דלא תביב הכל אמר כי רוכלא נחשוב ולאל עיי"ש (רפה) נמצא בו ליחה דע כי פשוט הוא לפעמ"ד דאף כשנמצא שם ליחה ומזגלא לא אחר דבר שחולין שעיכב את הרוח ועי"ר ועשה אטום במקום הראוי אין להקל ולהכשיר בזה אלא אם רואה שהליחה לא המזגלא וכיוצא הוא ממנה אם אם פי אבל הסמשון הוא על כל נדוחיו ואין בהטוגלא נקבים ושמר בהוקן באופן שא"ל שהרוח יכנס דרך המזגלא לא בבו אבל בלא"ה מה מהני במה שנמצא שם ליחה לא מזגלא אם אינו ממלא האבל של הסמשון לגמרי והרוח יוכל לעבור בו בחוקן לא בלא דבראה דיש כאלו לא מצא שום מזגלא והנה אם כי מהמיהה הפוסקים מהיא דאין חילוק בזה בכיות הליחה והמזגלא

יורה דעה סעיף לו ◆ הלכות טריפות

(רפו) בו (רפז) ליחה (רפח) מותרת (רפט) שמחמת הליחה

דרכי תשובה

וכ"ת שם ליחה ומונגת תולין בה אתמוס אפי' היא מעט אבל מגד הסכרת נלפמ"ל שם לחמיר בזה כמ"ש (רפו) בו עמ"ז ס"ק י"ז שב' ותמיעא חזקא אם יש באתמוס נוסף ליחה אבל מה שם ליחה באמצע הריאה ראוי מהאתמוס לא מהני ושכן משמע מהיבת ב"ו שב' בש"ע דבעינן שיהיה אליחה ב"ש חזקא אבל לא בלחו ומיי"ם בשפ"ד ס"ק כ"ה ומי' לב"ש ס"ק ע"ה וס"ק ע"ש שהביא דבריו בזה והעלה דאם מצא ליחה לחעלה אמנם להקרומים בדאי אבל אם מצא הליחה בשאיר הבשר ג"ע לדינא עיי"ש ומי' רא"ש ס"ק קל"ח דחזקא אחוך ממנו להקרומים בעינן אבל בשמצא בשומן אין להחיר עיי"ש ומי' במנחי"ז עכ"ל בזאבי שלמה סעי' ד' ובמ"מ שם לין כ"ג וכ"ל ומי' בפרח"ב סעי' קי"ח עכ"ל שד דלקי אם אינו בעומק הבשר רק שהוא בשומן אם להקרומים אין לחיר אלא אם הוא בעומק כעבי מקום האתמוס אבל בשמיצא בלחדי האתמוס אין לחיר אע"פ שהוא אחוך בשומן להקרומים ואם בשקיבא הקרומים רלה שאין שם מחלה בעומק אבל רק בלחדי לעולה לא לגמרה מבוא אינו ויעיל אם המחלה לעולה ממנו הרי חזיק דאין העכבה מגד המחלה ולא היה לו עכבה מחמת המחלה לא היה יכול האוכל לאוכל בלחמה אמקום האתמוס אם המחלה קדמה לו וא"כ חזיק שאין סיבת האתמוס מחמת המחלה ואם המחלה הוא לגמרה ממקום האתמוס לא בלחו מציאה דאין לאמר בהמחלה דכיון שהאתמוס קדם להמחלה לא שהוא בלחו הרי היה מקום לברוח לבא שם דרך הקבה ולא יעלבה המחלה שלחריו ולכן דינו כאתמוס ולא המחלה מחלה כלל עיי"ש ומי' מהרי"ב סי' ס"ק ו' שב' דלקי אם המחלה הוא סביב האתמוס אבל לדיו מ"מ אם המחלה לאה לגמרה אין האתמוס ולאה בתוך האתמוס רק שהוא לעולה אחת הבשר ולא על האתמוס אמנם לא מהני דלקי שהאתמוס הוא שקוף בשחלה אבל לדיו אינו כלום דאם יש מקום לברוח לבא לאחר האתמוס בדרך אחר עיי"ש ומי' בתורה זבח ביסבמ"ז סי' כ"ו ס"ק ה' אסיים ואם מראה להיות שהחלה מכבה לא ברוח יש להחיר אפי' כשלא מצא במקום האתמוס אמנם כאן שחלה אקבה לאוכל אחתיה ואם במקום האתמוס אין חלה מ"מ כל שם לעולה אמנם חלה כ"כ שוכל להחמיס לא הקבה הבשר לאוכל האתמוס הוא פשוט דאחרי עיי"ש וכ"כ במק"מ ס"ק ק"ט עיי"ש ומי' בס' הקמי זבח (מהבו"ב מלחעם) שבהב בליקוטי אלהה מחמשות הרא"ש הג"ל דאם האתמוס סמוך לשיפולי הבשר והחלה סביב לו והאם מכל מ"מ לף שבשיפול הבשר במקום האתמוס אמנם אין שם שום חלה והבשר בריא ואינו שולה בנאיה יש להקל ולומר דמחמת שהחלה מקיף לא השיפול מכל מ"מ לא יוכל הבשר לכנס בתוך השיפול וכשיבריק החלה יכנס הבשר לתוך השיפול לף מסקנא לי' בזה מה יהיה אם חלה אם לאחר בשיפולי על מקום האתמוס הזה אם יש לאסור דבזה הבקום שבאתמוס ולא בכנס לו הבשר לא הקלקל כלל ואין הלישולה שם במקום הזה כיון שהבשר והקרומים דמקום האתמוס בריאים הם והמקום רק שהבשר לא נכנס בהם מחמת חלה שבלחה שיקבה אם לא יש לדון אם אינו ריל דלא אסור מפני תרלי"ע דבעינן דמי הרישותא יהו במקום מ' ממם עיי"ש (ומי' לקמן סי"ב רפ"ט) (רפז) ליחה. כ' בפרח"ב סעי' קי"ז ורא"פ ס"ק קמ"ט וק"ל דאין חילוק בין אם החלה קבה כאבן לא יש לו לאוחיה קבה עיי"ש אבל פשוט לפמ"ל דעכ"פ בעינן שיהיה דבר עב שם ממשות קבה שאין כח בהבשר להניף אותו עם הקרום שבל נגיו אבל בלא"ה מה מהני המחלה אז אם בהבשר עבריה לו גם הוא מניף א"ע והניף עמו לא הקרום (רפח) מותרת ריל לף שאינו מבלבן ואינו מתמדד שם הטלה הדוקה אם לא מצא שם מחלה אחת הקרום בעינן שיהמדד הטלה לא שיבלבן המחלה מחלה לף שאין הטלה מהמדד ואינו מבלבן בשר דאמריק שהמחלה שרחמה בלא יבלבן אלא אם אינו שהבשר המחלה מבלבן ומהו שם רוק מו פוסרין ולא בלבן יש להמניף דלא לא מהני מליחת המחלה דזה מורה שלאתמוס זה לא מחמת המחלה הוא כי אם מחמת לחה הספר וקלקל בריאה פרח"ב סעי' קכ"ח ורא"פ ס"ק קי': (רפט) שבחמת עבלה"ם ס"ק כ"ב ופח"ם ס"ק י' ומחבר"ם ס"ק ל"ח ובב"ם בסיף סי' ז' וכבילוקו ס"ק קמ"ג דאתמוס שבבדק ברוח ע"י בדיקה הבלבלן לף אם ברוח מהמדד היטב ומכבריק כאמור מ"מ עכ"פ רישותא הי וכמלמרף לרישותא פחרת כגון מראה כבריה וכיוצא הי תרלי"ע אמנם כשמחר ע"י מליחת מונגת ובדק ע"י נפיחה ולאחר לקיחת המחלה רואין אשולה הבר נפיחה כשאר ריאה לאה רישותא כלל ומחזקין שמחמת הליחה שבבריה נאמרה ולא מלחה היה כלל לקרחה

תשובה

רישותא עיי"ש ומי' בפרח"ב סעי' קכ"ח שב' דלף הבחר ע"י מליחת המחלה הי עכ"פ רישותא כ"ל דכיון דם שם מונגת יחה הבשר עכ"פ לא נרע מאם מצא שם מרפא לא מיהי דהי רישותא כל שהוא ובליחה רישותא נחלה ס"ל תרלי"ע ומריפה מי"ם ומי' במהרי"ב בתרלי"ע לות ל' בדיני אמוס סעי' י' שהבריע דבהם"מ יש לסמוך על הב"ש להקל דלא הי רישותא כלל עיי"ש ומי' עוד שם בקומן סוף סעי' ז' שב' דשאר בדיקות של אמוס המבוארים בסעיף זה לוים רישותא כלל להלמרף אפי' עם רישותא נחלה אפי' שלא בהם"ח עיי"ש

(ומי' בדבריו לעיל ס"ק רס"ם וס"ק רס"ו ולהלן בס"ק שלח"ו)

ומ"ש הבלה"ם והפח"ם להמרף בסרכה שחלה מאתמוס עי' בכבה"ב בהגהות

הטור לות ל"ו מ"ם בזה ומי' מה בתב"ם ס"ק נ"ח הבמ"ל ס"ק כ"ז ומי' בבמ"ח לקמן סי' ל"ם סעי' מ"ו ובפרח"ב כלן סעי' קכ"ח ורא"פ ס"ק קמ"ד שב' דלף בבהלכת מן הריאה ע"י מישון ומבשם אם"ה מריפה מעבם הרלי"ע עיי"ש ומי' לב"ם סי' ל"ה ס"ק ל' וכבי' זה ס"ק ע"ו ומ"ו ובכי' ל"ם ס"ק קנ"ד ובסוף סי' זה בתרלי"ע ס"ק קמ"ג ובסמיהבו בפרמי הרלי"ע לות כ"ה ובדיני תרלי"ע דעלי לבוה לות ל"ה שב' דלקן לבאמוס הביאר בזה אלא בסרכה הוצא מאתמוס הבכר ע"י בדיקה הבלבלן אבל באתמוס הביאר ע"י מליחת הליחה לף בבחלא מחמה סרכה דבוקה מ"מ כל שהסרכה שוברת ע"י מישמ"ם לן לחם עיי"ש אבל בפרח"ב סעי' קכ"ח ורא"פ ס"ק קמ"ו כ' לדינא בזה כך דס"ת לי דבוקה לחמה מחליין עם חלון יש להבבאר לף אם מיחר ע"י מליחת מונגא לפי שחלון שהאתמוס הוא מחמת מונגא והרי זה סרכה כשדרן בחלון ממוחמא שם להבבאר אבל סרכה דבוקה אבל"ם שבשבת ע"י מליחת מונגא עיי"ש ומי' מהרי"ב סי סעי' ו' ובשרון ס"ק ז' דבהם"מ יש להקל לף בדבוקה אבל"ם בבהסרכה שוברת ע"י מישמ"ם דלא הי תרלי"ע כיון דלדן הרישותא הבוסים הבשר מפסק בין האתמוס להסרכה אם לא בהרלה שהמונגא הוא קבה כעין מונגא שבעיר

זה מעבבת בדיקת הסרכה אז לב"ע מריפה עיי"ש

וכתב שד בפרח"ב שם ובסעי' שלחה"ו ובהח"ם ס"ק קס"ו ובמהרי"ב שם

דלאם יש סרכה לאמה מחליין עם חלון אינה לאוכל ולדן שם חלון והאתמוס הוא ג"כ שם הסרכה הוא מבבר כל ייקום האתמוס אז לבהחלה ברין לינגל אז הסרכה ולבחוק שאינו מבלבן ואם בדק ולא בדק שלא מבלבן אז יקבע הקרום שם במקום האתמוס ויבחוק ברוק בבדיקת מבלבן ואם האתמוס מבלבן כדיני שבריה ובדיעבד שלא הסיר הסרכה מקודם רק הקן שם פוסרין על כל מקום האתמוס ולא מבלבן ולחה"כ קבע לקרום הריאה עם הסרכה כמו שהוא שם שבלבן בריה אבל אם לא בדק מקודם כלל ל"ה אלא הקרום אין להחיר כ"ל בהם"ח חזקא עיי"ש . ומי' בשל"ח בית אפרים סי' ל"ה ובמהרי"ב שב בקומן סעי' ל' ובמרחן ס"ק ג' דכ"ז דאחיר בסרכה תמוך אתמוס זה חזקא בהסרכה יצא מעבר מקום האתמוס לא בבבר ל ממם אבל אם הם הם מרוחקין קצת אז"ר לף אין בימים בשיטר ב' שבחות יש להקל לף בסרכה דבוקה בשבריה ע"י מישמ"ם כל שברי ל שם כ"ם הרחק בימים אבל בספק לן להחיר בסרכה דבוקה לף בשבריה ע"י מישמ"ם אבל בסרכה תלי' יש להקל בספיק בזה עיי"ש ומי' מה בממה"י בתרלי"ע לות ל' בלק"ל ס"ק י"ז ומ"ם הפחד בשבה לעמן סרכה תלי' מהבר האתמוס מי' ממ"ח סי' ל"ם סעי' מ"ו שב' בשמ תלי' לא הלכה ע"י מישון וכו' מבמע דאם הלכה תלי' הלכה ע"י מישון בבר עכ"ם בהם"מ כמו הלי' מבועת עיי"ש וכ"כ בד"ק בדיני הרלי"ע בות ל' ערך אמוס ומיי"ם במק"מ ס"ק ל' ובבה"ק בדיני הרלי"ע כלל ד' והבה דעת הפרח"ב ואם אפרים שם מראה הסרכה תלי' דיש שה לסרכה דבוקה בזה דם"ת הוצא מהבר האתמוס תמוד כמו דבוקה מאתמוס אפי' בהם"מ לאמנם בבב' ל"ם שם ס"ק קנ"ד וכמ' מהרי"ב שם ובשרון ס"ק ב' מבואר להקל בס"ח יותר מדבוקה לעמן זה הסרכה שבשבת הם"ח ע"י מישמ"ם יש להקל

בזולתה באמוס כמו מבועת עיי"ש (ומי' שד בס"ק שלח"ו) .

ועיין מ"ז ס"ק ט"ו שב' דאם מצא בועת של אמוס מריפה מבוס הרלי"ב עיי"ש לף בפרח"ב סעי' קכ"ח ורא"פ ס"ק קס"ג הבא עליו הלרינא מבמבר הבועת מצא על האתמוס דאינ שמחמת המונגא של הבועת נאמרה וזה הקה כשאין אמנם אין לבועת אבל אם הבועת לוה באמנם אמנם כ"ל נגא לא נאמר ממנו שהיא הבוסה ובשוכה לאמקום האתמוס לא ד' שאין מצא על האתמוס לחלות בחונגא אלא אפי' הרע כמו שלף בדיקה אם מבלבן

אין

(רצ) לא (רצא) נבנס (יב) שם (יג) הרוח ואם (רצב) לא נמצא בו ליחה נותנין עליו מעט (רצג) רוק (רצד) או תבן (רצה) או נוצה (רצו) אם (רצז) נתנדנד (רצח) כשרה שהרי הרוח בא שם ואם לאו (רצט) פריכה: סגי

באר היטב

(יב) הרוח וכתב בס"ד וה"ה נלפ"ד עכ"ל אם בשר ערקב עמי כשר והטעם הטוס דלמרין דבחי הבהמה אמשר דאליהה לא הדם היה יוצאת וה"ם המחבר ואם לאו פריפה כתב בהגהת מהרי"ו אם הוא אדום ממנך מעם במקום האמוס לא ולא אמוס הוא ומ"ל בדיקה אחרת ופריפה אבל אם בחוש נבן מ אריך לעקוב הרוש ע"כ ופר"ח כתב ואני אומר דליכא מסקינא בדבר ובבדוק בכל עוזי דאי מבנבנא כשרה ואם מצאת פריכה במקום אמוס שהיה נרוש מסרכא דוקא מן הבוצה אין לה בדיקה להכשיר ממ"ל לא מבנבן א"כ יש נקב בריאה דהא פריכה מבנבן בריפה ואם אינו מבנבן א"כ היא אמוס ופריפה אמוס בריאה ומכה בחוקן ופריכה ממקום אמוס לאמכה תליגן שהפריכה נאה מן המכה ובודקין האמוס לא נבנבן אמ' מצאת במקום אמוס כגה"ג דק"ל

פתרון תשובה

(יב) שם הרוח בגם שלא יפתק לגמרי אם מצאת פריכה במקום אמוס ועיין בתשובת מפאלרת נמי חי"ד סי' ה' שכתב דאם אינו דאי בדק ולא נבנבן אחר שנבנה הפריכה ואח"כ בשקבע בקרום נבנבן ליכא מת"ל וכשר דהא תשכח דתמלה לא היתה נקובה מדלא נבנבה דהא האמוס לא מיכב הבנבן בשקבע אמור ע"כ תמלה היה אלם אך יש לקיים דברי הפ"י באם מוגלא בתוכו דפגיע ברתאמוס היה מתמת מוגלא לא אין הבאיתה ראיה דמה אלא בנבן היה אמוס פ"ם שוב ודו"ק

דרכי

אין מטיל היה מעידה על האמוס שבא מחמת נקב ע"י"ם ועי' ממה"כ שם בעטרון פ"ק ד' וקומץ סמי' ד' דאין להתיר בבועה על אמוס אלא אם הבועה עשה מלאת אמומה שלה לוח ממקומה אבל בלא"ה כגון אם רואין שיש אמוס ונלי"ם בועה ויש אמוס קלת לגאן ממנה סביב לא בארה מ ל"כ זה מקרי בועה בלי האמוס ואינה מגלת דמה לי אם הבועה עומדת מחוץ לאמוס בסמוך לא שהאמוס היא סביבה בכל עמין אין לאלת ומיר שהמוגלת הוא סיבת האמוס דהא חוץ שיש אמוס למעלה מהבועה לא למטה ממנו במקום שאין שם מוגלת ומחזיר לא בא לשם הרוח ואף בדיקת הבנבון אין מועיל בזה הי"ל הרלי"ע עי"ש וכ' בפרת"ב ורא"ש שם וכל זה הוא רק בבועה דמוגלת אבל אם מצאת בועה מלאה רוח במקום האמוס לא מהני בדיקה ובריפה ואף בבועה במים זכים יש להסרים שלא בהפ"מ אך בהפ"מ יש להקל אם הבועה דמ"ז הוא כיים בפ"ע אחר שמסירה ובדק ברוח לא בטלה ומבנבן עי"ש וכשפת אמת ס"ק ט"ז ומי' במגה"ר בהרלי"ע אות ל' בלק"י ס"ק כ"ז כ' שלא שמעתי ולא ראיתי מי שהיה להחמיר ולאסור בבועה דרוח באמוס ונם במ"ז באין הפ"מ זה חומרא יתירה עי"ש (ומי' בדבריו לקמן סי' ל"ז ס"ק ה' וכלל בס"ק שלא"ז) . (רצ) לא שבאה"ע מ"ש במכה בחוקן וסרכא ממקום האמוס למכה שבחוקן ומי' רמ"פ ס"ק קס"ט שכ' שרבאה"ם נתן לגמוד ממנו לבאר מקום האמוס לפי שלאחר הבדת המוגלת מסם הוא דומה כחיט קרע האמוס לאוך הבשר שיהיה בדיקה מיבה ולא לבדוק במקום המוגלת קודם הסרתה אין להתיר כי אף אם יבנבן במקום המוגלת י"ל שלא יבנבן במקום אחר מהאמוס לפי שאין הרוח בא נשם אך בא לבדוק בשאר מקומות של האמוס חוקא בעי"ש (רצא) רוק וה"ה בטרפין אך יחבר שלא יהיו הדמים חמין דטוחי לה ויוריף בחמם מהה"ב כלל ט"ו בעטרון ס"ק י"ב בעי"ש (רצב) או תבן או נוצה עי' מהה"ב בעטרון שם ובקומץ סמי' ז' שכ' דלכתחלה טוב יותר לבחק ברוח לא בפטרין דוקא ולא בחבן ושלא דכיון שקלים שהה להתנדנד ע"י בשיפת פה ויחוסם של הבוחק יוכל לעשות שהתנדנדים מתחת רוח הריאה אבל בדיעבד כל שריאה היטב שהם מהתנדנדים מרוח הריאה כשר ואריך לחות אריז בכל אלו שיפתח כראי היטב שאם לא יפתח היטב יתריף בחמם עי"ש ועי' בשלחן נבוה לקמן סי' כ"ג ס"ק ט"ו (רצד) או נוצה מי' בס' הליטת שלם בחיטות ההרלה בסמי' זה שבאית להתחבר בל"ע במ"ש לא טלה הוא בדמב"ש אחת כ"ף והיא הטלה הנחלה שעל נופה וטלה היא הדקה הסמוכה לבשר שאין לה קיים וכתו שפ' רש"י בשבת דף ק"ח ע"א ושלין דף כ"ו ע"ב וא"כ ל"ש על הב"ש שבב"מ שחר דברי הרמב"ם ומחזיר שיהה כלא לת מעמו וכפרש שגם דעת רש"י הוא כן בחלין דף מ"ו ע"ב ולמה לקח המחבר לשון הטור בזה והבמרע דעת הרמב"ם עי"ש (רצו) אם נתנדנד וכשיש לפנ"ל דכל שהוא מדבר אף שסי' ע"ש נפיחה הרבה יותר מהרגילות כשר ושלין דבחי הבהמה היתה נפוחה הרבה ונלה בה הרוח ומי' רא"ם ס"ק קע"ג י (רצז) נתנדנד אמי' רק קלה שמ"ח סמי' כ"ב ופרת"ב סמי' ק"מ (רצח) כשרה עי' שפ"ד ס"ק כ"ה ורא"ש ס"ק קנ"ח דאמי' לדין דקיי"ל דבכל מקום שצריך בדיקה מדינא אין לנו בקילין בבדיקה אפ"ה יש לסמוך בזה אף אבדיקה דין בזמה"ז ואין נחוש לטעות ולהחמרן בקילה עי"ש ומי' מזה במהה"ב בעטרון שם ס"ק י"ב (רצט) פריפה עמ"ז ס"ק ט"ו שכ' ולטעמם רש"י אמוס הוי לקרא"ם לאסור אף באמוס בגבד החוקן בדיעבד החזה עי"ש ומי' בס' מנחת אהרן ס"ק מ"ג מ"ש ע"ד הפרמ"ג בזה ולדינא העלה שכן מיקר שאין להקל בזה אמי' במיר החזה עי"ש ומי' בגב"ש סוף סי' זה ס"ק קנ"ג שכ' דאם מגלת בועה על אמוס במיר החזה אסור שאין החוקן מגיע עי"ש ומי' במגה"ר בקי"ל בהרלי"ע אות ד' מ"ש בזה ומלבד דבהפ"מ יש להקל

תשובה

לבד ולא בהבשר כלל מ"כ בחזר הוא בשמם דאם אין שם אמוס אף אם יקרע בפריכה פריכת בהרבה מקומות סמוך מקום זה לזה שיבנבן בכל המקומות בטוח ואין מקום מ' מונע לחבירו לאוכל דאם מבנבן אין לחוש כלל בלא"ה כגון אם הוא ספוגיות וכו' ולכן העלה דאין להקל בזה בשם מרן בשולם עי"ש אך במגה"ר עקי"ל בלק"י ס"ק כ"ח כ' שדברי המהה"ב אינם מוכרחין והמיקר כדברי המאירת עינים עי"ש .

ועיי"ש עוד בפרה"ב וברא"ש ס"ק קי"ה שכ' הכל זה הוא רק במקום שאין להם מבא יחזו להקל אבל במקום שבאו להקל ולחתוך הקרום רק במקום מ' ולבחק אם מבנבן אין לסמוך מבאם וכל זה הוא רק לכתחלה אבל בדיעבד אפי' במקום שבאו להחמיר לחתוך כל הקרום ולבחק ותחזו בכל שמה האמוס כמכר מ"מ אם אירע שלא קרע כל מקום האמוס רק במקום מ' לבד ולאה שבנבן שם ו מ לבחוק שאר מקום האמוס כגון שנאבדה הריאה וכיוצא בזה להסיר עי"ש (רצב) לא נמצא בו ליחה עי' פרת"ב שני' קכ"ג ורא"ש ס"ק קנ"ז שכ' דאם הי' המקום האמוס רחב ולאחר שהסיר כל הקרום ממקום האמוס מצא רק קלת מוגלת במקום מ' ממנו יסור האמוס אין שם מוגלת אז אין מועיל לבחוק במקום המוגלת להסירה ולטה שם רוק אף במקום שבאו לבחוק רק במקום מ' משום שאף אם יבנבן שם אין לגמוד ממנו לבאר מקום האמוס לפי שלאחר הבדת המוגלת מסם הוא דומה כחיט קרע האמוס לאוך הבשר שיהיה בדיקה מיבה ואף לבחוק במקום המוגלת קודם הסרתה אין להתיר כי אף אם יבנבן במקום המוגלת י"ל שלא יבנבן במקום אחר מהאמוס לפי שאין הרוח בא נשם אך בא לבחוק בשאר מקומות של האמוס חוקא בעי"ש (רצג) רוק וה"ה בטרפין אך יחבר שלא יהיו הדמים חמין דטוחי לה ויוריף בחמם מהה"ב כלל ט"ו בעטרון ס"ק י"ב בעי"ש (רצד) או תבן או נוצה עי' מהה"ב בעטרון שם ובקומץ סמי' ז' שכ' דלכתחלה טוב יותר לבחק ברוח לא בפטרין דוקא ולא בחבן ושלא דכיון שקלים שהה להתנדנד ע"י בשיפת פה ויחוסם של הבוחק יוכל לעשות שהתנדנדים מתחת רוח הריאה אבל בדיעבד כל שריאה היטב שהם מהתנדנדים מרוח הריאה כשר ואריך לחות אריז בכל אלו שיפתח כראי היטב שאם לא יפתח היטב יתריף בחמם עי"ש ועי' בשלחן נבוה לקמן סי' כ"ג ס"ק ט"ו (רצד) או נוצה מי' בס' הליטת שלם בחיטות ההרלה בסמי' זה שבאית להתחבר בל"ע במ"ש לא טלה הוא בדמב"ש אחת כ"ף והיא הטלה הנחלה שעל נופה וטלה היא הדקה הסמוכה לבשר שאין לה קיים וכתו שפ' רש"י בשבת דף ק"ח ע"א ושלין דף כ"ו ע"ב וא"כ ל"ש על הב"ש שבב"מ שחר דברי הרמב"ם ומחזיר שיהה כלא לת מעמו וכפרש שגם דעת רש"י הוא כן בחלין דף מ"ו ע"ב ולמה לקח המחבר לשון הטור בזה והבמרע דעת הרמב"ם עי"ש (רצו) אם נתנדנד וכשיש לפנ"ל דכל שהוא מדבר אף שסי' ע"ש נפיחה הרבה יותר מהרגילות כשר ושלין דבחי הבהמה היתה נפוחה הרבה ונלה בה הרוח ומי' רא"ם ס"ק קע"ג י (רצז) נתנדנד אמי' רק קלה שמ"ח סמי' כ"ב ופרת"ב סמי' ק"מ (רצח) כשרה עי' שפ"ד ס"ק כ"ה ורא"ש ס"ק קנ"ח דאמי' לדין דקיי"ל דבכל מקום שצריך בדיקה מדינא אין לנו בקילין בבדיקה אפ"ה יש לסמוך בזה אף אבדיקה דין בזמה"ז ואין נחוש לטעות ולהחמרן בקילה עי"ש ומי' מזה במהה"ב בעטרון שם ס"ק י"ב (רצט) פריפה עמ"ז ס"ק ט"ו שכ' ולטעמם רש"י אמוס הוי לקרא"ם לאסור אף באמוס כגבד החוקן בדיעבד החזה עי"ש ומי' בס' מנחת אהרן ס"ק מ"ג מ"ש ע"ד הפרמ"ג בזה ולדינא העלה שכן מיקר שאין להקל בזה אמי' במיר החזה עי"ש ומי' בגב"ש סוף סי' זה ס"ק קנ"ג שכ' דאם מגלת בועה על אמוס במיר החזה אסור שאין החוקן מגיע עי"ש ומי' במגה"ר בקי"ל בהרלי"ע אות ד' מ"ש בזה ומלבד דבהפ"מ יש

להקל

יורה דעה סעיף לו ט הלכות טריפות

ה (ש) ולא מקרי אמוש (שא) אלא כשמראתו (שב) דומה לשאר ריאה אלא שאינו שולה בגפיחה (שג) אבל אם מראתו (דש) דומה לטונגא אינו (שד) אלא נרי וכשר בלא בדיקה (הגהת מיימוני ומס"ג) ואף באמוש (שו) יראה (שז) תחלה (שח) ניתן (שט) הריאה (שי) נמיס (שיא) שטרין (שיב) לא (שיג) ניתן מיס שטרין תוך הקנה (שיד) ולנענע אותה (הגהות אשירי) לא

דרכי

להקל בזה לף אם הבועה הוא רק אבל האמוש ואינו יתמם במקום האמוש עי"ש: (ש) ולא מקרי אמוש והחילוק שבין אמוש לנמקה לף הנם נמקה אינה שולה בגפיחה וגם שוה לשאר הבשר אבל מ"מ חילוק יש דאמוש הוא אלא ואין בה קמטים וחוטים ונמקה יש בה קמטים וסתן עלי לבוה ועי' במ"ח ס"ק ס"ז וברמ"פ ס"ק רכ"ה וס"ק רי"ח ובקה"ל לות ס"ב ובתב"ם ס"ק פ"ג ובנ"ם ס"ק קכ"ב (ובדבריו לקמן ס"ק שס"ד) ובבש"ח פוסק"ד הביאת מ' ל"ח שב' דאינה שלימה שנמקה מקלתה והוא אמוש כ"כ עד שלמן הרוח וכנם בה כלל ואבל לף דהי' מקום לחלק דרק אם מראתו הוא כשראה ריאה לא נוכח דאינה נמקה רק אמוש ומריפה אבל אם מראתו הוא כשראה ריאה לא נוכח דנמקה הוא והדמה ברוח לף לדיעת מסוק דאפי' בכה"ג מריפה כיון דסוף סוף אינה יכולה להרף על אלב עי"ש ועי' בברכת מנחה בקונטרס יפה לבדיקה שער ב' מחיב ס' לות ב' מה שב' בזה באורך (שא) אלא כשמראתו דומה לשאר ריאה ר"ל חזקה שדומה לשאר ריאה אבל אם אינה מראה אחרת שאינה שאר ריאה הריאה בנמקים אמוש אע"פ שהוא שאר ריאה הכשרה בגלה"ה מריפה דהי' לשאר ריאה הטור בגרעי"ב פרק"ב אפי' קל"ג ורמ"ה ס"ק קנ"ג (וס"ל ס"ק רפ"ם) (שב) דומה לשאר ריאה וכו' עמ"ח אפי' כ"ג שכ' בלשון הלא מקרי אמוש אלא כשמראה הטור דומה לשאר ריאה וכו' אבל אם מראה הטור דומה לשאר ריאה אינה אלא כשמראה הטור ואין כ"מ בשאר ריאה הבשר שמתא הקרום כלל ועי' לב"ם בהג"ה שם ובביאורו ס"ק פ"א שהוסיף עוד בזה דכשמראה הטור הוא כשאר ריאה אינה אלא ל"ל לראות אם יש התחיו אינה ואפי' בדק ולראה שאין שם ליחות ואינה אלא כשר דאמוש הטונגא שבטור מוכיח שהטונגא נתייבש שם עי"ש וכ"כ בשאירת עינים שרש ו' ענף ב' אפי' ג' עי"ש (ועי' מ"ז ס"ק פ"ד מ"ש מתנו' הרמ"א בזה) אך בסרפ"ב אפי' קכ"ה ורמ"ם ס"ק קס"ח כ' דאף דלכתחלה אינ"ל לבדוק אם יש שם אינה גם תחה הטור אבל אם אינו עכ"פ שהטור לבד הוא שאינה אינה אלא כשר ומשמע אינו יל"ל בדיקה אך אם אינו שקרע הקרום ורואה שאין שם אינה והבשר מראתו שאינה שאר בשר ריאה ובדק שם ע"י חזק ואינו מבלבן מריפה אע"פ שהקרום מראתו שאינה אינה וכ"ז אם לא נתנה רק הטור לבד מבמ"ב אם גם הבשר שבתחה מראתו לשאר ריאה אינה אלא כשר בכל גוונא אפי' ראה שאין שם אינה אחיו עי"ש ועי' מנחה"ב שם ס"ק י"ז שהביא פעמים לחק דברי הרמ"פ בזה בשוב פעם עי"ש ועי' בהו"ד סי' כ"ז בהע"ם ס"ק ג' שהביא על הרמ"פ והעלה שם להחמיר בזה דאם הטור לבדו דומה לטונגא אינו מלילא מחזקת אמוש כלל ומיאיב לבדוק בכ"מ ע"י קרעת הקרומים אלא מ"ב שגם הבשר שבתחתיו הוא כיתרה אינה אלא עי"ש ועי' מזה בס' דברי יוסף סי' רכ"ה באורך (שג) אבל אם מראתו דומה לטונגא עלב"ם ס"ק פ"ב ופ"ג ובהג"ה שם שכ' דאפי' אם ראמוש הוא מעבר לעבר אם מצמי עבריו יש שם אינה אינה אינה כשר ואם רק בצד א' אינה אינה אינה אלא בצד הב' יש לחפרף אמוש אחא מ' הב' שמראתו כשראה ריאה וכן אם האמוש הוא מקום רחב ומקצת מקומו הוא אינה אינה והשאר אינה ריאה מריפה מה"ע עי"ש וכ"כ בשאירת עינים שרש ו' ענף ב' אפי' ג' ס"ק ז' ועי' בבמה"ב שם בקומץ אפי' י"ל ובשרון ס"ק י"ם שכ' דבזה תמוה אפי' לענין בדיעבד אם נאבדה בלא בדיקה דאסור אינ"מ כשלא נבדקה אפי' בדיעבד דכיון דיש לפרש שיש בחוץ שמקצת אינה והשאר אינה ריאה דבכה"ג כ"ע אין אי' מעיד על אביהו עי"ש ועי' ברמ"פ בקונטרס השאלות סי' י"ג ועי' בס' דברי יוסף ס"ם שם (דש) דומה לטונגא אינו בשמ"ח בבמ"ח ענף י"ל לון שכ' דה"ה אם הוא כשראה דם עסר לא כבשר נרקב דיש ג"כ כלילו הוא כשראה אינה אינה עי"ש ודברי נסיים בזה אך מ"ם שם בשם הגו' הרמ"א סי' ו' דנם אינה אין לה טרה יחוש עי"ש שבה בזה כי בתשו' רמ"א לא כ' שם אלא לה טרה יחוש אם אינו אינו אינה אינה אינה

(שמז) נמצאת הרגה במקום אחמוס (רוקח) ונשפך מח"ל מה שנתוך מקום (שמח) ומה שולה מח"ל מה נגפיהה (שיז) כמרה ומה' אם כבר מחאסה הריאה (שיח) אם יוכל לבדוק ע"י שפופרת (שיט) שיעלה מקום אחמוס נגפיהה יש (כ) לסמוך (מהרי"ן): ו (שכ) ריאה (שיא) שקשה (שכב) כעין (שכג) במשמרשה (יג) (שכד) טריפה: (שכה) (וס"ש

ר' משלם הרשב"ם אם אוכל הלאמי טריפות

באר היטב

(כ) לסמוך וכתב נמ"ר דגם מכלל מסתמא דבמקום אחמוס יש לחתוך במקום אחמוס בעצמו שהרי גם כלל מחאסה הריאה

דרכי

סגי' ק"ד ורל"ם ס"ק קמ"ג כ' לדיעה דלף אם עניד הרחויטו ולא הוציל בחדא לבד ליה לן בה דכל דעכ"ם עלה בנפיהה ע"י הרחויטו לא אחמוס הוא ועיי"ש ברל"ם סוף ס"ק קמ"ד מזה (שמא) למשמש הרבה במקום האחמוס עי' רל"ם ס"ק קמ"ד ובפרה"ב שם שכ' דמלשון הרמ"א והסמ"ח משמע שלא אמרו למסתם הרבה במקום האחמוס אלא בשהיו אלא בשהיה בנפיהה אבל בנגעים אינו אלא בנגעים ס"ל דגם הריאה בפחרין לא אמרו אלא בדבריהם שמסתם נ"כ שד הפנים כדי שיתרבה במקום הרוח אך מדברי הטוסקים משמע שבשאינם יש למסתם בדיים במקום הרוח וכל שעולה בנפיהה לאחר כ"ו שפיר דמי אך יש לחזר לבתחלה שהמסתם שיעלה אחר"כ בנפיהה הריאה בפחרין יהי' מעט מעט בחזק עיי"ש (שמז) ואם עולה אח"כ בנפיהה כשרה עי' מהה"ב כלל ע"ז בשערון ס"ק ד' וקומן סגי' ב' שכ' דאף אם לאחר הנפיהה היפב ליה שולה כ"כ עד שישתוה לעולה בכל חלקי הריאה אלא שהאחר עדיין קלת משוך מהאחר בשר הריאה אין נכר כלום הדעיקר דכל שרואין שהאחסם שולה עכ"ל נזת קלה מיקעטו בשרה כיון שהריאה שם בו רוח חיים במקום הרוח ומלטת בה זיקת עיי"ש והסכים עמו בחמה"י בלק"י רים עקף י"ל (ופ"ל ס"ק ט"ל). (שיז) כשרה עבאה"ע ס"ק כ"ב מ"ש אם כתו חוש לחוש מהבך וכו' ועי' פר"ח ס"ק כ"ז שכ' להכשיר אף בזולת כתו חוש לחוש ע"י בדיקה עיי"ש והנה בש"ה הבוכה מלהבה חלק ג' בהגהותיו לסמי' זה הביא בזה על הפר"ח עיי"ש אך בהב"ש ס"ק ל"ט הסכים לדברי הפר"ח לחקל עיי"ש ועי' שפ"ד ס"ק כ"ז נב"ש ס"ק ע"ח ובפמים בהג"ה סגי' כ"ב ובפרה"ב סגי' קל"ב ורל"ם ס"ק ק"ע שכ' דבלא בהפ"מ יש לחוש להחמיר אך בהפ"מ הבית החקן יש לסמוך על הפר"ח והבה"ש להחיר אף בחוש לחוש ע"י בדיקה דהייט שיקרע אה החוש ע"ם סלו עד שיגע לבשר ולא יגע בהחתך לבשר כלל ואם נמצא שם מנגלה אי שיבלבן בשרה ויבחק ג"כ שלא במקום החוש כדין כי אחוס אך שלא בהפ"מ יש לחוש להחמיר עיי"ש ועי' בס' מנחת אהרן ס"ק מ"ז שמהמה על הפרמ"ג במה שרחמיר בזה בלא הפ"מ כיון שבפר"ח והבה"ש מקילין להיות ע"י בדיקה אפי' שלא במקום פסידא ומחוש חיים להחמיר שלא בהפ"מ עיי"ש וכ"כ בס' דברי יוסף סוף סי' רכ"ה שם להקל בזה אפי' שלא בהפ"מ עיי"ש ועי' בחמה"ב בקומן סגי' י"ח ובערון ס"ק י"ח שכ' דאין זה מיירי שהחוש מוכח לחרם ע"ם החחוס הבוק בו לחרם דאם החוש יולא ח"כ הרי הוא כבל אחר סרסת דעלמא ותמ"ל מריפה אם היא דבוקה למקום אחר הי"ל סרכה דבוקה מאחר אחחוס דטריפה משום הבלי"ם ואם החוש אלו הו"ל סרכה אלו שהיא חלוה דקי"ל שהיא מריפה אלא בדיקה עיי"ש.

ומ"ש הבאה"ט דבחוש לבן לריך לנקוב החוש עי' בפרה"ב שם ורל"ם ס"ק קע"ח שכ' שיקב החוש ואם יפלא שם מנגלה לבנה כשרה שהריאה שהחחת המנגלה נחמה ומחמת זה מרחה לבנה היא אבל אם לא נמלא שם מנגלה כלל אין מועיל שום בדיקה אחרת לפי שהריאה לבן מרחה הטפל בריאה הוא מה"ב בחוש אחוס המרחה אחומה כשרה וכן לריך לבחוק ג"כ בשאר מקום האחוס אף בחוס שאין נחוש ולא"ע הבחוש יש מנגלה י"ל דבשאר מקום האחוס אאין בו מנגלה אין בו מנגלה ואחוס הוא ואם לא עשה כן אלא שבוק רק במקום החוש לבד ובשאר מקום האחוס לא בדק יש לאסר עיי"ש ועי' מהה"ב שם ובשערון ס"ק י"ח שכ' דאפי' בדיעבד כשאבדה יש לאסר ואפי' בהפ"מ עיי"ש אך בסמחי עקף י"ל בבדיקים ס"ק מ' פיים בל"ע לעשות אם לאסור בזה בדיעבד כשלא בבוק שאר מקום האחוס עיי"ש (שיח) אם יוכל לבדוק ע"י שפופרת עי' רל"ם ס"ק קב"ב שבבית בשם הרוקח לעשות הקנה כדו לכתחלה שלאחר שבדק כל הבדיקות ולא עלתה בנפיהה יחתוך הריאה מלמעלה והיינו הקנה שלה ומקלת מן הריאה כפי שיראה שהרוח שולך דרך שם לתוך הסמפון הדולך קדמת המקום האחוס כדי שיוכל לנפח בסמפון הדולך שמה ע"י קש ויכל לדעת שהעלה בנפיהה עיי"ש וחשל זה דאף שכבר נפח מקודם דרך הקנה קודם שהחבה יולא עלאה בנפיהה שם מ"מ כשהוא מנפח בקש לא בקנה דרך סמפון קרוב לסמוך האחוס יכל לדעת שמרי"ן הפח עלו הרוח כי קרוב הוא עיי"ש

פתרון תשובה

(יג) טריפה פירן נמצאת בין שבוק כי קלי שלרד לחבר דלמי מלא קפק טריפה דלא כדמסקינא מדברי הגו' הפקלא מיים לכמה דברים פ"ש.

תשובה

ועיין מהה"ב שם בבחרן ס"ק ע"ז שכ' דאם חוך הקנה ומקלת מן הריאה כל"ל ומלא מנגלה בהסמפון במקום שהחך שם ורלה שהמנגלה שכ' מזה שם בהסמפון הדולך לאחוס הוא גרם שיאחוס לא אמרינ שיהבבר בזה לף בלא נפיהה ואם מועיל להבבר עי"ז לחזר אלא שלרך להבל המנגלה ולחזר ולנפחה בקנה אי בקנה דרך הסמפון כל"ל ולבחוק אם העלה בנפיהה אח"כ אחי' מלבדה הריאה קדם שבדקה בנפיהה אח"כ לאסר עיי"ש ועי' בחמה"י שם בבדיקות ס"ק כ"ו שכ' דמ"מ אלך עד מקום האחוס אל"ל בזה בדיקת נפיהה עיי"ש (ועי' מזה בראם אפרים ס"ק קי"ח): (שיט) שיעלה מקום האחוס בנפיהה עמה"ח שם ופרה"ב סגי' קי"ט ורל"ם סוף ס"ק קנ"ב הה"ה בדיקה בלבן בהחת הרוח במקום האחוס מהבי דחם ע"י הבלי"ם בשכופרת יבלבן שם במקום האחוס מהבי וכבר עיי"ש ועי' מהה"ב שם בקומן שכ' הי"ל דאם קרע הקרום שם במקום האחוס מחמת ופפח כמנהה ע"י קנה לא קם דרך הסמפון שם ובלבן עיי"ש.

סעיף (שכ) ריאה שקשה כעין עמה"ח סגי' כ"ד והב"ש ס"ק ס"ח דאפי' כשחסרו מהריאה קצה כגון טריפה עיי"ש וכ"כ בפרי חואר ס"ק כ"ח ורל"ם ס"ק קע"ה ובפרה"ב סגי' קל"ה ועי' שלחן נבוה ס"ק ל"ה (וע"ל סי' ל"ו ס"ק כ"ג) (שכא) שקשה כעין בעמשרשה כ' בעמ"ח שם והב"ש ס"ק ס"ב ובפרה"ב שם ורל"ם ס"ק קע"ד דאין זה יכם דלקמן סגי' י"ב דהנם אין בו לחלחת הבל ז' לחה הוא ולא מקבל לה שלילה דם ולחלחת וע"מ בשמשה ריי קצה כגון וגם סהם יכם הקמן שישרו מחמת סיבות (ע"ל סוף ס"ק ש"ח) וזה שומר בשישרו ובמילחא וגם לא דמי לסירי דקמן סי' ל"ו סגי' ל' אע"פ שקצה כאבן דהחם מרלה מנגלה יש לה והמנגלה שבחוסה מהקצה ודי' לאבן אבל כאן מרלהה כשאר בשר הריאה שאין שם מנגלה קצה רק נוף הריאה היא שמהקצה (ע"ל סי' ל"ו ס"ק כ"ג) וגם לא דמי לאחוס שהבשרם לעיל בסגי' הקרום ע"י בדיקה אע"פ שקצה בחמשמה הבהם עדיין לא הגיע נקשי הגן רק שהוא קצה קלת וגם הכל הרוח נכנס לאחו מקום שאם קרע הקרום יי מבלבן אם הי' מחן עליו רוק לא עלה מבה"ל בחוסם עיי"ש (ועי' בש"ת הרמ"ל סי' ו') ועי' בס' מנחת אהרן ס"ק י"ח ובלבו"ם ס"ק פ"ה שכ' דאך כלו שם ה' דברים קדוחים זה לזה אחוס ופירי. וקצה כגון ובשה ומקצה ושם חלוקים ביניהם עיי"ש: (שכב) כעין. עי' בכרה"ב שם ובמהה"ב רים כלל י"ח ובמחן ס"ק ב' דאם ע.ל מקום קצה כגון בריאה אין לה הגיע הרחבה אפי' אם הרוח נכנס לשם ובסקירע הקרום הוא מבלבן ואפי' הריאה בפחרין מעה לעת אולא אם קרע הקרום ומלא החחי שם מנגלה קצה אמרינ זה סיבה הקשי ובמרה עיין שם: (שכב) בבשמשה מחב"ם סי' ל"ח ס"ק ה' ובלבו"ם שם בבא"ה סגי' ד' ובביאורו ס"ק מ' ובפרה"ב סי' זה שם ורל"ע בס"ק אח"ז שכ' דאם אין מחמיה קצה כגון אף שהוא קצה בחמשמה בבשר שהוא ג"כ קצה קלת יש להכשיר רק שם לבדוקה אם הרוח בא שם ולכון שם קשי קלת חחבון לאחוס עיי"ש ועי' מזה בחמרת מיים שרש ו' ענף כ' ס"ק י' ובהרת אבה בהע"ם סי' כ"ח ס"ק ל' ועי' בלבו"ם שם ס"ק כ"ב ובבא"ה סעיף ^ ובחמחה פרטי הרגלי"ע שה ל"ד שכ' דאף שחבשרינן בחמשמש קצה בבשר כל"ל מ"מ בס"ם רישומה מקרי להלמרף לרישומא אחרת להרגלי"ע עיי"ש. (שכד) טריפה חסס"ם מ"ם מהבי' כיש יעקב שחלרד דלא יש רק ספק טריפה סרה המעין בחבי' בבית יעקב שם ירלה שחחחלה לה לחד בן לף כיון שעמד בבבה הבי"ם ספק לדיעה שם להחמיר בזה כדין ודאי טריפה עיי"ש ובכיאור ברל"ם ס"ק קע"ז ופסק ק בפרה"ב סעיף קל"ו ותמשמשה קצה בגון סי ודאי טריפה ולכן אף אם יש שם עוד לחה ספק בגון שהבבר חחיסה אחת מבחחה ז' סם חבישה מבחחה בהרה ואח"כ עבל מחבחוטה ז' למקום אחר ובזולת בו חבע"ב יש להחריף עיי"ש וכ"כ בחב"ם ס"ק ס' ובלבו"ם בבא"ה בפרים דסי ודאי טריפה עיי"ש ועי' בבית הלל ס"ק כ' ובמחיות מיים שם אם"ם בחם ועי' בש"ת הרמב"ן חלק שני סי' שי מלעיס רה"ע. (שכה) הה"ה אם

יורה דעה סעיף לו י יא יב הלכות טריפות

(שכו) סם (כל) (שכז) קלה (שכח) כעין (שכט) טריפה (מפרי"ז) : יא (של) שריאה (שלא) שנתסמסמה (שלב) דהייט (שלג) שנמצאת שליטה וכשתולין אותה תוחך (שלד) ותפול חתיכות חתיכות (שלה) טריפה : יב (שלו) "ריאה (שלז) שנמצאת (שלח) נפוחה

ש מרשת דלב לתי סם דף לג ח לשון הרשב"ם ס"ח מהר"ם ס"ם מסל דרשים

באר

(כל) קלה כעין פירות כעין מרקא ונמ"ר כתב שלין לעריפה ע שום מגיד מהכ"מ וגר"ה תולק פליג וכ' סר"ח הא דקלא סתתבר בסעיף י"ח ותפול חתיכות כו' ס"ה אם לא תפול אם הגיע לנקיתא שרופא טרוסא טרפו ומשמיעו על בשר מי פרי טריפה. מעתה שהביאו ריאה לפני ר"מ מהמפתה ונלו ממנה חתיכות ולא יצא כרחם ופה לעמת נחתק

חישב

עד שנפל כל בשר הריאה ולאם שהיה נפרים הריאה קרום חדש על הריאה ר"ל על הסמסמות והכשיר ופן לעמוד ע"ז מכ"ל הפר"ח גם מ"ם בסעיף י"ג בהגה ולאם שהרשע בשתולין כתב ה"ה דלאם בשבר קרום מחמת שפיחה נמקום שפי' יבשה מ"ל יבדיקה מחמת הריפה. מתרומים.

תשובה

ומ"ז פ"ק י"ם ובכ"ם פ"ק פ"ח שכ' דאין להכשיר בזה אלא ע"י בדיקת שפיחה אח"כ לראות אם הריאה שלימה מכל שום מיי"ם ופי' מה בפרת"כ סעיף קל"ח ומ"ם פ"ק קע"ם שכתב דאפי' אם היה קרום חדש על הסמסמות בלי שום רישומא אין זה מועיל עד שיהיה מחת מחיוסת ריאה שלימה כדמא דאם אינה שלימה בשאר ריאה רק שהבשר שבהוכה חסר מהקרום שלה הוא על הסמסמות בלא זה מריפה דחסר הבשר בפנים יותר מרבעים הוי מריפה כמש"ל בפרת"ם סעיף ח' ושוד דבל"ז הוי"ל תרגרי"ם דהחסר הבשר בפנים הוי מכ"ם רישומא ומעתה להרישומא דהבשר בלי לתרגר"ם עיי"ם וכ"כ במפרשים עיים שם פ"ק י"ג. (שלה) טריפה

מפסק לב"ם בהג"ה סעיף כ"ז ובעכ"ת מומ"ד תליתאה סוף סי' ר"ל בדין מגלת חתיכת בשר בחלל שוף וכ' דאם מגלת אלא שלא של בלים פולין שהאל מכילה שמתקלקלה ומעשה כן אבל בגמלת לאמלה סמוך למקום הריאה מריפה דחיישינ שמא מתקלקלה הריאה ומשל ממנה חתיכה עיי"ם ועי' בם' דע"ת לקמן סי' ל"ל סק"ז שהביא עליו בזה וכתב דאם אין רואין חסרון בהריאה והיא כמו בשאר עשות אין להחזיק רישומא ושלין שהיא מן דרי"ז וכדומה הכיכה להתהוות בחלב הגוף ואם מצבה הריאה אז תלוי הכל לפי ראות עיני המורה דאם הבשר דומה בחלרתו לריאה ריאה של שוף שהיא יש לחסול ואם הוא בשר בריא ואינו דומה בחלרתו לבשר הריאה יש להקל גם בחצבה הריאה עיי"ם.

סעיף יב (שלו) ריאה שנמצאת נפוחה עכפרת"כ סעיף ק"מ ורמ"ם פ"ק קפ"ח וקפ"ג שכ' דר"ל שמיוסף בשבי של ריאה כאדם שבמע לבה (שקורין נעשוחלי"ן) ואין חוטא בין אם מגלתה כל הריאה שנוחה אי חוכה ממנה אי אף במקלה ממנה כשמגלתה לבה ונפוחה אי אינה שלימה אי מקלתה שמגלתה נפוחה ולבה שהריאה מסבב וכן אין חוטא בזה בין אם הוא כן מהולה אי מחמת חולי שאפי' יש בכי המכיר שהיא נפוחה כן מהולה אין להכשיר ואין מלמרף לפסק כלל פיי"ם אך במלרת עיים שהם ו' עיף ב' פ"ק י"ד הביאו עליו ונעלו להחיר בגמלתה נפוחה רק במקלתה ולא אסור רק ברובה מיי"ם ועי' במהז"ב שם בעטרון פ"ק י"ב ובקמן סעיף ח' שכ' להכריע דבהפ"מ יש נהקל בגלא מגלתה נפוחה רק במקלתה כי הדברי המלרת עיים הל"ל מיהבר לחיוב עליהם בהפ"מ עכ"ם ונם שהיא רחוק במלרתה להכיר נפוח במקלתה מיי"ם (ועי' בקה"ר לות פ"ח) ועי' בס' דברי יוסף סי' רכ"ז שהעלה נ"כ נהקל בהפ"מ בנפוחה רק במקלתה מיי"ם באורך ועי' במק"מ פ"ק קפ"ז שכ' דבפ"כ אין לאסור בשום חוסבה מהולה בשבי הריאה אלא בשהיא בחוט דאם יומא דנם במקלתו אסר בטוסבה בשבי הריאה קבה אך מבטיחין לעיל בנשיות הריאה שהיא כמין הר רחב מלמעה וכו' וכן אך מחיצין יהברת"ג פחות מכמד"ח ובפ"כ החזקה בטוסבה בכל הריאה לא בחוכה אסר ישולהה מיי"ם ועי' במח"י עיף י"ב במ"ם לות י"ב שכתב כן לדינא דבכל מקום אין להחמיר בנפוחה ובה במקלת אפי' אלא מהולה כי קבה להחמיר בזה בלי מחיצת בלאיסת הנפוחה כי הוא דבר הכהה ותיל מוכח להיות בריאה מקום נפוח קלת כחוב לנקלאים מיי"ם (ומ"ל סי' ל"ח פ"ק הל"ח) • (שלז) שנמצאת נפוחה. כ' במהרש"ב כלל י"ז בשערון פ"ק י"ח וקמן סעיף ז' דבשמלתה הריאה נפוחה לא יאמר בה שום דבר עד שיראה מקודם אמת נפחם פי הקנה לעמלה בקרישות דם המחמה דיסל לחות דמפני זה לא יצא הרוח מהקנה ומ"ב מגלתה נפוחה מיי"ם • (שלח) נפוחה עי' בפרת"ב סעיף קפ"ב שכתב פי' אחר בגמלתה נפוחה הל"ל בגמלתה מליאה רוח מלאיה ויש לאחם להחמיר גם לפרחם זה ומי' ברא"ם פ"ק קפ"ה ובכ"ם פ"ק פ"ט שכ' דע"ת אם פי"ר נפוחה אחם מחמלתה יוסר רוח מקודם בשר אחרי הרוח יכולה להגיע בחוי' מיי"ם ומי' בפרת"ב

כפרחת

דרכי

קלה בעין עי' מהר"ב כלל י"ז בקמן סעיף ג' ובשרון סעיף ה' שכתב דבשום הוא הריפות זה לא שייך רק בכולה לו ברובה עכ"ם אבל במקלתה לא שייך להרגיש קלות בהשקל מיי"ם וכ"כ במק"מ פ"ק ק"ג ועי' בתמ"ר עיף י"ב בלק"י פ"ק ח' שהביא עליהם והביא לראות הדיך לאסור זה אף במקלה מהריאה אפי' בהשבר מלד אך בשוסבר מלד לחקל בזה בהשבר אין קפיא דלעוס בגלה שיהא לך בשוסבר מלד לחקל בזה בהשבר אין קפיא פ"ק פ"ח • (שכו) אם קלה כעין הויה שמרגיפין בה קלות ביותר אלא מדרך אחר הריאות שמ"ח סעיף כ"ה ובב"ם פ"ק פ"ג ופרת"ב סעיף קי"ח : (שכז) קלה כעין עם"ך פ"ק כ"ח שהביא על הכ"ח שכ' הכשיא לפה ע"פ המים ס"ז מקרא קלה כעין דכל הריאות לשות ומי' ברא"ם פ"ק קע"ח שכ' שריאה כן בהשבר חכמת הטבע שפתם ריאה לפה ע"פ המים רק הריאה דבן כקושה שוקעת עיי"ם ועי' בבית אברהם בלבה"ב פ"ק כ"ז שכ' שלא בהתערב ריאה דכן פקועה מריפה בריאה דשבל בשר לו להשוף אם יש לסמוך להחיר ע"י פמן זה עיי"ם (שכח) כעין עי' מק"מ פ"ק קי"ג שכ' שלא בלחה טוב מריפות ובלל הלא מריפות דקלה כעין הם למה לא מתה בהסכר הח"י מריפות ואולי הוא בכלל חרוחת והביא בלא"ע עיי"ם לך בהמח"י עיף י"ב בלק"י סוף פ"ק ח' הביא עליו וכתב דשבוש הוא דהוי לקחת כמו מרלה פסולה ואמנם וכולה עיי"ם (שכט) טריפה עבלה"ם מ"ם מהמ"ז דאין לטריפות ע מיקר ועשמ"ח שם שבסק לאסור מדינא עיי"ם ועי' לב"ם פ"ק פ"ז שכ' דעכ"פ לא הוי רק בסק מריפה עיי"ם וכ"כ ברא"ם פ"ק קע"ח ובפרת"ב סעיף קל"ז וכ' שם ומה"ע אם יש עוד לאחם בסק ה"ז מלמרף לפ"ם וכבר עיי"ם

לא מחבר ולא בכל מיתנה הולפי אלא בהשבו הריפה דלא נרע מריאה שמקבה דבר פה בכ"ם עיי"ם וכ"כ בהמה"ב כלל י"ז בקומן סעיף ד' ובשרון פ"ק ז' ועי' הב"ם פ"ק ע"ט ורא"פ פ"ק ר"י • (שלא) שנתסמסמה. עי' בכמה"ב בהגהה הטור לות מ' ובהגהה ב"י לות ע"ג ולקמן סי' ל"ח בהגהה ב"י לות ל"ז ובלב"ם פ"ק פ"ז ועי' רא"פ פ"ק קע"ט שכ' הר"ל שהמסמס גם קרומי הריאה דאם הקרומים הם חזקים והבשר לבד מחקלקל לל"ב ודיו נחבאר לעל סעיף ז' דאם הסמסמה קיימים כבריה עיי"ם ועי' בס' שער המים פ"ק ל"ג ובפר"ח פ"ק ל' מ"ם בזה ועי' בס' דברי יוסף פ"ם בזה והעלה לדינא לדידן דא"א בקיאין בהתמסמס ובבשר שבריאה נולרו אם יש לקחת ברוב בשר הריאה בריאה אע"פ שלמראה עדיין הריאה שהקרומים שלימים ויפים עיי"ם וע' בשו"ת ל"ל החדש חיו"ד סי' ל' שהאריך בגמלת הוך הריאה בשר משופם ובהוך הבשר היה הולע כמו מלטעלו"ל וקרומי הריאה קיימים וחזקים והביב דכל שהקרומים קיימים ולא נעלה תלתי לגיר לף שהבשר משופם ויש בה הולע ה"ל לל"ב אם לא בהקלקל זה הוא גם בקרומי הריאה עיי"ם ואולי י"ל הא"ל הל"ל לא מיירי בהתעסם והתמסמס רוב הבשר רק מישומו אבל בהתעסם רוב גם הוא שזה להחמיר ול"ע: (שלב) דהייט שנמצאת שליטה וכו' עבלה"ם פ"ק כ"ד שכתב דה"ה אם הגיע לנקיתא שרופא טרוסא טרפה ומי' שמ"ח סעיף כ"ז ובפרת"ב סעיף קל"ח ובמלרה מיום שם סעיף ז' שכ' כזה דיון דכל בשר מרוכא נולרו הרי הוא כמבל ואנן לא נקיטין בבשר שרופא טרוף לכן כל שיטי שבריאה שמלה לנקיתא כגון שהיא שחה לחפסק חיישינ לחסמסה ומריפה אבל בשלא נראה רישומא רק שיטי מראה יעולר ולאן סי' ל"ח בדיני מראה עיי"ם ומי' ברמ"ח לקמן סי' מ"ח סעיף ה' וסוף סי' ל' (שלג) שנמצאת שליטה דהייט כשהיא עומחת הוא שליטה שמ"ח סי' • (שלד) ותפול חתיכות עבלה"ם פ"ק כ"ד שהביא המעבה של הפר"ח

(שלם) כמו (שם) עיקר (שמא) חריות של (שמב) דקל (שמג) אוסרין אותה (שדם) *מסמק : יג (שמד) *ריאה (שמו) שבשה

אפילו

דרכי

בהגהות המור מה פ"ז ומה פ"ח והגה בתו"ת סי' כ"ח בסמ"ם פ"ק כ' הגיג פ"ז והעלה שלין לקל אף אם כשטפחין שהה מחמלת רוח יחבר ממה שסיה מקדם וכל שהיא תשומה המצר ריאה בזה שמלאת נשמה יומר מצר ריאה דעלמא איט מועיל מה שמיטפח בה מחוח אח"כ ע"י הנשיחה אף במק"מ פ"ק קפ"ו כ' והעיקר כהרא"ש והגב"ם בזה והלא בהת"ה עי"ש וכ"כ בשלחן גבוה פ"ק ל"ט לחיא עי"ש ומי' מהח"ב כלל י"ז בשמחון פ"ק פ' שב ראיתי בש"ת פרשת מרדכי (להגאון מ' מרדכי בנעם ז"ל) בחלק יו"ד סי' ב' שמאל בדין זה וכ' ג"כ דשעם הדבר דכל שמהנפחת נשמה יחבר כשמעפחין בה כבר בנשיטות הביא ראיות לזה עי"ש וכ' בלבב"ם סקפ"ט ובנמת"ב סעיף קמ"ב והרא"ש פ"ק קפ"ה ובשלחן גבוה סקל"ט דכשמלאת הריאה נשמה יחזור לנפחה ואם בנשיחה הוחת יסחוק הריאה מריפה שזה הוראה שלא היתה יסלה לנפח בחי' עי"ש

ועיין בס' בית יאחק בקי"ח לסי' ל"ח אות ג' שכ' דכשמלאת הריאה נשמה דקי"ל דאם מגדלת אחר הנפיחה שטפחין אותה כשהיה מ"מ עכ"פ רשומת סיא ובהלמרף אליה עוד רשומת אחרת מריפה מעשם הר"ר עי"ש ועי' בס' דברי יוסף סי' רל"ה אות ד' שהביא עניו וכ' דהבית יאחק לא דק בזה דאין זה שום רשומת עי"ש . (שלם) כמו עיקר חריות של דקל עתב"ם סק"ם ושער הנמים ס"ק ל"ד ובב"ם ס"ק פ"ט ורא"ש פ"ק ק"ם ופרת"ב סעיף קל"ט וכס' דרך החיים על הוי"ד בסי' זה בהגהה אור ס"ק כ"ב שכתבו דמ"ם בס"ע כמו עיקר חריות של דקל איט ר"ל שהיא קשה בתמשוש כעין חריות של דקל דזה הוא בכלל קשה כעין דלעיל סעיף י' דבלא"ה מריפה ואין הדמיון לחריות אלא לענין נפיחתה שהיא תמיד נשאה אבל לענין קשיאה לא דמי לעיקר חריות דכל שהיא נשאה כעיקר חריות אף שאינה קשה בתמשוש רק שהיא רכה בתמשוש מריפה עי"ש ועי' מזה ברא"ש בקשה"ר הות ל"ו ול"ח ובבית אברהם בס"ו פ"ק כ"ט ובזבחי רצון סי' ס' בתמידים ס"ק ל"ה באורך (ועי' בס"ק שחא"ז) (שם) עיקר . עי' בפרת"ב סעיף ק"מ ובהרא"ש פ"ק קפ"ב ובמהר"ב שם בעשרון פ"ק ס' דדין זה דריאה שנמלאת נשמה אין זה אמוס דלעיל סעיף ס' דכאן מיירי אף אם אין אותו המקום אמוס ורוח נכנס לשם ונם אינו רואין שהכשר ריאו ממקומו מעט עי"ש אך לפשט"ל (פ"ק שם"ו) דכל שיכנס בו הרוח מעט ומתמלאת נכוחה כיון דבא"ב בעיקר שיכנס שם הרוח מעט ע"י הנפיחה עד שיהא הבשר תעשה כדי שיהא מכלא אמוס א"כ ממילא דלא הוי בכלל מתלאת נשאה ומה"ע מלפעל"ד להיר דעת הר"מ מברא"שוויי"ג בספרו תקוני הזבח במחזיק בדק סוף סי' י"ג שכ' דמ"ם כמו עיקר חריות של דקל ר"ל שהיא קשה בנפיחתה כמו עיקר חריות דקשור דנפיחה איט חומה לריאה שקשה כעין דבקישור דנפיחה כשמתקרן אוהה איטה חורת לעלות עי"ש והסכים עמו בס' נבול במימן (על דיני טו"ב) בדיני אוכלה אות כ' עי"ש דלפ"ז שפיר ליטיר שמכירין שאין זה אמוס שרואין שכיכים הרוח ושאלה ע"י הנפיחה להיות הבשר לאחר שהדקה ולא חריה מעמה לעלות כ"א ע"י נפיחה ואז ריאה שאין זה אמוס והגה בקה"ר סוף אות ס"א כ' ע"ד המחזיק בדק הנ"ל שהם דברים בחיים מנב ולא ממנה זה בשם פוסק עי"ש אבל לפמש"ל בע"ב לומר קן (ועי' בס"ק הקדש) ו"ע (שמא) חריות של דקל דקל ובפמה משושר זה יש להכשיר ולריך לבחק אח"ז הויה שאם מרגיש שיש יובש בבשר הריאה אע"פ שהקרומים לחים ולא הויבש לריך לבחק בבשר אם לא מהיבש מבשר כשיטר רביעית ושיטר הי בם בבשר הוא כשיטר האמור ביובש שבקרומים ויש להאמיר בזה דגם אם מרפש בשטרן ואינו מוזר מעלמו תמיר בו כדין יבש שנפרך בשטרן אך אם מיקב ומוליא דם יש להקל ביובש המרפש בשטרן שזה מורה שאע"פ שנשרטט איט מוזר מ"מ אין שם יובש נמור בהבשר ועתיד להתרפאות ומיי"ש ברא"ש בס"ל דכל שלא יבש הבשר בפרס כשיטר רביעית אי אף שיבש כשיטר רביעית רק שלא הגיע היובש לבדו לפרך בשטרן דמתירין כנ"ל אין נאמר גם לקולא המפשטת מיי"ש

וכתב עוד בשמ"ח שם ובב"ם ס"ק ס"ו דהיכא שיש סי' דיובש מבטון יש לאסור אפי' אם בשמקב הוא מוליא דם כיון דעיקר איסור דיבש הוא רק בהקרומים ע"כ אף שראין שבשה אפי' מקצתה כ' ברא"ש ס"ק קע"ג ובפרת"ב סעיף יג (שמה) ריאה שבשה אפי' מקצתה כ' ברא"ש ס"ק קע"ג ובפרת"ב סעי' קמ"ט דאם יבש כל שהוא מהודה ובשמרמעו בלשון איט מחר מריפה כמו בריאה עצמה ואף אם הכים שלה שהם היובש הזה אינו מועיל ומריפה ואם לא נתייבש הודה עצמה רק הכים שלה לבד אין לריפוי אלא בהתייבש טלה אי חובה אבל בתקנתו יש להיר עי"ש ועי' מהז"ב כלל י"ח נקומן ג' ומשרון ס"ק ה' שסעלה דאם לא הגיע היובש ליכלך כ"ב כ"ש לגרשום בלשון יש להקל בהפ"מ אף ביבש טלה אי חובה כיון דבלא"ה רבו הנשוה להכשיר בחסר הכים לגמרי ולכן כל שלא הגיע לשיטר יבש נמור יש לחוש כאיט חסר עי"ש ועי' מגה"י ענף י"ב בביאורים ס"ק ל"ז שכ' דכשלא יבשה הודה כלל רק הכים אף ביבש נמור יש לחד להיר ופיים בל"ע אם יש מאסור עי"ש

ועיי"ש עוד בתמה"ב דפשיט הוא דאף ביחרת בדרי דאגא פוסל יובש בריאה כמו בורדא כיון דיבש הוא מעשם נקב עי"ש ועי' מ"ז סי' ל"ה ס"ק ג' ופפ"ד סי' ל"ט ס"ק כ' (שמו) שבשה עמה"ח סעי' כ"ח ובב"ם ס"ק ל' דלא אסרו יבש אלא כשיבש מבחוץ אבל אם הוא יבש רק מבפנים והקרומים בשאריים יפה בסר אסרון מבפנים לא שמי' אסרון עי"ש ועי' בפרת"ב סעי' קמ"ה ורא"ש ס"ק קפ"ט סכ' לחלק בזה דאם מזיבש כ"כ מהבשר כשיטר שאם יעבל משם יהי' החלל מחזיק יותר מרביעית הלוג עריפה אע"פ שהקרומים לא נתייבשו כלל ובפמה משושר זה יש להכשיר ולריך לבחק אח"ז הויה שאם מרגיש שיש יובש בבשר הריאה אע"פ שהקרומים לחים ולא נתייבשו לריך לבחק בבשר אם לא מהיבש מבשר כשיטר רביעית ושיטר הי בם בבשר הוא כשיטר האמור ביובש שבקרומים ויש להאמיר בזה דגם אם מרפש בשטרן ואינו מוזר מעלמו תמיר בו כדין יבש שנפרך בשטרן אך אם מיקב ומוליא דם יש להקל ביובש המרפש בשטרן שזה מורה שאע"פ שנשרטט איט מוזר מ"מ אין שם יובש נמור בהבשר ועתיד להתרפאות ומיי"ש ברא"ש בס"ל דכל שלא יבש הבשר בפרס כשיטר רביעית אי אף שיבש כשיטר רביעית רק שלא הגיע היובש לבדו לפרך בשטרן דמתירין כנ"ל אין נאמר גם לקולא המפשטת מיי"ש

וכתב עוד בשמ"ח שם ובב"ם ס"ק ס"ו דהיכא שיש סי' דיובש מבטון יש לאסור אפי' אם בשמקב הוא מוליא דם כיון דעיקר איסור דיבש הוא רק בהקרומים ע"כ אף שראין שבשה אפי' מקצתה כ' ברא"ש ס"ק קע"ג ובפרת"ב סעי' קמ"ט דאם יבש כל שהוא מהודה ובשמרמעו בלשון איט מחר מריפה כמו בריאה עצמה ואף אם הכים שלה שהם היובש הזה אינו מועיל ומריפה ואם לא נתייבש הודה עצמה רק הכים שלה לבד אין לריפוי אלא בהתייבש טלה אי חובה אבל בתקנתו יש להיר עי"ש ועי' מהז"ב כלל י"ח נקומן ג' ומשרון ס"ק ה' שסעלה דאם לא הגיע היובש ליכלך כ"ב כ"ש לגרשום בלשון יש להקל בהפ"מ אף ביבש טלה אי חובה כיון דבלא"ה רבו הנשוה להכשיר בחסר הכים לגמרי ולכן כל שלא הגיע לשיטר יבש נמור יש לחוש כאיט חסר עי"ש ועי' מגה"י ענף י"ב בביאורים ס"ק ל"ז שכ' דכשלא יבשה הודה כלל רק הכים אף ביבש נמור יש לחד להיר ופיים בל"ע אם יש מאסור עי"ש

[*הילמא לא מה רפים לאסר אלא כדשמ] a פשטא הגמ' שם דף פ"ו

תשובה

שמתחיל להתפרד ממנו הנמפים זה מקרא עיקר חריות של דקל וז"ב (וע"ל ס' ל"ח ס"ק ל"ח) (שמב) דקל הוא אילן של תמרים שהוא עולה כי על לחיק כהמר יפרח מחרגם דקלא ערוך ערך דקל (ומ"ל סי' ל"ח ס"ק ל"ה) (שמב) אוסרין אותה עי' בשו"ת יד יוסף סי' י"ל שכתבל בריאה דאחת שנמלאת נשאה ולא סי' בה שום שינוי מריאה כלל רק שהי' מרגיאה כשאר ריאות הבריאות אך היתה נשאה ובנה ולזה השאל לומר דנשאה לא הי מריפה אח"כ שהתה נ"כ מרגיאה ואין לה מריאה ריאה אך הוא הרבה להביב על דברי הבעיקר לדינא דהא דקי"ל דריאה שנמלאת נשאה מריפה אפי' לא שהתה מרגיאה כלל עי"ש . (שדם) מסמק עבאה"ג וכ' בפרת"ב שני קל"ע ורא"ש ס"ק ק"ם דאם יש שד איזה מסמק בזה בשעון שיש לדון בו דין ס"ם ים לענה מסמק זה לאחיר עי"ש ועי' במק"מ בקשרים דיני החלב שבטוף סי' זה שכ' של"ש מה דין החלב בנמלאת הריאה נשאה אם יש לאסור החלב לאפרע וכ' דשב"ם הביאות שנעבה מהחלב של קדש יב"ח יש לאחיר עי"ש ועי' בפרת"ב שני' קמ"א ורא"ש ס"ק קפ"ד דכיון שיש הרבה פסקים דס"ל דמה שכ' בס"ם אפשר דקלאחר רפרס היוב עיקר חריות של דקל וי"ל שהוא ק בחוזה כמריאה עיקר חריות של דקל והיוב שהמריאה טמה לעבן אלא שלא הגיע לבטיה בילה דקי"ל לאסור לקמן רים סי' ל"ח לכן אם נפל לקדרה מהיכה בשר מבהמה שמריפה ע"י שהיה הריאה שלה נשאה כמו חריות של דקל וגם נפל לקדרה מהיכה בשר מבהמה שמריאה ריאה שלה הוא כחריות של דקל והיוב שהיה הריאה שלה טמה לעבן אלא שלא הגיע לבטיה בילה שמריכה יש להקל שלא להאריך שנים רק עד תבדולה שבהם והקמנה הוא מלמריפה לבטל כי א"ל להפריש שהם יחד לפי הפירושים שנאמרו בס"ם אבל אם מריכה ממנה לעבן שהגיע לבטיה בילה לריך שיהי' בקדרה שנים עד שהם שאפשר שהם מריפה עי"ש (ועי' מזה בדברי לקמן סי' ל"ח ס"ק ל"ד)

סעיף יג (שמה) ריאה שבשה אפי' מקצתה כ' ברא"ש ס"ק קע"ג ובפרת"ב סעי' קמ"ט דאם יבש כל שהוא מהודה ובשמרמעו בלשון איט מחר מריפה כמו בריאה עצמה ואף אם הכים שלה שהם היובש הזה אינו מועיל ומריפה ואם לא נתייבש הודה עצמה רק הכים שלה לבד אין לריפוי אלא בהתייבש טלה אי חובה אבל בתקנתו יש להיר עי"ש ועי' מהז"ב כלל י"ח נקומן ג' ומשרון ס"ק ה' שסעלה דאם לא הגיע היובש ליכלך כ"ב כ"ש לגרשום בלשון יש להקל בהפ"מ אף ביבש טלה אי חובה כיון דבלא"ה רבו הנשוה להכשיר בחסר הכים לגמרי ולכן כל שלא הגיע לשיטר יבש נמור יש לחוש כאיט חסר עי"ש ועי' מגה"י ענף י"ב בביאורים ס"ק ל"ז שכ' דכשלא יבשה הודה כלל רק הכים אף ביבש נמור יש לחד להיר ופיים בל"ע אם יש מאסור עי"ש

יורה דעה סעיף לו יג הלכות טריפות

(שמז) אפילו (שמח) מקצתה (שמט) טריפה (שנ) והוא (שנא) שתהא (שנב) נפרכת (שנג) בצפורן : כגון (שנד) ולא
(שנה) מהרטפ (שנו) בצפורן (שנז) על נכר כריאה (שנח) ומלא הכרטום (שנט) בתוכה (שס) מקרי יבש

דרכי תשובה

סעי' קמ"ד ורא"ם ס"ק קפ"ח ועי"ש בר"מ"ם סי' מ' דאם רוחן שבמכרטם נכנס הכרטום בעומק להבשר הי' מהסברה חלטית להקל דהא אין הכרטום שבכלן משפת חוצ ליובם בקרומים דהא קמן דנס בהבשר נכנס הכרטום אל"ה אינ יבם ויש בה לתלותה דם ואל"ב ימת עמי דנס במה שנכנס הכרטום שם בהקרומים אינ ס' שיבשו הקרומים ור"ל שנס בהם יש לתלותה ולא מחזיק הרישותא דהא חוזן שאין הכרטום ס' מונבק בריאה ע אל"ה לא מלא לבו להקל וחזיק שמא יבשו הקרומים עי"ש. (שכז) אפי' מקצתה כ' בתב"ם ס"ק ס"ד וכיון דלא יהבו שיעורא להאי מקצת מכלל דאפי' במקום מבחוץ טריכה עי"ש וכ"כ בפרח"ב סעי' קמ"ב ובהם' מחתה אחרן ס"ק ג"ו ובשום הוא דר"ל שהייבשו הב' קרומים עכ"פ אבל בהייבשם רק קרום א' אכי' נחייבם עפי' ממהרו כבר כדין ניקב קרום א' דעיל סי' מ' וה"פ (שכח) מקצתה ואפי' לא יבשה כ"כ ואם הנקוב שוליה דם כיון שאינה שולה בנפיחה יש לנטול כן כמש"ל בדין למקה עי"ש ועובב"ם ס"ק ל"ב ובשלחן גבוה ס"ק מ"ב (שכז) על בשר הריאה. ר"ל על הקרומים ולא אם אין הכרטום ניכר רק בקרומי הריאה ולא בבשרה סי' לדבר שיבשו הקרומים ומריפה שפ"ד סי' מ"ח ס"ק ב' ובפרח"ב סעי' קמ"ג ורא"ם ס"ק קפ"ד. (שכח) ונראה הכרטום בתוכה. כ' בבמ"ח שם ובפרח"ב סעי' קמ"ד ורא"ם ס"ק קפ"ו הר"ל דוקא אם נראה הכרטום בתוך הקרומים ומתקיים כך אבל אם הכרטום חוץ לקרומיו מעצמו לאם לאם אל"ם שאינו חוזר לאחר בהסרת הצורן כי אם לאם בהמשך קלה לא הוי יבש וכריה עי"ש ועי' בזבחי רצון סי' ט' בהמידים ס"ק מ"ח שכ' דבכ"מ בהכרטום חוזר לכמות שהיה קודם הבריפה אף אם עכ"ל הלימוק שנעבה ע"י הבריפה בשאר עדיין כבר עי"ש אך בבית אברהם בלב"ה ס"ק ל' הבית דין זה בל"ע אם להכשיר אם אינה חוזרת לקדמותה ממש רק שבשאלה למקה עי"ש ועי' במחמ"ד ענף י"ב בלק"ח ס"ק כ"ז שכ' להקל בזר עי"ש (שכט) בתוכה עי' שח"ח סעי' כ"ח וחב"ם ס"ק ס"ו ובפרח"ב סעי' קמ"ד ורא"ם ס"ק קכ"ח שכ' דאין לחזיר כשחוזר אח"כ לקדמותה אלא כשחוזר מעצמו לאחתו (כל"ל בס"ק הקודם) אבל אם אינו חוזר מעצמו רק ע"י משמוש ידים או ע"י נפיחה יחזיר חפי' חוזר לאחר ולא בריאה הכרטום בלל נא מהני והו"ל יבש וכריכה אע"פ שאם ניקב באותו מקום ומולא דם עי"ש ועי' בב"ם שם בהב"ח ופרח"ב סעי' מ"ו שכ' דה"ה שאר תחבולות שעשין כדי לרכך אורה ג"כ אינו מועיל כגון מה שעשין אותה במחין הרבה או שהבין בשמרין ומסרין אותה שעי"ז היא יתחרכת אינו מועיל ובריפה ועי"ש בביאורו שמלבד הי"ל דעכ"פ בדיקר למקה מהני גם בינם וחכא דחזר ע"י הבדיקר המבואר בסעי' שח"ח לעמן למקה מהני גם בינם ומ"מ לעשה הייה בל"ע עי"ש לא במחרת עינים שרם ו' ענף ג' ס"ק ג' הביאו על הב"ם בזה וכ' לדיעת העיקר כדעה הרא"ש דאף בדיקה למקה לא מהני בינם עי"ש וכ"כ בבה"ק אות כ"ג ובמק"מ ס"ק קכ"ז ע"י"ש ועי' במק"מ ס"ק קי"ט שכ' דהה דכ' המ"ח דאם חזר ע"י נפיחה יחזיר לא מהני זה דוקא כשכבר בתו פעם א' מקודם לנשות בנפיחה יחזיר ולא הועיל אז לא מהני מה שמוסיף נגעה שוב בנפיחה יחזיר אבל אם לא בתו כלל מקודם בנפיחה יחזיר רק בנפיחה כהרג לה בודאי דמיכי מה שחודה אח"כ ע"י נפיחה יחזיר עי"ש באורך ועיין בס' מנחה אחרן ס"ק י"ט שכ' דבשום הוא דלא מהני מה שמרבך ע"י התחבולה הייט דוקא אם הוא יבש נשור רק בשור דהייט שהוא נפרך בצפורן ממש אבל אם אינו נשור רק שיכר הבשר ע"י הרטום בצפורן בזה יש לנדר להקל אף בשחזר ע"י התחבולה עי"ש וכ"כ בס' דרך החיים בסעי' זה בבינם כזה שלמה כ"ל כדי שיראה הכרטום בצפורן כיון דבלא"ה אינו אסור אלא משום חומרא דמדינא בעי עד שיפרך בצפורן ע"כ יש להקל אף בשחזר ע"י התחבולה עי"ש. אבל לא ידעתי לעיר לפע"ד מ"ש בס' מנחה אחרן שם דלא מהני אם שמרבך ע"י התחבולה רק בינם נשור עד שפרך בצפורן ממש כמ"ל הוא כיון שכבר בתו פ"א ולא שהוא יבש נשור עד שפרך בצפורן הוא בע"כ ממש"ל (ס"ק ג"א וס"ק ג"ג) דהייט שבבר ופרך לאלקים ופחיתין ומחיסה קטנה מ"כ אף יחזרו שוב האלקים ויתחברו אח"כ ע"י אחה התחבולה לחזה שלם וכע"כ דכל מ"ש המחברים להקל הוכא שחזר לאחתו ע"י התחבולה מירי שלא נפרך עדיין ובבר לאלקים רק שיבש כ"ל כדי שיהא נראה הכרטום חוב שפיר יכול לחזור לקדמותו ע"י תחבולות וכמובן. (שם) מקרי יבש. ועכ"ש

(שסא) יבש (שסב) ופריפה (תלת כתוב) : יד [2](יד) (שסג) צמקה

ב מפסר דלי ובריאה
סס דף נ ס וכת"ק

פתחי תשובה

(יד) צמקה סלה [פנה"ש ומ"ש אבל אם צמקה אותה ע"יתה עריפה פיין בפמ"ח דאם רוב האותה צמקה הוא כבטל אפילו בתאר נהאי כבר"ש לא מהני כיון דמתחלה לא נבראה

דרכי

סיף ס' זה ס"ק קל"ב שעמד על המחקר מה יהיה הדין של החלב דלמפרע של בהמה שיבשה הריאה וכ' לדינה דאין לאסור החלב למפרע כלל עיי"ש ועי' בס' דברי יוסף סי' רל"ח מ"ש ע"ד הלב"ש בזה והעלה שם לאסור החלב ג' ימים למפרע עיי"ש (שסא) יבש . עפרת"ב לאגן ס' ל"ש פעני' קפ"ב שכ' דאם נמצא מים בחלל הגוף יש לחשש ליובש הריאה וצריך לבחוק אחר זה עיי"ש (וע"ל סי' מ"ה בפת"ש ס"ק ג' ובדבריו שם ס"ק ס"ו וכ"ס' מ"ח בבאה"ע סק"ב ובפת"ש סק"ב ובדבריו שם) (שסב) ופריפה . ערה"ב ס"ק קל"ד שכ' דיבש בריאה וכשהבריאה נצטרך תיכר אותה אחר שאם הנקוב היונה מוליאה דם דקו"ל להכשיר עכ"פ רישותא הוי להלטרף עם שאר סרם רישותא כגון ס"ה לא בועה וכחלא עיי"ש ועי' בלב"ש סוף סי' זה שכ' דלא הוי רק כיש לחקה יחקאה הלא הוי אלא רישותא כ"ד עיי"ש ועי' בחורת זבח סוף סי' ו' וכבלי עבודה בתרלרי"ש אות ל"ה ובמק"מ בדיני הרלרי"ש אות ס"ק ל' ובחיבה"ב בדיני הרלרי"ש אות י' סעני' ס"ש שכ' דבכ"מ אין לאסור אלא שאם הנקוב שהיא סיח על היובש לא סיוף להיובש ממש אבל כל שאם הכבד חכי' כ"ש אין מאסור עיי"ש ועי' בתמת"ש בהרלרי"ש בלק"ש סוף אות י' ס"ק יא"ש שהבאים ליתנה"ב

בזה לדינה עיי"ש (וע"ל ס"ק ב"ב)

סעיף יד (שסג) צמקה בלה עבאה"ע וכת"ס ומ"ש דחובה בטלה עד"ק ס"ק מ"ח ולעיל סי' ל"ה ס"ק כ"ז שמחבר בענין כמוקם המיאור שמעמדין הרוב בזה אם בהאותה ושאה מעמדין לא בלא נכיאה עיי"ש ועי' בנה"ק לות כ"ש ובמק"מ ס"ק ק"ג שהאותה הטיוקר לדינא לשער חובה בריאה ואם מקום הלישוק הוא רוב עבר מקום הבריאה שהיא ג"כ אינה נכיאה עריכה אף שאינו כשנכיאה היה מהרבה המקום הבריאה מפני שהיה שולה בנכיאה והמקום הלישוק אינו שולה עיי"ש ועי' עוד בד"ק שם שנסתפק אם מעמדין הרוב לכי קטיהה עתה לאחר שנעמק או שמעמדין אחה לכי עדך שאם היה זה המקום בריא והיה מהרחב בשלאה והיה רוב עבר ראיה שלא נלשיק עיי"ש ועי' מה בש"ת דעת הזכח סי' י"ג שרבינו בשם נאון ז' שדעתו דאף אם נמיקה רק חצי אותה יש להסתיר דהוי כרוב כיון שקודם שנעמקה ריה חוב אותה והוא הצינ עליו כיון שהיו זה דנמקה רוב אותה ז' אלא לכ"ע עריפה ועוד יש סכק שאת הלישוק הוא בידי בחיים לכן אם לא נמקה רוב האותה לפניה רק חצי' אין להסתיר הוי להחמיר אם ראיה בענין שנמקה רוב האותה ולא מה שראיה לגב שקודם שנעמקה היה ההלק הזה רוב האותה עיי"ש באורך ועי' בש"ת אגודת אזוב מדברי חו"ד סי' ד' שעמד ג"כ על המחקר הזה וכ' דהיכא שנת שאר בחה בנעמקה כבד"ל אז מעמדין לחובה כמה שהיה קודם לחוקה אבל אם שאר בהמישש שלא נעמק כבד"ל מעמדין הרוב כמו שהוא לאחר הלישוק ועי"ש הטעם באורך

ועיין במק"מ ס"ק ק"מ שכ' דאפי' לא נייקו האותה כלל רק שהעמדונה נלישק ויש חוב בכללות הריאה לא שנמקו רק מעט מהאותה ויהר הלישוק הוא בעמדונה וכטלות הלישוק של העמדונה עם האותה שבאותה יש רוב הוי חובה כטלה ואם אין חוב במקום ז' רק מפחר בחיקיות נפרדים ל"ע לדינא אם

מלטרף עיי"ש .

ועיין בעמדונה הבטשה אות ד' מה שפלפל בנוף הדין שכ' הש"ך דאמריב בזה

חובו כטלו דהא קיי"ל בכ"מ בעריפה דלא אמריב רובו כטלו ונם כמה שכ' הת"ש בנמקה אותה שלימה דאמריב רובו כטלו יש לחדד שלא לומר חובו כטלו והמת בנ"ע עיי"ש אך במק"מ עכ"ל בלק"ש ס"ק מ"ז הסיב על דבריו וכ' שאין דבריו מוכרחין עיי"ש ועי' בד"ק ס"ק מ"ד ובנה"ק אות כ"ש ובמק"מ ס"ק קמ"ט ובש"ת מוטו"ר תניינא בשמשות סי' ע"ז ובמ"ז ס"ק כ' ובר"מ ס"ק רכ"ב ובש"ת החם סופר חו"ד סוף סי' ל"ש וכס' ברכת משה בקומרים

יפה לבריקה סוף שער ב' ובש"ה שאילת שלום תניינא סי' קנ"ה

ועיין הב"ש ס"ק כ' שכ' ב' טעמים בהא דאמריב בזה חובה כטלה א' משום דכיון דנמקה חובה עלולה להתקלקל טלה מש"כ במקלקה ומעמד ב' דאף דומיא שהשאר כך ולא התקלקל יותר מ' לחם כיון דחובה אינה יכולה להעמ על הלב הוי כטלה אינה מוקף על הלב הלישוש עדיר אחר הרוב עיי"ש ועי' מק"מ ס"ק קמ"ט שכ' דמהב"ש סוף ס"ק כ"ב משמע דהעמד הב'

עיקר ועיי"ש מה שם בזה לא לדינא :

תשובה

ומ"ש הבאה"ע אבל נמקה מקצתה כשרה עי' ש"ת סעי' ל"ג ותב"ש ס"ק

ע"ש וכ' ובפרת"ב סעי' קפ"ט ולא"ש ס"ק רי"ז דבלמקה רק מקצתה

כשר אפי' בלא בדיקה עיי"ש ועי' ד"ק מ"ז שכ' דאם נתמא שם מוגלא אף בלא נמקה רק מישש אותה אחר חמוד דים הבש דיקבו הסמפוטה ואף שם כשישר ב' שערות הפסק בין הלישוק לחוגלא מלבד שם לחתיר ביי"ש ועי'

במק"מ ס"ק קמ"ז שמסיים בל"ע בזה עיי"ש

ומ"ש הבאה"ע דבנמקה אותה שלייחה יש להכשיר ע"י בדיקה דמיים עי' שמ"ה

שם והב"ש ס"ק ס"ח וס"ב ובפרת"ב סעי' קפ"ט והבדיקה הוא שמפרסה

במים וממרס בה ונם טרן פשרין לחוך הקנה ושוכך ואם אה"כ חזרה לקדמותה

כשרה ואם לא עריפה ולא מהני בזה שהשרה מעל"ע בפשרין ועיי"ש בפת"ש

שכ' דבלא חזרה ע"י בדיקה אי עריפה עיי"ש ועכ"ש בהב"ה שכ' דל"ל שפק

עריפה כי הפסקים חולקים בזה (ועי' מזה להגן ס"ק תי"ח)

ומ"ש הבה"ש בשם הבמ"ח דאיתקה רוב אותה אי כטלה עי' במק"מ ס"ק

ק"ח שכ' דלא בעינ נמקה רוב אותה אלא לישוק אף כשחקים הלישוק הוי מישוט

פשוט הוא דעריכה והו"ל כליקה כל האותה כיון דליכא כשישר עד"ח הראוי

למלאכתו עיי"ש ועי' בזבחי לגן ס' ט' במוספין ס"ק י"ז שכ' ג"כ כדברו

דלפנינים יש להסריף אך בליקה מקצתה אם לא שאר כשר"ח בלי לישוק עיי"ש

אמנם יעוין בש"ת טוטו"ר תניינא בהשמטות סי' ע"ז שכ' שאין דברי הבחי

לגן שלה לגלגן לכ"ו הישרים לאורות כן הדלי הכרה הוא דמי הגיד ל דזה

נקרא אינ יכול לפעול כשלהו דו"ל דזה שלא נלשיק נובר על הרוב להיות מפריע

ל לפעול פעולתו ונם י"ל דהחזק נובר על הרפה והרכה בריא עיי"ש וכ"כ

בס' ברכת משה בקומרים יפה לבדיקה שבר ב' נהיב י' לחלבה עיי"ש ועי'

בש"ת דעת הזכח סי' נ"ג אות ב' ואות ג' (שהוא השולל בטוטו"ר שם) שכ'

דאף שדעת הגאון הנ"ל לחלק בזה מ"מ י"ל כיש מסברות לדברי הבחי לגן

הנ"ל להחמיר בזה עיי"ש אינם יעוין בש"ת שהם לגהה חוב מדברי חו"ד סי' ד'

דכשיסא ליה הלא בטיק שיהיה כאר בהמישוט שלא נמק כבד"ל עיי"ש לדרכו

ועיין בתשובת הקודם בהשמטות הד"ק כאן שכ' בנמקה הארו"ע הה ל

דבוקה להאותה ויש שם שפק אף יש שם פרק לאותה שפלוה שיליש

אותה אחרת במקומה יש לחקל דו"ל שכל הלישוק שייך לאותה והרי אין

כאן רוב אותה לנמקה ושדק שלה אין מושיל להחתיר אך בפרחד שם כבד"ח

הגדול יש להחמיר ובכד"ח הקשן בהש"מ ואורך נחל יש לגדר ועיי"ש בחיסגר

מה שהרחיב בל"ע בזה ועי' עוד בד"ק שם ובמק"מ ס"ק קנ"ב שכ' עוד בענין

זה כיצד מעמדין דהוי רוב אי נמ נמקה בהתחלה מקום האותה ויש אנ

החיתוך שלה שפק ר"תכך לחעלה וכן מה נעשה אם נמלא בהאותה הוא

שהיתוך של מ' קיים דיהה קלר ריתוך של מ' נבה דיהה מלרוך החיתוך יוהר

אוך נהשוב בכה"ג הרוב וכ' שעכון בבר בבר רשותא בשיטוא כאלו תוא מסוך

מחיתוך הארוך אל חיתוך רקלר עיי"ש וכ' שם עוד דשיטוא הרוב הנוי רק

בבר הן בטובי והן בבשרה הבל לא בקרוביים כלל ואף אם רוב הקרום נמוך

אם לא הוי רוב בבר בבר וכ' שם עוד דאם יש שפק אם הוא רוב או מיעוט

יש לחד להקל כשיכתהה בידי שיחס ועיי"ש עוד בד"ק ס"ק מ"ח ובמק"מ שם

דכשהוא לכיעו ולא מהבד ול"ל לבער אם הוא רוב יש להקל הרי ס"ם שמא

בידי שיחס ובמת לאקה אותה ל' לבד כשרה ואף דהוי שפק חסרון ידיעה יש

להקל ובים בל"ע עיי"ש . וכ' שם עוד בד"ק דגם נחשב רוב אלא אם הלישוק

הוא בחוט במקום ז' דוקא אבל לימוף לא שייך בזה עיי"ש ועי' מק"מ ס"ק

קנ"ג שהגיה זה בל"ע לדינא עיי"ש

ומ"ש הפת"ש מהבש"ח דבנמקה רוב אותה עריפה אבי' שאר בם כבד"ח

עד"ק ס"ק מ"ד דאין חלוק בזה בין אותה לאותה עיי"ש בחיסגר

(ועי' במ"ז ס"ק כ' ובכ"ד ב"ק כ"ש מ"ש בדין זה) ועי' לב"ש ס"ק קכ"ח וקכ"ש

ובפנים בהגה סוף סעי' ל"ד שכ' דאף שלוט מדם אם שאר בידי אדם שמים לא

בידי אדם אין להקל בזה אפי' בהכ"מ עיי"ש ועי' מזה בד"ק ס"ק מ"ז ובה"ק

אות כ"ש ובמק"מ ס"ק קמ"ט שכ' דעכ"פ יש לערף זה לבערף עיי"ש

ובכל זה הוא בנמקה אותה או אותה אבל אם נמקה הרבה מי' בלב"ש שם

שכ' דנמקה הרוחה חובה ומאר מכ"ש כבד"ח בשורש שלה קיים יש להחיר

בנסמ"ח

(כה) (שכד) גבולה (שכה) אם (מו) (שכו) מרבית (שכז) בני (שכח) אדם (שכט) שהפחדוה (של) כגון וכיוצא

(מז) (שעא) ששחטו (שעב) אחרת (שעג) לפניה

ג מרדכי והרשב"א הר"ש הלוי מקבלה לחלי יבשה אם לאים הרבה לשון כבדה

פתחי תשובה

כך קבלה פ"ש וכן הסכים בתשובת ח"ם סוף סי' נ"ט ומיין פמ"ג] (מו) מחבת ב"ח מי' מפלאה לבשה דש"ל חולי סי' כבידי אדם פ"ש (מז) שמחמו אחרת לפרש בתמי' בים אפרים סי"ו סי' כ"ו שכתב שלא נכון מה שהרבה בני אדם נאים לא הבושם ולחומים שושת בידיהם ושומדים קביב בכדי שמיד מינמור מחיבת שושת על זה יתחל בקלו ובפרם בעבר יו"ב בתחיבם הכפרות ולקן זה נכון כי יש בזה תשוש לבר ב"ח וגם יש תקנן לימוק הריאה ולף פלקן לתמרי לבלבד בדיקה מ"מ לבתחלה יש ליאסר בין בשושת בין בבחבות וכל זה בבשומרים זה לח"ר מיד עיש קצת קלה מחמת ספרת הרבנ"ל שלא פצעיק לשמה קלה לח ל"ל בדיקה רק לבתחלה יש ליאסר לף מה שהבין בבשומה קרוה לבל ב"ב לשמוע על פרוקת תמרה לו חילה וקבנתים מקום לשחיטתו לבל הכלבו מלת עוף וטוקחים מסם לשמוע ומשלחין הכלבו כמה שושת שלקן מחיבתו ולף בדיבבד יש מקום להבדיקה פ"ש

תשובה

בהפ"מ לף לם רלוי שלחיבת לה בידי לדם ולם יש ספק לם נעשה בידי לדם לו בידי שמים יש להיר לף בלא הפ"מ וכל זה בבסלר כמר"ל בהשדים כל"ל לבל לם לא בסלר בשורבה כמר"ל לד לם נעשה בידי לדם יש להבריר לף בהפ"מ ובספק יש להבריר בהפ"מ עכ"פ עיי"ש לף דעת הפרמ"ב סמי' קע"ג ר"מ"פ ס"ק רכ"ג דלמקה הרדמ יש לה כל דין למקה לומה לו לומה לכו דברו ולף לם לסלר בה כמר"ל כל שלמקה רובה לין להקל לפי' בספק לם נעשה בידי לדם לו בידי שמים עיי"ש ומי' במלרת מימים שרם ז' עוף ל' סמי' ב' שהבמימו לדעת הלבו"ם להקל בזה עיי"ש ומי' מהה"ב כלל י"ם סמי' ל' ומברון ס"ק ע"ז ומי' בד"ק ס"ק מ"ל ובמק"מ ס"ק קמ"ב בל' להבריע בזה דבהפ"מ יש להקל כהלב"ם בזה רק בלוכן בשרולין שבל"ם מעט רוח מגיע לבקרומים ולין בה תקנ לבוס כלל כגון שקרעין הקרום ומבקלו ויקלו לבל לם לא רלוי שמגיע מעט רוח לבקרומים לין להקל בשם נוחי עיי"ש לאריך ומי' במ"ח ס"ק ב' ומי' בבפ"ד ס"ק כ"ש ובמ"ז ס"ק כ' ובכ' ל"ה בבפ"ד ס"ק ה' (ומי' בדבריו לעיל ס' ל"ה ס"ק ל"ז) • (שכד) בולה

עבלה"ם מ"ם דלין זה יבש ובמ"ח סמי' כ"ם ובפרמ"ב סמי' קע"ב ולמ"ם ס"ק רכ"ה ועלי לבוה סמי' י"ד דעין למקה לוא שעבה כיון פיוחת לבוקים ומדין לא הגיע לרוחת יבשה ולוא שמרבים קלת מלחוחת שבו ומי"ז לוא קבה קלת במבשם ומתקבן שיעורו ולוא מהבוון ומהקמם כמין דבר הבמוס שקורין פרוועלע"ם ויש בו קמבים ומרלים בין קמם לקמם כפני לבוס הקן ויש בו מרלה ריאה ולין חלוק בזה בין לם עדיין יש בו קלת לחלוחת ללא שרלה בה סימני הלוחק המבולרים לו שלין בה שום לחלוחת ולם הוקב לין מוליאה דם ללא שלם מברבסן עלי בלשון לוא מחר מעלמו רק שבו"ל שמרבים הלחלוחת לבלמקה ולהקמה ופי' סולי בבמיבה יש לדון דין למקה ולין לבשות להחליף הקרומים הלו בקרומים הבשרים ע"י חסרון שבריאה כי בקל הוא לבבין ולבסר בין קרומים שב"ל לוחק שלוא מיובם הלחלוחת שבה ובין קרום הבשרה ע"י חסרון ולין בזה מבוס לבוס כי לם קורעין הקרומים ומהבין עלי רוק מבלבן ומיי"ם ברמ"ם ס"ק ר"ח ומי' בש"ת שומ"ד הבינה סי' ל"ח ובקי"ל סי' ע' שלאריך בזה לו בעיק בדיקה לם נכנס בשם ברוח שלא יכי בו תקנ לבוס והעלה להחמיר עיי"ש ומי' מזה במק"מ ס"ק מ"ז ובמנח"י בקי"ל לוח י"ע ובדעת הורה ס"ק ס"ז (ועי"ל ס"ק ש"ב)•

(שכה) אם מחבת בני אדם עי' בפרמ"ב סמי' קס"ל ולמ"ם ס"ק ר"ז דלם הבמיבה לדם בקלו ולרלוי שבריאה מחמת זה הרי זה בכלל הפחדה בידי לדם להחמיר עיי"ש (שכו) מרבית בני אדם עפמ"ם מ"ם דע"י חולי הי בידי לדם ומי' בבלה"ם ס"ק כ"ו ומי' בס' מעשה רקח הספרדי על הרמב"ם פרק ח' מכל' שחיטה הלבה ט' דמשום לי' מלבן הרמב"ם דבלרע נבהמה חולי שולב לה הפחד בסר דכיון דעיקרו בידי שמים עיי"ש ומי' שפ"ח ל"ב והב"ם ס"ק ע"ה וס"ק ע"ח ובפרמ"ב סמי' קס"ג ולמ"ם ס"ק ר"ם בל' לרעת לחלק בזה דלם מעלמה טלד לה חולי המפחדה בלי סיבה הל"ל בבידי שמים לבל לם לרבע לה שבחלה בחולי ז רק שלדם נרם לה החולי כגון שבקן לה לבלמיבה לרוה דבר שבחלה בחולי הגורם לה לישק יש לחם להחמיר מספיקא כיון ששחטום יד לדם בגורם הלוא עיי"ש ומי' מזה במלרת מימים שרם ו' עוף ג' ס"ק י"ח: (שכז) בני אדם עי' בבמ"ח סמי' ל"ב ובפרמ"ב סמי' קס"ד ולמ"ם ס"ק ר"ז בל' דלם בדבה לדם לרלוי עקין ולרלה בהפל בכדומה לו שפחדה ע"י לדם ולא הבינו לבל לף מלבן חבור ולמחבר ולם שבמיבו חבבה בהמה וגם סחבו דבריהם ולא חלקו בבלם לה לבחה ולרלה ולין בל לם בבחבו לדם מין בהמה לו לבו וק מחבר: (שכח) לפני. מהב"ם ס"ק ע"ב ומל"ם

(שעד) וכיוצא (שעה) בזה (שעו) טריפה (שעז) ואם (שעח) בידי שמים (שעט) כגון (שפ) שפחדה (שפא) מקל רעם או ראתה זיקים וכיוצא בזה (שפב) או מפחד שאר בריות (שפג) כגון מקל שאנת אריה

דרכי תשובה

סמי' ל"ח וברא"ש פ"ק ר"ה דבריסה בידי אדם חישיב לף אם שחטה מיד ולא סמיכא אבדיקתיה והמא מחמת שריסה בידי אדם טוכל לעשוק לף בשמה קלה לאין מרפא מיי"ם ומי' לב"ם בהג"ה שם ובביאור פ"ק ק"י וקי"ל שבשב בזה דאם שחטה אחר יום לו יומים הי ודלא טריפה אבל אם שחטה בשעתה לא הי רק ספק טריפה אך כ' שם דאם אירע בשטרין שנה מ' או ב' והדרא בריא הי להאיר מיי"ם ומי' במלחמת מיומים סוף שרש ו' ובמנה"ג שם פ"ק ס' מה: (שעד) וכיוצא בזה טריפה עבמ"ח סמי' ל"ד וחב"ם פ"ק ע"ג ולב"ם פ"ק קכ"ו דכין בלמקה סלה וכין בלעשק רק אומא מ' לבר לא מהני שיקרע הקרום וימלא מגלא כדלעיל סמי' ס' נבי אמוס דההם בעיק רק שיש' חיזה במקום האמוס ולא יוכם אבל כבא בעיק שיסה המגלא מחיזה לגאת ממנה בחי' ובוכל לחרף על הבר וכל שלא יגאה ע"י סטרין ומשמש אחריו הם בחי' לא סיסה יסלה לחרף ובמלה ממלאכתה ואיט מחר הא"ל חבר מיי"ם וכ"כ בפרה"ג סמי' קנ"ו וברא"ש פ"ק רכ"א מיי"ם ומי' בש"ח אחרת אחר מדברי חי"ר סי' ד' מ"ם בשמן זה וכ' לחקל בזה בלרוף סריסים היכא סיסה

כאלר בהמשנה עכ"ם כמר"ם שלא אמתק מיי"ם בלריסה:

ועיין שד בשמ"ח ולב"ם שם שב' ובלמקה סלה לו חיבה לא מהני שיקרע הקרום ויסה רוק במקום הקרע לבחוק אם מבלבן כבדיקה אחרה לעיל מיי"ם ומי' בפרה"ג שם וברא"ש פ"ק ר"כ דבהם"ם יש לחקל בלמקה לאחר אחת קרע הקרום ומיה שם רוק לו הבן וממרר ע"י הבהמה ומיי"ם בקה"ל סי' ס"ד (ומי' בש"ח פ"ק ס"ו ובפרי חואר פ"ק כ' ובס"ם פ"ק י"ב) ומי' במלרת מיומים שרש ב' אוף מ' פ"ק ל"ה שהביאו על הפרה"ג בע"ל ובי' ולאחר' בהפ"ם לין לחקל בזה מיי"ם ומי' במהר"ג בלל י"ח בשחרן פ"ק ס"ו וקמן סמי' מ' שהבריע דעכ"פ אם הוא מבלבן ע"פ כל המקום בלעשק יש לחקל בהפ"ם אבל מה שבלבן בקלוי לא אחר מיי"ם ומי' במחי' אוף י"ג בלק"י פ"ק ל"ז שב' מהגאון מהרי"ל אבר"ק בריסק שבחר עלמו לחקל בהפ"ג בלרוף מה שבלאה שבהמה מלאיהה קלה לחרלה ריאה אחה שהיה מקודם בכ"ם ואם אחר לחקל בהפ"ם וגם אחר לחר נחל ומיי"ם בקי"ל אחם י"ם מה ומי' בש"ח בר לחיה חי"ר סי' ו' מ"ם בזה ומי' בד"ק פ"ק מ"ו שהחליט דבלמקה אחמא אלימה לף שקרע הקרום ומשק דקה לא מהני ולא בהרא"ש כי כל לעשק שלה בעשיה רק שהא כפרחה לאחיקה מיי"ם ומי' מק"מ פ"ק קמ"ו וקמ"ח שב' שבן מיקר לרחמ' בהחב"ם והגב"ם ולאחי' בהפ"ם לין לחקל בזה מיי"ם.

(שעה) בזה כחב בפרה"ג אוף קפ"ו ובא"ם פ"ק רפ"ו אם הטפחה בבהמה בידי אדם ובריאה ואחר זמן שחטה ומלא בלמקה בריאה שלה יש לאחר החלב והגביעה שבבהמה מבבהמה ז מיום בראלה שבריאה ובהמה עד מחה אבל אם עבה עליה יוהר מיב"ח מיום שבהמה עד שעה שחטה יש לחחיר כל החלב והגביעה שבר שעה שחטה מיי"ם ומי' מחי' אוף י"ג בא"ם אם מ"ו שבחב ובחמת מבריא"ם ובל אלא יחיה אם מחחה אף ובלאה אלא מחחה אחר לבחיה לין אחרין החלב אלא אף שבחמת אחרה אבן מה מ"ם לין לחחיר מבחמת מיי"ם (ומי' מה בש"ח בית אחרים חי"ב סי' כ"ו) ובמה בלב"ם אוף אוף מ"ו ובביאור פ"ק קל"ב כ' ולאחי' לחקה סלה בחוך יב"ח בבר החלב אף אל יום אחרון הבחוך לבחיבה כי יל דבחר אלישק אחבחוך בבביל אחבה אחר לבחיבה מיי"ם אך בחקה בקחמרים דיב החלב שבבסוף סי' זה אחם מ' כחב ובחיקר בבבחר"ם לחחיר בזה אלם אם לא לאיש מקודם אבחחה כלל בזה יש לאחר בהלב"ם לחחיר החלב ולחחרין דבחחלה יום לחחרן הא אבחחה ובבחב מ' לאחי בהחבחה הא אבבחר אלישק ובכ"ם בבראלה אבחחה בידי אדם ואבל אם בבראלה אבחחה בידי אדם לא לאיש אם לחחיר החלב אך בא"ם הראלה אם לחחיר החלב אחר אלחה אבחה אבחחה הבחרן אל הבחה ואין לחחיר רק אכ"ם מיום מ' אחר הבחר והלחה מיי"ם בחרך ומיי"ם אחר בחק"ם אחם ד' אב' ובכ' זה בחקה אלה ריאה לו חיבה אבל בלא אבלא אחקה רק אחם מ' ומכ"ם אם לא אחק כל אחם לבחרי רק חיב ובחר אכ"ם בחר"ל יש לחחיר החלב בהפ"ם אר בחרך לאחיקה אחי"ם אלאיש מקודם בחה יחיה אבראבה אחי"ם אלאיש בבראבה אבחחה בידי אדם (ומ"ל אוף מ"ו) אבל לא בבח כלב ובחחה אלאן בבחבחר אלי אחם בבחבחר אלאיש בבראבה אבחחה בידי אדם אבל בבראבה אבחחה בידי אדם אבל אם אבחחה בידי אדם לא אבחחה אבל אם לא אבחחה בידי אדם אבל אם לא אבחחה בידי אדם אבל אם לא אבחחה בידי אדם

ר משונה דינם בר בר מנה

(שפד) אריה (שפה) וביוצא בזה (שפו) בשדה: טז (שפז) ביצד (שפח) בודקין אותה (שפט) (אם הדבר משיבין (שצ) ספק מהיזה דבר בא לה) (דעת הר"ן)

דרכי תשובה

הבדיקה שלא עיי"ש (שפד) אריה עי' ברא"פ ס"ק קל"ט ובפרי"ב סעיף קי"ג שכ' דאם ראתה שרדה אדי' אחרי' בפניה אף שלא ראתה שרהעה תכאב זה הוי כחלו ראתה שרהעה ע"י שאר בריות ובמיגו הפ"מ להתיר בבדיקה עיי"ש (שפה) וביוצא בזה כתב בד"ק ס"ק מ"ד דאם הופחדה בהליכתה ע"י תלקלקות או ע"י שדחתה חברותיה הוי כהופחדה ע"י שאר בריות עיי"ש ופשוט הוא דבזה בעי ן שראה שרהעה חזקה וה"פ (שפו) בשדה עי' לב"ש לעיל סי' ל"ה ס"ק ג' אות כ"ו וס"ק ל"ג ובדיני הרלב"ע שבסוף סי' מ"ה ס"ק קמ"ד וקמ"ה קמ"ו קמ"ז שכתב דלמקה ריאה במקלהה לא רובה לא סלה בלבד שמעי שם תריאה ולבר חות הדורסים ומגלא שלמקה הריאה כשיר ע"י בדיקה אע"פ שלא ראתה שהופחדה ואם הוא במקום שאין שם לא אכלים ולא חות הדורסים ואין יחוש שיתה שם מסנה שהה אע"פ שיחוש שהיה שם במקום הזה יב"ח לא יוחר עד שנתחזה אין זה כמו יחוש שהוא בידי שמים דהשתנין שלא הוכחה כבר בהיוהה במקום שם אכלים ואח"כ באה לכאן ועיי"ש ברא"פ ס"ק ר"ח בארוך מזה ועי' במק"מ ס"ק קכ"ז שהביב על הרלב"ם אפרים בזה והעלה דאם יחוש שהיה במקום הזה יב"ח ויחוש שבבר עבר יב"ח מפה דבידי אדם לא חישינן לאחר עיי"ש (ועי' מזה בדבריו לעיל ס"ק שע"ח) (שפח) בודקין אותה עי' בנקודת הכסף מ"ש דדא דמעיקר בדיקה בלאמה שלמקה הוא מפעם אחוס ועי' בארוך מה"ך מ"ש בזה בשם החכם מהר"ל בן הגאון מ' מהה ז"ל עיי"ש ועי' בש' ממחת אהרן ס"ק ס' וברא"פ ס"ק רי"ח בזה והעלה דאם יחוש שהיה במקום יב"ח ויחוש שבבר עבר יב"ח מפה דבידי אדם לא חישינן לאחר עיי"ש (ועי' מזה בדבריו לעיל ס"ק שע"ח) (שפט) בודקין אותה עי' בנקודת הכסף מ"ש דדא דמעיקר בדיקה בלאמה שלמקה הוא מפעם אחוס ועי' בארוך מה"ך מ"ש בזה בשם החכם מהר"ל בן הגאון מ' מהה ז"ל עיי"ש ועי' בש' ממחת אהרן ס"ק ס' וברא"פ ס"ק רי"ח ובקוה"ל סי' ס"ד (ועי' בש' מחנה יהודה סי' י"ח) (שפט) אם הדבר ספק עשה"ח סעי' ל' ובה"ש ס"ק ס"ו ובב"ש ס"ק ל"ד שכ' דכיון הדבר רחוק הוא שיוחדע שמעולם לא אירע לבהמה ז פחד ורחיתה ע"י אדם ע"כ אף אם יחוש שהרעה ע"י רחיתה דבידי שמים צריך לבדיק בכוסרין מעל"ע כאיתור עיי"ש וכ"כ בפרי"ב סעי' קכ"ו ורא"ש ס"ק קל"ז ס"ק רי"ד ועשכ"ד ס"ק ל' ובב"ש שם ורא"פ ס"ק רי"ג שכ' דמ"מ בדיעבד אם יחוש שרהעה בידי שמים ומאבדה הריאה קדם שנמוה בפסרין יש להקל בהפ"מ עיי"ש ובפרי"ב שם כ' דבמקום שהבו להקל בדיעבד כשנאבדה בלא בדיקה אף בלא רפסד כלל אין למחות בידם דכיון דדאוי שהרעה בידי שמים נח חישינן שמא ברעה גם בידי אדם עיי"ש ועי' מזה בתק"מ ס"ק קכ"ז שהעלה לחזיר בזה דחוקא כשראוי שהרעה בידי שמים ומהיה מן אז עד שעת שחיטה שלא פחדה בידי אדם כלל אז יש להתיר בדיעבד בלא בדיקה אבל הם אחר שראוי שנפחדה בידי שמים עבר זמן עד שחיטה שלא נפחדה מפחד דבידי אדם אין להקל כלל בלי בדיקה אפי' בדיעבד והפ"מ עיי"ש (שצ) ספק מאיזה דבר בא לה עבאה"ע מ"ש דלעבה קלה לא ליקה ועי' בש' ממחת אהרן ס"ק ס"ג (ועיל ס"ק ס"כ) ועי' בשא"ח סעי' ל"ו וה"ש ס"ק ע"ג שכ' דלף דמסתבר דלא ליקה הריאה בזמן ריוטם מעטת הבפחדה עד שעת שחיטה מ"מ אין לאיסור להקל ע"י שבדא ז ולכן אם הופחדה קודם בידי שמים ואחר איזה ימים הוכחה גם בידי אדם אף שבחטוה מיד מ"מ אם נמלא הריאה אמוקה לא אמריב דמסתמא לעשה קלה לא אמקר הריאה כ"א ע"י כחד בידי שמים דמכבר אלא שנשתנה לה שתא מחמת שנפחדה כעה בידי אדם אמקה והו כדין ספק מלאה כחד בא לה עיי"ש וכ"כ בפרי"ב סעי' קל"ט ורא"פ ס"ק ר"ה והוסיף שם בזה דחוקא כשראוה שרהעה אח"כ בשעה שהוכחה בידי אדם אבל אם הוכחה בידי אדם אלא שלא ראוה שרהעה מחמת זה אע"פ שלא שחטה אלא לאחר כמה ימים הוי כידוע שנא לה רק בידי שמים וכשרה וכל זה דוקא בפחד אחר פחדים אז הוא דבעינן ריהעה אבל בפחד השתנו אחרת לכבי' הטלון אפי' לא נרהעה (כדלעיל ס"ק ש"ע) גם בזה יש להסתר אפי' בלא נרהעה עיי"ש והגה במתירת עיים סוף שורש ו' ובביאורים שם ס"ק כ' כתבו דהמקול בהפ"מ לסמוך על הבדיקה בזה אפי' בחזיו שרהעה אח"כ בידי אדם פעוך לשחיטה לא הפסד עיי"ש לך בדורות זבח סוף סי' כ"ס הביב עליהם וכ' דהעיקר כהתב"ם והלב"ם והרא"ם להחמיר בזה בכ"מ עיי"ש ועי' לב"ש בהא"ה שם ובביאורו ס"ק קי"א וקפ"ז שכ' דכ"ז חוקא הכא דלא חזרה רק לאחר שסי' מעל"ע בהפסרין אבל אם חזרה ע"י שהי' בפסרין רק שעה א' או ב' והדר בריא יש להבשיר עיי"ש ועי' לב"ש שם ס"ק ק"ט ק"י וקי"א שכ' עוד בזה דחלוק יש בין הרריטת דמעוך דבידי אדם שנחטוה מיד לא לאחר זמן והיכא דשחטוה יום א' יומים לאחר הפחד דבידי אדם אפי' הדא בריא הוי הלא סריפה ושחטוה לשעה תיכף אחר הפחד דבידי אדם דהדא בריא רק לאחר שהי' מעל"ע בפסרין

הבדיקה שלא עיי"ש (שפד) אריה עי' ברא"פ ס"ק קל"ט ובפרי"ב סעיף קי"ג שכ' דאם ראתה שרדה אדי' אחרי' בפניה אף שלא ראתה שרהעה תכאב זה הוי כחלו ראתה שרהעה ע"י שאר בריות ובמיגו הפ"מ להתיר בבדיקה עיי"ש (שפה) וביוצא בזה כתב בד"ק ס"ק מ"ד דאם הופחדה בהליכתה ע"י תלקלקות או ע"י שדחתה חברותיה הוי כהופחדה ע"י שאר בריות עיי"ש ופשוט הוא דבזה בעי ן שראה שרהעה חזקה וה"פ (שפו) בשדה עי' לב"ש לעיל סי' ל"ה ס"ק ל' אות כ"ו וס"ק ל"ג ובדיני הרלב"ע שבסוף סי' מ"ה ס"ק קמ"ד וקמ"ה קמ"ו קמ"ז שכתב דלמקה ריאה במקלהה לא רובה לא סלה בלבד שמעי שם תריאה ולבר חות הדורסים ומגלא שלמקה הריאה כשיר ע"י בדיקה הוי כשהיר בריא ע"י בדיקה הוי רישותא כ"ד ואיתו מלטרף לשהם רישותא אחרת להרלב"ע אלא שלא ים עליה סרכא אלא כסדרן הריכה מיעוד לא סרכא מאיזו גאונא למטה מחליין ויש שם חלון לא בין לאומא לאומא אפי' בלא חלון לא אפי' בהפ"מ לא מהני מישומ"ם ומריפה וכל"ז אין חילוק בין אם שני ראשי הסרכה יוצאים מהלימוק ובין אם כשבלר לא מהסרכה יש לימוק ובלד הפי לא לעמוק כלל עיי"ש אבל במ"ז לקמן סי' ל"ז בדיני הרלב"ם שבס"ק ב' אות י"ד וברא"פ כאן ס"ק רכ"ד ובפרי"ב סעיף קע"ד כ' לדיא דכל למקה שהריכה בדיקה בכוסרין הוי שהם רישותא והם יש שם עוד שהם רישותא אחרת מלבדה להרלב"ע עיי"ש וכ"כ אחכמת אדם כלל י' סעיף ט"ז ועי' מזה בעלי לבוש בדיני הרלב"ע אות ל"ו ל"ז ואות ק"ה ובאות ל"ג ועי' במנחה"ב בדיני הרלב"ע אות ל' סעיף קכ"ג קכ"ד שהאר"ך בזה והעלה לדינא דבלמקה הריאה טולה אז עכ"פ רובה המיכרת ע"י בדיקה הוי שהם רישותא אבל אם לא למקה רובה רק מקלהה כגון שלא למקה רק אוא אחת טולה אז רובה אז רק מקלהה לא הוי רק רישותא כ"ד כמיגרי ויורמא עיי"ש אך בש' אלעזר שלמה בקונטרס הרישותות שלו סעיף ל"ד ובשו"ה בינן עולם חיו"ד סי' ע"ז כ' דאף למקה מקלת אוא אז הוי רישותא ומגורף לריעיהא אחרים להרלב"ע עיי"ש ועי' מזה בד"ק בהרלב"ע אות לעמוק ובמק"מ שם כמה דיעות בזה ועי' מעגן זה בשו"ת טוטו"ד הגיגה סי' ל"ח וסי' ק"ה ובשו"ת ברכת יוסף חיו"ד סי' ו' ובשו"ת הגיב מסה חיו"ד סי' כ"ו ובשו"ת הרי"מ חיו"ד סי' ו' ובשו"ת בר ליוא חלק יו"ד סי' ו' ובקונטרס ההבדות שבסוף הס' נחלת יעקב (מצאתון בעל חסד לאברהם ז"ל) ובשו"ת שיאל ומשיב הגיגה חלק ד' סי' כ"ט ובשו"ת יד יוסף סי' ל"ז ובש' ברכת מסה בקונטרס יכה בדבקה שער הבלשי מאיר ח' ובס' דעה הורה ס"ק י"ג ועי' בדברי שאול ויוסף דעה לעיל סי' ל"ה סעיף ב' שבאל בריאה שאלת הענוזה למקה רובה וגם הרגים שנסרכה לשומן הלב וע"י המירום הדרי הלימוק בריא בלי שום פוסרין כלל עד שלא טדע מקום לימוק כגל ואח"כ הנחל ליעוך הסרכה ועברה יפה והריאה עלהה בנפיחה והשובדא היה בכפר שלא היה להבו"ב למי לשאול שאלת חכם והטבה סבר שהוא סבר ואלק הבשר לשברי דרכים וקבה הדבר לחקור אחריהם והביב דלף דלכהחלה אין להתיר בזה בשום עניון וכמ"ם הלב"ם הל"ל אבל בל"ד שבבר עבר ומכר הבשר והוי כדיעבד והפ"מ ושעהד"ח יש להקל משום די"ל הוי ס"ם ספק אם הלכה כהבה"ב בנוף הדין של לימוק אוא לבד וגם יש לחן אם לימוק רובה הוי למקה טולה דכיון דבשאר בעל"ח יש מבשרין וגם י"ל דאוה תרלב"ע כיון דאין עדוהן מבוטת הדשבר לימוק הוא מעשה חבר וסרכה הוא מעעם נקב אבל להכהלה אין לסמוך ע"ז כי הסכך אמת לא קיי"ל כהבה"ב אלא שפק נחל עיי"ש בארוך ועי' במנח"ד בהרלב"ע אות ל' מה שהאריך בכמה פרטי דינים בענין זה ועי' מזה בש"ת הגאון סי' ד' בארוך ועי' בשש"ד ס"ק ה' ובסי' ל"ו ושש"ד ס"ק מ' ובב"ש ס"ק קל"ד ובפרי"ב סי' ל"ז סעיף קנ"ג ובמגורת עיים שורש ז' עוף א' ס"ק ב' ועלי לבוש בהרלב"ע אות ס"ב דלא אוכל ג' בימון וד' בשמאל וא' מן השמאל למקה מריפה מעעם חלוף ומעעם חבר ומיקב ומא"ל מריפה ושוד דבר פסול הוא מחלת בריאתו מעעם חלוף שב אלו מחר נהבשרו עיי"ש ועי' בש' אלעזר שלמה ברב הבואה שם סב' דמ"ש לענין הלב יש להקל בזה קלת להבשיר הלב של קודש יב"ח בהפ"מ אבל בלא הפ"מ אין להקל אפי' בשל קדש יב"ח והלב של חוץ יב"ח אף בהפ"מ אסור עיי"ש וכ' עוד בשפ"ד שם אם יש ג' בימון וב' משמאל והמ"ק א' בימון וא' מדרי הלאוה למקה טוב הלא מריפה דהוי בריא כמו מיקב הלאוה דלמקה הוי כמיקב עיי"ש ועי' בש' אלעזר שלמה שם סב' הנב"ם יש להבשיר בזה הלב עד ג' ימים קודם

(שצא) מושבין (שצב) את הריאה (שצג) במים (שצד) מעת לעת (שצה) אם היה (שצו) זמן הקד
(שצז) מושבין אותה (שצח) במים (יז) פושרים (שצט) ובבלי שאין המים מתמצין מגבו ונחלים כדי
(ת) שלא יצננו במהרה ואם היה (תא) זמן הרום מושבין אותה במים צוננים (תב) בבלי שהמים
מתמצין מגבו כדי ששארו (תג) קרים אם

ח סי' מ"ח בגליון מהרש"ל ותשובות מהרש"ל סי'

פתרון תשובה

(יז) פושרים עיין פרי"ח בח"מ סי' מב"ע סעיף ס' ובנקפר בית לפסרים על מרישת נקבות המבוטה פיקח ד' בשוק:

דרכי תשובה

בפשרין לא הי רק ספק מריסה עי"ש (וע"ל ס"ק הפ"ו) (שצא) מושבין
את הריאה עכמ"ה שם ובפרה"ב סעי' קי"ז שכ' שלא לדקדק שיהי' כי הקנה
לתוך חוקא אלא לף אם יבטח המים בהוכה ליט מיקן אם תחזר עי"ז לחוזק
כמלר ריאות עי"ש ומי' בשמה חיים ס"ק כ"ם שכ' הכא דלא הזכירו הבריקה
דלעיל סעי' י"ג ביובמה הריאה הביט שיקן מים בתוך הקנה מפוס ובגמקה
לתן בריקה ז מחלמת לפסרים אם לא עלהה עי"ז עי"ש. (שצב) את
הריאה עכמ"ה שעי' ל"ג ובה"ש ס"ק ס"ל ופ"ב שכ' הבריקה ע"י שריית
מים מעל"ע לא מהני רק בגמקה כל הריאה לא הוכה אבל בגמקה רק אחת
מ' לא אחמת מ' לבד לא מהני מה שהעלה לאחר שרי' מעל"ע בפשרין הכון
דהקלקל לא שלא מדין כ"כ שתלמק כל הריאה רק באחת מ' לבד אם איתא
דהחד לאחר הי"ל ממהר ואין חילוק בזה בין הפתחה בידי אדם לא בידי
שמים עיי"ש ובזה בלבוש ס"ק קכ"ד כ' שדין זה לא הזרא ומכ"ש בהפ"ש יש
להקל לא אחרמי דשמה מעל"ע ובזה לבריאה עיי"ש לף שעי' קפ"ע
וק"ע ורפ"ש ס"ק רי"ם כ' פשוכן לדין זה וכ' ולאמי' בהפ"ש אין להקל בזה
עיי"ש ומי' בעקר"מ ס"ק קמ"ד שסברא דבראיה שפתחה בידי שמים יש להקל
בהפ"ש מכ"ע אבל בראיה שפתחה בידי אדם לא מהני מעל"ע אפי' בהפ"ש
עיי"ש ומי' בחמה"י עמ' י"ג בבלבוש ס"ק ל"ג ומי' בעקר"מ ס"ק קמ"ו
שהפסק בגמקה אחת ומגלה בה מגלה ויגלה מן הריאה לאחר שרי' בפשרין
מעל"ע ולאחר שיגלה המגלה עלהה בגמקה לא מועיל מי אמריק כיון דחזיק
דלאחר שיגלה המגלה חזרה לריאה מהני אף אלא יגלה רק לאחר שרי' מעל"ע
דאמריק דאף בחי' היתה מרודה לגמרי לא דאין ל"מ וכמו דקי"ל בכל בקמה
אחת דלא מהני מעל"ע הי"ל גם בכה"ג לא מהני וכיון ב"ע עיי"ש ובה"ק
אם אחת כ"ח מה ומי' בחמה"י בלק"י אם ס"ק ל"ד מ"ם על דברי בזה:
(שצג) במים ואיך לדקדק להביא אם הריאה במים חקא ולא בשאר
המקום פרה"ב סעי' קי"ד ולא"ם ס"ק ל"ג (וע"ל ס"ק ל"ז) (שצד) מעת
לעת עי' פרי תואר ס"ק כ"ח שכ' הי"ה כשהחזה לאחר שהבריה יחזר מעל"ע
המבאי כל הדרא בריאה בכר עיי"ש לף בבה"ח סעי' ל' והב"ש ס"ק ע' ובב"
ס"ק ק' ובפרה"ב סעי' קי"ד ולא"ם ס"ק ל' הביאו ע"ז וכ' דאם חזרה רק
לאחר מעל"ע לא מהני עיי"ש וכ"כ בחלדת מרים סוף שרש ו' ס"ק י"ם
ומי' בלבוש שם שכ' והי ולא מריסה כיון שריאה שלמה חזרה בחמה"ע
עיי"ש ומי' בפרה"ב שם שהחמיר עוד בזה שם לחלות הריאה מן המים מעמ
קדם שיגלה מעל"ע כיון דלא"ם לעמם שהחא מעל"ע מעמ ולא יחזר לף
בדיעבד אם עמד על נפשו ולאה אלא שהה רק מעל"ע מעמם וחזרה לבריאה
מהני דלא מחקיק אסור לחזר אמת אמת ר' יחזר ממעל"ע (ע"ל סי' ל' ס"ק ג')
וגם הא בלא"ם בע"כ מיירי רק היכא שריאה שבא לה בידי שמים חקא לבן
לתן להחמיר עיי"ש ומי' בפ' דעת תורה ס"ק ס"ה מ"ם ע"ד הרא"ם בזה ומי'
מקא ס"ק קל"ב בחי' המדברי הבמ"ה מעמ הבהות מלמרשות והיא שלף אלא
ר' בריאה בתוך המים מעל"ע לאסים רק אלקחה בחמאה מהמים וחזר מהה
לתוך המים אפ"ה תחביק הכון שבימים אלא היה בנים כלו היה בידי
בנים ום בין בכל ביתר יחזר מעל"ע ומריאה ובאה בל"ע וגם בהחפק שם
אם היה שרי' מעל"ע והחמילה לחזר מלאקה בתוך המעל"ע ולא בהפקה
לחזר לגמרי עד אחר שמעל"ע לא מהני ובאה בל"ע עיי"ש ומי' בחמה"י עמ
י"ג בלק"י ס"ק כ"ז שהאת על המקא"ם שכ' הפסום מלמרשות וכ' ולאחרבה
מעמם מהפפ"ה דבעיק לאסים חקא ואם לא ר' בנים ביעדים לא תחביק
כלל ר' בנים גם לא עיי"ש. (שצה) אם היה זמן הקד עי' אמ"ח סוף
סעי' ל' ובפרה"ב סעי' קי"ד ולכתחלה יש לזאר שבישת הקון יעשה הבריאה
בכלים המקרבים ובמים שהחמיט לזום שפרין מקרירתן והיט שעמה בבית
מעם עד שהחמעו קלא מחום אחיר כדי שיעלה שפרין ולא יזמעו יחזר
מחלי ובחרף לחיסון כדי שלא יתקרבו ולא מגזר שפרין לזום קרים עיי"ש.
(שצו) זמן הקד וכ' ואם הי' זמן הרום וכ' עי' ולא"ם ס"ק ר"ח שכ'
הזמן קון חזרף מחבר אמנ שכ לא מ' שבה הרבים לף בכל מלי לפי הזמן

בפשרין לא הי רק ספק מריסה עי"ש (וע"ל ס"ק הפ"ו) (שצא) מושבין
את הריאה עכמ"ה שם ובפרה"ב סעי' קי"ז שכ' שלא לדקדק שיהי' כי הקנה
לתוך חוקא אלא לף אם יבטח המים בהוכה ליט מיקן אם תחזר עי"ז לחוזק
כמלר ריאות עי"ש ומי' בשמה חיים ס"ק כ"ם שכ' הכא דלא הזכירו הבריקה
דלעיל סעי' י"ג ביובמה הריאה הביט שיקן מים בתוך הקנה מפוס ובגמקה
לתן בריקה ז מחלמת לפסרים אם לא עלהה עי"ז עי"ש. (שצב) את
הריאה עכמ"ה שעי' ל"ג ובה"ש ס"ק ס"ל ופ"ב שכ' הבריקה ע"י שריית
מים מעל"ע לא מהני רק בגמקה כל הריאה לא הוכה אבל בגמקה רק אחת
מ' לא אחמת מ' לבד לא מהני מה שהעלה לאחר שרי' מעל"ע בפשרין הכון
דהקלקל לא שלא מדין כ"כ שתלמק כל הריאה רק באחת מ' לבד אם איתא
דהחד לאחר הי"ל ממהר ואין חילוק בזה בין הפתחה בידי אדם לא בידי
שמים עיי"ש ובזה בלבוש ס"ק קכ"ד כ' שדין זה לא הזרא ומכ"ש בהפ"ש יש
להקל לא אחרמי דשמה מעל"ע ובזה לבריאה עיי"ש ומי' בחמה"י עמ' י"ג
בבלבוש ס"ק קכ"ד כ' שבזה מעל"ע ובזה לבריאה עיי"ש לף שעי' קפ"ע
וק"ע ורפ"ש ס"ק רי"ם כ' פשוכן לדין זה וכ' ולאמי' בהפ"ש אין להקל בזה
עיי"ש ומי' בעקר"מ ס"ק קמ"ד שסברא דבראיה שפתחה בידי שמים יש להקל
בהפ"ש מכ"ע אבל בראיה שפתחה בידי אדם לא מהני מעל"ע אפי' בהפ"ש
עיי"ש ומי' בחמה"י עמ' י"ג בבלבוש ס"ק ל"ג ומי' בעקר"מ ס"ק קמ"ו
שהפסק בגמקה אחת ומגלה בה מגלה ויגלה מן הריאה לאחר שרי' בפשרין
מעל"ע ולאחר שיגלה המגלה עלהה בגמקה לא מועיל מי אמריק כיון דחזיק
דלאחר שיגלה המגלה חזרה לריאה מהני אף אלא יגלה רק לאחר שרי' מעל"ע
דאמריק דאף בחי' היתה מרודה לגמרי לא דאין ל"מ וכמו דקי"ל בכל בקמה
אחת דלא מהני מעל"ע הי"ל גם בכה"ג לא מהני וכיון ב"ע עיי"ש ובה"ק
אם אחת כ"ח מה ומי' בחמה"י בלק"י אם ס"ק ל"ד מ"ם על דברי בזה:
(שצג) במים ואיך לדקדק להביא אם הריאה במים חקא ולא בשאר
המקום פרה"ב סעי' קי"ד ולא"ם ס"ק ל"ג (וע"ל ס"ק ל"ז) (שצד) מעת
לעת עי' פרי תואר ס"ק כ"ח שכ' הי"ה כשהחזה לאחר שהבריה יחזר מעל"ע
המבאי כל הדרא בריאה בכר עיי"ש לף בבה"ח סעי' ל' והב"ש ס"ק ע' ובב"
ס"ק ק' ובפרה"ב סעי' קי"ד ולא"ם ס"ק ל' הביאו ע"ז וכ' דאם חזרה רק
לאחר מעל"ע לא מהני עיי"ש וכ"כ בחלדת מרים סוף שרש ו' ס"ק י"ם
ומי' בלבוש שם שכ' והי ולא מריסה כיון שריאה שלמה חזרה בחמה"ע
עיי"ש ומי' בפרה"ב שם שהחמיר עוד בזה שם לחלות הריאה מן המים מעמ
קדם שיגלה מעל"ע כיון דלא"ם לעמם שהחא מעל"ע מעמ ולא יחזר לף
בדיעבד אם עמד על נפשו ולאה אלא שהה רק מעל"ע מעמם וחזרה לבריאה
מהני דלא מחקיק אסור לחזר אמת אמת ר' יחזר ממעל"ע (ע"ל סי' ל' ס"ק ג')
וגם הא בלא"ם בע"כ מיירי רק היכא שריאה שבא לה בידי שמים חקא לבן
לתן להחמיר עיי"ש ומי' בפ' דעת תורה ס"ק ס"ה מ"ם ע"ד הרא"ם בזה ומי'
מקא ס"ק קל"ב בחי' המדברי הבמ"ה מעמ הבהות מלמרשות והיא שלף אלא
ר' בריאה בתוך המים מעל"ע לאסים רק אלקחה בחמאה מהמים וחזר מהה
לתוך המים אפ"ה תחביק הכון שבימים אלא היה בנים כלו היה בידי
בנים ום בין בכל ביתר יחזר מעל"ע ומריאה ובאה בל"ע וגם בהחפק שם
אם היה שרי' מעל"ע והחמילה לחזר אלקחה בתוך המעל"ע ולא בהפקה
לחזר לגמרי עד אחר שמעל"ע לא מהני ובאה בל"ע עיי"ש ומי' בחמה"י עמ
י"ג בלק"י ס"ק כ"ז שהאת על המקא"ם שכ' הפסום מלמרשות וכ' ולאחרבה
מעמם מהפפ"ה דבעיק לאסים חקא ואם לא ר' בנים ביעדים לא תחביק
כלל ר' בנים גם לא עיי"ש. (שצה) אם היה זמן הקד עי' אמ"ח סוף
סעי' ל' ובפרה"ב סעי' קי"ד ולכתחלה יש לזאר שבישת הקון יעשה הבריאה
בכלים המקרבים ובמים שהחמיט לזום שפרין מקרירתן והיט שעמה בבית
מעם עד שהחמעו קלא מחום אחיר כדי שיעלה שפרין ולא יזמעו יחזר
מחלי ובחרף לחיסון כדי שלא יתקרבו ולא מגזר שפרין לזום קרים עיי"ש.
(שצו) זמן הקד וכ' ואם הי' זמן הרום וכ' עי' ולא"ם ס"ק ר"ח שכ'
הזמן קון חזרף מחבר אמנ שכ לא מ' שבה הרבים לף בכל מלי לפי הזמן

תשובה

ומתקס ולאם הוא במקשות שם קל יחבר בזמן הרום וס' עיי"ש:
(שצז) מושבין אותה במים פושרין עכמ"ה ס"ק כ"ז מ"ם ע"ל שכ
המעל"ע יהי המים פושרין ומי' לבש"ם ס"ק ק"ם שכ' ולף בדיעבד מעכב אלא
ולף אם בתחלה היו המים פושרין רק אלא היו המים פושרים כל מעל"ע
שהקרר בתוך המעל"ע דיר כלו בדקי בקרים בתחלתן עיי"ש ומי' בפ' פוסקת
יהרגים שכ' מהרומלמי כלי הוא שהה שיהו המים פושרין כל מעל"ע מתן
בדמן לו סתן לחוכה תמין כל שהוא בכל פעם כדי שיפלמו פושרין כל מעל"ע
עיי"ש ומי' במגה"ב בקמן כלל י"ח ובפרון ס"ק י"ל שכ' והיכא דלאיט אבא
לה בידי שמים בהבלם כל האמאים (ע"ל ס"ק שפ"ז) יש לקבל בהפ"ש בדיעבד
לף אלא דקדק שיהו המים פושרין כל מעל"ע כדיר עיי"ש: (שצח) במים
פושרין. עפת"ם ומי' רפ"ם סוף ס"ק ר"ל הישר פושרין הוא כמתישות
הרוק עיי"ש יע"ל סי' קפ"ר סעי' ד' (וע"ל ס"ק ע"ו) (שצט) ובבלי שאין
המים מתמצין וכו' עי' חב"ם ס"ק ע' שכ' דלא אתמר דקדוק בכלי המיתה
קרים בקן כ"ל הדן עלה מובה דכ עבה בעמן זה ולא שיפלמו המים
פושרין כל מעמ לעמ הא אם מהו בכיים אחרים לא אלא מקן קרים בקן
שם לחם לפס שיחמעו בקן יחבר מדלא לא יקרבו בחוקא יחבר מדלא ולאלא
מגזר פושרין כ"ל מן הסכם אבל אם מקן דעמו שיהי' פושרין המיד
ומלא ק לא קפדיק אבל זה ומהני כל היכא דמתאא עיי"ש ומגב"ם ס"ק ל"ח
וכ"כ בפרי תבואה סעי' קי"ד ולא"ם ס"ק ר"ל עיי"ש ומי' בם' מעמת אבדן
ס"ק מ"ו. (ת) שלא יצננו במהרה עי' בלב"ם בהג"ה סעי' ל' ובביאורו
ס"ק ק"ל ולאם עבר ובדק בקרים בין הבדלת בריא בתוך המעל"ע ובין
לאחר המעל"ע בין לא בריא כלל הי"ל אבל מריסה וק אם בדק בתמין אפי'
בריא בתוך המעל"ע ס"ו אבל מריסה ועיי"ש בסוף סעי' ל"ל ובביאורו ס"ק
ק"ל שכ' דע"ע הכא דקי"ל להכשיר בדין זה בדיעבד בהפ"ש בלא בדיקה
לא בדקו במים קרים ובריא בתוך המעל"ע בכר בזה אפי' בתן הפ"ש אבל
אם בדקו בתמין לף בבריא בתוך המעל"ע לא אבי אלא בהפ"ש חוקא והי
אלא בדקו כלל עיי"ש. (תא) זמן הרום מושבין אותה במים צוננים
ובדיעבד לף בבדק בפשרין בישה בתמה וחזרה לבריאה עי"ז לף להרמב"ם
בכר רפ"ם ס"ק ר"ל: (תב) בבלי שהמים מתמצין מגבו ר"ל בכלים לבמים
המחיצין מגבן בגהיה מים לפסק הב"ם שם והגה בלא"ם שם כ' ולאן הסגבב
הלבן לקבל ולאן מבא אמחים לחמם ומקבק ע"ד ההב"ם בזה עיי"ש אמנם
ישיין בם' ערך הלבן הקבן המחמם מחמם מ' שבמעמי בהחמיו לי"ל
בבמי' זה שבראיה הדיבר בזה והבביר הבמן ע"ם ישרי הבבבא שבן הוא
הבבבא דכל נחן לבן הוא מקבל יחבר מבאר הבוחים עיי"ש אבן מה שראיה
לבמחיר ישר על דבריו אלו וכ' שבן ראי אחים לזה אלא לחמר בקן רק בכלי
לבן עיי"ש הגה לא ראה דברי הבב"ם והלב"ם שבאמרי בפ"ק (אל"ע) שכ'
ולף הבבא הכלי לבן לבד אפ"ה ל"ל להסיר שיקדק אין בזון שבאל אחר
שיבא המים פושרין כל מעל"ע מעילא אלין לפי להסירו יחבר ואלי' דיר' תמיד
שיראה שיהו המים פושרין כל מעל"ע ומבמ"ל. (תג) קרים עכמ"ה סעי'
ל' ובה"ם ס"ק ל' שכ' ולאם הבבא אבבא מ' במים אבן מ' קרים קדם שבבדקה
בשפרין אחר אם חבר ואבן יחבה בשפרין אחר"כ והדלת בריא ע"י שפרין
לא מהני עיי"ש ומי' לבש"ם בבדיקה סוף סעי' ל"ל ובביאורו ס"ק ק"ל וקי"ל
שכ' הבדקה בבאקים שבי' לדיך בדיקה מדיבא אלא לא בדקה אבל אחר לא
הא הבחר כ"כ ולאם הבבא ס"ל בחמים לא בקרים לא אחר שב בדיקה פשרין
אחר"כ בין שבבה בבקרים אבל"ע קדם לא לא שבה אבל בבבקים אלין הבדיקה
מדיבא רק לחמרא לא לאן להחמיר רק אם הבבא קדם בבאן אבל אם הבבא
קדם בקרים יש לקבל בזה עיי"ש ומי' בלא"ם ס"ק ר"ג ובפרה"ב סעי' קפ"ז
שכ' ולאם ולאלא שבראבה בידי שמים הבבבא יזם לא יזמים אחר"כ ובבבא בחמין
לא קרים ובבבדקה שבבדקה הבבבא בבשפרין ובלבה בבבן לבקל בבבא"ם
שכ"ע עיי"ש ומי' אבן"ם ס"ק קל"ו שכ' ובזה יש לבקל בבבא"ם בבבבר
לף בבלא יזע אלא אבבבה שכ בידי אבם אבבא שבבבבה בידי שמים אבבא זה

חוקא

יורה דעה סעיף לו ט הלכות טריפות

(תד) אם (תה) חזרה (תו) לברייתה הרי זה בידי שמים או בידי הבריות (תז) ומותרת (תח) ואם (תט) לא חזרה

דרכי תשובה

חוקת בחזרה בשר שלא עבר מעל"ע מעת שהשיגה קודם בחצון לו בקרים דאל"כ הא גם החמים לו הקרים מסטרפין לכשיר והא כתלו כבר מן לו ומד עתה בחים ומ"כ לף אם חזרה אח"כ ע"י שסטרפין הרי הי כתלו לא חזרה רק לאחר שהי' בסטרפין יותר ממעל"ע דלא מהני כדלעיל ועי"ש עוד בס"ק קל"ב (וע"ל ס"ק ת"י) (תד) אם חזרה לברייתה מהב"ש סוף ס"ק ע' וסס"ח סנוי' ג' שב' שעיך שהחזר לברייתה מלאי' ולא ע"י משיך ומבשם עיי"ש ועי' בלב"ש בא"ה שם ובבאורו ס"ק ע"ב וע"ג וס"ק ק"ד שב' דיסכם דלא הדלת בריא ע"י סטרפין כל מעל"ע כ"א ע"י משיש"ם אח"כ הי' ולא מריפה ואם לא בדקה לאחר מעל"ע אם הדלת בריא רק לאחר משיש"ם בדקה ולא שעלתה יפה לא הי רק סבק מריפה עיי"ש ועי' רמ"א ס"ק ר"ג ובסרת"ב סנוי' קג"ד הגלא בסע"ש יש להחמיר דאפי' חזרה בחים לאחר ע"י משיש"ם לא מהני ובסע"ש יש להחיר עיי"ש ועי' במקת"ש ס"ק קל"ה שהחים דברין בזה בל"ע עיי"ש.

ועיין עוד בסרת"ב ורמ"א שם שב' דאם חזרה לאחר ע"י משיש"ם בלי הגאה לטסרין כלל יש להכשיר אפי' בלא הס"מ עיי"ש לף בלב"ש ס"ק ק"י ובמק"ש שם כ' דאין להחיר בזה אלא כשראינו שסחזה בידי שחים בשם"ש ועי' בחמדת חים ו' ומף ג' ס"ק ע' ובמגה"י בקו"א אות כ' ועי' בשו"ת מוסו"ד קמא סי' כ"ו שב' בשואל דהמנהג בין השוחטים בלמקה איה אינא לחנך בה עד שהחזר לברייתה והא לא כ' ע"ז שום חשש בחה שלא חזרה ע"י בדיקת סטרפין רק ע"י משיש"ם ומראה דס"ל כדעת הרמ"ם הל"ל וע"ש ועי' בחמה"ב בקונטרס כלל י"ח סנוי' ז' ומטרפן ס"ק י"א שב' דהיכא שראינו שבא לה בידי שחים בהכלס כל ההגאים דלעיל (ע"ל ס"ק שפ"ז) יש להקל בהס"מ בדיעבד אף שחיעב ומחמת בה קלת כל שחזרה לברייתה מחמת לון להקפיד כ"כ עיי"ש

(תה) חזרה לברייתה כ' בסרת"ב ס"ק ר"ב דאם נתלחה הריאה אז לא מהני מה שחזרת לברייתה ע"י סטרפין מהוס שחלה מבעוד ערב הבשר קלת וכו' ואף אם חזרה ע"י מליחה לבד בלי סטרפין לא מהני וכן כל שאר בדיקות שבריאה לא מהני לאחר שחלה עיי"ש (תו) לברייתה וכו' עש"ך ס"ק ט' שב' שעיך הבחנה איה מקרי חזרה לברייתה ועי' בפרי הואר ס"ק כ"ז שב' וז"ל ומסתפק אחת לא הדל בריא מקלת ע"י בדיקה לא מהני להכשיר כיון דלא הי אלא גילוי מלחה דבידי שמים לחוק והא אגלאי מלחה לא ממי בעיק חזקת דהדל בריא עד שלא חשבר בריאה רובה דלמוק ומכרעה לי מלחה להכשיר להלכה ולא לחבאה עכ"ל ועי' בס' מחחה לאברן ס"ק ט"ו שרבות דברין בזה והחה עליו בחה שב' דחכרעה מלחה להקל דאין כאן שום הכרעה לקולא כלל עיי"ש ועשמ"ח שם שב' בלשון הרב שהחזר לאיה ככל שאר ריאות אבל אם עדיין בשאר בריא לקלר לימוק עריפה עיי"ש ומהעת דלא מהני מה שחלקת ממנה הדל בריא ומלב"ש ס"ק ק"ד ורמ"ם ס"ק רט"ו ובפרת"ב סנוי' קס"ח שב' דכל שלא חזיק שהדלת לחיות ככל שאר ריאות אע"פ שמרגישין בה שמרכבה ומהחלחה קלת אין זה קרוי חזרה לברייתה וטריפה ועיי"ש עוד בפרת"ב ובבורת זבח סי' כ"ט סנוי' ד' ובמאירת עינים שם ס"ק י' ובמגה"ב כלל י"ח בעטרין ס"ק ז' וקומץ סנוי' ג' שב' בזה לדינא דלו חזיק דלהאר שריי' בטטרין הדלת לברייתה מיתם ורק שאר בה איזה מקומות לו מקום ג' קלת לימוק אבי' הוא בכל הכלית הלימוק כלבר בהחלה כבר דמה"ת יגרע זה יהיכה שלא לעטמקה כ"א במקלת ולא הדלת בריא דבבר אך שעיך לעיין שהחזר רוב מכל אותה ואותות וגם רוב של כל הריאה בכללה ואבי' אם מחחלה לא לעטמקה כ"א ברובה וע"ש הבדיקה חזר מקלת ממנה לברייתה וע"י עירוף מישות ה.שאר בהחלה בלי ליחוק יש כחן רוב ולא הועילה הבדיקה להחיר כ"א המקלת אבי"ה בבר וכ"ז אם הדבר שהדל בריא חזר לחיות בריא ממש כשאר ריאות הבריאים ושלא ביבר בחבר החזר שום הכרה של לימוק דמקודם אבל אם לא חזר לחיות בריא מיתם כנ"ל רק שחזר ובמגה מכמות שבי' ובשאר שוד לעמוקה קלת ברוב בחה לימוק מריבה עיי"ש ועי' מזה בס' מחנה יהודה סי' י"ח שבאל בשאת שלמה שלמה הבדיקה בטטרין ולא ממנה דרך הקנה והבמכוטת הרבה מזגלה עד מיתרבבה ועלהה בטיחה אבל עדיין לא ההבטו הקמטים לאחר הבטיחה לחיות כל חזכן האותת שזה כמו בשאר לחות אלא שבאחרו עדיין חריצים בעוחק קלת על כל שחה האותת בלדדים וגם מרחיבה לא הי' כחראה ריאה רק כחראה לימוק עדיין ומזרה ג' הרה דמחחר שנוף האותת עלחה בטיחה זה קרוי חזרה לברייתה אף שבאחרו החריצים ומראה לימוק ולא בדק כלל אם הבשר

ולא

(תי) בידי אדם היא (תיא) וטריפה: סמ"ג ומרדכי (תיב) דאין לו לסמוך על בדיקה ע (תיג) כי אין לפי נקילין סמל דכר סעיף בדיקה (תיד) ואם (תטו) נראה (תטז) שבא לה בידי שמים (תיז) אין להכשיר בלא בדיקה ע (תיח) וכמה (תיט) יש לסמוך על (ס) בדיקתו: מן (תכ) ריאה (תכא) שדרגיש בה במשמש הדי

שמחה

באר היטב

שפחזה כמי מלם כמעמחה כ"כ חמן מלי' לשמה קלה יכל לסמוקה מריפה רק כמסמה קל מלי יכל לרחה שלמ"ל שלמקן לשמה קלה ומ"ע ס"ם דף ק"מ ומ"ם לחמן מקר מהיכים מלמה כמוכרין ס' והמיים מיכן לרחה מסכרין כל מע"ל) ותעה רע"ל נ"כ דכלן מוסכן לף בידי שמים מיך בדיקה ומ"ל מהב חוקה לם מלריה לם מסמה קל בידי שמים מ"ל ומ"ם מחרן דברי רע"ל דע"ם לם מלרה מסכן לרחה ולמי' נמסמן לם מסכי בדיקה לדיקן ומהב כמ"ך מיכו ולמי מיכמ דבדיקה ולם מלרה לבריאה וכן מיכמ שלין רגלים לדבר שבמ כיל"ל מלכן מרחב ומסמכן מל בדיקה ע שסכי מלרה לבריאה ומ"ל מלמחיש ע"ך ומר"ם .

(ס) בדיקתו לא חיוב שלמקה מל ידי חלי כמרה ולם נמי בדיקה מר"ח ומרך לרעה מיכ דנמי בדיקה מריפה לשולם מריפה לחבר שמכה כ"ל ששת כמים ולעמן מכלי עיין סימן ס"ם מ"כ מריפה מלם לשחור לברחת מ שוד עיין שם ומ"ר חולק מל זה ומסכן כמקום שמלה שבא לה בידי מלם כמן מרלשי לא מחריה לא שמחה קל רעמים ומחמה ומלמ ריאה שלה שמקה כמיכה מלם בדיקה (אבל יהיו שבא לה בידי מלם כמן שמחמ מחלה לשמה לם מלמ מהכי בדיקה וכן כמיכה מבא לה מן המים מ"ל בדיקה ומ"ע ל"ל דלם מחמ לשמה קלה מיד מחר מרלשיה מרלשה לר"ל לשמה מעמת מעמק מריפה ע"ר וס"ה לם מלרה שבמעמה בידי מלם ומחמה מיד דלם מי מריפה לשמה קלה לם לחקה רס"ר ומכ"ל כחב ומלי לם רקף לחריה לרי לא מיכמ

דרכי

ולם מיכמ ומחמ ע"ר מלמקן לם בלבן לף כמים שם מקב ולל"כ מ' מין ולקף בלמקן לימלה דלהר ברמ כדי לבחוק לם לם יכלבן לחר ולהלל ברמ מלמקן שוב ראיה בר"ק ס"ק מ"ר שכ' ולל"ל בדיקה מסרין כלל דכין דלם מכר בדיקה ע כמסרין כמוסקים ודי בבדיקה נמיכה עי"ם ומי' מק"מ ס"ק קמ"ל שכ' שלרך מכ"ל להבחן שיכל הרחם מרחה להקרוס שהלם מקל להבחן עי"ם ומי' מחה כמ"ה מוסו"ר המימה בקו"ל מ' ע' ומי' שד בר"ק ס"ק מ"ה מ"ם לעמן לם מעלה מרכלה שלכ"ם מל מקום לימלק לקף שבבה הסרכלה ע"ר מישמ"ם ים תכם כי לחלי ע"ר מלום שלה נמפיחה במקום הה בלמיות כמו במקום שלום לעמק ע"כ לום מבלבן וכל שלמן כמוחים שלום מבלבן מריפה עי"ם ומי' כמעכ"ב נקמן ומעכרן מלף כלל רי"ם שכ' שלרך ג"כ בדיקה נמפיחה לחלמה מחכם לחמום ולקף במקלה לימלק לרך בדיקה שמלה ים לחמום במקום הה שמריפה לחמי' במקלה ולרך בדיקה מיוה לם מלמה ממקמו קלה ע"ר כל מקום לחמום לבלי מלחמום עי"ם ומבמ"ה מומ"ר המימה מי' ל"ה שהלה לחמרלף לקף בלמקה מקלהה ולמן נכנם שם הרחם כלל מקמם לחמום עי"ם (תי) בידי אדם היא ומריפה כ' בלבם ס"ק ק"ח וקי"ם לחמי' לומכ למהלי דלם בדק מפר כמן שכ' כמים מלים ביוחר לם קרים ביוחר לם שמקרמו בחוך המבל"ע מ"מ כל שלם ידעיק בחלי שבא לה בידי שמים והבכר מפק לבלם כל דלם הדי ברמ ע"י בדיקה הרחמומה מריפה ולם מהכי לבחוק שמה לף בהם מלוק ים בין לומכ למהלי דלם בדק מפר כי מהמה בקרים לומכ שרלמי שבא לה בידי שמים ולומכ למהלי דלם הדרמ ברמ כי מהמה בקרים לם שמקרמו בחוך המבל"ע בה לומכ לחמי' דלם שמים בשמרין וכבר לחמי' שלם בהם"מ לבל לם לומכ למהלי בקרים רק בחמה שמהמה בחמים לין לה הקמה ומריפה בכל נחמי מי"ם ומי' כמ"ק שלח"ר (ומ"ל ס"ק מ"ג) (תיא) ומריפה כ' בלבם"ם וכבילחרו ס"ק קי"ז ומ"ל ומ"ל מריפה דכל שבבדקה ולם הדי ברמ עד מבל"ע מ"ל ומ"ל ומי' לומכ למהלי דלבר לם עלמה מהנן יען מהמה בחיון יוחר מבשר שמרין לם"ה מי ומ"ל מריפה מיכו לומכ דלומכ למהלי שכ' המים קרים לם שמקרמו בחוך המבל"ע וכה"ע לף דלמ"ר לה (כמ"ל בב"ק הקדם) מ"מ מכ"ם לם מי רק סמק מריפה עי"ם (ומ"ל ס"ק שם"ג) (תיב) דאין לנו לסמוך על בדיקה זו כ' בכמה מים ס"ק כ"ם דכל מה שכתב הרמ"ל והלחמים דלין לנו נקילים להכשיר בבדיקת שמקה לם רק בהבדיקה הלחמה כלי הכיר מה שיש הריאה לחוך הסמרין לבל לם שבר שמרין לחוך הקמה ריאה שבלה מהלשון בלי מחנת סמרין על הריאה מלמבלה גם לדין יש להכשיר מלבלה גם מחמ"ר עי"ם (תיג) כי אין אנו בקיאין עי' בב"ר ס"ק ס' ובהב"ם ס"ק ס' שכ' כ' מעמים. מ' דלין לנו בקילים לחה מקרי חזרה לבריאה כ' דלין לנו בקילין בגוד סמרין שבבל המבל"ע עי"ם ומי' לב"ם ס"ק ל"ה שכ' שם ל"ם בין המשמים הלו לחמם הב' לם לחרע דבדק בסמרין והרמ ברמ בשבה לם שהם כבר הבשבה מ' מ ב' גם בחמה"ר לנחנו בקילין שיהו סמרין לחנם לחמם הל' לחי' חזרה בשבה מ' לם מהכי ולחמ כ' דלף דמהכרי הרמ"ל והלחמים מבמע הבלין יחוב שפחזה בידי שמים לף שהרמ ברמ בשבה מ' מריפה מבסק מ"מ ים להקל בה ולסמוך על המעם הב' ולם הדי ברמ בשבה מ' מ ב' ים להכשיר לחי' הלחמ לחי' בבלין יחוב שפחזה בידי שמים עי"ם וכ"כ בחלמרת מים שרם ו' עקב ג' מחי' ג' ס"ק מ"ל לחמ"ל עי"ם לף בחמרת חבה סי' כ"מ בחמ"ם ס"ק ג' הבמ ע"ר והמלה הבמיכר לחמם הל' ולף בחחרה בשבה מ' לם מהכי ומריפה מבסק עי"ם ומי' בבה"ק מה כ"ח ובמק"מ ס"ק, קכ"ם שפיים בב"ע עי"ם : (תיד) ואם

תשובה

נראה שבא לה בידי שמים כ' בר"ק ס"ק מ"ם ריאה שמקה סלה והבל ברמ ע"ר בדיקה בשמרין כל מעל"ע ים לסמוך על מכרי מבל"ם שלמר שהשמה בידי שמים כי מה שלין לחי שומכן על בדיקתם הם רק חומרת הרבנן ומכלי הרבנן שומכן על מכרי מבלם"ם עי"ם ובמר"ם ס"ק ק"ל. (תטו) נראה שבא לה בידי שמים מי' מק"מ שם שכ' הכל שרלמי שמחה בידי שמים בשם פעם אחי' עבר אמן רב עד שבחמה כל שלם ריאה בשם פעם שפחזה גם בידי מלם מהכי בדיקה לף לדין בחמה"ר ומי"ם לעל ס"ק קכ"ו: (תטז) שבא לה בידי שמים כ' בלבם"ם סבי' ל"ל ובבילחרו ס"ק י"ד הכמ שלם ריאה כלל ע"י מה בלם לה ולמן לחלה לם בידי מלם ולם בידי שמים לחן לחי שומכן על בדיקתם והא"ל ספק מריפה והא"ה הכמ הלכמ לחיכלי בחרוייהו כמן שרחמה ס"ל ע"י מלם ומיכף לחר יום לם יומים מרחמה בי"ר שמים לם לחיפוך שרחמה בידי שמים ומיכף לחר יום לם יומים מרחמה בידי מלם ולחר המבשה הבמ' בחמה נ"כ יום לם יומים ומשמה לחן לחי סי"מן על הבדיקה עי"ם (ומי' בדברים לעל ס"ק ע"ג) (תיז) אין להבשיר בלא בדיקה. ר"ל מק מחמ לם בבילחר שפחזה בידי שמים ובבלה מחמת זה הפחד עד שרחמה לחחרי כדיך הבחמיה הבבלות ומם הי' יום לם יומים מחמ הבפחזה בידי שמים עד שבחמה ס"מ כל שם חבם שמל הפחזה פעם ל' גם בידי מלם ולם בדיקה לבל הכמ הרמב שלם פחזה בידי מלם לשלם רק בידי שמים לבד גם לדין ל"ל בדיקה כ"ל (ס"ק שמ"ח וס"ק שכ"ז) (תיח) ובזה יש לסמוך על בדיקתו שבמ"ח סבי' ל"ב ומב"ם ס"ק ע"ד ובפרמ"ב סבי' קס"ב ומל"ם ס"ק ר"ח שכ' הבפחזה בידי שלר ברמה כמן שבחמה קל שמל ומלמה מרי' כמן הבלמ"ה ים פסק"ם דב"ל המלר ברמה הר"ל כמו פחזה בידי מלם ע"כ ים להחמיר עכ"פ שלם לסמוך לבדיקתו להכשיר כ"ל בהם"מ חוקה עי"ם וכ"כ בדרך הרמים עי"ם ומה בלבם"ם ס"ק ק"כ הבלה לסקל מה לחי' שלם בהם"מ חדן שלר ברמה שה מחם לבחי מחם בשם עי"ם לף בם מחמה לחרן ס"ק ס"ב כ' הבריך כמו לחמסק המבם להחמיר שלם בהם"מ עי"ם (ומ"ל ס"ק שם"ג) (תיט) יש לסמוך על בדיקתו עי' בבה"ל בחבה ב"י מה ל"ד :

סעיף מז (תכ) ריאה שדרגיש בה וס' כ' בבמ"ח סבי' ל"ו והב"ם ס"ק ס"ם ובפרמ"ב סבי' קנ"ח דכל ריאה שדרגים בה מחמ לרך לסמלה לפחמה הריאה ולרחה בלחה מקום הם הפחזה שלם הם הפחזה מבמען לבריאה בריאה עי"ם ובפרמ"ב שם מסקף שד שלרך לרחה ולבחק ג"כ לם הבבר בהחה הבמעין בהבמחם ילחה דרק שם הם ברמ ומלם לרי לם הלם הם לקי שם פ"ריכה מבמם מקבה המעמן דכין שהבבר לקי שם מיה שהם וכל מה לסמלה לבל לם שרע שלם בדק בבל זה לן מעבב בדיבר הלם מחקיק רשמה עי"ם וכ"כ בם' מה לדק בבל בדיבר דיבם בדיבי מחם שבריאה שבבמן פ' זה סבי' ר' לדמה עי"ם . (תכא) שדרגיש בה בבמשמש הדי מי' בבלמן נבחה ס"ק מ"ה שכ' שבבדה לבמי בבמלה מחם בהר הבכמה בריאה מבבלה וכי' מלי' של המחם דרך מחרה לבד יען לקרום הריאה ומלי' לחר בבר בריאה והבמלה מבר ש"ל שבמ"ר שחבר בריאה רק רק לבפחר"ל ומ"ר חוקה הבכמע ילחה מחם מלי' לדין וכ' כין הכ' הם"ם שבבר מבבר הבבר ומבבל הלם מחם מי לקח הבבר הה ומחברבה כבר בבמה מבבלין בם לבחר ים לבחר עם לבחר שלם"ב מחן כין שבחרק כבר בדק בריאה בבחלה הלם ריאה שם רשמה עי"ם ומי' בבים מבריה בבפחר ובב ס"ק ל"ה שבבמל מחם' ובחר שלבים בבי' לבחר מחם בבבבם בהחיר מבחם ס"ם הלם דמי לחלקבן פי' מ"ל בחבחיבה בבר שבמלה בה מחם בבבבם

(תכב) שכחתם בתוכה (תכג) אם שלימה היא (תכד) נופרזן אותה (תכה) אם (תכו) עולה בנפיחה (תכז) בשדה (תכח) 'בין אם היא דקה או עבה (תכט) בין אם נבנסה (תל) דרך חודה או דרך קופה (סי' דרך מ' הטג) (תלא) ואם היא רתוכה (תלב) טריפה (תלג) יש (תלד) עליה קודם

ג' הלש"ם שם הש"ש פשוט דמסתפי סרילה דתרגים ח מזל מדין מתם שמעלה נגיע מסמות נקמן סי' מ"ח

דרכי תשובה

כזה שלאסר מסר"ח (ומי' בדברים שם ס"ק ל"ג) שלמי כבדה דבטלו לאסר ליה לי' בדיקה מסמ"ב בריאה דמהי בדיקה אם שולה בנפיחה עי"ש ומי' במסגרת הבלגן הסמרדי שכ' ג"כ כזה בשם רבנו מיס. חיים (ומי' לקמן סי' מ"ט בבאה"ש ס"ק ב' גני קרקבן כה"ג ובדברים שם). (תכב) שכחתם בתוכה ואם מצלה עצם דק ומחוך קצת מל הריאה יהבאר לגלן סי' ל"ט סוף סעי' י"ח (תכג) אם שלימה היא מי' בתשובת שמואל ס"ק ל"ו ובבמ"ח סעי' מ' ובפרה"ב סעי' ט"ו ורמ"ש ס"ק ס"ח אם נמצא מחט בריאה במקום שבשר הריאה מכסה מקיפין אפי' במקצת אי שמיטקה בכרים אפי' בפחות מרביעית אבל הסמפון ומצלה בה מחט אפי' נמצלה בשבר הבריאה ולא בהמשות ימקם אסור דהרי בע"ב מקב מ' מיסמשוטת בכיסמה לשבר וכיון שאין בשר מגין עליו טריפה וכהלשל סעי' ז' וכ' עוד שם בפרה"ב ורמ"ש דכל זה דוקא בשנמצלה בתוך השבר אבל אם נמצלה המחט בהסמפון אע"פ שהריאה בפסקה מקיפין אי מיטקה בשרה ואין לחוקיק הכם שנמצא מקב הסמפון והשב אחור כיון שם להנות שלא שבחה מקב כלל עי"ש (ומי' בשבר הנים ס"ק מ"ג בד"ה אם נמצלה) והנה במלחמה מימים שהרש ד' ענף ד' סעי' ו' ס"ק ע"ז כ' שם להתחיר בזה אפי' נמצלה המחט בתוך הסמפון דכיון דאיכא רישותא לפרט שמיטק הבשר סביב הסמפון וליכא בשר לפרט שיסתום מחזיקין רשותא בכה"ג ודלא כהרמ"ם עי"ש אך בנמצ"ל ענף י"ד בס"מ ס"ק ל"ג כ' הטיקר כהרמ"ם ואין דברי המחירה מיסים בהבנתם על הרמ"ם שכתבים עי"ש (ודע דכל זה הוא רק בנמצלה המחט מוחה בהסמפון ואינה מחוברה בהסמפון אבל כשהמחט חיצונה בהסמפון אסור בכל נוחי ממש"ל סעי' ו' ומי"ש בדברים ס"ק קפ"ה) (תכד) נופרזן אותה אבל בדיקת שהמרן מ"ל מדינת לבש"ם ס"ק י"ח (וע"ל ס"ק המ"ג) (תכה) אם עולה בנפיחה רי"ל שרחוק מ' לא מספק דיקה שאם אינה מיאלה רוח בשום מקום מה רמ' שלא נקבו הקרומים וכולא שדרך הקנה נכנסה ולא נקבה כלום שמ"ח סעי' ל"ו (תכו) שולה בנפיחה כ' בבית אברהם בשם"ז ס"ק ל"ה דאף אם רוחק לפנימים שלון שולה בנפיחה יש לחלק גם בזה שהוא מחמת ליחה שהרבה לח הקנה ומהבר גם כלו שיהפוך הקנה והריאה ממנה למעלה ונעמנע אויבה בעוב ולחת מיס חמיס בימות הגשמים וקרים בימות החמה בדוק הקנה ויעמנע ויסשך לחון ואם עי"ז העלה בנפיחה מהבר גם בכה"ג כמו בחמוס לעיל סעי' ד' עי"ש (תכז) בשדה בעב"ל לעיל סעי' מ' בהגה ובביאורו ס"ק ד' וס"ק קל"ל שכ' דאם יקב קרום ל' לבד ע"י המחמ ל"ע עי"ש ומי' רמ"ש ס"ק רל"ל שכ' להיות דאפי' לא יקב רק קרום מ' לבד אסור בזה עי"ש וכ"כ בעלי לבוש סוף סי' זה עי"ש (ומי' בדברים לעיל ס"ק מ') ומי' מק"מ בקומרים דיש האוב שבשף סי' זה סוף אות ג' שכ' דמ"מ הוא יש להחזיר בזה עד סעוך לשחיטה עי"ש (תכח) בין אם היא דקה או עבה כ' בפרח"ם ס"ק מ' המ"ח סעי' ל"ט והב"ש ס"ק ס"ה ובפרח"ב סעי' קפ"ב ורמ"ש ס"ק רל"ג ורל"ד דמ"ש בש"ם ושפסקים מחמ הוא לא חוקא אלא ה"ה אמר דבר אחד כגון נרעין של זיב ג"כ דיש כמחמ אבל נרעין תחרה שלימה אחדה בין שלימה בין הרוכה כשרה דאין דרך נרעין בזה לנקוב ובתוך דרך הקנה נכנסה עי"ש ומי' בפרח"ב ורמ"ש שם שכ' דבהריאה הוא שלימה יש לחש לבחולה לבחוק הריאה בנפיחה אף בנרעין של אמרה ויש שם בכל זה שבכל חלי לפי ראות עיני הרוחה לשבר נוחל אבל הסמפון ולשבר הנרעיה החדודה שנמצלה שם אם הוא יורדה לעמה בריווח לדרך הלגל אז אולן שדרך הקנה בלה לדרך הסמפון ומשם לבשר אבל אם הסמפון דחוק שיכשם הנרעין בשם חוסשין שמא יקב בחידו הוחשם ונא לחבל הנוף ומשם בא לדרך הריאה ומה שהוא שולה בנפיחה הוא משום שעלה קרום מח"כ ונפחם ע"כ יש להטריף עי"ש ומי' בפר"ח לקמן סי' מ"ט בקי"ח שכ' השבולה שעל דיס כמחמ עי"ש וכ"כ בס' זכחים שלמים הספרדי סוף אות ל"ג בחכמת אדם בכל כ"ח סוף סעי' י"ח דיעת עי"ש ומי' בס' תורה זכח הסמרדי (למהר"ח ז"ל מלחומר) מעבכה דיש ריאה סי' פ"ז אות ט' סעי' ו' שכ' בשם הרב זכות אבות סי' כ"ד סי"ג שסי שובחת בריאה שסרינים בה הבוחק דבר קבה ונפחה ותרם מקבה שבכח ילילת הרוח מהריאה אחר הנפיחה יצא וכא ל' דרך מי הקנה כדשת הזיכה עצם קנון וכהחבר מקום הקבה לא מצלה בו שם דבר ודשא עי"ז בבירור שהשבה הזיכה עצם הכ"ל יוא מלאתו מקום וכהחבר בהזיכה

(יח) (תלה) קורם (תלו) דם (תלז) כנגד המחט (תלח) בחוץ (תלט) טריפה (תמ) אפי' (תמא) היא (מ) שליטה: ם סם מגמרת חת ת
פגה ומומן הוה יש להסתרף (תמב) כל ריאה שנתלה בה מחט ואין לדון בה דין שלימה (ג"י בשם סמ"ק שהות מיישני ס"ו וס"ז הלרון והרכ"ל
שער ג') (תמג) אם לא נמקום הסמר מרוצה (תמד) אי יש להקל (תמה) ע"י (מח) מיחה. (ע"ל סי' ל"ב נתהוח):
יז (תמז) *מחט (תמח) שנמצא בסמפונא

בור הטבח

(מ) שליטה והכ"ה כתב דדוקא אם נתלה קורם דם אבל בלתי אחי' ריקב לאוך כבריה
והש"ך חולק עליו בזה (מא) טריפה ותמרש"ל חולק על זו ופוסק כהתחבר וכתב
הש"ך דעלמה לי להסכים דהיכא דהפחוה ולא הרגישו מדיין במחט רק אח"כ נתחיבה
אי יש לסמוך מרבני מרש"ל אבל היכא שהרגישו המחט בנמחטם היל לו ריאה דמהני
דריקה (מג ע"י אם נתלה אחי' המחט מחמה ע"ג הריאה על אחת מרוחה ושנה יש

דרכי

ז' (ועי"ל ס"ק תמ"ד) (תלה) קורם דם מפחים פ"ם אם אין שם מחמה
לא לריחה דם רק שהאדים הבשר ליט מדוק ומי' בפרה"ב שם ולה"ם ס"ק
רל"ז שכ' דל"ל בזה שיהי' לריחה דם מחמה אלא אף אם נתלה בריאה יתבחן
בר המחט מרגה אדום לא אמי' ל' מבאר מרגות הבשרה אבל"ם שהריאה
שלימה ושלה היטב בנפיחה יש להסתרף כיון שיש כאן רגלים לזכר שהמחט
עמהה מקב והבריא ולכן לא חזר לטרגה ריאה מחמה רק לטרגה אחת וכל זה
בשלא הוה הטרגה ע"י נפיחה אבל אם חזרה הטרגה אחר נפיחה לטרגה
ריאה מחמה כבר בהפ"ם ומי' בחנ"י בהרלבי"ע אות מ' בבאמרים ס"ק כ"ח
(תלו) דם. כ' בפרה"ב סף סי' זה הלא דוקא קורם דם אלא אף אם נתלה
חלוה על הריאה מבחוץ בר המחט דיש בקורם דם מי"ם (תלז) כנגד
המחט בחוץ עבמ"ה סעי' ל"ח והב"ם ס"ק ל"ח הלא דוקא עד המחט
מחמה בעוקם אלא אף אם נתלה ק"ד סמוך קלה לכנגד המחט אסור עי"ש
וכ"כ בפרה"ב סעי' קנ"ט ובעטר סמים ס"ק מ"ה וכבר מחמה אחרון ס"ק ס"ד
עי"ש והנה בבמ"ח לא ביאר עד כמה מקרי סמוך ומי' בחלוקת עיטים בם
בבאמרים ס"ק פ' סכ' מהבה"ג והפר"ח דאף אם הקורם דם הוא בסוף האוכן
והמחט הוא בראש האוכן כל שהוא בתוכו לר שהמחט הוא שם ואע"פ שהוא
רחוק הרבה יש להסתרף והלא כהבב"ם שאולם על הפר"ח בזה אבל אם הקורם
דם הוא בלר אחר לכ"מ לל"ב עי"ש ומי' בחרה"ב כלל כ' בקמן סעי' ב'
ובסרן ס"ק ג' שכ' דכל שבחלה קורם דם בלתחה הבדונה בין מקרה ובין
מגנה לא בין האחרים יש לדון אבל חס נתלה בהחרונה שבגדה אין לחוש עי"ש
(תלח) בחוץ עי' בפרה"ב סעי' ק"ם ורמ"ם ס"ק רל"ח שכ' דאף אם לא
נתלה הקורם דם מבחוץ על הקרום רק שנתלה על קרום הריאה מבפנים יש להסתרף
אלא שאין צריך לבחון אחר זה עי"ש ומזה בנה"ק אות ב' ובמק"מ ס"ק קי"ה
(תלט) טריפה. עי' מק"מ בקטורים דיני האלב שבסוף סי' זה אות ג' שכ'
דמחמת בריאה ומתלה קורם דם בגרה אם לא בדוקה בנפיחה ולא כבר האלב
עד סוף לשיחה דאמרינן הבתה נטרפה אך בנבדק בנפיחה לא בריאה וריאה
שהיא שלימה יש לאסור האלב עד ג' ימים דהי כחולה פי הטיבה דהק"ד מעיד
שריקב רק שעלה עלי' קרום מחמה מכה אך בהפ"מ יש לדקל בבדיקה נפיחה
ובראי' ד"ל אומר לא בדק יפה אבל אם בדק בסרין ולא בלבן הלא אף
בהפ"מ יש לאסור האלב עד ג' ימים בבדיקה פסרין בדיקה בחוה הוא עי"ש
(תמ) אפי' היא שליטה. כ' בבמ"ח סעי' ל"ח ובפרה"ב סעי' קנ"ט ורמ"ם
ס"ק ר"ל דלכתחלה צריך לעיין ולבחוק שלו יש שם קרום דם אבל בדיעבד אף
אם לא בדק אחר זאת לא סהדוה הריאה ולא"ל לחבר אם היה שם ק"ד כבר
לאחר שנפיחה בראי ועיין בה שהיא שלימה ואינה מוליחה רוח בשום מקום
לכן אין להחיר ראשונה שמא היה ק"ד ובהפ"מ יש להסתיר בזה אחי' לדון
ממהה ושהבין כהרמ"ל עי"ש (תמא) היא שליטה. עבלה"ם מ"ם פלוגתת
הב"ח והש"ך בעיקר לחון ואין שם ק"ד ובבמ"ח סעי' ל"ח והב"ם ס"ק ל"ג
ובפרה"ב סעי' קנ"ח ורמ"ם ס"ק רל"ג ובשפ"ד ס"ק ל"ג הבעיקר כ"ש"ך בזה
ולא מיבעיא אם אינה המחה הדלר מריאה לף אם אין שם ק"ד אלא אחי'
אם עדיין המחט המחה דבבה"ג מבבאמרים לקמן סי' ת"ח נבי בה"כ וסי' אבל
הכא גם בבה"ב מריאה ולכן מהמין בפרישה הטמה סבע ריאה אינה כך
עי"ש ומי' בבאמרים עיטים שם שכ' דמ"ר אם לא הי' בזה רק ספק טריפה עי"ש
ומי' בחדוחי מהר"ל לין מ"ם בזה (תמב) בל ראוה שנמצא בה מחט
שמ"ח לקמן סי' לא ס"ק ו' שכ' דלא שהש"ך מקל בהרגים המחט בנמשוש
סיד בהפ"מ עי"ש בריאה זה הוקל בבמה אבל בעוף אין להקל בשום נוחת אחי'

בור הטבח

(מ) שליטה והכ"ה כתב דדוקא אם נתלה קורם דם אבל בלתי אחי' ריקב לאוך כבריה
והש"ך חולק עליו בזה (מא) טריפה ותמרש"ל חולק על זו ופוסק כהתחבר וכתב
הש"ך דעלמה לי להסכים דהיכא דהפחוה ולא הרגישו מדיין במחט רק אח"כ נתחיבה
אי יש לסמוך מרבני מרש"ל אבל היכא שהרגישו המחט בנמחטם היל לו ריאה דמהני
דריקה (מג ע"י אם נתלה אחי' המחט מחמה ע"ג הריאה על אחת מרוחה ושנה יש

תשובה

בהפ"מ עי"ש (ועי' בדברים להגן סי' מ"ז ס"ק כ"ז) (תמב) אם לא במקום
הפ"ם עבמ"ה סעי' ל"ח והב"ם ס"ק ל' ובפרה"ב סעי' קנ"ח שכ' דאף בהכ"מ
יש להחמיר לכתחלה לבחוק בסרין להיחה סיה בפסרין ריאה אם היה
מבלבן ומי"ם בהב"ם שכ' שצריך לזה זהירות יתירה היאך יהי הסרין ונם
שלא יכניד הריאה בהוך הכלי ובאר זהירות המבואר לעיל סי' ד' עי"ש
(תמג) אז יש להקל עי' רמ"ם ס"ק רל"ז דעכ"פ רישהא הי אחי' בהפ"מ
ומעמרף לשאר רישהא כגון ס"ח לא בחנא ומי' במהה"ב בהרלבי"ע אות מ'
סעי' ע"ם שמלה להחיר דהי רישהא נדולה ומעמרף עם רישהא לא
כגון שיהי לא מרבעא וכדומה עי"ש ומי' בחרלבי"ע אות מ' בלק"ח ס"ק
י"ם מה שהשיב על הבריו בזה ושיש בל"ע עי"ש (ע"ל סי"ק תל"ד).
(תמד) ולבדוק ע"י נפיחה. ועיין לבחוק עכ"ם בכל תלוק המחנה הדא
מנבה ומקנה וכן החהוכים מהה"ב כלל כ' בקמן סעי' כ' (תמה) ע"י
נפיחה. בעבה"ם י"ם מהה"ך ולא נפיחה קדם שבחבה ולא הרגים בה מחט
ולאחר שבחבה מגלה בה מיהם יש להסתיר בהפ"מ אחי' לדון דשהרן הרמ"ל
לך בבמ"ח סעי' ל"ז והב"ם ס"ק כ' חולק על הש"ך בזה והבינה דלא מגלה
בחבה לף שנפיחה מקדם אין לסמוך לנפיחה דקדם אחי' בהפ"מ הכיון דנה
ידע מעיקרא שהמחט בתוכה חישבן שמא לא דקדק יפה ולף בהפ"מ אין
לקבל אלא כבדיעבד מהמחט ובדקה קודם שבחבה עי"ש ומי' רמ"ם ס"ק רכ"ז
ובפרה"ב סעי' קנ"ח שכ' לאלק בזה דהיכא שנפיחה מקדם רק מעט מגבה
בעלמא בחקים שנפיחן כל הריאה בהא הוא דאין לסמוך על הנפיחה זו אחי'
בהפ"מ מעט מעמה דכל מלהה דלא רמיא עליה דאיתם וכו' אבל אם הבדק
אחר בדי לי שבדקתי יפה ולא יצא הרוח בשם מקום וכ"ם בבבים מעידים ק
שבדי להם שבדקה יפה אין חוסנן לשתא לא דקדק יפה ויש להסתיר בהפ"מ
עי"ש וכ"כ במאירת עיטים שורש ד' ענף ד' ס"ק ח' עי"ש ומי' במהה"ב כלל
ב' בסרין ס"ק כ' וקמן סעי' ל' שהשיב עליהם והעלה לדינא דאף שנפיחה
מקדם מחחת אחה אחרת ואחר בדי לי וכו' כל שלא הרגים לא בעת
הנפיחה ממחט שבחבה אין זה כלום עי"ש ועמ"ז לקמן סי' לא ס"ק ד' ובס"
לקמן סי' ק"ל ס"ק ג' והב"ם לעיל סי' י"ח ס"ק כ"ם ובפפ"ם לקמן סי' ל"ד
ס"ק ח' ומי' במ"ם בזה בם' דברי יוסף סי' רל"ב ומי' בם' שמח לדק החדש
בפסקי דינים בדיני מסח בכסף סי' זה סעי' כ' שכ' הבעיקר כדעת הרקלין
וכ"כ אם יהי בנפיחה קדם אף בלא ידעו מעיקרא שמחט בתוכה וגם לא נפחה
משום לר רישהא אחרת אם"ה יש להקל בהפ"מ עכ"ם ואם נפחה מלר רישהא
אחרת דהיינו שאין אוהה הרישהא מעמרפת לחמרף הריאה מלר הרלבי"ע עם
הרישהא המחט שלא בחלה הקדק יפה. בנפיחה בזה יש להקל אחי' שלא
במקום הפ"מ עי"ש.

סעיף יז (תמז) מחט שנמצא. ואין חולק בזה בין מחט דקה לא עבה
בין בלר הבב שלה לר הסתפאן ותקה לר האלו לא להסתר בכ"מ
כהרה לפי שמקום זה רחב הוא ודרך הקנה בזה ולא ריקבה. במ"ח סעי' מ"ח
ופרה"ב סעי' קנ"ט ומי' בם' לחמ דרך החהם בפסקי דינים בדיני מחט שם
ובכ"ח שם ס"ק ח' שכ' דאם דוקא במחט אבל בגיאלה קטיהה הוהה בהמשולת
רבא יש להחמיר שלא בהפ"מ מבים שהם נפים ואינם יכולים לבא בריוחה ודק
הבמחטן וחישיב שמא מיקבה הוהבם ואחר ומיקבה בבבר אבל במקום הפ"מ יש
לסמוך על הבדקה הבסרים המקלין בזה עי"ש (ומהב"ם לקמן סי' מ"ח):
(תמח) שנמצא. עי' בם' הרת יקחיאל בסוף סי' זה בקטרי דינים אות ג'
שכ' דאף שבמלאה בבמשולת רבא מ"מ אם חולק שבריאה חחוכה והמחט יולא
לחון ממקום החהוך עד שהפסר לחר לפי ערך אורך המחט שבקבה קדמי
כריאה

תשובה

בהפ"מ עי"ש (ועי' בדברים להגן סי' מ"ז ס"ק כ"ז) (תמב) אם לא במקום
הפ"ם עבמ"ה סעי' ל"ח והב"ם ס"ק ל' ובפרה"ב סעי' קנ"ח שכ' דאף בהכ"מ
יש להחמיר לכתחלה לבחוק בסרין להיחה סיה בפסרין ריאה אם היה
מבלבן ומי"ם בהב"ם שכ' שצריך לזה זהירות יתירה היאך יהי הסרין ונם
שלא יכניד הריאה בהוך הכלי ובאר זהירות המבואר לעיל סי' ד' עי"ש
(תמג) אז יש להקל עי' רמ"ם ס"ק רל"ז דעכ"פ רישהא הי אחי' בהפ"מ
ומעמרף לשאר רישהא כגון ס"ח לא בחנא ומי' במהה"ב בהרלבי"ע אות מ'
סעי' ע"ם שמלה להחיר דהי רישהא נדולה ומעמרף עם רישהא לא
כגון שיהי לא מרבעא וכדומה עי"ש ומי' בחרלבי"ע אות מ' בלק"ח ס"ק
י"ם מה שהשיב על הבריו בזה ושיש בל"ע עי"ש (ע"ל סי"ק תל"ד).
(תמד) ולבדוק ע"י נפיחה. ועיין לבחוק עכ"ם בכל תלוק המחנה הדא
מנבה ומקנה וכן החהוכים מהה"ב כלל כ' בקמן סעי' כ' (תמה) ע"י
נפיחה. בעבה"ם י"ם מהה"ך ולא נפחה קדם שבחבה ולא הרגים בה מחט
ולאחר שבחבה מגלה בה מיהם יש להסתיר בהפ"מ אחי' לדון דשהרן הרמ"ל
לך בבמ"ח סעי' ל"ז והב"ם ס"ק כ' חולק על הש"ך בזה והבינה דלא מגלה
בחבה לף שנפיחה מקדם אין לסמוך לנפיחה דקדם אחי' בהפ"מ הכיון דנה
ידע מעיקרא שהמחט בתוכה חישבן שמא לא דקדק יפה ולף בהפ"מ אין
לקבל אלא כבדיעבד מהמחט ובדקה קודם שבחבה עי"ש ומי' רמ"ם ס"ק רכ"ז
ובפרה"ב סעי' קנ"ח שכ' לאלק בזה דהיכא שנפיחה מקדם רק מעט מגבה
בעלמא בחקים שנפיחן כל הריאה בהא הוא דאין לסמוך על הנפיחה זו אחי'
בהפ"מ מעט מעמה דכל מלהה דלא רמיא עליה דאיתם וכו' אבל אם הבדק
אחר בדי לי שבדקתי יפה ולא יצא הרוח בשם מקום וכ"ם בבבים מעידים ק
שבדי להם שבדקה יפה אין חוסנן לשתא לא דקדק יפה ויש להסתיר בהפ"מ
עי"ש וכ"כ במאירת עיטים שורש ד' ענף ד' ס"ק ח' עי"ש ומי' במהה"ב כלל
ב' בסרין ס"ק כ' וקמן סעי' ל' שהשיב עליהם והעלה לדינא דאף שנפיחה
מקדם מחחת אחה אחרת ואחר בדי לי וכו' כל שלא הרגים לא בעת
הנפיחה ממחט שבחבה אין זה כלום עי"ש ועמ"ז לקמן סי' לא ס"ק ד' ובס"
לקמן סי' ק"ל ס"ק ג' והב"ם לעיל סי' י"ח ס"ק כ"ם ובפפ"ם לקמן סי' ל"ד
ס"ק ח' ומי' במ"ם בזה בם' דברי יוסף סי' רל"ב ומי' בם' שמח לדק החדש
בפסקי דינים בדיני מסח בכסף סי' זה סעי' כ' שכ' הבעיקר כדעת הרקלין
וכ"כ אם יהי בנפיחה קדם אף בלא ידעו מעיקרא שמחט בתוכה וגם לא נפחה
משום לר רישהא אחרת אם"ה יש להקל בהפ"מ עכ"ם ואם נפחה מלר רישהא
אחרת דהיינו שאין אוהה הרישהא מעמרפת לחמרף הריאה מלר הרלבי"ע עם
הרישהא המחט שלא בחלה הקדק יפה. בנפיחה בזה יש להקל אחי' שלא
במקום הפ"מ עי"ש.

סעיף יז (תמז) מחט שנמצא. ואין חולק בזה בין מחט דקה לא עבה
בין בלר הבב שלה לר הסתפאן ותקה לר האלו לא להסתר בכ"מ
כהרה לפי שמקום זה רחב הוא ודרך הקנה בזה ולא ריקבה. במ"ח סעי' מ"ח
ופרה"ב סעי' קנ"ט ומי' בם' לחמ דרך החהם בפסקי דינים בדיני מחט שם
ובכ"ח שם ס"ק ח' שכ' דאם דוקא במחט אבל בגיאלה קטיהה הוהה בהמשולת
רבא יש להחמיר שלא בהפ"מ מבים שהם נפים ואינם יכולים לבא בריוחה ודק
הבמחטן וחישיב שמא מיקבה הוהבם ואחר ומיקבה בבבר אבל במקום הפ"מ יש
לסמוך על הבדקה הבסרים המקלין בזה עי"ש (ומהב"ם לקמן סי' מ"ח):
(תמח) שנמצא. עי' בם' הרת יקחיאל בסוף סי' זה בקטרי דינים אות ג'
שכ' דאף שבמלאה בבמשולת רבא מ"מ אם חולק שבריאה חחוכה והמחט יולא
לחון ממקום החהוך עד שהפסר לחר לפי ערך אורך המחט שבקבה קדמי
כריאה

(תמם) בסמפונא רבה דריאה (תנ) כשרה: הגה ואפילו בחתוכה (תנא) שלא טבל נבדוק בנשיחה (תנב) יש (כט) להכשיר (ר"ן וס"ד ומהרי"ו בשערים):

א מסכת דשמואל וכל מתן וכל אחי וכל אחי מהלן דף מ"ח

לז דיני אבעבועות וסרכות הריאה. ובו ז' סעיפים:

א (א) "דריאה

באר היטב

דמריסה) (סג) להכשיר וחזר בה"ר אבל אם היא שלימה צריך לעמוד מעמה מי"ם והבליעו בם ל"ל שם סוף סמי' ח' גרינא (תבמם) בסמפונא רבה. כ' בפרת"ב סמי' קפ"ד ורא"ש פ"ק רל"ז ה"ה אם נמצאת המחט בסמפון קטן כל שיש דרך יכר להמחט עבה לבוא מן הסמפון הגדול מבלי שיצטרך לנקב הסמפון הגדול לחוך בשר הריאה לבא לשם אם היא חתוכה ופ"ל לבדוק יש להכשיר בדיעבד כמו בסמפון הגדול ואם היא שלימה יש להתיר לבדוק אחה בנפיחה מהמ"ב כשלא אפשר להמחט לבא לשם בלא נקבא הסמפון אז דיש כמו בנמצאת בבשר הריאה מי"ם ומי' במנה"ב סוף כלל כ' מי"ם ומי' בתורת יקמיאל שם אות ד' שכ' דאין להקל בנמצאת המחט בסמפון קטן אלא אם המחט עבה וקופא נגו לגד שמפונא רבא מי"ם ומי' בס' עתה לדק שם סוף סמי' ט' שכ' דלא שדעת הפרת"ב להקל בזה בכל ענין מ"מ אין לסמוך על זה דמסמשת הגיטור ורש"י והש"ע להתיר מי"ם (תנ) כשרה. ומי' בתבות יד אברהם שכ' ואין להקשות איך אפשר להתעם בסמפון הרי שם בסמפונא מחט כבריאה הא שלימה דל"ל אדא שנפלה מחט לריאה דרך הקנה אבל עדיין היא שלימה מי"ם (תנא) שלא נבל לבדוק בנפיחה יש להכשיר. עבהה"ם מ"ם בפלוגתא הש"ך והפר"ח אם צריך נפיחה כשהיא שלימה והה בשמ"ח שם כ' לדינא כרפר"מ דל"ל נפיחה מי"ם אך בפרת"ב סמי' קפ"ג ורמ"ם פ"ק רל"ה פסק שם להתיר כדעת הש"ך דכל שהיא שלימה ואפשר לבדוק אותה בנפיחה יש לבדוקה לבתחלה מי"ם וכ"כ בשע"ד ס"ק י"ה מי"ם ומי' במנה"ב שם. (תנב) יש להכשיר. עבהה"ם בשטגר סוף הסי' מ"ם מהכנה"ב דבזמה"ר מריפה בכ"מ אבל הפר"ח והשמ"ח והרמ"ם שם ושאר גדולי האחרונים לא אמרו להתיר יותר ממ"ם במחבר ורמ"א בסמי' זה ומי' מה בממחת ישקב כלל ל"ה ומי' ברמ"ם פ"ק רל"ה שכ' דיון דהכנה"ב מריפה בכ"מ בזה ע"כ יש להתיר לצאיך עכ"פ לבתחלה לנשוח הריאה כשהיא שלימה אבל בדיעבד ובהפ"מ אין לחוש כלל מי"ם ומי' מזה בשו"ת רביע חיים כהן בהשובה מעכד המחבר דהרפם בשוף חו"ל) דף מ"ג ע"א מה שכתב בדברי הכנה"ב והכמו בתימה ומי"ם במה שכ בשובדת דידי' שמצא המחט תחובה בפ' מהסמפונות דבלה"ה אינו מועיל שמיה לדון בה דין שלימה רק בהפ"מ כמ"ם ברמ"א בסעיף הקודם לכתרה יש להסריף על פי דעה הפ"ו לנקון סי' ל"ל דהרי קולי בהפ"מ לא מקולין מ"מ בנ"ר שהה ג"כ לכבוד שבת יש לד להקל כמו שכתבו האחרונים דבהפ"מ גם כבוד שבת יש להקל גם בתרי קולי מ"מ קשה להודות הסבר בזה דהרי כענין ס"ם לאשורת דלמת הלכה כדעת הרמב"ם דסקב לבשר מריפה וכדעת הב"ח ודלעת בדעת הכנה"ב לא מהני לסמוך מי"ם בתריסת

ט על מה לסמוך מי"ם בתריסת

סעיף א (א) ריאה שנמצאו בה אבעבועות

סי' ל' שכ' דבריר טעת בריאה שה שוף לבהמה ולכן אם נמצא טעת בריאה של אחוז מריפה בכ"מ כי הן טדלא גרלין מעבר לעבר כי הריאות מן האחוזה דקים מאד מי"ם (והבליע ספפ"ם להלן סוף סי' מ"ג) ומי' בש"ת מזמו"ר תמיינא סי' ס"ו שבאמל אחוזה זה והחמיר ג"כ מובא בזה וכ' דלא דלק קיי"ל להכשיר בטעת יחידית אפי' בעטרין ומרזחין היו בבהמה אבל בשוף יש להחמיר וכ' דלא אם כי הטעת בא שבתוך הלשות מריפה ולא מבעית לדין המריפין גם בריאה דבהמה בעמדך לחכן אלא דבשוף גם להמחבר וסיימו מריפה ולא אחזן הטעת שאינו בעומק רק הם על הריאה ונקלפים מן הטעת ושטר אלם תחחיהן ג"כ מריפה דהא זה חומה לטעת הנקלפת מן הריאה דקיי"ל להסריף לא בבהמה (ע"ל סק"מ) אך אם נמצא הטעת בלשות ולא בריאה כלל בזה ולא כבר ולא מחזקין רישוהא ממקום למקום ומר בטל בריאה סיבה ונקלף מי"ם בתריסת ומי' בש"ת מתחת מבה חו"ל סי' ה' מ"ם

דרכי תשובה

בדבר הטעות הנמצאות בריאות של שוף שם מהם משברים בגוף הריאה סמוכים זה לזה ומעבר לעבר וגם בטיפולי ויש מהם שנקלפים ביד בנחת והבשר תתיהו שנם ויפה וכמה טעות יש שכשיתיחן אותן אין בהם מוגלא רק שם בה כם סולגים ודבר זה שכיח מאד בהרבה גליות בחדיהו ונלאלים שופת נמדפים בזה וע"פ הרוב מצלים הרבה טעות בלשות ג"כ והאריך בזה והמחיק השבת הגאון בעל שו"מ ז"ל שהביא ל ע"ז שטעה לכל מ' וכ' דח"ל לומר בזה איסור מבורר אבל גם להקל אי"ל וכן לא רצה להקל לבעלים עין שלא לבדוק כלל כיון שלפי הראות הוא מיעוט המלי ובק"ק לבוב מתרפים הרבה שופת בזה ע"כ קבה להבעלים עין בזה והבעהמ"ח מ"ח מסה הל"ל האריך שם לגבב קלות בזה וסיים דעכ"פ לעולם נחוג כיון שם כמה לדיים לסתירת גם בעיקר הדין אפי' כבריאה טעות כאלו ע"כ ל"ל דעכ"פ מותר להבעלים עין מה מי"ם ומי' בד"ק סק"א שהבה דכתו דקי"ל להקל בנמצא בריאה דבהמה בטעת יחידית ה"ה דיש להקל בריאה דשוף כשיש רק טעת אחת ולולן שאינה בטיפולי ולא מעבר לעבר ומי"ם מ"ם בנמצא טעת בריאה דשוף והוא ספק אם היא בטיפולי או לא וגם יש ספק אם הטעת היא בריאה טופה ויש לחלות שרק חוט לא קרוש כבגמן מרוכת הי' מחבר הטעת לבריאה והתעבר שומן מלוחת זו בין שומן הי' אוחזים כאחד וכו' שיש להקל בזה ע"י הערוכות בלירוש כמה לדיים שיש מציפים להקל בזה ומי"ם שוד במ"ם לענין אם נמצא טעת בריאה דשוף וספק אם הוא טעת כלל ואולי היא שמטמית וגם ספק אם הא בטיפולי וסבק אם יש חוט בשר חקוף וכ' שיש להקל לשרף בלירוש כמה עמודים וכ' שם עוד ולאם הי' בשר בריאה דאותה טעת למעלה אבל הטלר אין לחוש משום מריפות הריאה שהה ולא לטעת המעבלע"ב ולא לטעת בטיפולי רק שהוטלר אריך בדיקה אם לא הגיע המכה לכיס ומי"ם שוד שכ' דכ"ז הוא רק בטעת אחת אבל אם נמצאו הרבה טעות קטנה בריאה דשוף אף שבריאה עהה שאינ סיוסת יש לחוש שהיו סמוסת וע"י מסמוס הוד להפרנו כי שכיח שהם סמוסת ולכן אם אחר שהסירו ריאה דשוף מבין הלשות נמצא שם בלשות קרוש מלבד הקרוש הלשות ובו טעות לשפת יש לחוש שקרוש זה מן הריאה הוא וכו היו טוחי דסמיכי ומ"ז אינ שכיח כלל בטעות וכ"ז הוא רק בהרבה טעות אבל אם לא נמצא רק טעת אחת ואינה מעבר לעבר וגם אינה בטיפולי אין לחוש שמא בטמטום הוד ניתקה ממקומה והיתה בטיפולי ואין להחיר בכך ובכרם שם בזה כתה ספיקות וכו' ומי"ם שוד מ"ם בטעבדת שהי' מכה בלוחת והיתה דבקה הרבה לבריאה ומכה היתה מליאה מים ומוגלא והסתהיל לחליאה מאם נקרע מבריאה עם המכה במקום שרתקה היתה דבקה לבהמה ולהתיכה הוא וכתב דמ"ל להכשיר בזה כלל מכמה מעמים מי"ם ושוד כ' שם דמכה גדולה הנמצא בריאה של שוף אי אלא הריאה והיא נסרכה לריאה יש להחמיר ומי"ם שוד הרבה פרטי דינים בזה ומי' שוד בש"ת שומ"ד המיינא בקי"ל סי' כ"ל שכ' להסריף בטעת של שוף אחי' אחת דע"פ הרוב הוא מריאה לבן ממם ומיכר שהוא מחמת מוגלא וגם לא ידעו מקום הסריטות בריאה דשוף ומכה סמוסת יש לה ואולי מיקב מ' מהן ע"י הטעת ומי"ם עוד בקי"ל סי' ל"ו בריאה של אחוז שהי' טעת של מוגלא והבשר נלקה מעבר לעבר ומה שהי' שוה מאד מ' הא מכ"ם הי"ל מאד מ' טעת ומורכת מאד הב' דמריפה (ע"ל ס"ק רל"ז) והש"ב שרלה לחרם שיעלה מריאה ריאה אין דבריו נכונים דלא מהני מקום דשוף רק בריאה של בהמה דקה אי נסה דשיך בי' נפיחה אבל נשף דלא שיך בי' נפיחה לא מהני מה שחזר לבריאה ריאה ע"י סיחוים וגם כיון הטעת שהמסמה נשומן חשיבן לסמוסת ומי' בש"ת נשף דחלם והק כל דהי' שם מוגלא הרבה הישוק לסמוסת ומי' בש"ת ביה שלמה חלק ב' סי' ס"ז שכתב דברי רשומ"ד הל"ל והדרי הי"ל הל"ל וסיים דחות דעה הוא בדברי הר"ק שאין להסריף בטעת יחידית כל שהוא יחידה

שחיה

(ב) שנמצאו (ג) בה (ד) אבעבועות (ה) אפי' (ו) הם (ז) גדולים (ח) הרבה

דרכי תשובה

שאינה מעכבר לעבר ואינה בשיטולי שולת אם סי' מכה גדולה אז יש להחמיר וכמו שכ' בד"ק ומי"ש שוד בהגו' בית אלמה סי' ע"ב שהאל בדבר טושה קטנה המלאה בריאה של שוף ואומרים שהם תולעים וכ' שם דאינו סי' תולעים בלא טושת יש פיום לאלף ולאלף אמנם אם התולעים הם בתוך הטושת בודאי מריפה דהא בלא"ה מריפה מחמת הטושת בגוף לידוע התולעים וכ"ש כשיש תולעים בהוכם וכן אם מפריפים בכל גלילוטיו בהתלע מי"ש ועי' בש"ת שאילת שלום קמא סי' ק"ז שהביא נ"כ על המשו"ד הנ"ל שהחמיר אף בטושת יחידית ועכשו טושת שיש בטוכה תולע כ' נ"כ כדברי הבית שלמה הנ"ל מי"ש בתריסות ועיין שוד בש"ת מנחת מהה שם בהגו' שאח"ז ובספרו ברכת מהה בקונטרס יפה לבדיקה שער ג' נהיב ב' אות א' מ"ש בזה ועי' בש"ת בית יאחק חו"ד סי' כ"ה מ"ש בענין זה והביא דברי המחה מהה הנ"ל ודחה דבריו וכ' שם בשם הגאון מהרש"ק בהגו' שבריאה מדבריו דבשוף שקרין אימ"ק נם הוא שהה להקל והוא סיים לדעתו אם אין שם רק טושת יחידית אף בשוף קטן ואינה מעכבת"ב ולא בשיטולה המקל בהס"מ לעוקר שנת לא הפסד והעיקר הלו בריאות עיני התורה דמהה פעמים לא הי רק שרשא או מיבת דבזה לרבור בפשיטות ועיי"ש בסוף התשובה שסיים וכ"ז הוא רק בטושת קטנה אבל אם יש מכה גדולה בריאה דשוף יש להריף בכל ענין דיש הבם לפשיטות ושוד מטוס שוד בריאה עיי"ש בתריסות ועי' בס' דעה הורה ס"ק נ' וד' מ"ש בענין טושת בריאה של שוף והעלה לדינא כך דאם אינה בשיטולה ואינה מעכבת"ב רבר אבל כשהיא בשטולי מריפה כיון בבהמה וכן אם הם מטושים זה לזה מריפה אבל אם אינם מטושים אל"ה אפי' אם יש הרבה רק שהם מיוחדים קצת זה מזה אין להחזיק ריעותה לאם שמא הוי בשיטולי ויש להקל ואם יש נקודה לבנה בהטושת והיא תולע אם הטושת היא תחת הטור ובריאה שהטור סע"ב הטושת הוא שור בריאה יש להקל אבל אם היא מקפת מריפה אפי' במקום שיקלין בבהמה בטושת ומקלפת כיון שיש בה גם תולע ואם יש טושת בלשת ולא על בריאה כשר אבל אם יש טושת בריאה בהאר שבין הלשת מריפה ואם יש שמה טושת בריאה של שוף פשוטים זה לזה ובריאה שהם כמין אצטומא ומקלפים סולם ביחד מהבריאה יש להקל אפי' אם נראין כמין הרי שני דפיהם אז בשיטולי יש להקל בזה ואם יש מכה אז טושת בתו' הטוף פשוף לבריאה ונסרך אל בריאה מריפה ואם אינה סרוכה לפניה אל בריאה ונפקע אולי מהגם מסם בחמתם הד יש להקל ע"ש בתריסות ועי' בס' טוהר שלום (לרב מ' שלום מאוריגיטו) הספרדי בחחמי הזי"ד ערך אות ר' בד"ם ריאה שכתב דריאה של שוף שמלאת טולה כמעט כמיבר אבר אף שאין לה מום אבר מקוף ע"ש אמנם לדינא קשה לפנינ"ד לבשוך על דברי להקל שלא כ' שם טוס טעם לדבריו והדבנה ליפנ"ד להחמיר בזה כיון דאף בבהמה יש הרבה דעות לאסור בשיטולי מעבנ"ב ואף ביקלין לא אמרו להקל רק שיהא דבוק ולא יצא בה שום מיפה ליהה (וכתב"ל ס"ק רל"ח) ובשוף דחמיר אפי' לעיון הבם לקולא הפשטות (ממש"ל סי' ל"ו ס"ק קפ"ח) י"ל דאף דאינו בבהמה עיי מעבנ"ב מחחיים בשוף ובפרט בכבל בריאה כך הוא וכן יש עוד הבם עכ"ל (ס"ק כ"ג) שלא לבשר שום מיבר אחת מ"כ יש לה מראה מונגת בכל מקום ואם יש לה מראה בריאה אף במקום אחת מריפה מטוס בריאה שקבה כעין ובכה"ג בכל בריאה דשוף כן בודאי שקבה לעיתה על המבחן בזה ויש בה הבם בריאה שקבה כעין ע"כ מכל רלין קבה לפנינ"ד להקל בזה (ב) שנמצאו בה אבעבועות היינו שאינם במקומות שחבר להלן בסטיפים הבאים דאפי' טושת יחידית שסלת אוכן וא"ל מלבד המקומות הנ"ל אין הטושת יחידית פוסלת בריאה בכל מקום שהוא בין מקמא ובין מגבה בין על אחוריה בין על הרחה ובין על אחוריה ואפי' על האוכא הנעלמה הבחלוה שמ"ח סעי' ט"ו ופרט"ב סעי' ל"ו ורמ"א ס"ק ל"ה ושאר אחרונים עיי"ש (ג) בה עי' לבש"ח סוף סי' ל"ו ס"ק קל"ה ובסוף סי' זה ס"ק ק"ג הזקא בנוף הריאה שיך דין זה אבל בכים הרחה לא שיך דין הטושת ממונגת ולא דין הרי טוש דסמיכי עיי"ש (ועי"ל סי' ל"ה ס"ק קס"ז ולרגן ס"ק קפ"ד וס"ק רפ"ו) (ד) אבעבועות עי' בס' מוב להרמ"ל סי' מ"ב שכ' הלפעיטים ממלא טושת ובאיתה אין זה טושת רק רחוק מחמת מכה שיקבו ב' קרומי הריאה ונראה לפי מלא יהא שבריאה היא שלימה ובלתמה מי שיהא ומבין יכיר בקרומי הריאה מיקבו ועלה עלי' זה הבריאות ונרחה שהוא קרום הריאה הה וכ"ע אחר בפשיטות אפי' דיקן ועי"ש נמ"ש מחוק מהגיס בין מנהג שלמוק"ל ובין ק"ק לחמיר בענין הבדיקה

בזה וכל"ע יש להם שמשת לבחק בשוף אחר בענין זה עי"ש (ועי' ברמ"א ס"ק ס') ועי' מה בגב"ש ס"ק ב' שכ' דטושת כזו שיכר שמעה מיתת נקב שבריאה אם ודלא מריפה ואתלב אחר עד ג' ימים לעפרש כדין הגיד פי סמכה עי"ש. (ה) אפי' הכה זקני סלבים סעי' ח' כ' שהריאה הטושת ל"ל מטוה מיתלה שאר הריאה דאל"כ הי"ל אמוס עי"ש אבל בהב"ש סק"ח ובב"ש סק"ד דוא דבריו דאין ענין זה לאמוס כלל עי"ש (ועי' בבית אברהם בשם"ח ס"ק ה') ועי' במחה"ב בהרלי"ש אות מ' סעי' ד' ובשערון שם סק"ד שכ' דכל מה דמכשרין טושת יחידית בריאה אינו שיהי' אין להסיר אלא אם יחאין שהטושת שוה בעיניה אבל אם ממלא טושת בריאה שאינה שוה לזה אף כל שהוא ממנה לחוות שוה ד"י ועיה"ה ה"ל אם מטוס לה מטוס אמוס ומריפה ועיין לעלה אם הוא מלאה רוח ואמפ"ב לא מלאה בעיניה אז בודאי אמוסה הוא במקום הזה ובדיקה הבלבון לא יועיל כאן ואם הוא מלאה מים אינם אין להתיר כ"א בהפ"מ דוקא וע"י בדיקה חזקה דהיינו להסיר את הכים שבתוכה הפ"מ ובחוק שם ואם הוא מבלבן בהרה ואם לא מריפה ואם הטושת מלאה שונגת זה טושת מילו אם האמוס שאינן לעבר שמחמת שמונגת לא מלאה בעיניה וכל זה כשאין שם שוד אמוס כ"ש אין להטושת אבל אם הטושת היא באמצע הריאה אבל אם בחיזה מד סביב לו ומסוך ממש לאמוס אף אם בדק את האמוס ומבלבן והטושת שלה בעיניה אין להסיר כ"א במלאה רוח אבל במלאה מונגת יש לאסור אפי' בהפ"מ דהרי הרלי"ש עיי"ש ועי' במחה"ב בהרלי"ש אות מ' בלק"ד ס"ק כ"ו בהגיה דברי המה"ב בזה וכ' דמ"ל דכל טושת אמוס לה מטוס אמוס לה מעמד שונגת ולא ראיה מי שאמר לה ונם הביא הדברים לפי הגאון מהרי"ל אבד"ק ברסק והמה מ"ז וכן כתב ונכון עכ הב"ש בעל המחבר זצוק"ל אלמה ולעה ההסכמה בירושה שזה מומרת יהיה וסיים ומ"מ בגאון הפ"מ יעשה ש"ה ואם הטושת עומד בלי ראמוס בלא"ה אין בהם כדי לחוש להרלי"ש עיי"ש (ועי"ל סי' ל"ו ס"ק ב') (ו) הם גדולים כ' בלב"ש בהב"ה סוף סעי' כ"ו ובביאורו ס"ק ק"י הב' מדרך הטושת הגדולות לפעמים שאין הריאה שבתוכם ממלאים כל הטושת ובשכים קיימין הה והנה בתוך הטושת וכשר אף אם יש ריקן בטוס יותר מרבעיה ואין לחוש בזה כלל ועי"ש בדברי לעיל סי' ל"ו ס"ק כ"ו (ובדבריו לעיל סי' ל"ו ס"ק ק"ב) ועי' ד"ק סק"ב שכ' דטושת דשונגת שאין המונגת יתתמה אם כל הטושת לאוי י"ל שהמקום הריקן יש לו דין טושת מלאה רוח ואמנר דקל ממנה ול"מ לענין תרתי בוטי דסיימי שהמקום הפנוי יהי' הפסק בין שתי הטושה ור"ל"ל דמיירי אז מורסת אינה מפסקת בין שתי רשותות מ"מ מקום רכוי של טושת זו אף שהכיסים מונעים י"ל דמפסיק עיי"ש (ועי"ל ס"ק ק"ל) (ז) גדולים עכ"ל הפ"ד ס"ק י"ב ורמ"א ס"ק כ"ו ובפרט"ב סעי' ל"ו שכ' דאפי' הוא גדולה וטוליטה מן הריאה יוהר משיער עלה של הדם שהוא שיער יבהת אותה לא אין בכך כלום ועי"ש ברמ"ב ס"ק כ"ו שכ' דאפי' אם הדה בריאה כטבע שהוא טרה אותה אין מ"מ בדר לה עי"ש ועי' מה בס' בית יהודה (מהגאון מו"ה יהודה נהדה ז"ל בן הגאון רא"ה ישקר מוהגנו ז"ל) בחדושיו לי"ד סי' זה בד"ה ואבל ראיתי מ"ש בדברי הרמ"ב בזה ועי' בד"ק בדיני הרלי"ש אה ק"ו ובמק"מ שם סק"ו שכ' דכל הוא גדוה כמד"ל עכ"פ לא עפקה מכלל רשותא דנבשסיה ויש הבם חיבוד בלשות עיי"ש (ועי' בברה"ב לעיל סי' ל"ה סעי' ל' ורמ"א ס"ק כ"ו ובדבריו לעיל סי' ל"ה ס"ק רל"ג) ודע שכל זה הוא בטושת שהיא כמו שאר טושה שהיא תחת הקרומים של בריאה והיא מוסרסת היינו בהריאה אבל אם אינה מוסרסת היינו בהריאה והיא מטוה מבאר טושת יהבאר דיש לקנן (ס"ק ל"ט וס"ק מ') (ח) הרבה עבאה"ש סק"ח בטוסגר מ"ם ולא נגע המונגת בסמפון ובמ"ח סעי' ח' ובהב"ש סק"ד וס"ק ל"ש ובבכ"ד סק"ח וס"ק כ"ח ובפרה"ב סעי' ב' ורמ"א סק"ב שכ' לדינא דאם הטושת הם יחידים ורחוקים מן הבשולי אפי' אם הם גדולים ומלאים עסרים וברחוקים יש להסיר לדין דיקלין בעסרים ובדחוקים אפי' אם מלא טושת גדולה מלא עסרים וסרחוקים דוקא בסמפון ואינה יכולה להפרד ממנו כבר אפי' בלי בדיקה הסמפון לא בדיעבד אם אינו שבוק ומלא הסמפון סרחתיו מקבר אז יש לאסור כלעיל סי' כ"ו סעי' ו' אבל מ"מ לאחר לבדוק אח"ז עיי"ש ועי' לב"ש סק"ל שכ' דיש להוכיח מן מלשון הב"ע שכ' אפי' הם גדולים הרבה דבש"ב ר"ל שהם גדולים בטיוק ומכסים בטוק מד שמנעים לסמפשת ובכ"ב בהב"ה בפרט סוף סעי' ח' עי"ש וכ"כ בס' מחה אהרן סק"ב עיי"ש ועי' ד"ק סק"ל ובגב"ק אות מ' שמחו על המחבר אלך ב"ל אפי' אם הטושת שמחה

בין

יורה דעה סעיף לז א הלכות טריפות

(מ) אם (י) הוו (יא) מלאים (יב) רוח (יג) או (יד) מים זכים או (טו) ליחה (טז) הנמשכת כדבש

דרכי תשובה

בין הסמפון לקרום במקום שדרך הסמפון לרוות דבוק להקרום ואין בשר מפסיק בין הקרום להסמפון (עי' בדבריו לעיל סי' ל"ו סוף ס"ק ק"ט) אך הבועה מפסקת ביניהם לו חושבין בזה שקלקלה הבועה את הסמפון ויש עכ"פ להגריך בדיקה בסתימות אם לא הגיע הקלקול לחוט לפנים כיון שרואין שלא מתרגילות שבכ"מ הסמפון דבוק לקרום ואין דבר חוצץ ביניהם וכמו הבועה חוללת בינתיים ועי"ש בנה"ק וכמק"מ סק"ג שב' המדינות אפי' בכה"ג אין לחוש להגריך לבדוק הסמפון כגון אך טוב לחבר בזה שב"ש יבדוק הסמפון במראית העין אם הוא שלם מעבר הב' ולא שלטה בו הלקויה עיי"ש אך במראית עינים שורם ד' ענף ה' סק"ג הארכיו להשיג על דברי הפרה"ב והלב"ש הג"ל והבלו לדינא כך דכשהגיע הבועה בשמק עד הסמטות אז צריך מדינא בדיקה בבועה וגם בדיקה בסמפוסת ואין להחיר עד שרואה שהבועה הוא ממ"ז וגם רואה שהסמפוסת שלימות ואבל אם הבועה הוא ממוגלה לא מיס עכורים ובוצא בו אכי' ראה שהסמפוסת הם שלימים מריפה דבועה שאינה ממים זכים כשבועת הסמפון חוששין שקלקלה הסמפון שאלה ולא מהני בדיקה בהסמפון עיי"ש (ועי' באלרות שלמה בכח שור סק"ל במרך מזה) ועי' בתורת זבח בהע"ש ברים סי' ל"ח שהאריך לסתור דברי המחדרת עינים בזה והעלה הארכיר כדעת הלב"ש והפרה"ב הג"ל שאין צריך לבדוק לא בבועה ולא בסמפון בשום נוחוא עיי"ש ועי' בזבחי רצון סי' י' בתחדיים סק"ט שהיה כל זה בל"ע לדינא עיי"ש אך במהה"ב כלל כ"ח בקומון סעי' ל' ועשרון סק"ב ובתנמ"י ענף ל' בזבחי שלמה כב"י ל' ובקי"ל אות ל' כ' הארכיר לדינא כהלב"ש והפרה"ב וכ' שכן פשוט הוא בבחק בבועות כלל דלא דמי זה לריאה שבספרה לקיהון דבשכבה נוף בשר הריאה מתקלקל ונחסר ממנה ובועה אינה כך דלאו מיהו בשר הוא רק דבר הנלר מחוצה מהה והבשר מחק לגדים ומה"ש הפסקים ולכן אין לחמיר ולעשות הוא מתמצא נגד כל הפסקים וכבר כ' הב"ש בסי' מ"ח סק"ק ל"ג דנריך ליזהר שלא לאבד מעשה של ישראל לבחוק במקום שא"ל בדיקה אך זאת כ' במהה"ב שם דאם מרגע דבדק ואחר שהסמכון עובר בתוך מיהו הבועה אז אפי' הבועה במ"ז מריפה ואינו מועיל לבחוק בסתימות אבל אם אין הבועה מסבבת את הסתימון רק הוא טוגעת בהסמכון מצד ג' אפי' הוא דבוק והחזק בהסתימון מהני בדיקה כשהוא במ"ז עיי"ש והוה ט' במהה"ב בקו"ח שם עיי"ש (מ) אם היו מלאים רוח עשמ"ח סעי' ט' והכ"ש סק"כ ולקמן סי' ל"ע סעי' מ"ג שב' הבועה מלאה רוח הוי רישותא וד"ל שהם רישותא עיי"ש אך בשפ"ד סק"ט כ' דלא הוי רק רישותא כל דהו כעוקני ומורסא עיי"ש ועי' בב"ש סק"ז וס"ק ל"ז ולקמן סי' ל"ע ס"ק קי"ז שבתב דאכי' שלא בהכ"מ לא ריהב רק לרישותא כ"ד עיי"ש ועי' בפרה"ב בהרלרי"ע סעי' ד' שב' הדיקות שהגו בהקל בסתיכי ושיטלי במלאה רוח אז יש להקל הנם בועה יחידית המלאה רוח לא הוי רק רישותא קטנה אבל במקום שתתמירים בזה יש להחמיר הוי שהם רישותא אך במקום רפ"מ ל"ל דאף במקומות המתמירים בזה בסתיכי ושיטלי מ"מ בבועה יחידית ל"ל דלא הוי רק רישותא קטנה עיי"ש ועי' באלרות שלמה בקומרים הרישותא בכח שור ס"ק כ"ד בבאור דין זה ועי' בחנמ"ב בדיני הרלרי"ע אות ג' סק"ג שהעלה הבעיקר לדינא כהלב"ש ודעימי' דרישותא דבועה המלאה רוח קל מרישותא דבועה דמ"ז ע"כ אפי' שלא בהפ"מ יש להקל בזה בכל מקום דלא הוי רק רישותא כ"ד עיי"ש ועי' במק"מ פ"ק כ"ט ב' דלפעמים יש לגרף דעת המקילין לסמוך המלאה רוח לא הוי רישותא כ"כ כמו בועה דמים זכים עיי"ש

(י) היו מלאים רוח כ' בפרה"ב סעי' ט"ז וח"ש פ"ק י"ט דכל החומרות דמחמירים במלאה רוח הוא רק כשהוא בין הבשר לבשר אבל אם מלא שלחפית מלאה רוח דבוק על הריאה מבחוץ וסי' לדבר שבסתקבין הבועה אין הרוח יוצא מהריאה ואינו מבלבן אם אז אם•הוא נקלפת מן הריאה והרוח שלהה מתחי שלימה ויפה אין עני' תורת בועה כלל עיי"ש (ועי' מזה לקמן סק"מ).

(יא) מלאים רוח עד"ק סק"ב ולהלן סי' ל"ע סעי' מ"ג מ"ש בבאור הענין דבועה מלאה רוח אם ר"ל שאף כשאין הריאה נשחה הוי הבועה מלאה רוח ואז נקרא מלאה רוח אבל אם כשהריאה אינה נשחה הוי הבועה ריקנית אין עני' שם בועה כלל וכן לענין מה דקי"ל לקמן סי' ל"ע דבועה מלאה רוח הוי רישותא בבועה דיש שם לעיין אם נימא דזה דוקא כשהריאה מלאה רוח אף כשאין הריאה נשחה אבל אז שהיא ריקנית כשאין הריאה נשחה אפי' רישותא לא הוי לא שהיתה הוא שבכל מקום שאמרו בועה מלאה רוח הייט דוקא כשאין הריאה נשחה אין רוח בבועה והיינו של הבועה הוא ריק לגמרי מ"מ כשעכ"ש שבהריאה הוא נשחה גם אז הרוח גם בבועה הוי מלה שם בועה מלאה רוח

(יב) הוי מלאים רוח אם הוא רק כשהוא בין הבשר לבשר אבל אם נמלא שלחפית מלאה רוח הוא רק כשהוא שבבועה אין הרוח יוצא מהריאה ואינו מבלבן אם אז אם•הוא נקלפת מן הריאה והרוח נשאר אחתי שלימה ויפה אין עני' תורת בועה כלל עיי"ש (ועי' מזה לקמן סק"מ).

(יג) מים זכים עס"ח סק"ב וס"ך סק"ב ונקה"כ מ"ש בבועה יחידית במ"ז לא הוי רישותא עכ"פ להמרף לרישותא אחרת ועי' תב"ש לקמן סי' ל"ע ס"ק ס"ב ומ"מ סעי' מ"ג שב' דבועה יחידית במ"ז הוי עכ"פ רישותא אפי' להמכשירין סמיכי במ"ז עיי"ש (ועי' שב"ד סק"ג) ועי' לב"ש סק"ד שב' דבהפ"מ יש לסיוק על הש"ך והנקה"כ שמקילין עיי"ש ועפ"ד סק"ט שב' דבועה במ"ז מקרי לקותא עיי"ש (ועי' במ"ז בהרלרי"ע שבסק"ב בהלא כ' ולהן שם בסק"ד) ועי' בפרה"ב בדיני הרלרי"ע סעי' ל' ולח"כ סק"ב שב' דבמקומות שהגו להקל בבועה בשיטלי במים זכים אז אבני בועי דפ"יכי במ"ז הוי מ"ז רק רישותא קטנה ובמקום הפ"מ י"ל דגם במקומות המתמירים לא הוי רק רישותא קטנה עיי"ש ועי' במאירת עינים שורם ד' ענף ה' ס"ק כ"ג ובס' שמואל בדרישת הזאב סי' כ' סק"ג במוסגר ועי' בחנמ"ב בדיני הרלרי"ע אות ב' שם ובחנמ"י בהרלרי"ע אות ב' סעי' ב' שב' לדינא דאף במקומות שתקילין בסתיכי ובשיטלי בפ"ז מ"מ אין לסמוך להקל ולהחבו לרישותא קטנה אלא בהפ"מ עיי"ש ועי' בשו"ת מור האבן סי' יו"ד (ועי"ל סי' ק"ק ק"ד) (יד) מים זכים. עי' ד"ק סק"ג שב' שבמע מיסו"ש שלו שבל מ"ז של בועה יש לרם עשם מלוח קלת ולכן כל שאינו מלוח ממם ואלר סי' כרחוי אין לחוש להחבו למים מלוחים אף שאינם מהוקים ממם עיי"ש ועי' בחק"מ פ"ק כ"ה שבאות ע"ז מהרל"פ לעיל סי' ל"ו ס"ק ל"ז דלא הוי בכלל מים מלוחים אא"כ מים שבה"ב חיים רלוים לשהיית אדם עיי"ש אבל המעיין ברא"ש שם ירלה דעתו דלחומרא יל דכל שהם מלוחים קלת יצאו מכלל מ"ז שבהם שם ע"ד המהרי"ל שבריאה הוסקים שלא יקיב בסכין שממלית חיים ולא יעשוש ביד שהיד מתרים אף שבודאי לא עשאו הסכין והיד מלוח אז מר מיתם רק שרהה אם"כ יצאו מכלל מ"ז ומה"ם הבלה שם דכל שאינם זכים לגמרי אף שהם רלוים לשהיית אדם ע"י החזק אא"ם הוא"ל בכלל עכורים עיי"ש (ועי' בדבריו לקמן ס"ק ל') ועי' בדעת הרה אם ס"ק י"ח מ"ש בענין זה והבלה לדינא כך דאם המים זכים רק שהם מלוחים קלת עד שאין רלוים לשהיית אדם רק ע"י ירחק הוי בכלל עכורים ומ"מ אם המים לחים עד שבחים כמוהם בבואה של חיטה מיכר בהם לא להקל לענין שיטלי ולענין בועה מעבלו"ב לחבנם כמים זכים אבל לענין בועי דסיכי ל"ע להקל בזה וכ' דבכל מדינת וואלי"ן ולי"ח המנהג להחמיר בזה ואין להחיר רק בהפ"מ ושעה"ח ובמדינה רוסיא המנהג להקל עיי"ש

(טו) ליחה הנמשכת כדבש עי' מהה"ב בהרלרי"ע אות ב' סעי' ח' ובאמרן סק"ב שב' דבועה יחידית מלוחה המתבבת כדבש אף שאין לה מראה דבש רק כיח"ז ואינה מרוחה ואינה בכלל מוגלא אף שאלו מתירין אותה אם אינה בשיכולה מ"מ עכ"פ שהם רשותא הוי עיי"ש (טז) הנמשכת כדבש כ' בפרה"ב סעי' ה' ולח"ש סק"ה דזה חוקא כשאין מראיהן כדבש רק שהן מתבבים אבל אם בהנה מראיהן ומרחיהם כדבש ומראיהם כרטוב

כמראה

(יז) וכיוצא בו (יח) אי (יט) ליחה (כ) יבשה (כא) וקשה (כב) אפי' (כג) כאבן (כד) דרי (כה) זו (כו) מותרת (כז) ואם

נמצאת

ב דרי"ף והרא"ש כתבו סמ"ק ומשמש פירש כמ"ש סמ"ק הלכות סמ"ק ז'

תשובה

דרכי

כמרגלה הדבש יש ט דין עטרים וסרחוים ובמקום שהגו לאסור בטעמא יחדיה בעטרין וסרחין גם זה לאסור לף אם המים לוחם עטרים ועבים מי"ש ומי' בדברי לעיל סי' ל"ו ברא"ש פ"ק ל"ו וכלן סק"ה ובמהר"ב שם סק"ב שב' דף רל"ו דאם הם עבים ומסכים אלא יהיו עטרין קצת דסלהו הכי לוחמיה מ"מ בעינן עכ"פ שהמה כמו שאר ליחה הטהר בלבע אלה ולא הוא ברכומי יותר מאלר ליחה שבמינה ומי"ש במהר"ב סק"ל שהעלה לאסי' לדין המסכירין בטעמא יחדיה גם במרגלה דבש וברכומי מ"מ עכ"פ רשותא גחלה מקרי ובמקום כפ"מ יש לסמוך להקל דלא הי רק סתם רשותא מי"ש ומי' מ"ש בזה בממ"י בהרלב"ש אות ב' בבינוניים סק"ל (יז) וכיוצא בו מי' בפרי תואר סף סק"ל שהסתפק בטעמא מלגה דם הביים טעמא לחומה מי"ש ומי' בדברי שד להגן סי' ל"ח סק"ה ומשמ"ח סמי' ל' ותב"ש סק"ל של דאם יש בה מרגלה דם כבר לף לחמריסין עטרין וסרחין דלף שהוא עטור לל"ב מי"ש לף ברא"ש סמי' ה' ורא"ש סק"ה פסק דבמקום שהגו להחמיר בעטרין וסרחין יש להמריך גם בדם כיון דמ"מ עטר הוא ומטולר שם מדברי דלף בדם לגול יש לאסור מי"ש ומי' בדברי בקה"ל לפי' זה אות ב' ומי' ברלם יוסף להגן סי' ל"ח בבינוניים סק"ב ז' מ"ש בדברי הפרי הואר בזה ומי' בדעת תורה כלן סק"ל ובכ' שורת זבח הסמרדי (להרב מהרמ"ח ז"ל) ערך אות ב' סי' י' סמי' ה' ומי' מק"מ סק"ד ומי' מהר"ב שם סב' דאלא בהם"מ יש להחמיר להחבו לרשותא גחלה ובמקום הם"מ יש להקל ולומר דלא הי רק סתם רשותא מי"ש וכל זה הוא אם לין לאמיתת בהקרומים לאחר שהריקו הדם מהבועה אבל אם בלר בהם מרגלה לאדם מי' בדברי להגן סי' ל"ח (סק"ק קי"ט) (יח) או ליחה יבשה וקשה והם הקרלים מיהי שם"מ שם ומי' מה בשו"ת הרל"ח סי' ה' ל' בלרוך ומי' בממחיק ברכה סף אות ב' ובפרש"ב בדיני הרלב"ע סמי' י"ט ורא"ש שם סק"ב כ"ה שב' דכל מיהי לף שמגלה לה בים לין לזהה בבועה בשביל זה רק שהיה בפיהי לכל דברי דם מיגזה שבלא מבועה דם לה בים מי"ש ומי' בם' מחבה בבסף בקמטים פרי מפרי בבי' זה ובמגה"ר בהרלב"ע אות ב' בלק"ל סק"ד (יט) ליחה יבשה וקשה עמש"ח שם ולהגן סמי' ד' ולב"ש סף סי' זה ס"ק קכ"ח וס"ק ק"מ דמיהי הי רשותא כ"ל ומלמרף לרשותא גחלה להרלב"ע אבל לא שם סתם רשותא מי"ש ומי' לב"ש ס"ק קי"ט שב' דכל מה המקליק דמיהי לא הי רק רשותא כל דהו זה דוקא הכא שבודקה ולין בה מפה ליחה אבל הכא שלא בדקה ומלבדה בשונג לא במקומות שאסרין בהיכי במ"ז הא"ל סתם רשותא ולא הי' מלי לא סמוך לה עד ריש תא אחרה הא"ל הרלב"ע אבל במקומות שמסכירין בהיכי במ"ז יש להבחיר בזה לף אם בלין הם"מ לף אם הבעה בחיד לחדי' כדין מבטל איסור ·דבגן בחיד לף בחב שם דהא דהיינו בזה כשבקבעה בשונג כדין בועה בחיב זכים זה דוקא הכא שהרגים עכ"פ בחמשים הד שהיא קבה בהיהי רק שלי פתחה לראות אם לין בה מפה ליחה כדינא אבל אם לא בדקה בחמשים הד כלל רק בראי' בעומא לא כלום הוא ולף שמראיהו כמרלה מיהי לא יצא מחזקה בועה ים לחזה בבועה של מרגלה חשוב לפסמים שה מיהי בועה של מרגלה במרלהה מי"ש והגה בשו"ת מוסו"ד הביינה סי' ס"ה הביא על הב"ש בזה מי"ש לף ביחמ"ל בקי"ל להרלב"ש אות כ"ב הביא על דברי המוסו"ד הא"ל בחוב מעם והעלה דהעיקר כדעת הב"ש בזה מי"ש וכ"ב בהרלב"ש אות ב' סמי' ל"ו סק"ב לדינא מי"ש (ב) יבשה מי' מק"מ בהרלב"ש שם סף סק"ה דלף אם מגלה לאה שיהי מרלה מכחון על הבינוני לא הי הרלב"ש דרשותא הלא לאה שיהי מרלה לין לה רק דין רשותא כ"ל כדין הבינוני בעומה ומי"ש שד שב' דהדר הבינוני לגרום לפסמים קמם בביבה ומלא בהם"מ יש להחמיר ולחבב הסתם שבביבה כרשותא ביטמה אבל בהם"מ יש להקל ולחבה רק כרשותא כ"ל כדין הדמה רשותא הוא שם הבינוני כדין דמהבינוני מעבה מי"ש · (כא) וקשה מי' בד"ק בהרלב"ש אות ב' מה שמגד בבינוני שהא כמרבה שהה לבבר הבינוני לא הי ליחה כלל הי"ל דאפי' רשותא כ"ל לא הי מי"ש ומי' בסק"מ שם סק"ד שב' דבשמה"ח הם"מ יש להקל דאפי' רשותא כ"ל לא הי ולף כבינוני מסמה סרכה שבכ"ם יש להחיר בחשוך מי"ש ומי' בדעת תורה לכלן סי' ל"ט סק"ק ל' שבאל בדבר הסלי בגלל לא בבבשים שמגלה על הבינוני כדין מינזה רק שלשם נהיים מבבר הבינוני כלל ובבהשם מרלה כדין

לפמה

יורה דעה סעיף לז א הלכות טריפות

(כח) נמצאת (כט) בהם (ל) ליחה סרוחה או מים סרוחים או (לא) עכורים (לב) הרי זו (לג) טריפה: הגה (לד) וכיוצא בטעות

(לה) מכשירים אפי' בטורין וסרוחין (כרא"ש והר"ן והרשב"א ושור ומהרי"ן) (לו) וכן (לז) המנהג (לח) להכשיר

דרכי תשובה

בהם"ת אין להקל בזה ועיי"ש עוד בס"ש ק"ע (בד"ה בטעת כעין) מ"ש בדין זה דבטעת הגלילה כעין וכ' דגם אם היא מלאה מ"ז ואפי' במקומות שמקילין בבטעת דמ"ז מ"מ בכה"ג שגלילה כעין חמור ועיי"ש בשאגר ועיי"ש עוד בד"ק בד"ה במקום ועי' עוד שם בס"ק ד' מ"ש לענין מיעוי הגלילה כעין עיי"ש ועי' במק"מ ס"ק כ"ה מ"ש בזה (לד) ודבים מבשירים. עי' בבית אברהם בפרטי הגלרי"ע שלו ובמהה"ב בהגלרי"ע רים אות כ' שכ' דאף אלקוחין מכשירין כל בטעת יחידית אבל עכ"פ גם לדין כל בטעת מלוחה וסרוחה או מים עכורים אז סרוחין אז מרים אז מלוחים אז שהמים כרסמי כדבש אז בטעת בדם כל אלו נקראים רישותא גדולה ובילקוט שאר רישותא כ"ד הי הגלרי"ע עיי"ש אך בגב"ש סעי' ג' ברים דיני הגלרי"ע השייכים לפי' זה ובמאירה עינים בכללי הגלרי"ע ס"ק י"ח כ' דכל בטעת יחידית אז הי רק פתח רישותא עיי"ש ומשמע דאפי' בל עכורים וסרוחים ועי' עוד בגב"ש סי' ל"ט ס"ק ע"ח וס"ק קע"ט ועי' בהורת זבח סי' מ"ג בהט"ש ס"ק ד' שהעלה כן להדיא לדינא דאפי' במים עכורים וסרוחים לא הי רישותא גדולה רק רישותא ביסמיה עיי"ש ועי' במנח"י בהגלרי"ע אות כ' בגילויים סק"ח מ"ש בזה וכ' דאם יש עוד לחה לד היתר יש להקל ולהשבו רק לפתח רישותא עיי"ש והנה בחל יעקב ב"ח אות מ"ד ובעלי לבוש בסעי' זה בד"ה שם בהא"ה קראי לכל בטעת אל מגלה בשם רישותא גדולה לגמרא עם רישותא כ"ד בהגלרי"ע עיי"ש אך בנמה"ב שם הביא עליהם במה שהפריז על המדה דוקא בשאינא מגולה סרוחה יל שם לה דין רישותא גדולה כנ"ל אבל בשאין המגולה סרוחה מדלא פסוט הוא דאינה רק פתח רישותא עיי"ש וכ"כ בחמה"ל שם לדינא ועי' בפרטי"ב בהגלרי"ע סעי' כ"ז

(לה) מכשירים עי' בפו"ת נבחת שאל סי' מ"ח בחמלב ההבי' שכ' דהה פסוט דבבטעת יחידית שמכשירין מ"ל לבודקה אפי' בנסיחה לראות אם לא יבלבל שם עיי"ש וכ"כ בפרט"ב שף עבי' ג' ולא"ש סק"ל דבמקומות שאין מהגין לעשות כל ריאות רק אוכן אבלו בהם הבשר ורישותא גם זו אין לדיך נפיחה עיי"ש אך בגב"ש לעיל סי' ל"ו ס"ק מ"ו (בחמלב הבס"ק) הביא על הבבטעה שאל בזה וכ' דבסיומא דגם בבטעת יחידית לדיך לנשות הגלילה ובבודקה עיי"ש ועי' בגה"ק לעיל סי' ל"ו אות ו' ובמק"מ כתן סק"ל שפסק לדינא הבבטעה שאל וכ' דבמקומות אלו שמכשירים כל בטעת יחידית כמ"ש ברמ"א אפי' בדיקה ביתלמיה הגין ע"ג הבטעה מ"ל אפילו במלאה מים עכורים עיי"ש אך במנח"י בקו"ח אות ב' העלה לבכחלה יש להחמיר הלדיך בדיקת רא' עכ"פ אבל לענין בדיעבד נטיפה דברי המק"מ עיי"ש (ועיין בדברים לקמן ס"ק פ"ה) ועי' בשו"ת דעת הבה במהה"ת סי' כ' בחמלב ההשובה שכ' שבחק ומטסה אלו שאם יש בטעת ממים זכים בריאה שכיח עובה שהקרום שעל הבטעת אות קרום זר ואיט מקומי הריאה וכשקלף את הקרום הזה מגלה תחתיו נקב גחל ומראה שהיא מחיים ואין שם רק הכים של הבטעת והבר זה שכיח אות רק בבטעת ממ"ז ולא בשגלה ע"ג לדיך לדקדק בזה שבבל בטעת ממ"ז יקלוף את הקרום לראות אם הוא קרום הריאה ואיט קרום זר עיי"ש לדרש

(לו) וכן המנהג להכשיר כ' בחמ"ח שם והב"ש סק"ד שבאמרן ישראל הבו לאסר ואם שיט את מהבגם פ"ש מי מבאתרזים ידעו שאמבא חדש הוא ואבותיהם הבו בו לאסר ולאיי להם לאחר לאחגם הראשון דלא ממא פשוט סי' עיי"ש (ועי' בכמה"ב בהבסות ב"י אות ח' ובשו"ת בני חי חיז"ד סי' ל"ח) ועי' בשלחן נבוה סק"ג שכ' ובכל מלבות מוגרמה מהגין להקל כדעת הרי"ף ואולה בעיר הקודש יהחלים שמהגין להחמיר ובודקים בטעות הריאה בבטעות הבילה אם אין בה עוברין אז סרוחין משום דקבלו עליהם הראה מרן הב"י עיי"ש ועי' כס' הורת זבח הבפרדי מערכת אות ב' סי' יז"ד סעי' ב' מ"ש בזה ועי' עוד בהט"ש סק"ג ובפרט"ב סעי' ג' שם עוד מקומות שהבו להמריף ואין להם נשמת מהבגם ואפי' במקומות שאין להם מהבג קבוע בזה יש להם לתבא להמריף ואין להקל בזה כ"א במקום שהמהבג יחזו להכשיר עיי"ש ועי' תב"ש לעיל סי' ל"ו ס"ק ל' (לז) המנהג להכשיר עי' בפו"ת מפסקי שמואל סי' מ"ח שכ' דאף במקומות שהבגין להכשיר מ"מ אין להם להקל כ"א בבהמות ישראל אבל בבהמות עכו"ם דאפי' עיי"ש ועי' בשלחן נבוה שם שהבית דבריו בזה וכ' דבמקום שהבו"ב שפל שכר לא שטלין הבאבנל"ע מקרי מחשום של ישראל ואין להקל בזה אף אם הבהמה היא של הגכרי עיי"ש אולם לפמ"ש בפרט"ב הלבן סי' ל"ט סעי' קל"ה דמה שהבו"ב שפל הבכר לא הי ממון ישראל עיי"ש אין להקל בזה: (לח) להכשיר בטעות שבאה"ש מ"ש דבבטעת שבה

טריפה

(לט) טשחת (מ) כגל שרין לא לא (ל) טשחת :

באר הגולה

לן (ל) טשחת וכ' בס"ד לא"ע לעיל סי' ל"ז גבי ריאה שרשקה מצד הרב דלחקא בהסכר מחבור יש להבחיר בטפרים ומרחיקים ערך לעבר לתחתם אימא שי תקנה דמסתפיה מה שלין כן כלן (כין דטשה יש לה כים בס"ע ולא בע טשגלה בטמשון מלמדי טשה־יפה מרפה . כלל בטסדק מכנים יהו לבחק

דרכי תשובה

מריפה וכו' ומע"ז סק"ח מ"ש בזה ומי' לב"ש בתצה סמי' ל' ובביאורו סק"ב שכ' דלא מצלת טעמ' על הריאה ומתמסמסה ביד הבורק מריפה אפי' בהיא בימים זכים ואם הגיעה עבר בשר שהרופא נולדו הוי ודאי מריפה רק שלין לאסור החלב ליפרע כלל דאמרינ דבתנא קדום שחיטה מתמסמסה ואם לא הגיעה לגבל בשר שהרופא נולדו הוי רק ספק מריפה עי"ש (ומי' בדברים להלן ס"ק ט"ז בד"ה ודע) • (לט) בעות עבלה"ש סק"ג בטוסגר מ"ש בסס הש"ל והסר"ח בבעות גחלה הבלפת לחן ולין לה דיבוק בריאה אלא הבורם וכו' ומי' בבו"ת חיסך בית יהודה סי' נ"ד שכ' לחקל בשבחא כו עי"ש בלוקך אך בשמ"ח סמי' ס"ו כ' דאם מצלת טעמ' ע"ג הריאה ומרחה לעיפים שלין ממנה כלל בהוך הריאה רק טלה בחוץ כאילו רק דבוקה לריאה כיון שלין לה מקום ליכנס לתוכה יש לאסור בכל מקום שטומרת על גב הריאה דטיסה להתפרק בלעשה מכל"ל ומ' בבלי"ש סק"ד ובשפ"ד סק"ב י"ב שכ' דלין לאסור בזה אא"כ הבועה היא כמרי"א חזקא עי"ש ומי' לב"ש סק"ב ע"א שכ' דכ' מבחבר לרינא עי"ש אך בספרי"ב סמי' נ"ח ומ"ש סק"ב כ"ח הבלה דבכ"מ יש להחמיר בזה דאפי' כשהבליטה היא פחותה מדל"א ואינה חתוכה כלל אסור עי"ש ומי' ד"ק סק"ב כ' ומק"ש סק"ב לד' דבכ"מ בעיב שיהא בהבטעה כמדל"א הקנון עי"ש אך במאירת עיניים שורש ד' עקב ה' ובמהרי"ב שם בקונטרס סמי' כ' ומעשרון סק"נ כ' לחלבה ולמעשה דאפי' היא קטנה ופחותה מכמדל"א יש לאסור חפי' בהס"מ ולין שם לד' לחקל בזה עי"ש

וכתב שד בספרי"ב שם ומ"ש סק"ב נ"ע דאפי' היא מלאה מים זכים ובמקום שהבו לחקל בבמיכי במ"ז אפ"ה בזה יש לסתרינ ואל"ל אם מצלת טעמ' כו בלומת הבלוחה של ימין מחלי' לא האחד אפי' של מ"ז שיש להסתרינ אפי' בהפ"מ עי"ש ומד"ק ס"ק י"מ ובמק"מ ס"ק נ"ב שכ' דה"ה מיהי דיש כמ"ז עי"ש וכ"כ בזבחי רצון בתמידים ס"ק י"ד וכ' שם דה"ה מלאה רוח דינא הכי עי"ש ומי' לב"ש שם שכ' דל"ל דאם הבועה מכסה במלאה בשר ריאה אף שריאה שלין ממנה בתוך הריאה כשר דכשהיא מכסה בבשר הריאה למצוה אז טדאי היא מטרשת יפה ולא הטפרק ופיים בל"ע עי"ש ומי' במק"מ ס"ק נ"ד שכ' דלעניה פשוט היא להבחיר ולין כלן נ"ע דכיון שהיא מכסה בבשר הריאה לא גרע מנבטשים עי"ש ומי' מ"ש בזה במהר"י אלשקר חיו"ד סי' פ"ח וכפ' נ"ה ופיים בל"ע לדינא עי"ש ומי' בשו"ת מהר"י אלשקר חיו"ד סי' ל"ז אות ב'

מסמרת שקרם בקומרים שהבו' סי' ל"ז אות ב'

ועיין בתק"מ ס"ק נ"ב שכ' דשובדא ע מיירי שהיא רק לפי הריאה לפיה ריטטא שלין מיתה בתוך הריאה כלל אבל לפי האמת מוטרשת היא בשוטרה בריאה בשאר בועה שהיא האמת הקרום של הריאה רק שהבועה ע מתרחבה למעלה וקלרה למטה ומי"ב לא הוכל לבכוף ולכפוף עצמה לתוך הריאה אבל אם באמת אין ממנה בתוך הריאה כלל והבועה אינה כשאר בועה שבריאה והיא נעלה מן הקרומים אין איסור בזה עי"ש ומי' בד"ק ס"ק י"ט שכ' דהבחמה בזה בבועה כו שנ"ב הריאה ל"ל באומדא בחדה שטוטרשת יפה בשומק ואינה שומדת להתפרק והיא תחת הקרום ולא ע"ג הקרום וכ' שם דאם ג' אומר שהיא מוטרשת יפה יש לחקל אף נגד ג' שאומר שאינה מוטרשת ומי"ש שד כמה פרטים בזה בחריטת אך בנמהר"ב כלל כ"א בעטרון סק"ג וקומן סמי' ב' ובמהר"ב בק"ג אות י"ב כ' דבע"כ ספרום הוא דבאמת אינה מוטרשת יפה ולין מהבועה כלום בהוך הריאה רק שורש קטן ואינה כשאר בועה אפ"ה אסור דחיישינ בזה דכיון דלין לה דיבוק חזק רק שהיא מחובקת קלת בקרומים הדקים מאד הרי הטורם רשע ולין לה מקום לשם מפני דחיקת הלעשה ועמידה להתפרק עי"ש

וכתב בספרי"ב סמי' ל"ט ומ"ש סק"ב כ' ריאה לי שאף אם מצלת בועה כו מלאה מ"ז מקומת של ריאה לשמת הבל אף שלין תכנ מחמת חיסך בעלעות מ"מ יש להסתרינ אם אינה יכולה להקלף מן הריאה ביד במחט לבחק תחתי' אם הקרום הוא שלם ויפה שם במקום שהקלף ממנו הבועה אך במקום שהבו לחקל בבועה כו במ"ז מקומת של ריאה בשפ"מ יש להם על מה שסמוכו

ומתמסמסה ביד הבורק בשל משהבחה מרשה וקן אם מצלת מן בועה בריאה שקלפין אותה בידים והריאה בטפרת שלאה במקום הבועה מריסה ולא מהי שריאה לילמת שיהא שקנה בשקום הבועה ומרחה והבריל וקרום שבלה מחמת מהה אינ אינ קרום. מהל"ג קף קי"ג) .

תשובה

מי"ש ומי' בזבחי רצון סי' י' סק"ד שכ' וכ"ש במ"ז אבל במלאה רוח יש להבחיר בזה בכ"מ מי"ש אך במקומ"ש בק"ל אות י"ג כ' שאין דבריו מחוורין ושק כ' בד"ק שאין מ' קולא בעמין זה במלאה רוח יזהר מבמ"ז עי"ש וקן במ"ש בזבחי רצון שם דאם מצלת בועה כו בין אותה לאותה לעשה מתלין יש להבחיר בכל נוחה מי"ש הבוא עלי במחה"ש שם וכ' דאודבה בהא יש להחמיר יותר מבקמת הבם ליכא חיסך כלל הבפ"ב בין אותה לאותה דאותה הבוכבת עלי' דוחקה אותה מי"ש ואבה במאירת עיניים שם סמי' י' סק"ל כ' דמ"ש הרא"ש לחקל בבס"מ במלאה מ"ז לא מחזר ולין לחקל כלל אפי' בבס"מ עי"ש וכ"כ במהר"ב שם בקומן ובעטרון ס"ק ד' מי"ש אך במק"מ ס"ק י"ה כ' דלין להחמיר בזה ומכ"ש בבס"מ יש לחקל אפי' במלאה מוצלת שבלין חבם חיסך בלעשות עי"ש ומי' בחורת זבח (למה"ש נ"פ) סי' ל"ח ביטור המחבר ס"ק ד' שהבריע שהבדר תלי ברואת עיני המורה דאם מראה לעיני המורה שם חבם שזה בא מחמת נקבת הקרום בבלי דשרבא שהלי בה כפחר (מאחר לחלן סי' ל"ט בבאה"ש ס"ק ל"ח ובדברי שם ס"ק תקל"ד) יש לאסור בכל גווני עי"ש (ועי"ל ס"ק ד') ומי' בס' חורת זבח הספרדי (לרב מהרחו"ח ז"ל) מערכת אות ב' סמי' ב' ודע דכל הדינים שהעתקתי עד כאן מענין בועה הבועה כו בחיה אוכל שיהי' מיירי רק בשאין ריאתן שלמה בלבת אין הריאה ובבקלכין אותה מן הריאה לא הי הריאה תחתי' שלם ויפה דהל"ב הי"ל בועה הקלפה שבחבה דיבה (כמו שבאמר בס"ק שאח"ז) ומי' הש"ם ס"ק ל"ט ובזבחי רצון סי' ו' בתמידים ס"ק י"ד (מ) בבל ענין עבאה"ש סוף סק"ל מה שכ' מהבנה"ב בבועה הקלפת ומי' בשער המים סק"ב ובמ"ז סק"ח יבשפ"ד ס"ק י"ב שהביאו דברי הבכה"ב בזה לדינא ומי' בס' שלחן גבוה מחודש י"ל מ"ש מממא מקומו מבדיקות בועה כו ומי' בס' חורת זבח הספרדי מערכת אות ב' סי' ו"ל סמי' ב' שהביא דברי הבלחן גבוה בזה והאריך להביא על מנהג זה עי"ש ומי' בגב"ש סק"ב שכ' דבועה כו בקרומין אותה שלחוכ ה כו' ולא מריפה ואחלב אסור ג' ימים לאפרע כדין הולד פי איתה עי"ש ומי' בדרך החיים סק"ל מ"ש בדברי הגב"ש בזה ומי' רא"ש ס"ק י"ד ומ"ק נ"ב ובפרת"ב סמי' נ"ה שכ' דאין לאסור בזה כ"ל במלאה מוצלת מן עטרים ובריחים אבל במ"ז יש להבחיר אם היא שלמה ויפה אחת הבועה לפי שזה מורה שאין הבועה בנופה אלא שבעצה כמין שלחופית בחגל הגוף מחמת מים שבחגל הגוף ומדבק בריאה ולא בא מחמת נקב שבריאה וה"ל כמו שלופר"ק ובר"ש דקי"ל להבחיר כשהריאה אחתיו שלימה לאחר הנפיחה עי"ש ומי' מזה בהורת זבח הספרדי הנ"ל שם סמי' ז' ובחורת זבח (לרב מהר"ם נ"פ) סי' ל"ח בהש"ם סק"ב שהביאו על הרא"ש בזה והעלו דאף שהיא מלאה מים זכים ומקלכת יפה והריאה כשלמה שלימה ויפה אחת הבועה יש לאסור עי"ש ומי' בזבחי רצון שם בתמידים ס"ק י"ג ובדרך החיים שם ובעלי לבוה שביאר בל"ע בזה לדינא עי"ש ומי' בס' ליקטי לבי בהשגותיו על הש"ר מ"ש לחזק דברי עקיב הרא"ש בזה ומדחה דברי הש"ר עי"ש ומי' במהר"ב כלל כ"ל בעטרון סק"י שהאריך נ"כ בזה והעלה שם לחתם להחמיר לדינא עי"ש ומי' בשו"ת מוסא"ד קמא סי' ס"ב שהעלה נ"כ דאם הרא"ש הל"ל וכ' לאסור אף במ"ז וכ' הדיוק נחל יש בין אם נעשה קרום פשוט או אם נעשה כמין כיס מלאה מים דל"ל דאם שכיס דינא נעשה מלחלחת הריאה שלופיה מקרום מחוה מלא מים אבל שיהא נעשה ממנה כתין בועה מלאה מים זה ג"ל להיות מלחלחת הריאה מש"ה מריפה עי"ש ומי' בגב"ק אות ב' ובמק"מ ס"ק י"ה מה שהאריך בענין זה והעלה דעכ"ש בהס"מ יש לסתוך על הרא"ש בזה לחקל בבועה כו במים־זכים וכ' שם דכל החומרות בזה הוא רק אם הבועה היא קלת אבל אם הבועה הקלפת היא קטנה מאד אפי' היא מלאה אם מצלת יש לאסור לחרך גחל עי"ש ומי' בדברי בחמרת הקרום בהממות הד"ק שכ' שכן הוא דעת הד"ק עי"ש ומי' בשו"ת חמיה טוטו"ד חמיה בק"ל סי' כ"ה מ"ש בחלן בועה קטנה חשוגלה שטומרת ובולטת על הקרומים רק בקצה ל' דק כחוט הטערה דבק על הקרומים ונקלפת בקל מקרום העליון ותחתו שלם ויפה ים שהקלפת מעל

בזה

דרכי תשובה

בזה בכ"מ מי"ש אך במקומ"ש בק"ל אות י"ג כ' שאין דבריו מחוורין ושק כ' בד"ק שאין מ' קולא בעמין זה במלאה רוח יזהר מבמ"ז עי"ש וכן במ"ש בזבחי רצון שם דאם מצלת בועה כו בין אותה לאותה לעשה מתלין יש להבחיר בכל נוחה מי"ש הבוא עלי במחה"ש שם וכ' דאודבה בהא יש להחמיר יותר מבקמת הבם ליכא חיסך כלל הבפ"ב בין אותה לאותה דאותה הבוכבת עלי' דוחקה אותה מי"ש והבה במאירת עיניים שם סמי' י' סק"ל כ' דמ"ש הרא"ש לחקל בבס"מ במלאה מ"ז לא מחזר ולין לחקל כלל אפי' בבס"מ עי"ש וכ"כ במהר"ב שם בקומן ובעטרון ס"ק ד' מי"ש אך במק"מ ס"ק י"ה כ' דלין להחמיר בזה ומכ"ש בבס"מ יש לחקל אפי' במלאה מוצלת שבלין חבם חיסך בלעשות עי"ש ומי' בחורת זבח (למה"ש נ"פ) סי' ל"ח ביטור המחבר ס"ק ד' שהבריע שהבדר תלי ברואת עיני המורה דאם מראה לעיני המורה שם חבם שזה בא מחמת נקבת הקרום בבלי דשרבא שהלי בה כפחר (מאחר לחלן סי' ל"ט בבאה"ש ס"ק ל"ח ובדברי שם ס"ק תקל"ד) יש לאסור בכל גווני עי"ש (ועי"ל ס"ק ד') ומי' בס' חורת זבח הספרדי (לרב מהרחו"ח ז"ל) מערכת אות ב' סמי' ב' ודע דכל הדינים שהעתקתי עד כאן מענין בועה הבועה כו בחיה אוכל שיהי' מיירי רק בשאין ריאתן שלמה בלבת אין הריאה ובבקלכין אותה מן הריאה לא הי הריאה תחתי' שלם ויפה דהל"ב הי"ל בועה הקלפת שבחבה דיבה (כמו שבאמר בס"ק שאח"ז) ומי' הש"ם ס"ק ל"ט ובזבחי רצון סי' ו' בתמידים ס"ק י"ד (מ) בבל ענין עבאה"ש סוף סק"ל מה שכ' מהבנה"ב בבועה הקלפת ומי' בשער המים סק"ב ובמ"ז סק"ח יבשפ"ד ס"ק י"ב שהביאו דברי הבכה"ב בזה לדינא ומי' בס' שלחן גבוה מחודש י"ל מ"ש מממא מקומו מבדיקות בועה כו ומי' בס' חורת זבח הספרדי מערכת אות ב' סי' ו"ל סמי' ב' שהביא דברי הבלחן גבוה בזה והאריך להביא על מנהג זה עי"ש ומי' בגב"ש סק"ב שכ' דבועה כו בקרומין אותה שלחוכ ה כו' ולא מריפה ואחלב אסור ג' ימים לאפרע כדין הולד פי איתה עי"ש ומי' בדרך החיים סק"ל מ"ש בדברי הגב"ש בזה ומי' רא"ש ס"ק י"ד ומ"ק נ"ב ובפרת"ב סמי' נ"ה שכ' דאין לאסור בזה כ"ל במלאה מוצלת שבלין חבם חיסך בלעשות עי"ש ומי' בחורת זבח הספרדי (לרב מהר"ם נ"פ) סי' ל"ח בהש"ם סק"ב שהביאו על הרא"ש בזה והעלו דאף שהיא מלאה מים זכים ומקלכת יפה והריאה כשלמה שלימה ויפה אחת הבועה יש לאסור עי"ש ומי' בזבחי רצון שם בתמידים ס"ק י"ג ובדרך החיים שם ובעלי לבוה שביאר בל"ע בזה לדינא עי"ש ומי' בס' ליקטי לבי בהשגותיו על הש"ר מ"ש לחזק דברי עקיב הרא"ש בזה ומדחה דברי הש"ר עי"ש ומי' במהר"ב כלל כ"ל בעטרון סק"י שהאריך נ"כ בזה והעלה שם לחתם להחמיר לדינא עי"ש ומי' בשו"ת מוסא"ד קמא סי' ס"ב שהעלה נ"כ דאם הרא"ש הל"ל וכ' לאסור אף במ"ז וכ' הדיוק נחל יש בין אם נעשה קרום פשוט או אם נעשה כמין כיס מלאה מים דל"ל דאם שכיס דינא נעשה מלחלחת הריאה שלופיה מקרום מחוה מלא מים אבל שיהא נעשה ממנה כתין בועה מלאה מים זה ג"ל להיות מלחלחת הריאה מש"ה מריפה עי"ש ומי' בגב"ק אות ב' ובמק"מ ס"ק י"ה מה שהאריך בענין זה והעלה דעכ"ש בהס"מ יש לסתוך על הרא"ש בזה לחקל בבועה כו במים־זכים וכ' שם דכל החומרות בזה הוא רק אם הבועה היא קלת אבל אם הבועה הקלפת היא קטנה מאד אפי' היא מלאה מוצלת יש לאסור לחרך גחל עי"ש ומי' בדברי בחמרת הקרום בהממות הד"ק שכ' שכן הוא דעת הד"ק עי"ש ומי' בשו"ת חמיה טוטו"ד חמיה בק"ל סי' כ"ה מ"ש בחלן בועה קטנה חשוגלה שטומרת ובולטת על הקרומים רק בקצה ל' דק כחוט הטערה דבק על הקרומים ונקלפת בקל מקרום העליון ותחתו שלם ויפה ים שהקלפת מעל

ג מ"כ נסס מלמלמ"ל
ומקס ומסכר"ו ומלמ
מלמלמס

ב (מא) יאם דרכי תשובה

בריאה בקליפת הטיטים ויש שמקלפת לבדם בלי שום קליפה ולדד הטורה לסכמיר והוא הדין דאם לא היתה פגעת בריאה רק בקליפות יש הבאור מבל כלל כיון דקלה מ' סגע בריאה אפי' מעט ממריך כלן מעגת וכלן י' ומן בריאה הוא בא ומריפה עיי"ש ועי' מזה בד"ק סק"ד וס"ק י"ם ומי' בש"ת בית שלמה חו"ד סי' ס"ו שהביא דברי הי"ק והפ"ו והמק"מ ובמק"מ בסי' ל"ו שאין הכרעת המק"מ נכונים בלב בזה ואין מהגין בכרמ"ש לסקל בזה בלב רק שיש לאסור בטעת המקלפת אפי' במ"ם ונם במק"מ לסקל בטעת קמנה אינו נסן דאפי' הגם בפ"ה ומא קמנה מאד יש לסתמיר עיי"ש בארכיות (וע"ל ס"ק ע"ו ולהלן ס"ק קס"ה) ומי' בדעת תורה סק"ב מ"ם בענין זה ומקל עובא בדיבים אלו ועיי"ש

בשי הדעת

וכתב בדא"ם ס"ק י"ם ובפרי"ב סמי' ע"ז דבל זה היא רק בבועת ושונגא לא עכ"פ דמ"ז אבל בעמגת בועת מלאה רוח המקלפת מן הריאה והריאה תחתי' שלימה ויפה אין כלן בית מיחם דאמריק שמיאת הליחות שמבחוץ נעשה הגון שלוחפת המלאה רוח הזה ואין הגם אבל אם אינה נקלפת וכשטוקבין הבועת אינה מבלבן שם לא במקום הפ"מ יש לסקל ותולין דבאה מיאת הבפנימות ליחה ומתעגל ונעשה כמין כיס ואינו רק בסירכא תלוי אבל שלא במקום הפ"מ יש לסתמיר ולחוש כמו וומרגלי"ן פלמוד להלן סי' ל"ח דמריפה כיון שא"א לקלף עיי"ש אך בתו"ז (למהר"ם נ"מ) שם הסמיר בכל זה וכתב דאף בהפ"מ יש לסתמיר במלילה רוח ואינה נקלפת כמו בא"ח דלא עדיף מוומרגלי"ן עיי"ש (ועי' בדבריו להלן ס"ק ל"ו)

ועיין בד"ק סק"ט מ"ם לענין מיני הקלפת ובפה לסקל אך להלן ס"ק י"ם

אמם שם דאיסורא וכתב דמיני הקלפת אף שחחיה שלם ויפה הי' ודלא מריפה עיי"ש ועי' בענינות הבשם בחחמו לפי' זה בחמד לסקל בחיני הקלפת בבאמר מקומה יפה אך בבסף הפ"ק סיים בל"ע ע י"ם ועי' בש"ת בית שלמה שם שבאמל בנידון מיני הקלפת מבריאה ובאמר מקומה שלם ויפה ונעמד בסחירה הי"ק הל"ו וכתב דמ"ש הי"ק בפ"ק ע"ו לאסור מיני בחיני נעורה ולדינא הנגה ולהן לסקל בזה אפי' בחיני קמנה מאד עיי"ש ועי' בא"ם בזה בקצ' יפה לבדיקה בבבר ברכת מנה שער ג' מחיב ג' והנגה בבסף אות ג' דעכ"פ בהפ"מ יש מקום לסקל אם מחחיו שלם ויפה עיי"ש ועי' עוד בבחנות הבשם של דבל החומחת דמחמירים בבועת הקלפת לא שיך אלא אם הבועת היא על הריאה ודבקה לקרומי הריאה אבל אם הי' קרום זר פרום על הריאה והבועת היא על קרום הזר הזה וכשמקלפים הקרום הזר ההוא נקלפת הבועת עם הקרום ההוא אין להחמיר דבל שיש הפסק בין הבועת לקרומי הריאה בקרום זר ואין הבועת פגעת בגוף הריאה אתריב הבועת היא רק על קרום הזר ולא פגעה דריאה קאמר עיי"ש וכ"כ בשו"ת שוע"ד תריגא בקו"ל שם עיי"ש

ועי' עוד במה"ב שם בשאחרן וקאחן פגי' ה' שכ' דבל מ"ל להחמיר בבועת הקלפת הא רק בבבועת היא בשאר בועות הגמלאות בריאה אבל אם אינה כמין הרגילות לגמרא על הטוחן ואבר בהרבה בחמות בחת הקשת שבשבו בהם בועות כלבי שהבהמה הי' שמן מחחלה והלך להכחיש וקרין אותם בלשון וחאמיינקא"ם ומומה שהם לבדם ובאוכם מ"ו ואין להם כים בפ"ע יש להבאיר ע"י קליפה ובדיקה חתת הבועת אם רוחה הוא שבא שבאמקום שבחחיו הוא שלם ויפה ונקי בלי שום הבסם אחה נקרה דאל"ב יש לחחם שמא יש שם מקב והנגה את הבועת הזאת עיי"ש (וע"ל ס"ם ס"ק ע"ו) וכ"ז שבבועת דבוק לבריאה בל"ל בבל בס"ק הזה אבן אם אין הבועת דבוק בגוף בריאה רק שיש ס"ת מילאה מבריאה ובסוף הפ"ה יולא ממנה במין בבסור ואז בועת מלא שונגא ע"ל סי' ל"ט בבאה"ם סק"ל ל"ח ובדבריו שם (סק"ק תקנ"ד ועי"ל סי' זה ס"ק קל"ח).

סעיף ב (מא) אם ס"ת יתאה ממ"ז סק"ג בכללי הרגל"ע אות מ' שכ' וכ"ם הוא בשילמה ממנה סירכא מינה וכה דנרע שפי מסירכא תליה עיי"ש ומי' בלב"ם לקמן סי' ל"ט ס"ק ר"ח שכ' דאם ב' סירכא יולאים מחוך לחוך ומרבים לגמרה מחליק ותחת מ' מהם יש בועת בפ"ע ומי הסירכא דבוקים בחוך שבשבו רק שראמי הסירכא דבוקים שם זה בזה ואין מיכר שם לאבי הסירכא אין לחם ולומר דמחמלה היה הסירכא ממקום למקום על הבועת ואח"כ מנקי לחוך שבבנדם ומריפה מבאם הרגל"ע בדין הסירכא ממקום למקום בראת לא בראמת עלמה ובועת תחת לאם מ' מהסירכא ח"ל דאמרינן שכל מ' בפ"ע ובאך לחוך שבבנדו ואין זה סירכא ממקום למקום ובבכ"ג לא הי' הרגל"ע וכ"כ בשמחה כלי הרגל"ע שלו אות י"ח

ומבארים

עיי"ש ומי' בבית מבריאם בבנת"ב סי' ל"ע ס"ק ל"ם דמתמה על זה הבא דין זה אין לו מילאות כ"ל בחלן ובחלן נם בבה"ב הי מרגל"ע ובמ"ם בחב"ם בסי' ל"ם ובבא"ם בהרגל"ע סק"י וכ' דבע"כ אין מילאות לדין זה כ"ל לגיפת הבית לאבריה דמחיר אף בחלן דמחלן הבועת ע"י משיך ומי"ם בסוף סי' ל"ע בקובצים חקת בבית שכ' שוד הילון לזה דמיירי שבסירכא עומדת בגמדי הרוחב של החוכך ובאמצע הוא פרוד פי"ם ומי' בחמ"ש בהרגל"ע אות ב' בלק"י ס"ק ב' בזה וכ' דיי"ל דמיירי דלא היה חלון כגון שיש קרום הסתם החלון שיהיה בלי פילוש רק שיכר דאמר הסירכא הגיקריות ובזה לא הי הרגל"ע דיי"ל דהר"ח האוסר בחלון מודה בזה אף שיכר שבעשה הסרימה אח"כ עיי"ש.

ועיין שוד בא"ח שם שבסתפק בסירכא מינה ובה הוצא מתוך הבועת אם מהני בה מיעומ"ם להבאיר בשעברה המינה ובה ע"י מישוך והיה בל"ע עיי"ש ומי' בלב"ם סי' ל"ם ס"ק קל"ח דמסמע שהחמיר בזה עיי"ש ומי' בשו"ת מהר"ם מרוטינבורג החשות הח"ל סי' ו' מ"ם בזה והעלה לדינא דמהני מיעומ"ם לסירכא דמינה ובה אם הגד הב' של הסירכא אינה דבוקה בהבועת רק במקום בריא שבריאה עיי"ש ומי' בחמו' שבסוף הרא"ש סי' ס' שהעלה דלא מהני מיעומ"ם לסירכא מינה ובה מבועת עיי"ש ומבואר מדבריו דאין חילוק בזה אפי' אם הראם הב' של הסירכא אינה דבוקה בהבועת אמור לפי הטעמים שכ' בזה ועיי"ש עוד בדיני הרגל"ע שלו סעיף כ' ובבא"ם סי' ל"ע ס"ק קל"ו ומי' בב' מרדכי הרגל"ע שלו סעיף ז' (ולבב מהר"ם נ"ם ז"ל) סי' מ"ג בהגו"ר ס"ק י"ב ובלב"ם סוף סי' ל"ו שכ' ב לדינא דאין חילוק בזה בין אם שב הראשון של הסירכא יולאים מן הבועת או אם רק מ' מ' מהסירכא דבוק בהבועת והראם הב' הוא במקום בריא שבריאה לשולם תולין הקלקלה במקולקל דמהבועת עבשה הסירכא עיי"ש ומי' בד"ק בדיני הרגל"ע אות ס"ר שהריאה פנים דסירכא מינה ובה לא חמיר כ"כ כשיולאה מבועת כמו ס"ם עיי"ש אך במקו"מ כתב סק"ו כ' הבעיקר לדינא כהחמיר ולא מהני בזה מיעומ"ם ובעי"ש בד"ק בהרגל"ע אות ס"ר שהוא בעצמו כ' לחמיר וכ' דאין להקל בספק דאוריי"תא כשיולא סירכא מ"ב מבועת ע"י מיעומ"ם ועי"ש עוד בד"ה מל"מ שכ' דאם הבחיב אחר הסרת הסירכא ורלא אינה מחברת במקום הבריא רק אח"כ הבכ הראם הב' לבועת יש להקל בזה אף בבועת ושונגא עיי"ש ובמק"מ שם ס"ק י"ח ומי' בש"ת בית שלמה חו"ד סי' ס"ו ע"ג בענין זה וכ' דסירכא ממקום לממקום אף מילאה מבועת דמ"ז לא יהני מיעומ"ם עיי"ש ומי' בדברי חכמ בהגו' רב מוכך ח"ב יו"ד סי' ד' וה' וסי' מ"ה שהארך מובא בענין זה ומי' בש"ת מוסו"ד תריגא סי' ק"ג שהעלה ג"כ לחמיר וכתב דלא מיבבי' בבעברה ע"י קילוף דיון דסדלי מריפה אלא אף אם עברה ע"י מישוך ממם של הראמומים יש לחמיר עיי"ש אך בסוף סי' ל"ט ובסי' ל' פלבל בזה ובים הבבר בספק עיי"ש ומי' בדבריו בקצה סופרים בהבמוחות לשו"ע סי' ח' ומי' מזה בש"ת אבן לבי חו"ד סי' יו"ד ובש"ת שערי מלק חו"ד סי' מ"ח ובמנה"ב בהרגל"ע אות פ' בקמן. סעיף

ק"ג ובמרון סק"ו ח' בארכיות:

ועיין עוד בפרת"ב בהרגל"ע סעיף כ"ג ורא"ם ס"ק ל"ח שכ' דאם יולא מתוך המוכסת סירכא ממקום למקום יש להבאיר כשעברה ע"י מיעומ"ם דאף שהשונגא שבמוכסת מעידה על הסירכא שבאה מקבא מ"מ כיון שיש מקומות שמקילין ג"כ בהגיה מבועת ע"כ אין להחמיר בזה"ב כ"כ דלא לחי בה מישומ"ם עיי"ש ומי' בעלי לבוה בהרגל"ע אות מ"ג ובמחי' בהרגל"ע אות מ"ג ובמחי' בתרגל"ע אות מ' בביאורים ס"ק ל"ו (ומי' בדבריו להן סי' ל"ם ס"ק שם"ו):

ועיין בם' תורת אבת הספרדי (לרבב מהרה"ח ז"ל) מבארת אות מ' סי' ס"ח סעיף י"ד שכ' שמלת כתוב מכמ"ר הרב מהר"ם יתחק ז"ל בריאה מ' שהיה בה בועת נחלה והיה סירכא יולאת מן הריאה לחוק מהבועת כמו מלבב ומבריאה ע"ג הבועת אך שכל אורך הסירכא היהה דבוקה בהריאה מהתחלה עד סופה ולא היה בה שום פילוש ולא יכל לעבור אף לאם המחבר תחת הסירכא והסירכא היהה רחבה כמו מלבב ופחוחה מאד מ' ומאד כב' היה כמו כיס אך לא שלא היה משלבן ומפרד מבבלע"ב והבבאר הלן לזה דין מיהה ובה מבועת והוא ז"ל הבית עליו וכ' דלדן לבחוך ע"י לסקל כי מעשים בכל יום שמבריאים בסירכא כמלו אף שאינם משלבים ומבבים

ב (מא) יאם תשובה

עיי"ש ומי' בבית מבריאם בבנת"ב סי' ל"ע ס"ק ל"ם דמתמה על זה הבא דין זה אין לו מילאות כ"ל בחלן ובחלן נם בבה"ב הי מרגל"ע ובמ"ם בחב"ם בסי' ל"ם ובבא"ם בהרגל"ע סק"י וכ' דבע"כ אין מילאות לדין זה כ"ל לגיפת הבית לאבריה דמחיר אף בחלן דמחלן הבועת ע"י משיך ומי"ם בסוף סי' ל"ע בקובצים חקת בבית שכ' שוד הילון לזה דמיירי שבסירכא עומדת בגמדי הרוחב של החוכך ובאמצע הוא פרוד פי"ם ומי' בחמ"ש בהרגל"ע אות ב' בלק"י ס"ק ב' בזה וכ' דיי"ל דמיירי דלא היה חלון כגון שיש קרום הסתם החלון שיהיה בלי פילוש רק שיכר דאמר הסירכא הגיקריות ובזה לא הי הרגל"ע דיי"ל דהר"ח האוסר בחלון מודה בזה אף שיכר שבעשה הסרימה אח"כ עיי"ש.

ועיין שוד בא"ח שם שבסתפק בסירכא מינה ובה הוצא מתוך הבועת אם מהני בה מיעומ"ם להבאיר כשעברה המינה ובה ע"י מישוך והיה בל"ע עיי"ש ומי' בלב"ם סי' ל"ם ס"ק קל"ח דמסמע שהחמיר בזה עיי"ש ומי' בשו"ת מהר"ם מרוטינבורג החשות הח"ל סי' ו' מ"ם בזה והעלה לדינא דמהני מיעומ"ם לסירכא דמינה ובה אם הגד הב' של הסירכא אינה דבוקה בהבועת רק במקום בריא שבריאה עיי"ש ומי' בחמו' שבסוף הרא"ש סי' ס' שהעלה דלא מהני מיעומ"ם לסירכא מינה ובה מבועת עיי"ש ומבואר מדבריו דאין חילוק בזה אפי' אם הראם הב' לבועת אינה דבוקה בהבועת חמור לפי הטעמים שכ' בזה ועיי"ש עוד בדיני הרגל"ע שלו סעיף כ' ובבא"ם סי' ל"ע ס"ק קל"ו ומי' בב' מרדכי הרגל"ע שלו סעיף ז' (ולבב מהר"ם נ"ם ז"ל) סי' מ"ג בהגו"ר ס"ק י"ב ובלב"ם סוף סי' ל"ו שכ' ב לדינא דאין חילוק בזה בין אם שב הראשון של הסירכא יולאים מן הבועת או אם רק מ' מ' מהסירכא דבוק בהבועת והראם הב' הוא במקום בריא שבריאה לשולם תולין הקלקלה במקולקל דמהבועת עבשה הסירכא עיי"ש ומי' בד"ק בדיני הרגל"ע אות ס"ר שהריאה פנים דסירכא מינה ובה לא חמיר כ"כ כשיולאה מבועת כמו ס"ם עיי"ש אך במקו"מ כתב סק"ו כ' הבעיקר לדינא כהחמיר ולא מהני בזה מיעומ"ם ובעי"ש בד"ק בהרגל"ע אות ס"ר שהוא בעצמו כ' לחמיר וכ' דאין להקל בספק דאוריי"תא כשיולא סירכא מ"ב מבועת ע"י מיעומ"ם ועי"ש עוד בד"ה מל"מ שכ' דאם הבחיב אחר הסרת הסירכא ורלא אינה מחברת במקום הבריא רק אח"כ הראם הב' לבועת יש להקל בזה אף בבועת ושונגא עיי"ש ובמק"מ שם ס"ק י"ח ומי' בש"ת בית שלמה חו"ד סי' ס"ו ע"ג בענין זה וכ' דסירכא ממקום לממקום אף מילאה מבועת דמ"ז לא יהני מיעומ"ם עיי"ש ומי' בדברי חכמ בהגו' רב מוכך ח"ב יו"ד סי' ד' וה' וסי' מ"ה שהארך מובא בענין זה ומי' בש"ת מוסו"ד תריגא סי' ק"ג שהעלה ג"כ לחמיר וכתב דלא מיבבי' בבעברה ע"י קילוף דיון דסדלי מריפה אלא אף אם עברה ע"י מישוך ממם של הראמומים יש לחמיר עיי"ש אך בסוף סי' ל"ט ובסי' ל' פלבל בזה ובים הבבר בספק עיי"ש ומי' בדבריו בקצה סופרים בהבמוחות לשו"ע סי' ח' ומי' מזה בש"ת אבן לבי חו"ד סי' יו"ד ובש"ת שערי מלק חו"ד סי' מ"ח ובמנה"ב בהרגל"ע אות פ' בקמן. סעיף

ק"ג ובמרון סק"ו ח' בארכיות:

ועיין עוד בפרת"ב בהרגל"ע סעיף כ"ג ורא"ם ס"ק ל"ח שכ' דאם יולא מתוך המוכסת סירכא ממקום למקום יש להבאיר כשעברה ע"י מיעומ"ם דאף שהשונגא שבמוכסת מעידה על הסירכא שבאה מקבא מ"מ כיון שיש מקומות שמקילין ג"כ בהגיה מבועת ע"כ אין להחמיר בזה"ב כ"כ דלא לחי בה מישומ"ם עיי"ש ומי' בעלי לבוה בהרגל"ע אות מ"ג ובמחי' בהרגל"ע אות מ"ג ובמחי' בתרגל"ע אות מ' בביאורים ס"ק ל"ו (ומי' בדבריו להן סי' ל"ם ס"ק שם"ו):

ועיין בם' תורת אבת הספרדי (לרבב מהרה"ח ז"ל) מבארת אות מ' סי' ס"ח סעיף י"ד שכ' שמלת כתוב מכמ"ר הרב מהר"ם יתחק ז"ל בריאה מ' שהיה בה בועת נחלה והיה סירכא יולאת מן הריאה לחוק מהבועת כמו מלבב ומבריאה ע"ג הבועת אך שכל אורך הסירכא היהה דבוקה בהריאה מהתחלה עד סופה ולא היה בה שום פילוש ולא יכל לעבור אף לאם המחבר תחת הסירכא והסירכא היהה רחבה כמו מלבב ופחוחה מאד מ' ומאד כב' היה כמו כיס אך לא שלא היה משלבן ומפרד מבבלע"ב והבבאר הלן לזה דין מיהה ובה מבועת והוא ז"ל הבית עליו וכ' דאין לבחוך ע"י לסקל כי מעשים בכל יום שמבריאים בסירכא כמלו אף שאינם משלבים ומבבים

(מב) סרכא (מג) תלויה (מד) יוצאה

דרכי תשובה

ומחבים כדין אחר סרכא ולא מחלקין כלל בין סרכא כזו לשאר סרכא דעלמא דבולעי גם זה מן סרכא היא דאם אינה סרכא מה היא ואיה שם תכונה לה ואין לו להסבה לבאר בלוי דהה מיכר מעניני שהיא סרכא גמורה עיי"ש באורך.

ועיין בש"ע סוסו"ד מגילה בהסמטות סי' ס"ח שסאל דאם יש בועה ובדוקה ממקום הבועה ולמטה ושברת ממקום למקום ומתפשטת על גבי הבועה והביב דים להכשיר דכין דבמקום שרבי הסרכא מבלן ומבלן הוא רחוק מן הבועה והבועה הוא רק בחלגא וכין דאם היה התחלת הסרכא רק מצד א' הי הסרכא רחוק מן הבועה ע"כ אף אם כן הוא בב' הצדדים לא הי הרלר"ע כיון דאין סרוכים ויהי שהפשטה על הבועה זה אינו מזיק ואין לו לחן ולחש רק כשהתחלת ממקום הבועה ואף שיש לחש ג"כ שמא ממקום הבועה התחיל הסרכא והפשטה לצדדים לבלן ובלן מ"מ עכ"פ מידי סכיקא לא נפקא והו"ל ספק הרלר"ע וכשר אך דעכ"פ אין להכשיר בזה אלא כשברה ע"י מישומ"ם ולראיה אם אינו יבלבן שם כדין סרכא אלא כאדין עיי"ש ועי' בס' ברכת מנחה בקונטרס יפה לבדיקה שער ג' תיב ו' אות ב' שכ' שדברי הטוטו"ד הי"ל כיומים לחלבה ובפרט בהם"מ עיי"ש באורך ועי' בש"ת מהר"מ מחרסיוטרא החדשות חיו"ד סי' ד' וסי' ה' מענין זה באורך וכ' שם דאם הסרכא שממקום למקום רוב ממנה על חצוקת הריאה והמיעוט מהפשטת על הבועה מראה דאינו הרלר"ע דאלינן בתר רובא עיי"ש ועי' בחמ"ש בהרלר"ע אות ס' בלק"ו סי"ק ל"ז מ"ש בזה וסיים בל"ע לדינא עיי"ש. (מב) ס"ת יוצאה מן הבועה עי' בש"ת בני חי (מהכמה"ג) חיו"ד סי' ל"ג שכ' שבדאי שאינו בריאה שהיה כעין בועה והיה על הבועה כעין קרום והיה נראה כהבנית סרכא הלוי' הוא מבועה ומהם אמרו שאין זה ס"ת כלל רק שהיה קרום בריאה עד שבא שו"ב זקן ולוה לנפח הריאה ועלה בנפיחה ונראה שהיא קרום בריאה והכשיר עיי"ש ועי' בס' שער המים לקמן סי' ל"ט ס"ק כ"ח שהשומם על המראה דאין הכשיר כשעלה בנפיחה הא איכא למיחש דהוי ס"ה שעולה בנפיחה דמריפה אפי' בלא שום בועה כמ"ש ברמ"א לקמן סי' ל"ט סעי' ט' עיי"ש ועי' בס' תורת זבח הספרדי (להרב מהרחד"ח ז"ל) מערכת אות ב' סי' ט"ו סעי' ד' וה' מ"ש בזה ומהרן דברי הכמה"ג דר"ל שלא היה שם קרום אחרון בהמוחה ס"ה אלא שהיה כשישר אלי שעורה רוחב הבועה כמו אלב בלוי הממלא בריאה והשו מקלת שוחמים שמא היא ס"ה ע"ג הבועה ולחרים סברו דהוי קרום הריאה עצמה דומחמת שהבועה מהטון באותו מקום משהה הקרום של הריאה רשי אם ונראה שהוא קרום שפף על הריאה וע"כ שה לנפח אותה ויש הבחנה דאם אמת קרום הריאה יעלה בנכיחה כמו שאר מקומות שבריאה ואם לא ידע שהיא סרכא עיי"ש ועי' בש"ת דעת האבן ביהמ"ת סי' כ' שמאל ג"כ שאלה כו והביא דברי הכמה"ג הנ"ל ומיי"ש במ"ש בביאור דבריו בזה וכ' דאף שבש"ת נמי הוי כ' רק עפיהה מ"מ נראה דה"ה אם לא עלהה בנפיחה נראה עד שמשמם ומירם אם עד שעלה בנכיחה ג"כ מהני אך מ"מ אין לסמוך להקל בזה אא"כ איכר היפב מעמיד שהוא בבירור קרום הריאה אין לסיוך על הפי' שעלה בנפיחה שבודאי הוא קרום הריאה דה"ל סרכא הלויה שעולה בנפיחה ואיך לזה אספת בקאים עיי"ש בתריסה ועי' בש"ת אור מנלס סי' ט"ו (מג) תלויה יוצאה מן הבועה. עבאה"ש ושמ"ח סעי' ב' והב"ש סק"ה שכ' דס"ת היולא מן הבועה אף דאולא ע"י מישון ומשמם אין להכשיר כ"א בהם"מ דיקא ומתמיר לאסור אף בהם"מ הע"ב עיי"ש והנה במ"ז סק"ב דעתו דמסורת הדין הם לאסור בזה אפי' בהם"מ עיי"ש אך בס"ב קמא חיו"ד סי' י"ב ובפרח"ב בהרלר"ע סעי' מ' ובלב"ש סי' ל"ט ס"ק כ"ח אות ב' וס"ק קנ"ו ובבא"ה בפנים שם סעי' מ"ג כ' דהעיקר כהבב"ש בזה דבהם"מ אין לאסור בזה תדירא ובלב"ש סיים שם דהמתיר בזה אפי' בלתי הם"מ אין מחחיתן אותו עיי"ש ועי' במק"מ בהרלר"ע ערך ס"ר אות ב' בלתי ב' שהכריע דאינה הס"ת שאינו בזה אלא בהם"מ ועי' בנו"ב הרמ"ח חיו"ד סי' כ"ו דאם יש להקל אפי' שלא בהם"מ כמ"ש הבב"ש פיי"ש (ועי' בנו"ב הרמ"ח חיו"ד סי' כ"ו ובלב"ש סקנ"ב סק"מ ובשו"ת יד יוסף סי' ה') ועי' בס' אותה שלמה ברב הבשלת סקנ"ב בל' דכין דהברמ"ג כ' אין לבטלם מנהגה להקל בזה אפי' בהם"מ אין לסמוך על הסקילין להקל בהם"מ לבד מבר הברמ"ג אא"כ יש בהם"מ גם סרך גדול ולא שלם עיי"ש. ועי' ר"ק בהרלר"ע אות ב"ו ובמק"מ שם ס"ק י"ב בל'

דבכים הם"מ וגם סרך גדול יש להקל כשבברת הס"ת ע"י מישומ"ם אף אם יש שוד אחה ראשונה קטנה אחרת שסף על הבועה עם הס"ת עיי"ש ועי' מהה"ב בהרלר"ע אות ב' סעי' י' ובעטרון ס"ק ז' שכ' דאף בהם"מ אין להקל אלא אם הבועה בל מוגלה אבל אם מניחה ליחה מרוחה אין מועיל לה המישון בשום ענין וחייב לבדוק אח"ז ולפתוח את הבועה אולי יש שם ליחה מרוחה עיי"ש ועי' מ"ש בזה בחמ"ש בהרלר"ע אות ב' בלק"ו סי"ק ט"ו וסיים שנמנים דברי המהה"ב דעכ"פ בעטרים ובחומים קצה לחקל אפי' בהב"מ וסיים בל"ע עיי"ש ועי' ד"ק בהרלר"ע אות ב"ו בד"ה כיון ובמק"מ שם ס"ק י"ב שכ' דכל מה שנריכין הם"מ להחיר כשעברה הס"ת ע"י מישומ"ם זה דוקא כשיודעין בודאי שהחליה היא סרכא אבל אם ההליה היא ספק ריר יש להקל אפי' רק בהפסד קצת עיי"ש:

ועיין בברת"ב שם סעי' ב' וסעי' ל"ב ומ"ש סק"ה שכ' דכל האומרות בזה שלא להכשיר כשעברה ע"י מישומ"ם כ"א בהם"מ הוא רק כשהם"ת יוצאה מהוך הבועה ממם אבל אם הסרכא אינה ממם על הבועה רק אבל הבועה אע"פ שהיא סמוך לה ממם מ"מ כל שהיא בלתי מהני מה שעברה ע"י מישומ"ם אע"פ שהבועה הוא בל מוגלה ויש להקל אפי' אלא בהם"מ עיי"ש ועי' במק"מ בהרלר"ע ערך ס"ר אות ב' סק"ב ובכללי הרלר"ע שם כלל ס' שכ' דבכל זה אין להקל אף אם הס"ת אינה על הבועה ממם אא"כ יש הכסק עכ"פ כשעברה בין הס"ת להבועה אבל אם היא אצלו ממם בלי שום הפסק אפי' כשעברה ח"ו כאלו היא על הבועה ממם ולא מהני אלא בהפ"ת מה שעברת ע"י מישומ"ם עיי"ש ועי' בדעה הרה סק"ה:

ועיין ד"ק ובמק"מ שם וגה"ק סי' ל"ו אות ה' שכ' דבכ"מ אין להחיר אף בהם"מ כשעברה ע"י מישומ"ם אלא בנאיתה ובבדיקה שהרין דלאחר המישומ"ם ואיך להגיגה בבדיקה הפסרין דלאחר המישומ"ם שהמלה הנפיחה בין הבועה לבין הקרום אם הריאה שעל גבי הבועה אאל"כ מ"ח ליחת לא מבלבן לא אלא עיי"ש. ועי' שוד ברא"ש בהרלר"ע סק"ב כ"ח שהביא דברי הזבח שמאל שכ' דהא דמועיל מישומ"ם אפי' בהם"מ בס"ה היולא מבועה דוקא בשם"ת יולא מעל הבועה ולא מיהיה דבכבה"ה יולא מהוך הבועה לא מהני מישומ"ם והוא ז"ל הביא עליו וכ' דאפי' אם הס"ת יולא מהוך הבועה מהני מישומ"ם ופסק כן לדינא בברת"ב שם סעי' כ"ח עיי"ש ועי' במהה"ב בהרלר"ע סעי' ט' ועטרון סק"ו שהארוך להביא על הרא"ש בזה ולהדיק דברי הזבח שמאל הבעיקר לדינא דבהם"ת יולא מהוך הבועה עוחק הבועה קלת לא מהני מישומ"ם מפני שעורת הסרכא ונכנסת לכרס עיי"ש באורך.

וכתב שוד בפרה"ב בהרלר"ע סעי' כ"ו ומ"ש ס"ק ל"ד דכל מ"ם שמהני מישומ"ם בהכ"מ בזה הוא רק בם"ה היולא מרישותא דבועה אבל בסמלא ראשונה שם בה מחלוקת הבוסקים וסרכא אל"כ יולא ממה אין מועיל אפי' בהם"מ בשום ענין מה שעברה ע"י מישומ"ם לפי שזה נרחב מם"מ וה חקה בסרכא אל"כ אבל בם"ת היולא מרישותא דמחלוקת הבוסקים י"ל דלכ"ע מהני מה שעברה ע"י מישומ"ם עיי"ש:

וכתב שוד בפרת"ב סעי' ל"ח ומ"ש ס"ק מ"ג דכל מ"ם דסרכא אל"כ שעמדת על ראשונה אחרת לא מהני מישומ"ם לא אחרי הדברים אלא אם אי הראשונות מעודין שם כאן נקב שפוב לנקב אז הוא דאמריק שאין לסמוך על ראשומ"ם אבל אם איקר החשש הוא לפי שפוב להחפרק פנון בסרכא מאונא לאונא מהני כשעברה ע"י מישומ"ם שהרי אין הנחה של הראשונות מתנדרים לענין המישוך שהוא מורה שאינה סרכא כלל ואינו בוש ראשונה ע"כ יש להכשיר בכ"מ עיי"ש (מד) יוצאה מן הבועה. עבאה"ש ופרה"ב מ"ם בסרכא הולאה מבועה דמ"ז ועשמ"ח לקמן סי' ל"ט סעי' מ"ג אל"כ שם לאסור בבועה דמ"ז בזה אפי' להמכשירין ממיכ במ"ז ומ"ש במקום שהגו להכשיר ס"ה מבועה דמ"ז אין לסחור מנהגם דיש לסם על מה שמסוכם ועיי"ש בהב"ש סק"ב מ"ב ועי' לב"ש בלק סעי' ב' ובביאורו סק"ח אל' לדינא ובמקשות שהגו להכשיר אמיכ במ"ז יש להם להכשיר גם בם"ת מבועה דמ"ז בהם"מ עכ"ם עיי"ש ועי' ר"מ רים דיר הרלר"ע ס"ק ב' וסק"ג ובפרה"ב סעי' מ' אל' דבמקום שאין שם מנהג ידוע בזה אלא שיחוש מהגם להקל בסמיכ במ"ז שיאין להקל גם בהלי' מבועה דמ"ז אבל אם הגו בלתי מקום לחמיר בסמיכ במ"ז לריכים להגו לחמיר גם בם"ת מבועה דמ"ז ואפי' יחוש שמהגם לחמיר בסמיכ דמ"ז ולהקל בם"ת מבועה דמ"ז יש לסם לבטל מהגם ולהגו בסיכם לחמיר לא אפי' במקום שהגו לחמיר בם"ת מבועה דמ"ז אם סעבן שם

יורה דעה סעיף לז ב הלכות טריפות

(מה) מן (מו) הבועה

חדכי

להקל בסמיכי דמ"ז יש להם להקל בס"ת מבועה דמ"ז לענין זה דאם הם"ה שבירת ע"י מישומ"ם מוכר אפי' אינה בהפ"מ עיי"ם ודב"ק בדיני הרלרי"ע אות ב"ז ובמק"מ שם סק"ג כל דלדין דאסריק מלו' מבועה דמ"ז יש להתחיר אף בספק אי הוי הלוי' מבועה דמ"ז דהוי כס"ם להחיר עיי"ם ועי' שד בד"ק סק"ג שהפסק להמקילין בס"ת הוילאה מבועה דמ"ז אם אינה שמקצת הבועה הוא של מוגלא והאחר הוא מ"ז והתלו' יוצאה ממקום שיש רק מ"ז מה דיש ועיי"ם מ"ם בזה והביאו במק"מ שם אות ב"ז סק"מ וכ' דבדאי יש לאסור בזה כיון דמ"ז הוי עכ"פ רישוהא כ"ד כשיורי ומורסא א"כ הרי אין הכסף בין הרישוהא דבועה של מוגלא ובין הרישוהא דס"ה ועיי"ם שד בד"ק בד"ה הלויה שכ' דאם הוא סבק מ"ז וס"ת עליו אין להקל דהוי כס"ם להחיר ועיי"ם במק"מ

(ועי' בזבח רצון בגליון הרלרי"ע סק"ל וסק"ל מענין זה)

ואם ס"ת יוצא מבועה מלוה רוח עשמ"ח לקמן סי' ל"ע סעי' מ"ג וסע"ד סק"ע ובפרה"ב בדיני הרלרי"ע סעי' ז' ורא"פ סק"ז שכ' שדין מלוה רוח שוה לדין מ"ז לענין זה עיי"ש אך דעת הגב"ש כאן בבי' ב' בבא"ה ובביאורו סק"ז דבתלוה רוח יש להקל אפי' שלא ברפ"מ דמלוה רוח קיל מכי ממ"ז לענין זה דגם מליט דמלוה רוח יהא נקרא נקובה עיי"ש ועי' מק"מ סי' ל"ע ס"ק קנ"ח שכ' דכל מ"ש להקל בס"ת הוילא מבועה דמלוה רוח מיירי כשמכר שלין הרוח נכנס בכל שהוא מנוף הרילה אבל אם הוא שכשתסיר הסרכא עולה בשיור רבועה תלוה רוח בשליטות משקדם מו שיש היכר אחר זה אבל בלא זה אין להקל כלל עיי"ש (מה) מן הבועה עהב"ש סק"ט ומ"ז סק"ב בתרלרי"ע אות ב' ובלב"ש סק"ז שכ' לדינא דאף שכל הפסרים כ' בלשונם ס"ה הוילאה מן הבועה מ"מ לא בעינן ברפ"מ יוצא מתם מן הבועה חוקה הלא ה"ה בהם"ת שומדת ל"ל הבועה בלי הפסק דינא הכי ולא בעינן היסי' עלי' מתם עיי"ש ועי' מ"ז שם שכ' דאם הוא סיעוד כרחת מכדי רוחב קם הוי כמו עני' ממם עיי"ש ועי' בדעת תורה סק"ה ועי' בלב"ש סק"ע ס"ז שכ' דעכ"פ בהכרח כל דהו בבי עיי"ש ועי' בדא"ב בדיני הרלרי"ע סק"ח ובפרה"ב שם סעי' ל"ע שכ' לדינא הלא לעולם יש לרחיר זה ולומר הישור הסיעות הוא כל שאין הפרש ביניהם מבשר הרילה ברוחק קם אבל לעולם גדול יש להקל אף כשיש ביניהם הפסק עכ"פ רק כרוחב ב' שערות עיי"ש ועי' בשו"ת חתם סופר חיו"ד סי' ל"ז (בד"ה ורוה) ומרלה ידבריו שתקע בזה עובא וכדברי הלב"ש עיי"ש ועי' ל"ק בתרלרי"ע אות ב"ז בד"ה בועה בחיבור ובתק"ת שם סק"ק י"ב שכ' דאם קודם הנפיחה הי' הפסק בין הבועה לבה"ת כשיעור הרחי רק שע"י הנכיחה נתקרבו זה לזה אם הי' הנכיחה בחזק קלת בלופן שם להות שרנכיחה שבחזק נרחה להתקרב יש להחיר ועיי"ש עוד בתק"מ אות ס"ד הלק ל' סק"ל ועי' בדא"פ ס"ק כ"ח ועוד"ק לעיל סי' ל"ז סק"ל שבספק אם הקרום דריה רפוי מעל הבשר ומיהוק מתקוים למקום ולכל אחר יחכון יעבו ופס יש ע"ג ס"ה ותמהני בועם די"ל שאין התלו' מבועה כלל כי כשיעמקון הקרום מכאן אין התלו' עוד הבועה וא"כ יש להקל עיי"ש אך המיישן בדבריו לאלן סי' ל"ע סק"ק מ"ג ירחה שיתאויר בכה"ג אף כשאין בועה אחיו כלל עיי"ש ועי' בתק"מ

בתרלרי"ע בערך ס"ל אות ב' סק"ל אם יש בזה בל"ע עיי"ש

ועיין עוד בפרה"ב שם סעי' בחת"ז ורא"פ כ"ק ת"ל שכ' דכל מה שמיקלין כשיש רספק כשיעור בין הבועה לבה"ת לא ממהן הא כשבשר הרילה המפסק הוא בשר בריא שלם ויכה אבל אם אין הבשר שלם ויכה בתק"ם ההפסק שבין הבועה לרפ"ת אעכ"פ שאין עליו שם רישוהא כגון שיכלה מו מורכה בענין שאינו מעורר להרלרי"ע אכ"ה לא הוי הכסק בין הרישוהא והו כלילו רפ"ה הוא סמוך ממם להבועה עיי"ש וכ' בהגהו הבתרלרי"ע שבסוף סי' זה כ' לחלק בזה דבהבפסק שבין הרישוהא ליט בריא רק שיש על ההפסק שם רישוהא קטנה אז יש חילוק דאם ליכא נמהלו שאחה הרישוהא קטנה היא חלק וסוף מחחת מהרישוהא שבמה הוי הכסק אבל אם רוחון מהרישוהא הקטנה היא חלק וסוף מה' מהרישוהא שבמה ויש שיעה לא לא הוי הפסק עיי"ש ועי' בתק"מ בדיני הרלרי"ע אות ב"ז סק"י שהחלים בן לדינא עיי"ש (ועי' בכללי הרלרי"ע שלו כלל י') ועי' בהו"ד סי' מ"ב שכ' דאם יש ס"ת אבל בועה רק שיש ביניהם קצת מהחלת בריאה הוי הקרום הפסק לפי שאין לו שיעה לא עם הסרכא ולא עם הבועה עיי"ש ועי' בס' דברי יוסף סוף סי' ר"ח שהביא עליו בזה והעלה דכיון הדיוקר הוא כדעת התב"ם דאפי' קצת שהחלת בריאה הוי רישוהא א"כ בל"ז אסור משום הרישוהא דקמא עיי"ש ועי' שד בפרה"ב סעי' ל"ד שכ' שד לחלק בענין זה שאם א'

ועי'

תשובה

שהרישוהא אין בו הבשר לקחתא רק שהרישוהא הוא משום שיש אוסרין אחה אז אבילו אם יש על הפסק שבין הב' רישוהא רישוהא קטנה כמו שיבאר לו מורסא הוי הפסק עיי"ש ועי' מזה בשו"ת בית אפרים הנפסח להם רא"ם סי' ל"ה ועי' בתק"מ בכללי הרלרי"ע כלל י' ובתרלרי"ע שם אות ב"ז מ"ם בדברי הרא"ם בזה ומבקפק בענין זה לדינא עיי"ש ועי' מזה בממה"ר בכללי הרלרי"ע סעי' ו' ובביאורים שם ס"ק כ"ה שכ' דבכ"ז אין להקל אאם אם אין להרישוהא שעומד על מקום ההפסק שם שייכות לס' מהרישוהא שבאם עיי"ש ועי' בשו"ת הר המור (לבעלון מ' מרדכי בעמוד ז"ל) סי' מ' ·

ועי' בלב"ש סק קל"ל שכ' הבועה שם עלי' סרכא והלי שמה הבועה שבשם הסרכא מתבטה בבשר הרילה ודדין נבוה אין זה הפסק בין אלי בועה הנתולה אלין עני' סרכא כיון שמקום המבטה שהוא נבוה הוי עכ"ש רישוהא כ"ד ולא הוי הפסק בין הרישוהא עיי"ש אך בשו"ת הר המור שם הביא בל"ש בזה והעלה דבר הרילה אין לאסור עיי"ש וכ"כ בד"ק סק"ל (בד"ה מו' ב) ובמק"מ בהרלרי"ע אות ב"ז סק"ם ועי' שד בד"ק שם ובמק"מ בכ' דאף בכן מבטא מדברי הבה"ח דבל שבמקום ילילה הסרכא אז אחר רישוהא שבל הבועה אבשר אבי לה כיון דעכ"ש במקום ילילה הסרכא לא בועה הוא אלא הסרון מבכיים אבל הא דאלי דעכ"ש בעיק בשיבה כשיעור ב' אמה נם מאדי הסרכא אז אחר רישוהא שב"ג הבועה מסביב עיי"ש ועי' בכרי הר בדיני הרלרי"ע עוף י"ג אות ס' שכ' דדק הבבועה דהם יש עוד סרק ולילוף סבבה להחיר יש לסייוך על סבבת הבחם שהביא הלב"ש דאקלת הבועה שבלבה אות מבסוק בין הרישוהא עיי"ש (מו) הבועה עשח"ת סי' ל"ם סעי' מ"ו הוקה בבה"ם יוצאה יון הבועה אבל בבה"ם יוצאה מן המורסא הנפ"ל אלין בהיורסא מלאה רילה בסרה עיי"ש ועי' בד"ק בתרלרי"ע אות מד"ם ובתק"מ שם סק"ח שכ' דאם הוא מלוה מן הבבועה אף אם יש בלד הבורסא ג"כ קצת קצן בבבועה הבה"ה ע"י מישומ"ם דאף דקיי"ל דאין המורסא הבסק בין הקרום לבה"ת מ"מ נם בבה"ת מקרים מתם מהני בהם"מ מה שבבה ע"י מישומ"ם כיון בבה"ת מבועה אף כ' שם דאם לחתר אבסיר הבה"ת במישומ"ם מלא מלאה אחדם בעקום הוא יש להחריש דהוי כאילו הוא מבלבן שם שאין מקום לבות רואדם ביחיד אחדינא רק בקלקול הקרום שם במקום זה ועיי"ש שד בדברי (בד"ה מיבה ובה) שכ' שם הה"ה סרכא מיבה ובה שאלא מורסא שוב לדין ס"ת שאלא מורסא אה"ל מישומ"ם כלל עיי"ש ועי' בפרה"ב בדיני הרלרי"ע סעי' כ"ג ורא"פ סק"ק ל"ל וסק"ל כ"ם כ' שאין להבסיר בזה אאל"כ עבבה ע"י מישומ"ם עיי"ש ועי' בשו"ת טוטו"ד הגיינא סי' ק"ל שכ' דאם יש מורסא בריאה ומלא על המורסא קרום דק ואם יקלוף את הקרום כין דקרומים כאלו שבחיים שמא יפחה את המורסא אל"ל לקנח את הקרום כין דקרומים כאלו שבחיים הם על רר לה ואכי' ס"ה מיש מורסא הוא רק חומרא בעלמא להצריך קליפה

ובפרש דהוי קרוייש ר"ל טפי כל"ל כמ סת דאל"ל קליפה עיי"ש

ואם יצא מורסא סרכא בבהרן עם חלון לא סרכא בלא חלון מאוצא לאומא

עפרד"ב שם סעי' י"ג ורא"פ סק"ק י"ם שמקל בהם"מ עיי"ש ועי' בהגהת הגאון מהרש"ק על הברי"ג סי' ל"ם על הת"ז סק"ק י"ג שכ' דאף מאוצא לאומא ויש חלון יש להחיר בזה אבל בלא עבבה ע"י מישומ"ם עיי"ש וכ"כ בד"ק בהרלרי"ע אות מד"ם (בסוף ד"ה מיבה ובה מורסא) רק שסיים דבסן עכ"פ לבחוק אחה הסרכא בהאי הדבוק להמורסא שבכ"פ אחוק הקלקולים מלריך שם בדיקה ובאמ שבבגהה בשום דאל"ל להסיר בלל ולא לבחוק עיי"ש ועי' מק"מ ברלרי"ע אות ס"ר סק"ח שהעלה דלעולם נחל יש לסמוך להקל אפי' בבלא חלא ע"י מישומ"ם עיי"ש ועי' במהרז"ב בהרלרי"ע אות מ' סעי' ע"ח ומבחון ס"ק י"ב שכ' דבלא בהם"מ יש להחיר בזה אפי' בשבבבה ע"י מישומ"ם ובהם"מ אין להחיר אלא בשבבבה ע"י מישומ"ם עיי"ש אך במהר"ם בהרלרי"ע אות מ' סעי' ג' ובביאורים שם ס"ק י"ד כ' לדינא בדעת המק"מ דבדיעבד יש להקל בהב"מ אפי' לא עבבה ע"י מישומ"ם ועיי"ש בקו"ל אות ל' מ"ם בזה עוד וכ"ז הוא בסרכא בבהרן אבל בילאה מורסא סרכא אלא בבהרן עי' בש"ת ל"ל החדשות חיו"ד סי' ל"ב שכ' דסרכא שלא"ם שיאת מהבן המורסא הבבר פשוט דסריפה דבל הקולות אמרו בני הרלרי"ע היש רק הכא שבל רישוהא בע"ע בבבה מדינא מבא"ב סרכא שלא"ם ומכ"ש בשיש דין שבא קולא בחולה ע"כ אפי' המורסא הוא ממים יכים יש לאסור ולא בבהבה מהבבה בחולה דבין שבסרכא יוצאה ממקום הבישוב שבא המורסא יש לאסור עיי"ש

ועי'

(ג) (א) (מז) טריפה: פגם (מח) ואם (מט) מדין (נ) טעם

באר היטב

(ב) טריפה וחזר נמ"ח ובמ"ל אפי' היא טוטה ממיש אבים ומכ"מ אם יש סירכא גמורה דסיש שדוקה לעקום אחר ואולמת מן הכוטה ולא מהני בזה מה שמסגין ומעך ולהמם בסרטת וחפילו מן הקרום לא דסרכה ולא מהני משון ומהמם וחפילו בלומת לא אמרינ דדוקן מנין עליה

פתחי תשובה

לן (א) טריפה פגמה"ם ופ"ם נמם פ"ח ועל"ן אפי' היא טוטה ממיש אבים שמעין נמ"ח סק"ל ילאה לא כתב כן אלא נפי' דברי המחבר אבל לדינא מלבד להקל וכן מוכין דברי נמ"ל [ומיין בתשובת מהכמם יעקב סי' י"ז שכתב דמעמן מהרי"ל בבדיקות אלו מטולר לדינא כדברי הש"ך דמלויה מטון הטוטה לא אמיר אחרי דסמיכי וכן אלא משונם בתשובת מהרי"ן נב מ"ב סי' ל"ה ובתשו' פני יהושע סי' י"ב וכן פסק מלא משונם בתשובת מהרי"ן נב מ"ב סי' ל"ה ובתשו' פני יהושע סי' י"ב וכן פסק

לפסוק בין אפרים בתחלת קונטרסו אחרתי דבשאלה דלא בשאלה אבים ה"ל בגמרא ולא סבר"ל ופ"ם שוד בתשובה שלמה בקבלה אחת שמלאו בריאה חולה אחרתית של יחיד בדולה בהתחתונה וטובה עליה אדים אבים ואם התנבר לבסיר אבל לדינא מלבד להקל וכן טוהה הטוהה גם בשובדת לא לבסיר ובעבה מעבה על פיו ובב אחד קרא ערטור על הסבעל מתחת מר"ל ומלוק יצא לבסרף גם בבלים והוא ז"ל האחרון מאד לגבר דעב טוהה הטוהה גם בשובדת לא לבסיר דבעבה מעבה על פיו ובב אחד קרא ערטור על הסבעל מתחת מר"ל ומלוק יצא לבסרף גם בבלים והוא ז"ל האחרון מאד לגבר דעב

היה נמלא על אלו הבילופין דשמתה דמבירין לו סירכא מלויה מטולר אם דיש לבסרף ומבבר עוד ובדבר לבקבים שנמלא בריאה ע ובטולן מוכין מילא לאם בשבעם היה לפי מבבר הטולל שריה הטולבת בתקום אחר מבריאה שהיה בלתתה אין מבטלן לבסיר ע"ז דבין שמיט אמקום אחר מבטלן לבדבי סרב בל"ל שהיה בטולבת בתקום מהבילופים יש לדון בדבר ומ"ל אפשר לגדר גם בזה לבסיר ע"ם] ומיין בדגמ"ל שבבר ומ"ת ל"ל דבמבמי טוטי דבמבמי לבדבי בתים אבים ומיבלא מלויה יולא מלי מבלא מבלויה בתשום בבלי בבלשתה דשיטו בבלשתה לבבלי בתים אבים ומיבלא אבוה רישותא כי' ולא לבבין סירכא מלויה היולא מבלויה אחר בבלבים לבקום אחר ומבבר לבבלבים בבלבים אחר בבלבים אחר בבלבים אחר

יורה דעה סעיף לז ב הלכות טריפות

(נא) ששמטה (נב) נמקום (נג) שאר

דרכי תשובה

הנקיאים ויסכמו שלא לעשות בקי להכיר ולהבחין ובעיקר הדין סיים בל"ע עיי"ש

ועי' בשו"ת אריין הגיהלי סי' קכ"ג באמצע הסב' מ"ש בענין זה

תנאי הב' כי בשמ"ח שם ובית"ז שם ובפתיחתו לסי' זה ובלב"ש סי' ל"ה ס"ק ל"ב ובסי' זה ס"ק קכ"ד ובמפתח הכללים אות ה' והתרלי"ע לא הי מלא אם הב' רשותות הם מסוג א' ומעודדין עדות א' ונם עדותן מכוונת כגון בדעת יש"ה שמיהם מוזים על נקב א' שספק לנקוב לא א' מעידה על נקב וא' מעידה שסוכה ליקב (עי' בסו"ה דעת הבחם במהורת הגיגת סי' י"ב מה שפלפל בענין ב' רשותות שרשותה א' היא מסוס שבבר מיקב והב' היא מסוס לנקוב) דאלו אומרים שבבר באה לידי נקב ומחמתו באה הרשותה הב' אבל אם לון עדיהן מכוונת לטריטת דסוג א' כגון שלא היא מסוג חסר והב' הוא מסוג מיקב וכיוצא לא הי הרלי"ע וכמו שיהבאתו להלן מי"ה כל א' בתקונו וכסי' ל"ט סעיף ח' באורך (נא) העיסדת וכו' עשמ"ח סעיף ד' ותב"ש סק"ח שב' הדוקה כשיש טוענא על נבשוטית הסיבה הרלי"ע אבל מורסא לא מיגרע על נבשוטית בבר עיי"ש

ועיין בפרת"ב בדיני הרלי"ע סעיף מ' ורא"ש ס"ק מ"ח שב' דאם נמלא בוענא של מ"ז על נבשוטיה לא יש לחלק בין אם הוא מלד קמא לא לגד נבה דאם הוא מלד נבה יש להתיר ואם הוא מלד קיים יש להיות וכ' שם דאפי' להרשבים יתיש"ק יש להקל בזה עיי"ש אך באלירות שלמה בדיני הרלי"ע סעיף י"ט ובכה שור שם ס"ק י"ל הענלה לדינא דבמקום שנהגו לאסור ביתמ"ק יש להם להחמיר אף בבוענא דמ"ז על רנבשוטיה עיי"ש

וכתב עוד בשי"ח ותב"ש שם מלאה בבבה אם מגרת אעכ"ל דקיי"ל בעלמא דשיגרת לא הי הבסק בין הרשותה מ"מ בענין זה י"ל דהי הבסק ויש להתיר בזה לכי' בלא בר"מ עיי"ש

תנאי הג' כי בשמ"ח סעי' ה' ולב"ש ס"ק קכ"ו וכסי' ל"ה ס"ק קי"ג ובפב"ש לקמן רים סי' ל"ח דלא הי הרלי"ע הא בכבל רשותה ורשותה היא מבם הבר בכ"ע בגון ס"ה מבוענא אבל אם הב' רשותה שמיהם מבם א' הם הרלי"ע עיי"ש ועי' בלב"ש לקמן סי' ל"ח ס"ק א' וכסי' ל"ע ס"ק ס"ח בל' בל' הל"ז רות בבני פרס רשותה אבל אם אחת היא רשותה גדולה אזי מלרף עם רשותה כ"ד אעפ"י שמיהם מבם מ' עיי"ש אך באולות בלמה בקונטרס הרשיות בבבר שור ס"ק ת"ה ובראם יוסף על עריפת הריאה סי' ל"ח בביאורים סק"ח רשינו על הלב"ש בזה הטלו הלפי' אם רשותה א' הא רשותה גדולה אם שמיהם הם תבם ח' אין תלרפן עיי"ש ועי' מזה בשמ"ח בבלי הרלי"ע בב' ב' וביאורים שם ס"ק ע"ז מ"ש בזה ועי' בש"ם הלב"ש בעמו בסי' ל"ע ס"ק ע"ב ועי' בסי' ל"ה ס"ק קי"ב ועי' בדעת תורה בדיני הרלי"ע בבבוש סי' זה סק"ח ועי' בלב"ש ביאורת הכללים התרלי רשותה בלל י"ח שב' דבל זה הא רק ברשותה גדולה עם רשותה בל דה אבל בשני רשותות גדולה אבר שמיהם הם מבם א' כגון שני סירטות בולב"ם שבבר בתשובת הרי מיימון עריכה אבי' אין בא' בתולות שלמה שב מר שהבלא על הלב"ם גם בזה דאם בבל רשותה גדולה אחר שבבהם מבם א' בבר מב"ם ברשותה גדולה עם רשותה כ"ד שבבר בבהם מבם א' עיי"ש בריאבה ועי' בתשובת הרלי"ע בביאורים סק"ב ע"ז מ"ש בביאור דברי הלב"ם בזה בבם הם' מו"ה בהרלי"ע אות ג' עיי"ש ועי' בבבר"ב סעי' ל"ה ורא"ש סק"ח מ"ב שב' דבין דים תולין על הגאי זה דבעיק בי שמוה ע"ב אין לסתוך להקל בבבבורים מבם א' אלא בהב"מ דיקא עיי"ש

תנאי הד' הוא דבעיק שיהו הב' רשותות בל א' וא' רשותה בפ"ע ומשא"ב אם שמיהם הם רשותה אחת אעכ"ל שעי"ז טלד ב' אין להמרין ומה"ש בסק בשמ"ח לקמן סי' ל"ח סעי' ט"ז וכסי' ל"ע סעי' י"ז ותב"ש ס"ק ס"ז דבעוא ותלה מלאה בבבר אין זה הרלי"ע דהיינו מלאה מחמה הבועא הוא ולאחר תבבבת הבועא הבלפא גם הבלאה עיי"ש ובלב"ש שם סי' ל"ח ס"ק ל"ג וכסי' ל"ט ס"ק קע"ד (ועי' בבו"ת דעת הבחם סי' י' שמתבין בסבבל זו בקשות הבולא בבית אפרים חיו"ד סי' ל"ז דמחבו לא יהי' בל פלטל בגומת מריפה בלל"ה מבוס הרלי"ע דפלטל והגומה ולא"ל א"ש דהבל הדא רשותה הוא עיי"ש ומבלל יהא מבוהן בזה קי' הגאון מ' לבי שור מנוחזרין ז"ל בשו"ת בת שור חלק א' סי' י"ח דמדוע לא לאבר בל ראיה שיש פלטל לא שבבבבה ע"י סדק ובשות הרלי"ע רשותה א' הא מה שאנו דבן עלי' שאין לה מין אחות בהלבן ורשותה הב' מה שבבהגה לדה הראיה ע"י שבעתה מבוחלה הראי' לה שבל הרשות אין להם פלטל כזה ובל הרשות יש להם מין אחת הראי' להם וזה

חבר לה א' ואין שם רק סדק עיי"ש אבל לפ"ד הבמ"ח הל"ל לקי"מ וקל"ל)

תנאי הה' הוא מ"ש בפרת"ב סעי' ל"ז ורא"ש ס"ק מ"ז ובמלירת עיבים שורש ד' עגף א' ס"ק ט"ו כ"ז וכ"ח דבכ"מ אין לאסור משום הרלי"ע אלא אם הב' רשותות שומדים בראיה לאחר שנפחוה דבל מילי דהרלי"ע שבראיה בנפוחה מבערין הן לתמיר והן להקל דאם לאחר שבבחה הלבה וחלבה א' מהרשותה לא שהרחיקו זה מזה כשישר הרלאי בבר עיי"ש וע' בלב"ם ס"ק קל"ג וקל"ח וקל"ט וקל"ע ועי' במגמ"ל בבבלי הבלרלי"ע בלק"ל ס"ק ל"ד שב' מהבם' דאם ע"י הבלבה דבדרבה אחלא רשותה אחת ולא בסלר כ"א רשותה הבויה בבר אך בריוף רשותה גדולה ואי לא אחלא הא' כ"א ע"י בפיחה בחוזק הרבי והבמיה בבאה בם אי והיא רשותה גדולה ובבה ס"ח עיי"ש ועי' לקמן סי' ל"ד סעיף ב' ויתר פרטי הדברים שבבעיים אלו יהבאתו להלן מי"ה בל א' בתקונו וכסי' ל"ט סעיף ח' באורך (נא) העיסדת וכו' עשמ"ח סעיף ד' ותב"ש סק"ח שב' הדוקה כשיש טוענא על נבשוטית הסיבה הרלי"ע אבל מורסא לא מיגרע על נבשוטית בבר עיי"ש

ועיין בפרת"ב בדיני הרלי"ע סעיף מ' ורא"ש ס"ק מ"ח שב' דאם נמלא בוענא של מ"ז על נבשוטיה לא יש לחלק בין אם הוא מלד קמא לא לגד נבה דאם הוא מלד נבה יש להתיר ואם הוא מלד קיים יש להיות וכ' שם דאפי' להרשבים יתיש"ק יש להקל בזה עיי"ש אך באולות לדינא דבמקום שנהגו לאסור ביתמ"ק יש להם להחמיר אף בבוענא דמ"ז על רנבשוטיה עיי"ש

וכתב עוד בשי"ח ותב"ש שם מלאה בבבה אם מגרת אעכ"ל דקיי"ל בעלמא דשיגרת לא הי הבסק בין הרשותה מ"מ בענין זה י"ל דהי הבסק ויש להתיר בזה לכי' בלא בר"מ עיי"ש

תנאי הג' כי בשמ"ח סעי' ה' ולב"ש ס"ק קכ"ו וכסי' ל"ה ס"ק קי"ג ובפב"ש לקמן רים סי' ל"ח דלא הי הרלי"ע הא בכבל רשותה ורשותה היא מבם הבר בכ"ע בגון ס"ה מבוענא אבל אם הב' רשותה שמיהם מבם א' הם הרלי"ע עיי"ש ועי' בלב"ש לקמן סי' ל"ח ס"ק א' וכסי' ל"ע ס"ק ס"ח בל' בל' הל"ז רות בבני פרס רשותה אבל אם אחת היא רשותה גדולה אזי מלרף עם רשותה כ"ד אעפ"י שמיהם מבם א' עיי"ש אך באולות בלמה בקונטרס הרשיות בבבר שור ס"ק ת"ה ובראם יוסף על עריפת הריאה סי' ל"ח בביאורים סק"ח רשינו על הלב"ם בזה הטלו הלפי' אם רשותה א' הא רשותה גדולה אם שמיהם הם תבם ח' אין תלרפן עיי"ש ועי' מזה בשמ"ח בבלי הרלי"ע בב' ב' וביאורים שם ס"ק ע"ז מ"ש בזה ועי' בש"ם הלב"ש בעמו בסי' ל"ע ס"ק ע"ב ועי' בסי' ל"ה ס"ק קי"ב ועי' בדעת תורה בדיני הרלי"ע בבבוש סי' זה סק"ח ועי' בלב"ש ביאורת הכללים התרלי רשותה בלל י"ח שב' דבל זה הא רק ברשותה גדולה עם רשותה כל דה אבל בשני רשותות גדולה אבר שמיהם הם מבם א' כגון שני סירטות בולב"ם שבבר בתשובת הרי מיימון עריכה אבי' אין בא' בתולות שלמה שב מר שהבלא על הלב"ם גם בזה דאם בבל רשותה גדולה אחר שבבהם מבם א' בבר מב"ם ברשותה גדולה עם רשותה כ"ד שבבר בבהם מבם א' עיי"ש ועי' בתשובת הרלי"ע בביאורים סק"ב ע"ז מ"ש בביאור דברי הלב"ם בזה בבם הם' מו"ה בהרלי"ע אות ג' עיי"ש ועי' בבבר"ב סעי' ל"ה ורא"ש סק"ח מ"ב שב' דבין דים תולין על הגאי זה דבעיק בי שמוה ע"ב אין לסתוך להקל בבבבורים מבם א' אלא בהב"מ דיקא עיי"ש

תנאי הד' הוא דבעיק שיהו הב' רשותות בל א' וא' רשותה בפ"ע ומשא"ב אם שמיהם הם רשותה אחת אעכ"ל שעי"ז טלד ב' אין להמרין ומה"ש בסק בשמ"ח לקמן סי' ל"ח סעי' ט"ז וכסי' ל"ע סעי' י"ז ותב"ש ס"ק ס"ז דבעוא ותלה מלאה בבבר אין זה הרלי"ע דהיינו מלאה מחמה הבועא הוא ולאחר תבבבת הבועא הבלפא גם הבלאה עיי"ש ובלב"ש שם סי' ל"ח ס"ק ל"ג וכסי' ל"ט ס"ק קע"ד (ועי' בבו"ת דעת הבחם סי' י' שמתבין בסבבל זו בקשות הבולא בבית אפרים חיו"ד סי' ל"ז דמחבו לא יהי' בל פלטל בגומת מריפה בלל"ה מבוס הרלי"ע דפלטל והגומה ולא"ל א"ש דהבל הדא רשותה הוא עיי"ש ומבלל יהא מבוהן בזה קי' הגאון מ' לבי שור מנוחזרין ז"ל בשו"ת בת שור חלק א' סי' י"ח דמדוע לא לאבר בל ראיה שיש פלטל לא שבבבבה ע"י סדק ובשות הרלי"ע רשותה א' הא רשותה גדולה אם שמיהם הם תבם ח' אין תלרפן עיי"ש ועי' מזה בשמ"ח בבלי הרלי"ע בב' ב' וביאורים שם ס"ק ע"ז מ"ש בזה ועי' בש"ם הלב"ש בעמו בסי' ל"ע ס"ק ע"ב ועי' בסי' ל"ה ס"ק קי"ב ועי' בדעת תורה בדיני הרלי"ע בבבוש סי' זה סק"ח ועי' בלב"ש ביאורת הכללים התרלי רשותה בלל י"ח שב' דבל זה הא רק ברשותה גדולה עם רשותה כל דה אבל בשני רשותות גדולה אבר שמיהם הם מבם א' כגון שני סירטות בולב"ם שבבר בתשובת הרי מיימון עריכה אבי' אין בא' בתולות שלמה שב מר שהבלא על הלב"ם גם בזה דאם בבל רשותה גדולה אחר שבבהם מבם א' בבר מב"ם ברשותה גדולה עם רשותה כ"ד שבבר בבהם מבם א' עיי"ש ועי' בתשובת הרלי"ע בביאורים סק"ב ע"ז מ"ש בביאור דברי הלב"ם בזה בבם הם' מו"ה בהרלי"ע אות ג' עיי"ש ועי' בבבר"ב סעי' ל"ה ורא"ש סק"ח מ"ב שב' דבין דים תולין על הגאי זה דבעיק בי שמוה ע"ב אין לסתוך להקל בבבבורים מבם א' אלא בהב"מ דיקא עיי"ש

מ"מ

(נד) רשותא (נה) אע"פ

דרכי תשובה

מ"מ כיון שמתו דבריו לגמרי ולא זכר לשו בש"ע ובאחרונים אמרינן שכל הגאונים אחרינו בעלו דבריו לגמרי ולא הביא לקרותה בשם רשותא מ"ש ומי' בש"ח חסר לאברהם חו"ל סי' י"ח שכתב בתמצא השבו שיש לו קבלה מקיש הגאון בעל חו"ל וכל רשותא שלא נמצא לו בפירוש אחה מ"ל בהלשון שמפריש בזה אף שיש טוסקים שיפריפים בהא אע"פ שה שומך להקל בהם"מ ולומר דלא הביא רשותא לגמרך לגרלי"ע עיי"ש וכתב עוד בסרת"ב סעיף כ"ו ורמ"ש ס"ק ל"ב דכל מה שאחרונ שמחלוקת הפוסקים הי רשותא לגמרך עם רשותא אחרת לא אמרו אלא כשלא נמצא בהיא בטוסקים לגיורף אף בגיורף הרשותא כמי אבל אם נמצא מי מהפוסקים שכתב להיר אף בגיורף ב' רשותות הלוי יחדיו והבו כמותו אין לסרוי מהגם עיי"ש ומי' בס' דברי יוסף סוף סי' קפ"ה שכתב דיש סברא לומר דאם הי"ד האוסר כ' לאסור מטוס ב' טעמים אך אם לא קיי"ל בטוס טעם מהב' טעמים י"ל דלא מלגרך הרשותא הבית לרשותא אחרת וכל הפחות לא הי אלא רשותא כל דהו עיי"ש בגריסת הב' הוא מ"ש בלב"ש במפתח הכללים אות ז' ובסוף סי' זה ס"ק קל"ג שם כלל וכל מה שמין מכסירין אלא בהפ"מ חקא מקרי רשותא עיי"ש ומי' בשלרזה שלמה בקומרים הרשותות בכח שד ס"ק י"ד וסק"מ מ"ש בזה הב' הוא מ"ש בנב"ש ס"ק קכ"ג דיש דברים דאע"פ שאינם מהכללים הל"ל דהיינו שאין בהם פלוגתא ובברים ל"ש אפי' שלא בהפ"מ מ"מ אם הוא מעיד דהי לקחתא מקרי ג"כ רשותא והוא כמו רשותא דנבשטית וכזולא עיי"ש ומי' מזה במ"ז בגרלי"ע אות ב' ובתורת זבח סי' מ"ב כלל מ' •

והנה בשו"ת כה שור (מהגאון מ' נפי שור מגומחדיק ז"ל) חלק מ' סי' י"ח כתב דבר חדש דלא אמריק גרלי"ע אלא ברשותא דלא שכיח כ"א לעתים רחוקים אבל ברשותא שהוא דבר המצוי הכיחא מוכח בבי מעבח יש לה הי בכלל רשותא ואף אם ריצלא אלגיהם סרכה אי בטעה לא תהביק לגרלי"ע עיי"ש אבל יעיין בשו"ת ביה אפרים חו"ל סי' כ"ו בתמצא השבו' שלה הביא שאל שבר הרשותא שכיח מוכח שם עומר הכי רביתייהו לא מחבב לרשותא והוא ז"ל מדחה דבריו בשתי ידים דבש"ב לא שיך עומר הכי רביתייהו לענין הגרלי"ע הל"ב לא מחבב בטעה וסרכה לרשותא כיון שהיא שכיח מוכח יותר מהכל ובש"ב דאפי' היא שכיח מוכח הוי רשותא עיי"ש

(נד) רשותא עהב"ם סק"ד ושמ"ח סעיף ג' שב' דבסבר הגרלי"ע יש להחמיר כיון דחז"ל לא פירשו כל הלכך לאחר מקרי רשותא ובהגמרך עליה עד לאחר רשותא מריפה אע"פ כל שלא יהיה ברור ביחו להקל יש להחמיר מספיקא בכל ב' לקחות שלא לאבות באיסור דאוריתא עיי"ש וכ"כ בברת"ב בהגרלי"ע סעיף כ"ח ורמ"ש ס"ק ל"ג דכל ספק הגרלי"ע יש להחמיר רק שהמה דלא אמרן אלא אם יש ב' רשותות נמוכות ובאיר מעידים על לקחתא מ' כמין סרכא הוילאה מאוד הבטעה וכזולא אבל אם אין עדחון מכוחת רק שאר חוסבין אותו לב' רשותות מוסר דמצא בפוסקים דשה המחריפין בזה אז אין להחמיר כ"כ בספיקו ואין לאסור בזה כ"א במקום שבחר לו שם חסם הגרלי"ע מחמת מחלוקת הפוסקים עיי"ש אבל בספ"ד סי' ל"ה סק"ה ובב"ש רים סי' ל"ה וכלל סק"י כהב להחיר בכל ספק הגרלי"ע כל שאינו ס' חבריו ידיעה עיי"ש ומי' בש"ח מים חיים חו"ל סי' ז' ובכו"ח ש"מ תלוהאה ח"ל סי' רמ"ו שהחיקש במשנה פסק הגרמ"ג והלב"ש להחיר בכל ס' הגרלי"ע עיי"ש וכ"כ בש"ח אור האבן סי' י' עיי"ש בגריסת וכ"כ הגאון מהרש"ק ז"ל בש"ח שמאל"ר קמא סי' ל"ח והגיהת בקו"ש סי' ע"ב ולא ע' בלבד שמקיל בספק הגרלי"ע אלא גם במה שהחמיר הלב"ש בספק הגרלי"ע מחמת חבריו ידיעה הוא עליו וכ' להקל גם בזה משום דבמלמת בספק איסור המשרש בס"ם י"ל דספק חבריו חכמה לית ספק אין להחמיר אבל בגרלי"ע הוא נופא לית אסור רק מצד ספק אין להחמיר אף בסבר חבריו חכמה עיי"ש ומי' בדעת שדה בדיני הגרלי"ע שבסוף סי' זה ס"ק מ' מ"ש בזה ומי' בשלרזה שלמה בקומרים הרשותות מבטוף ק"ל עד סעיף קל"ה שב' דמ"ש הלב"ש ודעימיה לקל בספק הגרלי"ע זה חוקא כשיש ספק אם יש כאן הגרלי"ע כלל אבל אם ידעיק ודאי שיש כאן שני רשותות רק שיש ספק אם שני הרשותות מעידות מחה אחת אז שיש ספק אם בם מבטל ג' גם הלב"ש ודעימי' שדים דלא אמרינ פסיקא לקל רק שיש להחמיר ואם הוא בגרלי"ע רק שבספק הוא אם בם שומדים במקום ג' לא כל הדברים שיש בה הסכת הסבה לאסור יותר מלאחר כגון בגרלי"ע ובסרכא דבוקה אילאה מבטעה שיש ספק אלי יאלה בסרכא בטבטים הב' בסרכא דבוקה ולא מהבטעה הבה מבה יותר לאסור

מלהחיר דמן הבחם יולא הסרכא מן הבטעה וס' אבל סרכא שמלא בטעה אל יהרה ואי"ל אחה שיחרה ום סק הבקול אם הבטעה הוא אל סיחרה אי לא בזה ספיר אמריק בהו הסיקה להבחיר עיי"ש ומי' בד"ק סק"ח אב' דכל ספק הגרלי"ע שפקלין האחרונים הייט בהספק הוא אלי לא הוה כלל הרשותא כלל אבל בשיודעין שהיה כלל הרשותא רק שהספק הוא אלי הלכה לה ס"י מישות"ש יש להחמיר ועיי"ש בסק"ו ס"ש שוד מזה ומי' בש"ח הר הטור (להגאון ר' מרדכי בנעמן ז"ל) סי' ס' שבחלא בנמצא פ"ח סמוך לבעה וכלבה הביאו הריאה לפי הדב לא הוה עוד הסרכא שם ואמרו הבחקים שבאכלה הריאה נעשה הסרכא מעצמה ובוקע ל' והקלב אמרו שהסרכא הוה סמוך לבעה אך הוה יותר מקום הכרם בין הסרכא לבעה ובוקע הב' חומר שהסרכא יולאה מהבעה ממש והבעה הוה הולה מלאה שנגלה אלא שקלהה הוה מטשה במראה ריאה והוה הדב להחיר דאין דברו של ל' במקום שיש אמרו שיי' הפרש בין הרשותות ואכמ ל' לא להסריף והשיב שיפה פסק הדב להבחיר מטעם הנ"ל ועוד דבל"ד בלא"ה מותר אף דיי' הסרכא יולאה מהבעה ממש כיון דהי' ס"ח ובבדה ע"י נפיחה ועוד הא מתבשה הבעה במראה ריאה עיי"ש בשרך ומי' בש' ברכה מהה בקומרים יפה לבדיקה שער ג' מהיב ה' אות ל' מ"ש בזה וכ' דמ"ש להחיר מטוס דאין דברו של ל' במקום שיש לרווחא דמילתא כ' כן בבאמת אף אם ס' רק ע"ל עד ע"ל

מהגי כלל דהם הספק הגרלי"ע לקולא עיי"ש

ועיין עוד בנב"ש לעיל סי' ל"ו ס"ק קמ"ז ולקמן רים סי' ל"ח סק"ל ובמפתח כללי הגרלי"ע אות ד' שב' דכל מ"ש להקל בספק הגרלי"ע זה חוקא בב' סהם רשותות אבל אם ה' היא רשותא נחלה הייט סרכא שלא כפרק בעברה ע"י מישות"ש אף שהב' אם רק רשותא כל דהו יש להחמיר בספיק לכ"ע דזה חמיר מב' סהם רשותות עיי"ש וכולא בזה כ' נ"כ בש"ח שולא ומסיב הטיבה חלק ד' סי' כ"ע עיי"ש ומי' בגה"ק בכללי הגרלי"ע כלל ב' שב' דחוקא בהספק הוא בהרשותא הקטנה והרשותא הגדולה הוא אלא לא יש להחמיר אבל אם הי' לרשף שהספק הוא בהגדולה אין להחמיר עיי"ש ומי' בש"ח שמו"ר בקו"ל סי' ע"ג שב' דנו דברי הלב"ש שהחמיר סרכא הרשותא ל' הי רשותא גדולה אינם מוכרחין ואולה להקל אף בספק הגרלי"ע הסרכא הלב"ש עיי"ש (ומי' מ"ש בזה במנחי"ב בכללי הגרלי"ע בלק"י סק"מ) ומי' בהו"ל סי' מ"ב בהגמ"ש סק"ג ובכ' רלא יוסף סי' ל"ח בחדושים סק"ל וס"ק כ"ל שהבינו גם כן על הלב"ש בזה וכ' דאין להחמיר כלל לענין ספק הגרלי"ע בין אם יש רשותא גדולה אחת אז אם סיהן הם שני סהם רשותות עיי"ש אך בס' ברכת מהה בקומרים יפה לבדיקה שם הארוך הבינו של הטוסי"ד בזה והעלה דברשותא הסרכא שלא"כ יש להחמיר הלב"ש ובפרט בהמשך דיון עיי"ש בארך ומי' בש"ה אריין הגיהלא סי' קכ"ג מ"ש בענין זה: (נד) אע"פ דבשר בלא"ה עשו"ח שם ובב"ש סוף סי' זה ס"ק קכ"ח ובמפתח הכללים הגרלי"ע שבסוף סי' ל"ע כלל ג' ובמאירת עינים סוף הבי' סמי' ה' ובביאורים שם מס"ק י"ד עד ס"ק כ"ל ובשאר ספרי ש"ב שב' בדרך כלל כי כל שיטי שמלא בריאה יחמלק לגרבעה מופפים והם בכללים ד' מיני רשותות: הא' מה שבקרא רשותא גדולה אז רשותא גמורה (כגון חודרא גדולה כאמת אמצעה אז חודרא שבתפלגה לב' ומלא ג' ביתין ואחד בשמאל והיא גדולה כפרק אמצעי של אגודל אז סרכא דבוקה שלא"כ אף דאינו פ"ח מישות"ש אז יתמ"ק ובוזלא) הב' מה שבקרא רשותא ביטמה אז סהם רשותא (וזהו כגון סרכא הנו' אז בועא אז יתמ"ג שהוא פחות מכמוד"ל אז נבטשיה שהוא כמוד"ל דשותא מגבה אז מרלה כבדה אז קמה אז נומא וכל כדומה לזה): הב' הוא מה שבקרא רשותא קטנה (כגון חבדה אוהא ומחכבדה ע"י שבק אז שאר סימנים ואילוף וילוק הבבר אז מיבדא אז מורבא אז מה שבקרא רשותא קלה מהבחיים מהתמרים) • הו' הא רשותא כל שהוא אז מה שבקרא רשותא קלה (והוא כגון יבדה מקוה שהחוכה מפרק אמצעי של אגודל ומב"ש יבדה בדרי ומקב בים של הודרא וכדומה) • הה הכלל הגדולה מלרפה אם הקטנה אבל אם רשותא כל דהו אינה מלרפה אם הקטנה אינה מלרפה אם רשותא כל שהוא אבל שני רשותות ביטמה מלרפות אבל ביטמה אם הקטנה וכ"ש שני הקטנה אין מלרפות ועי' בר"מ בהגרלי"ע אות ב' בד"ה בטעה כ' הנ' רשותות לא תחיה שב' רשותות

רשותות

(נו) דכשר (נז) נגעי (נח) סכי

דרכי תשובה

ריאותיה אם אינם ריאותיה טרפות להמרפא עיי"ש וכ"כ בספר הל' בכללי התרלי"ע עמ' י"ב ס"ק כ' דאין חילוק בהרלי"ע בין אם יש ב' ריאותיה או ג' דבתוקפ דכשר כשיש ב' מהם יש להכשיר אף אם יש ג' ביחד ואין להחמיר בחלוה יותר מבחדי עיי"ש ועי' בתמה"ד בקו"ת בהרלי"ע אות ו' מ"ש בזה בתורת וסיים דבהפ"מ נראה שיש לסמוך על המקילין בזה עיי"ש (נו) דכשר בלא"ה כגון בבבדושית עבאה"ם וכ' בספר"ב בהרלי"ע סעי' ל"ש ודא"פ ס"ק מ"ז דאם נמצא סירכא כבדרן אף לאחר מאלין בין אונה לאונה ואגלה נבשוטית נחלה שאינה מונחת להאונה חברתה לפתוח היטב במקום הסירכא יש להסריף אבן אם יוצאה מיתן דבבשוטית יומה יש להקל כיון דאין כאן חיסון שברי הוא בין חיטוטי דאוטת אין כאן הרלי"ע ואף להאומרים דאין סירכא בלא נקב המריח דהסירכא שהמת ואם יוצא ממנה סירכא דבוקה אלא כבדרן ועברה ע"י מישומ"ם יש להתיר בהפ"מ עיי"ש ועי' בשו"ת בית אפרים חו"ד סי' ח' (בד"ה אתם) שמלמד להתיר בכ"מ בזה אך לא התלוע עיי"ש (ועי' בעלי לבושה בהרלר"ע אות ל"ח) ועי' במהה"ב בהרלי"ע אות ג' סעי' ל"ד שכ' דאם הוא בין אונה לאונה ויש חלון אין להתיר בשום ענין בלי מישון אך בשפברה ע"י מישומ"ם יש להתיר אבי' אלא בשם"מ עיי"ש אך בתמה"י בהרלי"ע אות ג' ס"ק מ"ז הביא עלי' וכ' דעכ"פ בהכ"מ יש להקל בשהוא בין אונה לאונה בחלון אף בלי מישון עיי"ש (נז) בלאו הכי עבאה"ם מ"ש מהגה"ר דסירכא כבדרן מהוך טועה בין אונה לאונה אלא חלון כשר ועי' בס' בית מאיר מ"ש בדין זה ועי' שמ"ח להלן סי' ל"ש סעי' מ"ד ותב"ש ס"ק ס"ג וס"ד שלא היתר בזה כ"א ברפ"מ דוקא אבל אלא בהפ"ת כ' שיש להתמיר וכ' שבהפ"מ יש להקל אם לא חלוה ע"י מישומ"ם עיי"ש אלוש במ"ז בסי' ל"ש סק"ז ונהקשה בדין זה כיון דגם סירכא כבדרן בחלוה ע"י מישומ"ם הוי ריאותיה לדידן א"כ הא"ל הרלי"ע עיי"ש ועי' לב"ש סי' ל"ש ס"ק כ"ח אות מ' וכס"ק קנ"ט שמתרץ קושיית הכרי"ג בזה ולא הם להתמיר בזה כלל ויותר מזה כ' שם בס"ק ק"ם דחפי' אלא בהכ"מ יש להתיר בזה עיי"ש ועי' בספר"ב בהרלי"ע סעי' ה' וי"א ס"ק ח' מ"ש בדברי הפרמ"ג הל"ע ולדינא העלה דאם הוא במקום שאין מנהג ידוע אין להקל בזה אלא בשבברה דסירכא ע"י מיעומ"ם אבל אם לא עברה במישון אין להתיר אבי' בהפ"מ אלא ביקום שידוע הינהג להתיר בזה אף בשלא עברה דסירכא ביישון אין לסהור מהגה עיי"ש ועי' בס"ם בזה בשו"ת מהר"ש מרזעינבורג סחדשות חו"ד סי' ו' בסוף ועי' מזה בתורת זבח סי' מ"ג בהע"ם ס"ק י"ו וכס' זבחים שלמים דסבדי בחדושיו לסי' ל"ו אות כ"א בסוף הדיבור ועי' בלב"ש שם ס"ק ל"ח שכ' דמ"מ אם הי' הסירכא במקום שחין ואבעבועות הרבה שלפי ראות עיני הבקיאים הוי המקום הרוח רך ומחלחל דסרומה של דסירכא יש להתיר בלא, דכ"מ אבל בהכ"מ גם בזה יש להכשיר עיי"ש

ועיין שוד בפרק"ב שם ורחב אפרים שם שכ' דבל מ"ש לרקל בזה הוא רק אם הבועה הוא של מ"ז אבל אם הוא של מים עטרים ובדוחים יש לרחמיר בכל מקום אבי' בהכ"מ עיי"ש ועי' בזיד לכרים בסעי' זה שמקום הבריו שברפ"ב שם וכ' דמ"ש לרחתיר בכ"מ בזה היינו בכלא עברה ע"י מישומ"ם וחזקא במקום דאבנו להתיר בבועה יחידית דמים עטרים עי"ש ויביא מהבריו לדידן דמקלין בבועה יחידית אבי' בילאה עטור, ובדוחין יש לרקל אבי' אם יולא ממנה סירכא כבדרן לאבה מהליין בלא חלון כ"ל ועי' בעלי לבושה בהרלי"ע שלו אות כ"ג שכ' דהיכא שעברה ע"י מישומ"ם רף בחים עטרים ובדוחים יש להקל אפי' שלא בהכ"מ עיי"ש ועי' בתרי"ב בהרלי"ע אות ב' שעי' כ"ה ועשרון ס"ק כ"ר כ"ו וכ"ז ברכ"ש דאבי' הבועה הוא של מ"ז יש להתמיר בלא הפ"מ דלדבר ישון ומבחים ובהכ"מ בכר אבי' בלא מישומ"ם ולאפי' **אין** הסירכא מוכה את כל פני הבועה בכר ואם הבועה הוא של מים עטרים ובדוחים לא מוגלא אין להתיר אבי' בהכ"מ בלי חישון עיי"ש אבל מדברי הר אפרים הל"ל מבואר דלדידן דמבחירין בועה יחידית דמוגלא גם בדין זה אין חילוק בין מוגלא ושוגלא ויש להקל בכ"מ אף בלא הכ"מ

ועי' מזה בתמה"י בהרלי"ע אות ב' בסי' י"חדיבלי"ש ס"ק ס"ג

ומ"ש הבאה"ט דבים חלון אסור עי' בשו"ת מהרי"ש להלן סי' ל"ש מ"ש בדין זה ועי' בבית מאיר שמהיר בזה ברפ"ת ובברמת יבראל אבי' בים חלון עיי"ש יעי' בבמ"ה שם בב' דאם סירכא יוצא מבחוץ שבין אונה לאונה ויש חלון לא אבי' בלא חלון רק שהיא בין אונה לאונה אפי' חלוה הסירכא ע"י מישומ"ם אסור עיי"ש אולם בלב"ש **שם ס"ק קס"ח** כ'

ועי' בד"ק בהרלי"ע שם בד"ה סירכא ת"ם בענין סירכא שבין אונה לאונה למעה מהליין בחלון מהוך טועה רק שלמעה ליד קנה היו האוטה דבוקה והי' החלון מבוון כנגד הדיבוק שבין האוטה לגד קנה ומבינא בשם אותם הגאון בעל השו' נעגב שבוטים ז"ל לרקל הייט כתו סירכא בלא חלון כיון שהאוטה דבוקה למעה אין בוש הבם כיבוק ורוא כ' שאין לרקל בזה כ"א בהפ"מ ולא"ג ע"י מישומ"ם עיי"ש ועי' מזה בתבמרת הקודם בקונגרס הבאו' סי' ה' אות י"ד ובמח"י בקו"א שם ובבמים רפי' בהרלי"ע שם בלק"י ס"ק ס"ה ומ"ש רבריה"ע בבועה שלאה מסירכה עי' בתק"מ ס"ק י"ה ובמח"י בקו"א אות י"ג שכ' דהם גמ"א בועה בהוה מוכרכת ריעב בכריאה מקמא אף סרירחבה למעה וקיבה מלמעה בבורבה יש להתיר להדיא ולא דיש לסירכא עם בפתור כי כתן רבל ריקרוס הריאה רוא רק שבי' קנה למעה והרחבה למעלה ובהפ"מ יש להקל אף אם הבועה מלמה מוגלא עיי"ש ועיקר דין זה יתבאר מ"ה להלן

סי' ל"ש (ס"ק הקל"ד) כי שם מקומו

ודע דכל הדינים שבסבי' זה מיירי רק בבועה קטנה בלשון שהיה שומנה נחוהך אוטה לדבק חלה בדבק טוב אבל אם הבועה גדולה עד שאינה מתחה לתחתיסה לדבק זה ליה יתבאר דיש לקמן סי' ל"ש (ס"ק רל"ח) ועי' בריק"מ שם ס"ק קל"ט מזה (נח) דבי. עבאה"ם ופת"ם מ"ש בריאה ס בריבה לגים ואינה דם בהסירכא וא"ל בפה"ם בשם תשו' בית אפרים. ועי' בהבו' בית אפרים שם בב' דאבי' אם לא חזר ואלא דם לאחר רקיטה אפ"ה הייטהיה בר מדוי הוא והכלים לשרין עיי"ש ועי' בתמה"י בקו"א סי' ל' שכ' דחפי' דהמתירין בזיעה דם תחה הבשר בלוי אם לאחר שקיעה לא זיע דם ויהר מ"מ בסירכא אלא כבדרן בשבברה בקילוף יש להתיר בזה אפי' אם לאחר שקיעה הדם אינו מחזר ומזיע עיי"ש ועי' בספר ברוך מבנים (מהבו"ש מלומדן בעומחה"ם

בית אברהם) סי' י"ח סב' שמעל הגאבד"ק עמון בשאלה הנזיזה שבכית שם מאד גדים ותופים דקים כשערות מלאים הם והגדים מתרחבים רק בשער החיצון שבאם יפשוט השער החיצון לא יתראה שם שום חוטים ולכאורה אין לאסור די"ל דגם הם יוצא מסם והוי כמיקבו זה בלא זה אבל לדינא כ' שם לאסור דראה הה שמלא שם חוטים מלאים הם הא מחמת שריקב השער החיצון ומסם בא הם לתוך החוטים הללו רק דמ"מ עדיין כשרה היא דעילא מנין אבל כשמסירין הנזיזה יוצא עפא דמיס מה ראיה שריקב גם השער העליון והא ולא אסור והאומרים שהא רק ריר בעלמא ליתא דכיון שבכתו לפרוח הקדוש הרי מה ראיה הוא סירכא ולא ריר עיי"ש ועי' בגמנ"י בקו"א סס מ"ש ע"ד בזה. ועי' בשו"ת הרי"ם (מהגה"ל מגיר ז"ל) חיו"ד סי' נ' וד' מ"ש בענין זה וכ' שם לחלק בין מלא סירכא שם בה הם בזה שפיר ים להעריף יולא מהני מישוך אבל אם אין בה רק שוריקי שמקי ים להקל לפי שאין זה הם ממש ויכול להתהוות כעין הם בקרום שאינה מן הריאה בקרום מעבה הייני"ם וכן י"ל דהשוריקי הללו אין יוצאים מן הריאה רק שהא בהסירכא רחוק מעט מן הריאה וי"ל דלא דמי לעובדא דהש"ך שסה סירכא שם בה הם עיי"ש ועי' בשו"ת הבא סי' ע"ז ומהרורא תניינא שם סי' ע' מ"ש בביאור דברי הגאון מהרי"מ הל"ל במרימות אכן בשו"ת מוסו"ד תניינא סי' פ"ב מתיר בהני שוריקי שם בהם הם הה הוי בכלל סירכא שם בה הם וכ' שם בשובדא שבאבל בריאה שהבודק לא הרגים בפיס שום סירכא ובשאיל את הריאה ראו בלא הגליונה כמו חוט משוריקי שמקי וממנה יוצא הם הגרים והגלה הוא טריכה ניחוה ואין זה חומה לזיעת הם שתחת הבשר בלי שהרבה אחזונים מקילין בזה כ"ע מודים לאסור עיי"ש ועי' בשו"ת הבא הל"ל בהחזרת תניינא שם סי' ע' בעלמא ההנו' מ"ש בענין זה וכ' דבודאי אין לחלק בין אם נמצא בהוך הסירכא הם ממש ובין הני שוריקי שמקא שבהוך הסירכא לפיעו הם מה מועיל זה שראוי שבבסר הם מלאה מהוך הסירכא מחמת המים הקרים הני יאמר שאם מעבה הם בידו יכשירה הלא יוכל לקשור סביב הסירכא בחוט או במשיחה או אכי' בשעה הדק היטב ויהי' נכסר הם הבחאת יבשר וכ' דאין לחלק בזה בין אם נמצא בהוך הסירכא הם ממש ובין הני שוריקי שמקא שבהוך הסירכא דבכל מקום אין סברא שיהא מועיל מה שיעשו במים קרים ובפרט שיש דעה להחמיר בהני שוריקי אפי' בשרשוריקי הוא רחוק מן הריאה יכוש שאשש שין הריאה בלא הני שוריקי וא"כ מה מועיל במה שהקרם הדם ואיט יוצא ע"י המים הקרים וכ' בכל שעשו כחמה ושרו את הריאה במים קרים עד שנתלבן מיתרות הדם אף אם שנה אח"כ בכוכרין לא מהני עיי"ש ועי' בס' דעה הורה לעזל סי' ל"ה מס"ק ב' עד סוף סק"ה וכסי' ל"ש ס"ק ס"ם מ"ש בענין זה וכסי' ל"ש שם העתיק גם השובבת הגאון הקדוש דשבב"ה מ' שלום מבעלזא ז"ל שהתריך בענין זה ומבואר מדבריו דכל מלבד החיכה למיעבד שעשים עייט שלא יראה הדם יכול לעשות ובכל ספק בזה יש לרקל ובכ"פ לכ"ע מוהר להשהות הסירטה הלזו קודם הקליפה באויר קר שהצמן הריאה ויהלבן האודם מן השוריקי וגם יכל להיות הריאה במים מצנים אזה שבה קודם הסרת הסירטה כל"ל והעלה שם דאם לאחר שעשה מלבן הל"ל לא הועיל אז יש לקליף הסירכא בנחת ולא יכניד יד על השוריקי ואם לאחר הסרת הסירכא נראה כמו מעט זיעה ולחה אדומה ומסופק אם הוא הם מ' הם רק ליחה חיצה יעביר בחלבנו את מעט הזיעה ואם איט אחר וילא יש להקל ואם אחר ויוצא אז בראה שעשה הזיעה שראה בראשונה אחר הסרת הסירכא הוא דם ממש אם הסירכא היא לחוכן מ' לשומן ומחמה ונבראה בקליפה קלה ויש שוריקי שמקא בריאה הנזיז יש לבחוק בפיסרין אם איט מבלבן ואח"כ יקליף שור העליון של הריאה מבביזות ובמקום השוריקי אם השוריקי נקליפים עם שור העליון ובהריה הריאה נקי' מכל אודם ובדק שיש בכיסרין ואיט מבלבן יש להקל בהכ"מ אבל אם הסירכא הוא שלבים ממש אז אפי' בסירכא לחוכן ושומן ולא שברה הסירכא בקליכה קלה אז שראה שהשוריקי שמקא נכנסים בשומן הריאה אין להקל כלל ובכל דיעם אלו אין להשו"ב לעשות מעשה רק בפני הרב דמהגה עיי"ש ועי' בביח אברהם בספרו זהב סק"ד בד"ה מעשה שנסתפק בזה אם מברכה לבשר הלעשה אז לא' מן התקומות שהבאתי להלן בסי' ל"ש במקום שם הם וכן אם מברכה לגד הכשר דיחוש הוא להשומנים שגד הכשר הוא מלאה הם ומכיח בל"ע עיי"ש ועי' בס"ה דעה הזבח שם ומבואר בדבריו דבשמלא דם ממש בהסירכא אין להלות הדם בהאד שבגנה בשם נוחי רק בריאה שלא אם אין שם דם ממש רק כהני שוריקי שמקא הל"ל עיי"ש ומ"ש הבאה"ש בלשוט המלה כל סביבו אינו מראה דם עי' ביד אפרים שב' שם"ש ים בבאה"ש בזה וכ"ל סביבותי' מראה דם והיבא מת"ז מתחק עיי"ש (ועי' בדבריו להלן סי' ל"ש ס"ק ק' וס"ק רפ"ה וס"ש י"ל וס"ק הבא"ש וס"ק הרמ"ג ועיל

לפי שצריך ליחר מאד בשעת הסירין שלא יסוט וכו' וגם בשעת בדיקת הגסיחה שהיא כראוי וכו' עיי"ש ועי' בשו"ת חכמים הל"ל סי' ל"ש מ"ש על דבר העלה מובה של הד אפרים הל"ל וכ' ליסה כמה פעמים לעשות כן ופעמים רבות אירע שמתלבן היטב מחמת הסירין אבל לפעמים אדרבה עוד היה מהעורר הדם ללחה מחמת הסירין והסירכא מהמלאה דם הרבה ומעד על הסיון שצריך לקלף מעט סביבות הסירכא הרבה משני הסירכא מכל לד כי כן יוכל להתהוות כעין סירכא מהפשטת ליחה מהרירין הנמצאים בחלל הבהמה ומחיין ומתמחים על הריאה ומכ"ש בהסירכא בריאה עשה ע"י נקב שלחזין אלי' מהני הרירין סביבות הסירכא ונקפלין וחוקין לא נוף הסירכא הנוקיית ומסתם החלל של הסירכא מלבינה דם להוך הסירכא לא מאר בהוכה מרלות זהרורית הדם אבל הרבה פעמים יש שהסירכא היא כמאר סירטת בלי שום מרלות ולכאר נקלף הקרומים סביב הסירכא וגם מעט מן הסירכא עצמה מכל לד עשה הסירכא חלולה וכל בה דם וכו' ובהסמרת הפסרין היה מתעורר הדם לצאת מן הריאה ועיין שם עוד בחלק ב' היקרא דעה הזבח סי' ע"ז מ"ש עוד בענין זה ופיים שיוכל להיות שהתהוה השוריק על הסירכא בדפסמת ליחה בקרום דייני"ם ולא בא הדם מן הריאה וע"כ ע"י העלה של הד אפרים הל"ל בשריה פסרין יתברר הדבר דאם הוא הפסמת ליחה יומם הדם שבהסירכא והאחר לבנה ואם הוא מן הריאה יתרבך הדם ולא יוהר מהוך הריאה עיי"ש בתרוכות (ועי' בש"ת בגדי יפש בחיו"ד סי' ה') ועי' עוד בש"ת דעה הזבח במחדורא תניינא שם שמלא בדבר סירכא שלב"ם שהי' בה הני שוריקי סיתקי ששי"ב ל' אמר שהוא טהא בכל סירכא שם בה הני שוריקי שמקי לשרות אחה בעמים קרים עד שילך הדם ומכשיר וכ' דש"ב זה אחר שהוא מכשיר בדרך זה אמרי לי' מאדי' אם כך הוא טהא הדא קי"ל שנעבא מים הקרים להקרים את הדם ומעבב מלאה ול"כ מן הראוי שם בתוך הסירכא לפיעו דם מה מועיל זה שראוי שבבסר הדם מלאה מהוך הסירכא מחמת המים הקרים הני יאמר שאם מעבב הדם בידו יכשירה הלא יוכל לקשור סביב הסירכא בחוט או במשיחה או אכי' בשעה הדק היטב ויהי' נכסר הדם הבחאת יבשר וכ' דאין לחלק בזה בין אם נמצא בהוך הסירכא דם ממש ובין הני שוריקי שמקא שבהוך הסירכא דבכל מקום אין סברא שיהא מועיל מה שיעשו במים קרים ובפרט שיש דעה להחמיר בהני שוריקי אפי' בשרשוריקי הוא רחוק מן הריאה יכוש שאשש שין הריאה בלא הני שוריקי וא"כ מה מועיל במה שהקרם הדם ואיט יוצא ע"י המים הקרים וכ' בכל שעשו כחמה ושרו את הריאה במים קרים עד שנתלבן מיתרות הדם אף אם שנה אח"כ בכוכרין לא מהני עיי"ש ועי' בס' דעה הורה לעזל סי' ל"ה מס"ק ב' עד סוף סק"ה וכסי' ל"ש ס"ק ס"ם מ"ש בענין זה וכסי' ל"ש שם העתיק גם השובבת הגאון הקדוש דשבב"ה מ' שלום מבעלזא ז"ל שהתריך בענין זה ומבואר מדבריו דכל מלבד החיכה למיעבד שעשים עייט שלא יראה הדם יכול לעשות ובכל ספק בזה יש לרקל ובכ"פ לכ"ע מוהר להשהות הסירטה הלזו קודם הקליפה באויר קר שהצמן הריאה ויהלבן האודם מן השוריקי וגם יכל להיות הריאה במים מצנים אזה שבה קודם הסרת הסירטה כל"ל והעלה שם דאם לאחר שעשה מלבן הל"ל לא הועיל אז יש לקליף הסירכא בנחת ולא יכניד יד על השוריקי ואם לאחר הסרת הסירכא נראה כמו מעט זיעה ולחה אדומה ומסופק אם הוא הם מ' הם רק ליחה חיצה יעביר בחלבנו את מעט הזיעה ואם איט אחר וילא יש להקל ואם אחר ויוצא אז בראה שעשה הזיעה שראה בראשונה אחר הסרת הסירכא הוא דם ממש אם הסירכא היא לחוכן מ' לשומן ומחמה ונבראה בקליפה קלה ויש שוריקי שמקא בריאה הנזיז יש לבחוק בפיסרין אם איט מבלבן ואח"כ יקליף שור העליון של הריאה מבביזות ובמקום השוריקי אם השוריקי נקליפים עם שור העליון ובהריה הריאה נקי' מכל אודם ובדק שיש בכיסרין ואיט מבלבן יש להקל בהכ"מ אבל אם הסירכא הוא שלבים ממש אז אפי' בסירכא לחוכן ושומן ולא שברה הסירכא בקליכה קלה אז שראה שהשוריקי שמקא נכנסים בשומן הריאה אין להקל כלל ובכל דיעם אלו אין להשו"ב לעשות מעשה רק בפני הרב דמהגה עיי"ש ועי' בביח אברהם בספרו זהב סק"ד בד"ה מעשה שנסתפק בזה אם מברכה לבשר הלעשה אז לא' מן התקומות שהבאתי להלן בסי' ל"ש במקום שם הם וכן אם מברכה לגד הכשר דיחוש הוא להשומנים שגד הכשר הוא מלאה הם ומכיח בל"ע עיי"ש ועי' בס"ה דעה הזבח שם ומבואר בדבריו דבשמלא דם ממש בהסירכא אין להלות הדם בהאד שבגנה בשם נוחי רק בריאה שלא אם אין שם דם ממש רק כהני שוריקי שמקא הל"ל עיי"ש ומ"ש הבאה"ש בלשוט המלה כל סביבו אינו מראה דם עי' ביד אפרים שב' שם"ש ים בבאה"ש בזה וכ"ל סביבותי' מראה דם והיבא מת"ז מתחק עיי"ש (ועי' בדבריו להלן סי' ל"ש ס"ק ק' וס"ק רפ"ה וס"ש י"ל וס"ק הבא"ש וס"ק הרמ"ג ועיל

יורה דעה סעיף לז ב הלכות טריפות

(נט) פון (ס) בנבשטיח (סא) לא

דרכי תשובה

סי' ל"ה ס"ק ט"ו) (נט) כגון בבבשטיח עבמה"ע ופה"ם ומ"ם הבמה"ע אם שור של הבועה משמתת למרמה ריאה כשר אע"פ שטומה בנבשטיח עלב"ם סף סי' זה ובביאורו ס"ק קל"ד וקל"ה שכ' דאם מגלה בועה שאף בלי נכיחה יש לה למשה מרמה ריאה ומעמה אינה מתלבנת הלוי ברואת הענן דאם למרואת פיני הבקיאים הכל הוא מהבועה וכשהיה מתרפאת הבועה לא הי' מסתר שום ונבשטיח בשרה ואם לא הי"ל בועה על הבבשטיח ומריפה משום, מרלרי"ע ואם יש להסתפק בדבר ערך לאכסף לכל הבקיאים ואם יסכימו טוב, שא"א לשום בקי להביר ולהבחין דבר זה יש להכשיר עיי"ש

ומ"ש הבמה"ע שהשור הבועה משמתת למרמה ריאה וכו' עשמ"ח סעי' ד' ותב"ש סק"ח דר"ל שהשמתה לאחר הפיחה ומשיום על הבועה למרמה ריאה נמוכה שמרמה מזה גנם בשר יש קלת החת השור עיי"ש ועי' בפרת"ב בהרלרי"ע סעי' כ"ח ורמ"ע ס"ק כ"ח ת"ש בזה וכ' דלריך לי"קדק אחר זה אם נתכסה גם בשבר ריאה דאם אינה מהכסה בשבר רק שקרום הריאה ש"ג הבועה שהמה מרואה למרמה ריאה אין זה מועיל להכשיר עיי"ש ועי' במגה"י בהרלרי"ע אות ב' בלק"ו ס"ק כ"ז שכ' שלא יי במה שרואה דרך הקרום שיש בשר החתון אלא שלריך לפחות הקרום ולרואת שיהא שם בשר ממש ומביא ראיה הגמ' לבוה בהרלרי"ע אות ק"י שכ' כן נבי סחיבי ושיטלו עיי"ש ועי' במ"ז בהרלרי"ע אות ג' ובנב"ם סוף סי' זה ובביאורו ס"ק קל"ח ובקמן סי' ל"ט ס"ק קנ"ט ובפרת"ב סעי' כ"ב ורמ"ע בהרלרי"ע ס"ק כ"ט ובמגה"ב בהרלרי"ע אות ג' סעי' ל"ב ועשרון סק"ב

ועיין בכמה"ג לקמן סי' ל"ט בהגהת ב"י אות רנ"ב שכ' דאם הי' ס"ת יולא מבועה וע"י הפיחה ונכסה הבועה בבשר הריאה כשר עיי"ש וכ"כ בשמ"ח לאלן מ"ב ס"ע סעי' מ"ז לדינא והובא בכה"ח סק"ל ועי' בס' אבל יאלק בז"ת אות מ"ג שכתב ששמע מהגאון מ' משה מינק מלאנן ז"ל דכשהי ס"ה מל בועה שהכשרה לפי שהכסה בשבר עלי' לא מהני כשהכסה בשבר הריאה אח"כ מיעך הסירכא גם במקום שהיה הסירכא דבוק בהריאה וראה שעלה בשבר הריאה גם שם כהנן דאל"כ יש לחוש שמא תחת הסירכא שאר קלת מהבועה שלא נהכסה מפני שלא הי' יכול לראות שם תחת הסירכא עיי"ש ועי' בש"ת הר הטור (להגאון מ' מרדכי בעטגא ז"ל) סי' ס' שהביא על האוהל יאקב בזה והעלה דאין להחמיר בזה כ"כ עיי"ש באריכות וכ"כ בד"ק סק"י בד"ה שו"ב ובמק"מ בדיני הרלרי"ע אות ב"ז וסק"מ עיי"ש ועי' בס' תורת זבח הספרדי לאברב מהרח"ח ז"ל מאיזמיר) מערכת אות ב' סי' ס"ז סעי' ז' וכ' שכן הוא מהגם לחקל בזה בפסיקות עיי"ש ועי' במגה"י בהרלרי"ע אות ב' בביאורים ס"ק כ"ט שכ' דרך הברפה דבסירכא עבה שאינו יכול לראות מה שתחת הסירכא יש להחמיר בזה כמ"ש בס' אבל יאלק שם אבל בסירכא תשור דק שרואה מהחתיו סדרן ואלה בבשטיח נחלה שאינה מתחת לאמה לחסום הסכ בחקים הסירכא יש להחמיר עיי"ש ועי' בחמ"ש בהרלרי"ע אות ל"ו ובסרון שם ס"ק ז' מ"ש בדברי הרמ"ע בזה וכ' דאם היא כסדרן לחמה מחלין יש שם חלון יש להחיר ע"י מישומ"ש אף בנא הס"מ אבל אם הסירכא היא אלל הבשטיח והיא נחלה בחוכן שמנכבת אה הסירכא להחמחק בחיתוך שכנגדה אז אם הסירכא היא אלל הבשטיח ממש לא אמי' רחוקה כרוחב קם אם לפי עיני הבודק היא מחבר על חיבורי האוכה שבחקום הסירכא להתקרב זה בזה היבר אין להחיר בלי מישומ"ש אף בהם"מ אבל אם הסירכא רחוקה מהבשטיח קלת יותר מהשער קם מד שרואה שאין מחבבת מלהתקרב אז שהסירכא היא על הבשטיח ממש כשר בהם"מ אפי' בלא מישומ"ש עיי"ש ובעיל סעי' כ"ז ובעשרון סק"ע ועי' במגה"י בהרלרי"ע אות ג' בלק"ו ס"ק ט"ז שכתב על המגה"ב הנ"ל והעלה דאם ח"ל לפרש דאם הסירכא יולא מחוץ הבשטיח אבי' ריח בין אינה לאומה בחלון יש להחיר בהם"מ אפי' בלא מישומ"ש עיי"ש ועי' בד"ק בהרלרי"ע אות ג"ב שכ' דאם הנבה הקרום בחקום אז כשיש מד"ח ע"י נפיחה י"ל דהוי רישותא ולפ"ז אם אלא ס"ת בריאה ונפיחה ולא שקרום הריאה שחחתיו הנבה כמד"ח יש לאסור דהוי כס"ת הולא מבשטיח עיי"ש ועי' בחק"מ סי' ל"ט ס"ק ק"ט שכ' הל"ל דעיירי שלא עמנה מחוק הנפיחה כמו שהא אמי' לפעמים עיי"ש ובמגה"י בהרלרי"ע אות ג' בלק"ו סק"ח לף לענין נוף הדין עי' בחק"מ בהרלרי"ע שם סק"ו שאינו מחלים אם בנבות הקרום כל"ל היא רישותא וכמה בל"ע עיי"ש ועי' בס' דברי שאול וחסף דעת לשל סי' ל"ו בתשובה להרב מוה' אומא מ"ם בענין זה (סא) אי בבקום דשמשיע קול והיא אפי' בחקשה שהגו לחקל ולשמוך על הבדיקה להחיר

כלל ועיי"ש עוד בסי' ע"ד מחה ומי' בבית אברהם לקמן סי' ל"ט בשמתי זהב ס"ק כ"ב שכ' דזה שהחמיר הרא"ש בסירכא שלא כסדרן בבועה שעלה עלי' בשר הריאה כשבאר עדיין נבוה זה חזקה כשהיא נחלה כבר"ל ושמדה מנבה אבל כשבשמדה מקמה לא שפחחה מכבר"ל אעפ"י שהיא מנבה גם הרמ"פ מודה דאין זה רישותא כלל דאין זה נבשטיח וכ' שכן הוא דעת הגב"ם ס"ק י"ב עיי"ש ועי' בחממ"י בהרלרי"ע אות ג' בלק"ו סוף ס"ק כ"ז שהביא עליו בזה וכ' שכל דבריו מבותנמן והדרבה מבואר ברמ"ש דאכי' בבה"ג חמיר וגם בגב"ם לא כתב כן עיי"ש ועי' בחק"מ בהרלרי"ע אות ב"ז ס"ק ז'

ועי' בד"ק בהרלרי"ע אות ב"ו ובמק"מ סק"ח שכ' דאם הי' בועה שיצא ממנה ס"ת ונתבדה הריאה וסכך אם הי' הבועה מבוסה בבשר הריאה הוי סכך הרלרי"ע ויש להקל וכ' בחק"מ שם דזה דוקא כשלא ראוה קודם הכיחה כלל אבל אם ראוה קודם הפיחה שלא היתה מבוסה אין להקל ולומר שמא אם היתה נפוחה היתה מהכסה עיי"ש (ס) בבבשרות והא שאינה בלרת אבל רק בולע בבר בחמ"ל סי' ל"ה סעי' ה' בהג"ה (ועממ"ח שם סעי' ד') ועי' במ"ז בהרלרי"ע אות ב' דרשותא דבשטיח הוא מסוג ניקב עיי"ש ועי' מ"ש בזה הרא"פ בהרלרי"ע ס"ק מ"ה ובקונטרס ההטו' סי' ח' ובשו"ה תתם ספר חיו"ד סי' ל"ו ובחק"מ סק"ח ובכללי הרלרי"ע שלו אות ג' ועיי"ש בחק"מ בהרלרי"ע אות ב"ו ס"ק ז' שכ' דאין לאסור בראשותא אחרת העומדת על הבבשטיח אלא בהרישותא האחרת מעידה עלי' שהי' נקב אבל אם הרישותא האחרת מעידה על קלקול העחיד יש להקל עיי"ש באורך ודע שיש ב' מיני בבשטיח א' בבשטיח שהיא מחולדה והוא שהם רישותא והוא מלעלה עם שאר שהם רישותא להרלרי"ע והב' הוא בועה שהכסה בבשר הריאה הטב רק שעדיין מיכר שם הבליטה מבשר הריאה עלמה דנקרא ג"כ בבשטיח חה לא הי רק רישותא כל דהו ועי' בגב"ם ס"ק קל"ח ובפרה"ב סעי' כ"ב ובגב"ם ס"ק י"ב ובקמן סעי' קע"ו ובשפ"ד ס"ק כ"ה ובמ"ז בדיני הרלרי"ע שבס"ק ב' אות ג' וברמ"ע בהרלרי"ע ס"ק כ"ט ובית הז"ב בדיני הרלרי"ע אות ג' סעי' ל"ב ובשו"ת תתם סיפר חיו"ד סי' ל"ו (ועי"ל ס"ק כ"ה)

ועיין במ"ז סק"ב בהרלרי"ע בחחוחים אות ט' שכ' דס"ת שיולאה מחוך הבבשטיח ה"ז הרלרי"ע ואבה אח"ם חיו"ד סי' ל"ו אחיר בס"ת שיולאה מחוך הבבשטיח דאין זה הרלרי"ע עיי"ש באורך לף ברמ"ע בהרלרי"ע ס"ק מ"ט כ' שבדברי הפרמ"ג הנ"ל בשום לרינא לאסור דהנ"ל הרלרי"ע עיי"ש ואם הס"ת שנרבה ע"י מישומ"ש עי' בחמ"י בהרלרי"ע אות ג' בביאורים ס"ק ג' ועי' בעלי לבוה בהרלרי"ע אות ל"ח ועי' בפרת"ב שם סוף סעי' ל"ח שכ' דמ"מ אם סירכא בסדרן יולא מחוך הבבשטיח יש להקל עיי"ש עי' עוד בפרת"ב שם ורמ"ע ס"ק מ"ד שכ' דאם מצלא סירכא דבוקה מחחיחך לחיחוך בסדרן ואלה בבשטיח נחלה שאינה מתחת לאמה לחסום הסכ בחקים הסירכא יש להסרף עיי"ש ועי' בחמ"ז בהרלרי"ע אות ל"ו ובסרון שם ס"ק ז' מ"ש בדברי הרמ"ע בזה וכ' דאם היא בסדרן לחמה מחלין ובדוקה על הבבשטיח אף בבשמחה בין אינה לאומה עיי"ש שם חלון יש להחיר ע"י מישומ"ש אף בהם"מ אבל אם הסירכא היא אלל הבבשטיח והיא נחלה בחוכן שמנכבת אה הסירכא להחמחק בחיתוך שכנגדה אז אם הסירכא היא אלל הבבשטיח ממש לא אמי' רחוקה כרוחב קם אם לפי עיני הבודק היא מחבר על חיבורי האוכה שבחקום הסירכא להתקרב זה בזה היבר אין להחיר בלי מישומ"ש אף בהם"מ אבל אם הסירכא רחוקה מהבשטיח קלת יותר מהשער קם מד שרואה שאין מחבבת מלהתקרב אז שהסירכא היא על הבבשטיח ממש כשר בהם"מ אפי' בלא מישומ"ש עיי"ש ובעיל סעי' כ"ז ובעשרון סק"ע ועי' במגה"י בהרלרי"ע אות ב' בלק"ו ס"ק ט"ז שכתב על המגה"ב הנ"ל והעלה דאם ח"ל לפרש דאם הסירכא יולא מחוך הבבשטיח אבי' ריח בין אינה לאומה בחלון יש להחיר בהם"מ אפי' בלא מישומ"ש עיי"ש ועי' בד"ק בהרלרי"ע אות ג"ב שכ' דאם הנבה הקרום בחקום אז כשיש מד"ח ע"י נפיחה י"ל דהוי רישותא ולפ"ז אם אלא ס"ת בריאה ונפיחה ולא שקרום הריאה שחחתיו הנבה כמד"ח יש לאסור דהוי כס"ת הולא מבשטיח עיי"ש ועי' בחק"מ סי' ל"ט ס"ק ק"ט שכ' הל"ל דעיירי שלא עמנה מחוק הנפיחה כמו שהא אמי' לפעמים עיי"ש ובמגה"י בהרלרי"ע אות ג' בלק"ו סק"ח לף לענין נוף הדין עי' בחק"מ בהרלרי"ע שם סק"ו שאינו מחלים אם בנבות הקרום כל"ל היא רישותא וכמה בל"ע עיי"ש ועי' בס' דברי שאול וחסף דעת לשל סי' ל"ו בתשובה להרב מוה' אומא מ"ם בענין זה (סא) אי בבקום דשמשיע קול והיא אפי' בחקשה שהגו לחקל ולשמוך על הבדיקה להחיר

(סב) נמקום (סג) דמשמיע קול לו (סד) שהטשה (סה) נשלמה מסמעת קול (ג) (ב) (סו) טריפה. (מלא כתוב): ג (סז) אם שתי

באר היטב

(ג) טריפה וכתב בס"ז דמזה למדו הטוקים לסרוף בכל מקום שם שי נקחות ולא דמי לסרכא חלוש יולאת מסרכא לכתר כמו שכתב נקמן סי' ל"ט סעיף ח' נתנה ונריך עמר דמשום סנכא אין עליו כלל שם נקחה ובהגהות סר"ן על בדיקות כתב דנסרכא חלוש יולאת מטשה שם בה מיס וכיס דכבר דמיס וכיס לא נקחה היא ולי נראה דטריפה הי וכתב עוד דטשה ריולאת מן הסרכא דבן אוכה לאוכה לאמה מתניין דאין זה מקרי תרתי לרשותא דהא לאמה מתניין אין שם סרכא עליה כלל אבל אם יש בה שתי אבעבועות וכו' אפשרה בגמרא אפי' נחלון ומלן דיש שם פוסקים שמסריפין שם אפי' נחלון ומלן דיש עוד רשותא דטשה יוקרי עכ"פ תרתי לרשותא וטריפה וכן אם טשה יולאת מסרכא שבין אוא חלון כיון שם שפסקים דסרכא לא דטריפה אע"ג דלא קי"ל כמותם מ"מ כלן הוא תרתי לרשותא ומעשה בא לפני בריאה שסרכה לכים יהסרכא איתה מלאה דם עד שנמקוש הסרכא לכים נתמלא כל סביב אותה מלאה דם והסרסרתי דכאן נרע מתרתי לרשותא ולא מהני בזה משון ומשמש (טשה נדולה כמו אבה שנמלאת בשלמה ע"ג כנגד הלעות ושל טלמת לאון ואין לה דיסון בריאה אלא הנדם שיש לטון בה והסלר סיה לאון ופסק ש"ל סימן כ"ה לסרוף וכן הפסיק הפר"ח אבל לא מסעמיה) וכתב שא"ך אם שר הטעה ומחמת לסרלה בריאה אף על גב דשומרת נגבשמית לא אלר רשותא כבר לכון דיש בו מרלה בריאה לא הי לה אלא חסרון בנבשמית

דרכי תשובה

בנמשמע קול הברה לא אפי' לדבון דמהורין כשמכר מקום ילילת הקול בהפ"מ (ע"ל סי' ל"ז ס"ק ס"ו) אפ"ה בלרחף רשותא דטעמא בריפה אפי' בהפ"מ כרת"ב לעיל סי' ל"ו סוף סעי' כ"ד ועי' מה בתלרת עיטים שורש ד' ענף ה' ס"ק כ"ג (סב) בבקום דמשמע קול אלא ר"ל שבמקום הנא שתמיע הקול ממם נמלא הבועה והא דיש שהקול יולא מבועה עלמה שכ' ברמ"ל אח"כ אלא דהלא לומר שנמלא שם סמוך ממם לאותו מקום שנמשמע הקול רמ"ם לעיל סי' ל"ו ס"ק ל"ד (ועי"ל ס"ק ס"ה) ועי' עוד בפרמ"ב שם סעי' ל"ב ורמ"ם ס"ק ל"ב כ' דיש לחחוש ולהמרוף אף בלון יהוש אחיזה מקום מהריאה יולא הקול אם נמלא בועה על הריאה אי דנמה הוא סמוך אל מקום הבועה ממם דחולין הקלקלה במקולקל ואף שאינו מבלבן שם במקום הנא אמרינ לאמר לא בדק כראוי עיי"ש ופשוט דר"ל דאכי' במקום שסבנין בעלמה להקל בזה ע"י בדיקה אפ"ה יש לאסר בזה בכ"מ אכי' בהפ"מ ולרך נחול ועי' במגה"ב בהרלרי"ש סעי' ע"ב בעברון סק"ח ובפ' ל"ל החתם בביאורו להפ"מ סק"ח (סג) דמשמע קול עמ"ז בהרלרי"ש אות נ' ופרמ"ב שם ורמ"ם ס"ק ל"ג ומהמ"ב שם דחיקא בועה אבל מרגיל לא מרגיל שומר וה"ה אם הבועה הוא של מ"ז במקום שהבו להכשיר ס"ת מבועה דמ"ז נם בזה יש להכשיר אך זה חיקא בגמלא הבועה סמוך למקום שהמע הקול אבל אם הבועה עלמה מסמעת קול יש להמרוף אף בכה"ג כיון דמיאסר בדיקה בגמקום זה הכים והמגלגה שומרים להסהם בפני הבלבון ומ"מ הרחם יולא דרך נקב הרחם ולאיה סדיסה מוכה ומחמת זה מסמיע הקול עיי"ש אך במגה"ר בהרלרי"ש אות ה' סעי' נ' ובביאורים סק"ט הרחם בל"ש אם לאסור ולהמיר בזה אף בכה"ג ומלה להכשיר בהפ"מ עכ"פ עיי"ש. (סד) שהבועה עי' פרי מולר לעיל סי' ל"ו סק"ה ופרמ"ב שם סעי' כ"ג וד"ל ורמ"ם ס"ק ל"ד דלא חיקא בועה אלא ה"ה אם יש סרכא הלוי במקום שהקול יולא לא שם סרכא בין לאות לאות אף לאמה מתניין בריסה עיי"ש ועי' בגמה"ר בהרלרי"ש אות ה' בביאורים ס"ק י"ח שהסהפק מה יהי' אם אולא הסרכא הלוי' לא הסרכא כסדרן ע"י מישוש"ם שם יהני בזה אם זה דומה לס"ת מבועה וכ' מדים לכלן ולכלן ולא הכרים עיי"ש (סה) בעצמה ר"ל שהקול יולא מלאלו מקום ממם שהבועה שם ולא מלא רמ"ם ס"ק ל"ד (ועי"ל ס"ק ס"ב) (סו) טריפה מספק וכן כל הרלרי"ש לרישונו רק מספק והאלב בכל הרלרי"ש לאסר עד ג' ימים לסרלה לבי"ם סק"ו ובפרים בתה סעי' ב' ועי' בגמה"ר בקעמרים דיש האלב שבשף סי' ל"ו אות ב' שכ' דלא בללא הוא לומר בכל הרלרי"ש האלב אסר עד ג' הזוקה בהרלרי"ש שאם דין שבבר מקב אלא שלא מיבר הקב משום שעלה עלי' קרום מחמת מכה לא לאסר האלב ג' ימים לסרלה אבל מלאלו הרלרי"ש שעשמן משום דשמן נלקב יש מהם שהאלב אסר לסרלה ג"י ויש מקן שהיבר האלב עד סמוך לאחיזה ממם עיי"ש.

סעיף ג (סז) אם יש בה שתי אבעבועות וכו' אפשרה עבלאה"ם והטעם משום נקב שבריאה ועמ"ש שם ב' עעמים מ' מעם רש"י שבולש לא נסמכו כ"ש מחמת נקב שבריאה ב' טעם הרשב"ל והר"ן דכשהן סמוכות ז"ל לו לוש שיהי לסתור מ' מקן ושומר לנקב וכנקב דמי ועי' בשמ"ח סעי' ו' והב"ם ס"ק י"ח ס"ב י"ג ויל"ש ובפ"ק כ"ח אב' דיש בכל מ' קולא וחומרא דלעטם רש"י אם לחוקים זה מזה אחר הבאיחה כשישר הרלאי בשרשם אע"ג דהלוטת ומחרחבות עד שבנשות ז"ל לטעלה לא מקרי סמוכות

(ד) מרגיל ודבא שם ל' ע"ז ופרש"י דקים ליה לרבא שמחמת בית אפרים מלק יו"ד סימן י"ח בבפרן פרקא דטוקה הילולת ממרלה אדומה וסמרלה מחכם למרלה ריאה ע"י נפיחה לו הי מרל"ל מה הלא נגעו בלל אע"ג דלוכל הפרם כשיעור בשרשם כבר ולרינה יש להאמיר כחומרות שי הבברות אלא להכשיר כ"ל בדלא נגעו אהדדי לטעלה וגם יש הפרם בבר כשיעור בשרשם לוטה עיי"ש ועש"ך שמביא עוד פעם נ' של הרמב"ם שכ' בפרק ז' מה' שחיטה מפי שקרוב הדבר שם נקבים בוימים וכל המפרסים הלו ע"ז בוימים מחוג הבחיטו הנ"ז והבב"ם לעטם הרמב"ם בזה ועי' בספר אוצרות שלמה בכח שור סק"ג מה שהאריך בזה ומבאר הג"מ שיש בין פעם הרמב"ם להב' פעמים של רש"י ושל הרשב"ל והר"ן כנ"ל ומחוג הבחיטו הנ"ז והבמ"ח עיי"ש ועי' בחמ"ר בקו"ל אות ד' (סח) יש בה שתי אבעבועות עפרת"ב סעי' י"ג ורמ"ם ס"ק י"ד שכ' דאיסור דתרי טעי דסמיכי לאו אלא אם שניהם נ.לין בין שור לבשר אבל אם הם כ' שלוחים בפ"ע שנתלקטו מבחוץ ונסמכו על הריאה מלמעלה על הקרומים אין בזה איסור דתרי טעי דסמיכי ואם קלפם מעל הריאה ובדק הריאה החחון והרי היא שלימה בבר לא שאין להכשיר בזה אלא אם הבועה הם שניהם בס"ז אבל אם הם כ' מונלא אפי' אם רק מ' מהם היא של מונלא והב' היא של מ"ז יש לאסר בנל"ה מחמת הנלחופית היחידית דמונלא דקי"ל לאסר משום דחה בא מחמת נקבת הריאה (כנ"ל סק"ם) ועי' עוד בהמ"ם שם ובפ"ק ס"ו ומבואר מדבריו דלא שייך איסור דתרי טעי דסמיכי אלא אם שניהם הם בחוך בבר הריאה החה הקרומים משום דחם שהחרחב דרך נידולה בפנים ומרחק ונפקע הקרום אבל אם הבבר שאין הבועה נדילה בפנים החה הקרום לא חישיע לחוחקה עיי"ש ומרלה לפנע"ל דלאו חוקה בשניהם הם מבחוץ דלאו אם מ' הוא בין שור לבשר והב' הוא מבחוץ על הקרומים אין לאסר ואע"ג דשכבי אהדדי לא שייך איסור דתרי טעי דסמיכי דלאו שבחחוק זו שלמעלה לאוחה של מונלא בין שור לבבר אין לאחם ואין לאסר בב' טעמא דסמיכי אלא בשניהם נדילים בין שור לבבר דאז יש חשש שהחרחב דרך נידולה והרחוק והבקע הפא"כ בשא' אינה בחוך הריאה בבנים לא חישיע לחוחקה וה"ע (ועי' מה בדבריו לקמן סי"ב ס"ק ע"ז) ולפע"ל ממילא דאם יש בריאה למעלה בהאמת הנלוחה במקום שהוא סמוך לקבה כ' טעי דסמיכי בחונלא רק שא' עומד בקבה קודם שמחחיל קרומי הריאה (עי' בדבריו לעיל דיש סי' ל"ו) והיקף סמוך לו בחוך הריאה יש טעמא שני' בין שור לבבר ואם מעוכים אל"ז כלי אע"ג דלכל הפרם דיון לאסר ואין לאחם שהבועה שעל הקבה אינה הנחת השור של הריאה א"כ לא הי' צרוייהו שור לבבר אין חשש שחרחוק ונפקע הקרום כ"ל (ועי"ל ס"ק ס"ל) (סט) בה עד"ק ס"ק י"ב שמלד להחמיר בהרי טעי דסמיכי אף אם הם בעומק בחוך בבר הריאה עיי"ש אך כ"ל בהשם בעומק הריאה מלמעלה אחת הקרום בין שור לבבר אבל אם הם בחוך עומק הריאה בפנים אף הדוחקים אל"ז בפנים ומיקב מ' מהכרעים שלהם מה בכך הא בפנים ליבא על הכים קרום הריאה רק כים הבועה עיי"ש: וב"ן הוא בשהם בעומק הריאה לאכרה לא לרחבה זה אבל אם הם ז' למעלה מזו ו' על ז' מי' בחחוקי רי"ה (מגמון ר' ו'ולף מלעבקר ז"ל מבדולה) בהגהותיו ליו"ד בסו"ר ס"ק נ' שכ' דאם נמלא בועה ע"ג בועה יש להכשיר ולאן לאחם לא משום הרלרי"ש משום דסוי מהם מ' ולא משום הרי בועי

(ב) בריפה מבה"ע ועיין בחשובת בית אפרים מלק יו"ד סימן י"ח בבפרן פרקא דטוקה הילולת ממרלה אדומה וסמרלה מחכם למרלה ריאה ע"י נפיחה לו הי מרל"ל ע"ש ומ"ש הבה"ע בשם ס"ח מעמה בריאה שבכרכה לכים מ' מיין בחשובת בית אפרים מ' י"ש שכתב דזה פשוט דס"ה בסרכה הלוי מלאה דם בריפה אפילו אם אחל שמחמיין הסרכה חלוש נחלא מחמיי ע"ז ויפה וטרקין לאחה ואין מבלבן אפ"ה בריפה גם בה"ע ושעת הדחק דוחלו נקב יש בלו ע"ש בחלרשת

(ע) שתי (עא) אבעבועות (עב) סמוכות (עג) זו (עד) לזו

מה וסמלה מרא
מה סמשמה מלא
ים שד פ"ל

דרכי תשובה

בעוי דסמיכי לך לא אחלוט שם להאיר אלא אם יסכימו עמו בעני הראה מי"ם ועי' בס' עלי לבושה שפלפל בדבריו והמיה בל"ע לדינא מי"ם ועי' בי"ד ס"ק י"ב שכ' בפשיטות דבשמק הריאה לא שייך מריפת דבעי דסמיכי עי"ש ומי' במגה"ב כלל כ"ב בקומן סעי' י"ג ומעתרן ס"ק כ"ד שהעלה לדינא שם להתמיר בזה בכל ענין בין אם שפכי אחדי או לא ואפי' הם מלאים מ"ז משום די"ל שבועת התחבונה ניקבה ועלה עלי' בועת העליונה והו"ל העליונה קדום מחמת מכה עי"ש ועי' מענין זה בד"ק ס"ק ו' שכ' דסימרא ע"ג בועה אפי' דמ"ל מחמת עור העליון יש הפש שרשימרא ניקב עור העליון מממת הדחק ואם הליחה שבשימרא אינה חשובה אלא מעין מוגלא ורק לחות בעלמא יש להקל עי"ש • (ע) שתי אבעבועות עפ"ך ס"ק י"ב שכ' דאין חילוק בין אם הבועות בולטות כמד"ל או לא עי"ש ועי' בפרח"ב סעי' ח' וריח"פ סק"ז שהוסיף בזה"ל ואפי' הן קטנות מאד דאין שיעור לאלו הבועות אפי' הן במקום עי"ש ועי' בשלחן גבוה ס"ק ו' מחודש ז' שכ' שהוא מלי בשלמוניק שיהא בריאה בועות קטנות כגרעינין של פלפלין זה אלא זה וגקרא אשטול חה בדקות בחאלה טפחון אותה וממתשון ביד עד שיבא חוט בשר מכשיק בינתם ואם לא עגהה להעלות חוט בשר יש להם דין דברי בועי דסמיכי עי"ש ועי' מזה בס' תורת זבח הספרדי מערכת אות ב' סי' כ"א סעי' כ' ובס' דעת תורה ס"ק ס"א וגי' בד"ק ס"ק י"ג בשובבת שהי' בריאה בועות דקות כשומשרין ונקלף שוד דק ולא בשאר מהם רוסם לא בריאה ולא בהקרום והיו בהם מים זכים ובדק ולא בלבן ועגם ולא היו מלוחים ולא מרוחים והי' הכ"מ והאיר בין שהיו מ"ז בין שהיו מלאים רוח ובכרע אלא הי' הלא שהיו מרוכים ונם אילו לא הי' בועות כלל רק מורסא לו אלו הוא קרום רייב"ם עי"ש

(עא) אבעבועות דוקא בועות אבל אם נבשמיות הסמוכים זל"ז כשר פרח"ב סעי' כ"ב בשפ' וברא"פ סוף ס"ק ל"ז והגה בס' ירשיה שלמה בס' זה אות ב' אחיה מלבון הרא"ל דכל שהם נבוה מבשר הריאה אצל"י אחרו למראה ריאה אפ"ה עריפה השיך אחשם דשרו לנקב כיון שדוקות זו את זו עי"ש וכן אמת שכבר קדמו בדין זה בשפ"ד סק"ק י"ל שכ' דאם מצא ב' בועות סמוכים תחת קרום הריאה ובולטים נאין אצ"פ שעגה עליהם מראה ריאה לאחר הנכיחה לא מהני לענין סמיכי עי"ש אבל בפרח"ב ודאם אפרים שם הצינ עליו וכ' דכל שעלה על הקרום מראה ריאה כשר אצ"י שבריון ביכר בלעת הבועות דכל שם על הקרום מראה ריאה מן הסתם עלה נ"כ קלת בשר עם הקרום וכיסה על הבועה ואין סמיכתם בל"ז מיק כיון שאין הבועות בין עור לבשר רק מתחת לבשר וא"כ בלעות אלו אינם רק נבשמיות וב' נבשמיות הסמוכים זל"ז כשר עי"ש וכ"כ במאירת עינים שורש ד' עוף ה' סק"ע לדינא עי"ש (ועפ"ך ס"ק י"ל והב"ם ס"ק כ"ל ובמרי הואר סק"ו ובס' תורת זבח הספרדי שם סעי' י"ד ובתורת שמואל סק"ע) ועי' לב"ם ס"ק ל"ה ול"ו דהעתו נ"כ להקל בזה רק דמבהפי להקל נגד הפרמ"ג וכ' דמ"מ כשם עוד אי להקל כגון שהם רחוקים בשורשם ב' שערות אף למעלה נעמו אחדי יש להסיר אף אם לא עלה תראה ריאה רק על בועה א' וכן אם יש בהם מ"ז אף שהם סמוכים לגמרי ואין הפרש ביניהם כלל אף במקומות דנהגו לאסור סמיכי במ"ז מ"מ בכה"ג שם על בועה א' מראה ריאה יש להסיר עי"ש ועי' בס' בתחדיש סק"ו מ"ש לענין אם עלה בשר ומראה ריאה רק על בועה אחת עי"ש ועי' איזה בגה"ק אות ד' ובמק"מ סק"כ שהעלה להקל לגמרי בזה כהרח"פ עי"ש באורך ועי' במגה"ב כלל כ"ב בקומן סעי' ח' ומעתרן ס"ק ט"ו שכתב לדינא דלא שייכים הכשר ומראה ריאה יש להקל אפי' בסמוכים לגמרי ואין הפרש כלל ביניהם אפי' באין בשר מקוף להסכיק ביניהם טקנין הזה מרן ורוזפן אם שפכי טלם אחדי אחת היא וכשרה ואם שאר אחת מהן מלאה דלא שכיר ואין חוט בשר מכסיק ביניה לבין חברתה הנים הם ומריפה עי"ש ועי' ברא"כ ס"ק מ"ה וס"ק מ"ח ובפרח"ב סעי' ל"ח וסעי' ל"ג שכ' דאם הם נב' כיסים יש להסתיר אפי' בהפ"מ אבן אם שהם הם רק בכים א' יש להסכיר בהכ"מ תנ"ב שאריאה מבאחן כשיש הכיון שכים א' הוא הו"ל בועות אחה וכשרה ועי"ש בקה"ר סי' ז' וא"כ בחורת זבח (להאר"ם ג"ם) סי' ל"ב בהגה"ם סק"ה לדינא עי"ש ועי' בגה"ק אות ה' ובמק"מ ס"ק מ"ה שהאריך להגיה על הב"ם בסתמאר בזה וכ' דהעיקר הרא"פ לקבל כשהם בכים א' בהפ"מ אך הרא"ם לא הגה שלא יהא נעשים אחדי למעלה ראיה ואין לקבל בזה כ"ל בנעשים אחדי רק למטה ולא נעשי לעילה ג"ז אבל בנעשים אם"ל למעלה אסור אחי' בכים א'

אחי'

מקרי רק ראשונה כ"ד בכל בועה יחידית עי"ש (ועי"ל ס"ק כ"ה) • ועי' בס' ערך השלחן הספרדי שכ' בשם הפמים מלוחה הפרי בועות דסמיכי שקרום הריאה מכסה אותם אף שם מרוכה קצתה בינתם כשרה עי"ש ועי' בס' תורת זבח הספרדי שם סעי' ט"ו ס"ש בגיאור דבריו בזה עי"ש והגה בפרח"ב שם כ' הפרי בועי דסמיכי שאינכסו שניהם במראה ובשר ריאה מלמעלה ומרוכה יוצאה אחו לו יש להקל בהם"מ ולרך נחל אף בלי מישוש"ם דלא נעע מרוכה ממקום למקום עי"ש ומדברי מסמע דחוקא בשמע זה לזה הלרך הכ"מ וט"ג אבל בשם"ה יוצאה מלחה מהן אפשר להיות אף אלא בהפ"מ וט"ג דהא לא כ' הפ"מ וט"ג רק בנשרט ז"ל (ועי' בדבריו בקה"ר סי' כ"ם בד"ה ועוהה) אך הב"ם התמיר בזה מאד ואסר וכ' בסוף סי' זה ס"ק קמ"ב דאם יוצא ס"ה לא אחר רישוחה מלחה מהבועות לא אלא אחת מהבועות אפי' הבועות הם של מ"ה ובמקום שהכסדים סמיכי בא"ם אפ"ה בלירוף עד רישוחה הו"ל הרלרי"ע ומריפה עי"ש ועי' בנמת"ל בקי"ל להרלרי"ע אות ם' ובפרים בהרלרי"ע אות ב' סעי' י"ב שהעלה הדעיקר כהרא"ם אך כ' דלדינא נם שרכה תלוי' ביולא מל' מהבועות חומה לדין נפרכו זה לזה עי"ש (ובמראה מקום שם לין ל"ם) וכ"כ בעלי לבוש בהרלרי"ע אות מ"ב ובמנה"ב בהרנרי"ע שלו אות ב' סעי' י"ג לדינא אך כ' דע"י מישוש"ם יש להיתר בזה אבי' שלא בהפ"מ אפי' אם הבועות בולטות עדיין בנסיין כעין נבשמיות ליה לן בה אחר שיעבר כדינא זולה אם נעבי אחדי למעלה אז אף בלא מעבי רק שלא עלה כמי בשר כ"ל קרום הריאה בלבד דשם נאסור בזה אפי' בהפ"מ ואפי' אלא ע"י מישוש"ם עי"ש וכ"כ בנמת"ל בקי"ל שם אות ת' בסוף עי"ש ובמראה מקום שם אות נ"ט (ועי"ל ס"ק ס') (עב) סמוכות זו לזו פי' פרח"ב סעיף י"ל ולא"פ ס"ק י"ב שכ' דאף שקרום הכיסה היו רחוקים בשורשם רק שלאחר שנפתחו אותה כדרכה אז רוחק שרם קרובים ופשוכים כמות שהיו אחר נפיחה דיוקן לה ובריכה עי"ש ועי' בזבחי לוון בתחדיש סי' י"ח סק"ז שכ' דמדברי הרא"פ מרחה דדוקא בנכיחה כדרכה אסור כשקרבו זל"ז אבל אם לא מקרבו כ"ל ע"י נפיחה יוצר מדאי יש להסכיר עי"ש (עג) זל"ז אסורה עי' לב"ם ס"ק י"ז והגה"ה סוף סעיף ו' שכתב דב' בועות דסמיכי ואין הפרש ביניהם לגמרי לא למעלה ולא למטה הוי ודאי עריפה ואם למטה אין הכרח ולמעלה לא נעבי אחדי הוי רק ספק עריפה ולא ודאי (ועי"ל ס"ק ס"ז) וכ' שם עוד בס"ק כ"ה דבכל אלו בועי דסמיכי דאסריק הוי החלב אסור לאפרש ג' ימים ועי"ש עוד בס"ק ל"ב * עיין בחולות שלמה בכח שור סק"ג (עד) לזו עפ"ך סק"ז ועי' תב"ם ס"ק כ"ג ועי' לב"ם ס"ק מ"ב וס"ק ל"ג שכ' לדינא דברי בועי דסמיכי אפי' שכבי לחדי ואין נהם רק כים א' רק שבני ראשי הכיסים נכבסים כלפי מעלה ובולעים בשור הריאה וע"י נקב שבלב א' מהבועה אוכל כל הליחה לאחר שרי סולה בכים א' יש להסתיר ואין לזה דין הדא ומתחזי כחרחי דחוקא לא חזיק למעלה דחזיא הוא רק שיש בה סדק אז כי חזיק דשפכי אחדי ונם כים א' אחריק מפחמת הכל א' הוא אבל בהרחי דסמיכי אחריק דב' בועות הן ומחמת הנקב שבכן הליחה מזל"ז דרך מטה עי"ש וכ"כ במאירת עינים שורש ד' עוף ה' סק"ה ובמגה"ב כלל כ"ב בעבחון ס"ק כ"ב (ועי"ל ס"ק ע"ם) אך בכרי הואר סק"ג מכשיר הוכא שכים א' להם עי"ש ועי' בחחדי מהרא"ל איכן מה שהאריך בזה והגיה בל"ע עי"ש ועי' בספר שוב לאברהם סוף ס"ק מ"ג שכתב דאכילו הם ב' כיסים לא שפכי אחדי אין להם דין בועה דם נ' כי וכשר עי"ש וכיולא בזה רחוקי ג"כ בשלחן גבוה סוף סק"ז שהסמיב בשלמוניקי בריאה שמלא עליה בועות קטנות כגרעיני של פלפלין זה אלא זה הנקרא אשטול ואף לאחר הישוש לא בא חוט בשר מקוף להסכיק ביניהם טקנין הזה מרן ורוזפן אם שפכי טלם אחדי אחת היא וכשרה ואם שאר אחת מהן מלאה דלא שכיר ואין חוט בשר מכסיק ביניה לבין חברתה הנים הם ומריפה עי"ש ועי' ברא"כ ס"ק מ"ה וס"ק מ"ח ובפרח"ב סעי' ל"ח וסעי' ל"ג שכ' דאם הם נב' כיסים יש להסתיר אפי' בהפ"מ אבן אם שהם הם רק בכים א' יש להסכיר בהכ"מ תנ"ב שאריאה מבאחן כשיש הכיון שכים א' הוא הו"ל בועות אחה וכשרה ועי"ש בקה"ר סי' ז' וא"כ בחורת זבח (להאר"ם ג"ם) סי' ל"ב בהגה"ם סק"ה לדינא עי"ש ועי' בגה"ק אות ה' ובמק"מ ס"ק מ"ה שהאריך להגיה על הב"ם בסתמאר בזה וכ' דהעיקר הרא"פ לקבל כשהם בכים א' בהפ"מ אך הרא"ם לא הגה שלא יהא נעשים אחדי למעלה ראיה ואין לקבל בזה כ"ל בנעשים אחדי רק למטה ולא נעבי לעילה ג"ז אבל בנעשים אם"ל למעלה אסור אחי' בכים א'

אחי'

(ד) (עה) אסורה (עו) ואפילו (עז) מלאות מים זכים (עח) ואם (עט) היא (פ) אחת

באר היטב

(ד) אסורה. וכמעט נמשוש ולאיש סמוכות אלא מחמת נקב שהוא בריאה.

דרכי תשובה

אסי' בהס"מ עי"ש והסכים עמו במגמ"י עקב ד' בלק"ש ס"ק י"ד ועי"ש בביאורים ס"ק י"ג (וע"ל ס"ק ע"ח)

ועיין בפרי"ב סעי' י"ב ורמ"א ס"ק מ"ז ומ"ז סי' דלקמן בב' כיסין אין להחמיר אלא אם הם סמוכות זא"ל ממש אבל אם הם רחוקים בהפרש קצת אז ב' חוטי שערות ים לתקל בהס"מ אף במלאים מגולות כיון שהם רחוקים קצת לא ניקב שור הריאה וכל שלא ניקב שור הריאה אף שיש נקב בכיסים שבהם המונח אין בכך כלום עי"ש (ומי' מזה בדבריו לגבן סק"ל) (עה) אסורה עבאה"ע מ"ש משום דהוי מחמת נקב שבריאה ועי' בפרי"ב בתרלו"ע סעי' ט' ורמ"א ס"ק י"ב סי' המה"מ ים שוד חומרא דאם ים הרי בועי דסיבי ואין הפרש ביניהם כשישר אף שיש שם סרכא כמדרן שדבוקה לאונא שבגנדה בחיוך והסרכא חופה ע"א שם הבועות ומכסה אותם אין בהיות הסרכא מועלת ומריפה דקיי"ל נקמן סי' ל"ט דכל שיש נקב בשוא אע"פ שסרכה כמדרן שהמה לא מהני עי"ש וכ"כ בחדשי הגאון רעק"א ז"ל סעי' ב' עי"ש ועי' בשלמן גבוה סק"ו ועי' בעלי לבוש בתרלו"ע אות ל' כ' דלא מהני בזה מישומ"ם וכ"ש כשלא עברה הסרכה ע"י מישומ"ם דבתרלו"ע מריפה בזה דהא חזיק דאין כאן שהיומה כלל עי"ש ועי' מרח"ב בתרלו"ע אות ב' בעטרון ס"ק כ"ג (וע"ל סי' ל"ט ס"ק ל"ט) (עו) אפי' מלאות ומכסה אותם בהבועות אסור אות כ"א ובהגהת ב"י אות ל"ב וכתב תורת זבח הספרדי (למהרח"ח ז"ל) מעורבת אות ב' סי' כ' סעי' ה' ועי' בכרח"ב סעי' י"ג ורמ"א ס"ק י"ד וט"ז שכ' דכ"ז מיירי בבועות שאינם נקלטות מעל הריאה מבחוץ רק שהם תחת קרומי הריאה והם נדיולים בין שור לבשר וכן כשנוקבין שם במקום הבועות הרוח יוצא שם ומבלבן אז הוא דמגוי במהא המקומות אם להכשיר במ"ז אז לא כתבואר בש"ע ואחרונים אבל אם הבועות נקלטות מעל הריאה מבחוץ ים בהם אין לא הפי' במקומות שאינן סמוכי במ"ז בזה ב"ש להיות ע"ד בריקה שיבדוק אם הריאה שהמה הבועות שלימה ויפה ושלה בנכיהה כראי ואפי' אם אחת היא של מוגלא וא"ל היא מ"ז ים לתקל ע"י כימנים אלו שמוזים שאין הבועות מן הריאה רק מבחוץ בלא מעל הריאה מבחוץ לחלוחית וכיון שקרום הריאה שהחיה קיים אין לחוש אבל אם הם מלאים מוגלא ליחה לא מים עסיים אז מרוחים ים להחמיר אפי' בבועה יחידית עי"ש אך בלב"ש אב"כ כ' לאסור בשלחופיה שנקלטו ולא כ' לחלק בין מלאים מוגלא לא מ"ז שמעמ דאף במ"ז אסור ע"ש ועי' בדרך רמים סק"ל ובעלי לבוש שלא הבריש בין הלב"ש והרמ"א בזה וכ' שהוא ל"ע לדינא עי"ש ועי' במאירת עינים שורש ד' פרק ה' שפסק כדעת המפרשים ולא זכרו מדברי הרמ"א הנ"ל כלל עי"ש ועי' בס' תורת זבח (להמהר"ם נ"פ) סי' ל"ח בהגה"ם סק"ב שהביא נ"כ על הרמ"א וכתב דאין לסמוך בחשש לאסור דאורייתא להיות במלאים מ"ז מסברא בפלמת דמ"ז עשה מדעת הריאה מבחוץ והבועה דאפי' בבועה יחידית בזה במ"ז ים לאסור עי"ש ועי' מזה בס' מוב לישראל אות מ"ב (ועי' בחמ"ל סק"מ בענין זה) ועי' מהה"ב כלל כ"ח בקומץ סעי' ה' ובעטרון סק"י סב' דכ"ז דוקא אם הבלחופות הם כענין בועה וכלל בועות הנמלאות בריאה אבל כשנמלא שם רק ענין הרגילות להמלא על הפומן והאוב שדרך לימלא בבשל מי שהיה שיון מתחלה והלך להכחים (וקרין אותו וחשיקיר"ם) בלשון ופומנם שהיא לבנה ובשוכה ומ"ז ואין לה ים בם"ע אז אפי' במקומות הנזכו לאסור סמיכי במ"ז ים להכשיר בזה ע"י קליפה ובדיקה המהיה רק שריאה הטוב שיהיה החקים המהיה נקי בלי שום רושם איזה נקודה הלא"כ ים לחוש שם שם נקב והעלה את הבועות הלו וכ' שם בסוף הס"ק שפעם א' אירע לו שבשבא לבדוק הריאה אלו ליחו ב' בועות כאלו מן הריאה ולא ידע מאיזה מקום שבריאה נפלו והסרוף כי לא היה יודע באיזה מקום לבדוק עי"ש (וע"ל סוף ס"ק מ') (עז) מלאות ס"ז הגה ליכון הבין מה שדייק לכתוב חיבת מלא"ת דהא לא מלינו בשום שסק להקפיד הל"ל דוקא מלא ופשוטה דבריהם משמע דכל שיש בניפה מהבועות על הריאה יזהר מאבר שאם הריאה ואין הפסק ביניהם טריפה וא"כ מה לי אם הוא מלא או חסר קצת ואולי י"ל לדעתה קמ"ל דאפי' הוא מלא ים לאסור ע"ש דעת הר"ן המובא במהה"ב כלל כ"ב בעטרון סק"ו שהבועות דמ"ז המלאים בריאה נעשה בעת אחוסם מפני הבהמות וחזות ביניהם החמה ומחמת הנמחסם שם שלחופות מלאים מ"ז ואח"כ מקפאים המ"ז ומתמקשים ומקרשים

(פא) ונראית (פב) כשתים (פג) נוקבים (פד) אותה (פה) בא' מצדיה (פו) אם (פז) שופכות (פח) למקום אחד (פט) אחת

דרכי תשובה

עם מחלה ושפכי אהדי בכל זה יש להקל בריב"מ ושעה"ח במלאים מ"ז והו"ל כדין תרי בטוי דסתיכי במ"ז עיי"ש (פא) ונראית כשתים עי' לב"ש סוף סעי' י"ג וכש"ק ס"ג סב' דה"ה אם מיערת אחת מתחתי דהיינו שיש בו סדק הוי סכק עריכה שתא ס יש הוי ואיתחזו עד שמתדבקו ושוב נתקבו עיי"ש אבל במלאות עיינים שדש ד' ב ה' סוף ס"ק כ"ב חלקים עליו ומכסרי בטירא חזא דמתחתי כתרתי בשטיות עיי"ש ועי' בהו"ז בהעלה שלחה סי' ל"ב סק"ו שלף שגם הוא טדד מעוגם הלב"ש בזה מ"מ לדינא פסק כוותי' בזה עיי"ש ועי' מקו"ת ס"ק ל"ו שהאריך בזה והעלה לדינא להכשיר בזה ע"י בדיקה שיקבע מרחה מב' לדי' ויוצא אם המינגא הקבה מב' ל"ד' ויחלא לד ל' מים ברלות לו שפכי לב' הב' לא לבוקה ח' ברוחה אם העלה גם הב' (עי' בדבריו להגן ס"ק פ"ז) דהוקא נבי מרוה פסק בש"ך ובשמ"ח דלא מהני בדיקה ע"י מים ופפיחה אבל בטיגרא הקבה דלין רשותא במה שהמינגא לא שוף כי דבר המעע הוא כ"ע מדיים שש לסמוך אפיכה יש ורוח מה לזה כמו במרוה דלקין סי' מ"ב עיי"ש בארכות והסכים עמו במגמ"ע בקו"ל אות ח' עיי"ש (פב) כשתים וחין חלוק בין אם ברלות כב' לא כהלת לא כתרבע שלמן נבוה סוף סק"ו (פג) נוקבים אותה עבאה"ש ס"ק ה' י"ש יה שבאמלין ה"ת שם הפסק מרלה ריאה בין בטוא לבוטא ותפ"ה בעלם הפיים סק"ט ועי' במק"מ סק"ח מ"ו ובמגה"ב שם בעשרון ס"ק כ' מ"ש בביאור דברי הבאה"ע בזה ועי' בשער המים ס"ק י' שהביא דבר זה בשם הכמה"ג בעמן אחר והא דכתים הכסף כשיעור מחרמה ריאה אפי' שפכי אהדי כבר עיי"ש וכה"ג כ' גם בשפ"ד סק"ז ובמ"ז סק"ה דהא דמעריפין בא' ורלות שהיים בלא שכבי אהדי היינו בשאין הפסק ממרלה ריאה כשיעור הראוי אבל אם יש הפסק בינתים כשיעור אפי' שונחים בב' כיסים כבר עיי"ש אולם בשער הנים שש המה הרבה על הבנה"ע בזה עיי"ש וגם הלב"ש סק"ח מ"ב טוח בכרוכיה על הבנה"ע והכרמ"ג בזה דאין שייר בא' ורלה כב' הפרס מעט לא הרבה הא כל שיש בו שש הפרס שוב אינו בכלל ברלות כב' רק בכלל ב' בוטי דסמיכי עיי"ש ועי' רמ"פ סק"ח מ"ו ובקוה"ל אות ז' ובמק"מ סק"ח מ"ו ועי' מהגה"ב שם סק"ח ס"ל שב' דאין ר"ל שיש הפרס מרלה ריאה על הקרום מלמעלה אלא דר"ל דבפרס בתוך הבשר יש הפרס וב' אם לדינא כך דאם יש בוטא א' דמתחתי כתרתי ובפכי אהדי רק שיש ב' כיסים ויש ביניהם בכיסים הפרס בשר כל דהו אבל כאוב הבעורה יש להכשיר במ"ז ואם יש מבחוץ הפרס כרחוב קם לא ב' שעריה בהס"ת יש להקל אפי' במינגא עיי"ש ובוולא בזה כ' ג"כ בשו"ת שאל ומשיב תליתאי חלק א' מי' י"ב עיי"ש ועי' בס' הרת זכח הספרדי מערכת אות ב' סוף סי' כ' וס"ל מ ב בזה לדינא עיי"ש (פד) אותה הגה בש"ס חלין דף מ"ז בדין זה דא' ורלה כבשים אחת מיתיגו פרוצה הריטו קין אלא יעקב לא ביד ולא בסכין אלא יחלוש ולא ימרנו הרים עיי"ש אמנם טעמא כלי הש"ע והשמ"ח ושאר אחרונים לא העתיקו זאת רק להגן בדין דתרי בוטי דסמיכי במ"ז כמ"ש הבאה"ע נקרן סק"ע (ועי' בדבריו שם ס"ק קמ"ג) אבל אמר בדין דחדא ויתחתי כתרתי לא העתיקו זאת והוא פשוט עפיה"ל (סק"פ) דבשפכי אפילו בשפכי אהדי יש להקל בהפ"מ בכיים ל' ומחילה בחמאנ ומחריב הבמחילה אלא אם כ' ואין זה ב' בוטות עיי"ש ועי' במק"מ סק"ח מ"ב שהביא על הרא"ש בזה וכ' דכל שרוחן בבחמת אין שם רק כיס ל' בשעולם לא הוי ב' שדבקו אף שיש בתוך הכיים אחה מקר אבדל ל"ל אומר שיש לו תורת שי כיסים לכל השאת עיי"ש ועי' בדעת תורה ס"ק כ"ד שהעלה דהכשר בשפכי אהדי יש להכשיר גם אם בתחתית הבוטא יש בינתים קלת חוטן מפסיק ומעמלה לד שוד הריאה יש בהחוכן המפסיק נקב ואלו הדק שם יוצא הריאה מחחת לחבריהם כמהפסכין הריאה ואף אם בלא הישר אין הריאה יוצאת מחחת לחבריהם מ"מ הוי בכלל שפכי אהדי עיי"ש (פט) אחת היא עבאה"ע ובכסם בב' כיסים עריפה בכ"מ ודע דכ"ז הוא רק הוכח שמלא הב' כיסים מחוברים בפיים זה בזה באין הפרס בין הכיסים אבל אם מלא שם בפיים בתוך בשר הריאה שם הפרס בין הכיסים אף כל דהו עי' בשש"ח סק"ז ובמ"ז סק"ה ובבית אפרים בקוה"ל אות ז' ובשפת אמת סק"ז ובערפ"ל שנוף ל"ב ולא"ש פ"ק

(צ) הוא (ה) (צא) ובשרה (צב) ואם לאו (צג) שרוים הם (צד) וטריפה (צה) והני מילי (צו) כשיש בהם מנגלא או

באר

(ה) וכשרה כ' נמ"ר בשם מהרש"ל ולדיך שוב בדיקה אם יש לנו לחוד כיס נמי שנמצא טריפה אע"ג דשפכי לחדדי (הגה שמלגין היכי תמצא שיש בהפסק מרגא ריגא

דרכי

מ"ו ומ"ז ומ"ל כל דכל שיכר דלא מדובקים המה בין שפכי מחדדי לא לא שפכי לחדדי אם יש מלגות מונגלא יש להחיר בהפ"מ כל שהם רחוקים עכ"פ בהפרש קב לא שי חיטי שער אם רוחק שהקרום שע"ג מעלה קיים ולא יוקב שר הריאה ואם הם מלגות מ"ז במקומות שמקלין בטעות שמוטות במ"ז יש לחקל כאן אפי' שלא בהפ"מ אף אם אין הפרש רק כחוש שער ג' עיי"ש וכ"כ במהרי"ב שם בקומן סעיף י"ל ועשרון ס"ק כ"ל (ועיי"ש בס"ק הקודם מזה) ודעת הלב"ש בס"ק מ"ב דמה שיש רכסק ליעה בתוך הבשר בין הכיסים לא מעלה ולא מורידי עיי"ש לדרכו אולם בתק"מ ס"ק מ"ו הארך והעלה הדעיקר כהרא"פ בזה (ועיי"ש במק"מ בס"ק הקודם) (צג) הוא עכלה"ט מ"ש דבב' כיסין בכ"מ טריפה ועד"ק ס"ק ט"ז דמבואר מדבריו דכל מ"ש לאסור בב' כיסין בחדא ומתחי כתרתי הוא רק בשהכיסין הם זה אצל זה אבל כשהם זה בתוך זה כגילדי בצלים לא אסכת וכתב שם דאם ראה ליעלה בטעה ג' ויש קמש בתמצוטה דמתחי ע"י כתרתי וכתחו הכיס ומגלא בפנים שוב כיס ג' לבן וחכים של לד חון הוא מקף לכיס שבפנים ומגלא ושכך מהפנים אין להחזיק רישותא לחשוש שהיו ב' כיסים דכל שהכמימי אין כ"ל ג' ממש לנ"ב ומה שהראה בהכיס שבחוץ שיש קמש בתמצעו דמתחי כב' אין חשש דאמרינן שבדל כן קלר בתחצע וקמש שם ועי"ז מתחי כתרתי עיי"ש (וע"ל ס"ק ל"ב) (צא) ובשרה עבלה"ט מ"ש שלדיך בדיקה אם אין שם מלגא כיס ג' ועשמ"ח שם ותב"ש ס"ק כ"ה ולב"ש ס"ק מ"ט ובפרט"ב סעיף כ"ח ורא"ש סק"מ דכ"ז הוא רק להתחלה אבל בדיעבד אם בדק ורואה שהוסכות זה לזה וכל הליחה יוצאת דרך נקב זה ולא הספיק לבדוק אם יש שם שי כיסים עד שאחבה הריאה יש להקל ולהכשיר הבדיקה זו אומה אלא להתחלה אבל בדיעבד אינה מעכבת עיי"ש וכתב בברת"ב סעיף כ"מ ורא"ש ס"ק מ"ג דאין להקל בזה רק בשבדק ע"י נקבת לד ג' ויצא המוגלא דרך נקב ג' כאמור אבל אם לא היה הבדיקה על דרך המכר רק ע"י שפיכת מים ופיחת רוח בג' והמגלא ויצאפה הב' אף שב"ל להקל בהפ"מ (עי' בדבריו לעיל ס"ק ט"ו) מ"מ זה דוקא אם עב"פ בדק ורמה שאין שם רק כיס ג' אבל אם לא בדק לאחת הכיסים יש להטריף ביי"ש ועי' בד"ק ס"ק ט"ז בשוף הס"ק מ"ם לענין שפק ב' כיסין דהיינו בטבחת שהיה לפניו שאיתה הכיס בכח עד שמקרע ויש לחלות דמה שרואין שהב ב' הוא משום שנקרע אבל באמת הכל כיס ג' הוא יש להקל בהפ"מ ועי"ש עוד בד"ה חזא שב' דלפנימים ליכא הבחנה אם הוא כיס ג' ממש אי לא כי ע"ש שהמשך קלת בחדוד זה לזה בכל בוצא שיש בה ממה שקועים עמוקות ריבון ועשה העור ההוא כמו כיס לכל שקועה ושקועה בפ"ע ומ"מ אין לחשבו רק לכיס ג' כיון שכן הוא הרגילות ואע"פ שהוא בנשה ויחוקן שהכיס הוא לבן דאין רגיל בנשה שהכיס יהיה לבן ממש אפ"ה אין לאסר להחמיר כלל עיי"ז ובתק"מ ס"ק מ"ד ועי' בדעת הורה ס"ק כ"ה שכתב שהיה עובדא לפניו בבוצא שהיה בה שדק למעלה והיה נראה כחרתי בוצי ח' גדולה ומ' קטנה אם גם בקטנה יש ליחה אי שהיא רק מלאה רוח ומקבו הבוצא הקטנה ומלא רוח גם מהגדולה ונשאר ליחה בהגדולה וקלא מהליחה מגלא גם בהקטנה והיה דופן מפסיק ביניהם ומקב ענול ריח בדוכן המפסיק וכיה סבר אמא ע"י נפיחה הכנס קלת מליחה שבגדולה לקטנה ולא היה לאסר לבדוק אחר ב' כיסים כי ישנה במסיטות היד וגם הבוצא נקרעה ולא היה לאסר לבחון יותר אי שפכי לחדדי והכשיר דבכה"ג דיש ספק אולי ג' היתה מלאה רוח בודאי יש לסמוך על המקילין דס"ל דסגי בנפיחה וכנס הרוח מלי לחברתה עיי"ש • (צב) ואם לאו עי' לב"ש בסוף סי' זה בדיני הרלי"ע סי"ק ק"ל ובמהרי"ב בדיני הרלי"ע סעיף ע"ז דבוצא אחת דמתחי כתרתי בכל מקום דאמרינן שהיא כשירה אכ"ה היינו כבוצא יחודית לענין הרלי"ע ובמ"ז לא הוי כ"א רישותא כ"ד אבל מה שהתאר לכשיר בוצא דמתחי כתרתי רק בהפ"מ דחתם אי רישותא גדולה היא ומלמדה עם ריש הא כל דהו לאסר עיי"ש ועי' ד"ק שם ובמק"מ ס"ק ל"ז דבמתחי כתרתי דמכשרינ מיירי אף כשיש שם זה הסדק המפרים בחלצע שמתחי על יחו כתרתי (ע"ע שק"ל) דאין לאסר בזה לאסור אבל בשם מעשה הרלי"ע שם בוצא וקמש יחד. דסדק וקמש הוי שמכשרין לא דמי לבוצא הנשמרת על הקמש

תשובה

דבזה הוי רביהייהו הכי שבן דרך כל בוצא לחזה מקמש בחמצוטה ובוצה גם הקמש ע"י הבוצא והכל חדא רישותא דבוצא היא עיי"ש (וע"ל ס"ק קס"ב) (צג) שרוים הם ואם לא בדק לא שופסת לא לא אמ"ש מרלה שאין שם ב' כיסים אפ"ה מריפה אמ"ח שם ובב"ש ס"ק מ"ד ופרט"ב סעיף כ"ז ורמא אפרים ס"ק ל"ז ועי' בד"ק ס"ק ט"ו ובמק"מ סק"מ מכ' דכל מלגה מונגלא וא"ל לחבחון לא שפכי לחדדי אף מרלה שיש בחמצוטה בוכן המכדל יש להכשיר ע"י אומדא של הבוחק שסחם מלגא בכח הוא בכדי שיפסיק עי"ז חוכן המבדיל שיש בפנים ועי"ש שוד בד"ק ס"ק מ"ז ובמק"מ שם שכתב דאם לא יוקב מן הלד כמ"ש במחבר רק למעלה במקום הסדק דהוקב עולה לב' הלדיים ושוב ג"ל להבחון לא שפכי לחדדי לא לא אפי' אם לא רואה מבפנים שאין חוכן מפסיק עד הסדק מריפה דאולי הסדק נופיה היה כחוכן מוכן ד"ל דהסדק גרם שלא יפסכי לחדדי ע"י שהקרב שם שור העליון אל בשר הריאה ביוהר ומ"ז הוי נ"כ מהרי בטעות עיי"ש • (צד) וטריפה עלב"ש שם ובהג"ה שם שכ' דאם לא הוא שפכי לחדדי אכי כיס ג' לכם הוי ודאי מריפה אבל אם לא בדק לא שפכי לא לא אע"ש דטריפה הוי מ"מ לא הוי אלא שפק מריפה ועיי"ש שוד ובבאורו ס"ק מ"ד שכ' דבב"מ דאמרינן בהגה ומתחי כתרתי בב' כיסין אע"פ דשפכי לחדדי בחזה לאוכן לאוכן מריפה ודאי בהגה ומתחי כתרתי לאוכן לאוכן ס"ק מ"ז ובמק"מ שם ובמ"ז בטריפה (צה) הא"ם בשיש בהם מנגלא או מים עבלה"ט סוף סק"ז מ"ם דמגלאות רוח כשר בסמיכי כמו במ"ז ועי' בשר"ח סק"ם שהגיע על הב"ח והשיך בזה וכ' דיש לאסור ברוח כמו במנגלא עיי"ש ועי' בחכמת אדם כלל י"ל סעיף ד' שהיות דברי הש"ך בע"ע שהרי המחבר סעיף ג' הכיים מלאה רוח בכלל בטעות עיי"ש ועי' במ"ז סק"ל שכ' שבדק האחרון מהמ"ז משמע שמקל לקח במלאות רוח ועיי"ש במ"ז סק"ד וסק"ט ועי' במהרי"ב שם סק"ם ט"ל שהבין מדברי הגלי לבוחה נ"כ להקל במלאות רוח ויותר מבמים זכים עיי"ש ועי' תב"ש סק"כ וסק"ח סעיף פ' שכ' לדינא דבטעות מלאות רוח דינם כמלאות מ"ז ובמקום שמכשירין בת"ח יש להכשיר נ"כ במלאות רוח אבל במקום שאוסרין במ"ז גם בזה אסור עיי"ש וכן הוא דעת הלב"ש שם ס"ק ל"ח ול"ב עיי"ש וכ"כ במהרית שימים שם סק"ז ובדעת הורה ס"ק י"ם לדינא ועי' ברא"ש ס"ק י"ח מ"ם בענין זה (וע"ל ס"ק קנ"ו) ולהב בפרה"ב סעיף מ"ו ותא"ש ס"ק י"ח דהכל של בוצות מלאים רוח שכשקבין במקום הבוצא יוצא רוח ומבלבן שם אבל אם כשטקבין הבוצא אין מבלבן שם אז יש חילוק דאם הם נקלפות מן הריאה וכריאה התחיהן שליחה ויפה כשר אבל אם אינן יכולין להקלף מן הריאה יש להחמיר שלא במקום הפ"מ ובמקום הפ"מ יש להקל אף כשהם שני בוצות שמוטות בתוכן כזה ועיי"ש עוד בס"ק י"ט ומה ועי' בטורת זבח סי' ל"ל סק"ב שקרא תגר על קולא זו שתקל הבית אפרים בהפ"מ אף שהאין יכולין להקלף מן הריאה עיי"ש (ועי' בדבריו לעיל סק"מ) וכ"ז אם שהיה מלאים רוח אבל אם בלחת מונגלא ובמ' מלא רוח עי' בס' אבל שרגלא אות קל"ז וקל"ח המבואר דעתו דאפי' במקום שהגו להמרש בפ"ז בכה"ג ואוסרין בשם בס' מונגלא ובמ' מ"ז מ"מ מהה בזה דיש להחיר עיי"ש ועי' בלב"ש סק"ל ל"ח ול"ב מה דעתו בדין זה (ועי' ברא"ש ס"ק י"ח) ועי' בטגרת הגלתן הספרדי ובמהרי"ב שם בקומן סעיף ה' ובשרון ס"ק י"ח בס' הבהמת שרגלא ובהפ"מ יש להחיר בזה בכל ענין עיי"ש ועי' מק"מ ס"ק כ"ם וסק"ב (וע"ל ס"ק ק"מ) (צו) כשיש בהם מנגלא או מים עבלה"ט בעטיפת ל"ל שאין בב טוב ליחה כלל ובמ"ח סוף כעיף י"ב בס' דלף שהם קרים מ"מ אם יש בהם מונגלא ובמ"ז מ"מ מהה בזה דיש להחיר עיי"ש ועי' בלב"ש סק"ל ל"ח ול"ב מה דעתו בדין זה (ועי' ברא"ש ס"ק י"ח) ועי' בטגרת הגלתן הספרדי ובמהרי"ב שם בקומן סעיף ה' ובשרון ס"ק י"ח בס' הבהמת שרגלא ובהפ"מ יש להחיר בזה בכל ענין עיי"ש ועי' מק"מ ס"ק כ"ם וסק"ב (וע"ל ס"ק ק"מ) (צו) כשיש בהם מנגלא או מים עבלה"ט בעטיפת ל"ל שאין בב טוב ליחה כלל ובמ"ח סוף כעיף י"ב בס' דלף שהם קרים מ"מ אם יש בהם מונגלא ובמ"ז מ"מ מהה בזה דיש להחיר עיי"ש ועי' בלב"ש סק"ל ל"ח ול"ב מה דעתו בדין זה דין בוצא לבל לא לחקל ועל כן הסמ"ל דעיי"ש חמירא כגון בסמיכי בוצא לחמצוטה אף שלמעה הם הבהם קם לא עד בוצא בב' לוטות אף שם בבוטה מפה ליחה לא אזל מנה חומר מירמא עי"ש דהא מ"מ מבחון הוא קבה ומקבה עיי"ש וכ"כ בד"ק סק"ו דם בה חזירא דבוצא וחומרא דעיכי עיי"ש ועי' בחק"מ בס"ק הקדום שכתב דאם הכיכי הקבה הוא מקבה לליחה מכל לד והוא אינה בחלק המירמא שבנובה אלא שבהוך הריאה להרשב"ל אין עסק לאסר אבל בחוד הדבר לאסר מעטם הש"ר דהם הליחה שרה דמחתא לקומא ונשבה סלה כשאר בוצא עיי"ש

מים (צז) יאבל (צח) אם (צט) הם (ו) (ק) צמחים (קא) קשים . תה (קב) ופ"ה (קג) תורסא (קד) שבריאה (קה) דהיינו (קו) שקרום (קז) הריאה (קח) מכסה (קט) אותה (קי) ואינה נגועה

ו' תוס' שם בשם ר' יהודה והביא שאל' וכג"ל בשם רבי שבתי וכ"ל כמהרי"ל ומ"ש

באר היטב

גם מהרמה כתבה כמו גבי ב' מחות סימן מ"ג כנה"ג דף קי"ד) (ו) למחוס מרחם קשים האם מרגת ואין שם ליחה כלל (וה"ה במלאות רוח כתב בסמיכי ס"ד וב"ח)

דרכי תשובה

ומי' בדעת תורה ס"ק כ"ב מ"ם בענין זה וכל זה הוא בגמלא בהוכה עפה ליחה שהיא מונגלת אבל בגמלא בתוכה עפה מ"ז עפי"ח שם וחב"ם ס"ק כ"ג סב' דאם מגלא עפה מ"ז יש לה דין נגועה במ"ז ולא אמריק דכיון דתקשה לא מ"ז ויהיו עיי"ש ועי' בפרח"ב סעיף כ' ורמ"ע ס"ק כ"ח שכתב דאין חילוק במרחה הגיעי מה שהיא דכל שהליחה שבהוכה היא מ"ז לא קפדינן אחוזת הבגיעי ואע"פ שאינה כתרחה נגועה דמ"ז ואיפ לבן ויש לו מרחה מוגלא אפ"ה יש להקל ועיי"ש בסעיף וס"ק שאח"ז שב' דאין להקל בזה להטו לנגועה דמ"ז לעמרי אלא בהפ"מ חזקא אבל שלא בהפ"מ אם יש ב' מיעוטה שבכל מ' יש בהוכה עפה מ"ז ועבוי לעבלה לא לאסור אף במקומות המבכיריס שמיכי במ"ז כיון דיש לחוש בהו לחומר מיעוי וחומר נגועה ודמי לעיעוי ונגועה דעבוי לעבלה אבל בהפ"מ יש להקל דסתיכ דכיון דכל מיעוה שומר במקומו ולא דחקו וגם מעטם טוב דסתיכי ליכא לאסור כיון דמ"ז מיכא עיי"ש בתריסה (וע"ל ס"ק ק') (צז) אבל אם הם צמחים קשים עי' בס' דברי יוסף סי' רל"ח שר יח בל"ע להמחבר ונטלו כלו שהגיעו דתרי מיעוי דסתיכי כשר כי ממקום שהגיעו דין זה שהוא המרדכי במרדכי שלפנינו ליתא כן וגם לא ה' לפניהם האור זרוע שמדפס בתחכוחים מדברי להסוך עיי"ש בתוך ועי' בכנה"ג בהגהת ב"י אות ל"ג ובשו"ת בעי חיי"ד סי' ל"ט ובכרי הוצר סק"ו ובשלטן גבוה מחודש ח' ובס' הורת זבח הספרדי מערכת אות ב' סי' כ' סעי' ו' וסעי' י"ח (צח) אם הם צמחים קשים וכו' כשרה עי' לב"ם בהגה סעי' י"ג ובביאורו ס"ק ס"ב דכל מ"ם להתיר בב' מיעוי דסתיכי הייט רק בנעבר לבד ואינם דבוקים וסרוכים להדדי אבל אם יש ב' מיעוה ולמעלה מהם מחובקים זה לזה מרחה דבשרכלא ויתפשטו הגמטים יתפרקו זה מזה ויוקבו עיי"ש והה במאירת עינים שם בס"ק כ"ג הביאו עלו בזה וכ' דבשיטת דאין להסריף בב' מיעוי דסתיכי אפי' בשבריא נמעלה עיי"ש אולם בהורה זבח (למהר"ם נ"פ) סי' ל"ב בהע"ם סק"ו ובמזה"ע סעי' י' פסק לדינא בהגב"ם להתיר מטעם אחר וחלי' דילי' הוא מלשון הפרי תואר ועיי"ש בדברי נועל סעי' ב' באורך ועי' מזה בתחת יוסף בק"ל אות ח' (צט) הם ואפי' הם הרבה מיעוה סתומה אז לו אין מוחסין להם להגדיל שם בדיקה במקום שהמיעוה סתומה מחבר נקב ס"ח סעי' י"ד ופרי"ב סעי' י"ז ולא"ב סק"ב וכ"ל עיי"ש (ק) צמחים קשים עבאה"ע מ"ם ואין שם ליחה כלל (וע"ל ס"ק ל"ו) ועפ"ד סק"ה ובח"ח סעי' י"ב וחב"ם ס"ק כ"ג שב' שלריך לבדוק אח"ה אם אין בה עפה ליחה וכל שלא בדק לא נכון מכלל נועה ומחזקין לי' בנועה ויש בסאר נועות עיי"ש והה בל"ם בהגה שם הרח בל"ע בזה מלשון הרא"ש בתשובה דרשיע דלא מצרכי בדיקה בזה עיי"ש וכ"כ בבית מאיר אות י"ב לדינא דכל שראה שמשמשה קשה א"ל לבדוק אם יש שם עפה ליחה עיי"ש אבל אין כן דעת כל האחרונים ועי' במאירת עינים בביאורים שם ס"ק י"ט שב' דקשיית הלב"ם מתשובות הרמ"א לק"מ עיי"ש ובד"ק סק"ו שב' דהמעיין בלשון תשו' הרמ"א שם כראוי יראה שהרבה מפס רא' דבדיקה מעכבת בו אפי' בדיעבד עיי' ועי' בשמ"ח סעי' י"ד והב"ם ס"ק כ"ו ובל"ם ס"ק ס"ד ובפרח"ב סעי' י"ז ולא"פ ס"ק כ"ד שב' דגם כשם הרבה טיעות סתומות צריך לבחון ולבחוק כל א' וא' בכ"ע ואין לסתוך על בדיקת חוב לומר כיון שבדק הרוב והם קשים כאלו בלי לחלוחית מן הבהם גם המיעוט כך הוא אלא צריך לבדוק שלם עיי"ש והגה מתמשמשת לשון הבה"ר והרמ"ם שם שהיא לבאורה דאפי' בדיעבד מעכב הבדיקה עיי"ש אולם עי' בלב"ם ס"ק ס"ה שב' דרק לכתחלה צריך לבדוק שלם אבל בדיעבד לא מעכב והיכא דבדק הרוב ולא מצא עפה ליחה בסר אע"פ שלא בדק המיעוט עיי"ש ועי' מק"מ ס"ק ל"ה הכ"ד הוא אם בסאר עכ"פ ב' מהם בסמוכה שלא בדק אבל אם לא בסאר אלא א' לבד שלא בדק ליכא למיחש כלל לכל הדעות עיי"ש ועי' בדעת תורה ס"ק כ"ב מ"ם בענין זה (וע"ל ס"ק כ"ז) ולהלן ס"ק קל"ט וכסי' מ"ז ס"ק פ"ה)

רעיון לב"ם להלן ס"ק קי"ט שב' דבמקומות שמכסירין סמיכי בא"ח אם בדק ורואה עכ"פ בסמוכה הוד שהוא מיעוה אפי' לא בדק אם יש בהוכה עפה ליחה לא לא יש להסיר בדיעבד מטום דאפי' אם הי' בו עפה לחלוחית

(קיא) נטשה (קיב) מבור (ז) (קיג) הליסה (מהר"ן) (קיד) אף (קטו) על גב (קטז) דסמיכי (קיז) אהדדי (קיח) כשרה • רנה (קיט) ולא מיקרי

באר

(ז) הריאה וריאה כמ"ש דסגה ע מקומה אחר אע"ג דסמיכי אהדדי כמדבר מ' המחבר והטעם כ' מהרש"ל דמורסא דכתרה דלא מקרי טעה אלא דבר הטבע נתן ומסתמא דם מונגא בהאי מורסא ואפילו הכי אינו אוסר כמיכי וכמ"ש ב"ח כתב דם מפרקים למורסא ר"ל שקורין בלא"ל שמרלה הליחה מבחוצה הוא כמרלה מירקם והם גדלין בין שני

דרכי

הנה יש לעיין לפנינו"ל אם יש בשר בלוי סביב הטעות בטעמ הריאה שבמקום ההוא עד שכל טעם שבסביב הטעות והמעלה ולא יתרלה הבהמה מקום הטעות כולו אם יש להם דין מורסות ולהיות בהם"מ עכ"פ עפמ"ל סי' ל"ט (ס"ק הרמ"א) מהד"ק דב"ב שאינו על הטעות רק אצל טעמ לא הי הרלרי"ע ע"י"ש לא דומה דמחבר לכל בשר הנקרב כאילו אינו וה"ל הטעות נטרים מטעמ הריאה והי"ל הרי בלוי דסמיכי והנה לכאורה יש לדשהו למ"ש במאירה עיינ שם ס"ק כ"ב נגבי ב' מינרי המחזקים למעלה דאין לאסור מטעם דסיבו להבדק ולא המונגא ויתפשטו הקרומים ויתפרקו דתרי דחזקו לא תמרינ עי"ש ולכאורה ר"ל כיון דלכמים אין הטעות בולעות אין לאסור דלא תמרינ הרי חזקו לרלות להב"ב כאילו אינו והטעות כאילו כבר הדקו והתפרק. אך כיון דהב"ש לאסר שם בתרי מינרי המחזקים מלאה דלא ס"ל הך סברא וכן מסתבר לפענ"ד לדינא דבכה"ג יש לאסור הה איסור הכל לומר דאם היו ב' טעות בלא ב"ב סביבו יהי' אסור ואם נתוסף שם עוד ב"ב סביב הטעות יהי' כשר ובדאי דבכה"ג שיך טעם רש"י לאסור דבכה"ב בדאי יש סי' שע"י הקבוים מעשה זה וע"ז הלא ב"ב ב"ב (ועי' בנה"ק אות ב') (קיא) גבהה אבל אם בולעות אפי' מהמו יצא מכלל מורסא והרי הוא טעמ פרה"ב סעי' ח' ורמ"ם ס"ק ז' ועד"ק ס"ק ע"ז שכ' דאפי' אם אין כל המורסא נטוה רק שמקצת ממנה נטוה מהמו יצא מכלל מורסא וכ' שם דאם בחצאי המורסא יש תקוס נטוה כקמיה ויש לחלות שע"י נפיחה יהיה בכח עשיה יש להקל ע"י הבאמת בקילוס ועי"ש במ"ש פרטי דברים בזה ועי"ש עוד בד"ק שכתב דמורסא שיש במאמעיה גבהות קצת יש לומר דכל ההפטוחה יש לה דין טעמ אפי' במקום שאינה נטוה ועי"ש מ"ש בזה לענין אם יש סרכא במקום שאינה נטוה והמקום הנטוה הוא רחוק מהקום הסרכא עי"ש (קיב) מבשר הריאה עד"ק בדיני הרלרי"ע אות מר"ם ובמק"מ ס"ק ג' שכ' דאם יש אומדנא שהיה מקודם טעמ רק שהקיטה והגביה אם שור הריאה מסביבה ועי"ז אינה נטוה עתה ומרלה כמורסא יש לחוש דין טעמ עי"ש ועי' ביק"מ ס"ק כ"ז ובמגה"י בלק"י ע"ג ס"ק י"ח באמצע הס"ק (קיג) הריאה. עבלה"ע מ"ש מהמ"ך אע"פ שהקרום שמכסה עליהם אין לה מרלה ריאה ועי' מ"ז סק"ז הפ"ק ס"ק י"ח והב"ש ס"ק כ"ח ובמגה"ח סעי' י' שכ' קי לדינא דאין לחלק במרלה המורסא מה שריא בין שם עליה מרלה ריאה בין מרלה מונגא ושקו הוה דעת הש"ך ודלא כהסוברים בדעה הש"ך דמשום הא עי"ש וכ"כ בכרה"ב סעי' כ"ו וכ' שם עוד דאם המרלה שעל המורסות היא מרלות הכשרות בריאה הע"פ שהמרלה קבוע בקרום ולא הבר ממנה אף לאחר שחסירין המונגא אין משמין לה וקו אם היא ממרלה הפסולה ואחר שמסירין המונגא הרלה הוכה ואחר מרלה הקרום למרלה ריאה ג"כ בשר אבל אם היא מרלה פסולה ואינה הולכת אחר הסרת המונגא אף אם שם רק מורסא אחת עריכה מתחת מרלה הכשרה כמש"ל סי' ל"ח עי"ש ועי' לח"מ ס"ק ל"ז ועי' בס' תורה זכה הסכרדי מ"ב אות ב' סי' כ"ח סעי' מ"ז ובדעה תורה ס"ק כ"ח מ"ש בענין זה לדינא עי"ש ועי' במגה"ב כלל כ"ב בקומץ סעי' ו' שכ' דע"פ הרוב מרלה הקרום שעל ריאה חמה לברתי שקורין בלא"ם בלשון מסכה עי"ש (קיד) אע"ג דסמיכי אהדדי עי' תורה זכה (למהר"ם ג"ם) בהגה"ם סי' ל"ב סק"ב שכ' דכ"ז הוא בדלא סברט אהדדי אבל כשנסרט הב' מינרות אהדדי חון ממה שעריכה מעט הרלרי"ע אסור בזה מדינא דם"ם מהותה תרי בוטו דסמיכי עי"ש (קטו) על גב וה"ה בוטעה ומורסא דסמיכי כשר לכ"ע. שם"ד סק"ל ובב"ם ס"ק ל"ד ובהג"ה סעי' י' ופרה"ב סעי' כ"ד ובנה"ם ס"ק ל"ד וד"ק ס"ק ע"ז ועי"ש בשם"ד ורמ"ל שכ' דאפי' למאן דאוסר בוטעה ומינרא הסמוכים מ"מ במורסא בוטעה לכ"ע כשר עי"ש ועי' בפרה"ב ורמ"ם שם שהשיף שוד הה"ה מורסא ומינרא הסמוכים אם לזה נ"כ כשר לכ"ע אפי' למאן דמתמיר בבוטעה ומינרא הסמוכים דכיון דהמורסא אינה נטוה אינה מחקת למינרא והמינרא שומרת בע"ע ואינה מנקבת להמורסא עי"ש (ועי' בדבריו להלן ס"ק קפ"ד):

חיטב

בשר אע"פ שהקרום שמכסה עליהם אין לה מרלה ריאה רק מרלה מורסא כשרה ולא נחרמ דאם אין קרום מרלה מכסה עליהם מכסה מיכי ונסו ומריאה ול' שרל דוקא אם הקרום הריאה מכסה אותה ואינו נטוה מבשר הריאה אבל אם הוא נפסל אפי' אין בו מרלה דאסה ולא אתרא אותא אסור בסמיכי אהדדי •

תשובה

ועי' נב"ם ס"ק קמ"ה שכ' דבוטעה ומורסא דסמיכי כיון הבשר לכ"ע מהותה הוא סמיכי כ"כ לענין הרלרי"ע היה רק בוטעה יחידה ואם הבוטעה הוא של מ"ז אזי בהם"מ לא הוי רישותא כלל ואם הוא מלא רוח אף בזאן הם"מ לא הוי רישותא עי"ש (ועי' בדבריו לעיל ס"ק י"ג ולהלן ס"ק קפ"ז) ועי' מגה"ב בהרלרי"ע סעי' ט"ז (קטז) דסמיכי אהדדי כ' בשמ"ח סעי' ו' ובפרה"ב בעי' י"ז דאם מלאו שלשה מינרי סרוכים זה לזה ובאמת המינרים ממלאה קלת ליחה לא מונגא ובהאמצעי אין בו ליחה כלל אלא הוא יבש לגמרי מריפה דכיון דהחיצונים יש בהם מונגא הוי בוטעה והאמצעית הרשע מינרי לא הוי ספרם ואין מונגא ההפרש ל"ל בשר בריא והרי זה כב' בוטעה סמוכות שאין הפרש ביניהם עי"ש (ועי' בדבריו להלן ס"ק ק"ל) • (קיז) אהדדי. עי' מ"ז סוף דיני הרלרי"ע מ"ש לענין תרי מינרי דסמיכי לא תחוב רישותא עי"ש ועי' בש"ת ברכת רלה סוף סי' ק"ה מ"ש על דברי הפרמ"ג בזה וכ' דהמקול דתרי מינרי לא מורסא דסמיכי לא הוי שום רישותא אין מחחיתן אתו עי"ש ועי' בלבב"ש ס"ק קמ"ד שכ' דתרי מינרי לא תרי מורסא דסמיכי מחבים לרישותא כל דהו כמו מינרי לא מורסא יחידה עי"ש ועי' בפרה"ב בהרלרי"ע סעי' ס"ז שכ' דהוי מהם רישותא עי"ש ועי' בתורה זבח בהב"ם סי' ל"ב סק"ב ובהרלרי"ע סעי' ח' שכ' דהרי מינרי דסמיכי הוי רישותא נחלה דבדוחק הבחינו הפוסקים דהמחיצים מונעים המה ועי"ש בסי' ל"ג סק"ג שכ' דהוי רישותא יותר מסמיכי במ"ז במקומות המחיצין עי"ש ועי' במק"מ בהרלרי"ע אות מר"ם סק"ה שכ' שכ"ע אם המורסא היא מלאה מ"ז לא הוי אכי' רישותא קטנה עי"ש ועי' בחדושי הגרעק"א ז"ל שכ' דב' מינרי דסמיכי אהדדי וס"ת בזאתה מהם יש לאסור דהוי הרלרי"ע עי"ש אך במ"ז סק"ב אמה ס"ו כ' שם לענין בזה ולא הכריע לדינא עי"ש ועי' לב"ש ס"ק מ' שהעלה להחיר בזה דאף שבהם"ם יוצא מהמי הטינרות לא הוי הרלרי"ע עי"ש ועי' בחק"מ בהרלרי"ע אות ע"ג סק"ג מזה לך בפרה"ב בהרלר"ע סעי' ס"ז ובקוה"ר סי' ו' העלה להסריף בזה אף אם הם"ם עומד בשתוך לאחה מרטינרות עי"ש ועי' בס' דברי יוסף סי' רל"ט שכ' דעיקר לדינא להסריף בזה אפי' אין הם"ה שומד בין הטינרות רק בגד מ' מהטינרות עריפה ולא כהגה"ש ועי"ש ע"ד מזה בסי' רמ"ד אות ט"ו ועי' מזה בעמי לבוה בהרלר"ע אות י"ם ואות ל"ד ועי' במגה"ב בהרלרי"ע אות ט' סעי' ל"ח ועמרין סק"ד שכ' להכריע בענין זה כך דאם הב' מינרות סמיכי אהדדי באין שום הפרש לאמה וגם נעשי אהדדי למעלה ומכ"ם במחזקין למעלה אז אף בשהם"ת יולא בשמוך לא' מרטינרות מריפה ואין מושיל מישמ"ם אבל אם הטינרות אינם יחובקין כ"כ והם"ה קלה מאד בקרוי עכבים עד שהולכת בנגנול החלבשות בלא שום קליבה יש להחיר בהם"מ עי"ש ועי' מזה במגה"י בהרלר"ע אות ע' בביאורים שם ס"ק י"ג ובדעה תורה ס"ק כ"ג (קיח) כשרה. עפרה"ב סעי' כ"ג שכ' דבהרי מורסא דסמיכי כשר אף אם המורסות העלו רקבון בתוך בשר הריאה עי"ש ועי' בבית אברהם בשבתו שכ"ח וכפרה אזור לאבהם בזיוהן תבברה סק"י דהה דוקא בלא קיימי במקום הממשות אבל בשקיימי בתוקס הסרטוטה בודאי עריפה בלא"ה עי"ש והא פשוט (וע"ע ס"ק ח') (קיט) ולא מיקרי סמיכי עי' בכנה"ג בהגהה המור אות י"ז שכ' דהרי בוטע במקום א' בריאה אע"ג דלא סמיכי אהדדי ויש הפרש ביניהם כראי מ"מ חיוב הוא יותר מבוטעה יחידה לענין סרכא הוצא מאחת ומאחת בחברתה דיש לאסור בזה אף אם ע"י הכניסה שלה על הבוטעה בשר הריאה אם"ה עריכה מטא"כ בבוטעה יחידה שוצא ממנה סרכא דקיי"ל דאם עלה על הבוטעה בשר הריאה והכשה בשר עי"ש ועי' מזה בס' הורת הסכרדי מערכה אות כ' סי' ל"ח סעי' ו' ופרה"ב בזה אף בלב"ש ס"ק קמ"ח פסק לדינא דאם יש הפרש ביניהם לחעלה ולמטה כשישר הראוי אז גם לענין הרלרי"ע לא נחשב כלל לרישותא ודינו שוה לגמרי לבוטעה יחידה עי"ש ועי' בעלי לבוה בהרלרי"ע אות כ"ם בס' דמ"ם לענין זה חמור הוא דאם יוצא סרכא מעל פי הבוטעה ונסרכה לאותה שבגבוה אף בלא חלון אם לאסור דאף דבבוטעה אין כשר מ"מ בב' בוטעה עריפה עי"ש ועי' במגה"ב בהרלרי"ע אות כ' בשמרן סוף ס"ק כ"ג

יורה דעה סעיף לז ג הלכות טריפות

(קב) מיקרי (קבא) סמיכי (קבב) אלא (קבג) שאין (קבד) ביניהם (קבה) כשני חוטי שער (קבו) נאחר (קבז) שנפחו הריאה (תוספות וסנהדרין לסדרי) (קבח) והוא שיהיה

נמה

דרכי תשובה

שהגיע על חצי לבוה בזה והעלה דמב"ם הם עברה הסרכא ע"י מישוש"ם ים לתחר עיי"ש. (קב) מיקרי סמיכי. ואם יש עדות שוכחתא עד ג' אומר שהו סמוכים וע"ל אומר שהו מרוחקים ע"ל סעי' ד' ולהלן סי' ל"ט סעי' מ"ז ובדבריהם שם ומי' במ"ז כלן סעי' ד' הפ"ד ס"ק כ"ג ולהלן סי' ל"ט סק"ח סכ"ח דאע"ג דכלן תצור מפי דבועה דסמיכי תצור אפי מבועה בשיטלי הלא סמיכי יש לה שרש גדולה אפ"ה אין לחמיר בו בהכחתא עדים יותר מבדין האומר בהכחתא עדים בבועה בשיטלי עיי"ש ומי' ברא"ש פ"ק ל"ז ובלב"ש ס"ק י"ז ומי' בש"ח שם סעי' מ"ד חוי"ד סי' ד' שהמגל בריאה שהיה בה הכחתה בין הסומכים אחד אומר שהיו בה חרי דטמיכי והאי אומר דהיה רק אחת ומתחזי כהרתי ונם שפני אחדי כי הגוגלא יולה מש לזו והש"ב הל' אומר כי זה היה ע"י שהחק הרבה וחה ממחשו ואמר אלא דחק רק מן הצדדים אולי יעלה חש בשר המפסק והגיע שם להיות הבחמה בזה אלד ס"ם אבן אם ברלה להטורה הברי האומר שהם ב' בועי דסמיכי יותר מהברי הש"ב הב' קשה להקל עיי"ש באורך (ועי"ל ס"ק ק"ב). (קבא) סמיכי עי' בדבריש לעיל (סק"ח) מ"ש מהר"ק דבריאה דשף אם מגלת הרבה בועות אף שם הפסק כרחוי יש לחש שהיו סיוכים ונתפרדו ע"י מחמוש דיש ועי' מק"מ ס"ק ע"ז אל"ב חה דוקא בעוף אבל בבהמה כל שיש לפניע הפרש כראוי אין מחשבין זה כלל עיי"ש (קבב) אלא שאין ביניהם כ' דע דכ"ז אם הבועות הם מלאות כראוי אבל לפניע אבן בלא"ש מפש"ד ס"ק כ"ג ובלב"ש סוף סעי' כ"ח דאם כשבא לפניע ראוין אם שהקמעה אחת מהן אז שיהיו ועי"ז נעבה הפרש ממראה ריאה כשיעור הראוי ביניהם אף שבעת ראוין שיש הפרש כשיעור לא אפי ומריאה עיי"ש ודע דזה דוקא הבא דעתחקרה לאמ"ם אבל אם ראוין שבועה אי' אינה מלאה מחיים דהמונגלא אינה ממלאה כל הרוח של מקום הבועה עד"ק סק"ב שלידד לומר בזה דבמקום הבני של הבועה הי הבסק ביניה לבין הבועה הבמוכה ומדיף מאם היתה מלאה ואף שאינו מגיעו להחיר מ"מ כ' שיש לנכף זה לספיקת לקולא עיי"ש (קבג) שאין ביניהם כשני חוטי שער מי' בס' הארוך מס"ך שהיה שבעה בעלי הריאה שב' חדי בחוט שער א' עיי"ש באורך ומי' בכנה"ג בהגהת ב"י אות כ"ט שכתב דהמחבר בשלומיקי להקל בשם ע"ל הפסק כל שהוא עיי"ש ומי' בשמן נטה ס"ק י"ח שב' דנם הם בני הספרדים הם שהגין להקל בזה דבני בחוט שער א' הכרם מראה ריאה ביניהם עיי"ש ומי' בס' הורת זבח הספרדי מערכת אות ב' סי' כ' מ"ש על מהגם בזה ופיים ח"ל ולענדי הוא קולא גדולה נגד פסק הבה"ג דחברי קבלה הם וקן פסק כל הפוסקים וקן הוא מהגם שלא הכהם ר כ"ל בהפסק שי חוטי בשר ע"ל ועש"ך ס"ק י"ג שב' מהמרדכי"ל שם לשער כרחב קם והגיע עליו עיי"ש ומי' בשמ"ח סעי' ו' והב"ש ס"ק י"ב שפסק הלא בהפ"מ ים לחוש לדעה המרכ"ל להגיע ברחב קם אבל בהכ"מ ים לסמוך על כרמ"ל והש"ך דלפ דעו בב' שערות עיי"ש ומי' מק"מ ס"ק ט"ל שב' ומשמע דשם הפמ"ח דלפ הלא עבי לחבלה רק לחפה לריך שלא במקום הפ"מ רחב קם לחפה ולא פני בב' שערות עיי"ש

ובענין שיער רחב קם עמש"ח שם שב' דיכל לשער בקם דק שיוכל לחלוק עיי"ש ומי' בפרה"ב סעי' ח' שהסיף שד שיוכל לשער אפי' בראש הקם הסמוך לשבלה ועיי"ש שד בפרה"ב סעי' ט' ורא"ב סק"ט שב' דא"ל לשער שהקם הזק יוכל לכסם ביניהם ברוח אלא אף אם אינו יכול לכסם שם אלא בחוזק נ"ב כבר ועיי"ש שד בשפת אמת ס"ק י"ב שב' דכשכנסם בו קם אפי' בחוזק אי הפרש יותר מקם בדקי"ל דאמתה בחמתה לא יהיב עיי"ש ומי' בחק"מ ס"ק ט"ו שב' דהא דבעיר שהקם יוכל לכסם שם עכ"ם בחוזק הוא רק בחקם שאין הכבד כלל אבל בחקם שם אחה הפסד אפי' רק בחקם ים לתכבוד אף בהפרש רחב רק בקם ממש ואין הקם יכול לכסם בו אפי' בחוזק (והסכ שם הפ"מ ים להקל אפי' בב' שערות בלבד כאחור) עיי"ש ועי' שד בחפ"ש בקה"ד סי' ג' שב' דכ"ז הוא רק בהלי סמיכי אז צריך

אבל"ם הפסק בשיער הל"ל אבל לענין פסיקה יש לסמוך על הש"ך בספרו הארוך דסכל שם הפסק עכ"ם בחבשו ים להפסק משהו דה מראה ריאה ים נסקל ולעבר דים רגלים לחבר דכון שם לו מראה ריאה מסחמא יש שם ב' חוטי שער לחוש שער א' אל"ם שיהי' לו מראה ריאה עיי"ש ומי' בחק"מ ס"ק כ"ח ובמחה"ב כלל כ"ב בחסרון סק"ב.

ועי' בלב"ש בהגה סוף סעי' ו' ובביאורו ס"ק י"ט וס"ק כ"ג שב' לדעת בזה כך דאם לחפה ים הפסק כראוי ולחפלה בעבי אחדי ים להכבוד בהפ"מ

(קכט) נמה (קל) שמפרים (קלא) בימיסם (ח) (ג) (קלב) מראה (קלג) ריאה (מ"ב) (קלד) יש (קלה) מכשירין

באר היטב

(ח) מראה ריאה ופירש סמ"ן אבל אם יש בו מראה שונגת הוא כשמוכן ומריפה אל שוד שמגת כתוב אם מקלף אשר אשנון של אשתה דהיינו שור מראה מריפה

דרכי

אשם יש במקום המפרים בין הטושת ליתה בין רמה ובין קשה כתבן אע"פ שהקרום שעליו לא נתחבר ויש בו מראה ריאה מריפה וקן אף אם הבשר שם הוא בריא אמנם אבל בשר בריאה רק שהקרום שם נתחבר מראתו ובכן שיהי יל"ל ואכל נקי מחמת הטושת שנלחו הימנו כשמושמת ומריפה ע"י ועי' בעלי לבושה בהגלו"ש אות ק"י אל"ל דלפ"ז נריך לפרוש הקרום ונראות אם הבשר בריא שם ואין שם ליתה בחת הבכרם הג"ל והבוקיים אינם מכרים בזה ע"י אבל במהו"ב כלל כ"ב בקומן סעי' י"ל ושערון ס"ק כ"ב כ' דמדברי הפרמ"ג והרמ"ם ובב"ם משמע דכל שרואין שם הפרש במראה ריאה לתעלה כשישר הראוי ס"ל מ בדיקה דמאחר שם למעלה הפרש הישר שגם מנפסים רשוקים המה והבשר בריא שם פ"ם ועי' בד"ק ס"ק י"ג שמדברי מראה נ"ב דל"ל לכתחלה לפרוש הטור שב' בשנבדת שה' מראה ריאה ה' אפרש כשישר ואמ"כ פרח הטו"ב הטור בלי דעה ומיכר אחין הכרם רק שהטור ה' מיכר מלמעלה כמו הפרש והעריף ע"י"ם ועי' בס' מבמרת הקדש בקונטרס ההטו' ס' ה' שמדה לדברי הטיאל להבין על הטעי לבונה ס' שלרך לכתחלה לפרוש כנ"ל והנמנים דבריו בדברי הד"ק הג"ל ועי"ם שד ס' דלף אם אירע שפרח הטור ולאחר שפרח הטור לא יוכל להבין אם הבשר שמתחתיו שלם ויפה אם הבחין מתחלה על הטור היטב מלמעלה ואחר"ה שם אם מראה ריאה יש להבשיר אך ערך הטע"ל ליחבר אלא יסיחר על שמראה מבחון בהיטב כיפסק קב אלא יעיין היטב אי לא עשה במראה מימו והנמנים כ"ז בשמן הד"ק בס"ם

(קכט) בבה שפפרישו בינוחם בראה ריאה אפפ"ם ס"ק ג' ומשמ"ח סבי' ו' ס' דלף אם יש שם מראה אחת אפי' מיאמראות רבבות דלקמן סי' ל"ח מריפה דל"ל חזקת מראה ריאה לגמרי וכל שבחתה המראה בין הטושת מראה דאכל לוקחת הוא ועי"ם לקון סי' ל"ם בתב"ם ס"ק ס"ו ובמקומות שליין הלב"ם ס"ק כ' ועי' רא"פ סק"ח ס' ס' דאכי' אם הבשר הוא שלם ונא בחתה כלל אסור בזה עי"ם (קל) שמפרישו בינוחם עש"ח שם ס' ס' דבשום הוא דאם יש בין הב' טושות מ"ר מ לא מרסא ולוכא הפרש בשר בינוחם מרגא יש להעריף עי"ם ועי' בלב"ם ס"ק כ"ח וס"ק כ"ד ובהגה שם ס' דהי ודאי מריפה בזה מאלו לא הי' הפרש כלל עי"ם (ועי"ל ס"ק קס"ח) וכ' שם שד דחזקת מורסא לא מיעיל הוא דאין מפסיקין כי אף הם בחים מכח בועה אבל קמם וכולא שמפסיק הי הפסק כי אין לו עמן לבא מכח בועה עי"ם וכ' במק"מ ס"ק כ' דלא אמרן דקמע הוי הפסק אלא כשיכר לבקיאים שקמע זה לא מעשה מכח הבועה דאל יש קמיעים הנעשים מכח הבועה וכמ"ם הלב"ם בעצמו ס"ק ע"ה ובקמע כזה בהאי דיש במראה כשרה אלא מפסיק בין הסמוכות ועי"ם שד ס' דלדברי הלב"ם כשום הוא דה"ה נבמחים פחות מערפא דאמת הוי נ"ב הפסק עי"ם ועי' בתמ"י בביאורים עוף ב' ס"ק ו"ח ס' ד"ודעת הנית לכרים מראה דנבחתים לא הי הפסק אבי' כהוא כחת מכמד"ח וסיים בל"ע עי"ם ופשוט הוא לפנע"ד דאם יש ב' סמוכות ובינים מיעיל לא מורסא וכולא רק שם בין הטיעלא כשישר שבר א' לכל מ' דיש להכשיר דאנ"ם שאין הפרש דב' שבורות לוסות מ"מ מסתבר דמלעריך להכשיר ואף אם יתפוקם מי ויאמר דבמיק שיהו הב' שבורות הכרם ביחד כמראה ריאה מ"מ הא עכ"פ יש לעיף בזה דברי האומרים אם בחוט שבר א' הפסק בין הטושת (וכמש"ל ס"ק קכ"ג)

(קלא) בינוחם עבאה"ע מ"ם אם מקלף שור הנעלים של הטושת ועי' במ"ם בזה לעיל סי' ל"ו סעיף ב' ועי' בזבח שמאל סי' י"ז ס"ק ב' שכתב דאפי' בשלחוכית של מ"ז שנמצא ע"ג הריאה אם הטור שע"ג הלחוכית מגלד לא ניקב מריכה עי"ם וכ"כ הלב"ם ס"ק ב' ובהגה"ה סעיף א' עי"ם וכל זה הוא כשהטושת לא השלחופית הוא בין שור לבשר אבל מה שנמצא לפעמים שלחופית ע"ג הריאה שהדבק מלמעלה ע"ג קרום הריאה ונמצא שהטור של השלחופית הזה מגלד לא ניקב עי' בפרש"ב סעיף י"ג ורא"פ ס"ק י"ד שכתב דאם השלחופית הוא מלא רוח יש להכשיר אף בהכ"ג אבל אם הוא של מ"ז לא מלא רוח יש להכשיר ע"י בדיקת הריאה שתתיה חם הוא שלימה ויפה ושולה בעפיחה עי"ם ועי' בלחלות שנמה בכח שור סק"ד מה ועי' בגה"ק אות ב' שהבינו על הרא"פ במה שהחמיר בזה כפרות מלא שונגת אינו יוכר מכמ"ה דמלא פלגי לן לעמר הכל שונגת אינו דבר הנה מחלל הגוף

פתחי תשובה

(ג) [מראה ריאה שבה"ע ועי' בס' בית אפרים ס"ק י"ל שמבב דאפילו אם יש בימיסם שפתם כמה אם אין פגע מראה ריאה יש ע' דין ממילי של הטושת פ"ע ובכלילו ג"ש בס' מחרים מיסים וכ"ב בס' פני לבנה ע"ש]

תשובה

ומדבק על הריאה ומלן יימר שלא יוכל לחות שזה בא על הריאה מבחון כמו בשלחופית של מ"ז עי"ם דאם יש בו מראה שונגת מריפה ועי' (קלב) בראה ריאה עבאה"ע מ"ם דאם יש בו מראה שונגת מריפה ועי' לב"ם ס"ק כ"ל מ"ם בזה ועי"ש בס"ק ל"ם בל' דאף אם בשפתו הבועה והלילו שונגת חזר הבשר בהגלו"ש אות ק"י אל"ל דאף אם בשפתו הבועה ובלילו שונגת ב' סעיף י"ב ותשרון סק"י: (קלג) ריאה עי' בספר אמר לשן סי' י"ח במוסמן ס"ק ג' שהחפק בשונגת שהבשר ע"י סדק בלי פיחוד וב' טושות מב' לדי הסדק לא הי סמיכי עי"ם ועי' בתמ"י בק"ח סוף אות ד' מ"ם ע"ד בזה וכ' דאם הם הטושות לחעלה ולמטה יש להחמיר בלא הי שם רק הבשר סדק אך בפרוח לגמרי קצת יש לבד להקל ואם אינם בכה"ג מכחה מעידים עי"ם ולחיתי בהבני אלמו"ר אלי"ח בספרו שי"ג שם שלמה כה"ל שהגאל אחות זה והרחיב הדיבור בענין זה והביא גם דברי הגה"ל והמנה"י הג"ל והעלה לדינא דחלילה להקל בזה יותר מבשאר תרי טעמי דסיכי בשונגת אחת ממם והבינו כמה לאות וסברות לזה:

ועיין עוד בזב"ל שם שהחפק עוד בטושת בשלחופית של פיטול מגבה בשאכן דלא הי רישתא ויש שם בסמוך על הריאה עוד טושת לא הי סמיכי עי"ם ועי' במתמ"ש שם בסמוך על הריאה עוד בטושת שהחבוקה ויבפכה בהתאי' של הפיטול י"ל דלא נרע מב' טושת זה עוד זה לחתרוך דבכפכה למטה אך אם הטושת הוא תחת הפיטל בשאפן שע"ז לא יוכל הפיטל להת בקיקנות הפיטל יש לעיין אך גם בזה י"ל הטושת שופה להתרפא ותרד הכיטל למטה למקומה ובשאר מסיס שכ"ז ל"ע לדינא ועשה ש"ח עי"ם

(קלד) יש מכשירין וכו' עי' הגב"ם ס"ק כ"ד ומפ"ח סעיף י"ג ובב"ם ס"ק מ"ב ומ"ק מ"ד ומ"ק ל"ה ובבב"ה שם והעלה תדבריהם דאכי' במקומה שהבו להקל בסמיכי דמ"ל אין להקל כ"ל בשאינם דבוקים ומחוברים ממם אבל אם יש שם שני כיסים וכיסים הם דבוקים ומחוברים יחד אל"ז עד שהראה בטושת מ' ואינם שופטת אל"ז יש להעריף אף במקומות המכשירים בעצמה סמיכי במ"ז בכל שהכיסים מחוברים יחד אין זה אלא שהיה מקב בריאה ומחמת הנקב מתחברו הטושת יחד עי"ם ועי' בפרה"ב סעיף ל"ח ורא"פ ס"ק מ"ה שהחריך בזה והעלה לדינא דמשהרת הדין יש לומר דבמקומה דמקלין סמוכות במ"ז יש להקל ולהתיר אף בשאין בב' כיסין ומחוברים יחד ולא שפכי להדדי אך כיון שהבב"ם החליט לאסור בזה מי יראים לאם בעבד להקל אך במקומות ביחוש המנהג לרכשיר אף בבר"ג אין לאסור מינהג וכ' שם דאם דוקא בדלא בבכי אהדדי אבל אם שוכבה זל"ז יש לאסור אף במ"ז לב"ע בלי פקפק ושיי"ם בפרה"ב סעיף כ"ח ורא"פ ס"ק ל"ט וס"ק מ"ב ובהגב שם עוד בבהגה"ב סעיף ל"ב ורא"פ ס"ק מ"ז דכל מ"ם דבב' כיסים ומוכבות זל"ז אסור בכל מקום ה' חזקא כפרם דבוקים ומחוברים זה לזה לגמרי אבל אם כל כיס עומד בפ"ע ויש רפרם בין שני הטושות אבי' כתוב רשבה"א אחת ורקיום בע"ג הכיסים קיים יש להכשיר בנ"ז במקומות ריקיון בסיוסה במ"ז עי"ש ועי' במתמ"ז שם בקומן סעי' י"ז ושערון ס"ק כ"ב בכ' הבדור הוא לדינא דאפי' במ"ז בשאין כסיעור הראוי אם שבכי אהדדי אין להתיר כ"ל בשבדק הריאה ובראה שאין הכיסין מדובקין יחד ויש ביניהם עכ"פ כהפרש בער א' אבל בפנא בדק אין להתיר אבל אם יש למעלה ולמטה ביניהם כשיעור הרחוי אע"פ שהם שב מיוגלא ואע"פ דשבכי אהדדי אין לחוש שמא למטה מחוברין הכיסין יחד עי"ם ועי' בעלי לבושה בהגלו"ש אות ק"ז (קלה) מכשירין אפי' הרי בועי וכו' עי' בשמ"ח סעיף ט' ובב"ם ס"ק י"ם שכ' דאפי' לטושגין להכשיר סמיכי במ"ז מ"מ אם בא' מונגת ובא' מ"ז אין להכשיר כ"ל בהפכה נחל ושעה"ח עי"ם ועי' מזה במ"ז סק"ד ועי' בלב"ם בק"ל שהאריך בזה והעלה לדינא דאי לא נגעי אל"ז למעלה אף אם הם בשתים סמיכים לגמרי אל"ז מ"ם בינהם אבל בינהם הפרה כבר אפי' אין בינהם ביחוש שמחברים סמיכי במ"ז בלא הב"ז אולם סרבא דנגעי אהדדי גם למעלה אז יש להתיר בב"מ אבי' בהפ"מ ואם לא נגעי אהדדי למטה רק למעלה לבד אין להתיר כ"ל בשחיון שהחקרן זה לזה יותר מדאי עי"ם אך בגרא"ם ס"ק י"ז ובפרה"ב סעיף ט"ו ובמלחמות עיינים שורש

יורה דעה סעיף לז ג הלכות טריפות

(קלו) אפי' (קלז) תרי (קלח) בעי (קלט) דסמיכי (קמ) אם (קמא) המים

באר היטב

מאחר שהטבול מתחתון הוא שר הטעה והוא שר הכנה מחמת מכה וחם הוא אפי' בטעה יחידה ואפי' במים זכים

תשובה

שהכים הוא מחת הקרום בין עור לבשר ומקלפת מבפנים מבשר הריאה לאחר שמסירין קרומי הריאה מלמעלה ואין מדבקת שם בחזק כלל רק מקלפת בחתה מן הבשר אבל אם מדבקת שם בחזק קלת יש לחתם שמדבק בסמטון ועיי"ש בקה"ל סי' ל' בד"ה ולאחיי

ומ"ש הבאה"מ שד ס' על בעת אל מ"ר אאין הרוח יולת מכם וס' מי' ברא"ם ובכת אמת שם שהאריך להקשות דאיך הוא המלאות הכשרת דכשיקבב הבועת עם השר שעליו בחלא יולת הרוח ועיי"ש מ"ם בזה ועי' בעלי לבוה בד"ה מראה ריאה שכ' שבמע הפי' בזה דר"ל דאף לאחר שנקבוה עדיין היא עוחתה במלואה וכליעתה כמקדם נקבהה אאין נגה הכיש לד מעלה אלה אוקל להספיל עמה לגד מעה מפני אבל בועת דמ"ר דרכה לבוה מגאה מהמ"ר לאחוק אם הם עסרים לו מרחים אין דרכה להיות מלאה מהם אלא עד חצי וכזומה והשתר המלא מהרחת שחהוה בהוכה ולכן כשהקבין יולת הרוח והבועת מה מנפיחתה והולכת להספיל עמה לגד מעה אף מרם שחלאים מיתה עליהה כדרך כל דבר הנשם כשנמקבין שהה עיי"ש ועי' מק"מ פ"ק כ"ד שהבין דעת הרא"ש בארון אחר והביאר לפענ"ד כמ"ש הבלי לבוה בבוחת הרא"פ וכ"כ במהז"ש שם בקיצור מבי' ג' ועשרון שק"ו עיי"ש ועי' בזבח לאן סי' י"ח בחמדים פ"ק כ"ג ובמחי' בלק"ו ע"כ בה"ש פ"ק כ"ו מ"ם שד מה ומ"ש הבאה"מ וגם שר על הבועת לבוה עי' בפרה"ב שם ובכת אינה שכ

ובמלאת מימים שהם ד' עוף ה' פ"ק י"ל ובמהה"כ שם ובאהל יפרא"ל אות קל"ה שצריך שיהי' הכים לבן מבפנים ומבחון דוקא ולא מהני מה שהוא לבן רק בחד מ' לבד עיי"ש ועי' מק"מ פ"ק כ"ו שכ' דאל"ש שיהי' הכים מבור ובקום מתגה אלא אף אם אגד מתגלה סביב הבור אמ"ר ומקום ומעבה כבים מקרום ושר סביב חבב גם זה לבים בפ"ע ולא אמרינ אחר אמרה דהכים נופי' הוי כחסרו מתגלה עם הא"ר עיי"ש (ועי"ל פ"ק ק"מ) (קלט) דסמיכי כ' בשמ"ח סעי' י"ד ובב"ם פ"ק כ"ו דבמקומות שהכשרים סמיכי בחי"ר ובוי' הרבה סמוכות בחי"ר אין לסמוך על בדיקת הרוב אלא שצריך לבדוק טוב ואם לא בדק טוב אפי' בדיעבד אסור עיי"ש וע' רא"ש פ"ק ד' ופ"ק כ"ד מה ועי' בדעה הורה פ"ק כ"ו מ"ם בענין זה ובעלה לענין הרי בעי דסמיכי העיקר כדעת המ"ח דאין לסמוך על בדיקה רוב הבועות דמ"ר ובע"כ בעיק שיבדוק סלם לראות אם הם עלים ולפעמים רובן אם הם מיוקים אבל לענין בועת בשיטי ומבבלע"ב ובגרי"ע יש להקל גם ע"י בדיקה בלחה מהם אך מ"מ אין להקל אא"כ עכ"פ זו האחת שבדק היא מהוקה אבל אם היא מעיה קלת אף בלחה דקי"ל להקל בבדק טוב מ"מ בכה"ג בבלא בדק רק מ' לבד אין להקל עיי"ש (ועי"ל פ"ק כ"ו ובקרן פ' מ"ו פ"ק פ"ה) (קמ) אם המים שבהם זכים צלולים

עי' פרה"ב סעי' י"ד ומ"ש פ"ק ע"ו שכ' דאכי' במקומות דשרצין להחיר סמיכי בחי"ר צריך לבדוק שהה' כל הגיחה עלוה בלא ליחה עבה כלל ואם אמלא שם מונגלת אפי' רק מעט מרוקה עיי"ש וכ"כ בד"ק סק"ג עיי"ש ובשושת יעקב בהקל"ל עיי"ש אלם במהז"ש שם בקומן סעי' ד' ומבחון סק"ח כ' דמי שאין לבו מקשה יש לו לסמוך על הגי' כמי יהשב שבאיה הרא"ש שם להקל בזה משום דכל הדין הוא דאין המלאה שיהיו המים עלולים כ"כ כי אף בדבר הגלוי והמיסוק כשעומד זמן רב במקום ח' מ"ח אלא יהקבן על שליו אחה עכיות מעם וה"ה בועת וס' שהקבין עכיות מעם מעם בשוי' (ע"ל פ"ק ק"ח) ולכן כיון דבלה"ה אף במקומות דיהן כשים אחה מקום הגהת להקל בסמיכי בחי"ר לא מקילין כ"א בי"מ ודיאן ביחד חזקת א"כ כדאי הפי יהשב לסיוך פלוי כי הבורה חבה על מעשים של ישראל עיי"ש ועי' במגמ"ש עוף ב' בלק"ו פ"ק ל"ח מ"ם ע"ד המהז"ש בזה ופיים בל"ע לעשה עיי"ש ועי' בשמרת הקדש בקונטרס הבשורות סי' מ"ו (בד"ה ובגע) אל' פרס מסביחת להגבה דברי הרא"ש להחמיר בזה עיי"ש (קמא) הבים שבהם עי' בחמרת מימים שהם ד' עוף ה' פ"ק י"ב אל' אל"ש אין יוכל לעשות הגיים לפי דעת הש"ך סי' מ"ב פ"ק ד' ואפי' עמיה בלבן אסור והילא כיון דאין סומכין אבדיקתיה כ"ל בהרמה שים בה הארבנה אל' אל בועת דמ"ר הבים כים לבן ובקלף וס' וכל שם בה פרמים אלו לא שבח אלא יהו המים זכים וממילא מחבר נעשוה כיון דלא הוי רק סביקה דבבא עיי"ש ולפ"ש ממילא מבמע מדבריהב דאין לחתיר לעשות בעשוה קדם שבדק אחר אל אלו הבכרים אך המעיין

בעיש"ל

דרכי

ל' עוף ה' סעיף ד' כ' דהעיקר לדינא בהגמ"ח ומבואר מדבריהם דאפי' לא בעי מאחדי למעלה כלל רק למטה לבד בשורשם אין להחיר כ"ל בהפ"מ ובעמה"ח עיי"ש ועי' בגה"ק אות ג' ובמק"ת פ"ק כ"ח שהעלה דבשים למטה הפרם שבר מ' אין להחיר בזה כ"ל בהכ"מ ובעה"ח יחד ואם יש הפרם כשיעור ב' שערות אז יש להקל בהפ"מ לבד אפי' בלא איוף שבהה"ח עיי"ש ועי' במגמ"ר בקה"ל אות ז' מה שהשיג על דברי הגה"ק והמק"מ וכ' להקל בהפ"מ לבד אף בלא שבהה"ח ועיי"ש בכמים הם' עוף ב' בלק"ו פ"ק ל"ב ובבאורים פ"ק ל"ב ועי' במגה"ב בכל כ"ב בקומן סעי' ה' ובעשרון סק"ט ויו"ד שכ' דבהא ודאי ייחוק לדברי הלבו"ם דהם טוענים אל"ו נמצאה היבב עד שהחקו אחדי יותר מדאי בחלא דלכ"ע אסור אפי' יש מרחק ביניהם לעמה בשורשם וחה תלי בראות עיני המורה וכ' שם שוד במגה"ב דכל זה במקומות שהוא שמקילין בסמיכי בחי"ר אבל במקומינו בזמה"ר דאין לנו מנהג יהוא להקל ולהסיר סמיכי בחי"ר אין לזה היתר כ"ל כשים רוחב קם הפרם למטה בשורשם אז אף בנעמי אחדי למעלה כל שאין חוקת זה אם זה יותר מדאי יש להחיר אפי' בהפסד מועט דעכ"פ עדיף זה מהני בועי נמוכים דמחיירן בזה בהפ"מ וא"כ בהא יש לחתה חדא דרגא ולהחיר אף בהפסד מועט עיי"ש והסכים עמו במגה"ר בקה"ל שם עיי"ש (קלו) אפי' תרי בעי דסמיכי אם המים שבהם זכים כ' בד"ק פ"ק י"ד ובמק"מ פ"ק כ"ו דאף במקומות המקילין בסמיכי בחי"ר אין להקל כ"ל בחוש בדאי שהם עיי"ש אבל בסמק אין להקל דהוי ספק דאוריתא ואם נקרע הבועת ולא נעשה המים אם הם זכים ותחוקים אף בעשה הכים לבד ורחה שאין בו מונגלת ואין מרגיש בו לא אגד מתגלה אמ"ש שם אומרת עיי"ש בעשה שהו בו מ"ר אין ל-קל כיון דהרבה פוקקים מחמירין בזה וכיון דאנו רואין שם לכמה הרי בעי דסמיכי אחרת לה חזקה הבהמה מחיים אף אם בועת אל' מהב' עוד קיימה והוא מ"ו והב' נקרעה בזה אם לא נעני אחדי רק למעה יש להקל אפי' שלא בהפ"מ אבל אם יכול להיות שנעני אחדי נם למעה אין להקל כ"ל בהפ"מ חזקה ואם מצא בה בשעך בועת אל' מתגלה אף שהוא רחוק קם מזה שנקרעה לפיכ אף שים שם נ"ב בועת אל' מתגלה לפיכ שם בלחו שעך לה יותר מהבועת דמונגלת אין להקל אפי' בהפ"מ אפי' בלא נעני אחדי למעלה כלל דיל הכל מונגלת מעידה על חברהה שנקרעה שהיה נ"ב של מונגלת ומכ"ש אם היה בזה נ"ב שאף אלו נעני אחדי נם למעלה דאין להקל בשום נוחי ועיי"ש בסמ"ב שכ' דאם לא נקרעה הבועת רק שמצאת ריקנית ואל"ר אם היה בה מונגלת אל מ"ו אף שבעשה ולא הרגיש שם בכים הבועת בעשה מר מ"מ אם הבשר בריא אסור דשמא היה שם מונגלת אך אם אין הבשר בריא יש לסמוך על הבעיתה דאם היה מונגלת היה יכר בבשר הבלי והיה מרגיש מכזרות וי"ל שהיו מ"ר שהבלע בסמפיסה הקמיים ויבחוק שם בסמפיסה בבעיתה כי שם יכר היבב ע"י הבעיתה ע"כ המלית דבריו בתוספת ביאור . (קלו) תרי בעי דסמיכי וס' עבאה"מ מ"ם מהש"ך דהס' אחה מקרי מ"ר הוא כל שם לה כים בפ"ע וס' ותבב"ם פ"ק י"ח דאם לא בעשה המים אם הם מחוקים אין לסמוך על ס' אלו ואפי' יש לה ס' אלו לא מהני בלא בעיתה דהסימנים הגלו אינו אלא לחומרא דכיון דאמרה אין אלו בקיאין בין אילו לא אלא אילו כ"כ לכן אין לסמוך על הבעיתה לבד דאף שבעשה שהם מחוקים אין לסמוך ע"ו ואריך שיהיה בה גם הס' הגלו ולא ליכא ס' אלו ולא דעשה בבדיקה ולא מ"ו מיהו ועיי"ש עוד שכ' דגם הס' אלו מעכבים בדיעבד דאם לא בדק אחר ס' הגלו אף הם בעשה ואלה הסימנים זכים ונלולים ומחוקים מריפה דחיישינ דלמא מעה בבדיקה עיי"ש אך בלב"ם פ"ק כ"מ הביא עליו ואמלה דהסימנים הגלו לא נאמרו רק לענין להתאלה אבל בדיעבד אם בבדיקה ובעיתה ראה שהא מ"ר אלא שלא בדק בס' ואבב יש להחיר אך בשבדק ואלה שאין בהם ס' הגלו אין לסמוך על הבדיקה ובעיתה וסריפה מסבק עיי"ש ועי' רא"ש סוף פ"ק פ"ו ובמק"מ פ"ק כ"ו ובגרא"ם לעיל פ"ק ל"ח ועי' באלחות שלמה גרא"ב פ"ק י"ב בכ' דמ"מ אין לסמוך על הבב"ם בזה כ"ל בהפ"מ חוקת עיי"ש (קלח) בעי וס' בבאה"ם מ"ם הבס' דבועת דמ"ר הוא שכים מקלף מן הריאה ועי' בפרה"ב סעיף י"ב ורא"ש פ"ק י"ד ומ"ז ובבעת אמת פ"ק פ"ו דר"ל

בעיש"ל

(קמב) שנטל (קמג) זכים (קמד) צלולים (ה) (קמה) ומתוקים (רש"ל ורי"ש ומרדכי) (קמו) ום ליך בזה (קמז) אחר (קמח) המגהר (ל"ע דקדק במהרי"ל שכ"כ בשפולי) (קמט) לו לפי ענין

באר

(ה) ומתוקים. פירש הש"ך לאשקי מרים ומלוחים דהוי כמו עסרים והסימן אחה מים זכים כל שיש לה כים בשני עמתה ומקלף מן הריאה ולין הרחה יוצא מהם כמאנקים

דרכי

בקה"ר של הבית אפרים לעיל סי' ל"ו אות ב' יראה שבבר קדם אותם בזה דאין הנירו לעשות ואיכן דבכה"ג שמועם לידע אם מר הוא לו אלו לא נזרו חז"ל על הסעיפה עיי"ש ולפי דבריו ממילא דאין לחדש בזה שום דבר ופשוט דאסי' קודם בדיקת הסי' המכרים יכולים לעשות אם הם מתוקים ועי' מזה בזבח רצון שם בתמידים ס"ק פ"ה ועי' בס' מרגנה הבשם מ"ם בדברי הרא"פ בקה"ר הג"ל באורך ומתבו האחרונים דעכ"פ יזהר שלא יעשוה כ"א בלשון לחוד שלא יבנים לגרוע מהם כלל דשמא לא יתלאו מהוקים כדינם ואיך אוכל יעשנם שעמא דאיסורא עיי"ש ועי' בש הי"ב שם בקומץ סעי' ד' ובשרון סי"ח (וע"ע סי' ל"ו ס"ק י"ב ולהלן סי' מ"ב ס"ק כ"ב וכ"נ) (קמב) שברם זכים צלולים עבאה"ם מ"ם לאפוקי מלוחים לא סרוחים לא מרים ועי' רא"ש לעיל סי' ל"ו ס"ק ל"ז וכרמ"ב סעי' פ"ג שכל שאוק רחיין לבתיית אדם כ"א ע"י החתך אבי ים לה כים לבן ונקלף ואחר הסי' שמתו המכרים בבועה דיו"ז לא מהני עיי"ש (וע"ל סק"ל דל' כ"ק רש"ו) (קמב) זכים צלולים עבאה"ם מ"ם כשבדק לא יתחוב בסכין ובי' פרש"ב לעיל סי' ל"ו סעי' פ"ה שכ' דמ"מ בדיעבד אם מירע שנע באלבנו הו בבחל ומלא אמ"כ שאם מרים לא מלוחים אין הולין שהסכין לא היד נרמה להם זאת אלא כיון שחולאים אותם מלוחים לא מר ס מריכה עיי"ש (ועי' מזה בדברים לעיל סי' ל"ו ס"ק ר"ה וכסי' זה ס"ק כ"ד) (קמד) צלולים עבאה"ם מ"ם ולא יקבל הטים אלא בכלי ועי' מנהו"ב שם שכל שאריך נקבל הטים בכלי זכוכית עלולה שיבול לרחות הטבר שהטים זכים הינה עיי"ש (ועי' בדברים לעיל סי' ל"ו ס"ק ר"ו) (קמה) ומתוקים כ' בבדיקות מהרי"ז סי' ס' ח"ל ואם לא מכשירין מ"ז כ"א בשאלה חכם עכ"ל והנה הגיעין בשו"ת מהרי"ו ירחה שבכל סכרו לא ממלא דבר זה שלא יסמוך הבודק על הברתו אלא בשאלת חכם כ"א בדבר זה ועי' במנהו"ב שם סק"ה שכ' דמ"ה הזיר המהרי"ו בכאן שלא יסמוך הבודק על הברתו כי אם לריכין בקיאות הרבה עיי"ש (וע"ל סי' מ"ב ס"ק ל"ז) (קמו) ויש לילך בזה אחר המנהג עבנ"ם ס"ק קמ"ח וקמ"ב שכ' דאף במקום ש הנו לבקל בסמיכי במ"ז לו בתלאה רוח מ"מ עכ"פ מחבר לרשותה ומצרף לרשותה אחרת לבטלה"ר ואם יוצא ס"מ מחחת מהן לא אבל ל' מהן יש להתריף אבי' אם אינם שוותות רק לשיטה אחת אולה הרבה אלא מחבר פחיבי לשם שיטה הדיוט שם הכרם למעלה וגם למעה בשוחסם כשיעור הראוי אלא לא הוי כ"א כבועה יחידית עיי"ש ועי' בדגול מרבבה שכ' דס"ה שיוצאה מהרי בוצי דסמיכי במ"ז אבי' לחמכשירים סמיכי במ"ז אפ"ה מריכה משום הרבה"ע ואם יוצא מל' מהם מריכה דבוקה למקום אחר לא מהני בה מישומ"ם עיי"ש וכ"כ בפרח"ב בהרבה"ע סעי' נ' ורא"פ סק"ו עיי"ש ועי' בד"ק בחרבה"ע אות ב"ו בד"ה הנוי שנהפכו לא מהני מישומ"ם בס"ה הולא מתרי בוצי דמ"ז עיי"ש ועי' בעלי לבונה בהרבה"ע אות ב' שכ' דחוקה בסריכה דבוקה לא מהני בזה מישומ"ם אבל בס"ה שולא מל' מהבוצות ברכ"מ מהני מישומ"ם דלא נרע מבוצה יחידית במולא דמהני מישומ"ם בהפ"מ עכ"פ עיי"ש אך בבוצה זבח סי' מ"ג בהבנ"ם סק"נ ובמה"ב בהרבה"ע אות ב' ס"ק י"ל הבינו עליו וכ' דאף במקומות דמכשירין סמיכי במ"ז לא מהני מישומ"ם אף בס"ה עיי"ש ועי' במנח"ש בק"ל בהרבה"ע אות ח' מ"ש ע"ד בזה והבריע דהיכא דנעני למעלה ולמטה בזה ודאי נכון דברי הבו"ז והמנה"ב דלא מהני מישומ"ם אף בס"ה אך בלא נעני אהדי רק נמועלה ולמטה כ' הרב בסמוכות דהש"ש דנעני אהדי ולמטה לבד ולמעלה יש רבים מהני מישומ"ם כיון שהוא רק ספק פריפה עיי"ש (קמז) אחר המנהג עי' בחורת יקיהיאל סק"ב מה שהאריך בענין זה ופיים בסוף הס"ק ח"ל ולפי שדיים אלו הם הלכות מועטות ומנהגים מרובים

(קמח) המגהר כי דוגם מלד המנהג לכן אין להם הכרע כ"כ לא להחיר ולא לאסר וכל מורה יסול להורות ככי הענין ובלבד שיסין דעתו בהוראה אלא יקיים בעצמו ומקלו יניח לו וכל המקיל וכו' עיי"ש (קמח) המגהר מי' בכנה"ג בהגה"ש אות ל"ב שמנהג שאוסיקי להתריף סמיכי במ"ז עיי"ש ועי' בשלחן נבוה סק"ז ובס"ק י"ב שכ' שכן הוא מנהג בני הספרדים להתריף סמיכי במ"ז אף בהפ"מ עיי"ש ועי' בש"ו ב"ח החדשות סי' מ"ד שכ"ק בריסק לדיסא ונהגו להחמיר בסמיכי במ"ז ובהיאו נ"כ בהא"פ ס"ק ע"ד עיי"ש ועי' בחמנ"ש בק"ל סוף אות ו' שכ' דהוא המיה על מי סמכו בעה בברסק להקל כיון שהגיד הב"ח שנהגו שם להחיר ואיך הסאון לעמוד מן המנהג בזה וכ' הי"ל כיון הכעת עיר חדשה היא כידוע שנחחדשה מקרוב במקום אחר ע"כ יש להמלין בעדם דהוי חדשה שאין שם מנהג עיי"ש (וכיולא בזה ראיתי בספר הולדה נחלי ישראל והנני אוטלגיא בדברי פי חכם מ"ן בספר זכר לדיקים לברכה שכ' מל כמה דברים שהגיד הרב נור מרי' הלוי בהנהיהו על הש"ע ממיבא פירחה ובעת ראיה שהמנהג לאיסור כי בהשהטה הביתים בהו המנהגים עיי"ש ואכ"מ) ועי' בהבנ"ם ס"ק י"ז שכ' יתהתר"ן דמ"ב ק"ק קראקא להכשיר בכשיטות וכן העיד בס' נגדל במיתון על ק"ק פראג ואנפי' וכס' שולח יאחק העיד שבק"ק טולין טהגין להחמיר עיי"ש נחלו' בהגול מרבבה מה ועי' במגר"ז בלל כ"ב ס"ק ד' שמאסף ליסא המקומות בשיטי המנהגים בזה וכ' אבמי שבבים שהעיד בו עד ק"ק קראקא שהגו להכשיר ובס' הדחת זקנים העיד שבק"ק וויטעבסק הגו כמנהג קראקא וכרהב להכשיר ובס' מבסבות יעקב הבית מנהג הקהוע בק"ק סלאנק ובשיטתי' להכשיר עיי"ש ועי' בבל"ש ס"ק מ"ג שהעיד שבכל מדינת ווהלין ולעיא טהגין להחמיר כהמהרש"ל עיי"ש ועי' ד"ק ס"ק כ"מ שהעיד דבמקומו ק"ק ביטשלאסק רגילה להכשיר בסמיכי במ"ז ומכ"ם בשופולי ומעבלע"ב ועיי"ש בחק"מ ס"ק ע"ב ועי' בבית אברהם בלה"ב סק"ו שכ' שבק"ק טרחלן המנהג להחמיר בסמיכי במ"ז וכן בהיותו בטולין לא ראה מרבותיו להקל ומשולם לא הקיל בזה ועי' בס' מורה לוובבים (הגאון מווילנוברג) סי' י"ל סעי' ד' שכתב דגם במקומו הם הג נאסור בזה עיי"ש והמחבים אבר בבה ק"ק מינקאטש ובק"ק סינוע רעיתו לבמי שמעלם לא היתה בסמיכי בת"ז וגם לא במשו מרבם שהיו שו"ב מובהקים שיקיהו בזה בשם גאוני (קמט) או לפי ענין הדפסת ושעתה"ח הגה בשנות לשון הרמ"א מבמנו דר"ל דיכא דיתנהג יהוגו ים ליקך אחר המנהג אך בתקום שאין המנהג יהוגו ים להיות בהפ"מ והבאה"ח אמנם בפ"ש סק"ט כ' דבמקום שאין המנהג יהוגו ים לאסר עיי"ש ועי' הבנ"ם ס"ק י"ז שהבין תדברי הש"ר דבמקום שאין המנהג יהוגו אבי' בהפ"מ והחק יחד ים לאסר עיי"ש אך בנב"ש ס"ק כ"ח הביג עליו והעלה הבריקר הוא ככשיטות לשון הרמ"א דבהפ"מ והחק יחד ים להיות אבי' במקום שאין המנהג יהוגו לבקו וכ' בבן מהיגו דעת הש"ך ס"ק ט"ו עיי"ש ועי' בחורת זבח בהבנ"ם סק"נ שכ' הכיון דגם מדברי הש"ר ס"ק ד' נראה דהבין כמ"ש הבנ"ם ע"כ אין להקל במקום שאין המנהג יהוגו אבי' בהפ"מ ודחק יחד כי בדאוריתא שומעין להחמיר עיי"ש וכ"כ במקק"מ ס"ק כ"ב דרעיקר בהבנ"ם והביג על הבנות ה ב"ש שהביג על הבנ"ם עיי"ש ועי' בחמנ"ש כלל כ"ב בעשרון סק"ד מ"ם בזה והבריע דבכרך גדול שהגיד ש טקדים בשר מריפה יוהר תכסרה ויכולים לשחוט אחרה כדי שיהיו יכולים להביג בשר כשר אחר לא אף במקום שאין המנהג יהוגו אין להחיר סמיכי במ"ז אבי' בהפ"מ ודחק יחד ול"ל אבי' אם יתרע פעם א' שים החק לבשר והוא הפ"מ נ"כ אין לפרוח הגדר ולהקל בזה משום שהוא הפעם שקרה ברוח דחק להביג בשר אבל במקשות שהדרך שיהי' הם ד דחק לבשר ואם יחזיקו רגילה לחתריף הגיד סמיכי במ"ז בכל פעם שיתריפו רבהמה משום זה יאסור בשר כשר ככי אחרך אז יש לקבל בהפ"מ ובשהב"ח יחד כשאין המנהג יהוגו שם שלא להכשיר ולא בהתריף עיי"ש ועי' מזה בחמנ"ש יוסף בק"ל אות ו' וכס' דברי יוסף סי' ל"ע וכ"ז הוכח דאין המנהג יהוגו אבל הוכח דהתרגו יהוגו לאסר סמיכי במ"ז אין להם לקבל אבי' בהפ"מ ובשמ"ם ההחק יחד זולת הוכח דהמנהג הוא כן לאסר בלתי הב"מ ולהחיר בהפ"מ לבד בלי שבהב"ח אין להם לבטות המנהג דלא נרע מסקשות שיהיו המנהג להחיר

היטב

הטור וגם שור של הטוה לנגה הלא גם נפגים (כ' פר"ח בהטוה ארך לחחוב בקון ולא נבבין מהוש דבריהם מקלקל הסיס וגם לא יקבל אלא בכלי ולא כיל

תשובה

יורה דעה סעיף לז ג הלכות טריפות

(קנ) ספסל ופשע (י) הרחק . (קנא) וטעי (קנב) בשיפולי (קנג) ריאה (קנד) ובמים (קנה) זכים (קנו) דיק (קנז) כמו (יח) (קנח) בסמיכי (ד"ע) . (קנט) נטה (קס) על

באר היטב

ופ"ם בע"י) ומה בש"ך דה סס' מהר אפי' לדיקן ומכל מקום ערך עין ובספר מח"ב מדהק בזה (י) הרחק וב' בש"ך דמהרש"ל תולק על המחבר ודעתו שלון להסיר אף בספסל מחזנה וכן כ' הב"ח שלכך מעלה לי דמה שכתב הרב לא נפי ענין הספסל

דרכי

אף בלתן הפ"מ דחלוק בהר המחבר לב"ם סס (קנ) הספסל ושעת הדחק עבלה"ם מ"ם מהש"ך והרתי בעוק ודי' בס' מנחת אהרן ס"ק כ"ח מ"ם בזה וסיים דהתקול בזה בהפסד גדול לבד לא בשעת הדחק לבד לא הפסיד אף המחבר לעלמו הע"ב ולפענ"ד יש להבריע בזה דהיכא דהוי סמיכי דרס"י ודרס"ל דענני לתעלה ולמעלה לא יתמיר להניף הדוויסו אבל לא נגעי אהדדי רק למעלה יש להקל דסני בחדא לא שנת הדחק לבד לא בהכ"מ לבד אבי' אם אין למעה הפרס רק כב' שערות ואין סס כרוחב קם ואף שכ"ע (ס"ן קב"ג) בהרי טעי המגלה בשם הרא"ש דאין להקל בכה"ג דהוי הרי קלי בהפ"מ ל' מ"מ בכה"ג אין להתמיר בזה כיון דבלא"ה דעת הרבה פוסקים אוסרים דגם עכשיו בקיאים אם בבדיקת מ"ז כ.לפענ"ד

(קנא) ובועי בשיפולי עד"ק סק"ח שכ' דאם יש ב' טושת סמוכות במ"ז וסמיכה בשיפולי אין להקל כ"ל במקום שהמחבר יודע להקל אף בכה"ג עיי"ש אך בפרה"ב סעי' מ"ע ורא"ש ס"ק ע"ה כ' דאם מיבעיא אם שי הבושת של מ"ז שומדים תוכיים וסמוכים זה לזה וסמיכה בשיפולי הריאה דסריכה אפי' שמיכה מלאים מ"ז אפי' במקום דיהבו להתיר סמיכי במ"ז משום דהוי הרגלי"ם אלא אכי' אם רק אחת מהנה שומדת בשיפולי הריאה ואחת עומדת למעלה הימה אם שיהם סמוכים שאין לרס מגיע בשיפולי הריאה אינר אסור אפי' במקומות דיהבו היתר בסמיכי במ"ז שבאמצע הריאה עיי"ש ועי' בפמ"ב בהרגלי"ע אות ב' סעי' י"ד ועשרון ס"ק י"ד שהמחבר בזה עובא וכ' דאפי' בהפ"מ והחק יחד אין להתיר אפי' אם רק אחת מהבושות עומדת בשיפולי עיי"ש וכ"כ בהו"ד סוף סי' ל"ג וכ' שם דה"ה ב' טיורי דסמיכי בשיפולי דיגם שוה בזה כמו בסמיכי המוגלה אבל בב' מלאים רוח בשיפולי יש להקל במקומות הנ"ל ואין להתמיר עיי"ש אך בספר רמ"ם יוסף על עריכות הריאה סי' ל"ט בחידושים ס"ק קמ"ז הביא בזה על הרא"ש וכ' דגם מיבעיא אם רק אחת עומדת בשיפולי דכבר אלא אפי' כשסמיכם שומדים בשיפולי אין לאסור דלא הוי הרגלי"ע כיון דהוו מסם א' עיי"ש ועי' בפ' ממת"י בהרגלי"ע אות ב' בלק"י ס"ק ע"ה מ"ם ב"ד הרא"ש יוסף בזה ועיי"ש בקו"ח אות י' ועי' במק"מ ס"ק ע"ב מה שכלכל בזה והעלה דהיכא שסמי הבושת דמ"ז עומדים שיהם בשיפולי יש לאסור אבל אם רק אחת מהנה היא בשיפולי והשני היא למעלה ממנה ואינה בשיפולי אין לאסור במקומות הנ"ל עיי"ש ועי' בס' דברי יוסף סי' רמ"ב מ"ם בענין זה והעלה דגלא בהפ"מ יש לסמוך לדעת הרא"ש אבל בהפ"מ יש לרקל עיי"ש (ועי"ל ס"ק קכ"ג) (קנב) בשיפולי ריאה כ' בפרה"ב סעי' ל' ורא"ש ס"ק ע"ד דאם נמצא בועא של מ"ז והיא מקופה בנחת מן הריאה והריאה החתי' שלימה ויכה אע"פ שבבועות סמוכות יש להקל בכיולא בזה מ"מ בזה יש להתמיר במקום שאין הפ"מ אף במקום שנהגו היתר בסמיכי במ"ז דיש לחוש שהקרע שור הריאה עמה ובהכ"מ יש להקל בזה אפי' במקומות שנהגו להתיר בשאר בועות סיובות במ"ז דכיון שהיא נקבת בנחת מן הריאה לא היה עתידה לקרוע קרום הריאה עמה עיי"ש (ועי"ל סק"מ) (קנג) ריאה עד"ק ס"ק כ"ח ותק"מ ס"ק ע"ב שכ' דבמקום שנהגו להקל במ"ז יש להקל אף אם הבועא דמ"ז שבשיפולי הריאה נ"כ מעבלע"ב הרחיב שמהפסדת עד למעלה מד' אצבעות דלא אמר מסמיכי הם"ם אף במקום דגם נהגו להקל רק בשיפולי ולא בסמיכי אז אם היא נ"כ מעבלע"ב אין להקל אף דבמעבלע"ב בפ"ע יש להקל מ"מ בב' יחד אין להקל עיי"ש (ועי"ל ס"ק קל"ח) (קנד) ובמים זכים עי' ד"ק ס"ק כ"ח ובמק"מ ס"ק ע"ב שכ' שלריך לדקק בזה שלא יהא משהו מוגלא בתוך המ"ז ואם לא הבחין אם יש שם משהו מוגלא אז אפי' לא שלא מעט תולים אומרים אם היו בהם כל סימנים דבועא דמ"ז יש להקל כיון דהמרת הטיולי לכ"ע לא מזכר בש"ס לכן בודאי יש לסתוך על הרומרת דמדהו בה הסימנים דמ"ז מסתמא כן הוא כמו שהא סכיה מיסי' במ"ז וכ' אם יש בתוך הבועא משהו מוגלא רק שלא הי' בשיפולי מתם אלא המ"ז הי' בשיפולי מתם הוא המוגלא היא למעלה ל"ג ועיי"ש בס"ק ל"ד שהקל שם אם אלא בשיפולי מתם הוא מ"ז אף שלמעלה יש מוגלא עיי"ש ועי' בהמחבר הקודם בקונטרס ההשובות סי' מ"ז סב' דבועה

תשובה

הר"ק דחוקא כמיכר סס' ק מחיים כגון שרואה שהמוגלא דבוקה נגד הבועא לשמה עיי"ש (קנה) זכים עי' בהמירת הקודם בקומרים התשובות שם שהאל בבועא בשיפולי ופתחו הבועא לתבחן אם הוא מ"ז והו עטרים קלת כערבוב עפרורית דקה לבנה והו"ב רוה לחלות שבהשמש וסחיפת הבועא נתערבו והשולל עין הא כל בועא בשיפולי ממשמשין לעלות בשר ואכ"ה המ"ז לא מתערבב והשיב שכמש דברי השואל דאין לחוש ולהקל בזה כלל דחוקא אם ס' הנכירות המיש כגון חוטין ומרוחים קטנים לבנים יש להקל בהפ"מ וט"ג ולחלות דהו מ"ז שדרכן לחוות בכים לבן בטדע והבנים הזה חלוש בטבעו ויש אכשרות שב"ש משמש בכח ע"ג הבועא מהפרד עי"ז בכנים קלת כרוחים מהכים וגם י"ל דכמו שדרך מ"ז לגדל סביבו כים לבן כן גמי מגדל בתוך המ"ז פרוחין לבנים כגון הבים אבל לפי לשון השאלה שכתבו שם' כגון עפרורית דקה ומשמע שהי' משמשו קשה כעפר ותל לא ס"ד כלל שיהא מחלה סלה ממשמש חק כי פרוחי הבים רחוין לחוות רבים גם לא דקים כמו עיי"ש (קנו) דינן כמו בסמיכי עמ"ז סק"י ורא"ש ס"ק ע"ט ופרה"ב סעי' ל"ח ולב"ם בהגה סעי' כ"ב ותתירת עיסם שורם ד' עסק ד' בבועא מלאה רוח בשיטולי אעפ"י דלענין סמיכי שוה דינה למ"ז מ"מ לענין שיטולי יש להקל אפי' במקומות שנהגין לאסור במ"ז בסמיכי אם לא הסכל שם מנהג מבורר להחיתר בו גם בשיפולי עיי"ש ועי' מהרי"ב כלל כ"ג בעשרון סק"ת (ועי"ל ס"ק קמ"ו): (קנז) כמו עי' נ"ב סוף ס' זה ובמהרי"ב בהרגלי"ע אות ב' סעי' י"ח ובמנח"י בהרגלי"ע אות ב' סעי' י"ג ובביאורים ס"ק מ"ד דבועא בשיפולי שאין שם חוט בשר מקוף שהבשר הוא ע"י שהבועא היא מ"ז לא מלאה רוח במקום שנהגו להתיר הוי סהם רישותא עיי"ש (ועי"ל ס"ק רכ"ה) (קנח) בסמיכי עבא"ם ועי' פתורת שמואל ס"ק י"ז ובזר זהב סק"י בכ' מרע"ז בדף האחרון שבשיפולי יש להקל במ"ז אפי' במקומה שאין לרס מנהג מבורר בסיטרי במ"ז עיי"ש ועי' מ"ז סק"י ורא"ש ס"ק ע"ד וע"ע שכ' דהעיקר לדינא כמ"ש בשת"ה סעי' כ"ב והב"ם ס"ק ל"ג לדינא דבבועה במ"ז בם כולי לא קיל מסיטרי במ"ז כלל עיי"ש ועי' במהרי"ב כלל כ"ג בקומץ כבי' ה' ועשרון ס"ק ח' שמלבד להקל בזה דאכי' במקום שאין המנהג יחוש ודרכם לבורות בסת כי במ"ז של"ל הכ"ו ובעיבה"ח יחד (ועי"ל ס"ק קת"ע וק"ל) מ"מ בבועא בשיטולי יש לחם להקל דסני הפ"מ לאוד וכרמ"ב הב"ח והט"ז בדף האחרון לסמוך עליהם עכ"פ לענין זה עיי"ש (קנט) בועא על חריץ וקמט עבא"ם ס"ק י"ב ס"ם לענין בועא דמ"ז ועי' שמ"ת סעי' פ"ו ותב"ם ס"ק כ"ז שכ' לדינא דחוקא בועא מיטולא אבל במ"ז שהמכסירים סמיכי במ"ז יש לחם לרכסיר ממי בהא דבבשו להברכאות ולא להתגדל וכל זה בעומדת על החריץ שדרכה לחוות מהולדה אבל בעומדת על חריץ לא קמע שלוש מהולדה אכי' הבועא הוא של מ"ז מריפה אפי' במקום דמכסירין סמיכי במ"ז עיי"ש ועי' שכ"ד בס"ק י"ח ועי' רא"ש ס"ק מ"ט ובספת אמת ס"ק י"ח מ"ם ס"ד הספ"ד בזה ועי' לב"ם סק"ז ובס"ק י"ד וס"ק ס"ה שכ' דבמקומות דמכסירים סמיכי במ"ז יש לחם להכסיר בזה אפי' אם הבועא דמ"ז עומדת על חריץ שלוש מהולדה אבל במקום שאוסרים בעלמא סמיכי במ"ז יש לחם להסריף כשעדיר על חריץ וקמט שלוש מהולדה אכי' בהפ"מ מבוטם הרגלי"ע עיי"ש ועי' בדברין בסוף סי' הה שכ' דכשעומדת בועא בם"ז לא מלאה רוח סמוך למקום שרואי לחוות שם חריץ וכגון קלהה בתוך החריץ לא שכלה תוך החריץ אע"כ שהכשיטהו מ"מ עכ"ל רישותא הוי ומלמרף עם שאר רישותא הרגלי"ע עיי"ש (ועי"ל בס"ק שחמ"ז) ועי' במהרי"ב שם שכ' דבועא דמ"ז העומדת על חריץ הודאי אינה כמו כ"ל בהכ"מ ומקרי שהם רישותא עיי"ש (ועי"ל ס"ק קס"ג) ועי' בעלי לבוה בהרגלי"ע אות ס"ג - (קס) על חריץ וקמט שמ"ך שכ' דבועא העומדת בקמט שלוש רואי לחוות חריץ וקמט ומגלה שיש שם חריץ לא קמט ובועא עלי' מריפה מבעבר הרגלי"ע וה"ה כל דבר שכבר שבשאול עומד בקמט אחר מ"מ אם שומר על הקמט מריפה מעם דהי הרגלי"ע עיי"ש וכ"כ בכמ"ה סעי' ט"ו והב"ם ס"ק כ"ח עיי"ש ועי' בלב"ם ס"ק ס"ח והב"ה שם שכ' דכל מה דמתמירים כשעומדת על הקמט שלוש רואי לחוות הוא דוקא כמיכר שהקמט הוא ע"י חלי לא שמ"ח לעשות עלין אם הוא ע"י חלי לא

(קסא) חרץ (קסב) וקמט

דרכי תשובה

מברייתו לגבי בועה השמחת על הקמט שיכר שהוא מברייתו אף שאין דרך להיות שם קמט מ"מ קל הוא ואם הוא כמ"ו ובמקומות שמכשירין סמיכי במ"ו ים להכשיר בזה אפי' שלא בהפ"מ ואם הוא הוא שלא מגלת טריפה בכ"מ רק שיש חילוק בין אם הוא ע"י חלי או מברייתו דאם הוא ע"י חלי אסור משום הרלו"ע ואם הוא מברייתו טריפה משום דשפו להתפרק עיי"ש ועי' שפת אמת ס"ק י"ש ועי' בכנ"ח שם ובפרה"ב סעי' ל"ז ולח"מ ס"ק ל"ב וחגמלא מבאר הא"ע שם בין אם הוא אסור משום הרלו"ע ובין אם הוא משום דשפו להתפרק דבמ"א בתרין באופן אסור משום חשש דשפו להתפרק כל שם חיה ספק בדבר יש להקל כיון דאין לדין זה שורש בהלמוד אבל אם מגלת בחרין באופן אסור משום הרלו"ע יש להחמיר בסכיקו עיי"ש אך בנב"ש לעיל סי' ל"ה ס"ק ל' וכפי' זה סק"י וכס"ק ע"א העלה דגם כשהוא משום הרלו"ע יש להקל בספיקו דכל ספק הרלו"ע כשר עיי"ש וכ"כ בחמה"ב שם לדינא (ועי' בדברי לעיל ס"ק נ"ד מ"ש בזה) ועי' בחמה"ב בהרלו"ע אות ק' סעי' ק"ל וקל"ח בתלמוד דברי האחרונים בזה וכ' דרך כלל בקיטור דקמט הגמלא בריאה ויכר שכח ריחולה הדיוט שכל קוי הקמט הולכים מקלה זה לקצה אחד ואפי' כשכלים ופפקים בתעלא הקמט אך כל קטי הקמטים נגרים אחה והולכים אל הקצה רפוי שבפנים שם אי בהפ"מ אינו מלטרף לשום רשותא אלא כשסרכת דבוקה בה דאסור לחתך שם במקום הפנימי בתחלתו בועה של מגלת ומחמה ח"ל לרשות עני הפנימי דיש לחוש שמא מחמת חלי היא והו"ל בועה על קמט אבל אם הבועה היא רק על מקצת הקמט אי בכמוהות והפנימי נגלי ובדק להקמט בנפיחה ובשפרין כמרה אלא בקמט שהוא עמוק והבועה היא קלה על הריאה וקלהה בקמט דאז טריפה משום דמחזי כהרי בועה דסמיכי אבל בקמט הכיר שהוא מחמה חלי דהיינו שרואין שכל קוי הקמטים כלין ומפסקים אל הקדה אחת שבאמצע שזה מורה שמחלי הוא בא קמט כזה מקרא סהם רשותא ואף אם הבועה אינו על הקמט ממש אלא שהוא סמוך ל' באין הפרש ג' שערות אינו לבחוש אינו מבלבל אפ"ה טריפה משום הרלו"ע ואם הבועה הוא על מ"ו והו"ה ס"ה לו טריפה אי מורסא אי קמט אם הס על הרשותא מיתי אסור אבי' ברכ"מ דאף דאין כתו הרלו"ע מ"מ הרי מבוכים הבדיקה שמומדים בפי הקמט אך אם אינו על הרשותא ממש רק סמוך להקמט באין הפרש ג' שערות אי בטיבי אי מורסא וס"ח אסור משום הרלו"ע אך בבועה דמ"ו במקום דמכשירין סמיכי במ"ו דאלא הוי הרלו"ע יש להקל בזה בהפ"מ עכ"פ לאחר הבדיקה בקמט אם אינו מבלבל עיי"ש ועי' בעלי לבושה בהרלו"ע אות ק"ח והקמ"ו ועי' במגן אברהם בסוף הקונטרס לדיני הרלו"ע שהביא ע"ד המקמ"ב בזה במ"ש בשאין הא' דאם כל קוי הקמט הולכים אלקה אחד אף שבכפרים באמצע הקמט אם כל קטי הקמט נגרים אל נקודה שבפנים אינו רשותא דזה ניכר קיבע שמהולה דז"ל אלא דאף בכמ"ג אם ניכר שאינו מהולה רק שמעבה מחמה חלי יש לאסור וכ' דבכל קמט שיהיה אין לרקל אלא בכמוהי סבור דמחמה שיכיר שהוא מהולה ואז יתיר עיי"ש ועי' מזה בש"ו בהרכת לבה סי' ק"ה (ועי"ל סי' ל"ג ס"ק ל') (קסא) חר ין וקבבו עד"ק בהרלו"ע אות קי"ט ובתק"מ שם ס"ק ד' מ"ש אי מועיל להבוה הקמט ע"י מרחים בידים וכ' שם דאם שהה הרחים רק כדי שתעלה בנפיחה כמבו ועי"ז הבוה הקמטים מהני הרחים אבל מה שחמרם בכח להבוה בשר הריאה מלדדי הקמט ולהגיחו במקום הקמט זה לא מהני עיי"ש ועי' בדברי לבוש סי' ל"ז ס"ק ל"ה וכסי' זה סק"י ובדברי המניה שם ועי' מזה במשמרת הקדש בקונטרס הבשוטות סי' כ"ה אות ג' ועי' בהגהות ש"ב בהגהות המגלגן מהרש"ק שכתב הורה זכח אות ט' שכ' דכשהיה סרכת אי אסר רשותא בקמט תלוה לדחק מהבר הריאה נמלאת הקמט יזה טריפה ניחוה כי לא הוכר מסמנת רק בבועה בשישי עיי"ש ועי' מזה בדברי בשוטו"ד הביינת בקי"ח סי' ס"ד וכסי' ע"ג שם ועי' בש"ח דמת הצבא בחמה"ת סי' כ' מה שהרבה להביא ע"ד הגמלן מהרש"ק בזה בחמה שאסור לחתמם ולחרם בקמט בחקום הרלו"ע כדי שיעלה שזה לבשר הריאה אלין שם בעמם לאחר בזה עיי"ש ועי' בדברי עוד שם בשו"ת סי' כ"ח ע"ד הגמלן מהרש"ק בזה ועיי"ש עוד בסוף הבשו' ועגל בחה"ק סי' כ"ח שכ' דאם הוא סרכת אלכ"ם הולמת מקרוב ומרחם בהקמט ובנה בנפיחה רק אלין הקמט שולה עם הבשר שבחוסם להיות שזה כמאר בשר הריאה רק מהקרום לבד עלה בנפיחה ומאחר בחקום הוא כעין מחרוקה יש להחריף ולא מהני מישוש"ם דחמ"ג אם בהר הבחה חלוק הוי כאלכ"ם אל מחרוקה והו"ל הרלו"ע ואם בהר מעוקרא חלוק הוי סרכת אל קמט עיי"ש ועי' בד"ק בהרלו"ע אם אל כל דאם הוא סרכת

דבוקה אל קמט שם ספק אם הוא מחולה ובבר הסרכת ע"י מישוש"ב והקמט עלה בנפיחה ועלה אם בשר ומבלבן אחר המישוש"ם אם קדם המיחום אם אלם ולא בבבן מז אם קדם המישוש"ם הגיע הרוח מהבכיחה מחת הבשר הל ובספק אולי לא הגיע לשר קדם המיחום הקל בהפ"מ ולא"ב עיי"ש ועי' כשיה רבמי שאלה סי' כ"ג שליחד ג"כ להכשיר בריחן דיחיה שמגלת נקב בהשמש דאל דבנחת בקמט עיי"ש ועי' מזה בחמה"ר בהרלו"ע אות ק' בלק"ל סק"ל שסיים בל"ע אף כשיחוש שהיה אם משמש יד בחוק עיי"ש. (קסב) וקמט

עי' בס' זבחים שלמים הספרדי אות ו' שכ' דמ"ה הרמ"ה בועה על קמט מריפה ר"ל שחמה הבועה מקאמה אם הריאה ואינה מחמשמת ומריפה משום דעהיה להתפרק והמקוב עיי"ש אבל ישיון בלב"ש בחצ"ה סעי' ט"ו ובביאורו ס"ק ע"ה שכ' שלרוך לידע אלא לאסור אף בבועה של קמט מחמת חלי משום הרלו"ע אלא"כ ניכר שהקמט הוי רשותא בפ"ע ומעבה מעמנו בלא בועה אבל אם הוא סמוך שהוא רגיל ע"פ הרוב שדרך הבועה לפעמים להקמים הריאה ומיכר שבהיות הבועה כעין קמטים זה אינו הרלו"ע כי הכל מחמת הבועה הוא והתרפלות הבועה שהפסמו גם הקמטים ולא מקבי הרלו"ע ומי ניכר לבקיאים ומדיק לבעלי כל שבחת דמחת בכה"ג עיי"ש ועי' בד"ק בהרלו"ע אות קמ"ט ובמק"מ שם סק"ג שכ' הה"ה בקמט הנעבה ע"י סיבת מיעוי דהוי ג"כ דיש כמיחי לבד ולא הוי רק רשותא כ"ד כמיעוי ד"ל דבהרפא ממילא יתמלא הקמט עיי"ש ועי' בשו"ת מוסו"ד קמא סי' ל"ה שכ' החזקא בועל דרכה להקמט אבל מורסא לא עיי"ש אבן בד"ק סי' זה ס"ק ט"ו ובהרלו"ע הוא מורסא כ' דגם במורסא יש להקל עיי"ש וכ"כ בדמת הרלו"ע אות ס"ק כ"ח לדינא עיי"ש ועי' שד בהרלו"ע של הל"ק שם אות ב"ו ובמק"מ שם ס"ק י"ל שכ' דאם הוא קמט סביב הבועה דמ"ו י"ל דגם הקמט אין לו רק מבוס רשותא דבועה דמ"ו עיי"ש ועי' מהבו"ב בהרלו"ע אות ק' סעי' קל"ג שכ' דאינו הסכר בזה הוא כך הסכא שרלה סביב הבועה אף ברחוק קלת כעין מסרון וגומא ויוקף בהחלת הבועה מעבה שם כעין חיליס וקמטים בלי הכרח דיוקת הבועה וכ"ם אם ריאה המקום כעין נבשמים הבדיקה שמומדים בפי הקמט אך אם אינו על הרשותא ממש רק סמוך להקמט באין הפרש ג' שערות אי בטיבי אי מורסא וס"ח אסור משום הרלו"ע אך בבועה דמ"ו במקום דמכשירין סמיכי במ"ו דאלא הוי הרלו"ע יש להקל בזה בהפ"מ עכ"פ לאחר הבדיקה בקמט אם אינו מבלבן עיי"ש ועי' בעלי לבושה בהרלו"ע אות ק"ח והקמ"ו ועי' במגן אברהם בסוף הקונטרס לדיני הרלו"ע שהביא ע"ד המקמ"ב בזה במ"ש בשאין הא' דאם כל קוי הקמט הולכים אלקה אחד אף שבכפרים באמצע הקמט אם כל קטי הקמט נגרים אל נקודה שבפנים אינו רשותא דזה ניכר קיבע שמהולה דז"ל אלא דאף בכמ"ג אם ניכר שאינו מהולה רק שמעבה מחמה חלי יש לאסור וכ' דבכל קמט שיהיה אין לרקל אלא בכמוהי סבור דמחמה שיכיר שהוא מהולה ואז יתיר עיי"ש ועי' מזה בש"ו בהרכת לבה סי' ק"ה (ועי"ל סי' ל"ג ס"ק ל') (קסא) חר ין וקבבו עד"ק בהרלו"ע אות קי"ט ובתק"מ שם ס"ק ד' מ"ש אי מועיל להבוה הקמט ע"י מרחים בידים וכ' שם דאם שהה הרחים רק כדי שתעלה בנפיחה כמבו ועי"ז הבוה הקמטים מהני הרחים אבל מה שחמרם בכח להבוה בשר הריאה מלדדי הקמט ולהגיחו במקום הקמט זה לא מהני עיי"ש ועי' בדברי לבוש סי' ל"ז ס"ק ל"ה וכסי' זה סק"י ובדברי המניה שם ועי' מזה במשמרת הקדש בקונטרס הבשוטות סי' כ"ה אות ג' ועי' בהגהות ש"ב בהגהות המגלגן מהרש"ק שכתב הורה זכח אות ט' שכ' דכשהיה סרכת אי אסר רשותא בקמט תלוה לדחק מהבר הריאה נמלאת הקמט יזה טריפה ניחוה כי לא הוכר מסמנת רק בבועה בשישי עיי"ש ועי' מזה בדברי בשוטו"ד הביינת בקי"ח סי' ס"ד וכסי' ע"ג שם ועי' בש"ח דמת הצבא בחמה"ת סי' כ' מה שהרבה להביא ע"ד הגמלן מהרש"ק בזה בחמה שאסור לחתמם ולחרם בקמט בחקום הרלו"ע כדי שיעלה שזה לבשר הריאה אלין שם בעמם לאחר בזה עיי"ש ועי' בדברי עוד שם בשו"ת סי' כ"ח ע"ד הגמלן מהרש"ק בזה ועיי"ש עוד בסוף הבשו' ועגל בחה"ק סי' כ"ח שכ' דאם הוא סרכת אלכ"ם הולמת מקרוב ומרחם בהקמט ובנה בנפיחה רק אלין הקמט שולה עם הבשר שבחוסם להיות שזה כמאר בשר הריאה רק מהקרום לבד עלה בנפיחה ומאחר בחקום הוא כעין מחרוקה יש להחריף ולא מהני מישוש"ם דחמ"ג אם בהר הבחה חלוק הוי כאלכ"ם אל מחרוקה והו"ל הרלו"ע ואם בהר מעוקרא חלוק הוי סרכת אל קמט עיי"ש ועי' בד"ק בהרלו"ע אם אל כל דאם הוא סרכת

דבוקה אל קמט שם ספק אם הוא מחולה ובבר הסרכת ע"י מישוש"ב והקמט עלה בנפיחה ועלה אם בשר ומבלבן אחר המישוש"ם אם קדם המיחום אם אלם ולא בבבן מז אם קדם המישוש"ם הגיע הרוח מהבכיחה מחת הבשר הל ובספק אולי לא הגיע לשר קדם המיחום הקל בהפ"מ ולא"ב עיי"ש ועי' כשיה רבמי שאלה סי' כ"ג שליחד ג"כ להכשיר בריחן דיחיה שמגלת נקב בהשמש דאל דבנחת בקמט עיי"ש ועי' מזה במחמ"ר בהרלו"ע אות ק' בלק"ל סק"ל שסיים בל"ע אף כשיחוש שהיה אם משמש יד בחוק עיי"ש. (קסב) וקמט

עי' בס' זבחים שלמים הספרדי אות ו' שכ' דמ"ה הרמ"ה בועה על קמט מריפה ר"ל שחמה הבועה מקאמה אם הריאה ואינה מחמשמת ומריפה משום דעהיה להתפרק והמקוב עיי"ש אבל ישיון בלב"ש בחצ"ה סעי' ט"ו ובביאורו ס"ק ע"ה שכ' שלרוך לידע אלא לאסור אף בבועה של קמט מחמת חלי משום הרלו"ע אלא"כ ניכר שהקמט הוי רשותא בפ"ע ומעבה מעמנו בלא בועה אבל אם הוא סמוך שהוא רגיל ע"פ הרוב שדרך הבועה לפעמים להקמים הריאה ומיכר שבהיות הבועה כעין קמטים זה אינו הרלו"ע כי הכל מחמת הבועה הוא והתרפלות הבועה שהפסמו גם הקמטים ולא מקבי הרלו"ע ומי ניכר לבקיאים ומדיק לבעלי כל שבחת דמחת בכה"ג עיי"ש ועי' בד"ק בהרלו"ע אות קמ"ט ובמק"מ שם סק"ג שכ' הה"ה בקמט הנעבה ע"י סיבת מיעוי דהוי ג"כ דיש כמיחי לבד ולא הוי רק רשותא כ"ד כמיעוי ד"ל דבהרפא ממילא יתמלא הקמט עיי"ש ועי' בשו"ת מוסו"ד קמא סי' ל"ה שכ' החזקא בועל דרכה להקמים אבל מורסא לא עיי"ש אבן בד"ק סי' זה ס"ק ט"ו ובהרלו"ע הוא מורסא כ' דגם במורסא יש להקל עיי"ש וכ"כ בדמת הרלו"ע אות ס"ק כ"ח לדינא עיי"ש ועי' שד בהרלו"ע של הל"ק שם אות ב"ו ובמק"מ שם ס"ק י"ל שכ' דאם הוא קמט סביב הבועה דמ"ו י"ל דגם הקמט אין לו רק מבוס רשותא דבועה דמ"ו עיי"ש ועי' מהבו"ב בהרלו"ע אות ק' סעי' קל"ג שכ' דאינו הסכר בזה הוא כך הסכא שרלה סביב הבועה אף ברחוק קלת כעין מסרון וגומא ויוקף בהחלת הבועה מעבה שם כעין חיליס וקמטים בלי הכרח דיוקת הבועה וכ"ם אם ריאה המקום כעין נבשמים הבדיקה שמומדים בפי הקמט אך אם אינו על הרשותא ממש רק סמוך להקמט באין הפרש ג' שערות אי בטיבי אי מורסא וס"ח אסור משום הרלו"ע אך בבועה דמ"ו במקום דמכשירין סמיכי במ"ו דאלא הוי הרלו"ע יש להקל בזה בהפ"מ עכ"פ לאחר הבדיקה בקמט אם אינו מבלבן עיי"ש ועי' בעלי לבושה בהרלו"ע אות ק"ח והקמ"ו ועי' במגן אברהם בסוף הקונטרס לדיני הרלו"ע שהביא ע"ד המקמ"ב בזה במ"ש בשאין הא' דאם כל קוי הקמט הולכים אלקה אחד אף שבכפרים באמצע הקמט אם כל קטי הקמט נגרים אל נקודה שבפנים אינו רשותא דזה ניכר קיבע שמהולה דז"ל אלא דאף בכמ"ג אם ניכר שאינו מהולה רק שמעבה מחמה חלי יש לאסור וכ' דבכל קמט שיהיה אין לרקל אלא בכמוהי סבור דמחמה שיכיר שהוא מהולה ואז יתיר עיי"ש ועי' מזה בש"ו בהרכת לבה סי' ק"ה (ועי"ל סי' ל"ג ס"ק ל') (קסא) חר ין וקבבו עד"ק בהרלו"ע אות קי"ט ובתק"מ שם ס"ק ד' מ"ש אי מועיל להבוה הקמט ע"י מרחים בידים וכ' שם דאם שהה הרחים רק כדי שתעלה בנפיחה כמבו ועי"ז הבוה הקמטים מהני הרחים אבל מה שחמרם בכח להבוה בשר הריאה מלדדי הקמט ולהגיחו במקום הקמט זה לא מהני עיי"ש ועי' בדברי לבוש סי' ל"ז ס"ק ל"ה וכסי' זה סק"י ובדברי המניה שם ועי' מזה במשמרת הקדש בקונטרס הבשוטות סי' כ"ה אות ג' ועי' בהגהות ש"ב בהגהות המגלגן מהרש"ק שכתב הורה זכח אות ט' שכ' דכשהיה סרכת אי אסר רשותא בקמט תלוה לדחק מהבר הריאה נמלאת הקמט יזה טריפה ניחוה כי לא הוכר מסמנת רק בבועה בשישי עיי"ש ועי' מזה בדברי בשוטו"ד הביינת בקי"ח סי' ס"ד וכסי' ע"ג שם ועי' בש"ח דמת הצבא בחמה"ת סי' כ' מה שהרבה להביא ע"ד הגמלן מהרש"ק בזה בחמה שאסור לחתמם ולחרם בקמט בחקום הרלו"ע כדי שיעלה שזה לבשר הריאה אלין שם בעמם לאחר בזה עיי"ש ועי' בדברי עוד שם בשו"ת סי' כ"ח ע"ד הגמלן מהרש"ק בזה ועיי"ש עוד בסוף הבשו' ועגל בחה"ק סי' כ"ח שכ' דאם הוא סרכת אלכ"ם הולמת מקרוב ומרחם בהקמט ובנה בנפיחה רק אלין הקמט שולה עם הבשר שבחוסם להיות שזה כמאר בשר הריאה רק מהקרום לבד עלה בנפיחה ומאחר בחקום הוא כעין מחרוקה יש להחריף ולא מהני מישוש"ם דחמ"ג אם בהר הבחה חלוק הוי כאלכ"ם אל מחרוקה והו"ל הרלו"ע ואם בהר מעוקרא חלוק הוי סרכת אל קמט עיי"ש ועי' בד"ק בהרלו"ע אם אל כל דאם הוא סרכת

יורה דעה סעיף לז ג הלכות טריפות

(יג) (קסב) מריפה (קסד) הוי (קסה) כשרי (קסו) טפי

באר היטב

(יג) מריפה פי' טשט על לוט פלוטה של ימין כשקשה מרין:

דרכי תשובה

והרלב"ן ז"ל ומי' בשי"ת דבר מסה קמא סי' ע"ז שמשמע בדבר ריאה שמגלה בה בועה ומל הבועה היה סרוכה תליה ואגל הבועה כי לימוק ומנוך להמקה היה קמט בריאה והסרוכה עברה במישוך והבועה נכסה בעיפה ומהפסה לעוכן קלת והלישוק עלהה בעפיפה שהכל העלה התפשטו רק הקמט בשאר על עמדו מה דין הבהמה ועי"ש מה שהשיב בזה ומי' בש"ת עוטו"ל תמיינת סי' ע"ח שמשמע דדין ריאה שהיה עליה בועה ומרפה ומאחר קמט ועלי' סרוכה אם יש להקל עפ"ד הגב"ש הנ"ל דהדך הבועה להקמיט וי"ל דלא כי הרלב"ן והשיב דהגב"ש לא כ' להקל רק בבועה גבר כיון דקי"ל דבועה יחידית כשר לכן גם אם יש קשט סביב לה אין לאסור מטא"כ בג"ד דבשדה בועה כי' מריפה משום סרוכה עד בועה לכן גם עתה שהרפה הבועה מריפה משום סרוכה על הקמט עי"ש ועי' בדעת הורה ס"ק כ"ט מ"ש בזה (קסב) מריפה עבלה"ש מ"ש הה קלי על חדין הטליוטה וכ' ועי' שמ"ח סעיף ס"ו ובפרת"ב סעיף ל"ד ובמלוקת עיטים שרש ד' עקי' ס' סעיף י' שכ' הה"ה אם שוחדת על חדין הוכלת שדרך לחות שם חדין ע"ל קמט עי"ש (ולענין בועה דמ"ז על חדין הוכלת ע"ל סוף ס"ק קנ"מ) ועי' ד"ק ס"ק י"ח שכ' דיל דאיט בכלל חדין לגבי חומרא ע' אלה הבוחק אל החדין אבל לא מהמדוד ומעטה הסיט מקום שמתחיל לספס כוך החדין עי"ש ועי' שלחן נבוה ס"ק י"ג שכ' דהמנהג בשאלוניקי להכשיר בבועה על חדין וקמט וכ' שכן הוא עיקר לדינא כיון שהם בני הספרדים מכשירין גם בבועה מעבלע"ב עי"ש אבל מנהגו לאסור בזה כי אין מחמירים נ"כ

בבועה מעבלע"ב כמש"ל סעיף ה' וכמ"ש ברמ"א כאן ובסמ"ח שם

וכתב עוד בשי"ת שם דאם אין הבועה על החדין דאינה הטליוטה בל"ל

מכם רק שכוך לו יש להקל רק דבעיק שיהא הכרס כחוש הפרה

ביש לחדין בחריאה ריאה עי"ש אלא בגב"ש ס"ק ע"ב הביג ע"ז וכ' דלא

בעיק הפרס בלל דאפי' אין שם שום הפרס כל שיכר לעיטים שלוט וגכם

מהבועה כל שהוא לאוך החדין כשר עי"ש ועי' במלוקת עיטים שם ס"ק כ"ז

שכ' דבהפ"מ יש לסמוך על הגב"ש בזה עי"ש וכ"כ במהז"ב בלל כ"ב בקומץ

סעיף י"ד ושאדון ס"ק כ"ה ובמ"ח"ש בזכרי שלמה עקי ד' סעי' ו' לדינא

עי"ש ועי' בד"ק ס"ק י"ז שמלדד דכשכל הבועה עומד במקום שלוט אמנך

רק כ"ד מהבועה נכנס לשומק קל עי"ש ועי' במק"מ ס"ק כ"ח שהקשה

עליו בזה דהא לדיך הפסק עי"ש

וכתב שם עוד בשמ"ח דכל מ"ש לחלק בין אם הוא בתוך החדין לא אין

לחדין חוקה כשומדת בלוטה הטליוטה דימוי מחליו ולתטה הדיטו לגד

הבורם אבל מחליו ולמעלה אפי' היא רחוקה מהחדין יש להמריח שלא בהכ"מ

אפי' אם הבועה הוא של מ"ז משום דשם מתחכבת מדוחק הגרגרת ודרכה הכסף

אך בהפ"ת יש להקל גם בהא אם הוא חוץ לחדין אם יש הכסף כתוב

הבערה ביטה לחדין אפי' הבועה היא מלאה מונגלת עי"ש ועי' בגב"ש שם

בהג"ה ובביאורו ס"ק ע"ד שכ' דדך כלל בזה דאם עומדת בהאוטה הטליוטה

של ימין אלא בחקום החדין אם הוא במקום שהבלר לעיל סי' ל"ה דיהרת

מגבה כשר שם משום שדרכה ליפלל שם מחחק (כמש"ל בדבריו שם ס"ק

ר"כ בליור אה ד') אז אם אירע שם שם בועה אסור בהפ"מ אף במ"ז

יבהפ"מ כשר אף תיתוגלא ואם היא שם בהאוטה הוא במקום שיש כלונתא בין

רכוסקים ביתרת מגבה באחה יש חוחק שכ"ל שהוא סכך פלונתא (רכ"ל

בדבריו שם בליור אות ח' ואות ב') אז בג"ד כשיש בועה בחקומה הלא

יש להכשיר אפי' בלון הב"מ לאפי' בבועה הטליוטה דכלל הוא דבכ"מ שכשר בהכ"מ

אז במקום ספק כשר אפי' בלא הפ"מ עי"ש ועי' בפרת"ב סעיף ל"ד ורת"ש

ס"ק ל' ובחלרת עיטים ומנחז"ב שכ' דכשהיא מחליה ולמעלה ולגד החוד כ"ש

מודים דאין להכשיר אלא כשיש הפסק כתוב הבערה בין בועה לחדין בחריאה

ריאה אפי' בהכ"מ אך זה חוקה כשהיא מלאה מונגלת אבל בבועה דמ"ז אפי'

אם היא לגד חוד הלוטה ושומדת על החדין ממש לא שיך לו ממש בלי שום

הפסק יש להקל בהפ"מ במקום דנכנו להכשיר אמיכי דמ"ז אבל אלא בהפ"מ

אין להקל בזה אף במקום דנכנו להכשיר אמיכי דמ"ז•עי"ש והה בהורת זבח

סי' ל"ח אני' ל' כ' דאף כשהיא מחליו ולמעלה אין לאסור אלא כשהיא מגד

קמא דהאוטה עי"ש אך בשי"ת מעיל מקה סי' ל"ז מבואר דאף בגד נכס על

הלוטה יש להמריח דיש לחם לחסיך הבועה בגלעה קפסת כיון שם שם ג"כ

חזק כי חזק הלוטה מנכסים היא הבתרת ומאחר הם הלעה הקפסת

ומקבים הבועה עי"ש ועי' בחמה"ש ס"ד בזבח שלמה סעי' ו' ובלק"

ס"ק כ"ד שם שכן מיקר לדינא דאין חלוק בין מגבה לו מקמא בזה ודלא

כהורת זבח עי"ש.

ודע דכל זה הוא רק בלוטה הטליוטה הימנית אבל בלוטה הטליוטה המלאית

כתב הרמ"ם ס"ק ל"ה ובפרת"ב סעי' ל"ו דאפי' אם בועה חחקת את

הבשר ודומין שלוטה הולכת בשה כדרכה אם"ה כשר עי"ש.

ועיין בגב"ש סוף סי' זה ס"ק קנ"ח ובעלי לבוש בהרלב"ן לוח ו' ובמהה"ב

בהרלב"ן לוח ב' סעי' י"ז ובמהרה"ן ס"ק ס"ז שכ' דבועה בלוטה

הטליוטה של ימין בכ"מ של"ל שהשר שם יחרת מגבה שכ"ל דבמלא בועה

במקום הוא כשר בהפ"מ מ"מ עכ"ל שהם רשותה הי ומלמרף עם שהם

רשותה אחרת להסרף ואפי' אם הבועה היא של מ"ז לא מלא רוח מקרי ג"כ

שהם רשותה דאף השר בועה דמ"ז לא מלא רוח לא אקרא רק רשותה כ"ד

אבל זה תמיר עפי כיון דאין מכשירין שם אלא בהפ"מ ונם לענין הרלב"ן לא

מקרי רשותה כ"ד רק בהפ"מ והרי קולי בהפ"מ לא מקלין אבל במקרשה

שים שם פלוגתא אם הוא כשר ביתמ"ג דקיי"ל להכשיר בשים שם בועה אפי'

אלא בהפ"מ אז אם הבועה היא של מ"ז יש להקל בהפ"מ ולומר דלא הי

רשותה כלל עי"ש ועי' ברלב"ם יוסף סי' ל"ז בחידושים ס"ק קמ"ז מזה ומי'

בגב"ש ס"ק ס"ח וס"ק ע' ובהג"ה סעי' ט"ז שכ' דבכ"מ דמכשירין כאן

בבועה דמ"ז כ"ש אם היא מלאה רוח דכשר בזה ובכ"מ שכ' דבמ"ז כשר רק

בהפ"מ אם הוא מלא רוח יש להקל אפי' בלא הפ"מ עי"ש (קבד) דהיי

עמ"ח סעי' ה' ותב"ש סק"ט שכ' המדהבב הש"ך בלשון קמט שרתת מסמע

לית ביה שיעורא ואפי' בקמט כל שהוא והוא חסר מבחין הי"ל הרלב"ע

וטריפה עי"ש ועי' ד"ק ס"ק י"ז ובמק"מ ס"ק כ"ח שכ' הלא שיך חומרא ע"

בחריאים ומדקים הקטנים הרגילים להיות בריאה דאין לחוש רק בחרין העמוק

ומשומה מחריאים ומדקים הקטנים דאין לך שום בועה אלא יכולו בהוסי חריאים

כאלו הרבה עי"ש וכיולא בזה כ' בש"ו שהם ספר חו"ד סי' ל"ה ובמק"מ

בחרלב"ע אות קמ"מ סק"ד דבחרחות הקטנים הגדלן בריאה כעין שטיפלי"ן

הנעשים בפני חדס לאחר הבחקי"ן אין בהם שום רשותה דא"ל שהחיה הריאה

כמלקא ברחיטנא עי"ש (קסה) בשני בועי דסמיכי כ' בפרת"ב סעיף

ל"ה ורת"ש ס"ק ל"ג דאם אלא בועה של מ"ז ויש לה כים בפ"ע ונקלפת

מעג"ב הריאה והריאה החחיה שלמה ויפה יש להקל אף אם נמלא בועה כו

בלוטה הטליוטה של ימין אפי' מחליו ומעלה לגד חודה ואע"פ שעומדה על

החדין לכי שהה מורה שאין הבועה בעופה של ריאה אלא שנשה כמין

שלוכית בחלל הגוף ומדבק בהריאה מבחוץ ולא איכפת מה שנחכך וכשו

לסתור ונקוב שהרי הקרום יהיה קיים ההחיו וחין מקיבות הבועה מסריף בה

עי"ש ועי' בדבריו לעיל (ס"ק מ') שכ' מהגב"ש ושד נחלי מחברים שהביטו

על ריח"פ בזה וכ' ולאסור בבועה כו אפי' כשלוטה עומדה במקום שם

תכם חיסון לא במקום רשותה החדין רק הבלא"ה אסור בבועה כו משום

דהוי כהונלד פי מכה (קסו) בועי דסמיכי עי' בפרת יקחיאל ס"ק

ב' ג' וברמ"ם בהרלב"ע סק"ג שכ' דמלשון הרמ"ם שכ' כלל דהוי כב' בועי

דסמיכי משמע דמירי הבועה שומדת ע"ם שפה הריאה ומקלפה הסיה

בחוך החדין אמ"ה דמי לבועה בשיפולי דהוי הבועה לדעת קלת פוסקים ובריאה

כב' בועי דסמיכי אבל אם עומדת סלה בחוך החדין דאינה הטליוטה לא

בחוך החדין חרדה כשר עי"ש לך לפי הטעם האמור בשמ"ח שם

והב"ש שם"כ משום שבועה מעטה להגביה עוד הריאה ולהפסם ובלא מבוא

העור להקמט ולדבק בבשר וכהריאה הבועה להפסם הקרע העור עי"ש מבואר

מדבריו דאפי' בכל הבועה הוא בחוך הקמט אסור עי"ש ועי' בש"ת מעיל

לדקה סי' ל"ו ובזבחי רצון סי' י' בהמידים ס"ק כ"ד ובד"ק ס"ק י"ז ובמק"מ

ס"ק מ"ט ועי' שפת אמת ס"ק י"ח ועי' בדעת תורה ס"ק כ"ז מ"ם בענין זה

וכ' דבהפ"מ יש להקל אלא לאסור אמ"ה שומדת הבועה קלחה במקום נגשה

שאלא

(יג) (קסז) דסמיכי (מ"כ) (קמח) ג' (קסט) טושת (קע) זה כנגד זה (קעא) בין ג' לוטות (קעב) כשרה . (קעג) לגבי (קעד) טופה (קעה) נגד דסמיגרא (קעו) סיגרא (קעז) כהלי גוונא (קעח) טריפה

באר היטב

(יג) דסמיכי וכתב בש"ך דלפי זה נמיס זכים ים להקל בחקים המקילין מיסו ים טעם אחר שים לתם לחיסון הטושת בגלשת קפטת ובגרגרת וסוב לחמיר (ולפם קרחם מכסה לת הטופה לף שיהיה על הסרין ממם ניח לן מיחום בגל לחיסון גדגרת מפני שהבשר מכסה הטופה ונרין שיהיה לתו בשר המכסה מילה הרילה ופעמת דמחלק רמ"ח בין ג' טושת לטופה וסיגרא דסיגרא מעקב הטופה לף בגלת דחיקה

דרכי תשובה

שלגל הסרין וקלהה בגומת הסרין כנ"ע"ס"ם (קסז) דסמיכי עבלה"ם מ"ם לם קרוס מכסה לת הטופה וסי' ניח לן לחיסון לחיסון בגרגרת וסי' ועי' לב"ם ס"ק ע"ז שכתב דלת מיבמיה במקום דמבואר בדיים לגו לחסר משום הרלרי"ע דבולמי מהני מה שעלה על הטופה מרלה ריחה כמו דקיי"ל בכל הרלרי"ע הכא שכתנה למרלה ריחה כשרה ולת הו הרלרי"ע לגלת לפי' במקום שנמצר בדין זה לחסר משום שמצע הטופה להגבי' עור הריחה וכו' ושפ להתפרק מבהבית דגם בזה מהני כשעלה עלי' מרלה ריחה דבכה"ג לת מקרי רק חסרון מבכנים ועי"ם שוב בדיני הרלרי"ע שבסוף סי' זה ובביאורו ס"ק קג"ב שכ' דכל הדיים המבוארים בדין זה דטופה על הסרין לם עלה על ביעה מרלה ריחה לגופי"ע שבדין גבוה הוא מבשר הריחה לת הו לחי' רישיה כ"ל עי"ם וכ' עוד בלב"ם ס"ק קל"ע שהוגר ל בשם חכם ח' שהורה בטופה השמדה ע' הקתע לם י"הלבן מקלחה החתון של הטופה ים לרכשיר לכל חלילה לשמוע לדבר זה תלת שהוא טריפה מב' טעמים הלא משום שהוא הרלרי"ע ושוד דהוי טופה על קמם ובמה שחוזרת מקלחה לחרלה ריחה ע"ע פפיחה לת כועל כלום וכבל טופה ת' וחלילה לקבל בזה עי"ם ועי' מזה בעלי לבוחה בהרלרי"ע שלו לות י"ד ובמהרי"ב הרלרי"ע לות ב' סני' כ"ב ובהרון ס"ק כ"ת ועי' בנין"מ הרלרי"ע לות ב"ו סק"ע מ"ם בזה וכגיה בל"ע עי"ם (קסח) ב' בועות וכו' עשמ"ם לחלן סי' ל"ם סני' מ"ד כל' דלם למסה מחליין בין לות לגולת ים ב' טושת וכבכים קם ביניהם רק ספרוטות לחדדי לפי' בלת כיולם יש לחמריך לת"כ עברה הסירכה ע"י מישומ"ם לת ים לחכשיר עי"ם וכ"כ במ"ז סק"ב לדיכ ועי' בלב"ם שם ס"ק קס"ד שכתב על הסת"ח בזה ומחיר לפי' כבלת עברה הסירכה ע"י מישומ"ם לפי' שלת בהכ"מ עי"ם לך בפרת"ב בהרלרי"ע סני' ח' ורל"ע שם ס"ק י"ב ובמלרה עימם בדיני הרלרי"ע ס"ק כ"ה ובעלי לבוחה בהרלרי"ע לות כ"ח כשקו לדיכ לחמיר כדעת הסת"ח עי"ם וכ"כ בחדושי הרגרעק"ל ז"ל לגיל ב' עי"ם ועי' בעלי לבוחה שם שכ' דלם עברה הסירכה ע"י מישומ"ם ים לחכשיר לפי' בבועה ומיגי זה כנגד זה עי"ם ועי' במהרז"ב בהרלרי"ע לות ב' סני' כ"ג ובשרון ס"ק כ"ב שהכריע בזה לחלכה כך דכשלת עברה הסירכה ע"י מישומ"ם בכל עניו מרפה ולם עברה ע"י מישומ"ם לת ים לחלק דלם הבועות הם לל מ"ז לת ים לחהיר לפי' שלת בהפ"מ לחכ' לם הם לל מוגלת לת מיס עטורים לין לחהיר לגלת בהכ"ג חוקת עי"ם לך במגת"ש בהרלרי"ע ס"ת ב' סני' כ' ע"ב ס"ק ע"ב בלוקן דהיגוק לרינת הכרל"ם עי"ם (ועי' מעניו זה לחלן סי' ל"ט ס"ק רל"ז בלוקן)

(קסט) בועות כ' בפרה"ב סני' מ"ל ורמ"ם ס"ק ס"ג דלין חלוק בין הם הם מלאות מוגלת לת מ"ז עי"ם ועי' לב"ם ס"ק כ"ג ולחכי' בועה דמוגלת עגד בועה דמ"ז כשר עי"ם (קע) זה כנגד זה כ' בבמ"ח סני' י"ז ולחנ"ג דבעגי לחדדי לת חיסוק שלת הכ"זק חבריהה דכיון לפסר לכם לחפרד לין דוחקת זה לת זה עי"ם ועי' שם"ד ס"ק כ' ולב"ם ס"ק ע"ע שכ' לחפי' שוחזת לחטה מחליין הסם שוכבות זה על זה ממם לפ"ה כשר עי"ם ועי' בשפת למת סר"כ וברת"ם ס"ק ס"ג ובפרמ"ב סני' מ"ז ובזבחי רלון סי' י"ל בחחידים ס"ק כ"ה לפי' כשבבועות שומחות בהחתלת החיסוקים שבין לוגת לגולת במקום שהלטות מוכרות לגה לל לחוחה ולין שם רק הכסן ב' שערות לפ"ה כשר לף שבוכבין שם זה על זה ביוחר מ"מ לין מכבידין זע"ז בכח כיון לפין טבע הלוטה להכביד רק כן דרכן לרוף ולהפריד עי"ם (קעא) בין ב' אוגות סי' בזבחי רלון שם בשוכבין ס"ק י"ב שכ' דלם לוגת לל להפלגה לגמים ובימיהם ב' בועות ל"ע לל שיך לומר שדרכן לחוות פרוחות עי"ם ועי' בבית לברהם בשפתי חכ ס"ק י"ם שמסתפק ב"כ בזה וכ' לדעה הבב"ם בגל"ה מרפה משום הרלרי"ע דהי בועות על יהרת ולף לדעת הגב"ם שחולק ע"ז ומ"ל דזה לת הי הרלרי"ע לולי בסת"ג גם הגב"ם מודה לחסר ויותר י"ל דלף בבועות לל בסת"ג מע"ג לם שוכר בשם ומסתר עליו לבית רלי' עי"ם ועי' במגת"ש בקע"ל לות לחדדי לין לגם ש"ל כשובי לגבע ים לגדר לחקל עי"ם שעמו ולפי דבריו מעמת דחוקת כשמוכים בסמוכין זה עגד זה ממם הוא דים לחקל לגל כשלין

(קעב) לגבי בועה עי"ם ס"ב (קעג) בשרה מי' לב"ם ס"ק ס"ד ש"ל שכ' דזה לת לת הוי חכי' רישותת כ"ם עי"ם (וע"ל ס"ק קס"ח) (קעד) אבל בועה נגד סיגרא כ' בבמ"ח שם ובגב"ם ס"ק פ"ג ובפרמ"ב סני' מ"ב ורמ"ם ס"ק ס"ד לחמ"ע שבועה הוא במ"ז עי"ם ועי' בכרה"ב ורל"ע בסני' וס"ק שלחמ"ז שכ' דה"ה בועה מלאה רוח עגד סיגרא לחסר כיון מלאה מ"ז עגד סיגרא עי"ם . (קעד) בועה נגד סיגרא לגבי סיגרא עגד מורסה לל"כ במורסה שהוא שוה לגבר הריחה ליכת חמשת ממ"ח שם ורח"ם ס"ק ס"ז (וע"ל ס"ק ק"ד) (קעה) נגד סיגרא עממ"ח שם שכ' דלת בעיק ביסי' זה עגד זה ממם לגלת שחפי' לגוס מבוחים זה עגד זה ממם חסר לבעמים פוגעים זה לת זה והקשה מקלקל הרך ומקבו עי"ם ועי' בלב"ם ס"ק פ"ם שהביג עליו וכ' דחבו חומרת יחיה ולת ומגלת בשפסקים ולכן יש להקל בהכ"י עכ"ע בזה לך זה הלוי ברחות הגין ומם לבבר שיפגעו יחד בכ"מ לחסר עי"ם ועי' בכרה"ב סני' מ"ב ורל"ב ס"ק פ"ה שכ' דרך הכרעה שלן לחסר לגלת כשהן סיוכין זה בזה כ"כ שלת יכ' הכסן ביניהם עכ"כ כרוחב קם שלת בהכ"מ ובב' חומי שער לפי' בהפ"מ בין בועת לעיגלת ולח מריפה לבבל לם חלוק שלחר שמתחברים הלוות יהי לחר הגיחה הבועת חיה סמוכה לעיגלת ורוחקה מתנה כרוחב קם דק שלת בהכ"מ לו כבי חומי שער בהכ"מ לרכשיר לכל שלוט קרוב לדלת שסיט לנקוב לין להסריף בזה מספק עי"ם וכה במלרת עיגם שורש ד' סוף עגף ה' הגיגו עליו בזה וכ' הסיוקר לכתב"ם לחמיר בזה בכל עניו דלין מי שוכל לעבר דבחי הבהמה לת הו טגעין בדליכת רק מעט הפרס בזה כרוחב קם לו ב' שערות לם לת שים הפרס גחל עי"ם וכ"כ בזבחי רלון סי' י"ל בחמרים ס"ק ל"ז שכ לפי' לגרחה דלם מרלה לחהיל לגרלחת הגין שם מרחק ביניהם כ"כ דל"ל שפגעו יחד ים לרכשיר לפי' שלת בהפ"מ ולת זולת עי"ם לך בדעת הורה ס"ק ל"ז הגעה הסיוקר כדעת המקילין בעגין זה עי"ם ועי' בעלי לבוחה שמסכים לדעה הרל"ם בזה עי"ם ועי' במהרז"ב כלל כ"ב בקומן סני' מ"ו ובשרון ס"ק כ"ז שהכריע הבהפ"מ ים לסמוך על הרל"ם בזה ולת הבהפ"מ שם לחש לדברי שמגרת מיגם עי"ם ועי' במגת"ש עגף ד' בלק"ו ס"ק מ"ב שהעתו נ"כ לסמוך על הרל"ם הל"ל בהפ"מ עכ"פ עי"ם

(קעו) סיגרא מי' לב"ם סק"מ שכ' דבועת עגד סיגרא לפי' בזק ורלה שם שם בפת ליחה מריכה כיון הבעגת הוא ומחמת קבוחם מבקבים לל"כ מה בכך שם ליחה בבועה כיון המבחון קבה סלו ים עלי' חומרת דסיגרא עי"ם (וע"ל ס"ק קע"ח וס"ק קב"ב) (קעז) בה"ג כ' בפרה"ב סני' מ"ד ורל"ם ס"ק ס"ז דסיגרא עגד נבשיטת כשר לת"נ הבמיכם בולעים לפ"ה לית לן בה דפרחי לגרשתה בעגן שיהיו שמיכם בולעים ונם יהי' בהם ליחה המגגלת לו מגיע זכים שהוא רק לו חיסוק שהנקוב ולת זולת עי"ם (קעח) מריפה ומם ים שם סיגרות לת כעגד זה כשר לפי' הם מבוחים כיון כעגד זה ממם שמ"ח סני' י"ז ופרמ"ב סני' מ"ד ועי' לב"ם ס"ק פ"ד שכ' דבדי מיגרי ב"ז לת הוי רישותת כלל ולפי' ים ס"ם על סיגרת לחה כשר עי"ם ועי' בדר"ם ס"ק כ"ח שפקפק בדין זה בגמה שהקיל כ"כ בסיגרת עגד סיגרת מלשון הרמ"ל בהשובה סי' ה' וכ' דעכ"ם לריך להחמין הסבב לם לת ניקב עי"ם ועי' בגמגי"ל בגלי"ו סוף עגף ד' שכ' דגלה דלפי' בדיעבד מעכב הבדיקה בזה עי"ם ועי' בבית לברהם בלה"ב לות ת' שכ' שלריך לבדוק רפיעות שלת יפי' בלחת מהם שפת ליחה עי"ם לך בזבחי רלון שם בהמדים ס"ק כ"ה לת כשיש לו' הדבר כ"כ וסליה בל"ע לם ים לחסר בגמגה בלחת מהן שפת ליחה ועי' בגמגי"ל בגלי"ו שם מ"ם בזה ולת הלוגו לריכת לבל לפגע"ל גרלה בבעגת ת' בסת"ג מע"ג לם שוכר בשם ומסתר עליו לבית רלי' עי"ם ועי' במגת"ש בקע"ל לות לחדדי לין לגם ש"ל כשובי לגבע ים לגדר לחקל עי"ם שעמו ולפי דבריו מעמת דחוקת כשמוכים בסמוכין זה עגד זה ממם הוא דים לחקל לגל כשלין

ס"ק

ד (קפה) 'אבעבוע (קפו) שנמצא בשיפולי (קפע) דהטיטרא קשה ומנקבת (קפ) הנוגה שבעבוה (מ"ל) (קפא) טמי (קפב) ומינרי (קפג) סטוכים זה מגל זה (קפד) כסר - הריאה

ד"ר כסם ר"ל וכ"ל הש' מבמנו בדף מ"ז ושיטו שמוס ליחב שכל הטיטס ומרי קטנה

דרכי תשובה

ס"ק קנ"ו ולהלן ס"ק קפ"ג). (קעמ) דהטיטרא קשה מפרה"ב שם שכתב דבטעמא מגד מירמ"ן לון חילוק בין אם למעלה מחלי' לו למטה מחלי' ולפי שומדת למעלה מחלי' מריפה מיי"ם. (קפ) הבועה שבגורה כ' בלב"ם בסא"ה שם וכביאורו ס"ק פ"ל ומ"מ ל"ל בתם עלה על הבועה מריה ריאה כתיב בכל נוחי מיי"ם (קפא) בועי ומינרי סטוכים. עבלה"ם סוף ס"ק י"ג מ"ם שהפר"ח חולק ועי' סמ"ח סמי' י"ח ומב"ם ס"ק כ"ב שהכתים להפר"ח לאסור אפי' לפי הבועה הוא של מ"ז אפי' במקומות שמכטירים בעלמא אהדי למעלה יש לאסור אפי' אם הבועה הוא של מ"ז אפי' במקומות שמכטירים בעלמא ס"וכים במ"ז מיי"ם וכ"כ כמלוה עיים שורש ד' עוף ה' סמי' ו' מיי"ם ומי' רא"ש ס"ק כ"ה ופרמ"ב סמי' י"ח שכ' והרמ"א שמקיל לא מיירי רק בסמוכין ול"ל אבל לא בעבי אהדי ואם הם טעעים יחד למעלה מע"פ שבשורשם הם רחוקים זה מזה כמו חוטי שער אף הרמ"א שהיא מריפה ומיי"ם בס"ק כ"ז שכ' דאף שהבועה הוא של מ"ז והקרומים של הבועה בריאים דים סברא לומר שלא יקרעו אם"ה אין להקל מיי"ם אך בלב"ם סק"ל העלה דבהפ"מ יש להכשיר אף בבועה של מוגלא אף בטעעים אהדי למעלה זולת היכא דהחקי אהדי זה אה זה למעלה בראשם ויותר מדאי והכל לפי ראות עיני המורה מיי"ם אך בגה"ק אות ג' ומבק"ת ס"ק ל"ב הביא על הלב"ם בזה והעלה בראות דהעיקר כהפר"ח והחב"ם והרא"ש ופאר המחרוים המחמירים בזה מיי"ם אמנם במנחת יוסף בס"ק אות ס' הביא על כל דברי הגה"ק בזה שאין הבנתיו מוכרחים מיי"ם ומי' במחה"ב כלל כ"ב בקומץ סמי' ז' ובארון ס"ק ס"ו שהכריע דבהפ"מ לא חיש יש לסמוך על הלב"ם להכשיר עכ"פ במ"ז אם לא בעבי אהדי רק למעלה ולמטה כי הפרם כשיטת רוחב קם בשורשם מיי"ם

ועיין עוד בחמ"ח והב"ם שם שכ' דכל זה בעבי אהדי למעלה ולמטה אבל לא לא בעבי אהדי למעלה אע"פ שאין הפרם בימיהם בשורשם רק כתיב שער ג' יש להכשיר אפי' שלא בהפ"מ אפי' במלוה מוגלא והבפ"מ יש להקל אפי' אין בשורשם הפסק כלל אם אין טעעים אהדי למעלה רק שמחפעים והלכים עד הלא בעבי מטורשם ואלו אהדי כלל יש להכשיר עכ"ל וכ"כ בפרמ"ב סמי' י"ח מיי"ם והנה בלב"ם שם העלה דבלא בעבי אהדי למעלה יש להכשיר אפי' שלא בהפ"מ אף אם אין הפרם בימיהם כשיטת שער ג' מיי"ם אך בגה"ק שם ובמחה"ב ס"ק י"ד ופ"ק ל"ב העלה דאין לזה מפסק המ"ח בזה כי גם על הקולא של המ"ח שמקיל בזה בהפ"מ בלון הפרם למטה יש להקשות מובא מ"ב הנו הלא להוסיף על קולא ז' להקל אף שלא בהפ"מ מיי"ם ומי' בס' לב

מרי' על חלין דף מ"ז ע"ש בהוס' בד"ה ואי לא מריפה בסוף כשיטת שער

והנה בפרמ"ב שם כ' דבמחכטירין בלון הפ"מ כשם הפסק כשיטת שער בימיהם ל"ל שיהיה בהפסק מרחה ריאה חזקה אלא אף אם היא מרחה מוגלא כסר מיי"ם אך במחה"מ ס"ק ל"ג כ' שמדברי הפוסקים משמע להחמיר בזה ולזה נמין ברא"ם סוף ס"ק כ"ז שלא החלים הדבר להקל והגיה בל"ע מיי"ם ומי' במחה"ד עוף ג' בלב"ם ס"ק י"ח מ"ם ע"ד המ"מ בזה מיי"ם

(קפב) ומינרי מי' לב"ם ס"ק מ' שכ' דלהאסרין בועה ומינרא דמחיכי יש לסמוך אפי' כהבועה הוא מלאה מ"ז ובהטיטרא יש שפה ליחה וגם אמריק כיון שם לאוחזת בהטיטרא מ"כ הי"ל בועה ולזה בועה דמוגלא עם בועה דמ"ז דמחיכי דכסר להמכטירים שמיכי במ"ז רק הוסבון לה לטיטרא דמה בכך שם בה לאוחזת הא מ"מ מכמון קמה ומקב מיי"ם (ומי' בדבריו לעיל ס"ק קנ"ו וס"ק קנ"ח) (קפג) סטוכים זה אצל זה מי' לב"ם סוף ס' ז' וביאורו ס"ק קמ"ז וקמ"ח שכ' דבועה ומינרא דמחיכי בלון אם כשהרה רק בהפ"מ חקה הי"ל עכ"פ רשותא ואפי' כהבועה הוא במ"ז ואם יש שם שוד רשותא בין סמוך לבועה בין סמוך לטיטרא אפי' מכל מקום שלה הי"ל תרלו"ם ומריפה אך המקיל בזה בבועה דמ"ז סיכה שהרשותא הוא מעבר הכי של הטיטרא לון מוחן ביחו וסיים חקה כהבועה הוא של מ"ז וכמקום המכטירין בעלמא שמיכי במ"ז והרשותא הוא בלי הטיטרא כל"ל אבל אם הוא במקום שאסרין ס"ק קמ"ז לא בבועה דמוגלא לא מלי מון של הבועה אפי' של מ"ז אפי' במקום שמכטירים שמיכי במ"ז בל"מ ולון להכשיר בזה דהיא תרלו"ם ומי' בעלי לבוה בתרלו"ם שלו אות ג' וכמחה"ב בתרלו"ם אות ב' בקומץ סמי' ז' ובארון ס"ק ס"ו שכ' דאם הבועה הוא של מ"ז והרשותא הוא ס"ם סחוך להטיטרא מהני בהפ"מ משום"ם אם לא בהפ"מ הוא סמוכה לבועה אפי' כהבועה הוא של מ"ז לא אם הבועה הוא של מוגלא

תשובה

אפי' כהפ"ח הוא אבל הטיטרא לא לא מהני משום"ם מיי"ם ומי' בחחמי בתשקל"ז ז"ל בהגהותיו לסמי' זה ומי' במחה"ד בתרלו"ם אות ב' בלק"ו ס"ק מ"ם שהבין דברי המחה"ב בל"ל שכ' דבאמה סטוכה לבועה ומ"ז רק לטיטרא הם בלון מיכרה על כל רוחב הטיטרא ים להיות ע"י משום"ם בהפ"מ והבין עלון כי אם לון.הם"ה סתון לבועה רק לטיטרא ל"ל דכסר בהפ"מ אפי' בלא משום"ם מיי"ם (קפד) כסר עלב"ם בהגה סמי' כ"ח שכ' דבכים הורדא לא סיך דין בעי דסמיכי דלא גרע מיקב הכים דכסר מיי"ם (ועי"ל ס"ק ג' ולהלן ס"ק רס"ו) והגה לכאורה יש לעיין לפעמ"ד אם אירע שבכים הורדא יש מיכרא ובהורדא יש בועה ואם זה כנגד זה אם יש לאוחז הטיטרא שבכים היקב בועה שבורדא אם י"ל מה לי אם המקום שהטיטרא קטע בו הוא ריחה לא כים כיון שהיא כנגדה ממש ודוחקא לבועה אך יעלון הר"מ והרמ"א שכ' בדין דברי בעי הר כנגד זה רק בכ' אותה מחמ"ב דחוקא בכ' אותה הדין כן אבל כשהטיטרא אינה קבוע באמצע שכנגדה לא שייך לאסור וכיון שאין לו רגי' מדבריהם לאסור רק בכה"ג אין לו לוסף להחמיר גם בכה"ג והסברא טעמא דחוקא בכ' אותה שייך לאסור לפי שכל אי"ל מרחפה ומתנענע ברחפה בפ"ע בעמי זא"ז ובקבה הטיטרא לבועה מכא"כ בל"ד כיון שאין כים הורדא מתנענע בהבועה בפ"ע כי תמיד היא דבוקה ומגיעה על הורדא ואינה שוה הבועה בפ"ע והיא בלוחה עם הורדא ולכל אסר תחסון הבועה י"ל דבכה"ג לא שייך חסם זה כן נלפע"ד וכנין סברא זו המלא ברא"ם

ס"ק פ"ד לגמין בועה בשיפולי ורדא עיי"ם

סעיף ד (קפה) אבעבוע אפי' בועה קטנה לא"ם ס"ק כ"ז ובגה סגי' י"ם ובהב"ם ס"ק ל"ד ומד"ק רים ס"ק ל"ז שכ' דאפי' בבועה שהיא קטנה מכעדה אסור עיי"ם ומי' במק"מ ס"ק ס"ב שכ' דאפי' הבועה קטנה עומדת בשיפול היומי דאומא ע"ג חוד הערוגה אסור עיי"ם אך בשא"ח ל"ל התשוה הי"ד סי' ל"ג מלרף שם לסרף דעת הב"ח להקל בבועה קטנה מלגבע לגודל בגירוף סיפים כאלו והפ"מ עיי"ם ומי' בס"ק שאח"ז (ועי"ל ס"ק רי"ז)

(קפו) שנמצא בשיפולי הריאה עמה"ח סגי' י"ם שכ' הר"ל שהבועה עומדת על שטח הריאה ומגעת עד חחזה עיי"ם ומי' לב"ם ס"ק פ"ח שכ' דכ"ם כשאין הבועה עומדת על שטח הריאה אלא רק על השיפול לבד והגיה בו כספחור ולון ממש על שטח הריאה אלא מריפה עיי"ם ומי' בחל"ם ס"ק פ"ח ופרמ"ב סמי' מ"ה ובב"ם סק"ל דא"ל שיהי' הבועה נראית מעבר הב' חקה אלא אף כשאין הבועה נראה לעין הריאה בעבר הב' של השיפול כגון שעומדת על הטפח ומגעת ומסיימת עם הרחוב לפי שיפסה שם בשר עד הרחוב בשה בכ"מ מריפה עיי"ם ומי' לב"ם שם שכ' דאפי' אם גם על השיפול אינה מכרה על כל רוחב השיפול רק על מקצה וה"ה אם בועה קטנה עומדת על רוחב השיפול לבד אף שאין בראיה אלא כלל כשמגיעין בשטח הריאה מקצת ומגעה אפ"ה אין להקל עיי"ם (ומי' בזר זהב סק"ד) ומי' במחה"ד עוף ה' בביאורים סק"ה שכ' דמדברי הרא"ם ס"ק ס"ח משמע דעכ"ם אם אין הבועה מכרה על כל רוחב השיפול רק על מקצתה ולה.מת אם רוחב השיפול מחזיק ד' חפי שער ואין הבועה מכרה רק על ג' של מ' נבה לא קרא אין לאסור ולא כדמה הלב"ם שמחזיר גם בכה"ג ופיים בל"ע לדינא עיי"ם ומי' בשו"ת ר"מ הנ"ל סי' ס"ד שסקיל בדין זה והעלה להיר בזה בהפ"מ עכ"ם כיון שהראה מלגון הבמ"ח שכ' בלשון דמראיה על הבטח והשיפול דמשמע דכשהיא רק על השיפול לא נקרא בועה בשיפולי דחוקא כשמהפסק בתוך בשר הריאה ולא הראה כל' שמיכי מיון הבטח הדיון מלד הריאה ומתוך השיפול. ואם בועה כו' שלא בין החוכים בוחלי יש להקל ובדבר החלה שבאמל עלי' שהבועה הוא רק אבל השיפול הדיוט שהוא רק מלד א' של השיפול ומלד הב' של השיפול לא הי' בועה כלום רק שהי' הראה ומטוסה והשיפול אולך מבטח לבטח רק שהשיפול הוא כיוחם על הבועה שהבועה בועה להלן ראוק מן השיפולי בזה יש להחיר אף בלון הפ"מ וכ' ולקח הבב"ם והלב"ם ס"ק ל"ח שהחיתו בזה מודים בכה"ג דבשר ואינה לא מיירי רק בבועה מלד הלדים ומהן בשר מקקף מוגלא בתוך הבועה מתם דבאה ס"ל לאסור מטעם דמכלא ואלו היא בועה בשיפולי אבל בריאה בועה מב' הלדים רק אחד הוא יפה מלד א' ומסוסה ממנו גם הם מודים דבשרה עיי"ם וכן ראיה דעת הגה"ק מלובאוויטש ז"ל בהגה"ל ל"ל הרשות חיי"ד סי' ל"ג עיי"ם וכיוצא בזה כ' גם בקונטרס הבשוטה שגם מסמרת הקודם סי' י"ט עיי"ם ומי' מזה במחה"ד עוף ה' בלק"ו סק"ו ומי' גם' ברכת מנחה בקונטרס

יפה

(קפז) הריאה (קפח) נוהגין (יז) (קפט) לאסור (קצ) אם (קצא) אין (קצב) בשר (קצג) כל (קצד) שהוא (קצה) מקוף

באר

(יז) לאסור והטעם איתא בס"ד משום דמחזי כתרתי טעי דסמיכי ויש לאחם לתרומת עין (וכמ"ש כתב הטעם כיון שעומד בספק סופו לספק ולעקר וכתב פר"ח

דרכי

יפה לבדיקה שער ד' נתיב ד' אות ג' וב' מ"ם בזה והעלה דכיון שדעת הרא"ש לאסור בזה אין לסתוך על הטופו"ד להקל בזה כ"א בהפ"מ ולע"ג חזקא עיי"ש ועי' מק"מ ס"ק פ"ל ועי' בש"ם שערי לדק חי"ד סי' ל"ג מ"ם בענין זה ועד"ק ס"ק כ"ד ובמק"ש סוף ס"ק ע"ג שכ' דאם יש ספק במעמד הבועה אם היא בשיפולי לא לא יש להקל ולא שהיא ספק חברון ידיעה בשר עיי"ש (קפז) הריאה עש"ך ס"ק ל"ח ומבואר מדבריו דאם יש טרדא שיך דין דבועה בשיפולי וכ"כ בכנה"ג בהגהת הטור אות ל"ז עיי"ש והנה בשלטן גבוה ס"ק י"ט מחדש י' האריך להביא על הכנה"ג בזה והעלה להתיר טרדא בועה בשיפולי וכתו שהוא המנהג בשלטיוק מפיס קדמומות עיי"ש וכ"כ בס' טוב לשראל סי' מ"ד עיי"ש ועי' בס' תורת זבח (לרב מהרחד"ח ז"ל מאחמיר) מערכת אות ב' סי' י"ד סעי' כ"ח מ"ם בזה וכ' שגם באחמיר טרגין להכשיר בזה עיי"ש אך בשמ"ח שעי' כ"ח ובפרח"ב סעי' ל"ד כ' דהעיקר לדינא כדעת הש"ך והכנה"ג הנ"ל דבועה בשיפולי ורדא במקום החדודים שבה נ"כ טריפה אם אין שם חוט בשר מקוף ואם יש חוט בשר מקוף כשר ובלבד שלא תהי' הבועה מעבלע"ב במקום רסוכון וכ"ז טרדא עצמה אבל אם נמצא בועה בשיפולי כיס חדדא יש להכשיר לכ"ע עיי"ש ועי' מעמן זה בסו"ת אחומ"ר דברי חיים ח"ב סי' כ"ט ביאו"ד בשאל בבועה רשומה סמוך לשיפולי הורדא שלא במקום הסמפון ובזה הבועה הי' ריחק מן החדוד יותר מאבע רק אח"כ היתה הבועה מתכה בשוה עם שפת הורדא עד החדוד אם יש להכשיר בבהמת ישראל בהכשר תרוכה והשיב דהדבר פשוט להכשיר כיון שנמשך בשעת הטה אין שם בועה עליה ורק מחתת הטאב נשתנה גם בשר שחלא הבועה אבל כל הטעמים דבועה בשיפולי לא שיך כאן ויש להכשיר בזה אפי' שלא בהכ"מ עיי"ש (קפח) נוהגין לאסור כ' בלב"ש ס"ק פ"ט אבל אינו רק ספק טריפה כי רבו בו התכשירים ויש נ"מ לענין תערובות אי כלים וכיוצא שם חילוק בין ולא לאסור לספק לאסור והחלב יש לאחור עד ג' ימים לפרע עיי"ש ועכ"ל ס"ק כ"ג שכ' ודע דבועה בשיפולי שמתערבה בבהמות אחרות ראיה לכאורה לדד להקל אף שנודע הספק רא' קדם שנודע התערובות ומ"מ למעשה תלוה לעשות כן אבל בלא נודע הספק אא' קודם יש להתיר אף בלא הפ"מ עכ"ל ועי' בשלטן גבוה ס"ק י"ט מחודש ס' מהכנה"ג (קפט) לאסור. ובלב"ש מ"ם ב' מעמיס מהפ"ז והש"ך ומ' שמ"ח שם שהוסיף וכן בשם מהרי"ל מהבה"ש מבדיה מחמת שלאן לה חיזוק מלד הבשיל עיי"ש ועי' מ"ז סק"י ורא"פ ס"ק ס"ח ובלב"ש סק"ל ובזר זהב סק"ט ופת אמת ס"ק כ"ח ובקוה"ר שו' ל"ח ח' ובנה"ק אות ז' ובתשובה"ב בלל כ"ב בעמרון סק"ב ובמגה"י בק"ח אות פ"ו בבישור מרוץ במה שם נ"מ בין הטעמים ועיין בלב"ש שם שכ' דטעם הא' שהא משום שפופו להתכרך הוא העיקר עיי"ש ועי' בנה"ק שם שהפליג עליו דהא בש"ך שם ס"ק כ"ח כתב העיקר כטעם הב' משום מראית עין דמתחזי כתרתי בועי עיי"ש ועי' בתוה"ש שם שמתרץ דברי הלב"ש בזה עיי"ש (קצ) אם אין בשר כ"ש מקוף עשמ"ח שם ומק"מ ס"ק ס"ג שכ' דאם"ג דהבועה מטסה בבשר ראיה בעבר הב' אל הבשיל והבשר והבועה מסתיימין בשוה מ"מ כל שלא נמצך הבשר שבשיפול עפי עכ"פ כתוב א' אחר סיום הבועה עריכה כיון שרבועה נראית לעין הראוה ומבוא חוט רשיפול עיי"ש ועי' במחזיק ברכה אות ד' ועי' בס' תורת זבח הספרדי מערכת אות ב' סי' י"ד סעי' כ"ו מ"ם ע"ד המחב"ר בזה (קצא) אין בשר כ"ש מקוף עי' בשמירת הקדש בקונטרס התשובות שם שכ' דאם המשלגה אינו ממלא כל הבועה ועי"ז הא נכפפת ע"ג הוחם המקוף ומכסהו כשר דהא לא גרע מחוט מקוף ע"י משמש כיון דכשמגביה ביחו הבועה נתגלה החוט עיי"ש (קצב) בשר כ"ש מקוף. עי' לב"ש ס"ק י"ג ובמק"מ ס"ק ס"ד שכ' דלא הימה דמ"ם ס"ב שהבשר מקפה בכל לד מיירי חוקא בבועה רשומדה על הבשה ומנעת עד למטה וראיה על הבשיל ואין מקום הבועה בולע מיהר מקומות הבשיל ולכן כשיש בתחתיות הבועה חוט בשר הראיה עדיין לא הגיע אל הבשיל אלא אף אם הבועה בולעת לגד ראם האמת עד שעי"ז הארכה את ראם הראמה מכפי שהיה מקודם ערש היות הבועה מ"מ מהני חוט בשר מקוף מכל לד דמה בכך שהבועה מתחה את חוד פאמת סוף סוף עדיין לא הגיעה הבועה אל הבשיל ממש דהאי חוט בשר הוא

ריחר

היטב

דכל קצות הריאה אפילו מן הלדדין נקראו שפולי שהרי הריאה בהיה בגוף הבהמה אינה שוכבת אלא תליה א"כ בכל הלדדים ס' תליה ושומדת ושם בספק ולעקר)

תשובה

הבשיל ממש ואע"פ שנתתה יותר ממה שהיה מקודם מ"מ הרי בשר שיפול הוא עיי"ש (קצג) כל שהוא עש"ך ס"ק כ"ג והמ"ח שם וחב"ש סק"ל שכ' דאפי' היא דקה כחוט שער אי מהני ועי' לב"ש ס"ק ל"ב שכ' דאע"ד דם"ל בסמיכי דריך ב' חוטי שער לא כרוחב קה מ"מ בהא מודה דבני בחוט שער א' דקל שיכולי מסמיכי עיי"ש ועי' חב"ש שם ולב"ש ס"ק ל"ד שכ' דמ"ש בפוסקים דבני בחוט שער א' אינו ר"ל דבני שיהיה החוט בעובי כחוט אבל ריך שיהיה עכ"פ חוט דקה ע"פ כל שמה הבשיל שלא אין הבועה נראית כלל מהבשיל רחה אינו דמ"ש בפוסקים כלל דבני כחוט שער א' ר"ל אף בשאין ברחבו רק כחוט שער א' וחוט מכסה בבמה הבשיל לרחבו רק כחוט שער א' בני עיי"ש (קצד) שהוא. עי' בבנה"ג בהגהות הטור אות כ' שיבאו בשם מהרי"ש עזיאל ז"ל שהיה מבחין אם יש חוט בשר מקוף אז לא ע"י מחט שהיה מעביר מחט קטנה בשוי שפולי האומה בגיחה ואם שבבכה הבועה דרך מקב הבא ביחוט שלאן שם חוט בשר מקוף ועריכה ועיי"ש עוד באות ל"ג מ"ם בשם המשל"ל בזה ועי' ברא"פ ס"ק פ"ג מ"ם בביאור דברי הר"י עזיאל ומהר ואופן בדיקה זו אין מעבית ודיים ח"ל ולפענ"ד דהאדהא מלא חכים לעבד בכה מלתא וכל שמסכים שמא הגיע הגיחה עד סוף הבשיפולי ואין שם בשר בריא כלל יש להטריף ואין לסתוך על בדיקה מחט וגם שהבדיקה זו לא התכריב בשפקים ונם אפשר שהמשלגה קבה קצת ולכן אינה יוצאה ע"י נקבת המחט ויש להחמיר ולהטריף עכ"ל (ועי' בזר זהב סק"י מ"ם בזה באורך) ועי' בס' תורת זבח הספרדי (ליהרחד"ח ז"ל) מערכת אות ב' סי' י"ד סעי' כ' שהביא דברי הרא"ש בזה והשיב עליו במה שהחלוש דבמה"ר אין לעשות בדיקה זו כי אין בזה שום חכמה ואדרבה כן הוא ממנו תדיר ומעשים בכל יום שסומכים על בדיקה זו והיא בדיקה משלה כי בלא"ה א"א ליזהר מדשם מכשול בהוראה כי הדבר מסור להבודקים וכל א' נמראה עינו יפשט וא' אומר שם חוט בשר ר"ב' יאמר לא ומי יודע האמת עם מי ע"כ ראי לעשות בדיקה זו שהיא בדיקה טובה אמת ויפר ונראה לענין כל ואין שום חשש בדבר עיי"ש וכ"כ בס' טוב לשראל הספרדי סי' מ"ד דבאחמיר טרגין כן והוא ממנ חשוב עיי"ש אך בשלטן גבוה ס"ק כ"א מבואר דעתו ג"כ כדעת הרא"ש שכ' שם דאם כי בדיקה אינמו הוא מספת חוקר דכל דעבר המחט ולא שכבר מי הבועה בידוע שם שם חוט בשר מקוף ע"י נפיחה אז ע"י משמש ביד עיי"ש (קצה) מקוף בבל צד. עי' בשער הנים ס"ק כ"ג ולב"ש ס"ק ל"ח דל"ל דהיינו שהחוט אוך באורך כחוד מחוד הראיה שבלד א' של הבועה ע"כ כל אורכה של הבועה עד החוד שבלד הב' של הבועה אלא רכסק ועיי"ש עוד בלב"ש שהאריך בזה דהה פשוט דכשים חוט בשר ראיה בחלא שמה הבועה דהיינו מקמא אי מנבה דבאלו מריפה דמה יועיל חוט בשר האוך בחלעת שמה הבועה לבד אם אינו מגיע מקצ־אל הקלה ואפי' אם הבועה בולעת מהבשיל ואינה שוה אל בשיפול הראיה אלא בולעת מתחלוות הבשיל ויש שם חוט בשר על הבועה מקמא אי מנבה אי לממה במקום הבשיל טריפה דכיון שהבועה בולעת יותר ממקום החוד מה מהני החוט בזה דהא בעוין בע"כ שלך החוט בשר בתחתיות הבועה ממש ע"פ אורך הבועה דהא אפי' היה הכל עד מקום החוט מראה ראיה ואין הבועה מהחלה אלא ממקום שעומד החוט בשר אי טריפה וכן אפי' כשאורך הבועה הוא לאורך הבשיל ויש חוט בשר סבוב מן נב ראיה עד מקמא דראיה והוא חוט בשר כזה ע"פ רוחב הבועה אבל ד' ממנה ובזה ה"ל דחוט בשר זה מחזיק הבועה לבלתי הפרוק אפ"ה כיון דאין החוט רק אבל א' מהבועה ואל הב' אין בה חוט טריפה וה"ר אם גם אבל הב' של הבועה אוך עד חוט בשר ע"פ רוחב החוד סביב הבועה ואפי' יש כמה חוטין בה"ג לא מהני וטריפה עיי"ש ועי' בזה במאירת עיניים שורש ד' עקר ו' סק"ב ובמק"מ ס"ק ס"ד ועי' במהרי"ב כלל כ"ג בעמרון ס"ק ג' ח' וקומן סעי' ב' שכ' דכ"ז הוא בשאר שיפולי הראיה אבל בשיפולי אינה המרו"ע אין ל"מ בכל הדברים שכתב הלב"ש בזה דכיון בשיפולה ראב יש להכשיר אף בשהחוט אוך אבל אבל בלא נגבה אם החוט אוך אבל אבל אבל

ח מהרי"ו בסה"ר ס"ק ק מפר"ל וכ"כ מהרי"ן חביב ובסה"ר ס' ל"ה לתן בסה"ר מהרי"

(קצו) בכל צד (קצו) (והוקא (קצח) טעמא (קצט) אבל (ר) מיירא (רא) כשר (רב) בשיפולי ריאה) (דעת עצמו ומהרי"ו) (רג) ושיפולי (רד) היינו (רה) תחתית (רו) האומא

דרכי תשובה

מיהר בחום זה ומריפה דחוקא אם אין הטעמא מחזקת אח כל דוחב הבשול דממילא יש שם חוחב מכל מ ולא נראית הטעמא רק במקום ג' אי מיהו הוחם הסולך מלד קמא לגבה דכון שטומדת הטעמא בהתחיות ובשיפול של האומא וכיון דהאומא רחבה גם בתחביוחה מיהו המקד הוחם כל"ל מטמ"ב בהטעמא מחזקת אח כל דוחב הבשול ונראית מב' מדי' מקמא ומגבה דאו יש לאסור מטעם סמיכו וס' ולזה לא מהני המכסה הוחם הולך מקמא לגבה מי"ש אך במטמ"ל עוף ה' בלא"ל ס"ק י"ב הביא על המרא"ב בזה בטה שהמלוה דבר הוחם להבשיר בהאח"ע בבה"ג וכ' ולעטמו אין להבשיר בכה"ג אף בהאר"ע מי"ש ומי' בדעת הרא ס"ק ל"ג (קצו) בכל צד. עטמ"ה שמי' י"ש ובב"ש ס"ק ל"ל ומטומר מדבריהם דמ"ל דוקא שלך הוחם בחתיות הטעמא ממש בחמלע בשול הראה אלא אף אם נראית בטמה ובשיפולי והחד אם מגלה מוע בבר מקוף בסוס הטמה נראה אחד אחוא שהפסיק בין הטמה והבשיפולי כבר אף אחמר דאם הראה אם הטעמא בשני הבשיפולי ורחלן שבאר שני הבשיפולי אחר דאם הראה יש מראה שגלה אמ"ה כבר כיון שהחוח במראה בבר שבל החדוד מפסיק בין הטמה ובין הבשול מי"ש וכ"כ במאירת עינים שרש ד' עוף ו' שמי' מ' ס"ק ד' ומאר אחרונים אך בר"מ"ש סק"ע ובפרש"ב שמי' מ"ה כ' דאין לחלק בזה כ"ל בהטמ"ע דוקא אבל אלא בהטמ"ע יש לחמיר מי"ש ומי' במהר"ב כלל כ"ג בשמרן סק"ה וקימן שמי' ג' שכ' דהעיקר מהבב"ש והלב"ש ומאר אחרונים לחלק בזה אפי' אלא בהטמ"ע מי"ש וכ"כ במק"מ שף ס"ק ס"ה שם לחלק בזה אפי' אלא בהטמ"ע אך ההה דרק באופן שיהיה אי"ו חוח המבדיל בין הטמה לבשיפולי בבר תמם ולא מראה מוגלה שראה שמוגלה דאין בבר אלא בהכל מכל מקום בהטעמא בשיפולי לחון יוחר מבשאר מקומות הבשול לא מהני חוח בבר אפי' לטמה מהחדוד כל שהטעמא בולטת יוחר יחחה אלא בטיב חוח בבר אלך על המלטת החחיות הטעמא מי"ש ומי' מחה במהר"ב שם בשרון סק"ל ובגיה אברהם בלח"ב ס"ק כ"ל ובשו"ת מוטו"ד הביאם סי' ס"ד ובמגה סק"ל אות מ"ו בשורך (קצו) ודוקא בועא. מרסא בשיפולי בבר שמ"ה שני כ"ב ופרש"ב שני י"ל ומי' בדא"ם ס"ק ע"ח ומי' בזבח לאן בהמדרש סוף סי' י"ב שסיים אך לריך מראות אלא הביה בולטת כלום עכ"ל (ומ"ל ס"ק קי"ל) ומי' בב"ש סוף סי' זה שכ' דמרסא בשיפולי ריאה הי רישהה כ"ד כמו מרסא יחדיה מי"ש (ודין בועא בת"ר לא מלא רוח שבשיפולי ע"ל בסעיף הקדם בדמ"ל ובדברים שם ס"ק קג"ל) (קצח) בועא מי' בשיפולי זקני הפי יהפסד אלק מ' חו"ד סי' י' בריאה שם' הלי ממנה רירין הלחלין הלחופים היה הלוה בריריו הלו אין לחן בזה דין בועא בשיפולי דכיון דבועא בשיפולי הוא נוכל אומרת יהיה ע"כ אין להחמיר בזה הא אם הסיר לא הריריו עם הלחופים הבאר הריאה שלימה ויפה מי"ש. אך בפר"ח ס"ק כ"ג כ' לחלק בזה בין אם הלחל הוא סרכה עבה לא לא דבשאין הסרכה עבה לא יש לחלק דאם בשמגעה הריאה שלה הסרכה בנפיחה מריפה הא יש ריאה דנקבה הריאה שם ואם אינה שלה בנפיחה דלחל הריאה בעלמא הוא ובבר אבל אם הסרכה עבה אפי' אינה שלה בנפיחה כלל מריפה די"ל דבמחמה ע"י מוגלה והריאה מקבה שם מי"ש ולדעת מי' בדבריו לרלן (סי' ל"ט ס"ק ק"ג וס"ק הקל"ד) (קצט) אבל מיטרא כשר ואם יש ב' מיטרות בשיפולי ע"ל (ס"ק קי"ל)

(ר) מיטרא הבה לכאורה היה נראה דאם מגלה עפה ליהה בהוך המיטרא שם להחמיר כיון דבלא זה כ' בפרי חואר סק"י דבשיפולי המיטרא אחר ים לאסור בשיפולי מבבועא דמגלה בשיפולי מיטרא בשיפולי כיון שקבה עטלה לנקב יוחר מלאו הא מלא מגלה אך אם ס"ל דלמה מוגלה חמיד יוחר וא"כ בשיש מוגלה בחוך המיטרא יש בה הרחי לגרישהה שם מוגלה וגם הא קבה מלמעלה אמנן להבדוק אך ראיתי בס' ל"ל החדש בביאורו להט"ע כלן סוף סק"ז כ' דכיון דאין בועא בשיפולי אין לו שום בגמ' יש לחקל בהפ"מ בחדוב בשיטת קבה אט"ע שם בו מעט מ"ו לא מוגלה מי"ש וכ"כ בדעת הרא פ"ק ל"ו מי"ש ומי' בס' ברכת מבה בקומטרם יפה לבדיקה שער ד' מהיב ד' אות ג' (רא) כשר. עי' לב"ש סוף סי' זה כ' דמיטרא בשיפולי לא הי רק רישהה כ"ד כמו מיטרא יחדיה מי"ש אך בבו"ר סי' ל"ג בהט"ש סק"ג כ' דלפ"ד לדין דמחירון מיטרא בשיפולי מ"מ בכ"ע אם רישהה הי ריב"ש

מקוף

(רז) **או האונא** (רח) אבל (רט) לא (רי) **החתוכים שבין** (ריא) **אונא לאונא:** הגה (ריב) ויש (ריג) אומרים (ריד) דנכל (רטו) מקום (רטז) שם (ריז) שם (ריח) חידוד מקרי שפשי ריאה ולכן יש להסריף (ריט) אפילו למעלה (רכ) במקום שהריאה דבוקה לגדרה אם הוא עד תחתן הסולת (רכא) שהדיין הריאה שם חדה נקרא שפשי אבל עד האומה כשר דלת הוי שם שפשי הסם הריאה רחבה (בגדיקות) (רכב) ויש ליעץ בזה (רכג) אחר הפטגר (רכד) ואם אין

שולחן ערוך מהדורא ובו המגיה ופ"ש

דרכי תשובה

מקום מ"מ אם יולת מיתה ס"ת יש להסריף אפי' להמכשירין בעלמא ס"ת הוכחת ע"י"ם. (רז) **או האונא** עבלה"ע אות מ' ועי' בש"ת הר הכרמל חו"ד סי' ז' בתלעא ההשובה במשפטר של שהבלה"ע פעה במה שליין בזה בשם הם' לה לוחך בשם חכמי פוליטולה וכו' ע"י"ם ועי' בממ"ש עוקה ה' כ"ק ס"ק כ"ג שעיתר ע"ל הבלה"ע בזה וכ' שח"ו הבלה"ע לא פעה רק שם ע"ם בבחה"ע בלשה הוא שהוא ב' לחיות שהלות ה' ל"ל ערשם על היבת התיה הלוחת מרדכי בשם ר"ם ומהרי"ן חביב ופל היבות לא הלוחת ל"ל לין אות ע' לה לדיך בשם חכמי פוליטולה וכו' ע"י"ם (רח) **אבל לא החתוכים שבין אונא לאונא** עפר"ח ס"ק כ"ח שכ' דהמחבר לא בא להוקיר רק החתוכים שבין אונא לאונא אבל כל קלות הריאה אפי' מן הלדים נקרלו שיכול שהרי הריאה כשהיא בגוף הבהמה אינה שוכבת אלא תליה וא"כ בכל הלדים הוא תליה ושמתה ושופה לפסוק ולנקב ע"י"ם (רט) **לא החתוכים שבין אונא לאונא** אבל אם יש בלולת נס בלולת שבגדה מריפה לכ"ע זכר"ל שם בהלדים סק"ח (רי) **החתוכים שבין אונא לאונא** עמש"ח סעיף כ"ח שכתב דעשם המכשירים בחתוכים שבין אונא לאונא הוא משום דס"ל דשם מתחזקת ע"י אונא שבגדה ע"י"ם ולפ"ז יש"ל דאם יש בלולת על חיבור אונא א' ובלולת שבגדה יש חסרון לא קשם בלוקן שהוא כבר ועי"ז אין סמיכה לבלולת של אונא שבגדה דזה מריכה לכ"ע כיון דבעל הטעם של ההתחזקה ומשנן והה לא הלדעה הפרי תואר ס"ק י"ח שכ' טעם אחר לדעת המכשירין בחתוכים שבין אונא לאונא משמע דבכה"ג שיך להתיר מ"מ כיון שבמשר הרמ"ם ס"ק כ"ז הביא על רבני הלר בזה והה דבריו ונם הבמ"ח נא ס"ל כמ"ם הפרי תואר ע"כ ריאה לפנ"ד דלא בחקמית דס"ל כדעת המחבר יש להם להחמיר ולהסריף בכה"ג ועי' מ"ז בס"ק ובלולת"ם ס"ק ס"ח ובקיה"ל אות מ' ובזר זהב סק"ט ובפת אמת ס"ק כ"ח ובדעה חדה ס"ק ל"ה (ריא) **אונא לאונא** וה"ה בחתוכים שבין אונא לאונא שמ"ח שם ובלר אחרונים (ריב) ר"א דבב"ם וכו' עד"ק ס"ק כ"ו ובמק"מ ס"ק ס"ח שכ' דלא אחר חכמים בלולת הטעלות הימנה רק בשפשי של מ"מ בהס"מ אין לאסור בלולת הגמלא בלולת הטעלות הימנה רק בשפשי של החיה הזאה שבה אבל מה שהוא מלד הבלעה לחקף הבלולת ל"ל דהוא"ל רוחב ולכן יש להקל עכ"פ בהס"מ לא במריפות עוי"ם (ריג) **אוברים** עי' זבח רצון שם במוספין ס"ק ח' שכ' שם לעיין בחבר אות ובכבדה ע"ש סדק פרוד קלת בחמלא אם זה מקרי שפשי גם לדיון עוי"ם (ריד) **דבבל** מקום שיש שם חידוד ר"ל בין מחדש הלות לא הלוחת. בין החתוכים שבין החתוכים ובין הבחתוכים שבחתיות הלות והלוחות כלפי הלרן שמ"ח שם ובפרת"ב סבוי' מ"ז ועי' מ"ז ס"ק מ"ז וחב זהב ס"ק י"ד ועי' בש"ח הר הכרמל חו"ד סי' ד' שהקשה דלמה הזכירו הפוסקים דנם בחתוכים נקרא שפשי הא בלולה"ה מריפה כשם שם בלולת משום בלולת מעבר לעבר שבסבוי' שלח"ו לשיטת הסמ"ה סבוי' כ"ז דבחידוד הלולה כולם אסור בלולת מעבר לעבר אפי' כשהיא בלולת שיטת ר' אלבשה בנפה וב' בדקה ועוי"ם מ"ם בזה ועי' מזה בלב"ם ס"ק ק"א ובש"ה מאמר מרדכי (מהגאון רמ"ז ז"ל) סי' ל"ד ובד"ק ס"ק ל"ו ובש"ח טוטו"ד הבינה סי' ס"ה ובזבח רצון סי' י"ב בהמידה ס"ק ס' ובמק"מ ס"ק פ"א מה שכל מ' מהרן בזה לדבר (רטו) **מקום** שיש שם חידוד עי' בית אפרים בקס"ר אות ע' שהביא לשון הרש"ם בשם מ"כ שלם נמלא בלולת מיתם בין חיבור לחיבור פחות עשיקר לא נקרא שפשי ועי' בלר"כ ס"ק ע"ב מ"ם בזה ועי' מזה במנחת"ב בלל כ"ג בבחרון סר"ז ומד"ק ס"ק כ"ז שכ' לדעתו יש לקל בזה בהס"מ ע"י לידוף בפי' בלולת בפיס זכוס וכל שדעת חיוב הגאון ז"ל הוא להקל בגמרי מדעת הרמ"כ של יש"ם עוי"ם ועי' מק"מ ס"ק ס"ם בפיס לדי מ' דבהס"מ יש לסמוך על המחבר"ל שמקל בזה אבי בהמידה ע עוי"ם ועי' בס' לורה זבח הפפרדי מערכת אות ב' סי' י"ד סבוי' ו' מ"ם בשם הרב מהר"ם יחקי כה"ר עוי"ם (רטז) **שיש שם חידוד** ר"ל דנם בנ הלוחת בכלל שבולי הוא אבל לא בנ רחוחות הבם הריאה רחבה שמ"ח סבוי' כ"ח ורא"ם ס"ק ע"ב ומהרי"ב בבחרון ריש בלל כ"ב (ריח) **שם** עד"ק ס"ק ל"ו בד"ה

מקום שיש חידוד הלות הוא בשר מקום לפי מנהג מדינת ארצות עוי"ם (ריט) **חידוד** חוד הוא הבסק שבין הבסק ובין הבשול כמו הלות דבר עב שבחוד מבדיל בין רחבו לעביו לב"ם ס"ק ל"ד בבחבר. (ריי) **אפי' למעלה** עי' בש"ח הר הכרמל חו"ד סוף סי' ד' מ"ם בבילור דברי הרמ"ם בזה (רב) **במקום שהריאה דבוקה לשדרה** עי' בזבח שמואל סי' י"ח בהריבה לפי אות ד' שכ' דמ"ם הרמ"ם ובש"ם במקום שהריאה דבוקה לשדרה הוא לא חוקה אלא הל"ע בחוד הבחרונה במקום שהיא בבוקה לשדרה ובבוקה לא חוקה אלא ל"ל בבוקה א"נ ר"ל שהיא דבוקה ע"י בבשון שיש בה דבוק בשדרה וקרום שלו יוחד בין שתי ערונות ולבכי קלמר דלמעלה נגד הלות יש לה דין שפשי שבדיין הריאה הזה ונקרא שפשי עכ"ד. (רכא) **שבדיין הריאה** שם חדה עד"ק ס"ק כ"ג שכ' בשם חמיו הגאון ז"ל (בעל נפש שבשופים) שבקלות הבחרונות לבמה מהדיבוק של ערונה לערונה ולמעלה בשפשי של החיה הלות בבלת בבלת הבחרונה בבקום שהיא בבוקה ובוקה לא חוקה אלא ל"ל בבוקה א"נ ר"ל שהיא דבוקה ע"י בבשון דבוק בשדרה וקרום שלו יוחד בין שתי ערונות ולבכי קלמר דלמעלה נגד הלות יש לה דין שפשי שבדיין הריאה הזה ונקרא שפשי עכ"ד. (רכא) **שבדיין הריאה** שם חדה עד"ק ס"ק כ"ג שכ' בשם חמיו הגאון ז"ל (בעל נפש שבשופים) שבקלות הבחרונות לבמה מהדיבוק של ערונה לערונה ולמעלה בשפשי של החיה הלות בבלת בבלת הבחרונה בבקום שהיא בבוקה ובוקה לא חוקה אלא ל"ל בבוקה א"נ ר"ל שהיא דבוקה ע"י בבשון דבוק בשדרה וקרום שלו יוחד בין שתי ערונות ולבכי קלמר דלמעלה נגד הלות יש לה דין שפשי שבדיין הריאה הזה ונקרא שפשי עכ"ד. (רכב) **אם** בנרא"ם בשר מקום עבלה"ם ס"ק ס"ו ובפת"ם מ"ם מהבהרי"ם ובשו' מגיד מרלשים בהם לא הסריף לגפה לגלות אם יש חוש בשר מקום עד שבקרעה וכו' ועי' בשמ"ח שם ובפרת"ב סבוי' ס"ח ס"ב ובדא"ם ס"ק ל"ב ול"ג שהביא דברי הש' מגיד מרלשים בזה וכ' לדיון דלמ"כ שלריך להתחלה לבדוק לאחר הגפיחה לא אם חוש בשר מקום קדם הגפיחה כל"ל מ"מ בדיעבד אם לא הסריף לגפחה עד שלבדה הריאה לא שמחבה יש להכשיר דלמריך מבהמה כמו שבשה קודם גפיחה אלא גפחה היה מוקבת וכל זה חוקת כבר חוש מקום קדם הגבהה ומלבדה לא נקרעה בחופן שלא"ל לבחוק שב יש בזה פלגתא הבשלים ולעולך גחל יש לסיך על המקילין אבל בלולה"ה יש להסריף עוי"ם ובי' בדא"ם שם סוף ס"ק ל"ב שכ' שלין להלק בכל זה בין אם נמלא בשפשי אות לא בשפשי אות עוי"ם וכ"כ בס' תורת זבח הפפרדי בס' עי"ד סבוי' י"ח ועי' בחחבי הגאון רעק"א ז"ל שכ' לחלק בזה בין אות לאותה דאם הוא בשפשי אות יש להכשיר בזה אפי' שלא בהס"מ ובשפשי אותה אין להקל כ"א בהס"מ דוקא עוי"ם: ועיין לב"ם סוף סי' זה ומבואר מדברי דאם אדע בעת שלא רא אם יש חוש בשר מקום אף שמכשירין פרי עכ"ם רשיהה לך אם הבעת

יורה דעה סעיף לז ד הלכות טריפות

(רכו) חומ (רכז) בסר (רכח) מקף (רכט) טפחון לאתה (ד) ומסמסין (רל) לה טשס (רלא) סס (רלב) ע"י כן (רלג) חומ

פתחי תשובה

(ד) ומסמסין עיין בתשובת מהרי"ב מ"ב סי' י"ל שמחל בטעם בשישלי אלא הספיקו למעכה ולעפה לרחות אם יהיה חוש בסר מקף עד שנקרעה מה דינה והביא דברי מהרי"ל המבאר דכל עיקר דין זה שאם ע"י התמסמס חוש בסר מקף בשריה זה אינו אלא היכא דכשיתה ל"ל נפיחה גלחות בסבר מקופים וכשנפחה נתגלה הטעה ונמצא כבסר בו אינו מתמסמס אבל אם בלא שנפחה אין בסר מקופה כי' אלא בסרלוה קודם נפיחה מוכיח הלשון בב"י שאומר שאם נפחוה ואין בסר מקופה כי' ולפיכך ע אלא הספיקו לחפצם ו' פחה אם הריאה קודם נפיחה ל"ל מלה אין בסר מקף פשיטא דבריפה ולפיכך אם לא ניחוי אבל אם מתחלה נלחה שבסר מקף אלא לחפש"ל נרין לנפחה אם מקף אמ"כ בא מקרוב הסמידלה על חקרה ע"ש ומי' נשי"ם תניד מלחשיה מ"ב סי' כ' בנטמה שמלאת טעה בשישלי אוכה ולא רלו אם סיה בסר מקף

דרכי תשובה

סלא מלאה רוח לא מ"ז במקום שמכסירין לה בסמיכי אין מחבים לרישותה נעמן הרלרי"ע כיון דהי ספק תרלרי"ע והא יש לספק שמא הי' חוש בסר מקף עיי"ם ועי' במרכ"י בהרלרי"ע אות ב' בביאורים ס"ק מ"ד שכ' דבטעה דרוח לא בא"ז יש להקל בזה אלא לחשבו לרישותה אפי' להחמירים בעלמא בספק הרלרי"ע דבזה כ"ע מודים עיי"ם (ועי"ל ס"ק קג"ז וקנ"ז ולהלן סי' רל"ה) תעיין עוד בפרש"ב סעי' ס"ג ורמ"ם ס"ק ל"ד שכ' שכל מ"ם להקל בנאבדה לא מקרעה כנ"ל לא אמרן אלא בסמקרעה קודם הבדיקה אבל אם כבר בדקו לריאה ומלאה לעין אחין חוש בסר מקף הפיחה ונאבדה לא מחכה קודם הפיחה טריפה ואין להלה ולומר שאם היו טפחין אחה הי' היקף בסר כמו שרגיל לחיות דכיון דאחרע לפניו ואפי' אם רלו חוש מקף קודם הכביחה ועי"ש הבכיחה בהלכ אחוש בחוש ורלו לאחמם אמא יחור אחר המסמוס ולא הסביקו לרמסם עוד בנאבדה אין להחיר ולהלות אמא הי' אחר ע"י מסמוס עיי"ם וכולא בזה כ' נ"כ הגאון מהרש"ק ז"ל מבראלד בתהוהיו על הפרמ"ג בשפ"ד סס ובחבו' שוטו"ד הכיל סוף סי' ס"ד דכל מה שכ' להקל בנאבדה הריאה לא מקרעה לא אמרן אלא בנא בדקו אבל אם כבר נפחו לריאה והחחלו למשוך חוש בסר מקף סס ולא עלתה בידם ובחוך כך מקרע הטעה עריפה ולא אמריק דאם לא היה מקרע הטעה הי' שולה סס חוש בסר מקף כיוון מיהו אם נהכסה הטעה מלר לא' יש להקל בכה"ג אף בשלא רלו חוש בסר מקף ע"י"ם ועי' ד"ק ס"ק כ"ט ובמק"מ ס"ק ע"נ מ"ם ע"ד הרמ"ם בזה שהוא נגד משמעות הסמ"ח וכ' לדינא דאם ע"י חוזק המסמוס ראק והלם כל הטעה והי' אומדנא להש"ב שהי' יכול להיות חוש בסר מקף ע"י המסמוס יש להסביר בהכ"מ כשהי' אומדנא שהי' המסמוס בכח כ"כ כדי להלות הטעה הוחר

חזקה בלי שום ריעותא וקלקול ובפרש אם הי' בסכך מ"ז עיי"ש

ועיין בשפ"ד ס"ק כ"ג ובב"ם בהגה סעי' כ"ג ובפרש"ב סעי' ס"ד ורמ"פ ס"ק ל"ה שכ' דכ"ז שהרגיו בלא הספיק לרמ"ח אם יש חוש בסר מקף עד שנאבדה לגרך גחל אין הדברים אמורים כ"א בשנאבדה לא נחכה בשונג אבל אם במחכוין קרע הטעה לא חבך הריאה קודם הבדיקה דיש המבטל חיסור ב' הבריסס בחוד ואסורה ל' לא ליד עשה דבר זה בשבילו אבל לאחרים יש לחיות כשיש להם ט"ל לבטל שבת וכדומה ומ"מ אסור לו לאסור להם ביוקר ממה שסי' מוכרה לנכרי אם היה מריפה כדי שלא יחעלו מעשו עיי"ש ועי' לקמן סי' ל"ם סעי' כ' ובדברים שם וכסי' ל"ש סעי' ה' ו' פרטי דינים בענין זה ועי' ד"ק ס"ק כ"ט ועי' במק"מ ס"ק ע"נ

ועי' בס' תורת זבח הספרדי שם סעי' י"ם שכ' דכל מ"ם להקל בנקרעה

הטעה קודם הבדיקה אם יש חוש בסר מקף לא אמרן אלא אם נקרעה רלו שהטעה היתה שלימה לאחר שהשלימו הריאה מחוך הבהמה אלא שנקרעה לא נתבקעה אח"כ אבל אם כשהשלימו הריאה מן הבהמה יצאה מטוקעת וריקמת רלו להמריח מטום טעה שמה ובלאוסיה עיי"ם וה"ע (רכו) חוש בשר מקיף עפה"ם שם מ"ב מהמרי"ם דאם לא ממלא חוש מקף קודם הפיחה לא מהני אף אם שולה חוש מקף לאחר הפיחה ומסמוס ועפר"ח שם שסכים לאמרי"ם אבל בבהגה"ב בהגהת ב"י אות ל' ובחשו' בני חיו"ד סי' מ"לא מ"ב ומ"ג ובשאר המים ס"ק כ"ח ובפרי תואר שם ובשמ"ח ותב"ם שם ובפרש"ב סעי' ל"ה ל"ו ורמ"פ ס"ק פ"ה לא הסכימו לדברי המהרי"ם וכ' כולם כמ' לדינא דבן בטעה שבשישלי אמרא ובין בשישלי אומא אם עכ"פ ע"י הפיחה ומסמוס ממלא חוש בסר מקף יש להסביר אף אם קודם הפיחה ומסמוס לא הי' ריאה זה החוש כלל עיי"ש (רכז) בשר מקיף כ' בשפ"ד סי' ל"ם ס"ק ל"ב ובפרש"ב סעי' ל"ם שבשמלא טעה בשישלי יש לנפחה לריאה הריקה ומיל

שבבוקה

(רלד) באר מקף (רלה) כנה (בית יוסף) (רלו) והוא [שיטת] (רלז) נשיקה (רלח) מגאר (רלט) מרלה (מו) ריאה (רמ) ופס (רמא) לא סיר נשיקה

באר

(מו) ריאה ומהרש"ל מחייר לקח בכאן ל מרלה ריאה (מאחר דלא"ל לא אישור חוש ל' אם כן בזה ולא אין ל מרלה ריאה ושל מאחר שיש הרבה נאומים מקילין בטרפה

דרכי

שמרוקה הבועה נראה החוש שהרי מיכה רוחות שכבר נתרוקה הבועה ואמנם כ לא כי' החוש מקף מ"כ מה שמתה מקף אין זה כ"ל ע" המשמש שמתמשו אח"כ בעוב יותר עיי"ש ועי' במהר"ב כלל כ"ג פ"ק י"ח ובמנ"י שם בביאורים ס"ק מ"ח שכ' דבזה בודאי אין להכשיר בשום נחוי אא"כ יש לחוש הוא מריאה ריאה חזקה וגם בזה לא יהיר כ"ל ע" שאלת חכם משום שברך לדקדק שיהי' בכ"מ חוש יקרוע ובמקום שמרוקה הרי המקום שנפתחה הבועה אין שם חוש מקף אם לא שיקים הפתיחה אותה רק כמו סדק לו שמרוקה אלא במקום הסיכול ממם ואז אכשר נראות שהחוש הולך בלא הפסק וה"ה כשיתרוקה לגד פרס ועיי"ש עוד במנח"י בביאורים סק"מ שהוכיח מלשון הש' מגיד מרעשית והרא"ש דאין חילוק בזה בין מרוקה הבועה לגד חוץ והיינו שנקרעה מגד חוץ וילאה המגלה לחוץ ול"ם שמרוקה לגד פרס דאף במרוקה הבועה לגד פרס יש להחמיר בכל האמור במעלה כאילו מרוקה לגד חוץ ל"ם אם יש להבועה כים מיוחד בפ"ע ול"ם שאין ל כים מיוחד אלא שם לה מקום מיוחד שהיקף בפ"ע שהמגלה מונחת שם אם ע"י המשמש נקרע הכים לו מקומה המיוחד ונכנסה המגלה לפרס לבשר הריאה שהיא ספוגיה ומהרוקה הבועה עי"ז והיה עי"ז חוש מקף לא מהני הבכה"ג גם שמי' הקפה הלא כים בהיקים מוטים בזה במשתשם ואינם מסגיחים על זה עיי"ש (רלד) בשר עי' ד"ק סק"י שכ' דחוש בשר מקף א"ל לדקדק שהחוש בשר שמעלה אותו בכת ע"ג הבועה לא יהי' נהנם ממקומו ולקח אם ע"י רוב מהשוטו בכח הוא מעתיק בשר ממקומו שהי' מיושר שם ומחקו מחיבורו והבילא לשף השיכולי והחזיות הבועה ים לשקל ולהכשיר די"ל דאינו חמור כ"כ בזה כיון שלא"ל לחיות בשר ממם עיי"ש (רלה) כשרה עי' לב"ש סוף סי' זה שכ' דבועה בשיפולי שעלה חוש בשר מקף שמעבר שהבהמה כשרה אינו חמיר יותר מבועה יחידית לענין הרלו"ע בין כשהיא מלאה רוח לא מ"ז עיי"ש וכיוצא בזה כ' בם' תורת זבח הספרדי (לרב מהרחד"ח ז"ל) מערכת אות ב' סי' י"ד סעי' כ"ח דבועה בשיפולי וחוש בשר מקף וסרכת יולת ממנה במקום שמכסירין בעלמא ס"ה מבועה גם בזה כשר עיי"ש (וע"ל ס"ק קל"ו וקל"ז וס"ק רכ"ה) (רלו) והוא שיהא בהיקף מבשר מראה ריאה עבלה"ם מ"ם בשם המהרש"ל ועי' בשלחן נבוה ס"ק י"ל שכ' המעבר בשלאוקי להחמיר אלא להכשיר אא"כ יש לו מרלה ריאה חזקה עיי"ש אך בכנה"ג בהגהת ב"י אות ג' ובש"ת בני חי"ד סי' מ"ב ובשמ"ח סעי' כ"ב ותב"ם ס"ק ל"ל ופרת"ב סעי' נ"ב כ' לדינא כדבר המהרש"ל דלענ"ד שאין ל מרלה ריאה ממם אלא אף אם החוש הרוח יש עליו אבר מרלה מעולות הכבדות בשר עיי"ש וכ"כ בש"ת זרע אמונה הספרדי בקיצור דיני מריפות ס"ק ע"ז ועי' בם' תורת זבח הספרדי שם סי' י"ד סעי' י"ל שכ' שכן הא המעבר שם שלא לחוור אחר מרלה ריאה אלא כל שם חוש בשר אחר מקף מכשרינן בי' יפי' בפיה מרלה שיהי' דבלא"ה בחוש בשר רק מקף הם מי יוכל להכחיל בעוון מרלתו עיי"ש (ועי' במנחת אהרן ס"ק מ"נ) ועי' ברא"ש ס"ק ס"ח ובלב"ש ס"ק ל"ל שכ' דאין לאסור בזה משום תרלו"ע דמריאה בשרה הוא רישותא חזק ובועה הוא הרישותא הב' כי הכל הוא רישותא אחת כי המרלה עצמה מחמת הבועה עיי"ש ועי' לב"ש ס"ק ל"ח שכ' דאף שם להחוש הה מרלה מונלה ואף אם אמנו המקום הזה ולא שם מונלה שם והאילו המגלה שרבעה אחת זה החוש ולא חזר למרלה ריאה אא"כ יש להכשיר דהכי קיים לנו דכל שם חוש לא' סביב הבועה אלא הונבה הקרום על הריאה לבועת המעלה בבבועת הבועה אין סוף הבועה לפסוק וכשר עיי"ש ועי' ב"ק ס"ק כ"ד שכ' ג"כ להכשיר בזה וכ' הטעם דכיון דלא הוי בסוף החוד של השיפול רק שורשה ולא בועה אין לאסור דהא שורשה בשיפולי כשר עיי"ש אך בפרת"ב ולא"ל שם כל דבעינן שיהא הבשר בריא אחת החוש הזה ולא ליחה ומונלה דכל שם שם ליחה לא מונלה אחת החוש הזה אע"פ שאינו טלם שם אחת החוש כמו הבועה אא"כ מריפה עיי"ש וכ"כ במאירת עינים שהם ד' עוף ב' ס"ק ג' (ועי' מזה בעלי לבוה בתרלו"ע אות ק") ועי' מק"מ ס"ק ס"ו אלא הסכים בזה לדינא וכתב בנ"מ וכ' דעכ"פ זה בחוד הוא דהיכא דהבועה הוא בין חיטורי אחת לא ע"ג חוד שמתנה ים להחיר אף אם לא לחוש מרלה מונלה עיי"ש ועי' בתורת זבח (להמהר"ם ג"ם) סי' ל"ג בסמ"ם סק"ב שהכריע לדינא

חיטב

בשיפולי יש לקל ופס מלבה קרום שהבדק אם יש בשר מקף אם יש להחיר הלק"ם ובנה"ג דף ק"ם). וכתב בפ"ח דלמ"ז סיר לחיר גם בשמיר בזה חוש בשר מסמק

תשובה

הלב"ם כיון דכבר כ' הב"י דבדין זה שתמיין להמקל ובפרש שרלוים הלב"ם בטוה ע"כ יש לסמוך עליו בכל דברי בזה ולין להחמיר כלל עיי"ש ועי' בש"ת בית שלמה חלק ב' סי' ע"ל בתמלא ההבו' שכ' שם בענין זה דלף שקשה לסמוך על הלב"ם בזה מ"מ בלידוף סרף ותעם להחיר מכל מקום לא לסמוך להקל עיי"ש לדרש ועי' בשמרת הקדם בקומרים ההבוטות סי' ט"ו שכ' דאין מהבגיע הלב"ם בזה רק הבמיע שיהא חוש בשר מקף א"ל יפי' עלי' מרלה מהבגיע ומ"ם כשם שפק אם יש חוש מקף בזה דבחלא אסר דהי' ס"ם לחומרא עיי"ש ועי' בחמנ"ל עוקה ה' בחבחי שלמה סוף סעי' ל' שהבריע דבהכ"מ יש לסמוך על הלב"ם עיי"ש ועי' בש"ת מחמש"ל דברי חיים חלק ב' חו"ד סי' כ"ש שבמלא בדבר שכ' הלאחרונים להקל אף כשם להחוש מקף מרלה מונלה א"כ בזה יהי' יכר זה החוש והשיב דלפי דעת הלאחרונים הסיקר שבכ"ם לא יהי' זה החוש ממרלה הבועה ודי בזה עיי"ש ועי' בם' ברכת מהה בקומרים יפה לבדיקה שבר ד' נחיב ד' אות ג' שכ' שלבוש אינו מחקיק ועיי"ש בחמ"ם בזה לדינא:

ועיין בפרת"ב סעי' ל"ו ודל"ם ס"ק ס"ו שכ' דכל מ"ם דאם אין להחוש מרלה ריאה ממם כשרה זה הוקא אם אין שם שוד קלא אחרת בזה אבל אם לריכין להקל שם שוד קלא אחרת כגון שאין החוש נראה ע"י הנפיחה עד שהאלרם לאחתם ולעתם בידים עד שעלה החוש בשר מקף בכה"ג יש להחמיר ולהלריך שיהי' נאותו חוש מרלה ריאה ממם ואם לא אין לקל אם לא בהכ"מ עיי"ש ועי' בדעת תורה ס"ק ל"ד (רלז) בהיקף מבשר מראה ריאה אבל אם יש ל מרלה פסולה בלא"ה מריפה מחמת המרלה שמ"ח שם וכ' לב"ם דמ"מ אם הסירו המגלה מהחתי' ואחר החוש למרלה ריאה כשר עיי"ש ועי' במק"מ ס"ק ס"ז שכ' דהבה"ב בשיפולי אחיל דס"ל דאף כשם מונלה אחת הרוב כשר (ממש"ל בס"ק הקודם) אבל לספרה"ב שאסר כשם מונלה אחת הטור של החוש (ממש"ל) לא מהני להכשיר אף בכה"ג עיי"ש ועי' בם' מורה לזבחים סי' י' בלבה סדורה סעי' ג' ובהסכמה הלבה אות ו' ובמחמ"ד ס"ה בביאורים סק"ב (רלח) מבשר מראה ריאה. כיב בממ"ח שם ובפרת"ב סעי' כ"ג ותל"ם ס"ק ס"ב דאם אינו עמוד על מרלתו מחמת דקות החוש יש להכשיר עיי"ש ועי' לב"ם ס"ק כ"ם וברנה שם שכ' דאף שאינו מכר מרלתו כלל שאפשר שם בו מרלה מריפה אא"ה שרי משום דמרלה מריבה מלהא אחריתא היא ולא חיישינ לה אלא אא"כ חזיק לה עיי"ש ועי' בפרת"ב שם ותל"ם ס"ק ס"ג שכ' דכ"ז חזקא כשוחשין עכ"ם בבירור שהבשר בריא שם רק שאינו יכול לעמוד עליו אם הוא מרלה ריאה לא מרלה אחר אבל אם אינו יכול להבחין גם אם הבשר בריא שם לא שרוקן שהליחה משכבה עד קלה הבישול וקשה לעמוד על זה מפני דקות החוש יש להחמיר עיי"ש (רלט) מראה ריאה בשר בשיפולי עלה עלי' מרלה ריאה אע"פ שנראין נבוה הוא מנשר הריאה אפ"ה כשר ולא הוי אפי' רעיונא כל שהוא גב"ם בשה סעי' ט"ו ובהרלו"ע שבסוף הסי' ובביאורו ס"ק ט"ו וס"ק קל"ב עיי"ש. (רמ) ואם לא הי' וכו' ובאו אח"כ בודקים וכו' עי' פרת"ב סעי' ט"ו ודל"ם ס"ק ל"ח שלין חילוק בזה בין אם אי' בעת הנפיחה הלאחרונה שלא עלתה חוש המקף בודק לא' לא שיש דאפי' אי' מיתלה שיש מכאי מה שכב' לאחרונים הנלו אח"כ בנקילתן חוש המקף וכשר וזה דוקא אם אי' בנפיחה הב' ג' בודקים כגון אבל אם בנפיחה הב' לא אי' רק בודק א' אין להחיר אלא אם גם בנפיחה ראשונה לא אי' רק בודק א' אבל אם בנפיחה ראשונה היו ג' בודקים ובנפיחה הב' לא אי' רק בודק א' אע"פ שאומר שנפיחה בכח ומכמם בנקילתן עד שהעלה החוש מקף אינו מאמן ועיי"ש ברא"ש ס"ק ל"ט שכ' שהא ל"ע הוכח שיהא לו שרבשומים אוש שומחה ובקילתם כ"כ כמו זה הא' שבכנם אחריהן שיהא לו שהא מופלא שומחה ובקי יותר מב' הראשונים כאחר עיניו ראוה לפמוים בדבר מדיך בקילתה ואחמתה לא רבים יחמבו כדה מה לעשות ובלב בגון א' חכמה ע"ם תיאשו וקבלנו ומאיר עיני סלם ובגון שובדת דיי"ם המבאר לפיל סי' ל"ה עיי"ש: (רמא) לא הי' בהיקף מראה בשר עי' בש"ת בית שלמה חלק ב' סי' ע"ל שבאמל בשובדת כמו סיי' הכמהם הזר לגבי חד בעמן חוש מקף שבבשיפולי אחת וכ' בתמלא ההבו' דלא מיבעיא אם בא אחים לב"ד בב"ם דבודאי מוחר אלא אף אם בא לאוסר החלה לב"ד יאח"כ בא בשפיר

יורה דעה סעיף לז ד ה הלכות טריפות

מרגלה בגר (רמב) ונלו אחר כך (רמב) טדקים ומומחים (רמד) ומפחדים (רמה) ומסמכו בם (רמו) ומל ידי בקיאותן וכמן (מז) יפה שנפחו סיבה ומסמכו בבקיאות עצו שהי' שם סיקוף בגר (רמז) כגר (ריב"ן והרא"ש משנה שהיה): ה (רמח) בועה (רמט) בריאה בעבר (רנ) וניכרת

מ מרדכי ובשם משנה מהרי"ל שהגאל

באר היטב

בלא מרגלה ריאה אלא שלין לפשוך ע"ז כיון שהריאות המומחי הוכר בתלגות מה שלין בן בטיפולי יש להקל שב"ל. (מז) יפה. פי' לפלו ע"י שרגיל רב (ולפ ע"י נשיחה ז מקרע הקרום מריפה)

דרכי תשובה

ג"כ מוכר וכ' שם מדברי המ"ח פנני כ"ד מטה דלף אם בא לאסור תחלה לב"ד ופסק הדין ע"פ האוסר כל שבא כתחיר אח"כ יש להקל בדין זה כיון שהוא רק תומרת ע"י"ם אבן בפרה"ב פנני פ"ו ולא"ם פ"ק נ"ו כ' דבר"מ שב"ד להכיר בהכחשת הגדים בזה אין חילוק בין אם בא בבא אחת לב"ד או בזה אחר זה ולבי' אם הכת האוסרים בא תחלה ואחריהו הוב בא אחרים והכחישום אפ"ה יש להכשיר ומ"מ אין להכשיר בזה אלא בשם"מ אבל באין הפ"מ אע"פ שהי' מקום קדש הגפיחה ולא מחלקו רק על אחר הגפיחה יש להמרף אם בא האוסר תחלה לב"ד או שבא שניהם בב"א עיי"ש ועי' בדעת תורה ס"ק נ"ח (ועי' בדבריו לאן פי' נ"ט ס"ק תפ"ה) (רמב) ובאו אח"כ בודקים וכו' כתב בפרה"ב פנני פ"ח ורא"ש ב"ק ק"ל שבאבדקה ריאה שיש בה בועה בטיפולי ע"י בודקים ולא מלאו חוט מקף ובאו אחרים ומלאו חוט מקף על ידי נפיחה ומסמכם אין להסמן על בינתם להכשירה ולקרוע הבועה אלא שצריכין להניח הריאה לפני חכמי העיר וינחו דבריהם אם כיום הם שחכמתם עמהם לבם שיהי' חוט מקף או לאו ואם קרעו הבועה במתכוין אחר שנפחו ומסמכו ואמרו שבריה היא ולא בירו דבריהם לפני הטורה אע"פ שיש לרבותיה ע"פ הדיבים שבתלגו כלו אמב"ב אלא כדין עצו ורלאי לעשות בהם עכ"ד ומי' בם' יולת זבח הספרדי מערכת לאה ב' ס' י"ד פנני כ"ב הבינו דברי הרא"ש בזה וסיים דלעתנו ראיה דאם מיכר לב"ד שבמחכתן עצו לקרוע את הבועה כדי שלא יוכלו להבחין שוב אמתה ראוי לאסור הבשר ועי"ש בפנני כ"ד שכ' דלף שכ"ל להחמיר לאסור בזה אבל עכ"פ אין לפסול הט"ב הבוא ולהטבירו בשבל זה אע"פ שהקורע את הבועה הוא הי' הבודק של אותה בהמה שהכשירה בתחלה כיון דעכ"פ לא הוחזק בכך דיולה טריפה מתחי"ע עיי"ש (רמב) בודקים ומומחים עש"ך פ"ק כ"ד שבאב דהא אין כאן הכחשת עדים כלל ועי' שמ"ח פנני כ"ד שכ' דאם יש עדות מוכחשת הרבה שהגדים מכחישים זה את זה אפשר ל' שאפשר הריאה לפני ג' כתי עדים וכת ל' אמרו שהוקף כראוי וכת ג' אמרו שלא הוקף כראוי ויש כדין המחבר לקמן ס' ל"ש נגבי הכחשת עדים אם הסירכא היתה במקום המפריע ואפשר דהכת קל מכי וכשר לכ"ע דהין בועה בטיפולי הבו דלא לאסוף עלה כמ"ש הב"י והאחרונים עיי"ש ומי' בפרה"ב פנני פ"ה ורא"ש פ"ק ל"ז שכ' דאין להקל בזה כ"א בהפ"מ הוקף עיי"ש ובכה בתחלת עימס שרש ד' עמ' ו' פ"ק י"ב כ' דבעיקר לדינא כהשמ"ה להכשיר בזה אחי' שלא בהפ"מ עיי"ש אבל מבתה"ב כלל כ"ב בקמן פנני ע"ז ובשמרן פ"ק כ"ד הביא דבריהם והבלה דאין לזה מהרא"ש בזה שלא להכשיר כ"א בהפ"מ הוקף עיי"ש

(רמד) תפחוה וכו' עי' בפרה"ב ורא"ש שם שכ' דלא הוקף בכתי הריאה לפניט ודלא שהי' בה בועה בטיפולי והכחשה העדים היא דאיכה מחזקת לאסור דינא הכי כאמור אלא אף אם לא היתה הריאה לפניט כלל רק שבא לפניט שב כתי עדים המכחישים זא"ז ג' אומרים שהי' בה בועה בטיפולי וג' אומרים שלא הי' בה בועה כלל יש לחלוה בן דיון שיש ג' עדים האומרים שהי' בה דבר המעריף ע"כ אין להתיר כ"א בהכ"מ הוקף אך כל זה הוא בשיש שני כתי עדים ואיכא הכחשה דהרי ומרי אבל אם אין כאן רק ג' עדים המכחישים ס בזה יש הכרע בדבר שאם היתה הריאה בפניט ולא הי' חוט מקף הגפיחה ועי"ש הכריח מחלוקו ע"א לאמר שע"י הגפיחה עלה חוט ייקף כראוי ועי"ל לאמר שלא עלה חוט מקף אז אעפ"י שלא היתה הריאה בפניט אלא שמעידים שניהם שקדם הגפיחה לא הי' חוט מקף ובלאחר הגפיחה מחלקו ומכחישים זה את זה כנ"ל אין להקל כ"א בהפ"מ כנ"ל אבל אם ע"א אומר שהי' בועה בטיפולי וע"א אומר שלא הי' בועה בטיפולי כלל כי אף קדם הגפיחה הי' חוט מסוך עלי ולא בזה מעולם לכלל חזקת איסור יש להתיר בזה אחי' שלא בהפ"מ כיון שלא מחברו לו מעולם מפי ג' עדים שהי' בריאה זו דבר שחשבון לה ע"כ מעתידין בהמה זו על חזקת בהרוחה עיי"ש ועי' בש"ת שלת יאחק סי' קל"ח שבאבל בשבדת שש"ב אחר בדק בהמה אחת והכשירה ואח"כ בא הט"ב הב' ואמר בריאה בה בועה בטיפולי האומת ונם יש שם סירכא על הבועה הזאת ואלם חזיכת הריאה הזאת והריאה להטהרה ורלה הטורים שאין בריאה שם חוט בשר מקף ונם הי' שם סירכא על הבועה

(רנא) בעבר (רנב) אחד (רנג) אע"ג דלא שפכי אהדדי (רנד) כשרה: פה (רנה) ופוף (רנו) דלא (רנז) קיימי (רנח) במקום (רנט) סמפונות (רס) אבל

דרכי תשובה

מלד נבה לא מלד קמא לחוחב שבחיתוך חלרו"ע לא אם אירע כן בחומה אחרת שים נם רוחב במקום החיתוך אבל בכל התלות שהלכים בשיטא אף שהבועה קרובה להדק הא"ל בועה מעבלע"ב הוא וא"ל שהעטר חוקא עד מקום החיתוך והמגה"י פיים שם ב"ע לדינא בכל זה עיי"ש ועד"ק פ"ק ל"ו ול"ח שב' דבועה הטומדה על הטפח ותכיימה בשוה עם הטיפול אע"פ שאם מסתכלין על חוד הטיפול נראית הבועה מעבר לעבר מ"מ כיון שאינה מעבר לד נגה הן כנגד לד נגה הן אין מעבלע"ב וכ' שם עוד שנמצאה בהמחנה בחוד אבל הקדרה אינו בכלל מעבלע"ב אף שטיכר תב' לידי ריאה מלד זה לד זה מ"מ כיון שבב' עברין הוא מנבה לא שייך דין מעבלע"ב אם לא שהיא בסיוך לחודה אז יש חשש ואם יש שם הרבה בשר י"ל שם לחוש בכל נחוש בזה משום שיש חשש סרעטה אך בסוף הס' מלד לחתיר בבה"ע אף כשים אומדנא שהיא ע"פ רשתכון דאין לנו לחוש לבועה דמעבלע"ב אבל בסנגון מקמא לנבה ולא בסנגון אחר בשום אופן עיי"ש וכ' שם עוד דאומה התחתונה דממלא שים לה חיתוך נם מלד קמא לא שייך בהיחוד הרוח דין מעבלע"ב כיון שב' עברין הם מקרא עיי"ש

ועיין בשו"ת מלמד מרדכי (מהגאון רמ"ז ז"ל מלובוב) סי' ל"ד שבחל בחומה אחרו"ע במאיעות שלה שהיא כמו הר היה בועה מעבלע"ב ומלד חוד זה לד חוד זה וכ' להעריך בזה אף שהיה בעיו"ע ויהיה דחק לבער עיי"ש ומדברין מחמע דאף שהו מקרא לנבה שייך דין מעבלע"ב אך בחשמרת הרוחש בקונטרס התבוכות סי' ע"ז אינה נ"כ אלא ז' וכ' לכאיר ע"פ דעת הר"ן שמקיל כביאור מקמא לנבה עיי"ש ועי' מזה בחנת"ש עקה ו' בלק"ש ס"ק י"ז והנה בספר זבחי רצון ברים סי' י"ג כ' דגם מחיתוך של לד לחוא זו ריחוק של לד לחוא אחרת הוי כמו מקמא לנבה עיי"ש אבל דבריו הם נגד כל הראש עם וכן ראיתי בת"ה שם בהביא דבריו וריחה עליו על כל' דין הדש בעי טוש טעם ולאיה מרוכן לחד כן עיי"ש (רנא) בעבר אחד. עה"ב ס"ק מ' ובב"ח בהא"ה סעי' כ"ז כל' דאם יש בועה מעבלע"ב ועי"ל הכריחה יחמיעות שולה מלד לא עור ובעבר קלא ולא חיכר מירחה אין שם הא"ל בועה מלד א' וכסר עיי"ש ובשב"ד ס"ק ל"ב כל' דכ"ז דוקא בכמון בוועה לחון בכל במקום שהיה הבועה אבל בלא"ה אף שהכבה הבועה ב"י נכיחר בארלה בעבר מ"מ כל ברם בוועים עדיין כעבר יש לאסור אף בסנהבשים מכל וכן עיי"ש וכ"כ בחאירת עיטים שרם ד' עגף י' אעיי' ס"ק כ' עיי"ש אך בכלא"ב ס"ק ק"ז רשנ על הכרחי"ג בזה וכ' דמה בכך שהוא נבוה עדיין מ"מ כל שם יה מרלה בעבר הין זה אין נבשוטיה ואין לאסור אף בכריחו מעבלע"ב עיי"ש יכ"כ בעלי לבוחה ועי' בלב"ש ס"ק ל ו סכ' נ"כ לרכיר בהס"מ הכא ערכסה הף שהוא נבוה עדיין עיי"ש והנה בהו"ד ברע"ש רים סי' ל"ד כ' לחלק בזה בין אם עלה עליה מרלה ריחה מב' מדרי' יאו אף שבועה מב' לחיים כעבר א ל כם יה עלה ריחה ריחה רק על לד א' אז אוסר אם בוועה שם עיי"ש הכרכיו כ' נם בבית הבריסה בגה"ב ס"ק כ"ש אות נ' עיי"ש אך רמיעין ברא"כ שם ריחה דבכ"ח מקול בזה עיי"ש וכ"כ בד"ק סק"ל להחיא דאם יש בוועה מעבלע"ב ויתלבנה מלד א' אכי' ב לעת עדיין כעבר ויוחר יזה כ' שם דאם יתלבנה כעם א' ע"י נכיחה אף שאח"כ חזר לנרחה בוועה יש לרכיר רכון שהלבנה פעם אחה שוב הדרת ברית עיי"ש וכ"כ בחת"ן סק"ע ועיי"ש בנה"ק אות ד' וכ"כ בא"הה"ב בקונטרס שם בסעי' ז' ועטרון ס"ק י"ב דאכי' אם לא נתכבה הבועה רק מעבר א' ועבר הב' הוא כמו שהיה מקדם מהני עיי"ש ועי' בח"ת ס"ק ו' בבחי שלמה סעי' ז' ובקו"א אות כ' שב' שלא לסמוך על הרא"ש להקל בזה כ"א בהפ"מ דוקא עיי"ש

ועי' בלב"ש סוף סי' זה בביאורו ס"ק קנ"ג שב' דבועה מעבלע"ב שעלה עליה מרלה ריאה הוי רעועה עיי"ש ועי' במגה"ב בהרלי"ע אות ב' סעי' כ' ועשרון שם ס"ק י"ט שב' דמ"מ אם הבועה הם של מ"ז ומכ"ש מלא רוח ים לחקל בכה"ג כשהכבה ועלה עליה מרלה ריאה דלא הוי רק רישוחא כ"ד עיי"ש ועי' מזה בחנת"ש בהרלי"ע אות ב' בביאורים ס"ק מ"ח ועי' בסי"ה דעת הזכח בהה"ת סוף סי' כ' שנסתפק בענין זה אם נמלא בועה מעבלע"ב וריה תוחרו שהיה מרלה על הבועה שם עליו ס"ת ובאמת אינו ס"ת כלל כ"ל נופי קרומי הריאה שנתחוקן הבשר מחחת לקרומים ומשום זה הרלה כענין סרכה והוא משום כי דרך הבועה להיות נבוה ובועות מאחר מקום הריאה וכשהתחלה הבועה להתרפחה כלה הגיהה של הבועה מעט מעט לא שייכא הבועה לפרס

(רס) אבל אי קיימי במקום סמפונות

תשובה

לחוך הריאה ונסנך לחוכה ונתקנן הבועה מעישוה שהיה בחחלה ומשום שחסר בשר הריאה במקום הבועה לא שנתכוון ונחלק לחדין ע"כ מחלר ריחוק הוא ריקן וכחשר ממשמש ומתרסין בה ונעפרין אותה היטב עולה בה הרוח ושולר בנפיחה במקום הזה היטב אם אירע בועה כזה מעבלע"ב והיה מב' הדדין בעין ס"ה הראשון שעלה בנפיחה היטב מב' הדדים ונסתפק אם הוא לחעלה מב' הנשאות בדקה ול' בנסה במקום שבועה מעבלע"ב עריפה אם מהני בזה מה שעולה בנפיחה היטב כיון שהנשמה בועה ז מעיד שהיה בועה נדולה רק שהחחלה לחתרפחה א"כ שייך לחוש לסמכותה אף שעולה כעה בנכיחה הרא אבל לחיים שכבר משוח לזה סמפון קדם שהחחיל להתרפחה ולכן אבאר שאין לחקל בזה עיי"ש (רנב) אחד עי' זבח רצון סי' י"ג בגיסכון סק"ד שב' דאם יש כיטל מנבה והחחיו בהנומא נילאת בועה ומכרת מעבר הב' חין כיסוי הפיטל מועיל ויש לה דין בועה מעבלע"ב עיי"ש ועי' מ"ח"ש שם בלק"ש סק"ו שהבית דברו וכ' שהוא ל"ש לחיא עיי"ש (ועי' בפרח"ב סי' ל"ה סעי' ס"ו ורא"כ ס"ק כ"ב ובשו"ת מהר"י הכהן קמא חו"ד סי' ז' ובתורת זבח סי' כ' בהעו"ש סק"ה ובבית אברהם סי' ל"ה בלה"ב ס"ק ל"ו ובמק"מ סי' ל"ה ס"ק ס"ב ובמגה"י בקו"מ סי' ל"ה אות י"ד) (רנג) אע"ג דלא שפכי אהדדי עע"ך ס"ק כ"ו שב' דאכי' המחבר בחכסיר בזר מ"ח אם הוא במקום הסמכות לא הכסיר אלא ע"י בדיקת הסתכוטת עיי"ש ועי' בפרח"ב סעי' ע"ב שב' לחיא הלכתהלה ארוך לחבר דאכי' במקומות שהנהו להכסיר כדעת הנחבר לשפוך הביעא לחוך קערה לבה לעיין אם יש שם חוטין לבנים כדרך שחבחר לעיי' סי' י"ל סעי' ז' וח"מ בד עבד אם לא הספיק לבדוק עד שנחבדר אז שבכבה הבועה כשר במקומות המכסירים עיי"ש וע' חזה בחב"ש ס"ק ל"ע ונב"ש ס"ק ק' ובספר אמת ס"ק כ"ו ובמחירת עיטים סוכ"ד ענף ו' ס"ק י"ז ובדעת הרה ס"ק ל"ע (רנד) כשרה עי' לב"ש ברא"ה סוף סעי' כ"ד ובס"ק ק"ו שב' דבועה מעבלע"ב במקום בחזן שהם אוסר מיתיה בועה המעבלע"ב אז אפי' אם יש בדם ריקן בחוך רבועה יותר מרביעיה נ"כ כשר עיי"ש (ועי' לא ס ק רמ"ז)

(רנה) והוא דלא קיימי במקום סמפונות עבמ"ח סוף סעי' כ"ז ובב"ש ס"ק מ"ג ובכרח"ב סעי' ע"ה ולא"ש ס"ק ק"ח ובר שהב ס"ק י"ד דלאו חוקא כשלוה עוחדת כלל במקום הסתפוטת אלא שהקפידא הוא שלא תהיה עומדת בב' עברים במקום הסמכותה אבל אם הוא בעבר א' אלא בריקום הסמכוטת אע"פ שיעבר הב' הוא בחקום הסמכוטה כשר עיי"ש (ועי' מזה בזבחי רצון בהיחיד סי' י"ג סק"ו) ועי' בחנה"ב כלל כ"ד בקוין בעי' י' ועטרון ס"ק י"ז סכ' דהכי' אם קדם הכיחה ריחה נלאת מב' ד"ה במקום הסתפוטת ועי"ש ד"ה כיחה בחכסת מקלה מחה בלד א' בכשר ועי"ש הא בלד הוא בסוף הביטלי בחקום בחון שם סמכוטת כשר עיי"ש (רנו) דלא קיימי במקום סמפונות אבל אם אינו מעבלע"ב אע"כ שרואין שהיא סמוכה ודבוקה לאחה סתכון אין הכשר ד"ה ס"ק ל"ח ונס"ק אות ח' ומק"ח ס"ק ע"ה ועי' בדברים לעיל סי' ל ו (ס"ק רכ"ג) ח"ש בזה לדינא (רנז) קיימי במקום סמפונות עי' בזר זהב ס"ק י"ד ובמ"ז ב"ש סוף ס"ק י"ז שב' דפשוט הוא דאף דחזר עמידה הבועה רוח במיקום הדק שאין שם סמכוטת ומעט מיתה הוא במקום הסמכוטת אסורה דאין שיעור לבועה האסורה ולא יבוא על לב לומר שבטל הולך אחר רוב עשידהה ולחקל ח"ו ואומר דאם הרוב הוא נמעה מהשיעור אמתן הכשרה הזה לא ניתן להאמר ולא הומע בשום פשק וכל הועה כן מאכל עריפה עיי"ש (רנח) במקום סמפונות כתב בזבחי רצון סי' י"ג בחוספין אות ד' דאכי' אם בדק אותה ז ומלאה בלי פרפון אכ"ה אם הוא בחוך הבשר שייך בה דין מעבלע"ב דבודאי יש לה סמכוטת שם רק שהם דקים עיי"ש (ועי' אח"ח בעיל סי' ל"ה סעי' ס' ופרח"ב שם סעי' י"ח) מ"ש בד"ק ס"ק ל"ו ומאיר לחוך הבועה דמעבלע"ב הוא לחעלה אל' אלבעות מ"מ אינו בדק ורואה בבמקום ריחוח אין שם סמכון וכן רואין בבהמה אחרת דוגיתה בחקום הזה שאין שם סמפון אין בו חשוש מעבלע"ב עיי"ש (רנט) סמפונות עד"ק ס"ק ל"ז בד"ה בועה מ"ש בענין בועה מעבלע"ב בגיוות מהדר שבחיתוך שבין הריאה והחוחות לא בהדק שבחיתוך שבין אותה לאותה וכ' שם לחסתפק בלא רואין שבהאותה לא פחות מד"ח אך בהאותה הוא בשיעור ד"ח אם בשר הבועה אותה לא הוחוחות ואם יש לחלק בזה בין חיתוך שבין אותה לאותה לא בין אותה לאותה ונומר שם לענר בעיקר כפי מחתיה האותה ולא של האותה כי הסמפוטה מחפשטות רק לעדר הראוה עיי"ש (רס) אבל אי קיימי במקום סמפוטת

(רסא) לא (רסב) קיימי (רסב) במקום (רסד) ממשמת (רסה) הייט (רסו) כ' (רסז) מלבעות (רסח) מן (ה) (רסט) המיפלי (עד) נדקה מאי

פתחי

(ר) המיפלי נדקה פירש מגיש מסכב דלא מדו כלא המיפלי סיים מחמים מכל בשאר סירודין וקלות מיד מחמלין מסמשמת ופירן בשוכמת מר סכמל מגן יד"ל

דרכי

מסמונות עפר"ת לעולם כי' ל"ז מנוי ק"מ ורא"ם מם ס"ק קל"ד מכ' דאם נמלא בריאה מלד מ' חברו, יבפרים פחות מהיטר רביעית ואחר כלות החסר מם מהחלת הבועה עד שיכרה מעבר המי ים להנריף שם לאוש למפשמת עי"ש. (רמא) אי קיימי במקום מסמונות עד"ק ס"ק ל"ב מכ' דאם ע"י שהקמיסה הבועה את המיפלי ברלה כלילו היא לעמוה מד' מלבעות ולא לא הקמיסה כי' לעמוה אין להקל וכן אם נחברה ע"י ההעלקי"ך המלים במיפלי הריאה אלי לא מהני ומסעדין כלילו כי' אלם עיי"ש (רסב) קיימי במקום מסמונות עי' זבחי לעון כי' י"ב במוספין אות ג' מכ' דאם נמלאה בועה במיפלי ואוש מקוף כרלאי לא שהוא מ"ז בלי חוש מקוף הכבר מהוש בועה במיפלי לא מסם ולהגן במקום הסמכוטה ינלאה מם בועה מעבלע"ב ומיכר מכלבר התרפא הבועה של המיפלי העמוד המעבלע"ב לעמוה ממקום רסמשמת לאסבר לרכבור עי"ש ועי' במגמ"ש ענף ו' בלק" ס"ק ז' שהבית דבריו וכ' לאסבר לרכבור בזה בכפיות אלינה הכ"ע עי"ש (ועי' מ"ז לעיל כי' ל"ה ס"ק י"ל וברא"ש כי' ל"ה ס"ק ס"ו ובלב"ש מם ס"ק כ' ובזכיר לרון כי' ג' במוספין סק"ב) (רסג) במקום מסמונות מעלה"ם סף סק"ב ועי' בש"ח בית אפרים הגסמה להרא"ב כי' י"ד שמלא בועה במיפלי בין החיוכים והרה המוהה להנריף מהוש מלף אם נמצר מבין החיוכים לא נקרלת מיפלי וכ' מ"מ בזה יש להנריף כלן שהבועה אלמה בתקלת הבכר ומקלת הבועה לאבר כי' הינתה בתוך הבכר ברלאת מזה ומזה וא"כ מריפה מהוש מעבלע"ב וכ' והביב שיפה הרה הרוכה פזה וחלילה להקל בזה עיי"ש ועי' במגה"ב כלל כ"ד בשרון ס"ק ע"ו וכקומן סעי' כ' שהבית דבריו בזה וכ' דזה חקלת אם הבועה הוא בתוך הבכר עלמו מעבלע"ב אבל מה שנמלא לפעמים שהבקר ב' אותה לא אוכל לאוכל עד מלו ויוהר ומם בסוף הבינוק מלא בועה בין החיוכים מהם ובוכמת לה מקלת בכר של שמיכם עד שבלאת בהחיוכר הוא מעבר לעבר המי כל שלא ברלאת ביקלהה על נוף שהם הגב דקמה לא מקרי בועה מעבלע"ב דמה שברלאת בין החיוכים אינו מזיק כלל והו"ל כבועה בשומן שרוחקת הבכר לגדים וזה קיל שד מבועה בשומן שהיא דבוקה רק מלדי החיוכים וכ' שלרע ל' פעם ל' שלאה כזו ונסע לבקלאב והבסיבו הע"ן דם הגלון אבל' מ' גרשון מהם להבסיר עיי"ש (רסד) מסמונות עי' בש"ח

שו"ת תנינא חלק ד' סי' ל' שבאל בועה מעבלע"ב בלאה המשוכה כתן שבמאל לה לאה הגליונה לאבלה מד' מלבעות מהמהיוה לא כי' בלר הגב שם כי מד דק נ"ב והיה נכנסה בתוך הבכר מלד הדק ודעת הש"ב כי' להבסיר בזה לא הרב הבאל לא הבכים לדברי הש"ב ודלה להנריף והביב שבבים דברי הש"ב בזה ולחלי שנוף הענין דבועה מעבלע"ב אין לו יסד ובוכר הבם הוא מהוש הסמכוטה וא"ב במקום הדק שבלר הגב של הלאה הבאל מלחר שלאן שם שם מסמונות אין להחמיר כ"ל במקום הגב שבלר מבלה לאבלה מד' מלבעות שם יש לאסר עיי"ש ועי' בש"ח בוסיל"ד חיינא סי' ש"ב שבאל נ"ב שלאה ז מהבאל הה הבינ הבינוכר הבבר הרב הבאל ולא הבש"ב שלאה להבר בזה וחלילה להקל הבבר בחר שהוא מריפה ומה שלמר הש"ב שבם אין בבאל אין לבאל ע"ז ולאן לא בקולאן בזה ואן הבאם יש בם ממשן רק שבם הי הבחלת הבמסמונות שלאן מיבבים להבינ לעיים עיי"ש ועי' בם ברכת תבה בקומרים יפה לבדיקה שבר נ' נהיב ל' לאה ל' ולאה ב' מ"ם בזה והבלה דעכ"ם בהפ"מ וש"ב טבל לבאול להקל בדין זה עיי"ש

(רסה) בהיינו וכ' עי' בנית אברהם בלח"ב ס"ק כ"ז שבהפבק בלם ל' מהאמסה שבבהמה דקה בגדולה כמו בבבסה ויש בה בועה מעבלע"ב לא לבאול בל' מהאמסה שבבהמה נבה מחקמה כמו לאוה שבדקה אלך יבער וכ' הלפי הבברה מלאה שם לבער כמו שהם עכשיו ובבים בל"ע לבינ"ל עיי"ש ועי' בזבח לרון כי' י"ג במוספין סק"ב שבהפבק ב"ב בזה וכן בבאמלה יצרת בדרי אם מבעבין לפי קבים ועיי"ש בלאה ד' שבהפבק בבועה בלאוה הבעיוה בל יבין בבבסה בלולה מבשורה ע"י הבלבים לא מודבין מבאולי הבטל וכ' ובדברי הבבל"ד כי' ל"ה סק"מ מבמע דבבל שלם שבין עיי"ש ועי' בבמה"ש מלב ו' בלק"ה סק"ה. (רסו) ב' אצבעות וכ' בבלוק נבוה ס"ק כ"ד ולאבי רבים ובכבים מלבים בבבין הרב ולבמים הר"ל הכ' מלבעות בדקה הר"ל בבבה

תשובה

כי' ד' שמלבק מלוי ובבלה דבם בבל הלדבין בם בישר מרחק בבמשבוים מהחד כמי בתחבים ע"ש,

תשובה

ולמעה טריפה אבל למפלה מב"ל בדקה הר"ל בבבה כמרה ומוצים הם אלא הר"ל ולמעלה מבישר זה מריפה ולמעה מבישר זה כבר עיי"ש והר"ם (רסז) אצבעות כל מדרה שבחלבע הלמר פה ר"ל בלבול ובמקום הרחב שבו הב"ם ס"ק ל"ז ובמ"ח סעי' כ"ה ועי' בדעת תורה סק"מ שב' דלפמם"ל כמה פעמים לבער כל הלבע בבשור ב' לעמם"ל מבמם"ר מבולר דם למדה בב"מ עד שמוה לעמם"ל מבם"ר שבבמיב (ועי' לעיל כי' י"ט ס"ק כ"ז וסי' ל' ס"ק כ"ב וסי' ל"ג ס"ק ל"ב וסי' ל"ח ס"ק ה') (רסח) מן עי' במהז"ב כלל כ"ד בקומן סעי' ב' ועבירן סק"ג שב' דבלה במקום הבסד לא שרק קלה ים לאוש לדעת המהרי"ן שהבית הבב"ם ס"ק ל"ז שם לבער בדקה רק לבבע ל' ובנבסה רק ב' לבבעות עיי"ש ועי' במגה"ש שם בלק"ד סק"ד שהבית עליו בזה וכ' דמלן סבון לבסיף לבסיף מומלה ע"ל הבב"ם שהבינ על המהרי"ן בזה וכ' דהעיקר כרכבעת הרמ"ם לבקל בזה לך בדחוק שם שם מיבשבת בזה יש לאוש לבהמיר לף בבישרו בל המהרי"ן בלאן הבסד כמ"ם המגה"ב כיון דבלא"ה הס"ן והגו"ן הבמיבו בזה ולף שהבב"ם ס"ק ל"ד ומלר לבבבים הקלו מ"מ בלאן הבסד יש לאוש לבחמיר עיי"ש (רסט) השיפולי עכמ"ם מ"ם מבבו הר הכרמל שהבינ על הבב"ם וכ' דבם בכל הלדים יש בישר מרחק הסמכוטה מהחד כמו בהחמית ועי' בבלבלרת עיים סוף שורש ד' שהבינו על הר הכרמל בזה והעלו דהעיקר כדעת הבב"ם ס"ק מ"ב ובמ"ח סעי' כ"ו ובדעת הפרת"ב סעי' ע"ד דכל מ"ם דלסם הבועה מעבלע"ב היא בתוך ד' אבבעות בנבסה בבר לא לאבן בסוף הלסמה והלבעות ממם והם הבישולים שבלפי הלחה בלמלה מלבי' סמוך לאבן שבם היא דקה ולבן לאוש לבמסמונות אבל לאבלה בחבינים שבין הלמה לבי' סמוך לבחיבר שבין אוה לאוה לא לאוה ממם בריפה שהבב"ם שקרוי בם בישול לעמן בועה בבישולי מ"מ לעמן מעבלע"ב דבכן שבריאה עבה שם הרי יש שם סמפשמה ולבן אם נמלא שם בועה מעבלע"ב לבי' בהוך הבישר וסמוך ממם לבישולי בריפה עיי"ש וכ"כ בפרת"ב סוף סעי' ס"מ ורא"ם ס"ק ק"ג ובבפ"ד ס"ק כ"ז ועי' בש"ח מלאר מרדכי (מהגלון רמ"ח ז"ל מלבוב) סי' ל"ד שבריאב הביבר לבאר דבריו שבמלירת עיים שם לדחות דברי הר הכרמל הנ"ל וכ' דאפי' במקון שבהגל שם דלף שהי' לעלך יו"ש והי' דחק לבבר אין לסמוך על הר הכרמל להקל בזה עיי"ש בלחלך (ועתה"ם ס"ק מ"ב) ובין במהה"ב בעבמרן כלל כ"ד ס"ק י"ג וי"ד ובקומן סעי' ח' שכ' דכ"ם הוא אם נמלא הבועה בחחיות שרש כל מיתוכי הלמה והלומה למעה ובכבה מעבלע"ב שם הסמכוטה גלוים ועי"ש הרוב נמלא כן בשוכם מיהוך שבין אוה הלר"ש ובין הלומה שלה דבחלי

מריפה שם עיי"ש

ועי' ר"ק ס"ק ל"ז ובמק"מ ס"ק כ"ח שכ' שלע"ב בועה שהיא קטנה מסנדבה שבמחה על הבישול ממם אם בזה לאסר אבל לעבה הבב"ם ובעיתי' כי יחוק הוא מהבכל שיהא בזה בזה לאסר אבל לאמסמוסה כלל עיי"ש ומלה שבוכנו הוא כמין הבלה שכ' בש"ח מומ"ד הגיינא סי' ס"ה בבועה מעבלע"ב בין החיוכים ועומדת על חוד הריאה ממם ואין ממנה כלל על שמח וכ' מוב בבר מקוף בלאמן שלאן ממם מהוש בועה בבישולי לא שייך בה דין מעבלע"ב וכ' שם לבחיר בזה דבבה"ג גם לבהב"ם אין ממם עיי"ש ועי' במגה"ש בלק"ד ס"ק י"ג שהבית דברי המומ"ד בזה וכ' דאף שהבינו בהשובה הבינו הבבים לף לבינ"ל דברי המומ"ד בבבים ומה בקומרים יפה לבדיקה שבר נ' נהיב ל' לאה ל' ולאה ב' מ"ם בזה והבלה דעכ"ם בהפ"מ וש"ב טבל לבאול להקל בדין זה עיי"ש הר"ל בבלה שבבבמה דקה והקבן לפי קבים ומ"ם בבמ"ח שבכ"ם בבפחת מב' מלבעות בדקה אין לאסר ר"ל בבלה שבדקה עיי"ש לף במק"מ ס"ק ע"ז הבינ זה בב"ש עיי"ש ועי' במגה"ש שם בבבינים סק"ה שב' ב"ב שהבבי הלב"ם ל"ם לף לבינ"ל כ' דאין לבקל בבד הלב"ם עיי"ש: (רעא) וד' בבבה עי' אלף בבה ס"ק כ"ד שב' דאם לא הבסיק לבבוק אם היא לבבלה מב' בדקה ד' בבבה עד שלבבבה לא שבבבה הריאה בלאם שאים יבל לבבבה בבבה בבבה מם"ם עיי"ש וכ"כ בם' מוב לבבבלל אות מ"ה עיי"ש: (רעב) בבבה בים בשור הבחל ובחל לפי בדלו ובקבן לפי קבים הב"ם ס"ק ל"ז ובמ"ח שם ופרת"ב סעי' ס"מ ורא"ם ס"ק ק"ב ועי' בדעת תורה סק"ה שב' דבל מ"ם לבבר בזה לפי ערך שר הבחל בים בבחל לא בלבלה בבבבלי"ם ובבן לא לבבבה בבבבבלי"ם עיי"ש

(רעג) נשמט (רעד) להפריש (מהרי"ן) (הער') ואין (יז) (רעו) נשמט (רעז) ואפילו (רעח) יש (רעט) זכיס (יח) (רפ) נטועה (מהרי"ק) (רפא) וחזקת דשפכי להדדי (רפב) אבל (רפג) מי לא שפכי להדדי (רפד) כסר אפילו נשבורים (יט) וסרוחים (רפה) טעה שהיא

באר היטב

(יז) נשמט וכל כמ"ד וחזקת נפחים בהמות אמרינן דכבר ששרייא אבל מי חיים דם סמפטות אין נשארים אלו מריפה אבל גם נ"ח כתב דמסתם דלא איכפת לן לתת לסמפטות שהם נקבה ואין נשארים אלו (יח) נטועה והגה מהרש"ל והפ"ו

דרכי תשובה

(רעג) נרגו להפריש ר"ל אפי' ע"י בדיקה סתפוטת ואכילו בהפ"מ לא סמיכין אבדיקת סמפוטת בזה ב"ד ס"ק כ"ו ועי' בס"ח סעי' כ"ח ובב"ם ס"ק ק' והב"ם ס"ק ל"ט וגעיל ס' ל"ו סק"מ וט"פ סוף סי' זה (רעד) להפריש עי' ב"ב"ם סוף סעי' כ"ח ובביאורו ס"ק קנ"ו בב' דבועה מעבר לעבר במקום שהוא מריפה אינה רק ספק מריפה דהא יש מקומות שאוכלין אותה ונם אסורין לא אסרו רק מספק שמא מתקלקל הסחופו וכ"מ לענין הערובות וכ' בס' הלענין הלב אין לאסור למפרע כלל עי"ש ועי' במק"מ בדיני הלב בשבוח ס' זה סוף אות ב' בב' לאף שאין דברי הלב"ם מיכריחין כלל במה שהחיר הלב למפרע מ"מ אולי יש לסמוך עליו בהפ"מ עכ"פ עי"ש (הער') ואין לשנות עי' בכנה"ב בהגהה ב"י אות ס"ג ובשלחן נטוה ס"ק כ"ג וכ"ד שהגיהו דהמהרי בשאלוניקי להכשיר בועה מעבלע"ב בכל נוחי אפי' בשפכי אחדדי וגם קיימי במקום הסחופוח עי"ש ועי' בס' תורת זבח הסמרדי מערכת אות ב' סי' י"ט סעיף י"ח בב' דבאחיזר טרפין לחחיר ולהמרוף דלא כמהרי שאלוניקי עי"ש ועי' בשת"ת סב ס"ה וכברה"ב בעי' ע"ב בב' דבחדיחת אלו המהרי לחחיר ולאסור בבועה דמעבלע"ב היכא דשפכי אחדדי אף במקומות שהרגו להכשיר בועה מעבר לעבר אבי' במקום הסמפוטות ושפכי אחדדי אין לסחור מהרגם עי"ש ועי' בזבח בעזאל סי' י"ט בדרישת הזאב סק"ב ומבואר מדברי הבמקום שאין המהרי יחוש יש להם לחהג כמהרי מדיחת אלו להחיר ולאסור (רעו) לשנות שבחה"ם מ"ם בפלוגתת הש"ך והג"ח בענין הסמפוטת אחון לאיסור זה ועי' שמ"ח סעיף כ"ה והב"ם ס"ן ל"ח ובשפ"ד ס"ק כ"ו ובשפת אמת ס"ק כ"א ובפרת"ב סעיף ס"ט ורח"פ ב"ק ק"ג ובשלחן נטוה ס"ק כ"ד ב' טלם כמ' דעיקר לדינא בהל"ח דלא אסור בועה מעבלע"ב אלא כשקיימי במקום הסחופוח שהם בהוד האיסור ב' ברח"א אבל כשקיימי לגר האיסולי אין לאיסור האחיזר ברמ"א אע"פ שיש שם נ"כ סתפוטת מ"מ לא איכפת לן לאחם לסחופוח אלו ומטמים שומם נאמרו בענין זה עי"ש ועי' בחנורת שאול שם שסיים דכל זה הוא רק בפ"ם הכל אי חזיק דיקב ל' מהסמפוטת הקטנים אלו יש להמרוף כיקב הסחופוח כדלעיל סי' ל"ו סעיף ו' וסעיף ז' עי"ש (רעז) ואפי' מ"ז כתב בזבח רצון סי' י"ג סעיף ג' ובחמדים ס"ק כ"א דבועה מלאה רוח מעבלע"ב יש להקל אפי' במקומות שאוסרים סמיכי בש"ר ועי' בחוות יאיר סעיף ד' אבל דאכי' במקומות שאוסרים סמיכי במלאה רוח אפ"ה יש להם לדקל בחעבלע"ב בחלאה רוח עי"ש (רעח) מים זבים עי' לב"ם ס"ק קנ"ג דבועה מלאה רוח לו מ"ז חעבלע"ב אף במקום שחכשירין מ"מ עכ"פ סהם ריעותא הוי עי"ש ועי' בחיבה"ב בהרלהרי"ע חת ב' סעי' י"ח ובבירון ס"ק י"ז שכתב דכל זה היכא דהוי בחור דשפכי אחדדי דהו"ל בחור שהוא חעבלע"ב אבל היכא דלא בדיק אף במלאה חוגלה לא אסור רק חסכך אי אבלאה מ"ז לא חלאה רוח במקום שחכשירין לא הוי רק ריעותא כל דהו עי"ש ועי' מזה בחורה לזבחים סי' ט' בחוספת הלכר אות י"ח עי"ש (רעט) זבים עד"ק ס"ק ל"ד ב' ואפי' אם רק בגר ל' הוא מ"ז ובעבר הנמי הוא חוגלה דיש כחיה מלאה מ"ז שהרי אינו מעבלע"ב וכן בשראה בפנים מלאה חוגלה ובהריקף סביב לה הוא מ"ז ש"ב לא להקל כמו בחוגלה מ"ז אך אם החוגלה חחפסם סביב החוקן אינו חשיב מה שבאמצע הוא מ"ז אך אם החחפסמות הוא כבים ואינו סגנן חוגלה שאינו יולם כבלן ואינו חחם י"ל דקל עי"ש וכ"כ בס"ק כ"ז ולגאר בחסאו חוגלה שבחוך המ"ז ועי"ש בדברי לעיל סק"ב שמלגאר להחיר בכל זה עי"ש ועי' בחק"מ ס"ק ע"ט ובחח"י בס"ק ע"ז שסיימו בזה בל"ח לדינא עי"ש ועי' בדעת הורה ס"ק ל"ז וס"ק מ"ח שכתב דבבועה חעבלע"ב בשום הדבר להחיר אף אם יש טפח חוגלה אבל מ"ז בל"ח הספה הוא לא היתה הבועה חעבלע"ב ודאי דיש לקל עי"ש (רפ) בבועה שבאה"ע מ"ם בפלוגתת הש"ח והש"ך לדינא בזה ועי' מזה בבנפי יונה בד"ח בדין בועה ועי' שמ"ח סעיף כ"ז והב"ם ס"ק ל"ט ופרת"ב בבועה חעבלע"ב בשום הדבר להחיר אף אם יש טפח חוגלה אבל מ"ז בל"ח עדיין כ"ל ולגאר בחסאו חוגלה לא היתה הבועה חעבלע"ב ודאי דיש לקל עי"ש (רפא) וחזקת דשפכי להדדי (רפב) אבל (רפג) מי לא שפכי להדדי (רפד) כסר אפילו נשבורים וסרוחים (רפה) טעה שהיא הורה הורה.

חולקים על רמ"א ומכשירים נמיס זכיס והש"ך (וק סמן נג"ה) חולק עליהם ופוסק דשיקר כדעת רמ"א להפריף (ולאן מעגל בדיקה) (יט) וסרוחים והטעם איינו בש"ך דלא לא דמי לבשפכה בקיתון ולכא לאיתם לסרוחות

יורה דעה סעיף לז ה הלכות טריפות

(רפו) שהיא (רפז) תחת (רפח) טורדא (רפט) במקום (רצ) הדק (רצא) ויש

דרכי תשובה

בי' ממרי מקם ו' בבינוניים ס"ק כ"ז סב' ס"ע בטיעמא לא מוכרחא שהיא פחת הורדא מיי"ם ומי' בפרה"ב סוף סמי' ל' שכתב דמיירא לא מוכרחא מעבר לעבר הורדא דיש כמו שהוא בשאר אותם מעבר לעבר מיי"ם - (רפו) שהיא תחת הורדא. אבל בכים הורדא אין תקנה בטעמא דמעבלע"ב דהא לא נרע ממיקב הכים. שמ"ח שם (ועי"ל סי' ל"ה ס"ק קמ"ז וכסי' זה לעיל סק"ב וס"ק קפ"ד) (רפז) תחת הורדא כ' בשמ"ח שם אם הטיעמא שומדת על הטעמא ומיכרח מעבלע"ב מריפה אבל אם שומדת על הטיעמא לא על המוכרחא כאר ומי"ם בתב"ם ס"ק מ"ד ומי' רא"ם ס"ק ק"ם וק"י שמתקשה בזה דלא ידע מהו נקרא טיעמא שומדת על הטעמא ומי"ם מ"ם בבאור דברי הסמ"ח בזה ומי' בבית אברהם בלח"ב ס"ק כ"ח אות ל' שפי' דברי הסמ"ח דל"ל שם טעמא נחלה בתוך הריאה שהיא רחבה יותר מחתת כל שרש הורדא ומם"ה היא מיכרת מעבר לעבר ולאם הטעמא בולע וחזחק ומכנסת בתוך שרש הורדא ומכיתפרדין הורדא מהריאה לא מריאה שהטעמא היא נטה יותר מהריאה אלא שמתאלה סיתה מהכסה מהורדא ומכשיו נתגלה וזה נקרא טעמא מעבלע"ב ומריפה אבל אם אינה נטה כ"ל שזה לקרום הריאה זהו שרשה כין שהיה שזה ולא היה מכנסת כלל בתוך שרש הורדא מס"ה כאר בשרכא מיי"ם ומי' מהה"ב כלל כ"ד בשהרן סק"ב שכתב דברי הסמ"ח דל"ל שם טעמא בשאמא בשאר מקום שהורדא דטוקה בשרשה להאמת והטעמא נחלה כ"ב עד שיכרת בהורדא מב' עברין של הטורם דלא שלבני האמת אין הטעמא היא מעבלע"ב שבה מ"מ כיון שלבני הורדא הי"ל מעבלע"ב שלו בשאר מקום הא עיקר הסמשן הולך לאוס הי"ל טעמא מעבלע"ב ומריפה מיי"ם ומי' בזבח רלן סי' י"ג ס"ק מ"ז שפי' דקלא על ריה שלפעמים הורדא נפרדת ממקום מיכרת בהאמת ומגלתה תחתיה טעמא ומיכרת בעבר הב' והיינו בלי הורדא ומרלה כלו שומדת על הטעמא מיי"ם ומי' בממרי בקי"ל אות כ"ב שהביא דברי המחברים הנ"ל ולכלו אות לו פירכא והוא כ' לאיתם שבשרש הורדא לא נאמת אחת הטורם הורדא יש טעמא נטה ומחבה ומיכרת לאמה מטורם הורדא מסביב שיכר שכל הטורם שומר ממעל הטעמא ולפעמים יכר החלה הטורם שיש סדק מסביב כמלי הרבה ואם"ה מריפה ואף שלאה נכנסת לטורם מריפה הני המעבלע"ב והיינו כמשמעות שזולאים מן האמת והבריו הם בענין דברי המגה"ב הנ"ל אך בשיטי קלא מיי"ם - (רפח) הורדא מי' בזבח שמואל סי' כ' בדרישה הזאב סוף ס"ק מ' שהבין דעת הס"ד דבלא מיכרת מעבלע"ב אין מריפה כלל אפי' כשהוא בשרשה מעבלע"ב הלא ס"ק מ"ד שכ' נ"כ הכי דאפי' בבה"ג לא אסר אלא כשהוא מעבלע"ב הלא כה"ם שכ' להתיר אפי' כשאינה מעבלע"ב מיי"ם ומי' בס' זבחים שלמים הסמרדי סוף סי' ל' הא אות כ"ה שכ' נ"כ דאם נמלא טעמא בין הורדא לאמת בשאם שהטעמא מחברת שריהם האמת והורדא בשרשה אם אין הטעמא אפי' אם כמד"ל כמרה זולת אם הא נדולה כמד"ל וכן אם יש פילוס תחת הטעמא אפי' אם הא פחות מלאחל מריפה דלא נרע מסרכא המחברת הורדא לאמת לא לאוכל דקיימת לן להמרף לקמן סי' ל"ע מיי"ם אך ברל"ם ס"ק י' ובפרה"ב סמי' מ"ז כ' דאם הטעמא שומדת על האמת במקום שיורד הסמשן אוך הטיעמא ממם יש להמרף אפי' כשלאה שומדת בשרשה כה"ם הנ"ל מיי"ם וכשום דל"ל אפילו כשלאן בה שם פילוס ומי' בזבח רלן שם בשהסמן אות ה' שסיים בל"ע נדינא אם יש יאמיר כדעת הרא"ם בזה מיי"ם (ומי' מזה במגה"ב שם יבמורה לזבחים סי' ל' סמי' ה' ובהוספת הלבה אות מ') ומי' בכנפי יונה בד"ה מה שרואה וכו' שכ' נ"כ לאמיר בזה מיי"ם ומי' בחק"מ ס"ק פ"ב שכ' דכיון שדעת הסמ"ח להקל ע"כ אין לחוס לדברי הפרה"ב להתיר בזה אלא שלא בהס"מ אבל בהס"מ יש לסמוך על הסמ"ח לאיתר מיי"ם ומי' בחמ"ל בקי"ל אות כ"ב שכ' דס"ם הב"ם להמרף בזה אפי' אינה מעבלע"ב ר"ל כשהטעמא שומדת בסמשן ומיכרת מעבלע"ב הייינו מלה האמת לגד הורדא של לד הרים מעבר הב' ומ"ם אפי' אינה מעבלע"ב ר"ל שאינה מקמא לגב מ"מ כיון שבמקום שמשטה הוא אין ר"מ בלאה לוקן הא מעבלע"ב מיי"ם (רפט) בסקום הדק מי' בבית אברהם בלח"ב ס"ק כ"ח שכ' דאם חברה מקלא מן הורדא שהבאר דיש לעיל סי' ל"ה אמר' כ' בתנה שיש לבדוק בטעמא ואם נמלא שם התיכה החברה כאר לא שכשהבאר רק הטורם שהבאר שם לבאיר ויש שם בטעמא מעבלע"ב אפי' אלא החוד ברלאה פשוט דמריפה הנ"ל שם לאמלה מהשיטלי כיון דהשיטל שלה מחבר מיי"ם ומי' בחמ"ל ענף ו' בלק"ל ס"ק כ"ז (רצ) הדק ויש שם בסמפון עבאה"ם סק"ב ומס"ח ס"ק מ"ל שכ' דסומה הרמ"ל בזה דהיינו בהתיכה הורדא אלא החדין שיש שם

בהמשן ומי' שמ"ח שם שכ' ח"ל מיטיעמא חורדא אלא החדין מריפה מעבלע"ב אע"פ שהוא בהמקום הדק מ"מ יש שם סמטטה הטופים והו"ל כבמקום הנב בשאר הריאה עכ"ל ומי' בזר זהב ס"ק י"ד וברא"ם ס"ק ק"ם מ"ם בביאור הענין בזה ומי' בזבח שמואל סי' כ' בדרישה הזאב אות א' שכ' דסומה הרמ"א בזה הל"ל שהדק הוא ע"ג הורדא שהוא עד הלב והלב שוכב עלי' ומתחל בהתחתות הורדא במקום שלבה החדין והלך עד אמצעיתו של הורדא והוא כמו חוד האמת ומקלא דק ויש שם סמפון ומסתן הסמשן עד חיתך האויר אלא אדר"ע ואמת וכ' סמטטה סמוכים זה לזה הייינו של הורדא ואדר"ע ואמת ושומדת כמו שנו"ל ואם יש שם בטעמא על הדק מעבלע"ב אף שיש חוט בבר מקף מריפה הדיעיק לסמטטה אבל אם הטעמא הוא בשיפלי הורדא ויש שם חוט בבר מקף כבר כמו בשאר אותם מיי"ם ומי' בהאל יאחק בזבח המים אות ל"ח שהביא דברי הגאון שמואל הנאכר והקנה על דברו וכ' דחזב המחברים לא ידשו ולא יביט פי' דברי הרמ"א בזה ולכן פי' הוא דר"ל כי הטיעטה יש לה ג' פרטי מקטטה בשמות תלוקים שנולה וקלימה נקרא ורדא ולמטה בחדין נקרא חדין הורדא ושורש מקרי שורש הורדא ושם הטולל שלה נקרא טיעטיתא ושומה הרמ"ל בתמ"ל שהוא שהא הורדא ר"ל למטה מקלישותא שהוא אלא החדין ואם הטעמא היא שם במקום הדק מפריפין אפי' חוט בבר מקף מיי"ם ומי' בבסרו בית יאחק חלק ה' בתיקון הבית סוף אות ג' שחזר ממ"ם בספרו שאינו יאחק בזה מיי"ם ומי' בחמ"ל בקי"ל אות כ"ל מהמחבר זצוק"ל שלמה מ"ם ע"ד הא"י הנ"ל שכל מ"ם על הזבח שמואל הוא משום שלא הבין דברו ולא העתיק דבריו בשלימותו אבל העיקר הוא כדבריו בבית יאחק וכדעת הזבח שמואל הנ"ל והוסף הבנין לדברי הזבח שמואל דר"ל דבאותו החוד שלאר נב הורדא שמונה עליו הלב שמתחיל בהתחתות שורש הורדא באמת שוף אלא הדין יהולך חוד ההוא עד אמצעיתו של הורדא ר"ל שהורדא עגולה מסביב לבד ממקום החדין שמסמיך והלך באמצע הגיעול ואם יש שם טעמא באותו הדק שאלא החדין מעבלע"ב מריפה מטעם הנזכר הסמשן הנמלא שם שהוא מעבלע"ב חורדא שם מיי"ם באותך ומי' בבית אברהם בלח"ב ס"ק כ"ח אות ל' שהוא כתב דעתו בסומה הרמ"ל בזה כי יחיו שכל ממפרי הריאה הם המיד בשוני בבר הריאה בלמלע ואינם מלאים מלאה אלא ממשן שהתה הטיעטיתא חורדא אלא החדין שם הריאה הסמשן אותה מתמת שאינו בשוני הבבר הנה אלא החה דקה בבר ולבך הריאה ומיכר אלה וכל ראיה יכיר וזה פי' מ"ם הרמ"ל טעמא שהוא תחת הורדא בשקום הה"ק הל"ל פי' בהנך פי' דאותו מקום דק איט שמה דק הטיעטיתא המשן לפי מקומו אלא אותו מקום דק שהוא החת הראחב שמה הורדא בשרשו ומ"ם יש שם סמשן ר"ל כי הסמשן נמלא שם כיחוב הבדוקים שמחמה עכ"ד ומי' בזבח רלן שם בהמידים ס"ק מ"ו שכ' שוד בביאור דברי הרמ"ל בב' אופנים א' י"ל דר"ל בשקום הדק הוא חיחד ושיחל ממקם ואכסומה על אותו מקום חיחד של סוף מיגול הורדא שאינו מאחר לריאה והוא אלא החדין מתחתיו כיחוב ואופן הב' י"ל דאכסומה הוא על מקום החיחד הנמלא לפעמים בשורש הורדא אלא החדין ממקם שבהורדא מפרדת קלת ממקום מיכרה בהאמת דלא נראה מקום הפירוד כמו חוד אותם ממקם ופיים דאיכן הרלבן עיקר מיי"ם ומי' בחמ"ב שם בנאמרן ס"ק י"ם שכ' שאם אבל ספרי הבדוקים מחחכמים למטה דרך אחרת ופיכשו דברי הרמ"ל בפי' שרים זמ"ז לבלתי אות לו פירכא וא"ל לבמיפס בגאון הרמ"ל והאמת יורה הדבר דר"ל דמ"ם הרמ"ל בשוב תחה הורדא פי' התחתונה והא החדין שהוא שומר בתחתונה דמיירי שהבודק שומר בלר קמא של הריאה לבדוק אות הטעמא הוא דלא שיפול הורדא לגר פני הבדק והחדין הלגן ממנו לגר ממה ולזה מקרא מתחתונה ואם נמלא בשאינו הדק בטעמא ומיכרת מעבלע"ב מריפה דגם שם יש סמטטה הטופים וה"ז כבמקום הנב של הריאה מיי"ם ומחמבר לפנ"ד שבמקום שהסמשן לדברי הרמ"ל בזה יש להאמיר לכל הפירוחים בזה דלא שלון להחלים שבל כל הפירוחים הנ"ל סון הרמ"ל מ"מ כיון שהם הביט בבקיאות שבכל המקטטות הנ"ל יש תקנה מטוס הסמטטה ל"ל מלא פסון לקבל בזה (ועי"ל סק"ל רל"ג) (רצא) ויש שם בסמפון מי' רל"ם ס"ק ס"ם שהביא בשם פוסקים שבטלם ס"ל דהוקא בדק הסמוך ממם להחדין אבל לאן ממנו כבר אבל מ"מ גם בדוחק מהבדק חוט הטעמה מריפה ולבסוף כ' ושישורא לדר מילתא לא ידשנא כמה מקרי מלן אלא החדין שנאמר בסמטטה ולא יותר מיי"ם ומי' בפי' נר אלי' על הו"ל פי' זה ס"ק י"ל שכ' בשם מהרש"ל דגם בורדא יש לבבר בב' אלבשות בדוקה וד' בנבה מיי"ם ומ"כ בברכי יוסף ומי' ממה"ב שם ובקונן סמי' י"ב שכ' הבישול בזה הוא דבשומתה בחוק ב' אלבשות מן החדין ס"ל כבשאר מקום הריאה בגעב מריפה בטעבלע"ב ובדק כבר לפי שהוא בטעבלע"ב מיי"ם ומי' בחמ"ל

(רצב) שם סמפון (רצג) מריפה (רצד) דיכרת (רצה) מעבר (כ) (רצו) מיכרת (רחצ) מיכרת (רצט) מעבר (ש) לעבר דינה (כא) כבעבה (בדיקות חכים) (שא) ע"ל סימן מ"ב לחמו מקרי שופט ת להדי : ן (שב) אבעבוע (שג) שנמצא

מעבדת ולמדיבר שם פ"ו ומפי רפ"ל מרן ושם' והכ"ל ושד פוסקים

באר היטב

(כ) לעבר. וכ' בע"ל לחלש לא חש כבר מקוף וקמ"ל כזה דבבר הלחמה לא כבעבה בגיפולי דם כבר מקוף מיהסם כ"ש כבר ומעשם ומשם שלמן שם סמפוחות ומכל"ב בדרבה שם שם סמפון (דסיים לא הדרין על ודרבה) ומ"ם לא מעלה בנקוס עב שלו לא בבורם שלו דמריפה (לא מיכר מעבר לעבר אבל בלא מיכר מעל"ע לא מריפה בלו בדרבה כמו

דרכי

נמלכל יחמק בז"ת שם שב' דבלון הם"ע יש לבער עד הלי כי לעבמים מהבמים הבמעבעת בנקוס הדק עד הלי בדרבה ומבשם ומלק לי לה דין לחלה מי"ם ומי' נבסמרו בית יחמק בחיקון הבים שם שב' דים להחמיר בנקוס הדק מבמי לחדי הדרין מי"ם ומי' ממה"ל בקו"ל לא שם שב' מבדבריו מיקר לדיעה בזה ודברי הבמה"ב לון לבם שם מקר ומעבם מי"ם : (רצב) שם סבפון כ' בערה"ב מבי' כ"ל ומבי' ע"ל דבנקוס שבדבה הבמחים לגיפולי בשם הם דקון לף לם מלה שם לחה סבפון לון לחם ומע"ם שבעבעת מלחת שם מעבלע"ב בלם לחה רק בבחם אבל לי מחם דם שם חם בבר מקוף כבר מי"ם ומשם וכ"ל הלל דבבחם אבל לי חיק דיקב ל' מהבמחות הקבים הבם בחלי לבבר כל"ל פ' ל"ז מבי' ו' ז' : (רצג) מריפה מי ש"ך שבבבים לבמחבים"ל לחקל ומי' שפ"ד שבבבים מבמ ומי' בבלמן נבחה פ"ק כ"ה שב' שכן מבבגם לבכבור מי"ם ומי' בחבבה שבלל פ"ק כ"ח שב' דבע"ם בבעבת בחיק לי בנקוס הם"ע וכילולם בם לחקל בזה מי"ם וכ"ב בחיק הבים ובלב"ם פ"ק ק"ב לדיעה מי"ם ומי' בבחיבי בבכה לחה ה' ובבחבת הבה פ"ק מ"ד ומי' בבמבה"ב שם שבבבת הבריבם וכ' דכיון דילה מבבע"ל הבמ"ח והבבה נחלי הבבבים לבחמיר בזה חלילה לחקל כבבבם כי לם בלילחיב הם"ע ובם שבבה"ח ובהם שו"ם לא יכבור בזה כ"ל בהבבבמה הבב הבבה ובמבה מי"ם : (רצד) דבכבת מבבלע"ב מי' בבמבל"ל לחה כ"ל בחבבע בבבבבר שב' דלן לבקבות דכיון ובבע"ב לחבו הנקוס וק הם בנקוס הבבבן מ"כ הבי בלל"ה מריפה כבים שם בבבע מבבבע בבעת על הבן דלבל בבי' ג' דל"ל ומיירי כבן בבבבבר הבבבן לון הבבבע בבבבבר הבבבן בבבבב

[*כגון, שלא היה במקום דשוק כמלא מהאר מ"ל שלא מצאם מלמעלה בחזקה נ"י

(דש) בו (שה) נקב (שו) היכא (שז) *דלא (שח) ממשמש (שט) ידא דטבחא (שי) ואינו ידוע (שיא) אם ניקב מחיים (שיב) או (שיג) לאחר מיתה (כג) טריפה:

באר הגולה

(כג) טריפה (ולין מקיפין נבטי דטשת עשיין להטחנת ט"ך ותיין ע"י) וכתב בפ"ח אבל אם מתמעם שם יהא דמבחא חליק בו להקל כמו שכתב בסימן ל"ו סעיף ה' מיהו ערך עניין בגלעת שלא יצא רשותא בגלעת וכתב עוד בפ"ח דאם היו

דרכי תשובה

שמואל סי' י"ז בדרישת האב ס"ק כ' טועה שהיא למעלה מלאה מישרין מדומות ומחורות וכהבהוק מקום אותה ביד היא מלאה נקבים קמעים טריפה עיי"ש ועי' בסמ"ח סעי' י"ח שכ' ח"ל ואם יש על הריאה כמו מישרין ונקודות וקצת ביד ומצאו שהי' מלאה נקבים קמעים והמרישו עכ"ל וכ' במק"מ ס"ק י"ח שפ"ש הוא בלשון הסמ"ח ול"ל על הטועה כמו מישרין כמו שהוא בהעתקת הזב"ש וכוונת הסמ"ח בזה להשמיענו דאם יש נקודות ומישרין על הטועה צריך לבדוק אחר הנקבים אע"ג שאינו מישרין ממש אלא מתקחתן במשמוש היד אפ"ה לא סגי בלא בדיקה עיי"ש (דרש) בו עד"ק ס"ק כ"ב שכ' דטועה שבאה לפני הטו"ב והתחל לזה שור הטועה וסר מסם קליפה עגולה כמינול הטועה והגלה המוגלה יש לאסור דיש היכר שגם שור העליון מהקלקל עיי"ש ובתק"מ ס"ק נ"ח ועי' מ"ז ס"ק ח' (ובדבריו לעיל ס"ק ל"ח) מ"ש בטועה ישנה שהמסמסה (שהה) נקב עט"ז לעיל סק"ח וסמ"ח סעי' י"ח דאפי' אם לא מיקב רק העור העליון לבד הי' טריפה עיי"ש ועי' לב"ש ס"ק פ"ה דבנקלף לא מיקב רק העור העליון של הטועה לא הי' רק ספק טריפה אבל בניקבו ב' העורות מהטועה הי' ודאי טריפה עיי"ש ועי' בזר זהב סק"ח ובכרת"ב לעיל ס' ל"ו סעי' ז' ורמ"ם ס"ק י"ד ומבואר שם דלפעמים גם בניקב רק הקרום העליון לבד טריפה בודאי כגון שקרום התחתון של הריאה הסמוך הוא עמוק כים הטועה החופה על המוגלה ובכה"ג אמרו בניקב רק עור א' אבל אם הטועה הוא תחה הב' קרומים של הריאה והטועה מונה בכים בכ"ע והקרומים של הריאה הם בפ"ע וניקב עור העליון בלא התחתון לא התחתון בלא העליון אין בו איסור מחיה עלמא רק מעטם תרלו"ע ועיי"ש עוד בברכ"ב ורא"פ מ"ם לענין הנעלת במ"ז מניקב רק עור א' לבד (ועי' בדבריו לעיל ס"ק ד' ולעיל סי' ל"ו סעי' ב' מ"ם בזה) (שו) היכא דלא ממשמש ידא דטבחא עד"ק לעיל סי' ל"ו ס"ק ט"ו ובתק"מ ס"ק ל"ב דמקב שגלגת בטועה ואי' מסמס ידא דטבחא אפי' לא הי' המשמש בכח יש להקל דיש נהנה דכיון דהטועה מהוחה עלוה ליקב ע"י הולכת יד שם ועיי"ש סברתו בשור טעם אלום בתק"מ ס"ק ל"ח לא כ' כן עיי"ש ועי' בלבוש נבוה ס"ק כ"ו סוף מחדש י"ג ובטור לשרעל סב' דמיהא שלעוקי להטרף בכל טועה יקובה ולא חליק במשמוש ידא דטבחא אפי' הי' בדופן לר ואפי' אומר ברי לי שבטבורתו ידי עלי' שיהה שלימה דמשכין שמא היהה שלחופת ומצי הוא שיהא שלוכית כמה נקובה בשור הריאה ומהך שאלה יטל לעמוד על בדיקתה מטריפן עיי"ש אבל בתדיגתו טהגין להקל בזה ועי' בדעת הורה ס"ק מ"ה שכ' הטעיקר לדינא דיש להלות בחשמוש ידא דטבחא גם בנקב שבטועה אפי' לא הי' שם משמוש בכח אם כפי אותן הדעות יש להלות מחה וגם אם הי' עגל שם קלת שור העליון של הטועה והעגל הוא עגול יש לחלות במשמוש היד עיי"ש (ועי' בדבריו לעיל סי' ל"ו ס"ק ק"ט) ודע דכל זה הוא אם לא מהמסמס הקרום שעל הטועה ורואין שהקרום שעלי' שלם וחזק אבל אם רואין שהקרום שעלי' רך וטוח ליכסה בלא"ה טריפה אפי' בכל מקום בריאה שלון שם טועה כמבואר בשא"ח לעיל סי' ל"ו סעי' כ"ו עיי"ש ועי' מק"מ שם שכ' בזה דחליק בין אם נתמסמס הקרום שעל הריאה ואין אם טועה אחת הקרום הוא ובין יש שם טועה אחרת דבש טועה אחרת אז הי' ודאי טריפה משא"כ בשאר מקום בריאה דאינו רק שכך טריפה משום דאין לנו בקיאים בכאר שרופא נורדו עיי"ש (ועי' בדבריו לעיל ס"ק ל"ח) (שז) דלא ממשמש ידא דטבחא עבאה"ג מ"ם כגון שלא הי' במקום דחוק וכו' ח"ש שלא תהא מלמעלה בחזקה וכו' עי' בשלחן נבוה מחודש י"ג ולעיל סי' ל"ו ס"ק ט"ז וי"ז וכמ' תורת זבח הספרדי תערכה אות ב' סי' סעי' י"ב דכל זה אם אין בם רשיאה אחרת בנקב אבל בלח"ה כגון שם מפת דם בהנקב טריפה לכ"ע ועיי"ש עוד בסעי' ח' ט' שכ' דמש"ל סי' ל"ו דיש סי' בנקב שאם אין חדוש סבוכיו הוא סי' שאינו מחיים לא נאמר כ"ל במקום בריא שבריאה אבל בנקב שבטועה אין זה סי' כלל משום דהטועה דרכה להחטוה ואין הוכחה במה שלא נמלא הנקב אחזה סביבה וגם כ' דבמ"ל שם שאם הנקב משך הוא סי' שעשה ביד הטבח ואם הוא שגול לא הגיע

שם

ז (שיד) ‘בועה או סירכא (שטו) שנמצאו בקנה הלב או (שטז) בכל מקום (שיז) חוץ מהריאה (יח) כשרה. (שיח) (וע"ל סף סימן מ"ו):

לח דיני טראות הריאה. ובו ה' סעיפים:

א (א) יריאה (ב) שנמצא (ג) בה (ד) (אפי')

באר

ולפי כמו הכתבה דחולין סברת מובה היא שלחד יודע לנפש יותר מחברה דלת כ"ח שכתב לדיקן דס"ל שבהמה שלא נבדקה שלאכלה הריאה אסורה כמי נמי אסור בזה מין שם הכתבה ולפי שכתבתי אין כלן הכתבה ומיין לקמן סימן ל"ע סעיף ה' וסס סעיף י"ז כתבתי דלפי אם יש הכתבה נעגין זה כבר

דרכי

שם מיס בהוכה אבל ילחר מיתה שהרי המיס בהוכה תי' הוא שכהיא מחיים יש סביבות הבעה וכנגדה בחכן כמו סובין אבל לאחר מיתה לא יש לעם עיי"ם ומיי' בס' הרח זבח הסבדי מערכת אות ב' ס' י"ח סבי' ה' שהבית דבריו בזה וסיים ולכי מהבינו דבהבין להמרוך כל בועה שנמצא נקובה לא נפקא לן מידי מסיומים אלו דאפי' יהיו כל הסיומים אלו ביחד מרכיב לה ולא נגרס פ' אלו אלא לאקום שלא נהגו לרעיף כל בועה נקובה עכ"ל (ובי"ל ס' ל"ז ס"ק קכ"ז)

סעיף ז (שיד) בועה או סירכא שנמצאו בקנה הלב. עי' בב"י מ"ש בשם הא"ח ובד"מ שם ובתו"ס ס"ק קי"ב ומבואר מדבריהם דה"ה אם יתלה בועה או סירכא על הקנה של ריריאה הנקרא נרגרה קודם שמתחל שעה הריאה דכשר אבי' להאסרין בועה יחידית במגולה ומים עבורין ומחזחן בריאה עיי"ש ועי' בדברינו לעיל רים פ' ל"ו הבגולל לידע מה שנקרא קנה הריאה ומקום שתחל הריאה לענין זה הוא שכשתחל הבשר דקרומי הריאה הפרוס על הקנה עוד קודם שמתחל הבשר הוא בכולל ריאה אבל קודם שמתחל זה הקרום המכסה על הקנה אינו בגדר ריאה לשם דבר רק נקרא קנה הריאה והש"ב נרגר לשום ענין ע"ז אם אין שם התחלה מקרומי הריאה שלא יכול ח"ש (שטו) שנמצאו בקנה הלב עי' בש"ת נעי חי חו"ד ס' קי"ח בקנה הלב ולאח זכר שנמקום שמתחל להתכלל לג' ראשים היה שם בועה מ' נחולה כזה ביטיה מלאה רוח ולא היה בה מוגלה שנהפכה אלי נקב הוא ועלה קרום והשיב להבשר מטעם הבבי רביהיהו של אחוה זכרים ואין לשם לקרום בעלה מחמ"ב עיי"ש ועי' בשלחן נטור סף פ' זה ס"ק כ"ג מ"ש ע"ד בזה ועי' בעקרי הד"ם חו"ד פ' ג' אות מ' ובב' תורת זבח הסבדי הע"ל שם פ' כ"ג בעי' ג' (שטו) בכל מקום הוא מרריאה כשרה. עי' בתש' ט"ב הגיונא חו"ד פ' כ"ב דעכ"פ נרך בדיקה בהגל הכיומי של אחוה אבר אם אין קון לא מחמ' הוב שם עיי"ש (ש ז) חוץ מהריאה כשרה. ענאה"מ ועי' מנחי"ב בלל ה"ה סעי' ב' שב' דכיון דהוא פלוגתא בין הפיסקים לכן אם אירע בועה במקומות אלו נרך הש"ב לאחדע לעבה שנרך בזה שלא חכם ותם הוא מומחה יבחק בעצמו עיי"ש וסדר הבדיקה ודיעם עי' בבמ"ח סעי' ל' והב"ש ס"ק מ"ז ופרה"ב סעי' פ' ורא"ב ס"ק קי"ג ובעזהב"ה בבאר לאון בפי' הבאים בכל על מקומו דבר דבור על אפניו (שיח) ועי"ל סוף פ' פ"ו. ועמ"ש שם בסוף הפי' ובפי' מ"ב סק"ה וסס"ד סוף פ' ת' וסוף פ' מ"ח ובבי' מ"ב ס"ק ג' ובמ"ז שם ס"ק ח' ובבס"ד סוף פ' מ"ז (ועי' בדברינו לאון פ' מ"ז ס"ק ס"ז וס"ק ע"ח ע"ט ע"ט וס' וס"ק ע"ב וס"ק ל"ה וס' מ' ס"ק י"ד וס' מ"ג ס"ק י')

סעיף א (א) ריאה שנמצא בה וכו' עי' ס"ז סוף פ' זה שב' זה דבר

פסוק שגם בשם שהגון המרלאה כמו בבהמה (ומובא בבאה"ט סק"ה) ועי' בשמ"ח סעי' ל"ש שב' ח"ל כל דיני מרלאה המבר בפי' זה שהגון גם בחי' ושף רק שלא לבחק אחריהם בשוף עכ"ל (ובעכ"ד סק"ע בד"ה ודע) ובבלב"ש בהב"ה שב' מידו שכיה בשושה גרידה דם ורלאה אחים לא אחר והוא בא מבית המחבה ואין זה לרך בדיקה כי ידבר הוא לומי שהוא בקי בהרבעולים שלאש רק מחמת גרידה הדם מבית הבדומה ובבר עכל"ד וכ"ב בס' ממחה אחרן סוף פ' זה ס"ש ועי' רלאם יוסף בהב"ה בבשמ"ח שם שב' ע"ז ח"ל ועל"ל דאלו שלאן בקולאן בזה לרך לבחר הקרום ולרלאה אם אין גרידה דם רק בבבר הריאה והקרומים בקיים בחלאי בבר לא אם קרום הבליון אקי בכ"ש בבר לאחרך עי"ש ובתר"ל סק"ב ובמקל"מ סק"ה שב' דבשמלה בן בריאה של אות ומ"ל לקוף

תשובה

הבור מחמת דקותו וא"ל לבחון אם הוא רק גרידת דם יש להחמיר וכ"ז בשם שם גרידות דם שחור אבל אם הוא רק אדום הטעה לבחור אין לאסר ועיי"ש בס"ק י"ח שב' דאדום בריאה דשף בעור ויש שם קרישה מבילים בבהמה אלי ה"ל כמבה בדופן בעבר האדום דקלקל בבנים רבים מגיע גם אל הריאה אך באדום אבם שכיח בריאה דשף ע"י הדם ואין להחזיק רישותה בריאה עיי"ש (ב) שנמצא בה וס' כ' בבמ"ח סעי' י"ח ובבר"ב סעי' ל"ח דהבודק ארך שיהי' ל הבתה הרבה בעבין המרלאה ולאי אלא יורה שם בודק בשים מרלאה רק יביא לפני חכם מורה הרלאה ויעייב טוב במהון אולה בריאה שבבר הוגל בהם הבודק ובלבד ביה כיה פעמים להיבר ע"פ מורה אי יוכל להודות בעצמו ובלבד מדקדק ומיין היטב ובמהון אם אין בהם שם לד מדי' המרלאה האסר אבל מוסל עליו לעבות שאלה חכם עכ"ל ועי' מה במגה"ב בלל כ"ז בעבודן ס"ק י"ט ובמגמ"ש עבף ח' בלק"ו ס"ק ע' (ג) בה כתב בבמ"ח סוף פ' זה ח"ל בבהמה והי' בבבודק הריאה הון הבהיה אם הוא מומחה הוא מרגיש ע"י מבמש אם יש בה מרלאה שמקום המרלאה מבהגה מבלר מקום הריאה לחוס אי לקור אי חלקה כמו ריר אי בגובה ואי מלילת הריאה לרלאת עכ"ל ועי' בש"ת מבה יוסף חלק ב' דף ל"ז ע"א שב' שלריר ל הבודק שם ד' סימנים להבנים המרלאה בפנים א' שמקום המרלאה קר ב' שאוט חלק בשאר הריאה רק מבהבך בלאבע ג' אבבה קלה מבלר הריאה ד' שהוא בפוח יותר מבמר הריאה עיי"ש ועי' בבלון נבוה לקמן ס' ל"ט ס"ק ג' מה שהאריך בדברי הבודק הלזה וכ' שהקבע הדבר ולא יאמר כי בבחן מלגו שזה אינו כ הוא בודק בכל יום כמה בהבוה שם להם מרלאה בסולה ואינו יודעים מבפנים בלשם אלה בשבי' המרלאה בסולה בחלה ורחבה יותר מבלגו אבל בשיהי' המרלאה בסולה קטנה רק בלאיבר האיסלקו אי בעבשה אין יהבן שבהוך אים הבהמה והריאה יודעים כ"כ מקום קר ואין בדברי הבודק שם בעם ואמם עיי"ש ועי' ברא"ש ס"ק ס"ב ובבר"ה סעי' ת' ומ"ל מ"ש בזה וכ' דמ"מ טוב ליזהר בשעת הבבבת היד לבחק שיכיו דעתו לזה אבל אין לאסור ע"ז ליקל דהיינו אב' אם לא הדגים בפנים שם פ' אעפ"כ צריך להבהבל הטב בריאה אחר שיוציאה לאין ולעי בה מבל לד ואל"ל אם יבלל אחה מרלאה הבעה במרלאה אבורה אבלילה לפיוך להקל מחמת זה שלא הדגים בבר בבבים ופ"מ להחמיר חיביב לפי' הדייב אם הדגים בחיה פ' בפנים והבעל ולא עיין בה בחין אם יש בה אחה מרלאה מבריריו אך אם מבבדה הריאה בשונג קדם שהספיק לבחק בחין אחר מרלאת יש להקל דהוי בחין ס"ם בפק שמא גם הי' בה מרלאה בלו ולא"ל בפי' שמא בחרה רי' עיי"ש ועיין במלוה בדיעים שרש ה' עבף ב' סעי' ו' ס"ק י"ד שהשינו על הרא"ש בזה וכ' בבבר הבו לחלאת הריאה ואין סומבין על הבבבים לא לבחמיר ולא לחקל דפי' אלו לא פ' מובהקים הם ולא מבלין ולא מוריין ומ"ש בפרי"ב דאם הדגים בבבים ולא בזק אחר מ"ב בחיד מריבה לא הבדל עיי"ש ועי' בחבה"ב בלל כ"ז בעבדון ס"ק י"ז ובקמן בעי' ח' בל' אבבן דבריהם מאד בזה כי מי מאהבו יודע לבבר עיי"ש אך בהורת זבח בישוד המבבח רים ס' ל"ה ובמגה"ר בזבחי שלמה עבף ח' סעי' מ"ז כ' לדינה בהרח"ש עיי"ש (ועי"ל פ' ל"ש סק"ב וס"ק ל"ב) (ד) אפי'. כ' בבבר"ב סעי' ל"ע אין לחחת במרלאה בלולה לפי שא"ל לבחון לאחר הבר בין מרלאה בבריה לפסולה ועי"ש ברא"ש ס"ק ס"ח ועי' בחלאת עיבים סוף שרש ה' בחלאת הריאה ודבריו בזה ובישב הא"ש בשבת הדחק יש לבקל ועי' בדבריהם בבינאדים שם ס"ק ט"ו שבהבו ובשיטת שם לבקל לרלאת המרלאה בלולה וכן עמ"ל דבר ובפרש שבריאה בזמן מבבו ומה"ב כ' אחרונים שאין לבהבות הריאה עיי"ש ובמבבו מדבריהם דלא לבסולה ושלא בשבת הדחק אין לבהבות הריאה עד בבוקר עיי"ש

בפי' (ז' בשם הפ"ר) כ' אחרונים פיש מבשבה סיה א מיבבת הבבל סימן לד מ"ו

(ה) כל שהוא (ו) שחוד (ז) בדיו (ח) או (ט) שהוא (י) (חמה) (יא) ילמראה (יב) הבשר

דרכי

עיי"ם (וע"ל סי' ל"ע ס"ק ל"ה) והגה בר"מ יוסף סעי' י"ח בהג"ה כ' דהעיקר כספרת"ב כזה ולא כהמאירת עינים ובפרט במרחה נעה"ל שמ"ל להביר בגילה כלל עיי"ם אלא בתוכה"ב סוף כלל כ"ח כ' דהעיקר כהמאירת עינים לחקל בזה לדעת עיי"ם וכ"כ בס' מוב לשמעל אות מ"ח שכן הגו שם לשמוש ולבחוק בגילה בגרות ע"ם הסכמות גאוני שלם ולא כהרא"ם עיי"ם ועי' בתמה"י בזבחי שלמה סוף ע"ל ובקו"ל אות נ' שכ' דבשמת החתק וכן בקהנת נדוות שהחיסה רבה וע"פ הרוב הוי החחיסה רק בגילה תביב כשעת החתק שומכין על הבדיקה דלאור הר לך אם לא הוי שעת החתק אין לחקל עד הרא"פ בזה ואם צריכין להכחין במרחה נעה"ל בכ"ע צריך להמתין עד הבוקר אור וכן אם יפול אחה מ ספק בהבחה בשאר מרחות שמחמירים עד הבוקר אור עיי"ם ומהברי כל המקילין בשעת דעכ"פ אין לחקל כ"א לאור הגר אבל לאור הלבנה והסכבים בשעת דאסור בכל טוחי ואף דלעיל סי' י"ח מבואר דיש מהירין הבח עה דלאור הלבנה וכוכבים מ"מ כאן מרחה דכ"ע מודים דבהבחה במרחה צריך אור יותר וה"ם ועי' בס' הורת זבח הסכרדי (לרבב מהרחה"ח ז"ל) בדיני הרחה אות מ' סי' כ"ח סעי' י"ד שכ' לחלק בזה דבחקומות דשכיח מרחות כפעות יש להם להחמיר שלא לבחוק בגילה אבל במדיחתו דלא שכיח כלל מרחות פפעות סרבין בכ"מ לבחוק בגילה בגרות ע"ם רבני נאוני שלם כי זה קרוב לחרבעים שנה שהא משמש במלאכת הבדיקה ולא ראה שום מרחה פפעה וכ' שכן שמע מכי מורו מהר"א מודעי ששימש בחלאכה זאת יותר יחחשים ב"ה ונם הוא לא ראה מרחה פפעה מימיו בהלא יכולין לבחוק בגילה לאור הר בלי שום פקפוק עיי"ם ועי' בדעת הורה סק"ג שהעלה דבשאר מרחות יש להקל להדיח אך במרחה נעה"ל ואחוט אין לחורות בגילה לאור הר אולה בשעה"ח שמ"ל להמתין עד אור היום עיי"ם (ועי' בדבריו לעיל סי' כ"ם סק"ד ת"ש בזה מהירושלמי ומ"ש יש ע"ז וע"ל סי' ה' ס"ק קי"ב וסי' י"ל סק"ט) (ה) כל שהוא כתב בשמ"ח סעי' ח' וז"ל דקי"ל לחז"ל דכל שארחה בעורה מרחה אז כבר נחקלקל רעור ועתידה לעקב ומעעם זה אסרו רק משום שבהגה לחרחה אז הו"ל כעקב תבא ובריפה עכ"ל ועי' רחב"ם יוסף במקורי הדינים סק"ב ובמאירת עינים שורש ה' רים עגף ל' ועי' רא"פ ס"ק ע"ג בשם הגו' התשב"ץ דאין לחקל בזה ולפיוך על הרחב"ד אבי' לחשבו לסכק ונעשות ממעו ס"ם אבל לפרוף בעצמו חזי לחלטרוכי עיי"ם ועי' בדעת הורה סק"ב מ"ם בעצין זה והעלה דכל מרחות הבוסלות אם אינם ברוב הריאה הו רק ספק טריפה ע"כ אם יש בם שוד ספק יש לגרף ס' זה לס"ם וכסר*עיי"ם ועי' בכרמ"ג בפתיחתו לסי' ל"ש שכ' שלא ברי' סריכת כבדין על ריאה כשלה וכיסה כל המרחה טריפה דלא גרע מנקב בפועל עיי"ם ועי' בס' מוב לשמעל סי' מ"ח מ"ם בזה (ז) שחוד בדיו עי' בדע"ת סעי' ה' ותב"ש סק"ז שכ' חוקת כיקונע דיו שהוא כמחלות דיו יבש שהוא החחות של הדיו בשאר ואחיבם בשוני הכלי בשם הוא אחוד מיאד מפני שהחחות יורד ונחבה אבל אם הוא רק בעליונו של ריריו שהוא דיו לחה שאינה שחוד כ"כ בגר עיי"ם אבל בכבדי"ב סעי' ו' ואל"כ ס"ק י"ג כ' שלא אם המרחה שחוד רק בדיו לחה ג"כ יש להמרוך לפי שגם הוא בכלל שחוד בדיו עיי"ם ועי' מנח"ב כלל כ"ו בשמרון ס"ק י"ג שכ' דיש להחמיר בזה אפי' בהפ"מ כיון דאין אנו בקיאין להבחין בין לחה ליבשה עי"ם (ז) בדיו עי' בש"ל עתק הלכה חו"ד סי' ע' מ"ם בדין זה באורך ובשמ"ח סעי' ה' והב"ם שם שכ' דאין להמרוך כ"א בדיו ממש אבל אם הוא רק טוחה קלת לשחוד יש להבחר משום דאין אנו בקיאין אוך אם הוא חוחה ביו שלהם לכן נ"ל דבהפ"מ כל שאינו שחוד כשפת לא מקרי שחוד בדיו וכבדה ובדליכא הכ"מ יחמיר יותר עכ"ל וכ"כ בכרפ"ב שם ורא"פ ס"ק י"ד עיי"ם ועי' מנח"ב שם שכ' דמ"ם התב"ם וכל כאחחרים כמרחה אפת הייט זכת יעטבל שקרין פ"ק בל"ח והייט מין אפת שיחפתים בהם הסהלרים מוחי ההפר שלהם דאם בזפת הטוף מעלמו מבטלות אינו שחוד כלל אלא טוחה למרחה לבטמן עיי"ם ועי' בבינת אדם שער מ"ה ס' י"ב שכ' דלכאורה יש לאסור בכל המרחות הטוחה לשחוד לקלה אחי' דיסה אסורים ותביב שם ע"ם בקאות שלו הרבה מיני מרחות שם בכ"א דיסה וסי' לכאורה לאסר בהן אף באינו שחוד כזפת אך לדינא הפכים להחיר בהפ"מ ובעת החתק כל שאינו שחוד כזפת וכ' דל"ל דאחי' רישהא לא הי לענין הרבל"ע עיי"ם וכ"כ במאירת עינים שורש ה' עקף ל' ועי' ברחם אפרים שם מ"ם בשם הכדרי מהרה שהחמיר בריאה אף בשחוד אבל אחו מחמלין בזה משום שהריחה טריפה ברריאה ומבין על הח"ב בזה שחחלק

תשובה

בין אסור כרת דמה לאסור לא דטריפה אבל הרא"ם הבין על הס"ם בזה והסכים לדברי הב"ם בזה עיי"ם [והבריס אלו הם יתר גחל בדיבים אלו בזה שם לגמוד ל' מחבירו בעמים אלו] ועי' בתשבה לחלך פרק ל' מהלכות יו"ע הלכה י"ז ובס"ב קחת אחא"ח סי' כ"ל וברחם יוסף בחדושים סק"ז ועי' בדעת הורה סק"ל מ"ם בזה והעלה דאם הי' המרחה רק בחעבה הריאה כיון דמרחה פפעה בחישש הריאה לא הי רק ספק טריפה (ע"ל סק"ה) ע"כ יש להקל במרחה אחר שאינו כזפת אפי' אלא בהפ"מ עיי"ם (ח) או שהוא דומה למראה הבשר או שהוא ירוק כ' בחמ"ח סעיף ד' והב"ם סק"ה כתרחה בשר כלל עד שעטה לאדום ים שעטה לירוק נע"ל הכל לפי שונן הבחבה וכחישותה לא לפי שעטה' ולריך להבחין אלא יהא המרחה טפה לשום מין בשר ואע"ג דאדום ממרחות הכשרות הוא כחם"ל מ"מ צריך להבחין אם אין אחמיות זו טעה לחן בשר עיי"ם וכ"כ בכרפ"ב סעיף ה' ובר"מ סק"ט וכ' שם בחב"ם דכיון שיש מהמשות בש"ם הייט כמרחה בשר עגל ויש מהמעות הייט כלבע כבד ויש כ' שהוא כשונן דבחבה כחשה שהוא ירוק נעה"ל לכן צריך לחוש לכל מיני מרחות הטעים אפי' קלת לאחה מרחה מחרה מין בשר עיי"ם ועי' בחמה"ב בשמרון כלל ו' סק"י שכ' דבמרחות הבשר מבחון לא כל הבשר שוין הם דבחבה ילחה ובחבה מרחות בשרה מבחון על מקום הטומן שלה לבן קלת וטעה לנעה"ל ובזקנה מרחיחה נעה"ל לאחד ובבחבה כיוחה מרחיחה אחוט עיי"ם אמנם מה שהעלה שם לדינא דמ"ם בש"ם ושסקים במרחה בשר הייט ר"ל במרחה אחוכה בשר בפרים במקום החבן שהיא מרחה אחוט עב שקורין מיקע"ל רה"ש ולא אחומה שקורין קלאה"ר רו"ש וכסק כן להלכה דעיקר הוא שאין להבניח רק אם אין ט במרחה עלמיות הבשר שבכבים ולא מרחה בשר שבחון ובזה טוב שיש כן בלא שיטי ודעיתים הבריו בלשון הב"ם עיי"ם אין דבריו מחוורין לפענ"ד לבמל עכ"ח דברי הביי"ח והחב"ם שכ' להדיח שם לאחם לחמה מימי בשר בין בל יולה בין בל זקיה וכו' ואם כדבריו הרי כל המימים אינם בפרים כמ"ם שם בדבריו והבי"ח שכ' שם להחמיר במרחות כל המימים בע"כ הר"ל לכל מרחוקו שבחון שבחבה מרחוקו זה מזה ול"ע ועי' בחכמת אדם רים כלל י"ב שכ' דמרחה בשר הוא הלבע הידוע לשחרים שקורין פלי"ם פחר"ב עיי"ם (וע"ל ס"ק י"ב) (ט) שהוא דומה למראה הבשר עמ"ח והב"ם שכתב דאין לאסור רק במרחה בשר מ' קודם שנהבטל אבל במרחה דלאחר ביטולה אין לאסר עיי"ם וכ"כ בכרפ"ב בס' ה' ובר"מ ס"ק י"ח עיי"ם אלא במאירת עינים שורש ה' עקף ל' סק"ח כ' שם להחמיר אך בבשר מבטל עיי"ם ועי' ברחם יוסף בחדושים סק"ה ובביאורים סק"ג מה שהאריך נ"כ להחביב על דברי הב"ם בזה והעלה דחלילה להקל בבשר מבטל דשמא להטריף במרחה בשר בין מ' ובין מבטל ובכ"פ הי בשר מבטל ס' דאדייתה להחמיר בזה ככל ס' דאדייתה עיי"ם (י) דומה למראה הבשר עבאה"ם מ"ם אם אינו דומה לבשר במרחה רק דומה לבשר בחבטשה וכו' ועי' חב"ם שם שכ' לדינא דאנ"כ שם בו קלת קשוי בחבטשה כמו בבשר אין לחוש רק בקשה כעין אבל קשה קלת בחבטשה בשר אין להטריף רק חיישין בה לאחוט עיי"ם וכ"כ בנב"ם בהא"ה שם ובביאורו סק"ח עיי"ם ועי' בנב"ם לקמן בהא"ה סעיף י' וס"ק כ"ג שכתב דעכ"פ כיון שם נחלי הפסקים שאסרין בזה ע"כ הי רישהא עיי"ם וכ"כ ברחם יוסף סעיף ד' בהא"ה עיי"ם (יא) למראה הבשר עבאה"ע מ"ם מהא"ר דמרחה ווייעקפי"ל כשרה אבל בחבח"ח שם ובחב"ם ס"ק י"ג פסק דמרחה ווייעקפי"ל בעגמר ביטולם הוא בכלל מרחה בשר ומריפה עיי"ם וכן נראה דעת הע"ז ס"ק ל' וכ"כ מק"ח ס"ק נ' ובמנח"ב בשמרון שם סק"י עיי"ם וכן פסק בכרפ"ב שם יבר"ם ס"ק י"ב לדינא עיי"ם אמנם בלב"ם סק"ז כ' דכיון שהמחבים"ל וחסי"ח מכשירין בזה בפשיטות לכן אין להטריף בכל מרחה ווייעקפי"ל אלא חוקח אם טעה קלת למרחה בשר מריפה ואם נא בשר עיי"ם ועי' ברחם יוסף בחדושים סק"ז מ"ם בענין זה והעלה דכיון שעיטו רואה שם כמה מיני ווייעקפי"ל אבר אינם שוים במרחיהם ואין אחנו יודע באחה מין ווייעקפי"ל דברו הם ע"כ אין ליתן כלל בזה אלא דהכל לפי ראות עיני המורה שאם אין לה ספי' לשם מרחה ביכרת לה יכשיר בפשיטות ואם יש נטיה לשום מרחה בשר אסור ויעשה הכל ע"פ שאלת חכם וכו' עיי"ם (יב) הבשר. עי' ל"ב סק"ז דבמרחה ביכרת אפי' טעה רק קלת למרחה זו מריפה ולא דמי למרחה שחור

(א) (יג) או (יד) שהוא (ט) (טו) ירוק אסרינ"ו בלע"ז (ונלשון אשכנז (מז) קורין ט נפ"ן) בין שהוא כמראה הלמן ביצה בין שהוא (יז) כמראה (יח) כרכום (יט) בין (כ) שהוא (כא) כמראה כשותא (כב) טריפה אם (כג) יובן

באר הגולה

לח (ט) ירוק (סרש"ה וארטב"ל סוברים דלא נתפשט חומה לגבר אע"פ שמרליתה מדבר מדמה ומה שכתבים הכ"מ ודמק"ל ונשמע מדחק ים לפמוך על ספק החבר לעקל פר"ח) וכתב נפ"ן בשם מהרש"ל מלגא דמלתא ירוק המקבל גרי"ן לא בגלא"ה כמר והמקרא נע"ל מריפה אבל מה שמצאתי שול מרליתא כמרלה קרי"ל שמי"ן לא ממרלה וויינקפ"ל דמריפה לא נהירא (דיתרלה וויינקפ"ל הלא מחוחה כמדה) דלמן להוסף על הערכת פרים שקרין נע"ל ז"ל ס"ע).

פתחי תשובה

לח (א) לא שהוא ירוק פירן כ"ל ושמ"ל ומיין בתשובת ס"ב מגן יו"ל סיקן י

תשובה

דרכי

שמקלין עד שיסה ט ממם מרלה שחר הה תמור כיון שלן לא בקלים במרלתא בגר עיי"ם וכ"כ במלחרה עיים שם סק"ח עיי"ם ועי' מהה"ב שם בעטרין סק"י (יג) או שהוא ירוק עכת"ם מ"ם לעיין בט"ב וכמ' ח"ח ועי' בספר חדרת אלי' בהגלי"ע לות נ"ח מ"ם ע"ד הח"ת בזה ועי' ברלם יוסף בביאורים ס"ק ה' ובגוף דברי הט"ב עי' בלב"ם ס"ק י"ב ובהמ"ם בהגלי"ע ס"ק ס"ה שהביגו על הט"ב עיי"ם ועי' בתשה"ב בהגלי"ע לות מ' בעטרין ס"ק י"ד ובמגמ"י בהגלי"ע לות מ' בבאלרים ס"ק כ"ד מ"ם בזה (ועי' בדבריו להלן ס"ק פ"ו מ"ם בעמן זה לדינא) (יד) שהוא ירוק ולעמן בהמה לא שוף שבאל לאור לא לרוחתין ומגלא הריאה ירוקה עי' לקמן סי' נ"ב ובדבריו שם (ס"ק כ"ד) (טו) ירוק עבלה"ם ומ"ם דברי"ן ובלא"ה כבר ובע"ל מריפה עי' בדבריו הלן סעיף ד' ועי' פרש"ב סעיף נ"ח דנם בעוף ים חלוק זה הה"ם (ועי' בדבריו לעיל ס"ק ח') ועי' בש"ה בית יומק חלק יו"ד סי' ס"ה לות מ' (בד"ה והיה) שכ' שקרה לפניו כמה פעמים בלוחות בימי הקדן שהריאה היתה ק"ה ירוק נע"ל לוך מרלה שהוא מיתמת מחנלא וקולגי, הקרום דק והולכת המרלה מהקרום ומכסדין וכתב דהגם שם לעיין שם לסמוך על זה בשופת כיון שהקרום דק ורקבה הבדיקה מ"מ כיון שמרלה שהריאה בלה מחתה מוגלא ולפרקים הבר שכיח הרבה ויש הספר גדול מורין להקל בבקלות שוחטים מובהקים שאומרים שחכירין שבא ממוגלא אמנם אם נקרע ולקבו הבור ולא נמלא שם מוגלא לא דבר אלא להלות בו המרלה אע"פ שהלך המרלה מהבור יש להסריף כיון דלקח בדרמה הדמיר הבב"ם ולקח שהרא"ש מחיר בהפ"ת מ"מ בעוף דחמיר יותר כיון שהבור דק מאוד וקבה נסתרך על הבדיקה אין להקל כלל עיי"ש (מז) קורין לו בע"ל שהב"ם סק"ג ובשפ"ד סק"ב ובלב"ם בהג"ה סעי' ג' ובבאורו סק"ב דבמרלה נעה"ל יש להסריף אפי' בטפה רק קלת למרלה זו ואין לרקל בשום ירוק נעה"ל דמי הוא בקי להבחין ולהלק בין ירוק לירוק ואין לו אלא כלל א' דכל הטפה נלבע ירוק נעה"ל מריפה עיי"ש ועי' מהה"ב בקומץ שם סעי' ד' דבכלל זה דכל הטפה לנעה"ל מריפה סולל הן מרלה ליכ"ע נע"ל והן טיקי"ן נעה"ל עיי"ש ועי' כרמ"ג ובלב"ם שם ובהמ"פ ס"ק י"ב ומבואר מדבריהם דש להחמיר בעמן זה בין במרלה אחר הוא בעלם אחם רק שטפה קלת לירוק נע"ל ובין במרלה אחר הוא בעלם נע"ל אף שטפה לאחריות עיי"ש והבין ועי' לב"ם סק"ד שהעלה דכל שטפה למרלה נע"ל הין איהה להלי מריפה ואין דין אהה לספק כיון שא"א לעיחה על כמה מיינים וכו' וא"כ הוי ספק חסרון חמה דלא מהבר זה לספק כיון דלא הוי ספק ח"ה לכל העולם הממה מ"ם אחה בקלים בזה ולקח דייקא ליה לחומרא שלהלי מריפה עיי"ש ועי' מיגה"ב שם בעמרין סק"ב שהעמים בכותת הש"ם והפוסקים שנקטו ב' וג' דברים שכולן מין מרלה אחה והא כשותא ומוריקא שהירן מרלה נע"ל ים מפרשים דכבון בישותא דר"ל חלמון ביצה ת"ב מרלה נעה"ל יהיה כדי להחרה לו דכל הטפה למרלה נע"ל אשרה בין שהתרלה זהיר ובהיר במרלתא כמו חלמון ביצה ובין דיהה ממנו כמין כשותא ובין שהמרלה כתוך ומשורב אחה ונעה"ל כמו כרכום כ"ז הוא בכולל מריפה דמרלה נעה"ל עיי"ש ולפ"ז מבואר ממילא דלקח הטפה רק קלה נע"ל הוי מריכה מדינא אלא יעיין בר"מ סק"ח מה שהתריך בעמן זה והעלה דכל שהוא בקי להבחין שבע"פ לא הביע מרלתו לאחת ממרלתה נעה"ל הכתבים בפעוף זה ובוזה בבירור שלוט נע"ל כ"כ כי הני דמחבים בש"ם ופוסקים בפרטי מרלה נע"ל לא הוי רק סבק מריפה ואם יש עוד אחה ספק אחר יש להבחיר מעמם ס"ם עיי"ש ועי' בלחדשים בחמנע סק"ד שהביא דעה הרמב לאפרים בזה וכ' דעמו מרלה שאין להקל בזה ויש לחבנו ולדלא טריפה כדעה הבמ"ח ורלב"ם עיי"ש וגדולה נלעע"ד דבלירוח שוד פרשב לא בהס"מ והטוה"ח יחד ים לסמוך על הרא"ש בזה לחבנו לספק כי

שם ג מישרל ודיב סמנל בריה ודבלה שם ד מישרל ודפרים שם לנשמה דלמשמה ולנשמה כחשמה כפי' הלי שם

דרכי

דבריו דברי מעם הם. (יז) כמראה כרכום בין שהוא כחמעריי"ן עמנו ובין שהוא כדברים הלבעים ממנו ש"ך סק"ל ועי' רמ"ם סק"ב ומבואר מדבריו שזה תלוי לפי ענין דברים הלבעים וקבלת הלבע מה מרלתיו טפה לירקות נע"ל עיי"ש ומבין (יח) כרכום. עהב"ם סק"ב שכ' דבע"כ לון זה הכרכום שלו שקרין אפרי"ן הוא לאחו אחון שאפרי"ן שלו אינו לחוך המלכל מרלתו טפה לחרלה אחום ומרלה אחום לכ"ע בשרה ובע"כ שהוא מין כרכום ערי שטפה לירוק נע"ל עיי"ש אלא יעיין ברא"פ ס"ק י"ב שהבית בשם הגאון בעל ט"ב ז"ל שכתב להיות דלקח בכרכום שלו הופרים אף שטפה לחרמימות עיי"ש אלא בס"ק מ' כתב לדינא כדברי הבמ"ח דבאפרי"ן שלו לון לאסור רק במין אפרי"ן ערי הוא שם לאסור וגם בזה יש מין שלון בו שם ירקות נע"ל ע"כ אין לאסיר ל"ח בריתן שם בו ירקות נע"ל עיי"ש ועי' במהה"ב בעטרון סק"ג מה: (יט) בין שהוא כמראה כשותא עי' ש"ך סק"ל שהרלה מקום לקנע סי' מ"ד דשם אחת כרכומי כמרלה הבבם והיהיו מרלה נע"ל כמבואר שם וכתב ע"ז שהרלה דהיהיו דבם מי עיי"ש ועי' שפת אמת שהבית דברי בזה וסיים ע"ז חי"ל ובאמת שעמים אלו הכל אלו בראות עיני התורה אם טעה לנע"ל מריפה עכ"ל (ולפמה"ל ס"ק ט"ז יש גם בזה נ"מ גם לדינן) (כ) שהוא עי' בבמ"ח שם והב"ם סק"ד שכ' שהוא מה שקורין האפי"ן שהגין לחוך הבסר עיי"ש ועי' מהה"ב בס קומץ סעי' ג' ועשרון סק"ה דר"ל כמרלה האפי"ן לאחר שהבשל שעשה נע"ל דהא קדם שהבשל מרלה האפי"ן הוא גרי"ן שהוא מרלה כשרה עיי"ש ועי' ס"פ לקע סי' נ"ב בפלגי סק"ל שפי' כשותא שהוא מה שקרין ענעע"ך והם טעים לשחריות עיי"ש ועי' בפרי"ב סעיף ג' ורמ"ם סק"ז שבמרלה כשות סולל נ"ב המעים שלל הקשה לו דלעת וגם הפרח שלל האפי"ן וגם הפרח של דלעת דהיו מה שקבל בל"ל לוגירקי"ם וגם סולל הפעורות הקטנה והקבה הגדילים על הדלעת שקרין לוגירקי"ם כשהם קמים שמרלתן לא נע"ל עיי"ש (כא) כמראה כשותא עי' לב"ב סק"ג ובהמ"פ שם שכ' כמה פעמים לדינן לון ג"ם בכל מ"ם בפסקים ובש"ע בפרטי דימים מה שם במרלתא נע"ל מין דלקן אוסרים כל מה שטפה אפי' קלת לנע"ל ולחריהם כ' גם במרלתא מימים שורם ה' עקר לא' סק"ג דמה"ם לא הבחיקו בפרים עניני אלו המרלתא משום דלקן ל"מ לדינן עיי"ש וכ"כ במהה"ב שם כמה פעמים ומאר ספרי שי"ב הלרוים אבל בלב"ם בהג"ה סוף סעי' ג' כ' דלקח למה דמרמירון בענינו המרלתא מחמת מישון הבריה ומבטיח בדלא נע"ל משום דהוי בסבק חסרון ידיעה ליחד הייט לחומרא לאסור הבהמה עי"ש אבל אם חדשן לפעמים שע"י שדרון בהלי מסבך קולא לא דייקא ליה בהלי עיי"ש ולפ"ז לפעמ"ל שם ל"מ גם לדינן לדינא ביחוש מהות המרלתא ה זכרים בש"ם ופוסקים לענין זה דלם רואין שהוא חומה להדיה לא' מהמרלתא הבהרות הנהבים בפעי' זה בלי שום הפחמה דבהלי ים לקבל כי מדברי הבב"ם ומאר מלבוים ברלה להדיה דלא אחרו רק במרלה הטפה לנע"ל אלון אחו יודע עד היכן הוא הבישור וה"ם (ולפי דברי הרא"ב שהבאתי נע"ל ס"ק ט"ז בלא"ה יש ל"מ בכל זה לענין ס"ם וק"ן) (כב) טריפה עי' במנחה יוסף בהגלי"ע לות מ' סעי' כ"ב בהג"ה שכ' דלקח בהמרלה פסולה יולא מקבע טריפה לכ"ע ולאפי' לדעת הר"ן דס"ל דמרלה לוכן לף שהוא טריפה מ"מ אם הוא בחוך הקבע כבר לאחריה דרקבע נרם המרלה מ"מ בשאר מרלות גם הוא מודה לאן לחלה דיחמת הקבע עבוא ולכן טריפה וה"פ (ועי"ל ס"ק כ"ס) (כב) ובן אם הוא כמראה הבקעה. עעמ"ח סעי' ו' ותב"ם ס"ק ח' שכ' דכל הטפה לוכן לם לחריף לאן לא יודעים בחיה לן שיטרו עיי"ש ועיין במהה"ב בעטרון סק"ח י"ד בבאור ענין זה ועי' לב"ם בהג"ה שם שכ' עי"ז לאפי' הוא טפה רק קלה לוכן טריפה ועיי"ש בביאורו סק"ו בכיאורו סק"ז ומלא"ם ס"ק ט"ו דלאם המרלה הוא לא אחר ממם ולא לבן ממם אלא כמרלה

(כד) אם (כה) הוא (כו) כמראה הבקעת (כז) שהיא (כח) לבנה (כט) כבקעת (ל) אסורה. (לא) ויש מי

פתרון

ופירן בספר ביה סימן ד (ב) לבנה כבקעת [פירן בתשובת מ"ם סימן ל"ד מרחים ראיתם על בבהמה מחלת פליסה כעין אחרונים מראה לבן ותחתם מחוך בשר סריאה בתמ"מ סק"ד מ"ם בזה ועיי מזה בס' דעת תורה סק"ז שהעלה דמראה שאינו כלבן ממש ואינה כמו קליפה הקשה של הביצה לא מחלבון אחר בישול אם אינה ברוב הריאה רק במקצתה יש לעקל בזה בהפ"מ ובפרט אם שהו קצת מלבחוץ הריאה ושלם בה האויר שיש לבעלה שני"ר בתמנה מראיתה קצת דבולה יש להקל בזה וכ' שם בשה שבאמל ממורה ל' שאירע כמה פעמים בגליל שלו בהמות המשמיות דם שריאה לבנה קצת והשו"ב לא עשו שום שאלה ועיה הובא לפני ריאה ל' וקלף הקרומים והיה באחה מקומות מראות טומת לונן וירמרף והשו"ב מתמיהים עליו באמרם כי כן הוא הטבע דבמהמת דם הריאה לבנה ובאמל אם יש לפפוך להקל ונהגת שלין ה ריטוהו בריאה רק דק הוא עכשו להתלבן ע"י חוב דם היולא בהחק וכ' וגם קשה הבדיקה בזה דאיך לקלף כל קרומי הריאה שראה בהם הלובן וחה הוא דבר קשה וגם מה לעשות עם הכלים שבהמכו ברם עד עתה בבשר בהמות כאלו בלא שאלה והשיב דכיון דלא היה מראה לבן ממש רק טפה לבן דלא הוי רק ספק מראה לבן וגם לא היה ברובה של ריאה רק במיעוטה דנ"כ לא הוי רק ס"ם ומ"ל הרי הו"ל כ"ם וכפרט שם בזה שד כמה סמכים ומדי היתר ובפרט שבדק קלת מהמראות רלוי וקלפו הקרומים והלבה מהם המראה אף שבאמר כמה מהם שלא נבדקו יש להקל וכן יש להקל גם לענין הכלים אם הוא כפי דברי רש"ב שהיה הלובן המד רק בחוכן הל"ל עיי"ש בפרישה. *(כד) אם הוא בבראה הבקעת. עד"ק סק"ד שכ' ואף אם אחר שקפו שוחת הריאה ר' הייבנו סר המראה לובן אחר היבוש לא מהני עיי"ש (ועי"ל ס"ק ל"ח)

(כה) הוא כמראה דבקעת. עד"ק סק"ג שכ' דעוד לבן בהיה בקרום הריאה ובכך אם הוא מעור הריאה לא שהוא קרום זר הפרום עליה ומעין קרום ריומ"ם אם לאחר הקלוף שלא בכח בלבן אין להקל כלל בשם אופן דמומ"ל אם הוא קרום הריאה הרי היה בי לובן ואם הוא קרום ריומ"ם הרי בלבן תחתיו ואף שיש ספק אם היה המראה קטנ בהשור בפלוח יש להחמיר ועיי"ש בד"ה מראה כ"כ דגם אם קלף בכח וגם יש סכך שתא היה נון עור הריאה נקי רק שנ"ל מה בקלף בכח ובקרבו הקרומים ל"ל לבחתן אף שי"ל דהוי ס"ם להקל אפ"ה אין לרקל כיון שם נ"כ ב' ספיקות להחמיר עיי"ש באורך ועי' בדבריו עוד בס"ק שחת ועי' מזה בס"ק אות ב' (ועי"ל ס"ק ס"ד וס"ק קל"ח) (כו) כמראה הבקעת. עי' בברה"ב סמי' י"ג ומל"ש ס"ק כ"ה שהעלה דכל שלא הגיע לובן אלא אף שהיא לבנה כבקעת עין לא הוי רק ספק טריפה ועיי"ש בקוא"ד אות י"ב מזה אבל דעת הבב"ש בהג"ה סמי' ו' ובביאורו סק"י הוא דלבנה כבקעת הוי ודאי טריפה וכ' שם דאם נתלה מראה הטוה לובן יש להחמיר בלדו בקעת עין ואם דומה ממש להבקעה הוי ודאי טריפה ואם אינו לובן כ"כ כהבקעת לא הוי רק ספק טריפה עיי"ש ועי' רא"ש יוסף בביאורים סק"ד ובחידושים סק"ע שהעלה הבעיקר מהרת"ם בזה דמי יודע בחוזה עין שיעדו בחוזה ח"ל שיכל להעמיד אחזו עין אבל בריאה לראות אם לא הגיע לבקעת עין כי יש הרבה פלים אבר הבהמות הוא מעטו מעט בהם ואין לזה הוכח בראות בחוות דהעיקר כהברה"ב ואף אם הוי ידענו בחוזה עין שיעדו חז"ל וחזקו שהמראה סלא בזה הבקעת ממש אפ"ה לא הוי רק ספק טריפה עיי"ש וכ"כ במק"מ ס"ק ו' ועי' מזה בש"ת הנס ספר חו"ל סי' ל"ד

תשובה

שמעלם ספבל"ם שכל מראות אלא נמצאו בהריאה לשחר אחרים וגם דבמ"ב פליג לך בקצתרם מראות שנמצא ספר פרי מגדים סימן ל"ג סבר שבאמן מאר מ ולאלי סיב לחאל ם לאן אם בקרים בשבר שבמשאה נולדו וכל שיטי מראה אלא נמצאים לשמיל פרים אם לאוש שמא הי שמתמתם (מגא"ר בקי מ"ג סק"ה ובמי' כ' מקל"ג) ל"ב שמיעת עאחי אחרים לבן אפשר לך לפי לשון הפלגה שבשל ליב רק אחרים כעין

תשובה

ושאה ולבנה כלמר נפן יש להסריף אף שהריאה חזרה לירקאבה ע"י משמש אבל אם אין הכבד לבנה כלמר נפן אמ"ם שהיא ישאה מ"מ כשהריאה חזרה לעולמה ע"י משמש כבר ועיי"ש שד בפמי' ומ"ק שאח"ו שכ' דאם נמלאה הכבד ישאה ולבנה כלמר נפן אמ"ם שהריאה היא כתיקונה אין להקל כ"ל בהפ"מ אבל אם לא בדק הריאה יש להחמיר ולהסריף אפי' בהפ"מ ואם נמלאה הכבד ישאה אע"פ שהיא לבנה יש ליחר עכ"פ לבחאלה לבחוק בריאה אם אינה לבנה ואין חילוק בזה בין בבהמה ובין בשוף אבל בדיעבד אם לא בדק הריאה בזה כבר עיי"ש ועי' ברמ"ם יוסף בחידושים סק"ע כ' שהיא אינו אומר בזה לא אסור ולא היתר עיי"ש (ועי' בדבריו להגן סי' מ"ל ס"ק מ' מה שכ' בענין זה) (כח) לבנה כבקעת. עפה"ם מ"ם מהחהם סכר אחזה הריאות של בבשים שנמצא עליהם כעין זרוריות מראה לבן ועי' ד"ק סק"ג שהחמיר בזה לך בבה"ק אות ב' הביא עליו וגם הביא דברי הה"ם בזה והביא גם עליו עיי"ש ועי' בשו"ת דברי חיים לאמו"ר ז"ל חלק ב' יו"ד סי' ל"ב שכתב בענין הזרוריות שנמצא בריאה של בבשים בכתבר טפחון הריאה ויוסף הלבנות ואחר קריעת הקרומים ראה הלובן שהוא בבשר הריאה הבריאה כן דרך הקרום ם והבקיאים אמרים שהוא מחמת מרעה לא שובה והביא דאין נתלה המראה בבשר דהא המראות הלו אינם שכיחים כלל ורק שבלו מהעשבים ואינם שבמקום הרוח ולכן בודאי המאכל והמים שבמקום הרוח גרמו לכלות את העור כיון שגרמו לכלות בשר הריאה וכמו שבלם הילקה בבשר כן יתלוה בהשור ועריפה מספק ואין לעשות ס"ם ע"י ספק דמראה לובן דאין לערף ספק זה לספק דפלוגתא עיי"ש ועי' בד"ק בהרלי"ש אות מר"ל ואות מר"ם מ"ם במראה לבן שלוש בהקרומים רק בבשר שהחזיו ועיי"ש בחוסיר ועי' במרי"ש עוף ל' בלק"ש ס"ק ל"ד מזה ועי' בס' ברכה מזה בקומרים יפה לבדיקה שער ל' מהיב אות ב' אות ב' מ"ם בדברי מרן הדברי חיים בזה והעלה דעכ"פ ברכ"מ יש להקל בשובדת זו עיי"ש (וע"ל ס"ק ל"ח וס"ק מ"ב)· (כט) כבקעת. עי' ד"ק בהרלי"ש אות מר"ל שכ' דאף אם נמלא המראה לובן על הקמש מריפה ודאי בהרלי"ש אות מר"ל שכ' דמתיר בזה מעטם דמראה לבן בא מהקמש ח"ל דאיי דאם הי הרלי"ש מ"מ הרי המראה לובן בעצמו הי מראה טריפה והרי עלקו הקרומים במראה טריפה ואשור ועיי"ש שכ' דאף אם הלובן אינו בהקרומים רק בבשר שהחת הקרומים חמיר אף לרלן בלות מר"ם חזר מזה וכסבור אם אין המראה לובן קבוע בהקרומים רק בבשר עיי"ש ועי' ד"ק סק"ג בד"ה גם שכ' דבריאה דנסה שם בה קמטים שכיח שיהיה מראה לבנות בהקמטים ויש להקל והוי ככל חיוי בריאה וכו' אבל אם לא הי אם הוא מעוט מעט מהבכיח יש להחמיר עיי"ש וכ' במק"מ סק"ח ע"ז דאף כשאינו מעוט מהבכיח אין לסיוך להקל אלא במראה לובן דהוי פלוגתא דרבותא אבל במראה לובן האסורה ודאי אין להקל כלל אפי' כשהוא שכיח כן עיי"ש (ועי' בשמ"ח לעיל סי' ל"ו סעי' ה' ובדבריו לעיל סי' ל"ו סוף ס"ק רמ"ה) ועי' בשו"ת שבשוף הספר פורת יוסף (דשם לבוב דף פ"ז ע"ב) מ"ם בזה (ל) אסורה. עי' מ"ז סוף סי' ל"ם סק"ל בד"ה כ' הב"ח ובלב"ם סוף ס' זה שהתנו שכל הסרישות שהנאמרו בסי' זה מחמת המרעה אין להסיר החלב למפרע כלל עיי"ש וכל זה בשאין מכה בחזק אבל אם יש מכה בחזק כמנהו עי' בדבריו*להגן (ס"ק קי"ב) (לא) ויש מי שאומר דהיינו שהיא בעין חדיות של דקל. כ' בבמ"ח סמי' ג' דמראה חדיות של דקל הוי שפק טריפה כיון דנהפוקו בזה בגמ' וכ"מ לענין ס"ם עיי"ש וכ"כ במ"ח סק"ל אולם בלב"ם סק"ה חולק ע"ז וכ' דדעת המחבר להסיר חדיות של דקל לגמרי לפי הכלל המפור בידיו שכל מקום שכ' בש"ע לשון יש מי שאומר דעתו להלכה כדעה הא' ולא הביא דעה ב' רק כדי לחלוק כבוד להרמב"ם ומסיק מפוך כך אלין למשות בהמקלין בזה בהפ"מ ועיי"ש והנה במאירת עינים שם סק"ל מחזיקים מלה בספק הבמ"ח והעלו בדלות דלא יצא מכלל ס' טריפה ואלילה לבקל בזה ודיו דלות הלב"ם בהחי יחים עיי"ש ועי' בב"ל בקיצ"ר אות ו' ובמ"ם סק"ח שהאריך באותן הסברות והראיות שפלבל הלב"ם ומסיק דהרמב"ם שכ' לאסור בחדיות של דקל לא אמר רק בעיקר חדיות של דקל שהוא הטרם של הקיל ומבואר מדבריו

דרכי

בגד לבן שנפל עליו אבק שהרבה לבטיחו אף שאין להסריף מפעם מראה שאור הראל ולא הביא לשחרירות הזפת אבל יש להסריף מפעם מראה לבן אך כ' שם דאם יש שם שוד ספק אחר יש להקל בלילוק ספק זה עיי"ש ועי' בתמ"מ סק"ד מ"ם בזה ועי' מזה בס' דעת תורה סק"ז שהעלה דמראה שאינו כלבן ממש ואינה כמו קליפה הקשה של הביצה לא מחלבון אחר בישול אם אינה ברוב הריאה רק במקצתה יש לעקל בזה בהפ"מ ובפרט אם שהו קצת מלבחוץ הריאה ושלם בה האויר שיש לבעלה שני"ר בתמנה מראיתה קצת דבולה יש להקל בזה וכ' שם בשה שבאמל ממורה ל' שאירע כמה פעמים בגליל שלו בהמות המשמיות דם שריאה לבנה קצת והשו"ב לא עשו שום שאלה ועיה הובא לפני ריאה ל' וקלף הקרומים והיה באחה מקומות מראות טומת לובן וירמרף והשו"ב מתמיהים עליו באמרם כי כן הוא הטבע דבמהמת דם הריאה לבנה ובאמל אם יש לפפוך להקל ונהגת שלין ה ריטוהו בריאה רק דק הוא עכשו להתלבן ע"י חוב דם היולא בהחק וכ' וגם קשה הבדיקה בזה דאיך לקלף כל קרומי הריאה שראה בהם הלובן וחה הוא דבר קשה וגם מה לעשות עם הכלים שבהמכו ברם עד עתה בבשר בהמות כאלו בלא שאלה והשיב דכיון דלא היה מראה לבן ממש רק טפה לבן דלא הוי רק ספק מראה לבן וגם לא היה ברובה של ריאה רק במיעוטה דנ"כ לא הוי רק ס"ם ומ"ל הרי הו"ל כ"ם וכפרט שם בזה שד כמה סמכים ומדי היתר ובפרט שבדק קלת מהמראות רלוי וקלפו הקרומים והלבה מהם המראה אף שבאמר כמה מהם שלא נבדקו יש להקל וכן יש להקל גם לענין הכלים אם הוא כפי דברי רש"ב שהיה הלובן המד רק בחוכן הל"ל עיי"ש בפרישה. *(כד) אם הוא בבראה הבקעת. עד"ק סק"ד שכ' ואף אם אחר שקפו שוחת הריאה ר' הייבנו סר המראה לובן אחר היבוש לא מהני עיי"ש (ועי"ל ס"ק ל"ח)

(כה) הוא כמראה דבקעת. עד"ק סק"ג שכ' דעוד לבן בהיה בקרום הריאה ובכך אם הוא מעור הריאה לא שהוא קרום זר הפרום עליה ומעין קרום ריומ"ם אם לאחר הקלוף שלא בכח בלבן אין להקל כלל בשם אופן דמומ"ל אם הוא קרום הריאה הרי היה בי לובן ואם הוא קרום ריומ"ם הרי בלבן תחתיו ואף שיש ספק אם היה המראה קטנ בהשור בפלוח יש להחמיר ועיי"ש בד"ה מראה כ"כ דגם אם קלף בכח וגם יש סכך שתא היה נון עור הריאה נקי רק שנ"ל מה בקלף בכח ובקרבו הקרומים ל"ל לבחתן אף שי"ל דהוי ס"ם להקל אפ"ה אין לרקל כיון שם נ"כ ב' ספיקות להחמיר עיי"ש באורך ועי' בדבריו עוד בס"ק שחת ועי' מזה בס"ק אות ב' (ועי"ל ס"ק ס"ד וס"ק קל"ח) (כו) כמראה הבקעת. עי' בברה"ב סמי' י"ג ומל"ש ס"ק כ"ה שהעלה דכל שלא הגיע לובן אלא אף שהיא לבנה כבקעת עין לא הוי רק ספק טריפה ועיי"ש בקוא"ד אות י"ב מזה אבל דעת הבב"ש בהג"ה סמי' ו' ובביאורו סק"י הוא דלבנה כבקעת הוי ודאי טריפה וכ' שם דאם נתלה מראה הטוה לובן יש להחמיר בלדו בקעת עין ואם דומה ממש להבקעה הוי ודאי טריפה ואם אינו לובן כ"כ כהבקעת לא הוי רק ספק טריפה עיי"ש ועי' רא"ש יוסף בביאורים סק"ד ובחידושים סק"ע שהעלה הבעיקר מהרת"ם בזה דמי יודע בחוזה עין שיעדו בחוזה ח"ל שיכל להעמיד אחזו עין אבל בריאה לראות אם לא הגיע לבקעת עין כי יש הרבה פלים אבר הבהמות הוא מעטו מעט בהם ואין לזה הוכח בראות בחוות דהעיקר כהברה"ב ואף אם הוי ידענו בחוזה עין שיעדו חז"ל וחזקו שהמראה סלא בזה הבקעת ממש אפ"ה לא הוי רק ספק טריפה עיי"ש וכ"כ במק"מ ס"ק ו' ועי' מזה בש"ת הנס ספר חו"ל סי' ל"ד

וכתב שוד בפרש"ב שם דכיון דבבקעת לא הוי רק ספק טריפה ע"כ אם יש בם עוד אחה ספק אחר כגון ע"י הערוטות יש להסיר עיי"ש אך במק"מ שם הביא זה בל"ע עכ"ד הפמ"ד לקמן סי' ק"י בכלי הס"ם אות מ' דספק מ' מנוש וספק ב' בהערוטות אין מלמרף לס"ם עיי"ש ועי' בש"ת מרן יבבי חיים חלק ב' חו"ד סי' ל"ב (בז) שהיא לבנה כתב בפרש"ב סעי' ו' ומל"ש ס"ק כ"ב דאם נתלה שהריאה היא לבנה כלמר נפן וגם הכבד היא

שאומר (לב) דהיינו (לג) שהיא (לד) כעין (לה) חריות של דקל: הגה (לו) ויש (לז) שאומרים (לח) דלף (לט) אם (מ) היא

פתחי תשובה

לוקן וכבר הריאה מתגלגן יותר מ"ב סוף ים נקלוף קשור ולראות אם יתאר אחר"כ בלבטיטו כי יש לחלות שהחתכה הוא נשפים הכבר ע"י הכבר הריאה שהרגישו נשר

דרכי

הדוקא בעיקר החריות של דקל שהוא סיפה יותר לעניה"ל מחריות עצמו אבל בחריות עצמן גם הרמב"ם מודה דאין לאסור כיון שהוא גרי"ן עי"ש ועי' מגיה"ב שם בעטרן סק"ח מה שהאריך בדבריו בזה [ועי"ש שם דמ"ש הב"ח הטרם של דקל היינו הטרם לאסר בארץ עי' בדבריו לעיל (סי' ל"ו ס"ק ט"מ) שהבאתי דבריו והגמתיו בל"ש כי הבאתי דברי רש"י דמשמע דר"ל עיקר הדקל אסר הוא סתוך לארץ קדש שהחיל להתפרד ממנו העמים לכן ולכלי עיי"ש] ומה שפלפל בגוף דברי הלב"ם והרמ"ם בזה וכתב שלדברי הבית אפרים יש לשמוע יותר כי דבריו מכריעים לכל הדעות עיי"ש ועי' בדרכי יוסף בביאורים סק"ב ובחדושים סק"ד מה שהאריך בענין זה ובמה שכ' בזה לדעת עיי"ש ועי' בס"ק לאלן בהג"ה סעיף ו' ובביאורו ס"ק כ"ח ובדרכי יוסף שם שכ' דלף שמקילין בזה לדעת מ"מ עכ"פ מידי דישותא נחלה לא נפק ואם נעמרף עליה שד אפילו רק רשותא כ"ד הוי פרנר"ע עיי"ש

(לב) דהיינו שהיא כעין חריות של דקל עי' בדרכ"ש סק"ח שכ' דכל ס ודע בבירור שבדין לא הגיע למרלות הפסלות בודאי אף שאינו יודע בבירור שהוא ממש מחריות של דקל הבוכן בכלל החריות של דקל ולא הוי רק ספק עיי"ש ועי' בדרכי יוסף בחדושים סק"ד מה שכ' בביאור דברי הרמב"ן ובעלה שכן הוא גם דעת הבית"ח והלב"ש עיי"ש ועי' בלב"ש סק"ד שכתב דדעת הבמ"ח דבחריות של דקל אף אם בקילין דדוקא במרלה הטפה לעבה"ל הוא שם לאסור הייט משום שא"א לעמוד על כמה מיעוט וכ' מבא"ב בזה שכשהוא בקי וממחיה אבל חריות של דקל ודוקא שמרלתן שזה אין כאן חסרון ידיעה

כלל אבל אבל סביקה דדינא ולכן לא מערבינן ליה אבל מספק עיי"ש

ועיין בבמ"ח שם שהבה דאין לחבוב לחריות של דקל לספק כל"ל אבל דוקא מי שהוא בקי ויודע שמרלה ע"ז ממש כחריות של דקל אבל למי שאינו בקי לא מהבב לספק דכל ספק מחמת יחיעת הכרה הוי"ל כדאי עכ"ד ועי' מ"ז ס"ק ח' שבאיר דברי בזה וסיים דאין לחקל כלל ואין לחבבו לפ"ם לדיון משום דהוי ספק חסרון ידיעה שאין לו בקיאים עיי"ש ועי' לב"ש ס"ק ה' שהעלה עליו בזה דהא דעת הבמ"ח דאף לדיון אין כאן חסרון ידיעה במרלה חריות ש"ד עיי"ש ועי' דרכי יוסף בחדושים סק"ד שהרבה לבאר ולהביא ראיות לדברי הלב"ם בזה לדעת עיי"ש ועי' כרת"ב סעיף ד' דאפי' אם הוא בקי להכחיל שאין זה מרלה נעה"ל רק שהוא מרלה חריות של דקל שהוא גרי"ן ופסה לנעה"ל אין לחבבו לספק ולגרשו לספק אחר שיהי' ס"ם רק בהס"מ חזקא עיי"ש ועי' במק"מ סק"ב שהבין מדברי הפרמ"ב הוא דרך הכריעה בין הבמ"ח והפרמ"ב בזה ובלא בהס"מ הכם לדעת הפרמ"ב להחמיר דאף בחריות של דקל אין לו בקיאים עיי"ש וכן פסק במנה"ב שם ובקומץ סעי' ד' (לג) שהיא כעין חריות של דקל עי' רא"ם נעיל סי' ל"ו ס"ק קס"ד שכתב דאם נפל הוכיח ל' מבהכה שמרלה ריאה שלה לבנה כבקעת וחמיכה ל' מבהכה שמרלה שלה כמרלה חריות של דקל דיש להאריך ס' עד שהיהן הדילמת העיקר הוא דאותה הייט בקעת ויש נרמרף מרלה לבן מה"ם ומרלה חריות יש להטרף ממעט אחר כיון שהוא טפה לנעה"ל ואם מפריעין כל הטפה לנעה"ל לפי שאין לו בקיאין עיי"ש אולם עיין בדרכי יוסף כאן בחדושים סק"ד שכתב שדברי הרמ"ם דכל שרוחן שמרלה ז מתם כחריות של דקל ה"ז יצא מכלל טפה לנעה"ל וכמ"ש בשמ"ח ובפרמ"ב בכאן ומתילה דכל שהוא רוחה שהוא מתם כמרלה חריות של דקל יש להקל ואע"ל רק ס' עד החמיכה הגדולה לבד עיי"ש ולפי דברים הנ"ל (בס"ק הקודם) פשוט הוא הכלה בהס"מ בודאי כמן להחמיר ולהחרף ב' פעמים ס' וכמ"ל בשם הפרמ"ב דכלה בהס"מ גם בחריות של דקל חשבון שמתם הוא מרלה נעה"ל וכמכר למעלה (וע"ל סי' ל"ו ס"ק שד"מ) (לד) כעין חריות ש"ד ע"ל (ס"ק ל"ב) שכ' מהפרמ"ב החריות הוא עיקרו גרי"ן ופסה קלת למרלה נעה"ל (לה) חריות של דקל עי' שלמן נבוה סק"ו חריות של דקל הייט לוגב בשרו לא עיי"ש וכ"כ בבמה"ב שם בעטרן סק"ח שהוא יחוש שחריות ש"ד הייט לוגב כי על כשוה חמרים מחרתם לוגבין עיי"ש (ועי' ש"ם סוכה דף נ"ב ע"א דקאמר לחמא חריתא וכ' ולחמא לאסתא וכו' ובפירש"י שם בד"ה ק' תחתא מבטר חריות של דקל הם עבה דקל מסתקבא ב' שנים וב' יוצאין מהם לוגבין הרבה שנכרו עליהם ומתקבא נם הם ומעבו עין זה פוחה לכאן

תשובה

תה סוכה לכאן כמנהי שאר לוגבת עיי"ש ולהבן דף מ"ה ע"ב בד"ה כשות שנים וברש"י בד"ה אין ל אלא לב אחד ובתהות הגאון מהרש"ם ס"ו עיי"ש ועי' במדרש רבה בראשית פ' מ"ח ובתמתמת שם סי' ה' ובבבה במדבר סי' ט"ו ובילקוט שם רמז תר"ל ובמהלים רמז תתמ"ה ומסחר הטרות הגאון הג"ל וחי"ק כי קראתי יען אאין כאן מקומו) (לו) ויש אומרים וכו' הגה בכרמי סק"ד כ' ע"ד הרמ"א שכ' ויש לאומרים כלבן ביצה וז"ל אבל לא חלמון וכו' עיי"ש ומשמע מדבריו דבמרלה חלמון לא לב"ע אסור רק מספיקא אולם ב"ח"ם ס"ק י"ט כתב שהוא פשוט ומשוכח דבחלמון אחדבה לב"ע מריפה אך קודם בישול עיי"ש ובפשוט הזה יש גם בתורת זבח סי' ל"ה סעי' ח' שכתב ח"ל בישותא יש מפרשים בחלמון וי"מ בחלבון בב"ל ומשמע דמ"ד בחלבון לא אסור בחלמון די"ל דהוא בכלל אחוז (ומס"ם הגב"ם סק"ב בברסס אלו שקרין זאפרי"ן) אבל הוא פשוט נשר וכן ל"ל וי"ל אף בחלבון דהא לחמ"ד דס"ל בחלבון בודאי דנס בחלמון אסור וה"ם (לז) אומרים כהב בפרת"ב סעי' י"ב דאם נפה לריאה יותר מדרך הטפחון ומלחה בה מרלה לבן יש להבחיר מנוס שדרך הריאה להתלבן מרלתה ע"י הנפיחה יותר מבדרכה ותולין לומר שאינו נפחה בדרכה לא היה בה מרלה ועי"ש ברא"ש ס"ק כ"ד דמבואר מדבריו דע"ב לא כתב להבחיר בזה כ"ל שבאחור לנפחה בדרך שנפחתן שאר ריאות אינה מתלבנה עיי"ש ועי' במק"מ סק"ו מ"ש בענין זה הפרת"ב בזה והביאו בל"ש ועי' בדרכי יוסף בחדושים סק"ח מ"ש בענין זה וכ' דמה"מ יש להחיר הבודקים שיוכף שיפחו הריאה ובדקנה אחר מרלות דאם יהיה ויפחתה הרבה יותר מהצורך יהיה אח"כ לבן ועי"ש שד שהביא מהב"ב שהגין בזה שד קולא יותר דאם יהיה לבן ע"י נפיחה יתירה אז אף אם נפחה אח"כ בדרכה ולא חולא המרלה לבנה מבחירן אותה דאולין שמחמת שנפחה הרבה מקדם ואיבבו הקרומים קלת עד שפר' מלבין ומאחר בה מרלה לבנה וכ' ע"ז שיש לחורות בזה הכל לפי ראות עיני המחבר בענין המרלה לבנה דאם אינה לבנה כ"כ ודרך הנשות בה מרלה כזו ע"י נפיחה הרבה אז אפי' אם לא היה נפיחה הרבה כ"כ רק שהיתה שומדת מלבנת קלת שנה מחמת איזה רישותא ועי"ז נעשה עלי' המרלה לבנה יש להקל עיי"ש ועי' מנה"ב כלל כ"ו בקומץ סעי' י"ב ושארון סק"ד וכל מה דמקילין בנעשה מרלה לבן לאחר הנפיחה יהיה לא אמרן אלא בנפיחה שאינה חוזרת אבל אם ארין לנפחה משום איזה רישותא אחרת שהי' בה בגון לעולת חוש מקוף לבוחה בשפולי וכזומה והרישותא הזאת לא הלכה כ"ל ע"י נפיחה שיותר מדאי ועי"ז נולד בה זה המרלה לבנה מריפה מת"ל עיי"ש ועי' בדברים לאלן (סק"ב ל"ה) וכ"ז הוא רק במרלה לבנה אבל אם אולד מרלה אסורה אחרת ממרלתה האסורות אמיר עפי לדעת הבית אפרים עיי"ש (ועי"ל סק"ב ל') (לח) דאף אם היא כלובן ביצה. כתב בפרת"ב סעי' ס' דמרלה לבן אסור בין שיש בה לאלחות ואינה יבשה ועי' ד"ק סק"ד ד' דמבואר מדבריו לענין זה דאם אירע שקלפו הקרומים מהריאה ולא רק ברש מרלה לבנה אינה רק אחר שנתיבשו הקרומים ולאה מרלה לבן דאין לחוש שיש לעבר כמו שהוא בחי הבהמה בלי יבשו ולא איכפת מה שנחתה לאחר היבש עיי"ש (לט) אם היא כלובן ביצה עי' פרת"ב סעיף ד' ורא"ש סק"ב כ"ה דכלובן ביצה הוי ודאי מריפה עיי"ש אבל הלב"ש סק"ד כתב דהשוך דכלובן ביצה אפי' לאחר בישול לא הוי רק אסור מריפה דכל שלא הגיע לובן בקעת עין לא הוי ודאי מריפה עיי"ש ועי' בקונ"ר אות י"ב אף בחק"מ סק"ו ובדרכי יוסף בביאורים סק"ד וחדושים סק"ם כתב שדברי הלב"ש הנמשכים מאר שס"ל שבקעת עין יהיה יותר לבן מלבון ביצה ובפ"ב הטיקר הכרא"ש בזה דלבון ביצה הוי ודאי מריפה עיי"ש ועי' שות חיים סק"ג אבל הלפבר דלבון ביצה שלא מתבשל גם המחבר מודה דאסור דהמחבר לא ס"ל להחיר רק בלבון ביצה שלא מתבשלה עיי"ש וכ' בפרת"ב סעי' י"ג דאם מתלא בראה מרלה הטפה לבן אלא שלא הגיע לבטיטו למרלה לבן ביצה אז קרום שלה יום עוד לחה אפיל אחר בדבר בגון שהעבה וכיוצא יש להקל ולהבחיר עיי"ש ועי' בגה"ק אות ב' ובמקק"מ שם שהיטיב בל"ש והבפ"ד כ' בפי' קי' בכללי ס"ם ס' דספק ס' פלוגתא וספק ב' ע"י חמרחות לא הוי ס"ם עיי"ש (ועי' בדרכיו לעיל ס"ק כ"ח). (מ) היא כהב בפרת"ב סעיף ס' ורא"ש

סק

ו' פרלים שם בשם פעלומים וכ"כ פרמרים בפ"ו מה"ש ה"ט

(מא) כלונן (מב) ביצה טריפה (מגרי"ו) (מג) וסכי (נ) נהג : ב (מד) יכל (מה) אלו (מו) המראות (מז) אינם עד

(מח) פוסלות

באר היטב

(נ) נהג . ול' בש"ד דהייט כלונן ביצה אחר שמתבלה (אבל חלמון בין הכל וכלה טריפה) אבל בשדה היה אינם רק לגולה ולא לגן ובזאב שד אם הוא יודע מהבא לו

פתחי תשובה

[וכ"כ לתבריב בתרלה פעולה שמחמת שגגה שמחמיה בטרים ע"ם]

שמה לו כמו בכפה של עוזם שבקרא בגי"ח פרי"ח לו בהרקה פרי אדם בחולה בקרקה שלא שמחמיה בטרים ע"ם

תשובה

אם המלה בגפיה במקום המרלה בלתי מחבר בדיעבד אף אם לא ברק בגפיה קדום יש להכשיר עי"ש ומכון זה כתב שם בסמ' ע"ז ורמ"ם סק"ע דמ"ם להתיר אם המרלה הוא בקדום הפליון לבד ע"ש ערך ליחר לבחוק בבדיקה כמו שקלוף קדום הפליון בחתוכו מקום ולבחוק בגפיה ברוק לו בספרין לרלות אם הוא שלה בגפיה ואינו מבלבן עי"ש ומי' מהה"ב שם בקומן סמי' ע"ז ובלתם יוסף בחדשים שם ס"ק ל"ג ומי' בש"ם ט"ב קמ"ח חו"ל סוף סי' י"ג שכ' דבכל מקום שיעמא שיטי מרלה ערך לבחוק ולעיין אם אין לקוחת בבשר עי"ש ומי' מה בש"ת ברכת יוסף חו"ל סי' י"ד בחמצע ההש' שכ' דבכל מרלות בבחוק ברכין לרלות במקומו אם אין שם מקב לו שלר לקוחת בשרות של הריאה היינו רכים יותר מבלר מקשות של הריאה לו אם אין שם דבר המעריף בגמקומם ומחמה על הטוקים שלא ביאתו דין זה בכל הערך עי"ש . (מה) אלו המראות . כ' בפרת"ב סמי' ב"ח ורמ"ם סק"ע ע"ש ופ"ב דחקה ע"י נפיחה ומירחם הוא דמהני אבל אם יש מרלה פסולה בריאה ואחר שבלע אחה חזרה למרלהה אין להחיר מחמת זה בין בבהמה ובין בעוף בין שיודע שפלה לאחר לו לא עי"ש : (מו) המראות כ' בפרת"ב סמי' כ"ב שאחי אם יודע שפלה לאחר יש להכשיר כל שחזרה למרלהה ע"י שבמשש ונפיחה ועי"ש ברמ"ם שוף סק"ע ע"ה ומי' במקלש סק"ע שהביא דבריו בזה ופיים בל"ש לו בעיק בזה חזקה שהחזר למרלה ריאה עמרי לו אף אם חזרה למרלה בבריה מהני ג"כ בהש"ם עכ"ש עי"ש (ופ"ל סק"ע ומי' עוד לקמן סק"ח קי"ח) . (מז) אינם פוסלות עד שנופחים אותה וכו' כ' בסמ"ח סמי' י"ב ובפרת"ב סמי' כ"ה דאם רלו קדום הנפיחה שם בה מרלה פסולה ולא נפיחה לרלות אם חבר ע"י הנפיחה מריאה ואין פולין לטר דילמא לו הו נפיחה היהה חזרה עכ"ל ומי' לב"ש סק"ב כ"ו שכ' המלבן הסמ"ח מהמת שאין אומרים כך אחי' לעשותו ספק לגרשו לש"ם מנוס דשלין בסמי' ע"ש הוא בה לא בהבה ע"כ דיינק לי' לזומרא לולי מריאה עי"ש אולם יעיין ברמ"ם סק"ע ד' ובפרת"ב סמי' ס' ומבטלר מדבריו דלא אם קדום הנפיחה רלה מרלה פסולה מ"מ אם לא נפיחה לא הי רק ספק מריאה ולא לאכל עוד ספק ל' הי ס"ם והבריה עי"ש ומי' מה בסמ"ם סק"ב ל"ד ומי' דאם יוסף בחדשים סק"ב מהבית דברי שיטה וכ' ובדעת הב"ח מסתבר לדינא דלא הי כ"ל ספק מריאה כמי אחר ריאה בעיניו ברוב מרלות הפסלות חוזו למרלה ריאה ע"י נפיחה ומירחם הטבע עי"ש וכ"כ בדעת הרה"ם סק"ו ל"ח עי"ש (ומ"ל סק"ב)

ועיין עוד בפרת"ב שם שכתב מה"ם לענין ריאה שמחבה ומלא בחוכה שם להלות שלבעומים מחמת שליפת הסיר בריאה מאל בה מרלה כמו הי להיר מהוסם ס"ם ספק שמא מאל בה הימי אחר שדקה ואח"ל שלא מהבית מחמת שהות הזמן מ"מ הי להסתפק שמא לא היהה המרלה מלאה בחי הבהמה לפי שהיהה נפיחה ואינו נפיחה אחה גם עתה ג"כ לא היהה רמרלה מלאה ובכל לפי דאם רלות מיני המורה לפי הזמן שבהבה ולפי המקום שהיהה הריאה מומחת שם אם הי להסתפק שמחמת זה מאל בה המרלה הי להיר ומי' ברמ"ם סק"ב ע"ד (ומי' מה בחלרות מימים שם סק"ב ע"ז) ומי' בבית אברהם בלבת"ב סק"ל שכ' ע"ד הרמ"ם הנ"ל דלרשתו מרלה דאם אינה שנפחה הבהיכה הבית ובעלה בגפיחה בהזון ולא חזרה למרלה ריאה לאחר ולא הי ס"ם דלא הבכיל זה לספק הזמן ע"י שמחבה לא עלה בהזון והא הרמ"ם חוזק שעלה בגפיחה ומי' במהה"ב כלל כ"ו בגשרון סק"ב כ"ל שכ' דברי הרמ"ם שבמקום זה לא נאמרו חזקה בשמחת המרלה בחבוכה מהריאה אלא אף ה"ה אם מחת מריאה פסולה בריאה שלימה רק שמ"ל לנפיחה היהה מחמת שבהבה אמן רב ומחייבבו הקדומים ואינה שלה בגפיחה כלתי יש לה כל הדיומים המכרים ברמ"ם בזה עי"ש וה"ע . (מח) פוסלות . כ' בפרת"ב סמי' כ"ש ורמ"ם סק"ע ע"ב אם ע"י שליקה עולד בה מרלה פסולה יש לדון הכל לפי הענין שאם יש לחלות הדומי מחמת הבישול בשום להכשיר אבל אם אין שיטי כזה רגיל לחלות מחמת

דרכי

סק"ח י"ם כ' וכ"ל דכלונן ביצה הוא הלבון שלה לא כמרלה קדום ביצה שהוא הקליפה הקשה החיצונה שבלי' לא כמרלה קדום הפנימית הדק שבין הלבון והקליפה החיצונה עי"ש . (מא) כלובן עפ"ז לקמן סי' ל"ש סק"ב כ"ל דכמרלה חלב (בגיר"ו) מרלה לבן הוא ומריפה ומי' ברמ"ם סק"ב כ"ל שם שכ' ע"ז דכמרלה חלב לבן הי ולא מריפה ואם הוא כמרלה חלב הטפה בגע"ל גם הוא מרלה אחר עי"ש (ומ"ל סק"ח) (מב) ביצה עבלה"ע מ"ם דהיינו אחר שהבשלה וכו' ומי' חב"ש סק"ח הוא פלתת מחרומים בזה עי"ש ומי' בפרת"ב שם וברמ"ם סק"ו ל"ש שפסק לדינא ואחי' כלבון ביצה קדום ביטול מריפה עי"ש ומי' ראם יוסף בבילוחים סק"ד ודדוחים סק"ח שהבלה להכריע בזה דכלבון ביצה קדום ביטולה אם יש עוד לד כל דהו להקל יש להכשיר כדעת הש"ך ודעימי' ולדון זה בכלל לבנה כ"ל אחרוחה עי"ש ומי' מהה"ב בגשרון שם סק"ב י"ד שכתב דלדעתו ברור שלמרלה החמה לבון ביצה קדום ביטולה שהיא מתם כמרלה שטיבה אין לחם בלתו לחם למרלה ע לא מלאתו ידיה ורגליו בביה המחבדים כ' דגם דעת הש"ם כן הוא לדינא עי"ש ומי' במהי' בלק"ש סק"ב ל"ד שהבינו על המה"ב בזה וכ' שבעלם ממנו בפרת"ב סמי' כ"ב שאחי אם יודע שפלה לאחר לו לא עי"ש : (מג) המראות כ' בפרת"ב סמי' ל"ב ובפרת"ב סמי' ל"ה דאם רלו קדום הנפיחה שם בה מרלה פסולה ולא נפיחה לרלות אם חבר ע"י הנפיחה מריפה ואין פולין לטר דילמא לו הו נפיחה היהה חזרה עכ"ל ומי' לב"ש סק"ב כ"ו שכ' המלבן הסמ"ח מהמת שאין אומרים כך אחי' לעשותו ספק לגרשו לש"ם מנוס דשלין בסמי' ע"ש הוא בה לא בהבה ע"כ דיינק לי' לזומרא לולי מריפה עי"ש אולם יעיין ברמ"ם סק"ע ד' ובפרת"ב סמי' ס' ומבטלר מדבריו דלא אם קדום הנפיחה רלה מרלה פסולה מ"מ אם לא נפיחה לא הי רק ספק מריפה ולא לאכל עוד ספק ל' הי ס"ם והבריה עי"ש ומי' מה בסמ"ם סק"ב ל"ד ומי' דאם יוסף בחדשים סק"ב מהבית דברי שיטה וכ' ובדעת הב"ח מסתבר לדינא דלא הי כ"ל ספק מריפה כמי אחר ריאה בעיניו ברוב מרלות הפסלות חוזו למרלה ריאה ע"י נפיחה ומירחם הטבע עי"ש וכ"כ בדעת הרה"ם סק"ו ל"ח עי"ש (ומ"ל סק"ב)

ועיין עוד בפרת"ב שם שכתב מה"ם לענין ריאה שמחבה ומלא בחוכה אחת מחמת מרלה פסולה דאם בהבה הריאה אחר הבהיכה אמן מה שם להלות שלבעומים מחמת שליפת הסיר בריאה מאל בה מרלה כמו הי להיר מהוסם ס"ם ספק שמא מאל בה הימי אחר שדקה ואח"ל שלא מהבית מחמת שהות הזמן מ"מ הי להסתפק שמא לא היהה המרלה מלאה בחי הבהמה לפי שהיהה נפיחה ואינו נפיחה אחה גם עתה ג"כ לא היהה רמרלה מלאה ובכל לפי דאם רלות מיני המורה לפי הזמן שבהבה ולפי המקום שהיהה הריאה מומחת שם אם הי להסתפק שמחמת זה מאל בה המרלה הי להיר ומי' ברמ"ם סק"ב ע"ד (ומי' מה בחלרות מימים שם סק"ב ע"ז) ומי' בבית אברהם בלבת"ב סק"ל שכ' ע"ד הרמ"ם הנ"ל דלרשתו מרלה דאם אינה שנפחה הבהיכה הבית ובעלה בגפיחה בהזון ולא חזרה למרלה ריאה לאחר ולא הי ס"ם דלא הבכיל זה לספק הזמן ע"י שמחבה לא עלה בהזון והא הרמ"ם חוזק שעלה בגפיחה ומי' במהה"ב כלל כ"ו בגשרון סק"ב כ"ל שכ' דברי הרמ"ם שבמקום זה לא נאמרו חזקה בשמחת המרלה בחבוכה מהריאה אלא אף ה"ה אם מחת מריאה פסולה בריאה שלימה רק שמ"ל לנפיחה היהה מחמת שבהבה אמן רב ומחייבבו הקדומים ואינה שלה בגפיחה כלתי יש לה כל הדיומים המכרים ברמ"ם בזה עי"ש וה"ע . (מח) פוסלות . כ' בפרת"ב סמי' כ"ש ורמ"ם סק"ע ע"ב אם ע"י שליקה עולד בה מרלה פסולה יש לדון הכל לפי הענין שאם יש לחלות הדומי מחמת הבישול בשום להכשיר אבל אם אין שיטי כזה רגיל לחלות מחמת

(מט) עד (נ) שנופרים (נא) אותה (נב) ומכרם (נג) בה (נד) בידו (נה) אם

דרכי

בישול כגון שבשלה למרלה שאר כיון וכיולא בזה וטוב יהיו שלקן הבישול משבה למרלה כגון לא שבשלה לגמרי רוחמן ואיכא ערלה בה מרלה פסולה שלקן דרך שבשלה הריאה למרלה ז מתמת הרוחמן יש להתיר ולאסור עכ"ל ומיי"ם בקה"ל לאה כ"ו (מט) עד שנופרים אותה ומכרם בה בידו. מי' רא"ם ס"ק ע"ה וכד"ק סק"ח ומכק"מ ס"ק י"ג שכ' דלקי אם ע"י מירום גרידא בלי שיחה חברה למרלה כבריה כשר ומ"ל לנפרה ולא חיישיק שמא לא כי' מנפחה כי' חוצר למרלה פסולה דאם איתא דלקיתא הוא מרלה כה והי כבשר הטמא לא הי מלי לחוצר למרלה כבריה ע"י מירום ומשמש וכן אפי' אם בדק בנפיחה ולא סר המרלה ולאחר שפסק מלנפח מירם בה בידים הישב ומר המרלה מהני רק ל"ל עוד הפעם נפיחה לראות אם לא החזר שוב בנפיחה למרלה פסולה מי"ם ומי' במגמ"י עכ' כ' בלק"י סק"ג ע"ם בזה בשם הגאון מהרי"ל אבד"ק בריסק וכתב שם ל"ע אם מירם כ"כ עד שנקרע הטר אם יש להתיר לא אם יש שם עוד איזה שפק במרלה יש לחד להקל בזה והי"ה בראשונה השומה על מרלה כבריה דאסור חשוב הרלו"ע אם מירם בה עד שהלכה המרלה כבריה ומאחר מרלה ריאה רק בקרעה אין להתיר כ"ל בלתוף עוד שפק מי"ם: (נ) שנופרים אותה. כ' בפרמ"ב סי' כ"ו וחל"ם ס"ק ע"ם ולפ"ם אם לא הלכה המרלה עד שנפחה יוכר מדרך הטפחון מ"מ כל אחרה למרלה ריאה כבר דאמרינ דבריי' היתה נפיחה ביוכר ולא הי' בה מרלה כלל דכיון דאיכא למיחר שלא היתה בחלקי של מוקף משולש ומומחה בחזקת סיכר אבל אם גם ע"י הנפיחה היתה הלא לא חזרה כ"ל למרלה המוחר יש להחריף דכיון דגם אם היתה נפיחה כך בחי' איכה כבריה כ"ל בהפ"ם לכן צ' שע"י נפיחה כדרך הטפחון יש בה מרלה פסולה ומ"ם הנפיחה יוכר מלא אם בלתים להכשירה חשבון לה שתא בחי' לא היתה נפיחה כ"כ מי"ם וכ"כ במלרות מירם שם ס"ק י"ז ומי' בחורת זבח סי' ל"ה בהפ"ם סק"ג בזה והעלה להכשיר בהפ"ם לפ"ם מרלה כבריה ע"י נפיחה יחירה מי"ם וכ"כ במק"מ ס"ק י"ב וכמ' יוסף דעת בפי' ל"ו ומי' בש"ת בין שלום חו"ד סי' י"ח אות י"ב שמגדר להחמיר בזה כדעת הרמב"ם אסרים הל"ל מי"ם ומי' בהג"ם לפי' ל"ו ס"ק י"ב ובלחם יוסף בחחיים סק"כ (ומ"ל ס"ק ל"ו): ועיין בלחם יוסף בחחיים ס"ק י"ם וכ' דלפ' שמכשירין כשבשלה למרלה ריאה ע"י נפיחה יחירה מ"מ מכ"ע רשותא הי ובלרוף עוד רשותא הל"ל הרלו"ע ולאסור דאמרינ והרשותא הכ' מחירה הם בחי' כי בה המרלה פסולה הלא ולא היה נפיחה כ"כ בחי' מי"ם (ומ"ל ס"ק ס"ל) ·

(נא) אותה מי' בהגהות יד שאול ובספרו יוסף דעת סי' ל"ו ובמק"מ ס"ק י"ם ל"כ בשם תפי' בר הכרמל (אפי לא יוצאתי בהגו' הר הכרמל זאת כי בפי' ח' שרבר בטמן כזה כ' שם רק לחזה בדיקת הנטשת שבדקן דפני לבחוק ג' מכם ובטמן מרלות שבריאה לא כ' שם) דריאה שנמצא בה חיתא חיתא וחזר ג' מכם למרלה כבריה ע"י נפיחה ל"ל לראות אם גם אחר מקשות יחזו וכמו שהיין בני נטשת שבדקן אבל הם הביאו עליו וכ' שאין דברי הר הכרמל מחוורין וגם בנטשת שבדקן אין הרין כן מי"ם וכ"כ בש"ם שוטו"ר הגיגת בהמתות סי' פ' דלרך לבחוק אם חזקא הוא לא דמי לבדיקת הנטשת שבדקן מי"ם ומי' בדעת הרה סק"ז שכ' דהכמ שם שוד מרפים כגון שלא היה מרלה מריפה מתם רק אפשר מריפה גם הנטשו"ר הל"ל שודה להקל בבדק קלת מכם ולא מרלה המרלה בטור לאחר שקלשה מי"ם ומי' בפ' ברכת מנה בקמרים יפה לבדיקה שבר ל' מהיב ל' לות ג' ובתחתה יוסף בלקי רים מקה כ' (ומי' בדבריו לקן סי' מ"ו ס"ק ס"ה) · (נב) ובטרם בה בידו. מי' בלחם תחוחת פרק לא מרישות סי' מ"ז אבינת הטעם שכ' הב"י דאלי לי מיה ליחה על הטור וע"י המירום טובר וכ' ל"ל דלי מנשם הם בקשה בטלמת הפני לי' ולכון מצרם מחמת מישך ומשמש ולכן כ"ל מנשם הלפנים אין כדאה ומנם בכל מלקי בריאה וכשמרם ומחמר שם ביד מי"ז נכנם שם הרחה ושלה בנפיחה מכ"ל וכ"כ בשמ"ח סנפי' י"ב ומי' בס' מנשה רוקח על הריטב"ם פרק ז' מהלכות שחיטה הלכה י"ח ומי' בפרה"ב סנפי' י"ב שכתב הטעם שלחמר שלפנים ישל בריאה בהדות כלפי מחמת ליה סיבה ולא מחמת חלי המחריף ומ"ל המירום שם חוריס לחריחם מי"ם ומשם לפנ"ל שם ל"מ בין הב' שנמים הל"ל ולטעם הב"י הסיקר הא שיסמקם בידו בדרך שמיחה להבדיל הכהנים הלחה מהל בריאה ולחלי שב יוחר לשמשה בפסרין לא בחוק בחקים הסא אבל לא"ל לחזק ומרם בידו כ"כ של הנטשות הלא בכח ובחוקה כי מה יחיל לי שלחן זה הרחק כיון שבשלה ליה קבוע בטעם הקרמים רק דבוק עליו מלחמלה וכשבן הפל"ל

השובה

לעשה הב"ל שבן שהעיקר הוא מה שחוחק וממרם היטב בכח וחזקה בדר עד שע"י הלחן והדחק והמירום בידו בכח בהחמה עלם המרלה הקבוע בהקרומים ויחזור למרלה ריאה וכשבן ולעשה הבש"ח צריך להסה לחזק בידו על הדיקס הוא היטב ונם צריך לעמשם ולמרם בידו על הריאה בחקים שיתחלל הבשמן הטוך בחלק הריאה הזה להפלל מהוך הבשמן הנחל (וכמ"ל סי' ל"ו ס"ק ש"ה) שלכעמים מוכח שם אחה נלר לא שוגלא שאיר מכח לחרחה בבא דרך הבשמן היטב ועי"ל אחה שלה בנפיחה בחקים הוא היטב והדרך שבשמן הוחחים הטמחדם בכרחים שהעלה הריאה בנפיחה היטב לריך לנסה בכל לפנ"ל דאם כדי שלא לאבד ממוק של ישראל בדרך הב"ל לריך לנסה בכל הלחים הזכרים דאלי אם לא הבלה בחוקן ל' הבלה בחוקן ב' וכשבן מ"ש לענין בדיעבד דאם לא בחן כ"כ בכל הג' הלחים כבריה אין לחלות דלא הי עביד לכלהו כי שלה בידו שהחזר למרלה ריאה ואפי' אם לא מרם ולא מחמם בידו כלל רק שנפחה לבד ואלה שלא חזרה למרלה ריאה נלפנ"ל דהי דלא מריפה לכ"ע כיון דחזי לפי' אם נם לא נפח כלל דעת הבש"ח לאסור לחדיא וכ' דהי דלא אסור (וכמ"ל ס"ק י"ז בשמו) ורק שהבית הלחים הנה עליו ואבלה דהי רק ספק מריפה וכמ"ל שם ולפ"ל ד' לפיכ אם נקל במה שהקל הרל"ם ודעימי' לחדיא בשלא נפחה כלל אבל אם נפחה ואלה דלפ' שבלחה בנפיחה לא סר המרלה אף שלא שפשף ולא מירם בידו כלל דבחלי אין לסקל

כלל והי דלא אסור ואין שום לד לסקל כלל והוא בחור

ועיין במק"מ ס"ק מ"ל שכ' דלפ' הלעשה הב"י ריאה לכאורה חומרת דכיון שכ' הטעם שכ' ליחה על הריאה שגרמה המרלה מילא דאם הנגיח ואלה לחדיא שאין עלי' ליחה יש להחמיר שלא יוציל הנפיחה והמירום אבל לחדיא ז"ל דלפ' כשלא ראה ולא מלא ליחה מכשירין עי"ש · (נג) בה עפ"ל נקבן סי' ל"ם שכ' דבעדות מוכחה ב' לאמרים שחזרה למרלה ריאה ע"י נפיחה וכ' לאמרים שלא חזרה יש להחיר ולא הי רשותא וכל מילי הריאה בטיסת נפיחה מבעריך ושקעיך לה לחזקה כבריה עי"ש (ומי' לעיל סי' ל"ו סנפי' ד'): (נד) בידו ואם ע"י שנפח בה ומירם בה בידו עד שחזרה למרלה כבר נפסק עי"ז הקרום ע"ל סי' ל"ו סנפי' ב' (נה) אם נשחנית כ' בש"ח סנפי' י"ב דשנוש הוא דלפ' אם קדם הנפיחה אין בה שום מרלה לא שם בה מרלה כבריה רק שלאחר הנפיחה חזרה למרלה אחר מריפה עי"ש ומי' פרש"ב סנפי' ל"ה ולא"ם ס"ק ע"ח שהסיף בזה דלפ' אם לאחר שנחה מנפיחה חזרת לבחזרה מריפה ואיכא כ' מדברי הטפקים עי"ש ומי' עוד בפרה"ב סנפי' ל"ו שכ' דלפ' אם בטפחון אחה כדרך נפיחה לא נראה בה שום רשותא ושום שיטי ורק כשטפחון אחה הרגה יוכר מדלי נראה בה המרלה האסורה יש להחמיר ולהכשיר עי"ש אבל בש"ו סק"ל ובב"ש בש"ה שם פסק לדינא דאין לאסור אלא כשחזרה למרלה האסור ע"י נפיחה בדרכה אבל אם חזרה רק ע"י נפיחה דיוכר מדלי יש להכשיר דלמרינ דבחי' הבחמה לא היה נפיחה כ"כ אם לא היכא שם מע"ל כגון אם קדם הנפיחה הי' בה בשעת בשיעלי לא מעבר לעבר לא כ' בשעת הטוסת מ' מרלה פסולה וכיולא וע"י הנפיחה הי'ה הלכה הרשותא המכר אלא שעלה בה מרלה פסולה אחרת דאם מריפה מכח מע"ל עי"ש וכ"כ בחורת זבח סי' ל"ה ביפהמ"ז סק"ל ל"ח והבע"ם סק"ה עי"ש ומי' במלחמת שלים שרש ה' עמ' ל' סק"ל י"ז שכ' דשעיקר הלב"ם בזה ודלא הבב"ל וכן המה הבלי לבוה על הב"ל אלא הבם לדברי הבע"ל עי"ש ומי' דאם יוקפ בחחיים סק"ל ל"ל בסבלון דלפ' לדברי הבע"ל והלב"ם שכ' לבקל ע"מ הא דלפ' הבי' רשותא לענין לבלחרף לדברי הבע"ל דרשותא הבי' מעיה עלי' שבחה בחי' כ"כ עד שכ' בה מרלה פסולה ולכל הפחות לענין זה מסחבר דברי הב"ל עי"ש ומי' בבעה"ב כלל כ"ו בבחרן סק"ל כ"ב שחוק מלר להחמיר בדברי הב"ל בזה דלפ' שיחיד הוא בדבר ע"מ יש לחם לדברי כי בעבר ומשוק בעבר ובחם שש"ב יעבה אלא חכם ע"ל עי"ש ומי' בבה שלריך בזה בבעה"ב סק"ל ע"ל והבלה להבריע בזה לדעת כך דלפ' בנפיחה בדרכה לא כ' שם מרלה כלל לא יש להחיר לא בנפיחה בדרכה ע"י נפיחה יחירה מרלה פסולה וכעבת הע"ל והב"ם אבל אם בנפיחה בדרכה יש עכ"ע מרלה כבריה ומ"ל הנפיחה יחירה בבבחה לבלחרף בדרכה אבל אם מרלה אחר בחת מכבחת ומ"ל הנפיחה יחירה עבבה כבן שבנפיחה בדרכה אבל לא שכ' נרי"ן ומבה בע"ל לא יש לאסור דכיון דע"י הנפיחה בדרכה בבחה הריאה בחרלה בחקים הוא ולפ' שכ' מרלה כבריה ע"מ שב"ע בחחלבה דפסולה הוא ובה שבחבה ע"י הנפיחה יחירה

(נו) נשתנית (נז) למראה (נח) הגמור (נט) מותרת. (ס) עמדה (סא) בעינה (ג) אסורה: ג (סב) יש (סג) מי

באר היטב

(ג) אסורה וכתב שם"ך דמשמע מהמגיד ומרדכי דאין מתלבן מטרפה בריאה ממש אלא נחסר לגון הטחור ג"כ כבר ומהרש"ל אומר על שיטת מרדכי הבשר הריאה דוקא והכרח הש"ך בשם פוסקים המחלקים על מהרש"ל בדין זה וכ"כ נמק"ה דלא מפ"ר אמקרים עם מהרש"ל

תשובה

מתחזר להבהמה המקדש ומיכי אחרי ועי"ם בדברי לעיל ס"ק י"ב ועי' מזה בס' יריעות שלמה על הי"ד סי' ל"ז סעי' ב' וכ"ל דברי יוסף סוף סי' רי"ז הדע דכל זה הוא רק בחזרה לשאר מרלות אבל בחזרה למרלה לבנה בבר בהגהי לעיל (ס"ק ל"ז) דלכ"ע מותר בזה עיי"ש (נו) נשתנית כתב בשמ"ח סעי' י"ב ובב"ש ס"ק י"ד ובפרח"ב סעי' כ"ה דאם חזרה ע"י שפיחה למרלה אף אם לאחר שעה מעפיחה חזרה למרלה האסורה אע"פ בבר דכל מילי דריאה רק בבריאת שפיחה משערין עיי"ש ועי' תמ"י בלק"י ענף ב' סק"ה שסיים בזה וכשרה אפי' שלא בהפ"ד הלא בהפ' בית אברהם בלבת"ב סק"ו שלא הסתיק יפה בזה (וע"ל ס"ק ס"ו) (נז) למראה הגמור כתב בפרח"ב סעי' מ"ב ורא"ש ס"ק ס"ד שאין להחמיר הריאה אחר שהליאה מהבהמה אין רב בלא בדיקה ומיון במרלות הריאה דאפשר שע"י ששולט בה אויר אחה אין לפסמים יפיגה ממרלה כבר למרלה פסול אי לדפוך וכל זה לכתחלה אבל בדיעבד אפי' אם כהליאה מהבהמה רלה בה שיעי מרלה ולא כון לרלות אם היא מרלה כשרה אי פסולה ולאחר שנהרגה הרגה בא לבדקה וראה שהיא מרלה כשרה מותרת ואין תשמיש שאת שנתנה מרליתה מחמת זה ממה שהי' מהתלה עיי"ש ועי' ד"ק סק"ב בב' במרלה אחר בריאה של אחוז ויש להלוה בזה עיי"ש שהי' ימים לאחר שחיטה נגרר הדם אין להתיר ספק דאוריתא ולהלות בזה דאיס ברור שנעשה ע"ז עיי"ש ועי' בתק"מ ס"ק ע"ז שהכרח זה בנ"ע כיון שיש בזה כמה פסיקות להתיר עיי"ש (נח) הטחור כ' בלבת"ב ס"ק נ"ד ובגא"ה שם דמרלה פסולה הטחרת למרלה שלא מכר בשם כגון ברוי"ן לא גרע"ה ודומיהן הוי רישותא נמורה ע"כ יש להסרף מעצם תרגרי"ע דמה שהי' קדם הפיחה מרלה פסולה הוי רישותא כ"ד ומלמרף עם הרישותא דמרלה ברוי"ן לא גרע"ה לתרגרי"ע ומריפה עיי"ש אמנם בשו"ת קמ"א חיו"ד סי' יז"ד כתב בסוף ההשובה להקל בזה ומשמע מדברי להתיר אפי' שלא בהפ"ד כמו בהפכה למרלה כשרה ואחרבה מבואר מדבריו שם דלחידי קיל טפי מרלות הלו מבאר מרלות כשרות עיי"ש ועי' רלש יוסף בחידושים ס"ק כ"ח שאמרה להלבת"ב בנ"ע במה שהחמיר בזה כ"ב וכ' דבהפ"מ יש להקל בזה כדעת הט"ז אך הכב דכל זה הוא רק בבהמה למרלה שלא מכר בשם בנ"ל אבל בבהמה למרלה חריפה אל דקל חמיר טפי ומ"מ היכא שאת הפ"מ וגם טרך שבא אי יו"ש יש לחד ולהקל גם בזה ולומר דלא הוי תרגרי"ע עיי"ש ועי' בחמנ"ל בהרגי"ע אות מ' בלק"י ס"ק מ"ח מ"ש בדברי הלש יוסף בזה במשכר (נט) מותרת עפמ"ש לעיל סי' ל"ז סק"ב ועי' בלבת"ב שם בהגה"ה ובבאורו ס"ק ל' וס"ק ל"ב ול"ג שכ' דלא דקיל להקל בהפ"מ ולומר דמרלה כשרה לא הוי רישותא (ע"ל ס"ק פ"ו) מ"מ במרלה פסולה החטרת רק למרלה כשרה ע"י פיחה הוי סהם רישותא ומלמרף עם עוד רישותא אחרת לתרגרי"ע לאסור אפי' בהפ"מ עיי"ש ובמהה"ב בתרגרי"ע אות מ' סעי' פ"ו ועבורן סק"ב ועי' מזה ביפושות יעקב בפי' הארוך סק"ב ועי' ממה"ר בתרגרי"ע אות מ' בלק"י ס"ק ל"מ שכ' דלדעת הישות יעקב מרלה דבלא חזרה רק למרלה כשרה הוי רישותא נחלה ופיים בל"ע עיי"ש

ועיין עוד בלבת"ב שם שכתב דמרלה פסולה החטרת ע"י שפיחה למרלה ריאה לא הוי רק רישותא כל דהו ומלמרפת רק עם רישותא נחלה לתרגרי"ע עיי"ש וכ"כ בעלי לבוה בתרגרי"ע אות קנ"ה אבל דעת הפרח"ב בתרגרי"ע סעי' ל"ו ורא"ש שם ס"ק מ"ד הוא דאפי' רישותא כל דהו לא הוי וכ' שם דאם היה מרלה פסולה ועלו סרכת שלבים וע"י הפיחה הלכה המרלה ונהגה למרלה ריאה ממש וסרכת עברה ע"י מישומים יש להסתיר ומל"ל אם היה שם רק סרכת חליה בלבד וכן אם היה שם על המרלה פסולה חרבה בעמי דסמיכי ועי' הפיחה חזרה למרלה ריאה הגישות מחכמו בבשר הריאה שם להסתיר עיי"ש ועי' בראש יוסף בהגהות הש"ח בחמנ"ל סעי' פ"ו שכ' דש להחמיר לדינא בהלבת"ב כיון שכן הוא מבמשנת המגרש"ל והש"ח סק"ב עיי"ש אך בסק"ב בתרגרי"ע שלו אות מר"ח סק"ו כ' דבהכ"מ יש לסמוך על הראש אפרים בזה עיי"ש וכ"כ בחמנ"ל בתרגרי"ע אות מ' סעי' י"ג לדינא ועיי"ש בביאורים ס"ק ל"ט ועיי"ש עוד בכללי הרגרי"ע בלק"י ס"ק ל"ד שכ' לחלק בזה בשם הפ' עבות והכן בין אם אלא המרלה ע"י שפיחה בחזק הרבה בין אם

בהמקש

דדכי

מתחזר להבהמה המקדש ומיכי אחרי ועי"ם בדברי לעיל ס"ק י"ב ועי' מזה בס' יריעות שלמה על הי"ד סי' ל"ז סעי' ב' וכ"ל דברי יוסף סוף סי' רי"ז הדע דכל זה הוא רק בחזרה לשאר מרלות אבל בחזרה למרלה לבנה בבר בהגהי לעיל (ס"ק ל"ז) דלכ"ע מותר בזה עיי"ש כתב בשמ"ח סעי' י"ב ובב"ש ס"ק י"ד ובפרח"ב סעי' כ"ה דאם חזרה ע"י שפיחה למרלה אף אם לאחר שעה מעפיחה חזרה למרלה האסורה אע"פ בבר דכל מילי דריאה רק בבריאת שפיחה משערין עיי"ש ועי' תמ"י בלק"י ענף ב' סק"ה שסיים בזה וכשרה אפי' שלא בהפ"ד בית אברהם בלבת"ב סק"ו שלא הסתיק יפה בזה (וע"ל ס"ק ס"ו) (נז) למראה הגמור כתב בפרח"ב סעי' מ"ב ורא"ש ס"ק ס"ד שאין להחמיר הריאה אחר שהליאה מהבהמה אין רב בלא בדיקה ומיון במרלות הריאה דאפשר שע"י ששולט בה אויר אחה אין לפסמים יפיגה ממרלה פסול אי לדפוך וכל זה לכתחלה אבל בדיעבד אפי' אם כהליאה מהבהמה רלה בה שיעי מרלה ולא כון לרלות אם היא מרלה כשרה אי פסולה ולאחר שנהרגה הרגה בא לבדקה וראה שהיא מרלה כשרה מותרת ואין תשמיש שאת שנתנה מרליתה מחמת זה ממה שהי' מהתלה עיי"ש ועי' ד"ק סק"ב בב' במרלה אחר בריאה של אחוז ויש להלוה בזה עיי"ש שהי' ימים לאחר שחיטה נגרר הדם אין להתיר ספק דאוריתא ולהלות בזה דאיס ברור שנעשה ע"ז עיי"ש ועי' בתק"מ ס"ק ע"ז שהכרח זה בנ"ע כיון שיש בזה כמה פסיקות להתיר עיי"ש (נח) הטחור כ' בלבת"ב ס"ק נ"ד ובגא"ה שם דמרלה פסולה הטחרת למרלה שלא מכר בשם כגון ברוי"ן לא גרע"ה ודומיהן הוי רישותא נמורה ע"כ יש להסרף מעצם תרגרי"ע דמה שהי' קדם הפיחה מרלה פסולה הוי רישותא כ"ד ומלמרף עם הרישותא דמרלה ברוי"ן לא גרע"ה לתרגרי"ע ומריפה עיי"ש אמנם בשו"ת קמ"א חיו"ד סי' יז"ד כתב בסוף ההשובה להקל בזה ומשמע מדברי להתיר אפי' שלא בהפ"ד כמו בהפכה למרלה כשרה ואחרבה מבואר מדבריו שם דלחידי קיל טפי מרלות הלו מבאר מרלות כשרות עיי"ש ועי' רלש יוסף בחידושים ס"ק כ"ח שאמרה להלבת"ב בנ"ע במה שהחמיר בזה כ"ב וכ' דבהפ"מ יש להקל בזה כדעת הט"ז אך הכב דכל זה הוא רק בבהמה למרלה שלא מכר בשם בנ"ל אבל בבהמה למרלה חריפה אל דקל חמיר טפי ומ"מ היכא שאת הפ"מ וגם טרך שבא אי יו"ש יש לחד ולהקל גם בזה ולומר דלא הוי תרגרי"ע עיי"ש ועי' בחמנ"ל בהרגי"ע אות מ' בלק"י ס"ק מ"ח מ"ש בדברי הלש יוסף בזה במשכר (נט) מותרת עפמ"ש לעיל סי' ל"ז סק"ב ועי' בלבת"ב שם בהגה"ה ובבאורו ס"ק ל' וס"ק ל"ב ול"ג שכ' דלא דקיל להקל בהפ"מ ולומר דמרלה כשרה לא הוי רישותא (ע"ל ס"ק פ"ו) מ"מ במרלה פסולה החטרת רק למרלה כשרה ע"י שפיחה הוי סהם רישותא ומלמרף עם עוד רישותא אחרת לתרגרי"ע לאסור אפי' בהפ"מ עיי"ש ובמהה"ב בתרגרי"ע אות מ' סעי' פ"ו ועבורן סק"ב ועי' מזה ביפושות יעקב בפי' הארוך סק"ב ועי' ממה"ר בתרגרי"ע אות מ' בלק"י ס"ק ל"מ שכ' דלדעת הישות יעקב מרלה דבלא חזרה רק למרלה כשרה הוי רישותא נחלה ופיים בל"ע עיי"ש

ועיין עוד בלבת"ב שם שכתב דמרלה פסולה החטרת ע"י שפיחה למרלה ריאה לא הוי רק רישותא כל דהו ומלמרפת רק עם רישותא נחלה לתרגרי"ע עיי"ש וכ"כ בעלי לבוה בתרגרי"ע אות קנ"ה אבל דעת הפרח"ב בתרגרי"ע סעי' ל"ו ורא"ש שם ס"ק מ"ד הוא דאפי' רישותא כל דהו לא הוי וכ' שם דאם היה מרלה פסולה ועלו סרכת שלבים וע"י הפיחה הלכה המרלה ונהגה למרלה ריאה ממש וסרכת עברה ע"י מישומים יש להסתיר ומל"ל אם היה שם רק סרכת חליה בלבד וכן אם היה שם על המרלה פסולה חרבה בעמי דסמיכי ועי' הפיחה חזרה למרלה ריאה הגישות מחכמו בבשר הריאה שם להסתיר עיי"ש ועי' בראש יוסף בהגהות הש"ח בחמנ"ל סעי' פ"ו שכ' דש להחמיר לדינא בהלבת"ב כיון שכן הוא מבמשנת המגרש"ל והש"ח סק"ב עיי"ש אך בסק"ב בתרגרי"ע שלו אות מר"ח סק"ו כ' דבהכ"מ יש לסמוך על הראש אפרים בזה עיי"ש וכ"כ בחמנ"ל בתרגרי"ע אות מ' סעי' י"ג לדינא ועיי"ש בביאורים ס"ק ל"ט ועיי"ש עוד בכללי הרגרי"ע בלק"י ס"ק ל"ד שכ' לחלק בזה בשם הפ' עבות והכן בין אם אלא המרלה ע"י שפיחה בחזק הרבה בין אם

תשובה

אלא ע"י שפיחה דכדרכה עיי"ש ועי' מזה בש"ת שבשם הספר פרח יוסף (מהגאון הקדוש מו"ה יעקב יוסף מולוזין תולדות יעקב יוסף) דף פ"ו ע"ל (ס) עמדה בעינה כ' בפרח"ב סעי' ס' דאם נעלא מרלה פסולה על הריאה ויש לחלות שנעשה ע"י שהתפקר ומשמע בריאה ע"ז בדיים מלכלכת לא שבמקום שהיה הריאה שומנת שם היה מין לבע כה בשופן שיש לחלות שעי"ז נקבע בהריאה מרלה פסולה יש להקל ולהלות בזה אף אם אין בזה שום ספק אחר לפי שאולין במלי אף להקל כדרך שאולין נקבים בזאב ובמשמש הד' דמכה וכן כל כיוצא בזה מכ"ד ועי"ש ברא"ש סוף ס"ק פ"ד (סא) בעינה אסורה. מבאה"ש מ"ש בפלגתת הפ"ד והש"ך לא ברור שיחזר למרלה ריאה מיתם לא די שיחזר רק למרלה כשרה ובכה בס"ב קמא חיו"ד סי' יו"ד מבאר בכל מרלה פסולה החטרת ע"י שפיחה למרלה כשרה אפי' בלא הפ"מ עיי"ש אך בשמ"ח סעי' י"ב ובב"ש ס"ק ע"ז הבריע דבהפ"מ יש לסמוך עם הש"ך ודעימי דאף בשלא חזרה למרלה ריאה ממש כ"ל למרלה כשרה כגון שחזר שהסכך לחזש וכדומה בבר עיי"ש ועי' בתמת הבון ס"ק י"ב וס"ק ע"ז ובמלירת עיים שם ס"ק ע"ז ובתורת אמת סי' ל"ה בהע"ש סק"ד מ"ש בזה ועי' בפרח"ב סעי' מ' ורא"ש ס"ק ס"ז בב' דאפי' אלא בהפ"מ אין לאסור אלא בהיה מקודם שחזר ממש כדיו היכם אבל אם לא היה שחזר רק כזפה וחזרה לאחזש ע"י שפיחה יש להקל אפי' רק בהפסד קלת עיי"ש ועי' בבית אברהם בלבת"ב סק"ו מה שבאתפק בהבנת דברי הפרח"ב בזה והיא בל"ע עיי"ש אבל מעלם ממנו שהבית אפרים בעצמו מבאר דבריו בזה בקיה"ר אות י"ל בב' שם דלקי להאפרים במרלה פסולה שהתפכה למרלה כשרה מ"מ במרלה שחזר רק כזפה שהפכה למרלה אחזמה יש להסתיר ולכון ולמרינן בכ"מ הלא שחזר אחזש הוא אלא שלקה וכיון שע"י שפיחה חזרה למרלה אחזמה מזה מרלה דלא בלה מחמת לקיחה עיי"ש וכ"כ בישושת יעקב בפיה"ק סק"ם עיי"ש וכ"כ בלבת"ב ס"ק כ"ו דבשחזר שהסכך לאחזש המקל אף בלון הפ"מ לא הספיד עיי"ש אך מדבריו משמע דה"ב בשאר מרלות הפסולות שחזרו למרלה כשרה הין ק דהמקיל אף בלא הפ"מ לא הספיד כי יש לו על מי לסמוך עיי"ש ועי' מזה בדלש יוסף במקור רדיים ס"ק י"ז וי"ח ובחידושים ס"ק י"ז שמהדר בזה דעת הלבת"ב להקל בכל מרלה פסולה שהסכך למרלה כשרה אפי' שלא בדפ"מ עיי"ש ועי' בחידושי הגאון רעק"א ז"ל שכ' דלש כשמקילין כדעת הש"ך להתיר במרלה פסולה שהפכה למרלה כשרה מ"מ זה חזקא במרלה מ' אבל אם יש בהריאה כמה טוחים מרלות פסולות בעוד שיחזרו למרלה ריאה ממש עיי"ש ועי' מזה בש"ת בין שלם חיו"ד סי' י"ח אות י"ב ועי' בפרח"ב סעי' ל"ה שכ' דמרלה פסולה שחזרה למרלה כשרה דקיי"ל להקל בהפ"מ כמו שהבאר יש להתיר אף אם אמ"כ בשמה מעפיחה חזרה למרלה פסולה מ"מ אם כל אין שהיא נפיחה אין בה מרלה האסור בשרה עיי"ש (וע"ל ס"ק ל"ו):

ודע דכל זה הוא רק אם חזרה למרלה כשרה ע"י שפיחה דכדרכה אבל אם לא חזרה למרלה זו רק ע"י שפיחה יפיחה יזהר מדלא חזרה עפי' אפי' בהפ"מ (סמע"ל סק"ל).

סעיף ג (סב) יש מי שאומר וכו' עי' בפרח"ב סעי' מ"ה ורא"ש ס"ק ס"ם כ' דאם המרלה האסורה הוא בשני הקרומים אף שאין המרלה מעבר לעבר בהב' קרומים כי בהגר הבי של הקרומים לא בהגה מרליהן והן במרלה שרגילין להות ואפי' הוא רק במקלה מהקרומים אפ"ה אסור אפי' לעדך גדול והפ"מ כיון שם כתן נקחת בשני הקרומים עיי"ש והגה בתמה"ב מלו כ"ל בקמן סעי' י"ד ועברון ס"ק כ"ו המעיק בזה דאם המרלה הוא בשני הקרומים אלא שאינה מעבלע"ב דקרום הבי אסור עיי"ש ומשמע דאם גם בקרום הא' אינו מעבלע"ב יש להקל וז"ל כי בשמ"ח סעי' י"ד ובב"ש ס"ק י"ם ובפרח"ב סעי' מ"ד ודלש אפרים ס"ק ס"ז כתב להדיא דאפי' אם גם בקרום העליון אינו מעבלע"ב אסור בלא עדך גדול עיי"ש. (סב) מי שאומר עי' בגה"ק אות מ' מ"ם מהר"ק שלמד אם בקלקל הטור והסדר מעל הבשר לראות אם שלמה המרלה בעצם הטור לא שהיא ריחמת הבשר לא הטעלה שהחזיו דלא שבבה המרלה מעל הקרומים והמרלה הוא ע"י הטעלה שהחזיו רק שע"י הקלוף נקבע הקרום בעצמו מקום עמידת המרלה ולא הטור לאחר הקלוף

בהמקש

(סד) שאומר (סה) שאין (סו) מראות (סז) הללו

דרכי

בהמקום שלא נקרע שהיא נקי ממנו וגם בגמרי הקרע אין שם רחם ורק קרום הקישור היה מרלה המרלה ע"ג הקרום מבחוץ אם יש לחוש שמא לא סרה המרלה במקום הקרע ממנו אף לאחר הקישור אך אם ניכר מחמת הקרע ומלרד להחמיר אבל אם חזרה למרלה כבר ע"י פטיחה יש להקל הלא הי הי רישותא אפי' הי' המרלה בעלין וגם בהחזון קרום הפטיחה ומכ"ש אם קרום הפטיחה אין על הקרום העליון רק מרלה כחרה דיש להקל בכ"ז אפי' בלאן הפ"מ לטמר דלאו רישותא מיי"ם (ומי' מזה עוד בדברים בפ"ק שחט"ז וכפ"ק ס"ז):

(סו) מראות עבאה"ע שם מ"ם דלרך שיכסה המרלה לב' הקרומים ומי' בדברים בפ"ק הקודם מ"ם בדין זה וכלן מאחר מה הדין אם המרלה הוא בקרום החחחון לבד הגה בלב"ם בהע"ה שם ובבאורו פ"ק מ"ד ובמלרתם מיים שם סעי' ה' ס"ק י"ח כ' דאם קלפו הקרום העליון ומלא בהחחחון מרלה פסולה ולא הי' ליכר בהעליון כלל דיש כמו במלא בהעליון לבד שלרך גחל יש להכשיר וחלא לא"ש יש לעריך מיי"ם ומי' פרי חואר סק"ו ומי' שכהב ג"כ דאין חילוק בין אם מלא המרלה בקרום העליון לבד או בחחחון לבד מיי"ם ומי' ד"ק ס"ק י"ב שכהב דלעניין זה קיל קרום החחחון מהעליון ומרלה דעתו דכשמלא המרלה קבוע רק בקרום החחחון לבד יש להכשיר אפי' שלא בהפ"מ מיי"ם ומי' במק"מ ס"ק ל"ב שכ' כן לדעת מיי"ם וכ"כ במנח"י ענף ב' בלק"י ס"ק כ"ג לדעת הרוים הם העליון והחחחון לענין זה מיי"ם ומי' מזה בטו"ח דעת הזכח סי' ה' אות ב' בלרך ומי' בטו"ח ל"ל ההשות חו"ד סי' ל"ל שכהב דכל מה שיש לחקל לעריך גחל והפ"מ בכשאר המרלה בקרום החחחון לבד זה דוקא כשהבשר שבחחת הקרומים נקי אבל אם ניכר שהמרלה קבוע בקרום הפנימי וגם בבשר הריאה יש להעריך בכל נוחי מיי"ם בלרך וכ"כ בטו"ח טוטו"ד תרומת סי' ע"ט בלמ"ע הבאוה שם וכ' שם דבכה"ג אף בספק אם יש מרלה בחחחון יש להעריך אפי' בלרך גחל מיי"ם

ודע דכ"ז הוא דוקא בגמלא המרלה רק על מקלת קרום החחחון כלמר אבל אם הקרום החחחון שחבה כולו לא רוכו למרלה פסולה יש בזה חילוק דשות בין המדברים דעת הפרה"ב והרא"פ שם דיש להחמיר ולאסור בכל עניין בזה אפי' בהפ"מ מיי"ם אולם בפרי חואר סק"ו מבואר להקל בזה וכ' דאין לחלק בזה בין שור פנימי לשור החיצון מיי"ם וכן משמע מדברי הלב"ם שם והבאורת מיים שם הל"ם בין אם הוא במקלת של החחחון לא בכולו לא בחוצו מיי"ם ומי' בחורת זבח סי' ל"ה בהפ"ם פ"ג והעתיק כהפרה"ב לחמיר בחוצו לא בכולו של החחחון אפילו יוסף שם שכתב והעתיק כהפרה"ב לחמיר בחוצו לא בכולו אם בעמחון פ"ק כ"ו שם לחוש לדברי הרא"ש להחמיר בזה מיי"ם אולם בחמ"י ענף ב' בלק"י פ"ק כ"ג דחה כל דברי הרא"ש יוסף בזה מיי"ם ומי' בזנחו רלון בחמדים סוף סי' ל"ד ג"כ העתיק הכלב"ם בזה ולא כהפרה"ב אבל בסוף דברי סיים בל"ע בזה מיי"ם. (סז) הללו.

עבאה"ע שם מ"ם שלרך שיכסה המרלה לב' הקרומים ולכאורה משמע דאותו המרלה עצמו צריך שיכסה לב' הקרומים אבל אם בהחחחון רק מרלה כחרה אין חשש אמנם יעיין בבמ"ח שם והב"ם ס"ק י"ם ובפרה"ב סעי' מ"ד ורא"פ ס"ק ס"ח שכ' דכל מה שכ' להקל בלאן המרלה רק בקרום העליון (ע"ל ס"ק פ"ה) הוא רק אם החחחון הוא במרלה ריאה ממש אבל אם אין החחחון במרלתו רק במרלה כחרה יש לאסור אפי' בהפ"מ ולרך גחל שלא אמרים שגם הקרום החחחון החיצון להקלקל ועהדה להשוך לגמרי למרלה פסולה ומריפה מיי"ם ומי' לכ"ם ס"ק מ"ג מה שלבל בזה וכ' דלא לאסור מפשט שכ' הבמ"ח אלא מפשט דהי' ברלוי"ע מיי"ם ומי' רלם יוסף בבדיקים סק"ח שלרך בבשר הנעלם בזה ומי' מק"ם ס"ל ל"ד שכ' שיש כ"מ בין הפעמים דלם העליון הוא שיר כדי חפת והחחחון הוא שחר פחות מכחפת אז שייך לאסור אפשר הפ"מ דחיק דשיש לסלוא הבחרות גם בשר הב' ויש' ומבה הוא כלחו כיון שבבר הרחיל בו מרלה זו קלת ולם המרלה כחרה אינה הולרה הפסולה ולא שייכה בנוחה כגון שהבעלין הוא מרלה לבן והחחחון הוא בלא"ה דלא שייך פברת הבמ"ח הל"ל אז לא לא שייך לאסור אלא אפשר דברי הרלוי"ע דדברי הלב"ם מיי"ם ודברי דברי אפשר הם (והא"מ בין אם הוא לאסור אפשר דשוא להקלקל לא אפשר הרלוי"ע בבר יהוא ובמה הרבה אפשרים בבמים אלו) ובזה זה אשוא לאמ"ל אם אדע שבקרום העליון הי' מרלה בבר הבולל אם בהחחחון הוא מרלה אחזה דאריבה ובבולל הבמרלה אדם הוא הולרה ממרלה בבר (ומי' בדברים לאלן פ"ק קכ"ג) אך בזה לריכן בקלות גחל כיון דקרום החחחון בלא"ה דרם לרוחה פ"ג בכל אפשר שבמלא של שר העליון מרלה בבר לרך מין הישב אם קרום

תשובה

מי"ז להחמיר וה"ם וכ' בלב"ם בהגה סעי' י"ד ובביאורו פ"ק מ"ב ולאסלא בשמכסירין בלא"ב והפ"מ בשהחחחון אין בו המרלה כלאמר מ"מ אם לא חזרה המרלה מעל קרום העליון אף דאין לאסור אפשר זה עכ"פ רישותא הי' להמרלה לחרלו"ע אבל אם חזרה למרלה כבר ע"י פטיחה יש להקל הלא הי' רישותא אפי' הי' המרלה בעליון וגם בהחחחון קרום הפטיחה ומכ"ש אם קרום הפטיחה אין על הקרום העליון רק מרלה כחרה דיש להקל בכ"ז אפי' בלאן הפ"מ לטמר דלאו רישותא מיי"ם (ומי' מזה עוד בדברים בפ"ק שחט"ז וכפ"ק ס"ז):

(סו) מראות עבאה"ע שם מ"ם לרך שיכסה המרלה לב' הקרומים ומי' בדברים בפ"ק הקודם מ"ם בדין זה וכלן מאחר מה הדין אם המרלה הוא בקרום החחחון לבד הגה בלב"ם בהע"ה שם ובבאורו פ"ק מ"ד ובמלרתם מיים שם סעי' ה' ס"ק י"ח כ' דאם קלפו הקרום העליון ומלא בהחחחון מרלה פסולה ולא הי' ליכר בהעליון כלל דיש כמו במלא בהעליון לבד שלרך גחל יש להכשיר וחלא לא"ש יש לעריך מיי"ם ומי' פרי חואר סק"ו שכהב ג"כ דאין חילוק בין אם מלא המרלה בקרום העליון לבד או בחחחון לבד מיי"ם ומי' ד"ק ס"ק י"ב שכהב דלעניין זה קיל קרום החחחון מהעליון ומרלה דעתו דכשמלא המרלה קבוע רק בקרום החחחון לבד יש להכשיר אפי' שלא בהפ"מ מיי"ם ומי' במק"מ ס"ק ל"ב שכ' כן לדעת מיי"ם וכ"כ במנח"י ענף ב' בלק"י פ"ק כ"ג לדעת הרוים הם העליון והחחחון לענין זה מיי"ם ומי' מזה בטו"ח דעת הזכח סי' ה' אות ב' בלרך ומי' בטו"ח ל"ל ההשות חו"ד סי' ל"ל שכהב דכל מה שיש לחקל לעריך גחל והפ"מ בכשאר המרלה בקרום החחחון לבד זה דוקא כשהבשר שבחחת הקרומים נקי אבל אם ניכר שהמרלה קבוע בקרום הפנימי וגם בבשר הריאה יש להעריך בכל נוחי מיי"ם בלרך וכ"כ בטו"ח טוטו"ד תרומת סי' ע"ט בלמ"ע הבאוה שם וכ' שם דבכה"ג אף בספק אם יש מרלה בחחחון יש להעריך אפי' בלרך גחל

ודע דכ"ז הוא דוקא בגמלא המרלה רק על מקלת קרום החחחון כלמר אבל אם הקרום החחחון שחבה כולו לא רוכו למרלה פסולה יש בזה חילוק דשות בין המדברים דעת הפרה"ב והרא"פ שם דיש להחמיר ולאסור בכל עניין בזה אפי' בהפ"מ מיי"ם אולם בפרי חואר סק"ו מבואר להקל בזה וכ' דאין לחלק בזה בין שור פנימי לשור החיצון מיי"ם וכן משמע מדברי הלב"ם שם והבאורת מיים שם הל"ם בין אם הוא במקלת של החחחון לא בכולו לא בחוצו מיי"ם ומי' בחורת זבח סי' ל"ה בהפ"ם פ"ג ו' שהעלה שכן מיקר לדעת הרוים לחקל בזה מיי"ם ומי' בלאם יוסף שם שכתב והעתיק כהפרה"ב לחמיר בחוצו לא בכולו של החחחון אפילו בהפ"מ ולא"ב כאמר מיי"ם וכ"כ במנח"י ענף ב' בלק"י פ"ק כ"ג דחה כל דברי הרא"ש להחמיר בזה מיי"ם אולם במנח"י ענף ב' בלק"י פ"ק כ"ג דחה כל דברי הרא"ש יוסף בזה מיי"ם ומי' בזנחו רלון בחמדים סוף סי' ל"ד ג"כ העתיק הכלב"ם בזה ולא כהפרה"ב אבל בסוף דברי סיים בל"ע בזה מיי"ם. (סז) הללו.

עבאה"ע שם מ"ם לרך שיכסה המרלה לב' הקרומים ולכאורה משמע דאותו המרלה עצמו צריך שיכסה לב' הקרומים אבל אם בהחחחון רק מרלה כחרה אין חשש אמנם יעיין בבמ"ח שם והב"ם ס"ק י"ם ובפרה"ב סעי' מ"ד ורא"פ ס"ק ס"ח שכ' דכל מה שכ' להקל בלאן המרלה רק בקרום העליון (ע"ל ס"ק פ"ה) הוא רק אם החחחון הוא במרלה ריאה ממש אבל אם אין החחחון במרלתו רק במרלה כחרה יש לאסור אפי' בהפ"מ ולרך גחל שלא אמרים שגם הקרום החחחון החיצון להקלקל ועהדה להשוך לגמרי למרלה פסולה ומריפה מיי"ם ומי' לכ"ם ס"ק מ"ג מה שלבל בזה וכ' דלא לאסור מפשט שכ' הבמ"ח אלא מפשט דהי' ברלוי"ע מיי"ם ומי' רלם יוסף בבדיקים סק"ח שלרך בבשר הנעלם בזה ומי' מק"ם ס"ל ל"ד שכ' שיש כ"מ בין הפעמים דלם העליון הוא שיר כדי חפת והחחחון הוא שחר פחות מכחפת אז שייך לאסור אפשר הפ"מ דחיק דשיש לסלוא הבחרות גם בשר הב' ויש' ומבה הוא כלחו כיון שבבר הרחיל בו מרלה זו קלת ולם המרלה כחרה אינה הולרה הפסולה ולא שייכה בנוחה כגון שהבעלין הוא מרלה לבן והחחחון הוא בלא"ה דלא שייך פברת הבמ"ח הל"ל אז לא לא שייך לאסור אלא אפשר דברי הרלוי"ע דדברי הלב"ם מיי"ם ודברי דברי אפשר הם (והא"מ בין אם הוא לאסור אפשר דשוא להקלקל לא אפשר הרלוי"ע בבר יהוא ובמה הרבה אפשרים בבמים אלו) ובזה זה אשוא לאמ"ל אם אדע שבקרום העליון הי' מרלה בבר הבולל אם בהחחחון הוא מרלה אחזה דאריבה ובבולל הבמרלה אדם הוא הולרה ממרלה בבר (ומי' בדברים לאלן פ"ק קכ"ג) אך בזה לריכן בקלות גחל כיון דקרום החחחון בלא"ה דרם לרוחה פ"ג בכל אפשר שבמלא של שר העליון מרלה בבר לרך מין הישב אם קרום

יורה דעה סעיף לח ג הלכות טריפות

(סח) פוסלות (סט) אלא (ע) כשהשניני (עא) בעור

דרכי תשובה

סימן לאיט אומר בה לא לאסור ולא היתר עיי"ש ועי' ברא"פ פ"ק ל' ובפרש"ב סעיף ס"ד ובקה"ר אות כ"ח שהמה נ"כ על המח"ח בזה וכתב שאין טעם לאסור אך סיים דמ"מ לדינא ראוי ולא מפי המח"ח לאסור אין להקל כענין כ"א בהפ"מ עיי"ש ועי' בש"ת מהותשו ז"ל דברי חיים חלק ב' חיו"ד סי' כ"ד אב' שיכון לדברי המח"ח והעלה שכן עיקר לדינא להערך בזה אפי' בהפ"מ דלא בהרא"ש והלב"ש עיי"ש ועי' בש"ת עוטו"ד הגינת סי' ע"ח שהסכים נ"כ להחמיר בזה כדעת המח"ח אך בש' שחח"ז חזר מדבריו הנ"ל ומלה להקל כדעת הרא"פ בזה וכ' ולא איכר לבקיאים בשעת עשיחת הריאה ודק הקרומים שאין המריאה בשור הריאה רק בבר פשיטא דאבר אך בשאינו איכר אלא רק שברפרד השור מעל בשר הריאה נראה שהמריאה קבוע בבשר מ"מ אסור משום דאיתרע חזקתה במה שהריאה אח"כ שהמריאה קבוע בבשר עיי"ש ועי' עוד בדבריו בסי' פ' מ"ש בענין זה ועי' במאירה עינים שורש ה' סוף עמ' מ' שב' נ"כ טעם לדברי המח"ח בזה ועי' ובעל' הגיקר לדינא לאסור אפי' בהפ"מ וכמ"ש בשמ"ח עיי"ש אך בראם יוסף בחדושים פ"ק נ"ם הביא דברי המאירה עינים בזה והחה דבריהם בשאי ידים והעלה לדינא והמקל בזה אפי' אלא בהפ"מ לא בהפסד כי שברת רחוקה הוא לאסור בזה וכן הסתיר בהגהותיו להמח"ח שם בכיאים עיי"ש ועי' ממה"י בקי"מ אות ד' מ"ש בזה באריך (ועיי"ש בספיס הספר עמ' ב' בלק"ל פ"ק פ"מ מה שב' בזה) ועי' מק"מ סק"מ שמתאה כ' שדברי המח"ח הם עיקר לדינא לאסור אפי' בהפ"מ וכסף דבריו הביא מ"ש הי"ק בביאור דברי המח"ח בזה בשאין אחר דמ"ש המח"ח לאסור בזה אות ריש לבבר מ"ש לא בהפ"מ

(עב) מחמתו (עג) ולא (עד) מחמת (עה) מונלא (עו) שבתוכו: תה (עז) וכן (עח) אם

הגהות

כאב לריעה ומיי"ם בד"ק שכתב דכ"ז הוא רק בגמרא פסולה הקבוע בגבר אבל בגמרא כשרה כה"ג שמצא שהגמרא הוא רק בגבר ולא בהקרומים לא הי רישותא כלל כיון דעיקר הדין דגמרא כשירה אי רישותא הוא נופא חדוש הוא ע"כ אין להחזיר אלא אם נם בשור שחחה אבל בהקרומים נקדים מהגמרא אין להגמר כלל עי"ש וכ"כ בתמחת יוסף שם בפרט סעיף כ"ד עי"ש (עב) מחמתו כתב בשמ"ח סעיף י"ז דאם נפחה הגרמה גרמא הגמרא ומצא שאינה שומדת במקום מ' רק שהגמרא זה ממקום למקום כשירה יגרמה מזה דליכא נקחה בהקרומים כ"ל יש לחה מונלא תחיריהם שגרמיהם כך ואחה המונלא זה ממקום למקום עי"ש ועי' בשפ"ד סק"ע שכ' דמ"מ ראוי לפשוט הקרומים וגרמא מה שיש שם עי"ש וכ"כ בגב"ש בהגהת הש"ח שם ובמאירת עינים שם סעיף ז' סק"כ עי"ש ועי' פרט"ב סעיף ס"ו ורמ"ש ס"ק ל"ג שהביא על הפרמ"ג בזה והענה דמדינא מ"ל לבחון בזה כלל רק שכל המחיר לבחוק גם בזה מע"ב עי"ש אולם בדאם יוסף בחדושים ס"ק ס' הגלה הכסן יותר שלא להפסד מנוגם של הרמא ושלא יבחוק בזה כלל כי יוכל לנטות עי"ז חומרא גדולה אבר לא כדה כי לפעמים לא ימצא הנהגו שם מונלא ויאסור והוא שלא מן הדין כי אף אם לא היה שם מונלא כבר נגמרי מדינא ע"כ נסן יותר שלא לחסם אחר המונלא שבחחיו וכל שבולון שלון הגמרא קבוע בהקרומים במקום מ' דלפעמים הוא במקום זה ואח"כ הולכת ליקום אחר אין זה לקחה בהקרומים וכשיהיה עי"ש וכ"כ בתמחת אהרן ס"ק י"ז עי"ש וכ"כ בתק"מ סוף ס"ק מ"ח וכתב דאפי' אם אירע שבדק ולא מצא מונלא כבר וכ' הפעם מנוס דהגיע שבאבד המונלא לא שלא בדק יפה עי"ש ועי' בתמ"ש בזה בתמח"ש עוף ב' בלק"ש ס"ק מ"ח וכיים דאפי' אם מקיל בזה בלא בדיקה ערך להגיעה עכ"פ אם הגמרא זה בחמת כי לפעמים יפעה כדמיהו כשלון שור הריאה מהוזק לבשר ויוצ שור הריאה עם הגמרא שעליה ודומה שהגמרא מיהק ממקום למקום כמו שריאה כמה פעמים עי"ש (עג) ולא מחמת כתב בפרט"ב סעיף ס"ג ורמ"ש ס"ק פ"ט דאם יש בוצא תחת הגמרא פסולה ויש לה כיס בכ"ע ולא הלכה הגמרא ע"י האלחה המונלא וקלף הקרומים של הריאה ומלא שהכיס של הבוצא יש עליו רגמרא פסולה אע"כ שהגמרא היתה גרמא דרך הקרומים מ"מ כיון שבקרומים עצמם של הריאה אין שם גמרא פסולה יש להכשיר עי"ש (עד) מחמת מונלא שבתוכו עמע"ח סעיף ט"ו ותב"ש סק"כ חזוקה אם כשמוצא המונלא לא הפגר מיתת הקרומים הלכה הגמרא מהקרומים שמזה גרמא שגרמא המונלא לא הפגר היה גרמא כן דרך הקרומים ובקרומים עצמן אין רשותא אבל אם לא הלכה הגמרא יש להגרף דהא חיוב הלקה הקרומים הוא ועתה לנקב עי"ש וכ"כ בפרט"ב סעיף ס"ב ורמ"ש ס"ק כ"ח עי"ש (ועפ"ד הפ"ד סק"ה) ועי' לב"ש ס"ק מ"מ שכ' דלפ' דמחמירים בלא חבר הגמרא לאחר הוקנת המונלא מ"מ עכ"פ לא הי רק ספיקא דפלגתא עי"ש (ועי' במהר"ב כלל כ"ו בנחרון ס"ק כ"ט בשורך מזה) ועי' בחמה דאם כלל י"ב סעיף ג' ובביאת אדם שם סעיף ח' שהאריך בענין זה והעלה דבראמ"מ ושעת הדחק יש להקל בזה דהעיקר כפי' הרמ"ה של הרמ"ה שהביא הגב"ש דאפי' לא הלכה הגמרא לאחר הוקנת המונלא כבר עי"ש ועי' בס' מנחת אהרן אות מ"ו שהוכיח נ"כ כפי' הרמ"ה דכל שיש מונלא הוא הוא ולאן עכ"ם לקחה בשורות רק שהמונלא נבלע בהם ומ"ל לנקחם וע"כ הסומך להקל בראמ"מ וחזוק נחל לא הפסד ובלא בדק כלל יש להקל אפי' בלא הפסד עי"ש ועי' בס' אדרת אליו אות י"ח סי' שכ' דלא יהא בהפ"מ ולסמוך על פי' הרמ"ה עי"ש והביאו בתמח"ש עוף ב' בלק"ש ס"ק ל"ט עי"ש ועי' בתמ"ש יוסף בחדושים ס"ק מ"ח ובביאורים סק"ע מה שהאריך בזה וסמלה דלא ומעיקר הדין העיקר כהפי' הרמ"ה שהביא הגב"ש להכשיר מרגמה פסולה שע"ג הבוצא אפי' אם הגמרא נקבע בשור דכיון דלא עלה הגמרא הפסולה בבשור רק מחמת המונלא שבתוכו לא הי לקחה וכשרה מ"מ אי"ל שלא להקל בזה עד דעת הגב"ש והאחרונים המחמירים בזה אך בלא בדק כלל יש להכשיר אבל כשגרמה שהבשר המונלא אינו חומה להגרמה ההסוגה שבשור אין להחיר רק בבדק והלכה הגמרא ועכ"פ הבדיקה בנפיחה מעכבת בזה עי"ש (עה) מונלא שבתוכו כ' בפרט"ב סעי' ו' ורמ"ש ס"ק ל"ב ובמאירת עינים שרש ה' פ"ח סעי' ו' ס"ק כ"ב דאפי' יש הרבה מרשות הפסולות גרמה יש להכשיר ע"י מליחה פחחיהן בטשא לא מונלא וכולא

השובה

דמה לי חדא ומה לי מובא מיי"ם ומשום שצריך לבחוק להחלה כל הגמרא אם אין שם מונלא לא שבר וכולא ולא מצי בבדיקה נ' לא אפי' רוחב וכל"ל (פ"ק ל"ח) אולם בדיעבד אם לא בדק רק ג' גרמא דומה דבסה"ש יש לסמוך על דעת הרב הכרמל שהבאתי שם דסגי בבדיקה נ' כיון דבגמ"ה אף בלא בדק כלל דעת הגב"ש ושאר אחרונים להקל וכמ"ש לקמן (פ"ק ע"ח) ע"כ הבו דלא לוסיף עלה וסגי בדיעבד עכ"פ בבדיקה שבבה גרמא והא מסתבר: (עו) שבתוכו מי' בגב"ש פ"ק מ"ח וגרמא יוסף בחדושים ס"ק ל"ו וכמ"ש בדיני הרגרי"ע אות גרמא סק"ה דכשהגרמא מהקרומים ע"י הרקת המונלא לא הבשר אפי' רישותא לא הי להעמיד לחרגרי"ע ולא מיבעיא דשם הבוטא לא הי הרגרי"ע הבל הזא רישותא הוא שהגרמא בא מחמת הבוטא אלא אפי' אם רישותא אחרת אינה מגרפת כגון אם אין כאן בוטא רק שהמונלא הוא הגרמא דלא הי רק מוכשא ועכ"ל גרמא פסולה ועכ"ל סרכא הגי' וכזומה דכיון שהגרמא הגרמא ע"י הרקת המונלא לא הי הגרמא רישותא להעמיד עם סרכא הגי' וכיולא לחרגרי"ע ואין כאן כ"ל ס"ת עם מוכשא דלא הי הרגרי"ע וכו' עי"ש. (עז) וכן כ' בשמ"ח שם וגב"ש סק"ל דאף כשאין בקילון לחבר מבחון בעד הריאה שלימה ובפוחה שאין הגרמא קבוע בגוף הקרומים והבשר הוא רק ע"י בדיקה במה שבוחה הקרום ומוליא המונלא לראות אם בלהה הגרמא מהקרומים מ"מ מהני בדיקה זו להכשיר אע"ג דקיי"ל דכל מילי דריחה כשהיא נפוחה מסעירן ולאחר שהליא המונלא מ"ל לנפוח ולראות לאחר הנפיחה אם עברה הגרמא ומ"מ כיון דמקמי הכי הי' בה גרמא גם קודם הנפיחה ע"כ אם רואין עכשיו דשהליא המונלא הלבה לה הגלים לדבר דלא מחמת בשור הי' וכ' ע"ז שם דלכ"ז אין להכשיר בזה אלא אם מהגלה הי' גרמא בה הגרמא קודם שנפחה אבל אם גם קודם לא הי' גרמא בה גרמא פסולה כ"ל לאחר שנפחה לא מהני בדיקה במה שהליא המונלא וסרה הגרמא שלמי אומר אלו הי' אפשר לנפחה לאחר שהליא המונלא הי' אפשר בבשר הגרמא בבתלה עי"ש ועי' לב"ש סק"ל שכ' דפשוט הוא דכ"ז הוא רק כשאינו מכר מבחון שהגרמא הוא מחמת המונלא רק שהכשרו ע"י בדיקה במה שפיתה הקרומים וחזקן אבל הכא שכיר מבחון שהגרמא הוא מחמת המונלא ולא מקבע בבשר (וכ"ל ס"ק ס"ח) דבזה אינ"ל מדינא בדיקה כלל אי כבר אף אם לא גרמא בה הגרמא רק לאחר שנפחה אך בגוף הדין שפסק הגמ"ח דכשאינו מכר מבחון אם אין הגרמא גרמא כ"ל לאחר שנפחה אלא מהני בדיקה כל"ל הגיה הגב"ש בס"ק מ"ט וס"ק כ"ל והעלה דהמקבל בהב"מ לא הפסיד דכיון דמ"ל בבדיקה לא מעכב הבדיקה בזה עי"ש (ועי' במנחה"ב שם בעמרון ס"ק ל"ח מזה) ועי' מק"מ כ"ק ל"ח שכ' דהבי הגב"ש הם עיקר לדינא להקל בהב"מ עכ"פ כל שבינים רואים כעת שהקרומים נקיים הם ובטוח סיום דגרמא דגם הגמ"ח לא החמיר אלא בראה ודאי דקדם הנפיחה לא מיכר הגרמא כלל מבחון אבל בפחמת כשלא הבנים ע"ז מקדם נפיחה גם הגמ"ח מודה דכשר כ"ע עי"ש ועי' בזכמי רלון שיך ס' ע"ז בחמידים סק"ה שכ' דהוא הגג בכ"ז לנקב דאיקה שהחיוו המונלא מן הלב במקום שהוא מוסשה בבשר הריאה ולהוליא המונלא דרך שם ולא"כ שהם הנקב בהנחת יד בכח עינו ובזה שפיר יוכל לראות מקום הגרמא אחר הנפיחה עי"ש (ועי' בפרט"ב בהרגרי"ע שלו סעי' כ') ועי' מגמ"ר עוף ב' בלק"ש ס"ק ע"ד ועי' עוד בזכמי רלון שם שכ' דאם קודם הנכיחה הי' עליו גרמא כשרה ואחר הנפיחה חזרה לגרמא פסולה ובהרקת המונלא חזרה לגרמא ריאה אפשר דים להגיר אף בלון הפ"מ וע"ע עי"ש (עח) אם בא השני עמע"ח שם וכרה"ב סעי' ס"ל ורמ"ש ס"ק פ"ו שכ' דבדיעבד כל שאינ יכול לשער מבחון אם הגרמא הוא מחמת המונלא שהחיוו ובכח ולא בדק לחוליא המונלא לראות אם הלבה הגרמא אחר שהסירו המונלא ותבדה הריאה יש לאסור עי"ש אולם בגב"ש שם הכשיר בדיעבד בהפ"מ אף שלא בדק כל"ל ובהב דכ"ז אם לא בדק בשינו אבל אם לא בדק בחזיד דיו מבטל איסור לכהתה בחזיד עי"ש ומי' בלים יוסף בהגיהתו להמ"ח שם ובביאורים סוף סק"ע ובחדושים ס"ק ל"ע ושם ס"ק מ"ח שכ' דאף לפי דברי הגב"ש שמקל בהפ"מ בשאינ"ל בעזרה כגל"ל מ"מ לא הקיל אלא בשהה הבשר ורלה שלבא המונלא דומה להגרמא אבל בגמ"ה גם להגב"ש מריאה והי כלא בדק ורלה שלא חזרה ע"י הרקת המונלא דחוקה אם בדק ורלה שהרה הגרמא לאחר הרקת המונלא הוא דמקילין אף אם אין בבר המונלא דומה להגרמא אבל אם לא רלה להדיא שהרה הגרמא לכ"ש אסור בזה אף לגמ"ד הגב"ש עי"ש ועי' בתמ"ש בלק"ש עוף ב' ס"ק מ"ל

[1] בשולחן ערוך שם (עמ) בא (פ) בהגהי (פא) מרלה (פב) מבמ (פג) מבר מאיר מו דם מגרד (פד) בתשובת בנסים ר"י מולין): ד (פה) "אם

דרכי תשובה

סכנה דברי הבית מלו בס"ם שלריך לבחוק מה"ו וכ' הכיון דלא שכיח בלא יסא לבע המוגלא חמה לסמרלה ע"כ מ"ל לבחוק מה"ו כלל ופיים בל"ע ובעיקר הדין הגלה הסקפל בהפ"ם שלא לבחוקה כלל אפי' לכתחלה כבסיל לפניע ומכשירה בלא בדיקה לרלאה אם הסיר הסרלה אחר הרקת המוגלא כל סרלה שם בועל לו מוגלא וכיולא הכחיו אף שלא הבניה אם לבע המוגלא חומה להסרלה שבקרומים רק מסליך לבלבים אותו חלק מהריאה עם הבועה לא הפסיד מ"ם ומי' מק"מ ס"ק ל"ז שהעלה הבעיקר כהבמ"ח והרמ"ם בזה שאין לחקל בזה כלל אם נאבד בלי בדיקה לאין הספיקות שקלין דכיון דמחזן ברלה הסרלה גם בהקרום ואיט מיכר שהוא מחמת המוגלא שהחיו מליב דמסתמא הוא קבוע בשור בופי' וגם הספק אמת הבעיקר כהמכשירין איט ספק שקול כי הבעיקר הלאוסרין מ"ם ומי' לאם יוסף שם שכ' עוד דכל מ"ם לחקל בזה הוא רק הלא בדק כלל אבל אם בדק אם בועל המוגלא בשעה המוגלא שהחיו איט חומה לסמרלה ולא בדק אם סרה הסרלה ע"י הרקת המוגלא לא ברלה הלא סרה הסרלה אחר הסרת המוגלא אין בדיני לחקל עד הבמ"ח ודעימי' וכ' שם שוד בבג"ה שם ובחדושים ס"ק מ"ב וכל מ"ם לחקל בלאזה לופן שיהי' לף בלי בדיקה הוא חוקה בשאר מרלאת הפסולות אבל בסרלה שהוה כדיו ע"ג בועה אין להכשיר בלי בדיקה אפי' בהפ"מ ולע"ג לאמנם בסרלה שהוה ע"ג מוכסא לא ע"ג דם יבש אין להחמיר יותר מבשאר מרלאת ע"ג בועה ומי' (ומי' בדברי לעיל ס"ק ע"ה ולהלן ס"ק ע"ו). (עמ) בא השני מראה כהב בבב"ם רים סמי' מ"ו בבג"ה ובביאורו ס"ק מ"ו דלא בעיק דוקא שיהי' הבועה והמוגלא מחת הסרלה ממש אלא אף אם הבועה הוא אצל הסרלה דיש הכי דאם הוא המוגלא מהבועה וחבר לסרלה ריאה כשר אפי' אם מחאלה לא הי' כלל מוגלא מחת הסרלה משום דלפעמים בהבה הסרלה בביעות הבועה ג"כ מחמת הבועה אף שאין שם מוגלא ומי"ם שד שכ' דמ"ם לעיל דבאמלא מוגלא הכחיו אף אם נאבד בלא בדיקת הקרומים המקיל בהפ"מ לא הפסיד (כמש"ל בדברי בס"ק הקודם) זה דוקא בסמלא הסרלה על המוגלא לא על הבועה והבעיא משום דהה שכיח מוגלא אבל בשהוא איט מחת הסרלה ממש רק אצלה דלא שכיח כ"כ לא מקילין אא"כ בדקו הקרומים אבל אם נאבד בלא בדיקה אסור אפי' בהפ"מ ס"ק ל"ח ומי' בראש יוסף בחדושים ס"ק כ"ד שכ' דבזה אין לסמוך על הסברה במה שיבר מבחוץ שבסרלה ז"ל אלא סרלה הטור הוא כ"ל מיחת מוגלא שהחיו (כל"ל ס"ק ס"ם) דההם דוקא בשיבר שבסרלה הוא מ"ג בבועה לא מיבא אבל אם מיבר שהוא אצל המוגלא ואיט יחיב בולא שם מוגלא אחת הסרלה ממש אין לסמוך על בקיאותו כלל כיון דבלא"ה החמיר הפרמ"ב סמי' ס"ו (כמש"ל בדברי בס) ולף בסרלה שבל הבועה אין לסמוך לבחלה על הסברה מ"ב מכ"ם בסרלה שאבל הבועה לא המוגלא שאין לסמוך כלל לחקל אפי' בדעבד ומי"ם בדברי בס בס"ם ובביאורים סק"ח מ"ם שד שד מה ומי' מה בס' דברי יוסף על ס' רל"ה [ומי' שד בדברי הלבן (סי"ק ס"ז) מ"ם שד חילוק בין אם הסרלה הוא על הבועה ממש לא בלא לעכן הסרלה אבל אף הא ולא לעפע"ד ולף דמקילין אף בשאין המוגלא אחת הסרלה ממש לא הקרומים הפסוק אצל הסרלה אחת אבל בעמלא אחתו אסר שהר בודאי בעיק איט הסר מחתו ממש ובגרירת דם ל"ע (פ) השני מראה עפע"ד סק"ח שכ' דבעמל לאר והריק הריאה אף שם מוגלא הכחיו יש לאסר ופיים בל"ע ומי' בסרמ"ב סמי' ע"ח ולא"ם ס"ק ל"ע מ"ם בעכן זה והאלה לדינא וכל מ"ם בס"ע ובפסקים לחקל ע"י בדיקה שהסרלה הוא מחמת המוגלא שהחיו מהני ג"כ אף אם עשה לאר ומלא בה סרלה אפשר ואחיו מוגלא אם שבהסר המוגלא אצל הקרומים הם בלא סרלה כשר אבל אם לא בדק אם לא שבהסר ומי' בראש יוסף שם ובחדושים ס"ק מ"ג שבאי' בזה הבלא בדק אפי' בהפ"מ ולע"ג סריאה לכ"ע מי"ם (ועיל ס"ק מ"ו) · (פא) מראה עממ"ח שם שכ' דאפי' בשאין סרלה המוגלא לא הסבר בסרלה שהיאה בהקרומים כגון שזה שחר וזה לבן מ"ע הוא ולא חולן שאין שהה סרלה בקרום אמריק שכך היאה סרלאת המוגלא לא הסבר מי"ם וכ"כ בפרמ"ב סמי' מ"ב ורי"ם ס"ק פ"ו מי"ם ומי' בדברי זקני הגנום שכ' בלשון שבר לא מחם מי"ם ומבמע מדברי דאפי' אין הסבר מסרלאת הפסולה רק מסרלאת הכשרות (דהא מחם סרלה כשרה הוא) וסרלה שבלי מלמעלה הוא מסרלאת הפסולות אם"ם כשר ומי' בבג"ם לעיל מי' ל"ו ס"ק כ"ח ובראש יוסף כאן בחדושים ס"ק ל"ע (ולעיל ס"ק ע"ח) (פב) מבח מי' מ"ם סק"ד ובג"ם ס"ק מ"ח שכ' דאם לאחר שהוציא הוא הסרלה הסרלה הכשרה הוא הסרלה מחם ולף אם הסרלה הסרלה הכשרה הוא הסרלה מחם לאחר שהוציא הוא

(פו) אינה (פז) שחורה כריו (פח) אלא

דרכי

מהגיגין כלל ע"י נפיחה כסר וחלא כים מי שמליך שיסי מחלבן קלת ע"י נפיחה עיי"ש (פו) אינה שחורה כריו עט"ז ס"ק ב' סל' דכל מרלה כסרה הי רישותא על"פ ויתפרף עם רישותא אחרת להרלי"ע עיי"ש אך הש"ך בנקודות הכסף חולק ע"ז וכ' דמרלה כסרה אפי' רישותא לא הי עיי"ש ועי' שמ"ח לעיל סי' ל"ז סעי' ד' וסי' ל"ט סעי' מ"ו ותב"ש שם ס"ק ס"ו שפסק דהי רישותא ויתפרף עם רישותא אחרת להרלי"ע כדעת הט"ז עיי"ש אבל בשו"ת ט"ב קמא חיו"ד סי' י' פלגד לתל' כהש"ך דלא הי רישותא עיי"ש ועי' בבית אדם שער מ"ה אות ז' ס"ק י"ג בד"ה והנה מ"ש ע"ד התב"ש והש"ב בזה ועי' במ"ז ס"ק ב' ולעיל סי' ל"ז ס"ק ב' בהרלי"ע אות ד' ובד"ק בהרלי"ע אות א' ובמק"מ שם סק"א סל' הקיצור לדינא כהס"ז והשמ"ח להחיר ודלא כהט"ב עיי"ש ועי' בזר זהב ס"ק ב' ובכלי"ס בהרלי"ע ס"ק ס"ה ובפרש"ב סעי' ס"ה שהשיג נ"כ על הט"ב בזה והעלה בראיות דהקיצור כהמ"ח דהי רישותא ומ"מ סיים בדת"ס דבמקום שמהגו לתקל בהס"מ דלא הי רישותא כלתר הורה הזקן הט"ב יש להם על מי לסמוך עיי"ש ועי' בשערי דעה סק"ג ובעלי לבושים בהרלי"ע אות מ"ז ובחכמת אדם כלל י"ב סעי' ד' סל' לתקל בהס"מ שלא לתבטו לרישותא ועיי"ש בבית אדם שער מ"ה ס' ח' ועי' לב"ש בהב"ה סעי' י' ובביאורו ס"ק י"ב וי"ג מ"ש בענין זה והעלה לדינא דמרלה הטוטה קלת לאחר מ"ה שלר תרלה כסרה המקל בהס"מ טמר דלא הי אלא רישותא ל"ד אין מוחין ביה ולא אפי' נכנס המרלה גם בתוך בשר הריאה וגם אינו מסתנה כלל ע"י נפיחה י"ל דלא נחשב אלא רישותא כ"ד עיי"ש ועי' לחם יוסף בביאורים סק"א וס"ק ז' ובבא"ה בתמלגא סעי' ט"ז שהעלה דאפי' בהס"מ יש לתחמיר דכל מרלה כסרה הי רישותא בין מרלה שהוא מהולדה כגון ירוקה כסרתי וכ"ש שלר תרלה אם לא היכא דלרכה הרבה לדיש להכשיר מ"מ אפשר להקל בהכ"מ בלא שיתוך על הט"ב לומר דלא הי רישותא עיי"ש ובבשו"ת חתב"ס לאברהם חיו"ד סי' י"ח בד"ה ובהה מ"ש בזה לאורך ועי' בס' דעת תורה ס"ק ח' יש"ש בזה והעלה נ"כ להקל דבלירוף מניפים אין לחשבו לרישותא עיי"ש ועי' נקמן (ס"ק קל"ב) מ"ש בדין מרלה כסרה על נבשטיא ובדין מרלה כסרה על יתרם בדרי לא על יתרת מקתא ועי' שד בדבריו להלן (ס"ק כ"ח) מ"ש בדין סירכא דהולמה מתרלה כסרה וכל זה הוא בתרלה כסרה מתחלתו אבל אם הי מרלה כסולה ולחר הבכיחה מהרפן למרלה כסרה ע"ל (ס"ק כ"ט)

ועיין עוד בשמ"ח סי' ל"ז סעי' ה' סל' דאם נמלא מרלה אדם לא אחר קלת ווולא מקמם אין זה הרלי"ע דכן דרש של קמט עיי"ש ועי' במ"ז בדיני הרלי"ע סנסר' ל"ז אם אות ה' סל' להכשיר בכל מרלה כסרה שעל קמט עיי"ש ועי' בד"ק בהרלי"ע אות מ' ערך מרלה שמפקפק על דברי הפרמ"ג בזה וכ' החזקה במרלה אינם ושחור קלת הוא אם לריחיר ולא בשאר מרלות כסרות דעל שאר מרלות כסרות לא העיזו הרבנים להתהות עיי"ש הקמט

ועיי"ש בנקמ"מ ס"ק ב' ובשבו"ת דעה הזבח סי' ט'

ואם נמלא קרום רעיון בגלד פורחת והחתיו בקרום ההתחון יש מרלה כסרה

עי' בנקמ"מ בהרלי"ע אות מר"ל סק"ד סל' דמרלה להכשיר בזה דלא שיך לאסור משום הרלי"ע דאין הב' רישותא מעידן עזות א' דינלד הי' עזות שכבר ניקב ומרלה כסרה הי עדות על שם המחיד לנקב ואין עזותן תכוונות ואף אי"ל דהעלו שהגליד הענין גרם נמי מרלה כסרה בהתחון אין לחש דיש לחלות המסרתא הנאר כך ופיסים בע"ע עיי"ש ובנקמ"מ הפ"מ מלפענ"ד שם לסמוך ע"ז להקל עפ"ד הרא"ש יוסף הע"ל שרכריע דהיכא שם הרבה לדיש להכשיר יש להקל ברפ"מ ולסמוך על רט"ב לומר דמרלה כסרה לא הי רישותא ובל"ד הנה אין מיטעמי' של הרב המקו"מ הע"ל יש שד סניף להקל בזה דהא אף במרלה פסולה לגמרי רם אינו רק בקרום ההתחון לבד כבר כ' לעיל (ס"ק ס"ו) להקל לגרף נחל ובאין דגלד שור רעיון רדי אין אנו יודעים אם גם בהענין הי' בו מרלה זו ולמה הי' בו מרלה ריאה ממש קודם שגלד והמרלה לא הי' רק בקרום ההתחון לבד כמו שהוא לפנינו ואם במרלה כסולה מקלין בזה מכש"כ בתרלה כסרה דהי' תמם רק מנוס הרלי"ע בד"א יש להקל בזה דהא הרלי"ע לא הי' רק ספק טריפה כמש"ל (סי' ל"ז ס"ק ס"ו) ואף אח"ל שם כתו' הם שמא הי' בו מרלה כסרה גם בשור האיתן הא עכ"ז מידי ספיקא לא נפקא והרי כבר הבנתי לעיל (סי' ל"ז ס"ק ל"ד) דיש להקל בכל ספק הרלי"ע עיי"ש ומכל האמור נראה דבהס"מ יש להקל בזה וכ"ז בה' בקרום ההתחון מרלה כסרה מהתלה אבל אם הי' בו מהתלה מרלה פסולה רק בע"ע הנפיחה ומשמם בפתה למרלה כסרה ל"ע (ועי"ל ס"ק ל"ט).

תשובה

ועי' בר"ם יוסף בחידושים ס"ק י"ב סל' דמרלה כסרה שלא נפחה ונלבבה לא הי רישותא להמרף להרלי"ע דהי ספק שמא ה' מחרת ע"י נפיחה ומירום למרלה ריאה עיי"ש אך בממ"י בקי"ל להרלי"ע אות ל"ג הביא עליו בזה וכ' דבשום הוא שם לתחמיר בזה דבזה הי לכ"ע רישותא עיי"ש וכל זה הוא בשאר מרלות אבל במרלה אחוז עי' בדבריו להן סוף סעי' זה דתמיר מוכח ותהבר שם כמה חלוקי דיים בזה ובמרלה ידוק ע"ל (ס"ק ל"ד)

(פז) שחורה עט"ך לעיל סי' ל"ז ס"ק י"ד ושמ"ח כלן סעי' ס"ו ובפרש"ב סעי' ס"ה ורא"פ ס"ק ל"ד סל' דמרלה כסרה ע"ג טוחא לא מיירא אף שלא הלכה המרלה אחר שהגיעה המוגלה ים להכשיר דלא הי הרלי"ע דאמריק שהמרלה והטוחא מ' הוא ומחמת המוגלה בא לה המרלה כסרה והרא בריא עיי"ש וכ"כ בשמ"ח לקמן סי' ל"ט סעי' מ"ז ועי' בר"מ"פ ס"ק ל"ח סל' דאין לחלק בזה בין אם נכנס המוגלה חומה לתמרלה של בשר לענין זה מ"מ אמנם הדרך המוגלה לשתת הבשר אף למרלה אחרת עיי"ש וכ' שם עוד בשמ"ח ובלב"ש כלן ס"ק ל"ג דאין חילוק בין אם המרלה כסרה הוא מתם על הטוחא לא שהוא אלא הטוחא מפנין ל בכ"מ כסרה ולא הי הרלי"ע עיי"ש ועי' בלב"ש כלן ס"ק מ"ח ובסי' ל"ט ס"ק קנ"ז סל' הי"ה אם המרלה כסרה הוא ע"ג מוגלה דאת הכי וכ' שם דאפי' אין המוגלה כלל אחה המרלה מ"מ הלוק שהמרלה בא מחמת המוגלה הסמוך לה ולא הי הרלי"ע ובתב שם עוד בלב"ש בסי' ל"ט וכלן ס"ק ל"ג דאף אם הריקו המוגלה מהטוחא שסיוון לה ובמרלה המרלה כלבר בהתלה בלי שיטי לכ"ה הלוק שהמרלה בא מהמוגלה שסמוך לה לענין הרלי"ע עיי"ש ועי' בפרש"ב בהרלי"ע סעי' ס"ב ורא"פ ס"ק ס"ח דהא דלמריק המרלה כסרה שלא הטוחא ריאה ממש רק שנסיוון לטוחא שלר המרלה ממקדם הי"ל הרלי"ע דאין להלות המרלה בהסרת המוגלה אינה מלטרפת עם הטוחא לרלי"ע מ"מ שם שם גם על הטוחא מרלה ההוא והשור שעל המוגלה יש לו ג"כ אותו המרלה אבל אם אחר הרקת המוגלה נשאר השור שעל המוגלה בתרלה ריאה ממש רק שנסיוון לטוחא נשאר המרלה ממקדם הי"ל הרלי"ע דאין להלות הסרלה בהמוגלה הא קמן שהמוגלה אינה טבעה לקבוע מרלה כשור שעל"ג ומכ"ש בקרום שמלה ובהלי דבר אחר נרס לה ים לה דין מרלה כסרה בכ"ע ואלטרפת עם הטוחא לחות הרלי"ע ופריפה עיי"ש ועי' במק"מ בהרלי"ע אות ב"ו ס"ק י"ב שהביא דברי הפרמ"ב בזה וסיים בל"ע עיי"ש אך בממה"ב בהרלי"ע אות מ' סעי' י"ח כ' לדינא כהפרמ"ב בזה עיי"ש

ל"ג ובדינא" בהרלי"ע אות מ' סעי' י"ח כ' לדינא כהפרמ"ב בזה עיי"ש

ועיין בלב"ש סי' ל"ז ס"ק כ"ח וכלן ס"ק ל"ח וס"ק ס"ה ובהגה בפרים כלן

דאם יש מרלה כסרה אלא טוחא ונמלא עליהם לא סמוך להם שד סהם רישותא כתו ס"ה וכחומה אין המרלה מלטרף להרלי"ע והי דין כלבו אין שם רק טוחא ואם הוא טוחא דמ"ז דיש כס"ה מבוחא דמ"ז לבד ואם המרלה כסרה הוא ע"ג טוחא לא מוכח דיש כס"ה הוא מטוחא לא מוכח לבד וכן לחומרא דין המרלה כבוחא דאם המרלה הוא סמוכה לבוחא והס"ה הוא מהמרלה דינה כס"ה הוא מהבוחא אף בהכ"מ הטוען במלי שמהבוחא בתה המרלה והי הדא רישותא יאם הוא סמוך לטוחא לא הי המרלה רק רישותא כ"ד כטוחא עיי"ש ועי' במק"מ בהרלי"ע בס שכ' דמ"מ אם ההפסטות המרלה הוא גם בשמה חוב לחוק מהבוחא לא שם הפרם כטוחא בין המרלה לבוחא הוא גם בשמה בבוחא ודאין לו שייכה לבוחא והי כמרלה כסרה בפ"ע עיי"ש (פח) אלא כמראה הבוחל עכמ"ח לקמן סי' ל"ט סעי' מ"ו והב"ש שם ס"ק כ"ז שכתב דאם נמלא ס"ה מהוך מרלה כסרה פריכה מטוס הרלי"ע עיי"ש ועי' בלב"ש שם בהב"ה ובביאורים ס"ק י"ד ט"ו ט"ז דסירכא שלא כסדרן הגריכה מטשמ"ש שיולחת מהוך מרלה כסרה עריפה ולא מהני מיעוך אפי' בהס"מ ואמ"ג המרלה אינה רק בלד מ' מהסירכא לפ"ה עריפה וסירכא דבוקה דאינה מהוך מרלה כסרה בין אוחת לאחת מהני חלון לא בין אוחת לאחת בלי חלון אין להחיר אפי' בהס"מ בלי מטשמ"ש ואם נקרע לא נלבד בלי מטשמ"ש עריפה עיי"ש ועי' לחם יוסף בחידושים ס"ק ל"ג וס"ק ל"ז ובבא"ה סעי' ט"ז ובמחת יוסף בק"ח אות ל"ב מ"ש בענין זה ועי' שד ד"ה בהרלי"ע אות א' בד"ה מ"ש ובמחמ"י בהרלי"ע אות מ' סוף סעי' ח' ובביאורים שם סוף ס"ק כ"ד סל' אפי' לכמ"ד דמרלה כסרה הי סהם רישותא אפ"ה אם יש ס"ה על מרלה כסרה מהני מטשמ"ש דלא נרע מס"ה מבוחא עיי"ש (וע"ל ס"ק ס"ז) ועי' בשו"ת רסד לאברהם חיו"ד סי' י"ח ועי' בשו"ת טוטו"ד הגיינא סי' ל"ג שכתבל בזה שבכח אלא פרוח ופקוח שמחמת זקנה נמלא על הריאה אלא הורדא לא על שיטלי האוטות והאוטות לא על שיטלי הורדא מרלות קטנות כמרלה בלא"ה ואלו המרלות

(פט) כמראה הכחול (ד) (צ) הכחול (צא) (שקורין בלשון אשכנז (צב) בלא"ה (צג) וחומה לרקיע) (צד) או (צה) ירוקה כברתי (צו) או שהיא (צז) כמראה הכבד. (צח) (פ

כמראה

באר היטב

(ד) סכמ"ל והא מרלה לאו"ל

תשובה

ובביאורו ס"ק כ"ט מכ"מרלה ברוי"ן וגרמ"ה המר מרלאה שלא הכירו ב"שם לא מחרו לרלה הטוהר יש להתיר גם באין הספר כלל דעכ"פ מהיר דעת המקילין לסתוך עליהם להקל בכה"ג עיי"ש וכ"כ במלרת עיניים סס ס"ק י"ג ובמהר"ב סס לות י"ח ועיי"ש בלבש ס"ק ל"ה בכ"ב דגם לענין הרלי"ע אין לחכמם לרשותא נחלה יוהר מהמר מרלה כברה ואם חתרו למרלה ריאה לא הוי רשותא כלל עיי"ש

(צא) שקורין בל"א בלא"ה עבלא"ש שהוא מרלה לאו"ל ועמ"ח סני' י' ותב"ש ס"ק י"ב ובסרת"ב סני' ל"ה שכתב דבין שהוא כהלבש לאו"ל בעמנו שלבעין בו לאו"ל שהוא טרה לשחרות ובין שהוא כהלבש ממנה בכל נוחי כמר דאעפ"י שגוון טרה לשחר לא"ב כיון שלא סגיע לשחרות הזפה עיי"ש

(צב) בלא"ה עי' רלם אפרים ס"ק כ"ו שמתמה על מהרי"ו והרמ"ל שכתבו שלבע הרקיע הוא לבע הכחול ובס"ם מסמע דלבע הכחול הוא לבע שאר לאו שלא הגיע לשחרות הרי ואפשר שחסר מדבריהם היבא לו ול"ל לו לבע בלא"ה ותיבות וחומ"ה לרקי"ע הן מיותרות ואיתה תלמיד טוביה הוסיף אותן עיי"ש ועי' תב"ש סק"ו וס"ק י"ל ובמ"ב שם סק"ה

(צג) וחומה לרקיע עפמ"ח סני' ח' והב"ש ס"ק י"ל דכל מין בלא"ה יש להכשיר עיי"ש ועי' תב"ש סק"ו ורמ"ש שם שלבע הכלת וכרתי ואומרי"ך הוא בכלל מרלה בלא"ה מחומה לרקיע עיי"ש ועי' ממה"ב שם בקמן סני' ב' ועטרן סק"ד שמרלה הרקיע הוא ליכ"ע בלא"ה ומרלה שהכלת וכרתי ואומרי"ך הוא מוקי"ע בלא"ה וכל מרלה בלא"ה הוא וכברה עיי"ש

(צד) או ירוקה עי' ביכמת אדם כלל י"ב סני' ז' ובשערי דעה סק"ב שכ' דלא לאו"ב ודעימי' דס"ל דהמר מרלאה כברות לא סר רשותא (ע"ל ס"ק ל"ו) מ"מ במרלה ירוק מוהה הוי רשותא ועיי"ש בביאה אדם שער לא"ה לות ח' מה וכ"כ ברלם יוסף בביאורים סק"ל לא דעת הלב"ם בס"ק כ"ד מבואר דירוק דמי בה לשאר מרלאה כברות עיי"ש וכ"כ ברמ"ש ס"ק ע"ח דירוק לא נרע מהמר מרלאה כברות ועיי"ש בס"ק ל"ו ועי' בממ"ש בקי"ל הרלרי"ע לות ל"ח מה שהאריך בזה והעלה הביאור בדעת הקילר בזה עיי"ש (וע"ל ס"ק קכ"ה)

(צה) ירוקה כברתי היינו כמרלה עשבים והוא כל מין ירוק נרי"ן וכל מין ירקות זה יש להכשיר שמ"ח סני' ט' ועי' ממה"ב שם בקמן סני' ב' ועטרן סק"ה שכ' דבין שהוא בהיר במרלאתו שקורין ליכ"ע נרי"ן ובין שהוא דיהה במרלאתו שקורין פוטקי"ל נרי"ן כברה עיי"ש ועי' רלם יוסף בכב"ה סני' ט' שכ' שלריך לדקדק במרלה הע"ל נרי"ן שלא יהיה טרה לגע"ל דבכ"ע מריפה כל"ל סני' ל' עיי"ש. (צו) או שהיא כמראה הכבד עי' בזכור לאברהם (מהשו"ב מלמחן) בקונטרס יוסף לות ח' שכ' שלפעמים יתרע בריאה שם לה קרומים כמרלה הכבד וחה בא מחמת היטק של דם שחיטה שמשכת אלה אחר השחיטה ועי"ז נעשית מלאה ועבה ביותר מהרלוי נה והאות לזה שחוקא על הלד שבוכבת הבהמה לא בשעת שחיטה שנעלא אלא לך ע"י נפיחה היא והעבה ביותר והמרלה כבד שסיה לה מקודם יהפך ונעשה מרלה לחומה וכברה וכשמקבין אח"כ את הריאה אי יוב הים הנתקבין שהיה בחוכה עיי"ש.

(צז) כמראה הכבד כ' בשמ"ח סני' ה' והב"ש סק"ע ובפרה"ב סני' ט"ו דבכבד יש עסקינן דאלו בגלי טרה לפעמים לגבע אחר עיי"ש אבל ברא"ש סק"ל כ' דבעיקר מסמע דאפי' כמרלה כבד גלי כבר שלא הוא קרוב למרלה הכחול שהוא לבע בלא"ה לא לאו"ל עיי"ש ועי' רלם יוסף בביאורים סק"נ ובחדושים סק"ה וס"ק יו"ד שהעלה דכיון דעכ"ע לא מפרש בש"ם ובפוסקים לאסור בכבד גלי לכן לא נרע יותר מסתר מרלאת שלא נתפרשו בש"ם לא לאסור ולא להתר דקי"ל להקל בספ"מ עכ"ל והמ"ח שהחמיר בזה אחיל כשיטתו דמפרש גם שאר מרלאת שלא מכרו בש"ם אבל נדיקן יש להקל בזה בספ"מ עכ"ל אחר שמבנית הסבב ורוחה שאין בה שום לד ועי' למרלה ביארא לא לשאר מרלאת הפסולות עיי"ש ועי' מחמ"ל בלק"ל עוף ל' סק"ל מה שהביא על דברי הרלם יוסף בזה ופרים דלריכא לאין כ"ש בזה כיון דהלוי ברלאיה הענין אם אינו כמרלה הפסולה וגם בלא זה הוא טרה לפעמים לגבע נע"ל אחר גלי עיי"ש. (צח) או כמראה

עי' מהמ"ב שם בעטרן דה"ה אם הוא פעוך שהוא מרלה מעורבת בב' מרלאות נרי"ן ובלא"ה ביחד לא של' מסרלאות בלא"ה לא נרי"ן מעורב עם קלת אחרות

בכל

ליקוטי מהרי"ל מנהגי מהרי"ל מהדורת תנינא דיני טרפות

דרכי

אוכ כ"ל על בסר הריאה ומלאה לפעמים שם פרכות דקות מאד ושוברים פ"ר מישמ"ם ול' לדידי' הבר ברוד דעריפה דהוי הרלרי"ע ואף שאין המרלה בקרום הריאה רק על הבסר יש להסתרף בזה עיי"ש (וע"ל סוף ס"ק ע"ל)

(פט) כמראה הכחול עי' בלב"ש שם וביאורו ס"ק י"ז י"ח י"ט ובמרלה כברה שעומדת על יחרת בדרי דאומה כבר ואפי' אהם על יחרת בדרי כבר כל שאין מכה בדוש אלא מרלה כברה על יחרת מקמת בעקשה שמכשירין יחרת מקמת מריפה אפי' בהפ"מ ואם נלבד ולא נבדק אם חברה למרלה ריאה ממש ע"י נפיחה יש להכשיר בהפ"מ וכן היכא שהיתרת אין לה ממפון אז בהפ"מ יש להכשיר אבל יהפ"ק שהוא פחות מפרק אמצעי של אבול אחר הנפיחה ומרלה כברה עליו כבר אפי' באין הפ"מ כמו ביתרת בדרי בכה"ג וזה קל אפי' מיתרת בדרי עיי"ש

(צ) הכחול כ' בשמ"ח סני' י"ל והב"ש ס"ק י"ג דאם יש מרלאת אחרות שאינם נכללים לא בפסולין ולא בכברים כגון מרלה ברוי"ן וגרמ"ה וכדומה יש להפרוף כיון שלא מפרשו בהיא לריתר ואז הלמת נכללים במרלאות האחרים אלא שאין לו בקיאים כ"כ עיי"ש אולם בס"ב קמא חו"ל סי' י' העלה להכשיר לענדי לתרלאות הלו עיי"ש ועי' לב"ש ס"ק כ"ה שהביא דבריו בזה והעלה לדינא דהמקיל בהפ"מ כדעת הסב"י והעימי' אין מוחין בידו אבל הא הלא דהוי רשותא נמורה ובהלמרף אפי' רק לרשותא כ"ל מריפה עיי"ש וכ"כ במהה"ב בדרי הרלרי"ע סני' ס"ב וכ' אפי' יתע בביאור שאין בהמרלה הוא אפי' מקלת נמי' לאחת מהמרלאת הפסולות אפ"ה רשותא נחלה מקרי עיי"ש ועי' בפרת"ב סני' ל"ז ורמ"ש ס"ק ל"ה ל"ט שהעלה לדינא כך דהמר מרלאות שאינם נכללים לא בפסולים ולא בכברים יש להקל בהפ"מ וחה דוקא בהמר מרלאות חון ממרלה ברוי"ן וגרמ"ה אבל במרלה גרמ"ה וברוי"ן בהתה דיש דבמרלה גרמ"ה יש להחיר אף בהפ"מ לפי שהוא טרה לגבן ומרלה ברוי"ן יש להקל אף בלי הפ"מ לפי שהוא טרה לאדם ואף שטרה נ"כ קלת לשחוט מ"מ הרי לא הגיע לשחרות של זפת ע"כ יש להכשיר עיי"ש וכ"כ בביאה אדם שער לא"ה סי' ד' דד שם לאלק בין גרמ"ה לברו"ן עיי"ש וכ"כ בדעת הדה סק"ל לדינא עיי"ש וכן פסק בלם יוסף בחדשים ס"ק י"ל והעלה שם המרלה ברוי"ן לא הוי אפי' רשותא נמורה רק סתם רשותא ובהלמרפה לרשותא קפ.ה אין לאסרה אלא בהלמרף לסתם רשותא כדומה לה וכמו שאר מרלאות כברות עיי"ש אבל במלרת עיניים שורש ה' עוף ב' ס"ק י"ל הלרים ובעו לדינא דהעיקר כהמ"ח להחמיר בהמרלאות הלו אפי' בהפ"מ עיי"ש וכן פסק בש"ח חתם סופר חו"ד סי' ל"ד דהעיקר כהמ"ח להחמיר בכ"מ בזה עיי"ש ועי' בבית אפרים בקו"ל לות כ"ל שכ' שאלא כ"י מיגאלן הט"ב על חו"ד סי' מ"ח ס"ה אחר שם ממה שכתב להשיג בתשובתו על הגב"ש והחה לדברי עיי"ש ועי' במק"מ סק"ל שהעלה בזה דעכ"פ מדי ספק פלוגתא לא נפק ואין להקל אלא בשעת הדחק והמ"מ יחד ואחד יסוב הדעת אם אינו בבר שהחמא נורבו לא למרלה אלאסרה עיי"ש ועי' ממה"ב כלל כ"ל בקומן סני' י' ובסטרן ס"ק י"ז שיתאמף שם כל דברי הלחדושים בזה והעלה לדינא דבמרלה גרמ"ה יש לאסור לגמרי ובשאר מרלאות יש להקל בהפ"מ אבל בלא הפ"מ אף שיהיה בביאור שאין במרלה ההוא אפי' קלת נמי' לאחד מהתרלאות שמפרש לאסור אפ"ה אין להתיר בלא הפ"מ דוקא ובכלל זה הוא גם מרלה הנקרא ברוי"ן בלא"ה ועי' בממ"ש עוף ל' במ"מ אין ל"ם שכ' שלהיות שכל תלוי לפי ראות עין הטורה דאסור אמרי' לעולם שבמרלה גרמ"ה לא נחשב לעולם כלל דאסור אלא בו שום לבעמת יוהר מלבסיה שבמבע הריאה לאות ומרלה ברוי"ן אין הכרע שאין בכלל במרלה ביארא לא שהוא מרלה בכ"ע שהחשו המ"ח ושיעתו לאסור ולכן אין לעשות מעשה במין זה בלי שאלת חכם עיי"ש ואיתיה להכיר דמ"ש במהה"ב שם להקל בעמין זה הלם הביאו הריאה לפי הרב דמתה ואם לפי ראות עיני שניהם הט"ב והרב בעמין המרלה הוא כלולה לא בפסולות ולא בכברות יש להתיר אף באין הפ"מ עיי"ש לא הוכרע לענ"ד שהוא עד דעת הגב"ם ואחר אחרונים שמחמירים אפי' בהפ"מ פ"ב מלא מפים להקל עדם אפי' שלא ברפ"מ ולמעשה נכון יותר לפענ"ד הפסק של המקמ"ם כמ' שאין לחרות בנוחים הלו להקל אבי' כשאינם נכללים לא בפסולות ולא בכברות כ"ל בהפ"מ ונם שעת הדחק יתר כנ"ל ועי' עוד בט"ב שם ובלב"ש בהג"ה סני' י"ב

(צמ) כמרלה המחוג) (כ"י). סנה (ק) וים (קא) מומרים (קב) מס (קג) ים (קד) מסה (קה) כחוק (קו) נגד

דרכי תשובה

בכל מין כשר עיי"ש ועי' בד"ק סק"ה שכ' דאם המרלה החדשה הוא מהרכבה של ב' מרלות בכחות כשר לכ"ע ועיי"ש בס"ק ז' שסקל לף במרלה כשרה שהוא פחות במרלה אסור כגון מרלה בלע"ך שהוא פחות ומשרב מרלה בלא"ה ולובן עיי"ש אך במק"מ סק"י פקבק בזה וכ' דיי"ל דתרלה הכולל ב' מיעות כשרות אכשר דלקיתא הוא כמאר מרמות הדשות וסיים בל"ע עיי"ש ועי' במנח"י עיף ל' בלק"י ס"ק כ"ז מ"ש בזה וסיים דבמין הפ"מ יש להחמיר כדעת המק"מ בזה עיי"ש (צמ) בטראה המחול מ' רח"ש ס"ן ל"ד ומנה"ב בקמן שם ושערון ס"ק ד' דל"ל כמרתה הזן שבמחול והפמימה של המחול הוא מחוט וכמבואר בש"ם שבת דף קכ"ט ובכיה"ש שם מיי"ר (ק) וי"א אם יש סבה בדופן מי' בחמרת הקודם בהמטות הד"ק כלו שמקיל לם לין המכה רק בחיטות הדוכן עיי"ש ועי' בס' תיקוי הזבח (מהשב"ב מאחעם) בלוקטי הלכות סנוי י"ג מר שכתב בזה וכ' לדעת הברת"ב שאסר גם במכה בכבד עד מרלה מחומה שברילה אף שהברמב מפסק ממילא דגם בהיה מכה בחיטות החזק יש לאסר בלי הדגם הלמעבה ל"ע עיי"ש אח"ש לפמ"ש להגן (ס"ק ק"ב) מהרלש יוסף להקל דגם הלר הכבד הוי הכסק והמינ"י מקיל בזה ברמ"ם עכ"פ ממילא דגם בזה יש להקל בהפ"מ (קא) אומרים. מי' פרה"ב ורמ"ם שם שכ' דאף אם לין שם מכה רק שם בהרות שחורות בדופן עד מרלה המחומה שריפה ואינה בלתם בחדוסים ס"ק כ"ב פלבל בדין זה והעלה דהמיקל בהפ"מ לא הפסד עיי"ש אבל ב"ק ס"ק י"ל (בד"ה נס לא) ובמק"מ ס"ק כ"ג ועיי"ש אחרונים הלישו להחמיר כדברי הברת"ב בזה ועיי"ש שד בד"ק שכתפסק אם גם בהרות אחוות בחזק עד מרלה הדומה יש להחמיר כמו בהרות שחורות ובפוסקת שחי"ז ירלים להקל בהרות אחוות עיי"ש ועי' במשמרת הקדש בהשמות הד"ק שכ' דאם לין האדם ע"י הכלה יש להקל עיי"ש ועי' במק"מ ס"ק כ"ד שהכריע לרקל בהרות אחוות עיי"ש ועי' ברמ"ק ס"ק ל"ז ובפרי"ב סנוי י"ח שכ' דאף שעתה לין כלו מכה בחזק רק בכר שהיה מכה בחזק ואיתה ומרפאה רק שמקומו ניכר שכאר שם לוקת מחבר זאת למכה ואסור עיי"ש (קב) אם יש מכה בדופן עפת"ס מ"ש בסבר הלגו וס' ועי' בכרת"ב סנוי י"ח שכ' דאם סבר הלגו עד הלרמיות אע"פ שחזר ונקבר הרי זה כמכה ופריפה עיי"ש והכה בזבח לון סי' ס"ו בתרודים ס"ק י"ח כ' דהיינו בדליכת שקן אבל בים שיקן פריפה אפי' לין מרלה אחומה כגדה עיי"ש אבל ז"ל דמבואר בפרת"ב לקמן סי' ל"ט סנוי רמ"ק ורמ"ם שם ס"ק קפ"ו לכאורה בסבר הלגו אף שם שקן אם לין שום רשוכה כגדו בריאה עיי"ש ועי' שפ"ד לקמן סי' ל"ד ס"ק ג' ובגב"ש במריפה עצמה סי' י"ב סנוי כ' שכ' ג"כ לכאורה בים שקן אבל לין רשותה כגדו בריאה אך כ' שלריך לבחוק ריאה כגדה בנפיחה ובשארין עיי"ש (ועי' בדבריו לקמן סי' ל"ד ס"ק) ועי' בד"ק סק"י שכ' דאם נמצא לחרימות בריאה וכגדה נמצא הגלע שבור ופסק לו מחיים לא נאחר שחיפה יש להקל מס"ם וס' ואפי' בים שקן בהסבר שבגלע יש להקל בזה כיון שיש ספק שמא לא ניקב ואף דשפה יוכר דכון הוא לחומה כגדו ים שקן בודאי ניקב מ"מ כיון שיש ספק שמא נאחר"ם הסבר יש ס"ס לרקל עיי"ש אבל במק"מ ס"ק כ"ב כ' שיש להחמיר בכל זה דהספק במא נאח"ם הסבר אינו אלא מעלית הלאדם שברילה בגדו מוכה שהסבר הוא מחיים עיי"ש וכ"ז בספק אם היה הסבר מחיים אבל אם הסבר בודאי ודספק הוא אם שקן בהסבירה עד"ל שם שגם הוא הגלע לאחר ועיי"ש עוד מדוקים בזה וכ' שם שוד בד"ק בשי"ב בשלא בהמה מהמ"ל בחזקת הסבר ולמחר מלא בהבריאה שלה מרלה אחומה נגד הסבר הגלע שם הלריך הבהמה אף שהשב"ב אמר שבבשר שבדק לא ראה שום חדמיות שם דם לאום דשמא ע"ש שלא היה הלחרמיות קלת היה קל בעיני והכסיר דבלתת לין שיעור להחרמיות בזה ואפי' היה אחוס רק כ"ם יש להעריך דאין לחלק בין אחוס לאחוס עיי"ש ועי' מק"מ ס"ק כ"ב שכ' דבליכת שקן בבירת הגלע יש לנחד בכה"ג להקל דאלו בהזות ריאה חמה היה אסבר להבין המרלה מהקרומים וספק שמא מעשה המרלה ע"י הבהמי' וספק שמא כאחולקים על הרמ"א ומכבירים מכה בחזק נגד מרלה אחומה בכ"מ והרח בל"ע עיי"ש ועי' במנח"י עיף ד' בלק"י סק"ח שסיים ג"כ בל"ע בזה (קג) יש סבה בדופן נגד הריאה הארוכה. מי' בשמ"ח סנוי י"ג שכ' דאף דליכת מכה בחוק כלו רק שהוא שהכחה בחזק שמסחבר שמהה כלה המרלה הלחומה בריאה יש להעריך עיי"ש

ועי' לב"ם סק"ל שכ' שזה תלוי בריאות הנים אם היה הסבלה נחלה ברלוי שהחיה הריאה נלקה על ידו וגם היה מרלה שמנים עד הריאה מה הסבלה אסור אבל בלא"ה לא הוישיב עיי"ש אבל בפרת"ב סנוי י"ח ורמ"ם סק"ל י"ח פסק שאף שלא היה רק הכלה בינתית הזין ק וכל שהות שהוכחה שם נגד מקום הלחרמיות שריפה ולא חוקה מרלה אחוס אלא אף אם נמצא סימי מרלה אחרת בריאה אע"פ שאינם מרלה פסול מ"מ כל שהוא מסון כנגד מקום ההכלה יש להחמיר דשמא מחמת הסבהה שהוכחה שם מחקלקלה הריאה ומהרסקה ומפנה שרהה ולכן כל שהוא מסון כנגד מקום ההכלה יש להחמיר ולהעריך וכל זה הוא במכה בינתית אבל אם הוכחה מכה רבה נגד הריאה כגון בחבן וכיוצא בה שלכי לומר הדעת רלוי שעי"ר יהיה שלטון הלקתא בריאה כגדה מו אע"פ שאין מיכר רשותא בריאה כגדה בין בשוף ובין בבהמה שריפה כיון שבזה ערך מדינא בדיקה דשמא מהקלקלה הריאה מחמת הסבלה ואין לנו בקיאין בכל דבר הערך בדיקה מדינא ולכן בכ"מ שריפה עיי"ש ועי' ברלש יוסף בחדושים ס"ק כ"ש שהעלה הסיקר כדעת הלב"ם בזה ודלא כהרמ"ם עיי"ש ועי' במ"ל סי' ל"ב סק"ד ובחכמת אדם כלל כ"ו דין י' ובשו"ת מיסו"ד תמיכת סי' רל"ג מ"ם בענין זה ועי' בחנמ"ל בקי"ל נסי' זה לאת ו' מה שהאריך בענין זה ומקיל ג"כ בזה עיי"ש ועי' בדעה הורה ס"ק י"ז מ"ם בענין זה והעלה לדינא כך הסכמת שהוא שהוכחה שם בחבן על הדופן כנגד הריאה אם לא אדם שהלכה אינו אלא אם יש לחקל ההכהה אף אלא מרלה אחומה כנגד מקום ההכלה אינו אם יש להקל אבל אם הלכה ד' אמות יש להקל עיי"ש. (קד) סבה בדופן עי' בד"ק בהרלוי"ע אות מ"ד שכ' דאם נמצא מרלה אחומה בריאה ותחתיו מוכלת ויש נקב אף דמכשירין מחמת הנקב שאינו במוכלת אע"ה אסור מטיס המרלה אחומה הרי כמכה בחזק נגד מרלה אחומה עיי"ש ועי' בחק"ל שם ולא סבר בשר הריאה בחקים הוא והביא שם להכסיר דאין בים מחמת דלא הי' כיתה בחזק נגד מרלה אחומה דשרינא לא תשוב רשותא שהיה הולעים עגול בריאה ואינו שהלחרמיות נעשה ע"י הולעים לאח"ם בשר הריאה חמה ואין להפסיד מישום שב ישראל עיי"ש (ועל סי' ל"ז ס"ק קל"ז מ"ם בענין זה) וכל זה בים נקב אבל אם אין שם נקב עי' בדבריו לקמן (ס"ק קכ"ב) (קה) בדופן עי' בנמל"ג בהגהה הטור אות י"ב שהבר דלא חוקה בהחומה מחמת מכה שבדיכן הה"ה אם הוא מחמת מכה שבבשר שבין הבשות לא בסרסם לא בשאר מקום שריפה עיי"ש וכ"כ בפרת"ב סנוי י"ז ורמ"ם ס"ק ל"ב לדינא הה"ה אם התכה הוא בבשר מקומות שבנגד הלחרמיות כגון בסרכם לא בכבד הוי כמכה בחזק נגד הלחרמות שבריאה עיי"ש ועי' בס' הורת זבח הספרדי ערך אות מ' ס' ב' סעיף ג' ועי' בפרת"ב לקן סעיף כ"ד ורמ"ם ס"ק מ"ד שהוסיף שגד הה"ה אם לין מכה מחמת בהכבד אלא שהכבד הוא עבה ומשוחה דומה כמכה בחזק וסריפה עיי"ש אבל ברלש יוסף בחדושים ס"ק כ"ג הפליא עליו בזה דמה לוכבה בחה שם מכה בכבד לא שהכבד עבה ומשוחה כנגד הלחרמות שבריאה הוא לוכבה חלר הכבד המכסיק בין הריאה להבבד ול"ב לין הוכה נגד הלחרמות שבריאה כיון שאלר הכבד מכסיק בינהם ובכן העלה לד"ת לאין להחמיר כלל בזה ולאין לוסיף חומרות על חומרות עיי"ש וגו' בחמת יוסף עמ' ד' בזבחי שלמה סעיף ל' שמנהד להקל בזה רק בהבבד מרובה ועיי"ש במ"מ לות ס' ובלק"י סק"ס שבריאה דעתו להקל לגמרי עיי"ש ועי' ברלש יוסף שם בשוף הס"ק שכתב דגם מה שלאכר הרמ"ם בנמלא סמכה בטרפה בטל לא לין

בדור כ"כ עיי"ש

ועיין בד"ק סק"ל י"ח בה"ה אדם בריאה ובמק"מ ס"ק כ"ג שכ' דאם נמצא אדם בריאה של שוף ויש שם בלים קרחים כנגד הבריאה החומה מריפה כמו במכה בחזק כנגדה כי גם בלים קרחים גרמים לקבל הבריאה כמו מכה וחזקה שלא ודלא שהבריאה אדם שבריאה הוא קטע ממנו בהקרחים של הריאה אבל בסבה אדם לין להחזיק רשותא עיי"ש: (קו) נגד הריאה הארוכה מי' בסבר הורת זבח הספרדי שם סעיף ז' שכ' דאדם בריאה ומכה בחזק דמבריפין לא חוקה כשבא המכה מטון כנגד מקום האדם זה לשתה זה אלא אף כשהוא שלא כנגדה בין לגבולה לא לשתה

יורה דעה סעיף לח ד הלכות טריפות

(קז) טריפה (קח) באדומה (קט) טריפה (קי) וצריך (קיא) לבדוק

דרכי תשובה

ממנה תליע האדום בשתיה מכה וכתב שכן הוא מנהגם ומעשים בכל יום להטריף אדום בריאה ומכה בחזקן בכל מקום שיהיה בין מגמעלה ובין מלמעלה ולא מדקדקין לראות אם ריאה מכוה מכות עד האדום שלת אם מקום המכה רחוק ממנה הרבה כגון שהאדום הוא בסוף האומה והיתה הוא בחזקן ולגלות שם מרחק רב בימיהם וכיולא עיי"ש אבל בכרי"ב סעיף כ' ורא"ש ס"ק ל"ע כ' דאם אין המכה שבדופן מכוונת עד האדמיות ממש רק הריכה הוא משם ולהלן אין תולין האדמיות בהמכה וכשרה וכ' דכל זה אם מיהה כנדה כלל אבל בלא"ה אכי' רק מקלה מהאדמיות הוא כנגד הריכה אין הולכין בזה אחר הרוב אלא מוכשין שע"י הולי שבריאה שהוא כנגד מקום רחוכה שבחזקן ריקבה לו מכה ליוקב וחזה נחשב האדמיות להלן נ"כ ובריכה עיי"ש ועי' מזה בחדרת יקחיאל סק"ב ובשו"ת מהר"ם מרוטינבורג האחרונים (יחגאון דק"ק קאחויר ז"ל) חיו"ד סי' ה' בד"ה נחזור לענינו מ"ש בזה בארכיות ועי' מק"מ פ"ב כ"ה שהבינו דברי הכרת"ב בזה וסיים דבשכן אם היה מכוון המרחה נגד רחבה ים לגדר להקל בהפ"מ עיי"ש (וע"ל סי' ל"ו ס"ק קמ"ב) (קז) הריאה דאדומה עפת"ח סעיף י"ב ורה"פ ס"ק ל"ג שכ' דאכי' אדומה רק כ"ש אסור כשיש מכה בחזקן כענהה עיי"ש ועי' בלב"ש ס"ק מ"ה שכ' דאם יש אדם בריאה נגד מכה שבדופן ואין האדם רק בקרום העליון לבד כשר ליורך גדול אבי' האדום הוא בדופו של ריאה עיי"ש וכ' בגאורת שיעם שורש ה' עיף ב' סק"י ושם סעיף ד' עיי"ש וכ"כ בכרי תואר סק"ו עיי"ש ועי' חזה בהורת זבח סי' ל"ה בהע"ש סק"ו ועי' מ"ח"ר שבמי אלתה ע"ף ד' סעיף ט' ובת"ח אות כ"ש שכ' דאין נראין בזה בין קרום עליון לתחתון דה"ה אם היראה הוא בקרום הראשון ולא בהעליון דיש הכי עיי"ש ועי' בתורת זבח שם שכ' דאם תלא מראה שחורה בקרום ה' לבד עד המכה שבדופן מסתבר להחזיר וסיים בגל"ע עיי"ש ועי' מק"מ ס"ק ל"ח מי שכלכל בדברי הלב"ש בזר ובסוף סיים שלריך התבוננות יחידי בקרום הראשון הראה בלת"ר כאריגת פיוטא אוך יודע שבאדום לא שלט רק בדבר יון ול"ל שיכר שע"י אם התחתון יותר תקדמה ומרך עיין יב"ב הדעת הרכיר עיי"ש ועי' מזה בבו"ת הרי"ש חיו"ד סי' ב' ובבו"ת בית שלמה חיו"ד סי' ס"ה (ובדברי הלון סוף ס"ק קכ"ב) ועי' ד"ק ס"ק י"ח שכ' בגמלא ס"ת מאדום שבקרום העליון לבד אם הלכר הסרכה ע"י ש"מ"ש יש להתיר לך בסרכה תיכה וכר וב"ל הלכה בתכה שם אך בתק"ת שם כ' ראריה אדומה אינה נרע מראריה כשיכה בקרום הראשון ולא הוי הרלי"ע עיי"ש ועי' עוד בד"ק לרמן סי' ל"ע ס"ק ל"ע בד"ה הוויה ובדרי"ת שם ס"ק ל"ב בקרום כרום ע' ראריה והיא אדום נגד תכה בחזקן יש לרחמיר דשתא עור הריאה הוא ירוי אדומה עד יוכה שבחזקן עיי"ש ועי' חזה בד"ק כתן סי"ק ע' שכ' דיש"ת אם קלן הקרום האדום ריע"ג הר"ר ומגלא הריאה התחתו שלם ויפה י"ל דקל עיי"ש אבל בתק"ת סי"ק כ"ש סיים בזה בל"ע עיי"ש

ועיין בשו"ת ברכת יוסף חיו"ד סי' ל"ח שכ' דאם יש לירות דם בריאה גד מכה ב"כן אף שהלך כל הב' קרומים יש רם נקיים ויראין שהאדמיות הוא רק בבשר הריאה עריכה עיי"ש אך בשו"ת עתיק יומין חיו"ד סוף ס' ע' כ' דלא אסור בתכה בחזקן עגד ריחה אדומה אינה כבראדמיות הוא בעור הריאה אבל אם רוא אחתה דלגר רים בהוכה חון לאסור ראיות לזה עיי"ש וכ"כ בשו"ת עטוו"ר תליא סי' ל"ע יאון לאסור ב' יא' ש"ל הרם תתה קרומי הריאה כגון שלקו הקרומים ורוו בלון ראדום קבע בראדמיות ס דאם חיתא דמכה אבל שבחזקן, לגר רים בריאה שם אל לם ע' יורר בקרומים הסמוכים למכה שבחזקן עיי"ש (ועיין הבדר ס בשו"ת דעת תבמים הנסכח נס' היקוע זבח סי' ו' אות ב' ועיי"ש בדברי ר יחבר דעת הכיים שם בסי' ג') ועי' ד"ק ס"ק ט' מ"ש בענין זה דאם נקלף הקרומים ואם נקיים והאדום הוא רק בבשר אגר רים אך שם רים אך שם בענהו מכה בחזקן אז שבר אגע בלא עוקר יש לרבשר אך לריך בדיקה בכוסרין קודם שיקלוף הקרומים ובהעבד אף בלא בדיקה כבר אך בשבר אגע בשוקן ל"ע אם יש להבשיר בזה ומכש"כ אם יש שם בשבר ליחות דם כתכה דם לאסור עיי"ש בס"ק י"ח שכתב דאם ריה תכה בחזק ובזק ריב רעור של מקום האדום שבריאה והיה נקי והמרחה היה רק בבשר רק שיכרי יריבר לא נבחן עריכה רק בס"ק ט' שם הקל בזה אם לא כבאורות היי מדיקין בבשר שתחתיהן בעורם שקלקן משם החיור בזה ד"ל דהוי ריעותא מהיום ע"י

ובשו"ת בכרת יוסף חיו"ד סי' ל"ח שכ' דאם יש לירות דם בריאה גד מכה ב"כן אף שהלך כל הב' קרומים יש רם נקיים ויראין שהאדמיות הוא רק בבשר הריאה עריכה עיי"ש אך בשו"ת עתיק יומין חיו"ד סוף ס' ע' כ' דלא אסור בתכה בחזקן עגד ריחה אדומה אינה כבראדמיות הוא בעור הריאה אבל אם רוא אחתה דלגר רים בהוכה חון לאסור ראיות לזה עיי"ש וכ"כ בשו"ת עטוו"ר תליא סי' ל"ע יאון לאסור ב' יא' ש"ל הרם תתה קרומי הריאה כגון שלקו הקרומים ורוו בלון ראדום קבע בראדמיות ס דאם אינה דמכה אבל שבחזקן, לגר רים בריאה שם אל לם ע' יורר בקרומים הסמוכים למכה שבחזקן עיי"ש (ועיין הבדר ס בשו"ת דעת תבמים הנסכח נס' היקוע זבח סי' ו' אות ב' ועיי"ש בדברי ר יחבר דעת הכיים שם בסי' ג') ועי' ד"ק ס"ק ט' מ"ש בענין זה דאם נקלף הקרומים ואם נקיים והאדום הוא רק בבשר אגר רים אך שם רים בענהו מכה בחזקן אז שבר אגע בלא עוקר יש לרבשר אך לריך בדיקה בכוסרין קודם שיקלוף הקרומים ובהעבד אף בלא בדיקה כבר אך בשבר אגע בשוקן ל"ע אם יש להבשיר בזה ומכש"כ אם יש שם בשבר ליחות דם כתכה דם לאסור עיי"ש בס"ק י"ח שכתב דאם ריה תכה בחזק ובזק ריב רעור של מקום האדום שבריאה והיה נקי והמרחה היה רק בבשר רק שיכרי יריבר לא נבחן עריכה רק בס"ק ט' שם הקל בזה אם לא כבאורות היי מדיקין בבשר שתחתיהן בעורם שקלקן משם החיור בזה ד"ל דהוי ריעותא מהיום ע"י

ובשו"ת בכרת יוסף חיו"ד סי' ל"ח שכ' דאם יש לירות דם בריאה גד מכה ב"כן אף שהלך כל הב' קרומים יש רם נקיים ויראין שהאדמיות הוא רק בבשר הריאה עריכה עיי"ש אך בשו"ת עתיק יומין חיו"ד סוף ס' ע' כ' דלא אסור בתכה בחזקן עגד ריחה אדומה אינה כבראדמיות הוא בעור הריאה אבל אם רוא אחתה דלגר רים בהוכה חון לאסור ראיות לזה עיי"ש וכ"כ בשו"ת עטוו"ר תליא סי' ל"ע יאון לאסור ב' יא' ש"ל הרם תתה קרומי הריאה כגון שלקו הקרומים ורוו בלון ראדום קבע בראדמיות ס דאם אינה דמכה אבל שבחזקן, לגר רים בריאה שם אל לם ע' יורר בקרומים הסמוכים למכה שבחזקן עיי"ש (ועיין הבדר ס בשו"ת דעת תבמים הנסכח נס' היקוע זבח סי' ו' אות ב' ועיי"ש בדברי ר יחבר דעת הכיים שם בסי' ג') ועי' ד"ק ס"ק ט' מ"ש בענין זה דאם נקלף הקרומים ואם נקיים והאדום הוא רק בבשר אגר רים אך שם רים בענהו מכה בחזקן אז שבר אגע בלא עוקר יש לרבשר אך לריך בדיקה בכוסרין קודם שיקלוף הקרומים ובהעבד אף בלא בדיקה כבר אך בשבר אגע בשוקן ל"ע אם יש להבשיר בזה ומכש"כ אם יש שם בשבר ליחות דם כתכה דם לאסור עיי"ש בס"ק י"ח שכתב דאם ריה תכה בחזק ובזק ריב רעור של מקום האדום שבריאה והיה נקי והמרחה היה רק בבשר רק שיכרי יריבר לא נבחן עריכה רק בס"ק ט' שם הקל בזה אם לא כבאורות היי מדיקין בבשר שתחתיהן בעורם שקלקן משם החיור בזה ד"ל דהוי ריעותא מהיום ע"י

תשובה

ההחק ביוחר מהרגילות עיי"ש ועי' מזה במק"מ ס"ק כ"ו ועי' במגה"ש עקב ד' בלק"ש ס"ק כ"ט ובברכת משה בקונטרס יפה לבדיקה סמר ד' מתיב ב' אות ב' מזה (קח) האדומה עי' בכנה"ג בהגהת העיר אות י"ח ושת"ח סעיף י"ג ובלב"ש ס"ק ל"ח שכתב דדוקא בהאדומה הוא לאסרו עד מכה בחזקן אבל אי ליכא אדיומות רק א' מבאר מראות הכשירה יש להכשיר אפי' שנא בהפ"מ עיי"ש ועי' בבסר תורת זבח הספרדי ערך אות א' סי' ב' דיש אדם בריאה סעיף ב' ובדעת תורה ס"ק ע"ז ועי' בראש יוסף בחידושים ס"ק כ"ח מ"ש בביאור דין זה ועי' בכרמ"ב סעיף ל' ורא"ש ס"ק ל"ב שכ' דאפי' יש כנגד היכה שבחזקן מראה ירוק בלא"ה אי נראין לון תולין בהריאה שבחזקן להטריף עיי"ש ועי' מק"מ ס"ק כ"ל שכ' דלדעתו לון להקל לגא דוקא בסתם מכה שבחזקן שנא מחמת תולי כגון בהרוה אי מכה ערי' וכדומה אבל שבר אגע נגד מראה נראין אי בלא"ה שעיניו רואות שרמראות הגנו דרכם לעשות מחתת דחק חזק והכאה וכדומה יש להגיבב הרבה ונטה להחמיר עיי"ש אך במחת יוסף בקונטרס אחרון אות ז' הביג עליו בזה והקל אף במראה נראין ובלא"ה בזה עיי"ש ועי' ד"ק ס"ק י"ל ובמק"מ ס"ק ל"ז שכ' דחראה שתיר אף שאינו שתר כדיו חמיר ודינה עכ"פ כמראה אדומה דהא שתר אדום הוא הגא שלקה עיי"ש ועי' בראש יוסף בחידושים ס"ק ת"ה שכתב דמראה שתר חיתר עפי מאדום אף שאינו שתר כדיו עיי"ש ועי' בתורה זבח (להר"ש ב"כ ז"ל) סי' ל"ה ביסוד המזבח סוף ס"ק כ"ל שכ' דכשהו הוא דראה ברוי"ן דינה ג"כ כמו מראה אדום לענין זה עיי"ש ועי' במגה"ש בקו"ל שם שהביג עליו והבעה דמראה ברוי"ן יש להקל בזה עיי"ש (קט) טריפה מבכה מ"ז סק"ד ובב"ש ברג"ה שם ובביאורו ס"ק ג"ו ובמילוה עיגים שם סק"י ועי' ראש יוסף בחידושים ס"ק מ"ה שכ' דזה חזקת במראה אדומה אבל בתראה קלת נגד מכה שבחזקן רוי והלו טריכה דאכי' הולקים על הביא אמרים מודים להמיר בזה דכיון דשיר רוא הו לא הרי בדיא ועיי"ש בהג"ה שלו סוף סי' זה עיי"ש (קי) וצריך עי' בלב"ש סוף סי' זה ובביאורו ס"ק ט"ב שכ' דבאדום בריאה נגד מכה שבחזקן אם ניכר שהיא מכה ישבה יש לאסור אבל אם יכ"ת עיי"ש ועי' בריש"ל לקמן סי' ל"ש ס"ק כ"ח ובמק"ש בדיני החלב שבסוף סי' זה אות ה' שכתב דאף דהא והלא דאין להחיר החלב שבתוך י"ב אחדים בזה אבל הכלים של החיב דקודם נ' יומים יש לרחיר לאחר מעל"ע מהחר דאיסור נעל"ע לא הוי רק מדרבנן ע"כ אין לאסור אלא באיסור בדור כיון בטרכות אין הבנן עיי"ש (ועי' באה"ע לקמן סי' ל"ע סק"ה מ"ש בשם תבו' הב"ח) ועי' בב"ש שם שכ' דכל זה הוא רק בסרס לבו אם הביגון הנת שרוכה בחזקן אז אשבר אגע בתוך יב"ח אין יאסור דאבל אמרע רק עד בנת אותו רעת ועיי"ש עוד בס"ק ע"ג וע"ד שכ' דאם הוכה בחזקן אז אשבר אגע קודם יב"ח אין לאסור החלב לאפרע לגל וכל זה דוקא ב אשבר אגע קודם יב"ח ונהרכא קודם יב"ח אז אין לאסור אבל אם אשבר קודם יב"ח ו תרכא תוך יב"ח יש לאתיבב בדבר ומי שרוצה לאסור הבריאה יאסור גם החלב ליפרע עד בעת הרפואה עיי"ש ועי' בתק"מ שם אות ב' דכל זה דוקא באשבר ה"ל אז הוא דיש חיוק בין נהרכא קודם יב"ח אז הוך יב"ח אבל באוכה בריכו אין חיוק זה דכל שהוכה קודם יב"ח אף שלאחר שנתחבר הבריאה ממנה שם תכה בחזקן בכנים במקום שהוכה אבי' יש להתיר החלב עד בעת שחבה דאחרין הבתא הוא דנתפשט החולי חיתמכה שבחזקן לבריאה עיי"ש (ובל"ל ס"ק ק"נ) ועי' בלב"ש סוף הסי' ובס"ק ע"ה בסיים שכל זה הוא רק במראה אדום עגד מכה שבחזקן אבל בשאר מראות כחיות אף שם עגדה אינה בדיפון לא הגיגו כלל בהמכה והחלב אין אסור כלל לאכרע עיי"ש (קיא) לבדוק אחר זה עי' בסת"ח סעי' י"ג שכ' דכשם אחדיות בריאה צריך לבדוק בחזקן כעבה עיי"ש ועי' בכרמ"ב סעי' י"ז ורא"ש ס"ק ל"ח שכ' דה"ה שריך לבדוק גם בשאר חיקומות שבגגד המראה כגון בטרפס ובכבד אם אין שם תכה עיי"ש [אבל לכתפ"ל (ס"ק ל"ה) בשם הרא"ש יוסף שאין להחמיר בריאה בכבד ממילא דאין צריך לבדוק בכבד ובטרכס וכן לפת"ש שם דגם בטרכס אין דין בדור לאסור בגמלא שם מכה כנגד המראה ל"ע אם צריך לבדוק בו]

ועי' בד"ק סוף סק"י ובמק"מ ס"ק כ"ד שכ' דלכתהלה צריך לבדוק בלשון בראשית הגיון ולא כבי לבדוק ע"י מבשש הר בלשון עיי"ש ועי' בשו"ת טוטו"ר המיגה בקו"ל סי' ח' שכ' לומרה מ' דבמקום שלא נהגו הב"ש לבדוק

(קיב) לחד (קיג) זה (רש"ל כשם רי"מ) (ג) (קיד) ומכי (ס) (קטו) וחת .

באר היטב

(ס) וחת . ומכרם"ל מחיר מע"ג שם מכה בחוקן ונמ"ר מחב לף לדעת מרמ"ם אם לאחר נפיחה חזר לצורתה בריאה דכשר (והר"ן כתב אחרי לצורתה בריאה אחר הנפיחה מריפה כיון דעל מחמת מכתה שנפיחה בחוקן) . וכן פסק גם ק הש"ך

פתחי תשובה

(ג) ומכי וחת פכמ"ע ומיין בפשרכם נפסת מחל מי' מ"ל שמפסה נת לפכיו בריאה לאחר

וכתב שרי מעבה בריאה שפיחה על נגה חוט לאחר עב כל' חיין ותרון כדישר מעבה

תשובה

כלומרשות שבריאה מחולדה רק שנתהוה לאחר שחיטה מחמת היטק וכמ"ש בזכור לאברהם (מהש"ב מלמן) בקומרים יוסף חות מ' שנתברר מלא שבריאה מחושות המטיות בריאה וכתב בחמת היטק של דם שחיטה שבהמה מוכרת מלה אחר שחיטה והות לזה שחוקת על הלר שבהמה הבהמה מ' בשעת שחיטה מעלה הלחמיות ובריאות של בהמות בריאים שלוחים רק הרגים וחך הבלה בריאן לא יחרע לשלם מריאה לחומה כו עיי"ש בכה"ג בלפנ"ד שים לפתוך להקל לף בעמלת מכה בחוקן לו מבר הלע בעדה והות מסתבר לדעת . ועיין בעמח"ש בתרלו"ע חות מ' בלק"ר ס"ק מ"ג שכ' דבכ"מ שחבר להחמיר בעמלה לחומה כעבד מכה שבחוקן לא יחמיר רק בשאחדם הוא בתוך רב וכמו שהוא מלי מ"ש חב בחות בעלומה שמעשית לחדם וכבריה מלר כידוע בחוש וכ' דלפ"ז יש מקום להקל אפי' בלחה מהלבנת המרלה לאחר הנפיחה שים לפתוך בכה"ג על נחלי המחברים המקילין בדין זה אפי' בחוע שהמרלה קבוע בהקרומים מחיים עיי"ש וכתב בפרה"ב סעי' ח' ורמ"ם ס"ק י"ז דאם קדם הנפיחה כי' במקום הזה מרלה שחורה ממש ועי"ל הנפיחה מרלית לחומה י"ל דאפי' בהמכשירים בתכה בחוקן בעבד המרלה לחומה מלה כלן לחבר דלר קדם נפיחה דיינק לה מרלה פסולה הוא ולר כלאחר נפיחה דיינק לה הרי עכ"פ גם עהה לחוט הוא וכיון דקדם הנפיחה הוסרו אפי' אינלוי מילהה דהלחדם שלחר הנפיחה מחתת מכה הוא ולא מחולדה עיי"ש ועי' בבית אברהם בלח"ב סק"ל ס.סיפק אם גם קדם הנפיחה לוט שחר כדיו יבם יש להחמיר בזה לו דומה דמן לאחיר בזה אא"כ הוא שחר כדיו עיי"ש ועי' בחמת"ש ענף ד' בביאורים ס"ק כ"ג שכתב דכשוט הוא דגם כשלוט שחר כדיו קדם הנפיחה מריפה ביה עיי"ש . (קיג) זה כ' בלב"ש ס"ק ע"ג וש"ד ובתבה סף ס' זה דאם הוכחר בחוקן קודם יב"ח יש לסכשיר הבהמה לף שים בעבדה מרלה לחומה בריאה ואם שבר הלע קודם יב"ח יש להחיבב אם להחיר הבהמה די"ל הא"ב דעבר יב"ח מהבדיה מ"מ יש לחוש דשמת אח"כ בשבבה הבהמה לו מחבבה בטחל הגיע הבבר של הטעם לא הריאה ולבר הדם ושמת בחוך יב"ח מעבה אחת עיי"ש ועי' בחורת זבח בחש"ם סי' ל"ה ס"ק י"ח ובמק"מ סוף סי' זה בדיני חלב חות ב' שכ' דאין להקל בזה בבבר קודם יב"ח בשם ענין אא"כ לא בעלת אם שים מכה בחוקן דבזה מסתברין דברי הלב"ם דכיון דעבה הבלה קודם יב"ח ליכא לחיתם אבל אם בעלת מכה יבה אם בחוקן הבות אין להקל אפי' בבבה קודם יב"ח ואינלוי מילהה לחפרע דאז לא לבר הדם בבריאה מחבחיה יב"ח אכ"א אין להחיר חשוב דאכתי ליכא לחיתר לחיתר ותחמת הבבה שבבשר לו בחוקן לבר הדם בריאה אא"כ בחוך יב"ח עיי"ש ועי' בלחש יוסף בחחיטים ס"ק ס"ג בכתב דכל בעבלת בבר הלע שם לף קדם יב"ח ולף שלא בעלת אם שים מכה בעקום שבי' הבדיה אא"ה יש להחיבב בבבר אם לא בחשר בזה דם לחוש גם בבהלו בוחת בעלת אחר כך בבבבה הבהמה לו מחבבה בטחל הגיע הבבר לא הריאה ולבר הדם בריאה בחוך יב"ח חדם עיי"ש (ועי"ל ס"ק ק"י) . (קיד) ובבי עמה"ש מ"ש בריאה בעלת אם חבבן וקחת וכו' ועי' בשו"ת דעת הזבח סי' מ' שבלל אם כי' מרלה לחומה לל קבעת מכה וכבחר מכה בחוקן אם יש להבשיר בעבד הבבר אם לל קבעת לל קבעת לחוש חדם וכו' והלא הביב שים להחריב בזה בבמה מעמים עיי"ש ועי' מה בש"ח שבבוף הס' פורת יוסף (מהגה"ק בעל השלחן ע"ל) דשם לבוב דף פ"ו ע"ב (ועי"ל ס"ק ע"ו) ובגוף דברי הבבעת שלל שבבית הפח"ם כי' בלב"ש ס"ק ל"ח מ"ש בדברי הבבו' בעבת שלל בזה והעלה דבשלר רישות שבריאה אם הם בבחות בפ"ע אף שים מכה בחוקן כבבדם בבריאים ועי"ש שד בלב"ש לקבן סי' ל"ט ס"ק ק"ד אות ה' ואות ו' מ"ש שד בדברי הבו' תבעת שלל בזה והבבן על כל דברי הבשבחו ופסק הבב"ח לדינא עיי"ש ועי' בלחש יוסף כלן בחחיטים

ס"ק כ"ח מ"ש בביאור דברי הבבעת שלל בזה בלחיר :

וכ' בד"ק ס"ק י"ח בד"ה אחם בריאה ובמק"מ ס"ק כ"ג דאם מעלת אחם בריאה ע"ב מקום שבבקו הלחות ג"ל ואין ביניהם רק הבר הבבלים אין להחמיר דאין זה כמרלה אחם עבר מכה בחוקן עיי"ש : (קטו) נחת עבלה"ש ועי' בכנה"ג בהגהות הטור אות לז' ובבפרו ש"ח בעי חו"ד סי'

דרכי

כלל אפי' בלעשות ידיה לבם מהבבם דים כמה בפיקה דשמת אין שים מכה שם עבד המרלה ושמת כי' המרלה שבריאה חזר ע"י מרחם ושמת הביקר לדינא בהאולקים על ה"ל אפרים ומחירים במכה בחוקן לבבד מרלה לחומה ובפרש הדרין שבחקן הריאה בבדיקה פרס בלא"ה אין לחלות המרלה לחומה במכה שבחוקן דבחלר כי' מרחים בהמכה בבמשמש יה ומדלא הרגים בחלר שאין שם שים מכה ומכל הלין עמני מרלה דבמקום שלא הבא לבחוק כלל אחר זה אין מחחידין אחם כלל עיי"ש

וכל זה הוא לענין להחלה אבל בדיעבד אם לא בדק עבמ"ח שם והב"ש ס"ק י"ז ופרח"ב שם ורא"ש ס"ק ל"ד שכ' דכל הבדיקה הוא רק להחלה אבל בדיעבד אם נאבד ולא"ה לבחוק שוב בחוקן ובעבבפ ובכבד יש להבשיר אפי' שלא בהש"מ אף שכל הריאה היא לחומה עיי"ש ועי' בבית"ב שם סעיים דאף שכ' להקל בדיעבד אם לא בבדקה מ"מ אם כל הריאה היא לחומה בהכלית האחם יש להחמיר במקום שאין הש"מ אם לא בדק בלעשות אחר החכה אעיי"ש ועי' מרחי"ש בזבחי שלמר עבק ד' סעי' ל' ובית"ש לין ס"ב שכ' דבדיוק כ' בפרח"ב שים להבריך דמטי הוא לבא מדיעות בריאה מחמה המכה שבלעשות אבל אם בדק בלעשות ודי' יפה אף שלא בדק בשאר מקומות בבדה אין להחמיר אף שכל הריאה היא לחומה בחכלית אדמיעות עיי"ש ועי' בחק"מ שם שכ' דמ"ש הרמ"ם הרמב אפרים אם כל הריאה היא לחומה יש להחמיר אם לא בדק בלעשות אלא דוקא קאמר כל הריאה דכל שהאחם הוא בחוקן ובהכלית האחמיעות אז אפי' אם אינו רק במקום ל' ולא בכל הריאה אז בודאי יש להחמיר אם לא בדק בלעשות עיי"ש אך בר"מ יוסף בחחיטים ס"ק כ"ו הביא ע"ד הרמ"ם בזה והעלה דאף אם היא לחומה הרבה יש לדקל בשלא בדק בלעשות אפי' שלא בהפ"מ דאין נחוסף חומרא על חומרא ואסור בלחומה הרבה יותר מלחומה רק במקלחה עיי"ש ול"ע ועד"ק סוף סק"ו ובחק"מ ס"ק כ"ו שכ' דאם ראה שים מרלה הודם בריאה ונם ראה שים מכה בחוקן כעבדו רק שלא בדק האודם דריאה אם הוא קבוע בדקרוחים או אם יבר ע"י מבמוש ומירום יש להחמיר אף במרלה לחומה במקלה עיי"ש ועי' מק"מ ס"ק ל"ז מה וכיולא בזה כ' בב מהרה"ב כלל כ"ז בעבדון ס"ק י"ח וקיקין סעי' ה' דאין להבשיר בשום נוחר בזה בשלא בדק אלא אם בשלא בדק אם הי' מרלה אחה נקיחה בחוקן כלל והבשר כבר מכר וא"ל לבחוק עוד אבל אם יודע שהי' שם מכה בחוקן רק שאינו יודע אם הי' מכון מכם כבר המרלה ונאבדה הריאה לא אפקעינו יש להחמיר ולרסרוף דשולן הקלקלה במקלקל עיי"ש (קיב) אחר זה עבלה"ש מ"ש שהמרכים"ל מחיר אף שים מכה בחוקן כבבר ועי' בביאור הגר"א סק"ח שמלה דעתו הביקר כדעת המכשירים בזה עיי"ש וכ"כ בפר"ח סוף ס"ק י"ח שים להבשיר כל ריאה לחומה אבי' יש מכה בד כן בבבדה עיי"ש ועי' מזה בשב"ר סק"ח ס' ועי' בחחחי הגאון מהרא"ל ליקן אות ד' ובנרכי יוסף שב' דבהפ"מ יש לסעוך על המהרש"ל עיי"ש ועי' בפרח"ב סעי' כ"ם שב' שם מקומות שיבו לפסוק כהמהרש"ל להבשיר מריאה לחומה עבד מכה בחוקן עיי"ש ועי' בס' תורת זבח הבבחי (הרב מהרחה"ח ז"ל) ערך אות א' סי' ב' סעי' א' בדשים הראשון שב' שהמבה בלחומיך ובשאלוניך להבריך אך בדשים הב' שמדשים בעת הוסף ספרדי א' הבה"ה שהמבה ביולולים להבשיר בזה כדעת הפר"ח עיי"ש אך בבבה"ב בהגהה ב"ש אות ל"ז כ' שלאו לחוש לדעת המחמירים עיי"ש ועי' בפרח"ב שם ובחמ"ש סק"ל שכ' דמ"ש אף במקומות שבבשרים בזה כל"ל אין להם להקל כ"ל ע"י בדיקה לבמוש בבבר הריאה בבמקום האחמיעות ואם הוא מחוך שם לא שבפל שם חכיות חכיבת יש להבריך אף בדיעבד ואם לא בדק אח"ר יש להבשיר בהפ"מ עיי"ש אך כל בפרי ש"ב המחמיר הביהו שבמדיעות אלו מהבין בפ"מ בהמ"ל להבריך בשים מכה בחוקן בבר מרלה לחומה בשים בריאה אף אם בדק ולא בדק אחך שלא מחוך שם ולאו בטלת חכיבת מחיבת ועי' בחמת"ש סק"ל ד' בלק"ר ס"ק כ"ד ובבכרת מבה בקומרים יפה לבדיקה שבר ד' מחב ב' שכ' דמ"ש אם יש עוד סרף להקל ולהחיר יש לבחוק על המקלין בזה בהפ"מ אף במדיבחיב עיי"ש ובלה לבבל"ר הבכה שים לחלות שלא

בחחיטה

(ג) ומכי וחת בבבר"ע ומיין בפשרכם נפסת מחל מי' מ"ל שמפסה נת לפכיו בריאה

וכתב שרי מעבה בריאה שפיחה על נגה חוט לאחר עב כל' חיין ותרון כדישר מעבה

יורה דעה סעיף לח ד הלכות טריפות

(קמז) או (קיז) שהיא

פתחי תשובה

שמטלא קמט וחקמן פליה ופלמה נגעיהה נאשפן דמסיה כמו שמגאר נעיל פיגן ל"ו פ"ם נשמטה רק פסיה מכה כחוש כעדה דטייט שמטבר פלגע וחזר ונקבר שלמ"י וכמב דיש לסמיל אפי' פלא בחקים הפכר מרוגה ולא דמי לחלדיהה דהלדיהה נגע פפי מחקמן וקמט ואח"ה ראה בחטוגה כ"ח פי' ק"ל שמבא בזה לסמרף וחוא ז"ל הטיב פליז וכבלה כמו שפסק בחמלה לסמיל וכפכיטו עמו נעלו חולהה פ"ם

באר היטב

וכדקתי בחמשם-דיל והיה גרלם כחוש טעה אחת מלאה מזגלה והתעתי שהיה בו דם כמו בגידי מלאר וחחכתי החוש לומה מד מ"ל הדם גרלות אם יהיהה לוגן ומלאר המרלה בנחמלה והמרף בגשגן שפרק . וחחב שד שדבר פשוט הוא שגם בשון שפלים המרלות כמו בבהמה וכן פסק מהרש"ל (שד כ' ס"ח מ"ב סגהה מ' קבוה על מרלה שאור שליט לקוחת מד שיכמם חוץ ב' הקרומים וכלם בבאר ואני אומר שלפ הוא וסריפה ס"ם וכתב פגיז פר"ח דליט מחזור מלא לפחות גריך שיכנם לב' קרומים ע"ם)

דרכי תשובה

ר"ל שכתב דאדם בריאה דמטרפים דם שבעמים בא לאסקלדאר"י בריאה ומלאה שהוא אחוז מחצית מכה ואט מילאים את האיסקלדאר"י ונמצא הריאה שלמה מחת האיסקלדאר"י וכשרה עיי"ש ועי' בס' תורת זבח הספרדי מערכת אות מ' סי' ב' אבני' ח' שב' בביאור דברי הכנ"ג דר"ל דהאיסקלדאר"י הוא כעין חלב בלוי על הריאה כדבר מבטל והוא מחאדם יחחמת מכה שבחופן ואם הוא מקלף מן הריאה בכל חלב בלוי ואין חחביו אדמיומות כשר עיי"ש בשורך ועי' בשלמן גבוה מהודם ד' שב' מעין זה דמנגא שלמוניק"י דכשים שור אדום על הריאה תחת מכה שבחופן קולפין הצור ובודקין תחחיו ואם אינו מבלבן כשר עיי"ש וכ"כ בס' זובח הודה הספרדי והביאו בס' תורת זבח הנ"ל שם אבני' ד' ממם רק למריאה כשרה אחבש נ"כ לא הוי רישותא עיי"ש ועי' בלב"ש ס"ק ס"ו ובהג"ה אבני' ס"ז שב' דאם מלא מרלה אודם העומדת על בועה אז בעת מיגרא אז על מזגגא אז אגלא ל' מהחכרים ודם שם גם מכה בחוכן נגד המרלה אם בהוכקת המגלא חזר למרלה ריאה כשר אבל אם נאבד ולא בדק טריפה דאין להקל ולהלות שהמרלה הוא מחחת המגלא אחיל ודם ופגיע לחלות שמחחת המכה שבחופן נעשחה עיי"ש ועי' בראש יוסף בחידושים ס"ק מ"ד שהיה זה בל"ע ד"ל דבדיעבד אף אם לא בדק דים לחלות להקל דהא יש ס"ם דקיי"ל דכל מרלה אחומה עגד מכה בחוכן לא הוי רק ספק טריכה וסכק שמא מחחת המגלא הוי המרלה ואיט קבוע בהקרומים ועיי"ש שוד בס"ק שלח"ז שב' דכל זה הוא רק במרלה אחומה אבל במרלה שחורה שע"ג המורסא ומכה בחוכן כנגדה לכ"ע טריכה אף בדיעבד כשלא בדק ואם המרלה שחורה הוא ב"ב מיגרא יש לומר דלא להקל בזה ואיתא בל"ע עיי"ש (ועי' בדבריו לעיל סן ק"ס ק"ח) ומ"ש הבאה"ש בחעשה דעגיכסטר"ג שהי' על הריאה חוט ל' עב וכו' כשוב לפנינ"ד דזה לא מיירי שהחוט הוא כעין סוכת המגלא ס לא מקום לא כעין קרום ריימ"ם לא כעין חיוי מקרום זר שפרום על קרומי הריאה דבכה"ג כבר כ' לעיל (ס"ק ס"ד) בשם הה"ר דבודאי אין שום הבם בם טי מרלה שעג קרום זר הנסכה על הריאה ובע"כ כוונה שלשחה מרלות הריאה עליה במקך ונעשה כעין קו אדוך על הריאה אבל מה הי' מנוף הקרומים של הריאה ולא הי' רק חיטי מרלה ביוקים הוא ומחכך לאדכו והי' ברלה כחוש עב וה"כ . ומ"ש הבאה"ש דנם בעוף שיך פשטי מרלות שבריאה עי' בדבריו לעיל (סק"ח) ומ"ש הבאה"ש שיכנם המרלה בב' הקרומים עי' בדבריו לעיל (ס"ק ס"ה ס"ו וס"ז) (קמז) או שהיא אדומה עהב"ש ס"ק י"ט שב' דאם יש מרלה פשוטה רק בקרום ה' של הריאה וכנגדה בקרום הב' נמלא מרלה אדום יש לטריף הוי כמו אדומה עגד מכה בחוכן עיי"ש ואף דלבאורה לא הי' לט להעהיק זה דאין נ"מ בזה לדינא דבל"ח אסור דהא קיי"ל דכל שבקרום העליון יש בו מרלה פשוטה ובקרום התחתון יש בו אפי' רק מרלה כשרה אסור (כמו ל ס"ק ס"ז) אך הביתקהי זהה שיש נ"מ בזה לענין החלב עפמש"ל (סק"ל) דבטריפה דמרלה פשוטה אין לאסור החלב לאפרע אבל בטריפה דמרלה אדומה עגד מכה בחוכן כ' לעיל (ס"ק ק"י) שיש לאסור חלב לאפרע נמלא ומ"ל דאם יש מרלה פשוטה בקרום א' ובקרום הב' יש מרלה אדומה אמיר שפ לענין החלב מלאו יש בשניהם מרלה פשוטה אף לדינא ל"ע לפענ"ד כיון דהא דאסריב החלב בחכה בחוכן עגד מרלה אדומה הוא מהמ"ר דיש סי' ל"ט שב' הטעם דהוי כהולגל פי המכה עיי"ש ומל"ל דגם זה הוי כהולגל ול"ע (קיז) שהיא אדומה כתב בפרט"ב אבני' כ"ו ורמ"ל ס"ק מ"ו ומ"ז דאם מלה לאור ומלא הריאה שלה אדומה יש לאסור במקום שאין הפסד מרובה בין בבהמה ובין בשוף אף על פי שאין שם מכה בחוכן ואם מלה לאור ויש שם קרום אז כיון במקום אחד בריאה ושם במקום הקרום אז הסוכן מהאדומה הריאה אע"פ שאין שם מכה בחוכן יש לאסור אפי' בהפסד מרובה עיי"ש ועי' ע"ז לקמן סי' נ"ב סק"ה וש"ך ובקה"ל סוף הסי' שם ומבה"ש רש סי' נ"ב הה"ה בנמלה לאיס רומחין הדין שזה בזה כמו בנמלה לאור (ועי' בדבריו להלן סי' נ"ב אבני' ל') :

אדומה

תשובה

באורך ובהגהתיו בפרים אבני' מ"ז וכ"ב בחבלרי"ע אות מ' אבני' כ"ז לדינא עיי"ש ועי' בשו"ת בית חיי (מהגאון מ' חיי טעביל ז"ל) חלק ל' סי' י"ב בחמלגא ההשובה שהרבה להביב נ"ב ע"ד הרא"ש בחה בשמ"ש שהחמיר בזה יותר מהלי וכ' לא הי' לחי לידי בשר מבהמה ז אי הי אכילגא הכופרי עיי"ש ועי' בחמת"ש בחבלרי"ע אות מ' בביאורים ס"ק מ"ד ובגלה"ש ס"ק מ"ג שהביה דברי הרב זבח שלמה בהיקוים שלמה שלו בהגהותיו לס' חבל יחמק שחקל נ"ב

בזה כדעת הלב"ש עיי"ש

וכתב שוד בלב"ש ס"ק מ"ה דאם נמלא מרלה אדומה בקרום העליון עגד מכה בחוכן וחזרה ע"י נפיחה למרלה ריאה לא הי רישותא כלל עיי"ש ועי' רלם יוסף שם שהוסיף בזה הה"ה אם לא חזרה בקרום הראה למרלה ריאה ממם רק למרלה כשרה אחבש נ"כ לא הי רישותא עיי"ש ועי' בלב"ש ס"ק ס"ו ובהג"ה אבני' ס"ז שב' דאם מלא מרלה אודם העומדת על בועה אז מיגרא אז על מזגגא אז אגלא ל' מהחכרים ודם שם גם מכה בחוכן עגד המרלה אם בהוכקת המגלא חזר למרלה ריאה כשר אבל אם נאבד ולא בדק טריפה דאין להקל ולהלות שהמרלה הוא מחחת המגלא אחיל ודם ופגיע לחלות שמחחת המכה שבחופן נעשחה עיי"ש ועי' בראש יוסף בחידושים ס"ק מ"ד שהיה זה בל"ע ד"ל דבדיעבד אף אם לא בדק דים לחלות להקל דהא יש ס"ם דקיי"ל דכל מרלה אחומה עגד מכה בחוכן לא הוי רק ספק טריכה וסכק שמא מחחת המגלא הוי המרלה ואיט קבוע בהקרומים ועיי"ש שוד בס"ק שלח"ז שב' דכל זה רק במרלה אחומה אבל במרלה שחורה שע"ג המורסא ומכה בחוכן כנגדה לכ"ע טריכה אף בדיעבד כשלא בדק ואם המרלה שחורה הוא ב"ב מיגרא יש לומר דלא להקל בזה ואיתא בל"ע עיי"ש (ועי' בדבריו לעיל סן ק"ס ק"ח) ומ"ש הבאה"ש בחעשה דעגיכסטר"ג שהי' על הריאה חוט ל' עב וכו' כשוב לפנינ"ד דזה לא מיירי שהחוט הוא כעין סוכת המגלא ס לא מקום לא כעין קרום ריימ"ם לא כעין חיוי מקרום זר שפרום על קרומי הריאה דבכה"ג כבר כ' לעיל (ס"ק ס"ד) בשם הה"ר דבודאי אין שום הבם בם טי מרלה שעג קרום זר הנסכה על הריאה ובע"כ כוונה שלשחה מרלות הריאה עליה במקך ונעשה כעין קו אדוך על הריאה אבל מה הי' מנוף הקרומים של הריאה ולא הי' רק חיטי מרלה ביוקים הוא ומחכך לאדכו והי' ברלה כחוש עב וה"כ . ומ"ש הבאה"ש דנם בעוף שיך פשטי מרלות שבריאה עי' בדבריו לעיל (סק"ח) ומ"ש הבאה"ש שיכנם המרלה בב' הקרומים עי' בדבריו לעיל (ס"ק ס"ה ס"ו וס"ז) (קמז) או שהיא אדומה עהב"ש ס"ק י"ט שב' דאם יש מרלה פשוטה רק בקרום ה' של הריאה וכנגדה בקרום הב' נמלא מרלה אדום יש לטריף הוי כמו אדומה עגד מכה בחוכן עיי"ש ואף דלבאורה לא הי' לט להעהיק זה דאין נ"מ בזה לדינא דבל"ח אסור דהא קיי"ל דכל שבקרום העליון יש בו מרלה פשוטה ובקרום התחתון יש בו אפי' רק מרלה כשרה אסור (כמו ל ס"ק ס"ז) אך הביתקהי זהה שיש נ"מ בזה לענין החלב עפמש"ל (סק"ל) דבטריפה דמרלה פשוטה אין לאסור החלב לאפרע אבל בטריפה דמרלה אדומה עגד מכה בחוכן כ' לעיל (ס"ק ק"י) שיש לאסור חלב לאפרע נמלא ומ"ל דאם יש מרלה פשוטה בקרום א' ובקרום הב' יש מרלה אדומה אמיר שפ לענין החלב מלאו יש בשניהם מרלה פשוטה אף לדינא ל"ע לפענ"ד כיון דהא דאסריב החלב בחכה בחוכן עגד מרלה אדומה הוא מהמ"ר דיש סי' ל"ט שב' הטעם דהוי כהולגל פי המכה עיי"ש ומל"ל דגם זה הוי כהולגל ול"ע (קיז) שהיא אדומה כתב בפרט"ב אבני' כ"ו ורמ"ל ס"ק מ"ו ומ"ז דאם מלה לאור ומלא הריאה שלה אדומה יש לאסור במקום שאין הפסד מרובה בין בבהמה ובין בשוף אף על פי שאין שם מכה בחוכן ואם מלה לאור ויש שם קרום אז כיון במקום אחד בריאה ושם במקום הקרום אז הסוכן מהאדומה הריאה אע"פ שאין שם מכה בחוכן יש לאסור אפי' בהפסד מרובה עיי"ש ועי' ע"ז לקמן סי' נ"ב סק"ה וש"ך ובקה"ל סוף הסי' שם ומבה"ש רש סי' נ"ב הה"ה בנמלה לאיס רומחין הדין שזה בזה כמו בנמלה לאור (ועי' בדבריו להלן סי' נ"ב אבני' ל') :

באר היטב

ר"ל שכתב דאדם בריאה דמטרפים דם שבעמים בא לאסקלדאר"י בריאה ומלאה שהוא אחוז מחצית מכה ואט מילאים את האיסקלדאר"י ונמצא הריאה שלמה מחת האיסקלדאר"י וכשרה עיי"ש ועי' בס' תורת זבח הספרדי מערכת אות מ' סי' ב' אבני' ח' שב' בביאור דברי הכנ"ג דר"ל דהאיסקלדאר"י הוא כעין חלב בלוי על הריאה כדבר מבטל והוא מחאדם יחחמת מכה שבחופן ואם הוא מקלף מן הריאה בכל חלב בלוי ואין חחביו אדמיומות כשר עיי"ש בשורך ועי' בשלמן גבוה מהודם ד' שב' מעין זה דמנגא שלמוניק"י דכשים שור אדום על הריאה תחת מכה שבחופן קולפין הצור ובודקין תחחיו ואם אינו מבלבן כשר עיי"ש וכ"כ בס' זובח הודה הספרדי והביאו בס' תורת זבח הנ"ל שם אבני' ד' עיי"ש ומולגא בזה כ' נ"ב בד"ק ס"ק ט' ובמק"מ סק"ב וכ"ב דאם יש לאסור ואפי' מרלה אחומה בריאה עגד מכה בחוכן וקלף הקרומים מהריאה ולחה שלא הי' המרלה קבוע בקרומים רק בהבשר שחחת הקרומים יש לרכשיר בפשיטות אם אין שם שבר בהלע ואפי' אם יש שבר בהלע כעבו שיש סברא להחיר אם"ל יש לרקי נ"ב אם אין שם שוקן בהשבר אבל כשיש שוקן בהשבר נ"ע לדינא ואפי' אם הי' שם רק אדום בבשר הריאה דשם ולא לריחות דם יש לאסור ואפי' בהקרומים נקיים ומכ"ם כשיש שם בבשר לרידות דם מכה דיש לאסור עיי"ש ועי' במ"ם בזה בבה"ק אות ד' וכ' עוד שם בד"ק ובמק"מ דבים שבר בלבע עגד האדום שבריאה מרש שיקלוף הקרומים לראות בהם נקיים מאדום לריך לבחוק המקום הזה בפ מרין אם אינו מבלבן שם ובדיעבד אף אלא בדק קודם בפחרין וקלף הקרומים והיו נקיים יש להכשיר בדליכא עוקן כל"ל עיי"ש ומ"ש הבאר"ע דאם חזרה לאחר הגכיחה לחרלה ריאה כשרה עי' בס' תורת זבח הספרדי שם מ"ם בזה וכ' דאין להקל בזה כלל דכל שהיחה אחומה לא מהני בזה נפיחה ואף כשחזרה ע"י הנפיחה למרלה ריאה אין לאחיר וכ' שכן מלא כתוב שכן הוגבא בחזמיר וכן הוא טהא מעשים בכל יום עיי"ש אבל בשמ"ח ובפרט"ב שם כ' להדיא לרחיר בזה כל שחזרה למרלה ריאה מחם לאחר הנפיחה עיי"ש ועי' בס' רחם יוסף במקור הדימים ס"ק כ"ח ועשח"ח שם ובב"ם ס"ק י"ח שב' דאם לא חזרה ע"י הנפיחה לחרחה ריאה ממם רק למרלה כשרה אין להקל כ"ל בהפ"מ עיי"ש אבל בלב"ם בהג"ה שם ובביאורו ס"ק נ"ז פסק דהמקל בזה אפי' שלא בהפ"מ לא הפסיד עיי"ש ועי' בפרט"ב אבני' כ"ג ורמ"ם ס"ק מ"ג שפסק כהשמ"ח לחחיר שלא בהפ"מ אך כ' דאין לחחיר בזה אלא כשהי' שם בחוכן מכה ממם אבל אם אין שם בחוכן מכה ממם רק בכרות שחורות לא שהי' שם מכה וחיכה ונחרפאה ונשאר רושם ולכלה עגד האדמיומות אם חזרה ע"י נפיחה למרלה כשרה יש להקל להיות אפי' שלא בהפ"מ ועיי"ש שוד בבאבי' כ"ב שב' דכל מה שהיה בהכף ע"י הנפיחה לחרלה ריאה הוא רק אם מחבלבן כל האדמיומות שכנגד מקום שבחופן אבל אם לא יהבלבן רק מקלת האדמיומות ונשאר שוד מקלת מן האדמיומ ת כנגד הכה אך לאחר הנפיחה יש לטריף בב"מ ול"ל דכמו שמקלת מתנה מתבלבן כן יהבלבן כולו וכ' שם עוד בבאבי' כ"ה ורה"פ ס"ק מ"ה וס"ק י"ז דאם קדם הנפיחה הי' כחרלה שאר הריאה רק שע"י הנפיחה נראית אחומה כנגד הכה שבחופן ע"ם לחחיר ולהטריף דאף שי"ל שהאדמיומות לא בלה כלל מחמת הנפיחה מ"מ מהודדים דאל"כ אי' נראה בה גם קדם הנפיחה אפ"ה כיון שלא מכר חוטק זה בשוקים אין להקל עיי"ש ועי' בחמה"ב כלל כ"ז בקומץ אבני' ט' ובאבנים ס"ק ט"ז שלה קלת להקל בזה בהפ"מ עיי"ש ועי' רחם יוסף בחידושים ס"ק כ"ז שב' דעכ"ם הכה שם עוד אחזה לה להקל יש לנרף זה לסמיך לחחיר עיי"ש ועי' בדעת תורה ס"ק י"ד מ"ם בענין זה וכ' כמה חלוקי דינים עיי"ש בחרחיה .

ועיין לב"ם סק"מ שב' דמרלה אחומה עגד מכה בחוכן שמלבן גמרי ע"י נפיחה למרלה ריאה לא הי' כ"ל רישותא כל הי' כמו בשאר מרלה פשוטה החזרת ע"י הנפיחה למרלה ריאה אבל דעת הפרט"ב בחרלי"ע אבני' ל' הוא דהי' שם רישותא עיי"ש ועי' בדבריו בחבו' בית אבריס חו"ד סי' י"ח ועי' רחם יוסף בביאורים סק"ז וסק"ח שהעלה הבטיקר בהלב"ם בזה עיי"ש

(קיח) אדומה מי בשי"ת ס"ב קמא חו"ד ס' י' וכנ"ס ס"ק י"ב וכה"ה סמי' י' וסמי' י"ג ובסמו ש"ה מאות הגה ס' ק"ב ס' דכל מרלה אדום שבריאה הי רישותא ומלמרף עם רישותא אחרת לתרלי"ע ואפי' אין המריאה אכום לבבר ואפי' בהס"מ יש להחזיר בזה עי"ש ומי' בדמ"ם ס"ק מ"ח שהביא על הס"ב בזה ופסק דמרלה אדומה מסמכת לא חמיר מבשר מרלות הבהמות דלא הי רישותא ועי"ש בדבריו לקמן ס"ק ל"ז מזה אך כ' שם בדמ"ם ס"ק מ"ח ובפרט"ב סמי' כ"ו דס"מ לדינא חמיר מרלה אדומה בלדיק רישותא אחרת וכל שם ס"ח לא אחר רישותא בנקים מרלה אדומה בלא"ה אסה שיהשבין שהאולי גרם לה להקב ועלה קיחס ועי"ב מעשה מרלה אדומה והי כמו מכה בדופן כעבד מרלה אדומה עי"ש ומי' בפרה"ב בהגרלי"ע סמי' ס' ודמ"ם ס"ק ס"ח ס"ב אב' דלף אם המרלה אדומה מהגבן ע"י עפיחה ואחר לאחר מרלה ריאה מ"מ אם נמלא שם שר רישותא בנקום הלדמיות לא סמך ע' ממנו יש להחמיר ומי' שר בסמה ש"ה בית אסרים חו"ד סי' י"ל שחיק דברי הבית רלות וסבחת לזה שם להמרלה בס"ח הזלא מהרלה אדומה לף שהגבן ע"י עפיחה עי"ש בתרומת אך בגב"ם בהגה"ה סוף סמי' י"ג מקל בזה וכ' דבשאדום מהגבן אינו מלמרלה בהגרלי"ע עי"ש ומי' בדמ"ם יוסף בביאורים ס"ק ז' מ' אב' בזה שהחמיר הרמ"ם בזה גם בהגבן הוא יחמרא יחיה עי"ש ועי' בד"ק בהגרלי"ע אות מ"ד ובמק"מ שם סק"ל אב' להבריע דבהס"מ ושוק נחל יש לסמוך על הגב"ם שמקל בזה וכן יש להקל אפי' אלא בהס"מ במרלה אדום שולא ממנה ס"ה אם קלף העורות ומאר האדום בבשר התת העורות לף שלא עברה הסרכה ע"י מישמ"ם ואם היה הלדמיות בשר ואינו מהגבן ע"י עפיחה והסרכה עברה ע"י מישמ"ם יש להריר בהס"מ חוקה עי"ש ומי' במ"ם בזה בממה"ש בהגרלי"ע אות ז' בביאורים ס"ק מ"ג ובנקי"ם ס"ק מ"ג ועי' בס' דברי יוסף סי' רל"ה אב' דכל הקולה שיטלין להקל במרלה אדומה דלא לתקנו לרשותא הוא רק במקומותיו שלין לא בקלין אחרו מרלה אדום ואינה הוא מרלה בבר לבל במקומותיו שלין לא בקלין אחרו מרלה אדום ואינו כל מרלה אדום לף דלענין נוף הענין יש להמלין בעדם ולין לחמרין כל מרלה אדום מטום הסם השמת הוא מרלה ביאורת כיון דאם נפרץ כל מרלה אדום שבריאה יהי חוב בהמת הריפות והי נחיה שלין חוב ליבור יכולים לעמוד בה (ע"ל ס"ק קכ"ל) מ"מ הא ולאי דיסלים להחמיר עכ"ם שבלידוף רישותא אחרת מחמיר שמא הוא מרלה ביאורת וזה לא הי נחיה שלין חוב ליבור וכו' דהא זה לא שכיח כ"כ שהיה רישותא אחרת על האדום עי"ש בחדן ומי' בש"ח שולא ומביב הביאת חלק ד' סי' פ"ו מ"ם בסרכה שלא כבדרן הלריכה מישמ"ם בעמלא החביו לגרל הדם קדם הפעיה ואחר הפעיה כבסטפדן אחה הלך הגדר וס' ומי' בס"ם בזה ומי' בש"ח סור האבן סי' יו"ד שבאל בבהמה שבכים הש"ב אם יש לבחק הבריאה ולעבור ביחו סרכה לא' שהיה מהבריאה לחפן במיבר סחה ואח"ב הלילא הבנה אם הבריאה ומלא שבחקים הסרכה שהיה בריאה יש שם מרלה אדומה והתרלי מוכא והגלה הכון דמדינא דגמ' אין כאן לאסור ואפי' אם מלים שיקב שם הבריאה כבר הבריאה שיקבה וחוכן שיחמתה כבר מדינא לף הלקן שם כמה ספיקות ע"ב יש להבביר וכ' שהבביר עמו הגאון מו"ה מאיר בן הקדום מו"ה יעב"ץ אבד"ק קלפגיין יבן ז"ל והגאון מו"ה שמעד מסלסטוב ז"ל לחמרה ולהחיר בזה לגבה ולמעשה עי"ש ומי' בס' דעת הורה ס"ק ס"ו שבאל בסרכה שלכ"ם שבבה בקליפה ויש ק"ד תחת קרומי בריאה אבל הקרומים מקיים בלא מרלה ובעת הבואל להסריף עפמס"ל סי' מ' דאם שמן הלב דבק בלב ויש ק"ד בשני הלב לא בחלוי מריפה והל"ע בזה והביב ה"ח דמלבד דגם שם חלקי הפר"ח והפלתי ופסק להקל בהס"מ יל נ"ב דלא ומי ל' לדין דלב הל"ל וכ' והעלה כן לדינא שיש להקל בזה לף כ' דבל זה הוא אם אין בהקרומים עמן הלדמיות אבל אם האדום הוא בהקרומים עמם יש להחמיר דזה נרע מאדום בריאה ומכה בחוכן כגנדה

ומריפה אבן אם המרלה מהגבן יש להקל עי"ש .

ועיין בש"ת מהר' דבי מלאי חו"ד סי' ו' שבאל בריאה שנמלא קלה אחות לאחות בחבון בהבלית האדום הם הסרכה שלא בבדרן שונרת ע"י מישמ"ם כמהג היה עלי' לף הלדמיות לא היה בקרומים רק מרחת ריבוי הם שבריאה דבך הקרומים לא עבר בהלדמיות ע"י עפיחה ולא ע"י מידום והיה מרלה להמרלה בהגבן מטום הרגלי"ע לף הש"ב אמר שהא מקובל מרבו בש"ב שיחבו להם שבריאה בהדומה שבריאה מחיים מפני שמחקבן דם בריאה

בטמת הפרכים והיטק דלאחר שחיפה נעשה הדם אם והביב דלף לאשך מא מחת הש"ב בזה דאין זה סבריה מ"מ לא אחרי הבישמ"ם וכדיקת הבלבון יסרו הקרומים של הריאה ואם לא יגמא בהם שם מרלה יש להקל דלף שהבב"י ס"ל דאדום הי רישותא זה חקא שבאבריאה קבע בהקרומים אבל אם הלך הבריאה מהקרומים יש להקל מי"ם ומי' בש"ח שולא ומביב מריגא חלק ד' סי' פ"ו :

ועיין בגב"ם סק"מ אב' דכל מ"ם להקל בזה הוא רק בבמהבך לבריאה אבל אם נהפכה לאחר הפריחה רק לבריאה הבחר מלמרף לפחם רישותא אחרת לתרלי"ע לף בהס"מ עי"ש ומי' בדמ"ם יוסף בהג"ה בסוף סי' זה אב' דאם היה מרלה אדום בקרום מ' ואחרת ע"י פעיחה לבריאה חריות של דקל יש לדון דלא הי רישותא ולין לעשות מעשה בלי שאלת חכם עי"ש . (קיט) אפי' בחבלית האדום שהב"ם ס"ק י"ב אב' מהחמ"ת דאם נכנס האדום לבבר הריאה מריפה והבית עליו וכ' ולין לחחדיר בזה עי"ש וכ"כ בס"ח סק"ב עי"ש ובגב"ם בהג"ה סמי' י' ומי' בפרי חדש סק"ה וסק"ז שהחמיר בזה וכ' דאם יש בוטת אדומה ונם הטור אמר אדום אדר פרקה הטוגלת וכן אם הבבר הוא אדום ונם הטור אמר אדום הי דומה לאדומה ומכה בחוכן כגנדה וטריפה דומה לי מכה בחוכן לא מכה בבבר שבפרים עי"ש לף ברא"ם ס"ק כ"ם ובפרט"ב סמי' ס"ו כ' לדינא בהחמ"ח דאפי' אין מחבגין כלל ע"י הפריחה וכן אפי' אם בשאלבין הקרומים מן הבבר מרלאין אדום כאבר בחלה יש להבביר שאנו חולין לומר שהחמיר בא לה מחומרה שלא בגלא בה דומה עדיין אם לא כבים רגלים לדבר שהחמיר עלה בה אח"כ מחמת אחה מכה לא יש לאסר עי"ש ומי' בדמ"ם יוסף בביאורים סק"ז בחמלא הביטר מ"ם בענין זה וכ' דבן מ"ם הבמ"ח לעיל סי' ל"ז דבועא מלחה דם בבריה מיירי אפי' אם לאחר שהוליד הדם מרבועא בבאר שור הבועא מלמעלה אדומה בבחלה עי"ש לדרכו אמנם בקוא"ר לבראל"ם סי' ל"ז אות ב' כ' דמה שבבאר הבמ"ח בבועא מלחה דם מיירי שלין שור הריאה אדום עי"ש ומי' בדעת תורה לעיל סי' ל"ז סק"ל מ"ם בענין זה וכ' דבריאה מדעת הבב"ם דאל"ל לבחק בלל לף בבועא מלחה דם אם גם הקרומים האדומו אחן אם רואין שבאבר השור אדום יש להבריף עי"ש (ועיל סי' ל"ז ס"ק י"ז) (קכ) בחבלית האדום . עממ"ח סמי' ז' והב"ם סק"י וגב"ם ס"ק י"ל ומאלים ס"ק כ"ו דאפי' אם הוא בחבלית האדום וכחדמיות החזק שבאבריאה אדום וכל מיני מרלה אדום יש להבביר רק שלא יהא טחה לגמ"ל לא לבאר מרלות הפסולות עי"ש (קכא) האדום עממ"ח שם אב' שצריך לדאות אם אינו בבאר בריאה ומי' בחבמת אדם בזה דאין הכל ש"ב אב' שבמת שכל ש"ב מבביריו בבאר אדום ואינם מבחדים כלל אם אינו מרלה בבר ולא יחמה על מה שמם ואולי יל שבן הוא בקבלה בידם לף בחמת ל"ע דמרלאי להחמיר כיון שאין אנו בקרקים והיה ע' להרמ"ח לא להחרומים לבחב בן עי"ש ומי' בחמ"ח ענף ג' בלק"ל ס"ק כ"ה שהבין מהם דיקוני שלמה שהצריך לעשות זות על הבחקים בזה עי"ש אבן בפרי הבלה סמי' ל"ח כ' אין להבביר בבריאה אנו כ"ל ס"ל ס"ב בחק בבן ואחר ראות עיני הטורה בדקוק היטב עי"ש ומי' בדמ"ם יוסף שפיים שצריך לא אפיפות כל הבקרקים עי"ש ומבואר מדבריהם שאין לעמוד להקל בבריאה אדום כ"ל בבי שהוא בבן ויודע אדום בבבר ואינו בריאה אדום ומי' בס' דברי יוסף סי' רל"ה אות ו' מ"ם בענין זה והבאתי דבריו לעיל (ס"ק קי"ח) : (קכב) בשארה עה"ק סק"ג ובמק"מ בהגרלי"ע אות מ"ד סק"ג אב' דאם ניקב לא עגל קרום מ' ונמלא שם בקרום הב' אדום בעבור לא לאסר דהוי כאחמה עגד מכה בחוכן לף לא יוחן שהבקרום הבלם אינו אדום בעבמתו רק בבבבר שהחמיר שיש האדום יש להבביר לף שיקב לא עגל קרום מ' עי"ש ומי' בש"ח חבר לאברהם חו"ד סי' י"ח שבאל בריאה שהיה בה נקודת אחמה ובדוק ונמלא נקבים במקום הנקודה ובבדוק נשאבין לא היה מבגבן ומרלה מזה שלא ניקב רק קרום הבלין של הריאה והצריך מוכא והבלה דבב"ם בהס"ם יש להבביר בזה מכמה מעמים עי"ש ומי' בש"ח מוסיף הגיהא סי' מ"ד שהחיר ב"כ בזה ע"י בדיקת הבחרין עי"ש לף בסי' מ"ח אב' בו ובבבר הלא מהבי בזה בדיקת הבחרין ומלי מסה דם שהם הנקב ולכן אינו מבגבן ע"כ צריך דקא לקלוף ולבחק אם אין בהם נקבים ובסי' ל"ג מחבר לגמרי בעמי בעמין זה לאפי' לקלוף הקרומים ולבחק לא מהבי בזה דהי הבלי"ע דאדום ומגלו יהי ולאפי' אם אחר שקלף רואה אדום בקרומים רק בבבר הריאה מריפה דחיישיק שמא הם הריאה אדום בקרומים הבלין רק כיון שבגלו אין הריאה

חשובה

הבחבלית

ל' שם מהר' מבן
ס' הלדים שם

ודכי

(קיח) אדומה מי בשי"ת ס"ב קמא חו"ד ס' י' וכנ"ס ס"ק י"ב וכה"ה סמי' י' וסמי' י"ג ובסמו ש"ה מאות הגה ס' ק"ב ס' דכל מרלה אדום שבריאה הי רישותא ומלמרף עם רישותא אחרת לתרלי"ע ואפי' אין המריאה אכום לבבר ואפי' בהס"מ יש להחזיר בזה עי"ש ומי' בדמ"ם ס"ק מ"ח שהביא על הס"ב בזה ופסק דמרלה אדומה מסמכת לא חמיר מבשר מרלות הבהמות דלא הי רישותא ועי"ש בדבריו לקמן ס"ק ל"ז מזה אך כ' שם בדמ"ם ס"ק מ"ח ובפרט"ב סמי' כ"ו דס"מ לדינא חמיר מרלה אדומה בלדיק רישותא אחרת וכל שם ס"ח לא אחר רישותא בנקים מרלה אדומה בלא"ה אסה שיהשבין שהאולי גרם לה להקב ועלה קיחס ועי"ב מעשה מרלה אדומה והי כמו מכה בדופן כעבד מרלה אדומה עי"ש ומי' בפרה"ב בהגרלי"ע סמי' ס' ודמ"ם ס"ק ס"ב אב' דלף אם המרלה אדומה מהגבן ע"י עפיחה ואחר ריאה מ"מ אם נמלא שם שר רישותא בנקים הלדמיות לא סמך ע' ממנו יש להחזיר ומי' שר בסמה ש"ה בית אסרים חו"ד סי' י"ל שחיק דברי הבית רלות וסבחת לזה שם להמרלה בס"ח הזלא מהרלה אדומה לף שהגבן ע"י עפיחה עי"ש בתרומת אך בגב"ם בהגה"ה סוף סמי' י"ג מקל בזה וכ' דבשאדום מהגבן אינו מלמרף בהגרלי"ע עי"ש ומי' בדמ"ם יוסף בביאורים ס"ק ז' מ' אב' בזה שהחמיר הרמ"ם בזה גם בהגבן הוא יחמרא יחיה עי"ש ועי' בד"ק בהגרלי"ע אות מ"ד ובמק"מ שם סק"ל אב' להבריע דבהס"מ ושוק נחל יש לסמוך על הגב"ם שמקל בזה וכן יש להקל אפי' אלא בהס"מ במרלה אדום שולא ממנה ס"ה אם קלף העורות ומאר האדום בבשר התת העורות לף שלא עברה הסרכה ע"י מישמ"ם ואם היה הלדמיות בשר ואינו מהגבן ע"י עפיחה והסרכה עברה ע"י מישמ"ם יש להריר בהס"מ חוקה עי"ש ומי' במ"ם בזה בממה"ש בהגרלי"ע אות ז' בביאורים ס"ק מ"ג ובנקי"ם ס"ק מ"ג ועי' בס' דברי יוסף סי' רל"ה אב' דכל הקולה שיטלין להקל במרלה אדומה דלא לתקנו לרשותא הוא רק במקומותיו שלין לא בקלין אחרו מרלה אדום ואינה הוא מרלה בבר לבל במקומותיו שלין לא בקלין אחרו מרלה אדום ולא דלענין נוף הענין יש להמלין בעדם ולין לחמרין כל מרלה אדום מטום הסם השמת הוא מרלה ביאורת כיון דאם נפרץ כל מרלה אדום שבריאה יהי חוב בהמת הריפות והי נחיה שלין חוב ליבור יכולים לעמוד בה (ע"ל ס"ק קכ"ל) מ"מ הא ולאי דיסלים להחמיר עכ"ם שבלידוף רישותא אחרת מחמיר שמא הוא מרלה ביאורת וזה לא הי נחיה שלין חוב ליבור וכו' דהא זה לא שכיח כ"כ שהיה רישותא אחרת על האדום עי"ש בחדן ומי' בש"ח שולא ומביב הביאת חלק ד' סי' פ"ו מ"ם בסרכה שלא כבדרן הלריכה מישמ"ם בעמלא החביו לגרל הדם קדם הפעיה ואחר הפעיה כבסטפדן אחה הלך הגדר וס' ומי' בס"ם בזה ומי' בש"ח סור האבן סי' יו"ד שבאל בבהמה שבכים הש"ב אם יש לבחק הבריאה והעביר ביחו סרכה לא' שהיה מהבריאה לחפן במיבר סחה ואח"ב הלילא הבנה אם הבריאה ומלא שבחקים הסרכה שהיה בריאה יש שם מרלה אדומה והתרלי מוכא והגלה הכון דמדינא דגמ' אין כאן לאסור ואפי' אם מלים שיקב שם הבריאה כבר הבריאה שיקבה וחוכן שיחמתה כבר מדינא לף הלקן שם כמה ספיקות ע"ב יש להבביר וכ' שהבביר עמו הגאון מו"ה מאיר בן הקדום מו"ה יעב"ץ אבד"ק קלפגיין יבן ז"ל והגאון מו"ה שמעד מסלסטוב ז"ל לחמרה ולהחיר בזה לגבה ולמעשה עי"ש ומי' בס' דעת הורה ס"ק ס"ו שבאל בסרכה שלכ"ם שבבה בקליפה ויש ק"ד תחת קרומי בריאה אבל הקרומים מקיים בלא מרלה ובעת הבואל להסריף עפמס"ל סי' מ' דאם שמן הלב דבק בלב ויש ק"ד בשני הלב לא בחלוי מריפה והל"ע בזה והביב ה"ח דמלבד דגם שם חלקי הפר"ח והפלתי ופסק להקל בהס"מ יל נ"ב דלא ומי ל' לדין דלב הל"ל וכ' והעלה כן לדינא שיש להקל בזה לף כ' דבל זה הוא אם אין בהקרומים עמן הלדמיות אבל אם האדום הוא בהקרומים עמם יש להחמיר דזה נרע מאדום בריאה ומכה בחוכן כגנדה

ומריפה אבן אם המרלה מהגבן יש להקל עי"ש .

ועיין בש"ת מהר' דבי מלאי חו"ד סי' ו' שבאל בריאה שנמלא קלה אחות לאחות בחבון בהבלית האדום הם הסרכה שלא בבדרן שונרת ע"י מישמ"ם כמהג היה עלי' לף הלדמיות לא היה בקרומים רק מרחת ריבוי הם שבריאה דבך הקרומים לא עבר בהלדמיות ע"י עפיחה ולא ע"י מידום והיה מרלה להמרלה בהגבן מטום הרגלי"ע לף הש"ב אמר שהא מקובל מרבו בש"ב שיחבו להם שבריאה בהדומה שבריאה מחיים מפני שמחקבן דם בריאה

בטמת הפרכים והיטק דלאחר שחיפה נעשה הדם אם והביב דלף לאשך מא מחת הש"ב בזה דאין זה סבריה מ"מ לא אחרי הבישמ"ם וכדיקת הבלבון יסרו הקרומים של הריאה ואם לא יגמא בהם שם מרלה יש להקל דלף שהבב"י ס"ל דאדום הי רישותא זה חקא שבאבריאה קבע בהקרומים אבל אם הלך הבריאה מהקרומים יש להקל מי"ם ומי' בש"ח שולא ומביב מריגא חלק ד' סי' פ"ו :

ועיין בגב"ם סק"מ אב' דכל מ"ם להקל בזה הוא רק בבמהבך לבריאה אבל אם נהפכה לאחר הפריחה רק לבריאה הבחר מלמרף לפחם רישותא אחרת לתרלי"ע לף בהס"מ עי"ש ומי' בדמ"ם יוסף בהג"ה בסוף סי' זה אב' דאם היה מרלה אדום בקרום מ' ואחרת ע"י פעיחה לבריאה חריות של דקל יש לדון דלא הי רישותא ולין לעשות מעשה בלי שאלת חכם עי"ש . (קיט) אפי' בחבלית האדום שהב"ם ס"ק י"ב אב' דאם נכנס האדום לבבר הריאה מריפה והבית עליו וכ' ולין לחחדיר בזה עי"ש וכ"כ בס"ח סק"ב עי"ש ובגב"ם בהג"ה סמי' י' ומי' בפרי חדש סק"ה וסק"ז שהחמיר בזה וכ' דאם יש בוטת אדומה ונם הטור אמר אדום אדר פרקה הטוגלת וכן אם הבבר הוא אדום ונם הטור אמר אדום הי דומה לאדומה ומכה בחוכן כגנדה וטריפה דומה לי מכה בחוכן לא מכה בבבר שבפרים עי"ש לף ברא"ם ס"ק כ"ם ובפרט"ב סמי' ס"ו כ' לדינא בהחמ"ח דאפי' אין מחבגין כלל ע"י הפריחה וכן אפי' אם בשאלבין הקרומים מן הבבר מרלאין אדום כאבר בחלה יש להבביר שאנו חולין לומר שהחמיר בא לה מחומרה שלא בגלא בה דומה עדיין אם לא כבים רגלים לדבר שהחמיר עלה בה אח"כ מחמת אחה מכה לא יש לאסר עי"ש ומי' בדמ"ם יוסף בביאורים סק"ז בחמלא הביטר מ"ם בענין זה וכ' דבן מ"ם הבמ"ח לעיל סי' ל"ז דבועא מלחה דם בבריה מיירי אפי' אם לאחר שהוליד הדם מרבועא בבאר שור הבועא מלמעלה אדומה בבחלה עי"ש לדרכו אמנם בקוא"ר לבראל"ם סי' ל"ז אות ב' כ' דמה שבבאר הבמ"ח בבועא מלחה דם

(קבב. קבד) יאפילו

תשובה

מנלגן מפני שהם שתים ונם מלד הרלי"ע נסן מלד להמריף וכמרע שכבר בתן כמה פעמים ונלגן והא סימן ולמת שהם הא שהם הקבר שבתחתון ולא"ל להכשיר עד שימרם מקרום כמו שכב עד עתה ולמ"ל יבחק בשבריו והמקילין שהכילא רלי' מהרי' המש"ח מל' סמם שלריך לבחון ולא כ' שלריך לומרם לא רלי' והמש"ח מיירי בלא רלה שם נקב ונם לא לא מרחת הם מבל"ל בל"ל שהי' נקב ונם בתן כמה פעמים כל"ל ובפרם הלא מבולר בשמ"ח מהו הבדיקה ע"כ בולר לא יולאין י"ח עד שיעבה הבדיקה כל"ל עיי"ם ועי' בס' דעת הרה ס"ק י"ח שכ' מהבו בסקרות לחומת שהי' שם עלר קלת לא נקב בעור הענין שהי' מבחול לבגבי שבורות ע"י שממרסן מלהי וסביבות הרקום הלא ע"י מבשם בירים בלוכן שינביה הער של הריאה ועבה כמו בועה נחלה מלאה רוח כיחוע לשו"ב בקלון שעשים בלעזי"ל וכשמבבי' הער לא"ם מן הבער נם בסקום הלחם שלר הלחם ע"ל הבער של הריאה בפרם והעורה מונבהים למעלה ולא שלר אלם בכם ולא הא בודק בנפיחה בפשרין ועי"ם הרוב הא מבלבן ומריפה ולם לא מבלבן כבר ולם לא"ל לבגבי העורה ע"י הקרום כל"ל אלו יש לפרום הריאה בלד שבעבו ולהיליא בלבנב לא הבער מלמטה עד מקום הלחם לקבח בלבנב (עם בער הלבנב ולא בלפורן) לא הלחם ולבדקו לא"כ בראיית הענין לא הקרומים ועי"ם הרוב מיכר שם נקב קטן ולם לא נקב יש לבקל עיי"ם בלריכות

והנה בשו"ת הרי"מ (מהגה"ק מנוי ז"ל) חו"ל סי' ב' כ' דבנלד קרום הענין לא שם רישולא בלה שהקרום הא לחום כנגד כיון שהקרום לו עגל קרום הענין בע"כ לחוות שם הלבוש נקדה לחומה מחמת שריאה שם רקרול הלחתון ולא שם רישולא יהלריאה הו ומה שהלחם שם שעמד הטולל שם בסברא ז שלא"ל להכיר בקרום הלחתון דריאה מרלה לחומה מלבר שהא לחום ממילא כלאינא סומקא כדקיי"ל נבי וטפא לעיל סי' ל"ג והא מדאה דבר הטולא בזה דע"כ קרום הריאה לא שהא לחום לא דמי לעור החיטן הוטש דבע"כ לא לחומות קרום הפימי של הריאה כלחומות עור החיטן הוטש הבמימי של הריאה לא לחום כ"כ ומכר בו אם יש בו מרלה לחומות יוהר ממרלה הקרום עלמו והביא כמה ראיות לזה עיי"ם (ועי' בהב"ם ס"ק י"ם שמרמז דברים אלו בש"ם והלחתון לחום שלא בלבן קדם הא כדיט עיי"ם לריטו) ועי' מזה בממש"ש בהרלי"ע אות מ' בלק"ח ס"ק ד' ובברכת מטה בקונטרס יפה לבדיקה שער ד' מחוב נ' אות א' מ"ם בזה בלוכך (וע"ל סוף ס"ק ז') ועי' בדברינו לעיל סי' ל"ז (ס"ק מ"ד) מ"ם עוד מענין זה אמנם כ"ז הוא רק בריאה לחומה תחה עכ"ל אבל כבריה שם שלר מרלה כבריה עי' בדברינו (לעיל ס"ק פ"ו) מ"ם בזה

(קבב) אפי' היא כתב בשמלה חדשה סעיף י"ג דאם יש על הריאה נקודה לחומות לריך לבחון לחד נקבים בסקום רלחומות ולם לא בדק עריפה עיי"ם ועי' בסמ"ע לעיל סי' ל"ז ס"ק ל"ח ובסי' זה סק"ל שכתב דמיירי הנקודות לחומות הם קטנים בגוף הקרומים אבל בלא"ה לא לריך בדיקה כלל עיי"ם ועי' בבו"ה זה רעק ח"ב בקונטרס עלי זה בהסמוכה להלה חיי"ד (בד"ה מ"ם בזה ח') שכ' דמ"ם שמ"ח דאם יש נקודה לחומות ולא בדק לחר נקבים עריפה מיירי בלא בדק גם בראי' ובמשמש לחד דה מעכב לא בדעבד אבל כל שבדק עכ"פ בראי' ובמשמש ולא ראה ולא הרגים שום נקב לא שלא בדק בנפיחה לא להמריף בדעבד עיי"ם ועי' בלב"ם בהג"ה שם דבמקומות הסכיח נקודות לחומות בריאה ובדק כמה בעמים ולא מלא נקבים אע"ג דמ"מ ראי לבחוק המיד מ"ע בדעבד לא לחזרמי בשונג ולא בדק יש להכשיר עיי"ם ועי' במה שהלריך בזה בשו"ת שלת יעקב סי' קי"ג ועי' בפרה"ב סעיף כ"ח ורא"ם ס"ק מ"ם דלא אם נמלא תחת הנקודות הולטים וכשהתחתן הריאה יולאין הולטים לחון אפ"ה אם לא בדק עריפה עיי"ם ועי' בד"ק ובמקיר בהרלי"ע סוף אות א' מ"ם בזה והכיח בל"ע עיי"ם ועי' ראם להכשיר בזה בהכ"מ עיי"ם ועי' בש"ה תבה לאברהם

מנלגן מפני שהם שתים ונם מלד הרלי"ע נסן מלד להמריף וכמרע שכבר בתן כמה פעמים ונלגן והא סימן ולמת שהם הא שהם הקבר שבתחתון ולא"ל להכשיר עד שימרם מקרום כמו שכב עד עתה ולמ"ל יבחק בשבריו והמקילין שהכילא רלי' מהרי' המש"ח מל' סמם שלריך לבחון ולא כ' שלריך לומרם לא רלי' והמש"ח מיירי בלא רלה שם נקב ונם לא לא מרחת הם מבל"ל בל"ל שהי' נקב ונם בתן כמה פעמים כל"ל ובפרם הלא מבולר בשמ"ח מהו הבדיקה ע"כ בולר לא יולאין י"ח עד שיעבה הבדיקה כל"ל עיי"ם ועי' בס' דעת הרה ס"ק י"ח שכ' מהבו בסקרות לחומת שהי' שם עלר קלת לא נקב בעור הענין שהי' מבחול לבגבי שבורות ע"י שממרסן מלהי וסביבות הרקום הלא ע"י המרקום מלבר בשם בירים בלוכן שינביה הער של הריאה ועבה כמו בועה נחלה מלאה רוח כיחוע לשו"ב בקלון שעשים בלעזי"ל וכשמבבי' הער לא"ם מן הבער נם בסקום הלחם שלר הלחם ע"ל הבער של הריאה בפרם והעורה מונבהים למעלה ולא שלר אלם בכם ולא הא בודק בנפיחה בפשרין ועי"ם הרוב הא מבלבן ומריפה ולם לא מבלבן בש

(קבה) היא (קבו) כולה

הרכי תשובה

חו"ל סי' י"ט וכ"ז נמצא שם מקב מחמת המורגא אבל בים שם מקב מחמת המורגא עי' בדברים (לעיל ס"ק ק"ד ולעיל סי' ל"ז ס"ק ק"ז) .

והנה אופן ומדד הבדיקה בזה מי' בקונטרס עלי זית שם שכתב שמ"ל לקלוף הקרומים לבחוק אם הם שלימים בלי מקב דאני לבדוק אותם כתו שהן דבוקים ברילה ברילה ובמשמש ובשטרין ואם אינו רואה שום מקב ואינו מנגבן כמו לך מ"מ אם אינם שקלפו הקרומים ומצאו מקבים אין מוצין אין במשמש ידע דשבחא בזה אחרי שהמקב הוא מסוון כנגד הנקודה אבל בלא קלף רק כמו שהן אקלפו כמה רילות ומצאו מקבים אין רילה לא ולא מחזיקין רשותא עיי"ש ועי' בש"ת פוטו"ד תניינא סי' מ"ח מ"ב בענין זה והאריך הרשיקר ממנא אחה שוחטים שהיגין לבדוק ע"י קליפת הקרומים ולרלות עד אור השמש אם אין בהם מקבים ואם לא אמר כן מריפה לך זה חוקא בש"ב שהוא אוחן ובקי לעשות בדיקה ז' אבל בש"ב שאינו בר הכי להבין ולעשות בדיקה זו ד' ט' לבחוק בבדיקת שטרין ומ"ל קליפה עיי"ש ועי' בספר דברי שאול ויוסף דעת סי' ל"ט סעיף ו' מ"ב בזה וכ' דאם אין אם עמקת הרילה כענין מקב מ"ל להאמיר להאריך לבדוק ע"י קליפה רק דאני בבדיקה בשטרין עיי"ש ועי' בש"ת רביס הל' דברי חיים חלק ה' חאבא"ז סוף סי' ל"ט אב' נ"ב שכ' אמיבא משולם במדיניהיו לבחוק בנקיחה בשטרין ובמשמש מעט ולא בקליפה עיי"ש וכ"כ הגאון מו"ה אברהם תאומים ז"ל בהשובה המפסת בש"ת דעה חכמים סי' י"ז וסי' י"ט עיי"ש ועי' בש"ת מאמר מרדכי (מהגאון רמ"ז עטינגער ז"ל מלבוב) סי' כ"ט מ"ב בענין זה וכ' דעיקר הבדיקה הוא שיבחוק אם הרילה הוא שלימה ברלויה הענין ובמשמש הד' ואם אינו רואה ומרגיש שם שום מקב יבחוק בשטרין יאם לא רואה שום מבלבן אבי בהכי וא"ל יותר ומה שהגו הבדיקה לחבוק מקומות אלו מהרילה ולגרר הבשר מעבר הב' ואח"כ רואים העור עד השמש ולפעמים רואים מקבים שם הוא מומחא יהיה דאולי ע"י הגרירה נעשה המקב שם ואף שהוא מטמלם נגד המקום של הנקודה אינו רלוי שהמקום ההוא כבר נחלש שם העור לכן נעשה שם מקב בקל משום דמקומו מקולקל ודי לבחוק ברלויה עין הטבע ובדיקה בשטרין עיי"ש וכ"כ במק"מ בהרלר"ש אות כ"ג סק"ח דלהאריך לקלוף הקרומים קודם בדיקה ליכא לומ"ד ואי חיישת לשמא שהם המקב ע"י פעמ דם ולכן אינו מבלבן א"כ אפילו בשקלף הקרומים יומם לבי עיי"ש ועי' בש"ת ברכת יוסף חו"ד סי' ע"ז וי"ז ובמעוקי הגרי"ב בהשמטות לסי' זה (ועי' עוד מזה בדברים בס"ק שאח"ז) ועי' בש"ת דעת חכמים סי' מ' וסי' ה' וסי' ו' אות ד' ובדעת תורה ס"ק י"ח בתוך מעמן זה .

ועיין בש"ת בית יצחק חו"ד סי' ע' שכתב בשם ספרי האחרונים להאמיר בנקודות אחוזות דלא מהני אפי' בדיקת שטרין דחיישינן שמא נכנס פעמ דם להמקב ושהם המקב ומשום הכי לא בלבן ע"כ אין להכשיר אא"כ מירים שם במקום ההוא ביחד שבאם נכ.ם שם עפר ילא ע"י המירים והרילה מקום להש' בית שלמה חיו"ד סי' ס"ד ובהב דקן עיקר לדינא לעשות כן לכתחלה בנקודות אחוזות מיחם בגדר הנקודות לבעלות קלת העור עד שהגיע הרילה ואז יוכל לרלות אם אין העור מקב ואז נסתלק גם הדם שמא נכנס עפר דם בעור ואח"כ יבחוק בשטרין וכתב שכן הגיהו לו השוחטים הבקיאים דק"ק פרעמישלא וכ' זה על דבר שנשאל בש"ב מ' שבכפר שבדק הרילה ומצא נקודות אחוזות ובדק בכיהה ובראיה רבין ורילה שאין מקבים בהנקודות והכשיר ולא מירם בהעור תחלה עד שתחזור לרילה ריחה ואח"כ לבחוק בשטרין כמנהג רק בדק ברלי' ובגמיה נגד ואמר שכן קבלה בידו שלא לגרר בנקודות אחוזות רק אם הרילה נגלה שם ואחר שמכרו רבשר יהרילה להעיר הבית הקומה הרילה לרשוחטים המהא ובדקו נקודה מ' ברוק ובלבן ואמרו השוחטים שהיא טריכה שרילה שהגיב"ב לא בדק יפה והש"ב מהכפר אמר שבדק יפה מה דיש של הבהמה והשיב דאף שכתוב בספרי האחרונים להאמיר בנקודות אחוזות דלא מהני אפי' בדיקת שטרין לבד דחיישינן שמא נכנס פעמ דם להמקב ושהם המקב ומרגיל בגדר בנקודות אין לחוש זה ופלגל טובא בזה וכ' דמה שנמלא אח"כ שבלבן במקום הנקודה נ"כ אין הכם דכיון דילא בהיתר יש להקל בהם"מ בזה ויש לחלות שנעשה המקב אח"כ ואין לחוש שמא לא בדק הבוחט בתחלה יפה אי שהנפיחה לא היה במלואה ומה"ה לא ראה המקב דבודאי הבוחט בדק יפה ושלא היה רואה שהנפיחה לא סי' כדם לא היה בדק ובודאי כדין

(קכז) כך. (קכח) יכן (קכט) אם (קל) יש בה (קלא) הרבה גוזים (קלב) מאלו המראות הכשרות כשרה: ה (קלג) יש (קלד) בה קליפות

ס פירות הדגת תוחבת שם וכפרים דף י ע נפ זה שם

דרכי תשובה

(קכז) כך בס' בית יהודה (מהגאון מ' יהודה אלתר ז"ל בן הגאון מ' יוסף מיכוצאן ז"ל) הגולה דהעיקר כהט"ש בזה ודלא כהפרמ"ג ואין לקבל בזה עי"ש וכל זה הוא אם אין לאדם כשרה על יהרת בדדי דאינה כשר ואפי' אם אהדי עי' בדבריו להלן (ס"ק קכ"ח) (קכז) כך עי' בפרה"ב בהרלי"ע שלו סעי' ס"ב שכ' דאם יש מרלה כשרה בחשן אבן אם אמלא מרלה אדומה על יהרת מקצת במקומות שמכשירין יפה"ק מריפה אפי' בהפ"מ ואם נאבד ולא בדקו אם מצלבנה ע"י עפיחה יש להכשיר בהפ"מ וכן היכא שהיתרת אין לה אמצעי יש להקל בהפ"מ ואם אמלא על היהרת מקצת שהוא כחות תפרק אמצעי של אצלה כשר אפי' באין הפ"מ חה קל אפי' ממצלה על היתרה בדדי עי"ש ועי' בדבריו סוף סי' (י"ב) ובביאורו ס"ק ל"ד ובמ"ז נעיל סי' ל"ז ס"ק ב' בהרלי"ע אות ו' ובמהמ"ב בהרלי"ע אות י' סעי' ס"ג שכ' דכל מה שיש להחמיר בזה הוא רק כשהיא בבית שהיתרת שיש עני' המרלה כשרה כגון אאין עני' שיש הותר אומא אי שהיא קמה מכל האוטה אי אאין בה שיפון שכל זה מורה שהיא שהיתרת אבל אם אינו יודע שזהו שהיתרה אין להמריף עי"ש (ועי' בדבריו נעיל סי' ל"ה ס"ק קס"ה מזה ועי' נעיל ס"ק פ"ו)

סעיף ה (קלג) יש בה קליפות עד"ק סוף סי' זה שכ' דאם אאלא שומן דבוק ע"ג הריאה אם מרלה בכלאי לריך בדיקה אם הריאה המהיו הוא אאלא ויפה ואם אינו בלי ומיכר אאלא איהה משומן הגב בס רכה כשר אף כלא בדיקה ואם אאלא שומן כזה המה קרומי הריאה אין שיש בית מיחים כלל וכ' שיש בכללי הגי רביהיהו שכסוף הלבה שחיבה אה ו' דאם אאלא אמטמת בשיפלי הריאה אל נבי הקרומים י"ל דא"ל בדיקה לרואה אם ההיגו אאלא ויפה כיון שהוא על שנה מישש הי כמו סרכה אלו' דאינה לריכה בדיקה עי"ש ובמק"מ ס"ק מ"ב ועי' בדעת תורה ס"ק כ"ה מ"ש בדברי הי"ק בזה והעלה דבמה שהוא שכיח כמה פעמים שיש שומן ע"ג הריאה אל שוכות ע"ג הצורה דאם הוא בשומן ממש אין זה רשיהה כלל ומכ"ש אם הוא המה הקרומים אל אם רואין שהקרומים לקוי קלת יש לאוש למראה לוכן ואז אם הוא רק בחקלת הריאה ולא בחוכה יש להקל בהפ"מ דוקא ועי"ש במ"ש שד בזה (ועי' מזה לאין אוף סי' ל"ט) (קלד) בה עי' בשמ"ח סעי' י"ח שכ' דקליפות כמו מתק נקרת רשיהה כמו מרלה כשרה (ע"ל ס"ק פ"ו) עי"ש אל בלב"ש שם בהג"ה ובביאורו ס"ק ע"א הביא על הגב"ש בזה וכ' דקליכה אי הואלגלי"ן אי ס ונקלאים רשיהה אם קבוש אוכן ורלא שהריאה שהחיוכן שאם ויפה וכ' הי"ל דנם הבמ"ח לא כ' זה רק אאלא בהפ"מ אבל בהפ"מ נם הוא מזהה דאא מקרלים רשיהה לאמלוכ לאהרלי"ע עי"ש ועי' בעלי לבוה סוף סי' זה שלאה שהכסים לאבל"ש בזה אלאם בהרלי"ע שלו אות ל"ח כ' דקליכה אי הואלגלי"ן הי רשיהה כ"ד עי"ש ובי' במהמ"ב בהרלי"ע אות ק' סעי' קכ"ז וקכ"ח ובשמרן סק"ז שכ' דאם הי' הקליפה נגמה ובנקל יש להקל כדברי הגב"ש דאא הי רשיהה אבל אם לריך לקלוף בחזק יד קלת אי אקרי שהם רשיהה עי"ש והכסים עמו במחמ"ה בהרלי"ע אות ק' בביאורים ס"ק כ"מ וכ' שם לומר דנם הגב"ש מודה בזה דבאוכל לקלוף בחזק קלת הוי רשיהה עי"ש ועי' שד בלב"ש סק"ח וס"ק קכ"א שכ' דכל"מ דמקיגן בזה אאלא לחשבו רשיהה לערף לרשיהה אחרת אין להכשיר אאלא אם בדקו ע"י עפיחה חזקה אבל אם אא בדקו בעפיחה יש לאסר אף בדיעבד כיון שדעת הבב"ש לחמיר דהם אקרלים רשיהה אל"כ די לפיט אם אקיל עכ"פ רק היכא שבדקו ע"י עפיחה עי"ש אך בראש יוסף בהגה"ה סעי' י"ח כ' דהעיקר לדינא כדעת הבמ"ח ואפי' אם בדק ע"י הפיחה יש לחוש ולומר דהוי רשיהה ובלילוף עוד רשיהה אסור אך היכא דאיכא עוד לד גחוא להכשיר אז יש לסמוך עכ הגב"ש עי"ש

ועיין בבמ"ח סי' ל"ש סעי' מ"ו שכ' דקליכות כמו הקה וכן וואלגלי"ן ואאלו מרלה כשרה אין בידי להקל דכיון דליכה מוגלה והם יבשים אאלא לחלוחיה אין מנעשה לאוליה מרלה בשר עי"ש ועי' בפרה"ב בהרלי"ע סעי' ס"ד שכ' דה"ה אם אאלא המהיגן ממש מרלה כשרה אין הולין המרלה בהם ויש לסם דין הרלי"ע עי"ש אך בלב"ש שם כ' דאף דמשה לשמוע דברי הגב"ש להחמיר בזה מ"מ אם אאלו אוכן ורלא שהריאה מחמי' שאם ויפה יש להקל כיון דנוף הדין דמקה הוי רשיהה אין לו עיקר (כל"ל בס"ק הקודם) עי"ש ועי' בממה"ב שם שכ' דכל זה הוא רק בשאר מרלאה כשרות אבל במרלאה אדומה יש להחמיר אפי' אם הלך הגהק אל הואלגלי"ן ע"י קילוף בנחת דהוי כמו מכה בחשן כעבד מרלאה אדומה אחומה בזה עי"ש בחרלי"ע שם בלק"ש ס"ק מ"ד אך יש לקבל נם במרלאה אחומה בזה עי"ש ועי' בשו"ת בראש יוסף חו"ד סי' י"ד שכ' נגמלא

(קלב) מאלו המראות עממ"ח לעיל סי' ל"ז סעי' ד' דבמגמלא מרלאה כשרה אבשמות הוי הרלי"ע עי"ש ועי' לב"ש כאן בהג"ה סעי' י' ובביאורו ס"ק י"ז וי"ח וי"ט שכ' דאם נמצא מרלאה כשרה אל יהרת בדדי דאינה כשר ואפי' אם מגלא מרלאה אדום אל יהרת בדדי כשר כל שאין מכה בחשן אבן אם נמצא מרלאה כשרה אל יהרת מקצת במקומות שמכשירין יפה"ק מריפה אפי' בהפ"מ ואם נאבד ולא בדקו אם מצלבנה ע"י עפיחה יש להכשיר בהפ"מ וכן היכא שהיתרת אין לה אמצעי יש להקל בהפ"מ ואם אמלא אל היהרת מקצת כחות תפרק אמצעי של אצלה כשר אפי' באין הפ"מ חה קל אפי' ממצלה אל היתרה בדדי עי"ש ועי' בדבריו סוף סי' (י"ב) ובביאורו ס"ק ל"ד ובמ"ז נעיל סי' ל"ז ס"ק ב' בהרלי"ע אות ו' ובמהמ"ב בהרלי"ע אות י' סעי' ס"ג שכ' דכל מה שיש להחמיר בזה הוא רק כשהיא בבית שהיתרת שיש עני' המרלאה כשרה כגון אאין עני' שיש הותר אומא אי שהיא קמה מכל האוטה אי אאין בה שיפון שכל זה מורה שהיא שהיתרת אבל אם אינו יודע שזהו שהיגה אין להמריף עי"ש (ועי' בדבריו נעיל סי' ל"ה ס"ק קס"ה מזה ועי' נעיל ס"ק פ"ו)

סעיף ה (קלג) יש בה קליפות עד"ק סוף סי' זה שכ' דאם אאלא שומן דבוק ע"ג הריאה אם מרלאה בכלאי לריך בדיקה אם הריאה המהיו הוא אאלא ויפה ואם אינו בלי ומיכר אאלא איהה משומן הגב בס רכה כשר אף כלא בדיקה ואם אאלא שומן כזה המה קרומי הריאה אין שיש בית מיחים כלל וכ' שיש בכללי הגי רביהיהו שכסוף הלבה שחיבה אה ו' דאם אאלא אמטמת בשיפלי הריאה אל נבי הקרומים י"ל דא"ל בדיקה לרואה אם ההיגו אאלא ויפה כיון שהוא על שנה מישש הי כמו סרכה אלו' דאינה לריכה בדיקה עי"ש ובמק"מ ס"ק מ"ב ועי' בדעת תורה ס"ק כ"ה מ"ש בדברי הי"ק בזה והעלה דבמה שהוא שכיח כמה פעמים שיש שומן ע"ג הריאה אל שוכות ע"ג הצורה דאם הוא בשומן ממש אין זה רשיהה כלל ומכ"ש אם הוא המה הקרומים אל אם רואין שהקרומים לקוי קלת יש לאוש למראה לוכן ואז אם הוא רק בחקלת הריאה ולא בחוכה יש להקל בהפ"מ דוקא ועי"ש במ"ש שד בזה (ועי' מזה לאין אוף סי' ל"ט) (קלד) בה עי' בשמ"ח סעי' י"ח שכ' דקליפות כמו מתק נקרת רשיהה כמו מרלאה כשרה (ע"ל ס"ק פ"ו) עי"ש אל בלב"ש שם בהג"ה ובביאורו ס"ק ע"א הביא על הגב"ש בזה וכ' דקליכה אי הואלגלי"ן אי ס ונקלאים רשיהה אם קבוש אוכן ורלא שהריאה שהחיוכן שאם ויפה וכ' הי"ל דנם הבמ"ח לא כ' זה רק אאלא בהפ"מ אבל בהפ"מ נם הוא מזהה דאא מקרלים רשיהה לאמלוכ לאהרלי"ע עי"ש ועי' בעלי לבוה סוף סי' זה שלאה שהכסים לאבל"ש בזה אלאם בהרלי"ע שלו אות ל"ח כ' דקליכה אי הואלגלי"ן אי רשיהה כ"ד עי"ש ובי' במהמ"ב בהרלי"ע אות ק' סעי' קכ"ז וקכ"ח ובשמרן סק"ז שכ' דאם הי' הקליפה נגמה ובנקל יש להקל כדברי הגב"ש דאא הי רשיהה אבל אם לקוי קלת יש לאוש למראה לוכן ואז אם הוא רק בחקלת הריאה ולא בחוכה יש להקל בהפ"מ דוקא ועי"ש במ"ש שד בזה (ועי' מזה לאין אוף סי' ל"ט) (קלד) בה עי' בשמ"ח סעי' י"ח שכ' דקליכ

(קלח) קליפות (קלו) כמו (קלז) נתק (קלח) והיא (קלט) שלימה

דרכי תשובה

בלמעלה התנו' דאם יש מרגלות פסולות על הקליפות כגון כיון דהוי קליפות אלו מנוף הריאה הם (ע"ל ס"ק שמחה) ולא מיפסה לן במרגלות אבר עליהם עי"ש (ומי' ס"ק כ"ה וס"ק ס"ד)

ועיין בש"ת ל"ל החדשות חיו"ד סי' ל"ח בשובדת שכי' על הריאה כמו גלקת ולא כי' לה מרגלה ריאה ומלי' כי' כמו הלזול קמן וכי' משכרם הריבה בבגר הריאה וכספתחוס כי' בה מחגלת הריבה וש"ב ג' אמר שהוא מעלה וש"ב הב' אמר שהוא ווארלי"ל וכ' הלדברי הש"ב הא' כי' מקשה לתקל אך לדברי הש"ב הב' אמר שהוא ווארלי"ל יש להתיר כיון שהוא משכרם הריבה בבגר הריאה דבכה"ג הקליפה מעכב ופלפל מובא בעמן ע"כ אין להקל כלל עי"ש ומ"ל סי' ל"ה (ס"ק ל"ב) דבלה"ה נרא זה פפי מבאר גרב ע"כ אין להקל כלל עי"ש ומ"ל סי' ל"ה (ס"ק ל"ד) ל"ש בשובבר) ונקמן סי' ל"ש (ס"ק הרל"ו וס"ק תרמ"ט) שכ' בזה ובכיוצא בזה דאינו ר"ל שכי' בריאה גלקת ממנו ונדין לבבים דגלקת פסולה הוא דהוא סריפה גמורה משום דהוי קרום שעלה מחמת מכה כמש"ל סי' ל"ו (ס"ק ל"ט) אלא דר"ל שהיו בו קמטים כעין גלקת ולא גלקה ממנו ועי' בדברי הגאון (סוף ס"ק קל"ח) (קלח) קליפות שבאחר"ם מ"ם דאם יש בין קליפה לקליבה סרוכה אין לחתם ומי' בשלמן בנוה ס"ק י"ז מחודש ו' שהביא דעת אחה גדולים שחולקים ע"ז להתיר ומאמרים שדינה כסרוכה מיהא ובה והבסיס עמהם לדינא וכ' דבין כשסרוכה שומדת הנלה ג' על גוף הריאה ותל' הב' על הגילוי ובין אם שהי רגלי הסרוכה יושבים על שהי גילוי דינה כסרוכה מיהא ובה ואם שהי תלי הסרוכה יושבים על גילוי אחת דינה כדין ס"ח עי"ש אבל בשמ"ח סעיף י"ח פסק להקל בזה דלא הי סרוכה כלל עי"ש ומי' לב"ש בהג"ה שם בביאורו ס"ק ע"ח ב' כל אחר רישולה שעומדת עליהם ולא מזיק ואפי' סרוכה דבוקה לאמקום אחר כבר לב"ע אחרי שאינם מגוף הריאה עי"ש ומי' בש"ה דעת הגאון הסרוכה מאחי הלדים שומת שקרין ווארלי"ן וחלה הסרוכה עם ווארלי"ן בקליפה האחת עכשיו יש להבשיר עי"ש (ומי' בס"ק שלש"ן) (קלו) כמו נתק. עשמ"ח סעיף י"ח בין אלפמנים (ומי' בס"ק שלש"ן) אם הריאה שומת שקרין ווארלי"ן ג"כ כבר עי"ש ומי' בלב"ש סק"ע בל' ווארלי"ן קלי ספי מנתק ומבאר בלי לענין רישולה עי"ש וכ"כ כש"ה שם אבי' חיו"ד סי' ז' דדין שומת שקרין ווארלי"ן אינו חיוב כ"כ כמו מנתק וקליפות המצוי בהמתבר עי"ש בהריסת אך בלאם אפרים סוף סי' זה ס"ק ק"ח כ' ווארלי"ן שזה לנתק לכל דבריו עי"ש ומי' בדברי בש"ה בית אפרים חיו"ד סי' כ"ח דמבואר ווארלי"ן חיוב ספי ונתק לא חמיר כ"כ כמו ווארלי"ן עי"ש ומי' בנמה"ב בכללי חרלי"ע סעיף יש"ע ועברון שם ובשו"ת ל"ל החדשה חיו"ד סי' ל"ח ובסי' ל"ו מ"ם מזה ומי' מזה בש"ה דעת הגאון סי' ל"ח שהעלה ווארלי"ן חמיר מבשר בלי המצוי לתלן סוף סי' ל"ט כיון שדרכן של ווארלי"ן לחות שהבשיס בריאה וע"כ כתב דאם יש גלד אחת ווארלי"ל יש להתריף דהוי הרלי"ע עי"ש באורך (ועל' סי' מ"ו סי"ק ס"ח וכסי' כ' סי"ק כ"ג)

ועיין בפרש"ב בחרלי"ע סעיף ס"ד שכתב דאם מצלת קליפות כמו נתק ומלגלם יש שומת שקרין ווארלי"ן אין בזה משום הרלי"ע דהכל שם אי' הוא דהיינו גילוי עי"ש (ומי' בהגהת מהר"ן שבדיקה מהרי"ז ז"ל שכ' דאם מצלת בריאה שומת שקרין ווארלי"ן אי אתה הוכה שהווארלי"ן דבוקים בה אבריס משום מילאם עי"ש והבלאי האחרונים) (קלז) נתק הוא עשוי כעין אדם מלרוע שהוא בקליפות הבשר והבגלים שפ"ד סוף כ' זה בשם המהרשד"ם וכ"כ בלב"ש סי"ק ס"ח ומי' בדאם יוסף במקור הדינים ס"ק כ"ה ובמגה"ב בחרלי"ע אות ק' סעיף ק"י. (קלח) והיא שלימה כשרה עבאה"ע מ"ם סי' בלא בדיקה ומי' בשלמן בנוה ס"י י"ח שכתב שכן אמר לו אביו הרב ז"ל שהיה דאם של אומה הבא שטאגין בשלמטוקי להבשיר בלא בדיקה עי"ש אמנם בשמ"ח שם מהב דבקליפות והקיים ארוך לנפחה לריאה אם הוא שלימה אינה אחת הקליפות עי"ש ומי' שפ"ד שם וגמ"ז סוף סי' ש"ם ובלב"ש סי' זה בהג"ה ובביאורו ס"ק ע' שכ' דגם השומת שקרין ווארלי"ן דינם הכי שארוך לנקוף ולבחוק ותחתיהן ואם לא קלף אותן לא שקלף לא הבניה לראות אם הריאה תחתיהן שלימה ומקרעה יש להסריף אבל אם קלף ראה שתחתיהן שלם ויפה רק שלא בדק ע"י נפיחה יש להבשיר עי"ש אבן בפרש"ב סעיף ע"ב ומ"ש ס"ק ק' ובהגה' בית אפרים חיו"ד סי' כ"ח כ' הבלא בסמ"ע גם בדיקה נפיחה מעכבת בדיעבד ואין להבשיר בלא בדיקה

ל"ש מ"ם בדיני זעירה דם לאחר קליפת הב"ב):

ועיין בס' זבחי רצון סי' י"ח בהמידים סקי"ה שכ' דכל מ"ם התחזיס להתיר בלאם אמנם תחתיהן נקב לאחר שקלף אותם הוא רק אם אין בהוכם מוגלה אבל אם יש בהוכם מוגלה ליחה אסור דם לבם דין ביאה ואם מצלת

נפיחה כ"ל בהפ"מ דחקא עי"ש וכ"כ בדלתם יוסף בהג"ה ובהחדשים סי"ק סי"ח לדינא עי"ש ומי' בש"ת ברכת יוסף חיו"ד סי' י"ד מ"ם בענין הקליפות שבל הריאה ובעלה ובדחלא דבדיקה נפיחה אינו מעכב בדיעבד אבל הא מעכב אף בדיעבד לראות אם אין תחתי נקב עי"ש ודעת תורה סי"ק כ"ג וכ"ד מ"ם בענין זה וכ' לחלק בין קליפות ונתק ובין שומת שקרין ווארלי"ן דשומה שקרין ווארלי"ן חמיר בענין זה מקליפות ונתק עי"ש בהריסת ומי' בש"ת אם אבי' חיו"ד סי' ז' מה שפפל בענין זה והענה דכל אלין יהוא שהריאה אלם ויפה תחתיו אסור אך לענין בדיעבד אם לא בדק התחתו אז בקליפות ונתקים יש להתמיר אבל בשומת שקרין ווארלי"ן יש להקל בהפ"מ בדיעבד אף בשלא קלפו ולא בדקו ע"כ מוסב יותר לפסק במקום הפ"מ אף לכתחלה אלא יקלוף ווארלי"ל כלל דכין שהוא שומת הרבה בהריאה קרוב יותר מיקלוקל ע"י הקליפה ויפרוץ בתחם ולכן נכון יותר אלא יקלוף כלל ולא יבדוק הוי כדיעבד עי"ש בהריסת אך בש"ת בית אפרים חיו"ד סי' כ"ח המחיר מאד בווארלי"ן שהקלוף מעכב יותר ממנתק וקליפות דכיון דשווארלי"ן מחרסים בריאה י"ל דלא דמי לגילוי גילוי שבגמ' שהם קליפות ואינם מחרסים בריאה עי"ש ומי' מזה בש"ה ל"ל החשוה סי' ל"ז שרחיק והעלה דבין בקליבות ובין בנתק יש להתמיר בדיעבד כאלא קלפו ולא בדקו עי"ש ומי' בזה שהאריך בזה בספר ברכת מנחה בקונטרס יפה לבדיקה שער ד' מהיב ד' אות ב' והעלה דלף דאין לסמוך על הש' שם אבי' הל"ל להבשיר ווארלי"ן בלא בדיקה נגד נחלי הארחונים אבר מפיהם אם חיים מ"מ במקום הפ"מ ולא"ג לא כתם שד לא לתקל המקיל כדבריו לא הפסד כי סברת הבם אבי' הל"ל נטה דים מקום לומר דווארלי"ן מדיפי אפי עי"ש ומי' בזבחי רצון סי' י"ח בהמידים סק"ל שכ' דבריה מדברי האחרונים דלב"ע לא אריך בזה שבאין אבל מדברי הבחה שמעל נראה שאריך בכל זה גם בדיקה שבאין והיה בל"ע עי"ש. וכתב בפרש"ב סעי' ע"ד ומ"ש ס"ק ק"ב קליפה ז אריך אחתי' בנחת ואם לא הי' יכול לקלף בנחת אמנם רק שאארך למעך ולחמוך בווארלי"ן בחזק יד עד שקלפם אם לא בדק בנפיחה יש להסיר אף בהפ"מ ואם לא הי' אפשר לקלפם מן הריאה בדרך משומ"ם מהני להתבה מכל נדי הריאה ולבחוק אחתי' עי"ש ומי' במקו"מ סוף סי"ק מ"ג שסיים בזה בל"ע עי"ש וע' בס' הקרי הזבח (מהש"ב מאדעם) בליקוטי הלכות סי' י"ח שסיים ג"כ על דברי הד"ק הל"ל בל"ע לתקן עד הכ"ל שמחמיר עי"ש ומי' בדעת הורה סי"ק כ"ד מ"ם בענין זה והעלה דהיכא דראה לענין שהיבלת מחרסים בריאה קבה להקל עד הרל"ם בזה אולם בהכ"מ ובעה"ח נחל עי"ש

ועיין בס' דברי יוסף הל' רנ"ב שהעלה מהי אם שהמחרו הפרמ"ג והחחזיס שאריך לקלף הווארלי"ן ונשאר הריאה ולבחוק אחתיהן חוקא אם השומת שומדים נמעלה על הריאה אבל אם הווארלי"ן הם בין שור לבשר דינם כדין בומת ואל"ל קליפה בלל דכל שאם דומן שהקרום של הריאה שלמעלה הוא שלם בשר עי"ש (קלט) שלימה עי' בפרש"ב סעי' ע"ג שכ' דאם לאחר שקלף אותן בנחת יוצא מפת דם מהריאה יש לאסור דזה מורה שלא הי' הקליפה בנחת כראוי ואף אם יאמר שקלף כראוי ואעכ"ב רואה לתלוה שבשעה שסקר בתלאתו מיקב בלפרט אין זה מועיל להבשיר דעכ"פ לא הי' שם בדיקה אם הריאה שלימה שם וגם לא מסתבר כלל לומר שאחר שקלף בנחת נקב בלפרט וכה"ג ולא אחעתי' דחלה הבדק מיהר זאר בזה שיקלוף באופן שלא יעבה בו מקב ודנים לדבר סע"ל ווארלי"ן הי' הם מבלבן ויולא מנקב שבריאה מכ"ד ועי"ש ברא"ם סי"ק ק"ב שכ' לענין הווארלי"ן דלא חוקא דהן תולין בנקבת הבשרן של הש"ב כל"ל אלא אף שם לתלות שנעשה בתחתם ידא דשבחת שכי' שם במקום הרוח ג"כ אסור אף בהפ"מ דבהת כ"ש מדים דאסור עי"ש ומי' מזה בש"ת ברכת יוסף חיו"ד סי' י"ד (ומי' לקמן סוף סי' ל"ט מ"ם בדיני זעירה דם לאחר קליפת הב"ב):

ועיין בס' זבחי רצון סי' י"ח בהמידים סקי"ה שכ' דכל מ"ם התחזיס להתמיר בלאם אמנם תחתיהן נקב לאחר שקלף אותם הוא רק אם אין בהוכם מוגלה אבל אם יש בהוכם מוגלה ליחה אסור דם לבם דין ביאה ואם מצלת

א הרי מחלין רים
דף יב אבא חשאל
רבא זל נסר חיבא
וכ ם פרשב"ל סמ"ם

(ו) (קמ) בשרה :

לט דיני בדיקות הריאה. ובו כ"ה סעיפים :

א (א) "אין צריך (ב) לברוק (ג) ארב (ד) שם

באר היטב

(ו) בשרה פי' גלח בדיקה ואם יש בין קליפה לקליפה פירכא לא הי כלום דהרי קליפות לא מגנה פירלה הו (פר"ח בסם פרשב"ם).

דרכי

בשוכה פירלה בלא לחלחות יש לה דין פירלה ובכה"ג אף אם אירע שקלף אותם ומצא החתיכה נקב כשר עי"ש ועי' בש"ת אחי ושעי פי' מ"ח שנשאל אחיה זה במצא מוגלה תחת הגתק וכ' דשלא בהפ"מ בודאי יש להתרין בזה אך לעתיד נדול אפשר לגזר להקל בזה עי"ש אך בש"ת נמח לגזר הרשות חו"ד פי' ל"ו הצריך בזה וכ' שם בשובכה כזו שהי' מוגלה תחת הגתק שצריך להחמיר שפי בזה כשיש שם מוגלה בפמים הה מורה שהי' כאן מורסא ומחמת המורסא מתהוה רגתק ע"כ אף דבלמת קיי"ל דגילוי כשרה מ"מ בכה"ג שם רגלים לגזר שיחמת המורסא מתהוה הגילוי חיור מכי ואם ר ועי"ש עוד בפ' ל"ז (קמ) בשרה. עי' במק"מ בדיני חלב שבסוף פי' זה לות ג' שכ' הרכה ומערפה הבריה ע"י נתן לא ואחרלנ"ן בתופפים שהבאתי לעיל להצריך יש לחסר החלב עוד ג' ימים עי"ש

סעיף א (א) אין צריך לברוק ארב שום טריפות עפר"ת סק"ח שכ' דאע"ג דקי"ל דמ"ל לברוק לחד שאר טריכות מ"מ לא בעי להחמיר על עצמו ולבדוק אין בכך כלום ולא מקרי מוסיף עב דברי חכמים שאין זה אלא כיושיף גדרים וסייגים לעשות נפשו וכן ראיסר על עצמו כל סבק בכיקה הכל זה מקרי מקדש עצמו ביותר ט והלא המלא שהחסידים הראשונים ריו מהרחקים ג' שעורים שלא לכנס לשער הא' שם בו רגש אסור וכל זה דוקא לעצמו אבל לאחרים אין לאורות הכיך מתם כדברי הראשונים עכ"ד ותיב"ם להגון סי' מ"ח ס"ק י"ג שכ' בחמצש רש"ק וז"ל וזה הימה דלמה הפסד רבי ממון הבולא בחמס וכו' הי' לו ליחר שנם להפכה וכו' עכ"ל ומשיעו מדברי שצריך ליחר שלא לאבד ממון הבולא לבדוק במקום שה"ל בדיקה ומשיחו נ"כ הדיקת מיתון הבולא אין רשאי לחבל ולהפסד ולבדוק שלא לטרף אבל יכול האדם להחמיר על עצמו לבדוק שלא יבא לידי חשש איסור וכולא בזה כ' בפרה"ב סעי' כ"ד ורא"ש ס"ק כ"ד דמי שרולה להחמיר ע"ע לבדוק לחד שאר טריכות אע"כ שלא מלד שום חשש ורעיותה אפי' במקום שאינו מיני טריכות ה"ז רשאי ואין זה כמוסיף על דברי חכמים אלא כמוסיף סייגים וגדרים לעשות נכשו עי"ש ועי' במחזיק ברכה להגון סי' ל"ז מ"ש בענין זה וכ' דיי שיחמיר על עצמו ובדק במקום בה"ל בדיקה מדינא אינו בכלל כעוד מן הדבר ועשאו מקרא היחוש עי"ש (ועי' בראש אפרים ס"ק ר"ב)

ועי' בש"ת שואל ומשיב הסינא תקנ ב' סי' ל"ד באמצע התשובה שרלה השואל לאחר דעם בדבר שם רשותה לכיבו יעלים עין שלא לבדוק כיון שהרשוה חבה על ממונם ש' יכריע והוא ז"ל דחה דברי בבחי ידים יהא לחתרון בחלון דף מ"ב אשורא דאריתא ואת אמרת הרשה חבה על ממונם של ישראל עי"ש

(ב) לברוק כ' בד"ק ס"ק ל' ובחק"מ ס"ק ל' דהם אחר נכרי שלא אחה שיטי בפמים הבהמה ליך לכהלה לבדוק שם אולי יש אחה טריפה דאף שאינו יחחיב להחמיר לרבכרי ח"מ כשיש בדו לבדוק ולראות במה שאפשר חייב לבדוק ואסור לעשות עצמו כאינו יודע אבל יכול ליתן לנכרי המעיים לפרק הבשר מעליהם אף אם הנכרי אינו יודע לשאול ע' הבינו אבל לריכים ליחר שלא יאמרו לנכרי דאף בכרלה אחה שיטי בפמים לא יבוד ונם אין לומר דבר כלל שלא ישגיח ולא יבחן על שיטי עי"ש ועי' מבחת יוסף בלק"ש עסק ל' סק"ו מ"ש בזה בשם רבנאן מבריסק אם יש לרקל עכ"כ בטריפות דרבנן ליתן לנכרי בחיכון שלא ישגיח ויבחן עי"ש (ג) ארב שום טריפות עי' בש"ת דבר שמואל סי' ר"ם ולחה"ש רים סי' זה ובפרה"ב ורא"ש שם שכ' דאם לפי ראות עיני המורה מלי הרבה במקום הוא שצריכים בחיה מין טריכות יש לחוות חייב לבדוק ע"י לפי המקום והזמן עי"ש וכ"כ בלב"ש סוף ס"ק ג' וכ' שם דחפי' דיעבד אסור כשלא בדק עי"ש ועי' במק"מ סק"ב מ"ש בזה והעלה דאין לאסור אלא אם המין עריסות הי' מלוי בזמן הזה בהחזת או השופות אל המקום הזה ובכ"פ ביחלה מכם ואז הוא שיש לאסור בדיעבד כשלא בדק אפי' בהכ"מ אבל אם הוא רק משום חשש ליטרף אין לאסור הלא שלא ברכ"מ אבל ברכ"מ אין לאסור בדיעבד אם לא בדק עי"ש בשורף (ועי' ב"ד לקרן סי' פ"ד ס"ק כ"ט הפ"ד שם וכמ"ז לקנן סי' מ"ו סק"ז עי"ש) ועי' במירו"ב כלל כ"ח בקומן

תשובה

סעי' ג' ועסרון סק"ז שכ' דמ"מ אין להחמיר בענין זה אלא אם מלא כן בסביבר נחלה אבל אם לא מלא הטריטה הה כ"כ רק בבהמות שבעיר א' ובמקום א' לא מקרי מששם המלי ומחבר להבליך אחו הלבר רמלי בו הטריפה אחן קדם שילאה בו הטריפה עי"ש ועי' במחש"ש עסק ב' בלק"ש ס"ק ע"ש שהביא דברי רשיהה"ב בזה וכ' דלמעשה ל"ש עי"ש ועי' בש"ת מבכמת שקב סי' ע"ו שכתב דאם מלא במקום הרא אמרלה אחרלה ג' מעשרה רשחיטים נקרא מישוש המלי ולריך לבדוק הכל עי"ש ועי' בס' מחבה בבקשרים פרי מפרי בהל' מחבה סי' י' בלמלע סעי' ג' שכ' דהמחבת ביחסלים עיה"ק לבחוק הטיפות מחיים קדם שחיפה מטריפה שבירת הגף והרגל במקום לחה"ל וכולא מהאר טריפה שבכיח שם עי"ש ועי' בש"ת בית אפרים חו"ד כי' ו' שהרחיב הדיבור בענין זה והעלה ודעת דאף שהטריפה הוא מישוש המלי אין לחחיר להלרך בדיקה ח"ל היכא דהמישוש המלי הוא טריפות ברור מבחו"כ אם הוא רק ספק טריפה ועי"ש עוד בסי' כ"ח ועי' מענין זה בש"ת כני יעקב הספרדי חו"ד סי' מ' ובש"ת רמ"ל חו"ד סי' כ"ו ובש"ת עטרת תמיגה סי' קכ"ד ועי' בש"ת שאל ומשיב הגיגת מ"ב סי' ל"ד ועי' בדעת תורה בפתיחה להל' טריפה אות מ"ג מ"ש ע"ד בזה ובבש"ת מרן דברי חיים מ"ב ביו"ד סי' י' בשאל כמי שהוא במקום שמחמיר ס בבדיקה סירסה בחלה"כ לחמסם אם מותר לאכול בשר ממקום שמקילין בבדיקה זו והשיב דבכ"ע הוא שמותר לו לאכול הבשר אף שבמקומו נוהגין לבדוק עי"ש ועי' בס' דעת תורה בפתיחה להל' ס' אות מ"ה שהביאו וריבה להשיב ע"ד בזה ועי"ש במ"ש בזה לחיא (ועי' בדברינו לעיל סי' ל"ח ס"ק ל"ג ובסי' מ"ח ס"ק פ"ב וס"ק פ"ח ובסי' מ"ז ס"ק ל"ו) ועי' עוד בש"ת מרן דברי חיים שם סי' ל"ו שבאל אם יש להחזיק הקלביס ולהעבירם על שלא שאלו שום שאלה על אברים הפגימים כגון במחל וכליות וכ' וכולא זה כ"ע שרם שהרי ח"ל שבריטה הימים לא אירע אחה שאלה ורישותה ובדאי הבשרו בפשיטה בקלה דעתם שלא כדין וכ' דאף דלכאורה הם כבטעים אך לאחרינ הקהילה היה שהקלב אינו מוכר אברים הפגימים ליחידים אלא שוכר הכל לקנה ח' ובשעת הבבשם הוא טלל כל הבמי מעיים והדברים קנים שבבהמה בבלה ועיוד בעבודתו ואינו מסגיח כלל ע"כ אין להקלביס אמתה בדבר זה אך הכל הוא לכי ראוה עיני הב"ד ואם שכיח שם במקומם אחה מין טריפות ודאי לריך להחיר הקלביס לבדוק עי"ש ועי' בזבח שיחו' בסוף דיני בדיקות שכ' אחרה שחייב לבדוק בכל בהמה בחלר הבבד אם אין נסרך לביה"כ עי"ש ועי' מה בש"ת רשמי שאלה חו"ד סי' מ"ו ומ"ז (ואי"ה יתבאר ענין זה לקמן סי' מ"ח שם באורך) ועי' בס' שלחן נטוה ס"ק ח' ולהלן סי' מ"ח ס"ק כ"ה שכ' שבשלטיקי נזחו בהסמה שהש"ב מחייב לבדוק כל ראשי הבשבות מקום מים וכן מחייב לבדוק המחל והבליות והטרפה בכל בהמה נסה אחי' ליכא בהם שום רישותא אפי' שבכיח בכם בוטות על ריחב שהטבחים השם שלם תשידים ואך כשראים אחה רישותא בשאר אברים אינם מראים לחכם ואם לא בדקה הש"ב מחבב לפשט עי"ש (ד) שום טריפות. וכל הח"י טריפות שוים בדינם לענין זה מק"מ סוף סק"ב ומבש"ת בית אפרים חו"ד סי' ו' שכ' בחלא הבשל וז"ל ומ"ם הרחב הדוקא ח"י טריפות שעורה לבדר מבח"כ אם שהדך פחיחת הראם בעיני ירלה הרישותא והוי כמעלים אין מהאיסור הגה כמו כן יש הרבה טריפה שיטו לעמוד עליהם בקל ומ"מ כיון דא"ל לבדוק אחר כולם לא אטריחו רבנן עכ"ל ומבואר מדברו שהעתו דאף הכא דבנא"ב הוא עוסק ומתמהם בחתו אבר אם"ה ס"ל דא"ל לבדוק ועי' בס' דעת תורה בפתיחה לה"ע אות מ"ד מ"ם בדברי הב"ל בזה וכ' בדבר עיר ח' שנקבע שם מנהג לחהום כל אבר ואבר בפ"ע בחותם כשר ע"י הש"ב אלא שלולף ומהפכו הבולא דכיון דהבש"ב הבקי ממשמש ביד כל אבר ואבר בפ"ע אם לריך להשגיח נ"כ אם אין בו אחה טריפה כיון דאין בו טריטה ובקל לפני לעיין אם אין בו אחה רישותא והעלה לדינא הכוכח בכל האברים ובקל לפני לבדוק על כל ח"י טריטה הם להחמיר ולבדוק אבל כשלא יעלה ביחו

לבדוק

(ה) טריפות (ו) מן (ח) (ז) הסרס (ח) חוץ (ט) מן (י) הריאה

באר היטב

לט (ט) סרסה וחזר נסרסה נחוקה כטרפה כן (מן מן כריסה שנשלה ליקרע מפני פרישת הטלר טריפות דטביה נה):

הדבי תשובה

לחזר כטרפה וכחומה ומיי"ם בגה"ק לטיל ס' ל"ח מות נ': (ז) הסרס. עבה"ט מ"ם והזב בהמות נחוקה כטרפה כן ומי' מזה בס' ששות יעקב מ"ח ס' מ' סק"ה ובשו"ת הרשב מסה ס' י"ג ובפרמ"ג בפתיחה לפי' זה ובגה"ק מות מ' :

ומי' בשו"ת מבר מרק חו"ד ס' ז' מ"ם מ"ד מגה"ק כזה :

ועיין שמ"ח פני' מ' סב' דלף הזוק כאדמה דלפנים מפי יוסר מהכחרות אין נחוש לזה דזה סות רק מנוסה הסריקות והחומרות ומלין לנו בקיאים בכמה דברים בבדיקה מבל מעיקר הדין כחוב כברים הם והזב נמור הוא שאסי' לחתלה שמכין עליו מיי"ם ומי' שפ"ד סק"ל ובמ"ז סק"ל ובשו"ת תפלת לבי חו"ד ס' י"ג ומי' בשו"ת הם"ם (לבעלון מהרש"ק ז"ל) בקומרים ערב ושלות ס' ד' מה שהרעים הנוגע בדבר הש"ב מבמרדיפסוב נמה שעבר עליו רוח כחת והחירה וה' שכיח מלוי יוסר כחרות מבמלר שחחים הסומרים דעלמת עד שהי' מלוי נ' חלקים כחרות וחלק מ' טריפות דמזה מוכח שבולמ שהה מעבו ברמי' ומחחק הסרכה בפרים הלמר רמיות כי בק"ק ברלה שרחים בכל סנוס לעבוד שנעים בהמות ולא שכיח ריאה בלא סרכה ובחנון הם הרבה סרכות בכל ריאה ובקטילה ה"ל ה' שכיח הרבה בלא סרכות ולף בעלמים בסרכות לוים לאא סרכה מ' בריאה ובחלש מקום בפרים וכו' דאמר בק' ברלה שכיח סרכות ובמלרדיפסוב לא שכיח מיי"ם ומי' בשו"ת הרשב"ם ס' מז"ד ס' מ' ובשו"ת הטעשות רלס חו"ד ס' מ' וכשו"ת מהרי"ט ס' ל"ד ול"ה ובשו"ת יד אלעזר ס' כ' מ"ם ע"ד הגאון מהרש"ק ז"ל בזה וכ' שלון זה ברור שברמי' הכסיר הש"ב כ"כ כי לפנים יוצע גם במקום אחר שיהכסר כ"כ לפי ערך הל"ל ומ"ם שלא נמלא בהמה שלא יהי' בה שום סרכה אין זה ברור כי נמלא ונמלא הרבה בהיות בכל עת שלא נמלא עליהם שום סרכה מיי"ם והחומרים דפה לחתו לי דבשות הקון בבשחומים רק בהמות שלוים זקנים כ"ב שלוכין מדעה ובמב הבהה יסל לחות שיהי' מ' חלקים כחרות וחלק שני יהי' מריפה ומ"ם הרוב הטריפה הוא רק בבהמות הזקנות ובפרם מלוהן שלוכים פסולה הבאלר מבכרות הי"ם הקרא מלבי"ק ובריי"ם לא סטריפות שכיח בהם יוחר יד אלעזר ס' כ' מ"ם ע"ד הגאון מהרש"ק ז"ל בזה וכ' שלון זה ברור שברמי' הכסיר הש"ב כ"כ כי לפנים יוצע גם במקום אחר שיהכסר כ"כ לפי ערך הל"ל ומ"ם שלא נמלא בהמה שלא יהי' בה שום סרכה אין זה ברור כי נמלא ונמלא הרבה בהיות בכל עת שלא נמלא עליהם שום סרכה מיי"ם והחומרים דפה לחתו לי דבשות הקון בבשחומים רק בהמות שלוים זקנים כ"ב שלוכין מדעה ובמב הבהה יסל לחות שיהי' מ' חלקים כחרות וחלק שני יהי' מריפה ומ"ם הרוב הטריפה הוא רק בבהמות הזקנות ובפרם מלוהן שלוכים פסולה הבאלר מבכרות הי"ם הקרא מלבי"ק ובריי"ם לא סטריפות שכיח בהם יוחר ליהי להאריך לך אין לבטוך ע"ז לענין בדיקות טריפות הריאה מיי"ם ומ"ם שמ"ב בשם הרי"ח הוא בס' חסדים ס' תהל"ג מיי"ם ומי' בס' מפה יוסף הספרדי חלק ב' ס' ו' שב' ס' לידע אם יש בבהמה סרכה שבחמה יפה בכל מלמלי כח חוט חזק ברגלו במקום טמא הגידון מחם בלמלא ויהדקה יפה בכל מלמלי כח ויהי' הקבר ברגלה הטמלאה שהוא שמלא להבדוק כבהבמה הלו' ובמ' מני' כלפי הטבח והיא שמלא הטבח שם יקבור חוט ויקן לה בס' אם בהבה היא בריאה ואם לא הוכל לבהות ויבר הדבר שהוא מחחת לבר הסרכה ואם היא סרכה בת יומא המקן ע"י המים שבהבה גם שמחבר מרבחי לפנמים ומלא בבהמה קלת מן הכבד הדק במרבם הכבד הוא הסרבם שבחבה בהו לבדוק הבהמה ויינלא מקלה מן הכבד הדק במרבם לא סלו לו סרכות יולאות מן הכבד לחרבם ובשמלא כן על הרוב המלא סרכה בריאה ולא הלמיר בפתו בהמה בפנים מיי"ם ומי' בס' הרת חיים בחחבו לע"ח יד ו' שבבית נ"ב בהמה שהיו בקולין בחחבות הלחשוים להכיר בחיי הבהמה אם מריפה היא לא לאו מיי"ם ומי' בס' יד חד על הי"ד בהגרה הטור לחת ו' שב' שהוא שמע מבנה מ' אם הרלה לדעת בחיי הבהמה אם יש לה סרכה בריאה הרלה והעיין בפיני' של הבהמה אם יש לה כמו מרלות בעיני' לחיה הבהמה בחלש סרוחה היא ואם הנין של הבהמה הוא לגל וכרור הבהמה הסרה מפני שכל חולה כגוף בם יכרים בחרלה הנין ובדקתי ובסתי זה כמה פעמים ומלאתי שלאתים כן הוא ע"ל ומי' בס' דעה בפתיחה לה"ע יאת מ"ז מ"ם בענין זה והבאה דלף הלחשוים לא פחם על סימנים לאו כלל דבע"כ סימנים שלוים מוכהקים הם מיי"ם : (ט) מן הריאה עי' לקמן ס' פ"ד סני' ח' ופ"ד וסמ"ד שם פ"ק כ"ח ובס"ם פ"ק ז' ובהורם יקהיולא סק"ז ובשו"ע לקמן ס' פ"ה סני' ה' ובסי' ס"ו סני' ח' ובמחחת יעקב כלל מ"ו פ"ק י"ד וי"ח ובמ"ת בשו"ח ס' הל"ד סק"ד ובמחלים הבקל שם (י) הריאה צריך לבדוק עבלה"ם סק"ב שב' הבדיקה ע יהבדבן ומי' לב"ם פ"ק מ' הל"ל מהבבק נשורה הוא ולא כדבה הלחמרים הבדיקה הריאה

סות

לבחק על סלן ראלמר מקלת לברים שלוט שסק ומחמם בסם מ"ל לבחק כלל וכמ"ם הבית לפרים הל"ל מיי"ם ובבשו"ח בית יחק חו"ד ס' ע"ט ע"ד שב' ע"ד לבר נאון מ' רלה לאסר להבשל המרה שרחת הרבולים שבשים מחמה מלגפת וסבנם מבוס שחוסכן הגף קדם שבבשין הבשר ולא יסל לרחות לם בבר מ בבמם וכ' ולף שהיא מריפה שלוט שכיח רק לפנים מ"ם קי"ל דבהקנה ערך לחם גם לבישבת וכמ"ם בישות יעקב ס' ע"ו ובכה"ג מובל עליו לעבות מקנה כי הנא יבא לידי תבם מריפה והוא הבב על כל דברי דלף להחיר כלל כי הבא לפני שוף כה שבבשם שרו לפחרה הל"ל וה' הגף נבבם ולמ"ה הו יסלין לרחות הבב וכן בבלר דהא לף בבים שם לחה רישהא הה בהשר לף שום רישהא רק בפים בנלם הגף לו על הוחם לו על לחמה הגדין וחה לחן מבלילכן רק הבר ושר הא בשר הנשן מי יסלין לרחות לם בבמע לו בבר ולח הבחם מלה לבחל שלה קדם הבבשל וגם בלבר לם יה' לחה רישהא יעריף לחה לו שלה לבחל לבחל ולמה לאבר להבשים מבום הא ושר דבה"ג לא שיך כלל לומר שבבשה הקנה לחם לחיבם מריפה דמריפה שבנשבת בדלף הי מישבם שלוט מלי דלם עבבה נם בבה"ג מ"ב לאסר לקבה בילים ולעמרך לבחק לחר מ"י מריפה הלל והוא מישבם שבם בשלם ובע"ב הלא שיך לחם כלל ולף לאסר רק יאמרו לבבחמים שיחיהו לבעלי הרבולים שבביחו לח"ב על הבבר לם יש בו לחה שלה עיי"ם בלריבות . (ה) טריפות . עי' בפי יסבם בבילה דף כ"ה ע"ב ומי' בפרמ"ב ולח"פ שם שב' ולף שלון ערך לבחק לחר שלר מריפה מ"מ עב"פ לון לחם לחר לאסר מבבר בהמה ושן קדם הבבשל וחיבה לבי"ם שבבר בדק הריאה ולם מיבר ולבל והבלה מריפה עבם בשבג הלא הי לחום עיי"ם וב"ב בם' בבפי יוחה עיי"ם ומי' ס"ם שלא ב' ק ולבבה הדוקה בגמלא לח"ב מריבה בריאה לא דיב בשבג לבל בגמלא מריבה בשלר לברים הי לחום עיי"ם ומי' מה בגה"ק לות מ' ומק"מ סק"ל וב' שם דמ"ם הפרמ"ג בפתיחתו לפי' ל"ה בשם הפת"ל דבלבל ומלא מריבה מ"ל בפרה בשבג דלבם הוא י"ל דמירי בטריבה שלא"ם נמלא דרך הריבות עיי"ם ומי' מה בם' בית מלר סף ס' זה ומי' בלבם יוסף בבקרי הרים ובחומים רים ס' זה ומי' בבק"מ בדיב חלב שבבסף ס' זה שב' דלף דלענין הבשר בן לחמיר שלא לאסל קדם הבבשל לבל לענין הריאה שבחוב נ' ימים ל"ע מוחר לאסל לחר שבבדקה הריאה מבריבה לף קדם הבבשל כיון דלבי' לם יבלא מריבה לוט לאסר לבבבה רק בבריבה עיי"ם (ומי' בדבריב ליבן ס"ק י"ם) :

(ו) מן הסרס עבה"ט סק"ב דלר חיב רישהא שם לחם לחה עריבה ערך לבחק ומי' בבמ"ם סני' ח' ובפרמ"ב סני' ח' ובבי' כ"ו שב' כבן בהבה שבבו מחבה בבבלבחה מבם רבה שם לחם שבהחלן בבבלהי ובבבה לו בבבקם שבבלבים הלחות וכל בילה בזה ערך לבדוק יחידה ועיי"ם בחל"ם ס"ק כ"ד ובבבי הלר רים ס' זה ומי' בשו"ת הבבה"ם חו"ד ס' ל"ח שבבלל בדבר ש"ב מ' שלבבו לבבי שבבלבים שם רישהא בבלבה וקרלו לחו שיך לבדוק הבלבה והבש"ב הבשב שב"ל לבחק זלח שבבלא מבלר מריבה ולבן לו לבבחק רק הריאה וכיון שבבלא עבבה לח שלו ובדק הריאה ולא מבלא בה מי בבה מ"ל לבדוק יוחר ולבבלו הבבבבה והבשב שלבן לבבלר בזבבבו של הבדוק הבבלא כלל כיון דבריאה רישהא בבבלבלא בי' מבבשב לבבחק וכיון שלא עבבה כן והבבבר הבבבבה בבלא בדיקה בבבלבלא המבל מריבות לבבבלא עיי"ם ובבב"ך סק"ה ולבבל ס' ל"ו ס"ק ל"ה ובבב' ל' ס"ק ג' ובבב"ר לבבל ס' ל"ג סק"ג ובבב"ר ס' מ"ח ובמלרבת מבים ס"ק ע"ל סני' ד'

ועיין מק"ב סק"ג שבבלר הבבן זה דלא כל הריאה שבבבה לבבבה בבבבב

(יא) צריך (יב) לבדוק (יג) בבהמה (יד) וחיה (טו) אם יש בה (טז) סרכא (יז) וכל (יח) הפורץ

דרכי תשובה

הוא רק ממנהגא וה' המנהג הוא עדיין בימי הגאונים אבל לא שיהא לאסור מ"ש מהרבנן עיי"ש ועי' מזה בפרמ"ג בפתיחתו ובשער המים סק"ג ובש"ח מסכמות יעקב סי' ע"ז ובש"ח סוטו"ה קמא סי' כ' ובמ"מ אהרן סק"ה וכפ' ע"ש דעה רים סי' זה ובתורת זבח סי' י"ז בהע"ש סק"א ועי' בשער המים שם ובנ"ש סק"ב וסק"י שכ' דכל זה הוא רק בבדיקה מסורסות אבל הבדיקה הדיוטה מספק טריפות לכ"ע לא הוי רק תמ הגת ותינה מתקנת חז"ל עיי"ש ועי' במחזיק ברכה רים סי' זה שכ' דלפ"ד לדעת ראומיים דבדיקת הריאה מסורסות מהינא הוא מהרבנן ממש הוא מ"מ לא רוי זה כענין אחר מטה הרבנן דזה הוא רק שנא לאסול טריפה ואין הבדיקה עיקר המטה דעיקר הוא אלא דטריפה עיי"ש (וע"ל ס"ק כ"ג) (יא) צריך לבדוק עי' בכנה"ג רים סי' כ"ש שכ' הטעם דאין מברכין על הבדיקה כיון על הבחינה משום דהבדיקה הוא טעיף מחלוק הבחינה שבחנה ע"מ לאסול אם ימ"א כשרה וכבר ביאר על שחיטה עיי"ש והחזיק בטעם זה לעיקר במחזיק שינים שרש ח' עגף ב' סק"ח י"ג עיי"ש ועי' בש"ת מור ואהלות בארל ברכות והלאות סי' ל"ח: (יב) לבדוק עי' בפרמ"ג סעי' קס"ח שכ' דמ"ש חז"ל אינה חכם הרואה טריפות לע"מ יש מפרשים דהכוונה היא שיכל החכם לסמוך על עצמו ליתר ביתר שיש בה איזה סכנה עיריפת מתוך פלוטו וכ' שם אה"כ ובראש אכרים ס"ק ר"ב שלדיך לה זריזות גדולה שיהי' קולע אל הבערה אלא יחפוש ולא יטה מן הדרך עיי"ש ועי' עוד בבדרי יוסף חלק חו"ת סי' ח' אות ג' שכ' חו"ל מי שאינו סומך על עיונו להוציא דינים מהתלמוד וגם לא קרא בתלמוד אבל הוא מהלה לדון ע"פ תי שראה הנובת איזה גאון הוא יותר משובח מאותם המדברים בו רחמנות לכי שלבעמים רוטת טועים בדמיונם מהרי"ו ן' מינתם בהשו' כי"ש סי' ק"ד ומהבאר מהוך הפלה והבשו' אל"ל בשנם זימנין דמשכחה דרגאון נוכי' הדר בי' מאבר כ' בהשו' שיסיוך זה הדיין עני' וגם זימנין דכליני עני' עם כל זה שכיר קדיני' דדיין זה מדיין המוליד בעיונו דינים מהתלמוד ויש לגלמוד מדברי קודם לזמניו עכ"ל וכ' שם בפרה"ב דבהקיש שבחינוו שעל הרוב לא הגיעו לטרלאה הלילה להם לטרות במקום שם איזה הבם ורשיעתא אלא אוכבה עיניהם להבית אל הכל לפני החכם המורה הקבוע וכן הישרה כשנראה לו להיתר איזה דבר מהוך כלפוו ואין ההיתו דבר פשוט בכוסקים ויש עוד בקיאים בעיר ים לו לגלף אותם עמו כדי שיהי' הקולר הלוי על טוהר כיים וגם על כי כוי"ל בזה מאתר והשער בדוב יוסף עיי"ש ועי' בדברי עוד בב"ק י"ז שכ' וכבר הזהירו בכל בחיקת אחרונים בכל מידי דאית בי' רישוהה אל יורה הבודק אלא שריך שאלה חכם עכ"ל ועי' בשו"ת מהרי"ע אלי"ן סי' ס"ג באמצע הבשובה שכתב דדבר שאין בכל רוחים אותה אלא הבחינים אומרים שרש רוחים ויבינים שכן הוא לא כל כמיהו וכי מיי מלאכים להם אל"כ אם יתנו כי קבלה בנים מרבם נאמנים לאיתנו בן הי בהר מילי עפי מיון ובלבד שיאמרו בבדי לרש ויבשרה בנים שכן הוא אוליין בזה בהר מנהגם ולית דיתמה בנים אבל מה בדבינים אומרים ם ראה בעיניהם ן ולכל העולם אינו ראיה לא כל כמיהו ומיהו לו שיהין שיכלו עד לייהי מיי"ש ועי' בשו"ת שיש לדיקה חו"ד סוף הבינה הראשונה דכם בכ' כי הבורה אינה תנוי' בפלוגו אינה בתשובה עדיות וקבנה אם יש יכי אים יבכרנו בעריכת אלא לפי שכלו יהלל אים לרבן דבר מהוך דבר ולדון בדדיתי בהבר יעלר על הדעת וכסם שהחמיר במלחמה אלא אפשעה ויכול לרכסוד ולהעריף בחנם כן יסול לדקל ולקלקל עיי"ש ועי' בש"ת יחרן דברי הים חלק ב' חיו"ד סי' כ"ש שכ' חימה על הש"ב שמרים מתוך פלוגו הבל שלהם שסברים שהוא פלכול וזה בא מרתת שאין להם שכל לפלכל ולא מרגנו בכלכול ולכי מרוחים בספרי הגדולים כלבול חלים הם בשכנם רגם להוליא נ"כ בלכול בדוי מלב שלון לשתוע בשבוחם כגל פי"ש ועי' בהשער של רספר רלם יוסף על עריפות דריאה שכ' שנם דבר לשן יאת מגדל ספרי הבודקים שקדמוהו שהתנו בכל דין אם לריך שאלת חכם לא לא והוא לא כ' כן מלאמה וכמן בזה מכשול גדול לפני השוחטים שאינם בקיאים כ"כ כי לבעמים הענין עמוק ולריך שאלת חכם חזקה ואין להשו"ב לפסק דדבר בבשיעות אם לא בעלת הרב מרת ולחברת ע"כ נכן הוא מל לבו וחיקן זאת בספרו ובכל מקום שהענין עתוק ולוט כשוט כ"כ לין שלריך שאלת חכם ואף אם השו"ב הוא מומחה אל יורה בעצמו אלא בלריף

דהעם החכם וגם לין בחזה מקום לריך לגרה כל החכמים שבעיר ול' דבמקום שם אחה כענהה בין האחרונים ובמקום שאין מהיתין כ"א בהפ"מ מיהגין השו"ב בעצמם אלא לחורות כ"א ע"פ דעת החכם שבעיר וביכא שהיין מרפיא ולריך לשטוב בנדק בשיקול דעתו אם לסמוך על אזה ספר שכ' להתיר בזה וכיוצא שגם המורים אין טוב ראוים לכך כ"א מי שיודע בעצמו שכבר הכי הוא לידע ולהכריע בשכלו לכתוב לא לכתוב ע"כ לין בספרו בכל דוגמא בזה שלריך שאלה לחכם גחל עיי"ש (יג) בבהמה וחי' בין בבהמה ראומיים דבדיקת הריאה ויסורכות מהינא הוא מהרבנן ממש הוא מ"מ לא רוי זה כענין אחר מטה הרבנן דזה הוא רק שנא לאסול טריפה ואין הבדיקה עיקר המטה דעיקר הוא אלא דטריפה עיי"ש ועי' בפרמ"ג סעי' ל' שכ' דאין חיוב בזה בין הגדולים בבית ובין הגדולים בעיר עיי"ש ועי' במחזה אהרן רים סי' ג' ובמחרת עיניים שרש ח' עגף ח' סי' ב' ג' (יד) וחי' אבל כל מין שוף אין לריך בדיקה כלל המב"ש פרק י"א מהלכות שחיטה ועי' בהמ"ש רים סי' זה ובמחמת אהרן סק"ג וכ' בלב"ש סק"ג דמ"מ אם נמלא בחזה זמן ובאיזה מקום שבכיה אחה הישהה בריאה של שוף לריך לבדוק כיון בבהמה משום דמסתבר דמה הבכיה בה הישהה הוי כטלר בה תשש עיי"ש ועי' בם' זכרון משה הספרדי (מבכר הגאון חיד"א ז"ל) חיו"ד סי' מ"ו שכ' דבק"ק ח קינא נהגו לבחוק הריאה והלאות בשופת ובאהל ממבכיל ח' מעיר סימנהליי"ח אם בני ק"ק ח קינא יכול להתארח ולאכול אצל בני סימנהליי"ח כי בם אין עוברין לבחוק אחר הריאה והלאות השופת והביב שמוהרים לאכול שם בלי שום בקיקות כיון דמה שבאו בק"ק אנקונא לבדוק הוא רק מנהג מומרת בעלתא דמן הדין לא נמלא משולש בדיקה לשוף אפי' בריאה עיי"ש ועי' בשו"ת זרע אחת רבכרדי חלק ב' סי' י"ט (ועי' בדבריו לעיל סי' ח' ס"ק ע"ג ובהגן סיף ס"ק כ"ה) (טו) אם יש בה סרכא הגה יולבן הב"ע מבריא דאין בחיוב לבדוק רק תשוש ם רכא והמ"ח שכ' שם טרגין נ"כ לבחה הייט מיבבים וקבים אין בחיוב בזה נ"כ בכיח הבל לבאר טריפות שבריאה אין מסורסות ונקבים אין בחיוב לבדוק וכמ"ם בלחם חיידה כרק אלו טריפות סי' ס"ב דמה שבגו רביחבים לבדוק אלא חבר ויחיר וכו' תומרת יחירה הוא עיי"ש (ועי' בהב"ש לעיל סי' נ"ו ס"ק כ"ב) וכ"כ בעצר המים כאן סק"ב לדינא דמשום שבר עריפות שבריאה אכי' לבחה אין לריך בדיקה עיי"ש אך הש"ך סק"ב ובפמ"ח רים סי' זה כ' דחז"ל נזרו לבדוק הריאה אחר כל עריפות שבה עיי"ש ועי' פרמ"ג בפתיחתו לס' ל"ה מה שכלכל בזה ובכיתיחו לס' זה הבכים לדינא דמשום שבר עריפות דלריך מדינא נבחוק אחר כל הנר פוה שבריאה עיי"ש ועי' מה שהאריך בזה בשפ"ד סק"ב ובב"ש סק"ב וס"ק י"א ובתורת עימים רים שרש הרחבון ובנרא"פ ס"ק י"ב ובשו"ת שיעו"ד הגיינא סי' ל"ב ובשלחן נבוה סק"ג ובס' הורה זבח הבפרדי (להרב מיהרחב"ם ז"ל) מעריכה אות ב' סי' ח' סעי' נ' (טז) סירכא עי' בדרכיות רבאן מהרם"ק ז"ל הבכם בהסבר תורת זבח ובש"ה בעה חיים בקיומרם כרע ושולגות אות ב' שכ' שיהיו ב' שלחנות בבית המעבחים ח' על בדיקת הסרכות וח' על בדיקה שאר ריאותות לעניין יהי' הדבר בתרעה ובישוב הלב כראוי לחילי הבינת אזה ולא בתחירות ויהי' הבלבן שבחקים עליו הסרכות עייר נגד הרוון ריים ורבלבן רשמי שבחקים עליו שאר ריאותות יהי' עד הבלבן רבני עיי"ש (יז) וכל הפורץ נדר עי' הב"ש סק"ב ולב"ש ס"ק יו"ד דלתו חוקה בשיבר ולא בזק מסורסות דזה הוי נזירה דרבנן ממש הוא אף בשבר ולא בזק תשבר טריכה אלוש רק ממנהגא קלי נבראה בלאוכה הבקרשונים שאתרו ע' זה מלריך חז"ל כל ישרון נדר וסי' עיי"ל כל הוא יוסף בחזונים סק"ה (יח) הפורץ נדר לאכול בלא בדיקה עש"ך סק"ו והב"ש סק"ב ומ"מ ולב"ש רים סי' זה ובביאור הגב"ש סק"ו ר"ל עבר במזיד והתבר הריאה כדי לאכול רבבר בלא בדיקה דין רבבר כדין אסור דרבנן שנתבטל במזיד שנתבאר לדין סי' נ"ש דאסור לתבטל עצמו אם הוא שלו וכן למי שנתבטל בשבילו והבלים שנתבטל בהם נ"כ אסורים לתבטל ולהתבטל בשבילו אבל לאחרים גם הבבר מיהר אלא שאסור ליהנות בדמי כסרה רק בדמי מריפה כמו שיהנה לגרי כדי שלא יהי' לו מעשיו הרעים עיי"ש אבל דעת הכרה"ב סעי' נ' ובנרא"פ ס"ק נ' הוא שהתיר בזה דאסור ליהנות לישראל אפי' בדמי עריכה אפי' בהב"ח עיי"ש וכ"כ בהגהה יד הבדרכ בגנין ריו"ד כמ לדינא דאפי' בדיני מריפה אסור ליהנות עיי"ש וכ"כ במ"ח ענף ב' סעי' ח' לדינא ועיי"ש בקו"א אות ח' באוכך מזה ועי' בתק"מ סק"ו שכ' דאלבבר דבכמי עיר אחרת גם הרח"ש יודה לאב"ש שהיה לאסור בדמי מריפה עיי"ש

ובתב שד בנרא"פ שם ובנרא"ם יוסף בחזונים סק"ו דאכי' אם לא אבדה בשבילו אם מוחה כ"א בסתם בשבילו כל הקהל הו"ל כאלו אבדה בשבילו כ"א

(יט) נדר (כ) לאכול (כא) בלא

חדשי תשובה

ביחיד ואפי' אם הקיום לא יהיה מזה ולא יתחייב לו אסור לשום מ' מהקבל לאכול מבהמה ז' ואפי' אם אין מגיע להמאכר שום הנאה מאכילת זה שאבדה בשביל עיי"ש

ועיין במאירת עינים שרש מ' עקר ב' סק"ח סי' ד' דין דכלל תמיד עפי מדין מבטל לאיסור ביחיד בעלמא דשם לא נעבר רק על זה שבטל האיסור אבל בעה"ב ליכא איסור כלל שהרי מתבטל מהא"כ בלי"ד דעדיין לא פלע הנשם איסור מישהו המלי שמא יי' בה מריסה מ' מהמישהו עיי"ש ועי' מה בנמהה"ב כלל כ"ח בעבחון ס"ק ז' (יט) נדר . עש"ך וחפ"ד וחב"ם שם ועי' בלב"ם שם ובביאורו סק"ח דכל זה דוקא במי שנחם כדי למכור הבשר אבל אם אין דרכו למכור בשר ונחם רק לאכילה ואיבד הריאה במיד מ' אף דלעיל ולמי שמתבטל בשביל אסור מ"מ מותר למוכרו לאחרים אפי' בדמי כשרה עיי"ש ועי' בריאם יוסף בתחבשים סק"ז שכ' דאין להקל בזה אלא בגדיים ועגלים וכדומה דבאמבר בשונג מותר עכ"פ אפי' בלא הפ"מ אבל בבהמה גדולה דאסור אפילו באמבדה בשונג שלא בהפ"מ ואין מחיירין אלא בהפ"מ ע"כ אין להחיר בשאבדה במיד בכה"ג אפי' בהפ"מ וכמ"ש הרשות שיאול סק"ה דכיון דהוא לא חס על דברי רבנן שהוא כעין דאוריתא אין לב לחוש על מיעוט שיריוה עוד במעבין הרעים ועיי"ש שכ' דאף בגדיים ועגלים ל"ע אם להחיר משום דאם מחיר יוצחר האיסור בטוחת ביטולו עיי"ש

ועיין במהז"ב שם שכ' דאסור אמי שמתבטל בשביל אף אם הבעל מי אינו של המבטל ואף אם זה שמתבטל בשביל לא ידע מהביטול ולא יחתא לי' עיי"ש אך במכת"י בק"ל אות מ' ובפרים הם עקר ב' בלק"י סק"ו הביא עליו דעת אסור בלא יחתא לי' ואינו יודע ואינו אסור אלא אם הבעל מי הוא של המבטל אבל באינו שלו אם מי שמתבטל בשביל לא ידע מזה וכ"ש אינא דידע ולא יחתא לי' אינו יכול לאסור עליו עיי"ש

וכתב בפרי"ב שם ודא"פ סק"ד דכל זה הוא בבהמות אבל בחיות ובגדיים ועגלים שאין הסרכות מצי בשם אין להחמיר אם אינו שהאביד הריאה פעם מ' במיד אם אינו רגיל לעשות כן ויש להיתר הבשר אף נעלמו אבל ברגיל לעשות כן יש לקנסו ולאסור הבשר אף בזה עיי"ש אבל דעת הלב"ם סק"ע"ו הוא דאף בגדיים ועגלים יש לאסור הבשר לדידי' אפי' באיבד רק פעם מ' במיד רק דהתקיל בהפ"מ להחיר הכלים לא הפסיד ע"י"ש ועי' בראש יוסף בחידושיר סק"ח שכ' דהעיקר כהלב"ם להחיר בזה אף בהפ"מ וכ' שם דגם לענין הכלים יש להחמיר כי גם בדיקת גדיים ועגלים מסירסות הוא גזירה מתם שהרבנן ולא ממהבגא בעלמא עיי"ש אך במקו"ם סק"ה כ' דהעיקר כהרא"פ בזה עיי"ש ועי' במהז"ב שם סעי' ז' ובמיגמ"ל עקר ב' סעי' מ' בבגיאורים ס"ק י"א שכ' דבהפ"מ יש לסתוך על הרא"פ להחיר בגדיים ועגלים אף הבשר לעלמו היכא שלא איבד רק כעם מ' במיד אבל לאחרים יש להחיר בזה אפי' שלא בהפ"מ עיי"ש ועי' בפרי"ב סעי' ח' ובמאירת עינים שם סק"ח דאף בעגלים הרכים דיש בזה כמו חיות וגדיים ועגלים עיי"ש וכ"כ במהר"ש שם ועי' בריא"פ ס"ק י"ב ובפרי"ב סעי' י"ב דאף בבהמה גדולה אם בבדקה מסירסות רק ל"א בבדקר מבאר מריפת בעון בשתו מרכים יהו לפים מיו בקו נרדנים רק חס אין שם סרכה ואבדה בחיוב בסרם הוילאה מחון לבדוק מבאר מרכות יש להקל לן [בלח] הפ"מ עיי"ש אבל בלב"ם שם התיר לאסור הבשר לעלמו עיי"ש ועי' בראש יוסף שם שכ' דהסותך עלמו על הרא"פ בזה בהפ"מ לרחיר גם הבשר עלמו ל"ע אם יש לחמאה בידו ועיי"ש בס"ק שאח"ז ובס"ק כ"ג ועיין במהז"ב בלל כ"ח בעשרון ס"ק י"א ובמחת יוסף בהגה שם ובמרלה מיקום הוא י' שם שכ' דבל זה הוא רק בשלא קבלו עליהם הראותה לטולא הרלוה לבחוק מבחון מכל מרכות שבה אבל לריך שקבלו עליו לבחוק גם משאר מרכות שבה דיש שור כמו בלא בדקה מסירסות ואף בהפ"מ אסור עיי"ש (וכל זה הוא באבדה במיד אבל אם אבדה בשונג או בחוס ע"ל בסעי' שאח"ז) (כ) לאכול בלא בדיקה

עבאר"ש מ"ש בהגהגה הטו"ב בבדיקת הריאה בעודה בכבש ועי' שמ"ח סעי' כ' והב"ש סק"ג שכ' דבדיקה זו היינו שיכנס הבודק ידו לכבש בחזה ומשמש בכל חלקי הריאה בחמון ויסוב הדעה להרגיש אם אין בה חסר או חליף או סרכות וכל שאר מרפות החלוי בריאה עיי"ש ועי' בפרי"ב סעי' ד' שכ' דכיון שיש סימנים לרכר בפנים אם יש בה אחה שיש מריאה כמש"ל סי' ל"ח (עי' בדברינו שם סק"ג) ע"כ לריך הבודק ואחר להרגיש במשמש יחו בפנים גם בסימנים אלו עיי"ש ועי' בראש יוסף בחידושים סק"ז ובמקר הימים סק"ה ובמאירת עינים שרש מ' עקר ב' סק"ה ועי' שד בפרי"ב סעי' פ"ז שכ' דבשבודק מכנים ידו בבכש עיי"ש ועי' בפרי"ב סעי' קע"ב שכ' חזרה להבדק שבעל מלבו כל המתבטות זרות שלא מעגין הבדיקה ויהגהל לאם במרגו ובישוב הדעת לאחם בכל מחבולו הריאה דכמו שבינו לו חז"ל ח זה שהרבה ולאת שמים לריך לבדיקת הסכין כ"כ לריך לבדיקת הריאה עיי"ש ועי' בס' תורה זבח הספרדי (מהרחמ"ח ז"ל) מערכת אות ב' סוף סי' ז' ובסי' ט' ובס' מיב לחרמל סי' ל"ח ובסי' ס"נ שכ' במעבר הבדיקה שחבר שלא יבחון בחמיהה כ"ל בירלה ד' על פמו ויפשטו ויסלוך כל מחבטותיו ובעת הריח יהן דעתו ולבו על הריאה ולא ידבר עם שום אדם לא ויהא במחל"ל ופיחו בשעה בדיקת הריאה שלא יפה אחו לדבר אחד כי בנפשו דיבר ותשא הרבים מלי בו עיי"ש (כא) בלא בדיקה כ' בפרי"ב סעי' קכ"ה ותל"פ ס"ק קנ"ה בלריך לבחוק ריאה בהבהמה בעודה שוכבת על הארץ ולא לתליה כי לפעמים רגילים הקבים בהם שבכים הבהמה לתעלה בהרגלים רם תע"ע שים הבהמה ועי"ש מביקים הסרכות עיי"ש ועי' בס' מוב לבהלל סי' ל"ח דבמה שהקב"ב מוליא הכרם תיוך הבהמה קודם בדיקת הריאה ליבא ליחם לפרוק סרכה בעעבע הבריה ברולאת הכרם כיון

ולאן הנעבע בנוך הבהמה עיי"ש (וע"ל ס"ק סל"ח וס"ק שע"ח)

וכ' בס"ח סעי' ג' ובפרי"ב סעי' ד' שלריך ליחר שבבבא לבדיק שיהנוך בנחת הטרפס לגד הלעשות חוקה ולא בהבשה שבהוך חיר החלב כדי שלא יבא לחתוך אחה מרכה עיי"ש וכ' בד"ק סק"נ ובחק"מ סק"ה דבדעבד אם לא חתך בנחת אלא בקע בסכין בלבות אין לחוש כל שאין לפרוט לחולו מסרכה ועיי"ש בלידה בזה אבי' עשה כן במיד ואבי' בלא הכ"מ עיי"ש

וכ' עוד בשמ"ח ובפרי"ב שם שלריך ליחר שלא יפחה הטרפס יותר מכדי כמסה יהו ג"כ מעשם הע"ע ום שאין מיחכון הטרפס בסכין לא בלפורן משום הבם הכ"ל עיי"ש ובחב בביה אחרהם בשפתי זהב סק"ב שלריך רש"ב ליחר שקודם בח רך הטרכס יעבה יבב קמן ויכנס בו אלבשו ומשמש באלבעי סביב לבקב ובראה שלא יריה שום סרכה ואח"כ יחה ב הבקב ויכנס יהו ויבחוק עיי"ש ועי' בשו"ת דבר שמואל סי' רמ"ה ובכרה"ב סעי' כ"ה שכ' שם בבדיקה שבר י לקרוע בהחלה כי החזה ובבחוק דרך החזה והוא מבב חינוחה ובע ולריך בבעלו כי יש חבם פירוק רבוכרסות עי"ל עיי"ש ועי' בתורת זבח סי' מ' בהעלה שלחה סק"ח שכ' דאינם דכיון דלריך בנשמה לבהחות בקרחיות ע"כ חבם ובדבר בשואל מחבחרק ם רבא הטוקה והראה ברלייר עיי"ש ועי' בחמה"ל בקא"ח סי' ל"ו אות ו' בבי"ב שכ' דמבב בק"ק בריסק מרקבה הרבנים הקדמים לבקוע גם בנשות החזה וחיי מבמי שבן יבי בעיניהם לראות בעיים בדיקת פיס ולא לחבבו כעור באפילה שקרוע לקרוע כ רבית דקת לו שרייבי סומקי המוליאים דם שהוא מלוי ביוחר בחמת הבלוחה ובכרה לא יחלא סרכה עבות מדובקים לשומן לא לחה ס"רים לחתוך אחוך אחם מחקים חיבון בסכין עם מעט שימן לא קרוס החזר שבקל יוכל לקלקב שם בלי ראות בעיים ומ"ש בשו"ה דבר שמואל וברח"פ שם שהוא מבב מינוה אי לומר שהוא רק הבעבה בעלמא לבי לומר הדעת ולא נבה בלחה כי המבב בן בהרבה מקיות וחבלל קדשים הם ויודעים לרחבר וח"ו מומר עליהם שיהבון מבב רע כי בלחה בפהיחת החזה לא יוחלן בחם שבלאים סרכה דקת ביוחר מבדיקה בריאה פיס ומ"ש הטורת זבח שם חבם שע"י שבהחמין בקרחומות בחזקה יסל לבבק סרכה ג"כ לן חבם כי לא עושין כן בחוחכין בסכין החלה בחוכך כל לחלבו חזה הטור והבשר של החזה ואח"כ לוקח רש"ב לו הקלב הבלי יהו בחעקל יהו בחעמד הטו"ב לח הקרחום ומעמיהו בחוח בשוקן רעליון של הקרחום על המלעות החזה כמוך להבנון ולחם אחר מבה בלרים על הקרחום בזהירות שלא יבך הקרחום לחטה לחלל החזה והטוכם הקרחום מבבי יד הקרחום למעלה בחוזק בחוקן שלחן עושה כ"ל חרין עיקר בחזה לכל לרבו מן הבנון עד האחר והוא בעומק כ"ב עד סיוך לקרום הסובב לח פרמיזה החזה ואח"כ לוקח הטו"ב הסכין ביחו ומחחיל לחחוך הקרום הסובב בפרים כגוון בחעקם חלר הבבד בבדי כרסה יהו לבחוק שם בחחחם הלד ובלחות עיקם ומוחך בחעמד מעמ לח הקרום הבוא בחוקן זה עד שחגיע לסוף הזה לגד הטחר ואח מרחיב לחדי הזה ומכרס יהו לבחוק כל הריאה בפרים ועיי"ש עוד בפרים בסי' זה עקר מ' בגלק"ע ס"ק כ"ב שכ' הבאלוים לחבר שבו כפלות לחבכם בק"ק בריסק דלישל הבקיע שהטו"ב בעלמו מחיב לפחוח הלר הבבד הוא ולא לחר חזקה וגם יק בבהחה לחת שבודקה מיקם ומיד משם מעבה שבי' וכן רלוי לבאל בכ"מ עיי"ש (ולענין בדיקה עגלים ע"י בקעם כחזה

יורה דעה סעיף לט א הלכות טריפות

(כב) בדיקה (כג) ישכבו (ג) נחש : פנה (כד) ונתנו (כה) גם כן (כו) נשמה

באר היטב

(ג) מהם וכתב בש"ך דמשמע מזה דבדיקה ע"ז היא מדרבנן (וכ"כ כל האחרונים) מיהו ס"מ סיכם דלא אחיל ד' רישותא אבל היכא דאפילו רשותא בדיקתה מדאורייתא

דרכי תשובה

ע"ל בס"ק שאח"ז). (כב) בדיקה. עי' במרה"ב סוף כלל כ"ח שכתב דאף דבנבלות נשמה מחזרים אלא לקרוע כל החזה ולבדוק דרך החזה מ"מ בעגלים הרבים שלון סרסה מצויה בהם מוטב אף להכחילה לבדוק דרך החזה עיי"ש ועי' בנין אברהם בלה"ב סק"ג סב' שם ש"ב במדינת רוסיא שהחזיק במנהג זה בגדיים ומלאים ועגלים הרבים לקרוע תחלה כל החזה ולבדוק דרך החזה כל"ל והרמ"א כתם שע"ש בדיקה זו חובן מרבה שמאלא סרוכין וע"י בדיקה דהכנסת יד הטוב דרך הערפה הוא להיפוך שרוכן כסרות בלי סרטה אבל הגאון אבד"ק יאסי ומעזיבה (הוא רבן של ישראל מרן אברהם יהושע העשיל ז"ל) כתם עליהן ואמר שהן מכסדין ממנן אב ישראל באמת משום דאפשר שמעולה לא הי' שם שום סרכה כלל רק עתה מהבין ע"י בדיקה זו עלמה שמתחת קרימת החזה נתה הרוח פתאום אל הריאה ומתה נקפלו הרירין ונתקבים ונעשים חזקה כמו סרטה (וע"ל ס"ק ש"ד) ומ"ש לדינא סיים בל"ע עיי"ש ועי' מזה בזבחי רצון סי' מ' סק"ב בסיים שהוי במנהג המקומות והראו וכשמא עיי"ש ועי' בש"ת בית אפרים חוי"ד סי' יו"ד אב' להבי"ב דק' רוחאנע (שהי' מו שי"ב ביתי הנה"ל רבינו מ' מנחם מענדיל מפרסבוק זצלה"ה) וז"ל בס הלוט חזה קשות ראיתי בדברי כ"ה אב' שלחתו דרכו לפרוח החזה בעגלים ובבדוק הריאה וסי' ואני הבאתי בפרי מגדים מבו"ת דבר שיאל שהוא מנהג מנוגה ורמי לבטל וסי' עכ"ל ועי' בחורת זבח סי' מ' בהעלה שלחה סק"ח מ"ש בדברי הבית אפרים בזה וכ' המקומות שהנו לבקע העגלים אין תפיסה עגירים מדברי הדבר שמשל הנ"ל כי כפי הראה לא מיירי הש"ה דבר שאשל אלא בנשה שלריכין לפרוח החזה בקרחמות בחזק יד ובקלה משך זמן לכן יש לחוש פן מתפרק מחמת זה לחזה סרכה דבוקה והראה כס"ח אבל בעגלים הרבים שבשחין החזה בחזה כמעט בהרף עין יל"ל דליכא לחיתם בהא שתפרק ונחב דבמקום שהנו לבקע אין לכם לבטל מנהגם עיי"ש ועי' בש"ה מהר"י הכהן תניינא חוי"ד סי' מ' שבאמל בעמן זה מעיר אחה בהוחש זה כחמשים שנה שוד מיתי הרב הגאון רבינו ר' מענדיל מפרסבייק ז"ל הנו הש"ב שם ובדל הסבירות לשרך י"ב פרסות לבקע העגלים ולראות הריאה ובדקה דרך החזה דוקא ומנהג זה מהש"ב שהי' לפי הגאון מהר"מ הנ"ל והריאה ל' הבדיקה הנ"ל והוסב בעיתו ולא כמנהג הש"ב בכל גלילות הארץ לבדוק גם העגלים הבחחים אחר ח' ימים הם רבים מאד ויוכל להעתק בקל הסרכה בכמיסת יד דרך הערפה ולא יד ולא יבין כלל כי שכיח בהם סרטה דקה כלילי שאינם בחזק המשום אולה בגדיים ומלאים שבחחים לאחר חלי שנה שלון חוסנן לזה ועתה בלה עדה חדשה וקבלו שי"ב חדש ולוט בחדש רק כיוצא כל הטעות ישראל הולא אם יש חשש בשיטי הרמב"ם בזה אחרי שהנו כ' כחמשים שנה והביב דבהסכמת כל הטוגין בזה יטולים לבטל מנהג זה דבחלי אילו לא המחחילים במנהג זה דברי הבית אביהם שכ' דהיא חומרא דאחא לידי קולא שע"י בקיעת החזה יש חשש פיחוק סרטה לא סיו סתגין כן ע"כ בחלא מי שנשנה עד זה ומנך מ"ע על דברי הבית אפרים הנ"ל אבר מחבר לשסק נחל בחמנים בחלא אין מזחיק אריו ואין דיב כשובר על מנהג עיי"ש ונראה שלא ראה הרב מהרי"ב הנ"ל דברי הש"ו בית אפרים שמנאר שם שהשונה הסיא סי' לרומאלא להבש"ב הנ"ל בדברי הבוחה הנ"ל יאפ"ה הסיבו כן שם ובבגילות ועי' בש"ה מרחה יחקאל (מהגה"ר מ' יחקאל פלאנט ז"ל) סי' מ"ג שכ' דסיבתן בגדיים ומלאים לקרוע הנמן כדי שתהא הריאה נלויה לאמו ובדוקה כך כשהיא עדיין בפרס ולא יולידה לאון מחמת שם שם סרטה דקות ום לאום שיתחקן בהולדה עיי"ש ונראה שהוא נריר אחר מנהג רבו כידוע שהגאון הנ"ל הי' תלמיד שובהב לגאון מהר"מ ז"ל מחמלמב (והוא ז"ל כ' הם מחחם לין על הטוחה מה ששמע מפי רבו הגאון הנ"ל ועי' בחשו' מרחה יחקאל סי' ק"ד) אך ראיתי בש"ה פרטיל אלה"ה דברי חיים מ"ב חוי"ד סי' מ"ב שכ' לאחר הרב ז"ל חיל דע לך אחי כי חזב נאמים לא יחחא לבו בנקבע הבנלים כידוע ונם שמעתי מרסות ח"ח שהנב מחלמידי ח"ו הגאון מהר"מ מחחמלמב ז"ל שאחר שיחנו לו בפרחם שח"ו לא הוה דוקא לבקע רק שבאלו אמם מרח להש"ב לבקע ואחר שלון קלות לבקע לך לא הקפיד חקא לבקע אל שם החלי שיחר לחכם לעות לשמם המנהג מלבקע ומרבנב מלה שלא לבקע

מלאכה

(כד) ונתנו בשלמה ובחול הי' חמיניא בחזרו כמו שבבאר החכ"ל בחורה ובחסדות וכו' ובאלו לא בכל מדינה ספרה וכל אדם אבכה וכל מדינה ד"ח רוסיא שלון בוקעין רק בלילה מקומות מישוסת המישוסת וכל הדיקים אבל מבדיקה לא בקעו לכן בהלי רמי שהש"ב יבחוק כדרך כל השלם בלא בקע עכ"ל ועי' בש"ת שאל ומשיב הניינא מ"ב סי' ל"ג שבאמל בזה מעיר מ' שהיה המנהג שלא לבקוע וכעת טה הרב להש"ב לבקע והקבים טוחם עליו כי הוא מעריף הרבה עי"ז מ' נם הגאון מסמרינא לא טה לבקוע והש"ב אומר שיוהב בגיורה שע"י שאים שהחחים העגלים ע"ב אינם מרגישים כ"ב הסרכה והביב בחריסה ובייס שאל"ל לפחות ובבחוק ודי במה שהש"ב מכבים ידו לפרים בלא בקוע עיי"ש ובבה"ק מוקאמם והגלילות מחמן היות מרן אא"ז הגאון רבן של ישראל מו"ה לבי אלימלך שפירא זצ"ל מדיימב בעהמח"ם בני ישבכר אבדפ"ק וכן בק' דיומב ובכל הגלילה סביב טהגין לבקוע העגלים ובבחוק דרך החזה דוקא ועי' בש"ת שם אריה חוי"ד סי' ד' בחילו ד"ה ומה שבאמל שכ' שבעיתו ק"ק זמלאב המנהג שהשוחטים חיבב מכבסים את הם לפרים לבחוק בעגלים רק פתחתם החזה מהעגל ורואים על כל הלבי הריאה אם לא מצא אחה סרכה וכשרואים אחה סרכה מעבריסים ואומרים כי מנהג זה נחיבה ע"פ הרב הגאון המנאה מ' יעקב שמשון זצ"ל שהיה מורה הוראות בעיר חדש דבש ומראר שהיה חשש שמא המתק אחה סרכה בהכנסה יד הבודק ע"ב לא רצה לבטל זה המנהג כיון שמחיבה ע"פ לדיק הגאון עיי"ש בחורה (כג) ישכבו נחש עבאה"ם מ"ב דבדיקה ז' מדרבנן היא ור"ל דעיקר הבדיקה שהבריבו לבחוק אם מן בה סרכה אבל כי אמקה שום רשותא בין בריאה וכן בשאר אברים הוי מן הבורה החוב לבחוק אם אין זה רשותא המטרפה בטרם ועי' בשלחן נטר רים סי' זה מ"ם בשם הרב מהר"ם יאחק ובש"ת חבב"ן חלק מ' סי' מ"ו ובסי' ערך השלחן אות כ' ובסי' הורה זבח הספרדי (להרחה"ח ז"ל) מערכת אות ב' סי' ח' סעי' ה' (כד) ונתנו ג"ב לנפוח עי' בש"ת שובו"ד הניינא בהשמטות סי' ל"ג שכ' בחמלע ההבוחה הנא ודאי דלא מהני לראה ע"י זבחים המנדלה אם אין בם נקב בריאה ואף שרואה ע"י הבטיחה שלון שום נקב בריאה אין זה בדיקה דבדיקה לא שייך רק ביחה דאפשר הבדיקה לכל הדם אבל במה דאי אפשר רק בדרך רחוק ע"י הכלי זה לא מחבב בדיקה לחחמיר ומכ"ם דלאו ראיה הוא להקל עי"ז ומבאר מדבריו שם דכל שיבה ע"ז רוק ולא בלבנה אף שרואה אח"כ ע"י הבטיחה שם נקב לא אוכפה עיי"ש (ועי' בש"ת שאילה יעב"ץ חלק ב' סי' קב"ד) (כה) ג"ב עי' בשלחן נטר סוף סק"ג סי' שבשהקבל לשו"ב לעיי' אדרינאל" בשמת הפ"ז מלא המנהג בין הבוחמים שלא היו בודקין הריאה מבחוץ ובחמלא ה' עליו ביחל המ"ב הרב הזה בהסכמת הרבים דשם אבל בעגלים לא עלהה ע"י לבטל המנהג ולא אישר הילי אבטלו.ו כי נם בעגלים ערך לבדוק הריאה מבחוץ כמו בגשות דכמה מלרשות אירע בעגלים בשביל שלא בדקו הריאה נם מבחוץ עיי"ש ועי' בס' זבח בלון בהמדיים סי' מ' ס"ק ס"ז שכ' דהפשט במדיעתו המנהג בכמה קהילות להקל בעגלים לבחוק בדיקת פרס לבד אבל הגאון מו"ה עקיבא איגער ז"ל מפיחא כהב עליהם בההב ידו מפחאה לבטל המנהג הזה עיי"ש ועי' בש"ה שואל ומשיב הניינא חלק ב' סי' ל"ג שלידר להקל בעגלים דבני בדיקה פרס לבד משום דלא שכיח בהו סרכות עיי"ש אבל בש"ת מחבו"ד הניינא סי' ק"ו כ' דאין לחלק לענין בדיקה אין בין בשות לדקה ונם בעגלים וע"ש ערך לחולה הריאה לבדוקה בחון כיון שבדיקה אין הוא משום מראה ועיי"ש בהשמטה סי' ל"ג שהוסף בטעמו דבעגלים וע"ש יהבר חיוב על בדיקה אין מבגשות ועיי"ש עוד בדברי בקו"מ סי' ל"ג מ"ם בזה ועי' בדעה טוהה סק"ו שכ' שכן עיקר לדינא דאין להקל לענין זה בעגלים יותר מבגשות ועיי"ש עוד במה שבאמל במקום שהנו להקל לסמוך בעגלים על בדיקת פרס לבד והשובחים מוליכין מסם בבר המקומות שמחמירים בזה לו ממה דהומל ומבארי מבחרי והביב דכון המחבלה אחבחה דהכי לחולך בסם לא אחיל לעבר בזה הומל ומבארי אמנם לענין כבלים יש להקל בשבי' מעל"ע עיי"ש (ועל ס"ק י"ד ובסי' מ' ס"ק ע"ג) (כו) לנפוח עי' בס' שלח יאחק דף כ"ה ע"ד סוף אות י' שכ' וז"ל ומבארי לכם לאחון קהילה שם בית המטבחיים לבחיבה ולאם מיחה להבפיבה שלהו הלם ג"ב מעבה הריאה ואין בעל הבור יודע

מלאכה

(כו) כל (כח) ריאה (כט) שטלו (ל) לית בה (ג) רישאתא (ז"ל וכליסתא). ונקבת

באר היטב

(ג) רישאתא. ותהר בש"ן אבל לי לא מכרה בלא ריפות לב"ע כמרה מין דנבדקה ולפעמי נבחנה נחלה חלה כב"ח שבחר דסבל עכם יחמיר לשנמי :

דרכי תשובה

הטפח ארך ורחבה נחל כ' ע"ם הרוב פרנסתו הוא מהקנים ומכל מקר הקנים עליו ע"כ עושה רמי' ולוט טפח כרלוי בעת הבדיקה ומרלה לפני הבודק כמי שהדבר כבד עליו בגופתו ושהה טרטו לחוטו חלת חדשי דלפי' אם הריאה מטפחת בקרבו הים מרבו ומשבך הרוח לחוטו חלת יחיב דלפי' אם הריאה מטפחת כרלוי אפ"ה אם לוט טפח בעת הבדיקה לא יכלבן בנקב קטן אם המים ושומר על עמדו רק כשיוסף לנפחו בעת בחיבתו לו פי' הבחנה אם יש נקב לו נמ ע"כ ארך לשום מין עליו בזה מיי"ם ועי' כס' תורת זבח הספרדי (להרחר"ח ז"ל) מערכת אות ד' סי' ל' סעי' מ' ו' (ועי' בדבריו להלן ס"ק מ"ב)

(כז) כל ריאה עי' בש"ם ס"ק י"ל סל' דשעם הפשוט בדברי הה"ג שמלריך לכיחה הוא מקום הנקבים ועי' בשמ"ח סעי' ב' שפי' הטעם על הבה"ג תה מקום סרכות וכוטות יוהר טוב לנפחה שיוהר מיכרות הן כשהריאה נכוחה ועי' בלב"ם שם מ"ם בזה לדעת ועי' במלרה עיים שהם מ' ע"ל סק"ה ובס' דברי יוסף סי' רל"ח ועי' בש"ת הפלרת לבי מו"ד ס' ה' ובס' מנחת אהרן סק"ו סל' דלף ומס"ם מסמע שלא היה ממנגם לבחון בגופיה חוקה אבל בהבודקים שבימיהם הו מביני מדע ביותר להבין ולהבחין היטב בחמשמשם בפנים ובראות עיים בהאילה לאחן בלי נפיחה מש"כ עכשיו שלאן הכרת הבודקים שבזמנו חזק כ"כ לבחון בלי נפיחה ע"כ הי עתה המוב לבחוק כל ריאה חוקה ע"י נפיחה עיי"ם ועי' בש"ת מרלה יחוקאל סי' מ"ג בד"ה חלת הבמת ובש"ת חקקי לב הספרדי סי' כ"ל

(כח) ריאה עי' בס' תורת זבח הספרדי (להרחר"ח ז"ל) מערכת אות ב' סי' מ' סוף סעי' א' שכשנשלם לא הבשיר שום ביאתה בבדיקה אחת ב' בב' פעמים בכל לד ועי"ם בערך אות ה' סי' כ"ל סעי' ג' וד' שכ' שם הקנה בק"ק לאחמיר מהרבים הקמוטים שהבדיקה הלי היא בעוד הריאה בפנים והבדיקה הב' הקרא הגה"ה הוא לאחר שמוליאין אותה לאחן רק לפעמים כשהמלאכה כבוחה בהמקולן שבאחמן הרבה בהמות והיום קלר ולא פעמי לאליא כ ריאה לאחן שהבקין שבאחמן אותה פ"ל ע"י פיחה אחה ופעם ב' ע"י פיחה כל הנרפס ממעלה למטה ושמין הגה"ה להריאה בפנים בנרלות הגון דכיון שהוא בודקה לנרלות עיני שפיחה הנרפס ורואה כל חלק הריאה פ"ל שב לאליאה לאחן עיי"ם וכ"כ בס' עוב לישראל סי' ל"ל שכ הוא המנהג גם בירושלים עיי"ם ופשוט הוא דכל זה הוא רק להספרדים במקומות הנ"ל שאין המנהג קבוע אלא להקפיד חוקה לבדיקה באחן ע"י נפיחה אבל במדינתנו שהמנהג לבדיקה ע"י נפיחה חוקה אין לסמוך אהגה"ה הו במקום הנגיחה כמש"ל בס"ק הקודם (כט) אפי' לית בה רישאתא. עבלה"ש מ"ם בנאבדר הריאה בלי נכיחה ועי' שמ"ח שם ובב"ם סק"ה ובפרת"ב סעי' ד' שכ' דבאחמן מקומות שמנהגן להחמיר להנרלך בדיקת נפיחה חוקה אסור להם לשנות ממנהגם שלא לא נפחו בחוך דיש כלא בדק הריאה בלי בחוד עיי"ם ועי' שכ"ל סק"ו ובכרת"ב סעי' ה' שכ' דבהב"מ יש להקל בזה אפי' בברמות בחומרתן ותקנת בלב"ם ס"ק י"ב דאפי' לבשי"ב עלמו המקל בהפ"מ בשביל לא הפסיד מ"מ רלוי לקנסו בשאר קנס במה שעבר על מנהגם עיי"ם ועי' ס"ך ס"ק כ"ח וסמ"ה סעי' ה' שכ' דכל זה הוא באיבר הריאה בחוזק אבל אם לא נפחה באופן לא בשונג מהבר בכל נוונא דמהחמת לא קבלו עליהם הוספת בדיקה זו לאחר אפי' בדיעבד ואפי' בשונג עיי"ם (ועי"ל סוף ס"ק ל"ב) (ל) לית בה רישאתא עי' בס' תורת זבח הספרדי מערכת אות ה' סי' ל"ל סעי' ד' שכ' שם הקנה בעניו מבשים קמוטות ע"פ נאוני עולם לבחוק הריאה מבחוץ ע"י בודק אחר אלא הרחבון שבדקה מבפנים עיי"ם ועי' בס' עוב לישראל שם ועי' מנח"י שם בלק"י ס"ק ל"ו שכ' שכן הוא המנהג בק"ק בריסק שאם אין שם ב' שוחטים בעת הבדיקה שבכלים שנושים הבדיקה מבחוץ ע"י שו"ב אחר חוקה עיי"ם ועי' בש"ת פוטו"ר הגיונא סי' קי"ל מ"ם בדבר הקנה שהיה בעיר מ' שיחי' כ' שו"ב בבדיקת הריאה ועבר שו"ב מ' על הקנה וקלף הסרכות בעדר בא השו"ב הב' הב' ונכסוף קודם נמר הקליפה בא הבל ופסק להעריך הבהמה הרי בהשוד לאותו דבר וכ' שם דאם נעשה הקנה בהעיר מחמת איזה חשש הבר שהיה על שו"ב מ' אין ביד שום אדם לבטל הקנה כל זמן שהיה השו"ב הם שם אבל אם בלא נשם אח"ל שו"ב אחרים יכולים להחיר אבל אם נעשה הקנה בסתם אין ביד שום דם לבטלה לעולם ועיי"ם עוד במחברת אליאה סי' ל"ה ועי' בדעת הורה ס"ק ע"ל שהביא ממנו שמלה סחב יש מל קלף

ומסומים

מלוחה וכו' הגם שהרמל קרוחים הם מאוכ"ל לבם בכיסם מלוח מחמת הספר והחק ממון כן יהגה ח"ו וכו' עכ"ל ועי' בפרת"ב פנ' קכ"ב סב' ומיקר נחל בדבר שלא יבא בעל הבור ויעמוד על מורו בעת בפיחה הריאה כי אפי' אם הוא אדם שם בו ירחם שמים הוא בהול על ממונו ולא חוקנו לחיה מהחבר בהחבולות למעט בעסק הבדיקה כדי שלא בהיחר ואל"ל אלו הקנים אחר לא אחון בם ומחוגם מביב עליהם מנופס וכסמרים שולחנים לחרף ופני להבים פרחם ומבלבלים דעת הטפח והבודק וכו' ובקלא קרשה מיבים שם בבית המבדיקים מקום מיוחד שמפחדן שם הריאה והטפח שומר נחון אל הכולל ומשמיען לו קנה הריאה דרך הראר שבטהל ומטין לו לנפוח ולוט רוחה לא פהגם הרעשה אחר מעשה שם ולא בודאי לוט שלום ברוח לבלות לא הרוח כי לוט יודע לחיה יכבר ובכח כרלוי והוא מעבר מוב ויכה עכ"ל ועיי"ם ברלאם לפרים ס"ק קנ"ד ועי' עוד בדבריו בש"ת בית לפרים חו"ד סי' מ' בספר שמחיר נ"כ מאד על זה עיי"ם ועי' בשועות יעקב ברים הל' שחיטה סי' מ' בפי' הקבר סק"ד סל' וז"ל ונם מעשה הקנות הליטר מכל חכמי זמנמ ולפי הקנון עמיהם שלא יעמוד הלוווארל"ם מבשר בעת בדיקת הריאה שלא יבא הבודק פלו חלילה עכ"ל ועי' בש"ת שואל ומשיב קמא הלק ב' סי' מ"ח שהרחיב הדיבור בענין זה בדבר אחר חכם מ' קינון חחימות גאוני החור המפורסמים שבעת שהבו"ב מולית הריאה לאחן לא יעמוד בעל הבור על מורו הים כל מי שם לו מנגע יד בלוחו אור כי יש לאחם שהבודק יבא פנים להזהיר זבח לחקל שלא כדת והבלה ברלאות שכן הוא מעיקר הדין דים הבם לבחיאת פנים עם הבעל הבור שם ובפרת בש"ב שבעל הבור הוא מדין שלו לבעמים ובקן לו מחיהו בודאי ים הבם נחל ובפרט בדברים הבלוים בבברא ומהלוקת הפסקים והסרכות מאחרו נבודקים כפי אומנהם והבנת לבם אם הוא סרכת עבה לא דקה ובקל יכול האדם להבות לבבו שזו אינה סרכת נאוה ומהגהת בגלוי בין הלאבשת וכדומה וכל שאלות הריאה שהם כהרבים הלוים בשעה ובקל יוכל להבות הדין ולהאיל מריפות לישראל ע"כ הוא הקנה מבוארת ותוארת ומי ומי לא יאשם לגזרהם שבלו לחרבתא דדיינ וקבלו שבלו לחרבתא דחבודי וקבלו וכו' ולאן לעבור על מקנהם ולאן מקום לומר דלאלו לא היתה הקנה עולמית שבבר מדע שכל הקנה שהקנו גאוני החור על כל החזרות הקנו ובפרט דהשעם שהקנו לא מבעל דלאמו מבשיר ידי ולדרבה בזמנינו בדלר מהרלאי לבדור שבמעם לאן מיר שלא יבי ריב בין הבוחנים וכל מ' לאסף כל מה שיכול דברי בוז על חברו וכל מה שיכול להבעיאו בעיני החוכר והקלב עשה ובקל יש לאחם שרוה להחליף לבעל הבור ולהרלות בו שהוא רוצה להבשיר שלאו לאמן מבריף ובכיב תורה ח"ו והרבה המבשלה לכן יולה רלוי לבחור בדר בכל האמרי עיי"ם וכיולא בזה כ' גם בש"ת מוטו"ד דיש כלא בדק הריאה כלל במיד עיי"ם ועי' שכ"ל סק"ו ובכרת"ב סעי' ה' שכ' דבהב"מ יש להקל בזה אפי' בברמות בחומרתן והקנו תקנת קבועות לבנתי חת לוחבת הזבח אמה ומחרתיון אחר ט יד ובעיבה בהזבחה לבלתי עמוד בבדיקת הריאה אך לבעבור כי נפרן הדבר בהמשך הזמן ע"כ רלוי לחזק הדבר ולקיים מה שקבלו כבר והבינו הלוחה לזה שכן הוא מעיקר הדין וכ' גם בשעה שהבו"ב מטפלים ומחגים בדבר בינם לבין עלמם לא יהי' שם אלא מי שם לו שום לד בעיבה בזה ואם לא' מהחובחים אינו רולה לאחם לא יחמלו הבו"ב לבדוק הריאה בבום אחנו ואם הבו"ב יעבור על זה שחיטתו חסורה כדין חבוד לאומו דבר עיי"ם ועי' בס' רלאם יוסף בהגהותיו סוף סעי' י"ח סל' הריאה קמטרת הנשרחת אחר הדפים הרי"ל ר' יחחק מוחרק ז"ל שלא יעמוד בעל הבור אלא הבדיקה רק יכניסו קנה הריאה דרך חור כ"ל אחרי הדור שמעמו לו עיי"ם ועי' בדעת חורה ס"ק ע"ל סל' שהוא מגלה כהב הטלו בין כחבי הגאון מהרלא"ז ירבגליות ז"ל והיו חחומים עליו גדולי הדור הרייב הרשיב"ק ובעל חבו' נור ארי' יהודה ובעל בית אפרים ובעל מנחת חכמים והגאון ר' יוחנה מוחלקות והגה"ק אבד"ק אפעל והה"ל מוידיסבוב והגה"ק מהר"ם מבנו זח ועוד כמה וכמה גאונים ומדיקים עיי"ם ועי' בחמת"ו עקב י"ב בלק"י סוף ס"ק ל"ל מ"ם מהרבנים הגאונים דק"ק בריסק אין מוקו ואלוי הקנה זו שאם הקנב לא רלה לנחת מחייב הבו"ב לנעוב הריאה עד שיגלה עיי"ם יעי' בהגהות הגאון מהרל"ק ז"ל שבם תורת זבח אות י"ח בד"ה עוד לחזבר ובקונטרס פרט ושלנות שבם שו"ת פס"ם סלו סי' ה' ובחמת"ו שם בפרים סעי' י"ב מ"ם שבדבר

יורה דעה סעיף לט א הלכות טריפות

(לא) מקשות (לב) מקיין שלא (לג) לנפחה (לד) רק (לה) אם (א) סיה נס (לו) סירכא שברת של ידי משמוש (לז) וכן (ד) עיקר :

באר היטב

(ד) עיקר והי"ס כל שאר רישותא ש"ך .

פתחי תשובה

לט (א) סיה בה סירכא עיין בתשובת נגעת שאול סימן מ"ט נגעה בסירכא לאחר מיתה ובמה להעלות הריאה ופי' משמש במקום דמוק מ"ש קלת שר הריאה ולאחר שהעלית הריאה ולא שהיה על אותו שר שלא סירכא דבוקה ולאחר מישון ומשמוש נודלו שאותו הקצת נתפה לאחר מישון לריך לנפחה וכבר לא אפשר לבדוק מחזיה יוצלן ובמקום הפסד מחזיה ע"ם ומתש"ע סק"י .

דרכי תשובה

והחומים עליו הב"י ז"ל ושד' ק' רבים שהקטן שבכל עיר שם ב' שו"ב לא יבדוק א' הסכין לא הריאה מבלעדי המי ובשה בגזירת נח"ם וע"כ כתב בדעת הורה שמוטל על כל רב בעיר להבינה ע"ז בעיקא פקיחת ולא ימלא הש"ב בזה זה לאות ברור כי דעתו קלה עליו וקבר רבעים בוגדים הוא לחיות יחו עם הקלב להקל שלא כדת ואין לקבל עליו שום הנהגות ואיהגלות בעון זה וכו' ונם כתב שם מרלה כתב א' בהקנה נחלה שעמו נחלי הדור והחומים עליו בגאונים בעל הישע"ק ובעל הטו' נור מריה יהודה ובעל ב"ח ובעל מגית חכמים ובע' מ' יחלא מחלקות והגה"ק מאפשא ובגה"ק מחדישוב והגה"ק מבעלזא ועוד כמה גאונים ומדיקים שבדיקות שם ב' שוחטים לא ש"ב א' ונם א' שומר ע"ב בעת הבדיקה מרם הלא הריאה מהמ"י יוכלו להתוכח זה עם זה ולפלפל עד אשר יסכימו לדעת א' לא יצלו לפני הרב שהא יכריע ביניהם אבל אחר ילימת הריאה מהמ"י אם נאסור ואם להתיר תגלה לנגות שהו לשום אדם מי הוא ש"יחד להתמיר ומי הוא הדיקל דתלבד שעיבר בלאו כמ"ם בתו"מ ב' י"ש נם מעהת הגאונים הנ"ל פרוסה עליו והרב יתרה בהש"ב ובכל העומדים שם בשעת בדיקה בזה ואם יעבור מי מהש"ב ע"ז שחיפרו בריאה כדין ישמר לאותו דבר עיי"ש (לא) מקשות . מבכ"ר ס"ק ל"ב ורה"פ ס"ק קס"א ובפרי"ב סעי' קל"ז שב' שם לריך כבירוע אותה שאלה בהריאה יש לעיין בה ולפסוק מיד ולא להיותן כמה שעות כי אז מהקשה הר אה ואם היה בה סירכא לא העבור במישון וכן אם היה בה טעמא בשיכולי הריאה א"ל לעיות עליו חוש בשר מקוף ע"כ מיד בהעלות הריאה מבשן הבשרים ובדיקה הוקף עיי"ש ועי' בס' תורת זבח הסברדי מערכת אות ב' סי' ז' סעי' א' (ועי"ל סי' ל"ח סק"ד) (לב) מקיין שלא לנפחה . כ' בש"ח שם סעי' ב' ולכאי' במקשות דלא מהנו לנפוח כל ריאה מ"מ יש להעלות הריאה אחר הבדיקה שבפר ס לבודקה נם מבחוץ במראית העין שכתה נאומים נזרו חרם שלא לסתוך על בדיקת פרים לבד כי מראות הנקבים א"א להכיר היטב מבפנים (ע"ל סי' ל"ח ס"ק נ') על כן אין לסתוך על בדיקת פרים לחוד כ"א בדוק ביורגל היטב יותמה שרם בקהלה שהבדיקה שכתה שם יום יום עיי"ש ועי' בשב"ד סק"ד שב' הכיון דא"א לסתוך ע"ז כ"א בש"ב שהא ידא ה' מרבים ורגיל היטב מכריה אנים להכיר מקום המראה והנקבים בבדיקת פרים שבבדיקה שכתה הלו יום יום ע"כ פתה בשו"ר בזמה"ז ראוי שלא לסתוך על שיש ש"ב על בדיקת פרים לחוד עיי"ש וכולא בזה כתב נם בישועות יעקב סק"א וז"ל כפי מה שהגו בקהלתו לסתוך על מה שמבנים הבודק יחו לפרים והוא מרגיש ומכיר בתמשוש היד כל הרישותא שבריאה אבל אי עמדתי על הענין שם בדבר קלקל גדול וה"ל בעלמו הרגיש הזה פה והיה הדבר קשה על מוכרי הבשר עד שאמרתי להם כיון שאין ראוכם לזה ע"כ בריאה העין מבורכת יותר תמשוש היד א"כ היא בדיקה יותר טובה ומזה לא חזה וה"ל דברי עמו פרי וכן ראוי ונכון ובל רב גדול לבטל בדיקת התמשוש רק לאראה עינו ישמש עיי"ש ועי' בס' בלתי נבוה סק"נ מה שענק בכרוכיא על בחק א' מק"ק בת"ש שהיה סוגר עצמו רק על בדיקת פרים לבד וכ' דכיון דבעיר שלטוקיק נהגו להתמיר להליך נם בדיקת מין ועיד הכ"ל ערבת אחר מנהגי אלטוקיק ע"כ לריך הבודק לקבל עליו דברי חכמות שלא יהוב בדרך הזה עוד ואם עוד יחזיק במנהגו אל יאכלו משחיטתו וכ' שכן הסכימו עמו מורו הרב הגדול ומגיו ז"ל עיי"ש ועי' מזה בס' הורת זבח הספרדי (לרב מהרחד"ח ז"ל) מערכת אות ד' סי' ל"ח בתרומות ועי' בס' אהל ישראל אות ר"נ שהגיה שהגאון מו"ה שמכטל והגאון ליסמתן אבד"ק פ"נ נזרו באיסור חרם ע"ז וכ' שכן לריך הרב הטהן קבלה נמו"נ ליחר בהשו"ב שבנו לו שלא יעבור ע"ז והרב יכתוב כן בהקבלה עיי"ש וכ"כ בבל"י סק"נ ועי' במחרת מימים שרם א' שף עקף א' שהגיה דברי האהל ישראל הנ"ל וכ' דעתה בזמן הזה מתחדש הגזרה ע"פ רבני וגאוני הזמן ולכן יש לחתיר בזה בכ"מ עיי"ש ועי' מזה במחמ"ל עקף א' בלק"ש ס"ק ל"ב ועי' בפרה"ב סעי' יו"ד וסעי' י"ב ורמ"פ סק"ו וס"ק י"ב שב' דלף במקום דטהגין להלריך בדיקה נם מבחוץ מ"מ בדיעבד אם אירע שבדקה רק מבפנים ומחלתה שלימה ומקיה אפי' לא הריאה לאין כלל ומחבה יש להכיר אפי' בלא הסכר ולף אם אותו שהכנים

שלום

(לג) מקיין שלא לנפחה . כ' בש"ח שם סעי' ב' ובמלר מריפות אות יודע להרגיש ב"כ מאחר והוקף כשאמר בדי לי שהקדקדי היטב בבדיקה שבכיס ומלאתיה נקיה ושלימה כראוי אבל בלא"ה אסור ואתמיר אפי' בבהמה נחלטה שלא הוציאו את הריאה נאון ומלבדה הע"ב דבמקומות הלו שהגין להוציאה לאין מבמתא אינו מדקדק היטב בבדיקה שבכיס ואין לסוקד עליו כ"כ אם לא כשאומר בדי לי שהקדקדי היטב בבדיקה שבכיס ומלאתי נקיה ושלימה כראוי א"ל להתיר כלל עיי"ש ועי' מזה בראש יוסף בחידושים ס"ק כ"ז וכ"ח וס"ק נ"ג (ועי"ל ס"ק כ"ט) (לד) לנפחה . עי' בפרה"ב סעי' קל"ד שב' מהם חסידים שם לנהג שבבבא לפני הריאה וארץ לנכרה יתהוך מקודם מה שבפי הקה מן הדם ולראון לאהו המקום היטב ושמא שאינו ראוי להכנים הדם בפנו הדם להך פיו יעלה ס"ק קס"ח כ' שם עוד הדם המתמת שילה לאחר שלא נהכנים כראוי עיי"ש ובפ"ז מסמע דבכ"מ אין להקביד בזה אלא אם הבכח הוא ישראל אבל אם הטפח הוא נכרי אין קפידא כיון דלא שיך נביה הדם איסור דם לא מימנע מלנפחה ואולי י"ל הם בנכרי יש הדם בישאר רוח כי מכוס מיפסם לא יראה להכנים הדם לתוך כיו (לד) רק כ' בש"ח בית שלמה אלק ב' רים סי' מ' דבהלא פשוט הוא דבכ"מ שם אחה שאלה בהריאה ובקיי"ל דאריך לבחוק המקום הראוי בנפיחה מהני אף אם הוך הלאה הראה שבה הרישותא ונמה לתוך סתכון של הריאה ועליה היטב בנפיחה ולא שאין שם שום רישותא כבר דה בדיקה משעית הוא וה"ה אם אקרעה הריאה לקרעים הרבה כל שלא נקרעה במקום הרישותא ולאמה היא שם וסתיין לתוך הסתיון הראה ותוקן שעליה היטב בנפיחה במקום הזה ואינו מבלבן מה לאכפת לן עיי"ש (לה) אם היה בה סירכא עפה"ש מ"ב ייחבו' נגעת שאול ועי' בש"ח בריב"ש סי' ס"ו מ"ש בשובתה כו' של הגב"ם (ועי' מזה בדבריו הלן ס"ק הכ' וכפי' ל"ו ס"ק פ"ו וס"ק ק"מ) (לו) סירכא שברת עי' בש"ח בית אפרים חו"ד סי' כ"ד שב' דמה שהגין לנפח הריאה קודם הבדת הסירכא לראות אם הנלה בנפיחה אין לריך לעשות כן שאם הנלה בנפיחה בע"כ נקב הוא שם ובודאי יבלבן שם ונם אין אחם שלא יכיר המקום עמידת הסירכא מיתה מיתה שהגין לקלוף הרבה כיון שבדיקה הבלבן הוא רק לחומרא ומיקר סומכין על הישוב ונם לשלום המקום יחזו לבודק ויטל לסתן היטב בראה מקום אם מבלבן לא ולא ע"כ א"ל לזה רק במקום שהגו כן יחזיקו בזה עיי"ש ועי' במחמ"ל עקף י"ב בלק"ש ס"ק פ"ח שב' שכל דברי הבית אפרים בזה אינם נאמרים רק אם אין בריאה רק סירכא א' לא ב' אבל כשיש שם הרבה סירכא לא אחר שיקלוף כל הסירכא ואח"כ יעמה ויבחוק בכל המקומות שהגהו הבר ולא יאמר כי קרוב להאכיל טריפות לישראל ח"ו כי ידמה שהסירכא שומדת במקום אחר שלא במקום הבחינה בשטרין ובכה"ג שטה יותר לבחוק בריאה קודם הסרת הסירכה וכ' שכן הוא המנהג בק"ק בריסק וסביבותי' עיי"ש : (לו) וכן עיקר עבאה"ש מ"ם דה"ה כל שאר רישותא והוא מהש"ך סק"ו והגה מדברי הש"ך שם ראה הדוקא בריאה נשרות לריך מדינה בדיקת נפיחה עיי"ש אולם בשמ"ח סעי' נ' וחבש"ם סק"ו כ' דל"ש בזה דאפי' אם מלא רק קלת רישותא שראה להבודק שם לאם לחיה רישותא לריך נפיחה ואם לא עשה כן ולא נפחה מבואר כל א' במקום לאחה רישותא מריבה אפי' בדיעבד כאלו בדק בנפיחה ולאחה רישותא כבר בדיעבד עיי"ש ובסמ"ד סק"ו ובסמ"ך לעיל סי' ל"ו סק"ל"ה ועי' מק"מ סק"ו י"ח שב' דכל זה הוא רק בשאר רישותא אבל רישותא דטעמא וכדומה כל אחרים שהוא רק בטעמא הרגילה לחוות יפה מדינה אף בבדיקת פרים לבד עיי"ש ועי' בחשה"ב כלל כ"ח בשמרון סק"ה שב' דהסומך עצמו על בדיקת פרים אף אם מרגיש שהוא בטעמא הרגילה לחוות בכל אות הוא מחיר ליקו אה הדין כי פסק א' אינו ע' שהרגיש בריאה בפרים שהוא רק סמן בטעמא בלעמה והיה הלקה לגמרי ואחר שהעלה לאין רוא שאין זה בטעמא כ"א המקום מלא נקבים ועלו עלה קרוש לאמלה סמן בטעמא ואחר קרעו הקרוש מלא ריקו בלי שום שפה מים ואחזו מלא נקבים שמוכים זה לזה כמקבי הנפה והבריאה כי פשוט שעלה קרוש מחמת מכה הנקבים עיי"ש ועי' בשלחן גבוה בלמלא סק"ל שב' נ"ב דלף בטעמא א"ל לחרגש בפרים אם אינו הרי בטעמי אחרד שלום

(לו) וכן (ד) עיקר . הי"ס כל שאר רישותא ש"ך .

ב (לח) ימי (רט) שקרע (מ) בטן הבהמה (מא) וקדם (מב) שחבדק הריאה (מג) בא (מד) חיה (מה) או נברי (מו) ונטלה והלך לו (מז) ה"ז (מח) מותרת (מט) ואין (נ) אומרים (נא) שמא נקובה (נב) או (נג) סרוכה

דרכי תשובה

בשעה חיים סק"ד סי' כן בהאלם דפשוט הוא דכל שאכסר ו להגיל הריאה מיד הוי' לא הגרי לבדוק הוא מחויב דאף דלא ערך שום בדיקה אחות נקבים ואף ם מלא נקבים הגיגן בשני הצלב מ"מ ערך להגיל מיהם כדי לבדיק מטאר ריעותא שבה עיי"ש ועי' במרח"ש עמ' ב' בלק"י ס"ק י"ט סי' שם שם זה כ"מ נם לדיק לענין נו"ם אבל אם בהפ"מ נם בנפשת עיי"ש (מד) חי' או נברי לא ישראל שלוט בקו אח"ה סמי' ו' (מה) או נברי כ' בכרח"ב סעי' קס"ז ורא"פ ס"ק ר"ל מרם שיטה וקנון שמסרו להם לבדוק לה הריאה אע"פ שרן מוריחין בהג' בדיקה אם אין הריאה לכיס דיה כמאבדה הריאה במוד בלא בדיקה ואם מסרו להם בשוגג לא שעשיטם הלט ואילו הריאה ובדקה ואין הריאה וכיס לבדיקה דיה כמאבדה הריאה בשוגג לא באונס אבל אם הריאה לכיס לא שבדל ל' שומד ע"ג ורואה שבודק בשוגג אע"פ שא"ל ברואה לם נמ כשוגג בבדיקה פנים דיש כדין אם הוא נכרי לא ישראל שלוט בדין לא הריאה קודם שהבדק ולענין לאם הבדיה ושומרה בבדיקת הריאה כ' שם דלכתחלה אין לאסור לה לבדוק ואם בדקה ומחזיקים בה ברית ראה ה' ומזקיקה בעמבי' יוהרין נאסל על פיה עיי"ש (ועי' בדבריו לעיל רים סי' ל')

(מו) ונטלה לא שמאבדה קודם בדיקה באונס לא בשוגג שא"ר שבי' ד' (מז) ה"ז מותרת ואין חילוק בזה בין נטרת לא נו"ע ד"הרמב"ם לף בבראות נחלות בשבתי בהם סרוסה מוהר ולדיקן אפי' בנדיים ומ"אים הסר ראם יוסף במקור הדיים ס"ק ר"ל עיי"ש (מח) מותרת עי' בשבה אמה סק"ח דמבואר מדבריו שם דאפי' להמאבר וסיעשו שיקולין בזה לא המרו אלא בלא"הדה בשוגג נמור בלי שום כשעות אבל אם נאבדה ע"י פשעה כגון שבר זה במקום הנרפה וכולא אע"פ דלא הי' יחיד ניחר אב"ה אין שום מ"מהור בזה עיי"ב לדרכי (מט) ואין אומרים עי' בפרה"ב סעי' כ"ג דכל זה יהיה אלא רק שום רשיחה אבל אם ידע שם' לבדרמה חלי הרשיל שקרין הים"ם לא מדוים לזה ברוח סי' ביסרכה לא שמאלה בלעות מכה רבה ברגלים לדבר סרוכר שיהה הריאה ים לחמיר ולהטריף ל"ע אבי' בהכ"מ דכון דמילה בהם רעותא זו ריגים לדבר שסרכה ריאה ביהם עיי"ש ול"כ בטיאה עיים ס"ל פ"ב סק"ח עיי"ש (נ) אומרים עי' בס' אחרי בינה (מהגאון יש"ש מאור אדבלר ז"ל) בחלק יו"ד בדיני טריטה סי' ד' בכ' שם לחקור אם נאבדה הריאה קודם בדיקה באופן שאכסרון ואיבחל לחבול הבשר ומלאה הריאה לאחרה י"ל דכון דלבתרי אבתרי וח"ל לבדוק הריאה והלריך בכלשון ומסיק דאיה דכון שהבשר לבדר מחויב נבדוק לא הריאה בשעה שמלאה אע"פ שבבר הראוי לאכל ולא מהני מה שלאה בהיתר עיי"ש (נא) שמא נקובה. עי' בבינת אדם שער חיסור ואיתר כי' י"ל בנכרי בנגב הריאה ומלאה ישראל בניהו רק שהיא מוקבה וכו' עיי"ש (ועי' מזה בדבריו לעיל סי' ל"ו ס"ק ל"ז) (נב) או סרוכה היתה עבאר"ם מ"ם דבמאבדה בחייב לכ"ל אסור ועי' לב"ם בה"ג סעי' ל' ובביאורו סק"ח דהיכא דעבה בדין דסבר שמותר להטליך הריאה לה לא קיבן לי' כלל ודיש בנאבדה הריאה בשוגג שיהבאר דיש בסמוך עיי"ש ועי' בסו"ה פנים מאירות חלק ב' סי' קס"ג ובשו"ת חתם סופר חו"מ סי' ס"ח ותלק יו"ד סי' כ"ב ועי' בחנ"ל סי' ק"ד ובפרמ"ג לא"ח בא"ל סק שם ועי' בס' דעת תורה סק"ד מ"ם בעיון זה וכ' כמה חילוקים בדיניה אלו עיי"ש ועי' בחמה"ב כלל כ"ח בקמן סעי' ה' ועסרון סק"ח סרפלא על הלב"ם בזה דאדרבה בזה יש להחיר עכי דמה מהני האמנלא לדבריו בחיבר בעשה בזה בין חולה מסוכן דאיה שו"ב אינ אינ יודע יתה ואם אמת הוא שא"י אל מ"ב אינ יודע הלטה בדיקה מקרי ואסור לאכל מבדיקתו ונם הבנים שהבשל בהם הבשר אסור הף אם מטל קבלה דבודאי שכח ליישרו שלא חזר עליהם עיי"ש ועי' בחמה"ר עמ' ב' בלק"י ס"ק י"ד סי' דשרי לי' מארי' לבהיה"ב שחמה על הלב"ם בחנם דמבואר בשמ"ח לעיל סי' ל' והב"ם ס"ק מ"ז שם דאם אינ בקי בבדיקות אין לאסר בהב"מ אף בלא מטל קבלה וכ"ם אלא דלא שכח רק דין ל' עיי"ש. (נג) סרוכה היתה עבאר"ם ומ"ם אינ מ"ז סק"ח שמסקפק בזה אבל ברמ"ם סק"ב ובלב"ם ס"ק כ"ג ובהגהחה בפנים סעי' ו' כ' דהמיקר לדינא לחקל בזה עיי"ש. ומ"ש הבאה"ם דבאך ג' ימים אסור אחי' בדיעבד עי' בשו"ת שבות יעקב חלק ג' סי' ל"ח ועי' בפרח"ב סעי' כ' ורא"פ ס"ק כ' שהביא דברי הבסו"ר הל"ו ולא לאלק על הב"ח בזה וכ' שם לחיר בחלב בדיעבד אפי' אל

ב' ל' רמבים פ"ל הכ"ם וכ"כ הכ"ר שם מהאל הבי הולה שם דף ע' וכ"כ הרא"ש

בטלים בלתין כ"ל לחרלית דעין עיי"ש ועי' מעמן זה בשו"ה חקקי לב הסברדי סי' כ"ל בארוך

סעיף ב (לח) מי שקרע בטן הבהמה כ' בד"ק סק"ג סק"ח בקע בסכין בלעות קדם בדיקה קול לכ"ע ואף בלא הפ"מ יש לחקל לכ"ע אפי' בנשות הגחלים הבכיח סרוטה אפ"ה קל אפי' לדיקן כשהוא שלא חבר שום סרוכה ויוכר שאין שם שום דיבול עיי"ש ועי' בחק"מ ס"ק י"ב שלוט מחלים דבר זה לדינא עיי"ש ועי' מזה בשו"ת הגאון מהרי"מ כלחות ז"ל אבד"ק בריסק סי' כ"ב מ"ש אודות הרבה דשם שטבגין לפרוח הרה בקרדום לבחוק הריאה בפנים ובאחר שם עוקלין בעמות הרה הראון לבקוב הריאה כמשלילים אותה ונם כשהוכין בסכין השמן ריוחד בין הערונות מהשדרה א"ל ליחר שלא הינקב הריאה בהסכין ובמעט אין ריאה שלא ימלא בהוכה נקבים ייהסכין ומעלעות ונשאל אם יש לסמוך להקל ולהלות הנקבים באתון הטוקלין עיי"ש מ"ש בזה ונגה לא הזכיר שם כלל דים חשש על מנגא זה דאף אם אין שם נקבים אלא דים חשש אם לא מהר מזה סרכא ע"י הבקוע ומוכח דחשוש זה אין לפקפק על הרב הא"ל כי הוא חשבת רחוקה ועי' בשו"ת מו"ר סי' ל"ג שלוט על המורה שלוט מוהר בטבחים שמלילים הריאה דרך לעשות החור ואינם זהירים לבלתי יקבו אותה בראשי העלעות ועי"ש א"ל לבהקה הו מנקבים בזה בלא"ה היא מעבקה ע"י הקוקלין ויש חשש לדעת הרב"ם והלב"ם דבדיקה נקבים הוא מדין הלמוד וה"ל כעיבר במדד והבבר והבלים אסורים ולשעת ראחרונים דס"ל דאינה אלא מחבקת הקדמונים יש להבשיר הבלים והבבר אסור עיי"ש ועי' מזה בחיש"ר בקיצורים לדרכי לבי' ל"ו אות ו' (ובדבריו לעיל ס"ק כ"א)

(לט) שקרע בטן דבהמה עי' בפרה"ב סעי' ה' ורח"ב סק"ו סב' דה דוקא בשינן הבל במוד כגון שבמקום שהבו לחלוה כל הריאה לחון ובנחוק והבו"ב עבר בחיוד על מהבם וסחך עלמו על בדיקת פנים לבד והטליך הריאה במוד ת. אבי' בהפ"מ יש לחמיר ולאסור אף בבלים כיון שזה הב"ב הוא מקלי הדעת שעבר במוד על אבר קיימו וקבלו עלירם מ"כ אין לסחוך על הבהתו בבדיקת פיים לבד עיי"ש ועי' מזה בחנחת הנבח שם סעי' ב' ובבכרון סק"ה ובחלם יוסף בחחושים ס"ק י"ם עיי"ש (מ) בטן הבהמה עי' בשו"ת דברי יעקב סי' כ"ג שבאמל ע"ד הגאב שפחה הטרכם של הכבש בסכין ובלא בטוחה עבה חבק בחחה מקום בריחה ותשם הבו"ב לומר שמא הי' סרכא והבריה וכ' דלבאריה י"ל דלא כבר בזה כ"ל בהכ"מ חוקא וכמ"ם בשמ"ח סעי' ו' דאם לא נכחה אין כבר כ"ל בהכ"מ וה"ג כיון דמקום החבק ח"ל לבחוק בנכיחה הוי בלא נכחה וכבר חוקא בהפ"מ אבל לדינא הבלה דבהב"ג אף לדברי הבב"ם הנ"ל יש לחקל אבי' שלא בהפסד מרובה והבריא ולאות לזה עיי"ש (וע"ל ס"ק ל"מ)

(מא) וקדם שחבדק הריאה כ' בכרח"ב סעי' ט"ו ורא"פ ס"ק ט"ו דאם הבחם בנעלמו אינו אינו הבדק אסור לו לבחלאר לבהים אם אין שם מי שיבחוק על מנק שיהא מוהר לאסל אח"כ בלא בדיקה ואם עבר ובחם דיש בהלטיך הריאה במוד עיי"ש ועי' מקמ"ם ס"ק י"ד שב' דאם הי' לריך נחחים משבנה ח"ל להמהין על הבדק ובחתא הנחת הבחמה עד שיבא הבדק עיי"ש ובנה"ק שם אות ב' אך בפרמ"ג לא"ח ס' הל"ח במ"ד סק"ד שבחפק בזה וסיים בל"ע עיי"ש והביאו בחדחי הגרעק"א כאן (וע"ל ס"ק י"ו) (מב) שחבדק הריאה כ' בפרח"ב סעי' י"ד ורא"פ ס"ק י"ד דה"ה אם בדק מקלת הריאה ומקלהה לא בדק ה"ז בלא בבדיקה כלל ואפי' אם כבר בדק רובה של הריאה ובאבדה קודם שבדק האסר ה"ז כמאבדה קודם שבדק כל הריאה ועיי"ש שב' דאף בשבדקה טולה אלא שלא בדקה רק אם בסרכה לחוקן ולא בדקה אם לא מלא סרכת הריאה עלמה שלא בסדרן הרי זה בלאו לא בבדקה בלל דמה יוסיעו זה שבדק הרוב ממנה לא ממנה לחוקן דבמלא אחרמי לי' רוב המקום שאין בו סרכת ואחו המיעוט הבאסר חבביל לי' בלאו היא מבנמה שהריאה שלה קטנה דחוסנין לה עיי"ש ועי' בלחם בחדושים ס"ק ל"ה והגה בר"ק סק"ג טעה לחקל אם רק הלק מישוט מהריאה אבד בלי בדיקה עיי"ש אבל בחק"מ ס"ק י"ב ובמרח"ש ע.ק ב' בלק"י ס"ק ל"ח בחבו הבעיקר לדינא בחלאם אפרים בזה עיי"ש (מג) בא חי' או נברי עי' בספר אדם הגחל לרש"י סוף סי' רכ"ח וח"ל פעמים טוצין מבח עירט לחבים סכין לחבר שחיטה בלב הבחמה לחליח דמה ופעמים שחלוך הסכין על הריאה ואין כח בידיש לחחות עכ"ל ומבואר מדבריו דאם אסור בודאי לחחות מחחיבים מדינא לחחות ועי'

(ה) היתה: תוס' (נד) וש (ו) מחמירין

ובפנ"ע
והרן
והרכבל
נמ"ש

באר היטב

שמחמת מה קודם מ"ל נאסר כל שאינו בר יומן מאחר שאיסור גם"ע דרבנן אין נאסור אלא באיסור גרוע כמו בטריפות מן הרבן תשובת ב"ח שאלה כ"ו) (ו) מחמירין וכתב בש"ך דלב"ע בדיקה הראשה אינו אלא מדרבנן וריבא דראשה לפרש וגבדקה כל ספק שנה תלינן לקולא ומקרינן לה מחזקת היתר אם שכל נהנת שעשה לאחר שחיטה כדלקמן סי' נ' ס"ל ברנ"ה ולכך כ' רמ"א בנאות לשון ויש מחמירין ולא כ' ויש לומרים משום דרשה עיר דראוסרים לא מדינא אסרי אלא שחכמים החמירו בדבר כדי לחזק דברהם (דס"ל כיון שהגדרים חכמים לבזוק אסרו אבילו דיעבד כשלא נבדקה משום דאל"כ מר רוצלו חכמים בתקנתן דכל א שלין הראשה בלא בדיקה)

דרכי תשובה

במכה שבדוכן אין לחוש כלל ויש להתיר אפי' נוף הבהמה בהפ"מ עיי"ש באורך אמ"ס בעיקר הדבר שב' הבאה"מ דבנתלה מכה בגלגות יש לאסור לאפרע רחלב אבי' מקודם ג"י עי' בטו"ת שכרון יוסף חו"ד סי' ב' ג' שב' דאין לאסור החלב של קדמן ג' ימים אבי' בכה"ג ס אלא מכה בגלגות עיי"ש לאנס ימין מ"ז סק"ח ובגב"ש שם דפשיטא לה לאסור החלב עד י"ב תודש בזה עיי"ש וכ"כ ברח"פ ס"ק כ"א ודפא כהשו' שכרון יוסף הנ"ל עיי"ש ועי' ברלחם יוסף בחדושים ס"ק מ"ש בזה והעלה דהתקל בזה כדעת הזכרון יוסף הנ"ל לא הבסיד עיי"ש

ומ"ש הבאה"ע דהכלים של החלב יש להתיר בזה עי' מ"ז שם וברלחם אבר ס שם שבקבלו בעצן זה אם יש לריתר הכלים עיי"ש ועי' לב"ש ס"ק כ"ה שב' דרכלים שבתחתו בדם הלב בל קודם ג"י יש לריתר אבל הכלים שבתחתם בדם החלב בל הוך ג"י יש לאסור עיי"ש

ומ"ש הבאה"ע דהא דלא מכר יב ה היא עי' פרח"ב סב' כ"ב שב' דגא בעינן בזה דוקא תכה בגלגות אינא אף אם הי' בהפרה אינה חשש וריבאתא מחיים בגון שהי' לה חולי הטישול (בק יון הוס"ע בל"ת) אי כדומה לזה שהוא שומן שבדבה יש לאבר תתיא דרבנ' לחבריא במבך דזתן שרי' לה חולי זה אם לא נבדק הראשה להה"ש ואבי' בחיי הבדמה אין לאכול החבב הבדמה זו שבשיטת החולי מראלן שבפרבה דריבר שלה אך לענין רבלים יש להקל בזה ויש לריתר הכלים שבתחתו בדם רחלב מבריתי זו אחר שבבר עבר עליהם מעל"ע עיי"ש ועי' בזר סרתיב"ך בזה באו"רות שלתה בבח שור סק"ג ובבב תבואות סק"ח והגלה הבשרי' הבדמה יב"ה אין לאוס להחלב אף שהי' לה חולי רם של עיי"ש ועי' בחיב"ד בלל ב"ח בשאירן ס"ק י"ז וקונן שבי' ע' שב' לחלק בענין זה בחיה אופ' יש לאסור אם החלב תחיים בבהי' לה חולי הטישול דאם היו שוחטין קול הטישול הרוח עתום וקלו אוכל שקורין הי'זערי"ק בזה ודאי מורה על קלקול גדול שבראיה בזה אין לאכול ממנה החלב מחיים אבל אם רקול של הטישול הוא אלול ונבוה עד ב שיבר לריחוק אין לאסור החלב בחיי הבהמה כי הוסב בבדים הבבריים ועי"ש הרוב עיד"ל עוד אל רק משום בועה שבראיה אי אפיקה וכדומה לזה מדברים הבבריים ועי"ש עוד בל"ח ז"ל וזה מבך שיש לבוא בענן יד ד' בגלוהיה לרשת הבדמות בהתלאום מבוגים ותתים מחמת זה רחב וכו' ולאיתי שבדקו הרוכלים הבומחים ומצאו בהי' בזה האוכן שנמצאת כל הראשה ועי"פ רחוב רק הוצאת מגבלה אלא כדרך הטבע עד שת"ל להעביר הדד בבדיקה ומבמיטו קבה מאד וכיבאת גדול ומטוגה במראה מבני רבוי דם ועי"ש הרוב הבוקה הטבב בבמבכה לדוכן אי לערבם הבבד מחמת גדול הדם בה מ"ל שם ולבעמים גם רבוי מים בהבוה זזה דוגמת מחיבות כיון רבב אינו מ"ז מזובקים בראיה וכבמהם לבליה הראיה טבלה בדרך שבורה אותו מקום רמבו ה בהבן לרבן מבוגר משלו ולבעמים בבאר מהיבה ראיה הדובקה לדוכן מוים ולא יאמן אדך יבלה לחוות אף שבה לחת כי גם מקום הבבוק הוא משונה מאד בריבוי דם עד שיבר גם מבריון מבע שחרות ולהבין ראיולת בל הבהמה רל"ל בבוהה קייתת ביבר בעוי' בהם בולמות ומשונות מאד וקובלת ולעבקת בקול מר וכו' ולבם ולחבון כיבקת מאבלה ותאוד גבוהה ואף שחוה מרם בחבך יום לא יחיים שב אובלת מבע אך נוהה שקורין קרעבא"ן ובשול שלה מאוד הגם ומנוך בלרוף קול שקורין הי'זערי"ק ואף שרחיבו שבתה חרם נהבלו והוה שבה לא שבתיים ובדומה שיולדות ומבבות מ"מ בבבר"ט מאלו טריפות מוחלטות הבייב בלאו תקום המקולקל בגמרא לבמה ובקבע מאד וקבה כאבן ובסרבה לדוכן לא לערבם עב"ד ודעבקתי כל הבריו כי יש בזה ג"ש לענין רחלב לאסור החלב מיון שרלו בה מיחיים הבייעים הנ"ל * (נד) ויש מחמירין. עבאר"ע מ"ש הבבמים הבמירו לחזק דבריהם ועי' בפר"ח סק"ד מ"ש בזה

ועי'

היטב

אם לא נתנה הראיה בטונג עי' כרו"פ סק"ג ובגב"ש ס"ק כ"א ובפרח"ב סעי' כ' ולא"כ סק"כ שב' דאין לאסור החלב אבי' של הוך ג' ימים כלל דלא שיך רבוה שב' הס"ך ס"ק ח' שכל ח' ושיך ראיה ואאמר טונג הייתי דהא שכיר הוא לו ברבשר הסר ונעשות בן בשביל הח"ב לבד לא שכיח ובפרעו כיון בבבר ולאה החלב בהיתר תבעת ראיבה אין לנזור עלי' לאסור והוקמינן אחזקתה עיי"ש ועי' בטו"ת שאילת בתוהל סי' נ"ד שהעלה ג"כ לריתר ה לב בזה עיי"ש ועי' בגב"ש שם שסיים דמ"מ כל בעל נפש יש לו להחמיר שלא לאכול רחלב אבי' בבה"ג בשאין הבמ"מ עיי"ש

ומ"ש הבאה"ע דאם נתלה מכה בגלגות שבראיה נגלגות אסור החלב אבי' מקודם ג' ימים ר"ל דאם אפרים ס"ק כ"א שהבין מדברי הב"ח דלא בעי שיולין ס שרבה רק האבי' בלא עודע לא הוה סרוכה בלל נחזק אם"ה אסורה החלב דהנגלים לדבר שבראיה מחיה האבה עיי"ש אבל תלשון הבב"ש שם נראה דבעי בראיה שם בריבה אין דוקא אם בלא נראה הבבמה לבבה דבעי בראיה ע"ש ועי' בראיה יוסף בחדושים ס"ק מ"ז ובבבוהים סק"ו שבבר הבבמה לבבה שבראיה אינו אסור הבבן לבדוק דהם הא לא בהם הא לא עבדיק וכזולא בזה כ' ג"כ בש"ת תראה יחזקאל ס' מ"ג ע"ש ועי' בס' דעת תורה סק"ג ת"ש בזה וכ' עוד ייתר דאף לבתרלה יסול לעבד הלב בדוב בל אלא עודע שוש אסור ביו"ש

ועיין בראם יוסף בחדושים ס"ק מ"ו שב' דלבדת הראיה דבקות חז"ל הי' גם בשבול החלב לב"ז אבי' בבבר שיתה ויש לו חלב מת ה הי' ארוך לבדוק הראיה וזה לא שמעתי תשובה ואבי' אם בלא בשחיטה לא שתעתי לבדוק הראיה אחדות החלב וגם הי' ארוך להיתר לבעל הבהמה שהחלב אסור מ נה ומע"ג הלפנ"ש לב"ע ארוך לבדוק בל פרח שתבלה בשחיטה מחמת החלב שים מת ה בל תוך ג"ז דקודם שחיטה ויש לריתיר להשיטות ע"ז עיי"ש ועי' בתורת זבח בר"ש סוף סי' מ' מ"ה שם יש ג"כ בל"ע על מה שאין מדגין לבדוק הראיה דבהמה חבבריה שיהה אם רוצה לאכול החלב שבתוך ג"י ולא שמעו מעוים שיהי' מי שיחוש לזה עיי"ש (ועי' בש"ת תבתרת לבי חו"ד סי' י"ג ובבה"ק לות ב' ולות ד' ובחק"ת סק"ח ובדעי החלב בלו שבסוף סי' זה ובבו"ת תתה בלוים סי' ה' ובפ' לתרי בתר תבאון מרד"מ מקלאים הו"ד בהל' פרוכות סי' ד') ועי' בדעת תורה ס"ק קי"ז מ"ש בענין זהוב' שם טעם בתה שאין נהריס בזה עיי"ש

יאם נתבה הראיה בטונג עי' כרו"פ סק"ג ובגב"ש ס"ק כ"א ובפרח"ב סעי' כ' ולא"כ סק"כ שב' דאין לאסור החלב אבי' של הוך ג' ימים כלל דלא שיך רבוה שב' הס"ך ס"ק ח' שכל ח' ושיך ראיה ואאמר טונג הייתי דהא שכיר הוא לו ברבשר הסר ונעשות בן בשביל הח"ב לבד לא שכיח ובפרעו כיון בבבר ולאה החלב בהיתר תבעת ראיבה אין לנזור עלי' לאסור והוקמינן אחזקתה עיי"ש ועי' בטו"ת שאילת בתוהל סי' נ"ד שהעלה ג"כ לריתר ה לב בזה עיי"ש ועי' בגב"ש שם שסיים דמ"מ כל בעל נפש יש לו להחמיר שלא לאכול רחלב אבי' בבה"ג בשאין הבמ"מ עיי"ש

ומ"ש הבאה"ע דאם נתלה מכה בגלגות שבראיה נגלגות אסור החלב אבי' מקודם ג' ימים ר"ל דאם אפרים ס"ק כ"א שהבין מדברי הב"ח דלא בעי שיולין ס שרבה רק האבי' בלא עודע לא הוה סרוכה בלל נחזק אם"ה אסורה החלב דהנגלים לדבר שבראיה מחיה האבה עיי"ש אבל תלשון הבב"ש שם בריבה אין דוקא אם בלא נראה הבבמה לבבה דבעי בראיה ע"ש ועי' בראיה יוסף בחדושים ס"ק מ"ז ובבבוהים סק"ו שבבר הבבמה לבבה שבראיה אינו אסור הבבן לבדוק יש בזה ג"ש לענין רחלב לאסור החלב מיון שרלו בה מיחיים הבייעים הנ"ל * (נד) ויש מחמירין. עבאר"ע מ"ש הבבמים הבמירו לחזק דבריהם ועי' בפר"ח סק"ד מ"ש בזה

ועי'

(נה) אם (נו) נאבדה (נז) הריאה (נח"ג ונאבד"ן ור"י הלוי) (נח) ואין (נט) להחיר (נט) רק (ס) נמקום (סא) הספר נדול (סב) או (סג) בגדיים שלין

תשובה

(סא) הספר נדול עי' בדעת תורה סק"ז שכשלא במה שהנו בכמה מקומות לבטלו כמה ענלים שלימים לוחינן מפני שאינם רוצים שם לקחתם אם אינם שלימים ואין מוציאין הריאה לבדקה בחוץ רק בבדיקת פניס והבני מעיים ממילא בביתם אם מוחר נאכל המעיים במקום שמחמירים לבחוץ בחוץ בנפיחה והביב יקח שלין מכוונים לאבד הריאה במחד אלא בשביל ריוח ממון מ"מ אינ בנדר שונו ואנם ודמי עכי נמחד ואין להחיר המעיים כלל עיי"ש (סב) או בגדיים ומלאים אכי' בלא הכשר שח"ח שם וכ' בלב"ש שם דמה"ט דנו"ש קלי הם בענין זה ולא חיישינ כרש לסרטה כ"כ לכן יש להקל בנו"ש דאם אחד הריאה אכי' במחד בנא בדיקה אע"נ ההכשר בהחמ אסור לחדד' כדין כל מבטל איסור מ"מ המקיל בהכ"ש בענין הכלים לא הכשיל כיון דאין הבדיקה דידהו רק ממנהג ועיי"ש לעיל ס"ר י' (סג) בגדיים ומלאים עי' שמ"ח שם ובב"ש סק"ח שכ' דכל זמן שיקראים בלשון בני אדם נדי ומלה יש לרש דין זה עיי"ש ועי' בכרה"ב סעי' ט' שכ' דכל זה דוא רק אם הם בתוך שנתן אבל אם כבר הם בני שנה אע"פ שרש קטנים ורכים ונקראים נדי ומלה בלשון בני אדם אין להקל וכל זה הוא רק במקומות המחמירים בעין מיכות ומנהג בסירטות שלהם עד שהם בני שנה אבל במקומות שהנו לרקל ומנהג בסירטות שלהן כל שפברו ה' חדשים מפעת לידה אינמא דס"ל דבר עברו אלא מכלל בגדיים ומאחם שאין מיתעכין בהם יש להם להחמיר כאן אם כבר עברו ה' חדשים ונאבדה הריאה שלהם אלא לדון בהם דין נו"ש דלא לוהי כתרי קולות דסהרי מחדדי עיי"ש והרב בתשורת עיים שורש ל' ענף ב' סק"ג דחו דברי הפרח"ב ומאנו בזה והעלו דאף במקומות הנ"ל יש נהין ברש דין נו"ש עד שנעשים בני שנה נעיין זה עיי"ש אבל בשהנה"ב כלל כ"ח בקומן סעי' ח' ושכרון ס"ק י"ד ובדאם יוסף בחדושים ס"ק כ"ד הביאנו עב המשרת עיים הנ"ל בדברים עטומים והעלו הסיקר לדינא כהרא"ם להחמיר בזה עיי"ש וכ"כ במה"ש ענף ב' סעי' ג' לדינא עיי"ש (סד) ומלאים כ' בשמ"ח שם וז"ל וז"ל דבענלים הרמים שבדיין יונק שדי אחו דומים בגדיים ומלאים אבל אם נם אוכלים לא דעל הרוב הסירטות בלות מהון שאוכלים מאכלים שאינם נאוהים להם עכ"ל ועי' בראש יוסף ס"ק כ"ד שכתב דוקא בענלים הוא דמתלקין בין אוכלים לא יונקים אבל בגדיים ומלאים אין מלוק כלל בין יונקים לא אוכלים דאפי' באוכלים יש להם דין נו"ש ומיים בזה פשוט ולא שהפק שום אדם בזה עיי"ש ועי' במגמ"ר שם בלק"י ס"ק כ"ו שכ' שהא ל"ע (סה) וחיות. כ' בשח"ח שם דמוכן שלאים הגדילים בבהים רגילים לחיות הריאה ברוכה לדופן ולכן אם נאבדה הריאה לא יהיר כ"א לאחר העיון בלעות אם לא מצא שם סרכא הנוי שבטל לחלות שפבדקה מהריאה עיי"ש ועי' ברא"כ סק"ב כ"ג ובראש יוסף בס"ל שכ' דאם עשה כן ובדק בלעות יש נרכשיר אכי' שלא בהפ"מ עיי"ש ועי' בם' אלרת שלמה ברב הבואה ס"ק ו' שכ' המחבר המ"ח בזה החזקת אם נאבדה הריאה ולא נבדקה ע"י נכיהה הוא לדריך לעיין בלעות אבל אם לא נאבדה רק שלא בדקה בכמים והעלה לחון בלא בדיקה והרי הוא עדיין לבינו ויכול לבדקה מבחוץ ע"י נכיהה אם רוחץ שאין בם שום בלעות כלל ועי"ש ברא"ש ורא"ש יוסף שם שכ' הבדיעבד אם לא עשה כן ולא עיין בלעות אין להכשיר כ"א בהכ"מ דיקא עיי"ש

ועיין ברא"פ ס"ק י"א שכ' שט"ש נפ בלשון הש"ח שם ובמקום שכ' ומלאים הגדילים בבהים ל"ל ואלות הגדילים בבהים והוא מה שקרין פארע"ע דלענין מלאים לא מלינו שום חילוק בין הגדילים בבית לא בדיר דסוף סוף מאכלי בהים אוכלים מבא"כ אבדה ולא נבדקה ע"י בדיקה נפיחה ל"ל לענין בלעות אלא דרכם ניהות סרוכים לחופן אבי' אוכן הגדילים בבהים עיי"ש אך בם' ערוגות הבשם הביא על הרא"פ בזה וכ' דלא דמי אלה שבעיר יפאר חות ונם נוף האוטק שכ' הרא"פ לחלק בין אלה הגדולה בבית ובין הגדולה בעיר י"ל מסברא להפוך עיי"ש בשורש ומי' בם' מנחת אהרן ס"ק י"ב ועי' במלאות עיים שורש ל' ענף ב' סק"ל ובמה"ב כלל כ"ח בקומן סעי' ח' ושכרון ס"ק ט"ו בהמחיקו שמהם אלות ומלאים וכ' דנו"ש שיש בזה לחוות הבדה וכל מיני מלאים וכל מיני חות שיש בזה דכשמגדלין אותם בבית שמסתברין כמה פעמים בלא אכילה ושתיה יש לחוש להם דמה בא הסרכות לכן יש להחמיר בכל מיני חות ומלאים עיי"ש ועי' בם' ראש יוסף ס"ק כ"ס שהביא ע"ז יהעלה דבמלאים אין לחלק בין הגדילים בבית לא לא דאף שהם בדיר אוכלים מאכלי בהים רק אלו בהים מבא"כ בחוצה לבדיר המחיק לם מאכלי בהים ומנם מבואר מדבריו דבשאר חיות סרוכים לחופן אבי' אוכן הגדילים בבהים עיי"ש אך בם' ערוגות הבשם הביא על הרא"פ בזה וכ' דלא דמי אלה שבעיר יפאר חות ונם נוף האוטק שכ' הרא"פ לחלק בין אלה הגדולה בבית ובין הגדולה בעיר י"ל מסברא להפוך עיי"ש בשורש ומי' בם' מנחת אהרן ס"ק י"ב ועי' במלאות עיים שורש ל' ענף ב' סק"ל ובמה"ב כלל כ"ח בקומן סעי' ח' ושכרון ס"ק ט"ו בהמחיקו שמהם אלות ומלאים וכ' דנו"ש שיש בזה לחוות הבדה וכל מיני מלאים וכל מיני חות שיש בזה דכשמגדלין אותם בבית שמסתברין כמה פעמים בלא אכילה ושתיה יש לחוש להם דמה בא הסרכות לכן יש להחמיר בכל מיני חות ומלאים עיי"ש ועי' בם' ראש יוסף ס"ק כ"ס שהביא ע"ז יהעלה דבמלאים אין לחלק בין הגדילים בבית לא לא דאף שהם בדיר אוכלים מאכלי בהים רק אלו בהים מבא"כ בחוצה לבדיר המחיק לם מאכלי בהים עיי"ש ועי' בם' ערוגות הבשם הביא בזה בשם ע"ה הר"י בזה הנ' בם' אלרות שלמה ברב הבואה

דרכי

ועי' בחב"ש סק"ז מ"ש לחוות דברי הפר"ח בזה דמלינו כמה פעמים דחז"ל קבש שונו אלו מחד עיי"ש ועי' בשו"ת פרי האדן הספרדי חלק ב' ס' י"ג מ"ש נחוץ דברי הפר"ח המכר עיי"ש ועי' במ"ז להלן סי' נ"ס סק"ש ועי' בס' דעת תורה סק"ז מ"ש בדין זה דק.בו שונו אלו מחד והעלה לדינא דבשבח שאבד אחה פעמים הריאה במחד וכו' ואחר ואביה אף שהבדר דבשביו אינבה בשונו מ"מ בכה"ג לכ"ע קבש שונו אלו מחד וכן בכל האיסורין עיי"ש (נה) אם נאבדה הריאה עבאה"ט ועי' שח"ח סעי' ד' והב"ש סק"ז שכ' שהמחמירים בזה ס"ל דחז"ל עשאו כספק טריפה עיי"ש ועי' ברא"ש יוסף בחדושים ס"ק כ"ל וכ"ב מ"ש בזה ועי' בשו"ת שערי דעה הביאנו סי' פ"ט מ"ש בענין זה וכ' דבראה בשאבדה הריאה והעריבה חד בחד כגון שבחנו ב' בהמות ביחד וריאה של א' מהן נאבדה בלא בדיקה והעריב הבשר זה בזה אין להחמיר דבכה"ג בודאי אמרינן דבשחטה בחזקת היתר שומדת ובסכיקא מי הלי בודאי תליג לקולא עיי"ש (נו) נאבדה הריאה כ' בכרה"ב סעי' ט"ו שאם שחט השוחט והלך לו ואין כאן מי שיבדוק וחס ישחון עד שיבא בודק יהקלקל רבשר ויהי' הספר נדול בדבר מותר לאכול בלא בדיקה והבר זה הלי בראה עיני התורה אם יהוא שהי' להבודק סיבה יהוא שאלמלא לולך קודם בדיקה שאל"כ יש לחוש שהלך במהטון והרי דינו כהאלין הריאה במחד ואפי' אם שחם מהחלה כדי להאכל לעכרי ולא בדק הריאה ושהה אירע אחה סיבה שאין הנכרים אוכלים הבשר ועתה אין כאן מי שיבדוק אין להחיר להאכיל לישראל בלא בדיקה מחמת הספק בטל הבראה דרו"ל לאסוקי אחרינ' לבדוק מקודם אם לא שם נ"כ טרק נחל לבשר עיי"ש (וע"ל ס"ק ס"ח) (נז) הריאה עי' בתשרות שלמה ברב תבואות סק"ו סב' דכשהו הוא מכל דברי רבוסקים דאף המחמירים אלו לא פליגי ע"ד המחבר בשעי' שאח"ז ולא החמירו בזה אלא בנאבדה לגמרי ויש הבם שמא יש שם רישומה ואם יהה לפניו היש חוקן שהיא טריפה אבל אם אירע כן שהוצא נכרי או ישראל שלנו בקי את הריאה לתון בלי בדיקת כרם ושמה בעת לפניו לבחוק אוהה מבחון נם הם מחמירים מודים דמוהר לכ"ע אפי' בלא הפ"מ ולא חיישינ שמא הי' בה סרכא וכו' עיי"ש אמנם נימון מכה ס"ק א' כתב בשם המבר"ק הה"ה אם הבנים נכרי יהי לחוך בית הבחוקה לדעת הם מחמירים אלו טריפה דם לחוש שבא לסהור הסרטות עיי"ש ועי' בבית אברהם בלח"ב ס"ק ו' שהביא דברו בזה ומיים דעתה בשוה"ל אף בשבחי ישראל יש לחוש בזה עיי"ש (נח) ואין להחיר וכו' עבמ"ח שם ותב"ש סק"ז וכפרה"ב סעי' יו"ד שכ' דמ"מ כל בטל נפש יחמיר בעצמו בזה אפי' בהפ"מ ואפי' בגדיים ומלאים אבל לא יוהר להחמיר לאחרים בהכ"מ עיי"ש ועי' במאירת עיים שורש ל' ענף ב' ס"ק ב' ועי' מזה בספר מנחת אהרן ס"ק י"ח ומנחה"י ענף ב' בלק"י ס"ק כ"ח ועי' בכרה"ב שם ורא"פ סק"ש שכ' דבל זה חיקה בלא בדקה בלל אבל אם בדקה בפעם ואח"כ נאבדה אין צריך להחיר בלל בגדיים ומלאים אבי' במקומות שהנו להליא כל ריאה ולנכחה אבל בבהמות נדולות יש להחמיר בזה עיי"ש ועי' בם' אלרות שלמה ברב תבואות סק"ו שכ' דקה דלבטל בשם יש לרחיר בלא בדק"מ אם אם לא בדקה בכמים שכ"ל מ"מ אם הוליאה אח"כ ובדקה בכמיה ולא עיין בלעות וכבר אהלוק הבשר אחי בגדיים ומלאים ואחות הגדילים בבהים ושאר בהמות אבי' נדולה אף לבטל וכם א"ל להחמיר וכ"ע מודים בזה ודאיתינו מלשון הש"ח והכרה"ב שכ' דבבהמות נדולות אם הוליאה לחון בלא בדיקה פעם ויביה לפעמו ונפחו אוהה דבריה אף בלא הפ"מ ולא מחלקינן שם להחמיר לבעי' נכם ובע"כ דבכה"ג אף לבטל נכם אין להחמיר אך בהוליאה שקרין פארע"ע שם להחמיר בלא בדיקה ובלא הפ"מ אם בכה"ג בתוך

(נט) רק במקום הספר נדול עי' יק"מ ס"ק י"ד שכ' דאם אפשר להביא את הריאה ע"י פורק ודאי צריך לעשות בדיקה זו דריאה בעופי אפשרותו רבנן ולא דמי להכ"מ דמחון עיי"ש ועי' שכ"ד לעיל סי' א' סק"ה ובשו"ת הביב מפה הלא"ח סי' י"ג בלמלא ההשובה ועי' בם' שעת חיים סק"ח (ס) במקום הספר נדול עי' לב"ש סק"ן י"ד שכ' דאם לא יחיה לו סר כה בנאבדה הריאה אפי' בהפ"מ כיון דליכא רוב כבדות וכן חפי' בגדיים ועלאים אם שבת בהו דינא הכי עיי"ש וכ"כ בשפת אמה סק"ז אך כ' דזה דוקא במקומות שבבית הרבה מדינה ולא מעטם חוטרה אבל אם לא שהם שמן הטריפות ההוא הוא טריפה נמור מדינא יש להחיר אע"כ שבטריפות מלאות כמו הבבחות עפ"ד הבחנת אחרי' סי' ס"ד דבעתים הלוו הטריפה הן רק מחמת חומרתו לכן מלאות הן כמו הבבחות לכן אין להחיר בזה ברש"מ עיי"ש (וע"ל ס"ק ז')

ג גמ"כ שם (סו) שלין סרכות מלו ות (סז) גרס (פור כשם נעה"ת): ג (סח) בא עובד כוכבים (סט) או ישראל (ע) והוציא (עא) הריאה (עב) קודם (עג) שתבדק (עד) והרי (עה) היא (עו) קיימת (ב) (עז) נופחין

פתחי תשובה

(ב) נופחין אותה עכ"ל סק"ם בשם ס"ם דלדיין אין בקיאין אין תקנה ובתשו' מר"ע סיים ד' הטיב בנכסת ריתה ים להל ס"י ציבור ויביין בלומות אם לא מצלת שום דלדלו סכלא ס"ם ומיין בתשו' מקום שיתאל כי' ס' ברגה ירקיות על הס"ח ובאלה

דרכי תשובה

סק"ל שהכריע בזה לדינא כך דכל חיי שלת ס וחיות הגדולים בבהים של נכנדי ארץ שדרכם להיות הריאה שלהם סרוכה אם לאבדה הריאה ולא נבדקה בבדיקה נכיחה צריך לעיין ואם לא נלעזה רק שלא בדקה בפנים הריאה כך ובדקה אח"כ בנפיחה אח"ל לעיין בלעזה ובמל"ה בקרין סלרע"ע יש בחיבור אחכי' אם בדקה אחר שהוציאה בבדיקת נכיחה לא מה' אם לא כשעיין ג"כ בלעזה וכל זה יוא שלא בהכ"ת אבל בהכ"ת וא"ל אוב לעיין בלעזה בגון שבבר נתחלק רבבר ס להריר אכי' באל"ה שקורין סאר"ע אך שלא בבדיקה נכיחה ולא בבדיקה נפיחה ולא עיין בלעזה דלא נרע מבהמה שיתירין ברכ"מ ומ"מ כל כמי נשם ים לו לחמיר על עצמו זה אפי' בהכ"ת בסאר"ע עיי"ש (סו) שאין סרכות מצויות בדם כ' בשת"ח שם ובכרת"ב סני' י"ב ורא"ש פ"ק י"ב שכ' דאם בדק אכי' בהמה גדולה מיסרכות ולא תפלר טריפה כגון שלא הו סרכים ידו מיני בקר בהלטה טריכות רק יודע להרגים שהין בה סרכא ואח"כ נלבדה הריאה ים לרכסיר אפי' שלא בהכ"מ כיון דעבד עיקר הבדיקה הו"ע זה בנו"ע עיי"ש ועי' מ"ז לעיל ס' ל"ז סק"ק י"ל ובכ"ה שם ב"ק י"ד ועי' בדאם יוסף כאן בח הדשים ס"ק ל"ג שכ' דיהכלכה הבת"ח הו"ל בנו"ע עיי"ש הנם בזה תלריין דבעל בכם יחוס לעלונו כמי שכ"ל בנו"ע עיי"ש ועי' בלב"ש ס"ק כ' וסק"י שכ' דבזה אכי' לא בדיה ביתוה אין אהסר הדיים אך הבבר אסר לחדי' עכ"ל עיי"ש (סז) בדם עי' כרת"ב ורא"ש שכ' דאם בדק הריאה ולא בחין סרכת תיר ר' ידיכן הן שלא בדקה עדיין לא אין בה סרכות בהריאה ... תה שלא ס אמ"כ שכ"ל סי' ל' ר' יהם בת זאב ו שלה והחזרה קובה לא לאחם מ"ת בבר"ע ש הבהם הר הה לג ירי ותיב יכלו לבודקה מסרכות שלא כבהרן יש לה ווי שלא בהכ"ו ו עיי"ש

סעיף ג (סח) בא נכרי ואם לא הה ש שלה ר מרי הן שרוח הבהמה אל"ל ר כ' בלא יבהל עכ"ל תו ב ונקוב שהשוחט טוכב ס הנ"ל יש הנים ידרים יכניס אם יש לאיב ע' בחיל"ת לקרין סני' י"ל ובדבריו שם (סט) או ישראל כי' יבהל שחוט בין בבדיקה שמ"ח סני' ו' ועי' בשו"ת שרם יקה הו"ד ס' כ ז שהג בין יש שחוט בין בבדיקה שבדק בעל ת' ואח"כ בדקו הטו"ב ולא אל"ל טוס סרכות הם יש לחוש שמא הי' בה לזה סרכת ויתקה זה שחוט בין ברגסה הו ודעת השולל דבכה"ע יש לחוש דלה שהטו"ב הרוייהה עכ"ל לא מהני דשתא עשה בפנים אינה יוכשל וזה רבע"ג לא ראה ולא ידע ומ"ד להל ס יש ומ"ח בבהמת נכרי ולא בכבוד"ח בין להחמיר עיי"ש ועי' בערוכי רי"ע הו"ד ס' ל' אות כ"ל מ"ם בעמן זה בשם הכחד ילחק אות ב' כת"ר שהי' בעגין זה סיותה בין כמה רבים שבמנו וכ' דלכ"ע אין לעשות כן לכתחה ורלי לקיום את הטו"ב אם יחור ויעשה כן עיי"ש (עז) והוציא הריאה עי' רחב ובסף בריקור הדין סק"ק י"ל ובמנח"ש עגן ב' סני' ו בהג"ה הפפי' בנו ש שאין שבים בהם סרכות אפ"ה בבה"ג צריך לבחור עי' ש (עא) הריאה י"ל שהריאה חבפנים הבהמה בעוד שלא נבדקה בבדיקת פרס הלפי' במקריות שאין עוכן ... הריאה ונם אין מוריאין אורה לאון רק שסריכים תמיד על בריקר כ"ש נבר אם ה בבה"ג שריאה הריאה לאון קודם בדיקה כרים יוכב, אמת ריי בה סרכות ויתקה בזד הנכרי לקן צריך לנפחה הכ"ם סק ו יבת"ח שם ויח רז"ב שם בעשרון סק"ב ורלם יוסף בחדושים ס"ק ל"ט עיי"ש ועי' יחה בם' הרית זבח הספרדי ויהבר מהריב"ח ז"ל) מערכת אות ב' סוף סי' ח' (עב) קודם שהבבדק כ' בפר"ח סק"ה וז"ל הגו בקה תקוייה שאחר ברבשיטו הבהמה חוכם הכרי בקנה ומתוך אחו לאעלה בכח וכן ל הדין והעשם אחון הבר ברור ברסרכת ריהקה ע"י הנועה ז ומסכיקא לא מחקינו ריע את בריאה וא"מ חם ברור אלגו שיחמת הנועה זאת רסרכת ריהקה ראוי לחוש עכ"ל ועי' בם הירה אבן הספרדי מערכת אות ב' סי' ח' סעי' י' בחיטע הדיטור שכ' בשם אביו הגאון בעל תרבי לב ז"ל דבשום דיה שחוציאין הבהם מתוך הבהמה קודם הגאלת הריאה ובדיקה אין בזה הבם פירוק רסרכות יחיה נעשה הבהמה בעת הגאלת הבהם כיון דהן הנעשה בגוף הריאה כדרך בשאין הנעשה מחיות

תשובה

הקרה והנעשה שהוא מבחוץ שמתנועעת הבהמה טולה אין הבם לפירוק סרכות דלא נרע מרבלכת הבהמה לאדן בשעת שחיטה דאפי' בקבירת ד' רגלים שחבריו לקוח סי' כ"ח הייט משום דיסוק אבריט אבל משום ניתוק סרכות לא עיה על דעה שום הדם לחוש לה עיי"ש לדרכו ועי' בשלחן נטוה סק"ח מחודש ד' שכ' וח"ל ואני בטוח פה יחוקלים ס"ו ראיתי יתבא זה בהמקלון של נכרי אחר הרפטוה קודם כהיתה בכן הבהמה הי' יחבים הנכרי סביב דרך הגרון נתיוך סביב הקרה והנשם כדי שיהי' מת לאלא הריאה ואתרתי לשוחט שיבטל ריגוטי ריאות שלא יבלר להיות הריאה שמא יהי' בלוטת הנעיוטת אחה סרכא וכיון שהיה הנכרי בסביב אוך יחבים בה השוחט אח"כ ואם יחבים בה יחמה לו שר"ל הנוי ויבטרינה והטיב מה שהטיב ולא הי ימים מעטעים עד שנפל לידי ריאה אחת אחר שהבסיר ראשה ונלאתי בערונת האוצ הייחמים הנעיוטה סרכא אחת עבה נתחבה בבכן הנכרי ואמרתי להשוחט עבה הריאה הוקרן דברי הם לא והי' כיטיב זה הוא סרכא הנוי' והוכחתי במלוה לכי הב"ד יבא שאינה הנוי' והסרו מהבהמה וכו' ומאז והלאה הקנו לשוחטים שלא יביאו לכיי להבנים הבכן דרך הגרון עד שהבדק הריאה וכו' עכ"ל (עג) שתבדק ר"ל שלא נבדקה עדיין מסרכות אבל אם נבדקו מסרכות רק שלא נבדקה אחר מריאה שבריאה עי' בדבריט לעיל (סק"ק ס"ז) ולמיל סי' ל"ו סני' ר' ובדבריט שם ועי' לב"ש ס"ק כ"ד וס"ק כ"ע וכם' מחוות עי"ש בדרש ד' ע"ן כ' ס"ק ד' וכם' זכור לאברהם (יהבו"ב ווילנגן) בקונטרס יוסף ס"ק י"ה וב"ח בקו"א שם ב' (עד) והרי היא קיימת ר"ל שהיא שנוייה בלי שום ריעות אבל אם החזירה בסאוה שלוחה אף הדעון שהנכרי הקרע ועבר יד ר קנים אסורה שלא נרפ"ת ויהשם סרכות דה"ל לבודקה ב"ח שם ב"ב"ש סק"ק י"ח ועי' בדאם יסק בבחוריים סק"ה והחדושים ס"ק ת"ל דאכי' בדי לו שנעשה הקבב נאחם"ם אפ"ה הטר עיי"ש ועי' בדעת הריה סק"ט שכ' שבא שובחו בהמה בלא רוסם תערבלות ולאח"ם בלו הי' יעים ולקחו לה הבהמה לעריכות הו כרים רוציאו הריאה ולאחר כמה שעות רחזרו רבל ישראל והיה הריאה קרוצה ולקוצה בכמה מקומות וכו' הכ"מ והכסף הרה"ה (ל"ש שהבריה בעב"ע בחוק שלא הי' בה הבם בשר שמעמ"ה) ותשוט סרי"ה הוצא כבת לפעוט בקרעים ונקבים אין לחוש כיון דקי"ל דברפ"ח ש ל ורל אף שלא ידע אם הי' ד ר כרי בבח ביקום הנקבים ובפרע דב"ר בלקחור בברלי וכבם ל"ל דלכ"ע הילן שישמטו בכל הריאה בכח עיי"ש (ומ"ל סי' ל"ו סק"ק ל"ו וק"ו) (עה) היא קיימת נופחין אותה אולי יהיו בה מ"ה דבר מ הוק לו ובה ש שהבריקה הסרכה ואם לא נפחה אח"ל להבור כ"ו והוי כלא בדקה הסרכות כלל סי"ח שם ופרה"ב סני' י"ב ועי' מנהו"ב שם בקומן סני' י"ב ועשרון שון סק"ב ובמנח"ש שם שכ' דאם הי' בה סרכת הוי' לריך לעבבה דאולי היהה סרכא דבוקה עיי"ש (עו) קיימת נופחין אותה עכ"ל ס"ק כ' ובכה"ג בהגהות ב"י אות י"ב ופת"ח שם שכ' דלכתחלה יש לבדוקה אחר הבכיה גם בשטרין עיי"ש ובהב"ם לעיל סי' ל"ו סק"י ועי' בבערי דעה סק"ב מ"ם בזה והעלה דאין לריך להחמיר בזה להריך בוסרין רוקח עיי"ש אבל במנהו"ב שם ובמנח"ש שם ואחר ספרי שו"ב כ' בולם כמ' לדינא דלכתחלה יש להחמיר להריך גם בשטרין עיי"ש וכ"כ בשלחן נבוה ס"ק ח' לדינא עיי"ש (עז) נופחין אותה עבלה"ט סק"ו ופה"ם סק"ב ועי' בשת"ח סני' ו' שכ' שהקנה בנפיחה הוא דאם היהה סרוכה אם יפחנה ירגים מקום הטהרה לו ניקב עיי"ש ומ"ש הבאה"ם מהמ"ה דלדיק לא מהני הבקה הנפיחה עי' בזר זאב ס"ק ט' מ"ם ע"ד הט"ז בזה ועי' כו"פ שהעתיק דברי הט"ז אלו ולכלכ עיי"ש ועי' בבערי דעה שם מ"ם ע"ד הכו"פ בזה עיי"ש וח"ם הכה"ם וכן מהיר הגב"ם בזה בהפ"מ הוא עשוה דבשת"ח שם מבואר נהדיא להיר אפי' שלא בהפ"מ ועיי"ש בהב"ם ס"ק י"א שהביא ראיות לזה עיי"ש שוב ראיתי במגה"י שם בלק"ח ס"ק מ"ב שכ' שאביו ז"ל הראה עשות זה לאחבר כה"ם ז"ל בעה טהה שם בפעם הראשון עם ספרו פת"ם והביב לו הפת"ם שכח להקן עשות זה מהבביו עיי"ש ולדינא ע' בגמ"ה שכ"ב שכ' דמה

שמכסיר

(עח) אותה: ד (עט) ראונא (פ) הסרוכה (פא) לאונא (פב) או

ד מימרא דרבא
שם נלו

דרכי תשובה

בדיקה עיי"ש שב ראיתי בפי' הרדב"ז על הרמב"ם (המדפיס מכת"י) בפרק י"ח מה' שחיטה הלכה י"ב על מ"ש הרמב"ם שם ח"ל ומשולש לא שיעבט ביתי שבבר שף אלא אם עלה לו תשם וכ' הרדב"ז ע"ז ומשולש לא שמעט וכו' לפי שאין סרכא מציה בשף וכו' עכ"ל ומשמע להדיא דאם הי' מציה הי' אסור רק שא"ל לבדוק לפי שאינו מצי ועי' במק"מ סק"ד שבא לפנינו שובדא בחותא שבחוליות הצדדה פעוך לאבר הי' בגיטה נבוה כאלו מבכרו חוליות וחזרי ונקבורו ולשמתא זה הי' בפנים נומא עתוקה ואלגן נדול מהריאה משוך וקטוע לאוך הגומא הזאת ופסומה ודבוקה לשם ובגד הב' דאותא הי' הריאה מונח במקומה הראוי בכל שוף כמו שדרכה להיות מונחת בגלגות מדבר הבקר לגוף והמרוף האותא כי מצה אלאחר שבאבר הבדרה המכוכה המצה שבחוש את הריאה שבגד זה למצה אל מקום המכה וכמש"ל סוף ס' זה שדרך המכה שבחוש לקנות הריאה אצלה וכיון שסרכה הריאה ליבר הגומא הזאת אינה במקומה הוי כגמלא סרכא אלא כסדרן דכיון דאין שם מקום אכיבת הריאה בהולה ומרכה עיי"ש (וע"ל ס"ק תקפ"ז) (פ) הסרוכה לאונא או לאומה עבאה"מ מ"ש פי' חוט של ריר וכ' במאירת עינים שורש ג' ענף א' ובמהרי"ב כלל כ"ט בעבדון סק"ה דכש"כ הוא אם אין שם חוט המשוך ממקום למקום רק אחיל דבוקה ממש בכמדה דכסרה עיי"ש ועי' לקמן סעי' י' (פא) לאונא או לאומה עי' כס' אבל אברהם (להגאון ר' אברהם בחודא ז"ל) בחולין בחידושי הפוסקים סי' כ"ה אות ד' מ"ש בדבר פלוגתא הראשונים בשאלת הסרוכה לאומה אם גם זה נקרא כסדרן עיי"ש ועי' פ"ז לעיל סי' ל"ז סק"ב והב"ח ס"ק ס"ד ומש"ה כאן סעי' מ"ד שכ' דאף דמקילינן בסרכא שבין אונא לאומה כסדרן ואמרינן דגם זה הי כסדרן אבל מ"מ אף כשאין בו חלון עכ"פ רישותא מקרי כיון דש לאומרים דהוי שלא כסדרן ובהלטרף אלי עוד רישותא דבועה אזי שלא בהפ"מ מריפה משום תרנלרי"ע וכ' שם בשמ"ח בסעי' שאח"ז דאף אם סרכא כזו יולא מרישותא קמינה כגון מיכרא יש להתאיר שלא בהפ"מ דלא מהני מישות"ם וטריכה עיי"ש ועי' בנב"ש ס"ק כ"ח אות א' ובס"ק קס"ח ובס"ק קס"ט ועי' בפרמ"ב בתרלרי"ע סעי' ו' ובגרא"ם שם ס"ק י' ובוד אפריים לעיל סי' ל"ז סעי' ב' שכ' דמ"מ במקום הפ"מ ולעדך נחול יש להקל אף בזולת מבועת דאם הסרכא שובדת ע"י מיעוך ומשמש לא הי רישותא עיי"ש ועי' מה בד"ק ס"ק כ"ה ובגרא"ם יוסף במקור הדין ס"ק י"ג ועי' מק"מ בדיני הרלרי"ע אות ס"ד א' סק"ה שכ' דאין לעשות מעשה להקל נגד הבב"ם והנב"ם בזה אף בהפ"מ ולדק נחול אם לא בגרוף עוד אזיה סגיף אמנם אם הרישותא הב' אינו מסוג קלקול בעהיד אלא שיעוד עלי' שכבר מיקב בזה לדקו דברי הרא"ם דכשעבדה ע"י מעשה"ם יש להקל בהפ"מ וט"ג דלא הוצב רישותא ועיי"ש עוד בסק"ז שכ' דאם סרכא כזו יולאה מעוגרת יש לסתוך להקל אף בהפ"מ לבד בלא עדך נחול ומכ"ם אם יולאה מעוגרת דלית בה נבוהת דקי' טפי דבודאי יש להקל בזה עיי"ש ועי' בשו"ת נחלה מרדכי (מהה"ג הק"ק ביבוק בחומת) חוי"ד סי' ס' ויו"ד מ"ם בענין זה באריסה (וכל זה הוא בכסדרן שבין אונא לאומה אבל בבין אונא לאונא לא הי רישותא כ"כ וקל טפי ויהבאר דיש להלן ס"ק ג"ב) (פב) או לאומה עי' בשו"ת שוטו"ד תניינא בק"ח סי' כ"ז שכתבל בדין הם הריטוכים שבין אונא עליונה לאמצעית ולאחרו"ע הלכו בחלכסון עד שפגש זה בזה וכו' ושם הי' סרכא מחוטון לחוטון של אונא הסמוכה לה וכ' שיש להסרוף ודומה כשאר סרכא אלכ"ם עיי"ש ועי' בס' זבח לדן סי' י"ח בהמדין סק"ו שכ' דלפעמים נמצא שהאונא האמצעית הסמוכה בגד הטיקר להאומה רק שלמעלה לגד הריאה הלכת בשיטה ושומדת במקומה הראוי בין עליונה לתחו"ע ואם יש סרכא כסדרן בין האמצעית להאומה בגד סמוכהן פשוט דגם בזה מקרי כסדרן עכ"ל ועי' בגרא"ם יוסף ס"ק ל"ה שהביא דבריו בזה וכ' דברור שיש להתאיר בזה הדיבה הסרוכה האמצעית אל האומה במקום סמוכתן דיש לחוש דלפעמים כשהריאה מרחבת והאחר"ע מרחפת ביניהם הפרק האחר"ע להסרכה שבינהם עיי"ש אבל במגה"ש עמ' ג' בלק"ש ס"ק כ"ג הביא על הר"ש בזה דאין חבש לזה כיון דאם חלון בעת נפיחת הריאה אאין בהסרחת האחר"ע נגעת לשם כיון שהסרכא שומדת קדם ההתלת שורש האחר"ע ואף נתחש חבש בזה שאינה בחיטות עיי"ש ועי' בד"ק ס"ק כ"ה שכ' נ"כ להקל בכעין זה שכ' שם דהם רפיטל שבין אונא לאומה ויוצ מכחי הפיטל שבין אונא לאונא אחעיה ויש סרכא כסדרן בפיטל בין האונה במקום הנטה מהתחלת הפיטל שביה לאומה מ"מ הוי רק כמחלוקת להוא כיון שם האונה סמוכים ורק נגד האומה מתחב

עיי"ש

בדיקה עיי"ש שב ראיתי בפי' הרדב"ז על הרמב"ם (המדפיס מכת"י) בפרק י"ח מה' שחיטה הלכה י"ב על מ"ש הרמב"ם שם ח"ל ומשולש לא שיעבט ביתי שבבר שף אלא אם עלה לו תשם וכ' הרדב"ז ע"ז ומשולש לא שמעט וכו' לפי שאין סרכא מציה בשף וכו' עכ"ל ומשמע להדיא דאם הי' מציה הי' אסור רק שא"ל לבדוק לפי שאינו מצי ועי' במק"מ סק"ד שבא לפנינו שובדת בחותא שבחוליות הצדדה פעוך לאבר הי' בגיטה נבוה כאלו מבכרו חוליות וחזרי ונקבורו ולשמתא זה הי' בפנים נומא עתוקה ואלגן נדול מהריאה משוך וקטוע לאוך הגומא הזאת ופסומה ודבוקה לשם ובגד הב' דאותא הי' הריאה מונח במקומה הראוי בכל שוף כמו שדרכה להיות מונחת בגלגות מדבר הבקר לגוף והמרוף האותא כי מצה אלאחר שבאבר הבדרה המכוכה המצה שבחוש את הריאה שבגד זה למצה אל מקום המכה וכמש"ל סוף ס' זה שדרך המכה שבחוש לקנות הריאה אצלה וכיון שסרכה הריאה ליבר הגומא הזאת אינה במקומה הוי כגמלא סרכא אלא כסדרן דכיון דאין שם מקום אכיבת הריאה בהולה ומרכה עיי"ש (וע"ל ס"ק תקפ"ז) (פ) הסרוכה לאונא או לאומה עבאה"מ מ"ש פי' חוט של ריר וכ' במאירת עינים שורש ג' ענף א' ובמהרי"ב כלל כ"ט בעבדון סק"ה דכש"כ הוא אם אין שם חוט המשוך ממקום למקום רק אחיל דבוקה ממש בכמדה דכסרה עיי"ש ועי' לקמן סעי' י' (פא) לאונא או לאומה עי' כס' אבל אברהם (להגאון ר' אברהם בחודא ז"ל) בחולין בחידושי הפוסקים סי' כ"ה אות ד' מ"ש בדבר פלוגתא הראשונים בשאלת הסרוכה לאומה אם גם זה נקרא כסדרן עיי"ש ועי' פ"ז לעיל סי' ל"ז סק"ב והב"ח ס"ק ס"ד ומש"ה כאן סעי' מ"ד שכ' דאף דמקילינן בסרכא שבין אונא לאומה כסדרן ואמרינן דגם זה הי כסדרן אבל מ"מ אף כשאין בו חלון עכ"פ רישותא מקרי כיון דש לאומרים דהוי שלא כסדרן ובהלטרף אלי עוד רישותא דבועה אזי שלא בהפ"מ מריפה משום תרנלרי"ע וכ' שם בשמ"ח בסעי' שאח"ז דאף אם סרכא כזו יולא מרישותא קמינה כגון מיכרא יש להתאיר שלא בהפ"מ דלא מהני מישות"ם וטריכה עיי"ש ועי' בנב"ש ס"ק כ"ח אות א' ובס"ק קס"ח ובס"ק קס"ט ועי' בפרמ"ב בתרלרי"ע סעי' ו' ובגרא"ם שם ס"ק י' ובוד אפריים לעיל סי' ל"ז סעי' ב' שכ' דמ"מ במקום הפ"מ ולעדך נחול יש להקל אף בזולת מבועת דאם הסרכא שובדת ע"י מיעוך ומשמש לא הי רישותא עיי"ש ועי' מה בד"ק ס"ק כ"ה ובגרא"ם יוסף במקור הדין ס"ק י"ג ועי' מק"מ בדיני הרלרי"ע אות ס"ד א' סק"ה שכ' דאין לעשות מעשה להקל נגד הבב"ם והנב"ם בזה אף בהפ"מ ולדק נחול אם לא בגרוף עוד אזיה סגיף אמנם אם הרישותא הב' אינו מסוג קלקול בעהיד אלא שיעוד עלי' שכבר מיקב בזה לדקו דברי הרא"ם דכשעבדה ע"י מעשה"ם יש להקל בהפ"מ וט"ג דלא הוצב רישותא ועיי"ש עוד בסק"ז שכ' דאם סרכא כזו יולאה מעוגרת יש לסתוך להקל אף בהפ"מ לבד בלא עדך נחול ומכ"ם אם יולאה מעוגרת דלית בה נבוהת דקי' טפי דבודאי יש להקל בזה עיי"ש ועי' בשו"ת נחלה מרדכי (מהה"ג הק"ק ביבוק בחומת) חוי"ד סי' ס' ויו"ד מ"ם בענין זה באריסה (וכל זה הוא בכסדרן שבין אונא לאומה אבל בבין אונא לאונא לא הי רישותא כ"כ וקל טפי ויהבאר דיש להלן ס"ק ג"ב) (פב) או לאומה עי' בשו"ת שוטו"ד תניינא בק"ח סי' כ"ז שכתבל בדין הם הריטוכים שבין אונא עליונה לאמצעית ולאחרו"ע הלכו בחלכסון עד שפגש זה בזה וכו' ושם הי' סרכא מחוטון לחוטון של אונא הסמוכה לה וכ' שיש להסרוף ודומה כשאר סרכא אלכ"ם עיי"ש ועי' בס' זבח לדן סי' י"ח בהמדין סק"ו שכ' דלפעמים נמצא שהאונא האמצעית הסמוכה בגד הטיקר אל האומה רק שלמעלה לגד הריאה הלכת בשיטה ושומדת במקומה הראוי בין עליונה לתחו"ע ואם יש סרכא כסדרן בין האמצעית להאומה בגד סמוכהן פשוט דגם בזה מקרי כסדרן עכ"ל ועי' בגרא"ם יוסף ס"ק ל"ה שהביא דבריו בזה וכ' דברור שיש להתאיר בזה הדיבה הסרוכה האמצעית אל האומה במקום סמוכתן דיש לחוש דלפעמים כשהריאה מרחבת והאחר"ע מרחפת ביניהם הפרק האחר"ע להסרכה שבינהם עיי"ש אבל במגה"ש עמ' ג' בלק"ש ס"ק כ"ג הביא על הר"ש בזה דאין חבש לזה כיון דאם חלון בעת נפיחת הריאה אאין בהסרחת האחר"ע נגעת לשם כיון שהסרכא שומדת קדם ההתלת שורש האחר"ע ואף נתחש חבש בזה שאינה בחיטות עיי"ש ועי' בד"ק ס"ק כ"ה שכ' נ"כ להקל בכעין זה שכ' שם דהם רפיטל שבין אונא לאומה ויוצ מכחי הפיטל שבין אונא לאונא אחעיה ויש סרכא כסדרן בפיטל בין האונה במקום הנטה מהתחלת הפיטל שביה לאומה מ"מ הוי רק כמחלוקת להוא כיון שם האונה סמוכים ורק נגד האומה מתחב

עיי"ש

דרכי
שמכשיר הסמ"ח בזה אפי' שלא בהפ"מ ל"ע לדינא עיי"ש ועי' בנב"ש כאן ס"ק כ' ולעיל סי' ל"ז ס"ק כ"ט שכ' הרעיקר לדינא כהבת"ח ועי' במאירת עינים שורש א' ענף ב' ס"ק ע"ז שהביא דבריהם בזה והעלו הרעיקר לדינא לחמיר בזה אין הפ"מ עיי"ש אך במהז"ב שם ובמגה"י שם כ' לדינא כהסמ"ח וסייעתו להכשיר אפי' שלא בהפ"מ עיי"ש ועי' בשלחן גבוה סק"ח מחודש ד' שכ' דכל זה הוא רק בבהמת ישראל אבל בבהמת נכרי אין לנהל כלל וכ' שפשט א' אירע שובדא כזו בבהמת נכרי שבא הנכרי ופתח הנרפש סט ומנע בכל אלקי הריאה להאיאה לאוך אך בחוך כך מכר אלא אלריאה והפריף הבהמה דכיון דמנע בכל אלקי הריאה יש לחוש שמא פרוכה היתה לנרפש אז לאחוז מקום שאריך נפיחה והיינו שכ' המחבר לבודקה אח"כ ע"י נפיחה לא שייך רק בבהמת ישראל אבל בבהמת נכרי אין לסתוך להכשיר אפי' ע"י נפיחה עיי"ש

וכ' בשמ"ח שם ובהב"ם ס"ק י"ב ודא"ם ס"ק י"ג דכל זה הוא כשבודקה אח"כ בנפיחה אבל אם לא בדקה בנפיחה אח"כ אלא במראית עין אין להכשיר כ"א בהפ"מ דוקא אז בנו"ש כדין ריאה שלא נבדקה ואם במדד לא נפחה דינה כדין שנתבאר לעיל בהם לא בדק הריאה במדד עיי"ש ועי' בתשם יוסף בביאת ריס ס"ק ד' ובחדושים ס"ק מ"ב (עח) אותה עי' בפו"ת עבודת הגרשוני סי' ע' ובפרמ"ב סעי' י"ג ודא"ם ס"ק י"ג שכ' שאריך ג"כ לעיין בגלגות כעוד הריאה אם לא נמצא שם דלדולי סרכות דאז אינו מועיל הבדיקה עיי"ש ועי' רא"ם יוסף בחדושים סק"מ מה ברפיא ע"ז וכ' שהוא ל"ע אם יש לחוש לזה אפי' לכתחלה עיי"ש ועי' בתשו"ת בביאורים ס"ק ל"ט שהביב ע"ד הרא"ם יוסף בזה וכ' שם בפרים שלא נחיא הדברי הגרשוני והרא"ם שאריך לבדוק בגלגות עיי"ש

סעיף ד (עט) אונא הסרוכה לאונא עי' בכנה"ג רש סי' זה ובשו"ת פרי תארץ חלק א' חיו"ד סי' כ' ובשפ"ד סי' ל"ה ס"ק מ"ז ובנב"ם סק"ג ובפרמ"ב סעי' ב' ודא"ם סק"א שכ' דאין סרכות שייך גם בעוף ואם נמצא בה סרכא דומה ממו בבהמה רק דבמקום שמוחתת בין הגלגות דרכה להיות סרוכה ודבוקה שם ואין זה נקרא סרכא דהכי דביאיהו אבל אם נסרכה למקום אחר לגר חלב העוף מריפה ועיי"ש עוד בפרמ"ב ודא"ם סק"ב שכ' שלפעמים נמצא בריאה של אווזים שנרחה כאלו יש בה סרכא ואינה סרוכה רק שדרך ריאה שלהם לרמצא כך ואין להתיר בזה כי אם ע"פ בקי שיאמר שזה דרך ניחאלם עיי"ש ועי' בימין משה לעיל סוף סי' ל"ה שכ' בשם מהר"ל דאחרף כל סרכא בעוף אם אם נמצאת סרוכה בגלגות והוא ז"ל הביא עליו ומכשיר ראיות העוף שנסרכה בגלגות עיי"ש ועי' בשלחן גבוה סק"ב ובסמרו שו"ת אבל יוסף סי' י"ג מה שפלפל בענין זה והעלה דדין ריאה דעוף כדין ריאה דבהמה אלא שבעוף כל מגבה דיבק לי' מחפץ לר ואין הסרכא פוסל בה כיון שסלה מהדקת בין הגלגות וכל מקומת הסרכא פוסל בה בבהמה עיי"ש ועי' מה במק"מ עוף א' בלק"ש ס"ק י"ז ועי' בשו"ת שערי דעה תמיינא סי' רע"ו מ"ם בענין זה וכ' דיש לדד להקל בזה עובא כי נוף דין זה שהוא פשוט באחרונים דסרכא פוסלה בריאה של עוף אין לו תמון בש"ם כיון דאין לו מחוכי דאוטה לא תשבה בה שלא כסדרן כלל ועיד יש קולא בסרכות דריאה של עוף משום דמשמע מש"ם ופוסקים דאין שום מקום כלל בריאה של עוף שלא יגיע הגלגות עלי' ומסתבר דעדיף מפי מריאה הסמוכה מחזן וסביב וסריך וכ' דגם בנסרכה מלמעי' נשאר מקום שאין שם גלגות המגיעה אליה כמה פעיקות להיה ועכ"פ אם אפשר להפריד הסרכה בלאבע בשופן שכפי ראות אינן שארה הריאה בשלימות יש להיה לגמרי ואף כשלא נשארה בשלימות ניסתבר להיה עכ"פ הנמרוטות לפי שיש בזה כמה פעיקות ומדין להכשיר ופיס ח"ל ומחילא שוכן כי מה שהגו קלא הפוסקים בהוראה לרעיף כל סרכא בריאה של עוף ושלמי אוכם דהא גם בבהמה מהחדש הזהר תקלוף הסרכות ויסודתו בהרי קדש וא"ז לא לחשות בחשובהם לם רבה נדיים ועלאים והם הברים בעלים והפסד מעוגם של שראל בחאם וכל בעל הוראה מעיז לחשם בזה אחי הזהר בכל האפשרי עכ"ל אמנם בשו"ת אמרים לאלה סעות ביד האומרים דאין סרכא פוסלת בר אה של עוף דזה ניתא דדוקא חסר ויהיר כשר בעוף אבל לא סרכא וכ' שם מלא לדבר יבין אמשוה כמ"ש מהרשב"ץ שכ' בפי' הסרכא פוסלת גם בעוף עיי"ש בתרוסת ועי' בפי' עקבי הד"ש חיו"ד סי' א' אות ל"ז מ"ם בענין זה יכ' שבאלא אם נרוף לבדוק בריאה של עוף והביב שאין להאמיר להגרוף

[לאומתי מפר שלון סרכה נגלה מקר ומי ראלי מפסן ודן מקר] (י) (פג) לאומה (פד) בין (פה) מחוכה (פו) מעמ (פז) בין מחוכה (פח) כולה (פט) שלא (צ) כמדרן כשרה (צא) מריפה (צב) כמדרן

ומפסם קרום לא"ל מפסם כמקר קרום שלמה מחמת מכה שריפא לפי קרום ומרפא ליפסר לגל כמכילת מחוכה ומגיעה על מקר ומקרום כולן ומחון. ומפסל מי המרכה תלוה

באר הדשב

(י) לאומה פי' מעם לל ריל יולא מחה ומלכן כמה ומעם מריפה מסרכה פי' הש"ל דלון סרכה נגלה מקר שמריפא שלמה כל מיי מקרה ומגיעה עב כמרפא ומלא מעם

דרכי תשובה

מיי"ם ומי' כגם ומעם מרה פ"ק כ"ל מ"ם כמה וכ' המגיקר מסר"ק מסמר לחקל כמה וכ' ולפי גם המרפא"ל שמחמיר כמה מיירי כמרלון שמלא רק בדרך מיקרם ולא כמיכר שמלא מפלוה מי"ם וכ"כ גם' מרה אמה המפרש (לשרמ"ם ז"ל) מפרכה לוה פ' פ' פ"ם מפי' י"ל ומכ' עוב לישרמל פ' כ"ג שם לחקל בגמרן זה ולפי בכמ"ל מלה שמלא שלא כמדרן הכיר מן המלמה לאומה לאומה המ"ם ומכיל לי' כמדרן כין שמלאמה המפרמה מפקה לאומה ומלאומה ומקום מה המלמה אמו מקומה ולא נרמ מפרק מפרכה שמריפה ומסרכה כמרמה שמכרה וכל ומפרים כגל יום שמכמירן כמה מי"ם. ומי' עוד ב"ק פ"ק כ"ו שכ' ולפי מחרין שבוכה מכן לאומה לאומה לפרמה לוה מלא מלא בקרום מריפה ומי כמרמר נוף מריפה כ"ל ולפי מלא מפרכה לחיוך לאומה המלמה לפי שמלאומה המלמה מכפה על מחרין כ"ל מרכה לפי שמלא ומקה לגר המרי"ם ומכרה על לאומ פרק מ"ל כמדרן בין לאומה לאומה מי"ם ומי' כמגמ"ל בלקי"ם פרק מקם ר' שכ' המגמ מהרמי מרלי"ק כמה ולפי המלא מפרכה מלא כמדרן לפי שלון מלא לפי לאומה לאומה כין שמרמה מגמ בגמרי מריפה לפי לאומה לאומה מלא מלא בקרום מריפה ומי כמדרן שבוכה מכן לאומה לאומה לפרמה לוה מלא מלא בקרום מריפה ומי כמדרן נוף מריפה כ"ל ולפי מלא מפרכה לחיוך לאומה המלמה מכפה על מחרין לאומה המלמה לפי שמרמה ומכרה על לאומ פרק מ"ל כמדרן בין לאומה לאומה מי"ם ומי' כמגמ"ל בלקי"ם פרק מקם ר' שכ' המגמ מהרמי מרלי"ק כמה ולפי המלא מפרכה לחיוך

(אב) כשרה (צד) אפי׳ (ג) בלא (ה) (צה) בריקה (צו) (מיסו (צז) לם (צח) בדיקה (צט) ומטלת (ק) נקב לגת מילה מלא נקב מפרק שלא שלמה כל מקום ומה

באר היטב

דרך הנקב ומקפה ומנבה קרום ושפו להחתרק והאוכל מחבו לף שלון שבחוו נקב כשפו לשמפרק ואחת נקב (ח) בדיקה והמנבה לרעת רש״י אמריק דלם״ם שם בו נקב מכרכו פחמו ולפי הרוחל אמריק דכסמרדן לין שפו לחחתרק (ומי פי״ח מה שכביא בשם הרדי״ם סלון):

לין לחלק ולפף הסלה שם לחקל מ״ם ומי׳ מחי״ג לקבן בשפ״ד מ״ק ל״ח מכסב כפרישות דכסמרדן כפירה לפי׳ הבדיים ומלחים לף לרמ״י מ״ם

פתחי תשובה

(ג) בלא בדיקה מגמ״ע ומין בשמשנה סר סכרמל חלק י״ד סי׳ ל׳ מיסחפק בטמלה פרלכת נבגלים כמדרן מעיקר הלחמת מד מלין לם ליתת מחמר דלחריק מישון ומבטמו בבגלים כרכים (כמלקמן סמיף י״ג בחגם) מפחם דחמר רלחון בם מרכלה מחמר יחמחר מ״ב יל ג״ל מחמר רכחו פוף הפרלכת לרים מחמר לפי׳ בכמדרן לו

תשובה

ל׳ ולא כי׳ מלמה לחרן כלל רק שם לחרחוק והסרכת כי׳ מכסה הנקב והפרכה ל׳ ולא הכרחה ג״כ יש לחסל מי״ם ומי׳ בחלמ״ם פ״ק מ׳ סל׳ הכרחון של הפרמ״ג שלא כי׳ המחמו רק בחרחוק ל׳ לא כי רק מחמר מרכה מי״ם (ומ״ל פ״ק ק״ב) : (צז) אם בדיקה ומבחא נקב שם עכמ״ם פרי׳ ל׳ והב״ם כ״ק י״ז ולב״ם הצ״ב שם וכבלמרו פ״ק מ״ד והכרמ״ם פרי׳ ל׳ ולא ולמ״ם מקל״ל לא ל״ב ל״ג ולי״ד סל׳ דלם לא בלבה בחרחוק סיה דבוק בם ולא רלה בה שם נקב רק שלחרם בקרום הרלכה הכרחון בחרון בחרון מד מחמר ולבבר ומכרו שלא לגבוע בקרום הרלכה לו כיסה שהחרו הפרלכה ע״י מישמ״ם ומלמה שבלבה שם מחמ המקום שהיה שם הפרכה יש לחסרוף וחם חקה לם מלה בחחת לבל לם פרקה בכח בגוחה שיש לחלחה שחחמה הנקב מהם מחחמת הפרקה לו שחמבה בלופן לחר בהלה ולבחחה ולפן סיבר שהנקב הלא מחיים יש לבחחיר לחר בלא לרך גחל מי״ם (ומי׳ מר בלב״ם לחלן פ״ק ק״ל) וכ״ל בחחלרם מיים שרם ל׳ עוף ל׳ פ״ל מי״ם ומי׳ בלחם יוסף בחחיים פ״ק מ״ב ומ״ל ומחמ״ם פ״ק ל״ז ובכחרם עבח לי׳ ל״ז בחחמ״ם פ״ל בגולה מרלמי (מהב״ל הק״ל ביסם בחחיים) מה״ל לי׳ ל׳ ומ״ל וכמ׳ הבחי יוסף לי׳ רמ״ב מ״ם בזה ומי׳ בלחם יוסף בחחיים פ״ק מ״ב. מ״ל לי׳ בל׳ הלא הקה בחחלה הנקב הרלכה לבלא לף מ״ב בחחיים פ״ק מ״ב ומ״ל לחרך לחחיה הפרלכה ולא בחחבר מחמם יש לחקל בחחיים בחחם כל״ל לחרך לחחיה הפרלכה ולא בחחבר מחמם

(קא) שם (קב) פרישה (ני) (קג) ואין נקרא (קד) כסדרן אלא "בשרים (קה) ז אצל ז (קו) מחזיתך (קז) של ז

פרישה עלה כסדרן
ריש משנה בשאר
להסדרן ומשנה מקומה כיון שנשנה ליקב וסגר סרי שלא ראה כראש"ש שם) ח ולפן סטר כגם כל ט"ש

תשובה

ל"ה סק"ל וברלגז יוקף כמן בחוחטים ס"ק ע"ו ובמחי' בביטורים עוף ד' פ"ק
כ"ם בתרוך) ופ' בש"ה שלמה שלמה שמעל פ' כ"ו שלוח לקבל בסדרכה לשמן
כלב כגים שם שריריך לחומים מחה הטר כמן שרקים ע"י"ם ומי' מה במחי"
שם בלק"י פ"ק כ"ח שכ' ומ"ש לון לקבל בזה לם מעלה דם ממנם לף בסדרכה
לשמן הלב ע"י"ם ומי' בש"ם ובה הבמים סף פ' ל"ע מ"ם בדברי הבחלה
שמעל בזה והה ובריו ומי"ם בכמי שלחי"ן מבלון מפיפרקיקה מ"ם ע"ו
בתוך (ומ"ל הכ"ם ופ"ק הרמ"ב ומעל פ' ל"ה פ"ק של"ו ופ' ל"ו פ"ק
ל"ח) ומי' בש"ה מנחה עני (מהבלון דק"ק בסדרכן) חוי"ד פ' ל"ב בשוכלל
שבה סדרכה דבוקה בשומן הבתרית ובחבה מלוה ומלוה מעלה ועברה ע"י
מישך והמורה החיל הבהמה הטמאי שבלה הסדרכה מהשמן י"ל והבוקר
הסדרכה כמרם ובלה מבם ולא בלה מהרילה ובלו כמן דברי הגב"ם ביחבת
בדרי הנבדך לשמה לחתים ובלוק הסדרכה בלה מהלמה הבוקרים ולא מבחבת
ומי פסק הרלר"ש ובשחר הבלו מרחם ובריו בבחר ידים לו ומ"ה
שבבחר מריבה גמרה הה לא ומי לחיחן הבלב"ם הל"ל הבמרכה לבקם
שלם ביל לחזה סדרכה ולא מבחבר לבחלי יחבר שבבחרם הלו בריבה כיון
שבריבה ביל לחזה חבר סדרכה ובלו מעלה לכך ולמ בכלל פסק הרלר"ש
ומי לבחר סדרכה הבלה ומ ע"י"ם בבריבה: (קא) שם. עי' בש"ה שבב
י"ם ע' פ' ס"ד שבחר על המחקר בדין סדרכה בסדרכן שבבחרה ומלה חבר ב'
הקרחים מחה הסדרכה הבלה ולקם לבחל"ר ובלו"ל הבדרכה בסדרכן שרחם הבקב
לא מחבר מלא לבקב לבבל לא לחסדרכן ע"י"ם ומי' בחבחי' בבקם ד' בלק"י פ"ק
י"ח שבבילא וכ' ולחידן לון ל"ם מכל הבריבה שלו כיון הלא מחבירין לקם
בחלה רק בקב מחה הסדרכה בסדרכן ע"י"ם ומי' בבריבו לבחל פ' ל"ו (פ"ק
ל"ו) ובם בבלר רק קרום לו מחה הסדרכה מחבר ע"י"ם: (קב) פרישה. עי'
ברמ"ג בבחרחה לבם' זה ובשפ"ר סק"ל ובבחר"ב בבי' ל"ג ובלו"ם פ"ק ל"ו
הבשם בקב בשבל מחבם בחקים הבדרכה לחבי הא סדרכה בסדרכן לבחה מבלין
ולחבי הא בין הבחבים בבי הלא בריבה ולם יש שם עוד בסק בבן שם
לבבחבק בחבל לבחל"ם ביקבה ע"ם כל הלבה לבריב בבחה לחלה הבקב לא לחבריק
הלבקם זה לבסק הבחבל יבלה שם הסדרכה שבבחבם לבחבי הבי ס"ם הל"ם ע"י"ם
בחריבה ומי' בם' בחרם אבם בי' ל"ו בבבל"ם בק"ל הבק"ה ובש"ה חבם בחבר
חוי"ד בי' ל"ם ובבבל"ם לחם כ' ובבה בש"ה בחבק הלבה (מהבלון מהר"ר
מבחל ד"ל) חוי"ד בי' י' כ' ומ"ם בחר"ל לבחבר בחבלה בקב הי"ם בבקם
בבבלבה שרבבה זה בל זה לבל לם הא בבקם שבלבה שרבבה זבי"ה ולבה
בבבר לבחבה ובבחבריבן בלבה בבל"ם לון הסדרכה בלבה לא כ' הבר"ל לבבריב
ע"י"ם ומי' בחבחי' בבק"ל בבי' ל' חם שבבבל בלבו בבריבם בבבים וכ' ובלבי
ל"ה מבריב שבבקל בבה שבבל בבר בלבבלים ובלבחבים בבלה בלבבלים
בבלבחבים בבלבחבים בבלבחבים בבלבחבים בבלבחבים בבלבחבים בבלבחב

(קח) לחיתוך של ז׳ (קט) ואפי׳ היא באלכסון (ק) ואפי׳ יש בה פלוש. (קא) אבל (קיב) מנבה של ז׳ (קג) לנבה של ז׳ או (קיד) אפילו (קמ) מחיתוך לנב (קמז) או (קיז) משפולי לשפולי

ר׳ שם כשם מגלמים והסרפים

דרכי השובה

מרגלם ומר סף בגלו תלון לון זה דרך ניחוה וכי אלכ״ם ומריסה ומיון בבית מרכיסם בגלה״ב פ״ק ל״ם ל״ם כל׳ דשמש הוא דבולי מהני בכל זה משמ״ם מ״ם :

ועיין בשו״ת מוסו״ד מרימת בקי״ל סי׳ ע״ב אל׳ לבשמל בתה שחמה דלק ישיר שיבת סרכת מחיתוך שרגה ל׳ לחיתוך שרגה ג׳ הגה השומן מתפשק בין החתוכים וכל׳ ר״ל בסרכת לחוכה שהלבת לחמגה על השומן מחיתוך זה לחיתוך שבנתו מ״ם ומי׳ בתמה״ שקב ג׳ בגלי פ״ק י״ם שהביא דבריו בזה וכל׳ שאינ מבין דבריו דהא השומן הוא מחובר להסרכה עד תלר הכבד ולכן גם שם ריחם וכל׳ דבע״ב לא ישיר לגלה בשמשה מקב בשומן ובדרך שם הולך הסרכה לו שבתכם הדך שם מ״ם : (קח) לחיתוך של ז׳. מי׳ שת״ם מביף י״ל ובסרי מוהר סק״ם שכ׳ דכל זה דוקא לגם לין הסרכה מוחמת בתחם הלחמה זה אבל זה החתוכים מסומים זה לזה כשאר חומה הבריאים אבל לגם ע״י הסרכה לין בריאה שומנת כשהיה כבן שהחמה גם זה לגמרם וזה לגמר ולין מחתוכים מכוונים לגמ״ם שהסרכה הוא כשהבן יש לגמר דאחר להתפשט ולמנן מ״ם ומי׳ בגב״ם פ״ק מ״ז (ומי׳ בפ״ק שלחמ״ן): (קט) ואפי׳ היא באלכסון מי׳ שמ״ם שם וחב״ם סק״ל שבאב דבשרכת ל׳ מהסרכה הוא בעיקר ולגם הב׳ הוא בחלי החיתוך שבגוה כבה לף לרין וכ״ו הוא לם לם לין הסרכה מקמיע הבאר לבל לם ירא הלבת בלאלכסון וקרה עד שבאבר מקמיע מהחתוכ יש לגמר מ״ם ומי׳ בפרה״ב סמי׳ ל״ו כל׳ ולם עברה הסרכה ע״י משמ״ם יש לבאבר לף לם מקמיע הבאר החתוכ בין לם בהתפשט הקמע לחר הבית הסרכה בין לא בהתפשט הקמע לח״כ מ״ם וכ״כ בתחלת מינים שרש ג׳ עמ׳ ל״ק ג׳ ובחלת זבח ס׳ ל״ו סק״ם מ״ם. ומי׳ חה בחלי לבוה בתרלמ״ם לחת קל״ע ובמגה״ב בתרלמ״ע לחת ס׳ סמי׳ ק״ם ומבתן פ״ק י״ד ומי׳ בתמה״ בקל״ח לתרלמ״ע סוף סי׳ מ״ו מ״ם ע״ד בתמה״ב בזה ומי׳ בב׳ תבי יוסף סי׳ רס״ם שבבה לחמה ע״ד בתל״ם הבבר וכ׳ שבבריו ל״ע בזה ש׳ לחבר בזה ע״י משמ״ם ומים הבל״ם בלין הב״ע לי שבת בתחן לין לבקל מ״ם. ומי׳ בתם יוסף בבתבת הבמ״ה שם ובבשרים סוף פ״ק ל״ג ובחתוכים פ״ק ד׳ שבאה ג״ב לבמרמ״ב בגמ״ב בזה וכ׳ דבלם בהתפשט הקמע בתרשה ל״ע ודיה בסרכה שלם״ם מסך הקמע הלם מהני משמ״ם לף לם הקמע הוא מבאר בתרשה ל״ל ולין דיה בסרכה שלם בסדרן ע״ב לם בסרכה הוא על שבת הקמע בשומן שיש מרשה מלחת מבתרשה לבבר שיש לבבר לבל לף בלי משמ״ם מ״ם ומי׳ בחמה״ בקל״ח לתרלמ״ע מ״ם ומי׳ שר בבשים שבמה״ בתרלמ״ע יוסף הכל״ל וחבלה הבריקר בסרכ״ע מ״ם ומי׳ שר בבשים שבמה״ בתרלמ״ע סוף לחת ס׳ ובבשרים שם פ״ק מ״ע ל׳ שכ׳ דסרכת בסדרן הסקמע שבבבר מ״

משמ״ם יש לבאר לבלש לחת בחלן ולבלש בין לחת לבחת מ״ם :

ועיין שר בבל״ם פ״ק ק״ל שכ׳ הב״ה בסרכת קבה שהא שלא בסדרן בחמה מבב לבב לו לבלש מלחת ל׳ לחת ג׳ הבקמע ומבבר זה לה מ״ם הסרכה לם עברה הסרכת מ״ם משמ״ם ומבבר הקמע הלחת לבחר לבר הסרכת הסרכה לם לבאר לבל בלא הבו לבקמע ולא הבבר הקמע הקמע לף שבבבר הסרכה לם מהני [ק מבחר בדבריו לבבריו שם] ומי׳ בחמה״ שם בקי״ל פ׳ מ״ח מ״ם בדברי הרל״ע בזה ומבר ולף בלא הבבר הקמע ולא הבו לבקמע הבר הבבר הסרכה יש לבקל לבי׳ הסרכה שלא בסדרן והבה הבבר בלא לבבבה מ״ם : (קי) אפילו יש בה פלוש. ובשרכת הבבבה לבבר הבבר הסרכה ל״ע בבבבה מ״ם : (קיא) אבל מנבה ומי׳. מי׳ בבבבה לבבבה לבל לבבבה לבבבה ע״ב מ״ם ובבבבה לבבבה לבבבה ל

או משפלי לחיותך (קיח) או (קיט) אפילו (ד) (קב) מחודה של זו לחודה של זו שאצלה או אפילו מחודה (קבא) של זו (קבב) לחיותך של זו שאצלה (קבג) נקרא (קבד) שלא (קבה) בסדרן: תוס (קבו) וי"ש (קבז) דמיט נסמרין (קבח) גרך בדיקה טלין נקב גרולה (קבט) ומאחר טלין מט נקיטין נבדיקה (קל) כל מקום (קלא) דלכל (קלב) רשומה (קלג) יש (ה) לסמרף

פתרון תשובה

(ד) מחודה כל ז [מין בתשובת מהרשדם ישקב סי' מ"ו מ"ש כזה] (ה) לסמרף כל סירכה [מהרש"ל. ושין בתשובת מ"ם סי' מ' ושמתם לחבר קלא מגבר מל מהרש"ל ששמעים לבחוק מ"י חוק בתקים שפשרין לי מהנכן לי לא דמיל לסמלא בדיקה ז

תשובה

ומ"ש לא מלינו בדיקה חוק לאלא כרולה דלחוקה ולחשוש דמהרוייטו מהם מקנים בחלים לחיכה שהרות שיולה מהם לחלי לעד גם חוק מהם וכי והוא ז"ל הרלבו מלכ מהם ולחשוים לבחוק מ"י חוק וכל כהם לחתם לין שהמין לו מ"ש]

דרכי תשובה

שם ולמן חלוק בין לם שומר להתפשם לחבר הסרה הסרכה לו לגו מ"ש ומ' בדברים לגבן (פ"ק שכ"ב) כמה חלוק דיפס בעמין זה. (קיח) אם אפילו מחודה מחוד מקרא שהה חוק של החיות הרולה מבפנים ומבחון כמהע ש"ם דבר שמולל פי' ק"י. (קיט) אפי' מחודה עפה"ם מה שליין לחשי מהכהת ישקב וי"ל כי בהסכמת ישקב שם הלריך הסרכה מחודה לחודה לו מחודה לחיות לוט מעיקר הדין לחסל לגלו מהכ ומחומרא בעלמה ולין לעמוב הה שרם ושקם מדברי הפוסקים כלל מ"ש ומ' בש"ה בדין שולם חי"ד פי' י"ח לוה י"ג שהקן פרם מבריחה לדברי המהכהת ישקב הל"ל מ"ש ומ' נעמה"י בקי"ל לוה ה' מ"ם בדברי המהכהת ישקב הל"ל והרכה להביה מל דברי הלריך ברלות שם לדין זה מקר מחדן מדברי הפוסקים הרלשונים שהכיה סלם מרפים ז דהי שלא סמרן מהם מ"י"ם בתרסה (וע"ל ס"ק קב"ג): (קב) מחודה של זו מ' בש"ה בדין שולם שם שהמל ברולה שקדם הנפרה ה' ברלה הסרכה מחוד לחד ולחד הנפרה הנה מחיות לחיות לוה הסה לגבה מהכה עד שהמקם וכל כהב החיות לם שם חד מלי לו שהמב בכלל חיות והביב שם להקל ולחמבו כחיות מ' ים כמה מפיקה לסקל מ"ם בתרסה: (קבא) של זו לחיותך מ' ד"ק סק"ן מ"ם בדמין זה לם הסרכה הוא מחיות לחד ומכל מקום הסרכה הוא מפסה ולוה ברלה מבחון כלל רק שהוא פשון בין הדיבוקים וכ' הלרשם המל"ח סמי' י"ג גם בזה לחבר לך לדעת הרמ"ם יש מקום להקל לך נוף מלילות כזה שילרע שיהא קלה הסרכה שבחוד מפסה מ"ל כ"ח בחלילות לחוק בחיבי הרלה הל"ב הע"ל הרלרי"ם כמין נהמה שיהא כחוד ככם בו ול"ל שלא יהא שם כקמה הלל"ב הע"ל הרלרי"ם סרכה מקמה מ"ם ובמשבר שם (קבב) לחיותך של זו מ' בכמה"ג בתרהה הבחר לוה ס"ו שפקפק בדין זה כי הנה הבחר מלה להבחיר מחיות לחד מ"ם ומ' הרמ"ם ס"ק ל"ם מה שהלריך בדבריו בזה והנלה הבחיבה בהנה המחבר המעיקר הדין יש להבחר בחיות לחד כמו בחיות לחד מ"ם (ומ' בהפרים שלמחי לעיל ס"ק קיט): (קבג) נקרא שלא בסדרן שבחל"ם סמי' י"ח ובגב"ם ס"ק כ"ח ובגרה"ב סמי' ל"ג שכ' הכל שהסרכה הוא בחחבר לוה מה כמה דבוקה ג"כ בין הדיבוקים לוה"ה יש להבחר הע"ל הסרכה מחד לחד כיון דלין הדר הקרום לחוה בחד מ"ם ומ' לב"ם סק"ן מ"ם בזה ומ' רלוה יוסף בבחרים ס"ק ס"ו מה שהלריך בהבחל בזה והנלה דמ"ם בחקים שיר מדים ומרחים לחרים בהקל הה לגרף הנה בחקילין בזה מ"ם ומ' בחה שהלריך בזה בש"ה שחלוה שבחל סי' ל"ח והנלה לרחה לחבי הסרכה הוא בחיות ומשוש מחבה הוא בגב הלה בחבר מ"ם ומ' בדבחה הרה ס"ק כ"ו מ"ם בזה וכ' הרכה הבריה הסרכה מחחבר מ"ם מישוך וקלישה וכדקה ולוה מבגבן שם יש להקל בזה וה"ל לקלוף בחקים בחיות כלל ולקף הם לחבע שקלוה גם בחקים הרחוק ובגבן שם יש לחלות בחקבע בחחק הקלישה מ"ם ומ' בד"ק סק"ן מ"ם שכ' לחלק בזה בין קרום לסרכה הקרום בחבין הדיבוקים שבחבחבה גם על החבר סבי לחבחבה ולחבר רק בחה שבל הבר לבל בין הדיבוקים ג"ל מישוך לבל סרכה הה"ב לרך לחבר גם בחלק הסרכה שבין הדיבוקים מ"ם ומ' בחק"מ סק"ן ס' מ"ם בזה לם שהר הסרכה שבחיות לו שבחבר שבחה ע"י מישוב"ם מ"ם הם גם שהר הסרכה שבחיות לו שבחבר הל"ל סרכה שלכ"ם ומריבה ומ"ל שר בזה בש"ק שלה"ל שכ' שר בזה ולוה לם לבוא הסרכה ולוה הבחי שבחבר הוא בחלק הסרכה שבין הדיבוקים מ"ם יש לחבר מבחבה הבחב הבחבה הבחבה הבחבה

(קלד) כל (ט) טרפה (הגהות מיימוני וכל ס) (קלה) וי"ל (קלו) והשחיה (קלז) אם (קלח) סיל (קלט) משיקר סלעות (קמ) עד

באר

(ט) טרפה. וכתב בב"י מה שלמו בדקין בשיחה המין חוץ על מקום הטרפה ומומין ע"י הכהיר סיש לפי שכבר עברה הטרפה ע"י שחיטה כמ"ש בסעיף י"ג מתילה לא סיס מלן טרפה כלל כו אלן מרכין בדיקה לחומרא דלמה מבלבן חטים מרשה ואם לא מבלבן כבר מלר הדין כיון שלין טרפה. ומ"ש רמ"א שלין אם בקלפין בבדיקה היים בטרפה שלשה שונות ע"י מעמוס ויש כלן טרפה ומרשה אלא שלשה כמ לכהיר מכה בבדיקה אלו הם לשון מעיל כיון שלין אם בקלפין בבדיקה בשיחה המלל אם סיס מעמה מרלשי סיס מבלבן (וכן כ"ש שלרך בדיקה מן הדין ושיקר הסיחר מחמת הבדיקה אין אם

דרכי

חוק כמו פטרין כיון שהיו מהדרין שיתלקף חוק הרבה שיה"ר בו יי לעלמה אם מבלבן אי לא אבל עהה בזמנינו שבבודקים בס קלי ועמ ואין ידאה ד' עבר פרהם כאבר רלה מעבה בש"ב דבש מלקה מפיו רק רוק כל דיה שלי מאבר להבחין בו כלל אם יבלבן אי לא וכרוק יש לי אהגלעה שלין לי יוהר רוק אבל בשפרין אין לי בהגלעה לומר שלין לי אלא מעם ולכן ידאי לאיתמיר בזה מבני קני הרעה ורמאים מיי"ם ולא לאיתי לחם מדברי בזה (קלד) כל טרפא עבמה"ם מ"ם בעמן בדיקה הטפרין ואם אבי לבחוק בטפרין רק במקום הטרפה לבד הלא לבמה כל הריאה בטפרין מי שמ"ח אבי' ח' הפ"ד פ"ק י"ח ובפרמ"ב אבי' כ"ח ומבי' כ"ח ורמ"ם פ"ק כ"ו הטיקר לדעת בדעות ס"ל שהבית הרמ"א לטבור בכטרין אפי' בלא בדיקה פטרין וכן טבען בחיטה אלו והיכא דליכא מבא יהוא יש לנהוג לחמלה להלריך בדיקה בטפרין לרלות שלא מבלבן כ"ל ומ"ש בדשבר אם לא בדקה כן יש להבחיר ולא מ"ל לחם כל הריאה בתוך הטפרין רק הבי לחה חוק לא פטרין סביבה הטרפה לבד לא שלריך לבדוק הלם הטרפה ראבה שיהו הרוק לא הטפרין על כל מבן מקום הטרפה עיי"ם. (קלה) וי"א להבשרה אם היא מעיקר האונות עד חצין עי' אמ"ח אבי' י' אבי' הטעם הבעיק חוקא עד חצין הבים ובכן דלון אם יוהעים הלך הלא נפוחה בחי' ועד סיכן מגיע הבישל בבם מבחוחים הבדרים קלת ז מה לכן עבדיק לחומרא ומבביק מחי' לבד חין כלולי הלא מהם בבישלי הבי אלא בטרפן עיי"ם ומי' ברמ"ם פ"ק מ"ג ומ"ד אבי' אם מעמה לחמלה מחלין המים ולכן מחלין המחוקים שבכים אם זה אלא זה ולכן סיבמות ומגיעה על הקבר כ"כ כמו לחמלה מחלין מי"ם ומי' מה בדלם יוסף בחיבים פ"ק פ"ע ובבילוקים פ"ק פ"ז מה שלאבל

ובלבר הגמ' אים לרחמ בין כ' הטעמים אלו מי"ם: (קלו) להבשרה אם היא מעיקר האונות עבמה"ם פ"ק י"ב מ"ם בפבלגבה הבי"ו והבלך בטרפה שבין אומ' לחמלה לחמה מחלין ויש לי חלון ומי' הבי"ם פ"ק כ"ם שהבריע דבלילכה הפ"ם יש לבירות כדעת הבחמירים דלא דקי"ל דטרפה שבין אומה לחמלה מחלין כבר אפי' יש בה חלון אבל אם הלא בין אומה לחמלה י"ל שלאבר דכון הלחמלה שמחה בחקים רחב ומי"ל מבמעבא יוחר הרשים שהחפרק מחמת הסלים לבל בהפ"ם לין לחם ויש דבשים הלא המבי הלא קמלא מ"ם בחמלה מי"ם (ומי' בבלמי סקי"ם) ומי' בשי"ם אבדים חוי"ל רים פי' י"ג שבחב דלון לעבר בהמקל בעבין זה לא בלון הפ"מ מי"ם ומי' בפרמ"ב אבי' לה ורמ"ם פ"ק פ"ם פ"ב ופ"ד ובקפ"ד פי' ח' מ"ם בעבין זה הבעלה הבמקם שלבין לחמיר בזה אבי' בהפ"מ לין לבבר מבבים ובמקום שלין מבא יוהר יש לחמיר בלין הפ"מ ומ"מ לא בחקים הבבין לחמיר בזה כל"ל אם הטרפה עברה מ"י מישמ"ם יש להבחיר בל"מ מי"ם ומי' בפ' מחבר לחבן פ"ק כ"ד: (קלו) אם היא מעיקר האונות עבמה"ם בב"ר מ"ם מבמ"ר הבלין חלון ולבן לא לחמלה מחלין הבב בבדרן ומי' הב"ם פ"ק כ"ה ובפרמ"ב אבי' ל"ח ורמ"ם פ"ק מ"ד אבי' לרמ"ם ומחלין הלבן יש לחמיר לא בלון חלון ובבדר ביחבר בגון הטרפה מחחלת מבקבי הלחמה מחחבן לחבן ובהבבחם עד לחמלה מחלין אל הלחמה לבד רחם בי בם בבה"ל מבא בחרחים אלו לחבריב מי"ם. ומי' בחי"ר אבי"ה אם בבקבה בבין זה לא לרמ"ם כ' ומלי לבבר מבחמבא שבבא בבלו בחרחים לבבר פי' מ"ר אבי' בבה"ב מי"ם ומי' בב"ם פ"ק פ"ה מ"ם בזר ומי' מה בב' דבר יוסף פי' רל"ח ומי' בבי"ה בין לחבים חוי"ל פי' יו"ד בחלבין בבלחות ולבבר רחב הבחבקים יש לחבריב לבם לא בחקים שם מבבא מבחיר לחבל בזה מי"ם ומי' בפרמ"ב אבי' מ' ובבמ"ם פ"ק מ"ו אבי' ולא בחקים שלין בחבבא מבחיר בזה יש לחחמיר אלא בבפ"ם אבל בבפ"ם יש לחבל מה בחלבן בזקה הבחבר לבבבים בבבה מי"ם ומי' מה בבה"ם מבחיבבחת בלחבחים חוי"ל פי' ו' בבי"ם ובזה מחבין (ומי' עד

הגהות

בקלפין הבריחה ומ"ל פ"ק ו'). כ"ו כ"ל בחר הלא הבחבה בחקים שבחבים לבחבר בם בבחבן לבחבר כין אלא לא בבלבן הם מלבלבן הם בחבים בם"ם בבחבים ולא"ל בל דבמ"ג שבחבר בבבים בבל הבילה קלבה הבבילה אלא מחבין ע"י בחבחה לא"ב מלחר בחבחר בלבן הלא לבה ע"י בבילה ולין לא בקלפין יש לחבחר ובן בחבחה דבר כ"ו דבלבה הבילה בבבילה לבבין לא בבבילה לבבין לא בבבילה לבבין לא

(קבא) תלין (מהרי"ן) (קבב) לעיל (י) משלם (קבג) וכן (קבד) מתנין (קבה) להכשיר (קבו) כי

באר הגולה

ולא מריחין כל כריסה כמתכרין ומניח לו הכ"ח הבריקה שלא יש לולא לחתוכה (י) משלם. מי' לפי' ים שם תלין (ולפי' מלמלמין כל שמלמלמין לחתוכה מחלין הקי"). ומסב מ"ו ולא דוקא עד הגיע לולא לפי' לם הלך מבריקה כלומרת עד כל מי כיו

הגהות הרדבי

שם עוד ברלים בס"ק שמה"ר הישר לגבע לו לגבעים שחמרת בזה הא מחוב לגדול של לרם ביטל בטקס הרחוב שם וגם כ' שם הבטקס שחמרת מבדל לקל הבישר לגבע לו לגבעים מרלם הלומת לין הפרם בין בבמה נפה לוקה לענין זה מי"ש ומי' בס"ח מק"ו ובפרל"ב ולע"ם שם שכ' וכ"ה הא כבים שם מבב יחוב לגן בטקס שלין שם מבב מבדל להחמיר לו לקל לם לין בם הלון הביש שבפרלם מרלם לי לקל בבס"מ עד הבישר לגבע בדקה בגבה לבל לם לם לם ים שם חלון ולין שמבב יחוב לקל לי להחמיר לם הפרכה הא לחמלה מחלין לפי' בבס"מ ומי' ברלם מי"ש ומי' בס"ח בהחוים ס"ק ע"ם: (קבא) חצין מי' בבים מברהם בלה"ב ס"ק י"ח שבהמק לם הפרכה מחמלה לחמה מחלין ומנמת ושלה גם לחמלה מחלין לפי חין עד לגבע לו לגבעים שמוך לרלם לם לין לריכן לחמך רק עד שיבי לחמה מחלין ולבחוק החבי ולין לריכן לחמך יחוב ומכו שהרין בשבע בב' פרכה שלם ל' הא לחמה מחלין והבל הא לחמלה מחלין בס"ל לחמך רק זה שהא לחמלה מחלין לו דילמא הכלן כין שהא פרכה ל' לריך לחמך סלה וכ' דבר הרלה לים לחמיר ולחמך כל הפרכה עד נמרלה ולבדוק החבי והמהיר עלו הרלה מ"ש. ומי' מה בחמה"ב כלל כ"ש סמי' ד' מ"ם בזה ומבולר מדברי הרמבם הבמבב בין הבחומים ס"ע הבבמה כל הבחמלים ול' הרכה שהפרכה מהבבמה גם לחמלה מחלין ס"ל לחמך רק בזה שהא לחמלה מחלין לבל בבה שהא לחמה מחלין ס"ל לחמך כלל וכדין כל פרכה כמדין מ"ש לבן בס"ח ועם הבבמה בס"ה והבדי הבית עלו בזה וכתב מדברי פומחן והבשרן מכל לו הבלה בדלות שלריך לבחמיר בזה ולחמך גם בבחלק לחמה מחלין מ"ש לחדך ומי' מה בס' כל"ל בחלק הבל' הבקרל ועם הבחים בס' מ"ל בבבי הב' מהר"י בכן ז"ל מ"ם לחמן זה לחדך ומי' מה בס"ח בר ליחי מוי"ר ס' ו' שב' בלחמלה הבבוכה ובשום לרעבו לרלם הם הם מיבר הפרכה לחמה מחלין לפי שבהבבמ ג"ב קבא מחמה לחמלה מחלין ים לבבחיר בהבמ"ח כלל מחמך והלל והב הפרכה בחה מלחמה מחלין שרבב בבר רובא מ"ש ומי' בס"ח מומרלה מרלמה לי' ק"ד בחלל ג"ב בחמן זה הבבב ג"ב ולרעבו בשם הלם הב הבלרכה הא בבחים לחמה מחלין ה"ו מחבב כלל בל הפרכה הא לחמה מחלין הב לחמבו מהפרכה שבהבבמ לחן שרבב בבר הב הפרכה שבבחים ולחמרב הבלרכה הא בבחדן לחמה מחלין הב לו לי הב בבבמ לבבב ולע"ל בדבקה ול' הע שלע לומר זה רק לבלבה ולא לחמה מ"ש לל בבבבבה שלח"ר חבר מדברי שבבבו' הקרמת ול' הבחר הא הל שלבי כל שהא מהפרכה הא לחמלה מחלין ה"ל כלע כל הפרכה הא לחמלה מחלין הבחן הב בחמלה בחמחן מחחל להחמרב שם לבחים הבמרים לחבב בנבק בלא יחבל הפרכה לחמלה מחלין כלל וכ' ברלה דברי הבלן מרסמרין (הא הבלן בעל הבו' בר ליחי) שב' הלם הב הפרכה הא לחמה מחלין לפי הבבבשם הא לחמלה מחלין לבלב בבר הבבא עלו ובים שבם מלהבחר לומר הלם הבבב מחלין ולחמה בבבה ובחבקע הרבר ולא יהיה לחמר מ"ש. ומי' בס"ח בר ליחי שם בס' שלח"ר שגם הא הלה מה שהבית עלו הבלן מרבם"ק וכ' מבוריל להבבבמ בכל"ל ובחק ובדרי לבקל הלמרבק בס"ב הלבלק בבר הבבא מ"ש ומי' בדבא הרבה ס"ק ס"ו שבלה לרבא לבקל לם בבס"מ לם הב הפרכה בבבדן הא לחמה מחלין ומבשבה לחמלה מחלין ומכ"ם הלם מה שלחמלה מחלין עבר בקלבה הל"ל לקלף הבלר מה שהא לחמה מחלין וכ' הכ"ו הא לם מבשבה שהא לחמלה מחלין לבה מבבמה עד בלבבע ולבבבים מרלם לבל לם הא מבבבמ בקל"ם לחם ו' מה שבלבבע בזה הבלה הלם כי כבר הבבו לחמר בלם לם לולא מלן הפרכה הבבבק לחן ע"י מבבבים מ"ם לם מכ"ם בבבלך הלר הבלין בל ז הפרכה ע"י מבבבים הבבא שב לבן לחמר כ"ב מ"ם ומי' מה בס"ח שלחלה שלם מבבמה ס' מ"ב: (קבב) אפי' מבולש עבלה"ם ומי' בס"ח שבי הבבבה לבבבים ס' ל"ו ומי' בבבבה הבבה מ"ק י"ח מ"ם מ"ל הבבי שם"ם בזה ומי' שבי"ח בבי' י"ח הבבים מ"ק י"ע ובפרל"ב

הגהות הרדבי

הלחמה הבבבמ בר הבבבה בבבר בלבבה הלבן ומ"ם הבבבבה הלבן לחמלה שבהא ל' בחר הבם לבי הלבן לבן לבבבר הבבלה מחלין הבם הבבבה הבים הבן לבל בלא הלבן בבר בר לחמלה בבבלה ובן שבקר (מ"ו). ולבן הלבן בבן לחמלה בבבלה

חשובה

בבי' ל"ד בל' ולבי' ים בבבה הבבבה ובבבבם בבבה הבבבה ג"ב בבר בבבבדן לל בבבבבם שבחב הבבבב לבחמיר בב' הבבבה בב' הבבבה בבבבב

(קבז) סלי (יא) נסמרן וכן (קחח) לט (קבמב) יט (קנ) סמן (קנא) קחט (קבב) כן

באר

לשאלה מחלה שם מרשה כדים תלין לגג נגא תלין כאר מד לשאלה: (יא) נסמרן ומגג בש"ך דלם שמד סמרן נמקום המיסך ומגרה הלשון מד שמרלה מקום

הגה

דרכי

בבפרדן עי' בשמ"ח סמי' מ"ז סל' דלם הסרכת כפרדן סיא מרוסה מד שבעפיה יולמה מכין החיוכים לגר מגב יש לחסר דבחי' ההחבר הסרכת בגלשה והפרק ולא דמי לסרכת חניה סולא מסרכת דכפרדן דהוא מיסה כ"ל הבמסת ליהה כלל סרכת מלויות ולחי' ההפרק לא הקלקל הריאה מבל"ב אלי סרכת מרוסה לם הבפרק הקלקל הריאה. לך לם סיא לחוסה ומהכבלת ושוכת בנמקה בהך החיוכים לו יולמה כבמל לחין לגר מגב מ"מ כל מגלא יולמה לסיטו סיא מרוסה לחסר לחיות בחלא בחי' עליהה לגלה לגר מגב דלא מחקיק רישוכת מ"ש ומי' בלב"ם ס"ק ס"ג מה שבאנא על דין זה ובגיא כמה ראיות להבאיר בכל זה ובים והמחיר בחקים הפ"מ לו בחקים שם עד מיה לד להקל לף כשלגה מכין החיוכים לחין לגר מגב לחן מחיחין לחיו מ"ש ס"ב ולכ"ב בחק"מ ס"ק כ"ה לדיעת ומי' בלב"ם ס"ק כ"ו ראיה נהבאיר בזה ופבק לחלכה בבר"ב סבי' מ"מ דבחקים הפ"מ יש להקל בזה לף לם לא מהכבלה מע"מה ומחיחר בחקים שלחן הפ"מ כבסרכת הא מרוסה יוחר מפפה לף כסרא מוכת מסכל בהך החיוכים לו שהא מוחחת לגר קחת הב"ב מ"ש וכ"כ בחלי לבוה לדיעת מ"ש ומי' בבית אברהם בלח"ב ס"ק כ"ב שב' וכל זה חקלא לם הסרכת לחיוכה ויולמה לחין כשיוכר מד"ל לבגל בלמ"ה לחין מקום לחסר כלל הוא לא נרע מיחבת מנבה מ"ש ומי' בחמ"ר עוף ד' בלבי' סק"י שבאנא על הבית אברהם בזה וכ' דבמשנת הלב"ם הא דלחי' בפחות מכבל"ה חחיר שלא בהפ"מ מ"ש ומי' בחמה"ב כלל כ"ם בחבחן ס"ק כ"ב וקחן סבי' ט' שב' דלף מלן חחריף בדין זה לו לחר' לדיקן דחחרים בחבן זה שלח בהפ"מ לחן לחסר לחא כחלא עברה הסרכת ע"י מישחים לבל לם עברה הסרכת ע"י מישחים כ"ל כבר חחי' שלא בהפ"מ והא לח כלן רישחא מ"ש ומי' בחחת זבח פ' מ"ב סבי' ה' שב' הסרכת לחוכה שיולמה לגב לף שבבשיכן לחיה בהפ"מ לבל עכ"פ רישחא הי מ"ש וכ"כ בחחמ"ר בהגלרי"ש לחא פ' סבי' ד' לדיעת מ"ש: יע"ד שבחבתי לעיל בשם הפרה"ב דלם הסרכת לחוכה יוחר מפפה לא"ש

שבחבלה מ"מ החחיר שלא בהפ"מ חב"ב עי' בם' פרי הד עוף י"ח

סבי' ט' שב' בזה דמ"מ לף החחיר לא יחחיר לגא לעגמ לבל לא לחחרים ומי' בם' חורה לשבחים פ' י"ד בחוספת הלבה לחם ח' שב' דבחבי הרלם לחבריס שם מרלה דלא לבד על הולחה לגר קחת של הריאה קלי כ"ח גם לם לחיה יולמה כלל כ"ח מהבלה ושוחה בין החיוכים קלחר דהחחיר חב"ב ע"י: (קבז) הא בבפרדן. עבחה"ב מ"ם לם מרלה דסרכת הכפרדן ע"י פרוד הלוחה ומי' בבח"מ סבי' י"ג חב"ב ס"ק כ"ב שב' דלף בבהחת מחלי ולמבה רק שבחוכה לחדה וכבחבחן הריאה מרלה מקום הסרכת מחחת סרח פרחה קלח שם ומחבחבה מחבבלה יש לחם לחבה הלחבין בזה ולחבחים הוא בבלל בזה כ"ל בחקים שיחיב שבחבת מקחה לחקל בביחר לו לחן לבחבר מחבגם מי"ם ומי' לב"ם ס"ק מ"ו ובבחי לבן בחחחים ס"ק כ"ד ובבחחים ס"ק כ"ה וכם' דבחי יוחף סי' רכ"ם ובבלם יוחף בחקר הרים ס"ק כ"ו ובחחחים ס"ק פ"ד מ"ם בזה ומי' בד"ק ס"ק י"ג שב' דבל זה הא לם יש חלן לבל הם יש סרכת סחחרן בלא חלן לף שבא חחלן לגר ובלה לחן שם בית מיחם כלל מי"ם. ומי' בחרה"ב סחיף מ"ג שב' דבל זה הא לם ליחם מהבבה ובבחר בך לף ע"י מחחה ברבה לבבל לם ע"י מחיחה ברבה בבח חחר ומחבבה יש לבבחיר בב"מ בזה לף לם ע"י בחחיחה בחחחבחה לא היה מהבבה מי"ם. ומי' בחחמ"ר בהגלרי"ש לחא פ' סבי' ד' שב' חרין זה הסרכת הבחחה לגר שבלה מקום הסרכת בחחבחן לחיה לף דקי"ב לבקל בבפ"מ לבבל מב"ם בבם רישחא הי מי"ם ומי' לב"ם ס"ק ע"ח ובבלגי הבהגלרי"ש בל הלב"ם לחא פ"ז (ובל זה הא לם הסרכת חבולה מחחת שבחבלת הבחחה לגר לבבל לם הסרכת הא חבולה מחחת שבחבלת ז' חבו בחבבן מהלולה לו ע"י חלי מבבלר דיב בעיל ס"ק ק"ה):

(קבח) אם יש בבחן קרום. ובחחב הא דלחן חילוק בין קרום לו' לחרבה קרומים בב"ג. ובחחב"ל (סק"ק) בבי סרכת הבחחרן: (קבבב) יש בבחן קרום. שבחבה"ר סק"ב ס"ם דלחן חילוק בין קרום בב לגק ומי'

חשב

בחרכת הבחחב מלבי בחבחבים הלחבחים הבקלא בבחרן ובבר וכן בחבחן לבבחיר שב"ל.

תשובה

בם' בית מלאי שבבית הלאה מב"ם שבן מיקר שבחלה מילים לא שרים בלב בל הקת לבלא הא לשן לבר לבי"ז בל קרום ל"ם שב ול"ם הק ס"י ומי' בחחבחן ס"ק כ"ו ומי' בחחבחן ס"ק כ"ו ומי' בחחבחן ס"ק כ"ו

(קנב) מותר (קנד) נאסרת לו כן מותר נאסרת (קנה) כשרין יולת (קנו) מעיקרו (קנז) עד מתנשבר

דרכי תשובה

ומה שד קדש שמשם הם מעתה יוסף ס"ל) ומי' בש"ת מהרי"ם ח"ד פי' כ' שהמלא בתה שהיגון בתקים לי להכשיר תמיד בקדש שכן מותר לאחר בתוה לאחר שקרין מקצת מתיחד לחיחד והש"ל מעיד שדומה כמה שחתים שהכקים ומלא הכשיר קדש כה מכלי משיך ולן לי מכם לאחר מאכו לפרכה כלו ולא לאי בכל בכמה שהרה בה הכם לבלתי הלכל לאחה להתקדקים ובמלי הכמן ומרב הבולא מתקבק בה וכ' תם בעיני מלה להתחיר בה לך קבה להתחיר בה והש"ל הטוכנן ובקבלו אחר לי שבאמת הטלחה שהיתן שכיח קדש כה לאחת הכמה לה יש שם קדש מעיקרו עד יוחר מהלו ולא שם מחר לחר וגם שכיח קדש כה בין לאחת לאחת מרחיק לחר ומקצת ובלו הקדושים בשם לבל הבחרים להכשיר ולא עלה בדעתם לחם כלל הבשם פרכה והקדש הכלו הלו הבשם הרבה בחרלאו ובכשרו מבחר פרכה ולרמת פרים כמ"ם בחב"ם שם ולא יחיו שכיחה שם בחקים הה הרבה בהבחת בקדש כה מחר לחר יש לבקל לבל הם לא

מחלת שם כן רק לחרקים יש להם לבטל מחבחם מי"ם :

ועיין שד בחמ"ה וחב"ם שם שכ' דלא חקה כחבחת מחר לחר גרולת

פרישה לבלא לא הם לא הלכה בין הלחבחים גם בחר הי"ל בחרכה מחר לחר ומרישה כין דלן דלך הקדוש לחחת בחר כלל ע"כ לחרוץ ובחרכה הלא מי"ם ומי' בלבים ס"ק ע"ו ובחרכה יקחילל סק"ם ומי' בם' דברי יוסף פ' רס"ו מ"ם בה ומלד לבקל בה בחמ"ם על כל פרם מי"ם בחרך . ומי' בר"ק ס"ק י"ב שכ' ולן לחבר בה לא"כ לן הלוק שבחר עבר מי"ם משחמ"ם לבל הם לא בחלוק שבחר עבר בחשחמ"ם לא שבחר הקדוש לא עבר בבר המחקוק הבחר לקדוש מי"ל ובכן שרכר שבח קדוש לן לחבר ובכן בחבחבח מחבר גם לחר שכח אם שכ' בחקרו לא בכן בקדוש גם יש לגרף ובחת הי"ל ולא מחבר לחר ביחן הקדוש ול' ולא בחבל בקדוש מ' ולן ביכר שם הבחם ביש לבן הבחרכה שבחר מ"ם כיון שבחבלק מחבר מ"ם חשחמ"ם ובחבר רק מה שבחרבן בחבבית הקדוש יש לבקל ול' הם ולא לא מחזיק גם הבישלים יש לחר להכשיר הם עבר מ"ם חשחמ"ם מה שכן הבישלים ומה שבחרבן לא עבר מבחבחת הל"ל מי"ם ובחמ"ם ס"ק מ' ומי' בחבחת הרבה סק"ו מ"ם בחבבי הבחמ"ם הל"ל ובחלה לרבה הקדוש רחבו בין הבחבכים ומישחבו חבית לחר יש לבקל מי"ם (ומ"ל ס"ק קכ"ג) :

(קנב) אחנא . כ' בחמ"ה חבי' י"ח ובב"ם ס"ק כ"ו הלם הקדוש יולת מעיקר בחרבן ובלן בחבחן לחר ובחלה מקום הקדוש לבי שחלל הרבה קלת חבי"ל ובבי הרבכה בבחב"ל (פ"ל ס"ק קכ"ו) מ"ם בקדוש יש לבקל ובחרין לא חבן בה מחחרה קדוש מי"ם ומי' בלבם הבלבל ובבי הבחמ"ם בה וכ' ובבה יש להכשיר לא בחבבחבם עב כיון בה קל יחבר מחרכה בחישלי ובבים מבחבים לחבי הרבכה נחרה בבחב"ל מי"ם ומי' לבים ס"ק ע"ה ובבא"ם שם בל' ולחבי' רשחלה לא מקבי בבחב"ל ומי"ם בחב"ק מ"ו בל' ובל זה הל בחלן בי חלן לבל בחם בי חלן בחבחם ובבחבה ובלא לחבי' בחבחן מחבם שלחם מחבר לחר הי הרבכה מי"ם :

(קנד) לאחנא . מי' בש"ת שלל ומבחר ובבחבלה חלק ג' הי' ק"ל שבחבל בקדוש מילל הלחל מחחרה לחחת בין לחבלה מחלין ובין לחבחם מחלין ובחבי הרבה ובלה בחבחבה חבחבים הבבם כבר לחבבם ומי' בלי חלבם ובבחבחבין לחבה לין מחבי' חבי קדוש הרבה ובבבי ובבבר בחר הבלא הרבה כין חבלה בחבחבה ול' חבן לחבר לי הבי"ב בחבחבה ובלל הבבר מי"ם ול"ל בחבחר לין הבי' לי"ם בחבבחבים ס"ק ל"ח ובחבחבים ס"ק ל"ט ובחבחבים ס"ק ל"ט בחבחבים ס"ק ל"ט ובחבחבים ס"ק ל"ט ובחבחבים ס"ק ל"ט וב

(קנח) אין להטריף (קנט) דרך מה שלמטה כ' (קם) ואין זה (יג) סרכה. ואין דרך (קסא) קרום זה להמלה מלא כין שאינה לא כין שאינה לאחמה (קסב) אבל לא (קסג) בשאר מקומות (נ"י) ואם נמצא נמצא מקום (קסד) אינו מלא סרכה

וכל

באר היטב

(יג) סרכה. וכתב בפ"ו דחקת מעיקרו דלא אינו מפולש אבל אם יש בו חתן מריאה (ול"כ רש"ל ומהרי"ן) ובע"ה פוסקן אפי' יש חתן כין שאינה לאחמה כמרה מה"ם בש"ך

ודכי

בגדיים וכלאים בהחלת זמן ההפלטתם הכין ק ולאם יש חתן יש לו דין סרכה עי"ש ועי' בריש יוסף בחדושיה ס"ק ק"ד מה שהפליל בזה אם יש לחלק בין אם האתן היא למעלה מחליין לו למטה מחליין עי"ש לא כד"ק שם כ' בפשיטות דאפי' אם האתן היא למעלה מחליין לון שם פתחון פה להקל מ"ו עי"ש ועי' בכנה"ג בהגהות כ"י אות ג"ן דאפי' לון שם רק נקב בשאינו הקרום דייקע לי' כפרכת עי"ש ועי' בשלחן גבוה ס"ק כ"ב שהביא דברי הכנה"ג בזה וכ' דש"ם ולפי כשיש בו נקב דייקע לי' כפרכת ר"ל כפרכת מיפה וכמ עי"ש ועי' ד"ק ס"ק י"ב ובעלי לבוש ובמהר"ל שם ובמקו"מ ס"ק ל"ח שכ' ולפי בקרומים הרכיים שהם מעצם קרומי הריאה שהם שלים בעיתה ולאחר שקלפום אחם לא בא"ר קרום אחר בריאה מחתון מ"מ אם יש חתן יש לחם דין סרכה ועי"ש עוד בד"ק בס"ק י"ד בשלטא הס"ק מ"ם בענין זה בין חתן ולא"י אם הוא מחיים ויש לתלות שמעמה החתן ע"י מחמתם ידע הוא הסרכה ודו' מפק שהעבור יוד בכמה ועי"ש עוד שכ' ולאם אין בו חתן מפולש רק כענין שאמר בהחלת הפשיטא אין זה בכלל חתן עי"ש: (קנח) אין להטריף ואין חילוק בזה בין בחמה גדולה ובין מצלים וגו"מ כיון דכבר בזה בלי משיך שפ"ד ס"ק ל"ח ובע"ם ס"ק ק"ב וקל"ג וכבר רשן סוף סי' י"ח: (קנט) דדרך הוא להבאא כך. עמה"מ אבל' י"ז שכ' דקרום מיל"ח לא הי' רשומה כלל עי"ש ועמש"ל ס"ק י"ח ובע"ם ס"ק ס"ב וכתבה סוף אבל' י"ז דקרום זה במקום שיהא כבר אפי' יש חתון בטעה לא שאר רשומה אפי' הוא למעלה מחליין ואפי' הוא בין אותה לאחת כבר כיון דקרום זה לא שם רשומה כלל עי"ש וכ"כ בד"ק בתרלי"ג אות מ' לא דמה הסרת"ב בתרלי"ג שלא אבל' ז' ודלא"ם ס"ק י"ל לחמיר בזה וכ' דכיון דאין דרך קרום מיל"ח לאמה מבטעה ע"כ כל שיולמה מבטעה דייקע לי' לפרכת ודיה כפרכת הוא מבטעה עי"ש ועי' בס' דברי יוסף סי' רס"ה שהיה להמחברים כ"ל בל"ע בס"ם דקרום מיל"ח לא רשומה הוא והעלה דבהלא דיש לענין תרלי"ג כמו שאר פרכת עי"ש ועי' בריש יוסף בחדושים ס"ק ק"ו שכ' דכיון שדעת הפפל"ד ס"ק י"ד טפה לדברי הבנ"ם לכן המקל ושמוך ח"ש על הבנ"ם לא הסכמד עי"ש ועי' מהר"ם בדיני תרלי"ג סוף אות ק' אפי' ק"ל שהבריע בזה לדינא כך דאם הבטעה הוא על מ"ו לא אפי' מבטעה דייקע לי' לפרכת ודיה כפרכת הוא מבטעה עי"ש ועי' בס' דברי יוסף סי' רס"ה שהיה להמחברים כ"ל בל"ע בס"ם דקרום מיל"ח לא רשומה הוא והעלה דבהלא דיש לענין תרלי"ג כמו שאר פרכת עי"ש ועי' בריש יוסף בחדושים ס"ק ק"ו שכ' דכיון שדעת הפפל"ד ס"ק י"ד טפה לדברי הבנ"ם לכן המקל ושמוך ח"ש על הבנ"ם לא הסכמד עי"ש ועי' מהר"ם בדיני תרלי"ג סוף אות ק' אפי' ק"ל שהבריע בזה לדינא כך דאם הבטעה הוא על מ"ו לא אפי' בלק"ד ס"ק כ"ב מ"ם בזה וכ' סגורית לדברי הרמ"ם בזה והעלה דיכון הבנ"ם מקל בזה בפשיטות ע"כ יש לסמוך על הרמ"ם לקבל בזה בהפ"ם שב"ם עי"ש ועי' בחבה"ב כלל כ"ש בסמרון ס"ק כ"מ וקומן אפי' י"ב ובמהרי"ם בפרים אפי' מ' ומבולר מדבריהם לכאורה דבכ"מ דמבטרין בחתן זה לן להבטיר לפ בפפ"ם בשלו עבורה ע"י מישמ"ם אלא אם הסיר ע"ל הקרום שכן מהבטיר עם הריטוק שאלו בפכן ומה"ב בדבי לדאות אם מבלבן בפפרין אבל אם לא לן קרקום מקלף אפי' בפפ"ם הסרכה מיר"ם לא בהורה זבח שם בחב"ם ס"ק ה' מהב דבכ"מ דמבטרין בזה אם הסרכה עבורה ע"י משיך ומבטם יש לבטיר אע"פ שהקרום אינו שבר מיר"ם: ועיין בחק"מ ס"ק ס"ו אב' דבל מ"ם אמחרים לקבל לפ בשלא עבורה הסרכה במשיך הוא רק בלדון הקרום מיל"ח שלה בעמיה אבל אם זה הקרום שלה בעמיה אבורה שאינה קרום הריאה עצמה אלי לפ אלון הסרכה שלה בעמיה חמיר אפי' ולבב"ם ס"ל לבטיר בלי מישמ"ם דבשלה ויבר מה י"ל דלא מהבי בזה מישמ"ם מ"ם (ועי"ל ס"ק ק"ד וס"ק ק"ו): (קסב) אבל לא בשאר מקומות כ' בבנ"ם בהג"ה אם אבנ"ם ס"ק ק"ד וס"ק ק"ו: (קסג) אינו אלא סרכא. כ' בפרה"ב אפי' כ"ד ולא"ם ס"ק ס' דאם יוצא מקרום מיל"ח סרכה והיא דבוקה בדבוק אם אבורה ע"י משיך אין לקבל כ"ל בהפ"ם וזקא ואפשר כיון שבדק לחבוק ולא מן מרגילות יש לחן בי דין סרכה עי"ש ועי' בחדוש זבח אם אפי' לא שהמיר לבאר בזה אפי' אם אפי' לא שהמיר לבאר בזה אפי' בהפ"ם ומצה על הרמ"ם בזה אפקל בזה בהפ"ם עי"ש ועי' בחדוש בתרלי"ג אות מ' אפי' ס"ק כ' בב"ח ס"ק ל' דבוקה לחבוק אל הרמ"ם בזה ומה"ב בדבי הגה על דברי הרמ"ם בזה הסיקר הסרמ"ם לקבל בהפ"ם בזה וכן הסיקר בפרים אלו אם אפי' מ' לדינא עי"ש:

אפי'

ס"ק י"ג וכתב של לאן חילוק בין קרום עב לא דק וכ' של דאם לאן ס חתן אפי' מבנק סלו מיחד מרגלו על פרש ג"כ כבר

תשובה

יוצא מהאיסור חמיר בזה ואם יש חתמיו לא אלו לא בטעון לא שאר רשומה הי"ל תרלי"ג ומריבה כמו בשאר סרכה הנו' הוצא מבטעה לא מבטאר רשומה עי"ש. (קסא) קרום זה. עמה"מ ומרמ"ב שם ובעלי לבוש ב' דאם יוצא סרכה מקרום זה והטקה לאחה אותה אלא בחיבור אם שברת הסרכה ע"י מישמ"ם כבר לא בטבעה לאחה מחליין ליכה כלן תרלי"ג הקרום לא רשומה כלל אבל אם לא עברה ע"י מישמ"ם מריבה הי"ל סרכה מחיבור גבב עי"ש אינם בלב"ם ס"ק ס"ו אבלה לבקר דיש להבטיר בזה אפי' אבלה עברה ע"י מישמ"ם ואפי' הוא לאחה מחליין ואפי' בין אותה לאחה ואפי' אלא בהפ"ם ובלבר אלא אבלה הסרכה בשאיה הלא הקרום הבבר מחבר עי"ש (ועי' בדעת תורה ס"ק ס"ג אב' ומבואר מדבריהם דבבר"ם לן סבריקה בשיחה מעכב ולא שדעת המל"ם ולאחר סעברת הסרכה מעכב בריקה בשיחה מ"מ בזה כיון אלא"ל לבחוק הריאה בחקים אם אינו הסרכה אם אינו מבלבן הלא הקרום לא עבר ע"י"ם (לדם) ועי' בפרה"ב אבי' כ"ד ולא"ם ס"ק ס' אב' ולאם לן הקרום אבין החיבורים מחבשב לאחלה מחליין ולא ויכר לבקלים בכל סרמי הקרום בדקום ובבינו ולא ממש סרכה אדבוק לאחה אחה עמיה אלא בחיבור הע"ם אלן בבשלה שבבה ע"י מישמ"ם יש לבטיר אבל אם הא הל"ל גם לאלה מחליין לן לבטיר כ"ל בבפנה הסרכה ע"י משך אינם בבפנה לאלה אבל אם אינו אבורה אבה אם אפי' לא בלבר אם אפי' לא בלבר אם אפי' לא בלבר

יורה דעה סעיף לט ד הלכות טריפות

(קסב) וכל (קסב) מקום (קסג) שמטרפת (קסד) כשרה (קסה) לפי (קסו) אם (קסא) יש

דרכי תשובה

ועי' שם שד במהרי"ל ובמהרי"ב סי' רכ"ל זה לגרוך להמרי מקרקים לפי בשרן ודלים פומי' בכרי לרוחת לם מכלבן בשרן ולם כיון שלם מגיע ומטרפת יכלה מרוסה אפי' בטמ"ע מ"ש: (קסד) וכל מקום וכו' אם יש ס"ת וכו' עבלה"ע ס"ק י"ג ובמה"ח סבר' ס"ו סי' ע"ל לא נעיק מיהי מטרפת מקום הלי' הרוב שלוה דמקה לשם מקום מלא לפי לם כיון דמקה לטרפת מלמה ג"כ היה כלל היו הלי' ויהיו מקולת טרפת כשלה וכמר מ"ש: (קסד) מקום שהטרפא כשרה וכו' אי' לכ"ם ס"ק מ"ח סי' ל' דה מיירי אפי' במקומות שמכבדין בכשרן אפי' בשלה מהלין ר"ל אפי' יש חלון לו בין לוחת לשמת לגלי חלון דלפי דהי רשיהה אפ"ה כמר בה הלא הי מרלי"ע והי מקום לו' מ"ש לך בטרפ"ב סבי' מ"ו כ' וכל זה מיירי דקלא שבכבדין סלא בין לוחת לשמת יש לרחוק עד שיעבר הכל בנישוך בין הבכדין וכין הכשלה מ"ש ומי' בלבוש ופמ"ק ס"ו ובביאורים ס"ק י"ג שבאריך בזה והמקל הבקל בזה יוקף בהחדשים ס"ק ס"ו ובביאורים ס"ק י"ג שבאריך בזה והמקל בזה בהמבר קלת בטרפת אפי' סילוה מטרפת ובכבדין לפי שבכבדין אלא בין לוחת לשמת לפי כלה הלכה כלל בנישוך אפי' הכשלה לא הבבר מ"ש ומי' מה בטמ"ע מקום לו' בלק"ל סק"ל: (קסה) שהטרפא כשרה. שבלה"ע ס"ק לם לא דבוקה לאמר אפי' בלוחה לוחת עמה מרוסה ומי' בלבוש בטמה פלק לא סבי' הל"ל ובביאורים ס"ק מ"ע לוחת ר' ופ"ק ס"ב שלא לם מרבר לפי לם מרבר שלון בטרפת מרוסה ובה יולה מבכבדין בין לוחת לשמת לגלי בין לם שמים לם ומלקים לאר ילולם בלקים לם ילולם ובין לם מחבירים לם ומן הבם שמים לם ומלקים לאר ילולם הכל מה"ג מרבר שלוה בלא כבדין לגלי מקום לגלה בטרפת בלוחה כלוחת בלוחה לגלי בטרפת בלוחה לגלי בטרפת בלוחה לגלי בטרפ

(קעב) טרפה (קעג) חלבה (קעד) גם (קעה) נאסרו (קעו) טרפות וחלב נקרא (קעז) כשלה (יג) כמר (נ"י):

באר היטב

(יג) כמר. וכל הבא"ן מיהו לא כמר אלא כאדם בגר הרואה שחתה הטרפה מקצת בשרה וחש"מ הרב בהג"ה סעיף ד' והחב כמ"ו בשם מל"ל אם גם אחר טרפה ודבק

דרכי

ביכר ע"י מרין וכחמה שבחרם הטרפה הר' היא בהיתה הראה נוסה בתלמ הטרפה דבק בה יש לאסר מ"ש נאסרו. (קעב) טרפה חלבי וכו' מבואר"ם מ"ם ואם הוא דבק אחרי מ"ש נאסרו. (קעג) טרפה חלבי וכו' מבואר"ם מ"ם ואם הוא דבק אחרי מ"ש נאסרו. (קעד) גם נאסרו. (קעה) נאסרו. (קעו) טרפות וחלב נקרא. (קעז) כשלה (יג) כמר (נ"י):

פתחי תשובה

(ו) טרפה כשלה כמר [מבואר"ם ומגה"ש נקטו בקל"ה ומין בהשגות מ"ם פי' ל"ז שבאמרן הא דמקוק הטבקל הטרפה כשלה המקום לעקום לא הפרד והמחמיר מבל"ה פ"ם]:

תשובה

משמ"ם ומגה"ש מיין בבאר קנה ולחל מהטרפה כשלה בהטרפה שלה ודבק לבהבדן ואינו מקנה ולחל שהם לא הנקב מ"ם ומי' בבא"ם ומגה"ש ל"ה שבאמל לאמקלין בטרפה כבדן שלמה מיה טרפה לאחרם שבל"ם ומבי לם עברה רק הכשלה לבד לם גם בחלבה טרפה מיה וכה ממקום לעקום לא ולמה מחמה טרפה אחרת מהחה טרפה לחוק לא לאסר מקום לם יש להחיר טרפה שבברה רק הכשלה ע"י משך והטרפה ממקום לעקום לא עברה ולאיך ולחלה ולאחר לבטבדן בעבן המשך כמו שהיא מדינה לין לבקל ובטרם לבמשך וקלישה בהחא בימא לין שם שבבלא לבקל ואחר ולם הה יאמר לבקל בזה מבל להבחיר רוב טרפה כי יחיה אחרם טרפה שבלים בטרפה יוקשה בר' לא בר' מקשה ומאמר שבלא טרפה מקום לעקום ולחרבא יוקא מחמה כשלה וכו' מקשה מל הלחה לאמר ב' טרפה לחלה לבלא מחה דבר זה מ"ם: (קעג) חלבה מ' בטרפה אבה שם בחבים מ"ק ג' שבחב ובבאחר יאלה מחוף הלחה יש לאסר לא הא בלא הבלא לבטרפה מ"ם ואם בגה"ק לחם לא ומחלים בבדן ולא מחלים בבדן יש לה מחלים בבדן ולא בחבר מ"ם ואם בחחלה יאלחה מהלחה בא הבלו' מבריאה לה מחלים בבדן ולא בחבר מ"ם ואם בחחלה יאלחה מהלחה בא הבלו' מבריאה נחם לא"ב ובבר מ"ם ואם בחחלה יאלחה בבל"ם לחם ב' שבחב לחבר ובבר הבא"ק ובחלים בחם מבר דבר הבא"ם בבל"ל הבחיבר לבקל בחם וכ"ב חם בחבים אבה ב' בחבי ג' לחלה מ"ם: (קעד) גם באחרן טרבחה מ' בחלחה הבחחה מבר חבם ובחה קחה ב' ל"ד שבחב חבים יש בחבל"ם לחם ובבר חבבר בחבים בבל"ם: (קעה) באחרן. מ' בחבל"ב חבי מ"ה ובל"ם ב"ק לל"ד בב' ולא בחבים אחבלין בטרבחה מ"ם: (קעו) כשלה חבבחה בבל"ם ל"י מחבחה"ם ערך לבחה בבלה בבחחה בחחה חבחה חבחה בחבחה ובבל"ב חבים רוק לא חבחרן בבל מבחים ובבחבחה בבחבחה בחחה חבחה חבחבחה חם מ"ם ובל"ב בחבחבים חבים חבים ג' אבה ג' ב"ק ל"ה ומ' בחבחי לחן ב' ל"ה בחבלבל"ם חבבלחן חם בבל"ם (ומ' מה בבל"ם בה חבחים מ"ל ב' ל') ומ' בחבחם ובבחבחים ב"ק ב"ם חבבחל בבחים חבחבל בחבחבל ובל' ב"ל ב' ל"ה בן חחבחבחב

ה (קעח) 'אם נסתפק (קעט) אם (קפ) הוא (קפא) בגב (קפב) או (קפג) בחזהך (קפד) וכשנופחים נראה

באר היטב

לסקס מאר מריסה ולפי לאחה מאת שמה לפי סה שיחמאר בסנוף ס' דאה לא מקרי מרכת מליה ולא מהי כה מיסך ומסמת כין שסמקס מאר יש מרה לרישהת

דרכי תשובה

הם"ת לה הכסדין יהא שלא כסדין מריסה דים תכם שמא הם"ת סיהה דטקה לה הכסדין ונתפרק. והא הכיב דלין שם תכם בה ולדרכה מדיסת דבה כבר דלף לם ניסת שריכין לחם ספיהה דטקה והפרקה לין כלן לאסר ומת"כ כבר ולין תכם שמא סה מקב והעלה הסרכת ולם סה שם מקב סה לריך לחות ריכר המקב ולין לחם שמא המקב העלה הסרכת הלכ"ם שהיא מהליה שהפרקה כ"ל ולל"ב מוכח המקב מי בהלר הב' במקום הכסדין מ"כ לד הכמי סחם המקב ותם הסרכת סחמת המקב ולין ספה להפרק כין הכסדין כין הסדרין מי"ם בתריסת.

סעיף ה (קעח) אם נסתפק וכו' פי' שנסרכה האמת בכסדין אלא שם נסתפק לם סלא מחיסך לחיסך לו מחיסך לגב מ"ז סק"ד ומי' בש"ת בית מנרכם חי"ד פי' י"ד סלם ז' וכי' י"ז סלם ל'. ומי' פרי הולר סק"ו ומי' בגב"ם פ"ק מ"ז שכ' ולין לקבל בה כ"ל בהתנסף כל הבקיאים ויסכיטו שלא"ם לשם נקי לבכר לם הלא בגב לו בחיסך לבל בלא"ה יש לאסר הלא לי שנסתן הכסדין ידיעה מי"ם ומי' בש"ת בגין שולם חי"ד פי' י"ח לאת י"ג שנהנת על בלב"ם והעלה הל"ל לחמיר בה כ"כ לאכטיפי כל הבקיאים והיין בכלנו יוכל לסמוך לנסוק מ"ם שבנו ולין להיין בה אלא מה שמיו רולות ומי"ם עוד שכ' דלולה המסתפינא סיה כ"ל דכל זה רק לם כמסופקין לוחה מנגם לא בגב ולם מנסדין לוחה כרכה הלא בחיסך מנגם לבל לם מ"ל נפיחה מעמת לוחה בגב אלא בחזה מנגם ומ"ל נפיחה הרכה הלא בחיסך יש לקבל מכנה הגלין מעמיד מי"ם בחיסך ומי' מה בם' דברי יוסף פי' רס"ח. ומי' בהגהה הגלין מרכם"ק ז"ל על הפרמ"ג בש"ח סק"ד שכ' דכל מה המכריע בבמי' זה מיירי רק כהסנסף לוח בחרלות עין והסנסף הלא רק לוך לוח נפיחה בחי' לבל לם לחרלות הנין לם ולין דבנפיחה ביחכר טפה לן וכבלוחה בלא יחמר טפה לן אלא שהנסף לא בחרלות כנין נופיה סיכן הלא טפה ולא יחמר לכין מריסה ולחכרן ידיעה לא שמי' סנסף ובמי' מישך מי"ם וכ"כ בחלם יוסף בחחמים סק"ם קי"ח מי"ם. ומי' בחיחת יוסף עכ"ו כלל"ד סק"ד שכ' הנלחן של המרכ"ל ז"ל בחסר יש להחמיר בלח"ה מסעם אחר דכין הנסנסף הלא בחרלות עין נופיה הכן הלא טפה ע"כ שהסרכת עוחדת בחקים שהלא בנוחה לחר מלר ולל"כ בלא"ה יש להחמיר לחר מנגם בחרלות ס"ק כ"ל ולכלה הרלוה מקום הסרכת גם הב"ך מוחה לחנריף ולא"ו גם בחקם הלא של המרכ"ל ז"ל הכ"ל לריכין לדקדק שהאמת יבאה כל מקום הסרכת מי"ם (ועי' ס"ק קמ"ו). (קעט) אם היא בגב עי"ל סוף ס"ק כ"ח שכ' דלם ניחק רלם לו' מהסרכת ונסנסף לם סיה דנוק לוחו דלם הסרכת לחיחוך לו לחבור לם בחלר לחה רחבם בחקים ש"ל בבם סיה דנוק יש לילך לחר ס' כרחבם כין לקולה וכין לחומרה בלם בחבם מוחה כחר לחן לבקל ולכבל לבם הבם יש לבקל בחבמ"ם בנגלים וש"ם חקה מי"ם ומי' בחקים ס"ק ס"ה שכ' ומבחנת ולי ליכא בבם הבם יש לבקל בנסנסף ניחק כחו בנסנסף גב נסנסף חיחוך והיינו בחמ"ם חקה מי"ם ומי' עוד ב"ל ס"ק כ"ו ב"ה ש"כ שכ' דלם כרנים בבריקה פרים שכו הלחות דבוקים זה לזה שלבים וישוקו כלחבר יד והבחלוה הרלוה סיה בם חליה אלא מקום שכרנים הדבוקים ונסנסף לם סיה לחבה דבוקה שכרנים ומשוקה לחבר מנסנסף ובין שכרנים דבוקה שלבים ס"ל שב לבחיר מנסנסף ומי"ם בחקים ס"ק ס"ו. וכ' בם עוד ב"ל סוף ס"ק כ"ו דלם סיה כנין סרכת שלבים ונסנסף שלא סרכת אלא רק שבי"ם מלחל ומבחר סרכת לבב מהרלוה מקרא הקרחם ומבחה כנין סרכת בחלן יש לבחיר ולף בים בם בחלה לין לבחות ובחלר סרכת הלא ומבחה מחחבה בחשבל ובן לחר' הלא מנגבן לין לחם הלחמ"ם הבחבה בחוקה סיבר שחבחת. וכל זה הלא רק לם בנסנסף הלא שקל ולין לי עניה לחבר בסרכת הלא מי"ם בלחיך: (קפ) היא בגב או בחזהך. מי' לב"ם ס"ק מ"ם לחה ס' ובמיסלר מהבריו ולל"ם נסנסף גב נסנסף חיחוך ולל"ם נסנסף גב נסנסף לם הבקל מי"ם לבל בל"ק ס"ק כ"ם בל"ה נסנסף שלכ"ם בבב הבחיסה לבי נסנסף גב נסנסף חיחוך הלא לבי ישראל לבל לו מחיריו בזה לבל לם נסנסף לם בל שלכ"ם לו מיבה וכב לין לבחיר ולבל לחר' לחבר לבל לו מי"ם בבלים ובלי"ל ישראל מחיים לין לם שבבה ע"י מישמ"ם יש לבחיר לף מבלים ובלי"ל

(קפז) נראה שהיא בראשונה וכשאין נטפרין (קפח) אותה כל כך נראות (קפט) הסדרא (קצ) שהיא (קצא) בחוץ (יד) כשרה: ו (קצב) ״ענינתיא״ הוהדא

ה רפי׳ ומשמע דמשמע דמלים דמשמע דרשל סב דף מ״ו

באר היטב

מלמ״ד מכ״ל (וכ״כ הט״ל והב״ך מהגר) (יד) כתבה והטעם לחתא נמ״ו דלמלא נתר דהר בטעמת שסם כבחוה וכין שם מסן סיקר סיהם מפחה מהי שבטמה סם פרטה

תשובה

סך סיסה מכ״ע מישמ״ע נהלי מהגי נהם מי״ם בשוך ומי׳ בר״ק בתגלי״ע סף סיה בטעת שמקל ג״כ בסרכת כי סיהל מנטעת ומברה ע״י משך מי״ם ומי׳ בתמנתת הקדם בקשמרם הנמי׳ מי׳ ל״ו שבחוב הכיקר בהם והטלה שכן מיקר לחיות מל׳ ולף תלמת אלים ודקמיב ליה רשיות סן סכתה ולא מהגי בהם משך לטלים מכלל רשיות דהם קל יותר מסרכת ולי אלים ומי״ם מהם שר בהמנתת המקל״ע והגלי״ע סיה פ״ר ע״ם

בהם לך כ׳ שם לקל בהם רק בהמ״ע ולא״ע מי״ם :

סעיף ו (קצב) ענינתיא הוהדא שבהמ״ע סיף פ״ק ע״ו מ״ם סם יש כ׳ ולחזה ומברה זה לזה ומי׳ שר מהם בגלה״ע לעיל סי׳ ל״ה פ״ק ל״ג שכ׳ ומכי בהם מישמ״ם ומי׳ שמ״ה מלן סעיף כ״ם שכ׳ ולם יש כ׳ ולחזה לף שם נמרם לסם שרם לי׳ כשרי מלגע שמבגלר לעיל סי׳ ל״ה לחתיר מ״ע סם נמרם אל״ו לף בכמדרן ולמנה מהלין יש לחמריף מנהם שהגב שוכב עליהם וחזקן ושבר להחמרן ולין מעיל מישמ״ם והגלי״ע מי״ם וכ״כ בבמ״ר פ״ק י״ח ובמ״ו פ״ק י״ח ומי׳ שמ״ר לעיל סי׳ ל״ה פ״ק כ״ב לף בגבים לעיל סי׳ ל״ה פ״ק ק״ב וקל״ה מיר מהלין לחמר בהם ול ולמנהה ל״ע מי״ם בשוך ומי׳ מקל״ע פ״ק ע״ו ומי׳ בגלי״ע פ״ק פ״ה ובמרל״ב סמי׳ פ״ל סב׳ בהם לחיות כך הבהחלן שחבר מקלה מן סרגלת ומגלה החיבה הבחרה בהמה לו בהמה בהמקן שהבגר לעיל סי׳ ל״ה להבחיר בהם מחריב ולם מברכה סרגלת להחיבה ל״ הרטקה בהמה לו בהמה לל מהגי מישמ״ם ובכ״מ מישה אבל הם מגלה כ׳ ולחזה בשרם לי׳ כשרי אלבע סרגלת מחלקת לגרים ים לכל לי׳ שרם לי׳ אלבע ומברה זה לזה בבמדרן במקים שהם מהפשטות ל״ לו לם לם לם מברה ע״י מישמ״ם יש להחמיר אבל הם מברה ע״י מישמ״ם יש להחמיר הם סרגלת הם מהחבר ולחזה לי׳ לגב ולחזה הבי׳ לו מגב לגב לין לקל ע״י מישמ״ם כ״ל בהמ״ע ולקל לך בהמה הם מלה לגין בבחרקים הבקלים שחלקת סרגלת לגרים הם מהחלה לך ונם בלך בשמרן מחר המחבר ולם בלבן לו הם שם לקל ולם אלם מי״ם וכ״כ בהמרגם מיים שרם ל׳ מקל״ה וכמ׳ שרם אבם ס׳ ל״ו ביחד הבמבה פ״ק ל״ו מי״ם (והגה הבלי לבשה בהגלי״ע שלו לחם קכ״ו כ׳ והבמבר מהחבר לגב לו לם מהגי מחבר לחי בהמ״ע ומבמע מהבריו ולפי בחבר בכן הם מהגלה לם מהגי מחבר אמנם יחיין בהבם שרם פ״ק ע״ו בהמנת הרחבר אל שבמל״ל מחחיר בהם שלם בהם והבחיר בהבי סרגלת כ״ל והבחר שבמבל מהגלה מהגי מחבר מי״ם) ומי׳ ב״ל מקל״ל אל׳ ולם מברה זה לם מהחבר לחיות בשמן תרבה ולין הסרגלת מלחת מבחין יש לקל לחרים ע״י מחבר ים לקל גם בבמבר שלם בחבר רק שבמבר הבבם ומלל לחרם בן הלב שלם תהמרן יש להחבר לם מברה ע״י מישמ״ם מי״ם ומי׳ בהבם שרם מ״ל לא שבמב הלם יש כ׳ ולחזה בשרם מ״ל ולל קבמה והבחבה ולחה שבקבמה הבלגה מהגלמת ים הם בהמ״ע הבחבן לחרים סרגלת אבר שבמן בהגלמת לבשה ולבמה ולם מברה ע״י מישמ״ם לו בגלמה יש לקל בהמ״ע ומי׳ בבמבר בהגלי״ע מי׳ סמבר ע״ל ולחזה שבבחבים לחרי לחי מחבר לחבר לחבר מחגין מלל״ב הבחבר קלה הם בלם חבבן לגרי ולחלם ע״י מישמ״ם ולגל לבבמה בלם הם קלבה בחבן יד לף בחקלה לו יש לקל בהמ״ע ולקל לבל לבמה מחגין לו מחבר לגב ולל״ם מגב לגב הם הבם מישמ״ם ולגל לבבמה בהגלי״ע הם ו׳ מבי׳ ב׳ ובבלבים פ״ק ג׳ ח׳ לחמ׳ ולחי׳ יש לבם שרם לו׳ כשרי לבבמה ע״ע לם שרם אל״ו מגב לגב לו לחי׳ מחבר לגב לו לחבר מחגין לם מבחי מישמ״ם לחי׳ בהמ״ע . ומי״ם הבי בבחבן פ״ל בבחבר לבם שרם לו׳ כשרי לבבמה לף שבי׳ לחיף שרבן יש בלן הבחר ולגל בבלשה ע״ע בהמ״ל לף בהחבלה בבחבן ולחבה מחגין ב״ל בהגלי״ע ולין מישמ״ם

לף

ודבי

בגב ובבחבה שבבחה ובבלבה הם בהחבחר בבר לב״ע ולף לחבע שבר רשיות בהגלי״ע סף בבחבה הבבלבה שבלחה ע״י שהם בגב בבבע בבלבה בבר בהבלבה לב״ע הבם ע״ל ביבר שלם שבחה בחבי׳ כ״ל ע״י״ם ומי׳ בבחבן ב״ל ל״ה (ומי׳ בבם״ק שלחה) : (קפז) נראה שהיא בראשונה מי׳ בבים מבבחם בבבחר אבר ב״ק כ״ב אל׳ ולם ובחבבן לם הם בגב לו בחבחבן ובבלבה שבחה לחבה כ״ב מלחה בבבלבה הם בגב ובבבבחבה הבבבה הבבר הבבבה בבבבה מחבבן חבבן הבבחבה מבבבה בבבבי״ם ובבבבים מלו ב׳ ג״ב בבבבן סף בבבבה ע״י שבחה ב׳ בבבבן בבבבה בבחבן ומה שבבבבה בבבבה בבבבן בבבבה בבבבן בבבבה בבבבן

(קצג) רחוד"א (קצד) לכל מקום (קצה) שתבדק (קצו) טריפה (קצז) ²אפי' (קצח) לכים (ט) שלה (קצט) ואפילו (ר) 'טולה (רא) נדבקת (רב) בו (רג) יוהוא (רד) הדין לכל

באר היטב

אם מצאם מצומדין נוטלת סיתר מעשה מחמה מחתה ומי' נמצוף י"ו (ומי' מ"ל) (טו) שלה מסמעם מעשה דמלמו לגבי דידה שלא מסמרן הא.

תשובה

לעת הערב יש לחקל ולהכשיר מ"ש ומי' בדלם יוסף בביאורים ס"ק י"ע והדומים ס"ק ק"ל שכ' דכמיק בזה מרך נחל חקלא מ"ש ומי' במסה"כ כגל ה' נעבדון ס"ק ל"ש וקימן מנו' כ"ל שכ' דכשבדא כו יש לעסוק מים להך מקוה ולעמוד הרבה ולעמוד כן ואם מ"ש מנו הדרא מגולחה כבולה לכ"ע הוקיק שב"ג מחמת רבוי הרם שבה שבחבה בשמת שרשה שבחבה דם שרשה וכנגם לגרבת ומשם לבמשן הדרא ומחמת זה הגבולה ולוטה יוצאה ואם לא הגיה מגולחה מ"ש אין להכשיר כ"ל בהמ"ע וקשה מ"ש: (קצט) ואפילו טולה נדבקת בו ולא מגרע ידיעתי הכי הא מבשר דפעמים הרבה בחי' יוצאה מהכים שבא"ם שם ומ"ל פ' ל"ה מנו' ל' בגיה"ה וכשרה"ה שם מנו' ל"ג ומב"ם ס"ק מ"ו ומ"ם ובמרב"ב שם מנו' קע ולא"ם ס"ק קכ"ש וכמ"ד שם ס"ק מ"ו: (ר) טולה נדבקת ואפי' מדבקת שם בלי פלוס מעבין להמרף ולא"ם ס"ק מ"ו: (רא) נדבקת ואין מוטק בין אם מרוחה לכיסה לא דמקה. ולא"ם שם ומ"ם בקה"ל פ' ל"ב: (רב) בו. מבמ"ה שם שכ' ומ"ש יפרידנה בחי בנחת מהכים ויבדקנה ואם שלימה הא בשרה מ"ש ומי' לבב"ם ס"ק מ"ה שבחת על המ"ה בזה כ' דשרה לא מהני בשרכת ולא"ם דמקה מ"י מרכה לא דיסק מחמת חוקא ומשון ומבשם מהני בין בדיבוק וכן בשרכת גם הדרא ומ"ש שר בס"ק קמ"ל מ"ם בזה לא בדא"ם ס"ק מ"ו ובמרב"ב מנו' ל"ח ובדא"ם ס"ק קמ"ח כ' הדא ולא דבשרכת לא מהני פרוד ובמיק מישך חוקא אבל דמקה בלי שרכת מהני פרוד ובדבוקה הי הפרוד בחי בנחת כמו המשמ"ם תבני שרכת ומ"ש שר שכ' דלא בנקשות שבחבן אבל אמנר בשרכת הדרא מ"מ ישלן לבמוך מ"ו לחקל בדבוקה מלה לכיסה מ"י פרוד בחי בנחת ולמבשיב שמבחבן לא בשרכת הדרא אי לא אם יש דמקה הגם מברכה לחבים יש לחקל לא אם יעבה מרחם מישמ"ם לשרכת ופרוד בחי בנחת לדיבוק אם מברה מ"ו ובדקה ואין שלימה בשרה מ"ש ומי' בשי"ם יהדא יבלה חו"ד פ' מ"ו שכ' מיקר נדינה בהרא"ם ולא מגב"ם מ"ש ומי' שר בחרב"ב לעיל פ' ל"ה מנו' ק"ו ולא"ם ס"ק קל"ב שכ' ולמי' ביאם דמקה לחמת שלגלה ולא עמדה בכים וגם ביאם דמקה מ"מ אם לאחר שבפרוד בחי בנחת מחם ומפחה ראם שהדרא חזרה בחקשה ולאחר שבחבן אחה בכים אינה חזרה בלאת מחם יש להכשיר מ"ש ומי' מה בדבריה לעיל פ' ל"ה ס"ק קכ"ש ובבחיב זה ס"ק קל"ח) ומי' בחמ"ה כגל כ"ש בקמן מנו' מ"ו ובחמ"ה מקה ז' מנו' ל' ובחמ"ה ובמרב"ב מנו' ה שם הבכ"ל שמקלין בדין זה לא מאחר לחקל אלא חקלא אם בדקה לאחר ספרוד בחפיחה ובחפרין אם היא שלימה אבל אם לא בדקה בחפרין ובחפיחה מרוחה בכ"ע ולא"ם שבדרה בחחת אמ"ה הבדיקה שבחפיחה ובחפרין מעכבת בו ומ"ש שר בחמ"ה ובחמ"ו מקה שלא חאחר שם.קדמם דבק בו מ"ש: (רג) והיה לכל יחדת עבחמ"ה שכ' דל"ל יחמ"ק ובחמ"ח מנו' כ"ג ובחמ"ד ס"ק י"ח ובמרב"ב בהרא"ע מנו' ל' ולא"ם ס"ק כ"ו שכ' דיחמ"ק שולא מחמ' פרכה לאחת הבחרה אפ' לחחה מחלין ובלי חלק הל"ל שלבים לחחה ולאחר לחחה מ"ש ומי' בחלי לבוה ב"ם ביחמ"ק ופרכה קמה ע"ג ובחרה פ"י חשוך בקל חיבה והש"ב אחרו שלאה יחדת רק חלק מקמה לא בחחן בבאחרה בחישן קל אחר אבל אם הדא דבוקה בחחק בקרומים ובחישך קמה אין לחקל אם לא שם מברה שלא חלק וגם הדא בחרי ים לא בחחן ולא שדא קמה מלחחת מ"מ יש לבכיר בחבדי מנו' יב"ח וב' שכ' בחבים חחר חלק חבר"ל לחרבלר מ"ש ומי' בחמ"ה בהרא"ע אם י' בלקי ס"ק ל"ח שבאבל הבדיר בזה ולא ומ"ש בחלי לבוה בחרה בחלי לחחה אבר בחחן שם לא בחחן חחבר הדא ולחבדן חלק יחבר יש לחחה בחלי אבר הדדא ובפרחה בבחרן לחדרה לא לבדיקה הדא ומרחה מ"ש ומי' בחמ"ה ס"ק ל"ח שכ' דחחר ג"כ מחחה הרא"ע מ"ש ומי' בדלם חבדים ס"ק ע"ח ובמרב"ב בבדיק מ"ו ולחר' מבר מחחן דחבדן הדא בחחר לחדרה מרחה מ"ש ומי' מה בדלם יוסף בחחדים ס"ק קל"ח שכ' ולחר

דרבי

לפי הבנת בחלבחת בכל מ"ש ומי' בחלי לבוה בחרה"ב בחרה"ב חם לחה ס"ח ומי' שר בחחה"ב בכל ה' בחחרן ס"ק ל' שכ' דכל חחחרחת חחחרים בחבן אם דלא מהני מישחמ"ם הדא רק בחחחלא הכ' ודחה לרחבן דלא ים חחם שהבר חחבדן בחרבלה אבל בחחלא לשכיין לחלם ים לחקל ע"י מישחמ"ם הדא לא לא אין הבר מדין לחרבלה חחם חחלק חבלין חבין מ"ש:

וכתב שר בחרה"ב חבי' ס"ד ולא"ם ס"ק ע"ז הבחרי"ל שקרין בחרי"ל לחק"ם הבלר חחה בחחה חם לחם ב' ולדחה שכ"ל ס' ל"ה לחחר חבי' אין לחם חרים לא כחבי חבבה כיון שלחרי בכבי מ"ע לא בבדיס חרבחת ל"ו חרבה הרא"ל שכ"ם ולחקה לחם לחה חבבה אם לא לחה חבב בחבל חרבעיב לעיל ס' ל"ה ס"ק ס"ה): (קצג) רחוד"א כ' בחרי חחם ס"ק ע"ו ובבמ"ח חבי' ע"ל חם חם שבחב ולחם חבריה חבבה לא ומבלחת הדדא כיון ולקי"ל חם לה דין לחבה (ע"ל ס' ל"ה חבי' ז') ע"כ לחה חבדף בכ"ם בחחבדף כחב שלר לחבה לחבל חבל חבל חיבחם ולקה בחבה"ב בכ"ם בחחבדף ובדבריה בכ"ם ס"ק ע"ט: (קצד) לכל מקום שחחבדק בחב בבמ"ח חבי' כ"ב ובחרה"ב חבי' ס"ל ולא"ם ס"ק ע"ח ולחבחים בחבלה בבי"ם חבדדה חבל ע"ב נדין ים בה קרחם לחבה בלבי לחחבה לין לחבה בבבבה לחבל חבל חבל ח

(רה) לבל (רו) יזרה (רז) רכל (רח) הוכא (רט) דסרוכה (מ) טריפה :

באר הגולה

(מ) טריפה. וכ"כ הרשב"א יזרה שנטלה מקצת מכל יזרה בדרי דאינה טריפה דדין לאחר יש לו והמדרן כתרה וכ"כ בע"ח מעשה בנשמה טריפה שאמר בחור וסיו דלפי כתובות מכלומים בשאין מדות חלב ובטריך רביע יחלל השאר מהלומות ולא כאם הפלר שאין בריאה ושלוה נשמיה וכסבור עד מלן לשון (ותקלה מקצת מכל יזרה בדרי

חידושי הרשב"א

דלפי אם גם הסמ"ק שמה בהגה הכים של הרדב"ז מ"ע אם נפרש שם זה לזה אחר בהמדרן פריפה מ"ר ומי' בחלק"ע ס"ק ע"ז וכרלם יוסף אם דלפי מישמ"ם לא מהבי בה כיון דהי הבלרי"ע מ"ר ומי' אם"ד ס"ק י"ח ובלבים פי' ל"ה ס"ק ק"ב ובמהרי"ב סלל כ"ע בשבדון ס"ק ל"ד ומי' בם' דברי יוסף פי' רס"ע שמגד לחקל בהס"ע דמהבי בה מישמ"ם לבל סיע מגלא לרמא מ"ר: (רה) לבל יזרה. כ' בבפ"ד ס"ק י"ח ב' יהבמ"ק שבדרי זה לא בהבדון בהרה מ"ר ומ"כ בלבים לגיל פי' ל"ה ס"ק ק"ב לבל כלן מ"ר ס"ק ס"ה בהרי בם המקום ס"ק ס"ב ומ"ר ומ"ר ס"ק ס"ה בהרי בם המקום ס"ק ס"ב

יורה דעה סעיף לט ו הלכות טריפות

הגה (רי) מיפו (ריא) סמ (ריב) מרדכי (ריג) מהקה (ריד) נמקי

דרכי

מפי' ל"ג שבעיה שהכתה ע לשמן הלכה פ"ש ופי' בפרק"ב סמי' ע"ז ולא"ש פ"ק ל"ב שב' ולקן לשבר בה מלא"ל ספריד בגמה דרך משומ"ם פי"ש וכ"ל בגמרה מיפים שרם ג' עקר ג' פ"ק פ"ו ופי' ברלבן יוקר בביאורים פ"ק ל"ד ואדהכים פ"ק ל"ג שב' ולמה לא הספיד השומן בגמה ים להמריף לקר לא לא סי' דהק רק לשמן מלב ול' שם ולקר לא הספיד הלבים מלא"ם מלה שהכן שרין זה מיידי רק בשלוש דהק בשומן מגמה רק כמו מגמה ודייס"ם ולמעל פי' ל"ה ומגמה ושרה ולמה מלא דהק מגמה לא לקל בשם נוחי מלב לרמה ים לעבר דהמ"ם ולא"ש ים לשקל לפי' ל"ו שב' ולמה לרה מלה בגמה בשומן פי"ש ופי' ברלא"ם פ"ק ל"ג בשומן בלי שם פיגם מלל דיש כמר סרכה ופריסה פי"ש ופי' ברלבן יוקר בעקר פרימם פ"ק מ"ח ובחדוקים פ"ק ק"ג ופי' בעמר מלב הרמל פי' קכ"ע שב' ופ"ם הסקקים שרין לפרקה ר"ל לקליף ע"י משומ"ם מלב לא ע"י סכין פי"ש ופי' בגמרי עקר פ' בלקי' סק"ב שב' בשם הכמה מפרי שוב שב' בלי פרסה לכל אלה פי"ב לי לפרקה הלבים בגמרה ולא"ל לקחפר ומלה מחבר לרמלה ולמה"ל יפריחה בדרך משומ"ם והדרך שבשלוש שהין פי"ש. ופ"ם הכלה"ם ושלמה בגמרה פי' שמ"ה שם שב' נ"ב שרין לבחן בגמרה פי"ש ופי' בלב"ם פ"ק ק"ב שב' ולעבין מיסב מגמרה בדשבר דיש שה לרין בגר בלי שבסף פי' זה ופף פי' ל"ה פי"ש ופי' מק"מ פ"ק ק"ב שבגב ומרבריהם מגמה שלא שהרין הקה ול' ר"ל בשם כין ובלולים ים מפרין לפרקה בלי משומ"ם פ"ב ר' לב לפרקה בגמרה שלה סיל עד תלי' לפרקה ולא"ל לפרקה גם שהרין פי"ש (ופ"ל פ"ק ב"ל"ר) · (רי) פירש אם הורדא נרבקת פי' ברלבן יוקר בחדוקים פ"ק ק"ל שב' ובכ"מ לין לפרקה בגה לגה הקה בסמה ולין הדיסק הלה מפרק הרמל מלגלה מכיסה מבל לם פי"ר לרה יכולה לגלה מכיסה הי מגמה שלא כפרין רים לגם שבגלה הרמל מכיסה כרבה בחי' ומחברק ומלר מקב בפקשה פי"ש ופי' רל"ש לעל פי' ל"ה פ"ק ק"ב ובקשרים הבשר שבסף הרל"ש פי' ל"ב ופי' בגמ"ה בים שלמה מלק ב' פי' פ"ש פ"ם בגבר הרמל שרבקה לגמה כבשה בגרבה ובכמלילה מבשה בפלרה קלה פי' ולא זקשה כגמר ולחה וכ' שם לפרקה לפי' לם הבשר הסרכה ומדיין בפלרה כך ים לפרקה לך לם כפפרין הדבק מקבה ומגמה ביסר כגמר ולחה בגרה פי"ש ופי' בגשה פרה פ"ק ל"ד שבגלה וכ' ומ"ם לקר לם כפפרין הדבק שבגרה קרה לקקשה לין לפרקה לגלה הקה לם פי' דבק בחוק וסלרך לבפרה בחוק ולא בכ"ל ריבר מבדק בגלרה מבל לם הפריחה בגמה הבקל שה סיר מבדק לחל"ב ולא מגלרה לין לפרקה בכה"ל רק לם בקר הרמל בגמרה ולא בגבן ובכמ"ם הקה פי"ש : (ריא) אם הורדא נרבקת פי' בגרה"ב פפי' פ' ולא"ש פ"ק פ"ע ובקשרים הבשר לגלה"ש פי' ל"ב ולא"ש שבגלה הקה בגלה דבקה בגלה הלן מבל בים הלן ים להמריף בה לם לא בגלגן הדיסק בגלה ובקה ע"י הפריחה ובדיקה ופרין לא ים לקל הבן הבדים עמו בגלן הדו מ' מבדק מבלגלה ול' פי"ש ופי' ל"ק פ"ק ל"ז ובמק"מ פ"ק ע"ב דלגר הקה הלן מגלן בשבן בגלה לקה לם לא שלש בשלם מעבר לעבר פרימה בגשם שה שרה שלש דבק שה ולקה לם לא שלש בגמגן רק בגמגן בגלה הדיסק בגלה לקה לא בגגלה הדיסק בגגלה פרימה פי"ש ובגמגמה בגלה בקרים בגלי בגגלן לא בגגלה הדיסק בגגלה פרימה פי"ש ובגמגמה הל"ק שבגמגרה בקרים שם : (ריב) הורדא מ' בשי"ר לחשו"ר דברי חיים הלק ב' ביו"ד סוף סי' מ"ד שב' ול"ל ולבגן הדלא מבקשה הלא בגמר רק הבשר ים לי בגר"ל בגישר פרק לגלגי שבלה ולגר ולגר הדלא בשרים שלי ובשרים מבבן שם בבים שלה לי דיעק לי' בגרלי"ם הגם ים מקשה לפרקה ובגמרה הגר"ב שבל ופי' בדשה פרה פ"ק ל"ש שבגלה ופ"ל בגלי"ם לפרקה בגלה בגלה לם בגלה בגלה בגלה

(ז) (רמז) בשורש שלה שם (רמז) סכים שלה (ריז) יש (ריח) לסכויר (ריט) ודיסיש ודיסיש (כיח יוסף כמס רלח): ן (רכ) אם (רכא) נפרכה (רכב) האונא או (רכג) האומה (רכד) לנרתרת (רכה) או (רכו) לחוזה (רכז) או (רכח) לשמנונית (רכט) הלב (רל) או לכיסו (רלא) או לטרפש הלב (רלב) או (רלג) לטרפש הכבד או לטרפש העיגוניתא שרוא סוף טרפש הלב (רלד) "או לדחם (רלה) או "לא"ל מע"א שקורין מולינ"א (רלו) או (רלז) לסמפון היורד (רלח) בין שתי הערזנות או לקנה הלב או לשמנונית הסמפתות (רלט) או "לכבד

פתחי תשובה

(ז) בשורש שלה פירן בשמעתא דיש מפרים סוף פי' ג' מסכת דסיכה דאיכא מפיקא ואיכא מחזר מסתם הפורש לבד קו לתחמיר ולדן לכסויר רק בדיחוד שלא נדנכן רק הפורש לבד

דרכי תשובה

מבשלר בס"ח פי"ם: (רמז) בשורש שלה מסח"ם מ"ש מתפר' ביה מפרים שלדן לסכויר רק בבחר שלא מיבק רק לכסויר לבד ומי' בדעת הרא"ש ס"ק ל"ב שכ' דסיכה ודאי שבהורם דסק ומקרים שבוקר לם הדיבוק שיבב גם בהחמלה דלם הכיעבל מקרים סרדלא לו הכים בשוגג שלא לבחוק יש להקל בהפ"מ פי"ם: (רמז) הבים שלה ולדן הדלק בכל זה בין בהמה גדולה לבדיים וקולאים ובגלים מפ"ד פ"ק ל"ח ובב"ם פ"ק קכ"ז ורל"ם פ"ק קל"ב: (ריז) יש לדבשיר מי' פרפ"ב ומהה"ב שם דל"ל ודבר בזה מפי' דיבה מפרדם פ"י מישוך כלל ודל"ל לדפריה ממקרם דבריה ודל"ל בדיקה כלל דבמפרדם פ"י מישוך לפי' דיא מדבקה לחמלה שלא בחקים שרבה בבר (ובמס"ל פ"ק קל"ו) ומי' מיד בפרה"ב בעיל פי' ל"ה פרי' ק"ב ורל"ם פ"ק קל"ב דלפי' לם דיבה דבקה לחמלה שלא בחקים בשרבה ומי"ל דבר ביבה ל"ע: (ריל) או לכיסו מי' בבלדן נבה פ"ק כ"ם בב' ומ"ם לבחמנית מלב ביבה לבחמן שב"ג בים הלב לו לחבר לחר שבחל שחן לב מחם ובביב שרבה מרבה הלב ודבן בם נסרבן חן הדיבה לשחן הלב בחלחן ולדן הבקה שבבל בבים מלב מי"ם: (רלא) או לטרפש הלב מי' בבלדן נבה פ"ק ל"ח ובב"ם ובב' ומ"ם המחבר לו לבסויר לו לחרבם הלב הדל מחבר הבבה ובביב לבסויר ביבה הלב אלא אבב ובביבא ל' ק המחבר דבחבה מר מלבא בדל מי"ם (ומי' בדבריב לחבן סוף פי' מ'): (רלב) או לטרפש הבבד. מבחה"ם פ"ק י"ז ומי' ברל"ם פ"ק ק"ז שב' ולדן חלק בזה בין לם לבדבה לבבקם בבחבן שבבדבם לו לבבקם לבחבם שבב חן מי"ם: (רלד) או לדחם ר"ל שבבדבה בלק ודק בבב שבבדבם שלה בלי הדיבה לבדחם ביה לבדבם בבחבי בבב פ"ק כ"ז (ומ"ל פ"ק רל"ם): (רלה) או לאלמע"א הבחמ"ח הבחבי לבחבע"ל ול' ברל"ם פ"ק מ"ם בחבם בבחם ודחם ולבחבע"ל מדל בחל מי"ם ומי' בדבריב בחל"ל ובבחבקבה בלדן מ"ם ולדן בדבר בבחבלם בן מי"ם: (רלו) או לסמפון היורד בין שתי הערזנות. מבח"ם פ"ק י"ד ובחב"ם בחבי ז' ובבדב"ב בחבי מ"ו ולבחר' בבבדבה בחל מבחבן הבדבנה לבבה בבבבבם בבח"ה בי' בבי"ם ומי' בחב"ם פ"ק י"ד בבי"ם ובחד מ"ם בבה ובה ובחבה בבלדן בבבל בבבן לו לבבן בבבבם בבחבן ובבבבל בבב בבבבן בבבבם בבבבבן בבבבבן בבבבבן

יורה דעה סעיף לט י הלכות טריפות

(י) (רס) טריפה (רסא) ואפילו היא דבוקה לאחת מבקומות הללו (רסב) בלי פלוש: תנ (רסג) וי"ן (רסד) מקלין (רסה) פי (רסו) הפשטת (רסז) הגלזטה (רסח) הפשטה (רסט) בנתרת (רי) דטקה (ריא) ממש בנתרת (ריב) ואין מיתה (ריג) חלק כלו

באר היטב

(י) טריפה. ומי' הש"ך דלא מצי כאן מיקה (ומרשא דכתבא סיט מה שקרין חיט פליט):

תשובה

ב' ובמהרי"ב סלו ל' קמן מבי' ב' ומצרן מק"ח דאם אחמת העליזה היא מפלגת מבני מדים ודטק בלמצא בנתרת ים להטריף אבי' לן תלן בכל מקר היטק רק שמפלגת מבני המדים לגרסה ומיטו שבמחיל להמבנק ריזוק קלה מטרים אחמת שמגלה שם תלן ושב מפלגת בטיפה לף בפחות לגבע קמה גם זה מחבב לתלן ולף במקום שהיו לחקל בעריה הרבה בנמקר המלזטה מ"מ בהא ים להחמיר דזה לפי דטק מבריים ולן ובריפיה בהבי ובכלל פרכמ הא מ"ים ומי' ברלם יפף בבלמרים פ"ק כ"ב ומרחמים פ"ק קל"ה מאיה בל"ם אם ים להחמיר בזה כ"ב כי לן להוסף חומרא בדין דטקה בנתרת מי"ים:

(רסב) בנתרת. מי' שדטקה ממש במקום מוכקן בנתרת ומיטו במקום שאחמת העליזה רטלה על הנתרת בית מאריס בקה"ל לזה מ' מי"ים בלתרך: (רג) דבוקות ממש בנתרת עממ"ח סבי' כ"ה והב"ם פ"ק ל"ה ומרמ"ב סבי' מ"ה ומל"ם פ"ק ל"ח שב' ובמיק חקל דטק נמוד ומתם לבל אם אים דטקים ממם כ"ח כבין פרכמ לי טוד בימים המדבק לזהם לבל"ם חלן ולחקה בחוק מבוקה לשמה ומבורכמ קלרה עד שלן המרים בין אחמת לנתרת כ"י ממם מחר מבר בלמחת אם"ה מריפה דטקים ממם במיק ולא מ"י דבר אחר המדבק לזהם ולהא פרכמ הוא מ"ים ומי' לכ"ם פ"ק ל"ב שמקמק בדברי הבב"ם בזה והבלה שזה אלי בלמבא בחקמות וכל לי' יחוק בחבאו המבאר שם דאם ים שם מבא מבורר לחקל לף בלזט דטק לנמרי ים לי להקל לבל במקום שלין המבא מבורר יש לי להחמיר בדברי המב"ח

מי"ים ומי' מזה בם' דברי יוסף סי' ע"ב בהרמ"ם:

ועי' עוד בהב"ם שם ומרלם יוסף בחדושים פ"ק קל"ו שב' ולף אם ים בימיהם בכין קדום פיל"ל מריפה ולא מבבייל קדום פיל"ל כ"ח בין אחמת לאחמת לי בין אחמת לאחמת ולא בין אחמת לנתרת מי"ים ומ"ש לשמב"ל דאם זה קל מבי מקדום פיל"ל דהבינ לי' לקדום הריפה ממם ובמרם כין דהב"ם מזה הקל לף בלזט דטק לנמרי לכן לשמב"ל ובזה לף בלזון שם מבא מבורר ים להקל: (רגא) ממש בנתרת מבמ"ח שם והב"ם פ"ק ל"ה שבהמק לנמן דחב הידטק לי בבינ שיהא גם כל דחב אחמת המבבר לנתרת דטק לנתרת לי אם מ"ים כל אדבה דטק אבי' אם רק קלה הדחב דטק וקלאה מחה כבר כין שבל אדבה דטקה סיט בריחה וכ' הלדינה לן להקל כ"ל בבסבידה בלדים בל אחמת מדחב לגבע קמה שלא הי רק הכר חיבר אבל בלן דטק רק מב אחר בלגבע קמה לן להקל ולן זה דבר מוב מי"ים ומי' בחרמ"ב מבי' ב' ומל"ם פ"ק ס"ו שב' ולאבי' במקשות שהבין להבאר אבי' בחרמ בשאר הרבה ב"ע לנמן דחב לן להקל כ"ל בבסבידה בלדים בל אחמת מדחב לגבע ולם בן אם אם אם אחמת לנתרת ולא דטקה ובן אם אחמת לנתרת הרבה בחקמות בל"ל מי"ים. ומי' שמ"ר פ"ק כ"ב שב' ומה שהחמי' הבמ"ח בשמ"ח מדבק בדחב חקה הא ל"ש מי"ים ומי' ברלם יוסף בחדושים פ"ק קל"ו שב' ובין ובחרמ"ב סיט לבמ"ח בל"ש ע"ב לחקלין בחדר בשאר הרבה ים להקל לדיהם נם לנמן מדחב מי"ים:

ועי' עוד בחרמ"ח ובב"ם שם שב' ובבהיטן בלחי מדחב הא אחר אבי' כל מחמ' בשאר הא בחריפה מי"ים ומי' בבית מברהם בחבמר אבב ס"ק כ"ם שב' ובזה גם בחרמ"ב מזה דבלחי מריפה מי"ים: (רגב) אין בחיהם חלוק עד"ק ס"ק ל"ה שב' ולם מקבע הדטק מבריפה ולזט יזבע אם אי שם מלן ובבדיקה מבים לא הבינם ובלן לבאה שבקבע ע"י מבשבם בבח ים להבריף כין דם מחבירים לף בלן חלן ומי אם בם להחמיר אבי' ב' בחחבירים בדטקים בנמרי בבלא ובמן שב' חלן מי"ים עוד בחרמי דיים בזה ומי' בחקל"ם פ"ק ס"ג שבבלא מחבירי בחרמ"ב אבי' ע"ד שב' ולם לן בחבמן שקל ובבמה מבם יוחר שלא אי שם חלן ים להקל מי"ים: (רגג) חלוק כלל. אבל"ר ובחרמ"ר פ"ק כ"ב ובחרמ"ם שם ובב"ם פ"ק ל"ג ולל"ר ובחרמ"ב אבי' פ"ע ולל"ם פ"ק ס"ג ומל"ר שב' ים בחבים מבבי הלל"ם בחבק לבשאר לגמרי לגלא לאבי' מחר הרבה בבשאר כל אבלן שם חלן ים להבאר וכן בבלא לגבע קמה בחבמר בחבמר ים בחבים מחבחים ים לבחבר בבשאר חלן ומי"ים בחרמ"ב שבשאר בחבמר

דרכי

פ"ו מה שבאיר בל יחיון זה ומי' בחלוק נבחר פ"ק ל"ג בחבין זה: (רס) טריפה עבחר"ם מ"ם מבחל"ך ובחרמ"ר ובבם אחרת פ"ק כ"ח ולאבי' לם ים מבה בחקמות אלו לא מבבי אבי' בחקמות שבחבין להבאר בחבבר בחבבה לחקל ים מבה מ"ם בבאר אבי' לן חלין בחבה מי"ם (רסא) ואפי' עי' בחחבה לאבן פ"ק ל"ה שב' ולם הבינה בבר ל' הבחבר מבבחה אבר ל' הבחבר מבבחה אבר אחר הריאה אלא אבבחה בי' לא' בחחקמות הלו ומי' ל"ב בחחבים שבחבין הריאה בבחבה לחקל ובבלה לחבה בחבבה לבבל מה שבקבחה לבבל ע' בחבבה לף בבבלה בבחו לחבה בחבבה מבבן הקבחה בבחו הא ובחקל בחבה"ם בבא"ל לא בבבה בין שבחבא בחבחי ובחב מבחים ובחבבבה הריאה לא' בבבבה בבבבה לחקל ים בבבבה בבבבה בבבבה

(רנד) שיכל לסכיר לפי כמדה בשבר הרבה כל שלן שם מלן וחיכה דשבע מהג פ"ים ומי' בנה"ר פי' ל"ש בהנ"ש סק"ל אל' דקף שם יש בלמנא מלן שמ' בשבעה יש לסדר בסמרדיה בשבר פחות מבשיר ולן לה רין דל' מלמד פ"ים: (רנד) שיכל להבנים אצבע כ' בגמ"ה שם וסל דבעיק שיכל בלמן בשיר שיכים לאבע סל רק לם לן שם רק מלן מ' אבל לם יש שם כ' מלמה לפי' לים יכל לסכים לכל מ' כ"ל מחם מבשר מרשה ולן זה דרך בריפה רק סרסה פ"ים: (רנה) אצבע. בגמ"ה שם וסב"ם פ"ק ל"ב אל' ור"ל אבע קמה ומי' פרש"ב פני' פ"ם אל' ור"ל שיכים אלבע קמה בראבו לשך הלון פ"ים: (רנו) אם היו השנות או השנות וכו'. ר"ל שרשה בריפה מבחון בחקים שהם בשיכן לשון הרבה בשרה ויכל בין שני הסרגות לם לשם מקים בריפה דבק לשם שון אמרינ דבק שבלה ובבה. שבלה"ש פנ"ה פני' כ"ו ובב"ש פ"ק ל"ד: (רנז) השנות או השנות. שבלה"ש שם פ"ק י"ח ובשב"ל פ"ק כ"ג ובמ"ה שם פני' אל"ל ובב"ש פ"ק ל"ח ופרש"ב פני' ע"ח ורלב"ש פ"ק ל"ז ולן חולק בזה בין לחמה לם לחמה לם לי יתן לם לי שבל ולם לחמה לם דבקה בריפה לפי' לחמה לם לם כל לחמה לם בבה ל"ל שבקן דבק יפי' שבר אבל לם לם נם בשקן דבק בריפה פי"ים ומי' בגמ"ל בקב"ל לחם י"ל שבחלה דבריו והביב עלו ומלרש לם הלרש ומשקרו וחבלה שבחים דבר בלב"ש בשמם דבבה"ל לפי' נם בשקן דבק דלא בבר לבה מבשרל בבה"ל פי"ים בלמרך: (רנח) דבוקים לגמרי שב"ך פ"ק כ"ג פ"ים לשון לם הם פרח בשבר ומי' שבל"ח שם ובב"ש פ"ק ל"ז אל' ובחילה בשון דבקה כל הלרך מחבלה בריפה בר לרה לרך מבין לחמה ולחמה בר לרה לרך מבחלה הבחר לבין לחמה ולחמה בר לרה לרך לבין לחמה לם לם לם לרה לרך כ"ל ובבה ובשב מבשרין לם בשלן בריבק לרך כ"ל ובבה ובשב מבשרין ור"ל ובב"ל פני' פ"ז ורלב"ש פ"ק ל"ד ובבקים שלן שם מבשר יחם לבבר בין לחמה שבבקן לשון אלב יש לבם לבמר גם בריבק לחמה לשון שבבר לם ולן לבם לבקל בין זה בלחמה רק בלחמה בר לרה לרך ל"ל בבשר בר לרה לם בבלב בריבק לם לן בריבק לרך כ"ל בבשר בר לרה לם בבלב בר לרה לם בבלב בר לרה לם בבלב

ם ראב"ם שם הרמב"ם ור' יהודה בתוס' דאמרי' לעיל מ"ב ע"ב ד"ה אמר רב אמי ד"ה אמר רב אמי ד"ה אמר רב אמי

(רשב"א הדא)

ודכי

סיגה ומצרקה ומי"ם שד בס"ק קס"ה ומי' בתשו"ב כלל ל"ז בקומן סמי' ס' ובטרן ס"ק י' סי' דלם ברלה סי' ס' ומצרקה יש ט דין סרכה שלא סמרן מהם ערוך לעצר בשר הדשוכים עד שלא הסלר בהם שם הלחל ולחשם סרכה ולחל"ב יבחק בשכרון ולם לא תבלבן כברה מי"ם ומי' ביוסף דשה (לבלאן מלבוב ז"ל) נעיל סי' ל"ו שבשלא שהש"ב ה' בדק הריאה בפרים כמהת ולחיר שדלא חלקה בלי סרכה רק פ"ח מחה יש לה מלום לחש מחלים בכמה מהלא פ"ה בבריחר דלחי סלא דבוקה בלחה מקום וכבהלת הריאה לחן לא יכלה לעבור בנשוך עד שהלשה בכח ושבבה עבר בהריאה החה הסרכה ולא קלה ש"ב להכשיר הבהמה מפעם פ"ם מפק שמא סלא הלי' ולה"ל דבוקה וכי' ולחל מרחה ובריחם וכ' שלן לבקל כי לן זה פ"ם מכמה פעמים מי"ם ומי' בשלאת והבשבת דבר מבה קבלת סי' כ"ה שבשלא בריאה שמלא בלחת סגליחה סחיבה שבכים שם רירין כלבל ולמחר שבלילת הריאה בשבשם סיד כיחש לש"ב וכי' שם הרבה רירין כלבל ולמחר שבלילת הריאה שלא שכי' שם ריר לי' חזק קלה ולבל בנשוך ,לא בלבן רק שכי' נשלא הלחבן ובבחבק מרחמת שלא כי' יחיב כמה דבוקה כיו שם ולחבר שכי' גם הריר הה נבדק ומדבק לנקבה לחבר ולחמנך בהבנבה יד הבוחק וכיי סרכה דבוקה מרחן הבשלא והלריך בזה ובריס שלריך להכישב בדבר דכיון שבשלא בלחלה הבלילה ובמלר בהחה ויחיב שכי שם כמה סרכות דבוקה ל"ב יש תלים לבר שבם ז דבוקה בחשן בהבה שלא שבפרבה מבלן הבחק ובריס דמ"ע רמקל לא הספיר מי"ם : (רבן) והיא הלחי' שפת"ם סף סק"ם ומי' לב"ם ס"ק ק"ח ובכבה סף סבי' ל"ה דלבשמים מבלא בשיבלי הריאה לחלים כיון סרכות לם לחם בבחבה לבקבה לחבר כבר ובקרלים לחלי הריאה לבל לם הם בבחבה לבקבה לחבר כי סרכה ולא לחל מי"ם וכ"ב בבחת"ב סבי' ק"ב ומי' בשרת יקחיבל סק"ח מ"ם בשבן זה וכ' מבבחבת לשן הר"ן שלחל כבר לחבי דבוקה לבקבה לחבר מי"ם ומי' בשי"ם בם מיבי פ' ו' שבבלא שכחל בבבלא לחבר בדיקת הר"ב ל' סרכה לחבבה בן הבחר"ם לחבבל והשי"ב לחבר שבבל מרבו שלחב סרכה כ"ם לחל והבחר הלחל ולא בדק הריאה כלל וכ' והשיב ח"ל שלבו לם הש"ב הבשבחה ר"י ובעבד לבבים שרבה מבבה כלם שבהחבים דק"ק בלחר הבחרו לחל כה בבחר בבבחים בלי בדיקת הריאה ובן לחבם שבבר זה לרך קבה לבבים ולבהיבב לבבבה מ"מ לם ושבו שבבל כך מרבו בלחלי לבן לחבב בבחבר וכ' מי"ם ומי' בשי"ם ל"ל הבחשם חי"ר פ' ל"ח מ"ם בבבן הבלחלים כה וכ' ג"ב ולא חבקה הריאה בבבן הלם בבחלי הריאה לבא שבבל הבלב לבקבה לחבר כל שבבל סרכה לבל לחל לא מבבר לבבבה בבר בבלבחל לבל כ' בב הר"ם לם בבבר לבקבה לחבר בריאה בבבה בחבר בבר ל' סרכה הבל לבל בבבבבן לבשבן שבבב בבלן הבבב בבלן בבבבה בבבר הבבי רבריהבלו לבל זה חבקה לם בם בחבר בבבבן ולא בבבי מבבבו מבבחבר מי"ם ומי' בבבבה הבבה מ"ם שם בבבבן בבבבבה לבבבבה בבבבב

(רפז) תלויה (רפח) שאינה (רפט) דבוקה

תשובה

בחזק ולריכין קלישה בחזק יד קלה מבשר הריאה מו בחלה יש לחתם לדם ודיבר לבחזק לחר אלה וגם לריכין לבחזק לם לין שם מקבים מחחיחם לחמם שטוע הלל ובהלה לחק לם לוטם מוטרבים בחזק כלל מ"ם לם לוטע שהפרין ומלה זועת דם מחחיקן מריאה מי"ם לחמם בדרך הדחים כם כ' דבלחלים שבחילי הריאה סחוע בבאמחים דרך להמלה בהם מיפה דמים ולין להשם על המרה שבחבור בשמלה דם המחיקן לחר הקלוף לם לוט מנלבן מי"ם ומי' בחבו' ל"ל הל"ל ב' ל"ב דלם לחר שקלפין הלחל מלי שמוע פפי דמים מהריאה בחקום שבקלף אבל לוט מבלבן יש להקל כין שק יחלה בכל הלחל לף בשבילי הריאה ולוט מבלן לשים מקום בשקלפין לוטם ומשמה דלה לחמר וכל הלחלים ישבי מריאה ח"ו מי"ם ומי' בשי"ם שלה יו"ש שם ב' בשבילות ולחלן הלחלים לם קלפין לוחם ויולה דם הרבה לף לחר שחקמין חחר ומיע לין דהם מה להמרלף דלחרלה הוא ולם לוט מבלבן כבר ומי' שר שם בשי"ם שלה יו"ש ב' עלה לעקה מים קרים בעת קלוטת הלחלים בכדי שלא יבולה הלחים בחמלה בהם כי יחבר טוב שלא לרלות כלל לם יוע ולחמלך על רוב בחרות מלרלות ולהקל במקום שם רשאה מי"ם וכ"ב בחמ"ל בקו"ל לרמי מלרלי"ם לוח מ"ו מי"ם ומי' בעת הרה מ"ם מ"ע שבחיק הבו' הבלחן הקחם רשבבה"ב ש"ה שלם מבחלמה אלה"ה ב' ח"ל והבה זה יחבר מעבריס שם שבחלמי מבי"ב מעבה לף בריאה הלחלים שבחילי הריאה המלחים בחב בהחמה מלוים נדים רקים מלחים הן ובחמבר לבבו של לוחן בבדים ובריאה לבן שלחים בבדים שבחן ומלמן יולה מבריחים הריאה ומלה בעבה שלחן הלחלים דן פרבה הלוחה יש לחם ולל"ב הן פרבה הלוחה שם בחם דם ובאל מלי מלר מלר הבבחי ל שבלחלים הן מבוף הריאה מחם ובבדים לבר בחבן מחם מקבלים חיחבן כי בלבחם לא היה לחבר לחיה בחבלה בבבדים שבבדין מכל הלבריס מלחים ומבבבכין אל"ה עד שמבינין לחבר בלב ובלב הלבר מחן ולחחם ע"י הבם לכל הלבריס ובלה ריאה ומ' בבו"ם ובבלים ומ' הבריכה לא שבחה בבו ומ' מבבי לחיבם מלרלים מלחים לבם ובבי לחבן הלחלים מלי בם בבם לרבב לף שבם רבים ובל בבם מבבלים הלחלים מבבלים ומבבבכין אל"ה ומבבכי בלי לבם בבבלים הבי לא שבחה בבו בריבה ל"ה שבן מבלחבן ובבחן לבבם לין בבדים ביבבים מבבי בבבבבים ומ' ומי' בבבבבים בבחן בבבבבים לבבבבים בבבבבים לבבבבים בבבבבים לבבבבים

(רצ) לשום (רצא) מקום

תשובה

מלא לף לם ים רשותא לי סתון בריאה מלמה במקום לאר שבסרכא חלי' ניהקה מכם ריתא הכי פ"י"ם ומי' ברלם יוסף בחידושים פ"ק קנ"ד מכ' ומסמא דלף שבמקום שבראה מכמם ניהקה הסרכא לרה בר הסרכא חלי' ממם מ"ה פריסה וכיון דלמר ראמת מקום מסמכן בריאה שבולה נחפרקה לרה סרכא מכם לר חלין בה חלי' לא הי ממם כבר הס"ת לף כ' ומ"מ לין להחמיר בזה כ"כ אלא כשהראה בבריאה ומיכר שכמם ניהקה הסרכא אבל לם לא מיכר בבריאה כ"כ רק שכמלא לרה אלקה לי בגלר לין לסמל בזה כ"ל כשהיא בר הס"ת ממם אבל כשלרה כבריה ממם לין להחמיר בזה ד"ל ודישותא הלא בא אלא מחמת הסרכא רק מחמת הכר אחר הן כמו שהא שכיח שיהא רישותא כאלו בבמה ריאות ושלמא לף בלא סרכא ולין להפריף פ"י"ם ומי' בחק"מ פ"ק ל"ד שכחמיר בחלי' שבחוק ולרם מבלחלים בחלרות והא כבר בגר הס"ת מ"מ לין להחמיר אלא חזקא לם בריאה ומיכר הסרכא שריאה דוקא לשם שלא בחמיר אבל לם כי דוקא בלשון שריקחה כי' כחדון כבר לף לם מיכר שבולה ניחק מחרים פ"י"ם ומי' בלב"ם פ"ק ק"ג ק"ד ומי' בהחמרות הר"ק פ"ק ס"ל שכחמיר בחלי' שבחוק ולרם מבלחלים בחלרות והא כבר בגר שבריאה בלא שם ס"ת הראין שבחוק הסרכא שבה הבלר ולף בחסק מכון לחבר פ"י"ם ומי' בלב"ם פ"ק קנ"ו פ"ם לבחן לם ים חלי' בחוק ומלא חבר ליחה בריאה פ"י"ם ומי' ברלב"ם פ"ק ק"ד ובחרת"ב חבר ק"ם שכ' חבחמיר בזה בחסק לם ים לכחיר בדין זה אבל הבחמיר בזה בחסק שלין הס"מ

תחי"ב פ"י"ם (ומ"ל פ"ק ר"ה ולהלן פ"ק הרל"ב)

ועיין בחבר לבחרם (מהר"ב מלמן) בקחבחרם יוסף בבר' זה לרה ל"ב שהבא מהבו' מבה יוסף שם פ' לחבר לם הא חלי' לי שהיה הבוקה והלבה לם רלם הסרכא קבה זה פ' שבחבלה בריאה הא חלי' ולם הבא רך הרבה ולא זה פ' שהיה הבוקה בחבן והיה שלבה מהלרחם והבלרחם לחל"ב וכן ים עוד פ' הבחבא חלי' כן בחבלה בריאה לי בחלא בחבן לרה חם בבר לי הבחבא קבחת אל בבר פ"י"ם ומי' בבר"ם חבר"י בן לב חלק ב' פ' ע"ח ב' שהבוקה פ"ם בבריבה בם פ' בדם לבחר לם הי הסרכא הבוקה בריאה לי שבן הי' חלים חבלרחם ולא עבדיו אל הבריבה פ"י"ם ומי' בחבר"ם חבר' ב' ברבה ע"ו ול' אלין לבחוך אל הבר' אלל"ב ים לרה לבחבלה שבראה פ"י"ם ומי' בחבלבן בבה סף פ"ק ל"ה שבבא בבבה לבל חבי הבר"ל ולבב ח"ל הבב ול"ל לא עבר אל הבריבה אבל חבי בבבה בבבה ע ב"ב שבבר אל הבריבה הסרכא הבראה חלי' ים בלבחה בבר בריאה ובבבה לבל בר"ב שבבר הסרכא חלי' ים בלבחה בבר בבבה בבבה בבבה

באר היטב

(יא) בריקה. ומשמע דסרכת חלוש שם מלא כמשמעו ליתא פרישה ולא נמי מתקיים מקב. (מש"ל דלאו פרכת נגע מקב כלל מאחר לפי שהסרכת מחמת מקב מפרכת מתקיים אחר כ' מהרי"ל ה"ב מי' ע"ב פרכת שמלאה חלושה בחתך הסכמה ולא נתיב לם מי כי מחמלה מלוחה לא שרי דשקה. בריאה ואח"כ שמקרו ולשקמיק לשאתם

דרכי

קי"ל ומפרש"ב סמי' ל"ב שב' ולקח בסמ"ם לון לקבל בזה מי"ם ומי' בעשה פרש ס"ק ל"ש מ"ם דסרכת מלי' שמלה בה דם ומי' לסרכת מרלה קרום בריאה יש לקבל לון לם מי שריק סמקר בשר בריאה ויש שם ס"ת ומכנס נד דם לחך סרכת לא לם מרלהה מחמת פרכת ולקשה ובכרך ולא נלבן לון לקבל כ"ל בהס"מ ומרך גדל ורק בלשון בבריאה שבשריק יש רק בין שר הטלון לחתון מבל"ב כשהכשר לשתק בריאה לון לקבל מלל מי"ם ומי' בחלקים ומשרת מרמ"ד מרמ"ד בפרה בשר שהב דלם לחמר שקלש סרכת אחר בדק ר' בריאה שילא דם מבריאה ואמי אחר שלא ראה דם יש לבריך ולון כלון הסמכה מלל בחה שאחר הבדק הב' שלא ראה ולא ראה פיש ראי' ואחר לם יש לחמר דמי הסמכה לא דמי לא' לחמר בשרון ולא' לחמר שלא בשרון המבריק ולכלון תמיד מפי וכ' שם בשף המשרה דם לחמיר בזה אחר' בשקש הסרכת אי' ילולה דרם ומשקש הסרכת מעיד מל משקש ילולה דרם מי"ם ומי' בם' הנה דרם ס"ק ס"ם שבריאה ול' שמעמ מילקן מלי נחלי הדר ומבריה ובן יש לקבל בכל מפק שם בזה וכ' ד"ל הנם שם שמחמיר מה מחמי שלא כי בם שריק מחקא (הל"ל מ' ל"ל שם) אבל בחי שם הי שריק גם הא מחרם לקבל בשם המחבה בין הב"ב לם ילולה מחמת דם לחר הסרכת לא שם מפק לבב"ב עשה לא שמפק הא לם מ' בשקש הסרכת כל בבריאה בריאה שם הי שריק מחקר הל"ל ודלון שלום בשמק בריאה ובן יש לקבל גם בדל"ל לבריון מ"י קלישה שר הטלון כבון מקרשה ב' הבורה בקלישה לא שלא לקלף כבון דמי מפק בדבר הלון בחלי שם בין שר לבר ויש לבריר בשמ"ם ובכל דרים אלו לון לבב"ב לבשרה

מבשה רק בחי הבב המחמ מי"ם * *

ועיין במהר"ב כלל ל"ז בקמן מחי ב' ומבארן מקי"ם בל' הכלה דם מפרק הס"ם יש לחמיר לף שם שם בבריאה הלחלי בחר ולון לחלות שהרם יולה מבבר דמריון דרם הקרום ולא סרכת הא כיון שם לפרש הבחמה בריאה מחמר מקשה שבריאה שלון זה דרך קרומי בריאה לבריאה דם מ"ב יש רגלים לדבר שלון זה בחר זר כ"ל קרום עב ומחק ומחמה לבבר וקרוב לבשרה בזה לבן חליה לקבל מי"ם ומי' בחמרי מקם ר' בלקי מ"ק כ"ש שבריאה וכ' ולמשש בריאה דבשרמה ודרע ומכיר שלא סרכת יש לקבל דבריאה הא לדיריה דם בחמת שחבר לבי"ם אבל לם לא יודע ומכיר בבריאה והא מחמ מלא יש לבחבר מי"ם:

ובתב שר בפרה"ב מחי' ל"ה ולא"ם מ"ק קי"ם ולמי' לם בחמר בסרכת ולא מחמה הדם בהמה בריאה ולא בחמר פרשה ובריאה לא"ם מרבם ומ"ל לם יש בריאה בפחר ובחמר בו יש הדם לא"ם בחר לבדה בחר סרכת לון זה שמיל לפי שלון הפרישה בזה מחמה בריאה לבדה כ"ל מחמה הדם שבסרכת שלא מחקשה מי"ם מחי' מקב בבריאה מי"ם ומי' ד"ק מ"ק ל"ש ומחק"ם מ"ק מ"ם מ' ומחמה דם בם"ת יש לחמיר לחי' לם הדם הא רק ומחמ ולחי' הא קרום שם ולחי' הא בחף הסרכת שבשלבה מבריאה לא שהיה לחמה בבריאה מרבם ולחי' הא בחף הסרכת בקרום בריאה ולא בסרכת נוסה ב"כ יש לחמרים ולף בחקלפון בחר בריאה בחר לבן ורק הבחר מחמים יש לחבר דבר הבם בבלי"ם מי"ם ומי' בחמרי שם בלי"ם מבבן מדבר הל"ק לקבל בזה בחלי' דבון ולא רשומה כ"ל ובמרם בחבר מ"ר מישמ"ם מי"ם ומי' שר בל"ק שם מ' ומל בחבר

מחמרים בזה הא רק לם מחמה דם מחמה לבל לם לא מחמה בחלי' רק מבלה לחם בבר בל"ם ולחי' בריקה לבשרם לם הא שלא ראה מחמר ל"ל בזה מי"ם ומי' שר בל"ק לחל מי' ל"ז מ"ק מ"ם ומ' מ' שר ומרלי' בחמרה מחמר שלון בר דם הבשר"ק הא בחר בחר ובבר בבל מי"ם (ומי"ם שר בבל"ק מ"ם) ומי' שר שם מ"ק ל"ש שבחר הל"ם לבחר בחרבה מרי הבבלבן הלא יחא דם מחמה ראלי יש חמה שבי"ם בחשבן הא הא בחמה דם בחמה ומ' מחמרים דם לבל בחמה דם בחלבלים הבחרים בחם חלים בחם מחלי בחר בחרבה מרבי בחרבה לבל בחמה דם בחלבלים הבחרים בחם חלים בחם מחלי

מחקרה מין בחמ"ם שבחר בחרבה מרבי בחרבה לבל בחמה דם בחלבלים הבחרים בחם חלים בחם מחלי

ומשמע דם בחרבה בחרבה מרבי בחרבה לבל בחמה דם בחלבלים הבחרים בחם חלים בחם מחלי

ומ'

הגה (רצו) ופרכת (רצו) הגיה (רחצ) מלמה (רצם) מן

דרכי תשובה

ים לוקל ולם בדיק ומלמה יפה לוס רשומה כלל מיים ומי כמרמיב ומי ס"ק ק"ל סב' ולם מלמה כמר המיהה והליהה הל"ל ס"ם בלמוס המחמיר במקום שלון הס"מ המ"ב מיים ומי בד"ק ס"ק מ"ג מהר ומי' מהר בדברים לחלן סוף סי' זה (ס"ק תרל"ב) בלתך. (רצו) ופרכא חלרי הרוצאת וס' עי' בדברים לעיל סי' ל"ו סמי' ב' הרבה דיסים בענין זה וכלן מתיקן מה שלמ המתקלי סם כהב בסמ"ח סמי' מ"ד ולם למטה מחלין ים ב' בטוחה ומכרם קם בימיהם רק שכרוסת לחדי מלי' בלמ פולם מריסה מיים ומי' לב"ם ס"ק ל"מ וס"ק קס"ד סב' ולון ר"ל שהבטוחה מכרם לחדי ומרי לפלי הלרי' מבטחת יחדיות מריסה מכ"ם ממקום למקום מבטחת מ' וכ"ם מב' בטוחה מלמ ומיירי מכרכרות סומנות לוקן הבטוחה למטה מחלין ומכסם עליהן דבכה"ב כמר בבטוחה יחדיות להסיר"ח בהס"מ מכ"ם ולה קמ"ל דבמי בטוחה מר פה בזה לפי דכרי בהס"מ הכל מבטלר ולון לוכל בזה ומכלה ולון לוכם לוכל מלמ"ב מרלה שלוהן הבטוחה מחלחלין שוד הריסה ומכי לה רק לו ים לחסר בלון הס"מ יחבל לם לפי רלוה הבקלים לון לוכם כה לבטוח המקום ירמל רק ומיחלל כמר לפי' בלון הס"מ ומי' בחמתה הלרת בהרלי"ם לוה ב' בקיקון ס"ק כ"ב סבכון מדברי הרל"ם דס"ל דעמה המ"ח בהמ"ל לוכל לוכמיר בזה לך ודולי שמיל בזה מישמ"ם מיים ומי' בפלי לבוה בהרלי"ם לוה כ"ם בל' כן לדעת ולום לם לוכל במיעל בדולי מריסה בזה מיים ומי' בחמ"ל בהרלי"ם לוה ב' סמי' כ"ב ובכיחרים בם ס"ק ע"ה מ"ם בזה וכ' לדעת ומדלה כ' בסרת"ב לוכמיר בהרי בדי דמכיר לבלה בלון הסרם בדיסם בכיעור הרלי והלב"ם פרטמה לי' לוכל בדן זה ע"ב ים לבטוח לוכל בזה בהס"מ לוכי' בכלל עברה ע"י מישמ"ם וכבל זה הרבר הלי ברלוה הנין ולום לפי רלוה עיני הבקלים מחלחל הבהיסה לוי לם לם לבלה ע"י מישמ"ם ים לוכמיר לוכי' בהס"מ לכן בבבברה במישך ים לוכל בהס"מ לוכי' בחמ"ל מחלחל הבהיסה ולבל בהבלי לבוה בהרלי"ם לוה קל"ה מבמיר בכ"מ בזה לוכ כבבברה במישך מרבריי הבוהן מיים ומי' בחמ"ל יד יוסף סי' ל':

וכתב בסרת"ב בהרלי"ם סמי' ח' ולל"ם ס"ק י"ב ולם מלמה ב' בטוחה מל ב' לוכמ זה בחיסר שבין הלוכה למטה מחלין ופרכת יחלוה

מבטחה שבלוחה ז בטחה שבלוחה מחלה ים לוכמיר לבבלה בם הבטוחה מבוחה זה בחבר זה ים הבחם קם בימיהם ובם לון בם יחלן בפרכת ז מיים וכ"ב בחלי לבוה בהרלי"ם לוה כ"ד לדעת וכ' בם לוכי בבטוחה ופיעבי הב"ב מריסה מיים ומי' בחמ"ב בם לוכן סמי' י' ולל"ם ס"ק י"ד שב' ולם לם הפרכת עברה ע"י מישמ"ם ים לוכמיר מיים ומי' בחמ"ב בם סמי' כ"ג שב' ולם לם לוכל הפרכת ע"י מישמ"ם ים לוכמיר לוכי' בהס"מ לוכי' בבבברה בזה לוכי' בבבברה בזה לוכי' בבבברה בזה

(ש) סטושה (שא) פריסה (כ"ז יוסף כנס רמב"ן ותוקה) (שב) מעיני

תשובה

ודבר

ומפלה ונם בס"ח כיוצא מקמם שמשלוה לין לחקל מלא בהפ"מ ומנם הריחן אבל שלא בהפ"מ ומנה הריחן יש לחתם לדעת החכ"ם ולאסר כזה בכ"מ לף בקומם שמשלוה פיי"ם ומי' כם' ברכת מנה בקומרם יפה לבריקה שנר כ' מיב ר' מה שהמדיך בדברי הלחרוים כזה ומי' מזה בחמ"י בחרלי"ם לחת כ' ובקי"ל בחרלי"ם פ' כ"ל בחורך ומי' בשי"ם לחרין מלינלח פ' קכ"ג שבחלל בריאה שהי' בה פרכת שלכ"ם ובשבריה הש"ב ע"י מישוך ותח"ל מלא לחלה בחמוך קחם ומי' בריאה שהיל מבריישם ולא ריאה לם פי' הפרם בידיהם כמישור והשלל ריאה לחכשיר מנים ולא פי' רק ספק חרלי"ם ונם יש לחמוך בזה על הלחן רח"ל בהשובה הכ"ל שבכשר בפרכת שנשמרת מל מקמם שנברה ע"י מישוך ומנשים ריאה הש"ב ל' שים לחסר בזה שלין לזה מדברי החכ"ם שהחמיר בפרכת מקמם ונם לין לחקל מפנם הרי ספק חרלי"ם כין ולא פי הספק בעיקר הרישהא רק שנלא נם רשקים זה מזה ומריכים ליחל בהם להחמיר ושיר מכמה מעמים פיי"ם בחרך.

ועי' ביוסף דעת ודברי שלחן לעיל פי' (י' פרי' ח' ס"ם בפרכת בין בטרנות ומחתי' קמם שמשלוה והשלל מלדר לנבר קלה ושבי בזה מישמ"ם ויחלו הש"ב דים לחסרף בזה לחני כשנברה ע"י מישמ"ם משום דהי"ל חרלי"ם פיי"ם ומי' בשי"ם כים שלמה חיו"ר פי' ע"ח בפרכת ובוקה בחיוך מנחנה לעחנה והפרכת יולחה מחוך מקמם שמשלוה וכ' שים לחסרף פיי"ם ומי' בשי"ם שלל ומשיב קמם חלק ב' פי' מ"ם שבחלל בפרכת שבין לחמת ס' יחלת מחוך מקמם והפרכת חלא ע"י מישמ"ם ולא בלבנה בשחרין וכ' דים לכבשיר פיי"ם ומי' בשי"ם שם מריה חיו"ר פי' ג' שבחלל בפרכת לחקן בחיר בחשב ריאה מחקם מחוך כמו נחמת ושברה בחישמ"ם והיה הפ"מ ומחה"ח והכשיר בלירוף הפרכת לחקן רוב שפקים מכשרין ולף לעמין חרלי"ם י"ל הלערף כמו פ"ם י"ל ולחקן מריף הפסק דילמת מחקן לחי ולא מריאה ולחי בכמקן קי"ל הפסק חרלי"ם לקולא פיי"ם ומי' בחמ"י

בקי"ם מה שבחבת עלי בזה וכ' שלין הבריו מוכרחין פיי"ם:

ועי' בלבש בחא"ה סי' מ"ו ובבילוחו פ"ק קכ"ג שכ' וכל זה הוא רק בפ"ם הוא מקמם לי פרכת הבוקה שלא כשרין לבל לם הוא פרכת כשרין הבוקה בין לחת לחמת לחמה מחיין בלי חלין מחוך מקמם לי בנחמת כבר הלא נרע קמם מנחמת שבחבר לעיל לחקל ולם יש חלין לי שבחת בין לחת לחמת לחמה מחיין בין בחלין וכן בלא חלין לף בהפ"מ לין לחקל חלא"ב מנבה הפרכת ע"י מישמ"ם פיי"ם לף בר"ק בחרלי"ם לחת פ"ר ל' ושמו ולחי' כשהוא כשרין בין לחת לחמת לחמה מחיין בלא חלין חמיר בזה וכיון שבחקמם שבפרכת הבוקה נחוך מקמם הוא מחוך ומשוק מלחר שנם בבר הריאה בבין הבישוכים לין לחת חבריאה פיהם לבקב שבחוך הנשוק ומיה כיון פרכת שלא כשרין שבריאה לבשם הש"ר כיון שלין לם פחיחה ומכ"ם הי"ל ראשהא ובלירוף הקמם הי"ל חרלי"ם ולא מכי בזה מישמ"ם ע"כ חוקף דבריו ומי' בחמ"ם שם מק"ב מ"ם בדברי הי"ק בזה שדבריו ל"ע ולחיחה כ' הכיכל ומכר שהוא קמם משלוה יש לחקל בהפ"מ שכ"ם ומי' שר בר"ק בכלי הבחרלי"ם כלל ח' ובריש חרלי"ם שם לחת פ"ר ב' ובחק"ם שם חק"ר שכ' הלעמים פ"ם שחבר הבבר וקמם מבנה קרום הריאה מחוך ומלי שם ולוכה חרלי"ם כלל לף יחוק בחשבין בנים הבריה הבליה והא קמם חלמ לרך בריקה ולם יסיר הבליה מקרום בחלי יגבן כין שבלא הקרום הריאה שלמה ולינה בריקה ולם הוא הפסק לם הוא פ"ם לף קרום הריאה יסיר הבליה בחישמ"ם ובחזק ולם לא יגבן חמ"ל לין חבם לם יגבן לין לחקל מבפק שבלא הוא קרום והא קי"ל דפ"ם שבלבה מריאה לף בלי חרלי"ם לבל לם מלבד בלי מישמ"ם ובריקה לחמר יש לחקל דל"ל דפ"ם שבלא קרום הריאה הוא ולחי"ל פ"ם שבלא הוא קרום הוא נוסיה שבלבה ע"י מישמ"ם ולא בלבן חבלי"ם הם הבפק הלי שבלא הוא נוסיה שבלבה חיו"ר כבפק חרלי"ם פיי"ם: (ש) הבשוה. עבמ"ח בף פרי' מ"ו שכ' ולחפי' בחקמם מ"ע לם הפרכת יולחה מחוך בשבלא שבריאה לחקן לף הבוקה בחקמם ובלחה לחיחה מ"ע לם הפרכת הבוקה שם יש לחסר בין לם הבוקה הבוקה בחקמם הבלי הריאה פיי"ם ובכ"ם בחקמם הבלי הריאה בחקמם שלא כשרין לבל לם הבוקה בחקמם הבלי הריאה בחקמם הבלי הריאה בחקמם הבלי הריא

(כ) (שב) כתרא (מהרי"ן) : מ (רש) סרוכא (שד) שריא

הכין שב' חלפה נשקם מ' לאה בשיר לשמרן הנשה הרי כין שרטקה נלאה שנה מן ולא מאי שם מנחת ומיעוך
כלל ומין לשל מ' לי' מנף ב' ואלאה דה"מ שם לנשה מחליא יולאה מסרלת לגלו

באר הגולה

מקרי תרתי לישנא לא"ל שרטקה בהי נדרין וקי יש בהנהה בריקת לשכחר
הה לאלי יולאה מנשה. ובלאה הה לדרך מנחתן כמו בבאר פרטות :

תשובה

קלה שרלאה כמסקה בין הבשרים ולאה מנחה להמרבע הנשרים זב לאה
לבל בקנה שלאה מהקנה כלו יש לבחיר בכש"ם בכל נאמי בנין זה כין
הנרמלת לא כי רק ראשונה כל הא ולאה ראי' לשמרף לשמה ראשונה
ולרכה הל"ל פי"ם ומי' בשמ"ב שם מנחתן סקי"ם שבריל הבריסם ולאה
מגלים ק לרשם פי"ם ומי' מה בנקלם בהגלי"ם לאה ס"ל סק ז' ומנחתי
בס"ל לבגלי"ם לאה כ"ד בשרך :

ודרע הכל זה כלו רק כבסלת ובקה לאנה לבנים לי לשנה שבנגה לבל לאה
לאה ובקה בלאה לאנה לי לאנה בלאה מלה ובה ולאה מנחת מי
פרש"ב בנמ"ה סק"ב ל"ב ולבל מי' ל"ו בהגלי"ם סוף לאה ב' מ"ם בה ומי"ם
שר בדרי הגלי"ם לאה מ' שב' שם לשר לשל לבקל כשנבה מי' מנחת"ם מי"ם
ומי' בלב"ם סק קל"ו ומנחת מהבריו הלא מלה בה מנחת"ם מי"ם לף
בשרמ"ב בהגלי"ם שנ' ל' ולאה סק כ"ו ב' דבריכם הלאה מנחת ובקה
בלאה לנה עמה שנקם בקנם יש לבחיר בנשנה ע"י מישך לנה שם
לבחק בדקן לי בשרין בנקם בבריכם לה לא מבלבן ומכן לבא שלאר
שנה בריה לרלה לה לן שם הנה ולישנה לנה ולהמר מבך קבן רשן
קלה מן הנשרת בלאן שלנה יכל ליקח מנה רק בסיעה לבר מנחה הקרמים
הקרמים ישרו שלמים ולאה"ב עין ע"י בריה הלאה בקנם שבשרת ס' שם ולה
יבלבן שם כבר שלן הבריקה לא יבה ולא"ב יש לשם בשנעת גרם שלה
יבלבן ולה לי לבבר לבנה ק לי שלן שנה ק ולקרשה בריה לי שלבה
לא"ב כבר מי"ם ומי' בקל"ם בהגלי"ם לאה ס"ל ג' סק"ל ובנמ"ה בהגלי"ם
לאה לי מני' לי שב' הא"ם שם יכל לשרם לה הקרם שבל בשרת מר בלאה
בחיב יבלה בימים בין הקרם ובין בשבלה שבחנו בבשרה בשר שם יכל
לבחק ק ולא"ל לנה בל בהגלי"ם לחסך ולקח מבחנו בשבלה בל"ל מי"ם ומי'
בנמ"ה שבסף הגלי"ם מי' כ"ם ובנלי לבנה בהגלי"ם לאה מ' ובנמ"ה יוסף
שם ובבריכם סק"ל לא ובנבלר לאה הבלבן הקרם קלה בה בשרמ"ב מי"
מיחה ולאה לי שרבק לנשנה בבנה ע"י מישמ"ם יש לבקל בנמ"ה לף בשבלה
הל' הבבק לשרמ"ב בנה ע"י מישמ"ם לא בנה בנשנה :

וב' בשרמ"ב בהגלי"ם שב' י"ב ולאה סק כ"ה ולה מ"ם יולאה מנחת
הבשרמ"ם לא בבלן הבים לן לחר בשם בנמנה מנחה הבים לנה ריש
בכל מ"ם מנחת ים מנחה שבלה מנחה שם לה בים פי"ם ומי' בנמ"ה
בהגלי"ם לאה מ' בלקי סק"ל שבריל בנן בבבי' מנחה של בית מרבן ול
שנחה לאנה בלנה רק זה ולקם ל בנמנה ולבקל בבב-מנחה ולבן ולב"ם
סמיכה שי בים לה בים לה מ"ם יש לבקל ולא"ל ג' מבקשה שנה שלנה בבחלקם
מל הגלב"ם בין הלי' מנחת הנה גם מלב"ם לאה מנחה
בנה לי לבקה מי"ם ולבן מלה לנבלי' ולא"ם לן לבקל בין זה לנה בשלה
מנחה בלנה לנה לבקה מי"ם לבל מלה בהגלי"ם לאה מ"ם כ"ד ולא"ם :
מעקיה בב (רש) סרוכא שריא בנמנקם לבנים.

מ"ק כ"ה שב' ובנקנמה שבנו לנחר בלנה מנקם לנקם יש
לבחיר לנה בלנה בלנה לנה בלנה ולנה לנה לנה ל

(ח) (שז) ממקום (שז) למקום

פתחי תשובה

(ח) ממקום למקום עבה"מ פ"ק כ"ה בשם ר"י ופירן בתשובת מ"ב תלג יו"ד פיקון יל"ב מבחב דאמן קי"ל כשיטת בע"י והגמ"ה בסבי' שחמ"ז מ"ם בבירור דברי הבית"ח בזה וכ' דלא מינטיה אם אלכסון הסרכה שוכר על הרחוק שבין האותה דאין לה דין תיטה וכה לגלה אבי' אם אלכסונה ניתן למעטה מהרחוק ואין הסרכה שוברת על הרחוק כגון אם כל ארבעה מ' למעטה מהרחוק ורחבה הב' הוא עד אותה אחרת הו"ל בלב"ם ואין לה דין מיטה וכה עיי"ם וכדבריו מבואר בש"ת שמש צדקה סי' מ"ה עיי"ש ועי' בתשב"ם אפרים ס"ק ק"ד ועי' בתשב"ם יוסף בחדושים ס"ק ק"ל שהשיג על הלב"ם בזה רק ביהרת בדפ"מ וש"ג אבל במקום עיקר הא טוב אין להקל בזה עיי"ם ועי' במגמה יוסף בביאורים סוף עמ' י' שב' דבריהם יש להקל בזה אף בלי הב"מ עיי"ם ועי' בלב"ם סוף סי' ל"ה ס"ק ק"ח שב' הסרכה ממקום למקום שיולה מהון יהבת מקמת תשובת ע' משות"ם יש נהכב ר עיי"ם וכ"כ בש"ת ספר יהבע סי' כ"ה הסרכה ממקום למקום על יהבה מקמת עלמה מהר מיטומ"ם עיי"ם ועי' מזה בבו"ת שואל ומש ב המי"ת חלק ח' סי' פ"ג והגליהה אלק ג' ס' מ"ח ובס' פרי הארץ הסכרתי ס' ב' ועי' במאורת מיטים שורש ג' עמ' ג' ס"ק מ"ו ובמ"ה בקו"ת סי' ט"ז שב' הלוא מהפלגה לב' בשוביה בחוכן שב"ל סי' ל"ה שהוא כשר ויש סרכה מנב לגב יש לרפרף אך בעברה ע"י ישמ"ם יש להיר עיי"ם ועי' בש"ה שומ"ד המינה סי' ק"ב שב' בחולה שמחלקה בספה ויש בה סרכה מ"ה ובה אם הסרכה שוברת על מקום שחלק יש לרפרף דכין שמחלק והפרק גם הסרכה ההפרק אבל אם הסרכה שוברת למעלה ממקום שרחלק אין לרחמיר דהו"ל כמיטה ובה דעלמא עיי"ם (שז) למקום עי' בש"ת שמש צדקה חו"ד סי' מ"ה שהאריך והביא הבו' כמה נחלים בדין סרכה ממקום למקום במקום שהוא רחוי לשות שם הדר אם נחשבה כסרכה ממקום למקום לחכמיר אי דהוי כתלו היה שם מחוך ומוריבה מבוש דהוי שלא כהדין מנב לגב עיי"ם ועי' בשמ"ח סמי' ל"ב והב"ש סק"ג שב' דאם האותה דבוקים יחד ומתכברים ע"י חיבר סדק וכזומה האמור לעיל סי' ל"ה ויש סרכה מאותו מקום שרחוי להזה אותו אחרת דיימן ליה כפרוד וחו"ל סרכה שלא כשדרן ואחי' אין הסרכה עוברת על מקום הסדק ממש רק למעלה ממנו כגון שהסדק הוא למעלה והסרכה היא למטה אי אפשר ג"כ יש להחמיר דכיון דיימן ליה כפרוד הו"ל כב' אותה וכ"ם בגדיים ובגלים שמבואר לעיל סי' ל"ה שמבטירין אותן אף בלא חיבר כלל אם יש סרכה מאותו למקום שרחוי להזות אותו אחרת שריפם דיימן ליה כפרוד שהרי דרכן לרפרד אח"כ עיי"ם ועי' מק"מ פ"ק ק"ז שב' דחיבר סדק הוא לא חזקה אלא הי"ה בחיבר אמשון מו חיבר דאדו"ע דקי"ל דעדון כפרוד ג"כ דינא הכי וה"פ ועי' בפרה"ב סמי' ק"ע ומש"ם פ"ק ק"ג שב' דכל זה הוא רק אם חבר ממנו האותה והכשרה ע"י חיבר סדק בל"ל אבל אם מנין האותה הם בטלותה כמו שרחוי להזות יש חיבר סדק בלי האותה וסרכה מחקום למקום עיבר על הסדק בשר לפי שאין הבשין בבדקים לחמרין עיי"ם ועי' בתורת זבח סי' ל"ז בהגו"ם סק"ג שב' דאם הבשר האותה הוא ע"י חיבר סדק ויש שם שוד סדק יוחר כגון בשמאל יש אותו מ' וכה ב' סדקים וסרכה שוברת על סדק מ' אין להקל אלא כשחיבר שהסדק שאין עניו הסרכה הוא הביקר ובמקומו הראוי לו אבל בלא"ה יש לחוש שמא זה הסדק שהסרכה שוברת עליו הוא הביקר אם אין סרכה מחשר וכ' שם כמה מעמים לזה עיי"ם ועי' בם דברי יוסף סי' רע"ע מ"ם ע"ד הבו"ז בזה ועי' בבית אברהם בלה"ב ס"ק ל"ז אות ג' שמחד ג"כ בזה ומטה לכאן ולכאן ולא הכרים לדינא עיי"ם ועי' מעמן זה בד"ק סק"ג שב' דאם יש סדק המחלים המגין ויש על גבו סרכה ויש עוד סדק שם אם כמי הפנסן הרגיל ל"ל הפרוד במקום הסרכה אין להקל וכן לקולא ג"כ יש לחן לפי הרגילות וכ' שם שוד דאם מלא מקום אין פירוד כמו"ל ואלא סדק אף אלמי מגון נחזל האותה אי מקום הישון האותה הביקר ביקום הסדק חפ"ה אלבן אחד הפירוד בין להקל וכן לחמיר הפרוד כמו"ל מדף מסדק ואולי גם פירוד כשישר מד"ל הקנון מכריע יוחר מבדק ועיי"ם שוד בס"ק כ"ד ובתשת"ם בלק"ר עמ' י' ס"ק כ"ג ועי' בתשב"ם יוסף בחדושים ס"ק קכ"ב שעמד על הממקר זה יהיה אם הסרכה הוא ממקום למקום

תשובה

ע"ם וכ"כ הפמ"ג דסמתב להכשיר בנמיה ובה ומיין בתשובת שמש צדקה חו"ד סי' מ"ה

תשובה

דדבי

הו"ל כמו מיקום למקום בחומה מ' בעליה אבל אם הוא חומה להעבונה שבנגד האומה הו מחומה מ' לרבונה שבנגד חומה אחרת הו"ל כמחומה לחומה אחרת ועיי"ם בלב"ם ובהג"ה בסבי' שחמ"ז מ"ם בבירור דברי הבית"ח בזה וכ' דלא מינטיה אם אלכסון הסרכה שוכר על הרחוק שבין האותה דאין לה דין תיטה ובה לגלה אבי' אם אלכסונה ניתן למעטה מהרחוק ואין הסרכה שוברת על הרחוק כגון אם כל ארבעה מ' למעטה מהרחוק ורחבה הב' הוא עד אותה אחרת הו"ל בלב"ם ואין לה דין מיטה ובה עיי"ם וכדבריו מבואר בש"ת שמש צדקה סי' מ"ה עיי"ש ועי' בתשב"ם אפרים ס"ק ק"ד ועי' בתשב"ם יוסף בחדושים ס"ק ק"ל שהשיג על הלב"ם בזה וכ' דכל דלא עברה הסרכה על הרחוק אין לחוש דכיון דיש הו"ל כמו ממקום לחקום עיי"ם ועי' במגמה יוסף בביאורים סוף עמ' י' אבל בלב"ם סוף סי' ל"ה ס"ק ק"ח שב' הסרכה ממקום למקום שיולה מהון יהבת מקמת עלמה מהר מיטומ"ם עיי"ם ועי' בתשב"ם אפרים ס"ק ק"ד ועי' בתשב"ם יוסף בחדושים ס"ק ק"ל שהשיג על הלב"ם בזה רק ביהרת בדפ"מ וש"ג אבל במקום עיקר הא טוב אין להקל בזה עיי"ם ועי' במגמה יוסף בביאורים סוף עמ' י' שב' דכל דלא עברה הסרכה על הרחוק אין לחוש דכיון דיש הו"ל כמו ממקום לחקום

(שח) באונא (שם) או (ש) באומה (שיא) עצמה

ודרכי תשובה

לתקס לשמלה מכשיר מ"ש מהשיטי בתקס הרלי לזרח מיתן הלוטת
ולן שם בריאה ז פירוד כן הלוטת כ"ל שם ומאן רק כשיטר מ"ל בשיטי
לם תמביק לתקס הכלם ולמלה ג"כ כמרחה ולריכן לתחזיר לענין זה ולא
לתבטו כסרכה מתקס לתקס ומכיח בל"ע מ"ש ומי' בחמת חרה פ"ק מ"ו
מ"ם בענין זה ומצלה לריעת ולם יש סברם מחבלמ"ב בשיטי בין הלוטת
מחר"ל ולכל תמם חלקי גם לם לא מרף מסמת הכלם וסרכה שכרת בתקס
הכלם מתקס לחמת מ' לחמרת יש לנקל בהא"ת מכל לם יש סברם לחמה
מתן לחרים ולמלה לם ומקלה לם ומקלת לם מ' שהחברם שבשיטי לרם מחבלמ"ב מ
דבלת לרקן מתקס הכלם יסיר תמם חלקי בלוטת לין לנקל בסיל"ל מ"ש
ומי' בחקל"מ פ"ק ק"ה שמלה בזה לריעת כי ולם יש מרק לכ הבשיטי לף
שמרק הא רק בחמת מל מתקס הרלי לזרח מרחר לף שבתקס שסרכה
שכרת לין שם מרק לם"ה מיתן כלמ גם שם בתקס הסרכה הא מרר
הרי בסרכה מגב מלמת לגב מלמת מ' לב' ומרשה ומ"ה בשמרק הא לחמה
בשיטי בלחרך מ"ש ומלי כלעל מי ל"ה ולא כתם שם מרק בריאה ומחלק
לחמה בשיטר מ"ש דגם מה שלמלה רחין בפרוד לף לם לין שם לחמלה
שם מרק ולין לנקל לף לם הסרכה שכרת בחמלה בתקס הכלם בתקס
שלין שם שם הכר מרק כחן הבלמ"ה רבו המבריחים סרכה דמינה ובה לף
מ"ם לפרף יש לרף זה לנקל מ"ש ומי' בגיה מברחם בלה"ב מ"ק ל"ו מלת
ר' שמעי ג"כ מל רקרה ז ודמבו לחמיר בענין זה מ"ש (שח) באונא.
מי' בברה"ב מבי' ק"ו ולא"ם מ"ק ק"ל ב' הרמת שם מרק בריאה ומחלק
המרק יש סרכה מתקס לתקס וכבשמרן לחמה מחבר המרק הסר ומבלה
בענין לחיכן וסרכה מבה כמר מרחיכן לחיכן יש לחבחר לף' לבטלכין
בחלמת סרכה מתקס לתקס הסכה דמה בסרכה בכבדרן מרחיכן לחיכן
מ"ש ומי' ברלם יוסף בחחמים מ"ק קמ"ה ומקו"ה ב' דם לחבחר בזה
לף' כלמ ירבר לם המרק הא בחלמה הכין הסרכה הא מרחיכן לחיכן
לין מתקס לחמרף מבחס הרלי"מ מ"ש ומי' בענין מבה לקבן מבי' כ"ה מ"ק
כ"ו ב' ומבלמ הלמת ומלמה עד בגב מלמת לבמרם מבי לחרך לחמלת
שם סרכה מרחיר לחיר בחמ"ק יחבלים מ"ו מחבין לחבחר בסרכה מיבה
הבה מ"ש ומי' בחמ"ב ולא"ם שם ב' הכל מתקס לין לחבחר בסרכה בחלך
המרק רק בסרכה הא מרחיכן לחיכן המרק לא בחבחרה מלי מלמלה
בגב בריאה מתקס לתקס לבל לם הסרכה הא מרחיכן המרק לגב הלמת
הלת לף לף בתקס הרחבין בחלמת לחבחר סרכה מיבה הבה לם"ה בזה לין
לחבחר כ"ל בחמ"ה הקה מ"ש ומי' מה בריבין בחבי' שבחף בלה"ם מי
מ' שבחמת שם שרבחו לחבחר גם בזה לבי' בלמ בחלמ"ה מ"ש הקן בחלמ"ב
לבל מי ל"ו חבי' ק"ה מחבר ג"כ רין זה ולא בחמה שלרך לרחה הבמ"ה הקה
מ"ש ומי' בחמ' יוסף מי' רע"ב מ"ם מ"ד בבים לבחרים בזה וכ' ולרחמת
ל"ע לחבחר בזה לבי' בחמ"ה בחלרך מ"ש ומי' מלמ"ה מ"ק כ"ו בבחבחר
ובבי בלה"ם בזה ומי' בחמ"ה מ"ש בחלמ"ה בחלמ מ' מי' מ"ג בחבחר מבה
בריאה בחחמרחה בין לחמת לחמת לחמת בלרך לחבחר ולחרב לב חלים בחר לחבחר
ויחבר עד מתקס הבחרה בבין לחמת לחמת בלרך בריאה ובה בחמר המרק בחלמ
סרכה מגב לגב מל מתקס המרק לף מרחיכן לגב הבחרחה וכ' ובחבר זה לין לף
בחרם מ"ש ולא"ם בלרך בזה ובלמה לחבחר בל"ע ומי' בחמ"ה בחלמ"ה לחת
ל"ה בחבחל בבבר בחלמ מלי בין הלמת הבחרחה לחבחלבה ובחל מחלם חבחבל"ב
הבחרחה בחר בחלמת הבחרחה לבין לחמת לחמת לחמת בלרך המרק בחלמ
ומלמ בחר סרכה הבחלבה מחר לחר לף מחר לגב לף לי בבר סרכה בחלמ לבבין
לף ובבי סרכה מתקס לתקס ובלרך בזה ובחלה כין ולין לף בלה מחבחבה
מבחבחקס לחבל בזה לין לנקל ולף מבחבין מחבה כ' בחר לחבחר בסרכה
בחבחר לף מחחר לחחר מ"ש בל לא לחבחר בחר לם בחבחר בחבחר מחלם
מחבחב"ב ומה לא מחבחר לם מ"ר בחבחרחר מחבין בבר ובחבחר ולחבחר
ולחלי בזה יש לחבחר יחבר כין ובחבין בחבחר מ"ב יש לחבחר בחל זה ומ"ש
לם בבבה בסרכה מ"ר מחבחלים יש לחר לנקל לף בחבחלים בבחבחים ולחלים מ
יש בזה בחבחר ולין לם"ה בחבחר מ"ש

ועי' בחבחר ולין בי' ל"ה מ"ר מ"ר מ"ר מ"ש בחבחלין בל ולם חבחר לחת לף
ובחבחרה מ"ר מרק בחבחן מ"ל מי' ל"ה ומן בחבחר בחבחרק בזה סרכה
בחבחר לחבחר יש לחלק ולם בחבחרכה בחל לחבחר בחלי בחבחר בחלי
לחבחר בחבחר בחבחר בחבחר בחבחר בחבחר בחבחר בחבחר בחבחר בחבחר
בחבחר חבחלים בחבחל"ה ובחבחר מ"ש ומי' בחבחר יוסף בחבחר בחבחר
בחבחר בחבחר בחבחר בחבחר בחבחר בחבחר בחבחר בחבחר

יורה דעה סעיף לט ט הלכות טריפות

(שיב) דינה (שיג) כרין (שיד) סירכא (שטו) תלויה: תיב (שטו) והוקא (שיז) שלין

תשובה

דלא הסר סירכא דממ"מ בכח ובגבן שם יש להסריף גם בהפ"מ ואין לחלות במשמש יד הטבח מיי"ם אך בד"ק פ"ק מ"ט לידר להקל בזה מיי"ם ומי' בדעת הרא"ש שם מ"ם בזה והטעלה לדעת דאם בדק בגבינה קדום שהסיר הסירכא ולא בגבן ואח"כ שהסירה בכח בגבן יש להקל בהפ"מ

וט"ג חוקא עיי"ם

ועיין עוד בדמ"ם פ"ק קכ"ח שכ' דמדינא מ"ל בזה מין בריאה וכלשון

כלל רק דאני נראה במקום הסירכה לבד אם אינה שולה בטפיחת בריאה ואינה מקטעה הבשר התחתה עיי"ם (שטו) תלויה עי' רמ"א פ"ק קל"ו שכ' דלדעת הא"ח ותב"ש פ"ק מ"ט מסמע דכל סירכה ממקום למקום אף במקומות שמכשירין אותה מ"מ עכ"פ ראשונה נחלה הוי דחמירא מפ"ק כיון דדבו בה המעריפים אפי' בלא ראשונה אחרת עיי"ם וכ"כ בתורת זבח פ' מ"ג עיי"ם בזה ותמלה דהיכא ד"ק קל"ח שכ' דאפי' לאחר שנברה הסירכה ע"י מישוך הוי נ"כ ראשונה נחלה עיי"ם אבל בש"ה שדע ביסודא קמא חו"ד פ' י"ב כ' דלדיון דקי"ל כתמ"ל דעימה לקבל בסירכה דמיה ובה יש לחוש כש"ח ממם דאם שברת ע"י מישומ"ם לא מקרי ראשונה עיי"ם וכ"כ בש"ח חתם סופר חו"ד פ' ל"ז עיי"ם ומי' בתשו' שבשוף הרחק אפרים פ' כ"ט מ"ם בזה ותמלה דהיכא דלא מלה בישוך מי ראשונה נחלה ולאחר שחלה במשומ"ם לא הוי רק ראשונה בטיפה עיי"ם ומי' מזה בש"ה ספר יהמשא פ' כ"ב ומי' בד"ק בתרלו"ע אות פ"ר נ' שכ' דאף בהפ"מ יש להחמיר בזה כדעת הרא"ש ועיי"ם במק"מ סק"ל (ומי' בדבריו נעיל פ' ל"ז פ"ק מ"ל מ"ם בטעון זה בדין סירכה ממקום למקום הוא הבשר דעת בלבוך) ומי' בד"ק בתרלו"ע אות ר' שכ' דכל מה שהבאר דסירכה מיקום למקום אי ראשונה הוא חוקא בסירכה אבל בהי רידין הבהמים בריאה הנפסקים בהבחה כל שהוא לא שהפסקים ע"י הטבח כמבכים יח בבריקה פרים בהבח ולא שהע אח"כ מקומם מ' ' יש להקל דלא הי ראשונה לענין תרלו"ע ומי' עוד מזה בשה פ' תלק ד' בד"ה הגם שכ' דאפילו הגרוך לרכרו ע"י מישומ"ם רק שם ספק אולי היה חולף ביח של הבדק בפרים ולא הידע מקומו לא' רק משום שלא הביע אלי' הד להרגש בעדי בפרים ע"כ לא עבר וכרים אח"כ עד שנגרך עתה למישומ"ם אף אם יש עוד ראשונה אחרת יש להקל ולומר דעכ"פ לא הי רק ספק תרלו"ע בשות ר"ל שמקל בזה אף בנמוק בין הבדוק בבחה ספק אם היה שרם בריאה ובקרע ואינו יכול לברר מעצמו פ"ם ושב דא"ל ספק תרלו"ע ואף להחמירים בעצמה בספק תרלו"ע מ"מ בזה יש להקל מיי"ם ומי' במק"מ שם בשה פ' ל' נ' סק"ג (ומי' בדבריו הגון סוף פ"ק תכ"ג): (שטו) הוקא שאין הסירכא קבועה עי' בש"ח עוטו"ד הגימה פי' כ"ו שכתב דלא חוקא בסירכה דממקום למקום דעת הכי לא אף אם היה קרום ריי"ם פרום על הריאה ומקמים בשר בריאה ראשונה אסור וה גרע עוד מסירכה דבסירכה דמיה ובה המקומים מהני אם עבריה הסירכה ע"י מישומ"ם אבל בקרום ריי"ם אם מקומו ובהמרת הקרום מחפשם מריאה דבאלמא נגי סדבה מהני בזה אם הולך ע"י מישומ"ם ומהפשם הקמה דמחריק דיר בעלמא הוא ואין שום ליתקן כי היה הולך כן מדים ושיע מאוס בריאה אבל בקרום ריי"ם הוה הקרום הזה לוש ריר רק עוד חזק הפעל יש לחשם כיון שמקומו הי כלאוס בריאה לגד מעמא עיי"ם אך בד"ק פ"ק ל"ד מקל בזה ובהב להשוך הוקא בסירכה המקומות הא דאמר בזה כיון שם חשם פירוק אבל אם נמלא קרום אלשי פרום על הריאה ומקמים בשר אלון בזה הגם פירוק עיי"ם ומי' בשני לבוה בתרלו"ע אות קכ"ל שכ' נ"כ הוקא סירכה אבל בקרום אי המחפשם על הריאה בלי מלון אף הוהבין לקלוי בנמה כמו בשר בלוי זה הוקא כדי לבחק מחמתו אם אין שם דם לא מקבים אבל נמלא קמנו מחמתו אין להחמיר ומי"ם שכ' שכל המבה כו ליה הבחיש עמו לבשיר בלחוף שהיה ספק נ"כ שמא היה הקמנו מחלוה וכ' אלא הקרום הא ספק להמקל"ך שבשיטלי הלומא אם לוש יסל לקלוי מהבקל"ך יבדקו בך בגפיהה עיי"ם: (שיג) שאין הסירכא קבועה עי' בשלמ נבוה פ"ק ל"ח שכ' ומעבר בזה כדעת הרא"ש ועיי"ם במק"מ פ"ר ל' שכ' אלא מלא קמנו בריאה ומי' בש"ח בית לאדים בהפסה לבהא"ש פ' ל' שכ' אלא מלא קמנו בריאה אבל אם מלא מלי זה לבד זה הסתחים קרים אחם בלשון ליתלבר אבל אם הוא לוש בבלבר סירכה כי סלא מלה לבן שבלא ואבל אבל מלא בגרוח מקרי שבבים אלון לי לחזה בקרום בריאה ושבבים בשישון כל שבלא

ד

דרכי

ממקום למקום ולוה הר הבשמת ליחה וכן בקרום פרום על הריאה אינו בכלל סירכה דיוהה ובה אם לא כשבברה ע"י מיעומ"ם ביקום מ' ובראש הב' לא עברה רוח וקבלת ממקום למקום עיי"ם ומי' מזה בש"ת דעת הזבח פ' י"ד באורך (ומ"ל פ' ל"ה ס"ק של"ו) (שיב) דינה כרין סירכא תלוי' עי' בבית אברהם בלח"ב סוף ס"ק ל"ז ובזבחי רצון פ' כ"ל סבי' ג' ובהיחדים ס"ק י"ל שם דאם מלא סירכה ממקום למקום ובחזקה דם סריפה ולא מהני בה משיך (ומי' בדבריו נעיל פ' ל"ז ס"ק ל"ח ובפ' זה ס"ק ל"ח) ואם מלא כפחות בסירכה אז אם היא כעין הכפחות המבואר בדין ס"ק שהוא אסור יש להעריך גם בזה כיון דסירכה מיהה ובה שה דיש לתלוי' עיי"ם (ומ"ל ס"ק הקל"ד):

וכתב בד"ק ס"ק מ"ט ובמק"מ ס"ק ק"ט ואם מלי נקב בלר סירכה דמיה ובה דיש לתלות במדי הוצן בלאחר שחיטה כמו בש"ת עיי"ם ומי' בש"ת דעת הזבח שם שבאל שהיתה הרא"ש בשוכה להלומה ומיכר ע"י סדק וכי על הלומה במקום סמיכתה להרא"ש קרום פרום על הריאה ותרלהו כעין קרום שקרין שטרא"ן לא דינע"ר ומהפשם הקרום גם על מקום שרלוי לחות הרא"ש ונקלף הקרום בקליפה מעל הלומה ומעל הלומה וכי' המהיו שלם ויפה ואולם בלבה הקרום מלחר כלה לקלוף מן הריאה לא דקדקו כל כך לקלפו במחה ונעשה נקב מחמת הקליפה והלריך בזה וכ' שם כמה סברות ולדרים ולהקל בזה עיי"ם בלחרך (שיג) כרין ס"ח. עבלה"ם ס"ק כ"ל ופס"ם סק"ח מ"ם בזה לדינא ומי' ביאורת מהרן ס"ק מ"ב מה שהלחרך בדין זה והבאה דמלר לדיך בזה הדינה להחיבב לחחיר סירכה ממקום למקום אם לא בהפסד גדול לא דחק גדול כיון שרבו המחריפים ובטל מנהג הלומר ופשו יחמר מזה לחרות לעצמו להחיר אחי' בהפ"ח בלי מישוך עיי"ם. ומי' שמ"ח סמי' ל"ח ובתב"ם ס"ק כ"ח ופרח"ב סמי' ק"ג שכ' דאה חלוי במנהג המקומות ודים מקומות שאסרים לחרה ודינה דעתה לאסר מהג בחדיות אלו המנהג לחבחיר כל סירכה ממקום למקום ובמקום שלון המנהג מבולר בזה הסומך להקל בהפ"מ לא בהפסד עיי"ם ומי' ברחם יוסף בחדשים ס"ק קפ"ד. וכ' בפרח"ב סמי' ק"ב ודלים ס"ק קל"ח לחפי במקומות שסהגין לאסר בסירכה ממקום למקום אכ"מ אין לחמיר בו יחר מבסירכה אלא כבדון וכל שרוא שוברת ע"י מישומ"ם כבר עיי"ם ועי' בלב"ם ס"ק ס"ג וס"ק ל"ה שכ' בכוחם הבמ"ח בח"ם דבמדינתם מהגו לחחיר כל סירכה מיהה ובה ר"ל אפי' אם מלאה בגב הריאה כבריה ולא חיישיב שמחבר בלשות ומ"מ הרח בבל"ש דע"ם זה מדין הסירכה כבדון ולרוכה עד שיולאה לגב המחר בבמ"ח לעל סמי' ס"ח דאסר מפי שמחבר בלשון עיי"ם ומי' בס' בית אברהם בלח"ב ס"ק ל"ז לות ל' ומי' בבריאר תרל"ל סק"ב ומי' ברחם יוסף בפחיחה שי' לפי' זה מה שפלטל בעניין זה ומי' בדבריו בפנים הם' במקרי הרוחים אות לים ובביאורים ס"ק ל"ח ובחדשים ס"ק קפ"ב וקפ"ג שכ' דלדינא הטיקר כחמשמה דעת הבמ"ח דל"ם בין אם הסירכה הוא בגב לא בחחיחר ואפי' אם הסירכה הוא ברחמה ל' דבק בחיחר ולחמה הכ' דבק בגב אחה הוא ג"כ מכשיר לדין עיי"ם (שיד) סח עי' שמ"ח סמי' ל"ג ובב"ם ס"ק ל"ל ופרח"ב סמי' ק"ד וסירכה ממקום למקום אף במקומות שמכשירין אחה מ"מ ליך עכ"ם לבפח הריאה לראות אם אלחה הוא ובם אם אין הסירכה שולה בנפיחה לא מלאה דם ובם שלון הבשר שבחוי מקרים אבל בנפיחה עיי"ם ומי' בלב"ם ס"ק קכ"ה שכ' דאה חקה לבחמלה אבל בדיעבד דיש כמו בס"ח דכשרה בדיעבד ולא מחוקק רשאה עיי"ם אך בתרת"ב שם כ' דאם לא בדק כלל יש לאסר ומי' בדמ"ם שם ס"ק קכ"ח שכ' הלא בהפ"מ הוקא הוא דיש לאסר הלא נפחה עיי"ם ומי' במק"מ סק"ק ל"ט שכ' דבן מיקר לדינא כמ"ש בדמ"ם אין לאסר בדיעבד בלא בפחה עיי"ם וכ"כ בדעת הרה ס"ק מ"ם ובמחי' ענף ' סמי' ב' ובמהרי"ב כלל ל"ב בעבדון ס"ק ב' לדינא עיי"ם

ועיין בתרת"ב ודלא אפרים שם שכ' דלבחמלה יש לאסר הסירכה מבשר ובחזק בשבדון ואם מבלבן שם לדר בבחה רק בנפיחה לבד בשר עיי"ם ומי' בחמלה שם בבלבר אם אינם בבלבר הוא לא עבה כן ובדק

(שיח) סדרכה (שים) קדרה (שב) מנגר (שכא) מריאה (שכב) כמוסמין

ודכי תשובה

כי בהמה היד עלי מיד מחפרקת מגליה לון זה מכם בגוד סדרכה וכבר לף לם יש מחזיר קמנ שפ"ר חלי ולון חלוק בין שים חגל כל שאת פחה מחם הדמ בהכנסה קם בין שאת פרומה בלי חגל מחזיק מי"ם ומי' במנהל"ב בתרלי"ע לאת פ' סנף קפ"ע ומבחן שם ס"ק י"ל שכ' מחמשות דברי הגיה לפרים שם וכל זה לם הסדרכה דק וקלם ל"כ בחסר אבל לם הסדרכה עבה קלת עד שלריך לעשה לחסר מעשה תרלי"ע מי"ם ומי' בד"ק בתרלי"ע לאת ר"ל שמקבל נ"כ בממקום לחקם שעברת בחלבה יד הבחוק בחחת בלי שים מה שלוח בגוד רשחת כל ולף בגרוף קמנ לון חגם מי"ם ומי' עוד בד"ק שם לאת ס"ל נ' סף ד"ם חחקום שכ' ולם מחגל ולחל כזה בחלון ומקמנ בגר מריאה מחזיר כבי כבלר לל' ממנו מר ע"י מישומ"ם ומי"ם בחקל"מ סק"י · (שיח) הסדרכא מעכ"ם סק"ם מי"ם מהמ"ם לחזה הכנשת בחישלי מריאה ומי' בפרחב"ג לעל פ' ל"ז סנף ק"ד מ"ם בנגן זה בחה שחגל בנשת בחישלי מריאה הם כנין חילים ומקלים חנקליף לף שם בחוסם כנין סדרכה מחגם בחחברת הנקלים זה לזה יש להקל עי' מישך ולפי הסדרכה קלה מבגר מריאה ולף לם יולל סחרין מן ההנקליף לגר קנמ כמו סדרכם לפנמים לפ"ם כבר כין שבחברר פ"ם מחה הנקלים ומן הא ניחל הבחנות לון זה שם רשחת מי"ם ומי' בלחל יחקן בחכח המים לאת סי"ם ומכים לפרחם בלח"ב פ' ל"ז סק"ם כ"ב אל להקל בדלחלים המקמיים בחישלי שם חשם המה בלים מחחת הדקה הלבר הכבד שבשם כי הלשמת חומחם בחלר ומחקים מהחורה והכבר חמומ מלחם ומחחת זה עבה שם כנין קמנים מי"ם ומי' בחחמרת הקדם בקמנים הבחר' פי' י"ל שפקפק לם יש לחם להחעם של הלבל יחקן והגיה לפרחם ולף שמיך הפעם הדכיחיה בחכי לון לחחיל לחל"ם הכמ שמיך הפעם הדקה הבה כין שבחלים בר בחכמה לפרים והבהם שיפר לל חבלו מל לבם ובדי הבחקים בל"ל רק בחבו הפעם חבחם הדכיחיה בחכי מלחם ומבחן וכן בל"ק לל לבה לחקן ול"ב הכמ שמיך הכיחיה בחכי לון לחחם לפעם בחחם שבחלים הם מי"ם ומי' בחחמ"ל בתרלי"ע בלקי"ל סף לאת ר' מ"ם בזה וכ' הכין הבחלים בל"ל לל הביע בדברי הבחקים בל"ל שזה בל מחחת הדקה חלר הבבר ל"ב מחילל ולם לחחיר בכל מקום שבחל לף בחקים שלון שם הדקה חלב"ב מי"ם ומי' מזה בפחר ובדי יוסף פי' ר"ל (ומ"ל ס"ק רפ"ל): (שים) קדרה פי' בחק"מ בתרלי"ע לאת ס"ל נ' סק"ם בל' ולם הסדרכה לבבה שחיעים בבחלר שלם מחפחם הקמנ מבה הסדרכה רשחה יש לחחיר מי"ם ומי' בדברי בחחמרת הקדם בקמנים הבחר' פי' ר' לאת י"ב שקפקה לי הבחלל ולחך כחב לחקל בזה בהסדרכה לבחבה בל"ל הלל בסדרכה לבחבה שיך חבחבה הבחב"ם הבחמרת בלשמת ובפרם בחיבה ובה הבלח"ם רבו בחפרישים והבחב הבל מיבי רק בחקמנ ובחחבה הלל שיך חבחם זה לבבל לם הבל מבבה ולבבה לל כ' לחקל כי הבל ל"ע לבחבל מי"ם ומי' בחחמ"ל לאת פ' בלקי"ל סק"ב בל' בל' ובל"ל מיבי חבקל בחבחר הסדרכה לבחבה בחבחר הבל"ל בלחל"ם בל"ל בחבחר הבחבחר בחבחר הבחבחר בחבחר הבחבחר

(שכב) סרילה (שכד) מגו (שכה) מם (שכו) קרה (שכז) מד

דרכי תשובה

בחדיתמם שם הפ"מ יש לדון בזה דבאמת הטלוטה יש לחקל בזה כמו שמקילין שם ביחתת מנבה לפי שהמגל שם מחחוק החזה וכמו דקי"ל להכשיר בכל כחדון למקה מחליין דלא חיסיק שיחפרק וכ"ל כלן לחדיק דחזק החזה מצמיד הכישל מלהחפשם ולהחפרק לר לף בלאמת הטלוטה דימון לן להכשיר מלא כשאמת שם במקום שכבר שם יחרת כנ"ל פי' ל"ה עני' ה' אבל במקום שחריפין שם יחרת מנבה לן לחקל וחם מלא שם בחעת יש להחריף בנ"מ בזה יפ"ל

חרלי"ם הדיבוק עם הבחעת וכ"ם כמלמלה שם מקב פי"ם :

ועיין בם' טוב לישראל בלמלמ פי' כ"ח מ"ם בדברי הבחמ"ג הנ"ל בכישל לחמת הבכיח דזה חלי לם הכישל היה מבריחה לו מחחיה סרכה

והבדיקה היה לפרוח הכשל בבכין לו ביד לם מבלבן כל מקום הכשל הי מבריחה וכמרה לבל לם לא מבלבן סלי לף שלק ממש מבלבן לא מהני והי כבכפלה פ"ש סרכה מיה וכה ומריפה פי"ם ומי' בש"ה מחפ"ד חביעת פי' קמ"ז בשבחה כנ"ל שחחד מקבל לגוף הלמת וחח"כ קלפו ובחחפשם הקמם רק שלקלף מחם גם קדחמי הריחה והביב דהיה מריפה נחורה ומה שהבו"ב לחמרים ומה שבבל ומבלב הרלם לחלמת הלא ע"י הבפחה ליחה עפרא לחמיהם דלם הי' הבפחה ליחה הי' עפרא בחחת ומהחלרים לקלפו מחכה שהיה סרכה לגים וחזק ולכן לף מישחם"ם לחב מחבל כיון דחבפחם הקמם ומכ"ם לם הי' ניקב פי"ם ומה לן דבריו מהבדים לדברי הבחב לישראל בל' הכשהה מבלבן לחחר הבפרה הלא כחב כי מבן הבלה הנ"ל מיירי דהי' ביכר שלן הקמם מהולה והא רלי' דהא לחחר הבפרה מחבחם הקמם לבל לם ביכר שהלא מהולה בחלר כיום דברי הבחב לישראל הנ"ל דלם הלא מבלבן לחחר הבפרה הלא כחב ולם לפי מריפה ומי' בר"ק פ"ק ז' דלם ביכר בכן נחול הריחה קל בזה וכחב דלם הריבוק עב ומלה בבריחה י"ל שכן הלא נחול הריחה פי"ם ומבש"ה מוחפ"ד חביעת פי' פ"ב ובהשובחו הבפחם בסוף הם' חרחה אבח מ"ם בשובחה שחיבר הלמת בכבל לחמלה ומריבה שם לחחר הלמת מיה וכה ולא מחבחבה לחרי המשחם"ם רק שבחר כחן בלא"ם ובחלרך לבחיר מבחם דבם בחלב"ם לא בחבלה בחלר בלקם שבחר מהכחין ולא הילה שחחבקחה קלה לף כל לא בחיקה בבחיה בחחבר הלמת כנ"ל חבל בבחיה בלמלמ הריחה לן לחקל כלל לף בהפ"מ לחל"ב חחבחם הקמם לחחר הבבחה הבריבה חבן לם הלא הפ"מ ובם כבבר שבחה יש לחקל לף בבלה חחבחם הקמם ומי"ם בפי' פ"ז ופ"ח ומי' בפ' שבח רבן בדיני חרלי"ם פי' ח' לחה ו' ובמחרה לחבחים בסף פי' ז' בל' שכל מה שחבחר בש"ם ובלחחרים בדין קבם שחחה הבריבה הלא רק בבריבה ממקום לחקום שחקמם הלחיר בלחחר חבל בחה בלמלמ לבחבים חבריחה חבבחלה בחקום ל' ומקום בבכל חבדך ובדבן יחר בבחם דזה מריחה בכל מקום דזה נחע בבריבה ממקום לחקום שחקמם חחבחו הבחר ובזה לא מהני מישחם"ם דחזקה בבריבה ממקום לחקום מהני מישחם"ם חבל לא בדבוק חחבחם וכ"ם לם חלא לחקמים הרבה קבלים דזה בבחם דהי חלי מריחה שחחחם חקב חבי' בם בחקום הלא חבבה יש מי בבחם בזה וחבחבו בזה דין קבם בם ט' ח"ל כי הלא מריחה חלי

פי"ם (וחי' בבריבה לחל פי' ל"ז ס"ל רחמ"ל חבל"ק רכ"ב) :

ועיין בבח"ב חומ"ד קבלה פי' פ"ו בחבלא בריחה לחחה בבחה בקלה לחחת

הבלחבה בל יחן קלה חחחה בקבם וכבבל לחר נב הלחחת והבח"ב קרין לה קבלחבלי"ל וכי' יחלה בריבה קלה ל' חלחבה חבבבה בחי' בבבל הקלה הבחר מבבבריבה חבבן בלחחת בלחה וחלר לחר הבחר הבריבה בקל ע"י חבחבחם ובבבבה בחבחבר הבריבה חלחבה לר הבבבה לחחבה הבריבה חלחבה לר הבבבה בלבלם חבבל וחבחבחם הקמם עד בלא בחחר בבבבה בחבחבחם בחבחבחם בחבחבחם בבבב

יורה דעה סעיף לט ט הלכות טריפות

(שכבו) שמטה (שכבו) הסירכא (של) הכבד (מ) שהחזיק (שלא) מקומו

פתחי תשובה

(מ) שהחזיק מקומו. פרי"ח דסתם הוא תפי שקשה לטרפן והכא אם תחבר הסירכא והקרום מותר כי לכתרפה יש לסברי דלא ע"ד לחבר מחת היא קושה לסתמא ולהקרום דהא חיבר דהאחר מקומה מחמת סחבר"ם ק"ל ל"ב והסמ"ע כתבו לאחר הוצה מהרי לרשותא ושרי אחת בשיש היה מתחמת סקרום ולא מסרי משיך ומשמע ס"ע ומיין בהגהות ס"ל מ"ר שם שחלק ס"ו ומעיק להסיר כתה הסירכא מהרב ס"י משיך ומשמע ס"ע [ומיין בהגהות ס"ע מי"ר ל"ו שהחיר כזה ושמע לסרכים לסמ"ע ס"ל ומעיק יסי דמרשל לא הפסיד מ"ע מחמיר מס"ל פ"ם] ועד כאב בהגהות מ"ב שם מי לא דמקפיעת ריחוי אחר דלא סמרפ רמ"ל אלא כאלין שרבת מ"י משיך ומשמע אלא אחריך מחמכבת סירכה מלכתרים כרחי אבל כתה שרבת מ"י משיך אין בם מה לעכב על סירכה אלא דמקפיעת לאקל מי הכל שון כמחקירין הסירכה שחמקת מקרום ס"ע ומיין מש"ב שכתב

דרכי תשובה

ל"ג מי' כ"ה מ"ם בדבר מבולים אבר מחלת לבמרים קמרים ברלם אלחרה ושבה ובמרה מרכה ובקה בהמרה בהם בלחר מלרך מישך ואם מהי המישך בזה בבולים ובו"ם כיון דקי"ל דבבולים לא שייך דין משך והעלה ראם יש חבדן שרבר בלבם הלחמת כמין קמרים ולא כמין מרלים שבחלה מרלה שם רק לחם שם ליחבם מרכה לבחר בלחמת בלחמת אל הלחמת לן לקבל לבשך בבולים לחישך ומשמע כיון דלא ביכר היבם בהם כ"כ מחמת רשתו וכן בבלר קמן שרבר שבחל מחמת חלי לא מהני בה המישך אבל אם לן אם חבדן כלל כ"ל מחמקה קלה לחמת מחמת חחק מרכה וכמו מרכה לחיות בלחמת הלחה אל ימין אבחל וכבקף לבחלה כבחמה לחלן יש לבחר

המישך בזה גם בבולים ובדים ומלחים מבחה קמרים מי"ם.

ובתב שר בי"ק שם וכל מה שבקלין בחיבה ובה הבקמת ע"י מישמ"ם

ס"ים בחישמ"ם ובגבל בין הלבבות אבל לא ע"י קלף הבאר בחמת

מי"ם לך בחיי תרלי"ע מרך דלחלים ל"ם בסק ובגרך ס"ל ג' ל"ה מחקים

לחקים הבקמת כ' הבחבב הבחבה לבחר מרכה מיבה ובה הבקמת מרכה

מב' לחדי מהרילה ע"י מישמ"ם דקלף בבחב בחם מי"ם ומי' מה בחמ"ל

מרחת מי' כ"ו ובגב"ל מה י"ב ובחבקלן ס"ק ק"י ובחיי תרלי"ע שם סק"ו

ומי' מה בדברי אבל ויחקף ועת קף מי' זה:

ועי' בי"ק בתרלי"ע מרך ס"ר שם אל' ובכל מקום לף בחבבה המיבה ובה

ע"י מישמ"ם לן לבקל לאלה לם עברה הסירכה מב' לחדים אבל לם לא עברה

רק מבר לי' לן לבקל ומי"ם מר בבלף לחם ל"ל שבחבר ג"ב בזה ומי' בחקים

בחמת ס"ל שם סק"ו ע"ם בזה והבלה דבן מיבר לרחת לבחבר בזה מי"ם ומי'

בם' דברי אבל ויחקף ועת בפי' זה שבאבל ג"ב בגרחן זה בהסרכה הסירכה

מבר לי' והבחבם הקמת רק שבחבר חחק ולחרן בבר הב' והבאבל לחם לבחבר

ומחת בחיב ולחן לבקל בזה מי"ם וכ"ב בקמרים הבחב' שבבלף הבחבחת הבחבם

ס' ל"ע שבאבל ג"ב בחבבחת בו אלא הבחבחקה הבחיבה ובה רק מבר לי' ובבר

הב' לא עברה וכ' ובין ובחי"ב מבחבר לבקל לחי' בחבבה הב' לחדים ל"ב

לף ולחן שחבבים בל בלחלים ובלב"ם שבקלין בזה מ"ע בב"ם ד' לחבבע לבקל

בחבבה הב' לחדים לבל לא בחבר לי' בחבר ולחן אלה בלבר ע"י משיך מי"ם

בחרך ומי' מה בחבחי בקי"ל לבחרלי"ע ס' מ"ם בחי"ם שם בדבר בחבלה

שבאבל בחבחת בחבלחה ע"י סירכה ובחיבה ובה ובחבחת הסירכה רק מבר לי' ובחבחת

הבלקבה ובחבר הב' לחבר ובחבק ולחן בלבר ע"י קלבה בחבחת הב' לחדים

רק בחבחק בבלבה ל"ב לחן בחבה לבחבחק ולף ובחבה בחבחבת הבחבחת

לחבבה ל"ל הב' לחבבחת בחבחבחת בחבחבחת הבחבחת הבחבחת

רק בחבחבחת בחבחבחת בחבחבחת בחבחבחת בחבחבחת בחבחבחת

(שבבו) שבחבחת הבחבחת. מי' בחבר לבן בחבחבן ס' כ"ל בחבל' בב' ולחם

בחבר הסירכה ע"י משיך ובחבל בחבחי בבר ובן לחבחת בבחבל ובחבחל לן בחבר

בבחבל לן ע"ל בחבחבה לחבר בחבבבה ל"ע לבבחבל ס"ע לף בחבבר בחבחים בחבחבה

לחר בחבל ל"ל כ' לחבבחבחבח

(שלב) ושיו (שלג) שולה (שלד) בנשיחה (שלה) סיטב (שלו) בשאר (שלז) מריאה (כח) מריסה (מהר"ל מטרמא) (שלח) כל

באר הישב

(כח) מריסה . ומהב נמ"ה מהרש"ל חולק ע"ז ומהב לם סיל מכרך בשמה לו בשמה עמוד לו מקרי טרפה חליה (והמ"ך פסקם כמ"ב) והך סברא שוכר הרמ"א מבאר הריאה שלחון מן הסדרכה לון מה רשיה כלל דלקי לם מכשיר שה שחל בחיים היהה נשמה יחבר והיהה קרוב ומהב עוד נמ"ה דלפי מה שהבה הרמ"א

דרכי תשובה

כי עוד נ"מ לכמה מרימים כן לענין הגב והן לענין י"ב חודש והן נשנין ספק הוסב סיבב והולך מי קלה הלולה בנשיחה מי' נמ' ובחוש שלמים הסכנה חוש מנוף מ"ו שכ' ח"ל לם הסדרכה המקומות רלשה מ' בחוד הריאה ולחבה הכי בשמה הריאה כמרה שכן רגיל לחיות ולא נקרא קטע אלא לם ג' רלשי הסדרכה הם בשמה הריאה ולא יש כה השכל ומתפריקה לאכל לם רלשה בחוד לו כל הריאה שלה ידודה ולרכה מחמקה ודין זה חלשיהו הסדרקים ביחי כמחבר"מ ולהלן אלה"ה והסכים עליו וכן הכו במרבה הפרמי לחריו הלכה לחמשה וכ' בב"ח ולחקה בבחמה ישראל יש לה לקבל כיון דשרי"ם סחם לן ולא חלק כלל מזה ועי"ש מכ"ל ולריכ"ל ולפנ"ל שלון לבחוך ע"ז כלל לחפי' בבחמה ישראל והס"מ ולע"ב כי מלבד שמדברי הרמ"ל ובס"ם שבחמה דבריהם מבולבל דבכ"מ לחבר ומכ"ם הא ז"ל בעמה כב"ל לחמם בלא"ה הכי כיון שמבולבל מדבריהם שבביב ומיקר הקפדה הסדרכה המקומה מרבה הא רק בס"ם הב"ך חבשם שבשה לחמקה לבל לעמה"ל (בס"ק הקדם) מהחב"ם שם לחם גם לעמם הר"מ מבשם חבם לחבם בהלש לון שם פברה לילן בלחה מקום הסדרכה עומדת דכל שבר"ל לחה שלה בנשיחה הסב לא יצא מכלל לחבם ומריבה והא בחר: (שלג) שולה בנשיחה מי' בר"ק בחרלו"ם לחה ס"ר ג' בר"ה ממלו"ם שב' הלם יולא מחוך הקמם סדרכה ממקם למקם והסדרכה לחה מקמחה בעלמה רק ר"י בעמה שיש שם בחמוך שחוק בדחוב קם מהסדרכה לם עברה הסדרכה ע"י מיחוך ומבחם יש לקבל בהסבר מרחבה עי"ם ובכש"ל מיבשו"ל הריחה פי' ע"ל ומכלר מדברי הלם יש סדרכה ממקם למקם על קמם לף שיכר שלון קמר זה מחמה הסדרכה רק שב' שם בעמה ומחרבה ומכלר מקמה קמם ובלה בה סדרכה לחב"ה מריבה ומחר"ם לם ריחן בחר מבוקרת הה ליה סדרכה על קמם לף שיכר שלון קמם זה מחמה הסדרכה רק שבה שם בעמה ומחרבה ומכלר מקמה קמם ובלה בה סדרכה לחב"ה מריבה ומחר"ם לם ריחן בחר הבחה חלה הל"ל סדרכה מחוך הקמם מי"ם לף מרלה ולון לחמיר בזה לא לם הסדרכה הא קרחב להקמם הל"ל לבל לם הא ריחק מהקמם כבשר הרלוי לון להמיר ע"ם דברי הטפו"ד בבלמו בקו"ל שם פ' ס"ח בב' ולם ברחוק מן הבעמה יולא סדרכה מחבה ובה ושברה על הבעמה יש לבשיר כיון דרלחי הסדרכה רחוקים מבלף ומבלף מן הבעמה ולון כלו מרלר"ע רק דרך הבברה ולחבקה על הבעמה מי"ם ולל"ב בר"ל לון הממ"ל דבא לם ריחה לחן בחר מבוקרת שבא בעמה לא לחבר ומכ"ל לחחיק רשומה ליל בחר הבחה כיון דבבר שבקמם לחב מחמה הסדרכה רק מחמה הבעמה ובכל זה לון לבקל לולא לם בחר שלון הסדרכה מהחלה מהקום הקמם הל"ל לבל בבמק בזה יש לבחר בבעמה הסדרכה מחחלה מהקום הל"ל בעמם שם לבחמיר דבא לחבר לם ריחל לם בחר מבוקרת הל"ל סדרכה מבעמה ומי' בדברי בב"ח מבחר"ל קבל בי' ל"ה שבחלל בריאה לחבה שבא בה סדרכה מהקום לחקום ובבחה מחחלה על הבעמה הבעמה סיחם על הקמם הבבבר שבקמם הבה כמן נחמה סבבבחם הבעמה ומבלר הקמם גם על חבר הלולה בר שבבקר בחבר מחחלה הקמם לף הבעמה בחבה ע"י מבחם הבר הבחבר הבבבחה שלה הבלר כמן בעבבה הסדרכה ובבה מחחלה על הבעבבה הל"ל ועל הקמם בר הבר חלה"ל שבבה הסדרכה ע"י קלבה בבבל בבבבבהבה ולא מחבבם הקמם וכ' שבבבחה בבבבה ממ"ל ולם ריחן כמו שבבה הבעמה מלבה מחחלה הר בבבבבה מבחם הבלר"ע סדרכה על הבעמה ולא מבבר בה מבבלר ולם מן לחבה בבבלר"ל בב שב לון לחבה הקמם בבבבבבבה ולבל הל"ל הבל"ל סדרכה ועל הקמם הל"ל בבבבבבבה הבבבבבבבה הבבבבבבבה הסדרכה ומבלר הקמם לבל מבבב כל ישראל בבל רק בבבב"ם ע"כ הא בבבבבה נבבבה בב"ם בבבבבבה: (שלד) בנשיחה הבשב מי' בקבלה בבבבבבה לשבבל"ר בי' ה' (ומבן הבבבים בבבבבבה יחבר בבבבבבה דבא הבבה בי' כ"ב כ"ד וכ"ה) בבבר בבבבה לבבבלה בחבלה הבלבבה של ימן מן סדרכה בבבבבבים בבבבבבבל"ר שם שם הבבבה בבבבה ובבבלים

מנחה

(י) סרכה (שלם) חליב (שם) שאלה (שכא) נב (שכב) ק (שכג) סה

פתחי תשובה

(י) סרכה חליב שאלה נ"ל. עין בנפ"ת שכב ולא בסרכה מרן לחמן בסדרן מחליב לחמה לי מפרשים סי"ל פ"ק

דרכי תשובה

מרחה בשני דיס וחמלה ברחוק לשפר כאם מ"ים בתריסת ומי' בחמה"ר בקי"ל מה ו' מ"ים כאם וחמלה דלמעבה יש להחמיר מ"ים ומי' מה בשי"ת שומ"ר תניינא סי' ק"ל וכשי"ת שלמ ומביב רבינלה חלק ג' סי' של"ו וכשי"ת בית יחמן חי"ל סימן פ"ו בחחדשים פ"ק מ"ה מ"ים בחמן זה וכ' ולחרן נחל יש לסקל כאם מ"ים ומי' בר"ק פ"ק י"ל שסמיך נ"ל בחמן זה וחמלה ולמה שם מחמיר מרחה ומבר מ"ים ומי' בחמה פרה פ"ק י"ל מ"ים בחמן זה ומקן פרים מחבריחה לחמה המקלין כאם וחמלה ולמה יש לר' לחלות שלש סרכה רק קרחם מקרחמי מרחה לף לם קלשרו ומרלה מקרחם מרחה סמ שלם ולמן שם רחה ולמה ומבנגן יש לסקל כחמ"ש ולא"ל ומבר"ל ולמה מרחה מחכמם חמה דם לחרן סרכה בחרן כל"ל דם לסקל בחמ"ל מ"ים. ומה וכל החמחה וכחרן הלשה בחמה כמ"ל רק בחסרכה כמ"ל קרחם לף חמה ר מכל לם רחה לשה סרכה רק קרחם מ"ל"ל מחבלר בחמ"ל לחיל מחי' ו' מרים לרחה בין חרחי הלשה בחקן וקרחם זה שלה בחמה מי' בחרים לחיל שם (פ"ק ל"ד) מחבחה דיס: (שלם) חלרחה לם לם כל חמרך לבחן בכל סרכה לם לרחה שלה בחמה חלמי סרכה בחרן מ"ים חרם ל' ס"ף עקה ל' פ"ק י"ד ומי' בחרמ"ב חמי' ל"ב ולמ"ם פ"ק ל"ה מחבחה כל לם חמנ"ם כחה וחמלה וכין רקי"ל וכסרכה בחרן פ"ל בחיקה כ"ה חנם כסרכה מלמה פ"ל בחיקה לחרן זה רק רחם לרחם חרלה חמלה בחמה לה יש לחמרך מ"ים וכ"ל בחלם יוקם בחרחחים פ"ק ע"ו לרחן מ"ים ומי' מה בשי"ת בית לחרים חי"ל כ"ל וכיר לחרים לקבן חמי' י"ל בחנ"ה מ"ים ומי' בר"ק בחרלי"ם לחה פ"ה ל' מ' וחל חלל חלכ"ל פ"ל בלקלי פ"ק כ"ה מלן לחמה כחיקה ו' וכחי לרחה מחמ ל' מ"ים וכ"ל בחמי"ר מקם ר' בלקלי פ"ק כ"ה מלן לחמה כחיקה חלרבלרחם מרישם בחים כין חי"ל בחמחם בחחחה לחחר מחמלה סרכה בחחה ומרלה חלרחם מ"ים ומי' בחנ"ם סף פ"ק מ"ם מחים חי"ם בחיחבר לם לף בחק לחר זה לן לחחרק רחשנה מ"ים ומי' מה בר"ק בחרלי"ם חם מ' חל"ר בחסרכה מכן לחמה לחחרק לם לחבחר בחיחבר כחלם מחה חלם בחק לחר"ו מ"ים: חניין חר בר"ק חם וכמי' זה פ"ק ל"ה בחחמלה וכסר סרכה כחרן מחלמה בחחה חלרחה לף חים מקם לחלם מחמה מ"ל חחיר בחרן כסרכה מחמלה בחחה לחרן מ"ים חם מחחם בכם בחחן בחחה חלרחה חם מ"ל חחיר בחרן חלרחה חם מ"ל חחיר בחרן חלרחה חם מ"ל חחיר בחרן

(שדרש) נפיחה (שכבה) בריאה (שכבו) מ (שכבו) שיש (יא) (שכבה) מכה

פתרון

(יא) מכה בחופן כבדה מי' בכפיף כ"ג ראיה מי מכה בחופן ע"ן ומי' נחש מלכבוש שם סק"ל נשם חמונם מהרי"ש ונראה לי דהכא יש לחש לחומרא ולומר דכל הלוא בחוקת רשותא וחביב כמכה דכל מיקר דברי מהרי"ש שם ואין לו להקל אחרי הלא מלים סברא ע משפוט ודי לו בזה שהקל הרמ"ם ולחש"ע שיחר ומקבר חביב מכה ולא להקל כ"כ מ"ש ומ"כ אמנר דחוקה נקולא לא אמרי' כן אבל

דרכי

ס"ק הרמ"ם) · (שדרש) נפיחה הריאה מסמ"ח סמני כ"ש דלא מהני בזה משומ"ם אפי' בהמ"מ מי"ש ולענין ס"ח שמצלת בהוכה דם עבלה"ם לעל סי' ל"ח ס"ק ג' ובדברי שם (ס"ק ל"ח ובסי' זה ס"ק רל"ח): (שכבה) הריאה עבלה"ש ס"ק כ"ב מ"ש בסרכא שמהמקה ע"י נפיחה ומי' חב"ש ס"ק ל"ו ומ"ח סמני ל"ח שמקל בזה מי"ש ומי' לב"ש בחבה שם שב' לחיר בזה אפי' במקשה שאין סומכין אמשומ"ם בסרכה רק שמקלין בדין הצבחה אבבו דלקמן סמני' י"ח ובדין דעסבקה ביד הבודק דסמני' י"ב יש להקל גם בזה מי"ש לף ברלם אפרים ס"ק ק"ג וכפרה"ב סמני' קכ"ג ובעלי יטמה כ' לדינא להחמיר כדעת הש"ך ודעימי' דנמקס שאין סומכין אמשיך לף שמקלין בדין הצבחה אבבו ובדין דעסבקה ביד הבודק אין לכם לחקל בזה רחב ומי מיתם כמו מישך מי"ש ומי' בשלרחת שלמה ברב הבולות ס"ק ל"ו שב' דלדינא יש לילך בזה אחר המבא ובמקשות דבתרין לחקל בזה כדעת הלב"ש יש לכם על מה שישיש אבל במקס שאין המבא יהוא לכם בזה יש להחמיר כדעת הרמ"ם אפרים מי"ש ומי' מזה במבה"ב כלל ל"ב בקומן סמני' ה' ובאמרן סק"ג ובמנח"ל מנף י"ח סמני' ה' שהכריש דבמקשות שהבו להחיר בבצבחה הסרכה כלל אין לכם להחיר בזה בהס"מ עכ"פ אבל במקס שהבו להחמיר בכ"מ כבעברה בנפיחה אין נכם לחקל כלל מי"ש · ובתב שם עוד בפרה"ב וחיל"ם שם דלף לפי מסבריש שמקלין בסברה הסרכה ע"י מישומ"ם אין לחקל בזה בריחקה בנפיחה כ"ל בסיחקה ע"י נפיחה דסרכה אבל בסיחקה ע"י נפיחה קלת יוצר מכדרכה אין לחקל כי הרי זה חומה לחמחק בסרכה בחזק יד ע"י"ם ומי' בזכרו לאן פי' כ"ב בהמידים ס"ק י"ב שב' דבכ"מ דמבטירין בזה אין לחקל כ"ל בבלה בסאר ממנה שם הבם לא בריאה ולא בחוקן לא במקס אחר וכ"כ בבמה"ב שם וכ' עוד דבכ"ו אין לסמוך להחיר כ"ל בנוחק י"ם מרבים שלא יבא לחקל בזה כ"ל ע"ם סלוסרים הל"ל מי"ש (שכבו) או שיש מכה בחופן כבנדה ע' מקל"מ ס"ק ל"ב שב' מחמשות החב"ם ס"ק ל"ח דחוקה ס"ח עד מכה בחופן אסור אבל סרכה מיתה ובה לא כשדרן בריאה עד מכה בחופן לא חיישק שמיחקה מהחופן ובבר מי"ש לף בד"ק ס"ק ע"ח כ' דיש להחמיר אף בסרכה מיתה ובה עד מכה לא שבר בלוא דבזה לא שיך לומר שהסרכה נקלא מהמכה כיון שב' מדי הסרכה היא בהריאה ודלי מלטרף המכה שבחופן לחבר שהיא מחמת נקב שבבבה בריאה ולאן לחקל בזה כלל מי"ש וכ"כ ברלם יוסף בחדושים ס"ק קס"ב דמיתה ובה עד מכה בחופן מריכה דאמר"ג בחדא לא יחקה מבוש מקס דהא עדיין דבוקה בבמי דלבם בריאה אפ"ה בבסאר רשותה אבל אבל במקס הפ"מ לאן לחמיר מי"ש ומי' בחיריה הקדם בקומ' ההוחרה סי' ז' שמבאר דברי שבמק"מ שם וכ' דמ"ם במק"מ שם להבאר בזה לאן כחוב בחלה בבאר הלוא אבל אבל דלא לאן שם בחופן רק דבכם בלוקה ולא כי שבר מחבם בזה אבל דכ' לחקל מבוש דבזה אחריון דמיתה ובה עדיף מהלוי' כיון דהי רלבי' מחבירים בריאה ולאן חבם מחק מבל"ב בבאבל בבבר בבאר הלוא בבסרכה מעיתה שבלוא מיקב בריאה (ועיל ס"ק שמ"ח) ולענין זה נבא עד מיתה ובה מחלוי' דהיא יוצר רשותה לענין נקב ומ"ע כ' שם דבהמ"ם חבמה הבחן יש להקל אף בבבאר הלוא עד המיתה ובה אם לאן מיקן בהבאר וכ' שם בדבר בחלה שבאבל בסרכה אבל כשדרן בריאה נוסה ובבבה בחיישק עד שבר הלוא ולאן לחקל הבא אף במיתה ובה אסור הש"ך ומכ"ם בזה ואף אלב"ם יל דלא מקל אלא בבסרכה להחמה שבחופן מבוש דחמריע ובחופן יהא הסרכה מבל"ב בסרכה אבל בבדרן ולאן לא בישמה אל הבחופן לחבא בו חמריע ובחלי המבה שבחופן נורם לאסל אף שאין בו שוקן מ"מ יש לחם ויקב קבחי בריאה שבם דקים ע"י הדקה מבבן ובבמבחרת לבן הש"ך שם ע"כ אין לחקל בזה מי"ש בחוך וכ"כ בבא"ם מים חיים חו"ד סי' ס"ו דמיתה ובה עד מכה בחופן מריאה כבר ס"ח ולרוך מישומ"ם ומים עבר הבדרכה ע"י מישומ"ם בבדרן מי"ש · (שכבו) שיש מכה בחופן . מבחמ"ם מ"ם מבחר' נבחה שאל ובחבי מישומ"ם ומי' בבא"ה בין יחקר חו"ד סי' מ"ו לחא לא מ' שב' ובר כאן לא כ' הבבחה שאל להבחיר

תשובה

נחומרא חיישק דאפשר אין המכה בבנדה מבבן רק אם הוא נחוכו אבל בריאה וכ"ע לדינא ומיין בחבוכה בבבחה שאל סי' ל"ו שבחב ובזה מבהבו חיה בדקים מבחבישין כיבה דבחבא סרכה דבוקה לבכה בחופן בבבה ובחבבחה ע"י מישן ומבבחה ובחבבים דכ"ם הוא מבריכה מבוחה בחופן בבבה ע"י מי' בבב"ם ס"ק ק"ד וברמ"ם ס"ק קפ"ג אם בדברי הרמ"ג ובבבחה שאל הל"ל ·

תשובה

ואם נמצא ס"ח עד מכה שבחופן מי' בחבי' נבחה שאל שם שב' דס"ה בד מכה שבחופן יחיר מפי הלא מהני בזה מישן לף בפי' ס"ו חר ומקיל בזה כשבברה ע"י מישן מי"ש לף בלב"ם שם פיים דשיבון להחיר בחלוי' עד המכה שבחופן ע"י יחשומ"ם מי"ש ומי' בפרה"ב סמני' ל"ח ורמ"ם ס"ק קכ"ב ובק"ג שב' לדינא דבחלוי' עד המכה שבחופן מהי המישן בחמ"ם עכ"ם ואם אין שם מכה בחופן רק שיש אחר כבון בהרחה שחרחה וכחומה לא כמן לנקבת שבלוה שבחוקה בפשם יש להחיר בחלוי' שבבבה ע"י מישן אפי' בלא הסרחה אפי' הבריקה בפחרין כמו בכל סרכה השבבה ע"י מישן מי"ש ומי' מזה ברלם יוסף בחדושים ס"ק קכ"ד ומי' בד"ק בעיל סי' ל"ו ס"ק ה' שהסכים לדברי הבבחה שאל שבב' ל"ו הבל הלא מהני מישן ולא הבינו דברי הבבחה שאל שבב' ס"ו שחחר בו ומקיל מי"ש לף בפי' זה בק"מ חר ומקיל בזה בלרוף סרכה ע"י מישומ"ם ומי"ש עוד ס"ק ע"ח ולם הלוי' נקלף בקלם מבין בבבוח יש להחיר וכ' דלף בבבל בפפ יוסק יש להחיר בבה"ג מי"ש ומי' בפ' לאחה בלמה בכח שר בק"י וברב הבלאה בק"ל ובמק"מ בדיני הרבל"ע לא ס"ר כ' בק"ג בהבריש דלם הוא שלא בהס"מ ולרך בחל יש להחמיר בהלוי' עד מכה שבחופן דלף אם עברה ע"י מישן יש להחבו לבבק בריאה אבל בהס"מ וגם לרך בחל יש בקל מי"ש ומי' בהב"ם ס"ק מ"ג ובלב"ם שם ובבבה פפי' כ"ם שב' וכל זה הוא רק בהלוי' עד המכה שבחופן אבל בהלוי' עד הלבקה לא שאר רשותא שלוט מכה ומחלחל הוא קל לענין זה מהכה שבחופן ולכ"ע מהני מישומ"ם מי"ש ומי' בד"ק בחרלוי"ע לא ס"ר כ' ובמק"מ כלן סק"ל בלרוך (ועיל בס"ק שמ"ח): (שכבו) מכה בחופן מי' שמ"ח ובב"ם ס"ק מ"ד ובפרה"ב סמני' ל"ו ורמ"ם ס"ק ק"ח שב' דלא חוקה מכה נשרה לא לאי שאר שיחי ורשותא בבן בהרחה שחרחה וכחומה כי מכבה לענין זה ובחיישק ר"ש מקס הרשע רק הוא ומיהקה מבבן ויש לחבר לם הוא עד ההלוי' שבריאה מי"ש אבל בבפ"ד סק"ל כ' דבאר רשותא יש לחקל דחוקה בבבה הבחיה בזה מי"ש ומי' בלב"ם ס"ק קי' שב' דבאם בהס"מ מלה לבבבה מדברי הבב"ם לחחמיר לף בבאר רשותה כ"ל אבל במקס הפ"מ לאן לחמיר ולאן לחמריע רק בבבה מבבן שבבבה מי"ש ומי' בבבה"ב כלל ל"ח בקומן סמני' ד' ובסחן ס"ק י"ב שב' שם לחחמיר בזה לבחרי כדעת הבמ"ה ולאי' בהס"מ לאן לחקל בזה מי"ש ומי' מזה ברלם יוסף בחקר הרים לוח בבבלוחים ס"ק כ"ו ובבלוחים ס"ק כ"ו וחדחדים ס"ק ק"מ ומי' בבבה חיים ס"ק ל"ג שב' דבבאבל מלה שחרה מבבן בחופן עד הס"ה בדלא יש לבסרוף מי"ש ומי' בבב"ם ס"ק מ"ג ובב"ם ס"ק ק"ב שב' דהא ודלא דאם נמצא בחופן ולא עברה הס"ה ע"י מישומ"ם לחבר לכ"ע הדיה כבסקה שם מי"ש ומי' מזה ברלם"ם ס"ק קכ"ו ובמק"מ סק"ל :

ומי' בב"ם ס"ק ק"ד שב' דלם נמצא חלוי' עד בבבר הלוא קל מפי מבבר מכה שבחופן ולם עברה ע"י מישן בבר להיה מי"ש לף ברלם אפרים ס"ק קפ"ה וקס"ו ובפרה"ב סמני' קכ"ו כ' אין לחקל בזה כ"ל בהס"מ חקה ול' דה חקה בלן שוקן בהבריה אבל בים שוקן והבוקן מבבה לבבים עד בריאה יש להחריע בכ"ל ולא מהני בזה שם בדיקה בבריאה מי"ש ומי' בב"ם סי' ל"ו סק"ה ובבר' זה ס"ק ע"ח שב' דבבאר הלוא מבבחבר דחמיר בפי בהבאר חבר מי"ש ומי' בב' מחה בק"ל לחרלוי"ע סי' כ"ו ובפרם בבבה יל בלק"ה ס"ק י"ו מ"ם בבבן זה ובים ולבבבה לף בהס"מ לרך להחיבב בזה מי"ש ומי' בבא"ם בים יחבן חו"ד סי' מ"ח לחא לא שב' דבבאבל בריאה סרכה הלוא

בבדרן

תשובה

ע"י מישומ"ם הלוא בסרכה דבוקה לבכה שבחופן אבל לם סי' סרכה הלוא בבדרן בריאה כבבר מכה שבחופן ולאה דבוקה לחופן גם הוא שדה הלוא מהני מישומ"ם מי"ם בבריאה ובבוף הבדי הבבבה שאל דחחבי מישומ"ם לסרכה דבוקה מריאה לחכה שבחופן מי' בבפ"ד סק"ל ס"ק מ"ו שב' דבבאבל בזה לבבבר לאן לבשר בהס בחבבר מי"ש ומי' בבבה"ב בבבבה הבבבבה ע"י מישן לבבבר בהבבבר בבבבבה בבבבב

(שכבם) מחוסן (שם) מגדול (כב) (שנא) מריפה (מרוקה הגהה): י (שנב) כל מקום שאסרו (שנג) מרוכת הריאה אין הפרש (שנד) בין שהרא הסרכא (שנה) דקה כחום השערה בין שהרא (שנו) עבה וחזקה ודחבה כגדול (שנז) ולא כאותם שמטעכים ביד ואם נתמעכה תולין להקל וכל הנודע כן כאילו (שנח) מאכיל טריפות (כג) לישראל: יא יש מי שכתב (שנט) שמבנים אצבעו תחת (שס) המירכא (שסא) ומגביה

ב"ד מגדל מרכל ס"ם מגדל מרי יחזק מלגן

באר

(כב) מריפה. והמעם מם הא מולה בהמיחה מריפה דמריפה מיהא בס"ל מגדל דמרוקה הגהה מקרה מריפה ולכן מגדל מרוחה לגוף הסרכא ומולה. ומרכא מחמתקה ע"י מריחה כגון בהגהות ר"מ מלבק"ל פרק ג' דמריפה ומרוחה לה נמשך ומגמע לדין המקרע נמשך ס"ם נמי מי כמר. ומגד שד דבמריפה מליה מרוח מריפה בדיקה בלמעה (ומין ע"י): (כג) לישראל. ומגד מע"ה בגם מהרש"ל נמצן מגמע מם יכל לעמע לף

דרכי

כמדין מד מגבר מלגע ים שוקן י"ל מגם מלגבים מרוח לגמריף ולא מגבי מישע"ם מיי"ם בפריסה (ומי' מה בדבריו לגלן ס"ק הרמ"ז): (שכבם) ברחון מי' בגרי פומר ס"ק י"ד ובגמרא דיים ס"ק ל"ג מב' ולגן מלגע בין מם סמכה הא בגמם מלגעה לף בגבר מבין הלעמה ומי' בגמ"ה מם מב' ומחוק לף ומקא מלגע ה"ה לכל מקום מים מ רשומה מכבר ומי' דכל מהא מגר הלגיה מיהוע מגמפרקה מגם מיי"ם מבל בגבי"ם ס"ק ק"ה מקמן מה וכ' ד"ל ומחקא מגמע מגמ"ה בגם מרגם ומגמ ומחמ ומחמ מרגבה ודרכם לקגע הריאה לא הגבה שגם הא דלמריע ומגדלי דבקה ה' ומקה מגמ"ל בגמר מבריס וים דמ"מ לגמגה בעלה ומגמ מגד הגמ"ה מיי"ם ומי' ברגם יוסף בבילומים ס"ק כ"ד ומרחגים ס"ק קמ"ה מה מגבגר ומגמ הגמ"ה מה מגלן עליו מקמק ולגן מים מ קגלע בגבר מבריס יומר מבחגן מיי"ם: (שנג) בגדה. מי' מגם"ם ס"ק י"ל מה מהגיה בגל"ם מם לגן הגבה בגגד הגמ"ה מגגם ומי' ברגם יוסף בהרחגים ס"ק קנ"ד מב' ומגמע דכל רשומה לף מבה שבחכן לגע מגבל מגל"ב הא מגגד מגגם מיי"ם מגגע (שנא) מריפה. מי' בשי"ם מים מים מי"ד מי' מ"ד מב' הי"ה הם ים על הריאה קרומין מגקלפין דיים כגר ס"ם לגגן זה ולגם ים מבה בהחגן בגגד מריפה לף הם מגלע מ"י מישך גם ברגם הדבק בהריאה ים לגקל בזה מיי"ם ומי' בשי"ם שלא יגגן מי' ק"ם שהיה בל"ע בזה וכ' ובגן יומר בגי"ם הגמ"ל הם דים לגלן בין קרום לסרכא ובפרע הם הקרום הא רק והזה הם הריאה מיי"ם.

סעיף י (שנב) כל מקום שאסרו מרוכת הריאה. וה"ה כ"מ מהגיה מרוכת כגון סרכא בפדגן לף ס"ם לף סרכא מגקם לגקם בגקום מגגמרין מהגה ג"כ לגן חלוק מגי' הא עבה וחזקה ודחבה כגגדול הגין ק"ך מבלר בכל הפסקים ובבית יוסף ומי' בשי"ת דעת הגבת מי' י"ב בגמגע הבגובה בי"ה מגלע ובגמ"ה מגיף כ"מ ובגלי"ם ס"ק ק"ל. (שנג) מרוכת הריאה. דע שים הרבה מגגמים שלגן הגרם בין דבוקה מגגם בגלע שים חוט לף שלהיה דבוקה מגגם רק שים חוט המחבר ב' מקומות זה לזה ולגגמים יש חלוק בין מבגק בגלע סרכא ובין מ"י סרכא לף זלה לרגע ובגי"ם שהבר בגלגן מבגק ובסרכא לף לגן חלוק בין מבגק לף מבגר לגבל בכל"ם שהבר בגלגן מבגק לף ר"ל דבקה מגגם בגלע חוט סרכא לגבל בגבגק בהחגה דיש חזק והגבה ובזה מובן ממילא מה שהגה הגב"ם ס"ק קל"ד על לגן הגמ"ה מגיף י"ד וז"ל (ומי' לגיל מגיף ז' ובבריו מם ס"ק רכ"ו וס"ק ר"ל ר"ם וס"ק רס"ם). (שנד) בין שהרא הסרכא דקה. עד"ל ס"ק ל"ה מב' ובכל זה הא רק בגה שבגדין שהא סרכא לף לף שהא דקה דיהה בבגר סרכא לגבל בגה שבגדין שהא ריר מגגם לף שהיה קרום מ"מ כל שיהר שהא רק ריר וחלק בלגבר יד בלי שום כח ולא בגבר שום רגגם והא רק בליהה שבגגילה להתקרם ובגגגם יהי לו יעבור ולגגם לגן זה בכלל סרכא ולגם גלע ליהה בגגלגת מיי"ם ומי' בבריו לגיל (ס"ק כ"ב) מ"ם בגם הקרום מ' יהגבע הגגיל גיל מגגגיבה דלגגגים הריאה בגגן סרכא מחגגת שגקגלים הליהה שגיל הריאה ע"י הרחה שגלע פגלגים על הריאה ולגן זה סרכא מיי"ם ומי' בשי"ת בים לגגרים הגגפה להרגם לגגרים סי' ע' מב' ג"כ ולגג"ג וכ' בגמ"ע לגגי' ובקה בחוט הבגרגה מ"מ בגגן מכ"ם שיהה בגגן חגגן ולגה בגם כדי לגהיה בקגהגי הריאה בגגל"ב לגם גם רק בגגר רגיגן ולגגבה לגרת .הריאה לגגן לגם לגהיה בקגהגי הריאה לגן זה שום רשומה ולף לגם הא בגלע בגדין לגן לגשר ובגם לגן לגגן לף הא הא בגלגן לף בגלע לגגן מיי"ם

תשובה

(ומי' מה בדבריו לגלן ס"ק שבע"ם ומ"ם) ולגגן מגלים ובדיים ומלגלים לגם מגלע רגיגן בגלע מי' לגגן (ס"ק תבל"ה). (שנה) דקה כחום השערה. מי' בגמ"ם ובבגי דיים לגגן מלק ב' חי"ד פי' כ"ה בלגגע הבגובה מזה: (שנו) עבה. מי' בבגב"ל בגחגגי ול"ל לגמי' הא עבה וחזקה כלגגל הגגה לגגל"ם לף בגבר שבין הלגגגה לף בגבר מגי לגגגגגה לגגגגגי ולגגגגגי לגגגגגי לגגגגגי ל

ר זעזע מת כי (שסב) קצת (שסג) אם (שסד) נפסקה (שסה) מחמת (יב) הגבהה כל שהוא (שסו) סירכא בת יומא (שסז) הוא (שסח) וכשרה (שסט) ואין (שע) להקל בכך (שעא) אלא בבהמת ישראל ואין סומכין על קולא זו אלא

פתחי תשובה

(יב) הגבהה כל שהוא. פירש בספר נר מישראל בתב הישר כל שהוא היינו שיגביה סירכא נגדי שיגביה בתר שמלוי בה סירכא בתוכה הגבהה ואם אם נפסקה סירכא

דרכי תשובה

בפרש"ב פרוף קכ"ז דאם הסירכא הוא כמין חוט והוא יכול לנתקו ולהכריחו אלא אע"פ שכל הסירכא ניתקה מ"ו ולא נשאר ממנה כלום בריאה אין להחיר כיון שלא ניתק מ"י הגבהה כ"ם ואפי' בנקשות שהנו לנקל בקליפת הסירכא מ"מ אם אינה נקלפת רק שהסירה בשפון כל"ל אין לנקל מ"י"ם: (שסב) קצת מי' בס' תורת זבח הספרדי מסורת אות ד' סי' מ"ע פרוף י' שכ' דנקשות שהיגין לנקל בסירכא שעברה מ"י הגבהה ואינה סירכא בריאה בשפה שכבר הלילה לאין אם היתה סירכא מימי ובה ים לנקל ביותר בעניין זה כיון שהבר יהיו דכילות בריאה החולה מתקשה הסירכא מתמת הקרירות ומעבה חזקה ואם יעבה הגבהה בסירכא מימי ובה בחוץ כשישר שהגביל הנשקים לנשותה בפרים אפי' תהיה ריר דק ושבפרים היתה נפסקה מיד בחטאה קלה מ"מ בחוץ תעשה בנקשה ולא תחפרק ומעלה מלבד מעשים של ישראל מ"כ ראוי לעשות הגבהה בחוץ יותר בחזקה קלה מכפי ערך הגבהה שעשה בפרים בש"ב. כבר ו"ם שיכול לסבר הקרירות שהפסה הסירכא בחוץ עם שישר חוזק הגבהה שלא יכה לנקל יותר מראוי ומ"מ אין לנשוך מ"ו לנקל כל"ל כ"ח בסירכא דמיה ובה כיון דגלה"ה ים מכבדים לנמרי מי"ם בחריסה (ומ"ל פ"ק שם"ב): (שסג) אם נפסקה מחמת הגבהה כ"ש מי' בש"ת חקרי לב חלק ג' מז"ל סי' כ"ד וכתבי בנו הרב מהרש"ח ז"ל בספר תורת זבח סי פרוף ו' שכ' דאם הבחוק מה שראוי לעשות בזה הדיום שהגבה הגבהה בחכר בשפקים ולא נפסקה ונשאר בחשבון שהיא מריחה שוב אין לה הקנה לחתה סירכא בהגבהה שהיא לא ע"י עצמו ולא ע"י אחר אלמו מי"ם: (שסד) נפסקה מי' שמ"ח פרוף ל"ם שכ' דאפי' נפסק רק בחמצע וכתרו דאפי' מחבריים אפ"ה הוא"ל ונפסק בחמצע ע"י הגבהה קלה כו כדרים מי"ם ומי' ברא"ם סף פ"ק קל"ם שכ' דכל זה דוקא בנקשה שהגבו בסירכות המישך אבל בנקשה שאין מהגין לנמוך בסירכות המישך אין לנקל בזה אא"כ עברה הסירכא לגמרי ולא נשאר ממנה שום רושם בריאה מי"ם (ומי' בס' תורת זבח הספרדי שם סי' מ"ח מענין זה) ומי' בפרש"ב פרוף קס"ו ורפ"ם פ"ק קנ"ב שכ' דאף בנשקלין בזה מ"מ לענין זה תניר סירכא דשלמרו דאפי' הסירכא דבוקה בריאה בתר אינה בהשרים הנשאר בריאה ולא עברה אין לנקל בזה כ"ל בסירכא לשון הלב הגיון שבאה מחבר הבטנית אבל לא בנקשה אחר וכל זה הוא רק בדעבד אם אינה שמעיד בה ולא עברה אבל להתחלה אי"ל לבחוק אם הנשאר הסירכא ממקומה הדבוק בריאה מי"ם ומי' ברא"ם יוסף בהחדשים פ"ק רי"ב שכ' דאף אם ריאה שמעיד בה ולא עברה אפ"ה המקיל בזה אף בבדוקה לנקשה אחר ומחק נחמצע אם הסיר אח"כ זה הנקלה אבל הריאה ע"י קליפה בשפון לא מ"י סכינה הלים פעמ' ובבדיקה עניה ברוק לא בשהרין ולא מבלבן שם לא רפסד מי"ם. (שסה) מחמת הגבהה כ"ש. עפה"ם מ"ם מהם' בר מי ומי' שמ"ח שמי' ל"ה שהביא דברי הבני מי בזה ומבואר מדבריו ולא בעיק מבנים כל הארבר שהסירכא הוי בה מ"י הגבהה דאף אם לא הוגבה רק מקלה מה בר שהוי בה הסירכא אין ע' הגבהה קלה ולא מהני להכשיר מי"ם ומי' בס' זרוע זבח הספרדי שם סי' מ"ע ובספר שוב ישראל סי' מ' מ"ם בזה: (שסו) סירכא בת יומא הוא מי' בפרי חדש פ"ק קנ"ב מה שכתבו בדברי בזה מי"ם ומי' בלבוש פ"ק ל"ח שמפרש לשון בת יומא דר"ל שבכל יום ויום מתחדשים רירין כלו בריאה כהגבהה עמלה הם מכה שבלות בן הם מכה שהן דבוקים ומיד אחר שהתקרה הם טפלים מעצמם ופורכא ע לא בתה מחמת נקב ואין פסון לנקב מי"ם ומי' מזה בחמר"ל עוף י"ל בבדורים פ"ק י"ל וכמ' תורת זבח הספרדי שם סי' כ': (שסז) הוא. פי' בבהר"ב בהגבהה ב"י אות קל"ד ובספרי ש"ם בפי חזו"ד פי' כ"ד שכ' לעשות הגבהה בכל מין סירכא דחולה מן הריאה לא מקשה אחר אפי' בסירכא מן סרוחה לא כיסה לא לא הלחמה לא לא הבדקה לא בגמיה ובה מי"ם ומי' בס' תורת זבח הספרדי שם סי' ח' שבהיה מחבר מקשה מחבר

קדשוחה שאין שהין הגבהה כ"ל בסירכה ל"ל שלא הוכרו בהגלות אבל בסירכה שלכ"ם שהוכרו בהגלות דהיינו מגבב לגב לו מחחר לחיתר וכ"ם מן שאמת מ' שלהיות וכן מן הריאה לא החשן לא מהני הגבהה ואין מכהיין כ"ל אותן שמתפרקים בהגבהה יהו דבר בדיקה ואם הכלר שם סירכה בלא המקשות שלא עברה בהגבהה ואין לה הקנה בהגבהה ומחבר שם מעטב אם מהבני הב"י מי"ם ומי' בפרש"ב סוף פני' קפ"ז (שסח) וכשרה מי' לבי"ם שם של' וכבר כתב אחי' בלא נפיחה מי"ם ומי' בלבוש יוסף בחדשים פ"ק רי"ל שכתב דמדברי הב"ם מעמע דעכ"ם בדיקה בהגלות הנין בעיק בזה אבל בב"ח מעמע דאחי' בדיקה בהגלות אין מ"ל בזה ולדינא לא הגלים בזה מי"ם ומי' בס' תורת זבח הספרדי שם סי' מ"ח מ"ם בעמן זה וכ' שם כמה חלוקים בעמן זה לדינא ומי"ם שוד בסי' ל' פני' ג' וד' שכ' שבאמת עכו הקנה לחדוה בגלות בהגלות בזה ולכל סירכה שבאו לה הגבהה אין להכשיר אלא מ"י נפיחה ובדיקה בחוטו מקום אם איט מבלבן מי"ם: (שסט) ואין להקל בכך מי' בהשי' בית אפרים הספרד לחלק"ם סי' מ' שכ' דכל זה הוא רק בסירכה דאף שהוא ריר הסלוך בהגבעה יד הבדיק לא בהגבהה כ"ם מ"מ הוא כעין חוטין ויש לו אחיזה בגוף הריאה אבל אם הוא בקרי עכבים דהיינו שרשין שאין לו אחיזה כלל בקרום הריאה ובמשמש שד כ"ם הם מתפרקים וטפלים מעל הריאה אין להם דין סירכה כלל אפי' הם שלכ"ם מהם ויש להקל בהם בכ"מ ובכל נחוי מי"ם ומי' בחמר"ל בהרלר"ע אות ר' ובבאורים שם סק"ב שקבל חבר על השותפים שבזמנם שמפרישין על הסדר ע"פ דברי הב"ל בכ"ל ומקילין בזה יותר מדלא מ"כ אין לסמוך להקל בזה כ"ל בחומרא ברוחה והבמה הישב ובכמה מבבר ירלה ד' ומי' בס' תורת זבח הספרדי בחל"ל בס' שחמ"ז פני' ה': (שע) להקל. מי' בשו"ה בית אפרים שבסוף הרלם אפרים שם שכ' בפשיטות דדיר המחפרק מלוי בחשמש יוד דכל שהיא אפי' ה' סירכה שלא בסדרן ממש לא הי' רישהה כלל מי"ם לא בלב"ם בחפחה הבהרלר"ע אות מ"ח ובעלי לבוה בהרלר"ע אות קל"ח כ' דאף דמקילין בסירכה הו אבל מכ"ם רישהה כ"ל הי' הלמרף עם רישהה בחלה בבן בועה דמים עכרים וכיולה אחר רישהה בחלה מי"ם ובמהר"ב בהרלר"ע אות ם' פני' ק"ו אף בר"ק בהרלר"ע אות מ"ר ג' סוף ד"ה מבועה החמיר ולדר לחבו לחתם רישהה אמנם בלות ריר שם חד ולדר להקל כדעה הבב"ם הל"ל מי"ם ומי' בחק"מ שם אות מ"ר ד' סק"ב שהבריע דבלה בהם"מ ים לחם ולחבו לחתם רישהה אבל בהם"מ ים להקל דלוי כ"ל רישהה כ"ל ומי"ם שכ' דבהם"מ ים להקל בזה אפי' אם פרוך רק בלים של הסדרה שבל הבועה בלבד ונסמך בהגבהה כל"ל והלים הב' שבמקום הבריא לא חלה בנקל כ"כ ומי"ם בלות ר' מ"ם בזה ומי' בחמר"ל בהרלר"ע אות ר' בבאורים מ"ם בזה וכ' בשם הגאון מהרי"ל אבד"ק בריסק לחלק בזה דאם הוא נסרך לחקום אחר כמו לבתן הגב וכחומה ים להקל אף בחין הפ"ע לחבו רק לרישהה כ"ל אבל בסירכה שלא בסדרן נעורה ים להחיבה בזה ולחם לבעה הבחמרים מי"ם. (שעא) אלא בבהמת ישראל מי' בחמחת מהרן פ"ק מ"ם שב' דאה פשוט שבהמת ישראל המכר בנעוף זה ובסמי' י"ג אין הסוחה שיכי' דוקא כל הבהמה של ישראל אלא אפי' אם הבהמה בשותפות עם הכבר לחחלה לא אפי' רק בלים ולרבינו כל שם לישראל חלק חשוב בבהמה מקרי הבן בהמת ישראל בעמן זה מי"ם ומי' בחמר"ל מי"ם ובאורת"ב בבי' קל"ח ורפ"ם פ"ק קס"ב שכ' דכל סירכה שאחר בדיקה אלו שאין להקל בבהמת מבדי הייב אפי' מגיע לישראל ריחה מזה בבן שבטל שכר מהבהמה לא אפי' מגיע לו הבבר קלה אין להקל דלא אלא רבן אלא הבדיק לו לבבר בבן בע"ם לא לבבר אדם לא דיב בישראל מי"ם ומי' מ"ו פ"ק מ"ו שכ' לבקל בזה אף בשם הבבר הבחמה בבן שם חוק קבוע לחחם אבין קנה בכל אבוע ים לחחחם בבר מבהמה לא שבר בחבחמ"ע דאי בבהמת ישראל מי"ם והגיה בב"ם פ"ק קל"ם ופיים הבבר לפי דאם שיי הבריה מי"ם ומי' בחמחת מהרן שם אחר אפי' הבר"ע בזה דאין לחקל בחבחמ"ע בזה אבל בחבר מבהמה שבטל הבי"ב בין הבחמה אין אסור לבחבחים לקחת שבר מבהמה כלל וכמ"ב אין לחבים לא קיים אבל

(שעב) בבורק כשר (שעג) וראיה את ה' מרבים : יב (שעד) טוב (שעה) להשקות (שעו) הבהמה
(שעז) ספק (מז) לשחיטה : יג (שעח) יש מי שאומר (שעט) שבורק (שפ) יכנים (שפא) יחיד
(שפב) בבהמה (מח) בוריות בלא רפיון ידים

ואם

ש"ס סמוכ"ל ס"ל
מ"ל סמוכים אלא
משקיעה פיס סמוכ"
לשחיטה סלוס מלילה
פרישת דקה ה"ס

באר היטב

(מל) בחיטה וכשמם לחלה כנ"ל דכמהה אלא מסקקה מים קדם לשחיטה סלוס מלילה פרשת דקה וקשה והלא מס"ם דביה דף מ' . (מה) בוריות ומצא מהרש"ל מ"ם המחבר לכמים יהי בוריות ופי' מהרמב"ם בכל מקום סלוס בדיקה מצב מימים

ודכי

שכר הגאונים"ם שיך להקבל ולא להשחמ ולא שפיר יש לנו לחשוב כבהמה על ישראל מי"ם ומי' בשמן נבחה פ"ק מ"ב שכשבא לעיר מהריטב לחיה שו"ב ראה לשחטי הביר שבבא לחקל בשמן פרשת בחמרה מכרי סבהמה שראל מהם שהקצים שראלים שבחמים במקלין של מכרי סחמים לשו"ב עמרים לגרש וס' וכן נהגו מרי תמריטם וס' מי"ם בחרך ומי' בבחה"ש סק"ל (ובהריטב לחלן פ"ק מס"ח) ומי' מחה כפ' ובכרי יוסף פי' רס"ל . (שעב) בבורק כשר וראיה את ה' כ' בשלמן נבחה פ"ק מ"ג דשמש הוא ולא סבורק לשם כשר אלא מחי' הפרשה כמבחה המגלה יחמק בהבבה וכבר זה מפר לגב וכל דבר שהוא מפר לגב לאמר בו וראלה מלקלך וזה כלל גחל בבדיקה ז ולאן זה הלוי בבשר הפרשה כי לפמים לפ בפרשה ובקה מן הדקה כמוש הפמרה ובגבה הש"ב כמה הבבהה ולא יחמק וס' מ"ב הביקר שראלה ר' יסי אלחי של הבחמה ס"ל ובביה בכח אלא ביד כסה מי"ם ובי' בפ' פרה ובכרי מפרכת לחה ר' פי' מ"ם שף סמי' ר' : (שעג) וראיה את ה' מרבים מי' פרשי"ם (בחמרי ז' פסוק כ') שפי' מרבים מרבים רבים וכ"כ המלחה שם לבל בבשר לחמי יחיה שבחקלאה נחלה בחמרי שם כחב כפי' ירא אלקים מרבים ר"ל יחבר מכל שאר מרבים ובחלים שבחרמ"ל מי"ם ומי' בפ' דעה פרה פ"ק מ' שהבב שהמה בכם הבאבד"ק לבבב ז"ל שאמר בכם הבה"ק ז"ל מבחמלחם והבחמה שיחי' מפרכסם ברבים שחיקי שהו לירא פ' ובמ"ל אמר דבם לם מרבים פעים בחמוכם בלחה דבר ובכרים שהבחב כן לחב יר"ם אף שהלחה לחב כן לחבר ט לחיה שו"ב אלא ולחבה קלה אלא חמיבם מכ"ל :

סעיף יב (שעד) טוב להשקות הבהמה מי' בפ' כאר יחקב בחיבמי לפי' זה מ"ם על זה ומי' בחיבק ברכה לחת כ"ה מה שהאריך בזה ומי' הוסמת יחלים שהבב בלחמ"ם שהחבו הפסקים שהיל פלה מובה להשקות הבהמה מהם פרכמ לבבב"ם הלא לאי וקן בה כי לאחר ההקלה יש להחמיר בה יחבר בהמישמ"ם כי הפרכמ הבאר לאחר ההקלה מיבר שיל פרכמ נשרה מי"ם ומי' בחמרי מקף י"ב בלק"י פ"ק ל"ד שבביאי וכ' שאין ובריו שבכרחן דלק אלא עברה ע"י בבהבה לי מ"י הבקלה לחב ראי שהיל פרכמ נשרה ד"ל שהיל ריר חק יחבר הלחה מהבמחה ליחת הרילה והבית רלחה לחה מי"ם : (שעה) להשקות הבהמה בפמ"ד פ"ק ל"ב ומרמ"ב בפי' קל"ד ולל"ם פ"ק קפ"ל שבוב להבקלה בלחם לבבים חקלה שבריבן הלחי הבלאן בכון פרכמ מחמה הבחמות הם בלחם מי"ם : (שעו) הבהמה בפ"ך פ"ק ל"ב ומי' בשי"ח מקם שבולחיבי דבים ליי"ד שבפלף הפ' ובפ' לל"ח פבחים בשביל ד"ל בבן הבהבים לחה קמ"ב מ"ם בדברי הבל"ך בזה ומי' בשי"ח חבם ספר חוי"ד פי' ל"ע ובשי"ח שוטי"ד הבינה פי' ל"ג : (שעז) ספק לשחיטה. שבחלמ"ם ומי' בחבל"ם בפרחם חבחמות בבילה דף מ' ד"ל דאם יש בריאה פרכמ חלוה ובבחם מ"י הבקלה ולחבה פרכמ

סעיף יג (שעח) יש מי שאומר וכ' מי' בשי"ח מבול הבן פי' ל"ג שכ' שבא שבבחם לבי בבבים הש"ב פרכמ לחה שבבה בחילר לבלא פי' לחבר לחבן בפ קלח בבר ביבי' בחלר חלי פם פרכמ שבכמ לחבר מפבר לבבים הבלחה עם הפרכמ לחבן לבלחם בה והיו מבכרחן לקבר הבבר מפבר לבבים הבלחר לבבחם בפ מקם פחה מי שבי"ח יכבו לבבב לא הבבר בל הקם הפרכמ לחבן ולבבחר קלח עם הפרכמ ומ"ש שבבו הקבים בקרחם לחבלה מקם הפרכמ הרבה הבבחם כלן ומפקה הפרכמ הבבחר מבם בכח וחבן מה לבן לי פבן לבבחב בל' בחבחר ובפפקים ולבבחם הבבחם מבם בכח וחבן מה לבן פחר מבחב רק בפרבילה הלא בפ"ע ובמבחם לחבה לבבה לבבל בפבחבה לחבן ברבשן כ"ם בפבשבן מבחב בחבן הבבחבה בחבן מבבן לבלחב ובלבלה לבלחר בבבן מ"י הפרכמ ובחלר מבבן לחי' יסי' פרכמ נשרה מי"ם (ומ"ל פ"ק כ"ם ופ"ק מ"ח) : (שעט) שבבדק יכנים יחי בבהבמה. פי'

ומם

תשובה

בפ"ם מחפ"ל מבינם פי' ק"י שבמל בפ"ב שבכנים יחי בבהבמה לבחק פרילם ומיקה הפרכמה מ"י בכבחם כיל מר אלא בפר מלמה בריאה כלל רק שלמ"ב בפפילם בריאה רלא שבלבלה בם במקם בפלא לף יש לחלות הבלבן שיקבה שם בריאה מ"י מבחם יחי הש"ב כבבכנים יחי שם והכיר ים לחפר ולבן לחלות בזה בבחבם ילא ובבחמ"ל וזה חבל יחבר מפרכמ שבבבר בבישבן מ"ב לבחבר לבה לף במקם שם לחלות בבחבם ילא ובבחמ"ל ומלבן מהבפרכמ מלחלות בילא ובבחמ"ל ובכל מן בבחם כבחבמ"ב מבנים יחי לחבם הפרכמ בל בחבם בבחם ובפרם ולם פי' לחלי לבילם ביכר בבב"ע ובפרם ולם פי' מבקב מ"י מבחם ילא ובבחמ"ל פי' לחלי לבילם ביכר בבב"ע ובפרם ולם פי' לבלב מ"י מבחם ילא ובבחמ"ל מ"י"ם ומבחלי דברי בריאה ובכל זה לא בחבל מלא בבחם שבלא שבלבן ולבי ילבי מלבה סבבה הלא לם פי' מבפרכמ לי לא לבבל לם יחבל שבבה"ב בבה בב מקם בבחם בבבג ומ"י פי' מבלבן לא בחבל בלא בבבחם בבבבה הבבבקה בלא"ה לבן לחבר בבבבקה בבבבבה בבבבבה הפרכמ בבבבבה ובבבבבה בבבבבה בבבבבה ב

(שפב) ואם נתפרקה (שפד) שום (שפה) סרכא (שפו) כשסכנים הבודק ידו (שפז) מוציא הריאה לחוץ (שפח) ובודקה (שפט) אם היא סרכא (שצ) ימצא (שצא) ראשה (שצב) בריאה או ברופן (שצג) ואם

דרכי

(שפב) ואם נתפרקה שום סרכא וכו' מי' לב"ם פ"ק ק"מ ס"ל וכל ענין זה מירי דוקא בסרכא דקה אבל בסרכא עבה אע"פ שלא מצאה כלל גם בריאה ולא בחזה אפ"ה אסור מיי"ם (וע"ל פ"ק של"ם) ומי' במחנת יוסף עפ"י ל"ב בלק"י סק"ם שהביא בזה הגאונים הנדפס מחדש ביחהלים ס' ס"ז דכל זה דוקא בסרכא אבל אם נמצא מוסיף בריאה לף הריון כמש הטורה ומתפרקן מלליהן כשמכנים יד לבדוק אסור הדוקא בנה ש"ל שהוא רק ריר בנמצא לו מה שהוא ענין מלבם מהני מה שמתפרק מלל"י ע"י שכנסת יד סכנה אבל לא בחיסין הלו דהלי סרכא הוא ולא מהני בה מה שמתפרקת מלל"י מיי"ם ומי' בטרח"ב סני' קכ"ח ובלב"ם שם ובש"ם מומ"ד מציגת סי' ק': (שפב) שום סרכא וכו' מי' לב"ם פ"ק קל"ז שכ' דכל האומרת לא נמצא מל"ב הנוגע בריאה לו בחזה הוא רק כשהרגים ביחו שם שם סרכא ולא מצאה ע"י שכנסת יד ובל בלא הרגים לף ר"ז אלא הלים לאסור בזה וכ' דעכ"ם לא נרע ממישוך קל דמכבריק והגיה בל"ש ומיי"ם בבאורים פ"ק ל"ז ומי' מזה במחנת יוסף עפ"י ל"ב בלק"י סק"ד שהגן פרט מסבירות לדברי הרמב"ם יוסף הל"ל מיי"ם: (שפה) סרכא מי' ד"ק ס"ק ל"ה שכ' דכל מה דמחמירים בכיבר מקומו שהי' דבוק בריאה זה הוקא בסרכא אבל אם אינו אלא שהיה רק ריר בנמצא לף שהי' קדום כל שהאך בקנה כלאחר כבר בל"ד ד' בלי שום כח לף מיבר מקומו בריאה הטבר רק שלא נאחר דלחל כבר בל"ש כיון דבלא"ה ביבר שהוא רק ריר ממש ולל"ב מיי"ם (וע"ל פ"ק של"ח) וכולא בזה לחמה בהש"ר הרשב"ן בחוש המשלם סוד נ' בחמלת הבב' בשם הרשב"ן ח"ל ומבשר בא לידי בריאה שלא ממנה חוש עב קלח ולבן כשומן ולרוך הרבה ומחולל ודבק בחזה ומחמיר בידי בחמת ומפסק והגרתי הבהמה כי ל"ל שלון זה ממנה נקב כיון שאינו חוזה לריר הוצא מן הנקב וגם לין כלן הבשר שבא הפרק מבריאה וינרוש לה לנקב לפי שהוא לרוך הרבה ומחולל ולבן הגרתי עכ"ל ומי' בדעת מורה פ"ק ל"ה שהביאו וכתב דבני הבריאה ומיירי שבפסקה בחמלת ומאבר הבורה ומפ"ה הבורוה מבשר שלון מרוחה חוזה לבריאה סרכא וגם הוא לרוך ומחולל הרבה מיי"ם: (שפו) כשסכנים הבודק ידו מי' בר אב"ב פ"ק פ"ו וכשו"ת בית אפרים חו"ד סי' י"ח: (שפז) מוציא הריאה לחוץ ובודקה וכו'. מי' רמ"ם פ"ק קל"ם ובטרח"ב סני' ק"ג שכ' דלף אם מצא מלא מלי' בחזה ע"פ לפי מוציאו לחוץ כל סרכא שאינה בחוש"ם יש לחזיר גם בזה אם מפסקה ע"י סכנה סכנה בחזה אע"פ שבאר תלי' בחזה דכל שלא מאר ממנה דבוק בריאה אמרינן שלא התחילה לקלט בשר הריאה כלל ומאר החזה בזה והבריה לף בחוש שלון מוצא לנקב בחוש"ם כש"ל יש לחזיר גם בזה ואם מוצא שם לנקב בחוש"ם ע"י הסכנה לון לנקב אינו מדבר אי' מיי"ם ומי' מה בש' בית יהודה (מהרשון מ' יהודה נהרה ז"ל בן הרשון מ' יוסף משאנה ז"ל) בחדושו ליו"ד בסי' זה מה שהאריך להביא על הבית אפרים והבולה דכל דבאר עדיין חלק מ' הלבי בחזה לא מבר מה שבבריה הלק הבאר תלי בריאה בחוש"ם ומבשר בחוש"ם בבריאה ומי' מבאן זה בראם יוסף בחדושים פ"ק ל"ח וי"ש ובבאורים פ"ק ל"ז שכ' דמדברי הבית אפרים בחמלת בחבי' ב"ש חו"ד סי' י"ח מלה שהאר שם מבש"ם כלן לנקב בבנין זה לרוך וכן הוא מבשות הרמב"ם והלב"ם לחמיר בדין זה לף בחדיהנו שהחירון בבבריה הלר הדוקא בריאה לבר ע"י מישש"ם ואפ' להחמירן בחמלת בסרכא שבחמה רק בחמלת ע"ם כלן בחפסקה בחמלת בבבשה יד הבודק ולא הוצרה לבחמי נרע מפי מיי"ם ומי' מזה בחמת יוסף עפ"י ל"ב בלק"י סק"ה שכ' דכל דברי הר"י הל"ל נכונים לף מ"ש ומבאיו שבשמכים לחשוש"ם דקליפה ה"ה בים לנקב גם בזה דאם ראה הבין שבקליפה מעל הריאה מכל וכל יש לחבשיר אחר הבדיקה דחה לי אם קלף מבחון לא מבבריה כיון שבקלף בחחת מיי"ם: (שפח) ובודקה אם היא סרכא וכו'. מי' בבאר מפה יוסף תלק ב' (מהר"ל מ' יוסף הלי הבבדרי ז"ל) בליקוטי דיומ"ם ביו"ד סי' ו' דף ל"ה ע"ב ד"ה גם שהבבר שכ' ח"ל לחבר אם היה סרכא והלבה לא יעבר שבר בל כל לחבר

חשובה

הבקשה ובבבבה אח"ל ומקשה הסרכא לא יעבור שבר מבלי שבאבר מבודק מכל"ל ומי' בבלאות ובשבות ודעת הבבה סי' כ' בד"ה וכבין רמ' שבבים דבריו וכתב דלעמה הוא סי' מובהק כיון שכל סרכא וקרום הבקלף מן הריאה קלמות מקלת מבבר מן הקרום שבלין בל הריאה דסיב מבבר מה שבדוק ולאיה לזה בבחקה הבהה לא פרי אחר הבדל בקליפה לא כל זמן שהקליפה שלמה עליו אם ישל לאבבה לא לבקשה שלוט מן יבחתן בבים ומבבר מבלי כל הלבלך אבל אם יקלף מבבן מקליפה לא לחבו מקשה לא יבחתן ולא יסקה מי"ם לרבש (וע"ל סי' מ"ג פ"ק כ"ש שבבאחי מרבים הלו גם מהבלתן בבה): (שפט) אם היא סרכא וכו'. מבבה"ם פ"ק כ"ה וי"ל ולאם הבבים יד בבחת לא יש בימן ולאם הוא סרכא יטלה בריאה וכו' ולאם הוא רק ריר לא יטלה ראשה בריאה אבל אם הבבים יד בחזקה לף שלא בשאר שום הבבה לא בריאה ולא בחזן בכל מבן אחר. אח"ח סני' ל"ד ובטרח"ב סני' ק"ח ולח"ם פ"ק קמ"ח ולאר אחדוהו (וע"ל פ"ק של"ח): (שצא) יטלה ראשה וכו' מהבי"ם פ"ק ל"ג ובבי"ם סף פ"ק קמ"ה ובטרח"ב סני' ק"ד ולח"ם פ"ק ק"מ שכ' דלף בריאה בחמלת ע"י שבבבה יד הבודק לון לאבר מלא בבקשה שלון מבבן לבבר בבבבה בבבבה שבבים אבל לדבן בבבבה בכל סרכא אחרבה אחרבה מקלין כל שבחלק אע"ב הריאה עבבה בבישך אבר' אבאר עדיין הבדים בחזה ולא יכלה לעבור ס"ב ים לבקל בזה אם הבדים הבבאר אבר בריאה עבבה ע"י מישך לף אם הסרכא שבאבר אבר בחזה אינ מיי"ם ומי' בד"ק פ"ק כ"ל שכ' דלא חזקה כבישבר מבריאה ע"י בבבבה ע"ל ולף אם עבבה מבריאה ע"י קלף בחחת מבבי בזה כבו מישך ומבבבה הבבל הבלבבות מיי"ם ובחמ"ם פ"ק קכ"ז ומי' בד"ק פ"ק כ"ו ובחמ"ם פ"ק ק"ד.

ועיין בלקש יוסף שם שכ' ובכ"מ שבבירון בזה ע"י בסיבר ומישמ"ם לון לבקל לא ע"י מיבה ובדיקה בבבבבן בבקשה שבבה הסרכא דבקה בריאה שם ובכל שבבלא לבבה בריאה לף אם יבבבל לבבבה בחחת מיבה בבבר ריר בבבלא לא הוא בכלל סרכא והבבר הוא רק ע"י הקלא דמישמ"ם שהבא ולא"ב מבילא דלא מובה הוא מבלר סרכא שבבבה ע"י מישמ"ם שבבבה בדיבה מ"ל ולף בבבבה לא"ב מיי"ם: (שצא) ראשה מי' בלב"ם פ"ק קל"ה שכ' ולף אם בלאר ממנה רק מעט לון לבקל בחחם לבבר דבבבבבא מיי"ם ומי' בד"ק פ"ק ל"ה ובחמ"ם פ"ק ק"ג שכ' דלא בחזה חזקה שלא יבאר לף הבבם בבריאה מקום בבה הסרכא אבל לף בבבר עדיין מקומו מבבר דמה שבבר מקומו לחד לים מליא מבבר ריר אבל הל"ל שלא בבאר שם לבחל מיי"ם לף בבבבבבה בבחחת בבבם ג' עבב ר' בבבב מ' פ"ק מ' כ' דבבבן הבבבבים שכ' ולון מקומו ריבר מבחחת שלא בבאר שם הבבם סרכא בריאה מיי"ם ומי' מה בבחחת יוסף בלק"י עבב י"ל ומריאה הל"ל הוא רק בבבר בבבבא סרכא אבל בבבבבבה בבבבבבה שכ' לבבבבבבה לון לבבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה ב

(שצד) לאו (שצה) ירא היא (שצו) וכשרה (שצז) יראין להקל בבר אלא בבהמת ישראל (שצח) ואין סומכין (שצט) על קולא זו אלא בבודק כשר וירא את ה' מרבים: תפ (ת) ויש (תא) מחירין (תב) למשמ

תשובה

דרכי

סד רק בשפסקה בתמצא יש מדי סיבר להקל להסיר הריטה להריאה במישמ"ם בתחת ובלריחו שד פרטים יש להחיר מי"ם ומי' בתק"מ פ"ק ק"ד מזה ומי' ברלם יוסף שם שם כל' לחלק בענין זה ולם נפסקה ביד הבודק ולא כתבר דבוק ממנה בשום מקום יש להכשיר לף בשגלים ומו"מ דכיון הואל רק ריר בשלמת לא שייך להחמיר בשגלים ומו"מ יזהר מבנפה מבא"כ הכא שהסר ממנה דבוק בלחה מקום והכשיר הוא רק בנה שעבר מחי"כ ע"י מישמ"ם יש לאסר בשגלים ומו"מ דקי"ל בכ"מ דלא מהני בהו מישמ"ם מי"ם וכ"כ בשי"ת שם מרים מי"ד מי' ר' ולם הוסרה הסרכה ע"י הכנסת יד בגמרי יש להקל לף בשגלים ומו"מ אבל אם לא הוסרה בגמרי אין להקל לף בשטגל בבר פרים מליגק מ"מ כל שהא בתוך שהו תמיד בריאה הסרה ולא יהא אם זה הם"ם אחרת מהם) ומי' בשו"ת מרן בבי חו"ד סי' י"ל מה שהחיר בדברי הרדב"ז הביל והביא נ"כ דברי הר"ק הביל וכ' ש"ל והרדב"ז הביל שמקל מירי שלא בחבר בריאה שם רחם הוסרה סרכה כלל אבל בחבר הבורם בריאה לא בחופן גם הרדב"ז מודה להחמיר בשגלים ומ"מ היה שבדא לפרי וטיה מפק אם בחבר הבורם לא לא כי היה עוד סרכה הליה בריאה הסרה ולא יהא אם זה הם"ם אחרת לא שהא הבורם בהתבוקה שנפסקה ביד הבודק והגבל היה יותר מהלשים יום והכשיר מי"ם (ומי' בדבריו לקמן פ"ק הנ"ם). (שצד) לאו מי' בפרה"ב פרי קמ"ו ופ"ם פ"ק קמ"ל בכ' ולם בשבכים הבודק יהו בחתה הרגים שיחתק סרכה וע"ם אומר דשמו ניחתק מבפס לגמרי עד שלא יכר עוד מקומה אם לחבר לבודק לריך לבודק אחר זה לכתחלה בענין יפה אם לא בחבר הבורם בריאה ומ"מ בדיעבד כגון שנאבדה בריאה וכולהלא בזה שלא"ל לבודק אם הלם הסרכה בחבר בריאה לא שנתחלקה ממנה לגמרי יש להיות מי"ם ומי' ברלם יוסף בחדושים פ"ק ר"י בכ' ומדברי הביא אחרים בתשו' חו"ד סי' י"ח בריאה שחר מדבריו כלו ומחמיר בדין זה וכ' שבן הוא מחמשות כמה פוסקים לאסר בזה לף בדיעבד מי"ם ומי' בשו"ת רב מובן חלק כ' סי' כ"ב: (שצה) יראה היא וכשרה. מי' בד"ה פ"ק ל"ו ובמק"מ פ"ק קכ"ח וקב"ם בכ' ולם נפקיעה הכ' הנאלם אחרים הריט שהיה הכנסת יד בחתה ולא בחבר שם דלחל ל"ל בדיקה שהרין לף כ' ולם ניהק הסרכה בהכנסת יד הבודק והרגים שבחבר שהם בריאה ובהליה לא בריאה לא חתה מקומו אלא כי לא חתה בחבר שהם כלל לריך בדיקה פחרים בכל שמה שוכל להיות מסון בעבר הבורם שהיה בחופן דכיון הרגים בשעת הריחוק שבחבר שהם בריאה לף שלח"כ הליה ולא חתה אחרים בריאה ובבריה ע"י מישמ"ם ולריך בדיקה בפחרים אח"כ במקום הראה ובבריה ע"י מישמ"ם: (שצו) וכשרה מי' בחלרת מרים שרש נ' עקב ר' סק"ל כל' ולף בשפסקה בהכנסת יד הבודק והסרכה עברה לגמרי ולא בחבר לף הוסם ממנה מ"מ אם יש נחתה מחתו מריאה ולחריק בפי' סרכה נחתה והי קרום שנלה מחתת מכה מי"ם ומי' בחמד"ר בחרלי"ע אות ר' בלק"ל סק"ל כל' ומדברי הב"ם נראה לחקל בזה לף שם שם נחתה מחתו ופיס ב"ע מי"ם ומי' בבית יחקק חלק מ' בחמדי זבב פ"ק י"ח שחחיר מחר בזה כ' ומחבר מחר לריך לחבר ודוב פחרים יהיה בל מקום שעברה הסרכה נחתה קרום מחר והב"ם לין מבריחן עליה כ"ל בל מה שעברה הסרכה בחיתוך ולחה מבלבן וה הלי חחרה בל מקב שהיה בחקום זה והבריח ולחה חחיל מה שלחה מבלבן מי"ם: (שצז) ואין להקל בבר אלא בבהמת ישראל מי' בפרי חחר פ"ק י"ח כ' ולף בבודק בחחה לין להחיר כ"ל בדיעבד ובבהמת הרגל ובבודק כשר ר"ם הדיעיק בחחה מה יה בכח ולא הרגים ולא בקלים בשיחר הה החחכים כי לין בל הכחבה שחה שם הה נחל וחחה בחיחו כיבר קבן מי"ם ומי' בר"ם פ"ק קמ"ל (שצח) ואין סומכין על קולא זו אלא בבודק כשר וירא את ה' מרבים שם לחחיר מלי שלא הכרים יה בכח כ"ל בחחה. חמ"ח שם ופרח"ב חחי' ק"ב. ומי' בבית יחקק בחי' זה חלק מ' בחחדי זבב חק"ל ובבית חברחם בלח"ב פ"ק מ"ב חחה חל חחה בחקים חחחיריון בחחיי הסרכה ולין חחחכין כלל ולחר הבחי חם מי שחבר לא והלכים ביד חוקה בפרים וכל שרחן בחחה ביד לחרים שלין זה סרכה ומחרין ליקן לא הרין זה נרע יוחר מקיפים הלפחין ולף לם בחקין לם הריאה ונם בלחחה לחחר הלחחה הריאה לחין לם מהני בחם מי"ם (ומי"ל פ"ק חחי"ם): (שצט) על קולא זו כ' בחרה"ב חחי' ק"ב ולח"ם פ"ק ר"ג הבחקחחה חחחיר בחסר בחרכה חלכ"ם חחי"ם

ד"ה ויש מחירין לחשחש בחרכות חחי' בחחה"ב כלל ל"ג בקחחן חחי' ק"ד כחחן חחחיר בחרכה לבר חלא חחחיר בחרכה חלחה חחחיר בחרכה חלחה חחחיר בחרכה חלחה

(תנ) נטרפה (תד) ולמשך

דרכי תשובה

נמצין כדי שלא יעבור בדיקה שתרין דכל זמן שלא הלכה טולה ע"י מישמ"ש נמחת מבריאה מתמצין שלמן זה דיר רק סרכה נמורה ולמן ל"ל לא לא מתקה בלתמנע ע"י מישוך רק שלא"י המישוך מתקה הסרכה מהמקום המתאבר להלנשת לא בשמן כלב לא מלב לא בריאה דים לדון בזה הסרכה בלה מהמקוב שבריאה ומהתבריה למקום הבני ומה שמתקה מכם הוא משם שמקחב מהתבריה לכם ועדיין לא נתחזה בחזק ומכ"ה מתקה מכם ע"י מישוך מי"ש וכ"כ בלב"ש בתבה שם הלמי' לם לא הבלר מכל הסרכה רק חוב דק מחובר בריאה ערך לתמתם ומתמך גם בהחוב הלחל הוהל עד שישל ויסתלק מבריאה ולם לא הסתלק מע"ג בריאה ע"י נגוע הלנשת ישרישה כי הוא סרכה נמורה ולם הסרכה דבוקה בבריאה לא שלר מקומות שלמן הקב שבל שם ל"ל מתמך רק בהבר הדבוק בבריאה ועשה ככל הלחור מי"ש וכ"כ בפרמ"ב סבני ק"ג ורל"ם ס"ק קל"ש מי"ש ומי' בשו"ת הביב מבה חי"ד סי' כ"ח בלוך מה.

ועיין בלב"ש בתשובה סוף סי' ל"ט שכ' שגם הסתפקות הסרכה ערך לקלף נראה חוקה עד כלותם ולם בלרה מקום לא יוכל לקלף במחת בריאה שהרי מהבר שהוא סרכה מי"ש ומי' במ"ו סק"י שכ' דלם מכ"ע נוף הסרכה מיהקה ע"י מישוך יסלון לקלף הבשר ודוק בריאה שלא הבר שם לחול ולשם רוק לא פסרין מי"ש ומי' מה בש"ה שלמלת שלם מרינה סי' קכ"ז בלמנע הבשובה וכ' שם שד בלב"ש בתשו' שם בשם הבנות יעקב דיסל להסיר הבשר דבוק בבריאה ע"י סכין הד שלא יעבור לח"כ הבדיקה בנרחה שברוק לא בסתרין והסכים שם מרשתו לקבל בזה לדון ולחר ממ"ם בחיבורו בפרים להתחיר בזה מי"ש וכ"כ הגלון הגרא"ל בתשובה הבפסת בשוף הש"ע שלא מי"ש בתריסת ומי' ברלם יוסף בביאורים ס"ק ל"ו וסק"מ ובחדושים ס"ק ל"ה ובתבה סבי' ל"ח ובמקור הרים ס"ק ע"ד מה שהתרץ והעלה להלכה ולמעשה דבהס"מ ולי"ג יש לסמוך לקבל בזה הל"ל להסירן ע"י מישוש"ם דוקא אלא שיסל להסירן גם ע"י קליפת הבשרן לא ע"י סכינא חריפא וכחומה אבל שלא בהס"מ לן להקל בזה מי"ש ומי' בשו"ת מרן דברי חיים חלק ב' חי"ד סי' כ"ב

וכתב שד בלב"ש בתבה שם ובביאורו ס"ק קמ"ח דכל זה בשאר הלחלים במקום הסרכה אבל לם לאחר שנברה הסרכה לא בשאר שם כלום ומשלגן כל עודי הסרכה מבל נבי הריאה שם ע"י המישוך רק שבשאר שד הלחלים כגון קרומים לא חוסן להלאה מבשר עודי הסרכה הבאר נקי בלי ולא נקלפם ומ"ל להבנית רק שבמקום שבתה עודי הסרכה הבאר נקי בלי הלחל וקרום זה קל מפי מהקרומים המלאים על הריאה כגון קלישה לא כגון לבוש וקרום ריי"ם דבעיק שם לבסיר כל הקרום חוקא לבחוק שם בנתיחה הבנת שלמי לך כי שם הכל זה חוקא במקום שלמן שם מבא מבורר אבל במקום שם מבא בריאה מקום נקלף גם לאחן הקרומים עד כל שבתה שהם מקלפים לן לשבת מבבשם ומי"ם בתשו' שבשף סי' ל"ט ובפרמ"ב סבי' קכ"ז שכ' דכל הקלות בזה הוא רק לפי המבא שהי' מהבא ע"ם הפסקים הקדשים שלא הי מהיתן לעבור הסרכה רק בחישוך הקל ולא בקלף אבל לא מבבשים ובכמו לקלף בהבנה ע"י קלף בלשון ולא לריכן הם לקלף כל ההתפסות לחי' כל מה שהוא לון לשבת הסרכה עד כלותו ויקלף גם שם בנחת חוקא מי"ש ומי' ברלם יוסף בתבה סבי' ל"ח ובחדושים ס"ק ל"ט ומי' בר"ק ס"ק ס"ב שהביא הרשם שבי' בעמן זה בין חבמי בריסבן וכ' דלון בהבל בזה כ"ל במקום שם לם בקבלה מבבר להבל אבל במקום שלן לם בקבלה להבל יש לם לבחמיר בכל מה ולחבר לקלף בהתפסות מי"ש · (תנ) בסרבות מי' בחמת יוסף שם שבי' ה' ובביאורים ס"ק ל"ל שב' מלשון הבב"ם ובהשו' שבש"ע הבינל לידע עד סיבן הוא בכלל סרכה ובכל מחחל התפסות הוא כך הנה הסרכה בקבל מקום שהסרכה יוצאת ובלעם בן הריאה כלבר מיתתן ומבנישן שבי שרם הסרכה לבעלה אבל הלן מבם במקום שבנבקת בריאה ולן לליחה יבבת בקבל התפסות הסרכה ומ"ל שלמרו בחסן כל שבתה שם נגו פי"ם [הה כלל נחל לבען בתה דיים שבהבאתו הבהבתו הלן שם חלוק בין נוף הסרכה להתפסות] · (תד) ולמעך בדם עבלה"ע מ"ם מבבן"ך לרשת לם לא מבבן ומי' בתשו' שבשף ש"ע הבינל סי' י"ב שהתרץ בדבר המבא שבבו שלא לבעך ולהסיר בבקל רק בלמנע בבבת הלחלים שבשאר שבחן בחזק ולם לדע שבבן בבבת הלחלים הרה הבה"ק רבן של הרמב"ן מבבדיבשב ל"ל להבר ולחלת הבבן בבבתם יד הבבה ובלים בדשרו מלו והלן הבלה שבן מיבר לדע הבלה בבבת בחישן

דרכי תשובה

לקלף לם בבן במקום שבי' הבבבתות הסרכה ים להבשיר וכ' שם שבן הוא דבבה רבינו הקדם מו"ה חיב בבר מבמרים עלה"ה מי"ם ומי' מה בש"ה שבבשף הרלם לבבים סי' י"ב שב' שבשלל מבבה חבמים בלם לא בבבן במקום הסרכה מבבן רק שבהבבשבה במקום שקלף מבבם רחוק מהבחלה הסרכה בבבן לם יוכל להלת בבבשם יהל דבבבת וכ' שבלה בדבשו לחה הלוק בזה לך לא בבלבו על הבבר מי"ם ומי' מה בבב"ם שם שב' הלם בבבן במקום הבבבתות והלחה מבבה שבי הסרכה לן לחבר לבן לם ים מבבב בלחה מקומות להבריף לם יבבבן בכל הבבה הבלה לן לבבות בבבבב לבבן במקום שלן הבבבב מבורר ים להקל לך כהב דכל זה הוא רק בבבבבה הסרכה מי"ש מישבת"ם כבו שבי' בבבבבים לבבן לם לא הבבבה הסרכה מי"ש ומי' במ"ו סק"ל שבהבבבן הבינה לבבן לם לא בבבבה הבבבבה הבבבבה הב

(רנה) נטה (רו) ותוריש (רז) שחרכה (רח) לא

דרכי תשובה

מפני ויש ליקר בשר רחמנא ומן הטעם הוא מפי הגבר ונם שכיח הרבה קרומין
על הריאה ויש לבטלה בזה מי"ש בתרוך:

ועיין בתוי"ט בשם לבוש סי' ל"ו סעי' ג' וכתב' זה סעי' י"ג בי"ח ומיין שבאר
דלא לבטל בטעם הטעמות הטרפות אפי' ס' מטעם יד בכח שם
אע"פ אחר הטעמ זו מקום הטרפה מטה ומשם מחמלה להתבטל ולמה
בטקום אחר מי"ש ומי' בשי"ת מרן הגרי היים אלון ב' חו"ד סי' ל"ז בשבלבן
בטקום אחר קלף הטרפה אפי' יש לבטל בטעון ואפי' רש שבטנה מקר
בכרן שם מריאה ולמתגיב הריקר טוב הבריקה ואם לא יכל לבחוק מריאה
והבם שבלב"ש ובש"ע הבאת כ' לבלן דחיקה בטקום הטרפה מטה אחר כזה
אבל בטקום שבטבטה לבלה קל אפי' אבל אין לבטל על הטרפה מלב ויש
מריאה נאורה ונם הכלים שבטבטלו מבבר זה אחרים מי"ש ומי' בטקל"
בטרלי"ש אות מ' סי"ק י"ז שכ' דאם בלבן בטקום הטבטות הטרפה אף שם
לבלות ע"י הדיקה בחתק בריאה כי לבלות בלאות הטרפה הוא מבלבן אין לבטל
אף בחלון שבלבן לאחר הדיקה גם בטקושות הרלה מחמלה שלא בלבן רק
לאחר הדיקה הבאתי שם לבלבן אין לבלות שגם בטקום הזה לא בלבן אחלה
רק מזה מבלה בטקב ע"י הדיקה ויש לחוש שבלא לא כי הדיקה בכח שם
מי"ש: (רנה) בחם. מבלה"ש מ"ש שאיך לבלות אם אינו מבלבן ותו"ק סי"ק
ס"ב שכ' שלא ביחר נאחר שאינו מבלבן בבריקה וכל סתק שבאה מריאה מי"ש
ומי' שד בי"ק סי"ק ס"ו שכ' שאיך ליחר מריאה בטיבו הקלה אם אינו מבלבן
ולא יחשוב על הבלבלה כיון בלא רלה אבן לחומרא יש לבטלן על הבלבלה
כיון שלם הבנים הבזה בלבלבן רחם לבלן יהי אע"פ שלא רלה הבלבלן בטיבו
יש לחומר ומי"ש בטקל"ש סי"ק קל"ח: (רנו) ואחרים. מבלה"ש מ"ש שאיך
לבחוק אם בשאבין בטקום שבבבה הטרפה אם אינו מבלבן ומי' בשי"ת מהרש"ל
מאות בקל"ח סי' כ"ד שכ' אם אחר הבאתים בדבר האחרים מקבילה ל' אחר זה
דרכם בכל לבו שבבים הטרפה קלבין הרחק מהטרפה בדבר האחרים בשאבר בשבקים
ומבחרים אם אם אינו מבלבן אחרלה אלא קלף מטר מבלבן מריאה רק שבלבלן הוא
קרום אר לא שמכין ע"ו וקלף מהם ולבלות עד אחר יקלף כל הטרפה ואינם
בחקים עוד על מקום מחרות הטרפה אם מבלבן אם כי אחרים הוא קרום
ריי"ם ומי' אבם מלבלין מריאה לחומרא ואין אוס אבבא לאחר בזה ואם
בדקו בטקום שלא היה שקר הטרפה לאחר מקום הטרפה מבריקה ולקח
אינו מבלבן אם לאחרות מטקום שקר הטרפה אינו רלאה אינו טרפה ומי
לאחרים אם מקלין ומאכלין לקלבה ויבן לאחר בריקה כל הבאתו של הטרפה
בבאתה הבאתרין אבל לא לבלות אחר קלף אלא לבחוק כלל בבר מקום הבאת
ומה שבם אחרים שבם מבריקים ומבחרים אם הוא קרום ריי"ם אי טרפה
הבא אבאה שבבר בבאה בטקום הטרפה אבר אחרן שבבאה קרום ריי"ם
ולא בדיקה בשאבין אי אינו אלא לאחר שבאתה הבר עלבה בימיו לבלבלו
מריאה לחומרא בבאתה ע' ונלו לבל מ"ש מרבא"ש ולבן לבטלן על הבדיקה
הבקר הימים ואם בימיו כן אם יאמר ראיתי בחלב מה אמר תיפה ראתם
והבאתם של בשי"ת אלה ויבאתם הרבר אלא יבא ומאיסה יאבל מבטקל יהם
מי"ש ומי' בשי"ת מרן הגרי היים אלון חו"ד סי' ל"ג: (רנז) שטרכה.
מבלה"ש מ"ש שאיך לבלות אם אינו מבלבן ומי' בשי"ת מהרש"ל תרומת הי' מ"ח
ובבאר מרי אזרחי ח"ב בקומרים יבקר ובבא אפי' ל"ג שכ' ואם בדק בטם ל'
בבאתין אלא בבאה ואח"כ אחרת שבדקו בטם כ' ובבאה יש לבלבל כיון שבא"
הבדיקה הא' לא בלבלה אחרקה בדלא אלין שם בקב ולאה בבאר אלינן שאח"כ
בבאה בקב מי"ש אף בדי"ק סי"ק אלי' כ' ואל אלא יהיה בדלא אבאה אבאה בטבטם
בבא אינבאים אף אם בדק בקרום אלא בבאה רק שבבטם אב' בבאה יש לחומרא
ואף בבאבן בטבטם אינבאים יש לחומרא אלא אי אחקה בטרבר אם לחומרא
בבאה בקרום ריי"ם שד בבא"ק הקרום שב' ג"כ ואם בדק לאחר בטרשת"ם
ובבאה בלבן אבבה לא בלבן אין לבלבל אף בבאבן אלי אחרק שבבטרבה בלבן
אלא"כ בחר אלא אלא בלבן בבטלם מי"ש ומי' בבאה אחרה אי"ק אלי' ע"ש
בבאין זה ובאבה לינאל ואם אבר יאמר מריאה בחרבר יש לבלות שבבבה בלבלבן
אי"ש חוק הבחרה ואח"כ לא בלבן מי"ש:

אבבבם אם אינו בחרבן בבבאבה בלבן ואח"כ לא בלבן אי' בקומרים בבבאי
בבבבר בבבבם בב' אחר לאחרבה (מבש"ב מלבן) אות כ"ג שבבבאי
בזה מי"ש אבבבם בש"ת בבן שלם חו"ד סי' ס"ו סאב אם בבבבבא שבבבה
הבבבבא בבבבבים ובבן מבבאה בבבבבין ובלבן אחר"כ בדקה בבבה אבבים
ולא בלבן ולאם לבלות שבלבלן הרבלבן בבבבן לבר שבבבה לא בן ובבבה

(תמב) ימשך (תי) מחש (תיא) בה (תיב) כל (תיג) פיחוש (תיד) לא (תטו) תנתק

דרכי תשובה

מצוה שם עגלי ים לתקל ולומר שמעשה העגלה ע"י המישך שקלטה הסירכה לה. שור הטליון וכיון שאור החמתון שלם ואיט מבלבן יש לתקל ע"י שם לא בד"ר בתרלי"ש אות ל"ג החמיר לגמרי בעגלה עגלי במקום שעברה הסירכה ע"י מישך לא שם ספק שמא נעבה העגלה ע"י הישך דאע"פ שלא מכשירין בכל ספק תרלי"ש דעגלה מ"מ בירחן דין כיון דישך קלא גדולה היא אין לתקל (מס) ראה לאחר הסירכה שלא מקום הסירכה ולא רמיא לאוכל לגרוע גדול מעמס ס"ם ע"י"ל ומי' בדעת תורה ס"ק ע"ג סל' דכמה סעמים מחזקן שהסירכה לשמן ומחזקם שומנים על חד הסאה במקום שהבשר היא בפיטלים תחת השור ואם קולפין הסירכה נפתח קלת השור של הסאה ומתפרד שם קלת ויש שם על הפטלים שרוחת שלימים וכשהדקין בטשרין אינו מבלבן כלל יש לתלות שהיא פטלים שהן מבריאתן ויש בהם כ' שרוחת ואף אם ל"ש שנפתח לעמלה שור הטליון הרי קי"ל דאם אין הסירכה שלם ממש בריאה עמה יש לתקל בהא"מ אך הכל הוא לפי ראות עיני הש"ב אם יש מקום לתלות בזה ע"ש (תמב) יסעך אדם עבאה"ם ועל"ק ס"ק ס"ו ובמה"ב כלל ל"ג פרי' ס' סל' לעלה מוכה שהכוך שטרין על הסירכה בעת המישך כדי לרבך אויה תמיד שלא התיבש ותמעבך ע"י"ש ומי' מה בשו"ת מומ"ד הגיהא בק"ס סי' ל"ז שהשאל מל מהבא זה דאין יתכן לשטף שטרין על הסירכה קודם הסרתה דהא יש חשש שע"י השטרין תפיר הסירכה ממקום דבוקה בנקב שבשור הריאה וכ' שגם בק"ק ברלאר עושין כן מימים ימימה ואין שולה סה דאין לחוש שע"י השטרין תנתק הסירכה מהנקב דאם השטרין יועילו שהי' הסירכה הולכת ממקום הדבוק בהנקב יועיל ג"כ לחתוך הסתימה וחרכו שיהי' מבלבן אח"כ וממ"נ מיהר לך עיקר השטרין שעושין בו השוחטים לשמו על הסירכה הוא משום דהשטרין יועילו שלא התנקבה ס"כ כי הסירכה כלפי מתנשת קשר מתנקבת עיקר ע"י וא"ל לתעך בה שב ע"כ מהיכן עלי' השטרין לתקל הקרירות מתנה אבל בשביל זה לא תפיר אם היא דבוקה יפה בשור וכ' דע"מ יש מה רק אדם דאם נאחזה בלי בדיקה שטרין בכה"ג שבשר מתנלה שטרין עלי' אפרה בזה כיון דאינה שוחרת רק ממ"נ א"ל הבדיקה בזה היא הי.בית מבא"ל בלא שבך דמקילין בנאבד כיון דלא הי הבדיקה בזה חיובית כ"כ עי"ש [ופשוט דל"ל דאפי' אם עברה במישמ"ש בקל שלא בקליפה אסור בזה ואלו במישמ"ש הקליפה דיקן כ' הא בעצמו כתב פעמים דבל"ז מריפה בלא בדיקת שיחה אח"כ כמש"ל ס"ק תכ"ל מבמו] ומי' מה בם ברכת מהה בקטורת יפה לבדיקה שבר ה' מיב ה' אות ב' שבביא דברי הגאון מהרש"ק החכר ומי"ש במ"ש עליו בזה וכ' דבמדינתינו לא נהגו כן ואפי' במקום שנהגו כן יש לפקפק עליהם כיון שלא חכר בשוחטים מנהג זה ע"י"ש ולא דבריו כלל לחשת דברי הגאון מהרש"ק ולפקפק על מנהג כמה מדי יהודה ויטרבל ומהרבה מי אומר שאין להוסיף חומרא שלא חכר בשוחטים כיון שלא מלינו בשום מקום שיהי' איזה קפידא שלא ליתן שטרין על הסירכה בשעת הסרתה שר ראיתי גם בד"ק ס"ק ס"ו ס' סל' שמוב לשוח רוק על הסירכה בשעת הקילוף והמישמ"ש ע"י"ש ובמק"ש ס"ק קל"ח לא כ' שם דאין לחוש על מה שאתן רוק על הסירכה בשעת הקילוף והמישמ"ש ולא נלבן כי לא בנבודתו מחוד נקלף ולאסור הסירכה ולא רמיא לאבד' לא בבגיה סעב שחוח זה ולא צריך לשוח רוק לא שטרין לאחר המישמ"ש עוד שמשם לבדוק שחוח הבלבן ע"י"ש: (תי) אדם בה עבאה"ש שם ומי' בש"ם שמש"ל קמא סי' ס"ה סל' דאם קלפו הסירכה ונלבן אחון לשם ומסק לשם מה אות אחת הסירכה לא לא דמריאה דכל סירכה אלכ"ם בחזקה לאסור קיימא ע"י"ש וכ"כ בד"ק ס"ק ס"ה ס"ק ס"ח ושוד בכמה מקומות ומי' בעצם תורה ס"ק ס"ד מ"ם בענין זה וכ' דים לחלק בענין הסרסות דאם לא סו אלכ"ם אחון רק לחוקן במקום מילר מחזה אף אם' שד אסק אם הא בגבר הבשר לא הנשם ומסק אם תניע הבלבן אחה הסירכה יש לתקל ע"י"ש. (תיא) בה עבאה"ש שם ומי' בהסכת הגאון מהרש"ק זל"ל שבנו ומרת אבא אות ז' מה שמחיר לבדוק שאם' מריאה נמחה סעב בשום הבדיקה דאל"כ אין הבחנה כלל בהה אלו מבלבן ע"י"ש ומי' בדבריו בש"ת שושו"ר קמא סי' ס"ה בשו"ת בלא לא יעלה בריאה לאות בעיניה סעב בעשים הסירכה בשבר מקום רק בקליפה ובזה אסר בחבדה בלא בדיקה ע"כ הא ולא מריאה ע"י"ש ומי' בפרש"ב סמי' קכ"ט מ"ם שהחה חבולה על הבחמיתים לבשת ומי' בשמה בחתה בריאה לבלות לא כרחה שלא הבחה הריאה הסב ומי"ש לא מבלבן הבלבן ע"י"ש (ומי' מה בדבריו לעיל ס"ק כ"ו)

ומי' בד"ק ס"ק כ"ו וס"ק ס"ב וס"ק ס"ו ובמחמרת הקודש בהמחמות הד"ק שם ובמק"מ ס"ק קי"ל סל' שלרוך לנפח כל הריאה כ"כ הסב עד שיהי' לאו מקום שהסירכה שם מעטה ביחר ובמילו בעת בדיקה בשטרין ואם יש אחה נקב בהריאה צריך לשחתו כדי שהעלה כל הריאה בנפיחה אך בדיעבד כשר אם עכ"ע הי' מהדר שמקום הסירכה יהיה נשוח ביחר במילו דאר לאות הסרחה נכנס לשם ביחר ועי"ש בס"ק ס"ב סל' דעכ"ע כל הבדיקות מקום של המישמ"ש יהיה שיהיה נשוח ואם כלי נקב וקרע ומחמתו יהא המיחם הנפיחה עי"ש: (תיב) כל עבאה"ם ס"ם צריך לבדוק לאחר הסרת הסירכה ומי' בש"ח סעב יז"ע סי' ע"ב שבאל בסירכה אלא כשרין שהיה בריאה במקום שמחזקן הבשר והקרומים דבקים זה בזה שאף אם יקרעים בחתם אין הרוח יוצא מחמת דיבוק הקרומים מה דומה וכ' דלכאורה יש לתקל דכיון דאיט מליא הרוח לא אכפת לן במה שם נקב כיון שם הסיומה מעלין ואף שם להשיב על זה מ"מ לדינא מצדד לתקל מהש"ם דהא קי"ל דבמה שמרפה מחמת סירכה לא הי רק ספק מריפה ואל"כ הי' ס"ם שמא ליכא כאן נקב והסירכה בלא מחמת דיבוק הקרומים מה דומה וכ' דלכאורה יש לתקל דכיון דאיט הרוח יוצא מחמת הקרומים זה לזה ואל"ל שהיומה מעלין ומעיקרא אלא עמדה אל הש"ם דאם אין הרוח לא אכפת לן במה שם נקב כיון שם הסיומה מעלין ואף שם להשיב על זה מ"מ לדינא מצדד לתקל מהש"ם דהא קי"ל דבמה שמרפה מחמת סירכה לא הי רק ספק מריפה ואל"כ הי' ס"ם שמא ליכא כאן נקב והסירכה בלא מחמת הקרומים דבקים זה בזה שאף אם יקרעים בחתם אין הרוח יוצא מחמת הקרומים זה לזה ואל"ל שבא מחמת נקב ש"ל עצה אחר שבדבקו הקרומים זה לזה ואל"ל שהיומה מעלין ומעיקרא אלא עמדה אל הש"ם (וע"ל ס"ק ח"ם) ומי' בס' ממחת יוסף בלק"ש שם ס"ק כ"ג סל' בשם הם' אמרי טוב אל בדיקת מהר"ל ס"ק כ"ג דלפעמים לא מבקא הריאה זיקא משום שאין הריאה שוחה כלאי ים עלה לזה שיהשים מבשר הריאה ומרם קלת בדיו מזה ומזה ואם יש הבחנה דאם מלא שם נקב יצא הרוח ע"י הדחיקה ויסיים במחת יוסף שם ע"ז אך צריך שעשה זה בחתם אלא ינרוס מריפות בחתם עי"ש. (תיג) הוים מי' לבש"ם ס"ק קל"ם ומשיגו הזקא בשהאיל הריאה ואין כיון שהבקה הסירכה ע"י איר הקר ע"כ התיר לחמתם בה הרבה מבל בשהיל בחמים אין היתר ומחמתם בה הרבה עי"ש אך בראם יוסף בחחשים ס"ק ר"ג כ' המלשון הים של אלמה בשם הרא"ש ומחמ' דאפי' מחמתם בחמים כל הוים מותר אם המחמה בבר עי"ש (ומי' בש"ה שבאסף ס"ש החמת ז"ל בשם החמ' ובמהה"ב כלל ל"ג בשבחון ס"ק ס"ו) ומי' בד"ק סוף ס"ק כ"ח וס"ק ל' וס"ק ס"ו ובמק"מ ס"ק קכ"ט סל' ולאחר המחמעבן בחמים סירכה אלא בשטרין לא יפה עשיה כיון שלא מדע להם מו המקום שהיה שם הסירכה כדי לבחוק שם אח"כ בשטרין כיון הבדיקה אצרך לאחר הסברת המישמ"ש ולכן ראיכון ליחר בשמחמבן בחמים שיחמו לאחר שהם מבדקי הסירכה להסרו אח"כ מבחון כדי שיבל להכיר ולבחוק שם כמהג עי"ש: (תיד) לא תנתק מי' בש"ן סק"ו ומש"ח שם ורא"ש ס"ק קמ"ד דבמחמה לא סמבין מעשה זה לאמישן לבד דהא לא חחשין שמא לא מחר בה לחמתם בחחם כ"כ לא שמא מחמת שמחמן קודם הבחת הסירכה לא הקבה עדיין כ"כ ולפקה אף ע"י מעשה כל שהוא רק ראיכון ראין מחירין אלא ע"י בדיקה בשטרין מלקין בלילה כ' בחמים אלא ראיכון דבבר המישמ' הוא הוחם הוא מבדקה אל' שלהה הסירכה ומה שבדקה בשטרין ולזה מבלבן המישמ' הוא הוחם הוא מבדקה אל' שלהה הסירכה הה בשטרין ולזה מבלבן הוחזו הוחם אבן בלא"ה אל"ל בקלקין בכל דבר הצריך בדיקה רק דבלילה שהיום לא בדיקה ונם בלא"ה אל"ל בקלקין הכל אלא אין לא חחשין לחר המיחם לא שבבו הבאן עי"ש ומי' בם' מקר מים חיים בסעיף ד' בחמלא הביטר וכמ' לב מריה על חולין סוף דף מ"ו ובחלה דף מ"ו וכמ' דבר הרחיה סוף פר' אה ובזה כמה כ"מ לדינא כמו שהבריבו הלחדוים בזה. (תטו) חנתק מש"ח סק"ו ומי' בש"ח מקם שמאל סי' ס' שהליד מחוך מלשון בדברי הם"ר סל"ל ובמחמת הה מחר לחחון הסירכה בבבן בלא מישמ"ש ולמחוך על הבחחת הבלבן לחר ואם לא יבלבן כבר ומיקר הסחם אלון אי אחון בבבן הריאה ויחרוף בחחם מהוש הרחיקון שמא יהה בחחיבה קלת בבבר הריאה ויחרוף בחחם כי יבלבן אח"כ בשחיבה והסירה מהה על מחשם של ישראל ולכן חקנו לחעביר הסירכה ע"י משחיט"ה חזקה ולבחוקה אח"כ בשטרין מי"ש ומי' בחשוקי הגרי"ב בסוף סי"ד בהחמות (הדפס בסוף ח"ל מי"ד ושם ובילגא) שבביל דברי הגאון מקום שמאל כל"ל ומ' שדברי קדש יוכר מחחון לחיים לאסור מריפות בשורה ולרוביה הדברים אם לרע שחבר הסירכה בבבן ובזק אח"ל ולא בלבן כבר אלילה חלילה חם מלאכיר ולדברי הקבה לחמיה ולחמעבר הילה שבאו"ב לעו יכול לחעביר הסירכה ע"י מישמ"ש מחריחן הבחחה אומה לא לא יחחוך לא הסירכה ויבחוק ע"י שחיה לרחות אם לא מבלבן ובזה לא שיך הבחחן שלא הלא לא חבן הבחחה מחון ראיה בלא"ה אם לא יעשה כן נ"ב מריפה ולחמת

(תמז) ובן (תיז) כל (תיח) מקום (תיט) שיטמר (תכ) חולין (תכא) לחקל

דרכי תשובה

יחיה ודיס מנ"ם בכל המקומות ולא נבנן מכל כל אלא מאלא ע"י מישומ"ם ובוקע מחל"ב בשפרין ולא נבנן מכל כל אלא מאלא הטרכא ע"י מישומ"ם לף אבוקע מחל"ב ולא נבנן מ"ל מרישות נשרה מלמריימא והמריך הבנו על כל דברי תשובה המקום שטאל בנמן זה אלון בכם מנגן בתאל"ת מיי"ם ומי' בנ"ת לנגל מי' ל"ו מ"ק ו' וכמי' זה מק"ו ומי' בנ"ת בנן שלם חיל"ר מי' מ"ו שכ' נ"ב והי הלא מריבה כזה מיי"ם: (תמז) ולכן מרי"ק מ"ק מ"ו שכ' בחוך עלה מוכה בטקטוף הטרכא ישבה כבריאה שוחה מיי"ם ובמק"מ מ"ק מ"ק מ"ו מ"ק מ"ו מ"ק מ"ו

ודכי

שמא יכנס המקום שהי' הסדרכא והי' כאן מקום יחוש שמא ראתי בתחתה יוסף מתם י"ב ס"ק מ"ה שכ' ק הוכיח במישר להש"ב שאינם מהרים בזה כי אם לא יכחוש כל סדרכא במקומה מיקם לאחר הסריחה יתנק מקום מעיין ומשמו ולא יכחוש המקום הסדרכא ולמעמים אף אם יבלבן ידחה בדשמו שאינו מבלבן במקום הסדרכא רק מרחוק ויכול במרישות מ"ו ום להחיל ולעמוד בחיקה עד הש"ב בחזה עיינתי שמבו ק שמקדם קולפין כל הסדרכא בלי שפיחה וחח"כ יעמוד הריאה ובוקרן כל המקשות והמהרין מהם מהרין הסרכות של מ' מ' ואח"כ יטפחן אותה ובוקרן אחה מלר זה ואח"כ מהרין מלר הכ' ואח"כ בוקרן אלר הב' וכל זה אינו שוה לעוכת הבדיקה כי קרוב לחלא ביכולו בשגגתם ושלה לחזן להחליל מרישות מ"ו והבר זה שיטל על רבני הגר להבניח על זה ולהסיר המכשלה מתחי' עיי"ש (תבב) ואומרים וסי' עמ"ז ומ"ז לעיל סי' ל"ז סק"ב ובמ"ח שם סעיף ב' והב"ם שם סק"ה ובב"ם סוף סי' ל"ה וס"ק ל"ג עד ס"ק ק"ז וכאן ס"ק ק"ל וס"ק קל"ח וס"ק ק"ל ובתשובה שכסף הרמב אומרים סי' כ"ט שהבב הסדרכא הטבחה ע"י המישמ"ם כין שהיא קולה נחלה וחזב הפסקים בבנין ובמנין ממריפים לכן במעט עלילה מבטלין לה וכל שיש לחלות לחומרא שבסה מחמת נקב לא רשותא אחרת שחתיו חולין להחמיר וסכת הלכה שד קלקל כל דהו הע"ם שאינה רשותא כלל שב לא סמכיל על המישן ובל"ע מחבב לרשותא נחלה ומ"ערוך עם רשותא כל דהו לחרלי"ע עיי"ש ועי' בש"ת שאלה שוה הביינת סי' קא"ז שבסלא בסדרכא שבגרה ע"י קליפה בהגת בחמיר ובסמכו עלמם להקל בזה מהורה מעשה דרייי"ם אם מצלא רשותא אחה מ' מהלחלים שקוף להלן מבסמ עיקר הסדרכא אם לחש לחרלי"ע ובהב הלון להחמיר עיי"ש ובחלא בזה כתב בלב"ם סי"ק קל"ח שבסלא מבוקים מומחים לחבגיב שמבעכן בסדרכא ולמעמים ולחלי הסדרכא מקליפים בשמח חתוק אבמח שבי הסדרכא אם שולאן שם אחה רשותא אחר שקלף הלחלא לא מחבגיב לחרלי"ע ולא מהי משמ"ם לא לא מקרי הרלי"ע והביב דבשום הרבר להון להחמיר בחרלי"ע כ"כ כיון שאינו רחוק שנוף הסדרכא

ויחבר שוב שלא לקלף כל אחן הלחלים כלל עיי"ש :

ועיין בש"ת שאלא ומביב תרינא חלק ב' סי' כ"ט שבסלא בזה לחרגיב

חמרין כל סדרכא שלא בסדרן בקליפה מעטם והחבינן ליה לקרום ריי"ם אך הדין בסדרכא שלא בסדרן שבגרה בקליפה עם רשותא כל דהו אם מלחרשן דהא קי"ל דקרום ריי"ם אין מלערף לרשותא כל דהו לא כיון דהא קולא נחלה לחוז בקרום ריי"ם ע"כ עכ"ם לא עדיף ממישן ואח"ל שהא מרשה אך דיש אם מצלא רשותא כל דהו בולחלים ובהבשמות הסדרכא שבבאר בלב"ם ולא לדין דהבינן ליה לקרום ברך לקלף הכל אם יש לסקל בזה דהא בכאן יש ממ"ל אם מחבב בקרום ממילא שהלחלים לא מחבב הסדרכא והביב שם לחערף בחילא רשותא אחי' כל דהו בין בגוף הסדרכא ובין בהבשמות והלחלים דלמו בקרום ממם דייבק ליה דבני לן בחה שבאבר דלא סדרכא ממם רק כמו קרום אבל הא ולא כביבא דהוי רשותא נחלה ומבחרף לכל רשותא כל דהו לחרלי"ע כיון דהוא קולא נחלה והוו ששאת יעקב ז"ל חלק בגוף הסדר ע"כ אין להקל והבו דלא לחוסף עלה ואין להקל עיי"ש. ועי' בבמחת יוסף בש"ת לפ' זה סוף סי' כ' שהביא הש"ב שבסלן לי שבלא אם כי הבאלן אליב מהרא"ל קלימעליבטנן אבד"ק בריסק אך לחבא אם יש לאה רשותא אחה ההכבשה הסדרכא אבאן מהסדרכא והביב שם להקל בזה עיי"ש ועי' בחלק"מ בחרלי"ע אות ס"ר ד' שכ' שהר"ק מבד בסמה חוכה לסקל בבנין זה אם אין עיקר הסדרכא מגיע לרשותא רק שבגיע לבקלף בחוש מהסדרכא וכבב שהא ל"ע והא לכי רשם עיי הסדרכא ועיי"ש בר"ק אות י"ח בר"ה לב"ם מ' ועי' בעלי לבוה לעיל סי' ל"ז סעיף ג' ובפי' זה שכ' דלמבביע שבסדרן הסדרכא בקליפה אף אם לרשותא כל דהו אינו בגוף הסדרכא רק בהבשמות אחיר עיי"ש. אך מלאה דל"ל לחמיר בזה רק בכל אחר הבשמות ומבב מחלק הזה הסדרכא עד שבטל ובל"ל לאסר בחלא שבבלבן שם. אבל לחלן מבבלן הזה בבן אם בחמת סקלף מחלא שבחבר כמו לאבה לחזה ובאמר הביקף כבר כלה הקלף ובקלה בלשבה בסיל בחלא שם עוד רשותא אחרת אין לחמיר ובחבל (פ"ק מ"ה) בבם בר"ק ובחקלא הלון סברת לחם שבחבר בא מחבק כ"ל ובחבשה אם שלא בסדרן הל"ל לא"ר ביך ג"כ לאר סברת ז' דל"ל ובל' רשותא אחרת אחה מ' מלקבה בריאה ולם סי' הרשותא

הרבי

אמת יבכח המקום שהי' הסדרכא והי' כאן מקום יחוש שב ראתי בתחתה יוסף מתם י"ב ס"ק מ"ה שכ' ק הוכיח במישר להש"ב שאינם מהרים בזה כי אם לא יכחוש כל סדרכא במקומה מיקם לאחר הסריחה יתנק מקום מעיין ומשמו ולא יכחוש המקום הסדרכא ולמעמים אף אם יבלבן ידחה בדשמו שאינו מבלבן במקום הסדרכא רק מרחוק ויכול במרישות מ"ו ום להחיל ולעמוד בחיקה עד הש"ב בחזה עיינתי שמבו ק שמקדם קולפין כל הסדרכא בלי שפיחה וחח"כ יעמוד הריאה ובוקרן כל המקשות והמהרין מהם מהרין הסרכות של מ' מ' ואח"כ בוקרן אלר הב' וכל זה אינו שוה לעוכת הבדיקה כי קרוב לחלא ביכולו בשגגתם ושלה לחזן להחליל מרישות מ"ו והבר זה שיטל על רבני הגר להבניח על זה ולהסיר המכשלה מתחי' עיי"ש (תבב) ואומרים וסי' עמ"ז ומ"ז לעיל סי' ל"ז סק"ב ובמ"ח שם סעיף ב' והב"ם שם סק"ה ובב"ם סוף סי' ל"ה וס"ק ל"ג עד ס"ק ק"ז וכאן ס"ק ק"ל וס"ק קל"ח וס"ק ק"ל ובתשובה שכסף הרמב אומרים סי' כ"ט שהבב הסדרכא הטבחה ע"י המישמ"ם כין שהיא קולא נחלה וחזב הפסקים בבנין ובמנין ממריפים לכן במעט עלילה מבטלין לה וכל שיש לחלות לחומרא שבסה מחמת נקב לא רשותא אחרת שחתיו חולין להחמיר וסכת הלכה שד קלקל כל דהו הע"ם שאינה רשותא כלל שב לא סמכיל על המישן ובל"ע מחבב לרשותא נחלה ומ"ערוך עם רשותא כל דהו לחרלי"ע עיי"ש ועי' בש"ת שאלה שוה הביינת סי' קא"ז שבסלא בסדרכא שבגרה ע"י קליפה בהגת בחמיר ובסמכו עלמם להקל בזה מהורה מעשה דרייי"ם אם מצלא רשותא אחה מ' מהלחלים שקוף להלן מבסמ עיקר הסדרכא אם לחש לחרלי"ע ובהב הלון להחמיר עיי"ש ובחלא בזה כתב בלב"ם סי"ק קל"ח שבסלא מבוקים מומחים בחבגיב שמבעכן בסדרכא ולמעמים ולחלי הסדרכא מקליפים בשמח חתוק אבמח שבי הסדרכא אם שולאן שם אחה רשותא אחר שקלף הלחלא לא מחבגיב לחרלי"ע ולא מהי משמ"ם לא לא מקרי הרלי"ע והביב דבשום הרבר להון להחמיר בחרלי"ע כ"כ כיון שאינו רחוק שנוף הסדרכא

ויחבר שוב שלא לקלף כל אחן הלחלים כלל עיי"ש :

ועיין בש"ת שאלא ומביב תרינא חלק ב' סי' כ"ט שבסלא בזה לחרגיב

חמרין כל סדרכא שלא בסדרן בקליפה מעטם והחבינן ליה לקרום ריי"ם אך הדין בסדרכא שלא בסדרן שבגרה בקליפה עם רשותא כל דהו אם מלחרשן דהא קי"ל דקרום ריי"ם אין מלערף לרשותא כל דהו לא כיון דהא קולא נחלה לחוז בקרום ריי"ם ע"כ עכ"ם לא עדיף ממישן ואח"ל שהא מרשה אך דיש אם מצלא רשותא כל דהו בולחלים ובהבשמות הסדרכא שבבאר בלב"ם ולא לדין דהבינן ליה לקרום ברך לקלף הכל אם יש לסקל בזה דהא בכאן יש ממ"ל אם מחבב בקרום ממילא שהלחלים לא מחבב הסדרכא והביב שם לחערף בחילא רשותא אחי' כל דהו בין בגוף הסדרכא ובין בהבשמות והלחלים דלמו בקרום ממם דייבק ליה דבני לן בחה שבאבר דלא סדרכא ממם רק כמו קרום אבל הא ולא כביבא דהוי רשותא נחלה ומבחרף לכל רשותא כל דהו לחרלי"ע כיון דהוא קולא נחלה והוו ששאת יעקב ז"ל חלק בגוף הסדר ע"כ אין להקל והבו דלא לחוסף עלה ואין להקל עיי"ש. ועי' בבמחת יוסף בש"ת לפ' זה סוף סי' כ' שהביא הש"ב שבסלן לי שבלא אם כי הבאלן אליב מהרא"ל קלימעליבטנן אבד"ק בריסק אך לחבא אם יש לאה רשותא אחה ההכבשה הסדרכא אבאן מהסדרכא והביב שם להקל בזה עיי"ש ועי' בחלק"מ בחרלי"ע אות ס"ר ד' שכ' שהר"ק מבד בסמה חוכה לסקל בבנין זה אם אין עיקר הסדרכא מגיע לרשותא רק שבגיע לבקלף בחוש מהסדרכא וכבב שהא ל"ע והא לכי רשם עיי הסדרכא ועיי"ש בר"ק אות י"ח בר"ה לב"ם מ' ועי' בעלי לבוה לעיל סי' ל"ז סעיף ג' ובפי' זה שכ' דלמבביע שבסדרן הסדרכא בקליפה אף אם לרשותא כל דהו אינו בגוף הסדרכא רק בהבשמות אחיר עיי"ש. אך מלאה דל"ל לחמיר בזה רק בכל אחר הבשמות ומבב מחלק הזה הסדרכא עד שבטל ובל"ל לאסר בחלא שבבלבן שם. אבל לחלן מבבלן הזה בבן אם בחמת סקלף מחלא שבחבר כמו לאבה לחזה ובאמר הביקף כבר כלה הקלף ובקלה בלשבה בסיל בחלא שם עוד רשותא אחרת אין לחמיר ובחבל (פ"ק מ"ה) בבם בר"ק ובחקלא הלון סברת לחם שבחבר בא מחבק כ"ל ובחבשה אם שלא בסדרן הל"ל לא"ר ביך ג"כ לאר סברת ז' דל"ל ובל' רשותא אחרת אחה מ' מלקבה בריאה ולם סי' הרשותא

ולכן

תשובה

הב' אמשם נקב וגם הסדרכא אמשם נקב לא סיה פרחון כ"כ מעיקר הסדרכא עד הרישותא הב' ק ל"ל :

ועי' בחק"ת בחרלי"ע אות ס"ר ד' ס"ק ל' וס"ק כ' שכ' ובל מ"ם להחמיר בסדרכא שלא בסדרן שבגרה במשך המחבב לרישותא נחלה זה חקלא בסדרכא נמורה בלרך מישך אבל אם אינו אלא ריר בעלמא ואינו בהבגרת הר בלי מישמ"ם יש להקל בהפ"ע ולא אי רק רשותא ביסמה ואינו אלמרא אם רשותא כ"ד דעלמא לחרלי"ע וכ' שם ד"ל ולא בעיי חקלא אבסר בקלות אב' אדי הסדרכא אלא לא אם לא אבסר בקלות רק אלר ל' לבד במקום שהא דבוקה לרישותא לא אמר הבי לרך מישמ"ם יש להקל כל"ל (ועי"ל סוף ס"ק שם"ו וס"ק שם"ם וס"ע) וגם כ' שם בס"ק שמ"ו ד"ל ואם אין הסדרכא שלכ"ם סדרכא שמיינא לרך מישמ"ם רק דלמחמרא בעלמא מחמרא ואמרא אלרך מישמ"ם כסדרכא שלא בסדרן ג"כ לא אי רק רישותא ביסמה עיי"ש (ועי' לאן סוף ס"ק תכ"ו): (תבב) שאינו סדרכא עי' מ"ז לעיל סי' ל"ז ס"ק ז' וכאן סק"ו שכ' אמעני אומרים דאם מקרעה הסדרכא בחוכם כבבה הבמת היהה שבגרה ע"י מישמ"ם ואוקמי בהמה אחקהה ואני אומר מ"ו לחתר וס' כי הא דבר אמשם הסדרכא בחוקת מריאה כל זמן שלא אבגרה ע"י מישמ"ם ובבדקה אח"כ עיי"ש ועי' בבש"ת בנין שלם חי"ב סי' ע"ז שכ' הסדרכא אף שבגרה ע"י מישמ"ם רק שלא נבדקה אח"כ אי הלא מריאה ולא ספק עיי"ש ועי' מה בחמתה יוסף ע"כ בלק"ל סק"ה שמגיד להקל בזה אף שבקרעה מלר מ' כבמיבר בחמלעת הסדרכא ע"י בגבול בחלבנות עד שבחבגיב בחמלע עיי"ש ועב ובקרעה ולא הסיר הבמלר דבוק בריאה ע"י מישמ"ם אסר אפי' בדק אח"כ בשפרן ולא בגבה וכמ"ש בפרמ"ג בסוף הפתיחה לסי' זה (ועי' מזה בדבריו לעיל סק"ק ס"ל) · (תבד) סדרכא שבאה"ש מ"ם שלרך לבחק בשפרן וכ' בבמ"ח לעיל סי' ל"ח והב"ם שם סק"ה כ"ח ובפרמ"ב כלן סק"ק כ"כ שיש לאיה בוחקים שלאים מקכידים ובחקים אפי' בעמים ולרך להחירם על זה שלא יעבו אלא שפרן דוקא דכל בדיקת מריאה חוקא ע"י שפרן הם והבוחקים מהרים בשלון להם רק לעמים עטלים המים לרך פיהם קדם הבדיקה שיהפארו קלת ויהיו בגדר שפרן וכן לאלי ליהר ושע"ר שפרן כבר אבאר לעיל סי' ל"ו וכל מה שבאבאר שם שפשוט לבדיקה הוא בפשל גם כלן עיי"ש

וכתב שם בפרה"ב ובא"פ ס"ק קמ"ז דבריבבד בשלא הי' אחר בזה ואבן מים לעמים ולא בבבן אם אפשר לבדוק אינה בשפרן בדק אינה אמת ואינו אפי' אמשם אלא בחקום הכבד ואם לא אפשר לבחק אינה בכון שבקרעה הריאה וכזמיה אי שלא בחקום הכבד יש לאסור אבל בחקום אפשר יש להיר בבמיה מעבר מים קרים שבבן על מקום הסדרכא לא שיך דסולי לא מפרשי אבדיקה הא רק לאמרא גם הרבה נחלי הפסקים ס"ל דבדיקה לעמים יפה הא הכ"ם ולא הי' מבבבן בפשרן עיי"ש (ועי' בקה"ר לעיל סי' ל"ו אות י"ז) ועי' בחלם יוסף ס"ק ל"ו דכל זה הא רק בעברה בחשך בחת כמו שהא מדין הפסקים אבל אם לא רלה ע"י חשך ממם כ"ל ע"י קליפת הלפרן הבבא עיה בזמיב לרן להקל אפי' בהא"ם בבדיקה בקרים עיי"ש וכ"כ בש"ת דעת הזבח בחבחדא הביינא סוף סי' ע' וכ' דאפי' אם בדקה אח"כ בשפרן לא אבאי דכ' אבמיה פכם ה' בקרים לא מהי שב קליפה להסדרכא וכ' עוד דכל זה הא רק אם בהן בחים קרים ע"י שפיכה ממם ולא שהה הריאה בחים הקרים רק ממם דרך הבגרה בזה הא דחקל הלאם אמרים דאפי' הבדיקה בפשרן אחה"כ אבל אם אינה בחים הקרים לבחה לא הריאה בחים קרים להפחת ולבריאת אם כפי שמה בזה אפי' אלא ע"י מישמ"ם לא אפי' אח"כ בדיקה שפרן עיי"ש ·

ועי' בבית אברהם בלח"ב ס"ק מ"ד אות ב' אבל אם לא סי' אחר ולקה חים

חמים והלי מריאה בלא"ם ולא אפי' אח"כ בדיקה שפרן כין הבים חמים טולי הריאה עיי"ש ועי' בלחם יוסף אם אבל דבזה יש להחמיר אף אם שבגרה במשך בחחת עיי"ש ועי' בחמת הדה סק"ק שבקרא הגר על אחב קלה אקשות אשראן אבאלון מים שפרן בחמת קליפה הסדרכא לבקרים מי הבלים אבאלשיה הבחמה אחיא אם קלה ובדקן בחים אמקום שפרן אמל"ל הא הלולי אבא אי לבון הבשר ולבאים אקבים הבקן ולאן הבדיקה שלא יפה וכ' ובים ולא אלי לאבר לאסר ולא הבר עיי"ש: (תבה) אולא ריד אפשר"ם מ"ם לבעין דיעבד אם לא בדק בחחיה לאחר הבשמ"ם ובחמ"ח אבי' ל"ו הב"ם ס"ק ל"ד ולעיל סי' ל"ז ס"ק כ"ב אל' הלא"ם אמבחב אם אבאלשים הבדיקה ז' לאה אינר אבאלשים קלה נחלה הא

ולכן

יורה דעה סעיף לט יג הלכות טריפות

(יג) (תבו) ריר (פ) (תבו) בטלמת (מהרי"ל וכל פ) (תבח) ופף פ"ש

באר היטב

(פ) בטלמת. וכתב בב"ח מיכו אחר שהשיב ניר לבחוץ בחוק לא מעריב לשאת אם אינו מטבחן (מהרלבש).

פתחי תשובה

(יג) ריר בטלמת. עכ"ל . ומיין בטלמת פירש בית יחודה פי' פ"ב דמ"ע אם לא שאבר לבחוץ בטריפה אח"כ אמר שבאה מהכי מקר בריאה לפי שהם יש לחקל פ"ק ומן מהכי לפל סק"ל אם מריפה בבאה שלל (ומיין מ"ש לפל ליי פ"ק ל') ומן מקום בשעה אפי' פ"ל סיגן מכ"ל ומקרבה לא מבריר ים לבטיל מהרא בטלמת בלא בריאה בשאין אחר ל"ל פ"ק מלא מלא בטלמת מקרבה לא מבריר ים לבטיל בטלמת בלא בריאה בשאין אחר ל"ל פ"ק מלא מלא בטלמת.

תשובה

ודכי

ולכן אם מלבוה לא מקרשה בריאה לאחר מרשיעים ולא מבטיל בטלמת לבריאה מבריכה מבריה בטרשיעים בבאה אפ"ה כיון שלא מבא מקולא ומרשיעים מלא פ"י בריאה אין לחוסף עלי' קולא בטלמת לא מקרשה בלא בריאה בשאר שלא לבחוק לידע אם שיאה שלאה בחקים הבריכה פרי"ם אמנם ומה הפרמ"ג בס"ד סק"ו ובפרי"ד פ"ק ל"ד ובבריאה לאיה מעכבת בה בדעבד כ"ל ומאחר בהפ"ת מכ"ש לא שלא בריאה לאחר מרשיעים וכן בטלמת פרי"ם ומ"ש בלא בריאה בשאר מלא מלא בטלמת ומה בריאה לבטיל לא בריאה בבאה כל"ל מ"ש ים לבטל בטלמת ומרן נחל מכ"ש ביכא מבריכ בבאה כלא בבריאה בלא בריאה בשאר מרשיע לבטיל לבריאה פרי"ם ומ"ל בדעלם יוסף בדחמים פ"ק ל"ב מ"ל ומהרק אחר בדי מרשיע בבאה מכ"ל ים לבטל בה אחר אם לא אין בה נחל ובבטלמת לבד ים לבטל בה פרי"ם ומ"ל בבא"ח בריכה יוסף ס' פ"ו מ"ל ומה שבקל הפרמ"ג ובלב"ם בבאר בלא בריאה בבריאה לאחר מרשיע בבריאה לא מרשיע ים ומרן נחל כיון דכל מיקר ומרכה שבבריה בקלף מי בקרבה ריי"ם לא מבר בשבקרם רק ולבן מבטיל לאו לאחרים ב מבבריאה בלא בריאה לא בבריאה בלא בריאה בבריאה שאחר בקלף מי"ם ומ"ל בלבן מהרש"ל ול' בבבריאה לבריאה בס"ו סף פ"ק י"ג ול"ל מ"ה סיב דוקא לא מבריה ע"י מישך מבבן לבל לא מבריה רק בקלף לא ולא לבן לבבטיל בלי מבריה כי אם בבלאו קולא נחלה ובלא מרים בה מ"ל . ומה בלבן מהרש"ל מלאים בקשרים בבאר שבבלף כמ' מחלה ישקר ובש"ל בשאה לאם ולא מבטיל בלא בריאה בבריאה לבריאה בבריאה לבריאה בבריאה לב

(תבב) שסא (תל) קנט (תלא) נחלה (תלב) כגר (תלג) תנו

דרכי תשובה

והיה לפי מהרלב"ח ז"ל רק שהיה קרום וקלף בחלמיה ובכ"מ אחר שמעתא ק בבבר לי מסברי המחברים לכתבו בזה כיון דהסתמ"ל לפי סרכא הוא ולפי מהקון קלף מליק שמכח זה יש כזה והביא מדברי הרוקח סם דמל"ל לחלה לשקל דהא כי מסק פרה ומשום שהיא מריפה עיי"ש ועי' בקומרים יוסף ושם (מהרשון מהרש"ק ז"ל בהשמטה לסמ' הרי אריזין חלק ג') ס' י"ח שהחמיר ג"כ בשמן זה עיי"ש ועי' בדעת פרה ס"ק מ"ט בשמן זה ומחמיר לשקל בסרכה שקרום שמנמ"ל הל"ל ולפי חלק חלון שלון מרלחים כמו בבר ויכר לבקשים שהיא בשמן דלחלים ומאיים הרבה בשיטלי וגם בין מרא"ש לשמעל לם הוא מרך הרבה עד שלון שיש להסתפק בם לשקל ולפי לפי מרך הרבה לן לשקל בדלוקה מלון ודבוק לשמל מרבה ומרך משיך במקום שנסרך בשם לבד עיי"ש (ועי' בדבריו לעיל ס"ק רפ"ו) * (תבב) שהיא קלא גדולה עי' בש"ת הבשה מלאכה חלק ג' סף סי' ל"ב שכתב בשם הגלון הב"ל ז"ל חל"ל הנה בחב הש"ת ושם המחבר לשקל והרמ"א הוא מסתמרים ושמן משיש"ם בסרכה מחלשה הביאה ולפי שהחמיר הרמ"ל מסרכה להשיך שרבו המבאלים לחמש כ קבלו פליט בי לבכה ושלון המחברים לחר סרמ"ל מבה לחת והרבה לחת ומבה לא הוסיף עליל. וכ' בדלמ"ם ס"ק קל"ד וכיון דמהבחר כי קל הוא שהקל' מבה בשמן הבדרכה מל"ם מלר מלר לריכן ליהר בשמן הבשיה והבדיקה בשהרין שהבא מל לר סיהר רלי' וכחר שלא ישל לב לחם עלי להסתפק בה עיי"ש (תלא) קלא. עי' בפרמ"ם לעיל סי' ל"ז ס"ק י"ד שכ' מהבי' ס"כ דלם הסרכה שמתה של מקום שחבר מבמים מבבר הריאה הנה הקרום בם לא מהני משיש"ם וכיון שכלה הבבר מבחוצו ולון להסרכה בנה להחזק כ"ל בשר לחר לון בהשיך רלי' שלמה סרכה עיי"ש והנה כמון בבבא ב מהב נ"ב בלב"ם ס"ק קל"ח וע"ש לא הבלים לחסר בבשם זה וכ' שם שלא לחר בה לא לחסר ולא סהר עיי"ש ועי' בדלם ייסף בחדושים ס"ק רכ"ל שכ' דלרכה מדברי הלב"ם בלה ותבשה שלון בבר שם בהה הקרום לא מבקק שלא יהיל המשיך והבב המדברי הב"ח והמ"ל והמ"ח שכ' לחסר בסרכה שלא כמרן תבושל דלא מהני בה מישש"ם מבשם דהי הבלרי"ש מבמע לעי הבי הבלרי"ש כי' שעיל בה המשיך לף שלון שם בבר המחזיו עיי"ש ועי' בד"ק בהבלרי"ש לחה הלם שהחמיר וכ' שלון לחקל אלא לם נוף הסרכה הוא רחוק מהחברון ורק ע"י הקליפה המבגיע מבבה ההבשבות הסרכה על מקום החברון עיי"ש וכ' שם עוד דלם החברון מבבים הוא מלר ההלקות בבר הריאה שבלו מלא הדרים קמים כדרך הריאה לל"ב וכן לם הוא במקום הבחשיבה בבקרבען הבור שם בריאה הבבר בחמלה זה מה נ"ב לון לחם ולפי' מחבון יוחר מהבעיה לון לחם כלל וכן לבמים ע"י מבשם הד עבבה מחברון בפרם ולם יש לחלה בזה לון לחם כלל ועי' בחק"מ בלן ס"ק ק"ט כ' המבשים בכל יום שלפי' הסרכה עומדת במקום שקרום הריאה לבח הוא אלא בבר מחהיו מחמת שבריות בבבה סמכן על המישש"ם ומחלה הי"ה לם שעמדת במקום שהבבה קרום הריאה ע"י עפיה והבחק הקרום מעל הבבר כמו שהוא מלי בריאה והבבשים הלון לחם להחמיר כלל ולם עבבה הסרכה מהבי עיי"ש ועי' בש"ת שבב י"ש סי' ע"ב שכתב דלמבבה לריך להבחיב בדין דסרכה שלא כמרן שילמה ממקום שהבחיק הבבל מיחמת קרום הריאה שם עיי"ש ועי' בש"ה בית שלמה חלק ג' סי' כ"ז ובמהה יוסף לעיל סי' ל"ז עקי ר"ל בביאורים ס"ק ע"ה ובחבלרי"ש מהה מ' בלק"ם ס"ק י"ח (תלא) גדולה עי' בדלם יוסף שם שכ' שם ליהר בדבר הבלל שהוא שבים בהה קרומי הריאה שרוה בעיני כמה פעמים שהבו הקרום לשמם גם הבם בגוף קרום הריאה הם והב פעמים שלא יבבן בבשם רב והוא יחיב להשחמים וקרלמן לחם בשם ברשות דלף לם יחלק שמה לא יבבן בבשם רב וכ"ם בבקב שבבו וע"ב לם לרע בילא בשם סרכה שלא כמרן לון להחר בזה על ידי המישש"ם כיון הם לון רלי' מבבדיקה שלא בבבן לחר שעברה הסרכה מבם לף בהבש"ע ולרך בחל המקל בזה ע"י הבדיקה בבבלרה עין בעיון רב ודלה שהקרומים שלימים שם לון לעבר בו עיי"ש ועי' מה בחמר"ל עקי י"ב בלק"ל ס"ק כ"ח שכתב דלפי המישך וקילף מהבא בעה שהילמ הריאה דרך הלשמה עיי"ש ועי' בד"ק הקילף לם בבלר הקרום הבלון של הריאה כי לפי שלא בבן יהבה לו שהקרום הוא שלם שם ובלמה כבר מקלף הקרום של הריאה שם הסרכה רק שלא ביכר לפי שבחבב הבשיטה וכל זה יהיב להבש"ב יחמחים ולרך לבמשב כל הבקשים בזה ופיי"ש בבלרי"ש לה מ' בלק"ל ובביאורים ס"ק י"ח שמהיר מאר להבש"ב

מחקים

שחקרק בזה הפב שלא ליפל בהבם מריפה בפרה עיי"ש ועי' בדעת פרה ס"ק י"ג שהבר מלי לפעמים שם סרכה בהריאה לחקים לחר ולולחה ממקים קלה הריאה שלון שם רק קרומי הריאה דבקים זה בזה מד שלון שם רחה בהבם ביחבים ולי"ל לבחק שם לחר הקליפה לם לפי מבלבן כיון שלון בחה בהבם בשם כלל (וכבר בהבלר לעיל סי' ל"ז דליכל בזה מבום הבם הפיס לף לעבון בדיקה הסרכה) י"ל דהלא לם בדיקה הבפיה מבבר בזה והבלה דלם לפי שלב"ם ממם רק שהיא לשון לו לחוק ל"ש לון הבם ולם הוא דבקה לחלה לחבת מולן שבלה מהלחה לחבת ע"י ריבן המלון ומבי בבדיקה בבר של הלחה בלחבת וכ' שם עוד שהא שכיה בחה שבמים שבמקום הקרומים הל"ל סי' בבר הבמי חון לריפה דבקים בבר תלחל בבר קבן מלר בבר בחלי עבשה ולא בבבם הבחה לשם כי בקרומים הל"ל ס' מבקיקן בין הלחל בבר ובין הריפה יש לחסר הבשם לחוש לם הבלחל בבר הל"ל שובר בקליפה מן הקרום לו שגם מקלה מבקרום לו סלו מקלף מהריפה יש לבקל ס"ק ס"ל . (תלב) כבר נהגו כל בני פרעות אלו עי' ל"ם ס"ק קמ"ג וכל זה הוא רק במקום שבמבבר מבורר שהבבן לבקל בזה לבל במקום שלון המבבר מבורר להחיר בשישון לון לשבור לחשיך אלא ע"ם הסתרים של"ל פרי' י"ל ועי' בלב"ם בחבו' שבבסף ס' זה בסף הבשובה של דבמקומות שבבו לבסון לחשיך רק שם מבבר מבורר בלחה חומרל בבמן המישך ומבבה ע"ם חבם הלו לריכין לבחוק בבמבבם מלחר הבמישך הוא קולא גדולה לכן בכל פרעי דבריו שומעין להחיר ולא הי מבבר בבשם לבל במקום שלון מבבר מבורר לון רלי' לבחמיר ט יהבר מהרלי שלא להפסד ממון של הרבל עיי"ש : (תלב) נהגו. עי' בש"ה בית לפרים הבבבה להרלם הפרים סי' י"ב שכ' דלה בלבן מבוך להקום שבבבה הסרכה ע"י מישך לף כי הפרם בין מקום הבלבון לסרכה דרוחב קם יש להחיר לפי' שלא בהבע"ם לבל בבמות מה יש להחמיר דל"ל להבין בפמות מרוחב קם במקום שהבדיקה מבבבה לם לון הבלבון ממקום סרכה מבם וחם יש הבע"ם יש להקל בזה לפי' יש הפסק בימים עכ"ם כשיבר כ' שבורות לם הבחק הוא מומחה ורלא כ' מרבים שלמר דקים לי' בנוה שלון הבלבון מחמה מקום הסרכה דהיה שיבר שהחלת סרכה ע מיה מקב זה ים להלון שבסק שם בחוקה קלה אלל הסרכה כדי שחבלה שם היבב בגיפה וכמו הלון בבאר מקומה בבמשם ידע דבבחל ולא לם יש לחלה שבבבה המישמ"ם מסק בבמון לשם בלמרמי ולא מרמחי מהי לחלה כל שים הפרם קם כל"ל עיי"ש (ועי' בחק"מ ס"ק קכ"ז ובמחי' בהבלרי"ש לחה מ' בלק"ל ס"ק ס"ל ועי' בש"ת לרלי ולבמי כ' ק"נ) ועי' בד"ק ס"ק ס"ד שכ' הכל זה מיירי בהלל אבל לם הוא מסק ולפי ברור שהוא מבלבן וגם הוא מסק לם הבע קלקף הסרכה לחקים בבמה ל שהוא מבלבן יש להבשיר מבום דהי ס"ם ועי"ש שד שכ' הרבמ והלל מבלבן יש להחמיר לף כשבלבן הוא רחוק לבבך מלי לבבון מחקים כלה המישמ"ם כשלא יוחב שבי' שם המבמם בכח חזקא עיי"ש ועי' בחק"מ ס"ק קכ"ז שכ' הוא הלריך הי"ק שיפ' המבמם בכח הלון בלשון ופים הבבל בבמבמם בלשון לף שלא יוחב שבי' שד בד"ק ובחק"מ בס"ק הקרום שכ' הכל הוא לפי רחוק מיפ המחבר ועיי"ש ע"ד בד"ק ובחק"מ בס"ק הקרום שכ' הכל זה חקה בדרשים בדלל שלא הגיע הקלף של הסרכה לל מקום שבבלבן והוא עכ"ם בבחקן בבישר הל"ל לבל לם לא ידע אלא בדלל והוא הסק אלא לם הגיע קלקף הסרכה לל מקום שבבלבן לף שם להלון בבבבם הד בכח לבבר (ועי"ל ס"ק כי"ל) ועי"ש עוד בחק"מ בהבלרי"ש לחה ס' ס"ק י"ז ועי' מה בש"ת ממה בלבה ס' ג' ועי' בש"ת מהר"י אוסלר חו"ד סי' פ"ז שבבלל בריאה שלמי שבפרד הבר מעל הבבר וקרון לחם גלחיכ לא בלייל"ל והי' עלי סרכה דבקה ובבבה ע"י מישך ובלבן רחוק ממקום שבי' הסרכה והבש"ב רלה לרבבר בלחמרי בזה ודבר שיבלבן בבשם שם הבלחיכ לא הבלייל"ל הל"ל הבים שבלבר הבר רפי והוא כ' בבלל לש"ב שומבים ולחמר שלום יחבים כלל מבם זה בל בלחיכ ובלייל"ל לף כלן יש להבשיר בלל"ם כין שם לחלה שבקבבה בריאה מחוק הבפיה גם יש לחלה שבבבה שם הקבע בריאה בבה שבולמ בריאה דרך הלבמה עיי"ש ועי' בד"ק לעל ס' ל"ה ס"ק י"ז ובכ' זה ס"ד ס"ל לף מבלבן בדחב קם ממקום הסרכה והיב בבמבמם יחל ובבחל לרך להבחין בבמן זה לם לון לפבן בבמים ומבבר הבר מהבבר במקום הזה שבבלבן למקום הסרכה ול"ל הבבבבי הוא ממקום הסרכה והבחה ל"ל דרך שם הם הבם שבבר הבריאה חבן

ממקום

(תלד) כל בני מרעית (תלה) אם ולקן (תלו) לחמות (תלז) כיוצא (תלח) מאחר (תלט) עיר לנטר (תמ) אל מה שישמש (תמא) ומכל מקום

ודכי

מתקשה לעקור ומתמל ניתק מהה ומתרחק ממקום מקצה של סדרכת שיהא מקום מסוק עד סדרכת הגם ג"ל הכתוב בהבלטן אם לא אלך מרוח בשיטת ממקום המשמש"ם ושבריס שהוא מהלר ונמתה הוא ממקום שהי' בסדרכת וכרוח הולך ע"י שיטת הסם ורלה בשיטת שבשר קלים הקצה לו ע"י פיהם לדעת ומי' בתמתה יוסף מקם י"ב בלקי' מקיל ומבלריא"ש אות ג' בלקי' סף אמת שם ובשי"ת אולת יתרן סי' קל"ל ובשי"ת ותה הכתה בתחזרת מגיעה סי' מ"ו: (תלד) כל בני מרעית אלו. מי' בחרת יקמיל מקי"ו מ"ם בדבר מהצא מהם ול' ותרון הטעון לחסר הסדרכת מהל הרלה ומתרים שהו המישך הם מתלילן מרישת לחרמל ולחי לף לחסר מלילהם כי לן מקם לחקל כ"ל אם ישחה הסדרכת בהמשש ומהה כליחה בחלמת מי"ם ומי' בתב"ם ובסרי סולר ומי' כישוה יעקב בסי' הקצר מקל"ו מהה ומי' ב"ל מ"ם לע ובנה"ם שם אות י"ח מה שמלמלי בחקר הדבר שהגו לחקל ולפחות מל מה שבהרה הסדרכת המישך בשרך ומי' בסי' מקר מים מים (מהגאון מבריסק ז"ל) שלחר זהם על מהגאם של יקרמל בהיחר המישך לף שהוא עד דברי הרלחרים הרמ"ל ע"ם הכלל המחר בדיים ודוה בהחות הברות בן ולה מחיר כדעת הרלחרים כה אלא לחמרך תמשמ"ם מהלא אי"ם: חוב בהחות מרישת ולף אלו רוחן ודוב בהחות ברוחה גם אלא הבדון לן לו לחם לחחמיר בהם כי בע"ל לא מרכרון לחר הבחות הבחבריים מהבהחות הרים רבריהיה ולרן הסדרכת אלכ"ם מרוחה לף מהחם אחת הל ולחבר סדרכת אלא הבדון הוא בדרכה לחרמה אלא לחמיר בהם הבלה בחר ע"י מישך הוא ולה הגם סדרכת אלא הבדון לף הבדרכה ורין ריר הרא מהרוב הבדרה מי"ם בחרך: (תלה) אלו. מר"ל ס"ם מ"ם בל' ולם לחחר לחחר שקלה לה הסדרכת מחלה על הרלה שהן והבקלף הרא הבהן מהבלבת יה לחבר ולא אחריב הבחה קרם הבהן לה הסדרכת והם מן לה רשחה כלל ובין הסדרכת אלא הבדון סי רשחה מרים לן לחקל בחסק מי"ם: (תלו) לחחות בדים. כ' בס"ם יה בחרקים שחחבין הסדרכת הר שחחה הסדרכת בחם ולא חחן בלחבה הר שחחק ולחר"ל הבדרקן הסדרכת הן הרלה ולם מלכל הרשחל לחרמל מי"ם ומי' בחר"ם ס"ק י"ל בל' ולם הישקה הסדרכת ע"י הישחה"ם בחלחלחה יכל לקלף הלחחל הכחלר ולחרן הרלה בחלבה הי"ם לף הבדרי הולר ס"ק י"ח הבלר ולחר' הבחבה בחלחלחה ולחבקה ע"י הישן בחיק ג"ל בגם בל' ולחבן הרלה הרחקים הרלה ישברו בדרן הישחה"ם ולחקל מי"ם ומי' בחה בלבים ס"ק קל"ד ול' הבחבחחה לחן הבחה"ם ולחבה"ם ולף הבחבחחה בחחבה הבישן הקל לרן לחבר ולחר הסדרכת הבחבריה בחישחה"ם ולחקל ולא הקלקלף הרא ולחר הסדרכת ול' ל"ל ולחיה"ם הבחבה לחר הבחבה בה ומי"ם בחה"ם בחה"ם בחחה"ם ולחחבר הבחבה בחחבה ולחר הבחבה בחחבה ולחר הבחבה בחחבה ולח

(הגבב) ג"ל (הגבב) פסחים ריש פלגים (הגבר) שיורש (הגבה) ליחר (הגבו) לשון

דרכי תשובה

לבחוק פריצה לכבוד אוכל מצם לרבים ולרוק לשון כל מעיניו על בריאה לבחוק בנתח ולבחוק בריבה ל' על מרו בשורה ומחר ולא ידבר בנתח בריבה עם שם לחם ולא יפה לחם על דבר אחר כי בנשבר סלת מ"ש בפרישה ומי' בטמטמת הגפן מהרש"ק ז"ל שבכל פרשת אבא (לרבי מהר"ש נמלעריד ז"ל) לחם ג' שכ' ולכן ולרוק שיכ' הדבר בטמיטה ולא בטרוחה כלומר בקיק בלתרשבור שזה מופף וזה מרם לכן ברוק שבחוק לחם הפרכסת יחי' יוסר ולא שומר כדי שיהא שבחה הדבר בטמיטה כלי מיחוף הלשון מ"ש (ומעתן הדברים בקשורים פרש ושלולת שבשוף ש"ם בפ"ם פשוטה ר' לחם ג') ומי' בש"ם הפעמים רלם פי' ל' מ"ם מ"ל הגלגן מהרש"ק ז"ל בזה וכ' דמ"ם ש"ל הקליפה ביפיה שם בה סמיכה חזקה דברי הפסל סמה וכי יש בזה משום דין שלרוק כ"ל לשמוק בריבה חזקה לא בטמיה עי"ש ובדברי הטוים כי הגלגן הכ"ל הפרי של הבהה בזה ולא שמעתי שיכ' לזה שי"ב ויכר בזה מלא כל שמלה ל' יוסר שוב לרוק מלכבוד הוא עוזה. (הגבב) ז"ל כ' בהמתנת מהרש"ק ז"ל שם לחם י"ל ח"ל בריקה הפרכסת לא יהא בטמיטה רק יש' ערך בריקה עבר בהמתה הלי שמה ובעברים בהמתה שמה לחמה וכי' כדי שיכ' הכל בטמיטה בריאה שמים ומחר מחר מחריב לחילה וכל סיב בהמתנה לבחוק ס"ו משיבה מכ"ל ומי' בקשורים פרש ושלולת שם שב' שבקיק בראל שזה הש"ב בבריקה בעברים בהמתה ערך כ' שמה מי"ם: (הגבב) הבודק יראא אלהים עבה"ם מ"ם ולאי להחיר הטוים שלא יעמוד כ"כ בחוקה ומבל"ר סיק ל"ה שמים ומשה בשאל"ר מקלין הרבה בחישוב הפרכסת מ"ל וכ"כ בש"ו סיק י"ו ובחישוב זה רבו המחפרים שזה בשאל"ר מי"ם ומי' בפ' הרוח יקחילא מקל' שלמק בכרוכים על שחמי אמרים שכל ל' שוקר בשרן בחישוב של קבלתו מרבו ולזה יהיו לזה בשר חכם ס' ולולי גם רבו לא ס' בר סמכא ולא מסריח הלא עלה לא נמר מלא מגמר נמרי לחברים כלפי קבלתו מפני ועפ"ז בשאל"ר רבינה המפחחת בישראל לחבור הפרכסת מפל הריאה ע"ם פטלות והחבלות לא לחקה שלא כתה על פרה וכל ל' הלה קבלתו ברבו ומחר שכ קבלה כיה וכך לחמרו וכך יפה ל' ומחה מלר על חכמי הזר מחוא מחיים בזה ומחמר עלמה על הטוים בזה יש הרבה מהטוים שלא יוחו כלל הין על בריו וכמה פעמים שלא לבש"ב מחוא מרך הפישות"ם בחתה חזקה והבינו שלם לא יחמר בחתה יש לחם שיבלבן מל"ב לבן הזר לחם רלא עד סיק הדבר מגיע שבשאל"ר לחבר מלמה וכ' הבשאל"ר הרחו הזרו והבינו עד שבחבה לחם סיחר נמר וכ' מי"ם בחרך וכן רלחי בש"ם פי לבחה כל"ר מבלבן מ' יהחמו הבשיל לבבו ז"ל מפרים כ' ליה שבלרך בה מחכמ וכ' ג"כ מחרות על הטוים שפרלי תבר וכל ל' מקלו יבר ל': (הגבר) שחרע ליחר לחשוך בנתח. מי' ב"ש לחם ב' שחמה לרך בהרבו הטוים לבלמם לחמם אן רב בהפרכסת וכל שהיה הפרכסת לפי' לחבר הבשמה בחן רב מבחרין ולא מלמר בשם שפק ביפיר בבש"ב מי"ם לך בבמ"ה וכל ושיחי' כחבו הש"ב מ"ק קל"ע ומי' בחרבה כל שבחה בחתה מי"ם וכ"כ בבב"ם מ"ק קל"ע ומי' בחרבה בקשון פחי' מ' ותבחן מ"ק מ"ו ושמבר לבחוק זה לפי' לזה שמה רק ביפיר בחתה ולא יפסק מ"ו בכח וכחבן מחמם מי"ם ומי' בש"ם מן דברי חיים חלק ב' חי"ל פי' כ"ה בחלמה הבשיבה בל' הלמחים שזה הש"ב שבה לא בפיר הפרכסת ל' עד שחבירה מי"ם ומי' בחבחות הבלמן מהרש"ק ז"ל בחם' פרש זבח לחם ר' שחבר שקליפה הפרכסת ל"ל בחבחה ובחבה לחם לחם כ"כ עד שבחמם לא יכי' ריחה לחן מי"ם: (הגבה) ליחר לחשוך בנתח. ממה"ם מ"ם מהבירה לפרים בש"ב בחבחים יש בחרים ובחבים בפרכסת ולחר"ב בבחים הבלמ"ר יש ולא מחלה לחר"ב הפרכסת ומי' בבית לפרים שם בל' הלם לם כי' שם פרכסת שלא בחרבן מחם יש לבקל בזה הלם לחשוב לחבר"ל בחבחה בלחם בחבל בחבחה בלחם בחבחה בלחם בחבחה בלחם

(חבצ) נמצא

דרכי תשובה

תניין בש"ס רניט מבלם לתנרא חיי"ד סי' כ' מ"ם בדין לם סרנים הש"ב בנמים סרכת ותל"ב מלא בתן סרכת ומנוסק לם זה סת ול' ולתן לתמיר הסיר יס לתלת סה סת סתרנים בנמים מי"ם ומי' בר"ק שם בש"ב סתרנים בנמים סרכת ותל"ב בסמולת כריסה לתן לא מלא הסרם רק שלמר הרוסם מלא סרם סרכת כריסה שם לן לתם הסמת זה סרם ס"ת לתרם סי' שם לא לתריך מי' הסרם ומסמנת זה הסרם שהרם מי"ם ומנמ"ם ס"ק קכ"ו ומי' בם' הרני יוסף סי' רפ"ו בתרך ומי' בעמה טרה בס"ק שלח"ו ב' סי' שכתת לפרו בש"ב סתרנים בנמים סרכת ומנוקה לשתן ומיהקה בתמנת בהבמה יח בתמת וסו שם כמה סרכת הלוחם ומקלפ סלם ומנוקי ולא נלבן בשם מקום ותלמ"ו רפ' שבמר סרם ל' מפיה סרכת במקום הכ"ל וקלפה בחתן קלת ומנבן ומהמקף לם סי' הסרם מהמנוקה לו סרכת מהמלוחות ומי' הס"מ ומהכ"ח והמיר מסום ס"ם כין שם בזה כמה מדי קלת מי"ם ומי"ם שד בס"ק ל"ם ב' סי' לפרו שכתת כו סתרנים בנמים סרכת ומנוקה לשתן ומיהקה בתמנת בהלכה יח ומבוטלת הריאה מלא בתמה הסת סרם סרכת ומקלפ סלם ומנוקי ולא נלבן בשם מקום ותלמ"ו רפ' שבמר סרם ל' מפיה סרכת במקום הכ"ל וקלפה בחתן קלת לשם נלבן על הריאה ולא כ' שם שרם ים לתלת מקב בתמשם הסנה לך ים לתם לדי כ' שם במקום הסת סרכת ומיהקה מסום וכ' ג"כ לסקל בהס"מ כין שם בזה כמה מדי קלת מי"ם : (חבצ) בנחת מסמ"ם מ"ם מהסרמ"ג והבית תפרים ומחקם סיבר בתרן קלף הסרכת סמת מסה בתמרי ומי' בשמ"ד פ"ק ל"ג ב' בלשוש ולא כשתן שקלפין בשתן הסרכת מעל הריאה מכ"ל ובמ"ד פ"ק י"ח ב"ה סה כ' ח"ל ודע שרשיי שחתי אמרי שהגין קלת שמלבין הסרכת בשתרים וקלפין מהריאה ולשתי שומכין על סקלת שבתן רק ומפרין וכבר ידעת מ"ם סמ"ו המלבין פרשת ישראל ומכ"ם זה כ"ל בלם ויהקה נף הסרכת ע"י משרך לו יטלין לקלף הבסר מנף הריאה אלא הבר סם ולחל ולשם רק וס' מכ"ל ומי' בם' מרדם אלי' פ"ק מ"ג ב' שבמנ בילחמו מהבלין ר' חיים שולמלין ז"ל זה סמנבר הבחל שחם לי מקל"ק ברלא וס' רבנם נחל מחבמי הבן ובקבו לסנבר סרם לבל בש"ם הלוה מבנה שבן ומר בלמנת מי"ם (והבינו המחת יוסף בנף י"ב בלק" פ"ק ל"ג) ומי' בש"ם שבנם ישקב חלק ב' חיי"ד סי' ס' שכ' ג"כ שבק"ק ברלא הבחל מבנ זה ומי' בס"ם שכ' שבתינו חבמי הבר הוריקן שבברלא וס' רבנם נחל על הבחמים ובשש"ר נברם סתוסה לבר מקלת הבחמים הבינו ובנרו ע"י הברה מבלי לבחת כדבר ומה' מ' ישקב בקלק לוכן ס' בן הבמכים ידיהם של הבחמים ומלל הרים לבר בבסרו שבת ישקב ובדה כי הפרלא הבוה ורק שלת ס' פשק בידם לבחת מרבסך ומבריכן וס' ע"כ הבת סרה ולת ח"ו מבסם מבוקל ומ"כ סרם ומרי לדבר ה' ימנת מלבטל כי בנבשו הת מי"ם ומי' בש"ם הבוה מבהבה חלק ג' בבסרכו לבני' ז' ב' מכל לברכם (הבלן מ' לברהם בהרת ז"ל שבי' רב ומ"ל בקל"ק ברלא כמה בנים) ב' בחלק בחחמי שבקים ס' כ"ה לת ג' ומ"ל ובשמ"ל רבו כמו שרבו בהבפלים מבקים הבריבה בכה מבנ ומבשי כלו מחבמים הסרכת בין לו בבכן לו לרבר חלי לבבלנו לבחת שלא לבבר בסרכת שלא בסרן ובכבדרן ים לבבר לבש"ם ד"ל בריבה לבל בשבסרכת בבחים הרוטיות מבחל לבחמנים (ר"ל שלא בסרן מבנ) לבלר בבבר ולרבר בבלבת בידי הבבלי מבנה לבם בסרבר ובכלן פה ברלא לרחבי בבבר ובלבת קלת לבבחרי ולא הבחמים מרבים קלת שלא לבבר כ"כ בחחן ומ"ש לא נבקרה ושרי ע"כ לבי מרבר לבל סרה לבן ודע לבבנרה בה לבבר בבבבל וכל ילא לבבם לבבם ישם לבבנו ולבלרחן בבשר ולחבה ט"ו ומ"ו לבבר לבי לבבר מבבי בבר ע"כ שבר בבבו ילחן מבם והב"ב בל"ל ומי' בם' סרה ישקבל בה שבבק ג"כ בבבחבלן על מבבר זה שקלפין הבסרכת בלבבים ובמבבים בל בבריבה בבם מלבלין מרבשת לבבלל ולולי לבבר לף מבלים שלבם ולבי מבבר לבחבים שיקבלו בה"כ שלא לבבחת ק' מי"ם ומי' בבבו' שבבסף ע"ש בבחת ז"ל שכ' חבה לבבחל בבה"ל ובק"ק בלבדבסבר בל שבבר לבבו לבבר הבסרכת מי' קלף כי בבחלם לא מלבה בל מבבבבו לבקל בבה ובל שלא בלבם מי' מבבבם בבחת ובבבל בלבבבבהו לבן לבקל בל בבבם בבבן מי"ם ומי' בש"ם חבם בבבבלם בבבי' בבלבן ר' חיים שולמלין ז"ל פי' כ' ב' דבה שבבבלם בבבי' בבלבן בבבבבחת שבבלבן הבסרכת בבבבל הבריבה בלבבבבבן בבבבבבבבבם ולא לבבבבבבבב

(יד) (תבמ) אלא (תבמב) יתקן (מ) בכח ויש מקומות (תנ) שלין מהבין למשך ולמשמש (תנא) בטרפות הריאה אם נסרכה למקום אחר (תנב) וכל מקום שמפרין

פתחי תשובה

(יד) שלא יתקן בכח. ועיין פמ"ג שכתב דמה שכתב שאמרי אנשים מתקלפין הסרכה מאליהן מעל הריאה מתכולין מרפות בשעה ועיין בתשובת פפאלם לבי חיי"ד סימן ד' שהאריך ליישב מנהג זה שנהגו בזדיות אבנה ופולין ולישא שקלופים הסרכה מהריאה ואם בבנה בזקים מי"ל פיאה ומלא סבך מוב למנהגו. רק המחמיר על מנהג קדוש יאמר לו מ"ש [בם בתשובת מ"ם סי' נ"ל כתב ול"ל מרים הי קנין לי מנהג פשוטים בכל המשוה לקלוף הסרכה מעל הריאה ובנדוק אח"כ מי"ל שטרים ולא שקנה ולא נמה דעתי עד שהגיעני ספר פרי מגדים ולאיתי בס"ק ק"ב בשונה בגאון מוהר"ל מגבור של מלכות מעל הריאה בלא בלע"ה פריסה מי"ם ועי' מזה בשו"ת מכל מ"ם] ועיין בתשובת בית אפרים חלק י"ד סימן י"ח שמקל בנדוק שבכנים הרי לפנים והרגיש הריאה בדוחק ופרק שיבדקנה בנישוך בכנבו ואח"כ בכנים הלכבנמצר לא יהו והוצרת הריאה ואפשר אחר שהריאה בלא מלא ובדוק בשפרין בלא בלע"ה פריסה מי"ם ועי' מזה בשו"ת דלף שכתב בסמ"ח דדוקא אם אין לה כח לסחתם אשלו נחתת מקלוטיו מ"ל ריאה בגלמה לא מהנה אבל אחמר בבר אפרידו אלין לחלק בזה כלל דהכל הוא בכלל קלוף כל אלא אאלא מי"ל משיך ממש מי"ם: (תבמב) יתקן מי' בלע"ם ק"מ ולאחר' בסרכה דקה מהני משיך אלא אחריך הוא"ל ודקה הוא מתמצר אחי' הוא סרכה אלא ריר מי"ם (ועי' בפרה"ב סעיף קכ"ח) ועי' בהגהות הגאון מהרש"ל ז"ל שכתבו הורה זכה אות ו' שכ' דכשאינו שהסרכה הוא קטנה ראה שנתרק מ' הפס בה והוא מהתקה חה פריפה נמורה הי"ל הדק קליפה אבל אם מיתקה אלא כדרך קליפה הוי פריפה וכאלו מאבדה הריאה אם הסרכה אלא בדיקה מי"ם ועי' מענין זה בדבריו בטוש"ל הגיהות סי' ק' שכ' ע"ד הסרכות הקטנות שמהמתקות מן הריאה דה תלי בחלת מיני הדבק שהוא ירא שמים אם ראה שסרה מהריאה דרך ניתוק אלא דרך קליפה ולאו פריפה ואם ראה שהה דרך קליפה הוה כי קצה הסרכה בזה כי קצה הסרכה בזה ע"כ יש לחלק בזה כך דאם מחמלה היתה סרכה עבה רק שמחלקה לכמה חלקים כדרך שהריאות מחלקים הסרכות כדי שיתקלפו בנחת יותר (ע"ל ס"ק סקודם) ואל"כ הרי אינו יותר כ"כ אחה הוא מיקר הסרכה ואינה הוא רק הפסלות ואינה מעיקר הסרכה בזה יש להקל ונראה דהי דקי"ל דמשום ספק בני קליפה לכל ההפלות של הסרכה מ"מ לענין זה יש להקל עכ"פ ונראה דיכון דהאמר הלך דרך קליפה הוה ע"כ לף שבחלק ממנה יש ספק אם הלך דרך קליפה מי דרך ניתוק יש להקל דהוי כענין ס"ם דלמא הלכה לה דרך קליפה ואח"ל הלכה דרך ניתוק דלמא אין זה חלק מעיקר הסרכה ע"כ יש לסמוך בזה על הבמה ואינו אומרן דשנו אמר שהי דרך קליפה אבל אם היה רק סרכה דקה מחמלה אי אין לסמוך על אומרן דעת הנוחים וכל שאין ניכר שהלכה דרך קליפה מריפה מי"ם ועי' בעמוד הורה ס"ק י"ט שכתב דע"מ בסרכה כשדרן לסמלה מיאין רשקה כאלבנ ואלבעים מן הראים היכא דלריגא אי אלא ראיתא להחמיר והסרכה דקה כחוש והלבה הסרכה בשונג יש להקל לף אלא היה דרך קליפה הבנו דמהני בדיקה בחוק אם אינו מבלבן ואבר אבל בסרכה רחבה אין להקל בזה מי"ם בחוק: (תנ) שאין נוהגין לסעד ולמשמש בסרכות הודרא מבאה"ם סוף סק"ל ועי' בש"ה בעי מי חי"ד ס' כ"ד שכ' שגם בגמלטיק מהגין להקל בזה מי"ם. (תנא) בסרכות הודרא עי' בש"ה ל"ל אחשות חי"ד ס' קיד אות ט' שכ' דפשוט הוא דמ"ם הרמ"ם סרכות הודרא לא דקה אלא הי"ל היכא דהי אלא כסדרן ממש מדינא אם"ם ומ"ה בנשרך מתוחה מ' ע' נ"ב אחר לסעד במקומה הל"ל כין דהי אלכים ודע: והא הלא נקט הרמ"א נ"ב אלא מצו לסעד בסרכה מתוחה מ' ע' יל' מנוס דאו מלהה דלא אכיחה ולא סיך בזה כ"כ ממב מבא"ב הודרא דאכיחה קלה שהסרך לאזה מקום מיחה ואלו לענני דדה אלא כסדרן מי"ם ועי' בחמי בגלי ס"ק ל"ד שכ' ממחמות הפי' לחמ לרק ראשונה הל"ל דע"ם הרמ"ל הסרכה לחקום אחר ר"ל בריאה עמוה אבל לא בסרכה הודרא לא' מחמר אבדים הסרכה יש מי בדוקה דבזה לא אחיר כ"כ ולף בחקומה הל"ל מהני בה אישר מי"ם (ומ"ל בס"ק שהאר"): (תנב) וכל מקום שהסרך פרישה וט' וקן ריאה אלבון הל"ד ידיה מי' כמ' דכרי אלא ויוסף דעת לעל סמי' ל' שסקנה

באר היטב

(מ) בכח. ומבא בדרכי משה שלין לסעד ע"י עבר ומל והעשה ק כלאי מאבל מריפה ליראל ומבא מהרש"ל שמעתי שנמקלת קבלות שלין בני חורה לוקחין מהבשים שבה ומתבארן בו בדולי אבנים כאלו מאבלים מרפות לישראל ולאלי להיכיר שבנהים אלא יתמם כל כך בחוקה אלא לגבל בין האלבשות ומבא הפ"ז ורלאיתי עוד לאיזה בדקים לגים מהרים לסעד בנחת ושומרים על נשיחת הריאה והם מאבלים מרפות דהיה כל

תשובה

וקלמין ממנה הסרכה זה הקליפה שפקפק עלי' מכמי הזר שזה אינה בכלל מישות"ם שכשהקים אבל אם מחוקן הסרכה ביחו והוקן הריאה מעל הסרכה אין בכלל קליפה רק בכלל מישות"ם אל הפסקים ומ"ל שנהגו אין מעיהם ואמר דגם זה הוא בכלל קליפה ושיקר המישך הוא רק שמעך בסרכה עמנה עד שנתאלקה מאלי' מן הריאה ומפני המרשוקה הוצרם ליפנ לק"ל בריסק להגאון יהוא"ל קפמטלכיגנן ובלחוך הבו"ב המוכרח הל"ל החליפ דאין לחלק בזה כלל דהכל הוא בכלל קלוף כל אלא אאלא מי"ל משיך ממש מי"ם: (תבמב) יתקן מי' בלע"ם ק"מ ולאחר' בסרכה דקה מהני משיך אלא אחריך הוא"ל ודקה הוא מתמצר אחי' הוא סרכה אלא ריר מי"ם (ועי' בפרה"ב סעיף קכ"ח) ועי' בהגהות הגאון מהרש"ל ז"ל שכתבו הורה זכה אות ו' שכ' דכשאינו שהסרכה הוא קטנה ראה שנתרק מ' הפס בה והוא מהתקה חה פריפה נמורה הי"ל הדק קליפה אבל אם מיתקה אלא כדרך קליפה הוי פריפה וכאלו מאבדה הריאה אם הסרכה אלא בדיקה מי"ם ועי' מענין זה בדבריו בטוש"ל הגיהות סי' ק' שכ' ע"ד הסרכות הקטנות שמהמתקות מן הריאה דה תלי בחלת מיני הדבק שהוא ירא שמים אם ראה שסרה מהריאה דרך ניתוק אלא דרך קליפה ולאו פריפה ואם ראה שהה דרך קליפה הוה כי קצה הסרכה בזה כי קצה הסרכה בזה ע"כ יש לחלק בזה כך דאם מחמלה היתה סרכה עבה רק שמחלקה לכמה חלקים כדרך שהריאות מחלקים הסרכות כדי שיתקלפו בנחת יותר (ע"ל ס"ק סקודם) ואל"כ הרי אינו יותר כ"כ אחה הוא מיקר הסרכה ואינה הוא רק הפסלות ואינה מעיקר הסרכה בזה יש להקל ונראה דהי דקי"ל דמשום ספק בני קליפה לכל ההפלות של הסרכה מ"מ לענין זה יש להקל עכ"פ ונראה דיכון דהאמר הלך דרך קליפה הוה ע"כ לף שבחלק ממנה יש ספק אם הלך דרך קליפה מי דרך ניתוק יש להקל דהוי כענין ס"ם דלמא הלכה לה דרך קליפה ואח"ל הלכה דרך ניתוק דלמא אין זה חלק מעיקר הסרכה ע"כ יש לסמוך בזה על הבמה ואינו אומרן דשנו אמר שהי דרך קליפה אבל אם היה רק סרכה דקה מחמלה אי אין לסמוך על אומרן דעת הנוחים וכל שאין ניכר שהלכה דרך קליפה מריפה מי"ם ועי' בעמוד הורה ס"ק י"ט שכתב דע"מ בסרכה כשדרן לסמלה מיאין רשקה כאלבנ ואלבעים מן הראים היכא דלריגא אי אלא ראיתא להחמיר והסרכה דקה כחוש והלבה הסרכה בשונג יש להקל לף אלא היה דרך קליפה הבנו דמהני בדיקה בחוק אם אינו מבלבן ואבר אבל בסרכה רחבה אין להקל בזה מי"ם בחוק: (תנ) שאין נוהגין לסעד ולמשמש בסרכות הודרא מבאה"ם סוף סק"ל ועי' בש"ה בעי מי חי"ד ס' כ"ד שכ' שגם בגמלטיק מהגין להקל בזה מי"ם. (תנא) בסרכות הודרא עי' בש"ה ל"ל אחשות חי"ד ס' קיד אות ט' שכ' דפשוט הוא דמ"ם הרמ"ם סרכות הודרא לא דקה אלא הי"ל היכא דהי אלא כסדרן ממש מדינא אם"ם ומ"ה בנשרך מתוחה מ' ע' נ"ב אחר לסעד בסרכה מתוחה מ' ע' יל' מנוס דאו מלהה דלא אכיחה ולא סיך בזה כ"כ ממב מבא"ב הודרא דאכיחה קלה שהסרך לאזה מקום מיחה ואלו לענני דדה אלא כסדרן מי"ם ועי' בחמי בגלי ס"ק ל"ד שכ' דמחמות הפי' לחמ לרק ראשונה הל"ל דע"ם הרמ"ל הסרכה לחקום אחר ר"ל בריאה עמוה אבל לא בסרכה הודרא לא' מחמר אבדים הסרכה יש מי בדוקה דבזה לא אחיר כ"כ ולף בחקומה הל"ל מהני בה אישר מי"ם (ומ"ל בס"ק שהאר"): (תנב) וכל מקום שהסרך פרישה וט' וקן ריאה אלבון הל"ד ידיה מי' כמ' דכרי אלא ויוסף דעת לעל סמי' ל' שסקנה

דרכי

והנם יאמר לישראל אמו שהבש"ב ילמוד לעבודה ק וס' עכ"ל (ועי' מזה שוד להגן בדברים בס"ק שאחי"ו ובס"ק תג"ה). (תבמב) שלא יתקן מפני"ם מסמכת שהמנהגים כמה שמעיין הסרכה ע"י קלוף ועי' בדברים לעל בס"ק הקדם ומזה תבאר תבאר מקו הקילוף והנדל הקלוף בהבת בזמנים לסמוך עליו להחיר על יד במקום המישמ"ם מי' בלב"ם בהבו' שבסוף מי' זה אות ס"ו שכ' ולף שפהגין להקל כמסיר הסרכה ע"י קלוף מ"מ אין להסיר אלא אם יזוע שאכ"ם עבה הקלוף בחת ובקל ודקא אבל בלא"ה פריפה מי"ם ועי' מזה בשו"ת בית אפרים הנמנה להרא"ם סי' י"ב ובד"ק ס"ק י"ב ועי בשו"ת מוהר"ל הגיהות סי' נ"ח ושו"ב שמסיר הסרכה בקלוף בחתיך יד ולא בבחה פריפה לישראל מי"ם ועי' מזה בדברים בהגהות הבש"ב שבפסם בס' אורח זכה אות ד' ובמק"מ ס"ק ק"ל וס"ק ק"ל ועי' שוד בלב"ם שם שמחיר ולאי' ההפסמות של הסרכה עד כלותו ל"ל הקלוף בחת ודקא אבל אם בלחה מקום מהרהפסמות מ"מ לקלוף בחת פריפה מי"ם וכ"כ בפרה"ב שם ועי' שוד בהגהות הגאון מהרש"ק ז"ל שם אות ח' שכ' ולאי' ההפסמות של הסרכה המנוך ממקום לעקום יהיה הקליפה בחת ודקא בכל מה ולאסור מי"ם שוב מלאחי ולחמא ליד ס' ש"ם פי לבנה כמ"ש מהגהון מו"ה יהסבא הבשיל לבוב ז"ל הסבר"ק מרי"ם סי' ל"ה וכ"ו שם"ב בענין זה עם הגאון בעל הבשי"ל ז"ל ומרים שפט חומה של השופטים דמעיב שהשפ חמה על פעב שמעיין הסרכה בכח ובקליפה

וכתב שבב"ם יקלוף בחת ובקל ואלריכו בזה הבנה:

ובוד האומות של הקליפה הטהגת בעה בדורהיב מי' בפרה"ב סעיף קכ"ו שכ' שהאומות בזה כך הוא שמחלה מהממקן בהסרכה ומתמן לוחה סקרום ומח"ל אות אחה בהמרנו ומוכך וקלוף אחה מעל הריאה וקלוף ומלך מד שלא הסלר מעמה כלים בריאה מי"ם ועי' בחמה"ב כלל נ"ב בקמן סעיף ח' ומבאן ס"ק י"ד שכתב שבוד הנבהה ל"ל כך שמקרים ימצמם בה בחמה עד שהיה כשור דק וימצמם בה ע"ם כל הריאה בחמה עד שמרחת זה הסיה מחחת ומחפרק בחלבה בכל מה דאסור מי"ם שב בחמה עד שמרחת זה בחמה מכלן ומכלן הייט שיהי לסף הסרכה מחמם עד מקום שהריה דק ומבסם ימצר עלי' נ"ב עד שהפחה מחיה זה ומח"ל ישמע הנור הזה בקרני עכבים ויחמיל לקלוף מקום הסרכה בחמה ובמהגון נחל עד שיסיר בזה כל מבן מחיה הסרכה סביב בנעולה כל מקום שמלחה כחלה ופרוסה מעם מהקרומים ולחמים לריך לקלוף לף במקום שהיה דבוקה ממם על הריאה כמין קרום בלי חלל הכל לפי מהות הסרכה והיטבה ומחיר יחמים לבית כלן ולהחמיל מקום אחר שמחם מחה להחקלף בחה יוחר לף מלר מלר לריך לעיין בחיות מקומה אם הוא קלוף אחו הקרום הרחוק שבהחוים הנמחה על הריאה דקרום הריאה וכל שוד שיכון שם עדיין אינה קרום אחי' רק וקלוף הפרום שם בריאה במקום שהיה הסרכה הרחב להחחכם למלות לו פחה להחמיל מחם מעבה הקליפה עי"ש:

ועיין בהגהות הגאון מהרש"ק ז"ל שכתב אות אחה כ' שכ' שלמחמיה פהגין הבחנים לחלוק הסרכה לאריה לב' ועי"ש סוא מחקלמת בנקל יוחר לף שמיסר שלא יהא להבש"ב לפרים בחמל ולף שלא יהא מהיא בנגל לפרנו לפמים הסרכה מהחמכת לריחבה כחיוב בנכון והיא מריפה נמורה שלף שיהגין לחלק הסרכה לב' כדי שהחקלף בקל היש לחוק הסרכה

אבל לריחבה הם מלהכיר לעבה בפרנו עי"ש:

ועיין בחמה יוסף בס"ח סוף סי' כ' שכ' שזה רבות בנים ברש אחה שחמים לחמלא הדק קליפה שיהא בכלל מישות"ם ולחמה הלם לחחין בהריאה

(כח) (תנב) מריסה (כי נמצא וכן כלשון מלמון סר"ל ריש) ויש מקשות שנטנו לטקל גם כמה (תנב) אי פליגה כשנבדקו פלגא לאחר טרפות והכל טריפות פחות מלא סמדרן (תנב) מאחר שסרכות שלא סמדרן מריסה מחבר בגמרא ואין חולק אלא אין לאחר אחרי מקילין בסמדן מרשיך ומסתפקים אבל (תנב) כמנהג טריפות (תנב) לאחמה ולאחר כל הסרכות (תנב) ואין חולק כין סרכות (כט) לטרכות (תנב) וכמן (תם) לאחר לאחר שכאחרי (תנא) אם לא מסתפקי (ל) מרדכי . (תנב) עוד

באר הגולה

שנגיס ומ' (ומ"ש נגב מנבך לכים אלו מחמכרן כהנא) (פ"ר). (ומה כל מ"ש אם מ"ל ח"ל ומנם מי ל"ז אמי מאם אלא מאלא כבר מחבר מהרשך מקשים שאים מרשיב מנבלה אבר אריל ולא מקבר כבר מחמכרן מר אחרשו אם לא ויקבר מ"ר ומל מנגנו ישראל מיוכרים כמלמנים מחבר מבריסים מב"ל) :

דרכי משה

חשובה

שאלה אנוס סרכות מבמ"ל לפי מנהג מב'. והמנהג מב') אלא מחמנה מטיבון הסרכות מהם שנם מאלה הסרכות מחדין רק מ"י קליפה ולפן מחמלין לאחר מלל. ומכה לשמעם ג' מחבירים אלא יש בסרכות ג"ל ג' חלקים אחשרים ז לאחלה מע מ') מקל שנם אלא אם אמרה הריאה לאקשות אלון אנקר מ"ל מב') אלא לאחלה מחמה בסרכות שאל מחלמה לאחלה לו לאחמל אלאלה מחיחרן לגב לו מנב לגב מב') אלא אחיחר אנכרכות שאל סרכה אלא אלא אחרכן אחמן מחמנה מ' ג' לו מחמנה לרחל. לכן יש לאחבריא בחמן אקליפה אלא אם כן ולאם הסרכות אלא מחילון אל' ומיש אמרכה הריאה לא' מחבריא אלון אנקר אחכל אנכם לו מ"ל אנכם יש לאחמל אל מחנב מב' אחחמים ומכמם לאחמל אקלקלו ומלון לקלקו כל אחרכות אחחמ אבל אלא אנכמ"ם לרך לקיים אחחנב אל' אל אנכמ"ם אלא אחיחל אחיחל אנכמ"ם אל אנכמ"ם לחיחן אם אחיחל אל אנכמ"ם אל אנכרן אחחמן רק אחיחם אלא אנכרן אחחמן רק אנכם אחחמנה לאחמנה אלאלה לו לאחמנה אלאלה מחיחרן לגב לו מנב לגב לו אנכמ"ם יש לאחמל אל מחנב מב' אל אנכנה יוקב אנכר אחרנ"ל ומאי אחחמנן בחמלה ע"י מישן אחחמן אלו יכלין לאנכר הלולים אנכמ"ם ומקשים אריאה ע"י קלקו אחחמן אל אנכמ"ם אלון אנכר גחל לון לאקל אנר אנכמ"ם לאחמם אילה אנכרכות אל אחיחלק מב' אנכם אלא אנכרן אחחמן אחיחל אל לו' לו לרחל ומה אריאה אלון אנכמ"ם אל אנכרכות אל אנכמ"ם אל אנכרן אחחמן אל אנכמ"ם אל אנכרן אחחמן אל אנכמ"ם אל אנכרן אחחמן

(תבב) מהו (תבר) נפילה (תבה) לטריף (תבו) לי

דרכי תשובה

מלשון הש"ס רש"י פרי' ל"ש מלה כדעת הסמ"ם שכ' בלשון כל הקלות שכ' בפרי' הקדמים לענין נמיקה הסירכות וכ' שכ"ל הרי מבואר דגם בנפסק ע"י הגהה לו ע"י שיהה סלם לתם מהגין בגדיים ומלאים ומגלים הרבים והא גם דין דנפסק ע"י הגהה ושיהה מכר בפרי' הקדמים (ומי' בבית מרבשם בפרי' אבר פ"ק פ"ה וכאבה רלן פי' כ"ב בפרידים פ"ק כ"ו) ומי' בתמחת הכהה כלל ל"ד בשברון פק"ג שהחמיר ג"כ בזה מי"ש וכ"כ בתמחת יוסף ענף י"ג פרי' מ' שיש לסתמיר בזה ובלק"ר סוף פק"ל פרים הבלירתף שד מרפים ים לסקל בזה מי"ש ומי' בדעת הרמב פ"ק ע"ד מ"ש בענין זה והעלה הסמיקר לרמ"ל לסקל בזה הסכמ דנפסק ע"י הגהה ע"ש מ"ש בענין זה ובמלה הסמיקר וכפרש לם הסרים מלו בשתן ולא בריאה מי"ש ולמעשה לענ"ד אין לסקל בזה כיון שהרבה מחברים מחמירו מוכח בזה ומי יקל לאם עדיף ולכבד מהנפנ הסרלה בשלום לאסר (ומי' מה לאן פ"ק סב"ה): (תבג) נראה בעיני להפריש כל סירכות ע"מ שנמ"ר פ"ק ל"ח ובש"ם כל סברמל חו"ל פ' מ' ובגה בפרי' ל"ש ובריאות פ"ק קכ"ו ובפרח"ב פרי' קל"ב ורא"ם פ"ק ק"ם כל' דכל מה שהמצרע בגי"ם שלון לעמוד בהם לון הרבריס לעריס מלא בגלכ"ם לו בלמלה מחלין מבל בסירכה כמרחן שבין מלא לאמה לאמה מחלין לף בחלון שלמ מכסירין בבהמה נחלות בלי משוך ובריקה גם בגדיים ומלאים ומגלים כבר כין שבברה מ"י משוך הכן לא מברה מי"ם ובזה בש"ם שלל ומביא קמלן מ"ל פ' מ"ג כ' לחמיר בזה מי"ש ומי' במחמת יוסף סוף מנף י"ג בלק"ר פ"ק פ"ו כל' מרבריו המוסין שם ובגל"ב הל"ל רק בלון הפ"מ מי"ש ומי' בזכוה רלון סוף פ' י"ח ובמחמת יוסף שם פרי' פ' כל' הרב"ם בדבריקה שהבאתי לעיל פרי' ז' למהב המקשות לחמיר גם בבגדים ובדיים ומלאים מחבר וכלון על דבר בכל מקום הל"ל משוך בבהמים גם בלון יש לחמיר דהא מעמת הלון ממנכן בכם בשם הסרלות רסת ומחמיר דלף שבברה במשוך לון רלי' שהא ריל לבל במקום הכבר בלי משוך בבהמים מרבי היכי לחמיר בלון מי"ש ומי' ד"ק פ"ק ל"ח כל' הגם בנפסק סירכה שלבים ים לסקל בגדיים ומגלים ובש"ם בשברה ע"י משוך וכן בנפסק מהבן בפסק נב מרגיל מישמ"ם גם ביזוק מי"ש וכ"כ בתמחת יוסף סוף ו' פרי' כ' לרמת מי"ש ובש"ם בהרחת מוב מרבני פ' ז' לבל בש"ם ושם הכמ בתמרחת מרמת פ' כ"ל בלמיך לחבא עליהם ובעלה לרמת לחמיר ולא מהבי משוך בבגדים ובדיים ומלאים לף בנפסק סירכה שלא לרמת לחמיר ובכל בבה לרחת לזה מי"ש (ומי' בדברים לעיל פ"ק ל"ד):

בפרין ובכל בבה לרחת לזה מי"ש (ומי' בדברים לעיל פ"ק ל"ד):

ודאגה מלשון הסרמ"ב שם שכ' דרק בסירכה שבין לאמה לאמה סדין כן מבמבם

וכן לאמה לאמה תמיד בזה בבגדים ובש"ם לף שבאה בפרין לאסר מחלין ומי' בתמחת יוסף בקי"ל פ' כ"ד פ"ם בזה וכ' דלעשבו לף בבין לאמה לאמה לון לחמיר בבם כין וקי"ל לחיר בזה בבה בבגדים בלי משוך ס ריבו בפרים ומי מרחה לחמיר יסד הסרכה ע"י משוך ובבחן בשברין מי"ם ומי' בדבריו בפרים ענף י"ג בלק"ר פ"ק פ"ו פ"ם בזה בשם הגאון בבל ש"מ מי"ם ומי' בסבר ברבת מבם בקשברים יסה לבריקה שבר ר' מזיב כ' מבים בלים לחמבה בדין זה מי"ם ומי' בש"ם מוסר"ר מרימה פ' ל"ז: (תבד) בעיני. מי' בדלים פ"ק קל"ה ובל"ר פ"ק ל"ו ובל"ק פ"ם כ' לבלים ד"ק דבמשוך דיקן שבאל ע"י בבמ מרחה בחזה לבדקו בבקשה שבבגו כן שבאל דק מלר מבם מרחה מבחוב הבברה ובכף רחלן שבפסק מבלבו בלי שם בעיבה ולא ע"י מבבע הבע"ח לון רלי' לחמיר בלל כי זה בם לבבמים מחבם מרבעת הלילה והבחי' בל הבבל לרחה בבה לו מחבחת מרחבה בחזה בם בדרה בחילה מחלים בל לחלרחה בריאה לבקבירו לרחה שבשך בחזה הבברה לון לה לבל' בבבר ריל בלל מי"ם (תבה) כל סירכות ע"מ בי' בדבמ הרה ס"ק ע"ד שבבלל מדברי הלחרחים ובש"ם בבר בם בבבבו"ם ומי' בש"ם חבשמה רלם בהבמשמה לחרל"ד דק ל"ל בהבל' מבבר בחחבר ז"ל שכ"ב ברלרחה רלון לחמיר בדין ס"ם בבגדים ובו"ם יחבר חבבבחה ולון לם לבחרה חבבחה מלב מה שלון לם קבלה מרבחבים הלחרחים לחבר מי"ם בבריבבה וכ"ב בחבר רלון ובחבחי"ל שם מי"ם ומי' בריק ס"ק כ"ל ובש"ם בחבר הלחרחים שבחבחלי בריאה ומקלון בבחבחה רל"ל בריבה בם בבגדים ובו"ם מחברים מי"ם. ובבלון בריבה מחבקים לחבקים בבגדים ובו"ם מי' בבחבו"ם סוף פרי' ל"ב שב' הבבו"ם לם לם בריבה מחבה לחבקים בבגדים ובו"ם לחרחים לחבה לחבה בחבר רק רק רבר לחבבלה מלי בבלרחים לון הבחבר בחבה ולון הבחבים חבר רק רק רבר לחבבלה מלי בבלרחים לון הבחבר בחבה ירל שבחים ובחבר בחבר חבר ולם רחלה בחלק בחלרחה בבחבלרחה ובחבחה יבל לחבבחים לון לחבקל כ"ל ע"י בריבה בחבבלרחה ומי' בריק פ"ק ע"ם

ובחבחה

בחבחה בבבחבחה בבבחבחה בבב

(תמז) טריפות (תמח) נדיים (תמט) ומלאים (תמי סוד) (תנ) ומגלים

דרכי תשובה

חשת הגיעה בקי"ח ס' כ"ה סי' ובטרכה ממקום למקום יש להקל בטגלים ונדיים ומלאים שהו בנשמת מי"ם וכ"כ בזבחי לוין סוף ס' כ"ח ומי' ר"ק ס"ק כ"ג סי' להקל בטגלים וט"ש בטרכה ממקום למקום אף אם מקומות בהחזו אם עברה הטרכה ע"י משוך הקל והמחבר הקדים מי"ם ומי' בדעת הרה"ם שהיה זה בל"ת למעבה מי"ם ומי' במחברת הקדים בקומרים התשובות ס' כ"ד אות ד' שהסכים קן להלכה וכ' דמ"מ אין להקל אמ"כ מחבר הקדים מ"ש המישוך מי"ם ומי' בש"ה אמרתם אות מרבי חיי"ל ס' ז' שבמקל בטגל שבי' חיבור הטמה בגלכסון ובמיקום יותר מהראוי ובמקום שאין דרך לחוות שם חיבור ממה שם טרכה דבוקה בכר מ' למעלה למקום החיבור ממה ולזה הב' לאחר מזה ולזה הג' לאחר מזה והש"ב מלבד להכיר שאין זה שלא בטרכן ומחיבור לחיבור רק שהיה בכלל טרכה ומקום למקום כיון שאין דרך לחוות שם חיבור וחיבורים ובלא החיבור הרי הכל בחומה אחת והרי רק טרכה במקום פרק שמאלה וכ' ולזה ר"ל הסיר בזה תמם פרחק מ"מ בהם"מ בכל ישראל עי' וגם בטמה החזק שם' ערב שבת קודם יש להקל ולהמחבר זה מהרי מישוך לזה בטגלים מי"ם ומי' בש"ה דעת הגאון בתחלת הגיעה סי' ל"ד מה שפלגל בטגלים זה טובת והבינה כל דבריהם בזה והרבה להביב ע"ד בזה והעלה דלזה בטרכה ממקום למקום אין להקל להחיר ע"י מיטות"ם בטגלים וט"ש לזה לפניה ובכ"מ שאין להם היתר בחר בלי מישוך אין לגרף המישוך לזה לפניה להקל בשום נחרי מי"ם ומי' בחמחת יוסף בקי"ח סי' כ"ה מ"ש בדבר הטגלים אחר נחלת לפמיים קמטים בראם הלרוכה ובבה ובחומם פרסת דקת בחומם הבטרה אם ערך מישוך ואם מהרי מישוך וכהב שבחי שלמה הטגלה בהשובה דאם יש חסרון הריטב ז"ל בראם הלוחה כיון קמטים יש להחמיר אבן אם אם חסרון כלל כ"ל שמחבקם קלת מיחת חוסק הרביבה וכמו בחומת הטגלים אחר של יחיד שבכל ובכפף לחגלה בכפיפה אחן ולזה י"ל דאין בזה רישהה כיון שאין כאן חסרון כלל בכפשטיין הקמטים ולזה אם בחלר הקמטים אחר הטרכה הרבה יש ל"כ מקום להקל ובפרם אם יש להחמיר בריר הבחן שמא אינו טרכה כלל דבולה יש להקל אך אם ביכר שהקמט הוא מחמת חולי יש להחמיר בזה בכ"מ מי"ם ומי' שוב בחמרת הקדים בסוף ההשובה בסוף דלזה להמקילין בטרכה ומקום למקום בטגלים וט"ש לזה כבריה מקומות מ"מ אם מחמת טרכה מבטל לגיטל שבחומת הטגלים יש לחסר ולא מהרי בהם משוך לכ"מ מי"ם: (תמז) טרכות ט"ש מי' בטרה"ב בבי' קל"ג ולזה"ם ס"ק קס"ח ס' ואם מחמת טרכה שלא בחדרן בחר אם נחלה הוא שוחר לחתן בה אם"ם אם שלא מחתן הזה שאין הטרכות מעיות בהן ואם לפי ראות עיני הטרה הוא רבה בגולה ובבשה ואחבר שגם טרכה נחלה הוא מחמת רשהה אין להכיר ע"י משוך וכן בשוף במקום המחריפון בה טרכה אין שהיא משוך מבשם דהוא רך מי"ם ומי' בם' ראם יוסף בחדשים ס"ק כ"ה ס' שמחבר שבנית הגה"ק מ' יחזק מאיר ז"ל מגיר שחבו חיה סיבר וכי' בה טרכה שלא בחדרן והחריף ולא רלה לחתן בה אחשון ומבטר מרבריו ולפי' בריבר שאיה גדולה בגדים ביחיר ולא בראי"ם בכ"ל אך אם הטרכה הוא רק בקרי מבבים ברלה אם להקל אף בחיה אחי' לרשת הבאון מהרי"ם בכ"ל ומי"ם בחקר הדרים אחר ע"ה ובחדשים הלן סי"ק רמ"ד ובמ"ה מי"ם: (תמח) נדיים ומלאים שבלה"ם סוף ס"ק ל"ו ומה"ם סוף ס"ק ע"ו מ"ם לחתן אחן שחבה נדי ומלה ומי' במ"ח מבי' ל"ם ובבה"ב מבי' ק"ל ולא"ם ס"ק ק"ו שב' שבלוי בחחבה בחחבה מה מבדל נדי ומלה מקומה שהבו לקרות לחלרים מר"ה עד תג הבחשה ומן מקומות שהבאן לקרות עד ר"ח הבחה ומן עד ר"ח אב ומן עד ע"ו באב ומן עד ר"ה ומן מקומות ולם יחיה שם ליחבן חחבן עד בלות ה' חדשים מיום הלידה ובחרת הבחה ומבחי' ונמקום הלא יחיה בחבבא יש לבחוק הכל אחן אקרי מלה ונדי בחחן בני אחה מה"ל בכלל נ"ש וכבל זה אין חילק בין יוחן לזה אי"ם ומי' במהבה"ב כלל ל"ד בחבחן מ"ק ב' אם זה בחשוב הבחה שלחה בימי החיבה בחל הבלים בימי הקדן אין לחתן בהם לזה אחר ר"ה

אלא"ב יחיה שבם ב"ה בבי' חחבה חבים ע"י"ם:

ולענין מבל"ל ובמקום הלא יחיה בחבבא אלו בחחן בני אחה כל אחן אקרי נדי ומלה מי' ר"ק ס"ק ל' ומ"ה ס"ם לחתן בל"ה בזה וכ' אם אחה ומן מקום קרין בי ומקום קרין בי יש להבריע מה קרילה הוא בני אחה ומן כי ר"ל אם אלוק בין לזה קרין לחתן"ל לו לא"ם בבה אם אחה אם קבבה ב"ל ומי"ם בחבבא ס"ק קל"ו:

תשובה

וכתב עוד בחרת"ב בם ולא"ם ס"ק ק"ו ולזה בחקים אלון הבחבא יחיה אל"ל

והאלו בחחן כ"ל אם אקרא נדי ומלה זה חוקא אם הוא אחה מחן

בחם אבל אם יחיה שבבר אוא בן בחם אף אמרין אקרא בני כל נדי ומלה

אמ"ם אין בכלל נדי ומלה לחתן זה מי"ם ומי' ע"ב ס"ק ק"ד בחשבר אל

הבם בזה הלי בחחבא בחקשות ולפי שבבא המקשות עד אחרי בם רבים

בחבבם ובחקשות בבם לחתר שבא אקרא נדי ומלה מבחבא הם רבים בחבבם

יחיה מבגל שבאוא מחן בחה מי"ם: (תמט) ומלאים מי' ראם יוסף בחדשים

ס"ק כ"ד אל' והא' הלי בחשב אוא ולא ובחחק בה אם מחלה שבאוא בנ"ש

חילוק בין יוחקים לו אבלים ולא נאחר חילוק זה רק בטגלים חוקא מי"ם:

(תנ) ומגלים ובדבים מי' בחה"ע ופחמ"ם מ"ם ובטגלים בחבן חוקא שאין

יוחן ומי' בד"ק סק"ע מ"ם לחתן אם הטגל יוחן קלה יוחר מחן יוקא שאר

בחבחת לו אי בכלל יוחן מי"ם ומי' בדעת הרה"ם ס"ק ע"ו מ"ם בחבן זה לחבבם

לגיעת עבחמ"ה שם ובחב"ם ס"ק ס' אל' הבם בטגלים אין חילוק בין יוחן לאיש

יוחן אלא כ"ל אקרא בלשון ב"ל טגלים הרבים אבי' אבלים יש להחמיר מי"ם

ומי' בבחי חדם ס"ק ל"ד מ"ם בזה ומי' בחרם"ב ראם יוסף בחדשים אל' הבל

הוא לפי אחחבא ראם אם הקרא לו אבלים ראם יוסף בחדשים אל' אבל אבי

בחבחת לו אי בכלל יוחן אחר אחר בחבחת מ"ם לחתן מחבבא אבל אבי אבי

מולין אף פרק אחר הבחבא מ"ם בזה ומי' בקבחרים הבחי' אבבם אחבחת

הבחבם אי' ל"ם אל' ובכין הבחבל אבבחו אבה הלי בלשון בני אחם לא אחם מבחיק

ולשון בני אחם יש לקרא לאחר אבל הם קרא לאחר ביקבל"ל ע"ב יש לחחר

בהבל בחיבחר להבחיר הבלים אבבר אחבחל אבגל זה בהבחבן אבבחבה ראם יוסף

אבל"ם אבגל הוא בן אבחים יוחר הבחיל ראי' לזה אם"ם בחבחרם דף כ"ו אחבחים

יוחר לנבה ל"ל לחחר וא"ל לאחר בכלל יוחן אי' בבחבחר אי"ם אם אחר

חיו"ל אי' ח' אחחר וכחב זה לבלבה לחבל לף לחחן הבגל עלחו אי"ם ומי'

בבו"ת בית אלחה אלק נ' אי' ריי' אל' לבחבא הבחיבר בהבה"ם הבלי בלשון

בני אחם והחבר לבחבי"ב אבבחיב' לבם אבבר אחבחל לב' ראבלים בבקלים אם

אקרא בלשון בני אחם אבל לא יחחבו ולם אקרא יחליבל"ב ובחחבה יחחבו ולם

יש אבבר בחבר אבבחו לבל לא יחחבר ראבבר אבבחבר בחבחיבה הוא ובבחבר

קלה בחלה אי"ם ומ"ק ובחל"ם אם אל' ראם יחיה אבחא בן אבה ולא יוחן

לחן לבבחיה אל אה אקרין אחבו אבל ובבחבבי"ל וכ' אם ראם לחן יחיה לם

הוא בן אבה יש לחלק בין לם קרין אחבו בבלבבי"ל אחבו אבבל בבל אבבים

ברבים לבחן זה אי"ם ומי' בבחבי יוסף בחדשים (מהבחן מבראם"ק ז"ל) אבבאף

הבי' מדי אחיחן מ"ב אי' י"ח אל' ראבל ובחבלים הבי"ב בבבים ראם לחן

אבבר בחיב אבבחבחיבן בחבבבבן אבבחבר ולא אחבר ראם אבבלבים בבבחבים

לבחבל אי"ם ומי' בדעת הרה"ם ס"ק ע"ו אל' ראי' הר"ק בבל"ל אין אם

הבי"ב בחן ובבקבל בבחבם אם רחלן אבל אבבחבחיבן אבבחבים ובבקבל בי"ב

ובבחבבר בחבל אבבל אבבחבבחבבים בחבבבבים בחבבבבים בחבבבבים בחבבבבים

ראבבר בבחבן בי"ם אם

(תעא) סרכים (תעב) ולא (תעג) לשון (תעד) נטפי כלי (תעה) כי (תעו) יש קבלה בזה (תעז) לשמריף

דרכי תשובה

דרכי

ושכיר כמר עביד וכו' ואין לשרשר מאד שם מסא פי"ם ופי' מה ביוסף דעת בפי' זה שכ' שבמסא בקל"ק בריסק וכדילמא לשמוך מלוט יוסק לבד מפי' הא בתוך שבא ופי"ם מ"ם בזה ופי' בתחתה יוסף שם בלק"י סוף סק"ם שכ' שבעת מזיסר המסא גם בבריסק אלא לשמוך מלא"ל הא קרוב לבן שה ולוט יוסק פי"ם וכן אמרו לי הגר"ב דשה"ק מוקשמם שגם בפה"ק והגליות מתגין להתמיר עד שיהיה בן שה ולוט יוסק לאבל בלא"ה אפי' אין שם רק סרכא דקה מן סרקה אפי' כחוט הבשרה מפרישים ופי' בש"ח בית יוסף חו"ד פ' ס"ו שכתב דהמסא בעיר ק"ק פרנקפורטא אלא לקלוף בפחות מבן שה לף שלוט יוסק לף לפרקים מקילין בפחות קלה מבן שה לם מקרא יעלי"ם וכ' שם לפי' מ' אלא טוב שהיים בזה שהכתיב כבר לאסל וחל"ו לשמוך בלוסר דאוריתא על דיקה ע ובל' שכן קיבל מהגאון מ"ה חד מעביל ז"ל ממיוסק שה"ל לקבל בזה וכל הבשר בן מאכיל פריסה לשרמל וכן אמל לגאון מ"ה חד מבר"ק מיר והביא ג"כ שאין לקבל בזה פי"ם (והביאו בתחתה יוסף שם בלק"י סק"ם) ופי' בש"ח שם אפי' חו"ד פ' ח' שכ' ג"כ שם לחתה ביד המקילין להשיחה מעלי"ע כלי ימיקה ולו שמכין לחיטוך כי לף המקילין בלוט יוסק לא לחתה אלא חקה בכפסק מליקן ואוכל כיון שהאין מזה שא"ל לאמר אבל לא כשמעין הוד מפו ולוט אוכל עדיין דחקה כבהמה אוכל יש סברא לומר דאבריו מתחזקין והסרכה מצטיה קצה ע"כ שיהי להבדיל בחיטוך אבל להרגיש הנגל מדבר מחגם הנגל יוכר ולא מהני מישמ"ם וזה ליכא מאן דמקיל פי"ם ופי' בש"ח שם אפי' שם שבאמר דלף אם אוכל לא בני פרים מעלי"ע ל' אלא לם מכ"ם פסק ג' ימים מליקן לו פי הפסק היכא דאוכל פי"ם וכ"כ בד"ק בקל"ע דלם פסק ג' ימים מליקן הי בכולל לוט יוסק הי"ל דע"י פסק ג' ימים מליקן לם הא סרכא מצטה כמו שד ולוט הולך ע"י מישמ"ם ולא"כ לם עבריה בחיטוך פי דלה שלוט סרכא רק ריר בעלמא פי"ם (תעו) בדם עפה"ם מ"ם סלוגתא האחרונים עד כמה הא שיעור מקרא עגל ופי' בדבריו לף הקדמים ופי' בלאם יוסף בחדושים ס"ק רמ"ו ס' דכל זה הא רק לם אלא בפי סרכא נשרה אבל לם לא אלא בה רק סרכא דקה כקרי מכבים מבשמה דים להקל אפי' הא הלי חוך שבא כל שלוט יוסק פי"ם ופי' בד"ק ס"ק פ"ם ס' ג"כ לדי סיחר זה כפסר בקל ופסק אלא היה לף ריר פי"ם ופי' מה בפ' ברכה מפה בקמרים יפה לבדיקה שבר כ' מזיב ג' אחיב ג' שמקיל בפסק סרכא מקרא בלשון כי אוש לו ספק בן שה סרכא שבסרכא דקה וקלה ולפי רשות פיי הסחוק אינה סרכא נשרה אלא ריר מפשם דהי פ"ם פי"ם ופי' בד"ק ס"ק ל' וס"ק פ"ם ובמק"מ ס"ק ק"ד וס"ק קל"ד ובמחנה הנכה כלל ל' בגאון מק"ג: (תעז) כי יש קבלה בזה להשריף פי' בפ' פרי האדמה הספרדי ברים הם' דף ב' ע"ד ס' שקבלו מחה בפה"ק יהושלים שגם נקפסם מתגין להתמיר אלא יעמט סרכה בעלים וגדיים ומלאים אפי' אחוז הסתגין לשמוך בנשמה ולף בכבשים מחמירין וכן המסא בפה"ק יהושלים פי"ם והביאו בעקרי הי"ם פי' ג' אות מ': (תעח) יש קבלה בזה להשריף פי' בד"ק סוף פי' ל"ח ס"ק ע"ו דקליפה שמא ואוכל מהני בעלים וכו"ם ולא דמי לשיעור הסרכה פי"ם ופי' בדבר הדרה ס"ק- פ"ה שבאמל בזה שהא מלי בעגנו"ם שם כמו קרום מסף ומקרא אליכ"ן ומקלף בקל מלר משורות הריאה וכן התחיו בעמא ומאחר שר שע"ב בעמא אלם ויפה ופי"ם פ"ם בגאון זה ומעלה לדעת דלם היה ב"כ לא מחק ושמחת ע"ב הבעמא יש לאסר בעלים וכו"ם אבל לם הא רק קרום פרום ומרלחה סרקום הא בעמרלחה שר הריאה אלא שריכר שהא קרום מסף ומקלף בקל מהריאה לף שם מתחיו בעמא כל אשר שע"ב הבעמא הא אלם ויפה יש להקל גם בעלים וכו"ם פי"ם: (תעז) להשריף כ' בפ"ח מעיף ל"ם והביה ס"ק ל"ט ועי"ש לם דבקים הדשים כל עגלים וגדיים ומלאים לדרי אפי' ביאסר מחגין ואפי' לם מדבק הדשים לדרי כל מאדרו ע"י הלבה אלבע בעמה ביאסם יש להקל כיון הבלו"ה הי מקילין בפחות מבקים זה פי"ם וכ"כ בפמ"ד ס"ק ל"ח ופי' בלא"ם ס"ק ק"ל שהבא על הבעמא בהל הגל דלף בעמרחיב אפי' פרחיב בזה וכ' ולאפי' אפרחיב בחתה לא מהני בזה פי"ם אבל בעמרחיב אפי' ק"ל ורלא"ם ס"ק ק"ל כ' לדעת בהחתה לא בהל"ם וכ' שם שד הבהדבקים הדשים לה ביאסר מחגין לן להקל כ"ל בעמדבק בלא חגן אבל לם לפסק מחגין לא מדבק רק שלמלה מחגין מדבק והחלק שלמלה מחגין מאחר שבר חגן אבל לם גם הבשלים מדבק ולמלה הם עגדים בכן חגן לן להקל בעלים וגו"ם לף ע"י פרחיב בחתה פי"ם ופי' בעלים פרים שהם ג' עקב

(תעקה) כי סירכה עניין רכה (תעקב) ומתמלקת (מב) ע"י (לא) משוך : יד (תמ) ובדק (תמא) שחוציא (תמב) ידו ב משמה מהלכ כי סי' כ' ואח"כ ודכיא ידמה

(תמג) ואמר (תמד) מריפה

באר היטב

(לא) משוך כתב הב"ח ע"כ נראה דהוקא בעגלים קרים דסיים שהוא תוך שנתו והוא יותר וכו' אבל גדולים ומלאים אע"פ שאינו יותר כאמו בזה ליתן אע"ג דלא נקרעה דלא נקרעה בשן כי אדם דיש שלא נתנו בשן (מ"ר) ודין ס"ח שחולק שאמו ובדק ובשאר ל' עגלים ובעגל שבדק ראשון מצא אחריו סירכא ע"י בדק אחר ומאחר שלא מת מי השאמו כדאה שבעגה סיה ביחו שלא סרגים סירכא יש לסתריף אחר עגלים שבדק אח"כ. (לה"ר בשם ל"ל ע"ש) ודין ד' פה"ג שאינה כ"ל דעראה ולידל לבקל. כ' ע"י שקלת מקומות מאמנבן גדולים ומלאים מל ע"ר בלא ובקלת מקומות ע"ר ובכ"ל ובכ"ל כתב גם כן מל ר"ל בסמה מחשבים כקרים . ומבלן ומלין מאמבין כמו בגדולים

לא מצאנה בא לפני בריאה כל עגל עבור פירש מליבן וקפץ אם אות ק' אבה פרים בה סירכא שרבית ע"י משוך ומצאנה וכבר דרוקא בכבש"ב דקפץ אם הוא תוך שנה אבל אבל בלא תוך לאיש ובלא יותר ולא דאין לסמוך ע"ש ובכבש"ב בשם בס"י אין בחשובה נבחנת שאל אם אבאר דאם דרוקא בגדי ובלא בגל ולא בעגל ולא בגדיים ומלאים יש לבקפץ אם לבאתר על מבאר זה כיון שלא מצאו בשאר אמר אמר בשאר אמר משוך בראה ע"ש . ודע דלא אבאר אמר אמר משוך ראה ע"ש אם נפקק בבאנבת מצאו לא מבאר לא דקל יותר מבשרשך (אבאר לא לבמבאר אבאר כולבל אבריא ר"ל לא אמר אבאר אבאר אבא

ג שמטו מרבינו (תפו) ואח"כ (תפו) הכנים (תפז) אחד (תפח) ידו (תפט) ולא (תצ) מצא (תצא) טריפות (תצב) הראשון (גא) (תצג) נאמן: מן (תצד) טבח (תצה) שהבנים (תצו) ידו (תצז) ואמר (תצח) טריפה (תצט) ואח"כ

באר היטב

(גא) מלמן. הטעם הכי הטבעה בהסכים יהו נמחק לו הרלמן הטבעה בהלמה יהו ומל לי מלמן לשרין בדבר הטבר כיון וכמב כל"מ ולפיכ לריך המחירים

דרכי

ולמ"ל מהקה הכי בהסכים יהו מ"ש: (תפח) ואח"כ הבנים אחד יהו. ממ"ו ולכ"ם בם ופרי הלמ סק"כ כל' הטבר' אם מיירי לפי בלו שיהם בבת לחת לב"ד ונם לין הלכה לחה בחק בה המנה לפי הב"ד ולפיכ בה הטבר הטבר המנה ג"כ דיעל אי שהרלמן הסכים יהו המנה ולמר טריפה מלמן ס"ים הכי מה בם דברי יוסף ס' רפ"ו ומי' בפרה"כ לעיל ס' ל"ו פרי' ס"ו ורל"ם ס"ק ל"ו (וכדבריה לעיל ס' ל"ו ס"ק רמ"ל). (תפו) הבנים אחד יהו עכלה"ם מ"ם ולמ' לדין דמדין כל טרסה ע"י מבמנם מפ"ה טריפה ומנמ"ח והב"ם בם ולכ"ם ס"ק קפ"כ בבלרים יוסף בבלרים ס"ק מ"ד ומחלים ס"ק רל"ל מה ומי' רל"ם ס"ק קפ"ו בל' ולמ' לדין הטרגין מה נקלף כל טרסה בלרין מה"ה לין לבקל כיון תם בקלף הלשון לדיך ליחר בלל יהה בכח ל"כ יש לחם הרלמן מקה בכח מקום חבוה ולכך הטריפה מי"ם ומי' בספר בחת חיים ס"ק מ"ה בל' ולחקל כהרלמן לחר בהה בה טרסה הבוקה והכמי מכמהם לו יש לחסר לדין לבל הב הרלמן לחר בהה בה טרסה בלל יהה יהה יכלה לחסר ע"י מבמ"ם בפרס והכמי לחר הטבעה ע"י מבמ"ם בבנים יש לחסיר ולמרק הרלמן לחר בבל לחר בהה בה טרסה בלל יהה לחר לבחר בלל לחר בבל לחר בבל לחר בב

נתברר (תקנ) שלא נפתח הטרפש (תקא) ונמצא שהטבח לא נגע בריאה ופתחו הטרפש (תקב) ובדקוה מז (תקג) יאסר (תקד) הבודק (תקה) שלא ואורך

ד מהרי"ן

(תקד) כשהרין אותה : (תקה) כשרין אותה : (תקו) היתה

תשובה

ודבי מי' במקר הין בריב"ם פ' הל"ח תוספת ושבולת סבי סי' שם שמתם מגברי הטרפשה לגר החזה כמגד הלב וכשהכמים הבודק יה ולא כי' מדנים שם תלקי ריאה מלא שוקן הלב סבור כי' שכי' פרטים ומתבגם שלא להכשיר פרכת בגדיהה ולקר אמר הבודק שכיל פריסה ופח"ב בא מגרו של קב ומטוקה כיה בריאות מלחה סמם הפריסה ולבה בגין שלא שמתח הטרפשה במקום הרלוי לשמוח ומשולם לא בגע יד הבודק בריאה כלל ומח"ב כשמתח הטרפשה רלו שלא כי' שם פרכת כלל והכשיר מי"ם ומי' רלקן יוסף שם פ"ק רל"ד שכ' ולל"ל לייר שכי' מהיחה בגד הלב ומגברי שלא בגע בהריאה אלא קבלת מלא שהלב שהלב שמח שם מלל"ב שפתחוהו מלמעלה לאוך פרטנו הלב ופרטנו הלב לא שמתח רק מלד אחון ולא מלד הבגוך לבריאה בלאוקן שהגברי שלא בגע בריאה אלא כ' הלמ"ן ל"ע הבדי הבי"ן שכ' ולאם אמר סמם בריב"ם הין ק אלא אם שיהה שמלא שיהה נקב בחלר הכבד (ע"ג פ"ק הל"ח) ולא כפי הריאה ולדך פרטנו הלב אין לגכיר נקב בחלר הכבד ופיים שהיא בגע מי"ם ולא ידעתי מה קבוע לי' כ"כ הלא הבי"ן כ' אלא ע"ד המחבר הבריב"ם יל' ולכתב ק מנוס המנהגה שכי' כך הי' אבל המחבר שכ' שהמנהג בגי"ב הבין הלמ"ן ולא חוקה כשהמחבר מלמעלה לאוך פרטנו הלב ופרטנו הלב לא שמתח כמ"ם בריב"ם הין ק אלא אם שיהה נקב חלר הכבד (ומי' בדבריהם לגיל פ"ק הל"ח) ועל זה כתב כ' הבי"ן ולאם אמר שהם פריסה יל' בגמלא נקב בחלה"כ : (תקב) שלא נפתחו הטרפשה מי' בשו"ת בריב אברהם חי"ד סי' י"ג שבגמל בשו"ת שהרי"ף לא הבהמה ואמר הפעם מנוס שם פרכת מריאה לגלגות ותחת הפרכת יש קנס ואמר שהמנהג שלן מעכבין פרכת כו' ולחל"ב הבלו לא הריאה לפני הבב והריימים ולא הלם שלן שם קנס כלל ואנלה להכשיר הבהמה מכמה פעמים מי"ם בתרכות . (תקג) ונמצא שהטבח לא נגע בריאה כ' בתרב"ם סני' קנ"ב אבי"ר וקי"ל בכל מקום דיוב מלין אלא שהיה מחמיר שם ובפרט בזמה"ז שלן אים שלה יה לבודק לחל"ב מגל קבלה מ"ם אם לרוע שבדק ואמר בריאה בריאה ולחל"ב כרלו לי שלא נמנה הטרפשה ואר הבדק לאמר פרחוה הטרפשה ואמר כבדה והלך לי ולאי לפיע לבדקו אם הא מומחה יש להסריף שלן לאמנן פלו בבדיקה שבדק לחל"ב והכשיר כין שפיעיר רחוקה שמבגל בדבר שלן לאמנן שם בדק מומחה פעמה בה וכן כל כיוצא בזה אבל אם לפיע הא ובדקן אחר ומגלה שהא מומחה ובדק בהלמה בדיקה ומגלו שפעה וקבר שבבר מבחה הטרפשה יש להכשיר אף יש להסירו מגל להבא שעשה מעשה בהתנגשות ובמוגה הלב כי אלא בחלוה לבבו פוחה פחה כחלה לחשוב מהגבות שאינם מעכין הבדיקה והקרלמה אחר גם הוה כיוצא ואם רלו הכ"ד שרלוי לקנות קנה הרשות בידם מכ"ד ומי' רלקן יוסף שם פ"ק רל"ט שפגל בדברי הבתב"ם בזה וכ' ולחלל בחר הא לדינא ולאם הא בפיע בדלי ולאמר לחכל מבדיקה בין מבהמה ז שקרה בה מקרה זה וכין מבלתי בדיקה שבדק מר שבחוק אחר אם הא מומחה לבחוק אבל אם הבודק אינו לפיע הביח בל"ע אם יש להסריף בדיעבד לחפרע כל מה שבדק מי"ם . (תקב) ובדקוה ולא נמצא בה טרפות כ' בבמ"ח שם וחבלים פ"ק פ' ולאמר אם הבודק הלקבן אמר מהה מעיקר פסול הייה שמתח הטרפשה והריאה סלה דבקה לגו כל כמיני כין שהחזק לבודק אין פרכת שעשה בזה שלן ולך שם בודק לגשות וכיון המחלה מריפה בבהמה לגו כל כמיני לחשר מי"ם ומי' מהחל"ב שם בעמרן הק"ח שכ' ולכל זה מיירי בדלא ידעינן בבריחר שבהמשה בהרה אחר אלא כין יש לחוש שלא שבה בחסון מנוס הלן מהרכן כ"כ לגשות בזה אבל בדיעבד בבריחר שבבדק שיהה בהמשה והלא אמר מהה בפרחם שמהגלה לא שיהה סומנו כ"ל על הריאה ומבגר מעשה יש לחקל כי לף שלן מסתרן לגשות בבהה מ"ם סה לגמרים יקרה ק לף לגשמה בגלגל יחמוך אחר הבבר מעבר לעבר כ"ל עד הקרחם שהחזרו לגר הריאה ומכרם יה כין בבר אחר לקרחם בסוח ומשם ל כחלש כל הריאה פרחה בלין אחר מקום לעבור ס יה ויקרה ק אחר לגשמה אם לא יחמוך בבכן סיבב ולא יקן לבו אל זה וכל זה הא אם הבודק הא ידע. אמרים אז יש להסריע בגשמה בזה אבל בבהם ש"ב אין לבחוק לחקל ולהסריע שאמר אחר"כ יחזיקם קדם הבדיקה שבחרבה בבהם סיבה מי"ם ומי' בבמה יוסף בקו"ל פ' כ"ו מה שבגיע אל שמבחה"ב בזה ובגלה דבקוה לגיגל אם הא בבהם בגוף לאחר אחר שבחרבה בבהה סיבה מי"ם (ומל"ל פ"ק

הל"ו) ומי' ביד מהרים לגיל פ' ל' בי"ם בבהמה הגל הלמ"ם בבהם בבהם"ל חי"ב פ' כ"ב ומ"ם אל דבריו בזה מי"ם (ומי' בדבריהם לגיל פ' ל') : (תקב) טרפות מי' בשו"ת מהרי"ם סעם (מהגלון מ' יוסב ז"ל בבמבמ"ם מרעה ומגל) פ' ל' שבגמל בשו"ב בבמה הבמן בבמה הבמן בבהם שמגבים לרלוה הריאה והביחו בח"ח שבריאה ה' בבהה בלי שם רשותה ומח"ב בא שו"ב אחר הבינו ריאה לגמי מעורה ובריאה בה בבה רשותה ומחר שהו בריאה מבהמה שבחמה הבו"ב הבל"ל הבו"ב הל"ל שם בבגרים הל"ל מבהמים לרלו והגלה דבהה יש לבחוק הכבר לף לבחמרעה ולחמרים ולגן ריאה ז מבלתה בבהמה ולף שם לאמנמה שהו בריאה מבהמה שבחמה מ"ם לגן לבחוק לרלו מבגמל הבחוקה בבהרה מבחקבו מ"ם לאמנמה בבגמנה מי"ם בבגרן (ומ"ל פ"ק הק"ם) (תקד) בכשרין אותה מי' מרי הומר פ"ק כ"ל וכמ"ל פ"ק י"ם ובגב"ם פ"ק קפ"ד ובפרב"ב מבי' קנ"ל ולמר' הבודק בלבגן מחבר לגחבל מבבה ולא לחמרים בזה שיל לבבבי הבבר לף לבחמרעה ולחמרים ולגן ריאה ז מבלתה בבהמה ולף שם לאמנמה שהו בריאה מבהמה מ"ם לגן לבחוק לרלו מבגמל הבחוקה בבהרה מבחקבו מ"ם לאמנמה בבגמנה מי"ם בבגרן (ומ"ל פ"ק הק"ם) סעיף מז (תקה) אבר הבורח. מי' בפרב"ב מבי' קנ"ל ובל בלמר בבשקים בבבי' זה לא מיירי רק בהבהמה ולר והר מבר מ' לחבר

ק ומר מ' מבחשו לבבל בהבהמה ולבי ולבי ולבשו שבבי מבי מרים מבבשה ז לא מ ז מרים לחמרים שבי' מרבבה בבגרן ומרים לחמרים שלא בבגרן מרים בבגרן בבבה הבי לבבבים הלחמרים לא בחבו ולבבים לחמרים שלא בבגרן מרים בבגרן בבבה בבבה בבבה

(מז) (תקי) ואור (תקיא) מבדשש (תקיב) ואומר (תקיג) בסדרן (גד) (תקיד) היתה (תקטו) מעמידין (תקטז) הבהמה (תקיז) בחזקת היתר

באר היטב

(גד) היתה ומיירי שנשלו שיכם בנתח ל' לג"ד מנו בסמיך שמלה"ו ע"ך

פתחי תשובה

(מז) ואחר מכחיבו מיין בשו"ת שיבת ציון סוף מ' ל"ג וכ' כ"ה שכתב דמיירי שגם לאחר שמכחיבו הוא ג"כ מתנה על הבדיקה ולא נאמרעם כמו לזה דלא"כ יסיר דברי הש"ס פחתים נמ"ש בסוף סימן ל' וכן הרב"ם בסמיך ס"ל כהסמיק דין זה נקט שני בדקים המכחישים זה לזה ע"ש ולע"ד לחי מנין מה שכתבתי כן בשאלת הסב"ם דברי הרב"ם בסוף סי' לו שוקק כדאמר בלחמרוטים שם דאוקי חד לגבי חד ולא כש"ש שם משום דלגי פחתים ע"ש ולא"כ מבג"ל דהרב"ם כאן אוקמא דמלתא נקט

חשובה

דרכי

ק וכלמה הוא כדברי הרלבוטים יש להקל עי"ש בלריסיס: (תקי) ואור מבדשש עפמ"ש מ"ש מהבי' שיבת ציון ומה שהביא עליו ומי' בס' אחרת מלי' סק"ג מה שהביא על הפמ"ש בזה ולאחיך דברי הביבת מין בזה (והביאו בחמה יוסף פנף ס"ו בלק"ש ס"ק כ"ם עי"ש) ומ"ש הפמ"ש מהביבת מין ום לזה מלמטה כמי יא"ר מי' בפרה"ב סמי' קמ"ח שכ' ולשם מלה להכ"ד שם לחמר הלבר חזקת בבדוק יוחר ולמנן יוחר מן הבר המחיר יש להחמיר בזה בכל ענין ומל"ל לם הבר הלבר הוא נלחן לבטל הבהמה בבנים שם לחסר עי"ש: (תקיא) מבדשש ואומר בסדרן היתה כ' בפרה"ב סמי' קמ"ה ולמ"ש ס"ק קנ"ד ולשם עד ל' לומר שהי' בה סרכא שלא בסדרן מלא שעברה ע"י משיך ונבדקה בפסרין ומלמה בהיתר ועד ל' לומר לחה שעברה ע"י משיך לבל לא נבדקה בפסרין כלל יש להבחיר לבל* לם עד ל' לומר שהי' שלא בסדרן רק שעברה במשיך ולשו מעיד שבבדקה לח"כ בפסרין ומלמה בהיתר והבני מעיד שלא עברה כלל יש להעריף כיון הלחוייבו בסרכא שלא בסדרן קל מספרי בחקת לחסר שומרת עד שיוחע לך שעברה ע"י משיך וכיון שבבחשן זה לח זה הרי זה כמלמה סרכא שלא בסדרן ולבדה קודם משיך שלבריה עי"ש ועי' בס"ם בזה במלחרת עניים שם סק"ו ועי' בס' רלם יוסף בחחנים ס"ק ע"ל שכ' דכל זה הוא רק במשיך הקל שהי' בימי הפסקים הרלבוטים לבל לפי המשיך, יקלוף הבוג בזמה"ב כ"ע מודים הבדיקה הוא עיקר גדול לכן לף לם יש הבריה לם בבדקה לחמר הקלוף ומלמה בהיתר לא לף כ"ע מודים שם לחסר עי"ש ועי' בס' מנחת יוסף פנף ס"ו סמי' יו"ד ובביאורים ס"ק ל"ה שמקבל בזה גם במשיך דקליפה עי"ש. ועי' בד"ק ס"ק ע"ז ז"ש לענין סרכא שלא בסדרן קודם המישמ"ש לא הי בחזקה לחסר ועי"ש בחבר שבבין דעהו שם לחלן לם ס"ל שלן בידו מעיד על לחזה סנטן שבו לחר ע"ש הרוב דרך סנטן זה לחוחת בבר לא לחו עי"ש ועי' בש"ת מוסר"ד הגיחת בקי"ח סי' ג' בלחלע הבש' שכ' הבל דלחמרינן הבהבחה דחד וחד מהיחמינן לחבר המבשר חזקה לם הבר המהיר לחמר שהוא בבר לבל לם עד ל' לחמר שהוא ולא מריפה ועד ל' לחמר שהוא רק ספק מריפה לחי הבר שלחמר שהוא ולא מריפה יהיחמן יוחר מהבר שהוא לחמר שהוא רק ספק ולחן ספק יחיליא מידי ולא עי"ש (תקיב) ואומר בסדרן היתה כ' בפרה"ב סמי' ק"ו ולמ"ש ס"ק קנ"ט לם עד ל' לחמר סרכא לחלי היתה ומ"ל לחמר שרסקה היתה שלב"ש דיש מהבחה בבסדרן לבל לם בדק ולחמר שלא מלא שום סרכא ולחל"ב בדק לחר לחריו ומלא סרכא ולחמר שבבדקה היתה ובבדו הבדרכא לבייס ולבל לחר חלויה יש להעריף כיון שבבבר המבשר הוא מבחם לפב ע"ב הבמי לחמר שלן כלן סרכא כלל מבלקן בדוחו לבמרי ולחסרן לחיה ע"ש הבמי שלחמר שהיה דבוקה לף לם הרלבוטן מבבן דבריו ולחמר שבחוחה הי' שלן כלן סרכא המבורפת הרי זה נלחן לפרש דבריו והרי הוא כמו לחר לחמר בסדרן ולחר לחמר שלא בסדרן עי"ש ועי' בס' רלם יוסף בחחנים ס"ק רע"ד שבבבר בזה על המחבר שלם מבבן דבריו לם דיש כלילו הי' לחמר ק מהבלה שבבבר לבל' לחיה היה ודיש כלילו בלא שבבבר בבבת לחבת לא ל"ל לחדיש כלילו בת הלחסר הבלה לכ"ד המעיבבת הימחבו להלחסר הבל אין שלא היה מבבן דבריו הרלבוטים היה הלחסר לחבן לא ל"ל הבין ישבר דבריו הרלבוטים ומפנים לחבם לחבר לחר ס"ל בבם דלא מחבקן לי' בחחר ומעיד ודיש כלילו הי' לחמר ק מהבלה בפרחם ה"ה דלענין זה כך דיש כלילו בלא שבחם בב"ל וזה לחמר חלי' הי' וזה לחמר שלא בסדרן הי' לחמר שלא מלא סרכא (תקיג) בסדרן עי' פרה"ב סמי' קמ"ם שכ' ולם עד ל' לחמר שלא מלא סרכא ומפנים מעידין שבמלא סרכא שלא מהו לב לדעת לם הוא בסדרן לא לא יש לחסר עי"ש: (תקיד) היתה עבלה"ע מ"ם ומיירי שבלא שבחם בבת לחבת לב"ד הבה כ"ם הוא ולם בת המחיר הבלה שבמעידין בבבמה בחזקת בבדוה לבל לם בת הלחסר הבלה לא שבל"ד סק"מ (ועי' בבבה"ב ס"ל לחת קמ"ו וקפ"ו וכש"ת מהבחר"ם חלק יו"ד סי' נ"ן) מבבם בגוף הין עי' בשלחן גבוה ס"ן כ' מה שהביא על הפ"ו ובבל"ך ובלחר לחבחים

בזה והביא לבן הרבב"ן בת"ל דבזה לין בלא שבחם בב"ד לב"ד לא לא וכלם שכ' ק הוא מבם בלא לחי לבחם דברי הרבב"ן הב"ל ומה"ם לא לחחבר מבלא זה שבלא שבחם בב"ל בבבי' זה רק בבבי' שלחו"ז עי"ש (תקטו) מעמידין הבהמה בחזקת היתר מבלה"ע ועי' מזה בש"ת מהר"מ מלבלין סי' ס"ו ס"ם ולחמרינ בחחבה הוחרה ובש"ת בית יעקב סי' ל"ד ועי' במה שבלחרינ בש"ת דו הבב הבפרחי חו"ד סי' ל' בזה ועי' לב"ם ס"ק קנ"ו ובס"ד שם שכ' וכל זה מיירי רק בדליכא שום רשותא לחרת בריאה לא בלחר לבריים שבה לבל סרכא בלא שם' לחזה רשותא לחרת בריאה לא בלחר לבריים שלא הי' לה הכבר כ"ל ע"י בדיקה וכה"ג ום הכחבה בימים גם בענין הסרכא יש לחסר דהא לדברי שיהם כבר לחילוד בה רשותא מחיים שוב לחן מעמידין לחהה בחזקת סיבר עי"ש ועי' בש"ת מוסר"ד תמיעת סי' ל"ד בדין הבחבה בין הבחבן והטרה שבבחבן לחמר שריבה שלא בסדרן שעברה במישמ"ש עם עוד רשותא והטרה לחמר שלא הי' שוב רשותא אלהה והבבים שם להחיר כיון דלדברי שיהם הי' בלן מישמ"ש ובחלה לא בלבן רק שבספק הוא לם הי' בלן רשותא לחרת וסי כמו בספק בסדרן עי"ש ועי' בחמבה יוסף בלק"ל סוף ענף ע"ו שבביא דברי והבים בל"ע לדעת בזה עי"ש (תקטז) הבהמה בחזקת היתר. כ' בלב"ם בפרים ובביאורו ס"ק קפ"ח דהבחבה הבדוקים שלו מבשרין עכ"פ רשותא הי' לבמרף לרשותא לחרת להבלרי"ע ולם הי' בועל בריאה ולמבה סרכא דבוקה לחמר שלא שבעבה ום בבחבה זה לחמר שבסרכא בבדון היתה וזה לחמר שלא בסדרן היתה הי' בעבין סוף סק"ה שכ' ולפ שבחבה הבדוקים לא הי רשותא מ"מ לדעת יש להחיר בזה בעי"ש ועי' בבבי' בחבה הבדוקים לא הי רשותא לחרת לחבלרי"ע שלא ס"ק ע"ב בריאה בלבל בזה דבחבה הבדוקים לא הי רשותא מ"מ לדעת יש להחיר בזה בעי"ש ועי' בבבי' לבבים לחבים לחבלרי"ע לחה הי' בלבן ס"ק כ"ב שבחבה דין זה כל' ומ"ש בש"ת בבבי' בחבה הבדוקים הי רשותא לבלחרף רשותא לחרת הבל' ולבבר בבבי' בבבי' בבבי'

(לז) (תקיח) היתר: יח (תקיט) והקנה (תקכ) ריאה (תקכא) ואמר (תקכב) שמצא בה (תקכג) סרוכא
במקום שהיא טריפה (תקכד) והמוכר אומר שהותה במקום שהיא כשרה (תקכה) כיון (תקכו) שבאו

באר הגולה

(לז) היתר. המשנה שלמדיק בהתרה הותרה וה"ם בסעיף הקודם מבח שהכיים יש וכו' מכחדין לוחה נראה מה מירי שהסבה לומר נמי' שבריאה מלא טריפה אבל אם

הדרכי

ס"ק קנ"ג כ' והמחמיר בזה שלא בהפ"מ עכ"פ חע"ב ובמקום שהמנהג להחמיר בזה תלוה להם לנטות מהנהג וס"ל לפי המנהג שבתוקן ע"י משיך אין להחמיר בזה אלא כמה שאמר שלא כתרן היתה מעיד שמיעך ומחמם בה ולא עלתה ביד אבל אם לא לא אמר קן כן יש לתקל כיון שגם הוא לא מעיד שבריאת בריה היא שבדי אחר שהיתה שברה ע"י משמ"ם עיי"ש ועי' בתלם יוסף בהחדשים ס"ק רס"ג שכ' שהבראה הראשה אחרים בזה לע"ג וכ' שם לרמ"ן ובהגהותו בפרים סעי' כ' והיכא שם עדות מוכיחה זה אמר כתרן הה אמר שלא כתרן יש לה דין בהמה שלאבה הריאה שלא קדם שבבדקה שהמנהג להחמיר לאסור אף בהפסד קלת ואף בשעת הדחק אם לא בהפסד גדול אי בנדיים ומלאים וחזות אלין הבדיקות מלויות בהם עיי"ש ובס"ק שחח"ן מ"ם עוד מזה ועי' בתלמוד שלמה בכח שר ס"ק י"ח וברב הבולות ס"ק ל"ח שכ' והכל מקום אין לתקל בדין זה והבחנת הבדיקות רק במקומות שמכוירין סרוכא מכ"ם בעיבה ע"י משמ"ם אבל במקום שמעריפים כל סרוכא שלא כתרן ואין מומכין למשמ"ם אפי' לי' אמר כתרן ול' אמר שלא כתרן יש להחמיר שלא בהפ"מ עיי"ש שב ראיתי בס' כרי עין הדעה כת"י שכ' הכל הבדיקות הראמונים שמקלין בדין זה אף לדין שלא רק משום שלא הי' מדכם בימיהם עוד הגי' הגאב"ן ומשום רק על דברי הגאב"ן שבגיה הב"י בקצרה דש לתקל בהבחנה הבדיקות בזה וכביר דאפי' להחמירים בנאבה הריאה מכחיר בזה אבל אין שבכיה לאחר של הגי' הגאב"ן עצמו שכ' דרק להחמקלין בנאבה הריאה מחיר בזה אבל להחמירים בנאבה הריאה גם הוא אסור אין לו סתר לסתיר בזה אף במקום הפ"מ כי שם לתקל בזה עכת"ד ועי' בת"ז ס"ק כ"ם שכ' ולפי כמוכחירין הבהמה בנגון זה ע"מ הא ולפי להבחנה עצמו אפשרה הגי' לאמר' הגיסה דאיסורא עיי"ש ועי' לב"ם ס"ק קפ"ו וכבמה"ג בהגהות ב"י אות קפ"ט (ופ"ל ס"ק הקל"ח): (תקיח) היתר. עבחה"ם ועי' בש"ת דבר עבה קמ"ח סי' מ' שכ' בשם הגי' הלחמוים והא דעמקין דבר' עדים המחחשים אל"ז בבדיקות הריאה דמעמדין הבהמה בחזקת סרוכא מירי דבר אחר שבבר מיקן הסרוכות ול"ל לברחי אבל בשבר מ' לאמר לאחר בשעה הלכה לברחי עדיין אסור לאסור לטמוך על המחיר עד שיבבר דברי ומה"ע פסק שם בשבדא שלא בריאה שבלא בה נקב ומחלוק החחשים אלו שבי"ב מ' לאמר שבנקב הוא עבה ומגול ומריפה והבי"ב הב' לאמר שבא מחוך בהוקן שם לגלות בהבמה יהא דבבחא הבבה הבי"ב בהמריף לזה לילך עם הריאה לפי הרב הבחרה ואל פיו יקם דבר אלוה הבי"ב המחיר ממר על דעתו ומעבה מדברי וקרע הריאה מיד ואל פיו מבבה הבהמה בחזקת בבבה וכבשמע הרב המריף הבהמה והבריה על הבי"ב המחיר שבבחו הוא פרגל ופיבר שיפה עבה הרב בזה שבעבר הבחחשים המחיר שלא לזה לברר בהיתו עיי"ש בחרוך לך מה שהחמה שם דין זה והבהמה הבדיקות בנקב שבא אחות לו עבול לדין הבהמה הבדיקות בבדבא אם סיא כתרן לו שלכ"ם פי' בדברים להגן (ס"ק הקל) מ"ם בזה מחבר' הפמרה יוסף ולא לדינא:

סעיף יז (תקיט) והקנה ריאה. פי' מ"ז ס"ק כ"ב דאין מלוק בזה בין אם בבר שלם הוי הבהמה להחמיר לו לא עיי"ש (ועי' בדבריה להגן הקל"ד): (תקכב) ריאה. עי' בש"ת נחת הבא סי' כ"ג ועי' ובלבש"ם ס"ק קפ"ו שכ' דאם מירי שקמה רק בריאה לבד הבהמה שלמה להחמיר ול' הריגם שבמי' אם לא מירי רק בחזקת אם הא"ב הוא לבדן בהמה שבלמה הריאה לבד מ' לאמר אין לו שבעה בבבה הבהמה בחזקת בבבה ואם לא לא אמר אין לו לבדוק בבבה בבבה ולבל מבן לאמרה הריאה מכחיר בזה אבל אין בבבה הגי' הגאב"ן שבגיה הב"י בקצרה דש לתקל בהבחנה הבדיקות בזה וכביר דאפי' להחמירים בנאבה הריאה מכחיר בזה אבל אין שבכיה לאחר של הגי' הגאב"ן עצמו שכ' דרק להחמקלין בנאבה הריאה מחיר בזה אבל להחמירים בנאבה הריאה גם הוא אסור אין לו סתר לסתיר בזה אף במקום הפ"מ כי שם לתקל בזה עכת"ד ועי' בת"ז ס"ק כ"ם שכ' דאם מירי שקמה רק בריאה לבד הבהמה שבלמה הריאה לבד מ' לאמר אין לו לבדוק בבבה ואם לא לא אמר אין לו לבדוק

(תקכז) שניהם (יז) בבת אחת (תקכח) לבית דין אין כאן (תקכט) עדות (תקל) וה"ז (תקלא) כבהמה שנאבדה ריאה (תקלב) קדם (יח) שנבדקה: גמ' וקו (תקלג) במקומות (יח) שמוחפין (תקלד) מצ' שוכר טרפים (תקלה) ומיהו הנהמות מצ' שוכר טרפים כין שחיטה לבדיקה אין מוחפין שמא השוכר טרפים הכניס יד (תקלו) ומתוך הסרטות הבדיקה ריאה דרגון וסריקה ולהקל (תשנ"ח) (תקלז) מיהו אם מכחיש שוכרי טרפים תלין לעשות ך (תקלח) יש נוחש טריט (ט) בדיעבד (תקלט) ולמחמלה (תקמ) יש ליסר בכל ענין.

יח (תקמא) ריאה שיקבה

באר הגולה

לשון הרמב"ם הלכות יסודי התורה פ"ה ה"ד ופירש לקמן סימן קכ"ח סעיף ס"ק י"ד דדוקא שמסקן הדין ס"ס מה כשאסר הא לגמרי אינו אבל מה לגבי מה ואינו מחמרה ומה הבינו דברי הרמב"ם שמלגן על דין זה הוסכר דוקא בנחוה לאנה הוא כשהיה אבל בשאר מקומות ומיון מה"ב מכבר דהכמה מסקן עד שנמצא כי הוסכר אין זה בכלל מסקן הדין לאסור ואין נגיר כהלכה הנלגים מהב"ד של מי היה הבהמה ואמר מהם לבה"ד שנמצא בריאה של בהמה טרפה כו ואמרה הב"ד ושב בא הוסכר הם טרפה ז' לא הי כלל מסקן הדין לאסור של פיו כיון שהב"ד לא ידע ושבחו שנל בהמה עמוד הוא שנל והבטיע לדבריו ואלו ידע שנמה שנל אמרים לא הי מוחכים אם הדין על פיו כל הב"ד מי הלגו כלו שיהם בב"ח מי"ם לדבר. (תקכח) לב"ד מי' כה"ם שם מב' ואלו ב"ד לא ידע דוקא ודי ביחיד דוקא בנחוה אבה הלבמים אינה מי"ה לענין דיני ממונות לענין הבהמה שב"ם ליון שם ב"ד דוקא מבה"ל בבה וכ"ש מודים דל"ל ב"ד ובמה"ל לא דק דבא גם כלן יש ל"מ לדיני ממונות מה שיש בין הוסכר והקנה לענין שלרוך להחיר דמי המכירה וכמ"ם הבה"מ ס"ק ל"ה בשם הל"ח וכ"ל בדבריו (ס"ק תקל"ד) ומי' בדלא אמרים ס"ק קמ"ט ובמקל"מ ס"ק קל"ח שב ראיה בחמתה יוסף עכ"ל ס"ק כ"ם שנמנם על המחמ"ם בזה וכ' הנם כלן ל"ל דוקא נמי הב"ד: (תקכט) עדות. מי' בשי"ת בים שלמה חלק כ' סי' ע"ט וס' מ"ם לענין לם אמרים הבהמשים אל"ה בעדות בבהמה מ' הם קרובים זה לזה מה דין הבהמה ומי"ם מה שנעבל מוכה בזה. (תקל) וה"ז כבהמה שנאבדה ריאה מי' בשי"ת הבהמה יוסף חי"ד סי' ז' שבאל בחמי בדוקים שנמלא מקב גדול בריאה ומ' אמר שבקב סי' שנל ומלאה שמחים מבהמה והבו"ב הב' אומר בסי' משך ומלאה ולאחר מדוקה מבהמה ואמרין בזה וכ' בחמלה הבהמה שד מלה ע"ל לאחר ומה"ע נקבו הבה"ע בדין זה ומקמיק בחוקה אינר רק במחלקים בסרכה אם סי' בסדרן מ' שלא בסדרן מבהם בבין לדברי הנו' אומר בסי' בסדרן וכן לדברי הנו' אומר שלא סי' בסדרן לדברי בריבם הו"ל דבר הבא מחילה אלא ע"י מבהמה אחר הב"ב בשר מקמיק הבהמה בחוקה אינר מחלק אם סי' הבקב שנל מ' משך ומרי מה בהלק בחוקה ולאחר מבהמה אינר ליון לחלות מבהמה ע"י מבהמה בי אחר אחר אחר אינר מבהמה אינר אחר אחר אינר אחר אינר אחר אינ

(תקמב) שניקבה במקום הדחוק האונות (תקמג) בגב (תקמד) האונא (תקמה) כנגד הדופן (תקמו) הדופן (תקמז) סותמתה (תקמח) בסדרא (תקמט) בבשר שבין הצלעות (יט) (תקנ) 'אי (תקנא) בבשר (תקנב) ובעצם (תקנג) כשרה (תקנד) אבל (תקנה) אם היא סרוכה (כ) (תקנו) לעצם לבדו (תקנז) טריפה 'וכן הדין (תקנח) בכל השלם

שבגגר

פתחי

(יט) לו נבור ונעלם עיין בתשובת רדב"ז בהחשות סימן תל"ח שכתב דכל מקום שהגלגל מגולה נקרא פלס וכל מקום שהבשר מופה לא פסלם נקרא נבר דלא בקרא מבחוץ שאומרים דלא נקרא לעלם ולנבר לא פסרה לנבר שבין ב' הגלגלות שלמין שם פלס כלל אבל לא הכרכה לנבר שבל פסלם לפי שהגלגל מתגלגל מגולה

דרכי

כשרה ובעלם מריפה שמ"ח סמי' כ"ג וחב"ם ס"ק ע"ד • (תקמב) שניקבה ולון חלוק בין מלמע ק במקום ל' לו יחבר. שמ"ח שם והב"ם ס"ק ע"ז ומי' לב"ם ס"ק קס"ג מה • (תקמג) בגב האונא לפי חקלס גב הלוטת דה"ה בבאר מקום שבה מסוף הלוכסים ולפרס שמ"ח סמי' כ"ה ומי' בכמה"ג בבהגה ב"י אות כ"ג שבתב בשם הרמ"ל דגב הלוטת דהיינו סמוך לשמטית הקנה דיש בגב הלוטת דהיינו מקום הרחב שבלוטת עיי"ם ומי' בשלמן עבוד ס"ק ל"ח שהביא דבריו וכ' דמ"ם סמוך לשמטית הקנה הייט לבת בכם פיומים דלאיבו גב הלוטת ולין שהם סמוך לשמטית הקנה אבל זה לחודא קלי וזה לחודא קלי דלאלו גב הלוטת בשם פרוכין לגלות שבגדה כשרה לכ"ע בלא נגמה מאבל בשמסרך לשמטית הקנה לו בשלחתי תגב מדבק לעריבה בבר במקום שהגרון להבשיר ע"י עפיחה ובמקומות דלא מבו לבמוך לאפיחה מריפה עיי"ם: (תקמב) האונא חוקא בלוטת אבל בלוטת חמיר לף מדינא דמרלא שלם מיקב הלוטת בכל מקום שבה אפי' מגבה לא מהני לה סתימת החוכן בין בחוכן שבגבה ולף בשחוכן שבגבר הלוטת שהתו בהלכסון מ"מ מריפה כין דבלוטת לא טי הנקב במקום לר ולא מהני בה הגבה שמ"ח סמי' כ"ה וע"ד עיי"ם. (תקמב) בגבר הדופן וחדופן סותמתה בין שבבגר שבחוכן עצמו שהתמה ומלוחק עלי' יפה וחזק ושהם כל הנקב לא שעלה בנקב סרכה סתומת סיבב והסרכה דבקה לה הב' לבבר שבין הצלעות דבק חזק כ"כ ס"ל סתימה וכשרה. שמ"ח סמי' כ"ג ומי' בחה שהגיע בזה בבו"ה עלה בגב הבחרי חו"ל פי' ג': (תקמד) הדופן סותמתה בסדרא ב' בבשר כ' בבמ"ח סמי' כ"ו וחב"ם ס"ק ס"ב וס"ג דבל נקבה וסרוכה דמבריע בכל ע"י בהימה הדופן יש לחתוך בהסוסקים דבמי שיהא חוקא סבוך לבבר סיבב וסיבב שבבוכה סיבב בחוטים קרים פחות מעבה וגם הם עבים קלת וכ"ם הם הגב דבוק ממנו בבבר סיבב אבל סרכה בעלמה לא הם לא במקום שהבו להקל בכל נוחי רק שיהא הבוס לבמרי בסרכה והסרכה דבוקה בחוק לבבר מי"ם ומי' רלם יוסף ס"ק רע"ב שבעלה דלא בהגה"ם בזה אלא לף במקום שלמן המבבר יהיו המקל בהס"מ בבחוך לבר לף בלין סבוך לבבר כלל ובבבר סיבב דלא יהיבן כלל שהיהם הקנה מעולם שם להקל עכ"ם בהס"מ בלין מבבר יהיו בזה מי"ם. (תקמז) סותמתה בסדרא בבשר כ' בבמ"ח סמי' כ"ח דלם הסרכה היא בלה מד הבבר וקלת ממנה אפי' מישהה הלוחה על הבבר ולחיה דבוקה בו מריפה דבלה מזה דלאי דבק חוב הוא ונקב זה לוט עבוי לבהם בבוב עכ"ד. אבל בלב"ם ס"ק קל"ז כ' ש"ל דלהיסוך מסהבר דכי חוכן שמשבש מהסרכה לוט סבוך לבבר יש להבשיר מבשם דחלין שלחר שלמה הסרכה מהנקב מהבבה הסרכה יוחר ולין הנקב גדול כ"כ כמו הסרכה אלא שהנקב מבלה סביבו עד כי תגדל הסרכה והסרכה שלמה מהנקב הסרכה סיבב לבבר ולשלם לא ההפרק עיי"ם ומי' מזה בבה"ק לות ס' • (תקמב) בסדרא ומי' אי בבשר ובעצם כשרה. עי' שמ"ח סמי' כ"ח וחב"ם ס"ק ע"ד ומה דמקלין בסדרה דבבר ועלם לף שלא שהם בבבר לבד לא אמרן אלא הם כל הנקב מהם בסדרה סיבב והסרכה מחוכבת ומסובבה סיבב בבבר ובעלם. אבל הם לא שהם בסרכה כ"ל הבבר ובעלם מהבו הנקב סיבב על הנקב לבבהם אבל לר בזה אפי' חוב הבבר ומבבר ומבבו מעלם מריפה לכון הבקום בעלם שבו יסיה נקב מבבו עיי"ם ומי' רלם יוסף שם בס"ק רע"ג מה שהמרן בזה ול' שם לבד להקל בבוחבן לבבר ועלם אפי' בבמרבן בלא סרכה עיי"ם ומי' מזה בם' ובכי יוסף סי' רע"ה בארוך • (תקמב) בבשר שבין הצלעות או בבשר ובעצם. מבמ"ם מ"ם דגם הבבר שבל הלוע סי בכלל בבר ושהם ומי' שמ"ח סמי' כ"ד ולא חוקא בבר אלא ס"ה שהבן שבל הלוע הלם הבבהה שבוה ובן על הלוע שבמרבה ת"ל בהם בבר עיי"ם ומי' מזה בבקלא ס"ק קי"ז: (תקנ) או בבשר ובעצם כשרה. עי' בבמ"ח שם ב' דלם

תשובה

ומי' בדיש מבבשים בבבר ולם מבבבה לבשבו בבר בקרא לבלם כין בים בחבו מלם ומריפה דבה ליבלא דבבר שבל הלוע בבר בה ולא מלם ומ"ם ליך ליבבר מיבבה בבר מבבם שבל הבלם בבר בדבר בבבבות בבבשות לין זה לבבר אלא לבלם ס"ג (כ) לבלם לבחו מריפה בין בבל דבבב"ם ב' ע"ד בבשבו

תשובה

נבהם בבבר ובעלם ולין הבהימה בבבר לבד רק בלירוף עלם ים ליך בבר רוצא דלם הרוב בבהם בבבר חבריב אלא הבחק הסרכה אפי' מבבלם שהבחוק ע"י קלת הדבוק בבבר ואפי' לם הבחק מבבלם עדיין הבחוק בבבר בולל ובם מהה עיקר חיבוקה בבבר ולא חבבו לבלם וע"י הבחוקה בבבר הרי הנקב בהוס מכב לר אבל לם בבלם הוא הרוב אפי' דבוק סיבב לא מהבי ים לאבר ולין חלוק בזה בין ידיעה שים נקב אחת הסרכה לא לא דבהם סרכה מחוקק בנקב ועי"ב בחקשות ובהגין להבשיר בהוכה לבבר ולעלם אפי' בהרוב בהוכה בעלם לין לבאר מבבבם דים לבם בל מה בבבבוב עיי"ם ומי' כמ' אלא עב (מהרב ר' יבבן בבלי ז"ל) חו"ל סי' ב' מה שבאריך בבבן זה הבלה ולין להקל בעבין זה אלא בלם הוכה הוא בבבר הבבר אבל לם בהוכה הוא לבבר ולעלם ולין הוב בבבר הבבר לין להבשיר רק ע"י בהיקה בריאה ובדיש שיחבוך הסרכה ובבחוק אחרי לם לין בם נקב בריאה עיי"ם בהריבה. (תקנא) בבשר ובעצם שבבה"ם בם שבבה דבל ע"ם להבשיר בהוכה לבבר ולעלם אלא אלא לם הוא דבוק אבל לא אחת לקבן הסרכה בבבר ולעלם אלא אלא לם בבבר הבבבר בבבבבר אחר ולבלי לבבר לבבר אבל לם לין בם נקב בבבבל בי בבחבר אבבבבבים בבבבבבים לבבבבבבים בבבבבבבים בבבבבבבים ב

(תקבא) שכנגד האונות למעלה (תקבב) עד הערונה (תקבג) כשרה מפני (תקבד) שהמקום צר ותרחקת לדופן והוא סותמו (תקבה) ונקרא דופן (תקבו) עד החום שבנקרים מהחזה ומשם ואילך נקרא חזה ואם נסרכה שם (תקבז) טריפה ואם נסרכה ע"ג חום שבחזה דינו כאילו נסרכה בחזה וטריפה:

מגה (תקבח) ולדיקן אין נקוראת נחלוקים אלו גם בכל החלוקים אבר אחרלו עד סוף הסימן (תקבט) כי (תקבי) כבר (תקבא) נמצא (תקבב) הארצות (תקבג) להסריף הכל ואין לנטות כי

חדשים

מחן כגב הלוטה שטלו מקום לר ומהחום ולמטה דיש כלומר דשם מתחיל להתרחב שם"ח סמי' ל"ה וחב"ם ס"ק ע"ע מי"ם. (תקבב) שכנגד האונות מי' כמה"ג בהגהות כ"י אות ל"ט שכ' דיש מי שמקן שיטור בתוך הכלם שכנגד הלוטה עד חמשה לנשות ויותר זה כשיתלה לרבנות לוטה מימין והסרכה יולאת מלוטה הר' לחבן שלו אין לרלי להכשיר כל מה שכנגד הלוטה הר' מלא כל זה שכנגד ה' לנשות הל"ל אין לדבר סוף ואם ימלאו ג"כ ה' לוטה ומהשמות בחבן כרחוב יכשיר כל מה שכנגדן עד ח' לנשות ואין זה סברת דיל כבר טעמת מי"ם ומי' בשלחן גבוה ס"ק ס"ו מחודש מ"ב שכתב שם שיתנין הלוטה בשלוטיק להכשיר עד ה' לנשות וכתב שאחת ניכין לו לנשתי דהני תמם לנשות ס"ש אין מהלשונה שהלו קמנה הרבה עד שם לנשות עם לוחה קמנה וכן מנהה מבשה בלחמיר לפי הרב כמה"ג ז"ל והכשירה עד שם לנשות עם לוחה הגלו קמנה. וכמ"ם הכמה"ג שם בלות ריש"ל ולא כמ"ם המכי"ם חלק ב' סי' י"ל שהביא הפר"ח ס"ק מ"ו דשהם מלר החזה לוט מחיק אלא ד' לנשות בלבד אם לא שיתברר לנין שבדיון הוא כנגד הלוטה ולא הלוטה כי לוט לון לו אלא דברי הכמה"ג מי"ם ומי' בשמ"ח סעיף ל"ד וכתב"ם שם מ"ם בזה הביא דברי המכי"ם והפר"ח הל"ל והעלה לדינא שם להחמיר כדעת המכי"ם עד ד' לנשות ולא עד בכלל והעליונה הוא בכלל המסבר לר זה הוקא בכהנם אבל אם הבחר מתנים ביד שבדיין החזק עד הלוטה יש לחקל ביחבר מה' לנשות אמנם לא מהני הרגנה ז"ל כ"ל כשהבחמה תלי' שלו מהבוחה בחרכה כל ערכה רחו כל מה שכנגד הלוטה כמו שהם הולכים בהלכתו כך מנהם בחבן בהלכתו מנין ואין מהלכתן לוט מנין מי"ם. (תקבג) עד השרתה כ' בשלחן גבוה ס"ק ל"ח מי' עד ולא עד בכלל שהרי כתב למעלה בסעיף ז' אם הבריכה הלוטה לו הלוטה לנמשן לוחד בין שהי הנרונות מדיפה מי"ם (תקבא) כשרה מי' בכמה"ג בהגהות כ"י אות ל"ו שכ' בשם הרב"ח הסרכה נעלם ולבבר שמהירין יש להחיר אפי' בבהמה מהרי מי"ם ומי' בשלחן גבוה ס"ק ל"ה מחודש ל"ה שכתב הר"ה בחקשות שמכשיין בסרכה לענ"ם לבדו יש לחקל אף בבהמה מהרי ג"כ שם אמר לו אביו ז"ל שהקשים הם ריו מכשיין בסרוכה לעלם אף בבהמה מהרי ומי' קולקלן בהלכה הלו בשם אחר כדי שלא יתנים הגהרי שהכשיר ריאה סרוכה ודבא לדי הגרא עם הנחמן שיכשיר לו ריאה סרוכה גם בחקום אחר מי"ם (תקבב) שהמקום צר ותרחקת לדופן מי' בשו"ת אפריון חיר סי' מ' בריאה שה' סרוכה לדופן בחקום שהחפן סחום לר הסרכה יולאת מחוץ נומה לו תרין שהיה בריאה וכ' דהה לכאורה בזה לכ"ע טריפה דהא החופן לא יכול לכסות את הנקב שהחה הסרכה שבתוך הנומה אבל זה לוט דלא דכל הנומה לו התרין הי בנקב הא החופן סותמה אה כל הנומה והתרין וכין הסרכה היחה ממלאה אה כל הנומה ונם קלת בביצות הנומה מ"כ הרי הסרכה מחוקה אה בהיות החופן מ"מ. (תקבג) ונקרא דופן ר"ל דלא כל בבר החופן מגיע על נקונת לו סרוכה גב הלוטה כ"ל בחקום לר שהחוכן שם הריאה חחקום מהחי ולוטם עשוים להתפרק במ"ח סעיף ל"ד (תקבד) עד החום ר"ל דברהבה הי הבישר עד הרוב שמקרין מהחזה ולא עד בכלל ואמרה טלו מהחזה הלשונה עד עבר סוסי דלוטה שם הבחלה הלוטה. שם"ח סמי' ל"ד והב"ם ס"ק ע"ח מי"ם. ומי' בשלחן גבוה ס"ק ל"ט שכתב בשם הרב הבנהבה מ"ה שלמה מרלוה הלשונה ומשם ולוקן יש כנגד בבר ומקרין משם חום של דם מי"ם. (תקבה) טריפה מי' בכמה"ג בהגהות כ"י אות ל"ו שכ' דבחקום שהבו לחקל בבר סרכה ע"י נפיחה גם בזה מהני לה מניחה מי"ם. (תקבו) ולדיקן אין נפקותא וכו' ואלו המלקו שהחקרו הרבה הרבה דרים מדברי הבחרים גם בסמי' אלו לף שלן ל"ש לדיקן יען ראיה נלחה הבחרה שבפסקים הבחרים מהני מדהבחים הבמ"ח ז"ל שבחבר כל לוקן בדרים בחקום שם ל"ש לבחקום הלכה מהגב לחמיר ושפקים בדרים אלו כמו שבחה אלינה דרינה ע"כ הבחקרו גם אלו אלו אמלו לו אל לדה מקום שבחבו לחקל בדרים אלו לחבן יזה אה לבר הסרכה

תשובה

לפרים ומי' בגב"ם ס"ק קל"ה: (תקבז) עד סוף הסי'. ר"ל בחמ"ם בחחבר עד סוף הסי' אבל בחמ"ם בסוף הסי' ביך גם לדיקן בחמה"ר (גב"ם ס"ק ר"ב) ושמ"ם. (תקבח) כי כבר נתנו וכו'. והחחם הוא חחם דחרינא לון להכשיר בסרכה מגבה ולחקן ר"ל הוכל דבריך סחב בבבר החקן וכו' ולחן הבחלה לון לא בקלון הילר וקרא סבך מ"ב יל דמ"ל בהסוקים דמ"מ בחי בדיקה הריאה בשחרן ולחן לא בחמיכן מבדיקה ספרין הוכל דהוא לקולא אמ"ה סעיף ל"ב מי"ם (תקבט) כבר נתנו באלו הארצות להסריף הכל ר"ל כל שהיא סרוכה בחמה שלוה ויחקה ע"י חישוחים והיכא שהריאה מבנקה לחקן בלא סרוכה ולוחה מהבחרת ע"י הולכה הד בבחה לבל הכא שהסרכה שבחרת ע"י חישוחים וכן בהביטוק ובחד ע"י הולכה הד בבחה גם בחחישהים לדיקן מהחירן אמ"ה בחי' ר"ל והב"ם ס"ק ע"ב ולב"ם ס"ק ק"ל וקל"ב מי"ם ומי' רלם יוסף בחחדשים ס"ק רע"ע מ"ם בזה (תקבו) נתנו באלו הארצות להסריף הכל ר"ל בחחה מקום שהוא בין בחקום רביהה לחחוא ולחבי' לא יהיה בחריה הריאה וכן בסרכה וכן בדבוקה הריאה לחקן בלי סרכה ולחבי' בחחבכה גם הוא סעיף בבבר שבין הלשונה ותחיעה תחי' בבבה לב"ם אמ"ה מהבין לחבר בחרישהים אמ"ה שם ולב"ם ס"ק ק"ל וקל"ו ולחם יוסף בחחדשים ס"ק רע"ז מי"ם (תקבא) הארצות להסריף מי' ש"ך לקבן סי' ל"ל סק"ם וכסרמ"ג בשלו הבחיהה לפי' זה שכ' דלף שלו מחמירים ולוסרים בכל זה אבל הא ולא הלא הי רק בסק בריאה ים לחקל בזה בלרוף שד בסק דהי ס"ם מי"ם: והבנה יש לעיין בזה לבעל"ד ע"ם דברי כמ"ז לקבן סי' ל"ח סק"ו וסיכם הלא הי בסק לכל הבולם ים ל' בשלם המכר לא הי בסק והי בסק חבדן ידיעה מי"ם ים לעיין ל"ד לבחמ"ל דים מקומות שבבו לחקל בכל זה וכע"ב דבחקומות הלו בקולים ל"ב הי ים ל' בשלם שבכר והי בסק חבדן ידיעה שלו מלבדן לס"ם ולולי יל דלבו לומרים הם בם לוחם בקולים בזה ולוחם מכרים ועדין הי אלו בסק חבדן ידיעה ול"ע (תקבב) הארצות. מי' אמ"ח שם ובמלרות מימים שרים ג' מבה ד' ס"ק י"ז אל' הלם ים לוחה מקומות שהבו לחקל בזה ים לבם על מה שבחבים ולולי ביחיקה בחבבם מי"ם ומי' בבינם לדים שבר לו"ה סי' ל' אל' שם מקומות שבבין לחקל בנסרכה הריאה לחקן בחסק הב"ר הבם"ע ולא סבר"ם ולחבר שבחבו שבן בסק הבלן בבל שלבה לדי' ובבלה בזה הבל"ם לוקן שלא שבחבו מבי הבלן בבל ס"ק ל"ו לוכם הבחים לחקל מי"ם ל"ב בחבחבם לדים בל ס"ק ל"ה ל"ב הבלן בבל שלבה לדי' ל"ל לחבר בזה בדינא

(תקעד) מותר קדשים פגול נפסלו (תקעה) ופרפה שלמו מנני גריסם. (תקעו) ולן (תקעז) לן (תקעח) לטהור

תשובה

ודכי

ראפרמת הלכה פ"ו מישומ"ם כמוות וסיה כזה הפ"מ וכבוד שבת כי מעמד שלמ סי' כמיר שם בשר אחר ופסק להכשיר הבהמה הנזה מהני פרימת החזקן גם לדיון מכמה מעמים מיי"ם בפרישת ומי' שוד בלב"ם שם לחלן פ"ק קמ"ג שכ' הלקח דין זה מהא להקל גם בחרלי"ע דומות על המנוס שמומר במילר הזהה מנוס וכל שם מומת לין הדומן מגין כמ"ם הש"ך לעיל סי' ל"ז פ"ק כ' ובמ"ח בסי' זה סמי' מ"ו מיי"ם (ומ"ל פ"ק ב'): (תקעד) מנרת קרמנים הוא מי' בשו"ת מים חיים חו"ל סי' כ"ו שהרפים הנו' הגלון מ"ה מחיר מקלמנין כן הגלון יעכ"ן ז"ל שכ' לרביע הקדם רוח מפיס הבעל שם סוב ז"ל בשמן ש"ב שהקל בשמן זה וכ' בביאור לשון הרמ"ל בזה דמ"ל כי ממנ קדשים הוא ל"ל עפ"מ דקי"ל דמנב הנעבה ע"מ חבם אסור להחיר סיכה דמהת ומ"מ לו לחשבלי רב מ' ופסק דלא כמהגלת בזה מה דעבד מהני ומלה סרלת המכשיר ולו לחת הי ואסר ומבה מנבה בדים ללו שפיר עביד ואפשר שהיר בשום מביהו לחמם כל זה הוא לו לחשבלי מרב המחיר ומבה שלא בחפרין והבנה הזמה מלמני הבלים אבל אם מרב המקל שומר בחרדו ופסק דלא כמהגלת ומחיר מומת הברוכה לחזק בחזיר דלא כמהגל שכ' הרמ"ל מי מבפמו מרדן בהלל"ם לף אם עבר על דברי סופרים בחמרו שלון זה פורה וכ' ולון ל' תלק לשוה"ב דלף מהגלת שקבלנו עליו תל עליו בחזיר הזהה מנוס לא הנוס וכ' והחיר בזה מ"ים: (תקעה) ותרפת מי' בש"ת שמר אסר אסרדי חלק מ' חו"ל סי' מ' שכ' שם הרבה מקומות בין הספרדים כגון בקהסטמנמי"ל וכיומת מלמני הבלים לבל אם כרב המקל שומר בחרדו ופסק דלא כמהגלת ומחיר מומת הברוכה לחזק בחזיר דלא כמהגל שכ' הרמ"ל מי מבפמו מרדן בהלל"ם לף אם עבר על דברי סופרים בחמרו שלון זה פורה וכ' ולון ל' תלק חזקא סיכה הברכה הריאה לנקום הנקב פשל בו כגון לחזק ולגרתת וכיומת מנוס הלילן דעיקר הסרכה היא בזה מחמת המכה שבחמו מקום שלון הנקב אסר שם לף המכמים שבקהסטמנמי"ל אסרים הנעיה לף בנסרכה לנקומות הל"ל מי"ם בפרישת ומי' בש"ת פרים מפרמת מ"ב סי' פ"ט שכ' שם מקומות בין הספרדים שמנבם להכשיר בסרכה לחזק חזק לחזק הסרכה ולבחק בנעיה הוא מנבם בנמנה ומכ"ם בסרכה שלא בחרדן בריאה עמה שלא עלה על לב שם שפסק להחיר ים לנחות בדים ואם לא שמנו אסר להבמכים לחלל מהריאה ובדיקתם ולרך להבחק לף מכלינם וכפ' קל"ב כ' עוד שבק"ק ביגרת"ל שכ' שם קבל הספרדים מנבים קדשנות ולה"ב מרבנו שם הבמכים שלא סי' עוד בדשהם לחזר ים לבם לחבם מנבם הספרדים אמי' לקולא לף מבנוי שקבל הבמכים כי' שם קדום בפ"מ יחוקק הבמכים בנמנבם ולם מהבן מנוחת מלה לרך בכל הבנוחה לחדים אסרנ ל' דבר שם סתגן לקולא וכל ל' מקבלות יחוקק בנמנבם כן לקולא וכן לחומרא ולן בזה בנוס לא הנהנדו מ"ים ומי' בנמר בנים פ"ק מ"ו מה שנלמל מנמים לא בפרישת (ומ"ל סי' ל' פ"ק מ"ג): (תקעו) ולבן אין להבשיר שום סרבא שנמה"ם ומ"ם שמנין לנמנך כל סרכה ולבחק אחזק אם שלה בנעיה ע"ל סמי' י"ג בנמ"ם ובדבריו שם בפרישת. ומ"ם סרכת הלו' ע"ל סמי' ו' ובדבריו שם בנמ"ם לם סרדת הנקה ע"ל סמי' ו' ובדבריו שם ומ"ם לם הנקה ע"ל סמי' ו' ובדבריו לעיל סי' כ"ו סמי' ב' ובסי' זה הלילה לנמנך בנמקם הרלי"ע סי' בדבריו לעיל סי' כ"ו סמי' ב' ובסי' זה סמי' ח' ובדבריו (פ"ק ש"ב ופ"ק הבל') ומ"ם לם הבמכים פלה מן הזהה על החזק ונמנך שם סי' לעיל סמי' ז' ברמ"ל ובדבריו שם. ומ"ם שלון לנמנך סרכת דנקה הילמה מנבמה לף מיסת סי' בדבריו לעיל סי' ל"ו (פ"ק מ"ו ופ"ק כ"ו): (תקעז) אין להבשיר שום סרבא שנמה"ם ופה"ם פ"ם בנמנה עמם רק ולחרך קלה על הריאה ומ"ם הפה"ם בשם הבי' מקום שנמלל מי' בנמנוק הנרי"ב (המעם בסוף סרי"ל דשום וילמן בהבמנות) מ"ם בדברי המקום שנמלל בזה ומי' בפ' שב לחרמל סי' ס"ד. ומ"ם הפה"ם בשם הבי' כי סכרמל מי' בנמלינת פירם שרם ר' מקם ג' פ"ק כ"ח מ"ם בדברי מר סכרמל בזה ולרמת מי' בש"ת ר' חיים סבן ז"ל חו"ל סי' ל' מ"ם בנמן זה וכ' שלמה בלמחנו ס' פ"ם של נתן מ' הקנו ר' שלמה מרים אחר"ק סלמן ז"ל שכ' ל' בם בשם הנחלים ומי' מבחר על הנלון בפ"י הנלון בכ"ל הבנה של מנקן הבי' הפס"ו ודפים ח"ל מכל הכ"ל הסיל שלמ"ר שלכ"ו הקבר הוא לבנון ויכ' ל' הפ"ם לכי מנוח ישמיון מר הסבר שם לחדים הנחים לחו' ולם יבכנו שנו יבחינו כי ילמה לחי לבדי לנקל בנד הפ"ו אלהים מכ"ל ומי' שנ"ח שמי' מ' ובבי"ם פ"ק ל"ו שכ' ג"כ הלמרך ים לנמנך לנחבר ע"י מעמה ובדיקה בפסרין חזקא מיי"ם וכ"כ בפ"ו פ"ק כ"ב ובכ"ם פ"ק קל"ב ובמרמ"ם שמי' קפ"ג ובכ"ם בשמה יעקב חלק כ' מי' מ' וכ' שם ולכ"ם הבדיקה מפסכנם בו לפי' בדישבר

ומם כ' שם ולכ"ע לפי' לנמר הבדיקה שבשפרין לון להחיר מלת הבהרילה סת חחמנו שלם ויפה בלי שום רישומת ועלמה בנפיחה מיי"ם ומי' בפ"ו ובפרמ"ב סמי' קפ"ג ובדלם לפרים שם שכ' ולם הנעם הוא על הריאה לו לם לים יסל לקלף מן הריאה ובקפלנין לחמו מקלף קדום הנלון של הריאה עמו יש להמרלם בכל מנין לפי' בהפ"מ מיי"ם ומי' ביד לפרים סף סמי' זה ובביד לון בפפרדים סף פ' ז' שכ' הכל הלדים שכ' לקל ולהחיר בנמלת עלם בריאה לו על הריאה לו לנמנן מלת בהפ"מ ובבמה נפה אבל מלת בהפ"מ לו בנגלים וגדיים ומלאים לפי' בהפ"מ לון להחיר בשום מנין בזה לף בהחנם מקלף ומלת החחנו שלם ויפה דחיישיק שיקבה שם הריאה ומבדק החחנו מיי"ם ומי' בש"ת דעת חכמים סי' ל"ח שהביא הבי' הגלון מ"ה יהבע הרמל אבד"ק ינמת ל"י שכ' ל' בריאה לחמיר בדין עלם בריאה ופיים ח"ל פרומת המילהת בשמלת עלם בפנים הזה הקדומים ולף דיר בחחת שמלת בריאה ולם מלת בחון על הקדומים ודבק בו לף בקפלנין לחו מלת בריאה שלימה מחחנו לפ"ה כל שלון יהלון שם חבדון בגלשת שם כמנו הוא ולף בריאה ובמלת שם חבדון קלת מהגלשת בריאה מבסק מיי"ם לף בסף סי' מ"ב כ' שחבר דעת חכמים דלם כי קבה מלר לחקל בזה בס"ם הגלון מקומת כג"ל מ"מ כיון הבעיק מפומי' דהחב"ם וכל המחבים לחריו ומבמים לדבריו לבשיר ע"כ יש בסתך מכ"ם לבשיר בהפ"מ ולרך גדול וכ"כ שם בחלק הכ' מהבשי הקבלת דעת הנכח סף סי' כ"ה מיי"ם ובסה דלחי בם' שב לחרמל סי' ס"ד שכ' ולכל זה לם מלת עלם על קדומים של הריאה לבל לם מלת הנלם בחון הריאה מחת הקדומים לף שהקדומים שנלי' לפנלה הם שלימים ופיים בריבה בהחלם ולון מעיל שום בדיקה מיי"ם לף לפנג"ל דבזה לקם יחבר דברי הגלון מק.עמ הכ"ל דבמלת עלם בחון בריאה הזה הקדומים יש לו כל דין מחת שמלת בריאה הלשר לעיל סף סי' ל"ו ולון לבחמיר בו יחבר מבמחם כל"ל ומי' בש"ת רב שובן הלק ב' סי' ס' שבמל בריאה שמלת בה עלם רק דבק הזה קדום בהחחנו ומי' לחמיים מחם שלא הבר הקדום מהעלם כלל רק סי' נום ל' שם הקדום ולחר שבל הבי"ב הנלם כמנם לא בחר מחנות לקדום הזחחנו ובביב דלף שם לזה דין מחת שמלת בריאה דמהבבר ע"י נפיחה ובדיקה לחבלה על הקדומים זה הזקא לם הלון שבריאה עלימה לבל בנ"ד לא מהני בדיקה ופיחה כיון שהלון שלמר הבדה הנלם סי' שיש בקדום

בחחנו מיי"ם בלרך ומי' בש"ת מהר"ם פיק חו"ל סי' מ"ו:

ועוי' בלחם הפנים פ"ק פ"ח שכ' ולל זה הזקא בנלם לבל לם לים עלם מחם רק הוא נחלה בבהמה מיי"ם לבל בלב"ם פ"ק ר"ם כ' ולל לא הלי בדאות מיי הבדים ולבל יהבה לפי הנלנים כי לנמנים מחה קדומי הריאה מלת עלם רק ומדאיבו ביבר מלמבלה ים בזה חבם שהבק שם עלם ומקב ובקם עלי' שר מלמבלה מיי"ם ול"כ בחלילה עיבים בם ומי' בר"ק פ"ד שכ' שם לחבור לנמרי בחחנו"ם כי הדר הריאה עבלו ולוא קל מפרבת מיי"ם ומי' בלבם יוקם בחחנו"ם פ"ק ר"ל מ"ם בדין עלם הדר בלמלת בריאה ובמלה ולם הבלם הדר הוא מלמבלה של קדומי הריאה פבחת ולבבה לפי' יש שוקן בחבלם הדר הזה ולל שבאל רק כמו הנר הלון לון בזה שם בים מחחנו לבל לם לם מחחנו קדומי הריאה יש לחן בי' ומכי ומלר שם כמו עלם ובלבה לבלים שבל שם מ"ם לם הוא פבחר מחחנו להקדום לחבר לחן כי דין לחבום בריאה כיון שבבבר הריאה בהקבה ובבה כלחבום ולף שם לדים לבקל בזה מ"מ לון לבדה בבפשות לחחיר בזה ים לבחל לחבם בגל וכ"ו הוא לם הוא בחבר להקדום לבל לם לים בחבר כ"כ ים בבר הריאה בין בחבם לקדום ובלה בנפיחה בביחת ולבבה הלא נבב מחחנו בבים ובבבה מיי"ם ומי' מה בש"ם רב בחבר הכ"ל בכ' ובלם בר זה לחלק בין עלם לבלם לחבר שם בקבת חחחנו"ם ולבו עלם עבלן קבלה לים מחי לים לבש"ב ולחבלים הבחבת עלם ולון לבחבר בל לחחנו ובבה לבל לם לא קבלה מרבו מיי"ם: (תקעח) להבשיר שבלה"ם ובח"ם ובבבריו בפ"ק הקדום ומי' בחחנו"ם בריב מרלי"ם לחת פ"ה בפ"ק בכ' ולם בחבל עלם בריאה לף ובחבכן לבדיקה ובפיחה ובחבין מ"מ הא ולף ובבי בכ"ם רישומת כ"ר ולם מלת שם רישומת בחלה בבי הרלי"ם ולם מלת שלם מ"ל הריאה מחחנו ולקף בקל מבל הריאה והריאה מחחנו שלם ויפה יל ולא בבי שם רישומת ולחבי יש לבלם בבחבת שלם בחבון שבבבר מ"ל מישומ"ם לא בבי הרלי"ם לף שבי בבלם ובבק ובחבן מחחנו מ"ל קדום בריאה ובבל שם ל' הא מחחנו רישומת ובבבכת ומ"ם לבינה פיים בל"ע מ"ם ומי' בבל אבוה ולון בבי' ל' בחרלי"ם

ודכי

יב. ומלשון פירושי שבת כאמור (תקעם) שם (תקפ) סרכת בריאה אם לא כ' אותה הסרוכות בבסדרן לחתם מחליין לגר מיקרן והוא הדין אותו נאותם בבסדרה כי כלי נוחנה וכגר נתבאר (תקפא) שהנו לחקל בסרכת התחתונה (תקפב) ע"י (תקפג) מישך (ז) (בא) ומשמש: יח (תקפד) 'וחזקא (תקפה) כנגד

פתרון תשובה

(בא) ומשמש בבהכ"נ [ומיין שלא שבירת דהמ"ל כתב כשם מכם נגע פמי ומקבץ מלא לחתך לחותכים מעשם ומקום ומחכה כך ומחלוקל ומה"ה מסמקת דלא כאותן הפחתים שמחמעכים והוא ז"ל כתב דיש לילך אחר המנהג בזה ומכחא דהכא לחתך אף בכה"ב אין לבטל בהם ע"פ וכן מקיק בהשוכת מ"ם כי מ"ל וכתב שוב ומביר מדבר מדוכה דשת בבאון מיא חמרים לאחר ולפמ"ל לבטל בבהמת הגדול ולאכלה בפקל מדוכה ע"פ] ומ"ם הכ"ל בשם כ"ם ע"ז בחמתה שהיה שלא עכם דק כי' מיין בחוכת מקום שמחל כי' כ' מהנינו על הכ"ו והבלה כתמת הפרי"ח להכביר ע"פ ומיין בחוכת שם"ר מ"ב כי' כ' שבתב זה לבטל בהע"ב ע"פ וכן פסק הרב"ם זה לקבל בהפקל מדוכה ומיין בחוכת הר הכרמל מיי"ר כי' כ' שבתב דה דוקא בחלת מחוה על בריאה מבחוץ לגלה שבדבק בשרה אבל אם נחלת שבר בריאה בין קרום לקרום דבבר יש רישומה לפרש בחיקב קרום אחד ע"י הבלם שבר יש לחוש שיקב גם בחני בחבל מרחוב ולזן לא נעלים ובריאה אפילו בחקום הפבל מרחוב ע"ב

(לא) ומשמש. כ' הה"ך וכן כל הסרכות שיהבאתו בפי' זה בטלן מהבים לחתך וזה סבלו מקום בדין כל סרכות שבאלם מהבין לחתך ובלחוק אח"כ אם שלה בבריאה חין מבבדרן ולסיים מחיחר לחיחר לחתה מחליין לגר מיקרן והרבה תלוים והבוקה בגדרת לו בבחמן בהחוק לו בהדרה בחבין שבחבאר בס"ד דבבר וכן אם סורדלא הבקה לחבה בחדרם אלם בחבי' ג' כל אלו הבריס בלא חיחר ובלא שם בדיקה מחבבם לסיים רבריהם כך מהבין בחלחת אלו וכן הוא בדברי האחרונים (ופר"ח כתב אבו לו מהבין לחתך . ובבסדרן מבבריק בכל נחחת לף לחשבה מחליין וכן לבוקה בבדרי גם ודלא מבוקה בחדרם אלה מבבריק אבל דבוק בגדרת לו בחוחן בבחמן מבריפן אכ"ל וע"י כתב חלילה לחתך לו לחבחבן בחקום הרחי לרישותא ומיין בג"י שבתב אלם בבבחה שחבה והבחבחת אלה מן בחחה על הדוחק ומבבך אם בבריה) והמ"ר כתב דלין לחתך בסרכת דבוקה סיולתא חבושה לו מבינרא וחבה עד בריאה מבבה בחבה לו מחחבה אסיר אם לו דק ולחתך קצת חוחה על בריאה מבחוץ ומבבך בחדרה לרחבה וקלף לחוא מחבה בה ולא היה מבבבן והבחדרה מחבם אבלחבה הבבחה מקלף והבבן בריאה חחת הלחבת ל"ל דבריאה כין שבבבבר לו לבקב בריאה בחי בדיקה מדין הב"ם כחו בריאה שבבבבן בה חחבן בחחן ל"ו חבל"ו ולין לא בחחן אחר לחבן בחחן אם בחבן לחבן בבדיקה בחב"ם חע"ל בחחן לו חבל"ו ולין לא בחלין בבדיקה בחב"ם בחחן אחר וכן בחחן בחבן לחבן בבדיקה חחבר"ם יבה ז"ל ע"ל (ובר"ח מבבר דחחבחת לחו לחלת חבלחבת הבחבה אם חחלת ע"ג בריאה שחבים שבבבבן ולחבלי"ן ערך לקלף חן בריאה בחחת ובחם בחבה בריאה

תשובה

בחבלי"ם אם לחת כ' שבבבר בחם בקלף הבלם ובריאה שלחבה בחחבן לחבי' בחבם יולא חבחבה בבבבה שלא בבבבן ובבבבה לבלחבת בבה ובי לבבבם בבבבבן בבבבבבן לחבי' בבבבבן בבבבבבה בבבבבה ובריאה שלחבה בחבבבה בבבבבבן לחבי' בבבבבבן בבבבבבן בבבבבבן

האונות הוא דמכשירינן (תקפו) אבל (תקפו) שלא כנגד האונות (תקפו) טריפה: ב [1]הא דמכשירינן דוקא כשהנקב כנגד הדופן (תקפט) אבל אם ניקבה מבפנים לא אפילו בשפולי ריאה וסרכא יוצאת (תקצ) משם לדופן טריפה ואם סרכא יוצאת (תקצא) משפולי אונא ומתפשטת על גב האונא ונסרכת לדופן (תקצב) [2]אם רוב הסרכא היא בגב האונא (תקצג) כשרה (תקצד) ואם לא (לה) טריפה:

ב מהלים שם ל מהר מהם הטבריל מ"ר מרגלי נשרש שמרכל שמר

באר

יפה הגליטה תחת הטולמלין כגר. מ"ר)· (לה) מריפה. מגר שם"ח מ"ל אם סרכת חליה יעלה בשפולי לומה ונשף הסרכת עגה והלי גה ממין כמאחר ומלה בגשה מלילה

דרכי

הלומה מ"מ כל הלה מי מסון מגמה זה כגגר זה לון הימר הכשלים מכון ולון הפסימה כדוקן כגגה ממגה לון הפסימה מלמה על הנקב ופשו להפרק מ"ים ולפגל"ד מרלה רלי' ברוכה להמגירין הכ"ל מדברי הטים"ם לקמן סעיף כ"ח שכ' דלמה חקה ברירין הירן כן הלה לף בסרכת עם הפחור כ"ל לם עברה במישך בגמה יש להקל הלי' לם הסרכת היא עבה והכפחור עב ולמי' בגלה בדק לרלמה לם הסרכת שלה בגפיה כל שלחר שהפרה במישמ"ם בדק בגלה מקום בדק לו בפחרין ולרט מגלבן יש להכחיר מ"ים ומי' במקל"מ פ"ק ק' והגבו לרן מי' י"ח בחמידים פ"ק ל"ה ובלהם יוסף בחדחדים פ"ק ק"ם ובמחת הכח כלל ל"ח פגי' ג' ומי' בחמחת יוסף בביאורים סק"ל שכ' מחמחת הר"ק והכפחור שיגלה חמ"ח גם כגים הם בחוך הכפחור מהי כשבגרה ע"י מישך והרין מקן הש"ם הם מחגלה לק בגמים שם סף פגי' י"ד לרט מחלים אלה בפחיחה מ"ים ומי' בלהם יוסף סף פ"ק קגי"ם שכ' ולה מהי בפ"ם שלה חמחה כפחור מישמ"ם לגה מחמם מגגל מחמם הרבה לה מהי ולי"ם קלוף דרין וכ' שלי"ם על הביה לחריס שחמם מ"ים ומי' בחמחת יוסף עמק ע' בלקי"ם כ"ח שהגיה הבריו הכ' ולון

להחיר במישך הסרכת ז יוחר מכשלר סרכת בלה כמדרן מ"ים:

ועיין בשי"ח מוסי"ר הגיגה בקי"ם פי' כ' שהגב הכל לה הלה רק בפ"ח שם בפסיב כהגר הכ"ל אבל לם לם הכפחור כלה בחמלה סרכת שלה כמדרן והלה כגון בגמה מלגה שגלה בין לם הכפחור נחל לו קגן מריפה מ"ים ומי' בשי"ח ובמה הגמה פי' י"ב שכ' לחלק בלה הלם הסרכת עבה לף הכפחור קגן מגיגה שלים מגיל מישמ"ם לגן הם הסרכת דקה והכפחור קגן ולפי רלמה מיגי הסרכה מלגה שהכל רק הבפחה ליחה ובבריה הלה ע"י מישמ"ם לם כי קגה לחקל מ"מ מי שרשה רחבה ובחלקף הלה מבגי המגה לחגין ולהחחה שלגה לגה ריר בחגמה וחלה לחכחיר לגי לומר ל לגה לחיסר ולגה הגבר מ"ים:

ומ"ש הבלה"ע והגי בה בגגן הכפחור ומלה הבחגה מלגה שגלה מי' ר"ק

פ"ק מ"ד שכ' ר"ל דלם הגל עב לף לם הגל בלגה שגלה חגיר בלה ולרין הבחגה הבקלים וכן לם יש בגר הבכפחור חגיר וכ' שם ר"ל דלם יש שם שגלה כ"ר לו מיגגה כ"ר חגיר לפי' לגי עב לף לחי"ב חגר בו וכ' הגם לם יש בו שגלה יש לחקל לם לגי עב מ"ים ומי' בחקל"מ פ"ק ל"ש מגגה לחקל ולחלף ר"ל דמ"ם הלחגים מלגה שגלה ר"ל שגרלה לו בשגלה לגבל לה שגלה מחגם דלם יש בו שגלה מחגם פ"ו בחר בחגמה הלי' ר"ל דקי"ל דלן בלן גחלה לקחגה הגיגה בל"מ מ"ים ומי' בחגמה יוסף עמק ע' בלקי"ם פ"ק כ"ד מ"ים בלה הבכיה הגלגה מלגן הפגי יהגגה בהשובה שם הגם לם בו בחגר שגלה גל עב הקל דלם לגי עב כגר עי"ם ומי' בחגמה הגלה פ"ק מ"ג מ"ד ומ"ם מ"ים בחגן לה לו כל בחר בחגמה המלים הגרבים בשלים מהגרבו בחגמה הגלה שם בגרים לגי לך דלם שגלה מ"ם ובלגבה הכפחור לם לגגה בשפלי לם הסרכת עבה ומלגה ליחה הגם הכפחור עב יש לגפחר חקלה בשם בהסרכת ליחה לגבל לם לגן בהסרכת ליחה כלל לף הכפחור עב יש לחקל ומ"מ גם הכפחור חק יש לבחן ולבחק הלגה שבחגן בחגמה לחגלה לגי לחגיר ומ' לגבל לם הגל בשפלי כגל נחלי לגן לחקל כ"ל בחגמ"ם חקלה לגבל לם הכפחור הגל בחגמ"ם לם הגל עד הגלגה בקלגה ובלקי בחגגה יש לחקל בכל נחלי לף בסרכת עבה הכפחור עב ולם יש בגר בהכפחור לם הסרכת הכפחור שלים בחגגה יש לחקל הגכל הגלכת מחגם יחגרת לגבל לם לגה שלה בחגגה הלה עבגה בחגמ"ם לם לקגשה לגבל לם הגל בחגגה לגבל לם הגל בחגגה לגבל לם הגל בחגג

נ שיר כשם אבל כמלים ס כ"י מהכרי בשו"ע שבאמת בטור והרא"ש וכל מ כשם רבינו ע מ"מ דבר יוסף גר מגיחי ובכמה שם קי מ"ש

כא יאם סרכא עולה מן האוגא לדופן שבצד האומה (תקצה) טריפה ואם סרכא עולה מאוגא לדופן שבגגר האוגא ולדופן שבגגר האומה (כב) (תקצו) אוזלינן (תקצו) בתר (תקצה) רובא: **כב** (תקצט) אם (תר) האומא (תרא) סרוכה לדופן (תרב) אם יש (תרג) מבה בדופן (תרד) כש ה (תרה) ואונה (תרו) צריכה (תרז) בדיקה ואם אין מבה בדופן טריפה

פתחי תשובה

(כב) מאלין נמר חכמ מין במשנת מכר"י מלאי מ"ל קיטן פ"ז מ"ל כמ:

דרכי תשובה

שם הולע בהבועה הכ"ל יש להקל ואם יש בועה באמצעית הסרכה אבל הסרכה מד בריאה עד הבועה דקה כחוט עכבים ועבריה בקליפה קלה ומלד החוטן הסרכה עבה יש להקל ואם הבודק הרגיש בכיים סרכה דקיקה ופרקה מיקום הדוקה ומסתרה הלוי בריאה וכמסלית הריאה מלא בשבר הראה כמה סרכות הלויות וכיוצא סרכה לי שבשביה כפתור וטלן עברו בקליפה ויש לחוש שלי הכפתור הוא בהסרכה שהיה הדוקה כיון שרוב הלויות יש להקל ואם כפי אוכל הסרכה בריאה שגם אם זה הדוקה היה הבועה שיכה יותר לחוש לו לשון מלריאה יש להקל גם בחולה שם ב' סרוכה וכ"ל כיון כפתור כל שבבו בקליפה עכ"ד (ועי' בדבריו לעיל ס"ק ק"נ וכמ' ל"ז ס"ק קי"ח).

סעיף כא (תקצה) טריפה כ' בשמ"ח סמי' ס"ד דבכ"מ דמריסין בדיים אלו לא מיהני בי' בדיקה שאמר אם יבדיקנו בשוטרין ולא יבלבן טריפה כיון דהלוק הרישותא בריאה אמריק מיד דקרים עלה בנקב ופרייה והי קרום שעלה מתחה מכה דלוי סרוס ס"ש • (תקצו) אוזלינן בתר רובא ספ"ם ועי' בש"ה אלו ולקמן הספרדי מי"ד סי' ל' מ"ם בדברי המרי"ם בזה ועי' בש"ת פליפה בית יהודה סי' ל' בלריסה מדיים אלו ועי' בש"ת שאל ומשיב קמא תקנ כ' סי' כ"ל • (תקצו) בתר רובא בכ"מ שמבשרין בזה ע"פ הדוב אם ל"ל לעמוד עליו היכן הוא הדוב לו שריאה שהיא מתלה על מתלה טריפה שמ"ח סמי' ס"ש (תקצה) רובא עי' לבי"ם ס"ק ק"ח בכ' דהא דאלינן בדיים אלו בתר רובא לאן זה דומה לשאר רובא ומשיבת דשלמא ול"ל ליתלי מה לשאר טריפות כיולא בו כי בכל זה כתבם כל הפסקים פליגי ול"ל דגם בזה לא ניחל בתר רובא אלא ביקום שבשם המנהג להקל בזה לאן למחות ביום שם להם על מה שיסתוכו אבל לא לדמות אלתא לאלתא להמליא לאחה קולא ועי"ש בסוף הס"ק:

סעיף כב (תקצו) אם האומא דע דגם הדיים שבסמי' זה לא שיכים בזיון הוה בהדיעתו כי אפי' בסרוכה גב האומא לחוש דים מכה בדופן והוא בחוש לר דהיינו בחקים רביהה דאומא אפ"ה מהגין לאסר וכמ"ש בסמ"ה סמי' ל"ב וכב"ר ס"ק מ"ו ובפרי"ב סמי' קל"ה ומ"ש ס"ק קס"ג ועי' מה בלקם יוסף בחידושים ס"ק ר"פ בתרוך ועי' בש"ת אלו ולקם הספרדי מי"ד סי' מ' סב' דלוק בלחומר מהגין להסרוך בזה ועי"ש מה שהאריך בזה: (תר) האומא סרוכה לדופן ולאן חילוק בין אם הסרכה יולא מגב האומא לו מהרוך לו מהיפולי לו מבפנים אל הדופן דהא לא הי טעמא מהשם הגמה אלא משום דהלוק הרישותא בחכן ולא בריאה פר"ח ס"ק מ"ו ומבר הבים ס"ק ל' בשם הרדב"ז עי"ש • (תראא) סרוכה לדופן שבמ"ח סמי' ס"ג ובב"ם ס"ק ל"ו דבדין זה שיה סרכה אע"פ הבקה דכמו שהדין בסרוכה לחכה שבחוכן כך הדין בנדבקה לגם בלי סרכה עי"ש • (תרב) אם יש מבה בדופן עפה"ם רים ס"ק כ"ח ובמ"ה סבי' ל"ב ובב"ם ס"ק ס"ד בדיחיטיט מהגין להסרוך בזה לף אם מיקבה הסרכה ע"י מישמ"ם דבדון שם מבה בדופן מחלאת הסרכה ומיקבה בקל עי"ש ועי' בש"ה נגבמם שאל סי' ל"ז שכ' דמהני מישמ"אי לדון במדיחיטיט והמחבר בזה הוא מפסיד ממון של ישראל עי"ש וכ"כ בבמ"ד ס"ק מ"ו ועי' בלבי"ם ס"ק ק"ד אות י' ובס"ק קל"ד שבבית דבר הבנת שאל הל"ל וכ' דבחר סלא לדון דבמקומות אלו אלא לדון בזה אסר לבם לבמה אבל במקומות אלו מבבר בזה בבמה לבבור בזה מבמיל מים ועי' בחלרת מים שרם ג' ענף ד' שכ' דדנא המקיל בהס"מ בעבריה ע"י מישך לא הפסיד עי"ש ובריאה דסומהם על מקום אלו מהא מבבר שם בזה וכ"כ בעלי לבמה אבל בדלם אפרים ס"ק קפ"ב ובק"נ ובפרי"ב סעיף קל"ה הבלה לאסר במקום שלאן המנהג מבבר אפי' בהס"מ אם לא במקום שם מבא מבבר בזה לבבר לאן למחות ביום עי"ש וכ"כ בש"ה בסר יהבבם סי' כ"ל עי"ש ועי' בבסר לאפרים שלמה בבח שר סקי' ובבר הבחות סק"ל שכ' להקל בזה בהס"מ עי"ש בלוך ועי' בחמת הבה סלי ל"ז בקמן סעיף ל' ובשרון סק"ב שכ' דבמקום

בריאה

מתגין להקל ולמעך ע"פ הבריאה הגלאן המ"ן הבם עי"ש וכ"כ בחמת יוסף עכ' ד' סעיף י"ב שם המבא במקומות אלו ובפרט בהס"מ עי"ש ד"ק לעיל סי' ל"ז סק"ה ובסי' זה ס"ק ע"ח מ"ם בחמן סרכה לחכה שבחוכן ומלה לכל לר בזה עי"ש ועי' בחקמ"מ ס"ק קי"ה מ"ם בזה וכ' הבכה דבחוכה לחכה שבחוכן ובבריה הסרכה ע"י מישך מלד הריאה ולא מלד החוכן יש להקל בע"ם ובעת הבחן מלחר שבגבעת שאול והלב"ם מחירין בחישות"ם בכל אופן יש לסמוך להקל עכ"ם בכה"ק שם שבבות הלם בחכה מחלאל ע"י המכה שבחוכן אפי' הל"ל לעבור מהחוכן בשם הלא המכה ולא מלד הריאה אלון שם מכה ע"י"ם ועי' עוד בד"ק ס"ק ע"ח שכ' דגם המקלון הל"ל דמהני מישך לא אמרו אלא בבריה לחכה שבחוכן דוקא אבל בבריה לחכה שבחוכן הלב לא לריכם הלב וכזמה גם הלב"ם עוזה הלא מהני מישך עכ"ל אבל בחחה הבחן סוף כלל ל"ז כ' לחיפה דלף להחחמירים דל"ל דלא מהני מישך בסרכה לחכה שבחוכן אע"פ לא המכה היל בחלר מקומות כגון בחה ובתרת ומקום הלב ובדבם וכיולא בו הריאה בריבה לחכה הבחן אפי' יש שם מכה מחם מדיים דמהני בה מישך לכן לף לדין יש להקל בזה ע"י מישו"ם בכל סרכה דבלאמ"ת משם דבמקומות הלו אין שם ליחות כ"כ שבחוכם לחחחל וריסך הסרכה ע"י"ם ועי' בש"ה דגם הבח הבח סוף סי' י"ב שהבין על דברי המחבר הבח בזה ע"י"ם בלוך ועי' בחמת יוסף בביאורים ס"ק י"ז שבעלה ב"כ הבריקר בדברי הר"ק והבל בחמה"ב ע"י"ם ועי' בם אורח חלי' ס"ק ס"ז שכ' שבחמת מבבלון מ' בלאל בחו"ן מחילנת דבוילנת המבא בחם"ם בחמה"ב הבבריבה לחכה שבחוכן אין מחבכן בחם"ם בחמ"ה אבל בבריבה לחחר הבבד וכזמה אין מחחירים כ"כ ע"י"ם והביאו בחמחה יוסף בלק"ל עכ' י"ד ס"ק י"ז ע"י"ם והש"ב ושה"ק מחבלאמם אמרו לי שבבה"ק והבלילת מיהגין להקל לחפר הסרכה בחישות"ם בין בבריבה לחכה שבחוכן וכן בבריבה לחכה שבבחר מקומות כגון לשון הלב ולמרבם וכיולא. (תרג) מבה בדופן. עי' בחמ"ה סעיף ס"ג ובב"ם ס"ק ס"ז ופ"ח בכ' אלם יש שם בריאה ג"כ לחיבה בבריבה הסרכה ג"כ בבריה דגם בבה"ג אלון דחחחה המבה שבחוכן עלו לחחים אלו בריאה בכן דלך מבבה של דופן לחבלה לחחים בחלה בחלו בחבה בבריאה לחחר ישראל בריאה בחקים הסרכה כל דאחבר הלוחו בחבה החוכן אלון בדופן ובבבריה אבל מה שלון דלך לדחוק בריאה מחחבה הדופן כגון שבחוקן הבבר שם שלאחי מחזיק בחות מרבינה וכזמה ע"מ כיון שלון בבבר לבלהה בחבה הדופן לון להקל ע"י"ם: (תרד) כשרה כ' בחמ"ה סעיף ס"ד ובב"ם סק"ל דבחקים שהבבריון בזה יש להקל לף בבריאה בקחבה קלה בבפיחה ע"י הסרכה הלא ע"י"ם (תרה) ואונה צריכה בדיקה ר"ל דל"ל לבפחה ולבדוק אם לא ניקב הריאה אע"ב דהלו אם מלא שם נקב מריפה אע"פ שם מבה בדופן ע"מ לא מחזיק רישותא להבריך לבדוק אח"ו שמ"ם סעיף ס"ד • (תרו) צריכה עי' בש"ה בחחבה מי חיי"ם סי' ל"ח שבאבל בחחבה בדוחה בחבה שבחוכן וסביב הסרכה היה בבר בלוי חיפה על הריאה ואל הסרכה ולקח הבחוק בחלה חת בבר בבלוי ולה חחחזו שלם ויפה רק שהסרכה בחבר בחחבה אם מהני לה מישו"ם וכ' שם לחקל דמהני מישך לאן לאסר בחבה הרבלי"ם דב"ב לחחר הקליפה לא הי רק רישותא כל הו ולף דבסרכה אלו"ם קי"ל דלא מהני מישו"ם אם יש בבר בלוי ע"מ בל"ל מבחבר לחקל בפי הלחריך הבסרכה אינה מהריאה רק מבבר בלוי והל הלא בבריה מהריאה לחחר קלוף הבבר בלוי ל"ל דבחבה בב"ב בחחבה הסרכה בחחר בפ"ע ובחבה בחבבן הסרכה ופי' ובחבה בל"ד בבבריבה לחחן בחקים בחבה דבריבה בחבה בבריבה אלו בלי הלא בבריבה בלוי הלא בבריבה בלוי הלא בבריבה בלו

(תרח) טריפה (תרט) ולא מתניא לה בריקה וחוקא בסחוכה לחופן מבשרין ע"י מבה אבל אם סרוכה לשאר מקומות כגון הזה וגרגרת ושמנונית הלב וטרפש וכיוצא בהן אע"פ ששב בהן מכה (תרי) טריפה ולא מתני לה בריקה: כג (תריא) מכה זו שאמרו (תריב) היינו (תריג) ששב (תריד) בחופן בעין נגע אבל אם יש בחיות שחורות בלבד אינו סימן מכה ממש (תרטו) ואם (כג) נשבר הצלע אע"פ שחור ונקשר (תרטז) קרינן ביה שפיר מכה: כד אם (תריז) כל הריאה דבוקה לחופן אם אין מכה בחופן טריפה ולא מתני לה בריקה אפילו אם דבוקה כולה בלא שום פילוש ויש מי שכתב שהמתודה בר נדוי הוא (תריח) והבלים אסורים:

אם

פ' פר כשם מתאב שם ותשם לגיע מחלים (מרי ומרלי ר' יחיל) ז שם כשם השומן לגיע כרלש ק' פר' ומשו שפי' כלי שם

פתרון

(כג) מכבר הלע מין נמשמה מהריא"ם מ"ב פי' מ' שמלרין לחלוק על המשומים שלחמו שים לסמיר כמרחב לגלע שנמבר וחזר ומקבל דחיבה מכה לחמלי שמנמר נמקום

דרכי

בריאה שם כ"ל ע"י בריקה דהיינו שיהבר ולפריד הריאה מהחופן במקום ע"י מכין חד שלא יקרע קרומי הריאה ולח"כ יפחתה ויבדקנה בשטרין לראות שם מכבלבת מיי"ם ועי' בכנה"ג בהגהת ג"י אות רס"ג שב' דבמקו מהבדה"ם ומתר"י בן לב כו מכשירין בשלטיק פירכא למכה בחופן לף בגלת בריקה ובמקום שב מתר"י מבו"ם כו מלריכין בריקה חוקא ולח"כ בזמן מהר"י פינ"ן חזר המנהג במקום להכשיר לף בלי בריקה מי"ם ועי' בשלטן גבוה פ"ק פ"ז שכתב דשד הים המנהג במקומו מימה שם להכשיר בה אפי' בלת בריקה מי"ב: ועיין שד בכנה"ג שם אות ר"ל שב' בשם מהר"ן בן לב ובשם מהר"י בנבמה

ח"ל בזה הקולר הלו בד הבודק איה הבודק אין מלר שהריכה הפירכא שלם יתבכמה המר בריאה דבר דבוק מן הפירכא ולחי יעלה בנפיחה (ר"ל שלא הבלבן שם במקום הבלו) ולם יתבכמה ויהבוך מבשר מבריאה ולחי לא העלה בנפיחה (ר"ל שהבלבן) וכזה צריך דקדוק גדול מכ"ל ועי' בדלים יוסף בהדחים פ"ק ר"ם שבביא דברי הבמה"ג בזה ופיים ח"ל ומלאה שה הוא הטעם שלון לם סמכין על בדיקתם בים מכה בחופן מכ"ל: (תרח) טריפה כתב בשמ"ח שם ולחפי' לם יכריעה בטכרין ולא יבלבן מריפה דלמריך שבהם מחמת שעלה עליה קרום מחמת מכה דלא הי מרחמה וטריפה מי"ם: (תרט) ולא מתניא לה בריקה לפי"ג הנם בריאה מכל רשומה מ"מ הליקן הפירכא בריאה ומעלה לכך שמ"ח שם: (תרי) טריפה כתב בשמ"ח פנינ פ"ה דמ"ח במקשות שהבו להקל גם בסרכה לחוה ולגרגרת ושמן הלב וטרפש וכיוצא לון לספור מסבם דים לכם על מה שיסמוכו מי"ם ועי' בשלטן גבוה פ"ק פ"ם סי' מ' שכן הוא המנהג בשלטיק להקל בכל זה ע"י ובפרה מי"ם:

סעיף כג (תריא) מכה זו שאמרו וכו' עי' שמ"ח פנינ פ"ו והב"ם פ"ק ל"ח מ' הלמ"ם מדהה המכה מ"מ כל מיוחדים בדולי שמכה הייה שם לחריק שקבה בידם שמכה כו לו מרלה כו הוא מחמת מיי' שם מכה ומדהה בדולי הם מלמים ודהם בקולים ספר מיק בכהבו מלי מי"ם (ועי' בדבריו לעיל פ"ק י"ב) ועי' בפרמ"ג סעיף ק"ו ורמ"ם פ"ק קפ"ד מ' דמ"ג הם עברה הפירכא ע"י מישומים יש להקל בזה בהפ"מ אפי' לדין מי"ם וכ"כ בשי"ח פ' יחסע פי' כ"ל שם להקל בזה בהפבנה הפירכא במשך הלא שלן להקל בזה הלא"כ עברה לפי הבמה ספר הי"ל לבבר מלר הדבון ולא יולר הריאה וכתב שכן הפכים עמו הבלתי מ"ה פבמר מפלמיטב מי"ם ועי' בחק"מ פ"ק קכ"ה מה: (תריב) היינו ששב בחופן וכו' עי' בם' פלה מב (לחרב מ' ריבן בבלי הבפרדי ז"ל) רים פי' ל' שבתב לבב מחדה ולא בעיב חוקא פירכא המכה בעלמחה החופן עמה מלא לף לם יש קרום מב וחזק מל מדי הלבב ולעמתים בהבבמה שמיה יש שם ג"כ קלה בבר ויש שם פי' מכה בבבר לו בקרום בהלא מלה ג"כ להקל כי כן מבמנו מהפי' הלי"ם בלל כ' פי' ז' מי"ם: (תריג) ששב בחופן בעין נגע עי' בפרמ"ג שם ולפ"ם פ"ק קכ"ג וכ"ק קפ"ד שכ' לדינה ולפי' לבתחדין בשם מכה בחופן ולא מחדין לפי' בשבבה מי"ם מישומים מ"מ שם לון שם מכה נשחה רק שיש לחר כבון בהבה שחרה וכדומה לבבים שבכר שם לחה כלב בחופן שם שם מכה נשחה יש להקל לפי' לדין בחמה"ן מי"ם: (תריד) בחופן. עי' בשלטן גבוה פ"ק ע"ל מחדים מ"ד שכ' בשם הבב"ם ולפי' המכה היל מחבון לגר הבר שבה ול' שכן מבבבת בשלטיק ולפרלמי מי"ם לף בשמ"ח שם ובב"ם פ"ק ל"ב כ' ולם יש בחון מכה לם יש בהחה שחרה מבבמים שם ספר קרים בזה מכה לבבל לם לון ולחון שם רשומה מבבמים לף בים מכה מבחון לון ויש

תשובה

לחר הפירכא לבלום מבבה שכל לבבר לבבל ולבלי ולחים לבבים ולבלי ל"ל ולבם לחיבים ולבלה לבלה לבל בזה ולבלי לבל בבל ע"ל ולבם לבל בבל:

תשובה

כמכה מי"ם ועי' בבה לבלבן לבבלן זה בם' פלה מב שם לבבן לם יש הבבם בבר לו קרום בין הכבה לבבלה לבריאה שבבלבן הבחיבים ולבלילה לבבבר בלי בדיקת הריאה מי"ם ועי' בבבר הבלו לו בקרום הבלו שם רשומה ושם מי"ם ולבבר שכ קבלו מבבחיבים הקרום והלו הבלה הלם לדין יש הבובה ובבלי כמה לחות ולכל שבבבר לו הקרום שבבבה בריאה לבם לין בו רשומה לו מי"ם לין להקל ומ"כ לה על הבחיבים בהבבמה שוד ב' רבים מובבבים שבבחים והלבה בבלבים שובבל בו שלא יבבבו מלא לחבר בדיקת הריאה מי"ם בבלבים: (תרטו) ואם נשבר הצלע עפה"ם מ"ם מבבבה"ר ועי' מר"ח סק"ל הבל"ח בבבלי פ"ם מה ועי' מרמ"ב שם ולחם לחבים פ"ק קפ"ו שבבב הלחבי לדין בזה"ל לם בבבר הבלע ולבבר ולבבר ולבן שבבן בבבבה יש לבבל בבה"ם ולם יש שבבן בבבבה והלו לבבבה לבבבה בבבבה לבבבבה שבבבבה לבבבבה בבבבבה לבבבבה בבבבבה לבבבבה ב

ר שם בשם הסמ"ג ולא מרי ן ושל ש בשם"ע ומסמ"ן ל לחומ

כה (תרטו) "אם האומא והאונא (תרנ) נטרפו בסרכא אחת (תרכא) לחופן (תרכב) אם (מד) חוב הסרכא מרואונא (תרכג) כשרה. (תרכד) ואם רובה מרואומה טריפה אם אין מכה כדחופן. וכן אונא המחוברת (תרכה) בסרכא אחת לחזה ולדחופן (תרכו) אוזלינן בתר רובה. וכן אומה המחוברת בסרכא א' לדחופן שיש בו מכה (תרכז) והסרכא במכה וחצה לה (תרכח) אם (כה) רובה במכה (תרכט) כשרה ואם לאו טריפה "וכן אם נטרפה האומה בסרכה אחת לטרפש ולמכה שבדחופן אם רובה במכה שבדחופן (תרל) כשרה ואם לאו טריפה: סגה (תרלא) ריפה (תרלב) בטמלה

פרישה

(מד) רוב סרכות • מי' בטשרת מהרי"ל מ"ל מי' י"ב מ"מ כתב (מה) חוסם בטמכ מי' בטמכ מהרי"ל מ"ל מי' מי' בתמלא הטמכה שבאר הטרוקים מוקשי מרי קולא לא שמכה סיל בתמלא בסרכה אמ"ש בסיל מתפשמת מעלה לה מכל הלדרין מה שבתרין ש"ן מה בסרכה מתחר שלין בטמכ שאין מכה מכה מרב מרוקש אחר הרוחל לשמר לסרכה

תשובה

שמתפשמת מקלת מין לומכה בטמכ שמתפשמת מלר זה כי מתפשמת מכל לר ורל לטמכ ליכה הרבה וכי' וכן מרוב מרבי מרבי מרבי מרבי ל"ל מרבים בה מ"ש ודם כי מה שבמכתי בה לף הלדרין לין מתפשמת בטל"ש מרבי מ"ל מתפשמת בטל גלילות מאמרת מרבים מתפקן מרבי מתמכר ל"ל •

תשובה

רדכי

סעיף כה (תרטו) אם האומא והאונא נטרפו. מי' שמ"ח סעיף ס"ב סל' ל'

זה הוקא בלומה ולומה שנטרפה בס"ג מבל שי לוטה הסרוסה מגב לחופן ולמי הסרוסה דוקיס זה בזה בחופן ולין ביכר שם לומי הסרוסה מריסה דלמריק סרוסה היל שבלוה מגב לומה לגב לומה ולמ"ב מדבקה לחופן למ"ש שהיל דוקה דיוק חוק הכשיפרדו הלוטה זה מה מתפרק מהחופן ולם מלה דלמי סרוסה לומה היל כגון שהסרוסה הטולה מכלן עבה והטולה מהבדהה דקה עד שהלה ולמי ל' הן בבדה מכ"ל ומי' בבדי שולר ס"ק כ"ח ובבית מפרים בקס"ל ס' ל' ובסרה יקיהלל סוף ס' זה: (תרכב) נטרפו בסרכא א' לחופן. עמה"ם ס"ק כ"ד שהלה מקום לבמי' מהרי"ם חלק ב' ס' י"ב ומי' סל"ח ס"ק מ"מ שבבית הבדי מהרי"ם בזה שהקשה ומישב שמה בטרפו מגב לגב ולמ"ב נטרפו לחופן והס"ל סרוסה שלא בטרפו ומדין ומיירי שבכר שלוטה מגב לגב כגון בחלון שלוקך הסרוסה ומבן סרוסה לחופן ולין הטרפו בטיקרה ומי"ל ביכר עי"ש ומי' בטקמ"ן ס"ק קכ"ט מ"ם בבילור הבדי בזה: (תרכא) לחופן שבגבר הלוטה שמ"ח סעיף ס"ח: (תרכב) אם רוב הסרוסא. מי' בטלון נבוה ס"ק ע"ד מה שסלוקן בזה ול' הבמ"ב כל לל' הלוקות בל' הטמבר שהלכן לחר הרוב לוט לגלן מטרוה הטמבא שבגו לחקל כדברי הבבל הטיבור וכבן הקשה על המחבר שלא סיה לו לבמבר דיבים הלוי על רוב בלשון מרם מלבה בשקה לגלן לחלות בטמבא ולמען מעבה בגב הלחלה מיבון בשלטיקי וכבל מקום שבמבר שמבם ליקן לחר הרוב מבדי הבבל הבילור לחבם מלוקה שוחה זה מה יש בטמן זה מי"ש בלחוק ומי' בבי"ח לחר ולבם הי"ל ס' מ': (תרכב) כשרה ולמרי"ן הסרוסה מהלומה בזה לגלן שבהבבם לוחה בם בלומה שמ"ח בבי' ומי' בבדי הולר ס"ק כ"ח בל' הבמחבר לגן הבדי בזה לגלן לם הולן הסרוסה לחה הולן הסרוסה יולן מהלומה הבל לם בלה ולמי סרוסה לחה הולן הסרוסה הטולה מהלומה הבל סרוסה בע"ש ומהלומה הבל סרוסה בע"ש רק שבחבר יחד ומבקר לחופן בהלי בהלוי בבשר הבל שם לבמרוק מי"ש ומי' בטקמ"ן ס"ק קכ"ט:

(תרכד) ואם רובה מרואומה טריפה. מבר בטמבא בבבהה הבולי לוח ע"ש ול' מלחלר ל' לבמבר' בבבי"ן ובבבי"ל בבבי' ל' ומי' הלוק לחבר בבר רוכה ולבלי בלגן בבבה ל' הבבל לם יש סרוסה בחופן לר וכבחיבוכן ולחלמה והבשון הבבר מי"ש ומי' בטלון נבוה ס"ק ע"ד מחבם ל' שבהב ע"ו לחבבם לם יש סרוסה בחופן לר ובבשון ובלחלמה ומבבה וכן החופן לר ולחבבה יש רוב בבבר מה שבבוה בבשון בלגן בבבבה ובבה ליבה רוב בבבר בבשון מרבה ומי' ובבין ולבבה רוב בבבבה בבבר בל הסרוסה לגן הלוק הסרוסה בבבבה בלגן לחבבה ולבבה בבבר בבבבה בבבר הלבה לר החופן לר ול' בבן בבה שבבבה לבבל מבי ל"ל בבבה ולם שבבי ולבבבה בבבר בבבבה ומבבה מי"ש: (תרכה) בסרוסא אחת לחזה ולדחופן מחבם ל"ב בבם מהרי"ם ולחבר ל"ל ולם בבבר החופן והבשון יש סרוסה קלה בחבם שבלוה הסרוסה לין לבבבם ולחבר שבבבבה לל' הבל בבל ובין שם רוב בחופן לחבבה הבבבה יולבה בבבבה בלגן לבבה לר לחבר רוב ובבב בבל ל"ל ובבב בבל לבבבה ולבבבה בבבר לר לל' ליל בבר רוכה בבבבה בבבבה בבבבה בבן לבבבבה מי"ש: (תרכו) אוזלינן בתר רובה. מי' בבמן מבבה ס"ק כ"ט מ"ם בבן זה בבם לגן בבה רק מלבה בל מלבה מי"ש ומי' בבלון נבוה ס"ק ע"ד מחבם ל"ב מ"ם ע"ד בבמן מבבה בבה ובבבה בבבבה מי"ש ומי' בבבבה מי"ש ומי' בבבבה בבבבה ס"ב בל' ובבל"ש בבבבבבן ע"ש בבבבה לם ס"ש לבבבר בבבבבב

(תרלג) שלא (תרלד) כמו (תרלה) מג (תרלו) כיסי (תרלז) והא (תרלח) בשר בלי

תשובה

בקטמרים הנמצא' סי' כ"ח ס"ל כמו מהרשד"ם וכ"כ סמ"ק קרום מילא"ל שלחק היסב בריאה ומיי"ם מ"ם שלו כמה ומי' ד"ק פ"ק פ"ע ס"ל דלם יש קרום מן על מקלח בריאה לן ל' דין בשר בלי ומ"ל קלישה וכ' שם דקרום קצן שמא ז ממקום לחקום לף שם מחמתא שלא שר בריאה מ"מ לן דיש בשר בלי ל' שם שר וכמ"ק פ"ל ומה שמלא לפמרים בבישלי לחמא קרום חב בשר בלי לן ל' דין בשר בלי רק דין קרום הכיה כמה בבישלי מיי"ם ומהמ"ק פ"ק קפ"ל ומי' בחלי לנמה בחלי"ש שם קכ"ל ומהמ"ב בחלי"ש שלא שם ק' בחמרן פ"ק ד' מ"ם שחמ קרום כמה ומי' בחמחת יוסף ומלקי רים עקם פ"ו ס' בכם הרמ זקרים שלמרים מלמ קרום ע"ב בריאה כמו מלק מיוחד ולון זה רשומה כלו ולון ל' דין סרכמ ולמי' דין דיר לן ל' ומ"ל לחזק בנמחמה הריאה מיי"ם ומי' בחי"ם מחמ"ל מ' ל"ח ס' בחף המשובה דשר מרום על מלמת לן דיר בשר בלי דמרלמו הא בחמן לחר ולם שר זה הא על מקלח ריאה דיר בחרכמ מיחמ וכה ולם הא על כל בריאה מי חמנה דרייל"ם מיי"ם ומי' בבינם לחם שחר מ"ה מ' מ"ם בדבר שמלא בריאה קרום מחמה ומב בדבר מחלר קרומי הריאה ומלאה ב כמו נידון וקמרים ומ ל' מרלה ריאה ולמרו הא"ב מקבלי שלון זה רשומה כלו שלא שר המלון ודיאה ומ"ב מכמרן בחבישות לף שלא מב ומ ל' קמרים כל"ל והא ז"ל כ' שלון זה לחת כי מחברי דלחר שמחמ זה השר מלמ לחמרים מחמו מקרים ולכ ים לחזב כמו מרכמ מיחמ וכה ולם מיי"ם ומי' בד"ק שם שבבינ מרן זה וכ' ולם שחר כה הא קחמ לחמלה ים לחמיר לגמרי לף כלמ מלמ מקב מיי"ם ומי' בחמ"ם מ"ק קפ"ל שכ' ל"ע כה ומ"ל מלה לחגרך המחמ בדיקה בחמרן לחי' בדיעבד מיי"ם ומחמ"ל מ' ל' שכתב ולף לם לחר מקמח הרם חר הרוע ומ"ם בחלות והחומרות שלמ ומביב מרכמ מ' מ"ו מיי"ם ומלמ כה כ' גם כן בדעת הרמ מ"ק מ"ם ולם שר הרמים על הריאה לן מרלמו כב"ב רק מרלמו כחרלה ריאה מחמ ומבוק סמב בריאה ולמ ריאה מחמ מחמקם לחקום ים לחקל לף לם מרע ים לחר מקלמו לם לל ריאה בם שם דמח ים קרום שקלמו ומ' ומקרום שחלמו כחרלה שר ריאה ל"ל ומבריאה מ' ק' וגם ל"ל ומי קרום המחקים ים כמה כחה מבדקת לחן לם ולון שם שם מחמשת שמ"ם סלן הרם ולחלן שהחמשת מלכן בחמחק בריאה ולך מב' שרמה בחמה דמר מקבו כ' המרמה זה כחבר זה לו לן לחקל ולם ים מחבן כי מ"ם מרמ בבבר ומ"ל לבחן כי מ"ם מרמ מחמכן מבדין בחבקם כן שר מלון לבחמן הבבר מקבו זה שלא מבבר זה ים ים לחקל ומי"ם שר בם"ק ק"ח ב' ולם מחלה קרום כמה מרום על מקלח בריאה שחרלמו בחרלה שר בריאה ומי' המרמו קחמ מבבריה והקרום ומבמ בחרלה בקלמרו ומרמ ים לם לם ים שם מי שרי"ק מחמק שלום בחחמק בריאה כב"ל ים לחקל ומי' ומי"ם שר כמה מרים מחמן זה · (תרלז) והא בשר בלחי . מי' בחבה לון מי' ל' בחמרים מ"ק י"ל ב' ומ"ל מחמ ולון לחמר בבבר בלי מחבלים וגרים ומלאם מי"ם לף בחי"ם ומה המבה מי' י"ב מרמ מלו ומ' ים לחקל כמה לף בחבלים וגרים ומלאם ומ' מחמרים מחמ בחלון מרמחמיקמ מי"ם ומי' בחמחן יוסף מקם ע"ו בלקי מ"ק ב' ב' שלון לחר ומרי המבה לון מחבלון מ"ל ל"ו מ"ק ע"ו ומחמחמ מחבריו .לחמיר לף בחבלים וגרים ומלאם מי"ם ומי' בם' מב לחרמ מי' ל"ח ומחמר שם המחמר בחבלים לחקל כמה לף בבחמה ומקם ע"ו בריקה מי"ם ומ לחר לי מחמרים ומה"ל מחלקמן מחבלון לם לבבבר בבבר בלי מחבלים וגרים ומי' בריקה מחמרן בחבמת ומי' בם' המרמ מבחרי מחבלה לחמ מ' מי' ל"ו מחמ' ז' (ומ"ל מ"ק מרל"ב ומ"ל מ"ק מחמ"ר). (תרלח) בשר בלחי . מ"ק מ"ק מ"ם ב' ומחמ בחמחמה שר בריאה שקרין נשמלי"ן ים מחם שהמ בבחר בבר מחבלה (מ"ל מי' ל"ו מ"ק מ"ל) לף לם מחמ מקום מחמ בריאה לון לחמר כ"ב לף לם מלחר מחמק מחמלמה בחמר מקום מ' מחמ בריאה מחמל לחמלה מחמ מ"ו לחם קחמקה בחבמה לם ים מקרים ים מחם מחמחמ מקרים לם מחבלה לחמ מ' מחמ בריאה בחבקה לקלף שר מחמלון ולחמה לם מחר שם שר בריאה כי מחרמ מחמחמן קרום בריאה ולם ים שם שר לחר כי מחלון קרום מחמחמ מחבה מיי"ם ומי' בם' ומ' ומ"ל (לחבלון מלחבה ו"ל) לב' בם' זה בחבלה מחמחמ קרום מרום על בריאה ומחר מחמר בריאה מלה קרום מחמ בחמחמה ומי' נחה מחבר בריאה כמו מחמ

דרכי

כחמה ולף שם חמיר בחמם מחר הלא מני בב' ומלן חמיר מחר מיי"ם : וכ' שר בלב"ם שם ולם מחלה ים שם מקב מחמר בריאה לף שם לחמה בחמחמם ילא ומחמה בריאה כין שם רשומה הטמרי"ק מחמ המלמ מחלים ולם ים שם בריכמ ומריאה מיי"ם ומי' בחמחמה מקרם בקמרים מחמ' שם מחמלמ בחבכמ מחר' בריאה לחם מחמרי"ק בכמה מקמחמ ומכרקי ומי' מלם מחמיקן רק מבלחמ מקן מחלה לחמר מקלמי מקב מחמר ומחמר לחלמ ביד הבחרק והמלמ ליד לחבחר ומה הבא הלן לחקל בה מ"מ מרים המקל בחמ"ם ומחמה הרחק כרים לבחמ מחר' מחמחמ בכמ בחקים מחמ מרכמ מחמלמרי"ק לם מי' ומחק כ"ל בבריאה ומבר בחבכרה יד בחלמה מחמ בריאה בלי כח מלל לא הפסד מיי"ם :

וכ' שר בלב"ם שם ולם מחלה ס"ה בחרק ומלמה מר המלמרי"ק שבריאה ים לחמיר לף מבלק ולה מלן שם מקב מחמ המלמרי"ק מיי"ם ומי' בחרמ"ב שם ומ"ל ס"ק ק"ן מ"ם בה ומיים מלן ביחו לחמיר בבריאה בה לף המחמיר בה מלה בחמ"ם מחמ"ב מיי"ם ומי' בד"ק ס"ק מ"ב מ' ולם מחלה המלמרי"ק בחומ ומבנה ים המלמרי"ק בריאה לן לחחם ולן זה שרים ריחק מרכמ ומי' מלו' ומיך המחמה בקלים מיי"ם :

ועי' בלב"ם בחמ"ה סוף סמי' ל' ובבישרו ס"ק ק"ם מ' שר ולף ומחירין המלמרי"ק מרמ ומחלה בבריאה המחמו מלמה ומה מ"מ מלים רשומה מי לחמרף המלמרי"ל מיי"ם ומ"כ בד מחרים מי' ל"ו מחי' כ' ובמ"ם בית מחרים מו"ל מי' מ"ו ומיי"ם מ' ולם מחלה מגלי הקרום המלון מחמ המלמרי"ק ים לחמרף מבשם המלמרי"ל מיי"ם ומי' בד"ק המלמרי"ם מחמ מגלי ומחק"ם מם מק"ו מ' מחה מלמרי"ל מיי"ם ומי' בד"ק המלמרי"ם מחמ ל' מגלי הקרום מ' בבמח נחל ומכר מהגלי מחמחמו מחמ מגלי מקרום מי המלמרי"ל מגל מם המלמרי"ק מחמ קמן ולון שם קרום מ' כחה רק בבמח קמן ים לחקל בחמ"ם ומי' רק מחרכמ מלי' מגלי ומבלי מישלי"ם בחמ"ם רק מ"ל הקלף בחקל ומיקה לחמר המישלי"ם כיחמ וכל מה לם מיכר מגלי מקרום כל"ל מגל לם ים מחמן מלי לא מי' מגלי רק מבבמח מקלח הקרום מבריאה מם קלף המלמרי"ק לו לף המלמרי"ק נחל ים לחקל מי"ם ומי' בחמחמ"ב המלמרי"ל מחמ ל' מגי קלים מ' מגלי ומלמה מלמה המלמרי"ק מי רשומה נחלה ולחמ ל' שם דבחמלמ מחמחי מיכמ לו מרחמ בלמ"ה מריאה מבמם בחמיקה מחן לם ים מחמחי מיכמ לו מרחמ בלמ"ה מריאה מבמם בחמלה מרים לו בחמיכ ים מחמחי ים מחמחי ומריאה בכ"ם מיי"ם ומי' בחמחמ בחוף ריח המלמרי"ל מ"ל מה מבבמ ע"ד בחמחמ"ב כמה ומבלה הלא מי רק מחם רשומה ולמ מלמרף מם רשומה ומיכמ לו מרחמ המלמרי"ל ומ"ם בחמחמ מחמ מיכ לחמרף כמה בלמ"ה מבבמ בחמיקה בחיקה גם מ"ה מיכמ מיכ מלה לבחק גם בכמ"ב בחיקה בחמלמ מחמחי ומבחק בבחרן מיי"ם ומי"ק בחרלמ"ל מחמ ל' בריאה המלמרי"ק מ"ל ולם ומלמרי"ק מן מקמח לם קלמ ומבלק מלמ מבלבן ים לחבחר הלא נרע מבלי מקמח לו מבלמה מבבר בחמ"ם ע"מ מישלי"ם ולף מם בו מחמרל מבלמי' ומבחק בחיכר מלמ בבר בלי ומל ל' מחמרים מחר מחרם המלמרי"ק ומי' בריקה בחבחרן מל לם מחקלל קלח מן מר בריאה מריאה בחבמ מרלמרי"ם ומי' ומחמ יוסף מם בלקי מ"ם בחרלי מרי"ק בחם מי"ם ומי' בחי"ם מחי"ל מי' מ"ל ומי' בחי"ם מרכמ ישקב מחי"ל מי' ל' מחבלה ולם מחלה המלמרי"ק מל מלמים מרים חלילה לחקל לקלף כלמים ומבחק מחמי לן מי מחמרל רק מם מריאה בחמרה מי"ם בחרמחמ (ומ"ל מ"ק מרל"ל) : (תרלל) עלי'. ולן מחלק בין לם מחם מל מחמ מ' לם מל ל' לחמ ומחר . מל"ם מ"ק קל"ב מי"ם. ומי' מחם בחי"ם ומחמ מחמ מי' ל"ד בחמלה מחבחמה בריאה לחל לחמר מי"ם : (תרלד) בחר חלב כיסי מי' מחמ"ם מי' ל"ב ומבי"ם מ"ק קל"ב ומה מחמלה לבחמים בבחמה מחמ מחמה בחמר מרלמי לחמר מחמחמ מחמחמ בחמחן בחחר מלב בם זה ומי בחר בחר בלי מי"ם (ומי' מחה בחיל מ"ק ר"מ) : (תרלה) חלב כיסי . מי' בם' לחל ומחן מי' ל"ה מחמ מ' ומ' לב' חלב כיסי מחמ קרום לבן ובחר בלי מחמ קרום לחמם מי"ם ומלמה בחם כי בד"ק מ"ק מ"ע ומקרום לבן בחר בלי מחמ בחרר ב"ב מי"ם ומי' מי' בד"ק בחרלמ"ל מחמ ב"ם לב' ומבחר מבן בחר בלי לבחר בלי לם מחמ מחמה בחבחמם מ' בחרלמ מבל מי' מרחמ ומבקמ לף מחמ מחמ מי"ל בחרר ב"ב מי"ם : (תרלו) כיסי ומחמ ב"ב . מי' לחמ חמרים מ"ק קפ"ו בל ומחמ ב"ב המ קרום ומקבן בחר מל מריאה ומי"ם

תשובה

כ"כ לטריפה מי"ם ומי' במחנה הנגוע בדיני מרלי"ע סוף אות כ' אל' ובמרוקין שהבגר בלוי מוכרח הרבה בטריפה לו לף אם סת בין המחיצות ומחנה מחלין לא מהני ופיע מופיל בדיקה ומאחר שמוכרחת כ"כ בטריפה ס"ו שורה מיקבה שם וכהנם פי"י הבגר בלוי מי"ם: (תרמב) ואם כ' בפרמ"ב פסי' קי"ט ורמ"ם פ"ק קפ"ח דאם יש פרכת מן הבגר בלוי אל הטריפה יש לאסור במקום שלון הפ"מ לפי שלמי' נהנה הפרכת מחמת הבגר בלוי מ"מ בפרכת כזו מעכבת הבדיקה וי"ל דבכה"ג אין אנו בקיאים בבדיקה בשהפ"ל מעכב אף בהפ"מ יש לחתוך הפרכת בגזה בשבין חד ולבחוק אח"כ בנמיחה ואם הפרכת שברת ע"י מישהו"ם יש להחיר אף בלא הפ"מ מי"ם ומי' במק"מ פ"ק קפ"ח שמשקפק בדברי הרמ"ם בזה במה שהחיר לחתוך הפרכת בשכין חד הגיח בל"ע מי"ם ומי' במהה יוסף עוף מ"ז בביאורים סק"ה מזה ומי' בדעת הורה פ"ק ק"ז אל' לדינא כהרמ"ם מי"ם ומי' במהה"ב בהרלי"ע שלו אות כ' אמי' לדי"ל ומבארן שם פ"ק ל"ה ול"ו אל' והיכא דשרכה מהבגר בלוי לטיאה עצמה בפרכת שלא בארן וכן לענין לעצה מחלין בין הטיחיצים יש לו כל דין פרכת הענינה בלא בגר בלוי אבל אם נשרך מהבגר בלוי לחתוך אלון אלון זה פרכת רק בזה מהבגר בלוי לאסוקי בשרכה מהבגר בלוי לטיאה עצמה מי"ם ומי' בבה"ה דעת הבה סי' כ"ל בל"ה ומהרי שבבים דברי המהה"ב בזה וכ' ומה שבעמ' לי' לחלק בין אם שרכה מהבגר בלוי לטיאה עצמה לשרכה מהבגר בלוי להחזק לדעתו ז"ל דים לחמיר בשרכה מהבגר בלוי לחתוך כמו בשרכה מהב"ב לטיאה עצמה דאין שום עצם לחלק בימיהם לחלק בשרכה לחתוך יותר מבשרכה לטיאה עצמה מי"ם. ומי' בחמה"ר בקר"ל סי' כ"ל מ"ם מ"ד המהה"ב הכ"ל וכ' דמ"ם ואם טוב בין המחיצים דיש כמו בשרכה דעצמה לא יהא הכא בשרכה דעצמה מ"ל לאסור בשרכה בבה"ל ובבחוק מחמיו מבל"ב בבה"ל ולריך לקלף שרכה קו בכלי הדוק הבה"ב וקן בלבד שבגבו בטיאה לו לחתוך בשכין חד ולבחוק מחמיו כמו בשאר בגר בלוי דעצמה דכלי אין שום חילוק בחה בין המחיצים ואחר י"ל דבה לא מהני לחתוכה בשכין חד כ"ל אלא לריך לאסורה בחתוך וקלף מי"ם ומי' שוד במהה"ב שם בשבחן מ"ק ל"ה אל' ולקן לקלף בזה אלא אם עברה במשך וחקא אבל אם שולף לקלפה בחזק יד ויש בשרכה דבוקה מבעצה ומרוסה מי"ם ומי' בה"ה דעת הבה שם בל"ה ומה"ר ובמחמה יוסף בקל"ח שם שהביאו עלו בזה וכ' אלון דבריו נכונים כי בכלן בחלה מהני קלוף ובדיקה מסתיין כמו בשאר שרכה לחמביו אלון זה חומה לשרכה דבוקה מבעצה מי"ם בלחוך ומי' ובמק"מ בל"ה ומעל סי' ל"ה אמי' אל' ובמרוקין

דרכי

מלאה רוח וכשיב אלון בשם תשב בלל דכון הבשרו הקרום הבאה ומלא יפה אלא בלבנה אם מלא הקרום אין תשב הבא הוא קרום ריי"ם ואם הוא בעצמ מלאה רוח ל"ב כבר מכ"ם בג"ל בשבריטה הוא אלמה רק שבקרום הטפא. אבל נבוה ד"ל דכון שבקרום הוא לכן הוא נבוה מי"ם ומי' במחמה יוסף עוף מ"ז בלק"ל סוף סק"ה מ"ם מ"ד סיוסף דעת בזה ומי' במחמה"ב בהרלי"ע אות ק' בשבחון סק"ד אל' שבשם מ' הגיעו לפני ריאה ומי' אלי' קרום קטן בעבר אבל ומלה קלה אמלה מקרום הריאה אין בעצמה רוח ואה לבחוק אם אין שם מקבים תחתיו ובדקוה וכן סי' והבריאה אבל אם לא נראה תחתיו מקבים כבר וכן בדיעבד אם לא קלפוהו ולא בדקו תחתיו ג"כ כבר וכן אם בדקוהו ומלאן שם מקבים הוא אלם תחתיו ולא נבצן רק שם שאר רישוהא אין לאסור ולכן הריאה הבאה מעצרת לבריאה דקרום מי"ם: (תרלט) קולפין אותו מעלי' ואם לא קלף אותו וכן כך וכן כך מבבה הריאה לא שקלף ומלא נקב בעמשם יהא דבבחה מי' ברמ"ג סוף סי' זה ובפרמ"ב אמי' קי"ח אל' לבמרוף בזה מי"ם ומי' ברמ"ם פ"ק קפ"ו ולעיל סוף סי' ל"ח ומבאר שם ולפי' בהפ"מ אין לבבאר בזה מי"ם ומי' בבה"ה שם אלי' חו"ל סי' ז' מ"ם בדבריהם בזה והבינ והעלה דעכ"ם בהפ"מ יש לבקל בזה בין בבחבה קרום בדיקה ובין בבקרעה מ"י מבשם יהא דבבחה מי"ם ומי' בם' פרח זבח הבבדי מערבת אות מ' סי' ל"ו אמי' ג' מ"ם בזה וכ' לחלק בזה בין נשה נרקה דבבשה יש לבקל בהפ"מ עכ"מ אבל בבבחה דקה אין לבקל כלל מי"ם ומי' ד"ק סק"ם שבחמיר בכ"מ בזה אפי' בבשה ומי"ם בד"ק ובמק"מ פ"ק קכ"ג אל' דמ"מ אם הבגר בלוי מקלף לבחוק ומלא שם נקב אבל הבגר בלוי אז אינו הנקב בבשמם יהא דבבחה אין הם לבחוק אל"ל בדיקה רק בחה הבגר בלוי אמם אבל לא בהקלף שם וכ' שם עוד דאם אם אפק אם אות ג"כ יש לבבחיר בלבד בלא בדיקה ואם מלא נקב שם אחתיו לחד לבחן ולבחן מי"ם ומי' מ"ם בזה בם' מחבם יהודא סי' י"ז בחוך ומי' בבה"ה מיס רבים הי"ד סי' ז' אל' לבקל בזה אך בם' עתחת הבשם אות מ' כ' שם לחמיר בבבלבן בחבקם שבחיר הבגר בלוי אף שם לחמר שבחבה מ"י מבשמם יהא דבבחה אך כ' הכ"ז הוא רק בבגר בלוי אמם הריאה אבל בקרום אבל בקרום שם על הריאה שהבדקים מכבים אותו ג"כ בבשם בגר בלוי יש לבקל ולחלות בבשמם יהא דבבחה מי"ם וכיולא בזה כ' בד"ק מ"ם ע"מ בקרום אי קבן על הריאה הוא ממבקם לבקם אף שבאמצעות שבאו קרום אי ואינו מקרומי הריאה מ"מ אין דיר בכ"ב בזה ולכן אף אם בלבן שם יש לחלות בבשמם יהא דבבחה לבקל אף אם כי' שם ג"כ בגד שרבחה מי"ם שב לחיר בשה"ם אם אי' חיל"ר סי' ז' שבעלה לבקל בחבר בזה וכ' ולכל שם לחלות בבשמם יהא דבבחה אף אבי' שם כ"ב אמם יש לבקל בהפ"מ וחזר בו ממ"ם בבשמו עוזבת הבשם לחמיר בזה מי"ם ומי' מזה בבבחבה הקרום בקשרים בבבר' סי' ל' והבחמים דשה"ק אמרו לי שבן הבבו לבקל בסכת דיבשו אבי' מבשמם בבחי (ומי' שוד מזה בבבריו לבן מ"ק בבמ"ל ומ"ק הל"ל) • (תרמב) אותו . מי' מבחה"ב בהרלי"ע אות ב' שבחבר מלחבר קלפם בגלי הבר' הריאה אלמה אלא יהי' שם חשם ויחבר אלא יהחיר מבבה"ב אף אבם אל הריאה כי אבם לי' לרבע ל בריאה אבי' אלין ב"ב וקלפוהו בדבשל ומלא אחתיו כמה שורות זא"ו ואלא אם אלן בבבי לחמיר אם הריאה אל אחרה ומלא אחת כל הבשרות שבמשן מהריאה כי' אחת בבקשם לי' ולא מחבבה לחת ובבבו כי' הריאה אלמה אלא בלבנה ובבריב בבבשות ב"ב לריך ליחבר אל אחר ליחבר בבריחר אחרה אל הריאה אלין שם שם אבם אבל אבל בבבי"ם: (תרמא) מעלי' מי' בפרמ"ב אמי' קי"ו ומבאר מדברי דאף אם לא אבלף בבל רק שבלרך לקלפו בחזק יד בדבר שבבבן מבבו בבבן הבלרבת לבלף בבשרן אם"ה אם בדבה בבבחה ובבבחרן אם"ל בבר מי"ם ובל"ב בדיק ל"ק ב"ב מי"ם ומי' בבלי לבחה בבבי' זה שבבבבה בזה ובבל אבם אבם אבם בבבבבה אבם בבבבבה אבם אבם אבם

בטמאה"ב בתרומ"ל אות ק' בשמרון סק"ב שהביא דברי המ"מ הל"מ ותמה על מה שמתם מעתם לקבל כזה כדים ותנות מלו ומביל שהבי' עוטר לפני הגאון הל"ל ר' אליקל הדיף ז"ל ליקח קבלה מעמ מעמ שקבל בדין ומלוק שמבו מהגאון מהר"ר דאברמיל ז"ל לקבל כזה ומאי"ז ז"ל לא דחה דבריהם להחמיר לגמרם מהר מהר"ר נם לחפיר פי' קבה בגמיטו ומי' נמ' ברכת מנה בקשמרים מהמר פי' ו' ובקשמרים יפה לבדיקה שער החמרה מעיב ו' אות ל' וכ' מ"ם בגמין זה וכ' דעכ"ם במקשות שחוב המנג לקבל כזה אין לערער עליהם דים להם קלה על מה שיסמוכ עי"ש ומי' בדעת מורה לעיל פי' ל"ה מס"ב מד סוף סק"ה ונכפי' זה פ"ק ק"ה מ"ם בגמין זה והשולל מהר"ל ג"כ מה שמעמ מעמחת הש"ב ומק"ק הכ"ל והעלה לדינא דלם נראה מהמ הכ"ב שריביקי פיומקי בשר העלין שבריאה שהן בריחין דקין. ואינם הולכין לאחר הקרום הרחבון כלל ואין שם אחת הכ"ב שם שרוסל ומעמ ומעמ בריאה בלומן הלאבר לבחוק בנפיאה יפה בגמין בדיקה הבלבנן לו ים לקבל לפי' יגלה כמה פעמים בזה לאחר זה דומה דם ומם

לא אין לקבל עי"ש:

ודע"ן ומם הבית לפרים לף שהוא המחמיר בזה מ"מ כ' בפלגה בסוף ההשבה דהה לאחר הקרמה לוט מחר ומחיב ומעלה בנפיאה כראלי ים לקבל בהפ"מ בלרוף כל הבקלפים עי"ש ומי' בפמחה הזבח בהגרל"ם שלו אות ק' סמי' קכ"ה ומבחון סק"ג שכ' ק לדינא לף כ' שם דזה הוא חוקה בדיע אבל בדם מהם קבה לקבל לף שלא יגלה לאחר הקרמה דדם זה מנין לם לא מקבל עי"ש הבל בשמעו"ד הגיעה בקי"ח סי' ס"ו כ' הבדין הוא אין נאלן בין לחדם קלת לו בדם מהם עי"ש ומי' בפמחה יוקף בקי"ח שם שכ' דהכי הוא שם הבראה דכמו ש"ל שהיפה מעמה ע"י מה שמקבלן מליחה הקרומים ק"ל נם לם ים שם דם מהם ומי יבאין בזה בפמחה דמעמ דם בכ"ב שלא יגלה רק בהחלה ולאחר שמקמחים לאיבו לא שיב אלא יגלה עי"ש ומי' בשי"ת מוהר"ל הגיעה בפי' ל"ע שכ' דבעיבו ק"ק ברלב מהבין הלאן פעמם לו' זיעמ דם מקבין לאיבו לם לחר ומחיב מעריכין ולם לא מבחינין עי"ש ומי' בדבריו בשי"ת מוהר"ל קמת פי' ל"ע שבמלל בדבר ריבה שם מלי בבר בלבי וקלבו הבבר בלבי ומלבל הריבה שלם ריבה מחבין והבריבה ומחבה לא כי שם דיבה יגלה ומלבל מחבה לף בשבריבה מעפיבה הבחילה לבחוק מחיב מיבי דם והבחיב כין הבלאלי הם ומה הלב"ם שמקל בזה הל"ב הם כלן ים ים מלי דיבה בעלמה הוא ולין כלן מקב ולפ"ל הם כלן מקב ולמה דלמה הבלין לבדו הוא מיקב ובפרם בכחון זה ל"ל דלף בבית פרים מחה לחקל דבר כלן לא מלב מל הלב"ם רק לם בבמה מבחה יגלה מחבה דם לא הם לחם דמחבה מקב הוא לבל לם בבמה ומבחה לין יגלה כלום רק לאחר הגיעה הבבחה הם ולבי דיבה בעלמה הוא ומלבה מלה לם מחיב יחזור ויבחבו בחיים לם מבלבן לו לא ולם לבי מבלבן לאחר הבחה לא הם לקבל בהפ"מ עי"ש ומי' בפ' ברכת מנה בקשמרים יפה לבדיקה שם ובמחמ"ל בקי"ח שם בכ' דבל זה הוא רק בלם הוא מחה הב"ב לבל לם הוא היתה הסרכה שלא בלאדן שבבריה בקרקע ים לחמיר בזה לפי' לם לאחר שקבה הדם הוי אחר ומחיב עי"ש ומי' בשי"ת בדרי יבא חי"ל פי' ה' בתרבות. ומי' בשי"ת מיומ"ל הגיעם פי' פי"ג בהם בדקו מלבה בריאה ולא הי' מחיב והבחילו לבחוק מלב הבל ולחי"ב ולא שמלבן שבבר בבדק יגלה דבמה הם לם מהבב יגלה הדבר בהיבר לא לא והיב דאין לקבל הבל שבריאה לפרם לא מחבב יגלה הדבר בהיבר חוקה בנמבדים הבבן ולחי"ב מלבה מחבב דיגלה בהיבר לבל כלן הי' בריאה מחיב בדם ובפרם ובחיבן לא בדק מלב הבבר ולא יגלה מחיב דמבה ולא יגלה בהיבר והבל הבל ומלבה בבריאה בבלבה הבבן ולחי"ב מלבה מחבב דיגלה בהיבר לבל כלן הי' בריאה מחיב בדם ובפרם ובחיבן לא בדק דיב כלאלי רלא מיד דמבה דם עי"ש ומי' בד"ק ס"ק ס"ה ומי' בשי"ת מוהר"ל בגיעה בקי"ח פי' ס"ו בל' הבבריה בריאה בלבן מבבה קדם הבבה הבקדם הבב"ב בכבי שלבבן ולא יגיע דם לבבר רק בבלבם מבלבה דלא חם ולא קר בדי ובם לבן מהבחיב לבחוק מיד רק יבל בבחיבו מבבה שילא מבבה הלבבחה שבבחבי בבבחה עי"ש ומי' מה בשי"ת דבה הבבה דבה בבם הבלבן מחיב בלבן מ' שלמה מרילמבבן דיל אלבבר דבלן דבלא"ה בם הבבבה מחיבן לא בחלבן מחיב דם לאחר הבבה הב"ב ובם הבלבן מהבבלא"ל ל' כ' בבבה הבי' לבקל בזה ע"כ מבן לבבבה לבחבה הבבבה בבבבה בבבבה ב

(כו) (תרמב) מחתו (תרמה) שלם (תרמו) ושם (תרמו) כמר

פתרון

(כו) מחתו שלם. פירש בספר לשון ערב מקרי אז כל"ק ל"ג לענין שם יש מקום בריאה שנתנה מישון קנדים של אישה כשהיו מל מחת ומרגלה מסתיפון מחתים כדם ומשמקנתן ערב ומאיש ומחלקין בשפריו ואיש מתלבן לו מי אז לישראל הגם שם מי מישות מלל

תשובה

מחת מקר מלי לי מי מרגי לרישראל פ"ש נאמרך ומי' מחמי בם שמרים מ"ר שם מ"ר פי' ר"ש מ"ש מקום מקפן בם כלל ומלילה לנקל בם פ"ש

דרכי

פ"ק רפ"ה ופ"ק ר"ל ופ"ק הכ"מ): (תרמב) יתחיו שלם. מי' ב"ק מקל"ש שמלבד לנקל בענין זה ומהני בם לף שלא בדק סלה רק כל שמל"ש בדק הוב הנמצא שם' עלו הכ"ב סני מי"ם ומי' בדעת פרה פ"ק ק"ד מ"ם בבאור דברי במקום מרבר מסקל בם ומני בבדיקם מרחב מי"ם ומי' רל"ם סף פ"ק דק"ח של' דלם קלף הכ"ב ומלא מקר לף שם לשלח שמבה מ"י מקומם ידע הפכמת יש לשמר בכל נוחי דכון הלימה ושם בנוקן וכל שלא מחברר שכן בם יש לשמר מי"ם ומי' בדעת פרה פ"ק ק"ג של' דבהמ"ש יש לנקל בם ומי"ם מר בפ"ק שמחי"ן שמקל במקא הש"ב שבמקומן ב"ב לין קולפן נשרין מלא לקרון מבריסום ומקמין הכ"ב מעל הריאה ומעמים בשר רחוי שלם ושם שלא שסקרע מעם מן בשר וכ' ובכ"ד לין מקום לנקל ודוקא לם קלף בנקל ולשו לחוק בנוף הריאה יש לנקל בם ומי' לף כ' דלם רוקן שגם מ"ר בבמרסום ומקמה הכ"ב בנקל ולשו לחוק בריאה רק שבמקום ג' ודק בבמרסום בכם ולא בבכל שמי' הכ"ב לחוק בריאה לו יש מקום לנקל ולחלות בקעות בבמרסום שמי"ם מקרע שם לבל לין לנשות כן לבחלה ושי מבגבל לשר לבחלה וגם בריבבר לם שבה כן בחוד לים מי"ם *(תרמב) שלם ושם. מי' בעלי לבוה לעיל פי' ל"ה מ"ם לחוק לם שבמלא לבמרים לם הריאה מה שקרין בפרלמ"ש לו שמרי"ן לו ריגמ"ל ושל בבן קלף בכל ומבן קלא בלשה מקום ומשמה מלר בדיבוק ושל שבדים הרבה במקום הריאה ומבפגל לפלות לבעת הרבה ולרבים שלמרים שלין זה רישראל כי זה בקרום הנלין בל הריאה שבלה לבמבה מחמת שבקרום בהחסן מלר ומבקבל ולבן מלה בקרום הנלין לבמבה מ"י שבשה ר"ל ושם קרום ר' ולא קרום הריאה כלל ושל ולשי ובשל שבלה בבשמה לבמבה ומריבה בבשיבה מלא ובריאה לף כשלא מלה לבמבה ג"כ מריבה מי"ם ומי' מה בבמבה הבה בפרלמ"ש שי לות כ' מפי' ק' ומבדן שם פ"ק ר' פ"ם בה וכ' ולם מלא קרום בה לף לם רוקן שלש מלה כ"כ בקרומי הריאה לפ"ם מיוב נשר הוא לבחק לם לו בשבר הלבב בגוד ולם מלא מבון לף שלש בדוק שבר מבם ר"ל שלא ס' שבר שם רק שבו מבה לפ"ה מריבה ולדן שם בדיקה מחמל לף לם קלף הקרום בה בבחת ולשו מבבגן לפ"ה מריבה בבשם ובקרוב בלשי שבה מבגר אבן רב בשבר הלבב ומקב לב' קרומי הריאה והשבר מר ומקבר שבר לל שבר עד שלש ביבר הלבב שם ומקב לב' לבר הם הקרום הוא קרום שבלה מחמת מבה ולשי קרום ומה שלש מבגבן הוא מחמת שבקרום הנקב שבמר בם קרומים הבחמבן לרבה ולדן הנקב ביבר לו שבל לדן לב בקלדן בבדיקה ובשבה כ"כ לף לם ביבר בבדבר שלא הבשבר הלבב שם לרבן לקלף הקרום בה בבחת כלי שבר לף כ"ם הקרום ולפ"כ ובבקבה ע"י ובשבה ובבשבדן ולם לשי מבגבן בבריה הריאה ולשי כדן ם"ם על הנגלר בבה בלבבר לבה ולבה בחתן בקרום הריאה ולשי כדן ם"ם על הנגלר מ"י ומי' מה בבי"ם ובשה הבבה בי' י"ר בלמלא הבבי' ם"ם בבדן זה לי שם בר"ה לגלו לו ולם לם הקרום כלף לו ע"י קלבה בבחת רק שבבקבה לו לבבר בבריה ולבי' לו שבקר הריאה בבחת ובבלא בבחת מ"ר ובבדבר בבריה ובבבבה בבשבה ולבי' לו ע"ר בבבלא בבחת ולבי' לו ע"ר בבבלא בבחת ולבי' לו ע"ר בבבלא בבחת

(תרמב) מיהו (תרמב) אין (תרנ) נחוק (תרנא) מריפה (נא) מטיחה. (מי' מנה חוקה) :

באר הגולה

(לא) מטיחה. פתח הגר"א מתחר שמרה ל' מטריף בריפה מטמא הם בגר גוי וקלטה וחיה מחזיר מנו לגמרה ויש קמנים מחמם זה שבכן דכל שלוש יפה מריפה מה"ש מלן מריפה בגמ"ה ולא מהרמ"ל כלל ולכן לא להסף מל הסריפות ומשלם לא מחמיר בחוקה מל לאסר זה וכ' ומ"ל מי' ל"ה מ"ם בנם מהרמ"ל

דרכי

מחזיר מרפה כגרה יש להבאר בהמ"ת ד"ל ולכן זה הרמ"ם מהב"ש נרם לגוי מרפה וכבל רשומת מ' מל מ"ם (ומ"ל מי' ל"ח מ"ק קכ"ו): (תרמב) מיהו צריך לברוק הריאה בנמיחה מי' מרמ"ל מוף מי' זה מהמפק מי' בנמיחה בה בריעבד ומיפה מ"ם ומי' בהרה"ב מ"ק קכ"ו ולקם לאמרים מ"ק קכ"ח מהבב נמל מי' ל"ח מקל"מ ומי' בהרה"ב מ"ק קכ"ו לגרלות הנין ולה מרפה מ"ק קכ"ח מהבב לא בדקה בנמיחה לם לא בדקה בל"מ לגרלות הנין ולה בדקה גם לגרלות הנין יש לאסר לף בהמ"ת וכל זה לם נקף הב"ב בנחת מן הריאה אבל לם הלקף לקלוי בחוק יד קלם כדקן מהמצן לן להבאר לף בהמ"ת לם לא נבדק בנמיחה לף מבדקה בגרלות הנין מי"ם ומי' בחק"מ מ"ק קמ"ב מהבב מ"ב:ה הבר מה מקרל בכח ומה נקרל בחת ל"מ ולרלה דלא מהבב בחת לגלה מנין מ"ם בר"ק מ"ק מ"ם מהבבר בלי מרל הלא רק בבדים בל בבי מריה ובקמה הל סר הב"ב מהם אבל כל מרל מלקף לקף לפי' לם נקף מלא בכח מהבב בה כלה מה בכח ומי"ם ב"ק מ"ם ב"ב מ"ל לם הם לם מהם הבר הב"ב לף מהבא מהגלה ולמה נבוה מהריאה מריפה כין ב"מ"ל לבדוק בם מל מקב וכל זה חקה לם הבבר בלי דבוק בריאה והלכך לקף בכח אבל לם מיב דבוק כלל לל הריאה רק סר בקמה סר לבר לכ"ע כבר ולפי רשומת כלל מי"ם וב"ב בחמת יוקף בהרמ"ם לפי ל"ו חקה לם הלך הב"ב בקלוף כל דבר ולא מלכך לעמה בכח כלל מהמ"ב בהמלכך לקלוף בכח קמה לף מסמר מהגלין בהמר מלם לן לקל בה בהם מכן מי"ם ומי' מה בהר"ם מהב"מ מיק חו"ל מ' ל"ב ובהר"ם מבר יהבהם מ' ל"ב ובהר"ם מלל ומהב מרמה חלק מ' מ' מ"ו ובחמת יוקף בהרמ"ם לחם ב' בלקי מ"ק מ"ע ובחמת מקרם בקמרם ההמרמה מ' ומ' ובהמרים דמ"ק מהקלמם לחמר לי מסם הבו לקל בהרל פרמה כחת הב"ב בב"מ וכל נחוי ומי' בהר"ם בית מלמה חלק ב' חו"ל מ' ל"ח מ' ולף לחמרגן לקל בבבר בלי מם בגר מ"מ מב"ע לחיסר רשומת נחלה מלל ולם יש מחמין מל רשומת כל דבר מריפה מי"ם ומי' בחמת מקרם בקמרם הבבר מ' ל"ח מהמלל בהרל פרמה חחם הב"ב יש מם מרמה וכ' מם לחיסר ומ"מ בחף מיס כין הב"ב ב"ב ובגר מי רשומת נחלה מ"ב לם לא מבר הב"ב מלי מה לו מם רשומת כל דבר ומרמה מי הרמ"ם ומסר לם לא לקל בה מי"ם ומי' בהר"ם מרי מהמי מ' ו' מבמל בריאה מיה בה בהר מרמה ובקי בהמרים בחק ולא בגבן בה המקם כי מחמלה לא הרגיש כלל מם מרמה מלו ומה"ב רלו המרים מרמק מביב הבר מרמה מרמה מבל הב"ב מילכ"ן ומבר מקרם לא גם מל מקם הבר ומחמלי הב"ב לקלוף זה מקרם מר מבגיש לבקם הבר ולקלוי גם מל מקם מהמ"ל לם מקרם מלקף יפה והבבר מה בלם ויפה מחמין לף בחף הבבר לם הב"ב לם מקרם בחמק יד ומקרע מר בריאה מם מקרם ובקי בחמיה ובגבן ומביב ולם מחבר זה מקרם ב"ב מה מקם להקל בהמ"ע לחמ"ם מחרמ"ב בחף מ' זה הלב"ם בחף מ' ל"ח מ"ק מ"ע ובהמ"ע יל ובב"ב לא מחבר רשומת כלל מלם מקרם בה מ"ל לחיב הב"ב כין מם לי מרמה ריאה מלא רם לחיב מחמין הישמה מקרין ומלילין ב"ל מחף מ' ל"ח מ"ם בחרמ"ם ומי' בהר"ם מלל ומהב מהחרמ רבשמה מלק ג' מ' מ"ם מחמלל בבבר בלי ומבר מחמין ומבר מקלמרם ומבגבן הבבר מרין מחמים מחלכים מלק ומלק בחן מר ומרב ובחמן מבבה ובהר"ב קרין מחבה מחמלל"ם הגם מה מבר בחלגה בחקם מחלר בבבר ובוק מלי ובחגה בחמרים הרמה.

בה ובבה גם מ"ל מרמה ולאסר מבבה מחמים מ"ם :

ועיין בהר"ם מים רבים מם מ' להבאר בבגר פרמה ובמה הב"ב לף לם מחמן בה בחקם מקלף הב"ב ומ בחגה בבבה בבה מ"ם לף בב' מרמה מחמים לחם ה' מחגה ולם בגבן לאסר קלמה הבבר בלי מחבגלר יש מ"ם ומי' בהר"ם בגרי יפר חו"ל מ' ל' בגרהן בה מרה מבגלר הב"ב מלא בהר"ם בחקה ובגלה מר מקלה הרילה. ובמיב מם לחמיר בה לף בבגבן מבבגר הב"ב לם יש בחמן בהר"ם מרמה ומבגלר לם מ"ם לף

לם

ומיין בהר"ם ריאה מחמים בגב מלמה מר מרק ומבר ומבגר קים ומבגר בחקם מריפה מלגה מם מבגר ומרמה מי רשומת ומרמה. מבר כ"ח מ' קל. כ' מרבכ"ן מי מלש מלל מחמרה מחמרים בבית מלמה מחמרה מ"ל נחמ לעשלי כלים) :

תשובה

מחבה מבגר יש להבאר ומחמ לא מי מגר פרמה רשומת ומחמ בהמ"ת ובכ"ב לא מי רשומת מבל לם מיבר מבגר מקרם מריפה ובהמ"ם יש לקל גם בהר"ם מ"ל מ"ם ומי' בהר"ם מים מים חו"ל מ' ל' מחקל נ"ב בבגר פרמה ומה הב"ב ומי"ם מר בבי מחמ"ל בחוכבל מחמל מקרם מרם מל בריפה ומה מה מקרן הבחמים בבר בלי ובקלמרה מחמ מחבי מגר קרם מבלין ים מהב"ב מחמ"ב מחמרי מבגר קרם מחמחן ומבגלה ולן מבם בה כלל מ"ם ומי' בבבריו בם' מרחות הבבם בם' זה לם כ' מב' ומרמה יחבר מלא לחבר הקרם מבל לבחק מקם מבגר כי קרב מבבר מחבגן מם ומה"ב ברק בלמ מבגר מ"ם בר"ק מ"ם בר"ם בגרם מבגר מ"ם ומי' בבבר מ"ם מבגר

מ דיני טרפות הלב. ובו ו' סעיפים:

א הלב יש לו (א) ג' (ב) חללים *ניקב (ג) לאחד מהם (ד) טריפה (ה) *ואפילו אם חלב (ו) טרפש הלב (ז) סותמו *אבל אם *שומן הלב עצמו סותמו כשר: הגה וי"ש דלא מהני סתימת שומן סלב וכלפי נמצון ולא ב (ח) *ניקב (ג) לדבריהם:

א מבוא חולין דע"ב וכדומים שם כ"מ דף ל"ב ב מימרא דר' נתן שם ג' ל"ר מתמות דנרי הרן [*הרוש] שבן הלב פשי כסנגא וכלב מהגה ט) ד מבוא שם דר"ל

ב (ז) סותמו פי' כים שהלב מ"ה ט וכיון שהוא שפר כסנגא לא מיהדק ש"ם

באר היטב

(ג) לדבריהם. והכ"מ חולק על רמ"ם וסתב דסמוך פי' אם מיירי בטרפה הלב ולא

תשובה

דרכי

לם יודעים בבירור שבמקום שחלם הטור לא היה שם נקב דעכ"פ חבר הבדיקה במקום ההוא ובכה"ג הבדיקה מועכבת בו בדיעבד מיי"ם ומי' בשו"ת מוסו"ד הגיעה סי' ס"ג סל' ג"כ להטריף בכיוון כזה מיי"ם והגה לף שבמוסו"ד מצלת חוה בכמה מקומות ולדד לסקל בזה מיי"ם בסי' י"ם ומי' ל"ד וסי' ל"ה לף בהגו' בית שלמה שם המה ע"ד המהרש"ק בסתירת דבריו כמה סעמים בענין זה וסעלה בדלות דהעיקר כדבריו שבמי' ס"ג להתמיר ולאסור בזה מיי"ם ומי' בשו"ת בית יעקב חיו"ד סי' ס"ד ובדעת תורה פ"ק ק"ם ס"ם בדיים אלו ומי' בשו"ת ועת הזכח סי' כ"ב שבמלל בבשר בלי שבסרך למקום אחר אלא סמדון ולמחר שהסירו הב"ב עם הסירכא מצלת המהני גבר שרהה וכ' לתלק בזה דאם לא תאלה הסירכא ביחד עם הב"ב רק דלף לאחר שקלף הבשר בלי הבשר עדיין הסירכא שם ואולרך אח"כ לקילפה בפ"ע בזה יש להטריף שהרישתה דגבר מעידה כי הסירכא בפ"ע היא ולון הסירכא מחמת הב"ב לכן בשקלף הב"ב אלמה גם הסירכא עם קילפה הב"ב לו יש לתלק דאם הגבר אינו אחה הסירכא מחמת רק ולכן מחמת שני הסירכא יש להטריף בפשיטות לף אם לא תאלה הב"ב עם הסירכא ע"י מישון רק ע"י קילפה אבל אם הגבר הוא אחה שני הסירכא מיהם לף שהגיה הסירכא ע"י קילפה עם הב"ב ביחד מ"מ אם נראה מעניני הסירכא שהסירכא בפ"ע בחלה אינו מועיל מה שחלה ביחד עם הבשר בלי יש להטריף אבל אם נראה מעניני הסירכא שבחלה מן הב"ב הוא אסור לסקל אבל אם יש להתפקר בעניני הסירכא אם מן הב"ב הוא אם לא יש להתיר ולכן זה שפק הרנר"ע כי היי ספק חסרון ידיעה מיי"ם.

סעיף א (א) ג' חללים עי' בכמה"ג בהגהת הטור אות ה' סל' דל"ל דבהתאלה הם ג' רק אח"כ נכנס החלל הקטן של ימין הוך חלל האמצעי והוא הגדול מיי"ם ומי' בסדר אורח ס"ק ה' ובמלגן גבוה סק"ל מ"ם ע"ד הכמה"ג בזה ומי' בשו"ת רמ"ע מפאנו ז"ל סי' ל"ב מ"ם בסדן זה וכ' ח"ל הלב יש לו ב' חללים מ' בימינו ומ' בשמאלו וכל ה' יש לו תדרים קטנים סביבו והם החדרים קטנים שבדרש"י על חגל וג' חדרים שאבר הטור פירשם אבא מרי כי אחר שהקנה נכנס לחוה מהפגל לב' קנים והקנה הנכנס הלב יורד בהמשך ומתפרד לחגל הימני עד שהוא החלל ואויר של קנה הנכנס הלב הנכנס מלמעלה כולו כמו כאחד לעיכ מקרא חגל זה גדול מחבירו וכ' ע"כ יחזק לומר שהם ג' וכ' מי"ם ומי' בדעת תורה סק"ל מ"ם בזה וכתב שגם הוא בדק וראה כן שהקנה המשך ומתפצל וכנכנס בהלב הוא בחלקו ונם מתכנס מהשומן סחוד בין הנחיות ב' המשטות עבים ורחבים וכנכנסים בהלב ממני לדי קנה הלב ה' ביניים וה' בשמאלו וסבינים שומן הדוק גם בהלב ומתקים כמיפה כל ה' מהמשטות להלב יש לו חגל אחד שהחלל שבמקום קנה הלב נכנס לחגל הימני מהחללים הגל"ל ומ"ם הרמ"ע הגל"ל ונם בשוף יש ב' המשטות מצד לדי קנה הלב שנכנסים לו הלב וכל ה' יש לו חגל בראש הלב הנכנס לגב כפי שמבאר מי"ם בסדרך ומי' בשו"ת בני חי חיו"ד סי' ס"ו ובס' יד חזק על הרי"ד בהגהת סטר אות ה': (ב) חללים וכן אם ניקב לאחר חללים הקטנים שבהלב שהם פחותים לאלו הג' חללים ג"כ טריפה הב"ם סק"ל וס"ע ומרי פאלר סק"ל. ומ"ה סק"ל שמקפק ע"ז וכ' אלו אין לו אלא דברי המחבר הג' חללים יש והמה ג"ע מי"ם ומי' בקשמרים ההשוטות הנכנסות לראש אפרים סי' ו' מ"ם בזה בפרישה ומי' בנה"ק אות ה' מ"ם בזה וכתבה לדיעה בדעת המב"ם והמ"ם וכ"ם הגם אם ניקב לאחר חללים הקטנים ג"כ טריפה מי"ם ומי' בדעת תורה שם: (ג) לא' פרום. אפי' בחסרו ג"ר ולחה"ם סק"ח: (ד) טריפה. ג' פלגי ומב"ם ומרי פאלר ומ"ו רים סי' זה שמשמע כפי' הגמ' אם הוא אסור אם הלי טריפה וכתב דוקא בחלה ולא טריפה מי"ם ומי' בחיחה כרי"ש (בעמ"ק מגיר ז"ל). בכתוב הגה"ם בפמ"ם מ"ם בזה ומי' בדעת תורה סק"ל מ"ם בזה וכתב ומלה דאם ניקב לא' מהבחר החללים הקטנים הגן מן הג' חללים הגחלים הי' רק אסק טריפה כיון דהטיפה כמה פחקים כבר לגבי מי"ם (ומ"ל סק"ב): (ה) ואפי'. אפי' לקנן אי' מ"ג סק"ל אל' דמ"ם בחבר אם

שם

אבל הלב טריפה אפילו דאיט ר"ל שאיט טריפה אח"כ גם הקרום שבאיט ניקב דח"ל דבחמת אף אם הקרום שבאל הלב לא ניקב שם טריפה דקרום הלב אינו בכלל לב אלא נקרא קרום הלב ובודאי מה שקרום הלב אינו קיים אינו מועיל להתיר מי"ם אף בנקב"כ הגיע שם על הפ"ו וכ' דאדרבה מסתמא שלל הנקב משלם לגמרי גם בלב מי"ם ומי' בפ"ו שם אל' דהפ"ו לא סוף אל הקרום אל הלב עצמו שזה בודאי מיון כחלק מבשר הלב אלא ר"ל אל קרום הבדשם דכל שהלב ניקב אף שבאמר מרפה הלב טריפה מי"ם ומי' בשו"ת מוסו"ד הגיעה סי' ק"ו שבאמר בשבדא דלב אחוף שהי' נראה מבפנים שהוא לב מתם אף כשלקחו אינו נראות היטב לנראה אינים הי' נראה מבוא אחוף מלק מבפנים לגרים מתם רק מלמעלה הי' עליו קרום אלם וכאבר קרשי הקרום ולקחו אינו מהקרום מהפרדו החלקים לגרים מתם רק אלא הוא שמי הדדים שזה כי הי' נראה כמין קייעה שנקרא לגרים וכגים שלמעלה הי' אלם בכל מדיו ובאחרו ומשוטו בהוך הקרום הדר הי' כבראלמה ולא נראה מבחוץ שם הבאמת אין לב אל אסר שוף וכ' דפשוט הוא שהוא טריפה כיון שנקרא הלב ומ"ל קרום זה שהם הנקב ואומר החזקה מרפה הלב אינו שהם אבל שור הלב עצמו שהם הי"ל דמ"ל שהוא עוד הלב עצמו דלמה הוא קרום לאחר מעין בשר בלי ובמחמה ואחלי אינו שהם ואף שהם מקום לגדר לאחרך נישא לחלה יוצר שהוא שור הלב עצמו ואינו קרום זה וכן יש לגדר ולגבב עוד קולא ולחלה שמחיים הי' כל הלב אלם מבפנים רק שנקרא לאח"ם והיינו שמתרסק מבפנים ע"י בשמש סדר מ"ם לדינא אין לבטוך על אומנותה כלום לחלה להקל בהיסוד דאוריתא דמקבת הלב מי"ם בחוך ומי' בדעת תורה סק"ל מ"ם בדברי המשו"ד בזה (ומ"ל סק"ח). (ו) טרפש הלב עי' בדעת תורה סק"ג מ"ם לענין אם ניקב מרפש הלב ולפנ"ד נראה מהמיתה כל הטבסקים אלא הזכירו שם טריפות בטרפש הלב בטיל לא ישוק רוצו לא סלו לא מישוטו לא ניקב לא שם ל שהוס וכמו אל' בדין טרפש הכבד לגלן הי' מ"ל סני' ח' ובדין כים הדרגא נטיל הי' ל"ה סני' ב' דבטרפש הלב אין שיך בו שום טריפות ולף שבטל סלו לא ניקב לא שם ל שהוס בסר בכל מקום דאין לטוסף על הטריפות וכן נראה לעסל"ד מדעת המו"ר מ"ם הבנת המ"ר שבהמתי (בס"ק הקודם) דמ"ם דניקב הלב טריפה ר"ל אע"פ שבטרפש בסבר קיים ואם ימות דבניקב הטרפש לבד טריפה מה לחיטרא דשם הי' ה"ל לומר דניקב הלב לא אסר אלא בניקב גם הטרפש אלא בטריפה טריפה אע"פ שהלב קיים ובע"כ דבניקב הטרפש לבד בסר בחבר לף מ"ם הגמת הוראה שם שאין להחיר בזה אלא בחיחה שהי' הטרפש הי' לא בחיחה אריחה מהלמה קרום שהיה מי"ם בזה נסתם דבריו: (ז) ויש לחוש לדבריהם שבהל"ע מ"ם מהש"ך וכמ"ר להחמיר ומכ"ם שבסרך ומיים לדיעת מלה דבנהמה יש להחמיר אבל בשוף מסבבר לחקל דשומן אל רך הוא ושהם הל"ע מוכך להחמיר גם בשוף ובכמה בנ"ע מי"ם ומי' בס"ד סק"כ* שבמנין אל הסלחי בזה וכתב דלדעת אין חולק בין בהמה לשוף בזה מי"ם ומי' בחבמת אדם שער אל"ם אל י"ל סני' לי שבכרים דבכמ"ע יש לחקל מי"ם ומבמת מדבריו דאין חולק בזה בין בהמה לשוף ומי' בדעת תורה סק"ג (ומי' מזה לסלן אי' מי"ו סני' ל"):

סעיף ב (ח) ניקב. שבהל"ע סק"ד מ"ם מהתמ"ל בזה מאלה ב' לבנות ומי' מזה בש"ם חכם אבי אי' מ"ד ומ"ו ומי' בבנות אבי לגיה שאל הי"ד בלן אל' שם להחמיר בזה אפי' אין סיתרת דסק ב רק שאלה בהאר והאל מאלה בשוף אמלה בשוף אבל מרפה מי"ם ומי' מק"מ אל' אל' שבכרים לעבר אמלה בשוף אבל מרפה מי"ם ומי' בדעת תורה אל' אל' אל'

(מ) ולא (י) הגיע (נ) (יא) לחלל (יב) יאם מחטה חלי כשרה (יג) ואם בקץ (יד) או במרט ה' פסל ב"ל מ"ש מ"ש ו' פסל כמה
(מ) טריפה: ג (טז) נמצא (יז) מרט בלב אע"פ שאינו ניכר בחוץ טריפה

באר היטב

אבל הב"ח פסק כרשב"ם ותמה שכן מבואר מדברי הרמב"ם דגם שאינו הלב לא פי' פרפרה וגם הט"ז כתב שאינה לחלל כיון שאי"ב ותמ"ל לאיסורים: (נ) לחלל. פי' לפלש

תשובה

אמת ויקב מ' מלבריס הפרמים עי"ש וכ' בשמת חיים סק"ה ות"ע הפרם ים ולפם נמלא בפרים פי' ולפי טריפה ולפם נמלא בחון לא פי' רק סמך טריפה וכדין מתם בחלל הגוף פי"ש: (יד) או במרט עבאה"ם בתמלא סק"ד מ"ש בחמם שמלא הקש בלב ים סיכר שבאה מבחון בחוש הלשון וכ' ומש"ך הפ"ד סק"ה ה' שלה לעיין בזה לקמן סי' ל"ח דבם מאחר דחוקה בחחבה המחם לפיכו דרך הלשות בחוך הלב ושרבו שם וכחחבה מיד מא דמכשירין בזה ולא אלא עי"ש: (טו) טריפה עי' בבמ"ח לעל סי' ל"ח סמי' ע"ל וחב"ם סק"כ סל' דסרכה הוצא מן הלב כבר כיון שלין הקב פסל בו מלא כבהמה משלם הליון דהקב לא עבר עד מקום המחריף וא"ל לן להכשיר בחמלא סרכה עד שבבקה ולמה שלא עבר הקב לא הרשותה שחחת הסרכה עד מקום המחריף ולפי' בדעבד מעכב הבריקה בזה עי"ש ועי' לב"ם שם ס"ק ר"ח ולפי' במקום הא"ם לן לחקל בחמלא ובקה כנ"ל עי"ש (ועי' מה בדבריו להלן סי' מ"ג סק"ו ופי' מ"ו ס"ק ע"ז ופ"ח):

סעיף ג (טז) נמצא מרט עבאה"ם ופת"ם מ"ם בחמלא עלם בחוך הלב ועי' פר"ח שכתב בשם הם' שבר הנוס הכל מין בעה"ח לן לסם עלם בלבחם מלבר הבני ובמין מ' מבחוריס וכ' דבכ"מ לן לכ"ל מלא"ב יחוש שבאל מחבר זה שם בחם הנלם עי"ש ועי' בשי"ח שבות יעקב ח"ב סי' מ"ד ועי' חב"ם סק"ד בל' דלם נמלא עלם בחלל הלב לם הל שחר לא לחיש יל דמבשר מרם הבהמה וכבר בכל הבהמות לקי שם ל שוקלין ולא לחריב דבשר לעקר אבל לם הל לבן לן להחיר כ"ל בלבי ולם נמלא הנלם בשחי בבר הלב ים לחקל לקי בבהל לבן ולפי' בחלר בהמות עי"ש ועי' בח"ד סק"ד שבים ומ"מ לם ים ל שוקלין ים לחמיר לקי בבה"ג כי מרלין הדברים בהנלם מעלמה הל ומריפה עי"ש ועי' בבית אברהם בח"ם סק"ח לות ב' שבגיה בדברי הפרמ"ג בזה דר"ל ולקי בלבי לסר בזה בים ל שוקלין עי"ש ועי' מק"ד סק"ד שבחר ב"כ על לבן הח"ו בזה וכ' ומרלה מדבריו דבקינה בהלנו לסר בהבהל לבן לפי' לן ל שם שוקן ולדינה ז"ל דבלון ל שם שוקן כבר בכל לוקן וכנ"כ לקי בהבהל לבן והל בחלנו לין לחסר הנלם לם ים ל עכ"ם שוקן לא חד מ' מיכל לעקב עי"ש ועי' שד בחב"ם שם סל' שם מקום לחבור לם הל עלם לא לרחות דם שיטלו לחים פרבין מעל"ע לא יוכר ולם ישוח חמחר קלם לא הל לרחות דם וכבר ולם נלא ים לחמרלם עי"ש ועי' בש"ח סבר יהבבע סי' מ"ם מה שהרבה לחבוי על דברי הבב"ם בזה והבלה שם לחקל בזה בכל טוני דמ"ם הב"ם לאלק כין עלם לעלם לם מרלשים לבן לא לחוס לא הרבל ולחרבה מבחבר דכל שבחל לבן הל סי' שבא מבולה וכבר שלר עלמה שבנוח ולחבחר מדם לעלם ובבלר יבריב ולם הל לחוס הל סי' שבחל עלם ערד ועי"ל הל לבבם מלבע הדם ולין בו כח לבפס לעבן ונם מ"ם הבב"ם שבבלם ל"ל בלי שוקלין חוקה לא הבישהי דלקי בדשם הל שישמה כיון הלינ שבבלם מרבדי הדם שבלב שבחבר לעלם ל"ל ולכין שבחם שבח בלב כן מחקבה לעלם ובבבה כבל עם שוקלין עי"ש בלריבת ועי' בדעבד הרבה סק"ד מ"ם בעין זה ובמ"ם בזה לדינה ועי' בם' כבם שלבה על הל"ד בבי' זה סל' שם בחבה לבכיר לם הל עלם לא לחרבה דם לבריבה הבלם בחעבן חוק כ"ד ששה ולם מעבה הל סי' שבחל רק לחרבה דם ובבר עי"ש (ועל סי' מ"ד ס"ק מ"ח ומ"ב): (יז) מרט עי' בבי"ח לבר מבלם סי' י"ח בלב שבחל חבבך מלבלה לבבה ומבלל בו מחבן שבחה בל הבבר לחרבה ולא הל הקב בשבח בהבה ים בבבק בבל לחבר בבר לחבר ולקי בבבה בבבחבן בבבבבים ול' שם לחבלה הבבלבל קלבי ולקי לם הל שבי הבבה בל מחבן בחבב קלם מ"ם כל שבלה שבחבחן בבבה מלבבה ובק' הם לין הבבם בבבר לבבבבה לבבלה בם ים להבבבר עי"ש ועי' בבד לבבבים בלן שבבבבן הבבבן ובבבב בבה ול' שבבבה לבבבר לבר לבבבבר בבבבב

(יח) **טריפה** (יט) 'והוא הדין אם נמצא בטרפשא דליבא: תנ מיהו אם לא נמצא רק (כ) בטפשין הגדול שבגב וקופה לגר הסיטו לגד חלב הלב אם רוחם המחם (כא) בגרעין של חטרה כאדם (ל"ש נפרדים בס"ג) דהלינן דהכנה דרך בגדולה בטפשין שבגב ומאחר שרוחמו לגמה אין שום נקוב והכנסה חפצים אותו מ"י (א) כיחה (ל) ומשה: **ד 'קנה הלב שהוא קנה שמן (כב) שורד בין ב' עחנות הריאה וכן הכורק** (פ' כמין קנה) **הגדול שוצא ממנו לריאה שניקב לחללו במשרו טריפה** (ומ"ל סי"ם ל"ל): **ה (כג) 'נטל הלב**

באר הגולה

מ"ג ; פסחים מ"ל בס"ם מקר דלא מתקן כן קשה לגיו לו לגר ה ניחוח לשל נסי' ליד ם פסי' שם בדף מ"ג וכ"ל הרמ"ם שם ורשב"ם שם

פתרון תשובה

מ (א) כיחה ומשה פנחס"ם [מ"ם ומה מחלת מלם כתוך הלב כי' ומין בטפשים ה"ם פי' מ"ג מ"ד בטפשים שמתלה מלם פרה הלב מגב הכיטל ומן לטפלם מקלים הרבה מדים מטודרים ומה שפ"ם מגבר מסות ומחר מדברי הפמ"ג כלן בטם סהמ"ם מגוהגים מ"ב הבילה כבר ומפחם מגבר מסות ומחר מדברי הפמ"ג בטהרומה רבה ומקופה לגר הלם הבהמה מני מריפה ומיה כמרה אלה סיבה בטמרה ומינו שובחת הבא"ם מקבל לגר הלם הבהמה ומזקה לומה בהכחה דבר סיחם לגחה ומזרה לחתריה מגב מי מיבה מסחה ומרה לחתריה מרחקים לגמרה מרחקים מ"ב הם מגלה מגם בחוך הלב מגב הלם מגלה בחלו לגר הבל מגן ומיה ריבר הלם מגלה מגם בחוך הלב קבלחי מחמגה מיה בלחבכה בבר ובכבירמו חמני הבחר ומעמם לפי מגמלה ק בגב מגבי בטמרקבה הדם מגבה מחמו מגם ומחגר מיבה מגלה ק לבמגים גם בגבמה ומ"ל מגן מ"ם מכ"ל ובמ"ו מגלק מ"ו (וכ"ל המ"ם) ומר"ה מחב מגם מכל מגלה בגן מגלה לגר בגמגים גם לגרבו בגים ומן ט מחבל כלל בבגים לר ים לבבגיר וכחב מגל בגים מן מגרים מבר מגל בבגלרה מ"ם מחמם לגר מגמגלה חקבע בגב הם ים מיבר מבמגן בגחמן מלגמגה מרחב- מבלה מחמם לגר מגים ים לגמן הם חקבעה מקבחה מדמן לגחמן ולגה מבר לגלו הבב מבקב מבגב לחיבי קבבל לגר בבגרה לחיבי בגמחה מגלה בגלה מגמגלה מגחב בגחבו לבגבו ומ"ל הבלב הבבי נגבל מבי מיחי לבבגיר הם הבגם מגמה בבמן בבמגמחם מיה ט לחיבר מבגם בבגים לגחמן לגבקב מה לי מחבו לו מבם לחיבי לחיב"ל דבבי בבר מגן לט לגבגה בבבמה לגבי לחמן לגגמר מן מבגלחיט מיט ולחן לבבל בלבר בלמן ישר ט מבבבקים לבלבגים מב"ל ומין בם ומקה"ל (ולחם ים ב' לבגגות מבבבה מיה ומבריבמו) (דבמ"ל מן ק' מ"ב) (מבבה בריבה לחחם בבבחבה מרבגגלה ומרחגלה עמר מבגלה ולחבה מריבה בגלה מבלחה לב בחרבגלה ובגלה מרבגלה לחבר בבבגלה מגלה לב לגרן ולבלה הבלב לגרן ולבלה מרחגל והבבגיר מבלחן ר"ב בח"ל שלבה מ' ע"ל מבבגם מל"ל בגם מבגלם לחחם מבגלה מ"ם בבבגם מ"ל

מיקב מקב מבגלם מגר לגר ולגה מיקב לחגלה מ"ק בבם ב"ח. (ל) ומשה ומחב הבל"ר בבבבקים מלבים מבחם בבבחם בב"ב ז ולבלבה מבבק בב"ח לחחיבי לבבים לחחבגלה בגב בגחלי מבבב בין בבבבלה לגר לחם מבבבגלה רבה ומקופה לגר לחם הבבמה מגי מריבה ולחיבה בבבה גלה מיבה בבמגי ומיבו מבבבה לחבבי"ם מקבגל לבבגיר ומן מיקב ולחף מבבבי"ם הבבבה מ"ב דבבבי מבבבים מ"ב הם מגלה מחלב בבבר בבגל מבן מ"ל לבבבבי מבבבבים לבבבבי"ם מבבבבים מבבבבים לגר מבבבבים מבבבבים לגר מבבבבים מבבבבים לגר

(כד) הלב בין ביד בין מחטא חולי (כה) עטריפה: ן יש מ שאומר שאם (כו) שומן הלב דבוק בלב ואדוק מאד מפרידין אותו בסכין ואם נמצא שם אז בעובי הלב (כז) קורם דם אסור ואצ"ל אם נמצא (ה) (כח) בחללו: סמ"ג (כט) מרי סימ (ל) נמוקי (ב) סמכר (ו) מרי סוף (לא) כקורם דם (לב) ומרפה (מ"ה) מ"ל מ"ם ל"ו

מסיק • מ"ל והמרדכי מ"ל מסמא לפי תלמ"ל

כדין לב מסמרן למקום אחר:

באר היטב

מ' כלה לב מ"ם מסמרין: (ה) בחלו. וכתב הב"ח דיש ליה מין שהרי בכל לב יש דם בחלו ואולי המחבר ס"ל דכמחלת בעובי הלב ולא נחמסם עד חלו מרפה ואל"ל אם נמצא בעובי הלב ומחמסם עד לחלו דשניהם מרפה (לב מרגעל שהיה עליו כיסוי חלא מים והלב סוף בעובי וקבוטה ובקיא ולא היה לב מקר כמר מ"ה בשם הריקש) (ו) מרי סוף. (כמב רש"ל עולי קבלה ולמרי"ם היה מכתיר לפיט נמסת דם מחתר שלא הגיע המסמס עד חלל הלב דלפיטי ומשלם הלב סוף לקרי מ"ם לא הגיע לגמרי. ומר"ח כתב מרי לשון לשון לשון על קבלת רמב"ם מ"ם):

תשובה

מ' בס' מחמת ודרכיהם בעיקר סי"ד מ' ל"ו מ"ם בעין בעמן בעמן המחמת הלב ומרי"ם מה שמלמל בה בתרומת ומרי' בשלמן נבחה סוף מ' ל"ו מל' ולל ומשמה לרגע מה וכ' לב בהמה נפה שמחמת שם הישמ ומיכר מעבלמ"ם מן מחלל לחן מלא שלמר חין היה קרום בבר מ"ע הבעמת וכ' והבשרמה מעמם וכ' הל ליכת בבר מהגיע שלם ושר מעמה בל לרגע וכ' בלב בהמה נפה מרה בה בעמת גדולה רבוה ומרבת מעבלמ"ם ומלר חלב (ל"ל לר חין) הלב הה כל הבעמת מעמה בחלר בבר הלב רק בשור זה לחר הה בעבר בלמה שמת קרום הבעמת ומבבר להמריף דבעמת ובבמת הלל בעבר ולחלב קרעם הבעמת וקלבר קרום הבעמת ומלמה מחמה בבר קרום הן בל בבר הלב והבשרמה ובין הבלר מה הבעמת קרום הן בל בבר הלב לא הגיע לחלל קרום בה מל"ל: (לב) ומרפה. עבהר"ם סוף פ"ה מ"ם בשם המרי"ם בעמלת הלב חלר כים מלא מים ומבמ"ר מל"ל מל' ולחן לחמר בה כלל בבמ"ם לחר בדיקה בכל הלבים ובמת לא הבים הרך הומם בלא לב וכ' ולם לא הה שם רק כים לחר בלא מים בבר לם הלב שלם מכל לר בבר בתבר הבבר בלי ומרפה מ' לא מים ומר' בהבמת תבלן מהרה"ן ז"ל מבלרמ על הפרמ"ל מרפה ודברי הפרמ"ל בל"ם ולם הה שם מים בבמים ערך בדיקה בכל הלבים ובמם שלמר ובמים מחמת קלקל בבים לא בבמים בלא הרך הומם מ"ם ומר' בם' ובבר יומם מ' ל"ל מ"ם מ"ר המרי"ם ובפרמ"ל בלרמת ומבלה ומיבר בבמת הרלב"ר לחמר להמיל בה לחר שלא בבמ"ם מ"ם ומר' בבמם מרה מ"ם ל"ר של שם לעין לם הלב שלם מלא שם בו מיר מרלה לר רמבמת לחרת מלרמה לם בבבר"ל שם בים מלא מים מרבר ולם כי מבבר הב"ח מרלה לחמר של' ובל שם לחה רמבמת לף מלרמה מבלרמה מלר מלבר ים לחבר מ"ם לרמת בבקל בה לא הבבר ובבלרמ בבקם הבבר מ"ם ומר' בר"ל בבלרמת מבלרמה בה לחר בבבר ובבם מרה בים מים מבבר הלב ומבמ בבר לחר מבבר מבבר בבבר ובבר ומר לחלל בבבר ומבלרמה ומים רק ומבבבבם עד בבבר ומבר רק בבר ומ לחל הבלל מרה בלא מרלה לר מרלה ולא לבבר לבקל בל מה מרה שם בלי מרלה בין מרה בבבר רק בבבר הבבר מלרמלה מבבר ובם לא הבבל לחרת הבבר מרלה הלב מרה ג"כ בחלר בבבר בים מרלה מרלה הלב מרה בבבר בבבר מ"ם:

ולא בים בפ"ם ובמרלמ מ"ם:

ודברי בבלר ודברי הפרמ"ל בל' ולר לא בים רק בים לחר בלא מים בבר מי בבם' בים לחרבים בבפ"ר בבקל בל' ולר בבבר ומר בבבר הבבל ולבל בבה"ם ים לר בים ובלא בבלר מרלה בבבר ומבר בבבר ולרמר מרבבבר בבבר ומבר בבבר בבבר בב

מא דיני טריפות הכבד . ובו י׳ סעיפים .

א (א) ניטל (ב) הכבד (ג) טריפה (ד) אלא (ה) אם כן (ו) נשתייר (ז) כזית (ח) במקום (ט) ומרה וכזית (י) במקום חזותו שרוא

דרכי תשובה

ספר יפכו דברי הפרמ״ג סי׳ דהיה הכים הה בלא מים כמר ח״ב שב מלאתי בספקים של הגאון מ׳ ליב בשלין ז״ל מבד״ק קאסל כתי״ סיגו אלף ל״ב שמבא בשובתה כו שארע בלב שוף שבלה מנו שור דק שמקיפו אם יש בזה לזה תבן והביב שהיא כמר שלון לחוסף על המריפות עכ״ד וזהו כוונת הפרמ״ג וה״ק :

סעיף א (א) ניטל הכבד ואם נחלקה חסר ככד ע״ל סי׳ ל׳ סנו׳ ל׳ וכשפ״ד בסי׳ זה ס״ק ע״ז בד״ה והנה ומי׳ בהגהת יד שאול ובספרו דברי שאול ויוסף דעת מ״ם בשובתה שארע לפני בשוף שהיה חסר הכבד שלה ולא היה אפשר לחכיר אם היה מחחלת בריאתה לו שיטל לח״כ והמורה רלה לחכשיר בלמתו דכיון דהבדא חסר יש פלוגתא בין הפוסקים אם הוא טריפה וכש״ם סי׳ ל׳ הכריע לחקל בהפ״מ ולמעיל על המכשירין וכלן היה הפ״מ והביב דבכלן יש לחמרף לכ״ע דהא הב״י כ׳ להפסק דיל דא״ל לבע״ח להבראות חסר הכבד כלל וא״כ בל״ד מהרלוי לחלות עפי שיטל לח״כ ומיטל לכ״ע טריפה מיי״ם בטריפות ומי׳ בס׳ מהרח המים הפסרדי בהלק שורי טהרה מערכת לות מ׳ סי׳ מ״ל שכ׳ שבריע מחנידי לחמת שארע שובתה לפני הג״מ לחבראם קודי ז״ל שמלא שוף חסר הכבד והיה ספק אם חסרה מהיום לו שמא לחח״ם נלחבד שבבד לחמר שבתמר לוהו ומחמתו בידים ובקול ומרי בזה דלף דים סברא לחמיר כיון הראבה פוסקים מ״ל דטריפות דחסר הכבד הוי טריפה לכ״ע מ״מ לדינא הכשיר מעטם ס״ם מיי״ם (ומי׳ בבלה״מ לעיל סי׳ זה שכ׳ הקדוש סוף סק״ד וכדברי שם ס״ק כ״ב) . (ב) הבבד עפר״ח רים סי׳ זה שכ׳ דיטל הכבד טריפה אפי׳ כשבאה דבוקה בגידי הכבד והמפוטות מיי״ם . (ג) טריפה . מבלה״מ לקמן סי׳ מ״ב סק״ח ופת״ם שם ס״ק ט׳ מ״ם בטיל הכבד מלהו המן שלון לחם מרה ומי׳ בתוספות מרובה שבש״ע הקטנים כלן סק״ב ומי׳ בשי״ם מרלה יחזקאל סוף סי׳ מ״ג מה שפלטל בביאור דברי התוספות מרובה בזה מיי״ם ומי׳ חב״ם הפל״ד רים סי׳ זה שכ׳ לדינא דלון חילוק בזה בין מין שם לחם מרה לו לא אלא אפי׳ בלהון מינים שלון לחם מרה ג״כ טריפה בטעלה הכבד מהם ולף הלבי שם מרה בלבנו ג״כ טריפה בטעלה הכבד שלו מיי״ם ומי׳ מזה בגה״ק לות מ׳ בלמרך ומי׳ בס׳ שנות חיים סק״ב שכ׳ דלף דמחמרים לחסר בטיל הכבד גם בטיי בע״ח שלון לחם מרה מ״מ מכ״ם לא

ועי׳ בבלה״מ לקמן סי׳ מ״ב סק״ח שכ׳ דמינים שלון לחם מרה ל״ל המלר כיים במקום מרלוי לחיות המרה בטיים לחרים מיי״ם ומי׳ בשפ״ם בסוף סי׳ מ״ב מ״ם בזה מהם׳ תפלתה לחמה (ובדברינו שם ס״ק י״ה) ומי׳ בחב״ם הפל״ד רים סי׳ זה שכ׳ לדינא דבני בהו בב׳ זיחים המקום חזותה לבהו ולא בטיון בהו כיים במקום מרה כלל מיי״ם וכ״ם במחזיק ברכה בסי׳ מ״ב לות מ״ל ובחי׳ הגרעקא״ז״ל מיי״ם ומי׳ ביד אפרים בסי׳ שלחן״ ערוך ח׳ ומי׳ בס׳ דברי יוסף סי׳ ל״ז מה שהלריך בזה והעלה לדינא לחמיר בזה דבטיון בהו כיים במקום מרה לחמיר״ מיי״ם ומי׳ בס׳ רביד החהב סק״ו מ״ם בזה וסיים בל״ם לדינא מיי״ם ומי׳ בשי״ח מרלה יחזקאל שם בד״ה ועוד בה שלישית ומי׳ בדעת הורה סק״ה מ״ם בזה והעלה לדינא דבני בב׳ זיחים המקום דבקותה בכליות ובערפה ובהפ״מ יש לחקל בכזית במקום ל׳ מהם מיי״ם (ד) אלא אם בן נשתייר כזית מחב״ם שכ׳ לחלן הבדיחן והפמוטות מלערפין לכזית מיי״ם וכ״כ בשפ״ד סק״ג לבל דעת הבו״ם הוא דמלערפין מיי״ם ומי׳ בס׳ דברי יוסף סי׳ ל״ו שבעלה מדברי הבו״ם שם מיקר לדינא מיי״ם וכ״כ בד״ק סוף סק״ל ובמק״מ סק״ב ויחבר מזה כ׳ שם לחמי׳ הקטקטים הלולין מלחעברין כמלאים מיי״ם ומי׳ בחכמה לחם בשער לו״ם כלל י״ח סעי׳ מ׳ שכ׳ דלך הכרעה דבהפ״מ יש לחקל בזה מיי״ם וכ״כ בית הלבחר על הי״ד בחחבטו לסי׳ זה (בד״ה ובש״ך סק״ל) דבהפ״מ יש לסמון על הפ״ם מיי״ם ומי׳ בס׳ נמה לחק בחחם בבלחה בם״ם סק״ל (ומ״ל סק״ל) (ה) אם כן נשתייר כזית כ׳ בבפ״ם לעמן שיטר הכיים יש לחמיר לכל מ׳ דבמיל הכבד ומחמיר הב׳ זיחים לבד יש לחמיר של״ל הכיים בשיטר חלי בזה ולם הכבד קיימת רק שיעלה הזיחים לבד יש לחמיר לחלון ניסת ולמבדי בשמת הרמב״ם הפ״ל דיחים הוא רק שלם בזה מיי״ם ומי׳ חב״ם סק״ה הפ״ד סק״ל ומי׳ בד״ק סק״ל שכ׳ דלעמן שיטר הזיחים בכבד יל דלון לחם לחמיר בשיטר הזיחים שכ׳ הגלח בסוף ספרים

ועי׳ בבלה״מ לקמן סי׳ מ״ב סק״ח שכ׳ דמינים שלון לחם מרה ל״ל המלר כיים במקום מרלוי לחיות המרה בטיים לחרים מיי״ם ומי׳ בשפ״ם בסוף סי׳ מ״ב מ״ם בזה מהם׳ תפלתה לחמה (ובדברינו שם ס״ק י״ה) ומי׳ בחב״ם הפל״ד רים סי׳ זה שכ׳ לדינא דבני בהו בב׳ זיחים המקום חזותה לבהו ולא בטיון בהו כיים במקום מרה כלל מיי״ם וכ״ם במחזיק ברכה בסי׳ מ״ב לות מ״ל ובחי׳ הגרעקא״ז״ל מיי״ם ומי׳ ביד אפרים בסי׳ שלחן״ ערוך ח׳ ומי׳ בס׳ דברי יוסף סי׳ ל״ז מה שהלריך בזה והעלה לדינא לחמיר בזה דבטיון בהו כיים במקום מרה לחמיר״ מיי״ם ומי׳ בס׳ רביד החהב סק״ו מ״ם בזה וסיים בל״ם לדינא מיי״ם ומי׳ בשי״ח מרלה יחזקאל שם בד״ה ועוד בה שלישית ומי׳ בדעת הורה סק״ה מ״ם בזה והעלה לדינא דבני בב׳ זיחים המקום דבקותה ובערפה ובהפ״מ יש לחקל בכזית במקום ל׳ מהם מיי״ם (ד) אלא אם בן נשתייר כזית מחב״ם שכ׳ לחלן הבדיחן והפמוטות מלערפין לכזית מיי״ם וכ״כ בשפ״ד סק״ג לבל דעת הבו״ם הוא דמלערפין מיי״ם ומי׳ בס׳ דברי יוסף סי׳ ל״ו שבעלה מדברי הבו״ם שם מיקר לדינא מיי״ם וכ״כ בד״ק סוף סק״ל ובמק״מ סק״ב ויחבר מזה כ׳ שם לחמי׳ הקטקטים הלולין מלחעברין כמלאים מיי״ם ומי׳ בחכמה לחם בשער לו״ם כלל י״ח סעי׳ מ׳ שכ׳ דלך הכרעה דבהפ״מ יש לחקל בזה מיי״ם וכ״כ בית הלבחר על הי״ד בחחבטו לסי׳ זה (בד״ה ובש״ך סק״ל) דבהפ״מ יש לסמון על הפ״ם מיי״ם ומי׳ בס׳ נמה לחק בחחם בבלחה בם״ם סק״ל (ומ״ל סק״ל) (ה) אם כן נשתייר כזית כ׳ בבפ״ם לעמן שיטר הכיים יש לחמיר לכל מ׳ דבמיל הכבד ומחמיר הב׳ זיחים לבד יש לחמיר של״ל הכיים בשיטר חלי בזה ולם הכבד קיימת רק שיעלה הזיחים לבד יש לחמיר לחלון ניסת ולמבדי בשמת הרמב״ם הפ״ל דיחים הוא רק שלם בזה מיי״ם ומי׳ חב״ם סק״ה הפ״ד סק״ל ומי׳ בד״ק סק״ל שכ׳ דלעמן שיטר הזיחים בכבד יל דלון לחם לחמיר בשיטר הזיחים שכ׳ הגלח בסוף ספרים

ועי׳ בבית יעקב בחיקון הבית לות מ׳ שכ׳ של״ע דלם בשלר מקום המרה ובהכר ב׳ זיחים המקום חזותו לא בשלר רק בבלים בזה לם יש לחקל דל״ל דהי ס״ם מיי״ם ומי׳ בס׳ נמה לחק בחחם בבלחה בם״ם סק״ד . (ו) נשתייר כזית בבמקום מרה עי׳ בחזחה הבלון תקל״ז ז״ל שבחפק לם הטיבי של מקום מרה הוא ב׳ זיחים ובמקום הבקותה המרה מקלקל עובי הזית ומ״מ בשלר כעובי זית קיים מבחון לם נקרא בחחיר כזית במקום מרה לולא וכל הטיבי הבם מקרי מקום מרה לו דבעיון הכזית שבמקום למרה דוקא וכ׳ דמדברי הבו״ם ברלה דלון כל הטיבי נקרא מקום מרה ומקום מרה הוא רק בבמון לה ממנו וסיים בל״ע לדינא מיי״ם ומי׳ בד״ק סוף סק״ד ובס׳ דברי לחברהם על הד״ק ס״ק ע״ז שברלה קלה דעתו להקל ומי׳ בדעת הורה סק״ל מ״ם בזה והביא רלוה מלבון הפוסקים דבעיון שיהיה הבשר שלל המרה ממנו במקום שורפה וחלייתה בכבד שלם הבל לם במקום הזוה מהקלקל הבשר לף שבעובי הכבד כעבר מקום המרה לו מחח מקום שבחתה הלויה ע״ב הכבד הבשר שלם יש לחסר מיי״ם (ז) כזית בבמקום מרה וס׳ עי׳ בחק״מ סק״ה שכ׳ מחבמעות הה״ל המרה תלויה בכבד ברלאה הבע הם מקום חזותה וכן הוא בבשף מיי״ם ומי׳ בדעה הורה סק״ג מ״ם בזה וכ׳ דכוונה הה״ל הוא בחלאה הבע סוחתו למקום הבע שבבכד ברלאה הא׳ והוא לד יחון של הכבד ובעוף שבחלוק הכבד לב׳ חלקים חלק ל׳ גדול והב׳ קבן ונם בחלק הגדול עלתו יש למעלה חלק עב ולמטה סמוך לבישלי הוא דק ונם בבישולי לון שם מקום מרה וחזותה כלו ונם בחלק הקבן יש מקום עב למעלה ומקום דק סמוך לבישלי אבל בבחמה לד יחון של הכבד הוא עב ונם סמוך לבפ הכבד לערך אלבע מלד קמלא חלויה המרה ונם בלד קמלא סמוך לרלם הכבד בלד הסיעוך לכליות והוא ג״כ חלק יחיני של הכבד והוא הבע שבבכד יולא מנם הסמפון הדבוק לכליות ובחחלת הכבד בין מלד קמלא ובין לד גבה של הכבד הוא דבוקה בערפם בראחב הכבד ובשון לנם מלד קמלא יולא חוריד שהוא הסמפון הגדול הולא מקנה הריאה ומדבק לכבד דרך הערפם במקום דבוקה לערכם מיי״ם (ח) במקום מרה סי׳ במקום חלויתה בכבד הש״ך (חולין דף מ״ז ע״ב בד״ה מעכיל לה) ומי׳ מזה בגה״ק לות מ׳ ובמק״מ סק״ג . ועי׳ בד״ק סוף סק״ד וכם׳ דברי אברהם על הד״ק ס״ק י״ז שכ׳ דלף הכזית שבבבד המרה לו חזותה מסחמת ל״ל כנגדם בבוה ממנו ומ״מ לם יש הטיי קלת ג״כ יש לד להבשיר מיי״ם (ט) מרה ולם מלגלת כ׳ מבוה בלוקן שהבאר להגן סי׳ מ״ב סעי׳ ד׳ להבשיר בשוב לפנ״ד דלם בחחיר כזית במקום יהיר המרה שהבבשר הוא משום שריינון ליה שלון זה מרה רק בטעם ומבה מריפה ולם הוא במקום הבפסי מהדי דדיינון ליה הזהר הוא ומלאת כמיתים כמרה וכ״ם (י) במקום חזותו מבלה״מ מ״ם שלריך ג׳ זיחים ולין לחשו׳ שבות יעקב ומי׳ בשבות יעקב שם שבעלה דבמקום הבפסר גדול מלד ומבה הזיקא הבלי מעבה שהיה בשבה הבלא שם דחוב בהמות היה מלבבת הבבד שלם ולא בחחיר כזית במקום שהיא דבוקה לכליות ולחרע הדבר בימי הבמיתם שלון הבבדים לולים בבר ויש הבפר מחבה לבבבר להחיר דבני בב׳ זיחים ולא בבמון לחר מיי״ם ומי׳ בחב״ם סק״ג ; שבבית דבר זה בבפ הבו׳ מבלחה בבמון שבחון סמים לחקל לעלרך גדול דבני בב׳ זיחים בבבחה ומחבה דבריו מיי״ם וכ״כ בס״ה סק״ל שלון לחקל בלל מיי״ם ומי׳ מזה במחזיק ברכה לות ד׳ וה׳ וכשי״ה מבבן בלולא לות מ׳ סי׳ קפ״ו בלחרך

ובל זה הוא בבחמה לבל בשון מ׳ בשבו״ם שם שכ׳ שלם לחקל בבמיתו רק הב׳ זיחים הלחרים לף לם היה שבמקום כליות לא בחחיר לא לחמיר ולף מי שבבה הבבן כ״כ כי בשון בלו״ה לון הבבד דבק בכליות רק ברוך לבכליות בבלרכה מעבו בחחבון דקון מחלק הבע שבבבד מיי״ם ומי׳ בס״ה הבבה מלהבה חלק ב׳ סי׳ שכ״ב שבעיב על הבבו״ם בזה ומי׳ בחק״מ סק״ד וסק״ה מ״ם בזה ומי׳ בדעת הורה סק״ב מ״ם בזה וסבלה שלון לחקל בזה כ״ל בהפ״מ דוקא לבל שלא בהפ״מ בם בשון יש לחמיר לחבחיל שחון בחבחיל בבמקום שבבמקום יהיה שוד כיים במקום דבקותה בכליות ובם כיים במקום דבקותה בערפם לף בהפ״מ בסיר יש לבשון על הבחקלין לפי׳ לם בחחר רק הבים שבבמקום מרה

(א) שהוא (ב) תלוי (יא) בו (יב) ויהיו כב' (יג) ויתים (יד) הללו (טו) כל אחד (מז) שלם במקומו
(יז) אבל אם היה (יח) מתלקט (יט) או כרצועה (כ) או (כא) מחודד (כב) טריפה: ב שיעור זה דכשחי
ויתים (כג) אפי' בשור הגדול (כד) ובעוף הכל

באר היטב

מא (ב) תלוי דסיים בכליות כלומר בגי' ויש מפקפק דמקום דמקום סמוך מקום דנקיבה בטרפה. וכתב הפ"ח הגבר צריך ג' ויתים בלו ג' מקומות ומגילת בהיה לעסק הלכה מכ"ל הש"ך אבן מעשן שבשר יש לסקל ואם בחייהו לי' ויתים לי' במקום מרה ולי' במקום מדמקום לגב ומעיים כמין קרום ריי"ם סימן ל"ו כבר על מחוסה לשופה וסיים בלר המחבון המעמה על הוסמה הכבד וקרע הכיס ומלא נחוסה שבלה שעל שלימים גם מרוקבים ומשוכלים גם חל כמין המגלה נקרקבן מריסה תנו ש"מ שלגה כלח ומר"ח בק"מ וסיין רדב"ז סימן קל"ט אבן המגלה בכבד על מחוסה מעמן בכבר מכבר הכיסים לפי

פתחי תשובה

מא (א) שהוא תלוי ס' [מבכ"ש ובסיין מ"ג בהפ"ד סקל"ח מבאר ח"ל ומ"ה שלא ויתים מבלו לבטל מבג.ב מהמעמת מ' מהמהמה מבמלר זיש מקום מרפאה ול' בלבר מקום כליות ול' מקום מרה מ"ל מלא מ' מבר זיש מ' ובימם הכל מעהר דממ"ל כ' בחרים סם ול' מריפה ומבמל בהוב ובמבמה נפי' ל"ח מבלר לי' בלר מ"ל בחרים מי נמרי נבל מ' מבלל. ומ"ב מי רב הוא דברי מיתת הם דבמה"ב מלרבה מר"ל ב' מריפות הם ומבר מיתי דמעמת הרשות הוא ומבמקום מבמלר ל"ל מבילל לר ולרמי נמרמה לבלמת מבמלמת מ"ל מקרים מ' הבכר גם מרהם ומעל ומבלר ח"ל שם מ' דמר נמרי נבל הם הוא דוקא כשיבר מבולר מפרקת מ' בחמל בה ב' דמי כבר (לפי דוקא הוא) מבלה בהמות הם מעל מקום מרמה ול' ממקום מרה ול' ממקום כליות לי בכל לחר מבלר זיל לחר דבמה מ"ל ב' מל מיבר מ' ומן בגלרה ב' בהמה ל' בהלר בחבור מ' מ"ל מרי לבדיל דמבמה מקלמבר בה].

תשובה

סם שוד מ' מהיתים הל"ל מ"ש: (יא) בו שמה"ם מ"ם מסברמ"ג בטעמ ג' ויתים מב' בהמה וכ' ומי' בטר"ם שלל ומביב קמא תלק ג' מ' קנ"ב ומהרמ"ל בלימלה תלק מ' מ' קפ"ח בחמלה מהבר מ"ם בדברי הבפ"ד בזה בלוך: (יב) ויהיו מבלה"ם פ"ק מ' ומ"ם בכבר מל מחוסה לשופה וכ' ומלה בהוכה שבלה שעל שלימים וכ' מ' בדבריה לחן מ' (פ"ק י"ם) ומ"ם הבחה"ם בחמלה לחן מעמן בכבר מ' בדבריה לחן (פ"ק ל"ח): (יג) ויתים הללו מ' ש"ך פק"ג ולמה מעלו לבו ויתים לבו"ם שבחר כל הכבר קיים מריפה ומחבר"ם פק"ד ופק"ח ומפ"ד פק"ג ומי' בבר"ם ומרון לבי ממחם מ' מ"ח מ"ם בזה בלריבות (ומי' בדבריה לחן פ"ק ל"ח): (יד) הללו מי' בבדי הלבר פק"ח מה שהלריך בדברי הרמב"ם ומי' בבבר' מבי"ם ח"ל מ' ל"ח לחה מ"ו מ"ם ע"ר הרמב"ם בזה ומי' בב' מעבה רוקח בספרדי ח"ב על הרמב"ם פ"ח מה' שחיטה ובבר"ם מהרלב"ח סוף מ' פ"ג ובהבחה הי"ל לברב נור מריה הלי זיל פק"ח ומ' בדעת מרה פק"ו. (טו) כל א' שלם בבשמו. ע"ל פק"ג מה שמלבד בלם בבר הכבד קיים רק שחבר מקרום הכבד במקום הויתים וכ' ד"ל דהל"ל בכלל מרחד מי"ם ומי' מק"מ פק"ו שהיתה ברלחה מהבשקים ולמ"ם שחבר כל הבור מבר' ויתים בלו מ"מ לם הבר מהבבר בבשור בבר דעילה וחבר"ן בבור בבר לב לם מוק בהבבר מי"ם ומי' בב' ובדי מברהם על הר"ק פ"ק ח' ומ' שבבן מדברי הר"ק דמה שבהב ולמה חבר שר הבבר במקום הויתים הי"ל מרחד ר"ל לם לן לם שבל בזה בלבי הבור (מין לקבן פ"ק י"ם) אבל לם יש ג' ויתים במקום מרה וכליות ומרהם לם בבחבר מהם הבור הבלין לן הבם מי"ם [ובזה מרחם ממילם כל דברי המק"מ בהלבהבו על הר"ק בזה] ומי' בדע"ם פ"ק ל"ח שב' שבן מיקר לרבב"ם לן לבי בבור מלם בבבר הבן הוא דעה הבורה יקרמלל מי"ם וכל זה לם לן ריבהה לבירם דם לי בבר בלי לבעלה על הבור המקלבל אבל בבים שם לחה ריבהה על הבור מלבעלה מי' בדברי בפ"ק ל"ח והבלחי דברי בקרה לבן (פ"ק ל"ח): (מז) שלם. בבריבה ל"ל הבים בבפקים פ"ק ה' מהרמב"ם ומר"ק פ"ק ג' ובמק"מ פ"ק מ' שב' שבחה שבים בבבריה ובבים בדלחוים בבין קרום ריבי"ם ובבר בלי שבלב הרילה (הבחר לעיל פ' ל"ה ומ' ל"מ) והבחמרים בלבר הבחיה הבבר בקרום שלה בבל לם שבי"ם בחבלה הבבר שם ובקה יוחר מבבר הרבל לן לחם אבל לם לחבר שבבדי הב"ב ובקרום אר בל"ל בחבלה בבקרום הבבר שים בו שיבי מרלה לפ שבחל חלק בבבריה לחם"ם יש לחם לחל"ב לן הבימי מרלה בבל הבים ובם לם לן הבימי מרלה מבוק רק שבחל לבעלה בבור לם יש לבקל מי"ם: (יז) אבל אם הי' מחלקם. עבי"ם שבקל לם לם' מבב' דבים בל מקשבה מקום הוחבה מבלקם לם מרחד מבבים ם"ם מי"ם ומבי"ם פ"ק מ' בזחלק קלה על הבי"ם בזה וכ' ולמה מקום מרבם מבלקם יש לחבר אבל לם מקום הבלוחה לבר מבלקם יש לבחוך לרקל מי"ם ומי' בבחבוק ברבה לחה ז' מ"ם בדבריהם בזה והבעה ובן לם כיום שבבלוחה מרחד והבבחם שלם ובן לם כיום הבבר מרחד והבבלוחה שלם יש לבקל מי"ם ומי' בב' ובבר הרב פק"ה בל' ג"ב בבי ויבים שבן מלה לי לבלבה אבל לם לבעבה מי"ם אבל בחבבה לחם שם ובבחבה לחם שבר מי"ם פ' כ"ח לחם פ"ו חלק בבחבי מל הבי"ם ובחבר בבל מבן בזה ובבבר דבבחם שיבו כל בב' ויתים שלבים ולם מרחד כלל מי"ם וכן מלה דבה פ"ק ל' ד"ה ולי ומי' מק"מ פק"ח שבחבים בל"ב לבינה מי"ם ומי' מה

בל

דרכי

שם שוד מ' מהיתים הל"ל מי"ם: (יא) בו שמה"ם מ"ם מסברמ"ג בטעמ ג' ויתים מב' בהמה וכ' ומי' בטר"ם שלל ומביב קמא תלק ג' מ' קנ"ב ומהרמ"ל בלימלה תלק מ' מ' קפ"ח בחמלה מהבר מ"ם בדברי הבפ"ד בזה בלוך: (יב) ויהיו מבלה"ם פ"ק מ' ומ"ם בכבר מל מחוסה לשופה וכ' ומלה בהוכה שבלה שעל שלימים וכ' מ' בדבריה לחן מ' (פ"ק י"ם) ומ"ם הבחה"ם בחמלה לחן מעמן בכבר מ' בדבריה לחן (פ"ק ל"ח): (יג) ויתים הללו מ' ש"ך פק"ג ולמה מעלו לבו ויתים לבו"ם שבחר כל הכבר קיים מריפה ומחבר"ם פק"ד ופק"ח ומפ"ד פק"ג ומי' בבר"ם ומרון לבי ממחם מ' מ"ח מ"ם בזה בלריבות (ומי' בדבריה לחן פ"ק ל"ח): (יד) הללו מי' בבדי הלבר פק"ח מה שהלריך בדברי הרמב"ם ומי' בבבר' מבי"ם ח"ל מ' ל"ח לחה מ"ו מ"ם ע"ר הרמב"ם בזה ומי' בב' מעבה רוקח בספרדי ח"ב על הרמב"ם פ"ח מה' שחיטה ובבר"ם מהרלב"ח סוף מ' פ"ג ובהבחה הי"ל לברב נור מריה הלי זיל פק"ח ומ' בדעת מרה פק"ו. (טו) כל א' שלם בבשמו. ע"ל פק"ג מה שמלבד בלם בבר הכבר קיים רק שחבר מקרום הכבר במקום הויתים וכ' ד"ל דהל"ל בכלל מרחד מי"ם ומי' מק"מ פק"ו שהיתה ברלחה מהבשקים ולמ"ם שחבר כל הבור מבר' ויתים בלו מ"מ לם הבר מהבבר בבשור בבר דעילה וחבר"ן בבור בבר לב לם מוק בהבבר מי"ם ומי' בב' ובדי מברהם על הר"ק פ"ק ח' ומ' שבבן מדברי הר"ק דמה שבהב ולמה חבר שר הבבר במקום הויתים הי"ל מרחד ר"ל לם לן לם שבל בזה בלבי הבור (מין לקבן פ"ק י"ם) אבל לם יש ג' ויתים במקום מרה וכליות ומרהם לם בבחבר מהם הבור הבלין לן הבם מי"ם [ובזה מרחם ממילם כל דברי המק"מ בהבלוחה על הר"ק בזה] ומי' בדע"ם פ"ק ל"ח שב' שבן מיקר לרבב"ם לן לבי בבור מלם בבבר הבן הוא דעה הבורה יקרמלל מי"ם וכל זה לם לן ריבהה לבירם דם לי בבר בלי לבעלה על הבור המקלבל אבל בבים שם לחה ריבהה על הבור מלבעלה מי' בדברי בפ"ק ל"ח והבלחי דברי בקרה לבן (פ"ק ל"ח): (מז) שלם. בבריבה ל"ל הבים בבבקים פ"ק ה' מהרמב"ם ומר"ק פ"ק ג' ובמק"מ פ"ק מ' שב' שבחה שבים בבבריה ובבים בדלחוים בבין קרום ריבי"ם ובבר בלי שבלב הרילה (הבחר לעיל פ' ל"ה ומ' ל"מ) והבחמרים בלבר הבחיה הבבר בקרום שלה בבל לם שבי"ם בחבלה הבבר שם ובקה יוחר מבבר הרבל לן לחם אבל לם לחבר שבבדי הב"ב ובקרום אר בל"ל בחבלה בבקרום הבבר שים בו שיבי מרלה לבי שבחל חלק בבבריה לחם"ם יש לחם לחל"ב לן הבימי מרלה בבל הבים ובם לם לן הבימי מרלה מבוק רק שבחל לבעלה בבור לם יש לבקל מי"ם: (יז) אבל אם הי' מחלקם. עבי"ם שבקל לם לם' מבב' דבים בל מקשבה מקום הוחבה מבלקם לם מרחד מבבים ם"ם מי"ם ומבי"ם פ"ק מ' בזחלק קלה על הבי"ם בזה וכ' ולמה מקום מרבם מבלקם יש לחבר אבל לם מקום הבלוחה לבר מבלקם יש לבחוך לרקל מי"ם ומי' בבחבוק ברבה לחה ז' מ"ם בדבריהם בזה והבעה ובן לם כיום שבבלוחה מרחד והבבחם שלם ובן לם כיום הבבר מרחד והבבלוחה שלם יש לבקל מי"ם ומי' בב' ובבר הרב פק"ה בל' ג"ב בבי ויבים שבן מלה לי לבלבה אבל לם לבעבה מי"ם אבל בחבבה לחם שם ובבחבה לחם שבר מי"ם פ' כ"ח לחם פ"ו חלק בבחבי מל הבי"ם ובחבר בבל מבן בזה ובבבר דבבחם שיבו כל בב' ויתים שלבים ולם מרחד כלל מי"ם וכן מלה דבה פ"ק ל' ד"ה ולי ומי' מק"מ פק"ח שבחבים בל"ב לבינה מי"ם ומי' מה

תשובה

בם' בים המלר בחחבמ' לפי' זה בר"ם בש"ך ומי' בדעת מרה פק"ד מ"ם בזה ול' לימה ולמה בים במקום מרה שלם וכן בים שבמקום מרה שלם לם שבחים הב' מהלקם לי מרחד יש לבקל גם בלם הפ"מ מי"ם: (יח) מחלקם. פירום שבחים הרבה לחיה לחים לם במקום מ' רק שבחל קלם בלם וקלם בלם ומרחד מ' שבחים הבה הוא רקום הבן ולם עב בלבי בר פירמ"ם בחלון דף מ"ו ע"ש מי"ם וכ"כ בהב"ם פק"ה דלמ' דוקא בבחבל בחבחה לבו מלם לם שבחים שלם בבריבה בבחבים זה בלחבן מקשבה מריפה לם בבבל הבלר שלם מריפה מי"ם: (יט) או כרצועה. עי"ק פק"ח ול' ובמק"מ פק"ח בלרבך מבלם מקום שבל מבבם בבבר בבחבים הוא ומבלבם ומבלבל בבבר הבלבלבם הבלבלבם הבלבלבם

(כה) הבל לפי (כו) גדלו וקטנו: ג יבש הכבד עד (כז) שנפרך (ג) (כח) בצפורן טריפה והוא שבש כולו (כט) ולא נשתייר כזית במקום מדה וכזית במקום חזותו: הגה ואם יבשו (ל) אלו (ב) הר' (לא) דחיים לגר שימוק

מי מריפה. (לב) ימוק (לג) הכבד דסייגו שדים יולת מבשר הכבד

פתחי תשובה

(ב) הר' אשים לגר פי' מבש"ם שבשר הלבשון אינו מחזיקת אף אם מלקה לו מכם אמ"ג דסולה אם כיום הר' קיימת ס"ל קפיקה לאוריתא כי ולכן לדינן דבפי' ג' אשים אם אחר מיסם יבש לו אחר קלקול אפשר שבר' אשים לאחרים אם כל הכבד קיימת מרפה מכ"ל ומיין כשו"ת מולחים ילחק פי' כ' שבריה בשם אח"ש הוא חדש הגאון ס"ם ומבש"ם הר' לקבון קיומן ל"ש גנו גדולה ס"ם מכח דאיכא למיחר אמת הלכה כדעת רש"ל דלף כשאחר מולו כאשים יבש מרפה לו מה שבשר שמבשלם שר נשוף דברי הלדינן דבמי ס' בה הפוגע להמיר ויש לשקל בזה מעמם קפק קפיקה מ"ם אפשלה כן הלכה לעמשה

תשובה

ודכי

שכ' ולאם חבר חלק העב וחלק הדק מאחר ים לעיין ואם מאחר מחלק העב מקום המרה ומקום הכליות ומהדק ים מקום המרפש כמרה מי"ם ועי' בד"ק ס"ק ה' מ"ם בזה ועי' בם' דברי מברהם על הי"ק ס"ק י"ח מ"ם בענין זה ועי' בדעת תורה שם שכ' ובש"ם בהפ"מ ומרך שכת ים לפעיך על המקלין דכל שבמחיר כזית מ' בחלק תבחל במקום מרה וגם בחלק הקטן בלד הדבוק במרפש כמר מי"ם. (כה) הבל לפי גדלו וקטנו עי' ס"ם שכ' דבין בשופות הקטנים כגון תרנגולים ובין בשופות גבהלים כמו פרמי"ק ולוזות אין ערך כזית ממנו רק רבל לפי ערך גדלו דבהמה סיחר קטנה וכזה שה לוזות בה זמנו לוזות ולחמי"ק דיחר גדולים וכן בתרנגולים מבטרין נ"ב במיק דבריס דבתרנגל לף שהוא קטן ביחר ערך לזה מאחר לפי ערך הבשר דתרנגל גדול ובתרנגל סיחר גדול הי הבשר לפי ערך כזית בבהמה ביחר קטנה מי"ם וכן מלה דעת הפר"ם סק"ל מבל הבה"ם שיפה לחרת עמו בזה שכ' בסק"ה דבשופות הגדולים במינו כגון לוזות ולחמי"ק וכדומה אין להקל אלא אם ים בה מעט פחות מכזית ואין לשער בו לפי ערך גדלו וקטנו ובשופות הקטנים אאין בכל בבדם תמיד רק כזית לו ב' זיתים פני בבבחתיר בבבדם לפי ערך כזית דבהמה וכזה אין חילוק בין לוזות לתרנגולין דיכל מבטרין לפי ערך גדלו וקטנו של הנוף שם בו הרישותא לפי קטן נופם מי"ם ועי' בד"ק סק"ל שכ' דלף שהפרמ"ג לא הבחיק דברי הבה"ם מ"מ כין שהפרמ"ג לא הביא עליו אין להקל נגד הבה"ם מי"ם ועי' בגה"ק לוזה כ' ובמק"מ סק"ל שכ' דבכל זה העיקר לדינא כקולא הבה"ם דבלוזות הקטנים אאין בכל בבדם רק כזית לו ב' זיתים פני בשיעור לפי ערך כזית דבהמה וכן הוא הדין בכל מין שוף בין לוזות בין תרנגולין לפי קטן וגדול כ נוף הנוף לפי ערך שיעור זית בלוזות ובענין חומרה הבה"ם שלא לשער בלוזה כפי קטנו וגדלו רק שלא בלוזה מעם פחות יכזית הכריע לדינא דלוזה הב' זיתים שלימים רק בכזית לו אין בו רק כשיעור הגי"ל בן נמצאן על הבי"ם והעיטי' לכקל דבבי לשער לפי ערך הכזית דבהמה ובמקום הפ"מ ובעה"ח ים לכקל בתרנגולין לף אם אין בכזית הבלוזי רק לפי ערך שור הגדל מי"ם בשרך ועי' בהב"ם סוף סק"ב הגי"ל שכ' לחורה לשעיה שלא יהא לבו גם בהורלה לכקל בשיעורא זעא בענין זה מי"ם וכ' בפרי חדש סק"ד וח"ל ול"ל דבשר כל דהו הגיב שיעורי' מכ"ל.

(כו) גדלו וקטנו עי"ק סק"ה ובכנפי יונה רים סי' זה שהפקקו לו מבטרין לפי ערך גדל וקטן הכבדים לבד מי"ם ועי' בכנפי יונה שם שפים דיוהב מלאה הבשר הלא לפי ערך הכבדים כי לפעמים ים שף גדל וכבדו קטן מי"ם ועי' בסק"מ סק"ל לא שכ' שכן מלאה דעת הבה"ם והבי"ם מי"ם

סעיף ג (כז) שנפרך בצפורן

סיכר ובשכ"ד סק"ב דבין ביבש הנפרך ובין בבריאים לא מיפרף אלא מ"ב שלים הוכש לו הבריאים גם בבבר אבל אם לא יבש רק הקדחם לו אלא מיכר הבריאים רק בהקדחם לל"ב ובל שם לאלוחה בהבבר כמרה מי"ם: (כח) בצפורן שבהר"מ ועי' בפר"ח סק"ל שם שם חילוק בין מרך ובין שיבשם ומרך הי ולא לאסור מדינא דגמ' הבריאים אם רק סמך לאסור מחמת חומרא שלא בקילון בשיעור הפרכה לשורן אבל מעיקר הדין דגמ' לא מרף כ"ל בנפרך בלשורן מתם מי"ם ובסס בדברי תשובה על הת"ם פרק מ"ם אות ל"ל הבא על נוף דין זה שהחמירו לאסור גם בהבריאים בלשורן כי גם בריאה הוא רק חומרא ע"כ המקל בזה בכבד לא הפסד מי"ם והכילא בגל"י ועי' בדעת תורה סק"ל שמגן פרים מסכירות לדעת הדברי תשובה הגי"ל ופסק כן בפי הבשם שלו ולל שלים יובם בעור רק מרך בלשורן ובשאר הבריאים ים להקל בהפ"מ מי"ם ולפמ"ל אין לשמוך להקל כין שהב"ל פסק לאסור והפר"ח והפרמ"ג כ' ולאן אם בקילון בזמה"ר בשיעור הפרכה הלשורן דים לאחר דאולי גם בבריאים בלשורן ובשאר הבריאים הי בכלל הפרכה

שבשר

באר היטב

שבם מיבחה מחומר המחבל סיחיר אל הכבד להיבחות הדם (פר"ח בשם הריק"ם).

(ב) בלשורן ובחב הנ"ך ואם מחרבים בלשורן על בבר הכבד ומלה הבריאים בחיבה

פתחי תשובה

(ב) הר' אשים לגר פי' מבש"ם שבשר הלבשון אינו מחזיקת אף אם מלקה לו מכם אמ"ג דסולה אם כיום הר' קיימת ס"ל קפיקה לאוריתא כי ולכן לדינן דבפי' ג' אשים אם אחר מיסם יבש לו אחר קלקול אפשר שבר' אשים לאחרים אם כל הכבד קיימת מרפה מכ"ל ומיין כשו"ת מולחים ילחק פי' כ' שבריה בשם אח"ש הוא חדש הגאון ס"ם ומבש"ם הר' לקבון קיומן ל"ש גנו גדולה ס"ם מכח דאיכא למיחר אמת הלכה כדעת רש"ל דלף כשאחר מולו כאשים יבש מרפה לו מה שבשר שמבשלם שר נשוף דברי הלדינן דבמי ס' בה הפוגע להמיר ויש לשקל בזה מעמם קפק קפיקה מ"ם אפשלה כן הלכה לעמשה

תשובה

ודכי

שכ' ולאם חבר חלק העב וחלק הדק מאחר ים לעיין ואם מאחר מחלק העב מקום המרה ומקום הכליות ומהדק ים מקום המרפש כמרה מי"ם ועי' בד"ק ס"ק ה' מ"ם בזה ועי' בם' דברי מברהם על הי"ק ס"ק י"ח מ"ם בענין זה ועי' בדעת תורה שם שכ' ובש"ם בהפ"מ ומרך שכת ים לפעיך על המקלין דכל שבמחיר כזית מ' בחלק תבחל במקום מרה וגם בחלק הקטן בלד הדבוק במרפש כמר מי"ם. (כה) הבל לפי גדלו וקטנו עי' ס"ם שכ' דבין בשופות הקטנים כגון תרנגולים ובין בשופות גבהלים כמו פרמי"ק ולוזות אין ערך כזית ממנו רק רבל לפי ערך גדלו דבהמה ביחר קטנה וכזה שה לוזות בה זמנו לוזות ולחמי"ק דיחר גדולים וכן בתרנגולים מבטרין נ"ב במיק דבריס דבתרנגל לף שהוא קטן ביחר ערך לזה מאחר לפי ערך הבשר דתרנגל גדול וכתרנגל סיחר גדול הי הבשר לפי ערך כזית בבהמה ביחר קטנה מי"ם וכן מלה דעת הפר"ם סק"ל מבל הבה"ם שיפה לחרת עמו בזה שכ' בסק"ה דבשופות הגדולים במינו כגון לוזות ולחמי"ק וכדומה אין להקל אלא אם ים בה מעט פחות מכזית ואין לשער בו לפי ערך גדלו וקטנו ובשופות הקטנים אאין בכל בבדם תמיד רק כזית לו ב' זיתים פני בבבחתיר בבבדם לפי ערך כזית דבהמה וכזה אין חילוק בין לוזות לתרנגולין דיכל מבטרין לפי ערך גדלו וקטנו של הנוף שם בו הרישותא לפי קטן נופם מי"ם ועי' בד"ק סק"ל שכ' דלף שהפרמ"ג לא הבחיק דברי הבה"ם מ"מ כין שהפרמ"ג לא הביא עליו אין להקל נגד הבה"ם מי"ם ועי' בגה"ק לוזה כ' ובמק"מ סק"ל שכ' דבכל זה העיקר לדינא כקולא הבה"ם דבלוזות הקטנים אאין בכל בבדם רק כזית לו ב' זיתים פני בשיעור לפי ערך כזית דבהמה וכן הוא הדין בכל מין שוף בין לוזות בין תרנגולין לפי קטן וגדול כ נוף הנוף לפי ערך שיעור זית בלוזות ובענין חומרה הבה"ם שלא לשער בלוזה כפי קטנו וגדלו רק שלא בלוזה מעם פחות יכזית הכריע לדינא דלוזה הב' זיתים שלימים רק בכזית לו אין בו רק כשיעור הגי"ל בן נמצאן על הבי"ם והעיטי' לכקל דבבי לשער לפי ערך הכזית דבהמה ובמקום הפ"מ ובעה"ח ים לכקל בתרנגולין לף אם אין בכזית הבלוזי רק לפי ערך שור הגדל מי"ם בשרך ועי' בהב"ם סוף סק"ב הגי"ל שכ' לחורה לשעיה שלא יהא לבו גם בהורלה לכקל בשיעורא זעא בענין זה מי"ם וכ' בפרי חדש סק"ד וח"ל ול"ל דבשר כל דהו הגיב שיעורי' מכ"ל.

(כו) גדלו וקטנו עי"ק סק"ה ובכנפי יונה רים סי' זה שהפקקו לו מבטרין לפי ערך גדל וקטן הכבדים לבד מי"ם ועי' בכנפי יונה שם שפים דיוהב מלאה הבשר הלא לפי ערך הכבדים כי לפעמים ים שף גדל וכבדו קטן מי"ם ועי' בסק"מ סק"ל שכ' שכן מלאה דעת הבה"ם והבי"ם מי"ם

סעיף ג (כז) שנפרך בצפורן

סיכר ובשכ"ד סק"ב דבין ביבש הנפרך ובין בבריאים לא מיפרף אלא מ"ב שלים הוכש לו הבריאים גם בבבר אבל אם לא יבש רק הקדחם לו אלא מיכר הבריאים רק בהקדחם לל"ב ובל שם לאלוחה בהבבר כמרה מי"ם: (כח) בצפורן שבהר"מ ועי' בפר"ח סק"ל שם שם חילוק בין מרך ובין שיבשם ומרך הי ולא לאסור מדינא דגמ' הבריאים אם רק סמך לאסור מחמת חומרא שלא בקילון בשיעור הפרכה לשורן אבל מעיקר הדין דגמ' לא מרף כ"ל בנפרך בלשורן מתם מי"ם ובסס בדברי תשובה על הת"ם פרק מ"ם אות ל"ל הבא על נוף דין זה שהחמירו לאסור גם בהבריאים בלשורן כי גם בריאה הוא רק חומרא ע"כ המקל בזה בכבד לא הפסד מי"ם והכילא בגל"י ועי' בדעת תורה סק"ל שמגן פרים מסכירות לדעת הדברי תשובה הגי"ל ופסק כן בפי הבשם שלו ולל שלים יובם בעור רק מרך בלשורן ובשאר הבריאים ים להקל בהפ"מ מי"ם ולפמ"ל אין לשמוך להקל כין שהב"ל פסק לאסור והפר"ח והפרמ"ג כ' ולאן אם בקילון בזמה"ר בשיעור הפרכה לשורן דים לאחר דאולי גם בבריאים בלשורן ובשאר הבריאים הי בכלל הפרכה

שבשר

(לד) שמשוק וסיה נמס (לה) מריסה (רוקם) מפ"ש שמחיריו כ' היתיס (לו) דשמש (ג) מסל (ד"מ) (לז) יש לשמרים (לח) כגר

באר היטב

מקרי יכו ומריסה כלעיל סי' ל"ו סעיף י"ג נסא"ר. (ג) מסל. הפ"ר והמ"ר שולקים פג זה ושוקים דאינה מריסה אלא בגלא שחיריו הבני היתיס כמו בגיבלה והגר בע"ו וכך מו דין אחן רב ולא נמצר מבלתה בגימין אלא אם יהיה שאלה בכנסה קיים ומריא רק שנמצר סדס וכגוטרין סדס סכבר שנמסרו קיים אין כאן איסור כלל אפילו אם נמצר מבשר סכבר כבישר הדס ס' ע"ש. ומיין מנשמת גשמי נמצלי סי' י"ל

דרכי תשובה

שכחת לפניו בכבד שהיה בה מגלת טרפה והיתר מי"ש ובמ"ר פ"ק ד' מל' לעמים בא מכבד מלאה טרפה ומשוק בחמשת היד ולא רבגלא בחלו היתיס שלמים מריפה ולאן אם נקלפים בבשר שהרפא נורדא מי"ש ומלאה מהבריו דאם לא יפוק בחמשת סיד אין לאסור משום שהנטרפה לף שהם בחקים היתיס ומי' מה בחק"ת סק"ז שהיא רואה מלבון הרמ"ז ז"ל דטעמא אינה בגוד מחמשת כלל מי"ש אבל בש"ת אינו אמת הסברדי חיד' סי' ו' הארך להביא מל הרב הרמ"ז הל"ל והשאה בראשון וכל שם טעמא לא מיירי בחקים מרה וחזקה בחקר לא אסור בשר שור משום נחלה הרב הנ"ל והש"ו גם בשף הם ר"ל רלה ע"ב אלא לבטל הרואה אחר ולעמבו בחמיר כי הטיקר בדברי הרמ"ל וחכמים בחמי' אלו שהר"ד ומי' בדעת הרב הקר"ל מ"ש בה והשאה לדעת ולף כשמקק כל הכבד ומבוה זה אם הריתיס שלמים יש לחקל לף כל בחל מכם יחיד לחמנו מי"ש.

ובמ"ש הפמ"ש דאם בשר הכבד קיים אין כאן בית מיחוש מי' בדעת הרב' מי' בש"ם ב"ח בתשובה סי' ס"ו בהגה"ר אין מ"ר בהגה"ר מבן הב"ח ז"ל מ"ש שר ע"ד הבמ' שבהבי גאוני הבראלי ומי' בחיוק ברכה אות ל"ח ו"ב שהרב דעת הטוקים המקילין שרבו מל מרן הטוקים שמחמירים בה וסיים דהבי נקמיק להחיר מי"ש ומי' ס"ש שהבריתא דבחקים שאין הס"ש יש לחתם לדברי הרמ"ל אבל בהס"ש יש לחקל מי"ש ומי' בס"ו סק"ב והס"ד סק"ד מה ומלאה בגלון הי"ל בת"ל מל הגאון הטוכבן מ' חיים לבי מלרטיטבר ז"ל אבד"ק שוטוראבר של שהא מקבל מרה בגאון הח"ם ז"ל שבכבא לפרי שאלה כי לא הרה בה לא לאסר משום נחלה הרב הנ"ל והש"ו גם לבטל הרואה אחר ולעמבו בחמיר כי הטיקר בדברי הרמ"ל וחכמים בחמי' שלא שהחיר לדעת הרב' מי' בדעת הרה הנ"ל מ"ם בה והשאה לדעת אם הריתיס שלמים יש לחקל לף כל בחל מכם יחיד לחמנו מי"ש.

ובמ"ש הפמ"ש דאם בשר הכבד קיים אין כאן בית מיחוש מי' בדעת הרב' מי' בש"ם ב"ח בתשובה סי' ס"ו בהגה"ר אין מ"ר בהגה"ר מבן הב"ח ז"ל מ"ש שר ע"ד הבמ' שבהבי גאוני הבראלי ומי' בחיוק ברכה אות ל"ח ו"ב שהרב דעת הטוקים המקילין שרבו מל מרן הטוקים שמחמירים בה וסיים דהבי נקמיק להחיר מי"ש ומי' ס"ש שהבריתא דבחקים שאין הס"ש יש לחתם לדברי הרמ"ל אבל בהס"ש יש לחקל מי"ש ומי' בס"ו סק"ב והס"ד סק"ד מה ומלאה בגלון הי"ל בת"ל מל הגאון הטוכבן מ' חיים לבי מלרטיטבר ז"ל אבד"ק שוטוראבר של שהא מקבל מרה בגאון הח"ם ז"ל שבכבא לפרי שאלה כי לא הרה בה לא לאסר משום נחלה הרב הנ"ל והש"ו גם לבטל הרואה אחר ולעמבו בחמיר כי הטיקר בדברי הרמ"ל וחכמים בחמי' שלא שהחיר לדעת הרב' מי' בדעת הרה הנ"ל מ"ם בה והשאה לדעת אם הריתיס שלמים יש לחקל לף כל בחל מכם יחיד לחמנו מי"ש.

(לא) יש אחרים כבר ומי' שלחן נבוה מחדם מ' מ"ש בה ומפמ"ר פ"ק ד' שמבית זה וסיים שלא שלחן מיכר אם הא מעלמת אבל בשבר הלחר מעלמת מריפה ובשום הא מי"ש ולא בם בית הלאר מל הי"ל בחחשי לפי' זה בד"ה אמם ומי' בית לחרים של בשם הם שלא לחמה אמלי לחיה בשף לחרמ"ק בבבר שלא כמו אבנים קנסת ובגמת חון הכבד ומרה ומחרים שבא לחם ע"י שבחרנים מלבד ומחבין לבבשר מי"ש ומי' בם' בית יחקן בעמודי זהב סק"ח ובמ' בית אברהם בא"ח סק"ט של שהשרה בשה וכן בכבד של שפה ובשרם בשף לחיבים לעמבים בכבד של בהשרה בשה וכן בכבד של שפה ובשרם בשף לחיבים בשמלת בחוך הכבד סבין שבולים לבבים ובבים מד בשוך למקום המרה ולא אם לא הי' כבשר שחפה נורדא והי' בחלו לא מ' מבר' דהים ולבין לה מרחיה בהריאה מי"ש (לב) כבר שקשה באבן. עמפ"ם מ"ם מחבמ"ן בבבר שפרה ומי' בבלאות ובשרמה מים חיים חי"ל סוף סי' י"ל שהרבים לאי לדברי הרמ"ן בהבר הלף אם הכבד בם ושפה כבר מי"ש ומי' בבחוק ברכה אות ל"ח שהבחק ב"ב דברי הבשב"ן בחבר לחיבם לא בבבר הבבר מי"ש ומי' בבלאות בבבר שהא שפרה ושבבר יש לבין בראיה אם הא לבבה לאבר בבבר מריפה ואם הא לחמה בבבר הבבר בראיה מי"ש ומי' בבלאות בבבר מי"ש ומי' בבחוק ברכה אות ל"ח ובדברי בזה ול' הרמ"ם אם הא לבבה לא לחמה בבבר אינ אינ ריל שבראיה הא לחמה לא לבבה אבל הרמ"ם אם הא לבבה בבבר הבבר

ח בריאה אם פ"ח (ד) (לט) שקבה (ד) (מ) כאלו פריסה (חוקה) והוא שלא נשתיירו בם כ' זיתים המחברים שלא מחקו: ד (מא) "התליע (מב) הכבד

פתחי תשובה

(ד) שקבה כאלו מיין בשלחן יעב"ץ מ"ב סי' ל"ח בתרגולת שהיא לא כבר נחלה ונבקה כפלים ויותר מהראוי והכשיר דלא כמורה אחר שהפריש מתחר שהיתה נשוחה (שקורין נישחולין) ולדעת לאין לחוסיף על הפרשת וחפילו אם היתה הנשיחה גם מקום שני זיתים כבר וכתב פוד נסי' ל"מ בתרגולת הגם שמן מחר שהיה לו כבר מלאה נמסים לגנים קשים מבחוץ ומבפנים לר בשר הכבד הלו שם כעבנת מרלאה שאר בבדים והכשיר פ"ם

באר היטב

נבוה י' סמנים ומצלא רשיק והסכר טרה הכבד ים לאסור כמ"ם סימן ל"ח סעיף ג' עכ"ל (ד) כאלו וכתב הב"ח בשם ספר אפי דברי דברי לבהסכר מרוכה לא נעת הלרך

דרכי

שכ' בזה לדינא כך דאם נמצלת הכבד נשוחה אע"פ שאינה לבנה ים ניחבר לכתחלה לבחק בריאה אם אין בהם מרלאה לבן בין בבהיה ובין בעוף ובדיעבד אם לא בדק הריאה בזה ים להכשיר ואם נמצא שהכבד נפוחה ומרלאיתה כמר נפן אלי אעפ"י שהריאה היא כהיקונה אין להקל ל"א בהפ"מ כשבדק הריאה אבל אם לא בדק בריאה ים לאסר אפי' בהפ"י ובמה המכשירים בהפ"מ אם הכבד נפוחה ולבנה זה חוקה כשהריאה היא כהיקונה אבל אם נמצא שים בהריאה מרלאה לבן אחי אף שע"י הנפיחה ומשחום בדיים אחר למרלאה ריאה פריסה כל שקודם הנפיחה היתה הריאה לבנה אבל אם היתה הכבד רק נפוחה ואינה לבנה אז מהני מה שחחרה הריאה ע"י נכיחה למרלאה ריאה ואשרה ומיי"ם בקונטרס הרלאות אות ס"א מ"ם בדברי הרעב"ן בזה ועי' בס' רחם יוסף על דיני ריאה סי' ל"ח בחידושים ס"ק ס' ועי' בש"ה מרן דברי חיים חלק ב' בי"ד סי' מ"ח שפסק להחיר בבכד נפוחה בשעה דהוי כחסר הכבד עיי"ם וכ"כ בש"ת פוטו"ד הביאנא סי' קכ"א שכ' בדין כבד נכיחה אני מורה להטריף ואין בזה שום לד להכשיר דזה הוי כמו חבדה הכבד ומהוי ניכל הכבד ומריכה וע"פ הרוב בבכד נפוחה ירלה אם יקרע הכבד ימלא בהיכה הבשר רע והוא נישוחלא"ן ויקי"ל בכ"מ שהבשר רע ומרקב דינו כניקר ונמיק וכדברים אלו בש"ת מבי"ם ס' קפ"ה שהוא הא להטריף בנפוחה הכבד אפי' לא נשהה מרלאיה עיי"ם ועי' בגלא"מ לעל סי' ל"ח סק"ז שפיים בזה בי"ע לדינא עיי"ם ועי' בס' דברי הברהם על הד"ק ס"ק כ"ד מ"ם ע"ד הטוטו"ד בזה והביא עליו והבית ראיה דבע"כ הרוויחו בעינן שתהי' נפוחה ונם נשה.ה מרלאיתה אז מריפה אבל בחדא מיניהו גרידא אין לאסר עיי"ם ועי' ברים הם' שב בריסכתה הג' בעל משכם שלם ס"י אות ב' מ"ם בזה ולדינא ליהד גם הוא להחיר עיי"ם ועי' בספרי דעת הורה כאן סק"ק י"ם שהרחיב הדיבור בזה ומעלה לדינא כך דאם הכבד נפוחה וגדולה הרבה כל שאינה לבנה כלמר נפן אפי' אם הפיחה היא גם בחקום הזיתים ורוא קבה בחכמות רק שאינה קבה כאלו ים להקל אפי' אם יש בה גם נקודות דמרלאה דוק נע"ל וכחמר ונם אם טוחה קלה לגובן ים לדינא לא אם היא לבנה כלמר נפן אין להקל רק בחקום הספר נחל וכ"ל אם אין בה חשש הנהסחים אבל אם יש בה חשש הנהסחים ונרגש בחשמוש שהבשר נימוח אף בהפ"מ בריפה עיי"ם ומעמה לענ"ל אין להקל בכבד נפוחה ושאחה מרלאיתה אע"פ שאינה לבנה כלמר נפן ולאי לחיות מילאי הרלאיה בזה כיון שדעת כיה נדולים לחמיר בזה ועי' מזה בעלי לבוה בדיני הרלי"ע שבסוף סי' ל"ע אות ק"ם ובמלחמת עיים שרש ה' ענר ח' סק"ק י"ד ובמנחז"ב בדיני בדיקה הריאה כלל כ"ו בקיומן סני' ח' ועשרון ס"ק ס"ו (ועי' בדבריו לעיל סי' ל"ח ס"ק ס"ז) ועי' במשרת הקדש בהשמוש הד"ק סק"ו אל' שם' לפנין עובדא בכבד שם' נפיחה חץ הי' מחמה שבגיע אלי מלח ועי"ז גלרלת שהיא בנפוחה ולאחר שפסק כח המלח חזרה לאיתנה כמו שהיתה בחחלה בריא ושלם והכשיר עיי"ם (מ"ע ס"ק ל"ז).

ומ"ש הפח"ם בכבד שהי' בה נמחים לבנים וגוף הכבד הי' כעבע מרלאה שאר בבדים וט' עפ"ד לקמן סוף סי' ל"ח אל' דאם נשהנה מרלאיה הכבד והסוף לגובן והוא לקוי והשלוין אותה נעלה תילחי תילחי אחר לגייתה אסור עיי"ם ועי' בש"ת בית שלחה חלק ב' סי' פ"ד שהארין בביאור דברי הפרמ"ג בזה וכ' דהא ודאי דאם אין רישחא כלל בכבד אף שלאחר שלוי' חחמחים ע"י האש לא אוכפת לן ולא נסחפק בזה אדם משולם אך אם מרלאיה הכבד הסוף לגובן בזה כחב הפרמ"ג דאף ש"ל דגם הנה"ם שאסר שיטי מרלאה בשאר אברים מודה בכבד שנחנה מרלאיתה והסכה לגובן שריא בשרה כיון שיש לחלות שנחלבו חחחת השומן כמו שהוא מצוי בלאוזה לחב כמ"ש הלחחזים מ"מ אם בעת הלגי' נעלה תילחי תילחי ים לאסור בהיה לבנה אפי' אם הלחוחת שמיה דבבה"ג יש לחוש דהלובן לוקחת היא ואמ"כ בשבר שברוחת נודלי עיי"ם ועי' בדבריו לעיל סי' ל"ג (סי"ק קל"ב) מ"ם בשם הלחרת דבלה לחתן חת"ז הבה"ק אלה"ה סוף פ' ואלא אחרת לחבן הכבדין של הלחוחת הלעוחות שים בהם פריחות דלריחתה כי הכבד שלבן מצוה ומחלבנת בלה וגם הוא ניסכה מ"ש הלר ומחגדלת שלא נעבנע הלחת בכבד והוא כי מ"ש הלעפה שמגמיסין עליו לבשל יחר על כמו

בדיקה

נבוה י' סמנים ומצלא רשיק והסכר טרה הכבד ים לאסור כמ"ם סימן ל"ח סעיף ג' עכ"ל (ד) כאלו וכתב הב"ח בשם ספר אפי דברי דברי לבהסכר מרוכה לא נעת הלרך

תשובה

מלגל הכבד ומחות כחו ומחבטל ממלאכתו ויחחה מחוק הכבד ושוב לוכו כמו המת כי יחחבר הדם לגובן וע"כ אם לא יחבאו לשחחה במשך ימי הלעבה הרביע ג' שבועות לא יחבר חמחת כתבא כי מחוק הכבד ויהא מריפה נמורה עיי"ם:

ומ"ש הפח"ם בלמחים לבנים שבעוף השמן מאד עו"ק סק"ו אל' ג"כ שם בהיות דלא הבשרות הבמים שמחלבנן בהם הכבד ים לחלות שהלבנמים אל

הכבד הוא מחמת השומן אלא מחלבן כל הכבד לף אם אם כמו בהיות בהיות נם במקום הזיתים אם"ה כבר הלינו הנם נם יחמול להחלבן יעיי"ם בס"ק הקודם שהחמיר בנקודות לבנות שבכבד וכ' בשובבת שהיו נקודות לבנות שבכבד לף שהי' מושעים אין להקל דאף דלכאורה י"ל דהוי ג' סריקות והקל ס' אם ג' זיתים לפי ערך גדול וקטן בלא כמחלקת וס' שהנקודות אינם כבשר שרוצא נודלו וספק שא"ל ג' זיתים וכ' זיתים הגדולים אולי אין בהם נקודות מ"מ לדינא אין להקל כי הספק אם הוא בשר שרופא נורה הוא ספק חסרון יחיעה ונם הספק אים כמשער לפי ערך הוא ג"כ ס' חסרון יחיעה עיי"ם ולהגן בד"ה ספק אחמות כ' אם בשובבת אחי' כעין מכה בכבד אל אחוא ויה' ספק אם הוא מכה לא שהיא אחמות ונקבע וא"ל להבחין עוד ולא אי' החת הגור ליקון, ומוגלא רק אדם לוכן כעין בוצא ויה' לבבוד שבת ולעני והכשיר משום אים כמה סריקות ולא אי' ס' חסרון יחיעה כיון שנקבע הכבד עיי"ם עוד בסק"ו מה אל' בעמן זה וכ' אם לעמן כבד אקלחה לבנה לף לא אי' הלבנות כנגד כל הג' זיתים אים להקל משום ס"ם עיי"ם ועי' בס' דברי אברהם ג' הד"ק ס"ק כ"ה וכ"ז מ"ם ע"ד הד"ק בזה בלמרך (לט) שקשה עפמ"ם מ"ם מהשאילת יעב"ץ להכשיר לף כשהי' בכבד אל שוף אמחים קשים הנה המעיין בגוף הבשו' אם יראה אהכשיר לף בראי אמחים קשים אבקולאים מיעני בלשון הפוסקים וכבר כתבתי לעיל (ס"ק ל"ג) בדין בוצא ומיעלא ובמקום הזיתים ועי' בש"ה מהר"מ שיק חיו"ד סי' נ"ו שהאל בדבר הרגעולים אחוא שכיח כמה פעמים אל הרגעולים שבבית מ' לא בשמיה אחת אל הכבדים שלהם מלאים אמחים לבנים וקשים ובריוב הימים לא נאמר אוס מקום בריא מן הכבד שלהם שאינו נקי מלאמחים כאלו ומעולם סלון ומסחפק השואל אם בחנוה הרגעולת בעובה קטנה ועדיין לא נאלא כ"כ הרבה בוצות בהכבד רק אחזה אמחים אם לא נאסור גם זו הרגעולת לף שאין בה כ"כ אמחים עד שחטריף מ"ח הא הנמון מעיד שאינו לבוה לבוה לנאמרי וכמו שאמחריסים בכמה מיני מריפות משום אומן הדרי אכלי בבוה והוא ז"ל הביא דאין לחש לזה בלל ואין לנו לחוסף על הטריפות וכל שאין לפניו רשיחא בהכבד בכדי שהחרוף בשביל זה אין לנו לאסור משום אינו נקי אמחים כאלו ענאה"ם מ"ם להקל בהפ"מ ובהב"ם סק"ו וכמ"ש סק"ב אל' לדינא לאחמיר בזה בכל ענין אם לא בדקו אמחים ופיים דמ"מ אם אינו קבה כ"כ ולא שחחה מרלאת הכבד לגובן כשרה וכ"פ הב"ח עכ"ל ועי' בס' אמת אדק בגיאוה בש"ע ס"ק י"ג ועי' בקונטרס הרלאות להרא"ם לפי' ל"ז אות ס"ח ועי' בדעת הורה ס"ק י"ח מ"ם בזה ופסק דבמקום הפ"מ יש להקל אפי' בשהוא קבה כאלו בחקום הזיתים וכמ"ש הש"ך עיי"ם.

סעיף ד (מא) התליע הכבד אפי' הגליעו ויקבו גם בסמוטות מהריק"ם ויומין משה סק"כ ועי' מזה בשחת מיים סק"ח ועי' בדברי יוסף סי' רל"ז. (מב) הכבד עו"ק סק"ו אל' דאם רלא שהי' הכבד נפוח ו"ל שאסר מהבישוח ע"י שהבשר נחקלקל מחמת החולי והנפוחה יש להחמיר וכ' דבבחמות שבכיח בהם חולעים ומחחקים בחולעים בכבד שלהם אם לא רלא ולא בדקו הכבד אם אינה נפוחה ומחקלקל בחקום הזיחים אין להקל אפי' בהפ"מ עיי"ם ועי' בש"ח אבני נזר חיו"ד סי' ע' שבאל בנמין בזה אפי' מקומות שלא ידעו מקולם שהכבד דבבחמות דבם מלאה חולעים ולא בדקו אחי"ח ואחי"כ מדע הדבר שהיו כל הלאן מלאים חולעים בכבד ופרפו הרבה ובאל אם יש לאסור גם הבשר והכלים דלמפרע שלא ידעו לבדוק והביא דברי הד"ק הל"ל וכ' הד"ק כבר"ל ע"ל דבר"ד אין לאחם הד"ק ע"ל דחיירי כשדשו אפילו מחוקלה בחולעים ולא בדקו בזה הוא שהחמיר לף בדיעבד אבל בנ"ל שלא ידעו שלא שהכבד עריכה

בדיקה

(מא) [ה]אפילו במקום סרה (ה) (מד) ובמקום (ו) חוזרו כשרה: ה'נעקר הכבד במקומות הרבה (מה) ומעורה (מו) בטרפשהון (מז) כאן מעט וכאן מעט כשרה: ן (מח) [ו]מרט שנמצא בכבד בין שבא לפניו שלם בין שבא חתוך (מט) אם צד העב שלו לצד חלל הבהמה (נ) אפי' (ו) כולו (ו) טמון

ם פרי ומרבה מ"ש ו' סעיף מה בגמ' ותרי ומבואר ב' מסכתא שבת ומסקנא וס' ומרבה אפי' אם דף פ"ח

באר היטב

ים לסקל כמה (ה) חוזרו ופסק הב"ח אפילו אם נטל כל הכבד ולא החזיר אז אלא כמה זיהים שהחל"ו לסמוך אם"ה כמרה דרחלוה הדרת בריה אבל מהרש"ל פסק דנכה"ג מריפה והסכים עמו הש"ך וכתב דאפילו גם הב"ח לא מיירי אלא כשהחליל בענין דלא הבדו הבר זיהים מהשרשין (ו) ממון בעור כחב הטעם דחיישינן שמא מכשה דרך הטם לתקן ולתקן נחלל הכשהה וקנה ומכשה לכבד ואחנו הוספה דחוקה נגי כבד ים חלק בין קשה עיז לו לבר אבל בריאה כמרה בכל ענין דקרוכה לקנה ומסומנת דדיאה ים לה ריחה וחלל נחל וקן בקרקבן כמר שדרך הטם בא אחתם עם המחלל לקרקבן שהוא חלוי בטפי וכ"כ הב"ש שבכבד החמירו

פתחי תשובה

(ה) ומקום סרה [בגמ' ומ"ם דסקמתם הש"ך מהרש"ל מיין בש"ך אלא מגלה הסקמתו נהדיא לסעיף ומפמ"ג כתב דהש"ך מבאיר אם לא בטמיטו וכסגישו ומפשיט מ"י לרוף לא יסיח בו אחים אלחים ונאחם גם לכבוד לא מגלה הסקמתו לדיה וכן בשו"ת כתב מ"ש הש"ך דמנהגם כדין זה ודאם הפ"ה כלומר לא לחמיף אם לא יסיח בני אחים אלחים לבד מחקמתן מקר הטולעים ומבא"ש סמחיל יוחר מ"ש ומיין בחשובת חתם סופר סימן מ"ד מכתב ר"ל פה בקהלסם ובגיולות הלו מרחים מלר גלאים שמחתים לחלת שהחליל הכבד בלבם ומחתן ל"ש לא מגלחים אפי' שם אחים ומכבו מ סיחר מקחמת דמא מ"ש הסקמתם הפ"מ ומש"ך ומגם הכבד בגל אמ"ה קלם כמה מ"מ מחמיר קלם כמה כמה לסם מחכגם כמה בכל ל"מ). (ו) טלו טמון [בגמ' בחחבה מחלא מי ומיין בחשובת מוד כחבן מי' י"ח ד' ג' מ"ל שסמלה כרשם כל מ"ל דכבדה ולא כשפ"ם אם לא הכבד הכבד והכרשם מל כחמרכת ולאחר אמה אמה כשלקבא הכבד לבחופה כחים מלאו מלה מה מחם בחם מקום

לא מרכר אמקום מחיים מ"מ [וכן מסה לסקל בחשובת חתם סופר סימן מ"ג בריאותיו בסימן ב"ל הכבד ולא מחוכה ואין בה מלוה יש לחסיר מ"מ ומיין בקאר לבשי מרד סימן ל"ב בחחבה ומחו לגר מכל הבהחה ומחו לגר מכל הבהחה ומחו לגר מכל הבהח

ל נ"י פ מכשיר פנים סי' ו"ח"ר קצ"ל לנר

בכשר הכבד טריפה ואם צד הדק שלו (נא) כלפי (ז) חוץ בשרה שאנו תולים לומר דרך סמפון בא שם (והוקא שלר כמב פוטה לגר הסמשון אבל אם פרא לגדלין (נב) נכל ענין (ח) מריפה) לבר"א במתם נסה אבל (פ) ברקה אין חילוק וטרפה (נג) ושיעור נסה בשיעור גרעין של תמרה: ז (נד) מתם שנמצא (נה) בסמפון (נו) גדול (י) (ז) (נז) שבכבד והוא סמפון הקנה שנכנס בתוכו וכן אם נמצא בסמפון גדול של (יא) ריאה בשרה: ניקב

פתחי תשובה

ולא מיכר שם תולדה על הדבר ולא מכה בכבכד ולא כשם אבר וכתב דשמעם לומר כי אמרה המקדמה שאנו מקשים מהקוקבן מומה על הכבד כמיתלב הנמם ויל"ל שמן כמם מ"ב שלבמנו מנים ובמנת מלבמנו נפל נגם לו בשמה שמלילו הקוקבן יצא מתוכ זה ובמב על הכבד ובמנם שמלינו נה לו יכא מנמם נפנים ומקב נו והגבנים מהבב מתחתי נמופן שנדם מדלמי שילא מכומם ומקב הנמם נפנים ריו מולין נמתמנם ידא דמנמת כמו בכל כמריפות דלין נלגלן מנוס הנמם מפנן נגולה וה"ל מנקן כמתמנה הנמ"ם ולא ניקרי מנקן כמריפה אלא מנקן נמתמנה כמריפה כגון מנקן מרה דלם מכין פנוס שמם הנמם ומנלה הגבנגנת מנוסה ומין לי נמה נתלות וכן מוכח נמ"ר מ"ם ל"ד (ובכבר הלריך נזה יוחר נכר כ"ד ובל"ה שם ומובנת נזה לפיל מי ל"ג מ"ד נד"ה אבל) וכיון שכן ר"ל כיון דהיכא דאיכא נמתלי שנלר נקבע הנמם מ"ה שנלבו מן הקוקבן כו' וזה ק"ו מנ"ל המנ"ם שלם המתמן היה מתוכה על הכבד כו' מכ"מ הכא דהיכא נמתלי מפי ומיט אלא מיכה מ"מ הכבד ולא בתוכה כלל דיש לומר מ"ב . ומיין נמנומנת מתלמת נבי מ"ר מי' ו' מ"ל

כדין זה (ז) שבכבד שנמ"ם ומיין נמנומנת מתב ניקב מלק יו"ר מי' מ"ל

דרך לר מתל שם כיריהה נקבה הקנה הפורס לבבד בתקום שהוא לר ומריפה וכ"פ מהרש"ל וב"ח (ח) מריפה אלינ נכבבה דרך המסמן לא היה אפשר לה להתעקם לגמרי ולתחוב בשני הכבד ע"ך בנם ב"י (פ) בקרה שהרי היא רואה לנקב נגלד הנב עלה ב"ב ע"ך (ומחמין שלנו הי דין מתם דקה ומריפה בכל ענין מה"ג בנם בנהת מרדכי דף קי"ה) (י) שבבכבד אפשי מחוסה הבכבד מ"ר בנם הש"ל (יא) ריאה ואפשי היא מחוסה מ"ר.

תשובה

היא שלימה אם יש עוד מדים לבקל יש לערף דעת המקולין אף במתם דקה מי"ב"ם ומי' בדעת הורה ס"ק כ"ד שפסק כן נדינה מי"ב"ם ומי' גם' אמת מדק שם אות כ' מ"ם בזה וכ' דלמעשה יש להתחיר במתם ולא חוקה במתם הקוקבה בהתבה שלין ראשה חלבה אלא אף במתם שחוה נקובה שהתבה עגול וחלק אפי' אין נפה כגרעין תמרה מ"מ כל שם לה אדרך יש להחתיר ד"ל דאף שראתה עגולה יסלה לנקב ע"י סבר האדרך שמכביד עליו מי"ם (נג) ושישור נפה וכ' ואין אם בקילוס אחו היא נפה וכשישור הזה ולא לו אפשר לנקב ביאור הגר"א ס"ק י"ב

סעיף ז (נד) מתם שנמצא וכזה אין חלק בין גדולה לקטנה וכן עבה לנפה וכן קשה גנו אי לגבר דכ"מ כשירה אפי' לדיון פר"ח

ס"ק י"ב והכ"ם סוף ס"ק ט' (נה) בסמפון גדול ממ"ז סק"ז שכתב דלאו דוקא במלאת מתם בחלל הסמשון הי"ה מהתבה בה קלת ולא מעבלע"ב ג"כ כבר מי"ם ומי' כמ' בית אבריהם בשמ"ם ס"ק י"ז בשאבר מ"ם ע"ש המ"ז בזה ומי' במקו"מ ס"ק י"ח ומי' בבדי הולר סק"י שכתב דאם מלאת המתם התובה בבבר הכבד למעה לה מחה לעמה לחוך הבבר שבבה אבל אם מחה המעלה מריפה דלי דרך הסמשון מיל לא ילחיר ביהא מחוה ומ"מ כ' שבכ"ם יש לדבר להקל בכה"ג בענין שישור קדימתה דכל דלא הי אלר הנב כשישור בענין של המרה יש לדבר להקל בזה אף שלר הדק שבה היא למעלה אולת סיכת שם אומרתה שלר הנב ודלא לא היה יסל נקוב בו יש להסריף בחמחה למעלה לגר הקנה מי"ם ומי' גם' דעת הורה ס"ק כ"ו שבראש הדיבר בזה והבאיר הגי' הב המקום חוק וכל שאין המקום חוק יש להקל אף שמומה במקום שבבר נכנס לבבר הכבד אפי' בלא הש"מ ונם בשוף יש להקל אם לפי ראות הבנין אין המקום חוק ומי"ם שד כפ' מ"ב ס"ק י"ח: (נו) גדול . עי' בגם' שנות הי"ם ס"ק ט"ו מ"ם בענין זה וכ' דלדעת הש"מ"ח י"ל דאפי' מלא בסמשמה הקמים יש להבאיר ולא בענין חוקא סמתון גדול מי"ם ואילה לגמוך על דברי להקל בזה עד רבותיה הפשקים שבתנו לחדיל חוקא בסמשון רבא ומי' גם' אמת דק הדאם בפסקים שבסוף פ' זה סנ"ו ס"ק ז' שכ' דאם מלאת מתם בסמשמה הקמים שבבבר אם יש דרך לסמשמה אלו לסמשון הגדול בארה ואם לא מריפה ובקבימה בכל ענין מריפה וכל זה אם יש דרך לסמשמה אלו לסמשון הגדול אבל אם אין דרך לגם אלו אי אם הסמשון הקטן הזה שוחר בתוכו שאיך לחר בקיבה לנו לגר הסמשון הגדול בארה ובקשה לגר מריפה ואם אין שוחר בדרך זה אלא הוא בשני שבבר ביאור בכל מדן מריפה מ"ר: (נז) שבבבר . שפה"ם מ"ם לענין בשי"מ אם בקבה פ' מ"ל ר"ל כי אם מטולר דל"ו הוא רק בבבר אל בהמה כי סמשון הבבר אלה הזה הבבה מלר הבבה אם יהיה בבקל דרך הקבה ומבגר בני אם חוקה ומי' עד סמשמה דנא דבבבה אבל בחלאת בן בבבר אל אוף בבל"ש מריפה

באר היטב

כיון שהוא דוקא מבקבה עכ"ל הש"ך ועל סיון מ"ב בתתם שמלאת בחלל ע"ם (בגיל בסמת מלאו בהחיבה בבר לחלר שלאתו ובבלתו מתם המובה בחיבה ל מלאלבות בבבר והמתם היה מלאתן מחתין מהבים מיבהים בהן הרבה ובבבור בג"ל שיון ק"ל מבה ס"ם בסמן אמת לאחר שחיבה ולא"ל קדם שהיבה דלמת דרך הקבה בבבה ולא נקבה אם אבר תלוקן בקיבתן בתבה ובפרש כי בתתם היה מלאתן מבבים מלילבת תקושה על כמפי בגדיהם אמרי אחר הגליה אבל עיין בדרב"ו סיון כ"ח אבל מר"ם היבמיר הין מהבלים שבתבאל בהם בבבר ים להקל להחמתם בהם בחתם לוקן ב"י דהי מ"ל בם מלאת בבבר בבבה בבבה ב"ב מריפה בתבבבן בל מבבבה עד מקום הבבר ואחרה לבתה ובבבה (לגר חלל רבבהה ב"ב מריפה בתבבבן בל מבבבה עד מקום הבבר ואחרה לבתה ובבבה לגר מריפה פר"ח)

(ז) חוץ וכתב הש"ך בחם הר"ן ומהרש"ל וחוקה אם סלה מחוץ בבבר הבבר אבל אם אחרה יולא לחוץ הלל הבבבה ולחם הבב בבבר מריפה ולא בחם"ז ובחם"ק ופא"ה ובהבת ס"ל שמבבירים בזה ובחלה מו סבר הרבב"ם דלקי אם רק אחרה אחרה בל"ר הבבר בבבבה ב"ב חלל רבבהה ב"ב מריפה בתבבבן בל מבבבה עד מקום הבבר ואחרה לבתה ובבבה

(ח) מריפה אלינ נכבבה דרך המסמן לא היה אפשר לה להתעקם לגמרי (נב) ובשישור נפה וכ' בקילוס אחו היא נפה בבבשור הזה ולא לו אפשר לנקב ביאור הגר"א ס"ק י"ב

סעיף ז (נד) מתם שנמצא וכזה אין חלק בין גדולה לקטנה וכן עבה לנפה וכן קשה גנו אי לגבר דכ"מ כשירה אפי' לדיון פר"ח

ס"ק י"ב והכ"ם סוף ס"ק ט' (נה) בסמפון גדול ממ"ז סק"ז שכתב דלאו דוקא במלאת מתם בחלל הסמשון הי"ה מהתבה בה קלת ולא מעבלע"ב ג"כ כבר מי"ם ומי' גם' אמת מבריהם בשמ"ם ס"ק י"ז בשאבר מ"ם ע"ש המ"ז בזה ומי' במקו"מ ס"ק י"ח ומי' בבדי הולר סק"י שכתב דאם מלאת המתם התובה בבבר הכבד למעה לה מחה לעמה לחוך הבבר שבבה אבל אם מחה המעלה מריפה דלי דרך הסמשון מיל לא ילחיר ביהא מחוה ומ"מ כ' שבכ"ם יש לדבר להקל בכה"ג בענין שישור קדימתה דכל דלא הי אלר הנב כשישור בענין של המרה יש לדבר להקל בזה אף שלר הדק שבה היא למעלה אולת סיכת שם אומרתה שלר הנב ודלא לא היה יסל נקוב בו יש להסריף בחמחה למעלה לגר הקנה מי"ם ומי' גם' דעת הורה ס"ק כ"ו שבראש הדיבר בזה והבאיר הגי' הב המקום חוק וכל שאין המקום חוק יש להקל אף שמומה במקום שבבר נכנס לבבר הכבד אפי' בלא הש"מ ונם בשוף יש להקל אם לפי ראות הבנין אין המקום חוק ומי"ם שד כפ' מ"ב ס"ק י"ח: (נו) גדול . עי' בגם' שנות הי"ם ס"ק ט"ו מ"ם בענין זה וכ' דלדעת הש"מ"ח י"ל דאפי' מלא בסמשמה הקמים יש להבאיר ולא בענין חוקא סמתון גדול מי"ם ואילה לגמוך על דברי להקל בזה עד רבותיה הפשקים שבתנו לחדיל חוקא בסמשון רבא ומי' גם' אמת דק הדאם בפסקים שבסוף פ' זה סנ"ו ס"ק ז' שכ' דאם מלאת המתם בסמשמה הקמים שבבבר אם יש דרך לסמשמה אלו לסמשון הגדול בארה ואם לא מריפה ובקבימה בכל ענין מריפה וכל זה אם יש דרך לסמשמה אלו לסמשון הגדול אבל אם אין דרך לגם אלו אי אם הסמשון הקטן הזה שוחר בתוכו שאיך לחר בקיבה לנו לגר הסמשון הגדול בארה ובקשה לגר מריפה ואם אין שוחר בדרך זה אלא הוא בשני שבבר ביאור בכל מדן מריפה: (נז) שבבבר . שפה"ם מ"ם לענין בשי"מ אם בקבה פ' מ"ל ר"ל כי אם מטולר דל"ו הוא רק בבבר אל בהמה כי סמשון הבבר אלה הזה הבבה מלר הבבה אם יהיה בבקל דרך הקבה ומבגר בני אם חוקה ומי' עד סמשמה דנא דבבבה אבל בחלאת בן בבבר אל אוף בבל"ש מריפה

ן (ה) (נח) ניקב (נט) מרפש (ס) הבבר (סא) נקב (סב) ימשלש (יג) (מ) (סג) מצד (סד) הבבר

נ מהר"ם בסוף סמ"ע
ס ל' סמרהי כסף

באר היטב

(יג) מצד. כסף כמשנה כל הסמיכות סתבים דהלר מצד מכבר הוא פ"ם וע"ל תבר מכבר ומש"ה דוקא נתרן דל"ל לשמוקי שם ניקב כשאר חגל שמחתם על הדחוק מו אין הנקב מוכל בו שהחוק מכסה פ"ם ודכרי דחוקים (אלא שמחתם מ"ם הש"ם מצד מכבר פירחשו מצד מכבר הוא מריסה ולא מצד שמנו) ומהב הש"ך כשם מהר"ל שם ניקב דלר מכבר בנקוב דהמחמת יהא דשכחת סבר ושם מצמת מביבי חוקין לגבים כמו חלב מו הוא נקב יען ומריסה מכ"ל ומ"ל סימן ל"ו פ"ם מכ"ם.

דרכי

מריסה כי כשוף שמחמוסמו דחוקים מ"מ סמחם יולא לחוץ וסי' ומכ"ם מידי מסמן דמריסה לא יצלם מ"ם וכ"כ בס' ירושת שלמה מות ג' ומביקרי הר"ם

סות ו' ומי' בס' דכרי יוסף סי' ל"ח (ומ"ל סוף ס"ק כ"ח):

סעיף ח (נח) ניקב מרפש הבבר. עמה"ם מ"ם מכמ"ל לכבוד בנבלת

ך בנקב ומי' מקל"ם ס"ק י"ם ע' כל' דכמ"ב לכמוכה כזה שמכבר

בנבלת בנקב בכשם הבלעות מכל לסמכ"ל סי' ל"ד ולא קיי"ל כן ממילא ומם כזה

לון לכבוד מי"ם ומי' בש"ם מוסי"ד קמא סי' ס"ח כל' בלמלא הלמי' דלמי'

לכמ"ם דס"ל לכהוד מקב שבחלוה בכמלא' אם"ם בניקב הכרמם מ"ל דמריסה

לפי' הוא מחלוה דחוקא בדבר שהוא מריסה מחמת עלמו ים חלוק בין אם

ניקב מחלוה מ לא מחלו"ב בכרמם שלון מסל הנקב מחמת עלמו רק מחמת

שמ"ם מוק לדבר אחר כזה לון חלוק בין אם הנקב הוא מחלוה מ לא אוף

כל אוף כל שמכ"ם ים לחיר יוק לאבר הבר מ"ם ומי' בס' ומם מרה ס"ק

כ"ם שבחנו מל מסוכ"ד בזה ומכלה הכנוקר נדמה הנקוב ומבר מחלוה

ומלון שבכיכם הבמרון הוא שלם ומיפה בכבר וקרוס ים לנקל ומבר דמפילו

מבר כל הכרמם מחלוה ים לנקל אם הלון שלון שם שם רקבון בבר וכדומה

מיבר שכן הוא מחלוה מ"ם. (נט) מרפש הבבר מר"ק אוף ס"ק י'

שמסמק לו מיך מריסה זה גם בכוף מ"ם ומי' בס' דכרי מגרהם ס"ק ל"ם

מל' דכרמם דשוף הוא הקרוס הוק המסמק בין הריפה ובין הבבי מבים

הוא במקום מרפש בבהמה מ"ם ומי' במק"מ אוף ס"ק י"ם אבים מ"ם

ומחלוה לא שמבר לחוק בזה מ"ם: (ס) הבבר. מי' בדברי אקי הלבם

אבוף מ' שבבר לחוק דחוקא כבניקב מ"ם חלי מריסה מכל מ"י קן בהרה מ"ם

ומי' בס"ק ס"ק שבחנו מלי בזה ומבר הנם בניקב נקון לפמיו כל שניקב

נקב מחלוה מריפה מ"ם ומי' בש"ם דכרי ריבמה מי' קל"ב ומי' בדעת הרה

ס"ק כ"ח וכ"ם מל' לדעת לנקל בזה וכ' דלוף ניקב הבבר מכון הלבות מ"ם

מקל רחב ומב לו מ"ם מיחה ומ"ם ניק: הכרמם לפי' לון אם קרוס סרוס

כלל לם חלון שבבבר שבניב הנקב הוא בריא ומלם בלי אוס שימו ים לנקל

בשמה"ם מ"ם ומחבר אלם הבינו אם"ם הכל"ל מהחבר ו"ל: (סא) נקב

מחלוש. עמ"ם הש"ך מל' חוקא מחלוה מחלוה לבכל לם מחלוה קרוס מחמת מכה אחרים

הנקב בבר ובזה מהר קרוס מחמ"ב ומי' בש"ם מוסי' ד' הגיעה בקי"ם פי' מ'

מל' דכל זה הוא חוקא לם מכ"ם זה הקרוס שבלה מו ל"ב הוא בזה עם אחר

אחת הכרמם לבכל לם לון זה הקרוס שה בבמה דיבר עם אחר הכרמם רק

אחת כמו כים זה לא מחבר מרחה דמה לי אחיר ב ם זה ומה לי אחיר כל נוף

הבהמה כדי כל נוף מל הבהמה הוא מרחם ומנקב אחוה לחוס מריפה ול"ל

מם אחת אחוה לכים הרבוק לכמרמם לא מהי הריפה כל אחון אחר הבהמה

אחת כמו בבר אחר אחמו מ"ם בחרוך ומחלה בזה כ' נ"ב בש"ם אחלו ומביב

הגיעה חלק ד' פי' ל"ז אחמל בניקב מרחם אחבר כ' נקבים ומי' כמו מלבבו בין

נקב לנקב ומנקבים הו מחלוקים לחוק כיחם ומבון כים מ' ממלה מחלוה ומכים

הכ' אחה ריקן ומחק הנחל לחמרוק ומכיחם לא מקרי אחיחה ומביב אחיחה

אחרם בזה מ"ם ומי' בדעת אחרה ס"ק ל' אחבחו ומבריחם ומבון אחיחם ומחלה

ומחוקא בחחוה לנוף ומון אחרים בין הריפה ובין כל אחון ע"י נקב לא מריפה

אחל"ב בזה ומון לחמרוק מ"ם: (סב) מחלוש. מי' מ"ו לחון מי' ל"ה מחל"ל

אל' ולא חוקא נקב מחלוה אלא ל"ם לם מחמחם מרחם אחבר מריפה מ"ם

(ומי' בדבריו לחון ס"ק ס"ח) ומי' בדעת אחרה ס"ק ל' מ"ם בזה: (סג) מצד

הבבר. עמה"ם ומה"ם ומ"ם אחלו"ם ומלו מצד הבבר הוא מ"ם מי' בחחר

מיקר אחר בחחוק הבוק מי' מ"ו אחל"ו ומי' בחר אחר מ"ם ל"ו ומ"ם

אחלו"ם לם ניקב בחרוש אלם אחרים אל אחר מ"ם בש"ם מהר"ם בחרוש מי'

מ' (בדעת מלי הבחים אחל"ם) אל' ומה אחבר לחמרוק בחחוקים מרחבת ולכה

ומן מה אחבר בדבריהם לחמרוק מרחם אחחוקים בין לחבדי הגיעה לחבדי

אחמן קבלה אחל בדיר אחרוי מלכה ומכל לחבר אחל אלא אחבחות אחלוקים

לבי מקום אחבחרם אחרים אל אחבר מקרא מרחם ומבון ומי' מ"ם.

תשובה

(ה) ניקב מרפש. מין בחבחות מדע ניחוה מרינה אלא ל"ל מיחן ל"ב בל"ם ומל

הגמ"ם אחבחר ולם מבלא כי נקב לדעתו בחר מ"ם (ס) אלא אחבר מרפש מבלא"ם

ומיון בחבחות בחחם אחל כי ע"ן בחלר אחבר אחיה ו נקב אבל ולפה אחיה הנקב

בחל אחלון אחחל לבי אחיה בם אחבר אבין כי אחרוה בחבר ל"ב אחבחל אבר אחל

ומיכר אחבחה אחיה ומבור אחחחבון אלבר אחבר לא אחיה אחבון כים לא אחיה אבלא לחחוה

קרחיה ומחחבון אבר אחיה ידוק אל אחחבון לבכם ומלא אחבם אחחון ומיחבק ומיה אחיה

אבלא לבי אחבר ומבוב לחחל אחבחה אחבחיה ס"ק:

תשובה

ומ"ם אבלחה"ם אחבכרי אחר"ם ומחוקים מי' בחמ"ר ס"ק י"ב ומ"ם אחר"ם

אחבחיה לחבר"ם לרינה ומחוקא בחלק אחבחם בחיר אחבריה אבלב לא

בחלק אחבחם ומבוק לחחבן כי אם אחחבן אחיר אחבר"ם ומבר"ם אחל"ב אחבם

ניקב אם אחבן מריפה ומיר"ם בחבר"ם ס"ק כ"ל ומי' בחר"ם דכרי ריבמה מי'

קל"ב אחבחל בחבלה בחבחם ומבחה אבלב אבל אבל אבל אחבר אחבר מי' ריבר ומבוק

אבלבחו אחל לחבלה בחבחם אחבחיה אבלב אבל אבל אבל אבל אבל אבל אבל אבל אבל

אחבל ומבוק אחבחם ומיר"ם בחבר"ם ס"ק כ"ל ומי' בחר"ם אחבר אבלב אבל

אבלב אבל אבל אבל אבל אבל אבל אבל אבל אבל אבל אבל אבל אבל אבל אבל

(סה) טרפה (י) (סו) אבל אם נטרכה (סז) בסרכא

פתחי תשובה

(י) אבל אם נטרכה פי' נתנו' מהגי' פלוגא מ"ש סימן מ' :

דרכי תשובה

מהרא"ח ז"ל מלחמיר) מטרכת מות כ' פי' ס"ה פגי' כ"ו שכ' שהיה לפניו שטרכת בגבהה מות שפ' יתרת בכבד כמיטור ב' עפרים שלא במקום מרה ושלא במקום חזותא ומלגה היה מקב המרפס מקב מפולם וכנגם דרך שם היתרת וכ' דאם כי מלד סיתרת היה מקום להכשיר מכח ס"ם שמא הלכה כהמחרים"ל דביתרת כבד שלא במקום מרה וחזותא כבר ואח"ל דאין זה יתרת אלא מחמת כי לר מקום המקב שכנגם מחיכת הכבד שם בתוך המרפס ושב נתגדל שם אח"כ ומעכשו נחל מלד המקב ומרלה ליתרת אבל בחמת אין זה ב' כבדים אמנם מלד מקב שבמרפס המרוף הבהמה אף שהיה אמ"מ ולכבוד שמחת יו"ע מיי"ם והגה דאיתי בשו"ת רבינו ירחם סכן ז"ל חיו"ד סי' י' בשובדת כזו שמם ודיקב מרפס הכבד והיה שובר מקלתו דרך המקב שהיה במרפס ועלה לד הבמי שבמרפס סמוך לבריאה ואת היה נסרך לבריאה והחזיקה שהיה סמוך לבריאה הי' נחלה הרבה מהמקב שבתר הכבד ובריאה מעמיד שבמת הבהמה לתוך המקב היחה אותה חזיקה כבד קטנה שהוכל ליכנס תוך המקב ואחר שעברה דרך המקב נחלה עד שעמדת נחלה יותר מהמקב לא אחבר שחיכת הכבד הי' נחלה כמו עכשיו רק שהמקב שבתה"כ הי' מקום נחלה כ"כ עד שיכלה החזיקה הזאת לעבור בה ברווחו ואח"כ בהרפא המקב והבה המרפס שסביב חזיקת הכבד הזאת היה כמעט כל היקפו סביב דבוק לחזיקת הכבד ופבוק בו רק מעט מלד מ' ומעט מלד השני לא היה דבוק בהכבד ממנו אבל מ"מ היה סמוך לו בחזיק ובריאה כמו דבוק ממנו רק כשלחצו בו ביד ראו שלא נדבק בו רק שנתה אלו דבוק וכ' שם להבשיר הבהמה והביא ראיה מהגמ' הרשב"א סי' כ"ו דמטולר מדבריו דמהני מחיצת הכבד עליה מיי"ם בתריטה אבן בחכמת אדם כלל י"ו סעי' י"ד כ' שאם אין שם מחיצה בדבר אחר רק מה שהכבד בעצמה שהחת י"ל דלא מהני מחיצת הכבד עצמה מיי"ם ועד"ק סק"ח ובמק"מ ס"ק י"ם שכ' בהאלגו דאינה אלא מהני מחיצת הכבד עצמה מיי"ם ופי' בשו"ת שאול ומשיב רבינאלה חלק ג' סי' קל"ח שבשאל ע"ז וכ' שם הרב השואל שאירע לו שובדת כזו והכשיר דמחיצת הכבד מהני והוא הביא על דבריו והגלה לאסור דלא מהני מחיצת הכבד עצמה מיי"ם ופי' בשו"ת מוסו"ד קמא סי' ס"ח שכ' דכמה פעמים קרה שנתלא נקב בחלא"כ ובתוך הנקב נכנס מבשר הכבד ונעשה כמין כפתור בבשר הכבד וכפתור הזה נכנס בהנקב וסתמנו היטב מכל הצדדים ועל הכפתור הזה נמצא ג"כ כמו קרום פרום והקרום הזה אוכל על פני כל הנקב אלא שבהלי הבשר היה דבוק הקרום לשפתו וחלי הקרום היה מנותק מהצדדים וכתב דיש להסריף דזה הכפתור אינו שהיה כיון שהוא מהכבד עצמו והקרום הפרום כיון שאינו דבוק על כל בשר הנקב א"ל לחבוט כמהום דאין שום הנקב הקרום מהצדדים בתמשש יד הבנה כיון דהנקב הוא ודאי לפניו וא"ל לאלאלו מהריעותא שלפניו אם לא בגידול גמור ולא שפק מיי"ם בתרוך ופי' בדעת הרא"ש ס"ק כ"ט שהביא על דברי המוסו"ד בזה והגלה לקבל בדעבד דכל שם הגלות שמה שנקרע הקרום קלת הוא ע"י משמש יד הבנה יש לקבל מיי"ם. ופי' עוד במוסו"ד במהדורא תניינא סי' קכ"ב שכ' דאף אם הכבד שהיה הנקב שבמרפס מכל לד ומסרך לו לא מהני להכשיר אלא אם אינו מהני דיהיה אמנ אם הבמי זיהים שהמקב לא מהני שהחזיקה ומריפה דשמו שיפלו אלו הב' זיהים מיי"ם ופי' בדעת הרא"ש שהביאו ע"ש ואיתם שלים יפה לדינא מיי"ם ופי' בשו"ת בית יהראל סוף סי' ל"ח ובשו"ת אלף המגן סי' כ"ז מ"ם בענין זה :

ובש"ש הבאה"ש מהגי' דנם אבל ממא שהם עי' בלחה"פ ס"ק י"ד ובבל"י סק"י שהיה מעשה שנמצא נקב בחלא"כ והיה מתנן אבל נמצא בכתוב שבתוך כמו החזיר בתוך שלם פי"ם ומחב"ש שם ומ"ז סק"ע שכ' לכתוב שבתוך המחם והכשיר אמרי שלם פי"ם ומחב"ש שם ומ"ז סק"ע שכ' לכתוב דאין הבל שמא שהם אלא"כ מסרך הבל בהרפא ומחזיק בו ע"י ליחה לא חזקה שהם מיי"ם ועד"ק סוף סק"ח ובמק"מ פ"ק כ"ב שכ' דאין דבריהם שהכרחים כי י"ל דלהגי' מהני בזה אף בשלאו מהודע ולכן כ' דהני מפקיה דדינא מיי"ם ופי' בערוגות הבשם אות ב' שהעלה לקבל בזה מיי"ם וכ"כ בדעת הרא"ש פ"ק כ"ח דכל שחלון שבתוך הנקב הנשם סעב ואין שם אויר אסי' כ"ם אחוה מהני בהבהמה של הבל מותה שם בחזיק ומחזק סעב יש לקבל מיי"ם ופי' בשו"ת

מעבלא"ש

שאילת אלוה תניינא סי' ק"ו מ"ם בענין זה בלמעלה אחבשבה ופי' בם' הרת זבח רפפרדי מטרכת אות ח' סי' כ"ח פגי' י"ג שכ' שבא ליזו עובדת כזו בטרפס שהיה בו נקב משולם וכנגם ודך המכר הבל המבשה לא הכרם ותסרך בפרים בלגשות ולא הגע כלל בריאה וכ' דאין מקום להחיר כיון דאין החבל שהם הנקב בדרך מרכת המסבך בנקב בדרך פחיתה לגרון על הנקב שלא יעבור בו רוח ומים דהא הבל זה בשאר רשי תוך הנקב וזה ומים יעבור בו ומה הועלע בהבל זה שעובר בתוך הנקב דמתחדד הוא לאה ולאה ולחדבה עמיד ליהרחב עוד הנקב ופי"ז יש לחוש שעמוד להתפרק וכהחיטון בלאמת הסרכה לחבן דלא כי מקום רביתא דשפו להתפרק כמש"ל סי' ל"ט וה"ל גם הבל זה עמיד להתפרק ומאלר הנקב פתוח כיון דלא סביך ולא סריך ע"כ הסריף הבהמה וכ' דמ"ם הלחה"ם בשם הגי' להקל בהחלב שבר בתוך הנקב הוא חמוה ואין לסמוך על הרלה ז' דכיון דאינו נסרך לחבל בנקב מה יהיעבר הבל זה דכיון דהמים ורוחם יצא בו פ"ל כמלן דלחמ דעכ"פ מאלר בו הנקב ומה לי נקב נחל לא נקב קטן ודא חז"ל לא מהני שיעור בנקב שהוא משלם ואפי' במקום אסור עיי"ם (סה) טריפה פי' פרי תואר ס"ק י"ח שכ' דכיון דהרמב"ם וס"ע לא הזכירו דין זה ס"מ ולא ס"ל כבה"ג ע"כ כל ספק שבטריפות זה יש להקל עיי"ם ועי' בשו"ת מוסו"ד קמא סי' ס"מ שלא הבאל לסמוך ע"ד הפרי תואר להקל בזה והוא הביב דאין לסמוך ע"ד הפרי תואר אלא שיש לחבטו בהלי מריבה ואין להקל בספיקו כלל עיי"ם ועי' בם' דעת תורה ס"ק כ"ם וס"ק כ"ז בלמעלה הביטור שכ' הבשיקר לדינא דהוי רק ספק טריפה וכל לד ספק שיש בזה יש להקל כיון דאין לו שורש בש"ם עיי"ם אמנם בגמ' לחגן סי' נ"ה סק"י כ' לחדינא דאלר הבבד שיקב הוי ודאי טריפה עיי"ם ופי' בדרישה סוף סי' זה שכ' בלשון דאם נקב הטרפס אלא נסרך כראוי הוי לכ"ע ודאי טריפה עיי"ם שיב לראיי בם' לעיר לדם הספרדי על הי"ד בחדושו לסי' זה שהרחיב הדיבור בענין זה והעלה הכיון שיש כמה מקולין בדין זה ע"כ לא הוי רק ספק טריפה עיי"ם

בתריעות (סו) אבל אם נטרכה עפמ"ם מה שלה לעיין בשו"ת מהרי"ם ופי' במהרי"ם שהעלה שם דחוקה בסרכה בלא נקב משלם אבל אם יש שם נקב משלם לא מהני מה שנסבך ונתהם ופי"ם והביאו בשער המים ס"ק י"ז אבל יעיין בלב"ם בחדושי דינים להלכות טריפות ס"ק ע"ז ע"ז שהעלה לדינא דאפי' דאין שיש שם נקב משלם בחלא"כ אפ"ה אם הסרכה שותמת מהני עיי"ם ופי' מה בחב"ם לעיל סי' ל"ה ס"ק מ"ז ונה"ק כאן אחי ד' ובמק"מ ס"ק כ"ג ובשמות חיים ס"ק י"ח ופי' בשו"ת שאילת אלוה תניינא סי' ק"ו שבאלא בנקב אחר הכבד אלא בנגד הכבד ותלה בו סרכה אף לא שהם הנקב לגמרי ועוד בשאר נקב בחתם בדקות והבריחה הדב ומאלא מתרעדין עליו וכ' שהמחלה הף מנגן ויפה הוה בזה דכיון דכל עיקר הטעם דיקב הרפס הכבד טריפה הוא משום דסוף הכבד ליטול א"כ בגד מת"ל אין לאסור אם אחה חן כמו שהוא עתה אין לאסור דהא הכבד לפניו אלימה ובריאה יאם אחה חן על שם הטהיר הרי אנו רואין שהחחלת להקרום ולעבד סרכה שיהיה ומנגה_הענין המסרת אלא אלא עמר סחיטת הנקב מכל וכל ודאי עכ"ל יש להסתפק דבעוד זמן מה היה שהם לגמרי וכיון שיש ספק בדבר הו אין מחיצה לגמרי ובפרע בג"ד שהיה חנקב אלא כנגד הכבד שיש לגרף דעת האומרים דאלא כנגד הכבד אין הנקב אוכל וגם היה הב"מ ע"כ יפה הוה אמרה להכשיר בזה עיי"ם בלעוך ופי' בפת"ם לקמן סי' ס"ח סק"ו מ"ם שיד מהלב"ם לענין החלב מפרה זו ועי' בדבריו שם מ"ם מהרבה אחרונים מ"ם על דבריו בזה ואל"מ

(סז) בסרכא בצלע מי' בם' בית יחק סי' מ"ח חלק ג' בעמ"ז סק"ה ובבית אברהם בש"ו סק"ל שכ' בשם הם' ע"י דבהמ"ם יש להקל ולאפי' בהם הנקב שבטרפס בטבה לא בטחין מהני הבהמה עיי"ם ופי' בם' חיקוי זבח סי' מ"ו בתיקון הבוק סק"ל אות כ' שכ' חל"ל אפי' שבהמה מחמה מבה לא אמרת עליה בלר כמו אחרן לא נרב הו"ל פחיטה מעלה ואין הנקב מסריף וכ' עכ"ל ועי' בעקרי הד"ם חו"ד סי' ד' אות ל' שכ' חל"ל ועיין ב"כ בדע"ת דלכ"ע אם נפחם בכל אופן מיני פחיטה מהני הבריחה נקב הטרפס אינה אלא עיי"ב סוף הבבד שהמלה אבשם שהרחיב שובר וכיון שבהחם הרי אין הרחם שובר אל"ל ומדבריו נראה ג"כ דאין בלחה בכר בהחם והגה בש"ו מוסו"ד הגיעה סי' ק"כ כ' הרחקה אם נטרכה בסרכה אבל אם הבהר יש לקבל מיי"ם ופי' בשו"ת

(סח) בצלע (יג) (יא) (סט) כשרה: סגס (יב) (עב עא) ולפי מסרך

באר היטב

(יג) כשרה. ומשמע לשון הב"ח כיון דלפי המרישות מלד מלמע רק שפשוט לעשל הכבד ולע"ז כין עלה עליו קרום מחמת מכה לו מלד קרום הי מחיבה וכתב הש"ח לפיש חלב ממה שבעלמת לשם בהבלת ולא היה כבר לאחר הכבד פרום מעמה בריאה של שבל שבלקה מרפאת דכבלת ולא היה כבר לאחר הכבד כלל רק כ' שרות המקיימים אז כה והכבר אהיה בימיהם מחבר מלי מסק בתשו' הב"ח שאלה ל"ש דמרישה כתב ל"ל אם נמלה מחמ מחמ מחמ בכרם וכמבר אחמ מקום נמלה מרכה תלוק לאומרת דדלי המרכה כתב מחמת המחמ מקומה הכרם מעבר לעבר אבל אם נמלה המחמ לו קון מומה כי בכרם ולשם מחמ בו אם"ם שב"ה מבדר לאחר מקום לון לבמרף ש"ם פימן מ"ם ומיון בח"ה ס"ם ומ"ל ומ"ל ומר"ה כתב עלון כתב.

בעמין מרכה מלמה מבמאר לו מעמה שבב"ה ומבדר לבראמן דאם לא נמלה מחמ לו קון כלל בבמרים אבל אם נמלה לון לאחר לון מבראמה מלד מחמ מחמ מ"ה ולא מהמחמת מ"ה כיון דמרו עב קלא מפי מרילה יל אה"ש היה כלון שלי בעמר מבמון ומלוק ומ"ל לא מלא בעמים ומרי יב לו מרים לרמות ולבחון בלד בפרים אם אלא אם לו אם יב לבמרמן בבמר מהרמה בלד אם נמלה מחמ מחמ מל מבדים לון לבמיר רק בבמרכה לאחר (בחקים שבמרים בה סימן) שלמ שולין המרכה מדיין בבמרמן ולון כלון רשומה ומלון מבמרמה בבמ"ה שבמרה בחמ שב"ה בלה לאחר לאחר מלי ומרי בבמרמ בבמרים לל (לאחר לאחר בבמרמן ומבמרין בה ישמן לבמרמ אלא מלא מרכה מרמות לרמבל מ"ה בבמ"ה מרכה

יורה דעה סעיף מא ח הלכות טריפות

(עב) פרשת שכבר (עג) לבית (עד) פסחים (יג) (עה) יש (עו) לבחוק כמים

פתחי

(יג) יש לבחוק פירן בתשובת ס"ב מלק ר"ל פירון ר"ל שכתב דבדיקה ע מחיכת
סיה ומעכבת ודי לו שעמדו על הבדיקה הראל וכתב הר"ן שיש לבחוק ולא סגיא לסתרפ
מבחוץ פ"א שבדיקה מועיל אבל אם אינם שהגיע הכתם ולא בדק קצה נוסף אפילו
בכתמים ישראל ומסתקל ומסתקל כזה גם לבו בזהרלה ולאי לעשות מ כמשפט ואם בדק
ומצאו מתוך מוכח מל הפרס ולא ריחה יש להחיר מכל"ר ר"ש אבל בתשובת שיש הגאון
ר"ם מפק דיש לסתרפ אחי לין בתחתן מחוב אלא מוכח מל הפרס ר"ש ואי' בתשובת
בגדי כהונה הלק ר"ל פירון ג' שנה דמשו מיפה כן ר"ש ומיין בש"ת מיכה מין מי' כ"ל
אבל אם מן רמתירין והתב שבן מיהגון נקבלו ר"ק מרמב להקל בזה אחתם כל מי אלו
חילמת שיהי מיאלוהים אשתקיים ולין מכרים ביניהם כי לאחרים ומתירין אם שיין
נמנין יסול כל רב ולא לאחרות בתקשת כפי שיקל דשמו וכפי הגלה לו אם לסקל לו
לאחרים נאשון עלין אם מהב יוחס ר"ש פירון ר"ש [ומיין בתשובת הר"ם מרוטנבורג
לסתרפ כי היה מוב ולא מוכח ומחיים נפטרם ומלמול מ"מ בהיותו בתקשות שהבנו לאכלם
לא מעב מהם (ובכר כתב כן גם בס"ל ל"ב ר"ש) ובקל"ר ר"ל מוכא בשם מה"ר

דרכי

שנראה שאם הוא שיקר הפרכת ומשם הפסדה לגדים ולהלאה אבל אם לין לי
המחבו כנגד שרם הפרכת רק כנגד ההפסקות לין להחמיר דלא נרע מקרעם
דם שלא כנגד פי המחבו הרי ר"ש ומי' מה במק"מ לקמן סי' מ"ח ס"ק כ"ם
שכ' דאם כי יש להקל בזה כשלין פי המחבו נגד שרם הפרכת לף קצה לבחין
בלמטה לי' מקום שרם הפרכת ומה"מ המחבר הר"ק ס"ק י"ל בזה דאף אם
ר"י קלוף הפרכת הביע עד נגד המחבו אסור ר"ש ומי' מה בש"ת מגדל
הגן סי' כ"ו ומי' ר"ה ומי' בש"ת חבר לאברהם חי"ד סי' כ"ג בתרומת מה
ומי' בש"ת מרוש"ד מרוש"ל בקר"ל סי' ס' שכתב בביה"כ שנכתב לפרשם ומלמ
מחבו מחוכה מרחוק מכנגד הפרכת כראחד אלבע ויחיר רק שנגד המחבו כי
הבשר נשוח ומב אבל הי' בריא אולם גם לא כ"ז שם שיהי מרלה בהבשר ול
דאם הלוי בריאה מיני השרה לם לא יכיר כי לא מכח הגלשל מה המחבו מקרעם
הפרכת לא מקרע אחר כשרה כי מה שהבשר נשוח לם הוא בריא ואולם לין הנגם
בעמין זה כי לא ניכר שיהי הבשר לשרי הבשר ביה"כ כמה יהי' עב לו דק גם לף
לם מנגנה נשוח מכח מחבו כיון דמכ"ש בריא ואולם הוא מוכח שלא הי' מעבלע"ב
ל"ב לחרבה הי' הנשיחה מעלה שיכר שהמחבו מחבר כלף ולא בזה מקרעם
הפרכת מי"ם אבל לאחן בפי' ס"ג כ' כל דמחבו המחבו החוכה בתוך ביה"כ לף
שלים כנגד הפרכת מריאה דחיסיון שהיה מקרעם כנגד הפרכת ומיקבע ומרה
לאחרי' ומרה ומחבה שם ולף דקי"ל דלין להחיק ראשונה מקרעם לנקרעם
ומחמיק כ"ל כ"ה זה דוקא מלבר מ' לאחר כ' אבל בחוכה בלחבו אבר לא
מחבר מקרעם לנקרעם דכל האבר מקרעם מ' הוא ר"ש ומי' בש"ת מהרי"ם שיק
חי"ד סי' כ"ה בתרוך ומי' בד"ק לאבן סי' מ"ח ס"ק י"ד שכ' דנסתק לם
הי' הפרכת מכון נגד פי המחבו הם לקבל ר"ש לף בתקל"ם שם סיים בזה
בל"ש לדינא ר"ש ומי' בש"ת בחת לדק החדשה חי"ד סי' מ"ח ומי' בדעת
הרוח שם מ"ם בזה לדינא. (עב) פרשת הבבר. מי' בשם"ר ס"ק ס"ו ומבואר
מדברי הלין חלוק בזה בין סרכת הלוי' והסקה ר"ש ומדל"ק לעיל סוף סי'
ל"ע מה שהביא ע"ד הפרמ"ג בזה ומי' בתק"מ כלף סוף ס"ק כ"ה ומי' בש"ת
מגדל הגן סי' כ"ו שכ' הנכ"מ לין להחמיר בכרכת שבמרעם שכבר בביה"כ
אלא לם הי' הפרכת כחוב הן דק לו עב אבל סרכת שהיא רחבה כמין קרום
יש להקל בנמין זה דיל' הלין על זה שם סרכת ל"ל דקרום שפוח ורחב כזה
מדין קרום פרום ומבשר דהיינו"ם אחי מלה שלין בו מדין מקב ומ"ב לם יש
שוד מרוף להקל כגון אלא הי' המחבו הוב כנגד הפרכת והבשר שבמרעם הי'
שלם ושם יש להקל ר"ש: (עג) לבית הבחרה. מי' בש"ת מרוש"ל קמ"ל סי'
ס"ע שכ' דחיקא דבהפרכת הוא על נוף ביה"כ אבל אם הפרכת פיהם על נוף
ביה"כ רק על הפתח שמלי"ם לבשיר ומה דקי"ל בחמשה דהיינו"ם לעיל סי'
ל"ה שאם נשרך הקרום דהיינו"ם לנקשם אחר שלא"ש הבר כיון שלין הפרכת
מגוף הריאה והיא כלף ר"ש בתרשים וכזאת בזה כ' ג"כ בש"ת בנין שלם
חי"ד סי' כ"ח בחחם שמלא חחב בביה"כ בפרש ומר החלן הוא בריא ומל
הלבב שבל הבה"כ מבנין יש מכה ומחקלקל החלב וחמלה שלין להחמיר בזה כלל
כיון שחחלב לים מנוף הבה"כ והכרם רק דבוק פנו ומי"ם עוד פעמים לה
בתרשים: (עד) הבוחרת ולא מכר הבחר להחמם חחלה מריאה כיון הבחמם שרה רק ולים
לא מבנמין שכבר הפרכת להחמם חחלה מריאה כיון הבחמם שרה רק ולים
מנין של הקבר אלא לחר בביה"כ ובזה עב עני מריאה כ"ל סחחרים. ומי'
מה בסבנה ישקר ר"ב ל"ל (בחרשם בשם הי"ר) בפי' זה ומי' בש"ת שפיר
קשה סי' ס"ם מ"ם לחרן ובחי הרמ"ל אלא מחב דין זה בחרך לחחמם בלחם

תשובה

בכל פנין ושב הבינו שבכלה ר"ל פ"ל קמון ל"ר"ם של פמה בלו לפני שיחמי דחמחה ולחמחי
שבבר יחבר מכ"ר שוריים מרחש פ"י סרכת בכ"ל ולין שם בבר מקבלה נחלה כיו ומחמחה
שיחבר הבחמי שיחבלו ליקח המפרחי מין מחקשמים עלין דבחי מחם ליקח מחם מחרחי
לבחר הבא בחיחשו ומחמי ראשם לבחרחקים לם יחמלו מכלן ולילן שר סרכת כ"ל ישמחי
ספרם בלי שם בדיקה ולחבר מקפשיסם יכלקי בשר סכרם לם לא מחחב שם דבר אבל אם
הפרם לא יבדקו והבדיקים הלרחו נקבל מליסם אלא לנשבר לקבל בשמם לחבר ומחלה יחלה
מלפני המחבו ר"ש בהמחה ולא סיה שם סרכת ושם מקפשין והדבר כלל ומחלרחי מחין כי
אבל סרכת לו ולא סרכתו לבחם בקולה בחלם לבר לבי מחר מקף פלוי פכ"ל. מחמקבר
ר"ם לבחלים בחל בם מלרחקים ובכר שלמחרו נחלין קף ז' פ"ב מה בחיחם כן כי מין
פירחם רמ"י מם] ומיין שר מה בחחמה לחי"ם פרם מחיחם ר"ל כי קב"ל ומבחמה
ר"ל פירון ר"ש ומיין בבר"ש ומבר"ש מרחמ"ל ר"ל כי פ"ם שבבר לחם בבר הבלים בבחם
לו מחבסרו בלחמן שבר ר"ל לבחן לחר מחם לחלן מלמם לחחרם בחבחר לם בלא פיס
מחם יש לבחרחי כיון דמרחין לם יחשם מחרכלה ר"ל מלמם דלא רחיל ר"ם :

תשובה

אחר מי"ם. (עד) יש לבחוק פסחים מ"ם ובדיקה ע מחיכת הוא (ומי'
בדברים בס"ק שלח"ן) ומי' בש"ת חוב הבחי סי' ס"ב אל' ומ"ם בדיעבד אם
רלה אחי' סרכת מחרחם לביה"כ ולא בדק כלל אם יש שם מחם לו מקב
כנגד לין להחרחי מי"ם אבן בחבחם לחם כלל י"ו אחי' כ' ולאם נחרך
מרחם הכבד לביה"כ ומילו הפרם מחחם ולא בדק מרחם הוא כבל הבר הבחרך
בדיקה ולא בדק אחלא מרחם מי"ם ומי' בר לחרים אם אחבלה בשם הפרם
מלרחה דלא אבי לבחוק בכל חחרי בחן יש לחחרחי מי"ם. ומי' בחק"מ ס"ק כ"ה אחבלה
ולם ס"ל לבחוק בכל חחרי בחן יש לבחוק בר הפרכת לבר מי"ם:

בל"ש בזה דלחחלר לא אבי לבחוק בר הפרכת לבר מי"ם:

ובס"ש הבחם"ם בחלק בס"ב בש"ת בי' בבר"ם בים אלחבה חלק ב' פ' ס"ו
שבחבל בחחלה אחרכלה מחרחם לביה"כ ובחבחם הבי"כ בחקם הפרכת
ומחמה ל בבירחר כבר מחם חחבר ולא לבראחם לבקב הבחם ובחבם בכל
הביה"כ בחבחחר ובכל הבחרחם ולא חלה כלם ובם הפרכת הלבם ע"י קבילה
בחחם רק אחלה בחבחרם קם יבם ואחר אלי אחבקם אחבבר הב' מחבה ל ק
ולא אחר אחבה הקם לחר הביה"כ ולחבחם בחבר הב' בבחחלה ובבקה ק ולחר אחבה
ל בבחחם הלחחן הרחים יחבר ולבקה בחלבבו ובבבם אחר בבחם ולא אלא
והבחלל ולא לבקל ובחא ר"ל הבחר ולין לבקל בזה וכ' ולף דבבי"ב כ' ולאם
ולא בחר רק קבחר לחלא אחם אם אחם מ"ם הבה לי לבקל בחלבחל בלא הבחבחת
הבי"ב אבל כלן אחבחים הבי"ב בחחבו ולא ולין לבחר בל הבחיבה אבחק
אחל"ב ולא אלא הבחל הבחבל אחבר בבחרחם וכמ"ם בבי"ם אחים אלחבחה ובחבי' בחלין
רבים חיים כבן ר"ל הבחבחיבה הבבחחה אי"ם ומי' בב' הבבי אחבל ובחבחיבה
בקבה ע"ב יש לבחרחי הבבחחה אי"ם ומי' בב' הבבי אחבל ובחבחחבחה ובחבחחבחה
לבי' זה בחבחבחל אבחבן אחבם לביה"כ ובא כלב ובבא לם בביה"כ
בחחבם הפרכת והבלין הבחרם ובא הבי"ב ומבל הביה"כ הבבר בבחם בל בחבחה בל בחבחבחם
ולא אלא אחם אבל ובם אחר אחבחבחם אחבחבם בבחבחה בל הביה"כ
אחבחן בבחם בי' בו הבחם ולא בחבים אם אחם בחבחבחל אבחבחבחם
ובם הבלים אבחם ובחלן ר"ל ולאם אחבחבלים בחבחם אחבחים לבחבחבר בזה אבחם
ר"ל לבחבחם הי' אחבחבה בביה"כ בבחר הפרכת בחבחבחם אבחבחבחם בל בבחבחבחם
הביה"כ הבבר בחבחם אחבחבחם אבחבחבחם בבחבחבחם בבחבחבחם בל הביה"כ
לבחבחבחם בזה אי"ם: (עו) לבבחוק אי' בם' אחבחם בחבחבחבי אחבחבחם לבחבחבחם בל הביה"כ
ב' בי' ח' אחבי ח' בל' ובבחן אחבלה ובבל לבחבחבח

(יד) (עז) שבחלי (שן) יש שם קרן לו מחט

פתרון תשובה

(יד) שבחלי יש שם קרן. שבח"ל פ"ק י"ג בשם ג"ל דלף ולא ניקב בתחתון מעבר לעבר מ"מ הטריפה כדי כתר ק"ל ופי' בש"ס בסמוך דנתקשה בזה שדל לדדים ונקבל מאבר לעבר כזה פ"ב גם בתשובת תולדות יעקב סי' ג' סבר הלפות על נבל ג"ל ומתוך כך הטלה לנקבל כזה בסאבר מדוכה פ"ם שדר ומיין בספר נבר יעקב שבחב דס"ה אם לא טריפה פ"ם ועל סקי"

תשובה

ודרכי

שכיח בפחות יותר מסי רסה הריאה וכ' דלף לפי דעת הגאון מהר"ר ז"ל הל"ל פ' לריך היקון נחל לוזכי הזכה ולקבלים דמנינו שיחתו מכ"פ שלא יוחש שם ישראל אם הכרם מנכון הכרמה וגם לא יבדוק הריאה קודם הלילה הכרם רק שחיקה לאח"ם יוה לנכרי שיקה אם הכרם מיד קודם בדיקה הריאה ובכה"ג יל"ל דלא הי כמעיים בין מן אלפסר אבל לחיו דיני אמר דאפי' ע"י הקנה זו לא יהבן רק והי בחוזב לבדוק אחר טריכה שבמרפש מי"ם בארכיות ומי' בס' זבח שמואל דשם ויהרפורש בדרשה האחר מכבר המחבר הרמב בסוף דמי בדיקות דף ל"ט שב' שהא כי' ב"ה בלילה בשמה שהבשוכה הגאון מהר"י בעל חו"ד שם הגאון בעל רשמי שלמה הל"ל וכתב שם שהא הביב ערבו הגאון מהר"י מלכסא דין דה מ"ל לומר בשום מקום שהב"ב לא יבדוק אחר זה דהי ולא מעלים בין מן האפסר והגאון מהר"י הל"ל בדה לדברי מי"ם ומי' בד"ק סק"ח שהביא דברי הגאון ב"ה לדינא והוסיף שלא מצא שהב"ב יודיע להקנב שלא יסמכו על בדיקתו כי הוא לא בדק הדיעקין אמת מבחלי מלכחדים לך כ' שם לחלק בין המקום שבהלה"כ מתנילים הב"ב לחלוק דים שם שם"ח שיך לומר שהקלבים סומכים על הב"ב ולא בדקים אותו ע"י סומכים על הב"ב בזה יש להמדיר ושוכחה הב"ב בכ"מ לבדוק שם מבל"ב במקום שלין יד הב"ב מגיע לשם דבלא לין הקלבים סומכין עליו שם מ"ל הב"ב לבדוק ומסמנה יבדוק שם הקנב שלא יסמכו על בדיקתו הגאון ב"ה לדינא והוסף שלא מצא שהב"ב יודיע להקנב שלא יסמכו על בדיקתו כי הוא לא בדק הדיעקין אמת מבחלי מלכחדים לך כ' שם לחלק בין המקום שבהלה"כ מתנילים הב"ב לחלוק דים שם שם"ח שיך לומר שהקלבים סומכים על הב"ב ולא בדקים אותו ע"י סומכים על הב"ב בזה יש להמדיר ושוכחה הב"ב בכ"מ לבדוק שם מבל"ב בשום מקום

(יז) בטרפשא ופי' סלה מחוטה בטרפשא ולא חלוק בטרפשא בין קופא לגיד לא לגבר ש"ך וכתב הפ"ז דלא הסדק ערך לבחוק בחלר בחלר הכבד אם יש בו נקב ולא מרחיבי נמקבת בדיקות שיבחוק אח"ז ע"ל דלא זה חיוב וכ"ש שלא לעבוד הסדק עבור זה עכ"ל (פו) כבדים וכתב הש"ך דמשמע אפילו אין דבוקים זה בזה במקום חיותא ובמקום מרה דכל יתר כעוור דמי ר"ל כלאו שמשם ויצא ולכ"ב בח"ם וכ"ש

(עמ) שניקבה ואל ידי זה נאה סרכות א כן מלאתי (נבדיקות ישנים) (פ) ולדיתי מעשה וכמי נהג: ט נמצא (פא) מחט

(יל) (פב) בטרפש ספק (פג) טריפה*: י (פד) נמצאו (פה) שני (פו) (פז) בכבדים בבהמה או

באר

(יל) בטרפשא אפי' סלה מחוטה בטרפשא ולא חלוק בטרפשא בין קופא לגיד לא לגבר ש"ך וכתב הפ"ז דלא הסדק ערך לבחוק בחלר בחלר הכבד אם יש בו נקב ולא מרחיבי נמקבת בדיקות שיבחוק אח"ז ע"ל דלא זה חיוב וכ"ש שלא לעבוד הסדק עבור זה עכ"ל (פו) כבדים וכתב הש"ך דמשמע אפילו אין דבוקים זה בזה במקום חיותא ובמקום מרה דכל יתר כעוור דמי ר"ל כלאו שמשם מיבלע"ב ופי' בכמה"ב בהגהות המור אות כ"ב ס' ג"כ בשם מהר"י פיגו שמשמע להקל בזה עי"ש. ולדיעת הגה בש"ת רבינו דיש כהן ז"ל חו"ד סי' י"ל הסדק בענין זה והגה אם כי גם הוא דוחה דלריש"ו של הל"ל מ"מ לדיעת לא מלאו לבו להקל במחט החוצה ומעבר הב' יש טרוכת כגהה עי"ש ופי' בש"ת הסמי שאלה חו"ד סי' ע"ו שהגיד שהמנהג בק"ק ליסא מימים קדמונים להקל בהפסד מרובה כדעת הסי"ם עי"ש וכ"כ בספר זכר שמואל בדרישה הלב שוף דיני בדיקה שכן הוא המנהג בק"ק ליסא מימים קדמונים והסכים לזה גם הגאון מהר"י מלינא עי"ש בארוך ופי' מזה במרחת יעקב כלל פ"ט ס"ק ל"ב ופי' בש"ת אמת לדק החדשות חו"ד סי' מ"ח ופי' בש"ת מגדל הגן סי' ל"ז מ"ש בזה ובשם הגאון הלדיק מ' חסף אבר מפרעמישלא שהקל עובדא בענין זה עי"ש ופי' בדעת הורה ס"ק ל"ד שהעיד נ"כ מכמה פיירות בגאליצין שמקלין בזה וכ' שכן הנוהג לפני שהגאון הלדיק מ' שלום אבו"ד קלמיקא ז"ל עשה כן להקל וכן הגה"ל מ' חנוך הענך ז"ל אבו"ד לאנשק אבר כל הוראותיו סי' ע"ט מחמת הגאון החכם מהר"ש מבעלא ז"ל וכ' שכן שמע מיד בשם כמה גדולים ולדיקים שהגאו כן עי"ש שאלה בש"ת פרי הבולה סי' ס"ז ופי"ת בנדי הסנה חו"ד סי' ב' החמירו מאד בזה לאסור בכ"מ אפי' בהפ"מ עי"ש וכ"כ בס' דברי שמואל ויוסף דעת שהמל נ"כ אם יש לסמוך בהפ"מ על הסי"ם בזה והעלה דלדיעת יש להחמיר אף בהפ"מ דאין רלוות הסי"ם מוכרחים. הביקר כדעת המחמירים וכ' שבדומה ל שגם דו"ר הגאון בעל ישועה יעקב החמיר בזה עי"ש ופי' בש"ת בית יחק חו"ד סי' פ"ט שכ' דאף שלמה הבר שגם הגאון מ' דישואל ז"ל אבו"ד פרעמישלא הקל בדבר ממנם עכשיו שיבפסו ספרי הרלאה מבחלי הדור שהחמירו בזה חלילה להוראה שיהר אם לא אחה מ' להקל בגלה"ה עי"ש בארוך ופי' מזה בש"ה שאלות שמואל סי' ל"ו ופי' בש"ת מיטיא"ד קמא סי' ל' שהמל נ"כ אם יש לסמוך על הוראות הסי"ם להקל בזה בהפ"מ והמיב שלא לסמוך על זה כלל והעלה לא הגו הוהי כלל ומכ"ש בחחון דידי' שהמל עליו הראוין שהבאר שבאתיים הריב בין המחמר והמרכת אינו יפה כ"כ רק שהראה סלת רך ומקולקל בזה בם הסי"ם שזה הריב הריפה אפי' בהפ"מ ולא שלם קולפן בשני הלדדים אחר מעט בשר רק שהוא יפה מ"מ כיון דהי אבחון מקולקל הרי אין חוט בקולפן בבשר שהריפה נורדו לכן לכ"ע ודאי הריפה אינ"ם ומ"ם הפה"ם בשם הגי' הולחה ימחק שהעלה להקל בזה בהפ"מ מ' בם' דע"ה פ"ק ל"ג שמחר בזה הלא לקמן סי' מ"ח כ' הכה"ם בעמוד בפ"ק י"ב בשם הולחה ימחק הל"ל ובמלמה מחם חוצה בביהכ"ם ומגדה הבריה לחרפם שבבר יש להחריף אף בהפ"מ והיכן דמ"ם בפה"ם כלן מהולחה ימחק להקל כל"ל מיירי דהבחם אחוב לדחוב הדופ והבקב בלה בלד פרם ואיזו משלם לבד בבי' ויש בבר בדיה בשטו אף שהסרכות הוא בלד הב' ע"ג מיקם שהבגיל הוא מלד זה בזה ס"ל להקל ומ"ם לחלן סי' מ"ח מהולחה ימחק להחמיר כל"ל מיירי שהחחם שהוא לאחוב החפו ומנפחים אין מיבר שם נקב שהרפא גם מלד פרם ואין מיבר מלאה לד בכנם המחם בזה החמיר בשים הרכת מבחלן מבשם דם הבבם שמא המחם מבחלן בלה הל"ב לא הל"ל הוהה מוחה לאחוב הדחוב מ"ש הבבר מיירי בנוף הם' הולחה ימחק הלאי שהסמים דברי הע"ה בזה שכן מבואר שם לדדיה ק בספה"ם הבחוק בקיצור: *(פ) ולדיתי מעשה. פי' בם' אבם שמואל ושם דיהרישוהרא דף ל"ע ע"ש שב דפסם ש"ב אסר

(עמ) שניקבה ואל ידי זה נאה סרכות א כן מלאתי (נבדיקות ישנים) (פ) ולדיתי מעשה וכמי נהג: ט נמצא (פא) מחט

(יל) (פב) בטרפש ספק (פג) טריפה*: י (פד) נמצאו (פה) שני (פו) (פז) בכבדים בבהמה או

הימב

מהרש"ל מיהו כתב מהרש"ל דאם הנמי כבדים מחחילין לעמה מלאתו כדית בטקום מרה ובמקום חיותא בחיפא דכשירה ב"ם כמו ביחרת רגל שיגלה לעמה מלרשבה לקבן סי' ל"ה ס"ד וע"ל דנרש פפי אם נמלא יחרת כבד שלינה דבקה כלל לכבד מאם דבוק לעמה מלאתו כדית דכיון דמחחיל לעמה מחקום חיותא ומקום מרה ראה שליט יק תלמלי כבד וע"ל ס"ם מ"ג וסמן ג' וג"ד ו"ם מה שכחבתי מהה פכ"ל וס"ד כתב שלין

תשובה

להוהות בדין זה לף שלמר בטפקים כי ערך לישוד גחל בזה ונם כ' שהבר זה שכיח בפרות יוחר מבשוחים עי"ש ופי' כם' הינקי זבח סי' ע"ז בהיקון הבדק אות כ' שב' ק להדיא דאין לשו"ב להוהות בעצמו בדין מיבר הסרכם ונהרם בסרכה ובכל כיולא בזה בלא שאלה הכם עי"ש ופי' בדעת הורה ח"ק ל"ד שכ' ג"ב דאין לשו"ב להוהות בדין סרכה מסרכם הכבד להמסם לו לביה"כ ולבשות מעבה מלא לפני הרב שבעיר ואם יעבור ע"ז דיו בדין פבה שלא הרלה סביב

לחכם מדין הבי"ם עי"ש (ועי"ל סי' מ"ח סבני' ל' עד מדיבים לא):

סעיף מ (פא) מחט בטרפש עבלה"ע ס"ם מהש"ך אפי' כולה ממוחה

בטרפשא ופי' שפ"ח ס"ק ע"ז ובמ"ז סק"ח דל"ל דאפי' לית יולא

ממנה לחלן כלל ומי מריפה רק שחלוק יש דאם יולא ממנה לחלן הי ודאי מריפה דגם עדיף מבאר מחט הנמלא בחלל הגוף ואם הוא כולה ממוחה כל"ל לא הוי רק סבק מריפה עי"ש ופי' בבית יחק סי' מ"ח חלק ג' סנו' ב' ופי' מזה בש"ר שולחן ומיבר חגיגה סוף חלק ו' סי' ל"ז: (פב) בטרפש עבלה"ע ס"ם מהמ"ז דמ"ל לבחוק אחר נקב בטרפשא ופי' בבל"י ס"ק י"ב שכחב דאם רק מדינא חבל הרא שנים שלמל שיבחוק בכל חלר הכבד אם לא ניקב רק שלין מעכבין על הטובר ע"ז עי"ש ועה"ק שפ"ח שב' נ"ב בשם הפ' אב"ם שגרל לבחוק ביאה"ב אם ניקב וכן גם הוא מחמיר בזה רק שמבטלר מדברי שלין החוב מופל על הש"ב חוקה אלא ביטל הש"ב לסמוך על הקבב שהוא יבחוק לף בטקים שהלה בו יד הש"ב בזה ערך הוא בעצמו לבחוק כי הקבב שיעך עצמו על הש"ב שבחלה בדק הוא שם עי"ש ופי' מק"ח סק"ב שבייס דין זה בל"ע עי"ש ופי' בבלון נבחה ס"ק כ"ה שהביא מבא שלמוקי שהבכיחו לבחוק הטרפש מבשם נקב עי"ש ופי' בבית אברהם בח"ח ס"ק כ"ב שב' שכן הוא מבא מדיבה אלו לחמיר עי"ש ופי' בס' הורה זבח הספרדי (לרב מהרחו"ת ז"ל מלחמיר) מבארבה אות ב' סוף סי' ל"ח שב' נ"ב דע"ה הדין יבחוק הטרפש אם לין בו נקב וכן הוא המבא בלחמיר ולא עבר ולא בחק רלוי להבביחו על ג' יום עכ"ל ודאי מבא שלא מריבה מהמ"ל (ועי"ל סי' ל"ע ס"ק הל"ו) (פג) מריפה כ' בבסח חיים ס"ה י"ע דאם נמלא מחט בחלק הבחוס על הבוסן דאף דקי"ל דיבקב שם כבר ת"ע בנמלא שם מחט עמון אם הוא בקיפא לגד חלל הבהמה דאז בודאי דרך פרס בא מריפה ודוחה ניקב ל' מלבריס הנמיים אבל אם נמלא בחוחה לגד חלל אז ודאי מבחון בלה

וכבר עי"ש:

סעיף י (פד) נמצאו שני כבדים עפר"ח ס"ק י"ג שב' דאם נמלא ב' אפי' בהפ"מ עי"ש ולקמן ס"ק י"ב כתב בהחלט להכשיר בהפ"מ עכ"ל אם יש להיר ומע"ז לעיל סי' ל"ה סק"מ מזה ופי' בש"ת מרן לבי חו"ד סי' י"ב מ"ם בעמן זה בתריטה. (פה) שני כבדים מלאתי בפסקים של הגאון מ' ליב בעדלין ז"ל אבו"ד קאסבל כת"י סי' אלף הקמ"ע בשבוחת שבי' לפרי עצמלא בהרגולת חוצה לי עגולה ונדולה כמו שבי בילים ובקלה הא' מחמה לי' ביש קטן אחר ולכאר מהבו החיבה הבית להחיבה מלאה שהבבר הא בבבר כבד והמרף ההרגולה כי בודאי הוא יבבה הבבר כבד אל"ל ופי' בד"ק סוף סי' זה שב' דבעיק עכ"ע שיבא להיהרת הבבית כבד אבל אם לוחה הבבית כבד לא שיך לחבר בזה הי"ב כיון דחוחי' שהיה בלא בבבת זה בהחרת כבד בלא לריבה דם בעצמה הוא שבבבה בהחוחה ז ע"י חלי לא סבה ולחה"ב עלה קרום על נבו בבבינה נחוח ולין זה יהרת כבד פי"ם (ופי' בדברי אברהם שם סק"מ) ולה"ב בהחרת לבי לגיל שבבגיון הה"ר לין לא ט לרה כבד הי"ל בהלבי בבר בל מלאה

כבד וכבר עי"ש: (פו) כבדים ב.מה"ם מ"ם דאפי' לוים דבוקים זה בזה

בלא ופמ"ז לקמן סי' ל"ה ס"ק ד' ובמ"ת בלן ס"ק כ"ו ובח"ם בלא י"ד אות

ע"ז הל"ל שבב"ם שבהם דבוקים בחקם הבריך ולאי לבחוח הבבד דבוקה בגון

בטרפשא ובכלות בלא שלוים דבוקים זה בזה אבל בלא"ה חמריב הלאי יחבת

כבד

(מז) (מז) בעוף טריפה (מח) דכל יחד כנטל דמי (פח) וחזה ליה ניטל הכבד :

מב דיני טרפות הטרה. ובו ט' סעיפים :

א (א) "טרה (ב) שניקבה (ג) טריפה (ד) יואם (ה) ניקבה (ו) כנגד הכבד

באר היטב

לאסור יותר כבד אלא בנקיבה מרים לא ריחוח (מז) בשר כבדא דלאוזא מחלקה לב' חלקים חלק ל' נחל וחלק ל' קטן אם מטל חלק קטן ומתיר חלק גדול כגדול בענין דסלוגו לימנו בחלק גדול מיין מ"ב סימן ק"ג ומה"ג ל' ק"ד כבד שהיא נבלות אמנם אם מטל חלק גדול מיין מ"ב סימן ק"ג ומה"ג ל' ק"ד כבד שהיא מטרה ובכה ויקב יש בעיין בריאה אם מצא לנגה בלמר נגן מריאה ואם היה מחוטה בחירה דהרבא בריא מיין מ"ב סימן כ"א ותשמ"א דף נ"ט .

דרכי תשובה

(מז) דטל יתר . עיין בתשובת מ"ב חלק י"ד סימן ס' בלמלא בתשובה שכתב דלפי בעל"ת כתרמ"ל לקבון סימן כ' ס"ב לבטל הסמ"ע כדשם בתשובה דכל שאחרו ריטל מריאה אם אינו אסור כשר מ"מ כבר נמצי בבדים אין לבטל לפי בטל"ת כי יתר נרא מחמת דלא נאמרה בפירי יתר בחבר אלא יתר בטל סייט בטל ניטי אחר מ"ט סימן ס"ב ושפמ"ג :

תשובה

עד"ק ס"ק נ' ובמק"מ ס"ק ד' שכ' דלפי' נקב שלון בו חברון מריאה ולפי' לא ניקב רק מבחו ולפי' רלו אלא חבר מהליחה מבפנים כלום ולא שלא נפף ממנה מלאמה אין זה בבחנה שלון זה נקב כי י"ל דע"י שהליחה שבפנים הוא סגיך ונב קלא אין ודבה לפוף אלא בנקב שם בו חברון ומריפה הוי לפי' בנקב מבחו עי"ש . (ג) טריפה אפי' בשפטשם מעט מר בכבד דחוקא בחברה סלה מהני בעטם מר בכבד ולא בניקבה עי' בחב"ם ס"ק ג' ופס"ד ס"ק ה' : (ד) ואם ניקבה מבלה"ם ס"ק ה' מ"ם בשם הלבל מועד דמרה שמלאה כרים דיק מבלי שום מים המרים כשר והפר"ח כ' דמ"מ ריך לנשיח הרים לראות אם אין בה נקב ובחב"ם ס"ק ג' מ"ם ע"ד הפר"ח בזה ומבפ"ד ס"ק ה' שהביא ג"כ דברי הפר"ח בזה ומבפקק בגלבדה בלי נפיחה וכ' דיל דבשלא בדקו מריפה אפי' אם מציו בכבד מעט מר והיות בלא"ע עי"ש ועי' ביד אפרים שהביא הבו' מ"ב דכל שרלה שהיא שלמה אבי בדיעבד אפי' בשלא נפחה ס"ק ו' ועי' בביה אברהם בשם"ן ס"ק ה' שכ' דרך הברבה בזה דבהם"מ לא נלרך שבת ויו"ט יש לסמוך להקל בזה בדיעבד אפי' בשלא נפחה עי"ש ועי' בחכמת אדם כלל י"ו סעי' כ"ש שכ' בזה דאם יש לבטוח דאפי' אלו מצלא שם נקב אינו מחיים רק שבשבה ע"י מבשם היד אפי' לבתאלה אין ערך נפיחה עי"ש ועי' בשו"ת מסכן בגלגל אות מ' סי' קפ"ג מ"ם בדין זה בטריטת :

ועתב"ש וכפ"ד שם שכ' דבשבדקו בבים בנפיחה וכ' שלם ל"ל לבחוק בבבד אם יש בו מעט מר עי"ש ועי' בחק"מ ס"ק ו' מה שכ' בחברי שהיא ל' לשטש בבבד מ"מ אם אירע שטעמו בבבד ולא נמצא מעט מר עכ"פ בחקים הבחמון מריפה אע"פ שבים המרה שלם ויפה דבחחבר המרירות מבפנים לגמרי אין להבשיר עי"ש ועי' בד"ק ס"ק ג' בשובבא שלא מלאה מרה בעוף ואמר השואל שמסשקים אם לא הגיד ה' ולא ואמר שהיא מר אך לא ראה לאמוך עליו מלד שהיא קטן ואינו בר מצוה עדיין ואחבם בעצמו והי' הדמה לו בחקים הבחון אלא הבילים בחון בים ריק ופשם בו ולא בו מעט מר בחון הרה ולחל"ב לו הבבד ופשטו בו מעט מר והבשיר העוף וכ' דלפ שכ' הפרמ"ג שבבחמלה בבים ריק נרא ואריך נפיחה דוקא אם לא ניקב ואם בבים לא נפחה ולא בדקו ובכ"ד קל' מפי הפרמ"ג לא בחמיר רק בבחים שהיא בדלא בים המלה אז חשיר אם לא נפחה שהליב בל"ד ש"ל שמיקב המרה פי' אלם ויפה ונאבדה לא שבבא בבבד ואם הבים הוא מבלו של בילים בחון בילים קפנה מהבילים קפנים המבחקים וכו' עי"ש : (ה) ניקבה אפי' בבינת אחם שבר אל"ה פי' כ"ג שכ' דאם מלא מרה שהיא נשחה הרבה ועי"ז מרים הרבה בחמות יש לאסור דאין אם בקילים בבשר שרשא עדרו וכיון שהבים הוא גשר הי בניקב ומריפה עי"ש ועי' בדשת הרים סק"י שכ' דע"מ אין לבחמיר בזה אלא אם רואין שים בו חבם מיבשים אבל אם אינו נשחה בחמים הר בשר ומ"מ אם פי' בחון שים דבר בבחמות והם מרים מרה יש לאסור בכ"מ בזה עי"ש ועי' בשו"ת שואל ומשיב אלילחה חלק ג' סי' ק"ט שבחלל ג"כ בחה בחלא לבפנים מרה נשחה ונחלה ומלאה כל הבים בלילה והבחה מרגילחה ואלא לבקילים ואמרו שהיא מן חולאה כי בבשרים בחמלאה הרבה מקבו הבים של המרה ומאה אע"כ בחריף בחרה ואבלא אם יפה הרה בזה וכ' שגם דעתו סמה להחריף כי לקחה נחלה הילאמ"ים ועי' בד"ק סף ס"ק ד' בשובבא ס"ר' כל חבני הבים עב ביחר ולאחר שקלטו בגלל בחלר הבים בריא והבשיר ולקי שבבשר מקלף סי' רשא נרדו מ"ע כיון דלאחר שבקלף בחלר שר בריא בבים של מרה אין הבם לא"ע עי"ש : (ו) כנגד הכבד . ענלה"ם דבניקב בבבד ג"כ בנגדה מריפה ועי' בשו"ת שפ"ד בריא"ם סי' קל"ח שבאל דבניקבה בחרה

דרכי

כבד הוא אלא דלחל בבר בעלמא הוא עי"ש ועי' בס' הרא זבח בספרדי מערבא לוא כ' ס' ס"ם סעי' כ"ז בב' סי' שכ' שבבדא לפני אבין הגלון בעל מקרי לב ז"ל בערב שבת שבביאו לפניו כבד בל בחמה סי' בה יהרה אלא במקום מרה וחזחה והבבר בבר ממבר וה' הערוכה נחל והבל מבשם בלה ודל מחרבים הבבינו לבחריף בזה בכל מקום ודלא בחחרב"ל מ"מ בבה"ג שבבבר ממבר והא הערוכה נחל ופ"ם בדלא בחחרב"ל לבחון עליו ולהבל עי"ש ועי' בח"ל שכ' שם לדינא דלא לעבין נף בבחמה לא הטוף יש לחם לדעת הרמב"ן ולחבנו בדלא מריפה לף בשבן רחוקים זה מזה מ"מ לבחין בהערוכות יש להבל דהי בפיקא דדינא עי"ש ועי' מזה בשו"ת ובחא בספרדי חיו"ד סי' ס"ו ובחלק ג' ביו"ד סי' ל"ד בשובבא סי' בעבל שבחלא בו ב' בבדים מחבקים מריפא לבפנא בגד מקום הבחה ומקום הליחה לף לא היו שובבים אע"ז רק היו מחבקים זה בן הבד לזה וכל ניקום הדיבק הי' רחוק מהבחה יותר מבחיה וא' מלבו בבבדים לבד הי' ל מרה ובא' לא הי' ל מרה ועי"ש מ"ם בזה לדינא :

ועי' בפ"ד סוף סי' ל"ז ס"ק מ"ח בב' בבדים דלא בעבין בין דהי פלוגתא דרבותא מ"כ אם מבחו מלי יב"ח מרבא לה עי"ש אחבם בלא בפי' זה לא בבדים בגדר בבפנים ל' בפרחים דב' בבדים לוא הי' מזה לא בבדים לוא בבדים בגדר בבפנים בבם פלוגתא בלל עי"ש ומבילה מוכח דלא מהני יב"ח עי"ש ועי' בם' דברי לבבהם בל הי"ל סוף סי' זה מה שבחב בדברי בהרמ הבחי בזה ובמה שבחב בזה לדינא עי"ש : (פז) בעוף מבחה"מ מה שבחב שבבד שוף מחלק לב' חלקים ועי' בשלבן נבוה ס"ק כ"ז (ועי' בדבריט לעיל ס"ק כ"ד) . (פח) והו"ל ניטל הבבר . עבפ"ד לבחן סי' ס"ד סוף ס"ק ס"ז שכ' דבמלא ב' בבדים לוא הי' בם' יוחם לבחה שבלה דם לא בקה בלבן והחמה לא לאמרים שבחבר לבי הבריאה הוא הבילים הבא מ"מ מבחלה בלבים הו ומרבו מבבם יבר בבחול ולבן יחבו לבחרבן עי"ש ועי' בבחזיק ברבה לוא כ' מה :

סעיף א (א) טרה שניקבה מבלה"ם מ"ם מהרשב"ל הבלין הבקב בבבשם הד ועי' שבת הים ס"ק ל' שכ' הי"ל בדעת הרשב"ל דבעינן חוקא בידע שבי' מבשם הד בבקם בבקב חוקא עי"ש ועי' בשו"ת לעיל סי' ל"ו שבבלן הבלין לא הבי"ם ס"ק י"ט שבבלן דבבקים הפ"ת יש לבחון להבל לף לא לאיר יודע לא כי' מבשם בבקים בבקב מבבם רק כל שבי' מבשם בכח בבחון לבקים בבקב הבלין בבקב בבבשם עי"ש ועי"ל כלף ס"ק ג' וד' ובסוף ס"ק ל' בינוסבר שכ' דלא בלא הבים בל בחרה בקבה וקרוחה רק שבלא בעבם מר בבקים הבא אע"ג דלאר יודע בדלא שבבשם שם בכח בבקים הבא כ"כ מ"מ הלין שבקבע עי"י הבבשם כי בים בחרה דק ובלא מי הרה ובבשם הבל בבקב ויקב ואבר ע"ז בא מה שבדין שבפחן מים הבריים שב דלא לאה אין מחיים ויקב כבר הי הבים הבריים מבבלים ובלים בבם בלא הי' בלריים שב מד כה הבלין בבבשם לף בלא בדע בדלא שבי' מבשם בכח בבקים הבקב ובבבהבר בבשרחין הבוף שבבין בבריה והי כבו בבלר בבזה הבלין שב בל בקב מבבחבא שבבבה ע"י בבבשם שבבח הבם ובים שב בבשבר דק בבלא הבי לבקל בזה עי"ש ועי' עד בבשם הים שב שכ' דלין בלבל בדין זם בין בבלא הקב בבבל לו בבשך דלף בבקב בבבל הלין בבבשם בד הבלין דבל ידי בלבקם הלאה הבבבל הבקב והי לא ובי לע"ם בבבלא בעיל בי' לי' בבי' ע"ש ול' עד בד"ק ס"ק ל' ולף שם שיטי בבבלא בבבה בבן בבלאן בבלא לבבה בע"ם בל שבבים שבה בבים בבלאי הלין הבקב והבבא שבה בבבשם בד ע"ש ובפ' בבלא"ם ס"ק ל' ובבבבי לבבהם ס"ק ג' ובפ"ד : (ב) שניקבה

בבבה

(ז) והבבר (ח) מותבו כשרה: (ח) (ג) נפרסה (ט) המרה (י) נתקעה אחר (א) (יא) כמרה (מרדכי פ"ק ופ"ז האחרון) (ופ"ל פ' מ"ז): ב (יב) נטולה ביד (יג) או חסרה

פרוש תשובה

מב (א) כשרה דאין סירכא שפקא אלא כריאה כמ"ש בהמגיד לפיל פ"ק ל"ז ולקמן פ"ק מ"ו וכן שפק בכ"מ וכן דעת הב"ח והש"ך אבל בש"ע פמ"ק פי' מ"ם ס"ו ומ"ו אסר סירכא בשאר אברים ובפה"ל פ' ק"ג אסור אפילו בסרכה לחוש לא מלינו לא מלינו בחוש פ"ם ומי' כתב בפל"ה ד' פ"ד פ"ב דל"ם בשאין בשם הגאונים בשפמי שמואל (סוף בפי' ק"ל) שפסק להקרוף כהם וכן שפק הוא ז"ל שם אבל בשאינה ל"ל פי' מ' אחרים לחלוק פלא וחפלה כשפק הרב דאין סירכא שפקא אלא בריאה פ"ם וכן בטלה בשאינה פוא יאסר פי' פ"ו ובכב שם בשאין דקין אל אבל בשבדו זה לזה דבלא כ"ב חדרים הכשר דאף בשבמה"ל דלא אחר רק בשבדה לחוש לא לאקוש אחר דהוי כבחוכה אלא בקדרן לגיא לה בחיקומא אלא אמנ"ל מי דקין דאינה מייפי אחרי אבדן מקלה לקלה לא דחי בריאה לפי שבריאה שלה וחזקת תדיר אחל אבל בדקין דאינה מייפי אחי כבחוכה הריאה בקדרן וכבל פ"ם ופיין

תשובה

בשרה שהיה בולעת מבין הגלגלת היתה נשרף לשר על הבהמה והשר היתה שלימה מבחוץ ומבפנים והיתה בשמה שהיתה נשרף לבשר ועי"ז יצא מן המרה לתוך כדרכו המיד ומתחך ולקם בשרה שהיתה נשרף לבשר ועי"ז יצא מן המרה לתוך וכ' ולפי שהבאה"ם כ' מהג"ל להכשיר בשובתא כו רק לאחר הבדיקה בשרה בבהיה אם אין בה נקב מ"מ המעיין בהגו' הג"ל יראה שמכשיר להיות בזה אחי' בגלא בדיקה אמנם לדינא הגלה הבעיקר אם כמו שהמחיק הבאה"ם והחכמת אדם דאין להקל כ"א ע"י בדיקה כ"ל ע"י בדיקה בשהיה חזקה ובג"ד שנקרעה המרה ואינה לבדיקה בשהיה יש להסרף מי"ם ומי' בדעת תורה פ"ק ג' שהביא דברי הטוש"ל בזה ומי"ם בש"ם ע"ד בזה והגלה לדינא דבהפ"ם יש להקל בזה לפי בשמהבה ואינ"א לבדיקה אם היתה שלימה מי"ם • (יא) כשרה עפה"ם שהביא דעת המפרשין בזה ומי' בבית יתק סמי' ל' ובבית אברהם בס"ד פ"ק ג' שכ' דרך הכרעה דהבפסר קלא אי לאדר שבת אי יו"ם וחזמה יש לסמוך על המכשירין בסברה המרה לתקוש אחר מי"ם ועד"ק פ"ק כ' ובדברי אברהם פ"ק ו'

סעיף ב (יב) נטולה עי' פרי תואר פ"ק ג' שכ' דטולה ביד הוי ולא טריפה

ואסר מבריסה לא הוי רק ספק טריפה מי"ם אבל בס"ד ובפס"ד סק"ל

ופק"ד כ' דבין נטולה ובין חסרה לא הוי רק ספק טריפה ופלגתא דרבוהא מי"ם ומי' בשפ"ד שם שכ' דיש לנרשו לפ"ם הוכל הבפק הגו' הוי ג"כ ספק הקול מי"ם אבל בגב"ם בחוחמי דיסים פ"ק כ' כתב דאין לנרף ודעת המכשירין בזה לפ"ם מי"ם וכ"כ בר"ק פ"ק ד' ודעת המכשירין דעה דחיה הוא ואין לנרשו לפ"ם מי"ם ובמק"מ פ"ק ה' ומי' בשו"ת דבר שמואל סי' ק"ם ובשו"ת זכרון יוסף חו"ל סי' ד' שכ' כן מהבשב"ל דחסרה המרה הו"ל טריפה ולחיה מי"ם (ומי' בשו"ת טוטו"ל תמינא בקו"ל סי' מ"ב) ומי' בחזיק ברכה שהביא על הבב"ם וזכרון יוסף הג"ל כיון שכמה שפקים מכשירין ע"כ שפיר בי לחבנו לם' לנרשו לספק אחר לפ"ם מי"ם ומי' בדעת תורה פ"ק ד' מ"ם בזה וכתב דאם כי לדינא עיקר כהדעת המחב"ר בזה דיש לחבנו רק לפ' טריפה ויכולין לנרשו לפ"ם מ"מ בודאי לא מהני בזה שהיה יב"ח אי לדם מי"ם (ומי' בחמנה לחלק פרק ו' מה"ם וכמ' ל"ל החדש בספקים פ"ק ה'). (יג) או חסרה שבשו"ת דבר שמואל שם שבאל בהרעולת שלחה בלי מרה והלא כתם שלה משון בילים גדולים וגלגי גדולים וכתב שם לחמרף לפי הגדולה לך הבילים שלהה כבר יש להחזיר הבעזרתה מכח פ"ם דהא רבו המכשירין ועה כי ל"ל דקדם שהיה מעט מחסרה אבל בילים שהם עדיין בפנים יש לחמיר ולא מבשו' חיסך בית יהודא שהלה לחמיר לפי בהעזרתה לפי"ם ומי' בבל"ל פ"ק ד' שהביא דברי לדינא עי"ם ומי' כיד לאחרים שהביא דברי הרשב"ל והבל"ל בזה וכ' ע"ז מהבו' מ"ב דבל זה הא דבלגלא ביבר החסם כים ומרה כלל אבל אם ביבר החסם לא שמתם כים ריק בהה"ל לפי שלא עשהו בבבר מעם מר יש להכשיר הבילים שאולגה כבר ולחה"ל הבית מהבו"ת זכרון יוסף בל"ל (בפ"ק הקודם) והיכא דיתעיק שהיה בה מרה מפולדה רק שהיבה לחה"ל יש להקל דספק הוא אם יהיה קודם שחיפה לא לחה"ם ולפי אם לחה"ם יהיה אמנ אמנ שהחיפה ע"ל יש להבשיר לפי הבילים שלהה אחר ג' ימים אמנ בשהיה מכח פ"ם מי"ם ומי' בגב"ם בחחמי דיסים שבשפ' אמנ ח' שכ' דשרה שבחמיה ומגלגלת חבר המרה ומרפה יש נהרות לענין הלב כך החלב שבלב מחמה קודם יב"ח יש להבשיר ומה שחלב מחמה אחר יב"ח עד ג' ימים קודם שחיפה אחרה מבפק ולכן כל הבילים שבחמבו בבם לחבו אם בעת שבגלגלת חבר המרה עדיין הבילים בני יחון לאחרים לשלם אבל אם לא כבר לחים בני יחון מחרים אחי' אלא בחקוש הבבר בלל אבל החלב מן הבך בי' ימים אחר בהורה הלא ולכן כל הבילים שבחמבו בבם מחלב ז אחרים אחי' לחים

באר היטב

מב (ה) שחוטו וכתב הש"ך אבל אם נקבה אבבר ג"כ בגדה טריפה וכתב בבתב"ל דהיכא דאמבר לחלות בסכין לא בילא דבבחת תלוין בהלכל סי' ל"ו ס"ב גב ריאה (ג) נפרסה דלא אמרינן לון סירכא בלא נקב אלא בריאה דוקא וע"ל סימן מ"ו (מרא ודקין שבסרבו זה לזה כתר מ"י סימן ע"ו ועיין פר"ח שחולק על רמ"א מרא שבלעת מבין הלגלגת לתוך בין שור לבשר ומחלא הטרה שלימה ובפה הרבה ובגמיחה ולא מחלא הה נקב אלא בס' ל"ל סימן מ' הביא להכשיר ועיין בפר"ח)•

דרכי

הטרה ויקבה הכבד ג"כ בגדוש רק אלא ניקב הכבד מעבלע"ב והמרין ופיים לדינא הלא בבס"מ יש לאסר והא עכ"פ לא הי סבוך ופרוך ובמקום הס"מ ל"ע מי"ם לך להלן סי' קל"ג כ' להקל בזה בהס"מ עכ"פ הינא הלא הי' הכבד מנוקב מעבלע"ב מי"ם ומי' בדברי שמואל ויוסף דעת בהסמנות לפי' זה דף נ"ג ע"ב שבאמל נ"ב בגמרא זה וכ' שהגיהו ע שהגאון מ' מתן מרלאחת ז"ל המרין בזה הסכן ניקר לדינא מי"ם ומי' בדעת תורה פ"ק ב' מ"ם בזה והבריע הכינא שהכבד סרוס מסביב כל הנקב שבטרה מבחוץ אלא יהא בכבד אחי' נקב כ"ם לא חוץ במקום הטרה יש להקל בהס"מ בדעת הטוטו"ל מי"ם • (ז) והבבר סותמו מפר"ח פ"ק ב' וס"ם פ"ק ג' שכ' דבגיע חזקא סביב וסריך שלחוק בו הטבב הוינא פחיטה מעלין אבל בגלא"ה בכל מקום אסור מי"ם ועתה"ם פ"ק ל' שכ' וכיון דנקבת הטרה הי מרישה מה עלמו ולא מהני סחיטת הכבד רק בבהמה מהולה אבל פחיטת הכבד שבלהה לאחר זמן לא מהני בזה מי"ם ובמגל"ד פ"ק ב' שכ' ק לדינא דאם לזה מחוכק שם סבוך וסריך לא מהני אחר אם בקילון מה סבוך וסריך ומרישה מי"ם והנה בס' דברי שמואל ויוסף דעת בהסמנות לפי' מ"ל כ' בהלגם דאף אם הי' ניקב גם הכבד כגד הנקב שבטרה מ"מ אם עלהה אחיזה לכבד במקום הבאל ומהמה הנקב שבטרה כבר מי"ם ובמחכה"ה פעלם מעט בעת כתבו זאת דברי הגאב"ם והפרמ"ג הג"ל ומי' מק"מ פ"ק ג' ומי' בדעת תורה פ"ק ל' שכ' ובשאר הוא הה"ה אלא מהני פחיטה בסרכה לא קדם מחמ"ל מי"ם (ומי' מ"ם בס"ק הקודם בשם הטוטו"ל הגיינא)

(ח) נפרכה הטרה מי' בהה"ם ופפ"ם מ"ם בדבר סרכה בשאר אברים ומי' במ"ר שבראש הנעיקר כרוב הפסקים המקילין בסרכה בשאר אברים ומי' ומי' בפרי תואר סוף סי' מ"ו שכ' ג"כ אלין לחוות כיד המקילין מי"ם ומי' ברא"ם סי' ל"ט פ"ק קל"ח שכ' הבמרבש לחוש לא בשאר אבר אמין הנקב שאבל בו יש להקל בכ"מ ומי"ם עוד בס"ק שאח"ר שכ' הה"ה אם מפרך מהקין לגב לא לקולקבן יש להקל כיון שהם עבים מי"ם וכ"כ בדעת תורה סלן פ"ק ג לדינא וכ' דכ"ז אם לא עברה הסרכה בקליפה אבל אם הסרכה שבבית ע"ל קליפה אפי' בסרכה מאבר לאבר אמרו דק אין בזה הישאה אבל מי"ם ומי"ם בס' דברי יוסף סי' ל"ט ומי' מי"ן (ומי' בדבריו להגן בפי' שאח"ר פ"ק ו' ולעיל סי' מ' פ"ק י"ד וכפי' מ"ו פ"ק ע"ו ועיח). (מ) הטרה לסקום אחר. מבגאב"ם ומפ"ם שכ' דאם מצא רישתא אחרת אם בטרה יש לחסיבה מי"ם ומפ"ד פ"ק ג' ומ"ר פ"ק ל' ומפ"ד לעיל סוף סי' מ"ל שכ' דמ"מ יש ליאסר לחמלה בשמצא שבטרה סטרה לעיין אחרי אם אין אם אחה רישתא ואם אין אם נקב בטרה לא אם מחמ ואם נמצא אם מחמ לא אלא עברה מעבלע"ב מריפה אבל בדיעבד בשלא נבדקה אין לאסר מי"ם. (י) לסקום אחר מבגאב"ם פ"ם מבל"ל בטרה שבולעת ומי' ביד לאחרים שהביא דברי הג"ל בזה ומים ולדינן אין להבשיר בזה מי"ם ומי' פר"ח פ"ק ג' שכ' דהבל הגי אם הטר הא אלם מלמטה לא אלא דאם הטר הא אלם לא מלין אע"י מלי מנגה ובבר אם הטר הא אלם בקבר פולין ע"י קן ומריפה מי"ם וכ"כ בע"ח פ"ק ל' ומבואר מדברי דלא חקא בשבולעת הטרה אם בין הגלגלת בע"ם מהג"ל אלא בל שבטרה הטרה לחוץ נקב שבבר אבין הגלגלת ג"כ דינא הכי דאם הטר ניקב אם מריפה ואם הטר הא אלם בבר מי"ם ועד"ק פ"ק ג' שחשבם לאסר בזה אחי' אם הטר הא אלם אך אח"כ לדי בסברא להקל בזה מי"ם ומי' בחקמ"ם פ"ק ד' מה שכ' בזה ובים ובכפ"ם יש לסמוך להתר בהבמה הי' אלם מי"ם ומי' בגא"ם מיפא"ד הביינא בקו"ל סי' מ"ל בשאר בל שבטרה הטרה בולעת מבין הגלגלת לבשר הוץ ובהה בין שור לבשר ולא

(יד) טריפה: ג (מו) אם (ב) (מז) חסרה (יז) הטרה (יח) קורע (ג) (יט) הבבר

פתרון

מתבונת מיהו כ"י פי' ל"ל ומתמ"ל סימן מ"ו סק"ה (ב) מתכים סתרה בספר מנודי דמיהל כ"י כתב פשט אחד נמצא מרה שהיה שרה עב ונטרה ליחה לנגה ואינו מר מרפאה ע"כ ומיין שמלא בתמצות ס"ק כ' שמתחפק נ"כ כדין ש"ל המרוף תקפק ס"ק ולא"ע לי מהני בכה"ג עפיתה הכבד לפמ"ש הריק"ש סוכת נאחזנים בתפנה שהיה כיס קבון אבל בכבד כיון דמרה שטולה שכבד טעם כו' לו דסיסים הדבק טלו בכבד עד שלון ניכר ס"ק ליתה לחיבר זה דמה מהי מה דמ"ניו שפ"י מעטנו לאח"ש בשפר המרומות לקרקבן כרי ע"ל מסר סכים וליכה לחיבר דמיהי שלא היה חקר הכים כלל רק שהיה ריקו וס"ל קלחר דמ"ניו שהמרומות כשפר לקרקבן דה"ל כבר לף שלא נחלה כלל מרומות כמ"ל הפ"ש ס"ק ל"ה וכל האחזנים מיהו אם בשעה מה דמשמע לן בס"ק הקודם שלחבר אם לא מקלת ליתה מר והאבל מחוק כבר תבשמה לה לתלי דיעה בסכ"ג שהיה המרה מחוקה ולא היה שלמה ומלוק שהיה כה גם מקלת ליתה מר ומ"ל מעטנו בשפר לקרקבן כ"ש מלחר שנא בתלה שהיה חקר קלת מן המרה שהיתה מחוכה ולחיבה לחיבה לחיבה ל

(כ) שתי (כא) ועדב (ד) (כב) ומעמד (כג) בלשונו (כד) אם יטעם (כה) טעם (כו) מר (כז) כשרה יאם יצלנו (כח) לא טעם טעם מר

פתחי

דקל ולם נאכל הכבד קודם מעמיה כגר כמ"ש לקמן סק"ב - (ד) ומומחה בלשון מין בפומם אמרן יוסף ס"ק ד' מהרי"ל ומכון דמס"ל דהכון לסדיה מכבד בתקוש כפעמיה מדם בגין שמליה ומכבד מ"ש אמרן זה גלה מיהד מתוכם מל יבאמל מהרי כגר מריקש (הכמ בגמ"ש מקלק). ולם מעם ומגמה מד ומחל"ב מד ומעם ולא מרגיע מרגיה כמילה דמליגי

תשובה

מגלגלים לתמשם כמביל כל מגריגות ולל"ב מיכה לגיגמה ילמלה יבביל המריגות מסדמבו ולא יגיגע מחל"ב מעם מד ויפרוף מגלא כדין לכן יש לקמון מגלא כפל"ם דמלגי דמלגי בלגלים מגלגמה מ"ב ומיין בהגמגה מעם מעקב מלא מיכל כל"ב מכגב ולא מכבד מכבד מכיל מ"ב מ"ב מ"ב

(כמ) יצלו בגחלים (ל) ויטעום אם יש בו טעם מר כשרה (ה) (לא) ואם (לב) לאו (ג) (לג) טריפה

באר היטב

(ג) מריפה. וכתב הש"ך אע"ג דקי"ל דאסור לעשות דבר מאכל לידע אם יש בו דבר אסור מ"מ הכא לא קים לו דאנשת דלא שכיחא הוא וקרוב הדבר שיעשה עמו מרה (אם לא היה מרה וקדים שיעשה מאכלה שכבר כשרה מ"י ושכ"נ. מ"ו ומכמ"ל דף ק"ל. מעתה מקשה ומגלה מר ושב ומעשה ולא נמצא הטריפות תליון שנתקנת סמרה קמה מחמת שנעשית סמוך ואינה שכיחת ולאמתים בשעה מחמת הטריפות מהם ולכן מלאה לו שעוב דאם נעלמו הני מעים ושתן ואל"כ לא נמצא מרה בכבד תליון שנתלע שם הני מעים מ"ש.

דרכי תשובה

הגהה"י נחה ומי' כמ' מחתה הכשרה בהחזיר לפ' זה מ"ש בעניין ג' וסיים שם' לפני שוכבת בה שחברה הטרה וה"י לא הוא מחיים לו לחה"ם ומחבר הכ"מ ולא רלה לסמוך ע"ז להקל ומלות שמחברה עם הכ"מ הא"כ גם הכבד מחברה הבל לא היא לפיכ ולא מוסיים בה שם מריחת לא שמחברה הכ"מ חלילה לסמוך להקל בזה מ"ש ומי' שר בספרו ש"ה שם מרי' בהסכמת פי' י"ב שהבית שוכבת בה שם' בפי הגלון הקדוש מהגרדיטשב ז"ל עלא פי' מרה ומחבר הפעיים והחזר בריחף סמ"ל הם והוא פקפק ע"ז דכון דלא חלון שחברה ממקומה הטיקר שהוא הכבד שהכבד הוא לפיכ ולא מוסיים עמם מר בכבד מ"ש ומפמ"ד פ"ק ל' שכ' דבחברה הטרה ולפי יודע לא מחברה מדיים לו לחה"ם לא לחה"ם לא לחזיר מכה ס"ם מהם שהפסק שמא לחה"ם ויעלה לא פסק הוא כיון דליכא מידי בהה להלות מ"ש ומי' כמ' ערך לחם לדרב מהריק"ש זל"ל שכ' דבלוכה מידי לחלות כבר מכה ס"ם מ"ש וכ"כ בחזיק ברכה בשם הרבה גדולי האחרונים לדעת דלא הפריח הכבד מהבני מעיים ולא שהו לב לא ס' שם מרה מר שהגליט הבני מעיים והול חי ולא הי מרה בכבד תליון שנעקרה הטרה מהכבד וכשהרה עם הבני מעיים וכשרה מ"ש ומי' בעקרי הא"מ ס' ד' לה ג' אלא לפי ס"ם כלבש"ם בחזיקי דינים ליו"ל פ"ק כ' ולא לחשוב כלל לספק שמא הלכה כש"ד חברה הטרה כבר כי הלומרים הם רוב מנין מ"ש ס"כ מתילא ולא לסקל בזה ולא כלון ס"ם ומי' בש"ח שולא ומשיב קמא ח"כ ס' ל"ד שבלא ג"כ נשובות כו ותשת הרב הגולא להקל ולסמוך שמלבה עם ריקה הקון מעמם ס"ם והוא ז"ל הביב להטריף בזה ולא ס"ם מעלין מ"ש ומי' בדברי מהרהם על הר"ק פ"ק ס"ז בשובר מ"ש ומי' כמ' בית מהרהם בש"ו פ"ק ד' שסיים בל"ע מ"ש ומד"ק פ"ק ג' בעלמו כל שלחבר בשלוח לטרה לחר מ"ש (לב) לאו עפה"ש לגן ס' פ"ו פ"ק ג' מ"ש מ"ד הבילים מחברה מרה ולא מעמו בכבד מעם מר ומי' בחזיק ברכה כלן לוה ל"ד שהבית מהמ' בית דוד מה"ד ס' ל"ד וגם מהגו' הדקן בית יהודא ס' פ"ו (הרהם בפה"ם שם) ולא לא מעמו מעם מר בכבד שהלא מריחה והבילים שהמילה קדם שחיטה שהרין לבל הבילים שמלאו בשוך הרעולה לחה"ם לחי' נשוחה שכילה בהן מחכרת בשוק לאסרים ומ"ם הפה"ם שם מהגו' חב"י ולא מהגרנו אוקו הבילים בחחרות סלן לאסרים מ' בבל"י כלן שכ' דהיכא דהגרנו הבילים יש להבור הטרוכת לבל לוקן שהן בעין יש להחמיר מ"ש ומי' בחחב"ד שם שהבית דברהם וכ' ולא לוא ביכר שהיה כים שה טרה מרה שלא היה מרה משלם וגם הכבד לא היה בו מעם מר יש לאסור הבילים שלחה שהם בעין אבן לם הוא נלאון שיכר רוסם הבים לא שהיה הבים ריקן בזה יש להחיר הבילים שלחה כבר מ"ש והבילא בית לחריס בקלרה ומי' בדעת הרה מ"ם בזה והגלה הטיקר לדעת מעמ' המחב"ר הכ"ל מ"ש. (לג) מריפה. מי' בש"ח מוסיף הגיעת ס' קכ"ח שכ' ובגמ"ב לן להמרה מקום קבוע ולא מלוי במרה שיהא מיהי מקום לוסר בה ובכל מקום שהיא שומרה כשירה מ"ש ומי' ס"ש שכ' שם לחבם אבל הסמול בל מלף שהמלן לו מלא הרבה פעמים הטרה ובחתם מפריסים הרבה עושות מ"י שלא לחבם בשעון אבל הכ"מ ולרך הטרה לבחן שם מ"ש ומי' בבלון נבוה ס"ק ד' מחחש ג' שכ' שהרעולה שהיא מעמם שכיח הרבה פעמים שהטרה שלה היא קטנה והיא בן הרקה ומסיסה בשעון וכלילה שבחסה לוה יוקרה כבבלה כלבר מרה שבשעות אלא הוא הזמה שלחה הרעולה ומי שלוה בלן מפרוף בחנם ומחבר מעמם אל יקרבל מ"ש ועי"ק פ"ק ד' ובדברי מהרהם ס"ק ס"ו ומי' בדעת הרה ס"ק ז' מ"ם בעין זה וכ' לחלק בין שוף לבהמה הנשוח שפיר יש לסקל ודברי רביעיבו שב"מ הרבה בשעון הטרה בשעון המ"ים לא בשעון הרבה בהחחות הסוף מעמן לחבו לסן לם הוא כן בבהמה

שמלא

תשובה

בגבי מעיים אף דמקליע ומכוירן אף בבעופה מעם מר גם בבני מעיים מ"ש מלא בעוק שיעשה בהם הטריחה קדם עלייה אבל לם קדם עלייה לא סרעים הטריחה אף דלאחר עלייה הרעים בהבני מעיים מעם מר לא מהני ומריפה מ"ש וכ"כ ביד אפרים ובמק"מ ס"ק ז' לדעת ע"ש (ועי"ל ס"ק ל"ד):

(לא) ואם לאו מריפה. מבאה"ש ופה"ם מ"ם במאבר הכבד קדם הפעיפה מי' בבהמ"ג בהגהת ב"י אות כ"ו ובשלון נטוי ס"ק ד' מחוקם ב' מ"ם בזה ומי' במחוק ברכה אות כ"ד מה שמלמל בזה וסיים לדעת הבגלוים ובסכח בחוב דים בהכבד מעם מר לא מכ"ש מחלה על מחלה יש לסקל בנאבה אבל בסקשוה הבחוב לן מרגשין מעם מר בהכבד לן להכשיר בבאבה מ"ש ומי' בבו"ת עבודת הבדשוני סי' י"ז אב' מהא מרה ובא קרוב לגרבנים שם ובלא לפני כמה פעמים בבדות אלא מלה בהם הטרה ושה לעמם ושל הרוב לא מעמם בהם מעם מר מ"ש ומי' ס"ק ב' אב' זה כחמנים אמה מה"ה מ"ש ולא מלא מחמ ב' פעמים בחבחן הטרה מיהיה מרגש מעם מר בכבד מ"ש ומי' שמ"ל ס"ק ד' אב' אמ' מלקף ימלא שמעשם מריחת בהכבד מ"ש ומי' בבו"ת מהמ"ל הגיעת סי' קכ"ט שבחב אבל ימי לא מלא שיהיה בלא מעם מר עד שבמעמ לא שה לאלא הבבד ולמשם כי לשא מעמ טמא טמי בו מ"ש לדרבה ומי' בחק"מ ס"ק מ' שסיים ובמקשהיב רוב פעמים לן מרגשין מריחת בהכבד מ"ש ומי' מאה בבית יחק ובבית אברהם בח"ו ס"ק ה' שה ב' ובם' דברי יוסף סי' ד"ם ובעבו"ם דברי מנחם סי' כ"ה מה שהאריך בעניין זה ול' ולן לחחות ביד מי שהלה להקל בעניין זה ולסמוך על המקלין בבאבה הבבד קדם פעימה כיון שיש לו עמודים נחלים להבין עליהם ומ"מ כ' דמהבו משלם הבבא שלה כו ליחו אם אסור להבשירו ע"י אחר אינו רוצה להבשיר בעצמו כל שלאסור לבלוח לטרה לאחר מ"ש (לב) לאו עפה"ש לגן סי' פ"ו ס"ק ב' מ"ם מ"ד הבילים מחברה מרה ולא מעמו בכבד מעם מר ומי' בחחוק ברכה כלן אות כ"ד שהבית מהמ' בית דוד מה"ד סי' ל"ד וגם מהגו' הדקן בית יהודא סי' פ"ו (הרהם בפה"ם שם) ולא לא מעמו מעם מר בכבד שהלא מריחה והבילים שהמילה קדם שחיטה שהרין לבל הבילים שמלאו בשוך הרעולה לחה"ם לחי' נשוחה שכילה בהן מחכרת בשוק לאסרים ומ"ם הפה"ם שם מהגו' חב"י ולא מהגרנו אוקו הבילים בחחרות סלן לאסרים מ' בבל"י כלן שכ' דהיכא דהגרנו הבילים יש להבור הטרוכת לבל לוקן שהן בעין יש להחמיר מ"ש ומי' בחחב"ד שם שהבית דברהם וכ' ולא לוא ביכר שהיה כים שה טרה מרה משלם וגם הכבד לא היה בו מעם מר יש לאסור הבילים שלחה שהם בעין אבן לם הוא נלאון שיכר רוסם הבים לא שהיה הבים ריקן בזה יש להחיר הבילים שלחה כבר מ"ש והבילא בית לחריס בקלרה ומי' בדעת הרה מ"ם בזה והגלה הטיקר לדעת המחב"ר הכ"ל מ"ש. (לג) מריפה. מי' בש"ח מוסיף הגיעת סי' קכ"ח שכ' ובגמ"ב לן להמרה מקום קבוע ולא מלוי במרה שיהא מיהי מקום לוסר בה ובכל מקום שהיא שומרה כשירה מ"ש ומי' ס"ש שכ' שם לחבם אבל הסמול בל מלף שהמלן לו מלא הרבה פעמים הטרה ובחתם מפריסים הרבה עושות מ"י שלא לחבם בשעון אבל הכ"מ ולרך הטרה לבחן שם מ"ש ומי' בבלון נבוה ס"ק ד' מחוקם ב' שכ' שהרעולה שהיא מעמם שכיח הרבה פעמים שהטרה שלה היא קטנה והיא בן הרקה ומסיסה בשעון וכלילה שבחסה לוה יוקרה כבבלה כלבר מרה שבשעות אלא הוא הזמה שלחה הרעולה ומי שלוה בלן מפרוף בחנם ומחבר מעמם אל יקרבל מ"ש ועי"ק פ"ק ד' ובדברי מהרהם ס"ק ס"ו ומי' בדעת הרה ס"ק ז' מ"ם בעין זה וכ' לחלק בין שוף לבהמה הנשוח שפיר יש לסקל ודברי רביעיבו שב"מ הרבה בשעון הטרה בשעון המ"ים לא בשעון הרבה בהחחות הסוף מעמן לחבו לסן לם הוא כן בבהמה

ו מרדכי שם ומרשב"ם שם (ו) (לד) (ולף (לה) שבחי (ו) (לו) מכל (ז) לעמוד (לז) על מעמדה מכבר) (מסקי מהרא"י סימן ג'): ד (לח) 'נמצאו (לט) שרוי

באר היטב

וכמירה.מר"ן בשם ריש"ם): (ל) לעמוד והמשנה כי בלא סכ רבו מתכבדים נחמדים מאדם.

פתרון תשובה

(ו) ולף מבחוי . מעמ"ן מ"ש מקרוב הדבר מעשה עשה מר ומעשה זה מבר בשבוטה עבות שיקב הלא סימן כ"ג שאם לא מצלא מרה מתר לאכול מכבר ב"ש כדי לעשות השתכין על מכוב מ"ש : (ו) מכל לעמוד . מין בשבוטה מיסן כ"י מי מ"ש בשלמא מסמנה מכבר דמ"ש מרדכי שם ומרשב"ם סימן ג' : ד (לח) 'נמצאו (לט) שרוי

נחלת

ראוה עכשיו נוכל לסמוך על מרדכי הכבר מין בשבוטה מיסן כמ יהודה סימן מ"ו מלמנה ולשמה הלשון הזה לעמוד על הדם וכדומה לשם ומלא בזה לא מה מתר לאכול הלשון הזה לעמוד לשון הלשון הזה לעמוד עליהם דהקל מדרבנן מלמנה מרדכי דבנן מדרבנן מכו אלמר רש"ל סמן הלשון הזה לעמוד עליהם דהקל מדרבנן מלמנה מרדכי דבנן מדרבנן מכו אלמר רש"ל מרדכי מרה דלמה מרה ומה הלמרי מיסמנו רבנן מדרבנן מיסי מבר מרה בים בו מרה מרדכי מסמנים דף ד' מ"ב וגם מה הלמר רש"ל בבריתה קמקרים מיסי מבי מבשר מרה מכו אלמר נמרמן מ"ד נמ"ל מ"ק י"ד ומכרן מ"ק ל"ם ומפ"ג ומשמ"ל מבמרים כ"ל ומקבן מי' קב"ל מכרן מ"ק ל"ם מהלמר הלשון מרבר מרה מרה מלמנה מ"ם מיסי הקל מכולה ומרבי מסם מ"ק מ"ל מבמרים מרה מלמנה מ"ם מ"ל מ"ם מ"ל מ"ם מ"ל

(מ) מרות (מא) טריפה (מב) דכגמולה דמי ואם היא (מג) אחת (מד) ותראות כשרים נוקבין אותה (מה) ואם שפכות זו לזו (מו) אחת היא וכשרה ואם לאו שרים הם וטריפה: ן "אם נקבה ולא הזז שפכות זו לזו ואח"כ נפרו זו ועלתה גם חברתה בגפיתה זו אי שהשלו מים באחת מהם ועל ידי כך נחמלאה גם חברתה מים (מ) (מח) כשרה: ן "אע"פ שהן שתי מרות נמוחות רק שבמקום דיבוקן בכבד (מט) כמו (נ) רחב (נא) אצבע הוי כאחת כשרה (נב) אפילו אי לא שפכי אחדדי 'והא הדין אם מתחלתן הן שרים ובסוף הן מתערבות ונעשות אחת כשרה: ן 'הוי שתי מרות בכבד אחת הנה

באר היטב

(מ) מרות. ומה שלא מפסה לחברתה כמוקבה בחלבה היא מחמת שני סליחה כי"ל (הי"מ דלעכל מחמת ומרירותה בכבד אבל לא לאכל מפני מר כמרה בחלב"ל מדין חברה המרה לעמרי פרי"ח וכן"ל בחלק ל"ב מלא מוב בגר מריקים מפסה בה ליחה בחשבון סמוך לה בחזה לאבה לאבה שפכי אחדדי ונקבו בטהור ונקבו הכוחות ומשמרתו ולא מים אלא מים ומשמרתו ומכוחותיו ולא מרה ולא מרה כשרה ולא מרה ולא מרה ולא מ

ארת הנה (נא) וסמפן אחד שפך מרה לשתיהן וכשאדם זוקף הארת הזורה ליחה למקום שהסמפן מחלק מרה ושפך לשתיהן אבל כשהן שוכבות בדרך שהן עומדות בחי הבהמה אין שפכות זו לזו יש להכשיר: כגון מרה מכוכרת מעבר לעבר על כבד פ' (ז) שפכי לחדרי מרה כשמרה (כך פ' דברי סתרכי שכניל פיסור וסיתר סלרון) (נב, נג) ופי' גם שפכי לחדרי (נד) פרישה: ח (נה) יש (פ) מיני עופות (נו) שאין להם מרה (נז) כמו תורים ובני יונה ואין לאסור כיון שכל המין כך (פ) יהצבי אין לו מרה בבבד (נח) אבל יש לו למטה סמוך לזנבו. כגון מי שנגע לפניו שף שליט מכיר אם מיט ולא מגמא ל מרה אין מרים אין לאסר אין לסם מרה אלא אמרינן מסמתא יש ל מרה עד שיודע (נט) שמין זה אין ל מרה. (הגה"מ סימן ק"מ): מ (ס) 'גרעין שנמצא במרה (סא) אם היה כמו גרעינה של תמרה שאין ראשה חד (סב) *מותרת (סג) ואם ראשה חד כגרעינה של זית אסורה שהרי ניקבה אותה כשנבנסה חוה שלא נראה הנקב מפני שהוגלד פי המכה:

מפרשים פי' ג' דברים שם ומים לאסור לטלו וכו' ל כתלים שם על מטמטם כמם כמלא ומכ"ל שם דבים כל ב ג מעמלל ודק לפי דף מ"ע [ד"לאמרים ודין סקנה לכמנה לסמטן סכבר ומסם לגרה לע"ע שלינה יכ"ם לגלה ודק כמטמן כמרגלים לפנילה לפנרי שם י סמטע שמטע

באר היטב

מגרגר מטמכל לגלה מלבר מגיר לחתמרב לנמנה ולמגלה מגמ"ל מכל (ז) שפכי ולמ"ל דברילה לגיל פיגון ל"ז מ"ם מגרגר לפסל פיסם מנוס מגמומה מגמ"ל מכבד ולמ"ל דגיסלו מסמטומת כגרים ג"ל (ח) ולגרי כתב ד"ל דלילים אין לנם מרה ולא תשב כגיכל כיון דכל סגיון כך סגל (תוס' דמלין דף ק"ל ובמבר שפר בשמים כתב וקלת בנ"ח שלין לנם מרה מלל ום לנם בנמים כגון יונה ומין מלו תשר דרור.

פתחי תשובה

מ"ם ומיין מם מכנכתי לגיל פקל"ל (ט) מיי מושפת פיין בנפר מפלמת לנמנה מכבר דלמגן מיגים וכן לגי ולילים לם ינעלה כבר שלנם ולא מגמיל רק כגים בנמקנם מיומנה ולא בנמקנם מרה כגילים דכגן מקנר מכרגישם כגון מנמנם בנמ"ם מרבגל"ם בכגלה בגי"ם סוף מיגון ל"ל ולמבר לחמילו לם ינעלה בנמקנם מיומנה מ"ע מכ"ל מ"ם ומיין מגמ"ג ל"ם מ"ל

דרכי תשובה

ובמומת מלגבע ולמגרגן כלן פיגם לפי' בנפכי לחדרי כי כנמגרגן מנמם ולילן ומלא כמו ג' לא מגבי מה הנפכי לחדרי דוקא מגל ומהמגר כגרגמי לגרגן ד"ל שפכי לחדרי מגל פיגל ומי' לגבל בנכבל לי' בנפי מלגמו ומהמגרגים בנפומת מלגבע לא מ"ים ומגר"ן ס"ם מ' שטפה לגמת הפר"ם ומה דוקא בנלגן שם חגן המנפגן כלל בנמקנם הלגבע רק ומיגרי ומה לגל שפכי לחדרי פיגם הלגיהם עבה לי שם שלומגים לכל ליהם בנפ"ע ומי"ל לא שפכי לחדרי לבגל כנגם חגן בימגים לפגר בכל ענין מי"ם ומי' בגה"ק לגם ג' ובמק"מ ס"ק י"ד שב' ובנגם חגן המנפגן בימגים ים לגחמיר לפיגל בנפ"ע מי"ם ומי' שנגם חיים ס"ק ל' שמגדר ג"ל לגמת הפר"ם ומגרן קפיים המב"ם מי"ם: סעיף ז (נא) ובמפגן א' שפך מי' פר"ם ס"ק ל' שבגב ולגי דוקא

ממגן ל' לגל כל הנפכי לחדרי כגר מי"ם לבל בגב"ם ס"ק ו' כ'

ובמגן ל' דוקא הגל לגל דלגרך נדול גם ס"ל מבגירן בנפכי לחדרי לפיגל בגל ממגן ל' מי"ם ובמפ"ל ס"ק ז' שב' כן לדגמ דוקא ממגן לבל לי לא שפכי הדך ממגן לקי שפכי הדך מקב בלמגמ לי בנפיגי כל שגם חגים ממגם ומן לכל ל' כים בנפ"ע ולגן מגבגרים כגל לגן פיגר לגל"ם הם מגבגרים כלגבע בגלגבע לי בנפיגי מי"ם (ומ"ל ס"ק מ"ה) ומי' בנ' ובגרי חגפ מל סי"ל פי' ס"ם מה שבגב בגם: (נב, נג) ואי לא שפבי לחדרי כגב בנב"ם בגבגבי דיגים ל"ל סגיף ל' ובגיגרן ס"ק כ"ו דגם בגלגלה יגר מרה לי לגלב לפי' מן קדם יכ"ם הבילים מגמה מגיגה לפגרגה מפגפן מד ג' יגים ומן הגך ג' יגים פגגן לפגרגה פ"ם לגגרגן לגפר ולגי מי"ם ומי' בגמגיק בנרגם לגם ל"ז: (נד) פרישה פי' בנבגל"ב בגבגגם לגם לי בגגבגלן בנרגם לגם בבגים ומגבגר קלגם ולגל"ב בגלגל בכבד של ל' מגם ב' מגבגן ולגן יגגם מלגגה בבגם הם ומקבו מרה ל' ולגן בפגבגם מלי' הגמי' הגלגו לגם הגם לגם הגרה בלגי מגלה לגלגגן לגם שגבגגם ש לגי מלגמגלה בגמקנם מיגגרן ולגגרן עגגו ש וגם שגלו לגם לגי יולגלן בגי ב' מגבגן ממקנם ל' ולגגרן ולגגיר מגבגן פ"ם שגל לגי שגבגגם ש"ל לגי מ"ם פגגגן לגגל לגר בגרגם ולגגיר לגגגם לגגגם לגגגם

סגס וכל מכן אם (סד) נמצא (פ) מחט אי אין נמרה דטריפה. (מ"ז המרוך):

מג דיני טריפות במחול. ובו ו' סעיפים:

א (א) יניטל (ב) המחול (ג) כשרה: **ב** המחול (ד) ראשו הא' עב והשני דק כבריית הלשון יאם (ה) ניקב (א) (ו) בראש העב (ז) נקב (ח) (ב) (ח) מפולש טריפה ואם

באר היטב

המרה במינים אחרים והטעם מדלמר בגמרא כיון במקום מרה ולא אמר אלא מרה ומי' מ"י סימן פ"ט (פ) מחט וכתב הב"ח דאין חילוק בין קופא לבר אי עיין (ד"מ וכ"ל ואחרונים וסי"ר חולק ע"ש)

מג (ג) מפולש כתב הט"ז נראה פשוט דאף אם שוי המחול לא ניקב שם דטריפה דהא אין פשוט בכלל פחם מחול אלא יש לו שם אחר דהייט קרום שפל המחול

פתרון תשובה

מג (א) נגלתה הנב מנה"מ סק"ח בשם פ"ר דאף בחקים רדק שיש בחחלת לחלו הנב מריפה וכ"כ בחשובת מהר"י לבית הלוי כלל ה' סימן ל"ה וכ"כ הפר"ח ועיין בחשו' חת"ם רכ"ם מחימות מ"ב סימן קכ"ח שהרה דהיכא שבקיב הנקב כמו שוי מיכר בסוף כך מרגולתו וכ"ב בחקים הנב הקביעו כל אחרונים דמרפה דלא כמ"ח ס"ק כ' אבל בזה לחיטו בנב מחת בהיכה פ"ם [ועיין בחשובת מ"ב סימן פ"ח מבואר שפשוט בחימי דבם בהיא יש להחריף רק חוקר אם כל המחבוחת פ"ם ואף פפ"ב כל המקל ושוחר בזה כל

באר היטב

המרה במינים אחרים והטעם מדלמר בגמרא כיון במקום מרה ולא אמר אלא מרה ומי' מ"י סימן פ"ט (פ) מחט וכתב הב"ח דאין חילוק בין קופא לבר אי (ד"מ וכ"ל ואחרונים וסי"ר חולק ע"ש)

מג (ג) מפולש כתב הט"ז נראה פשוט דאף אם שוי המחול לא ניקב שם דטריפה דהא אין פשוט בכלל פחם מחול אלא יש לו שם אחר דהייט קרום שפל המחול

פתרון תשובה

מג (א) נגלתה הנב מנה"מ סק"ח בשם פ"ר דאף בחקים רדק שיש בחחלת לחלו הנב מריפה וכ"כ בחשובת מהר"י לבית הלוי כלל ה' סימן ל"ה וכ"כ הפר"ח ועיין בחשו' חת"ם רכ"ם מחימות מ"ב סימן קכ"ח שהרה דהיכא שבקיב הנקב כמו שוי מיכר בסוף כך מרגולתו וכ"ב בחקים הנב הקביעו כל אחרונים דמרפה דלא כמ"ח ס"ק כ' אבל בזה לחיטו בנב מחת בהיכה פ"ם [ועיין בחשובת מ"ב סימן פ"ח מבואר שפשוט בחימי דבם בהיא יש להחריף רק חוקר אם כל המחבוחת פ"ם ואף פפ"ב כל המקל ושוחר בזה כל

דרכי תשובה

כלל אחי' בהפ"מ והלא כהפר"ח פי"ם (סד) נמצא פחם מבאה"ם דאין חילוק בין קופא לבר ומי' בשמת חיים ס ק"ח בביאור הדבר דאם נמצא קופא לבר אי חיישינן שרך הוחבם נכנס ואם נמצא קופא לבר דחיישינן לה הסמשון הי' הנקב דשמא עם דרך כניסתה ניקבה המרה פי"ם ולפ"ז נלפנ"ד החילוק גדול יש בין קופא לבר אי לגיו דבקופא לגיו הבי' הנקב הוחבם שניקב הי' הנקב גבילה כמ"ם בס"ד לעיל סי' ל"ג ס"ק ד' דנקיבת הוחבם הי' גבילה מחיים ואם נמצא בקופא לבר הי' רק הנקב מרפה והג"מ יהיו אמנם לדיקן אין כ"מ לדינא ומחמין אלא אף בבן דין קנינגא יש לה הדחיישין בטלן אמת ניקבו דרך הקפ"ל (כמ"ם לעיל סי' מ"ח ס"ק ל"ד פי"ם):

סעיף א (א) גישל המחול. וכ"ם אם הוא יחבר מהאלה בריאתו דבבר שהת

חיים ס"ק ח' ובשפ"ד סוף סי' זה שכ' דבכ"מ דמבארים בעיל כל המחול אף לבעל נפש אין להחמיר פי"ם (והגה אף שהסרמ"ג כ' שם אלא לענין שוף ח"מ אבל הוא דלא הוקא שוף הב"ה בבהמה דאל גם בבהמה אינה במסנה הבבהר הב"ם וכתבתי זה רק לפי ארלמי לאיה מחברים שהעתיקו דברי הסרמ"ג הבל רק בשוף ח"מ כלומר) (ב) המחול מחב"ם ס"ק ג' ובשפ"ד ס"ק ב' שכ' חוקא מעלה טלה הייט המחבת עם הקלבת עד שלא מחר ממנה כלום אבל אם לא נעלה טלה רק שנחוך כל המחבת עד הקלבת לא אמרינ הוי כעיבל טלה ומב"ם בפק מריפה הי' פי"ם וכ"כ בחיחיק ברכה אות ז' לד נא מי"ם ומי' מה במק"מ ס"ק י"ל. (ג) כשרה. עתב"ם ס"ק ה' שכ' ובשום הוא דאם כל המחול נקי אחי' רקבון אי מבשום מנגם אין אומרים הוי כעיבל המחול וכברה ח"ם דוקא מעלה מנגם כבר אלא כאיב אבל נקבה כאיב לה אפי' מניקב ומנחיב פי"ם וכ"כ בשפ"ד ס"ק ג' ובחחיק ברכה אות ט' ומי' ס"ם לקנין פי' מ"ד אפי' ו' ס"ק מ' ובפ"ד לקנין שם ס"ק מ"ו שכ' דבכל עיבל המחול ל"ל מיכר שעיבל ביד אבל בעיבלה המחול ע"י חולי שנחמחמה ומעוקה אף אלא אבר מנגם לא הוי אמרינ הכין יש להחריף הכין ומחחלה שיעוקה בשמחבת בברים שנגמר העיבוק מרפה מ"כ אין מחחר להכבירה בהבשרה ליעבל יהבר אבל אם מיכר אע"פ מין חולי הבקבירה עיבלה כבר ומעולה לא מרפה אף בברים שנגמרה לעיבל לעמרי המחול לא מיבחר בהבקנין דאין לה עשור פי"ם והגה בחורת יקחיאל לקנין פי' כ' ס"ק ד' הבינ על הכ"ם בזה ובעלה לבבשר הבשר שעשקה לעמרי לא אבר מנגם מעלה פי"ם אבל בחחיק ברכה אות ט' הבעלה הבעיקר בעבר הבעיל הכ"ל לחחיר בעשוק המחול אף אבלה עלה לאיבה פי"ם ומי' בגה"ק אות מ' ובחק"ת ס"ק מ' פ"ם בזה בחרך פי"ם ומי' מה בב"ח מחחיל הבינה אי' קכ"ו ומי' בחחת הרה ס"ק מ' פ"ם ס"ד בחורת יקחיאל והבחחיל הבל"ל ובעלה לבינה דבהמה הם לבחבר על הבחרת יקחיאל הבל"ל אף אבלה אם בחקים הבשר המחול לבבהם לבינה הם ובקבון בבר ובחחבה שהת הבבה שבינל פי"ם חולי אבן אם אין אם שם הבבה אבר אלא בבפ"ם אין לחם אבל רבל פי"ם חולי פי"ם.

סעיף ב (ד) ראשו הא' עב וסי' כי בגלתן נבוה ס"ק ב' אף מחחים מ'

ח"ל הא דקאמר המחול ראשו הא' עב והשני דק כבריית הלשון וסי' הייט בבבבה נבה אבל בדקה אם אין הרה המחול בבריית הלשון אלא עבל אבל ולא לחבבה נבה ולענין דינא גם בדקה כל מה שבבבה דבק לבבבה בבקב בבקב וכל מה אלייט דבק לבבב בבדי דק לבבבר בבקב מבל:

באר הגולה

בבבבה בבלבבה יעיים רבים מבבבה בם א מבבבר הולין דף ד ב מבבבה הגבבבל לבינה הר' שבלבל שם דף נ"ם

בבמקומות

(מ) ואם (י) ניקב (יא) נקב (יב) שאינו מפולש

פתרון תשובה

[וכן הדין נמשנת ל"ל פתוח פ"ח פ"ט] וכן אפקת משפטים פרי משפטים סי' פ"ו וכן בתשובת שנות יעקב ח"ב סי' ס"ה דמבו כן ובתב דלפי שיש ל"ב דשמ המחברים פ"מ הבמתך מל המקילין לא הפסיד פ"מ ומיין בשו"ת ר' פ"ד פ"ח ל"ט פמאל ומבשומת פ"מ מ"ב סי' י"ח ובתשובת פרי מגדים סי' כ' ג' וסי' מ' ומיין בתשובת מפאמת מרי סי' ו' אות כ' ובתשובת לבן שומה סי' מ"ו ומ"ח ומ"ט ומבין זה ומיין בספר מפאמת לבמה לפנין לם מלמה נקב בכ"ב בריאה ובתב דמדברי הרמ"ב מבמה דבמר פמו בכ"ף פשוטה הוא ז"ל חולק פ"ח ומשמ דלפי נבריאה כן נקב מריפה לם לא מחב מבהמות מו כן דלא מיים לבריאתו פ"ם מיקב ודין מ"ב מגיינה חלק יו"ד

דרכי

בתקומות אלא כן הוא יש להקל פ"י ומי' ס"ם אל' הכל הקולות בזה הוא רק בטבלים אבל בשר הנחל אין להחיר בשום אופן פ"י ומי' בתשו' ס"ב קמ"ח סי' י"ח דגם הוא לא מקיל אף בהסמ"ם אלא בטבלים אבל בשר הנחל אלמה מדשמ ג"כ להמחיר פ"ם וכ"כ בפ' בית אברהם בח"ה פ"ק ב' לדינא וכ' דבשאר דקות כגון אלף ומיום וחזות ל"ע פ"ם אולם בשו"ת ל"ל סי' ס"ל מבוטר להחיר דקות בגם בתחלה מכרמה נסה פי"ם

ובש"ש הבלה"ם שבשיבת עבודה הבדשי הוא ג"כ מן המחלקים על הט"ז

ומהמיר בזה פי"ם בעבודה הבדשי שהמלה דם להחיר ושם לבטון על תפיר הבלון בעל ל"ל והבלון מבר"י ז"ל אפי' אלא בעצמה הדמק פי"ם ומי' בש"ח פרים מלרחה מ"ב סי' קכ"ח ושו"ת מגיל לקרה סי' י"ח שבחבו ג"כ בשם הגה"ב שהא מן המחירין בזה פי"ם ומי' בתחיק בדרשה אות ד' מ"ם בזה ובבש"ח סבר יהחמם סי' כ"ד ובבש"ח מים חיים חו"ד סי' ל"ג ובהבהות מבן המחבר ז"ל שם ובבש"ח אמת לדק החדשות חו"ד סי' מ"ב ומ"ג ובבהבות יד אברהם ובדד תפרים ובש"ח אבודה לחוב מדברי חו"ד סי' י"ד ובמגלת ושות שוטה בעמן זה ומי' בש"ח פוטו"ד תמיעה סי' קל"ב אל' הלן לפשוך להקל בשוחרים בעמן זה ובחקה בטבלים בחיר הטו"ז אבל בשוחרים גם להמ"ז הו"ל עכ"ם פפק מריפה פי"ם ומי' בש"ח ש"מ מהחירה רבינאה אלק ג' סי' קל"ח שבאל אל' שפי' בהסמ"ם ולכבוד שבת והבבר כבר מחולק להבמ"ב שבעיר ובבי הבפרים אם"ה לא רלה להחיר הבבר וכ' דגם הכלים שאמר בהבלה ברך להגמיל לך הכלים שחי"ל לבעמלים כ' שם להקל בהסמ"ם להחירם לאחר מבלע פי"ם לך בש"מ קמ"ח אלק ל' סי' רמ"ז כ' בפשוט להחיר להקל בהסמ"ם בנקב הבחל שבחלה לף בשר הנחל פי"ם ומבמע מדברי דלף הבבר דעתו להחיר בהסמ"ם בבחלה להמעין בדבריו ומי' בתשו' שבסף הבי' מבמה רע"ק סוף סי' מ"ז שבחמיר שבא בעמן זה ובחים הבבון לבאר דבמקום שבבא מקבים שבחלה בבחלי הבלון אלמה שלמה עבל כה אלא הבבחים שם סי' ואחרמה שיבי' נקב בחבל אל שם לבחר הבחל לבבי מרם יבדקם ובלה שם בם נקב כה אלא יבבחה לישראל ובזה אם יולאן לבל הבישה ובי' ובחים שבן דלה מרבחיו אלו לבחא בן פי"ם ומי' בהבהם הבלם על הי"ד בבה"ק שבאיה דבריו והבבים עבר שבבן לבחא בן פי"ם ומ"ם הבלם אם מבלע בהבה"ם בריאה ע"ל סי' ל"ז (פ"ק הכ"ג).

ואם מבלע נקב שיבר שבאל מחולה בבר הבק שבחלק הבבר מי' פה"ם פ"ק

ל' פ"ם בשם הבפרים מלרחה והב"ב ומי' בתחיק בדרבה אות כ' שבבינה דבדי הבבר"ל והבינה עלי' והבלה לבחמיר גם הבינה בל מה שבל' הט"ב שם בכ"ב לדף זה לבפף לבקל והבלה ולאן לדף מה שבאל בבר הבק שבבב לף לבפף לבקל פי"ם ובבב"ם בית שלמה חו"ד סי' פ"ח ובבב"ם לבח בק הבחשבת סי' מ"ב שבלה לבבון לבחיר בעפ"ר הבפרים מלרחה שבבינה הבפה"ם לף בשר הנחל פי"ם ומי' בהבהבת הלאן מהבבה"ק ז"ל בל הבבלה בבשבלה שבבלה נקב שיבר בבינה בבל"ל מלרחה בבר הבק שבבב בבקבם שלש הבבק בבבלה בבבל הבבבבם בבבל בבבלה בבבל הבבבבם בבבל הבבבבם בבבל הבבבבם

(יג) אם (יד) נשאר (טו) תחתיו (ג) (טז) כעובי (ג) דינר זהב מותר פחות מכאן הרי הוא כמפולש ג' מתוכים נפרו מרש"
ומריפה אבל אם ניקב הדק (ג) (ד) כשדה . פנה ופשלו (יז) נתוך במקום סדק כמרה (פור) (יח) נקרע סמחול (יט) לו רשוקה רש
לו (כ) נקפה (ה) נעשיה בגר דשם כריקבה (שמרים) וכן (כא) כל (כב) מקום (כב) שהבגר

באר היטב

ובשה"ג שלמה ק"ן ופר"ח וש"ל ותלקים נ"ב על סס"ן) (ג) מעשי כ' סס"ו לשמו שבי ברין שיהא דוקא מבגר סמחול עצמו ואינו מספיק מדיחת תלב לו בגר (גם סקרסם שעליו ליט מעורף לתון זה בכלל סחם מחול) (ג) כמרה וכתבו סס"ו הש"ך מרשה בתר דקר נקבים בחתול שהם כמרים מיירי שלון מחם לפניו מוחה שם לשם יש מחם ולתי לא עדיף מכבד ומריפה ומ"ש הש"י ולא מקחייר ולא יצא שחתו מקמע דמיירי מדין מחם ל"ל דמיירי שחתחה לפניו ופשה בחתול דיקות שלא נקבה ל' מהאברים סמרימים (מחול שלמה כלי מיקור מותר דמחתחה יש ס' נגד איסור שבו פ"י ובש"ח כ' אסי' איסה ב' ברין קליפה סביב לחלב סחתול ופ"ו ס"ם ע"ד מחב דמן הדין אסורה

כתוב לפנות מל סמקלין אך בכ"ח מעמא מעטה עיטי מרלה ברין לבחון ולעיין אם אין נקיבה בבגר ואם מעלה בבגר ומבקש מרלה מחר כי נקיבה ומרפה רק עיטה לחבון אם אינו סמרלה מחבגר לפנות ועיין שם בעיטון ל"ד שבחב דל"ו בתחבטשה אבל אם הוא רק גבוה מחבגר אבל אם לא סיה שבגר מחשבה בחתחבת לחשוב כך לו

פתחי תשובה

פיטון ל"ה (ג) דיבר אבר פיין בחחלחת לחחבה שחוכים דהיינו בהחחה גחילה לחבל בקפנה הוא לפי ערך גדלו וקפנה פ"ם (ד) כמרה פנה"ע ומ"ש לפנין פחול מעלה לגבי ליקול פי' בחה בחחבה אלבחת קפנה מ"ל פיטון לל"ם שחחה פחוכים לחיחר לגלח בכה"ח לחן בחחבה בחחה יחבקר מ"ב פיטון ל"ב לחחבר לחשקר וחבל עבן לחלי לחחבה לגלח ולחלח לחם מעלה פה בגר ולם הפ"ח לחחבר דהחחקל לא הפקיד פ"ם ופיין בחחבה בחחה נרקה חלב ל"ל פיטון ל"ד (ה) בעיטי בגר פבה"ע פלל בחחם ל"ל דעיטי מרלה וכ' ובל"ד הפ"ח ופר"ם בעיטי מרלה לחד בגר חבן בחב"ש פלל"ד לחיון לחחבר בבל"ל מחלה עיטיה מרלה אבו לקחה ולדידן מ"ל נפילון מיקיבן מחלה כי בבגר מבהיחה בלבו פ"ם ופיין בחחבה ס"ב חלב ל"ד פיטון ל"ב בחחבר לחבר מ"ב חחלב בחם ל"ל דעיטי מרלה וכ' ובל"ד הפ"ח לא כי רשיחה בלל וחבחחבל יחחיר לבחבה ובחל"ב לבל לחחיים ובחבה בחקבה בחבל

דרכי תשובה

מבגר סמחול לגר חון כגר מ"ש: (יג) אם נשאר תחתיו. עתב"ש שם שכ' הל"ש שבי ד"ה כ"ל תחת הנקב לגל בגלו כגון כגריקב בגלו ומגלה תחתיו בגר שלם כ"ו לו לף כגריקב הוא פתוך לגפת רמחל בלי שיור כלל מן הגר ולפי' מחוך פקפגת ומגוך לחוך זה ניקב הוא פתוך לגפת רמחל בלי שיור כלל מן הגר ברכה לחת ל"ה מ"ם ומ' מק"מ שם שכ' דבמ"ב מיירי שהחוך כי' רק פתוך לגפמכת ודעיגן בדלי גלא כגגם לחוך הפמכת לפי' בחמרו דגל"ב בדלי לפגר בכל מקן מ"ם וה"ם (יד) נשאר תחתיו כעובי ד"ו עד"ק ס"ק ה' ובדברי מגרים ס"ק י' שכ' דלם ע"י מכה מחמתה המחל מעגרין הבשר רק כפי שכי' הבגר בריא ומה שהגת נגבה ע"י מכה לגר בחבגון מ"ם (וע"ל ס"ק כ"ג). (טו) תחתיו כעובי ד"ו עבגה"ש מ"ם מכמ"ה דלגר מוגל פחמת תלב לו בגר זמי' מזה בגמת פיש ס"ק ג' וס"ק ו' ומי' ש"ך לקמן ס' מ"ו ס"ק ג' (ובדבריה שם ס"ק י"ח) ומי' מק"מ ס"ק ז' שכ' שזה פגוע דחם עגה ק"ום מחמ"ב ומחם הנקב דלא מהני לכ"ע וה"ם. (טז) כעובי ד"ו מחמ"ם מ"ם מחחמלמת למחה ומי' בחק"מ ס"ק ט"ו שכ' דכמו דקי"ל דבמחל קמנה פני לה עדך ד"ו דמחל נחלה ק ביחקים הדק שבגד הגב פני לה עדך ד"ו על מקום הגב הם דנקבו ד"ו בע"ב לחקים עב המחל קלי מי"ם (ומי' להלן ס"ק ל"ו): (יז) נחוך בבקום הדק לגל מחוך בחקום הגב מריפה ש"ך ס"ק כ' ובתב"ש ס"ק ג' ומרי פולה ס"ק ד' ובס"ד ס"ק ב' ומחוך בחקום הגב לא פי רק חסק מריפה ולא הלי הה הוקה בחחוך כל הגוני לגל לם לא מחוך רק חק"ם הגוני הי הלי מריפה מי"ם ומי' בדעת תורה ס"ק ה' ובחחיק ברכה לחת ו' ובגיה מלר ובחק"מ כ"ק י' ומי' בדעת תורה ס"ק ה' מ"ם בחמן זה ומסק לימה דלם מחוך מקלה המחל בגמכי' ומחוך מפולם מעגב"ב הי מסק ולם יש עוד מסק לגי ס"ם לגל לם לגן מחוך מפולם מעגב"ב לגל בגר דגוק ומעורה קלה בגלר המחל כגיעור שבי ד"ו הי הלי מריפה מי"ם מעגו (יח) נקרע הבחל וכו' זה מיירי בדלם הגב ש"ך ס"ק ג'. ומי' שפ"ד בפיים ומגיש הוא דכל נקוקה לגן פיכל כ"ל בדלם הגב ש"ך ולא בגלקים הדק ולפי' רשוקה שם לגן לגמריק דיחקלקל יחבר מי"ם (יט) אי נישוקה עבה"ש שף ס"ק ו' דיבם הי כגיקב ועי"ל לם מבריפה על המחל בגשון ומגלר כך הי מגרך בגשון ומריפה כמו בגקב מי"ם (וע"ל בס' סקרסם ס"ק י"ד ובס' שלחי"ו ס"ק י"ח): (כ) לקרמה בשינוי בשר ע' בגלה"ש ס"ק ד' ומה"ם ס"ק ה' ס"ם בעיטי מרלה בגמחל ומי' בבגה"ג בתבת ב"י לחת פ' ומ"ם ס"ק ה' ובתגרת שגלל ס"ק י"ב ומ"ם הפה"ם מבגה"ב מחבגת על סבגה"ם מי' בבית לפרים על מריפת הריאה בקומרם הראשון הי' ל"ל לחת כ"ל מבגה מבח"י על הגלון בגה"ב ז"ל שבגלן יחי חזר בו ובגיה ולפי' לגמת סבגה"ם לחמיר מי"ם וכ"ל בגה"ת הגבה מלבגה חלק ג' בגלון סיה"ר כגן הבגיקר בבגה"ם מי"ם וכן מלחי בגלון סיה"ר בח"ר על הגלון מ' חיים הבג חיל' וכיח על לחבו אן הבגה"ם ז"ל וכן עמלן דבר ולפי' לגמרם ק מכ"ל לחמם בגן לגמ לגק הגם בבמקום ס"ק ה' ובבלגן נבגה ס"ק ה' בגמגו מלה לגבן ומיל הק ומגלה לגמלה ולגן שם לגמה שבי ד"ו הלה הבג מבר"ם לגחר ה' והבגיר דכון הלא מבר, מיגלה בגמחל מגמגו ספיבגו לבגבגיר בגיח בגם יבגל בג

[ליטשיטס הקולא מסקן דוקא בשני דיני אבן ד הגי"ל וכ"כ ר' יחזקאל]

(כד) רש (ל) (ו) ורקב (כה) דיש כנוקב ואם נמחל אפי' עכורין וסרוחין אם סבור סניגיו (ה) שלם כאר. (נ"י בשם מרדכי"); קרוי

ע (כו) יש מי שכתב (כח) שכל (כט) מה שדבוק לכרס

פתרון תשובה

נמוח קלת לא הי לקטלא ואין להחמיר כלל פ"ם ומיין פמ"ג (ו) ורקב עבה"ם לפנין ליקוי מכפרים וכמה הפר"ח והכס"מ החיוק בפגיעות לקבל ומיין תב"ם פקלו דמהו דמכפה וכן נראה לכפמ"ל מתמם בהפ"מ מיט לומר לא לאיסור ולא היתר ע"ם ומיין בתי"ם בכלל פ"ם פקלי הקיר הכפ"ם וכן דעת הרמ"ם לדים כלל י"ח דין ד' פ"ם ומיין בתרוחי מכר"ם ציף נראין דף נ"ם ע"ב כתב להחיר בפגיעות כאב ומיים כתחתם שמתמני דבכה"ג מסופקין הם לכן כשני ד"ו מלו מ' לא מצי בתמי לדים ולדמתי לף גילוף יחד לין לכן פ"ם ומיין בספר מלות מצ"ל נראין דף נ"ם שהבר דכל זה הם גם הבאר פגיעו שלם מכל שהר המחול לבד מיט מגל ומיכם כן דברי הפ"ר שהבית הכפ"ם מקלא וכתב

דרכי

הורה פ"ק י' שכ' דאם מגלה מיעוט במחול יש להבחין אם שור הטעון מכוסה בגד מ' אין להקל אבל אם שור המחול הוא שלם ויפה מכ' הלדים בלא שיטי אפילו אין בה כשני ד"ו בשר מיי"ם (כד) רש ורקב עבאה"ם ופה"ם ע"ם לענין לקוי מכפרים ומי' בתחתי רז"ה (מהגאון מ' יחב מלעסקר ז"ל מברלא) בחתחיו לפי' זה מה שכ' בענין זה ומי' בש"ת בנין שלם סף פי' כ"ח שהמחל נ"כ לחתם זה וכ' דלף דבמ"ו פ"ק ע' ליה לקלא להחמיר לף אם שור המחל שלם בשלא בעוד"ו מ"ם הטיקר כדעת רוב האחרונים דבכה"ג מ"ל שישור ד"ו כלל מיי"ם ומי' ד"ק פ"ק ד' שכ' דאם בשלא שם גם מקלא הבשר מבחון ר"ל דגם האב"ם ושלא האחרונים מדים להקל מיי"ם ובמקלא פ"ק ה' ומי' בתרגנת דבטם לות ד' שכ' שם' לפניו שובדא כזה והביא ראיה כל האחרונים והעלה הלכה ולעשה להקל וכל שבאר שור המחל יפה ושלם מכל לד בשר מיי"ם ומי' בש"ת בטוטי"ד הגיהנם פי' קל"ד שכ' דבדים מכה בלמלא המחל והשור מבחון שלם ויפה לחי פיתחון המכה ומבפרין הבשר שבאר הלדים שלם ילמרפו יחד יחי' בחמלה שוני המחל בשר לף בלא הם"מ דשני בשוני ד"ו בלרוף ב' לדים אבל אם בלרוף שהיכם יחד ליכא מחלה אלא קרוב ט ומחת מעט לין להבשיר אלא בהם"מ בהם' אמר לין בהם' אמר מקל מיי"ם ומי' בהם' אמר בחדוחי שבסף פי' זה שכ' ג"כ דבהם"מ יש לסמוך על הפ"ר ואבאר אחרונים שכ' דלקוי מבפרים לין לאסור ומיי"ם בד"ה מחל שכ' שם' לפניו שובדא כו שם' המחל מלא מים בשמכה ומבחון הי' שבשר שלם מכל מדיו רק אלא הי' בהבשר כישור שוני ד"ו והבשירו ומיי"ם עוד בד"ה הג"ה שכ' שם' לפניו בחחל שם' כל הבשר שבפרים נלקה ולא בשלא בשר אבל רק בשור של המחל לף לא הי' בחקים הטב רק בלד הדק שבלא בחחל של שור שהי' נשחה בלמלאיהם ומביב רבינאלה חלק ג' פי' קל"ח שבחל בחחל של שור שהי' נשחה בלמלאיהם הרבה בחקים הטב בחקים שדבק לכרס ובשחחה הי' יולא מים רבים והבשר מבפרים הי' רש וקבון פגיעות המכה ולא בשלא מבחי לדי המחל שם בשר מהמחל אפי' בחלא ריחא רק שור הדק מהמחל מכ' הלדים ואיתו אלהם שבחה הבחות אחר שבאבחה הי' ביכר מאד מבחון בבה מאד רק אלא ביכר שיכי מלאה ודעת האחל להחריף דבכה"ג שביכר מבחון לקחתא כ"כ כ"ע מודים דשיכה לדיכה בשר שלם כישור שוני ד"ו מכ"ם בלרוף ב' הלדים מריפה וכ' שיפה הורה בזה מיי"ם ומי' בדעת הורה פ"ק ע' וי' שבאלה להקל בחמים אלא וכ' דלף שם בחמים הרבה מים בסדים ובדחחים כל שבבשר סביב הוא שלם מכל מ' לף שלין בו בלרוף שכ' לדים בחד"ו הם להחיר ואפי' לין שם בשר כלל רק שור המחל בעלמו שחחם דיש בבשר ובשר ואפי' אם המחל הוא שם ים בלרוף נחלה יש להקל כל שלין שם שיטי ולקבל בבשר לא בשור המחל המקף מסביב אבל אם יש בחחים בשר רש ומרקב ל"ע אם יש להקל בו אם לא בשבאר מלד מ' כישור מד"ו מיי"ם: (כה) דיבו כנוקב. עבאה"ם מ"ם דחבחון מבחחים לא בחי' חבחון ומי' בדבר אחר פ"ק ו' שבחנו על הפ"ר בזה ובשלה דבחמיל כיון דבחיק חזקא שבאר בחד"ו יל' דגם אם חבר מבחחים ולא בשלא בשוביו בישור הרלאי הי בזה חבחון שבחחים כמו חבחון מבחחין מיי"ם לחמם בחדרת יקשיאל כ' והטיקר בדעת הפ"ר דגם בחמל לחריק חבחון מבחחים לא בחי' חבחון ואפי' אלא בהם"מ יש להקל מיי"ם ומי' בדעת הורה שם שהבלה הטיקר בדעת בחקילין בזה ע"כ אם הי' חבחון בחמל והוא חלא ריקן והבשר מבחבר שלם אבל לד אפי' אם מכל מ"ר הי' קטנו ובחק בחמל והוא חלא בשור המחל אלא בישור שלם בחקטנו ונחמא בשר מיי"ם: (כו) יש מי בחמל עמ"ק ומ"ש שכ' לדיבא לף ומיי"ם ולא שכ' לדיבא לף מיי"ם אבל בחמל הי' בשור ד"ו ולא בהם"מ בהם' אמר ד"ו בלרוף ב' לדים בלרוף שבחם יחד ליכא מחלה אלא קרוב ט ומחת מעט לין להבשיר אלא בהם"מ בהם' אמר לין בהם' אמר בחדוחי שבסף פי' זה שכ' ג"כ דבהם"מ יש לסמוך על הפ"ר ואבאר אחרונים שכ' דלקוי מבפרים לין לאסור ומיי"ם בד"ה מחל שכ' שם' לפניו שובדא כו שם' המחל אלא מים בשמכה ומבחון הי' שבשר שלם מכל מדיו רק אלא הי' בהבשר כישור שוני ד"ו והבשירו ומיי"ם עוד בד"ה הג"ה שכ' שם' לפניו שובדא בחחל שם' הבשר שבפרים נלקה ולא בשלא בשר אבל רק שור המחל לף לא הי' בחקים הטב רק בלד הדק שבלא בחחל של שור שהי' נשחה בלמלאיהם ומביב רבינאלה חלק ג' פי' קל"ח שבחל בחחל של שור שהי' נשחה בלמלאיהם הרבה בחקים הטב בחקים שדבק לכרס ובשחחה הי' יולא מים רבים והבשר מבפרים הי' רש וקבון פגיעות המכה ולא בשלא בשר אבל לדיבא לף מיי"ם ומי' בדעת הורה פ"ק ע' וי' שבאלה להקל בחמים אלא וכ' דלף שם בחמים הרבה מים בסדים ובדחחים כל שבבשר סביב הוא שלם מכל מ' לף שלין בו בלרוף שכ' לדים בחד"ו הם להחיר ואפי' לין שם בשר כלל רק שור המחל בעלמו שחחם דיש בבשר ובשר ואפי' אם המחל הוא שם ים בלרוף נחלה יש להקל כל שלין שם שיטי ולקבל בבשר לא בשור המחל המקף מסביב אבל אם יש בחחים בשר רש ומרקב ל"ע אם יש להקל בו אם לא בשבאר מלד מ' כישור מד"ו מיי"ם: (כה) דיבו כנוקב. עבאה"ם מ"ם דחבחון מבחחים לא בחי' חבחון ומי' בדבר אחר פ"ק ו' שבחנו על הפ"ר בזה ובשלה דבחמיל כיון דבחיק חזקא שבאר בחד"ו יל' דגם אם חבר מבחחים ולא בשלא בשוביו בישור הרלאי הי בזה חבחון שבחחים כמו חבחון מבחחין מיי"ם לחמם בחדרת יקשיאל כ' והטיקר בדעת הפ"ר דגם בחמל לחריק חבחון מבחחים לא בחי' חבחון ואפי' אלא בהם"מ יש להקל מיי"ם ומי' בדעת הורה שם שהבלה הטיקר בדעת בחקילין בזה ע"כ אם הי' חבחון בחמל והוא חלא ריקן והבשר מבחבר שלם אבל לד אפי' אם מכל מ"ר הי' קטנו ובחק בחמל והוא חלא בשור המחל אלא בישור שלם בחקטנו ונחמא בשר מיי"ם: (כו) יש בחמל

עמ"ק ומ"ש שכ' לדיבא לף ומיי"ם ולא שכ' לדיבא לף מיי"ם ומי'

(ל) קרוי עב ולא יותר : ד (לא) שובי דינר וחב לא ידעו (לב) שעורו ומ"מ נראה (לג) שדוא (לד) פרות מחצי (ו) (לה) עביו : ה (לו) נמצאו ב' מחולים כשרה ואפילו (לז) דבוקים זה לזה (לח) בצד העב : כגון ומתחילים אם נמצא כמין מחול בלר שבב (בגמרא ס"ל ומכרי"ם מוגיי*) ושב להתיר (לט) אם לא (ז) (מ) בנקיבה אסור (ז) מרוכה :

מרוכה מלא חלק בה [ל"נשאר מרוכה אפי' כל יבר בטבל דמי סיום כלילי רגל אפקעה אמרינן אי אפקעה אמרינן אי אפקעה אמרינן אי

ו (מא) "שחול העוף ענול כעובה ואינו חומה לשל בהמה (מב) לפיכך (ח) אין (ט) הנקב (מג) פוסל בו:

מד דיני טריפות בבליות. וכו' י' סעיפים:

א (א) "ניטלו הבליות בשרה לפיכך אם נבראת בבוליא אחת (ב) או (ג) בג' כוליות (ד) כשרה וכן (ה) אם ניקבה

באר היטב

ל"ח שלם ריכר אינו מהם מקום מיקר ואינו נקב כדרכה ולם אינו ריכר מריפה מפסק ומר"ח כתב בכל נוחר ים להמרוף (ח) הנקב (והמרפ"ל אומר בחולין של שוף בכל מקום שמיקב להכל בקרא סומכיה וכתב הסר"ח דבכל מקום יחמיר בעצמו (והסר"ח סחב בכל נוחר ים להמרוף וכל זה כשוף אבל בנחמה וחיה בין נפה וכין דקה דיש שוה. דמב"ל דף קמ"ח)

תשובה

דרכי

כמרים מיי"ם לף כמ' יד חד הספרדי של הי"ד בתכת המור אות ג' וכתכמה אות כלל י"ח סמני ו' כתבו לימה כהסר"ח להחמיר לף בעיכר שהיתרת מיקב מיי"ם ומי' בש"ל דבר שמעמל סי' ע"מ. ומה שכ' הסמ"ם לעיין במ"ו לקמן סי' ליה ר"ל שכ' שם ס"ק ד' דלף כשלון המחלוים עגמי מהדמי אפ"ה כל שיקב בשומכי' ומיכר שהמעמל המיקרי מיקב מריפה מיי"ם. ומ"ם הסה"ם לעיין בלב"ם ר"ל שכ' שם בשמו' י"ג דרך הכרעה לימה ודכמה שם לה ג' מחלוים שלון מגעגין זה בזה ולון מיכר לחמר מחמה מריפה כי שהיכם מרים ומחת מהם מיקבה בשומכי' ס"ו דלא מריפה ולמי' מ' ל' גחלה ול' קמה והקמה מיקבה בשומכי' ס"ו ג"כ ולא מריפה ולון הכרע שהקמה היא מיכרת אבן לם ים שם מחה פיגון שוכהן ומיכר לחמר מיכרת ומיקבה לחמה מיכרת כחר וחקלא שלהם דכוקים זה בזה אבל לם שם דכוקים זה בזה לפי בקולא לף שיכר לחמר מיכרת ומיקבה לחמה מיכרת מריפה לכ"ע מיי"ם בחרך ומי' מקל"מ ס"ק ס"ו מ"ם בדברי אבי"ם בזה המיה בל"ע מיי"ם ומי' בס' דברי יוסף סי' ש"ל מה שסמיך להגיה ע"ד אבי"ם והביא ראיות לדעת הפרמ"ג מיי"ם במריכה ומי' בש"ם ממק סלכס מה"ר סי' י"ג מה שהביא על הל"ל בזה הטעו להחמיר (ומ"ל בסי' שלחן ס"ק ס"ג).

סעיף ו (מא) שחול העוף עגמ"ם ומ"ם לעגין בועה בריאה של לחמה מי' בחחיק ברכה לחת ל"ב ומי' בדבריו לעיל רים סי' ל"ו בחריסת:

(מב) לפיכך אין הנקב עבמ"ם ומי' בכמה"ם ביבגמת ב"י לחת י"ב מ"ב זה ומי' בחלגן נמה סף סי' זה שכ' הבמקום שיחה כמחבר לאמר בנקבה המחול כמו בנחמה כדעת הסר"ח לון לנטות מהבגם לחמם במקום שלון לגם מבב יחזו ים לגם לחקל כדעת הרמב"ם מיי"ם ומי' בחחיק ברכה לחת ל"ב ובבדרי יוסף בשף סי' זה שכ' הדעקר כדעת המחרין בזה בכ"מ מיי"ם ומיי"ם שסיים הת"ם יחמיר לעלמו אבל מ"ו להחמיר לאחרים מב' פי הרמב"ם ז"ל מיי"ם ומפ"ה ס"ק ס' ומי' כיד אחרים שכ' *מהסר"ח דהמחמיר קדום יאמר ל' ומומבו של הכ"ח הל' המקבה שלמו בחחיר ל' מיי"ם ומפמ"ד בף סי' זה שכ' דבחחיר בחחול דשף ים לחקל בהם"ם לאחרים מיי"ם ומר"ק שף סי' מ"ה שכתב דהיבת לאחרים שבבר בחרמ"ם הוא מ"ם כין שבחמה מהמחלוים לחקל לאחרים בשוף אחר אחר שלת בהם"ם בנקב מכ"ם בחחיר וקל יוחר ומיי"ם בשף דברי יוסיים ;בכ"ם לון לחקל בחחיר המחול אלא"כ הה ל' ידיעה ברורה שלת עגם הסכון בחרים הסרעיים הבמוכים לעיל אבל בגלא"ה כל שם חבם לה לון לחקל אחר' בהם"ם גם לאחרים מיי"ם ובדברי אבי"ם שבשם שף סי' זה שוב ראיתי בהסקרים של בעלון ש"ה ליב בחרלין ז"ל אבל"ק קאסבל כחי' סי' ר"ח שהמחל בשוף בחמלה בהוס אחיכה מ' נחלם קלת כמו אבח בקבקשו אחה בלה כלו הא המחול לך שבלה בה שיטי ולקי קלת והבחר בשוף ולף הסר"ח הבריע בדעת המחרים בעקב מחול של שוף מ"מ מ"ם בלקת קלת שבלה בה לון לחמיר אבל מיי"ם: (מג) שחול בו אי אי בלחה"ם שוף סי' זה בחא"ה שהחריך בדין הכ' מחלון בשוף והמלה ולף להמקילון בעקב המחול בשוף מ"מ בחמלה ב' מחלון ים לחמיר ולון לחחיר אבל אבל בהם"ם מיי"ם ומי' בחחיק ברכה לחת ל"ל שהביא שלו והמלה ולף לבחמירים בעקב המחול בשוף מ"מ בחמלה בשוף ב' מחלון כבר מיי"ם:

סעיף א (א) נשחלו הבליות ע"ל סמי' ו' ומי' בפ' אחר לחרכם (מהש"ב מלכן) בקשמרם יוסף סי' מ"ו לחת ל"ל שבבים מה שבחר ל' ש"ב לף בחחיר בחחלה בבר אי לם ביחי יכלן בחלה בל"ה בלחמה בהחלה ל"ל בחליה לחת חמרה שבחה חבר ומלה אבל בריאה בלחמה בחחיר בהם"ם ל"ל בחליה לחת ל' ומי' בחחיק ברכה לחת ל' ומי' בחחיר בהם"ם לון לחמיר בחחיר בחחיר בחח

(ו) ניקבה הטליא (א) (ז) או (ח) נחתכה אפילו (ט) (מ) עד מקום חדין כשרה: ב לקחה הטליא (י) והוא (יא) שעשה (יב) בשרה כבשר הבא שהבאיש אחר ימים שאם תאחזו במקצוע יתבטם ויפל (יג) והגיע חולי זה (יד) עד (נ) (ב) (מו) הלובן שבתוך

באר היטב

כוד (ט) מד. וכתב הנ"ך דעד ומד בכלל (וכ"כ מתחבים כבירה אפילו אם מתרין עמקה ניקב לו מהגך לו מחבר כבירה דחוקה בלקחה מתרין אם הגיע למקום הדין דפרסה דכתיב לה יותר אבל לא בנחתך לו בניקב ב"ח ע"ש) וכתב מה"ה דחוקה פ"י מתם אבל פ"י חלי לא נגע מהמתמם דפרסה הב"ח כתב דהמתמת הסמקים דכתבו מתמת כבירה מתמת דלפן חיוק ולמעשה ערך לחייבה בדבר וחלה המקום לטבן אפילו בהתמתם כאר וכ"ל אם שכתב כלפן שמעשה פ"י מתם וחלה מלא מתם בחלל כגוף פרסה וע"כ מיירי שמעשה בגיעו וראיה שלא ניקבה אבריים הסמיכים (ב) לטבן כתב הנ"ך דשמה בנ"ם ומה פוסקים דנמיק שיעיא לתוך לטבן פ"ם (ומפני בהחל בהמתמה מבנים פרסה מאחר דעיקר לקותא אינו אלא במקום חדין אם ק כשיעיא המקום לטבן מי חפרון מבחון שהרי לטבן שחתה המחנים ובכם בחוץ שבתקל הכם זה בבחר יש לבחבר פ"ם בעמם מין מ"ג שדמנו לאסור גם הכליה אחר מבל"ג פ"ם ומין כאר"ם מלחתה יתמק קיתון ל"ה בחרון זה.

פרוש תשובה

כוד (א) לו מחמכה מבלל"ם דהלה מחבקה ומין בנ"ח שב דסרמ"ל מלק מל מסור ותמרר בחבר ומ"ח דחה בבבת מסרמ"ל ומסק מסרמ"ל ומין כבר"ם לקבל ולין מבל"ם. ומין מחבמה מתן חוקה קיתון ל"ה מבבת דלה דחמת מסרמ"ל וקיים דבלון מבבר נחל יש להמרר פ"ם ומין כבר"ם מלחתה יתמק קיתון ל"ה מ"ם בה. ומ"ם מבבל"ם מה חוקה פ"י מתם כי מין בחבמה מתם מבר מחר מחבבם מבבר מחר מחבבם ומין מבבר"ם מלחתה יתמק קיתון ל"ה מ"ם בה. ומבבר"ם מבבר"ם ומין מבבר"ם מלחתה יתמק קיתון ל"ה מ"ם בה.

דרכי תשובה

להחמיר בזה מ"י"ם וכ"כ בדעת תורה פ"ק ב' לדינא ולפי מנהג נקב שם בו חבמן במקום חדין יש לאסור לך לפי הבקרים שבל הלבן שלם במקום החבמן ומלה מבלא ק מהלוה אפי' לפי הנקב מפלה מבבלא מ"ם דוקא מ"ר מתם ומי' בב"ח לב שלמה (לבבב מהר"ם מלי) פ' י"ח שבמבל לפי מבלא מתם בבלית ומבבא עד הלבן ומתמם ילר מבבא מבן מבן ל' שלקח הרחמה ומתם בבבל ומבל כמן מתם ומלה ילם הבב מבחון לשר הבבהה ולפי הבל לפרים ומי' מבחבבת נחל בבבתם ובכלים ומבבב הבלבה רחמה דיקבה מבלא מבר וכ"ח כין שבבר דבר מבתם פ' מל ליהא דיבר דמתם ז' בבבבה מבר מבבר לבלית מבן דבר רחמה לפן לבבבת מבבר לבלית ומבר מבה מרלבה עב מבחון מ"י"ם (ומבלא המחבק בבבה מת י"ח ומבל מבבים) ומי' בם' מרבה זבח הבבבבי"ן מבבא דברי ומחמה עליו מדברי הבבבב"ן בם' יבין שבמבה ומבמה לאסור מי"ם ל"ע ומבמין ישמש בזה: (ז) או נחתכה מבמ"ם מ"ם מבבו' מבן רבה מבחמיר מלא בבבמ"ם בדבמ מבבבב"ל ומ"ם מבבב מבחמיר בבחבר ומי' בחב"ם מ"ק מ' מ' בב"ל לבחמיר בזה מבמם מחר דבון דבקי"ל מלבה לב' מרבה ומ"ל מ' מבחבר מבבו מ"י החבבר בבבל מבלא בבלא בבבן בבלם מ"ם ים לבחבר בבבלם מ"ם ים לבבבר מבבבר מבבבבבה מבבבבבבה ומבבבבבב

(מז) שבתוך הבוליא הרי זו טרפה (יז) (מכת (ג) (יח) חרב דיש נלקחה ספליח) (פגעה אמורי) וכן אם (יט) נמצאת בבוליא (כ) ליחה אע"פ שאינה סרוחה או שנמצאו בה (כא) מים עכורים (כב) או סרוחים (כג) הרי זו (כד) טריפה (כה) והוא (ד) (ג) (כו) שניקר עד

באר הגולה

הש"פ ר מוד וכ"כ מרבינו מנ"ם

פתחי תשובה

(ג) מיגיש. עבה"מ מ"ש דהוב הפוסקים מולקים אלא ספליח ומי' נכו"ש שגם דעתו טעה להקל גם בחשובת כנסת הגדולה קיתון כ"ה מגיה בשם אמ"ה. בעל פרים מתרוחם שהוכיח כדעת הש"ע דע"ב נקחה ומוגלה חדא מלחמה היא ומ"ב אף בחוגלה כתר גלה הגיע לחרין אך הוא ז"ל חלק עליו והעלה דבחוגלה אפילו דטריפה אף בלא הגיע לעוכן אמנם בפוסקים ומהמרן מי שדעתו רחבה לחוק על כל הלחמרים יכול לסמוך על הרי"ף ורמב"ם וכו' לחתם לאם כמוני מוחל לכל לא יוסקר הלחמרים לאסור אף בעבוטין ומהמרן אלא הגיע לחרין ב"ש ובין בחוגלות חולדות ומלחמ קיתון מ' הגיע בשם מפר בלר לחרנים שסמר דברי כל"י והוכיח כדעת בעל תמ"ל ואף בחוגלה כתר גלה הגיע לחרין לחוגם הוא ז"ל הלחרן בחלוק עליו והעלה כדעת הכל"י אלין לא מדברי הלחמרים

תשובה

(כב) או סרוחים מי בחו"ל בין עולם חו"ל פי' כי שבאלו בחוטא שמלה בטליה מלאה מ"ל ומגיע עד הלבן והלבן הוא אלם ואריח ומראה המים הוא כריח ומראה מי תלים אל בחמה וכ' הרחן שבוט לחתיר כין דאפי' גם בחוגלה דעת הגאון בעל מחכמת יעקב להכריע להקל כל אלא הגיע לחקום חרין אע"פ שהגיע לעבן מכ"ם בג"ל שהיו מים זכים ממנו רק שהיה ריחם כריח מי רגלים ממנם בחלא דאין זה בגדר סרוחים כין דיחוא אל"ר מקבלים שם בכליות אחיכי היתי מה.ק לאסור הלא יותר ים לחלות שהם עלמם מ"ר שבו ואם יהא אלא אפלו עכ"פ ה"ל ס"ם אפלו שהוא מ"ר ואין זה קלקל בטליה ואפילו תלמר שהוא בגדר סרוחים שמא הלכה כהפוסקים דגם סרוחים ומוגלה אין אסור אלא בהגיע לחקום חרין דוקא מיי"ש (כג) הרי זו. מי' בדעת תורה ס"ק ה' שהכיתה מלגון הרשב"א בהה"ב דין חדש דכל היכא דמקיגע בלוקחה שבטליה מפני אלא הגיע לחקום חרין מ"מ עכ"פ הי בכלל מסוכת ואם לא מדע שהלכה קדם שחיטה לא שהיה נודרת תלי' משם שגרוגא וכדומה אפי' אם הש"ב לאמר לאפילכה אפ"ה עריפה דהוי מלחה דלא רמיא עליה אא"כ יש שוד ל' שמעיד ג"כ כדברי הש"ב לא בלילחה שהיכם שמעידים על הטריפה יש להיות מיי"ש. (כד) טריפה והוא שגיעו וכו' עפ"ז ס"ק ד' דמדינא יש דאף כשהגיע עד הלבן אין לאסור אלא בשחוגלה והמשמש מגלה ומראה מבחוץ אבל בהיא מסוכה מבפנים ולא מראה לחוץ כלל בשר רק שאין מלילאת לחוץ זה דכיון שבבר הגיע לחרין ממילא הגלה המוגלה לחוץ מיי"ש ומי' בטורה יקהילא ס"ק ל' שכ' הטיר מסכתא לחוץ זה דאף שהגיע לחרין אפ"ה אסור אלא מראה המוגלה לחוץ רק שהיא מסוכה הכל בפנים רק שבעיקר דברי הס"ר הרבה להביב עליו והעלה דבהגיע לחרין יש לאסור אפי' בשאינו מגולה מבחוץ מיי"ש ומי' בדעת תורה ס"ק י' שהיסף להמוה בזה דהא יש לבן שמחיפה בבשר הטליה ומסכתא לה שיהא הלקחה בפנים ולא מראה לחוץ מיי"ש אמנם בגוף הדין אין בטלים והבה"ש שהביאו על הש"ך בזה מיי"ש ומי' בשו"ת שופרי"ד הגיעה סי' קת"ה מ"ש בענין זה ומי' בד"ה ס"ק כ' שסמך ג"כ להחמיר בזה מיי"ש (ומי' במק"מ ס"ק כ') ומי' בדעת תורה ס"ק י' שהעלה בזה לדינא דאם רלא בודאי שהגיע המוגלה עד הלבן בלין הספק אין להקל אף אלא מראה לחוץ כלל אך אם היה ספק אולי היה הספק מצוי בשר בין מקום החסרון ההוא ובין הלבן כגון שמחוך וכדומה שלא"ל לבדיר עכשיו לא יש להחיר בכה"ג שהחסרון שע"י המוגלה לא רקבון כל"ל הוא בתוך בשר הטליה בפנים ומוקף בשר מבחוץ כיון שאינו מיכר ממש מבחוץ כלל מיי"ש. (כה) והוא שגיעו עד הלבן עבה"מ ופמ"ש מ"ש בלא הספיק לבדקה אם הגיע לחקום חרין עד שאכלה הכלב וכו' ומי' בהב"ש סוף ס"ק ב' שמהב דבלא בדיקה אם הגיע לחרין כי עריפה מספק מיי"ש ומי' בדעת תורה ס"ק י"ל שכ' דאפי' בהפ"מ אין להקל בזה אם בדיקה כמדומה בדלא שמסתפה הטעמ לחוץ הטליה והספק הוא אם הגיע לחרין כלל אבל אם מלא אלחיפת של מוגלה ע"ג קרום הלב שגע הטליה ומלבד בלא בדיקה ים ספק אולי היה רק על הקרום ולא נכנס לטליה כלל יש להקל דים ספק אולי לא בחל מעמה הטורף כלל ונם יש ס"ם מיי"ש ומ"ש הפה"ם מהם? בני חי להחמיר הכלים ע' בפ' בני חי שם שבטיל בסוף דבריו מהבו' מהרי"ל בן לב להחמיר גם לענין הכלים מיי"ש וכ"ל בד"ק ס"ק ד' בשם הבני חי שבסקמת לאסור הכלים אף לאחר מבלילת מיי"ש ומי' במק"מ ס"ק ו' שכ' דמ"מ בהפ"מ יש לסמוך להקל ולהחיר הכלים בכה"ג שבלא מדע הספק עד לאחר מבלילת מיי"ש ומי' בשלחן נבוה ס"ק י"ל מחדש לי:

(כו) שגיעו עד הלבן עבה"מ ופמ"ש מ"ש מהבה"ש ופרמ"ל לענין

דרכי

מריפה אבל אם הגיע רק עד הלבן שמסביב ולא נכנס גם להחלב כלל יש להקל ואם נכנס הקלקל להקרום שע"ג רחלב ולא שלטה בחלב עצמו יש לאסור בלא הס"מ אבל בהפ"מ יש להקל מיי"ש וכ"ז אם הי' שם טעמ ומכה בטליא ויש בה מים מסרים לא סרוחים לא מוגלה עי' בדבריו לאלן (ס"ק כ"ג) (מז) שבתוך הבוליא עבשו"ת סוטו"ד קמח סי' ע"ו שכ' דהא דבעינן בד בים לאו שיכנס לתוך הלבן לשיטה כמה כוסקים הייט אם הלקחה הוא בלר הלבן אבל אם הלקחה הוא ע"ג הלבן אף שלא הגיע עליו ואין לחוסף חומרות וגם מפ"ר אין לחיק כלל בזה בין אם הלקחה הוא בלר הלבן לא עליו מיי"ש (יז) מכת חרב. עבלה"מ מ"ש מרש"ך ועהב"ש שכ' בסיגת הש"ך דר"ל דהרוויחו בעצם שיהי' חתך וכבר אבל אם לא הי' אלא לא כנין חתך בלא כח לא כי בלא חתך כבר מיי"ש ועט"ש שהגיע על הש"ך וכ' דבנחתך לגמרם אפילו בלי מכת הרב טריפה אלא דבמכת חרב אינו ר"ל שחתך אלא שנעשה בטליא פגעים ע"י מכת חרב דכתיב לה ביומר מיי"ש וע' בחמזיק ברכה הוא י"ם שהבכים לחט"ם בזה מיי"ש ומי' במק"מ ס"ק ז' שכ' דלכל הפירושים אין לחסר אלא כהגיע בתוך חתרין אבל שלא בחרין כבר בכל עין מיי"ש (יח) חרב עהב"ש שם שכ' דכל דהיה בכח אי לא דוקא בחרב אלא אפי' בקלקל אסור מיי"ש ומי' בנסר נמח מדק החדש בביאורו לש"ע ס"ק ד' שכ' דמה שמשיף הבה"ש לומר דבכח אסור אפי' בקלקל אינו נראה להחיר כלל מיי"ש ומי' בדעת תורה ס"ק י"ב שהביא נ"כ דאות לחיסף מדברי רש"ל הנ"ל והעלה לדינא דגם בחבר בכח אין לאסור רק בעצמו ע"י חרב ברזל דוקא מיי"ש (יט) נמצאת בבוליא ליחה עבלה"מ סוף ס"ק ד' וכתב"ש ס"ק ג' מ"ש בבועת המגלה בטליא ובולמת לחוץ ומי' במק"מ ס"ק ט' שהביא ראיות מרשוסקים שאין להמריף בכה"צ רק בבועת משוכתת בפנימיות דטליא מקום אבל בטליא ממלאת שלימה לגמרי ולאחר קילוף הבועה לא היה בפנימיות הטליא שם רשיעתה רק שהיה דבוק על הטליא בועה לא מכה והבועה היתה בקרום בפ"ע ולאחר שנקלפה הבועה ממלאת שלימה בקרום הגיע לחוות בה בשר מיי"ש ומי' מה בש"ת הרי בפמים סי' קנ"ז ומי' בש"ה ספר יהושע סי' כ"ז שבאלו בשבוטת שהיה בועה על הטליא מבחוץ שלא בחרין ובקלפה והיה הקרום שלם רק שבאלר בה בקצת במקום יושב הבועה והיה בהפ"מ הי"ל שבבועה בלה ממקום אחר והבקה בלן והקצה נעשה שם מהיוקה הבועה מיי"ש ומי' במק"מ שם שכ' דבים קמט ל"ע לדינא מיי"ש (כ) ליחה עי' בדעת תורה ס"ק ז' מ"ש לענין אם נמלא בה בועה מלאה מוגלה ובמה אם היה כמ"ז לא כמים עכורים והעלה לדינא דבמוגלה אפי' היא לבנה אפי' אינה מסרחת ואין בה שום עכירות אפ"ה דינה בכל דבר כמים עכורים מיי"ש (ומ"ש ס"ק כ"ט) (כא) מים עכורים או סרוחים עבלה"מ ופמ"ש מ"ש להחמיר במוגלה ועכורין וסרוחין אפי' מססה מבפנים וגם בלא הגיע ללבן ומי' בחב"ש ס"ק ה' וכד"ק ס"ק ב' ג' וה' ובמק"מ ס"ק י' וי"ל דכל זה דוקא במוגלה ועכורין וסרוחין נמרים ומסמים נמור אבל בכלא הי רק שיש קלת בם יש להקל כדשה המחבר וכן אף בעכורין קלת אין לרחמיר כלל בעכורין נמור ואף שאינם מלוים אפ"ה אין לאסור רק בהגיע לרחמיר לא עכ"ם בסמוך לו אבל ברישוק קלת אלא בעכורין נמורים מיי"ש וכתבו בזה כ' נ"כ בשו"ת סופרי"ד חמינה סי' קמ"ט ובשו"ת מגדל הנן סי' ד' ובשו"ת מנח מדק החדשות חו"ד סי' מ"ז מיי"ש ובשו"ת יד יוסף סי' י"ד ובשו"ת מחר לדברים חו"ד סי' כ' (ומי' בדבריו לאלן ס"ק מ"ד).

באר הגולה

הסליא ומה"ב יוצא מן הסכלות לחוץ ונלי הא הש"ל): (ג) חרב. הגה סמ"ו דמכת חרב פירשו שבקצה לשרם והש"ך חולק עליו והגה דמכת חרב שלא מבחוץ דמכת חרב הוא בכח ושיש לקחה הסליא אבל מחוץ בכחה כבר (ד) מגיעו סי' הש"ך הגיע על הלבן ונמים אים אפלו אבל הלבן כבר מיבו שיש חוקה לדעת המחבר אבל הרבה פוסקים ס"ל דאם לקחה אפלו בסליא מ' בחים עכורים לא מעכב בחרב בבבר הכח אפלו לא הגיע עד מקום הלבן מריפה ומבחוץ אפלו בחוגלה רשוק הרבה מהקום חרין מריפה (מדלמר בגמרא לקחה בסליא מריפה והא דמיירי לקחה עד חרין מבחוץ חוקה בלקחה אבל לא בחוגלה ומים עכורים וכו' הפ"ר

תשובה

(כב) או סרוחים מי בחו"ל בין עולם חו"ל פי' כי שבאלו בחוטא שמלה בטליא מלאה מ"ל ומגיע עד הלבן והלבן הוא אלם ואריח ומראה המים הוא כריח ומראה מי תלים אל בחמה וכ' הרחן שבוט לחתיר כין דאפי' גם בחוגלה דעת הגאון בעל מחכמת יעקב להכריע להקל כל אלא הגיע לחקום חרין אע"פ שהגיע לבן מכ"ם בג"ל שהיו מים זכים ממנו רק שהיה ריחם כריח מי רגלים ממנם בחלא דאין זה בגדר סרוחים כין דיחוא אל"ר מקבלים שם בכליות אחיכי היתי מה.ק לאסור הלא יותר ים לחלות שהם עלמם מ"ר שבו ואם יהא אלא אפלו עכ"פ ה"ל ס"ם אפלו שהוא מ"ר ואין זה קלקל בטליא ואפילו תלמר שהוא בגדר סרוחים שמא הלכה כהפוסקים דגם סרוחים ומוגלה אין אסור אלא בהגיע לחקום חרין דוקא מיי"ש (כג) הרי זו. מי' בדעת תורה ס"ק ה' שהכיתה מלגון הרשב"א בהה"ב דין חדש דכל היכא דמקיגע בלוקחה אבל אפי' אלא הגיע לחקום חרין מ"מ אל"ל מי בכלל מסוכת ואם לא מדע שהלכה קדם שחיטה לא שהיה נודרת תלי' משם שגרוגא וכדומה אפי' אם הש"ב לאמר לאפילכה אפ"ה עריפה דהוי מלחה דלא רמיא עליה אא"כ יש שוד ל' שמעיד ג"כ כדברי הש"ב לא בלילחה שהיכם שמעידים על הטריפה יש להיות מיי"ש. (כד) טריפה והוא שגיעו וכו' עפ"ז ס"ק ד' דמדינא יש דאף כשהגיע עד הלבן אין לאסור אלא בשחוגלה והמשמש מגלה ומראה מבחוץ אבל בהיא מסוכה מבפנים ולא מראה לחוץ כלל בשר רק שאין מלילאת לחוץ זה דכיון שבבר הגיע לחרין ממילא הגלה המוגלה לחוץ מיי"ש ומי' בטורה יקהילא ס"ק ל' שכ' דהשיר מסכתא לחוץ זה דאף שהגיע לחרין אפ"ה אסור אלא מראה המוגלה לחוץ רק שהיא מסוכה הכל בפנים רק שבעיקר דברי הס"ר הרבה להביב עליו והעלה דבהגיע לחרין יש לאסור אפי' בשאינו מגולה מבחוץ מיי"ש ומי' בדעת תורה ס"ק י' שהיסף להמוה בזה דהא יש לבן שמחיפה בבשר הטליא ומסכתא לה שיהא הלקחה בפנים ולא מראה לחוץ מיי"ש אמנם בגוף הדין אין בטלים והבה"ש שהביאו על הש"ך בזה מיי"ש ומי' בשו"ת שופרי"ד הגיעה סי' קת"ה מ"ש בענין זה ומי' בד"ה ס"ק כ' שסמך ג"כ להחמיר בזה מיי"ש (ומי' במק"מ ס"ק כ') ומי' בדעת תורה ס"ק י' שהעלה בזה לדינא דאם רלא בודאי שהגיע המוגלה עד הלבן בלין הספק אין להקל אף אלא מראה לחוץ כלל אך אם היה ספק אולי היה הספק מצוי בשר בין מקום החסרון ההוא ובין הלבן כגון שמחוך וכדומה שלא"ל לבדיר עכשיו לא יש להחיר בכה"ג שהחסרון שע"י המוגלה לא רקבון כל"ל הוא בתוך בשר הטליא בפנים ומוקף בשר מבחוץ כיון שאינו מיכר ממש מבחוץ כלל מיי"ש. (כה) והוא שגיעו עד הלבן עבה"מ ופמ"ש מ"ש בלא הספיק לבדקה אם הגיע לחקום חרין עד שאכלה הכלב וכו' ומי' בהב"ש סוף ס"ק ב' שמהב דבלא בדיקה אם הגיע לחרין כי עריפה מספק מיי"ש ומי' בדעת תורה ס"ק י"ל שכ' דאפי' בהפ"מ אין להקל בזה אם בדיקה כמדומה בדלא שמסתפה הטעמ לחוץ הטליא והספק הוא אם הגיע לחרין כלל אבל אם מלא אלחיפת של מוגלה ע"ג קרום הלב שגע הטליא ומלבד בלא בדיקה יש ספק אולי היה רק על הקרום ולא נכנס לטליא כלל יש להקל דים ספק אולי לא בחל מעמה הטורף כלל ונם יש ס"ם מיי"ש ומ"ש הפה"ם מהם? בני חי להחמיר הכלים ע' בפ' בני חי שם שבטיל בסוף דבריו מהבו' מהרי"ל בן לב להחמיר גם לענין הכלים מיי"ש וכ"ל בד"ק ס"ק ד' בשם הבני חי שבסקמת לאסור הכלים אף לאחר מבלילת מיי"ש ומי' במק"מ ס"ק ו' שכ' דמ"מ בהפ"מ יש לסמוך להקל ולהחיר הכלים בכה"ג שבלא מדע הספק עד לאחר מבלילת מיי"ש ומי' בשלחן נבוה ס"ק י"ל מחדש לי:

(כו) שגיעו עד הלבן עבה"מ ופמ"ש מ"ש מהבה"ש ופרמ"ל לענין

(כז) עד (כח,כט) הלובן (ל) אבל (לא) אם

באר היטב

חולק ופסק כב"ע דצריך שיגיע המחלה לגוף שבב ממשה בבמה שמלמה ריטחת בגליל שהיה מרוחה ולא הסמיך לבודקה אם הגיע למקום החרון לא לא מד שחלה הכלב והמריפהו הרב מהר"י והרשד"ם והרמ"ך וה"ר עין כמה"ג דף קמ"ח היו הרבה אנשים בבית המבדיקים קלתם לחרו שלא הכלילו ולא רלו הסרהון וקלתם אמרו שהם רלו הסרהון אין כלל הכתבה ומריפה הטיה ב' מרלה הכלילו ולא היה בו מחלה וב' לוחרים שהיה בו מחלה אבל לא ידעו אם היה מגיע עד החרון ל"ל הכתבה וכ"ל חרי חרי והבמה בחזקת היתר שחלה רלו בכלילו מים והריחו ריח מרוחים אין לחלות ולומר דשמא הסרהון בא מחקום אחר והמים שבכלילו לגלים הם כמה"ג בשם מרדכי"ל ע"ם ל' קס"ם) וכ"ם מהרש"ל ובי"ם וכ' הם"ר שכן רלו לחחות לחשבה וכתב הש"ך אבל ולפי בחכמת חרב בל"ש בחין לחמיל לקחת לחקום חרון ולא כל"ח לחשבר בם בזה ושל מחמיל הב"ח בבמה דיבים שבבי' זה ולים עיקר בם"ם ופוסקים וכתב מהרש"ל אם"ב לחמריב בגמרא מלחה מוגלת מריפה יש לחלק אם לא היתה הכתבה מבחון אלא מבבים ברך אחבים הליחה לחקום מריפה אחיו לא הגיע לחרון עכ"ל אבל היכא שהיתה הכתבה בולמת מבחוץים בה מוגלת מריפה אחיו לא הגיע לחרון ובלבד שבבה דשם

פתחי השובר

לחשר לף בספ"ת בחולה ובים פסלים לף אלא הגיע לחרון והלרון לבחר שבב דשם הרמ"ם ז"ל ק ובי"ם מהם מבב ריב בלקחתא הייב בחשם דק"ל דבלקחתא דחקשים בפיקו דחחי לחקום הרון דמה שלחחו דבחיק דחחי לקחתא לח"ם הייב בלקחתא דחקשים אבל בחחולה ובים בעלים בם הוא ז"ל ק מדה דלף אלא הגיע לחרון ובלבד שבבה דשם הרמ"ם לא כ"כ הב"ה ע בסוף ע"ם [ובפ בבים פי' י"ד בחב דים לחחחון פלא בזה לחבריי בחחחחחם אלא בחקום הלובן] וכחב חוד דבחיקר כחחם רבי"ל דבל זה לם הבחה הוא מבחון אבל לם הבחה הוא מבפרים בלוגן יש לחקל בזה אחי בלא הלא בחחב"ם שחולק פ"ו ב"ם [ומי' בחחחבה חבקבחה יחבב פיקון ה"ם בחחרון בדון בל"ל לחחלה חחולא לא מים בבחרים ולא הגיע לבון וכחב יחן כי הוא חחחלה בחיבה ובחבקר חחחן בחול כחחב לחיה בחחחה חבחחה חחר בחבחרים בחחחה ולם בחיבה לבי לחקרק בזה ובבחר שהם חדבבי בל בחחחרים וחבב"ם לם יש לבחחיר בזה כלל וחבב"ל לא בחבקר ובבחר בבחר בבחר ב

יורה דעה סעיף מד ב הלכות טריפות

(לב) נמצאו בה (ד) (לג) מים (לד) זכים כשרה (לה) אפי' הניעו ללובן שבה (ופסי' (לו) נתגלו מים זכים

פתחי תשובה

נמצאים מהם טיפר פי' כ'] . (ד) מים זכים [מין המצאתם מהם טיפר טיקנו מ"ו דלשטו אם הם מלוחים אין לאסר מ"ן] .

דרכי השובה

מגלת אבל לא הגיע לטבן וכ' דכמן דלפי הבנת הענין נראה חדוש לא היה המגלה בולטה לחזן רק שהמ"ה היו לעצלה וכמגלה היה בהתחיבות ים לבחיר מלוכיה רכ"ע דכיון שהמגלה היה רק בפיס הם לא הגיע לטבן וכ' דמעשה זה י"ל הא דמעשים בכל יום שבחרולן שהמ"ה הם בשלחפיה אין מסגיחין בשלי השלחפיה מלי ים שם מעמ מגלה לא מים עכורים על שלי הבלחוכיה ד"ל דהוא מעמם הגל"ל כיון דאפי' אם ים שם מעמ מגלה מ"מ כיון שהוא ממון בפרים ואיט ראיה לחזן אין לחזם עיי"ם והנה לפמש"ל (ס"ק כ"ד) מהאחרונים להתמיר כשהגיע להרין אכי' אינ מנולה לחזן לכאורה היה נראה להתמיר לבריך בכ"מ המ"ה מלי ים מעמ מגלה כל"ל אבל לפמש"ל מהרעת תורה הנ"ל דכל מגלה הגיע לטבן ים לחקל כל שהמ"ה הוא חוב ספיר מ.הב השולם דבכ"מ אין בודקין המ"ה (לב) נמצאו בה ס"ז עבנה"ע ס"ק ד' אבל להתמיר כל מגלה דע בודקי שהם מ"ה ובבש"ה מים חיים חוי"ד בשהה בן המחבר שמשם בסוף פי' י"ג שסיים לפי' שחח"ה אבל הלפעמים יולא מיפה מים משוך הטבן וקשה לעמוד עליהם אם הם זכים וכי' וכמעט נפל פיהה בבירה רק קצת ים לחקל עפמ"ם הכי"ב ס"ק ד' ע"ב אם ים עוד לד קולא דהיים שלא מהקלקל הרחב מהטבן וגם ים להסכחב אם המים הם זכים ים להכביר בהפ"מ והמה המחק עיי"ם אך בש"ה מוסו"ר קמת פי' ע"ז החמיר בדין זה וכ' דאם לא בודקו הי"ל עכ"ב ספק מריפה עיי"ם וכ"כ בד"ק ס"ק ד' ובמק"מ ס"ק י"ח דחוקא כשבדק ולאה שהם יכים אבל אם לא בדק אם היו המים זכים מריפה אך כ' דזה חוקא כמלא ידע בודאי אם איט רחוק מן הארין אבל בידע בודאי שהם רחוק מן הארין ים לחקל דיה"ל ס"ם וכ"ז חוקא כשבדק ולאה עכ"פ שבודאי איט בארין רק אלא ידע אם רחוק מן הארין לא לאו כ"ל אבל אם לא בדק כלל אם הם בארין לא לאו אז אם לא בדק אם המים זכים לא עכורים מריפה דהוי כפ"ם להחמיר עיי"ם ומי' ביושטה יעקב ס"ק ב' שהאריך בשובדא כמ בגמלא בסלית בועא של מים מכורין ולא הגיע לטבן רק סמוך ממם לטבן ושכח לבדוק אם היו מרוחין ולכאל בענין זה והעלה שאין להחיר הבשר אף בבועא שאיטה בולעת מ"מ בדיעבד אם הבשר כבר נאכל ים להחיר הכלים לאחר מעל"ע ובפרע בכלי שרלמי"ן שהם יקרים עיי"ם ומי' בש"ה חבר לאברהם חוי"ד סי' כ' שבאמל בסלית שעלה בה מכה בפעבה מ' ומעבה כמו בועא במ"ז מרלה נעל"ב ועד שלא בספיקו לבדוק אם המים הם זכים לא עסרים בקרעה הבועא ובפכה נאדן ולקלו הבלחפיה מהטבן שבסלית והיה נקלפת שפיר והש"ב דהם ראה להבשר בלאמרו שכן הרה רב שוהבן אחד הבשר הבלחבועא נקלפת ים לה שור בפ"ע אל"ל לבדוק עוד אם המים זכים לא עכורים ואם מע לטבן לא לאו והביב הבר זה לא ינן לחמר וה"ל שם ראיה לדחות דבר זה דאף דלא נתגלה בועא במ"ז שלא הבה נקלפה בעור בפ"ע אם"ב לא סחכון על מה שהיא נקלפת בפ"ע בלי בדיקה אם המים זכים לא לאו ובודאי שהבועא שמע ושמה הבבר הנ"ל בודאי אף לאחר שבדק ראה שהבועא הוא במ"ז הה בודק נ"ב אם הבועא נקלפת בעור בפ"ע ומכח שהחמיר הבב"ם בראיה (לעיל סי' ל"ז) אבל שלה זה לא יעלה על הדעת לבדוק אם הבועא נקלפת כדי לחקל עי"ז חלילה עיי"ם ומי' בדעת הרה ס"ק י"ח מ"ם ע"ד הבכל"ח המכר וכ' שהוא יודע ומכיר לא הרב המורה הנ"ל שהיה רב שוהבן ויפה הרה לחקל בזה וכבן מיקר לדיגא שאם מגלה על בבר הסלית ובגיע עד לטבן אבל קלפו הבועא עם הבים מלטבן ובפלרה שלימה ולא מדע אם היו המים זכים לא עסרים מ"מ כיון שראה שהטבן שמר אם הבים לבועא ים לחקל בספק מ"ז וגם כ' שם ד"ל דאפי' אם ים ספק גם בזה אם היה לבועא בים לבן ובספר כל המים ובספק אם היו המים זכים לא עסרים כנ"ל מ"מ כל שראוין שהטבן שמר אם ים לחקל ועיי"ם עוד בכ' דאם מחבו בסלית ויגע קלוח מים ושמר עוד מעט מים בסלית ובדק זה המעט מים בבמרים ראה שהם מים ובים הרוחים לא אף שהגיע לטבן ים לחקל עיי"ם : (לג) מים זכים עפה"ם מ"ם מבחו"ם אפי' הם מלוחים אין לאסר ומ"ק ס"ק ד' וכו' רי אברהם ס"ק ז' בכ' דמלבן הבשרים רק לבחמיר בבמרים ובראוין שמעמ שאין קבידה אם הם מלוחים ובי"ב חי"ל לבשות הבים כגל עיי"ם והנה בש"ך לעיל סי' ל"ז ס"ק ס"ו כ' לענין ראיה דמרים לא מלוחים הי כמו עכורים עיי"ם ולכאורה מבמה דבכ"מ הרין בן (ומי' בבר ראם מרים

יבראשן

(לז) בשלחופית קמטה (לח) בטנית כחרס) (מרדכי פ"ק) (לט) "ואם נמצא בה (מ) דם דינה כמים "ואם נמצאת מלאה (מא) מים שמראה רע אבל לא הוו עבים ועכורים אלא (מב) מראהם כרכומי כמראה הדבש כשרה (מג) "ויש מי שאוסר (ה) (וכסי (מד) ריסו): ג (מה) "אם לא (מו) היה (מז) הלקוחא (ו) (מח) אלא בלובן

ה פ"ל כתב בהיש מלים כלל מ. וכל מ ו כי מדפי מ"ל ו תשמע מרכבת ח כי מהמשמע שמי ואין מרוקח

פתרון

(ה) וכסי מסוב. פירש בשלחות יפסק פירש ר"ל שכתב דבמה שהיה בשלחות הדבש חזקת אם בדולה כביש נמקים מכרין יש לאסור אבל אם היה פסק אם הביש נמקים מכרין יש לאסור פ"ק (ו) אלא בלובן פירש בש"ש שכתב דלפי אם לקחם אסורה ואבש נמקים לובן ובלובן משמע מרשה מ"ש אם אין אלקוחא רק בלובן כרכומי . גב

ודמי

יבחוקן כמו (כמנ"ל פ"ק י"ח) ומבשר"ם שאל ומביא תשובה פי' ל"ב: (לז) בשלחופית. מי' בשר"ם לשון מקן החדשות חוי"ד סי' מ"ד שמאל לי בעיק שיהא בשלחופית פסי' אל כים ומ"ה אמור בריאה לעיל פי' ל"ו שיהא הכים לבן מבפנים וס' ובכיא רמי' ובכסלות מ"ל שיהא לחכים פסי' הכ"ל כמו בריאם מ"ש בתרוך ומבשר"ם הבר לאברהם חוי"ד סי' כ' ומי' בעקרי הי"ש חוי"ד פי' ה' מה י"ד שבכיות בכם ברב פרי האדמה שלוקע בעיה"ק יהולים שמלה בסלות בשלחופית שחורה אלא והמריפה אע"פ שהחכה ומלה בה מים זכים כיון שבגיעו מד לבנן ולא שבמים עבו רחם בהלבון שמי' מבוה קלת מחמת הרשותא מ"ש ומי' בעבת הוה פ"ק י"ל פי' ל' דבריה מדבריו אלא המריפו מפני הבשר מרלה שבשלחופית אלא בלרוף מה שמבה קלה שמי בהלבון ע"י הע"ה מ"ש: (לח) בבוליא ר"ל אפי' בתוך הארץ. ומ"ל פ"ק ז' ופ"ק ט' ובמק"מ פ"ק י"ג של דחוקה כיתם בהלי שבם מ"ו אבל אפק מ"ו לף שבם בשלחופית מ"מ בהמנע מכרין מי קרוב לחלה מריפה דהכים בל השלחופית לא מי הפסק בין הטוטרין ובין הארץ מ"ש ובבש"ם חבר לאברהם בם: (לט) ואם נמצא בה דם ולפם מהחדם הבלית ומלא בה לרחות דם ע"י שבבה שחבה בנמחני ע"ל (פ"ק פ"ב) . (מ) דם דינה כמים עפ"ש פ"ק ז' בכרמוני דלף הבאים עד הלבן ע"מ כל אלא הבא אלבן רק עד הלבן ים להקל בכרמוני מעמם פ"ם מי"ם וכ"ל בדעת הרוב פ"ק ו' לרמ"ם דלפם מלא בבבר הבלית בעמת אל מי כרמוני אפי' הבא עד הלבן ולפן הפסק כלל בין המים ובין הלבן מ"מ כל שהלבן הוא אלם ים אבל בין המים ובין המעמן ובביר שבאמלא הבלית ים להקל מעם פ"ם מי"ם ובבש"ם לשון אלק החדשות חוי"ד סי' מ"ו שבאל מ"ד סלית שפ' דבק בה שלחופית בהאבל שבהארץ ובבבר הבלית אלמה בשפבה אבל לא הבא לבלן ובקלפה בקל והבבר שבאמר הי' יפה ומי שלחופית הי' בחרלה הרבה והביא ובבבר"ל כ"ש מרים שבאל בבר ומכ"ם בהפ"ם ובם כבוד שבבה מי"ם ובבש"ם יד יוסף סי' י"ד ומ"ם הפפ"ם מהבלחה יאמר לחיות בם בהפק אם הבא אחרין הבה בדברי האחרונים הכ"ל מבוהר דחוקה בדלה לא הבא לחרין הבא דים מהחיר מעם פ"ם ולא בהפק מי"ו ובכ"ל בד"ם פ"ק ט' לחיות הבאיר מ"ש בדלה בבר בדיו כל דבר בין המים לבלן אבל בלבלה הם לאסור דים פ"ם לחחמיר מי"ם ובחק"מ פ"ק י"ג (ומי' בבלי פ"ק ט' מ"ם בזה מהבחה"ג) ומי' בש"ם הבר יהבבה פי' כ"ל בד"ם ומבה בבא לחבר:

סעיף ג (מה) אם לא היה הלקוחא וכו' ר"ל דכל הבריאה שבהבר לבל לאסור בבלית הוא אבר בם בלבן לחד ובקר חחבא הוא בלשה לבן מ"ו בפ"ק ז"ל ומי' בחרי הלר פ"ק ח' בל' ובל"ם לא הי רק בבר מריאה ובדאיכה עוד הבפק מחרמת הרי*מי"ם ומי' בדעת הרוב פ"ק מ"ו מ"ם בזה וכ' ולפם הם לקחה בחב לבלן הי הלר מריאה ולם הוא רק בחישוב הי הבבר מריאה ומה"מ כ' ולפם הי' הלקוחא רק על הלב שבבבבות מקום הבמבבר הבבין שבחמלבה ולבה בבבע עד המלבה הבחין ר"ל הבי פ"ם ובן לם אפי' הי' הבי כרמוני בחב לבלן רק אלא הבא לחמלבה הבלית הם לבקל מעם הבי פ"ם (ע"ל פ"ק י"ד) אף כ"ו הוא הבלא הבר מי"ו מבלה הבר בבבר מי"ו מבלה הבלן אבל בבחבר מי"ו מבלה הבלן אין לבקל מי"ם: (מו) הבי הלקוחא ובכ' מי"ו פ"ק ג' של חקה לקחה אבל אם הבר הבלן אבל הם בבר מי"ם ומי' בדעת הרוב פ"ק ב' ובמי בדעת אם הי"ה אם הבר כל הבלן בבבלית אם בבר בבלית אם הבלה אבל אם הבלן בם אבלה בן בבלה הבלן הבבלה הבלן הבבלה הבלן הב

אע"פ שכל שאר הכוליא בריאה (מט) טריפה: ד (נ) נמצאו (נא) בכוליא (ס) (נב) אבנים (נג) כשרה: ה (נד) כוליא שהקטינה טריפה. (נה) וכמה תקטן ותטרף (נו) בבהמה דקה (נז) עד (נח) כפול

מכבר בכיס מקום מרים וכיס מקום שכל מים פ מרוקה ולא כשם מעכב מי פקקה כגבאל

באר היטב

(ס) אבנים וכתבו הט"ז ופ"ך מפלא אם אמלא מקום מרין כמרה (כי מקום יוכלין

פתחי תשובה

דמקפקה לא מצרפינן דיש אמת והקיף אם מקום לעצמה פ"ש:

תשובה

מזה בתב"ם שם שכ' דאני מיני אבנים יש ל' מר שנמצה ע"י הפילה ומתי' מלבנים ומתקים שלוש וכים כרם חול וגרזרת ומי"ז המסף ומהחזה האבנים ואינן הלבנים המה מיכרים כי בכה"ג הוי הכוליא סלה שלימה רק שאינן האבנים שומדים פון הלובן ובאבנים כלו לף כמיגלא בהון המרין כבר אבל אינן האבנים הטלים נופל והוא מתה שהחבר מבבר הכוליא לשונגא קצה שהקצה וכי' לאבן זה הי לקרה ואם ערלה מעמים שכ הוא לא כבאיש לאקום הרין טריפה מי"ם והביאו במ"ז ס"ק י"ל ומי' בס' דברי יוסף סוף סי' ש"ח מ"ם בזה וכ' דבמכר שנמצה האבן מחמת חולי ולא בא מסבי לא יש לאסר שלא בהפ"מ אמי' בלא הגיע לובן ומי שלוש בקי לעבר אם הוא בא מחמת אחי' לא מחמת חולי יש להחמיר בכל אבן בהגיע לובן בי"מים: ועיין בם' שרש מעקב הרלשון ליו"ד בחידושי לסי' זה אות ג' שהסכים בענין זה אם יש בהאבנים המלאים בכליות שקלין וכ' דבמין האבנים המיבים שבולים בכליות עצמן ל"ל דאין לתלק בהם כי אמי' יש בהם שקלין אבר והא אין תבם שיבה רק שבולו בכלן והכוליא עצמה אמי' מיקבה בהם כשרה (ופ"ל סי' מ' ס"ק ט"ו) אך מין האבנים שבאים מעצמה לבכליות מחמת אחלה והמרי יש לעיין כיון שאותן אבנים הולכים בכל אבנים הבמיים שבקבהן בהמה ל"ל שחומה לקון לא ייחתו שמלא בכבד והתרין בזה וסיים בל"ע מי"ם: (נב) כשרה מי' בחמת"ם כלל פ"ע ס"ק י"ם שבהפסק בכוליא שהקטינה לאחת מבכישור ע"י אבנים שבהם אם הוא כשרה לא לא והיתה בל"ע מי"ם ומי' בתורת שמואל ס"ק ל' אבל הבשיטת לי' לדינא להתיר מי"ם וכ"כ בבל"י אך בחב"ם ס"ק ס' כ' לאסר בזה מי"ם וכ"כ במ"ז ס"ק י"ל וכן ראיתי בם' פרי עץ הרעת על הל' טריפות ה"י מהגאון מ' משה מיילם מוויסלין ז"ל בחידושי לסי' זה שבאיג על התורה שמואל בזה הבלה לדינא בהחב"ם לאסר מי"ם ומה בש"ם הבובה מאהבה חלק ג' בתרוה הב"ע הגיע על החב"ם שהחמיר בזה מי"ם לבל יעיין בם' תוספת יהוסף בקיטור הולאות לא"ה בם' זה אבל שלון דברי הראשונה מלהבה מוכרחים בזה והמיקר לדינא בהחב"ם מי"ם ומי' בדעת הרה

ס"ק י"ז אבל דמ"מ המיקל בהפ"מ יש לו על מי לסמוך מי"ם.

סעיף ה (נד) כוליא שהקטינה עפ"ם סוף סי' זה ומבלר מדברין הלא הי טריפה בהקטינה אלא הוקה בשלמה הקטנת גם בהמרין וכל מה דלמרין דשלוא שהקטינה טריפה הא משום דכמו שהקטינה אבר הכוליא לפי ערך זה הקטון נמי המרין מי"ם אבל יעיין בשו"ת מבר יהושע סי' כ"ו ובמק"מ ס"ק י"ח אבל דהקטינה טריפה לף בשלא בגעה הקטנה בחרין ומי"ם בגה"ק אות ל' וכ' בשרין: (נה) וכמה תקטן וכו' עי' בתשובת בגאון הח"ם מל הי"ד (בסימן מהדם) בחה"ק אבל מהכו"ם סוף סי' זה דבכ"מ אין להחמיר בהקטינה מהמת חולי אלא אם הרין הא בשרין מבך הכוליא דבמ"ב ל"ל שהחרין לא הי' כיוה ממבך אוך פול ומבנה מי"ם (ומיהו ביותר מפול ויותר מעבנה כלבקמן ס"ק ל"ח) (נו) בבהמה דקה וכו' ובנבה וכו' עי' בדמת הרה ס"ק י"ח שהכיה מלשון הפוסקים דלא הו בכלל דקה אלא בבם ומה ובל בגל בכלל נבה הוא מי"ם (ומי' בדברי לעיל סי' י"ז מ"ם בזה). (נז) עד כפול וכו' עד בענבה וכו' עד"ק שם ובמק"מ ס"ק י"מ הל"ל דלף הקטינה רק בלא אחת בבמ"ל והכוליא הב' הוא נחלה הרבה מ"מ אם אין בכוליא ז שהקטינה כשיעור יותר משל בדקה וכו' מרפה מי"ם. (נח) כפול וכו' בענבה עי' בם' מהר וקינה על הא"ח סי' ר"ב ובד"ק שם ובמק"מ ס"ק ד' הכשיעור כפול הייט כפול ביטי דעכשו מי"ם ומי' בחידושי רי"ה (מהגאון מ' ומלף מלעסקר ז"ל) בשיעור בהם שהגיע מהשו' ח"ל סי' ס"ו דשל הייט מה שקרין גרוים"ם בלא"ן במדרשיטו ומי"ם בפ"ם ע"ד בזה ומי' בשו"ת מה"ם סיק חו"ד סי' ל"ז מ"ם בענין שיעור זה דשל ול' דלבאהה הישיר פל הוא כשיעור גרים הקלקי ושיעור גרים הל"ל כבר מרה ומהד הגאון בעל מעיל לקבה סי' כ"ו ומלא שהוא כשיעור דלבערל"ר גרלא"ן הייטים ומ"ה לא מחיד בדקה בתורה ובחוקה ובשרי הגיעל הילבערל"ר גרלא"ן כבר לפנים גם זה לא טבל להחלים דמל"ל דגרים הקלקי הי' שה בתורה ובחוקה ובוהב הכל כשיעור הל"ל דלמה הי' מרוך מוכא לא שהאורן ובחוקה הי' לפי שיעור הל"ל אבל פעובה

(נמ) ותול בכלל טריפה וכנסה עד (ו) (ס) כענבה (סא) בינונית וענבה בכלל (סב) טריפה וחזקא (סג) שהקטינה (סד) מחמת חולי (סה) אבל אם היתה קטנה בתולדתה (סו) כשרה (ז) והיכי ידענן אי הוי מחמת חולי או לא אי חזינן (סז) שהקרום שלה (סח) כותן בידוע שמחמת חולי היא ואם אינו כותן אלא שעשוי במדת כוליא מכרא מילתא שמתחלת בריתה היתה כך וכשרה: ן יש מי שכתב שכשאמרו ניטלו הכליות כשרה (סט) היינו כשניטלו ביד או כשנבראת כך אבל אם ניטלה על ידי חולי בין שהקטינה לפחות מכשיעור (ע) כבר נאמרה (ח) ואיך תחזור להכשירה כשנמרו לכלות ולהמק

סאר חולה

סח דף לח ב סמ"ק סט הרא"ש ע"ש ופרש"ל מהרי רשדי ל"ל הרין סט ס כל ו לפי דשה

באר היטב

ביד סמרה) (ת"ח) (ו) כענבה וכתב הפ"ר ואין לסקפות הא אין ענבה גדולה כשל בבר תירן הרש"ל דמיירי בשיהה של ז' מיום שבחבחה בהן לאי שהיו מעוטים בגדילתן לפי סתנם כמו שמצינו בשיעור דה שהא אי ביצת תרגולת אע"פ דאין שהה מצלת כך וכתב הפ"ך בשם כל בו אם היה כולה מלוה ואין שם חלב שבתוכה ולא ריקות כלל לא היה מכר סיר מחלת בריתה וכשיהה ואם מצלת חלב שם נמצא הקרום ולאמרה שכ"ל (סלית שהיתה קטנה ולא הסכיק לשהרה אם היתה יותר מכשל לא מכענבה עד שמגדלה הכתבה מחמת מעשה ס"ם ספק שהיה יותר מכשל ואפשר שמת מחלת בריתה היתה קטנה ולא ע"י חולי מיהו אם הסלית אחמת היתה מרחה לא טוב רשותא אע"ג שלא מרחה בזה מריפה דאין כאן אלא ספק ל' שמת היתה גדולה

דרכי

כי מוכח והאריך בזה והעלה לדינא דשל"ם דאלי זה בודאי הוא יותר מעולן ואם הסתיר בדקה אחלי זה בודאי בבר מי"ם ומי' בדעת הורה ס"ק י"ח מה שהאריך בדברי הרא"ם והמהרי"ם שיק הג"ל והעלה לדינא שיש לשער שיעור של כמו רגיש ביצה ביצה כי של הרגועות ובהם"מ ובעה"ם יש להקל בשיעור של הוא מרגה מלאה גחל שקורין ווענקטרינ"ע ר"ם לא בשיעור בר"ן נחלים כע"ם הא"ל מי"ם: (נמ) ותול בכלל וכו' ועגבה בכלל עמ"ך ופמ"ד ס"ק י"ב ומי' בדיק ס"ק י' של הר"ל שהאריך שיעור מפי מעולן בדקה ומפי מכענבה בגבה מי"ם: (ס) כענבה בינונית עמ"ז ס"ק י"ב של יהיו כעת שיעור ועגבה לא בשיעורא ועגבה דיהיו מסתרין ויהיו מתה שם: בזמניהם לא בשיעור עגבה של עכשיו מסתרין מי"ם ומי' בהכתה אמרי בדוק של לשער בעגבה אלא דלקי כי מהקטנו הבשיעורים מ"מ הבשיעורים נאמרו לפי כל דור ודור מי"ם אבל הגאון הרים ז"ל בהגהותיו להרי"ד במה"ק בש"ך ס"ק י"ב פיס בג"ע אם יש להקל בעגבה שבאמרים מי"ם ומי' בד"ק ס"ק י' שהחמיר לדינא בזה וכ' וכיון שאין לא יודעים שיעור עגבה ע"כ אם הקטינה סלית בעגבה יש לשער ואם אמר מכ"ם כיה לא בשיעור כל סלית ובהמה הלו בעת שיהה עגל בת ח' ימים יש להקל מי"ם ומי' במק"מ ס"ק כ' מ"ם בזה ועי' במה שהאריך בזה בש"ם מהרי"ם שיק שם והעלה לדעתו מרגה ואם הוא גחל מאי ביצה בשיעורא בביצה מהני בודאי לגיבה וכל הסברות אבל לא רצה לסמוך על עצמו אף בזה שלא אם יכשיר עמו בעלי הורה לדינא מי"ם ומי' בדעת הורה שם בל' כן לדינא שיש לשער עגבה כאלי ביצה ביצה על הרגועות לא בעמת החתם וכע"מ יש להקל ולשער שיעור עגבה כאבן גחל שקורין ווענטרי"ל מי"ם: (סא) בינונית. עמ"ך שם ומק"מ ס"ק י"ב של מהחבת ולרוך שיעי' שיעור ושל וכעגבה בבריתן ואם כי' מעשן לא מרחיב ומאלקא מי מפקן לך מה שמצלת שם נקטים לא מי בכלל מרחיב כי כן דרך לחות בקטים בסלית ותוב מסמיק בעוקן ע"כ אם יש מעט ב' לחבלים הבשיר ומאי לא מרחיב ולא מי בכלל מרחיב מי"ם ומי' בדברי מרגים ס"ק כ"ה וכ"ו מ"ם בזה ומי' עוד בר"ק שם של חלב מהני להעמיד להבשיר רק מבבר הלחות שהא ביכר בעמשמש ובמלה שהא מחם ומחיך אבל מה שלא נמצאן בבר לחות בעמשמש ובמלה לא מגלים מי"ם: (סב) מריפה עבלה"ע מ"ם מהבמה"ג בעגבה סלית קרום שעברו אם היא בעגבה לא כשל ומי' בפמ"ד ס"ק ח' ובגל"ר של כן לדינא ומי' בדעת הורה סוף ס"ק כ': (סג) שהקטינה מחמת חולי ואם הקטינה מחמת מרגים שבה מי' בדברי לגל (פ"ק מ"ט): (סד) מחמת חולי עכ"ם ס"ק ד' ומהמר מרגים ולא אם מקטנה ע"י שמתם בגרים הי' לגל ולא בשל ע"ז כשיעור ג"כ מריפה מי"ם ומי' בגה"ק לות לא' ובמק"מ ס"ק ל"ם שכן הוא הסבים מי"ם: (סו) אבל אם היתה קטנה בתולדתה כשרה מי' בבי' ר"ל הא מה שהאריך בזה ב' שבמסמן בהקטינה הסלית מחלתה שבתולה כך מחות מבשל דקיי"ל לכשיר מה יכי' לם יש שיי מרגים בהלי סלית מה דיהם אם ר"ל דכון ומבשר מכמים שיעור לסלית ומחמת מהבשיר הי מחמן דלהתא ס"ב בס"ב בל הל ומבריר בסלית שהקטינה מבריה מבשיר הי' בבי מבתולה כך בסלית לחם ס"ל מחמן דלהתא ס"ב

פתוחי תשובה

(ז) והיכי ידענן פירן בחשבונם שבמת יעקב ח"ב סיקן ס"ב שבמלת בדבר ממחלת בהתה טלית הדש ולא מהבר"ל בפ"ר ומי' בבחבחה בהן לאי ז' מימים שבחבחה בהן לאי שהיו מעוטים בגדילתן לפי סתנם כמו שמצינו בשיעור דה שהא אי ביצת תרגולת אע"פ דאין שהה מצלת כך וכתב הפ"ך בשם כל בו אם היה כולה מלוה ואין שם חלב שבתוכה ולא ריקות כלל לא היה מכר סיר מחלת בריתה וכשיהה ואם מצלת חלב שם נמצא הקרום ולאמרה שכ"ל (סלית שהיתה קטנה ולא הסכיק לשהרה אם היתה יותר מכשל לא מכענבה עד שמגדלה הכתבה מחמת מעשה ס"ם ספק שהיה יותר מכשל ואפשר שמת מחלת בריתה היתה קטנה ולא ע"י חולי מיהו אם הסלית אחמת היתה מרחה לא טוב רשותא אע"ג שלא מרחה בזה מריפה דאין כאן אלא ספק ל' שמת היתה גדולה

תשובה

ממילא י"ל דכמחות מכשיעור מחולה אינו מיק שיהי מרגים וכן בהקטינה מבריתה כמו לא פחות ואמ"כ מחמת חולי הקטינה עד יותר אם כיל מריבה לא לאו ושיים בל"ע בכל זה מי"ם: (סו) כשרה עמ"ש ס"ק ל' ופמ"ד ס"ק י"ד הקטינה ע"י אם מריבה כמו מחמת חולי מי"ם וכ"כ בחכמת אדם כלל י"ח סמי' י' מי"ם אבל יעיין בנה"ק אות ל' ובמק"מ סוף ס"ק כ"ח מה שפלבל בזה והעלה ועכ"ם בהע"מ יש להחיר בזה מי"ם: (סז) שהקרום שלה כותן בידוע שמחמת חולי היא עד"ק ס"ק י"ז ובמק"מ ס"ק כ"ב אל הם לא הקרום מכוון רק שהבשר נגממק והקרום דבוק עליו לא הי בידוע שהיא מחמת חולי כי יל שעי"ז אלא גדל נגממק מי"ם ומי' בדברי מרגים ס"ק כ"ו: (סח) כותן מי' בשא"ת צע אמה הסמרדי ח"ב ביו"ד סי' ל' שבא לפרי לפרי שוכלת בזה בן שלשים יום שהאלוקים של בית המקדש היה בתוך הסלית דבוק ומשורה בו והיה הכרם מלא שמן בדרום והסלית היה כמעט ריקנית במקום תרין ושבע שלה ולא יכר אם מלה כך מתחלת בריתה לא שמהבו ע"י חולי שהתפוש נידי הסלית ומשבו הרים בהיכה עד שמבקה בה בדיוק אלמי וכ' ובבחמת שבדי לון לקבל בבה"ג כיון דים הקם שמת בא מיסי זה ע"י חולי אבל בבחמת ישראל יש לקבל מהוס דהי פ"ם אמנם בג"ר כיון דהעדה שומת יחר ובבדל אחר בקרן מתחלת בריתה יש לפחות לדינא דהי אם בעלי הר"ם מיי"ם בפרישות ובי' בעקרי הר"ם מיי"ד פי' ה' שבבלא ובי' בדעת הורה ס"ק מ' מ"ם בעמן זה:

סעיף ו (סט) הייט בשנשלו ביד עמפ"ד ס"ק מ' של דבע"ב מיירי שמלו ביד בבת אחת אבל אם ימלו אלא בג"ש שאחר ביחו מעט מעט אשר מיי"ם (ומי' בדברים לגל ס"ק ז'): (ע) כבר נאמרה ואיך תחזור להכשירה עבלה"ע ומפ"ם ומי' פר"ח ס"ק י"ג ומי' בבמ"ר מי' מ"ם ע"ד הפר"ח בזה ומי' בשא"ת שבת יעקב חלק ב' סי' פ"ב מ"ם ג"כ ע"ד הפר"ח בזה ומע"ז לגל פ' ל"ז ס"ק ב' ובראם אפרים שם ס"ק ע"ז ובחכמת אדם כלל ע"ז דין ג' ובגב"ם בחחמי דיים סמיף זם ובבלאמרו ס"ק י"ח ומי' בבמ"ר מרגים יקחיבל ס"ק ו' שהאריך שבת והעלה להבשיר בזה מי"ם ומי' בד"ק ס"ק י"ב בל' ודהי הסק מריפה ובלרוף עוד לחה הסק הי"ל פ"ם מי"ם ומי' בגה"ק אות ג' מה שהאריך בזה והעלה דהי הלא לאסר ואין לקבל לא לעמן לעמבו רק לסמק מריפה אלא דהי הלא מריפה מי"ם וכ"כ שם במק"מ ס"ק כ"ג מי"ם ומבשר"ם בבמים דאם פ' ס"ב ומי' בבחמת הרשבא שם מה שהאריך בזה והעלה לדינא דבל שהמקשה בריא אלא מיכר קלקל ואלי מיכר לא אפ' שם מקשה ריק מי"ם ומי' בדעת הורה ס"ק י"ח בל' דבהפ"ם יש לעמוך עליו בזה ע"ב אם מעלו סכליות אלא מחמת אם מעלו מי' חולי לא יש שם מקשה ריק אם לן שם ליחה וריקנון לא לחות יש יש לקבל בהפ"ם מי"ם בלאחר ומבשר"ם אבני נזר חי"ד פי' ר"ד מה שהאריך בשאר זה ומה שהאבל בדברי הבחמת ישראל בלבל שהבלא הפפ"ם ולדברי מהאמר הרי מריקנת דהיא מי"ם ומי' בשא"ת בית שלמה חלק ב' רים פי' מ"ח ובבחמת בהא"ת שם וכן ראיתי לבעלמן מ' פיס לפי מהמיאמר ז"ל אבל"ק מעבוחאר בגלון הי"ד אל בפ"ר שהאבלה ובל"ע לא הי אלא אלא אם מעלו אלא אם מעלו מבנה בחמת מבני שהבר סלית בחמת דלהתא

דלהתא

מרדכי ג פכ"ח ע"פ שו"ת מהר"ם

(עא) ולפי זה (מ) צריך לבדוק אם הכים שלהם (עב) מלא חלב ניכר שזה הוחלת בריאתה וכשרה ואם נמצא שם הלל ומקום ריק ניכר שהיו לה בליות אלא שנימוח (י) (עג) וטריפה: ן (עד) יאם היו ג' בליות או יותר (עה) והקטינו היותרות (עו) ונשארו (מ) שתים (עז) כהלכתן שלא הקטינו כשרה: הן יש מי שכתב (מ) דלובן בבוליא (עח) לקותא היא (עט) וכל שנוי

פרישה תשובה

(מ) צריך לבחון. פירן בשו"ת פלוחות יעקב פירון י"ג שכתב דלפי לא הפסיק לבחון אם הכים שלהם מה שלאבר מריפה הפסק פ"ע ולדברי הפוסקים הישרים מהכל שהבאתי לפני זה נראה דיק לנקל כזה מי"ן בלתם ספר מרבי"ג ליר"ל בכללי הלקות לא"ם לעם ויל"ש .

לא

באר היטב

מכשול אבל הפסק אמת מהחלת בריאתה היתה כך קטנה זה לון לעבר כיון דהליט סכלית הלחמת מרוחה מתחת חלי אם סהרי שנם זה סכלית קטנה קטנה מהחת חלי מכה"ג דף קס"ט) (י) וטריפה (והרמ"ל חולק ע"ז וסוסק שלף ע"ל חלי מחוור להיתר מלמון (דהרי מלים בריאה שהקנה והוסן שהחתה דבריה אמ"ל דקדם הסבריה מריפה) אבל אם הי"ל הנ"ל מ' נחלה מאד ומאד הפסק בש"ל בלריתה ביהה כך וסיים (ר"ה) שתים מכוונ הנ"ל בנס כ"ח אלבון מהמת הסכלוסים היום שמהת בנרים לחתה שם הבחים אבל אם לא זה ולפיכה לקחה כחלת מריפה . המלן יעבר הסיחרים לקי' לומה שלוה יחוירה לקי' ומ"ל לקחה בסלית מ' ומריפה (ומשנך מחרינ ל"ל סי' ל"ה) וכפ"ה מהב לא ישתי מי סכנים לכך להסיף בטריפות ע"י חלוק זה דחלה של כל מ' יש שם יחוירה וכל שבאתה שהים הבלמן אמרינ שהם הכלוח ומשום הוא מכ"ל ומהרש"ל מהב דאם הם ב' כלות ושלם שמרים בדרה חלה ויש לקחה מ' מאר חבחן בל' מסם כבירה אבל אם הבלוסים היום שמהת בנרים מריפה ול"ש לדינא (והנ"ל הכיה דבר זה בל"ש ומר"ל מהב אם אם מצמא סלית יחוירה כל שיש לקחה בסלית מ' מכן מריפה ע"ש) (מ) דלבן . מהב מהרש"ל אם"ל דלוט שוכל אבל אבא מר שיעיל לבן בסלית מ"ש

דרכי

ולאיכא פסיקא מ' מחמת חולה מ' מחמת חלי וא"ל להתבור לשולם יש לכתף מ' זה להכשיר מפ"ם פסק זאת עברלה כן מקולדה ואח"ל ע"י חלי אמת נם ע"י חלי כבר מכ"ד: (עא) ולפ"ז צריך לבדוק וכו' עבמה"מ ופה"ם מ"ש לעיון אם מאבד ולא בדק אם הכים בזה ומי' מק"מ פ"ק כ"ג אמרב דלקי להתמרים בחבר בסכלה מיחמת חלי ואמרים דהי' מריפה אמ"ה ברלה חבר סלית ומאבה ולא בדק הכים יש לנקל בהפ"מ ושנת הרחק בדיעבד אף שלא בדק מי"ש ומי' בשו"ת אבני נזק שם מ"ם בזה והעלה נ"ל דאם מאבה סכלות מ' שלא"ל לעמוד על הבירור אם ע"י חלי מ' שטלה כך יש להכשיר מהפ"מ פי"ש ומי' מזה כמ' ברכת מהה בקומרים הקנוטות סי' ז' בתרומת ומי' בדעת תורה שם סי' ל"ה דאם רלה מכ"ם שלון שם ליחה מ' רקבון ומרוחה יש לף שלא בדק אם היה שם מקום ריק כל"ל יש לנקל אבי' בלא הפ"מ ומי"ש בס"ק שמחי"ו שכ' דכ"ז הוא אם בדק מכ"ם ולא שלון שם ליחה וכ' אבל אם לא בדק כלל ויש לחם שמא היה שם ליחה וכ' ונם מקום ריק יש לאסר לפי' כהפ"מ ומפי' אם סלית מ' נחלה מאד והמיה מקומה ומאבה בלא בדיקה כפי שהבאתי לון לנקל כלל מי"ש . (עב) מלא חלב עכ"ל ס"ק י"ד דלא חקה מלא חלב רק כל שהוא מלא ולון שם הלל סביבותיה ונם לון שם שם נקב כלל מ' ניכר שכך היתה החלת בריאתה מי"ש ומי' מזה בשמת חיים ס"ק י"ז: (עג) וטריפה עבמה"מ וכ' בלב"ם בחדשי הרים לי"ד סעיף ז' בהמה שנחמה ומלא שיכל סלית לחת וניכר שהוא מחמת חלי מ' לא מיבעיא לדין דמסריפין שם לאסר הלב מד י"ב חדש קדם שחיטה אלא לפי' דמאר הבהמה מ"מ הלב הם לאסר בלחר יב"ח קדם שחיטה הל קדם יב"ח שהר בכ"מ וכן רלוי לחרות מי"ש בלאיך לף בר"ק לגיל סוף סי' מ"ל חולק בזה והבית רלחות לחתר הלב ולדד דאסי' הלב בל אוף נ"י הם לחתר מי"ש ומי' בדעת תורה ס"ק כ"ל אבל הבהמ"ם הם לאמוך ע"ד הי"ק לחתר נם הלב בל הוך נ"י מלבד הלב בל אחרו יום כלי ממל"ם הם לאסר מי"ש (ומי' פה"ם לקמן סי' ס"ל ס"ק ו' ובדבריו שם) .

סעיף ז (עד) אם היו ג' בליות מי' בכ"ם בחחמי הרים ס"ק מ"ח אבל דכ"ז מיירי דכל הג' בליות מבדים זה מזה אבל אם הי' הרחרה דבוקה בהטיקרית הקטינה מ' לקחה הרחרה מריפה לכ"ע מי"ש ומי' במק"מ ס"ק כ"ד אבל אלון דבריו מובדחים הרים בנ"ע לדינא מי"ש (ומי' בדבריו כפי' הקדם ס"ק מ') (עה) והקטינו עלכ"ם שם סעיף מ"ז ובביאורו ס"ק ל' ובבית אברהם בשפתי זהב ס"ק י"ז דה"ה לקחה בשאר לקחה מ' שמהמסמה דיק שה להקטינה מי"ש ומי' בהבאתה הנלון רעק"א ז"ל אבל הקחה בלקחה מהם אבל אם מלא בה מלא בה מהנלא ולא הניע למקום החרון ם להחזר מהום ס"ם אמת הא הרחרה המלא מיש מריפה בחנלא הנלא הניע למקום החרון מי"ש ומי' בדעת תורה ס"ק כ"ב מ"ם בזה וכתב נ"ב דלף שהלון שבחלא הניע עד החרון מ"מ כל שלא ניכר שם שיחי בהחלב מכפי שאר בהחת ם הקל ובפרט אם הבולה לון שבאבר הסלית מיש חחמה לון החלב שבמקום חרון לכך כתב ולון לנקל בזה כ"ל בהפ"מ ומשה"ת והבהמה בבר הרחה יב"ח חקה מי"ש ומ"ם הבלה"מ ולא הי' רק אסק מריפה עבמ"ד ס"ק י"ז אבל דלפמים ניכר שבלא הבולה נם לבון ולון הי' ולא מריפה מי"ש ומי' מק"מ ס"ק כ"ז בהחת ע"ז ומ' ובעלה ולאמר בבכ"ל לא הי' רק אסק מריפה כיון שם הרבה מוסקים הרחי הבולה לא ממריף ופרים בל"ע מי"ש (עט) וכל שנוי מראה

עבמה"מ

תשובה

אבל אם לון שם מי' שבחבק כ"ל לא הי' אסק מריפה מי"ש ובביאורו ס"ק כ"ג וכ"ד ומבשה"ם עמק הלכה חי"ד סי' י"ג שהרבה לחמיר ע"ד הלב"ם בזה והבית כמה לחות דאמי' הם סי' שבחבק בהלקי' שהא אינרת מריפה מי"ש ומי' מק"מ ס"ק כ"ה אבל בדבר הבראה לדינא מי"ש ומבשה"ם מים חיים חי"ד סעיף סי' י"ד אבל אלקי הוא מבוה מבולה מי"ש ומבשה"ם מים לעמדים שהלקי בבבר אבל הלבון הוא מבולה מבולה מרשיו לבה לבון מחם והלבון שבחבק אבל הלבון הוא מבולה מרשיו מי"ש ומבשה"ם מים חיים חי"ד סעיף סי' י"ד אבל אלקי הוא מבוה מבולה לבון כמו שמלא לעמדים שהלקי בבבר אבל הלבון הוא מבולה מרשיו לבה מע

(פ) שנוי (י) (פא) מראה (פב) פוסל (פג) בה: מ (פד) טוליא שראוימה (פה) טולה או מקצתה (פו) כשרה: י (פז) אין (פח) טריפות (פט) בטוליא (צ) של (יא) (צא) עוף:

מה דין אם נימל השליא. ומו כ' טעמים:

א בהמה (א) (א) או

באר היטב

ניפר לנקר מה מלא כבר מה נבן י"ל כון דמ"ל לעיקם מלה מריסה דסמך לטריפה מה מכ"ל (י) מרלה. מהב דס"ל כון דבימי מרלה מיט מן מחלוד בטליא ע"כ אין לאסר מלא כמגיע עד מלבן מה מל מלבן ע"ל דבימי מרלה לא מלך מגיע על מלבן מריסה דשמו לנקבל מכל ואיתא בעד מה מיל ידוקה כבימי ומלגן מסמקים מה מה מה מקרעין מלא"ל לו נע"ל ומהב מה"ל דבעיקן מה"ל קיי"ל דמרלה נע"ל מיט מעה לאדמיטות אפי' נקבל מכל ואיתא בעד מה מיל מיקן ל"ה בריאה מלמת דיש מדלה נע"ל. ובמרלה נרי"ן ים להחיר ע"ם. (מהר מר"ח בלבן שבטליא יש פליו קרחים דק מלמעלה ותבריים מלמת מלמו קרחים שחור מעה לדחות ואחת מלמו קרחים שמלאין מלבן לבן כשלר הבליה כשרה ע"ם בת"ח כמב דמרלה נע"ל כבר דעמה לאדמיטות ונרי"ן ובלי"ל מריסה ע"כ ומ"ה הן מלבן פליו ומסקן דמרלה נע"ל שף הם מעריים ומלה בלי"ל כבדים ומר"ח מחרף בכל נחוי ע"ם) (יא) שף. ומהב (כ"י בשם מי"ח) שבר"ם מחר אפי' מיל מעה ומחרה כדיו (לפי שבליות מל שף הם מעריים בעמם ולן מעיינין שם בכבי מעיים ודוקא נשף אבל בבהמה ודיה מין מילוק בין דקה ובין עבה דיש מיש דמה"ל דף קמ"ו).

פרנוי תשובה

מה (א) לו שף. [פמ"ש ומ"ש דיש לחקור אם מעמה לא כ' אם מ' דין בפסר לשפי מרד מיקן י"ח שבמב דמרבעלה מעמלה בה מי מביים שבגילה הדיקה

דרכי תשובה

שבגיה רלה מהב"ם ולשר אסר מלא חקה בעקים חדין מעמם אבל אם לא היה מעמם מל הדין רק שבעב בבמוך לחדין יש לבבור מי"ם ומי' בב' לעמ לחק הדם בפסקים ס"ק י"ג שעקל בבפ"ת אפי' בבלחים הלבן מי"ם ומי' בדעת הורה ס"ק כ"ח. (פו) כשרה מי' בעחיק ברבה אה כ"ו שבגיה תשובת הר"י ן' מבלם ל"ל בטליא שעלמה בה מבה ומפסק הבבר והלחים הלבן שבחבה יש לאסר דבין הבלחים הלבן יש לחם שעל מחמת המבה מעבה לקחה ולפיכך הלחים הלבן שבחבה ועל כל מיים ספק מריסה מי דלא לחיליל רישולה מי"ם ומיין בבלמת והבוטה מהר"ח מ"ו מי' מ' בדין עלה שהבה עב מהבה ולחלים הבבר מאר ומעלמה הבליה בבבנה לדמה מלמשות שחרות ומפי לעקים חדין ומסחקר אם מ"ם הבה"ג דמלמה דם בבבה הוא רק בבבה הדם מחילה ומחמת ברייחה אבב הבה ומחמת לקחה הלא עבייה דאין לקחה נחלה מא יש לחמרף לו דלמת דבין דמי' מבה מעבה בבר שבחבה חדרת לחבדמת ה"ב רבליא הדי בריא מי"ם ומי' בדעת הורה ס"ק י"ג שבגיה דבריבם והבלה לדמה כך דאם אין שם לקחה אחרת רק שבגלר הדם אפי' אם הבה בבחבה והבבר של הדבק נ"ב אחם יש להקל אבל אם שלפה הבלה בבב־ הבליה עד שבפסק בבר הבליה לו אפי' לא פסק הבבר כ"ל רק מחלק שם בו קלקל ומבטם לף שבחבמם לא בגיע לדבן אלא שבאדם עבד בגיע לדבן יש לחמרף מי"ם:

סעיף י (פז) אין טריפות בבוליא של שף עבחה"ם ומ"ם ולאפי' בלה נשחה בבר עפ"ו ולאפי' בלה גדולה בבלת הבבעולת בבר ומי' בב"ם ומר"ח שף ס' זה ולאפי' לאלן ומסרף בטחיל של שף מ"ם בבליה של שף תבבר מי"ם ומי' בבבת הדם ס"ק כ"ג בב' ולאפי' ולהבבמה בבר מי"ם. (פח) טריפות בבוליא של שף. מר"ל לקבן בים פ' ומ' ובבמבה הקדם בהבחבת הר"ק בב' דבבמלת הולבים בבקים בלחם דשף יש להקל בהם"מ ולא הדבים בבלת ולא הבלים ודק הדקן ובלא לבם מבשם דבר מי"ם:

(פט) בבוליא של שף מר"ל לקבן פ' מ"ו ס"ק ח' ובדברי מרבים ס"ק י"ם בב' ולאפי' בחבבעל מבבים בבמלת מבה בבליה בבשך לבמי הבחבון לו לף בבחך לבבחת י"ל ולאפי' לחבבר ולאן מלבדף הרישולה דשרים לבריבשה דבלחת מי"ם. (צ) של שף מי' בבש"ם בע לאמת בבבבדי ס"ב בבשבדי הבב מבר"ל בריבל ז"ל פ' ומי' י"ח מבי' מ"ו ובבבחת הבלאן בבבל בע מבריבם בם ב' דלבבבים בבלת יולא בן הבליה של שף בבבן בב מלא ליבה יחקה בחלבן בילה ובחבה בבבי הבריבה מבבקה ולא הבבבר לאלה בהבבבמה מבים שבלא בלא הבבבה הבריבה בבבה לו לבחבי הבריבה רק לבים ב' אין מבבריבה הא שבבבן בם לו הבבבר בבבבה ולא אלא מי"ם: (צא) שף. בבבה"ם ס"ם הבבם בבשם בבבים בבבלם ומי"ק שף ס' זה ב' מב"ם ולאם בבבלם הא בם מבבבר ומבשלם יש לחבבר בלא בבבא"ם מי"ם ומי' בבבבת הים ס"ק כ"ג ב' ובבבבק בבבן בלא בבבבים מבבבה הבבבבים בבבבבבים לו מבבבבים לבבבבים בבבבבבים לבבבבים בבבבבבים לבבבבים בב

יורה דעה סעיף מה א הלכות טריפות

(מ) (ב) עוף (ג) שנישל האם שהולד מונח בה בשרה: הגה וכ"כ ניקב הכסר (ד) וים (ה,ו) מחמירים (ז) נפסר (ח) נריקב (ב) (מ) שם וים
(ג) (י) נישוק (תוס' ורוקח וסגסת ס"ל סי' ס"ח בשם מ"ה ומ"ה סעי' נ"ה)

פתחי תשובה

לוט כשר מלת בהפ"מ ומלגם לם לוטם דטוקים ז כמ מי שילגה להחיר נלון הפ"מ לון מיזיחים לוטו לכן לם לוחם נחלה ולוחם קפנר כשר גם נלון הפ"מ לוחי לם הם דטוקים יחד מיהו לם לוחם מהן דטוקה נלבר לוחר המיזבף נמקב בגון נדקון וכיוצא לוט כשר מלת בהפ"מ כון שבגדולה דטוקה כון שקטנה דטוקה ס"ם נמפסם הדבר]
(ב) לו נישוק עבהה"ם ומ"ם לפנין נשיאולי"ם נילים בפוף סיין מה נתשובת לחמת שמעאל סיעון י"ח שבחב בפפיסות לחחיר ועיין בשו"ת קנית חמה סי' י"ח שקפקק מ"ה וסיים מ"ם קבלתי מרבותי להחיר בלי פקפוק מ"ם ועיין פמ"ב שדמעו להחמיר בלון הפ"מ ועיין בתשובת מקום שמעאל סי' כ"מ

באר היטב

מה (מ) שוף כתב מהרש"ל בשם רא"ה אלם ניסל בשוף המעים שהבילם מונחת בו דטריפה וכתב הב"ח דיש להחמיר סיכל לליכל הסכל מחזנם (וסר"ח פולב ויש לחקור לם מלגת לה כ' הלם מה לינם וירלה דזה תלי בחילוק הטיקוים בהלי דכל יחר בשעל דמי עיין בכה"ג קס"ג) (ב) נישוק כתב הב"ך דבמחתך בטריפה. והב"ח פיחמיר אפילו בהפ"מ בניקב לו נישוק הלם מיהו בחתך מקלתו בטריפה ופר"ח כתב לדיעת מקצין להקל בניקב ובחתך קלת ובנישוק ומכ"ם ביטל ע"ם ולם"ה בשם שמעלה לפמעים בשלו של בנים שקורין בל"ל בשוחלב"ם מיע"ר והבילים נישוקים כמו מוגלה בשר בהפ"מ ובש"ך ובמ"ם אפילו בלה הפ"מ אם נישוק הולד בחתי עיין

(ג) שוף כתב מהרש"ל בשם רא"ה אלם ניסל בשוף המעים שהבילם מונחת בו דטריפה וכתב הב"ח דיש להחמיר סיכל לליכל הסכל מחזנם (וסר"ח פולב ויש לחקור לם מלגת לה כ' הלם מה לינם וירלה דזה תלי בחילוק הטיקוים בהלי דכל יחר בשעל דמי עיין בכה"ג קס"ג) (ב) נישוק כתב הב"ך דבמחתך בטריפה. והב"ח פיחמיר אפילו בהפ"מ בניקב לו נישוק הלם מיהו בחתך מקלתו בטריפה ופר"ח כתב לדיעת מקצין להקל בניקב ובחתך קלת ובנישוק ומכ"ם ביטל ע"ם ולם"ה בשם שמעלה לפמעים בשלו של בנים שקורין בל"ל בשוחלב"ם מיע"ר והבילים נישוקים כמו מוגלה בשר בהפ"מ ובש"ך ובמ"ם אפילו בלה הפ"מ אם נישוק הולד בחתי

סר"ח וכנה"ג דמכ"ירין לומ"ל לנישוק אלם שהולד מונח בו וחזב הטוקים מפרשין הולד והבשחה (עי' נמ' מ"ח סיון י"ח ופר"ח ס"ם זה)

דרכי תשובה

להחמיר לעצמו ולחמרים יחיר רק בהפ"מ ולגלה בהפ"מ יחשר חמי' לחמרים ביי"ם (וס"ל ס"ק י"ב) (ב) עוף עבלה"ם ופת"ם מ"ם בגמלה יחיר אם יחי' בכנה"ג בהגהות הטור מוה מ' מ"ם בזה ובטפ"ד ס"ק מ' שהחלים להכשיר בין בבהמה ובין בעוף אפי' שלגה בהפ"מ בין דטוקים זה בזה אי לגה ביי"ם יחי' בשו"ת בני חיי (והכמה"ג) חיו"ד סי' ס"ו וכם' מבשה רוקח הסכרמי על ברמב"ם כ"ח מה"ם הלכה כ"ה ובערך הבלוך חות כ' ומ"ם הפת"ם מהבלי"ם יי' במק"ח ס"ק מ' שעמד ע"ד הלב"ם ב' במ"ם להחמיר בזה שלא בהפ"מ שלגה זכר מדברי הפפ"ד שהקל אפי' שלגה בהפ"מ ביי"ם ויחי' במחזיק ברכה חות מ' ויחי' ב' וג' כב' נ"ב להקל אפי' שלגה ברפ"מ ביי"ם ובכחורי ברכה חות מ' ויחי' מזה בם' מסגרת הבלוך הסכרמי על הי"ד דין מ' בד"ה שיד שם בפרישה.
(ג) שנישל האם יי' שנות חיים ס"ק ה' שכ' דר"ל שמיכר שיטל ביד שלגה ב"ה חלי לו שכבלת כך דלל"כ הרי כיון שנישוק מקלתו טריפה שלגה בהפ"מ ה"ה נחסר מקלתו פ"י חלי ולוך ה"הוי בהכשרה ביי"ם (ד) ויש מחמירים כי בפחד לירק ערך לות ב' ביני זכר של שוף מיהר הם שנוך לקרקבן ולם נישוקו לון להטריף כי יסל לזיזה בלעדם ביי"ם ויחי' בם' נמי חיים (מהגלון מהר"ח בלמני ז"ל) מעברה לות מ' טריפה שכ' דבילי זכר שנהנו מלחיהם כמרלה מרלה"י בלעי"ז יש להכשיר ביי"ם (ה) מחמירים. ביים בין בשוף ובין בבהמה ס"ו ומ"ז ס"ק מ' ביי"ם ויחי' מה בש"ם מהבן בגלגל לות מ' מי' קנ"ל קנ"ב וכם' לב מרי על חלון דף כ"ו ע"ב (ו) מחמירים לאסור בניקב או נישוק עבלה"ם מ"ם בחתך ובטפ"ד ס"ק ד' שלה לעיין בחרוים לם מיירי בחתך סלו לו מקלתו ביי"ם ויחי' בכנה"ג בהגהות ב"י לות ח' ובש"ח מקום שיטל ס' כ"ח (ויחי' בחזיק ברכה לות ח') ויחי' מק"מ ס"ק ב' שהבית דברי הלחרוים דבבהמה יש להכשיר בין בחתך סלו לו מקלתו אפי' שלגה בהפ"מ ובשוף יש חלוק דחתך סלו לין להכשיר שלגה בהפ"מ חזקה ביי"ם ויחי' מה בש"ם מסכן בגלגל שם בפי' בלחי"ן ובדעת הורה ס"ק מ' (ז) לאסור בניקב או נישוק יחי' בם' זכר לחכרהם הסכרמי בפי' זה שכ' דלם בהבמה הלם והיהה שחרה הלקה ולא חברה לחרלה יש להכשיר דלין שיטי מרלה פוסל שלגה ביחוד שחלה לאור ובניקב הלם יש בגלל"ה דשות הכשר לו"כ הרי ס"ם ביי"ם ויחי' בדעת הרה ס"ק ב' שכ' דלף בגלגל הפ"מ יש להכשיר בזה וכ' דס"ה לם יש שם קשוי כשר ובלעת של בשר שקורין הרי"ן בשר הלם מחבלעם יש להקל ואפי' לם יש בה בושות לם השר שב"ל הבעת לוט ביחם בחמשם הרי יש להקל ביי"ם (ח) בניקב חטפ"ד ס"ק מ' שחפסק בהלי ניקב שלגו אפרין שלגה בהפ"מ לו מיירי חזקה ביי"ם חלי לו אפי' ביי"ם קין ביי"ם ויחי' בם' עקרי הרי"ף חיו"ד סי' כ' לות ד' שכ' בשם הרב לחם הפרים בחי' שכ' ח"ל ומעטם זה הרמבם ענין זר שבא לפני סה מודיע"ל מהא שהלכת במרשה אחר הרמ"ל והלל שהכשיר לפני יומה שמלגה בהוך הלם שלה בילה שחמה כי יולא ללם לפרחה הייב בן יומה ובתרפומו ניקבה הלם ואחבר שלם לחרן (ר"ל המחבר) יש לאסר משום דחמי לניקב ע"י קין הדישק שמא ניקב אחר מחברים הפרמים זכ"ל. (ט) או נישוק עבלה"ם מ"ם שהסכ"ח מקל בנישוק אפי' שלגה בהפ"מ ומחבב"ם יוד לפרים שם שהסכ"ח שלון להקל בנישוק סלו לו רחב שלגה בהפ"מ חזקה ביי"ם וכ"כ בכנה יומה ביי"ם ובנב"ח ס"ק ב' ובחק"ח ס"ק ב' שהעלה הנישוק להחמיר בנישוק אפי' בהפ"מ ביי"ם ויחי' בד"ח ובחק"ח ס"ק ב' שהעלה הנישוק הלם של בהבמה יש להחיר בהפ"מ אבל בנישוק הלם של שוף סלו לו רחב לע"ל הלם יש להחיר בהפ"מ נרחה כי מהחבר לעמר שערך לזה הפ"מ ובם שהסכ"ח לו בלחוף בכשר שבת חזקה אבל בהפ"מ לבד לו שהסכ"ח לבד לון להחיר כיון דקי"ל דבהפ"מ לגם מקילין ב' קלות כחדא וסלן אי ב' הפ"מ יחד דהרי חמל

שלגו בל שוף לף שלגה נישוק מבקצת הלחרוים שלגה להקל אלגה בהפ"מ חזקה ובנישוק הלם לף של בהבמה קי"ל שלגה להקל אלגה בהפ"מ חזקה ומ"כ בנישוק רוב הלם של שוף לו כלו יש בו גם חומר דיחמל לם הגוף ולגלי היחירו בב' הפ"מ יחד לף לם כי' הפ"מ ובשהה"ח יחד י"ל שיש לסקל מבשם המבלר בר"ק בכלגי הפ"מ להקל בהפ"מ ובשמה הדחק לף בב' קלה לבל לדיעת לוט מחלים להקל גם בבה"ג ביי"ם ובבגאל"ם שכרון לבי מנחם סי' ס"ו וס"ח שבאלל ב"ב לחדות זה וכ' שיש להקל בזה לפי' רק בהפ"מ לבד ובכרם לם הי' ע"ם שבי הבחיוה הפ"מ ובבגד שבת דבולה יש לבחוך להקל ביי"ם ועי' שד בד"ק ס"ק מ' דכ"ח חזקה בנישוק רובו לבל בלגה נישוק רק בחלקת ובבסק לו הי כבשר ברופא גולרו לו לו הי מבולם מבלבע"ב לו מן שם רק בועה יש להקל לף שלגה בהפ"מ ובעמן זה לגה מיך לומר דמ"ל בקולין בבדיקה ביי"ם ועי' מזה בשו"ת מבסן בגלגל שם ובם' דברי יוסף סי' ש"ם ועי' בשו"ת מיבוא"ד הבינה בהפ"מ לבד ויחבאר שם דלם שלגה מיים בחלל הגוף וגם ניקב הלם לון להחיר בהפ"מ לבד רק לם הי' שם גם לרך שבת ולם לגה היו הבים בחלל הגוף רק שהי' שלחפית מלגה ביים ובסרך לגלל של בילים ובלחמו מקום ניקב שם הבלגה יש להקל גם בהפ"מ לבד ביי"ם: (י) נישוק עבלה"ם ופת"ם מ"ם לפנין נישוקלי"ם לייע"ל ועמ"ז ס"ק מ' ושפ"ד ס"ק ג' שכ' להחיר בהפ"מ לו לעת הלרך לזרך שבת ביי"ם ועי' בחחזיק ברכה לות י"ב שכ' דבירושלים ובלמן מלרים מחבן להחיר בזה ביי"ם ובבגאל"ם מסכן בגלגל שם שהביא ג"כ רלות דבנישוק הבילים לון להחיר בלל ביי"ם ולחיהי לבגלון מ' מבה מיילם ז"ל הלבד"ן ויישבלן בספרו סרי עון הדעת בס"י בדחמיון לפי' זה שכ' לחלק בפנין זה דלם נישוקו הבילים כמו מוגלה יפה דיש של הבה"ר שלגה להכשיר כ"ל בהפ"מ חזקה מיהו לם הבילים לוים מחוקים כ"ל נשוחים שקרין נישוחלי"ן כמו שבמלאים לעמתים מחבר לפי' שלגה בהפ"מ עכה"ד לבבל כל הלחרוים לגה כ' לילגל בכך וכן מחבן בכל מדרשים להקל בבילים קרוחים ובלרוחים בין בבהם מלגים מוגלים לו נשוחים שקרין נישוחלי"ן ועי' בחחזיק ברכה לות י"ל שכ' דלף בחקוחים שבבגו להקל בזה ס"ם הלחרוים לעצמו קרחם יחמר ל' ביי"ם ועי' בד"ק ס"ק ג' ס"ם בפנין זה ולידה לכלן ובכלן ולגה הבילים רק כשלגה עבמר מדיין רק הלחגון ויש שם שד בילים ברלוים וכ' דס"ה לם הבילים קרוחים רק קבמים כלבה לה לגה יחבר לון להחיר לף לעצמו לפי' ממדת הסרחה ביי"ם ועי' בדעת הורה ס"ק מ' ס"ם בזה והעלה שכ"ל הוא רק כמיכר שבבר הי' שם ריקים לפרחה בהשוף וישוק לבבל בבהם בילים קרוחים לפי' כשבבר עבמר הלגון והחלבון וישוק כל שחלון שהלם הוא שלימה בם לו להקל לפי' שלגה בהפ"מ ביי"ם:

ועי' בשלון נבוה מחחזיק מ' שכ' דלון להחיר בבילים קרוחים שלגה לם לם שלימה ביי"ם וכ"כ בעלי לבוה הלחרמה מחבן לחזר ולרלות לם הלם לגה נישוק והוא בריאה הלימה לו מבהרין בהפ"מ לבבל לם נישוקה גם הלם מפרקין מבשם דהי בבי הפ"מ הבילים קרוחים הי הרחיב בהפ"מ חזקה ונישוק הלם לגה מבבריק שלגה בהפ"מ וכ' קלבה לגה בהפ"מ בשם המבלר בר"ק בפ"ד לגה בבבל בבבל הפ"מ בבבל בבבל הפ"מ בבבל בבבל הפ"מ

(יא) ויש (יב) להחמיר (יג) אם לא נמצא בספר מחבר: ב (יד) נישלה (טו) שחוטות (טז) שמי רגלים נקרים לחוכה כשרה

ב מי כתב דלכן וכן מסתם מלשון

דרכי תשובה

וכ"ז אם מי' רקבון בהאם כנ"ל אבל אם לא נמי מי' רק שיטי מרגלא בפם ולכמה הבנו מסתם יש להקל בכ"מ ומי' שם שוד מ"ם לענין אם צריך לבדוק אם במגלת בילים קרומים וכ' דאם נמצאו בילים קרומים ולא כי' מדיין שם ריקם בבר אם הם כפי המנהג במגלת בילים קרומים בזמה"ז ל"ל דהכי דבריהם ואינו רשות"א וא"ל לבדוק כאם כלל אך אם היו קרומים ומרקבים בכתפן ואינם רע וכחומה יוכר מכפי המנהג הי רשות"א ואיך בדיקה אם ולאסור בגלת הפ"מ אם משוקה אם גם בדיעבד אם הבדיקה תעכב בו כ' דאם רואין שכבר התחיל להתקרם בתוך הבילה כמין בבר ומשון ז"ל והבדיקה מעכבת בו ואם לא בדק לו אפ"ל לבדוק ל"ש אם יש להקל מ"ש.

(יא) ויש להחמיר עבה"מ ופת"ש ובד"ק ס"ק מ' וכ' ומק"ל ס"ק כ' בכ"מגלת בילים קרומים צריך לבדוק הממיים הסמוכים לבילים הקרומים אם אין בהם רשות"א כי דרך להתפלל סביב הכנגלת ולהסתרך בדקן וכחומה ע"כ צריך לקלף הקרומים ממקומות הלב ולבדוק תחת' וחם רמה אפי' הסברסה הקרומה מהבילים לו הממיים כנ"ל ומהבו בגלת בדיקה לו בהקלף הקרומה בהמקום הד מלת אחר"כ מיקב הממיים יש סברות לכתן ולכתן ומי"ם במק"מ אפיים בנ"מ לדינא מי"ם שוב מלתאי בהמקום ע"מ אל בגלת מ' ליב בעלין ז"ל אבד"ק קאסבל כת"י פי' ב' לגלים ע"מ אל אבל לפמי שף אפי' ל ביה ביקרת הוא נסרך להקין כל ק' עד שא"ל להפרידה והמרוך דלף דקי"ל דאין סרכא אלא בריה בהפ"ג יש הבנו אפיל קרוב לדלא מצקבו מעמי' עכה"ד בקרה ובבא"ש שנ יז"ש פי' ע"ז שבאבל בבילים קרומים המגלאים בחרגולת והבילים אפרים ודבקו הסבר להריאה אם יש להבשר והביב דאם כי הלמרומים המחרו בזה מהבנו נקבנת הריאה_מ"מ לדאי מרגלה בזה כיון דחיוק שביקר הבלי בהמילה רק בהבילים אין לו להחזיק רשות"א גם על הריאה ואין לו לחם שמא דיבוק הבילים קלקלה אם הריאה דאין לבחזיק רשות"א להריאה מי"ז לך כל זה אם אין דאין בריאה שם רשות"א אבל אם דאין לחה רשות"א בריאה שם בדאי יש להסרוך מי"ם: (יב) להחמיר עבה"מ מ"ם בנישוק הלב ומי' בכלאן נבוה מהחם ב' מזה ומפ"ם ס"ק ד' שבאריך בענין זה והבנו דמ"ם הבוסקים לאסור בנישוק הלב פיים חקה אם גם מקב מיעל אבל אם רחם הבהמה שלם אין לחם וכבר מי"ם ובבא"ש מבכן בגלגל שם מה שכ' בזה בתרומות ולחינא מי' בדעת הרמב ס"ק מ' שבאלה שאם נישוק הלב בתוך האם והאם שלמה יש להקל גם בגלת הפ"מ אבן אם נישוק הלב ונם האם נישוקה אף בהפ"מ אין להקל מי"ם ומי' בם' הרמב הספרדי אמר מ' פי' ג' סני' ו' שבאבל בדבר שם מהבא קבנים בנקבים מ' שאם הפילה בהמה ולד שלא לשחטה עד לאחר ג' ימים אם יש אמם בהמה בא והביב שאין בהמה זה שם סעם דלמלי ימחם לה דאף דקי"ל דנישוק הלב מריפה פיים סרכא דבגלת הלב נישוק בתוך האם אל הבהמה מהום דלכה לחיתם שלא הוכל ליד אחו ואמה אבל כל שלהלו אין אמם כ"ל לנישון האם אם אין אמם רק לבדיקה פיים וכל שבבדיקה ובגלת האם שלימה כשרה מי"ם: (יג) אם לא בדאם"ם מי' במ"ז בחמלע אם"ק ס"ק ב' דכל הסלתה בזה סלת רק אם מקב לו נישוק הלב שבבילים בהמה לכ"ע בבר מי"ם (ומי' בש"ה מוחלי"ד הגיעה כי' קנ"ב ומ"ם שם הלמחפים שהם הקבב הגרקב בבגלת בל הבלים ושב אין רשות"א כלל בבגלת אין הבשון מחקק אלא דל"ל הבלית שבבגלת בל בילים מחה בהמה וכמ"ם שם בלחון הבחלת שבשבדת היה שביקב מקלה הבלית ובאבר ירחה הרחה).

סעיף ב (יד) נישלה שלחופות מי' בש"ה דעה הבה פי' פ"ז שבאבוק הבלה שבאל לבאמן בבל הבחר לבאריכם בל לחחה הבגלים שבבור אלהם שבאל לבבדק אם נשה שקרין נישלאלן שבבין הבחמים לבדוק בכים הבין שיבא שלחופות שמי רגלים קרים בבהמה אם אין בו רשות"א מבבירין הוא אין דשחו שחה בזה כי עמד בל בחחבר ולבה בבבגלים בד אחרך יולא מכים הבבל ובכנם לחבן בבל שבבור בבשמק בד בבור ובבבר הבה מבלא מי שבן ומן שבבור יולאן שד אי נידין ובלכין אבל בבבר סיולא מבבים בבל"ל בד בין בדכים ובבבים לחבים אם בין בדכים ופ' ושד בבד פ' יולא מן בבבבר בל בבבבד ובבבבת הבים אבלם חבבים והלכים ובבבר הבבבלה בבבבה לא יבאר מבבר מבמה (בל"ל סף פי' פ"ז) ובבבגלים לבבר בבבבור אבלם בבבה גם בבבבד בילולא בבבבור בל בבבבד מבבבבת ובבבבים גם בב' בידן בל"ל בבבלים אבל בבבבד בילולא בבבלא בבבים בבבבים ובבבבים בבלא בבבבים ובבבבב

(יז) ריש (יח) אוסרין . (יט) יסמי (כ) הגה

תשובה

דברים שבתחיב הדיבור להיות על הרגש מפרי מחזיקים שתבשו לבחוק הבילה והחכם הגאון מברים הפרמיים מתבשו נקב והעלה ולעקב לון לחם כלל כי לתון המים ומעשים רק מיחמת חולשת הגוף כי יחזע שהמלום והבחמה חלו דם וחלו מים ומעשמים ע"י חולשה החמתה כחות של המוחך והמחזיק והמעכל והמבדיל והחזקה מחרבה המים ועי"ז מחרבה חלק המים בגוף וחדל מים בכמן כמדע מכבו ולון זה שם תבשם שיבלו המים ע"י לחה נקב שבא מהחברים שיבלו המים דרך זה הנקב בהכמן שלון זה לף מישום שלוש מלי מלה מה שים לחם בזה הוא דמחמת שהכמן הוא מלה מים זה ימים רבים והמים שומרים שם ומקיפים התברים שהנקב פוסל בו ולמה ע"י חריפות הזון ומעידת המים בקרבה סביב לחון המברים בחנה מרלות המברים וכון שם שיחי מרלה חיפון שהמחמם מבר ה' מהמים שה' שיחי זמן רב בהמים אבל לם ליבח מרלה בח' מהבריב לון לחם לנקב כלל וח"ל לבחוק בזה לגלה בחון המברים שהיו המים מנמן בהם אבל לחון המברים שלון המים מקיפון ל לון לחם להם כלל ובדישבו לף כמלה בדק לחה"ו ים להבחיר כל שעכ"ם בדק בים הכמן והיה שלם ופיים דב"ז הוא רק בהיו מים בפרים בין הבני מעיים אבל לם לבהה בפמה שקורין נישוולי'; בזה מעכב הבדיקה לף בדישבו מיי"ם ומי' בחק"מ כלון ס"ק ג' שב' דלף בהכמ"ם לון להחיר לף מ"י הבדיקה כנ"ל רק בגמלה בחוטה מים לחה"ם כנ"ל ולגה היה מפפקי ממנה מי תלים המיד אבל לם היה שהי רישוחות ביחד שהיו יוחלשים ממנה מ"ר המיד וגם היו הרבה מים בחלל הגוף דהי ב' סמיכה על מקבת הכים ים לחבור לף בהפ"מ ולגה מהני בזה בדיקה הכים מיי"ם והחלה מכים הנכון ובה המי הבדון הבוחלון מן המבור ולא נראה ולגה מיכר חה"ב המבר הגדולה הבחמה (ומ"ל ס"ק י"ח) . (יז) ריש אוסרין מפ"ם שבחב דלם מקב כים הנכון לם להבחיר ולון זה שלחפות שמי הנכון מקים לה ולון לחוסף על הפרישות מיי"ם אבל בחב"ם וכל החחרומים ב' ומקב כים הנכון מריפה מיי"ם ומבשי"ם שולא ומחיב קמח חלק ב' סי' ל' מ"ם בדברי הב"ם בזה ומבשי"ם בבמים רלם (מבן הגלון מסמחיבלוחו) סי' לח"ד מ"ם מ"ד הבחלי ומחבב בזה מיי"ם ומי' בב"ק ס"ק ד' שב' דלף להחקילון בנקב כים של מ"ר מחיים דבמקב הכים במקום שהיא מחיבר לבחבור לבחלה מבין הרבים שהיא מריפה לכ"ע לחמם לרבים החלים רם לחבור בנקב כים הנכון שהיא בחלחפות חפי' כבנקב במקום שהיא בין הרבים מיי"ם לחמם בבחבי יומה ב' דבל שנקב במקום שבחבור של הרבים שהמבין הנקב ולא יהיו המים לגוף ים לחבור בחבור בין הבחלחלים שנקבה הרבים מבחמדין לאחה דבבר הבחבור בבי' מ"ו ולף הנכון הנה שיחר ב' בחבי בחרת ר"ל הבחבי בחם הם החזק הרחי לרבים לבחזק מבחל"ב בחב"ר וס' אבל לם מקב במקום שלון הרבים לם להבריב הבחבי הבי בחבי"ם מיי"ם ומבשי"ם שולא מחבר לבחבי יומה ב' דבל שנקב בחבי"ם בחבי"ם לגה הבי רישוחה לחבה בחבי"ם בחבי"ם לגה הבי רישוחה לחבה בחבי"ם בחבי"ם לגה הבי רישוחה לחבה

(ג) (כא) להטריף (ג) (כב) מפלו (כב) בגיקב (שור כשם ר"ח והגמ"י פ"ח מה"ם בשם התוספות רים דף מ"ח ותורה וכ"כ בהגה"ב ע"ל פי"ח בשם מ"ה ול"מ בשם מהרי"ל ומהרש"ל בח"ל סי' ל"ו בשם רבינו ה"ר ול").

באר היטב

(ג) להטריף וכ"מ ריטב"ל וכ"כ תוס' פ' ח"מ דף מ"ח שם מיקב בית הכתן לא ישכל מריפה שחרים המחתיים דם צריך לבדוק הכלחמיות בשם מי הגמרא אם לא מיקבה מחתיים בהגהות (הגהות הש"ם) וכתב מהרש"ל בחמלא מחת תרוב בשלב של מלים והמרישה מחמם שהיה בחלב הנוף המת מיקבה מ' מחברים הפמיים

ע מחד לעיין בכל אבר וגם הריטב לריך לכתוב בשחרון ולבחוך ולכן קבה לשקל הפלו בהפמ"ש ביאר שוב לכתמיר פ"ם ומה שהביא שם מל הגמלא שבחב שלף הב"ח בחמונה שרוחה שבחים סיי יולדים מ' בגליה מחיד ושוב בחמחה והיה מים בחלב הנוף וכתב דלחן הפפחוף לחייב לבעמת הים הפחמן לבמרישה מ"י זה ולכן בה לבחביר בהפמ"ש בבדיקת כל מחברים הפפיים וגם הבחוב הינב שלחן בהם שום רישחה וכריחה בריכה ומחמ"ב לפי שקבה בדיקה

(ג) מפלו בגיקב עיין בחמש' ע"ב בחיחה חלק ז"ל סי' ל"ה בעמן בריחה שבחים סיי יולדים מ' בגליה מחיד ושוב בחמחה והיה מים בחלב הנוף וכתב דלחן הפפחוף לחייב לבעמת הים הפחמן לבמרישה מ"י זה ולכן בה לבחביר בהפמ"ש בבדיקת כל מחברים הפפיים וגם הבחוב הינב שלחן בהם שום רישחה וכריחה בריכה ומחמ"ב לפי שקבה בדיקה

דרכי תשובה

עי"ש שב רמיתי בחשובת הגאון המיק מהרי"ח מקלמחרמא ז"ל המרפס בריש הס' אכרן דברים שם שכ' פשוט לחחלת החשו' הבחמה שהי' נעבר ההחמה מעל"ע לף אם מירפ שלא בדק הכהן כבר בלי פקפוק עי"ש ועי' בש"ת פוסו"ד הליחא סי' ק"ב שהשלל בכים שהן על שר שהפסם ומרלה שהוא מבריחו ק ובאופ היה קלח בבר בלוי ומלבר נרדו הב"ב היה בלבר קלח מרלה לודם במקום ל' ומלבר נרדו שר מלמ כמו שפה עגולה ומספה הרחל ממבל כמו נד והיה נקב עגול וכ' הבאוב הוא הכמו הקי"ל הרקב מריפה ה"ה נפחם ולפי' אם נפחם מהחלת בריחו מריפה ולפי' מ' יב"ח לא מהני עי"ש ומבואר מדבריו הלף אם לא היה בחוכם הב"ב ומרלה לודם המרלן בזה ועי' בחמת חורה שם מ"ם בזה וכ' עפ"ר הב"ם שבה ק"ל ע"ל הלי יוקף דלא ידיע מבקחיה וכו' שם לחפם אם יחברר שים שם נקב רק שבפחם מ"כ י"ל שים לו רשולה והחלה בריח לבל אם לון ביכר בו נקב מ"כ ה"ז בכלל מ"ם בברכה לבר יבר שלם יבחם מ' מהם לי לבבר להחקיים וכו' וה"ז בכלל כל שלון כבחה הוא ומריפה עי"ש (כא) להטריף אפי' בגיקב עי' בשבר חבים ס"ק ה' מ"ם בחמחה לא בעלוח חבר להבחיר בזה ולחינה עי' בשבר חבים ס"ק ד' ולפי' בחמ"ם לון להקל בזה עי"ש וכ"כ בחבורה שבחבל ס"ק ה' ולבר לון לב לבלא בחבחת הרמ"ל שפסק להטריף בזה לפי' בחמ"ם עי"ש ועי' בחב"ם ס"ק ג' שכ' ולפי' בריקם שלון המבבר יחוב בזה ים לבבר עי"ש ועי' בחחזיק ברכה לות ס"ח שכ' שכן עיקר לרינה עי"ש ועי' בפרי הלבר סוף סי' זה שכ' הלף קי"ל בחבחת המבריחים בזה מ"מ מכ"ם לא הי רק בפסק מריפה ובהלמרף שר בפסק ים להחבחיר עי"ש אמנם בחבחת קדוחים ס"ק ד' ליבר בכון הרמ"ל הבריא לבבר לבבר ים לחבבו לובלר מריפה ולון לרבר לשם בפסק לחי ס"ם עי"ש ועי' בחבחת חורה ס"ק ו' מ"ם בענין זה והבלה הבריקר בחבחת הפרי חלבר דלא הי רק בפסק מריפה עי"ש (ועי' בבשר"ם בפסר יחבחב סוף סי' כ"ו כ' שבחבחת הרמ"ל לחבחיר בחבם"ם בבקר הבלחפיות וח"ל הלף בחבם"ם הבלים הרמ"ל לחבריף וכחבם"ל) ועי' בחבחת חורה ס"ק ד': (כב) אפי' בגיקב עבחה"ם מ"ם בשחרים הבחבחים בם לריך לבחוק הבלחפיות ועי' בבלי"ם סוף סי' זה שכ' דלם בחלה בבכים לחה רישחה לף שלים בפלום יחבבלם"ב דבים ולף הלם הוא בפ"ע ולון עבחה רישחה לחבחה לא הי שום לבבר מחבחת רישחה ז מ"מ בלריף בריחה הבחבחת דם בן לבבר אם לבבר בחחיק ברכה לות כ"ל ובה"ק לף ה' שכ' דל"ל הלף לם סי' לפה בחלבה הבלים לף בלא סי' הרישחה בפלום ים לבבר בחבחת בם בל"ם לף בבה"ק לות ל' ובחבחה בבלים בהבים בל"ם ועי' בש"ת פוסו"ד סי' ל"ט שבחבל בחחה הבחבחת בם לא לבבר בחבחה בחבחה בחבחה

יורה דעה סעיף מז א הלכות טריפות

מז דיני טריפות בבני מעים. וכו׳ ר׳ סעיפים:

א מסקנא דגמרא שלין יש כ׳ ולין סלגה מדברא מה

א (א) ניקבו (ב) הדקין (ג) טריפה ואפילו

דרכי תשובה

לעמין החלב ואם עומדת לשחיפה יש לחוש שלא לאכול החלב ולא להשתמש בכלים כבריס ואם מתחתת דם ומשחטה ומעלה נקב כבים יש לאסור החלב לעמרע מהעה שהמחילה לשהמין דם והכלים יש להתיר ע״י שיהי מעל״ע עיי״ם ומבשו״ת בית יעקב חיו״ד סי׳ ע״ד מה שפלפל בענין זה והכריע דהכל תלוי לפי ראות עיני המורה ולפי רוחה שהוא חולי ממנך והבהמה מהטוהה והולכת הוא סי׳ לדבר שיש לה חולי לתכרים הפעמיים ויש לאסור החלב בחרי עיי״ם ומי׳ עוד בשו״ת שו״ת שם בחלק כ׳ סי׳ ל׳ שכ׳ הרב הגאון דמיר ומבאריו להכשיר החלב מפרה המתחתת דם מ״מ יש להסתפק מכ״ם אם מותר לקנות לכתחלה פרה כזו כדי להכל הלבה בחרי והביב שם להקל לקנותה אפי׳ לכתחלה ועיי״ם עוד בחלק ל׳ סי׳ רכ״ב וסי׳ רל״ד ומי׳ עוד בר״ק שם שכ׳ בפשטות דמחתת דם אם נמלא לאחר שחיטה שכיש המקן מיקב בודאי דהחלב אסור למפרע עיי״ם ובשו״ת ביה שלמה ח״ב סי׳ ל״ב שהאריך לאחוז פרה שחיטה מחתת דם בחרי׳ והחיר המורה החלב ואח״כ כחיטה הפרה ונמלא במיקב כיש הגלוטפת המקן וכ׳ דאם כי יש כמה לדי היתירים להחלב למפרע מ״מ כיון שלא מפי הד״ק לחמיר ולאוסרה החלב למפרע לא מלאו לבו להקל נגד דברי אמתם בלא סדש עד שהעבה בחוב במין במיב אז אם רואין שלא נגלה סי׳ המכה ולא ניכר שבא מכה הנה אז יש להיתר הרעוכות וכן הכלים אם כבר עבר מעל״ע לאחר שבאמתו בהם עיי״ם:

סעיף א (א) ניקבו הדקין עי׳ בשו״ת הרשב״א חלק ב׳ סי׳ שפ״ג דאין חילוק בזה בין נקב שהוא משופע בכ״מ טריפה עיי״ם ומי׳ בספר״ח סוף ס״ק י׳ שהביא דברי הרשב״א הנ״ל לדינא עיי״ם (ובדבריו להלן סי׳ מ״ט ס״ק י׳ וי״א) ומי׳ במק״מ ובשטת חיים רים סי׳ זה שכ׳ דכ״ז הוא חזקת כשהנקב הוא משופע מעכלע״ב אבל כשאינו משופע אף שמלבת שני׳ ניקב בפנים ומקלתו בחוץ עד שהנקבים מגיעים זה לעבר זה וזה לעבר הב׳ מ״מ כל שהוא זה אינו כעבר זה ואינו מטופע כמר עיי״ם וכ״ז הוא בלין שם

בוצא אבל אם הוא כן בחקים בועת עי׳ בדברי״ו להלן (סי״ק ל״ד)

ועיין עוד בחשו״ת הרשב״א שם שכ׳ דנקב הנמצא בדקין שמוך לקיבה ואוכל בשיעור כלפי מטה וזולת לחוץ והשיעור הוא כמו אצבע אע״פ שנראה מעמיד שנברת כן אע״פ טריפה עיי״ם (והביאו במ״ל לעיל סי׳ מ״ג ובבאה״ט סוף סי׳ מ״ו בקצרה) ובשו״ת ל״ל סי׳ ע״ח מ״ם בביאור דברי הרשב״א הנ״ל (ועיין במהרש״ל בשם״ם פ׳ אלו טריפות סי׳ כ״ה) ועיין במ״ז לעיל סי׳ מ״ג ס״ק ג׳ מ״ם בדברי הרשב״א והנ״ל החכרים ועי׳ בשו״ת זקני הפני יהושע חיו״ד סי׳ מ״ז וברא״ם סי׳ ל״ז ס״ק קי״ח ובקי״ח שם אות מ״ח ובשו״ת פ״ב חכמת חיו״ד סי׳ כ״ח שכתב דבימי הרשב״א לא נתודע עדיין מציאות של זה הנקב והאחרונים בחו הדבר עפ״י הרופאים שהוא מקום הריד שולת מכ״מ לכבד לחזק דרך שם מרה לב״מ ומשם לקיבה לעכל המזון עיי״ם והביאו בפת״ם בסי׳ מ״ז בקצרה (ועיין בדברי בשו״ת ס״ב קמא חיו״ד סי׳ ה׳) ועיין בשו״ת שבשוף הם דרטוי זהב על מסכת שקלים ובשו״ת שאלה יאתק ס׳ ל׳ ומי׳ בס׳ מגחת הכנה בדיני שאר טריפות כלל ו׳ בעטרון ס״ק ג׳ וקמן סעי׳ ג׳ מ״ם בזה והעלה על הרשב״א ז״ל מאד דהא יהוא הוא זה הנקב משלם הגמלא בדק סולת מן הקיבה בשמוך לו ערך אמה ומתחלת מלד חלוי ואולך הוסט בעביו כלפי מעלה והוא כעין קנה חלול מסך לרכו מלבע ויעלמה בלד חוץ חוד הקנה כזה

ודנק תחה הכליות בדיבוק נשור על בשר הלגעמ״ל (בקורין בל״ל גרמשל״ע) שמסכנה על כף הרגל דכמחא ונקב זה לוט לאסר כי הוא בכל הבהמות מהולה שדרך הנקב הזה יתחלק המלים המתן שבמעי׳ וכל הלברים הפעמיים כמ״ם בחבה הלבנה שער הנחיה פרק ה׳ בד״ה לחל״ב יחזק וכו׳ וברלשית חכמה שער הקדושה פרק פ״ו ואם נחסר הבהמה שנמלא בה נקב זה לא מלכל בשר לשולם אלין שום בהמה בעולם שלא יחלה נקב זה עיי״ם בתרוכות ומי׳ מזה בשו״ת בית שלמה ח״ב סוף סי׳ ל״ג והנה מה שבאו הרשב״א כמוהה לעפע״ר ח״ו לומר כ דיל דהרשב״א לא סוון על הנקב הזה כמתמע מהמה לשון הבפלה ואמרו קצת אחרים שכן דרכן של רו״ב בבהמות וע״ז הביב הרשב״א שלא לשמוע לבם ואם כי סוות בהלבה על הנקב הזה ה״ל לומר שכן דרכן של כ״ל בהמות כמו שהוא בבהמה בכל הבהמות שבעולם ובפ״ב בפלא הוא על נקב אחר משולם שם בהקדון מבלמדי נקב זה ועי״ז סוו קצה לאמרים שהוא מביא שיר׳ בדוב בהמות אבל חלילה לומר שהרשב״א יכחש

(ד) ליחה שבהן סותמתן (ה) אינה (ו) (ו) סתימה ואפילו היא דבוקה בהן הרבה עד שאין יכול ב שם מ"ע וכת
להוציאה אלא על ידי הדחק (ז) ואם (ח) חלב טהור (ט) סותם (נ) (א) (י) כשרה שכל

באר היטב

מו (ו) סתימה. מצא הש"ך דה"ה אם עלה קרום ומסתם דנכל הנקובים אין הקרום סותם (וה"ה אם מתסתם הדקין אמי כ"ם וכל שכן הרבה כמבר רגילים במלא בשעות שכליחה בתוך הדקין היה ישוק ומלאה בשר הדקין רישותא שהוא טריפה) (בה"י)

דרכי

הוא מפולה וסיים שכן כלי מעשים ליחו שמגלה שם נקב מגול וספה סביבו ותל"ז מגלה הסגיא ריבי שמגלשה מסם ע"כ אין להחמיר בזה כלל אח"כ מגלה שם לרום לו שחרוכים סביב הנקב שמעיד שהנקב מעשה מחדים לו ים להטריף מיי"ם (ומ"ל סי' מ"ו ס"ק י"ט) וכ"ז הוא בחלון שם בוטח במקום הנקב והקרע אבן אם מגלה נקב במקום בוטח מי' בדבריו לכן (ס"ק ק"מ) שהבאתי בזה מכתה תקומות ש.שהה דיס (ד) ליחה שבהן הוא הגלד העשוי כמער מבפנים ואע"ג דאחוק בי' הרבה ולוט מיתק מסם עד שנוכרין לוחו בחזק אם"ם לוט סותם. ש"ך ומי' פרי תואר רים ס' זה שכ' הליחה מדוק כ"כ בהמעיים עד שצי"ו מחמן לפעמים בדקין שנרלה בהם כעין נקב רק שלוט מעבלע"כ ולא"ל למקום עלה דמלאה אם ליחה היא בסתמתה לו שנרחין לא ניקב מעבלע"כ אלא מ"ש נרחה שנרוב הליחה בסכין ויפח המעי ויבחוק מ"ל נילא וחוק והגם דיטל להטריף מי"ל בחגם דיל דע"ש הנרחה מחגם המעי וירחה הנקב מעבלע"כ אמנם"כ כיון דלא אבי בלוח הכי מבדיק בדיקה ד מכ"ל (ה) אינה סתימה עבחה"ע מ"ם דאם עלה קרום על הנקב לוט סותם ומי' בכמה"ג בהבהה הוור לוח ה' ולעיל כי' ל"ג בהבהה הוור לוח י"ג וכמחוק ברכה סי' מ"ב סמי' ג' ובפר"ח כלן ס"ק ח' וכשלחן עבוה כלן ס"ק כ' ומע"ל לעיל סי' ל"ג ס"ק ד' בל' דקרום מחמ"כ לא הי רק ספק טריפה מיי"ם לך בם' עדונות הבחם רים סי' זה הביא רלי' מכל הפוסקים דהי טריפה ודלי ולא ספק מיי"ם (ומי' בדבריו לעיל סי' ל"ז סמי' ג')

ועיין בשו"ת מהר"י אלגאזי חיו"ד סי' ס' בלחלם ההגו' שרלה השואל לומר דלקי דקי"ל דגם בשאר אבריים לא מהני סתימת קרום מחמ"כ כמו בריאה ובוחסם מ"מ חלוק הם ובוחסם וריאה אפי' הי' הנקב בספוג ובאלכסון לא מהני קרום מחמ"כ אבל בשאר אבריים י"ל דהיכא שהי' המכה והנקב באלכסון בשישוע כ"ע מודים דמהני קרום מחמ"כ דחזקא בריאה ע"י שמרחפת ובוחסם דפמי כי' וכו' איו קרום מבל"כ בנקב כזה בשאר אבריים ואולי ז"ל כ' שהוא עשוה דאפילו בשאר אבריים לא מהני קרום מחמ"כ אפי' בשהוא בשישוע ואלכסון מיי"ם והנה לכאורה הם לעיין לענ"ד עפמ"ם בהגו' רביו חיים כהן ז"ל חיו"ד סי' י"ג בלחלם ההגו' בשם ס' שביבי אמונה דיס הבה"מ ב' שורות מיי"ם וכן לוט רחלן בחם מה יהי' אם רחלן שבשור לו' ניקב ובשור הכי' כגנדו הי קרום מחמ"כ לם שייך לומר בזה הלא הי רק ספק טריפה דשמא עלה קרום בהא' מדם ניקב הב' וכעין מ"ם בגמ"ר לעיל סי' ל"ג ס"ק ד' בב' שורות חוזשם (ועי"ל סי' ל"ג ס"ק ל"ח) לחמם לדיגא קבה לפעמ"ד לפמוך ע"ז לחקל ובודאי יש לחזו כמו ניקב המעי מעבלע"כ דהי הלא טריפה דמה שעלה בו קרום זה לא מהני כלל דמ"ם בחגו' דחי"כ בם דיס ב' שורות להדקן לא אמר רק דדך מגיע אבל בלחמת לדיגא כיון דלא אבר מזה בם"ם ולא לחמכן ב' שורות בלבריים הפמיעים רק בוחסם ובריאה ובקרקבן ובחי"כ ובכלן נאמר בהו ניקבו זה בלא זה טריפה ומחזע לא קאמר הם"ם גם בדקין כן ובע"כ דבדקין אין להם רק שור לו' ומה שלוט רחלן בחם שיש להם ב' שורות אין אבל הדבר מיי"ר ובע"כ עפ"י דיחוי"ק לוט מחבר רק לא' וכמו שלוט רחלן בריאה שלמרו חי"ל ב' שורות בם גרילה והגו"ב שבגמעים לאמרים שיכלין נקלף מהריאה כמה קרומים (ומחמ"ל רים סי' ל"ו מה) וה"ל דיחוי"ק דמה שלוט רחלן שיכלין נקלף שור שמעי לב' אין זה כלום ומ"ם דיחוי"ק לוט מחבר רק לא' וכן בריאה לחיות חלבן הרוקח הרוקח בהגו"ח הסר"ח והחב"ם רים סי' זה שכ' דמ"ם נקב הגמ' דין זה דקרום שעלה מחמ"כ לוט קרום רק בוחסם וריאה ולא בשאר מעיים מפום דכוחתא קמ"ל אמ"ם דם בוחסם וריאה ב' קרומים וניקב ובל"ז בבר אמ"ה לא מהני קרום מחמ"כ מיי"ם כרי דלשאר המעיים אין מחבר מדינא רק לשור לו' שבו מלחמה בל"ק ס"ק י"ב בדה"ח לא מלוט שב' כן לחיות דלא שיכלין לפרוך שור דחמעי לב' מ"מ שור המעי לא מחבר לב' רק לא' וישוחמא שבמקלת שוכי' שוליחה מחוקה מיי"ם מדרס וסיים כדאמרן:

(ו) סתימה. עבחה"ע מ"ם וה"ה אם מתסתם הדקין אפי' כ"ם מריפה ומ"ם אם שב' הה"ה אם הבבר רע מר שחרוכה גורלו טריפה מיי"ם ומי' בדבריו

תשובה

לעיל סי' ל"ג (ס"ק כ"ב) ומי' בדע"ת סוף סי' זה דכ"ז דוקא בהתסתם אבל כמה שיגלה לפעמים שטר המעי מתרחב הרבה יחבר מפסה והשור דק מאד אין הסם כלל בדליכא הסם מסמים מיי"ם ודע דבדבר שהוא שביח מיבא בדקין שמגלה שם שוחים וקבה בהסמוקן וגם שחגה הליחה שבכם לעשחים והשור והבשר שלהם שלם בלי שום מיחוי וקבלון הם לפי דעת הסב"ל בבית הדים שער מ"ה אות מ"ז בדין מרה דיבוחולי"ן הי הסם בשר ברוחא נורמו והי כמו הסמסמם מיי"ם גם בג"ד יש הסם זה לחגם מדברי הט"ב קמא חו"ד סי' י"ד מבואר דבנשוח לבד לף אם יש שיטי מרלה כל שלא שחגה בהסמוס שיטי' רק לא יחוח קלח כשר מיי"ם ובבו"ח בית שלמה חלק אהע"ז סי' ע"ג שב' ד"ל והט"ב לא הקיל רק בבדון דדי' דאין הבריחה מגד עצמו רק משום טה"ג ומ"ב ב' הבית שלמה שם דאין נ"מ לדינא דכל שבדר הנשוח מהקבה הנשוחה ומבאר שר בריח ולא סי' בו שיטי מרלה אין מקום להטריף מיי"ם ומ"מ לא בבר ג"ב אין להחמיר אם לאחר שבדר הנשוחה והמשוח ובבאר החחיו שלם ויפה וכ"ז אם אין שם בטוחה אבל בים ג"ב בטוחה מי' בח"ם בזה לקחן (ס"ק ל"ח בסוסי) (ז) ואם חלב טהור סותם כתב בס' פרי עץ הדעת בח"ו (מהגאון מ' מהה מיישלם מוויטבלין ז"ל) בחידושיו לפי' זה וז"ל ופשוט לפענ"ד דעב"ם לריך סתימה מחלב עב דאם החלב טהור דק ודלי ולוט סותם דלמא הוא קרום שעלה מחמת מכה הבייש שהמחמת יקבה גם החלב ולחח"כ נחרפא משא"כ כשהוא עב לא חיישינן טלי הלי וכלא"ה כבר כתב הב"ד בסי' מ"ם סעי' כ' דאם הסתימה דקה כסתימת המסם כשהמחמ המוכה בו מבפנים יש לאסר מיי"ם עכ"ל (ח) חלב טהור סותם לאחוק עלם ודלי לוט סותם כרחי ס"ק ג' ומי' לעיל סי' ל"ט סעי' י"ח (ט) סותם כשרה עבחה"ע ופה"ם ומ"ם הבחה"ע ולפי' המוכה מחמ בנקב מי' מה בפה"ם לקחן סי' מ"ם ס"ק ג' וכדברי שם (ס"ק י"ג) ומ"ם הפה"ם לעיין בהגו' בית לפרים ר"ל כי בפרי תואר סי' מ"ט ס"ק כ' כתב דאם המחמ ניקב מעט גם בשומן אף שלוט משלם בהשומן מריפה דחישינן שבי' נקב משלם גם בהשומן ולא מיבבר אבל בב"ח שם וכן בדע"ת סי' ל"ז ס"ק ע"ז ובית לפרים כתן הקיל בדין זה וכ' שם בשובדא כזו במחמ שמגלה בדקין ומחוכה בשומן שבל הדקן רק שבאבר קבה מהשומן שלא ניקב ובסתם שם פי הנקב מהשומן הבאבר והבית שם דברי הפר"ח הל"ל וכ' ודברבי הפוסקים מבמע הגי' מרוקין שהשומן מבחון שלם ולא שום רחם ריבר לא לבחוק רישותא ע"כ הנלה דעב"ם בהפ"מ יש להחיר בזה מיי"ם ומי' מה בחמ"ם ס"ק כ' ומי' בשו"ת זרע יחקב סי' ב' (שהוא הוא השואל בהגו' בית לפרים שם) שבאבר מבן זה בלריבות ומי' מה בשו"ת שבר לפרים סי' ס"ב בלחלם ההגו' ומי' בדעת הרה ס"ק ד' מ"ם בעבין זה והבריע לדינא בך דאם אין הסם ושיטי מרלה בשומן בחוקם שבבבם המחמ להוטו יש להקל בפפיעות הפוסקים ובכם לשם ס"י מלטול ובחמה ולפיכ אם הוא בחוקם אסור לבטוח בלחמ"ם בבן שלחמ"ם שיש שם רחם ושיטי מרלה בהשומן בחוקם שבחמ ובבשם ג"כ יש להקל אם רחלן שבשומן הבאבר אין בו רחם ושיטי מרלה והשומן הוא יפה בשאר שומן דאינא הבבה אלא ניקבה בלבה ובבר אבן אם יש שיטי ורחם בחוקם בבבסת המחמ וגם בלבה יש רחם בזה אלא שחמ"ב מבסר הרחם ובאבר השומן אלם ויפה אין להקל דבין שאם רחלן שבחמחמ ובבשם גם בלבה ובחבה לחחרי' יש לחם אלי ניקבה השומן מעבלע"כ וחבר ובחבלה בע"ם ובבו"ח מבחה ביבחוקם (מהגאון מפעלא) סי' י"ב שבאבל בדבר אלם דק שמגלה בחבבה בקורקבן יבחה ניקבה מעבלע"כ בר לחון לבסף הבאי שבחה ומבא בחון השומן אף בע"ל הי' עוד שומן בעבר אלבע לא יחבר אבי' שבחם אם יש לבחמיר ובאבר בדברי הפוסקים בזה ובים דלף שיחבר מבחבר לבחבר בזה מ"מ לבחבלה בבה לבחיר אחר שבחלי בחבחבים מחמירים ומבל מבקם בבבקם הפ"מ יש לבקל בלי מבקום מיי"ם.

(י) כשרה. עבחה"ע מ"ם מבה"ן בבם אם לא"ה דבדבר שבבר ולחבחבחם לא מהני סתימה ומי' בגמ"ר ס"ק ל' ומס"ד ס"ק ג' ובבבו"ח מבר

יחבבב

יורה דעה סעיף מו א הלכות טריפות

(ב) (יא) חלב (ג) טרוד (יב) סותם (יג) מבא (יד) אינו סותם ידיו מקרום (טו) שעל (ד) הלב וחלב שעל גבי הברכשתא (פי' מעי הדוק בפי הבטנה) שאע"פ שהם טרודים אינם (ה) סותמים וחלב חיה שבגדו אסור בבהמה אינו סותם (טז) והעוף כל שזכן שלו סותם: הגה ואיט סותם (יז) אלא נאותו אבר שהאמן דקק ס נאולתו אבל אם סותם נקב של אבר אחר (יח) לא מקרי סתימה ומריסה (כ"י בשם תוס' והרא"ש והרשב"א): יצאו

ג פירשו דיש מקום שם וכשיש ליסר הלחמה שם ר מפרש הי' ודלא שם ומבשר ה חוט שם בשם ר"י ופיים שם ושיטת שפר

באר היטב

פתרוני תשובה

אפרים חלק י"ד סימן כ"ג ומיין הפ"ל פי' מ"ם ס"ק ג' (ב) חלב פחות מבכ"ם דס"ל בפר פ' ומיין בתשובת ס"ב חלק י"ד פי' מ' מכתב דמ"ל אם מקב פחות מכוון לרחם שפם דטק בכבר מרפה ואין הכבר פחם תפוס לרחוח ונמצא ניה ואיט נפלר דטק בתקופה וכתב לתחרון בני נקבו זה מלא בבבר זה לעל פי' ל"ג פמיף ג' פ"ם ומיין פמ"ג ומיין שד בפ"ל פי' פ' מה מחלק מל הסב"ם בזה

דאיט סותם בכה"ג מ"ם הרב בהה"ם והפ"ו חלק ופסק דבבר סותם אפילו מחל אבר אחר ודאיה מריפה שריקבה וחזק סותם דבבר מדין החלמד שב"ל (הסמ' הסמוך לקיבה שהיא חתלת בני מעיים אע"פ שיפי פ"ד סעיף פ"ו בזה שהחבב שעלו אסור בתוך אחר מ"ם לענין נקב סתיכן אמקלת נחוצים שהיכו שהיא בפף הסעיים. ולדיון לחתת מהסום סתם (ע"ל פי' פ"ג) ובחב הר"ם עגיו ופפ בזה ומיכו לי לרכל נקב בתוכי הסמעיים מני והחלב סותם לותם מריפה דמפ"ג מה מיייבה לא קפחים) (ד) הלב ויהיל מרפאל לבגל בפי' מ' ובמעם שלש אחוק ביבר שמן של הלב סיט סותם).

דרכי תשובה

יהמשם פי' כ"ח בחמלת ההבר מ"ם שהש"ל והפר"ה הסכיבו להקל דבמעי המעוך לקיבה בילמלמו מן הקיבה סותם שם החלב אבל ישתן בחב"ם ס"ק ג' שחלק ע"ז ומעלה לדיעה דהי הסק מריפה הכלי רים מעי בחמתא הי הסק אם הוא בחמלתו לו בפשר והוי הסיקה דאריתא לו הה חלב מעמ והסיקה דאריתא לחומרא מ"ים וכ"כ במ"ח ס"ק ג' מ"ים (ומי' מה בפ"ם לקמן פי' מ"ח ס"ק ג' ובפ"ה בעמה יחוקאל פי' כ"ה בשם הגאון מו"ה דוד אפשטריים ז"ל ובפ"ה שב שעבר חיל פי' כ"ו ובשבו"ת ח"ג פי' מ"ו ובמעמה למלך פרק י"ג מהל' שגגות ובמ"ו לחלן פי' מ"ח ס"ק ח') ומי' בפ' דברי יוסף פי' שכ"ג ובדעת הורה ס"ק ח' שברבו להשיב ע"ד הגב"ם בהסכ והעלו דהעיקר דעת הפ"ל והפר"ה הל"ל ובדעת הורה כתב שם דאם יש נקב ברגלם המעי במקום שיולת מהנקב ויש שם חלב סותם אין להקל אבל בשוף המעיים קדם הסמלת הברכשתא יש להקל בפפ"ל ובכפ"מ ובדרך שבת בנקב שברגלם יש להקל גם בנקב שברגלם המעי וכן בכל פ"ם כגון שהתרשת בפעים ומשמר נקב סמוך לחון ומיכר שהנקב המזיה מנפרים ויש חלב סותם סותם יש להקל בכפ"מ ודרך שבת בעי"ם ומי' בבית לברהם בח"ו פ"ק ד' שכ' דמשום הוא דלף לפי דעה ההב"ם שאסר מפסק בזה מ"מ עכ"ל אם נפלו כ' זיעים מב' בהשות כלום לי מרים לחתה ולו' מפוף לחתה לו"ל ס' לגלה בגבר כיון לי מי"ם ה"ם: (יד) אינו סותם עד"ק ס"ק ג' שסחב ולמ"ג והחב סכרם מי חלב ממלא שלוט סותם מ"מ בזה לבמעים יש שם בחמלה לבן מעמי הבבר נשמ והוא המחמיה בבר סכרם עלמו הה י"ל דסותם דלוט בכלל חלב ובכ"מ מידי פסיקה לא מקלת ומעמרף לפסק לחר לפ"ם פי"ם

(טו) שעל הלב עבלה"ם מ"ם הפעם מנוס שלוט לחיק סיבב ודע שהתבב"ם כ' הפעם מנוס שהיל קבה ולוט מגין ומס"ם לעל פי' מ' ובמ"ו שם ס"ק ב' מה שיש ל"מ בין הפעמים בזה (ועל' פי' מ' ס"ק ו') . (טז) והעוף כל שזכן שלו סותם כתב בשל"ח ס"ק ז' דבן הפמלא פשוט דלא כהתרפ"ל שהמקפק בזה מי"ם ומי' בשי"ת בין שולם חי"ל פי' כ"ג בחמלת הבבי' ולענין שזכן טושות המשומים לם הם סיומין מי' לקן פי' מ"ם בחפ"ם ס"ק ג' ובבריש שם (פ"ק י"ד): (יז) אלא באותו אבר וכו' ולין חילק בזה בין בהמה לעוף דכי הכלל דבבהמה הוי לא מהני סתימה אלא מלוטה אבר עלמו ל"ל בעוף כמ"ל בהגהה ב"י לזה ה' וכ"כ בהמאיר ברכה לזה פ' מי"ם.

(יח) לא מקרי סתיכה מי' בהמאיר ברכה לזה פ' מ"ם בדין זה הבינל פלגתם הפסקים בדין זה לך לדיעה פיום דבעיקר דעת המחמירים מי"ם ומי' בקה"ל לבהר"ם פי' ל"ם לזה פ"ם בדברי הפסקים שבדין זה ובבאו"ם מה"י לשמלה חי"ל פי' מ"ם בזה ומי' בדעת הורה ס"ק ח' מ"ם בבמן זה והבלה הפוכן בהמאבר מאר בדעת מחלוקת לם הוא בעוך לעקב ובסתם הפבר הי רק בפק מריפה ולם יש עוד בפק יש לרקן לם אבל לם ניקב הבמי ע"י מחם ומלמ המחם בעוך הנקב לף הבחם יוקל מן בעמי לעוך הבשון על אבר אבר פי הלל מריפה ומי"ם עוד לבלן פוף ס"ק י"ג שבי מהבאר אלבר ס"ק ר' ובל זה הוא לם הבשון בחם בקבר בבקשה הרבב ולא מחבר כלל מבשון בבבר מקום בקבר אבל לם אבר אבר מבבר הבשון לף אלוט בחם לוון לכ"ם הלל מריפה הוא מ"ם ומי' בבריש לבלן (פ"ק י"ב) מה שבא' מהבאר אלבר הפ"ם תפ"ם:

ב (יח) יצאו (ב) הדקן (כא) לחוץ (כב) והוחזרו (כג) מאליהן (כד)בה) כשרה (כו) אם

דרכי תשובה

סעיף ב (יח) יצאו הדקן לחוץ מי' במק"מ ס"ק ט' וסוף ס"ק י' שכתב דיל"ף בסקרא הכרם בדים מ"מ כל שלא מלוים הוא סמעיים בדים רק שיצאו מחי"כ מעצמם דרך הקרע אין חוששין לחיסרון וכתב עי"ש ומי' בש"ת מוסר"ל סי' קי"ז מה וכ' דאין שיטר להקרע שבתוך הכרם שהדקן יוצאין מהוס דלקח סי' מקר מקר מר מ"מ כל שהוחזרו מאליהן כשר ולקח המרדכי"ל נלא אסר ביצאו דרך מקר לר כשהוחזרו מאליהן רק ביצאו דרך מקר פי הטבעת אבל ביצאו דרך מקר שבחופן לא שבכרם לקח שהמקר לר גם המרדכי"ל מודה שכשר בהוחזרו מאליהן מי"ש. (כ) הדקן דע שכמה פעמים מצוה נעוף שיצא הלם דרך פי הטבעת לחוץ ע"י קושי לידת הביצה וכן הוא שכיח בבהמה ואין זה בכלל יצאו מדי' כמשר כאן דבזה בין החיזרה ביד וכן לא החיזרה אין בזה איסור כלל וכמ"ש בעלי לבוש ובד"ק ס"ק ה' ובמק"מ ס"ק ט"ו ובמנח"ב בדמי שאר טריפות כלל ו' סבר' ב' ומי' בס' פרי הדר עוף ה' בתריסה ובעבה"ה ביה שלמה מ"ב סי' ל"ה שנשאל מחוה זה בבהמה שמחות קישי הלידה ילאה מקלה הלם שלה לחוץ ולא הוחזרה ומסתוה והביב דכן הי' לפרו שלה כו כמה פעמים והכשיר רק דלכתחלה ערך לבדוק המעיים במקום הרם כמוכים .הלם אם לא נהנה בהם איזה קלקול מי"ש ואם חזאה בלאן הם שם קלקל יכשיר ואם מילא בדקן הם אחה קלקול ים להעריך ומי"ש עוד בסוף סי' ל"ג בשבמה כו וכ' שלה לבחק הב"ח אם לא מצלה בהם רשומה ומלא שבהה מלרות בשר של הב"מ במקום הרוא והעריך כי זה יסל לחוות שמחמת שסשוכים לאלם הנחל לשלם בהם קלקול מהבהב מי"ש ומי' בדעת הורה סוף ס"ק י' שכ' דמ"מ לף אם לרבע שרים מסכה עמה גם מעם מרכרכבהא מ"ש הבלת ביצים וכי' שם לרוחה דם כמו שהוא שכיח ים לבדוק לאח"ם ונגחר מהבהבהא אם חוקן שהק"ל עגל ומקלף ושלמה המעי מקי' ים לבכשר מי"ש ומי' שוד בהבו' ביה שלמה שם סי' ל"ה שכ' דכל מה שכתב שלריך בדיקה בב"מ כ"ו הוא רק לבהיה לזהירות בעלמא אבל בדיעבד אם לא בדק אין להחמיר כלל ומי' שם שוד בשאל בפרה ביצאה מקלה אלם שלם אם מוחר לאכל החלב ממנה ודעיב שבאלו לבקיאים לם יאמרו שרלה לא יצאה רק הלם לבד ולא יצאו עמה גם קלה מבני הבעיים לחוץ מוחר לאכל אחלב ממנה מי"ש (כא) לחוץ עפה"ש סוף ס"ק ד' שכ' המיירי רק ביצאו אחר הדקן אבל ביצאו רק הברכבהא בהוא הלחלות והמעי הלחרון אין לאסור ומי' מה בש"ל מהר"ם שיק חו"ד סוף סי' ל"ח ומי' בדעת הורה ס"ק ט' סמיים ע"ז שמתא בשם הגאון בעל חו"ד שהיה הקל בשבולם מבשוף כעין חביבת מעי לחומה ואמר שם גם בשוף חלי מוריחין כמו בלחם והבליעה אינה מנוף המעי אלא מעיין שחוחים ומלאים רם ולפ"ז אבי' החיזן בדים שרי אבל דבר הבלי בבקלקה הטורה לדע ולרבחון אם אינו מנוף המעי אבל בלא החיזן בלא"ה אסר ומי' עכ"ל. (כב) והוחזרו מאליהן עפה"ש ס"ק ה' שכ' דלקח בהוחזרו מאליהם יש להחיר שלא בהפ"מ שלא לאסור אלא בהוחזרו מיד ולא בשהוא בחון אבל בשבהוא בחון שלא במקומם לחה זמן יש לחוש שלא בהפ"מ אפי' בהוחזרו מאליהן אבל בהפ"מ יש לקבל אפי' בשהוא מי"ש ומי' במק"מ ס"ק ו' שכ' של"ע אם לאסור בזה אפי' בהפ"מ בשהוא בחון זמן רב מי"ש ומי' בשלמן נבוה ס"ק ט' שכ' ג"כ דאם לא הוחזרו היכף ומיד בשרם חמים יש להעריך דבהוחזרו לאחר שבהקרבו עתיה לעוה כמו שבעיבו ראשות בבמי אדם שבחים שאם נתקרבו הב"מ שלא לחון שוב אינם חיים מי"ש ומי' בש"ת ביה שלמה מ"ב סי' ל"ג בהילא הבו' המיר אף בשהוא זמן מה מבחון ע"ז בדיקה אם לא מקבו ולא הגיע לכלל בשר שחוטה גורמו מי"ש בחוך ומי' בדעת הורה ס"ק י"ח ומי' בש"ת מגדל הנן סי' מ"ז בחמלע הבו' (ומ"ל ס"ק ל') (כב) מאליהן עבהה"ט סוף ס"ק ח' ובפמ"ש ס"ק ד' פ"ם בשם המרדכי"ל ובדעות שלא מחי' דרך פי הטבעת מריפה ומי' בש"ת מהר"ם שיק חו"ד סי' ל"ח מ"ם ע"ד המרדכי"ל בזה ובעבו"ת ביה שלמה מ"ב סי' ל"ג שכ' בחמלע הבו' דבשהוא שה לשוף בזה ואף אם לחיש בן בבהמה יש להעריך דלקח הבקר בית הרעי דבהמה רחב הרבה יחבר מבשוף מ"מ בשיטה דאין חלוק בית הרעי דבהמה בסמים יחבר הרבה מבשוף וכפי ערך שבקר פי הטבעת לר לענין המעיים של שוף בן לר הבקר פי הטבעת דבהמה לעמיים של בהמה דאסר מיי' ומ"ם המרדכי"ל זה רק בהרעות הוא מבוס ומבשה שם' כי היבה מי"ש ומי' בש"ת מוסר"ל הבינה סי' קי"ז מ"ם בזה והשלה אם כי לבינה יש לבשוב ע"ד המרדכי"ל ומלאה הבר לבסר לבינה לקח בשוף שילא מחי' דרך פי הטבעת מ"מ בין

תשובה

שילא מחי' המרדכי"ל לאסר אין לבקל בעבוד לך מלאה ובכ"מ יש להקל להבשוב כ"ל יוסף מר שהמיל בלים ובזכר יב"ח דבכ"ם לא נרע מבשר בסבן מרישות ובשיטל שם' יב"ח מי"ש (ומ"ל ס"ק ל"ו) : (כד) כשרה עפה"ש מ"ם ומדברי המרדכי"ל מבמע דלקח בלא הוחזרו ומחמה לך מריבה מי' בדברי זקני הלבם סבני' כ' ובמוסר מדבריו דבשילא לחון ולא הוחזרו ומחמה לך אם לא נקבו כשר מי"ש ומי' מה בחברת שבחלל ס"ק ח' ומי' בש"ת שבא יו"ם סי' ע"ד מ"ם בזה ומי' בחחיק ברבה אות יו"ד סי' ק לרוחן להבשיל בלא הוחזרו מי"ש אבל בחב"ם ס"ק ה' מקבק אם לקבל בזה מי"ש ומי' במק"מ שם שכ' דלקח שבחב"ם מקבק לחבר דנם ע"י ילאתו לחון לבר ים הבם הרבה אפי' בלא הוחזרו מ"מ לרוחן מהה הבב"ם בבלבו שלחן להחמיר מי"ש ומי' בזכור לאברהם (מהר"ל מלקלבי ז"ל) הספרדי חלק מ' בה"מ רים סי' מ"ו כ' בהי' מבשה בחרעולת שילא מחי' דרך פי הטבעת ובחמה קרם שחזרו והבריסה ב"ש וכן רלוחי בם' מבשה חוקה הספרדי של הרמב"ם פרק ו' מהל' שחיטה סוף הלכה ט"ו שכ' להחמיר בזה משום דאין הבכל סבבל להבשיר בלא הוחזרו כיון שהוא בחור כשהם שבעורה כך מ"ל לה לחות דאין יסבב המלבל מי"ש ומי' בשלמן נבוה ס"ק מ' שכ' ג"כ שהי' לפרו שבבות כו והעריך מי"ש וכ"כ בם' תורת זבח הספרדי מערכת אות ד' סי' מ"ז סבי' ו' הבעיקר בדעת המחמירים להעריך בשילא הוחזרו בין בילאה דרך נקב שבשוד וכן בילאה דרך פי הטבעת מי"ש ומי' בש"ת בית שלמה מ"ב סי' ל"ג מה שהאריך בזה וכתב לחלק דאם ילאו המעיים דרך פי הטבעת לא בטלו אסר בלא הוחזרו בין בבהמה וכן בשוף אבל בלא יצאו דרך בית הרעי רק מעשה נקב בהכרם ומי"ז ילאו הדקן ולא הוחזרו בם להחיר ע"י בדיקה אם לא הגיעו רבני מבייב מי"ש לבשר שרופא נורמו מי"ש בלריטת וכ"כ בד"ק סי"ק ו' ובש"ת מנחה מבה חיו"ד סי' ח' ומבק"מ סי"ק ט' ו' דאם יצאו דרך בית הרעי אסור בכ"מ בלא הוחזרו מי"ש וכ' שם שוד דאפי' ביצאו דרך נקב שבכרם בכ"ל מ"מ לא מוחר אלא ביצאו מלאיהם אבל בהבלאים בדים אסר בלא הוחזרו בכ"מ מי"ש לחמם בש"ת הבר לבהרבם חו"ד סי' כ"ג כ' לבקל בבהמה ביצאו ב"מ לחון וקחש שבבשו לפרים שחשוב דהבר פשוט דבל אין שלא הוחזרו והחפסר בהרה כיון שם לה הקנה מ"ל חחרה אלא בהסוף דרך מי"ש בלוחך וכ"כ בש"ת שילא ומביב רביעלה חלק ג' סי' פ"ה ומי' בש"ת מהר"ם שיק חו"ד סי' ל"ח בכ' דבלא החיזן ים להחיר אפי' ילאו דרך פי הטבעת מי"ש וכ"כ בש"ת מבבל הבן סי' מ"ז בהבו' מבהמ"ח מי"ש ומי' בדעת הורה ס"ק מ' שבלה שבן מיקר לדע להקל בזה וכ' הלפ"ז מלאה דבם אם ע"י הוחק אחם והזומה על הבוף ילאו המעיים דרך פי הטבעת אם הלבה ד"ל שלא יהא הבם ריסוק וגם דקרק על הפרסים ולאה שבי' פרסים כראלי ים להחיר ע"י מ"ם ומי' בדברי יוסף סי' שכ"ד שכ' דבכ"ד דמחיזן בילאו ולא הוחזרו אין להקל כ"ל ע"י בדיקה המעיים אם לא מיקבו מי"ש (כב) כשרה עפה"ש מ"ם מהבעלי לבוחה והבו' מחלה דוד בילאה דרך פי הטבעת והוחזרו מאליהן ומי' מק"מ שם שכ' דבהוחזרו מאליהן המיקר בדעת הפר"ת לדיל' דאין לאסור אף שילאו דרך נקב פי הטבעת מי"ש ומי' בש"ת שוש"ד שם (בד"ם והבה אחר בהבי אחה) מ"ם בזה ומי' בש"ת בית שלמה שם בתחמת הבו' שמקל ג"כ בזה אך בהחיזן אדם ולא הבסו הלרך בפלשל אם מהבי בילאה דרך בית הרעי מי"ש ובעבו"ת מרחה מבה חו"ד סי' ח' מה שהאריך בזה והבילא גם דברי הבו' מחלה דוד שהבנים הפר"ם והבעלה דבהוחזרו מבעמם יש להקל בהפ"מ בדבת המקלבן הג"ל אבל בהחיזן אדם בדים אפי' לא הבסו אין להקל כלל מי"ש ומי' מה בש"ת מגדל הנן סי' מ"ז ובס' דברי יוסף שם (כו) אם מי' בש"ת בית שלמה שם סי' ל"ג סמוך לשוף הבשוה מ"ם לענין אם ילאו ב"מ ים בסוף אם ילאו מחיים לא לאח"ם וכ' דים בהחמיר בזה כדין המבוסר להלן סוף סי' ל"ה בבשר רעו מן הארסבה ולמעלה ובסוף מי מחיים לא לאח"ם דים להחמיר ומי"ש עוד בבשו' הבלה ובסי' בלחה"ד מ"ם בבהמה מבחה קבוי הלידה ילאו מקלה אלם דרך בית הרחם לחון ובחמה הבהמה ולאחר בחה בעוה חבר בבל הבהמה לא הילא ולאה בהן אלם שבבחון שם בה בפיים גם קלה מן הדקן שילאו ג"כ לחון ובקבר שבי' עמו אחר שבלא סי' מבשבם בחקים בחי' וגם חיבה לאח"ם ולא סי' יולא לחון רק אלם לבד ובקלבים לחמרים שבחמת שבבהבה מבק אמן אחר הבחיבה וגם הבעבקן בה בחה שבביהוה לחבלה והרחיבה לבלה מי"ש ומלו הב"מ קלה לחבה מי"ש ומי' בש"ת בית שלא לבד שלא לבחמין להקבים בזה והבל ז"ל כ' דאין לחמיר בזה כלל ובלילא הוא בדברי הבבב דלא ילאו הדקן בחי' דמי הבנים הדקן בחי' בבבר בית הרחם הלא לחון

בבבר

מאמר מב ר' מי ובזקשבל דלא מר מאמר מב

יורה דעה סעיף מז ב הלכות טריפות

(כז) החזירן (כח) אם (כט) נתהפכו (ל) אף על פי שלא ניקבו (לא) טריפה שא"א שהחזירום כמות שהיו אחר לא
(י) שנהפכו ואינה דומה ה"ה (לב) אם

באר היטב

(ו) שנהפכו . ומאב הש"ך אבל אם יהיו ו ולפי שלא נהפכו הרי הם :

דרכי

אלא מפסיק ביניהם אם לא שאמר שנעשה נקב רחב באלא מחיים עד שבלא הקרע הנקב ולמה לו לחתם לזה ולפי שם בזה הבשלא רחוקה הבמת מחקו הב"מ לאחר הלטיחה אלא ואלא בשעה ילילתה לאחר בהיסוך היה שעבר הפגימי יולא לאיר ואיכל לחיות שבבשים קלא הב"מ בהלטיחה אלא עד שבשעת ילילה מקלא אלא יולא גם קלא הב"מ ודק נקב הרחם אבל זה דבר רחוק לחתם לזה דהא הקרע הלטיין לאמה לא הבשן ואלא לאמנה ומי הבר הקרע לאמלה שיבארו אחר הלטיחה אלא אלא ולדלה רגיים לדבר שנעשה לאחר"ם מחמת שהיתה הבהמה שוחטת לאחר"ם על גבה ובגלי לאמלה ומחקו המעיים שהו קרוב לנקב של הרחם שדבר זה מלי יוכר להלות בה ממה שהולין בשעתם הא דבכחא ובמרע דבכה"ג יש לחדים לומר דלפי אם אלמה כאבשה הגיל שבכרם הקרע ביחי' באלא עם אלא בחי' כגיל מ"מ יש לומר דבכה"ג גם לאמרגיל לא אסור רק בילולא ודק נקב בי הבשעת שהיא מקום לר מבשל"ב בילולא ודק נקב בית הרחם בשעת אלידה שנפתח הרבה כבילת יומנו טולד וגם יל"ל ולא אסור בילולא המעיים לחון רק כבילולא לאיר העולם יבשל"ב בגיל ולא יולא לאיר העולם ולא מהקרעו דבא אלא אלא יהיה מגיעה סביב לה ויל דבכה"ג יסלין לחחיר כבחרן לפי בילולא ודק נקב לר מיי' בתריסה (ומי' לחלן ס"ק ל') (כז) החזירן עבלה"ם ס"ק ו' ומש"ך ופרי"ח ס"ק ה' ובב"ם ס"ק ה' ופרי חומר ס"ק ד' דבעינן דאיתו אלים שהחזירן בדוח שם אל לבו לזקדק שלא הבשו אבל בשאמת כבחחזירן ולא אסיק אדעתי' לזקדק אמריק דמסתמא מהבשו מיי"ם ומי' בדברי המגדות על הרא"ם פא"ם אות רע"ד מ"ם בזה ומפלה בדין זה אם לבשרי אפי' אינא ולא שייך הבשר המעיים כיון שנמצא שלא בחקום הרגיל בכל הבבשים אמנם לחלן (סי' ל' ס"ק י"ג) הבאחי מהבשרת מהר"ם שיק אל' בבשיטות דאין שיטי מקום סוסל בשאר בבריס מיי"ם (כח) נתהפכו עפר"ח ס"ק ו' ופרי חומר ס"ק ד' אל' דמהבשו אפי' מבחון טריפה ואפי' אם בבהבשים לפרים הבמאם בחרן מ"מ כל שקודם ההבשה מהבשו שוב אין חקנה להחזירם לא בבחחזירן בבחרן מיי"ם ומיין בחק"מ ס"ק ע' ומיין בדעת הורה ס"ק י"ח מ"ם בזה ופרים דאין להחמיר בזה רק בהיסוך נחור אבל אם לא הי' רק היסוך קלא אם חזרו לאח"כ לחקומן ובבשו בסחרן יש לבקל מיי"ם . (ל) אע"פ שלא ניקבו עפה"ם סוף סק"ד שבבב דאע"פ שלא מהבשו אריך לחיין אם לא מבקל וכו' ומי' בפרי חומר סוף סק"ד דדיק מיבור לשון המחבר אל' אע"פ שלא ניקבו דל"ל דבל שילולא המעיים לאחן בם עלולים לנקב לבן לא בבלא מהבשו אריך לבדוק לחחם אם לא ניקבו מיי"ם ומי' בחק"מ ס"ק י"ב מה שמחמה על הפר"ח בזה מיי"ם ומי' בספר יריעות שלמה מ"ם בדברי הפר"ח בזה וכ' לחלק דאם לא הוחזרו והקרע הם עדיין מבחון אריך בדיקה אם לא ניקבו אבל אם הוחזרו מבלוקן לא מחזקינן רשותא כלל ומדהוחזרו מסתמא לא ניקבו ול"ל בדיקה כלל מיי"ם ומי' מזה בפר"ח בית שלמה חלק ב' סי' ל"ג אל' דבל שילולא לאחן הבדיקה חזבית היא לרחות אם לא ניקבו לא שלא הגיע קלקל להב"מ ולא הגיעו לכלל בשר מרוסא גורדו כי זה יהיו בחחם שאם ילולו הב"מ לאחן ויעמדו זמן מה בך יבא בהם חולי הלהם (שקרין בראמד) מה שיקבו וגם קודם שיקבו מהבלוקן הבשר ונעשה בבשר מרוסא גורדו מחמת הלהם ובחיקה ומי' אל' שאין מישול לדבר זה סמה יהיו בחון שם לחחם לזה אם זמן רב לא מעמד כי אבל הוא לפי מבבב הבע"ח ולפי מחג המאיר ע"ב אם לרעת בזה אין להבשיר בלא בדיקה אחר זה מיי"ם מדבס ומי' בחלחן נטה פ"ק מ' ומי' מזה בם' דברי יוסף סי' שכ"ד (ומ"ל ס"ק כ"ג) : (לא) טריפה מר"ק ס"ק ז' אל' שבא לפרש שבחת בשוף סי' בולם בחקום הילולה כמו מבה ועדר הדם שם הרבה ובבפחה הבלילה יולא המעיים מבבם ולולה שבבלילה הוא ממה שבבים הוא מבאר בלי ולרחר הדם וזב לא הגיה להמעיים ללחת לאחן לגמרי ובדק המעיים ולולה שהי' שימי בבאר בחחחן בפרים מבבר מקום הרלוי הבמרים ומי"ם שוד בם"ק ה' מ"ם בהרבעות הלמין המעיים בולמין ותבשיים לאחן של הבבן ושל הבבן הי' בולם ומבשי כבים והבמרים הבשן ובבב בחק"מ ס"ק מ"ו ול"ל שבהעשה הי' שבבר הי' בהם הבשן הישי ולבן הבמרים בהרבעות לפי בבלא יולא לאחן מיי"ם (ומ"ל ס"ק ל"ז) ומי' בדעת הורה ס"ק ל' מ"ם בדברי ד"ק הבחר - (לב) אם לא יצאו ונמצאו מרוסבין . שבחת"ם ס"ק ה' אל' הגם הישן מבבה מבבים

תשובה

בבבדק הריאה ופבחה אם חלר בבבד מלא בלד ימין שיהי שוחטים אם כל המעיים על הלחמה הימנית ולא הי' ביבר אים רשיהה לא בהמעיים ולא בהריאה רק אבל הריאה היהה קטנה ביאיהה ממה שיהיה לחי' לפי נהל הבבם הבאל לפי ערך אלר הריאה מאלר הבבים שחמין לה בבחלאם שבחמו לא והבבבה הלחת היהה שמה ומובה והריאה והלבת בבוב כמו אלר בבבים ולא הי' ביבר בחים אים רשיהה לך לא ראה בחיה מקום הי' הילוך מהמעיים אל הלחלולה כי כלבר הרלו ל הבשבת בבר הי' נקבע הלחלולה מהמעיים והמבבים לא נתן לב בשעת שהבריד הלחלולה מפי הבעבת לראות בחיה מקום הי' מחבר לאם הבמי אל הלחלולה ובדקו כל אלר הבבד ולא ראו בו אים נקב ואום הבם להביר הבפם מאומן הבעת שבהלו ובבמו המעיים ליהן הריאה ובך מהו הנקב אים בלר הבדיה שהחבם ובבם הבך אם מילטר לבבם כי בבם יבול לקרוע בקל ולבטר הבך אם אבל הוחבם מחמו וגם ראה בחי' אם במקום הזה אבל הריאה קרע נחל והגם שלחן זה ראי' מובבחה מבום הלבעמים הרבה בעבה זה הקרע ע"י המבבת הוחבם הבך אם מ"מ מראה לומר ג"ב שבחבך הזה ובבמו המעיים וכן הבבבמו עמו אל הבקולים ומה"ם הבריב הבבם הזאת מעבם שבהבבם המעיים ול"ל שיחזו למקומם הבך נקב לר בזה מיי"ם בארבעת ומראה לפמ"ל הבל זה בריבר שבהבבם בן אחר הליזה אבל אם ביבר שבן הילו מהלולה הרי זה בלוי בבלונבה הלחבזים שבחב בפמ"ם ס"ק ג' ובדבריב (ס"ק ל"ב) בהבבך מהולה אם אחבר לא לא והגה לפמ"ם (רים סי' מ"ד) מהבינת אדם אבריס בג"ע בחבר שבמלא שלא במקומו הרגיל ה"ה בג"ד ים להבהבן בדין זה אם לבבשיר אפי' אינא ולא שייך הבבר המעיים כיון שבמלא שלא במקומם הרגיל בכל הבבבים אמנם להלן (סי' ל' ס"ק י"ג) הבאחי מהבשרת מהר"ם שיק אל' בבשיטות דאין שיטי מקום סוסל בשאר בבריס מיי"ם (כט) נתהפכו עפר"ח ס"ק ו' ופרי חומר ס"ק ד' אל' דמהבשו אפי' אם בבהבשים לפרים הבמאם בחרן מ"מ כל שקודם ההבשה מהבשו שוב אין חקנה להחזירם לא בבחחזירן בבחרן מיי"ם ומיין בחק"מ ס"ק ע' ומיין בדעת הורה ס"ק י"ח מ"ם בזה ופרים דאין להחמיר בזה רק בהיסוך נחור אבל אם לא הי' רק היסוך קלא אם חזרו לאח"כ לחקומן ובבשו בסחרן יש לבקל מיי"ם . (ל) אע"פ שלא ניקבו עפה"ם סוף סק"ד שבבב דאע"פ שלא מהבשו אריך לחיין אם לא מבקל וכו' ומי' בפרי חומר סוף סק"ד דדיק מיבור לשון המחבר אל' אע"פ שלא ניקבו דל"ל בל שילולא המעיים לאחן בם עלולים לנקב לבן לא בבלא מהבשו אריך לבדוק לחחם אם לא ניקבו מיי"ם ומי' בחק"מ ס"ק י"ב מה שמחמה על הפר"ח בזה מיי"ם ומי' בספר יריעות שלמה מ"ם בדברי הפר"ח בזה וכ' לחלק דאם לא הוחזרו והקרע הם עדיין מבחון אריך בדיקה אם לא ניקבו אבל אם הוחזרו מבלוקן לא מחזקינן רשותא כלל ומדהוחזרו מסתמא לא ניקבו ול"ל בדיקה כלל מיי"ם ומי' מזה בפר"ח בית שלמה חלק ב' סי' ל"ג אל' דבל שילולא לאחן הבדיקה חזבית היא לרחות אם לא ניקבו לא שלא הגיע קלקל להב"מ ולא הגיעו לכלל בשר מרוסא גורדו כי זה יהיו בחחם שאם ילולו הב"מ לאחן ויעמדו זמן מה בך יבא בהם חולי הלהם (שקרין בראמד) מה שיקבו וגם קודם שיקבו מהבלוקן הבשר ונעשה בבשר מרוסא גורדו מחמת הלהם ובחיקה ומי' אל' שאין מישול לדבר זה סמה יהיו בחון שם לחחם לזה אם זמן רב לא מעמד כי אבל הוא לפי מבבב הבע"ח ולפי מחג המאיר ע"ב אם לרעת בזה אין להבשיר בלא בדיקה אחר זה מיי"ם מדבס ומי' בחלחן נטה פ"ק מ' ומי' מזה בם' דברי יוסף סי' שכ"ד (ומ"ל ס"ק כ"ג) : (לא) טריפה מר"ק ס"ק ז' אל' שבא לפרש שבחת בשוף סי' בולם בחקום הילולה כמו מבה ועדר הדם שם הרבה ובבפחה הבלילה יולא המעיים מבבם ולולה שבבלילה הוא ממה שבבים הוא מבאר בלי ולרחר הדם וזב לא הגיה להמעיים ללחת לאחן לגמרי ובדק המעיים ולולה שהי' שימי בבאר בחחחן בפרים מבבר מקום הרלוי הבמרים ומי"ם שוד בם"ק ה' מ"ם בהרבעות הלמין המעיים בולמין ותבשיים לאחן של הבבן ושל הבבן הי' בולם ומבשי כבים והבמרים הבשן ובבב בחק"מ ס"ק מ"ו ול"ל שבהעשה הי' שבבר הי' בהם הבשן הישי ולבן הבמרים בהרבעות לפי בבלא יולא לאחן מיי"ם (ומ"ל ס"ק ל"ז) ומי' בדעת הורה ס"ק ל' מ"ם בדברי ד"ק הבחר - (לב) אם לא יצאו ונמצאו מרוסבין . שבחת"ם ס"ק ה' אל' הגם הישן מבבה מבבים

אחי

(לג) לא (לד) יצאו (לה) ונמצאו (ז) (ג) מהופכין (לו) טריפה : סנ וכן (לז) אם נמצאו המעיים בין שני נגבר

באר היטב

(ז) מהופכין . ומזה הנ"ך שכתבו"ה מתיר בזה וכן דעת מהרש"ל (ומר"ח מזב ומט מין גו מלת ספק ב"ע לאסור אל"כ כ"ת וכ"ל כנה"ג)

רק נדנך שלה ויוכל ונמלאים מין נליה שהרימי דמעיים ומפרש שבטוסה נשפך והולך מחמת לתכירו ומהכ"ל לפסוק אם לא יצאו אפי' מהפסו פיים דוקא בהפסו אחר גריינו דהתרי בנפיקו תמלא"ב כמנגנא מהופך ולא אם כבר מי יכ"ח אין להמיר מנוס זה ולא דוקא כשנגנא מהופך כמו מדין דיקן מלת אחיו מהפסו נפרש מכמות מהיו ומקבלין כך ומקבלין בגוף הטוף לו בטרה בקרום חזק ב"כ יש לסתרפיי אפילו לדעת הפוסקים דלא יצאו והפסו כבר פיים מעטם דהרי לכמות שהיו וכלו מרי לאיזו מקרן ומרין נחזק ולזה כך יצאו מהו ושופן ליוקב וגם ליוקב פ"ם [יומשנתם קבלת יעקב פי' ד' הביא לתורה אחר בדבר הדלת דבריהם שבתוה קלת מדר מיטרה מדקן מנילות אם זה חמה לנפסנו הנה בעיקר הדין דמלאו מהופכין ולא יצאו לאין כבר הגיעו בנפ בהרמ"ב שהבאיר כי אחמם בעיני כמלאת בנדר ויכר שהוא מחחלים בריינו מלאה דלכ"ע כפיים ולא מלינו בפ"ם שיכרו מעוה מיוחדת לבדלת דכמלת כי' ומ"ל כל מהן שומדין בנפיקו מחמלת בריינו ולא נמחמו מנפיקו לין בסם שום מרישות ולא מקרי מהפסו והוא מדוקדק מלשון הרמ"ב כי' ומתון מה שכתבתי ילמה שלין לאיזה ספר הר כמכמל שהכמות כלל כי' הרמ"ב דכמלת א לשומדים שונבקים דפה ומלמה אלין הה רק שיטי מעם ומלמה לפמדים מיטיים נחלים מזה ומהו לבכיר ומל המנב הוא הפסר מעוגה והסרה הפסה כי פ"ם]

פתחי תשובה

(ג) מהופכין עבה"ע [ומיין בתשובת הרבשש יעקב סי' כ"ל שבכיה סתר וחיוק לדעת הרמב"ם ודעימיה להכניר מהופכין לאוד כל מלת ילאו פ"ם] . ומיין בתשובת הר הכרמל מי"ל סי' י"ל שהבא בהדלת דכמלת מדרבנן להיות מעבלה ומלמה בהמה לי מלת סיים מעבלה

דרכי תשובה

אסור דהא לא הו כמו שבארנו טוגיות עי"ש ועי' בש"ח סוסי"ד קמח סי' ע"ב שהגיע על הגב"ש בזה והעלה דהיכא דלא יצאו לאוץ רק מהפסו בפיים אין לאסור רק בהפסו לגמרי אבל בהפסו רק במקצת כבר ועי"ש שד בס' שאלת באלעל הבשובה בדבר הלבה שמלת בהדלת דכמלת שחוזר בו עגול לי' לאחריו ומסתפק הבולל אם יש לחוש כמלאו הב"מ מהופכין לא כמלאו יהרגו בוקן וכ' שם להכניר דהי כעין ס"ם דלמלת לף בהפסוק כה"ג כבר ואח"ל בהפסוק כה"ג מריפה שמלת אין זה הפסוק כלל אלא יהרגו ועי' בדעה תורה ס"ק י' שהביאו וכ' שדבריו תמוהין דכיון דנמצא מנוי אין מעמי' אין לאסרו ועוד דהא גם משום יהרגו מריפה כתב"ל ס"ק מ"ו אמנם בעיקר הוספת על הה"ם הל"ל גם הוא מסכים לדברי הסוסו"ד הל"ל דהיכא דלא מהפסו לגמרי רק במקצ"ם כל שלא יצאו לאוץ אין לאסור והביא כמה ראיות לזה עי"ש :

(לג) לא יצאו ונמצאו מהופכין עפה"ם ס"ק ג' מ"ם אם נמלא שיטי מחלאת בריינו ועי' בס' כנסי יוסה שכ' לבקל בזה לדינא וכתב דכל האיסור דנמלאו המעיים מהופכין הוא רק בהפסו אח"כ שלא מהולה אבל אם נברלו כן בשיטי כבר לכ"ע שכן מלא בנסין שבעלי אמרי"ל נברלו בהפסוק שהכבד בנמלאלם והמחל בימים עי"ש וכן משמע דעת הה"ם עי"ש ובכש"ח בית שלמה חלק ב' סי' ל"ח מ"ם בענין זה והעלה ג"כ שכן עיקר לדינא לף פיים דכל זה הוא מהב רק לבלה אבל לעצה ליט מחלים לבקל בדאוריתא עד הבי' הר הכרמל עי"ש ועי' בחק"מ ס"ק י"ג ועי' בדעה תורה ס"ק י' מ"ם בענין זה והעלה לדינא דבמלת כי מעיים מהופכין מהולה אם הם מהופכין לף שהיה יכ"ח לין לבקל אבל אם סי' רק הפסוק קלת יש לבקל וכ"ם אם לא סי' הפסוק כלל רק שמלת הבדלת דכמלת בשיטי מהולה כמה שלש מומה בעיגול רק במחבע והחומה דיש לבקל בשיטות וכ' שם דלף שהבו בתקפס הבולל לבחמיר לף בשיטי מבדילות יש לבם לבמל המנב דהוא מבא בשטות דכל שלא סי' בהפסוק לין לו לאסור כיון שלא מבר טרפא בס"ם עי"ש ולפסנ"ד דאם דולין שנברלו מהופכין ואח"כ מהפסו מסדר בריינו ושיב לא סדרן ומעבו כמו שלר שופה יש להמריף דכל שבהפסו מסדר בריינו הרי ידחו מכסים וה"ז בכלל אם בגמ' ל"ם אלא שלא הפסוק אבל הפסוק מריפה :

(לד) יצאו עבה"ם מ"ם בגמ"ך והבר"ח ומפה"ם מ"ם מתבא' מבכשות יעקב ועי' בש"ח מיס חיי"ד סי' ע"ו מ"ם בזה וכ' דכיון דבק"ק אסמרה"ל ובק"ק חבנ"ל המנב לבקל בזה כדעת הרלבי' וכ' ודוק שהי' בפס"ק אסמרה"ל שרי הרלאות נחלים בטרה ומבטנים וגם בק"ק חבנ"ל ע"כ הדלי יש לסמוך על המנב שבטרה הוא עי"ש אבן בפס"ד ס"ק ל' כ' דלענין דינא הביקר לחמיר כיון שהב"ח והבר"ח והבנה"ל והחב"ם וסי"ם סלם הסכמתו לבלה הרשב"ל דכל שהבפסו אם שלא יצאו לאוץ מריפה עי"ש ועי' בש"ח מהר"ם שיק חיי"ד סי' ס' ועי' בדעה תורה ס"ק י' שבעלה שכן עיקר לדינא וכתב דאפי' בהס"מ אין לבקל אך כ' דזה דוקא בשיכר בה ריעותא בחי' כגון שלא יכלה לבטול גלים אבל אם לא מיכר שם ריעותא מדיים ומעלה בן לאח"ם שבהפסו ולא יצאו יש לבלות בן שבהפסו בן לאח"ם ובטה"ח ובס"ח ובטש"ל ועי"ש בכס"ל אין לבקל שלא בהס"מ ובטה"ח ובס"ח בכללה בעלה אבל בעלה אף שבלבה אחיב"ל דל"ל ס"מ אם לאחר שבהפסו מעלה מהופכין לגמרי אבל בהישר קלת יש לבקל אפי' בשמה"ל . וכ' דכל זה הוא בעלה שבהפסו מהופכין לגמרי אבל בהישר קלת יש לבקל בשמלת בן בפיים ולא יצאו עי"ש וכזלה בזה כ' ג"כ בש"ח מיס חיים שם בשובת שמלאו בעיים מהופכין ולא יצאו לאוץ רק שלא הו מהופכין לגמרי אבל אם הם מהופכין לבחמין ולא הבפס לכ"ע יש להבאיר מפשט הם שבר אחלי לא מקרא מהופכין רק בהפסוק אבלין לבחמין ופסק הגר אחל"ל דהי בכלל מהופכין גם

בכה"ג שלא הלכה כרלבי"ה הם"ם דבלא יצאו לאוץ כבר גם במהופכין לגמרי עי"ש בתריסה וכ"כ בש"ח סוסי"ד קמח סי' ע"ב דבלא הו מהופכין לגמרי יש להקל בלא יצאו לאוץ וכ' שם דלף אם לא הבילה הבהמה זמן מה קדם שמיסה גלים מדיים אין זה מקרא סלר רישוהא מדיים דאלי דבר אחר גרם לה זאת עי"ש (לה) ונמצאו מהופכין . עפה"ם מ"ם מהבו' הר הכרמל ומשו' קבלת יעקב בשמלת הבדלת דכמלת שלה ויוכל ומבכש"ה בית שלמה מ"ב סי' ל"ז שמבכד לבקל כל שלא הו מהופכין לגמרי רק שהוא שלה ויוכל עי"ש ועי' בש"ח סוסי"ד קמח סי' ע"ג שבבאל לאוות דעתו בדין זה מך יקפ דינא והאריך מובא והעלה דלף שלין דברי הר הכרמל מוכרחים ולין לאסרו מעטם שכ' הר הכרמל אבל יש לאסרו מעטם אחר וכ' שכן עיקר לדינא מהוא מרפה כדעת הר הכרמל ולא מעטמי' עי"ש ועי' בד"ק סוף סי' זה שכ' דאם הב' מעיים הסתמים שבנוון שם במקום הסמיל דינא שקרין טריפיל"ל קשקו"ל לאם מדיים בשיה מדרבן רק עוליים ויוכדים בקפול ל"ל דלפמ"ם הבה"ם ס"ק ה' דגם הישר מהבו הוא עגל הטומיה ה"ג קפול הג"ל הו"ל בהיכוך מבהו ומשר עי"ש ובכש"ח עמרת יהודה סי' כ' שבאבל בהדלת דכמלת שבבבל ונם הדקין הענוגים נסרכו אז"ל עד כי ממלא הענוגים שבמוקים מיבשהם בלר הבשוה מלאן כלו מהבסו לגד דומה ומיהפך הם אל אם זה הוא בכלל מהפסו המעיים לא שהוא תחת סוג נסרכו המעיים אז"ל שבבר והוא ז"ל כתב דלבחורה י"ל דבזה לכ"ע מריפה דהא לף לחמקלין בהיהפסו בפיים ל"ל דהוא מבשם דשבן לחזור לבסדרן והמקלין בסרכה בשאר אברים בע"כ הוא מבשם דס"ל דאין שפן להתפרק בשאר אברים ומ"כ בזה י"ל דמת"ל מריפה אעפש לדינא העלה דאם עברו הסרכות ע"י מישך יש לבקל בהפ"מ ע"ש ויוי' בדע"ם ס"ק י' שהביאו וכ' דבשכ"ל מהפסו לעיתי הבשרת כשבבית הבשרת יהודה הל"ל לף בלא הסרכה יש להמריף מא"כ מהפך רק במקלא עי"ש (ועי' בדבריו לעיל ס"ק ל"ב) (ומבאם דהתפסו לגמרי ע"י הסרכה יש לאסור לף אם לאחר שהגיעו הסרכה ע"י מישמ"ם חזרו הרקמים ומפשבו וחזרו הדקין לבקומם לחזה בשלמי דקן ומ"ל סי' ל"ם סני' ס' בתמ"ל ובפה"ם ס"ק ס' ובדבריו שם). (לו) טריפה . עפה"ד ס"ק י' ומ"ק ס"ק ל' ובמק"ל סוף ס"ק ס"ו ובהפסו כל שבבה יכ"ח מיום שהבו הפסוק עי"ש. והנה בש"ח הר הכרמל דיו"ד סי' ס' כ' בלמלא הבשו דבע"כ לא מהבי בדין זה שהי' יכ"ח עי"ש וכ"כ בישועה יעקב ס"ק ס' דהיכא שהיפך פשוט הוא דלא מהבי שהי' יכ"ח עי"ש לף בש"ח סוסי"ד קמח סי' ע"ג בלמלא הבשו הבי' הבי' הר הכרמל בזה וכ' דבדבר הבנה"ל שמעת דמהבי בזה שהי' יכ"ח עי"ש בתריסה ועי' בדבריו בסוסי"ד הרימה סי' קנ"ז שד מזה (ועי"ל ס"ק מ"ם) ועי' בדעה תורה ס"ק י"ל שב' בזה מהבור לאברים דלבחמלה אסור לבהבות יכ"ח משום דחיישי לחקלה אבל בדעבד אם כבר שבה יכ"ח מהבי עי"ש ועי' בש"ח בית שלמה מ"ב סי' ל"ז מ"ם בענין זה על מה שלה הבולל לחם דבבהמה ל' שבי' יכ"ח ומלמלא המעיים מהופכים מהולה שם לבבריע עי"ז לבבור כל הבהמה שבמלא בה המעיים בשמשה ז לף לאחר שבדיין לן חז יכ"ח והא סלרין לבבור ע"ד מבהה פעמה ולאות דלף בהמה ז שבמלא בה המעיים מהופכין לא מהבי לה יכ"ח ולף דאם סי' מדע שהוא מהולה סי' מקום לבחיר (ע"ל ס"ק ל"ג) מ"ם לין לבבור לבקל בזה דמל"ל זה שכן הוא מהולה דלמת לאחר לבילה עבשה זה ומכ"ם שלין לחן מבבה לבדות בכל הבהמה דבבהה לבקל עי"ש (ועי"ל ס"ק כ"ה) : (לז) אם נמצאו המעיים בין שני לבשר כ' בר"ק ס"ק ז' ומ"ק ס' ובמ"ם ס"ק ט"ו דלף בכלא הו המעיים מבבה בין

(לח) ומשלח הפאר שם יש לחתם שילוי והחסרו אבל (לט) אם (מ) לא נמצא שם (מא) הפרים ולא ניכר שם (מב) שנקרע (מג) ולא (מד) סיב (מה) ניכר

דרכי תשובה

שור לגבר אבל אם טלעים המעיים מן הכבד יותר מהראוי כי כמעלה בין שור לגבר ולכן אם יש כשר שבמקום הסרת אינה מכה ונרחה דם יש להחמיר אף כשלוש משרים דיש לחתם שהי קרע שם וילוי המעיים והחסרו אבל אם לא מעלה שם שום מכה ונרחה הדם ולא שום רשותא אחרת בהשר שם יש להקל בהפ"מ (מי' לקבן בהכריע ס"ק ל"ט) וכ"ז בטלעין לחון יותר מהרגילות אבל בלין טלעין יותר מהראוי כמו שמעלה לעמעים במקום לי' נגד המעיים כמו גומא מני מקומן ומכיוהו שמן אין לחתם כלל מי"ש ומי' בדעת הרמב"ם ס"ק י"ב שכ' דבמה שמעלה רק בליפה בשר והכר וכנגד המעיים לחוץ אינה בליפה אין להחמיר כלל ויש להתיר בפשיטות מי"ש ומבואר מדברי הלבוש בליפה גדולה אין להחמיר (וס"ל ס"ק ל"ז ולהלן סוף ס"ק מ"ד) · (לח) ובמגא תפור שם אבל בשביל הפרירה אחד לא תפשר כלל ולוי חמה לחתם בחלל הגוף שהלך החזק מעלמו לחוץ החלל אלא בכחזה אבל כלי אלא אחרים מחזיק אחתם ביחו ומסרן מעלמו לחוזק המחתם רק בחוץ אשר כי מחזיק גם אשר ביחו וה"ז דומה לחופם הקנה בלבה ביחו ושחתו ולא חיישיק לעקיבת הוופס (לגל' ס' כ"ג) ולכן לא הזכיר הרב"ם והלר אחרונים גבי הרגולים דיכרסים הקנה ומקבו המעיים ע"י הקנה רק מכה הקנה הסיפר המעיים קרוי עלה נה"ק סוף ס' זה וכ"כ בד"ק ס"ק ס' דחזקה בשמלאו המעיים בין שור לגבר הלא דהי הפרירה ראשונה לכ"מ אמי' כשהי' הפרירה עד הרעיים ולקה שם שם שוד ראשונה לון זה מלמרף להמריף עי"ש (לט) אם לא נמצא שם וכו' מי' בס' שורת זבח הספרדי מערכת אות ד' ס' מ"ו סוף סמי' ג' אל' שדין זה לא שייך רק בבהמה אבל בעוף לא מעכבת לה למליחה וקרן בין שור לגבר אלא בקריעת הגוד ולוי לחון מעוף אינה רק ולר מי"ש לדרש ולא ידעתי לאך יוכל לפרש דברי הל"מ שבכ"ך ס"ק י' בשובת הרגולת מפרים אלא הי' ניכר בו שם קרע ולא הפרירה וכו' וכ' דדים שכיחות שקרע הלוע וסרוסו מעמה עליו ולא הי' ב בילים והמריף מחמם היפך כיון דאל"ב בבדיקה מי"ש ולפי דברי המ"ל לסכר סרוס הה' בהרגול בלא"ה מריפה מעוף אל"ש שמלא הב"מ בין שור לגבר אם לא מ"י קרעת הגוד ולוי הרקן לחון וכנ"ב דלא כן הא דאם לא הי' מפרים לא הי' מחמין לקרעת הגוד וכו' וה"ל כבר וה"ס (מ) לא נמצא שם וכו' כשרה מחבי"ם ס"ק ה' מה שסתיר בזה והמלה דבמלאו המעיים בין שור לגבר אף אלא אמלא הפרירה ולוי מפרים ולא נמצא שם עוד שום רשותא אא"ה אין לסמוך כ"ל בסמ"ם דחזקה מי"ש ומי' במחזיק ברכה אות מ"ו אל' דהמיקר כדעת הרמ"א וכל הלקוטים וכבי מקפיק דכל שכתי' היתה הולכת בטוב ואין מראה שום רשותא אין לחתם ומחריק דמשמעת לוטם הטוכים וכבדה וכבן הסכים הסכ"ם מי"ש ומי' מה בס' שורת זבח הספרדי שם שהאל בבהמה שכי' לה שכרון הדיש שלמה מן הלעות ס' לה בליפה אחת נחלה ואחתה ולא_שכי' נקב בבשר הכך לאחו הנקב הכשר הקרן לשם בין שור לגבר וכו' שיפרכין שם בשמן הקרן מחמן רב ואשר מבחין הי' אלא ויפה בלי שום נקב וקרע והפרירה כלל וגם הקרן הי' אלמים ויפים והיתה הולכת בטוב ולא הי' ניכר בה שום רשותא והיה הבהמה לף בלא הס"מ כדעת הרמ"א ולא כהחב"ם שמחריך לזה הס"מ דחזקה מי"ש בשאריך מה בד"ק ס"ק ס' בד"ה הרגול שמחד דלף החב"ם לא אחמיר אלא בהס"מ בשמלאו בין שור לגבר בלא רשותא אחרת אלא בשהיא אחרת ולדבק שם בין שור לגבר אבל בשלא מבקן ולא אחרת לשם גם החב"ם שהיה בהס"מ יש לסמוך אם לון שם רשותא אחרת מי"ש ומי' בדעת הרמ"ם סוף ס"ק י"ב אל' דכלא ראשונה בין מעלה המעיים שהיה בין שור לגבר לון לסמוך כ"ל לאחר הסתון שיבר אם לון שהיה ולך היפך אלא כדרך הסתון בגוף ולא שהיה הסתון לא מעלה גדה מבאר אחתון אבל הגוף שהיה מרי אם בכלל היפך ולרך לבגויה הסר בשר הסתון מי"ש. (מא) הפרירה. מר"ק ס"ק ס' ומבואר מדברי הבכ"מ דאמריך בשמלא שם הפרירה לא קרע בשיק שיהא הפרירה לא הקרע עד המעיים אבל אם לוי לוי כגון לון לחתם ולון מחזיקן ראשונה ממקום למקום וכן הטמא מדברי המ"ל ס"ק ח' מי"ש: (מב) שנקרע אבל קרע לבד לוי לוי ראשונה ולכן בהרגול אחרים לף שנקרע יותר מהראוי לון ראשונה מי"ש לעמר שהיה המעיים ד"ק ס"ק ס': (מג) ולא הי' ניכר וכו' מחב"ם ס"ק ה' ואל מה שלמרו הפרירה בשר ראשונה ושיטי בלבד אחתון מקום בשר מכנון לא מכפרים מלמרף בהדי הראשונה ומשלא בין שור לגבר ומריפה מי"ש ומר"ק ס"ק ה' אל' ומ"ה אם מלמלא מסת וכילים קרעים שם שנגלה

בעמים

(מז) גם (ד) (מז) שם (ה) (מח) רישותא (מט) כשרה (לא"ו הארוכ כלל ל"ם) ג' הרדא דבנותא (פי' אמצעים דקין שסובבין מביא לשומן שנסה הנקרא תגסרינא) (נ) שניקב אחד לתבירו כשרה שחבירו מגין עליו ואין צריך לומר אם ניקב

ו' מישרת הלב מתנן שם דף מ"ט ח' פ"ד

באר היטב

(ה) רישותא ופי' סמ"ך דמ"ם ולא היה ניכר שום רישותא אין ר"ל שלא היה ניכר שום רישותא עכשיו שהרי אין לך רישותא גדולה מזה מה שנמצא המעיים בין שור לבשר אלא ר"ל שלא היה ניכר רישותא מחיים דהייט שהלבה בשוב קדם שחיפה דליכא למיחש משום ריפוי אברים ופילה וכן הא בלא"ה לדהיא שמעמו מקור דין זה פכ"ל (כתב הל"ח שמעמה בא לידו בתרגול הסורס שלא היה ניכר בו שום קרע ולא תפירה וכמו מעיים הו מלקחן דנוקין בבשר וסמוכין לשור והמרוף ופר"ח חולק ומכחיש וכן ש"ך מהגא שובני סכבים בכל מקומות אלו לאברים החר.עולים אברים כדי שיפטמו ותוסרין מקום הקריעה ומנהג העולם לאוכלם ואין שולה מה ומלפף דהמחעסק בסרוס נקי הוא שלוט טוב בכמי מעיים ואף אם בשעת הקריעה טופלין ריעיים בין שור לבשר מאליהן יצא והוא לא הפך בכמי מעיים ואף אם מכניסן בידים מחמת יודעין לבכים בשבן שליק .הסכין (דמס"ל וכמ"ג דף קס"ד) תרגולת שיצא מעיה דרך הנקבה קריפה דל"ל שיחתוכו ומקומן כסדרן דרך נקב לר (רש"ל בל"ו שם הוכיח בכמה"ג)

פתרון תשובה

(ד) שם רישותא שבכה"ם מ"ם ופכ"ח תולה ומין בתשובה בעמ"ל ח"ל פיתן מ"ח שגם הוא ז"ל תולה על הל"ח ומכניר אין לך רישותא גדולה מזה מה שנמצא המעיים בין שור לבשר זה ומין בשו"ת מולחם יעקב פיתן מ' [ו"ת"ם הכה"ם בשם הש"ל מרגנולת שיצא זה מעיה דרך הנקבה קריפה דל"ל שיחתוכו ומקומן ס' מלשון מ' מעמה דלף אם כם עדיין הוא ולא הוחזו כלל קריפה כיון דלא מתכחש בזה הוחזו מחמלה קריפה אף ביצא לחוד ולפ"ל ל"ל שמפבר מתגיעין דאלו כמיות נשוף דמי כה יצא ב"מ ולא ניקבו כייט בנקבה כבבן ויצא דרך נקב בית הריעי והוחזו קריפה כיון שיצא דרך מקום לר מ"ל שיחוזו כסדרן כל' פכ"ל לפ"ל ל"ל דיצא לחוד אף דרך הנקבה בבר ומתגיעין מייני כבל גוזי ולחיתי לר' פלי לטיה שמפבר דבר הש"ל שבפתח"ל דלרבותא נקב והוחזו לף דמיון דהוחזו מלילן בבר אף ביצא דרך בי הנקבה ומכ"ם בלא הוחזו כלל והבית דבקבר פרי תולה דמתו הוחזו מלילן בבר אף ביצא דרך בי הנקבה ויכה דבם הש"ם מדה ביכה ולא הוחזו ומדיין הם מבמון קריפה ומתגיעין מייני בלא יצא דרך בי הנקבה בלל כי ומקיים דבכ"ם הפסק קריפה הוי הש"ם ר"ל מלא בלה בהוחזו מלא דרך בי הנקבה בפיוקות

דביצא לחוד אף דרך בי הנקבה בבירה ובכ"ם מיני דוקא בהוחזו כ"ם פתחת דמתגיעין דהמיר יצא ר"ל מבמון דלא קריפה יצא ר"ם דרך בי הנקבה ואין פתחה מתגיעין לתיפני יצא מהיר בבירה ולחיכא לתפבר דמיני גם ביצא אם הש"ם לא שם אלא ביצא דרך מקום ריבר כי אלא ולאי דבן הוא הוחזו דבכל גוזי בבירה כי וקרוב לומר עדברי הרמ"ל בשם בכ"ל הפפרדי הוא רק בהוחזו בירי' ודבמו ג"כ בדבר הש"ך ובכרי מבדוחה דגם בהוחזו בידים בבירה אם לאחר בפיוקות אלא מבבפרו ובמ"ח אחר כר"ל בפרדי דבשוף ביצא דרך מקום לר לא מהני מחיצה דמתגיעין בהוחזו בידים דרך נקב לר ולהי מבבפרו ובכי דייק ליקבא דבכ"ל שבפתח"ג כי' ר"ם ובר"ה דבכ"ם יש לפמוך עליו (ולקמן סבר ' דבריו מדברי הרב מצרת שמעלי פיתן זה דבל מ"ם הלבות נמי מבים אילא לחוץ ולא מיקבו בבירה כתב ח"ו תרצם אף דבדיין הבה לחוץ ר"ל הוחזו בבירה ובתים דין זה לא בתבלר בב"י ובבכי מלבו הוא מכל"ל ולבלהרב אין בבבר מדברי מלבו הוא הרי מבואר לבדיל מבחיתיון ובבלה"ם ובמבר"ם ובהגה ב"ב בבל"ר אלא ב"ל בלי בוכבו כיון דלא מבבבר מלבה בבבה ומבלבים דבבר בבל גוזי הבו דברי מלבו] מיהו בבבה"ם יש לפיון לבבים בבחזק יולא מבבר מבבלבבבת לחוץ והדקק הם טוב בבבים אי בשוב להבביר ואין שום מבם בלל ולל בבבר מלי לבבבה בם ובבבבבבה בבלה בם]

דרכי תשובה

בבבים שאין להלוה שבעבה ע"י הסרוס אין לחוש עיי"ם ועבשי"ם מהר"מ שיק חיו"ד סי' ס"ח (וע"ל ס"ק מ"ג) (מב) בה. עבלה"מ ועי' תב"ש סס סב' דבמסרס גם אם מצלא לזה רישותא מבחוץ יש להחמיר עיי"ם ועד"ל סס סב' שזה דוקא ברישותא שמבחוץ שיש להתת שיצא המעיים שם במקום הרישותא הזה אבל אם נמצא רישותא מבחוץ ויש עכם בינתיים דאין לחוש לילאת המעיים אין לחוש עיי"ם ועי' בדעת תורה ס"ק י"ב שב' דחוקה ברישותא שנוכר שיצא ב"מ לחוץ אבל אם לא הי' שם רק אדמיעות ונפח בבשר ולא הי' שם תפירה דאסור שנעבה ע"י חלי יש להקל בבשיטות עיי"ם. (מג) שום רישותא עבלה"מ מ"ם מהש"ך של"ל הרישותא מחיים דוקא ועי' בש"ח מהר"ם שיק חיו"ד סי' ס"ח שבטל בתרגולת שבי' בעמה נבה ואח"כ שחוזה ומצא הבר מעיים תחת השור ונם מצא שהעלם הקרעת ביליל"ג הי' מעקם והי' מלאה שבשר אלא שבטעה והבטל בפתקר כי מדברי הרמ"ל כאן שב' אם לא היכר שום רישותא מעצמו דבל החזיק לפיכך שם אחה רישותא אסור והל"ל הטל והי' בה רישותא שבעמה נבה אסור אבל מדברי הש"ך שב' הרישותא ל"ל מחיים שאינה הולכת שם בה תמם רישוק אברים יל"ל אלא מקרי רישותא לזמן זה ואין לאסור והא ל"ל הביב דוחלי יש להמרוף תנם ברישותא כמו יש לחוש שבהשבט כיון שאנו רואין שהבדק שנעשה בעלם הביליל"ג ע"י הבירה אינו רחב ובעכ"ב ועי' מעד בכמ בלא המעיים בתת השור ע"י פדק אבר בכה"ג יש לחוש לפיקון ונם יש לחוש שמא נקבו הב"ש כמו בבשר הלוע ויש שוקן בהבשר עיי"ם ועי' בדע"ת ס"ק ל"ז שבביא וכ' דמ"ם אין להחמיר בזה אלא בנוחי שיכר בתקום שבתרגולת הבשר אלא ס' פדק רחב בהחלה דל"ל אינה לחלוי בהרגל שבי' בחחלה פדק רחב וגם מלאה דמיירי דוקא ברלא שם שוקן בהבשר אבל אלא רק בדלא שם שוקן ועי' רק בסק שוקן יש להקל עיי"ם: (מד) רישותא. שבלה"מ מ"ם דהמבשבר בסרוס בקי הוא ועי' בבבה"ג בהבתה ב' אים מ' שב' דלא שבר"ל מרבי ר"ל אבר הבתעלים מסרוסים שם לחוש לנקבת המעיים מ"מ בסולם שום מבים בזה דמאבר שהוא שאין בקי הוא בכך וחולה אלא יבא כלל לבני מעיים ואין ערך לבטחון יב"ח מבת הסרוס עיי"ם ולי"ב בבפ"ל ס"ק י' ובמחיק ברכה אות ס"ל לדינא עיי"ם ובד"ק ס"ק מ' דאבי' מבדת הבדות אין לחוש לבטחון בתרגולים מסרוסים כבאין שם רישותא אחרת עיי"ם ועי' בישוש יעקב ס"ק מ' ס"ם בדברי בבבה"ג הל"ל ובבלה אלא לבל בטל מבם לבחמיר אלא בזה אלא לבטל תרגולים בבסרוסים אבל לאחרים אין בדיים לבחמיר ולאבר לטר ולאין יהיו לבטן יהיו אלא יבטבו אחרים ומאחר שבל שבלא הבו הבר בדבר מי יאמר לבם מה מבבו מב"ד ועי' בבמה אחרים בלאלה לבבבה מ' אים לא אים ד' אב' ולא שבבל שבה לא אבלין תרגולים

תשובה

מסרוסים ואין חוששין מ"מ בערב יוה"כ יש לסמוך יוצאים שבמסרוסים אומרים שם ועי' במחיצ ברכה אות ל"ו אב' דכ"ו הא אב' אבמקום שיהא שבמסרוסים אומרים שם לא אפי' בהם אבל במקום שיהא שאין המסרוסים אומרים בכך יש לחוש אלא לאכלו עד שיקיים יב"ח ואם לא עדיו שבבר עברו עלי' יב"ח אסור ואין לעשות ס"ם שמא עברו עלי' יב"ח ואח"ל לא עברו אסור לא מקבו ולא הבפבו דאין זה ס"ם מעלה עיי"ם ועי' בשלמן נבוה ס"ק י"ב אב' דלא בארן יהוא חס כבר עברו עליו יב"ח יש לחוש לבפבו אבל אם ידוע לכל דבל תרגולא יבר אפי' מסרוס לאחר יב"ח יולא לו אלבע יהיה בתל סמוך לאלבע יהיה שם לבל עושה הבהורים ואם לא תאמרי לי שבק חי ואם יש לו אלבע ז אין כאן ספק אם עברו עליו יב"ח מבמסרוסים הא הסרוס הזה הסרוס בלא שיהיו לו בהרפאות קטן מבן חודש שמדין השור רך ובוב וקל להרפאות הקריעה ובאלבע יהיה ז ביכר אם עבר עלי' יותר מיב"ח לא נלו עיי"ם לדרסו ולדין אין ל"מ בזה כי במדינתינו מהבין לאכלו להדיא ואין מדקדקין בכל להמהין יב"ח ועי' בתרגום הבשר אות ג' אב' דמ"ם נכון ליזהר בהחלה אלא לקחת תרגולא מסרוס רק לאחר שבבר בלה חוש החפירה ולא יבר מקום הקפירה אבל אם עדיין חוש החפירה קיים ולא בלה יש לחוש שמא המסרוס מבר יוחב בבמבו שבבא בתברים הפרידים לא שבהפסבו לבן מחבר לבוכרים בן ישוח וכל זה להחלה אבל בדיעבד ודאי אין לאסור מחבבו אה עיי"ם (מב) בשורה ב' בד"ק סוף ס"ק ס' בד"ה מעיים דבל מה הבחמיר האחרונים בתרגול מסרוס בבילאי מסרוס לחוץ ובדבקים המעיים בין שור לבשר שם זה דוקא בבלא שהה יב"ח לאחר הסרוס אבל בבשהה יב"ח אחר הסרוס יש להקל בבפיוקות (וע"ל ס"ק ל"ו) ונם מבטאר מדברי דבל זה הא בהם תרגול מסרוס שבא לפיכ וחוזק שבעמיים הם בין שור לבשר אבל אם יחוש שבבשת הסרוס סו הדקק בבמקום רק שיצא לאחר זמן ביה אין הרישותא הסרוס מלמקף לאסור דבל אלא יצא בבשת הסרוס הוי מחם לעכין

זה כשיש שלוט מסרוס בלל עיי"ם.

סעיף ג (נ) שניקב א' לתבירו עי' בדעת תורה ס"ק י"ד אב' מהבשות הב"ח דהמחבר מיירי רק שניקב ל' לתבירו במקום הסיר במקום שדרך הדקק לטח סביב הבמה ממקום למקום אחר ושם סותם לכ"מ אבל אם ריחו הטוי בחוי בהיה הבמה ממקום לבקום אחר ושם סותם לכ"מ אם לא מסי הבמה רק לפרס"ם אבל בדיעבד הוא מה אבל שבבל לא מהי הבמה ומבילה ולפי מה שבבם הרמ"ל לפיל בבר' ל' בדעת הוא לו להחמיר בזה ואין לדקק ולהבניה אם הבבים הם בבמקום עיי"ם שב' ולהיה בהבבה ס"ל שבבשם ש"ח בחרי שבר (מהגאון מ' מהרלי הירן ז"ל מחליחב) אב' ק ולאן הבבחה שהם אלא אם אין מבין עיי"ם

ס"ז ס"ח (נא) לכנתא שהכנתא חלב מדוד הוא (נב) וסותם: ד (נג) יסתם (נד) שנמצא (נה) ברקים (נו) טריפה (נז) דחיישנן (נח) שמא ניקב

תשובה

דרכי

(ופ"ל פ"ק י"ח): (נא) לכנתא. כ' בבית יוסף בטמ"א פ"ק ד' מסמע שאומן שמל אדקן הוא הקרוי סנהא וכספרי ניקר כתבו שהכבד לבן המומה על הדקן הוא קרי סנהא וכ"ל דלענין פרימה אין כ"מ דהא קי"ל דכבר נ"כ פותם ה"ה כבד לבן כיון דהוטק בו בחולדו מכ"ל. (נב) וסותם. מי' בפרי תואר פ"ק ו' שכ' דהא דשומן הכנתה פותם דוקא אם לא מחבר ממנו כלום סביב הנקב מהמעיים שבפנים הנרעות רק שמתחבה שם בחלב המומן אף שלוט פתוח לאין מריפה מי"ם ועמ"ה לפיל סי' ל"ז סעי' י"ז (וע"ל בדבריו פ"ק י"ח) ובדע"ת שם פ"ק מ' וכאן פ"ק י"ג מ"ם בזה ובדיעה כ' לחלק בזה בין אם הפומן הוא מנוף מעי זו ובין אם הפומן ממקום אחר הוכיח שהוא שומן מנוף מעי ז אין להחמיר בזה מי"ם.

סעיף ד (נג) פרש וה"ה אם מצאו גרעין של תמרה דיש כמו מחט מהרמ"ם חו"ד בקיצור דיסים שבסי' זה. ומי' בס' נמי חיים (לבעלי מ' חיים סלאני ז"ל) מערכת אות מ' מריפות (בד"ה זפק שמצאו) שכ' דה"ה אם מצאו דיר זהב בתוך הדקן מריפה הדיעיבו לנקב כיון שנפסח הדיר הר הוא מי"ם. (נד) שנמצא ברקים. מד"ק פ"ק מ' ומבמ"מ פ"ק ע"ז דחולעים הנמצאים בחלל הדקן לכ"ע מותר אף אם מצא נקבים בדקן וחולעים בתוכן יש מחלוקת והש"ך לפיל סי' ל"ז פ"ק י"ז כ' להחיר דלמחריב דלמה"ם ניקב כמו בריאה והתב"ם סוף סי' ל"ח וכמי' מ"ה פ"ק ד' מחמיר מי"ם ומד"ק רים סי' זה שכ' דנשוף יש להחמיר בזה דאם מצא חולע בחטים של שוף אין לחלות הנקב לחה"ם דשוף חמיר מפי לענין זה מבהמה מי"ם ומי' בדע"ת לקמן סי' מ"ח פ"ק ה' שהביא מהרמ"ם שכ' להיא להקל בזה גם בשוף וכ' דאפי' אלא בהם"מ יש להקל בזה כשמצאו החולעים מקצתן בנקב וקצתן בחוץ מי"ם ומה"ר סוף סי' זה שכ' דבר מחוזה שמצאום בהם חולעים החוצים לחצן קצת בהדקן וכגדם יש טעמא לא יצלח מכחון דיש לאסור מי"ם ומי' בס"ד לפיל סי' ל"ז פ"ק י"ז ובפרמ"ב שם סעי' מ"ב ומי' בש"ח מהרי"ל אסור חיו"ד סי' ס"ז שכ' דאם מצא חולעים כרוכים על המעים ואין שם רישומא על הע"מ יש להקל כ"ע מי"ם:

ועיין בש"ח סוס"ד תריסה בקי"ל סי' ס"ב שבאל בקנב שמצל הדקן של בהמה וראיתם עד הסבל ולא שיצא מן הדקן קלת גדול של פרס וכדק ומצא בהדקן ב' נקבים מעולים ופחותים ואח"כ מצא על הסבל ב' לא ג' חולעים וכ' דבדאי היא מריפה גמורה דאף בריאה הי מעיקר הדין אלא להכשיר אח"כ מצאו החולעים בתוך הנקבים לא שיצאו ע"י בדיקת חוט בשמם ומכ' דעכשיו מהו לקרוע הריאה ולחשם אחר שרוצה שלא ריאה שכבר מהנו להקל ויש מעם למה שמקילין בריאה ובדקן לא שייך מעם זה ומשולם לא שמעתו מי שיקל בניקבו הדקן לחשם אחר שרוצה ומקבל בזה הא מאכיל מריפות לישראל מי"ם אם בד"ק שם כ' לחלק בזה דאם בשעת פתיחת הבהמה רואה שהי' מקן בהאל ולא הי' שם פרס בהאל כלל ואח"כ התחיל לחוב פרס מהדקן לתוך האל מעשה שניקבו הדקן ע"י שם שם חולעים אף הש"ם יודה שיש להקל שיש לחתרה ברורה שמדיים לא ניקבו כיון שראוין שבהבהמה נקבי' בפנים ולא זב מלחמה מהדקן קודם שהגיעם לחוץ ואם הי' מקודם לזה נקב קלת הי' זב פרס בלי מעצר ומזה חוצין בחוש שבודאי לא נקבו מדיים רק לאח"כ פרשו ונקבו וכ' שכן נתפשט ההוראה שם בעקשו לחורה בן עפ"י דברי מר חמיו ז"ל (הוא הגאון בעל מעם שבעובים) ומי"ם שוד מ"ם בענין זה במה שרגיל לחיות ע"י החולעים כענין לקלת לחזה בעקשו אם לא כענין בועה ושיטי מראה העשה ע"י מה שבאולע הגדול לנקבו וע"ב אלקה הבועה בפלר קרום קיים ובעה שם להקל בזה ולהכשיר ע"י בדיקה לראות אם אינו מעולע מעבלע"ב ואם מצא בפנים הולע חוצה בריאה קלת בהדקן ומעבר הפי שבלר אין מצא מראה מחוצה מריאה ואף כשקלפים הרמת המראה אחר שלא ויפה לא מהני הכשר"ב שייך לומר דאין לנו בקילפים בבדיקה מי"ם ומי' בדע"ת שם מ"ם ע"ז ומה שהעלה בזה לדינא מי"ם ומי' מה בש"ח יד יוסף סי' י"ח (וע"ל סי' מ"ם פ"ק י"ב ומי' ל"ח פ"ק י"ט מ"ם לענין הולע המצלה בחלל הגוף וע"ל סי' ל"ג פ"ק ק"כ) (נה) ברקים. מי' בקשרים אחרון לם' מגחת יעקב הנקרא בלה לגמרה שבחלל מהר"ם נרלשוח"ל אם רואה מחוז שיצאה מהרגעולה ודק בית הרחי כשהגילה נגלים מה דיש הלכתיה יש לומר דאף לכמחמירים בבמי' זה אין להסריף אלא בגמלא שוחה שדוא בהדקן ולא בגענן אחר וכרב מחמ"ר שמם ובריו דאין מקום לחלק כלל דגם אם שברה ויצאה מהדקן אחר

ניקב מלמלה שוחה בהדקן מי"ם ומי' בגרונות הבהמה אות ד' שהביא בל הגמר"א בזה באורך והעלה דבזה יש להחיר אף אלא בהם"מ ומדברי הרב השולחן שם מי"ם ומי' בש"ח פוסק"ד תריסה סי' קנ"ז בשובות כו בהמה שבאה לבזק בגוף אם תפיל ביצה והרגיסה מחוז במעי האחרון שמוך למקום שהרמי יוצא מהם וכ' דכיון דהוא הפ"מ וגם לכבוד שבת יש להקל ולחלות אלא בזה מהמעיים שבפנים הנרעות רק שמתחבה שם בחלב המעי ולא מרחה אלה ולחה אלא רק כ"ז חוקא בהם"מ וכבוד שבת וכדומה אבל אלא זולת זה יש להחמיר מי"ם בחרך ומי' בדעת תורה ס"ק י"ח מ"ם בזה והעלה להקל בזה אפי' אלא בהם"מ מי"ם. (נו) טריפה. מי' בחדושי הגרעגא"ז ז"ל שכ' בשם הכנה"ג מהרמ"ל דאפי' מצלה למעלה בהחלת הדקן שעדיין אין הולכין בחקה אפ"ה אסור עכ"ל ומי' בגרונות הבהמה שם (נז) דחיישינן. עבלה"ם מ"ב"ל והפ"ר להכשיר בהם"מ בלחה תמיכה ומחב"ם ס"ק ז' שכ' דה"ה דוקא אם אחרך המחם מוחה לאחרך הדקן אז יש להכשיר בהם"מ אבל אם אחרך המחם מוחה לחוחב הדקן וכ"ם אם הוא מחוק לגדיים יש להחמיר אפי' בהם"מ מי"ם ומי' בחרת יקחיאל ס"ק מ' מה שהאריך בדין זה מובא והעלה לדינא דכל שנמצאת בחלל המעי ולוחה החובה כלל יש להחיר מי"ם אמנם בש"ח מהריב"ל מ"ב סי' ק"ו אסק בפשיטות כדעת הר"ן לאסר בזה וכ' דגם הבלוס שלהם ב"י אפרים מי"ם ומי' בכנה"ג בהגהת ב"י אות י"ג מ"ם בדבר זה ובסוף מביא מהתמ"ל שפסק ג"כ דהמיקר לדינא כדעת הר"ן לאסור לדיא בזה מי"ם ובש"ח שם מדקה חיו"ד סי' ל' בלחלב החמובה שהחמיר ג"כ בענין זה כיון שכ הוא דעת הכנה"ג והדמ"ל והמהרש"ם ושכ' כ' גם בש"ח שער אפרים סי' ס"ב ומכ"ם אם תחוב קצת בשר ל' עי"ר והגה בס' דע"ת פ"ק ט"ו לאחר שהביא דברי מהחברים הנ"ל נתן פרס מסבירות הלכה לדעת הפורת יוסף הנ"ל ופסק להחיר אפי' בנמצא שוחה לרחבו ולאפי' אלא בהם"מ וכ' דבהם"מ יש להחיר אפי' בשוחה שם בזחוק לרחבו וגם תחוב קצת כל אלא ניקב מעבלע"ב ואין שם שום ק"ד לא סרכא מכחון על המעי כעבר מקום רלם המחם מי"ם אבל לפענ"ד קצה להקל עד כל האחרונים שהאלימו להחמיר בזה כי מיקר יסודו שעמד עליו הרע"ם מהוס שבדקין יש ב' שוחה אלא מחזקינן אישרא מעור ל' לב' מי"ם הה כבר הבאתי לפיל (פ"ק ה') רמ"ל מלשון הרוקח דבדקין אף שהם ב' שוחה לא מחבו רק לא' ובכ"ל בד"ק להיא לכן מראה לפענ"ד דאם המחם מחוב במקצת אין להקל אפי' בהם"מ ואם הוא שוחה לרוחב הדקן אע"פ שלוט מחוב בו אין להקל כ"ל בהם"מ דוקא ומ"ם הרע"ח המעם להקל אפי' אם הוא מחוב בו במקצת מהם דאף המחמירים בהמהם בכה"ג לחלוה שמא כבר ניקבה מעבלע"ב וחזרה לאחורי' זה דוקא בהמהם אלון ט' רק עור ל' מבה"ל במעיים שם אבל ב' שוחה וכ' דאין לרחות דין זה לקון שמצאה בשר הפרמי חוהם דחדיעיבו לניקב גם הרטון מהם דשר הרטון אחוס ואח"כ בבדיקה גם במקום יהוא ולכן בתחוב קצת אסור וכן בשוחה לרחבו מבה"ל הכא דבמקום יהוא יש להרטון בדיקה מי"ם הה לפמה"ל דאין לחוב לשוחה שהמעיים רק לבר ל' ממילא דה דמי להמהם דחדיעיבו אחרה לאחורי וכן ראיה בם' שמת חיים ס"ק י"ג שכ' דגם הבגחת ש"ד ואו"ה שחחיון לא מחבו לחקל רק בנמצא שוחה ולא חוחב כלל אבל בנמצא חוחב קון בפנים אפיר יש לחוש מיקב לחון כמו בחשם דלמיל סי' ל"ג ולא דמי לחחם בבה"ב מלר ל' דבבר דבי"ב שלמי כיון דאולכין שבטוט מיכח מיחר גם הוא לא לשולם וכי"ם הש"ך לקבן סי' מ"ח פ"ק י"ם מבה"ל בדקין דמכי דלא שייך לומר בהם דגמרת ומשמע מ"מ כיון דאולכין ומשקין שבטוטן לא מיכח מיחר י"ל דאולכין ומשקין שבטוטו והחיריהו לאחוריו ולא מכבי בדיקה מי"ם לכן מלמ"ד דאפי' בהם"מ אין להקל

כ"ל בנמצא חוחב:

ועיין בש"ח סוס"ד תריסה סי' קנ"ז שכ' דבכל מקום אין להקל אפי' בהם"מ אפי' שוחה לרחב אלא בדקין של בהמה בין דקה ובין נסה דרחבין הן לכן יש להקל בהם"מ ולומר דלא חיישינ שמא ניקב אבל בדקין של שוף הבה קרים ברחבן ובפרם בחוחם שאם דבר גדול מחבברת ובין שבלכה במקום לר יש לחוש שמא ניקבה ויש לאסור אפי' בהם"מ מי"ם ומי' בדעת תורה ס"ק מ"ז שהביא מהסלת לומחה כלל ל"ד דין ג' ושד מהבו' לחה מחברים שכ' דגם בהגרעולה יש להקל בנמצא שוחה ושכן מראה מהרמ"ם הפסקים דאין חוקק בזה בין בהמה לשוף מי"ם: (נח) שמא ניקב. עבלה"ם מ"ם דבנמצא לאחרך כבר בהם"מ דלא ומי לומרה דלית לה חזקת לאיסור מבה"ל

דקן

(פ) (נב) ניקב: ה (ס) חלחלת והוא מעי האחרון (סא) שהוא שה בלא עיקום (סב) והרעי יוצא ממנו (סג) אם ניקב במשהו (סד) טריפה כמו שאר מעים (סה) במה דברים אמורים (ס) שניקב (ה) לחלל הבטן

* שם דף כ' וכרבנו מאמרים דלב מתמן

באר היטב

(פ) ניקב וכו' הנ"ל בשם כמה פוסקים דאם מונח סתתם נתרט יש להסיר בהספר מרוכה לדוקא נגי מרה יש נוהג כין דלית לה דוכתא למיסק ומונחת בתוכה כל שעה מפת"כ בדקין וכתב הפ"ז דוקא אם סתתם מונחת ולילה תחוכה בתוכ' אבל אם עכשהה קצת נקב אפילו למ"ם למ"ם רמ"ל בשמן מ"ח ס"ק בהמסם דבהספר מרוכה יש להחיר בניקב מכל מ' הכא אחיר ספי כיון דהרבנה פוסקים פוסרים אפילו בנותחת ולילה תחוכה כלל אין להקל כולי האי כיון דרלינו שהחילה לנקוב (ובנמלא קורם דם מנהתן אף שמנמלא יש להסריף) (פר"ח) בהמה שמנמלא נגבי מעיים בהרות אדומות מכל שלוכלין עשב מקרעין כל"ך יש להסיר בנהמת ישראל (תשובת מבי"ם)

פתחי תשובה

(ר) ונאלו הנמן עבה"ם סוף פ"ק יד"ח בשם פר"ח ולכאורה ברא דל"ל בחל"ם כל שלוט דבוק ליכלים כי הייט בחקוס שיש דביקות ביכלים אלא שהנקב בחקוס שלוט דבוק שם כגון בחקוס המרבה ולפלופית או לאם כי הלחלחת לחה דבוקה בכל חקוס רק בלד המתוך לבדה אבל מלד הבחי המשרה לכיס השמן אי נפרה המתוך לאם אלא לחה מלנקת כלל ותיין בחשובת בית אפרים חיו"ד סימן כ"ו שכן הריין המחבל והוא ז"ל הביא לו דאה פסות וכל הבנים לחקוס הדביקות בין הילכים כמר לשונם אלא דחקוס יש בסוף מלד הגוף ובין חקוס הדביקות ונבה לחל"ן חוצה בגיגו והפר"ח חולק וס"ל דגם זה ליט בחקוה ס"ם [יומ"ם בס"ם אבל אם ניקב בחקוס שהוא דבוק בין הילכים כמר מיין בכרמ"ם פס"ק ד' כ' ס"ח בד"ה הוחיל וילכים חמחיזות לחה שכתב קוחמחת אותה שהרי אחיזה בהן פכ"ל בס"ח בלאה לכלאורה דאם ניקבו בם הילכים כגבדה מריפה כמלחי"ת שניקבה חקוס שהרישי ישל לנוף ומלחלר בדס"ם שם בד"ה בגיגו ובכל שחמחה וחוקן שחמחה וגבי מרה שניקבה ובמי הקבלו"ת שם ובס"ך לפל סק"ג מ"ל כין שהוא אחזק חקביב לנקב ולמ"ם]

דרכי

חקן ונבשו"ת מהר"ם שיק חיו"ד סי' ס"ח שכ' דשבוש הוא דבמלא בדקין סבא דיבי שקורין מריפיי"ר קשקל"ד יש לאסור אפי' בהס"מ דהר במלא במרה כיון דלית לה דוכתא למיסק עי"ש ובראה מדבריו דאפי' במלא בסבא דיבי דבהמה מריפה דאף שהם רחבין וי"ל שהי' להחיחו חקוס לחת שלא תתחוב בדקין מ"מ כיון דלית לי' דוכתא למיסק אסור אמנם יעוין בדעת תורה ס"ק י"ז שהביא עלי' בזה והעלה דאין להחמיר בזה רק כשאין שם טלה קבה בחחחית המעי אבל אם יש בחחחיות המעי טלה קבה ואין להחחבן חקוס לזה כלל והיא מונחת בחוכה בדוחק כמו שהוא שכיח יש להקל בהס"מ עכ"פ ע"י בדיקה בכל המעיים אם אין שם שום נקב אי רישותא אי סרכת וקיל מבחוץ וכ' דאפי' אין שם שום טלה קבה ולילה קרוכה ויש חקוס לחחחבן לידי לחבה יש להקל ע"י בדיקה נפיחה כיון שהיא סחמה בסיפה הרייט שנרור המעי הלו היבה מלילה הקרוכה בפרים פרוב וחח"כ יבדקנה ע"י נפיחה ואם אין רוח יוצא ונם בדקה בראיים עין היטב ואין שם שום נקב שפיר יש להחיר בהס"מ עי"ש. (נה) ניקב. עבה"ם מ"ם מהפר"ח דבמלא ק"ד יש להסריף אף במלא מוחת ולא מחוב ועי' בש"ח מיס חיים סי' י"ח בהגה מבהת"ח ז"ל שהעלה דכל שאין המחבן מחובה אף שיש ק"ד חלילה להחמיר לאסור לא המוחר עי"ש אמנם בס"ח ס"ק ד' כ' דהסקרנים דם הוא מבחוץ מריפה אפי' בהכ"מ אבל כשאין זנבנים ולא נרור בשני הבשר אבל בכולא מלא שם נרירת דם מיתם רק שהאדים הבשר לחד אינו מזיק עי"ש ועי' בעלי לבוחה בסי' זה שכ' הה"ה אם מלא סרכת בדקין מבחוץ כנגד המקום שמלא שם המרחו אף כשאינה מחובה מריפה עי"ש וכ"כ בחכמת אדם כלל י"ז סוף סי' י"ט.

סעיף ה (ס) חלחלת. עי' פרט"ש (חוץ דף כ' ע"א בד"ה חלחלה) שכתב הוא כרכבה מבחיא ועי' בכה"ג בהגהת הטור אות ח' שכ' מהבה"ג הביט שמא הכרכבה ועכ"ל סק"ו ומ"ז ס"ק ה' הוא הכרכבה שבאמר ריש לעיל סעי' ו' הלב שלו אפ"ש שהוא מהר אינו שהם ועי' בשמח חיים ס"ק י"ד. (סא) שהוא שה בלא עיקום הנה אם מלא שלון החלחלה שה בלי עיקום רק שהוא שלה ויורד יש לעיין אם יש לחשבו לט"ם הבר הכרמל להחמיר בהדרה דבהה שבאמה ממה שדרכה לחות הטובה בפפה סק"ק ג' ובנבריש לעיל (ס"ק ל"ה) ובראה דבחלחלה לא שייך כל זה וכת"ם בחשו' מהר"ם שיק חיו"ד סוף סי' ל"ח דבחלחלה לא שייך הישוב משום דלא שייך עניין הישוב רק במעיים כשומדים בעיגול ולא בכרכבה שהוא שוה בלא עיקום ומה"ם י"ל דה"ה בשבאמה ומעשה עקום אין הבם ובפרט לפמ"ם בהשו' קבלת שקב סי' ד' דלא שייך לאסור בלא עיקום שיהי בסדר ויכר שהוא מהחלת בריאתו אלא בדבר שהכר בם"ם מעוות מיוחדים כגון בריאה לא בוטפם שהכר בם"ם דב' שוחות יש לו חלון אחד ופימי לבן וכו' דלכאי הכר הטעה בם"ם לחדים דלא להחסך מריפה מבה"כ בדבר אלא הכר לא המעוה מיוחדים בם"ם לא יסריף בה שיהי עי"ש בשם הא דאין לאסור דהא בם"ם לא הכר זאת שהוא שיל בלא עיקום לכן לעפנ"ד נראה דאין לאסור: (סב) והרעי יוצא ממנו עפה"ם ס"ק ה' שכ' שלא בניקב לגר הילכים וגם הילכים ניקבו דלא שייך התם שהרעי ישל לנוף ולעפנ"ד נראה להחיר כיון דאין הבם שהרעי ישל לנוף הגוף ונם בשם המני שבחקוס שהוא מעל הרעי בלא"ה אחן כי לא רחוק הוא

תשובה

מפי הטבעת מ"ב י"ל דזה דומה לדלקמן סי' מ"ח סעי' ז' דקי"ל דכשניקבו ההמסם וביה"ב בחקוס חיטורן זל"ז אבי' נקב משלם כשר כיון דבלא"ה שיבים זל"ז עי"ש הרי דאף דע"י הנקב אולך המאכל דרך קרוב יותר לא אכפת ל"ב דכותי' כיון דבלא"ה מעל שם הריעי אחון ואף שמעל בדרך קרוב יותר אין הבם אסור כ עראה לי (ועי' בדבריו להלן סי' מ"ז ס"ק כ"ו) (סג) אם ניקב בחקוס. מבאה"ם ס"ק י' ועי' בס' נמי חיים (מהגאון מ' חיים פלאגי הספרדי ז"ל) מערכת אות מ' ערך מריפה (בד"ה מבעה) שבאיה שובדא שמעלה בפי הטבעת מוכסת קטנה ומתחזה ומלא בהוכה ומלעים אבל שיני הכרכבה הו שלימים ולא ר' בהם שום שיני מראה והכשיר ע"י בדיקה כל האברים הפנימיים והבני מב"יים יפה אם הם שלימים ועי"ש עוד שלאות בענין זה. (סד) מריפה. בפסקים של הגאון מ' ליב בערלין ז"ל אבד"ק קאסבל כת"י סי' תקי"ב כ' שבא שובדא לפני בשנה שהי' בו נקב בגוף שמוך לפי הטבעה והנקב הנהיל מבחוץ וכנס לתוך המלא שמוך להאלחלת אבל לא הי' נראה שם שום קרן לא מחבו ופהה הנוף ומלא שכל אברי הפנימיים שלימים ויפים והכשיר דאין להסיף על המריפות עכ"ל (סה) במה"א שניקב לחלל הבטן. עבה"ם מושו"ל תמיכת סוף סי' קס"ב בדבר הבאלה שלא אמר שראה הלחלחת שהיה נפוחה בחקוס הילכים ומלבדה בלא בדיקה והבם המורה דלמא מהמסמה סלה והביב שיש להכשיר הבהמה דאין לחוש בזה כלל כיון דאפי' ביפל כל חקוס הילכים כשר כשבאמר כדי חפיסה ס"ב י"ל דכיון דלא ראה נפיחה רק בחקוס הילכים אין לחוש שבלעה הפיחות יותר ואף דקי"ל דבכ"מ שיש רישותא ואיכ בדיקה אם נאבד בלא בדיקה מריפה זה דוקא אם יש לחוש דבחקוס שיש רישותא שלחה הלקחה יותר בענין המפרש כגון שיש הבם אם ניקב מעבלע"ב אי לא אי לאחיבן דכיון דשלם הרישותא בחקוס הזה ומקוס זה ילא מהבזב ואיהבע חיבשן שמא שלם הלקחה יותר מבחוץ"ב בחקוס דלא אחבע לא מחקוק רישותא ממקוס לחקוס לומר דגם שם לאחבע ע"כ לא חיבשן בל"ד ממקוס לחקוס לומר שמא שלחה הלקחה יותר ואמריב דמה דאחבע לאחבע ומה דלא אי"רע לא לאחבע עי"ש. (סו) שניקב לחלל הבטן. עבה"ם סוף סק"ב י' מ"ם מהפר"ח ובפת"ם ס"ק ה' מ"ם מחבר בית אפרים ועי' בש"ח סבר יהבע סי' ל"ד ועי' בגה"ק אות ג' ובמק"ח ס"ק י"ז שהביא מדברי הר"ק דכל חקוס מן החלחלת שלא דבוק ולייף מחבם בבשר שבין הילכים ואסבר להפריד זה מזה ביד הי בכלל הלא הבטן ומריפה בנקב מחבו הבשר הבית אפרים הוא הבוקא חקוס מהכרכבה שהחחיל לנסם לבין הילכים מבלי שום דבוק לאחה לד בבשר אף שהסכב מבשר המחבר לי רק שלוט דבוק מחבם שם מריפה כמיקב אף בחבחו אבל בחקוס שבבר החיל קצת מהחלחלת לחות דבוק ולייף בבשר בלחה לד כגון לגר הבדרה שם אינו אחבר נקב בחבחו אפי' כמיקב לגר האם לא לגר הבלחפיות אע"ג דלא לייף שם לבשר הילכים ואסבר להפריד ביבן בין החלחלת לבין הבשר אפ"ה לא מחריף בנקב מחבו אלא כמיקב עד שלא בחבר כדי חפיסה וכ"כ ביד אפרים ובים בחק"מ ובדבר הב"י מראה הביקר בהה"ק בזה והבחו בל"ע וכ' דמ"מ בהס"מ יש לחחבן על הבית אפרים לחקל עי"ש ועי' בס' זכר לאברהם (לרב ר' אברהם אלקלאי ז"ל) חיב ביו"ד אות מ' בחחחיבו לבל' מריפות בס' זה (בד"ה ולמבן) שכ' וז"ל לבחן הגוף ובם אחחות שהוא אמר אחחבן שכתב מבן אפרי' ס' כמי אם שבבחבי מהפוסקים כפי דעתי הוא זה.

דחבי

אבל אם ניקב (מז) במקום שהוא (מח) דבוק בין הדרכים (מט) כשר ואפילו ניטל כ"ם הדבוק בין הדרכים כשר והוא (ע) שישאר מסנו (עא) כמלא (עב) ארבע (עג) אצבעות בשר הגדול (עד) וברקה לפי שיעור זה הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו . ואם באותם ארבע אצבעות ניקב יש

דרכי תשובה

דמעי זה מה שהוא בין הדרכים יש בו ג' חיסיים דבהתחלתו כשמתחיל ליכנס בין הדרכים שם המקום הוא רחב ואינו דבוק ממש ולא"כ הוא מתחיל ליקר ולהדבק ממש אלא דעכ"פ גם שם בתחלתו לא מהדק טלי הוא כלומר ממנו וכו' והפיסת יד דהוא ד' אצבעות שלמרו הוא במקום הדבוק ולא במקום הרחב שלמרש אלא בתחלתו דהיינו סיכה ומתחיל לידבק ממש לגד מעלה לגד הגוף אחר מקום הרחב שלמרש ואם יש שם ד' אצבעות אחי' אם יעמל כל מה שלמטה הימנו כשר וכו' והשתא במקום רחב שכתבנו אע"פ שהוא בין הדרכים דיש כאלו המעיים שמקצו לחלון דבמקום עריפה וכו' נמצא דמעי זה לא מיבעיא מה שהוא לחלון הכמן דעריפה בנקב כל שהוא אלא אחי' מה שהוא בין הדרכים דהיינו מחלוקו שהוא לגד הגוף והוא המקום הרחב לכ"ע בנקב כל שהוא מנוף וכו' אמנם מנסם והלאה הדין הוא דאם יש ד' אצבעות מתחלת מקום הדבוק דהיינו לגד הגוף ולגד מקום הרחב שלמרש אחי' אם יעמל כל מה שלמרש לגד מנסה אין שום חשש כיון שיש ד"א שלישות למעלה ממנו אמנם אם הד' אצבעות אין שלישות בזה יש מחלוקת הי"א במסנו ר"א ברבו וגם בפי' רבו יש מחלוקת עי' בבלה"ט ובמרומים עכ"ל (ועי' בס"ק שמח"ז וס"ק ע'). (מז) במקום שהוא דבוק בין הדרכים עי' בשו"ת שאל ומביב קמא חלק ג' סי' ק"ב שבאמר בדין זה דסקינה הבאמלת דקי"ל דאם ניקב במקום שהוא בין הדרכים כל שבאמר כדי תפיסה כסרה אחי' ניעל סלה ומסתפק הרב השואל אך יש לומר שיהיר מקום עמידת הדרכים סיכה דא"א לכיר המקום שהוא דבוק בין הדרכים הכמבילין הכרכבתה להשואה לשאל עלי' כבר כיל מסתפק ודעת הרב השואל דאם א"א לכיר יש לומר דהי' אלבעות יהי' פחות מחצי' בדקי"ל לעיל סי' מ"ג לענין עמל ובשלמיר כשהי דיר זהב הוא פחות מחצי' הרי לשון זיהר אמר על פחות מחצי' והוא ז"ל מפלפל בענין זה ולדינא הוא מפקיר עמו עיי"ש ועי' בדעת תורה לעיל סי' מ"ג וכלא סוף ס"ק כ"א בסיים בע"א בזה עיי"ש (מח) דבוק בין הדרכים . כ' בד"ק ס"ק י' בשם שאין החלולת חוזק בין הדרכים רק בחתיכתו ממש כאורך שעורה וחוץ מזה אינו דבוק כלל רק שמקיפו אויר מכל מ' ג"ע לא איך בשם קולא זו ומלמד להחמיר בזה וכ' דלפ"ז אם שיתן שע"י פיטום מדבק החלולת אין לחקל ועיי"ש עוד לעיל ס"ק מ' סוף ד"ה כתבתי וסס"ק ז' ובמק"מ י"ח ובבש"ת מומו"ד תניינא סי' קנ"ז בחמלע התשו' שכ' ג"כ דמהמשמעות לשון הפוסקים משמע דרק בבהמה שיך קולא דמקום הדרכים מעמידין אותו אבל בשאר לא אמר דין זה כלל עיי"ש וכ"כ בחכמת אדם כלל י"ם דין ח' דבשאר עריפה בחלולת בכל מקום עיי"ש וכן ראיתי בפסקים של הגאון מ' ליב בערלין ז"ל אבד"ק קלאסגל בס"ח סי' מלא אל"ה הרכבתה של שוף בכ"מ שהיקב עריפה דבשוף א"א לידע איזהו המקום הדרכים מעמידין אותה עכ"ל ועי' בדבריו להלן סי' מ"ז (ס"ק ט"ו) שכתב מהד"ק דבלילוק סכוף יש לסמוך דגם בשוף שייך הדאיר הדרכים מעמידין אותו

וכתב שם עוד בכמ"י אחר להלן בסי' אלף התע"ג דכל זה אם אלא אם ניקב אמנם לא בכ"מ מכה וטעה אמנם אבל אם לא יי' שם מכה אמנם רק שהי' שם רק נשוא ובתוכה שוגלת קלת בזה אין להחמיר כ"כ וכן הי' לפני שבדת כזה בשוף אלא הי' רק נשוא והבשר עכ"ד והכה בד"ק שם כ' להחמיר בדין זה לף בשאלת שיטי מרלה בחלולת דשוף ומתאדם בשר המעי כי אל"ב בבשר הרוחא נורמו עיי"ש אמנם ישתין בדבריו להלן בס"ק שמח"ז שלדד בשלמו דבמרלה אחדם יש לחקל לכ"ע עיי"ש ועי' בדע"ת סי"ק כ"ד שהעלה כן לדינא דאם אלא בשוף רק אמנשות בשעי ההוא אין דישוהא כלל עיי"ש ועי' שד בד"ק שם בשובדת שאלת מכה וכים בשוגלת דבוק לחלולת של שוף וא"י מהשתם הד בכה אקבע גם המעי ולא איכר אם שלמה הרישוהא בשעי וגם אין חשש ואיכר בכים שהי' דבוק לעמי רק הוא חלק ועמד בס"ע ולידד לחקל עיי"ש ועי' בדע"ת שם שהבילא ול' סכ מיקר לדינא דכל מרלה לעיר המורה שהכים של מכה הכ"ל הוא כים בס"ע ומקלף מן העמי והמבר אלא החחל מעמה המורה בעמי כלל ולא איכר בהכים בעקיבו לעמי שיהי' עב יותר מבאמר מקשות שבו יש לחקל עיי"ש ועי' שד בד"ק שם בשובדת בסי' לעמי בבר לחזק שהי' מלאני בבר עב בר החלולת מבשה מבסי הרגילות ולא הי' בהחלולי שם שוגלת לא שם לד קלקל כי הי' הבשר בריא לף שם

ספק שמא הוא בכלל בשר שרופא נוגרא וגם פלי הוא מעבלע"ב דהחלולית אל"ה הכשיר מעמם ס"ם עיי"ש (מט) כשר . עי' בס' רוח חיים ספרדי בז"ד סי' כ"ם אות ג' שמהפק בשוף שפי הסנבמת שלה הי' בלי ומרוקב אלא מה דיש ובייס דאם רלה זה קדם שחיטה ימכרנה לנכרי עיי"ש ועי' בדבריו בס' נמי חיים ערך עריפה בד"ה עכבמת שוב רלאיתי בס' זכר לאברהם שם בל' דמעי ז לגד פי העבמת יש כשישר ב' אלבעות שלמר דבוק לסירכים ולא פירשו הפוסקים מה דיש וכ' דמסתימת לשון הפוסקים מלה דאין לחסר בשוף המעי כלל עיי"ש . (ע) שישאר מסנו כמלא ד' אצבעות. עפר"ת ס"ק ז' בל' שמרך שבאלה לגד חלל הגוף עיי"ש בשוף לף בחב"ם ס"ק ע' שאלה דאין ל"מ בלאה מקום הד' אלבעות הם דאין לזה מקום יחוש וכל היכא דשאר אורך ד' אלבעות וכל שעיגל בתוך הד' אלבעות הוא שלם כשר עיי"ש ועי' בדבריו לעיל (ס"ק ס"ה) מ"ם מהטור לאברהם לדינא בזה (עא) כמלא ד' אצבעות בשר הגדול . עי' בדמה שרה ס"ק כ"ח שהלה מקום לדבריו לעיל סי' כ' סק"ל הד' בל' הייט בראמים ומ"כ דבשורים שבמדיטיו שהם קמים גם מבשורים שבמדיטיו אחרות יש להקל אף בפחות הרבה מה ועי"ש בדבריו בסי' כ' בל' דכיון דמטאר בהוס' הבשר הד' אלבעות הם בראמים נחלים ל"כ ממילא דבדוקא הם שד פחות ממחלה מראמים נחלים וסבי בב' אלבעות עיי"ש ובמה אם כי גם מדברי ס"ם לעיל סי' מ"א סמי' ב' מלה ג"כ כדבריו הבשר הד' אלבעות הי רק בראמים ובאר שוריס הוא רק לפי קטם וגדל עיי"ש אמנם אלבעות הראמים הם ד' אלבעות הבשר הוא רק אם יחיר בזה הבשר בב' אלבעות ומבואר להיא דבשוריס אלם הי יחיר הרבה מב' אלבעות ואדרבה יסלין לחדק דהי' ד' אלבעות דהא אם רחלן בזה דכל הדם שר שבמדיטיו אפי' אלם גדל הרבה הוא לכל הפחות כשל שגדל הבה ומלשון הבדוקה אבביא הב"ך שם דבשור הי ד' אלבעות מלה ג"כ דקלי אסתם שור והסבבת הבתמת לזה י"ל אמ"ם הבב"ם לעיל סי' כ' דבעבין כזה אין לחת לכל לא בשורו ביזו שמא יקיל יותר מדלא ומ"כ לא הילקו בדקה אפ גדלו וקטם עיי"ש וה"ע י"ל אלא לא אלם הפוסקים הל"ל לחלק בג"ד בגבה בין גדולה הרבה ובין אלר שוריס שבמדיטיו כדי אלא לבן הורת כל אל"ם ביזו וכבבר לפמ"ם המהריק"ם בס' ערך לחם דבמהר"ם אל"ם בקיאים לשמר לפי גדל ולקטן עיי"ש וכ"כ בימין משה ס"ק ב' מלה שאין להקל אלא שם להחמיר להצריך גם בשוריס שבמדיטיו ד' אלבעות חקלא (ועל' ס"ק ע"ג) שב לאיתי בשלמן נבוה ס"ק ע"ז שהרחיב הדיבור קלת בזה וכ' דכיון הבסוסת"ח והלבוש כ' בלשון הדיעור ד' אלבעות הוא בשר הגדול ע"כ יש לשמר בכל בהמה קטנה אפי' בגבה בג' אלבעות עיי"ש אבל אחמת יודה דבר שמלשון הפוסקים שבב"ך לא משמע כן כמש"ל ומ"מ מלה דאם יולה הבדוקה להקל בהס"מ לשמר בשוריס שבמדיטיו לף בהבה' אלבעות הם מלאמות מובה יש לו על מה לסמוך : (עב) ד' אצבעות . עמ"ך ס"ק י"ב שבביא דעת הפוסקים דבגדל הדרגא הייט ב' אלבעות והפר"ח ס"ק י"ל הביא שם מפרשים דהיינו אלבע כדלקמן סי' כ"ז עיי"ש ועי' במ"ח להלן סי' כ"ז ס"ק ז' מ"ם בזה ובספ"ד כתב ס"ק י"ב בל' דלעניין דינא בעיקר ד' אלבעות עיי"ש .

(עג) אצבעות ומשערין בראבו אגודל דאדם ביטי ובמקום בראבו שבו הב"ם סוף סק"ם . ועי' בדעת תורה ס"ק כ"ח בל' שם לשמר כל אלבע בזה בשישר שי אלבעותעמעמר עיי"ש והבה לאמתל"ל (סי' י"ט ס"ק כ"ז ועי' ל' ס"ק כ"ח ולהלן סי' כ"ג ס"ק ל"ב) שם כתב הילקו דשת בזה ודעת הרחם פיסר דכל אלבע הוא בישור אל"ל וכתבתי דם ליקר בכל מקום לחשרת עיי"ש ולפ"ז ממילא הי' מלה לכאורה גם כאן שם להחמיר ולשמר בישורו של הת"ם הל"ל אמנם לדינא מלה דבב"ד אין להחמיר דכיון דבלא"ה אין לו לאמרם גדולים ומה שלא מצטרף בשוריס שלם בד' אלבעות הוא רק מישמרת ואמנ"ל (ס"ק ע"ח) וא"כ די לו עכ"ם שלא לחסיף חומרת לסרף גם בישרו של סר"ם הרחב ומי בשוריס שלם ח' אלבעותעמעמר כן מלה לי : (עד) וברקה . כתב הב"ך ס"ק י"ג בשם הרמב"ן שם לשמר בב' אלבעות וברוקה כ' ב' אלבעות לזה ואלבע מ' לגדי ופלה ומסס"ד בל' הרי"ם קישר אלבע ורל' אגודל קבר אגודל והוא קדם לישר ראבו ב' אגודלין עיי"ש אבל בהכמת אדם סמי' ח' מסק דהוא ישר אלבע משוע עיי"ש אמנם :

(עה) יש אוסרים (י) במשהו (עו) ויש מכשרים עד שיגעל (עז) רוב רחבו: ן (עח) יאם (ו) (עט) סרכא יזנאת מהדקן או מאוד משאר אברים שנקבתן במשהו ונסרכת לדופן או למקום אחד כשר

כ' מהר' כשם יש וכ"ש מרשב"ם מהר' וכ"ל מהרי' מהרשל"ם מ"ש וכ"ל

ל' יחשם וכ"ש מדברי מרש"ם ל' שם כשם מרב ר' יוסף ם שם"ר כשם מהרי"ן מרוב

באר הגולה

(י) משהו. וכתב הש"ך דסכר מאת אם לא בהפסד מרובה (ומר"ח חולק ולדעת המכשירים עד שיגעל רוב רחבו ר"ל מרוב על המריפה בין מרוב לאורך לא לרוחב ודע"ל מרב דוקא מרוב בין הכל דסיים מאורך ומרוחב ואם רוב מאורך ויכל לבר לא רוב רוחב לבר כדרים עיין ש"ך כרכשת שמשלם מקובה ומכרים ומיה במקום הנקב כמו המוסרת זולת לאוץ ואם הנקב נכנס לאוץ אותו הטוני אבל לא היה מעולם בלו ומראה כי מטור מעולם בלו ומראה שהיה נוטה כנגד לאוץ על המטר ומקלף כל הבשר שאינו ולא היה שום רוחב כלל אלא הטור שלם והכירוהו סלבה לעשבה (מר"ח בשם מרדכי) ומ"ם המחבר בד"מ שהיקב לא מתוך כיצד כתב הפר"ח ל"ד מסיל שלא לבד הבנין כל שאינו דבוק לדרכים מיקרי שלא בשקיה הדבוק. כתב הרוקח בשר דיבוק ל"ה לשה כ"ה לבדי ומלה מאבנא כשר עש"ך)

פתרון תשובה

(ו) סרכא יזנאת פירש בשמשה ס"ב מרימה מלב ר"ל סף פיגון כ"ב שבשר דאחרן דלקן סרכת אלא בריאה מ"ש בדוקה נמצא בשמו נאמר אם אין קצן לא מחמת מחוב שם בגד הסרכת מ"ב.

תשובה

אמנם בגוף הדין אם יש דין סרכת בשאר אברים לא ולא שבאמ"ש ושת"ם לעיל רים סי' מ"ב ומי' בהג"ם לעיל סי' ל"ם ס"ק ל"ז ל"ח ול"ט ומש"ה שם שסי' ע"ח בספק להתיר לאסר כל סרכת לא בשאר אברים שקרבתם בשבוה כל שבסרכה למקום אחר ואינה חוקה במישוש ומשמש לא שדבוקה למקום אחר בלא סרכת דאלו קיי"ל לחם לדעת המ"ר דס"ל אין סרכת בלא נקב וכ"ז בסרכת דבוקה אבל בס"ת אין להתיר ולכ"ע כשר דלא נרע מריאה ועי"ש *עוד בדברי כאן סוף סי' זה ומי' בהתרה"ק סוף סי' זה שכ' להקל בסרכת בשאר אברים החוקה בריאה שהיה דק מאד אסר סרכת מהמ"ב בשאר אברים עי"ש ובבש"ת שם לקה מזיד סי' לא"ר שהתיר ג"כ בענין זה ומונה הדעות בדין זה ותבב שרבים הם האוסרים בזה עי"ש ובבש"ת מאמר מרדכי (מהגאון מוהרלמ"ף ז"ל) מס' ל' עד סי' ל"ד ובס' דברי יוסף סי' רל"ם וסי' ל' ומי' בלבש סי' ל"ם ס"ק ר"ע מ"ם בענין זה והעלה לדינא דבמקום שאין הפ"מ והלי ים לשאל בדברי הפמ"ח להתיר בסרכת דבוקה גם בשאר אברים אין לתפוס אותו על כך כי יש לו שפודים לסמוך עליהם האוסרים ולאין סרכת אלא בריאה ובכ"ז אין להקל אלא ע"י בדיקה אחה הסרכת שם אם לא יקב לא עברה הדשותא מעבלע"ב ואפי' במקום הפ"מ מעכב שבדיקה בזה עי"ש ומי' בר"מ"ם שם ס"ק ק"ז וקל"ח ובפרש"ב שם פגי' קפ"ה שספק דלקן שעברה סרכת ע"י קליפה בלשון ולא עברה בתחשבון הוי בגמת מדבר שהבאר לעיל לענין סרכת הריאה יש להחיר במקום שאין הפ"מ והרב"ן ובמקום הפ"מ יש להקל כל שעברה מכ"ע ע"י קליפת הלשון אבל לא בע"י קליפת הלשון לא עברה אין להקל אף בפ"מ ומ"ת במקום שהבא להקל בזה בכל ענין בסרכת בשאר אברים אף בשלא עברה כלל אין לסמוך ויבאם ומ"מ כל בעל נפש יחמיר לעצמו כשהסרכת הוא ממקום שהנקב פיסל ביותר למקום שהנקב אין פיסל בו בתחתו כגון דקין שבסרכת זה לא אבל אם הסרכת הוא מהדקין למקום שהנקב אין פיסל בו בתחתו כגון לחתן וכיוצא בו יש להקל אף לעצמו אם לא במקום שהבא להתיר מיי"ם ומי' מה בש"ח שאל ומביב קמא ח"ב סי' קפ"ב ובס' רלפ"ב יוסף סי' ל"ם בחדשים ס"ק רל"ח ועמ"ר רים סי' מ"ב ובפ"ד סוף סי' זה שכ' דשבאין להכשיר בסרכת בשאר אברים אף בסרכת דקין לדקין שבמקום נקיבתן בתחתו עי"ש ומי' בתק"מ לעיל סי' ל"ם ס"ק ס"ם שכן בהפסד המעבד והחרלה בכל ישראל להיתר בזה עי"ש.

(עט) סרכא יזנאת. עי' בשמות חיים ס"ק כ"ב שכ' דה פשוט דלא בשבסרכת יזלאת מבטלת כשר כל שהבטלה מרחקן ולא שאסר מחמת הבטלה לא גם מחמת סרכת לא מרפה והעמים דברי בלשון המחבר שכ' דלא מבטלת ודרכה אלא בריאה ה"ל הגם סרכת מבטלת אינו אסר כ"ל בריאה ולא בשאר אברים עי"ש ובש"ת הגם שאר חו"ד סי' ל"ג וכמ' דברי אברים ס"ק ל"ח אמנם בתק"מ ס"ק כ"ח כ' שלא בסרכת בשאר אברים מבטלת וכזשה אם דין בה דין בל"ד כמו בריאה ובחב דלא ומשמן הפשקים מבטל להקל בזה לא בד"ק ס"ק י"ח שבהפך בזה ואחר כיון דרבו בתחתיים בדין סרכת בשאר אברים (ע"ל בס"ק הקדם) אולי יש לחוש הדי עכ"ע רשותא ובלרוף עוד רשותא כגון בטלת וכזשה מרפה אפשר בלילי עי"ש ומי' בד"ק שם שכ' ולא סרכת בין הדקן ובתוך הסרכת הוא אפשר

אף

(עא) ו (עב) אם סרכא יזנאת. עשה"ם מ"ם מהש"ב דלדין בריקה בשאר אבר שבה הסרכת אם אין בה קצן לא מחמת כמנר הסרכת ומשמ"ר לעיל סוף סי' מ"ח שכ' הסרכת שבשאר אברים אפי' בריקה מ"ל אבן בתר"ם רים סי' מ"ב ומש"ר סוף סי' זה כ' הלכתא יש לבחוק אלא שאין הבריקה מעכב בדישבד אם לא בדק בשאם עי"ש ומר"ק לעיל סי' ל"ם ס"ק ס"ה בשאבר ומבק"מ שם ס"ק קפ"ו שכ' וכ"ל הא בסרכת דבוקה אבל בשאלה מ"ת מ"ל בריקה ואפי' אם אלא מחמת בשרו אחוב קצת מ"ל בריקה עי"ש ומי' בחמשה אדם אבל ל"ד סי' ל"ם בשאר אברים ח"ל בענין סרכת בשאר אברים אם אלא מחמת אפי' אינו בריקה אבל אברים בשקשה אם אלא מחמת אפי' אינו בריקה ואחר כיון דרבו בתחתיים בדין סרכת בשאר אברים (ע"ל בס"ק הקדם) אולי יש לחוש הדי עכ"ע רשותא ובלרוף עוד רשותא כגון בטלת וכזשה מרפה אפשר בלילי עי"ש ומי' בד"ק שם שכ' ולא סרכת בין הדקן ובתוך הסרכת הוא אפשר

[יסוד מהרי"ל מהל' מקום שלחה מהרי"ק מרישא]

(פ) דלא (פא) אשכחן (פב) *בועה וסרכא אלא בריאה: תוס (פג) ומכל (פד) מקום (פה) יש

מרך לשחוט הטשון ואם מצאו ספור שם שמחוט כבר כן מים אינו כן מים מחוטים אבל אם מכבר רת מי מקור אבל בריאה מסגין לבבשר ולא מקום מחיר]

תשובה

דרכי

סי' י"ז בשמלע לא עשו בעמיים מ"מ כיון שרבו המחמירים בסרסה בשאר אברים י"ל דכשים שם נ"כ מסת אין לסקל אך אם הלכו בסרסה עם המסת ע"י קליפה בחתה כעין מישוש"ם הסוגו יש לסקל בספ"מ ושי"ם בדברי אברהם ס"ק ל"ח ושי' שם עוד בד"ק לענין אם הי' מסה אבל המעיים ומן הכיס של המסה מתוך כמו מעי עד מעי החתכן שנשלח הטלה ואינו פחות לחמעי רק הי' פחות שם במקום שהוא דוק לחמעי ומבפנים הי' ריקן בלי טלה וכל דבוה תמוד עכי הלא אין מ"שם יהר מעי שם בזה דקי"ל לקמן סי' מ"ו שלף בשוף אין להחיר כ"ל בהפ"מ יש עוד חשם דהדוק לחמעי הל"ל כסרכה ושי"ל ל"ל דאפי' בהפ"מ אין להקל דהי"ל ג' לדיים לחחיר וכ' דעכ"פ זה דאי מסחבר דאם לאחר הכרת הדוק לחחי מיקב המעי דבדאי יש לחמיר ושי"ם בדברי אברהם ס"ק ל"ב מ"ם בזה ועכשו"ם מוסר"ד הגיעה בקי"ל סי' מ' בחמלע החמי שמאלי בדקן שנסרסו במקום מ' לעכה נחלה שהי' בבית הטטרה וכאחר קלפו המכה ויביה"כ ראה שלא הגיעה המכה עד לחלל כי הי' הבשר החיצו שלם ויפה וכמרט לקל ף הדקן מכמכה לידע אם אין שם אחה רשאה בהדקן במקום שנסרך מעכה מקב קצן עגול במקום הסוף ע"י הקליפה ונשאל אלם הי' הבדיקה בזה חיובית ממילא דאין לחלה בידה דבנחת כיון דעכ"פ בדיקה לא הי' בחקום הסוף לא אין הבדיקה חיובית בזה ואם לחקל בבה"מ ולחלה הקב בחמ"מ הד דרסרת הסרסרה בכח במקום הסוף ולא בדבר"ל בחלש יש לסמוך ולקף דזה ולא דבסרסרה שבשאר אברים מ"ל לבחוק החזי' מ"מ בנ"ד כיון שסי' מכה וגם סרסרה בזה בדומה לבבדיקה חיובית היא ואם לא בדקו מריפה ומכ"ם בנ"ד שנמלא שם מקב במקום הסוף שלא עגול דבולאי אסר ומכ"ם בשהקב עגול דקי"ל לענין סי' ל"ו דלא הגיע נקב בחמשום דלא דבנחת רק בשהקב מחוח אבל בשאינו עגול אין הולין ע"כ הבהמה בולאי מריפה ע"י"ם ומד"ק לענין סי' ל"ט ס"ק פ"ה שכ' ע"ד הרב"ם שם דם"ת בשר לכ"ע בשאר אברים דה"ה אם יש בפחות ויהעלו' נ"כ כשר בשאר אברים וגם בהב דחפי' אם יש נשוח בפרס בחעיים יש מבחון ס"ת ואפי' יש גם ברלאה בפחות כל"ל ע"מ כל שלאחר שנוריין הנשוח בשאר שלם מבחון אין לחשש ועי"ש בחוסבר ובמק"מ שם ס"ק קס"ו (ועי' בדברי לענין סי' מ' ס"ק י"ח וסי' מ"ג ס"ק ו' ולהלן ס"ק פ"ט וס"ק ל"ה) ועי' עוד בד"ק ס"ק י"ח שכ' ח"ל סרסרה בהדקן ואחמשה יש לבחון אם אינו משולם עכ"ל ועי' בדברי אברהם ס"ק ל' שכ' דל"ל דאם יש רחם לחמשה בחמעי בחקום הסרסרה מעבלע"ב אף לחמקלן בשיטי מרלאה בשאר אברים מ"מ בזה אסור אבל אם אין לחחמשה מסולם מעבר לעבר אף שם מעבר הכ' לחמשה כנגד הסרסרה שמעבר הל' אין לאסור עי"ש ועי' עוד בד"ק לענין ס"ק ב' בשובדא שסי' מכה דבוקה לחמעי ונקלפה ולא שאר רחם על המעי רק שהמעי ניקרע בחקום הקילוף והכשיר דבזה שפר הגיע בחקום ידע דעכשו ואף שסי' סרסרה מהמכה אל המעי בחקום הזה אין זה רשאה ברורה מדיים ולא יצאה מחוב הכשרות בשביל זה והולין שלאחר שחיטה נעשה הנקב כיון שהמכה אינה מגיע עד המעי ומלד שהיה המכה בריבה לחמעי שם נ"כ אין לחחם כי הלכה פשוטה לרלאה בסרסרה בשאר אברים דלא רשאה כלל ואין הבדיקה מועכבת בו בדיעבד וכמ"ש בשפ"ד סוף סי' מ"א ובמ"ז סי' מ"ב ס"ק מ' ע"י"ם ובדברי אברהם ס"ק ז' ועי"ש עוד בד"ק ובדברי אברהם ס"ק ח' דכ"ז הוא אם הי' כהמונה הל"ל שלא הי' בנוף המעיים רק שהי' מכה בפ"ע ודבוקה לחמעי כ"ל אבל בשובדא שסי' לפניו שסי' בנוף המעיים מבחון כעין בגיפה גבוה כשלים אלבע וס' בחלה בשר המעיים וקלפוהו ומיקב המעי יש לחחריך כמו בריאה דבעינן שיהא שלם הזה הבשר בלי לא יבלה ע"י"ם ועי' בדעת תורה ס"ק ל' מ"ם בדברי הר"ק בזה וכ' דאם בלאה מעיה שהא כעין בשר בלי יש לחחמיר בשאר אברים בזה ויותר מבריאה דריאה שאי אפשר בדרכה לחלוף ליחה ומזה מהחה קרום ודקבוטים עלי' וכבר אם נקלף בקשי מבם וכ"ז כשם לחבליפה שיטי מרלאה בחלה מעטה שהא נ"כ כל"ל אבל אם יש לחבליפה מרלאה בשר מעי ל"ל דאי מגוף המעי ואין לחחמיר רק בסרסה דאולי בהשם דאיכא חשם יהרם כפי שיהבאר לחלן בס' אמה"ח ע"י"ם (וע"ל ס"ק פ"ב): (פ) דלא אשכחן בועה וס' ל"ל דלקי דין הרי בועי דסמיכי לא טעמא בשאינו לא בועה כנגד סירוגל סאמר לענין סי' ל"ו לאסור בריאה לא שיך בחעיים ומי' בבה"ק שאם ד' ובמק"מ ס"ק כ"ג ומי' בש"ת מים מים חיד

סי' י"ז בשמלע בהשובה ובש"ת אמרי אם חיו' בחמלע חבו' ל"ח (ועי"ל סי' ל"ו סעי' ז'). (פא) אשכחן בועה עי' בש"ת חיים ביד סי' ח' שבאמל בשובדא שמלא בחוך חחרעולה בין קרקבן לחלו הנוף בועה לחה כמין ביצה קטנה לבן ולוט דומה לא לקרקבן ולא לבשר אברים וגם לא פעמו בו פעם מר לוחר שבאל מרה אחתה וגם בדקו כל האברים והיו שלמים וגם לא היו יכולין לדין בו מפום יהרון אבר לוחר יבר כשהל כי לא הי' דומה לשום אבר וגם הדקן היו שלמים ויפים והבשר עי"ש ועי' עוד מזה בספרו נמי חיים מערכת לוח מ' מדק מריפה בד"ה בועה שמלאת בין קרקבן לחלל הנוף וקן רלוחי בספקים אל הנמלן ע"ל ליב בעדלין ז"ל אבד"ק קלפטל כת"י סי' ל"ו וסי' ק"ל בעובדא שמלא בחוך במן שוף כמו חחיכה עגולה הלוי' ביחש הנוף ולא הי' בהיכה לא מחם ולא קן והמעיים עליחם הו שלימים ויפים והבשר וכ' דאכי בדיקה מ"ל בזה בשאר אברים עי"ש וכ"כ בבה"ק סי' ל"ו לוח ב' דיהה פעמים ניחלא בחלל הנוף כים מלא לריחה דם ומזגלא משובחה ודבר לין לו לכבים הזה עם שם אבר כי לוט דבוק לשום מקום ולוה דחם לה עי"ש לדבר ועי' בם' זבר לאברים (להרב ר' אברהם אלקלעי) ח"ב ביו"ד לוח ק"ל בד"ה מרף. (פב) בועה וסרכא עי' בדע"ה ס"ק ל"ו שכ' דבמה פעמים מחמן שם כמו בבר בעי וקרום מקב על מקום הבועה ויש לקלף הב"ב ולם הוא מקלף הסב ושר שע"ב הבועה בשאר שלם ולפי רלוח סגין מרלאה שהשר שע"ב הבועה בחבר הוא שר המעי יש להקל וה ולא דהקרימה מעבבת בו לחי' בדיעבד אך זה הקא אם הוחן שהבועה מהחו מבפנים שהקרום רפמי מקולקל וסמכין על בדיקת עור הוחן שע"ב הבועה לא מעכב קרפה הב"ב שע"ב שר הבועה אבל אם הבועה מהחה מלד חוץ ושור הבפנים רק בשהבר שר המעי בשאר שלם ל"ל לקלף הב"ב כלל דלא נרע מריקב ומקב שור הוחן של הבועה לנמרי דקי"ל דאם בשאר שר הפנים שלם הבבר עי"ש (וע"ל ס"ק ע"ח) (פג) ובכל מקום יש לדקדק עכשו"ת שאל ומביא קמא חלק ג' סי' קל"ב שבאל בדבר מה שנמלא לפעמים על הבני הפנים שהא שר המעי בשאר שלם ל"ל לקלף הב"ב כלל דלא נרע מריקב ומקב שור הוחן של הבועה לנמרי דקי"ל דאם בשאר שר הפנים שלם הבבר עי"ש (וע"ל ס"ק ע"ח) (פד) ובכל מקום יש לדקדק עכשו"ת שאל ומביא קמא חלק ג' סי' קל"ב שבאל בדבר מה שנמלא לפעמים על הבני מעיים של הרבעולה כעין גרר יבש ולוין בו לא שם שיטי מרלאה ולא שחין רק מרלאה כאלו הבני מעיים מלאים לוכל שקורין גרי"ז וכ' דשמוש הדבר להחיר ולוין להחזיק ריעותה בזה עי"ש ומרלאה מדברי דר"ל אפי' בלא בדיקה דלי בבדיקה הלא לף בבושת נעורה ונחיטה מכסירין לאלו דר"ל דאין גריך לחחכן ולבדוק בחחיכן אם הבשר שלם ויפה דלא לחחזק שם רשאה בזה ובולא בזה לחה בש"ת עמרת חכמים חיו"ד סי' ג' סוף לוח מ' שכ' שהא שכיח למלא בבני מעיים בושת קפסת מלד הקרלאים וואסל"ר בלאלי"ך והם לבנים ובגישון הקל בין דאמר לפרנו לגדל פולע מהם לחה קרשוב ובכיס לאחם ולוין ושור למעיים בשאר יפה ולוין זה בכלל רשאה עי"ש ומרלאה דנם בזה הי הבזוה שבשר אפי' בלא בדיקה כ"ל וכזלא בזה כ' ל"ב בדעת תורה ס"ק כ"ח דלפעמים נמלא כמו שיריון של בילים קטנים הרבה ובבשרים והרבה מהם מלאים מים בשלחבות קטנים ומתבקעים ומרלאה כמו שם מים בנוף ובזה לוין בו אם חשם כי הוא מן הבילים קטנים שמתבקעו ולפעמים הבלחבות קטנה מדבקים לחעיים וקשה לקבן מן המעים וע"י מפשוט בלאבע ישוקים ומפחחין ובאחר החיזון שר המעי שלם ולוין בזה שם חשם ולאפי' בדיקה מ"ל בזה לפי שבקי בהם ומכירם עי"ש (פד) מקום עי' בש"ת מחשל"ר דברי חיים ח"ב חיו"ד סוף סי' ל"ד שב' הבחחשה עדים בטגין בושת שבדקין דיב בהבחחשה עדים בריאה שחבאר בפ' ל"ו וסי' ל"ט עי"ש (פה) יש לדקדק עפה"ש מ"ם מהשו' הר הכרמל והה"ם לענין אם לריך לבחוק חוקה כל רבושת לא דסגי לבחוק רק אלשה מהם ועכשו"ת ספר יחבסם סי' ל"ד שב' בחחלה ההשו' ו"ל בחחלה הגי לאמר דאם הי הבושת לריכין בדיקה לין לסיחן על בדיקה אלבה מהם ולאמר כל הבושת שין דאם יש מהם בושת מקולקלים ויש שאינם מקולקלים אלם ימלא בריאה שם בה עברה סרבות כי דל לחמבן שאלה מהם ובוטוקה ובטוהר יחיה ויסמוך על שלבה הבבדקים דבר זה לא מלא בשום מקום רק בשאלים לא בש"ת אמלא בה ג' מבוחים הבא"ב בסא"ב דכל סרסה ובושת מבוחים זו מש ולוין בזה מה שם בזה ובולן לריכה בדיקה ולוין לא מהם אלא על הבריחה אל"ד ול"כ בש"ת ביח אלמה ח"ב רים סי' ל"ט עי"ש וכ"כ בם' דברי שאל ויוסף דעת בסי' זה וכ"ד ס"ק י"ג וכ"כ שם בד"ק שבמנו מחמרי הנלון בעל הפת שבחעים ז"ל דלריך לבחוק כל

(פו) לדקדק (פז) שלפנים (פח) יעלה

דרכי תשובה

המפקח"ן ולא מהני בדיקת ג' לבד וכל שלא נבדק מ' לא מהני סלק שהם בחכלית הריחי ומלא מוכים אם"כ מריפה וכ"כ מ' עבר שבדק ומסך על בדיקת ג' לבד ומדה הכרחו והוקבע להלכה לבדוק כל מ"ל לא כ' שם דמ"ש בדיפבד אם לא בדק רק ג' בשות ומלה שהשר מחמיר הא שלם ויפל ומחבר מלר הדקן אין להחמיר בדיעבד ואין לחם שמא הי' בהמלבד בשות שלא הי' הטור יפה המחיהן מי"ש לא כשו"ת למה לדק שהחשות מו"ד ס' מ"ז העלה הדעיקר כדעת הרי הכרמל דבאי לבדוק שלשה מסם מי"ש ומי' בשו"ת ספר יהשע שם שהביא שכן הי' מהגו של הגאון מזלחשוב ז"ל שהי' מכשיר בבדיקת ג' מהן מי"ש וכ"כ בשו"ת אהי' דבי מילא מו"ד סף ס' ד' שלמ"ל לפשור מהגו של סטרי הראשה בעון זה שאין בדקן רק שלשה בשות וס' מי"ש לדבר ומי' בשו"ת מוסו"ד הגיעל ס' קנ"ג שבמל נ"כ לחזות המסות ובשות המלאים בהדקן הרגילין לחזות מחמת חלי סנקרל מלקי"ן אם עדיך לבדוק כל בשות ובשע בס"ע לא ד' לבדוק ג' מהם וכ' דמדיעה פני בבדיקת ג' לא כ"ל הוא רק בשעה הדחק לא לכבוד שבת ולא"ל לבדוק סלש כיון דם הרבה מהם לא ד' בבדיקת ג' ולא מבעיא אם בדק הגדולים שבהם מבעיא דשהגי מלא אפי' אם סלן שיון מ"מ פני בשהה"ח בבדיקת ג' לבד אם יש הרבה בשות דהי בכלל לא אפשר לברורי משום דהי מורה גדול וכל זה הוא רק בהם"ע אבל שלא בהם"ע אין להקל בזה כלל ומחויב לבדוק סלש מי"ש וכ"כ בהשובה ק"ש וק"ן וכתב שדלה דברי הח"ם המחמיר דלריך לבדוק סלן והשיג עליו שלין ולחומה מוכרחין והעיד שכן הגאון י' מלדים מפלרילק מה כן וכן מה אל בעלמו כן בברלר מי"ש כאורך ומי' בס' דברי אברהם ס"ק מ"ז בענין זה והמחיק הש' הגאון בעל מספר שלש ל"ש שב' הבעיקר מדינא דפני בבדיקת ג' לא לריך לבדוק ג' דיותר נחלשת שבהם מי"ש וכ"כ הגאון הגי"ל בספרו דעת הורה כלל ס"ק כ"ח וכ' שכן הביח לפני מעו"ל זקן שהי' רגיל בביתו של הגה"ל בעל הלרח לחיים ז"ל מזלחשוב שהיה כן תמיד מי"ש ומי' בשו"ת רביע דברי חיים ח"ב ביו"ד ס' ל"ד מ"ש בדברי הרי הכרמל והח"ם בזה וכתב שהא מה משלם לבדוק רק הגדולים והגדולים נשוח הרבה לא קלה לחוש וכ' דלא לסתלה פני בבדיקת הבדועים שבהם שבדלאים מדלה מוגלה ושות הרבה ומ"ש הח"ם שלריך לבדוק סלש זה הי' כי במדינתו לא הי' שכיח כ"כ מבלה"כ במקומינו שלא רחלין כמעט בכל יום בדקן של בהמות ושל שפחת מלאים בשות דמוגלה ולא בלבד לבדוק סלש לא לאסר לך הביקר לסאב כמ"ש הלחרונים לבדוק כל הבשות הגדולים והבדועים ביותר מי"ש כאורך ובבשו"ת שבדי דעה הביעה סי' ל"ג מ"ש בזה (ובע"ל סי' ל"ח ס"ק ל"ח)

(פו) לדקדק . עמה"ם מ"ש מהבה"ש והש' הר הכרמל ומתשו' חתם סופר בלם דלה שם בשע והבלוך בלא בדיקה ומי' בס' דברי יוסף סי' שכ"ה מ"ש בזה ובשו"ת ספר יהשע סי' ל"ד בשבדלא כזה שלשה לחת דלהבה בשע בהדלא דבכמה והבדלה לפי הקבע לדלות והקבע הבליבה בלחם ומחבה ולבדה בלשון שלא"ל שוב לבדוק ולא שלא לדבר ע"ז ולחה"ק סדע הדבר והבל על הבשר שבאמר עוד מבהמה זו וכ' דלכאלה יש להחמיר דהא גם בדלה קי"ל דלם אבדה במחיד לאסרה לך כ' ודכון דכ' הבואל שלא מקדים הדקן והו יפים מבחין ע"כ יש לדד להקל כיון דהי' יפה מבחין מ"כ לא הי הבדיקה בזה כ"ל מומרא בעלמא לך לם היו הבשות גדולות והרבה והבפחה זה לזה יש להחמיר לאסור הבשר הבאמר אפי' מה שביד לחדים ולא הבבר בדעת המדלה לעמוד על המחקר היבב לך הבשר מבאמר ביד הקבע יש לאסור בכ"מ כיון שבבלך ביחו במחיד יש לקבע אבל הכלים שבבבל בהם זה הבשר שביד לחדים בכ"מ אין לאסור מי"ש ומי' בשו"ת בית שלמה ח"ב סי' ל"ש מ"ש ע"ד הבשר ספר יהשע בזה מ"מ לדיעת הבכים גם הוא לדברי מי"ש ומבשו"ת מוסו"ד תמיעת סי' ס"ב בשבדלא כיולא בזה שבשלא לחר להקבע שלריך ליבך להבדלה לבשל על הדקן של הבהמה יבן יש בהם בשות והקבע לא הבגיה ע"ז ומכר הבשר בלא שלחה ובישל הבשר ולחה"כ דדע הדבר ובבל מה מבפל הכלים והבשר שבאמר כי הוא הפ"מ וכ' נ"כ הבשר שבשל חחי הקבע לאסר כיון שהוא הבליך הדקן בחיד ולאי לקבע לאסור הבשר אבל מה שבבר נאכל כיון דבן הדין מהבר והא הי' בפק לם הי הבשות מבבלע"כ ובכה"ע יל"ל ושקבעין הבהמה בחקה בכרות ולין לאסר רק מבעם קבע ולא"כ הי רק לאסור הדבק ובחשר הדבק לם מכר ומבבל מ"ל לחחיר הדעים וכין דלא שיך בזה קבע ממילא הבם הכלים של הקוים מוחבין ומ"ל שם הבשר ובפרש דלא שביח כ"כ בבהמה שבבשות שבדקן יסיו מבבלע"כ לכך הי חיב להבחיר

מבבבם

(פמ) טשות (צ) הרגנ (צא) ומל יקן (צב) המעיים (צד) ומו (צה) סוף

תשובה

הקרן מ"מ ט לכתם ומסתפק הטולמ מלי הולל ומטמכל הזה מ"מ ט לגמה סוף שיהעכל המעי מ"ו ומקוב ולמה הטולמ להרחיב להחזות סמעי כ"ד שעות מם התרבך עד שהוכל לגמה כבר ומם לגו מריפה כמו דקי"ל בכ"מ לטרפיך מעוס שסיפו לגקוב והמ ז"ל וזה דברין וכ' שמ"ל לברומו דלון לחתם בזה מעוס שסיפו לגקוב ד"ל שבכסוף יתעכל המתכל והליזה שמתקנה יתפרד וכ' לעפר ע"כ לון לסתמיר כלל מ"י"ם (ומי' בדברין בס"ק שלמ"ח ולעיל ס"ק מ"מ).

(צב) נפתחו המעי"ם. מי' בס' ערוגות הבושם בקונטרס הבוי' שבסוף הס' ס' י"ב ומ"ב בעוף מרי' ולגה בעוף מ"ל דרך כ' מקוטות ומקום מ' נפתחים מ"כ יש לאסור והמ ז"ל וזה דברי הטולמ בזה וכ' דלגה יפה מורה בזה ובתכם המריפ מ"י"ם. (צג) המעיים שבלה"ם מ"ם דבר רע הוי כמתמסמם ומי' בבלה"ג מ"ם דלם הבשר רע הוי בקיבה ומבכ"ח לרי' דבי מילף חו"ד ס' ד' שמלמל בדבר מורה מ' שהמריפ בהמה שמגלה בוטות על הבני מעיים ובדק מחר טעמ מ' ולזה שהבשר שהחת הבוטה הוא רע ומתמסמם והיו עניו שורין שלומרים שבתחם המריפ כי מה שרלה שהבשר מתמסמם ס' מעוס שהשמו המעיים מקודם בכים חמין כדי לגורכן מלכלך ולזה ומ"כ לגבשר שיים חמין גרמו לה מתמסמם וכבן עשו הם מעשה עפ"י דבריהם ולקחו הריזה לחרת מהמעיים הלו שהיו בה ג"כ בוטות הרבה שעדיין לא הרשמו בכים חמין ובדקו ומלגו שהבשר הבוטה הוא שלם ויפה והי' זה לגם לגות שהמורה המריפ הבהמה בתחם והביב מדברי המערערים הם בשלים ומטעלים דלגה מגלה בשום מקום להגות המעמסם כמה שהתחה בהמים דלחדבה מלו בם"ע הם"ע לעיל ס' ל"ו לענין ריאה החמין מטולים לה ולגה מגלה שם לעמר דחמין גרמו הנוסחה וקלקל בריאה לכן הבשר ברוך דכון הבשר בבדק בוטה ל' ולזה שהבשר שהחיה רע ומתמסמם לין לרגלה הבמסבה בהחיון והסור יפה בבחם הם ון לו שלחון שלא הרשמו בחמין ס' הבשר שלם מחמיקן לגה בחיה מובה דים לומר דלגה הבוטה שבחה המורה ולזה שהי' הבשר מתמסמם לף חם לא הי טתלן לגה בחמין ס' ג"כ הכי וכתב דכמו דלין להגות בגה שהגרמו בחמין לקולה כן לין לומר לחומרא לחמיר ולומר דלם הוסמה פעם ל' בחמין שוב לא יבא מועיל בדיקה לף ברולן שהבשר שלם ולין בו נקב דבעל ס' בו נקב רק דבולי לה ע"י חמין דח"ל הזקה בריאה שבדיקה לגה בחרלות סגין רק בנפיחה שם הוא דכתבו הסשקים שם לחם לחבשה ש שמא ע"י החמין לחבון ושהם הנקב ולא יגא הזוח לבל בבני מעיים דהנקב עבוק בחרלות הגין לא שיין הבם זה מלו דכל שהי' שם נקב לף שבמוהו ס"ל בחמין מיכר הנקב לחרלות הגין מ"י"ם ומי' בדעת הורה ס"ק כ"ם ומי' בש"ח לגמ בדק הבחשות חו"ד שף ס' מ"ח

(צד) ואז הוא טריפה. עבלה"ע ס"ק י"ל מ"ם מהל"ה דלם יש ליחה מריפה ועפ"ד ס"ק י"ז ס' הבשיקר כהכ"ך דלם הבשר שלם מחליו יש להבשיר לף כם ליחות עוך הבוטה וכן המכוב מי"ם ומי' מזה בס"ב קמלן חו"ד ס' י"ג ו"ד ומי' בש"ח הרד"ם חו"ד ס' ע"ז שבמלל בבוטה שמגלה בדקן בלד חון וכשגרמו הבוטה מריאה קלת נקב ולא מעבלע"ב ונם בלד הבמיכי שהקרן מריאה נקב כזה ון"כ לא הוי שבעבלע"ב והבלה דלף לם רלו שהבשר שבמחיים הוא שלם ויפה יש להמריך דלמריך דבשר הבלם שבן הנקבים הוא ג"כ לקרי ובוא קרום מחמת מכה וכ' דלמר' לא רלו מקבים מחמם בב' הלדים רק שם לחזה רישהה בסרים נגד הרישהה שמבחון יש לאסר ומלריך בדברי הפרמ"ג המכר מי"ם ומבש"ח מבר יהושע ס' ל"ד שבלבל ג"כ מדברי הפרמ"ג המכר ומבש"ח מוסו"ד הגיעה סי' קס"ו ומבולר ג"כ מדבריו דלם יש רישהה ולרילם ום מעבר הב' לף שהבשר שבמחיים שלם * ויפה מריפה מי"ם (ומ"ל ס"ק ק"ב). (צה) הוא טריפה. עבלה"ם מ"ם דהרבולה סוכבת על בילם וכו' יש נהחמיר בה יחבר ומי' בב' שבם חיים סף ס"ק כ"ם מ"ם בזה וכ' לכון דבא לפרפרים לן בחלר דמחמיר בבם ומ"ל דל"ל דלף שלא מגלה ליחה בהבושות מ"מ כל שבחזה מרלה הבשר חחת הבוטה יש לאסר בשוב לה בבילים ונם ומ"ל דל"ל שם להחמיר בגלבו הקרן בגלה בדיקה לא ומ"ל שם לחמיר בשוב בזה בגמלה ליחה בבוטה לף שלא שבחזה הבשר חחת הבוטה ע"כ יש לחמיר לכל הלפרים מי"ם ובעבש"ח מהר"ם שיק חו"ד ס' מ"ה שבלגל בחמין יבחה קבן בשוב ולגלה שבם הילגה מהקרן בלמן הלא הבר לבלה שבשוב לבלגל שבשוב לבשים קבה בלבן ולם חחקרן לחבו ולבשם בבוך

(צז) טריפה (ז) (צז) ויש (יח) (צח) לבחוק

באר היטב

(יח) לבחוק וכתב בס"ח בשם מהר"ם דגם מהה"ם לעשות ע"י ובשמות מהר"ם מתם שם לתחזר הבשרות וגרשות שם ע"ם בשם ליחות מי לקחתא ומריסה. הארעולות שיחכת על בילים לחתיל מחרחות יש לחמיר בם יותר מבשאר עושות מכח חלישתה (מי בנתה שנולה מה שנגיע בשם רש"ל) ודעת הס"ז דלא קי"ל כן כמיל דשבק דלמה יש בהם ליחות דטריפה שפרי כבר שסק בס"ע דלין בשה רק בריאה וח"ל. לא הביאו בס"ע אבל הש"ך מי' דה"ל נעגין שהבשר שתחתיו רע דטרי מתחמתה כל"קמן ס"ם ל' אבל בשהבשר שתחתיו יפה לין שום כלל לאסור וכ"ל מדברי הרא"ש (תשובה היה נמחת שהיה מכה בגמטה ומתחו נמטה ולא הדקון שלמים והבשרהה מאחר דלין לעוף כרים אע"פ שעור הגמן מוכה ועיין ס"ו ס' ס' ס ו' ומ' בבה"ם).

לבמלה אם מלה לחמיר ולבחוק ל"ל אלא לבחוק מלבה מיבחו ואם מלה מתחיקן בבר אלם מתחיקן בבר אלם לחת מני נבדיקה לקנן ס"ע שד [ועיין בבשמות מבם שוכר מינו ס"ע שבאלו' אל מנין זה בדבר בשות בבמלאים בדקון דבבמה לי מני בבדיקה ג' בשות מבם לבבאר

פתחי תשובה

(ז) ויש לבחוק בבה"ם ועיין מהר"ל ס"ע לענין בר לחיות שבביאו בחמיקו בשות בבבר ועיין מה"ם בסוף מינו ל"י שמבקר שם ולבמלה יש לבחוק אפי' בבשה מ' אם בבבר מבחתיו אלם בלא לקחתא לו בקר ובביאבר בבלא בדק כבר מיבו אם אחרבי כ"ל דחיבה בשות בבבה בבשות לפיבו לחיו בבשות מבם אסור בלא בדיקה לפי בדיבה ס"ע ועיין בשמות בר בבבבל מלק ז"ל פרפ"ל מ מחלק בל מה שבבב בבבלבה שר לבחמיר אם נלגרש בלא בדיקה ס"ע שד כבב לחומן בבשות בבבלאים בבבבות בדקון לו מבבי בבדיקה ל' בשות מבן בבבבלאים בבבבה אלון לרך בל בדיקה אפילו לחיו בבשות בבבבה בבבה בבשות בלא בבבבלאים בבבבלאים לחיו בבל בשות בבל ולא אם בבחתו בבבבו מבי בדיקה ל' ב

(צמ) סל (ק) ידי

פרחי

בלי בדיקה כמאר ומ"מ מיחוד הוכה להקל והוא ז"ל כתב שדברי מיתה הם כיון שיש מיתה לפניו עיים לאחת שפ"י לתיתה הליתה שנטמה כגרף הכשר שמתחיו ומעשה הכשר שהרופא נורהו מה יעיזו בי' בל הטאר אלו זה המקום לא בגרף וזה בגרף ונמולה מזה בסיתן קפ"ה ס"ה ס' ומכוף כתב יעון כי יהוב דב' מיי בדיקות הם כרמ"ה כתב לבחוק שלא בקאנו הקרון והא"ה מיירי מבדיקה הכשר שמתחיו שלא יעשק מיאנה אל זה והנה בבדיקה הכשר ולא דלוט מעולו מד נמד והקל בכלים אחר שנהנו מפל"ש אמ"ה שלא בקפים רמביים כזה יש מקום לחורלתא פ"ה הכ"ל כי כתמוהה דזה מין מרבקא אחר הפוקים מעוטת המעיים בפנים ואם נבדקים ג' שלא קראנו בהקונן הכי תמיד שלון אלו מהטשות שבוחמין מו אין נריך לבחוק מתת אחריים ומ"מ אמעיים שים

תשובה

מקום לומר כן נריך לאיים מנין ומ"ל אין לומר כן ונמנין אם נאחנו בלא בדיקה הבפרים לדעת הסמוכות שרי הכ"ל שיכא לאיתא הכרנה טושת לאסור אף דיעבד ואף בהפ"מ ובתב עוד וכ"ל אלו נריכים נאמר אבל בהאמיד בדים והעליון בלי בדיקה בפיעמו פגומה שים לאסור ומכ"ש אם הראה הטושת לאחר שלוש נקי ראולה ומתר עליו להכשיר דזה נגע עפי (פ"ל סמן ל"ש בפ"ד קפ"ט ומ"ש שם קפ"ה) פ"ל יפה הוכה הכר הטולא שלאסור הכבר ונם עפמנהג מד נמד והקל בכלים אחר שנהנו מפל"ש פ"ם) ומ"ש שם בראם דבריו סבנרא לבמיל מוחות מעפם לחכי לגיתיסו וכמו שלאמרו נבי נימי ובימי הכל מי בגיתפא הכי לים לנו עיין בתשובת תפאמת עני מלק ז"ד סימן ו' אות מ' דסיבר זה ליפא ועיין בתשובת בים אפרים חיו"ד סימן י"ח

דרכי

יושת בעמיים יש רבנים שנאמר שלא לקנות בר לאוות כלל משום דמ"ח לבחוק הכל שיהא הכשר שלם ויפה המחיו אבל הלכה אין להחמיר ולהסריף בשלא נמצא רק ב' לא ג' טושת קטנות דזה הי כמלבד ממון ישראל ומבואר שם מדבריו דל"ז בטושת קטנה אבל כשים טושת נחלות כמן נזרות הרבנים שלא לסמוך על בדיקתו דמא"ב בבדיקה כזה עיי"ש ועי' במק"מ בתמצא ס"ק כ"ג שהביא דברי הבלי בזה וכ' שדברי הרבנים המחמירים הל"ל מסכנר יותר דכשיש טושת רבה כטיבה בשם מ"ה לעמוד על הבדיקה ע"כ אין לסתוך על בדיקתיו כלל וכ' שהא יסה כמה פעמים לבחוק הטושת שבדקן של שפת ולא עלתה ביה שלא יקרע וכ' דכל זה הוא בדקן דשופת אבל בדקן דבהמות דבכשר אפשר לבחוק ע"י קיטף לא ע"י בדיקה מעבר הב' עיי"ש (ועבש"ה זרע אמת הספרדי ח"ב חיו"ד סי' ע') ועי' בס' דברי אברהם ס"ק מ"ח שהמיק הש' תנאן בעל משפט שלום ל"י שב' שהנבר לאמרו ומרכים כמעט סלן רק אתן שהן קטנות כראם של מהם שקורין שפילק"ם הם שוים בהבשר עיי"ש אך בספרו דעת תורה כתן ס"ק כ"ח וכ"ח כ' שהא בתן כמה פעמים ודאה דחוב טושת הם כמרים גם ביחיים דשופת כי חיבן כסלם הן בחוא מבפנים ושור העליון של הטועה הוא השור העליון של נוף המעי והוא שלם ואין שם נקב ושם מסמים ועיי"ש עוד*נס"ק ל"ב שב' דמ"מ אם ראתן שהטועה מבחוץ קלר בגר חיטורו לעמוי יוחר מכפי שכיו ודחבו בראם בליפה לאתן אין להקל כלל דים לחם שמא הוא קרום מחמ"ב וגם כ' דכ"ז חוקא אם ראתן שמקם הבליפה הוא חלק אלא שהוא קבה אבל אם ראתן שגם הוא מקומם ואיט חלק אז יש בו הכם יכלת ויש לאסור בכל נוחי דחה קרום מחמ"ב עיי"ש:

ודע דבמלא טושת הרבה נחלות בדקן של שוף בלא"ה נריך הטורה להחיבב אם להכשיר ע"י בדיקת הטושת כי רובא דרובא אתן הטועה כלום מלאים סלקא"ן נדולים כלו סי נם נוף הבשר של הדקן אף שלא במקום הטושת מחם נישוחלי"ן וקבה יש הכם שאינה בכלל בשר רע שהרופא נחרו:

ועיין שד בדע"ת ס"ק ל"ה שאמלה דבכ"מ דמסריסים בנמלא טושת בדקן מרפה אבל אם איט ראה מסמים והסריף רק משום שא"ל ב"ב ומחמריב אז טוטם ובחומה עיי"ש: (צמ) על ידי עי' בש"ת שים חיים חו"ד סי' י"ז שאמל בשובת שנמלא בבהמה טושת אחת קמנה אל הדקן אם מעם מוגלא בדרך הטושת המלאת תמיד בהדקן ומקום שהיא לפי הטורה הפר הדקן לקחת בפרם ונדרו בשנה בסבן במקום הטועה ויהיה לפי הטורה הבן לעבר הכמי לראות אם השור הטר חזק ובריא ולא שהוא חזק ובריא רק שבמקום הטועה סי' מקב קבן ולא סי' ויכר אם סי' הבקר מחיים לא שבבה לאחיים ע"י הנרירה בסבן כי מחיבת השור סי' אלו על הנקב וכ' שים לחקל ולהלה הנקב בהמשם יהא ושבחת בסבן הזקה בהו טושת הרבה על הדקן הוא דים להחמיר בנמלא מקב בטועה ואין לחלות בהמשם יהא ושבחת בסבן כיון בעריך בדיקה מדיום אבל בל"ד שנמלא רק טועה יחידית שפיר יש לסמוך על הבשים שדמו לחזיר בזה בדיעבד בלא בדיקה הנכרת בל"ד שהו ראתן שבשור כי בראש וחזק רק שלא לעמוד על בדיקה הנקב לים דיקא ולים דיקי כלל שהוא הבר בני שם מסמק מיי"ש וכיולא בזה כ' נ"ב מחיש"ר ז"ל בש"ת דברי חיים ח"ב חיו"ד סוף סי' ל"ד בדקן שהו בהם טושת ומלא מקב בנמלא טועה ראם יש לחלות שבשאה ביקבה בבדיקה בחיל חולין שבשאה אמ מבלי בקאה בנרירה הסבן עיי"ש בנמלא הטועה סמנה בד"ק ס"ק ב' וס"ק י"ח וי"ב דשוה לחמיר בנמן אם רבל שבקרשה שמנו בנמקום הטועה חיבשן בנמקום סקבש סי' יקב מבלא"ב לא' ל' שם בס"ק ב' ובל זה חקא הבטועה

(קא) קז (קב) לו (קג) טלה (קד) לח (קה) מחמתו (נם זה שם):

דרכי תשובה

כל"ל וגם קשה קלת וגם יש בו קמיעים קלת יש לתקן כי הקמיעים מחזיקים מחמת הבועה כמ"ש הלב"ש סי' ל"ז סעי' ע"ז בהג"ה וכל שהשער הדלון הוא שלם ויפה בלי חשש נקב ומקשטים אין להחמיר עי"ש ולמעשה תלוה לסמוך עליו להקל עכ"ד דעת המחמירים-בזה וכן נהפשט המנהג שלא להחיר אא"כ הטר הטר בלי שום שיטי לא בטרפיהו ולא בטלטשו (ועי' בדברים להגן סי' ל' סי"ק ל"ה וס"ק כ"ם) *

(קא) קש או נוצה עי' בס' זכר לאברהם (להה"ג ר' אברהם אלקלעי ז"ל) חי"ב ביו"ד אות ס' בחדושיו להג' טריפות (סי' זה בד"ה לעמודים) שכ' וז"ל ומעתה דהחוחים עכשיו כשהמה רק שלא עבר הקש לא הטלה אין מטריפין אותה בחמרם דאפשר דהסרימה הוא מחמת טלה שהקשה בתוכן ומש"ה אינו שובר הקש ולמה נטריף אותה ועכ"ל כשאין הקש שובר עושין עוד בדיקה אחרת היינו שמרכיבין החלה לראש הקוקס בחלבעותיהם ואח"כ שפתין המעיים ואם יוצא רוח מכטירין אותו ודע דכל אלו הבדיקות של קש וטלה ס' הוא אחר שכבר עשה הטיקון האמור לעיל שחבר הבועה ומלא שור דק שלם שלוש נקוב דהוא תיקון לרוך עכ"פ מעשה נקב אלא שיש עוד הקש מעשה הזיתה המעיים ע"כ לרוך גם תיקון זה דקש דהוא מחקש שמא נשחטו ואם תהי' הבועה מבפנים ישנה הסברת הקש תהלה ואח"כ יספיק לרוך הבועה דבלא"ה ס"ל מהל"כ אם הבועה מבחוץ דאז אחשב לבועה הבדיקה שילה החלה ופשוט עכ"ל (קב) או נוצה עפה"ם מ"ם מרפמ"ג וכשף הס"ק כ' לעיין בתשו' בית אפרים והלה דע דבמ"ז סוף סי' זה כ' שהרבו לבחוק הבועות בדרך זה לפרוח הבועה ולהשוך בפיס ברלות אם הכשר שלם כשר עי"ש ומשמע מדבריו דהרוויחו בני לפרוח הבועה וגם להשוך ולרלות בפיס ולא סבי בהה אמנם בשו"ת בית אפרים שם כ' דבדיקה בועה סבי בחזא מתרתי לא לפרוח הבועה ולרלות שהכשר אחמי' שלם לא לבכוך ולרלות בלי הכ' שהכשר שלם עי"ש וכ"כ בדר"ש ובפרת"ב סוף סי' ל"ז וביד אפרים כתן עי"ש ועד"ק ס"ק י"ב (בד"ה בועה) ומבואר מדבריו דס"ל דעיקר הבדיקה הוא ע"י פתיחה הבועה אלא דבדיעבד סבי כשרלה מעבר הכ' שהוא שלם בלי ריטוהא עי"ש ועי' בדעת הורה ס"ק כ"ז שכ' דכמו שכ' בבית אפרים וביד אפרים עפ"ד הב"ם דאם רולה להשוך המעיים ולרלות בלי פרס שהשכר שלם ויפה מ"ל להתוך הבועה כלל כן הי' לוחן שהשער שע"ג הבועה מבחוץ הוא שלם ויפה מ"ל לחשוך ולהוציא הליחה כלל ולא שתחתיו יוקב הבשר של מ' פרס והתפרסם מ"מ כל שהשער הוא ע"ס שלם מבחוץ בלא נקב ומשמש כשר עי"ש ועי' במק"ש ס"ק כ"ג שכ' דהכל הוא לפי ענין הבועה דם לפעמים בועה רבות בולעות ובועות וכשכותחין בכמים רוחין שעיקר החחלתם מבפנים ולאו הבועות מ"ל לבחוק ע"י שילאה מעבר הכ' שהוא שלם ולוכה שם רשותא שהרי עיקרן מבכרים רק שילאו לחוץ והבניהו ותיתו שור הדקין והשער על נכם מהוא והמוגלא מלאה מתוכו ומ"ל לעמוד אם השער שע"ג הוא בריא ושלם לגמרי לא מקולקל מעט כי לא יוכל להבחין זאת בשימת עין מבחוץ ובאלו דוקא צריך לפרוח כל בועה ובגרר כל המקולקל שתהי' עד שישאר מלקת שוני קרום נקי בלתי אמר הפרמ"ג דתרוויהו בעינן אבל בזה שמצלת רק בועה קטנה כעין מוושות לא בודאי סבי כשרולה מעבר הכי שלא יכר שום ריטוהא ולא צריך לפרוח הבועה כלל עי"ש ובנש"ה ספר יהושע סי' כ"ח וסי' ל"ד וכמ' דברי יוסף סי' שכ"ה מ"ם בעינן זה ועי' בש"ת בית שלמה ח"ב סי' ל"ט מ"ם בעינן זה וכ' שהוא טהא בלא מצלת הרבה בועות הנשות שקשה לבחוק כמ"ם הת"ם לפרוח הבועות ולהוציא הזוגלא מתוכן ולרלות אם תחת המוגלא הוא שלם ויפה וכפרש שאם בודקין כך א"ל שלא יתקלקל בבדיקה ע"כ הוא בחוק בזה החוקן בלא הולאות מוגלא רק שהוא מהכך הדקין על לד הכי ואם אחר העיון בלד הכי אין מלאה שום קלקול ושום שיטי מרלה בשבר הכי הוא מכשיר דהא מתברר שלא שלטה הלקותא מעבלע"ב דמ"ם הכי"ח שיש לפרוח הבועה הייט ר"ל דאם רוחין שיטי מרלה גם מעבר הכ' אין להפרוך אלא יפמה הבועה ואם תעבור המרלה לאחר שלקח המוגלא יכשיר עי"ש (ועי' בדברים לעיל ס"ק ק') · ועבשו"ת אמרי אש חו"ד סי' כ"א שמאל ע"ד בדיקה הבועות שבודקין אם נסן לבחוק בדרך שבשה מוהה מ' שחוק ביתו בכח אם הבועות

מבחוץ ואם רוחין שהליחה יוצא מלד פרס מוכח שהמכה בא מלד פרס ומבחוץ הוא בריא ומכשיר לא שיעשה כדרך זה שיפרוח הבועה בשתי אצבעות מלד פרס בחוקן כדי שלא הליחה מהבועה עד שיהייר מקי' ממוגלא ולא לשבר לבחוק ולרלות עוד אסור אם שלם המכה בשר הדק מלד חוץ לא יצא ואם רוחין שהשער הדלון אינו מלד פרס אלא בלד הכי אינו הכי אינו הכי אינו

יורה דעה סעיף מז א הלכות טריפות

מז דין אם נמצאו בני מעים יתרים. ובו ה' סעיפים:

א "בהמה שנמצאו בה (א) שתי מעיים (ב) טריפה כנגן ששה לה מעי יתר מתחלתו ועד סופו עד שנמצאו שני מעיים זה בצד זה (ג) מתחלה ועד סוף כמעי העוף או שדומה

א פסח דסעיר מן מר שלח רים קמ"מ פס' תלין רים ב ל' הרמב"ם כפ"ר מה"ט מסלגתא דרב אחי ורב אחי שם ולתשב' וכרשב' סר"ף רט

תשובה

דרכי

שלהן בר אחות הלוסה בבית וכמרין שלא ילכו על המים זמן כרבה לא מצלה על המעים מבועות הלוי כלו ואם אוקמו שכבר הלכו על המים זמן רב אם נלקחו לבית ומסמרן שלא ילכו שוב על המים ג"כ לא מצלה בהם בועות וכתב"ה מעיד שמחזה רחב רגילהן במים עלדן הבועות ותלין במעי אחר' להקל אמנם מסוף ההשובה נראה שלא סמך ע"ז להקל עי"ש ולענין דינא עי' בש"ת עחת ביהסף (מרגלות מבעלא ז"ל) סי' י"ח עקה ו' ח' מ"ש בזר ומי' בש"ת רביע חיים כהן הו"ל סי' י"ג מ"ש בדבר הבר אחות שנמצו להמרוף זה כמה פעמים מחמת שבשחוטהן הדקן מצלה מבפנים כנגד הבועה שנמצאן כמו פחיל קמן לבן דק דבוק בו מאד ואמרים שאחו הפחיל הזה מולע והזה רחלה עוד רשיעתא לדבה שנמשקים שהבועה מלר חון הא מבפנים כנגדו כמו גומא ע"כ הסרף הוא ג"כ הבר אחות ואחוי עליו כ"ע לאמר אסר לן יומה ולא מלא מטה גלל כן נהן אל לבו למלא פתח להמרו ומלא רלה מהאמ' וסי' וה"ה בג"ד כתן דכמעט אלו כלם ים אוקן בועות ואמו ע' מימא דכלם מרשה כתן שלהן כלן רק ספק מרשה הבתיל קמן אוי בחר שהא הולע והזה רים ס' שמא אוי הולע רק לחול ולקח אם הם הולע לאמר ילא מהבועה אחר מות הבהמה ילאסיפה הרשם כמו נבי מורמא בריאה לא מי שמא בא הולע יתר פנים ולא ניקב כל הטור לא ניקב רק שור א' ובני מעיים יש ב' שרחה כמ"ש בם' שבולי אשונה (ע"ל ס"ק ה') ואין להקשות לך אחרמי שהאולע יהי' בצד הבועה אל ר' קנאה מי נגד קלא בועות ונם בהה שם אלא קלא בועה כמו נומא מעבר הבני ג"כ אין לאי' שנעשה הבועה ע"י נקב די"ל דע"י רגישות השור ע"י חיישם נקבם ולגיב השור שהא דבר דק ומחוה לכך נראה משבר הבני כמו נומא סוף דבר כיון שאין זה ולא מריפה רק ספק אמרינ שהם כבדים יען שכמעט כולם הבי אית לה והבית כמה ראוים לדברין מיי"ם לאמנם ישיון בועה הזרה ס"ק ל"ב שהביאו והשיב על דבריו דמ"ש שם הפך לא הם הולעים ז"ל כי בזמה"ז מהבדל ומתחמת שהולעים הנ"ל אין בהם ספק שמא אוי הולע כי יחלון כמה פעמים בחם שהם חיים שוד בשעה בדיקה והם מחתיים ומהסולים ומרלאיהן ירוק נעה"ל ושיהם דק ומהוחים מבפנים ונם מ"ם דהוי ספק שמא לחה"ם פרים הוא ג"כ תמיה דכיון שם יבלא יבחון בודאי נעשה מחיים ונם אין לספק כלל שמא בא לחה"ם מבחון כיון שכיהם מחוב במעי בר פרים והם מוחזים בחלל המעי ונם מ"ם דהבי רביהיהו הוא תשוה וסי' עי"ש וכולא בזה כי ג"כ בש"ת שאל והשיב תמיהא ת"ם סי' ל"ד שבשאל אחרת זה דאיך אפשר שהא מריפה אחרת הסולעים דהא רואים כי אוה הבה יותר מי"ב אחים ומעלת בילים ומה"ה שפם השאל שאהם הולעים כי רהביהם הבחבון בדקן מרלאיהם כיתלה הדקן ושליהם אבר לא הבר שמרלאיהם ירוק נעה"ל ומשלאים בשליהם ומשלם לא רלה הולעים כמלו ועל"כ דאין זה הולעים כלל רק הוא אחה נידון בבר אבר ילמתו ונגדל מן הבנת והשיב דמה שרלה השאל להבחם המיחם שאהם הולעים כלל בה מאמן עליו הפרמ"ג שהי' זקן וריגל בהריאות לאשר והיתר בעריות נחלות ואמו שיך טרה בהולעים וכן הבביהו כל האחזים ויש בעלי הרלאה מפרסמים וכן הבכים הבאן בעל השובה מאהבה ומ"ם השאל שרלאים שחזה וקיומות הן לא קבה מידי עפ"ל הפר"ת סי' ל"ז דכל דבר שמרשה מפשם בשפו לעקב לא מהני שיהי' יבח דאין לדעת מהי הבחל הקלקל וה"ה בזה דמי יודע מהי שלקח הבחמה עי"ש ועי' מזה בם' בית יעקב ובם' דברי יוסף סי' שכ"ו ובעש"ה מהר"ם שיק חו"ל סי' ס"ב שבאל ג"כ בענין זה ולה הרב השאל לומר דלאחר הבחמה מחבו הבועות מן הולעים כבהרגישו שבאחלק הרוש הבבני מהבחלין לעקב הביהי בעזה הם ועי"ש מהבה כמין בועה שם ומעיד שהא בתן הדבר שלה להליא הבי מעיים מיד לאחר בחיבה בחרם ישרו הבלם מבם ולא מלא בחעיים שם רבים מבועה לא יבלא ואם לא אבו כן והבחים עד שהבחרו הבלה מלא בהם בועות והולעים בזאבה בל"ל וכו' דמי יוכל לבבים עלמו בבוחה בבועה הבר ואין נדין לא מה שמיני רלאה ואם רלה בועה והולע בהובה אין לחלות לאחר"ם מיי"ם ומי' בועה אחרה שם שהבית דבריהם ובים דמ"ם מרלה ואם אין שם יבלא ומבשם על שור הבועה מבחון רק שהם בועה ומיכל שור הבועה מבחון הוא שור

מעי והוא חלק וחלם ויפה לפי שנרלה בחרלאו לבן שהא כעין בבר נעוה וכדומה וקבה בחבשם ע"י שם אחחו ליחה לא בבר מקלקל כל שאין בשור לד הבם מבשם כלל יש להקל אף שיש בפרים הולע כבבו (ומכ"ם אם השור הבעלין בל הבועה הוא שור ד' ולטל) אך כ"ו אם אבר שבבועה בא מבפנים אבל אם חאין שבבועה מבחון קבר בבר חיבוהו לבחי יותר מבחי עביו ורחבו בראם בלומו לחן לא אם מצלה כבבו הולע בפרים יש לאסר דים לאחם שבועה כזה הוא קבוס מחמה מבה עי"ש

סעיף א (א) שתי מעיים עי' בב"י שכ' בשם הבלבו וכל זה בבסיחות הוא מעי מחם אבל בשאר מעי בחם רק בעין ויד ובזמה לבחי לאחם וכ' שבן הי' מבשה שבמלא יבר בחעי הולא מן הקבה לאחר שבחבן מן הקבה זרם לא זרחים והבילהו עפ"י חבחים ולחתו שבל בחבחים יש שם ויד לא מחבר בבבר ראשו דק והוא מחבר בדקן והריד ההוא הוא חלול ולפנים הוא כדאחב לבבו ולפנים הוא דק מאד ולפנים בחחולבן הבבר הוא ובחבן עם הבבר והלם מן בחעי ולא ביבר שם נקב והחם בחעי ולפנים בשאר דבוק בחעי עי"ש ועי' בחב"ם סוף סי' זה שכ' שבריך דקדוק גדול לבבחן זה בקיבון בקלים עי"ש ועפר"ח סוף ס"ק ו' שכ' ח"ל וכ"ו חזקה בחעי שים בו רעי אבל אם אין בו רעי אע"פ שהוא חלול אינו יתר אלא ויד ובחבן מן הבבר וכו' עי"ש הבה הראשה ירלאה שהבפר"ח בחעיים לשון הבלבו והבי"ש שכ' חדיד זה שבחה לחחות בחבן זרם לא זרחים רשוק מן הקבה אחבם ישון בדע"ת ס"ק יו"ד שכ' דע"ש אין להקל בזה ובדלא לריך שיהי' כשישר זרם לא זרחים מן הקבה שהוא לעבר מ' נחלין עד סוף ס"ו נחלין עי"ש ועי' בש"ח דבר שבשאל סי' י"ו בשוף שבאלה שיאלה מהדקן שלא כחו עבה קבון ובפבר אם הוא עבה דק יתר לא שהוא פרבבה חלו' ובכר שלוא קבוס מחמ"ב רק שהוא מעור המעי עלמו והרעי נכבם לחוכו ולאלי לבחבחק לא דייבק לי' כדין יתרה כי הבבבה טהבה שד לחבר שאין זה לא יתרה ולא פרבבה רק שבחבם שר הדקן בלחבו מבבם ובחבק לחבן מחחבה בה הזחבה של ל"ה דבר בבבה הבלחה שם הרעי ולא הבלים בזה לדינא עי"ש ועי' בם' דברי שאל ויוסף דעה בסי' זה סעי' ה' שבאאל בגליל ל' סי' שבחה בשיטות שם לבם בלחי"ע הדקן כחו מעי קבון ולפנים הוא דבוק בדקן מרלאו לשוב כמין בבבבה ולפנים הוא דבוק רק בבר ל' ובלא כלפי מעלה ובלרים הוא לכל הזחבר רק כלשון אבבע ולא כלשון אחבל ונם רחבו הוא רק בראם הבשון ואין בחוב רעי אחבם אחחבו הוא אחבם בבל אבם והמה כי סבל הוא כמין בבבבה שבלה מחמ"ב ובאחבן שבאלאים דבוקן מב' לדים יש להם כל אחבן הבחלאים שבבכימו הבשבים כי אין יותר מלאבע והדבי ערבי ודבר זה שבחה שם בין בעבעו"ן וכן בהבעולים בשבה הבלא ובלום הם בחקם ל' ואם יחבחן שאר המעי אחבם ובאר הב' המעי כחוח ומבחבק הבאל אם זה מבבי הדבי ערבי והשיב דלדעבו הבבר אבשם להחיר דכיון דאין בחבם רעי ובם ע' הב' הבלאים בחלא אין לחם ובה נם אחלא שבחה בשבה הלחה בעבחי"ן ובהבעולים י"ל דהבי רביהיהו כיון דחזיק הבחבן גרם לחלילה בן מי"ם ובעבו"ה מבר"י אבאר ז"ל חו"ד סי' ע"מ שבאל ג"כ לחחבה זה וכ' ג"כ לבחיר מבשם ס"ם עי"ש והולא בזה כ' ג"כ בש"ה זרע אמת הבפבדי ח"ב סי' ו' וסי' י"ח עי"ש ועי' *בש"ת מבר"ם שיק חו"ד סי' ס"ל שכ' ג"כ הבלחיים בבבלאים בב"מ הבבבים שבחבים מבלבע ואין בהם רעי אלא חלים בחלל רק מבשים בכל יום לבחיר הבבי רביהיהו עי"ש ועי' בדע"ת ס"ק ד' שבביאו וכ' דע"ש הבחר"ם שיק הבם בחבים מבלבע הוא לא חזקה כי מדברי הרבב"ן מוכח דאחי' הוא לחוך הרבה יש להקל בדלחים לא מי"ם ועי' בם' יד חד בבבבדי בל הו"ד בבבהה ב"י אות ל': (ב) טריפה. עבש"ה שבחה יעקב ח"ב סי' ס"ד ביבר דק הולא בן הדקן בלחה שבינה שהשבן חבבה כל בחבר חובר בשם דאף אם בבל בבבל בבבבל הייט שביקב שם מ"מ בדי השבן שהם מ"מ (והביאו בדר אחרים) והבה בד"ק ס"ק ג' מבבקבן בחבר זה ובבבה להחבר אף בבבא"ן כיון דכ' הבה"ם לבבן סי' מ"ם דחזחה בבבבחה אין בחבם שהם ואף דבבבא"ן יש לבחבן שבם שהם בבבבחה בבבבבחה אין לבחבר בבבבבחה בבבבבחה בבבבבחה

(ד) שדה (ה) המעי (ו) (א) יוצא (ו) כענף מן הבר והרי הוא מבדל (ז) בין בעוף בין (ג) בבהמה. (ח) אבל אם (מ) חור ונתערב עם המעי ונעשה אחד משני ראשו והרי שניהם מבדלים באמצע ה"ז מותרת ואין כאן יותר ויש אומרים שכשיוצא מהדקין מעי קטן כענף הוצא מן הבד אם בראש הקיבה מקום שהדקין יוצאין משם יש שלם (י) כרוחב אצבע קודם שיתחיל זה המעי ליפרד וגם למטה לאחר שנתחבר עם שאר הדקין יש (יא) כרוחב (נ) אצבע שלם כשרה ואם לא שאין כאצבע שלם למעלה ולמטה טריפה. (יב) (וכן (ד) (יג) עיקר) (נ"י כתב הרשב"א ור"ן): ב (יד) בבהמה דברים אמורים בבהמה "אבל

ג ק פ"ר פרקים נסמכין שם לפי נרסת ר"ג (ושל רבינו ר"ל ורש"ל ותוס' ר"ל ותוס' כלל ל"ח ר"ל בשם פלר"ן ד"ה שם בגרי' וכפי' רבי' שם ומהר עוד ש"מ שכל שף דרכו כן וכ"מ ג' הרמבים

באר היטב

מז (ה) יוצא וכתב הש"ך וזוקא שיוצאים מן הקיבה לא מן הקודקוד וימר שהוא מעי יתר שהוסה לבי' מעיים ויצאין אבל יוצא מן הדקין כסר לכיון דמן הקיבה היו יוצא רק מעי ה' ל"כ דק היוצא מן הדקין לא תביב יתר עכ"ל (ומסיק הש"ך דבעינן כה בעוף קטן גם זה רחב נעוף אם יצא מתוכ כמה שנעשים בהם מיני כאלגבע כסר אבל ביותר מכאלגבע אסור ויש דעכ"ם אסור מספק עי"ש ועי' בתכ"ם ס"ק ד' ובפ"ד ס"ק ה' ועי' במחזיק ברכה סוף סי' זה שמעמד להקל בזה בהפ"מ לא לגרוע שמחה יו"ש עי"ש ועי' בתק"מ ס"ק ב' ס"ם בזה. (ד) שדה' המעי יוצא. עבהה"ם מ"ם בהפ"מ מהיר הש"ך בדק מן הדקין ומתב"ם וס"ש סב' הה חוקה בכלא ויסר בתחלת ילמקן מן הקיבה שיוצא שם ב' דקין אבל אם הוא רחב בילמקן כב' דקין כחדין לא שם סדק בילמקם בשרשם דהוי שרשם שהם ב' לא שרשה אחי' בהפ"מ עי"ש. (ה) המעי יוצא. עפה"ם ומה שלה לעיין בתבו' שמם נדקה הגה בתבו' שמם נדקה בשבשה שה' שפתח אחת אחת לחלק בי מעי' ואלילם בחוקה מכני שה' יוצא מן הדקין בתוך יצאת ויחרת בלה כי נסרך הרבה מלה לזוכן הלוחת עד עשם הקליות בקרוב ויחרת אל נשה ובב ובשם לעמה וגם כיו של מעלה של יחרת כי כמעמ שהם עד שלא כי מלה בבירור שה' ע מעבר לשלר דקן ופתחו לא יחרת ויקלא בשרש עלם דק כקן מיהם דחוק שם וכי' שם מלא מפרש ולילה בדוחה ועי"ש לא בדוק אם יש שם נקב לא קרם דם יבשין והבוב לאחרי מן' מעמים

ה' מעשם יהי ב' מהם הכירכה בנסרכה לא הזוכן ג' מהם העלם שמלא שם עי"ש בתרש (ו) כענף מן הבר עשפ"ד ס"ק ל' ועי' בתבר' עשפ"ד ס"ק ל' ס"ם בזה ועי' בגהה"ק לאה מ' ועי' בס"ו וכמ"ו ס"ק ה' דבמיסרפין בדק מן הדקין לין חלוק בין אם זקוף ושומה בעקר היולא מכד וכן שהוא ביבר ומשמן שם הדקין בהדלת דבמתת בכ"ם יש לחמיר עי"ש. (ז) בין בעוף בין בבהמה. עבהה"ם מ"ם מהש"ך ומשפ"ד ס"ק ב' שהמה לחבין בכ"ש בזה ושהב"ם ס"ק ל' מ"ם בזה (ועי' בדבריה נהלן ס"ק י"ד): (ח) אבל אם חור ונתערב. ר"ל דלעשה ז' ס"ל דה"ל בשרשי המיחבר כרחב אצבע אלא יי בכל שהוא בין ממעלה ובין ממטה. (מ) חור ונתערב עי' נה"ק ס"ק ל' וכמק"מ ס"ק ה' שב' דר"ל דבע"ב הדר שרבי בעיק אבל בשבי אחרי בלבד לא מהני לכ"ע ור"ל בין לדשה ל' דבני בעיחב כ"ם וכן לדשה ב' ולעיל מיחב כשרשי אבצע לא מהני מה שבשבי לחדי דלבני מ"ש מיחב בלמעלה לבד לא מלמטה לבד אלא בעיק הבחיבה לחעלה ולמטה לבל מד בדלות לי' עי"ש: (י) כרוחב אצבע סיש חחב לגדל שהוא כשרשי ב' לעבעמעם"ד שבמרשרים הלא מחוק מעמ מחוחב לחלל דע"ם ס"ק ל' ועי' בדבריה לעיל ס' מ"ו (ס"ק ע"ג) ולהלן סי' ל"ג (ס"ק ל"ב) ע"ם בזה: (יא) כרוחב אצבע עבהה"ם ס"ק ג' ע"ם דה"ה ב' קיבות ועי' עוד בבה"ם בבי' שלחה"ם שם ס"ק ל' ועי' בבל"ש שבבית מעמד' חוט הבמי דלם יולא יתר קטן מחוט מחקיבה הלא כבר הקיבה מחמ' ולא בבבר מחי יש לחחר מחוט הדיל בן בבהשות שבשעון שבשעון ומחק מעמ לפרים ועי"ש מלה כיחר עי"ש (והביאו המקל"מ ס"ק ב') ומה בבית לפרים בש"ם ס"ק ה' הביה דין זה בע"ע עי"ש לחמם בדעת הרמ"ם ס"ק ג' שבבר לוחת בדברי הרמב' בחוט בבר לחקל בזה בבבי' בבבמה שבחב ומחלמו ר' בחלמה בבר הקיבה ולא בחלמה מחי עי"ש ועי' בבית יחמן בחמ"ו ס"ק י"ח שב' דבמה בדיבון בחל ולין לבבבר כ"ל בחה מבשם בחיל לבחלמ

פתחי תשובה

מז (א) יוצא כמשמ עיין בה"מ ועיין בחמונת מפלרת בני חלק יו"ד סי' ו' אות כ'

דרכי

מלמטן זה דס"ל להמחבר הזוקא בשים יתר לתוך כשיעור מעיים נשרים שיטל לשים במקום מעיים הגדיים אבל בלמ"ה לין להבריף ומבלבל בזה ומהפסק אם כי' זה יתבר לתוך רק כשיעור ד' לא ה' אלבעות אם ממא כיון דאיכם לכ"כ כשיעור מעי שבגוהו לין להבריף לא דילמא כיון דיש מעי כיולא בה בשוף קטן גם זה רחב נעוף אם יצא יתר הזוקא כשלוח רק כאלבע כסר אבל ביותר מכאלבע אסור ויש דעכ"ם אסור מספק עי"ש ועי' בתכ"ם ס"ק ד' ובפ"ד ס"ק ל' ועי' במחזיק ברכה סוף סי' זה שמעמד להקל בזה בהפ"מ לא לגרוע שמחה יו"ש עי"ש ועי' בתק"מ ס"ק ב' ס"ם בזה. (ד) שדה' המעי יוצא. עבהה"ם מ"ם בהפ"מ מהיר הש"ך בדק מן הדקין ומתב"ם וס"ש סב' הה חוקה בכלא ויסר בתחלת ילמקן מן הקיבה שיולא שם ב' דקין אבל אם הוא רחב בילמקן כב' דקין כחדין לא שם סדק בילמקם בשרשם דהוי שרשם שהם ב' לא שרשה אחי' בהפ"מ עי"ש. (ה) המעי יוצא. עפה"ם ומה שלה לעיין בתבו' שמם נדקה הגה בתבו' שמם נדקה בשבשה שה' שפתח אחת אחת לחלק בי מעי' ואלילם בחוקה מכני שה' יוצא מן הדקין בתוך יצאת ויחרת בלה כי נסרך הרבה מלה לזוכן הלוחת עד עשם הקליות בקרוב ויחרת אל נשה ובב ובשם לעמה וגם כיו של מעלה של יחרת כי כמעמ שהם עד שלא כי מלה בבירור שה' ע מעבר לשלר דקן ופתחו לא יחרת ויקלא בשרש עלם דק כקן מיהם דחוק שם וכי' שם מלא מפרש ולילה בדוחה ועי"ש לא בדוק אם יש שם נקב לא קרם דם יבשין והבוב לאחרי מן' מעמים

ה' מעשם יהי ב' מהם הכירכה בנסרכה לא הזוכן ג' מהם העלם שמלא שם עי"ש בתרש (ו) כענף מן הבר עשפ"ד ס"ק ל' ועי' בתבר' עשפ"ד ס"ק ל' ס"ם בזה ועי' בגהה"ק לאה מ' ועי' בס"ו וכמ"ו ס"ק ה' דבמיסרפין בדק מן הדקין לין חלוק בין אם זקוף ושומה בעקר היולא מכד וכן שהוא ביבר ומשמן שם הדקין בהדלת דבמתת בכ"ם יש לחמיר עי"ש. (ז) בין בעוף בין בבהמה. עבהה"ם מ"ם מהש"ך ומשפ"ד ס"ק ב' שהמה לחבין בכ"ש בזה ושהב"ם ס"ק ל' מ"ם בזה (ועי' בדבריה נהלן ס"ק י"ד): (ח) אבל אם חור ונתערב. ר"ל דלעשה ז' ס"ל דה"ל בשרשי המיחבר כרחב אצבע אלא יי בכל שהוא בין ממעלה ובין ממטה. (מ) חור ונתערב עי' נה"ק ס"ק ל' וכמק"מ ס"ק ה' שב' דר"ל דבע"ב הדר שרבי בעיק אבל בשבי אחרי בלבד לא מהני לכ"ע ור"ל בין לדשה ל' דבני בעיחב כ"ם ובן לדשה ב' ולעיל מיחב כשרשי אבצע לא מהני מה שבשבי לחדי דלבני מ"ש מיחב בלמעלה לבד לא מלמטה לבד אלא בעיק הבחיבה לחעלה ולמטה לבל מד בדלות לי' עי"ש: (י) כרוחב אצבע סיש חחב לגדל שהוא כשרשי ב' לעבעמעם"ד שבמרשרים הלא מחוק מעמ מחוחב לחלל דע"ם ס"ק ל' ועי' בדבריה לעיל ס' מ"ו (ס"ק ע"ג) ולהלן סי' ל"ג (ס"ק ל"ב) ע"ם בזה: (יא) כרוחב אצבע עבהה"ם ס"ק ג' ע"ם דה"ה ב' קיבות ועי' עוד בבה"ם בבי' שלחה"ם שם ס"ק ל' ועי' בבל"ש שבבית מעמד' חוט הבמי דלם יולא יתר קטן מחוט מחקיבה הלא כבר הקיבה מחמ' ולא בבבר מחי יש לחחר מחוט הדיל בן בבהשות שבשעון שבשעון ומחק מעמ לפרים ועי"ש מלה כיחר עי"ש (והביאו המקל"מ ס"ק ב') ומה בבית לפרים בש"ם ס"ק ה' הביה דין זה בע"ע עי"ש לחמם בדעת הרמ"ם ס"ק ג' שבבר לוחת בדברי הרמב' בחוט בבר לחקל בזה בבבי' בבבמה שבחב ומחלמו ר' בחלמה בבר הקיבה ולא בחלמה מחי עי"ש ועי' בבית יחמן בחמ"ו ס"ק י"ח שב' דבמה בדיבון בחל ולין לבבבר כ"ל בחה מבשם בחיל לבחלמ

תשובה

ך וע"י בקלים ובלילוח רב שרה גחל ולם לא הוא מריפה מב' מעמים עי"ש: ובעיקר הדין שבחב הבהה"ם מהפר"ח בב' קיבות היולאים ממקום א' והדר

ערבי מי' בבלגן נבוה ס"ק ז' מחוחב ב' שב' דלא בעיק דוקא שיהי' לחיבת חמונת קיבה אלא אף אם יש לחיבת המונת מני יתר ע"מ כל הדהד מרבי כסר וכ' דכן כי' בא מעבה לחי ברחמם של בהמה נפה שלא מני יתר ממנו לקיבה והבירוחו כדין ב' קיבות שב' הפר"ח בשם הרוקח שהא כסר הל"ל דיש' בשני קיבות שבבי המחבל שיבר דרך שם מן ההמשם לקיבה עי"ש: (יב) וכן עיקר. עמ"ז ס"ק ב' ומק"מ ס"ק ו' דמ"ם הרמ"א כאן וכן עיקר לאחרי דוחב אצבע בב' מקומות הרבור שבוה הא שלא המחבר אלא מבשרן עי"ש (יג) עיקר עבהה"ם מ"ם מהפר"ח שלרוך ג' הגאים ועי' בפרי האלר ס"ק ב' שבבינ של הפר"ח בזה והבלה לרוחא הלם הא מחבר למעלה ולמטה ואיכא חבור כשיעור חבר אבצע למעלה לא למטה לא אבל"ם שבמקום הב' אלא מחבר כשיעור הל"ל רק בכל שהוא יש בהקל מבוה ס"ם וכ' דהבוה לקל בחבר בב' הלדים בכ"ם אפי' כשאין בלבצע לא למעלה ולא למטה אין למרוחה כיון עי"ש אבל בהבב"ם ס"ק ג' אבל הפר"ח הוא שלא בהפ"מ לא בעיק שיהא הדר מרבי ג"כ כרוחב אבצע אבל בהפ"מ פני בפני הגמ"ם הביה בקלים שבהחילן להבלגן הו מהבדרים בלחרך אבצע ולא יהא יבר שם כלל שהם בלחרך אבצע והלין בלחרך הבקי הוא יחבר מבאבצע יש לף דלא מיבי לבסוף כלחרך אבצע בפיר דמי עי"ש וכ"כ בבפ"ד ס"ק ל' וס"ק ז' ובהבו' שבבסוף הם' מבאבצע הם' מ"ל מ"ש ועי' בדעת הדרה ס"ק ח' שב' דבהפ"מ וגם שבהה"ח יהד יש לבחלך על הפר"ח לבקל בבפ"ב יש בלחוחב אבצע בלב ל' למעלה לא למטה ובלב הב' יש חבור רק כ"ם עי"ש ועי' מה בבה"ק לאה ב' וכ"ל הוא בבבמה אבל בשף ע"ל (בס"ק שלח"ו):

סעיף ב (יד) בבר"א וכ' עבהה"ם ס"ק ב' וס"ק ה' ועי' בחדושי הרשב"ל

ז"ל שב' הבוחה המחבר מ"ם בחר"ח הוא על מ"ם בפרי הקדם דבעיק חבור למעלה ולמטה כשיעור אבצע ע"ו קלבר דבשף לא לרוך אבצע אלא אף בכ"ם אפי' ולכן בהב דגם בשף בעיק בעיק שיהי' משרב בהחלה ובשף עכ"ם בכ"ם עי"ש וכ"כ בחמ"ם ס"ק ז' ובס"ם בסמק"ם ס"ק ז' ובכל נחוב כבר בשף כיון דהלא בחר"ם דסמי' זה ס"ל שבבית המחבר בפרי' מ' קלבר לי' וכיון הבחר"ם בחב בפרי' מ' על דברי ס"ל הל"ל וכן עיקר מבוחל דוקא בחר"ם וכ' דפרי' זה נ"כ עיקר עי"ש וכ"כ בחב"ם רק אלא בחר בשף עלבו לחקל בכל נחוב בהפ"מ רק בהפ"מ אבל אלא בהפ"מ יש לחחבור לבחלך בשף עכ"ם ב' אבל עי"ש ועי' בהבאה הבלחן הה"ם על סי"ל בחה"ק שבבה דבלחן אם"ם יש לחחבור בסמר"ח לבחלך ב' הבלחם יסי' בלחרך שיהי יחבר מבאבצע הם בהפ"מ בבל בחבר לבחלך בשף בכל עבן ובעיק בעיק בעיק ב

(ה) בעוף כיוצא בזה (מז) כשר. (ואפי' (מז) כמה ענפים יוצאים ממנו כשר) (רבינו יחזקאל) · ג (יז) המעי הוצא מביות הבוסות (פירוש סוף הכרס שעוד כמעט ובקרוב בית הבוסות והממסס מחובר בו והמתבל נכנס מבית הבוסות להמסס והוא הלגומכל. ולפי שמעבל כמאכל נקרא המסס מעגין ממסס טמס) להמסס [כשרה 'והוצא מבית הבוסות לכרס] טריפה: ד 'אי איתי לה (ב) (יח) תרי *סני (ו) דיבי (יט) טריפה ואי שפכי להדדי כשרה: ה 'הדרא רבנתא שזוצא מאמצעיתה יתרת (כ) שחלוי ברקין (כא) כמו

לעיל ה מהבסות שבכרס שם וכרס סוף מר נר חיל ו מהבסות שבכרס שם ומשנה ודבינא שם [*פירוש שנשלקן אותו הלגינות ויכלו לעיל מיעים] ח סדר

באר היטב

פתחי תשובה

מה ומיין במשנת שמם לדקה חלק יז"ל סי' ג' ובפאר פתח הבית סימן י"ג (ב) תרי סני דיבי [פיין פת"ב שהבית כשם כנה"ג שכתב כשם מהר"מ מרלמי תרי סני דיבי הן בקרונים לא רמוקים זה מזה מם"ש הברוך בדק שהיה יולא מהדלת דכנתא תלוי ושותר והיה לו דמות סניא דיבי בכל לוחמו ס"ם ומיין בספר לבושי שלבל אות ס' שמתם על זה דהא הלבה לוחמת דיתרת אלא במקום אחבר שריא וכיים ולפי שלון ספר כנה"ג לפי מיני אותר לא לאסור ולא היתר ולריך להתיישב בדבר אינבא דאין פירש"י שהוא כרס הפנימי ומשמו כרס הפחוס נרחבו ולשון מי דיבי שהוא מקום כחש שלפי האלבים שוולאים לעיל מיעים וכתב מהרש"ל דלפי דעתו אין זה בית הבשרות

באר היטב

תוספות ל' מג' תולאים טריפה וכן פי' הרשב"ם בח"ה) (ה) נשף ומחב סמ"ר דנשף בכל נוחי כשר אבל הש"ך פוסק דוקא שחברים ומתערבים כדאמר ס"ק ב' (ויין סר"ח ויין מ"ם בס"ק ג') תרגומא שים לה ב' מקבים מחבריה שבבשר היתה מוליאה הריעי אם בדקן אותה ואלו שבמעי שבו יולא הריעי היה ל' לבד אלא שפי אותה חיו"ד סוף סי' י"ד דבחבר אלו הב' דקין מחולדה ולא בראה שם שום רישתא אין לחוש הרי לא מלוט ל מספר וטיע ר יחוש כמה פעמים לריכין הדקין להקף סביב וא"כ אין החוות תלוי בזה בין רב למעט ע"כ אף אם ליהבייהו להי הדקין אין כלי חברון בגוף המעיים ואין לחוסף על הטריפות וכ' שבן הבכיתו עמו הבד"ל שלו להכשיר עיי"ם ועי' בפה יאמר אות יו"ד ערך יבר כמבל מה שהאריך בזה וכ' שהיו חלוק דשות בין הרבנים אחות זה ומחמו לאמנן ורבו המכשירים על המטריפים וקבעו מסמרות נמוטים הלבה לדורות כאבות המקילין דהרבה פעמים אדם אחבר אחבר ל' והכי רביתייהו עיי"ם וכ"כ בעבקרי הר"ם חיו"ד סי' ה' אות כ"ל אלא דאין מקום להבריף הנוף בנמלא רק סמל דיבי ל' דהיום רביתייהו עיי"ם ועי' בס' מסגרת הבלתן הספרדי על חו"ד בסבי' זה שהאריך והביא כל דשות האחרונים בזה ולדינא נם דעתו טעה לדעת הרב אמת להכשיר עיי"ם וכ"כ בדע"ה ס"ק ו' ולדינא עיי"ם ומבשל"ם בית יאמר חיו"ד סי' מ"ו ספלמל הרבה בדין זה ועיי"ם עוד בתבו' אות אות סי' י"ח בישוק מהרי"ב ז"ל סבי' ד' שב' וז"ל מעבה בא יפיע בסמא דיבא שם: ובכל בס"ע מהדרא דבנהא ומלא פרש וכו' והטריפוהו ועיינתי בהרי סמל דיבי הלשיים שדולכם לחזה בוים בתריבות וכו' ה' תרוך הרבה מחבריו בכישור תוכו שמלא כרוך ונפרד ושומר בפני עלמו ואע"פ שהיו שנים שלים אלו שמחמת אלו נפסקה תיכה מלאה רעי והבריא ונפהם מקום ההפסקה וא"מ הנוף טריפה עכ"ל ואם חבר דק ל' מהסמא דיבי ויש לתנות שמנהם לאח"ם בחמתם ידע ומבחת עי' בדבריו לעיל סי' מ"ו (סק"ג)

סעיף ה (כ) שחלוי ברקין כמו מעי קטן. עי' בש"ת סוס"ד תגיגת סי' קס"ד מ"ם אחות הקין שלא מהם כעין מעי קטן הכלל הוא כך דאם הוא מחוך ומרוך קלה ואינו עב ושגול אז הוא בכלל דק הוצא מן הדקין אבל אם אינו מחוך רק עגול ועב אז הוא אומרלי"ל והוא טריפה ומרוך לאות לרבו יוחר מרחבו וזה הוא רביתייהו מבא"כ אם הוא מרבו בעבו ומכ"ם אם עבין הוא יוחר מחרבו דהוי אומרלי"ל וטריפה הוי קרום שעלה מלמה מה עיי"ם ופי' בדע"ה סק"ד שהבילא וכ' הבשום הוא דכ"ז הוא הכיבר ל' זה אינו בבנימה הוא אבל אם אין שום שיני בבנימה הוא בחרה ובמבשם מבאר בשר המעיים אין לחוש ליבלא אפי' בשאין מרבו יוחר מעבו ובכל הוא לפי ראות עיני הטורה עיי"ם (ועי"ל ס' מ"ו פ"ק פ"ח) (כא) כמו מעי קטן. עבאה"ם מ"ם מהש"ך ס"ק ב' שהמיבר סוחר עלמו מלעיל מעי ל' ועי' בדריסה ובהבי"ם ובס"ם ופר"ח מ"ם בסגרת המחבר בזה ולמען דיגא עי' בחחיק ברסה אות ד' מ"ם בזה בלריכות ועי' בבנהות הגאון הח"ם ז"ל הנמסם מחבם בוי"ד מהר"ק שב' ובוון שרבו הפרנ"ים בסבירת דברי המחבר בזה יבטון לא נכון ע"ב אין לסמוך על דברי המחבר שבסמי' זה עיי"ם ועי' בד"ק ס"ק ל' שהחמיר ג"כ בזה וכ' לדינא דבמלא מעי יבר כמה פחות בנשוא אם הרבו יוחר מאלבע ח"ה להקל אפי' בהם"מ ועי' בדברי אברהם ס"ק ל' שב' הבסמא דיבי דעוף אם הרב מהבר הוים בבהמה אבל בעוף לא אחמיר בלל כיון שבבר הבריא הרבה בהם"ל להקל בעוף בכל נוחי ביתרה מעי עיי"ם עי' בדע"ה ס"ק כ' מ"ם בביאור דין

תשובה

ח"ל סי' ע"ז עיי"ם וכ"כ בש"ת סוס"ד תגיגת סי' קס"ז שם להחריף בזה בבשיטות דבולאי ים לסם אינה שיטת הגריף ולא לאחם בבראי ובחי הוא בכלל אחבר הדקין שהוא טריפה ואין מקום להקל בכל עיי"ם אחמם בש"ת אבא אחמ הספרדי ח"ב סי' קנ"ל בקונטר דילם כ' דאם חבר בעוף דק ל' מלא הסמא דיבי ואין לו אלא אחת בחר והבינא לאי' לזה עיי"ם וכ"כ בש"ת מהר"י אחמר חיו"ד סוף סי' י"ד דבחבר אלו הב' דקין מחולדה ולא בראה שם שום רישתא אין לחוש הרי לא מלוט ל מספר וטיע ר יחוש כמה פעמים לריכין הדקין להקף סביב וא"כ אין החוות תלוי בזה בין רב למעט ע"ב אף אם ליהבייהו להי הדקין אין כלי חברון בגוף המעיים ואין לחוסף על הטריפות וכ' שבן הבכיתו עמו הבד"ל שלו להכשיר עיי"ם ועי' בפה יאמר אות יו"ד ערך יבר כמבל מה שהאריך בזה וכ' שהיו חלוק דשות בין הרבנים אחות זה ומחמו לאמנן ורבו המכשירים על המטריפים וקבעו מסמרות נמוטים הלבה לדורות כאבות המקילין דהרבה פעמים אדם אחבר אחבר ל' והכי רביתייהו עיי"ם וכ"כ בעבקרי הר"ם חיו"ד סי' ה' אות כ"ל אלא דאין מקום להבריף הנוף בנמלא רק סמל דיבי ל' דהיום רביתייהו עיי"ם ועי' בס' מסגרת הבלתן הספרדי על חו"ד בסבי' זה שהאריך והביא כל דשות האחרונים בזה ולדינא נם דעתו טעה לדעת הרב אמת להכשיר עיי"ם וכ"כ בדע"ה ס"ק ו' ולדינא עיי"ם ובשבל"ם בית יאמר חיו"ד סי' מ"ו ספלמל הרבה בדין זה ועיי"ם עוד בתבו' אות אות סי' י"ח בישוק מהרי"ב ז"ל סבי' ד' שב' וז"ל מעבה בא יפיע בסמא דיבא שם: ובכל בס"ע מהדרא דבנהא ומלא פרש וכו' והטריפוהו ועיינתי בהרי סמל דיבי הלשיים שדולכם לחזה בוים בתריבות וכו' ה' תרוך הרבה מחבריו בכישור תוכו שמלא כרוך ונפרד ושומר בפני עלמו ואע"פ שהיו שנים שלים אלו שמחמת אלו נפסקה תיכה מלאה רעי והבריא ונפהם מקום ההפסקה וא"מ הנוף טריפה עכ"ל ואם חבר דק ל' מהסמא דיבי ויש לתנות שמנהם לאח"ם בחמתם ידע

(מז) כמה ענפים יוצאים מהם כשרה דיבא מבית הבוסות לכרס מ"ם מעיים יולאים מביה"כ לרמסם טריפה דכ"ם הוא מב' ודדות דטריפה לדין לעיל סי' נ"ה עיי"ם

סעיף ד (יח) תרי סני דיבי עפה"ם מ"ם מהבב"ם שלידד להקל בריפ"מ בולא מאמצעות הקין יתרת סחוס שם' בעוה סמל דיבי ומי' בבה"ק אות ל' ובמק"מ ס"ק ח' שהעלה בראות שים לאסור עיי"ם ועי' בדע"ה ס"ק ה' שב' נ"ב לאסור בזה אך כ' דמ"מ עכ"פ לא הוי רק ספק טריפה עיי"ם ובשב"ם אבא אחמ הספרדי ח"ב סי' י"ח אות ד' שב' בשם מהרח"ל דעוף הוצא מהדרא דבנהא כמלבע ויוחר וסחוס וכו' בו רעי דים להבשיר בהפ"מ עיי"ם ועי' בעבקרי הר"ם חיו"ד סי' ה' אות ז' שהביא דבריו וכ' שבן הוא סהא להבשיר רעופות הל"ל ברים ס"חוסים מלר התלו אע"פ שפחוחים מלר הלו הקין אם"ה לל"ב דאינו רק ההבשטות הקין ים לחוסם כהרי סמל דיבי דיתבשירין בבה"ק במקומותיו מחוס דשכיח מוכא ולא ל"ב מלירין הרבה וסיים שבל זה הוא דוקא בשאות הקטנים דבכיח נבן בכ"ל לבל אם רים נחלים אין לאמרין הייט רביתייהו (וע"ל ס"ק ב' ג' ונהגו ס"ק כ"ח) וכ"ז הוא בחחי שים בו רעי אבל בחליה בו רעי אע"פ שהוא חלוי בכ"מ אין להחריף דאינו אלא ויל מחבב ומהבבר ולפעמים מבבר בחחיים ו.פרד אחוך לבבר ומלאה מחחי יבר עיי"ם (ועי"ל סי' מ"ו ס"ק ח') : (יט) טריפה עי' בש"ע הרב נוב אחי' הלוי ז"ל ס"ק ו' שב' דבל זה הוא רק בבהמה מבא"כ בשוף דבל הבשטות ים לסם הרי סמל דיבי מחחי אחחי זה בעוד זה ומחמם שפחים אל אחחי בחמיחם והיט רביתייהו עיי"ם ועי' בבים יאמר ובס' בדים שלמה אל הוי"ד ובס' בית אברהם לעיל סי' מ"ו שב' הבסמא דיבי דעוף ודבבם לאחת בחוסם ומלאחם ומקולאים מריפוי"ם דעיי"ם וכ' שם דאם חבר דק ל' מהחריפוי"ם דעיי"ם הל"ל ע"ם אם ים להבשיר עיי"ם ועי' בחחיק ברסה אות ו' שהביא בשם הרב מהר"ק ז"ל להחריף בזה בבשיטות עיי"ם וכ"כ בספרו ש"ת חיים שאל אם הרב מהבר שבסמי' זה עיי"ם ועי' בדע"ה ס"ק ל' שהחמיר בזה בבשיטות דבולאי ים לסם אינה שיטת הגריף ולא לאחם בבראי ובחי הוא בכלל אחבר הדקין שהוא טריפה ואין מקום להקל בכל עיי"ם אחמם בש"ת אבא אחמ הספרדי ח"ב סי' קנ"ל בקונטר דילם כ' דאם חבר בעוף דק ל' מלא הסמא דיבי ואין לו אלא אחת בחר והבינא לאי' לזה עיי"ם וכ"כ בש"ת מהר"י אחמר חיו"ד סוף סי' י"ד דבחבר אלו הב' דקין מחולדה ולא בראה שם שום רישתא אין לחוש הרי לא מלוט ל מספר וטיע ר יחוש כמה פעמים לריכין הדקין להקף סביב וא"כ אין החוות תלוי בזה בין רב למעט ע"ב אף אם ליהבייהו להי הדקין אין כלי חברון בגוף המעיים ואין לחוסף על הטריפות וכ' שבן הבכיתו עמו הבד"ל שלו להכשיר עיי"ם ועי' בפה יאמר אות יו"ד ערך יבר כמבל מה שהאריך בזה וכ' שהיו חלוק דשות בין הרבנים אחות זה ומחמו לאמנן ורבו המכשירים על המטריפים וקבעו מסמרות נמוטים הלבה לדורות כאבות המקילין דהרבה פעמים אדם אחבר אחבר ל' והכי רביתייהו עיי"ם וכ"כ בעבקרי הר"ם חיו"ד סי' ה' אות כ"ל אלא דאין מקום להבריף הנוף בנמלא רק סמל דיבי ל' דהיום רביתייהו עיי"ם ועי' בס' מסגרת הבלתן הספרדי על חו"ד בסבי' זה שהאריך והביא כל דשות האחרונים בזה ולדינא נם דעתו טעה לדעת הרב אמת להכשיר עיי"ם וכ"כ בדע"ה ס"ק ו' ולדינא עיי"ם ובשבל"ם בית יאמר חיו"ד סי' מ"ו ספלמל הרבה בדין זה ועיי"ם עוד בתבו' אות אות סי' י"ח בישוק מהרי"ב ז"ל סבי' ד' שב' וז"ל מעבה בא יפיע בסמא דיבא שם: ובכל בס"ע מהדרא דבנהא ומלא פרש וכו' והטריפוהו ועיינתי בהרי סמל דיבי הלשיים שדולכם לחזה בוים בתריבות וכו' ה' תרוך הרבה מחבריו בכישור תוכו שמלא כרוך ונפרד ושומר בפני עלמו ואע"פ שהיו שנים שלים אלו שמחמת אלו נפסקה תיכה מלאה רעי והבריא ונפהם מקום ההפסקה וא"מ הנוף טריפה עכ"ל ואם חבר דק ל' מהסמא דיבי ויש לתנות שמנהם לאח"ם בחמתם ידע

ס

(כב) מעי קטן (ג) כאורך (ז) אצבע (כג) כשרה: הגה (כד) וכל זה דסימנא פסוק בגלמא ולין הרעי יצא ממנו אבל אם אחר (כה) פתוח בגלמא טריפה דהרעי (כו) נופל לגוף (ק"ק מסמא ממרדכי ס"פ אלו טריפות) (כז) ושל דהוא (כח) מקום הדקין:

כאר הגולה

נמצא בשטמא כתב"ם נמצא חלבן וחלב ג"כ נמצאה וכ"ש מאוחה

ב" מפנה שלין בלא

מה דיני טריפות בקיבה ובכרס. ובו י"ב סעיפים:

א (א) קיבה (ב) (קיבה הוא כיס שבמעי הבהמה שמעבל מכנס לגרס ובשף סכרס מקורין מאכן עבור כמנהג וקרוי בית מסטמה ומעבל מכנס מבית הסטמה ומהמסמה לקיבה ומהקיבה לדקין) (ג) שניקבה (ד) טרפה האם

באר היטב

דמם פרים"ל עבור כמנהג (ז) אצבע והי"ם יותר וכנה כל הפוסקים הקבו דברי הם"ע אהדדי דהא נמצוף ל' מסק דלמילו כעבר יהא בגמול דמי פ"ם (ג) כאורך אלבע עבור"ם נמם פרי"ח ומיין בהמנהג מדע ביאורה מריגת מלק ר"ל מיקון כ"ל מכאן. נקב שמגלה בגמי רעיים מקום לילאמר מן הקיבה הוא הולך בשיפוא ומגלה כן בהגבה בהמות והמנהגים מתרגים מאוב בהמות כך הם הוא בא מקמשוני הכבד והמיב כיון שנקב זה לשולם בשרה אחת בשיפוא ונרוקים אחר מקום לקיבה יש לבקל ולהמקר פל האומרים שהוא הריד בהולך מבני ריבייס נכבד ושמלבו מכבד עוקב ריבה דלך הריד הזה לבני מעיים ומבם לקיבה לבבל המעון וגם מכבד וריד זה בכמה מיבורים ולין לעוב דמעמא ביתבר בעמיים ובלאה בעמי יחבר פר"ח)

פתחי תשובה

זה רק בהפ"ת אבל בגלן בפ"ת בגלא"ה אסר כיון דהסמא דיני דסק בהקרן פרי סוף מריפה להרמב"ן בפיהם כל יחר בגמול דמי פ"ם (ג) כאורך אלבע עבור"ם נמם פרי"ח ומיין בהמנהג מדע ביאורה מריגת מלק ר"ל מיקון כ"ל מכאן. נקב שמגלה בגמי רעיים מקום לילאמר מן הקיבה הוא הולך בשיפוא ומגלה כן בהגבה בהמות והמנהגים מתרגים מאוב בהמות כך הם הוא בא מקמשוני הכבד והמיב כיון שנקב זה לשולם בשרה אחת בשיפוא ונרוקים אחר מקום לקיבה יש לבקל ולהמקר פל האומרים שהוא הריד בהולך מבני ריבייס נכבד ושמלבו מכבד עוקב ריבה דלך הריד הזה לבני מעיים ומבם לקיבה לבבל המעון וגם מכבד וריד זה בכמה מיבורים ולין לעוב דמעמא ביתבר בעמיים ובלאה בעמי יחבר פר"ח) נמצא נמילם מכבד תוך דלף אם ודלי מיקן בפי בהמה יש מקום לבקל ולומר חריד הזה מעילמא אינו ולין בגמנו לבולמא ריבי ולמנם אמר"י אבל מדמין לא נמצא מעבה לבמיר ביבא שרלא מיקם מקום מריים אבל ביבא בגמנה שמגבה לאחר הבהמה בדלא מאר אם הא מבינא ולחזק ולמצא אחר נקב זה כלל ע"ם

דרכי תשובה

זה וכעלה הבעיקר לרעת להבקל הבינה הבינה מעי הוא פתוח בגלמא אפי' הוא אחרון כאמה ותחב בתרי אצבעות ב להכניר לף בבהמה אם אין שם רק יתרה ל' כזה אבל אם ממלא שם ג' יתרה כמלו אין לאיר רק ביבא דהרד ערבי עי"ם אמנם לאמנה ל"ש כיון שרבוקים הט"ם והנב"ם ביאמרו בדין זה וכ' נרעת דאם יש לאיר יותר מכלאבע לף בדק מן הדקין ולא ביבר מהתלה ילאתן שהם שהים אם"ה מריפה אפי' בהפ"ת עי"ש ועי' סמ"ד ס"ק ל' ודל"ק שם ובמק"מ ס"ק ג' ומ"ם הבלה"ש שהוא וריד הנמשך מהכבד עי' בדבריו לעיל (ס"ק ל' וסוף ס"ק י"ח ובסי' מ"ו ס"ק ל') (כב) מעי קטן עבלה"ש מ"ם מהב"ד דל"ז הוא כתר יתרה אבל בגמלא שהים מריפה ועי' בהב"ם וסמ"ד שכ' כן לדעת מי"ם ועי' בגה"ק שה כ' ובמק"מ ס"ק ס' שכ' דה"ה בעמיים חאור ג"כ כ' עגמים מעגף ל' וכ' דלף בשף יש להחמיר אלא בהפ"ת אלא להיר יותר מאחר אבל בהפ"ת יש להיר לף בב' עגמים אי"ם אבל בשו"ת מהר"ם שיק חו"ל סי' ס"ה כ' דנשף אפי' אי עגמים בהרה אפי' לדעת הב"ד אי"ם ולפ"ז נראה דאפי' אלא בהפ"ת יש לבקל ועי' בדע"ת ס"ק ד' מ"ם ע"ד המהר"ם שיק שה (כב) בשרה עי' בד"ק ס"ק ג' שכ' דאם כי אבל אמנו דשף ובי' שם מעי קטן כאורך שהרה וכי' עליו דלחל מחוד ומקלף ובאמר דאם אחר בהיתרה ולא כי' אפשר להבחין אם הוא מעבלא"ב וכ' דבזה יש לאסור אפי' בהפ"ת אי"ם ועי' בדע"ת ס"ק ד' שהבילא וכ' דלדעת יש לבקל בזה בהפ"ת אי"ם: (כב) וכל זה דהיתרה פתוח בראשו ובי' בשו"ת אבני נזר חו"ל סי' י"ב שבאבל בדק הוא פתוח והשאל רלה להכניר מכח ג' עגמים והא ז"ל אחרון לאסור דברי השאל בזה וכיים ח"ל מכל אלין עגמי ג"ל בחר בכמם לבלבה ולמעשה אם לא לאיר אבי' אחוח ומי' בדבריו לעיל בי' מ"ו (ס"ק ה'): (ג) שניקבה עבלה"ש מ"ם בעמלא מחם לא יאר בשף הקבה ומבגר שעתה יבלא אקרין ואחרן ובי' ומבי' אף ס"ק ל' דלא חקא בעמלא אם יבלא אלא כ"ם כל כיולא בזה כל מקום אם אחרה מחם מעגלע"ב ולא אי' אם שאין בפתוח מריפה לף בבאלן בעמלא מעבלע"ב מי"ם (ועי"ל בי' מ"ם ס"ק י"ח). ומ"ם הבלה"ש בקבה שלא אמנה ג' עגמים ובי' אי' בדבריו לעיל בסי' אקרים (סק"ל): (ד) טרפה אי' בפי"ח בים שלמה מלק אבן בעבר בי' ע"ג שבאבל בדין בקבה שהיה בפתוח בבקלא בישומלי"ן ולא כי' בה אם מבפתוח ובגר בשהרה בבשה ובאבר עוד אב בריא בלי אם רשאתא ובלי אם שיאי מלאה ובאבר ובו עליו שרדין ובאיב אלין בדברי בבעבערין מבבו דלין לבחאיר בזה אלא אם בבאבר לאבר בעריה לאם אחרה מלאה בעבר אבל בגל"ד אלא אי' בו אם שיאי מלאה ובי' אחרה אלא ריבה לין אבלא לבבאמים בבתוח ומי"ם בדברי בן בעבחר בבא"ה שבגלין ומי' מבגין זה בדע"ת לעיל בי' מ"ם ס"ק י"ח אי' בבל"ג הבשה לבר בלא מבבאים לאי מבריא מי"ם ובבא"ם אחרה"ל בעיבא בקבה אבאיר אחרה ולבבה אקרין בישומלי"ן ולא כי' בו אם אחרה אבל בקבה אבאיר אחרה ולבבה אקרין בישומלי"ן ולא כי' בו אם אחרה אבל בקבה אבאיר אחרה רק מלאה לבן בבל הקבה לף בי' הלבמה ביאחר אבאר קבה ואחר

סעיף

תשובה

פתוח בשאר אבל בלם לאחן ומולא רעי לאחן ומכ"ם היבא דאחא היבא רק מן בתעי בעבף מן בבד ובלם לאחן ומולא רעי לאחן ואיר אבל לאבל הגוף דם להחיר בהפ"ת אבל בלא הפ"ת אין לבקל מי"ם *(כב) ועוד דדוא נקובת הדקין. מי' בדעה אחרה לעיל רים ס' מ"ו ועי' בש"ה אומר"ל קמא כי' מ"ד מ"ם בדברי הרע"ת בזה וכ' דלעמם הרלמאן בל הרמ"ת הי' ולא מריפה ולעמם הכ' הוא רק אבל מריפה מי"ם ועי' בש"ה אבי' לדק חו"ל י' בלמלא ההשו' מה שכ' בבאלאר דברי הרמ"ת בזה במ"ם כ' עעמים אלו בגוב מעם מי"ם (כח) נקובת הדקין מי' בחשו' שבאבף הם' מבגת י' עקבא כי' מ"ז בלמלא ההשו' בשובדת שמגלה יהרת מעי בלופן שלים אסור מבוס יהרת רק שמגלה שכ' אחוח והרעי בעבל לגוף וכ' אם כי ולא דא עקבא דזה הדבר מבארים בבגה לאסור לף יש מקום להחיר ולבלוה בבאמנם דא דעבחא כי עפ"י הרוב זה בא מ"ם נרחת הבוחן שבל הדקין בבבין ובם להחיר לאקר בכל פעם שאירע לו מבן כזה ואם נראה להחיר שם מקום לבלות לו יש להחיר כבר בראה הכא דאבאמנו יהא דעבחא ולף הרמ"ם מחמיר הכא דיכ' רישאתא מבאים מ"ם רבים קבים עליו ובבדים בבין זה שבא הי' כ"כ רישאתא בדק הוא מן הדקין בבה"ג ולף שהוא מכ"ם קבה רישאתא מ"ם לבבין זה לא אחבדא ולבאי נקב מבאים ובים הבכל הוא לבי רואה מעי הבורה מי"ם ועי' בם' דבה הרם ס"ק ס' מ"ם בזה וכ' לדעת דכל שם דבר לבלוה לו הבקב בבאמנם הא דבבאתא יש לבקל בזה מי"ם (ועי' בדבריו לבלן פי' ג' סמי לו ולעיל פ' מ"ו ס"ק ג'):

סעיף א (א) קיבה שוף אין לו קיבה כתב ס"ק ל': (ב) קיבה הוא.

מי' בם' שבילי אמונה מהיב ד' הבקיבה יש בה ג' שרחה הי' בולבין בחוטין בלוחן ובב' חוטין שבי' ומבב ובב' חוטין בלבבבן מי"ם ועי' בדע"ת ס"ק ל' שהבילא ובים בשם הפ"ה שכ' דאין לו רק ג' שרחה ועי' בדבריו לעיל בי' מ"ו (ס"ק ה'): (ג) שניקבה עבלה"ש מ"ם בעמלא מחם לא יאר בשף הקבה ובבגר שעתה יבלא אקרין ואחרן ובי' ומבי' אף ס"ק ל' דלא חקא בעמלא אם יבלא אלא כ"ם כל כיולא בזה כל מקום אם אחרה מחם מעגלע"ב ולא אי' אם שאין בפתוח מריפה לף בבאלן בעמלא מעבלע"ב מי"ם (ועי"ל בי' מ"ם ס"ק י"ח). ומ"ם הבלה"ש בקבה שלא אמנה ג' עעמים ובי' אי' בדבריו לעיל בי' אקרים (סק"ל): (ד) טרפה אי' בפי"ח בים שלמה מלק אבן בעבר בי' ע"ג שבאבל בדין בקבה שהיה בפתוח בבקלא בישומלי"ן ולא כי' בה אם מבפתוח ובגר בשהרה בבשה ובאבר עוד אב בריא בלי אם רשאתא ובלי אם שיאי מלאה ובאבר ובו עליו שרדין ובאיב אלין בדברי בבעבערין מבבו דלין לבחאיר בזה אלא אם בבאבר לאבר בעריה לאם אחרה מלאה בעבר אבל בגל"ד אלא אי' בו אם שיאי מלאה ובי' אחרה אלא ריבה לין אבלא לבבאמים בבתוח ומי"ם בדברי בן בעבחר בבא"ה שבגלין ומי' מבגין זה בדע"ת לעיל בי' מ"ם ס"ק י"ח אי' בבל"ג הבשה לבר בלא מבבאים לאי מבריא מי"ם ובבא"ם אחרה"ל בעיבא בקבה אבאיר אחרה ולבבה אקרין בישומלי"ן ולא כי' בו אם אחרה אבל בקבה אבאיר אחרה רק מלאה לבן בבל הקבה לף בי' הלבמה ביאחר אבאר קבה ואחר

סעיף

ואם (ה) החלב (א) (ו) *שעל (ח) היתר סתם הנקב כשרה אבל שעל הקשת אינו סותם: ב (ז) כרס (ח) שניקב (ט) טריפה ואין

ב סם מ"פ ול' ולכאר קשה מתמה, קדוי הה ומבארים לעיל קדוי יאר: ג סם נמצאם

פתחי תשובה

מוה (א) שעל היתר [פנה"ם ותה שבאנם בם ע"ח שינגלת הי סוכמה שניקב ס' מיון בספר לבוש מרד מות ס"ב ומ"ב שבתב דלה מגלת מנחון מקום קשה בתמשום כמו אנת ל"ב יתכבר דיי ינגלת ויתקבנת דה לפי לאות כיני הבוכה בחב לבשון ומהומו ומהבנו הפרנ"ב סתון מ"ם סק"ב נשם שבת ומקב] [יש ס"ב כרם שניקב מריפה מי' בספר בינת חדש בבר מרשר ומהבר סתון כ"ח שבתב שלגה עז לחת מקרקה בין הגלגות סתון לבשון ולגה פרם ומילה שהיה מיקב לכרם ובנר עליה יהבר מ"ב מרדם וסיל מה ובולגת מה דיפה והבנין לבלהרה בין שלגה רמ"ם ומ"ב נדלי ניקב הכלם הי ודלי מריפה ולגה מהבי לגה לם כתוב יעיס ינבם בס"ם נפי' ל"ח לר לחר בבנין נלגה לפ"ח דלון ע רק ספק מריפה כי בעוד הבנין הבנם י"ח דכרים הכריחי הייבו דוקת מפרכמת דהייבו לחמה בהלגה לם הקרקע לבל לחבלה ריבוי נחרים הלגות לם נמנבה לם ניקב הכנם לגה לם נחנו לם ספק ומבו דעת בבל הבינוב לם.ל דבת בוב הפסקים ניקב הכנם בכ"ח שבאה מריפה בחבנו ובתביב בעוד בבב שבתם והבינון הבינ פ. דבת הלבוהה לפ"ח הוי ספק דבלגבתם וכינן מחיבה י"ב מדם לם שילגה הלם בעוד בבב"ר בבב"ר פ"ם ולמ"ד לבלהרה החבר לם נ"ב מחבר שדבנם בוב הפסקים לבהרוף בבל"ת בחבנו כחו הלם ל"ל בחבנו הלם הבי כחב הפמ"ב נפי' פ"ח מ"ל דספק דפנתת הילת דבבים הוכנים בן לם מי י"ב מדם לין לבחיר פ"ם ומה מהבית דבר הינה בעוד הבל הבל ובחבנו בבה נלחה דחל"ב לחפי' ב"בבת חב הפסקים לבהרוף מ"ם דבר בחבנו בבל"ח בעוד לם בבלגבתם פ"ם לבוה הבל הבל ובחב בחבנו בבל הבינה הבל ובחבנו ובחי לבו מבייבו לבהבלגבתם בבל"ת בבבבנים בבל"ת בבבבנים בבל"ת בבבבנים

(י) ואין לו דבר שסרום אותו (ב) (יא) שהרי (ג) (יב) החלב שעליו

ד' ל' מהרש"ל סי' מ"ח

באר היטב

נהרגה נסמות המסמרת מחמת הפחד ע"ש) (ב) חלב הקשה נע"ז דהא מצינו בספר פרישה כיה דהיינו אם ניקב במקום שבסחל דוקא ונ"ל כיון שסקרום שבל בני סחל אסור מפני חלב גמור כמ"ש נבי ס"ד ס"י ע"כ אין פרישה לכרם דחלב סמא לינו סחום (עובד כוכבים נמצא יחד בכרם לו מסיגן לינו אסור אע"ג שהעובד כוכבים אומר שלא היה מחבר אלא מקצת בחוץ הכרם בנכרים אבל אם אמר שהעובד כוכבים לא ידע לכיון אבל לו אמר שמלא בתוך הקנים של הסמים שקורין הי"ב אין לאסור. מע"ז ס"ם זה תרגולת שבמקה נבה ולאחר שחיסה בשקרא זב מעמה קילוח מים וכיס כשהיה חבו נ"ח ס' קנ"ו אבל בנהמה כה"ג כתב הפר"ח סימן נ' ס"ק ל' דאין לאחיר אלא בהפ"מ מחמת מרפאים עם חבון מבנה מהאוכלין כמה שם לחוש ביטול נ"כ ליה חלי שקורין חלפ"ל אל"ע מקב שמאלא בחלב ניקב הכרס ומבולל ע"ם סימן קל' ומ"ם בחמאר שהרי החלב שבלין אסור זה להשה שאסור אבל הדבוק לכרס אחתה הפריסה אבל נבי דישם בפסקין לו פיחר לאחלה כמ"ש ס' ס"ד בה"ב כ"ם אם ניקב הכרס וחלב זה פיחתו דמהני (פר"ח) ומה שבבשר רמ"ל נבי חולעים שבמלא בכרס כ' מהר"ם מקבלו בהכרס אבל אם יתפלשו לעין ואין יחוש אם יגלא קודם הפחיסה מלאם לדיסם כמו בגילה בפר' ל"ו ופ"ם סעיף ס' שכ"ל

פתחי תשובה

שמצטרפ לחריו) גם מדברי הב"ח הבנאנו מ מתניה בשר שלל עבוחר הלא קל"ל כלו [ומהבמ"ל הבל ול"ע ופיין בחב"ש סימן ל' מקל"ח ובקפר בים לפרים סימן ל"ה פל"ק ק"מ] (ב) שהרי החלב פנה"ע ומ"ם מרבולת בבמה נבה פי' פיין הה בחמתם ס"ב מניעת מ"ר סימן הלב ומלחתי לפל סימן מ"ה ומ"ם בחם מנת יעקב שמחת מרובפים כי' מ"ם מכבר מר ומ"ב מחמתי מל הפרבולים מרגליהם שמחת לחיל בקנם הפחמה בים לשם בנת מחלי מהנל"ם מהדבר מלי לפרבולים ומלולים נגיה בלי חלי זה לבן שיחר נשמר יחמן מסם ל"כ

תשובה

ס' כ"ם שבמל בחה שחל שכיח שכיחם לבהמה לאם חלי יחם לא מרוחמה שיבא מרל נחת וכיחו מרבא מחד ומכה בכח לנקב שם בחבל ולחלים מחבה דם והא מנין הקשה בחבל וה רשלחה ומבל מה הדין הם בחחבה הבהמה ולולן בלא הבב ומלריך מובא וכ' ולם ס' לקחין מרבא רחבה קלא מלמבה בנין נחד הקבה הש"ע ס' נ"ל סגי' ב' שלין לה שוקן כלל ולא בחבה כלל מבחת הלקרה מד שבחבה לם רבה ולשחבה בחבל ובחל ולא רבה הבם לא מקרים לא מרבים לבחבה לבה לבי בחבל ולא רבה הבם לא מקר

ח ל' מרדכי פ"ק ד' (יג) אסור: הגה (יד) שלעים שמלמד נכרים כמר דמן הפרס מן נדלים לו הבהמה אכלה לחן (ב"י סימן מ"ו): ג יבשר (טו) הרופה מ"ר"ם דין ס' ו' מהמפקה שם מיל והשמרת לא ר' יוסי בר מניה לשמעתא דף רנ וכ"ע מרשב"ל בפ"ה והרא"ש ב"ש והמרדכי

תשובה

ועבשו"ת שאילת שלום קמא סי' פ"ח בלמלע ההשובה שמלמד הכל מ"ם הב"ח והאר שפסקים דבמלמלע מים בחלל הגוף ערוך בדיקה בהברים הפרמיים הוא רק לכתחלה אבל בדיעבד י"ל דבהפ"מ אין הבדיקה מעכבת בו וכמ"ם הפרע"ג בשרים הישמרים דם וכו' וכפרש בב"ד שהוא שכיח מזגא ובבדק רחבא דרחבא ולא מלמא בשום פנים שום רישותא בהברים הפרמיים ע"כ בהלא אין לחבבו לרישותא ואין לחם עי"ם לחמם בחב"ם שם פרים ואין להחיר כ"ל ע"י בדיקה בכל המקומות שפרו המים מנעים אם אין בו רישותא וכו' וגם הריאה צריכה שיהה וכל אלו הבדיקות מעכבים אפי' בדיעבד עי"ם ועי' בדע"ת לקמן סי' ל' שם שמגר בזה על לשון החב"ם דמשמע מדבריו דגם בדיקת שיהה בריאה מעכב בדיעבד וזה ל"ע דהא הב"ח מקיל גם בשף ובשף פ"ל לעשה הריאה וחמלה דבע"כ בדיקת שיהה לא מעכבה ופבי גם בריאה בדיקה בריאה

עין אבל בדיקת רלא שפיר מעכב אפי' בדיעבד עי"ם:

ובמה שב' הבאה"ע בשם אפר"ח הבהמה אין להחיר בזה כ"ל בהפ"מ עי' בפ' עורת זבח סי' מ"ד סעי' ב' שב' והמחמיר לעצמו בבהמה שמלמא בה מים בחלל הגוף בכל ענין קדום יאמר לו עי"ם ועי' בס' דברי יחסף סי' ש"ב מ"ם בזה ועי' בחב"ם שם שב' דגם בשף אין להחיר במלמא בו מים בחלל הגוף אפי' לאחר הבדיקה כ"ל בהפ"מ חוקא כמו בבהמה עי"ם ועי' במק"מ לעיל סי' מ"ה פ"ק ג' שב' שהוא הנסן דהכי תפשה שב' הפר"ח להחמיר שלא בהפ"מ בבהמה שיך גם בשף עי"ם ובשפ"ד לקמן סי' ל' ועד"ק לקמן סי' נ"ח פ"ק ב' ובמק"מ שם פ"ק ד' דכ"ל אם ממלא מים לגולים לו מכרים אבל אם ממלא בחלל מים משרבין בהם קל יותר שם לחלה שבשעת הפירסם שלאחר שחיטה בספר מהפרמים לאוך בחלל עי"ם:

וב"ש הבאה"ע והפת"ם שם סכנה מהשלכין מה וכו' עי' במק"מ שם שסיים שכן מנהגיו להדיע להשאל ושרם מעלמא מבוס סכנה ושמעתי שבהפרמים בשלחופים אין הבם סכנה עכ"ל ובעב"ח שאילת שלום קמא סי' פ"ח שבחב דשכגין להחיר להיות בממלא מים בחלל הגוף ולא ממלא שום רישותא בהברים הפרמיים ואין מפסין לדברי הבבו"ר שם סכנה לאוכלם כי אם ראשם והא דבר המלי ומעבה בכל יום ואין אם ראשם מ"ו שם סכנה מה וכבר אמרו חז"ל והאידנא שרבו בו רבים וכו' וכ' שבן הגאון כל מורי הרלשות והבן רלה לאקיש הגאון בעל תפי' תומפות רלם ז"ל שהרה בן עי"ם וכ' עוד בספקים של הגאון מ' ליב בערלין כמ"ר הב"ל סי' הקקפ"ם שבא לפני שוכחת בהרבולת שהיה נשרה במקלה שרה ופתחה ולא ממה מים הרבה שמלמא בין שור לבשר ולא ממלא שום רישותא בהשוף והבשר אין לחוסף על הפרישה ובחלה הוא בא לה ע"י מכה אחר' לה בין שור לבשר שממה בלא הבים עכ"ל (וס"ל ס' ל"ו ס"ק שם"ח) (יד) תולעים שנמצאו. הייב שמלמא בחלל הכרים אבל אם ממלא מקבים בהברים והולעים בתוכן פליני האחרונים והפ"ז כלן ס"ק ג' והש"ך לעיל סי' ל"ו ס"ק י"ז מחירין לאמרין דלאח"ם פירשו כמו בריאה (ומי' בדבול מרבבה לעיל סי' ל"ח על דברי הש"ך ס"ק ז') וכ"כ הפר"ח ובס"ם שם אבל הבב"ם ס"ק ד' חולק עליהם ואסר עי"ם ועמ"ש בלן ס"ק ג' ולעיל סוף סי' מ' ובשפ"ד לעיל סי' ל"ו ס"ק י"ז ועי' בדע"ת ס"ק ה' מ"ם בזה והבלה הבשיקר לרשה בדעה הפ"ז והש"ך להקל דלם ממלא תולעים בהרים ומקלקן ילאו לחון ומקבו הברים לו המעים תליע דלאח"ם פרשו ולאו לחון ואפי' בלא הפ"מ יש להקל עי"ם ועי' בד"ק רים סי' מ"ו ובמק"מ ס"ק ס"ו (ובהבריש שם ס"ק ל"ג) ועי' שד במ"ר ס"ק ג' שב' דבמלמא מקב במקום הבולע לו ערך בדיקה אם הבולע רחוק ממקום המקב לו לא כדין דבולע בריאה הל"ל סי' ל"ו סעי' ה' אבל לכתחלה לף שמלמא תולע מ"ל לבחוק אם יש שם מקב במקום עי"ם:

סעיף ג (טו) הרופה את רוב הברים כתב בפר"ח ס"ק ד' שאם מקבע ממקום שהברים בלה ולמשה בשר וכ"כ בחבו' מהר"ם מלבלר סי' מ"ו עי"ם ועמ"ק ס"ק ב' שב' ומלשון הב"ם יש בהמשות דלאו דוקא בהקבע מכון עד הבים אלא כל שהו העמים יחלאם ושהבים גם הברים ואין דוק שם אסר עי"ם ועי' בנה"ק אות ב' ומק"מ ס"ק ו' שב' שאין בן דעת הפוסקים והבינו רלי' מלשון מהר"ם אלבלר הל"ל עי"ם וכ' שם דגם מה שהעתיד בד"ק לאסר גם בבקבע במקום שבהבהמה שיבבה מגיע לשם ברם הפרמי ל"ע כי מהבו' מהר"ם אלבלר לא מבמע שם בן עי"ם ועי' בפרי חולר ס"ק ג' עי"ם

דרכי

ומלמא שלימים ויפים ודעת הבולע לאסר הלף מבוס בבהם בלי מליחה וכל ריפה כ' הבולע בזה הבלן בבהם נמור דעם הבבהים שבחלל הגוף הוא כמו מים הבבהים בבלי דקי"ל דמחבר הבלי בבהם לף ולמן חבן הלילן של הבלי בבהם בהמים ולם הי המים בחלל הגוף מבבן בלי שלחופה לין מקום לבקל ולין להיחר רק הרגלים והבנפים והבנרבת דים לחשבו כלמעלה מן הבבהם אבל הלף עלמו עם כל הלברים הפרמיים בהלי כדין בבהם בלא מליחה אולם אם הי המים בשלחופה יש להקל כי לין המים מנעים כלל בגוף הלף ולם פ' מקום להבחבק לם הי המים בשלחופה לו לפי הי' מקום להקל מעבה בבהם וכו' לף לין מקום להבחבק בזה הבל עין ראיה מחבר לם הי בשלחופה לו בחלל הגוף עי"ם בלחוך ועי' בשו"ה שמרי דבה תניינא סי' קפ"ח שבחלל ג"כ לחדה זה לם יש לאסר הלף מעבה בבהם ובל' דלם כי דבר חבמה הוא לבבל לדינא לין לו מבכרת ויחבר מבחבר להקל כיון שהי המים בהוכה בבמה חזקה וכו' שב לו טעל להרחיב ולבפלים ולהבליע גם לאחר שחוקה לף שם' מעמה מעל"ם שלם לאחר עי"ם * (יג) אסור. מבלה"ם ופת"ם מ"ם בהרבולת שבפסה לבה וכו' ועי' בחבו' הב"ח שם שסמה לחם בכ"ם להחמיר לעצמו עי"ם ולאחר בספקים של הגאון מ' ליב בערלין מבד"ק קלסבל ז"ל כח"י סי' רל"ד שב' שם להבחיר בזה בבפשיטה ולף לעצמו לין להחמיר כיון שלא מבר פרישה זו בב"ם ושוסקים ולין להסוף על הפרישה עכ"ד ועי' חב"ם לעיל סי' מ"ה פ"ק ג' שבעמיק תשי' הב"ח הל"ל שב' שלין להחיר בזה כ"ל ע"י בדיקה בבעיים ובריאה ובכל הלברים שהבקר מעריך בהם לם לא שחט מרלאתם לו לם לא בהמפמה לו לם לין שלר רישותא עי"ם ובשפ"ד לעיל סי' מ"ה פ"ק ה' ובעב"ח מהר"ם שיק חיו"ד סין סי' ע"ז מ"ם בזה וכ' דלף דשיטי מרלאה לאה רישותא המרפסת מ"ם בים רישותא דמים בחלל הגוף שבחלל הגוף ובריפה עי"ם ועי' בדע"ת לקמן סי' כ' פ"ק ד' מ"ם בענין זה והבלה לדינא דבהפ"מ וגם שבהר"ח יהר לו הפ"מ ולרוך שבת יהר יש להקל לף בבמלא רישותא דשיטי מרלאה וכדומה בלברים הפרמיים וכ"ז לם הבטי מרלאה בבמה גדול בהלברים הפרמיים לו בעיק הפ"מ ולו"ם כל"ל לבל לם הרישותא דשיטי מרלאה וכדומה הוא רק במקום לו' בגבר בבמה קמן מלר יש להקל לף בהפ"מ לבד וכ"ז בה' שם רישותא דשיטי מרלאה וכדומה לבל לם הי' שם רישותא דבפה בבבר החפה בבבר לו בדחקו יש בשמן שבחלל לו בשמן שבן המעיים לו שם נפה וחירוך גדול בבילים יחבר מהבדל יש להקל בכ"מ כין דמבב הבפה להלוד מים פ"ב הרי יש לפיט דבר לחלה בו ולין להחיק רישותא יחבר ולחדבה בבה"ב יש להקל יחבר מסיבה דלבה שם רישותא לפיט דהמם לין לו בחה לחלה המים ולם לחם לבקב בחבם לו מבים לבבל בזה דיש מקום לחלה המים בבפה שם שם בבים מבולה לף לם יש שם שר רישותא לחדת שהיה מבלבה בבן שיטי מרלאה וכדומה יש להקל ולם מלא נקב מוכלה בבהמה שהי בה מים בחלל הגוף לם הבולע מקלבו בנקב ומקלבו מין לנקב בנוחה שלם בבלל רישותא כלל יש להקל ולם לו לין להקל אלא בבמלא בפה בלחה מקום לו יש להקל גם ביבה דמקרי רישותא דשלין המים בבפה וכמ"ל עי"ם ובעב"ח מבבן בבלל אות מ' סוף סי' קפ"ב ובפ' בבי חיים (מהגאון מ' חיים פלאגי ז"ל) אות מ' מדן פרישה ב"ה הה שבבת אמבם לבבה לבל"ד לין לבמבר של הדע"ת בבל זה כיון שדעת האב"ם להחמיר בכ"מ שם רישותא בלירוף המים שבחלל הגוף וכ"ש הבולעים הל"ל שלחלין:

ועבבבק"ם לקבן סי' ל"ח פ"ק ד' שב' דגם לם מלא מים בשלחופה ערך בדיקה בלחברים שם' בשלחופה מוהה אלגם עי"ם אמבם לבמ"ם הגאון מהרם"ק ז"ל בהבהחיו לבמרמ"ל לעיל סי' מ' בבפ"ד סי' ס' ס' הל"ל הב"ח דבמלמא מים בחלל הגוף ערך בדיקה בלבר לברים הוא רק מבום הדיעיק שמא מבקלקל מלברים הפרמיים ע"י המים כדרך המים שבקלקלן עי"ם ועי' בדברי לעיל סי' מ"ה (פ"ק י"ח) שב' ק גם מהבה"ל מהר"ם מקלמלרא ז"ל מבחבר דב"ל לא שיך אלא דוקא בהבהמים הוא בחלל הגוף בלי שלחופה אבל בבשלחופה מבבן בין המים לבברים הפרמיים אין מקום לחם המים שבבבר בשלחופה קלקלו הלברים וכן ראיתי בספקים של הגאון מ' ליב בערלין ז"ל כתי' שב' בהה ובהה בבמים ובמלמא המים בשלחופה לא הי שם רישותא בלל עכ"ל שב' ראיה בבי"ח מבבר הל"ל ס' קנ"ב שב' בחלמא מהבו' דמים המלמא בשלחופה אין רישותא כלל ד"ל והוא ביאה אלא מלמרים עי"ם והוא מבחבר:

את רוב הכרס (מז) והוא המקום מן הבטן שאם יקרע יצא הכרס (יז) אם נקרע בשר זה (יח) טריפה אע"פ (יט) שלא

ודרכי תשובה

מ"ם בטמין זה וכ' דאם נקרע רוב כל בשר החופה את הכרס אף שאינו רוב ממה שמטון עד הכרס אלא למעה מהכרס טריפה עי"ש וכ"כ בד"ק שם להתיר בכה"ג דכל שאינו מטון עכ"פ עד משהו יתהכרס יש לאסור עי"ש אבל במק"מ שם הגלה שזה עד דעת הטוסקים ואין נראה לכל זה והעיקר דאין לאסור רק ברוב מה שמטון עד הכרס ובבשור זה מסעדין הן לקולא הן לאסור עי"ש. (מז) והוא המקום עד"ק פ"ק ב' שכ' דגם במקום הגלשת שהכרס מגיע שם הוא בכלל הטריפות עי"ש וכ"כ במק"מ סוף פ"ק הל"ו ועי' בש"ת חת"ר לאברהם חוו"ד ס' כ"ב (בסוף התשו' בד"ה וע"ד מ"ם) שכ' וז"ל וע"ד מ"ם דומכ"ת בשם מנקר אחד שאמר שהנקב הזה הנמצא בין צלע י"ב לצלע י"ג אינו כלל בשר החופה הנה טיחו על הש"כ המומחים דשה"ק לעיין היטב בבהמה ולא היטב שהכרס מטון כנגד הגלשה הל"ל בשופן רק לאמנה הם כנגד היתרת שבנגד הריאה וא"כ אין לדיין ח"ח מה שעיני ראשות שאם הי' הנקב בין הגלשה הל"ל מטון כנגד הכרס בהיותא הוי בכלל בשר החופה וכי מכ"ל ומבש"ת מחמו"ר דברי חיים ח"ח חוו"ד ס' כ' (בד"ה ומה שבאלתם) יעש בזה ומבש"ה מוטו"ד תניינא ס' קנ"ה שבאל בטמין זה וכ' שבאל להשוחטים המומחים שלו ואמרו שגם הבשר שבין צלע י"ב לי"ג הי בכלל בשר החופה את רוב הכרס וכ' והרב שהורה להתיר בזה וסמך עליו על מלו דהו שאמר שאינו בכלל בשר החופה לא מוב עשה וגם הכלים אחרים מבהמה אי מי"ש ומבש"ה מלאכת קמח ח"ב ס' פ"ט שבאל נ"כ שלוה אי בשר הנאמן מהרש"ק ז"ל הל"ו וכ' שם הרב הגאל שהשוחטים הקבלנו ומבנו דגם בשר שבין צלע י"ב לי"ג שייך לבשר החופה וס' וחכמו להנאמן מהרש"ק ז"ל מבריאר והשיב להם שהוא אינו אף שבאל להשוחטים אלו ומקרו אח"ו ומאמרו דגם זה שייך לבשר החופה את רוב הכרס אמנם הש"ב דק"ק פסריא אמרו אינו בכלל בשר החופה את הכרס והרב הנאמן דק"ק פסריא עשה מעשה ע"י וכבשר הבהמה וב"ש סמך הרב הגאל הל"ל והיה גם הוא בעובדא כזו ואבאל אם ספר הורה הרב בזה והביב דלא הורה יפה בזה ונסך חמתו על הרב הגאל הל"ל אך מעתה לנו לקבל בזה אחרי שהשוחטים דקבלנו ודק"ק בראר הביאו כי זה שייך לבשר החופה את רוב הכרס אך יכריש הש"ב דק"ק פסריא בזה ומה"ם שהוא תימה על הרב דק"ק פסריא כיון שאינו בקי בבהמה רק בדיבים אך עשה מעשה לקבל נגד השוחטים הל"ל הבקיאים בחיתוך הבהמה שאומרים שהוא שייך לבשר החופה את רוב הכרס וכן הגלה לדיעת שהיא טריפה נמהרה ומים ח"ל והזוס כי אלו הרב הגדול מ' אלעזר שטרנא ר"י אבד"ק סטרשוב (הוא אבי זקני אחי"ר הרב הקדוש המשורסם בעולם אלה"ה שה' אח"ב אבד"ק לאמהוס ושם מטחנו כבוד) עם ב"ח בית שלמה ח"ב סי' קי"ג ר' שאלה מטורים בהבהו' ההשב"ן והבשר שבין הגלשה אינו בכלל בשר החופה את הכרס עי"ש וכ"כ בס' דעת הורה פ"ק ז' לדיעת עי"ש אמנם נמנעתה לא לענינו אם יש לסמוך ע"ז לקבל כיון שהטיחו הגאונים הל"ל בשם הש"ב המומחים שרלו שגם כנגד הגלשות מגיע הכרס והבשר שבין הגלשות הוא חופה את הכרס מ"כ כיון שהחזיק מעיד להיתר מדברי ההשב"ן האחר יל' ולאסור מה"מ הבמיטו כל הטוסקים דברי ההשב"ן ולא הביאו דבריו לדיעת ולע"ע: (יז) אם נקרע. עי' בנה"ק סוף פ' שכ' וז"ל בשר בנגרת כן פחות בשר לא נגרת גמול וכ' דבשר' ובמק"מ פ"ק ז' שכ' של"ע בנגרת כן פחות בשר לא נגרת גמול וכ' דבשר' יב"ח לא ליהה מלאה שם להבשר עי"ש (יח) טריפה עפש"ל פ"ק ד' מ"ש דל"ל דלא הי אפק רק ולא טריפה ומים בל"ע עי"ש ועי' במק"מ פ"ק ה' מה שפלאל בזה ובסוף מהן נ"כ פרים מסבירוה ודהן נ"כ סדלא טריפה עי"ש ועי' בפ"ח בדף האחרון שכ' דטריפה זה דנקרע בשר החופה את הכרס אי טריפה מחמת עצמו דלא הבא"ח שכ' אינו טריפה מכ' עצמו אלא מחמת דסף הכרס ליקב עי"ש ועי' בפ"ח פ"ק ה' שכ' נ"כ שלא מל"ל להבא"ח זה עי"ש ומבש"ה מוטו"ד תניינא ס' קנ"ה מה שכ' על דברי הת"ח בזה וכ' שם לו לבא"ח דלא' מדברי הרשב"ש עי"ש אלא דאם אינו הבא"ח בדף האחרון שם ועי' בד"ק פ"ק ג' ובנה"ק אות מ' ובמק"מ שם ובנה"ק ז' בתוך: (יט) שלא. ובעיא קרע זה אי בהא"ע בחמלא פ"ק ג' שכ' דבהמה שבחמה תבריחה נקרע וכו' ואף שהאיר שלא טריפה ומפה"ש פ"ק ג' מ"ש מהבל' הפל"מ בשם הבא"ח החזק בשבש הטור מבחון ניקב בשיטר אז טריפה עי"ש ועי' בגלי פ"ק ז' שכ' בשם הרשב"ש שם לחלק בין שאר קלא בשר לא לאו ופיסם

וכן אי טיבא להחזיק עי"ש ועי' בפ"ח סוף פ"ק ה' ועי' בשע"ת סהמיה ז"ל סי' ע"ו שכ' דאין לסמוך על דברי הבא"ח לחתוכה אף בספק יש להפיר החלב ובמ"ש הבית יעקב והבל"י והבהלה עי"ש ועי' בפ' לב אחרי של חולין דף ל' ע"ב ודף ל"ב ע"ב ע"ש בדברי הבא"ח בזה וכ' דגם הבא"ח לא הקיל רק בעובדה ע"י עניה אבל אם נעבה ע"י חולי גם הבא"ח שהה שהיה טריפה עי"ש וכ"כ בש"ת שו"מ קמא חלק ב' סי' ע' והבל"ח בעצמו לא הפיר בפחות רק ביחוד שבלא מעניתה החוריים אבל בספק מחצה חולי גם הוא שהה לאסור וכ' שם שהטורה שהורה להקל בזה כדעת הבא"ח הורה הכן פורד ותורה וגם לענין הכלים יש להחמיר וכל מה שאסור להטיל יגעילו עי"ש אמנם בש"ת רביע דברי חיים חלק א' ביו"ד סי' כ' הגלה דהא ודאי דאין חילוק בין אם בא הנקב ע"י עניה לו שבא ע"י חולי בכל"מ מהני אחמת הטור לבד ולא כדעת פיה לטרים שלא לחלק בכך והאריך להשיב על נוף דברי הבא"ח שמקל אם הטור אלא אין דברי בראות אמנם לדעת הסכרים להקל בזה מעמם ס"ם עי"ש וכעין זה כ' נ"כ בש"ת חבר לאברהם חוו"ד סי' כ"ב וכ' דכל שבשור בשאר בלום אלא שבבשר שמחמת הטור לבד נקרע ע"י הגיעה יש להבשיר אפי' אלא בספ"מ עי"ש אמנם בש"ה ביה שלמה ח"ב סי' קל"ב מסיק עלוי ותמה דברי עי"ש ובבש"ה מוטו"ד תניינא סי' קנ"ה שכ' דאם כי להחמלה אין לסמוך לחומרא כדעת הבא"ח בזה מ"מ בדיעבד אם אירע שהורה המורה להקל כדעת הבא"ח לא מהדיק שבדה עי"ש אמן בדעת ס"ק ו' ובש"ח שאלה שלם הגיעה סי' רפ"ו הביאו הבו' הגאונים הל"ל והשיבו על כל דבריהם וכ' והעיקר לדינא להחמיר דלא מבני מה שבאמר הטור בלא בשר ואפי' אם יחוש שנעשה ע"י גיעה החוריים אין שום מ' קולא ומכ"ם אם נעשה ע"י חולי עי"ש ועי' בנוף דברי הספר הפלאה לנתה שהגיה הבה"ם שם שכ' כן להיות דעתו לדינא ובכלה בשאר בשר אע"פ שהטור קיים יש להמרוך עי"ש ובעבש"ה ספר יהבטא פי' מ"ז בד"ה ידון אם נעלה שכ' נ"כ לדינא דאע"פ שהטור מבחון הוא שלם ויפה מ"מ בספק שם בשר הא"ל נקבב מפלם הטור לבחו בלא בשר אינו מלל ולאו בשר אמיתה עי"ש ובעבש"ה ברכת יוסף חוו"ד סי' כ"ה מ"ם בעין זה וסעלה דהמקום שלא היו מהגין להקל בזה יחוקם במהגנם שלא להקל רק אם בשאר מעמ בשר עי"ש וכ"כ בש"ה אחרי ושמני סי' קכ"ו עי"ש בתוך ועי' בד"ק פ"ק ד' מה שמגמד בעין זה וכ' שלוד הכרס בעינן שיהיה בשר שלם וכל שם קלא בשר במקום שהוא חופה את הכרס אע"פ שבבשר שחון לכרס לא מעלא שם שם בשר יש להבשיר עי"ש ועי' מזה במק"מ פ"ק ע' ועי' בדע"ת שם שכ' נ"כ הכי לדינא דכל שבאחר תחת הטור על כל שהה הקרע מעמ בשר שלם אפי' רק קרחת דק של בשר יש להקל ואם יש ספק אם בשאר קרחת בשר שלם לא הוא ספק אם הקרע הוא בשיטר אפה ברוב הטוני ויחוש שלא הגיע בשיטר רובו בתוך ולהקל אף בכאלו הטור שלם והי אם פ"ם אבל אם יש ספק שמא הגיע לדיבו יש לאסור אף אם הטור שלם ואין חיטוק בכ"ז בין הקרע לגיעל ואם יחוש שם' מיבל בחוב שוני בשיטר אפה הוא אסר בשיטר אבל יחוש שם' בו מקב כ"ם יש לאסור והי פ"ם לאחרונה עי"ש ועי' בפ' דברי שמל ויחוק ודעת בהמאמות דף ל"ד ע"ל מ"ם בענין זה וכ' דבנוף הדין הוא מאמה ולאך יוכל לחזות שבשר יהי' שלם ובבשר הקרע מהגיעה הא הטור אחת מל הבשר ואל"כ יש לחזות שבשר שלם' שבגה מיקב הקרע לבשר נ"כ אלא שהרבה ואולי מיירי שיחוש שלא הקרע הטור רק במקלה אבל לא ברובו רק שבבשר הקרע ברובו אבל לדינא כ' דכל שהקרע גם הטור אפי' לא הקרע הטור ברובו יש להמרוך אם הבשר הוא הקרע ברובו עי"ש ובבש"ה בין שלם חוו"ד סי' כ"ח שמאל בחחות שם לחם בשמה בבשר הפוסה כנגד הבר מעיים ומ אמר יחוש שבא מעיות החוריים ומ שלא"ל סבבנה ומ שבקלים מעדין עליהם שיבר שהם ע"י חולי מה דין החלב בחיבה גם אם בחחו מה דינם ואם מיכים בדיקה נגד אבריים הפרמיים וכ' ולאם יחזק שבשר הבהמה מבחון אין שם רשיחה יש להפיר החלב בשם"מ מחיים וכ"ם אם שהה יב"ח ובחלה יש להיר החלב כלי שם מקשק אבן אם לאחר שבחחו מלא שם קרע בבשר הפוסה בשיטר המרוך הטור כי' שלם מבחון אין לסמוך על הבא"ח להקל בזה כי יש הרבה מדיים להחמיר אבן אם יש ספק אם כ' בשיטר בשר אם הוא מחמת הגיעה ע"מ בין בין אם יחוש שבקרע הוא מחמת חולי ובין שהוא מחמת הגיעה ע"מ בין ספק אם כ' בשיטר המרוך יש לחד לסקל מעמם ס"ם בהמיה ז"ל סי'

הגיע (ג) (כ) קרע (כא) זה לכרס עד שנראית (כב) אלא (כג) כיון שנקרע (כד) חוב (נ) עובי (כה) הבשר הזה או נימטל (כו) טריפה וכמה שיעור הקרע הזה בארכו אורך טפח ואם היתה בהמה קטנה (כז) ונקרע (כח) רוב (ד) (ז) ואורך הבשר הרופה את הכרס אף על פי שאין באורך הקרע טפח טריפה הואיל (כט) ונקרע רובה

ר' מרכי יהודה בשם שם וכתוספות שם ר' נתנאל מי יפה וכו' הכי"ף והרמב"ם שם וס"ם וכתב מר"י וג"ל ר"ש לחם חמצו דשמא חמץ

באר היטב

פתחי תשובה

(ג) קרע זה לכרס פיין בתפארת למהר"ש שבתב מלשון זה משמע דוקא שנקרע מבחוץ אשר אינו נקב משמע וכתו"ר כתב דמ"מ אין להקל וכתוס' ובמרדכי בשם ר"ם ר"ל דאינו כזה אע"פ דבן הרמימי אלבה למשנה מל"ל (ד) אורך הבשר שבשה"ע ופיין בתפא"ש שבתב דה"ה בהלכסון לא כתבי מבנל וקרע הוא חד לא מפח ובלא חבורן וא"ע לדינא מל"ל

(ג) שנתה חברתה נקרן במקום כרס הרוטה ומיכר שמצה המקום גבוה בתקום הנרוטה מד שנראה שניקב הבשר שבל כרס הרוטה והשור שלם אם יהיו שניקב בשר הרופה כשישור שנשרשה בו דה"ש אורך טפח לא הי' טריפה מחיים ותלבה אמר כדין תלב בתקום אחר ולא מתחת ולא מתחת הקרע כשישר טפח מ"מ יש לבחוק בחיבורים הפגימים שקיבלתן בתמה (כ"י ג' ס' י"ג ופיין כה"ג קס"ח ופר"ח ס"ק ו') (כ' ג"ל ס' מ"ם אם נתנה מתחן חיבור בכרס ומבנד אחרו מקום מנלה כרכלה בכרס חליק לחומרא דהלא הכרכה בלה אבל אם מנלה קרן לא מחמת בשר בכרס אע"פ שבית הכוסות מבדר לאיה מקום לין לבטריף מל"ל) (ד) אורך ומבאר הש"ך דה"ה רוב חיבור וגם בבהמה גחלה שבשרה טפח אין חילוק בין לרוחבה

תשובה

דרכי

ופיי"ם עוד בתשו' שאח"ז מה (כ) קרע זה עבאה"ע מ"ם בשם הבית יעקב דאם יש ספק אם יש כשישור טפח שוכר החלב מחיים ופי' בתק"מ סק"ע מ"ם בבאיר דין זה וכ' שם עוד דה"ה אם יהיו בחלה שם כשישור רק שהספק הוא שמא כשאר מעט בשר בפרס שלם וכחומה אחה ספק אחר להקל בה"ע אבל בשהבר ר' מר שהמצור והלר ולא שוחר לשחוט ממנה החלב בחיי' ואם בחחמה אח"כ יש להתיר הבשר אפי' לא בבדיקה בפרס בכל אברים הפגימים מחמם נקב ואלו י"ל דאף להתלה מ"ל בדיקה בשה"ג כי בשה' יב"ח לא הלידה מהני בזה כאלו בבדיקה עיי"ם ובגה"ק אות מ' דלגה בד"ק שמחמיר דבכ"ל לא מהני יב"ח עיי"ם (כא) וה. אבאה"ע מ"ם דבמקב ע"י מחם לא קרן מרחה דשמא ניקב הבני מעיים ובבשו"ת מחמה"ד המיגת סי' קפ"ב שכ' דאף דקיי"ל דים חיטין בקרן בין יש ט שוקן בין אין ט שוקן ואלם הקרן הוא רחב כמה"ל סי' ל"ח מ"מ זה הוא דוקא בנמצא בחלו בגוף דשם לא חיש לא ניקב לא אם אינו ע"כ אחריו דבשחיט שאין ט שוקן לא חיישיק שמא ניקב אבל אם ראוין שהקרן הזה ניקב הבשר ובבשר שבל הכרס לאוך בחלו כיחר אחי אחר שבחיד הוא רחב בראשו ואין ט שוקן כלל אפ"ה כיון דחיש שניקב בחלה יש לחוש דבמו שבאה נקב בשור ובשר הקשה כן עבה ג"כ נקב בבני מעיים הדקין שבקל לנקב אחהם לך זה דוקא אם רואין שבחיד הבית לפרס לאוך הבהמה אבל אם יש ספק אם הגיע לפרס לאוך החלו לא לא אין להחמיר דה"ל ספק על ספק לא על ומוהר אחי' בלא הפ"מ עיי"ם ובבשו"ת רבמי שאלה חו"ד סי' כ"ט (כב) אלא כיון שנקרע רוב עובי אבאה"ע מ"ם בפלוגתת הש"ך והפ"ת ופי' פרי הואר בספק כדעת הפ"ת להחמיר אבל בבר"ח סק"ו ' והב"ם סק"ה וכו"ם ופפ"ד סק"ד' בספק להקל בהב"מ כדעת הפוסקים שבבית הש"ך דדוקא משלם בכיס עיי"ם ופי' בד"ק סק"ד' שכ' שכן הוא המנהג להקל עיי"ם ופי' בפוסבר שם שבספק אם הקרע הוא ברוב אורך רוב עובי ויש ג"כ פלוגת מעט שלא כשישר הוא אורך לא רוב עפח דאולי אף המקילין מודים בזה להחמיר כיון דעכ"ל מישוב מפולם הוא ועוד שם לחוש שמא הי' בפלוגת כשישר רק שבבריא אח"כ ופיי"ם עוד בד"ה בפ"ם ובמק"מ סק"ח ' שכ' דגם בזה מלאה להקל בהפ"מ עיי"ם והנה ראיתי בבשה חיים סק"ז שבאלה הבשיקר לדינא דנקב משלם מריפה ולא כהפ"ת עיי"ם אבל לפענ"ד אין לחוש לדבריו כיון שאין כן דעת רבותינו גדולי הראחונים ג"ל והבריו אין כחלו לסחר דבריהם שבם לא הביט בן ומומיהם אט שוחן ופי' בדע"ת סק"ד מ"ם בזה הבאלה לדינא דבן בניקב ובין בינקל רוב עובי בשר החופה בין אם ניקל כשישר טפח ובין אם ניקל רוב לרבו ובאחר אמרן לשר לא לא חלו מעט בשר שלם אחי' אם יש בם בפעם בשר הל"ל נקב קטן יש להקל בהפ"מ ואף אם הנקב רחב אלא שבאה פחות מעט מכשישר טפח יש להקל אבל אבל הכא דבעיק רוב לרבו ובאה פחות מעט מכשישר רובו יש לאסור אבל בבעמה הנקב אות ג"י לבחופה יש להקל בם בזה עיי"ם ופי' בד"ק סק"ה מ"ם לעניין קרע שבשרה בשר החופה שהא זר שלא כנגד זה אם הי' כפולים ובסוף דבריו טעה להקל דזה שלא כנגד זה לא הי' כפולים עיי"ם ופי' בתק"מ שם שכ' שכן עיקר לדינא דבל דלכא שעיר רוב עובי בפולים אחי' אם ניקב כשישר בזה שלא כנגד זה אין להחמיר ויל דגם להחמיר בשר בכהה"ג עיי"ם (כב) כיון שנקרע ואם נמלא מחם בשר החופה אחרונה לא פרס ובאלן שלא ניקב לחון מריפה כי מאין בא המחם בשם אם לא ניקב לא מ' מלבדרים הפגיעים ובא לבלן שמת חיים סק"ה ר"ם עיי"ם (כד) רוב עובי הבשר עפ"י לקמן סוף סי' מ"ם שכ' דבעוף לא שיך דין

(ל) רובה: ד (לא) יאם (ה) נקדר הבשר הזה (לב) בעיגול (לג) או באורך אם הזה (לד) יהר (ו) (לה) מבסלע והוא כדי שיכנס בו ג׳ נרעיני חטרה (לו) זו בצד זו ברחוק אם יש בה אוכל הנשאר סביבותיה כשאוכלין אותה. אז (ו) בריחה כשאין בהם שום אוכל כלל הרי זה טריפה שאם ימתח קרע זה (לז) יעמוד על טפח: ה יאם (ז) נתמסמס בשר זה עד שהרופא נודרו חשוב בגיטל: פרה ופן מה נקיטין בנאר שהרופא נודרו ולכן (לח) כל מקום שהחזה ירלית הבשר דיו כגיטל (ירלכי וכ״ל נפש הבהמה מיישוני): ן מתם (לט) שנמצא בחלל (מ) הקיבה או (מא) הכרס דינו כמתם שנמצא (מב) בבית הבוסות: ז המסמס (מג) ובית הבוסות דבוקין זה בזה (מד) ואם ניקבו (מה) במקום חיבורן אפילו הנקב (מו) מפולש מזה לזה

ח״ל ושלים שם מישבת הרב נרינה ומי ווכ יוסף שם פ מישבת הרב שדות ומי שם דף מ״ג ומפרי רבים מהרש״ל והרבב״ל מרדכי יבמות פ״ב ר״ע ר״ע ומרבב״ל ומרבב״ל מהשנות פ מסכת שם דף מ״ג ומרבב״ל רש״י שם

באר היטב

(ה) מבסלע פי׳ הש״ך דהייט שרפרה במשנה נאורך ובמתניתא נק כאורך מיעול יהיה בסלע ובפנים ג׳ דיעול נאדם מרפה מיירי אפי׳ היכא שהרשה אינה רחבה נענין שיש חסבה מחזה מעגל לא יהיה בלם ופח״ה כיון שהרבה מפח מרפה וכ״ז כתב דרמחבר הני הדר מכרם דיתמ״ה כתב דלך כלל שיש מריכות בנקבע ובגיבל ולח״כ מפרש תחלת דין בשיור הקר. עד סוף הסע ף ובפנים ד׳ מפרש דין גיבל דהייט נקדר בעיגול לא נאורך (ו) בריחה הטור כתב פחם לם נכנסו שם בחזקה ולא מלין כן ים עליו אוכל לא נאו הנשם כתב רש״ל מאחר דלא ידעינן כמה יהא כליכו ע״כ כתיבת ע״ה דכלומא אם נקדר בעיגול ג״ם דכל שיש נרחבו מפח ים בהיקפו ג׳ מפחים אבל אם נקדר נאורך ומפחה נכפל שפחו לא נפחו מל מפחו מל מעיגול יהיה מפחו כל שיש בו כסלע נאורך (ז) נתמסמס ע״ל סי׳ מ״נ סעיף ג׳ וס״ם כ׳ (ח) מפולש דהא נלאו הכי מפרכים

פתרון תשובה

(ד) נקדר הבשר הזה בעיגול עיין בתפארת לבשם פסבר דנקדר בבהמה קטנה מהפרים בעלים על רוב אבל לא נתנו כמו בבהמה גדולה ומתפרים בעלים מפח נקדר ונ״ע לדי״ה ס״ם [וכ״כ בספר פ״ת לות י״ אך אין כן דעת הפנ״ם והכרמי ופנמי סקל״ה ס״ם ועיין בנקבר לבוני שרד אות ס״ח שבבר דמרבני הפ״ר סיתן נ״ד סק״ג נלה הפ״ם דבר לענין רוב אמרינן סבכלו דלא מתמה לך מהסתפקות פל״ע ד׳ פ״ד יש לחרים כדעת הפנ״ם וט״ע דכל היכא דשיעורו ברוב אין טהא בו דין דלא מתמה ומתיק דבאין הפ״ם יש להחמיר

דרכי תשובה

(ל) רובה מי׳ בס׳ יריעות שלמה סל׳ שם נחקר מה הדין אם נקרע לא מיעל בחמ״ה ולא רוב והא אין בספקא דלא אסבר לגמלם וכרי שמים בחלא מ״ל לגמלם וכיכי דנקרע ע״י חולי דה״ל ספק טריפה דלמא הוי הקרע רוב יותר מהאלי הבלם וסיים דלעיבו מלה בחלא הוא ספק טריפה פ״ים ומי׳ בדברי לעיל סי׳ ל׳ (פ״ק ג׳) ת״ם מעמין זה:

סעיף ד (לא) אם נקדר עפר״ם מ״ם מהלב״ם שהכריע להקל בהפ״מ ולשטר בבהמה קטנה בבלים רוב ומי׳ במ״ה פ״ק ה׳ סל׳ הלם נקיר שלם תחתה הוא יהי׳ בכפל גם הבה״ם יודה שהוא טריפה פ״ים ומי׳ מקיים פ״ק י״ד סל׳ דל״ל דהייט שנקדר כל׳ שליר רוב ובעיקר הדין כ׳ שם להפליא פ״ד בזה כי לדעת מסתבר דגם בכה״ג יש להקל בהפ״מ פ״ים: (לב) בעיגול עפ״ק פ״ק ד׳ בד״ה פ״ם ופ״ק ז׳ ד״ה ספק ובמק״מ פ״ק פ״ו דקיבע שמלא בבהמות מעניתם חברהה והוא מה שקיין הור״ן שלא״ג לף שהקב עגול ונראה כחברון יותר מכסלא אין לאסור כי בלמת אין שם חברון אלא קרב רק שבחמת מתיחת הבשר שע״י הגיחה מהעגל הנקב ונראה כלעו חבר שם אין לשער ע״י שיחתה הקרע בכפל ואם שלה שם רוב לא סבה פ״ריפה ולם חבר רק מעגל ואח״כ מהעגל לגמרי מכסלא ל״ם פ״ים (לג) באורך וה״ה בחתוך גלון מהכרס״ם והוא פשוט (ומ״ל פ״ק כ״ו): (לד) יהר מבסלא ע״ל סי׳ ל׳ סעי׳ ב׳ ובדברי שם (פ״ק כ״ה) בשיעור בסלא כמה הוא: (לה) מבסלא עבאה״ם מ״ם מפלגתא הע״ז והכ״ך ומי׳ שמת דיש פ״ק ה׳ סל׳ דלדעת הטיקר כפי׳ הט״ז כיון דשמחה מדברי הרחבר דכל מיקב במשלם אפי׳ בכל שהוא מריפה ובע״כ כפי׳ הפ״ז דהמחבר הדר מפרש בסעי׳ זה שיטר מיעל הרייט נקדר אבל מיירי בע״כ ונקדר שלא במשלם דבמשלם אפי׳ בכל שהוא מריפה אבל מיירי בדברי לעיל (פ״ק כ״ה) סל׳ שדברי הטטת חיים הוא יחיד בזה עד כל נחלי רבותיה האחרונים ולין לאם לדבריו ועיין בהא ולא נסיים דברי לענין דברי הפ״ד פ״ק ז׳ דלפי פסק הרמב״ם והפ״ע בסעי׳ הקודם ולם נקרע רוב שני הבשר ה״ל כמשלם ה״ה כלן בני נקדר וכל שנקדר חב שני הבשר ה״ל כמשלם מ״ים ולפמה״ל (פ״ק כ״ג) להקל בהפ״מ בנקרע ממילא דה״ה בנקדר ומי׳ ביד אברהם שבגליון הש״ך בסעי׳ זה בד״ה ודע: (לו) זו בצד זו מפר״ח פ״ק ד׳ סל׳ וכיון שהרשה עגולה שבנפים הא׳ נרעין בחתוך הגיעגל וכין שהרשה הוא אחיבה ובכפים הא׳ נרעין לאחר שהה רשה מריפה מ״ים ומי׳ מקיים פ״ק פ״ו שמחמה ע״ז דהא שיטר ג׳ נרעינין לא מאחר אלא של אחחב של הגיעגל מבל״ל רשה אחיבה מה בכך שהרשה מחזיק ג׳ נרעינין מ״מ הרי אין באותו הבחון בכלא כי מעגלא ג׳ מ״ים: (לז) יעמוד על טפח פי׳ הפלבוראן גם אלא אחחב לאלא סאחר. שפת חיים סק״ו. ומי׳ מ״ז סק״ח:

סעיף ה (לח) כל מקום שנשתנה בראות הבשר מתב״ם לעיל סי׳ מ״נ סק״ד ומי׳ סק״ח ומבמק״מ סק״ו ד׳ סל׳ לדעת דכ״ז הוא אם הוא חלק בלים שנתמסמס הבשר קצת לא שהיל כל שנתמה המרלה הלם לא נתמסמס הבשר רק שנתמסמס מרלית הבשר לגבי ל״ל דקל ולא להרב״ם דמתחיל

ונכ

ל פוסל בסם ר"ל סם בסמם דף לו ובן סכים כרסב"ל וכרלן וכמרלבי בסם דאר"ם בסם אלו ובשאר

כשרה ואם הנקב בשאר צדדים שאינם דבוקים יחד (מו) לאם הנקב מפולש מעבר אל עבר (ס) טריפה (מז) ואם לאו (מח) כשרה בין בהבסם בין בבית הבוסות: הגה (מט) ויש אוסרין בהבסם (נ) אפי' (נא) בלא

נקב מפולש (עור בסם רס"י ותו"ם סאורן ותו"ם) (ו) (נב) וסכי (ו) (נג) נסגר אם לא בסקיס ספסר מרוגה אלא (נד) יש לסמוך (יא) לסכשירין

פתחי תשובה

בהפ"ם אבל בהפ"ם יש לסקל ע"ם] (ו) וסכי נסגר [בנכ"ע ותו"ם ומיהו מרלה דבעינן ק"ד מבפנים עיין מר"ם שבמגיד אף נתן ק"ד ובפת"ב בסכים לבפ"ד עיין בתשובת

באר היטב

מה לה ול"ד שבסקב אלו מחגל זה לחגל זה אלא אינו ניקב בסמם לחד לא בית הבוסות לחד בסקיס חיטרו כדורה מבוס דחזק בסמם מגין על נקבי ב"ה והזק ב"ה מגין על נקבי בסמם (מ) מרפה וכ' הב"ד ואפי' נקבו אי הגרה בסקיס שבוכר

ע"ב בסמם ומחזק בם בשומן אינו פוחם דחלב מחמת סוא ומה שבקרא בסמם וב"ה בסרים ע"ה אף בסמם מחבר ו וסביב לחיטרן כשלחה מבדיל ים חזק לזה וחזק לזה ובאיתא בם שפכים זה לזה והמאכל נכנס בסמם ומחבסמם לקיבה ומהקיבה לדקן (י) סאם יבסמם אינה ב"ד בין שעורו דק חיטיק אמא ניקב והברי"ם וכ"ו חזקא כבניקב מחמת מלי כבר אפילו בלא בסבר מרוגה ולא דוקא בבסמם אלא ס"ה בנית בבוסות בסקיס בסמם הדק אבי הבקיב בסמם מרפה אפי' ניכל קדם לם מבחון מיהו מלאה לבעינן קדם לם מבפנים דאל"כ ניחא אחר פחיבה מחבר בבסמם דאם אינה בבסמם אלא אינה בבית הבוסות לחד לא אלא שבר מ'. ובשיטת רש"י ויש אוסרים אלו בסקיס הדק אבי מרפה דומיא דבבסמם כ"כ רי"ו) (יא) אמכשירין . וכ"ם הב"ד דלא אב"ה לאוסר ע"י מחבר

תשובה

בדרך אבבר"ם לאחת בו ע"י"ם ומא"ו ס"ק ס' ובפ"ד ס"ק י"א אבירים בזה לדינא דאף אם ניקבו בסקיס שם אבי שרוחה מ"מ כל אחן שם אלב בהעסק בין הבוחרת כבורה בין אבקב זה לחבר זה אף אלא אינה ניקב אלא שור מ' נבר אבל אם ניקב בסקיס שם שם כ' שרוחה ויש שם אבב הבפסק בין הבריחה אל מריפה בכל ענין בין אבקבו אבירים ובין לא ניקב אלא מ' דהאלב מבכל הבפיחה ע"י"ם (מב) אם הנקב מפולש עי' בבו"ם בית יאחק חו"ד ס' ס"ב אבאבל בדבר בהבה אחת אבי' אבדר ביה"כ לקבה והי' מהחזק ובחזק ובסקיס בשוכבין שם בחולה והביה"כ הי' נקוב מבבלע"ב ושור הקבה הי' אלם ואבאל אם מבבי אבינה הקבה לביה"כ בין דהיי אבינה אבר אחר ובלבל בזה ול' דם להבריף בזה בפבישות עיי"ם בבריסת (מג) ואם לאו כשרה אבלה"ם ומבבא"ם לאחת לדק הבחבשות חו"ד סי' כ' שבאבל בלאבה שבהעבקה בביה"כ לבעביר הקבוס מבלוי ולנקבה אחו ולא לאחבה בו שם נקב כלל רק לאחר אינו מרלה הבריחה בעבר ג"כ ולאחר שבריה בבסבן אינב מלאה בו נקב מפולש ול"י אם אבבר לבלאת אבבבה אלבי בריחה ובבסבן בשאר ובחזבת הנקב לאו אינם אבבר ניקב רחב הנקב מחיים רק אבי"ם הבריחה בבסבן בהבלם הנקב מבבלע"ב וכ' ולבאחרה י"ל דאבאר בין הבבדיקה מבבבה בו לא תליב בבבאבים ידא דבבחבא אף כ' אינם לבקל בין אבחבר בבבבה אבלאבה בשאר מלאה ולא לאבבה הנקב ה"ל בבדיקה מבלייחא עיי"ם ומבבא"ם אינל ומביב הבינא תלב ד' אי' ל"ה. (מד) בשורה מבלאה ס"ק י' מ"ם דל"ו מיירי בנקב ע"י קן ומחבו ויהיב דאחי' בנקב ע"י קן לא מחבו אם אין הנקב מבלים דבא אבחבר לבבבאר ומבבא"ד ס"ק י"א ודאחי' לא מבלא הבחבו בחבבה בבה לבבינו אלא שובחה אם כבר עיי"ם ומבלב"ם אף אבי' בבבבא בבבבן אבבבה בבבבן לבבינו אלא אם אבבבר אבבבה אבבבה אבבבה

ח (נח) ״אם נמצא באחד מהם (נו) הרובה (נז) מחט או קוץ ולא ניקב מעבר אל עבר יהופכין אותו (יג) (נח) ובודקין אותו מבחוץ (נט) אם ימצא (יג) (ז) עליו (ח) (ס) קורט (סא) דם (סב) בידוע שניקב

באר היטב

לף בהסכמה מרובה (וסכ״ח כ׳ דלמו מחזיקין בגמרי ע״ם) (יב) ובודקין וכתב הס״ז שבדיקה זו היא חיוב אפי׳ בניקב מצד מ׳ דלא כרמ״א שמיקל בהסכמה מרובה (יג) עליו וכתב הש״ך אבל אם נמצא קורט דם בפרוכות הקבה כבדה עד שיעמא קורט דם כנגד

פתחי תשובה

בתשובת מהרם פפר סימן מ״א מ״ם בזה] (ז) עליו ק״ד עבה״מ מ״ם אבל אם נמצא כי ומיין בספר מלא מגיעלא נמולין דף ל״ח שבתב דהש״ך לפרוסי דברי הכלי אמר אבל אפי׳ אם שבתב בס״ק נ״ח דאפילו בלא נמצא בלא מריפה אם יש קורט דם מבחוץ בס״ם הבה״מ ס״ק כ״ב מכ״ם בתחוב יש לחסור לף בפיר עליו מתם ושוב כתב דיל דבחוצר יש

דרכי

ממם אין להקל אפי׳ בהפ״מ ובשיס דאם הוא שנה הרחק ג״כ כגון שהא בשיון לשבת ויו״ם יש לישב בדבר עיי״ם הרי שנם ריטו״ב פשוט לי לדינא בהכרעה הרמ״א והש״ך ודלא בהסר״ח שמקיל אפי׳ בלא בהפ״מ ועי׳ בהב״ש ס״ק י״ב וכס׳ תורת יקותיאל ס״ק ד׳ מ״ם בזה ומבואר״ה כתב סופר הו״ד ס׳ כ״ג מ״ם בענין זה והעלה לדינא דאם ניקב ע״י חולי גם בלא הפ״מ יש להקל ואפי׳ בשל נפם מ״ל לחם להחמיר לעצמו ואם ניקב ע״י מחט אין להקל כ״ל בהפ״מ חזקא אך כ״ל חזקא ע״י מחט דק אבל נקיון וקבה יש להקל אפי׳ בלא הפ״מ אם יש בם עד אחה סרף להקל עיי״ם ועי׳ מה בדע״מ ס״ק י״ד וכ׳ שם דאם רואה שבלשה מחט בפנים בתוך נ״י לחחיבה יש להקל אף במחט דק ואפי׳ שלא בהפ״מ עי״ם ומבואר״ה שאל ומביב מגיעלא הא״ן ד׳ מי׳ ל״ד שבחל בפרה שבהרכים הבודק לא יהו הרגים כי נמרך הבחסם לחוקן החזה והרגים כמו קין לו מחט בתוך הסרכה ולאחר ההפסם ומיהוא רלה כי החוב קין מחזקן החזה לא ההפסם ולא לחלו ויקב רק כמו אלי שבי ההפסם ויכר לעין כי המחט בא מהחוץ כמולך שביל מהחוץ והא הפ״מ וכבוד שבת וגם יש חמלה וגביטה מבהמה זו והאריך פובא וכ׳ דאם כי הי׳ יקוש לחיות בזה כיון שלא הי׳ הנקב משום ובפרט הגביטה והחמלה אך כיון דקן בהפ״מ אם מהדרין בהחסם בנקב אחיב משום כמ״ם הש״ך ס״ק ס״ז וכן הא המקילין דלא בעיק ניקב בקין לפרט וכו׳ הוא נ״כ רק בהפ״מ והרי כתב רמ״ז בסי׳ ל״ח ס״ק

י״ב דהרי קולי לא מקילין בבדיל הפ״מ ע״כ אין להחיר עיי״ם .

תשובה

הוי בקי״ד עיי״ם ועי׳ מה בבו״ח נלחה דבא מ׳ כ״ב כגון בסוא פשון ס״ד סי׳ ל״ד אבל דאם הוא נשום קלה מבחוץ ועב רק אחיב שיטי בבבר עיישוהא פיו כמו ק״ד דה בא מהמה כלב אחדבה בחחבה בפנים עיי״ם ועד״ק ס״ק י״ח ובמק״ש סוף ס״ק ס״ז נחה ופ׳ בגב״ם בחיהוחי דיעים ס״ק ס״ב וס״ג ובבו״ח לאות דבא מ׳ כ״ב דהיה אם בחפק בגמלא מקום קבה בחבחוב לו דמי ליבלא וקיום דם מבחוץ וכ׳ ומדברי הפרמ״ג שם מבחבל הש״ל דבבר קבה לא הי ריעותא ועיי״ם בחם״ם בזה לדינא ופ׳ בדע״ה ס״ק מ״ד שבחבל בקיבה אחי׳ בחיבה יבלא בפנים ואחר בלחת היבלא הי׳ מקום קבה קלא בחבחוב ואח״ז בבאר בבר אלא ויבה ובבגדו בחוץ הי׳ סרכה וחבלה דכיון דלא הי׳ בבאר אלא חבחוב בחוץ אם בחבחוב אם בחבחוב בחוץ לא הי׳ בבאר אלא בחבחוב בחוץ

כלו וטריפה (סג) ואם לאו (יד) (סד) בשרה (סה,סו) (אפי' לא נמלחה (סז) רק מעט מעט פחות אלא (פז) ניקב) והוא שלא מלחו (סח) ולא (סט) הדיחו ואפי' ראש העב שלו (ע) לצד (פז) חוץ: סגה (פב) (עא) ויש מקילין להחיר ולא

אם לא ניקב מעבר לעבר והודח ומלח (עב) לא (יז) שנאבד

פתחי תשובה

(ב) ויש מקילין להחיר פירן בדבמ"ל שבחב להכניע דהיכא שהיה דם כפרים אלא ולולי נמצא מחיים ולא בדק מבחוץ אם יש קרום דם לא פריפה אבל אם לא בדק לא בפרים ולא מבחוץ אם יש קרום דם הגם לא היה נקוב מבי הדמים לא אמריגן כמחצה הותרה וקי"ל אם ראה בפרים אלאן שם קרום דם וקרום שבחב מבחוץ נאבד דאבד אפילו אלא בחקרים כס"מ ובש"ע דמחצה מדברי לאפילו לדעת הש"ך לקמן סימן ט"ן סק"ג שפסק דהיכא דליכא כס"מ לא פ"ל בפסק דלא יצא מחיים יש לאסור מ"מ הכא בבר אפילו אלא בחקרים אם לא בהסכר מחזה (סז) ניקב ומחב הש"ך אפי' לאלן דאסור בהמחם אלא דמי ליבש לא קין בשם (יד) בחרה ומחב הש"ך אפי' לאלן דאסור בהמחם אלא דמי ליבש לא קין בשם לא נ"ל מן ל"ג דחיישיגן שמא הברית י"ל מבשם דהכרם מן לשלם ואם ליתה שהיה בתחלה מעבר לעבר כמו שהיה לא כך היה ע"ז למלוח שהה וגם קרום לא היה יכל לעלות שם אבל גבי הבן כיון שמתחשבת חמיד כדאמריגן הש"ס דאבלה ביה ומעיל וכו' ליכא נמיהו שמא מעיקרא ניקבו ב' הצדדים ואחתחה הבטנא חוצה סמחם לפרים ולא עלה הקרום מבחוץ וכ"ז לדעת המחבר אבל בבר מאבלר לעיל בהא"ה דהיכא דאיכא בהסכם לא פ"ל בפסק דלא יצא מחיים יש לאסור מ"מ הכא בבר אפילו אלא בחקרים אם לא בהסכר מחזה (סז) ניקב ומחב הש"ך אפי' לאלן דאסור בהמחם אלא דמי ליבש לא קין בשם לא נ"ל מן ל"ג דחיישיגן שמא הברית (יד) בחרה ומחב הש"ך אפי' לאלן דאסור בהמחם אלא דמי ליבש לא קין בשם כבר נמי מ"ל מריפה בזה אם המחם קמה לא נחלה (יז) שנאבד מחב הש"ך דלכאורה נראה לפרש דמ"ל שנאבד ביה הכשרה והיה יחוש אלא ניקב לאחן אבל היכא דנאבד ולא היה יחוש אלא ניקב לאחן לא לא מריפה אפי' בהסכר מחזה וכ"כ הש"ך מיהו אלא שפקפק מחדרין אף בזה (וכ"ש אם יחוש בוודאי אלא ניקב לאחן רק דלא ידע אם יש ק"ל מבחוץ ולאבד ע"ש הש"ך ואר"ח אפשר לבקל חזקא אם יחוש אלא ניקב לאחן אבל היכא

באר היטב

אם לא בהסכר מחזה (סז) ניקב ומחב הש"ך אפי' לאלן דאסור בהמחם מחזה בבית הכשרה דאבר מאחר שאורו עב לא חיישיגן שמא הברית (סח) חון אע"ג דבני כבד בפי' מ"ל מריפה הכא כיון דל"ל אוכלים ומשקים ממריג דחקה ולא ניקבו הדקין ולאן ניקבו הדקין (יז) שנאבד מחב הש"ך דלכאורה נראה לפרש דמ"ל שנאבד ביה הכשרה והיה יחוש אלא ניקב לאחן אבל היכא דלא נאבד ולא היה יחוש אלא ניקב לאחן לא לא מריפה אפי' בהסכר מחזה וכ"כ הש"ר מיהו אלא שפקפק מחדרין אף בזה (וכ"ש אם יחוש בוודאי אלא ניקב לאחן רק דלא ידע אם יש ק"ל מבחוץ ולאבד ע"ש הש"ך ואר"ח אפשר לבקל חזקא אם יחוש אלא ניקב לאחן אבל היכא

דרכי תשובה

שכן דאה הלכה למעשה מגיסו הגאון המובהק מ' בנימין ז"ל שהחיר גם אם הי' אחר מבפנים ומבל על הוסקים והסברון הבדיקה גם בזה בבר מב"ם בל"ד שם הבחנה חדלי יש להחיר פי"ש ומי' מזה בבו"ת הדומ"ר דברי חיים ח"ל בי"ד סי' כ"ב בתחבו שבמלה בבבים וסי' הבחנה בין הש"ב לבקב אם יצא הבחנו לאחן ופי"ש בש"ם בזה לדינא ומי' מזה בשו"ת לבל הבחנה חו"ד סוף סי' מ"ח בד"ה וגם אם מידן (ומי' לבן ס"ק ע"ז) (סב) ואם לאו מי' בבקמ"ם בלמלא ס"ק ל"ל שב' הבבלנה מחבו לפרש בקרוב ולא סי' שהת לבלפלוחה ומלא בבבי"ב ולא פלבה מעבר לעבר רק מבר מ' לא אפי' יש ק"ד מבחוץ בבר בל החזוב הבחוב שבין הבחבו לבין הקד"ד הוא שלם אין לחלות בהקד"ד הוא מחבת הבקב דבש"ב הקד"ד מעלמה אחו ולא מחבת שבבה הבחבו מעבלע"ב ולא פלבה לבד אין הי"ל לחזוח בקב דהא לא הי' זמן לדפא פי"ש (ומ"ל ס"ק מ"ס) · (סג) בשרה עבאה"ם מ"ס מהש"ך דמש"ה לא דמי ליבב לה קין בוחבו דהבכם כיון שהאל בח מבחוב לא שיך לחם שהבחם חחה לפרס ומי' ומי' מזה בבפ"ד ס"ק י"ם ומעל סי' ל"ב סוף ס"ק כ"ל ובבי' מ' ס"ק ז' ובלב"ם סי' ל"ז ס"ק ד' ובדיל מריפה הבלמות סי' מ"ז ס"ק ח' ומי' בדבא"ת ס"ק כ"ל שבמד בזה מה הין בבבח בבחבו מחזבה מדיון קלח בבקב ים שד מבב להלאה בפרים אלא שלא מבב בבבחבו בבבחבו הבחון בבבחבו שבבקב ע"י בבבחבו וגם חיש שבחחבה לאחרי' והבינ' דברי הד"ק ס"ק מ"ז שלבד דבלא מבב בבבחבו גם בבבחבם ובבה"ב דלבה לחבר לאחרי' לף כ' דמדברי הבבבל"ם מובח לבבשך ולדינא הבלה שם חלבן בין הבבבם ובבקם בבבן מקום הבבב שבבה"ב וכי תבבא לדינא בך דלם נמלא מחבו הבחב מלב מ' לא בבה"ב בבבקם הבבב וגם לבלאה מבבקם מחבבת הבחבו בבבבן הבבב אלא שבבלב מבבחבן שלם ויפה בלא ק"ד יש לבקל ומב"ם אם יש בבב מלב מ' ובבבחבו מובחבו בבלא לבקל אבל אם נמלא בן בבבחבם לא בבבקם בבבן בבבה"ב יש לאסור לף כ"ל בבקל בבבלא בן בשד הבבבם הלא בפרים הבבבחבם בבבלבלבו לבלילא ובבחבה אבל בבבלא בן אחד שבלבלו בבבבם יש לבקל גם בבבבם ולאן בבלבן בבל"ו בבן אם נמלא בבבלא לבבבלא בבבבבחבם בבבבחבו ובן אם נמלא שבבל לבן ובבבה בבבבר שבבבבבם לבלאה מבבקם מחבבת הבחבו בבבבחבם כל שבבלב מבבחבן שלם ויפה בלא בבבב ובלא שבבל בך דיש ובלאבר פי"ש : (סה) אפי' . מהב"ם הפ"ד סוף ס"ק כ"ה שב' ולם בבבן ולא ניקב מעבבלע"ב ובבלה בבבחבו ומפני דבבבה פ"ל לבבבל מבבבחה לבבחב מבבחבן אחד ק"ד בבבבן בבבבבבה לאחבם בבבבבם אחד ק"ד בבבבן בבבבבבה לאחבם בבבבבם אחד ק"ד מ"ב סי בלא בבבן בבב בלא אחד ק"ד לבבבן בבבבבבן בבבבבבן בבב

(עג) ולא בדק מבחוץ אם היה שלו קודם לה (כי משמע בהגהות פז"ק) (עד) (יום לפחות שלישי במקום הפסד מרובה. יואם עבר
(עה) המרחב מעבר אל עבר ותורנו תחוב בו בודקים אותו (עו) אם נמצא קודם לה (יח) (עז) סביב
(עח) המרחב (וכל שכן מלו) (מרדכי) בירחו שקודם שחיטה ניקב כולו (עט) וטריפה ואם לאו (פ) אחד שחיטה
(י) דחק ועבר וכשרה יאם לא מלחו (פא) ולא (יא) (פב) הדיחו רכיון שהמרחב עודנו שם

באר היטב

דלאבד ולא היה ידוע אם ניקב לאחר לא לא לא"ם טריפה ע"ם ע"ם) (יח) סביב
(הה החיצון בין לד לו לשני לדדים דמולד אחד דוקא עליו ובב' לדדים אחי' סביב
ושוב חיטוט דנולד אחד אם מצלת ק"ד בשנים כשר עד שמצלת ק"ד באחד ובב' לדדים
אחי' מצלת בשיים ק"ד טריפה וכ"כ אחרונים דבזה מוכח שמעשה מחיים) וכ' הב"ח
אף אם הוא רחוק קצת מן הנקב כדאחר קם ובה"ג מי טריפה וכן אם ניקב מב' לדדים
ומצלת קודם דם בין מנבחון בין מבחוץ טריפה וכ"כ הפ"ר (יט) הדיחו מחב הב"ח
דבזה כ"ם מדהו כיון דנ קב מב' לדדים הרי הוא נחוקת איסור והכריקה היא כדי

דרכי

פי הרחבו והגיעו החוקר עד המחבו ובכל אורך הנקב שהי' המחבו חיובה ה'
שביל והלוהה סביב ועלרר הדם עד קרוב לאותו מקום שמחבה בסכין במקום
הדיון וכ' דלף שתעה הב"ך להקל בהפ"ם אף בלא עבדק מבחוץ אם לא שברה
הרחם מעבלע"ב זה חוקה אם מצלת ק"ד בסרום בהמעמם היד שלא ניקב מעבלע"ב
מבל בלא ה אף אם לא הרחב שהיא טריפה אחי' בהפ"ם אמנם בשובדת דידי'
שהבשר כבר מאכל וה' הבלולה רק לענין הכלים כ' דלענין הכלים כיון שיש
הרבה לדדים להקל ע"כ יש להחיר הכלים לאחר מעלים עיי"ם בתריסה
(עג) ולא בדק עבלה"ם מ"ם מהב"ך שה' הזע שלא ניקב לאחר ועי' בחב"ם
ס"ק י"ב שבביא דברי הרשב"א והר"ן שכ' הטעם דלא הדיקין בהמקום ובזה"כ
שמא הבריא מהוס דאם לחוא דניקב ומהרפא מהרלאי שיה' מיכר שם לוקה
ושיהי בבשר ומה"ם פסק דגם בבדוק ולא רלו נקב מ"מ צריך לבחוק אם אין
שם שיהי בבשר ולף בדיקה זו מעבכבת עיי"ם אמנם יעיין בהרחת יקחיהלא ס"ק
ד' (בחמלא הס"ק בה"ה ורלאתי בס' מ"ם מחדש) שבשת על הרא"ש בזה והעלה
דלא"ל לבחוק אחי' וכל שרלו שלא ניקב לאחר אף שלא בדקו אם אין שם שיהי
יש להקל עיי"ם והביאו בדעת"ם ס"ק כ"ה לדינא ופיים דהא דלא הוא דעכ"פ
סכנה דלחכה קמט ולוקה בהשר מבחוץ כנגד המחבו המחוצה בפרם יש לאסור
אף בביה"כ אחי' בהפ"ם והמה הבריא עיי"ם (עד) ויש לפעבר עליהו
בבקום הפ"ם עבלה"ג ובהה"ם ועי' בס' תוספת יהוליות שבהפק בדין המקום
שמצלת בו מחבו מלד ל' ולא בדקו אחר ק"ד מבחוץ אם יש להחיר בהפ"ם דהא
הי מרי קולי בהפ"ם עיי"ם ועי' מקי"מ ס"ק כ"ם שב' דהמעמם מרמ"ה ומבאר
אחרונים דגם בהמקום כשר בהפ"ם בלולה והיינו מבלי בדיקה אם אין שם ק"ד
מבחוץ כל שהיא שאיט ניקב מעבלע"ב ולא הי ב' קולי בהפ"ם דהא אחי' בבדוק
מבחוץ מק"ד אין שוחר לדיון בהמקום כ"ה בהפ"ם כנ"ל בבסי' הקודם והחי
הכא דהבל חי תבשה הוא שמא פילם הבריא עיי"ם וכ"כ בדעת"ם ס"ק כ"ד
לדינא דאם מצלת מחבו החוב מלד ל' בהמקום לא במקום הרק שבבה"ב ובדוק
ולא שלא ניקב מעבלע"ב ולא בדוק אם יש ק"ד כנגד מבחוץ אם בדוק עכ"פ
מבפנים ולא מצלת ק"ד לא בבשר ולא בחבו בהפ"ם להבל בהפ"ם אבל בחצלת ק"ד
בבשר בפנים לא בחבו יש לאסור אף בהפ"ם עיי"ם. (עה) המרחב עי' בחרי
שאר ס"ק י"ח שהביא פלוגתת הרמב' והרשב"א והר"ן עם הבה"ג לא בעיק
מחבו דוקא ודעת הבה"ג דוקא בחבו בעיק ק"ד אבל הכא דלא הוקב ע"י קרן
ואחר דבר הניקב אחי' ליכא ק"ד אחר אבל דעת הרמב' והרשב"א והר"ן דלא
דוקא מחבו אלא גם בקרן ואחר דבר הניקב בעיק ק"ד ולדינא הבריא להקל
כדעת הרמב' הנ"ל עיי"ם ועי' בדע"ת ס"ק כ"ח שהביאו ובדיה"ה משרש
דגם דין חלוקה הלקחן אחי' ע' שיך גם בקרן ואחר דבר הניקב עיי"ם:
(עו) אם נמצא ק"ד עבלה"ם מ"ם לאחר לא מצלת ק"ד רק מבפנים ולא
מבחוץ טריפה כל שניקב מעבלע"ב ומהב"ם לקחן ס' מ"ם ס"ק ג' שבהגת ע"ש
והביא לראיה הסק"ד שבפנים לבד אינו רלו' שניקב מחיים ואינו לאסר עיי"ם
וכ"כ בהגהת חיים כלן ס"ק כ"ו לדינא דגם בניקב מב' לדדים אינו לאסר אחר"ל
יש ק"ד מבחוץ עיי"ם אבל בחקלת ס"ק ל' הביא לראיה הדעיקר מהב"ך והפ"ר
דכל שיש ק"ד אחי' בפנים לבד טריפה עיי"ם וכ"כ הפ"ד ס"ק כ"ו לדינא עיי"ם
ועי"ש שבשו לשמ"ד ולא אי רק בסקן טריפה: (עז) סביב המרחב שבחה"ם
הלבל

(יא) דחק נלע"ד שפשוט הרשב"א ס' פי' ריא ובפ' ד הכריחה הכ"ל דלא כתב הרשב"א דהלכה לה הבדיקה ומעיקרא לה מכפלן לא הרשב"ם לא ריחה שהיה מחבו תחוב בו

באר הגולה

פפ"מ דלחיכה ס"ם שמא אחר שחיטה ושמא לא ניקב לאחר אם ס"ם
כתב התוחלת שר בשם הים על שלמה דאם יש בפיין שבל הרכר עד לאחר טריפה דלאלה
מה המחיים עבר וכתב עוד בשם הרא"ש דדוקא שלא מלחו הנקבים מ ד בהרגילו מן
הבהמה אלא לאחר זמן יום לא חלי יום ואיפה לפשוקי שמא מעבה פ"ש אדם אבל אם
ר"ל שהגילו מן הבהמה מלאיהו כך אין לרכביל דדלחי מעבה קודם שחיטה וכתר
שאי ז"ל ע"ז דלדינן אין ל"ם בכל זה שבבר הפיד בח"ל דרבנו לבפרוף בכל נחוי בלא
קרום דם ומלא חלדה וח"ל בהגהתי לחקחות אחרים דלא הוא כמו כמ"ל ס' עיין שם
ועיין בשלטת ותשובות תולדות יצחק סיעון ס' שבבא ס"ו דלקח לדינן ל"ם לפי מ"ם הב"ך

פתחי תשובה

(י) דחק ועבר וכשרה
כתב התוחלת שר בשם הים על שלמה דאם יש בפיין שבל הרכר עד לאחר דרוחה
מה המחיים עבר וכתב עוד בשם הרא"ש דדוקא שלא מלחו הנקבים מ ד בהרגילו מן
הבהמה אלא לאחר זמן יום לא חלי יום ואיפה לפשוקי שמא מעבה פ"ש אדם אבל אם
ר"ל שהגילו מן הבהמה מלאיהו כך אין לרכביל דדלחי מעבה קודם שחיטה וכתר
שאי ז"ל ע"ז דלדינן אין ל"ם בכל זה שבבר הפיד בח"ל דרבנו לבפרוף בכל נחוי בלא
קרום דם ומלא חלדה וח"ל בהגהתי לחקחות אחרים דלא הוא כמו כמ"ל ס' עיין שם
ועיין בשלטת ותשובות תולדות יצחק סיעון ס' שבבא ס"ו דלקח לדינן ל"ם לפי מ"ם הב"ך

תשובה

ומה שבריס וכ"כ הפ"ר הוא ס"ם כי הפ"ר לאסר לף אם בדקו לא ניקב לאחר
אחי' בהפ"ם במלחו והדיחו וכמו שהביא הבלה"ם בעלמו ס"ק כ"ג ס' הליכות
שלם (עד) המרחב עבלה"ם מ"ם מהב"ך דעד רחוב קם מקרי סביב וכ'
ומשמ"ד ס"ק כ"ו הר"ל דבניקב מעבלע"ב לף מרחוק הק"ד מהניקב כרחוב
הבהמה אלא לאחר זמן יום לא חלי יום ואיפה לפשוקי שמא מעבה פ"ש אדם אבל אם ניקב רק
מלד ל' לבד בעיק דוקא שיהא הק"ד עבד פי המחבו ממם אבל בחיט ממם
כעבה אחי' שהוא סביב לו מבחוץ בחוך רחוב קם בשרה עיי"ם ועי' בדע"ת
ס"ק כ"ו מ"ם בזה והעלה לדינא דהיכל דניקב מב' לדדים אם אין ק"ד ע"פ
המחבו ולא לאחר במחבו סביבו אלא שמלח בבשר הרי רק בסבר טריפה ואם יש
הבסק בשר אלם בין המחבו ובין מקום הק"ד אם רק"ד סובב בעיגול סביביה
המחבו לא אם הוא רחוק רק עד רחוב קם יש לאסר אבל אם הוא רחוק יותר
מזה לא שהק"ד אינו סביבות כל המחבו בעיגול רק מלד ל' ורם הבסק בשר
כ"ם ומקי בלי שום שיהי בין המחבו ובין הק"ד יש להקל עיי"ם. (עה) ושריפה
אי' בס' תורת יקחיהלא ס"ק ל' שהביא דעת המרדכי"ל הא דקי"ל דבניקב
מב' לדדים בעיק שיהי' ק"ד דוקא בילאה המחבו לאחר אבל אם לא ילאה המחבו
לאחר ולאיט שניקב לאחר לא אמ"ם אחר שם ק"ד טריפה והביא עליו והעלה
דבמקום שטרגין להקל ע"י בדיקה בזמה"ז גם בזה יש להקל בהפ"ם ועי"ש
עוד שהעלה דבניקב מב' לדדים אם אינלא הק"ד על המחבו אבל הבשר סביב הנקב מבחוץ
הי ולאי טריפה דאבל אם אינלא בחוץ הנקב בלמלא לא בפרס הי רק סבר
טריפה דהמלא לא עמוד הנקב בלד חוץ עד לאחר שחיטה וכן בעמלא הק"ד עי'
המחבו אחי' על חוזה הי רק הסבר טריפה דהמלא בסרך עליו הק"ד ממקום
שניקב בלד פרס קודם שחיטה ולאחר"ם יש לאחר ואם בדוק ולא הי' ק"ד על
המחבו כלל ולא בדוק על הבשר מבחוץ סביב הי הנקב יש לדד להקל ומ"ם
אין לנטות מעבה אבל אם בדוק ולא הי' ק"ד על המחבו כלל ולא על הבשר
מבחוץ אלא שלא בדוק בפרס בחוץ הנקב אם אין ק"ד על הבשר סביב הנקב
יש להקל בהפ"ם עיי"ם והביאו בדע"ת ס"ק כ"ו לדינא (פ) אחר שחיטה
דוקא שמא"ם מ"ם מהב"ם ואם בדוק יש בפרס שבבל הרכר עד לאחר טריפה ועי'
בחב"ם שם ובחכמת אדם כלל כ' סעי' י"ב דבזה טריפה אמ"ם אין שם ק"ד
מבחוץ וגם אין שם אלהה טריפה דוקא בים מחבו כיון שם דבר שיסרך הדם
אחריך דלאח"ם הוא לאם לאחר דמחיים הו"ל לאחרוכי ולשוחט ק"ד אבל בנקב
שע"י חלי לא שבבל כיון שאין כאן דבר שיסרך בו הדם בחוקה לאיסור שחוטה
שעשה מחיים עיי"ם ומ"ם הפת"ם מהבה"ם דאם אלא מיד כשהגילו הביה"כ
מהבהמה אחי' נאין ק"ד לאסור ואחלי שעשה מחיים עי' מקי"מ ס"ק ל"ח מ"ם
בזה והביא רמי' מלבן הא"ר כשהוא דף ע"ו דבאמלן ק"ד אחי' הלילו מיד
כאר מעשה דהגיע דבשמא שאבל הבהמה הבה"כ בחוקה מחקשה עבשה כן אחי
אחי' הלילו הדיקו אחריך כן עיי"ש ועי' בשו"ת פרעש"ד דברי חיים ח"ם בדיר
סי' כ"ב. (פא) ולא הדיחו עבלה"ם מ"ם מהב"ך דבזה לכ"ם לאסור ואל"ל
דאף בהפ"ם לאסור. עש"ד ס"ק כ"ח אף נ' בנוף הדבר שב' הב"ך דבזה כ"ם
מחוז וכ' עי' בס' לב אחי' על חולין דף ל"ו מ"ם ע"ד הב"ך בזה:
(פב) הדיחו מה"ק ס"ק י' ומ"ק י"ג ובמ"ם ס"ק ל"ב ובהדיחו אף במקום
שיש לחלות ע"י מעשה יד דהחזה מחזבה ויקב אין חולין בו ולא הוי לחה
הלבל

יורה דעה סעיף מח ח הלכות טריפות

(פג) אילו עבר מחים היה הדם סביבו (פד) אבל כשאין המחם לפניו (פה) אסור כשניקב כולו אפילו אין בו קורט דם: הגה (פו) כל מקום שצריך בדיקה אם לא נבדקו (פז) כגון (כ) שלאבד לו נקרע המחם משם (פח) מריפה דהוי כאילו הרגוה ומלתא (רשב"א סי' תס"ם) יש אומרים דצריך הזה לאין אנו בקיאין בנבדקות יש להסריף אם נקבה כתחם מצדין לדין אפי' לא מצא קורט דם ולא חלודה לאין אנו סומכין בזה (פט) על (כא) בדיקת ו מאחר דניקב מצד לדין (א"ה והאחרון) וכיי והוג מחם לו קין סמוכים בהמסם וביה סכסוכי בחלו ולא נחתב בהן כלל (צ) כמר בכל עין (צא) וא"ל (יא) שוס (כב) בדיקה (תשובת מיימוני) ויש מקילין דאפי' בניקב המחם מצד אחד אין צריך לבדוק מבחוץ אם יש עליו קורט דם (רמב"ם והרא"ם) ויש לסמוך עליהם אם סוא (יב) הסמך (כג) מרובה

צ מיי וכ כ הרשב"א בתשובה

פתרון תשובה

בקר"ל בסם הב"ח דאפילו ניקב מצד לדיים אם לא נמצא קורט דם יש להכשיר בזה בזיון בהפ"ת וכן לאיי לבוחות מ"מ אם יש כמין שביל לאוץ לו אם מיד שהוציא מן הבהמה מלאוהו כך אין להכשיר אפילו בהפ"ת ס"ם ופשוט הוא ונראה דהתב"ש בשיטתו מכתב בתוס ח"ו שיש לאסור אפי' בספסל מחוזה בניקב בב' לדדים תבל"ב לדעת הש"ך ור"מא בס"ל ל' שפיר יש ל"מ (יא) שוס בדיקה שבה"מ ואיין מה שהכתבי לפיל סק"ה ולפיל סימן מ"ח ס"ק ח' מתנין זה (יב) הסמך מחוזה שבה"מ ומ"ם בסם ס"ו דאין סיבר מצד מי כי מיין בשבת יעקב תלק ב' סימן ס"ד שאולק על הס"ו נמה בתחב"ש אם מחוב לאוכך אף אם ניכר מבפנים דאה אינו דהנכת ש"ד לא איכי לק בתחב בו ואינו ניכר לא מבפנים ולא מבחוץ מהיכון בא וגם בזה אין להחמיר אינ שבא בהפ"ת כמו שפסק הב"ם בשיקבון ס"ם ומיין פי"ם שבתב ב"כ ס"ד הס"ו דאין זה פיקר לדינא ומיהו אם רוא מחוב מ"מ מבחוץ לאוכן דופן ב"ה יש להסריף ס"ם ומ"ל בשאינו חצי שוני דופן בחבל בחוץ אם הוא בחוב בחוץ הכשר לאוכן ידופן ובלא בבלא בשוני בחבו ולא ניכר שום נקב לא לבד פנים ולא לבד חוץ יש להסריף ודעת הרב"ם להחמיר ויסר דאפילו לא ניחבר אלא שוחת לאוכן יש להסריף ומבחוב אף אם הוא מצד שפיתי להסריף ומיין בשי"ם טולהות יפחק סימן ד' מבחוץ לבבא דאיה לדעת הפר"ח והבלב"ש בהפ"ת אבן אם בדיל בבסה"ם לא בדלא בבסה"ם לא לבד אפילו לא ניחבר ביה"ב לא לבד מחוב בבהמה בביה"ב ולאוכן בחבר ביה"ב לא הוא מבחוב בבהמה בביה"ב ולאוכן בחבר מחוב בבהמה בביה"ב לא בבר מחוב בבהמה בביה"ב אם הוא מבחוב בבהמה בביה"ב לא בבר מחוב בבהמה בביה"ב לא בבר מחוב בבהמה בביה"ב לא בבר מ

(צב) וה"ה לבדוק כגון שמנלה לו טולה לו נלגד: **ט אם נמצא עליה חלודה דינה כנמצא עליה קרום דם:** מיס וכן לס (צג) נמלא (כד) (יג) חלודה מבחון עד סתחנו לס ניקב מלד ל' פריסה כלילו נמלא לס קרום דס. (בית יוסף): **י זה שאמרנו מצד אחר כשרה היינו מבפנים כלפי הדעי דאי צד שבחוץ כלפי חלל הגוף (צד) אפי' לא ניקב כלל אלא (צה) שנמצא (צו) מרגש ברלל הגוף (סז) (צז) ״טריפה:**

באר הגולה

ק"ל יחזקם ר' הפסל ולין וסמרלרי הל"ם ש"ל דלל מבולל פ"ל הלל סמרלי מקוב מלא שאלה בו קרום ולל מבלל לקבל הלכי מיקב לי' שלמלים שנקיבם

באר היטב

מלא נבדיקה ול"ל דמלאי ריאה דקרומים שלה דקים מאד וסמ"ל חולק על רמ"א ושוסק שלין לסמוך אדעה המקלין לף נמקום הסכל מרובה ע"ם (מהר הס"ו) בסם ס"ל לאין היתר מלד מאד מלא כבהמתם מוטה בחלב ב"ה כלרך המאכל ולא תחובה נחוקר דוקן דאם מוטה כדוקן ב"ה בלוקר אפי' מלד ל' ומבפנים מסר כיון דחלבו רחב לי לדך פחם מ"ל על סמרם מיבני ליה לתחסמי מלא ולפי ניקב ולחי ופי' מהרש"ל דבלוקר ר"ל שבהמתם מוכח בדוקן בית הסכסת על מרם של מחם ולין לסקל אפי' מלד ל' ומבפנים ולפ"ז לין סיבר מלד מאד מלא כבהמתם ופי' בתורת שיטה ס"ק כ"ם ובפרי חדש ס"ק מ"ו ובכפ"מ שפסקו לדינא כהל"ל להקל בזה פי"ם לחמם במחמת יעקב כלל ל"ד לחת ל' ספק לחסר פי"ם ופי' בתורה יקהיאל שהבנו ג"כ על הל"ל בזה ופי' בש"ת שבפסוק הרא"ם פי' ל' שהאריך ג"כ להבנו על הל"ל וכ' שרוב נחלי הלחמומים לא פ"ל ק מ"ים לחמם בחב"ם ס"ק י"ו ובכ"ם ס"ק ב' כ' שבהכ"מ ים לחדיר בהלחה החובה לף בנמלא ק"ד מ"ים וכ"כ בנ"מ ס"ק י"ד ובפ"ד ס"ק ל"ו מ"ים וכ"כ בד"ק בכמה דוכתי ובמק"מ ס"ק ל"ד מ"ים וכ"כ בהבי' ס"כ מהחורת קמא חו"ד פ' י"ם ובתול מרבבה ובחוחמי רעק"ל ז"ל מ"ים ופי' מחם בש"ת ריב"ש פ' ל"ם בתרומת ופי' בדע"ת ס"ק ל"כ שהבנו הבי' הגלן מחוכמת לחי הגלן הרלו"ם ז"ל כתם שהלריך להבנו עד כל דברי הרמ"ם והעיד שפסם המבל בהקל בנמלא מחם בפרים גם בדלוכת ק"ד בחון וכל שלא נמלא כמנח ק"ד בפרים לין לחסר זולת לם נמלא ק"ד כמנח גם בפרים לו ים לחסר וכ' והביקר דעק"ם כדלי הם המקלין לסמוך עליהם בהכ"מ להקל מ"ים (ופי' בדבריו לעיל פ' מ"ח ס"ק מ"ו) ומ"ם הפר"ם בכ"ק י"ב בשם הסלחות יחקן מי' בדבריו שם (ס"ק פ"ה) מ"ם בפהורת דברי הפפ"ם בזה ומי"ם עמה שהבחתי השובת כמה לחרומים במ"ם בענין זה לרמ"ם: (צב) ואי"א לבדוק ובחר"ם ופח"ם מ"ם מהבי"ז בשם הפ"ד והבטי"ש בדין לם נמלא המחם מרוב בחסן ובבחה"ם לקבן ס"ק כ"ה ובבו"ח שבפסוק הרא"ם פי' ל' ובתורת יקהיאל לעיל פ' מ"ו ס"ק ח' מ"ם בענין זה בתרומת ופי' בש"ת מוסיל"ד תמימת פי' קנ"ג שכ' הפ"ד ובפ"ד בלי שום מכה וקל"ד דבר הוכחה להיתר ובא מבפנים לו לין לחתיר רק שלא בהכ"מ אבל בהכ"מ ים לחתיר אפי' בהתיב לחרט וכ' שכך הי' מעשה בא לרבו הגרה כן להבטיר בזה מי"ם ופי' בדע"ת ס"ק ל"ד מ"ם בדין זה והעלה לדינא דאם המחם תחובה לאורך המעים ולין ביכר שום מקב לא מבפנים ולא מבחון ים להקל אפי' שלא בהכ"מ ואם הא' החוב כן בביה"כ ושוחה לאורך בשוה לין להקל אפי' בהכ"מ רק אם ים ק"ד לו רקבון מלד פנים לו אם המחם מוטה בשיטה ואלכסון קצת ושובב מלד פנים לבד לין ומקב מבפנים לם להקל ולף אם לא ביכר מקב ולא ק"ד לא מבפנים ולא מבחון אם המחם מוטה באלכסון ושובב אולך האלכסון מלד פנים לבד לין

ולד פנים של האלכסון נבוה מלד לין ים להקל לף בלא הכ"מ מי"ם:

סעיף ט (צג) נמצא חלודה בבהמ"ט ומ"ם והב"ח מסריף בכל ענין מי' בם' דברי יוסף פי' שלא מ"ם בדברי הבהמ"ם בזה כי מדבריו שב' והב"ח מסריף בכל ענין מבמת דאפי' בניקב רק מלד ל' מסריף הב"ח ח"ל דהב"ח לוט לחבר לאא בניקב בב' לדדים וכמו שהבין הפרי"ח וכן פסק הפלחי דמלד ל' כבר אפי' הנלה חובה מ"ם ומ"ם הבהמ"ם וכ"כ הפר"ח מי' בגליון מהרש"ל שב' דעת הפר"ח נראה שהוא מכריע דבאמלע מבמ סריפה לחבל לא בנמלא מד המחם מ"ם ופי' בעטת חיים ס"ק ל"ו שב' כן לדינא מ"ם ופי' בפרי חדש ס"ק פ"ו ופי' בדע"ת ס"ק ל"ו שהעלה לדינא דבניקב חב' לדדים בין לם נמלא חלודה כרגם המחם ובין בהמלמיתה דיחה בקל"ד וכן

דרכי תשובה

מי' בתורת שיטה ס"ק כ"ם ובפרי חדש ס"ק מ"ו ובכפ"מ שפסקו לדינא כהל"ל להקל בזה מי"ם לחמם במחמת יעקב כלל ל"ד לחת ל' ספק לחסר מי"ם ופי' בתורה יקהיאל שהבנו ג"כ על הל"ל בזה ופי' בש"ת שבפסוק הרא"ם פי' ל' שהאריך ג"כ להבנו על הל"ל וכ' שרוב נחלי הלחמומים לא פ"ל ק מ"ים לחמם בחב"ם ס"ק י"ו ובכ"ם ס"ק ב' כ' שבהכ"מ ים לחדיר בהלחה החובה לף בנמלא ק"ד מ"ים וכ"כ בד"ק בכמה דוכתי ובמק"מ ס"ק ל"ד מ"ים וכ"כ בהבי' ס"כ מהחורת קמא חו"ד פ' י"ם ובתול מרבבה ובחוחמי רעק"ל ז"ל מ"ים ופי' מחם בש"ת ריב"ש פ' ל"ם בתרומת ופי' בדע"ת ס"ק ל"כ שהבנו הבי' הגלן מחוכמת לחי הגלן הרלו"ם ז"ל כתם שהלריך להבנו עד כל דברי הרמ"ם והעיד שפסם המבל בהקל בנמלא מחם בפרים גם בדלוכת ק"ד בחון וכל שלא נמלא כמנח ק"ד בפרים לין לחסר זולת לם נמלא ק"ד כמנח גם בפרים לו ים לחסר וכ' והביקר דעק"ם כדלי הם המקלין לסמוך עליהם בהכ"מ להקל מ"ים (ופי' בדבריו לעיל פ' מ"ח ס"ק מ"ו) ומ"ם הפר"ם בכ"ק י"ב בשם הסלחות יחקן מי' בדבריו שם (ס"ק פ"ה) מ"ם בפהורת דברי הפפ"ם בזה ומי"ם עמה שהבחתי השובת כמה לחרומים במ"ם בענין זה לרמ"ם: (צב) ואי"א לבדוק ובחר"ם ופח"ם מ"ם מהבי"ז בשם הפ"ד והבטי"ש בדין לם נמלא המחם מרוב בחסן ובבחה"ם לקבן ס"ק כ"ה ובבו"ח שבפסוק הרא"ם פי' ל' ובתורת יקהיאל לעיל פ' מ"ו ס"ק ח' מ"ם בענין זה בתרומת ופי' בש"ת מוסיל"ד תמימת פי' קנ"ג שכ' הפ"ד ובפ"ד בלי שום מכה וקל"ד דבר הוכחה להיתר ובא מבפנים לו לין לחתיר רק שלא בהכ"מ ים לחתיר אפי' בהתיב לחרט וכ' שכך הי' מעשה בא לרבו הגרה כן להבטיר בזה מי"ם ופי' בדע"ת ס"ק ל"ד מ"ם בדין זה והעלה לדינא דאם המחם תחובה לאורך המעים ולין ביכר שום מקב לא מבפנים ולא מבחון ים להקל אפי' שלא בהכ"מ ואם הא' החוב כן בביה"כ ושוחה לאורך בשוה לין להקל אפי' בהכ"מ רק אם ים ק"ד לו רקבון מלד פנים לו אם המחם מוטה בשיטה ואלכסון קצת ושובב מלד פנים לבד לין ומקב מבפנים לם להקל ולף אם לא ביכר מקב ולא ק"ד לא מבפנים ולא מבחון אם המחם מוטה באלכסון ושובב אולך האלכסון מלד פנים לבד לין

ולד פנים של האלכסון נבוה מלד לין ים להקל לף בלא הכ"מ מי"ם:

סעיף ט (צג) נמצא חלודה בבהמ"ט ומ"ם והב"ח מסריף בכל ענין מי' בם' דברי יוסף פי' שלא מ"ם בדברי הבהמ"ם בזה כי מדבריו שב' והב"ח מסריף בכל ענין מבמת דאפי' בניקב רק מלד ל' מסריף הב"ח ח"ל דהב"ח לוט לחבר לאא בניקב בב' לדדים וכמו שהבין הפרי"ח וכן פסק הפלחי דמלד ל' כבר אפי' הנלה חובה מ"ם ומ"ם הבהמ"ם וכ"כ הפר"ח מי' בגליון מהרש"ל שב' דעת הפר"ח נראה שהוא מכריע דבאמלע מבמ סריפה לחבל לא בנמלא מד המחם מ"ם ופי' בעטת חיים ס"ק ל"ו שב' כן לדינא מ"ם ופי' בפרי חדש ס"ק פ"ו ופי' בדע"ת ס"ק ל"ו שהעלה לדינא דבניקב חב' לדדים בין לם נמלא חלודה כרגם המחם ובין בהמלמיתה דיחה בקל"ד וכן

פתוח תשובה

לין לסקל רק בהסכל מרובה יש לסתיבר מ"ם. (יג) חלודה שבכ"מ ומיין בהמשכה שבת יסקב מלג ב' פי' מ"ד שהרש לסקל בזה בהסכל מרובה לא לבבל שבת שמלאה

יא (צח) "מחט (יד) שנמצאת (צט) בקורקבן (ק) וכולה נבלעת בעובי בשרו ונשאר כחצי אצבע מצד הבים גם מצד הרוץ שלא היתה המחט אוכלת (קא) ולא היה ניכר שום נקב לא לצד פנים ולא לצד חוץ (קב) תולין (ט) להקל: סגה דהמחט גם מנפסים (קג) והי (מ) מניקב (קד) מלד אחד ואם אין עליו קרום דם מבחוץ

מחטא ולא נמצא בקורקבן מלד מקום פיתון י"ג שבחל מחמת שמחלת שבלע בקורקבן ואיה נקיב לא לפנים ולא לאחר מלא עסיה יותר קרום לגד חוץ מנפסים ושום רשותא בשום לד איש מלאה אם יש להקל גם בזה אי לא דהוי לן למיל בחר קרבנא ומקבחמא מבחוץ גם והניב אחרן שום רשותא כזה שמחלת כזה יותר לגד חוץ ואין לאיה מחמה שהולכין אחר הקרבנא אלא מל קרבנא זה טוב ומלים כדין זה לאיתא חב מגד הקרבנא כי מל הרוב דלך ומפ אחי פ"ם (ולפמ"ם בתשובת אכזון יוסף חלק אבן הכחר פיתון כי אות י"ז בדפוס הכמנ"ם דהוקא היכא דאיתא קצת כמו מ' חטיות מדיף מקרבנא מה אלין כן דומה דאיתא קצת ואף דבפוגית דב"ב דף כ"ג ע"ב לא אמרינא דאיתא מה ע"ש (ובזה מתורץ קושית ספר מחנה אפרים דף י"ח ע"ב ודוק). אם כן בגבר סיבר זה לא מדברי סופרי ומתחבר לקצת פיתון קל"ש שבחבו והיה שיעבוד כין הסרים מהחר אלא מל חלוק זה פ"ם) אבן בטלות ומשנטת טולחות יתחן סוף פי' ל' כתב דאם המחמ הגנם בגמרא יותר לגד החוץ אין נספקר מחזקה פ"ם

באר היטב

מחמה בחלל בית הבשרה חוקא כדרך שמבחל אלא בחחמה בחוך החוט (ט) להקל המעמא לחמא ב"ך בשם הרמב"ם שדרך הבהמה לבלוע הדרך שם בכמה עם מאוכלים אלא שבחחם בחקב שע"כ לא מהקבים בחחם אם"כ אחרון ושל בחמרים ושל בחקבו דשון זה בחוקה בחרה בגבי הקבים אלא עומד (כ) מניקב מחב מחרים"ל דגבי קורקבן כ"ש מחרו דאם לא בדק דאוקמינן בחוקה בחרה. והנ"ך חולק בחמנם דלא אלמא בגרי"ת

פרחי תשובה

(יד) שמחלת בקורקבן פי' בחמר מעיל לחקה פיתון י"ג שבחבל בחחם שמחלת שבלע בקורקבן ואיה נקיב לא לפנים ולא לאחר אלא עסיה יותר קרום לגד חוץ מנפסים ושום רשותא בשום לד איש מלאה אם יש להקל גם בזה אי לא דהוי לן למיל בחר קרבנא ומקבחמא מבחוץ גם והניב אחרן שום רשותא כזה שמחלת כזה יותר לגד חוץ ואין לאיה חמה שהולכין אחר הקרבנא אלא מל קרבנא זה טוב ומלים כדין זה לאיתא חב מגד הקרבנא כי מל הרוב דלך ומפ אחי פ"ם (ולפמ"ם בתשובת אכזון יוסף חלק אבן הכחר פיתון כי אות י"ז בדפוס הכמנ"ם דהוקא היכא דאיתא קצת כמו מ' חטיות מדיף מקרבנא מה אלין כן דומה דאיתא קצת ואף דבפוגית דב"ב דף כ"ג ע"ב לא אמרינא דאיתא מה ע"ש (ובזה מתורץ קושית ספר מחנה אפרים דף י"ח ע"ב ודוק). אם כן בגבר סיבר זה לא מדברי סופרי ומתחבר לקצת פיתון קל"ש שבחבו והיה שיעבוד כין הסרים מהחר אלא מל חלוק זה פ"ם) אבן בטלות ומשנטת טולחות יתחן סוף פי' ל' כתב דאם המחמ הגנם בגמרא יותר לגד חוץ ואין לאיה חמה שהולכין אחר הקרבנא אלא מל קרבנא זה טוב ומלים כדין זה לאיתא חב מגד הקרבנא כי מל הרוב דלך ומפ אחי פ"ם (ולפמ"ם בתשובת אכזון יוסף חלק אבן הכחר פיתון כי אות י"ז בדפוס הכמנ"ם דהוקא היכא דאיתא קצת כמו מ' חטיות מדיף מקרבנא מה אלין כן דומה דאיתא קצת ואף דבפוגית דב"ב דף כ"ג ע"ב לא אמרינא דאיתא מה ע"ש (וכ

[ר"יכתב מהרש"ל
כמתנם ר"ל נמשם נכס"ל
נקרקבן מנוס]

(מ) (קה) כמר (רשב"ם) (קו) ים מחמירין ואוסרין ומי' (קז) כבי הלי נוטנת (מנחות ט"ל נמשם מהר"ם ומ"ר סלמרון) (קח) *ויש נחום לדנרים

מהכבר שמחמן הלי לחרפלות שמרו ויבר רן מפר מהרמי שמת קמ קמ ומאמר שלמ ריכר מכמרים מהלי נת מכמן]

באר היטב

הריכת דהחדת לו מנלה ריש כריקב מנר מחר . וכתב הם"ר מם ג"ל לנרקן כמן שמחר מחר שמנלת המחמן ים לחמר מנסנר כרן שנרך בריקב ומ"ל לנרחק לת מחריק בחמנס המחנס ומ"כ מהר"ל נמחנסה שחיטק מנק בנסת מרלה שם מחמן בקרקבן ומחר בכל

חדכי תשובה

לרון ולת הי קרוס מחמת מכה וכו' דזה לת שיך כלל כרן דבמרה שנה שנתרפא עדיין לת ה' מנר לרון ולת חל עלין שם מריפה וקרחם מחמ"כ לת הי דלמ מקום רשת הוא וכו' וכ"מ מוכח ים לענין המרוטה שבמרב בתרחת קדם שסדע הספק המחירין בהפ"ת וכו' לר במלינה שמלת עם לחריכם שהחיר הסנו"ל בהפ"ת ולרך מלה בספק מריפה שמלת מפנם ס"ם ופיים בל"ע עיי"ם ומי' מזה עוד בפרחמתו לפ' ל"ה בד"ה ושד וכנפ"ד לקמן סי' מ"ם ס"ק ב' שכ' כן בהחלם דלת הי רק ספק מריפה עיי"ם [ומי' בש"ת מהם סמר חו"ד ס' ל"ת בד"ה והנה שכ' מהנרמ"ב דלת הי רק ספק מריפה ומלה דסומנו לדברי הבפ"ד הנ"ל] ומי' בנהפ"ק לענל ס' ל"ג לחת ב' שהמים ברחחת דכנפ"ב הי ודלי מריפה וכ"כ בחקמ"ם כלן ס"ק ל"ו לדינת עיי"ם ומי' בבי"ת בית יוסלל ס' ל"ו וס' ל"ח בחריסת ומי' בחלות והשוטת שילה שלום קמת ס' ל"ת שמחל בשבחת שמלת בחחת ל' מחם בקרקבן שמחב לעדך שלים לו הכנע מהחמים הלר הדלון מהקרקבן ומ הב' של המחנו ס' מנולה לחלל הנוף ומלר הפרמי ס' הקרקבן שלם ויפה ולת ס' ריכר ט בום קרם דם לו חלדה והשוחת של הלחוחת הי לפנים ונם בהם לת ריכר שם רחם לחלות במלר חון בת ולת הדן החסם ותחרבה הלחוחת ע כ"ב לחוחת לחרחת ומלנו יהר קדם שסדע הבחריבת והשולל דלה לחקל בה ולחסנו רק לספק מריפה ולהחיר שלר הלחוחת בהספר מרחבה מפ"ל הבנו"ל שהבית הפרמ"ב בפי' זה ובפרף פי' שחח"ו (ומי' הדבריט לחלן ס' ל"ח ס"ק ב') דים ספק דלמת מלר פרים בת הרחם ואחרפת לר הפרמי קדם שיקב לחון והלת הביב דח"ל דנ"ל יש לחוב לדלל מריפה דמ"ם הבנו"ל והפרמ"ב לחקל במחמן שבחלו הנוף לחבנו רק לספק מריפה מיירי בלרכת הוכחה דמבפרים הוא בת ות"כ חיק שבחרפת קדם שיקב לחון לחבל ריכת דלרכת הוכחה דמבפרים הוא בת לן לחם כלל לחרפת ולחריק דמחמר מלר הדלון והדן החסם הוא בת לגר חון של הקרקבן כי רוב הבנלרים הדן החסם הוא וכיון שחחרות הם לפנים ולון ריכר בהם שם חסם לו לנקת לחנות שבת הדן עור הדלון של לחוחת לחריק שבחלל הדן החסם הוא בת ודאב הבנלרים בכך הוא וה"ל ולל מריפה ולת מבנו' ח"ם חו"ד ס' ל"ג שכ' ריכת ולריכת לפנוקי שבת מבחון ה"ל סנק הבקל ועי"ם עוד במהחרת הריכת שבהחרת קמת שם וכ' ולחם ס' הח"ם מלה בחרן זה בלרכים ולחדק דברי שבהחרת קמת שם וכ' ולחם ס' הח"ם מלה לדברי הבנ"ם ולפרמ"ב הנ"ל שהחמירו בזה לחבנו לחלל מריפה לת מלנו לנו לחלק עליהם ולחריק בלרחות לחנק דברי לחחמיר ולחסר נם ה"כ לחוחת שמלנו עם זמת הלחוחת עי"ם בלרכים . (קה) כשר עבלה"ם ובבה"ם מנחון ריכת ס' ל"ה בשבחת של' בת לפי הטרה וכיון קרקבן ומחמן חמר שסמחם ס' החוכה בו מנבלנ"ב ולחל"ב בת הבי ולכחבו שלת ס' ריכר בו כלל רק ריכה מומחם בו בחמן שלם ס' כדברי ריכה כשרה וכ' ולקח בבלו בזה לחר זה ולחסר בת חחלה לת לחריק כלן לין דברי של ל' בחקים ריכת ולת לחריק לין דברי של ל' בחקים כ' לחלת חקת לם לפי דברי הרחבן לת הי רק ספק מריפה הי ולקי לחסר לחבל ריכת ולחפי' לפי דברי הרחבן לת הי רק ספק מריפה ולחפי' הבחר מבנלנ"ב לם לין בם קרבת בו בריכו כבר מרחמת רק שלנו מחמירים ולחבנין לחסרף ע"מ מ"ב לת הי רק ספק מריפה ולכך כשבת חל"ב סנר הב' ולכחבו לחמן לחחחר דע"ל לחחן בדבר ולת לחחחיק בולקי לחיסר הי' ס"ם ולחמת בדברי סנר הב' ולת ס' בחבר ריכר הבי ולחפי' לדברי הל' שמת לת ס' בחבר מחיים רק לחחר"ם ולחק ולנבר מבנלנ"ב הלבך מלה לחחחר הנוף עי"ם בלרכן : (קו) ויש בחרחרין ולחחרין עבלה"ם בנין שלם חו"ד סף ס' כ"ג שכ' ולקי ולחן קי"ל לחבן לרשת הלחחרים שלת בחפ"ם ע"מ לם ולחלן שבחחם ולחם לם בבר לר ריכלן ולת ריכר בבחבחם ובכחלרת הנין של הבלרכה שם שחר ולקבת ולחלן שבחת בבר בריל ולחחר שבחרין הבחבן הבבחבלרכה שם שבת בחבר בבה"ל ריל ולחחר בבה"ל ריל [ולקי] הבחחרים מחרים שבת כבר לקי שלת ריכר מבחבים שם מקב הבה ובחבר בבה בת לקרם ולחר לחן בת לחרן ולחן בבר קרבת ולבחבן בת ובר לחחת כלן ולחן לם שבן בי מבחבן ולקי מרבשן עי"ם בלרכים : (קו) ויש לחרש לדבריהם שבחבת"ם

ומבחר"ם

(מו) אם לא נהפסד מרוגה · יב (קמ) "קטן שמצא מחט (קי) תחוב (קיא) בברס יש להחמיר ולאסור על פיו (מז) (קיב) אם (קיג) הוא (כא) חריף (קיד) לידע ולטיין בדברים אלו :

פתחי תשובה

(מו) אם לא נהפ"מ עיין ס"ח ס"ק ומ"ש מזה בכ"מ שם סעיף כ' ומיין בתשובת מרדכי ריש"ל סימן ל"ד ל"ג בתמצה שמלמד יחד י"ח מנ"לבי הסנהדרי וג' מעמין ותמ"ל בשלו סקרקנגין ומעלה נאחד כ' מקנים ודם לרוב מרקב נסס בתשובו שלון לעסקן בתחר שחיטה והכרכים מעיפים פגימה אבל מלק המיון בתחר ולין לידע אם היה מגיע לחון וכתב דלף דתעסק בחתיכה טרפה לין לקבל וכמ"ש בס"ח ודים לתקר גם בתמרוגות בתחיכה כלפיה לבתכבד מ"מ מדבני מהרש"ל מטבר דקוקנקן שטוו פב מלה ולא בנים שיהא נקב מב' מדין תולין לקבל ולף שלין לעסקן עליו לקבל בזה עבד המתמירים בס"ם שתכיון על מתיבר נסר' ק"ל דתחיכה היה לא הי לתוי לבתכבד וכן אם היה נדולה יוחר מדלי ולף שנמלמו יחד קודם שטרפו (עמ"ש לקמן סימן ק"ם סק"ה) יש לנקף כרכה קטנה וחיומה דפסקה הוה לעסקר אחד מהם לנכרי מתבש גוף ליאסר בהיכר בהיכר בפיו שיש מחתן בקוקנקן כי' עיין בסמר בית לחם יהודה שבא ל בשם שאלות ותשובות עטות יעקב שהתעבה כל". בא לפנין וכבשיר וכתו ז"ל כתיב עליו ומיין בשאלות ותשובות מולדות יצחק סי' ה שבאלה לבקל בזה בהפ"מ לעסקן על הבנות יעקב ומל תשובת בשם ס"ה מדעתו מעסה בעמתבה בתוכה ומביעה שלין לאסור בפנין בזה בתמרוגות ס"ם (מז) אם הוא חריף עכנ"ס בשם מ"ר בנכרי שיה מתבשל בתר"ל שדעתו דהיכא שבנכרי מסל"ה ולים יודע בהיכר מעלו בזה יש לחוש לאסור אבן אם תוחר הנכרי שיעלה בתרחם בפנים ולא ויקב כלל ולה דבני שבפה שאסר הוא הפה שבחיר ס"ם ומיין בתשובת מרדכי ריש"ל סי' ר' נשובדת שבחם שיחת דחתה אבל קבב נכרי ג' בהמות והקבב מכר בבני מעיים לנכרי אחד בכל מתפיחת אחי"כ בא ישראל לשמות שכר ולאם שהבבל מתפיחת מרוה מן שהתפסק מתמר אחד ולאה שיקב מעבר לנכר ובאל בעבל שי"ם ז"ל) מ"ש על דברי הת"ז בזה וכ' דחוקא בעובדת דהפרמ"ג דהנכרית לא סי' דיה כפועל כיון שלא היהה שוקה בגוף החתיכין רק שרלה ע"כ פשיטא דאיה נחמה אבל בשבל הנשה מלאכה אבל ישראל בהפסטת הבהמה ותחיכתה שביר נאמן כל זמן שהוא אחה ידו ופועל ויש כבעלים עי"ש (קיב) אם הוא חריף עבלה"מ ופת"ם מ"ם בדין אם נכרי אחר שמלא ואחר שלא מיקב כלל דברי דיסה שאסר הוא הסה שהחיר ועי' בפרי הועד ס"ק י"ו שב' דחוקא אם אחר בכרם עי"ש הוצ בכרם ולא שיהם שהי' בשופן המוחר וכבר הוחקה הבהמה באיסור ע"י שהי' רגלים לדבר שכבים דבריו ואח"כ חזר ואחר שמלא בשופן שהוא כבר שוב אינו נאמן עי"ש ועי' בדע"ת ס"ק ס"ל מ"ם בזה ועי"ש בס"ק שאח"ר שהעונה דאם הנכרי הנוסק במולאכה הלך ל למקום אחר אבל הי' שם שוד נכרי אחר ובא הנכרי הנה והביא מסחר ומיסר במסלפ"ה שהנכרי השוסק הרחה לו מסחר זה בבמה עוסק במלאכתו ואמר לו שהי' הוחב בכרם ואמר שהי' בשופן הוחב. יש להחיר ואם לא אחר אלא בסהם שמלא הוחב בכרם אלו במחלוקת הוסקים אם נכרי נאמן במסלפ"ה להחמיר עי"ש · (קיג) הוא חריף עבלה"מ מ"ם דהי רגלים לדבר וכעין ניו מלהה בעלמא ועי' בדע"ת ס"ק ג' מה שפלמל בזה מבמה נוקשות והעלה דקבן נאמן לחתר שיעלה מחבו אף אם אמר כן אחר נאמר הנסק בכרם אף כ"ז דוקא בקבן שבגע לשון הפשטות ומבלפ"ה אבל בסחה מבן אינו נאמן ואף אם הבעלים שחבקים לא הי שהיקה בהחלה לעמן זה וכ"ז בישראל קבן אבל נכרי אינו נאמן אלא בשחו שסק במלאכתו ואיכא רגלים לדבר וכ"ז בגלא מהימן לי' אבל אי מהימן לי' בכל נוחי אסור עי"ש : (קיד) לידע ולטיין כ' בגב"ש בחיבור דינים לי"ד סעי' כ"ל מבבה בא לפני בלבה אחה שקבה אבל סבנה כרם וקבה דקן ואחר כ' אי ג' שעות חוכה לחבבה אחתו בזה ואמרה לו זאחר מלאתי בכרם הזה הבל אחה מקום מלאתה ואמרה שהי' תוחבה מקבת בחוכ הכרם ומקבתו בגם אל אף הכרם הבל אחה נמה בבבבה בל בל והביבה כי ראתה מבחון מקום קבה בבבבה קבה כגם אבות ואחבה מקום הבאל בסבין ואחה שבחוב בו מחם אבל לא ראתה שם שיעי מראה במקום הבאל ומרבה כי' שה לבל הכרם רק שהי' קבה בבבבה והי' הפ"ם בדבר והיה הבבחה מבבה בעמים רק שבאבה אחרה לאבל מבבה הבאל הבאל אבבה הר"ל הכרם והבקן הסוחים לבל אחם דומם נאמן בבל לאבבה על בל אחם ושי"ם בביאורו בלארך ועי' מושל"ר הביבא כי' קס"ם מה שבלבל בבבן זה ומ"ם ע"ל הלב"ם בסבר בלביבם :

באר היטב

אפיטו התערבות ע"ם (כ' הב"ך ומעמה דאוסרין אפי' אין ק"ל מבמון מאחר דהמחם לא ניכר מבב"ים כמו מבמון אבו מחמין אבו בא המחם מבמון ויבקר אחר מיבריס מבמה מהמא"ה כל שיש סיבר מבסרים ולא מבמון כמון שיש ק"ל בפנים ולא מבמון כבר) (כא) חריף והמעם כתב הרמב"ם דבל שבמלא המחם רגלים לדבר וכמין גיטי מלחמה בעלמא היא (ואם שונר סיבים אחר שמלא ע"ל ס"ם קכ"ד דדבר פשוט שאין השונר סבנים ואין כלל בזה דקבן עדיף משונר סיבנים עיין ס"ז שבאיזה מעשה נשונר סיבנים שהיה מתעסק בהלאחה הפרם מהבהמה ס' עד אין להאמרם ע"ם ועיין בר"מ)

דרכי תשובה

ובשו"ת בית ישראל סי' ל"ה שבאבל בשובדת שמלא מיבו בשבי הקוקנקן כאוכן בזה רק שמעורבה הבחוזה לאחר שבדם מהמחם שבקוקנקן בשונא ברוב לאיזה ולא ניכרר אם יש להבחיר בלא הפ"ח והביב דבבכ"ג שפיר יש להחיר אפי' באין הפ"מ אף שבדם הספק קהם שמהעבר עיי"ש בתרוכות ומ"ש הבלה"ם בהודה לא מצלת אי' בשו"ה בית ישראל המוכר בפי' שאח"ז ובסי' ל"ז בתרוכות :

סעיף יב (קמ) קטן שמצא אי' בוקדה הכסף ואי' בבש"ר ס"ק מ"ב ועי' בלב"ש בחיבור דיומים ליו"ד ס"ק מ"ג בל' דבן נכרי ובין קטן ובין הנה בכל מקום שנאמרים לאסור לריך שיהי' דבר זה בשעה שעוסק בזה בדקה ובאחתה שעה הרואה המחם אבל אם לאחר שעסק מלאהעסק בזה בא ומחתם בידו א"ל להאמינו שהי' החוב בכרם עי"ש ועי' מזה בשו"ת מוסו"ר הגרינא סי' קס"מ בד"ה ומעתה וכנון דברי הלב"ש בענין עדות הנים באיסורין עי' בס' הגרת משה על הם' ויכוח מים חיים בלל מ"ו דין ס' מ"ם בדברי הלב"ש בזה ועי' מזה שוד בספרו שמלא ומיבב תרינא הלק א' סי' י"ם ובשו"ת דברי אחת (הבאתי ריב"ש בסר חד ז"ל) סי' ל' בתלעב הרשו' ובס' עמרת חכמים בחיבושי לחלין דף י"ל ובשו"ת שאילת יעב"ץ חלק א' סי' ל"ח ועי' בס' דע"ה ס"ק מ"ג מיה שפלמל בדברי הלב"ש הגלו' והעיר ריבמה מקושות בדין לאמנות אבה באיסורין והעלה דנם הרבה לאחנה מ"מ מהני שחיקה בס"ר ועי"ש במה שבמלל בדין אבב א' שקנה ביה"ב בחבבחיים ומלה לאבה אחה לחקרו ואמרה שרלאה מלב חון מחבו על רבריה"ב הבח קרחם ל' דק ואחם וקרבה לא הקרחם והוליאה מחבו מלבה הלוחה ולא רלאה לחקר ובלאחבו ורהה הבורה שנם הבבר סי' מלא אלחה ונם מלב אסרם הוי כמה רקנים בבריה"ב אבל לא מפלשים ואי' הבבחים מבמה בהבחת ואבר הבורה כל הבבר הבבים בל בני הבבר ואחם ל' שרבר פלוי שפ"ר הלב"ם הבל"ל דאין לאמרן לאבה ואף שנם הבורה רבה הבלחה מבחון בבר הבקב שבבסים יל' שבא הבלוחה אבבה ובלאה בה"ב אחר הבלרך ואבלה לשבר הבה הבורה בזה דבין דנם הבורה רבה הרבשהה אלא דבלאה לאם שבא הבלוחה בבאה דנלאבה דלא הבבה לבלאוף דאין לאם הוחא ולא ל' מי"ם : (כ') הוחב עי' בלב"ם שם שבבחר מדברי הדוקא בשאר דבר בבר שבלא מחם דלא לריך לאמרבה לזה הא דיהבון אבל בשאר שבלא דבר קבה בבחבחם ולים מחם בבירור רק שלפי דבריו מובן ע"ם קבוחו ומבשו שבלא מחם ואם לי' בא לפיבו דבר קבה כבה הים לריבון לבקק הרבה ומרלאם אם הוא ישראל ע"ם לאבר הבבא אין לבשוך על קבן ואבה אף שלעבים שי' בשאן הבחבריף דבבלא לא דקבק בזה כ"ב דבר הבלילא הבבר מבקבו לריך ישראל ע"ם בבילאו בלאריך ועי' מושל"ר הגרינא סי' קס"ם מה שבלבל בבבן זה ומ"ם ע"ל הלב"ם בסבר באיסורים :

מט דיני טרפות בקורקבן . ובו ה' סעיפים :

א (א) הקורקבן (ב) יש לו (ג) ב' (א) (ה) (ד) עוחות (ב) ניקב (ה) זה בלא זה (ו) כשרה (ז) עד (ח) שינקבו (ט) שנידם זה כנגד זה יאבל אם ניקבו זה

באר היטב

מט (ה) עוחות פי' הכים נפנים הוא שר ל' וכל הבשר סלו הוא פור שמי לך שלו הקרום לא ניקב דמנו הוא להפריש אמין הטור דהוא המנין כלל וכגון הפיר קריון ביה ניקב מעבר לא מבר ולא כשהיה אחר שעבה זה מיין שם [ומיין בתשובת חתם סופר סימן ל' שמלוק פליו ההשרה לא מפה כלל דהתיה בן הוא שגם שלו הקרום סיוק שנפנים מגין וכן נלאה מקנקת המי מגדיים וכן עוחה לשון הכרמי ושלמי ודמממי ומחיי מלא פמנו המקל לאחרים לא ספיק מיין שם]. (ב) ניקב זה נלא זה פיין בתשובת מהר"ם מ"ל דה"ם אם מפל אחד מהם כשריה וכן אם ניקב אחד מהם בעמני מני כשר דלא כחם אחד מהם לאחר לאחר זה ואחר הפעמה מחיש חומה ניקב ניקב כי מחמת הרקנן סוף שגם הכ' יסקבלל והוא שלק פליו פיין שם נאוקן

פתחי תשובה

מט (א) עוחות מבנה"מ ומיין בתשובת שמי הלחם סיפן ליע שמבר נקורקבן שניקב מחמת מלי מלר מין ומבר כלפי פנים מה הקרום בפסיקות מגנים הפנים הקרום לא מיין בתשובת מהר"ם

דרכי תשובה

(א) דקורקבן ולענין חוט כשר המחבר את הקורקבן עם הסף עד הסק הוא ניחן כוסף דלין הגקב "שיכל ט והיכא מחיבו הקורקבן ומטריף בנקב מעבלע"ב מי' בדבריו לעיל סי' (י"ג (ס"ק קס"ב) מ"ם בזה לדינא ומיי"ם עוד (בס"ק קל"ה) ומי' בדבריו להלן סי' ל' (ס"ק כ"ד) מ"ם מהבו' מוסיר"ד הביינא ס' קס"ח בדין אם נמלא בתוכי הקנן שבין זפק לקורקבן מהי' מונלא בלר ל' וגם כי' מלאתו שמר (ב) יש לו ב' עוחות מבלה"ם ופה"ם ומע"ז ס"ק ל' שב' ראוחה שלין לה כים בפנים שיהא ביפל סלו בפ"ם בכים הלא שנגרר ומקלף מעם מעט בסכין אחריב דאמו הטור הפנימי והבשר הוא עור הדלון מיי"ם ו"ר' במחיק ברכה אה ב' מ"ם בזה וכ' הלא כל המקומות ביים הבהוחות וכר לחוחה שבמדינתו יש להם כים מקלף כמו הר"גוליב שקלופיב הכים עב האוכל חוכקן ואין חוכק בימים מיי"ם אבן במדינותינו אין להם כים רק כמו שמיר הבר"מ ונבנב"ה שאולת שלום תביינא סי' ק"ח מה שהמחיך בענין זה וכ' דפשוט הוה דבלוחה הוי כל בשר הקורקבן הן הבשר החוחם והן הבשר שהוא בעין עור לבן וקבה הכל הוא בכלל עור הדלון של הקורקבן רק הקליבה הפנימית שנגרר ומקלף מבפנים מעם מעט בסבכן רוח הטור הפנימי של הקורקבן ופשוט דאף אם כל הקורקבן ניקב הבשר החוחם וגם הבשר הלבן מ"מ כל שבכ"פ זה הקרום הדק שמבפנים שאר קיים כשר מיי"ם ובבנב"ה הפתרת אדם הספרדי חיו"ד סי' ד' אות מ' בתוכך וכן ראיתי בס' פרי עץ הדעת בת"ל (מהגאון מ' משה מוויסלין ז"ל) בחידושיו לסי' זה שהרבה ג"כ להביב ע"ד המהר"ם תניא בתשו' שהי לחם (שהגיה הפה"ם) ופסק ג"כ כדברי הח"ם בזה ואחרי בזה ואחר ראיתי בש"ה שבה הים חיו"ד סי' כ"ח בתמלא התשו' שכ' שם לדיים הרבה להחמיר בזה בדעה התשו' שהי לחם לך המהיר יש לו על מי לסמוך כיון שבבר הורה וקן הגאון בעל הה"ם וכו' מיי"ב הבל בתשו' האחרונים מהגדולים ומיישרים כל הפסקות שהביר בענין זה והעלו בראוחה שכן עיקר לדינא כדעת הה"ם המבר מ"ב לין להחמיר בזה (ג) ב' עוחות מי' בדעה"ת ס"ק ג' שבמלא בעוה"ר שבקורקבן יש לו ג' עוחות אם יש לחבר משום יחב"ג והביב שלין להחמיר כלל דהי כיחיד רק אלי אבר דלין זה בכלל יהב"ג מיי"ם ומי' בדבריו לעיל (סי' (י"ג ס"ק כ"ד)· (ד) עוחות מי' בכתה"ג בהבהה ב"י רים סי' זה ובמ"ז ס"ק ל' שם שב' דבאחוה הוי הקורקבן שוב הפנימי לבן וקבה קלה ושוב הדלון שהוא הבשר אחום והבחוצונות הוי הים הפנימי יחוק קלה והשוב הדלון הוא לבן ואם מהלבו שוחוחיהן כיון שנמלא באחוה הפנימי אחום והחלון לבן דעת הבבה"ג ולדד לחבר לדעת הבה"ג ובמ"ז שם אולק ומבשר כיון דלא הבר שם מ' מבשופקה לחבר בבהלי נוחה מיי"ם ומ' בס' דע"ת ס"ק ב' שפקפק על הת"ז בזה כיון שבבה"ג כ' להיות גם בקורקבן לו מחלבי פריבה ודבריו דברי קבלה. לך זה פשוט דבשרים אחוחים לו לבנים בם לחלב ובפרים בשרים לבנים כיון דבחלון יש מקשה לבנים פשוט לחלב והיה בשאר מרלאה ומיי"ם בס"ק מ' שב' שזה יחוב דשר הקורקבן מבחון רוב המקשה שבו לבנים הם אבל נוף בשר המקשה רוב המקשה אחוב בבשר ורק במחשוב יש קלה מקשה לבנים מבבלע"ב נמקפה שאין שם בשר רק אלא כמו שר קבה כעין שם שבקרא (הארטלאק"ס) אבל הוא רק מחשוב מהקורקבן ולכן ניכרא כל בשר הקורקבן בשלמה שהם מיי"ם ומי' בשם ביה האומר על הי"ד רים סי' ל' ומי' בש"ה שאלה שהם הגיהא סי' ק"ח מ"ם בזה ובבבה"ה מוסיר"ד הגיהא סי' קע"ז שב' דאם בשר הקורקבן בחלבה לחלבה נרא"ן אם אין שם מרלה אחרת אין להחמיר דהבשר שבחוקן בו דם לא הי מרלה נרא"ן מרלה מריבה כמו נרלה ולבריו דהוא מהשם שלא נבלע בו דמו רק אם יש שר לקבה בזה חבר מיי"ם : (ד) זה בלא זה עפה"ם מ"ם מבבל"ב דה"ה אם יעל הו מקבה שר ל' כשרה ומי' בם' ערך לחם (לחמריק"ם) שב בשובתא שבא לבריו

מהבמבמה ב' עוחות הקורקבן עד שלם הי' מבשרים קלה הי' מהבכים והמריף מיי"ם ומבמע מלשוט ג"כ הבקה כבמתיבמבו שיהם הוא הלבר ומי' בבק"מ ס"ק ב' שבים בג"ע בבטל כל הקורקבן ולא בבאר רק הבים מיי"ם ומבבא"ה מוסיר"ד המיינא סי' קע"ט בשובתא בזה שלא הי' מבלא עור הדלון של הקורקבן בשוף רק שהבים הפנימי של הקורקבן שבתאבל בו זה הי' הלי ומחבר לא המעי הבמבן מן הוסם וכן הי' יולא ממנו מבי הבחבר לא המעיים בדבך כל הקורקבן ובבר הדלון לא נמלא בו ונם הי' שם סימן של רקבן ולא הבם מעור הדלון וכ' דבפוט הבר להבור וכמ"ם הט"ב להקל בבטל עור ל' ובבריב בכ"ד ס"ל דבבראה בך בלי הבלון דים להבבור בזה מיי"ם ומי' בבו"ה שבת הים חיו"ד סי' כ"ח בלילמא הבשו' מ"ם בבנן זה וכ' שזה הלי בבלונה הבשו' בהי לחם והבו' הבבה סיבר הבוכה בבה"ם ס"ק ל' (וע' בדבריב לעיל ס"ק ג') ומי' בדבריב הבבה בבה"ם ס"ק ל' מ"ם בדברי הבוכו"ד הג"ל ובבים דמ"ם לדינא בבקר דים להקל מיי"ם (ו) כשרה ואם ניקב בלא בבבר הבאל רק בבבוי אם שהוא מעבלע"ב כשר הבמה אם בלא ב' בבני כ"ב (ומי' בדבריב לעיל סי' י' ס"ק ח') (ז) עד שינקבו שנידם עפה"ם ומי' כי"ם סי' דאמר' לא בבאר מבחון רק יעבב בהבליה הבקה כשר מיי"ם ומ"ם הבה"ם מהבו' ט"ב מי' סי בבו"ב בלמלא הבשו' בכ' ח"ל אבל עוחה הקורקבן בריאים וחזקים וקבים ולין ל' מהבלקל מיקלקלו של חביבו ולקה שהה' ערקב סלו לוט מיק לבבילו ולבמ' עיקב הבים בלו ונם הבשר ניקב ע"פ בלו בדוב עביו ובשאר קלה מיבשר בבר הדלון ע"פ בלו יבול להתקיים לפי שנם לוט קלה שובי הבשר חזק בעבש ע"ל ובבוהר מדבריו דעכ"פ בעין בשאר קלה בשר אבל אם לא בבאר בבר עלו לקה בבשאר הקרום הדק שבל הקורקבן מבחון שלם ויפה לא מהבי בבבוה בבבוה אמרי בדוב בפי' זה והבהבה בניקב כל בשר הקורקבן ולא בשאר שלם רק הקרום הדק שבליו מה דיו וכ' דלדעה הרמב"ם בלאה דמ ס שבי עוחות יש נקורקבן (הוא ע"ד בלאמרו נבי ריאה דשבי הקרומים יש בריאה) היינו דלבשר הקורקבן יש ב' עוחות והעור הדק ראשון שב"ג הקורקבן הוא ל' מבבי העוחות וכ' דמלבן דהה"ד מבמבמו דעור הדלון לוט בכלל עוחות רקורקבן ולקה בבשאר שלם לוט מבן לא"כ בבאר בם מבשר הקורקבן עבמו מיי"ם ובבבא"ה מהם סיבר הי"ד סי' ל' בב"ה ובוראה בפלאהי מ"ם בזה ומי' בחי"ה סוף ס"ק ל' שהבינו רבו' דלק הקרום הדק שבל הקורקבן הדק בבי בזה כבו מהבי מהא דעבל בל מ"ב בדבן שדבן דלק שלא בבאר רק הקרום הדק בבי בזה כבו מהבי הדלון בלא בבר מהבי הדעבל בל מ"ב בדבע"ה לעיל סי' מ"ח ס"ק כ"ב וע' בדבריב להבן (ס"ק י"ם) שב' דע"מ לבן לבבל בזה אלא אם מב"פ יבן שם שם בבלילה בבבן בבר בבלילה מקרום הדק זה בבי הבבים יש להפריב: (ח) שינקבו שנידם עס"ן לעיל סי' מ"ח ס"ק מ' שב' דלקה בניקב הפנימי לבבה לבן לבבל ב"ל ע"י בדיקה אויי יש קל"ד מבבחן ואם הדבה יהי"ה לבדיק יב להבבבר בהם"מ מיי"ם (ומ"ל ס"ק כ"ה) (ט) שנידם כ' בשמ"ח לעיל סי' (י"ם סמי' ע"ה ובבבה"ב בבי' קס"ה דבבבה הבלה מקרקבן בבר הבלינו אלא מיקב כ"ל שר הבלון ומי' בבבה הבבלה ושר הפנימי בלם מ"מ לבן לבבל כ"ל לחר הבדיקה שלא מיקב לו בבבה הבישראל הבבבו לבבה בב' סי' ס' מ"ם ובבלין מבבב"ל בלק הבבבה הלו' מלי חלון נרב"ם שפי מב"ד בבם"ד סי' יבבבן לבבן זה מיי"ם ובמיי בבבבים בל בבלון מ' ליב בבבלין ז"ל (הבב"ק קלבבל) ובבבבה לבי הבלון בבל עלי הלבבים בבבבן קלה בזבוק חלק לי' סי' י"ז בב' בבי' שיבבה לבבי בקרקבן בל הבבבלה בבבבן קלה בזבוק ובבבבל בין הלון בבריבה אם מיקב הבים מ"ל בין הלא בבבן הבבל הבבל הבוק קלה בבל"ה ובבה מ"ם לבלק בין אם בבבן הבשר לא הבוק קלה ובבל בלא בבבן בבבר רק מבבק קלה בבבבר בבבקב לא בבבבר

ל"ם

(י) זה (יא) שלא כנגד זה (יב) (יב) כשרה: ב (יג) יניקב (יד) ושומן (טו) שעליו

באר היטב

(ב) כתרס דקורקבן מיהו מיירי וכדקמי קמי כתב הב"י דה"ל אם ניקבו ג' שורות של בית הסעודה זה שלא כנגד זה דכתר (אחר מצא נקורה שהיתה ט מרגולה מחוסה כתר דהוי ס"ם ומ"ח נק"ל חולק עליו דלפי מיכר אם ניקב אחתם כל ג' שורות לא רק אמיצע לא בהתלון לגד ואם היה בהתלון לגד היה נ"כ מריפה מחמת שסיר נחלב הגוף לא מסתק היה אמת לא היה ניקב רק האמיצע לחוד ולא הוא

דרכי

ל"ע לפסל"ד עפ"ד המג"ה בס' ל"ם סי' י"ד דלמן חילוק בין סרכא ובין דבוקה מיהם בלא שם חוט מיי"ם ועי' בדבריו לעיל סי' ל"ם (ס"ק רכ"ח וס"ק ר"ל וס"ק ר"ם וס"ק רס"ו וס"ק שכ"ג) ולענין מ"ם דלמן סרכא אלא בריאה מי' בדבריו לעיל סי' מ"ו (ס"ק ע"ח) מ"ם בזה בתורך: (י) זה שלא כנגד זה כשרה. מיהו צריך שלא יהיו הנקבים מסוכים זה לזה כ"כ שלא יהא משלש ספ"ד ס"ק ח' והנה בכו"ע לעיל סי' ל"ח ס"ק ח' כתב בבסיסות דנקב בחלכסון לא כמשולש דהוי כנקב זה שלא כנגד זה מיי"ם וכ"כ בממחה מהרן על ס' המרוך מש"ך שם ס"ק ח' מיי"ם אמנם ישתן בש"ת ס"ב הגיעת חוו"ד סי' י"ח סיה ה' מלה הביאל לחדם כן דנקב בחלכסון הוי כנקב זה שלא כנגד זה והוא ז"ל דחה דבריו בב' ידים שהוא דבר בטל מיי"ם ועי' בדבריו לעיל רים סי' מ"ו שהבאתי כן מהגר' הרשב"ם סי' שפ"ג וכ"כ בחכמת אדם כלל כ' סעי' כ"ב ובכלל י"ד סעי' מ"ו ובמק"מ ס"ק ג' ובש"ה מהר"י אסתר חיו"ד סי' ס' דנקב החולך בשיפוש הוי כנקב זה כנגד זה ומריסה מיי"ם ועי' בתשו' הרדב"ז חלק ד' סי' י"ח סיה ה' דלפיף יש לעלף לומר דבחלכסון הוי כזה שלא כנגד זה מיי"ם ועי' בד"ק לעיל סי' מ"ח ס"ק ה' סכ' דכיון דדרך הקון לנקב לסעמים בחלכסון ודחק בין ג' הטורות וניקב ויוצא במקום אחר לכן צריך להחמיר בענין זה מיי"ם שוב ראיתי בש"ה סוטו"ד תגיעת סי' קנ"ח שפסק לדינא להקרוף בנקבו שניכם מעבלע"ב לף אם הי' מנקב בחלכסון והביא ראי' לזה מהם"ם מיי"ם ועי' בדע"ת לעיל סי' ל"ג ס"ק ג' וכסי' מ"ח ס"ק ד' (ועי' בס"ק שמ"ז) . (יא) שלא כנגד זה. שבאה"ם מ"ם הה"ה ב' שורות של ביה"כ כתר ועי' בבית מרדכי בשפתי זהב ס"ק ב' שכ' דל"ל כשלון הנקבים סמוכים ואינם בשיפוש מיי"ם אבל לפסל"ד נראה דאפי' להמ"ד דס"ל דנקורקבן לרבור בניקב בשיעור ביה"כ שיש בהקרום בחלכסון (כמו שהבאתי לעיל בס"ק הקודם) מ"מ מודה בשורות ביה"כ שיש להחמיר אפי' בשנקב הוץ בשיפוש דיש לומר דנקורקבן הקיל כיון דמיונה מיוחד וכמ"ש הגה"ם ס"ק ח' דקורקבן דשף שאני דמעבל כל מאכל מיד בכדי שהמיל לאור ומצרף ומיד מהחעם המאכל ומעבה אבל ולכה דחוק מפל"ב בביה"כ שלא שם עיסל רק יורד לתחתם ומוחמסם לקינה ולא מ' מיד ולכה למיחר המאכלין ומסיון דמקרוא וכו' מיי"ם לדרס ולא ס"ל יש לומר דבהא כ"ש שדיים דבביה"כ מריפה חף בשנקב הוא בשיפוש מעוט שיש יותר דאוכלין ומסקין דמקרוא ולא לף דרך נקב שבשיפוש יחלכסון - (יב) כשרה. עבאה"ע מ"ם שהפר"ח חולק ועי' ביד אפרים שבגיה מתשו' שב"ל דבהא"ע וגם לכבוד שבת יש להקל בדין זה מיי"ם ועי' בהגהות מרדי נרוך לעיל סי' מ"ח על ש"ך ס"ק כ"ה מ"ם בזה ועי' בבית אדם שער מ"ה סי' כ"ז שכ' שאין להקל בכה"ג רק בדיקות שיש הפסד גדול לו לעדר בבת שאין לו מה לאכול אבל בלוה"ה אין להקל מיי"ם וכ"כ בבית אברהם לעיל סי' מ"ח בס"ז ס"ק ל"ד סוף אות ב' מיי"ם (ועי' בדבריו לעיל סי' מ"ח סעי' ח'):

סעיף ב (יג) יניקב ושומן שעליו שרוחב עפה"ם מ"ם מהבי' תולחת יאחז הכשרתם יולא להוך השומן לוש שיהם מי' בדבריו לעיל סי' מ"ו (ס"ק י"ם) מ"ם בזה לדינא ועי' בהגהת הפרמ"ג לבאתן מהקרקבן אלא בכוזה ואח"כ מלמד מלוי מחם יולא לחוך ויבלח מלוי ולוי שביל אסי' הסחה אבא מבפנים לף בבר סי' מרפא שר הפרמי וכ' שיש להחיר מכח ס"ם שמא מבפנים הי' מרפא בחלה קדום שלא לחוך ואח"ל לא מרפא הלה דלמא הי' השומן על הכלה ואהם מבחוץ וכ' ומיים ח"כ לפסל"ד וכן פסקתי הלכה למעשה לכבוד שבת ויי"ם מיהו סיים דקה בחקים ולחכה לבשיר אסי' אם שומן שרוחב לוחה בפהם שעשה אבל בלא"ם לף אם הי' בחלה שומן לוש שיהם ומי"ם ועי' בדבריו בסוה"ד קמא סוף סי' ע"ז ובגיגת סי' קמ"ח ועי' בדע"ת פ"ק י"ח מ"ם בשובדת כזו אסי' אסק אלל הי' אם שומן בחקים בקבה לפהם וכ' ח"ל ובדקתי בכמה לוחות מהעשה קלם ומלמד כי אסי שבלוחות הלכה בחדי' אבל בחלה אבל בלוחות הלכה בחדי' אבל בלוחות הלכה בחדי' אבל בלוחות הלכה בחדי'

(ג) (מז) סותמו (יז) כשר: הגה וכ"ש (יח) אם לא ניקבו כל מי הטרפה (יט) אע"פ (כ) שלא נמצא רק מעט משער החיצון (כא) שלא ניקב (כב) שכשר

פתחי תשובה

(ג) סותמו שמכ"ש של סרב מהריא"ל זל"ל בשם ס"ר דאפילו סותמו מאד נקב כו' ומיין בש"ת סולדת ליתן סימן ו' פ"מב שאין להקל אלא כשהמחם ליט יוצא כלל לאין לאוך הטוחן אבל אם סתמו יצא קצת לאין לאוך הטוחן אף שיש שוחן כרכה על מודס של המחם יש לאסור ולאי לדהם דין זה בכרכים כי כמה כע"י הרמאות מעו כזה פ"ש שהאריך ב"ש ומ"ש עוד בשם מהר מעגן שבטוחות המומחים יש הרבה טוחן ולאי הבנה כו' שיין בתוחות שר שהקשים ב"ב לזה ומיין בשאלות ותשובות מולדות יעקב סי' ז' מתפקפק בזה

דרכי תשובה

לאסר רק הלו רוצים שהשוחן יסתום בזה אמרינן דלא מהני אבל אין הנקב בקרקבן מטלא לגמרם ואין האיסור מתחת נקב שבקרקבן רק משום הדיעבד שמבחוץ בא שעיקר הטריפות הוא מכח מחם בחלל הגוף אם כשבא לפניו מטסה בשוחן יהי' ליזה שוחן שיהי' מה כיון שבשעה שבא לפניו בא הי מעולה רק מססה מהי ע"ש ועי' מה בש"ת מוסר"ד סי' בתרומת ס' קס"ח (וע"ל ס"ק י"ז) ובש"ת בין שלם חיו"ד סי' כ"ב בחלמא הבשובה ומי' בד"ק ס' מ"ו שם ובדברי אברהם ס"ק י"ב שב' ד"ל דבל מ"ם אחרונים להחמיר דשוחן שע"י פיטום ליט שיהם זה דוקא בפיטום הבא מחמת הלעפה שהאכין התאכל לפה מש"כ בפיטום בטל הו"ל כמחולה ושהם לכ"ע מי"ש (מז) סותמו כ' בד"ק ס"ק ג' השוחן הקרקבן הוי כרלשות לגמרם וכעין נדון ראבים ובמלמנס סם מגרדים ע"כ לא הוי סתימה אלא במקום הדוקן אבל במקום כירודס מיהא סתימה מי"ש : (יז) בשר עפה"ש מ"ש מהש"ך דאפי' מחם ומש"ך לעיל ס' מ"ו ס"ק ב' ובשפ"ד כאן ס"ק ב' ומשמע דאפי' לעצמו מ"ל להחמיר כל בשוחן פרהם אף בשוחן רק מי"ש ומי' בש"ת אע יאמר ס' ב' ומי' בד"ק שם שב' דה"ה שר הכבר במקום דבוקה לקרקבן הוי סתימה אך בשמפסק מונלא וכים קרום מחמ"ב לא הוי סתימה ורק בחלמן שם שם הפסק ביומתים ומחדק יפה אז סתום הוי כשמיקב גם שור הפרמי דנלים לבר דשמחם דרך הוחפ נקב ומהאי אבל אם ניקב ע"י מחם שור הוחלן לבד לא מהני סתימת בשוחן דאמרינן דמבחוץ בלה המחם ומחבר בקרקבן ודחיינן לעקיבת הדקן כדין מחם שמלמלה בחלל הבהמה וכלעיל סי' מ"ח וס' ע"ל לאמם דעת הגאון מהרש"ק ז"ל בהגהת הפרמ"ג להקל להיות בזה דאף בכה"ג מהני סתימת הבוחן ויותר מזה הבאתי מדברי לעיל בדבריו (ס"ק ס"ו) ומי' בדע"ת ס"ק י"ב .

וכתב בנמחת יעקב שם ס"ק ד' בשם הש' בלר עקב סי' ס"ו דאם סתמו לא ניקבה לאין אלא שבמקום הסתמו יש לה בועה הולאה לאין וסביב הבועה אלא שאין כמעבר לוחות משפטות יש להמרף דכיון שיש בועה מרוחה שבלעת לאין בודאי שבבר יצא שאלו השור החיצון לא ניקב לא מהיחה שם בועה ובחור דאם היו מהחכמים להחוך במסון הבועה לגמרם הוי רואים שאור החיצון גרע ושוכה ואיט אלא קרום מחמת מבה ולא שור ע"ל וכ"כ בחכמה אדם שם לדיעה מי"ש ומי' בד"ק ס"ק ל' בד"ה בועה מה שב' בשם מגלה בועה בקרקבן ומבחוץ לא הי' רואה שם בועה ומל כמה בועה הי' השור רק שלמעלה שלם רק על בועה ל' ימוק השור הדק שבחוץ מחמת דקיבו והמרבה השוחן קודם שבועה מהרשותא הא"ל בשוחן אחר בדוב והכשיר בכפ"מ ולכבוד שבת פ"י שיוחר שמה שלא הי' בפיטם כיון שלא ניקב ביחמת קדן רק מחמת חולי וזה שמה יוחר לקולא הם לא הי' רק ספק הדבק מי"ש (ומי' בדבריו לאין הק"כ) . (יח) אם לא ניקבו כל שני העדרות כ' בשפ"ד ס"ק ב' לדיך הטרה לחבר לגמרם הם וחלילי"ל מבחוץ עד הנקב שבגמרם שהא קרום מחמת מבה ואסור מי"ש ומי' בש"ת לעיל סי' מ"ח ס"ק ל' שבביא דברי הפר"ח דאם הם שוחן על הרגלם מהני לחבר מי"ש (ומי' לעיל סי' מ"ח ס"ק ס') ומי' בדע"ת ס"ק י"ח שבחלל בשבדא שמלמה הי' לחוחא וס' ולחי"ב מלמה על הקרקבן של מ' קדם ביטול בחוץ למקום הנב כגון בפחוח מחוח ולמעלה כמו יבלה בחוך הגיע לבבע ומבחוץ בגמרם ניקב הבשר במקום שהא לבן ולא מעבלמ"ב אלא הם בחלמא כמו בשר לבן ובקה בחבשם בבשר בסביב הבבה ולא מדע אם ניקב גם הטור הפפמי שהא כים הבלקה שבבר קלשרו והלילוהו מקום קדם מליחה בבהב וגם הי' הפסק אלי הי' שוחן ע"ג הבלה מבחוץ והבשר הבלחוחא לאן להבשיר מבח הבשים ס"ם ושוי ס"ם מבם מ' וגם לאן לגרף הפסק שמא הי' שם שוחן בבשר הבלה אלא שוחן בבשר לוחות לף בגל"ר שבחבר לוחות ע' בדוב לוחות מחבות ולא מדע עד לאר שבחבר יש להקל בזה כיון שיש הפסק שבחא הי' בגרם הבלים הבשרם אלם ובגרם מה שבחבל ופרים מן בדוב קדם שבחא הלאסר בעיבא דע לבחיר פ"ש : (יט) אע"פ שלא נשאר רק מעט משער הדיצון . (כ) שלא נשאר רק מה : (כ) שלא נשאר רק מעט מעור הדיצון כ' בשפ"ד ס"ק כ' דאם הי' נקב בפרם לריך בדיקה אם הי' שם שביל לבן עד לאוך הבקבקים הסביל הלבן הי' הבבר קבה ואין לא בקלים בבשר שבחבא עוברו ומריבה וכ"כ ס מחם בפרם יש להחזיר כל שבחחבה מרלים הבשר לאוך מריבה לף הבעלמא בבהר כלן ולאיבה מחם מריבה פי"ש ומ"ש ס"ק ד' שכ' דלף בספק שמא הי' הביל לבן מפלם יש להמרף פי"ש ובמ"ש ס"ק ה' וכ' עוד בשפ"ד שם שבבא בא ליד בקרקבן שם מחם שבלא בבשר כבלר ובס' מ"ח סני' י"ח אלא בבפרם הי' כמין שביל עד שלם שבי' ואח"כ לא הי' מיכר שם שביל עד מקום הבחם ובמקום הבחם הי' שביל לבן עד סבוך לאוך ובאוך הי' מהיר כוסכת אלא אח"כ כשהבחבי לא בחחם הו לא הי' מיסר והבשר מבחוץ הי' בריא והבשרבי לף בגלא הפ"ע כיון שבבפרם הי' שביל לף שאח"כ הספק מה בכך דמ"מ מלאין הדברים המבפרם הי' בא הנקב ובשר פי"ש ומי' בש"ת שובל"ד סי' קפ"ח סב' בחמלא הבשר ולם מחלא מחם בקרקבן ובוחשין שבא מבפרם רק שלא בדוק לם ניקב לו לם יש שביל לו לחם לאוך ומאבר הם לחקל בכפ"מ פי"ש (וע"ל סוף סי' קקדום) ומי' בדע"ת ס"ק י"ע בקרקבן של לוחות שבי' נקב מלר פרם לאוך לחמלה קדום הק וגם בחקום שבחבו הקרקבן הי' במקום הבחבך נקב מ' מבפרם לאוך הביל לבן עד לאוך לף שבי' קלא מרוב קרקבן לחמלה ובע"י בחבך לא הי' לחבר בבבוד ובבר בחבר הלוחא לם לוחות בבוב קדום שבחא הלבר ולחי"ב מדע הלבר בשוחן בחים קדום שבחבלו ול שם לבחיר בבבחבה לף בלא הפ"מ וגם מ"ל לבלך לחם מבן לף לבן הבבר לאוך כל הלוחות של הבחבחבה לחבחים בבחבה שלא יהי מבל"ל ולבסוף הבבלן בבבים קדום בישל מי"ש : (כא) שלא ניקב. מי' בבים יאמר בבחבי אב ס"ק ז' בשם הבבר"ק ז"ל בבחבר ולל שבחלא נקב בפרם בבבר הקרקבן אבלך מרוח בריקה בבבר לבחר בחבחבה הנקב לבבחבים מלה שבחל לוף הנקב ובחבר עוד בבר בריא מבחוץ ובן הלר הלוך הנקב עד לבבר בב' והא לא יהא ולבם ולבן לבלך לבבחבה ס"ו ולבחבן גם מבחי הנקב מב"ל : (כב) שבשר . מי"ק

תשובה

מי' בד"ק ס"ק ד' שב' דאם מלא כגבר פי בחחם מבחוץ שבבשר גבוה ובולם לף שלא נשאבה מרלאיהה ל"ע אם יש להבשיר כי י"ל דבבשבחים מעיד שבעבה מרחבם בחחם מי"ש ומי' במק"ש ס"ק ה' ומי' בס' מחור לחד על סי"ד (מבגלון בכל מבחם לדה ושבים לחד) בי"ם ס' זה שב' סי' שבבדא לפני בקרקבן סי' בחוב בבבדו עלם דק וקבא מבבלם ה' בולם לבד חוץ אלא שלא ה' ערלה מבחוץ שבי' מבבה עלו קרום עב לחוק בו מלר והבחרף אע"פ שלא ה' ק"ד דמבבלימה הבא ביבר דמחים יבא ולקב הבר הבחלן ולח"ב עלה עלו קרום זה וה"ל קרום שבלה מחחת מבה מי"ש ובבש"ח בין שלם חיו"ד סי' ל"ב ס"ק ג"ב בשובדא כ"ל לם מלבר שלא ניקב לאוך שלא שבבשר בחלבן מחוץ לא מלבר שבי' מבבלע"ב רק שבלה עלו קרום מחמ"ב וב' דבשם הבבר לבקל לא יאם קרום עלו לבלה ריבוחא מבפק ובבף פים שבבר אם הלי בלחם מיהא בבחבה כי דבר זה ביבר הבבב לבקלים לם מבבלן לבבלים ממם ובבחבה בבר הבלבן לא ולא הא בא מבבר הקרקבן ובבבבו ממם ובזה יש להקל אפי' ביבר מקב מבבים ולא אבריב דמה שבלם לאוך הא סי' שבא מבבאן הי"ל ובלן שלאבר שבבבלן הבלם בבבה שה עם בבר הקרקבן לן לא בבבר הבבר כלל ואחדבה מה ביבר שבא מבבים ואחק הבבר לאוך ולבן בולם שם הבבבר וב' אבל לם לאבר שבבבלן הבלם בבאר הבלבה בזה לם לאוב לבבחבך וב' שבן יש ג"ב בבבבבם ובבבלה בל בבר הבלבן לם הא קרום שבלה מחמ"ב ולם יש הבבר בבבבים ובבבלה שבבא מבבר הקרקבן ולאן שם בבבבר לבקה מבבבים לבבבבבה בבבבבב

יורה דעה סעיף מט בגד הלכות טריפות

ר' סר' מסכתות שם דף מ"ט ע"ב ה' סרכ"ו שם

(מס"ל ס"ם קס"ם): ג' אם (כג) נמצא מחט (כד) תחוב בו מבפנים דינו (כה) כדין מחט (ד) (טו) שנמצא (ג) בהמסם ובית הכוסות: כגון אם הניחם נמלא נפוני הכשר (כז) ולא ניכר מבפנים ולא מבחוץ ע"ל פ' מ"ח. ד' זה שהבשרנו בניקב עוד חיצון לבדו דוקא בניקב מעצמו מחמת חולי דאי מחמת קיץ (כח) או מחט טריפה דחדישנן שמא ניקב א' מהאיברים הפנימיים שנקובתן במשהו ואם לא היה מכיר אם הנקב מחמת קיץ או אם הוא מחמת חולי (ה) (כט) תולין (ד) להקל: אם

פתחי תשובה

שם ס"ק י"ז והוצא קצת נקבו פ' מ"ח ס"ב) (ד) שנמצא בהמסם מבפנים מ"ק ד"ה הכ"מ ופלן והמחבורים כשהו דין קוקרבן לדין המסם ט' ואם לא כמיכה אפילו בניקב מב' לדדים עד כלן לשם ולשון לדמם מתחבר בפנים מ"ח פרק ה' מה שלון בן לדיון אפילו בהמסם ובית הכוסות מריפה אפילו בלא קרע דם כמ"ש מרמ"ל שם ומ"ש ל"מ אפי' לדיון לפי מה שכתב הש"ך שם דבהמסם מחזה יש להכשיר בלילה קרע דם אם כן גם בקוקרבן מדין בן ומדין בפר"מ מולדות יפתח פי' ס' מסכלה דבקוקרבן יש להמתיר אפילו בהמסם מחזה וכדעת הכ"מ (וכן דעת הפרי מגדים בסימן ר"מ) ומיהו זה חזקת ביחוד מניקב קוקרבן מב' לדדים רק שלון בו שם קרע דם לא מכר יש ולא מבחוץ ולא מלודה ולא שם מכר אבל אם יש פצע לו מלודה קבוב מקום בתחתם ובאמר כמו בן בזה ג' דיומים ל' אם נמלא מחט בחלי של הלילן ודקרע יש נבוז בפנים והבחר אלא בין קרע דם לנקבים בתחתן בלתן מדלים הפרים ילאר לחון ומבחפלת בזה כתב הפרי מגדים שף מדין מלא דלאט אבל אפשר מריפה בין דע"ל מרבפלת הפנימי אחמר מבחפלת מרם מבקבה בתחתם לחון ולא מעבל פנימית קרום והוא בחוד ב' כל זה לא לא היה קרע דם מבחון אבל אם לא היה קרע דם ולא תלוה מבחון ל"ל פשוט הבחקל בהפסד מחזה לא מבחון בלילה כפי מה שהוקשים מרבינו לכן להקל אבל כמ"ל בקוקרבן בהמלון קרע דם מבחון דה-יון לחמר מחמה ילאה לחון ומה אחרו קי"ל כמ"ל לאפילו בהמסם אחר לחון אם בקילון ומכ"ש בקוקרבן מ"ח כהא לחיכה ג"כ כן בפרקא הכ"ל דלאפילו אי ילאה לחון מחר מבחפלת מעל מ"ב לחיכה בלילן קרע דם בפרים אפילו ליכא נמי מבחון מ"ח אחר דבלילן מבחבר בה ובהחלה חפיל אלון כי קרע דם בחמסם נקב מ"ח הרי היה קרע דם מבחון אבל אם לא היה קרע דם ולא תלוה מבחון ל"ל פשוט ותמה בנדון הבחלה לא מיחון בחלי המחם בחמסם מחמה בפרים בגד חמיכה בחמבחון מחמ ק"ד בפרים מ"ב הרי מחבר בלי פקוק בחלבל בחות ב' ואם לא מיחון כמו קרע דם הרי מריפה בחמבל בחוקה ג' והחדיר קצת בזה ומבקר אלא הרי אחי אלי דיבה יקבלה לא הרים מחבר בו לבחבר מ"ח] (ד) תולין להקל מבחה"מ ובדין בחמבחה בחמבל בחמחל סימן ל"ל בחבר בל בפ"ח בזה [ובדין מ"ח סימן ל"ג ס"ד ב"ל ס"ב] ובדין בחמבחה בחב בחבר סימן מ"ח ובהבחבה מקום בחמבל סימן מ"ח

באר היטב

(ג) בהמסם כתב הר"ן ומביאו הב"ח דבמחה חוקה לשון ניקב מבפנים ולא ניקב טלי דינו בהמסם ובית הכוסות אבל אם ניקב סלו אחר' אם לא נמצא ק"ד סביב המחט מריפה (ומה שהמציא לת זה בתר"ה מבשם דמתב לעיל פי' מ"ח סעיף ח' ולקח בבית הכוסות יש לחבר אישר בניקב מב' לדדים אבל' אין ק"ד ולדן אלו נקיים) דבאמת בהמסם וב"ה שהרי כן אבאר לעיל אחר שחיפה ניקב דבר מעשה כזה. אבל בבר הקוקרבן הוא עב אין אומרין שמא ניקב בשמה מעשה כי אלא סלו ניקב מחיים אבל אם ניקב מבפנים לחוד בשום שיש לעיין אם יש ק"ד בחוץ מבחו אבר וכן הוא אבל' רק מעמה המחט בשום ויש ק"ד מבחוץ אבר אלא שלו אל"ל לבחוץ מבחוץ אם יש ק"ד והב"ח ופר"ח והכ"ר והמרזים הבו דין קוקרבן לדין בהמסם וב"ה אפילו לעניין ק"ד אם מעמה ק"ד אם לא כבר אבל' בניקב מב' לדדים כתב הרב"ן בת' ס' ל"ח מחט שמעמה מחוץ בקוקרבן לחומה ושובר מעל"ב כבישור אבל אבנא ולא ניכר אלא אחר הבישול וכעת מליחה ובמיפה ולהחה לא ניכר אלא ולא הרגישו בחחמה מעיקר הדין אבי הלילן שלחה"ב אבל בחחמה לחוץ הקוקרבן ובחחה שם ולעבבה יש לבחמיר אל"ב ולכ' פר"ח לדידי הי חומרא יחילה כיון שבחחמה סיה אחרון כ"ב שהיה עובר מעל"ב בחלי אבנא דבר רחוק הוא שלא היה שם קרע נישול אלא ידיעה ו' לעיכר אף לחמבה שדיק להקל ובחב שוב הכ"ר ולא ניקב מבפנים לחוד יש לעיין אם יש קרע דם מבחון בחוץ שלחה אחר' אבל אם יש שם ק"ד כיון שלין דישוהא לפרט מעל"ב בגרחב בפרים (ד) להקל דהרי ס"ם בחמ ניקב פ"י חולי

(ג) בהמסם כתב הר"ן ומביאו הב"ח דבמחה חוקה לשון ניקב מבפנים ולא ניקב טלי דינו בהמסם ובית הכוסות אבל אם ניקב סלו אחר' אם לא נמצא ק"ד סביב המחט מריפה (ומה שהמציא לת זה בתר"ה מבשם דמתב לעיל פי' מ"ח סעיף ח' ולקח בבית הכוסות יש לחבר אישר בניקב מב' לדדים אבל' אין ק"ד ולדן אלו נקיים) דבאמת בהמסם וב"ה שהרי כן אבאר לעיל שחיפה ניקב דבר מעשה כזה. אבל בבר הקוקרבן הוא עב אין אומרין שמא ניקב בשמה מעשה כי אלא סלו ניקב מחיים אבל אם ניקב מבפנים לחוד בשום שיש לעיין אם יש ק"ד בחוץ מבחו אבר וכן הוא אבל' רק מעמה המחט בשום ויש ק"ד מבחוץ אבר אלא שלו אל"ל לבחוץ מבחוץ אם יש ק"ד והב"ח ופר"ח והכ"ר והמרזים הבו דין קוקרבן לדין בהמסם וב"ה אפילו לעניין ק"ד אם מעמה ק"ד אם לא כבר אבל' בניקב מב' לדדים כתב הרב"ן בת' ס' ל"ח מחט שמעמה מחוץ בקוקרבן לחומה ושובר מעל"ב כבישור אבל אבנא ולא ניכר אלא אחר הבישול וכעת מליחה ובמיפה ולהחה לא ניכר אלא ולא הרגישו בחחמה מעיקר הדין אבי הלילן שלחה"ב אבל בחחמה לחוץ הקוקרבן ובחחה שם ולעבבה יש לבחמיר אל"ב ולכ' פר"ח לדידי הי חומרא יחילה כיון שבחחמה סיה אחרון כ"ב שהיה עובר מעל"ב בחלי אבנא דבר רחוק הוא שלא היה שם קרע נישול אלא ידיעה ו' לעיכר אף לחמבה שדיק להקל ובחב שוב הכ"ר ולא ניקב מבפנים לחוד יש לעיין אם יש קרע דם מבחון בחוץ שלחה אחר' אבל אם יש שם ק"ד כיון שלין דישוהא לפרט מעל"ב בגרחב בפרים (ד) להקל דהרי ס"ם בחמ ניקב פ"י חולי

דרכי

מר"ן סי"ק מ' שכ' דאם מלאו בחמר מחוך בסכין יש להקל ואם חיישינן שמא בחמסם נקב מחוך מי"ו אבל' בחמ"ק ס"ק ה' כ' הכמ"ק בפרים פ"י קין ש להחמיר בזה ס"ס:

סעיף ג (כג) נמצא מחט תחוב כו' מבאר"ח הרב"ן חלק ד' סי' קמ"ב בשובדת שמלא מחט בקוקרבן מבחון והמחם סי' ולא הרבה לחון לישבו לפשוט שמא יצא לחח"ם והמרוח הנוף אלא שמחבבת בחוך שטות הרבה ומבחו ומלא בחמה חוסם שחר ובבאר שטה לא כי' הוסם והיה אחר בשטה דה סי' שוכחן דה הוא המריפה עי"ש ומי' בפר"ח ס"ק ג' מבקבק בדברי הרב"ן בזה ומ"מ לדינא הפרים עמו דיפה תיר שאר הנוטה לף כ' ד"ל דגם זה סנוף מיבר כיון דלא כי' ק"ד בקוקרבן עי"ש ומי' בחנות שמלא ס"ק מ' שהמה על הפר"ח אף כ' מחמה דאינו שוכר כיון דלא כי' ק"ד דהא כי' בו הוסם שחר והיה ק"ד עי"ש ומי' במחוק ברכה שכ' לייחב דברי הפר"ח בזה עי"ש ומי' בח"ז פרק"ב שהיא דברי הרב"ן ובפר"ח הכ"ל ובסיים מחבב"ם דלון לדין לא מה שהיה חוטה ומי"ש עוד לאן כי' ק"ל ס"ק ס"ו שכ' הבעיקר לדינא שם לפנוך על הסכר לף בזמה"ל לה ביכר יפה הבחם והחוסם שבחבה המחם עי"ש ומי' בחש"ם ס"ק י"ב מ"ם בדבריהם בזה:

(כד) תחוב בו עמ"ר סף ס"ק כ' דאם מלא מחט מחוב בקוקרבן ומבפנים ירבעה לף הסמחם מחוב לחון בפלום כי רק ספק מריפה דשמא מרבעה מבפנים קדם שפלבה לחון עי"ש ומי' בחש"ם ס"ק י"ז שכ' דאם הוקח לה מן מחחם בולמה מן לקוקרבן לחוך חלא הנוף אבל סיכא דבולמה לחלא הנוף כרי לסיכא עמי חמם מחם בחלא הנוף לון לנף ספק זה לח"ם דהי עמי ס"ם לאפשרא מלא"ב ספק הבי הוא ספק הפקל ולפשר להחמיל בו מחמלה עי"ש:

(כה) כדין מחט שנמצא בהמסם עבאר"ם מ"ם בשובדת הרב"ן ומ"ם הפר"ח מ"ח ומי' בחבות שטלא ס"ק ח' מ"ם ע"ד הפר"ח בזה ומהב"ם ס"ק ג' שבאים דברי הרב"ן והפר"ח בזה ובדים ומחמ"ב לעיל פי' מ"ח ס"ק י"ד לחמיר בכחמה לזה ול"ל הוסם הבוא בחמבה בל הכ"ל וחלק עליו בזה ובדים בם מיבו אם לא כי' בחמבה מ"ם כי לדבר שבחוב רק לחם קבוי ולון שם חלוה

תשובה

המחבו וכולא בו המחבבר שפי לחלוחו בלחח"ם וכו' יש לבכשיר וכן כל כדומה לזה עי"ש ומי' בח"ז סוף ס"ק כ' מה שכ' על דברי הבב"ם בזה וכ' דמלהא דמחבבר הוא כמ"ם הפר"ח להלות דלחח"ם בבחה דלי מחיים אף לא הרגיבו בבחבת הדבה ומ"מ לבחבה סיים בג"ע עי"ש ומבג"י ס"ק ג' שכ' דלף לדעת הרב"ן שבחבר מ"ם לבו אינה מגלא שבק ו"מ לבון הכלים דלחחר ממל"ע לון לחבר עי"ש. (כו) שנמצא עבאר"ע ובה"ם מ"ם לבון מיבר סלו ולא ממלא ק"ד בכיב המחם בחבה"ם ס"ק ג' שהבאים על הש"ך ובעלה לחבר אפי' בדליכה ק"ד מבחון עי"ש ומי' בחורה יקחיבל לעיל פי' מ"ח סוף ס"ק ד' שדחה דברי הבב"ם והעלה הבעיקר לדינא להקל בזה כדעת הש"ך עי"ש ומי' פרי הלחר ס"ק ג' שבבן ג"כ כדעת הש"ך עי"ש ומי' בדע"ת ס"ק ח' שכ' שבן מיבר לדינא דלחם הבוב בקוקרבן ומיבר מעבלע"ב ולון בו שום ק"ד יש להקל ומכ"ם לחם יש ק"ד בפרים ולא מיבחון הלכ"ם יש להקל עי"ש. (כז) ולא ניכר מבפנים ולא מיבר מבפנים ומלא והיחם מבחון ע"ל בפי' הקרום סמי' מ' שכ' הרמ"ל בהמסם ובית"כ בבה"ל להבכשיר בהמ"ם ובעבחה"ם שם ס"ק ד' ובדבריו שם (ס"ק ט') וה"ה הבא הדיחים שיש:

סעיף ד (כח) או מחט עי' בשו"ה הרב"ן סי' הש"ל ובחלק ד' סי' קמ"ב ומי' במחיק ברכה רים סי' ל"ח מ"ם ע"ד הרב"ן בזה ומי' בדע"ה ס"ק ט' מ"ם בזה ובדים הע"ם עלה דלה מגלא מחם מחוב בקוקרבן מבחון ולון בחחמה בולמה לחלא הנוף ובלד פרים לון שם שבל ובכר כלל הי רק ספק מריפה עי"ש. (כט) תולין להקל מבחה"מ מ"ם מהפר"ח שספק להקל ומי' בפר"ח בשוף ס"ק ד' שבים לדי ס' דהא הלילן הבא להקל הוא חוקה בבחבר אשר הלילן של הנוף לא שבא לפרט ולחלון שבחבר הוא בקוקרבן לא בא' מלבדים הפנימים לחדישו ושר הלילן של הנוף הוא שלם מבחון לף דלא הי רק ספק לא לא שבבה ע"י חולי לא ע"י קין ע"מ כל נקב שבפרים לבחם הלילן יוכר בחלי מבחון אבל לם יש נקב בם בשר הלילן של הנוף לא הי ספי לבחם בחלי בקין מע"י חולי ומריפה ע"י שר בדבריו בעיל הי' ס"ק ג' ומי' בחבר"ם והבב"ד בלן ס"ק ה' (בב"ם והבב) ומי' בחחרה

ה יאם (ה) תולעים יוצאים מהקודקבן (ל) כשרה (לא) דלאחר שחיטה פרש :

נ דינים כללים בנקבת האיברים. ובו נ' סעיפים :

א כל אלו הנקבים (א) אם יש במה לתלות כמו "בטבח או "בזאב שנטלן תולין _ ב ואם אין דבר לתלות בו וספק אם ניקב מחיים אם לאו "נוקבין נקב אצלו (ב) ומרמין זה לזה ואפי' אין דומים "אם משכשו בידים בנקב הספק ימשכשו גם בנקב שעושין לדמותו בו אם דומים לארך משכשו כשרה "ואין מרמין אלא בברס ובדקן אבל לא (ג) בלב ושחול (ג) וקורקבן: הגה ופ"ל סי' ל"ו (ד) כיצד (ג) מתגין . (ה) כל (א) מקום שאין יכולין לתלות שמספק לאחר שחיטה אינו מריפה שם לו בדיקה אם לא נבדקו לו שלין

באר היטב

ומשמע לא ניקב לו מאליו ספרים ומ"ל תולק פ"ו ומסק לאיסור דלאן זה מסק מפרקא מנחם דהוי ס"ם אינו יכול להאסור ומ"ל כ דלקי שאינו מהאסור מיקרי ס"ם פ"ם שחיטה מרלחה על סמ"ו ומסק כפ"ש לשקל ופ"ם ומכ' מקדחה מסקף כתב מאיר אלין לשף מרם ומכב מפ"ו ומ"ל דגם דין בשר מרוסה אם הוב מסרים לא מיריך לו ולשיש לאם מכה בבמסה כמו שני ביצים נדחלים ומחמו נעשה ולשי שהחקים שלמים ומכבחים אפ"ל שמקרא מאיר ומ"ם ל"ל שם כלל ע"ל סי' ל"ו מסיף כ

ג (ו) נקב כגון מנר מ"ו דשבר מיאם נכבר וכו' ומחמה כ"י מה אין נקב מכבר מכבר ומ"ל מ' דמיירי נקבה מכבר ומ"ל מ' דמיירי נכבר מכבר מכבר דהיים מריקבה מרמים ומקום מכבר מכבדים מיקב נ"כ לא מפר כלומל מ' מ"ם. (ז) מסתן. שם מפרש מ' מחבר דלאן לאו נקילין נהקפה .

פתחי תשובה

ג (א) מקום שאין מין בש"ך ומין בסמוכה בים יעקב מ' פ"ד ובמשבצת מרגם ביסודי מלך ריל מעמן מ' ובמשבי מלוחות יעמק מעמן ריש [ומין בסמוכה מחדש מלמה מ"ב מ"ם בזה בסוכן]

ודרכי תשובה

יקשיאל פ"ק ג' וכמ' בימת מרם שבר מקבלת מקף מ' ל"ג ומי' בגב"ם בחתמי דרכים ל"ד מ"ק מ"ם בזה הבריא לאסור בספק מ"י מלי מ"ם לאסור בשי"ם מוסיל"ד הגיעת מ' ק"ם הבת עלון מ"ם ומי' בכ' בית מל חלק ג' חדר ל"ז מ"ם בזה ובמבו"ם זקוי הבמי יהבמם חלק מ' ביו"ד מ' י"ב שפסק בבמיומות לשקל בזה כדעת הבי"ע מ"ם ומי' בשו"ת מהר"ם מרוטינבורג המחרומים חיו"ד מ' יו"ד בלמלמ הבמי' מ"ם בבמין זה ומי' בדע"ת פ"ק י' מ"ם בבמין זה והעלה דבמ"ם בשומך עלמו מל המקלון לא הפסד ומ' בכי דעת חבנת לדעת ולמם ים מקב בחמלן ומסק מם הוא מ"י מלי מ מחמן מם הבמי מל הנוף מלם מבמין מ מ"ם מסק בזה כבן שבחב ומ"ל לדע ים לשקל ומם מן הבמי מלם מבמין מן לבמיר מלא בבמ"ם וכ"ו חקא מם מור הבמימי מל הקרקבן מלם מ"ם :

סעיף ה (ל) כשרה מי' בית יוחק סוף ס' זה שכ' דים מחריפים בזה ומיים ובמ"ם ומבמ"ם שבבית הבי"ו הבי"ם שם פ"ק ג' לבמחיר בשלמים שבבבים מי"ם אבל יעיין בגשן הבמ"ם שם בבמנמ בבמ"ק ד' שכ' שקרקבן וריאה דיים שזה וקרקבן מחמת שבמרות מבים כ"ע מדים דלא מיבמ"ק לה שמדים מעמו כמו בריאה מבמ"ל בבדים ומקן שבמרות רבים ים לחם ע"כ מן לבמיר כ"ל בריאה וקרקבן שבבמרו הבמקים בפרחים מי"ם ומי' בם' לחם מק המם בבמקים סוף סי' זה מ"ם בזה ולדעת כ' ובשבמלמ הוא מקלמו בנקב ומקלמו מן נקב לא סלו מבמים רק מלים מחוק מן הנקב כלל כ"ל פיו בשור מחמת לקרקבן לא סלו מבמין רק שלו ע"ם הנקב ים לשקל כמ"ם הבמ"ם סי' ל"ו מחי' י"ד נבי בריאה אבל בשמן אחר מן לשקל בקרקבן מע"ם דבריאה ים לשקל בבמ"ב מ"מ בקרקבן מן לשקל מי"ם: (לא) דלאחר שחיטה פרש מי' בשלמן נבוה סוף סי' זה שכ' דדין קרקבן כדין ריאה לענין זה וכמם שבריאה שחמלת בה שלמים קי"ל דכל נקב שחמל מנול לא הומר לא הוא מחוט מביב הנקב מריפה חוזלי מדים מעמה כדעמל סי' ל"ו מחי' ה' ה"ג בקרקבן מי"ם וכ"כ בגלון מהרש"ל דמן לבמיר בזה אבל אם לא מן לבמיר בבמנקב אבל אם ים לחשומים שולן לבמיר חוזלי מדים מרבש הבלשומים מוכים מל זה וכמ"ם הבמ"ד לעל סי' ל"ו מ"ק י"ח לענין מולמים שבריאה ומחבר"ם שם מ"ק ל"ג ומחמ"ל מחי' ה' :

סעיף א (א) אם יש במה לתלות מי' בשו"ת מים חיים חיו"ד סי' מ"ו מחמת סבר מחמת שלקח הקרן מהבמה ומליסה בכח מל הבלון מחמת סבר מחמת של הקרן מחי' מבמה גחלה ומה"ל ראי שים נקב בהקרן והשרה עבה נקב אחר בהקרן ומי' דומה ממנו זה לה והבי"ב לחמר שיכל לדעת שחמת סבר מחמת של הקרן הוא הבלים בכח מל הבלון יכל לדעת מרחמת זה נקב הקרן והבמ"ל ראה לחמוך מל זה בלרוף הבקבה שבחמה ולקבי והבינ מלרמה הוא מריפה אחר בבמ"ם כי מבקבה לן לם מחמים אחר בחקים הם"ם ועם מבמלמה בכח לא מחכיל כמ"ם בחרמ"ם פ"ם כאחרן (ומי' בבמ"ד פ"ק מ'). (ב) ומרמין זה לזה. כ' בלבמ"ם פ"ק מ' מ' בבם המבריא בחק שחמת נקב

ו מ"ל שם ה מסקנה הגמרא ערב אחת בר מן מולין דף מ"ם ב כדמשמ רב הונא שם ד' מ ב מרשת ורב עמי בר חיא שם ל' ד בכל מבריאות בריה דהנא ה שור בשם ר' יוחנן ושלה מסרים אינו מחלים ר"ל כדרבא בשם מסקנות וכ"ש ר'

(ז) אלמן יכולין לנהוג (ז) הרי הוא (ח) כספק מריפה ואוסרין אותה ולא (ט) אמרינן (נ) שהחמה שהוציא אלא בדבר שנטל לאחר שנעשה הרישותא לאחר שחיפה (י) דלא יצאתה מחזקתה מחיים: ב (יא) כל (יב) אבר שאמרנו שאם (ז) ניקב במשהו טריפה (יג) כך (יד) אם נימל כולו טריפה בין שנימל בחולי או ביד בין שנברא חסר וכן אם

(ז) אלמן. כתב הש"ך דמהר"ם מלובלין נתבטלו אותו שלא נדין זה והביא ראיה מהגהות פרק ד' אחין והא ישב לבני חרמ"ל ולענין הלכה פסקו הב"ח וגם הט"ז בס"ם מ"ח דלא אמרינן בשחמה הוצרה אלא בנקבה שיש לאותה כיחיד הנולה לעיניים כגון שנחה אבן ומבל בני מעיים לפניו והחיות נקובים אבל היכא דליכא לחיותא לחיותא ולאסור כגון בספיקא לחומה בחיים אז לאיסור ריני וכה"ל חליק לחומרא ולא אמרינן שחמה

באר

(נ) שחמה. כתב הש"ך דמהר"ם מלובלין נתבטלו אותו שלא נדין זה והביא ראיה מהגהות פרק ד' אחין והא ישב לבני חרמ"ל ולענין הלכה פסקו הב"ח וגם הט"ז בס"ם מ"ח דלא אמרינן בשחמה הוצרה אלא בנקבה שיש לאותה כיחיד הנולה לעיניים כגון שנחה אבן ומבל בני מעיים לפניו והחיות נקובים אבל היכא דליכא לחיותא לחיותא ולאסור כגון בספיקא לחומה בחיים אז לאיסור ריני וכה"ל חליק לחומרא ולא אמרינן שחמה

דרכי

בלריסת ומי' בהב"ם סוף סי' כ"ט מ"ם בענין זה וסיים וכיון שהיכר חצור עפר ים בו כמה דשות לכן אין לנוס מורה להקל בשום ספק לעולם כ"ל מה שמורים בהיות בספקים הא"ל לשקול במחלוי נדק אם הספקות שקולים הם וגם לאחר מקרי רישותא בחרה ולאיה לאיה בחרה ובקל יוכל לעשות בלולה הדברים לכן אין לחוות בזה כ"ל לעולם כ"ל ס"ם מ"ד תנו' הרמב"ל בעולה מחמ מחמ ולא הספיק לבדוק אם ניקב מעבלע"ב ועבשו"ת נאחה דשא סי' כ"ב מ"ם בענין זה והעלה דחוקא דהחם דיעבד בדלא שבי אם מחם מחמ בלר ל' רק מסמפקים אם ניקב מעבלע"ב דיל"ל אם בוקש הו חולין שניקב לאון אבל היכא שעולה בלבר לאיה שיטי ומסופקים אם זה רישותא הוא או לא אין להחמיר דבל דבר המולה סיבר מחקבו מחמת רישותא לריך לחוות הרישותא מבולרת אבל אם בזה עלמו יש ספק אם הוא רישותא או לא אין זה מולא מחקבו אלא הו"ל כלאו לא ראיה בו רישותא בלל עי"ש ומי' לעולם סי' כ"ה סעי' ג' ומו"ש סוף סי' מ"ח וסי' ל"ח סעי' ח' וסי' ל"ו סעי' ג' ומי' בחורה יקחיאל סי' כ"ה ס"ק ד' ובשו"ת מהר"ן יפה חו"ד סי' ה' ובשו"ת עמק הלכה חו"ד סי' י"ד (ומ"ל ס"ק ה'): (י) דלא יצאתה מחוקתה מחיים. עבשו"ת מוסו"ר הגיהת סוף סימן קפ"ג שב' דבר חדש בענין ספק מריפות שיש ספק אם סולד הרישותא מחיים שיש חיוק בין שור לפרה דבפרה שעומדת לחליבה אחריב כיון דהחלב היה מוחר ובזמה ראוי לאכילה מחיים הרי אות לה לבהמה ש חוקה שיהר מחיים עד הנה הלא שיך לומר לחמול אבל מיחלבה וכו' וסביר הי אלא חוקה היהר מבה"ל בשור אלא הי' ל' מחיים חוקה היהר חצור עפי לענין ספק מריפות שסלד בו מחיים עי"ש ומי' מה עוד בדבריו בקו"ל שם סי' כ"ט אבל בש"ת שאל ומביב הגיהלה ח"ג סי' ק"י פלפל מובא בסברא זו והעלה דאין להחיק הפרה בחוקה היהר אבילה ע"י מה שאבלנו ממנה החלב מחיים והביא ראיות :

לזה עי"ש וכ"כ בש"ת מסיבה נפש סי' מ"ח בלחלע הבשבה עי"ש :

סעיף ב (יא) כל אבר שאמרנו שאם ניקב. עבלה"ע ומי' בבה"ג ובמחיק ברבה לעיל רים סי' מ"ג ובשו"ת דבר משה הגיהת סי' פ"ט

(יב) אבר. ע' בגיהת מהם שבר לא"ה ס"ק י"ז לות י"ל שהעלה דאם בחמה לאיה אבר מהאברים הפנימיים מלריהה הגיהל להיות כגון הטחול שולרבה לרוות מחבה ומלולה עבולה לא מרוכבת וכיולא בו מן הבחמות וכן שאר כל האברים בבר כיון שאין בהם לקומה והבינה גם מהברי הבה"ש בסי' מ' שב' בשם הרשאלים שאם אין לבע"ח לב רים לה דוגמתה איה דולחל בשר שחבמתו בחבעה לב הרשיט שם ט ב' חלנים וגם ודרידים שופכים אבבר שחה' הבעה"ח זמן רב אע"פ שאין לרה אבר זה חמה מבחון לבב עי"ש וכ"כ בפרים הם' בחבמת אדם בלל י"ד סעי' ל"ב ועבשו"ת קבלת יעקב (מהבאון בבל תנו' מבבחת יעקב) סי' ד' מ"ם בדין שיטי בלרה אבר בבן בהדלת דבבחת שבחבים קלת בבבד סביבה הדבר הרגילות לרוות וכ' דבב"מ אין לאסור בבחמה איה אבר מלריהה אלא היכא דמלינו בב"ם שאבר אלה הבוחה מיחודת אבל באבר אלא מלינו לה בב"ם הבוחה מיחודת אין הרשיטי לרה שבל בה עי"ש ומ' בם בית אברהם בס"ח סוף סי' זה שב' שבת ליחו מעבה בבבב מ' שבבבד לא הי' בהרגש אלא הי' עגול ובב בבו לב מבון ולא הי' לו שם רישותא בדין הדלת ובבבד מה"ם עי"ש וכ"ב בחש"ת סי' מ"ו ס"ק י' בדין הדלת דבבחת שבחלא בה שיטי שלרה שבחה בבינול רק בבחבבב וכו' דבין דלא אבר לרבו בב"ם יש להקל עי"ש (ומ"ל סי' ל"ה ס"ק מ"ו וס"ק ל"ד וס"ק ס"ג) (יג) כך אם נישל. עבשו"ת מרי הבלה סי' ג' שב' הה בדוה דבל מריפה שלרה רק מבחם דבשה ליבקב לא הי' ולרה מריפה רק בספק מריפה דבל אלא שלרה בו עדיין הלבחה ומדיין הוא מיבחר מבבה ח"ל מהבבו לה מריפה הבא היכא ספיקא שבא לא מבקש בבבב לא הי' ולרה מריפה רק בספק מריפה דבל אלא שלרה בו עדיין הלבחה ומדיין הוא מיבחר מבבה ח"ל מהבבו לה (מהה"ל מ' ישראל מיחובבמין ז"ל) בקבמרים לא"ה סי' י"ח שהבינו עניו בזה עי"ש. (יד) אם נישל כולו. ע' בגיהת לחם שם שב' הלבה

הגהות

(נ) שחמה. כתב הש"ך דמהר"ם מלובלין נתבטלו אותו שלא נדין זה והביא ראיה מהגהות פרק ד' אחין והא ישב לבני חרמ"ל ולענין הלכה פסקו הב"ח וגם הט"ז בס"ם מ"ח דלא אמרינן בשחמה הוצרה אלא בנקבה שיש לאותה כיחיד הנולה לעיניים כגון שנחה אבן ומבל בני מעיים לפניו והחיות נקובים אבל היכא דליכא לחיותא לחיותא ולאסור כגון בספיקא לחומה בחיים אז לאיסור ריני וכה"ל חליק לחומרא ולא אמרינן שחמה

חשובה

שיטי מרלה שמלא בהשף שלרט לבבה בשבר בבר שולחן להמורה בשבל לף שלרט רישותא בלמבה ולא"ב הרי הי בבוף הרישותא ספק אם היא רישותא כ"ב שלריך בדיקה וכל שים ספק אם יש כלן רישותא לו לא בבד זה אמריב בחמה הוצרה עיי"ש: (מ) אמרינן נשחמה הוצרה. עבבה"ע ומי' בב"ד ס"ק נ' ולעיל סי' מ"ח ס"ק כ"ג וס"ק כ"ה ס"ם מ"ד תנו' הרמב"ל בבולה מחמ מחמ ולא הספיק לבדוק אם ניקב מעבלע"ב ועבשו"ת נאחה דשא סי' כ"ב מ"ם בענין זה והעלה דחוקא דהחם דיעבד בדלא שבי אם מחם מחמ בלר ל' רק מסמפקים אם ניקב מעבלע"ב דיל"ל אם בוקש הו חולין שניקב לאון אבל היכא שעולה בלבר לאיה שיטי ומסופקים אם זה רישותא הוא או לא אין להחמיר דבל דבר המולה סיבר מחקבו מחמת רישותא לריך לחוות הרישותא מבולרת אבל אם בזה עלמו יש ספק אם הוא רישותא או לא אין זה מולא מחקבו אלא הו"ל כלאו לא ראיה בו רישותא בלל עי"ש ומי' לעולם סי' כ"ה סעי' ג' ומו"ש סוף סי' מ"ח וסי' ל"ח סעי' ח' וסי' ל"ו סעי' ג' ומי' בחורה יקחיאל סי' כ"ה ס"ק ד' ובשו"ת מהר"ן יפה חו"ד סי' ה' ובשו"ת עמק הלכה חו"ד סי' י"ד (ומ"ל ס"ק ה'): (י) דלא יצאתה מחוקתה מחיים. עבשו"ת מוסו"ר הגיהת סוף סימן קפ"ג שב' דבר חדש בענין ספק מריפות שיש ספק אם סולד הרישותא מחיים שיש חיוק בין שור לפרה דבפרה שעומדת לחליבה אחריב כיון דהחלב היה מוחר ובזמה ראוי לאכילה מחיים הרי אות לה לבהמה ש חוקה שיהר מחיים עד הנה הלא שיך לומר לחמול אבל מיחלבה וכו' וסביר הי אלא חוקה היהר מבה"ל בשור אלא הי' ל' מחיים חוקה היהר חצור עפי לענין ספק מריפות שסלד בו מחיים עי"ש ומי' מה עוד בדבריו בקו"ל שם סי' כ"ט אבל בש"ת שאל ומביב הגיהלה ח"ג סי' ק"י פלפל מובא בסברא זו והעלה דאין להחיק הפרה בחוקה היהר אבילה ע"י מה שאבלנו ממנה החלב מחיים והביא ראיות :

לזה עי"ש וכ"כ בש"ת מסיבה נפש סי' מ"ח בלחלע הבשבה עי"ש :

(יב) אבר. ע' בגיהת לחם שבר לא"ה ס"ק י"ז לות י"ל שהעלה דאם בחמה לאיה אבר מהאברים הפנימיים מלריהה הגיהל להיות כגון הטחול שולרבה לרוות מחבה ומלולה עבולה לא מרוכבת וכיולא בו מן הבחמות וכן שאר כל האברים בבר כיון שאין בהם לקומה והבינה גם מהברי הבה"ש בסי' מ' שב' בשם הרשאלים שאם אין לבע"ח לב רים לה דוגמתה איה דולחל בשר שחבמתו בחבעה לב הרשיט שם ט ב' חלנים וגם ודרידים שופכים אבבר שחה' הבעה"ח זמן רב אע"פ שאין לרה אבר זה חמה מבחון לבב עי"ש וכ"כ בפרים הם' בחבמת אדם בלל י"ד סעי' ל"ב ועבשו"ת קבלת יעקב (מהבאון בבל תנו' מבבחת יעקב) סי' ד' מ"ם בדין שיטי בלרה אבר בבן בהדלת דבבחת שבחבים קלת בבבד סביבה הדבר הרגילות לרוות וכ' דבב"מ אין לאסור בבחמה איה אבר מלריהה אלא היכא דמלינו בב"ם שאבר אלה הבוחה מיחודת אבל באבר אלא מלינו לה בב"ם הבוחה מיחודת אין הרשיטי לרה שבל בה עי"ש ומ' בם בית אברהם בס"ח סוף סי' זה שב' שבת ליחו מעבה בבבב מ' שבבבד לא הי' בהרגש אלא הי' עגול ובב בבו לב מבון ולא הי' לו שם רישותא בדין הדלת ובבבד מה"ם עי"ש וכ"כ בחש"ת סי' מ"ו ס"ק י' בדין הדלת דבבחת שבחלא בה שיטי שלרט שבחה בבינול רק בבחבבב וכו' דבין דלא אבר לרבו בב"ם יש להקל עי"ש (ומ"ל סי' ל"ה ס"ק מ"ו וס"ק ל"ד וס"ק ס"ג) (יג) כך אם נישל. עבשו"ת מרי הבלה סי' ג' שב' הה בדוה דבל מריפה שלרט רק בבחם דבשה ליבקב לא הי' ולרה מריפה רק בספק מריפה דבל אלא שלרה בו עדיין הלבחה ומדיין הוא מיבחר מבבה ח"ל מהבבו לה (מהה"ל מ' ישראל מיחובבמין ז"ל) בקבמרים לא"ה סי' י"ח שהבינו עניו בזה עי"ש. (יד) אם נישל כולו. ע' בגיהת לחם שם שב' הלבה

(מז) אם נברא בשני אברים מאותו אבר טריפה (מז) שכל (יז) היתר כנטל חשוב (תן מפחול שנטל כחר *זנוקב נשמכיה טריפה). (מור) וכל שאמרנו בו אם נברא חסר טריפה כל שכן אם ניטל ביד 'וכל שאמרנו בו אם ניטל טריפה (יח) הוא הדין (כ) (ה) לנברא (יט) חסר *יש (נ) מבשרין בזה. (כ) (והנהסד מרוכה יש לסמוך לחכמירין) (ל"מ): נ *כל אבר שנקרבתו או הסרתו או נטילתו פוסל (כא) אם (ו) נתמסמס פסול: הגה ואין שלין מנו בקילין (כב) כל

מנחתנס

ש"מ שלין דיש שם ס ס מי' קפ"ו ותו"ה הסכי קי"ל ומכיתו רש"ו ומ"ל מי' ל"ד מ"ק ת ע' ה מרבנ"ל בתו"ה וכ ת כמס ר"ת ומ"ה

["לעל מפי' מ"ג ז מוד כמס מרבנ"ל ה מרבנ"ל נפ"ה מס"ם דיש זה מדמה מחכירים ומנמלים נמנים כמנמ מ' מרשות שלמקרו למשם מסיר]

באר היטב

(ה) לנברא (ס"ה) אם נברא נקוב אותה שהיה השור שלם על פי טבע מכחון והיה נראה נוטל עשוקה נרחב ג' לנעשות נחמצע הנשן על פי מרכז ושיה ניכר שהיה שם חסרון נמנים תחת השור והסמיכו השור ומצלה שאותו עצם המחצעי הנולם נחמצע כמו קרם דק שהכשר ממני לדיין היה מסדק ומחלק על פי כל מרכז ומחמצעי ממנו ונאותו המסק שהיה נרחב נראה שנעשה כי מחצלתו כמ' ג"ל סימן פ"ו לדד לכבוד מחבר הם שוכנים בחלב הנוף ושיה נראה שנעשה כי מחצלתו כמ' ג"ל סימן פ"ו ועיין נמר"ח מ"ק ג' מה שהגיע עניו עיין לקמן סימן ל"ד בנ"ך מ"ק מ' י' (ו) מחמסמס מ"ל סימן מ"ג מ"ב

פתרון תשובה

(ב) [יונגרת מקר פי' נס"ם מ"ם אותה שיה כשור שלם ס' מד לך מפני שהוא דבר מדם שלא נראה כמותו בעיני מתון המריאה ועיין במשנת שנת יעקב מ"ג מ' מ"ב שנם לפנינו בה שלמה כדומה לזה וכבכיר דמ"ב וכתב דמ"ל הסרנף לפי שהיה חלמה מדמת וקלמן היו מהגדולן בדבר אבל לדינה כ"ל שהיה כשיהה ואם יתלה עוד כזה וינה לידי מכשילנו ומ"ם בנדון זה שנראה (יוסר) שמחבר מקנה מחמלה הבריאה ובעבנו שאמר לי נטל כאותו שבכל המוחות לא היה עוקר כזאת ותלו שיהה מרשה היקום מחמוהה מ"ם] (ג) מבשרין כאה עיין בתשובת מ"ב חלק י"ד סימן כ' בחמלה התשובה מנמחמם לדשת הרמבנ"ם (שאות היו מבשרין זב) מה שבטורין דהיינו אבר שברשותו מבלו שבהיה אם נברא כך אם הוא מרשה מ"ם כאורן

דרכי תשובה

לא חסר האבר לגמרי רק שלא נמלא במקום שרגילים לחיות ל"ע מ"ם (ומי' בדבריו לעיל רים פי' מ"ד) ומבשו"ת מהר"ם שיק חיו"ד סי' ס"ו בחמלא ההבו' שבחב אבר אחרי' בפסיטות דחזקה ברילה אחר שאם שיהה מקומה דהוי חליף מבחו"ב בשאר אברים כל שיהי מקום כשר דכל הבריאה הם הלו"מ ואין להוסיף על הבריאה מי"ם (ומי' בדבריו לעיל סי' מ"ו ס"ק כ"ח) ומ' בשו"ת שם אחרי' בהחסמות סי' י"ב מ"ם בענין זה לענין אם נמלא המרה שלא במקומה והעיר מכמה מקומות מ"ם ומי' בדע"ת לעיל סי' מ"ב סק"ו בחמלא הדיטל מ"ם בענין זה. (מו) אם נברא בשני אברים מ' בש"ם מבחת בגמין סי' ס"ו שהגולה דכל אבר שאין הבריאה מחמת עצמו לא אחריב כי' יחבר כנטל דתרי ראשין לא אחריב מ"ם ובכ"ב בטר"ח סי' מ"ח ס"ק י"ב לדינא מ"ם ומסק"ד כאן וכבר' מ"ח ס"ק ד' שהבינ"ל דבריו והמצא עליו ומכיח מבמה מקומות דאף בבה"ג אחריב יחבר כנטל מ"ם (ומי' בדבריו לעיל סי' ל"ו ס"ק ל"ו) ומי' בחבי"ם לעיל סי' ל"ה ס"ק מ"ו וכמ"ז שם ס"ק ו' ובם' מלאכת מ"ם ז' ענף מ' ס"ק י"ח ובהגהה יד שאול ובספרו דברי שאול ויוסף דעת לעיל סי' ל"ה סעי' ב' בדמ"ח ובם' מחמת יוסף בקמטרם מחזון לפי' ל"ה מות כ"ם: (מז) שכל היתר כנטל מלאתי בש"ח דברי מרדכי כ"י (מהגאון מ' מרדכי הגנת ז"ל מהאמוראת) סי' ק"ו שבאמל בשובדא שלדע בעיני שעלר שי לחחרחים שהיו דבוקים מן הלב והיו מחמם ב' תרנגולות שהיו להם ב' לחלדים וב' עלמים זד תגלים וכל מ' אבל בפיו מאבל שהחם לו רק שהיו דבוקים בלחם זה לזה והיו לבשר מ' ובאמל אם יש לחסר מחמם יהר כנטל דמי ולחלות הבר בשיחת הבוסקים בדין יהר כנטל וכ' שהבר הלו ברחות עיר הטרה שאם מרלה שהם ב' בריות בע"ם רק שהבר זה לזה ל"ל דלא שיך דין יהר כנטל דבמה שהחברו ב' בריות אל"ה ודבקו בלחם זה לזה אין מברא שהי' לו דין יהר כנטל דיהר כנטל לא שיך רק אם יש בבר' מ' יחבר אבר המלא בזה דע"י הדבור אין לו מחם לחבריש וכ' הבשובת זה לחלות אם הם ב' בריות בע"ם רק שהבקו זה לזה אז שהא בר' מ' ויש לה אברים כפולים הוא כ' שהחמו מקודם מ' מהם ואם יולא שהבי אחר מי ולא ישות בבחינת הרלשון אי יוכל לחחש אח"כ גם אח הבני הבריאה בבריש כי מרלה בעליל שהם ב' מבריאים אבל אם לחחר שהיה הרלשון מן הבני מרלה מזה שיש לבם חיות מ' ושלא בר' מ' לא חחר לדינא דכל היהר כנטל דמי הבריאה אחר"כ לי שיש לחחרה לעיין עוד שאם הם דבוקים זה בזה בחקום שאם מברר שם הבדבר לא כי' מחרף יש להבשר שבהם אבל אם הם דבוקים זה בזה בחקום שהם מבדר בחלק יחרף בגון שהבוקים בחקום ש"ב בלשון שאם יבול יחחוך בלחי"ב של חבריו מרבה בכ"ע אף אם לא ישות הבי' בבחינה הא' אבל אם דבוקים זה בזה בלשון שבול ניחול מ' בלא קולקל חבריו בלחי"ב יש להבשר ע"ל חרף הבשו' שאלה מדבריו לדינא (ובבש"ח שבה יעקב מ"ח בלח"ח סי' ד' והבסכמת תלון בכל ש"ע ז"ל על הבבי"ל ושם לבוב מ"ם ע"ד הבבי"ל בזה): (יז) היתר כנטל חשוב עמ"ל לקמן סי' ל"ד ס"ק ע' ובש"ע בס' ל"ד שם סי' ב' (בר"ה ואחר שבדרש) שב' מבחמות הרשב"ל וכל יהר כנטל בבחר אחת לבד ולא יחבר והבינ פלו דל"ל בים ג' מרחה ראחת דהאחר מ' ובמ"ל דלחריש יהר כנטל כל שיש בחקום מ"ם ומי' שע"ד סף סי' ל"ד (בר"ה ודע) שהבינ"ל ומחבה דבריו וכ' והבשיקר בשמה הרשב"ל בבל לא לא ריש מלא ובשלא

(יח) אם נברא בשני אברים מאותו אבר טריפה (מז) שכל (יז) היתר כנטל חשוב (תן מפחול שנטל כחר *זנוקב נשמכיה טריפה). (מור) וכל שאמרנו בו אם נברא חסר טריפה כל שכן אם ניטל ביד 'וכל שאמרנו בו אם ניטל טריפה (יח) הוא הדין (כ) (ה) לנברא (יט) חסר *יש (נ) מבשרין בזה. (כ) (והנהסד מרוכה יש לסמוך לחכמירין) (ל"מ): נ *כל אבר שנקרבתו או הסרתו או נטילתו פוסל (כא) אם (ו) נתמסמס פסול: הגה ואין שלין מנו בקילין (כב) כל

מנחתנס

ש"מ שלין דיש שם ס ס מי' קפ"ו ותו"ה הסכי קי"ל ומכיתו רש"ו ומ"ל מי' ל"ד מ"ק ת ע' ה מרבנ"ל בתו"ה וכ ת כמס ר"ת ומ"ה

["לעל מפי' מ"ג ז מוד כמס מרבנ"ל ה מרבנ"ל נפ"ה מס"ם דיש זה מדמה מחכירים ומנמלים נמנים כמנמ מ' מרשות שלמקרו למשם מסיר]

באר היטב

(ה) לנברא (ס"ה) אם נברא נקוב אותה שהיה השור שלם על פי טבע מכחון והיה נראה נוטל עשוקה נרחב ג' לנעשות נחמצע הנשן על פי מרכז ושיה ניכר שהיה שם חסרון נמנים תחת השור והסמיכו השור ומצלה שאותו עצם המחצעי הנולם נחמצע כמו קרם דק שהכשר ממני לדיין היה מסדק ומחלק על פי כל מרכז ומחמצעי ממנו ונאותו המסק שהיה נרחב נראה שנעשה כי מחצלתו הלב והכבד מחבר הם שוכנים בחלב הנוף ושיה נראה שנעשה כי מחצלתו כמ' ג"ל סימן פ"ו לדד לכבוד מחבר הם שוכנים שהיה דבר חדש שלא נראה כמותו בעיני מתון המריאה פ"ם ועיין בפר"ח מ"ק ג' מה שהגיע עניו עיין לקמן סימן ל"ד בנ"ך מ"ק מ' י' (ו) מחמסמס מ"ל סימן מ"ג מ"ב

דרכי תשובה

לא חסר האבר לגמרי רק שלא נמלא במקום שרגילים לחיות ל"ע מ"ם (ומי' בדבריו לעיל רים פי' מ"ד) ומבשו"ת מהר"ם שיק חיו"ד סי' ס"ו בחמלא ההבו' שבחב אבר אחרי' בפסיטות דחזקה ברילה אחר שאם שיהה מקומה דהוי חליף מבחו"ב בשאר אברים כל שיהי מקום כשר דכל הבריאה הם הלו"מ ואין להוסיף על הבריאה מי"ם ומי' בדבריו לעיל סי' מ"ו ס"ק כ"ח) ומ' בשו"ת שם אחרי' בהחסמות סי' י"ב מ"ם בענין זה לענין אם נמלא המרה שלא במקומה והעיר מכמה מקומות מ"ם ומי' בדע"ת לעיל סי' מ"ב סק"ו בחמלא הדיטל מ"ם בענין זה. (מו) אם נברא בשני אברים מ' בש"ם מבחת בגמין סי' ס"ו שהגולה דכל אבר שאין הבריאה מחמת עצמו לא אחריב כי' יחבר כנטל דתרי ראשין לא אחריב מ"ם ובכ"ב בטר"ח סי' מ"ח ס"ק י"ב לדינא מ"ם ומסק"ד כאן וכבר' מ"ח ס"ק ד' שהבינ"ל דבריו והמצא עליו ומכיח מבמה מקומות דאף בבה"ג אחריב יחבר כנטל מ"ם (ומי' בדבריו לעיל סי' ל"ו ס"ק ל"ו) ומי' בחבי"ם לעיל סי' ל"ה ס"ק מ"ו וכמ"ז שם ס"ק ו' ובם' מלאכת מ"ם ז' ענף מ' ס"ק י"ח ובהגהה יד שאול ובספרו דברי שאול ויוסף דעת לעיל סי' ל"ה סעי' ב' בדמ"ח ובם' מחמת יוסף בקמטרם מחזון לפי' ל"ה מות כ"ם: (מז) שכל היתר כנטל מלאתי בש"ח דברי מרדכי כ"י (מהגאון מ' מרדכי הגנת ז"ל מהאמוראת) סי' ק"ו שבאמל בשובדא שלדע בעיני שעלר שי לחחרחים שהיו דבוקים מן הלב והיו מחמם ב' תרנגולות שהיו להם ב' לחלדים וב' עלמים זד תגלים וכל מ' אבל בפיו מאבל שהחם לו רק שהיו דבוקים בלחם זה לזה והיו לבשר מ' ובאמל אם יש לחסר מחמם יהר כנטל דמי ולחלות הבר בשיחת הבוסקים בדין יהר כנטל וכ' שהבר הלו ברחות עיר הטרה שאם מרלה שהם ב' בריות בע"ם רק שהבר זה לזה ל"ל דלא שיך דין יהר כנטל דבמה שהחברו ב' בריות אל"ה ודבקו בלחם זה לזה אין מברא שהי' לו דין יהר כנטל דיהר כנטל לא שיך רק אם יש בבר' מ' יחבר אבר המלא בזה דע"י הדבור אין לו מחם לחבריש וכ' הבשו' לזה לחלות אם הם ב' בריות בע"ם רק שהבקו זה לזה אז שהא בר' מ' ויש לה אברים כפולים הוא כ' שהחמו מקודם מ' מהם ואם יולא שהבי אחר הי ולא ישות בבחינת הרלשון אי יוכל לחחש אח"כ גם אח הבני הבריאה בבריש כי מרלה בעליל שהם ב' מבריאים אבל אם לחחר שהיה הרלשון מן הבני מרלה מזה שיש לבם חיות מ' ושלא בר' מ' לא חחר לדינא דכל היהר כנטל דמי הבריאה אחר"כ לי שיש לחחרה לעיין עוד שאם הם דבוקים זה בזה בחקום שאם מבדר בחלק יחרף בגון שהבוקים בחקום ש"ב בלשון שאם יבול יחחוך בלחי"ב של חבריו מרבה בכ"ע אף אם לא ישות הבי' בבחינה הא' אבל אם דבוקים זה בזה בלשון שבול ניחול מ' בלא קולקל חבריו בלחי"ב יש להבשר ע"ל חרף הבשו' שאלה מדבריו לדינא (ובבש"ח שבה יעקב מ"ח בלח"ח סי' ד' והבסכמת תלון בכל ש"ע ז"ל על הבבי"ל ושם לבוב מ"ם ע"ד הבבי"ל בזה): (יז) היתר כנטל חשוב עמ"ל לקמן סי' ל"ד ס"ק ע' ובש"ע בס' ל"ד שם סי' ב' (בר"ה ואחר שבדרש) שב' מבחמות הרשב"ל וכל יהר כנטל בבחר אחת לבד ולא יחבר והבינ פלו דל"ל בים ג' מרחה ראחת דהאחר מ' ובמ"ל דלחריש יהר כנטל כל שיש בחקום מ"ם ומי' שע"ד סף סי' ל"ד (בר"ה ודע) שהבינ"ל ומחבה דבריו וכ' והבשיקר בשמה הרשב"ל בבל לא לא ריש מלא ובשלא

תשובה

שם יחרת בבר שדרכה לחיות רק מ' בזה אמריב יחבר כנטל כל אותו המין אבל בדבר שם לו אחה מין במסבר כגון בגלגלה לף שם יחבר לגעות ממנין הראלי אמריב לא הי כנטל רק מ' בגבוה ולא יחבר ולא אמריב דהוי כביטל כל הגלגלה ע"י"ם ומי' בדע"ת סף סי' ל"ד מ"ם בזה. (יח) הה"ה לנברא חסר. בבבה"ם ופת"ם ומ"ם הבבה"ם ה"ה אם נברא נקוב עבשו"ח ל"ל סי' ע"ל ומי' בס"ח לעיל סי' מ"ב ס"ק כ' (בר"ה ולמין) מ"ם בבחר דברי הבל"ל בזה ומי' בשו"ח זקיני הפמי יחמשו חיו"ד סי' ע"ו ובראלם אמריב סי' ל"ו ס"ק ק"ח ובקי"ל אם אות מ"ה (ומי' בדבריו לעיל רים סי' מ"ו) ומ"ם הבלה"ם והפת"ם בשבבה"ל הבל"ל שם: אמרק אמלם אחמלמי שהוא כמו קרם דק וסי' ע' בס"ח בסי' הקודם ס"ק ג' שרמה לחבו' הבל"ל בזה ומי' בדע"ת לעיל סי' מ"ם ס"ק ע"ו מ"ם בזה והמגלה דאמר' אין הטור אלם מבחון יש להקל בשבבה כמו אמר בגלה הפ"ם לף מ"ם אין להחיר בזה אמר' אם הטור אלם מבחון כ"ל ע"י בדיקה מבמפים במפיים שבבבר הקוב ואם מחבר בגלה בדיקה אי אם הטור אלם מבחון יש להקל מ"ם ומ"ם הפת"ם מהבו' שבי"ר דאלו היהה מרשה היהה מחמוהה עבשו"ח לחמה לרק החחשת סי' ל"ם מהחי"ד אות ו' (יט) חסר ע' בספק הבשם ר"ם אלו מרשות סי' ק"ל שב' דיעלו הקרן מרשה (ומי' בגוף הבשם שם בר"ה ניקב הלב) ומבשו"ח ביה יחקן חיו"ד סף סי' ע"ו שעמד על המחקר אם מבבחת לה בבר' חסר בר מעיים ובמ"ל בסי' מ"ל דלא מבחמה עבר' חסר הבבר וכ' שם שובבה כו שאירה בשף אם אלו שבבחרמה בשמחה בשף אמרה אלא סי' ל' דקן ולא סי' שם חחל בבית להלות שבחשל בחרו הם חיבבו בחיבן ובמדקן ולא מלא כלל ואין בחה לחלות ובשף סי' מלא שחן ולא מיבר בו שם חלי לף זה סי' הבימי שבי' רק קלה במקום הבלל אל בגים והמבחרמה אמרה אלא הבליבה שם דבר והמלה שבבבה בשף אמרה בשבשף סי' אוכל בכל הבשמה וכי' אלה שבחה ימים ולא מיבר בה שם דבר והמריב דלף דקבה לבאמן שבן הא בדבר' אמרמה שבמלי הקרן ואין אבבר שבחבל אל"ב ומחי' ולאי בחבה הבחרמה ובמן מ"ם בחחי אל"ל סי' מ"ד ומי' מ"ו אמ"ה לא ולה לסמוך להקל מ"ם: (כ) (ובהמ"ם יש לסמוך אבבשיריין ע' ס"ם שבבבים נ"ב להבחר בהם"ם בהמ"ם אבל בפר"ח ומר"ח ובהב"ם כ' בלם להחיר בזה אמר' בבפ"ם הרי ספק פלגתא ובכל אמרה מרך להחמיר מ"ם ומ' בחחיק ברבה שבגלה נ"ב לאחר אמר' בהפ"ם אלא במקום שבהבו שבהרמ"ל ובשבבה הבלה לבקל בהפ"ם הבה ולבשב אבל מ"ם וכ"ב בדע"ת סף נ' לרמה מ"ם ומ' ביד אברהם בגלגן חיו"ד שב' דלף הבים מבחירין שבאל הבמב"ם לא מבחר אלא בפרשה שבחבת אמר בגן בריבלה הבבר לא נלהה הבה בבלל אמלה אבל בפרשה שאם מחבת אמר בגן ריבל אלה הבלגן שבריבה מבבבם קרבה הבלה בל"ם לף בבבר' אבר מרבה הלן לחלק בזה בן ריבל בבר לבבר' הבר ובשף בל אלה בבלגן בזה אם בבבר' אבר מרבה הבלה מ"ם ע"ם: סעיף ג (כא) אם נתמסמס פסול מ' בש"ח מהחי"ד הבלה מ"ם ז' ומי' ס"ו בב' שב' והאמריב בבל מבבם ובמבבם הבבר ובשבם בי בבבל אל אבי אלא בי אלא אמריב בבבר' אמר אמר אמר

יורה דעה סעיף נ נא ג הלכות טריפות

* פיסקא דרב נחמן חולין דף נ"ג

(כג) (ו) (ד) שנתנה (כד) טרפות (כה) כשר (כו) לרשותה (כז) מי (כח) כיצד (כט) שם. (תוספות מישרי ומרדכי):

נא דין מחט או קוץ שנמצא בבהמה. ובו ד' סעיפים:

א (א) "קוץ

פתוח תשובה

(ד) שנתנה טרפות נ"ל בשם המרדכי פסיים וכסל נפי הפמין וכתב מתשובת מיחס ביהודה חלק י"ד סימן י"ג דל"ל שנריך שיהיה נ"כ לקיחת בשר אבל בשיטי מרלה לחוד לא מסרפינן אחתם אם היה ניקוי בשר אף שלא שלא מעבר לשבר רק המרלה לחוד שלא מעלמ"ב מריפה וכן מרלה לו לבוחות. גם נ"ל בל"מ שיטלה שיטי מרלה לריך לבחוק ולפיין אם אין לקיחת בשר ועי"ש שוד

באר היטב

בתש"ה וסימן מ"ה מ"ה (ו) שבתחה כתב מהרש"ל דוקא בתחתה הבשר ממרליתו אבל בשאין חולין שיטי בשר אין לחוש אפי' נקבע שמה מתחתם והי כיעל ולא מחזיק רשותא עכ"ל

בגחתו לעיל סימן מ"ג מ"ק ס':

דרכי

נקרע הבשר וכו' וע' שטה חיים ס"ק ח' שכ' דאין לשון הש"ס הבנה בזה דהא אם נקרע בגא"ה מריפה וכ' ד"ל דכוונתו דאם נקרע הבשר לאחר שחיטה לא חיישינן שמא קרע זה מחמת מיכשוש הוא בא וכל שאין חולין שיטי בבשר אף שבהמה מרלתן מ"ת שיטי מרלה לבד לא הי רשותא ואין לחוש לנקרע העשה שם לאח"ש עיי"ש (כב) שנשתנה טראית הבשר ראיתי בפסקים של הגאון מ' ליב בערלין ז"ל התב"ה קאסטל כה"ר סי' תרי"ז שכ' שבא לפניו הרבנות שהיו מעי' יחוקון מאד ומאר מאריו היו שלמים ויפים והכשיר דאין זה שום רשותא כי המ"ש הם יחוקים בעבעם ואף שאלו חולים בהרבנות ז' שהם יחוקים יותר מהרגיל להיות בשאר הרבנות לא איכפת כלל עכ"ד.

(כד) טראית רבשר עכשו"ת טוטו"ד המיגה בקו"א סי' ל"ו מ"ם לענין שיטי מרלה איזה הוא בכלל רשותא עיי"ש בתמצא התשו' (כה) הבשר שמת"ם מ"ם בשם הט"ב ועי' שפ"ד לעיל סי' מ"ם ס"ק ב' ובמ"ז לעיל סי' מ"ג ס"ק ה' ובסי' י"א בשפ"ד ס"ק ה' ובתב"ם לעיל סי' ל"ח ס"ק י"ח ובסי' מ"ג ובסי' ל"ב מ"ם בדברי הבית הילל שם ועי' בדרכם תפרים בקונטרס הראות סי' ל"ו ס"ק כ"א מ"ם בזה וכ' שבעיני ראה הה"י הגאון ט"ב ז"ל בעצמו שכ' בסוף ימיו שהוא חוזר מדבריו שבהשו' והוא מסכים לדעת המתמירים לאסור כל שיטי מרלה בשאר לבדים עיי"ש ועבשו"ת חבר לאברהם חיו"ד סי' כ"ד מ"ם בענין זה והאריך בדברי האחרונים הנ"ל והעלה בראות להלכה פסוקה כדעת הט"ב שבהשו' קדם חורה והכשיר כל שיטי מרלה בשאר לבדים אפי' בחרלה שחוד חוץ מלאו התבדים שנמצא בגמ' הבשר פוסל בהם וכ' שם דאף אם יה' משפק הבר בדיעו אם שיטי מרלה השב רשותא בשאר לבדים אז לא מ"מ אין לו לאסור דכל שיש לו ספק בגוף הרשותא פשיטא דל"ע אמריק בשהנה הארה ואין לו להחמיר ברשותא משפק כל שהבשר שלם ויפה מבני עבריו וכל זה באין ביכר שום עניין אחר כלל אבל כל שיש ביכר אחר אפי' מלד א' מריפה עיי"ש (וע"ל סי' מ"ג ס"ק כ"ב) ובעבש"ת מיסו"ד תניינא סי' קפ"ח בשובבת שה' בנמי הקמן שבין זפק לקורקבן שה' מונלא בלד א' וח"כו אחו והי' הבשר שלם רק שה' מרלתו לאחר מפריפה ע"כ אף שיש כאן דאם לא הי' כאן שום רשותא אין המרלה לחוד מפריפה אבל אם הבשר שלם ויפה מונלא לא איכפת לן כיון דלאחר שבסיו הנמונלא בלד הבשר שלם ויפה ס"ל כאלו לא הי' כאן מונלא והמונלא לא יזיק כלל וכ' הלבעת הכרמ"ג לעיל סוף סי' מ"ו מבואר דכל שיש מונלא בגידוי הבשר מרלה אסור מ"מ בגד שה' השובבת בנמי שבין הזפק לקורקבן דבלא"ה לא הי' רק ספק מריפה יש לחקל בזה והכשיר עיי"ש (וע"ל סי' מ"ו ס"ק ק') (כו) לרישואה ע"ל סי' כ"ה סעיף יו"ד בא"ה ובעבש"ת מרלה יחזקאל ריש סי' קל"ב שכ' שבעיניים אלו לידע איזה מקרא שהנה מרלאת הבשר לריך מורה מומחה להבחין עיי"ש.

(כז) דוי בגיקב עבשו"ת מגדל הגן סי' ס"ו ס' דבשום הוא דאם נמצא שומת שקורין וומלי"ל בתבר ס' אין חשש דאין מחזיקין אותו למקום מקולקל אא"כ יש נקב בגד ס' אז אם יש שומת מעבר הב' אסור משום שזה שהנקב מעבר הב' מעיד מבפ"כ אם אין שם שום נקב מעבר הב' אין חשש כלל עיי"ש ועי' מזה בשפ"ד סי' מ"ם סעי' ב' ובלבוש סי' ל"ח ס"ק ט"ח ובתר"ם בדיני הרל"ר שבשף סי' ל"ש סעי' פ"ד ובסי' ל"ח ס"ק ק"ב ובש"ת הגשבת לבדל"פ סי' כ"ח בשף הבשו' ובש"ת מחזש"ר דברי חיים ח"ב הו"ד סי' מ' בתמצא הבשובה ובש"ת חתפות לאם חו"ד סי' ז' ובש"ת ביה יאחק חו"ד סי' ס"ח מ"ם בענין הוומלל"ן דאסורה (ועי' בדבריו לעיל סי' מ"ו ס"ק ס"ח וסי' מ"ח ס"ק ב' וסי' ל"ח ס"ק ק"ו). (כח) בגיקב שם עי' בס' נמי חיים (מבגאון מ' חיים פלאגי ז"ל) מערכת אות ס' ערך מריפה בד"ה מרחון שכ' דאם יש מרחון גדול בתוך חלב הגוף ובפרט הבר מעיים כאשר מרחיק הרבה יש לחתם שהיה חוצה ולחר לאסרה בהלילה עיי"ש ובבריו המוסרן דאין בדיעו להיסוף

בתוספתו

(כט) שם עי' בש"ה אות ה' ס' (כ) שבתחה כתב מהרש"ל דוקא בתחתה הבשר ממרליתו אבל בשאין חולין שיטי בבשר אין לחוש אפי' נקבע שמה מתחתם והי כיעל ולא מחזיקין רשותא עכ"ל

יורה דעה סעיף נא א הלכות טריפות

(ב) אר מחם (א) (ג) שניקב

פתוחי

נא (א) שניקב נמצא ולאחר שנפשט כשר נמצא נקב בנבחם אלא נראה שיש רשותא מבפנים

תשובה

ודע כה שפ"י בגיחה בסמה אחרת לא נמצן טומטה בכמה מד שנדחקן הטור והכסר לפנים מד שנמרכ הכסר ועכ"ל לא נמצה רוקם בטור ולא ניקב והכשיר מאחר שריחה בטמת יקרלא

דרכי

ובהוכ כמין מוגלא ובלאן כמו חוטין לא שערות וטאם ובהוכ עלם קטן ובלאמו אחר הוא ולאמו הכ' כד ורחב וכשף קלת ומבשמי בעלם הזה ויכר לי קרוב לדלי שהוא עלם שבשף הלשות לא מוגלא עלם כזה אולם בלעב הלשות ויגיחל הלמיר"ן שמלא"ן שבכל הלשות לא מוגלא עלם כזה אולם בלעב הלשות וא"כ יל"ל שבעם הזה הוא מזה לאוה עלמה שבכר לעב הלשות במקום ניחל חיל"ר שמלא"ן ועמד במקום ובסבן בשמן ויחה שמלה אבר שנבעת שבירה הי' מעורה עדיין בעמם בבר שבשף לא בין הלעות ובלה כמוגלא ואין חבשן שמל בלעה עלם ואליע בהיתרא וגם מלע לעיתר שבעלם בא מבחון לפנים שבהלאוות הבעיטת ובחבות אבר שמכה סבר ישיבהה ובכם העלם דרך שר הבטן מבחון לפנים ועמד במקום ולא ניקב מהאברים הפנימיים וא"כ יש כלן ס"ם להיתר עיי"ש (והבאיר הד לאברים) לך בד"ק ס"ק ל' כתב דלם מלא עלם מוגה בתוך השמן של האוז ובחוד למעים מריבה לף שהוא שבבר לם הוא עלם מהלשות ולף שבדקו בקשים שבי' דבוק ובריך לבם והי' שלם ויפה לם"ה לין להקל לחי' בהבפ"מ ובעת החזן ולם הי' העלם כמו קלן והי' חר לחי' לא סרוך לאבר ולחי' יהוא שבא מלגע יש לחאמיר עיי"ש ועי' במרי"מ ס"ק ב' ובבשו"ם שבחי לדק חו"ד סי' כ"ד שבשאל בעמן זה וכ' דלין להקל אלא בעמן של האיר העלם הכ"ל הולל והי' ביכר שבעלם בא מהלשות בכה"ע הוא השיך שביר ס"ם כיון דבסק ל' מחיר יותר מחבירו אבל לם לין ביכר כלל בהלשות שבבם בא העלם לין להקל אלא הי' ס"ם מעלית כיון דלין בסק ל' מחיר יותר מחבירו עיי"ש לעמם מדברי הס"ז לעיל סף סי' ל"ט ס"ק כ"ג מבאר דלף כבלא הי' שם ביכר שבעלם בא מהלשות יש להקל כל שבבכ"ם לין ביכר ולמרינא לחיפך וכ' דבמלא עלם בחלל הגוף יש להיתר בהפ"מ כל היכא שם לחלה שבא מהלע אבל ביכא שבא ממקום אחר כגון שבמלא כמו עלם של דגים שבלאה מעבע שלוב מהלע יש להמריף בכל ענין דחלא לא נרש ממחבו בגוף עיי"ש אלם בהבחה הלאן רעק"א ז"ל על הפרמ"ג שם הבינ עליו בזה ומבואר מדבריו דלף ביכר שבעלם הוא בא מהלע אבר מדינא דחזקא בעלם הדבק בריאה מבחרק כביכר שבא מהלע מבוש ולמרינ דמיד כשבירם מהלשות בסמוך לו מבבק בו ולא הי' מבדמ מבא"כ ביקום אחר לין להחיר בבוש ענין וחיבשיק שמא ניקב לא' מאברים הפנימיים כמו כל קלן ומחבו שבאבל הגיף עיי"ש ובבשו"ת ד מאר סי' י"ח וסי' ל"ג מ"ם ע"ד הפרמ"ג בזה בתרשים ועי' עוד בפרמ"ג לא"ם בפחיחה הסלגת בהבחת האבאל סדר ב' לות הי' שבבית שבבא בלאוה שבי' סרבא מדקן לעור הבבר ולאל הסרבא הי' מוגה כים בבר ובוש מוגלא ובבוש עלם קבן כעין עלם מלשות וכ' דלף שם לחלה שבעלם בא מהלשות מ"מ לאבא ס"ם לאשרא דשמא העלם שבא לבלה הלבה דסרבא פוסלת בשאר אברים עיי"ש ועי' בדעת הורה לעיל סי' מ"ב ס"ק ג' שבבית דברי הפרמ"ג בזה והעלה הבינא ומסרבה לחיפ ובבבר יש להקל לף בעמלא שם עלם כל"ל דלא הי' ס"ם לאשרא ובפרש לם מבריה הסרבא בקליפה בדאי יש להקל עיי"ש ועי' עוד בדבריו בבי' זה ס"ק ז' שבאריך בעמן זה ובבינא גם מדברי האחרונים האבבים והעלה לדינא בך דלם מלא עלם שם לו שיבן מוגה בחלל הגוף ובבר שבבבר הלגע ומחבר ממבו על בשר הבטן בא מבבם לם לא הבחיל לעקב שם דבר בחלל הגוף ושומה לעבה בו בבר הבטן לא שבבדן ומדבק לשומן שבגוף ולא מחוב בשום כלל ולין הבוקן בולע לחלל יש להקל בהפ"מ ע"י בדיקת האברים הפנימיים אבל לם בחיחל לעקב לחו דבר אחי' רק השומן וכדומה לא שבבוקן בולע מבסרבא לחלל יש לאסר גם בהפ"מ ולם העלם רחב מכל מדיו בלא שבן גם בעמלא הוחב בשומן וכדומה יש להקל ע"י בדיקה בעמים ולם נסדך ומבדק העלם לעמים אחי' יש בו שבן לם המעי מוגה סיוך ממם למקום הלגע גם בעלם ריחב לין להיחיר בהפ"מ ולם לין מקום הבחה המעי ממבן למקום הלגע גם בעלם ריחב לין להקל אחי' בהפ"מ כיון דאיכא עוד רשותא דסרבא ולם הסרבא מהחבן להעמיים לם העלם כדבר בבר הבמוך לחבן יש להקל בעלם רחב ולם כרבן בבר המעי יש לאסר ולם לין בם סרבא אלא דבוק בשומן שבמעים יש להקל ודבק בעלם רחב אבל בעלם חד לין להקל כיון דע"י השומן הוא מדבק לגוף המעי ממם ולין המעי בשבבה למקום שבירה הלגע עיי"ש. ובבשו"ת טוטו"ד תניינא סי' ל"ב בשובדא שבעלם בלאוה בשבן השומן מבבן לעמים בכיון בבבר של שומן ובבפחה הבפחר

תשובה

נפל ממנו עלם דק ושגול והוא כמו קבקבה של דגים מעם נחל מקבקבה של דג ובשאל לם יכולין לאכלה אמר לם הבעלם מן הבעלם המקרא ביליע"ג בי"ן וכ' שבבזוק אחר קבקבה הגחלים מן הדגים הבקרלים קלרפ"ין לם חמין לאלו יש להבריף דם לחם שבלעה קבקבים כאלו ובא לכלן דרך הוחבם ובלם לאו יש להחיר דהלינ שבא מעלם סבייל"ג וכלן שהוא שגול לא חיבשיק שיקב ל' מאברים הפנימיים עיי"ש במרכבה ועי' בדע"מ שם שב' בשובדא דהבוחו"ד האחר דכ"ז כשילא בחלל בבבים אבל בעמלא הוחב בשומן החוב ולא נכנס לפנים יש להקל בכל נויי ועי"ש עוד בדע"מ שב' שבא לפנים שובדא שעמלא בחלל בשומן עלם ראחב ושגול כמין קבורה ולרבו כלרת חלי נלגולה של שף והבריף ושב בא מעבה ליחו שמלא בחלל הגוף היקף של שומן הוחב עלם מגיל כלרת קבורה ונחל כחלי קליפה אבא נחלה ובוחב מקבן מלא קבסה הבפחים בשופה בבנים ולא הי' שם ליחה ורקבון כלל והבאיר עיי"ש ועי' בשו"ת יד יוסף סי' כ"ל בשובדא שעמלא בלוחה לחם ולאחר שהסרו הבלא מלא על עור השומן מבחון מקום נבוה והי' נגד המעיים הבחיבה לחם והבך לחבה הבחיבה ומלא ביוכה עלם וכו' וכ' דבמבקל הלאמן הי' נבוך בזה שם לחם שהלאוה מקבים בעפר ובלעה הלאוה העלם שגול הזה ונקבו הבבי מעיים ובלאם לבוך חלל רגוף רק שבקים עליו מלבעלה עור השומן לאלם לאחר הגיון הביבב בדבר שם להבאיר הלאוה דכיון דלא מלא העלם בבוך חלל הגוף רק מבחון לחלל לין לחם כלל ד"ל דלחוזק רשותא לא מחוקק ולאלי לא הי' העלם בבוך החלל משלם רק שבא דרך עור הבחיבן עד שם ולא הלך יוחר לפנים משלם ושב דאפי' הי' מלא עלם שגול כזה בפנים נ"כ לין לו לחם לבמלא מיקב דכיון שהוא שגול אינו מיקב לא לאברים הפנימיים ומוטיל הבדיקה לכל האברים ומכ"ם בל"ד שבמלא העלם הגגול מן לחלל בדאי לין לו לחם והבינא שם גם הבו' הגאון מיבר"ק ז"ל שבבבים עמו שהוא כבר בפבישות עיי"ש (ועי' בדבריו לבלן סי' כ"ד סוף ס"ק ה') (ב) אר מחם שניקב לחלל כ' בחב"ם ס"ק מ' פי' לא מבשיא היכא דבמלא קבן לא מחם בחלל הגוף דבבאיב מיכר שם ישוחה בשור ובבר פבינה הבריפה ומסמחא בא דרך הוחבם כדרך הגלעים ויקב ל' מאברים הפנימיים אלא אפי' הטור והבבר ניקב ויחזב שבא מחבן דרך הבו"ב ואפי' עדיין החוב שם מריפה ולא מהני בדיקה מפני שהמקומות רבים הם ויש לחם לעקב מבסו עיי"ש בחרך ובעבפ"ד ס"ק ג' ובבשו"ת הרד"ם חו"ד סי' י"ז מ"ם בדברי הבפ"ד בזה ובבשו"ת רבמי אלאה חו"ד סי' כ"ט אות ג' מה שהאריך

בדברי הבב"ם בזה עיי"ש (ועי' לעיל סי' מ"ח סמי' י') :

ועבמ"ן לעיל סי' מ"א ס"ק ה' מ"ם בעמן זה וכ' דמחבו שבמלא בחלל הגוף

והבו"ב שלם מבחון הי' ולא מריפה דל"ל שבחבון בא ובריפא דלקולא

לא אמריק כן אבל אם לין הטור שלם מבחון הי' רק פסק מריפה וכל זה בבשר בעלי חיים אבל בשוף שם לו זפק לף שלין סיר מבחון וחלין הטור והבבר מבחון שלם ויפה לא הי' רק פסק מריפה הבמה דרך הוחבם בא עיי"ש ועי' בע"מ כתן ס"ק ב' ובבשו"ת שולל ומביב קמא חלק ב' סי' ל"ב מ"ם לפקפק ע"ד הפרמ"ג בזה ועי' ב"ע"ת לעיל סי' ל"ג ס"ק ס' וסי"ל שבבית נ"ב רלי' להיסוד מדברי הפרי"ג הבבר והעלה דלף בבמלא מחם בחלל הגוף בשופים שם להם זפק הי' ולא מריפה כמו בשופה שלין להם זפק עיי"ש (ועי"ל סי"ק ס')

(ג) שניקב עפה"ם מה שב' מהבב"ש ועי' בשו"ת פרי הבלה סי' ז"ל שבמלא בבמין זה בבחמה שבחה שר בקרבו גד הבבי מעיים ובראה בבקום הגיחה בלינה מהטור שבחפה ובלם כמין הפה נחל והבינ שם להחיר כיון שב"ל הגיחה יצא הבלינה הבחלה ולם לין מכה בבבר הפוחה ז מבן ולא"כ לאיך בדיקה וכבלריך בדיקה הדיקן שבא מבבחה עיי"ש ועי' יד סופרים שבבית דבריו והבינ עליו דחבו ע"י חזק הגיחה שבבחה אבל עלי' מחזיק רשותא לאברים הפנימיים עיי"ש ועי' בשו"ת הגאון רעק"א ז"ל סי' ל"ג שבמלא לחבה זה לם לחם לבחריף בדעם הפרי הבלה הל"ל והבינ דבהפ"מ יש להקל דלין דברי הפרמ"ג שבבחבן לחבא עיי"ש (ובבלה"ט לעיל סי' מ"ח בחמלא ס"ק ג' ובדברי הב"ק שם ס"ק ח') ועי' בס' דברי חבבים על הי"ר סי' ל"ח ס"ק ע' מכ' בכוחם הי"ק שם ס"ק ד' דס"ל דלם נקרע הבבר שבין מלאות שבגד הריאה ע"י עיחה הבבשות לף שבשר שלם יחבר כי יש לחם לריסק אברים ובמם"ל בשו"ת סי' ל"ח סמי' ג' בהבחבה בחבן בחקים לא שלרך בדיקה שם נפחים עד

מכוס

(ד) לחלל הבהמה או העוף (ב) (ה) חיישינן (ו) שמא ניקב אחד מהמקומות שנקובתן במשרתו (ז) וטריפה (ג) ולפיכך כל האברים ששנינו בהם שאם ניקב מצד א' כשר כלב ועובי בית הכוסות וקורקבן אם הנקב מצד חוץ הוקא כשניקב מחכת חלל אבל אם הוא מחכת מחט או קוץ (ח) טריפה: הגה ואם הוא

באר היטב

נא (ח) מריפה כתב הט"ז סימן נ"ח ולא תתריע דהוי ס"ם שמא לא בא לאבריה הפר מ"ם ולא"ל בא שמא לא ניקב דכלא נרע פפי שברי ס"ב שמחה נקב ודם

פתחי תשובה

פ"ם (ב) מיישיב שמא ניקב עיין בתשובת שנות יעקב מ"ב פי' ק"ם שבכשיר קרן שמלא בחלל פנוף יתמלא בשר מחטו פם בשר הרבה ובוה בדבר זה הפסד גדול ובוכך הוא בפרשת ריטה והכשיר אחר הבשר שבבר מבבל מעבפם פ"ם שמא לא ניקב אחר מה בנים הפנימים ואם מ"ל ניקב שמא קי"ל בתלמ"ה אחין מליחה אוסרת רק כדי קליפה והכשיר אף בלא קליפה כיון שבבר נתבטל ולא אפשר לבטל אלא בלא קליפה אלא אם מ"ם הבנות יעקב דבשר אף כ"ל קליפה כי נתמעט תשובה שבבנה לתלוק מנין וכתב דבאי קפק שמא קי"ל כתלמ"ה לא יתיפשב לפפק כלל כיון שבבנה פוסקים תולקים מנין ומה מ"ם הבנות יעקב דבשר אף כ"ל קליפה כיון שבבר מבבל ניתא פ"ם בתרוך [ועיין יתשובת מחם סיפר סימן נ"ב שבאחיך לקיים דברי שנות יעקב דבשר יחידלה הוא רק כן דעת הוב לתשובה ודעתם פיקר בפ"ם פ"ב פשוט שבבל לפמוך מניבם בהפסד מחזבה ובמפה דהתק בם ליחוף בפק אחר לא קולות אחרות וכשובדא דשנות יעקב נלי מקפק פ"ם ועיין מה שבבאנו לקמן סימן ק"ם פ"ב בדי"ם בתישר שמא] ועיין מה שבבאנו בשנות לקמן סימן נ"ח ס"ק ז' (ג) ולפיכך כל האברים עיין בזה בתשובת הר"ב"ם הלק ב' סימן תפ"ל [ועיין בתשובת מחם סיפר

דרכי תשובה

מקום הסכלה ולכן לריך הלא"ב בבדיקה להולא מחבם ריפוק אברים כי"ם ברמ"א שם סעי' ו' תמיר בהסכמה בלבן ובמלא עבר הריאה וכן הוא בגיהה שבעבה בכח ופי"ם בפ"ם בזה לרימא ופי' בפק"מ כלן פ"ק ג' ולעיל סי' פ"ח פ"ק י"ח ופי' בדע"ת פ"ק ו' מ"ם בזה והבאה לרימא דאם נמצא נקב בחל ותחב בבשר שבין לגע לגלע נם בדליכת לתיאלי שבעבה פ"י תלי אלא ראלה שבעבה ע"י בריחה קרן לא הכאה בן כיון שבנקב רחב אין לחום לבקבת קרן לא מחם אלא לדבר עב ואחי' אם ניקב נם הטר יש להחיר בהפ"מ ע"י בדיקת אברים הפנימיים והוקא אם הלכה ד"ם הלכה פסק אחר לא קולות יפה קדום שחיטה אלא יהא בה הסם ריפוק אברים פי"ם. (ד) לחלל הבהמה או העוף עי' בפ' דעת הורה פ"ק י"ד סי' שבא מעבה ליה שבבטו שיפה בפיהם אח שף ל' שבבייהם ונקבו עד לחלל והי' הנקב בקלה הנוף פמוך לנקב הרעי לפעלה מנקב הרעי במקום שבבפרים שם מוחה הבלל של בילים והנקב הי' קבן מאד עד אלא הי' בחבר שיכנס כל פי הנוף להחלל בשומתן רק בקלה של פיו וכ' דאם כי זה בדור הוא דפיהם של הבעלים דמי לקן ומחבו מ"מ בכ"ד הבשר הנוף כיון דבמקום הוא מוחה רק הבלל של בילים ולשיחה כמה פוסקים גם בניקב הבלל בבר בחבל' פי' מ"ה והבא והי' ספק שמא לא ניקב כלל ובדק שם ומצא שהי' שלם בלא נקב ע"כ הוי בלא הפ"מ ע"י"ם (הד) חיישינן עפפ"ם מ"ם מהבו' שבות יעקב והט"ב ובו' בחי"ל פי' מ"ח פ"ק י"ח מ"ם בדברי הבחי' בזה ובו' בבפ"ד לעיל סוף פי' מ"ע שהבית נ"כ דברי הבחי' בזה וכ' שם שלא בו בבר לוחא שבחלחה עם בבר הרבה ובמלא בה מחם בחלל הנוף והבשר הי' אלם מבחון ולא הי' שיים נבדה אם יש לאחר הבשר שבחלח שם הבר לוחא הלא הי' הפ"מ ובשרה מלה וכ' דמ"ם הבחי' לחלל בהפ"מ ובשרה מלה מיירי בנקב לחון לא שלון הטר לפיטו מבא"כ בנ"ד הי' הטר הבחי' בלא הליכת פ"ם דאו והלא ניקב הוחם הדבר הבלעים דרך הוחם וע"כ בבר לוחא שלון לה אפ כי הלא מריפה הלכך הבשר שבחלח שמה מריפה כיון דלא הי' שיים עד הבר לוחא אבן אם הי' עובדא בו בחרבולה שיים לה זפק דלא הי רק ספק מריפה ולא הלא לא יש להקל בחליחה והכשיר אחר הבשר שבחלח שמה בהפ"מ ובשרה מלה עיי"ם אבן לפי דברי הט"ב שבביא הפפ"ם ח"ל לבחון ומכ"ם בדאיכה ספק אם הביא לחלל ולא"ל לבחון דיש להקל עיי"ם ועי' בשו"ת מהרי"ד קמא סי' ע"ה שבאל בפרה שקפלה על גבד בחי מעלים הבשלים בקרקע ובקרע קלה מבפחה על עין ל' מהבולל ולא דם מחקים הקרע ובשעה מעבה לא ידע בעל הפרה להביאה אם מבר הקרע לחוך החלל ואחר לאה שבעשה שחבה ובדע שהי' לריך להביאה ע"י בחחלה ובשאל שלמה ובשה בה לפני הטורה ואחר שם בעבה על מקום הבחה בבר שיחה לבחוך אדם קבן ועל הטר בחקום הקרע יש נגד נחל ובשאקרע הגלו מעל הטר לאה שבבשר שלם ולא ניקב לחוך החלל וכ' ולדימה לון לבחוק ריפוחא יוחר מחה ברלים מחה וכיון שלבו רולון בבח אלא ניקב מבבלע"ב הא"ל ספק על ספק לא על ולון לחם שמא מבבלע כיון הבוק שבקרע מדיון ביכר ובגלו פי בחבה ולא מבבלע ולם לאיבא שניקב מבבלע"ב לא פי' מבבלע ובבר הבבר הבוסה אם הוא בבר בבבר בבבר בב

(ח) ספק אם נעשה ע"י חולי לא קון ואחמ (ט) כגר (אהל מועד) (י) ועיין לעיל סי' מ"ט וכל שכן שיש להסתיר כאלו גוונא (כ) (יא) ניקב נ שוי ספק הרבה"
(יב) השור והכשר (יג) עד הגלו. זמיהו אם (יד) ניקב בקרע לפניו ונשחטה הבהמה ונמצא הקרע תחוב לפניו
מדופן הבהמה לאחר מהאיברים נראין הדברים שלא ניקב במקום אחד לפיכך אם פגע כלב וכיוצא בו
ולא ניקב לבית חללו (נ) (ד) (טו) כשרה:

באר הדיטב

נמצא שמא ניקבה אחר ר"לגרים הסרימים (ב) בניקב כתב מהרש"ל מיהו בדיקה בעי
עד שיקב וכסתם מ"מ ס"ל חולק הט"ז על הגה"ם זו וסתם אם הוא ספק אם ניקב
מחמת קון לא חולי חולין להחמיר עיין שם (ג) בגרה כתב הר"מ דאפילו לא
פגעה לאגל וכשנראה מרשותא ע מחמת הקון מ"מ מו לא מיישינן שמא ניקב אחר מפגיעת אגרים ומה דכ"מ ומ"ל ומ"ל דאיכא מיכא מחוב מלגר מיכא מיכא בדיקה בעי
לא מיכא דלא מלינ מסלפ"ם שיה' מאמן להסתיר ובפרש בקמה ושד דמי
הספק לא על כיון דיש ספק שמא לא הגיע לאגל מ"כ אף בדלא ע"י סכין
ם להיות ושד דהיאסר מאמן מיי"ם ועי' בדע"ת שם שהביאו וכ' ומראה דגם
אם הי' ההיסר מאמן שבד סכנים ים להקל בכה"ג עיי"ם · (ח) ספק עו'
בד"ק לעיל סי' מ"ו ס"ק מ' מ"ם בדין אם מעלה תולעים בחלב הגוף בין
המעיים ופקפק להחמיר עיי"ם אמנם בשי"ה מבר"י אמתר חוי"ד סי' ס"ו כ'
דאם לא מצאו שם רשותא במעיים ולא בא' מתמר מאברים אין להחזיק רשותא
דגא דמי לקון ומחמת בחלב הגוף ים להקל לכ"ע עיי"ם ועבכו"ם זרע אמת
הספרדי מ"ב ביו"ד סי' י"ב שמאל ג"כ בענין התולעים המלאים בחלב הגוף
סביב לבי מעיים וכ' ג"כ דאם אין שם שום נקב לא רשותא אין לחוש אבל
אם יש נקב מו אתר רשותא ים להחמיר עיי"ם בתריסה ועי' בתרומה הפרמ"ג
להגיון מהרש"ק ז"ל בסי' זה ובהשו' מוסרא"ד סרימא שוף סי' ח' מ"ם לענין
אם מצא תולעת חי' בחלב הגוף אם זה דומה לאמתו שמצא בחלב הגוף וכתב
דים להקל ובפרה אם בשהיה הגוף לאח"ם שיש לחלות שאמ"כ נהיה עיי"ם
בתריסה ומלה ג"כ דבע"כ מירי דלא מיכר שיש נקב לא רשותא בתברים
הסרימים כלל ועי' בתק"מ כלל ס"ק ה' שהעלה להבחיר בתולעים המלאים
בחלב הגוף לף כשלין מיכר שבאבר הזוכן הגדיע ים ספק אלי הולע ז מעצמה
בא לאוך הבהמה בחי' שבנעבה עם המאכל ויקבה מ' מאברי המאכל ולמה
בחלב הגוף מ"מ כיון שיש ג"כ דלמה ומיני קא רבי כיון בדרך הבאר ולימה
הגוף עבל תולעים הגיע שהולע ז טרה בתוך החלב מבאר הליחה הכם
ומבאר בכל מקון עיי"ם ועי' בש"ת שמאל ומביב קמא חלק ב' סי' קי"ג שבמאל
בדבר בתולעים המלאים בשפת על הבני מעיים שהם גדולים בתוך רבע
אמה בקרוב ודקים בתוך הבהמה ועל רבני מעיים לא מיכר שיש רשותא והביב
דאין בזה שום הכם וכל דלא חזיק רשותא י"ל דאין דרך התולעים לנקב ועי"ש
עוד בהחדוש הרימת חלק ד' סי' קל"ח מ"ם עוד מזה ועי' בס' דע"ת לעיל סי'
מ"ח ס"ק ה' (ועי' לעיל סי' ל"ג ס"ק ק"ב וסי' מ"ו ס"ק ל"ג). (ט) בשר עי'
בס' תורת יקחיאל לעיל סי' כ"ה ס"ק ד' מה שהאריך בדין זה דספק קון
ספק חולי וס"ם בתה סב' בזה לדינא ועי' בחב"ש לעיל סי' מ"ט ס"ק ד' שהחזיק
להתיר כדעת הרמ"א עיי"ם ועי' בית"ז ס"ק ב' שספק לדינא דאם השור והכשר
שנכחון הוא שלם ים להקל בהפ"מ עכ"ל עיי"ם ועי' בלב"ם בחדושי דינים שלו
סעי' כ"ג ובביאורו ס"ק ס"ם שהביא על הרמ"א בזה והעלה להחמיר בנקב
הספק קון ספק חולי עיי"ם ועי' בתק"מ ס"ק ו' בשבבר שהביא דברי הלב"ם
בזה ודחה דבריהו והעלה להחיר בהפ"מ אפי' אם נחבר השור והכשר וא"י אם
סי' בהם רשותא אי לא עיי"ם · (י) ועי"ל סי' ס"ם מי' ס"ך שהעלה מקום
לסעי' ד' ומ"ש הוא ז"ל בס"ק ה' ועי' בפ"ד ובמ"ז ס"ק מ' מ"ם בשומה
הרמ"א והש"ך בזה וכפ' פרי מן החדש בח"י רים סי' ל' זה כ' וסומה הש"ך
בשומה בזה שהעלה מקום לדבריו בס"ק ה' שם ודי"ל ובסי מבואר הזקה
בהפ"מ סוא דשוחר אבל שלא בהפ"מ אסור עכ"ל (יא) בניקב השור
והכשר עבהפ"מ מ"ם שהפ"ז חולק ועי' בנקודת הכסף שחלק על הפ"ז
והסכים להחיר ועי' בשר"ה לעיל סי' מ"ם ס"ק ו' וכפ' מ"ם ס"ק ד' וכפ'
מ"ב ס"ק ב' וכפי' ל' ס"ק ב' שכ' דאם שמלא שיר וכשר שבחון נקב לפניו ולא
ידעינ אם הוא ע"י קון לא חולי פגיע ותמצאנו ע"י קון הוא ופרישה הלא
הרמ"א שמחיר בזה עיי"ם וכ"כ בתב"ש לעיל סי' מ"ם ס"ק ז' וכמ"ז כתב ס"ק
מ' ב' לדינא דאפי' בהפ"מ אין להקל בזה עיי"ם ועי' בלב"ם בחדושי דינים
לי"ד סעי' כ"ג ובביאורו שם ס"ק ס"ם שכ' שכן עיקר לדינא לאסר בספק
קון ספק חולי עיי"ם אמנם בש"ת מים חיים כתריך להגיע ע"ד אחרונים
המחמירים בזה כנגד דעת הרמ"א עיי"ם ועי' בש"ת מוסר"ד הגיעה סי' ק"ע

פתחי תשובה

סוף סי' מ"ב מ"ם בזה] (ד) בפרה. בפרה"ש ומיין בבאר פמה הבית קיבון ר"ה בבתב דל"ם
אם נתחב קון בפניו ומיד ילא בגון שנכנס קון בן אילן מון דוקן הברמה בחוזק פתחים
ומיד כהיקה הבהמה פגמה ומצאר הקון על האילן וכדומה לתלי בדיה נה אם נאמר כיון
דאלו יוחנים פסיה בבד אבל ובתה אחר שנמצא הבהמה נמצא רשותא בלב נאוגן ב ה
נמצא

דרכי תשובה

שהגיע ג"כ על הברשת הלב"ם והעלה דבהפ"מ אב"ם ים לסמוך על המקילין
בספק קון ספק חולי עיי"ם ועי' עוד בדברי הלבן בסי' קפ"ג ועי' בבפ"ד ס'
מ"ם ס"ק ה' ובפ' תורה יקחיאל לעיל סי' כ"ה בפריטה מזה ועי' בבסה
חיים שם ס"ק ו' מ"ם בזה ומי' עוד בהב"ם כלל ס"ק ג' ובמ"ז ס"ק מ' ג'
שכ' מהרמ"ל בעצמו בד"מ דכל מ"ם להיתר בזה הוא רק היכא דהספק מיו
חבון ידיעה וא"ל להתברר כלל והי' ספק לכל הטולם כגון שאבר הטור
שנכחון לו הוא ס"ם אבל אם הטור הוא לפניו שאפשר להתברר ע"י הבדר
אם מחמת קון לא מחמת חולי אלא בלון ההכם הבא לפניו בקי לראות ולהכיר
זה הו"ל ספק חבון ידיעה ולא מקרי ספק דלכ"ע מריפה עיי"ם ועי' בד"ק
ס"ק ג' שכ' דכל מה שהחמירו האחרונים בזה הוא חזקא בבהם נקב הנעלם
בטור וכשר שבכחון אבל מה שנעלם לפנימים נקב בחזון וחבר הטור ונראה
מעצמו שנעשה מחמת חולי כמם דברי הרמ"א ובכ"ם מידי ספק לא נפקא וסי"ל
ס"ם ס"ם (יב) השור והבשר עמ"ל לעיל סי' מ"כ ס"ק ג' שכ' אם הוקא נלא נפיק
דיקב הטור מבחון ספק ע"י חולי וספק ע"י קון כשר זה הוקא בלא נפיק
לשם אבר מהבחון הפרמיים אבל אם נפרץ לא' מאברים הפרמיים לכ"ע
אין להכשיר עיי"ם ועי' בש"ת מים חיים שם שהאמל בשבעה בעצמה בבהמה
מכל הלגשה בספק שניקב הטור והכשר הי' דבוק לפני כגון ולאח"ם מבן
הכשר מן המעי ודי' המעי שלם ויפה מכל לד ולא נראה שיש רשותא ובעל
הבהמה אמר שבנקב הי' מכר בה זה יוכר תפנה ולא מדע אם הנקב הוא
מחמת חולי לא מחמת קון+והגרץ מובא והעלה דכון דחיתה הבהמה יב"ח ים
לפשוך להקל בזה בהפ"ל אפי' בל"ד שבמעי נפרסה לנקב עיי"ם בתריסה ·
(יג) עד החלל עי' בס' דברי אברהם על הר"ק להגן סי' ל"ג ס"ק ל' שכ'
הרמ"ל מירי בניקב הע"ב כגון החלל שלא כגון הריאה מפמ"ל בניקב בחזון
כגון הריאה שאם המקום לר והלקחה שבחזון סגע ממם בהריאה אין להכשיר
כיון שצריך בדיקה מדינא אם לא שלבה הלקחה בהריאה ואח"כ בבדיקה עיי"ם
ועי' בפ"ז ס"ק ב' שכ' בבם מהר"ל מולין דאם נמצא נקב בשוף אפי' ממיך
לריאה בהרה והע"ז חולק וכ' שאין להקל כלל בזה ועי' בהגהה יד שאול ובדע"ת
ס"ק ה' מ"ם בדברי הע"ז בזה (יד) ניקב בקרע לפניו עש"ך ס"ק ג'
שספק לדינא דאף שלא נחתבה לפניו עמי כשר דכל שנחתבה לפניו הקום מקלתה
בחזון ומקלתה בלב ע"כ נכנסה מיד אלא ומהקיימה כך דאל"כ מי מסוחה לחשר
ולכנים בחזון למקום שנכנסה בו מתחלה עיי"ם ומי' בלב"ם בחדושי דינים שלו
לדינא עיי"ם אבל בהב"ם ס"ק ד' האריך להחמיר בזה שלא להחיר כ"א בשנתחבה
לפניו ובשחטה מיכף אבל בבשחטה בין התדבה לשחיטה אין להחיר עיי"ם ומי'
בחזיק ברכה אות ו' מ"ם בזה והעלה הבעיקר כדעת הרב"ם בזה עיי"ם ומי'
בפרי תואר ס"ק ד' שכ' דבמחבן שם לה קיפה עבה מד מ' והקיפה מחוב
בחזון ים להקל דלא בעיק נחתבה לפניו הזקא בחתבן דקה בעיק נחתבה לפניו
ואם לא נחתבה לפניו הרבינו בס"ק ה' שם ודי"ל דבס מבואר הזקא
בהפ"מ סוא דשוחר אבל שלא בהפ"מ אסור עכ"ל (יא) בניקב השור
והכשר עבהפ"מ מ"ם שבפ"ז חולק ועי' בנקודת הכסף שחלק על הפ"ז
והסכים להחיר ועי' בשר"ה לעיל סי' מ"ם ס"ק ו' וכפ' מ"ם ס"ק ד' וכפ'
מ"ב ס"ק ב' וכפי' ל' ס"ק ב' שכ' דאם שמלא שיר וכשר שבחון נקב לפניו ולא
ידעינ אם הוא ע"י קון לא חולי פגיע ותמצאנו ע"י קון הוא ופרישה הלא
הרמ"א שמחיר בזה עיי"ם וכ"כ בתב"ש לעיל סי' מ"ם ס"ק ז' וכמ"ז כתב ס"ק
מ' ב' לדינא דאפי' בהפ"מ אין להקל בזה עיי"ם ועי' בלב"ם בחדושי דינים
לי"ד סעי' כ"ג ובביאורו שם ס"ק ס"ם שכ' שכן עיקר לדינא לאסר בספק
קון ספק חולי עיי"ם אמנם בש"ת מים חיים כתריך להגיע ע"ד אחרונים
המחמירים בזה כנגד דעת הרמ"א עיי"ם ועי' בש"ת מוסר"ד הגיעה סי' ק"ע

ר מלמ"ד שם בשם מר רש"י מלא דבר יחוקר

ב ' הא דמטרפינן [דווקא] בקרע או מחט (מז) שהם דקים (ומ"מ נמוק אחד (יז) מקב מחטה) אבל (ה) (יח) בקנה (יט) וכיוצא בו (כ) כשר (כא) על ידי (כב) (ו) בדיקת האברים שנקבתן במשהו : אם

באר היטב

פתחי תשובה

מחוב בלב נבר לבר לו בדוקן לחוד לו תוך כחלל לאל לם כבר יצא בקרן כבר לו דלמלה לא שיא ולא"ם בזה מכלל ס"ם מוד (ר) בקנה וכיוצא בו מין ניצוצות שב יעקב סימן כ"ם דלם מלמא שנולים בל מוסרפת שקרון מלא"ם דיכם בקרן לו מחם לר לם הם גדולים כמו קנמוות הם לחקל בסמ"ם מ"י בדיקה מברים מעקבתן בחטאו מ"ם [ומין מחטאות מחם מיסר סימן כ"ב בשובלת דבוה פר מיסר מעוקם מרבשה ולא בפיגוטו מד מימו בו חנים ובדרש מר יחאל ר"ל נחום הוא מלונים הם מלוי יכל לחיות ר"ל מוקם ומ"ם מרשה הבלת מלוי לדלשמו ים מחם אחר בזה לנחמתו ומכב מלוי ולכתב מלוי לדלשמו לו מחם מה מחם מה מקב ניצא מ"ל בדיקה מ"מ מ"י רבינה ניחמו והבלת אפלו בנהמה מימון לכ"ם דווקא בשאלה לאחר לחיבה שלו ולבשה מחבעים מ"ל ר"ל ר"כ לאל מבכנם מן מלונו לא מחמים גם בנהמה חיבה לחיים לכ"ם ולפי מ"ם הש"ך שם דל"ם נקיאין בבדיקה דמחמת לבשאלה מ"ר לבשמחה מחשב מקלה ושב כתב לפלא מדין נחמר בסכין מלונו המחבל מלבי יבמות ובלה"ם סימן ר"ל מסמ"ל ר' מחקיק ל' מחקיק בחילה בנמה צ מרים לכל מחשבת לא מרים מלונים בחמל מלונים מחום מסמך בקר בני מחים ניבא כיון דהי מודם ואמ"ב דסיה בכין מלונו דמחמ"ל לכל מחבל מרשבת דבר מחים דבוה מ"ר מרשבת מחמת מלבו לא יחמל ליחן לחיות לא מחמל לחן מחמל לחיות בחמל ומחבל מחשבת לבל מרבה מ"ל שר מחמן ל"ב) (ו) בדיקת מין מרגיש מנחנגלת ס"ק ב' מבחר מם דווקא לם מחמר מיד לחבל לם לבחרי מיסרבן בחמת מבחרת מ"ם ובן ומחת מבחרת מ"ם ובן מ"ר בדיקה מ"ר לחבל ובכיון רב מ"י מ"ר בדיקה מ"ר לם מ"ר מנבנים מ"ם ומין בחשבת מב יחמר מלגן ר"ל מ"ר מ"ר בדיקה בחמל מ"ר לחבל בקבה רחב מ"ר בדיקה בחמל מ"ר לחבל בחמל מ"ר בדיקה

דרכי תשובה

בחמלה בלב נקב שלם משלם ים לחקל מ"י"ם :

סעיף ב (מז) שהם דקים מ' מרי מוחר ס"ק ה' ולקח בקנה רחב לם הלא מרוקן קלת ים בו קסמין ובן דיש כאן ומחמן מ"י"ם . (יז) נקב משהו . מ' בשו"ת מוסו"ר המיגמ מ' קס"ב מב' בחמלה בחמל בחמל בחמל

ג יאם (כג) הקיץ או הטרם (כד) לא ניקבו לחלל (כה) אפילו כולו טמון בבשר (כו) כגון (כז) (ז) ביכך

ת פ"ל לריכין מהעת הלריכתה מהשיכתה יכנגל כם

באר היטב

(ד) ביכך והטעם כתב המור בשם הרמ"ם לפי שהיכך הבהמה להתחבר בכחלים והחק וכנכם שלו שוני ביכך וכתב עכ"ז זה הב"ח דוקא בהבהמה אמריק כן אבל בשוף אם ע"ע ביכך מלו מרישה כשלר הטב בלמי פרים והט"ז מעזר לפי' בשוף עיין שם (שלפמים ובנכם במקום לר וש"כ בכנכם המתם לבבו ומר"ח פסק כש"ח ומולק על ש"ן) וכתב עוד הב"ח שמעשה היה כמה פעמים שנמלא בחוזות בשומן הסמוך לבמים טעמ אחרכות לרבנם והכבדתי מהם לחין לב להוסיף על הסרפות והדעת מכרעת מאחר שהתרבה שומנם לא היה מה בבנם הלחוז להייל ניהול הבומות לחן ובלו בפי ס ולא"ם שבבלריות יזקף

פתחי תשובה

עוד החילון אם שני הבהמה דיש כזה שי מהבות מי שמא ניקב מי מהאר אבריס והבמי שמא ניקב בשומני ים ס"ם שמא לא ניקב בשומני ושמא בשמייר כל"ז ולא הי אם אחר דמחלה לריכים אחר שמא ניקב מי מהאר הבריס הקשם חוק הוא ולא דמי לס"ם בנוף ס"ל אם נמלא בקרן חוזר בלב אין לחוש בי' דשלחי הכא כיון שהנקב פ"י אדם י"ל שנשב בשקים אחר וניקב ומחר ובפה הנתים לחקום המשל ולף דאין לחוש לזה בשמטין שלא לינם בשאר אבריס (כתב"ל סימן י"ד ס"ק ד' בשמו) ולא"ם אם אחר בהמת שבלא אין לבקל ובהמת מכרי (מלאה דכ"ל שהבריה הוא על אומן הנקי) אי בדקין בשמל בשומני ובמחלה אין להבהות דיש לחוש לנקבה ס"ם ולא מלמד כיצד מה שהבין בדיקה הפרטי' אף בדיעבד דהא הוא מלמד כיצד בחלה הבשומנה דיש ס"ם [ר"ומיין מ"ם לקמן מי' ק"י בדיני ס"ם אות ל"ה] ומיין בתשובה בנית לבבכם שבהלחי לפיל סימן ל"ג ס"ק י"ב (ז) ביכך מבכ"ל בשמר בס"ב בשם הב"ח ובמ"ל בס"ז לא ידעמא אין אבל אם הב"ח לסבל בל הב"ח לסבל בל הבהמה אם אחר בשומני אם אחר בשומני אם אחר בשומני

(כח) שהיא עבה (כט) כש"ה 'אפילו צד העבה של סדן כלפי פנים: ד' והלעיטה דבר שטוקב בני מעיה (ל) כגון (לא) קרום (לב) של (לג) (ה) חלתית. (פי' סנרון אם"ם פיטיר"ל נגמ"ר ונגשון שמעאל תלתית)

באר היטב

נמה לאיסור לשף נאתרים ולא לאיר לא לאיסור ולא היאר שוב שמעתי שדבר הזה מכיח מוכח בלאכמה ולון שלה סה לאסרן (ועין סר"ח סי' זה וח"ב סל"ה ו"ל סי' פ"ח ולא"ם סי' י"ג) (ה) חלתית (אבן הטורף אינו מוקב מב"ם פיטיר"ל חלק ל' סימן תל"ו ושיטבור לי שלא אם שחוטה חיקה ומיד לחרי אלכו קרום חלתית מריאה כיון דסיפו

פתחי תשובה

בחוזו גם בשף בבר ופוד מחלק דדיקא בשוני היקר לבי ביחי הנוף גם בשף וקיפא לבלו יש להסתפק מי מיניו חולוא עיותר מחפלב בבבר בכיכו מהבהמה ולא לחמו מלא בריכו ובקיפא לבלו מ"ב] ומ"ב בבבר"ם שד בבם סס"ו בלם בס"ל בחוזות בשוחן הסמוך לחבשים טלת בבירה מיין בחשובת מהרוי לבי אקיר בשל פרס מחיות חלק ג' סי' י"ד שחלק על זה דמסתברא שבלבו הטלת דאה מיני שחלוחות חעקיים בטלת ובירבו בני חבים יילא

נחלו הנוף ודינם כיון קרן הבמלא בחלל הנוף חלא לם בלילו מוכיחים בחלל המחבים ולא יצא לחון בזה יש להסביר מידי דהוי לחחבן בחלל המחבים דבטירה פ"ם ומיין בחשובת חיטן ב"י סי' מ"ד מ"ב מ"ו שבחרין בזה הבלה ב"ב לחסור ולוקר בזה הבינה בחשובת מהרי"ל לוקר בזה ואפי' בחקיים בזה ביטר דוקא בשבטלת מבשלת שחרחה אלא"ר ובכל סלה יש בקב קבן

דרכי תשובה

בזה כיון שהב"ח יחיד הוא ומה"ם כ' להחמיר בחמלה מחבן בשף בבבר ביילי"ג מי"ם ובבבר"ם דברי מיחם סי' ד' שהבינה ראיה לדעת הס"ח להקל בזה יכ' שלון לחלק בזה בין בהמה לשוף מי"ם בחריטה ומי' בס"ם שחחלק בין שוף גדול שחחיבר בבח לשוף קבן מי"ם ומי' בח"ו ס"ק ד' סכ' דבחחבן קלישבת שלם לון לחלק בין שוף לעוף דאסר בשוף קבן מחבר מי"ם ומבבר"ם פוטר"ל שם סכ' דס"ם מהבחמ"ג לחקל בחחבן קלישבת שלם היטב רק בבין שפלוק"ל שלם בבחבת בלא הרלם לא מחבן של חפירה לחבל לם הבפלוק"ל הוא עם הרלם חלו בפלינהם הב"ח והבמ"ר מי"ם ומי' בדבמ"ם ס"ק י"ל מ"ם בזה והבינה גם דברי הבחבר"ל הבחבר ול' שלוף הבחבין שחופרין בקים לון בבבל עבה לחל"ב ולבן כרבין בל המרה ולדינה הבלה דבבמ"ם יש לבחבר בל דעת הבקלין דלוף הבוף ודינם כיון קרן הבמלא בחלל הבוף חלא לם בלילו מוכיחים בחלל הבחבים ולא יצא לחון בזה יש לבקל לחבי' בחחבן עבה ומחלק בבבר הבילי"ג ולם סוא מחבן דקה לחבי' מחחבן בחלים שחופרין בה בקים יש לבקל לחבי' שלא בבמ"ם מי"ם ומי' בבח"ם בבבר"ם דברי מחחבן שם בל' לוף מי שלבו מקבר לבחבחר בבבין זה מ"ם לון לבחבחר בבוף לחל"ב מחר לבר חון וקבה לבחים לחבל לם מבלא קבה לבר חון ומחה לבחים יש לבבבר לבל"ם בלי שם מקבון מי"ם ולא מחלק בין בבבין בחחבן בין קלישבת לא לבר לא בין מחבן של חפירה לא שפלוק"ל וכבי הבלה לחבר' בחחבן חפירה שלא מיחר: (כח) שהיא עבה עפמ"ם מ"ם מבבר יד לחבי' סי' ס' ומי' בחחיבן בבבה לחח י"ל שבבינה דברי היד לחבי' לבינה מי"ם ומי' בחבקר הב"ם חיי"ד סי' ה' לחח י"ח מ"ם ס"ד הד לחבי' בזה מי"ם ומי' בבבא"ם ס"ק י"ב מ"ם ס"ד הבבקר הב"ם בזה ומי"ם בבח בבבבר על הבחבקר בחם בחלא קבן לא מחבן בבבבר ולבן שם הבבר לא מבבחים ולא מבחבן דלבחבה י"ל דחחי לבח דלעל סי' מ"ח סבחי' י"ל וכ' הבחבר הבו' הד לחבי' הבחבר בבבבר הבבבן הבבבר"ם לחבל לם בחבבבר הבבקר הב"ם מבבבר לבבבבן דבבבבר"ם לבבבבן לבבבבר הבבבבר הבבבבר ה

(לד) וכיוצא בו (לה) טריפה (לו) ואם הוא (לז) דבר שספק (לח) אם (לט) נוקב טריפה מספק :

סם הלים וכדומה לה סם נגמרת א מהגה מולין ד' כו

נב דין עוף שנפל לאור ושינוי מראה באיברים ובו ז' סעיפים

א (א) עוף שנפל

באר היטב

ל"מקב שנקב דמי מ"ח וס"ק) כ' הש"ך בסם המבי"ם על בהמות שמלא בגני מעיים בהרות אדומות מלד שאוכלות עשב קוצרין בערבי כל"ך דים להכשיר בבהמות ישראל דל"ד לאדומים

פתחי תשובה

כתו שהוא בטלת הלחומות מבמון דים לסבלות על הדמה שבטלת בדלו בפרים אבל אם הם מקופלים בתוך הקולי ולחי ים לאסור וכ"כ אם היו מעבוטים שבהם בטלת מלת מוגלת דבלהה בגת מתחת מהה כ"ע מודים דטריפה וכן הבהים מתו בדול אחד ומהו"ל עם שבן הולו כמה בדולים לאסור ס"ק נם בשאילת יעב"ן מלק כ' סימן ק"ל דבתו לאסור ס"ק

ופיין בתבו' שבת יעקב מיק כ' סי' ס"ה בתשובת חכ"א בהבמ בשם חבמי אשבה לבמריף ולכן כתב דבמדה מבים יבמיר יפ לו נפיין הישב אין הם בטלת אם ים לו היכר שבלה מבמון לו בבבל בחון הבשון ובל"ק יבחוק הבשם ובל לד לאפסר אם לא יריה בשם רישותא עים לומר שבקבו ובבהם ולא יסתון על המתיין אם לא בהפסד מרובה מיין שם

תשובה

הסכין ס"י"ם (לה) אם נוקב עכשו"ת שערי דעה תרי"מ סי' ר"י"ד שבמל בתה שלירע שהתם סוכין (קליע"ן) לבריתה לאכול ואכלה והיכף מהודע שבתוכו היום נפל לגרדת (ווימריח"ל) ולהקליע"ן ובסוף שם ויהום שהוויר"מ"ל הוא דבר הבורף כל מה שיגיע ודעת הרב הבומל לדמות זה לאכלה קרום של חלבות דמריפה מפני שנוקב מעי' ובוא הביב דזה לא דמי לאכלה קרום חלבות רק לאכלה שם הבות הבלמי קרום של חלבות שהוא חד ובקב בטעל מתם מבמ"ל שלר דבר המוק וכו' ס"י"ם (לט) נוקב עכש"ם של הרב גור מרי' הבי' לחלן סי' ס' סל' דלם אכלה הבהמה הברים בשבשן לנקוב הב"מ כגון זכוכיה בהם מריפה מבים דבשן לנקוב הב"מ ומי"ם ומי' בשחוי ברבה לחלן שם שבביל דבריו לדינא וכ' דלפי' שחבה מיד לון לבחיר ס"י"ם ומי' בדע"ה סוף ס' זה שבכלה והעלה דלון לבחיר כלל דלא דמי לקרום של חלבות שבלרם שרף בעבנו וכ' מבמל"ב בלאכלה זבכיה דלא נדע מבלומה מחם לו מחבון הרבה הכל דלא נתחבו בשום מקום לון מקבון ומלרבה כה בחזבה והמעבל שבמבנע הבע"ה חבה לחן שילא עם הבדם וכל שלון רישותא בפרים כבר וכמה פעמים מצא בקורקבן חבכה זבכיה שבר וכהם והמבע והבחיר גם בלא מדע לימחי בלעה וגם י"ל דמבחמת לא שבה הדבה דלא"ב הי מהבלון דלפי'

ברל מהבעל בפרים בבמבך הבון ומל"ם זבכיה ס"י"ם .

סעיף א (א) עוף שנפל לאור

מי' ס"ו ס"ק י' דבמיק נפלה לאור ושבהה שם כדי חיטים לו נרך בדיקה אבל אם פלקה מיד ברי בלא בדיקה חולא לון סברא שהיקה כבהשל לאור ולקה אם יפלקה מיד הלאור ס"י"ם ומי' בנקב"ל בכ' שבדברי הם ס' ז אלם בס"ך ס"ק י"ד כ' בבמיד שהשל לאור הפרח והלא ס"י"ם מבמבע דאם מיד שבלה לאור פרחה ולבלה כבר בלא בדיקה ומי' בס"ו ס"ק ל' וס"ק י' מ"ם בזה ובבשו"ה שלילת יעב"ן ח"ב ס' ק"ע בכ' בחלבע ההבוכה לבב לחרחי דבנבלה לאור חיבשן אבי' לא בברשו בבבר' הלחים בלל ולקה ברלוש שלא שלא הבם אבי' בטלת שלה אבל"ה חיבשן שבא בהבם לברים בפרמיים בלה ס"י"ם ומבולר מדבריו בדבשו הבא דאבי' לא שבה בלל בהון הלם חיבשן הבא מן זה מלילות שהשל לאם ולא יחבס הבטלת שלה רק בלא שבה בלל בלא דרך הבברה בבלבמל וכשבן ומי' בבמבמרם הקרם בהבמבות הר"ק סוף ס' זה ובבשו"ה מבמ"ד הבילע ס' קפ"ה בחבלע ההבו' שהחלים דבלא שבה כדי חיטים לון לבחמיר ומבולר מדבריו דלקה בבהה ערך עברה מיסמי"ן מקבי לא שבה כדי חיטים ס"י"ם והלא דבר המי' ולהשון מבבברא כי מבהבר דלקה בבחבה הדבה מעברה מיסמי"ן מיקבי כדי חיטים ומי' בס"ם הלא ז"ל בבלבמ בהבחבה הבמר"ג בבס"ד ס"ק י"ם בל' בל"ע להשבקים ובשבריס דלון לא בקילון בבדיקה נפלה לאור אם ס"ל דבם בשיטר שהי' מד ביחמבו הב"מ לון לא בקילון ולחבר לקה בשהה מבמ לו דבהה לכ"ע לקה לאחר בקילים ובים בל"ע לדינא מי"ם ובבשו"ה בס מי' בחבפבת סי' י"ז שב דלחר בדע"ה ס"ק י"ב בבלבדן בבמן זה ובבלא דברי הבלילת יעב"ן בבשו"ה הל' ובבלילת ג"ב ע"ד בבשו"ל בס"ם דבבעברה מיסמי"ן מקבי לא שבה כדי חיטים ולדינא בסק בחי דבבה דלקה בבא שבה רק מבבם ים להבחבר רק דע"מ בחבדיבו בבדיק שבבהבה בבבן הלם עד שבחבבו הבטלת ובם הבהבה בם מבבם אבל לא שבה בלל לקה בבל

(כ) לאוד (נ) ונחמרו (ד) בני

דרכי

שהה ואפי' נגע בדיקה יש להקל בזה מטורת הדין ומכ"מ ע"י בדיקה עיי"ש ועי' בדבריהם להלן (ס"ק ל"ז)

יעיין במ"ח ס"ק י' שנסתפק אם לא שהה באור כשישר שהתחתם וסלקה מיאור מיכף ואלא שהוציא מלאותם אם ממא כיון שרוחון ביטי מרלה גם בכה"ג בריה לא דלמא כיון בלא שהה כשישר חיישו אין סברא כיון דלא שלט בה כח התם לא נתחמנו ב"מ וכבר אף בביטי מרלה וסיים בל"ע עיי"ש ורבה המעיין בלשון הש"ך שם במ"ש בשם הרמ"ם דמיד שהכול לאור תפרח והנא עכ"ל יראה להרמ"ל דס"ל דבפרחה ולאלה מיד אף שם שיטו בבני תעי' לא הליכם הביטו בהאור (ועת"ז ס"ק ל') ועי' במק"מ ס"ק כ' שהעלה דברפ"מ יש לרקל בזה עיי"ש (ב) לאיר עפת"ש ס"ק ג' מ"ש מהח"ם דרחמנו הב"מ לא לחמרינו אלא בחיבו ע"י אם דוקא ולא ברוחין ועי' הב"ש ובשכ"ד ס"ק ה' שכ' דפה"ה לריש ריחין דיה כאלו נפלה לאור ולריכה בדיקה מדינא עיי"ש אך בחבו' ח"ם שם רשיג על ההב"ש בזה ובשו"ת טוטו"ד ה"ח סוף סי' קכ"ד שכ' לדינא כמ"ש התב"ש והפרמ"ג להחיר גם ברוחין אך כ' שיש לעיין בדין מיש רוחין אם בטיק דוקא שיטי עומד אלא האם ואם נסתלק מן האם אף דעדיין דין כלי לחשון עליו מ"מ הא קיי"ל דאפי' כלי לחשון אינו מבטל כל שהוסר מן האם א"כ י"ל ה"ג לענין ריחון ב"מ כיון דחזיק דלכמה דברים מועיל הנגה שאינו מחיק אפי' אם ממש א"כ מה דלבני מ"ביים לא מהני הנגה מ"מ י"ל דזה דוקא חוס אם ממש לא עכ"פ מיש שעומד אלא האם אבל מיש ברוחר מהאם גם בני מעיים קביס הם אלא מחמיר ואין נחמרים בפרס בהולדות אם שכבר הוסר מן האם וסיים בל"ע עיי"ש לאיתם בד"ק רים סי' ה' אם כ' דחין להקל אלא ברוחין דכלי בני ומשמע מדבריו דברוחמין דכלי לחשון אפי' הוסר מהאם חייר עיי"ש (ועי' בס' ערוגות הבושם רים סי' זה במה שהביא רא"ש לדברי רתב"ם בשם הרוקח דדוחמין דיש כאם לענין נחמרו עיי"ש ויתקשם שהביא רא"ש לדברי הרב"ם מבואר שאין להחמיר בזה אח"כ עומד עדיין אלא האם ודא אמרינן דהחיתנו מכבה ושפה מבטיל יותר ול"ע) אמנם בגוף הדין שהביא הח"ם על התב"ש בשם הרוקח לא ידחתין דיש כאם עי' בש"ת כתב סופר חיו"ד סי' כ"ד מה שהאריך בזה וקבב מבחורת לדברי אביו הגחין בעל הח"ז ל"ל והעלה כן להלכה דבנפלה ליתם רוחתין ואפי' שהתה מיש רוחמין אין בו משום נחמרו בי מעי' עיי"ש ובשו"ת מדר"י אלאר ז"ל חיו"ד סי' ע"ח מה שהאריך בזה והעלה ג"כ הבעיקר לדינא דנחמרו במיש רוחתין אינו מטריף עיי"ש ובשו"ת ניר לרי' יהודה חיו"ד סי' כ"ו מ"ש בענין כזה והעמה ג"כ להקל וכ' דאפל טשה בלשון הרוקח והוכיח מלשון הפוסקים דחין בכלל נכל לאור רק בנפלה לאור ממש ולא בנפל לרוחתין עיי"ש ובשו"ת טוטו"ד הנימת סי' קפ"ה בתיבא הבשו' שחיר ממ"ש בחבו' הקודמים והעלה ג"כ להקל בנפלה לביש רוחתין עיי"ש אך בהגהותו על הפרמ"ג כתב נראה דעתו לאסור ברוחתין דכלי לחשון שבל לחם ועי' בס' כנפי יונה רים סי' זה מ"ש בענין זה ועילה לכל מ' וכ' דכיון די"ל לכאן ולכאן נכן אם נאבדו האברים ולא נבדקו יש להקל אפי' נכלו לחמי תמין בין בהמה ובין עוף עיי"ש ועי' בס' ערוגות הבושם בם שהעלה לדינא דבנכלה לחמין דכלי לחשון יש להחמיר אף בבהמה כלו נפלה לאור אבל בנפלו לחמין דכלי שני אין לחוש ואפי' אם עירו על עוף מיש רוחתין אפי' מכלי לחשון אין לאסור כיון דעירוי אינו מבשר יותר מכדי קליפה והב"ע הם ריחוקים יותר מכדי קליפה מלמטה כיון דהבשר דשף הוא עור ובשר עב הרבה יותר מכדי קליפה אין בו כח לחתם הב"מ ועיי"ש עוד מ"ש לענין חיי עברי אם נם ברם שיך לאיסור כיון שאינם הולדה אור עיי"ש אבל בד"ק ס"ק מ' כתב לחמיר גם בעירוי דכלי לחשון וכן מסתבר לפנ"ד דלהמחמירים בנפלה לרוחתין הי"ה גם בעירוי* דכ"ל חייר לדידהו דהא קיי"ל דאפי' לא הגיע חוס אם לא נגע טריפה משום דאחרינן דאדם אם אפי' להתבשל לגמרם ושפו לשלוט מעבלע"ב בכל הטובי במקום הזה מ"כ כיון דלהאסרין בנפלה לרוחתין אמרינן דבנפלה לרוחתה אם דיש כ.פלה לאם יתם מ"כ מה לי בהמה שהחירו אין בה כח לבטל יותר מכדי קליפה מ"מ הא עכ"פ כיון שאם הרוחתין כמילו אדם אם במקלת השוף אף אלא הגיע להלאה מד הגל מ"מ הא אף המבה והאדם להתבשל לגמרם ושפו לשלוט ולקלקל עד לפרס בכל הטובי במקום הזה* (ומה"ש ס"ק ד' ובס"ד ס"ק ד' וכס' ערוגות הבושם בעלמו אות ג') ועד"ק שם שוד שכ' אלא אם אינו כלי הוא דחוס דכלי אבי לענין זה מ"מ אין להקל רק בדבר לא אבל בדבר נוס חמיר לענין זה אמר בכלי לחשון אם הגיע לידי חיו"ד של הבשון ר' חיים בני מאלחיימער ז"ל אבד"ק פרנקפורט (תלמיד הבשון בעל הח"ם) ודאיתי שכתב בכ"ח בגליון ברים סי' זה לדחות דברי

תשובה

הבב"ם בשם הרוקח וכ' והביאר לדינא דאם נפלה לרוחתין דכלי לחשון שבל"ם היד סלות בין אחר עכ"ד ובעבו"ת אבני מיר חיו"ד סי' י"ג מה שפלפל בענין זה והעלה דאם כי אין בידינו להקל בנפלה לרוחתין דיש לנו לחוש לדעה הבב"ם בשם הרוקח ודעימי' דאוסרין אף ברוחתין מ"מ עכ"פ לענין זה יש לנו להקל בנפלה נמים רוחתין שיש לנו לסמוך על בדיקתינו אף בזה"ז אם לא שלטה הרוחה באברים הפנימיים ואפי' בשאה הנידון תאני בד קה בזה אפי' נחמרו הרגלים דכל שרוחון שבלומה"ג הם שנימים כבר עיי"ש ועי' בס' דעת תורה ס"ק ל' מ"ש בענין זה ובמי הדעת כתב לבסק הלכה לילק ב"ה בין בהיתה לעוף דבהמה שפלה לחים רוחתין שע"ש אם יש לאסור בלא הב"מ אבל בהפ"מ יש להקל ואם המיש שומרים בכ"ר שהעבירו מע"ג אם יש להיות אך בלא הפ"מ וכ"ז בבהמה אבל בעוף יש לחחמיר בזה בכ"מ אבי' בהפ"מ אפי' בהמים הם מכ"ר שהעבירו מע"ג אם וכ"ז בהפ"מ לבד אבל בהאוא הפ"מ ולוכך שבה לא שעה"ח ביחד יש להחיר אפי' בעוף אף בנפלה בכ"ר שע"ג אם יש להקל אף בזמנא אחה שיטי בהבריס הפנימיים אבל בלא נמלא שום שיטי יש להקל אף בזמה"ז אפי' בלא הפ"מ עיי"ש אמנם לענעבה לע"ד אין לרקל בזה עד דעת המחמירים הנ"ל דסל"ל דכל שמלא אחה שיטי וישוהא בלאה מאבדים הפנימיים לא בטה"ג אין להקל אף בהפ"מ ושאה הרחק אף בבהמה וכ"ש בעוף ודי לנו להקל בזה לסמוך על בדיקותינו גם בזמה"ז וכמש"ל מהאבני נזר

ועיין שוד בערוגות הבושם שם מ"ש לענין אם יש לאסור הכלי והמיש שנכלה בהם העוף והעלה דאף אם הי' בכלי לחשון דאסור השוף אין לאסור לא הכלי ולא המיש דמיירש אין שום בע"ח פולע רק לאחר מיהה ולא כהנו' ח"ם חיו"ד סי' ל"ד עיי"ש ובעבו"ת טוטו"ד הנימת סי' קפ"ה שם:

ומ"ש הפת"ם מהח"ם לענין היתר הבהמה שבתוכן פסולת הי"ש רוחה מי במק"מ ס"ק מ' מ"ש ע"ד הח"ם בזה ועי' בשו"ת מחנה חיים קמא סי' ל"ה ועי' בערוגות הבושם שהחח"ק בישוב פסק הגאון הח"ם ז"ל האסר להסיר הבהמות הבותם פסולת הי"ש רוחה ה"ל דלא יהא כדברי הבב"ש דרוחתין דיש כאם לענין זה מ"מ ב"ד יש לתלות סכיר דחלא לא היו רוחתין כ"כ עד שיחמרו רב"מ דלא הי' הור שוחה רוחתין כ"כ כיון בפיו ולשון וכיון ולא הי' יכול לבחות ושד דעד שבגיעה הרוחתין לפרס אינם רוחתין כ"כ כיון שבלעמים בכיו קודם שהוא בולע ולא עדיף מעיוי שנכסף הבלוע דאינו מבטל ואין בו כח ליחיר הב"מ עיי"ש וכ"כ בבי"ח מהר"ם שיק חיו"ד סי' ע"ח דעיקר כהראיה הח"ם להקל בזה מה"ע הכיון דהבריאה שוחה מסהמת אמרה נכנה שלא יחרוף ויחמר הב"מ עיי"ש ועי' בס' דברי שאול ויוסף דעת שבאול נ"כ לחוות זה דעיקם לכל הבהמות שקיבן מאוכן שיוכו שהנין לבהמהן פסולת הי"ש כדי שיהפטנו כי הרבה פעמים אין הפועלים מבינים אם הם רוחתין לא לא ולפעמים מהיום הרבה מהם עי"ז והאריך עוכא וכתב לגמר זכות משום דחיוק דאיתן דאיתא שלא מיהו לא שהו בשהו חם ולא נחמרו ב"מ דמיד שחרנים שהוא חם הפרס ולא הבהה וכמ"ש הרא"ש דכל דלא ראוי שנפלה לא הגיע שנחמרין דמיד שפלה לאור הברת ותגא ואם לאחרו כן בנכלה לאור שהברת מכ"מ די"ל שלא הבהה כלל בהחרנים שהוא חם יותר מדי עיי"ש ועי' בדע"ח ובמי הדעת שם שכ' כן לפסק הלכה דאפי' שלא בהב"מ יש להקל בבהמה מיש רוחתין בין בבהמה ובין בעוף אף מכ"ד שבומדת אבל האם ואפי' נמלא שיטי בפרס קודם ביטול עיי"ש:

(ג) ונחמרו עט"ז ס"ק ל' שיש ב' פירושים יש לומרים הפי' שהחטוא וי"מ לשון חמימות ועי' בע"ז מ"ם בענין הא"מ שיש בין הב' פירושים עיי"ש ועי' מק"מ ס"ק ג' כ' כ"מ בלון יחוא אם נפלה לאור ומלמא שטוא מעי' ונם שיטי מלאה הכ"ו' מהטוא יש להחמיר עיי"ש ועי' בחיחיק ברכה אות ל': (ד) בני מעי'

עכ"ד ס"ק ה' כ' דאם יש שיטי מלאה בפרפרים ע"ש אבל בגל"ש ובבה"י כתבו להעריך בנמלא שיטי מלאה בפרפרים עיי"ש וכ"כ בחיחיק ברכה אות ל' להחמיר בוסבא שעשה לבן לא קנה שהחרים לא אם שריקו עיי"ש ועד"ק ס"ק ד' (בד"ה כרמ"ג) כ' שכן פשוט לדינא רק בקנה בפשוט שריק חוב הקיפו עיי"ש ועי' בחיק"מ ס"ק ד' מה ועי' בס' דע"ח ס"ק ז' שהעלה הפיטי מלאה אינו פוסל בקנה ובשם הא"כ בו דישוהא הפשלה מלד בעמו אבל כשלוא שופל בו מלד עצמו אין לאסור מהשם שעלה לאור עיי"ש ועי' בס' ערוגות הבושם שם כ' כן בפפיסות הכשיר דאל"כ אבל אלו דינא בדינא דהא בכל בהמה יש לחוש גם לפרפרים והרם אין הקנה בלחוך דהא ערך לפחות ב' פרפרים עיי"ש ולאפי' בספר מ' שכשריש דאם בזק ולאה לדינא שהכל שריקו ובפפר מלאיהן אין להקל אך בליהא קבן לחיבדקה אין הבדיקה מפכבת אף הבשלר אברים

(ה) מעיו (ו) ונשתנו (ז) הלב (ח) וקורקבן וכבד (ט) שדרכם (י) להיות אדומים (יא) והוריקו (יב) (יג) כברתי
יא (יג) המעים (יד) שדרכן להיות יחוקים (טו) האריכו טריפה (טז) אפילו במשהו מהם שנשתנו (מז) אפילו

ב משומרת דמתגולגל דיש"ל ובריאה אם ג אם ר מיאבת ולי יחוק ומי אם הסלקים שמוסרבל"ל

באר היטב

נב (ה) כברתי הייט עצם גרי"ן אבל יחוק כגיפה שקורין גפ"ל כגר נכבד שבכבד הוא יחוק כגיפה אם הוא שמן שלו בשם מרשב"ל והגב הנ"ך והמעמת לאמרה המ"ם אפילו נשף מהם כגר אבל מהרש"ל אומר נשף כמהם ומלאה עור מדברי

דרכי תשובה

הבריקה מעבכת מ"מ בל"ד יש לסמוך להקל כיון דבלא"ה יש דעת הגאון"ל דיכא שבדוק כמה אבריס ולא נמצא בהם שיטי אף שאבר מ' נאבד ולא בדוק כגר דתליג המסחת גם הבאר אבריס אם יפים ולא בהמה הגם דלא קיי"ל כותי' בשאר אבריס אבל באותן אבריס היינו הקמה והחסם בהלי יש לסמוך עליו מכ"ד. (ה) מעיו מי' בהגהות הגאון מהרש"ק ז"ל על הפרמ"ג בשפ"ד סי"ק ה' וכשו"ת מוסו"ד תמיינת סוף סי' קפ"ד אל' אל"ש על הפרמ"ג לבחוק גם בטה"ג וכ' אל"ש מדוע לא הכיר היתכר גם טה"ג מיי"ם ועוד"ק ס"ק ג' אל' אם זה משום דלמת הגידין חמיר כ"ש אף בבהמה וצריך בדיקה ולא הצריך לחכיר זאת ובבהמה ושף נחל בקיאין בהם בבדיקה ומיי"ם בס"ם לענין שיטי מרלה בשאר אבריס ולענין אם צריך לבחוק יקום אל מיז מיי"ם ובאמה"ם לקחו ס"ק י"א (והבריס לקחו סי' כ"ו ס"ק כ"ו) ומי' בדע"ה אם שהעלה דמ"מ אין לאסור גם בבמלא שיטי מרלה אי אחה רשומה בטה"ג אא"כ הא רשומה הסמלה מה עלמו אבל שיטי מרלה לאוד אוד שבל מיי"ם. (ו) ונשתנו עבאר"ם מ"ם דאם הסיטו בהרשמה אי בדיקה ומי' פרי הואר ס"ק ה' הסכמת הסריקה הרוקים מין יחוק הדם שאין כיולא בו בדיקה הכמי מעיים אי הסרימו הסרוקים מין הדמיות בלין כיולא בו בהדם הכמי מעיים אי אפשר אל"פה ובאיחוי עוד אפשר הוא ס"ם וכבר מיי"ם בהדם אם מעיים אי אפשר אל"פה בהדם אחרת שאינו בכלל יחוק והוא כבריה ובריחוק הלחור בגמ' ובכלל רק ב' לבעיים גרי"ן ונע"ל ולא אאר מרלאה מיי"ם ובספ"ד ס"ק ל' ומי' בבהגה"ע בהגהות הסור אות ח' ובמחזיק ברכה אות ג' ואות ו' (ז) הלב עד"ק ס"ק ד' אל' דלא מפרש אם לבחוק הלב רק מבחוץ אי לפנים ולבחוק גם הלגיים מבפנים והו מובדל ולא לפנים ולבחוק בפנים מיי"ם (ח) וקורקבן עהב"ם ס"ק ד' ולף אם לקרקבן ב' עורה אפ"ם בהוריק אף מסרו בשר הילון מריפה מיי"ם וכ"ל בד"ק שם: (ט) שדרכם להיות אדומים עהב"ם ובספ"ד ס"ק ל' אל' בשם הרע"ב ושף הרבה דרך הלב והכבד שלהן להיות אדומות ולכן בגמלה לאר מרלפה בהוריקו אבל בשף אדום דרך הלב והכבד להיות יחוקים ואם מלה לאור מרלה בהחיימו ובאיל שם בכלל שף הרבה מרגולים ולחוים והרים וכמי יומה ולומדי"ק אבל בר אחוזה ל"ש ולכן שף אדום ובכלגן בר אחוזה שמלה לאור לרך הסורה לעיין ולהעריך מרלאה אבריו כמנד אבריו שף לאר שמיון זה ואם בהגה מרלאה מריפה מיי"ם ומי' במחזיק ברכה אות ה' מ"ם בענין זה בלרך ומי' בבית מאיר סמי' ד' אל' דבאמת גם בשף אדום לאם יחוקים אלא מבחוץ ומבפנים הם לחוים כדרך אאר שפה ולכן אין הסדום שבל בו מיי"ם ומי' בדע"ה ס"ק ד' מ"ם בזה. (י) להיות אדומים עד"ק שם אל' אמלא שור קורקבן הרי לחוים לבן מבחוץ ואם הלחים שם מריפה כיוקון שהחיים ובמק"מ ס"ק ה' סיים בזה בל"ש מיי"ם ובדע"ה ובמי הדעת שם. (יא) והוריקו כברתי. מבאה"ם מ"ם דיקון נע"ל אאר בכבד השף שאין מי' בבהמ"ג בהגהות הסור אות יא"ל מ"ם בזה ובחבי"ם ס"ק ג' שהחמיר לאסור אלא בהסיים בגע"ל אמי' בכבד השף שאין מיי"ם ופמ"ו ס"ק כ' ובשם ובמי הבלן לעיקר דבשאין אאר בע"ל להיות ובחבמ אמי' אלא בהסיים וכ"כ במק"מ ס"ק ו' לחיות כיון דהבי"ם יהיר הוא בזה מיי"ם ומי' במחזיק ברכה שם מ"ם בזה ומי' בחבמת אדם אלא כ"ב אמי' כי שבכריע דבהסיים ויש שאר לדיים לבקל יש לעיף דעת הפוסקים ומבכירין לשולם במרלאה בע"ל לבקל עבי"ם בכבד השף שאין מיי"ם (ועי"ל בס"ק שאחר) ובחבי"ם שם אל' דבכ"מ ובקלין בחוק בע"ל אמי' בשאין חקלא בע"ל אמרלאה ביאה לא אבד ובריקה אבל מרלאה בשאחת הייחה מרלאה מוכח אין לבקל לא בהסיים מיי"ם ומי' במק"מ שם בסיים בל"ש ובגשו"ת רבים הים בהר"ל פי' יד מה שהאריך בזין זה ומי' בם' דעה אחרי ובמי הדעת ס"ק ג' מ"ם בזה והגלה דבשאות הבמים יש להחיר בהריקה כגיפה שקורין בע"ל גם בחוח שמלה לאר לא בלא בע"ל אבל בשף אדום יש לאסור בחוח שמלה לאר אם לא בהסיים ובם אין אחר אם יש לבקל בזה גם בשף

ב משומרת דמתגולגל דיש"ל ובריאה אם ג אם ר מיאבת ולי יחוק ומי אם הסלקים שמוסרבל"ל

סמחבר דס"ה בגב וקורקבן לא מיירף אלא בחוק כברתי אבל מרלא"ל כתב דבגב וקורקבן אמי' אמרלאה ביאה מריפה וכ"ם הב"ח ודס"ל ואם הסמיים שדרכן להיות אדומים הוסיפו בלאדמימות וכן אותן שדרכן להיות יחוקים הוסיפו בחוקים כגר אל"ן.

(יז) לא הגיע לחלל כיון שנשתנו מחמת מכות אש סופן לינקב (יח) והבבר אין השינוי אוסר בו אלא א"כ נשתנה (יט) כנגד (נ) דמעים (כ) דהיינו בראש הדק שלו (כא) וכלפי (נ) פנים (כא) אם הוריק (כב) כנגד המרה או כנגד (כג) כ"ם (ד) חוותה אבל הריאה אין חששין לה מפני (כד) שצלעותיה (ה) מגינות עליה:

ו נעי' שם ומפסח פל' ח שם כשם פרשה ל שם נעי' קף לו ומפקים ומפסחים שם נעי'

באר היטב

(ג) מעמיס אפילו בכל שהוא והלי נקי גם כנגד מעיים ואפילו הן נפגים ואין רחוק בהם שום רשותא מריפה עכ"ל הטור (נ) פירש כתב הרשב"ם ולפשוטה אחד נמצאו שלא כנגד המעיים והוא מרלים הגם שבה מקום שב"ש אינה בו וכן הלד המיטן שהוא כלפי מלשות הוא שלא כנגד המעיים ואפילו נמצאת נאותה לד נראתה הדק כפרש פב"ל: (ד) חוותה. דהייט שהוריק שנון נמקום חוותה נכדי שלא יעמל מקום

דרכי

לנקב לנמרי מד החלל וכן בכבד שנתמעטם עד הבני מעיים לא שריקה הקדקבן אבל לא עד כרים אם נימא דהך ניקב לא נרקב הוי כמרלה יוקה דאמריק ע"י שהוריקו עמנה הנקב לא דימא לאדך ניסא מדלא נרלה עתה שהוריק לפי דיסול לחות שע"י הרלקה נעבה הנקב ולכן לא נרלה עתה מ"מ כל שלא נרלה הריקה לפנים אמריק הנקב בא תחתת חולי ולא ע"י שהוריקו וכיון שאינו תעבלע"ב כבר וכ' מתמעטות רשסקים להקל דכל שלא ראוי ריקון לא הגיע הנקב בנסות אם ואחריק הנקב הוא מחזת חולי מיי"ם: (יז) לא הגיע לחלל עי' מ"ז סי"ק ד' דכ"ז לא אסר אלא חזקה בהוריקו הלב והקדקבן עד החלל בשופן שחולי יוקב שם להלאה כנגדה ממנו יפפלא הנקב לחלל ואז אסור שפיר לפי שלא הגיע לחלל אבל בהוריק מצהו שלא כנגד החלל כגון בעדלה הלב יש להכביר דלמדים מן מתפסת עיי"ם ומי' ביחוטי הגלון דעק"ח ז"ל לעיל ס' מ' סב' כן בתורת המי' דמסכתא דבלב כבר בפנהגה שלא כנגד בית תלה ובאחר בגיע עיי"ם ומ' בתב"ם ס"ק ד' שאינו מחליט דאינו מתפסת לגדים ומוכך להחזיר ורק לעדך נחל הקיל לומר דאינו מתפסת לגדים עיי"ם ומ' מק"מ ס"ק ד' סב' דאינו נם סוגת המ"ז סב' להכביר הוא רק לעדך נחל חזקא עיי"ם ובנב"ת שארית חיים סי' ס' מ"ם בדברי הנ"ז הנ"ל וכ' לדעתנו נראה להחמיר בזה דזה לא דמי לדין המיקב הלב ע"י חולי דבבר בכולה הגיע לבית תלה דאינה נחל יש בין נקב ע"י חולי לנקב לאחר והריק הנא מצוה הלב יהוא שהלכה ומתקלרת לנמה וא"כ כשם לנמה נראה יהיק מה חזיק למיתר המסיה הלכה ביותר מעבלע"ב והוי כמו שלא כנגד החלל שמא הולכת בלאכסן והוי כנגד החלל דמנא ידמיק לאך שלא בה לקיחת של האור דא"ל אין לא יודעין מלאה לד נכרית ביותר וחולי בא מלד האלכסן ולקל לעמה בהלכסנה והוי כנגד החלל ולחומרא לחלוק ואין להקשות דא"כ גם בכבד ימא דלא שלא הריק עגד המעיים לא כנגד חוותה דימא הכי שמחה לעמה כנגד המעיים לא כנגד חוותה דא"ל הכמה בלב הא ליכא כ"ל מד לד להחדיל הדייט כשהאחר הלכה בשה אבל כל הלכסנה מריפה מצא"כ בכבד מדרבה בכל שמה הכבד שמחה הלקיחה יש' כבר רק כשהאחר שהלכסן הוא כנגד המעיים לא יהי' מריפה זה לא אמריק ע"ל דמנחד דחנא נמי נה דבכבד חד מקומות כבדים הם אבל בלב הי הדבר לאמריק ומצא"כ בניקב מתם ע"י חולי וחזק דאלם הולי מבלע"ב שלא במקום חלל לא בחמת כבר נ"ב מראה דבאבל לאחר והריק הלב לא אם הריק לנמה מחלוי מריפה לד בחמת מחת לו להקל בזה הכמ דיבר הרקות בלב לנמה בזה חלוי והמרלה יחזק הלך מעבלע"ב לנמה מחלוים בזה שפיר יש להקל זה דמי ממם לניקב מחמה חולי וכ' ד"ל דאם הקדקם הליקה לא הי' המחלה יחזק מבלע"ב וה' רק מלמיל רק לאחר שבלק נמנה הרקה מבלע"ב לנמה מסאל בבר הבליקה מצלה אחרת הכי: במקום אבר בתא הינלא. וכן אפשר אם קדם הבישל הי' הרקות מבלע"ב אם אלאחר הבישל בתנה לנמה ומאחר הרקות לנמה נ"ב כבר כיון דחזק הצלה ולך המסה שהאם ביותר ולא שלמה כנגד חלולים מבלע"ד: (יח) והבבר עי' מרי מאחר ס"ק י"ג דהריק כבר לא הי רק מסק מריפה עיי"ם: (יט) כנגד הדמים מבלע"ם מ"ם מהנ"ך בבם הבר ומבא"ר סי"ק ג' מ"ם ע"ד הנ"ך בזה הי' במחזיק בנרמה אות כ"ו מ"ם אם הבר ודבריו הנ"ל: (כ) דהיינו בראש הדק וכו' עתב"ם ס"ק י"ד מ"ם בזה והמלה דהריקה בבר בלר מעמו אין חילוק בחזה בנמה אבל בענין מריפה עיי"ם אף שלא מ"ם בחזק בנרמה אם (בד"ח ודבר) הבית מלוי והמלה דלא אין לנו אלא מה שהאם שבאם בנ"ם הזקה בבמה כנגד המעיים לא כנגד מרה הי' מריפה ולא שלה עיי"ם וב"ב בנ"ם ס"ק ג' עיי"ם ומ' בנע"ם ס"ק ה' ומי הנמה בבל בנמה מ"ם ס"ק ד' ומ"ם ס"ק ה' ומ"ם בבל בנמה מ"ם ס"ק ד' ומ"ם ס"ק ד' ומ"ם ס"ק ד' ומ

פגם ומחמל (כה) שבוריקה (ו) בסמיכה סמי (כו) רק מקום (כז) מריאה שפשוט ליקה (ליי לדעת הרמב"ם) **ב** יהא דשינוי פוסל באברים אלו דוקא (כח) כשעמדו בשינויים (כט) אחד (ז) (א) (ל) ששלקן אבל אם שלקן (לא) וחזרו (לב) למראיהן (לג) כשר: **ג** יאם לא נשתנו איברים אלו (ח) (לד) ואירע (לה) ששלקן (לו) ונשתנו (לז) טריפה (לח) כיון (ט) שנפלה לאור: **ד** יאין דקות פוסל בכבד (לט) של עוף (י) בייתי

סמי תולה

י משמע דהיינו שנשמל מלד חיים שם דף כ"ו וכתבתי מהרש"ל כמ"ש בסמ"ל ב מיסמר דהיינו מתנון מי יתנון שם ל מלד בשם מרבינו ת"י ולחמם

באר היטב

מחמת שאור שנעשה דבריהם דהא חזיק שלא הגיע מלגעות עליהם מיהו בהסמ"ע יש לסיוע לסברת מרבינו ס"ם ודא"ל דהכשרים (ז) בסמיכה מר"ש דמכשירין סי"ח) בהגהה כתב הב"ד לשון הרשב"א הבהמה מריפה ומסומא אבל בעוף כבר וכמ"ש המחבר לעיל ס"ם מ"ג דאין נקב פוסל בעוף אלא הכתוב מדבר דין זה מעוף לכתב בסמיכה ד' דאין מריפות פוסל בעוף גם בהגלה דזה לשון הרמב"ם אחר שנשלקן מעט ומחמרסן בהן וכתב הב"ח דס"ל דמהגלים הרבה בהגהה שליקה שבה"ם אין בהיפוי ראיה אלא שהחרב ראיה לחיות ומכי נקטיע הרמב"ם דליכא מאן דפליג עליה וא"ל מה יש לסמוך ע"י נקולת כיון דכל הפוסקים לא חילקו בכך ומכ"ם נדיון דלא נקילוק כיון שגם לחבשל כדלקמן סימן ע"ג (ומן הדין ל"ל לשנקן). מעבה בכבד שהיה יחיד בכרחי הלקטו וחזר לחרלמו מבחון ובכרים עדיין הא בהיפוי הכבד אינלוף מלחת דמחמת חלי הדק ולפיכך שלבים שומר בם מין שלוש היה מחמת אאר עיקר הלם ולגימה הא מחמן (אי"ל ביתם) (סי"ח) (ח) ואירע כתב הב"ד ומ"מ מוחר לאכל לחים ולא מיקיק אם היה שלקן שמא הו מהבדים וכ"כ כל הפוסקים דא"ל לשלקן ובגיון ש"ה כתב בשם הרמב"ם דהיכא דיחיד הרמב"ם (אבל אם לא נפלה לאור לסרב דמקדם לא הי הלבדים מהבדים וס"ל הבלק בהחמ מלק בהחמ ומ"ם המחבר לקמן סמיף ו' לסברף נלאיש יחיד שמלה לאור הא בהמלה שיני בלבדים שלא ע"י שלקן ס"ך ומר"ח. כתב הריק"ם מלאה לבה ידקות בכבד ולא ידשה אם הרק בחקים בפשוט גם לא שלקן ומחבר סכבד. התרגולת בהרה מדין ס"ם וכתב מר"ח עליו ולקן בדבריו בלוס לסמוך על ס"ם כלו לכתוב גם בכר ביתרתי לעיל ס' ל"ם שכל שנמלה מרשות ולא מדע מרשה שלקן תולין לחקל וכ"ם כלן ע"ם) (ם) שנפלה כתב הב"ד ולמ"ל דבמקרה ו' מסרף אם נמלה שיני שלא ע"י שלקן (י) בייתי כתב הסרמב"ם

פתרון תשובה

נב (א) שנלקן. פבסה"ם בשם מרי מזרם ומיין בפלילה יאכלין מ"ב מיקון ק"ם שבחב דלא כשנשיר מלא מיכא דלא ידעינו דשפלה לאור ולכדמשמע מלישנא דשרי מזרם בכלי שובלת אבל מיכא דזרקה נפלה לאור אין לאסור פ"ם

דרכי

ע"ח) (כה) שבוריקה שבהה"ם מ"ם מהסר"ח לאסור בין בבהמה וכן בעוף ובהב"ם סק"ד של דאעיקר דאין מריפות פוסל בעוף אבל דעוף גם בעלה לאור עי"ש וכ"כ בתחוקי ברכה סי' ל"ד לדינא עי"ש הגה"ק ס"ק ו': (כו) רק משהו ולקח שבהאר שכי ד"ו מריפה הב"ם וע"ז סק"ו ו' ובס"ד סוף סי' זה ועי' בתחוקי ברכה שם ועי' בדע"ת ס"ק ח' מ"ם בדין זה. (כז) מריפה וסלית של בהמה לם טריק לו הלדים יש להסיר שם"ד סק"ו ס' ועי' בדע"ת שם (ועי' בדבריו להלן סק"ל):

סעיף ב (כח) כשעמדו בשינויים כ' בימין משה ס"ק ג' בשם מהריק"ם שם מעלה בהם שיני ומלבה שלא"ל לשלקן אליק כ"ש לחומרא עי"ש ועי' בשלטן גבוה ס"ק ט' מחדש ב' שבאיל ג"כ דברי המהריק"ם הכל הבסים מעמ לדינא אבל לא מעמדו' ושיש וכ"ו שלא לם יחיד הבשיר מרלה כי' בדלא מריפה ובמקום השמל אלא שהי' לדין לשלקן ולא הסמיק לשלקן עד שלבבו אבל לם קדם שלבבו לא יהא בבירור שאלא שיני השמל ובמקום השמל בהרה עי"ש ועי' בחחוקי ברכה שלא לא ל"ו ובדע"ת ס"ק י"ג (ומ"ל ס"ק ל"ה). (כט) אחד ששלקן וכ"ם לם חזרו ע"י רחיצה בעלמה בלא שליקה דם לבקל דע"ת ס"ק י': (ל) ששלקן. שבהה"ם ומ"ם הבהה"ם מבשל"ך מלשן הרמב"ם ולחאר שבלקן מחמרסן בהם מי בדע"ת שם שהבינה מלשן הרמב"ם בחבר' ולדינא לין ל"ם בין לם לא חזר אלא מרם בה בדיים לא לם חזר גם בלא מרחם עי"ש ומ"ם הבהה"ם מהב"ח ומבהלים הרבה בפחם שליקה וכ' מי בכנסי יומה של שלוש בחם שמעם השליקה מרוחה מבישל ולמעמים לחסוך וכ"ל מי שליקה מעמה פרוח מבישל ולקח שהבריה רק בחחמרן גרידא מי שליקה עי"ש (ועי' בבית יחזק בשע"ח ס"ק ח') ועי' בבאר הגר"א לקמן סי' ע"ג סק"ב הבינה הליקה בכ"מ הא פחות מבישל ולאי' פחות מכבשם עי"ש אבל בהגה"ם סק"ד כתב ולדינן שאל הרבה הליקה בבירא כיון שאין לם בקלקן בין שליקה מרוחה לשעמה לכן מפרישים בכל נחוי דלקח חזרו עי"ש שליקה שעמה חיישיק בחמת שליקה מרוחה הא עי"ש וכ"כ בשע"ד סק"ד ל"ד לדינא עי"ש (ועי' בחמלמרת הרמב"ל של המהבחת חולין פרק ג' מהבה ג' הא ל"ה שהבינה דברי הבפ"ל הגל"ל ותמה בחה שמחמיר בזה כ"כ והמעיין בדבריו ילמה שגרם לו שלא ראה בהגה"ם שב' כן ולא ראה דבריו רק בפרמ"ג שהחחוקי בקלרה) ועי' בשע"ד שם שב' ומ"ם בחי' לם שלה לאור ומחלא שיני בזה יש לסמוך גם לדין לם חזרו עי"ש שליקה דהי כחו ס"ם עי"ש ועי' בחחוקי ברכה הא ל"ו שהבינה דברי הבפ"ל והפרמ"ג המבר והחדיק בעמן זה והעלה הדבר הב"ם הפריז של המהבה בזה בעי"ש ולדינן של הבינה שבינה שלא ומלא לדין בין בקלקן הא רק בין בישל שבפ לבישל יחבר מכלי לבינה הבהה בזה בעי"ש ולדינן בין בישל מעמ ובין בישל כל בישל יחבר מהרמר לבל בלי שהא לבהבין בין בישל מעמ ובין בישל כל לרבי שפיר גם לבן בקלקן וכשבלקן מעמ דבישל ולא בישל הא דבר הבינה לכל ובזה יש לבבשיר לם שלה לאור ומחבר עי"ש שליקה מעמ דבישל ולא בישל וחזרו לחרלמן ולא שדים ובזה לם בקלקים עי"ש ועי' בבית לפרים בקשמרם

תשובה

הלאות לס' ל"ח אות כ"ו מ"ם בבבן זה ועי' בדע"ת שם מה שהלריך בזה ובמ"ם בזה לדינא ועי' בשלטן גבוה ס"ק ד' סוף מהדורה ג' שכתב דבן מבא הא שעמדם הרבה בכלות שבחבו לחרלה אלבאל הבלקן ואחרו לחרלה בבירם ובבשרינו עי"ש אבל בבר בחבחר לעיל (ס"ק כ"ו) ולקח שבריקה בלות לו בחרשו בבר בכ"מ לקח שלא חזרו לחרלה בבירה ות"ם בפמ"ם בהחלות יעבל"ן עי' בדע"ת ס"ק י"ב: (לא) וחזרו לראותן שבהה"ם ע"ם מהפר"ח ובמ"ל לם נפלה לאור בבר לקח שלא חזרו בבמרמינן רק מבחון לבד ובשמ"ד סוף ס"ק י"ם (בד"ה בלות בבינה) של' ולחבר לשמן ע"ז בדע"ת לדין לפי' בלא הם"ם עי"ש: (לב) לראותן. עי' בבא"ם בדבר"ז חלק ג' סי' ל"ל של' ולם שלקן ובשלק הדקות בן לחחמים לו לחחמשות בן הדקות בבר הע"ם שלא חזרו לחרלמן ממנו ולם לחבא שבא מחבת שלם כי' מחבף בבירם מרלה ע"י הבליקה עי"ש ועי' בחחוקי ברכה שבבינה ועי"ש בח"ם ע"ד בזה ועי' בדע"ת ס"ק י"ח ס"ם בזה ובעלה דע"ת לדין לשמן על דברי הרבב"ז בזה שלא בבבע"ם ולקח בבי בישל של לפה לדין ל' דין בליקה בלא ולקח מים לבר מבר עי"ש:

סעיף ג (לד) ואירע ששלקן שבהה"ם מה של' ולחבר לשלקן לדין ולא הדבקים וכ' ועי' בשלטן גבוה ס"ק י' ועי' בבא"ם מקום שבחבל בחחבחב דיים לדי"ד ועי' שע"ד סק"ב י"ח של' בחבה מרבבה"ם דבבה"ג לדין מרבבה שליקה עי"ש ועי' בחחוקי ברכה הא ע"ד מה שבחבדין בזה ועי' בבא"ם שבבבה הם' בית לחם יהודה מ"ם בזה: (לה) ששלקן שבבה"ם סק"ד ל' של' ולדין ולאן לם בקלקן בין שליקה מרוחה לשעמה לשליקה מרוחה לבן יש להחמיר בזה לף בבלא בחבחב כ"ל לחאר שליקה מרוחה ולולמה לחבחב שבמה כי עי"ש ועי' בחחוקי ברכה אות ל' ובחבחב לחבל סק"ג): (לו) ונשתנו שבהה"ם ע"ם מהסר"ח בבחבה"ם בבחבה ולחבחבין בבבה שבבבה יבקבב וכ' ובשע"ד סק"ד ל"ד לדין בלא בבבה"ג בבבינה לף בלא בבה"ם עי"ש ועי' בחחוקי ברכה אות ל"ם בל' שבבבי הבחבה"ג בם עיקר לדינא עי"ש ועי' בחבר לחבבים (לבבב מבבה"ם לבבבי ז"ל) בבי' זה עי"ש בזה בבבם הבלקן בבבה הבחבחבין ברכה ועי' בדע"ת סוף סי' ס"ז ס"ם ע"ד בזה עי"ש: (לז) בריאה. עי' בבי' הולה ס"ק ל' של' ולא בי' רק בבבן בריאה ובלירקן שד בבבן בבר ולבי' עי"ש ועי' בדע"ת ס"ק ל"ב בבבינה ל' ל' (לח) בין שבבבלה לאור. שבהה"ם ובבן"ד ס"ק ל"ב שבבלה ובלא בבלה לאור ולא בבלא בינו בבלא לחאר שליקה גם לבבה הבחבר בבר עי"ש ועי' בבבי הבלר ס"ק ח' בבבבן ל"ב בבי' לדינא עי"ש בבי' לדינא בבבבה בבבבה בבבבה

(מ) שיש במינו מדברים (מא) שבל המדברים (מב) כבדן (מג) יחוק כבדתי: ה (מד) נפלה לאוד ואין ידוע אם נחמדו (מה) בני מעיה (מו) צריכה בדיקה (מז) ואי (מח) ליתא קמן למברקה (מט) אסורה: ו נמצא שנוי באחד מאברים אלו אע"פ שאין ידוע לנו שנפלה לאור (נ) טריפה: תפ (נא) ופ מכזיקין כל

ם פרק ט מ"ל ג ם נפש פרק ג ם שפיל פרק נ מ"ל ג לפי ג' בתלמוד והרי"ף בשמעתא דרבא אם דף כ"ו

באר

דאם קלי חזקה אם לא נפלה לאור והכ"ת מכזיר בכל ענין וקי נראה שכ"ל הכ"ר מיהו סוב דוחה אבית דחזקה בכבד אמרו ק אבל לא בגב וקדקבן (ומרי"ח כתב בספרישה ואין להקל בנפלה לאור ומי"ן פ"ו) (יא) אסורה דכל מילי דבני בדיקה ולא בספיקן לבדוק מרישה מספק פרי"ח הקנה בפ"ו בלא זה דעת הר"ן ולשיטתו מרישה דס"ל אם יש בם שיני נפלה לאור מרישה ולהמרינ אין ריאה לשף ליחמר סיים בהחמת דס"ל בדיקה אבל אין לא ק"ל סכי אלא אפי' יש בם שיני כתר ומ"ל אחלי אפקן הכ"ש סכא מדעת הר"ן

דרכי

והוריק מחמת האור ולו כאלן יחוש שנפלה לאור בגלו"ה מני כתרה מיי"ם ומ"ל מ"ם בזה ומתב"ם ס"ק מ' סל' הצוקר כלמ"ל (אמנם לפ' קרני ראם מס"ת) בפי' ח' שנאמל בדין לחוח שנפלה לגיתה מלאה מים רוחמין והכבד מאבה בלא בדיקה ואמר הב"מ נבדוק ומלא יפים והכבד אלא הלשות בין סגף והעלם הקולית ומראה רחם בשר שבל כמו כ' אלגשות ותחם בכבדן ומלא שהדם עדר בחוטו והמרפאת מלחר שה ערך בדיקה בבני מעים ולא עבריו אין בקילין בבדיקה ומכ"ם אם שנפה רשיחא נמקום אחה מדיקן לא בשמנין לא פחוך נמקום אחרים אריאה שים להמרף בפ"ו ע"ם)

תשובה

ל' כ' והעיקר לדינא להחמיר בזה עיי"ם ועי' בשו"ת ס"ב הגאון מ' מיחוק שור מבוקלמשבש (הנמצא לפ' קרני ראם מס"ת) בסי' ח' שנאמל בדין לחוח שנפלה לגיתה מלאה מים רוחמין והכבד מאבה בלא בדיקה ואמר הב"מ נבדוק ומלא יפים והכבד אלא הלשות בין סגף והעלם הקולית ומראה רחם בשר שבל כמו כ' אלגשות ותחם בכבדן ומלא שהדם עדר בחוטו והמרפאת מלחר שה ערך בדיקה דכל אחר מ' מהם לא נבדק מרישה מ"מ בג"ר אלא נפלה לאור רק לרחמין דבלא"ה יש הרבה דשת להקל בזה (ע"ל ס"ק ב') ע"כ יש לסמוך על הכסף יוחה להקל עכ"פ בסה"ל מיי"ם (מא) צריכה בדיקה מי' בש"ת מי' הר' בהוסמשה סי' י"ז סל' דרק הבי מעיים הוא שצריך לבדוק אבל קרום של מחה אל"ל לבדוק כין שעלם אחות מפסיקים וכן אל"ל לבדוק דשם הדרה כין שהוא סגור סלו בעלמות הקולות ומפסיקים ומכין עלין מיי"ם ובדע"ה ס"ק ט' (מב) ואי מי' בש"ת חחם סופר חו"ל סי' כ"ב סל' דבהוילה בלים לא שבהה יכ"ח אל"ל בדיקה וכבר מיי"ם (מג) ליתא קמן וסי' וכל זה דוקא בשוף אבל בנבהמה דנפלה לאור ולית לן קמן למיבדקינהו מי' בהה"מ סוף סי' זה ובדבריהם שם (ס"ק ל"ח) (מד) אסורה שנבה"מ מ"ם מהבה"מ מעשה בא לפני בחרגולת וכו' ועי' בל"י ס"ק ל' שהביא דברי הבה"י בזה וכ' הגה מ"ם ברלשונה להסריף אם מלא בבער לריחה דם לא יהא לעריסות זה וכ' ולא אם הבדק הבער ולא הביא התמיהות לבני מעיים ליה לא לאסרה בחמם כשלמן רחלן שם רשיחתא עכ"ל ועי' בדבריו בקומרים הנשי' שבשוף הס' בחשו' הבייהה לפי' זה מ"ם בענין זה ואורף דברי הבכל הנו לא לנו בקילין בבדיקה נפלה לאור לא לא דאם אין בקילין יש לחסר בזה לך לפי דעת הרבה פוסקים דלא בזמה"ז לנו בקילים בבדיקה נפלה לאור יש להקל (וע"ל ס"ק י"ח) ומ"מ פיים דלדינא לא מלא נבו להקל נגד הבה"י אלא בבער שנמלא שם בחרגולת עלמה אם אין הב"מ יש לחוש לדברי הבה"י מיי"ם ועי' במחזיק ברכה סוף סי' זה מ"ם בענין זה וכ' שלין מקום לדברי הבה"י אלא ים בחחיר לדינא לא בלא נוף הרגולת ע"י בדיקה מיי"ם ועי' סוף סי' זה ומ"ל ס"ק מ' סל' דלא שנמה על כרה ליסקה ומכו רגלו לא שנמה בכלי אלא רוחמין אם יחוש שנאר הגוף לא בא אלו חוס האור ובחמין יש להקל בנוף הגם בבדיקה הה"נ מיי"ם ובמק"מ ס"ק כ' ועי' בע"ת ס"ק ז' ובמי הדשה שם שסמך כ בחלש דשף שנאל לאור ולא בחמו אבדים הבמיים אלא אלא שנדרף בשר ובבר אלא הלשות וכחמה ומרד הדם יש להקל מיי"ם ועי' בש"ת מהר"ל תניינא סי' קמ"ה בשאלה שנפלה לגיים ומלמלה סלה שלה ולקחה הנחרתה הלחוחה והמחרה על הבלעכי"ן שקרין עגלים"ע קנ"ך כדי לייבש את סלחה ואחה הבלעכי"ן לא כי שד אם הגאלים כבר עמנו וכבו רק שהבלעכי"ן הו חמין עד שהיו סלות הדם ושמה אחוזה שם לענין עבדה מיטעי"ן ואח"כ שחנו אחוזה ומלא על בשרה שבמקנה הבדם מבחין מרד הדם וכ' דם להקל בזה מכמה פעמים וכיון דהיה הלחוחה לזה מנים שעלי' והמיה על הבדה דיה כנפלה לגחמין דם דשת לבבדיר זגם לא כי' הוס רק לנפה ולא מכל מ' וגם כיון דמקדים סיה הלחוחה בנים לעגים והביה כך על הבלעכי"ן אל"כ כי סלעים שבל סלת הלחוחה מלאיסן ומקרין כה הוס של הבלעכי"ן שהחוחי' ומלמקן קלח ולין לה כח לפלוט כ"כ לפרס ומ"כ אמרינ דעכ"ם בדיקה מהני בזה וכבר דלא בפסבה כ"כ והב"ח כ' דבעיק שיטר הנשמת מכל הלין פעמי כ' דשהי עכ"ם בדיקה גם לדין בחמה"ר מיי"ם בלחוך ומי' בדע"ת ס"ק י"ב (ומי' בש"ת מהר מק חו"ל סי' י"ד) ומי' בדברים להלן (ס"ק ל"ח):

סעיף ו (נ) טריפה מי' בש"ת מהר מק חו"ל סי' ל"ט ומחזיק ברכה לאת י"ל בטריפה: (נא) ויש מבשורין מי' בר"מ דלרבים מבשורין

אמן דלא ידעינן שנפלה לאור (נב) אלא דאיכא ספיקא דרבנן דאפילו בדבר אחר (ר"ן ומרדכי בשם רבינו יונה ורש"ל ומהרש"ל בשאר ל"ז) (נג) ויש (יג) לסמוך (נד) עליהם: ן °אין טריפות שתי איברים אלו פוסל אלא בעוף (נה) אבל בבהמה אין שתי איברים אלו פוסל אפילו ידענו שנפלה לאור: הגה (נו) ויש אומרים (ב) גם בבהמה (נז) בידוע שנפלה לאור (נח) ומתחת מעיה (נט) (נ) ומכי (ז) נהגו. (רוב הטורים):

באר היטב

(יג) תליון. וכשאם ליתא בש"ך בשם הרי"ן שהרקיעה מטי תמיד בכבד מחמת חולי ומפילת האור מילתא דלא שכיחא היא (יג) למעשי במקום הסמוך מדובר כמי שלא הגיע בהמה מ"ש (יד) נהגו. ומהגה הגמ"ר דהיינו אלא בתקום הסמוך מדובר וכתב הש"ך דנראה בהמה אם נפלה לאור ליתא קמן לא מחוקק ליתא דכל מהרש"ל מכחיש לף בשף בבה"ג מיהו כתב הב"ח דצריך בדיקה לאחמלה בבהמה דיכא דליתא קמן. אלא ליתא דלמן אם בקמן בבדיקה נפלה לאור והש"ך כתב ש"מ אלא אחרים מה ומסבר שהגה בכלל נפלה. וכתב הש"ז דגם הרמב"ן הא מהאומרים בזה ולא רצה המחבר דברי בדלא בלא היה מיקל בדבר עכ"ל

דרכי

מ"ל לשאול לי מכל לאור ומי' מקי"מ מ"ק י"ח מסיים בזה בל"ש מי"ם. (נב) אלא הלינן וס' מבל"ב כברלוש שנפלה לאור אף בהמ"ש שה נפלה דשמעו בני מתי' לכ"ע הוצן במלי מלבנות בחולה שלוש מלי שמ"ד ס"ק י"ד. (נג) ויש לסמוך עליהו עבלה"ם מ"ם מהבן"ך דזוקא בהמ"ש מי' בש"ה ודע מתמ הסמרי מלק ב' ס' י"ג שכ' לקבל בה אפי' נפלה בהמ"ש מי"ם אך בשפ"ד ס"ן מ"ו כ' דלף ומשמ"ו מסמע דאפי' נפלה בהמ"ש יש להקבל מ"מ כיון הרמ"ל כ' ויש לסמוך עליהו ולא כ' וכן מהגון אור מי"ם והכי נהגו מחמת חזקה לעת הלוקר אי בהמ"ש הוא שיש להקבל ולא בעכון אור מי"ם ובהב"ם מ"ק ג' ומי' במחזיק ברכה אות ל"ב שכ' שכן מיקר לדיל שלון לקבל בה כ"ל בהמ"ש חזקה מי"ם ומי' בעקרי הר"מ חו"ד ס' ר' אות ז' בתרומת ומי"ם עוד בשפ"ד שכ' דה חזקה בשף אבל בבהמה אף לשה"ך מרי אפי' נפלה בהמ"ש בלון יחוש שנפלה לאור מי"ם. ומי' מב"ם שם דבמרלה נ"ל יש לקבל בלון יחוש שנפלה לאור בין בבהמה ובין בשף אפי' נפלה בהמ"ש ומי' בבית אפרים בקשרים אחרון לפרשות הריאה ס' ל"ח אות כ"ח ומי' בדע"ת מ"ק י"ז מ"ם בזה ומנלה דבלה מדע שנפלה לאור ובאמת מלאמרן ובריקן אי לשפוך אם הוא בן בשאר אברים ובלק ולא בהמה אין לקבל נפלה בהמ"ש מי"ם (ומי' בדברי לעיל מ"ק י"ב)

(נד) עליהו. עבלה"ם מ"ק י"ב מ"ם מהבן"ך מבוס שהרקיעה מטי תמיד בכבד מחמת חולי ובדר"ק לעיל פי' מ"ם מ"ק ו' ובמקי"מ שם מ"ק י"ג שכ' דלף דקיי"ל לקבל בהמ"ש בשיטי מרלה לבד בלא יחוש שנפלה לאור מ"מ בכבד שהרקיה יש לחוש פפי כיון דבלה"ה יש מחמירין בהרקיע הכבד מהבן שנפלה לאור ואין להחיר נפלה בהמ"ש ונם שמת החזק יחד אבל אם לא נפלה בהמ"ש ונם שהה"ח אבל אם נפלה מ"ב יש להלה שם"ש שכ' המרה מומה מלי' כמה שמת אחר שחיפה שהרקה להרקע מזה אי שלא הריקה רק לשנלה שלא נשמק אפי' שאר הגיים בלי שיטי מ"ם ומי' מזה בבר דברי אברהם מ"ק לא"ד בתרומת ומי' בש"ה ומה יוסף חלק ב' פי' ו' בשאלה דכבד שוף ס' יחוק כבדתי ומי' מכר שבשך המרה לשוכה כי המרה לא היפה מלאה כל ערכה והבשיה רב ל' כי יש לאות הרקה שבכבד שבשבה ע"י שבשך המרה לשוכה היכא שלא יחוש אם נפלה לאור מ"מ ומי' במחזיק ברכה אות מ"ג מה שבשבקק ע"ד המרה יוסף ודעתו דלון לבשוך ע"ז שהרקה בא מחמת המרה כי מבחומת הפסקה לאוכה בעלמא ס' הלך הרקה ולון כי אם הוא מחמת שהמרה הפסקה לאוכה בהחה בעלמא ס' הלך הרקה ולון שבשה יחוק בשלם ואם ולון שלוש שבר בהחה הנים מוכה שלון הרקה בא מחמת המרה מ"ם בלוך ומי' בם' מבארת הלון הבסרי סוף דין ג' מה שבאלים על הלון הר"מ ז"ל בזה ול' הרבה שם הפ"מ לא שבה"ח ובשות מלה שבר יכל לבשוך ע"ד המרה יוסף הכ"ל היכא דלא רצה שבלה לאור ומבלר מרבינו אפי' אם לא עברה הרקה בהחה בנים אם לא"ה יכלון לקבל בהפ"מ בלהלה הרקון בשאיכה המרה מ"ם ומי' בדע"ת מ"ק י"ז י"ח מ"ם בעבון זה והבלה לדמה דאם לא יחוש שנפלה לאור והריקה הבכד בלה ומבלה בן הרקה לאפ"ם הלק ולא בהמה לון לקבל נפלה בהמ"ש חזקה ואם הריקה הבכד קבע אפי' כבר הכ"מ לא המרה יש לקבל אף בלא הפ"מ ואם מרלה הבכד חומה מרלה בי"מ מתם אפי' בחקמה יש לאסור בלא הפ"מ ובלאוזאה ובר אחוזה יש להחיר בכל נחיר בם בלא הפ"מ ובי"ז בלא בהחה הבה ומבלה בן הרקה לאח"ם אבל אם בהחה הבכד לאפ"ם בחה שאה ואח"כ מלאה שהריקה אפי' בלה לא בהחה יש להחיר בלא בלא אחוזה אם אחר אפי' לא בהחה אחוזה אם אחר מהבן בלאוזאה לון אף בלא הפ"מ ואם יחוש שנפלה לאור ובדקו בשאר אברים ומבלה שנפלה לאור אף בלא הפ"מ ואם יחוש שנפלה לאור לון לקבל בשאר אברים ומבלה יפים ל"ע לקבל בשאלה הבכד יחוק נם בבה"ג מי"ם:

סעיף ז (נה) אבל בבהמה אי' ש"ך מ"ם לפי שיהיו עב ונם הלשות

פרוש תשובה

(ב) גם בבהמה. פיין בשבשה מרדכי"ר בתחשה קיצון בל"ח בבשבר דלפה מלא הגיע לאלו יש לבחיר לף שבשבר בבקיף לי שבשבר לא זה דזוקא בשוף אבל לא בבהמה מי"ם (ג) ובכי הגה. [פיין בשבר מחם פשר פיקון ל"ד בבשבר ס"ד בשוכים שבשבקמה בשבלה בישל י"ם בשם מים חמים ובשבמים בם רוחמים הבבר בנים שבו ומתו לם יש לחוש בבתם אותם שוכים לבחמרו בני חמים מרבחים בחים בא ולא דבחמרו בני חמים לא אחרינו אלא בלא בזוקא ומה שבחמו בחה בבשבות חבשים חמשים לי בני בדרו לא אמי הוא ומי וכי לבוקף על המרישות יש בדלא לי מלינו קולים הבישל שיטי בלחמים בפרמים ומשבשר בבו בני כל שם שיטי לבו שבשבים לבשר שבלוחה גולדו ומבלשיון בלא"ה לף לם בלחמים יפים לא שלא בדקבים בלו ואחר שבישל מלינו שיטי לון לבלות בבחמרו בלו ע"ם]

תשובה

מניסת ומד"ק ס"ק ד' ובסכת דלא שייך ס"ם כגון אם רוחלן דלעניה ההבהמה שברשו בפיטם לכ"ע אף בהפ"מ שה בשף מ"ם ובמק"מ ס"ק ג'.

(נו) וי"א גם בבהמה. עמה"ם מ"ם מהרדב"ז ומי' בדברים לעיל (מ"ק י"ז):

(נז) בידוע שנפלה לאור. מי' בש"ח שם לרי' בהסכמות פי' י"ז דלף להמחמירים מ"מ לא מי אלא בסק ואם יש בסק אם נפלה לאור וגם בסק דאח"ל נפלה אם שהחה לאור בבישל שיחמרו הב"מ יש להבחיר אף בלי בדיקה בלו ומה"מ כ' שם בדבר שבאמל בבחמות שהו ברחמה בשמת בריאה וכמה אבה מהם בברשו וכמה מהם ברשו ומאחר שנרם בכמה מקומות ויש בסק שמה ע"י שנפלו עליהם נגלים בטרחת נהחה בן והעלה דזוקא בנפלה סולה לאור יש בישר שיחמרו ב"מ מבה"ב בל"ד דיל שמת בחרף רק ע"י נחלים שנפלו עליהם ואף שהו קבורים בחבות ויש לחוש שמת לא מחק מוסרחיהם עד שבא אם בביטוחיהם מ"מ כיון שברשו אלו בחיר אחר מוסרחיהם אי מהבו מלליהם והו"ל בסק מלה לאור דיש לחיר בבהמה כיון דבלא"ה כמה שסקים מקילין בעמי בבהמה לבן אף שיש שיטי בחברים הפרמים יש לחקל מי"ם ומי' בדע"ת פ"ק כ"ח שבאל בבהמות שמחה ברחמ ואח"ה אם בגב ומיהו אבנים אבנים וחחבו קשריהם והבהמות ברחו לאחן ובשמת ילחלן מלו לפרי אם מל כמה בהמות ובחרף קלת מעורם אבל לא בחרף הטר מעבלע"ב ולא הגיע עד בבבר ובחמו הבורים ובדקו כל האברים ומלאו יפים ואחר לליה הבבר ראי שהריקה סולה והבהמה מבל"ע בין שהיפה לגלי' וכ' שם לחירים בבשיטות ואם מבלה שיטי בחברים יש לאסור גם בהפ"מ והמקיל בבמה"ח יש לו על מה לסמוך אבל אם בחרף הטר מעבלע"ב והגיע עד הבבר אף שבאבר קרום דק אבל יש לאסור אף בבשה"ח אבל אם לא מחרף שבר שרה כלל אפי' אם נפלו עלי' לפרי אם ומפלו מחמה לאבן מיד כיון שלא שהחה כלל בהם יש לחיר בבפיטות אף בבמלה שיטי בחברים הפרמים מ"ם בלחרף (ומ"ל ס"ק ח') (נו) ונשאתו סעי' שבהפ"מ מ"ם מהבן"ך דבהמה"ז לון לא בקלים בבדיקה נפלה לאור ומי' בהבו' שבבשף הבים לחם יהודה מ"ם בעבון זה בלחרף ועל בד"ק ס"ק ד' ומי' אם"ל סוף סי' זה מ"ם בזה ומבחר מדבריו דבבהמה אפר יסלון לבחרף מבדיקתם בזמה"ז אפי' בלון הפ"מ אבל בשף מלי בבלגהת הב"ח והפ"ז לבעבה הבש"ך לון לבחרף מבדיקתם בזמה"ז בשף אבל לדעת הפ"ז מבמע דבשף יסלון לבחרף מבדיקתם אף בזמה"ז מ"ם ומי' בבב"ם שבעלה דבב"מ יסלון לבחרף בזה מבדיקתם מי"ם ולא חולק בין בהמה לשף ומי' במחזיק ברכה סוף סי' זה שב' הבעיקר לדעת בעבה בהב"ם בזה כי בן הא דעת נחלי הבחרים מי"ם וב"ב בדע"ת סוף ס"ק כ"ח לדעת דאף שדים שנפלה לאור ובחרף הטר מעבלע"ב מהבי בדיקה בבבדים הפרמים בם בזמה"ז אף בשף מי"ם ומי' במק"מ ס"ק י"ם שבעד שבחמבא לבחרף מבדיקתם רק בבבהמה ולא בשף מי"ם וב"ב בבב"ח מבבי בחרף מי' ומי' בחמבא לבחרף בבבהמה ולא בשף מי"ם וכן מלאה נ"ב דשם בבלון מהבים"ן ז"ל בבשובה מרינה סי' קפ"ה מי"ם ומי' בבחמרת הקודם בבחמבת הב"ח שב' ובמה שבחמרו דאין לא בקלון בבדיקה נפלה לאור בשף זה חזקה לא שב"ם חולון שהר הבלון בהבלקלו לבבל לא בחרף שהר הבלון של בשף לא בחבלקל מלו רק הבשה לבד והבלקלו לון לבחמיר מי"ם ומלה דאף בבקשות שבבו לבחמיר שלא לבחרף בשף מבדיקתם בב"ל מ"ם לא בם שד לאה מלם לאבר דבלא"ה לון בבדיקה הבבחרות בם מדיעם ב"ב יש לבבה בבלגה ע"ז לחקל בלו מי"ם

וכן בסכים כרמב"ם ס"ז והרשב"ל בם ס וכל ס וד' יחמה ס פור בשם מבי הלים לשם י"ל והרשב"ם בס"ז וכן בסכים הרשב"ן ור' יחמה ומהרש"ל

יורה דעה סעיף נג א הלכות טריפות

נג דין שכר או מסה בבהמה ובעוף וכו׳ ח׳ סעיפים:

א (א) נשכמו (ב) ידי הבהמה מעיקים או שנשברו או נחתכו לגמרי או שיש לה (ג) ג׳ ידים עצמו (ד) כשרה (ה) אבל (א) העצם (ה) (מתבר) (פס מסם נמצא מן הנבילה) (ו) אסור (ז) כשנשבר אם אין עור ובשר חופין את רובו: תוס (ז) ויש מפרשין (ח) גם הנטמה (ט) מס

א מלקיעסא ודע כמה כוף רים לבשר ובכרות דף מ׳ ב פרק ליקח כפי׳ ליה מתני׳ ל׳ מסם גלישתי נס

באר היטב

נג (א) נשכמו מתבר כמו בנמצי מרב מסכ״ל ובילמ״ל ע״ל בנמצי הגלגלים פלון מסמאים דרכיהם מאם לשבול ניכים ול׳ מס״ו ים מחלים לתמרף בנמלה נף יתר כשף מנו בנמסם מנף ומבר מנמ מכ״ח דמל לתמרין שמשמת סיד מת מנמסם שמת מיקנה כריאה ומם לון מיך כלן נחבר לו יתר מנף ומה לא ניקנה כריאה ע״כ מלמל לון שם מריאת ניבר נף ל״ל. (ב) בנמבר. ובמנמסם ע״ל ס׳ פ״ב מנף ג׳ מסכ״ש (ומם מרבין שמומכין

נג (ג) מנרים. ובנמנה מתנן שכי מכנף ומבנו ליבמ לנמיתם לנקינת בריאה מנו כשף (מרדכי) ומכ״ח מתנרי בנמבר לו מנמנן לו מתנך לף בנמסמ מנמנמת

תשובה

ד״ה כי פרי״ם וכ״כ בפרי חדש סוף סי׳ זה ובשלטן גבוה פ״ק י״ד ומ״ש הבאה״ע מתמ״ך ודלי ליכא קנון לגבוהה לא מחוקק לישרה בבהמה בפפ״ד סוף סי׳ זה שכ׳ ודכלי הבה״ך לפסוק פליג בזה פרי״ם ומי׳ בשרה יקרחלא מבריה בזה בלע״ב לפמנה פרי״ם ומי׳ בדע״מ פ״ק כ״ג מה שהביא פ״ד הארה יקרחלא בזה וכ׳ ומעיקר לדינא דלא כמרף שרה מעבלע״ב ובגיע עד הכבר ומלבח מלברים הפרמים בלא בריקה יש לפסר וכן לפסר ובלא לפסל מחוב ממנה בחי׳ לבל לם לא מרף בשר מעבלע״ב ומלבר עוד מעם עוד יחבר מבישר קרום דק יש לחבר גם מחוב בחי׳ ובפרם לפני פרי״ם ומי׳ בשל״ם הרד״ם חיו״ד סי׳ י״ח שמעלל בנבמה בדיר בעמם מריחה הרי ומכרשב מיל׳ וגם קרמים המרה מרבי ומרבה שרה מ׳ מלא בגיע לחולמה ומכרו הבבר ומלח״ב הבר ומה השלל לפסר בשנג בלא בריקה לבל בל״ד סי מוד ומה ל״ל המרך ומרבמ״ג רק בנמבר בשנג בלא בריקה ע״מ לון לפגל בין שנג לפוד רק בשף לבל בנבמה יש לחבר בריבבר לפי׳ בלובמה בפוד בלא בריקה בין שם הבבה בפ״מ ים לקבל בה לפי׳ לם רחלה שמבמלו מבבים הרבע בבמה לפי׳ בחוש שמעלה לפר ומבמה מרפקן ולף ולא קי״ל ק מ״מ מכ״ם כל מלא רפש לרבים מבמה מרפקן לף שלבבה בפוד לון לבחבר לבן כל זם מלא רק מעיקר הדין לבל בל״ד שבמרה הקל ולם בהרמלמ לבחבר לבמלה לפסר הבבר בלא בריקה בחלש ריש מבבל לפסר בפוד ומם לבחבר בזה בבר ובמבר הבבמה מלחמ מלא יקבן כל מ׳ לבחרם ומ׳ מי״ם בלפרים ומם ג״כ בדבר הרע״מ הל״ל ובין מלא בחרף הבר מעבלע״ב רק שבמרש מיל׳ וקרל׳ ומבמרם מרבם מלפר לבל לם לם מ׳ מבבן כל הבר מעבלע״ב בחלש רים לפסר

בלא בריקה לבבים הפרמים כל״ל:

סעיף א (א) נשכמו. כמה ראיתי בבה״י בבבב בל׳ מ׳ יעקב נבי ז״ל לבבר״ק ולבבמ״ל מל הלבמה פרישה מעבמה לבלבים בבפר הבמבה פרק מ׳ שבמלה בבראיה ובבבן בבמה מלבר מל פרבבן מלבים מבבבם מבבבים בבן בבבמם לבמרי מלא שבמלר מבבר מ״ל ומה בין שבמבם לבמרי מלא שבמלר מבבר מ״ל הבה״ב שבבבבמבי בלבר שלם רק הבלבמה שבבבים בבבבבם זה מה ובין שבמה רק מבם מבבבים כל זה בקבל בבם שבמה בין בבל ובין בבלם הבלם מבבל״ד לבמם בלבים בבבבמה לבא יל״ד ולבא מ״ם כ׳ הבבל הבבבים לבן בקבל בבמם מלא סבבל שלא יבא לבמרי בבן לבבר לבל לם בבבל״ד בבבבים לבן בבבבם הם בבבה בבבבים ומ׳ בבבבים לבא ג׳ ובבר בבמה חבבבי בפ׳ לבל שבבבר מבי״ם ולבל בבבים הם בבבה בבבבים ומ׳ בבבבים לבא ג׳ ובבר בבמה בבבלא יבא לבמרי בבבבר בבבלא יבא לבמרי מבבבר לבל לא יבי לבא בבבלא בבבבל הבבבב לבמרי מי״ם בבבבבים. מבבבר בבי בבמם ומבבר לבא בבי לבא בבבבבל הבבבב לבמרי מי״ם בבבבבים. ומבבי דבים לבל יבבבלבר לבא״ה לבבן בדבריב בפ׳ זה ובבר לבא: (ב) ידי הבבבבה בבבב בבבבים שבבבה לבד הבלם: (ג) ג׳ ידים מבבבה״ם מ״ם מבבבבל״ד לבבבבר בבבר גם בבבב ובבבב״ל בבבב לבבבל בבבבבל בבבבבים בבבבב

(י) כמה (יא) לו (יב) כשבר סמוך (יג) לנוף (יד) וחלין (נ) (ב) שלדר הדם מעבר לגלשת שבריה (מז) סמכה (מח) הון הנוף (כן הנמצא מלישור ודיינו שלין
לתרוך כלל נ') (יז) וסכי ויהו מאל לון לתום לזה כל אמן

באר היטב

כל לאו אבר כשבור נפ"י). (נ) שלדר וכ"ל בש"ך שמלא מתאנ"ן דיק להחמיר לפיל לא נדר הדם מעבר לגלשת והוא דלישבל ריבה וכ"ל מחמיר בשבר כדברי ש"ך ובנמצא מיקל והב"ח מחמיר לף בנמצא והחלב של לוחה בהמה ה"ה ביאה בתנאי ש"
שלמה ר"ג מחיר ועי"ן בתנו' מכ"מ שלמה יו"ד וסי"ח כ' ובוזב לחם לדבריהם בבלמת שובר הדם ולאי' נדר הדם בגלשת לון מלן בית מיחם והלנם בשבר אלא מ' בשף כבד בשלה כמו בשבר אלא מ'. ומחלק בין אלא לנף דבנף כיון שהשף מדבר ל' אז סמ הוא מעבר ש"י כך נכנס לפרש בריאה הטל"ב בלא שהלל שמה בתקים מ' לפיל בדיקה לא ערך וכה"י מפרש בשף לם מעבר אלא לחר לף לם מעברה אלא לחר לף לם יש בה שקון ע"ם כי ליל ש"ך ג'. תרגולת שבהגרת

תשובה

כשרה וכזה שמיל הבדיקה אפי' לם שחטה לאחר ג' ימים מהבדיקה מי"ם כל זה
הוא סיכת ונדר הדם בגלשת כלמר:
אבנם היכא ולא נדר הדם בגלשת שבש"ד ס"ק ד' ומ"ז ס"ק ב' דסמוך לנוף
לענין זה הוא כשישר אחל לף בבהמה מי"ם וכ"כ ד"ק ס"ק מ'
מי"ם ומי' לב"ם בפתיחה אות ל"ד ובפרים שם ס"ק ז' שהפלגה על הפרמ"ל
בזה והעלה דבמ"כ שישר סמוך לנוף בזה היה ד' אנולין בנפה וכ' בדיקה וכל
שבשבר רחוק מישר זה מבוף כבר לף בלון הם"ם אפי' מחוך לענמי הישר
זה היה לבד מהבהמה מי"ם ומי' כלם לביה בפרק י"ם. וכתב שד בלב"ם
דיסכת ולא בשבר ומלבד ולא מחוד לם מי' חוך ישר זה לא לא כבר אפי'
בלא הם"ם ולפי' ולא שלמכל מבי' ויסכת הבשר סמוך לנוף ולחר ומקבר שבר
לל שבר יחיו יחוכף כבר לף בלון הם"ם אבל לם מקבר שבר על שבר ולא
לוה מישל ולוה שהבר אלא בהם"ם מי"ם וכ"כ כלם לביה בפרק הבלון ודיים
שם בפרק כ"ב והל ומישל בבלמ"י לבאר אפי' בלא הם"ם היה ולא ערך
לבבוק אחר הבבי' אבל לם בדק ומלא דלישבל מבי' לא מבבי חבר ומקבר
שלמ"ל ולרך הם"ם ובקה מי"ם: (יג) לנוף מבלה"ם ומבשה"ם ריב"ם (מבלון
מ' ובקה מיסון מפרידמבלל ל"ל) פי' ל' אבלל כיד בבם שמקם מבר
בלמן שם לחם שמל מ"י שבלה מבבה כך ובשיב רם לבבשר ובין תמרלם
דנמ' קי"ל ובשבר בלד לא בבמם כבר רק שבשבר חבלא ובלמ"ל מבמרים
ובלן כין שלם ולחים שבבים בם מבקם ונם לא נדר הדם בגלשת ונם לן
לם בילבל בשבר כלל הבמל מחמה מקבה לחבלם מקם בבלל לן לחם לבשבל
מבי' ולא לנקבה הבלה ובכ"ל בבלה לם לבמוך לם המקלין מבחל"ד ומ"ם
הבלה"ם בבשבר לא ל' ובל' מי' זה לבלן בפי' שלמ"ל פפי' ל': (יד) ולבאין
שבשבר הדם מבבלה"ם מ"ם ובל"ח מחבל לף בבמם ומי' בפ"ל פ"ק ב' מל'
ובמבשות הבמ"ל ובבכל שבדר הדם מעבר לגלשת לא מבבי בדיקה בבלה כלל
לף כ' אלא מלא גילי לבין זה מי"ם ומי' כמי הלבר סוף פ"ק ב' מל' ובבבי
בל"ם בדיקה בבלה ולף לא ליבלא קבן כבבה מי"ם ומי' בבל"ם פ"ק ב' מ"ם
בזה והבלה כיון הבפר"ם מקבל בבמם מישבר בבל"ם לבחק לבן לם בלבף
ובשבר מל"ם לבבן זה לבחל לם בבמם לם בבמם לם בבמם ולבבר הדם
מעבר לגלשת לם לבחק הבלה בבפחה ע"י שבלחה בשבבין ולם בלם אלמה
כבר ולף בבמה"ל בקלבן לם בבדיקה ע ובבל בבשה בלם בבבקם הפ"ם לם
לבקל בבבעבד לף בבבקבשה הבלה בבחב לא מלבבה בלא בדיקה מי"ם (ומ"ל
פ"ק י"ז מ"ם בבשבר ובלבר הדם לא מבבי בדיקה הבלה): (מז) הסבה. מי'
בלב"ם מי' ח' ב' ובכל מה שבבלבר בפי' זה לבבלבן בשבר לא בבמם שבלם
הבבמה בבבבן לנוף מבלי רק בבבבבה הבבלה לא בבבבבה כבר קבם בבחבה
לבבל לם הבבה הבבלה לא הבבבבה בבבן לבחבה הבחבה מבל לבלא קל שבי
ובכ"ל שבבלבר בפי' זה לבחבר בבבבל לא בשבר בבל בבל מבלבל"ם לף בבבבל
בבבה"ל אפי' אלא בבם"ם ומ"ל לבחק בלל בבבבבים וכן בב"ם שבבלבר בפי' זה
ובלבל הבבבבל מחבלו לבבלי מחבר בבם"ם בבבה"ל ים לבבל אפי' אלא בבם"ם
וכן בבה שבבלבר בפי' זה ובבבל בפי' זה לבבל הבבבר בבבן בבן לנוף מבבבן לבחבר אפי' בבם"ם
(מ"ל פ"ק מ') בבבה"ל ים לבבל אפי' אלא בבם"ם. לף ב' ובל זה הוא בבבלה
בלין שם שם לבבלה ובל לבבל לם בבבבבה רלה שבלבר הדם בגלשת מבבבה ולבבל
לבחק בבלה ובבבבבה לבבה אבן לא לא מבבי בדיקה (מז) לבבל לבבל.
בי' מבל"ם פ"ק ג' בב' בבלבה ולא מבבי בבבי יב"ם בבבבבלא לבבלה לם
בבלבבן מבבי ב' בבן מי"ם לבבל ישבן בבל"ם לבבל בבל בי' מ"ל שבבבן ובל"ם
מבבי לבבה ובבבבבה לבבה אבן לא לבבבבבה בבבבבבה בבבבבב

(יח) שלמן רשלן (יט) שנלקח הדם ולקן ליך מדיקה: ב (כ) יכן בעוף אם (כא) נחתכו או נשברו אנפיו כשרה "אפילו נשברו סמוך (כב) לחזרו (ז) לגוף "והוא ששבר העצם הרי צון (כג) לא יהא בו (כד) עוקץ שאם היה בו עוקץ תבדק הדיאה: הגה (כה) ויש (כו) לאסרן

באר היטב

מגם ס רחוק מגולל מן הגוף בשעת שחיטה אסור רק שיהא אסור עמהו ואח"כ יגלה כיצה ים להיתר הביצה ב"ש פ' יו"ד (ז) לגוף פחב הגיה"ר ושאל שיהא מקום חבורה בגוף

דרכי תשובה

להחזיר בהפ"מ ע"י בדיקה הריאה וסיים שימחה סלה לאוף מים שפרין ויעמה סיעב מד שיעלה בנפיחה סלה ואם לאו מבלבן כאר מבל בדיקה ז לא נאמר להכשיר בזה אלא אם לא שהה הדבר ומחמה מיד אחר המחיה לא הבדיקה ההוא אבל אם שהה זמן רב אחר לפי ראות מיני המרה כי אפשר בתוך זמן ההוא נריאה לאבדפאות לא מהני בדיקה בריאה וכל דחיק רישאה בגלשת סריפה אפי' בהפ"מ דחיקת שמא נחרתא מי"ם וע' באם לבינה ס"ק ו' ובסיפי הבלתן סרף כ"ח כ"ם שבאים להבים בג"ע בזה והעלה לדינא דבשבריה סמוך לגוף כשישר אצול ונגרר הדם מעבר לגלשת לא מהני בדיקה אפי' בתוך ג' ימים אפי' בהפ"מ מי"ם ומי' במק"מ ס"ק ה' שפקפק ג"כ ע"ד הב"ם הנ"ל ובפוף הגלה דמ"מ בהפ"מ ושהה"ח נחל ים לסמוך להקל בזה ע"י בדיקה הריאה כמו שכ' הב"ם מטעם אחר מי"ם ומי' בדע"ת ס"ק ה' מ"ם בדברי הב"ם ומסק"מ בזה והעלה הסיכה דהשבר הוא בלא שוקן שפיר ים להקל בהפ"מ ע"י בדיקת הריאה בשסדרן בג"ל אף אם מעבה זמן רב קודם שחיטה אבל אם ים שוקן בהשבר אז אם מעבה השבר בתוך ג' ימים לשחיטה יש להחיר בהפ"מ ע"י בדיקה אבל אם מעבה קודם ג' ימים אין להקל אף בהפ"מ מי"ם ומי' מזה בס' דברי יוסף סי' שכ"ו (יח) שאין רואין כ' בגב"ם שם ס"ק ע"ז דבכ"מ שמחריפים בדין זה בחזה אוף שהוא שהר לעכרו לעכרי בחיים ולא חיישין שמא יחזר ויעכרנו ישראל כיון דרבים מכשירים בלא"ה בדין זה בכל מין לעדף דעתם מכ"ם לענין זה שלא לחמיר לענין המכירה בהפ"מ מי"ם ומי' לקמן סוף סי' כ"ז (ומי' בדבריו לחלן ס"ק כ"ג). (יט) שנצרר הדם עי' מק"מ ס"ק ה' שכ' דמשון זה משמע קלת דאף שנוף בשר הגלשת שבחיים בין השבר ובין נריחות הדם שבפיים הוא שלם בלא רישאה אפ"ה סריפה אבל מדברי הפוסקים משמע דלא אסור בכבכ"ג אלא אם רוחים שגם בשבר הגלשת שבחיים שלמה הרישאה והעלה לדינא דבשבר ג' ימים מהשחיטה שהוא זמן רפואה יש להחמיר לאסור אפי' אם הבשר שבחיים שלם הדיסיק שמא נחרפא אבל בלא עבר ג"י יש להקל בנשמע הראשון שנוף בשר הגלש שבחיים שלם והליע לדינות הדם שבפיים מעלמה הוא אבל בהשבר יש להחמיר בכל מין אפי' אין שוקן בשבריה לפמש דחיישין שמא שברק קרטיחא מהשבר וכנכם ויקב עיי"ש

סעיף ב (כ) וכן בעוף עי' בס' מרה יקריאל להגן רים פי' כ"ד שהעלה דשעם האיסור דשבירת הגף אינה מטום דבשבירה מקבה הריאה אלא שמא וכנם הטעם אח"כ לחלל ומקבה הריאה ובשבר סמוך לגוף חיישין שמא וכנם מנפיחה מתח שור הכנף לפרס ובראוק מהגוף לא חיישין לזה אא"כ יצא השבר ראין מי"ם ומי' בדע"ת ס"ק ו' שהחריך להגיע עליו והעלה בראות דבכ"ב מיקר מעם לאסור דשבירת הגף הוא כדעת הפוסקים דס"ל דהוא מטום דחיישין דמ"ם בזה השבירה ומקבה הריאה מי"ם ומי"ק ס"ק ח' שכ' שם סברא שעשה הגדולים בבית לו בכבוד שלום שרחים כ"כ אין להחמיר כ"כ בשבר שבגף שהחטם הוא רק מלד דהגף ריד ע"י הפריחה ואוחו הטעם שלום שרחים לחרחוק אלו י"ל דאין להחמיר בזה כ"כ וכ' שם דלקה שלהן להקל מטעם זה בשבר הון אחול לו אף אם השבר וכנם קלת הון אחול מ"מ יש לעשות זה סניף להקל בחקס הפסר קלת בחקס שכ' הפוסקים שלא להקל כ"ל בהמ"מ הוקא וכן יש לד להקל לענין הכלים בגיהוף כרשים מי"ם ומי' בדברי אברהם ס"ק כ"ד אבל לפמש"ל מהחע"ת דעיקר לדינא דהחטם בשבר לגוף הוא מטום דחכת הבדיקה מקבה הריאה אין מיקים לסמוך להקל בעוף שלא פורח לחרחוק כלל (כא) נחתכו או נשברו אנפיו ר"ל אפי' נחתכו לו נשברו שניהם כבר לדעה ז' מעבה רוקח על הרמב"ם פרק ח' מהלכות שחיטה הלכה ל' מי"ם. (כב) לחזרו לגוף שבלה"ם מ"ם מהש"ך והוא שיהא הבשר הכשרה קיים ומי' בהלקח נבוה ס"ק ח' שכ' ע"ז וזיל ובזאר בכשרה בהשיהא ר"ל דכשם שיש בדבר שלמי הסמוך לגוף בקלא דאמתא שהוא עצם לא מאכרות עצם בהלך בשבר שלמי הסמוך לגוף וגוף הסוף בשבר בהשיהא זה מהיהא היא בעוף סמוך לחזרו בגוף והוא עקרא בכשרה בשבר סמוך לגוף ומי' בהלקח נבוה ס"ק ח' שכ' בשבר הון אחול לו אפי' אם הבשר וכנם מבלבל כאר מבל בדיקה ז' לא נאמר להכשיר בזה אלא אם לא שהה הדבר ומחמה מיד אחר המחיה לא הבדיקה ההוא אבל אם שהה זמן רב אחר לפי ראות מיני המרה כי אפשר בתוך זמן ההוא נריאה לאבדפאות לא מהני בדיקה בריאה וכל דחיק רישאה בגלשת סריפה אפי' בהפ"מ דחיקת שמא נחרתא מי"ם וע' בס' לבינה ס"ק ו' ובסיפי הבלתן סרף כ"ח כ"ם שבאים להבים בג"ע בזה והעלה לדינא דבשבריה סמוך לגוף כשישר אצול ונגרר הדם מעבר לגלשת לא מהני בדיקה אפי' בתוך ג' ימים אפי' בהפ"מ מי"ם ומי' במק"מ ס"ק ה' שפקפק ג"כ ע"ד הב"ם הנ"ל ובפוף הגלה דמ"מ בהפ"מ ושהה"ח נחל ים לסמוך להקל בזה ע"י בדיקה הריאה כמו שכ' הב"ם מטעם אחר מי"ם ומי' מק"מ ס"ק ז' בזה יש לדון דבשם שוקן הוי כשמטא ואסור לף בספק מחיים (כ"ל בפ"ק הקדם) שפ"ד שם. (כב) שוקן הנה בדין לוסה השוקן הוא עי' בשורי ברכה אות ד' שכ' דמהטו' הרמ"ם כלל כ' סי' ו' מטמא דבמיק סיפי' השוקן הוי כמחם וכנכם לבין הגלשת אבל מדברי הב"י והש"ע לא שמעא כן מי"ם ומי' בחסגרת הבלתן הספרדי שבביאו וכ' דכיון הבלשן הפ"מ מטמא דבכל נוחר שם שוקן חיישין לעקרא הריאה אין להקל מי"ם ומי' בדע"ת ס"ק ח' מ"ם בדברי הבזיו' האחר והעלה לדינא דבכל מקום שחמריפים בם שוקן הוי רק חומרא בעלמא ויש להקל גם לענין לוסה השוקן דאף בשם שוקן הוי בראם הטעם מ"מ כל שהשוקן קבר מבדי שבי דחק בגלשת ומבם והעלה הטעם רחב בראשין של אמרה דיש בלא שוקן ומכ"ם אם בשבר של עצם הרוחן ליכא שוקן אלא שבעצם הבשר סמוך לבוכמא יש שוקן בולא ודיש כיון ליכא שוקן כלל בשבר כיון דכל החטם הוא רק שמא שבם לפרים הדק הרוחן ובשוקן קבר כזה אין הבם מי"ם ומעבה ל"ש. (כה) ויש אסרין עי' בש"ח סימן ל' הגיהא קפ"ח וקפ"ט דכל הרוחקים שמלא בשפקים בדיי מרשא עצמות בין הם ש"ב שלימים ובין אם יצא השבר לחון לו אלו הוא רק בחלל אבל בגוף הסוף לא מהני אף בהפסד מרובה מי"ם בחריבה: (כו) אוסרין שבאה"ם מ"ם מהש"ך שלדד לקל בחר ובקבר אח"ם אף בשבר סמוך לגוף ומי' בבמה"ג בחביות ב"י אות ע"ו אב' להחמיר דלא מהני בזה מה שהרשא אח"ם מי"ם ועכ"ם פ"ק ב' אבלדד לקל ופיים ומ"מ ח"ו לסמוך ע"ז לחלה לעשבה להחיר מי"ם ומפש"ר פ"ק ג' שבים ומי' לרי אמר לו לא לאסור ולא היבר מי"ם ומי' במחיק ברכה אות י"ג מה שהחריך בזה והעלה והפסיק עצמו על המקילין בזה לעת הצרך לא הפסד מי"ם ומי' בגב"ם פי' ז' סמי' ג' פ"ק ו' שפסק לדינא להחיר בהפ"מ אם נקבר שבר אל שבר והבוכמא קיים הבשר עצם הבלתן לא בו שוקן ולא שם רשאה מעבר לגלשת וכ' הש"ל לחטם אחר רשאה בגלשת כל שלא הטעה מרחיק הבשר אבל השבר עכ"ד וכ"כ בהם לבינה בסמיכ הבלתן סרף ע"ז ו"ח ופיים אמ"ם צריך לבחוק אם לא הטעה מרחיק הבשר מי"ם (והנה בס' הפתרת ישראל על הבמיה חלין פרק ד' מהגה ו' בדיני טריפות הקולים כ' להקל בזה בפשיטות בהפ"מ וכ' ולפשיט בדיקה בריאה ל"ל דנקבר אל"ם בפלוחו הי בלא שבר אל מי"ם לדרסה ומלא מעבר בחכמה אדם הרי נחלי הלחרוים אלא אפילו הבשר לחטיר בחטם אמ"ל) ומי' בחכמה אדם כלל כ"ג סמי' ג' שכ' דבהפ"מ ובם פשוטה פשוט ים לגדר ולהקל לאחר הבדיקה בגלשת אלא יש' שם רשאה מי"ם ומי' בס' דברי יוסף סי' שנ"ח מ"ם בזה והעלה הל"ל לזה הפ"מ הם טרך גחל הפ"מ לבר פני אף בלא טרך גחל מי"ם ומי' בגב"ם ס"ק ו' מ"ם בזה והעלה לדינא ולא אין שוקן חד בשבר בטעם בחלון יש להקל בבשר שלמי"ם אף בלא הפ"מ ולא יש שוקן חד בשבר בטעם בחלון אם השוקן חזיב קלת בחוש לא אמרי הרם מעבר לגלשת אין לחטיר אף בנקבר שלמי"ם אפי' בהפ"מ הפשר"ח אין אם לא אם הטעה מרחיק הבשר אל"ם הבשר כל אלא אדר הרם בגלשת יש לקל בהפ"מ אבל בלא הפ"מ אין להקל ואם הבשר הבוכמא לבדים חזר והרפא

(כז) אם (ה) (כח) נשבר (כט) סמוך (ל) לגוף ואומרים (לא) דדיו כמנהג (תנאים מיישבי) והמנהג הפשוט

באר

שאפילו כטרפות נאמרות קיים דלא"כ הי"ל במתני' (ה) מבר וכתב הש"ך אפי' מצרפא יפה שבר לא שבר יש לאסור דלא כב"ח ומהרש"ל מיהו אפשר לדחד לקבל מחיל ובלא"ה הרבה פוסקים מכשירין בנשבר ולענין שבר רחוק מהגוף שאבר עצמו אסור אפשר אם מתבטל כי ע"ל כ' כ"ה ס"ה בתה"ה (ומה מתבאר בס"ק י"ג דאין לאסור אפי' ליכא כ' דהיכא דאיכא חלוק לקולא כ"ם היכא דאין רישומא בשר ובשר וחזר ונקבר אלא שלא מתקבר שא"ם י"ל דומיא דמתבטל וכ"ה בספק יוצא בפי' כ"ה סעיף כ' שחבר בלא שנים וכן אפי' היכא דאלא נתן בדלי לארץ כ' מתבטל לא בלי לא בטליה בדבו אין לחומרי הפ"מ לא לבבר שלדחים לא שבא כיון דפסיקא דהבן כ' ופר"ח פסק שם סב"ך

תשובה

ר' שכ' דאי ליכא שבר בהעלם בפניו רק העלם הגף הוא עב ונפח כשר לכ"ע פי"ם: (כח) נשבר וכו' עד"ק שם ומסק"מ ס"ק ט' שכ' דאף אם נשבר בעלם מ"מ כל שלא נשבר כל השדי רק מקצת שדי העלם אין הכשר ופי"ם שד פ"ם לענין אם הנבקע ממנו חדיכה לאדם בעלם ולידה לקבל ובס"ק ח' מבואר לחלק בזה דכל דם שקן לאדם בהכשרה ים כו כדי לנקב דרך שדי הפך הגוף ים להחמיר בזה ואם לא כ' בהשקן כדי לנקב דרך שדי החפן ים לקבל פי"ם: (כט) סמוך לגוף עד"ק ס"ק ד' ובדברי מרכיסם ס"ק י"ג שכ' הגף שנשבר לב' חציסת אף שנשבר הסמוך לגוף כ' חוך אצולל ד"ל דקל דבזה אין הכשר אפי"ם מדוד הכפף הנקבר הריאה דכיון שנבקע הנשבר לב' חלקים אף שיהנמד הכפף לא יחמיר עמו החלק אחמלמי של הנשבר דאחרד הוא מהכפף פי"ם ונמקמ"ם סוף ס"ק ט': (ל) לגוף עבפא"ם ס"ק ח' מ"ם מהפר"ח דהיכא דהנשבר הגף סמוך לגוף בפניו הנשבר הגף לעמדי ומש"ו ס"ק ט' שכ' ק לדינא וכ' שם דשבר לב' חלקים אם אף לחמחלה ואין כ' מנשם אשר בעא"ח פי"ם ולי"כ בלא"ם שם ס"ק ח'. וכ' שם דבעיין שדע סיבת הנשבר והדם אינה מקבר אחר לגלות אם יש רישומא מעבר לגלות אם לא אחר אם בכמה עדיין אם הריאה שלא הכנס הנשבר לפנים מן הגלות אז שהר לחמוך כל הגף וכ' דין זה הוא אפי' בים שקן בהכשרה רק שאדיך שיהא הבטנה קיים הל"ל הי"ל הבמם ובכמם לא מהני אם חתכו לעמדי אחר הבמחקה וגם עדיך שלא יהא הריאה רישומא מעבר לגלות ואם יש רישומא בגלות אסור אף שלא לבדוק אחר רישומא שבגלות פי"ם ופי' בהגהות הפרמ"ג מהגאון מהרש"ק ז"ל על דברי הנמ"ז שם שכ' דבע"כ מיירי אפר"ח ופמ"ז רק בלאן שקן בהכשרה ולא שפיר מהני הקנה ז אף אם נשבר אחר אחר לאחר שיהאחר לעמדי לבל אם יש שקן לא מהני הקנה ז פי"ם ופי' בלא"ם שם ובמה"ב אות מ"ה שכ' דאף דקיי"ל שלא הבטנה קיים הלא יהא רישומא בגלות מ"מ אף אם אין הבטנה קיים וגם יש רישומא מעבר לגלות מהני לסמוים מה שחבר אחר כגון אם לאחר שחבר נשבר מי יכ"ח אז שהחזיל להתעבר ולסמיל בלים מאז והלאה דנשבר ופמ"ז אם הוא בחמם מהני יכ"ח ואם הוא נשבר מהני מה דחבר אנשבר פי"ם וע' בפק"מ ס"ק י"ח שהעלה דאפי' דאין שנשבר בפנים כשר בשחבר אחר דבע"כ אחר מעלמא הוא אז בשבל הבחה לבד פי"ם ובגה"ק אות כ' ופי' בלא לבינה ס"ק מ' ובסמיפי הלאן סרף כ"ל ובדע"ת סוף ס"ק י"ד לחמם בחמחק ברכה אות כ' אפרך לבינא על הפר"ח והפרמ"ג ויתר האחרונים שהאיצו דין זה דנשבר סמוך לגוף יסל לחמוך על הנשבר כנשבר אלא בחמיסי הוא דלעשת הרבה פוסקים אין לקבל בזה פי"ם לכן מפסל"ד אין לקבל בזה כ"ל בהפ"מ ובקק אבל שלא בהפ"מ אין לקבל אפי' לא עדר הדם. וכ"ז הוא בנשבר הגף אבל בנשבר דיד דבחמה סמוך לגוף אם אם מהני לחתם אפי' בהפ"מ מ"ל (פ"ק י'): (לא) דדיו כשמשם. מי' בפר"ח לסא סוף סי' כ"ו ס"ק כ' שכ' הגף השוף בנשבר סמוך לגוף אין לו הקנה בפרטיות יכ"ח לא הפלת בלים הדשיקן על כל תנא אמלא מכבוי מרפשה פי"ם ולי"כ בפ"ר סוף סי' זה ובלא"ם שם ס"ק י' לדינא פי"ם ופי' בשי"ם אבל יוסף ס' ע"ז שסמוך לקבל בזה הרכנה בלא"ם שם ובמחזיק ברכה אות מ"ה שכ' דאם אם מהני לדה בה מהני גם חי לחלק בזה הרכנה אות בה שקן מהני לדה לא שהי' יכ"ח אבל בשים בה שקן לא מהני וגם בבלי דברי הרב אבל יוסף ס"ל והנה עלו הפלה הבעיקר דעמא הפר"ח דבשרה הגף לא מהני לדה לא שהיה יכ"ח פי"ם ובשבו"ה שוד הסכן סוף סי' מ"ח מ"ם בזה הפלה ובעל"ם בהפ"מ יש לסמוך על המקילין בזה פי"ם וכ"כ בפרטים יקרמ"ל בסי' אחר"ח סוף ס"ק מ' המקילין בזה יש לסמ על מה שיפשיט פי"ם: ועי' בלא"ם בהמר"ב אות מ"ג מ"ד ומ"ה שכ' דמ"מ מהני יכ"ח לפנים גם בשבירה בשבירה לענין הפ"ל הלא מהני נקבר שם"ם בנשבר סמוך לגוף דמ"מ אם שהה יכ"ח בלא"ם הקרה כבר וכן לענין הפ"ל דנקבר שם"ם דאיכא נוחר הלא מהני פנו בים שקן לא בנלר הדם מ"מ בשהה יכ"ח לאחר הקרה מהני וכן לענין הפ"ל הלא מהני חבר אחר אם לין הבטנה קיים וגם אין שקן יהא

ערלה

הדשב

כל היכא דאין כ' בחדיסה עדו לאחר חדיסה ל"ל בחיסר דבק בחמריק נקבן ס' ע"ב נבי ע ובני כבד סי' ע"ג כין דאין בשבר זה אלא מאם פרשה בגבר והקה היכא שיש כ' הנבל אלא שבחדיסה שהאחר דבק בה אין כ' דאין לאחמיר כיון דבלא"ה הרבה פוסקים מכשירים אף בחיסר דבק כל הקדרה מעתה אבל כאלין בחבלא ב' לאחר בחיסר יוצא בדלי לחזן עכ"ל ס"ך שם. וס"ו פסק שם ס"ק ז' לחקל בחליחה בכל נחל בין בספק חיסר יוצא וכן בדלי יוצא. ובחבלא ובלי לחקל בחפ"מ לא לבבר שלדחים לא שבא כיון דפסיקא דהבן כ' ופר"ח פסק שם סב"ך

דרכי

ונקבר שהפי"ם לא נשפסק ולא נחבלו הבינן כלל יש לחקל ואם לא אין לחקל פי"ם ופי' בשי"ם אע"פ שלא נשבר כשיף כ' כ"ו שבאל כשיף שבשבר הגף שיעוך לגוף וחזר ונקבר שהפי"ם וגם כי' בשבר כשיף הזה אלא מ' בחקים שהריאה נחבלת שם וחזר ונקבר וכי' הפ"מ יום לבבר שבא והביב דאם לא כי' בה רק הרשאה הנשבר הגף לבד לא הרשאה דנשבר הגלא לבד כי' אפשר לחקל בהפ"מ אם אין שקן בשבר וחזר ונקבר היבב אחנם בל"ד שם הרחי לרשאה שם בו ב' רשאות שבל רשאה אינו אבר בלא אלא בהפ"מ חזקא וקיי"ל דחרי קלי לא מקילין בהפ"מ ע"כ אלא לחקל בל"ד אלא היכא שם הפ"מ וגם לאדך שבא דבזה יש לסמוך לחלכה לחבשה להחיר כיון שהבריא וחזרו ונקברו יפה שבר אל שבר ובהמלי שאין בהם עוקלין בשם ב' מהם אבל בים שקלין אין לחקל בלל פי"ם

ובהב עוד בלא"ם שם ובפתיחה אות ה' דבשמעה לאחר הבישול שבשבר הגף סמוך לגוף וחזר ונקבר ב"פ"ם ואחרון שבהבטנה קיים ואלא הי' בו שקן שחבה בהפ"מ ולא הייבים בשם בעלם שנקבר יפה אפי' ובחזק לא מחזקים רישומא לזאם אמא שבהבה מדאית הבשר מהחלה מכל"ד ופי' בלם לבינה אמר' ב' ס"ק ח' ובמרכי הבלאן סרף י"ב שמחה דברי הלא"ם בזה והעלה דאין לסמוך עליו בזה דכל שלא אלא שהבשר שבל הבשר שלם אין לחקל פי"ם וכ"ה בכאלן שקן בהבשר אם כשם שקן בהבשר מבוחר בלא"ם ואין לחקל כלל ובעבי"ם מבר"י אחר"ה חיי"ד סי' ע"ו שבאל בשובחת כזו שמלא לאחר בשל עלם הגף בבור פרשך לגוף פרזה מלאחל ויש שקן וחזר ונקבר שהפי"ם וכ' הפשוט הוא דלא מיבעיא שהשף מריפה אלא דאף הקדירה שבשלו בחומה שף זה אסורה אבן בהעבה ז שהי' בחזקן הקדירות ברזל שהם מעשים בחיסון (שקורין נשמנ"ן) לבן הוא דאף שכ' חיים דלא מהני לקדירות אלו הגבלה דבעי ליבן קל כדי שריפה קם הדשיקן שמא הי' בגשמע"ן הזה הרים מ"מ בל"ד פין הדריפה זה לא מכר בנמ' וחזב פוסקים מכשירין בזה בכל ענין ע"כ יש לסמוך עליהם עכ"פ לענין זה להחיר אף הקדירות ברזל בהיסון (בשמעלמ"ן) הל"ל ע"י הבעלה לאחר שבעבו אינם כ"י ול' שבן עבה מעבה עי"ם בחרך ושי' בדע"ת שם שבבילו וכתב דלדינא יש מקום להחיר גם החבשל בהפ"מ עי"ם בחרך:

ועיין עוד בלא"ם שם ובביאורו ס"ק ז' שכ' דכל מ"ם לחקל בחזר ונקבר אף שבבר סמוך לגוף הוא רק בנקבר שהפי"ם אבל בנקבר שבפי"ם אין היחר בשום אופן אפי' אין שם שום שקן ולא עדר הדם עי"ם ופי' בדע"ת שם שכ' דע"מ בהפ"מ ולדק שבא אי שבהה"ח יחד יש לחקל גם בנקבר שבפי"ם אם לא כשיש שקן בהבשר והחזר קלא לחזק לא עדר הדם מעבר לגלות אז יש להחמיר בכל"מ עי"ם ופי' בשי"ם שוטו"ד הביאם כ' קפ"ח וקפ"ם מ"ם בסמוך זה וכ' הבשרה לחקל בזה בהפ"מ וגם כבר שבא אין מחזיקין אחר לך אם כי שקן בהבשר אין לחזקה היחר לחמלה בשם נוחי ומ"מ בדיעבד אם אירע שעדר אי הרה לחיחר לא מהדיק שבבל עי"ם ולפמנ"ד מלה ומ"מ אין לחקל אלא אם מכ"ם בדק מעבר לגלות ובריאה ולא כ' שם שם רישומא אבל בלבה אף בדיעבד מהדיק שבבל ופי' בשי"ם אחי ופפי' כ' כ"ה שבאל בגף אחת אחת שמלא שבר בשקן לגוף בבחמה הבטנה עדר קלא אחת אחת שמלא שבר בשקן לגוף בבחמה מלגולת וגם הבטנה שקן אם יש שקן בבלם החלון וחזר ונקבר שבר בל שבר י"ל והחבר שקן אחת ז שם שבר שקן ובאבל אם יש לדד להחיר הבחרבה כיון דלא אלא עכ"ם הבחרבה והבלים הבעלה ובכן הנקבר אלא בבחשבו גם יש שקן בבשבירה וגם חזקן שבבר קלא מבבשבירה בבלם אין שם לד להחיר ע"כ בל הבשקן הבלים אפרים מי"ם בבחרבה ובבשבו"ה מבבם לדה (מהגאון מ' דוד פלאדיא הבאדי זי"ל) חיי"ד סי' ליה בלאלא הבשבה - (כז) אם נשבר סמוך לגוף פרי"ק ס"ק

(לב) שמנו (לג) נשר (לד) כרוחב (ו) אגודל (לה) אפי׳ (לו) נמצאם כשר אם לא (לז) שרשלה

באר

נמצא יצא פ״ל פי׳ שחוטה יצא לרין ס׳ ולא מחמירי׳ בחיסר דבק ותולה על פ״ל שמקל בחלי יצא אם מחבל נמקום סמוך אפי׳ לרן ע׳ פ״ם) (ו) אגודל כתב הסיר בשם הרשב״ם (פי׳ מלבוש פ״ה) דהחוט נדל היא אצבע הגיטי והא שישה שבע

הגהב

שערות ביטיות בחוחק ובאורך ובשרש שתי שערות בריות ומשערין בגדל מלבד מה שחקשו בגוף בעובמא בלבעם (ובת״ל פ״ל מכרים בשנודלין מן בעובמא יש לחחה בלבעם שחקן מרחוק ולם מדדלין מחקנה חיטרו לגוף מנחתן יש לחחוב בלבעם מלחלה

הגהב

ודכי

מלמה רשומה בגלשה מ״מ אם לחחר שחקן הלבר מי יב״ח לו לעמ״ל שלין הבעובמא קיים ובם יש רשומה בגלשה בשר ב״ם ומ״ם ומ״ם בם׳ אם לבינה בבגיפי הגלון בגיף פ״ו ו״ו שב׳ הבל״מ ומקילים בזה בחחה יב״ח בחחר ומקבר בל״ל ברך לבקרב לחחוב חיבי״ם מחמה שחקבר הסב חקה מבל בל זמן שלא הקבר עדיין הסב לין מבחל זמן חיבי״ם לו לחחלה בילים עפי״ם ומי׳ במקמ״ם פ״ם י״ם ומ׳ בדע״ם פ״ם י״ד מ״ם בדברי הלחרונים בל״ל ולפיכם הגלה דבהפ״מ יש לחקל בבכה שלין שוקן בהבגיבה ומחמי שהי׳ יב״ח לו הבילה בילים לחפי׳ לא חחר ומקבר בלל ולם חחר ומקבר חפי׳ לא מקבר יפה יש לחקל לף בשמקבר שבפי״ם לם שבה יב״ח מבחה שבקבר לו הבילה לח״ב בילים ולחפי׳ לם יש שוקן בהבגיבה פי״ם׳ (לב) שנרבו לשבר ברוחב אגודל ע׳ בבפ״ד פ״ם ז׳ בל׳ מבבמה״ג ושם קבן שלין בבל הבלם שישר לגודל מבערין בבגיבה בחלי הבלם ולם הבגיבה בחלי הבלם הרחוק מן הבוף בבר פי״ם ומ׳ מק״מ פ״ם י״ב מ״ם בזה ופיים בל״ם פי״ם ומ׳ בחחוק בבכה לחם י״ח בל׳ בדברי הבפ״ד: (לג) לשער ברוחב אגודל עד״ק פ״ם ג׳ ולם יש מבה בשישר רוחב לגודל לף לם ביבר בבבר בקבהבו לין לחם שבקבהבו בבבבר ס׳ קבר ומ׳ הבבר לגודל לו לחן חי הבלם שלין לו לחם לזה פי״ם ובבפ״ד בלף פ׳ י״ה ובמקמ״ם בם פ״ם י״ם: (לד) ברוחב אגודל עבלה״ם ומ״ם מבערב

(לח) שנפרד הדם מעבר לנגעות (לט) אבל אין (ז) מחשבין לזה (מ) ומכשירין המחמת (מרי"ק וה"ה פ' ק"ג) ואין חלוק אם שוקן בשבירה או לא (נ) מלבד (מא) שרשוק מן (ח) הגוף אבל אם אי רחב אבול

באר היטב

ע"ם ומעבר שלו אם יש רחב אבול אמ' בלתוס ממקום הסבר לגוף כבירה ולוקח מד הגוף ולא מד רלם הפרק הנחתב בגוף) (ז) מחשבין כתב הב"ח ר"ל יש להחיר לעיטו לעיין בגלות כשהסבר קרוב ולו אלא רחב יותר ואע"פ אבל ביותר מרחב אבול כ"ש מדו ל"ל לעיין בגלות (וכם ' רסרים בנים שוקן יש לעיין והב"ל הסתיק הב"מ שסכן דם לעיין בגלות כשהסבר קרוב בפמות מרחב אבול ולא הבמי דלם הוא מחת מרחב אבול בגלה"ה מריפה לפי סכן רמ"ל) (ח) הגוף כתב הפרישה ולם היה הסוקן נכנס בתוך אבול ממך לגוף אמ"ל דהסבר יותר מלבול מגוף מריפה והב"ל כתב על זה דקשה יתה בכך שהשוקן נכנס בתוך אבול סוף סוף מקום הבירה הוא רשוק אבול מגוף ומ"ל דה"ק הפרישה אמ"ל דעיקר הסבר הוא יותר מלבול לדייט מלמלגות הסבר יש רשוק אבול מ"מ כן בשהשוקן נכנס בתוך אבול מריפה וכן אם מחר בעצם הסבר מחבר לגוף בשיעור אבול אפי' לין מעצם החיצון שמחבר עניו אבול הוא B כיון שהבירה עצ"ל רשוק אבול הבירה (וכ"ל) מעם ' ה' מלריך מאד לפרש דברי הב"ל הלו ע' מלריכים ע"ם ומעלה לעניין דינא הכי נקט אם הסבר ממך לגוף פחות מהבשיעור גדול מריפה בכל ענין אף אמלן בו שוקן ואף שנראפא יפה בע"ם ר"ל אלי הכי זה מריפה ואם הסבר רשוק מן הגוף ואין בו שוקן אף שהסבר הוא בתלכסן מקומם ומן הסבר בתוך אבול אבול כבירה ואם יש בו עצם אם הוא בתלכסן ויש מן הסבר בעצם הוא בחוט אף שנכנס עצם החיצון בתוך אבול יש לבכסיר בכ"ל ע"ם ובתשובת ל"ם שלמה ס"ל שהלריך נ"כ בזה אם הסבר הגוף ממוך לחבירו עד שלא יעקר הרישה ובהכי בבירה נכ"ע אבל בשבשה ליכא רקמא ומריפה אלא בשהיה ר"ב חדש לא בלידה כמ"ש סימן כ"ז סר"ח כ' כ"ה הכי לחזות שבליכן להשתמש המעקמין לגריפה לחבים אחם מחת הגי הלוח וקשרים הנלים דמלי הוא שהסבר הגוף ע"כ מחיים לחולין בו לאסור דמחיים עבשה וה"ה בחרבלות שהחמחים מעקמים לגריפה בשעה אלמה לשחוט מלי הוא שבשבת התחלת אחיזה בסיה מפרכם בכבר לגריפו חל ק לאסור דמחיים ע"כ ולכאר סר"ל לא מסקא ל"ם לא בהתלת לא בגמר אחיזה בחחלת שה סה שמא לא ניקבה הרישה וכ"ל הפו"ה ומכ"ם אם יהיה לשחוט בודאי אחשוף שהבא הסבר מכח הפרישה ולכאר בפ"י הטעם כיון דכבר ס המה מקומרים לא שהוא בד הסחבו בודאי לא מיקב להא עיקר הטעם ע"י דמבמל כמה ניקב הרישה וזה לא שיך הכא בכמה לא שף מחבר אבר מהאברים במקום שבשה לאיה ס"יפה דקי"ל הוא ולכאר לאסרים לא שהסבר הלבר בחרים מרפה לאיה דקי"ל הבר לאסר לי בדי לאסר לעובר טרבים הבהמה לא שף מחיים לא לאחר שחיפה עם הלבר המחולל שבה דקי"ל שעובד סכבים מוחבר על אמ"ה סבן בלא"ם סי' י"ד לאחיר בפרש בשוף ע"ם ועיין הר"מ סימן ה' ומ"ל ק"ג ומ"ה קמ"ג וקע"ח וכ"ע כ"ד ומ"ב ו"ם מ"ע ו"ל ק' ק"ה וכמי לאחיר י"ל)

פתחי תשובה

(ג) מלחבר שרשוק מן הגוף הבכס"ם ועיין בתשובת שבשם יעקב מ"נ סוף סימן ס"ו שבלא נפרע גם הגוף שנסבר בתלכסון והשוקן המחובר לגוף הוא בלתלכסת גדול מכל מן דלתלכסת הסבר וכ"ם מן השוקן עכם הסרישה לא הוא כשיעור הנמצא גדול לא שהבשוקן אמיתה דיתה גדי חון לגד הלתם ולא לגר הגוף מקום שבשבת הרישה ולאיה הי מודדין מן הגוף נמקום הרישה פל שוקן הסבר שלגד הלתם הוא רחוק מהגוף ר' והבשרי ר' הבשרי פ"ם

דרכי תשובה

דוד חזור לון לקבל עהה בגדרי הדם לף שהסבר רשוק כיון דכמה דוחות קבלו עליהם להחמיר בהרישה שנדרי הדם לף לבני מרן הרמ"ל וגליות שרקיע"ה דקבלו עליהם הורהה הב"י יש להקל בהרוא רשוק מהגוף ולף שרוחה שנדרי הדם כדעת הרורה יקרוילל עיי"ם ועי' עוד בשרת יקרוילל שם שרעלה דבחבר ומקבי יש לקבל בכשיטות לף שרולן שם לריתן דם בכל נוחי עיי"ם ועי' בנה"ק ס"ק ג' שהבת על דבריו בזה עיי"ם: (לח) שנצרר הדם דין זה שלמ ליטריפים לף בהסבר רשוק מהגוף כשנדר הדם מחמם נקבת הרישה טהב בכל פעם הגוף אחשבר לגוף שבב"מ שהסבר לרו עם ונדר הדם מריפה לבל בשאר הנגעות המחבדרים לגעם זה אם הסבר לבי רוחן שנדר דם בגלות כבר החליע לרה לרישה שבגלות בחדי לחרמת ע"ב"ם לבי"ם שם ועיי"ם בבירמו ס"ק ד' ובפרמה לות ל"ח ול"ה: (לט) אבל אין חרששין שבגלה"ע מה שהקשה על הב"ל ובשפ"ד ס"ק ח' מה וע' בלב"ם שם ס"ק ב' ובלה לבירה מריף ג' ובמקל"י ס"ק ט"ו שכתבו לדיון דבסי' רשוק מן הגוף כרוחב אבול בחלות בעלמו ועיין בגלות והע"ב לבל בשהוא רשוק מן הגוף יחבר מלבול לף לעלמו ל"ל להחמיר לעיין בגלות וכ"ל בשהוא שוקן בבירה לבל בשם שוקן בבירה לפי' רשוק יחבר מלבול ארך לעיין בגלות לם לחבר לבל בשה"ל כגון שהבר לו מהבטל מחבר לף בשוף עיי"ם וע' בדע"ה ס"ק ט' ובט"ה עמודי לם (מהגלון מ' יחרמל לחיבסמין ל"ל) בקומרים דיני לו"ה סוף סי' י"ל מ"ם בענין זה ' (מ) ובבשרין בסחבא ע' בשי"ם בבי חיי (מבכה"ל ז"ל) חיו"ד סוף סי' ע"ג שב' בגמלא הגוף בבור ובקדם שהבר לם לי' הבר רשוק מהגוף כבשר לבול לו לא נחבדה הגוף חלוק לקולא עיי"ם וע' בשי"ת מהר"י ברומא סי' קס"ח וע' במ"ז סוף סי' זה שהחמיר בזה וכ' הבכה ודלו הבר ונחבר ולא נחבר לם לי' רשוק לבול לו לן לחבר לגלה בלידה שד לדים כגון חבר ובקבר שלמי' וגם לרך שבת ובלרוף כמה פרפים יש להחיר והבלים לרך להבהות מעל"ע עיי"ם וע' בחחיק ברכה לחם י"ם שב' המבות הדין יש להחיר בזה אפי' בלי לרוף בוס פרוף מכח ס"ם לחבם לגמן הבלים מבהות בוב כיון דלחבר לחבן בעיי"ם וע' בדבריו בחחי ברכה לחם ג' וע' מה בלם לבינה בחי' ג' ס"ק י"ד ובבריף י"ב שם בחבר דם להחיר לדינא לחבדן שיהו שד לדים כגון חבר ובקבר שלמי' וגם לרך שבת ובל"ו לן לחבר ול"ע בחבר לבדים הב"ל בי לחבר לגמן הבלים כלל עיי"ם וע' מה בר"ק ס"ק ו' ובבש"ת מבחם לחר הבבדרי חיו"ד סי' ל"ם שבחבל ג"כ בשבבת כו והבקל ג"כ הרבה מכח ס"ם עיי"ם בלרישת ובל"כ בבחבר מעבר לחד בל הבר"ח בבי' זה דף ל"ח ע"ח ח"ל מכח זה הבהרבה הלבה לחבבה שבלה בחוך הבבשרה בף ל' שבבר חבר ובקבר יש לחבר לם בי' בו שוקן ולם קרבה לו רשוק מהגוף כלל ולא הבבי' לחבלבו

(ג) מלחבר שרשוק מן הגוף הבכס"ם ועיין בתשובת שבשם יעקב מ"נ סוף סימן ס"ו שבלא נפרע גם הגוף שנסבר בתלכסון והשוקן המחובר לגוף הוא בלתלכסת גדול מכל מן דלתלכסת הסבר וכ"ם מן השוקן עכם הסרישה לא הוא כשיעור הנמצא גדול לף שהבשוקן אמיתה דיתה גדי חון לגד הלתם ולא לגר הגוף מקום שבשבת הרישה ולאיה הי מודדין מן הגוף נמקום הרישה פל שוקן הסבר שלגד הלתם הוא רחוק מהגוף ר' והבשרי ר' הבשרי פ"ם

(ח) הגוף כתב הפרישה ולם היה הסוקן נכנס בתוך אבול ממך לגוף אמ"ל דהסבר יותר מלבול מגוף מריפה והב"ל כתב על זה דקשה יתה בכך שהשוקן נכנס בתוך אבול הוא רשוק אבול מגוף ומ"ל דה"ק הפרישה אמ"ל דעיקר הסבר הוא יותר מלבול לדייט מלמלגות הסבר יש רשוק אבול מ"מ כן בשהשוקן נכנס בתוך אבול מריפה וכן אם מחר בעצם הסבר מחבר לגוף בשיעור אבול אפי' לין מעצם החיצון שמחבר עניו אבול הוא B כיון שהבירה עצ"ל רשוק אבול הבירה (וכ"ל) מעם ' ה' מלריך מאד לפרש דברי הב"ל הלו ע' מלריכים ע"ם ומעלה לעניין דינא הכי נקט אם הסבר ממך לגוף פחות מהבשיעור גדול מריפה בכל ענין אף אמלן בו שוקן ואף שנראפא יפה בע"ם ר"ל אלי הכי זה מריפה ולם הסבר רשוק מן הגוף ואין בו שוקן אף שהסבר הוא בתלכסון מקומם ומן הסבר בתוך אבול כבירה ולם יש בו עצם אם הוא בתלכסון ויש מן הסבר בעצם הוא בחוט אף שנכנס עצם החיצון בתוך אבול יש לבכסיר בכ"ל ע"ם ובתשובת ל"ם שלמה ס"ל שהלריך נ"כ בזה אם הסבר הגוף ממוך לחבירו עד שלא יעקר הרישה ובהכי בבירה נכ"ע אבל בשבשה ליכא רקמא ומריפה אלא בשהיה ר"ב חדש לא בלידה כמ"ש סימן כ"ז סר"ח כ' כ"ה הכי לחזות שבליכן להשתמש המעקמין לגריפה לחבים אחם מחת הגי הלוח וקשרים הנלים דמלי הוא שהסבר הגוף ע"כ מחיים לחולין בו לאסור דמחיים עבשה וה"ה בחרבלות שהחמחים מעקמים לגריפה בשעה אלמה לשחוט מלי הוא שבשבת התחלת אחיזה בסיה מפרכם בכבר לגריפו חל ק לאסור דמחיים ע"כ ולכאר סר"ל לא מסקא ל"ם לא בהתלת לא בגמר אחיזה בחחלת שה סה שמא לא ניקבה הרישה וכ"ל הפו"ה ומכ"ם אם יהיה לשחוט בודאי אחשוף שהבא הסבר מכח הפרישה ולכאר בפ"י הטעם כיון דכבר ס המה מקומרים לא שהוא בד הסחבו בודאי לא מיקב להא עיקר הטעם ע"י דמבמל כמה ניקב הרישה וזה לא שיך הכא בכמה לא שף מחבר אבר מהאברים במקום שבשבה לאיה ס"יפה דקי"ל הוא ולכאר לאסרים לא שהסבר הלבר בחרים מרפה לאיה דקי"ל הבר לאסר לי בדי לאסר לעובר טרבים הבהמה לא שף מחיים לא לאחר שחיפה עם הלבר המחולל שבה דקי"ל שעובד סכבים מוחבר על אמ"ה סבן בלא"ם סי' ל"ד לאחיר בפרש בשוף ע"ם ועיין הר"מ סימן ה' ומ"ל ק"ג ומ"ה קמ"ג וקע"ח וכ"ע כ"ד ומ"ב ו"ם מ"ע ו"ל ק' ק"ה וכמי לאחיר י"ל)

עד שנלבבר הגוף וסי' שם הב"מ והבבדרי מכח ס"ם וסי' עיי"ם וע' מזה בשי"ם דיים בדי הבסדרי סי' ח' בלוחר וע' בדע"ה ס"ק ל"ג שבבגל בשבבגל שבלה יחד ב' לחזות והחיבו הבמן שבחם ושבסיבו ליחוך שומן של ד' לחזות לחדים וגם לקח ב' לחבים מלחזות ל' עם עוד נף ל' שלקח מכחת לחם שכן שלהם ובבלם יחד ובחוך הלבילה נמלא נף שבור סמוך לגוף ויש בבבר נלבל מקום הלחבלה והבבכמה לא מדע לם לי' בשוך מבם בחוך לבול ולם לי' ע קן ולם לי' הבבכמה בלחבלה בלם ולחרלך והבלה בזה חבכמה לדינא דהיכם לליכם שוקן בבבר יש להקל לענין הבוחק שבחבדר ברוב וכן לענין הלחזות לם לא מדע מלחה לחזות הוא ולם מהבבלו יחד ג' לחבים בל ב' בני לדם ונמלא לח"ב נף שבור ולא מדע לם לי' חוך לבול לא בם בבבל בלא בם בבבל שלי לי' גם שוקן לא לחבדן בהבבכמה יש להיחר לבבלם כיון שלא בלא בבבל בב"ח ולכאר כמה בבבקים עיי"ם: (מא) שרשוק מן הגוף עבלה"ם ופר"ם ומ"ם הבלה"ם מהבי' מבה יחסן ולם הבבר הוא בתלכסון יש חלוק בין יש בו שוקן לא ולא ע' בבקרי הר"מ חו"ד סי' ו' לות ח' שבבחוק נ"כ הבו' המבה יוסף בזה וסים בבמו דמ"ם המבה יוסף מה"י זיך דבבבבר הוא בתלכסון ולון בו שוקן לף בקלה מהבבר הוא בחוך לבול יש להבחיר לכ"ע לא נראה לי דלבשיבה הפרישה ומ"ר בבבלד יש לאסור עיי"ם ולדינא עבי"ם בבלד ב"ק ז' בב' דלם הבבר הוא בתלכסון שדרין לבול מחבלמלות הבבר עיי"ם חבל בלבים בם ס"ק י"ג ב' שדברי הבבי"ם הבחיבלת בזה והבלה לדינא דלף הבבר הוא בתלכסון ברך לבחד לבול מהבחלת הבבר לגד הגוף עיי"ם וב"ל בב"ז ס"ק ד' דלף שבבבר בתלכסון שדרין מהבחלת הבבר ולא מחבלמיהו בין בם שוקן ובין בלון בו שוקן עיי"ם וע' בחחיק ברכה לחם י"ז מה שהבחיב בזה וע' בשי"ם שובב"ר הבדינא בי' בבבל"ם בזה וכ' דלדינא הבוקר כדי"ם הבלה"ם בבבם הבבה יוסף דם חלוק בזה בין לם יש שוקן לא ולא דלם יש שוקן הבעבדין בן בבבר הבבר לגד בבם לבבל לם לן שוקן הבעבדין מחבלמיהו בל הבבר וכ' דמ"ם הבבבדי הב"ם הבחיבן הוא הבבם שבלבים לא דלה לדבדי הבבבה יוסף שבבבל הבלה"ם הבחבר וכ' דמ"ם גם הרהוה לחבחיב לבחבלר לף בלון שוקן בן בבבר הבבר לגד בבם לם בב"ם בהבבבר שבלא לגד הגוף יש בבבל שוקן הוא לגד הרלם לף שבלא בבבה בבבבל"ם בבבבבל בבבבבל בבבבבל

(מב) בין מקום השבירה לנוף אי הוא (מג) טריפה (מד) בכל ענין ולא מהני בדיקה טריפה (מה) דאין אנו בקיאין בבדיקה (פ"ד ואחרון ואגור) בכל מקום לאיכא רישומא ומהי מהו: ג (מו) 'נשמטו (מז) אגפיו אפילו אחד

דרכי תשובה

המבר רחוק מגולל אלא שבגד מ' מכנס קרוב דק מאד מהמנס לתוך מגולל אף שם בו כמין שוקן רק שהשוקן הוא דק ומכפף ע"י חוזק בלבנה ומחומה אין לחוש שמא נכנס לחוכו ומיקב הריאה ויש להקל וכן אם המבר הוא בלכסון ואין שוקן חד בהמבר ואלק שהוא רחוק מגולל הוא בעצם החוטן בלאחו לד שהוא סובב לגד הגוף והאלק שהוא בהוך מגולל הוא בגד המובב כלפי הראש של השוף יש להקל אבל אם יש שוקן המבר אין להקל ומ"מ אם המבר והשוד שב"ג מקום המבר שלם ודוקא לעצם אף שם בו שיטי מראה וגרידות דם מ"מ אם שוקן הנכנס לתוך מגולל הוא בגד המובב כלפי הראש יש להקל וכן אם האחל העצם להתקבר עם אלק הענה הדוק לאסיהה אף שמיין לא נקבר בחוק ומהפרד ע"י מחשבת הד בחוק אפ"ה יש להקל בהכ"ג כיון שמגד המובב כלפי הגוף הוא רחוק מגולל מי"ש (מב) בין מקום השבירה עבאה"ש שם מ"ש ואם המבר הוא בשיה אף שנכנס עצם החוטן בתוך מגולל המבר ומלב"ש שב סוף סי' ז' ובביאורו ס"ק י"ד הביכה ולוכה מגולל מהבחלת המבר בין שבבר בלכסון וכן המבר שה אף שקבלו הבגדים זה על זה ומומחים כך בלי דביקה אם שמבקע כך זה על זה בלאחו מחמקים שמנה עכבו המבר אין ממנו עד הגוף מגולל אפ"ה כיון שהבבר רחוק מגולל המבר אף אם יש שוקן בעצם החוטן מי"ש ועי' בש"ח מוסיף הגיהה שם מ"ש לבאר דין זה בטוב טעם ועי' מה בחחוק ברכה אות י"ו בלאחר ועי' ד"ק ס"ק ח' דכ"ח אם אין השוקן אחוך כ"כ עד שיהי' מחמ לחוך האסיהה אבל כשהוא אחוך עד שמחמ לחוך האסיהה טריפה מי"ש ס"ק י"ג ובדברי אברהם סי"ק כ"ג (מג) טריפה בכל ענין עבאה"ש ס"ק ח' מ"ש בהבר הגף בין הבחחם בעצם שאחה לבחוס ומ' בחחוק ברכה אות מ"ו מה שהאריך בזה והשיג על הבנו"ש והעלה דאף שאחה הבנסים בין שלא יהמר בהבנסו יש להחמיר בזה דם הבם נקיבת הריאה ע"י כח הבריאה גם בבה"ג מי"ש ומי' בח"ש ס"ק ס' ובבא"ר ס"ק י"ד ובלב"ש שם ובביאורו ס"ק ס' ובבי' ס' דין ג' אבל הבכה שחוב שהי' אלא בבחובה לבחוס ומרגים הבחחם בלכבחיו שבבר בעצם שחוה אפי' בבעצה קרום נמר שחוה והאצעים קבורים לא שבחוחם הופם בדים את האצעים בלבנה דלבה לחיהם מביקב לא את הריאה בעצם בבריה בבר אף שבבר בחוך חחם לבוף ויש שוקן בהבריה והבל לפי דאה עיני הבורה דבל שבבן לפי הענין שבחלא לא נכנס לא הבבר אל הוך הלבות מחבר אבל אם הוא בחוקן דבוכה הבנס לנקיבת הריאה בבן שהי' הבוף מבדר בכבפיו בהבחלה הבחוה יש לאסר בבלון הבוחם יחיב לחיהו הבבר אף בבם מדי לחיהו כי' גם בלחחים אסר בי' ועי' בחקיה ס"ק י"ח מ"ש בזה וכ' דאם אין הבי"ב לפרש לא איט אבר מחה אם בי' מבדר בכבפיו בהבחלה הבחוה לא אלא גם הבי"ח מחה לבקל דבוקה בבאמר הבי"ב אלא שם אל לבו לבריגים ע"ו קאמר הבי"ח שם לאסר אבל אם איט לפרש לא שאיט אבר בעצם שפיר יש להקל לכ"ע ומבריע דאם הי' אחה בבר בהבף הי' מרגים ומ' שחיב הוקף לעצמה אלא כי רמיה עליו לחדיע עי"ש ועי' שד בלב"ש שם דכ"ח חוקא הם הבוכחא קיים ואלא יכי' רשיחה בלעצה דאלא"כ טריפה בכל ענין דהי"ל בחמיר בזה בבבר גם הבוכחא הוא רק אם מ"ש בענין זה והבלה דבל מ"ש להחמיר בזה בבבר גם הבוכחא הוא רק אם בבבר הבוכחא לבבים הבוכחא קיימין אבל אם הבינן קיימין אלא מיבל אף אם בבבר הבוכחא לבבים יש להקל בבה"ב מי"ש ועי' בהבחות הבחר"ב מהבלון מהבה"ק במ"ו בס"ק מ' סי' בחוקא בים שוקן בבבריה הוא דים לאלק בין קבור לא חופם ביחו הגף דאם איט קבור ואיט חופם אסור אבל בחון שוקן יש לבחיר בין בלאיט קבור ואיט חופם מי"ש וחלה לדעת דה בפשט הוא דבל מ"ש להקל בהי' הבנסים קבורים מד שלא הי' יבל לדבר בבבריו בבי"ל אה רק בבמלא שבור אבל בבמלא שבוא הגף אף שהי' קבור הבבר עד שאיט יבל לדבר בלל אפ"ה אסור ועי' בש"ח ס"ק מ' ובלב"ש סי' ז' פבי' מ' ס"ק י"ח ובבמי' מ' ס"ק ב' ובמחק"ת שם ועי' בבריש הלבן (שף ס"ק מ"ח) מ"ש שד בזה: (מד) בבל ענין עבאה"ש שף ס"ק בב"ל מ"ש לענין לא הרי לאסר לבבי הבחבולת ע' לקבן סי' ס"ב סבי' ג' ובבריש שם ושם ובחר ובבי' מ"ש . ולענין אם אבר לא בבמבו הגף אם שחר לאסר הבוף לבבי בחי' מחבם בבמלא בשוקן עי"ש ועי' בש"ח אמרי אם חו"ד סי' ע"ג שב' ובבבריה עבאות שקרין שחרדל"ך הבה זה קרה בביחי והחמרחי לעצמי אבל לאחרים אין להחמיר אם אין שוקן כלל עי"ש . ועי' בם דברי שאל ויפקב דעת בחחבשי לבי' אם שבאמר בחבעולה שבשבבת הגף הי' פלה קיים הגם הבחבשה והגיהן הי' סלם שלימים וקיימים

(מח) אחד (מט) מהם מעיקרו (נ) חששין (נא) שמא (נב,נג) ניקבה הריאה ונתיך לנפחה (פ) (נד) לבדקה (נה) אם היא שלימה (נו) כשרה ואם לאו (נז) טריפה: ד (ד) (נח) נמצא הגף (י) (נט) שבור (ס) ואינו

ר' מהריק"ש כשהם לים

באר היטב

(ז) לבדקה כתב הב"ח וכבר מהגר"א דלקן אם בקילקן בבדיקה (י) שבור פי' הב"ח לדעת המחבר דמיירי שיש שיקון בבבירה ואין הריאה נפגם לבדקה וכמה אין לדברי המחבר

פתרון תשובה

(ד) נמצא הגף שבור כו' עיין בספר מפלגות לנמצא שכתב דל"ם אם ראינו שנשבר אי הגף לאחר שחיטה ואח"כ נמצא נקב בריאה אי מליגו שבקנקב נמצא אחר שחיטה ע"י

תשובה

לנכרי ואם לא נמכרו כרבים ולא נתפסקו יש להקל לאכול לנכרי גם בלא הפסד כלל מ"ש (וע"ל ס"ק י"ח). (נד) לבדקה עבלה"ש ולקן אם בקילקן בבדיקה וע' פרי האדמה ס"ק ה' ותש"ש לא מי דק רק סמך מריפה וע' בלב"ש שם בבירורו ס"ק ט' שמחד דהי כמו דלא מריפה כיון דמלשון הטפסקים משמע דבשומטה גם רגיל שחיקב בריאה ולא הי מסק הקול מ"ש ועמ"ש ס"ק מ' שפיס ק בשם הלבוש וכ"כ בשמ"ש ס"ק י"ב מ"ש וכ"כ בביאור הגר"א ס"ק י' מ"ש וע' ש"ך סוף סי' זה שכ' דבהכ"מ יש להקל לאכול גם מ"ש אם בשמחה שקב כלל פ"ו חולק עליו ומחמיר לא בהפ"מ מ"ש וע' שד בלב"ש סי' ו' סעי' כ' ס"ק ו'. (נה) אם ע' בש"ח חיסך כיס יהודא סי' כ"ג סל דלא מבריאה בשלא חסר סגף שבר מ"ש וכ"כ בגמ"ר ס"ק מ' ובלב"ש סי' ז' סוף סעי' כ' ובשם לבוש סרף ח' וע' בם' דברי שמואל ויוסף דעת בם' זה שכ' שהרבה מפנים מרע לו כה שרי' חסר גף בשר מפולה ולפנמים הי חסרים אי לגרפו ובבשר בפרשת מ"ש וכ"ו סוא בחיטה בדלא מחבר מהחלת בריאה לא כלום יחיה בדלא ע' בכפ"ג בהגהה האחר לאח כ' שכ' שבא מעבה ליה בבדקנלת שהיה חסרה גף לא ולא סי' לחבר לכיר לא הוא מהילוה לא לא מחבר לה"ל ולה לחבר לנכרי מ"ש וע' בדברי בש"ח בנו חי חדו"ל סי' ע"ב וע' בגמ"ר ס"ק מ' שכ' דלפי' סי' הבלבלת קיים לן רלה להחיה ולאכל רק לנוכרה לנכרי מ"ש לא בלבלן נבחה ס"ק י' מחדש מ' הגיע מן הכנה"ג בזה הבעלה להחיה לא לאכל מ"ש וכ"כ בלב"ש שם ס"ק ט' ולפי' לן הבלבלת קיים יש להחיה לפי' לאכל מ"ש וע' בחמיק ברכה לות ו' ובמרדי ברכה לות מ' ובעקרי הד"ם סי' ו' לות ט' וע' בלה לביה ס"ק י"ל ובסרף ט' שכ' דלדעת לן לקל בזה מגד הפרמ"ג מ"ש ומ"ש עוד בסרף ס"ו שכ' דבהכ"מ יש להחיר לנכרי לנכרי לפי' סיבת בלבלן הבלבלת קיים מ"ש וע' בסי' דברי יוסף סי' שס"ד ובדע"ה ס"ק כ': (נו) בשרה ע' בדע"ת לעיל סי' י"ז ס"ק י"ד ובלן ס"ק כ"ו ובסבר הגף לא בחמת לא הבלבלת מעטם בסבר לא בחמת מ"ת י"ל הא"ל בכלל מפסכת עכ"פ ולא ניחוה כלל מסם מ"ש בסרף: (נח) אחד סהם ע' בנגף לנם (למהריק"ש) שכ' ובבחמת לאם לאחר לא"ל לעבכל ביבי' מ"ש וע' בכ"פ מהגלה כן לדעת מ"ש וע' בהכמת לאם הבה יב"ח לא כ"ל כ"ל סעי' ג' שכ' דבהכ"מ לא מ"ש מגרחבות יש לבחבן על הבסי"ם בזה מ"ש וע' בנגפי יחזה שכ' דמבגים בכל יום דמהגין להחיר בבחמת ולא בפסק הגיבן כיון דחיק שלא הי מיחבה בכה לן לחם לבקבה הריאה מ"ש לאכל בלם לביה סרף ו' הגיע עליו בזה וכ' דהגלה לבחבן לקל בזה לפי' בהפ"מ דחבה הל"ל דעת יחיד הוא ולן לבחבן עליו לקל בבחם נחוי מ"ש וע' בחמיק ברכה לות ל"ג שבחבן ל"ב על הפ"ם הל"ל וכ' דלפי' בהפ"מ לן לקל בזה מ"ש וע' בחלק"מ בס"ק י"ז שכ' דמ"מ לם לא יצא הבלבלת לבחבי מבחר רק ריח בחבם ובחבם לבדים ובבגים עלומים יש להחיר וכ"כ בד"ק ס"ק י' מ"ש וע' בהע"ם ס"ק ס"ו מ"ם בחבן זה ובגלה דבהכ"מ וגם לרך שבח ביחר יש לבחבן בבחבם ולא לאבל ביבי' ולא לבחבן כלל וכ"ו בבחבם קדם שיחבה לבל לם בחבם בחבן בלחבה בבחבם לא יש לקל בלא לאבל ביבי' ולא בחבם בהפ"מ בבר לף בלא לרך שבח מ"ש (וע"ל ס"ק מ"ג ולבן ס"ק ל"ג). (נט) בחבם. ולם הבלבלת לאם מבחבדת בבר לחבם ובבחבם בב בדבבם רק שיש שבר בבלבלת שלן הבלבלת קיים סלו דיש לכל דברי בבחבם לבל"ם שם ס"ק ד' (וע' ש"ך ס"ק ה' ובפ"ד שם). (נ) חששין כ' בלב"ם שם ס"ק ה' נף הגף שבחבם לת"ג ובגב לבר לבחבן בבחבם לא בבר כ' נף הגף שבחבם לת"ג ובגב לבר לבחבן בבחבם לא בבר בבחבם לבחבן לבחבן בבחבם לבחבן לבחבן בבחבם לבחבן לבחבן

יורה דעה סעיף נג ד הלכות טריפות

יודע אם קדם שחיטה נשבר או אח"כ טריפה: אנו ויש מחברים מכח ספק ספיקא ספק שמא נשבר אחר שחיטה ואם תמצא לומר קדם שחיטה שמא לא ניקבה טריפה (מיסר וסיחר סמרין) (מא) ויש נמסך ע"ז (יא) (ה) (סב) לסחיר נשבר דהא יש מחבירין בגמ"ה (סג) אבל בשמעתא (סד) בחוש ולא ידענינן ע' ידענינן מי שחיטה לא נאחר שחיטה (ו) יש (יב) לחמיר (סה) ולאסור ושיין נקמן סף סימן ק"י: עוף

פתרון תשובה

מחבירים לא חשבינם כי סיבי דמליק בחלב ומחמתם יד מכחה לא שמא כל"י הבירה ומחיטה נבשר ע לחמיר בחשיבה לאין דהן נקבה אם סריטה ובלה דבחשובה יש לחלות לקולא דאזכר בש"ם ולא בחבירה ולא מכל"ר פ"ם (ה) לחמיר מנהגים ות"ם דוקא הכא דהלאיסור ואפילו שרין ושיין בחשובה מדינא בישרות מבינא הלכ ד"ר סימן ק"י מ"ם נזה (ו) יש לחמיר (יב) לחמיר ואפשר לומר בחשובה ס"ב קמא הלכ ד"ר סימן כ"ה בד"ם ומתמה יגלה לנו מדעתו ע"ב נמחק ים לסמיר מכח ס"ם אפילו בלא אבבר מדוכה ובחוכ סאמיר ומ"ל נזה שלא בהש"ת ס"ם

באר היטב

סיפרים ומ"ל וק"ל (יא) לחמיר סחב הש"ך דזה מיירי בדלים בזה שוקן דמ"ל כבי ליכה מלן דמכחיר אם הם ס רשחה בלאחה בלאחה אם בריאה בעיקה דלא בחבר בן אם"ם ואפילו בדיקה לא מהני דאין בעיקון ומכחב ב"ח דכל מה דמחבירין בש"ם הייט היכא דאפשר ואיתר שרין אבל אינו אפשר דאיכא לחיתו לחיתו בחשר אפי מנהיתר אלינו לחומרא (יב) לחמיר ואפשר לומר בש"ך דאין זה ס"ם נמרה דאפשר שמא לא ניקבה הריאה אחר מחמת חבירן ידישה שאין אם בקיפון ות"ב בחיתר רמ"א בנמנם (וכ"ל כתב דגם ס"ם לשחר בין בנמר בין בנמחם מכח ס"ם ס מייר בחבחה ואין אלא בחבחה בת"ח כלל ס"ו דאם יש מקום לחלות בו הבחירה אם הבחשה בדיעבד

דרכי

ס"ק ד' הגיג עליו ומעלה לריאה לחמיר לף בלתי שם רוחם לא בריאות דם ול' דסכמ דמקום המכה אחר לא שם לחה רוחם לא בריאה דם במקום המכה לא מקרי ספק כלל וחליק דודאי עשה מדיים ומריפה לכ"ע ולא מקרי ספק אלא בחלין שם רוחם במקום המכה כלל אז מריפה מספק עכ"ם וחיי' דיל' הוא מהמ"ל פ' ל"ה ס"ק י"ב ע"י"ם אבל בערוגות הבשם אות ג' וכתו"ת שם מרי חדש פ' י"ג כ' דאין לחוש לדברי הגר"ם בזה דהשיקר לריאה כדברי הפ"ם דכל דליכא רוחם דם הלוק דבודאי עשה לחלים מי"ם בלתוך ומ' בד"ק סק"ק י' וי"ב שכ' דרך הברואה דכשיש שם בריאות דם כמין מכה זה מוליה שבשבר מחיים אבל בריאות דם פשוט אין הכרע שנשבר מחיים דז"ל הנשבר מיד לחלים בעוד הים והנשבר הם ומבואר שם דלקי שבשבר שם ויש שם פשוט מחחשים הסמרות אין הכרע שנשבר מחיים והנדד בנם מחתו הגאון בעל הפע שבשעים ז"ל טורה כן דאם אין שם רוחם לחמשים כלל יש לנקל שטרה שנעשה לחלים מי"ם ובמקומ"ם פ"ק י"ם ומ' מה שד במקומ"ם לקמן פ' ל"ה ס"ק כ"ג בתרוך ות' בלב"ם עוד שם שכ' דכ"ז בחלה שבר אבל כשנמצא בחמם גם בס"ם שהה דלקי כאלין שם שם רוחם ושם בריאות דם לחסר דבחמם בחסר ליה שלא יהי' רוחם לקי שנעשה מדיים לף כ' דכ"ז בחלה בחמם אמם אבל בחבר ויש שקן לא בחבר גם הבוכחא לקי דקי"ל שדיו כבחמם לפ"ה בחמן רוחם בכל דיש בחבר דכל שנשבר הנשם אם נעשה מדיים הי' ויכר לאיה רוחם ויוחר מזה כ' שם דאמי' מלא שנעש וגם בחבר+ הבוכחא ג"כ כחר בלאן שם שם בריאות דם ורוחם דכיון דבחבר יש רגי' שנעשה הנשר לחלים מחיליא אליב דגם הבשחה נעשה לא ולאן רוחם שבא מדיים נעשה הבשחה ואח"כ בחבר דלבלי הלי לא לא חדשין והלין במלי שנעשה בכל בפנים לא ומי"ם שד בפחחה לאה מ"ו וכ"כ בד"ק סף פ"ק י"ג ומ' במקומ"ם לקמן פ' ל"ה סף פ"ק ל"ד מ"ם בזה ומ' בבו"ת פרשב"ד תרמ"ה פ' קל"ה ומ' בבלבן נבוה פ"ק י"ד בשם כ' ח"ל ומי אמר דלעולם מעשה בכל הלי במלאות הבין אם שחחר בחבה בין בבחבר בין בבחמם בדחם שנעשה מדיים ומריפה וכמ"ם רבינו לקמן סף פ' ל"ה ואם לא הבחר בדחם שנעשה אחר שחיטה וכמה הם לאם בחמם הגם חיבה אחר הבחיטה בשר הטוף אחר מפרכסה מבחיר קצת בחבה חיבה ומיד מבחיר בחבה הגם כדי ולחי בכחה אבל בחבחה בחמם קדם שחיטה אחר' בחבה חיבה ומיד מבחיר בחבה הגם כדי ולחי בכחה בחמם בחיר אמרינו שחבה ובחק פי מבילון לפי כמה מרבעלין כלו שפ"ל בחבשכרין הבבעלין מפשטת בחבכן הלבים לחחריבם חיבה ומיד אחר שחיטה לאחם הבלת הבלים שבבחבחם וע"ל שלחחין בכח הבלת פי הגבים בחמים מבקמים ומבדיר בחבה בשר בין עלם הגם לעלם בחבשבר לגוף וכפי מפסקים לם בחמם מדיים לא אחר שחיטה ואיתי מבחיים לחם בכל יום בכה"ג ולריך בקלמה בחבר אבל יבא בחמם קדם שחיטה בחבר לחיטה בלחבן אבל הי' בחבה לחבחר כ"כ דלא הלא מריפה עכ"ל וע' בש"ה שלו"ל הגיגה פ' קל"ה וקל"ג בל' דלם מחלה לריאות דם שם לא לף בבאחר הבחבן אבל הלרים בחבה בחמם שחיטה לם בחמם הגם אחריב מלחה דלא רמיא עלי' הלרים בחבה לם לא לבא בחמן בחבחם בחבחה בחבחה הבלין בחמלי שבחלא מחבה קדם שחיטה הבא בחלא מריפה מ"ם לף לחבן פ' ל"ו כ' דבק לם פ' מקום בחבה אחר זה פי בחבחה בחבחה מדיים הבי הלא מריפה אבל לם פ' רק לחבה חב הם בחבחה הי בחבן לא לחבה דלחלים מיד מעשה קדם ילחה בחבחם בחבר בחבם הם מ"ם הבחבחרת אליבלי פ' קל"ה כ' בחבחבה בחבחם הגם הבחבחם הגם הבחבחה בחבחבחה בחבחבחה בח

ה העוף (סי) שהיה לו (סז) מכה (סח) עמוקה (סט) תחת הכנף כנגד הריאה ושמו נוצה על המכה ונפרו דרך הנתרת בקש דק ולא יצא (ע) הרוח (עא) ימלא מקום המכה (עב) מים (עג) (ז) וינפח (עד) בקש (עה) דרך הנתרת אם יבצבצו המים טריפה :

ח סמלי מלקט

באר היטב

(וחולין נו כתב שהרסה על הגף לא פרכם ולתן על סקיל וכיולא בו). כתב מיהבאר נקבן פיקון ל"ה לענין רגל (ג) ויפתח כתב בת"ח וכבר מהבאר דלקן לא נקיקין בנדיקה לכן יש להסרים בכ"מ שם לתוס נקיבה כריאה ואפיי דהתוספות סריכות שמבטל בה כ נריכה בדיקה בלי ספק ולכי מבטל הגף קמון לגוף ואפילו מהלקים שם יהיו הכל ואפילו יאמר דשמבטל המוכר כרי לי שלא בעמי דבריו לא מהלין ולא מודיען לענין זה וגם מי יוכל לומר כרי לי ואולי שם אחר מחר מחה יהי לפרים מהלכות ש"ב כל לחרשים שלאיר לא לא מכרים בפיתים שנתאר לה מתם לחרה בלא בדיקה ובכן עלתן על סקיל בקיקין בנדיקה מיוסר ואם נעבר מתן לה תכה עמוקה מתם שכף דקמכיע לבדיקה לא לא מהבגן דשמם ריחכה מדיון נפרים כי (מהה נרלה שלשמו דבריקר בכ"מ) מהמ"ב הכמבה מ"י קון ומתכן נרש מפי ומהמנין נמת הבריה כריאה אמנם לפיתם מהמתת נסכו לא נרלה בלא כיון דבכוב לוים שפים והשפים לוכם לוים מנפים כריאה ובלעמת בלא ואולם ע פומתם נחוקה סיסר מכת הכה ואפילו ליגן נשר ריתם לא מקום שמחדים ביומת דשקה דש"ל קבוע וישעיון טולא שם ביומם מי שבוקה בן מ"מ מוסר ניקה בקמם לם לוי יודע מולי מולא מיכה דלריכים הכה דלוים קבן בגון מ' חבויות מהמ"ב הוב בכמות בכריכה זה כתב לא מבגמל מ"י קבוע (מיין בגמ"ש פיקון ל"ב מ"ק מ"ו) וגם כי יש כלון מ"ם מבמ"י שהא נרוש מלוי מהמסקר ומם לוים מד מ"מ מיכה דלשכה לדרים לבחיר מלמרשים לאפילו מ"ק נרוש כי ומ"מ לם מוי מישעת דבכים שם כל בגל נמבר ראמן ויכנוקן של כ"ש כמו בגמכה מתם מכף ויכול לבמבר מל בקיקשו בגמין זה לבגל בלא בדיקה לא יאכל מיכה דשכיבת מ"ש] :

מתוך תשובה

(ז) ויפתח בקנה. [בבה"ע ומיין בגמר' מתם מיפר פיקון מ"ב מבמגל מ"ד מלוחות שבמקומות מגדרך המוכרים לחתוך בגמתם כמה מבמים מתם מכף כדי לבלבות מקומו שילולה שבה מתמת מוקן לם יש לומר לכל המחרים מפום ניקבה כריאה ואפיי דהתוחות מריכה מבמבה בה כן נריכה בדיקה בלי ספק ולכי מבטל הגף קמון לגוף ואפילו מהלקים שם יהיו הכל ואפילו יאמר דשמבטל המוכר כרי לי שלא בעמי דבריו לא מהלין ולא מודיען לענין זה וגם מי יוכל לומר כרי לי ואולי שם אחר מחר מחה יהי לפרים מהלכות ש"ב כל לחרשים שלאיר לא

תשובה

(ע) הרוח. מ"ק כ"ש בשובת שמתת מתה בלא בדיקה לא יאכל מיכה דשכיבת מ"ש] :

דרכי

שבמגל וכבר הבולא וכו עלין שורדין ואמ"ל ז"ל הביב דיסה הרה בזה להחיר כי שיך לחלות יחר שבמבה לאחר"ם ע"י הבלי' מלחלות בקדם מחיבה ולכמ למיתם בזה אפי' מכ' מחר חומרא מיי"ם ומ' בדע"ת פ"ק כ"ה מ"ם בזה (ומי' לקמן סי' כ"ה פ"ק קע"ח) :

סעיף ה (סו) שהיה לו מכה מ' בש"ת מומ"ד תגיימת סי' פ"ו ופ"ח שבמגל בתה שבכיח בחשת קבמת הכבה הרבה על לגשת הנף מבבמים וכ' דה מ"ל בדיקת הריאה כלל דזה לא דמי לדין זה דשף אפי' ל מכה מעוקה תחת הכנף הדבק חוק דבמכה מעוקה הבלמה המכה הרבה בהבבר לכן חיבים דכיון דיולאה חון למחילה שמת שלמה גם בריאה מהמ"ב בהי בחשת קבמת דגם במקום לא שלמה הרבה אין להחיק רישותא מי"ז לבריאה לא שבריאה מומחת שם המיד מיי"ם ומבש"ת יד יוסף פ' מ"ו בנוף שמגלת בחשת קבמת בלגלחתי' הבריאה מלבדה ומבד לבמן ולבמן ולדינא כ' דכח הבחיבת מיקר דם לא לחבר הבריאה דבחשת בבלגלחת לא נרחו רישותא לבריאה אל"ב הבריאה מימה מיחת בחבר הלגלחת מ"מ כל דלא חיק רישותא בריאה אין להחמיר בדיעבד מיי"ם (וע' בדבריה לעיל ריח פ' ל"ז). (סז) מכה. ערל"ק פ"ק מ"ו דחוקא מכה אבל אם אין שם רק לבריחת דם לבד אינו כמכה לענין זה אולם אם חולין שולא הרבה דם מבבמים בהבבת הבבה ומבבין הבת הבבה בריאה שבטבר הבבר מבוחה בבמרלחו מ"י לבריחה הדם לא אין להקל לא שבלבה בחי' הלבר יפה ומי"ם בדבר לבריחם פ"ק מ"ח וכיולא בזה כ' נ"ב בש"ת אבא אמה הבפרדי חלק ב' חי"ד פ' י"ח בבשבר הבב מבר"י בריחל"ל מבי' י"ב מ"ם בדין לחולא שבחבה בין הבלים והבכהה ולבבר הדם בבת הבבה בבבר הריאה אבל בבמים בבלגלחת לא בריאה אינו בחבר לריאה כי דם קבוי והריאה עבה ובחבה ובבבר להבריח ומ' בהבבה בבל אבא אמה ל"ל אם אבחיב אבל לבבר לחיב בבבר בבבר בבבר

באר הגולה

א מרדכי חולין רכ ב מרדכי דרנה בר מר חנא מ"ר יוחנן שם לחמני הכשרו מהכמ"לאב' וס' ר"ל

נד דיני טריפות בצלעותיה. וכו' ה' סעיפים:

א (א) **הבהמה** (ב) **יש לה** (ג) **ב"ב** (ד) **צלעות** (ה) (ה) **גדולות יש בה מה** (ו) **י"א מבאן וי"א מבאן** (ז) **וכל אדת תקועה בחוליא שלה ולמטה מהן יש עוד צלעות קטנות שאין בהם מה ולאחר שכלו**

באר הגולה

נד (א) גדולות לבד מלמטן ג' לעשות קטנות מתחתיהם שם מחזה שנקרא"ים חזה ולא לעשות ש"ך בשם רמב"ן (כתב דמשמ"ש ס' קל"ב ר"ל יש כמה מעמים מרבוי מורי הרלב"ח כתב דאף שהשבר לא נחפקר הגף אלא שקרין ביל"ק דהייט מחזה וכשבירתו נאה ולא בילבולו כמשמעותן שאם יחבר מלבד ולא הסרישהו מחמת פרישה שם אחרלת שם מכ"ל)

דרכי תשובה

סי' כ"ז סב' דרי"ג לעשות שבעלע בע"כ הם שם הב' מלמעה הקטנה דהייט שם ג' לעשות המחתונה עם מחזה ואח"כ יש י"ל לעשות גדולה מי"ם חה מרלה להיסוך מדעת הרמ"ג והיב"ם ובכו"ה ביה אמרה ח"כ סי' מה מ"ה מהמרוך בדברי הפרמ"ג והגב"ש בזה וכ' המעורו המה מל דבריהם בזה כי הוא דבר שהיים מכחשן שהבר יחיו לכל דלוכל י"ג לעשות אלא בלירוף אחן הקטנה הקטנה שאל מחזה מי"ם וכ' בפה"ם לאלן סי' ס"ד ס"ק ג' ובכו"ה דרכי שלם שבסוף הס' דע"ת ח"ל סי' י"ז מ"ם בדברי המחרוטים הג' בארישה (והבאתי דבריהם לאלן סי' ס"ד סעי' ז') (ה) גדולות מבאה"ם מ"ם בשבר עם הבייל"ג (ומי' בדבריו לעיל סי' מ"ה ס"ק ז') וכ' לב"ם סוף סי' י"ג שסים דהכל הוא לפי ראות עיני המורה ואם יבין שהוא קרוב לחשם מי"ז לקוכה הרילה יסרוך מיי"ם ומד"ק ס"ק ג' מה שב' לעמן שבר עלם הבייל"ג ויש שקן בהשבר שם חלוק בשופן השוקן דאם הם לאמדנא ברורה כפי קטנה עלם המסוכן שלא הי' חוכן לנקוב המעיים יש להקל ע"י בדיקה המעיים שלקן שם ריעותה לא נלקה אבל בלא"ה יש להחמיר מיי"ם ובמק"מ ס"ק ג' ובדברי אברהם ס"ק י"ז וע' בשו"ת ל"ל סי' מ"ז בנסדק עלם הבייל"ג מהולה והבית דברי הבאה"ם לעיל סי' ל' ס"ק ה' ובמ"ז סוף סי' מ"ם בקלרה וע' בדבריה שם סי' ל' (ס"ק י"ז) מ"ם בזה לדינא וע' בשלמן נבוה סי' מ"ה מחדש לא ובשער המים סי' ל"ח ס"ק ו' ובכו"ה זרע אמת בקלטר הל' מרישה אות כ"ו ובס' הוות זבח הספרדי הל' מעורכת אות ג' סעי' ס' ובשפ"ד סי' מ"ח ס"ק ג' ובכו"ה מנשה אברהם הספרדי חו"ד סי' מו"ב מיי"ם וע' בס' הוות זבח הספרדי הל' מעורכת אות ד' סי' מ"ה סעי' כ"ב בשובדת שחיבע בשוף לא שבעלם הבייל"ג שהוא במקום החזה דבהמה במקום הוא רק בחודו בהמוך האון אחו החוד של גד הזוב שבר ע"י הכלה ונקבר לגד פרס וכי' חד אבל לא הי' עוקן עלם קבה אלא גיד קבה שלטו טקב והוריה להבשר העוף אף שלאבדו המעיים ולא יכל לבדוק דאין בזה שום חשם הדוקא שוקן ועלם יכל לנקוב אבל זה שהוא רק גיד ממש וכפרש כיון שהוא בשוף הגוף ואיו עגד הגף לאם לנקבה הרילה ע"י דפיקת הגף ושוד דשם אין הדקן רבוים כ"כ מיי"ם וע' בס' נמי חיים (מהגאון מהר"ח פלאגי ז"ל) מערכת אות ט' ערך טריפה (בד"ה עלם החזה) סב' סחי' שובדת לפרו שבמלא ברלם הבייל"ג הטפה לגד הסיוך לאחר שהוא שהוא במקום הרחב שהי' דבוק בתחשוטו עלם אי' שהרלה שהוא עלם זה הדבוק שם בדבק מוב ויש ספק שמא בשמו לאזה עלם מבשוף הזה ממקומו ומדבק שם לא שבר מלד עלמו ומדבק שם לא שמא רוח כן מהחלת בריאתו וגם רלה שבעלם הי' לקי ואחם ומדבק כל הבני מעיים והיו שלמים וגם הלעות היו שלימות ואין בהם שום שבירה וגם כל השר והבשר שע"ג הלעות הי' בריא ושלם בלי שום שיני ובלי שום לקהה ורישומא כלל והבשר כי אם חשוק אם הבכל הוא לחם שמא שבר ובשמם לחם עלם ממקומו ומקבר כלו בלדך יחבק אעלם שהוא רשי ולוט קשר ודבוק בשהוא עלקה ובשבר יהדבק בדבק מוב למקום אחר וגם כיון שלא נרלה מבחין שום רישומה הוא לקהה ע"כ בדלה שאין להחמיר אלא מיי"ם (וע' בדבריו לעיל סי' ל"ח ס"ק ב') : (ו) **י"א מבאן** עבב"ם סי' י"ג ס"ק ל' שב' דאם אדם בבהמה שם לה יחבר מכ"ב לעשות בשר מד שחשבדו רוב סלם מיי"ם וע' מה בחמ"ם ס"ק ג' וכ' שם דלא הם שבדו אחר אחה לעשות מלי ג"כ סמרישה בשבירת רוב אחן אחשם מיי"ם וע' בדע"ה ס"ק ו' שבעלה בראות דבשה"ב מאיגן בחר רוב דעלמא דכיון דרוב בהמות הם לקן רק כ"ב לעשות אף שבהמה זו הם לה יחבר משמרין ברוב בהמות שם לקם רק כ"ב מיי"ם. (ז) וכל עבב"ם סי' י"ב סעי' ב' ס"ק ה' דכל שבשבר רוכן אין הועלת גמה אחר ומקבר שבר אל שבר י"י מיי"ם ובד"ק ס"ק ח' דאף בספק אם שבר רוב אלעות לא רק מישמן לא רק לגמה מחלין לא מהי שלמי"ל לברר אלא שבר בלשון המסרוף מיי"ם וע' מק"מ ס"ק ד' שבאלה דאם הקבר הוא אל קיומה והוא חזק שאם אם הם לקל בספק כזה מיי"ם וע' שד מה בגה"ק אות ח' בלשון :

תשובה

וכתב

דרכי תשובה

ואם היא נקובה המים מבלבלין ולכך צריך להליא כל הבשר שנקב קודם שבדיקה כמו שאמר מהבכים הסרכה התלה ואח"כ בודקין הריאה דאל"כ הסרכה שהם הנקב ולא אלא יבלבלן ודכוותי' ה"ל אם לא יגרר כל הבשר שנקב מתחת המכה לא יבלבלן הבל אם הבשר שהחת המכה בריא אולם אין צריך בדיקה דודאי לא עברה המכה עד הריאה וכבריה בלא בדיקה עכ"ל וע' באם לביה סוף סי' זה שכ' דאם אין המכה עמוקה המכוה הבריה לכ"ע בלי בדיקה עיי"ש וכ"כ בד"ק ס"ק מ"ו ובמק"מ ס"ק כ"ל דאף שם מכה עמוקה החת הבנף מ"מ אל שיבר שנאר קרום אלם המפסיק בין המכה ובין הריאה כבריה בלא בדיקה ואין נחש אמת רגיש עד הריאה והרפא עיי"ש

סעיף א (א) **הבהמה** עיי"ז ס"ק ל' ובכ"ד סוף סי' זה שנסתפק אם נס בעוף איסר בנסתברו רוב לעשותו לא אם חבר חולין ל' במברקת וכדומה וכ' שלא מלא גילוי דין זה ופיים בל"ב וע' בפרמ"ג לא"ח סי' הל"ח במ"ז ס"ק ז' שבאלה רבנתן מו"ר סבנדר מסהמיאבר ז"ל שהדבר מבואר ברש"ש ביאה דף ל"ב ע"א עיי"ש ועי' בפרי תואר ס"ק כ' בשובדת דבר זוה שנמלא בשבירה הלעות ומבואר מדבריו דבשיטת לי' דאין חילוק בזה בין שוף לבהמה וע' בחוות יקרתיאל שבסק דברכ"מ הם להקל בשתברו לעשות אשוף עיי"ש וע' במחזיק ברכה אות ל' שהבית פלוגתה גדולי ישראל בזה והעתה הדיבל דאין שוקן ברשבירה הם לפרך על הרב הורת יקרתיאל הדמימי שלא להסרף נאחרים בשתברו אלא בשוף אך לעלמו ראוי להחמיר עיי"ש הבל בלב"ש סי' י"ג הים סעי' ל' פסק לדינא דכל הדיבים שנתברו בפי' זה בבהמה טרא גם בשוף אולם יש, לא מלינו בשוף מיון יחדו כמה לעשות יהי' בו ולא כייב חלוים יהי' בו ע"כ לא שייך עיון זה בשוף וכן כל מה שנתבאר בפי' זה לעמן בהמה שם חילוק בין הלעשיה הגדולות שם בהם יוחס ובין הלעשות הקטנות שאין בהם מוח כל זה חן שייך בשוף אלא כל לעשותו חחת הם וכל שנתברו רוב ליעותו' הבייט רוב מרלעות הגדלות בלוחו השוף בין קטנה בין גדולות בין יש בהם מוח לא ולא טריפה אפי' שור ובשר חפיון לת רוצו וכן אפי' מהרכלא הבבריס סיבב שלבי"ל טריפה וכן להקל ג"כ מלטרכין הלעשות הקטנות ואין בהם מוח להחזר לחבשר עיי"ש ועד"ק סוף ס"ק ל' ובחק"ת ס"ק ג' דלעשות שבשוף שיכריס פרס ספטה הם ג"כ בכלל לעשות ומרבבות לעיקר לעמן רוב עיי"ש (יחו"ה נרלן ובאחר החלוקים שם בדיל עיכ"ר הלעשות והחלוים בין בהמה לשוף) (ב) **יש לה** רש"לך סדר החלוים והלעשות ומיגם הבהמה יש לה י"ח חוליות בנגבר מן מקום לטה המפרקת עד סופה וכך סדרן החוליא הראשונה הסמוכה למפרקת הקוראין בה שני לעשות ודייט אלא ל' מימין ואלא ל' משמאל כבוכנא באסיתא ושני לעשות הלו נקראים חזה. ואחר חוליא זו יש עוד י"ל חוליות אחר בהם הקוראים כ"ב לעשות גדולות שם בהם מוח ודייט י"ל בימין וי"ל בשמאל לעשות אלו הם ג"כ החזים כך החוליא מזה ומזה כבוכנא באסיתא ואלו הם הנקראים לעשה גדולות ואחר חוליות הלו יש עוד שלשה חוליות אחר בהם הקוראים שבה לעשות שאין בהם מוח שלשה בימין ושלשה בשמאל והקוראים כך החוליא כבוכנא באסיתא ואלה שנקראים לעשות קטנות ואחר חוליות הלו יש עוד שלשה חוליות אחר אין בהם שום לעשות הבחזים ואלו הם הנקראים בש"ם שלהי הרי בין הכל י"ח חוליא (כ"ם ס' י"ב סעי' ל' (וע' בחמוטה שלמתי להגן סי' ד') • (ג) **ב"ב צלעות** עמש"ל סי' ב' שהחלה בזה מל מה שחזרים מבין הקצר לחיה סרך הוא כיון דאף אם יחיר לא חבר בשר עיי"ש וע' אם לביה סוף סי' י"ל שבאלר מה שם ל"מ לדינא בזה (וע' בדבריו לאלן סי' ד' ובסעי' ג') • (ד) **צלעות גדולות** עבב"ם פ"ם לבד מאחרן ב' לעשות קטנה וע' שפ"ד סי' ד' ובכ"ם סי' י"ב סי' ק"ב ד' ד"ל שהם מחזים לעמן זה דאם נעקרו לא הבבר מבדים לא י"ל גדולות אם אחן ב' לא הי רוב ובחרה אחי' אם הבבר אחר בחזים בהחרה לא שנעקרו אחר בחרה ולא לעמרי בשר עיי"ש וכ"ב בס"ם סי' ל' וע' בשלמן נבוה סי' ב' וע' בשו"ת שיבת לוי

כל הצלעות יש חליות שאין צלעות תקועות בהן (נ) (ח) נשברו (ט) חבן (י) של (יא) כ"ב הנרחלות

באר הגולה

(נ) בגמרא. סבר סמ"ג דלמאי דמחמירין בבר נ"ל נמצאר נף מאחר לגוף אם ק כ"ם נמצאר אלא מ' בשף במקום שהריאה מחבלת שם דים להחמיר לענין מעבה דמריאה מכ"ל וכ"כ הנ"מ ומסתמא מדבריו שם מפיל בנהמה מריאה כדים שוקן בגלגל הנמצאר אפי' אם חזרו ומקצה הנברים אם רחוה שהיה שם שוקן מריאה אבל אם הוא מסקן אם הים שם שוקן

ודרכי

וכתב שם עוד בגב"ם דשמש הוא דלא מהני אפי' אם שר ונמצאר חופין כל הנמצאר ולא יצא הנמצאר כלל לחוץ ולא נגד אבל הבהמה ולא נגד אויר השלוש אלא הענלם הוא עמוק תוך הנמצאר ושור ונמצאר חופין אותו מכל מהיו אפ"ה מריפה דלקמן דבני רבנו שנמצאר כבר בכה"ג מ"מ אין מדמין במריפות מזה לזה מי"ש (ח) נשברו ע' בר"ק ס"ק ב' ומק"מ סוף ס"ק ד' שב' הנכל שבר עלם בין בנמצאר עלם הבילי"ג בשופן הנמצאר וכן בנמצאר במישוש הגלשות ודקי"ל להקל אריך לחקור אם לא מעבה מנפילה והמחרה יתן אל לבו מי"ש ומ' בתו"ת ס"ק ב' ולענ"ל ס' י"ז ס"ק י"ד ובכל נמצאר אריך לדקדק על מרסים מחמם משוכה מי"ש (ט) רובן ובבאה"מ בנמצאר אלא מ' ים שוקן ומ' בבו"ת בבי חיי (מסכה"ג) חיו"ד ס' ע"ה שאינה לפני שובדא כי בשוף שסי מ' מלגשהיו שבורים וסי' שוקן בהנמצאר והמריף כיון שרוב הנחלים מסריפים בזה אפי' בלא שוקן ומכ"ם בגיהן דידי' שסי' בו שוקן מי"ש ומ' בפרי תואר ס"ק ב' מ"ש בזה ופסק דבנמצאר אלא אריך לבחוק הריאה ואם יש מהני בדיקה מי"ש ומ' בבה"ו ובל"י שב' הכשוף יש להחמיר בים שוקן אף שהוא אלא כמבד הריאה ובפסק אם הי' שוקן יש להקל מעבה ס"ם ובבהמה יש להקל אף בדוחה שוקן מי"ש ומ' ס"ם ופר"ח וחכמת אדם בלל כ"ג סנו' י"ל שב' דאף בבהמה אין להקל אלא לפי ראות עיני המורה אחר הי' השוקן ואלו טעה מי"ש ובשמ"ד ס"ק ג' שב' לדינא דבהמ"ם ודקר שבא אחר בלי חופה על העלם אבל בהנמצאר אלא שם ודאי אין לנשור בו וכ"ז חוקה כשאין בבר חופה בלי הנמצאר אלא שם ודאי בבר מי"ש ובבו"ת בית יהודה הספרדי במהרי אורגיל סי' מ"ח שהחמר ר טובא בזה וכ' שגם רבו הסכים לדבריו מי"ש ומ' במחזיק ברכה אות ב' שהביא מהגה' שבדי ישועה חיו"ד סי' מ' ומהר"ם לרוב שפסקו ג"כ לאסור בנמצאר אלא שף בגבד הריאה ים שוקן אבל בנמצאר אלא בגבד הקרן אין לאסור אלא"כ יש שיטי בחשים ובבהמה יש להקל אף שבנמצאר בגבד הריאה עיי"ש וכ"כ בשורי ברכה אות ב' מי"ש ומ' מה ברא"ש סי' ל"ט ס"ק קפ"ה וקפ"ו וכקצורים ההמו' שם סי' י"ח ומ' לב"ם סי' י"ב שב' הנלה בהפ"ת יש להחמיר בשוף אפי' אם הנמצאר הוא ריחוק מהריאה דים חבם שמא מקבו מ' בשאר אברים לדקות הנוף ושלשתו אבל בהפ"מ ונלרך שבא אין לנשור בהמקל אפי' אם השוקן נכנס לתוך החלל וכ"ז סוף אם אין הנמצאר נגד הריאה אבל אם הנמצאר הוא נגד הריאה וגם נכנס לתוך החלל אין להנמצאר בשוף בשם אופן כיון דהריאה דבוקה בשוף בין הגלשות מי"ש ומ' שפ"ד שם ובאם לגיהה בבמיכי הנלחן בריף י"ג דה חוקה בים שוקן בדלא הבל בהנקבר הנמצאר ומי"ש מסופקים אם הי' שם שוקן בבר אף שהוא נגד הריאה מעטם ס"ם וגם כ"ז חוקה אם הי' שוקן הנמצאר נכים לחלל הנוף ולא הי' בבר חופה עליו אבל בהוא מחופה שם בבבר על הגלגל וחין שם נקב ולא רשותה בבבר לחם מי"ש שאם הנשוקן בבר לתוך החלל אין להחמיר כלל אפי' בהנשוקן טופה לחלל והוא בגבד הריאה מי"ש ומ' בשו"ת אם יאמר סי' כ"ו מ"ש בזה והעלה דאפי' אם אין שוקן בהנמצאר אין להחיר אלא לגרוך שבא וכחומה ובזה אין חלוק בין אם חזר ומקבר לו לא ואם יש שוקן בהנמצאר כ' שהוא חיט אומר בזה לא לאסור ולא סיבר ומי שרוצה להחיר חין לסמוך בדבו מי"ש ומ' בר"ק לגיל סי' ל"ו שפקפק להחמיר בנמצאר נגד הריאה אף שיש קרום בבר חופה על הנמצאר הדישוק שמא הבריח ואלה הקרום אח"כ עי"ש ומ' בדבריו כלן ס"ק ב' מה אבל בסמ"ם ס"ק ג' כתב הכהוא מחופה בנבר על הנמצאר אין לחש להחמיר דאין לחשש חומרות בסמן זה עי"ש ובבו"ת מהר"ר אסתר חיו"ד סי' פ"ז ובשו"ת שפרי מק חיו"ד סי' מ' ובשו"ת מעשה אברהם הספרדי חיו"ד סי' מו"ד.

ובענין מה"ל מסקרים דבכ"מ שהנמצאר אלא מ' אריך בדיקה הריאה אף בלאן שוקן בהנמצאר סמ במ"ו לעיל סי' נ"ג ס"ק ב' כ' הנמצאר מישוש הגלשות ומסכרים אי אם מ' שוקן בהנמצאר אין לגרוך בדיקה הריאה מי"ש ומ' בבהמה נ"י אם אלא מ' מ"ם בזה ומ' בנלחן נבוה ס"ק ג' מחוהם מ' שהמלה לחיון ומחמיר בנמצאר גם השוף ים בו שוקן יש להחמיר גם בנמצאר אלא מ' בבהמה ים בם שוקן אריך בדיקה הריאה וחקה מי"ש ומ' לב"ם סי' י"ב סמי' כ' סי' תרמיה יש להקל אף לחיון בזה אפי' אם יש שוקן בהנמצאר

תשובה

והשוקן הוא כלפי פנים לגר חלל הבהמה וגם שהנמצאר הוא נגד הריאה וגם רואין שהלחם הנמצאר מיקב הנמצאר ולא נחלגו אפ"ה כבר ומ"ל בדיקה ולחן חוכמין בבהמה לעקרבת הריאה אלא בכה"ג וכל זה מדינא מ"מ מנמצאר מלד מסוחת עוב וסי' ולחן להקל בלא בדיקה הריאה לכמבלה אלא הבלא מחמלא כל הד' תנאים הא"ל אבל כשמחמלא כל הד' תנאים לרישמא הרייט מ' שהנמצאר הוא נגד הריאה כ' שם שוקן בהנמצאר ג' שבכנס השוקן לפנים וטלא להחלל ד' שהנמצאר שמכסה בפנים את הלגא הוא מטקב אם הריאה הוא לפנים יש לבדקה בעמיה ובפטרין אם מבלבן הרייט שימה אותה הערונה של מ' הנמצאר סלה לאוף המים אבל אם לא נבדקה אלא אפי' בכה"ג כבר מי"ש ומ' בתק"מ ס"ק ב' ומסהנמצאר דבעיק אף בדיעבד שיבדוק הריאה עכ"פ ברלאיה הנין בעיון ריטב עיי"ש וכ' אם לגיהה אות ב' ובפרטי הלחן אריך שהעלה דבין בבהמה דמכסירין בנמצאר מישוש אל"ל ובין בשוף דמכסירין עכ"פ בהנמצאר חופה בפנים מ"מ אין לנמצאר אפי' בדיעבד בלי בדיקה הריאה גד אותו מקום אל הנמצאר ותע"ג הבשוף אין אנו בקיאין בבדיקה הריאה בכ"מ אריך בדיקה מ"מ בזה יש להקל עכ"כ לסמוך על הגאונים הנמכירין ומהני עכ"פ בדיקה עיי"ש ומ' עוד בחלחן נבוה בפי' הקודם מיהם ד' שב' דבנמצאר אלא מ' בשוף אף אלא כנגד הריאה רק כנגד הריאה אריך בדיקה בדקן שמא מהמסמס אבל לנקב אין לחש כיון שאין הלגשה רוגלים עליהם בדוחק ומ"מ בדיעבד אם נמצאו בלי אם הנמצאר אפי' בדיעבד אם לא רלו שום רישותה מקודם כבר עיי"ש ומ' בס' מורת זבח הספרדי מערכת אות ד' ס' מ"ה סמי' כ"ל שב' הבעיקר לחומת לבדוק אותן שמא מהמסמס וגם לבדוק מחמם מיקב והבדיקה יפי' בטלה שמא יצא הרוח דרך נקב רק שאין מלאה לעין והכי נקטינן ומ"מ לענין בדיעבד הפרים להנ"ל ולחן לחש אף אם לא נבדוק גם מחבש המסמס ופרים הכבל הוא לפי ראות עיני המורה בלופן הנמצאר ומהרו"ל עיי"ש שוב מלאתי בשו"ת ריב"ש (מהגאון מ' יוסף שמיסוך ז"ל יפרידענטאל) סי' ל"ח שהאריך ג"כ בענין זה ופרים דאפי' לא הנמצאר רק בלא אחה ואין שוקן בנמצאר אין להקל כ"ל מ"י בדיקה הריאה ובהפ"מ חוקא עיי"ש ומ' בדע"ה ס"ק ב' מ"ם בענין זה והעלה לדינא כך דבהנמצאר אלא מ' בבהמה אף שים שוקן בהנמצאר והנמצאר נכנס לפנים אם מדע סיבת הנמצאר אלא מעבה מ"י אפילו לו הבלה יש להקל ואם יש חבם אפילו לא הבלה בעיק פרים שחיטה וגם בדיקה בלבד שבבר הנמצאר ואם הנמצאר אלא בשוף אם הוא בגבד הריאה ים שוקן בהנמצאר ונכנס לחלל הגוף מריפה אפי' בהפ"מ ואם רוא לעבה מן הריאה רק בגבד שאר אברים יש להקל ומ"מ לבהלה יש לבדוק בב"מ שמא מהמסמס ואם נחבו בלא בדיקה יש להקל ואם אין שוקן בהנמצאר יש להקל אף בהוא בגבד הריאה ואם יש קרום בבר ע"ג מקום הנמצאר שבלגא בפרים גם בים שוקן והוא בגבד הריאה יש להקל וכן בסמק אם הי' שוקן יש להקל אף בלאין שם קרום בבר וכ"ז חוקא בחזק אלא מעבה הנמצאר מ"י אפילו לו הבלה הא"ל"כ בעיק אלוך וגם בדיקה בפרים בגבד מקום הנמצאר וכ' שם שוד דבכ"מ דמכסירין ע"י שם קרום בבר מבסיק ע"ג מקום שבר הלגא שבפרים עריכין לדקדק אלא יהא שם שם קמט ולגלה ולא חבם מבמים דכל שים שם אחה לגלה לו אחה חבם מבמים לא מהני אף אם יש שיש מרלה לבד יש להקל עיי"ש ומ' בזאר לאחרים הספרדי בחוחמו לפי' זה שב' דכל מ"ם הבלבקים להחמיר בענין זה מחבם מקרם הריאה הוא חוקא בנמצאר הלגא אבל בהנמצאר הבדלה אף בשוף אין לחש לגלגלת הריאה דלאין הריאה דבוקה בחזק רק לגלגשה עיי"ש והביאו בדע"ה שם לדינא (ועל"ל סי' ל"ח ס"ק ב') ועל"ל סי' ל"ט סמי' מ' מ"ם בדין ראם יש שבר בלגא ואם נטעה לו סרכה בגבוה הריאה עיי"ש כמה חילוקי דינים. (י) של כ"ב מ' בדע"ה ס"ק ז' שבהפסק בנמצאר חבן אל הלגשות בחוב שוכי כל לגא ומישהו בלאר מחזבר לו סי בהנמצאר חבן ומ"ם בזה לדינא: (יא) כ"ב כ' הנלבים סי' י"ב סמי' כ' ס"ק ו' ואם הבר לו נשקר מקודם שבה לגשות ובדבקן סיבב ומרשלו שלבי"ל יפה רשולה שובה בלאין שלין מיכר בכם שוד הקלקל ומ"מ שהבבר לו מעקרו שבה לגשות אלאדים כבר כין דבשבה הרלשוה מדיין לא מעוכה הבבמה לבן בבמסרעת ס"ל כמלי לא שהבבר כלל ולא מיפרסא לו בבבירים

(יב) מחצין (יג) ולמעלה (יד) כלפי השדרה יבין ששה מצד זה וששה מצד זה או י"א מצד זה ואחר מצד השני (טו) טריפה (טז) ואם (יז) נעקרו מהחוליא (יח) והחוליא (יט) קיימת הוי (יט) כאלו נשתברו:

ב (כ) יונשתברו (כא) צלעות הקטנות שאין בהם מוח (ל) (כב) כשרה: ג (כג) נעקר (כד) מהצלעות (ה) גדולות

באר היטב

מחוטב אבל בהסכר מרוחב אין להחמיר כלל (ד) סברה. כתב הש"ך דה"ה מעקרו וגם אין איסור אחי' סברו קצת מהצלעות גדולות נ"כ אין לו קצתם הסברות מעריפת לעצותן רוב סברות (ה) גדולות כתב הש"ך דמהרש"ל וכ"ת ופמ"ג מעריפין אחי' בצלעות קטנות

דרכי

שם התחתונים כיון דליכא רובא וכ' דכל מה שבתבר אלון סי' נ"ה דמקרי שחטי"י ה"ה הכא הויה אחי' אם מקום הסבר הוא עדיין עב ומיכר מקום הסבירה כל אין הסברים שוכיון זה על זה מקרי שחטי"י ובודקין ע"י מיתו אם תעבור בחלל הצלם דרך שיהו מקום שנקבר מיהו הייט חזקא כשהרפא הסבירה שחטי"י כל"ל לו הטיקרה חזרה והרפא ושבה בריקמה ממש כמו שהי' מיהלה אבל מרפאה שחטי"י ואח"כ שחברו שם צלעות האחרות מריפה דשעטי"י לא רפואה הוא עיי"ם ומבש"ח בית יוסף מוי"ד סי' ס"ג ס"ם ע"ד הגב"ם בזה בתריטה.

(יב) מחצין ולמעלה ע' בפרי תואר ס"ק ג' שכ' דאם שברו הצלעות שלא ביאבר רק בחלבון דבלר מ' ברחוב הגלג הוא מחצי' ולמעלה ומלד הב' הוא מחצי' ולמטה אם לא הי' החלק של לד מעלה רוב הגלג בסרה וכ' דאחי' הביא עד אליי' בלמטה הסב יש להקל דבעיק רוב לד מעלה חזקא עיי"ם. (יג) ולמעלה אבל אם לא שברו כל הרוב מחצין ומעלה אב"ם שבשברו רובן של הצלעות הגדולות בחיור רק שיש בהרוב הה צלעות שהבסר בהם הוא בחצי' הבר אבלכי הלקן הויה לד הקרקע בסר חזקא בעיק שכל הרוב יהי' הבסר בהם מחצין

כלכי הסדרה לב"ם סי' ב"ם סי' ג

ובתב שם שד בגב"ם ס"ק ד' הבדר פשוט דשגל שבחברו רוב צלעותי' מחצין כלפי הסדרה וחת"ל מחגדל הצגל והחריט הצלעות ועשה מקום הבסר למטה מחצין דכיון דבסר נפרק בעת הבסירה לא הרא"ל מהבסרא אך בזה הוא מבהפק אם שברו בסר"ג שבה צלעות מחצין כלפי הסדרה והחריט הצלעות ועשה הבסר למטה מחצין וחת"ל בהברו שבה אחרות למעלה מחצין לא בסר הו לא וכ' הרלה מבסרא דטריבה בבה"ג דע"י מה בשבר שד אחה מהם מתה למעלה מחיין מעטרפין הרחוטים נרוב דמה שרחריט מקודם לוט רבוהה עיי"ם יע' בתק"מ ס"ק ד' שהארך בזה והעלה יהבסיר מבמה שעמיס וסיים בל"ע לעשה עיי"ם לוים בלא"ה כ' בזה בבית אברהם בלבה"ב לאה מ"ז שהבסר הוא העוד המלאות הלוך לאבר להיות כך שיחריט למעלה ולא למטה עד שהחי' אח"כ למטה מחצין עיי"ם ודידי ברב הג' מוהרי"ל ל"י מו"ל דפה הרלה לי מ"ם בעניו זה בחדשו ע"ד הגב"ם המבר חי"ל ואמי בעניי לוי מבין מדוע יהי' מריפה בזה ואדי הוא דומה ממש לעטרפת דמבסיר בבה"ג בבסר"ם ואחר כל מה שמבסיר הגב"ם ז"ל בביאורו בזה כיון דהבסרים עדיין שם שבר עליהם כיון שבשעה הבסירה הי' למעלה מחצין וא"כ עכשיו שעשו רוב מעטרפים הם לענ"ד הבסרא טהגה ליסוך דבסר בזה כיון דלא מיעטרפת רק בשברו רובן מחצין כלפי הסדרה כי הז נסבר הבנין אבל מחצין ולמטה אין מזיק כלום וא"כ בשברו מחצין מחצין ובלפי הסדרה וא"כ הארחי הצלעות ועשה הבסר למטה מחצין ממילא אין בסירה זו מזיק כלום והוו כלא בשברו משלם ואם אח"כ בסברה עוד צלע אחת למעלה מחצי' מה בכך הרי בין הצלעות קיים ואין שום סברא לבטרף בזה אמנם בלמת בלע"ד שאין זה הין מילאות כלל שיהי' בשעת הבסירה למעלה מחצי' ובמשך הזמן יהי' ליפה מחצי' כי הן אמת כי חלק שבשבר אין דבוק עוד בשרשו שבחוליא לא יתבל אחרך עוד ואפשר כך יוכל לבוא אלף שעות הבסירה הי' זה החלק הבשבר יותר גדול מחלק הבשבר דבוק בחוליא. מ"מ אחר שזה לוט גדל עוד החלק הבשבר דבוק ותקעו בחוליא מבגדל ובהאחרך אח"כ יותר ממה שהי' בעת שבשבר עד שלא הבשבר ביטי' יותר מזה החלק שבשבר ומבדר ממנו אבל עכ"פ בכמה זו בכללה הוא מוסיפה בגיחל ביאורך ובחוב בשישר שה ואח"כ בזה המקום שקרה שם הבסירה בלשונו' אמילה אם בעת הבסירה כי' הבסר בחצלה מחצי' הוה גם מעתה אחר שבחגדלה הבחמה בשבר ובגדול דהיינו מי בחצלה מחצי' לוט גם חלק הבסר הי' מהגדל ומהאחרך וכי מעי אחיק הבסר ובכיר מבחרשו לוט מהגדל ומהאחרך זה יגרוס להבסיר הבחמה בדלא זה לא יעלה על הדעת ומצלה אל"ל לחריטת בזה ולעשות חיוק בין זה לבחרפת רק יש לבסר בשאר הצלעות בלא קרה בהם הבסר הוה בהם מקום זה בהלא גם עכשיו הוא לחצלה מחצי' בחקדם בל"ל. (יד) כלפי השדרה בגב"ם סי' י"ג סוף ס"ק מ' שכ' דרך מבשמות דגם בשוף הי' בדין ק

(טו) ואם נעקרו. כ' בגב"ם סי' י"ב סעי' ב' ס"ק ד' ובעקר זה בחמרי הייט אחי' לא יצא הבוכנא הלא מחר האסיהא אלא עדיין מישרה ודבוקה הבוכנא בהאסיהא רק שמהמדר ויוצא במקומו הוך האסיהא זה נ"כ מיקרי נעקרה כי מעקר דביקות מובבו כפנים בכשם שרבט שלא יהי' ניחא כלל במקום דיבוק עיי"ם ובפיחתו לוה י"ג ועי' ויק"מ ס"ק ד' שכ' דבן מסהבר לדעת עיי"ם אבל בחם לבוא ס"ק ה' כ' שאין הדבר כי"כ בהחלט וכ' שלע"ע לדעת ומיי"ם שד להבן סי' ל"ה ס"ק ח' שהוסיף עוד להפליא על דברי הגב"ם עיי"ם ועי' בדע"ת ס"ק י'

(יז) נעקרו מהחוליא הייט שנעקרו רוב הצלעות וכן אם קלקן נעקרו וקלקן שהבחרו כל שבין שלן יש רוב מריבה דהעקרה והבסירה מעריכן לרוב לב"ם שם ס"ק ג' (יח) והחוליא קיימת עבאה"ם מ"ם מהש"ך דבלא במקום הכ"מ יש להחמיר בבה"ב ועי' בכנפי יונה מ"ם בדברי הבה"ב בזה ועי' בחם לבוא לוה ד' שהרבה להביב ע"ד הש"ך בזה וכ' שם וכסיפי הבלקן סעיף י"ז דבמעקרה אבל אם אם כל החוליא קיימה אין להחמיר לדעתו אחי' נאין וכ"מ כלל ובייס בגע"ע עיי"ם ועי' בדע"ת ס"ק מ' שהחליש לדעת להקל להדיא בזה אחי' שלא בהם"מ כיון שכן הוא דעת רוב הפוסקים עיי"ם. (יט) באלו נשתברו ואם לא נעקרו

רובן אחי' יהלה כל הבוכנא מחוברה לעמדי לא מיבוכה לב"ם שם:

סעיף ב (כ) נשתברו ואחי' שהברו מחצין וכלפי הסדרה לא נעקרו ממקומן אחי' יהלה מתוך הבסירה לעמדי והאסתמא קיים כבר. לב"ם סי' י"ב

סעי' ג' ס"ק א' ועיי"ם עוד בס"ק י"ב שכ' דה"ה בשאין הבמי לשעות קטנות שבחוליא הרחשונה הקבלה חזה ברים סי' זה שחם שבחברו חוסם מסריפים ואוסם מעטרפים עיי"ם וכ"כ בחם לבוא בסרכי הבלקן סעיף ג' ולדעת. (בא) צלעות הקטנות עבאה"ם מ"ם דה"ה שנעקרו ועי' שפ"ח ס"ק ד' דחם שעקרה אלא א' מהצלעות הקטנים אחי' לבבה"ב דמסריף בגדולות בבה"ב שזה הכל דבבירה ולכן יש להבסיר אחי' שלא בהם"מ עיי"ם וכ"כ בחם לבוא סעיף ג' וע' לדעת עיי"ם.

(כב) כשרה אחי' שלא בהם"מ מק"מ ס"ק ו':

סעיף ג (כג) נעקר אחי' לא שעקרה לעמדי רק שרוח אחר האסתמא הוא

כמעקרה לב"ם שם סעי' ב' ס"ק י"ח. ועי' בדבריו לעיל (ס"ק ס"ו) מ"ם ע"ד הגב"ם בזה *(כד) מהצלעות גדולות עבאה"ם דאחי' בצלעות הקטנות מעריפים ועי' בם לבל אברהם (מהגאון מ' מנרטים ברודא ז"ל) בחדושיו נחלין בחדושי הפוסקים סי' ל"ג ובבה"ב עמרה חכמים חלק חו"מ סי' י"ם בקטנות ה' ועי' ט"ם ומר"ח ותוכרם שמעלו ופרי חאר שכ' דבמקום הפ"מ יש להקל בצלעות הקטנות עיי"ם ובזה בבה"ם מקום שמעלו בחדושי דינים לוי"ד בסי' זה דהה דברי הסר"ח הכחב ובמלה להחמיר בזה אחי' בהם"מ עיי"ם אבל בם' בחר

שקב

צלע (כה) וחצי חוליא עמה (כו) טריפה: תס (א) וחוקה מתקרה אבל (כז) אם חירש ק (כח) הסירה (ו) כאר (כט) וה"ם (ב) אם יחיים (ל) חוליא אחת אחי' עם ג' צלעות כגון שנמצא י"ב צלעות נחלות שיש בהן שתי כאר (מ"ם פי' קפ"ו) וכן (לא) אם (ז) מצאו נגד אחד פ"ו צלעות ובאד אחר כתקנו (רשב"ם ש"ו): ד (לב) "נעקרה

חוליא

וכל הנשאר חייב ח בשרה חייב אחי' ובשאר שאל

באר היטב

כשמתקרה אבל וחצי חוליא (ו) כאר (ר"ל מתחלת בריאתה כאר כמ"ש הרמב"ם הרב"מ שיעל בריאה חבר מתחלת בריאתה כאר) כתב הש"ך וכל זה בהסכל מרחנה אבל שלא בהסכל מרחנה יש להחמיר כדלעיל סי' ל סי"ב בהגה"ם (ז) מצאו כתב אחיט אבל בהסכל מרחנה אבל אם יש לחמיר אחי' לא יצא הלוא בגמרי מתוך האסיתא אבל שלא בהא"ם יש לאסר אחי' לא יצא הלוא בגמרי מתוך האסיתא רק ברוחן שריזת ממקומו בתוך האסיתא וכ"ז אם עכ"פ הוא ריזת ממקומו אבל אם אינו מכל בתוך האסיתא שרי אף בארן הפ"מ עיי"ש וע' בדע"ת ס"ק י"ב ס"ק ב' ובזה ע' בכלל זה להקל בהפ"מ עכ"פ והעלה דכון דיש סברת הלעות הלוי גרע אפי' מסוס דכל מה שלמעלה לה הרחם הוי עיקר בגין הבהמה ס"ב יש להחמיר לאסור אחי' בהפ"מ עיי"ש בארוך (וע' בס"ק אחר"ז) מה שהבאתי שוד מגנין הלעות קפטת (כה) וחצי חוליא ע' פרי הואר ס"ק ו' אבל חוקה אחי חוליא בגמרק אבל בפחות מחלו לא מיקרקע עיי"ש אבל במ"ז ס"ק ג' כ' דאלי לא חוקה עיי"ש וע' לבש"ם שם סעי' כ' ס"ק ח' ס' אבל בזה דאלי מעמם הוי ודאי עריפה אבל בפחות מחלו הוי ספק עריפה ושוד חלוק יש דבאלי חוליא עריפה אחי' אם לא רוחן שבדין הלעם הוך האסיתא ואיכו ריזת כלל אלא הלא הוי ודאי עריפה בכה"ג רק עכ"פ ספק עריפה אבל בקלת חוליא לא מיקרקע אלא ס"ב רוחן שמקרה הלעם הריזה מיהלה מהוך האסיתא אבל אם אינו ריזת כלל אבר עיי"ש וע' בשם לבושה דבריו דכ"ם בזה עיי"ש:

הלב"ם בזה עיי"ש:

וכתב שוד בלב"ם שם סעי' כ' זה שאם לאסרין בנתקר אלא ומקלת חוליא קלת

זה אין לו שיעור אחי' אם לא אבר רק מצם מהאסיתא שנתרך קלת מהאסיתא אחי' ממש מחבר כ"ז מקרא מקרקע הלעם וקלת חוליא ומריפה מספק אחי' אם אינו מרוחה יפה לא מתחבר בסכי עיי"ש וע' בשם לבושה ס"ק ו' ובמרק' ' ובמק"ש ס"ק ח' שהביאו מל הלב"ם בזה וכ' שהאת מחבר יחידה וכ' במק"ש ס"ק ב' ובמרק' לדינא הבאל הלי חוקה שבהאבר הוא בגיה קיבול כל כך עד שאין להלעם שוד מחבר לחקרים בה כמקדם לא מריפה ולא אלא עיי"ש ובגה"ק

אות ה' בארוך:

וכתב שוד בלב"ם שם סעי' ג' ס"ק ג' דכל ע"ם להחמיר אף בפחות מחלי

חוליא זה חוקה בלעות נחלות אבל בלעות הקפטות אף דקיי"ל להחמיר

אלא בשם"ע זה חוקה בחלי חוליא אבל בלא כי' חלי ממש כל אלא בגיה האבר

עד מחלית שחי חוליא כאר אף בארן הפ"מ עיי"ש:

וכתב שם שוד בסעי' ב' דכל ע"ם להקל בלעם וקלת חוליא זה חוקה כאלא אבר

רק אלא ל' וקלת חוליא אבל אם אבר אלא וקלת חוליא מיתן ולעם וקלת

חוליא מהמלא זה כגבר זה אף שהמלאיהה של חוליא קיים בשאין אבר ובגין

הבהמה לא מצרך כלל אין להקל כלל אחי' אם מרפשא אחי"כ לא מחי. וגם

בגין זה שהבו הלעות בחלות מהקפטות דגם בזה כי אלא בלעות הקפטות

דאם מקרקע אלא ל' מחלי אלעות וקלת חוליא ולא אריזת אף האסיתא ושוב

מרפשא היבר ולא ריבר כלל שם מקום קלקל ואח"כ מקרקע אלא וקלת חוליא אלי

הלי אבר הרלשונה יש להבחיר וזה חוקה בדעתן שמרפשא מהה שבר אבר

ומקרקע בחלה אבל אם כי' הרפשה אבל אף אף אם גם אבר הבר לא ריזת כלל

ס"ל אבל אבל אם אינו מרוחה אלא וקלת חוליא מיתן ולעם וקלת חוליא מהמלא זה

כגבר זה אף שהמלאיהה של חוליא קיים בשאין אבר ובגין הבהמה לא מצרך

כלל שהמלאיהה חוליא מחבר כ"ז בבלה מרוחה ומקרי ריבר אף אם אחי"כ

מרפשא אבל אם מהבי ומרוחה לשלם כבלה. אף זה חוקה בארוחן אבל אלא

בתוך האסיתא קלת אבל אם אם אין חוקן אבל בתוך האסיתא רק אבל דבקה

פתחי תשובה

נד (א) וחוקה מתקרה [אפ"ו פ"ק ד' ופיין בתשובת מהרם שיבר סימן ל"ט מ"ם נאה]:

(ב) אם יחיים סיין שי"ך ס"ק מ' שבאר דבימתא כאר אחיט דאם אם מצאו אחר מחרנה יש להחמיר כלעיל סי' ל סי"ב בהגה"ם (ז) מצאו אחר מחרנה אבל שלא בתוך האסיתא אחי"כ לא יצא הלוא בגמרי מתוך האסיתא רק ברוחן שריזת ממקומו בתוך האסיתא וכ"ז אם עכ"פ הוא ריזת ממקומו אבל אם אינו ריזת כלל בתוך האסיתא שרי אף בארן הפ"מ עיי"ש וע' בדע"ת ס"ק י"ב ס"ק ב' בזה וע' שוד בלב"ם שם בסעי' ל' סכ' שם להסתפק אם גם הבל לעלות שאבל הרחה הם בכלל זה להקל בהפ"מ עכ"פ והעלה דכון דיש סברת הלעות הלוי גרע אפי' מסוס דכל מה שלמעלה לה הרחם הוי עיקר בגין הבהמה ס"ב יש להחמיר לאסור אחי' בהפ"מ עיי"ש בארוך (וע' בס"ק אחר"ז) מה שהבאתי שוד מגנין הלעות קפטת (כה) וחצי חוליא ע' פרי הואר ס"ק ו' אבל חוקה אחי חוליא בגמרק אבל בפחות מחלו לא מיקרקע עיי"ש אבל אם אינו ריזת כלל אבר בתוך האסיתא אחי' לא יצא הלוא בגמרי מתוך האסיתא רק ברוחן שריזת ממקומו בתוך האסיתא וכ"ז אם עכ"פ הוא ריזת ממקומו אבל אם אינו ריזת כלל בתוך האסיתא שרי אף בארן הפ"מ עיי"ש וע' בדע"ת

(לג) חוליא אחת (לד) טולה (לה) אפילו (לו) מאותן שאין בהם צלעות טריפה: הגה ואפי' היא נמצאת נמקום אחר דף כ"ו סקיקת חוט השדרה שוכל שם (סוי): ה (לז) אם (לח) נשברה (לט) ולא (מ) נפסק חוט השדרה (מא) כשרה:

נה דיני טריפות ברגל ובפרקי ובו י"ג סעיפים:

א (א) שלשה פרקים יש ברגל התחתון והוא מה שחוככין עם הפרסות כשמפשטין הבהמה ונקראת ארכובה הנמכרת עם הראש (ב) ולמעלה ממנו פרק שני והוא הנקרא שוק ותומת הגידים בתחתיתו סמוך לארכובה הנמכרת עם הראש ולמעלה ממנו פרק שלישי (ג) והוא מחובר לגוף ונקרא קולית (ד) בפרק התחתון (ה) בכל מקום (ו) שחתך בה (ז) כשרה. עצם המחובר לגוף הנקרא קולית בכל

מאיר תשובה

סיפר ומין בשעמה מפלגה מן סיפון ל"ע מה שכתב רמ"ה (ג) מתכנה הגדולים בשל גמל סיפון ל"ג מפרי כ' ומיין מ"ש שם:

תשובה

דרכי

שלם ומעלה דמין שדבוקה בלי הב' לעצם התחתון נם לדעת סלב"ם אין להחמיר דאין זה בכלל מקרה דלף בסוי' שפסק שם הוסף אין איסור דכבר היא נמצאת מהמיעוט המפרש מי"ש (לג) חוליא אחת ע' בטו"ר מלה והא סי' קכ"ו ומק"מ ס"ק י"ל דה"ל חוליא יחידה בטקרא נ"כ מריבה אע"פ שהיא מחוברת בין חוליה כיון שמחוברת הבנין מי"ש ומ' שפ"ד פ"ק ס': (לד) טולה סלב"ם שם מפי' ר' פ"ק ב' דלם מעבר מחוליא לי' קלה מימין וקלה מבמ"ל כל שלמעלה שלם כבר ואין לפרש מלה בטקרה חוליא שלמה מי"ש: (לה) אפי' מאותן וסי' סלב"ם שם דמ"מ יש חילוק בין החוליות הבמוכר חוליא מהלגות הנחלות לו מבא' חוליות מהלגות הקטנות הרי נפסרת שהרא חלי בגילה מחיים והיכא דמקרה לי' מבא' חוליות שאין בהם לגות בין לי' ובין שי חוליות לו שלמות לא מיקרי נפסרת ולא הי רק מריבה ואפי' אם נם הוסף מפסק לא הי נפסרת מי"ש ומ' במ"ש בזה בש"ח ביח שלמה חו"ל סי' מ"ה בתריסות: (לו) מאותן ע' בתמיהה דיעלי מלה רש"ג לוה ' שנמצא מל המחובר מה הדין בבמוכר החוליות סי"ש הקטנה דבעלי הש"ע לא בילמו לי חקה לא"ל מהחי' חוליות לו לחבר דלף החוליות הקטנה הי"ע נ"כ מריבה וכ' דמקרמות דברים מלה להחמיר מי"ש

סעיף ה (לז) אם נשברה השדרה אפי' בבר כל לאוך הבדרה אפי' במקום הלגות נחלות בין אם בבר חוליא לי' בהמשיבה בין שבבר בין חוליא לחוליא שבפרה חוליא לי' מחברתי' בכל נחלי בבר לב"ם שם סוף סמי' ג' (לח) השדרה ע' בלם לבינה מרף לי' ובגבול בבמין בגלגה שם דמה חקה בבבבה רק במקום לי' אבל אם בבבה בב' מקשות ל"ע לדעת לפי דמת סלב"ם דס"ל שבהחוליות שבין הבר שברים מפסקים לבמלה ולמטה הי בבמוכר ולמלי נם בבמים יחד שנפסקו לבמלה ולמטה הי נ"כ בבמוכר ולי"ב בבבבר בב' מקומות הי בבמוכר ב' חוליות מי"ש (לט) ולא נפסק חוט השדרה כ' בי"ק ס"ק ד' דמה חקה בבבמה לבל בבמוכר לף שבדק הוסף ומא שלם ויפה כל שבחפרקו הבלגות שם ים חבם נקבה הרילה כיון דבבל בשמה שבבבה הרילה בין בבלגות דשם ומה חקה בפרוקן נמור הם שוקן לי בלבמה חד מהבבר ולבבים לבבל בלגה כל דלבמל חבם שוקן לבבים לון לחמיר מי"ש: (מ) נפסק ואם בבבבה השדרה ודבר בבר שהה שפח"ם בעיל פי' כ"ו ס"ק ב' ובדברים שם (ס"ק י"ב) ובבמ' ל"ב (ס"ק י"ב) מ"ם מדיים לבו בתריסה: (מא) כשרה עפח"ם לעיל פי' נ"ב ס"ק ל' מ"ם בבבבר בלגות וכ' נם הבלם הבבבר בבר וע' בבמ' נמי דיים הבבבר מבבבה לחה פ' ערך מריבה לחה פ' בלם (בד"ה ובחמקבו) בב' דבלה בן מבחמה הבבבבים דלון לחבר לחה בלב לבב וכ' שבן הבבבר בלחמיר מיום הבבה עד עתה ומבבים בכל יום שלון חבבבן לחבר הבלב מדין בחבם מי"ש בתריסה לבבל בלב"ם פי' י"ד כ' ובל הדיים הבבבלדים בלון ולבלן פי' ל"ה בבמי' ה' לבמן לבבר הבחם שיך נם בבלב שבבבר בין בבבבה ובין בבלף לם בבבר בבמקום שלוב מבריף בבן דלבמ הבבל לם שבבבר בבל בבבבבר הקבקב דלם בקבר הבבר לה הבור ולבל לחן דך הבקב בבן לבב' לם ולבן דך הבקב רק שלון שבב"ח לה הבבו לחה בבבבב לבבר מבבים מלבם בחבם. ום בו הבלבן בין לם חבר ובקבר לבבר' לבבר' ובין שבבב"י ולבב שבבר לבב"ב חבר ובקבר שלבבר' ולם מבקרה בבבב ב"ב בבבבר בבבבר לי שלה יבה לבבבר בבן מרבה בבבקבם דיבם נ"כ בבבב"ל פי' ל"ה שם לבבן בבבבב הבבבל בבבבב"ב רק לבבן זה קל בבבב מבבבל דבבלבה לון לבבר לבן בבבבם בבבב לבבבבל בבבבבל לבבן בבבבבר בבבבבר לבבבבר בבבבבר בבבבבר ב

מקום (ח) שוחטך (ט) טריפה (י) בעצם האמצעי אם נחתך שלא (יא) במקום צומת הגידים (יב) כשרה ואם נחתך במקום צומת הגידים טריפה ולא נאסרה מפני שהיא חתוכה הרגל במקום זה אלא מפני שנחתכו הגידים לפיכך אם נשבר העצם במקום צומת הגידים ויצא לחוץ ואין עור ובשר חופין את רובו ובדק בצומת הגידים ונמצאו קיימים כשרה. יש אוסרים בנחתך עצם האמצעי בבל מקום אפילו שלא במקום צומת הגידים ולדעתם אם נשבר העצם במקום צומת הגידים ויצא לחוץ ואין עור ובשר חופין את רובו אע"פ שבדק בצומת הגידים ונמצאו קיימים טריפה. וכן (יג) אם נחתך בתוך הפרק שבין ארכובה הנמכרת עם הראש לשוק (יד) בסוף (טו) (א) העורקים בין הערקים ובין השוק (מו) טריפה לדעת זה ואם (מז) נחתך בתוך הפרק במקום שמחבר עצם הקלית עם השוק (יז) טריפה:

ג לומשנת מהרי"ל דמאחר דב פסק דמתיר ודב וט' מוד כשם מרי"ף וכמו"כ בפ"ת סה"ש ר' דאמ"ם דכמתיכי לשמעה מומה הגידין כמיר' לין מדמין נקרעות ז' נו' שפרי מוחכה מלמן ומיר מרחבה מלמן ומיה ה שם בשם רבי' ומנין סרמ"ם כשם ס'

פתחוה ושכן מסכת תמכה ומרמה וכן בכריס מרבכיל ומר"ל יוסה ובע"ם ולישמה קמה ודע יהודה אמר רב ו סרמ"ם שם וכשם רבי'

באר היטב

נה (א) מסרקים ואם נחתך בהסרקים עצמו מסקנת הש"ך לאסור ואסיל לא יאמר לאחן הם מוכרחים שכר מ"ם יאחז ואיכלה מכוסה הגם טומת הגידין (ולפיכ לאסור מטעמיך בין מפי"ך ובין מרכבה מחמוה מריפה דמפי"ך מיר ב' אם נחתך בהסרקים אם אין שור וכשר חופין אם רובו אבל לא מחמת טומת הגידין כי אם אין מקום לטה"ג ואין לחם לסמוקתן אבל אם נחתך בין פרק החתחון לפרק אמצעי יש להסרף בספיקות ולא אמרי לן בין שור וכשר חופין לא רובו (ב"ל) מכ"ל) והס"ל כתב דמרכבה אמר כאן יש שני פרקים ס' לא הוא כנגד המקום שקורין קי"ל בל"ח ומיהם הר' הגי"ל שבין הפעלמות מ"ל לפי זה בפפי"ך עצמה כמירה דהוקא בריקוס הגי"ל אם יש טומת הגידין מהמ"ב בפפי"ך ע"ש

פרחי תשובה

נה (א) הסרקים מבהקים ע"ש ומיין בתשובת הרב"ל החדשות סימן כ"ז מדשמו ג"כ (כדעת הס"ל) דאם נחתך הסרפ"ך עצמו כמירה מ"ש שוד

דרכי

(ח) שוחטך לא כשבר ומיהו כשאין שור וכשר חופין את רובו אבל אם שור וכשר חופין את רובו ע"ל מסמי' ה' והלאה (ט) טריפה וכ"מ לשון הרמ"ם בכשבר עצם הקלית מחבר לשוכרו לבכרי דליכא למיחש שיסכרט ליטרמל אחר שיתרפא ולא יהי' מכר והא אם יתרפא כ"כ עד שלא יהי' מכר כשר לב"ם פ' ל' פני' ו' ס"ק י"ל (י) בעצם האמצעי ע' בש"ת עמודי אור פ' מ"ח. (יא) במקום צומת ה"ג ומיעור מקום טה"ג בין בבהמה ובין בעוף ע"ל פ' כ"ו (יב) כשרה כל הדינים המהגין בקלית שבשבר רחוק מהגוף שמתבארו בסמוך ה' המה מהגין ג"כ בשוק שבשבר לעצלה מטה"ג וכן בערקים שבין הקלית והשוק אם שבר ואין בהם שום שיטי כלל לב"ם פ' ל' פני' ח' דין ה'. (יג) אם נחתך בתוך הפרק עצמו ס"ק ל' שמתפק אם בטמם שם לא הוה דיה שזה לשבר וע' בדבריו להלן פ' (ס"ק ל') מה שבאמתי בזה מדברי המחרומים (יד) בסוף הערקים שבלהה"מ ופת"ם וע' מ"ם ע' דבהם"מ יש לסמוך להקל בהם"ר ו' במקל"מ ס"ק ב' שלמדד להקל רק בשעה"ח גדול בירוף איזה מיף מי"ם ע' בם' בית מאיר בלבן הטור פ' י"ח פני' ל"ב שהמלה לאסור בנחתך בין הארכובה לערקים ומכ"ם בערקים נופ' מי"ם ע' בתורת יקחיאל ש"מרין ל"ב לאסור בנחתך בערקים שהוא הטמ"ך וכ בנחתך בין הטמ"ך ובין העצם קטן שבין הטמ"ך ובין פרק החתחון ואין להקל רק בנחתך העצם הקטן הנ"ל שזה בכלל הרכבה דכבהמה מי"ם לא בם' כמו יוסה המלה שלא להחמיר בדין זה כלל ולכתות ממון ישראל מי"ם ע' במחזיק ברכה לות ז' מה שהאריך בענין זה והרבה לבשיב ע"ד הארמת יקחיאל הנ"ל והמלה לדינא דהלא בהם"מ יש לאסור אבל בהם"מ יש להקל לא בשבר לא נחתך בערקים אלא אם נחתך בין הערקים לעצם הבחתחון יש להקל לא בלא הם"מ מי"ם ע' ובלב"ם פ' ל' פני' י"ג שב' דעכ"ם בדיקה בטה"ג מהני בשבר בטמ"ך עצמו לא בהכשרה לא פני' ל' בשר"ת מהרי"ל ולכן אם לדינא בטה"ג היטמים וגם הטמים רק שלל"ל בדיקה בטה"ג בשבר הערקים רק מתחילין לבחוק הגידין מן סוף הערקים בין הערקים ובין השוק ומעמ לעצלה בעצם השוק כמו ב' לא ג' לאבשום ואם נחבר ולא נבדק בטה"ג החיטים דשם מריפה אבל אם נבדק בטה"ג החיטים לא שלא נבדק בטמימים כשר ואפי' נקבר אחמי"ר בדיקה בטה"ג ואם נחבר ולא נבדק בחיטים מריפה וגם צריך לבדקן על דיני חיפוי שלא אם רואה שהגידין קיימין צריך לבדקן עוד בדיני עור ובשר וכזה שזה בשבר זה לבשמע דאם שור ובשר שלם בלי שום נקב לא כשר לא בלבן הם"מ אפי' אין עור ובשר דבוק לעצם וכן אפי' אין בו שאר דיני חיפוי ואם יש בשור ובשר נקב לא צריך שיהי' ע"ל"ב חופין את רובו בכל דיני חיפוי ולא כשר ג"כ בלי הם"מ ואפי' לא נקב רק שור ובשר שלם צריך לחוות בשור דיני חיפוי ובכל אלה צריך שלא יהי' לוקחה לא מיפסות ומיהו מרמה אין מזיק לא בבשר ואם יש נקב בשור"ב לא בבשר לבד ואין בו חיפוי כדת ה"ל מריפה מפסק ואם נתבר ולא נבדק אם יש בו דין חיפוי כגון שרלוא בו נקב בלשון שצריך חיפוי ולא נבדק כשר אבל אם הוא מדין לפניו ומשוה לא בבן לבדק בדיני חיפוי מריפה ואם מרפה שכר זה ומר ונקבר אחמי"ר לא אם רלוי מתחלה קדם שנתרפא אבל נקב בשר"ב ולא ס' חיפוי כדת אין להקל ואם לא רלוי מתחלה אם הי' חיפוי לא נלוי לא לא אם

תשובה

אין המוהה בקי לבחוק בדיני חיפוי יש להסכיר לענין זה מהני הרשאה וכ"ל הוא רק בנקבר שאחמי"ר אבל בנקבר שעמי"ר דיו כאלו לא נקבר כלל ונרמז ומאמרי. ולכן אם המוהה לוט בקי בבדיקת ש"ב אין להקל אפי' אם לא ידע מתחלה שלא הי' חיפוי כדת וכ"ל כשבשבר בלמעלה הערקים לא במקום חיבור הערקים לא השוק אבל ערקים שבמקום מהחרטבה ההתחבה לא אפי' נשבר הערקים שם לגמרי ממקום חיבורו להחרטבה כ"מ מודים דליה בי' לאסור כלל עיי"ש וע' בלם לבויה ס"ק ל' וכ' מ"ם בדין זה ולקמן סי' כ"ז סוף סעי' ד' כ' דבדעתו אין לסמוך אבדיקותיו בשבר הערקים כ"א ברפ"מ דוקא עיי"ש וע' בדע"ת ס"ק ב' מה שהאריך בענין זה והעלה לדינא כך דבמחוך בין עצם השוק ובין פרק החתחון אם הי' החוך בין הארכובה שקורין עש"ך ובין עצם השוק מריפה אף בהפ"מ ואם הי' החוך לא השבר בהעש"ך עצמו לא אם אין שור ובשר חופין כדת יש לאסור שלא בהפ"מ אבל בהפ"מ יש להקל ומ"מ יש לבחוק טה"ג ואם נמצא שלמים כשר ואם נאבד בלא בדיקה כשר ואם נחבר בין העש"ך ובין פרק החתחון כשר אף שלא בהפ"מ ואם נחבר רק העצם קטן האחרון הנמוך בגדולי הארכובה ובכשפו דבוק גיד עב בגד הרגל הסוהה אל הזנב והעש"ך עצמה שלמה יש להקל אף שלא בהפ"מ ומי"ש עוד להלן סי' ל"ו פ"ק ה' שכ' דאף בחור ונקבר שאחמי"ר אין לבטוח להקל בזה מהבם טה"ג אלא בהפ"מ דוקא אבל שלא בהפ"מ יש לאסור עיי"ש

ובתב בבר"ח דכל זה לא שייך רק בבהמה אבל בעוף ליכא ערקים ובכ"מ שבשבר שם דיו בבין הערקים לשוק עיי"ש וכ"כ בשפ"ד ובב"ם שם לדינא עיי"ש וע' במחזיק ברכה שם פ"ם בזה והעלה דבעוף אם נחתך בין העצם התחתון לעצין מריפה אפי' בהפ"מ ואף בשלא יצא הנשבר לחוץ עיי"ש וע' בש"ת בית דוד הסברתי מהו"ל סי' ב' (בדי"ה ואע"ג) וע' בלב"ם בחידושי דינים סי' כ"ז פ"ק פ"ב שהביא מהו"ל להקל בנחתך הרגל בין שוק להחרטבה גם בעוף עיי"ש וע' בש"ת מושב"ד חמישה סוף סי' ר"ה ובש"ת שואל ומשיב רביעאה ח"ב סי' ק"נ וע' בדע"ת פ"ק ב' מ"ם בדין זה והעלה דבמקום הפ"מ והערוכה גדול יש לערף דעת המקילין תכ בעוף מעלא עצם הטמ"ך והוא בלא טה"ג החיטים בעופן דשם דבוק עצם קטן ודק והוא הטמ"ך ואם הנשבר הוא לעמה מעצם הנ"ל יש לצדד להקל וכן בנשבר עצם הקטן הנ"ל אבל אם נשבר בין עצם קטן הנ"ל ובין עצם השוק אין שום מי להקל עיי"ש (מו) מריפה ר"ל אף בהטה"ג בהחרו שלימים מריפה דשה ז' כלאו נחתך בשוק נופ' מקל"מ פ"ק ל'. וע' בס' בית מאיר על הלה"ע סי' י"ז סעי' ל"ב ובחכמת אדם כלל כ"ד וכמ' דברי יחקאל סי' שנ"ה (מז) נחתך בתוך הפרק ר"ל שנחתך לגמרי דלא בשאר חלי הגוף בהמתו דלהלן סעי' ג' מק"ח סי'. (יז) מריפה ר"ל לב"ע אפי' לדשה הא' כלאו נחתך בקלית נופ' סר"ח פ"ק ב' ובפרי חדש פ"ק ב' וח"ח פ"ק ל': (יח) ונראו בבל אשכנז וס' ע' במרכה"ם בקטריו לה' מריפות רים סי' זה שב' המקיל כדשה הלי מהיר ליקן לא הדין כי הלמרים רבים ונחלים וס' ומה שכתב הטור כ' שבהמה ורשם מהגין כדמ"ל וס' ומי שמקיל ראוי בכך לא אלא מן המחמיר עיי"ש וע' בש"ת הרע"ש מפלגו ז"ל סי' ל"ו וע' בכהה"ג בהגהה ב"ל אות מ"ו ובספרו ש"ת בני חי חיי"ד סי' ע"מ מ"ם בענין זה וכ' דלא שהגו לאסור בזה בקלקלה אחמיר הוא מעצם מסכת כיון שבן הסכם החכם הגלם בהמ"ר יוסף מלקמאה ז"ל מ"מ

בזה

באר הגולה

ג לומשנת מהרי"ל דמאחר דב פסק דמתיר ודב וט' מוד כשם מרי"ף וכמו"כ בפ"ת סה"ש ר' דאמ"ם דכמתיכי לשמעה מומה הגידין כמיר' לין מדמין נקרעות ז' נו' שפרי מוחכה מלמן ומיר מרחבה מלמן ומיה ה שם בשם רבי' ומנין סרמ"ם כשם ס'

ז מסקנא הגהות שם רי"ז כשבדק האחרונה (מוד) ואין נשמה לכן בכ"מ שמתחר מן הסדקים ונמצאו (ים) טריפה אף על פי שנמצא הגידין קיימין: ב (ב) 'עצם ממקומו

(כא) הקולית (כב) (ב) שניתק

פתרוני

(ב) שניתק מתקשרו פירש כמשמעו נגעת אמל פירש ו' מבמל נפרה חלבת וכיון שנעקר מקומו נתחת מנגליה ובדקוה בתחה כגל אם לא יגיעו לחיה שבר בכ"מ ואמרו שאין מרגישים שום שבר רק שיש מקום מנתחן בעצם הקולית הסמוך לגוף ובדלי בא יתחיל בא לחלבה אם חלבה סתמה שמכרה הפרה לחברה שבכפותם הם לאחה ואחר זה התחילה לחיות טרפות אם חלבה מוטר וכתב שאין לסמוך משום דאחמיק שגרוגה נקבה כדלעיל פירש ל"ב כיון שנדבק שהוא

תשובת

ע"י שכתב לא משום שגרוגה ל"ב יש לחתן שניתק אמל הקולית מתקשרו ע"י שכתב לי מני דלמת דמבר בעצם ומקבר יחד דפריפה בסמוך לגוף הפרה שלו אמרי' לא דמ"מ יש לסמיר משום ס"ס שאין אם שמתא סירך הוא מ"ל שמתא דלמת לא לימבל ריגיה וס"ס המתבעתא הוא וכן בכך מצמה דלמת מבר המעם נמי הוי ס"ס שמא לא מבר ואם מ"ל מבר שמא לא יצא לאוץ ובזה לא בעינן שיתבטל וכיון שיש שספק מבוזה יש לסמוך ס"ס.

דרכי

כשיש ספק אחד לא בהס"מ יש לסמוך על המתירין וכ' שכן מנהגו שלא לאסור אפרוחים אם מצאו לא מהבטלו עם אחרים וכ' עי"ש בתרומת ומ' בשלטן גבורה ס"ק ה' שכ' דבשלטוקי הגו לאסור בכ"מ כשבדק האחרונה אף אם יש שם שוד ספק אחר שפיר יש לדקל ולעשות ס"ס עי"ש ומבואר מדבריו דבאין שם ספק אחר מהגו לאסור אפי' בהס"מ אמנם בעצם הקולית הסמוך לגוף ובדלי בא יתחיל בא אחמה שבדק אם לא אחמה ואחר זה התחילה לחיות טרפות אם חלבה מוטר וכתב שאין לסמוך משום דאחמיק שגרוגה נקבה כדלעיל פירש ל"ב כיון שנדבק שהוא

תשובה

כשיש ספק אחד לא בהס"מ יש לסמוך על המתירין וכ' שכן מנהגו שלא לאסור אפרוחים אם מצאו לא מהבטלו עם אחרים וכ' עי"ש בתרומת ומ' בשלטן גבורה ס"ק ה' שכ' דבשלטוקי הגו לאסור בכ"מ כשבדק האחרונה אפי' בהס"מ ומבואר מדבריו דבאין שם ספק אחר מהגו לאסור אפי' בהס"מ ומ' בתרומת ס"ק ל' ע"ש בשם הרא"ש ז"ל ובשלטן הגבורה ס"ק ה'

(נג) ממקומו במקום חבורו בנוף (כד) והיינו (כה) בוקא (כו) דאמבא

[יש לחלק סקלים מחוברים כאחד עם סלים אקרקסנדל. הש"ך]

דרכי תשובה

מי יב"ח לך אם אין ידיד שבמעמ ומסתפק אם הגליעה בא מחמת שבמעמ הבוקא לא אפשר מחמת דבר אחר הוא כי להתיר החלב מעטעם פ"ם עי"ם והסכימו עמו בשו"ת בית שלמה ח"ג סי' ו' ובשו"ת מורה יהודה סי' כ"ג ובשו"ת דבר הלכה (מהר"ב מרלהטין ז"ל) הלכה ל"ג ובשו"ת מהר"י אסלר חו"ד סי' ע"ה וכמ' דברי יוסף סי' שע"ג עי"ים וכן מלה דעת הרי"ק לעיל סוף סי' ל"ט בביאור דיני חלב עי"ים בנה"ק אות י"ד לא בשו"ת מושב"ד תגיינא סי' ר"ד ובקו"ת שם סי' מ"ט הביא על דעה המקילין בזה והעלה שם לאסור החלב מכמה טעמים וכ' שכן הסכין כל בעלי הסדרה להחמיר בזה עי"ים בתרומות וע' מזה בס' בית יצחק (מהגאון בעל חצו' נגיע שילם ז"ל) בקומרים הספיקות מה שהחיר בענין זה ובעבו"ת בית יצחק (מהגהון מפרעמיסלא) חו"ד בחצו' הדפסה בסוף הס' שכ' שדברי הגאון מהרש"ק ז"ל הנ"ל הם מיקר לדינא עי"ים וע' בשו"ת ריב"ש (מהרש מפלקס) סי' ק"ז וע' בש"ת אלף המגן סי' כ"ט מ"ם בדין זה והביא מדברי חצו' המחדומים ה"ל והכריע דבהפ"מ לא שמת הדחק רק לסמוך על המקילין הנ"ל להחיר החלב עי"ים וע' בס' דע"ת לעיל סי' ל"ב סק"י שהעלה דאם אין מיכר שום נוכה וגליעה במקום הבוקא ואמנם אין לחם להחלב עי"ים וכמו ס"ק ס"ו ו"ז העלה דאפי' אם מיכר בגליעה במקום הבוכמה אם הבקרים מחלקים אם כמעט ויש לזה בקרים האומרים שלא כמעט אף שם גם לזה בקרים האומרים שבמעט יש להקל בהס"מ ולדרך עמי ואפי' אם רואין שהבשר שבביב הבוכמה הוא נשוח ואולן שהרוה דבהפ"מ לא שמת הדחק רק לסמוך על המקילין הנ"ל להחיר החלב עי"ים וע' בס' דע"ת לעיל סי' ל"ב סק"י שהעלה דאם אין מיכר שום נוכה וגליעה במקום הבוקא ואמנם אין לחם להחלב עי"ים וכמו ס"ק ס"ו ו"ז העלה דאפי' אם מיכר בגליעה במקום הבוכמה אם הבקרים מחלקים אם כמעט ויש לזה בקרים האומרים שלא כמעט אף שם גם לזה בקרים האומרים שבמעט יש להקל בהס"מ ולדרך עמי ואפי' אם מקלה הבהמה והבהמה לחיות טלעת יש להקל לענין שהחלב בהס"מ לא אם כל הבקרים אומרים בהעלם שבמעט יש לאסור החלב בכ"מ עי"ים ומעבו"ת נמה לדק החדשות חו"ד סי' ל"ט מ"ם בענין זה והעלה דאם אין רואין שהבהמה היא בריאה ומסיבה ולזה מהטוטה והלכה וגם הלכה בטוב לרשות בטרות אמר אחרים המקילין עי"ים וע' במק"מ ס"ק ג' שכ' דלדעתו מלה כל שיכר מבחון חזות הבוכמה בשיטי מהרגילות לא מיכר כמו נטה יותר מהרגילות והיה טלעת על ידיה יש לאסר עי"ים וע' בש"ת אור האגן סי' מ"ב ובש"ת נור מרי' יחזקאל סי' ל"ו מה שהאריכו בדין זה ומיהם לדבר לא מחסוט וכתבו בזה דרך הכרעה דאם עברה על הבהמה יב"ח יש להחיר החלב בחי' דזה לא דמי לדין נף הטוף לעיל סי' ל"ג דלא מהני יב"ח בהם מקנה בחיי דיהן דיהן קיל ספי לענין זה דעכ"פ מהני לה יב"ח לענין החלב עי"ים בתרומות וכן מלה דעת הגאון מטשולק ז"ל בש"ת בגין שלום חו"ד סי' כ"ה וכ"ו ועי"ים בס' כ"ה שבאל בפרה שלעטה על הגל לחם מה דין החלב שבתוך יב"ח והביב דלף ד"ל דהי ס"ם וכמ"ם בביצה אחם שם מ"מ לא לחיר בזה לא אלון היכא שלון שום רשותא מבחון בטקום הבוקא שלון הבשר נמוך שם בלשון שלון מכיר אם הוא שף לא לא אכל בלא"ה לא להקל בשום נוחות וכ' שם בשבולת שרי לפני זה אין קדוש שסדע מלעטה רגלה נפלה מעצמה על הלחן וסקר ביהו אם מחמת הפילה החמילה לחיות טלעטה לא אח"כ ויש מקום עיון בדין החלב שבר אין סדע מהגליעה וכ' דאם לא רואין ולא מיכר כלל במקום הבוקא לא לחם להחלב כלל אפי' מאמן הגליעה דלף דמהאין להחמיר לבהקה לאח"ם בטקום הבוקא דלמעמ מ"מ החלב בם לא להחיר בחי' ודמי לבדיקת הריאה וכ' אבל אם רואה שיטי בטקום הבוא דהייט שבוכמה בולם לחון יש להחמיר ולאסור החלב עוד מבמעם בעלה לפפרע דאלון שהגליעה הוא מחמת נפילה הרגלה שה עי"ים ועי"ים עוד בס' שלח"ו שבאל בפרה שה יחזר מבחי' פרים שבמעמ ידכה ומיהה לעלמא ומכרי מ' החיר הבוקא לטקומה ושוב הלכה כדרכה וגם מהה הלכת בטוב רק בשבולת בחוקה לא קיפלת חזר ומבמע ולעטה עד שבת הבכרי ומחזיר סיבן לטקומה ושוב הלכה בטוב וכן דרכה המיר וכבר יולה ובעל הפרה בא לשאל של חלבה והאריך והעלה דלף שם מנה מבראה לקבל בזה כיון בחיה יב"ח ונם יולה לאחר שחיבת לה שמשה הרפשוה ומ"כ הרי דאיש שלא הבשלו הרבים מחמת הבשמה ר"ל דאין להחמיר לאסר החלב מחים לטעם לדינא אין להקל ואין להחיר החלב ודיכן שבכל עת הבוקא בחמת לף שחיבה יב"ח מ"מ כל פעם יש חבם אלי ע"י הבשמה ושבטיו הבשלו הרבים כי ע"י חיב הבשמה בא אחר בא נרם יחבר הבשל הרבים ולף שבכל פעם חוזרת הבוקא לטקומה והלכת בטוב אפ"כ אין לסמוך ע"ז להחיר החלב ודיים שלא"ע וע' בש"ת אור האגן סי' מ"ח וע' בש"ת מושב"ד שם שכ' דלף שבחמרם לאסר חלב מחרם הטעמה מ"מ לענין הבהמה הפרה בביתו ולחיבה לאסר חלב לבדרים אין להחמיר ובסה"ג בחלה אין לחם להקלה הבי רק חבם ודבנן

יורה דעה סעיף נה ב הלכות טריפות

(ג) (כז) דשף (כח) מדוכתיה (כט) טריפה (ל) בין

פתחי תשובה

(ג) דשף מדוכתיה פנה"מ ס"ק כ' וט"ז בסם דמס"ל מי' בזה בסי לבטי שכ בסיפה לדיני טריפות הסמוכות לזה ע"ש. ומ' בתשובת שבות יעקב חלק ב' סי' ל"ט ומשמו' שם יעיש סי' קמ"ט.

דרכי תשובה

סי' כ"ה בד"ה שכ (כז) דשף מדוכתי' עכשו"ם פוסק"ד תגיינה סי' ר' שבשאל בבהמה שלא עלי' קל שהיה טועה על בוקה דחמה ובעל הפרה והמוכר אומרים שלא הי' הקליה בולע כלל רק קלה אכלים אמרו שרא שה' הקליה בולע והבשר כבר נאכל ובשאל על הכלים וכ' דיש להכשיר הכלים שבשאל עליהם לאחר מעל"ע דיש כמה פרישים להיתר ובפרט בל"ד שקדם שהתחלה כבר שהו הכלים מעל"ע ומעשה רק הכם לאיסור דלכתן ובפרט שיש לתלות דמה שלעלת הי' רק מחמת הכאב וכ' שם עוד דעכשיו שהוא אח"כ שיאכן שהעידו שה' הקליה בולע הם פשוטי עדות יש להקל בזה ביותר אף לענין גוף הבשר של בהמה ע"ז להכשירו לאכל ומכ"ש הכלים אפי' בתוך מעל"ע ואפי' הם הרבה עדים כאלו כל שהם פשוטים להכיר לא מהימני להכחיש הבע"ד כיון דהבעלים מכחישין לאיסור עייי"ם ועו' בדע"ת ס"ק ב' מ"ש בזה ולדינה כ' דבשהדע שלא היה שמוסה מתולה אלא שהסכמ ע"י הכחשה דברי אחרי אם מעשית שמוסה אח"כ גם בנדע הפרק קודם שהו הכלים מעל"ע יש להקל ובפרט בל"ד דגם לדברי הגדים שהיה בולעה אכתי אינה פשיקא אם בשעו ואם נפסקו לא מתבטל הדיין דיל דהוי ס"ם בולע יש להקל בכל נוחי עייי"ם ועו' בש"ת מחנה חיים קמא סי' ס"ז מ"ם בשר שה' טלע על ריחו ולא בדק אחו אם נפסקו לא מתבטל הדיינים ולאחר שמכר הבשר במקולין בשעו מעד ל' שאמר שהוא שה' שמו בשעו הבוקה דחמה וגם יש עדות אחרי ל' מסכל"ח שה' שמוו ועיי"ש במ"ש בזה לדינא ועכשו"ם שאינה שמוא סי' ס"ב (כח) מדוכתי' ע' בכמה"ג בתבונה ב"י אות כ"ג שכ' מהתמ"ל שיש סי' להכיר אם בשעו ושף הבוקה דחמה מדוכתה לא לא אם יש חיסרון וטריפות בבוקה בולא שף שע"י החיסרון נעשו הטריפות דאל"כ ל"ל להכיר שבשיבה להפריד בשעו ממילא ע"י בדיקה האכם עייי"ם והבילו בשם"ם סוף ס"ק ח' ועו' בש"ת זרע יצחק סי' ז' שכ' שלא מיקרי לבחק אם יש חיסרון וטריפות רק כשהמירה רואה בעינו שהבוקה מונח בחקומו הראוי לו סני וכ' דאם רואין שהבוקה הוא במקומו רק שיש חיסרון לא טריפות ל"ע אם יש להתמיר שלא במקום הפ"ח עייי"ם ועו' בש"ת מהר"ם מרוטינבורג האחרונים חיו"ד סי' ט' שבשאל ג"כ בנמלא טריפות בבוקה לבל לא הי' מראה שבף כלל וכ' דכל שלא רואה שבף ומחק ממקומו אף שנמצא טריפות כאלו בבוקה אין לחוש כלל עייי"ם בטריפות ומ' בש"ת פוסק"ד תמיינה סי' קל"ח מ"ם בענין הטריפות הנמצאות בתוך האכמתה ואינם מיכרים על הבוקה ודעת חכם מ' לומר דחוקה מיכר על הבוקה כמ"ש בכנה"ג אבל בעיכר על האכמתה אין להתמיר והוא ז"ל הביא דאין לחלק בכך דמה לי אם מיכר בבוקה או באכמתה דשף כל שף הא מיכר שיש ממקומו דאל"כ ממן בלא הטריפות על האכמתה אמנם לדינא כ' דהקל בזה דמשום הא דיעותא דנמצא טריפות אין לאסור דהא זה בחר הוא דאין הטריפות הוכחה שיבוף טלו ממקומו דהא אף אם יש רק בחקמת ממקומו שיך להשבות טריפות כאלו כיון שלא הי' הבוקה במיקום מיוחד נעשה בו טריפות אלו והכנה"ג בשם התמ"ל בל' לרחייר בכתלא טריפות הוא משום דהתמ"ל חושש להתמיר אף בינא רק קלת ממקומו ומיזו טריפה ולכך אסור אף בטריפות אבל לפי מה שהעלינו דשיכח מדעת רש"י ורבינ"ם דבשיק שלא טלו ממקומו ואם לא יצא טלו מיקומו דיש כלה יצא כלל וע"כ בל"ד מי דאם נפסקו הדיינים הנחלים יש להסרף גם בלא יצא טלו מיקומו כל שבל"ם מיכר ע"י הטריפות שיש קלת אבל אם לא נפסקו הדיינים הגדולים בולא דאין להסרף ע"י סי' הטריפות ועיי"ש שד בס' ר"ש שבשאל בטרים שנשים מלאכה שה' הבוקה מלאה טריפות והיתרות הם שלמים ויפים ואינ הקנן ליכא כלל וכ' נ"כ להכיר מה"ם הטריפות לא הי סי' שבמנו עמרי ממקומו רק פרטי סי' שהבוקה לא הי' במקומו ונתעמנו לכלל ולכלל וגנ"ד בטרים הנשים מלאכה כמו המקלין בטרים כאלו בטיבל הנ הקנן דאמרינ דמחמת מלאכה הוא לא דעיבל מיבי הוא מדינא תנא' שמכיל על סברת המלאכה מכ"ם בטריפות דיש לסמוך שנעשה מחמת המלאכה עייי"ם ועו' בש"ת שאילת שלום קמא סי' כ"ב ומיינה סי' רל"ח בבהמה שהיה שלמה בחי' והשי"ב לא הי' יכל לבחק בשמעות כ"כ ע"כ שבל שפק לא שמעו הבוקה מהמלאכה לא לא הגם לא הי' אם מחמת המלאכה הדינין לא שנפסקו ע"י מה שחוק שם בסכין בחקום הבוקה ומ"ש ולא הבשר לבחק בחקומו אין לאסור אם שמלה טריפות. וכתב בשאל דעבו לאסור דבר סי' הנסיר לא לאסור אם שמלה טריפות.

מלא להתמיר ולחן הדיל שף אבל לא להקל ולטבר דאם לא שמלה טריפות ולא לא שף ולאסבר שיה' שף מחכתה ולא שמלה טריפות ולחיסר סבון ושף רק בחקלה ולא מחוק כ"כ הבוקה בהאמתה וכחמה שהבוקה ושיב דיפה כ' הרב השאל בזה דבש"כ ח"ל לעמוד מדברי הרמ"ם קולא רק חומרא ולא"כ הי"ל להרמ"ם לומר לחיסר שיש סי' לחיר אם לא בחמו אם לא יש חיסר בבוקה ולא לא שף ומדבר לחיר אם בחמו אם לא יש חיסר דלבכן ובפרט שיש לתלות דמה רק ליבן מה לידע אם הוא בולע בחמו אבל אף אם אין טריפות אין שיבן ולא שף אך בנוף הדין כ' שם הבעיון שבשאל עלי' דבלא"ם יש להקל בהם"מ מכ"ם כיון דהי' ספק אם שף וגם ספק אם תיעבל מיבי' יש להתיר מכח ס"ם עייי"ם בטריפות אמנם בשו"ת מהר"ם מרוטינבורג שם מבואר לחיסר שהיה דע"ם הרמ"ם להכיר אם בחמו ע"י הטריפות לחיתה ולבשם בחמו לפרט אם לא יש טריפות בבוקה יש סבריות הנשים בחיסרון ולבשם בחמו לפרט אם לא יש טריפות בבוקה יש להקל ולהתיר מהן הבוקה ומחכו הבשר לבכיר אם בחמו ע"י הטריפות לחיתה ולבשם בחמו לפרט אם לא יש טריפות בבוקה יש לבכיר אם בחמו ולא שף הי' מיכר בגיעת הנשים . ובכ"מ שהבאר בזה להקל אף בדלחיכה טריפות בבוקה כל"ל יש להקל אף כשבדקו בתל הבמי ולא נתלה בו טריפות בבוקה כלל רק בתל זה שלעלת הם כ"ם דמ"ם בשו"ת מוהר"ד דאין חילוק בין יש טריפות בבוקה ובין באמתה (כמו שבתהקרי דברי לעיל) ז"ל דבש"ב לא הי' לחיכה אלא בים טריפות בבוקה אבל לא ליכא בבוקה אלא באמתה בפנים לא בחדים אין בו חשש עייי"ם ועו' בש"ת זרע יצחק סי' ה' מ"ם ע"ד השאל שרלה לומר דאלא דוקא בנמלא טריפות אלא אף אם הי' שם טריפות רק תלאי בבר וגם דם באמתה יש לחדיר דגם זה הי' סי' שבמנו דהי כ"ם מהסי' של הכנה"ב הל"ל דוקא בחיסר וטריפות דאם יש תלאי בבר ודם בולא הוא סימן שבמנו ממקומו דאל"כ מאין ידע שם תלאי בבר ודם הוא דיש לבבוכנה והאמתה הם תלקים מאד והוא ז"ל מחזיר דברי השאל ואין זה דומיא להסי' של הכנה"ב הל"ל דוקא בחיסר וטריפות הוא מלהבר שהוא סי' שבמנו מש"כ בתלאי בבר ודם שבאמתה י"ל דאינ סי' שהוא מנוס ובמנו דע"ל שבא אחמת אחה ראבן סי' עייי"ם (כט) טריפה דע דאיסור בשטה הרך ומחבלו הרבים מפרש בגמ' שהוא איסור דאריתא שהוא מהו' טריפות שבאמרו מהלגמ"ם . (ל) בין עפר"ח ס"ק י' שכ' דבנבלות כן שנטה מהתלת בריתה כמה עייי"ם ובשפ"ד ס"ק ח' מה שהאריך בזה ועייי"ם בס"ם בזה לדינא ועו' בדברי לעיל סוף ס"ק ו' (בד"ה בהב) ועו' בלב"ם שם דין י"ב שהעלה לדינא דהוי ספק טריפה עייי"ם ועו' בנה"ק אות ה' וכ' שהאריך לחזק דעת הפר"ח להקל עכ"פ בהם"מ וגם שעת הדחק יחד עייי"ם ועו' בס' אם לבינה אות י"ד מה שהאריך בזה והעלה דבטלה כך בכיסוק הדינין הטיקר כדעת המחמירים הל"ל אבל אם הא בין קיימים ולמנים ל"ע אם יש להחמיר עייי"ם וכ"כ שם בפרס סעי' ד' סעיף ע' ויו"ד עייי"ם ומלאתי בכה"ח מהר"ג מבאתשא ז"ל הל"ל בבינאתו להלב"ם כלו מס"ק כ"ב עד ס"ק ל' ובשער השטוטה שלא אות ז' שכ' לחלק בזה כך דהיכא שנפסקו הדינין לא שנברא בלי דינין כלל הטיקר לדינא כדברי המחמירים דהל"ל עכ"ם ספק טריפה אבל בלא נפסקו הדינים יש להכשיר אבל אם נפסקו אח"כ כשרה מדינא ושהיד להחקר והדלא בדינא אבן אם מתבטלו הדינים אח"כ טריפה מדינא בהחה ולא ולא ספק ודינן דאין לאו בקיאין בטיבל הדינים יש להסרף אף בנפסקו הדינים אח"כ ובכפסק אם נפסקו הדינים כגון שנאבד וכזמה אין להחיר כ"ל בהם"מ ואם שמרה יודע בנמנא שאינו בקי לבחק הדינים אם נפסקו לא לא אסור אפי' בהם"מ ובנפסק אם סי' הנשמה מבריאה לא אח"כ הנה אם חזרו שנפסקו הדינים בנה"ה טריפה מכח ממ"ל דהא אין לא נקיאים בטיבל דינים אבל אם לא נפסקו הדינים כבר אפי' בנה הפ"ם ואם הטרה בקי לבחק אם סי' זה שנעשה מבריאה לא אח"כ לא בספ"ם

(לא) בבהמה (לב) "בין בעוף (לג) והוא (ג) דאיעבול (פי' (לד) שנקט) נביבה (לה) והם הזחרות (לו) שבעצם הכף שור בשם אבי הר"ם ולכן אמר הרמב"ם הכף ולא הזחרות הכף ולא הזחרות

באר

(ב) דלשכל. וכ"ל לשכר מדינא שמשה ירך אבי' בהבהמה ולא לשבק ולא לשכל ביבה אמי"ם מדינא. וכמ"ל הסמ"ג עלו ומסקן דלא מיקרי אלא כדלשכל ביבה (ולפ"ז אף מדינא לא לשכל ביבה) (ולפ"ז אף

ודרכי

חוקה והסמן להבחין אם הוא מבריאה לו לא אם יש נמקום הסמוך שרשות בעצם הוא פי' שבחלו בסמוך מח"כ עכה"ד וע' בדע"ת מ"ק מ' מ"ם בזה והעלה לדינא דבסמוך הרגל מבריאה דאם נמקום תניד הקמן אמי' אם שיחות שלמים יש לאסור אמי' בהם"ם אם אם תניד הקמן אלם לו לו לסקל בהם"ם אף בנמצאו הטיחות שיי"ם: (לא) בבהמה עפת"ם סוף פ"ק ד' מ"ם מתני' ח"ם בבהמה שרוקה ל' גבוה מחברתה וכו' וע' בכנה"ג בהגהת כ"י אות כ"ד אב' שיחות ומיכר בחדי הבהמה אם בוקעת ואמצעת שף מחוכתא אפי' שלשלת אחא לו אות כמשם יותר מן הסמי מיי"ם ובכש"ם שערי נדק חיו"ד סי' ע"ל מ"ם בסמין זה וכ' שם הרב המגיד ריי"ל דאחה"ם לא הקיל בזה רק אם יוקר ל' הוא כחיקשי והבאי הוא גבוה מעלה מחמ"ל בהשוך דל' הוא כהיקשי והב' הוא מעוך מחבירתה יש לחם לשמשה והוא ז"ל כ' דגם בכה"נ י"ל ולאן חמם עיי"ם וע' בש"ח לחמ דרק אחדשות חו"ד סוף סי' כ"ע מ"ם בדברי הכה"נ הל"ל וכ' דים לומר בבהמה הלעגת ואפק אם הבוקעת ואמצעת שף מחוכתא לו לא ולאם רואין שאחו אלו אינה כאים יותר אבל בבהמה אינה הולכת ומהכרתם והיא בריאה ושמינה ואינה מחמוטה והולכת בטוב לרשות בשמחת בשמחת כשאר בהמות רק שלעגת יש לאי' ולא שף אמנם נדינא כ' ולאן לפעוך על זה להחיר הבשר רק לפמין כ' שם לגרף גם דברי הכה"נ בזה עיי"ם וע' בחק"מ ס"ק נ' אב' דלף אלא מחא שם רישות ושיטי בשיטה הבוקעת מחוכתא רק אביר מבחון במקום הבוקעת דלאמת שם רישות ושיטי במקום הזה שיטל בו לו מריפה חז אף שאינה לעגת כלל גריכה בדיקה וכ"ם בלעגות ואם לא בדק כלל יש לאסור אף בדיעבד עיי"ם וע' לעיל רים סי' ל"ע וע' בד"ק ס"ק ד' ובמק"מ מקו' אב' דאף אם נמצא מכה אמוקה בראש הבהמה אם לא נראה שם נגבהת בראש הבהמה ואין שם רישות אחרת והולכת יפה אין לאסור דהמכה לא הי סי' דקף ומסתמא לא אף עיי"ם וע' מה בש"ח בגין שלם חו"ד סי' כ"ה סוב ראיתי בכסקים של תגלון מ' ליב בעלין ז"ל אבד"ק קאסטל כת"י סי' כ"ז שבא שובדא לפני בקולית של הרעולת שה' נבוה מחבירו ומשה הרבה ובדק אחריו ולא מצא בו לא שמשה ולא מעכל הגיבן ונם לא נראה שם שום שבר והבשר עכ"ד (לב) בין כ' בלבו"ם שם סוף סמי' ל' בהמה הלעגת מחתת שבמסמן הקולית מחוכתא מוחר לאכרה לגברי דממ"ל כל זמן שלא נרפאה מריפה מיכר ולכה לאיתם שיכרהה לשרגל וכי תרפאה לו אחור לחכשיר עיי"ם וע' בם' דברי יוסף סי' ל"ע שהבית עליו בזה ואחר לשכרה לגברי עיי"ם וכן ראיתי בכת"י לח"ח שהרבה להביב ע"ד בלבו"ם בזה דכיון דשכ"ם זה בחר הוא דאין להחיר בחר ומהרכה אלא ע"י בדיקה הגיבן חוקה וכמו שבמסמן מדברי הבטי' סי' כ' ל"ע דכל קומב פלשלו סדב ואלך שם רק לגבן אם בכה"נ אנחנו בקאין בחיעבל ניבן ושאם מדברי דשכ"ם בעי בדיקה וכן מבואר להיא בסימי הסמר שם וכן מסמע מדברי הכנסי יוגה דאין להחיר בזה אלא ע"י בדיקה בגיבן חוקה וא"כ ראחר לשכרה לגברי בדיקה בדיעבד יתכרהה לשרגל אחר שהרפאה ולא יהי' מיכר ויאכלנה בלי בדיקה עכה"ד: (לג) והוא כ' בלבו"ם סי' ל' סמי' ב' ס"ק ד' בוקע דאמת דשם מחוכתא הביע שילא לגברי מחוך האחיתה אף אם הוחר הבוכנת לאחיתה בדיי אם לא מעלמה אפי' הוה ומרפאה מריפה דכל שנרפאה לא מיהבשרה אח"כ נמה שנרפאה אף כשיר יבי"ח עיי"ם וכ' שם בחה"ב אות ח' וכ"ז הא כשחבא בחלי שילא לגברי מחוכתא אבל אם לא תעיגן בחלי שילא לגברי מחוכתא רק שהא סכק מהני כשחבה ומרפאה דמה רמי' שלא יהא מחוכתא ונם לא מחמלו ביבי' ועיי"ם עוד בסמי' ל' דין כ' ל"ח וכ"ב אב' בהמה הלעגת על ריכה וכיכר בחי' שבוקעת דאמת בהם"ם כדיב ואם אח"כ חזרה ומרפאה הוב לאיה לעגת ואלאן שבוכנת הוא מחוברת הוך האחיתה והולכת מדרך כל הבהמות בשרה ואינה גריכה בדיקה לאח"ם כלל ולא עוד אלא אפי' אם בדקה אח"ם ולאה שנסמן ביבי' לא לא מחמלו בשרה עיי"ם וע' בגה"ק אות ד' ומק"מ אות ב' לעיל רים סי' ל"ע והעלה שם שהמיר לעמשה דכל אחו פעם ל' מחמקומה אין לחמיה עד דבדק בגיבן ולאה אלא מחמלו אבל בשלא בדק לא מהני מה שבחבר אח"כ רק דבכה"נ שמכין על בדיקתו דלא מחמלו מעלמה בלא העלם ע"כ יש לחמיר אפי' בהם"ם בדבו מי אי הפרחים וכל שבחמלו ל' מהם הי בריפה מבבן אלגמא שבה מבלבלו שבה

ודרכי יוסף סי' ל"ע וע' בם' בכמי יוסה מ"ם בסמין זה ומבואר מדברי דלאם לא נפסקו מיכן אלה יש לאסור בחר ומרפאה אפי' בבהמה שבחמיר אתמ"ל בבהמה אף בשלא מחמלו מיכן הוא בחלו אחר ומרפאה מעשה דלאן אם בקאלן לבחרן לאיה נקרא מחמלו מבל"ב בבחר מדקה הרגל לבקשו ומרפאה הרי נרלה דלא נחמלו מיכן דאלו מחמלו ביבי' לא חוזה לבעות שהיה עיי"ם וע' בדע"ת ס"ק כ"ב מ"ם בדברי אלחדוים הל"ל ולדינא הנלה דאפי' הבוכנת לגברי מחחר וחזרה ומרפאה ואלאן שבוכנת הוא בחמ לפמיר בהוך האחיתה אפי' נפסקו מיכן אלא מחמלו אפי' הנלה עיי' הנלה יש לחקל אם כי לאפי' אם נחמלו אם לא נחמלו בביחר שבחמיר יבבה אם לא נחמלו אם לא נחמלו בלי לאלה בלא בדיקה ואלאה הבוכנת אם אם לא מחמלו אם לא נחמלו אם לא נחמלו אם לא נ

(לו) רק משום גחזן קיים כבר מדינא (רשב"ם בתשובתו ובחידושיו) אך י"ל (לח) דאין לנו בקיאין בשחיטת ניביא (ד) לכן (לט) יש (מ) לאסור

פתחי תשובה

(ד) לכן יש לאסור כל שחוטה יכן פירן בתשובת שנות יעקב מ"ב סימן כ"ט בלחד שקבה בכתם ושיפה סולכת ביתר ולא מיכר בה כישיחה כלל לא בחיה ולא לחתר שחיטה אך אחיכ בלר שני יהודים ואמרו שסם לאי שהכתם היפה טולמת קבה ואמר לסם סמוכר שסיכן שפל מהקבריה הם שיא שחוטה והשיב לאף יודעי כל שביבי נאמן לאסור סיטו במידי דודלי קיים ליה ובקי בה בחבריה שמחמיה שהין הכל יודעין מה שבאמים דמה שאחר המוכר כן הוא רק שב דבר האומר מכת שרלה שטלא אומר דשף מדיעת דש"ם מיט נאמר אלא דוקא דאיסטול ביניה ואף לדעת מקלת שוטקים שמיבן אכ"ש איסטק ביניה ואף לאלן דמחמיר היינו היכא שבכתם היא שחוטה יכן דאיכא אלא לא שחוטה אלא אם כן מדיעין דכיון שבאלו לאיסור דסדרא לכרישותם אין טרך לבקיאות ואף אם כו שי בדים מביחים שבחתם פ"ה סיכן מדוכתיה כיון שחוטה לאיסור ולולי לא איסטק ולא מקרעינן דכיון שבאלו לכרישותם אין טרך לבקיאות דיכן לאלו איסטק לא איסטל לא כי הכל בדיא בדיא וכ"ש שבאמר אם כן אמר מחלכת ביתר גם אמר שחוטה לכן שבאמר כבריה אכן אם טרא לבאל שבכתם זה איסטק ואמר מבאמרה שאיכן בדיקה ומבר ולא בדק לאי לקרקע פ"ש ומיין בתשובת מו"י סימן קמ"ח סרה בגדון כה לאיסור ואמר אלי וכתב שיר בשנות יעקב שם בכתם שבאבקה בתרגיה האחרונים ובשמה מגרת בתגלה אחת שבאלרת לשל מי' נ"ב כ"ש בכתם שבאלרת בגיים אין מוקמין מי כה מבבה בכתה דוקא אלא נודע שבאלה אף מ"ב דבתם לבנין אפיקתא הוא בהדיה קאי ומכיון דבאלה מתם אינ לאפיקתא בהוא אינה נולדת כך בגל אחת שבאבקה לא אין לאוה לאפיקתא בהוא מ"מ כיון דאיכא ריאשתא לאבאי שבאלה בבבה בבבה ובאבקה איכא בגלים לדבר דבגל שבאבקה מבאה בבבה ביכך אך ד מ"ב [ומיין בתשובת מבבה בשיר סימן ל"י בבנין בכתם שביכבה אחת בגוטה מתגרשה וביא לאיסור אבר ולא בדק לאי לקרקע פ"ש ומיין בתשובת מו"י סימן קמ"ח סרה בגדון כה לאיסור ואמר אלי

תשובה

ד"ה ולולי מריפה מי"ם וכ"כ בגב"ש שם דין מ"ו לדינא מי"ם וע' מה בש"ח שבבן סלכה חו"ד ס' ע"ו וכש"ח מיס חיים חו"ד ס' כ' וכש"ח מושל"ד מגיגת סי' קל"ו בארכיתא ומי"ם שוד בגב"ם מדן מ"ו ולהלאה שכ' דאם שביהם לא מהבלו רק שאחר מיהם שבפק לא בהבל בהפ"ם מבוש דהי פ"ם ואם בדק הירידות ולולה שלא שבפק ולא מהבלו ולאבד ולא בדק הגיד הקטן שהוא הכיב לדעת הרי"ם הגיבים לדעת הרמב"ם והש"ע מריפה ואיכא דבדק הירידות ולולה שבפק ולא מהבלו ולא בדק הגיד הרק י"ל שהוא אסור ומ"מ המקיל לא הפסד מי"ם ובכתי"ם מהש"ל מבארשא הל"ל בבאורו להב"ם מפ"ק ל"ב עד פ"ק ל"ח ולאיכי שהעלה בלאחות ולולה שבאיהם לא בשבפק לא בהבל בהפ"ם ולאבד ולא בדק הירידות בהם לא אפי' בהלא בדק לאו בהבל בהפ"ם ולא בדק הגיד הקטן ולאבד ולא בדק הירידות ולולה שבפק ולא מהבלו ולא בדק הגיד הרק ל"ל שהוא אסור ומ"מ המקיל לא הפסד מי"ם ובכתי"ם מבארשא הל"ל בבאורו להב"ם מפ"ק ל"ב עד פ"ק ל"ח ולאיכי שהעלה בלאחות ולולה שבפק ולא מהבלו ולא בדק הירידות בהם לא אפי' בהלא בדק לאו בהבל בהפ"ם ולא בדק הגיד הקטן ולאבד ולא בדק הגיד הרק הו

(מא) כל (מב). שטופת יד (ג) (ה) שמא (מג) אשכול ביציו (מד) וכן (מה) אם

באר היטב

וסומא נ"כ נכ"נ דף קפ"ג) (ג) שמא כ' הש"ך בשם מהרש"ל דיש לחוש אם שמא אם לא אזן שלא
נפסקו ביציו ומדברי רמ"א לא מלאה כן וכן דעת הב"ח ולפיכ לא נפסק מרישה (וכר"ח
כ' כרש"ל דלא לא אפשר ולפי לא מיעטל ביציו ועיין כ"ג דף קפ"ב) כתב בתשת מהר"ק
אמנם אם מלא שמשה לאחר שחיטה ולא ידוע אם לאחר שחיטה או קודם שחיטה כגירה
דולפי בשעה משעמת כו' לא מיעטל ביציו ובלבד שידוע שלא היתה משעה בשעה שחוטה לשחוט
הוחם בדלא שלא היה שמש בשעה שחוטה לשחוט מריפה ולא אמרי דהוי ס"ם אפר קודם

דרכי

אלא שידוע שבשעת קודם גמר שחיטה ואם היתה טלעת בחי' אף שחלו בשרוגות
אף שידוע שלא בשעת מד מסוך לשחיטה ואח"כ נמלא שטוע ונפסק אם בשעת
קודם שחיטה או לאחר"ם יש לרחמיר בלא הפ"ם אבל בהפ"ם כשנראה לשחיטה
דליכא חשש עיטול לו לחקל אבל בידוע שבשעת קודם גמר שחיטה אפי' בשחיטת
שלם לשחוט יש לאסור בכה"ג אפי' בהפ"ם עיי"ש ובשפ"ד ס"ק ו' שכ' דבדין זה
דמלא שטוע ואח"כ לא קודם שחיטה לא לאח"ם אין חלוק בין בשעה לשוף עיי"ש
(מא) כל שטוטת ירך עבלה"ש מ"ם מהש"ך דבשעה טועמת כו בהלא לא
נתעבל אך בנמנת יעקב כלל פ"ו ס"ק י"ב ליד להחמיר בזה דעכ"פ מידי ספק
לאסור לא נפקא עיי"ש ובשפ"ד ס"ק ד' שהביא דבריהם ובריש בל"ע לדינא עיי"ש
ובעב"ש סי' ב' שפסק להחמיר בזה כהמגמ"י רק לענין זה קל הוא דמהני בדיקת
הרבין כשמלאן שלימים דבכה"ג בקילון נם אם בבדיקת הרבים אפי' שלא בהפ"ם
אם יש לו דין חיפוי כהה ואכ' נפסק מ' מהרבים אם הבי שלם כל שבמיכם
לא נתעבלו כשר אף בלי הפ"מ ואם בדק הרבים ורואה שלא נתעבלו ולא נפסקו
ונאבד ולא בדק הגיד הדק כשר אפי' שלא בהפ"מ אבל בנפסקו שבים אף שלא
נתעבלו מריפה אכ' ברפ"מ עיי"ש וע' במק"מ ס"ק י"ב ומה שפלפל בזה והכריע
לדינא דכשראה שנפסקו הרבין אז בשעת הבחינה שקדם הבחינה ממש אז
שעכ"פ הי' הבחינה אז באופן שבודאי לגרום נם פסיקה הרבין אז יש לחקל
בהפ"מ דבשעה טועמת כו' לא חיישינ לעיטול ואם לא ידע שקודם הבחינה לא
היו הרבין נפסקים ולא הי' סיבה אז בשעת הבחינה לגרום פסיקת הרבין אז
יש להחיר אפי' ברכ"מ וחיישינ שמא כשר נפסקו ונתעבלו ואח"כ נחמש וחה נרם
ההשמעה אמנם אם נלבד ונפסק אם נפסקו הרבים לא נלא יש לבטיר בהפ"מ
ואולי נם בנמנת"י יודה לזה עיי"ש וכ' בלב"ש סי' ב' סעי' ב' דכ"ז הוא רק בלא
נמנע לגמרי רק מרחם מעט בתוך הבחינה אבל בשנמנע לגמרי הייט שלא
הבוכנא טולה מתוך הבחינה חמור עפי דבזה אפי' ידעינ שבחיט ביד הבוחנ
סמוך לשחיטה מחיים חמור דיה' כלל בנמנע זמן רב לכמי הבחינה דבכה"ג
מריפה אפי' בלא מיעטל ביצי' עיי"ש וע' בש"ח שלולת שלם קמא סי' כ' בחמלא
ההבו' מ"ם בענין זה (מב) שטוטת ירך ע' בש"ח סוד סלבן סי' מ"ח מ"ם
לענין קליף שבף מחוכתא ופפק לא מיעטל ביצי' אם מהני יב"ח והעלה לחקל
עיי"ש ובעש"ח נוד אדי יהודה סי' ל"ה שבסכים עמו לדינא עיי"ש אמנם במק"מ
ס"ק י"ג ובנה"ק שה כ' בסק דלא מהני לזה יב"ח אף שבתבר אח"כ עיי"ש וע'
בש"ח בין שלם חו"ד סי' כ"ו וע' בדע"מ ס"ק י"ח שכ' דבלירוף לדרים אחרים
יש לסמוך על הטור אבן ואבור אדי' יהודה הל"ל לחקל עיי"ש
ועיין בש"ח דרע יאחק סי' מ"ח שבחלל בבהמה שלעה ברגלה י"ד חדשים ובחמה
והבנה חוך הבוקה הלמרת שלא בפני הרחם ומלא הרבין משכלים ולא
ידע אם נמנע וכ' דלכאדה י"ל דכיון דחיתה יב"ח לרבא חזקה שלא נשמה קודם
יב"ח ושוב מוקמינ לה לחזקה הנוף דנם אח"כ לא נמנע לדינא כ' דכיון
דהסר"ח מסריף אף בעיטל לבד י"ל דבכה"ג לכ"מ יש לאסור ות"ל בהפ"מ ל"ש
לעשה עיי"ש וע' בדע"מ שם מ"ם להבינ על הדע יאחק בזה והעלה לדינא דאם
סיהה טלעת ברגלה יוצר מיב"ח ובחמה ומלא הרבין משכלין ולא ידע אם
נמנע אם אין ברבוקין על הבוכנא יש לחקל בהפ"מ וכן בחיתה אחר זמן שלא
סיהה טלעת כלל מוקמינ לחזקה הנוף ואולין הבחנה בשעה שלאש חחלת הלעיה
אלו רשותא דשטיה אפי' בשנמלא שטוע לאח"ם אמנם לענין האב אין לחקל
ויש לאסור האב אל כל שעת הלעיה אפי' בהפ"מ בכה"ג שנמלא שטוע לאח"ם לא
שנמלא ברשותן בבוכנא עיי"ש. (מב) אשכול ביצי' עמה"ם מ"ם מהש"ב
ובהפ"מ יש לסמוך על בקיאות אלו ובלב"ש סי' מ' דין ב' ובפרישה שם ד'
וש"ח בשמם ולא נפסקו הרבין אבל אם נפסקו הרבין אף בהפ"מ אין לסמוך
אבקיאותיו בזה וע' בדע"מ ס"ק י"ג מ"ם בענין זה ובשלה דע"מ בהפ"מ יש
לסמוך אבקיאותיו לא לפי דלאת עיר הטורה ליכת בהרבין שם מיטל אף בשמם
ונפסקו הרבין עיי"ש שוב דלאחר בהפמ"ם מהה"ג מבלא"ת הל"ל בשבר הטשרה

פתחי תשובה

מילכתמיה בנהוה ולין כאן מקום ספק לטריפות כלל ואפי' בדיקה אינ צריך ב"ב] (ר) בחת
לאיסטל ענה"מ ועיין בתשובת מדע ביהודה מביעת חלק יו"ד סוף סימן י"ח שבתחל שם
אם לסמוך על הש"ל ופכ"מ בלא אפשר מיכים לסמוך על בקיאות שלנו שלא נתעבלו והשיב
לדעתו דבהפסד מרובה נם הרמ"א מודה בזה פ"מ ואחי יזדע מה מידע בזה הלא הרי"ל

תשובה

פרק י"ב ובביאורו להלב"ם שם ס"ק ח' שמהר נ"כ לחקל בזה והעלה דהסוחר
לחקל בהפ"מ בלילה שעה"ח וגם אדר נדול לסמוך אבדיקתיהו אף בנפסקו
הרבין אם החזרה בקי ורואה שאין בהם שום עיטול אין לנשר בו ואף כשים שם
לא זה שיטי מראה מהני בדיקה כנ"ל אך כ"ז הוא רק בשיטי מראה לאור הכל
אם הי' שם לאזה רשותא בהרבין אין לחקל ולסוחר אל בדיקתיהו בבדיקה עיטול
אפי' בהפ"מ מכה"ר.

ועיין בשפ"ד ס"ק ו' ומבואר מדבריו דבכ"מ דמהני בדיקה לדיון יש לחקל נם
בשוף קטן לסוחר על בדיקתיהו עיי"ש והנה בד"ק ס"ק ח' מראה דעתו
דבשוף הקטן אפי' בהפ"מ אין לסמוך אבדיקתיהו דאח"כ בבדיקה ביבן השוף קטן
עיי"ש וכן הבין המק"מ ס"ק י"ש עיי"ש אבל בדע"מ ס"ק כ"ג כ' דנם הש"ק לא
החזיר בשוף רק שלא בהפ"מ עיי"ש וכן ראיתי בהכס"ר הג"ל שכ' בכשרות דכבל
דיומים אלו דמהני בדיקה לדיון אין לחלק בזה בין בהיתה לשוף. (מד) וכן אם
נשבר ע' בתירת יקותיאל ס"ק ג' שכ' דכיון שדין זה הוא תפיר"ת בעלמא ולא
נמלא בשום ראשון מהראשונים וגם הא"ה לא כתב לחמיר בזה רק מלר מרא
ע"כ מראה דבנשבר אם ראוין שלא נפסקו הרבין כלל ואין בהם שום רשותא
ושיטי מראה יש להקל אף בלא הפ"מ עיי"ש וע' בדע"מ ס"ק י"ח שריבא דבריו
לדינא ופיים אלא דבלא"ה יש לאסור בזה מלד שבירת העצם בלא הפ"מ כמש"ל
סעי' ה' אבן בנקבר שאפי"ו לא בשב"ח ובלם בלי נקב כלל אף בנקבר בשאי"
יש להקל נם בזה אף בלא הפ"מ עיי"ש (מה) אם נשבר סמוך לגוף ע'
בלב"ם סי' מ' סעי' נ' וסעי' ה' ובמהד"ב שם ע' שכ' דבנשבר סמוך לגוף ולה
מקבר לא שמקבר שבשי"ו אסור אפי' בהפ"מ דהוי תרי קולי ולא מקלינ כ' קולי
בהפ"מ וכ' דאפי' בדקו הרבים ורם שלימים ויפים וגם עו"ב שלימים בלי שום
נקב וגם דבוקים לעלם ואחר דיני חיפוי אך כ' בלב"ם שם דמ"מ בהפ"מ וסבורה
מלה ביהר וכה"ג יש להחיר ע"י בדיקה הרבים שלא נפסקו ולא נתעבלו אם
רלו קרוב לשחיטה מהבש"ב שלימים בלי שום נקב ובלי שום לקחתא וחייט אבי'
שיטי מראה מבני לקחתא ולא אפי' לאום דבוקים לעלם וגם שאר דיני חיפוי אין
בהם כשר בהפ"מ ובשורת מלה כנ"ל אבל מה שרלא פעם ל' שהבש"ב שלם
ואח"כ בזמן רב שחוזה מריפה משום הלאכה לאיתם שבש"ו שורסת המיד ברגלי
מחקלק אח"כ הטור ובשר אבל אם חסר ל' מלאו התגלים כגון אם לא בדקו
בחיבין לא שבדקו ולאה שנפסקו ולא נתעבלו לא לף שבדק הרבין שלא בדק
בשב"ב אם הוא שלם לא שבדק ולאה שם נקב בשר לבד לא בשבר לבד אפי' אם
שאר הטו"ב יש בהם דין חיפוי בכל זה מריפה בכל ענין אפי' בהפ"מ וסבורה
מלה יהד וכן אם יש לקחתא בשבר לבד אבל לקחתא בשבר לבד לא חיט מיזק וכ' אח"כ
מה שאמרתי שאם נפסקו הרבין אף שלא נתעבלו מריפה אף בהפ"מ ושבורה"מ הייט
חזקה אם נפסקו הרבין ונם הגיד הדק אבל אם ל' מהם נפסק לא זה לא זה
הבינם לא נתעבלו דיום כגון נפסקו כלל ומרי בהפ"מ ושבורה מלה ולענין מש"ל
דבלא בדק הרבין אסור אף בהפ"מ ושבור"מ הייט מי חזקה כשלא בדק לא
הרבין ולא הגיד הדק אבל אם בדק ל' מהם לא זה לא זה ונאבד ולא בדק
הבי מרי בהפ"מ ושבור"מ אך אם בדק ל' מהם ולאה שנפסק ולא נתעבל ונאבד
ולא בדק הבי בהלא ולאי אסור אף בהפ"מ ושבור"מ ולא תשבפיפה הייטי אומר
בנשבר סמוך לגוף וש"ב שלם בלי נקב ובדק הרבין ולאה שנתעבלו ובדק הגיד
הדק ולאה שהוא שלם ויפה ובשר בהפ"מ ושבור"מ אלא תשבפיפה לחקל כ"ב
ותלילה לסמוך ע"י לאן אם בדק הגיד הדק ולאה שנתעבל ושוב בדק הרבין
ואם שלימים ויפים לא נתקל בהפ"מ ושבור"מ אין לנשר בו ולכן מוב אלא לבחון
בחחלה רק הרבין ובנשבר שלימים ויפים לא יבדוק יותר ובשרבין נתעבלו
יסרוף מיד ואם ראה שהרבין נפסקו ולא נתעבלו לא יבחק הגיד הדק שבהיה'
שלם ויפה יהי' כשר עכ"ד עיי"ש ובמק"מ ס"ק כ' ובש"ח דע יאחק סי' ה'
אבנם בנוף הדין שהאלים הלב"ם דבנשבר סמוך לגוף ולא מקבר אלא לאסור אפי'
בהפ"מ אפי' כשהרבים הם שלמים ע' בהתשת אמ"ר בדוק סוף סי' זה

שכ

יורה דעה סעיף נה ב הלכות טריפות

(מז) (ו) מצבר (מז) מסמך לגוף (מח) לף מל מי (ז) (מט) זחור (נ) ונקבר (ד) (נא) מיסב (נב) מריסה (נג) שמא לשטבל ניביה (נד) ומשפרין (נה) מרגא

פתחי תשובה

כתב כן בשרתם בסף הכרמי (ו) מצבר מסמך לגוף כו' מיין בשו"ת בתי כהונה סימן י"ח שהאריך בזה ומסקה דספו"ש ומסתמא ז"ל מיירו בדלא ידע לו לף לו לא כגון שמצאתה ביד קטן ואין מגיד אם היתה שמושה לו מאוכה כמשפט מ"ו כתבו דמיירי שמא מחמת הבגדים לאיסור ניביה ולאיסור לא אמיטל קבוב מהבר הקף ומי מסק מקבוב נדחף אבל אם מצבר מסמך לגוף ואחיז דלא לף לא מיבמיל לגבנבת דבוחה דאיה לבו דאפילו בנבקת לו לאיסור ניביה ולא לף לא מדליה לאיסור ובלים בנסמך ומיבמ לו מחיבן דקף ומיבמ לאיסור ס"ק י"ח ובנה"מ על מרב מהרי"ם ז"ל סק"ו) שמ"ל דדיה בשמעם אפ"ה בבצר מלא מדליה לאיסור לא מחיבן לגבנבת לגוף ומיבמ לו מחיבן דקף ומיבמ לאיסור מלא לאחר שחיטה כגון שנמצא שהנאה לגמרא לא היתה שמושה מרמי לרשותה אפילו לו לא לאיסור לא בנבקת ולא בנמקם בבצר אפ"ה יש לאסור ס"ק (ו) שחור ונקבר מיין בשמעם מרע ביפודה מלק י"ל סימן כ' מל דבר שוף מצבר בנמס הקליים מסמך לגוף ואחר ונקבר ונמלח עם מוד שר שיפום יחד כי לא הרגיש בצבר עד אחר הבליחה והדמה ובתב דבין הבצר הרגל ואחר ונקבר ונמלח ובנמקם מדובה הרמ"א מחיבו ואפילו מלא נמקם בבצר מל"ם לדעת הבמחבר בסימן לי"ז סמיף י"ל בנקבר גם בלן מיש ויש מוב בדה יש לסמיר מה שמלה שמו בקליפה אפילו הוא שמן ואם מבטל אחי"ל בלא קליפה בדשבר לא אסור ושבר לבלוא אם לא בלבה מלק י"ל סימן כ'

תשובה

בהס"מ מ"ש: (מז) מסמך לגוף עפת"ם מה שכ' מהבמ' בתי כהונה דבידע בבחור הלא שף לף מצבר מסמך לגוף ובבבר ובנמ"ל ס"ק ה' שכ' דהבבר מסמך לגוף הוא נוסי' הוה בבמחבר ומ"ש שד בבמ"ק שפח"ו ומבלב"ם בבמחבר אות י' ובחורת יקחומל ס"ק ג' ובנה"ק סי' נ"ג אות כ' ובמק"מ ס"ק י"ד מ"ם בזה וש' בהע"מ ס"ק י"ג שהעלה דבבבר הבמחבר הבלה מסמך לגוף אם מכ"ם לאם הבבבמה אלם יש לחקל בהס"מ לף שבמחבר אינים כל שלפי דאות מיני הבחרה ליבמ מיסל בבחבים לף שבמחבר אינו בקי בזה ואם מחבר בחב קדם שבחב הלאסר אסי' הוא מהבי"ל יש לחקל בבסי"ב אסי' שלא בהס"מ מ"ש: (מח) אע"פ שחור ונקשר ע' בלב"ם לקבל סי' ז' סבי' מ' ס"ק מ' מכ' הבבר הבוכמ לא מבמי אסי' בהס"מ מה שחור ונקבר שבמי"ל כיון שהי' הבמחבר בדבר שבירה אילו מלי לבקבר לף בשלעסל ניבי' לבן בכל ענין מריסה מי"ם ומ' מקל"מ ס"ק מ"ם בזה (מט) שחור ונקשר עפת"ם מ"ם מהבי"ב דלף לבמל"ד לאסר בחור ונקבר מ"ם לא הי מלא מסק לאסר ובבמ"ד לבבל סי' נ"ג ס"ק ו' ובבבי"ם בבמחבר אות ו' ובבמרס סי' מ' סבי' מ' ס"ק מ' ובבבי"ם אבלה חוב חי"ד סי' ד': (נ) ונקשר עבל"ם סי' ז' ס"ק מ' דבבבר מסמך לגוף ובם לאיב שבבמב קיל שפי מבבבר לחר ומהבי בבבמחבר הבמחבר מי"ם ומ' מקל"מ ס"ק י"ז מה שהחמלא עליו בזה (נא) הישב עבהי"ם ומ"ם ולא לחן ע"ל סבי' ה' ומ"ם דלקן הבריבה מלד שבירה הבלם לא שבמל לאיבי עבפ"ד ס"ק ו' ובסוף ס"ק י"ד ובמק"מ ס"ק מ"ו מ"ם בזה (נב) מריסה מריסה זה הבבבר לו בבמב ולא כל הבבבמה מבבבמה שחבר לבבבר דבבבר לא מיבמיק בבמב יבבבמ עד שלא יהי' מיבי' בב"ם סי' מ' סבי' ב' דין ה' וסבי' נ' דין י"ד: (נג) שבא אישבול ניבי' כ' בב"ם לם לבבה בבבבי הבלבן מבלב ג"ל דלף דבבל בבבבר מסמך לגוף לבן כל בבי מומבה דבבבמב בבבמב לאסר בבבבמב ובבבבר בלי בבבבה שהא מבבבמ לאבבל מיבי' לא בבבים בבבבר מסמך לגוף לבבבמ בבבבר מסמך לגוף בבבבים עלם שבבבה מבבבמ לבבבר בבבמב בבבן מבבי' ב' ולבן מבלבים בבבמב בבבן מבבי מבבבבן בבבבר יבבר מבבבמב בבבמ"ל בבבי' ב' ולבן מבלבים בבבמב שבבה בבבבר מבבבמ לבבבלן בבבן מבבי לבבבר לבבבר לבבבר בבבבר לבבבר לבבבר בבבבר בבבבר ב

(נו) מגמגמת (נז) מגפה הנים נדקה (נח) ונשף (ח) הגחל נפ גדלו והקטן נפ קטנו (ककל נאיסור ואיתר אחרון). (נט) ושנ (ס) לאחמיר (סא) נמקום (ס) (סב) אלון (י) אסמר (פ) מר ונה (סג) אם

באר היטב

הרביעית תלוי מלד שבירת העצם אלא מעצם שיש לו איסור ביניה) (ס) מרוגה כתב הש"ך ומלאה דאם רוצה שנעמיק ואינו בקי בטבעלו יש לאסור אף בהסכר מרוגה אבל בעבור שמוך נגוף יש לסלק בהסכר מרוגה (ואם איט יודע אם נפסקו לו לא אין לסת ר מכה ס"ם דהוי ספק הבא מחמת חברון ידיעה ואף בסס"ם יש לאחמיר סר"ח)

גלי שיש בריקה כלל ושמיכין בהס"ת לותר דבעבור שמוך נגוף אין דיש בעצמם כלל ואיין בעצמם אף אם בריקה כלל ואיין בעבור לבטל ערב נפתיחה לדמי מה"ש שלאחיך בזה (י) אסקר מרוגה שבה"ש ואיין בהס"ת אם מלאה בקפק לאפוקי לאפילו שהיה מלאה בגלגל שיש בדיש לבדרו אל אלא מעל בו מעצם אחרון ידיעה כפי מעצמי הס.אם בזה לאפ"ם יש לאחיר שבעבור מרוגה ולענין הבר שמוך נגוף הע"ה דלי לא

פתחי תשובה

שמרגיל ב"ב כיולא בזה שלבה נמעצה והסכים עמו סרב הבחל מסרי בלאפלן ז"ל ושיר בעצם נחלים ס"ם ובקיעו ליה (ח) הבחל לפי גדלו איין בחמ"ל דבשיף הבחל בגן אחר נבלים ס"ם ובקיעו ליה (ט) אלון הס"מ יש להסתפק אין מחמת הסרגיל בזה אם שומעו לבקל בהסכר מרו הס ס"ל דהוי ספק הבא מחמת חברון ידיעה ואף בסס"ם יש לאחיר סר"ח) מכה ס"ם דהוי ספק הבא מחמת חברון ידיעה ואף בסס"ם יש לאחיר סר"ח)

דרכי

רוב הבריות אם אין לשיר אלבע ובערב מ"ם לאחיר אמת לא סי' עו"ב חיפון כדם אין הדם בזה כי הכל יודעין שאם לא סי' עכ"ח כדם כי מרגיתין בבעה תלוה סטלת לא בבעה מליחה וביטל שנשקין בו כמה פעמים וכיון שלא הרגישו בשום רישותא בש"ב אחריב הבדלא סי' שלם מכמון ולא סי' שם רישותא ואמה אם כי מבהיפתא לסקל בעבה בבעבר בלבנון והחלת הבעבר הוא בתוך שיטר אלבע בלא נקבר כלל מ"מ אם נקבר מכ"ם עבר על שבר שאיר יש לסקל אך כל זה אם לא סי' מדע מהרישותא עד לאחר שחיקה ולא מסיע החיקה הבחיקה הוצרה וכדעת הבסברים בפי' ל"ם הבדיעה הגיע מילתא אבל אם מדע הרישותא מדיעה יש לאחיר בזה כיון דלא שיך בחיקה הוצרה ונם יש לומרים דמחיקין מיהשר לאיסור ב"ב אם מדע מהרישותא קודם שחיקה יש לאחריב אף בבה"ג מי"ם. (נו) אצבעות כ' בלבש"ם ס' מ' סמי' ג' דין מ"ר הבישורין הלו בין בגסה ובין בדקה ובוף הייט לבר הבוכנא הבחוב בסוף הלאיסור מי"ם ומ' בדע"ם ס"ק י"ב שכ' לסקל לבהיא לגרף לבישור זה גם הבוכנא בחלבות בלאיסור עד מקום הגיד שבראם הבוכנא מי"ם ומ' בדר"ק ס"ק י"ח שבעה לסקל בזה סכמ"ם שבבר לא יגא לאון אבל בבבר ולא לאון כ' שם לאחיר מי"ם ובמק"מ ס"ק י"ח (נז) בגבה ובו' בדקה כ' בלבש"ם שם ס"ק י"ב ובחחמה לי לאחון ד' לאבעות בגסה וכ' בדקה בגולון מבערין מי"ם ומחמרי אלא הגיה דברי הבפ"ד ס"ק ס' סב' בן לחיות שבחיבן לבער בבחוב לבחל מי"ם ומ' בדע"ם שם בזה וחבעה הבעיקר לחיות הבישר ד' לאבעות בגסה וכ' בדקה יש לבחוד בבבחות אלא בלאבע הבשוך לאבחל לא שם לבער בבחות בבעבר אבר לי מי"ם (ומ"ל בס"ק שלחן) (נח) ובשוף הגחל לפי גדלו עפמ"ם מה שכ' מהבעמ"ל דבשוף הגחל מבערין בבחוב לאבע וכ' ומ' בבפ"ד ס"ק ס' מ"ם בזה ומלבש"ם שם דין י"ב שכ' בזה לחיות בך דבשוף ביבש הוי הבישר בלאבע ובשוף הגחל הוי הבישר ביחבר מבלאבע ובכל לפי גדלו וקטן ממנה ביבשים מי"ם (ומ' לקמן סי' כ"ו סעי' מ' בהג"ה) ומ' בש"ם בגדר הבא חו"ל סי' ו' ז' מ' ומבלא שם שלבחל גחל ממנה שבחוכה שם שם נאון מ' מבאחר אמר בעבין זה בבחלון הל"ל הלריך והבלה דבשוף הוי הבישר פרוח מבלאבע ולא הבחיב"ג ובאל הגיב עליו ובזה לבחוכה מי"ם ומ' בדע"ם שם מ"ם בזה וכ' דבשוף יש לבער כפי ערך לחרך עפמ הקליף ובשוף זה גבר בישר לרבה בבהמה דקה ומי"ם שכ' שבאל מבד לחרך הקליף בעבל ובכבן והוי הבישר ערך שבה לבחל"ל לא שמבה לבבעבמ"ם ובלחוכה הוי לחרך הקליף ג' לא ד' לבחל"ל ובערך ד' לא ה' לבבעבמ"ם ובבר לחוכה ג' ואלו עד ד' לבבעבמ"ם וכן בחבעולים הכל לפי גחל וקטן כן יש לבער בישר הבשוך בגוף חלק רביעי ממנו ולכל הוצר שבי חלק שביעות מי"ם (נט) ושב לחיסור בבקום שאין הפ"ם מבלבה"ם מהבל"ך ולא רוצה שבפסק ואינו בקי בבחבלה יש לאחר אף בבפ"מ ובבפ"ד סקל"ו ומר"ח ס"ק ס' ולבש"ם סי' מ' דין כ' ובבפחבה אות ד' ומ"ם הבלה"ם והבפר"ח ובם בפסק לא בפסק הבינים יש לחמיר עד"ק ס"ק ז' ובמק"מ ס"ק י"ח ומ' בדע"ם ס"ק י"ג מ"ם בזה ובבבה"ם בומ"ר הגיה בקל"ח סי' כ' מ"ם בזה כ' והל' ולא דזה הוא רק לענין גוף הבבר ובין לחמיר דבוש לחיב אינו בקל"ח בפסק ולחיות לבבל לענין הכלים שבבה מעל"ע לאחר שבחמבה בבבה מבבר זה יש לסקל דבר דבוה בפסק בבל הוה הבבר הוי מרבה מ"מ בבלים אין לחבריב רק מדבבן ב"ב הוי בפסק לם הי' מרבה מדבבן לם לא הוי רק בפסק ובבבן ל"ל לענין ובבבן ולא בקלקלן לבו ואין לבו לחמיר כ"ב בזה בבריבות ומ"ם הבלה"ם לבבל בבבבר בבוגר לגוף בן לסקל בבבה"ם ע' בדע"ם שם שבאלה הבבבר כל שבבלר בבל"ם רלם הבוכנא שלם יש לסקל בבבה"ם לא בבבבקר הבינים והבוהרים לבב בלא לם לא מבבלבל ומ' עוד בדע"ה ס"ק י"ח שכ' ומ"ם לן לסקל בבבבר בבוגר לגוף ובבבקר הבינים בלא הבי"ם לבר שלחי"ל ושב"ח לבלא בבבה"ם הקל מי"ם: (ס) לאחיר בבקום שאין הפ"ם. ובבה"ם

תשובה

מ"ם מהבה"ב ומ' בבה"ב הבינים חו"ל סי' כ"ג ומ' בלבש"ם בבבחה לם כ' ו' ובבבה"ם בבבר הבינים סי' ר"ג מ"ם ע"ד הבלבש"ם הבל"ל והבלה הבשרה לבקל בבבה"ם לא בבבבר בלא בריקה הבינים לין מחחין לבבה לבבב

(סד) לא (סה) שמע (סו) היך (סז) ואעכול ניביה (יא) כתר: ג ראש עצם הקולית (סח) המחובר לשוק (סט) שניתק
(ע) מבקומו (עא) בשרה אפילו אם איעכול ניביה (עב) (יח) שמרים (עד) חוקה (עה.עו) כשורי (ו) (עז) וכתר
חוסיף (עח) לה (עט) רוחב) (תשובת הרלב"ם סלנ כ' סי' י') ד' אם יש לה ג' רגלים טריפה

פתרון תשובה

לחשוק ולאמר בשמן לא מבקן לאו' בהפסד שמע ים לשמיר ולא ולחי לחשוק לאמר בשמן מדומה ים לשמיר ס"ק (יא) כתר מין אבי חדש שמלק פ"ו ומתרגם ומין מגלן שהגיע מל הפר"ח וכן לחשי בשבר שמרוי בכף כלי שמלק ג"כ מל הפר"ח ומכר שמבקה מבקה לשמיר כדמרי ע"ש מלחיר וכן דעת הפרי מגדים בפר"ר ס"ק ו' ומין בשמעת

תשובה

ה' וגם כל דיני מקבר דשם טריכים גם בבמי' זה כבאחור למקשו ומרפאה מלמעה ודוקה הטוכמת בבאחר כמאר כל בכמות ואם לא מרפאה לעמרי מלמעה לא שהטוכמת מאחר לאחרי ושמתה הטוכמת בחוץ מחוץ לא"ה דין שבריה יש בה וגם דין שמשה ע"י"ם אבל כבר הבאתי לעיל רים ס' ל"ג וכמ' זה (ס"ק כ"ה) מדברי הפוסקים על הב"ם בזה וכן הארים בלם לגיהה אות י"ח וכמ"ש ס"ק כ"ב וגם"ק אות ג' להבית על הב"ם בזה וכ' לגיהה דלקי ביאת לעמרי מחודו כל מהכיון קיימן הי בכלל המשמ עי"ם וכ"כ בדע"ה ס"ק כ"ו לגיהה: (עא) כשרה אבי' בלון הע"מ לב"ם מם מבי' ז' ומשמ (עב) ויש אומרים ע' בלם לגיהה מרקי ז' אל' דלם מלו המשמ ולון בו דין חיסר ומסק לו קדם מדומה בשמע לו לאחי"ם ים להמיר בהפ"ת ומלא בהפ"מ ים להמיר עי"ם: (עג) אומרים. שלב"ם מבי' ז' דין ע' דם חוקה בבשמע לאחר לגיהה אבל בעלר קו שמשה מחמלת בריאה לב"ם מ"ל דין חיסר כלל ובכ"מ כבר עי"ם וע' מה בשי"ם מהר"י מאחר חיי"ל סי' ע"ה: (עד) דוקא כשעו"ב ומסק (עבהי"מ) ומסק"ל ס"ק ל' וס"ק ז' ולב"ם מם מבי' ז' ס"ק ל' ובמחיתו לגיה ל"ג ול"ל אל חיסר מבקה דדיעה ולהמיר עי"ם וע' במקק"מ ס"ק כ"ב מ"ם בזה לגיהה ול' שם שוד בבמ"ב ולב"ם דע"מ כיון דלגיה ב' דשמ בהפ לו בעיק חוסן לכן עכ"מ לון להמיר ולגר בזה שלון לגו בקלון בדין חיסר ובכה"ג כ"מ מדרים ים לגו בקלים עי"ם וע' בדע"ה ס"ק כ"ה: (עה) כשעור ובשר חוסן כ' בלב"ם שם סף מבי' ז' ולקי דקי"ל דשמשה שלגמ ומ מקב בבמ"ב ולבכל חיסר כדם מריפה מ"מ עכ"מ מחבר לגוכרה לבכרי מ"ל הב"ל סף מ' ל' ולבכל דלבכל כמה לדרים לגהיה מחבר לגוכר לבכרי עי"ם וכ' בלם לבכם סף ' ' ומכ"מ לף לו ליבל חיסר מ"ב ומ יב"ם מחבר כין דלא הי מלא מסק מריפה וכלקמן מ' ל' מבי' י"ח ועי"ם בב"ן ובמ"ל ס"ק מ"ח. (עו) כשע"ב חוסן ולם ים בה דין חיסר כדם מחבר לף בלון בפ"מ לבי' בלא חבר ומקבר כלל בב"ם שם ולם לביה סרף ל' ומ' בבשר' זקמי הבי יהמשמ מר"ל מ' ב' ומקק"מ ס"ק כ"ב: (עז) ובשר. מלב"ם שם מ' שלרוך שלא יהא בבשר שם לקהה לו מבמום מבל לם ים לקהה לו מבמום בבשר הי כלא חבר הבשר ומריפה מיהו לם לון שם לקהה לו מבמום רק שיהי מרלה לגו מיק וכל זה בבשר אבל בשר לף שם לקהה לו מבמום לגו מיק וכל שלא חבר הבשר ולא שלם לון לגוכם ומ"ם בבאחרו ס"ק ה' ומ' בב"ה מחבר"ל הגיעת בקומרם לחבון מבון סף ל' שבמלל בגמבמם הבשר שם לף לא בגמבמם לגמרי רק ממש ולאחר שגרדין הבשר שלמלה מלא בבשר שבלל הבלה שלם ויפה וכ' דשמש הבר לגחיל הבשיר הגי בבשר שבביב הבלה לם הלא שלם ויפה בבר ולם הבשר שבמלך לבלם בבמבמם לף לם בבשר שלמלה הלא שלם ויפה מריפה מ"מ ומ' בדע"ה ס"ק כ"ה ובבהמ"ה שם לגי' בהפסמת ס' י"ב שכ' ובם בבמבמה כל בבשר שבמבמם הבשר לחם מבמבמ בחוק הבריה כל שלא בבמבמם לגו מיק כלל דלא"ב דין דשב"ם לף מבמבמ לה הל"ל בשבר ולא יכ' לגשמיה בבשר מ"ם: (עח) אות רובו. מלב"ם בבמי' ז' ובמריה לגו כ"ח ולם ים מקב בבמ"ב לו לגיך שיכ' מכ"ם מ"ב חוסן לגו רובו בכל דיני חיסר ולו בבר לגו' בלא הפ"מ ולם ים מקב בבמר לבר ובבשר שלם בבר לגלב ביה דיני חיסר ולם ים מקב בבשר לבר ובבשר שלם לגיך שיכ' בבשר ובבשר חיסר רוב הקיבה כדיני חיסר בבר לגם ים מקב בבמ"ב ולם מלבר ולא בבדק לם הי' מ"ב מיבון בדה כגון ברלוב בו מקב בלוקן לגיך חיסר ולא בבדק בבר אבל לם הא בדיק לגיך לבבדה ולגו בבדק בדיני חיסר מריפה מ"מ ומ' בהחמי הבלון רבקל"ם ז"ל בל' לחלק בזה ולם לגו חר ומקבר לו ים לגחר בלא בדק לגו' בהפ"מ אבל בבקבר חיסר ים לחלק בהפ"מ לף בלא בדק בלל מ"מ ומבמבה דבריו בלם חיסר בבר לגו לגיה ולגו לגיה לבחיר ים לגחר בלא חר ומקבר: (עט) רובו. כ' בלב"ם שם דין ל"ל בבחה לו שוף שם בו שבחה חלבה ולגבה ומרפאה הבלה בדלב מבחלה בה' בלון בחיר חיסר מקב בבמ"ב ולא ה' חיסר בדיני ים מקבם לבחיר לבחיה אבל לון לחלק ולם לא רלו מבחלה לם ה' חיסר לו לא ים לחלק ולף ולון לא אבל

מרפאה

דרכי

מדרים שם לגחר דכיון שבחלם הי' מדרסם בע"ב שבחמה ג"כ מ"ם ומ' בדע"ה ס"ק מ"ו מ"ם בזה ופסק שם בחי דעת דלון לגחיר בכבה דלעבבל חיי' ולא בחמב לגלא דוקא לם הבבר מבביב הלא ע"כ"ם רובו שלם מ"ם. (סד) לא נשבמב הדרך ואעבבל ניבי' ע' בבל"י ס"ק ז' אל' שבביה לגרי הבקלים ולגלון שרים שבחין מלגלה בחרים רובם בכלם לא בחלם בכם הבבים מ"ם ומ' מוק דלא בחמב ומבבריב כין דבחמב מלגלה מבקים מבבים מ"ם ומ' בבפ"ד ס"ק ו' מה שבחמלא עלון בזה מ"ם ובבשי"ם מומ"ל מבינא מ' ל"ל ומ' בדע"ה ס"ק ו"ם מ"ם ומ' המומ"ל בזה ומ' בדברים לגיל (ס"ק ל"ג). (סה) נשבמב הדרך ע' ע"ד אבא יחמן מ' ס"ו אל' ומדברי הלגחרים בחמב מ"ם בדע"ה ולם לא בחמב הדרך ואעבבל ניבי' בבר מיבי רק בבדום בהלר אלא בחמב הדרך לגבל בבחמן לם בחמב ים לגחר ומים בל"ע מ"ם ומ' בבי"ה חבר לגחרים שם אל' דבל שרולן אלא בחמב לף בבלעמה בבר מ"ם ומ' בבי"ה מומ"ל מבינא מ' ל"ל ומ' בדע"ה ס"ק ו"ם ומ' ל"ל אל' דמה אל' הרמ"ל לגבבר בלעבבל ניבי' ולא בבחמב הדרך הלא רק בלגה בלעמה לגבל חבר לגחרים ל"ל שבחבר בלעבבל ניבי' ל"ל בבלעמה מ' ל"ל ומ' בבי"ה מומ"ל מבינא מ' ל"ל ומ' בבחמב הדרך הלא בבלעמה לגבל חבר לגחרים שם אל' דבל שרולן אלא בחמב לף בבלעמה בבר מ"ם ומ' ל"ל אל' דמה אל' הרמ"ל לגבבר בלעבבל ניבי' ולא בבחמב הדרך הלא בבלעמה לגבל חבר לגחרים ל"ל בבחמב לגחרים ל"ל לגבבר בלעבבל ניבי' בבר מ"ם ומ' בבי"ה חבר לגחרים חיי"ל מ' ל"ל ומ' בבי"ה מומ"ל מבינא מ' ל"ל ומ' בבחמב הדרך הלא בבלעמה לגבל חבר לגחרים ל"ל בבחמב לגחרים ל"ל לגבבר בלעבבל ניבי' בבר מ"ם ומ' ל"ל אל' דמה אל' הרמ

(פ) טריפה (פא) דכל (יב) יחר (י) כגמול דמי (פב) וכאלו חסר רגל א' הוא והוא שהיה זה היחר (פג) מראש (פד) עצם התרתן (פה) ולמעלה: הגה והקפה שם (פו) היחרת יש לה תואר רגל (פז) ושומרת (פח) נמקום פרגלים אבל בלא סכי מיט מקרי יחרת ולא סי רק דלהל וכשר (כ"י בשם מרדכי וכשערים סי' פ"ם) ואם (פט) נגרלה (צ) חסר (צא) רגל מ' (צב) טריפה (נמרא פל"ם) ה כל מקום שאם יחרוך שם

באר היטב

בשמעה אין חילוק בין מ"ש כשר (ובכ"י פסק כ"ש אלו) (י) כגמול סס"ז סמיך מאד בדין זה והקפה הא ק"ל כרש"י דכל יחר וכו' פירשו מלו ניטל הכל לכן נני כ' כבדים אסור ובמחלין שוחר גם לבגרת א ים להחיר בכבד אם היחרת הוא לגמרי מקום מרה וחיחה ובכר אם דסקין בשמיכה ים חיים לחלק בין כבד לרגל אפיל שברגל יש הרבה פיריים ולא בטמא כן בכל הטריפות ומבקרתו לענין הלבה כיון דהאחרונים פסקו לגמרה מל"ב כשר יחרת ברגל וכן מוקבת בס"ע אין לזה מה ומחילה גם בכבד כשר בהיחרת שחרת אבל בקום מרה ומקום חיחה (וסר"ח כ' דיחרת רגל מלרסבה ולמעה ים לחמרוף לף בסמ"ע מיהו אם ברגל אין מגיע לאדון ולוט טולן עוד אם"ם שם ט טרת רגל מיט אלא דלהלי כשר וכשיה וכן אם נמלא מחבר ברגל אבבה אחת יחר ויהיה ט עמה ולישאר לו שלחה שם יבלה וכה שאם וכן כל כיולא בזה ים להבחיר פ"ם) אבל אם נמלא יחרת בכבד אלו ושומר ולוט דבוק לגמרי לחת כיון דלדעה הר"י טריפה ולא נמלא בן הסחרונים שהרו בה להיחר לבד טריפה ובמחל אם היחרת דבוק בשמיכה ודלי

פתחי תשובה

כל שברגל אבל אינ"ל פיתון ז' מ"ם בזה (יב) יחר כגמול דמי [פבגה"מ בשם פ"ל ומיין מתשובת מהרשדם יעקב פיתון ל"ם מ"ם בזה]

דרכי

ברשולה דהא כל דמאבד ולא נבדק כלל כשר מ"מ יש לעמן מ"ם לעיל הדיכא דהטריה לוט בקי לבחוק בדיני חיסי טריפה ובכה"ג שעיל הרפולה מיי"ם. סעיף ד (פ) טריפה שבשו"ת חכם צבי סי' ע"ז דלא הי נבילה מדיים אלא טריפה מיי"ם ומבשו"ת ט"ב קמא חיו"ד סי' ה' בביאור הענין וע' בלב"ם סי' לו מהי' ח' פ"ק ו' והגה"ק שם לו בארוך. (פא) דכל יחר כגמול ע' לב"ם בחחמי דיים ליו"ד פ"ק כ"ו וחמור יחרת מחבר לענין פסק דבחבר מהני יב"ח להחיר פסיקו מבמ"ב בפסק יחרת לא מהני יב"ח וחמור ב"ב לענין חלב והבילים ומיי"ם עוד לחבן פ"ק ל"ב ובש"ח מאות הבא סי' י"ד ובבש"ד סי' ל"ו פ"ק מ"ח ובכי' פ"ו פ"ק ה': (פב) וכאלו חסר רגל א' מבלה"ם מ"ם מיבמ"ו ובבה"ח ועי' בם' בית מאיר מ"ם לבחיב על הבמ"ו ובבה"ח בזה ועי' בשו"ת בבמים רלם ובכבמ הבבסמא סי' ב"ב ובבם"ם פ"ק ה' ולעיל סי' ו' וסי' כ"ד ובבבה"ם סי' ל"ה פ"ק מ"ו ובבסכ"ד לעיל סי' מ"ל פ"ק פ"ו ובבש"ח מבבי"ם חלק מ' סי' י"ל ובם' הורה חיים על חולן דף ל"ח ובלב"ם רים סי' ל"ה ובבש"ח בית אבבים חיו"ד סי' כ' ובבבה"ק לעיל סי' ל"ה מה כ"ם ובכן אחת ז' ובבש"ח מושו"ד הבינה סי' קל"ו מ"ם בארוך מענין זה: (פג) מראש עצם התרתן ולמעלה מבלה"ם ובבש"ח הבבה"ן מ"ב סי' קמ"ב וע' מבי הלבר פ"ק י"ל שמסבים לבסר"ח לבחרוף אבי' בבמחבר לבסה בהלרסבה בבים לחיבת ב' מבקים הים מלרסבה ושק מיי"ם וע' בבה"ק אחת ז' ובמק"ם פ"ק כ"ד שמלבד לבקל בזה בהם"ם שב"ם מיי"ם וב"כ בלם לבינה אחת ב' מיי"ם וע' עוד בסבי הלבר שם שבסבקק אם סי' יחרת בלר מרק הלמלבי בבקם סה"ב וחרבו ובריהו הא בלרסבה הבמבבת עם הרלם לו חולק בחר מקום מחבדו לו אחר חרבו ובחלה לחחיר דלחן זה יחרת רגל אלא כבלחל בעבלמא ובם י"ל דחבי בים מיי"ם וב"כ בדע"ח פ"ק כ"ש לחינא: (פד) עצם ע' בם' מחבר אחר מל הי"ד (מבלחן מ' חד פלבחא ז"ל) בחחבחבי לסי' זה שב' שבעבה בא ליחד בשוף ג' שבמלה בו שיבי בעלם הקליה שלי שבמלה בו ב' אבמחה לו עב ובחבים מחה ולו' דק בלי מחה ובחבי אחבחי מלבמלה ובלבמחה ובחב הי' מקום קלה וכל ב' ידבחו שיים שבבחיבם בבלה בבלם בך בלי שיבי בלל לא בדמחה ולא בלחבה בלחבן שבלחה שבי' בך מבחלה בריהו ובבחיר חולא כיון חבריבי לא שיך בו דין יחר בחבי"ל סי' מ"ו בבחבי יחר ולא"ג דלא בחבי בלא שיבר שיבבן לא לחבבה לן דלא לחבחר שיבר אבבבן רק בבחבי ובבו דלא לחבחר מלה ולא בבחבי ולא בבי בבחבי בבחבי בבח

הרגל היא טריפה אפילו לא נחתך (צג) אלא (צד) נשבר (צה) ויצא לחוץ (צו) אם (צז) אין עור ובשר חופין (צח) רוב עביו ורוב היקפו (צט) טריפה (ק) ואם עור ובשר חופין רוב עביו ורוב היקפו (ח) (קא) כשרה ואם (קב) נפל קצת מהעצם אם יש בעור ובשר לחפות השדר אף אם לא נפל העצם כשרה אבל אם אין בו כדי לחפותו אילו לא נפל אע"פ שיש בו כדי לחפותו עתה טריפה (קג) ואם נשבר (קד) עצם במקום שאינו (קה) נטרף אם נחתך (קו) אם אין עור ובשר חופין את רובו (קז) חבוטה (קח) מותרת

כ מפסה שם רש"ו וכדומה"ם רב שם ל מתרמי ליקחי ומי לפמ"ל רב רמי ומי' לחומרא כרב מפמ שם ם פסקא שכמה דלחמ קמיה דרבא כריב דרב יוסף ומי' ומי' כתלים שם וכ"כ מרבינו נתנאל ומתוס"ם בפ ח מכ"ם ג מסא דרב שם דף ע"ז

באר היטב

שריק לאיסור ומ"ש רמ"א בסי' מ"ג מלא שמקיל בהסכמה מרבינו ולין מלאה לסקל ורש לתמיר מפי' בסמ"ע(ח) כתבה כ' הש"ך אפי' מאחר ולק רוב שביו ורוב

דרכי תשובה

סעיף ה (צג) אלא נשבר עה"ק סוף ס"ק י"ד ד"ה שב' ד"ה לא כתבר רק מקצת עביו אין הכשר יצא לחוץ עי"ש וע' במק"מ שב' אל"מ מ' סומכו רק כיון דכתבר הכשר בחיבורו לא שייך הכשר שמא פסק מ' יצא הכתר לחוץ דרך מקב קטן אבל בכ"מ בשיר' עי"ש הרפן רובו מ' סומכו דבלאן עי"ש הרפן לא רובו אין לאסר אלא בכתבר לב' חלקים אבל כשכתבר מעט מחבריהו כ"מ מדרש דלא בלאן עי"ש הרפן אבל כשכתבר מעט בעצם בגע"מ וב' ד"ל דלא בלאן עי"ש הרפן רובו כתבר דהכרת בריא ופרים בגע"מ וב' ד"ל הא רק כשמכ"ם זה הרעוע שכתבר מרובה הוא שלם ובריא אבל בשרופן שבל שרי הכשר הוא מקולקל כמין כתבר שרופא גורלו ערוך גם בכה"ג שרי עי"ש הרפן לא רובו עי"ש (צד) נשבר עד"ק ס"ק מ' אל' דעפה בעצם כמין רקבון אין בו חשש כתבר ולא לאחר עי"ש (וע"ל בדבריו סי' כ"ז ס"ק מ"ז) (צה) ויצא לחוץ ע' ממרי כלל פ"ו ס"ק מ' שבחקה כ' המחבר ולא לאחר דבכל כתבר הכשר במקום דמרפיף אינו מריפה אלא אם יש תרמי לרשותה שלא הכשר לאחר לאיר הכשר לא אם אינו שב"ח ודרך מקב אבל אם לא בלא יצא לחוץ דרך מקב אבל אם לא בלא יצא לחוץ אבל אם שב"ח ונם אאלו אינו אלא בכתבר לדעת המחבר עי"ש (וע' בפר"ח ס"ק י"ט ובלב"ם בפתיחה סוף אות מ') ובדברים אלו כ' הפר"ח לא לאחר הייט שיחתך משני' חלק הכתבר ולא סי' הבריחה לא לאיר הכשר אע"פ שלא יצא חלק מהכשר לאחר לאיר הכשר כל שהגלה קצת הכתבר לאיר נקרא יצא לאחר הה לא הבחנת לה אלא בריקב ש"ב ונם בחמש חלק הכתבר קצת מחלק המחבר המחו"ל בכלא בחמש ממש ולא מחלק ממקומו אף בחמש מקב נדול בש"ב לן זה בכלל יצא לאחר ולא מבחיק לש"ב כלל עי"ש אבל הלב"ם בפתיחה אות כ"ב הבאה דכל שריקב הש"ב מקרי יצא לאחר ודרך שב חיטי ש"ב מה מדינה חיטי להמחבר עי"ש וע' בחם בגיטה אות ע"ו מה שהאריך בזה ופרים בע"ע ועי"ש בפרים סרף ל' (צו) אם אין עור"ח ע' בב"י אל' מארלב"ד דחקא בחלק שם חיטי לא נטר ולא בכתבר אבל אם הטר שלם כל סביביו אף שהכתבר מחקלקל וחלאן ודרך הטר שהכתבר יצא יחן לכתבר כתבר ואל"ל כלל דיני חיטי דכל דיני חיטי לא לריכין אלא בילא לאיר הכשר אבל בכה"ג אאלן הכתבר יחן לכתבר הדרת בריא וע' בפר"ח ס"ק כ' אל' לדינא דאע"פ שיצא הכתבר יחן לכתבר לנמרי כל שאינו הטר שלם אלא יצא הכתבר לאיר הכשר כתבר עי"ש אמנם בכמה"ג בהבחה ב"ה אות ס"ט וע' כ' לדינא אאלם יצא הכשר לטור הי כיצא לאחר ולא מהני הרחמה טור עי"ש וע' בפרי חדש ס"ק י"ט שהאריך נ"כ לבריא מהשפטים דבעיק הרחיבה הכשר לבד אינו מנין והי כיצא לאחר עי"ש וע' מה בלב"ם בפתיחה סוף אות כ"ב ובלא"ה ס"ק ל"ד ולא"ה ס"ק ע"ד הלב"ם בה בלורך ובל זה מר הדין אמנם מר הסמכא ע' בדבריו לקמן (פ"ק ק"ל) מ"ש בה. (צז) אין שב"ח ע' בם' ערך לחם (להמריק"ם) סוף סמי' ז' אל' דלף כשיצא הכשר לחלל הבהמה כל שאינו יצא לחוץ לאיר הכשר הביא כשב"ח אם חיטו לד כ' שם ולם בכתבר אבל הקליה ולא הכשר לחלל כשר ויקב לכתבר המפרים בין ארוך והנוף רש הכשר שריקב נ"כ הרקבון בם להמריף ולם לא ריקב שר הפרישר שבין ארוך והנוף ליבא לאמתם לאחרי אמר' בם שקבן מר בכתבר הכשר כל שלא נכנס לתוך הכשר לאיר"ם והבינו בימין משה ס"ק ו' וכמלחן נבה ס"ק ב' וע' בדעה"ת ס"ק ל"ה מ"ש בזין זה: (צח) רוב עביו ורוב היקפו שבאה"ע ס"ק ח' מ"ש מהש"ך ולדינן אין ל"ע וכ' ואמנם"ע ס"ק פ' ובלב"ם בפתיחה אות כ"ו אמנם לפי המבואר בלב"ם ואמר אמרי הלחמים בסמה ויש בפי' אלו שרוך דיני חיטי כמו שאמר מרינה בם לא לדינן אל"ל אם אמנם שנל אמנם אלא רוב מלא מ' ומר ואולך אמר הפרי הבשמ ובשמ אמר אמנם לא הי רוב שביו אפי מרוב סיקפו ובמאמר מרבינו בן אמרבה הסיקפ ול' מהיקפו שבריקב כך הא שיאמה הלבב כמו שאמר ריקב זה לא ידלה אם שב"ח אם רוב אל"ל ובלב"ם בפתיחה אות כ"ב ול' בלב"ם ריש אל' ל' ואמנם אינו אמרי אפרשפים בפמן רוב שביו ורוב

עין

סעיף ה (צג) אלא נשבר עה"ק סוף ס"ק י"ד ד"ה שב' ד"ה לא כתבר רק מקצת עביו אין הכשר יצא לחוץ עי"ש וע' במק"מ שב' אל"מ מ' סומכו רק כיון דכתבר הכשר בחיבורו לא שייך הכשר לאחר לאיר הכשר לא אם אינו שב"ח ודרך מקב קטן אבל בכ"מ בשיר' עי"ש הרפן רובו מ' סומכו דבלאן עי"ש הרפן לא רובו אין לאסר אלא בכתבר לב' חלקים אבל כשכתבר מעט מחבריהו כ"מ מדרש דלא בלאן עי"ש הרפן רובו כתבר אבל כשכתבר מעט בעצם בגע"מ וב' ד"ל דלא בלאן עי"ש הרפן רובו כתבר הכשר בחיבורו לא שייך הכשר לאחר לאיר הכשר כל שלא נכנס לתוך הכשר לאיר"ם והבינו בימין משה ס"ק ו' וכמלחן נבה ס"ק ב' וע' בדעה"ת ס"ק ל"ה מ"ש בזין זה: (צח) רוב עביו ורוב היקפו שבאה"ע ס"ק ח' מ"ש מהש"ך ולדינן אין ל"ע וכ' ואמנם"ע ס"ק פ' ובלב"ם בפתיחה אות כ"ו אמנם לפי המבואר בלב"ם ואמר אמרי הלחמים בסמה ויש בפי' אלו שרוך דיני חיטי כמו שאמר מרינה בם לא לדינן אל"ל אם אמנם שנל אמנם אלא רוב מלא מ' ומר ואולך אמר הפרי הבשמ ובשמ אמר אמנם לא הי רוב שביו ורוב הסיקפ ובמאמר מרבינו בן אמרבה הסיקפ ול' מהיקפו שבריקב כך הא שיאמה הלבב כמו שאמר ריקב זה לא ידלה אם שב"ח אם רוב אל"ל ובלב"ם בפתיחה אות כ"ב ול' בלב"ם ריש אל' ל' ואמנם אינו אמרי אפרשפים בפמן רוב שביו ורוב

עין

(קמ) (יג) "והאבר (קי) (יד) אסור (פ) (קיא) מרדבנן (קיב) יצריך לחתוך (קיג) גם מעט מהמותר (י) כשחותך שיטלחט
(קיד) והאבר (קטו) האסור : הגה (קטז) וצריך לחתוך (קיז) קודם

* שם מרגלת ופי' מרבכל ומ"ש נראה משם אבי מן מהי
וכתב הרא"ש דאם יש ספק אולים נקולא ע"ש מ"ל ופי' מרבכל ומ"ש מהרי"ל מסל הרבינו אולין דף ל"ט

באר היטב

סיקים אחרים אחרים בפירושים ופי' שמבין יצריך לחתוך סל גם הוא דבר שלא מצי קצרתי כאן הכמה דברים כולה בא בסימן זה סי"ל (פ) מדרבנן ופי' הב"ח משום אבר מן החי ואם יש בו סכיקה אולים נקולא ואסור להחיות עבר מה מדרבנן אבל אבר שאינו מפקים סוכיים נני מחמרו מגבי"ד דהאולי לריכה אלא עצמה מריפה ליטרפל שאינו שונר סוכיים לחתלה ואין בו משום נפי שור לא תאכל מכשול (י) כשחותך ופי' הב"ח פ"ש מקום החתך במקום שמאבר שהם מכה אחל"ה לעצמם ולא"ה לדרכן דלפי כשר וכבר חושן לא רבו אחר אחרמהל אסור דאין אי בקיאין לחיה מיקרי חמי כבר לפי מקום החתך אל כל הבאר שבבא הבריה אסור אבל מעמם הראשר לעשלה מ"ל לחתוך כלום (כתב נס"ל מעמם מדברי הפוסקים אין החמיר יותר רק מעמם מן הבריה. אבל אבריו שבו כל מרי מרלפה לחתוך כל האבר

דרכי

לרך ג"כ לחתוך האבר ולהבליט כי השאל לא יבחין ויאסור הכל לנכרי ע"י (ס"ק) ולעיל ס' ל"ג (ס"ק ה') : (קיג) גם מעט מהמותר עבלה"ם מ"ם יהב"ד דלפי בשו"ת הרא"ש אבר אחרמהל אסור ומי' בח"ו ס"ק ז' הסמ"ד ס"ק י"ב שלה לעמר דמרה הב"ד דבדבר הוא מ"ל אפי' לכתחלה להליך האבר אפי' לא נקבר כלל בלין רישותה כלל בשו"ב לא בים סמק אם יצא לחוץ מי"ם ע"ד אל' דלפ"ם ומי' בלב"ם ס' ה' אמי' ל' ס"ק ל' שהביא עלו מדברי הב"ד ס"ק י"ד אל' דלפ"ם ומי' בלין רישותה בשו"ב לריך לכתחלה להליך האבר ומכ"ם בסמק יצא לחוץ אפי' בדבר הוא רק שהקלא בדבר הוא רק לענין שא"ל להליך רק עד האבר מי"ם ובכשו"ת מרומ"ד הרמ"ה סי' ר"ב שהמל בשבבל כו בעלם יד הבהמה שהבר רחוק מצוף הרבה ולא נקבר והיה שוב"ח והבאר שע"ג העלם האבר היה בריא ושלם ולא היה שום נקב בבשר והיה המורה להבשר האבר וקמו עליו מעבעבים מדברי הלב"ם הא"ל והוא ז"ל כתב שיפה הוא המורה בזה דמלבד שבלה דברי הפרמ"ג שיקר לרמה ולין הפיסה עליו מדברי הב"ד אבל בלאלה בב"ד ל"ו הגם הלב"ם מורה דהכל מיירי בד ולא בחבל מ"ל דחוקה בחבל כיון שם שם מקום דמבה שם מריפה בלא נקבר כן אפי' במקום שלא מבה מריפה בסיק נקבר דים לחש לאחלופי מבלא"ל בד שלין בו מקום שמבה מריפה אין להחמיר בו כלל גם לענין מלות פרום והמחמיר אינו אלא מן המחמין מי"ם וכ"כ בבו"ח יד יוסף סי' מ' לדעת מי"ם בחריפה ומי' בדע"ת ס"ק מ' בענין זה : (קיד) האבר האסור עבלה"ם דמכשיר הבגו להחוך כל האבר של הבריה ובכפ"ד ס"ק י"ב ומ"ז ס"ק ז' והלב"ם סי' י' אבי' ל' ובלם לבריה רים סי' ל"ג ומי' מק"מ ס"ק ל"ח ומי' בדע"ת שם שסמק לדעת הרמ"ה דאסרין האבר אין להחיר רק ממקום שמבר והלאה ולבלה מהבאר המחבר לחמלה מחקום המבר ולא"ל להליך כל האבר אלא במקום שחבר המבא לאסר אבל בחלק המבא בלאלן המבר ומי' מה בדבריה לעיל סי' ל"ג (ס"ק ה') : (קטו) האסור עבל"ד ס"ק י"ד אל' דלפ"ם אם חבר ומקבר אם"ם ולין מיבר שם רישותה בבבר יש להבחיר האבר אבל בלאלה לפי שנקבר סיבב אסור מי"ם אמנם הב"ז בס"ק י"ח כ' להחיר לפי שנקבר שבמי"ם מי"ם ומי' בחמה יעקב כלל ע"ד ס"ק י"ז שבביל דעת הב"ד ומ"ז ולא הבריע מי"ם ומי' בחמ"ד בב"ד שם ומי' בחו"ם מי"ד סי' ל"ח מה שבאריך בזה והחלה לדינה יש לאסור על הו"ז בלאסר קל סה ולא בבב"ד מי"ם ומי' בלב"ם שם אמי' נ' ובמה"ב אות מ"ט אל' לדינה בזה כי דלפ חבר ומקבר אפי"ל אפי' אם אמה לין שב"ח רק שם לחלות שבין חפים בחת הבריה מרם מקבר שחבר בחבר לגמרי אפי' לכתחלה ולא"ל להבליט אבל אם קדם הבריה רלים אלא היו שב"ח לפי שנקבר אסור דבל שדעתם סרה עבם מ' ולא מריפה אלא חבר להבחיר הה חקה בנקבר אפי' אבל בחמי' דעת אמלו לא נקבר כלל אבל בבבל דעת אלא סה שם רישותה ומקב בשו"ב לא מהב נקבר אפי' אמה"ל ולא"ל להליך בחבר כלל אפי' לכתחלה מי"ם ומי' בלם לבריה אמ' ל"ם ובכמ"ם ל"ז אל' דלפ' דבחלה קדם הבריה אלין שב"ח שב לא שיעל הקבריה אפי' אמה"ל מ"ם בחמ"ם יש להקל לענין ההבחל בחלין מ' אם חבר ומקבר אמ"ם להבחיר הבחל לפ בחמ"ב אם לא אלה אלא בלא בם קלת מהבריה לחין לא יש להחמיר בכל ענין מי"ם (ומי' בחה סהבחלה הלן ס"ק קנ"ו) : (קטז) וצריך לחתוך ע"ל סי' ס"ב סעיף ג' דכל זה ומחבריו אינו אלא בחמ"ם שה לחתוך והבחלאלה אבל אם חבר בענין שבריח בלי שם סמק שיכל האבר להבחלאלה אפי' בחמה הבחמה בשהו חבר אפי' האבר מי"ם ומי' בלב"ם סף סי' י' אל' ברחוק מאד לאחה בקלין מבשו בזה לן יש לאסר בכל ענין מי"ם : (קיז) קודם שישלחנו עבלה"ם מ"ם מסמ"ו לחבר בדשבר בחמלה ומי' פר"ח שלאבר בחמלה לפ בדשבר אם יאל

פתחי תשובה

(יג) והאבר אסור מדרבנן מין בחשובה אסור אפר מ"ל סימן כ"ג שבאב דאחר לעשה מלבה ולא דמי לחלמל קי' י"ד ס"ה דהכל אם נאסור מלבה כי בחבי מחבר דקחבי אסרדי דאמר מה"ל מלריך אבר אפר אחרמהל דהי בחבר ומ"ל אין לאסר אבל בחבל אחר אם ובן בחבלבלה כביה שחבת ס"ם וכן אבאים בחבר אבר יאבר לחבר הבלב ובחבר אל אבבת בה ס"ל ומי' בבחלאל אבל"ן מ"ל סימן י"ל בחף אבה בבאל חיחר אבלה אבבבה ס"ל קבירה חבקה אבקבו לבחי בחבל ובה בם אבלה מחחר קבת לבירה אלי הבחר בלו ס"ם ובחבם בלא (יד) אסור מדרבנן עבל"ד אי אפי' לבחיבו לבי"ל ובין בחבחבת אחר בת שבחלל סימן י"ל אבבלה דבלחיבו לבי"ל אבבבה אבבבים (אחבם אבבבם בלחחן אבבבב אם לא אפי' רק אחר הבחבבה ולא יחבים) ואבל"ם בחבם דים לבדר לבבל אפי' לבחבבו אבים הבחם דאבבבים אבבבן דאלן בי"ל אבחבה אל אחבים ובחב לבבלבבים בחבר

תשובה

אם האבר הוא דבר הבאב מי"ם ומי' בדבריב לעיל (ס"ק) ולעיל ס' ל"ג (ס"ק ה') : (קיג) גם מעט מהמותר עבלה"ם מ"ם יהב"ד דלפ בשו"ת הרא"ש אבר אחרמהל אסור ומי' בח"ו ס"ק ז' הסמ"ד ס"ק י"ב אל"ה לעמר דמרה הב"ד דבדבר הבאב אל"ל אפי' לבחיבו לבי"ל אבבבה אבבבים אבבבן דאלן בי"ל אבחבה אבבבים אבבבן דאלן בי"ל אבחבה אבבבים אבבבן דאלן בי"ל אבח

(יא) (קיח) שימלאנו (קיט) שם שסספה לו שפוף (מרלבי) (קב) ויש מחמירין ואוסרין אף אם שור וכשר חופין את רובו אם בשבירה יגלה מ"מ מחיים דרך נקב קטן (לפי פי' הי"ר) (קבא) ומזה (קבב) נתפשט סתנא (קבג) נמלו המליטה (מו) (קבד) להדרף (קבה) כל שבירה נעשה (קבו) במקום שלא נחתך מריפה (קבז) ואף (קבח) שם

פתרון תשובה

סמחלל כ"מ מדה מ"מ ומיין שמ"ב שפסב דמטן מלא ניתן לב"ח מלחר דספסד מומנ סולא ומשום גזירה לפי אמ"ה נשאר מ"מ (מו) להדרף כל שבירה מיין בזה בתנאים כלר שנקר מיקון מ"ח ומשומנת חל"ל פי' ליח ומתשומת מקה יוסף מ"ב מיקון מ"ח ומתשומת

נתון ים לתחיר בנליחה ובגליח ובגישו לפי ליחה פ' בתחיבה עבנה בגליה בחישור דטק ולולי יגא נתון נריך שנים מיכו היכא דלקן פ' כנגדו נריך אח"כ פ' עגד כל סתבטל ודוקא היכא שים מתבטל פ' רק שבתחיבה שהאבר דטק נם אין פ' אין לתחיר דכון דלנגן תשנו לולי אבר כלנו מחוך אין לתחיר לתשנו חישור דטק לולי לנמיר הכי

באר היטב

כל הבשירה עד הסרק מ"ל (יא) שימלאנו כתב הב"ח דיש להחיר אם נמלאו בדישבר אחר' נדלמי יגא נתון ובספק יגא נתון אף בבטול מותר בדישבר וכן במקום הספר לו לבטל שבת יש להחיר בכל עומי אפילו בבטול ובגליה הב"ח כתב לו היכא ספק אם יגא

תשובה

(קבב) באולו הסרינות להדרף ומ"מ אם שהה יב"ח מהני בזה כיון שלוט מריפה רק מספק שמא יגא מ"מ לתון בכל בכל דיעים הגלו נב"ם שם דין כ' (וע"ל סוף ס' ל"ו מה) (קבד) להדרף כל שבירה עפה"ם שהה לעיין בח"ל ר"ל שכ' שם שאין נתון לזה להחמיר כלל וכ"כ בסר"ח ס"ק כ' שאין זה אלא איבור מנהגם של ישראל עי"ש וכ"כ בסרי תולה ס"ק מ"ו אלא שכ' דבמקום שהנו להחמיר אין לסקל עי"ש ומבואר דבר שנמצל ס' רס"ם שכ' נ"כ היכא דליכא מניב קבוע בזה אין להורות לחמיר עד מה שהחזרו כל הפוסקים עי"ש אבל יעיין בהנו' פרס מלרות חלק ב' סי' ק"ם שכ' דכל"מ אין לסקל עד הרמ"ל עי"ש וכ"כ בנב"ם ס' מ' ריש סני' מ' לריגא · (קבה) כל שבירה בעצם עי' בס"ח ר"ם על דברי הרמ"ל בזה וכ' בנב"ם שם דין ס' ו' כל שיש נקב בשו"כ אף שבבר נסרע עהה ואומר ברי לי אלא יגא בעצם נתון דרך הנקב אח"ה מריפה אף בהס"ם דהי מילתא דלא רמיא עליה דאיסרם ומתא יגא וחבר ולא אתעבי ואף אם לא היה בלתו מקום שור שרעל קדם הבשירה ואח"כ בשבר בלתו מקום ויש נקב בבבר ונשבר לפניו לא מהני ברי לי אלא יגא נתון דרך הנקב אבן אם יש נקב בשור לבדו ובדוק היכא ביום הבשירה ובולום שהבשר הוא אנם מכל מ' בלי נקב ובלי שיטי מרלה ים להבשיר עכ"ל . וכזאת בזה כ' ביד אפרים בהגאונות על דברי הפרס מהרוה עי"ש ומי' נה"ק אות ס' ובמק"מ ס"ק ל"ז שהעלה לדינא דחם עכ"פ הנור לבד הוא אנם רק בבבר יש נקב אבל יש בו דיני חיסוי כדת והבשר מעבה לפניו בקרוב שאין תחבו שהתרפא בנתיים הבשר מעבו יש לסקל בהס"ם עי"ש ועי' בס' דברי יוסף סי' ס"ם · (קבו) במקום שאם נחתך מריפות. הנה מדברי הרמ"ל משמע דאף בשוק כשבשר לתעלה מלומה הגידין יש לפפמים להדרף אפי' בהס"ם לפי ראות עיני המחבר ולכ' בשם ר"ם ס"ק ל' ור"ח ס"ק ס"ו אבל בשו"ת פרס מלרות ח"ב סי' ק"ע כתב בשובבל כיולא בזה בשוק שבשר לתעלה מלה"ל ולא נקבר והשו"ב היה אנם כדם והבשיר בהס"ם משום ס"ם שמא לא יגא נתון ושמא הלכה כהפוסקים המחמירין בשוק לתעלה מלה"ל בס"ם בשר"ח ס"ק ל"ב כיון דאף בקליה כתב הח"ל והשר"ח לסקל בשבשו"ב אנם ס"ב די להחמיר עכ"פ בקליות ולא בשוק עי"ש ועי' מק"מ ס"ק ל"ו מה ומי' מה בשו"ת זרע יחק סי' ה' ובשו"ת יד יוסף סי' כ"ב אות כ' שכ' דבזה המחבר בתעלה מלה"ל ולא נקבר כלל אף שאין רשאתא בשו"ב כלל אף שמחריפים אף בהס"ם אם בודאי היה הבשירה מחיים עי"ש ועי' בדע"ת ס"ק מ"ג מ"ם בזה ופיים בחי הדעת סוחמת דפסקת הגלה בהס"ם המחבר לאחר בשבבר אנם כדגל אחי' אם שוב"ח ובלמים לגמרי בלא שום רישאתא וכן הדין גם בבבר אנם הבשר בתעלה מלה"ל אין נתקל בזה אלא בהס"ם אחי' בבבהמה ומב"ם בשאר עי"ש . וכ"ז בלא נקבר כלל אבל בנקבר אחי' שנו"ש ס"ל (ס"ק קל"ה) · (קבז) אאם אם ש"ב מקופין עי' בחיבוי הגאון רעק"א ז"ל שהסכים בדעת הרמ"ל שמקל בהס"ם בלא נקב לא חזקה בחיק ביאה בו אב"ם שאר דיני חיסוי לא אף בגאון הש"ב דפוקים בשאם ומקלפים ממנו ואין בו דיני חיסוי כלל ובאיה בל"ע עי"ש ועי' בנב"ם שם דין ד' שכ' דבהס"ם יש לסקל אף בגאון הש"ב דבוקים לגאם ואין בכם שאר דיני חיסוי כל שהשו"ב שלימים בלי שום נקב כשר עי"ש (קבח) אאם ש"ב מקופין . בנב"ם שם דין ה' שכ' דאפי' אם הש"ב שלימים בלי נקב רק שם הבשר נשאר חיסוי שבר מסמוים לו אפי' שיטי מרלה לבד מריפה אף בהס"ם אבל כשהש"ב שלימים יש

לקופה

דרכי

הגאם לתון עי"ש ומבפ"ד ס"ק י"ב מ"ם בזה ומלבד לסקל בהס"ם ולטרך בזול עי"ש וכ"כ בנב"ם שם סני' כ' לדינא דבדישבר פני בקליפה במליחה עי"ש ועי' בס' דברי יוסף ס' שע"מ מ"ם בזה והגלה הבעיקר לדינא לחחיר בזה ולהלרין ס' לף במליחה ולפי' בהס"מ עי"ש ועי' בדע"ת ס"ק מ' שפסק לסקל במליחה בזה בקליפה עי"ש (קיח) שיסלחנו עבהה"ם מ"ם מהש"ך דבספק יגא נתון מותר אף במבטל ועי' בדעול מרבבה שכ' דלף האחר עלמו מר מותר בכה"ג ולף לעלמו אין לחחיר עי"ש ועי' נב"ם שם סני' כ' שפסק בזה לדינא כך היכא דאין שום נקב בשו"כ לא אפי' ים מקב רק שבשו"ח אם דינו כדת לא אף שים בו פסק שמא יגא הבשירה פעם ל' נתון דרך הנקב וכן היכא שלא נבדק אם היה שו"ב מופין עד שהקלקל וח"ל שוב לבדקו בכל מלה אם נגלה לא נתבטל עם בשר אחר שרי אפי' ליכא ס' עד האיסור ומ"מ אותו האחר שליך אח"כ אבר היכא שרלוט שלא היה שובחא"ל כדיני חיסוי וכן אפי' בבבר תולה שבשו"ח רק שידעינו שילחה הבשירה פעם ל' נתון דרך הנקב אם אין הש"מ מריך ס' עד האחר בלגי ובישל ובהס"מ יש לסקל בלגי ע"י נטילה אבל בבישל ולאי לאסור אף בהס"מ דבעי' ס' והמקל בהס"מ לעה הטרך אפי' בבישל בלא ס' אין נוערין בו ושלך אם האחר אח"כ עכ"ל ועי' בשו"ת זקני הפני יהוסף חלק ב' סי' י"ח ועי' בלם לבינה אות י"ז ובסביפ הגאון סניף ח"ל שהביא בע"ע בחה שמקל בהס"ם גם בלגי בהס"מ אפילו ולולי יגא נתון בפלילה לחד דמע"ל לחסריך בין לגי לבישל עד דעת הפוסקים ועי"ש עוד מ"ם מעמיקים אלו בלחרך ועי' עוד בנב"ם שם סוף ס"ק ב' שכ' עוד בעניין זה ח"ל ודע דכל אלו דולקן עכבי אלון שב"ח בלאלו שהאסור האבר מדינא לא אתריך שמא בשעת שהבשר היה חופין רק שהקלקל לאה"ם והיו פסיקא דרבנן ח"ל דבכל האסורין חלוק בהר שעת מלילתן עי"ש (קיט) עם הבהמה או השוף עבנה"ם מה שכ' מהש"ך לענין חלוקה עבשה ובילה ולאיסור דטק ובשו"ך ס"ק י"ג וקלטר הבולה מדברי דלענין לאיסור דטק מקילין אפי' בהלי יגא נתון ולענין חג"ל לא מקילין ועי"ש בשפ"ד ובנב"ם שם מה ומי' בלם לבינה לה כ' שבהסכים בכוונה הש"ך בזה אם דעתו דלא אתריך לאיסור דטק בכל ולאפילו לדינא הראיה מוכרת רק שחתך האבר לא דלמא דלא הקל אלא לענין שלא ס' בלחה דבינה הקל וכל הקדמה מעכרה לחדר מה שבקדרה לבל לחה הבשירה בלתרה בלאסרה כל הכח שאין בהחזיקה הכח נוסה ובענין שהבאבר בע"ז לקנן סי' ל"ב ס"ק י"ב ובנרמ"ל שם והאריך לכל לד ופיים בל"ע לחעבה עי"ש ועי' בש"ח שמק הלבה חוד"ד סי' ס"ו שעמד על המחבר דלמה"ם הש"ך דלא אתריך לאיסור דטק בלאבר המחולל מנוס דהוי כחרחי הסבר מה יהיה אם נפל אבל לא דם על לאבר המחולל הוה לא אתריך כי לאיסור דטק והגלה הש"ך לא כתב זלה רק לענין לחו לאיסור דלבמה"ח שם בזה לא אתריך הוי לאיסור דטק מנוס אלא מה"ל אבל לגבי לאיסור לחר שנפל על לאבר אפי' לאיסור דבבן ספר שיך בו לאיסור דטק ולאפילו כל הבשירה מנוס דטק עי"ש בלחרך ועי' בדע"ת ס"ק מ"ל שבגלה בראלות הלם נשבר עלם הקנן שבפוף הכלף ומבטל עם כל הכלף בולי יש ס' בכל הנוף עד הסרק הקנן הכ"ל וכן בלחבר כל הכלף לא לבטר נשוף ס' רק עד הבשר שבכלף ולא כמנד הבלם ולם לין בכל הבשר שבכלף יותר מלשיער בשר הלב יסלחלה יש ס' בשוף כמנד עי"ש (קב) ויש סלפקדין לאוסרין וכו' אם קלף לאבר הו ולחלך בלמקם שבשה בריבה ע"ז ס"ק ח' (וע"ל דלא קלף אין לבר ראמחולל רק דקלף אמ"ם המחבר לעיל לאבשיר הנוף לא הבהמה בנשו"ח כלה ע"ז קלמר הרמ"ל וי"ל דלא מהני שוב"ח) וע"ל דלעבה זו ס"ל הבשילה לחון ס"ל ר' ולולי מריבה ולכן ס"ל דלף שרחלון כמה שלון נקב בנש"ב יש לסבריף מבסק עכ"ם הלון אחם יסל לעמוד על מרישת זה כי הבלם לפי מבשעו ולכו ליך ולחשר ולף שבבר עכבי אשו"ב שלם יש לחם שמא ס"ל יגא נתון ומא"ר ס"ק ח' ובנב"ם בהחיבה לה כ"ב ובכפים סי' ל' סנוף ו' ס"ק כ' (קבא) ומזה ניתפשט הבנבת מנכו"ת דקיי הפי יהוסף ח"ל בי"ד סי' כ' שנעמה הבר בבשלל דשבר מבפים קלמר הרמ"ל עלה לי מלחר שרבו הבשבת בנבר חיסוי בבר

שור (קבם) ובשר מקשין אותו מכל גדליו ואין שם נקב כלל מכל מקום סתנא נסתריך כי חלקים רגים הם בדין חיסר בשר ואין רגים נקשין ואין נטמא אם נא במקום הספר מרובה נפי רלות עיני הסורה (קל) ס"ם לנקל לטרוחה (קלא) כהלכה (ל"מ) (קלב) וחזקא (קלג) אם נא חור ונקשר (קלד) אבל (קלה) אם (קלו) (מז) חור

פתחי תשובה

שמנו נזקקה מלא יו"ד פיגון כ"ו (מז) חור ונקשר מבמ"ע כמס ע"ן. ומדברי הפ"ו לקמן פ"ק י"ח מבואר דלא פ"ל סי' וחזקא נמקום שלמן שעשה מריפה ר' אם נקשר לף

תשובה

מיקב רק נקב קטן ולא יצא רוב הטנה לחוץ לף שלא מישהו לסרים ומחשבו מיד יש לנקל בהפ"מ ולף הלבר שחבר בכה"ג פי"ב: (קלד) אבל אם חור ונקשר חזקא אם היו שב"מ לו שם לחלות שהו שב"מ לו אלי אם נקבר לו לא אבל בלא"ה לף מקבר ומרפא אבי שלמה"י מריפה אבי בהפ"מ. לב"מ שם דין י"ד ו"מ: (קלה) אם חור ונקשר. מבלה"מ ומה"מ מ"מ לענין אם נקבר שבר מל שבר ואי' בלב"מ דין מ"ו שכ' הרשבא דמשמע אחר הכשל קבירה דמעמ"י ולא יוכל לידע אם היה ש"ב אלא אין בנאבר ולא נבדק בש"ב אם היה לו אם יודע שהיה שב"מ ככל דיני חיסר רק אלא מין לא לענין אם נקבר אבר לף בלתי הפ"מ אבל אם גם אחת לא מיסבריר אם היה שב"מ לו לא לו יש להסתיר לאחרים בהפ"מ מי"ו ואי' בלאם לבינה אף אבי' זה שפיים כל"מ אם יש לסמוך מל הלב"ם בזה לנקל בזה מי"ם ואי' מק"מ פ"ק ל"מ שהעלה נ"כ להתחיר בזה בכל מנין מי"ם ואי' בם דברי יוסף פי' אם"מ ואי' בש"ת אחרי אם חו"ד פי' כ"ם שהחמיר בזה שובא מי"ם לאמר אם"ם ישריין בהגהת הסרמ"ג מהבלון מהרש"ק ז"ל לענין פי' כ"ו בשמ"ד פ"ק י"ג בל"ד ולקר לרע שבבר אם המלם לא ומלה מרע הרב הלבה לאמר הכשל מי"ם (וע"ל בפ"ק שלח"ז) (קל) שיש לנקל לדורות בהלבה הנה הלחרומים נכנסו בבינאור לשון הרמ"ל בזה דלכאורה נראה מדבריו דבהפ"מ אקריה מרינן ותמי' לנהיר לפי' כשים נקב בשר וכשר כל שמב"ם שב"ם כדיס פרי ול"כ ביאורת שמעלל פ"ק כ"ה ובחכמת אדם כלל כ"ד אבי' נ' מי"ם לאמנם בשמ"ד פ"ק מ' כ' דמשמעות הרמ"ל דחזקא בדליכא רישומא בש"ב מ' יסלון לנקל בהפ"מ והבית ראיה לדברי מדברי הש"ך שם ואי' בחחמי הגאון רשק"ל ז"ל בל' תשמקמת הלחרומים דנים נקב בש"ב לחריק אף בהפ"מ לף הא מהחפק בזה ומים בל"מ לדינא מי"ם ואי' בלב"ם בפתיחה אות כ"מ ובסים הם' דין נ' וד' מ"ם בזה ואנלה הרמיקר לדינא להחמיר דלף בהפ"מ לון לנקל אלא בחלון שם נקב לא בשר ולא בבשר אבל בים נקב בשר אף שבל הבשר אלם בלא נקב ואיפה נ"כ כדין חיסר וכן אם יש נקב בבשר לבד אף שבשר אלם מריפה אף בהפ"מ מי"ם ואי' בלאם לבינה אות כ"ב וכ' דלרשמו יסון לנקל עכ"ם בהפ"מ ואחרן נחל מי"ם ואי' בבר"ק אות ס' מ"ם בעמן זה והבית ראיות הרמיקר בפי' הרמ"ל בדעת הסתמרים דחזקא בלון שם נקב בש"ב לו מחיר בהפ"מ ולא אלא מי"ם ואי' בדע"מ פ"ק ד' מ"ם בזה והכריע לדינא כדעת המקלין וכ' דבשבר הנוק לשעלה מלה"נ יש לנקל בהפ"מ בשב"ח אות רוכו כדיס גם בנקב מקלה וכן אם הבשר אלם אף בדליכא בבר חיפה ברוכו וכן אם הבשר אלם יש נקב בשר אבל בעלם הקולים אין לנקל בכל זה אלא בהפ"מ וגם אחר שבת חזקא מי"ם:(קלא) כהלכה. ר"ל דבמקום הספר מרובה יש לנקל ראם היה בו דיס חיסר כדי יש לבשבר ואי' בלב"ם שם דין ז' וח' שכ' ראם מאבד ולא נבדק כלל לו שמעלה אחר הבשל וכה"ג ומיבר לו יודע שבעבה מריפה ולא שב לנהיר אם היה אלם לו חיפה מריפה אף בהפ"מ מיבו אם יודע שהיה שב"מ רק אלא הגיה לדעות אם יש נקב ומאבד בבר בהפ"מ וכן אפי' אם היה לקחמא בשר ויודע שהיה חיסר בבר כדיס רק אלא בדק אם יש נקב בבשר ומאבד בבר בהפ"מ עכ"ל ואי' בגה"ק אות ס' ואי' בדברים לנון (פ"ק קל"ה) מה שבלמאי בזה מחמר' בפוטרא"ל והבית אלמה: (קלב) וחזקא אם לא חור ונקשר כ"ז בבשר קלות רשון מרגוף לו הנוק אלא במקום הה"ג אבל בבשר קלות אחרון לנון אף מריפה בכל מקום אפי' בחור ונקבר אחרון פנים כ' ובבשר הנוק במקום הה"ג יהבאר נ"כ לקמן סי' כ"ו סעי' ה' שב"ד פ"ק י"ד מי"ם ואי' בש"ת בית אלמה אלק כ' סי' ק"מ וקי' מ"ם בזה בתרומות (קלג) אם לא חור ונקשר אפפ"ם מ"ם מחמר' בנים מלרות בדבר מה שבשמל רלה לחדש דאם רלו מיד בשעמה הבשר שהשר אלם אבל לו גם בלא הפ"מ בבר ואם ול' בבית אלו ואי' בית אפרים אבית ג"כ דברי אפפ"ל אחבר ודע לחקל בדעת הבשל שבפפ"ל אבל לף בים דע"מ יש לחמיר מנוס אבל אם אין לנון אם אין לחמיר בנוס שבמן לפמה ולמה מחמר אם הבש"ב אלמה אלם ויפה ובמרם בשומן שבמן לפמה יש לנקל יותר כיון שדרך אבים לחבגה בבל אלק אחר ובחק יותר בשמה אחר ומלמה מחמר אם אם היה לחה רשומה אל אם"ב בדלא יה מרגיון ומלא מרגיש אלם שהה אלא היה שם רשומה בש"ב ובבה"ג הי אבלמה דרשון אלריה אי"ם: (קלו) חור ונקשר. שבלה"מ ומה"מ מ"ם לענין אם נקבר שבמי' ואי' בדע"מ מ"ב בזה ומחק דבל שבבר אפי' רק שבמי' ואי"ב אלם יש לנקל

(יב) (קלו) ומקבר (קלח) טמאין לכהנים וכמו שיתבאר. ן (קלט) נשבר עצם הקולית (קמ) וניטל ממנו קורט מראשו העליון המחובר בשדרה (קמא) ונתעקלו (קמב) מיעוט ניביו אם עור וכשר חופין את רובו (קמג) כשרה: ן דוא (קמד) דמבשרינן בעור וכשר חופין את רובו דוקא (קמה) בשרוב הדופי מן הבשר ואז (קמו) המיעוט של עור מצטרף עמו אבל אם הוחצי מן העור וחצי מן הבשר לא והם בכהמה אבל בעוף כיון שעורו רך

באר היטב

(יב) ומקבר. והנ"ך מדבר אם חור ומקבר אחי לא מקבר אע"פ יהרו יזהוקו בעשור וכבר אלא ואין ניכר רשותא כלל מוחר אחיל בלא אפסר מדרבנן ומ"מ יש להחמיר בזה לעלמא

פתרי תשובה

אלא חור לעשיתו ולא בעקום שעשה מרשה ובין בתשובת הלא"ם פרים מהרמות מ"ב סי' קל"ע עפורה בעמלת בעצם שלחמני לעמלה מ"ל אבר אחר אחי לא מקבר אע"פ יש לחמיר בזה לעלמא ולאן ניכר רשותא כלל מוחר אחיל בלא אפסר מדרבנן ומ"מ יש לחמיר בזה לעלמא ולכתב הלף דבסי' מחמיר בזה מ"מ יש לסקל בזה בעפ"ל כיון דדעת הרי"ף ורמב"ם שפסק בעמחבר בוחייהו לגיל ס"ק דבעצם אחרני לעמלה מלעשות מעשות מרדיפין לין לחמיר מחמת מחרשת מרדיפין לין לחמיר מחמת מחרשת מרדיפין לין לחמיר מחמת מחרשת

מצטרף עם הבשר ובמחצה בשר (קכז) ומחצה (יג) עור כשר: ח (קכח) יש מי שכתב שיש מקום שעור לבדו מציל אפי' בבהמה והוא במקום (קכט) הסמוך ממש לארכובה לפי שאין שם לעולם בשר (קג) אלא עור לבד דבוק עם העצם ובשאר מקומות שרוך להיות שם בשר אם לא היה שם בשר אלא עור בלבד (קגא) והוי (קגב) רידין בין העור והעצם (קגג) יא (קגד) שמציל: ט (קגה) ניתין ששופן להקשות (קגו) אונם מצילים (קגז) (וכל תרין מקרי (קגח) שופן להקשות) (כי) יב לא היה הבשר הרשומה את רובו במקום א' אלא (קגט) מתלקט מעט כאן ומעט כאן סביבות העצם או שהוא במקום אחר (קס) אלא שהוא (קסא) מרודד (קסב) או

ר מוי כשם מרבינ"ל ש שם בשם רש"ל וכ"ל פסקשטת כשם רש"ל ורש"ל הגרסי ומסבי רש"ל שם מרי ת מסקנא סגנ' שם א נעיות שם ולא נשמטו ולמומלא

באר היטב

ולא לאחרים וכן נמקום שאינם שוטה אותו מריסה לאמור רק מדרבנן אין להחזיר כלל כמאמר נכר רשותא כלל בבשר ומחצה אפי' לא מחבר שלא"ם וכו' (ולזה טוב סרב בתמ"ם מכל מה חזר ומקבר מתיבן להכזיר ולא כתב ומקבר שלא"ם יי' ות"ם מחבר לקמן סעיף י"ב דאסור בבשר מד מיקבר שלא"ם יי' ע"ם ומה דעת מהרי"ק סיים דוקא שיש רשותא בבשר אבל לא בשאר וכבר יפה ואין ליכר שום רשותא) וכן ספרינו נחלי הרלה מכ"ל (וכ"כ הב"ח ומ"ל) (יג) שור וכל הרב"ל אבל שור לבדו אינו מציל אפי' בשוף (שוד בשם רשב"ל) דוקא בינה ואין שם מקב כלל יש להחזיר אפ"ם אלין רוב בשר קיים אפילו בבהמה (מר"ח)

פתרון תשובה

עליו ופיין בתשובת מ"ב מרינה מנג יו"ד סיקון כ"ג שכתב בנים הקלים בשוף שמצלת שטר ושבבר מתחבר אך לא שלא"ם יי' יש להחזיר סבלים שלים ב"י ותף שהוא שפון שמא לא היה הבשר אלא יפה מ"ש שפון דרבנן הוא לענין הבלים אך כלים שלאבר בהבלה יבטלים המיקרי דבר אל"ם כי הלחות הנבלה דבר מועט הוא מ"ש

דרכי

הגו שעם והשור המבלים אינו דבוק מריפה והרי כנקלף דלקמן סעיף י' לכן עדיף שיהא רוב מהחוטי בשר דבוק לעצם ולא דוקא חוטים השור הדבוק לעצם מלמרף לשור וכשר מ"ם אבל בשם לגיהה אות כ"ז הייתו בלא"ע בזה וכ' דלדעתו מלה בדור דאותו המישם שור מ"ל שיהא דבוק לעצם מי"ם וכ"כ בדע"ח פ"ק מ"ע לדעת מי"ם (קכז) ומחצה שור עבאה"ם דשור לבדו אינו מציל בשוף ומי' לב"ם שם אות ב' דאפי' רוב שור ומישם בשר אינו מציל לף בשוף ומשמ"ד פ"ק מ"ו ובשם לגיהה מריפ מ' דיש ל"מ בכל זה גם לדין אע"ג דאפ מתחרים כמה רשותא כמו"ב אפי' בהבש"ם כדלעיל סעי' ה' מ"מ נ"מ לחתבר' ודלא מריפה מ"ל לענין נקבר דבעינן מני שוב"ח דלקמן סעי' י"ב מי"ם ומי' בפרי תואר פ"ק ל"ם שמבואר מדברי דשר בלא בשר וכן כשר בלא שור הי פסק אם יהיו בחוטי שבר ולא אינא שר פסק מלמרף לפ"ם מי"ם ומי' בדע"ח פ"ק ל' שהביא דברי לדעת וכ' דלפ"ז בשם הבוק שבשבר למעלה מלה"ג ספר מהרי ב' חוטי שור לא בשר לבד ובחוטי בשר לבד בלא שור יש לצדד גם בשם הקלים המהרי המהרי מבוס ס"ם מי"ם ולמעבה ל"ע:

סעיף ח (קכח) יש מי שכתב כ' בלב"ם שם דין ו' ומאחר דבלא"ה אין לפ בקלים שבבשר בחוטי ולא הרבה מלא בהפ"מ דוקא כשים שור לחדי אות מי שכתב הלבו מלחר שים בלא"ה לחדי אחר מכ"ל: (קכט) הסמוך ממש לארכובה שם הוא מקום שה"ג ואין להחזיר רק בנזומת שים להחזיר מחמת שה"ג סמ"ל סוף פי' ל"ג. דע"ח פ"ק ל"ב (קג) אלא שרוך לבד דבוק עם העצם ר"ל דדוקא בנמין שיהא השור דבוק שם הרבה לעצם אבל אם אין השור דבוק שם לעצם נכ"ע לא מהני כלל דע"ח שם: (קגא) והוי רידין מי' בפר"ח פ"ק כ"ח מ"ם כזה ושיים ואין להקל בשור לבד מי"ל רידין אלא הרבה דוקא ובשר ב' שלישים ומיעל שלים החמצון ולרבה רידין בין בשר לעצם אם יש להקל מי"ם ובכילו בדע"ח פ"ק ל"ג לדינא. (קגב) רידין כ' בלב"ם שם דין ז' רידין הלו הייב רידין החוקים ושם בהם ממש הדוקים הרבה ויכר שלין זה מבחוים הבשר דלא מחבשים הבשר היה בלא לא הה חזק כי הוא דאמרינן בחלין דף ל' מלי לחזה שיבקא ומעייא ומפיק אבר דוקא אבל רידין בעלמא ואלמין לכ"ם הלו דאינו מעיל ודלמא הבשר מחבשים ומעבה ממנו רידין ואין לך מחבשים גדול מזה מי"ם: (קגג) יא שמציל כ' בלב"ם שם ותם בזה יש לעמוד על דעתו זו להקל לדין (מעשה הכ"ל פ"ק קמ"ל) כיון דבלא"ה לא מחיין לדין אלא בשים בלא"ה לדי הבר מי"ם. (קגד) שמצ ל כ' בלב"ם שם אם כי שבר בלבבון ומחבל בחחבזה הוקן בחקים שאין דרך לעולם לחיות שם בשר ומשפט ועולה עד מקום שדרך לחיות שם בשר והחוטי אבר שם הוא קלוי בחחבזיתו שהשור מוקה וקלוי למעלה ואין שם בשר אלא רידין מריפה לדין כיון דבבלא"ע מ"ל להחזיר אלא בלילוף הנמי דשות שבמחבר יחד ומה דאינו שומכים בין על דעה ז' וכין על דעה ב' מיאמת שים לו בלא"ה לדי הבר מ"מ עכ"ם על שיטם אין לנו לסמוך דמ"מ לדעה מ' מריפה מי"ם ומי' בלא לגיהה אות כ"ז שבחבזיתו אינו בשר ומחבל בבשר לבד אבל בלא לדעתו מריפה אם הבשר הוא רוב כולו אפילו בבשר ומחבל אינו מלמרפן בחורת בשר אלא אפי'

(קסג) נקלף מעל העצם או (קסד) שניטל (קסה) שלישיתו התחתון (קסו) או (קסז) *ניקב או נסדק אינם מצילין יוכן (קסח) אם (קסט) נתחבטם בשר הרופה ונעשה כעין בשר שהרופא נוחר אינו מציל: הגה (קע) ואם לין מהו נקילין, כנגר שהרופא עורכו ולכן (קעא) כל מקום (קעב) שמחמה מרחיה אבר אינו מציל (תשובות מיימוני):

יא יגקדר הבשר בסכין (קעג) מעל השבר (קעד) וחוב היקיפו מכוסה כשרה והוא שהיה הבשר דבוק בעצם סביב הקרירה: יב יונשבר העצם (קעה) במקום שעושה אותה טריפה וחוזר ונקשר (קעו) ואין ידוע אם יצא רובו אם לאו (יז) (קעז) כשרה (קעח) יהוא שחוזר למקומו הראשון

(יז) כשרה מהג הגה"ר וחקה כשאר וכבר חוסין לת רחט וגם נאבר שהחלנל אם חזר ומקבר כ"ם דכבר:

באר היטב

דרכי תשובה

פ"ים: (קסג) נקלף מעל העצם מעב"ם אם פ"ק ג' וד' דנכל דיני חיסוי אלו הסיום בנקלף ומסמום ומרחוד אפי' אם מצרפא אח"כ וחזר ונחבר לעצם לא מהני פי"ים ופי' בלאם לגיהה פ"ק ל"ח ובדע"ת פ"ק קל"ז מ"ם בזה ופי' מק"מ פ"ק מ"ב שעמד על הסתקר אם חזר ונחבר בשד אלא היה נקלף רק סביב מישום שקיפא ונגיע ואח"כ הלך מסם הקלוף עד רחוב הרקה שם הכסיר מפל"ב בגיעל אלישיתו ואיך דים להחמיר דאפי' בכה"ג לא מהני רפואה ודים בל"ע פי"ים ונ"ק לאת ל"ח: (קסד) שניטל אלישיתו התחתון עי' בנגעי זוסה שהעלה דאם ניטל אלישיתו התחתון אסור חקה"ק אם הוא טלא כן אבל אם מחזה בשר מחבר ודבק לעצם ומחזה ניטל אלישיתו התחתון כשר עי"ים ופי' בדע"ת סוף פ"ק ל"ה. (קסה) אלישיתו התחתון. ר"ל שבריבה וניטל מעט משני הבשר במקום שדבק לעצם אף שאח"כ נקבר הבשר אל העצם ודבק בו אח"ה מרפה לב"ם אם אח ג' (קסו) או ניקב אפי' בלאם לגיהה לאת ל' סכתב דמשמע דלא חקה"ק שיהא המקב כ"ם מכון כנגד הבשר [ר"ל עד מקום הבשר] אלא אפי' קלת נמעלה לחלק הגוף לא קלת נמעה בחלק הבשר שבאותו אבר ג"כ מסמאת לאו מיעל הרוסי עכ"ל עי"ים לדרכו (קסז) ניקב אפי' בלאח"ג מ"ם אפי' שהנקב בלא חסרון ופי' במק"מ נמיל אפי' ל"ד פ"ק ד'. (קסח) אם נתחבטם אפי' ב"י וכ"ה אבל דלעת הבוחר יהי מתחבטם ודלא מרפה דלרפאת הלכנעת ודעת הרבה פוסקים גנם זה לאו רק בסק מרפה כמו בי מהריב וכ"כ בכה"ג בהגהות הטור לאת י"ח הגלח נטה פ"ק כ"ע דבדלכה שוד ספיקא אלמרף לפ"ים עי"ים ובבאור בבר"ת פ"ק כ"ד ופי' בדע"ת פ"ק ל"ה מ"ם בזה. (קסט) נתחבטם והיה לקחה הקרוכה לחבטם. לב"ם אם (קע) ואנן אין אנו בקאין עש"ך פ"ק י"ז ופי' אם לגיהה סרף ג' ונבטל בחמין בלאלה אם שהחב ותחביש מדעת הב"ך דאפי' כשהבש"ב מקיפים לא חזו בלי שום שיטי מרפה רק שבחקלה הבאר הבחר יש בו שיטי מרפה אע"ג דבלא לאו הוגה לאכל חזו בבר בריח מקף מרפה אפי' בהפ"מ ולפ שבקבר שבשי"ר עי"ים ופי' מה בחק"מ פ"ק מ"ג (ופ"ל סבי' ה'): (קעא) כל מקום שנשחנה עפש"ד פ"ק י"ד שבחב דלקה בנקבר שלחש"י ל"ל בכ"ם הרוב אלא שהחה מרחיבו עי"ים לאבל בלב"ם פי' ל' סבי' ו' פ"ק ח' כ' לדעת דבשאפי' לאו מוק שיטי מרפה בבאר אפי' בלאחו הלבן הגרך לחבנון הרוסי ש"ב רק חל אלא הא מסמים לו אלר דבר הבחל בהרוסי עי"ים (קעב) שנשחנה מראות הבשר עבשי"ח שם אבי' בהרוסמת פי' י"ב אל' דלא יש לתרשת בבאר הרוסה כאר והבינו רלאה לדבריו מדברי הכי"ם דלתרשת לא נקרא שיטי מרפה לעמן זה עי"ים וכזולא בזה כ' ג"ב בשי"ח מרפה יחוקאל רים פי' קל"ב לעמן זה דמה שלגרר הדם במקום הבאר אין זה נקרא רשותא בבאר הלחבר בדע"ל כלן להחמיר פי"ים ופי' בדע"ת פ"ק כ"ד שבחב דכל מ"ם בדין זה להחמיר בבמחמה מרפה הבאר ר"ל בשיטי של קלקול בנוף הבאר ובכלה כן מלבון הרוסה אלא כלל כ"ד פאי' ג' וכלל מ"ד פאי' י"ז עי"ים לחמם יעיין בבפ"ד פ"ק י"ז וי"ח אל' הקר שיטי מרפה הבלה יש לבחריף אפילו לא בחמה בערשותא רק בשיטי מרפה לחד אע"ג דלעל פי' מ"ג וסי' ל' הבאר חזבר בנוף חקה"ק מלקה הבאר בלא כיון דלרבה רשותא הבטרה גם בשיטי מרפה לחד אסור פי"ים ופי' בע"ב קמא חי"ד פי' כ"ל ובבלון נבוה פ"ק ל"ל ובלב"ם פי' מ' סבי' ד' פ"ק ג' ופי' מה בחק"מ פ"ק מ"ז ופ"ק מ"ג

סעיף יא (קעג) מעל השבר עי' בבה"ח בגבאות הטור לאת כ"ד שבחב דל"ל שבקבר מהמישות הלחבן שלא קיים כעין שבעה לו לרבוה והרוב שבחבר הוא בריח ולא בקבר לו כבר אבל אם בקבר מהרוב הרוסה הבחבר בריח לף שלא בקבר בחקים הבבר אבל אם הרוב הבבר הרוסה לא הבבר הוא שלא ומחבר ודבק לעצם אבל אם שבחבן בעצמה סביב לאחו הבבר בקבר אבל אם בקבר הקרי"ל דאפי' אפי' כבקבר שלא בחקים הבבר אבל אם בחקים לו לעבה מחבר פי"ים וכ"כ בלאם לגיהה סרף ג' ופי"ים בפ"ק ל' (קעד) וחוב היקיפו חוב

מעלמם

(קעט) ותתחבר (קפ) שבר עם שבר יחדו ידובקו: הגה ואפי' אם (קפא) הוא עדיין עב במקום הסבר ו. כי עדיין שבריה כאר (מ"ז סלמוך) (יז) (קפב) אבל אם לא הזר למקומו הראשון אלא שני (קפג) שברי העצם (מו) שכבים (קפד) זה על זה זה נמשך למעלה וזה נמשך למטה (קפה) טריפה: הגה (קפו) וכל זה מיירי שלא במקום סמוך הגידין (קפז) אבל במקום סמוך הגידין עיין לקמן סימן כ"ז יג (קפח) נמצא שבור (קפט) ואינו יודע (קצ) אם נעשה טרפים או לאדר מיתה (קצא) אם מקום הטבה שחור ב'דוע

ו' מוד וכ"כ המרדכי בשם מה"ר ומ"ש

באר היטב

(מו) שכבים כתב הט"ז אם היתה הטבירה מקומות במישפע וחזרו וחזרנו הסבר ס נלמוד מישפע רק שלא מחסוד מחמת מה שהיה נחתלה רק שוקן זה מתוך קלה למעה וזה קלה נמעלה דכטבירה ליכת לישר אלא כשהוכרים זע"ז וכ"ל אם מסבר הטשה במקום שלון שעשה לומו מריפה כלעניל ס"ה בזה מהני אם חזר ונקבר יפה אע"פ שלא חזר למקומו עכ"ל

פתחי תשובה

(יז) אבל אם לא מאר עיין בתשובות רדב"ז החדשות סוף סימן תע"ג שכתב מקחבגלא לי שאלון הדברים לתרים אלא מתוך שהסבר מחזרה קלת מגמגון לו מבאריס דדבנים לדבר שלא

דרכי תשובה

בעלם הגיון לחדתון הוא דהי רישותא כמה שהוא זה על זה מבא"ל בנסבר באורך זהו הדיבור המתקיים בחתלה בריית הטשם עיי"ש. (קפה) טריפה. עי' בשלטן גבוה ס"ק ל"ז מהורם מ' שכ' מתמו' מהרי"ח אלן ג' ס' ע"ז דאם הסבר הטשם התמלטי למעלה מעלה ר"ג וחזר ונקבר וספק אם נקבר שלמי"ו לא שעשי"ו כגון שנאבד הטשם ואינו יכול לעמוד על בדיקתו כמרה מנשם ס"ם עיי"ש ומי' בהגה"ם ס"ק ס"ל ועד"ק שם דאם נמלא עלם שנקבר ומ' אם הוא שלמי"ו כקולמס לא שהוא שנעשי"ו אנע"ר ומ"ל להבחין היטב אם הוא חזק אגודל מאגוף אם חזקן שהבסר שלם סביב הטבירה יש לנקל אף שלא בהפ"מ כיון דגם בטבעי"ו כבר שם בהפ"מ מ"כ בכה"ג גם שלא בהפ"מ יש לנקל ומ"מ הי"ל בבר טבירה בה חבש וכו' לגבי מדה חמדה אבל בסבר הוך אגודל ולא עבדק בשי"ב אם הם שלמים ובהבטל כך אז לא יהמיר גם בהפ"מ אם לא כשם הפ"מ וגם שמה הדקן ודק נחל ומיי"ם שד כמה פרסי דינים מבמלים אלו. (קפו) וכל זה מיירי וכן מיירי חזקה בקול ל' דאחר מהגיף אבל בקלילת סמוך לגוף ע' ולמיל סמי' כ' בא"ה ובדבריו שם. (קפז) אבל במקום צוחה"ג גם מיע"ח אינו מועיל גלוין מהרש"ל והש"ם.

סעיף יג (קפח) נמצא שבור חזקת שבור אבל אם נמלא שנעשה בלשון המרפיף מהגה דיש כמ"ם הש"ך לעיל ס"ק ל' ומגב"ם ס' ג' סע' ל' ס"ק ג' בבאור הדעתקים בהגלה בבריית הטשם עיי"ש. (קפט) ואינו יודע אם נעשה טרפים עגב"ם שף ס' ד' שלמי' הזמ שהוא לפי הבחינה שלם ומסתפק דלמא הסבר בדי הבחינה לא לחה"ם מי מריפה בהה"ג הכל שלון הראשון מחמת הגידים לון חזקה בין הוכא שלם לבחינה ומסתפק כל"ל ובין אינו יודע אם הוכא שלם עיי"ם ומי' בלם לביאה שלם ל"ב ובמיבי הלון סביף ג' מה שלריך בזה והעלה דבה"ע בהפ"מ אם יודע שבהוכא לפי הבחינה היה שלם יש לנדר בכה"ג אפי' בלי הפ"מ ובמקום פרס בל"ע עיי"ם (קצ) אם מפר"ח ס"ק ל"ג שכ' דמעמה זה מיירי בממלא שבור בלשון המרפיף דהיינו שלון עוכ"ח ולא דוב הבלם לחון עיי"ם ומי' ש"ך ס"ק ד' ומגב"ם סי' ג' סעי' ד' ס"ק ל' שלא סמק ק לגיהא שלא אף בים חיסי רק שם נקב בעי"ב ובסן אם בבחה שבבה בבאורך ומי' לעיל ס' ל' מריפה אפי' בהפ"מ ואם בו"ב שלייהם בלי שם ניקב כבר בהפ"מ עכ"ש ועיי"ם לעיל ס' ל' סעי' ו' ובפתיחתו אות מ"ו אבל ביאה"ל ס"ק ל"ח אבינה ודעת האחרונים הלא ס"ל סחיבה בהא והבלה הבטבע"ח לה ריבו בדיה ולון שם רק נקב בעי"ב יש לחתור בהפ"מ עכ"ם ובלון שם נקב יש לנקל אפי' בלון הפ"מ ועיי"ם עוד בדבריו לעיל ס"ק י"ב (קצא) אם מקום הטבה שחור עי' מק"מ ס"ק ל"ב ולד הזקה שחר שיכר שהוא מבבר שהחלון מחזקת יבן לו עגלו מבה אבל בחה שם אחם אפי' טבה קלת לשחר לון ראיה הטבה מחדים ולריכה דם הטבה לשחר יכל להיות בבטבר מיד אח"ם בשהו חם מיי"ם. ועי' בשלון גבוה ס"ק מ' שהביא מהגאלה דעת הבחרים דשון הבחרים פי תמבה אינו מועיל רק להחמיר ולא להקל ואח"כ סיים לדעון מבבה מבוה הבבר דבר פי' מועיל גם בקבל דאפילו בבבר מבון לשחיבה הבקה ומיד מחחר פי הבבה וכ' שכן מבחים בכל יום בלא ליבו בבמבילים בחבה נבה בכח מל הלון לשחיבה והבבר מ' מבלגלות אע"פ שבחבים לחבה מיד הבחבר פי הבבה ואפי' אם לאח"ם מיד בשהיה מפרבבה בבבר לחבה אבר מבחבר פי הבבה מבבא אבל לא כ"כ כמו בבבבר קדם שחבה והבר זה מיך בקילחת הבבה ולא מבבר אלא לבקילחת ובילון בבבבחה ז' עיי"ם ומי' בדבריו לעיל סי' ל"ג (ס"ק י"ז) שבבאחי שה מדבריו דים חלוק דבבבבר קדם שחבה אפי' בחבחה הבקה מבחיד בה בבבבבר פי הבבה וכ' מיד ולאם בבבר מיד לאח"ם בשהיה מפרבבה מבחבר רק קלת בחה הבחר ולא כדי עיי"ם ומי' בדבר"ם ס"ק ס"ה סב' דבבה"ם ובאוך בבבה ים לגדר לבבבון ע"ד בבלגון גבוה בבבבר לבבבר בבלגון הבה

(קעט) ותתחבר (קפ) שבר עם שבר יחדו ידובקו: הגה ואפי' אם (קפא) הוא עדיין עב במקום הסבר ו. כי עדיין שבריה כאר (מ"ז סלמוך) (יז) (קפב) אבל אם לא הזר למקומו הראשון אלא שני (קפג) שברי העצם (מו) שכבים (קפד) זה על זה זה נמשך למעלה וזה נמשך למטה (קפה) טריפה: הגה (קפו) וכל זה מיירי שלא במקום סמוך הגידין (קפז) אבל במקום סמוך הגידין עיין לקמן סימן כ"ז יג (קפח) נמצא שבור (קפט) ואינו יודע (קצ) אם נעשה טרפים או לאדר מיתה (קצא) אם מקום הטבה שחור ב'דוע

באר היטב

(מו) שכבים כתב הט"ז אם היתה הטבירה מקומות במישפע וחזרו וחזרנו הסבר ס נלמוד מישפע רק שלא מחסוד מחמת מה שהיה נחתלה רק שוקן זה מתוך קלה למעה וזה קלה נמעלה דכטבירה ליכת לישר אלא כשהוכרים זע"ז וכ"ל אם מסבר הטשם במקום שלון שעשה לומו מריפה כלעניל ס"ה בזה מהני אם חזר ונקבר יפה אע"פ שלא חזר למקומו עכ"ל

פתחי תשובה

(יז) אבל אם לא מאר עיין בתשובות רדב"ז החדשות סוף סימן תע"ג שכתב מקחבגלא לי שאלון הדברים לתרים אלא מתוך שהסבר מחזרה קלת מגמגון לו מבאריס דדבנים לדבר שלא

דרכי תשובה

בעלם הגיון לחדתון הוא דהי רישותא כמה שהוא זה על זה מבא"ל בנסבר באורך זהו הדיבור המתקיים בחתלה בריית הטשם עיי"ם. (קפה) טריפה. עי' בשלון גבוה ס"ק ל"ז מהורם מ' שכ' מתמו' מהרי"ח אלן ג' ס' ע"ז דאם הסבר הטשם התמלטי למעלה מעלה ר"ג וחזר ונקבר יפה אע"פ שלא חזר למקומו עכ"ל בגון שנאבד הטשם ואינו יכול לעמוד על בדיקתו כמרה מנשם ס"ם עיי"ם ומי' בהגה"ם ס"ק ס"ל ועד"ק שם דאם נמלא עלם שנקבר ומ' אם הוא שלמי"ו בקולמס לא שהוא שנעשי"ו אנע"ר ומ"ל להבחין היטב אם הוא חזק אגודל מאגוף אם חזקן שהבסר שלם סביב הטבירה יש לנקל אף שלא בהפ"מ כיון דגם בטבעי"ו כבר שם בהפ"מ מ"כ בכה"ג גם שלא בהפ"מ יש לנקל ומ"מ הי"ל בבר טבירה בה חבש וכו' לגבי מדה חמדה אבל בסבר הוך אגודל ולא עבדק בשי"ב אם הם שלמים ובהבטל כך אז לא יהמיר גם בהפ"מ אם לא כשם הפ"מ וגם שמה הדקן ודק נחל ומיי"ם שד כמה פרסי דינים מבמלים אלו. (קפו) וכל זה מיירי וכן מיירי חזקת בקול ל' דאחר מהגיף אבל בקלילת סמוך לגוף ע' ולמיל סמי' כ' בא"ה ובדבריו שם. (קפז) אבל במקום צוחה"ג גם מיע"ח אינו מועיל גלוין מהרש"ל והש"ם.

סעיף יג (קפח) נמצא שבור חזקת שבור אבל אם נמלא שנעשה בלשון המרפיף מהגה דיש כמ"ם הש"ך לעיל ס"ק ל' ומגב"ם סי' ג' סע' ל' ס"ק ל' בבאור הדעתקים בהגלה בבריית הטשם עיי"ם ומי' בדבריו לעיל ס' ל' מריפה אפי' בהפ"מ ואם בו"ב שלייהם בלי שם ניקב כבר בהפ"מ עכ"ש ועיי"ם לעיל ס' ל' סעי' ו' ובפתיחתו אות מ"ו אבל ביאה"ל ס"ק ל"ח אבינה ודעת האחרונים הלא ס"ל סחיבה בהא והבלה הבטבע"ח לה ריבו בדיה ולון שם רק נקב בעי"ב יש לחתור בהפ"מ עכ"ם ובלון שם נקב יש לנקל אפי' בלון הפ"מ ועיי"ם עוד בדבריו לעיל ס"ק י"ב (קצא) אם מקום הטבה שחור עי' מק"מ ס"ק ל"ב ולד הזקה שחר שיכר שהוא מבבר שהחלון מחזקת יבן לו עגלו מבה אבל בחה שם אחם אפי' טבה קלת לשחר לון ראיה הטבה מחדים ולריכה דם הטבה לשחר יכל להיות בבטבר מיד אח"ם בשהו חם מיי"ם. ועי' בשלון גבוה ס"ק מ' שהביא מהגאלה דעת הבחרים דשון הבחרים פי תמבה אינו מועיל רק להחמיר ולא להקל ואח"כ סיים לדעון מבבה מבוה הבבר דבר פי' מועיל גם בקבל דאפילו בבבר מבון לשחיבה הבקה ומיד מחחר פי הבבה וכ' שכן בבבבר בכל יום בלא ליבו בבבבילים בחבה נבה בכח מל הלון לשחיבה והבבר מ' מבלגלות אע"פ שבחבים לחבה מיד הבחבר פי הבבה ואפי' אם לאח"ם מיד בשהיה מפרבבה בבבר לחבה אבר מבחבר פי הבבה מבבא אבל לא כ"כ כמו בבבבר קדם שחבה והבר זה מיך בקילחת הבבה ולא מבבר אלא לבקילחת ובילון בבבבחה ז' עיי"ם ומי' בדבריו לעיל סי' ל"ג (ס"ק י"ז) שבבאחי שה מדבריו דים חלוק דבבבבר קדם שחבה אפי' בחבחה הבקה מבחיד בה בבבבבר פי הבבה וכ' מיד ולאם בבבר מיד לאח"ם בשהיה מפרבבה בבבר רק קלת בחה הבחר ולא כדי עיי"ם ומי' בדבר"ם ס"ק ס"ה סב' דבבה"ם ובאוך בבבה ים לגדר לבבבון ע"ד בבלגון גבוה בבבבר לבבבר בבלגון הבה

(קפד) זה על זה עיי"ק שם שכ' דאם נמלא שלמי"ו רק שנעם הבחבחן מלבבבר בבבר לגבי חלקים בבאורך וכ"כ בחבק"ם ס"ק כ' ובדע"ם ס"ק ס"ל לדיבה עיי"ם בבלגל שבבי"ו עיי"ם בבאורך ובכ"כ בחבק"ם ס"ק כ' ובדע"ם ס"ק ס"ל לדיבה עיי"ם (קפד) זה על זה עיי"ק שם שכ' דאם נמלא שלמי"ו רק שנעם הבחבחן מלבבבר בבבר לגבי חלקים בבאורך וכ"כ בחבק"ם ס"ק כ' ובדע"ם ס"ק ס"ל לדיבה עיי"ם בבלגל שבבי"ו עיי"ם בבאורך

יורה דעה סעיף נה נו יג הלכות טריפות

(קצב) בידוע שנעשה מדיים (קצג) ואם אין יכולים (מ) (קצר) לעמוד עליו אם יש במה לתלות כמו שדרסה או שרצצה וכיוצא בו תולין להקל ואם לאו אסורה (נ) *מספק :

נו דיני טריפות בצומת הגידים. ובו י' סעיפים :

א (א) *נטלו (ב) צומת הגידין (פ' מקום שהגידין מקבצים יחד לשון מבצר לשתוך) (ג) או

ו' שם וכ"כ הרשב"ל בס"ה ובש"ע (*ולפי להסיר מקום נכתבה מקום כיצד מומרת עד בידוע לך כמה שדרסה אלא כיצה דלכל פסי אחר כלעיל כפי ל"ל סמי' ח' וכמו שלייר סס) א מפסה תולין ד' כ"ו

באר היטב

(מ) לעמוד פי' אלא שהסתר פני המקום כלו מתגלים אלא מבאים מדיים והברייא הכבר (סמב מ"ה הא דתלינן להקל דוקא בשוב אבל בדבלי הבהמה שנפסת כן אין תולין אבל בח"ח אבל פ"ו וכ"ח אות כ"ח ודמם"ל ד' ר"ל והכ"ח תולקים וסוברים דלפ"ה בהמה אל ק בדיסק לוכרים. ודע גם בשוב ש"ב מרקים קל ת ויריך ומכם כל. שים ל קוקבים שהאל מבל סלרים בה

פתחי תשובה

מתרפת אם הרגלם בבהמה) (נ) מספק. מבר הש"ך ול"ל לפיעם ל"ו ס"ה דתלינ מ' מי סלק הוא ספק מחמת חבדין ידישה ולא מיקרי ספק

דרכי תשובה

פי סיכה שחור ממנו לף כשהאל לחדש וגם בהסתר קצת לתלות יותר שנעשה בלחמים בשדה מפרכסה מיים . (קצב) בידוע שנעשה מדיים ולכן אפילו מיכה לשיהלי בלחמים כגון שרצלה לו שדרסה לין הולין בו כיון שיש רשותא לפניו שהסתר פי המכה בל"י ס"ק י"ח (וע"ל סי' ל"ג ס"ק ס"ו) (קצג) ואם אין יכולים לעמוד עליו ב.מלה"ם דל"ל אלא הסתר פי המכה ומי' פרי מאור ס"ק כ"ם ולף אלוט שחור לוט פי' דלחמים מנהה ד"ל והבבר סמוך לבדיקה מדיים ומין להקל בכה"ג אלא אם יודע שלא מנהה בסמוך לבדיקה כגון שהיה מהמה אלא בחדרו המסוגר היה בלופן בידוע לביכת לפיהם שבאותו זמן נעשה לו יום להקל אם אין פי המכה שחור ותולין בכגון זה לחמים מיים ומי' מקצ"ת ס"ק כ"ג הבישול הבמיכה בזה ל"ל שבאל ג' ימים ומיים שוד שב' הבכל אלה אין להחמיר אלא אם יש בו עכ"פ רחבם מדמיעות אבל בלא"ה אין להחמיר והי' ס' שובהן דלא נעבה מדיים דאלו נעבה מדיים הו"ל לדיות עכ"פ לחדם ובסוף דברי מפיים בל"ע מיי"ם (קצד) לעמוד עליו פי' בחה"ם מ"ם אם יש חילוק בין בהמה לשוף ובעפ"ד ס"ק כ"ל שב' נדינה דבכל זה אין חילוק בין בהמה לשוף אלא דלהחמיר בהמה ל"ל דבר המפוקק לשבור עלם הבהמה שהא חזק וכבל לפי ראות מיני המדה מיי"ם ומי' מעמן זה בבה"ק אות י"ב ובמק"מ ס"ק ל"ה והשאלה מדברי הרמ"ה דאליה ס"ל שיהא דוקא סיבה חזקה כדרסה וחלמה בכהבל בשוף מה שברוב פעמים בשבר מי"ו אלא כל דמלי מי"ו לישבר אף שרק מיעוט פעמים בשבר מי"ו מ"מ כיון דהוי מיעוט המלי הולין בו ואם לוט מלי כ"ב אין הולין בו ואם יש מדי נהלות גם במדיים אז לו היא סיבה חזקה המליאה אם הבע"ח מחזקתו אלא להחמיר רק בבדיקה כגון שלילה נמהרה אז לו סי כדלא מדיים ולף שם ג"כ מדי נהלג בלחמים מ"מ כל שסיבה דלחמים לוה חזקה כ"כ מסיבה ומדיים רק הוא כגון מבשם ידע ובבחנא אלימא הסיבה וקדם שחוטה והלוט במדיים ואם גם המדי דלחמים היא סיבה חזקה ואלימא כמו הבל קדום שחוטה אז הו ספק הבקל נמוד ובפרע בחבר ואם החלוי המדיים ובלחמים שיבהם לוכם רק סיבות קלות ומחבר בזה שיך חזקה כבחות הבבע"ח ויש להחיר בהבע"ח ובמה"ח מכ"ל ולא המדי דמדיים הוא רק סיבה קלה ומדי דלחמים הוא סיבה חזקה הולין בלחמים וכשהחיר הוא משום דלכל מדי לשיהלי בלחמים לא לוכבה לן מה שבספק הוא חבדון ידישה מיי"ם ובזה בלב"ם סוף ס' ג' החמיר יותר בעניין זה יבעלה הכל שם לתלות במדיים אין שוערל במה שם לתלות גם בלחמים אבל בסיבה בלחמים היא חזקה ולוכל שפי לשיהלי בהבות מעבה דלחמים מבסיבה ומדיים אל"ה כיון דלוכל שני לשיהלי במדיים מרבה דלא מקרי כלל בבה"ג ספק הבקל מיי"ם אבל בלם לבזה לעיל ס' ל"ג סבי' ד' לוה ד"ג הארוך להבין עליו ולין להחמיר כ"כ והבריו הלחמו שם דברי הבה"ק והמק"מ שבכלן מיי"ם (ומי' בדברים לעיל ס' ל"ג ס"ק ס"ד) ומי' בשלמן נבוה סוף ס' זה שבבין שובות כזו שבחם שוף בעלי ולחמים ארקו לארץ ולחה"ב מלא שבשבר מלם הבוק ומבלה מלוה"ג ולא הבחיר פי המכה רק מעם ולידד הכיון דהחלך בישר ב' לו ב' קשות לוכל לשיהלי שבשבר מי"ו ושוד ולף אם מדיים בשבר אלא לא יאל לאון ושוד ולו מדיים בזה מבחיר פי המכה אבי' בשבר סמוך שחיבה מיים מיים ומי' בהבות הבאון מהבה"ק על הבע"ג בשפ"ד ס"ק ל"ל סי' לחלק בזה ואם בשבר במקום שלם הבה יהיו שבאל מדיים בזה ולא מרבה בזה אף בם בלתות בלחמים מ"מ בבים לתלות גם במדיים אבל אם בשבר במקום ולף אם הבה יהיו שבאל מדיים לא הו רק ספק מרבה בבון תבם מיבל הבין ושבר סמוך לגוף לו שבאל יאל לאון בבה"ג יש להקל ולהחיר אם יש מקום לתלות ובשבה אבי מרבה אבילה בזה כ' ל"ב בחחבי הבאון רעק"ל ו"ל שב' ולם הוא בעלם הבוק ודע בבי' שי"ב שלה יש להקל אף בלון הב"מ מעמם הבי ג' בבילבה ספק לתלים

ולם

(ד) (ו) ישנפסקו (ה) טריפה (ו) יאע"פ (ז) שכל העצם (ח) קיים: ב (ט) יצומת הגידין הם בבהמה בעצם האמצעי כלפי חוץ שהנוב נופל עליו יוש מי שאומר שהם

ב שם בגמ' ג' הגי' שם בשמעתא ד' כולו ישלש שם ושיש הלכה פרש ורמה

גר רת מומ' רבינ' ומרי"ף ורבינו מרבינו כרמבים בפרש מהרש"ם ומהרש"ם ומסור הלש ח מור בשם מרשבי"ל ומרבינו"ל ומרן בשור פרשם כלי מומ' שם ומקי שמעתא מומיה ומרש"ם ר' יהושם

באר היטב

נו (ו) שנפסקו (פי' בחמשת הומ') ופסקו סמ"ו הש"ך אפילו לא רמלו לגמרי רק שנקרעו מן סעמנה ומקלפו מן סעמנה מרשה ולמה כל"ר ושבאר בסמ"ג:

דרכי תשובה

ולם נקפלו לחה"ר הפרמים לא כשבדלו מהבנים ומהבשר ושמרים בשיר ולשם דבוקים כלום דכל שמדין הם לטעלה ולמטה מחוברים לגוף ודוקים ממנו בשר אפי' אם כל שיעור מרכז נקפל רק דבוקים בגוף לטעלה מחלי הנוק ולמטה מהבנים כשרה ולם נחתכו ליטעלה לא למטה ה"ז ספק מריפה אע"פ דמלד הפסיקה לחה מריפה דהא לחה הפסיקה הוא לטעלה מחלי הנוק לא למטה מהבנים אע"פ מריפה מלד הפסיקה שנקפל מהבנים כל שיעור מרכז דוקא כשמחוברין מדין לגוף לטעלה ולמטה לא לא ה"ל כמיפל ע"י הסקפלה הוא אבל כשהיה מלד מ' מן הגוף לא לטעלה לא למטה לא ה"ל כמיפל והי ספק מריפה וכ' המחבר דמה שלא מכשירין כשזוקין מהגוף לטעלה ולמטה היינו דוקא כשהם מחוברים סלו לגוף ולא ספק בשום מקום אבל לם ספק בשום מקום דרך מפל שנקפלו כל אורך לה"ג בבהמה לא בעוף ובשיעור פפח לא יותר לחר כלות הסקפלה ספק שם אע"פ שאותו הפפח הוא דבוק בבשר ובעוף אע"פ מריפה שזה לא מיקרי יותר מהגוף ולא חלוק בין שנספק לטעלה ובין לטעלה וכ' עוד מיהו זה דוקא כשנקפל כל שיעור מרכז אבל אם לא נקפל סלו כגון שהחזיל הקפלתו בתחלת רביע החחתון של עוס הנוק ונקפל עד עבר הערקים הסר עבר הערקים ספק ה"ז כשרה וכן לדעת שמן רביע עוס הנוק לא נקפלו עד לטעלה מחלי עוס הנוק הם ספק לטעלה מחלי עוס כשרה כ"ז הוא בנקפלו רפרמים אבל בנקפלו הדלטים בחמה דיוס דהיינו כשבדלו מעל הבנים אע"פ שדבוקים בבשר לא בשור ה"ז ולא מריפה אפי' לא ספקו בשום מקום מיהו זה דוקא כשנקפלו כל שיעור מרכז אבל אם בחתיר מקלת שיעורן מדין דבוק לעוס כשר ולכן בבהמה גדולה אבר חלי הבנים מחזיק פ"ו אלבשות נחלין לא יותר ובחתיר מקלת חוך ס"ו נחלין דבוק כשר ובבהמה אבר חלי הבנים לוט מחזיק ס"ו נחלין שבעור לה"ג שלה הוא חלי הבנים אם בחתיר מלחתו חלי הבנים לטעלה מקום דבוק ה"ז ספק מריפה אע"כ שער לערך הגדול לפי גדלו ויקטן לפי קטנו שמדין הוא חוך שעור ס"ו נחלין לפי קטנו במקום שעדין דבוק כשר ולפי שבבשר אין לוט בקילים בזה לכן כשבחתיר מלחתו חלי עוס לטעלה מריפה מספק אבל כשבחתירו בו למטה הדיוס בחחתית הנוק במקום החחלון לא אפי' לטעלה מעט ממקום החחלון כל שהוא במקום שלא יספק ושבולי מדין שם ה"ל אם כתר שם מקום דבוק ה"ז כשר אבל כשהי' הנעור במקום דספק בו מדין אם יש שם ה"ה לא כבר לבו שם ה"ה' שלמרה שהוא ספק מריפה אם הוקף בכלות הסקפלה ספק שם הי ולא מריפה אבל אם מדין יש מעט מקום חבור בין הסקפלה לבפסיקה לוט רק ספק מריפה ס"ו וכ' בלם לבינה לוט ג' ומסיק ו' מה שמפקפק בדברי הלב"ם וכ' ש"ם ו' עד בלב"ם שם דין ה"ו דמה שלמרה ולם נקפלו לחה"ר לא בנספקו לטעה מחחזות הנוק ה"ז ספק מריפה לא לחמר לחה"ר נקפל כל אורך חלי הבנים אבל אם לא הגיע הסקפלה מלמטה עד חלי הבנים לא אפי' הגיע הסקפלה מלמטה עד עבר הערקים ספק שם במקום הסקפלה כשר פי"ם וע' בדע"ת ס"ק ל' מ"ם בדין זה ופסק לדינא דלם נעקרו לה"ג הדלטים במקום חבור בבהמה ונקפלו עד לטעלה ולין שומדין במקום כלל הם לחמר גם בהפ"ת אבל אם שומדין במקום לאורך העוס עד הערקים לא שנעקרו מדבוק בערקים הם להקל ולם הם מחוברין לטעלה ונעקרו לטעלה ממקום דבוק ג"כ דינא הכי וכ"ה בלה"ל הדלטים אבל בלה"ל הבנים הם להקל בענין זה בכל גווני פי"ם וכ"ה לה"ל בבהמה לחנם לענין אם נקפלו לה"ל בשוף ע' בדברים לחלן (ס"ק ל"ד) שבהמה דיס:

(ד) שנפסקו פי' בחמשת הומ' פ"ו ס"ק ב' וע' לב"ם שם סמ' מ' ס"ק ו' ב' בחמשת הומ"ק דנהלבו לה"ל בהמרף החלב אפי' אם הנעוס לוט מחזיק פ"ו נחלין שבעור לה"ל שלה הוא חלי הבנים אם בחתיר מלחתו חלי הבנים לטעלה מקום דבוק ה"ז ספק מריפה אע"כ שער לערך הגדול לפי גדלו ויקטן לפי קטנו שמדין הוא חוך שעור ס"ו נחלין לפי קטנו במקום שעדין דבוק כשר ולפי שבבשר אין לוט בקילים בזה לכן כשבחתיר מלחתו חלי עוס לטעלה מריפה מספק אבל כשבחתירו בו למטה הדיוס בחחתית הנוק במקום החחלון לא אפי' לטעלה מעט ממקום החחלון כל שהוא במקום שלא יספק ושבולי מדין שם ה"ל אם כתר שם מקום דבוק ה"ז כשר אבל כשהי' הנעור במקום דספק בו מדין אם יש שם ה"ה לא כבר לבו שם ה"ה' שלמרה שהוא ספק מריפה אם הוקף בכלות הסקפלה ספק שם הי ולא מריפה אבל אם מדין יש מעט מקום חבור בין הסקפלה לבפסיקה לוט רק ספק מריפה ס"ו וכ' בלם לבינה לוט ג' ומסיק ו' מה שמפקפק בדברי הלב"ם וכ' ש"ם ו' עד בלב"ם שם דין ה"ו דמה שלמרה ולם נקפלו לחה"ר לא בנספקו לטעה מחחזות הנוק ה"ז ספק מריפה לא לחמר לחה"ר נקפל כל אורך חלי הבנים אבל אם לא הגיע הסקפלה מלמטה עד חלי הבנים לא אפי' הגיע הסקפלה מלמטה עד עבר הערקים ספק שם במקום הסקפלה כשר ס"ו וע' בדע"ת ס"ק ל' מ"ם בדין זה ופסק לדינא דלם נעקרו לה"ג הדלטים במקום חבור בבהמה ונקפלו עד לטעלה ולין שומדין במקום כלל הם לחמר גם בהפ"ת אבל אם שומדין במקום לאורך העוס עד הערקים לא שנעקרו מדבוק בערקים הם להקל ולם הם מחוברין לטעלה ונעקרו לטעלה ממקום דבוק ג"כ דינא הכי וכ"ה לה"ל הדלטים אבל בלה"ל הבנים הם להקל בענין זה בכל גווני פי"ם וכ"ה לה"ל בבהמה לחנם לענין אם נקפלו לה"ל בשוף ע' בדברים לחלן (ס"ק ל"ד) שבהמה דיס:

(ד) שנפסקו פי' בחמשת הומ' פ"ו ס"ק ב' וע' לב"ם שם סמ' מ' ס"ק ו' ב' בחמשת הומ"ק דנהלבו לה"ל בהמרף החלב אפי' אם הנעוס לוט מחזיק פ"ו נחלין שבעור לה"ל שלה הוא חלי הבנים אם בחתיר מלחתו חלי הבנים לטעלה מקום דבוק ה"ז ספק מריפה אע"כ שער לערך הגדול לפי גדלו ויקטן לפי קטנו שמדין הוא חוך שעור ס"ו נחלין לפי קטנו במקום שעדין דבוק כשר ולפי שבבשר אין לוט בקילים בזה לכן כשבחתיר מלחתו חלי עוס לטעלה מריפה מספק אבל כשבחתירו בו למטה הדיוס בחחתית הנוק במקום החחלון לא אפי' לטעלה מעט ממקום החחלון כל שהוא במקום שלא יספק ושבולי מדין שם ה"ל אם כתר שם מקום דבוק ה"ז כשר אבל כשהי' הנעור במקום דספק בו מדין אם יש שם ה"ה לא כבר לבו שם ה"ה' שלמרה שהוא ספק מריפה אם הוקף בכלות הסקפלה ספק שם הי ולא מריפה אבל אם מדין יש מעט מקום חבור בין הסקפלה לבפסיקה לוט רק ספק מריפה ס"ו וכ' בלם לבינה לוט ג' ומסיק ו' מה שמפקפק בדברי הלב"ם וכ' ש"ם ו' עד בלב"ם שם דין ה"ו דמה שלמרה ולם נקפלו לחה"ר לא בנספקו לטעה מחחזות הנוק ה"ז ספק מריפה לא לחמר לחה"ר נקפל כל אורך חלי הבנים אבל אם לא הגיע הסקפלה מלמטה עד חלי הבנים לא אפי' הגיע הסקפלה מלמטה עד עבר הערקים ספק שם במקום הסקפלה כשר פי"ם

(י) שדם כלפי פנים לצד חלל הבהמה: תוס' (יא) וים להתיר (א) כמתי (ב) מסברות (ג"י כמס ר"י בן הגיבו) (יב) אבל (יג) מסברא דלמוכה היא עיקר (והיא מסברת הים) ורש"ל ונהגו לרפא (ומסכנו) ג התחלתם (יד) למעלה מהערקים והוא עצם קטן (ב) שמחבר השוק לארכובה הנמברת עם הראש ועצם זה הוא שמשתקים בו התינוקות שקורין קני"ל ולמעלה ממנו מתחברים וצומחים גידים אלו ועולים ומתפשטים בשוק עד שמתרכבים וחוזרים כעין בשר: ד ונפסקו או (טו) ניטלו (ו) כנגד הערקים (טז) כשרה. למעלה מהערקים והוא המקום שהמברחם תולין בו טריפה: ה (יז) שעור ארכן ממקום שמתחילין להיות צומחים עד שמתפשטים בבשר (יח) בבהמה נמה (יט) מ"ו (כ) אצבעות (כא) ויש מי שאומר שהוא שעור ד' אצבעות ובבהמה דקה לא נתנו חכמים

פתחי תשובה

נו (א) כמתי מסברות מיין נס"ס מ"ס נמס כיח ס"ל ומיין נתמוכה מתיל נדקה מי' ל"ז מתאריך נתמוכ מלוי וכתב לתיהה תנאי ד' מופס כיהו בטמו והמלה דמל שיש רקמן נשוף נמקום מתות הגידין הן מלד חלו נשוף לא מסל לדני הרגל יש לאסור אפי' במקום ספסר מדוכה וכנור שכמ מ"ס (ב) שמחבר השוק [מיין בהשמטה מ"ס מ"ס כ'] סמוכ כבר הסחיבו להתקשות ומשנו כמנס ולפן מרשות לה"ל מלא במקום שכם רכים) מ' מ"ס וכתב הכ"ח מ"ל ד"ס מהחילין למעלה מהערקים מ"מ לין לא נקילין לכתחין מלא מסכן מ' מ"ס (ולכ"ל הס"ל ומיין מר"ח)

באר היטב

(ג) מסברות כתב הש"ך כמס הכ"ח דהמוכה לחתם ר כמתי מסברות (ולכ"ס מהרש"ל ומר"ח וכתב נס"י אבל נשוף מלינה דל"ס מיטר עכ"ג כס מנסרים לגר חלו הגוף ולא לגר חין וכן מהגין מכ"ל) ולולא כמס"ר שכתב שמחמסס המוכה בלרלת הלוי מסברא דלמוכה היא עיקר ולא כסברת אחרונה ולא ידעתי מנין לו זה מכ"ל (ג) כנגד (תוס"ס מכ"ה מהמסמוס מד ולא מסבר מעמס מקום מרקום מעמו מתב בס"ד מ' פ"ז דמריסה שים לחם ממת מסכן מלא מסכן מ' מ"ל לחמעלה ולין לקל לענין מחמה נגד הס"ל מכ"ל (ולכ"ל הס"ל ומיין מר"ח)

תשובה

סעי' מ') וע' כמ' מדוחי ר"ה (מהגלון ר' אב מלנסקר ז"ל) בהגהותיו לז"ר כמי' זה מכ' דהסוקר מל הגיח הילל כזה לקל כשוף ולמר דכשוף לכ"ס הס מנסנים הוא מקיל מריפות ובמקום הרגר ולא יאמר כי הוא הסך לשון הרמ"ם וגם הוא בטמוכ בוק הס"ל נדין ומשון שכשוף ולזה שס"ה הם מ"ו והם מ') הלדים ובלים ג' לגר האב וי"ל לגר חלו הגוף מיי"ם ומ' בדע"ה מ"ק ד' מכ' שהוא בוק ג"כ בחוחות ומרגולים ומלא שכן הוא מיי"ם (ומ"ל מ"ק ל"ה) · (י) שדם כלפי פנים ר"ל דכמו שים בבהמה אלמה נדין מ' עב וכ' ודקן מלד חון כן יש כיוצא כאלו מחמם גם מנסנים לגר חלו הבהמה נגד אחן הגידין המלוים בנמסנו ובכל מליני הנוסקים בלחה מהם מגרף כמנסקן לא ריסלו לכ"ס רים סי' ו' (יא) ויש להתיר כשחי הסברות וס' ע' במנחה יעקב כלל מ"ו מ"ק כ"ב מכ' דלף מכ' הרמ"ל להתיר כמחי הסברות מ"מ כיון מכ' ג"כ מדמה הלי הוא מיקר מ"כ מיכה דלילה מוד לר להקל יש לסמוך מ"ד הנוסקים דחוקה המלוים הוי לה"ג ולא הפרמיים מיי"ם ונמסל"ר מ"ק ב' מהביאו ומה"מ כ' דלם מלד מסקן לם נמסקו הפרמיים כבר מס"ם מיי"ם ומסמע דמכ"ם מסקן נמור בעיקן מיהת דלאי לגירף לס"ם לגל בנכ"ם מם מ"ק ל' כ' דבלירף לד להקל כל דהו לפי' לם לחמו לד מיהר לא מחמר לקרוחו מסקן בכדי לגרמו לס"ם מעלה כיון דבלמ"ה הקיקר בסברת הלמוחה דפרמיים לאם לה"ג כלל ומיי"ם בנמ"ק כ' ומ' במק"ם מ"ק ג' מ"ם בזה ומ' בטוח דיים מ"ק ג' מכ' דלם מחמרב בבר הנמרף מלה"ג הפרמיים בבבר כבר מוחר להוסף עליו כדי לבטלו דמ"ם מרב לקמן מ' נ"ם מפי' ו' דלף לאסר דדבן לן להוסף עליו כדי לבטלו הוים מכ"ם בלאסר ממם מחמרו חל"ל לגל בלא לא בלאסר בה"ג מלוס מלא חומרא בעלמא מיי"ם לגל בה"ם בנין שלם חל"ר רים מ' כלי לחמיר בזה וכ' דמה שהחלים הגב"ם דבעיקר בסברת הלמוחה ומפ"ר הכריע בכמה דרים להקל בנגין זה לן דברי נסנים ולן כלן רוב מכן שעמה הרבה מסקנים כרבים מיי"ם ומ"ע (יב) אבל הסברא ראשונה היא עיקר עמ"ך מ"ק כ' מכ' דלף מכ' הרמ"ל מעמה הלי הוא מיקר מ"מ לענין דינא לן להחמיר כמחי הסברות וע' בדברי מחמה של הרמ"ם פרק ד' דחולין לחה ל"ז מכ' דמ"מ בהס"מ לא לערך מכת יש להקל מיי"ם וע' בה"ם מביל מקה מ' ל"ז שמגדר נ"כ להקל בהס"מ לא לכבוד מכת מיי"ם לחמם בהס"ד מ"ק ב' כ' דלא מלא בהם מסקן מיחיד בהס"מ מיי"ם וכ"כ בלב"ם מם מ"ק מ' דלחי' בהס"מ יש לאסר גם בפרמיים מיי"ם וע' בחקרי הרי"ם מ' ו' לחם ד' מכ' דבהס"מ וגם לרך מכת יש לסמוך על הרעה הלי מיי"ם וע' בדע"ה מ"ק ג' מכ' דכיון מהברי חמרה מחיר בהס"מ לבד יש לסמוך להקל בכ"ם בהס"מ וגם לרך מכת יחד מיי"ם. (יג) הסברא ראשונה היא עיקר בנמ"ד מ"ק ב' מכ' דכיון דל' הרמ"ל דסברא הלי הוא מיקר לכן לם יש מסקן לם מסקן הרמ"ים לין לנמנות מ"ם לא כ"כ בלב"ם מם מפי' ב' מ"ק מ'. סעיף ג (יד) למעלה מהערקים. ומיקר למעלה מלמוח הערקים הרי"ם לחמי' לחמו מחיר מכין הערקים לשוק מני מקום לה"ג הוא מחם מחמר מם מריפה מכ"ד מ"ק ד' מיי"ם ומ' מ"ק מ"ם מ"ק ו' מסקה לה"ג מכין השוק לערקים בכ"ם לא מ"ק ד' ומיי"ם מ"ק ד' ומ"ל מ' מ"ק כ"ם ומ' מ"ם ומ"ם מ"ק ל"ג) (כא) ויש מי שאומר ע' מ"ך ומ"ק מ"ם מ"ק ל"ג) ומ"ל מ"ק ל"ג) ומ"ל מ"ק ל"ג) ומ"ל

שיעור (כב) אלא במראיתן ובמישש שכל זמן שהם לבנים קשים ועבים יש להם דין צומת הגידין אבל בשהם מתחילים להתרכך או שהם קטנים ודקים אין להם דין צומת הגידים ובמקום שאין לבנים כל כך אלא לבנים קצת ומזהירים בעין זכוכית לא הוי צומת הגידים: ן (כג) יש (כד) גידים אחדים שנבלעים באלו מזכרות בנקבות ואותם (כה) אינם בכלל צומת הגידים: ז (כו) צומת הגידים בבהמה ג' (כז) אחד עב ושנים דקים נתרך העב לברו (כח) מותרת שדרי נשארו שנים נתחבו השנים הדקים מותרת שדרי העב גדול משניהם והרי לא ניטל בל הצומת (כט) אלא (ל) מיעוטו. נתרך (ל) רובו של בל אחד מהם

באר הגולה

ם פירמ"ל ולבני שם ג' סיל נסם מרי ף והלא"ם ולא כמר מר רב אמי שם וכמ"ש רש"ו שם בשם ראיה ולא"ן דקיי"ל טוה"ר בכל ר"ח"ן בר פ"ר שנשמה שחיטה וסי כ"ו אם"ן נקן ם פוד מדברי הרא"ש ע"ש שמר מר רב אמי

באר היטב

(ד) משמו כתב הש"ך דים לנסק כרש"י דבנשמה מני פריפה נמסק רוב ג' מהם ולולי שהמיר בתיסר לשריחה ועיין בפ"ז שמעריך בגשן הרש"ם ולוכה נפקותא לדינא

תשובה

בדע"ת ס"ק ב' סל' מפי' מלא בהפ"מ יש להקל בזה מי"ם (כה) אינם בכלל צ ה"ג ולוים מן המקן להבלים ונם לון הבהמה מערפת בהם ב"ש בשם הרלב"ד

סעיף ז (כו) צומת הגידין בבהמה ג' ר"ל מבחון במקום שהאב סמל עליו

יש ג' גידין אבל מבפנים לר תלל הגוף כי שוד ב' כיולא בהלו מהם

נגד לותן הגידין החיטיים הנ"ל ממטלר לעי' סעי' ב' (כו) אחד עב ושנים דקים ע' בדע"ת ס"ק י"ד מ"ם בביאור מקום טה"ג החיטיים כי בלר יון במקום שהאב טפל עליו בולם ניד עב מלד והוא לגודת ג' גידין עבים לבנים יחד ומדע כי מעמם הערקים בולם בלחו שוד עלם מלאחרי השוק והוא עלם בפ"ש לגלה שהבוק בטשי"ך ויוכל להפרד בסכין והיוא כי בין הערקים שקוין פסי"ך וכין הלרכוה האמכרת עם הרלם ים שוד עלם רחב ודק ובלר הגלם הרחב ודק דבוק בחוקם עלם לחוך ובולם בלר שהאב טפל ע"ג עלם השוק וניד ל' רחב דבוק בו והתחלה ילולת הגיד הוא ממקום עלם הרחב ודק שבין הערקים ובין הלרכוה הנ"ל ודבוק ע"ג עלם הבולם ובסוף רלם בלעה הנ"ל יולאלן מלם שוד ב' גידין לבנים ל' עב יותר והבמי לוט עב כמוהו ומ"מ הוא ניד עב ותחלת ילולת ב' גידין הנ"ל לוטו מסוף בגבד תחלת עלם השוק יען כי הבלעה הנ"ל בולם בנשה עדך תסך ד' לבבשות ובדקה ערך ב' לבבשות למעלה יותר מהתחלת עלם השוק (חון מה שמסך בנשה בחוך ב' לבבשות בערך בגבד הנעלם של ערקים שפי"ן) ומלם הם מתחילן לגלה ומתעבלן שלמן ולחוזים עם הגיד הקחם מפולבים יחד זה לל זה וסכינן קרום המדבקן ומסכין למעלה ים הפרם בין עלם השוק ובין הגידין הנ"ל לגלה שהאר מחבון עד שהבלסין הבלולה לחוך הבשר שע"ג עלם השוק ומלבד ג' גידין הנ"ל ים שוד ב' גידין הנ"ל הוא עב כחוד חון ג' גידין הקדמים והוא מוחה סמוך לעלם השוק בלר חון ווילה מבעבד ההתלת הערקים עלמו וסובב והולך ודק עקב שבין הערקים ובין עלם הבולם מלד הנ"ל על ההלת עלם השוק ומסך הלולה למעלה עד שבלבו בבשר ולחר שמסך בלרוך קלת הוא נרלה כמו ב' גידין דבוקין יחד ושוד ים שם בלחו ניד ל' שוחה פיוך ודבוק לעלם השוק והוא ג"כ לבן ומב קלת ולא כמו ניד הקדום (והסופרים לוקחין לוהו על גידין לחפירת ס"ם) ממלא לפי"ז שים ה' גידין בלר חון והפסקים הרחשונים והלחרונים סמכו ולא הוכיחו דבר מה והחליך בזה והעלה לדיעת הלדוה"ר הנ"ל ג' גידין עבים לבנים שהם מחוברים יחד טולן הם בכלל ניד העב וי"מ הטיקר הגיד הוא מתחיל מתחלת עלם הערקים הנ"ל ודבוק ע"ג העלם ולם בפסק ניד זה לף שב' הגידין הילולן מרלם עלם הבולם הן שלומים ריש כבפסק חוב ניד העב ומ"מ לון להקל בנפסקן הב' גידין הנ"ל שיולאלן מסוף רלם עלם הבולם הנ"ל לף שהגיד המתחיל מתחלת העלם הנ"ל הוא בלם ושוד ים בלר חון סמוך לעלם השוק ב' גידין עבים והן הן ג' גידין החיטיים ושוד ים בלר פרים ג' גידין עבים דבוקים וסמוכים לעלם השוק עי"ש (כח) מותרת ע' בלם לבינה ס"ק ח' שבחפסק לם י"ל דלא הבסירו הפסקים בחתוך מישהן לולא בחתוך לא בפסק לפיט שיהיו בולחי שלא בגע ולא הפסיד יותר מבלא"כ בחולא כן ולא יהיו לוך עשה ים חסם שבגע ביחר הלוטן ומהקלקל יותר וסיים בנ"ע וכ' דמסתבר יותר לחתיר מלהקל עי"ש וע' בכנפי יונה דבפיסת לי' כן לדחין דקי"ל דבסתבר הטעם חיטיק לטה"ג ולא"ב בבדיקה בלא מקבר כמ"ם הש"ך מ"ב כ"ם בנפסק קלת מלה"ר עלמן לדחין לאסר עי"ש וע' בדע"ת ס"ק י"ח מ"ם בזה וכ' דמ"מ בבחלר ניד הבנד שלם ים להקל בבפ"מ ון לם הי' החוך בגידין הפרמיים לבד לא בחיטיים לחעלה מד' לבבשות ג"כ ים להקל בזה בהפ"מ מי"ם (ועיל ס"ק י"ח)

(כט) אלא מיעוטו שבלה"מ מ"ם דבבהמה מני פריפה בנפסק רוב ג' מהם וע' נב"ם ס' ו' סמי' ג' הלא המחריק טלי הלי הוקק בחיטיים לבל בפרמיים כיון דנפסק ג' מהגידים בבבהמה הוי רק פסק פריפה לן בפרמיים בשאר קלות הנ"ע ומפסק מישהן כבר מי"ם ולמחמ"ל (ס"ק ל"ח) לון ל"ע בזה לדחין לגלה בהשאר ניד הבנד שלם: (ל) רובו של בל אחד מהם. מלב"ם מ"ם דה הוקק בחיטיים

(לא) **טריפה:** הגה (לב) הגיד הנמצא הוא אותו שנמפרדין כשתולין בהבהמה והוא מונח על הבשר והם דבוקים בבשר ונפלא: **ח** (לג) **בעוף הם** (לד) **בעצם האמצעי כמו בבהמה והם** (לה) **ט"ז ואם** (לו) **נפסק** (לז) **רובו של אחד מהם** (לח) **טריפה:**
ט **סימן מקום שבלים צומות הגידים בעוף** (לט) **כסימנם בבהמה דקה:** הגה ומי שנקי שנשר יוכל לשער בכל שוף לפי גדלו ולפי קטנו כל זמן שהם קיים הוי עומת הגידים ומקום שמתרכים (מ) לא הוי טה"ג (פסקי מהרא"י סי' קמ"ח) ומי שאינו נקי לשער (נ) (מא) יעשר (מב) ברוחב

(ג) יפסל בחזה אלבש פמ"ן שהפלה לשער תמיד נחלי אלם בין לנקבל ובין לבמתיל ופיין מחל"ג נמנשנות שבחב דלמת הלוכן בפ"ש והפ"מ בין לנקבל ולשער נאלבש ופיין בנשנות ס"ח

פתחי תשובה

החלשות קיימן י"ז בנשונה מסמ"ר שמעטו גם כן בהפ"ך שאין לשער רק בחלי אלם ושות כבהוכיח על מה שאין סתבנין כן ומ' בנ' לנטשי אבל בפמיתה אות ל"ו שהאחרון בזה ומסיק שאין

תשובה

שבזה צריך זהירות גדולה לידע שיש ס"ז במסון כי מ"מ להבחין דאלו' בעוף הגם יוכל לעשות מתוכו מ' שנים עיי"ש וכ' שם עוד בעוף הסעי' בשם המהרש"ל יהב"ח דאם בדק ומצר חוט מ' ורואה שחוט מ' עב שיכול לנעלו ולעשות ממנו שנים אין להכשיר שאין לנו ראיות לסמוך ע"ז אף הבקי שבבקיאים עיי"ש וכ"כ במק"מ ס"ק י' ועיי"ש לעיל ס"ק ד' · (לז) נפסק רובו של אחד מ' מבריאתו ואין ניכר שיש רישותא מחיים כשר מק"מ ס"ק י' ונה"ק לעיל סי' ל"ה אות כ"ו (ועי"ל ס"ק מ') (לז) רובו של א' עי' בשרי הותר ס"ק ה' שפסק דאם נפסק רק מחצה בלעומס יש להקל משום ס"ם שמא הדעה הרמב"ן דבנפסק רוב של מ' מהן כשר וס' שמא הי מישהו ולא הי שפק הברון ידיעה דהי חסרון ידיעה לכל השולה דקיי"ל מ"מ לגמלם וכן בנפסק אם מחיים אי לאח"ם יש להקל בזה עיי"ש ועי' בדע"ח ס"ק י"ג מ"ש בזה ואבלה דאין לגרף דעת הרמב"ן לס"ם הכלנה הוא דכל דיעה אלא הבנה בס"ע אין לגרף לס"ם ולכן בין במחצה על מחצה וכן בנפסק אם קרום שחיטה אי לאח"ם אין להקל עיי"ש וכל זה מדיעת אלוס לדין בזמה"ז ע' בדברינו בס"ק שלח"ז (לח) **מריפה** כ' בתם לגיטה אות ח' לדדין דאמ"ר בבדיקה טה"ג בעוף הקבון משום הוא דאם ממלא מקלם מ' מהגידין בעוף הדק חבוך מישהו שיש לחמרוך הרי לא נרע מהאר ריעותא הממלא בטה"ג לדרך בדיקה מדיעת בכל טה"ג ובעוף הדק אמ"ב בבדיקה אלא שיש להבחפק אם ממלא כזה בעוף הגם כגון אותא ואומדיק וכ' דמסהברא יותר להחמיר עיי"ש (וע' בדברינו לעיל ס"ק כ"ח) שבאמת מהבנאי יותר שכ' בפנינות להחמיר בזה וע' בדע"ח ס"ק י"ג שכ' דמ"מ אם יש ספק אולי עשה לאח"ם יש להקל בזה אם יותן שנפסק קמן כיון דהא דאמ"ב בבדיקה הוא רק מומחא עיי"ש

סעיף ט (לט) **כסימנם בבהמה דקה** הגה לפמ"ש במחבר לעיל סעיף ה' דבבהמה דקה הי היכר במרוחק דכו זמן שהם לבנים יש להם דין טה"ג ולזה לכאורה דה"ג בעוף לאמם בדע"ח סוף ס"ק י"ד כ' מהר"מ יהאו"ה דסי' לוכן לא מהני בעוף כלל דטה"ג בעוף הם לפנמים לחומין קלא עיי"ש (מ) לא הוי צומת הגידין ר"ל אף בבהמה פחות מבשיעור אלבע ועי' בדע"ה שם מ"ש בזה וכ' שהוא בדק ולזה שבכ"ם רוב הי המקום שמתרבכין למעלה משיעור אלבע בעוף קמן ואלבעים בעוף גדול עיי"ש (מא) יעשר ברוחב אצבע בעוף פי' שלון טה"ג בעוף רק מבך אלבע בחתיה הבוק לב"ם שם אות ל"ו בנשנר (מב) ברוחב עפה"ש מ"ש מהש"ך ועי' בס"ס שכ' דבזאב ולוח קמן ברוחב אלבע הוא יותר מהלי אבר די בחלי אבר ובעוף דחלי אבר הוא יותר מאלבע די באלבע עיי"ש ובעבו"ה דבר שמואל סי' קל"ז ובמחזיק ברכה אות י"ב ועי' בס' זבחים שלמים אות ו' ואות י"ב שהביא מהב מאבני מערב הפמיי מעשים קדשוזות להחמיר לשער רק עד חלי עלם דוקא ועיי"ש בכסף אחד פרק ה' מה"ם הלכה י"ג ומ"ש הפה"ם מהלב"ם דהשיקר לדינא לשער רק מחלי העלם אלא הכא שיש עוד מ' לדיהר עי' בלב"ם שם דל"ל כמן שהפסיקה לא הבאר הוא בטה"ג הפמיים לא בנשוח ונגרר הדם לא בנאבר קדים שבדק אם היה הפרידה למעלה מחלי העלם והוא יודע שהיה יותר מב' אלבעות בגם וכו' דוקא בכה"ג יסלון לסמוך על הפסקה דמגי בב' אלבעות בעוף הגם ובאלבע מ' בדק עיי"ש לחמם בם' אם לבינה אות ס' אלדין לדינא על הלב"ם במה שהאלים לדחמיר כ"כ כי הפיקר לדינא בדעת רוב רפוסקים אמ"ל לשער בחלי עלם רק באלבע מ' בעוף הדק וב' אלבעות בעוף הגם מגי ופיים שכן עמוד דבר עיי"ש ועי' בדע"ח ס"ק ס"ו שבביאת דברי הלם לבינה לדינא והבינו דלאות לדברינו שכן פיקר לדינא דמ"ל להחמיר לשער בחלי עלם לך כ' שם שהוא בדק ומלא בהרבעלים שב"ם יוב אורך עלם הבוק הוא ו' לא י"ב לעמומיעמ"ל ובלאן בלד חיטן קלא מהלה"ג לחמלה על הבשר החם הטור עד חלי עלם הבוק וחזבן כבר בגלוים בבשר כמו בלד פרים ומלד פרים בלאן בהרבעלים בחבנך ערך י"ד לעמומיעמ"ל בלאן בלד חיטן קלא מהבינדין עד מחלה ומלד פרים שבה לעמומיעמ"ל ס"ל אף לם מחם לביאת המחמירים עד מחלה אף

לבשמים

(ה) (מב) מאבע (מד) כשף (מה) ממקום שמתחילין (שם כשם מהרי"ל) (מו) ולעולם אין עמת תידין (ו) (מז) נמעלה מחי עצם המנעני (מח) ואמו אין נקיטין (מט) נבדיק

באר היטב

(ה) מאבע מגדול הישראל מחבור לעיל סי' כ"ד וכתב הש"ל דלדיקן צריך כשף מכ"ם רוחב ב' אצבעות (ו) נמעלה כתב הב"ח הגר פוסקים דע"ז יוכל כל אדם לסמוך ומישר זה בין כשף קטן ובין בגדמה גדולה ואם הבר הסגם מחי עצם המנעני ונמעלה אין נחתם נפסיקה תדיתין ואם עור ובבר מופין מת רחב כחירה ואם חזר ובקר אח"ש שלין הבנרים יחזו יחזיקו ים להקל בשם זה (בר"ח) ותיין לעיל סימן כ"ה מ"ם בקטר דיים

דרכי תשובה

דבעופות גם פסיים בכלל טה"ג מ"מ יש להקל בלר פמיני במקום שבגלגים בבבר וכ' ובפרט שגם הכ"פ והבפ"ד כ' לשבר בשיור לא מצבע לא מצבעים ובבפ"ד הגיד בשם המבכרים"ל שבן המנבג ע"כ אין להחמיר פיי"ם וע' בבמ"ם פ"ק י"ח סי' ד' דרך הכרעה ולאם רוצין פסיקה ממם בטה"ג לא יש להחמיר כדעת הגב"ם דס"ל כדעת המחמירים ודרך לשבר בחי עצם דוקא כיון שיש נחתם מ"ע הרשיתא גם בסמוך ע"כ יש להחזיק הבשיור עד חי עצם אבל אם אין בם רק רשיתא בעומת כגון שמצלא רקבון בבבר שם לא יש להקל בהפ"מ נאחר הבדיקה והעיון הסב אם לא מחמתא שום רשיתא לחוד תדיתין בשיור אצבע לא בשוף הדק וכ' מצבעים בגם עיי"ם וכולא בזה כ' נ"כ בס' דברי יוסף סי' שפ"ה לדינא עיי"ש • (מב) אצבע מבהה"מ מ"ם מהפ"ז שלריך ב' אצבעות ובפפ"ד פ"ק ע' שכ' שכן ראי' לדורות בשפות הגדולים כמו אותא וכזמה שלריך ב' אצבעות ובמ"ז פ"ק ז' כ' ובעכ"פ בהפ"מ לא לטרך שבת יש לסמוך על בשיור אצבע לא עיי"ם ומרבינה דברי מבמע דלקי בחוות ומיפי"ק ד' בהפ"מ לא לטרך שבת לטבר בלבבע לא ועי' בד"ק פ"ק ד' שבפסק בכוסת הפרמ"ג בזה אם בס בשוף הגם סבי בחצבע לא בהפ"מ ובבוד שבת לא דסומתו רק בשוף תרבגלת סבי בחצבע לא בהפ"מ ובבוד שבת ומסק להחמיר עיי"ם וע' בבמ"ם פ"ק ט"ז ועי' בבש"ת עמרת חכמים חיו"ד סי' ה' (בר"ח סוף) שכ' ח"ל לא אסחר הבת לשני לחדיב שמשודי אין לחי מקל (בחוחא) לכתחלה בלא תערובת בבשיר אצבע אגודל לא כי אם חוסם לחמיר כדברי המהרש"ל לשלריך ב' אצבעות שכ"ל ועי' בלבבין בפתיחה שם ובפמים סי' לא סעיף ע' ובסי' ו' סעי' לא' וב' ובמהר"ב שת ל"ה כ' דבשון הגם לא סבי בשם עמון בפחות מב' אצבעות אפי' בפמיים ואפי' יש עוד לד להחיר בלא"ה ואפי' יב"ח לא מהני חוץ ב' אצבעות בעוף הגם עיי"ם אבל בחם לגיהה אות י' ובסמיף ח' הטלה דבשעת הדחק כגון בהפ"מ ולרך שבת יש להקל בא בעוף הגם בבשיר אצבע לא וה"ה הכא שיש עוד לד להקל כגון בפמיים לא בשים לד אחר להקל יכל לסיוך אפי' על רוחב אצבע לא לף בעוף הגם עיי"ם בחוכך ועי' בדע"ת פ"ק ט"ו מ"ם בזה והטלה לדינא דבעוף הדק יש להקל בהפ"מ לא לטרך שבת דבבי אצבע אגודל והא בשיור ב' עמדמעמ"ר ובלא הפ"מ ובלא לטרך שבת יש להחמיר דבלר חוץ בשיור ב' אצבעות ובלר פמים יש להקל אפי' אלא בהפ"מ דבבי אצבע לא חוץ מהבוכמה אבל בחוחא אפי' בהפ"מ אין להקל ובע"כ לריך לחוש ולא הוקא בבבר הטגם בבקום טה"ג דבולר אין להקל בפחות מב' אצבעות אפי' בהפ"מ אלא לף בבבה וקבון שם בבקום הבוא אין להקל וכ' עד לראה לזה הבא רוחן בחם ולה"ה מחבברין למבה ולא מצלא מספר ס"ז גידין אלא לאחר שמתחילין להתפגל ובא בחוחא-לאחר שבמבכין בשיור אצבע בערך ל"כ בע"כ לעמר דגם שם הוא מקום טה"ג לף פיים דע"מ בבבר ובקבר אפי' בשעה"ר יש להקל דבבי בשיור אגודל לא בהפ"מ לף בחוחא אם הגו"ב שלם בלא רשיתא של מבה ובקבון עיי"ש •

ועיין מעגין זה בש"ח מוסו"ד הביאה בקי"א סי' ס"ם (בשאלה הבי' שבאמצע הבבוכה) בחוחא בחוחא שבבבר עלם הבוק חוץ ב' אצבעות בבקום טה"ג רק שיש רקבון אבל ראה שבטר"ג שבהוך אצבע לא הם שלימים ויפים וכתב דאם כי אין לא בקיאים בבדיקה טה"ג אפי' בחוחא בע"מ לף דבבקום שהגו לחמיר בחוחא לשלריך ב' אצבעות אין להם לשעת מעשה מ"מ י"ל דשב"ם אם מחקלקלו בראיה רק אצבע לא ובדק הגה"ג לעמלה מאצבע עד אצבעים וראה שהי שלימים ויפים יש להקל אפי' בבקום הג"ל די"ל כיון דהעיקר לדינא בעעת המקילין הדי בחצבע לא וא"כ מה דשם הגו להחמיר בב' אצבעות מ"מ י"ל דמעיקרא קבלו עליהם הכי שלא להחמיר רק בבקלקלו תדיתין שבהוך האצבעים אבל בבוכן ומלאה שלימים לא בחמירו לשלריך ב' אצבעות הוקא ולף דקיי"ל דלא מהני בדיקתם בטה"ג דאם"ל בבדיקת טה"ג הייב בבדיקה לשלריך בחוחא ב' אצבעות י"ל דבבי בחצבע קטנים ולא"ל תגידין דוקא עיי"ם (ועי' ס"ק כ') : (מד) בעוף מבהו"ת ס"ב קמא חיו"ד סי' כ"ח דבר אחא וכן הרגולין הם שף דק עיי"ם וכ"כ בבמ"ם פ"ק ט"ז בשם ראחרונים ולפמש"ל (ס"ק ל"ח) מהגע"ם בע"כ ר"ל רק בחם הרגולים ובחם בר אחוות אבל בהרגולים הגחלים

תשובה

המקרלים חיל"ל הגע"ל לא וחלחחים"ם הגע"ל לא בבר אחות הגחלים בחלי ים לחמיר שגם לבמן זה הים כשף הגם ולרך להחמיר אלגם עד ב' אגודלים בחוחא. ק ל"ל . (מה) בבקום הבפ"ד סף סי' זה ובלב"ם סי' לא' סעי' ע' ס"ק ה' ובבמבגרין אגודל בזה יש לבער מלבד הבוכמא דהשוק עיי"ם ועי' בס' דברי יוסף סי' שם"ה ועד"ק ס"ק ד' (בר"ה הלחרוים) שכ' דע"ם לף להחמיר טמר דכל הבגיגל הבב דבם הוא בכלל הבוכמא רק ד' להחמיר אלא לגרף ראם הבוכמא לבד שהוא מה שמחבגל בעת הילוך הגף וכשהבב נקבל תגלה עיי"ם ועי' בחק"מ ס"ק י"ב שכ' דבבקום שהחמירין לשבר בחלי עצם יש להקל לגרף גם ראם הבוכמא עיי"ם ועי' בש"ח עמרת חכמים חיו"ד סי' ה' (בר"ה סוף) שכ' דבבחמירים לגרף ב' אצבעות ולף שמכים להקל בחצבע לא יש להקל בכ"ם בחרב הבוכמא שגרלה בטה"ג יש להעלות בשיור זה זולת מה שגרלה בבשב כמין מחם (שקרין קרישל) שלף לגרשו עיי"ם ועי' בדע"ת ס"ק ס"ו (מו) ולעולם אין צוה"ג למעלה מחחי עצם מי' בדבריו לעיל (ס"ק י"ח ו"ם): (מו) למעלה מחחי עצם מבהה"מ מ"ם השיטר זה הוא גם בבבמה ועי' בחורת יקחיאל ס"ק ב' שכתב דין זה בג"ע דמג"ל להקל ק בבבמה כיון דבבוקה לא סבר דין זה רק בשוף ומל"ל שגם בבבמה הדין ק עיי"ם ועי' בדע"ת ס"ק ט"ו שהביא מהרש"ם תש בלא דברי הרקה ס"ל להקל בזה גם בבבמה כיון שכן הוא מסברא ושכן נראה בחם עיי"ם . (מז) וחא"ב בבדיקת צוה"ג של עוף אבל בבבמה לף בזמה"ז בקיאין בבדיקת טה"ג ומ"ם הבאה"ם סוף סי' זה דבבבר ולא מקבר גם בבבמה אין לא בקיאין הייט ברשיתא גדולה כמו אבל במבה ורקבון במקום טה"ג גם לא בזמה"ז בקיאין אפי' בלי הפסד כלל ועי' בב"ם סי' ו' סעי' ב' ס"ק י"ד ובפתיחה אות ל"ח וכ' בחק"מ סוף ס"ק י"ז ולאפי' מבה אלא עיי"ש שבמקום טה"ג בקיאין לא לבדוק טה"ג בבבמה ולא דמי לשבר ולא מקבר שכ' הש"ך שזה אינו רשיתא גדולה כ"כ כמדון דידיה עיי"ש • (מח) בבדיקת צוה"ג מבהה"מ ס"ק ז' מ"ם מהש"ך לריך לחוך הגשות וכ' ומבר הגמגת המורה בזה עי' בב"ם סי' ו' סעי' ב' דין י"ב וי"ד דבן בבבמה וכן בעוף אם יש מבחון במקום טה"ג רשיתא גמורה כגון גמות שקרין בל"ת גשומלי"ן לא מבר הדם מבחון אפי' מעט לריך מדינא לחוך לא הבבר לשמוק וכ' ולאפי' אם אוחה הרשיתא מראה מבחון למעלה מאגודל בעוף הדק לא למעלה מב' גודלין בגם אם"ה לריך לחוך דאמרה מבקה אלקחת מבבמים לא חוך השיטר ואם רואה שהבבר מרקב ואלקה לא אפי' לא מרקב ואלקה רק שיש שם לרירה דם הרבה עד שבטעם אין הגידין מכרין במקום טה"ג לא בעוף הדק כמו הרגולת מריאה ובחוחא בודקין הטה"ג בהפ"מ דוקא אם הם סלם שלמים ובלתי"ק בודקין לף בהפסד קצת ובבבמה בודקין בלי שום הפסד אבל אם אחר אחוך ראה שאין בהוכו לא רקבון וגם לא לרירה דם הרבה רק לרירה דם מעט לא"ל כלל לבדוק טה"ג ובבר וה"ה אם ראה קצת רקבון בשני הבבר ומעמיק יוסר בעביו ובלה שם קדם הגיש אל המקום אבר שם טה"ג ממוך לשם בשאין שבמקום טה"ג הבבר ברא בבר ומ"ל לבדוק כלל טה"ג ואם בבחוך ראה שמוך לטה"ג אין רקבון ואין שם רשיתא לא בבם ולא בבקומם ובבר מקומם שיהא שהוא נקי תוך אצבע בדק וכ"א גגם לף לשעה מהשיטר יש רקבון בבבר לבדו אי"מ אם אין קלקול שם טה"ג יש להבבר אפי' בעוף הדק ובאין הפ"מ אבל כל שהגיע הקלקול אל טה"ג עמון ורואין שם לרירה דם סביבם למעלה מאגודל וב' גודלין עד חלי הגשם בריאה לף בבבמה ולא מהני בדיקה בטה"ג והיכא שלא שלמה הקחמה בטה"ג עמשם אבל בגיע עד מקום טה"ג הדיה שבכל סביבם רקב הבבר לא לגרר הדם אי אם בעוף הדק בריאה ובעוף הגם בודקין בטה"ג בבפ"מ אבל"ל ולאפי' בבפסקים של הגאון מ' ליב בארלין ז"ל אבדק"ק קאסבל כתב"ל סי' אם"ם אבל שבא לפני מובבל בחוחא שם' בבבשים גדולה כמו אבא בבקום טה"ג וחוקר שם ומלא בחחי אבל בכמו אבא בבמה לבעלה ממנה מקבא לרירה דם אבל לא הה שם שום שיטר אחר והבבר אבל"ל ועי' בשם לבינה אות י"ב שבחסק בדעת הב"ב בע"ם הבבאבא הרקבון בטה"ג עמון אפי' בבבמה בריאה אם בחוחא אפ"ם אבא שבא הרקבון בכל הטה"ג עד השיטר בריאה והבון שבא שבא אחאלי לפי הראה בריאה הבבר

שמת סרידין על שף המים דקמה לבחוץ ונקל מת נתרף (ג) ולכן (נא) בכל מקום (נב) דאיכא (נג) מכה במקום שמת סרידין אסי' (נד) אינו רק

תשובה

בתש"ת ס"ק י"ז שכ' דגלת בהפ"מ יש להתיר דכל שמתבר שיטי מרלה לגוף הבשר אף שאינו בלא רקבון ונרירה וס וכמ"ש הלב"ש אבל בהפ"מ יש לסקל דכל שאין שם מכה ורקבון במקום טה"ל אף שיש שיטי מרלה שנתבר ממקום מכה ורקבון דלמעלה מבשר זה לגוף הבשר כ"ל כבר ומי"ש שד שכ' וכ"ל שד דאם היה מכה בארכובה למטה ונתבר שיטי מרלה למעלה ע"ג עצם הגוף כגבר טה"ל יש לסקל גם לשיטת הלב"ש דאין מחזיקין רשותא מאבר לאבר וגם בלא הפ"מ יש לסקל כזה מי"ש ומי' שד בתק"מ שם שכ' וכ"ז הוא רק בשיטי מרלה שנתבר ממקום מכה ורקבון כ"ל ואין שם שיטי בעצם אבל אם יש שם גם קלקל בעצם אף מקום טה"ל והוא נתבר ממקום שבירה עצם דלמעלה דשם הריק"ם והר"ק פ"ק מ' דאף כגלת מבר עצם גלת שרואין שנתבר שם למעלה מטה"ל ונתבר משה העצם לעצם ואחאין שיטי מרלה בבבר יש להתיר דבכה"ג יש לחת לטה"ל מי"ש: (נב) מכה מכה מי"ש אף מי"ש חולי מקל"ם פ"ק י"ד ומי' כרמי פ"ק ו דכמיש שיטים מכה לא נשת ורקבון במקום טה"ל אבל מה שמחתן מל הרוב שקשרין בכה הרגלים ומרלה הקשה אחוק סביב לם לאחר שהחבן שם שעור וקלם בבר שב לטי מיבר כבר מי"ש וכ"כ הלב"ש שם סמי' ב' דין י"ב לרמ"ה וכ' וכל דלאחר שהחבן השר ומקלה בבר במקום הקשה הקשירה שב לטי שם רשותא לי"ל לבחוץ לטה"ל כלל מי"ש ומי' בלם לבינה לת י"ל ומרף י"ב שמסקנת בדין זה דלמה לא מיתם בזה לטה"ל וכיון שהרוב לאחוץ הוא הקשירה בבבין ל"ב יש לחת שמת נקב בבבין לי מטה"ל וכיון שלל"ב לם תוך הקשירה בבבין לי הי"ל כמו קן בהם דלעיל סי' ל"ג ש"ב דגלה ומכ"ל לם תוך הקשירה בבבין לי שיה נקבר בחוש שבחוץ לי קשרים מוי ושאר וכל הזהמה לזה שם בו מה לחוץ ומחוץ מי"ל השר וכ"ל לם חבר לגלה גם קלת בבר אין לסקל אבן לם היה נקבר בבבר לי בהמרחש לבר אין מבטל לחוץ ולחוץ"ב מחמת רוחק הקשירה הנפת השר שלי יש לעמוד לסקל אבל מדיין ל"מ מי"ש ומי' בחכמת אדם כלל כ"ד סמי' מ"ו בתמ"ל ג"כ בזה וכתב זה מעצמו בא ליד הסרוף וכ"ם בגלה הלכה בעזב מי"ש ומי' בדע"ת פ"ק י"ח מ"ש בזה הגלה דאם מחוץ מישוש מהבבר מ"ש בחוש כרים דברי הלם לבינה הל"ל דאסי' מאחר שד בבר אבל ע"ג טה"ל יש לאסור דזה נדע פפי מעשה ורקבון אף לם מחוץ לאין קלת מהחזיק השוק והוא בחקש טה"ל בלשת אם בבבר יש לסקל ודיים ולדין דסבלין לשבר בטה"ל ושף בלגבם לי לבבים לין ל"מ בכל זה כיון דלא נמלה אם בבר מ"ג טה"ל ומחוץ לגבם ולבבים כל שמחוץ אם השר מ"ש קשירה בחלי יש לאסור בזה בבשרות מ"ש ומי' בימין מהם פ"ק ב' שכ' דהמנהג בטה"ל יחלבים מ"ו דבאמרלה שיטי מרלה לי עשה בחקש טה"ל מחמת הקשירה לין שחתין לחוש לגלה מבחין לחוש מי מרחוק שהחוש והברירה בחקש מ"ש ולפי הל"ל מרלה שדקק לבחוש שרלה שיטי מרלה לי נשת ודק בכה"ג הוא דמהני חוי והברירה לבבל לם היה לם מ"ש חוש כרים כ"ל בחלי לגלה מכני מה שחי ומרפת דכיון שים לחוש שנסקל הבדין לי"ב מה מסני מה שמרפת השר מבחין לם לגלה כבמה יב"ה לי מהני שזה לי' גלה מסקל הבדין ל"ל. (נד) אינו רק נשת עבלה"ם מ"ם מה"ל דבכל לפי הנשת ומי' בש"ך ומבואר מדברי הרוקה כרים בחלי הנשת קלת רקבון ומיחי לבבל נשת גרירה אף בשף הדק מהני לעין שלין שם רשותא בבדין ולרירה דס שני לם לבבל לם יש לם גם קלקל בעצם אף מקום טה"ל והוא שעת הבדין והבדיקה בהבדין לין חמם גם בשף אדק אלם בלם להמרף בכל נשת ובכל לגרר לחי' מעצם סיים לינכן לבמרף רחבת דחבת ולין לחוש לגלה כבגרר הלם הרבה שמעת הבדין והבדיקה בטה"ל ודיים דבמין זה לריך שלגלה ודקירת חכם ירא ולחי' בחמיש ידלין לבמרף בזה בלב"ל ובכל בלם לבינה סמי' ז"ל לרמ"ה מ"ש ומה"ק פ"ק מ' ומ"ק ד' ומק"מ פ"ק פ"ו שב' דבכ"מ שב' הבעקרים דרקבון מרפה בזה לין הבחוה דקה לם יש ל' מרלה רקבון מחמת לגלה בבלין ל מרלה רקבון כלל לגלה שרלין שחמת הבבר חי' לגם חי רקבון ומי"ש שד בבל"ק שלה"ו שד בבל"ק בחלי לגלה לם היה בחוץ לגדל לבבל לם היה לבמלה מבגדל יש לבמרף בזה בבל"ם בבל"ק בחלי לגלה לם היה בחוץ לגדל לבבל לם היה לבמלה מבגדל לין לבמרף לבבל בבל"ם ל

(ו) (נה) נשוח (נו) ונגרר (נז) הדם מאחר שהיה צריך בדיקה (נח) ואין לו נקיטין בשוף הוא (נט) טריפה (מרדכי פרק בתרא דחולין ותי״ט סימן) :

בתקום

באר היטב

נשוח אבל בשיני מרגלה נחוד כגון גרי״ן גע״ל בגי״ת בג״ת דבבה״ג אין שום נקיחה ולא נשוח מבשירין לגמרי (מ״ת שב״ל בהתמיר ובעין ע״י שיתחוך הנשוח) וכ״כ הגמ״י דזקא נגרר הדם הרבה מה שבמקום אין הנידון כיכרים מפני הדם אבל נחורה דם מושב נמה נטריף כשאין

ב (ס) נשבר (סא) העצם

דרכי תשובה

הוא בגיטים שוס שיטי וכ׳ שיבה עבה הטורה שהכשיר הלחוח דבנה מהני הקפה לכ״ע לף לריך ולם רולין שהבשר שלם ויפה שם בלי רקבון אין לחוש כלל עיי״ש (נה) נשוח ונגרר הדם עי׳ שבח דיים ס״ק ס״ו שהביה מלשון הרמ״א ור״מ דחזקה בעינן הריני לרשותא נשוח ונגרר הדם וה״ה שאר תרלו״ע כגון נשוח ומרקב לא נשוח ושיני מרגלה אבל בריאותא דשוח לבד לא שאר תרלו״ע חזא אין לחומרי ויש לסמוך אבדיקתיה גם בשוף הדק עיי״ש אבל בלבד סי׳ ו׳ ס״ק י״ב ספק דלף בנשוח לבד וה״ה בנגרר הדם לבד לא מהני בדיקה בשוף הדק דהוי״ל של ונגרר הדם הוא ויי״ל הפרוד עיי״ש (ועי״ל ס״ק כ״ד) (נו) ונגרר הדם עי׳ בלבש שם סעי׳ ג׳ ס״ק י״ב שכ׳ מתבו׳ הב״ח סי׳ קל״ג דבעינן לרוחה דם שבמקום ט״ה לא חיטק בין אם הגרירת דם הוא על ט״ה ובין מחמתיה עיי״ש ועי׳ בדע״ת ס״ק י״ב דכ״ו דזקא כשאין שם הפסק בשר בין ט״ה ובין הדם הנגרר אבל כשיש הפסק בשר שלם בין מקום המכה ולרוחה דם וכן ט״ה בכל גוזר בשר לף כ׳ דאין בזה כ״מ לרוחה לריך דטרגין לשבר בשוף בלבבם לא בלבבים לא יטייר שיהיה הפסק בשר שלם בימחיים דבשישר אלבע לא מלבבים דבשוך לא ממלא שם בשר כלל אלא שוד עיי״ש: (נז) הדם. עכה״ש מ״ם דזקא נגרר הדם אבל נגרר דם מיעם למה נטריף וכ׳ ועי׳ בלבש שם שכ׳ דע״מ לף בנגרר הדם רק מעט לריך עכ״פ לחתוך לא הבשר לשומקו לבחיר ולרוחה לא לף רקבון וכיולא עיי״ש הבלתי דברי לעיל (ס״ק מ״ט) בתרוך (נח) ואין אנו בקיאין בעוף. עי׳ בס׳ דברי יוסף סי׳ שפ״ו מ״ם ע״ד הרמ״א בזה והביה בתמה עיי״ש ולרוחה עי׳ בש״ת מהרי״ל חמיינא בקיא״ל סי׳ ס״ם שכ׳ בתמלא הבשר דלף בשוף הגם כגון לחוחא אין לחו בקיאים בבדיקה טה״ג עיי״ש אבל בשמ״ר ס״ק י״ח לא כתב כן שכ׳ דלא בכל שוף אמרו דחלא״ב בבדיקה בזה שבשוף הגם הנקרא אומרי״ק דיש בהסמר קצת בבהמה שיכול לבחוק בריאותא ונגרר הדם לא נשוח ובלחוח ג״כ הם להקל לסמוך אבדיקתו בהס״מ מכ״ם אבל מלחוח ומעמה אין לסמוך כלל אבדיקתו אפי׳ בהס״מ עיי״ש וכ״כ בלבש סעי׳ ב׳ דין י״ג וכ׳ שם בסעי׳ ה׳ ס״ק ל׳ דכ״ו הא בנשוח ונגרר הדם במקום הטה״ג החיטים אבל בסמיים הם להקל בלחוח״ק ולף בלחוח בלי שום הפסד כלל לסמוך אבדיקתו בהא דאין לחומרי בסמיים כ״כ אבל בשוף הדק גם בסמיים הם לחומרי אפי׳ בהס״מ עיי״ש ועי׳ בדברי לעיל שכ׳ כמה פעמים דאין להקל בשוף בסמיים יותר מבחיטים ועי׳ בש״ת אברהם (מהר׳ מ׳ אבלי ז״ל מקעבב) בחתני דיומ״ר בקשר דיש בקשר דיש שבירת הרגל שכ׳ דלף בשוף לחוחא ולא בלחוחא אין לעבור מבהמה לסמוך אבדיקתיה בטה״ג כ״ל ע״י אחיפה בקיאים בהס״מ ואדע נחל דזקא עיי״ש. ועי׳ ד״ק ס״ק ח׳ ומקמ״ק ס״ק י״ג שכ׳ דבלחוחא לריך דוקא בבדיקה ולריך לבחוק כל הנידון מבחון וחכמים הוסמה כל הנ״ל נידון ודלמה שם שלמים עיי״ש ועי׳ בלבש לבמה סעי׳ ט״ו ובגבול בסמיון בלבלה שם שכ׳ דלמה כל הלבנשון שוה בבדיקה ז״ ולריך שיהא הטורה בקי בזה אבל רוב הטורים שבחזרתיה אינם בקיאים בזה ולחוי לחומרא מזה ולא יסמוך על בקיאותו רק כשהם שהי לו להקל כגון שבשוח ואדרוחה אינו חוזק כ״כ עיי״ש ובבש״ת מהרכה מסה סי׳ ל״ח בסמיון ג״כ דאין לסמוך על בדיקתיה בלחוחא רק בלחוחא״ק דזקא כגון שסמ״ג שלבש הם בגון עלמה מבלח״ב בלחוחא עיי״ש אמנם בעיא ס״ק י״ט הביה דבריו וכ׳ דכגון דאמר בבהמה דלבנשון שבבו אין לחומרי לסמוך אבדיקתיה בחלים שבבו לבד שוף בגם דזקא בחרגולים אבל אין לב״כ אבל בלחוחא וכן בחרגולים בחלים שקרין חיל״ת הסמ״ל לא חולמיה״ם הסמ״ל חרגולים נפסים ובבים הרבה וכן בבר לחוחא בחלים בבו לחוחא הם להקל בהס״מ לסמוך אבדיקתיה ולבחוק ע״י מחוז חוזק בחוט ובמל בחוט ובלך בבדיקה כל נד ונד לא בחוקר בבכון כל נד בס״מ ובחוט וכ׳ שם שוד ח״ל הוא שבדקתי בלחוח״ק ומלמה לסמוכים שבנידון לבמלה דזקא מבחרגולים הם קבון בבלבות דקה אבל בבלבון לבחרגולים מחרכנון ובקבים יתר אין לבחבון בבקים בבלבון בלבלה בבלבון בלבלה בלבלה בלבלה

(סב) במקום (סג) צומת הגידים (סד) ונקשר ונתרפא יפה יש מחזיקין (ז) (סה) אם לא נשתנה מראית בשר שעל השבר (סו) ויש (סז) אוסרין (סח) עד שיבדוק

פתחי תשובה

(ז) אם לא שמתנה. פי' בשמעתא פ"ב ס"ל פי' כ"ל לענין אם היה יחוש לו לא כגון שנכר שנבטל ואין לו יכולים לבחוק מה היא לפי דיסנה ע פ"ל שלא שנלה כזה דבר מרוב

דרכי

מאשר לחזר) ; (סב) במקום צוה"ג עד"ק פ"ק ז' (בי"ח ה' נפח) דחוקא אם הי' שבירה שמתם אבל אם הי' רק נפח בעצם טה"ג בלי שום שבירה כל שלא הי' נפח וחקבון וחישוחא בבשר וגידין אין להחמיר כלל ונם כ' שם דבכ"מ אין להחמיר בזה אלא בה' שם רקבון ממש כל"ל אבל מה שמצא על העצם שם במקום טה"ג כעין ניחול של שוחן שקבים ומחקה כל אלין שם קלקל וחקבון אין להחמיר אף שבעצם הוא עב ונפח וכ' שם שד דבמרטל מסרים תיל לחות ראם הוק במקום טה"ג טולם בשיטי אם אין שם שוקן ולא רקבון כלל אין לחם כלל עיי"ש ועי' בש"ך בית חד הספרי חו"ל סי' ז' בשבדא כו שמצא בשף עצם הבוק עב במקום טה"ג עד שנראה שנקבר וכ' שם דה דיש כמו בשבר וחזר ונקבר אלמי"ש וכין דקי"ל דבשף נם בשלמי"ש אסור ע"ב אין להקל עיי"ש והביאו בחוק ברכה לעיל סוף סי' כ"ה ועי' בדע"ח ס"ק כ"ג מ"ש מדבריו בזה וכ' דאכל תלי בסברת הפוח דאם עולה מעליו שבשבר ונקבר דהיינו שאים תלק מסביב ונולה בו כעין מרק ושוקלין בזה יש לחוש בשבר וחזר ונקבר אבל אם רואין שהוא (הוא) רק עב אבל הוא תלק בזה יש ספיר לחלות אלא בשבר כלל רק שנתפח הבשר ע"י תולי לו ע"י הכלה וכדומה ואין להחמיר עיי"ש (סג) צוה"ג. כ' בשע"ד סוף סי' זה שוק שוף שבשבר לענינה מטה"ג ועצם העליון יורד לאוך תלל של עצם החתחון עד לעמה ויכר שמילחוחו נעשה ולא עדע מי בא בגבול יבריו שבסק שמא בשעה שבשבר הי' אך אדול ואח"כ נתגדל הבשר החתחון לו אם העליון נדל אח"כ לעמה והכשיר בהפ"מ דים כמה סניקות להכשיר אבל אם רואין שבעליון הוא בריא והתחתון מקולקל יש להסתרים דהא שוכח שבשבר אם לעמה והתחתון הנקרס אח"כ ואדול עיי"ש ועי' מק"מ ס"ק י"ם כ' דשוכח מדברי דאם החתחון היא מקולקל ומיהם בריאים כשר אף בנקבר שבשי"ש ולא שלמי"ש עיי"ש אבל בתם לבישה אות י"ם ומרף ע' אחרי הבית ע"ד הפרמ"ג בזה ובעצם הבשר העליון יורד לאוך תלל החתחון עד לעמה במקום טה"ג אין להסיר בשום אופן הוק דאח"כ בבדיקה טה"ג ולכן בבהמה ובאדמי"ק ואחוזת מהר בדיקה אבל בשף אדם הוק דאח"כ בבדיקה כלל נ"ש אם להתיר אפי' ע"י בדיקה עיי"ש ועי' בדע"ח ס"ק כ"ש שמחמה דברי הלם לבישה בזה ופסק לדינא כהפרמ"ג עיי"ש . (סד) ונקשר כ' בשע"ד סוף סי' זה מהבל"י והרדב"ז דאם נמצא בשבר הוק לעמלה מטה"ג אפי' לעמלה מהלי הבשר ונקבר שע"ש בלאוף שבשר העליון בכשר לעמה הוק דישוחא לבבע אע"פ שאין שוקן מריפה בשף הוק וסברא"ג כ' ע"ז דבהפ"מ ואוק שבת אין ביהי לאסור ופיס בנ"ש עיי"ש אבל בדיק ס"ק נ' כ' לדינא אין להקל בזה עד הרדב"ז והבל"י והחה דאות הפרמ"ג ועי"ש כ' לנוף סברת הפרמ"ג לפסמים לסרף עיי"ש ועי' במק"מ ס"ק י"ם ועי' בתם לבישה אות י"ח וי"ח ובסוף ז' ח' שפיס נ"ב בעמ"ג אם לבמוך על דברי הפרמ"ג לסקל בזה אפי' בהפ"מ ואוק שבת אף כ' ועי"מ אם רשו דלאחר שנקבר שפ"ש לא יהי העליון לאוך דישוחא טה"ג רק שאח"כ כלומר לאחר שנקבר יפה שפ"ש מגדל אלק העליון אבשיק ומסבק אוך הדישוחא ולטה"ג בשר אפי' בלא הפ"מ ולא"ל בדיקה בטה"ג כלל עיי"ש ובעבש"ש שאל ומביב הביאת אלק ו' סוף סי' קל"ח בלאחת שנמצא בה שבר שמוך למקום טה"ג וכ' הש"ב אלם אף לפי אמר מדד הפרה דאם שנף בשבר הי' דאוק בשבר אלבעות מן הטה"ג ואולי הי' שוד יאבר אבל אלבעות רק שבשבדים נקבדים אע"ד שע"ש והעליון יהי לעמה עד שמוסף בעצם לא הי' רק אלבעת אל' מתקום טה"ג בחתק נדול ובשבר בבר אבל אלא הי' הפ"מ כי הי' בשאלה אבל עבדי והמרוף בטורה אם הכלים הראשונים רק הכלים הבנים והבלדים הכשיר והכבים עם הטורה אמן לפקפק עליו עיי"ש ובעבש"ש פעמים מבנים מה"ד הי' שבאל נ"ב בשבדא כו רק שבשבדא אל הי' עצם הפלוק שבעצם לעמה לאוך הדישוחא לא הי' קבה בוף העצם ולא מרלה אלם לי רק אבי' אבל מדה דחוק לבדול מהאמלת אלם החתחון עם הטוכנא עד החתחום הכל"ל ולא עד בכלל הי' לבדול מדחה ולא בעבה החתחום הכל"ל אל אבר והחדוש לבחוד אעבם העליון אמנם עד הטוכנא ולא הטוכנא בכלל הי' נ"ב לבדול מדחה לא אם מדה אמקום כלות החתחום עד מקום הטוכנא ולא טוכנא בכלל רק הדיחה שביב ובלי לא הי' אבבא לבדול רק אבבא בשום הבשר בעבש"ש הי' אם אבל אל ולעבה אל' הבשר הדעבות ובאלן עיי"ש יחוקאל אמנם ז"ל כ' שבעבה אעה בזה כי אם מדיאה דאוריתא כאבילה בשר אחר והוא ז"ל הרבה לחביב ע"ד הבאלן

(סה) אם לא נשתנה עפמ"ש מ"ש מהבש"ב ועי' בשו"ת שבראלם אחרים סי' י"ד מה שבאחרין בזה והבפלא על הבש"ב במה שבעה לבקל בזה ועי' בשו"ת מנדל הנן סי' מ' מ"ש בדברי הבש"ב בזה באריכות ועי' בבה"ק לות כ' ובמק"מ ס"ק כ' שבעלה כן לדינא הבעיון חוקא בראה עכ"ש מבחון שסי' יפה אבל אם לא ראה אח הבש"ב כלל כגון בבה"ג שנמצא לאחר הבשול אף לדעה ע מריפה עיי"ש ועי' בדע"ח ס"ק כ"ש מ"ש בזה לדינא ועי' בדבריו לעיל סי' כ"ה (ס"ק קל"ה) מ"ש בעמן זה לדינא והבה בש"ב שם כ' דבשבר העצם לא עדר הוס בתוך אבבא לא מחבר לבסק הבקל לגרפו לם אחד לם"ש כיון דבגיל עיי"ז ליפסק הגידין עיי"ש אמנם יעיין בלב"ה לות ל"ח ולות מ"ג מה שבאחרין בזה והעלה דאיפ שפק הדיגל שיבקלקלו עיי"ז הגידין אל"כ הי' הבשות בחל יעלה בזה שם רקבון אלא הי' שפק הדיגל שיבקלקלו הגידין וכן שפק לדינא בפרס סי' ו' סעי' ו' ס"ק כ' ובעי' כ' ס"ק מ"ו ובעבש"ש מוסיף מיעיל סי' ר"ם מה שבאחרין בדברי הבש"ב והלב"ם בחבר ועיי"ש בעמ"ש בזה לדינא ועי' בבה"ק שם מ"ש להביא ע"ד הלב"ם בזה עיי"ש ועי' בדע"ח ס"ק כ' שכ' שדברי הלב"ם מסחברין ופיס דאם הי' רק שיעי מראה לבד וכי' מראה לפי הענין אמין שם רקבון אלא הי' לבקל בחבר בדיקה עיי"ש . (סו) ויש עד שיבדוק צוה"ג ר"ל ואחי' ליבא שיעי בש"ב ס"ל לה"ל אלא שאחרין בדיקה טה"ג ודישוק שמא פגע הבשר בגיד לבד והפסיק אק"מ ס"ק כ"ש וה"ש : (סז) אוסרין כ' בלב"ה שם סוף סעי' י"ח כל אקם בבשר במקום טה"ג בשאם שאחרין בדיקה ומכ"ם בשאם אלא אחרי בדיקה אבשר לעבדי אבן אם הבשר לעבלה אבלה אבל אל אבלה אבלה בבבה אחרי לעבדי עיי"ש ועי' בש"ב יד יוסף סי' כ"ג בלעבלה הבשו"ל מ"ם בדבר פרה שבי' בה עפיחה במקום טה"ג ע"י הכלה אבבה אחה בבבל במקום טה"ג ואלה האחל לאחרי אחבר לעבדי לעבדי דבין לאבבה בה הבבל הבבדת אבלה ואבא הבל"ל אלא אחרי בדיקה אף בבבה רק בבבל ובעבד אבלי"ש הבי אף אבבד אבלי"ש ולא בדיקה בש"ב ולא"ל אבר לעבדה לעבדי שבא בבבל הבבל יראבא אבלי"ש ולא יבי' ביבל ולא יבבבל ובאבר כל אבבל אבבלה אבבלה לעבדי דבה הבי אבבל הבבל אבבלה אבבלה אבבלה

(סמ) שיברזק (ע) צוכמות הגידין (וכ (עא) מיקר (עב) ודיין ולין לא נקיטין (עג) בבריקה (עד) מסוף (ה) (עה) מריסה) (כלי מ"ל) :

באר היטב

מכמה לחד לגיהם לפסקה ל' מהגידין וכ"ז כשף לגל בגמה מהגי בריקה חזקה כמחר ומקבר לגל לם עדיין שמר כין לשיטת רשיחת נחלה יש לעמר גם בגמה.

תשובה

מכהם לחד המפרשי חיל"ר פי' ס' ודמכבר המגם בשף במקם מה"ל מהי בהמה יכ"ח לאחר שמקבר ישה מיי"ם וע' בלב"ם פי' י"ח סעי' ב' ס"ק ב' שכ' ח"ל ודע דלקי לם רלו שמסקן מה"ל בגמה מהי עגם כל שהגמסק פי' בגמקם שלמבר להמפקן שגם כבר כלו שם מה"ל מהי בגמ"ל ובם יכ"ח מיי"ם וע' בלם לגיהם סרוף ו' ומכמ"ם ס"ק י"ם שכ' ולין מילוק בזה בין מקבר שמבי"ם ובין מקבר שלמבי"ם ודל שמה יכ"ח לאחר שמקבר ישמב מני ובלבד שלא בגלר שלקין מיי"ם וע' בגי"ם מבני לרק חיל"ר פי' ס"ו בלמגם הגמו' מה שכ' בגמן זה וכ' דלגמגו ז"ל ודבמ"ב לא הגיר המרמ"ג בגמה יכ"ח לאחר הקגירה לגלא בגמקבר שלמבי"ם אבל בגמקבר רק שמ"ם לא מהי שכ' לגלא מיי"ם דבל דלגלא נקבדו הבריים לגמקמם יש הגם שמרמחק הרגלים מקלקל הקגירה בהגן סיב"ח ומיים בל"ם לגמגם בשבדת ידיר' שקדם שגמע הספק מהמרב הגמגן בהגן שגמן סיגר כ' דיש להגיר בבגיגמת וכ' דלמי' שלא בהמ"ם יש מקם להגיר בזה מיי"ם וע' בדמ"ם ס"ק כ"ו מ"ם בזה ומסקן לדינא ומהגי בזה שבמי"ם כל שכ' הש"ב שלם ומהה יכ"ח לאחר שמקבר יש לקבל מיי"ם ומיי"ם שד בש"ח לגבי לגל מקבר לגל דוקא יכ"ח מהי בזה מגמה שמקבר לגלא לף שכי' כ"ח יום שהמל בלים נשרים לאחר שחר ומקבר מהי בזה מיי"ם וה"ם והגה דלגיגי בם' מלה לגרגל בקומרם הלכה לעגמה הלכה י"ם שכ' שכ' לפרי שגבדת בשף שבגבר המגם בגמקם שה"ג ולח"כ חזר ומקבר קלה ולה לגמגמת לה הגרגלה כ"ח יום שהגיל בלים ולגבי מגבדת מיי"ם ובגמחלה לא רלה שהגרגל"ג כ' לגיה"ל ובגיגם שכ' חזר ומקבר סיגב לבל בגמקבר רק קלה בדבל לא מהי יכ"ח ולא המלה בלים כ"ל (ומיל פ"ק ל"ם)

ולעגנין לם מגבר לגמגמגמ לגמחלה יכ"ח ולא חיגשן לגקלה ע' בש"ח מכמם לחד

שם שכ' לגיה"ל בדין זה דשגבר לגמגמגמ לגמחלה יכ"ח מיי"ם וע' בגקרי הי"מ חיל"ר פי' ו' לגה כ' שבגיגל הבי' סמי' מרב ל' בשף שכ' בו בשה לגמגה מהגרגבה ולא כי יסל לגלך בדגלו ומגם הגרגבה כי בלגם יגבר מבדגל לגבר ומלגה הבמגמו לגמריף דיש לגהם לפסקה בה"ל הלא"ב בבריקבן הגם ל"ל ע"ל ודבל"ם כל שרולגן שגבר ומקבר שלמבי"ם שגבר לגמגמגמ יכ"ח ולא חיגשן לגקלה וכמ"ם בהבי' בים חד הל"ל מיי"ם וע' בדע"ם פ"ק כ"ה שכ' דלגמגבר לגמגמגמ יכ"ח לגא בשבדת כי דוקא שכי' מכר בדבה מקם הבלגמה בגגרבו בה מיי"ם: (עה) מריפה עבגה"ם מ"ם מהגל"ם דבלא מקבר יש לגבדר גם בבגמה וע' בלב"ם סי' ל' סעי' ב' דלגבי' לגם הגבר והבבר גלימם ישים בגי שם רשיחגא מריפה לגבי בדע"ם ולגן בין בגמה לשף בזה מיי"ם והגה בש"ח מגבגה ומגם סי' כ"ל הרגה לגגיב ע"ר בה"ל בזה והגלה הבגמ"ם יש לקבל ולמגבר בבגמה לבריקבגו לף בגלא מקבר בל מיי"ם לגמגם בש"ח לגבדי לגם חיל"ר סוף סי' י"ז בלה הגלל לגקבל בזה הגל דלגיה דבריו וכ' שלן לגקבל בזה בלל מיי"ם וכ"ל בש"ח מגבגל"ר הגיגל סי' ר"ם שכן מיקר לגיגגל בבגבת הב"ן ולגן לגקבל בלל מיי"ם בלגבגה ומ' בש"ח מבדגל"ר מגבל לי' בלגבגה בבגמה בגגבגבו ת"ל בלגבגמקם בה"ל לף לגיקם בגגבגה לבגבגה ובדקן בה"ל ומלגן גלגגה הבגגל בלגבגה ולגבר שבגגל מבגלגן מבגלגגגל ז"ל בגגל הבי' בגבר יבגבגם שבבגגר בזה והגיב דלם כי מבגבגגם בבגבגבם מבגבגם שם לגבגגר בגבגבר במקם בה"ל בכל נגגר שלן לגגגן לגגגן בל בבריקבה לגבי' בגבגבגה מ"ם בבגבה בי' בגבגבגה לגלגבר לגגבר הבגבגה ובדקן ומלגגר בה"ל בלגבגם בגגבגבגם בגגבגבגם בגגב

נז דין בהמה דרוסה מחיה הודרסה ובו כ"א סעיפים:

א (א) **דרוסה** (פי' הדריסה היא הכאה שהכה החיה לו השוף בגפרניס) (ב) **טריפה ולא כל חיה ועוף שיש בדריסתן אלא מעלות מעלות יש** [1]**כיצד הארי יש לו דריסה** (ג) **אפילו בשור הגדול ובגסה שבחיות** (ד) (א) **הזאב** (ד) **אין לו** (ה) **דריסה** (ב) **בבהמה גסה** [2]**ואפילו בקטנה שבהן** (ו) **כגון** (ז) **בעגלים אבל יש לו דריסה בדקה ואפי' בגדולה שבדקות כגון כבשים גדולים** (ז) [3]**חתול ונמיה**

באר הגולה

א מסמר שלין דף מ"ב ב' סי' יחודים שם מגשמה ולא נמ"ל לעשים דברי חכמים כל' נמצאין בר יחודים והדרדלה נתנה בב' דף י"ב ב' ריש ד' כשם רש"י וכל' מרמנים נפ"ב ערים ובמלים יחרבו"ל ומרין ב' ל' כמהר ב' נמהר ל"ל ומרין ד' מימרא דרב שמרים ומ' שם וכבי' ברייף ומרמנים ונפ"ב ומשמי

פתחי תשובה

נז (א) המאב לון לו דריסה מע"ז ומ"ל ומ' כמשמעות נ"מ מהחשת מי' ח"ח ומ"ש בזה • (ב) בבהמה גסה מבה"מ מק"ל ומיין בהמונת נבמת שמל מיתן ז' שמסב דלמשלו לם נמלו לחתן לדברי המוקרים אמב נגסה מיש דוקא בדלמ מחמה אבל לא

בתמי מסכירה חייב לחכרו מחיל ובגמ"ם ים שמקים לחכרו המאב לחיל נגסה מכ"ל (המב בכ"ל ומבכיו מסכין לאסור לחסה המאב לחיל נגסה כדעת הגמ' וכ"ל ב"ח

נז (ג) המאב. כי הש"ך כון דהרבה מפקים לחסרים המאב לחיל בגבהה גסה לפ"ז הכמ דלאסר לחכרו לשבר מכבים בגלת הספר ים לחכרו ולאסר לשחטו (ב) בעגלים המב הש"ך דים מפקים מחם בעגלים הרבים ומ"ל מ' ב"ה ומ' ב"מ ים להחמיר במקום שלין מפסד מרובה לחכרו לשבר מכבים המ"ם מערב לגלל לגת (המב בכ"ל ומבכיו מסכין לאסור לחסה המאב לחיל נגסה כדעת הגמ' וכ"ל ב"ח

דרכי

זה והעלה לדינא דלם כי נסרים בזה מפסק המו"ר הג"ל ומ"ל ותם הש"ך מודים לזה דבנמחט בלומא יום והל"ם בחוך ג' לון לחם לגתרפא ים לסמוך לחבריקחים בלה"ב ובהמה לף בלא מקבר כלל ת"מ לון לסמוך ע"ז רק בהפ"מ וגם לוקך שבת דהרי מי כ' קלי בהפ"מ וכ' מם מבגת לדינא דלם מבר עלם השוק כעבד מקום שם כעבדו בלר חון הבלם הבקים הבלם לבעלה כיון שדיבר המב הג' ע"ב הבלם הבלם מבחון והבלם מבדיל בין הבלם השוק וכין הגיד הג"ל ים להקל בבהמה בבדיקה ב' נדין הדקן עם טה"ג הסמיעים כיון דדוב שמקים ס"ל מלגים בכלל טה"ג ים לסמוך לחבריקחים וה"ה לם מי' הבבר מבחון לבעלה מר' לבבעות ומלר פרים הוך ר' לבבעות בכ"ז ים לסמוך להקל בהכ"מ לבל בלא הפ"מ בלא זה לחבר מבעלה שבידם הבלם ולם מבר עלם השוק לבעלה מבעבר עלם הבלם הג"ל ע"ם רוב הלא כבר לבעלה מר"ל ים להקל ג"כ כתב"ל מהבו' שם לרי' לבן לם מבר עלם השוק הוך ר' לבבעות ולבעלה מבעבר עלם הבלם הג"ל חז ים לחבר בלא הפ"מ בלא לקבר כבהמה ב' ימים מבעבר עלם שבידם מר הבחיבה ולדינן לון להחיר רק בהפ"מ וגם לוקך שבת כיון דהי מרי קלי ובבהמה דקה ים להקל בזה לף בלבעלה רק שישור לבבעב לבדול ה' ולם מבר עלם הבלם לבדו ולא עלם השוק ג"כ ים להקל ע"י בדיקה לה"ג שהרי ב' נדין הדקן הם דבוקים בגלם השוק ולון לחם לבסיקבן ע"י עלם הבלם ומ"כ לדינן הי רוב מנין גם י"ל דעלם זה לים חוק כ"כ ולון לחם ע"י שבידם לבדיקה לה"ג ולפ"ז דיש לל הש"ך הג"ל הוא רק הכלה דבבר עלם השוק וגם עלם הבלם הג"ל לעבבה מר' לבבעות ולא לה"ג בבדיקה לה"ג רק בבבר ובקבר ומ"מ לף בלא בלא לבבר כלל הם מבר הוך ר"ל לבהמה ים להקל בהפ"מ ולוקך שבת ומ' מ"ש:

וכל זה הוא בלא בלא מקבר כלל לבן לם מקבר שבמ"ל ע' בהפ"ל סוף ס' זה ומ' בדעת"ם ס"ב ובלם לביה להבן סבו' ס"ז סלף ז' ומ' בדבריה לבן ס"ק קכ"ז). (ב) אפי' בשור הגדול כי' שהוא בחל מן הלרי ס"ז ומ' במ"ז ובבהמה חיים ס"ק ב' מ"ב מלא בזה וכ' בבבה"ג בהגהות הטור לוה ר' דבל"מ לון חלוק בין סיבר' החומם לו הבדים לו הבבר לבר לו בלבה לביה מ"ל ובל"ב בלם לביה מ"ל ר' לדינא (ומ' בדבריה להבן ס"ק ל"ג). (ד) אין לו דריסה בבהמה גבה ובלבה"מ ובפ"ם ומה שלין לשו"ה סב"ח ומ' ס"ם בנוף רבמו' שבחמיר לבבן הכילה ומהיר לחיבבה לבבי ומ' ס"ם ומ"ז ס"ק ג' שב' הלרלבה לבעבה בם לבחמיר ולאסור בלכילה לפי' בהפ"מ בל דריסה הוחב לפי' בגבה שבגבה ולהקל בבבבק דריסת הלאב בגבה לבחירו לאכילה מי"ם ומ' במ"ז ס"ק ג' והפ"ד ס"ק ג' ומ' בלם לביה סבף י' שב' דעב"ם בהכ"מ מבחד לבבר לבבוך על המקלין בדריסת הלאב בגבה לבי בדלה דריסה מי"ם ומ"כ בבו"ם לבמ לדק הבחבות הו"ד סי' ב"ב לוה ה' מי"ם [ומ' ש"ך ס"ק ל"ח הדלה דריסה סיב דלאיר בבבבה לבבה מלא שלון מקום הדריסה מבר מבחון ובבבק דריסה סיב מהוא בבבק בבבה ומ"ל סבק"ב] ומ' בשו"ת רביב חיים בבן חו"ד סי' י"ם בחבון דריסה הלאב בפרה שרי' בם עבד בהמה לחבבה עם לוחה פרה ומלא על הבבהמה לחבבה הבם דריסה ובא הפרה שבחלון עלי' לא מלא שום רבם בלל ומ' שם לחבר הפרה דים לבמיך בזה על פרה"מ שבבוא הש"ך בם"ק ל"ו דבדיקה שלמרו בבי דריסה מבחון בעבוה בחיים ומ' ומ"כ בבבהמה ז' ים בה ס"ם בבבק בבמ לון לבבבה בבבבה ומ"ל ים דריסת הלאב בגבה בדעת רם"י הרי דעת רם"י בבעבו הבבדיקה הלא מבחון ולף הקיל"ל דבכ"מ שלריך בדיקה מדינא לא"ב בבדיקה מ"מ בל"ד כיון דרבו בכבבקים בדריסת הלאב בגבה לקולא ולפיה המבחר מבחרי מורה בבבקלין בזה לם ים לוחה מ' כל שהוא לבבה לבבה לבבבה ל"ב ים לבחבר ז' הפרה מי"ם בלוחך בדעת"ם ס"ק מ' מה בדעת"ם ס"ק מ' מה שהלריך בזה הבלה לדינא דלפי' בהפבר קלה ים להקל בדריסת הלאב בגבה לבחירה לאכילה וא"ל לבבבה לשובר מכבים ולם בבבם שב הלאב ובבבק לם דלם ובדקו ולון שום רבם בבבהמה ים להקל לף בלא הבבר בלל ולבחירו לאכילה מי"ם * וכל זה הוא בגבה מבם לבל בבבלים מ' בדבריה לבן (ס"ק ו'): (ה) דריסה ע' בבית לבבבם בם"ה ס"ק ה' שב' דבל מ"ם לבחבר בלחה לוחן בדריסת הלאב ולא דוקא בבלא בבבה ודרבה בבבקים בבבקבה בבבבה לבל לם בבבה הלאב לו דרבה בבבקים בבבקבה בבבבה מרבה לכ"ע לף לבבבבים דלון דריסה בלאב בלל מי"ם ומ' מה בבא"ם ל"ל הבבשה הו"ד סוף סי' ל"ב ומ"ל בבבי מ"ה בבבבה לם בבבבה לבבבבה בבבבה ס"ק ה' מה (ומ"ל ס"ק י"ד): (ו) בבן בבלים מבבבה"ם מ"ם מבבבה"ל דבם לבבבבים כ' בבבלים הרבים ובבבבה"ד ס"ק ג' ומ"ל לבבי יומקים מבבבן מ"ם ומ' בבבבבה לבם בבל כ"ה בבבי' ב' לבבבבה לבבבבה בבבבה"מ לף בבבבל הבבן לבבבבה לבבבבבה לבבבבבה בבבבבבה לבבבבבבה בבבבבבבה לבבבבבבבה בבבבבבבבה לבבבבבבבבה בבבבבבבבבה לבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה לבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבה לבבה בבבה לבבבה בבה לבבה בבבה לבבבה בבה לבבה בבבה לבבבה בבה לבבה בבבה לבבבה בבה לבבה בבבה לבבבה בבה לבבה בב

(ח) ונמצה (ט) ישעל אין להם דריסה בכבשים גדולים אבל יש להם דריסה (י) בגדיים וטלאים
(יא) וכל שכן בבל (ג) (יב) העופות (יג) חולדה אין לה דריסה בבהמה כלל ואפילו בגדיים וטלאים
אבל יש לה דריסה בכל העופות יאפילו בנמה שבהם (יד) כלב (טו) אין לו דריסה כלל אפי' בעופות
יאם ניקב עד החלל (טז) דינו כקרע שניקב *להלל (יז) ישאר חות טמאות כל שאינה נמה מהוא אין לה
דריסה בגדולה שבדקה ככבשים ועזים אפי' היא נמה כזאב אבל יש לה דריסה בגדיים וטלאים וכל שכן בעופות

באר היטב

ת"ך ומר"ח כתבו דיסה דלמבר לשוכו לשוכר סכנים נלא סס"ת ים לשוכרו ולמבר

מהבר מכל חתולים שלנו דכמי הרבה המה מבוטר הדין לקמן סעי' ה' ובדבריו
סם (וע"ל ס"ק מ"ג): (ח) ונמצי' מקרעין מלרמ"ר בלשון מקבה ובלשון פולין
קלרל"ן ובלשון רוסיה קלבל"ש ובלשון ערבה מלרסר"ש ובכלל זה גם הלבנע"ל
המקרא בלשון פולין ורוסיה סלבנע"ל ובלשון ערבה ליבלליע"ש ד"ש ס"ק ה'
(ט) ישעל ע' בדע"ת ס"ק ד' שסעלה דכון דלוכה כ' לשמי בס"ם לם ים
דריסה לשעל ומלמב"ן ס"ל לנקל ולקי דלקן קי"ל כדוב הסוסקים דס"ל להחמיר
מ"מ עכ"פ לא הוי רק ספיקא דדינא ובלילה ספק אחר ים לנקל ועי"ש עוד
בס"ק ל"ב אמנם לדינא ערך הדבר מלמוד כיון שכ' הכנה"ג בשו"ת בני חי חו"ל
סי' ק"ו וסי' ק"ם דבדבר שים בו מלנתה הלנו לאסרין והלנו מחירין כל שנקבע
הלכה בס"ע כדעת האוסרין לא נכנס בגדר ספק פלוגתא דרבותא והוי ספיקו
דרבנן וכ"כ בספרו כנה"ג בי"ד סי' ק"ה בהגהות כ"י לות ס"ב וכן מלה דעת
המחבר"ים חו"ל סי' ל"ב מ"ש וכן לאמת כי בש"ת קל מל' חלק מ"ח שוף סי'
ו' והמחוק ברכה בס"ח סי' ז' וכו"ל סי' מ"ב לות ל"ו ולות מ"ן ובספרו יעיר
לאן מענכה הכ' לות ל"ב כ' דכמה לחזיקים עכבו ס"ם בס' פלוגתה הפוסקים
לף בדבר שספק בס"ם לאסור מ"ש וכ"כ בהלכו נבוה בלי"ח בכללים שברלם
הם' וכם' מנן שלמל הספרדי סי' י"ד וע' בש"ת הבר שמעל סי' ק"ם ובש"ת
אבהן יוסף חו"ל סי' ד' וע' בחה שהאריך בזה בס' בן מברהם הספרדי בחלק
בית הספק סי' ל"ב (בד"ם ותפלה לריכים) לאבנת כי הלב"ם בחיבור דיים לו"ל
ס"ק מ"ם הלוים דעה אלא מבר בש"ע לון לעשות ממנה לפי' סריף דלם לוחת
שמעל דעה ז' מכ"ש לענין זה לא סי' מפקי בעלי הש"ע מלבניה לוחה דעה
כיון דיש ל"מ לדינא מ"ש ולפי דברי מבוטר דלון לפשוך ע"ו לפי' לסריף ים
לתמנו לדלי חדש בכ"מ ולון לפשוך על דעה ז' לנקל רק לענין הכלים שמבשל
בהם קדש שמדש הלאסר עד לאר שמבשו לוק ב"י וכמ"ש בלב"ם שם בס"ק
מלמ"ו ושכ"ם לענין זה מבני דעה ז' לף שלא מכרה בש"ע מ"ש וע' במ"ם
הדע"ת בשלמו לנקל ס"ק י' ולבל"ע ולע"ש ולפי"ה לנקן בבי' ק"י בדיני ס"ם יבואר
כי שם מקומו ·· (י) בגדיים וטלאים ע' הכמת לוים בלות כלל כ"ם סעי' ג' שלע"
לימתי מקרא גדי ועלה לם כל אמן שנקרא ק בלשון בני לוים כמ"ש הש"ך לעיל
סי' ל"ם ס"ק ל"ח לא ולי"ל הוך ל' יום כמ"ם הש"ך לעיל סי' ל"ה ס"ק ו' ודיים
ומלמה המרכאב בש"ע בכבשים גדולים לון להם דריסה מפשמ חוקה גדולים לבל
כל אמן שלוים גדולים ים להם דריסה וסיום כל אמן שנקרא ק בלשון בני לוים
מי"ש · (יא) וכ"ש בבל השעות ר"ל לפי' בשעות הגדולים ככבשים ב"ח
סי' ו"ל ס"ק מ"ו וע' בדע"ת ס"ק ג': (יב) השעות מפס"ם מ"ם מהה"ם
וע' בדע"ת ס"ק ה' מ"ם מ"ל הה"ם בזה וע' בהה"ם לם שם שכ' השעות הכמם לכ"מ
לון לו הכמ דריסה מ"ש (ומ"ל סי' ה' סעי' ב') וכ' בדע"ת ס"ק ו' וכ"ש הוא
בהה שמדמן לעמים מלמלים מרכה דבורים לל שוף והמכין לוה כרכה ומלילין
לו לרסיסה ולוא לה לם ולשמה ולכל אמן שבוא לו שבר לבחנו מלא שבוא בכלל
מלמכנה ולריך לנקרא לל פרוסים מ"ש: (יג) חולדה שקרין ווידלע בלה
יתמן ובלה לבריהם. ולמסמיק בלרוך ערך חלד כ' שבוא ל"ב מה שקרין מ"ל
ומלר"ם. וע' בש"ת מ"ם חו"ל סי' ל"ה מ"ם בזה וע' בדע"ת שם מ"ם בעמן
זה שבמל מ"ר סי' קמה מלמה לרוכה כמהל ומשמה תלים שקרין לוחה
לבמל"ע ולשם המל לנקל כיון שלוה חלון שרכם לבמלן לם משמה בבוי ולא
לבלבם ולגרלם ולם זה רק בשמה קמרים לוחר לרחנו ולל"ב ל"ל ולוה בכלל
חדש כיון דלון דרשה מלא בדי ולוא מלריך ולבלי רלי' דלבמל"ע לוא לחלים
שקרלה בלשון לבמכה ווידל"ל ובלשון פולין נקרא לבמלי"ה ובלשון ערבה בלבמל"ע
ומ"ם המל שרכה רק בלבמן לם לוא רלי' שבוה חדש ולבמל חדשה מקרם
בלשרה ומ"ם המל שלוה לרת שמה בנחלים ג"כ לוא רלי' דלבלי ים ל'
לדם ולחדש בלשרה גם בנחלים ומ"ש שר שבבלן שם לבי מיי ווידל"ל שם

דרכי

ה מליטה מבלל ולכ כלבא לחבר לת חבלה ולמחבלת מריף ובמ"ם מלוים שם ה' ל"ב ; שם מבלל ומבמה ל"ל ; ה' בבלבל ולכ לבמ"ל ולכ לבמ"ל ולכ לבמ"

(יח) ואם היתה נסה מהזאב דינה כזאב ויש לה דריסה ברקה אבל לא בנסה ואפי' היא גדולה כארי. היתה נסה יותר מארי הרי היא כארי ויש לה דריסה בכל: סמג ויש מחמירים עוד דכל שהיא (יט) מחזב (ג) ונמצא יש לה דריסה אפי' בנהמה נסה (ב) ויש לחוש לחומרת (ת"ם ס' קפ"ח בשם ס"י): ב כל העופות אין להם דריסה בבהמה (כא) אפילו בגדיים וטלאים (כב) חוץ (ד) (בג) מהנץ (כד) שיש לו דריסה בגדיים וטלאים והוא (כה) שיקוב בצפרנו (כו) לבית (ה) החלל (כז) שאז (כח) ממיל ארס: ג הנץ יש לו דריסה אפי' בעוף (ו) גדול ממנו ובלבד שהא מן הדק כתורים ובני יונים (כט) אבל לא בתרנגולת ושלמעלה ממנה (ל) (ודוקא בגדולים אבל בקטנים יש להם דריסה) (רשב"ם ותוס') (לא) ושאר עופות

באר היטב

(יח) ומשנה כ' מהש"ך אבל אם עצמו לא ונם יש לשחטו ופי' מיקל כש"מ) להתמיר בזוב ומר דדרסי בנהמה נסה מיהו נמצאו לשונכי טרפים פמיומין שוב דכל שהיא המר המחמירים שם ס"ר ס"ר ס"ר

הרוחים יש להם דריסה (לב) בעוף (ז) שכמותם אבל לא בעוף שהוא גדול מהם. ((לג) מן (לד) מן (מ) הגם (לה) שקורין פלקון שם ט דריסה בגל סעופות) (מור) · ד (לו) "כל אלו שאמרנו (לז) שיש להם דריסה בין אם באים להציל הנדרס ממנו בין אם אין באים להציל: ה י"א (לח) שעכשיו (לט) נוהגין היתר בדרסולים הנכנסים בלול של (מ) תרנגולים ואע"פ (מא) שהיה ראוי (מב) לחוש בדבר "סומכין

ז פליטת כתפ"ל דסכל מ"י. מרכי ר"ל וכ מחמת מל ולמשמת מוד כ"ל מרי"ף ר"ל"ם ומת ומת הוב כמוכתים ומכן יש

לאמתמ פ מרין ומור כמם הכרל ומ' פ"ק ר"ל צ מימתל ולמרי ד' ל"ל

באר היטב

מתנמר דיש ט דרוסה אפי' בגדיים ומלאים וכן כל אפי' אירי אפי' בלא פגיע ובלא ט"ר) (ז) שכמותם אפי' אותן שלמשה מהכן יש להם דריסה בעוף שכמותן ואותן

דרכי תשובה

לכן הטורב כתב מין חדרים ומכן שמע שדרסו לדרוס הוחות בקמטנו מיי"ם. (לב) בעוף שכמותם עבלה"ם ומבמ דה"ה אותם שדוים לכן מי דינא הכי דע"ל דריסה אלא בשכמותם אם לביה סעף ו: (לג) חוץ מן הגם עבלה"ם ומ"ם הכ"ך דכ"ם אותן שלמעלה מן הגם הכ"ך ומפ"ד פ"ק י"ד דע"ל דאותן שלמעלה מן הגם הדרסים בכל הטשות אפילו בחוחות והרגעות דדברבי מיימון מיי"ם · (לד) מן הגם מי' פרי מגדל פ"ק מ' שהעלה דאותן הדרסים שהם גדולים מכן עד הגם ומה בכלל שכמותם ודאי דדברבי מיימון הוא פלוגתא דרבותא דאיכא למ"ד דאף כאלו גדולים מהכן אפ"ה כל אלא הגיש לכלל גדול הדרוס הקבלה גם ופאלקא"ן דיש בגן דאף במין הדג שבשטות אינו חדרס כדברבי מיימון אלא בדבותהיהו ואיכא למ"ד שהדרס במין דג שבשף אף בדברבי מיימון פ"ב יש להחמיר מספק ואיכא לאיכא עוד סעיקא יש לסמוך על המקילין מיי"ם וכן פסק בתם לביה סעף ז' מיי"ם: (לה) שקורין פלקון עבל"ך פ"ק פ"ו הוא ג"כ מה שקורין מסטרל"י ומי' בביאור הגר"א פ"ק כ' מ"ם בזה ומי' בס' הברית ח"ו כתב יותר ערק ה' ומי' פרי הגדל פ"ק ז' שהעלה דכתן דלא דעיק מין הגם מהו כי י"ל מיפסל"ל וי"ל פלקו"ן וי"ל גז שהוא יבוף לכן יש להקל דאין דריסה בדברבי מיימון בתרגולים ואוזים אלא למין חדרס הגדול שבכולם מיהו בחרים ובני יונה ודאי דאיכא לה דריסה שהרי כולם גדולים מכן מיי"ם ומי' בתם לביה אות ו' שהעלה בזה דמכ"ם אם עלה כן עם מ' מהלבה מיני גם בע"ל לבוב ואיהו ואיהו מקרקרין דחדא יש להחמיר לאסר אף בדברבי מיימון אף בתרגולים ואוזים וה"ה אם נכנסו ב' מיני גם שאין להקל אלא עכ"פ לפי רוב הנשמקים יש כאן הגם דדרסה וכ"ם בכולל הב' מיני גם הכנסו דבחלי יש לאסר מיי"ם ומי' בדע"ת פ"ק י' מ"ם בדברי הסר"ת בזה וכ' דכיון דאין אלא הגם בע"ל נמ"ם בלי מ"ב אין להקל בכל כשלן אכ' אמלא בם' לשון לרפא דשף סחדים מקרא אליפ"ל ובלשון אחיעזר אמסרי"ל ואלו בימים הראשונים הי' מקרא מטה"ג וכזולא במקום שאיס מרגיל בלשון קצת ובלשון תכנה שנו הגבית"ם ובלשון שאין מקרא אמסרמ"ג ומקרא אליפ"ל אמסרי"ל והא חדש מפורסם וי"ל כי הא דלה שבחורה הגם יש עוף חדרס וגמ בלשון לרפא פיקנ"ן ובלשון לאכנה פאלק"ן ובלשון שאין מקרא אלקא"ל ובאלו הב' שמות החדרסים יש להחמיר גם בשאה שבאלים מכסה כדין הגם שבגמ"ע עכ"ל:

סעיף ד (לו) כל אלו שאמרנו * מי' בתרוך מהכ"ך פ"ק ס' דזה חוקה בשאר אמר לעיל סעיף ב' יש חלוק בין מלילין לאין מלילין מיי"ם וכ"כ בתורה שבעל פ"ק ס' לדינא ומי' בהכ"ך ומפ"ד פ"ק י"ח ובמק"מ פ"ק י' וי"ל: (לז) שיש להם דריסה וכן בתוכם שאמרו אין להם דריסה ג"כ אין חלוק ואפילו בשבאים לכליה שאם יש להחזיק בכם יותר מ"מ אין לו מרם ואיה מפרש בדריסה ע"ך פ"ק י"ח ומבשם הוא דה"ה אם רוא מפגע מ' מהם דאף דחזיק שאמרו בוטרה מ כלקנן סעיף ה' אפ"ה איה אסר בלא שאין לו בהן דריסה:

סעיף ה (לח) שעכשיו נוהגים היתר בדרסולים. עבבו"ת מהפמי שבעל פ' י"ח ובמ' מעבה כרוקח הבפרדי על הרמב"ם בפרק ה' מה' מחיסה הלכה י"ח ומי' בשו"ת מהר"ל קמא סי' פ"ז שבעל בדין מהל ערוך אחר פרגולת בכמם והכה אחה בדה והאים שלה אחר להבנה"ב ובשנג מחבר אם אחר שחיטה ואלו ובטלו בכלים והא הס"מ ומלבל בעמן זה בדין מ"מ נמנן בלשון הרי חוקת היתר ולידה לעבר הגם בגי"ל דאין מ"מ נמנן בר חוקה סהיר לאסר כין שהחולים שלו בני תרגולת מסר מיי"ם ומבנו"ת שלא ומבינ קמא חלק מ' פי' ב' פ"ם בעמן זה ומי' בדע"ם פ"ק י"ב ע"ם בדבריהם בזה ולדינא בגלה דאם מלמדים לעבר יש להקל בכה"ל

תשובה

אבן אם יש רגל"ד מאמן לאסר ואם אחר אחלה להבעה"ב והאמין לו ואח"כ בשנג בגלה עוף הבאה לאם אחר ולבעה"ב בבר בחזק האיסור ואין להקל וגם הכלים אסורים ואם יש לאסרו לאחר ולא להבעה"ב מי סביקא ודינא מקרי סרגא ואם עדיא להמחרתא של הבעה"ב המבגלת היב כמהבעה"ב לכל דבר מיי"ם ומי' בשו"ת שערי דין חו"ד סי' נ"ח: (לט) נוהגין היתר. עבל"י פ"ק ו' שכ' בשם הרמ"ם דשעות הקדמים מלי הא שהחמל שהבן פיו עליהם ומחמתם בהבל הלף בלי מגיעה כלל ומחמתם זה הכא דאיכא בך יש לו דין דרוסה ולף שאדם כזה לא מכר בשם דקיי"ל דאין דריסה אלא ביד מ"מ כאן שבימיה רחוקה וס' ואסור להקדים לבחמה אותה הנפגע מיי"ם אבל בשמ"ד סוף סי' זה כ' ד"ל דאין לעוף הזה רק דין מסוכנת שברי אין דריסה אלא ביד ובים בע"מ מיי"ם ומי' בביה יאמר בתקבה"ב אות ד' סוף אות קבן מ' ואות קבן ג' ובמק"מ פ"ק מ' שכ' דלדינא יש להחמיר דבוחמ הרמב"ם הא הר"ל דמה שהכא הגם הבל אלא פיו בן תרגולת ומיישבים שמא דדם ביד מיי"ם (ועי"ל סוף פ"ק מ"ח) ומי' בדע"ת פ"ק י"ב (ועי"ל פ"ק כ"ג ופ"ק כ"ם). (מ) תרגולים עבל"י פ"ק ו' ואם לביה סעף ו' שכ' דחוקה בתרגולים ודבבה מיהיה אין לו דריסה אבל בתין מוסות הקמים כגון הרים ובני יונה ולפרים אם נכנס הגל בטל אלהם אסורים לאחל לכ"ע וכ' שכן מסמע מלשון הרמב"ם והסור שכ' שהם בני תרגולת עם תרגולת ומסמע דבמין שוף הקל אינו בן תרגולת ובאם לביה שם אות מ' הספיק עוד דאפילו לשוכן הים אסור מיהו כל זה בהאל הקל והן מקרקרין מיי"ם ומי' בדע"ת שם מ"ם בזה וכ' שם לאסר אלא לחחזיק הגל עם הרים ובני יונה והרגולים קמים וכן בעפרים כי אות בחזקת אחיה בן תרגולת ממהם אם לא שיהא שהחגל עמהם אחה זמן ואיה עוקה להם כלום אז יש להקל בגלא ראיה כלום מיי"ם · (מא) שהיה ראוי לחוש בדבר עבלה"ם מ"ם דבהבה ודאי חמסכן ומי' בד"ק סוף פ"ק ג' וכביתה אדם שבר אי"ה פי' י"ם דחגל שהבה לתרגולת על הבמים אי על הרגל למהה מטה"ג וכזולא במקום שאיס מרגיל בבר וכ' בד"ק שם דאף בשהבה על הגגה שקרין ביילי"ג אם בדק היכף ולא אמין שם שם רוחם אין לחם שבעיא לפרים מיי"ם אבל במק"מ פ"ק מ"ג הארך לרשת עליהם בחה שהקלו כל כך בנשיאות כי לרעת הרבה פוסקים יש להחמיר גם בבה"ג ומ"ב הגלה שבבה"ם אין להקל בזה כ"ל בהם"מ ובמה"ח חוקה מיי"ם ומי' בדע"ת פ"ק י"ד מ"ם בזה והביב על כל דברי המקל"מ בזה ולדינא הגלה דכל שחחת שלא דרם כגבד אבריה הפממיים רק בבמים אי בתל לחבה מהה"ג כנ"ל יש להקל בלא בדיקה בזמה"ג וגם בבאר חדרם דינא הכי והביא כן גם מדברי הטוסו"ד בגיטין פי' ר"ל סוף שאלה ל' וגם כ' דמ"ם החכמת אדם שם דבכפה חוקה בחמים שאיס סגוך לעוף ומסמע מדבריו דבהא סגוך לעוף חישיק שמא מחמתם הארם לעוף לא דק שבר דל"ב מהה דברך לשחרין ומל"ל לבער בגחול כדין הבר סגוך לעוף דלמא בפרחה אי ביוהר ובע"ב דאין להחזיק ישראל דדיה עלבר לאבר ואחר' בקלה סדך המקום הסגוך לעוף אי בכפה סגוך לעוף כל שיהא אלא דרש לאין המקום אחר יש להקל בלא בדיקה מיי"ם: (מב) לחוש בדבר. עבבה"ם ומי' בס' הפלאה לעבה שבסק הבע"ז הגם בבסה"ד הך דדיסה יש סיחר לעבדו לשובר סרבים ומלחה מיי"ם ומבמ"ד פ"ק י"ח אל דסכה שבבים המהל יהו הבה הגוף לאסר לעבר לשובר סרבים ומלחה דהי בים מלילין מיי"ם ומי' מק"מ פ"ק י"ח אל דה הקל אם ראיה שבעוף הבמים עלבה שם בבלול אבל בלא ראיה שבבמים עלבה מחבר ל"ע אם לאסר לעבר לשובר סרבים ומלחה דלא הי בים מלילין מיי"ם ומי' בלם לביה אות ד' סעיף ד' שבהב דקל בשבהבעל לא בדרא מחבר ומהיהם שהקים מ"ם כל אראיה שבהחל קבן אל הגוף הדרך מחרשין ל"ע אם יש לסחר לעבר לשובר סרבים ומלחה (וכ"ה אות בראיה שבבה לא אראיה שבהחל קבן עליו הדרך הרשין אבל בלא ראיה אם ע"ל

ק נ״ח (מג) על שחתולים שלנו (מד) הם (מה) בני (מו) תרבות (מז) וכל (מח) שלא (פ) (מט) הבהו (נ) אין (נא) חששין : ן (נב) יאין הדיסה

באר הדיטב

ס״ק מ״ם) • (מג) על שחתולים שלנו אבל החתולים שביער שקורין ווילד״ע קלט״ן והלא חדיסים הם בית יוסף ס״ק כ״ט וכמש״ל (סק״ז) וכ״כ בד״ק רש״י סי׳ ה׳ וכ׳ דחתול שתכילתן מן הטעם לא שמרגילין אותו שלא לנרות ע״י שהוא קשור לאחה אמן לא ע״י שחתם מהחוב מ״מ איש בכלל חתול שלנו וכן תרבות אל״ב הרגילתו שיבא מעצמו לתן בבית ושומר עם עשות בשלום ואיש מסה בהם לא הו״ל בן תרבות עיי״ש (מד) הם בני תרבות עבאה״מ ומי׳ בש״ת מוסו״ד קמא סי׳ ס״ו בתמצא החמו׳ שכ׳ דבחתולים שהם בני תרבות אם אירע שהדם מ׳ אין להחזיק שדים יותר מי״ש לדרס ומי׳ בדע״ה ס״ק י״ג מ״ש להביא ע״ד המוסו״ד בזה ולדעת הבעה דאם יזהו שהחתול הדם עוף מ׳ אם היה שם הרבה עשות מאד אין לחוש רק לתצוון ואם לא יש לחוש שמא הדם טולן מי״ש ומי׳ בתקמ״ת ס״ק י׳ שכ׳ של״ע אם החתול רחף היום והבה לא׳ אם מי״ו דיש כחדים גם לתחד כשיר׳ עם עשות והוא שהק והם מקרקרין וכ׳ דתודרי הב״ם ס״ק ב׳ ב״ק מסמא דבפסח מ׳ לא יצא מכלל בן הרבות מד שרלוש בן נ״ש מי״ש ומי׳ בש״ת אבני מלק חו״ח סי׳ י״ח שבאריך בטעם זה והעלה דאין סברת לתחד דבטיע בל״ה אם לא רלוש בפסם מ׳ שרחף והבה יצא מחוקה בן הרבות ובא לחוקה חדש מי״ש : (מה) בני תרבות עד״ק ס״ק כ׳ דלא כהרשב מצרה בהחתול והחלה הבה הטף להחתול אפ״ה כל שלא רלוש שבבה אין לחוש עי״ש • (מו) תרבות בן תרבות היינו מה שהוא בן תרבות עם הטף לא הבהיה שדרן עלי׳ אם מדבה ממנו אבל אם לוה בן הרבות רק עם הדדם אף שהיו רגילין בני אדם לבחק בו דיש כחדים נמוד לכן דברו הבו׳ הרמבם הבן סי׳ קפ״ח והביאו הב״ח ס״ק י״ח מי״ש ומי׳ בתורת יקחיאל ס״ק ד׳ שהעלה דאם אין החתול בן הרבות עם עשות אפי׳ לא יהיה אם רחף לא הבה ויש בבבה בזה וכן רחף ויש בבבה אם הבה אין לחבר בתכילה אלא לבשר טרבים ומזונות מי״ש ובכ״ב בדע״ה ס״ק ג׳ : (מז) וכל שלא הבהו • עבאה״מ ומי׳ בתורת יקחיאל שם שהעלה דאם החתול בן הרבות עם עשות ולא רלוש דיסה ולא הבהה שוכר אף בתכילה מי״ש ובש״ת ס״ק ב׳ שכ׳ דבשבק רחף יש לחקל אף אם רלוש שהחתול הטיבו יהו לרבות אין יהו אם הבית יהו ע״ג הטף ואם רלוש חתול רחף בדרך הילוט ובבבק אם אי׳ דרך דדיסה מלחבה ורלוש שהבה הדיבק ובבבק אם דרך שחק הוא יש לחקל לאחר הבדיקה מבחון שלון שם רחבם במקום שהי׳ הי׳ מל הטף ומי״ש עוד בס״ק ג׳ שכ׳ דאף אם החתול הלם טלה מרעוף ולא אם יש לבלות שדרך שחק עבה אין לחוש אבל כתב׳ דרך הכלאה ובעבע יש נחם לחתמיד ומי״ש עוד שכ׳ דחתול שהי׳ קשור לעמוד ורלוש שהחתול הריבה יהו להבות הטף שהי׳ אלא והטף הלך מיבה ובבבק ובם בבבק אלי׳ לא הבינה יהו אל נוף הטף ע״י שהטף בחתם והלך לו בם לחקל אף בכריא שהביע יהו לעלות הטף כיון שרלוש שהטף ברח מיבה וכ׳ דאף בהטף מבחה בחתול וכו׳ יש לחקל מי״ש (מח) שלא הבהו עבאה״מ מ״ם חקה בדרך ובבבה בבבק אם אירע שרלוש שדרך אף לא רלוש אם הבה מי׳ בחיה יקחיאל שם שכ׳ דבדרך חתול אחד שף בחתם לר מיבל לחבינו אף שלא רלוש שהבה חדיבק שלא מהרבהו מי״ש ומי׳ בחתם״ק ס״ק יא מי״ש בזה ובבבה חמ״ב בהע״ת בלבה לחקל ע״י בדיקה אם נרלה שהטף שלם עכ״ם מבחון שלון בו רובם הבלה מי״ש ומי׳ בש״ת שולן ומשיב קמא חלק ג׳ סי׳ ב׳ שבבאל בשובת של׳ רלה בחתול רחף אחר ב׳ שעות ולה בחקבן עליבם ובבה אותם אבל לא רלה אם הבה בדיב לא בחבל ולא הגיב לבבה״ב ובבבה״ב לא ידע ולבבה אותן ב׳ שעות לבבוה ובחבום ובמלה עם אחר בבר ושעות ובבבו ואח״כ בדע בדרך דדיסה דה חמיר לכ״ע ואין לחקל מבבם שלא רלוש בבבה הבה אם ביב ולשרון לא בבבל דד״ל ואין הבחם כבלוש שבבה מבבחת ביב הבבה מ״ע לבבן הבלים שלוש יש לחקל עי״ש בבריבות ומי׳ בבבן שבר מעבבה אחר מעבבה אחר בבבל בד״ל ולבבר לבבבבו ולא בבבל מבבבבו ולא מבבבבו ולא בבבבו אם הבבבל בבבבל בבבבל ב

(נג) (ד) אלא (נד) (י) ביד (נה) ובצפורן אבל דרסה ברגלה ונשבה (נו) בשניה לא הוי (נז) אלא בקיץ בעלמא: ז יאין דריסה אלא מדעת הדורס (נח) אבל שלא (יא) מדעתו כגון שנפל עליו דרך מקרה ונתחב בו צפרנו "לא הוי דריסה: ח יאין דריסה אלא מחיים של דורס ונדרס כיצד הרי שנעץ צפרנו בנדרס (נט) ועד שלא הוציא צפרנו הומת הדורס "או חתכו ידו או "נשחטו הנדרס (ס) הרי זה (יב) (סא) כשר במה דברים אמורים כשראינו מתחלה ועד סוף "אבל (סב) אם בא לפנינו וצפורן תוקבה בו חוששין שמא דרס וחזר ודרס "לפיכך אלו הצדים בעופות הדורסים אפילו שחטו הנדרס קודם שהסיר צפרנו אסור שכן דרך שמכבה בו כמה פעמים עד שיצודנו (סג) "ואפילו ראינו שלא דרס אותו קודם לכן חיישנינ ליה לפי שפעמים כשהגיע רחף אחד העוף הוא מבהו בצפרנו דרך פריחתו: ט (סד) "חוששין (ה) (סה) לספק דרוסה

(נג) ד"ה אלא ד"ה ביד ד"ה ובצפורן ד"ה בשניה ד"ה אלא ד"ה מדעתו ד"ה אבל ד"ה מדעתו ד"ה אלא ד"ה מחיים ד"ה הרי ד"ה הומת ד"ה חתכו ד"ה נשחטו ד"ה הרי ד"ה אבל ד"ה אלא ד"ה לפיכך ד"ה אלו ד"ה אפילו ד"ה אלא

יורה דעה סעיף נז ט הלכות טריפות

(סו) דרוסה כגון אם ראו (סז) ארי שנכנס (סח) בין (סט) השורים (ו) (ע) לסקים (ז) צר

פתחי תשובה

להחמיר והוא ולאי מריפה ע"ש (ו) לתקים לר' מש"ל סיף סיתן זה מסתב בסם מ"ל דלם ממלא ג' דרקים יש להחמיר ולאסור לאם טוס אפילו בתקים רחב כי בבר בוסנק מדל זה בנדלכין והב"ח כתב ע"ז שהוא משוש נמור ומיין בתשובת מקום שמואל סיתן ע"ש שהלריך בזה והסלה כדעת כמ"ב לאסור כל המדר כלו ע"ש וכן הסלה בשלחן ערו"ן חלק ג' סיתן כ' ע"ש [לר' בתשובת חתם סופר סיתן ע"ג מבאר מדעתו בסת"ל דסם הים מעבה שהאיתו שבב ומל ד' מהם הים סמק בתת פלשים ולחל"ב מהו ולא מן הזיבה ולף מל פי כן הקר שם לי הים מקום רחב ע"ש] (ז) לר' מבה"ש בל סרב מהרי"ש ז"ל ע"ש בשם המ"ל דהיכא דהי כמלר בתשבן מקרי מקום רחב ומיין בשו"ת

דרכי תשובה

מרלשונה והי בהחי תרנגולות וכ"ל מסילה כמו תבירתה דלסור וכלן מני לאסר חלב הרלשונה לסרע מיהו לאלוב חלב מפרה אחת ולאסל לכתחלה לאסר דאיט מוחר בבלה רק בלא רלוט מי הסילה הבילה ומלא שלא דרן על הבילה לו מקלין מהמ"ב בחלב לכתחלה הרי לו דין מתחלה על הפרה והי אסק מריפה שהתרבה שלין דין בה דין ס"ם פי"ם ופ' בשו"ת ספר יהושע סיף סי' מ"ז שבאל ג"כ אחרה החלב של הבקר שבתרב בה אסק דרוסה והביב הרבר בשוב להחיר דכון שם בהמדר הוא גם אברים ומלאים שאין חולבת מ"ב יל"ל דאין כלן שום חלב מהמדרסים וה"ז דומה לשני הרגולות ול' אסק מריפה ומלא בילה בימים פי"ם ופבשו"ת מלאמה לרי' (הרסבח להם' דברי חמים מל הל' מילה) סי' ס' שבאל ג"כ בעדר אין הרבה שבתרב"ים משום אסק דריפה אם מחר לחלוב אותם לעשות גבינות וכ' דזה לוט דומה לדין של ההשו' ספר יהושע הל"ל לף דכלן יש ג"כ אברים הרבה שאינם חולבה דשם מיירי שבבר חלבו בזה שבבר דומה לעמלא בילה בין כ' הרגולות כל"ל לחבוב לכתחלה ל"ע עפ"ד הפרמ"ג בל"ל דהא בזה נתבו לדון על אלן עלמו ומלד בזה ופוסם בל"ע פי"ם בלריסה (סו) דרוסה עבה"ם מ"ם ע"ד הב"ח בעמלא ג' הדרסים וע' בבלר"ם שפסק ג"כ לחבל ומ"ם הפת"ם מהבי' מקום שבאל ע' ביה לאריס סבי' ל' שהבינו דברי המקום שבאל והביב עלו פי"ם וע' בתם לביה אות י' שהלריך והבלה שם חולק בין הרבן לו לאו וכ' דאין לחבל בעמלא ג' הדרסים אלא בקבוע לו הרבן אבל בעבע הרבן ולא הרבן יש להחמיר וכשוף פרים בל"ע ובפרים בלוף ה' כ' לחיות להחמיר בלא הרבן פי"ם ופ' בשו"ת ובלי הבמי הבאל חיל"ד סי' כ"ב שכ' דאף דבלי"ל דבשחקו ובקבע ריבא דוב מיבייבו לא חיבוב להבמרים מ"מ אם בדקו שלבה ונתלאו שבדרס בחחקו כל העדר בהדרסים פי"ם וע' בעמ"מ ס"ק י"ם שכ' דם הבמי יבאבע לא כ' אלא בחחן דיד' שבאבר הוא בשבול ולאמריב שבחדרס שלאת עבוד לו מה רוצה' לבן בעמלא ג' הדרסים בדי לחחוק חדם זה דלא עבוד שלאת ולא מה רוצה' מבאל"ב בחקום רחב אף הבחחוק לחדם הם לאו בדיד' הלית מילחא לדבוס שד דבאת בשוד אדם אחבן ג' הדרסים ברבו הבחר לבן בחן ראשונה בהבחרים אין לבחיבר פי"ם וע' מה בשו"ת דבר משה חבינת סי' מ"ח וע' בשו"ת מהר"ש שיק חו"ד סי' פ"ה שכ' דע"מ אין לבחמיר בזה אלא חוקה אם בל הבלבה מדבר ולא אמלא בחם אף לו קבוע ראם לו מה אבל אם לו מחם מה לו קבוע ראם הרי ליבא חוקה הבאת דדם קדם ואח"כ הרב ומה רוצה' פי"ם וע' בדבריו שד בסי' פ"ה שכ' ראם הב' הדרסים פעמים הרבה אין לחם לבחבר אחרים פעמים ולא אחוק לדחם בלא פעמה פי"ם וע' בתש"ה ס"ק ל"ט פ"ם בזה הבלה לדבא דאם בחחוק ג' הדרסים בעדר אחר בחקום רחב יש לבחבר סלן חוקה בלא אמלא אלבחן אלא אדוב אדדם סלן אם אבל בבאמלא ג' פעמים והבחר לרבם פעמים יש לבחל ומכ"ם אם אלבחן קבוע ראם לו שלא מחם הוא קבוע ראם לו מה דם לבחל וכן אם יש בהבחה דקה בעדר הבחרים ג' הדרסים בבל אחם לו אין לבחבר הבחבה של הבמי פי"ם וע"ם שד שם דאם הוא הבי אלבחן אברים אין לבחבר אלא בהבקבה ע' דברים לבחל (פ"ק ג') ולהלן (פק ג') מ"ם בזה ·

(סז) ארי שנכנס בין השורים עפה"ם פ"ק י' ובבשו"ת מהר"ם מלובלין סי' קל"ד בשובים בבבב

(עא) שאינם יכולים (עב) לברוח

דרכי

לדון ממקום למקום שיהא וכבית רש"י לדברי מי"ם בתרומה מבל נס"ם וכתוספות יקשיטל בהתמעות לפני ס' וכר"ק כ' דהכל תלוי בדעות פיוט התורה כשומדעת אם לפי הטבע יכולין לברוח אלא ישנים הדומים רק מב' שלריך ישוב הדעת להבדיל אלא ח"ל בתוספות תורה מי"ם ומ' בשו"ת שערי מק מו"ד סי' ל"ט מל' ממרשות סמ"ם דאם יש שיעור ד' אמות לכל בבם מי דיש במקום רחב מי"ם ומ' בדע"ם פ"ק י"ח בשובדא שרי ק"ם אלא בדיר רחב י"ח אמות בתוך ס' אמה ומי' אם אחב וכל דאלן לחוב במקום רחב לפנין להדיר לאכילה ומ"ם יש להדיר לפנכן לשבר סבבים מי"ם (עא) שאינם יכולים לברוח מלים דבשותות שיכולין לברוח אמה ואמה לא מדיקין וכו' ומ' בשו"ת ל"ל ס' ק' וק"ם שכ' דהמקום שמקילין בשותות בזה הוא דוקא משום שיכולין לברוח בשעה ממתילה האחר מי"ם ומבמנ דאם הם קטני כנפים לא שבנפיהם קשרים יש לחתיר לף בתר רחב ומ' במ"ח פ"ק י"ד ובשו"ת אמרי אש מ"ז ס' כ"ג ומ' בר"ק אם פ"ק ד' בד"ה מרבעים ומבמ"ם פ"ק כ' אב' ולם כי' אעף לא הבהמה שבור לא חולה לא מהני לי' מקום רחב דכיון דאין יכול לברוח מחמת חולי מה מהני לי' מקום רחב ומסתפק אם בברבעים אין אדם לון ראוין בגילה והחזים רוחה אלי הה אחד במקום לר ומה"כ (בד"ה כלן) טעה לחבל בזה אין אמר חולין בחם שבמרבעים המגחה להם שרחים הם והנה ופרחים עובה לף בגילה בשאים ראוים אינם מ"ם מרבעים מ"ם ד' מהני מקום רחב ובוכה לחבמנ גם בגילה ושאים רבים מי"ם ומ' מה בש"ם שאילה שלם הביינא סף ס' כ"ם שלה רב אמר לומר ק' דבשאים שאים ראוין בגילה אינם יכולין לברוח ע"כ לא מהני מקום רחב בשאים בגילה ואין ז"ל כ' אבאל דבר בחי מנב ולא מלים לשם אחר מהמשקים ש"ק מי"ד ס' ע"ח אב' בשמיטה מלבן הא"ה דבשבעל לא בטל בשו"ת מהר"ם מרי"ם ש"ק מי"ד ס' ע"ח אב' בשמיטה דנם לחוות הם בכלל שאים הטרחים אין יכולים לברוח בחיר מי"ם לחמנ בשו"ת מהר"ם ולחוות יש לאים בכלל שאים הטרחים לפנין זה כיון שאין הדבם לברוח בחיר כ"כ ובפרע בשהם שמים לא"ל לבם לברוח ומכ"ם בבהמם רבים במקום מ' דלא יתלם שלא יהי' מ' מהם שלא יברוח ויבל הדרם לשמשנו בחר שהי' מי"ם ומ' במקום ש"ק כ"ב ובדע"ם פ"ק ד' מבאיש דבריו לימה מי"ם שר בדע"ם פ"ק י"ח מ"ם בזה וכ' ולחוות בשמנמ שלא לברוח דיום בבהמות ולחוות שאים שאים לף בחר שאים רחב יש לחבל לחבר לשבר בבבים ובשף לחבר"ק כלן שדבק לברוח בחיר יש לחבל לחבלה ולחבלה גם לחבלה ולחבלה ולחבלה ול

(עג) מפניו (עד) כנון (ח) שנכנס (יג) לדיר שלהם וכן (עה) עוף (עו) דורס (עז) שנכנס (עח) לכלוב מלא עוף דרס
(ט לעל של תרעולים) חוששין שבא

פתחי תשובה

(ח) שנכנס לדיר שבה"מ ומיין בתשובת מ"ם סימן ל"ז וסי' ס"ה ע"ש ע"ש ע"ש ע"ש לחפילו מצר שמוקף גדר מקרי מקום רחב אפילו לבהמות ויש לדחות אף בתחילה וכן מתמה מסתימת לשון הפו"ם סימן ל"ז ויש של שלמה פרק ח"ז ס"ם ס"ד שבמתיקו נמתם וכ"פ בתשובת מ"ב וריב שישלת כל דלת תבי ליה בחד שיחה מבל מקום אין דומה לזו מהבמת ש"ך ובפ"ת ל"ל שתמה להמרי הבה"ת ומוכרח בברי מ"ם ומם נסימן מ' כתב דיפר אפילו מפקר בתולנות הל' בנקבה דיסלים

דרכי

מסתמת גם בשמה שהי' הדורס שם היו בהכלוב ומה דקי"ל דכשהתקים רחב לא חיישינן להבמרים היינו תם נוף התקים שהשיטות הם בו הוא מקום רחב שיכולין להסמם מן הדורס אבל אם המקום הזה נופו מוקף בתחילה ובמקום הזר אין להם לד לנטות לדות שמסתן שם רק שלאחר דילמו מזה רמקום חז בהולה אם הם מצלאים בעת בהכלוב המריץ שנם בתחלה הי' כאן ולא יצאו ובפרט שכן הוא מלר הסברא דדוחק לומר שהרו מעצמם אח"כ להכלוב ואם יצאו מי החזיקם והלכו של שוף ולאחם מן הכלוב ולא לחזור ובפרט לומר שיצאו ואחרו לבוא בתרתי לקולא בהלא לא שייך לומר עיי"ם וכדברו אלו כ' שם עוד לאלן סי' רכ"ב עיי"ם

(עג) מפניו מר"ק ס"ק ד' שב' דבסכן אם הי' במקום לר לא רחב אם לא הי' ספק תסרון ידיעה יש לרקל בהפ"מ הי"ל דהי' כספק על עיי"ם אבל בתשי' הרם סופר חז"ל סי' ס"ה מסתע דלף בסכן אם הוא מקום רחב אז לר אין לרקל אלא בלירוף עוד ספק וכמבואר למעיין שם שב' במגא בחבר ב' אלן דרום ס עיי' זאב ומגא מחלת המאר נכולי והחיר מבשם ס"ם שמת בהתקלין בחבר רחב ומגא בכל המחלה מרם רעים הדורס לשאר ראלן והי' מקום פרוצה דברי כל"ע ומב"ם ה"ל סכן על דמיהר עיי"ם וכ"כ בלב"ם בחיבוטי דימס ריז"ל פסוי' כ"ד ס"ק ע"ב בהו אלן בכדה ואח"כ הכיסם לדיר ואח"כ נמצא ל' מת בדיר רחב ומהלם הלו' ונם מל' מי יהלם הלו' ומבמבם דם ומיכר שהי' חדרם בימיהם אלא שלא להתבדר אם נעשה בלילה בהיותם בדיר לא שנעשה בשהה מרם בלא לדיר אבל להקל הוי כספק על בלירוף עוד סכן שמא מקרי יצר מקום רחב ונם הי' לא מרוחה אלא נעשה מוחב רק מבלב דהחלב אין דרסו לאלם הלו' ושר שלר הרסות שנעשה ע"י בלב עיי"ם הרי אלא רלו לסמוך על ספק זה שמא הי' המקום רחב לאחת בכלל כפק על אלא בלירוף עוד ס' וס' בעלי לבוחה וכשו"ם מהר"ם שיק חיו"ד ס' ע"ד וכ"כ במק"מ הי' כ"ל הרשרה אל יקל בספק כזה לחמנו

כספק על אלא בלירוף עוד לדרים אחרים עיי"ם ומ' בהע"ה ס"ק ל' מ"ם בזה

(עד) כנון שנכנס לדיר שלהם עבאה"מ ופה"ם דבריהם אף בחלר נחל ומרקם מחלה הי' ספק פיונתה ועכ"ם שם ברעיא דברי הרי"ב ברעיא הפה"ם ופיי"ם בזה ומ' מק"מ ס"ק כ"ל שהעלה לדינא דהכל הלו לפי הענין דאם הי' אחלר רחב הרבה והדורס לא הי' בימיהם רק זמן קלר דלו אפשר לדוחה שיטלו הבהמות מחו ע"י בריחתם אלא הי' יכול להמנם לו הוי ס' פלוגתא אבל אם לפי הענין לא היו יכולין ליגלל מדו אם הי' מוקף אחריהם הרבה אין בזה פלוגתא ולכ"ע אסור ואפי' למסר לשוחר סכנים אסור עיי"ם ובב"ח מוסיף תמיהת הי' רכ"ו (עה) עוף דורס שנכנס לכלוב מלא עוף הנה מדקדוק לשון זה שב' לכלוב מלא עוף משמע דוקא בנכנס לכלוב מלא עוף שייך דין זה אבל בדין הכ"ל בסבי' ב' בנן שנכנס בין נו"ם לא שייך דין זה דהא כפל הדברים ומקום בלבי שנכנס בין השוורים ובעוף החדרם שנכנס בין השטות ושמעו בעוף החדרם לא יסיר דין זה רק בנכנס בין השוורים והעוף שם הא כתן דל' הרשבר דהבן אין לו דרישה בנו"ם אח"כ מיקר לבית תלוי וח"כ בבן שנכנס בין נו"ם אפי' הי' המקום לר אף בהא שהיה ואם מקרקרין הרי יסלין לבחוק אם מיקר לבית תלוי אבל לפי מ"ם בש"ך ס"ק י' (והביא הבאה"מ ס"ק ה') דלהיכן הם להחמיר גם בדרישה הבן בנו"ם כיון בשאר חדרים מעוט ולאן אם בקרקלן בבריקה מחולה ושייך דין זה גם בבן שנכנס בין נו"ם וה"ע. (עו) דורס שנכנס לכלוב מבפ"ד ס"ק מ"ז בל' מרבו' הב"ח סי' קמ"ו מעשה בכלוב מלא עופות ומשמע קול בעקה בלילה ואמרו שע"י בהלים מקרקין בנ"ל מרוח"ר לא מתהע"ל ובכבלא לרשות מלא תרגולה אחת שבחקה מן הכלוב ובדרחה והשאר רלו והלכו לבלן ולבקן וח"ל מבם הרב ראשו הביב הב"ח ואחרון שרלו בכלוב הנה והנה הם ס"ם בהיר מעוט בס"ם שמא לא עיל החדרם בכלוב כלל ואף שב' בחרש הדר מ"מ בל"מ בס"ם בסכן לא בל מקרי כיון שבכלוב מקוף הוא בקרים בס"מ ומ' שמא לא נעב בל' מאסון שרלו לבלן ולבקן דסי מקום רחב אלא מרשין לו

תשובה

עיי"ם ומ' כשו"ת מוסו"ר קמא סי' ע"ע ת"ם בדברי הב"ח בזה (ומ' לקמן ס"ק ק"ה ומ"ק קכ"ה) (עז) שנכנס לכלוב שבשו"ת מוסו"ר שם סב' שדרכו לדורה במה שבכיתה בשטות שבכלוב שמצא שוף מ' הדרם בכלוב כל שהי' רחבו לו טוארו בל הטוף הדרם מחוב בין הבלבים לאין מן הכלוב ים לאחיר שלר הטופות שבכלוב הרוא דהי כספק על ספק לא על ולא פשם הדורם לא יהי לפנים רק שבשנה שהיה הטוף הדרם לא רחבו לאין הפשו' והדרם שם בין עיי"ם ומשתע מדבריו דלאלו רחבו שהדרם כלע ולא הרע ולא' הו הבלבים בלבד הרחוקה זה מזה בלאפן שם לוחר שהדורם הי' יכול לכנס בלו לאוך הכלוב אם"ה כל הטוף הבלע הוא מצלא רחבו וטוארו חחוב לאין כבר וכ"כ שם לאן בהשובה ס"ג ובתשו' ס"ח בלאלא הבשו' ובמהחרת תמיהת שלו סי' ר"ל בלאלא בלרבים בלרבים וכ"כ בשו"ת בר ליוא חו"ד סי' י"ב בכלוב שהי' מלא כמו עפרים שופרת ונתלא לא' מהשופות רחבו חוץ לכלוב מבבנע דם ויתם הטוף הטופה מתרחת מעבם הל"ל דהוי כיון ספק על ספק לא לא עיי"ם בלרבים ומ' שוד בהשו' מוסו"ד תמיהת בקי"א סי' ל"ד בל' שד רבותה יוהר הלמי' אם לאחר שברת הדרם מצלא שכל הטופות שבשלרו חיים הי' בולעין ג"כ בדרחבו חוץ לכלוב אין לאחם דבולעין בחלי דלאחר שהלך הדורם הלילו הטופה רחבו לאין כי לבדחם בן יבא הדורם שוד הפעם ובשנה שהי' שם הדורם ודרם הרחבו בולה לא הלילו רחבו לאין לא הדורם דיוהר הוא שדרך בל הטופות להתחבלות בשבת אלנם הדורם עיי"ם בלרבים אמנם בשו"ת ברכת רלה סוף סי' כ"ה הביא בל הבאלן מהרש"ק ז"ל בזה וכ' לדבריהם אין לחוש בל שברת ז' לחקל כלל דאין זה הכנם כלל בגדר ספק בל ספק בא בל עיי"ם וכ"כ בם דברי שאל ויוסף דעת סוף סי' זה שבשאל ג"כ בשובה כו שהי' רחבו ולוטרו בל הדרם אין לבלוב שהשיב רחבו דבך הקרם בין הבלבים ולא רלה לבד לחקל בשם קולא ע"י שברת ז' דלהי' ולא בספק בל עיי"ם ומ' בספרו שאל ומביב קמא ח"ח סי' ד"ם שהבא ג"כ בל דבר בלאלן מהרש"ק ז"ל בזה וכ' ולאן שברת לומר שהבה שהבה לאין והרשה שם כי דבך הבשה"ם לבחות מפני הדורם עיי"ם ובעבה"ם עמדו שם בקבשרם דיש לא"ה סי' י"ח מ"ם בשמן זה ובים בל"ע לדינא עיי"ם ומ' בדע"ם ס"ק ל"ב שב' לחלק בזה בין הרעולים וכין לאושת וכדומה דבלאושה כיון שדבך לחבר רחבו בין הבלבים בלילה כדי לחבל שפיר יש לחלות דבשמה שבלילה רחבו לאין קפן עלי' הדורם ולא הכנים יהי לאוך הלל כלל שפיר יש לחקל כישת הטיפו"ד הל"ל אבל בתרעולים שאין אוכלים בלילה ואין דרכם לחלילה רחבו אין בכלוב כיון שאין רחבו בלילה אין בדבר לחלות בדבר שלום מלי ע"ב שפיר לחקל בזה דברי הבו"מ לחמיר וכן אם מצלא שהחבה רחבה לאמנה בשלי הבלבים בין הבלבים בולה אין לחלות בשם קולא ודם לאסור בכ"מ עיי"ם. (עח) לכלוב מלא עוף שבאה"מ מ"ם דבשופות כל שלום בכלוב מקרי מקום רחב ומ' במ"ם ס"ק י"ל בל' כן לדינא דדיר הוי מקום רחב לגבי שוף עיי"ם ומבשו"ם עמ שבשופים חו"ד סי' ע"ו בדברי הרב הבאל שבחב דבשמחות הבוסקים הוא הדוקא כשהיה לאמה מקרה אז הוי לגבי שוף כל דיר כחבר רחב כיון שבסל לפרוח לאמנה מן המחלה אבל כשהיא מקרה הוי הדיר מקום לר גם בשופת עיי"ם ולפמנ"ד נראה לדו' לדבריו מבשו' הב"ח בחשובה סי' כ' בל' שד בשובה שלו שהי' בדיר ב' לאושות וד' בר לאושות ומלא בבוקר הד' בר לאושות קבוצ ראם וכ' הבב' לאושות שבדיר בולה מריבה עיי"ם הרי דלף שהי' בדיר ולא בכלוב לא הדיר ולא הקל כלל משום שדיר נקרא מקום רחב לשופות וכבו"כ מבשם שהי' הדיר מקרה שב' ראיה בבו"ה בים שלמה ח"ב סוף סי' קמ"ו בל' כן לדינא דלף בדיר אין לחבר לגבי שוף רק בדיר שלהם מקרה משום דיסלין לפרח לאבלה אבל בדיר מקרה אין לחבר לף בשופות מדברי האבל בל הבו' מבו אבשמים ורמב לדברי הב"ח בל"ל עיי"ם ומ' בבמה"ע בהגהה ב"י מה כ"ג וכ"ד בל' בשם הרשב"ל דהא דלחמיר דשופות כל שלום

באר היטב

(יג) לדיר כ' הש"ך יש מהלחמרים שכתבו דלא מיקרי מקום רחב אלא בקצה בל מה שוקבת גדר ומחוצה אבל בחלר שבתוך גדר ומחוצה חושבין אבל בשופות דבמחבון מה שהדרים מה ואחה לא חיישין בחלר רחב אלא בבלוב שבא לאם מקום לר וכ"כ הב"ח מיהו לחכרו לשבר לבבים אף בחלר רחב המוקף כיון דיש מחרוב ס מקיון בזה הל"ל שם קל דלינא וכ' מהרש"ל דבמקום רחב אפילו בלא לא' מכם

(יד) לדיר כ' הש"ך יש מהלחמרים שכתבו דלא מיקרי מקום רחב אלא בקצה בל מה שוקבת גדר ומחוצה אבל בחלר שבתוך גדר ומחוצה חושבין אבל בשופות דבמחבון מה שהדרים מה ואחה לא חיישין בחלר רחב המוקף כיון דיש מחרוב ס מקיון בזה הל"ל שם קל דלינא וכ' מהרש"ל דבמקום רחב אפילו בלא לא' מכם

(עט) דרס (פ) כמה דברים אמרים (פא) בשחוא (פב) שחתק

באר היטב

דרוסה מן ושמטן לוקה ולתרוכ לא הגיגם (ולפי לשתה דיעה אחר המוקפת לא מיקרי רחב מחבר למכרו לשובר טוכנים כיון דים פוסקים מקילין בזה יהי ליה סם קלא עמון אבל אם סיה בו מיך מזמו לאחר אח"כ מי מין דרכם

פתחי תשובה

להמתם כין הלילות ולא יתיבם (וכן כתוב בספר תכ"ל) . ובמי ק"ל כתב לחזות שיהיה פיילה בחלר הייט מקום הבדל מתוך והיו יכולים לבנות ע"י הלחן לריות מתפסם ושלה קבה לסמוך מ"ל מה מתמת לחמת המחיק היו מתפסם ם ושולים מל הבדל נמקום שהוא לבטם בפבלה דמוקה ולהמלות פ"י בגל מבן פ"ל

דרכי

בכלוב סי כמקום רחב הייט מפני מי' הדוכסת אבל מפני עוף הזוכסת הכל מקרי מקום לר כיון שהדוכס יכול לשוף ולבא עלי' ולהיה יכולה לברוח מפני עיי"ם וכ"כ בבל"י פ"ק י"ל וע' במ"ז שם שכ' דלא דעבוק מנא לי' להחמיר בזה הא יולמן הש"ע מסיים דלקי בשוף הדוכס חזקא כמה' בכלוב אסור אבל בחלר לא בדיר לקי שהיא מקרה מרי המיל לא הגיגם עיי"ם וע' בבה"ק לות מ' ובזק"מ ס"ק כ"ב מ"ם בזה וע' בבו"ת מוסו"ד תגיגת סי' רכ"ל שהביא ראיות לדברי הערמ"ג בזה עיי"ם ובבבו"ת לחרי לם חיו"ד רים סי' כ"ג וע' בדע"ת ס"ק י"ח מ"ם בזה וכ' דלם הדוכס ליט שוף הדוכס ומיט מקום בעובה שהשוף יכול לעמוד עליו שם לו לפי' לם כגג כ"ום למעלה ים להיות לקי בחלילה לקי בחדרים הבדלים אבל לם הדוכס הוא ג"כ עוף לא שלמן מקום למעלה לעמוד עליו ים לאסור בחלילה ומחבר למסור לשובר סוכנים ומחלות ולם כגג הוא פחות למעלה בכל נוחי מרבר לפי' בחלילה עיי"ם ובבבו"ת מרב"ם מיק חיו"ד כי' ע"ח שבמלל בשובבת סי' בהחדר הרחזיק לערך ה' לחמה לריך וכ' ולחי לחמה רחב והי' שם נ' לחוות וכ' דלרלה לבריך י"ל שדיר לא הי מקום לר לשופות עכ"ם נעמן זה דיסל לשוכרים לשובר סוכנים ומחלות עיי"ם ובבבו"ת שולל ומסיב הליהלה ח"נ סי' ל"ז שבסכים לדברי הרב הבולל להכסיר בשובבת שבי' בהעלי' כחמבה עבר לופות והעלי' מחוקה לערך שבעה לחות לורך ברוחב שבה לחות והבדלים פלע מ' מהם וכ' ביסה פסק המורה להכסיר הבמלרות מה"ם דהי מקום רחב לגבי שופות עיי"ם ויותר מזה כתב בספרו דברי שלול ובוקם דעת בסי' זה דגם בדיי רחב ד' על ד' הי מקום רחב לשופות כיון שלמן הדוכס יכול לבריחן בחב שבי' עיי"ם לר בבו"ת לחרי לם שם סי' כ"ב מבה להחמיר בעמן זה וכ' דמבבו' המחלת בעמן סי' פ"ו מבמע דלמן חולק בעמן זה כין בהמה לשוף דגם בשופות בעיק חלר רחב דוקא ברחוב המבקן כמו בבהמה וכ' שלמן לסמוך להקל בעמן זה בשופות יותר מבהמה רק לעמן המכירה לשובר סוכנים ומחלה דבעמן זה יש להקל בשופות עיי"ם בחריבה ומי' בם' דברי יוסף סי' של"ז מ"ם ע"ד תמו' לחרי לם הל"ל ובבבו"ת ספר יהבמע סי' מ"ח מ"ם בעמן זה וכ' שם דהדר שמחיק י"ב לחמה על י"ב לחמה הי מקום רחב לגבי שופות ולם נכנם לשם שולל כבר עיי"ם ובבבו"ת יד יוסף סי' מ' מה שהחליר בעמן זה וסיים ע"ל מדברי הס"ם בשם הלחרונים דבעמן זה הלי הכל ברלוף עיר בחורה לם לין המקום לר להם לברוח עיי"ם ומי' שוד בבו"ת מוסו"ד שם בשובבת שבי' לערך שמיים בר לוחות בחדר המחיק שבעה לחות לחרך ומבה לחות רחב ומדרכו מהם סך י"ב בר לוחות ע"י בדלים ולבה נפלגו והבורה החיר הבחלרים כיון שבבר לוחות יסלין לשוף ולפרחה ומבבו זה בחקום רחב והביב דיפה הורה בזה להכסיר כי ים לערף לזה שוד סריף ודן לחמת דהיו הרבה בר לוחות ומ"ל לומר שפרחו בלום לבמלה לחפ"כ יש להחיר כיון דעכ"פ קלת בדלי פרחו לבמלה ה"ז דומה לדין לם יש מחבולה לחת מלמה על הכהבות בלום עיי"ם ומ' בבו"ת דבר מבה הביגת סי' מ"ח בר"ם והבה לבמן שופות . (עט) דרס עפה"ם פ"ק ח' מ"ם מהה"ם בבר' מקום הבדל שוך וכו' וע' בבו"ת ל"ל סי' ק' שבמלל בשובבת שבבם בגילה אבב מ' לחבר נחל המקף מחלות סביב אחר בו הי הלמן הבבבים וה' הפתח פחות ובלום שוחה לחלה גבוה לחמה הלמן הבבבים הי יסלין לקשן מ"ג הבלום לחן ויה בחלי הגילה שבמבו הרוחים שבלבים שבחים והבבבים מקבקים בהבים ולא שקבן החבב ולא לחן ומלמו בבם מ' דדום והרה דלבחבלה ים לחם לכל אחר הבבבים שהי שם בהבחר ההא ולחבר לקבת שהם לבחבלה לקי בבבבר קבה מהם יבלל ים לבשוך לבקל ולהבחר לחהם ולבחיך על מה שהי יסלין לחב ולבלה דרך מחלות הבחר לפי שלא הי' מחלה גבוה אלא הפתח רק לחמה מ' ובבבה"ג ים לבשוך על המקלין ולבחבר לחבן הבבבים שבבר קבה מהם והי הפ"ם אבל לבחבלה אחר לקבת מהם ולבחבל עד לחחר שעבור עליהם יב"ח חזקה שבלבל לת הבבם הדרום מדיין הי בחלמו שבה לו הלל דרם לחם לכל הבבבים שבחבר אבל לם מלבל הרוח לחלמו כבם חיבה ומיד שבקבל במבם לין לחם שוד לבחבר הבבבים ולחבריב כבר מה חבב"ל ולא דרם יחבר פי"ם ובבבו"ת חחם בחבר חי"ל סי' פ"ג שם שכ' לדיעה דבין כל הבבבים לפרים בחבר בחבר

תשובה

לין לבשוך לבקל כלל דמה שכ' הגדר בשוך שבבו יסלין הבבבים לברוח ע"י הזחקה לקבן ע"ג הגדר לא מבבי דבר דמחמת לחמת המחיק הי' בוחבן בן אבל אוך מחו לחבר לח"כ ע"י הזחקה בחבם ומבחיבן שבם עבבבו בחבר ההבר ס"מ שלא ברחו עיי"ם וע' בבה"ק לות מ' מ"ם על דבריו בזה והעלה לדינא בהל"ל שמקיל בזה לף כשמלמלו הלמן עתה במקומם בחבר דל"ל לומר מבום דברחו וחבבו מלא כין דם לבם מלבקי לברוח ע"ג הגדר ל"ל לם לחבה דבה לדחם ולהזיק גם לבם ולחלי הי בוחבים לילל מיחו מלא ס"מ לא הגיגם לליהם הדרום כלל ולבבי לא ברחו עיי"ם (וע' בדברים לעיל ס"ק ע"ב) וע' בדע"ת ס"ק כ"ה בל' ג"כ הבעיקר לדינא בדעה הל"ל וגם כ' שם ד"ל דלף בחבה שבחמיר הל"ל שלא לבקל רק לעמן לשחוט הבבבים שבבר קבו מבום הס"מ אבל לבבבים לקבת יותר מבלמן שבחבר הבחל זה חזקא בחבן דיבי' שלא הי' שם לבלמן מקום לפלת שלא דבק שבר לו דבק פילבה דבחל מבחבעו מילמו סלום מיבק כבי שבי שם בחבה מלחת לפן ובי' בבי הדרום לבדחם בחבר אבל לם הי' כל הגדר עמון מעבר בלחבן שבי' בבבם לקבן דבק הגדר היו בחבר רחב ומחבר לף לבחחלה לקבת מבם ובי"ם בחי מבבם שבים דלם הי' הבפחה רחב רק י"ב ספחים עדיין הי בכלל פחח קבר לף בלחה דבבל הבל לכי ריבוי הלמן עיי"ם

(פ) בחי"א בשחוא שחתק והם מקרקרים ובבפק לי מקרקרין לי לפי ע"ל סעי' י"ב . (פא) בשחוא שחתק והם מקרקרים עבחה"ע מ"ם מבבי"ז דבבבים מקרקרין לחרבן דבל מ' ירא מחבינו ובמ"ז ס"ק ס"ו שבבית מבבה"ג שב' דלחרבן לבחבר"ג בבבי לבבבים לא עבבד לבו מבבי רק מבבבה לבו ובם לבעבים מבחבת ירבה עיי"ם וע' בלם לבבבה לחח י"ל ובבבחי י"ל שרבלה דם ג"מ בין הבבבים לבבבן הבבה שבבבבים עבק ובבשחת שבבבקים לבבבה הבי"ז בבבר בזה כין דלא שבך לחר בבבבר בבבבבר בבבבבר לבבבבבר לבבבבבר לב

(פג) והם (פד) מקרקרים (פי' (פה) מתרעדים וטופקים) אבל יאם (פו) הוא שותק והם שותקים או "הוא והם (יז) מקרקרים אין חוששין (פז) ואם (פח, פט) חתך (צ) ראשו (צא) של אחד מהם

באר היטב

דדיסא) וכן כתבו שאר אחרונים (יז) מקרקרים בגרגרים שחוקים אמרינן שגמרו מגבלי וגרגרים מקרקרים אמרינן שכל מי ילא ויחבירו :

תשובה

דדכי

שאר הטופות מכחון אם אין בהם רוחם דריסה ופי"ם בדברי שמעתא דשם דנם לענין זה הטוף שקרקר אף שהאחיד הוא כן אלא להתירו לאכילה אבל לענין לאכרה לשבר סכנים ומלות דמו להקל פי"ם: (פג) והם מקרקרים מי' בתמרת הקודם בהמעוה הי"ק שף פ"ק י"ב שכ' דבסי' אם שטפות קמטים וגם נפסים ומלא שדים רק משטפות הקטנים ולא שמטו רק קל שטפות הקטנים ולא הגפים י"ל דאין להחזיק רשאת בשטפות הגפים כלל אם בדקו ולא ראו בהם שום רשאה פי"ם: (פד) מקרקרים אם הי שטפות בחדד מ' שסי' אם החדם ופנא מ' מהם וכהחדד הסמוך ל הוי ג"כ שטפות וכחדד הכ' לא ראו אם נכנס שם החדם אף כשגם השטפות שבחדד הכ' קרקרו אין לחם עליהם ואף שקרקרו לא הוי ראיה עד דיל' שלא נכנס לחדר הכ' והוי ספק על ד"ק סוף ס"ק ה'. (פה) מתרעדים עכשו"ח שערי דק חי"ד סי' כ"ז דאם ראו שהו אינן מרחיתים אף שהחזיק אין סיתר דאין זה שהיקה לשאמת פי"ם לדרום ומי' תקלים ס"ק כ"ז ומבואר מדברי הרא"ה הברייתא מתקנים לתקנים אין שקרקרו אף כ' דברייתא דמ' לא הכ' לא הוי שקרקרו שאר הטוכות הכם פי"ם. (פו) הוא שותק והם שותקים עמ"ז לענין סי' ל"ג ס"ק ח' שכ' דאף אלמן מכחיון בהוא שהקן ולא מרכיב בדיקה כלל מ"מ אם אדם בדרך מקרה שבדק ליוסם ומצא שם קלה מרטוטית בשור שפמיטי יש לחתמיר בלאן הפ"מ ומלוק שהחדיטיות הוא מהדריסה פי"ם אבל בהגהות הגאון רעק"א ז"ל כתב ומעיל על הפרמ"ג שם מפקפק בדבריו וכ' שהבר ל"ש עי"ש: (פז) ואם חתך ראשו עבלה"מ מ"ם הי"ה הרגה ומ' בדרך חיים שהיך להחמיר בהרגה כיון דבנמ' לא אמרו אלא בקטע ראשו מי עמד בטבע יפחו דנם בהרגה מז רוגז' ופיים בטע"ק פי"ם ולדינא בודאי אין לו אלא דברי הב"ח וכל הפוסקים שכ' בפשיטות דה"ה הרגה שכן הביט בפשיטות דקטע ראשו הוא חזקה וכן הוא פשוט בכל הש' וספרי האחרונים לדינא ומבשו"ח ל"ל סי' ק"ה בחמלע ההשובה שכ' אגב אורחי' דה"ה אם קרע בעמה הי בקטע ריאה עי"ש ובבש"ח סבר יהפוך סי' מ"ז שכ' ולאם מצלא כבם קרוע בעמה אלא יוכל שוב לברוח אף דלא מהה מחי מז רוגז' עי"ש ומי' בש"ח עמודי שם בקומתם דיש אי"ה סי' י"ח שהביא מלוו בזה והביא ראיות הכל דלא מהה לענין אמי' קרע בעמה יש לה דין פלא עי"ש ומ' בדבש"ם ס"ק כ"ו דה"ה אם מצלא שוקם ראשו ומבר מפרקיו ומי לקטוע ראשו ומי"ם בסי"ק ל"ז שכ' דאם שקרע בשור מן הלאר שע"ג הטרף אף שמצלא הטוף מה דיש בפלא ודיסיק שמא לא מת הי"ל עי"ש: (פח) חתך ראשו עפה"ם ס"ק ס' ו' מ"ם מבל"ל והבב"ם והה"ם ס' מ"ג דבשק שיהא החדם רואה בעיניו מיהת המדם אבל בחמלע לשחרבו מה חיסיק שמא לא מת לענין החדם ומ' בערה"ח ס"ק כ"ו שכ' כן לדינא וכ"כ בכ"ע עי"ש אבל בבפ"ד ס"ק כ"ה הרבה לבאיר ע"ד בל"ל בזה וחבלה ומכ"ם בהם"מ יש להקל להחיר כחחרים אף בחמלע לשחרבו מה ולא קבע עי"ש ומי' בלב"ח בחחיטי דיים לו"ד שבסק כן לדינא עי"ש ומ' מזה בש"ח דבר מבה הבינה ס' מ"ח וכ' מ"ע ובסמרו ש"ח מרבין אלימלי ס' ל"ט בחריסה אבל בש"ח מומ"ד הבינה ס' ר"ל הבינה ראיות לעבה בל"ל דאין להקל חס לא מה בחמלע ואסור אף לשחרבו שבכים ומלות עי"ש וכ"כ בגה"ל אות ג' ובמק"מ ס"ק כ"ד והביקר לדינא מדברי הל"ל ודימוי' לחמיר בזה ומבן מל כל דברי המקלין שבחמלע להקל עי"ש ומי' בם' מרגות הבטס אות מ' שבאריך ג"כ בדברי הפרמ"ג ומאר אחרונים המקלין בזה וחבלה וחלילה להקל בזה דכל שלא ידעו בבריאה שמהה מה יש לאסר וכ"כ לחלן שם אות ד' וכ' שם דמ"מ אם ראוי בבוקר שבאבל מבשר אשף יש להחיר והוא סתם מובהק שמהה בראחת לענין החדם והבינה ראי' ומ"ם ס"ק דף ס"ו דהקל מרי חדם ואבל אבל אחר חדסים אין הדסם לאבל בשהה הי' וא"כ אלו שרלוי שיבא אבל אם בראחת א"כ בהלי בבר מהה מקדים ואח"כ אבל ראיה שיבא הי' לא הי' אבל עי"ש בארוך ומי"ם בראה ד' בשובה שבבו בבלוב י"ב לאחות והבלוב הי' מהות מלחמה מיבל החדם ליבגם ובבוקר מלא אחות אחת מהה ולהבה בין הבליבות ומי' מלבו גם בראחרה אבל בשמח עד אלא ראי רשמים וגם בחלים אבל שרים מלאים עד שראלה הנגחת וגם מלא ג' אחיות שפרחו אין לבלוב בראחה לילה וגם שביה מבבדים

נחלים וקבמים אבל חדם לא בראחק אם משלם הבאלא כ' שם להלות עבירה הבאחת בזריקה לבלוב כי זרקה בכח לא אבאר אחות בבבו אחה עד בעיה והבבדים אבלו אה בבדה והביב דבאה אין להלות דאין זה מלי ומלאה ברור שבדאי הי' אם חדם ויש לחן בזה עפ"ד הל"ל דאלמא לא מהה הבאחה מיקה לפני החדם רק אח"כ וא"כ לא מז רוגז' לך מה שם להקל בזה הוא יען כי נאבל מבבר הבאחת מיני' ובאמרה ובגלי' זה הוא לאה ולבמין מובהק בראחה הבאחת לפני החדם ואבל אה בבדה דאם שהה עדיין חי' לא הי' אבל מבי"ב יש להחיר הבאחת ואבלו אבל אחרים בבבדי שיבדי מי"ם ומי' בבש"ה שולל ומביב קמא ח"ל סי' כ"ח בבאבל ג"כ שבאלה ז' והביב דאין לבמוך על הבר זה כי ל"ל דאף שלא מהה לפני אבלה מדיים יען מיבר מיני' מקדים ובבבבר מיבר מיני' בחלי אין שחיך בלבבו לאבלה מחיים ומי"ם שד בסי' ו' שחר הגאון בבל ערוגת הבבבם לבמיק דברי הגאון בעל שולל ומביב ב' דמבש"ה החיבר בזה כ"ב הבאם שבחבו ל שבי' מבחק אם חדם ובם לא בחבו ל שבאת הבבי הבאחת ובבבר הבבבה מבבה אל פרי מי"ם בבחיב ומלאה מדבריו דלאי בבבבר הבבבר הגאון בעל הבבחות הבבבם ול"ל הל"ל לא הי' מבבבדה הא לא בש"ה בלאלה אלם הגיבמל בי' כ"ה בבאיך בבבבדה כו' ובבלה לבבל בזה בבבבבות מי"ם ומי' בש"ה חבר לאבבבבם חי"ל בי' כ"ם מה שבאיך בבבן זה ובבלה דאין לחם לדברי הל"ל ובש"ה הל"ל לא אלא חבבא בבבלא חדחם שבבבם לבם ובבחר לו שבדיבה בבבבה בבאחה שבם ולבן בבבבלא מה לבחר מבבבבבה לי' ומחריב דבבה בין הדיבה לבחיבה אבל בבלא רבי אלא בלל מחי בבבם חדחם ובבבין מלאחו מה בבחלי יש לבבל דבבו דבבבבבה לי' לחבבה אבל בבלא בבבבבבה בבבבבבה בבבבבבה

יורה דעה סעיף נז ס הלכות טריפות

(צב) אין חוששין לאחרים אפילו הוא שותק והם מקרקרים (צג) דאמרינן (צד) כבר (פ) (צה) נח (מ) רוגזיה (צו) ״חזקא כשהרגו (צז) אבל אם (מא) פצע אחד מהם (צח) חוששין לכלם דכל שכן

באר היטב

(מ) רוגזיה כתב רש״ך דס״ה סתנה ולא תתן מי דימא מי שכר (מא) פצע (וה״ה דלם אפי׳ לא פצע) כתב הש״ך ומשמע אפי׳ פצע והם שתקים כלם אסורים

פתחי תשובה

(פ) מן רוגזיה פנה״מ ומיין נמשמש נגמנם שאל מיגן ז׳ שכתב דלם שמשו לשמו גדול בגילה והלבו אחר כמה שנות נלחמו ומלאו בכנם אחר מת ונדיר סמנת סי שלד סנמים אין לבטלים משום דכבר מן רוגזיה דשמה מתחלה כמזרים נזה שכנם שמלאו מת

תשובה

עדיין סיב מי נאמרו שמם ולא מן רוגזיה ולכם אחר אפילו אחרים ומשו שמלאו מת דילמא שמיט לו ג׳ שנות אחר מדרישה מת ול״ב לסדיל בשמיטת שמת לזק מיגן ק״ס

דרכי

אלא שבא למלא רעבונו ולאכל ולא לדרום ומה שראוי שלא אכל ממנה י״ל שהבהל לא״כ וברח מי״ם (צב) אין חוששין לאחרים אפה״ם ס״ק י׳ מ״ם מהה״ם בגמרא עלה כמי אחרים ומי׳ בשו״ת הר המור סי׳ יו״ד שהאמר ע״ד החוב אחר נכ״ם לאחר מלאה אלא והרגישו בו ומתנו רבינה שנה נכנסו אחריו ומלאו בפיו עלה פעם והשיב דים שמתים הרבה להיות האחרים יכיון דכל מה דאמרינן דכולם מ׳ מהם מחשבין לטלם הוא משום דאמרינן דכ״ם דאמרו בעבה בו מ״כ ג״ד כיון ברוחן שהעלה פעם הוא בפיו ולא הגיע עצמו והיה בפיו לאכלו אמה יבער תמתו בו ושוב דכיון שהעלה הוא בפיו בודאי לא דים ביניהם לאחרים וכו׳ ושוב כמה פעמים ובמיחוך הרהר דמכנשיטו דמיהי ים להחזיר האחרים עכ״פ לאוכרם לשובר סכנים ומצות אי להבהמה יב״ח ומנים האחרונים יהיו אסורים ע״י״ם בתריסה ועי׳ בש״ה בבר יהושע שם ובד״ק ס״ח ח׳ בשבדא דשמע קול נעקה וקרקור מעושה שבדיר והלך לראות ומצא הדוחם שלאה עוף בפיו וברח בבבל ירחת האחים והגיהה מפיו לף שבא מהה הרקה אין חוסשין על האחרים ודמי לקנע הר מיניטו ע״ים בארוך ופי׳ בנה״ק אות ג׳ ובמק״מ ס״ק כ״ה וכ״ח מ״ם בדברי ארבעה מפרשי אמר הרר המור והה״ם והר״ק והם הבפש הג״ל והעלה דכ״ז דוקא בכלה האיהה מלאיו רק שכבה לברוח מפני הבלים להגיל הוא ומהגיהן דחוק והחלה ביאתו הי׳ להגיה שלב דעבוטו כיון דחוק דסוחטו הי׳ לאכל ממנו ואלו לא בלו להבריחו הי׳ מאכלה לבבים דעבוטו ע״כ אלקן שהרלמון שבנגע חנפו לאכל ברוגז דעבוטו אבל אם בלו בשנה אפלא לא׳ וכרח הדרם חדיר מיבא ואפי׳ שהקי ולא קרקרו אסור דחדשים אחת דרם מקדם לאחרים עי״ים ועי׳ בדע״ה ס״ק ד׳ ־ (צג) דאמרינן כבר נח רוגזי׳ פבה״מ פ״ק י״ז מ״ם פלוגתה הם״ז והש״ך הו״ם לם הרג שנים לא יוהב ועי׳ בהגהות הגלון מ׳ בדרך פרשקול ז״ל שב׳ שבא נפנו שובדא כזה* שהיו בכלב שפחת קנים ודחוק קלא מהם היו בחתו כלב עיד ב׳ אחות ובלילה נכנס שם חרם להבלוב וקנע ב׳ שפחת קנים ושמנו בבית שהשפחת הקנים קרקרו והב׳ אחות לא קרקרו כלל והמרינ הכשפחת הקנים הוחלו וקנע ב׳ מיניהו וקרקרו אבל הב׳ אחות שלא קרקרו הכבר דכיון שהקי ים לתנות שלא הי׳ החרם שם בלי הראחות ולפי בנס הם היו בחתו בכלב מ״ם בבהלי נוחת ע״ם לשמוך מל המ״ב ולפי שהש״ך מפקפק בדברי הר״ב מ״ם בלימוד פרק כיה ים לסמוך מל המ״ב כיון הש״ו והל״ל ופר״ח הסכימו לדעתו וכ׳ מיי״ם ומ׳ בם׳ דברי יוסף פי׳ הל״ב מ״ם ע״ד הרמן ה״ל בזה בתריסה ומ׳ בם׳ הבמת הדם כלל כ״ה פעיף כ״ו שהבריע דלעולן אלינה ים לרחמיר כדעה הלומרין ומ״ם לעולן לאיכרה לשובר סכנים ומצות ים לאכל מיי״ם ומ׳ בד״ק ס״ק מ׳ שתהה לרחיר בקבים ב׳ לף לם ראלו שברח הכף לאחר שקבע הכ׳ דם לחם הבמת לגלה מלה לא לפרש דלהבר שקבע הא׳ לא מ׳ רוגז׳ בקבוצה הא׳ פ״כ ים לחם דלבת דרם בין הא׳ לב׳ מיי״ם וכ׳ שם בס״ק ו׳ דכל הרומרות בזה הוא רק לם בלילה אחת ב׳ קבוצות אבל לם בחבו הבר הבגיבו ומצלו ב׳ קבוצים ים לאכל הרחמיר בכל לילה כלל רק בבוקר הבר הבגיבו ומצלו ב׳ קבוצים ים לאכל הרחמיר בכל לילה בקבע מ׳ וכבר וכ׳ שם שוד שחוקה בבמלבו ב׳ קבוצים אבל לם חבר ב׳ לין לחבור דיל״ל הא׳ ברח ובא׳ קבע ואבל מיי״ם ומ׳ בשו״ת מומיל ס׳ רכ״ח שב׳ הדרם בבוכים ומצלו בכל כלב שוף מ׳ קבוע לי ביר הינן הולך הדרם מהבר זה לזה הי׳ בקבע ב׳ ולו שבה ביומים ים לאכל מיי״ם ובנה״ק אות ד׳ ובמק״מ ס״ק כ״ו יעבש״ה ספר יהושע שם מ״ם בעמן זה והעבה הסכמ דם לתנות שהו ב׳ דורסן ים לאכל לף שמלא שבקבע ב׳ רלמין ע״י בדיקה בבלר הבבים הינן לם מיבר בבם הרבם דרשה מבחון ותלין בהו שם ב׳ דורסים ואל מ׳ קבע מד רשמ פיי״ם (ועי׳ל ס״ק ל״ה) וכ״כ בדע״ה ס״ק י״ו לדמת ובים בבר הדעה שם דמ״ם נכון להחזיר ולעבות כמ״ם הרב״ה המובה בפה״ם סף סי׳ זה ומבבשיטו דדיה ובי׳ ומי״ם שד בס״ק שמ״ה שלא ליתן בדבר הבדם הלף הינם דקבל פרי מבלבן אין לחם לבל הלבן לגלא לם הי׳ כל הלבן ממון הבדשים לם אבים לם נקבות אבל לם קבע הרי אבים מבלבן אין לחם לאלבן הבקבה

(צד) אבל אם פצע אחד מהם חוששין לכולם. עפה״ד ס״ק כ״ח (בד״ה ודע) אל׳ שם בבבר אמר הבכה שהיו אלן הרבה ודאם אחדים לא שהה שם הרבה כי הרגישו מיד בבה״ג אין לחם לבל הבבר כי הבבר ברור שלף לם הדם לא הי׳ שהה ודחום סלם ולא חיבשו רק לבישטן לף פיים דלא מלא מקור לקולא ז עי״ים לחבם בש״ה הבם שבר חו״ד סי׳ ס״ה (בד״ה ולבר) כ׳ בשם המהר״ם מל בלין דבכלא הי׳ שם החרם רק בשעה הדם אלא הי׳ פלאי לדרוס סלם ולא רוגן ים לאכל מיי״ם ול״כ בע בש״ה הבם שבר חו״ד סי׳ כ״ח (בד״ה שד ים לבבר) שם לבלר אבר ז לאכל מיי״ם ומ׳ בש״ה מובא״ד חבמת סי׳ רכ״ח שב׳ הדרם בבחון דדי׳ שבבקר שהיו לשמן בודאי אלא לבלאת החרם ולא שבבה דכיון דבו הרגע בא בבהבחיל לשמן בודאי לא הי׳ שהה לדרוס רק מעט ולא הרבה ובלבל בדוגמא מיי״ם וכ״כ בש״ה בית שלמה חלק ב׳ סי׳ ק״ו בלמלא ההשובה ובדע״ה ס״ק ד׳ לדמת מיי״ם ומ׳ בח״ם שם מ״ם לעמן לם שובד סכנים ולאן לדר בשבבה הבקבה מיד ולא שהה כלל ומ׳ בש״ה מהר״ם ש״ק חו״ד סי׳ ע״ו מ״ם בזה וב׳ בדמ״ה בש״ה כ״כ מ״ם מהר״ם מ״ה מלין לאכל בלא שהה האיב הרבה ואלין שהדם רק מישוש כלל רק בבחי׳ שם עד אחדי אבל ברוגים שובד סכנים לבד אין להמתנים אלא הבכה שהה בלאחן ובלא דבריהם לא סיים מחזיקים שהי׳ שם חדם כלל מיי״ם (ומ׳ בדבריה לבן ס״ק ק׳):

(צח) חוששין לכולן. ולפי׳ לאוכרן לשובדי טבנים אסורין בבחן חיים. עפ״ד ס״ק

יורה דעה סעיף נז ס הלכות טריפות

שחטתו בעודה בו כשהציל עצמו ולא הרגו ; כגה ואפי' פרת אחר מקן דחוקא אצל רשע שדהם עוד אחריה (י) (צמ) שבל אם (ק) הדם

פתרון תשובה

דחוקא אמצלא הרוג מומ"י אחר קפיצת האחר פ"ם [ומיין מה בתשובת הגאון ספר מיזגא לקמן בסמוך] שדי כתב בתשובת ג"מ אם דחוקא כשהרגו לגמרי את הנוגיה אבל אם היה מתרכם עדיין קצת ותיה מעט בגבל אחבר דבכה"ג לא הו מוגיה פ"ם (י) אבל אם אחרים [מבה"מ ומיין בתשובת מ"ם סימן מ"ו אודות דומה בבני אמתא נפילת אחר מן הגבר לתוך עדרו בהוקא מחיצות והיה בו בהמתים ועפים אלו וכשבא לגבל בהומים ומקלות ברח האחר ונפל ריפוי מגה אחר אחרת ואין אם"ל כגון שבא אם אם"ל אחר אחר אחר

(ז) מחרים (קא) כרי לאיזו שלא נח רוגזיה וכל מה שכדיר (קב) אסור (פ״ז סמיך מלא ל״ז) : י׳ בטה דברים אמורים שאם ירוק קף מיב פ״ל

דרך ראשי של א׳ מהם אין חששין לאחרים (קג) חוקא כשנבנם לתוכו (קד) ועשר עמהם (קה) אבל (קו) בנין (קז) אלו (קח) החרולים שעולים (קט) על כלוב מלא עוף ומבניסים ידיהם מבפנים

באר היטב

(ז) מחרים (והי״ה אם אינו מחרים דהר מעמא כתב דלא נח רוגזיה) מהר הב״ד ומשמע כל שמתלים קהם לדרשם אחר׳ לא ידעינן שהרבן אחר שרת מ׳ מסם כלום אחרים ואם הרגם שרם לא יוחר מיכא מלגמא בין הסמקים לא אמרינן דאם רוגזיה לא לא ולעת הגי״ה לא לא בטל אם לא בטל אל תרעולים יש להחמיר בכל נוחי נפלים פ״ם מ״ם דקיל אחר אחר אחר מיט מיט מעם פי ומלוי נשוכרת ומסתמיל סיב אם משב ישראל מסמיר פי׳ פ״ם (פ״ז אם) והומל דשוקן מעמיס הנגלה

פתרון תשובה

בחר מפי מלא אם סיב מלב חחר לפרש מליץ בחלב לסמיר דמלי יוחר לדחים לא אם איכ לפרש מליץ בחר מלבים המלים בפסמנו ביאור יוחר כרמה מחאים ומ״ת קנה לפמון מ״ו לבד (פ״ם בפיגון פ״ד מיוכא לקמן) ולכן לא נשר כבא בכבפיגו ומיידיגו ולף דפנים כמחרוחים אפרים ובכא לא יעבו בנים פ״ם יש לפמון על הבאמן מלכ״ת לוגלן בחשבנו פיגון ל״ד דפישר מלא אחר דחרם מ״ו (פ״ם

תשובה

דם להלת דחבורה הקמנה שבתל הטוף הב׳ הנשה ל פ״ו הפריחה להגל מן הדחים שהקל בכולל וכדומה ובפרם אם כ׳ הפלם בתל למנה מלה״ג בפיפת דם להקל מי״ם וב׳ בד״ק ס״ק ח׳ מ״ם בעניו מה בקמנ מ׳ ובכב׳ מגלה קדם שר הלאר וכ׳ להחמיר בזה לף בבחוא בחפן שם להלת בקן ל׳ בפי הנשנים והיולין בדחים ומי״ם שר מ״ם לענין אם מגלה הב׳ קרחם בפוף בכנף ומי״ם שר בס״ק ס״ו ומ׳ במקל״ם ס״ק כ״ם ומ׳ בחע״ם ס״ק כ״ם מ״ם בדין זה וכ׳ דלקן להקל ולמנוך ע״ד הפוסל״ד המכר אלא בחלכה שר סרף מי״ם : (קב) אסור ע׳ כמה״ג בהבאה הסור אחר כ״ם שהגלה דחוקא בחדים אחרים אבל אם רחלן זה בעמו שהרבו אמנו אחרים בכן אחלן בזה שהרבו אם בו לפרק שהא פי׳ דהלי אמנו אחרים ואחל״ב הרבו אחרים ומל״ב הרי יש לחם שמא אמר ג״ב לחחר אחרים שקנם לזה חל״ל הבשקנם לזה אחל״ב אבלו מלחת לחמרת אלא בא לפלוט רק לחרות ולאחר שהרבו מה הגר׳ מי״ם ומפמ״ד פ״ק ל״ד שבבילא וכ׳ שם לחחיר בזה לף אם הם לחחים ולאם אחת הדחים לאחר מקדם כי׳ ל לחרות כיון דאל מפסק אמנם בא מי״ם ומ׳ בנבק״ם אחת ג׳ ובפי״ם מומ״ד הגיחא פי׳ פ״ג :

סעיף (י) (קג) חוקא כשנבנם לתוכו מרל״ק פ״ק מ׳ ובדברי מהרבם פ״ק מ״ו שהי׳ החרבנה מחב וכולא שבבנה אמנך לריר אל בחנות וקנה הרבה לחבו והר לף אלא ובנבה לחדך הריר אל״ה אחריך דמה הגר׳ ולאן זה חמה לא״ם בנ״ם בחאל שבולה אל הבלוב וקנה ריבא הר ולאם מה הגר׳ ובהאל אלא אנם שלום יכל לבנם בפרים אפר אחריך ובנבם אפי אבלא״ם מי הרבנה שהרבה לקאן הרך הריר ולזה לף שבהה לא בבנבה וקנה הרבה אחריך שהרבם מקדם מי״ם ומי׳ בנבק״ם אחת ג׳ (קד) ועשר עמהם קל מי״ם : (קה) אבל מי׳ בד״ק ס״ק מ׳ שב׳ דלם הי בשנה בחדר לר ובי׳ אם בחדר בחאל ג״ב לל אם בשנה אלון הדחים יכל לבנם לחדך בלל וקנה חר מרלל אל אחר אם אם בשנה בלבל אחרין אם״ם אבל לבנם אחרין אבל בחלל לחרים בזה אל״ה כל אבלחר אחן אבלל אחלה ונם אחן אבחדר אחרין דבבה״ל הי בבו בה אל״ם מפרבבה הבא מבחן ולא הם בלבנה ומבה בלאחרה ג״ב אחרין בבאחרים ולאבה פ״ם אבאל לא בבנם ואבחם אלבים בבפרחי אחם אל״ה בבם הבב אחבים אל״ל לרמא וכ״ב בם׳ אבחם אלבים בבפרחי אחם אל״ה בבם הבב אחבים אל״ל לרמא : (קו) החרולים ששולים על כלוב מבפ״ד פ״ק י״ח שב׳ בחחן הבחחים אלו אבם בי הרבנה אבבבחים יהבם לאל אם אם אל״ה בחבן לבבה אם אל״ה אל״ל לרמא : (קח) החרולים ששולים על כלוב מבפ״ד פ״ק י״ח שב׳ בחחן הבחחים אלו אבם בי הרבנה אבבבחים יהבם לאל אם אם אל״ה בחבן לבבה אם אל״ה אל״ל לרמא : (קט) על כלוב מלא עוף. מי׳ בבם לבבה אם אל״ד ובחבן כ״ח שב׳ אם לחחבחל בזה לף אם לא אם אל״ה. מי׳ בבם לבבה אם אל״ה בחבן אל״ה אל״ל לרמא : (קי) בנין אלו החרולים ומבניסים ידיהם מבפנים אבל אם

כ פרק ד' מ' קכ"ח (קי) והורסים (קיא) אע"ג דקטעיה לרישה דחד מניהו (קיב) לא נח רוגזיה משום הכי (קיג) דסתוך שהם בודחים אף הוא כועס עליהם: יא כבר"א שאם הוא שותק והם שותקים מותר ה"מ (קיד) דלא חוזין דנגע בהו אבל היכא (יא) דחוזין (קטו) דקפץ עליהו (קטז) כדרך הורסים (קיז) אע"פ (קיח) שהוא

פתחי תשובה

בכנגון נתנו קצת בגלגל ואמר שלא עשיתם לו כך מתמצה מכל אחד קצת מקצת סיו כי אמרים כל אחד אכל מקצו והמיתו בכה תגיע לכל אחד שוד ל"ב מצות הקפץ על כ"ד ואם הכבישהו והיריסהו יתלר בתחרוסה מ"ה בסם כי פרטים כ"ד ושומר יתנו ל' לה' הנפרטים ולנו כתיב שיתלר בתחרוסה יתנו לנכרי כי מ"ב] (יא) דחזיז דקפץ כיון בתחרוסה אחם סיבר סיבון מ' בתנאה חלב שבגנגם בעבל מהיה מלאים נגע של נגל בעבל מ' יהודי ומנגים של יהודי ולא כן כי יהודים שהיו ביבר כפיקון בחלב אחד ולילו כרוסה בנכרי ונרם אחד ובכם שהיה ליהודי נגי לגיון בתחזון של סעבלגים לקח אחד מבנגון לגמיבה כי הוא מנגם ואחם בנכרים ובכרמה לכרוסה

תשובה

ואף אם מצלת הסברא אגל מ' זה שכי' ראבי אין להקל ולילך בזה בהר קרוב לומר דכלל קבעו הי' ל"ל דבר זה ג"ע דאם מכרים יה למקום שבשעת יכלין להמיר לזה ינרע ממקום ראבי ומרחק הוא דבם כמם שם יכולין לברוח ק יכל הוא לרחבן מבא"ל הכא ובנו"ל ל"ל המירי שע"י עורה יוכל להצנים ול"ע עכ"ל ועי' בשו"ת שערי מלק חיו"ד סי' נ"ב שכ' ק בהאגא שדין זה ביירי שיי' הכלוב מגא עשוה ועי"ז אינם יכלין לברוח כ"כ בתוכן אגא יהי' יכל להצנים כ"כ בהכנסה יה רק שבם רוצה להגיל ל"ע ולברוח ממקום למקום ובאמת אינם יכלים והחגל יכל לרחם אחם ביחו שבתחון מבא"ל אם יכלין לברוח לבלאה בתוכן אגא יוכל לנגוע בבם ביחו לרבן אין מקום להמיר כלל ואף אם פגע ל' מהם האחר מהבין עיי"ם וכ"כ בדע"ה ס"ק נ"ח לרמת עיי"ם. (קי) והורסים ע' בד"ק ס"ק י' מ"ם לענין אם יש ספק אם יכל החרס לבנים להוך הגל בין הכליות עיי"ם ועי' בערוגות הבשם אות ל' (בד"ה והנה) שכ' הבשות שהיו בגלל ומאחר אגא ל' קטוע בתוך הגל טהבין כל בעלי הרלאה להמיר ולהסר כל הבשות שבגל כיון הבכיה הורסים הקרבא מחו"ד ובגלל אחר אף בקבע כיון שאינה אל כלוב אגא שף ואגא מה רוגזי' וכ' שם דאף דיש אבנים שאמרים שיכל הבחו"ד לבנים דרך מורי הגל להוך הגל ואמרים שרא בעבמם שבנם בדגלים לבנוב אגא שף דרך החרים שבין המקלות אל הגל מ"מ כיון דעכ"פ מידי ספק לא ספק יש לאסר מספק ואין להקל כלל וכן טהבין עיי"ם ועי' בדע"ה ס"ק נ"ח מ"ם בזה וכ' נאלק בזה דאם הוא לאה חרם ר' אגא בספק אם יכל לבנים להבנוב דאז הי ספק הבחון ידיעה אין להקל אבל אם בספק שקל שמא הי' החרם קבן ויכל לבנים אז יש להקל עיי"ם ועי' שוד בד"ק בס"ק ס' שכ' הבחלם שקרין מחל"ר מסבאמא יכל לבנים בבנוב אל הבעגולים המעיים כמה אם אגא שבקבים סמוכות זה לזה יוכר מהבגיל עיי"ם ועי' בחק"מ ס"ק נ"ח שכ' מבאה רב שבמיגו דאה שבגלאן בגל הב"ח ז"ל כאסר בא לעמי שובבא כו' הה לבחן אי דאם בחגל יוכל לבנים בין הקרים אל הגל ובכבר בקבע חד עיי"ם ועי' בשו"ת שיטל הגיגא סי' ריח בחלמא הבשובה שבאל אם הי' ראחד ג' אבנשות בין אילנה לאילנה אם הגלה שבחרים הי' קבן ויכל לבנים להוך הבנוב ואף שבאגא אי מה אי שיך לומר בי' מה רוגזי' וכ' דאם אגא יהיגן שמא הבחרים בבחי החרים רק שמא אח"כ אין לבכבר דים ס"ם לאסר דשמא לא הי' החרים אל לבנים להוך הבנוב ושמא אגא אם מה פחת יד החרים עיי"ם ושמא דבעבא ושמאגא אי קבוע רגאגו דיהגין בדאל דשמא בחבי החרים גם הגא שדה לבקל ועי' שוד בד"ק שם שכ' דבשמאגא הבשף הבחרון בחמגא בבנוב שם אחבגא שגא הבה הבחרים יכל לבגיע אם ביחו בדאל אם בחרים הגיגן בבחבגם עיי"ם ועי' בדע"ה שם בבשף הבבק בבחרים זה בגיע ואבחי יש לחם דלמא קבע רשי' בבחר בבחרים ואח"כ רק בבשף שוד בד לאמגא בבנוב בבחרים בבשבה דף מ"ה הגבא הבא ואגל בגלא הבלאם ובחרים בגיע עיי"ם. (קיא) אע"ג עי' בד"ק שם שכ' דאם יחגא שבגיע אי' בחרים יכל לבנים לגל הדך מקום אחר יש להקל עיי"ם אבל בשו"ת קבגא אי' א"ע בחמיר בזה וכ' אם בשבבא דבנוב אגא שבגאגא אגא ל' שף קבוע ובבבבה בבבא ואין לבבר בזה אגא אם יחגא שבי' כל הגליבות בשובבה אע"ז בבחבן שבי' בחרים יכל לבנים לבנוב בבע"ם אבל אם הי' כל הגליבות מבבגאות רק שבבבקים אל הי' פחות ואחד אין להקל ואמר בחרים מחגיב לבבבע בכל הבבבשבה ובבבקם לי מקום לבנים ואבי אבבבר שבגא בבקים הבה אגא הי' יכל לבנים ואגא בבבים שם ל מקום לבנים הבים בבבקים שגיא יכל לבנים ואגא בבבים אל אגא בבבקים הבחר בבבבא אגא אגא בבבבא ואח"כ קבע לבנים ואגא בבבבקים אל אגא בבבבבא ואח"כ שבגא בבבקים בבבבבא אגא בבבבבבא בבבבבבא אגא בבבבבבא

דרכי תשובה

שבעבר מבחון לא הבינו ביחו יוחר מזה שקבע אם"ה יש להחמיר עיי"ם מחמם בבים מאחד כ' ח"ל דבר זה ג"ע דאם מכרים יה למקום שבשעת יכלין להבמיע עמה יגרע ממקום ראבי ומרחק הוא דבם כמם שם יכולין לברוח ק יכל הוא לרחבן מבא"ל הכא ובנו"ל ל"ל המירי שע"י עורה יוכל להצנים ול"ע עכ"ל ועי' בשו"ת שערי מלק חיו"ד סי' נ"ב שכ' ק בהאגא שדין זה ביירי שיי' הכלוב מגא עשוה ועי"ז אינם יכלין לברוח כ"כ בתוכן אגא יהי' יכל להצנים כ"כ בהכנסה יה רק שבם רוצה להגיל ל"ע ולברוח ממקום למקום ובאמת אינם יכלים והחגל יכל לרחם אחם ביחו שבתחון מבא"ל אם יכלין לברוח לבלאה בתוכן אגא יוכל לנגוע בבם ביחו לרבן אין מקום להמיר כלל ואף אם פגע ל' מהם האחר מהבין עיי"ם וכ"כ בדע"ה ס"ק נ"ח לרמת עיי"ם. (קי) והורסים ע' בד"ק ס"ק י' מ"ם לענין אם יש ספק אם יכל החרס לבנים להוך הגל בין הכליות עיי"ם ועי' בערוגות הבשם אות ל' (בד"ה והנה) שכ' הבשות שהיו בגלל ומאחר אגא ל' קטוע בתוך הגל טהבין כל בעלי הרלאה להמיר ולהסר כל הבשות שבגל כיון הבכיה הורסים הקרבא מחו"ד ובגלל אחר אף בקבע כיון שאינה אל כלוב אגא שף ואגא מה רוגזי' וכ' שם דאף דיש אבנים שאמרים שיכל הבחו"ד לבנים דרך מורי הגל להוך הגל ואמרים שרא בעבמם שבנם בדגלים לבנוב אגא שף דרך החרים שבין המקלות אל הגל מ"מ כיון דעכ"פ מידי ספק לא ספק יש לאסר מספק ואין להקל כלל וכן טהבין עיי"ם ועי' בדע"ה ס"ק נ"ח מ"ם בזה וכ' נאלק בזה דאם הוא לאה חרם ר' אגא בספק אם יכל לבנים להבנוב דאז הי ספק הבחון ידיעה אין להקל אבל אם בספק שקל שמא הי' החרם קבן ויכל לבנים אז יש להקל עיי"ם ועי' שוד בד"ק בס"ק ס' שכ' הבחלם שקרין מחל"ר מסבאמא יכל לבנים בבנוב אל הבעגולים המעיים כמה אם אגא שבקבים סמוכות זה לזה יוכר מהבגיל עיי"ם ועי' בחק"מ ס"ק נ"ח שכ' מבאה רב שבמיגו דאה שבגלאן בגל הב"ח ז"ל כאסר בא לעמי שובבא כו' הה לבחן אי דאם בחגל יוכל לבנים בין הקרים אל הגל ובכבר בקבע חד עיי"ם ועי' בשו"ת שיטל הגיגא סי' ריח בחלמא הבשובה שבאל אם הי' ראחד ג' אבנשות בין אילנה לאילנה אם הגלה שבחרים הי' קבן ויכל לבנים להוך הבנוב ואף שבאגא אי מה אי שיך לומר בי' מה רוגזי' וכ' דאם אגא יהיגן שמא הבחרים רק שמא אח"כ אין לבכבר דים ס"ם לאסר דשמא לא הי' החרים סל לבנים להוך הבנוב ושמא אגא אם מה פחת יד החרים עיי"ם ושמא דבעבא ושמאגא אי קבוע רגאגו דיהגין בדאל דשמא בחבי החרים גם הגא שדה לבקל ועי' שוד בד"ק שם שכ' דבשמאגא הבשף הבחרון בחמגא בבנוב שם אחבגא שגא הבה הבחרים יכל לבגיע אם ביחו בדאל אם בחרים הגיגן בבחבגם עיי"ם ועי' בדע"ה שם בבשף הבבק בבחרים זה בגיע ואבחי יש לחם דלמא קבע רשי' בבחר בבחרים ואח"כ רק בבשף שוד בד לאמגא בבנוב בבחרים בבשבה דף מ"ה הגבא הבא ואגל בגלא הבלאם ובחרים בגיע עיי"ם. (קיא) אע"ג עי' בד"ק שם שכ' דאם יחגא שבגיע אי' בחרים יכל לבנים לגל הדך מקום אחר יש להקל עיי"ם אבל בשו"ת קבגא אי' א"ע בחמיר בזה וכ' אם בשבבא דבנוב אגא שבגאגא אגא ל' שף קבוע ובבבבה בבבא ואין לבבר בזה אגא אם יחגא שבי' כל הגליבות בשובבה אע"ז בבחבן שבי' בחרים יכל לבנים לבנוב בבע"ם אבל אם הי' כל הגליבות מבבגאות רק שבבבקים אל הי' פחות ואחד אין להקל ואמר בחרים מחגיב לבבבע בכל הבבבשבה ובבבקם לי מקום לבנים הבים בבבקים שגיא יכל לבנים ואגא בבבים אל אגא בבבקים הבחר בבבבא אגא אגא בבבבא ואח"כ שבגא בבבקים בבבבבא אגא בבבבבבא בבבבבבא אגא בבבבבבא

תשובה

ואף אם מצלת הסברא אגל מ' זה שכי' ראבי אין להקל ולילך בזה בהר קרוב לומר דכלל קבעו הי' ל"ל דבר זה ג"ע דאם מכרים יה למקום שבשעת יכלין להבמיע עמה יגרע ממקום ראבי ומרחק הוא דבם כמם שם יכולין לברוח ק יכל הוא לרחבן מבא"ל הכא ובנו"ל ל"ל המירי שע"י עורה יוכל להצנים ול"ע עכ"ל ועי' בשו"ת שערי מלק חיו"ד סי' נ"ב שכ' ק בהאגא שדין זה ביירי שיי' הכלוב מגא עשוה ועי"ז אינם יכלין לברוח כ"כ בתוכן אגא יהי' יכל להצנים כ"כ בהכנסה יה רק שבם רוצה להגיל ל"ע ולברוח ממקום למקום ובאמת אינם יכלים והחגל יכל לרחם אחם ביחו שבתחון מבא"ל אם יכלין לברוח לבלאה בתוכן אגא יוכל לנגוע בבם ביחו לרבן אין מקום להמיר כלל ואף אם פגע ל' מהם האחר מהבין עיי"ם וכ"כ בדע"ה ס"ק נ"ח לרמת עיי"ם. (קי) והורסים ע' בד"ק ס"ק י' מ"ם לענין אם יש ספק אם יכל החרס לבנים להוך הגל בין הכליות עיי"ם ועי' בערוגות הבשם אות ל' (בד"ה והנה) שכ' הבשות שהיו בגלל ומאחר אגא ל' קטוע בתוך הגל טהבין כל בעלי הרלאה להמיר ולהסר כל הבשות שבגל כיון הבכיה הורסים הקרבא מחו"ד ובגלל אחר אף בקבע כיון שאינה אל כלוב אגא שף ואגא מה רוגזי' וכ' שם דאף דיש אבנים שאמרים שיכל הבחו"ד לבנים דרך מורי הגל להוך הגל ואמרים שרא בעבמם שבנם בדגלים לבנוב אגא שף דרך החרים שבין המקלות אל הגל מ"מ כיון דעכ"פ מידי ספק לא ספק יש לאסר מספק ואין להקל כלל וכן טהבין עיי"ם ועי' בדע"ה ס"ק נ"ח מ"ם בזה וכ' נאלק בזה דאם הוא לאה חרם ר' אגא בספק אם יכל לבנים להבנוב דאז הי ספק הבחון ידיעה אין להקל אבל אם בספק שקל שמא הי' החרם קבן ויכל לבנים אז יש להקל עיי"ם ועי' שוד בד"ק בס"ק ס' שכ' הבחלם שקרין מחל"ר מסבאמא יכל לבנים בבנוב אל הבעגולים המעיים כמה אם אגא שבקבים סמוכות זה לזה יוכר מהבגיל עיי"ם ועי' בחק"מ ס"ק נ"ח שכ' מבאה רב שבמיגו דאה שבגלאן בגל הב"ח ז"ל כאסר בא לעמי שובבא כו' הה לבחן אי דאם בחגל יוכל לבנים בין הקרים אל הגל ובכבר בקבע חד עיי"ם ועי' בשו"ת שיטל הגיגא סי' ריח בחלמא הבשובה שבאל אם הי' ראחד ג' אבנשות בין אילנה לאילנה אם הגלה שבחרים הי' קבן ויכל לבנים להוך הבנוב ואף שבאגא אי מה אי שיך לומר בי' מה רוגזי' וכ' דאם אגא יהיגן שמא הבחרים רק שמא אח"כ אין לבכבר דים ס"ם לאסר דשמא לא הי' החרים סל לבנים להוך הבנוב ושמא אגא אם מה פחת יד החרים עיי"ם ושמא דבעבא ושמאגא אי קבוע רגאגו דיהגין בדאל דשמא בחבי החרים גם הגא שדה לבקל ועי' שוד בד"ק שם שכ' דבשמאגא הבשף הבחרון בחמגא בבנוב שם אחבגא שגא הבה הבחרים יכל לבגיע אם ביחו בדאל אם בחרים הגיגן בבחבגם עיי"ם ועי' בדע"ה שם בבשף הבבק בבחרים זה בגיע ואבחי יש לחם דלמא קבע רשי' בבחר בבחרים ואח"כ רק בבשף שוד בד לאמגא בבנוב בבחרים בבשבה דף מ"ה הגבא הבא ואגל בגלא הבלאם ובחרים בגיע עיי"ם. (קיא) אע"ג עי' בד"ק שם שכ' דאם יחגא שבגיע אי' בחרים יכל לבנים לגל הדך מקום אחר יש להקל עיי"ם אבל בשו"ת קבגא אי' א"ע בחמיר בזה וכ' אם בשבבא דבנוב אגא שבגאגא אגא ל' שף קבוע ובבבבה בבבא ואין לבבר בזה אגא אם יחגא שבי' כל הגליבות בשובבה אע"ז בבחבן שבי' בחרים יכל לבנים לבנוב בבע"ם אבל אם הי' כל הגליבות מבבגאות רק שבבבקים אל הי' פחות ואחד אין להקל ואמר בחרים מחגיב לבבבע בכל הבבבשבה ובבבקם לי מקום לבנים הבים בבבקים שגיא יכל לבנים ואגא בבבים אל אגא בבבקים הבחר בבבבא אגא אגא בבבבא ואח"כ שבגא בבבקים בבבבבא אגא בבבבבבא בבבבבבא אגא בבבבבבא

(קיב) אע"ג שהוא בן תרבות ולא מיירי שהוא בן תרבות רק שם בני אדם אף כשהוא בן תרבות גם שם בהשוות ע"ז פ"ק י"ח: (קיג) שהוא בן תרבות

סעיף יא (קיד) דלא חוזין דנגע בהו כי בשם לגיטה אחם מ"ז ומבקר ד' הי' דאם הי' חרם בן תרבות ולילא שבכנם בין הבשות אבל לא ראוי שבגע בשם שהוא שהקן וכן מקרקין ל"ע דלא מבר זה בשם שבסק רק בחשל אבל בבאר חרסין לא מצלת מבטאר הין ואבלא בזה וכשלה לרמת הבשר' בשבשם הבר קצת יש להקל בהם עיי"ם: (קטו) דקפץ עליהו אבל בסה כ"ה מבני י"ם שכ' להיות להקל בזה עיי"ם: (קטו) כדרך הורסין. אבל אם לא לא ראוי בקבן עליהם כדרך הורסין אבי אם ראוי שבבשים לגל של הבעגולים אף בשמבגו שהוא שבקן וכם מקרקרים מ"ע בחשלים שגם שבם בני הבבות כל אגא ראוי שבבה לאהם לין מהבשן כלל חבמת אחם שם עיי"ם: (קיז) אע"פ שהוא בן תרבות אגא מיירי שהוא בן הבבות רק שם בני אדם אף כשהוא בן הבבות גם שם בהשוות ע"ז פ"ק י"ח: (קיח) שהוא בן הבבות

(קיט) בן תרבות (קב) אסור : יב יש מי שאומר (קבא) דהיכא דלא ידענן אי שרוק ואי צוחה ואי מקרקרים אינהו ואי שתקי (קבב) לא חיישינן (יח) לה (יט פסרין נבטיל (ר"ן פפ"ע) (קבג) ויש (יט) נתנו לדבר ומסר) :
יג יהא החששן (קבד) הוקא כשידענו שנבנם האדי (קבה) אבל

ל מרשב"ל מהתשובה מ מהקצה מהגר"ז שם

אם

באר השמ"ב

(יח) לה . והטעם דלא מהני דהמגיד נמשך דהיכא דלא סיכא דאיכא רישומא מה לא מכי לא דהיכ חיות בחוקה שלין הרגיש כן (יט) נתנו הטעם כיון דהטעם בחיים בחוקה ליסור שומדה לין לסקל מטעם ולין מלן מ"ם וכנר הגר"ז לשבדים לשובר סכנים ג"ע שוחר ובכל מפי רבני מקל בטמר מרנה :

דרכי

תרבות עכו"ם וכחכמה מרס שם שב' דלף כשהיא שחוק שהיא בן תרבות כ"ל מ"ע לא רלי פעם מ' שרוף ובכה יגל מחוקה ולא רחלין שרוף גם מחיים לחיים שלא רלי שבכה גם לחיים מ"ה חיישיב לסקל וכל שבכה מפי' פעם מ' ככר יגל מחוקה ואכי הוא בשאר הרשן וכ"ל בשרלא מכ"ם שרוף גם לחיים אבל לא לא רלי שרוף לחיים לחלמים לין הטבון להחמרים מ"ם ומי' בדע"ם מ"ק ל"ג שבטלה דלף שכי' החרם בן תרבות שם לבנים לא"ה לא רלי שהחרם קבן מליהם יש להחמיר ולאסר גם לחיים שלא רלי לא קבן מליהם לפי' לין ביכר שם לשרוק ולא שם מקום לשרוק שקבן מלי ולא סיה החרם חוב בין הבשרים יש להחיר לאסר לשובר שובר סכנים ומחלה ולא לא קבן מליהם שלא מרחמין ולים ומתקבלים יתר יש לאסר גם בבריהם שחקון ולא שהיה שחוק ולא החרם ואר ובטבון מיד ולילה שרחם בעטם הב' רק ל' לפ"ה לין לסקל לא לא שרלים שבאחר ובא בעטם הב' קבע ריבי' אחר לא יש לאסר הבלר והא מדברי הגר' שבדי לרק מחי"ר ס' ל"ו מ"ם . (קיט) בן תרבות

מי' בם' מחנות הבעטם וכשי"ם מומרי"ל מגיעת פי' רכ"ה שרי הבשבת בדבר זה מה שבלמלו זה שם זה בבלמל לרחוב ומי' בשי"ם סילי שן מגיעת פי' כ' : (קב) אסור ולענין סיאר מכירה לשובר סכנים ומחלה כבהמה מ' מ' בלם בגיטה מלף ב' וג' שב' לגיטה דלא לא לשובר לשובר סכנים ומחלה לקן לא סי' החרם בן תרבות עם בהמה ומי' מענן החרם בבהמה ז אסור לכ"ע לשובר לשובר סכנים ומחלה לקן לא סיה בן תרבות עם הבהמה מלי בטלגמה סמ"ה מ"ק מ' שם הבל"ן והב"ה מ"ק י"ח דלמ"ה שם לפי' בלילה שרוף ובכה מ"ע כין שבריהם שוחקים שוחר לשובר לשובר סכנים ומחלה והמחמיר לטמיאם מחלה הפ"ב אבל לשם הב"ה והבל"ן שם אסר ומי"ם בשף סבי' מ' מה שבבריע לגיטה בעטן כה בדבר שים בו פלגמה מי"ם ומי' בחכמה מרס שם שב' דלף ובקי"ל דבחוף ובכה מ' לא רלי שרוף גם לחיים יש לאסר לחיים לא' לא רלי שבכה (מ"ל בפ"ק הקודם) מ"ע

יש לסקל דמ"ל שאסר לשובן לשובר סכנים ומחלה מי"ם :

סעיף יב (קבא) דהיכא דלא ידענן מ' בלם לגיטה מרוף ג' שב' דבמ"ב

מפי' זה מיירי סיכא ולילה הגם שמא לא מה הגר' אבל סיכא ולילה הגם זה כגון במלא בבוקר מ' מם שב' לגיל מרוף מ' לחם לסמ"ר הדיקון שמא לא מה מרקי מהם יה ולא מה הגר' מ"ב בדרון זה ג"ב לאסר ולא שבר בבשר בשמן הגמר לגיל מה הגר' ולא שבר מבשר לגיל לחם לגרף לבשר מה הגר' הי"ל כין מרלים שבשר מבשר לגיל לחם שמשל לחי' בדלי שבקר לי לחם לבשר רק שבשר לגיל לחם לגרף לבשר מה הגר' ולא בבשר לגיל לחם לגרף לבשר מה הגר' ולא בבשר לגיל לחם לגרף לבשר מה הגר' ולא ב

יורה דעה סעיף נז יג הלכות טריפות

(קבו) אם הוא (קבז) ספק אם נבנס אם לאו או שהוא (קבח) ספק (קבט) ארי (קל) או כלב

דרכי תשובה

יד הדורים יש להחיר אלא הכבשים לאחר הבדיקה מבחוץ אלון בהם שם חשש דריסה הרי בספק לא על לחדר הב' ואם נמצא הכבשים בחדר הראשון אם אין שם מחלה משהה בכל אופן המחלה ביאפן איסלים הכבשים לקשן ולגלת דרך שם יש לאסר כל הכבשים אם הכנס הפלגא שדנו מי מיי"ם.

ועיין שוד בהשגות הרא"ש התשובה בסי' קמ"ח סב' שוד בענין זה בשובבת מתרעולים מי שנתנין על הכלבים שהמוד בסהל מיקשים במקום נגוה ומי מתרעולים קנים הו קשורים זה בזה למעה מהם נקרקע בחיבן אלא הו יסלון לעלות ולמחר ומלא ב' התרעולים מהים ל' שמאכל סלו ומסחיר רק הפלגות והפי קנים רחשו וכ' דאותן שהיו אמלה על הכלבים מחרין דהי כמ' לא מל מיי"ם (והביאו בלחם הפרים פ"ק י' ובתורת שמואל פ"ק ל') ובשב"ם הושמת רחם שם שהשאל רלה להחמיר בזה והרבה לעשון לחשוה ולהקבות ע"ד הב"ח עד אלה לחדת דברו מהרלבה והא ז"ל דמה כל דברי השאל הבית על כל מעשיהו ומצלה והעיקר כדעת הב"ח בזה לדינא מיי"ם וע' בד"ק סוף פ"ק ד' שב' דשם הו השמות בהמני' שקרין בלמי"ם והדורם הי' על הארן לא נחדר קצן יש לחקל דהי כספק [לא] על מיי"ם ובשב"ת שחר ומביא קמא ה"ל פ' כ"ב שבאמל בל' שם לי אנרלה" ומחלי האנרלה" עבה אלם" ודיבו מרפתה מסבה בגב וה' הלי אלמד אלם" ומחלי הב' הי' לוגרמה"ם ואין שם מחלה להבסק בין הלאם" לאלנרלה" כי הוא אחוה על פי סלה רק בהקדקה של חלק הלאם" הי' מחלה ומלה ונם הנה עלים נקרקע להבסק בגבול בהיסים ע"ם כל אדק בדי שמעמ המים לדם לבלאם" והנה קרא שבלילה לי לו שם ב' עדים ודיבו ב' מדים הו קשרין בחבלים בהלאם" בהבחלים ומה אחה עם חלה הבורה לא הו קשרים רק הלם כרחים אלה ולמה ומרח הנרלה" הי' מדים ומכבר מלא הנו שלא סיהה קשרה מוכרת מהה בהנרלה" ומכר שמחמת דרסה מהה ולהה הבורה לא מחלה שם שם כלל ואחו הב' מדים שהיו קשרים בלאם" בחבלים בהבחלים מלא חדים יקרמים ושל השאל מה מהפם הבי מדים הלו הבחלים והשאל מלבד לחקל מע"ד הב"ח הב"ל אחד ולל שבאלך אחד שי מקשות הן ובגלד ל"ל ב"כ שהנרלה" ובלאם" שי מקשות הן כין שבלאם" מבסה בגב והנרלה" אין לה גב ונם כין שקרקשות הבלאם" מבסה הוא והנרלה" הוא נבוה ופלים שמחים לבסבק בימים הי"ל כל מ' רשות בע"מ ואף אלון זה מחלה המבסקה אמ"ה י"ל דמל"ל מחבמה ב' מקשות הם לחלות הלף שבנם הלבד לנרלה" לא נכנס לבלאם" ראוה ז"ל הארך ודחה כל דברי השאל בזה ומשום זה אין לחבר אלון זה ב' מקשות רק הכל מקשה מ' מחבר ומ"מ לדינא הלה הקל ומחבר הבי מדים הבלאם" מבסמים אחרים מי"ם בחריבה ומ' בש"ת מהרי"ם ש"ק חי"ד סי' פ"ה שבאל ע"ד דיר נחל שבי' שם ג' מקשות חלוקים והי' בכל מ' עלאים בע"מ ואחרו הבודי סכבים שבא אבר לעלאים שבמקשה מ' ומבב ב' אחים הבלי ממה והבלעים מלא מחון לדיר המקשה הבוא שהיו בה הבלאים הבלעים מחון מקלה הבור שלי הבולה בא הלאב ודק שם ובשאל אם יכל לחבר אלא הבלאים שבמקשה הבוא לבחבר סכבים הם הבלאים שבב' מקשות הבחרים שבחיר הבוא שלא ריבר אם הי' שם הלאב אם מחבין בחבולה כין שהי' בחלקה בע"מ ומחלה קמה הבסקה בימים והלרין ובין דלא הי' רחבה שם שלה שבבם הלאב רק שחבה שבבד סכבים הלבד שבדי סכבים לחבר ולבחבר בחון הם ולבחבר לבחבר לא נכנס כלל לשם רק שבחלאים הילו עלמן מ"ל הבולה ולבא לחון הם הל"מ ע"כ הי לבחבת הקבה של הלם" ובכבשמו ולבלד מ"ה רחבה ובלים מלחבחים שבלרו בחקבן יחבלים לא יהנם לבחבר סכבים שבמים בבחבו ולבחבר שבבלו סכבים לבחבר לבחבר הבלאים הבלאים הבלאים

(קלא) אז (קלב) שמא בקנה נגף (קלג) אין חששין לחזקא (קלד) כשיש לפניו כלב וארי אז (קלה) ארי ג' סי' כפה כרמ"ל
וקנה אבל כשבא לפניו מבעבע דם ולא ידענו במה (יב) (קלו) תולין (קלז) במצוי

פתרון

(יב) תולין במלי [בעמ"ס פכ"ל ופיין כמשנת חכם סיפר פיקון פ"ד מידון מדל מלה ומלמים
לאן מחמרו בחלר מחוך לבית מוקף מחיפות לעבר כ' חמות מרבן ומן מעמת ומן מעמחמת
הרוקה נני כנים קרקוד רגלן ריגלו המלו לנכרי כרוכה מה קול הלאן כמה ומחר מרים אבר
כעבר ומבא לאן אחר וכמה בנשר מיד בחקל ולא בעב בחלר מלאן ומחר מלאי אחר כבאמת
מה דומם מל עולר מלאן וכחב כנה בהלו דמלא"ם דף כ"ג קפן לבנה קפן שרבת מחר
כלבה ליכת ג' שיחות כי וגם כרבב"ם דמחיחר יחבר ומן כרבב"ם קפ"ם כבל מיירי בחוף
דקפן שרבת שבית מפי בנים כי אבל בנבחה דקפן קפן אבר ומרי בדלה בלבה מרי
מפי בנים כי מחלה לרי דברי רמבם ומחמר מקרקרים ומלמלו מ' מעלה ולא לחיה בעל מי
בכנם לכל כשבקים כלל מחבר מחלי לחבר כמאמר בחכלה דמלינו מרי בנים ולבר
כשבקים לחלי בלה מעבם זה מחבר מיבו לא בחלנו מל כמעבר רק מל בבלבים ומבינה
מחברים לחלי בלה מבחבות ומכלים שרלה לא בעב מלא בחיבות ומחברבו בבחבה מחבים
ביחלה בבם ולבבה מלא לחבר לבבבן דבבב"ם לא בחלי מחבר מבחבה בחבחלה
ומחברים ורק מבחבה בבחבה לחבר מחלבבו מה בים בבינ בחלבר בא ומבא לחבר מחבם
ומה לבבבר בבינבה לחבר בדין לחן בבבבי בחבן לא לבחבר ולא לבחבר ובב"ם דמבר
לבחבר בחבחבר מחבבר בבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
מה בים בחבר ב"ם בבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן
בבבבבן בבבבבן בב

(קלח) בין לחקל בין להדמיר (וכגר מתגלח לעיל (קלט) ס' ל"ג מה (קמ) מבעבע (יג) (קמא) דם (כ) נטלר מהגיים לחמרי . יד ס(קמב) ארי (קמג) שנכנס בין השוורים (קמד) ונמצאת צפורן (קמה) של הארי (קמו) תלושה

באר היטב

(כ) מלחר מהג הש"ך מה מקנה מעלבים מה רחב יש לסבור מפיע לדיין דחוקה נמקב מהבו לא נקלינן הבלילב בסה"ל וע"ל ס' ל"מ ס"ב

פתחי תשובה

ס"ח לפסרים מיד מכ"ש לבמהמם י"ב מרחם מכל לבמקן ומגבע נגיחוף לזם מוד סיבר כלמר מחקר מחבמע מלגן מרחב מחם מגן ולחמבו לא רחיבו אחר שבכבם כלל בחי דמחלה להמחיר בחבר מכ"ש ד' לחמר מל לד מסכבים שבכבם אחר מחר- וקיי"ל (בחלת מי' ל"ב ס"ד) אחר מחד חיב לחבם מפחי מהבחבם יכול לבמיל ומ"ב מחקם מל המבל מבבם מבטלבו ומבמחמה לא בחלר לא דבם חבם וכמלו בחבר מן מסרבם רק מחדבבן בבמ"ם לא בבלי ס"ב יל דבבכ"ב בולחי לא מיבעקן לבקבם ומכ"ל ס"י לבחיב בלי מבקבן מיבחי יכ"ם ולא מבים מכיבחו מגלא בבחי בחבל בד מחבא מחבחים מחבם מבחבחו לחבלו בבחבן בחבחים ל"ל מחבר דיב כלן בל מבי לחבחים מבחבר לבמיל מבלו הבלן ומכי הבלגן לא בחיב ד"ל בבמיל מ"ם בחבב יש לבחיב בלי מבחבן בחבב מחבלב לחיב דבר חבב יחבבם לבחל הבל"מ ומ"ב ל"ב מבל מבחבן מבחבלו לבחבר לחבלו לחבלם בבחבם מבל"ב מ"ם ומיבן מבל מבחבב לבחבי מבחבם מבל"ב מ"ם מבחבב יש לבחיב מב

וחשבת בגבו של א' מהם בין אם הצפורן (קמז) לחה או יבשה (כח) חששין לה (קמח) ואפילו אם הוא שחוק והם שוהקים וכל שכן אם מקום צפורן או חמש צפרני שמטות מגבו (קמט) ולא (קנ) לזה (כט) (קנא) בלבד חששין (קנב) אלא (קנג) לכל השורים שבריר: מז (קנד) יהא (קנה) דחששין לדחוסה היינו שלא להתיזה בלא בריקה אבל אם בודקה ואינו מוצא בה רושם כשרה ואפי' (קנו) ודאי דחוסה יש לה היתר (לא) בבריקה: מז כיצד היא הבריקה (יד) (קנז) שחשין את הנודם (קנח) ובודקין כל החלל שלו (קנט) מבפ להחוך עד

ע' סוד וכ"כ מרפא"ל ס"ה פ"ג ר' אפר מכתל לחמרי בני רבי מיי"ל ב' מוד בשם מרבי כהלים וכ"כ הרשב"ם ס זם והרשב"ל ק מכל מקום מפנים דלא סם דף מ

באר היטב

(כח) חוסמין כתב הפ"ח ול"ד למ"ם לענ"ל שלוה מכיל מרים מלא מחר מעילה הצפורן דהחם הצפורן מאחר מחוצר ביד אבל כאן שכמגו הצפורן והבשר שטבל ביד בשם מגיל מרים (לר מר מסכת חיישין שמת דרש וחבר ודרש כבמבקש ר' מס"ל) ותחב כל"ר ותמצא דוקא

ברלא נכנס הלרי אבל לא ולא שנכנס תולין לומר שצפורן זה סיס בסיבל והרי פ"ם ותמ"ל דוה לא מקרי פ"ם נמור דהא גם בגד הרלמון מלומר לא נכנס לרי ל"ל שצפורן זה נא מסיבל מ"מ מתכיב לחוכה (סב) בלבד ותחב הפ"ח דוה קלי גם כן תכיסם שוחקין גם ל"ל עיקר דבמקום רחב אפשי אחא שהכיפורן בגבו שהבר דהכיפורן לחה מעלמא ותשיב אם מתמא ג' מדרשים יש לחתיר הבשר ול"ד לתבטיל שמבלא בו ג' תולעים דלאסור בפ"ם בפי' פ"ד אם דהחם לחריך חדלר מבא בל עבדל בו תולעים מה שפ"ב הלן שכל הבשר יש לה מוקה שהוה בפרי שמהה ותה יוקן לאסור אל מ' לחברחה אבל (כ) בבריקה כתב הפ"ך אם רק רלאיסה שהרבשה לחבי"ם הלין מקום הרבשה

פתחי תשובה

ומי יתמין לו ומה שבמשמע סמוך מרבנן לעבין דחוסה יש לתמין דיפה מרבי בגו פשיט בתחמה על הבשר (בתמ"ת מ' רפ"ח סי"ב) לא מילתא סיל הכלבא כיבי דברי חיים מבליט ומיהם מחרדים פ"ב לן לחתם מל מאר הבבר ואחבלו מרים ושבחו פ"ם] (יד) שוחטין מה

ברלא נכנס הלרי אבל לא ולא שנכנס תולין לומר שצפורן זה סיס בסיבל והרי פ"ם ותמ"ל דוה לא מקרי פ"ם נמור דהא גם בגד הרלמון מלומר לא נכנס לרי ל"ל שצפורן זה נא מסיבל מ"מ מתכיב לחוכה (סב) בלבד ותחב הפ"ח דוה לא קלי גם כן תכיסם שוחקין גם ל"ל עיקר דבמקום רחב אפשי אחא שהכיפורן בגבו שהבר דהכיפורן לחה מעלמא ותשיב אם מתמא ג' מדרשים יש לחתיר הבשר ול"ד לתבטיל שמבלא בו ג' תולעים דלאסור בפ"ם בפי' פ"ד אם דהחם לחריך חדלר מבא בל עבדל בו תולעים מה שפ"ב הלן שכל הבשר יש לה מוקה שהוה בפרי שמהה ותה יוקן לאסור אל מ' לחברחה אבל (כ) בבריקה כתב הפ"ך אם רק רלאיסה שהרבשה לחבי"ם הלין מקום הרבשה

נחלת צבי

סימן נז סעיף א שוחטין לא בסמרם. עכדן פ"ק ל"ז פ"ם הלים לעשת ר"י הבריקה היא מבחון מה ס דומים דף מ"ז הל"ל ליקמ"ה בבשומת ר' הקב"ל דיא לתרי מקבי לאבי לחמה דלחמה בכ"ם שם מלבה כרים נקים לא לחרי קפרני מלבה לל בריקה פ"ם דיא מחלר נקבן מ' לא מ"ז לחברחה ובכ"ך

דרכי תשובה

רלאי להחמיר דבמליפת יד לף שהצפורן מחר מאחר וכן הלבה מיי"ם (ומחמ"ל פ"ק ל"ט). (קמז) לחה או יבשה. הנה בבית יוסף פ"ק ל"ז כ' לדיעת דהא דלין חוששין חוקה בצפורן לחה אבל ביבשה חוששין אפי' במקום רחב וכן שם לא נמצא הצפורן מתם רק מקום הצפורן חוששין ומחריו הבריכין בן הבית מברבים לדיעת מיי"ם אבל בתרי"ל מנו בזה שיהא הסכן הדבר הפסקים שמכריעים בזה להיות (קמח) אפי' אם הוא שוחק והם שוחקים וה"ה אם הוא מקריקין פר"ח פ"ק ל"ז. (קמט) ולא לזה בלבד חששין עבלה"מ מ"ם מהם"ר דבמקום רחב אפי' הי' ג' מדרשים נמור אין חוששין להאחר ועי' בתשו' מהלת יעב"ץ חלק מ' סי' מ' מ"ם בזה והעלה הבעיקר כדעת המ"ב שבבית הס"ר והבמגלה ג' מדרשים אפי' הי בחבר רחב חוששין לשלם הבית ולחרא לזה הלא כדעת הס"ר מיי"ם בחריסת אך בס"ר שף פי' זה כ' לדיעת הסמ"ר לחקל מיי"ם ועי' בטופ"ד הבינה פי' ר"ל בחמגא הבשו' מה שב' בזה: (קנ) לזה בלבד עבלה"מ מ"ם מהם"ר דבמקום רחב אפי' אחו הצפורן בגבו מחבר אבל בפר"ח פ"ק ל"ז הבדים כדעת המחמיר לאסור אחה הבהמה אבל אחר שבהשוה שמה אין לאסור לכ"ע בסה"ב מיי"ם ועי' בלים לבינה אחה כ' ומיף ר"ל שבשלה דאפילו לענין הבר מכדה לשבר סבבים ומלות לא"ם אם יש לבחון/מל הא"ר בזה מיי"ם וכ"כ בשמ"ר פ"ק ל"ד ועי"ש שמסתבק אם קנם רלאו של מ' והצפורן מגלה בגב הלחר אם יש לאסור אם סלם לו דלמה תליק הר לפיקן בסלל מיי"ם (ועי' בגל"י פ"ק כ' שם פ"ם בדברי שם בענין זה) ועי' בלים לבינה שף סעיף זה שבבית להחמיר עכ"ם לאסור אחה שור שהצפורן הוא בו והבשר בשורים לאסור שם לבחון מל המקלון בלא"ם להחיר בהלבים אפי' בדלה קנם שלקבון בס"ק שלחל"ו מיי"ם: (קנא) בלבד עבלה"מ ועי' במ"ו פ"ק יא של' מבא"ח דבשף שלון דרס להחבך אי בכל נחמ לא אמריק שבשהל מחבך מיי"ם ועי' בשי"ה שמשל"ד הביעת סי' ר"ל בחמגא הבשו' של' שם סברת הלא כ' הבא"ח לחלק בין שף לבהמה רק בחמגא לצפרן בגבו כיון דלא"ל לבהם לאחר גופו כ"ל ע"י חיסך בזה לא שיך רק בבהמה ולא בשף אבל אם מגלה רק חבורה בחמגא בשף שהי' במקום רחב אף שיהא שהי' אם חרם מ"מ יש לחלות שהרבורה לא הי' מן החרם רק בחמגא ע"י פריחה שפרחה לחגל מן החרם הבהמה בשהל אי בלחה כלי לבד ויהל קלה הצור בחמגא ולא מן החרם דבמה"ג דמי לבהמה שחמגא בה לצפרן דלגיע בזה במקום רחב ואף אם מאחר הבר זה לא מהי כ"ב שפ"ר הבריחה יהי' עבלה לה זה דם לאסור אחה שף שחמגא בה בחבורה הבאה מ"מ בשובבת דבם שבף אל מגלה מ' בחמגא מרא לגמרי יש לחקל לחבור שבשת הבחרים בהבו אם אלא מגלה מ"ר בחריסת. (קנב) אלא לכל השורים שבריר. עבשה"ת הבינה סי' רכ"ג בחמגא הבשו' דלין חוששין לכל השורים שבריר אלא לאיזו השורים בהבו אפי' אם הלרי ולא אבל אחרן השורים שבלא אחר"ל לחיר לין לאסור אף אם מחבן שחמגא גם אחר"ל לצפרן בחבר מהשורים דלין לחלות שגם הצפורן הזה הוא לין הלרי דבין שחקשים הי' אם אחי גם אחה הי' זה מהלרי דל"ל דלא אלא

תשובה

הצפורן בבשה אחי' הלרי לעבים בהיר אם לין תולין הצפורן שחמגא בהלרי מיי"ם. (קנג) לכל השורים שבריר עי' בתם לבינה סיף ע' וי' שבתב דכיון דיש פוסקים שחקלין לחחיר אחר השורים שבריר אף בדולה ככנם ואחמגא לצפרן בגו' ע"כ לע"ק דשכ"ע אית ל' לאחמר אליהם לחקל לעוכרן בעדן דיים וכ' דזה הוקה בצפרן מ' אבל בב' או ג' לצפרים והם בדרגא דפרוצה דהרי הלר הדיסה אבים ה"ם בחרים לאחרים אחי' נמוכרים לעבר סכבים ומחלות מיי"ם: סעיף מז (קנד) הא דחששין לדחוסה ואם יכר רוחם מבחון אם מהני בדיקה בבשים מהיבה ע' בכנה"ג לעיל סי' ל"ג בהגהות ב"י אות י"ז ועי' בעדר הבלון אות ח' ועי' שע"ד פ"ק ל"ד ול"ה וס"ק מ"ב דהרי פלוגתא ומיי"ם במ"ם בזה לדיעת ועי' מק"מ פ"ק מ"ב שכ' הבעיקר לדיעת כרמבמ מהבמ"ג בס"ק מ"ב ולאפי' לאיר שדים ואחרים מבחון מהני בדיקה בבשים שלא תחל בחרים לבשים ולזה שמיל מדיעת בדיקה מכ"ם לענין שהי' יכ"ח לדיון מיי"ם (קנה) דחששין לדחוסה עפ"ר לעיל סי' כ"ט פ"ק ל' דכדיסה חוששין לחחיר אף בבמ"ם ואפי' יש בדבה פפיקה בבמם ל' אחריק חון מבסק על מיי"ם ועי' מזה בכנה"ג שם בהגהה ב"י אות ג' ועי' בש"ם שמעל"ר קמא סי' פ"ג ופ"ד: (קנו) ודאי דחוסה. עבלה"מ מ"ם מהש"ך דלף אם לין יכר מבחון אם ראוי שבדרסה הי' ולא דחיסה ועי' בס' חק מון על מס' שבחם דף ל"ד ובכנה"ג בהגהה ב"י אות ק"ח ובעדר הבלון אות ע' ועי' בתם לבינה סיף ב' ג' ע' שכ' דהי' פלוגתא הפוסקים אם זה הי' ולא מריסה לא מסק כיון הבא"ח ובהרש"ל ס"ל דבכה"ג לא הי' רק מסק מריסה ולף מדעת המחבר"ם מלבלין שבבית הש"ך הא דעת המחבר"ם ס"ל דאם ראוי שדים בגד הבאל לא במקום שיכל לעשה מריסה בלבד בהגה זה ולא דחיסה מבא"ל בהם מפוסקים שמא לעשה מריסה בלבד אם אם בגד הבאל לא הי' מלא ס' דחיסה מ"מ יש לחתם להחמיר דכל שראוי שדרסה מקרי ולא דחיסה וכן לענין הבריקה יש להחמיר דכין כך וכין כך לין אם בקיאים מיי"ם ומ"ם הבא"ש דלריך לין ל"מ מבפ"ר פ"ק ל"ז ובאם לבינה אחה כ"ל ומביף כ' ולבלן עד סוף הספר דע"ש יש כ"מ לענין שהי' יכ"ח כדלקמן סעי' י"ח וכן לענין דחיסה אחר בגבה דלעל סעי' מ' ולענין אם מחבר ולא מדע הבבק עד לאחר שבבה הבחרבה דבבבק דחיסה יש לחקל בהבא"ם בחרבה"ל סי' קי' סעי' ח' וכן יש ל"מ בחבר בחבר ואחר ומחבר מ' מהבחרבה בחבר דבבבק דחיסה לא בעיב ג' רוב ובלא דחיסה לין לחחיר

מלא בג' רוב הוקה מיי"ם (ומ"ל פ"ק כ'):

סעיף מז (קנז) שוחשין את הנודם. ע' מלא בכי ומה בסקבה בל הש"ך ע' בתם לבינה אות כ"ח פ"ם בזה בחרבן ומ"ם בבם זקיר הרב הרבחבר ז"ל ע' בחבה יבחבן בחבם בל בגלין בלן: (קנח) ובודקין ולריך לבחוק הוקה ומיד לאחר הדיסה אלא ידאה מיד אם הבדים הבבר מבחון אלם לא יבחוק מיד יש לחם אחא בשהה מרלוה מה"ל והבריא מבחון ויקבר ויחר לבחה לאחר מלא כ"ב זקיר הלבם בף סעי' י"ח (קנט) מבפ להחוך. עבלה"מ מ"ם בבבל סה"ג ועי' בבשה דיים פ"ק מ"ב שכ' שלין לריך לבחוק הבל רק בחקום

ולבר

(קס) *עד (מז) *הקדקד אם נמצא (קסא) כולה שלימה מכל מיני טרפות (קסב) ולא נמצא בה (מח) רושם הדריסה הרי זו טורפת ואם נמצא בה רושם הדריסה אסורה איזהו רושם הדריסה כנגד (קסג) שיאדים הבשר כנגד (קסד) בני (מט) מעים *ואם נמוק הבשר כנגד בני מעים *עד שנעשה כבשר (קסה) שהרופא (מי) מתרברה וראין אותו כשר כאלו חסר וטריפה (קסו) ואם דרס בסימנים *משאירמו (קסז) כל שהוא (קסח) הסימנים עצמם טריפה *ואפי' אם האדים (מא) הקנה בכל שהוא: יז (קסט) *בהמה (קע) שנדרסה אין לה תקנה בבריקה (קעא) מפני (מב) שהושטת אין לו בריקה מבורץ: יח *יש מי שאומר בכל מקום שהוחזר שם בריקה כגון בדרוסה נפולה (מי) ושבורה בדוחות הללו (קעב) ליכא למיקם אבריקה שפיר ולית ליה תקנתא (קעג) אלא לשהוי

*(בפרלמנטפנדיין) ר' בצבל בשות סול וכ"ג מדברי הרמ"ם וכ"כ הרשב"ם והרמ"ם ס"ל מישרל דרב יהודה אמר רב שם ר' לא ת שם בגמרא וכ"כ הרמ"ם ריש ודע יסודי

א דרסה רב זכיר שם ולע"ד דשל דשקר לעל כרב מתנו בבשרי ודב לבדוק גם הקדקד הייט אלא יתרים כמבר הקדקד יבדק גם הקדקדים של מוח דלא נעשי הקדקדים דשקר כרב וכיר הקדקד שם ב שם מוח ולאשמעת דשמעל מפני שהלה אחד לבדוק סלו ג מתון עמי לא מ"ו ר שול נשם מ"ג ומכלו בשוקים דמיו

פתחי תשובה

הגהות. עיין ש"ך ס"ק ל"ו מ"ש נראה מדברים ועיין מ"ש אמ"ת בשרשים שם בב דבריו ומה"מ בשמעתא נגמרת שמל קימן ל' (מא) ומסרים עיין בדגול מרבבה קימן ל"ד בשרה סחבר בדיקה

(מב) חסם מתב הש"ך דבן מה דעת בהוספתה ושיטתם דהבדיקה היא לאחר שחיסה אבל דעת רש"י דהבדיקה היא מעתן בעודה בחיים וקצתי בה דלא נ"מ לדינן דאין בקימין כלל בבדיקה עכ"ל (ס) מעיש כתב הסר וה"ה כנגד מ' מהלברים שמרסה בכם אם אמיים מו נחתמים כנגדו מרסה ואמיש כנגד מחת מגידין (מג) עדרה. ועי"ל קימן מ"ג ס"ג ופי' מ"ח ס"ח ומ"ם ל' ומסון ל"ם ס"ו (מה) מקום ואמ"ג דקמה מקיבתו נרחו מכל מקום אמרם מסם לסרף רחבו. ע"ש. (מו) שהוחם. מתב הש"ך מיהו אם יהיה שדרסה במקום אחר ולא בהם מהני בדיקה אף לבהמה

באר היטב

מיכר מבחון מקרי ודאי דדוסה ולא כ"ח מיהו אמיש ליכר מקום סדריסה מבחון מ לה בדיקה לדעת סחתבר וקצתי בדיקה אלו מהם לדון בקימין ואמרים בכל ענין כמ"ש בסעיף י"ח עכ"ל (מד) הקדקד והוקרה כ' בגרון לבדוק בשחיטה

נחלת צבי

מקבה מאי) גם אמ"ל מהר מהבדי מהמר"ל סיקן ז"ל בגלון יו"ד שלו מקבה שוד של כבדן דמ"מ הל לאקמי בגון בדרסה בשרשים כיון הקבה מבחון כמ ב בבדיקה מבחון כמ ב בסעיף שלמ"ח ומסמן ל"ג ס"ו ומה נמרי מהבה ומל ודעתה ליב לאקמי בכל בהמות אמי מבשרת ומין שבשרם בהמות שם ולא ומה גם בשרשת קרבים אבבר לאקמי כיון הלל לבריך בשר ולון לן מה גחל מה כמ ב בהמות מלון [קף ל"ח ע ב סרה"ה אמת כי מהבהם. ומל סרמה כיון שבהם בשרי הלון מה גחל מה ל"ה אמי בשרשת בסל ולף הלון בהמת ומכחת בשרשת מ"מ מה גחל מבל

תשובה

ובמבר שב"ם בגין שלם חוו"ד סי' ל"ב מה שהאריך בענין זה ומסלה הבדיקה לדעת שמ"ל לבדוק הסי' מלא בדיקה שדרסה בסימנים חוקה אבל בלמ"ה אם מרמיט שדרסה אין לחוש לבי' ומאריך דסי' קבים הם אבל הדיסה ולא מכיח שיגיע האדים לבם ומהמשמת לשון המחבר שכ' ואם דרסה בם' ולא כתב מ' שלה לומר דבל בסמן הדיסה מיך מדינא בדיקה גם נגד הסי' עי"ש: (קמו) כל שהוא. ובמ"ל בשמ"ל ס"ק מ' דה"ה בהאדים הבבד הוי ג"כ בכל שהוא וכן בשמואל אמי' במקום קבלה כיון שהאדים מהמשם מה"ב בטלו הוי סדלו הדיסה ואסור אמי' בשהה יב"ח עי"ש ומ' בלם לבינה אות כ"ג ובסעיף י' שב' דבמ"ב הך דינא לא מסכחת לה אלא בהאדים מבחון נגד הבבד ומהמול דלו מסכחת לה שרלו אחה מבמת הדיסה מבמ"ב בבבד עלמה לא בטמול עלמה לאמתי חוי לה דהאדים בבר שדסה לאחר שבשה יב"ח מב"ל דמחמה דיסה הדיס דלמת האדים מחמה דבר אחר והו ס"ל ספק מריסה ומוטיל יב"ח ומ"מ לעבשה סיים ג"ל עי"ש. (קמח) הסימנים עצמם ע' מר"ח לעיל סי' ל"ג ס"ק י"ד שהגלה דאם האדים רק שר הדלון לבד כבר דלון סיפו של האדים לבסם לעמים דס' קבים הם אלא דדיסה עי"ש ומ' בב"ח מהר"י אבחר חוו"ד סי' ס"ד מ"ש בדברי הפר"ח בזה בהריסה:

סעיף יז (קמט) בהמה אבל בעוף אמ"ג דלבחלה אריך ג"ב לחוש ב' הסימנים כדלעיל רים סי' כ"ל מ"מ הכא כיון שמ"ל בענין אחר יחוסם הקנה לבד לבהלה ואחר הבדיקה יהפך הסם ויבדקנו בסימם כדלעיל סי' ל"ג סעי' ו' ש"ך ס"ק מ"ל. ובסים בב"ד דלדין אין ל"מ הבלה"ה אמ"ב בבדיקה לבן אף בעוף מריסה עי"ש (קנ) שנדרסה ואמ' בסבר הדיסה מריסה אלון לוחם בדיקה מבחון ומ"ם המחבר שנדרסה המחמת חוקה ולא הדיסה לא בא לחרות אלא דאמי' מיכר מקום הדיסה לא מהני לוחם בדיקה מבחון שבא הים ס"ק מ': (קנא) מפני שהושטת שבה"ה דאם הדיסה אבדיקה ובמ"ל מ"ק מ"ל דלדין אמ"ב בבדיקה אמי' דהם במקום אחר לבד אמי' שלא כנגד הסימנים מ"מ מריסה בולה כדלעיל סעיף יח:

סעיף יח (קנב) ליבא לשיקם אבדיקה ר"ל אמי' דאיט שנדרסה רק במקום לא יהיו אם"ב אמ"ב בבדיקה איסא אחרת. מק"מ ס"ק מ"ה מהדריסה ומי' בעבי אחר ס"ק מ"ו ובמ"ל ס"ק ל"ם ומ"ק מ"ל: (קנג) אלא לשהוי יב"ח. ובמגלת לאחר שדסה לאחר שבשה יב"ח דחסם אחרמתים בהבאר שבסים ע' בהם לבינה אות כ"ד ובסעיף ד' ולעיל סעיף מ"ו

דרכי

ובלר שבו הלה"ל ולאלו שאר בבר הדרכים לא אכבה לן בי' מידי ולאמי' ויבל סלו בבר עי"ם ובסמ"ל ס"ק ל"ח שב' ולחם סבה בבוק לחבלה מלה"ל אלחים הבלם עלמו הי בבבר הרבל שם בבקים הבלו ולחים בל"ה עי"ם ומ' בבקים ס"ק מ"ד שהגלה להקל בזה עי"ם: (קם) עד הקדקד עבלה"ם מ"ם שלריך לבחוק הבוח ומ' בבריך הבלחן לות י' ומ' בבים יוסף דבבבר הבוח בבי מבריך בהאדים הבבר לא הבלם ומ' בלם לבינה סעיף ב' ומ' בבמ"ל ס"ק ל"ז ולריך לון ל"ם בבל זה דבל שרלוט שבבה בקדקד מריסה דבלה"ב בבדיקה עי"ם ומ' בם' מחבור לחר (מהבלחן מ' דוד פלרדיל ז"ל) בחיבוחיו לבי' זה: (קמא) כולה שלימה. ובבמ"ד ס"ק ל"ח שבבהבלן מבחון בבר בבר בבר הבבר בבר בבר ב

(קעד) לשרויי (מז) שנים עשר (נ) חדש (קעה) או (יז) בנקבה (קעו) שתתעבר (נא) (יח) (קעז) ותלד (יח) (קעח) כ"א יום (קפא) ואח"כ (קפב) חוזרה להטיל ביצים (קפג) כשרה יכן אם לא הטילה ביצים מעולם אם שהתה

ח מסקנא פגמלא שם ם ו מיהמלא דמיהמר שם ו סלים בשם סלים שם מוב כל ט ח שם

באר היטב

(נ) חדש כ' הש"ך בשם ת"ח ולפי דברי הבנה משובחת צריך י"ל חודש (ופר"ח חולק ומחב כ"מ מסכר בגמרא יב"ר הוא רק יב"ח הוא יחיד ולא"כ בל"ל שנה ס"ם) (נא) ותלד כלומר דל"ל יב"ח אלא סבי כשתתעבר אבל מעיקה דנם בגמרא אבל י"ל ובאמר נמר שיבר מ"ם בזה (יח) ותלד עבה"מ בשם הרא"ל ומיין בקפר מרשת שבה"מ יעיים שיבים בגליונות יבי מחה ולינה ומבן בשבר בגמרא יב"ר הוא רק יב"ח הוא יחיד ולא"כ מדברי בסה"מ דלא מסר מעגלא פלי מ"ם (יח) נמרס בלמיל מין בגמרא מרשת ביבוה מרשת דלא מסר מעגלא פלי מ"ם (כ) כ"ל יום. מיין בש"ם שבת יעבר אלא מ' מרף מי' ל"ה בשבר דרייש חזקה בשרשות הבכיבים כגון מרגולת ומאר שרשת אבר מקרין

דרכי תשובה

לות כ"ג וסרף י' מ"ם בזה וסיים ב"ע לדינא ולישבה לון לרקל עיי"ש. (קעד) לשרויי יב"ח עבה"מ מ"ם לענין אם הי' בנה תעוברה וע' בתורת שמואל שסכים עם הפר"ח ומבשו"ה מקום שמואל בחיבוי דיבים ליו"ד מה שהאריך להביא על הפר"ח בזה עיי"ש ועי' בבו"ח ט"ב קמח אלא אחמ"ר סי' כ' מזה וע' בכנסי זוהר ובשפ"ד ס"ק מ"ג שב' לדינא ובאמה פשוטה עדיכן שם"ה ימים ובאמה משובחת י"ג מהם עיי"ש וע' בחזיק ברכה לות י"ב ועי' בספר בלחם של אברהם הספרדי בחיבוי ליו"ד סוף סי' זה מ"ם בענין זה ועי' שם עוד שעמד על המחבר בהי יב"ח לא בעיק כל מ' מל' מ' מלא ומ' חבר כמבר בזב הבנים וכ' הלפי דעת הב"ח שב' דבאמה משובחת בעיק י"ג מהם הבעיקר בעיק שיעברו עליו חמה ולינה ומלאה דבחר מלא וחד חבר סבי כיון שעברו עליו חמה ולינה לך מדברי הרמב"ם דף ע"ל בד"ה [ר"י] משמע דבעיק כל מהם ל' יום חזקה וסיים בלא עיי"ש. (קעה) או בנקבה עפה"מ בשם הרמב"ם מים חיים בזכר שהליד לם מהני ועי' בש"ה שמואל ומביב קמח מלק ג' סי' ר"ל מ"ם בדברי הרמב"ם חיים בזה ועי' בכנה"ג בהגהות ב"י לות מ"ו ובערוך השלחן לות י"ד ובכו"ם ובשער המלך פרק י"ל מהל' שחיטה ובמחזיק ברכה ובכנסי יוזר ובשפ"ד ס"ק מ"ב מ"ם רעבין לא ומי' בש"ה הגלון רעק"ל ז"ל סי' ר"ל מה שפלפל בזה ועי' בש"ה עמודי אור סי' מ"ם לות ל' וה' מה שפלפל בדברי הגלון רעק"ל בהבי' ע' וסיים ומלר הסברת נלבנר"ל פשוט הכר מריפה מולד וכו' עיי"ש ועי' מזה בש"ה מוסר"ל קמח סי' פ"ה ועי' בגה"ל לות ו' ובדע"ה בפרוחה לות כ"ו מ"ם בזה ועי' בשמת חיים ס"ק ל' בל' דבשום הוא דלא בהבדשו זכר ונקבה יחדום מ' והעבריה הנקבה מזה הכר ולזה לו לנקף זה לפיף להביר בזה עכ"פ ולמר דין הבחם לות סי' בהלכם כה הזרם כ"כ דלאמר שלם הלכם בהלכי מפי מבנקבה ולון ע' הבר לות בבשרה יב"ח עיי"ש ועי' מזה בס' לוכה מישר על מס' מי' בסוף הס' בהחדרת בהבא ליו"ד סי' זה ובס' חקרי לב הספרדי הלק מ' יוו"ד סי' כ"ו בעריסה: (קעו) שתתעבר ותלד כ בכו"ם שלרין לחקיר בלא הבא מעוברת מקרם עיי"ם ובל"ב בפר"ח סוף ס"ק י"ז דלידה לאחר בלא מיטר לות מהני עיי"ש ועי' בש"מ מבר מרלמיים חו"ד סי' ב' ובעבר הבלין לות ל"ב ועי' מזה בד"ר ס"ק ס"ו ובמק"מ ס"ק מ"ח ובס' דברי יוסף סי' ל"ה (בד"ה ובס) ומבשו"ה רביע חיים כבן חו"ד סי' י"ח שמלל בפרה שבא בפסק הדומה שלזה בפחות מס' חדשים לאחר שבי שם האחר ולזה הבאל להבר מכח ס"ם שמא לא מרבה ומא"ל מחרין בבהמה שבאה שלזה לחקסבין והלדיך להבא ע"ד האחל בזה ובחב דמעבה זה לון לד לבקל ולון זה בפסק דבהמה לזה יומה לחקסבין עיי"ש ובה לפי מ"ם בבמ"ח לעיל סי' ס"ו סעיף ב' והב"ם ס"ק ה' דבבהמה דקה י"ל דלחריך דולה לחקסבין מבמם דם בזה לד קולא עכ"פ בבהמה דקה (ועי' בדבריו לעיל סי' ס"ו ס"ק ח')· (קעז) ותלד עבה"מ ופפ"ם מ"ם לענין מיטר לאחר לו מהני בלא לידה ועי' בהגהת הגלון לו שור ז"ל הבחם בש"ם הקומים שבעלה הבעיקר לדינא פשוט המבארים ל' עיי"ש ועי' בפרי חדש ס"ק כ"ל בבבנ' ב' בל הפר"ח ובעלה לדינא בהבחם ל' ובחב"ם דבעיק מיטר ולידה דוקא ומבו שהרין בבהמה כך הדין בשוף עיי"ש וכ"כ בכנסי יוזר ובחכמת אדם בלל י"ד סעיף כ"ח וכן מלאה מהבפ"ד ס"ק מ"ב שהבחם דברי הפר"ח ולא הבחיק רק דברי הש"ך שבן פיקר לדינא ועי' בכנסי יוזר שם בשיבר בל' דחוקא מיטר ולידה בלר לו מהני לבל בב' ולדה לא מהני בבון לם מרבה בבשיבה משובחת ולזה ולחר"ל חרה ומחבבה וקדם בלזה שחבה לא מהני דלא"ל בבל' מיטר ולידה מ"ם בשיק שבלר בלת עיי"ש ועי' בש"ם מבחרי לר קמ"ם בשוף ובבריה בבלר בבר בבר (מהגלון מ' מהלי סרן ז"ל מהגלון) חו"ד סי' כ' ומ"ם בבחם"ם בשוף שבבלזה בלים שלים נמחדים מי' בדע"ה ס"ק מ"ג הש"ם לם בבלזה בלים מחדים לא מהני עיי"ש: (קעח) אם נבדרה לחבריל. מפה"ם מ"ם לענין בש"ם מדע ביבחדע בבלים ב' ס' י"ח עיי"ש וע' בדע"ה סוף ס"ק מ"ח בשבבר: ובחבלה

פתחי תשובה

(מז) י"ל מיין בקפר מרשת יחבלים קי' ס' שבבר דבבים שבר"ם יבים שיבים בגליונות יבי מחה ולינה ובן בבר בקפר בחבה הלא בבלזה מדבר בבר"ם ס"ם. (יז) בנקבה שבבבבר מחבבר דבבר לף לם ולזר שבלזר לא מבר לבשבר מרבשה ומיין בבשרה מים חיים לבלשן בבל בר"ם לזרה חיבר בל ביל בחבלזה (מח) ולד בבר"ם בבל בר"ם בבר"ם בבר"ם בב

אחד שנולד בה ספק טרפות כ"א יום (קפד) והתחילה (כא) להטיל (קפה) ביצים כשרה (קפו) יאיש אומרים שגם בזמן הזה בודקין אלא שצריך ליזהר להביא כל הבקאים ברבר: אבל אם נמצא בה ספק טרפות כ"א יום (קפד) והתחילה (כא) להטיל (קפה) ביצים כשרה (קפו) יאיש אומרים שגם בזמן הזה בודקין אלא שצריך ליזהר להביא כל הבקאים ברבר: אין בקיאין בבדיקה ולכן המנהג להמרף כל דבר שיש לו רישומא (קפז) ואין שומכים על בדיקתם כלל ולכן (קפח) יש לנהוג כסברת הרמ"א (כתבי"ם ומרדכי פ"ם בהמה המקבה וכל הלאחרונים) ויש מחמירין עוד (קפט) דכל (קצ) שעריכין (קצא) להסתיר שיש עמה חדש

באר היטב

נמצאה מהני יב"ח (פ"ד) כתב מהרש"ל דוקא הני בלידה אבל בטיבור לחוד (דלמבר מחמבר אבל חזא לידי לידה אבל חמות ס)

פתרוי תשובה

ילדי נמצא אם מתפסם אותה עד שיוולד לה שני בנים ילאה מדין ספק דמוקה ומרשות נמקום שמרגיל ומן לרש הסוכה לאבנם לאות כבר אינו כן חזא בשעת בעיבור אבל בלאיתא בלבן דף לה ולכן אם בנים ילאה מבלל ספק מרשה ראיתרת פ"ם ומיין בספר כתבי ופליאי סוף סימן פ"ל בקונטרס מני מבר שאלה אליו וכתב דפ"ל לקבל ביאיסר הוא סל קמן זה כי מי יודע אם אחרות אבר אבל שות לאחרות אבר לאחר כ"ל יש שבבר רבילה כל רבילים מעבריה ולהבאה מרה לא בבאתה ומצא אותם משונה בבנים מתרמה שנים אם אמה מבפקת מרשה ומבר המלשון הפ"ם לא הדלה ובמבה אבית מבמבא דאמרו לעבר לאחר מבלל אבלה בה הא' מרשה מהבבה מאי' בנים בבמה נבה אם יש עוד לדרים לקבל שאבר לבאתה עד שבלה שים לבף דעת הי"ל דבל ולא בשיב לבמבין עד שבלה אבל אם לא בראבבר לבבן זה דשאבר לבבאה ולא חיבשן לבקלה והי"ה בזבר שמקבן לבקבה והולה ים עוד לדרים לבקל יש לבף ובבי ס"ל דבם בבמבקבן לבקבה מהני ים לבאיר לבבאתה וכל זה כבים עוד בבמים לבף לבאיר לבבל בלא"ה אין לבמבך ע"ז לבקל לבא"ב דהי פ"ם שמא בבבה הים כלאתה הבשה ואח"ל דבביין בספק בבא שמא לא יבא לידי הקלה לא מהני פ"ם בזה דהא בלא"ה מני הי פ"ם ואם"ה חיבן דלא מהני ובמ"ב בבא"ם בבמבה יעקב כלל ע"ב מבשם דבר בדלא בראבה אבבה אין הקלה עדיי"ם ועי' בבי"ה אמרי אם חו"ד ע' כ"ב (סף ד"ה ובב"ב) בל' הבבקה הבריב לבבבים עד שבלה לא עד יב"ח בלבדוף בבבים מ"מ בוב בשבבו לאה בבן בלא"ם בבמי לבבבין הבבן בבמבים לא בבמבם אחר בבי בבים לבבבא עדיי"ם ועי' בבפ"ה בבבבים פ"ק ל"ה בל' דמ"מ אין לבמבך בל מה שבאלה בבבב לאחרו שם ובבל עם הבבבה בן ולבבבב עלי לבבבן בבבים בבמבים בבבבים בבבבים בבב

(כב) (קצב) חיישינן (לג) לחקלה (כג) ואפי' (קצג) אינו מאה אחד כשומר נפשך ואין לומרו דו' לא' מי' רק (קצד) שיחזו (קצה) קדים (קצו) שמא (קצז) יחזור (קצח) ויסברו לישראל (מרדכי וסה"ק ותשובת הרשב"ן) וכן הוא סתומות מט (קצט) וכל מקום שמא

באר היטב

(לג) לחקלה פרוש כשר"ל אבל כיבה דאיש צריך לבדוק ע"ז חיישינן לחקלה (לד) ואפילו אינו מאה אחד ומ"ל מקמייתו לפסק בפיסוי דשיטר ושלדה דשמות שמות רק כ"ש יום אבל פיטור דבכתה אפילו דקה שמות הי מקום ליס לן לפקל ופ"ש שוד בתה פמוקם של כרב בשולל דשמות בפיסוי כיבה שיש לדדים לפקל יותר ים לפסל פיסוי כ"ש ופיטור ושלדה מתקיים לגברי והוא ז"ל מלקן עליו דאדרבה יותר איכא לחיתם ולפקלא מתקלא בתקיים כ"ש ולכאורה מדברי תקן בתחבר מתמא כדשמת הרב בשולל שברי לדשמר מרי לקבלה כ"ש בדרבים בדלדים ובתקלא בתקיים היים אפילו בלחד בתמלר בנפרף כ"ש ולא"ם] (כג) ואפילו אינו מאה אחד [פירן בתשובת מתם פוסר פיקוח ס"ל לחדוש בתה פתן פרישה שהרמ"ל לגברי פב' יכ"ש לי מיקוח בזה לחקלה ובכב דבלמת בלה מיקר בבתחבר דבמ' לא מיקוח וכל מה שבקשו פליו לא קבה מידי דלא מליט מבנו מקלה אפילו בא' אלא בדבר שאפשר לבטל בטיבא בתיבה לו בבתה ומפילה אבל מפק פרישה בפיקו אינמתא ויתקן ומדברי הכי אחר שבבתה בתמ"ל לפקל אלי לך בב"ד שהרמ"ל אבל מבברי ויקבע לו אבן אחר יכ"ש בשאין אחרן הכברי יכול לבטל עד אחר יכ"ש ולא דאין לחוש בשבטן שבא"ש פ"ש בקיפוי ס"ב בתמה אפסל לבשות

פתחי תשובה

לחתמר (וע' בב"ח ד"ה מ"ש בזה בשם הגאון מוהר"ר פרוש ז"ל (כב) חיישינן לחקלה [בגרי"ש ועיין בתשובת חתם סופר ס"ס נ"ו עכתב דדולי מקלה דיכ"ח פתבה דבל"ח הוא הקלא דכרי מלינו בש"ס דבריה בגוניא דבמלא כלים דחיישינן לחקלה דהני מנה לא הקלא דכרי מלינו בש"ס דבריה בגוניא דבמלא כלים דחיישינן לחקלה דהני מנה ומ"ל מקמייתו לפסק בפיסוי דשיטר ושלדה דשמות שמות רק כ"ש יום אבל פיטור דבכתה אפילו דקה שמות הי מקום ליס לן לפקל ופ"ש שוד בתה פמוקם של כרב בשולל דשמות בפיסוי כיבה שיש לדדים לפקל יותר ים לפסל פיסוי כ"ש ופיטור ושלדה מתקיים לגברי והוא ז"ל מלקן עליו דאדרבה יותר איכא לחיתם ולפקלא מתקלא בתקיים כ"ש ולכאורה מדברי תקן בתחבר מתמא כדשמת הרב בשולל שברי לדשמר מרי לקבלה כ"ש בדרבים בדלדים ובתקלא בתקיים היים אפילו בלחד בתמלר בנפרף כ"ש ולא"ם] (כג) ואפילו אינו מאה אחד [פירן בתשובת מתם פוסר פיקוח ס"ס נ"ו עכתב דדולי מקלה דיכ"ח פתבה דבל"ח הוא הקלא דכרי מלינו בש"ס דבריה בגוניא דבמלא כלים דחיישינן לחקלה דהני מנה לא הקלא דכרי מלינו בש"ס דבריה בגוניא דבמלא כלים דחיישינן לחקלה דהני מנה ומ"ל מקמייתו לפסק בפיסוי דשיטר ושלדה דשמות שמות רק כ"ש יום אבל פיטור דבכתה אפילו דקה שמות הי מקום ליס לן לפקל ופ"ש שוד בתה פמוקם של כרב בשולל דשמות בפיסוי כיבה שיש לדדים לפקל יותר ים לפסל פיסוי כ"ש ופיטור ושלדה מתקיים לגברי והוא ז"ל מלקן עליו דאדרבה יותר איכא לחיתם ולפקלא מתקלא בתקיים כ"ש ולכאורה מדברי תקן בתחבר מתמא כדשמת הרב בשולל שברי לדשמר מרי לקבלה כ"ש בדרבים בדלדים ובתקלא בתקיים היים אפילו בלחד בתמלר בנפרף כ"ש ולא"ם] (כג) ואפילו אינו מאה אחד [פירן בתשובת מתם פוסר פיקוח ס"ס נ"ו עכתב דדולי מקלה דיכ"ח פתבה דבל"ח הוא הקלא דכרי מלינו בש"ס דבריה בגוניא דבמלא כלים דחיישינן לחקלה דהני מנה לא הקלא דכרי מלינו בש"ס דבריה בגוניא דבמלא כלים דחיישינן לחקלה דהני מנה ומ"ל מקמייתו לפסק בפיסוי דשיטר ושלדה דשמות שמות רק כ"ש יום אבל פיטור דבכתה אפילו דקה שמות הי מקום ליס לן לפקל ופ"ש שוד בתה פמוקם של כרב בשולל דשמות בפיסוי כיבה שיש לדדים לפקל יותר ים לפסל פיסוי כ"ש ופיטור ושלדה מתקיים לגברי והוא ז"ל מלקן עליו דאדרבה יותר איכא לחיתם ולפקלא מתקלא בתקיים כ"ש ולכאורה מדברי תקן בתחבר מתמא כדשמת הרב בשולל שברי לדשמר מרי לקבלה כ"ש בדרבים בדלדים ובתקלא בתקיים היים אפילו בלחד בתמלר בנפרף כ"ש ולא"ם]

תשובה

כיון שיש הרבה אנשים שיחשבים שיש לבהמה ספק טריפות לא חיישינן לחקלה ולמה אתי למיכל מיתה דבדלא כלבר הוי' בראשי ס"ב ס"ד שבחה מדבר ובדברי ל' לישבי ולא אתי לידי הקלה (פ"ל ס"ק ק"ח) אמנם לענין הגאב נחלב מסבר ולמסר הגאב לשובר סכינים ומלות כ' דבהה לין לבקל דלרבה לחם לחקלה ולמה יסבה ולבל וכו' לכן לא הלא רשלי לגאב בעצמו רק יסבר הסרה לשובר סכינים ומלות הבשר סכינים ומלות יחלב לאיה עד שהבפסם ולא יהי' הפ"מ לשחטה שלא כראבר במנך הימים הלו לא יהי' מוהר להבהיה אפי' בלא הפ"מ כיון דבלא"ה לרבה דעה הפסקים הפ"ל דמבברה לחד מהני הלף דלקן לא קיל"ל כן מ"מ לענין להבהיה יש להקל אפי' בלין הפ"מ מי"ם בלרבה אפי' בהבי' מלחה"ן מלבין הגאון ז"ל סב' ג"כ שבן רלי להרבה במקום הפ"מ אלא לבפסר מנון של ישראל מי"ם בלחרך והבה מדבריהם ברלה דפ"ל דלקה בביהו שהבר להבהיה עד שהבמן ובלא כדברי הבי' זקיני הפני יהושע הל"ל אבל המעיין בהבי' פני יהושע שם יראה שגם הוא עמד בלהיי היתר זה ואפ"ה לא עמד על מקום להיתר להבהיה בביהו כ"ל לאומרה לדעה שובר סכינים ומלות שהוא שהבמן ולא מ"י מלמד מ"כ אפנ"ד דבכ"מ לקה המקלקין להבהיה מ"מ עכ"פ לין לחה מדברי זקיני הפי' להבהיה לקה בביהו רק יסבר לדעה שובר סכינים ומלות חקה • (קצב) הישיבן לחקלה הבשר מהקלה המכירה ועי' בשו"ת אמרי אם חו"ל סי' כ"ב מ"ם בענין זה והעלה והיכא דברי מכירה לשובר סכינים ומלות ה"ה דברי שרי' יב"ח מי"ם ועי' מה בש"ת מהר"ם שיק חו"ל סוף סי' ע' ובס' דברי יוסף סי' מ"ג ועי' בדע"ת ס"ק כ' סב' דבכ"מ המבריך להבהיה ס"ם לבחלה יב"ח בלרוף מרפים כ"ל לין לבקל אלא בא"ל לא בב' אבל בב' לא יחבר לין לבקל ת' דבי בכלל הרבה והרבה גם להמחבר אסר להבהיה מדי"ת הש"ם מי"ם • (קצב) אינו אלא אחד ופפת"ם מ"ם מהת"ם ועי' בח"ם ב' אבו' הבאה ובסי' שלח"ן שם סב' דבמכרה לשובר סכינים ומלות כמבר ר"אלי הסרה לחבר גם סתלב מבשובר סכינים ומלות אם הוא מעורבת בזה הו יבר סכינים בחוב תלב מפרחה בשרחה מי"ם ועי' בד"ק סוף ס"ק י"ח שמקל • ב"ל לענין הלב בבה"ג מי"ם ופ"ם הפת"ם לפבינת מל הת"ם מי' במק"מ ס"ק כ' שמפקפק ג"כ ע"ל בת"ם בזה מדברי מבו' הרדב"ז ופ"ם לרעת פיים יש לסמוך מל הת"ם לבקל בזה מי"ם לך בם' ערחות הבשם סוף סי' זה הלרין לבבינ ע"ד הת"ם בזה ופיים לדעת לין רחה חכמים ריחה מעלה הת"ם בזה וכ' שלא גם אם מהבה לשובר סכינים ומלות בבחבה ע"מ לחזיר לחבר יב"ח אם מבר בזה מי"ם : (קצד) ישחיבו קודם כ' בב"ח הה דלא קלבר מישבה בה לחה טריפות הבשר לבל סבן לחיבן בו בבלו במקום ששבה טריפה ולא ולא מבי לידי הקלה הה אסור מבוב לבר בבה"ח הכלבב לי' ספי ושובר שיחבה מי"ם ועי' בדע"ת ס"ק ס"ו (קצה) קודם אבל לא יחבחבה לבחל אתי לידי הקלה הב"ם ס' כ"ל ס"ק כ"ה ועי' בכבה"ג בהבהה ב"י אות כ"ו ועי' בשו"ת ס"כ מבילי חו"ל סי' י"ג מי"ם • (קצו) שבא יחזור ויסברו לישראל מי' בש"ת בחב ספר סי' כ"ח שבאלה הבר הבם במקום הבסר נחל ובלרוף • ס:יפים שקבל ע"ע בלבסר אבל יאבלו ולא יסבירה לישראל שלשות ולא מחבר להבהיה יב"ח ולבבר מה"ר לשובר סכינים מי"ם ועי' בדע"ת סוף ס"ק כ"ל שבחב דבבינ בזה מה ע"ד הרבים הל"ח בבלה הבל"ל לא מהני מי"ם ועי' בב"ח לבבר ב

(ר) סהוא (נג) (ראב) ולא (רב) מריפה (רנ) אפ"ם (רד) שבחתה (רה) י"ב חדש (כד) והוא (רו) מ (רז) אסור (רטב"ם סי' נ"ח)
יש י"א שצפרים קטנים אין אדמימות ניכרת בהם לפיכך (רח) אין להם (לז) בדיקה יוכן יש אומרים
שאדם הנץ אינו אדום כל כך ואינו ניכר לפיכך אין לו בדיקה : כ יאם רבים הם הנדרסים

י שר וכ"כ הרשב"א בה ר' מהסרי מריקמא דסמך דהוסיף הלאה נקמיה הלכי ס' תמן מנו ומדיקמו נטבלת שם דף נ ד
ומיי' הלכות שחיטה פ"ב ה"ד שם נמי הכמי הכן ולין ל שם בגמרא אמר דאמקמא ומי'

פתרון תשובה

כן לכתרין אבל סכנני בתשובתה אף בכרכה עפרן דרוסות אך כל דברין שם לעי"ד נ"ש
אמ"ם אם אל נלמלו בתשובות הבמוסות שם ולכן לא הסתקתי דברי תשובה פחות]
(כב) ואולם מי בענה"ם אל הרב מהרי"ב ז"ל כתב בשם פרי"ח חי"ל ודע דאת דמכני
עניים י"ב חודש דוקא לדרוסה ושאלה אבל שנטרת נף בשוף שמוך לחבורו בגוף שבריאתו
בשום תנאם מקרעת כריאה וכיוצא בה אף אם הרבה כחל ימים אין זה מיליחה מיד
פשוט לחכמי ליבא לחיתם שמא בשוך י"ב חודש אחתרוים מקבה כריאה ואף בגידה ליבא לחיתם שמא בשוך י"ב חודש אחתרוים מקבה כריאה ונרפשה ואחרוים הבילים ומיכו בשמוע-
גף בפשוף מבסר לידה לא עניים י"ב חודש אלין תמצא בשוך ומיין נכפר בני מיין שבחו דה"ה בשבירת עצם נמקום שנמצר
מריפה .ם מבסר עניים יב"ח לחיבת לחיתם שמא בחון יב"ח אבל אי אינם לחיתם אם בדקו הנצם ולאיט שנקבר אף אבל אי אינם לחיתם שמא לא נקבר יפה מל"ח מהרי ליבר
לא עניים יב"ח אחר שנקבר אלין לחיתם שחתר זה יבא לחיתם ע"ם מין בספר מחמת ירוחלים סימן מ' שהחיר נמצין זה [ומי' מהר"ג ס"ק מ"ח שכתב ודע דג' כבדיב

באר היטב

כ"ל יום אלא יחסר לשובר סכנים והשובר סוכנים יחיחם תיקף) (לג) ולא כתב
הגר"ר אבל לדלא דחסה מהרי"ב ז"ל אולם דלא אקרי מריפה ולא מריפה דהא מכנירין
בבדיקה ומסיק דגם לבסק יחרת אבר מהרי שסיים י"ב חודש (לד) בדיקה מי
אפי' כחון הבי"ם וכן אחרים כיון ש"ך

תשובה

אמרו שכבר עברו יב"ח נאמרים לאסר ואם אחר הבעה"ב בעצמו שכבר עברו
יב"ח יותרה שטרפה מריפה ולא אם הוא חיסור הדה נאמן לאסר ולא בדרבנן
מי"ם . (רד) שנשתהה יב"ח עכשו"ם נוד לרי' יהודא חי"ד סי' ל"ה מ"ם
בהא דקי"ל בכמה מקומות לענין שבק מריפה אם אח"כ בחתה ומבדקה ולאן
בהם מריפות מהרי מה שהה יב"ח אם מהר לאכל האבל ממנה בחי' לאחר
שעבר עלי' יב"ח קודם שחתה ובדקה כולו מי"ם ומ' בחה שהאריך בזה
בשו"ת מוהר"ר הימנא סי' ר"ד והעלה לדינא דהיכא דהבהיה הוא שלו אסור
לאמוך על דעת המקלין בזה ולחדיר האבל דהי"ל כדיעבד אך אם מדמן לו לקטה
פרה כפי מן הטובי סוכנים אסור לכתחלה לקטה ע"ם לאכל מאלבה מי"ם ומ'
במקומות שלימה לגיל סי' מ"ה (ס"ק כ"ב בד"ה ולענין) וכסי' מ"ח (ס"ק מ')
וסי' נ"ה (ס"ק כ"ב) . (רה) יב"ח ע' בלח"ם ס"ק כ"ג דאפי' שבה ונם
יהלה לא מהני בודאי מריכה וכ"כ הכה"ם ס"ק ד' מי"ם (רו) חי שבאה"ם של
מהרי"ם ופה"ם מהפר"ח דבשבר הגף לא מהני יב"ח הדיסון שמא בהוך יב"ח
מיקבה הריאה ומ"ר סי' נ"ג סוף ס"ק ס' ושוד בכמה חכמי שב"ל בדינא ומ'
שוד בדבריו בבפ"ד לגיל סי' נמ"ד ס"ק ה' שב' דה חוקא בכה"ג הדיסון בשבסו
מיקבה הריאה ובגון בשבר הרגל במקום טה"ג הדיסון שמא עבסון ובפסון אבל
אם הסרוסות הוא מסוס בשופו לנקוב כמו שפחתה הגלגלת שם לאחם שמא מיקב
סרוסם וכיוצא ל"ל דשב"ם מהני כ"ד חודש מי"ם ומ' בשו"ת אור סי' מ"ם
אות ג' מה שבאלים ע"ד הפרמ"ג בזה ולא. הבריו מי"ם ובבשו"ת הר הכרמל
חי"ד סי' ס' בלחמנו ההבו' ומ' בלב"ם סי' ל"ה ס"ק ל' אות ה' שבגיה ג"כ לחוזה
דשרון יב"ח מבעה שלרבע הרשותא ול"ל כ"ד חודש מי"ם ומ' בגה"ק סי' ל"ה אות
ז' ולאות כ"ה ס"ם בזה ומ' בלם לבינה סרוף כ"ה הדעיקר לדינא כהלב"ם בזה
מי"ם ומ"ם הפה"ם מהבר מי' דס"ה בשבירת הצלם במקום שמבבה מריפה
לא מהני יב"ח ע' בשו"ת בני חי (מהבנה"ג) חי"ד סי' ק"ל שב' הלם הבבר
עלם הקלוחה ומקבר שבשו"ר ודר לחל"ב יב"ח יש להחיר דכיון דשבר עלי' יב"ח
לאחר שנקבר אלין שבהלר לא יצא הבלם לחון בסי' ש"ב חל"ד לקר אם לא לא סי'
יב"ח מבבה שבתרפאה בע"ם אף שבבר יב"ח מבבה שבבר לא מהני מי"ם וכ"כ
בלב"ם בדיני מריפות עלמות סי' י"ח סני' ל' לדינא ומי"ם עוד בדין י' ו"ל
ובבשו"ת מהר"ם מרחיבוטת החמרומים חי"ד ובשו"ם מים חיים חי"ד סי' מ"ם
ובשו"ת נוד לרי' יהודה סי' ל"ה : (רו) אסור מבפ"ד ס"ק מ"ח מ"ם לענין אם
יש חוקה לו דוב כנגד הא דמריפה לוקה דו' אם מהני יב"ח אם מי"ם ומ' מה
בלב"ק לגיל סי' ל"ה ס"ק כ"ה (בד"ה ופרף) ובמק"מ כלו רים ס"ק ל"ב בדיני
בזה ומ' בם' דברי יוסף סי' ת"י ומ' עוד בבפ"ד אם שבחפק היכם דהוי ס"ם
לאסרלא לו מהני שסיים יב"ח ומ' בם' לאם יוסף על מולין דף ל"ו ובשו"ם מהר"י
מלבר חי"ד סי' ל"ט וסי' ע' וסי' רל"ב וסי' שפ"ב ובם' בית מל חלק ב' חדר
כ"ל ובדר ל"ו ומ' בדע"ח ס"ק מ"ר אל' בבה"ל ל"ש לעבשה מי"ם :

סעיף יט (רח) אין להם בדיקה שבלה"ם ובפ"ד ס"ק מ"ם אל' שם ל"ש
בזה לא"ם דלא הי' שבק חבדון ידיעה כיון דחבם בחל מני ס"ם
לבבר מי"ם ומ' בלם לבינה סרוף לא שם בזה ל"ש גם לדיון לדעת הלאמרים
חשבה דהיכא שלבנהא לא בחרים בזה לאבר ממכיל לבדיקתיה אלאבר
בבלאמרים בגיל סי' י"ח אבל בבה"ל ל"ש לבדיקה לא בבפ"ד ומי"ם :

יבר פרקים ומי"ם :

לאבר

אם יסי' אם הוא בטריפה שהוא שבק פלוגתא דרבותא ורבו האוסרין על
המתירין אם ניחל בבר הוב דישות הבשרים אחרים ולא אם מריפה ולא מהני סיי'
ולדה לא מימא כיון דחיבה יב"ח לחיבבר כדעת מישון המקילין בזה מי"ם ומ"ל
סי' פ"ם בבפ"ד ס"ק ה' שבחלים להחמיר בזה מי"ם אבל בגה"ק לגיל סי' ל"ה
אם וכלו אות ו' ובמק"מ כלו ס"ק ל"ב הבלה לבקל בזה מי"ם (ר) שהוא דאי
מריפה עבלה"ם מ"ם מבבפ"ד ונם לבבפק יחרת מהני יב"ח ובבפ"ד ס"ק מ"ח
שבבים ובה רל"ם ומ"ל דבין בבפק יחרת ובין בבפק חבר אבר מבבפים
מבולדבה יש לחמיר דלא מהני יב"ח דטרישות הבולד שבה יבולה לחיות מי"ם ומ'
ס"ם שבבריש דבירה אבר כיון דעבק משומי' הבבר"ל דלא מהני יב"ח אין לבקל
בזה אבל מיבור ולידה י"ל דמיגיל וכ' בלב"ם בחיבחי דיבים בבוי' י"ח ובבל"ם
הבא לבבחיר בחבחן בבבים מחמת בפק פלוגתא ובוחק על שבבבא"ם הוא יחבר
מבין יב"ח לריך לזה אם אבפק בקלים לבבר אחי' ולא אבר מבולדה לבפמים
מבבר מחמת חולי ולחבבר דבבבחי מבריפה ולין סבב"ח רלי' מי"ם ומ' בגה"ק לגיל
סי' ל"ה ס"ק כ"ה (בד"ה עד כה) ובמק"מ בגה"ק אות ח' ובמק"מ ס"ק ל"ב שבחלה
לדינא דבבל בבפק מריפה מבבן לא מהני יב"ח אלא בדבר המחרים בם"ם ולאיט
מ' אי יש לבקל בם' מריפה כבבר יב"ח והי רלי' אלא מבריפה מי"ם בחרך ומ'
בם' חקרי לב הבבבדי חלק ה' מי"ד סי' כ"ו . (ראא) ודאי מריפה עבלה"ם
מ"ם מבבפ"ך ולולא דיוסה מהני שיהי יב"ח ומ' שפ"ד ס"ק ל"ה אל' בזה חוקא
בבאלין דבבם הדריבה מכר מדיחן אבל בבאבר דבבם הדריבה מבבחן לא מהני
יב"ח מי"ם לחיבם לבבן ס"ק מ"ב לחיד לבקל בזה ומ' בדבריב לגיל (קפ"ה)
שבבאבי מה"ם שבה חיים ובלם לבינה אל' לדינא להחמיר דלא מהני יב"ח בבאלא
דבבם לחבבמה בבבר הב"מ ומ' בבבי חולר ס"ק י"ג מ"ם בבאין זה ומ' בדע"ח
ס"ק מ"ם שבבבק לדינא בדעם בבבר"ם הב"ל דלם הוא שבבר אחבבם בבבן שבבא
בבבר לם דרם ביחו לא שבבן רק בבחיבו מהני יב"ח לא כ"ל יום בין דלא הני רק
שבבר מריפה ולם יחוב שדרם בבשרון לם אחרים מבבחן לין לבקל מ"י יב"ח לא
כ"ל יום אלא בבפ"ם ולם לא אחרים מבבחן אלא שבבבים יש לבקל בבבבר דדבבה
בב"ל אחר בבא הב"ם וכ' שם בבבבבל ארלי שרלה אחרים אחר לחה שבה ומ"ל
מיחו ולולי שבבבבא קלה מבבר בבשון ובבבר לם בבן בבחיבו לא דרם ביחו דבבה
שבבר שבבר ובבבבבו כ"ל יום ולא הי רק בבבן מריבה לבכן לם אחרים מבבבים
דבבה הי ולולי מריבה לכ"ם לא מהני יב"ח ולא כ"ל יום מי"ם : (רב) מריבה
שבה"ם ס"ק י' דבם מריבה שהוא רק מדבבבן לא מדבבי בבבבים אחרים
שלבבו מבבבם נדרה ובחבבה לא מהני יב"ח ולדה בדלא מי"ם ומ' לבב"ם בחיבו
מריבה בבבבה בבבה"ב לחה ל"ג הבה"ה בבבבים שם בבבבבה בין הבבבבים רק
שבבבה"ם הבבבים לבבבים שם דעת הבבבבבים הבר אם לדלא מריבה ובבבבבב
הבבבבא לבבבבר לא מהני יב"ח מי"ם . (רג) אע"פ שנשתהה יב"ח שבבבה"ם
בבבבל"ד הבבבא בי' ר"ד שבבבבבק בבבי מרים שבבא הבבבה שבבבבבה א מריבה
בבריבה בבלבב בבבבא הבבא ולולי מריבה הבבבה בבבבבב

(רמ) אסור להשהותם (רי) י"ב חדש כדי שלא יבא לידי תקלה. (ריא) (והמנהג להחמיר (ריב) אפי' בחול) : ם שם מגמרא אלא יחמוץ וכו'
כא (רג) אסור (ריד) למכור (רטו) דרוסה (רטז) או ספק דרוסה (ריז) לא"י (בה) שמא (ריח) יחזור
(רים) ויסברנו (רכ) לישראל : הגה וזוקא בטריפות שלא ידוע לבע"ל (רכא) טריפות הידוע

פתרון

דאין נוהגין אלא כ' מחולים בקומכיה אי מנהגו יכ"ח שריין נה כו' פ"ב והנה נקטו פיתון פ"ל פ"ק ה' כתב כתו ז"ל פנתו לאיסור דמשום שם לחשש אלמתרים דיתרת מי ע"ם ומ' נספר לנתי שרד אות ל"ג שכתב בזה דהמחיר בספ"מ לא הפסיד פ"ע]

דרכי

סעיף כ (רמ) אסור להשהותם ע' בגיטה אדם שבר אי"ה סוף סי' כ"ז שכ' בפסיקות דאם עבר ושהה בטמה יב"ח שים לקבוס ליכמל מבטל לאיסור במזיד עיי"ם ומ' בדע"ה ס"ק מ"ח מ"ם בזה והעלה לדינא דאם עבר ושהה ספק דרוסה אי שאר ספק טריפה יב"ח והבדר שהיא כבדה אין לאסרו משום מבטל לאיסור אלא שם לקבוס ליכן לדקה לאנדר מלבה וכ"ז חזקה בהשהה סרבה בהמות אי ששות אבל בא"ל אי ל' אין לקבוס כלל עיי"ם (רי) י"ב חודש עם"ך ס"ק מ"ז בזמן מועט מותר להשהות אבל הם רבים בזמן מועט מותר בשום מקום לא חיישין להקלה עיי"ם ומ' בשם לבינה סמי' י"ח אות כ"ז וסניף מ"ש שהיה זה בל"ע כי מ-בדי הפוסקים משיגו הדרתי בטיב אלא יהיו רבים רק אחד וחזן קלר אבל במעלה מ' לבד חיישין להקנה עיי"ם וכ"כ בס' דברי יוסף סי' תי"א עיי"ש (ומ"ל ס"ק קל"א) (ריא) והמנהג להחמיר ע' בספ"ד ס"ק כ"ח שהביא מהבנה"ג בשם הרדב"ז דאם ראשונה דה"פה בדוב מותר להשהותן יב"ח והפרמ"ג המה דהא קיי"ל דגם בדרבנן חיישין לקלה עיי"ם ומ' בשו"ת חתם סופר חו"ד סי' כ"ז ובשו"ת כתב סופר חו"ד סי' כ"ח ובשו"ת בית שלמה ח"ב סי' קי"ז ומ' בדע"ת ס"ק ל' מ"ם בזה ולדינא העלה דאם ראשונה דרוסה בדוב יש לדקל ע"י דבשבוטה דמידי וכו' דפרים וכו' ואח"כ יהיה יב"ח והנם האחרונים אסורים ואם יש הפ"מ בשנים האחרונים יש לדקל להשהות טוב יב"ח גם בלא שבשמיטו וכו' עיי"ם (ריב) אפי' באחד ע' ברמ"א לעיל סנדי' י"ח ע' בפרי חדש ס"ק כ"ב שהעלה דאף דקיי"ל דברמ"א לחתיר דגם בא"ל חיישין לקלה מ"מ זה דוקא בודאי דרוסה אבל בספק דריסה אין לחתיר אלא כשרים רבים אבל בא"ל אין לחתיר בספק דרוסה ומותר להשהותה יב"ח ולא חיישין להקלה עיי"ם וכ"כ בתמחת יעקב כלל ד' ס"ק ו' ועיי"ם בסלת לתמחה וע' בכתה"ג בהגהות ב"י אות כ"ב ואות כ"ה וע' בערך השלחן אות ס"ו שהביא דברים לדינא עיי"ם לאמנם יעיין בהגו' חתם סופר חו"ד סי' כ"ט בהגה ע"ד הפרי חדש והמחמת יעקב הנ"ל והעלה דאדרבא דכל האיסור קל חיישין יותר להקלה וע"כ בספק דרוסה דהוי קל מפי יש לחתם יותר להקלה ואף מ' לאסור לשהותו אפי' זמן מרובה עיי"ם

סעיף כא (רינ) אסור למכור ע' בגיטה מהר"ם שיק חו"ד סי' ס"ז מ"ם בדין זה לא הוי האיסור מכירה לעובדי כוכבים דתריתה לא מדבקנן וע' בם' מקור חיים רים סי' הם"ז ובשו"ת כתב סופר שם וע' בדע"ה ס"ק כ"ג שהעיר בזה מכמה מקומות ועיי"ם עוד בס"ק שחא"ז מה שהביא מהר"ת בהגהותיו על הרי"ף פסחים פרק כ"ם נבי ארבא דשבעא בתשבתא דאסור לעובדי כוכבים דלמא הדר יחזכה לישראל והטעם הוא משום דכל ישראל ערבים אל"ז ומשום שלא יבא הקלה לישראל אחר אסור וכ' דלפי"ז י"ל דלפמ"ם הרא"ש בפרק ג' דבכרות דבשם אינם בכלל ערבות יש לדקל בזה בלרוחם עוד סריפים בחתה שאין לה בעל לאסור ספק טריפה לעובדי כוכבים ועיי"ם עוד במ"ם לענין פרים ולדים ובריס דאדם בערבות אם גם בהם שייך קולא זו עיי"ם ולפמ"ד הוא דבר זר והלולה לפמוך ע"ד בזה לדקל בשום קולא עיי"ז אחי' לפניה בעלמא דאל לדברי יקבה דלדעה הר"ת הנ"ל ראיה דגם בנבר אחבר בו כלאים ודנן שמכנע בהר הס"ם שם וכן בחתון שבאל עליהם י"ל הס"ם ע"ז דף ס"ה ע"ב וכן בהא דקיי"ל לגבן סי' ס"ז דאין מוכרין בילה נבלה וטריפה לעובדי כוכבים וכתי' פ"ד לאמרן קמה שהשליש שלריך להבליט להר שלא יבואו אחרים לידי הקלה היתכן לומר דכל הני לישראל בשיה ובריס שהן מוהרין לעובדי כוכבים ומתלת וכע"כ לומר דהר"ם ס"ל מ' מנחי אלה לא הל"ל דאמרי"ם שהביא בעלמא שם שהעלה בראלות הם"ם הגם בשיה ובריס לישראל בכלל ערבות לא דס"ל מדעת הגאון רעק"א ז"ל בהחיטוי לא"ה סי' רע"ז במ"ז ס"ק ב' דבמלת ולאחרים בבשיה ומתלת בשר מדרוסה לאחר שהיה וכ' ולתכי' שלא בפי אחרים לאסור ליסור לי עיי"ם ומ' בערך השלחן אות ס"ו שהביא על הכתה"ג בזה ולא"ה לבון סי' ס"ג יבואה ב"י אות ל"ז מ"ם לענין אם מותר לאסור לעובד כוכבים ומתלת בשר מדרוסה לאחר שהיה וכ' ולתכי' שלא בפי אחרים לאסור ליסור לי עיי"ם ומ' בערך השלחן אות ס"ו שהביא בזה ל' נ"ב בשו"ת זרע אברהם (לבה"מ ומתן הספרדי ז"ל) חלא"ח סי' י"ל דמ"ם הרא"ם דבשם אינם בכלל ערבות הוא רק במידי דלא שייכא בזה ואין בזה לאיסורא אבל במידי שיש בזה לאיסורא שפיר ערבות הוא וע"כ מעשה אבות ר"ה בן תרדיון

תשובה

(כר) שמא יחזור ויסכרנו פ' בהשובה שבות יעקב מ"ל סיתון ל"ה שכתב בלאות שבר שבות ספק דרוסה מותר לאוכלו לנכרי בתקום שבהנו איסור לגבלנו ולא חייבים שמא יסברנו הנכרי לישראל בתקום אחר שבהנו בו סיבר דחשבת דאוקה דאוקה כי אלו לא חייבים

תשובה

מאמר אלא מיחתה בו עיי"ם ולפ"ז דאם אירעון דבדבר שבדה לאיסורא בכלל ערבות מכ"ם הנה בכלל ערבות אלא הנא מכבר לישראל אחר על ידה וע' בם' מרגה חיבון בקומן מנהה בבשוף הם' מלוה רנ"ב דהוא משום לא הלכיעים עיי"ם לדרכו ויש' חיך שיחי' כיון שבכל הבשקים הראשונים והאחרונים לא מזכר טעם זה רק בהר"ה לבד והר"ה גם לדבריו אין הכרח לומר כן וע"כ תלוה לבריך ע"ז חיישו לפיף בבלמה לתקלן כלל (ריד) למכור דרוסה ע"ל סי' קי"ב פנני י"ל וסי' קל"ד סנדי' ה' בהג"ה ולאחי' אסור דדבקן אסיר לאיסור וכו' ובעיך הבלוק אלה סו"ב מ"ם בזה ומ' בדברי יוסף סי' תי"ב ובבשו"ת כתב סופר חו"ד סי' כ"ח ומ' בדע"ת ס"ק ל"ב שבעיר בזה מכמה מקומות עיי"ם (רטו) דרוסה עי' בהרי"ב לתרבב"ת סי' ח"ל ולענין ספק דרוסה וכו' וכן אסור לבבקיה ולבלחה מרשותו לאין שמא יאוד ישראל והוא לא יוד וכדלמרינן נבי לאור מלרע דלא אמרה הוה אלא לתקלה וכו' עיי"ם ומ' בם' מעבה חזקה הסכרה על הרמב"ם בם' י"ח מהל' אחיה הלכה ב' שעמד על המחקר בזה אם מותר לשלחה ב"ם הבוה והעלה דאף דיש סברא לתקל משום ס"ם מ"מ אין לאור מדברי הרבב"ת כי רב נוכרי עיי"ם (רטז) או ספק דרוסה עי' בשבה חיים ס"ק ל"ד שהעלה דאכי' כשאקים הדריסה יחוש ומיכר מבאון לאסור לאמרה לעובד כוכבים ומחלה שיש לאדם שיתכרנה לישראל והיראל לא יכיר כי אין הכל בקיאים בדוכר ועה דאף אם יכיר מקום אחרים שייח יהלה בכלבא לא בקיאים עיי"ם (ריז) לא"י עי' בדע"ת ס"ק ל"ג שכ' דמ"ם במקום שרוב שוחה לאכילה הם שובדי כוכבים מראה שיש להחיר לאסור לא"י דתליג ברוגא שבוחה יחזר ויסבור לעובד כוכבים ומחלה אמנם לאמנם לעשה לא"ג וכ"ז ברוב קמי עובדי כוכבים ומחלה אבל אם רוב קמי שוחה ישראל הם אף בעיר שרובה עובדי כוכבים ומחלה אסור עיי"ם לאמנם יעיין בהגו"ה שלילה יעב"ץ חלק א' סי' ע"ב (והביאו הפה"ם סוף סי' ל"ז) שכ' דחילה לחלק בזה בין עיר שרובה ישראל לא עובדי כוכבים כיון דהשמרים לא חלקו בזה ע"ש לכן מראה דאף במקום שרובה עובדי כוכבים וגם רוב הקונים עובדי כוכבים אין לדקל. (ריח) יחזור ויסברנו לישראל. עי' בדע"ת ס"ק כ"ח שבאבל בא"ל שקנה בהמות לא ששות מעובד כוכבים ומחלה ולאח"כ נודע לו שהן דרוסה אם מותר להחזיר לאחו עובד כוכבים שמכרן לו והעלה ע"ם בספרו מפפו שלוט בה"מ סי' ר"ל דאף דקי"ל דבזמה"ז לא הגו לבבל המקה בבאלה מריאה זה חזקה בבהמות וגם בשופות ע"כ ספק דבבהמות אסור לחזור ולבבל המקה ולהחזיר אף לאחו העובדי כוכבים ומחלה אם לא שהי' ניכר דעת בשעת מקח שמקפיד מלקטה מחבם לזה מריאה והעובדי כוכבים ומחלה לאמנם בשופות אף בבהמת בלא ניכר דעת אם העובד כוכבים ומחלה רואה לקבלו בחזרה מותר לחזור לו ומיי"ם עוד בס"ק אלה"ז שבאל בעיבדא שהיה לישראל שופות בשהפה שם עובד כוכבים ומחלה לאלון והיה מחליקן בחדר לו ויתחליקן בחדר ב' וכנגם חדים בחדר לו באחם שבאבדו אחם שופות שהו בחדר זה לבדו אם מותר לישראל ליטול חלקו מהבבדות ולתן לעובד כוכבים ומחלה לאחן שבאבדו לחלקו אם הבלה והבלה לדקל בזה עיי"ם · (ריט) ויסברנו לישראל עי' בם' מקר חיים סי' הם"ז ס"ק ב' שהעלה דלגבי הגם הקלה שמא יסכרנה לישראל מהר הקנה הסכרה אלא יקנה שם אדם מהעובד כוכבים ומחלה זה עיי"ם ומ' בדע"ת ס"ק ל"ח שעמד על המחקר אם גם בדין דרוסה מהר הסכרה וכ' דיש להחיר כי יש לחם שמא יוליכה העובדי כוכבים ומחלה לעיר אחרה ויסכרנה לישראל אך כ' דע"מ אם יחיה ארוב עובדי כוכבים ומחלה שבאאבו מקום אין מוליכין לאקום אחר אין לחחיר בזה עיי"ם · (רכ) לישראל עי' בכתה"ג בהגהות ב"י אות ל' מ"ם לענין אם מותר לאסור לעובד כוכבים ומחלה בשר מדרוסה לאחר שהיה וכ' ולתכי' אלא בפי אחרים לאסור ליסור לי עיי"ם ומ' בערך השלחן אות ס"ו שהביא בזה ל' נ"ב בשו"ת זרע אברהם (לבה"מ ומתן הספרדי ז"ל) חלא"ח סי' י"ל דמ"ם הרא"ם דבשם אינם בכלל ערבות הוא רק במידי דלא שייכא בזה ואין בזה לאיסורא אבל במידי שיש בזה לאיסורא שפיר ערבות הוא וע"כ מעשה אבות ר"ה בן תרדיון

יורה דעה סעיף נז כא הלכות טריפות

(מ) סימן (רכב) ומיכר לכל (רכב) מותר (שערים כ"ל) וכן (רכד) אמי' ספק טריפות ויש מכשירין הטריפות סמוא (ת"ם פ' קפ"ח) אפ"ג דקי"ל לאסור (רכה) מ"ש (כז) (רכו) מותר (לה) למכרו לא"י ולא

פתחי תשובה

[יהכיה לחייב מלקות ס"ם פ"ו ומקי' קל"ד סעיף י"ח] ע"ש (מ) סימן ומיכר ע' בשלמלת יעב"ן ח"ח סימן פ"ב שכתב דאין לחוש דקיל הוא פסי אכל אם יש שוקן בהכבירה לא אף באין שוקן רק בהכוכמת הכבר אסור לשוכרה לשובר סכבים ומלוח הדשיק שיתכבה ישראל לאחר שיתרפא ויתקבר הה חמיר עפי מי"ש ומי' בם' דברי יוסף פ' שם"ד שהגיע על הלב"ש בזה והעלה דאסור לשוכרה לשובר סכבים ומלוח לכתחלה בכל נוחי אף כאין שוקן בהכבירה מי"ש ומי' כלם לביה לעל ג"ל פ"ק י"ח וכפרם הם' שם סעיף ג' סעיף י"ג וי"ל שהחמיר ג"כ בזה וכ' דאף כאין שוקן בהכבירה והכוכמת טולה קיים אין למכרה לשובר סכבים ומלוח אח"כ כהכבר הנף לגמרי ומתוך מהשוך בתוכן הליכה לחיים שמא יתרפא לא מותר לשוכרה כיון שישראל יתכרה וכ' דה דוקא בשוף אבר אבל אם הוא מקבה יש להחמיר אף בטריפות הרבר דשמא המיל בילים ומסכר לשובר סכבים ומלוח הבילים לישראל עי"ש ובנבו"ם שאל ומביב תמימה אלק ל' סוף ס' ס"ה (ושאר מגומנים שם ומחוכר הבנה) ובנוף הדין שהביאו הדברי יוסף והלם לביה על הלב"ש הע"ל מי' בדע"ה לעיל פ' ל"ב ס"ק ז' שהעלה בדחיות לדעת כדעת הלב"ש לשקל בזה ויותר מזה פסק שם דכל שאין לו שוקן הר כמתם והמוב בלעומה מותר למכרו לשובר סכבים ומלוח וכן בכ"מ שיהיה מותר בשם"מ בחור ומרפא שלמי"ש יש להחיר לשסר הנוף לשובר סכבים ומלוח אף קודם שמרפא מי"ש: (רכב) תיכר לכל מי' בש"ח שאל ומביב תמימה ח"ח פ' פ"ה שדעתו דכל שסמא מיכר הבכר והטריפות מותר למכרו לשובר סכבים ומלוח ולא חיישינן שמא תתרפא ולא יהי' מיכר דשלון כיון שאין מריפה מסתמא לא תתרפא ומי"ש בסוף הבי' ומי' בע"ה לעיל פ' ס"ק ל' שהגיע עליו והעלה דגם בכיכר מהה יש לחוש שיתרפא ולא יהי' מיכר ואסור לשובר סכבים ומלוח אח"כ הוא בלוקח דליכא הבנ שיתרפא מאלו אלא מי"ש מעבה אים בזה אין להחמיר מי"ש ומי' בחקי"מ ס"ק ל"ד שכ' דכל דאסבר להתרפא אמ"ש הגם לאחר הרשאה יחיר אלקה אח"ה חיישינ מיקטו ישראל ולא יהים על לבו להבניה שיש שם אלקה מי"ש והנה ראיתי בספרים של הגאון מ' ליב בטרלין ז"ל אחי הגאון בעל שני אלעזרים בח"י פ' ל"ב שכ' שבדא לפני בטרגולת הי' שלא יכלה לעכב בחתם מרגלי' ותרלה קלת מכה בחקים שהחבר עלם אחרון לעלם האחלני וכ' שיעון לשחוט לשובר סכבים ומלוח כי קדוב לחלי שהחרוף מחמת רשחת שבחה"ג ומשום שמא יתכרה לישראל אין לחוש כי סקנה ראה אם אחרון ולא דחי לשסק דדוסה עכ"ל אבל לע"ד המקו"מ הע"ל בחלי אין לאסור לשוכרה לשובר סכבים ומלוח דהא יש הבנ שמא תתרפא הסמה הישראל לא ישים אל לבו לראות בחקים בה"ג אלא ג"ל וע"ש (רכב) מותר. כ' בלם לביה סרף מ' דנתקבה שם לחוש שיחסר החמלה לא בבילים הראשונים קחמ אסור לחסר אחר אם כ"ש בס"ק ל"ט שכ' שאבדיו דבריו ובים הבחקים שהחרים מחגב שובר סכבים ומלוח אח"כ ישראל שוחר בשמת חלבה וכן מחרים מחמלה אל שובר סכבים ומלוח יש לשקל בזה בבחמה חלבה מי"ש ודלה דל"ל הבחנב שם לאסר אין שם דבר אמת בעדרי אין אוכלין אחב אח"כ ישראל שוחר בשמת החליבה כמ"ש הרמ"ם לבן פ' קמ"ו אבל מדין ל"ש לחגיל כיון דשוחר בדמ"ל שם לאסר ישראל קבן לא קבוה אחר בשמ"ג אחליבה אבל אדין יש לחוש אמת שחוחר שם ישראל קבן לא קבוה אלא יחוי לבבון אם יש חבון אחרים בחבחבה ויאסר הלב לישראל ע"כ אין לשקל בזה לאסלי': (רכד) אפי' אמ' בטריפות מי' בבינה אים בחבר הקבות סוף פ' ל"ד ומי' בש"ח ביה אלמה ח"ב פ' ל"ה ק"ל בחמלה הבנ' שהבנ' על הבינה אים בזה מי"ש: (רכה) מ"ש מותר לחבריו. שבלה"ם ופמ"ם מ"ם מהרמ"ן דמוד שהחבר בו פסק דוחסה ומכבישה ומיהי מי' בש"ם מרשל"ל דברי הים מ"ם ביו"ד פ' כ"ד

באר היטב

(לה) למכרו מסקנת הש"ך דאין לשקל בזה אלא בדוחסה הוחל דבלמ"ל סכי יש סרינה לדעים לאחיר חדא דים לה סיחר בבדיקה מרינה ושל דדעת רש"י דכל סיבת דאין מיכר מקום הדריסה מבחון כבר לגמרי אבל בטריפות אחר בטלתת דרבוחתא סיבת דאין בלדין בלמ"ל סכי לאחיר אין לאחיר לאמרים לשובר סכבים וכן מלאה דעת הרב בש"ח הוחר אחרוחים אלא מחמו דין זה אלא סכת נגי דחוסה הוקא (מחב הרבב"ן)

דרכי

בבר גף הנוף סמך לגוף בחוקן בסיה מריסה אם אין שוקן בהכבירה והבוכמת קיים מותר למכרה לשובר סכבים ומלוח אף בחוחה דאף שיתקבר אח"כ ולא יהי' מיכר ויתכרה לישראל אין לחוש דקיל הוא פסי אבל אם יש שוקן בהכבירה לא אף באין שוקן רק שהבוכמת הבר לשוכרה לשובר סכבים ומלוח הדשיק שיתכבה ישראל לאחר שיתרפא ויתקבר הה חמיר עפי מי"ש ומי' בם' דברי יוסף פ' שם"ד שהגיע על הלב"ש בזה והעלה דאסור לשוכרה לשובר סכבים ומלוח לכתחלה בכל נוחי אף כאין שוקן בהכבירה מי"ש ומי' כלם לביה לעל ג"ל פ"ק י"ח וכפרם הם' שם סעיף ג' סעיף י"ג וי"ל שהחמיר ג"כ בזה וכ' דאף כאין שוקן בהכבירה והבוכמת טולה קיים אין למכרה לשובר סכבים ומלוח אח"כ כהכבר הנף לגמרי ומתוך מהשוך בתוכן הליכה לחיים שמא יתרפא לא מותר לשוכרה כיון שישראל יתכרה וכ' דה דוקא בשוף אבר אבל אם הוא מקבה יש להחמיר אף בטריפות הרבר דשמא המיל בילים ומסכר לשובר סכבים ומלוח הבילים לישראל עי"ש ובנבו"ם שאל ומביב תמימה אלק ל' סוף ס' ס"ה (ושאר מגומנים שם ומחוכר הבנה) ובנוף הדין שהביאו הדברי יוסף והלם לביה על הלב"ש הע"ל מי' בדע"ה לעיל פ' ל"ב ס"ק ז' שהעלה בדחיות לדעת כדעת הלב"ש לשקל בזה ויותר מזה פסק שם דכל שאין לו שוקן הר כמתם והמוב בלעומה מותר למכרו לשובר סכבים ומלוח וכן בכ"מ שיהיה מותר בשם"מ בחור ומרפא שלמי"ש יש להחיר לשסר הנוף לשובר סכבים ומלוח אף קודם שמרפא מי"ש: (רכב) תיכר לכל מי' בש"ח שאל ומביב תמימה ח"ח פ' פ"ה שדעתו דכל שסמא מיכר הבכר והטריפות מותר למכרו לשובר סכבים ומלוח ולא חיישינן שמא תתרפא ולא יהי' מיכר דשלון כיון שאין מריפה מסתמא לא תתרפא ומי"ש בסוף הבי' ומי' בע"ה לעיל פ' ס"ק ל' שהגיע עליו והעלה דגם בכיכר מהה יש לחוש שיתרפא ולא יהי' מיכר ואסור לשובר סכבים ומלוח אח"כ הוא בלוקח דליכא הבנ שיתרפא מאלו אלא מי"ש מעבה אים בזה אין להחמיר מי"ש ומי' בחקי"מ ס"ק ל"ד שכ' דכל דאסבר להתרפא אמ"ש הגם לאחר הרשאה יחיר אלקה אח"ה חיישינ מיקטו ישראל ולא יהים על לבו להבניה שיש שם אלקה מי"ש והנה ראיתי בספרים של הגאון מ' ליב בטרלין ז"ל אחי הגאון בעל שני אלעזרים בח"י פ' ל"ב שכ' שבדא לפני בטרגולת הי' שלא יכלה לעכב בחתם מרגלי' ותרלה קלת מכה בחקים שהחבר עלם אחרון לעלם האחלני וכ' שיעון לשחוט לשובר סכבים ומלוח כי קדוב לחלי שהחרוף מחמת רשחת שבחה"ג ומשום שמא יתכרה לישראל אין לחוש כי סקנה ראה אם אחרון ולא דחי לשסק דדוסה עכ"ל אבל לע"ד המקו"מ הע"ל בחלי אין לאסור לשוכרה לשובר סכבים ומלוח דהא יש הבנ שמא תתרפא הסמה הישראל לא ישים אל לבו לראות בחקים בה"ג אלא ג"ל וע"ש (רכב) מותר. כ' בלם לביה סרף מ' דנתקבה שם לחוש שיחסר החמלה לא בבילים הראשונים קחמ אסור לחסר אחר אם כ"ש בס"ק ל"ט שכ' שאבדיו דבריו ובים הבחקים שהחרים מחגב שובר סכבים ומלוח אח"כ ישראל שוחר בשמת חלבה וכן מחרים מחמלה אל שובר סכבים ומלוח יש לשקל בזה בבחמה חלבה מי"ש ודלה דל"ל הבחנב שם לאסר אין שם דבר אמת בעדרי אין אוכלין אחב אח"כ ישראל שוחר בשמת החליבה כמ"ש הרמ"ם לבן פ' קמ"ו אבל מדין ל"ש לחגיל כיון דשוחר בדמ"ל שם לאסר ישראל קבן לא קבוה אחר בשמ"ג אחליבה אבל אדין יש לחוש אמת שחוחר שם ישראל קבן לא קבוה אלא יחוי לבבון אם יש חבון אחרים בחבחבה ויאסר הלב לישראל ע"כ אין לשקל בזה לאסלי': (רכד) אפי' אמ' בטריפות מי' בבינה אים בחבר הקבות סוף פ' ל"ד ומי' בש"ח ביה אלמה ח"ב פ' ל"ה ק"ל בחמלה הבנ' שהבנ' על הבינה אים בזה מי"ש: (רכה) מ"ש מותר לחבריו. שבלה"ם ופמ"ם מ"ם מהרמ"ן דמוד שהחבר בו פסק דוחסה ומכבישה ומיהי מי' בש"ם מרשל"ל דברי הים מ"ם ביו"ד פ' כ"ד

יאכלם

(רכז) ולא חיישין שמא יחזור ויסברא לישראל טולא ויש מכשירין* :

נח דין בהמה שנולה. וכו' י"ב סעיפים :

א (א) נפולה (ב) אסורה כיצד (ג) בהמה שנפלה אם היתה עומדת על רגליה בשנפלה (ד) אם (ה) יש (ו) (א) מכריסה עד המקום שנפלה שם (ז) עשרה טפחים חוששין

באר היטב

בתשו' מה"ר וחכמת נכ"ג ח"ל יש חקנה כמדר שמתברר לדוסה לעשות אותו ולהקבות שמתברר והכרים שעברו עליהם יב"ח מוחרים אע"פ שלמעלה מחנאר ברבים הכדרסים ולזמן מרוחה אסור להשחיטם לכ"ע כתם כי דריסה נופל בלא תחרוחה אבל היכא דהדרסה נתברבה בתחרות אפילו ברבים הכדרסים ולזמן מרוחה מחר להשחיטם עכ"ל)

נח (ו) מכריסה כתב הפ"ז דלקי אם הבור ליט רק ו' טפחים מ"מ איכא למיחש כיון שמכריסה עד לארץ רוי ד' טפחים (אבל אם הבור מוחה על ארבע ומחצלל לבור ארץ שיטה בבור י"ט (פוסקים) וה"ה כשמוליכין על הגגה אל יחזיק מן הגגה בכל מה"ט). והקשה מהרש"ל למה כתב הבור בתו"מ פ' ח"י לענין מיקון שפסור המחיק אל"כ יש י' טפחים בבור אל ארבע ותיכן דבריהם י' שם רגליה

תשובה

ומ"ש בשם הרדב"ז בתשובה כ"י הכם מ"ל בבר זכיר לאוכו והוא בתשובות החדשות סוף סימן שפ"ג ושם הביאם דדוקא בעדר שמתבבר בו טפק דרוסה מהני הא תקבה ולא בדלקי דרוסה דאסור לשחטה הא לא כתב שם אלא אחר לדעת מתחיבים אבל לפיקר סדין דשמו דעדר שמתבבר בו טפק דרוסה מחר ע"י שבבשיטו וכמו שיכתוב בשמו לקמן סימן קי"ט ס"ק ס"ד ע"ש

נח (א) מכריסה עבה"ע מ"ש מכריסה עד ארבע ד"ש ומ' בספר המשק אליעזר אבר בסוף שו"ת הביב כ"ל מ"ש בזה

דרכי

ימכרים לישראל אחר ימחר לו ג"כ שיחזר לבדוק אותם לאח"ם אמנם יתן כי מבואר בש"ך וסע"ר ס"ק ה' דרק אם יוכל בנקל בלי טורח אולר לבדוק אותו אז צריכין לבדוק אבל לטרחא אל"ל ע"כ נראה דאף שמתנן לו למכרם לאחה שיודע שהוא ימכרם לישראל אחר ולא יודיע לישראל הב' שיבדוק אותם אע"ל למעט מלמכרם דאם בעזר עליו שלא ימכרם אין לך טורח גדול מזה ולטרחא אל"ל כמזכר עכת"ד (רכז) ולא חיישינן וכו' וחזקה היכא דאיכא רוב מכשירין אלא דמהנו להתמיר מחזורת בעלמא כדעת המחמירים לו שם לדיים אחרים להקל אבל בלא"ה אין לעשות פ"ם לכתחלה בדיים ש"ך וכע"ד ס"ק כ"א עיי"ש וע' מזה במק"מ ס"ק כ"ג בארוך וע' בס' דברי יוסף סי' הי"ב ובשו"ת מהר"ש שיק חיו"ד סי' ס"ז

סעיף א (א) נפולה אסורה כ' במק"מ ס"ק מ' שלא"ע במשברת שנפלה לו סי אולר ג"כ כנפולה ונם לו היתר אולר לו האם מועיל מזה לזה עיי"ש ועי' בערוגות הבשם אות מ' שעמד ג"כ בחקירות אלו וכ' דהא ודאי דאם אולר אלך ד"ל היתר יפה בודאי כבר דרש• חזיק שלא בגרסקו אבריו ואם לא הלך ד"ל בודאי אסור אף בבהמה הלכה אלכה אילך כה דאבדי אולר הם תלויים ביותר ועלולים להתרסק אך בזה דאם אולר הלך ד"ל אם מהני גם לאחו הוא בא"ע עיי"ש בארוך ועי' בדע"ת ס"ק י"ז מ"ש בזה וכ' דמה שחקר המק"מ לו היתר האם מהני לאולר הנה לפמ"ש הרב"ם דכל שלא עמד הטנל מלידתו והלך אין ג"מ בזה דהא כל שלא עמד והלך בלא"ה טריפה אמנם בלא"ה נראה דאם נפלה בהמה משברת אין הבדל נפילה לגבי אולר ולענין אם היתר אולר מהני לבאם כ' דאין שום לד ספק לומר דהיתר אולר מועיל לאם כיון דהשבור הם לו חות בפ"ע ואמנו אם נפלו ב' בהמות יחיל היתר של מ' לחבירו עיי"ש (ב) אסורה עי' בפרי חדש להלן סי' ק"ט ס"ק י"ט ש"ב דבהמה שנפלה אף שהוא מ' מ"ח טריפות ואסורה מה"ת מהלא"מ מ"מ הוי רק מספק דהא לא בדקינן לה בהר שבהה מעל"מ לא שמהה טריפות עיי"ש ועי' בחמיך ברכה אות ג' מ"ש בזה וכ' ג"כ דהא רק ספק טריפה אלא דאינו ספק הקול כיון דבהיה עפי לאיסורא עיי"ש ועי' בלב אבי' על חלין דף מ"ב ע"א מ"ש בזה ועי' בש"ת דבר שמואל סי' ע' אל ושאלה שבדקינו ולא שנתרסק אסור ולא מה"ת אבל קודם הבדיקה אינו אסור רק מספק וכ' דמ"מ אף דקודם הבדיקה אלא הוי רק ספק טריפה מ"מ אין להקל ע"י בחמירות היכא שנתברבה בהמה ז' בחתיות עיי"ש והביאו הבב"י פ"ק מ' ובשע"ד לקמן סי' ק"י סוף דיני ס"ם ועי' בח"ז כלל ס"ק מ' מ"ש בענין זה ומסה לכל לד ולדינא פיים שלא הבדיל אולר ומעכו"ת רמ"ז (מהגאון ר' מנחם זמחתא ז"ל) סי' ל"ב שבשלה בראשות הטריפה ולא הוא ואין לגרפה לספק אחר לפ"ם כגון אם נפלה ולא מדע נוכחו של מקום אין לחבטו לפ"ם ואין להקל עיי"ש בארוך וכזולא בזה כ' ג"כ בשושנת יעקב לעיל סי' ל"ב עיי"ש ועי' בפ"ת בעדרת לבי (מהגאון מהר"ל מהלברשטאדט"ם ז"ל) דף כ"א רש ע"ל אות י"ח שכתב דלמרף יש לגרף לומר דשאלה אלא לא הוי רק ספק טריפה עיי"ש לדחה ובעכו"ת כתב סימן חו"ד סי' ל"ח ובשו"ת בית יצחק חו"ד סי' ס"ל אות מ' ואות ב' ובגב"ק ס"ק מ' ובהמתמת הקדש בהסמוכות הגה"ק אות מ' ועי' בש"ת בית אלמה חו"ד סי' מ"ו שהשאלה נרעת דשאלה מ"מ שהחמה הוך מעל"מ בלא בדיקה הוא ודאי טריפה וכבית ראשון לזה עיי"ש ועי' בדע"ת ס"ק מ' מ"ש בדברי המחמירים ר"ל ולדינא השאלה כדעת המחבר כל"ל דלקי אלא הוי רק ספק טריפה

[ר"ין ספק דחוסה לו ודלא דחוסה שנשברה בשיטר עי' בסי' קי"ט א' הגהה ד' מ"ב ב מסכת פסחים וס' ושרטיה ר"ג בב"ר ד"ג

תשובה

מ"מ היי כספק קרוב לדמי והיכא דאיכא ספק אם נפלה מגובה י"מ יש לאסור אבל אם לא נודע לבעלים עד אחר שבהמה מעל"ע יש להקל (ועי"ל ס"ק כ"ז) · (ג) בהמה שנפלה עי' בש"ח כתב סופר שם רש סי' ו' מ"ם בדין בהמה שנפלה ע"ג הבריס רבים אם יש בזה דין נפולה והגיה בל"ע•עיי"ש ועי' בדע"ה ס"ק ה' שכ' דיש להיות בזה אך כ' דזה חזקה בדבר רך ממש אבל אם נפלה על עפר התות ואבן הבריס המונח במקומו אין להקל דנכנס ונעשה קבה כדאיתא בחולין דף ל"ב ע"א עיי"ש (וע"ל ס"ק כ"ה מ"ש מהפר"ח) אמנם יעיין בערוגות הבשם באמצע אות מ' שכ' הראה דאין חילוק בנפולה בין נפלה על דבר קבה או רך דאף אם נפלה על דבר רך כמו הבן ועפר וחול הדק חיישין לה החזקה בשוף שמחבב הוא דמלרכין לקמן סעי' ב' שמחבב ע"ד קבה•אבל בנפולה לא אחרי לחלק בכך עיי"ש ועי' בס' ירשת שלמה רים ס' זה מה שכ' בזה וכ' דהא ודאי בפיעות דאפי' מפל לבור מלא פסולין של אמר דליכא חבש אפ"ה אם הוא עמיק י"ש הבהמה מריפה דהא ההבל נ"כ ממית ומרסק חך זה נ"מ אם עמדה לאחר מעל"ע אם צריך בדיקה בנכלה לאחר הבור מלא הכוונין ועיי"ש בס"ם בזה לדינא ועי' עוד בדע"ת שם מ"ם בשבוה בבור שהיה רחבה במקום נבוה ומבוצע הנמשך י"ם ובברור מחמת שור אחר שרדף אחריו שהחבך רגליו למטה מהארטבה ומפל שם לארץ בלי הפיפוע ויפן שהי' הטפר רך מרוב עמו עפר הריבה שהיתה הבור עד למטה עם הבור המונח ע"ג הטפר ולח"ז עמד הבור מלגיו ושחטוהו תוך מעל"ע וכ' דבזה יש להקל בפפיעות אפי' בלא הפ"מ כיון שלא נפלה להדיא מגבוה י"ם לארץ רק מגרדה עם הטפר רך בהתהוה בכה"ג בודאי אין לאסר עיי"ש ומראה דבזה גם לדעה עדוגות הבשם ובירושה בלמה הל"ל יש להקל ועי' עוד בדע"ת בס"ק ב' שכ' דזה פשוט הוא דבנכלה מפחות מי"ם אף שנפלה ע"ג אבנים וסלעים כשר עיי"ש (ד) אם יש מבריסה עפ"ז הש"ך מ"ם בשם הכלבו והלא"ה בשמעתא דנפלה בפחות מי"ם כשרה משום דהוי מעל"ע ועי' בדע"ת ס"ק ב' מ"ם בזה והבלא"ה נראה דאם הבהמה שלה בהכמה אולה ונפלה גם בפחות מי"ם יש לאסור דהא מבואר ביומא דף ס"ו ע"ב דבחולה לא שיך דין זה דמ מעל"ע וכן בכ"מ דנפלה דמשבב הבהמה לפסיכנה (שהבאר דינה לעיל סי' י"ז) דהוי בכלל חולה יש לה דין נפולה גם בכיתה מ"מ אך כ' דמ"מ נראה דעכ"ם בעוק שלא יהי' פחות מד' טפחים כתו בדין הפילוטו אחרים עיי"ש · (ה) יש מבריסה עבה"ע ובפ"ם מ"ם מכריסה עד ארבע ד' טפחים ועי' בתבות הנ"ג מהר"ם הכהן נ"י שחילק שמפם בגיון הוי"ל שכ' דבודאי לא סי שיעור מ' לכל הבהמות דיש נחלים וקטנים עיי"ש ובפ"ע ס"ק ב' דרק בבהמה אין מכרסה דהוריה עד ארבע פחות מד' טפחים אבל לפעמים יש שהרגלים הן קצרות ואינם ד' וכיון דע"ם הביב יש שהן יותר מד' ע"כ יש להחמיר שלא להכשיר אף בבור שאינו עמוק רק ה' עיי"ש ובשו"ת מחנה חיים קמא סי' מ"ל בחלק החמו' מ"ם בדברי הט"ם בזה בארוכות ועי' בס' אבל מברהם בחלין בחחמי טוסקים ס' ל"ב :

ובתב בשם לבינה אות מ' וסרף ב' הסיכה הרי י"ם רק ע"י לרוף נהבה הגלי של בהמה כל"ל הי רק ספק מריפה והא"מ לענין לסקל לבירוף שאר ספיקות אבל ודאי ולאן לסקל בנבול זה בהתרוכות עיי"ש ועי' בדע"ת ס"ק ו' שכ' דאין לסקל כלל לגרפו לפ"ם עיי"ש : (ו) ו' טפחים חישור ו' טפחים ע"ם הכחוה שבאמה"ר הכה זה מדע הישור מפח הוא ד' מלבנות לבחלין

(ז) חששון שמא נתרסקו איבריה ואם היתה שוכבת (ח) ונתגלגלה ונפלה צריך שהיה גובה המקום עשרה טפחים והא (מ) דבעינן גובה י' טפחים דוקא (י) בנפלה מעצמה י"א (יא) הפילוה (יב) אחרים (יג) ודעה שרוצים (יד) להפילה (טו) י"אבל אם הפילוה אחרים שלא מדעתה או אפילו ידעה בכך אלא (טז) שהפילוה בבית אחת

אפי'

ג פרשבל ודכי לישנם מלקמהמה ולאגמרי סם ר' משמעון הסגול פוחלת וכי' ודכ' ומן מר רב שמעל וכו' מולין דכלל ח מרלים וסרין לסמ' ודכ' סולת וכרים שמגמרים וכו' דכ"ל

סאר חומב

לין סמיתה מגיס כ"ב ולפי סם מה תמכיל ליה כלומם לגמרן תגלמרן חכו הסמם שסמר בגמיתה סהור בפחות מי' אבל לגמרן קרישה לין חילוק כזה עכ"ל

דרכי תשובה

(וע' ס"ם לעיל סי' ל' סמי' כ') וע' בדברים ס' נ"ב (פ"ק ל"ד) וסי' ל' (פ"ק כ"ח) וסי' י"ח (פ"ק כ"ז) שהבאתי מדברי האחרונים ז"ל בענין שיעור אצבע וכ' הלבוש"ם החיים בסי' קפ"ח השיעור אצבע אחרל הוא כשיעור אמ"מ ומלינה השיעור שפה עברה לעמימעמע"ר וכ' מילימטע"ר ושיעור י"ם פסיק מ' אמ"מ הוא כשיעור מעט"ר מ' עם מ"כ מילימטע"ר הישור* שמה פסיקים שהיא מ"ז אמ"מ הוא כשיעור מ"ב לעמימעמע"ר עם מילימטע"ר מ' אבן לפי המטמר בדברינו שם בסי' קכ"ח ומשמע השיעור אצבע הוא רק ג' רבע אמ"מ ומלינה השיעור שפה הוא ג' אמ"מ שהוא כשיעור ע"ם מילימטע"ר ושיעור י"ם הוא אלפים אמ"מ שהוא כשיעור הצעה ובבנים לעמימעמע"ר פחות מילימטע"ר מ' והמה פסיקים הוא י"ח אמ"מ שהוא כשיעור מ"ז לעמימעמע"ר וז' מילימטע"ר כלומר ירחה הרחבה והכאתי שם כמה דשות בזה והנה לפי אל"ר שם מהמ' דעת פורה שהוא מדד ומלה ביה השיעור אצבע הוא ב' לעמימעמע"ר מ"מ הוה בל"ד כיון דין שפלה מ"ם הוא מדיעת דעמ' והח"ם כ' שהוא מדד והוא רק ג' רבע אמ"מ כל"ל לכן לפמנ"ד דמי שאין דעתו יפה לחשוב כל התכוטות ולהבריע לפה דעה הוא מיקר לדעת יש לו להחמיר בספק איסור דאוריתא ובשר בספק* בן שלמה אמ"מ הל"ל: (ז) חששון מ' ש"ך לעיל מ"ב סי"ק ל"ב דחוקה כמשמה מעובה י"ם אבל כשהוא פחות מ"ם לא הדשון לדשון לבדרים וע' בע"ז כלן פ"ק מ' דמעמע נ"ב כבי דאסי' לא עמדה כל שהוא בפחות מי' לא הדשון אבל בחב"ם סי' ל"ב פ"ק ז' הלבוש ומסק דאם לוה לוכה בעוד הדשון אסי' בפחות מ"ם לדשון אבדים מ"ם וכ"כ בד"ק סוף סי' ל"ב לדעת דבעולדת תלו' מדיפה בעפלה אסי' בפחות מ"ם מ"ם אבל בשו"ת נור מרי' יחודה חלק י"ד סי' ק"ל ובשו"ת מהיבת נפש חו"ל סי' י"ח הביאו בזה על החב"ם וכ' דבפחות מ"ם לא הדשון לדשון אבדים אסי' לא הלכה מ"ם וע' מזה בחק"מ פ"ק נ' ובבה"ק סוף סי' ל"ב בחדק וע' מה שהאריך בזה בש"ב קמא חו"ד סי'. כ"ב והעלה דעכ"ם הסמך על דברי המקלין בזה להחיר בהכ"מ לין להפיס עלו כ"ב מ"ם וע' מזה בשו"ת הרי בשמים סי' קי"ג (בד"ה ובזה בדברי הת"מ) ובשו"ת מחבה חיים קמא סי' מ' ומ"ל בחריסה (וע' מזה שבאתי בזה לעיל סי' ל"ב פ"ק ס"ל) (ח) ונתגלגלה כ' בד"ק פ"ק מ' ולפי החלוקה במדרון המלקום י' מחוך ד' אמבר דהוי כעפלה מגבוה י"ם מ"ם וע' בדברינו בחמשמת הקדם בהסמות הד"ק רים סי' זה ובמק"מ שם שכ' דכמרחפת מהיפוש הכר גלה ברלטה שלא בדרך הלוך בדגל ומתגלגלה עד לאמרן וכ"ם אם מחסך ומחדרת דהוי בכלל עפלה מ"ם וע' בחע"ת פ"ק ד' וה' מ"ם בענין זה בבחמה שמתגלגלה על הארץ מהיפוש נבה י"ם עד למטה אם יש בה דין עפלה והביא דברי הד"ק בל"ל ועפלה דע"ם הד"ק ולפי מחלוקם י"ם מחוך ד"ם מקרי עפלה דין עפלה כדין בל"ל ותמבבת גרמה דאין לדעת דין עפלה לשבת דהחם מעיד דלבמה תבמה כ"ב אם מתגלגלת בגובה ע"ג הארץ בהיפוש כמו בעפלה אך כ' דאם יש שם מבנים ומלמים בלמים יש לאסר בזה וכן אם סי' נבה סרבה לעבר ב' אל ג' קישות ג"כ יש להחמיר אבל אם הפיפוש הוא בחיפוש ואין שם שיחי מלמים בלמים ואינו עבה סרבה אלא בעבר י"ם ויחבר קלת יש להקל בהכ"מ ומכ"ם אם מלקה בדגלי על הקרקע שבל סבר ובהיהה עוחדת בדגלי ריחה כך מד למטה הסם עפלה אל הארץ שיש להקל אחי' בלא הכ"מ דבעינן גובה י"ם

ל' בם' הפלתה לעבה דף יח"ד ע"ל שכ' דאף דקיי"ל דבפחות מ"ם לא חיישיק לריסק אברים מ"מ בדיקה בחי לכל ח"י מרישות מ"ם וע' בש"ת בית חד (מהגלון מ' חד שעבלם מחיסק ז"ל) חלק מ' סי' י"ל בחמלה הבני' שהרבה להביב ע"ד הבפלתה לעבה בזה וכ' מדברי מרסמן אחרת ואין לחם לדברי כלל כיון שלא הזכיר מזה כלום בדברי הפסקים המפרסמים אבר מיעיבן אבו שיהין לא בהרחבים ולא בהאחרונים ומ"ם בחחלת ההבו' שכ' הע"ם שיבין לחם לבחק הבוקא ואמתא אף בנפלה בפחות מ"ם מבוה ואמ' שבוקה ואמתא אף ע"י עפלה כו מ"ם: (י) בנפלה מעצמה ע' מק"מ פ"ק נ' שכ' אי' שחקלה ש"ל בסחה מ"ם וע' בחפלתה לעבה שם בחבה"ם כ"ל

(וע' ס"ם לעיל סי' ל' סמי' כ') וע' בדברים ס' נ"ב (פ"ק ל"ד) וסי' ל' (פ"ק כ"ח) וסי' י"ח (פ"ק כ"ז) שהבאתי מדברי האחרונים ז"ל בענין שיעור אצבע וכ' הלבוש"ם החיים בסי' קפ"ח השיעור אצבע אחרל הוא כשיעור אמ"מ ומלינה השיעור שפה עברה לעמימעמע"ר וכ' מילימטע"ר ושיעור י"ם פסיק מ' אמ"מ הוא כשיעור מעט"ר מ' עם מ"כ מילימטע"ר הישור* שמה פסיקים שהיא מ"ז אמ"מ הוא כשיעור מ"ב לעמימעמע"ר עם מילימטע"ר מ' אבן לפי המטמר בדברינו שם בסי' קכ"ח ומשמע השיעור אצבע הוא רק ג' רבע אמ"מ ומלינה השיעור שפה הוא ג' אמ"מ שהוא כשיעור ע"ם מילימטע"ר ושיעור י"ם הוא אלפים אמ"מ שהוא כשיעור הצעה ובבנים לעמימעמע"ר פחות מילימטע"ר מ' והמה פסיקים הוא י"ח אמ"מ שהוא כשיעור מ"ז לעמימעמע"ר וז' מילימטע"ר כלומר ירחה הרחבה והכאתי שם כמה דשות בזה והנה לפי אל"ר שם מהמ' דעת פורה שהוא מדד ומלה ביה השיעור אצבע הוא ב' לעמימעמע"ר מ"מ הוה בל"ד כיון דין שפלה מ"ם הוא מדיעת דעמ' והח"ם כ' שהוא מדד והוא רק ג' רבע אמ"מ כל"ל לכן לפמנ"ד דמי שאין דעתו יפה לחשוב כל התכוטות ולהבריע לפה דעה הוא מיקר לדעת יש לו להחמיר בספק איסור דאוריתא ובשר בספק* בן שלמה אמ"מ הל"ל: (ז) חששון מ' ש"ך לעיל מ"ב סי"ק ל"ב דחוקה כמשמה מעובה י"ם אבל כשהוא פחות מ"ם לא הדשון לדשון אבדים מ"ם וע' בש"ת בית חד (מהגלון מ' חד שעבלם מחיסק ז"ל) חלק מ' סי' י"ל בחמלה הבני' שהרבה להביב ע"ד הבפלתה לעבה בזה וכ' מדברי מרסמן אחרת ואין לחם לדברי כלל כיון שלא הזכיר מזה כלום בדברי הפסקים המפרסמים אבר מיעיבן אבו שיהין לא בהרחבים ולא בהאחרונים ומ"ם בחחלת ההבו' שכ' הע"ם שיבין לחם לבחק הבוקא ואמתא אף בנפלה בפחות מ"ם מבוה ואמ' שבוקה ואמתא אף ע"י עפלה כו מ"ם: (י) בנפלה מעצמה ע' מק"מ פ"ק נ' שכ' אי' שחקלה ש"ל בסחה מ"ם וע' בחפלתה לעבה שם בחבה"ם כ"ל

(מז) שהפילוה בבית אחת. כ"ל שלא בחמלה שלמה. אם בגבוה פרוף ו' הבנה מדברי הפרמה מלמה דבמקום חוקה שבשלטנו בכה אבל בש"ת בית שלמה

(ב) (יז) אפי' (ג) בפחות מעשרה טפחים (יח) חששין לה. (יט) (ולא חילוק מה בין נמצא לשוף (כ) דנשוף מתי ו משום שם הלי דומה לכי (מור וביח יוסף) : ב 'העוף

באר היטב

(ב) בפחות והקנו סמ"ן וש"ך דבמשוף י' כתב המחבר גבי בית המנכחים אין בו משום ריסוק אברים אע"פ שמלא נפילה והכה הם"ז כתב כמדומה שלחה משות מדקר לפי קלעמס רבב בזה אבל הש"ך תירץ דלוקח בבית המנכחים שרי וסברת דאמרי אמיד אמיד ומעמיה ומען לפרנו בקרקע וכתן לאחת לה מידי לריסוך ולא מיירי המחבר דלית לה מידי לריסוך ע"כ לא שייך טעון לפרנו וא"ת לא הי כפילה בבת מ' אלא היא מתחלת עצמה בכל כחה כשרגיס לנפילה בכח לבד בפחות מי' שרי אבל בבת אחת מתם דהייט שמפלין אותה מחלום לא שקטרו תליה וכפילה מתמשין אפילו בפחות מי'

ולומר מרלוה כבריס אם כבמה מונח על אחרן ובגרמה לו על הבליעין מבלי שהפילוהו בכח על הבליעין והיכן שכל הבליעין בטולות ולית לה מידי לריסוך הוא מתמה לחוריתא ובעיא בדיקה (ל"ל אם יטלה לפלוך הילוך יפה) והיכן שמתמוהו כן בלא בדיקה יפה טרפה לאיסור לך מ"ת מיהו: (ב) דבשוף נמי דינא הכי מ' בשו"ת בית שלמה ח"ב סי' מ"ו בהמלגע הבטו' בחריטת מלה בחריטת מלה והכה בכ' מרוגות הבטים לה ב' כ' שהבריא"ג לא כ' דבשוף לא שייך נובה י' לף בכבפיו קשרים אלא אם נפל על הבליע אבל בנפלה על הלעות גם הבריא"ג מודה דחיישין גם בשוף שלין הבליע קשרין לך י"ל דבלא ראיה אין כפל ים להקל ולומר שלא נפלה על הלעות רק שבמדה על הבליע' מי"ם אבל מדברי האחרונים הנ"ל מבואר לרחמיר בזה בכל ענין ומ' בם' דברי מהר"ל וייסף דעה ריש ס' זה מ"ם בזה וכ' הלדינה הרי הבריא"ג בעצמו כ' בבפ"ד ס"ק ד' דבנפלה יש"ע לא הוכחה מבאן לף בשוף אסור לדרן כיון שאריך בדיקה הראלה ואין אא"ב בבדיקה מי"ם (ע"ל ס"ק ל"ו) ועי' דע"ה ס"ק ח' מה שהאריך בזה ולדינא הנלה דאף שלין בבפיו קשרין ונפל מלבו מתקים נובה י"ם ואינו יכול לעמוד ים לאסור בלא הפ"מ כמו בבהמה אבן בהפ"מ והערוכים ים להקל אבל אם בפיו קשרין לא חוששין דאסור אלפים הרבה עד שאינו יכול לכרוח כלל אף שלין תליו קשרין מ"מ ים לאסור אף בדפ"מ ואם ים שוד מ' להקל ים להקל גם בזה אולם אם מרגש שהרוב הטורה לחמיר בזה גם בלא לרף פרף אין מזיחין אותו וכ"ז הוא בנפלה הסרבה קרקע שאינה חלקה אף שהקרקע קבה מ"מ ים מ' להקל כיון די"ל דיש לו יתקים לנשון תליו אבל אם נפל ע"ג נלפה חלקה לא מקים קרח אין שום מ' להקל בזה מי"ב

וכל זה הוא בנפלה מעליה אבל בהפילה אחרים מ' בד"ק ס"ק ב' שכ' דבהפילה

אם בדיים מובה י"ם אפי' לא הי כמנו קשרין שה שוף לבהמה ים לו דין נפלה מי"ם ומ' בלם לבינה בסמי' שאחר"ה מבף ד' מי"ם ומ' בשו"ה בית שלמה שם מה שהאריך בזה הנלה נ"ב דגם המקלין לא הקלו בלא הי כמנו קשרים אלא בנפלה מעצמה מבפ"ב כהפילוהו לרגיס אפי' אלא בכח ים לאסור כמו בבהמה מי"ם ומ' בם' דברי מהר"ל וייסף דעה שם בהגלא בשובדא אלמרא שנפלה אחת ל' מהבלי' על הארן בנילה ובטוך מלחה שנפלה ולא יכולה לעמוד ולא הלכה ומיבא דים לחמרין אף בכלא הי כמנו קשרים דים לחם בהפילוה אחרים הסיבו הראשונה אחתרה שהו שם על רעלי' ולף לם נבלה מעצמה מ"מ כל שהי' בגילה שלא לראה ולא אחרה שבבה ים לחם אף בפחות מעשרה טפחים ומכ"ם בנפלה מבקשים נובה כה ובפרט לפי מ"ם הבפ"ד דבנפלה מ"ם ים לאסור אף בשוף מהום לדרך בדיקה בריאה ולא"ב בבדיקה מי"ם: (ב) דבשוף נמי דינא הכי מ' בשו"ה בית שלמה ח"ב סי' מ"ו שבאלל בהרגונות שהיה לעמה על הבל ל' ולא ס' שם ראשונה בהרגונות אחרה שלפי לזה שבשונה פלבה הרגונות על הבפה והפילה אם מן הבפה ומן מו הי לעמה ובעיר הלם לחמה בדה הרגונות והפילה בדה הרגונות לדרן ים לאסור כמלא הלבה מחיב לדלף יפה כיון דלמה מדי לפיכך דכיון דבבהמה בבה"ה והכה"ם לאסר לדעת הפרבה והכה"ם (ע"ל כ"ק יד) אף בפחות מעשרה ע"ב גם בשוף חיישן בבה"ה כיון שהפילוהו אחרים וכבה"ה כ"ם הלא שים לחם דם הלא מיקרי לא חיישן בשוף שלין

הפרגונות

פתחי תשובה

(ב) אפילו בפחות מעשרה [בעבה"ש ומ' בחשבת חי"ם סי' ס"ו לחתם בהלא מולת דבשוף ולקח אם אין בפיו קשרין דאר בגפל מ"ם אבל בהבינו קשרים מדלף הכרוכים אותרים כי מתחילה בגדיפתם אותו אבל לאחרן ופ"א זה הבינו ואמרה לו בהרגיהו ובמתיו כמו שמה מד שהפילוה הבליעין מהמיל והפילוהו לבית המנכחים והשתחיים לא נגלו במוהה הולאה ובתפוהו ולאחר המוהה אם הבגד מעשים מקום נפילה לא נפילה ולהוסה שבאל תעגנו שמא היה מנגנה ע"ב ובכ' מה שהפילוהו על הבליעין קאור בד' הבליע והפילוהו אחרים לאחר אפילו מיו"ד והוא ד"ל בלחרן בזה ומקיק הנה אחת בכון הדבר אם מלאה בהמה נפלה מעומה לעיכה לאיסור כל שנפלה בדרך שיפלה לך ריה שהפילוהו מונח על הבליעין והבליע אחרות וכטולות ודומק לחלות שכל הבליע בטולות ולית לה מידי לריסוך הוא מקום לחוריתא ובעיא בדיקה (ל"ל אם יטלה לפלוך הילוך יפה) והיכן שמתמוהו כן בלא בדיקה יפה טרפה לאיסור לך מ"ת לדרן בזה דכם אפי' מותר כתב בפמיכות לאפילו בהפילוהו אחרים כי' ד' ספחים לא בפיו לא בדיקה ים לדעתי טרפה כן מע"ם שבוטא בד"ם שבבר דמשום מקום נפילה בהפילוהו על הבליע' הבנה קלא בן הארן הקומן הלא הא"ר ופ"ם לא

ולומר מרלוה כבריס אם כבמה מונח על אחרן ובגרמה לו על הבליעין מבלי שהפילוהו בכח על הבליע' הבנה קלא בן הארן הקומן הלא הא"ר ופ"ם לא שכל הבליע בטולות ולית לה מידי לריסוך הוא מקום לחוריתא ובעיא בדיקה (ל"ל אם יטלה לפלוך הילוך יפה) והיכן שמתמוהו כן בלא בדיקה יפה טרפה לאיסור לך מ"ת לדרן בזה דכם אפי' מותר כתב בפמיכות לאפילו בהפילוהו אחרים כי' ד' ספחים לא בפיו לא בדיקה ים לדעתי טרפה כן מע"ם שבוטא בד"ם שבבר דמשום מקום נפילה בהפילוהו על הבליע' הבנה קלא בן הארן הקומן הלא הא"ר ופ"ם לא

דרכי תשובה

זה דעת הבינקים מי"ם וכ"כ בד"ק ס"ק ב' ועי' בם' תורת יקותיאל שכ' נ"כ דבשוף ולקח אם אין בפיו קשרין דאר בגפל מ"ם אבל בהבינו קשרים מדלף בכבכל מבוהה י' כבהמה מי"ם ומ' במק"מ ס"ק ה' שכן דאי לאחרות להחמיר דכל שבפיו קשרים אף בשאין בגדיו קשרין אסור בשוף בנובה י"ם מי"ם וכ"כ בשו"ת הבינ' מסה חו"ד סי' נ"ל דאם הי כפיו קשרין אין לו דין נפלה ואפי' נפל אפי' נפלה מעומה אבל בלא הי כפיו קשרין אין לו דין נפלה ואפי' נפל מבוהה י"ם ולא אלך הילוך יפה כשר מי"ם ומ' בשו"ה בית שלמה ח"ב סי' מ"ו בהמלגע הבטו' בחריטת מלה והכה בכ' מרוגות הבטים לה ב' כ' שהבריא"ג לא כ' דבשוף לא שייך נובה י' אף בכבפיו קשרים אלא אם נפל על הבליע אבל בנפלה על הלעות גם הבריא"ג מודה דחיישין גם בשוף שלין הבליע קשרין אף י"ל דבלא ראיה אין כפל ים להקל ולומר שלא נפלה על הלעות רק שבמדה על הבליע' מי"ם אבל מדברי האחרונים הנ"ל מבואר לרחמיר בזה בכל ענין ומ' בם' דברי מהר"ל וייסף דעה ריש ס' זה מ"ם בזה וכ' הלדינה הרי הבריא"ג בעצמו כ' בבפ"ד ס"ק ד' דבנפלה יש"ע לא הוכחה מבאן אף בשוף אסור לדרן כיון שאריך בדיקה הראלה ואין אא"ב בבדיקה מי"ם (ע"ל כ"ק יד) אף בפחות מעשרה ע"ב גם בשוף חיישן בבה"ה כיון שהפילוהו אחרים וכבה"ה כ"ם הלא שים לחם דם הלא מיקרי לא חיישן בשוף שלין

הפרגונות

(כא) שדרסו אדם ברגליו (כב) או טרפו לכותל או שרצצו בהמה או שנחבט על דבר קשה חששלו: הגה (כב) וכן אם נפל (ג) אבן או דבר קשה על גופו (כד) וכן בבהמה אם הוא (בה) נדבר שיש נתוס בגבמה (כל בו וא"ר סלבוך)

ג 'נפולה שאמרנו שרוששין לה אם לא עמדה אחר לשחוט אותה עד שתשהה מעת לעת ואם שחטה בתוך זמן זה אפילו ברקוה ומצאו אותה שלימה מכל איבריה "טריפה ואם שהתה מעת לעת (כו) ואח"כ (ג) שחטה (כז) "צריך לברקה כנגד כל החלל כולו (כח) מקדקד הראש עד היכך אם ימצא בה טרפות מהטרפות שמנו חכמים או שנתרסק אבר מהאברים שבפנים (כט) 'ונפסד צורתו ה"ז טריפה "אפי' נתרסק אבר מהאברים שאם

ד מבמה שם ד' ל' ומשמע דלא נתנו אלא נמי שלא הפילו בכל גרגרותו כך ממקום שביצו על האדם (ואפילו כפולה שתא מ' לא הוי מדיין דגלו קשות והפילו מדפתו שלא נג"ל) לפ"ע שבגרגרו ומוקר הוא ת"ת מלי לאמרוסי בלשון אין להחשים רשומים כזה ומ"ל ריטוטה שהמחיל תמ"ב פ"ם] (ג) שמפה לרך לנדוקה [פזר"ב נמצון אם הבדיקה היא מן הטורה לא מדברנו ובמס מעשנת שלמת מרים מיתון ס"ד כתב דהבדיקה דלבנו ס"ם ופ' בתשובת חתם סופר סי' מ"ו שפלפל בזה ומבוקש דבדיקה נפולה לבהמה מחולו שהיה הוא מתמת פסק דאוריתא ופ"ם עוד בעמון המוטר בת"מ מיתון מ"ה ס"ה עוף שנדרסם מוחבו לשחטו ב"ש סיוט דוקא בעוף לחיותו מוסמ וכיון שבבר שהה מבל"ע קרוב לודאי שלא מתרסקו אבריו וכבר יצא מה"ב מהפסק ריסוק אבל בבהמה שיש בה הפסד

באר היטב

(ג) אבן כתב הש"ך דבאבן אין חילוק בין כפל בעפוחו מי' על הבהמה לו נבור שבהמה (דחזקה נפלה מגבוה לא נפל עליה) אלא הכל הוא לפי האבן אם יש בו

פתחי תשובה

הפסיד בגמם דיל"ל לחלות נמי שלא הפי'והו כלל רק נגרמוהו כך ממקום שביצו על האדם (ואפילו כפולה שתא מ' לא הוי מדיין דגלו קשות והפילו מדפתו שלא נג"ל) לפ"ע שבגרגרו ומוקר הוא ת"ת מלי לאמרוסי בלשון אין להחשים רשומים כזה ומ"ל ריטוטה שהמחיל תמ"ב פ"ם] (ג) שמפה לרך לנדוקה [פזר"ב נמצון אם הבדיקה היא מן הטורה לא מדברנו ובמס מעשנת שלמת מרים מיתון ס"ד כתב דהבדיקה דלבנו ס"ם ופ' בתשובת חתם סופר סי' מ"ו שפלפל בזה ומבוקש דבדיקה נפולה לבהמה מחולו שהיה הוא מתמת פסק דאוריתא ופ"ם עוד בעמון המוטר בת"מ מיתון מ"ה ס"ה עוף שנדרסם מוחבו לשחטו ב"ש סיוט דוקא בעוף לחיותו מוסמ וכיון שבבר שהה מבל"ע קרוב לודאי שלא מתרסקו אבריו וכבר יצא מה"ב מהפסק ריסוק אבל בבהמה שיש בה הפסד

דרכי תשובה

ההרגעות נגיעה הוא שבשאחה בידה רוצה להכילה נאדון ואחזקה בהאי דמשבחים שיבנים אותו עד שיפול הוא דמיקרי יודע שרוצים להפילו אבל בעוף שהופסו ואחזו בידים מסיקן יודע שרוצים להכילו ובכה"ג אסור לכ"ע אתם כ"ל אם הבאה שבכילה אחה מבמעם אחזה אחה ביחה ורפילתה בלאיר לאדון מדה כל"ל אבל אם לא אחזה בידה רק שהבאה מן המטה מידה בזה יש להל דשפיר ל"ל לפרעו עון בידי היעסה עד שיגיע לאדון ונם כיון דלא נהפוחה לבכילה רק לגרשה מה ומה הי כנפלה מידיה ועוד דבכה"ג יודע הוא שהוא פורחת בכנפי עד שהגיעה לאדון ואין שם נסיה עלי ומיהה שלעולם כל רגל ג' נ"ב אין הם וס' עיי"ם בהריטת ומי' כס' דברי שאול ומוסף דעת שם שמעאל בתשובה שהרגזה על הרגעות שהיה מעובכת על ריעתה ונעלה לה הרגעות בידיה ובכילה אחה בכנפים על האדון ובשעה שבכילה לא ריה הרגעילה יכולה לעמוד ואיה זמן הרחיל ל"ומר ויליך אבל היה לעלעה על רגל ג' ובאחו זמן הוה מעוברת ביוך זמן הסלת בלים ובהיה הדבר הזה לעדך ג' חדשים שהיה מעלה בלים ריה ריה לעלעה על רגל ג' ביחך הזמן שהכילה בלים ואח"כ שהבה הרגעות ולא תבשן על רעוף שהיל שלייה ויפה בלי שום הסרון על הרגל והשיב הדבר ביחר שהעוף יוכרת אחם הלבה אף שהיל לעלעה מי ה רק הסרה מרבה ובשום הע"ש הסלה הבייים מולה מידי הסרה עיי"ם (ועי' בשו"ת מוטו"ד הגיגה בקו"ת סי' ל"ה) אבל בפרש"ל (ס"ק ל"ו) דבהולבה בלעיה הי כגון הלבה אין להקל והסלת בלים אבל מעלה מיי"ל הסרה מעיבה הוא עיבור ולזה בעיק לחולה יחיד הסרה ובלא הוה מעוברת ול"ע

סעיף ב (כא) שדרסו אדם ברגליו אע"פ שמוטו"ד מוטו"ד הגיגה סי' רל"ג בשובדה שדרס אדם להעוף בתלוי על טלרי ממש מרפו עד שהלם מעוד הטוחר ולא נדקו אחו אם יכ"ל לוך ונם לא שהה מעל"ע רק שחטוה הוקף וכ' הכן אמת דמלד הסמוך אין כאן בזה מיחוש דהכ' קיים הם אך ממנם אם הבדרה יש הנם וסיה לרך בדיקה בשם ונתרסק ול"ל דבכה"ג אמ"ב בבדיקה ומ"ע לרחוק כתב דבהרמ"ם לא לעוכך שבת ויו"ש יש להקל ע"י בדיקה בחוש הבדרה הם לא נפסק לא מקרע עיי"ם בתרומת ומי' בדע"ה ס"ק י"ח מ"ם בדברי הפוסקי"ל בזה והבאנ אנו ומעלה הלא מיבי בזה בדיבר ואין להקל כלל אך כ' דמה שהחמן כמה פעמים כשיבר ח"ן ענלה בלוטר הנוף ונסמך הם עבר רק בלר לאלר הנוף לא שבבר על הלוחר ממנם יהיהם מעוד הלוחר בזה יש להקל דמלבי בדיקה ובדבר כבר כזה הוכח אוכחה שלא עבר עלי' ממנם ראל"ב הוי כבר המפרקת ומחזק לגמרי ע"כ יש לסמוך להחיר ע"י בדיקה הם החוש בלם ולא בבדרה הבדרה עיי"ם: (כב) או טרפו לכותל או שרצצו בדרמה או שנחבט על קשה הא דוקים הי ג' הוא כדי והיהיע שאין חילוק בזה בין שבבכלה הי' ע"י שבאל דבר קבה עלי' מלחלה בדרמה אדם לא שבחקה בכח אל דבר קבה שבן הלר כגון מרפה בלחל לא שבאלה על דבר קבה כדהפת בבמה בכלוה חיבוק לריסוק אבריה תפלרת ישראל על המבוחה חולין ס"ג המבה ג' אות ל"ח: (כב) וכן אם נפל אבן כו' פשוט הוא שבזה אין חילוק בין בהיה לעוף דלא אכ' הש"ך דבעוף לא שיך מרפשת ומפילה ולא שיך בעוף מבוס ריסוק אבריה אלא כשהבבו ע"ם המים זה חקה בנפילה מגובה י"ל אבל הוכח שהיל מרפה בבהמה אפ' בעוף מ"ם בע"ם שיש הרי הבר לגמרי עיי"ם

תשובה

בשמים רים סי' ק"ג עיי"ם. (כד) וכן בבהמה עפת"ם ס"ק ג' דבגרוהו כ. ממקום שביצו על האדם הן הבם ומ' בהשו' בהשב"ן ח"ג סי' רס"ה בכתב לעמן עלמים שתיבים אותם ע"ג בהמה עד בבבנת שחטה נעלה בשרם נעלה בשרם לאדם כלו לגרר הדם אין לאם בשבל זה לרסוק אבריה עיי"ם ומ' בם' זבחים שלמים אות ס"ו שבאיה דבריו לדעת ומ' בדע"ת ס"ק כ"ד מ"ם בדברי הבשב"ן בזה ועד"ק ס"ק ד' מה שכ' לעמן בהמה שהיה תחה הנשר ונרהו מבם בחבל שם הבם הבנה שיחבבה בשדהה בנבר שבהגליה הה עלמה בכה בשבי' הלי שדרהה הון לנשר עיי"ם (כה) ברבר שיש לחוש עבהה"ם ס"ק ג' מ"ם דהכל לפי האבן ומ' בכר"ח ס"ק י"ז שכ' שבמחבר קיבר הרבה ולא ביאר בזה מה הוא הדבר קבה שבבבשן ומה הוא הדבר רק בלון הובשבן ולמי לבאר דבר רך כגון מניה כבולה לא אמ"פ שמיה כפולה רק שמיה מהמה יפה וכן רבתה הנעשיים קבריה קבריה ומרוחקים זה מזה וכן חבונה של בשבן שהם קבריה בב' הלדים ובחרב לאיכ קבריה וכן בשבן דבוק ונבון ומעירת דקה מן הדקה וכן חביות של דקל לאיר בעבו לעשות שהן רבות וכן חפר שלא מרקדה בנפה והכן לאלו עשוי חבילות וכן חול רדק כל הני לא חיבוק הא בלא"ה חיבוק והכ' לבב דרכים חיבוק וכן חיבוי וכל מיעיריו חיבוק אבל שברי וכל מיעיריו וכן כל מיני קבריה כגון עדבים ומוכ' ומזהן לא חיבוק בר מהלהן ומבלי ומלי ופעלים בשבין יחבו דר חיבוק וכתב הרבב"ם דאם הי מומחים בכלי חיבוק לכל המחבים לעיל זה הכלל כל דבר שמחליק זה מזה ואין נכבשים יחד והפעל עליהם בפחם ואולך אין בו מבוס ריסוק אבריה הא לא הכי יש בו מבוס ריסוק הבריה עיי"ם.

סעיף ג (כו) ואח"כ שרבבה עי' בהכרית יבהל על המבוחה שם אות ס' שכ' הה דעקים בכ"מ שחבה הבדי בבשעה דבשחבה מידי אלא לבכי נקים שחבה דבה"ם דגם קדם בחיבה כין שבהבה מעל"ע בהקבים בבדה ודבי' תלבה מיהר ולבל נקים והחבה לבבחבים בלבה בבה"ם עור הבן סי' מ"ב בלמנע הבבו' הבלה בכבה שבבלה ובהבה מעל"ע ולא הלבה הבהבב מיהר עיי"ם לבנבב בדע"ת ס"ק י"ב הבש עליו בזה הבלה לדעת הבקה בבים הלבה אבל בלא"ה לף שבבהבה מעל"ע וגם עבידה כל אלא הלבה אבל הבב עיי"ם. (כז) צריך לברקה עפת"ם מ"ם בעבן אם הבדיקה הוא מה"ת ומי' בם' דברי יוסף סי' מ"ד מה שבלבל בדברי הבבבה לבי' רבבמ"ב והבה"ם בזה ומי' בגב"ק לא מ' ומי' בדע"ת ס"ק ס"ו מ"ם בזה ולדעת הבלה הבמיקר בבמתבדים הבחב הבדיקה לאר שבבהבה מעל"ע הוא מה"ת ולא בדעבד לבבבה מה"ת בלא בדיקה עיי"ם (ועי"ש סק"ב) (כח) מקדקד הראש כ' בע"ז בבבבה בבבבה בבבבה בדיקה וכ' בבבבה חיים ס"ק י"ז דלע"ז בבב"ב לעבר דמ"ם הבבבר מקדקד בבלם כ"ל לבבבה מקדקד הבלם עיי"ם ובמ"ז ס"ק כ' שכ' הבב בבדבן יש ל"ם לבבן אם הבה רק בגד הבבה דבזה בבר בם בדבן עיי"ם ומי' בבק"ם ס"ק ז' מ"ם בזה וכ' דבבבה עד הבבה בבע בבי עיי"ם ובס"ק ח' ובס"ך בעיל סי' ל"ב ס"ק י"ב ומי' בלם לבבה מה ה' וסמף י"ל מ"ם בזה ובבים בל"ע (ומי' בדברים להבן ס"ק ל"ז): (כט) ונפסד צורתו עמ"ז ס"ק ג' שבהבבן מה מבבה מיבי בבה בזה אם מיבי מבלה לא מיבי בבה הבבר לבבבי עיי"ם

ומי'

(ל) שאם נישלו כשרה (לא) כגון (ז) (לב) טרול (לג) וכליות ה"ז טרפה (לד) חוץ ל"מבית הרחם שאם נתרסק ה"ז מותרת "והסימנים (לה) אינם צריכים בדיקה שאין הנפילה ממעכת אותם: הגה (לז) ואם (ט) (ד) הוכחה (לז) בגון במקום אחד איכה צריכה בדיקה רק עד במקום שהוכחה שם ולא בשאר איברים (כל ט וכן משמע מלשון המור). ד (לח) יאם (ו) עמדה תוך מעת לעת די לה (לט) בבדיקה (ודוקא (מ) שמחדש מעלמה (מא) אבל (ה) שמירוהו (מב) אפ"ה כלום הוא (סר"ן פ"ו"ם). ה (מג) יש מי שאומר שכל

ל שם ופסי פרקמו ם מיפגל ודל לפני שם ג מיפגל ודל יסודם לאבר לא שם ד"ל ם מיפגל בשמשה

באר היטב

כדי להמית ודלא כהב"ח (ד) מחול כתב הפ"ו דכ"ם הכבר אפילו אלא במקום מרה וחזותא (ה) הוכחה כתב הפ"ך ואם הוכה שוף עד הריאה אלו מלאה שאריך בדיקה בריאה והלבד לדיקן דאין אלו בקיאין מריסה (ו) עמדה כתב הפ"ך לדיקן

דרכי

ומי' שנת חיים פ"ק ז' שהכיח ברחות הנם שיטי מרלה לאוד שיבא בזה מי"ם (ל) שאם נישלו כשרה ר"ל דכל שהוא מהאביים שבפיים אפי' מהרסק אבר שאין הבשמה הלוי בו כלל ואפי' נמצא הביטי באופן שאלו הנפילה לא הי' בו שום מריטות כלל אפ"ה הוי ודאי מריסה אם לבינה אות ד' ושנה חיים פ"ק מ' (ומ"ל פ"ק מ"ו). (לא) כגון טרול וכ"ם בכבר אם מתרסקה אע"ג אינו הגיע למקום מרה וחזותה אפ"ה מריסה פ"ו ומ"ו פ"ק ד' (לב) טרול ואפי' לא הרסקה אפילו הוא רק בקושטא הוא מפריש במקום אחר אפילו בבדיקה אם כדלעיל סי' מ"ג סעי' כ' אפ"ה כאן מריסה מ"ו פ"ק ד' (לג) וכליות. ר"ל אפי' לא הגיע למקום חיין שכבר נעיל סי' מ"ד סעי' כ' אפ"ה כאן מריסה. מ"ז שם. (לד) חוץ מבית הרחם מי' בשו"ת הרדב"ז חלק ה' סי' כ"ע (לה) א"צ בדיקה כ' במ"ו פ"ק ה' הנם לדיקן יש ל"מ דבכבה רק נגד הסימנים כבר מיהו אם אירע שנפחתו ונפסד טרחנו מריסה עי"ש ומי' מק"מ פ"ק ז' וח' שכ' ד"ל דבכבה נגד הסימנים לבד מריסה לדיקן ופיים בל"ע עי"ש ומי' בשם לבינה אות ה' ופניף י"ח שגם הוא פיים בל"ע עי"ש ומי' מזה בשו"ת מרן לבי חו"ל סי' י"ד בתרומות (ומי' בדבריו נעיל פ"ק כ"ח) (לו) ואם הוכחה באבן במקום א' עבלה"ע ופפ"ם ומ"ם הבלה"ע בוכחה בעוף נגד הריאה ומי' מק"מ פ"ק ט' דה"ה בהכה נגד ריאה דבהמה הוין כ דלא דאינה דנקה בלעות כמו שוף מ"מ הרי הוא שחוכה לגלעות וכו' עי"ש אמנם בבינה אות כלל כ"ח סעי' י' כ' דחוקא בעוף אבל בבהמה אין לחמיר עי"ש ומי' בד"ק פ"ק ד' דעניחה והכלה עד ריאה דבהמה יש חסם לף כשהעור אלם מיהו כ' דבבהמה במיע חוקא בנקרע הבשר שבין הגלעות עי"ש ומי' בדע"ת פ"ק י' מ"ם בזה ולדינה העלה דאם הוכחה בהמה באבן לא בגיחת קרן כגנד הריאה אפי' עדר שם הדם בבשר לא שנקרע הבשר שבחת העור והעור אלם לריך לבחוק הריאה כנגד מקום ההכאה והבדיקה מעכבת בו אפי' בדיעבד והבדיקה מהני בה לף לדיקן בזמה"ז אבל בעוף שהוכחה כנגד הריאה בכל נווחי יש לאסור ולמה"ב בבדיקה ריאה של עוף עי"ש (ומי' בדברים לקמן פ"ק ט"ו) ומ"ם בפפ"ם ומשמע דגם הוא לדין לא מהני מי' בפר"ח שב' כן להיות אפי' הלבה לוא מועיל לענין הבדיקה דכל שבכה רק עד אבר לא' לריך בדיקה בלוחנו מקום עי"ש וכ"כ בלם לבינה פרוף' ' אפי' בלם לבינה לא מהני לענין בדיקה בלוחנו ומקום ועפ"ל כלו ובמ"ו לעיל סי' ל"ב פ"ק ד' ובבינה אות שער מ"ה סי' י"ב ומי' בבלקן נבוה פ"ק מ"ו שכ' מכם' הורת אבר דבהמה שהוכחה של ריאה ומתוך הבכחה הבלה במקומה ואחוזה מיד ולא שהוה מעל"ע ולא עמדה והלכה דיה כדין מפלה שחוסבין לריסוק אברים ומדין דלא בקיאין בבדיקה מריפה עי"ש ומי' בדברים לעיל סי' ל' (פ"ק י"ח) שהבאתי דברי המפרשים על הוחרת אבר בזה ועי"ש בס"ם בזה מדברי אחרונים לדינה ומ"ם הבאה"ע ולדינן דאין בבדיקה מריפה עי' בפ"ו לעיל סי' ל"ב פ"ק ד' שכ' לחלק בזה בין ריאה לבאר אברים ודק בריאה אין לא בקיאים אבל בשאר אברים בהכה בלבד לא' בבקיים יחוש מהני בדיקה גם לדינן ופיים בל"ע עי"ש ומי' בחנורת שמואל פ"ק מ"ו שכ' כן בהחלט דבהכה בלבד לא' בבקיים יחוש ספר מהני בדיקה גם לדינן אין מבהכה כנגד הריאה של עוף ולא מהני בדיקה ומי' בלם לבינה אות ה' ופניף י"ח מ"ם בזה ובינה גם דברי חחנורת שמואל בלבד ופיים בל"ע לבשבה עי"ש ומהני שלא הבינו דברי הפ"ד בלא פ"ק ד' שכ' להיות לדינה לחמיר בזה דלא בהוכחה עד לבר אחר מריפה ול' ולמ"ג לבד אחר לא בקיאין בבדיקה בלבד לא' בבקיים יחוש וכ"ם קרא נחל שבשה ע"י דישק מ"מ הא בלבד ל"ל לדיקן בדיקה מבשים שיטי מרלה ואבר מרחו ובזה לא"ב לף בלבד אחר מכ"ד ובבשה שלא בשם קמא ס' כ"ח (כר"ה לבינה) מ"ם בדברי הפרמ"ל בזה ובבשה בלבן שלא חו"ל סי' כ"ח (כר"ה ושד יש לפקפק) ומי' בדע"ת שם בשבלה

פתחי תשובה

דישק יל' דבלחמת לדן שבפיים כי"ם ובזה מיהב בסבירה בפבגל שבלה ב"ע בבשים שם פ"ם) (ד) הוכחה בלבן בבבגל בבשם ע"ן ותבמע דגם סילן לא מהני כדן שלדן סרינומה רק בלבד מ' אבל מדין מה מבבמני לעיל פ"ק ל"ע הבמ"ל (ה) שמירוהו

תשובה

לדינה הפיר מהני בדיקה בהאבר שבגד מקום הבכלה לף לדינן בזמה"ז עי"ם (לז) באבן עי' בא"ח בחולין פל"ו המבאר מדבריו דבהבה בבמה במקל בדיבה לא במקום הבלות עד שפלה מלאי ומחמה מיבה לא מדיבין לדיסוק אבל אם מה לה בחן אם שחמה מיבה מדיבין לדיסוק לה"ג ולבקבה הבלות עי"ם אבל בשאר שבקים לא בבלה לחלק בלוחה דבר הבי לאיבה לבנין דיסוק והבה בד"ם סף סי' כ"ו הבמיק דאם מה לה בחן מדיבין לדיסוק לה"ג עי"ם וכן הוא בלאר אחוז הבחל סף סי' ל"ב עי"ם וכן המחיק הפר"ח שם ס"ק מ' (ומי' בדבריו שם ס"ק ז') ומשמע דלף אם מה לה בחן לא מדיבין לדיסוק רק לפסוק לה"ה ולבקבה הבלות ובפ"ו מבמע דאם בחבה לורמו לא מרחיבו (ע"ל ס"ק כ"ם) אין לאסור עד שבפסק לא ביקר אמנם הר"מ בבשמו לא הבחיק דבריו בר"מ"ל שם וכע"ב הוא מבים הפ"ל דהבאיר לדינה בדבה הבלבו ומבמשות לשון המור הבביא בלף דבל הבהבה בחבר לא' יש לה דין בשלה בבל"ם לענין אחו אחבר הדיבוק בחיבו אבר לדיסוק ולדין בדיבה ולף שלא ביקר לא

ובפסק לבמרי בל שבחבה לרבה ומרחיבו מריפה מבעם דיסוק הה"ם.

סעיף ד (לח) אם עמדה חזקה עדה ממנו אבל בבבה יהה לעיחוד לא

מהני מ"ו פ"ק ו' עי"ש (לט) בבדיקה עבלה"ע ופפ"ם ומ"ם הבלה"ע דלדינן דאלו"ב

בבדיקה גם שהחה ומעמדה לא מהני ומי' פח"ם פ"ק ו' מ"ם מבן הפ"ך בבקה"ב ומי' בבבפי יוחה שלידה ג"ב הבי עי"ש ומי' בחורת יבחיאל פ"ק ג' ובלב אדי' על הלין דף כ"א ע"ב בחוס' ד"ה עמדה ומי' בם' אבל אבראים בחולין בחוחבי הבחבקים סי' ל"ב ובדיבים הוכלאים לות ב' שבעלה בראות הבל מ"ם בם"ם ובחבקים דבעמדה בעי בדיקה ה"מ בבלה שהחה מעל"ע אבל שהחה מעל"ע ועמדה אל"ל בדיקה ואפי' העמידה בדיבים מהני בבבהחה מעל"ע ובבר אפי' בלה בדיקה עי"ש בחריבה לא בבפ"ד בל"ם ה' ב' הבעיבר בהפ"ך בין שבן הוא דעת הרמ"ל לקמן סעיף ה' שב' ואין להיות רק בהלבה עי"ש ומי' בדע"ת שם ס"ק י"ג שהבינו ק גם מלשון הבחבל עי"ש ולבן אין לחבל אפי' בהפ"ע (מ) שעמדה מעבבה עפה"ם ס"ק ה' מ"ם דלא מהני עמידה ע"י גברה לא מקל ומ' ס"ם ס"ק ט' בחקיל בזה וב' דבבעמדה מחמת גברה לא פחד לא מקל הי' בעמדה מעבבה עי"ש וב"ב בפר"ח בס"ק י' לא בפרי חולר ס"ק י' הבינ עלי הבינ מהר"ן דהי בבעמדהבו אחרים עי"ש ומי' בלם לבינה בחיבו ס"ד בחבקר"ח לא בחק"ם ס"ק י"ד בס"ק ד' ובינ בלם לבינה בחיבו ס"ד בחבקר"ח ומ"ם בבבם עוד בחבקר יש לחבל עי"ש ומי' מה בבו"ת בינ הד (מבלאן מ' הד מעבלים ז"ל מחיבבק) בקו"ת סי' ג' בלחבל הבחבבה בחבינה (מא) אבל העמידוה עפה"ם מ"ם מהחבדי הבינל דבבעמידוהו אחרים ולא"ב שבבה ועמדה מעבבה לא מהני עי"ש ומי' בדע"ת בס"ק י"ד בחבקר לדינה לחבל בזה ולא בחבחבל עי"ש ומי' בשו"ת בחבל חבינה ס' רל"ד בבבהבק בדין זה לם מהני בדיקה ר"ל דבין דבבר הבמידוהו אחרים יבלה אל"ב לעמוד לף הבחבקר אבר' ולא מהני בדיקה והבינ לבחה עפה"ם ומהני בדיקה עי"ש ובבבה"ם בינ יבחבק חו"ל בחב ס' כ"ה שהבינ דבריו והבינ בחבל בלו וכ' הבינ בדבבה בחבחבל ובינל בבבבה"ם בחבל בחבל בחבל

(מד) שכל (מה) שעמדה (ז) והלכה אפי' (מו) נמצא שניו באויריה אין חוששין לה (כל (מז) אלין הטיטי מפרש בשאר נמהר) (נ"י בשם רשב"א). ן (מח) "הלכה בשרה ואינה צריכה בדיקה ואע"פ שלא שרתה מעת לעת "בו"א (מט) כשהלכה הילוך יפה כדרכה אבל הלכה (נ) והיא (מ) צולעה צריכה בדיקה:

(נא) דאמר אמרינן לא קים לן בבדיקה ואין (נב) להחיר (ו) (נג) רק בטלטה (נב"ש ושור וכל אחרונים) וסכי שהגו ולא נקרא

ע כיב יחודה ופי' שם ולקמן כרי ף והרא"ש ומהרי"ם פי"ע מה"ם הרש משום דלי אלי ולי דעיר מנחמים דף מיר סנהי דאפיר ם פרשבא"ל מדיש ולין כשם מרשבין מכסות לאחרמי דהיה כי רב מבינא שם בגמ'

פתרון תשובה

לפי כלום הוא סגר בספר מנודי דיחל כ"י אם הסמידוהו לחברים אחר שחלמה ומכנס ואמר"ל שמדבר מעמלה לא מהר ובני מעלה לא מהרי ע"י נעורה לא נתקל ע"ש בלין ע"ב. (ו) רק בטלטה מבר"ן סק"ה שמסק לאפילו מחדה ומסתפה אמר"ע לא מהרי ומיין שמעלה כל זמן שלא רפוי וחלוק הטיטי בדבר אחר ולי"ל לדעת ר' י"ב בני יחקים שבאמרים שזה לא מעלה מן מחמיר"ם שכל (ח) טלטה סגר הבי"ר וחזקה שמעלה ושלטה אבל טלטה ולא מדע שמעלה אמרינן הא דנקטה ומ"ל בדיקה כדעת ר"ם ר"ב.

באר היטב

דלין אם בקילין לא מהרי שמדה גם שהחה רק הלכה (ז) והלכה סגר הבי"ר דבכל הספרים מחמת דהמיקר חלי אם הלכה אפילו לא שמדה מעלמה רק שהמידוה ר' הבכל הספרים מחמת דהמיקר חלי אם הלכה אפילו לא שמדה מעלמה רק שהמידוה ול' דע"ר דזה סגור דטיטי נאחרים אחיר מרדיף בשאר בהמה אין חוסנין לשר ר' דע"ר סק"ה שמסק לאפילו מחדה ומסתפה אמר"ע לא מהרי ומיין שמעלה כל זמן שלא רפוי וחלוק הטיטי בדבר אחר ולי"ל לדעת ר' י"ב בני יחקים שבאמרים זה אין אלא מן מחמיר"ם שכל (ח) טלטה סגר הבי"ר וחזקה שמעלה ושלטה אבל טלטה ולא מדע שמעלה אמרינן הא דנקטה ומ"ל בדיקה כדעת ר"ם ר"ב.

תשובה

ודכי

ה"ל מלא הלכה לענין זה ע"י"ם (מד) שכל שעמדה והלכה עבלה"ם מ"ם מהש"ך דהלכה מהני לא כהמידוהו לחברים לא כתורת יקחיאל ס"ק כ' הגיב עליו ע"ש וכ' דים להחמיר זה כדעת הכ"ח דלא בהלכה אם לא שהחה מעל"ע בעיק עמדה מלאו חזקה רק הכח דלא הי נפילה ממם מנבה י"ם רק סבר דאחמה בגמ' ותשבשין ים לדה לחבל בכה"ג וגם זה ל"ע ע"י"ם ועי' כם' אבל אחרים נחלין בחידוי הטיטים סי' ל"ג ובדרים הילחים אות מ' שהחריך זה וכפף הכרע הלא בהכ"מ ים להחמיר בהכ"ח אבל בהכ"מ ים לסמוך על הש"ך ע"י"ם ועי' בחי"מ ס"ק י"ל שכ' כן לדינא וכ' דכ"ח חזקה בהעמידוהו לחברים בדים אבל בלא הסמידוהו בדים רק בעברה לא ע"י הפחדה מקל ים לחבל בהבלבה אפי' שלא בהכ"מ ע"י"ם ובבשו"ת כתב סיפר חו"ד סי' ל' מ"ם זה והכרעים ל"ב דהעיקר לדינא דבל שהלכה ד"ל אף שהעמידוהו לחברים ולא שהחה מעל"ע בעיק חזקה אבל בלא הלכה ל"ל דאם הלכה ל"ל בדיקה לא בעיק חזקה הלכה בהוך מעל"ע אבל לאחר מעל"ע בעי בדיקה ומחילה לדיקן לא יהני בדיקה כמ"ם הרמ"א ה' ולמה אף כשהחילה ליך לאחר מעל"ע נ"כ מהני ולא בעי בדיקה והבאמ"ל הביא כמה ראיות דבעיק בע"כ שהלכה בחוך המעל"ע והא ז"ל המרך ההבב על כל ס"ראות שלו ושאלה הדבר ברור לדינא דבל שהלכה ל"ל בדיקה אף אם שהחילה ליך לאחר מעל"ע ע"י"ם וכיולא בזה כ' ג"כ בש"ת מוסו"ד הדינא בקי"ח סי' כ"ה בעוף שמדרס לבחול ואח"כ עמדה ושלמה ולא"ר עדך כמה שבשות שהרפאה מלבהה ובמל אם מהני מה שהלכה כעת הילוך יפה לגלה מחמת ריסוק אברים ואחות הלישה בעברמה וכ' הדבר בחור דמהני דאם הי' הלישה מכח ריסוק אברים לא היה מהרפאה ליך הילוך יפה ותליון שמה שלשמה בהחלה הי' מכח שברמ"ה והבדיל ראיות לזה ע"י"ם (מה) בשהלכה הילוך יפה עי' בלחם הפנים ס"ק ז' שכ' מהבו' מהר"ם הלוי סי' כ"ג דאם הלכה הילוך יפה אלא שמעמעה בהלכה בלאם מדם ומיסר מין ומחשוה ובטלה בלא בדיקה כבר דמה שמעמעה ברחמה לא כלום הוא והולין דמחמת בהמהה עבוד סכי מאחר שהלכה הילוך יפה כדרכה ע"י"ם וכ"כ בחורת שבאמ"ל סוף סי' זה ועי' בחלון נבוה ס"ק ה' ובהפרחת הרמ"ל על המסיחות חלון פרק ג' מסמה ג' אות כ"ע ועי' בדע"ה סוף ס"ק י"ח שכ' דמ"מ יש להחמיר בזה לבחוק פבחה"ם מ"ם מהש"ך חזקה כשהדע שמעלה אבל לא הדע שמעלה אלי' כשלהה הוכה אמרינן הבנרוחא בקבי' ועי' בדע"ה לדעת ר' י"ב ס"ק י' מ"ם בזה ועי' בדבריהם לדעת (ס"ק מ"ו) (נא) דאבן האדנא לא קים לן בבדיקה עבשו"ת שפת חיים חו"ד סי' ל"ו שהסכים בבהמה שלעה שלא מחמת שפלה הלאים בשנרוחא שהנרבה בבהמה שלעה מחמת שפלה הד בחר ותח"ל בדקו ומצאו שהרפאה אחרי' שכ' ל' ובהב' ליכא שום רשותא לא הבר אבר לא לא מי אמרינן הבייה"ר אח"ב בבדיקה כלל לא דבזה בקילין בס בזמה"ן לא רחלן לחרלה מיעט שם רשותא וחזקה בשלבה רשותא לבעיט אמרינן שבח מיעט מהנים בחשות ולמה רשותא שבש"ב בלא אבי רחלן שם רשותא וטהלי אם הא שלעיהה מחמת שפלה וכ' ואחר סמיון ברפאה הנם בזה אח"ב והגרוחא הד בחר בבה"ג אחר ע"י"ם בתרבה: (נב) לחתיר רק בהלבה. עבה"ם ומי' בדבריהם לעל (ס"ק ל"ע): (נג) רק בהלבה מי' ר"ק ס"ק ה' ב' ובדברי אברהם ס"ק י"ח שכ' ולפי' ר"ל לחשם בחבהה לא לבחר בעבל כל הכח אף שלמרו שלא מחבר אבל מבשם מלבה הלא רשות וכ' (שבה"ם לבל רים סי' ל"ד) מ"מ לענין הילוך יפה ר"ל אף הלא יחד הרפאה שבהבהה אבי בזה מ"מ כיון דחבן לב לבחרן אם לא רשותא בחלבה אבי ים לחבחר

סלכה רק (נד) שהלכה (נה) ל' אמות (נו) סלק (נז) יפה (ז) (נח) כמו שהלכה קדם שנפלה (נט) לא כשאר שרירות הרבה ד' ר"ל ר"ל ר"ל

יורה דעה סעיף נה ז ח ט הלכות טריפות

(סד) שנרבב (סה) על פני המים אם שם מלא קומתו מכמה למעלה לעומת המים אין חוששין לו (סו) *אבל אם שם מלמעלה למטה עם הילוך המים (סז) חוששין לו (סח) וצריך בריקה (סט) ואם קדם לחבן או קש שמהלכים על גב המים בשוה לו ה"ז שם מחמת עצמו (ע) ואין חוששין לו: ח ידבקו כנפיו בדבק בשעת צידה (עא) ונרבב אם שני כנפיו נדבקו (עב) בדף שצדין אותו בו (עג) חוששין (עד) וצריך בריקה ואם לא נדבק בו אלא אחד מהם (עה) אין חוששין שהוא פורח מעט בכנף השני: ט (עו) יצרים (עז) המנגרים

ובשעה כי מסתמא נשן הטפקים לא מטמא ק מ"מ (סד) שנרבב. פ' נמצא לחם שם מכיון מלמן רש"ל דר"ל שמחבר ומפל בע"כ מ"מ ומי' בפרוד יתקן אות ע' ערך שוף בתשובה סרב מהר"ם מלה ז"ל שמפל הטמל מה ר"ל מחבר הטף פ"ע המים אם ר"ל שמחבר ע"י חתים חומת ודרכה ופרשה ודלהה שהם הלו ע"י חתים לו שמפל מעצמו למים ומחבר וכ' דבולמ לא שיך לומר מחבר ע"ם המים בשעת קפילה במים כ כשהטף קיטן לאוף המים הוא נשמן בכנפיו מ"מ ומי' בפרי תואר ס"ק מ"ו שכ' דמ"מ שמחבר בכח אדם עד שלא עלה כח לעכב התבשה בכנפיו מ"מ ומי' בשו"ת בית שלמה חו"ל סי' מ"ו מה שהאריך הבית לאות הל"ל שיטה בכח חזקה אלא כל שהם אחרים משרב בהפלתה הוי חבשה בכח ומסיר מ"מ: (סה) על פני המים היינו בגובה מ"מ. שו"ע סי"ב ג' מ"מ (ומי' בבית יתקן סעיף ד' וס"ק ס') מי' בפחות יתקן שם בטמא שמפל מעוכה לחה אחות אל חוץ בלר מים והמעלה הו מן הבאר ולא עמד על תלוי ולא הלך והחשבה חיקה ולא המעיט מעל"ע ובלי לאות אם עמדה וכרך ברכת שחיטה ושבר חומה על הטחנו הה וכ' שלריך לשוב לה' וחזמתו של שמלא והאמיר שם אחרים לבטלה כי הטף הה אם מרפה בחר ולא כשהה לו' שעטה בזה והבדרו ומ"מ שד בדף שמח"ו בהגר' הרב הל"ל בעוף שהיה מהלך ע"ג חליות הבאר וקבון מלוי להוך המים ובהה שם כמו רבים שהה שלא ראהו שום אדם ואח"כ הגדל לקרקע בכנפיו ואח"כ הנלוה מן הבאר ולא היה יכול ליכן ולא ידעינן לו שם מלא קומתו באותן המים דקו וקימי לו ללו ודעת הטמא שהם לתלות דמן הבהרים בודאי שם שכן הדך ששהה הרבה בקפילים במים הם המים על נגבם עד שמתיינבים וכו' והא ז"ל כ' דמה שרגיל להלל מעוט שראה שבעוף קרקע בכנפיו על המים מבהמת שם ז"ל כ' אם רואין בכל עוף בטפל לאוך המים שכל עוד שהם בו רוח חיים מקרקע בכנפיו ומבקש להליג ע"ע ואין זה בכולל שם ע"ם המים להליג מיהם ריסוק אברים מ"מ בתרן (סו) אבל אם שם. פי' בתר הגולה מה שכ' דבמים דקו וקימי אין חוששין אע"פ שקרקע הנמצא מ' לו' נבוה ומי' בתם לבינה סעיף ג' שפסק כן לדינא דלף אם ע"י שלא מ' מהנמצא הוא גבוה מהבירו מהים המים מלמעלה למטה אע"פ אין חוששין דכיון שאין הולכים במרוצה כמו הגבר לא אחריב דמים ממטו ליה למטה מ"מ ומי' פר"ח סי"ב ס"ק מ"ו דכל זה הוא רק בהגמים שהם בעכשיו קו וקימו מבטל"ב נמי מהחות שם להם מרוצה משרש הע"ג שעכשיו במקרה רוחים אם שהם מהים אין שהיל הבטה מלמעלה למטה אע"ב קדם הטף לו לתבן דמלריך דבולמ המחות מהכין דרכן רק שאין מכר לעין מ"מ ומי' מרגא זבח הפמרדי (לרב מהרש"ח ז"ל) מערכת אות ל' סי' מ"ה סעיף ל"ח שכ' דבעלה לבית הכסא אצם דהוא מיל דקו וקימי מ"מ כיון דלא בריחת מלחה דשם הישב ע"ג המלה בעיון שלא אחר סאלמה ליהן הילך יפה ומים שכן מהבין מ"מ ומי' בפרי יתקן שם דף מ"ח ע"ב בהגר' הרב מ' מחמל מגרי ז"ל בעמן שוף שבטל לבאר מים בגובה לחה אחות אלא עמד על תלוי שכ' דהא שכ' הטחמ"ח דשכח דקו וקימי לא שיך מעלה ומטה ואין חוששין בעפלה הייט אחר זמן קלה מהעפלה שבבר מו המים מהטעמן שהרי פירש רוחה בעמל לחה דבר במים מחמת הטפלה המים מהטעמים הם והחה הטעה מוליכה את הטף ומלאה כשם ע"ם המים אבל בחמת אות שם אלא המים מוליכן אותו בהטעמן חבו שריקן בגשמים וכ' דקו וקימי בלי שם הטעה ע"כ דלף כהלא שהטף שם שם בהבאר ע"ם המים אין לסמוך להקל אע"ב רש לאחר זמן קלה מהעפלה בשמים מים שם ע"ם המים מ"מ לדבר אבל לחמת"ל מהמם נגיעה דבריק חקה שמים יבש בחרוה כמו מר מלה דלא אחריב בזה הבמים מחמר לה ל"ש: ועיין בשמ"ר ס"ק י' שכ' ולא קמו מיל אחר' מלמעלה למטה הבר שם קדם ס"ו הרי אלא מכלל ריבוי שיך מכ"ל ואין שם בית אחרים בשמ"ר ס"ק ס"ו שכ' שהרי הפרמ"ל הטחון מאר שהטף הבה הבר קדם שלא מבר בע"ך ובשמ"ר בשמ"ר לטר חלפי' לא שם קדם מחיר הבך' הלל"ב מה ל"מ יש בין הבה דקיימי מיל לדלא קיימי מ"מ ולאלה לחם לו' שכ' שהרי הפרמ"ל נמצים

תשובה

ומבוטים והא בע"ב מיירי שבם מלמעלה למטה ומ"ב אם לא קדם לקבן כי הבה דמיל ממטי לקבן ה"ל ממטי לחטף ומבינת דלא מיקרי סילך מכח ומה דקבינת לי' מה ל"מ בין הבה דקיימי לבהבה דלא קיימי מיל מובא לבהבה ביומיה הבה ולבהבה קבן מהבי בקו אחר' הממלה למטה אמ"ב בלא קו מכ"ד שב דאחי בלם לבינה אות ב' בשה לפני הבי' בפרפ"ג וקים קדם ומ"ל דלף אחר' בגרשתה הבינה שבם מלמעלה למטה ונם לא קדם להבן לו קבן אע"ה בלא הבינה אם לא הישיבן לריסוק אברים אמנם לדינא הבינה בלא"ע בזה ומ"ל להפרמ"ל הבר הדהם זה ומרבנא הבינה רלחה הבינה שאבן לו קבן קדם לחטף גם במיל דקיימי חומנן מ"מ: (סז) חוששין לו ר"ל אפי' לא היו כנפיו קטנים דע"ה ס"ק ח' וס"ק כ' בשם הרדב"ז ומסר מאחר מה"ך: (סח) וצריך בריקה. מי' בלם לבינה סעיף ג' שבים בזה ולפי' לאחר הבריקה אין להבטיר אע"ב שהבה מעל"ע חזקה מ"מ בשם בם' הפלגת לבהבה סוכה דל"ל בזה שהי' מעל"ע מ"מ ומי' בדע"ה ס"ק כ"ח ס"ם בזה וסיים ולדינן אין ל"ע בזה כיון דבלמ"ה אע"ב בבריקה מ"מ: (סט) ואם קדם לחבן או קש. מי' בבא"ח נגה ודרים בגן הבלך פי' ל"ג שמחמה על דין זה כי מלאה הבמ"ב בעיק שיהא שה בבבר עם הטף ודע"ה סיבה מקדים בבבבה לשום והבינה בל"ע מ"מ: (ע) ואין חוששין לו. מי' בבחר יתקן שם שהעת הרב מהר"ם סלה דאם היה ספק שם שם מחמת עצמו לו לא אם לא רלו בבבה שבטל לבים יש להבינ מבבבה ס"ם כי ל"ל שמח שבל לבים מדעתה מחמת לחה הבר מלבבל שרלה בבים וכדין דלקמן סעיף י"ח וא"כ הרי הא"ל ס"ם שמח שבלה מדעתה ומחמה על נבבה ואח"ל שבלה שלא מדעתה ספק שם מלא קומתו ספק לא שם והרב מ' מחמל הל"ל בהגר' דיה דבריו בזה וכ' דאין סברא לנרף לספק שהטף קבן מעצמו לבים כי מעולם אין דרך הטף לקבן מלאין לאוך המים שלבל בע"ח יש לו סבב לברוח מן הלם ומן המים ומלבר דאין שלם יש מעם מים ומים ברה"ל לא יהא הבינבולים לעבור על המים מבר לא מ' ולבי הלחה מר שימלא מבבם לעבור ולבח בבקם לה רגליהם ובעברם הבער לה מלמם בבבבהם בלמבן שלא יבבא בבבם מובן בבים ואין ספק שהטף הבוא לף שרלה בבים לחה מבלל לא הה קבן בבבר בים להבית לה עמנו ע"כ אין להבל בזה כלל

מ"ש בתרסה:

סעיף ח (עא) ונרבב. פי' על דבר קבה פרי תואר ס"ק י"ח וכ"כ הבנים

(עב) בדף שצדין אותו בו. פי' שלרין ע"י הבינבה בן שמבחין אותו בדבק ולם הטף שוכן עליו אי לא רגליו וכנפיו מהדבקים בו והבחטף רולה לפרוח טפל עמהם לאוך ומהבדסק אבל בלא הדבק אינו לא מ' מבבנפיו אינו טפל כ"כ ואינו מהבדסק פר"ח ס"ק י"ח: (עג) חוששין. כ' בפרי תואר ס"ק י"ח ולאחר' לא מדבק מהבף הבמי רק מקלת נגד חוסנין ומי' בלם לבינה אות י' ובעיף ט' שכ' ולאחר' בתואר מבבינם מקלת ומקלת מדבק מבם אע"ה חוסנין מ"מ (עד) וצריך בריקה. ונם שכ' מעל"ע לו עמידה אם לבינה סעיף ז' (עה) אין חוששין. דבל שבב"ם [לאחר] אינו מדבק כל מיקר אין לחם לף לחם

הבמי מדבק לגמרי אם לבינה שם:

סעיף ט (עו) יצרים המנגרים וא"ז. וכ"ה אם החמו אחם מדבר הדבם

והבלה שר המנגם חוסנין אפי' לחמה מבבבה ס"ק ס"ם ס"ק ל"ח.

(עז) המנגרים זה את זה. בע"ה ומ"ז ס"ק ט' שכ' הלפי' יודע שבהיטרו ויש לו בחה לנגון שרבה אע"ה חוסנין בבה"ב בבבה"ב בבבים בגבו אע"ז שכל לו' חוסב שבאל יבאה שבינה ויבינו מ"מ ומבמב הזקה בבה"ב שבבים בגבו אע"ז שכל לו' חוסב שינה אבינו לא הבינ הא הבינ לבחמיר בזה אבל אם אם הולן שלי מבגה לבינו ומבינו לא שבחר כבבו לגמר לא שיך לבחמיר בזה אבל אם אמנם בפרי תואר ס"ק י"ב כ' הלפי' לא בגבו אע"ז אבל אבל אבל בבבן חוסנין לבחמיר אם בבבינו אם אם אבינו בבבינו ס"ק כ"ג ס"ם בזה והבלה מרבני הבסקים הבינה דלא בגבו לבחמיר והבמגבה לא הבי ובגבו כלל ומבל בבבינו מ"מ יש לחקל בבבינ בבבינ אף זה הזקה בלא מהבי אם אבלה בגבינ לא לא אבל

אם

(עח) וא"ז (עט) ונפלו לארץ (פ) חוששין להם: ו"שור שדרביצורו לשדמה (פא) אעים שנפל נפילה גדולה (פב) שיש לה קול בעת שמפילים אותו (פג) אין חוששין לו מפני (פד) שנוגע צפרניו ומתחזק עד שמגיע לארץ: הגה וחזקת אלו קטנו כל דברי כמסיטתו אבל אם (פד) כל (ו) דברי קטרים בשמה שמפילין אותו (פה) חוששין ט (מרדכי פל"ם ומשמשת שערים שער נ"ל) · יא "קפצה (יח) מרעותה אפילו במקום גבוה הרבה "אע"פ שאנו רואים (פו) שאינה (פז) יכולה לילך (פח) אין חוששין לה לא שנא קפצה בחלון שבכותל לא

ש משמרת והמגיד פרק ו' וכ"ב ולא יעמוד מ' שמואל ומל' ת משמרת והמגיד גרסו והכיעה וכו' א שם בשם

באר היטב

(פ) שמעון (לפי שיודע שיפלטם) כ' הגלי ו"ל ולכאורה סתגדים אלא"ה ולכאן כיון שמרגישים שרוצים לפלוט מעט מעט ומתלא"ל כתם דלמדכה כ"ל הלה לפלל תכיר (י) דברי כ' הגלי"ל מהמ' מפלו ג' דברים קטרים אין חוששין וכן שיטין קצת מקומות ומסרמ"ל וא"ל מתנו דעכן לעמות נקטר רק ג' הראשונים ולדחוף אחר מד אפשר פ"ם מכח שמסיח כבר על שאלו ומלים לאלן חוששין (ולפ"ז דברי הכסמה לא רק ג' מחזיקים כבר כין שדברים הראשונים אינם מקבלים ומיד כשהיה סמכה ג' דברים הראשונים יוכל לשון בקרקע עין ב"ל ומר"ח) שיל כ' בשם מ"ה דזקא כשנמדת

דרכי

אם מדע שנפלה בג"ל אמרה אמ' בהא"מ עד שנגע וכ' שם בשבולת בברה ל' שנגמה אם תכירה והפלתה ע"ג הל של גג גבוה מן הארץ יותר מעמה והכרה בגייחה עד אלא יכלה לעמוד מלגי' אלא ע"י נערה והלכה ולולמה ובעלם הטוק לעמלה מהמ"ג יש נפח וכאב וכ' דכיון דהברה שנפלה היתה רק מנגחת ולא מנחה אם לא מדע אם הפילה בג"ל יש לדה לקל ובפרש בלדקה שם' על הל אלא דהי כדבר רק (פ"ל פ"ק ג') ונם בלדקה נראלן נפח ומכה בעלם הטוק ויש לתלות הלגיטה בזה פ"כ מלא הלין יש לחיות הבהמה והאלא מ"י"ם.

(עד) וה אות זה כ' בלם לבהמה מרקם ג' מהב"ח דאמר' בנפלו מרחם בב"ל אמ"ל דאכלו לעמר כיון שמרחם נפלו לא כ' ההיתה בכמה כ"כ מכל ח' אס"ה חוששין מ"ל ומ' בשמה חיים פ"ק כ"ל מ"ם בעמין זה. (עה) ונפלו לארץ כ' בבית מלאר מהרין הקלה נפלו לארץ אבל אם לא נפלו אף שכבר אה אה אין חוששין דאין בהכלה אלהם כדי דיקוק לברים לחמרים ואף במקום הגיחה אל"ל בדיקה מ"ל ומ' מזה בשא"ל שאלה אלהם הגיחה כי' כ"ו ומ' בד"ל פ"ק ד' שכ' דאם הקלה בגיחה מד שאר לברים אבל בגיחה בד"ל הבהמה חוזר ואף אם בשאר שע"ל אלם יש לחמיר אחר' לא נגלו ומ"ם כ' דאף בכבר הרגלה אין לחמיר אל"ל הקלה הבבר שבין הלגמה מ"ם (ומ"ל פ"ק ל"ו):

(פ) חוששין להם. עמ"ל ומסמ"ל פ"ק י"ל ומרי חיים פ"ק כ"ל ומ"ל פ"ק פ' ולחמי בשמה מ"ם חוששין ומ' פרי מגדל פ"ק י"ם שכ' דמ"ש לא מיקרי בשמה מ"ם מסמה מ"ם (ומ' מה בדברים לפל מנוף ל"):

סעיף י (פא) אע"פ שנפל נפילה גדולה. ולפי' ומל מגנה יהרי מ' מ"ם:

מסמה הכל שמעון לשרמ שרי פר"ח פ"ק מ"ם ומ"ח פ"ק י' מ"ם:

(פב) שיש לה קול. ולפי' בשמה ג"כ קל ילמה של בשר בשבל אם"ה לא חוששין. פר"ח שם: (פג) אין חוששין. עמ"ה מ"ם מלא"ה הקלה בשמעמה על תלה וכ' אבל אם בלא שמה ומבלמה וכ' הכי יחבר מ"ם מ"ם מ"ם פ"ק ב"ל ולרק ל"ל הקלה בגיחה ל"ל לשקל בזה כי לא זה הדבה בכה אלא שבולת והאלך ממילא על הלגלן לא לרק שיהא מגנה ל"ם אבל אם הבלים שבמה בבוסם מבל שלמה לא לפי בשמה מ"ם חוששין כיון בכי' בכה מ"ם ומ"ם הגלא"ם ולם אחר תלי בבהמה אף רק שיהא בלחמרים בבר מ' פר"ח פ"ק כ' שכ' הבלה הבנו ע"ו ולחמיר אף בבהמה ובים יש לחרוה לחמיר מ"ם ול' בגל"ל פ"ק י"ב ולכל זה שם לחמיר כעת הא"ח ולפר"ח כתב רק בגדולי הבבם יש קבדים אבל אם אין תלי' קבדים יש לשקל ובשנמה ב' תלים הרלאמים לגלן יבל לשון בקרקע ולמ"ל מחלה בשמלא בב' תלים הלחמרים אחם מהרשקה מ"ם ומ' בבית לחמן פ"ק ז' שבבלא ובים הם חזקה בגמה חוששין לבבלי רק שבל מחלה אבל בשמהבין לבבלה אף בשמה בבמה מ"ם:

(פד) כל דברי קטרים. עמ"ה מ"ם ומ"ל ומ"ל הפ"ר פ"ק ס"ה ומר"ח פ"ק כ"ל בל' הבינה בבי' ל' דברי קטרין חוששין אפ' יתבה בלבלה לבלה ולפי' בשמה מ"ם כיון בשמלה בבמה מ"ם ומ' בדמ"ל פ"ק כ"ם שבבלא מהמבמ"ל ולחן לחמיר בזה רק בגבה ולחמה מבריסה עד לרגלא ל' מבמה פבלא אבל בזקה כגון בבבם ולחמה ולבלא מבריסה עד לרגלא ל"ל יש לשקל מ"ם מ"ל ומ"ל לחן לחמיר ומבל אבל לחן לבחלה מ' בבמ"ם ובמ"ל פ"ק יש לחמיר אבל אם לקבר ולמבמה בחבל בחחק על בלבלים אם שבבל לחן ומ"ל מבל לבחן לפרי מלה בלה לחן בלבלה לחן בבים בבמ"ם בבלא בבלא בבבלה יהיה כיון שבבבר מבר לבבבים קלי בבבם בבבלי מ"ם. ומ' בשלים בבבלה [לבי] (מבבלחן מ' לפי מבלבלבלבלה ל"ל) דף כ"ם ע"א אות י"ח (בב"ל לבבבם) שכ'

בבלה

(פה) חוששין ט (מרדכי פל"ם ומשמשת שערים שער נ"ל) · יא "קפצה (יח) מרעותה אפילו במקום גבוה הרבה "אע"פ שאנו רואים (פו) שאינה (פז) יכולה לילך (פח) אין חוששין לה לא שנא קפצה בחלון שבכותל לא

(פו) שאינה יכולה לילך. ולפי' גם לא בבבבה הלא בבבבה בבלה. מ"ם פ"ק י"ב ומי' בבבי בבלה לבל בלה בי' ל"ב בבבבב הלא בבבבה ובבבבה בבבבבה בבבבב

שנא (פט) [1]מארובה שבאמצע הגג (צ) [2]לפיכך אם הניחה למעלה (צא) ובא ומצאה (צב) למטה (צג) אין חוששין לה: יב [3]גנבים שגנבו בהמה מהדיר אפי' השליטה מעבר לגדר שהוא גבוה מאד אין חוששין מפני שהם מבוהלים להפילה (צד) על מתניה כדי שתוכל לדוץ לפניהם (צה) לכן בשעה שמחזירין אותה אם מרמת תשובה מחזירים אותה מוחזרת מפני שמבוהלים להפילה בענין שלא יפסידוה אבל אם לא החזירה (צו) אלא מרמת (יז) יראה חוששין לה:

נט בהמה שנפשטה בחיה. וכו' ב' סעיפים:

א (א) [4]הגלודה (ב, ג) אסורה (ד) והוא (ה) שנפשט עורה [5]בין בידי אדם (ו) בין

באר הגולה

(יז) ולשון הרמב"ם בפירוש המשנה ומספיקא מדי מאסר דאמר לא מתמעטת הסילה על מלשחיט וכן מסיק הרוקח מיהו הטעם שכתב שם דנגמלה מחמת הגיון לפעמים

דרכי

דלקח בנמלא שיטי בחברים כמר מי"ם ומי' פרי פולר פ"ק כ"ב שסמה לחמיר בנמלא שיטי בחברים סמרמים וכ' דלקח דנגמלא לא מסריף מ"מ כלן המחמיר מה"ל וסיים שכן רלוי לחרחה מי"ם ומי' בחורת שמואל פ"ק כ"ל מ"ם בזה יכשיר ג"כ על הפר"ח בזה הנגלה דנמלא שיטי בחברים ונם יש בה רישומא דלוה יסלה ליקן דהי הרל"ר בולה יש להחמיר מי"ם ומי' בדע"ה פ"ק כ"ז מ"ם כזה הנגלה דכתב"מ יש לסמוך על הפר"ח מי"ם שכ' וכ"ז בנמלא שיטי בל' מחברים הפרמרים מסל"ב כמר' הבשיטי בחברים הרחוטים שה' הבשר לקי מבחוץ ומבפנים לא הי' טוב שיטי יש לחקל וכ' שם בשובדת שבא לפני בבהמה שנגלה נחוץ המרוב שבו זב המלכל לבהמות (שקרין ווטבל"ל) והיהה שוחה מהשוחה ותלי' לנגלה ובשרה הי' לקי מבחוץ ונמרר שם הדם ולא יכלה לעמוד והי' פחות מ"מ והי' ספק אם נגלה מנגלה לא ע"י שוריס שבא הזמה וכ' דבכה"ג יש לחקל אפי' נגלה מנוחה י"מ והגיון שנגלה מהעבה מי"ם. (פט) מארובה שבאמצע הגג. פי' אע"פ הליכת מחלטה למיכרך בה אע"פ לן חוששין ש"ך הפ"ד פ"ק פ"ו: (צ) לפיכך אם הניחה למעלה וכו' פי' בשו"ת מרן בבי חו"ד סי' ס"ו שכ' הטולל דמגמת והלי ולון חילוק בין בהיה נחלה לא קמה בין ביום ובין בלילה ומי"ם במ"ם בזה בפרישה: (צא) ובא ומצאה למטה פי' אע"פ שלא ראלה שקפלה לחריק והלי קפלה ובולה לחמה מעמה שיסלה לקפל מנוכה כמו בלי ריסוק לחבריס ש"ך פ"ק פ"ו ובפרי הארמ שם. (צב) למטה מי' בלם לביה אות י"ב ו"ג ובכריך ה' שכ' דה הוקל בסרמה בעלי' ומלא למטה על הסרן לבל אם הרחה על סרן ובא ומלאה למטה בבור ובלאחר שלון שם בבור מחבל לא מיס ולילה שלוה יסלה לילך ל"ע לדמה ובסוף הפי' כ' שד דלקח בים שד לרחוף ס' שמא לא שלה על לעשוני' רק על מהני' אע"פ יש לחם לחמיר והגיון יחבר שבולה לא קפלה רק שלה ומל לעשוני' שלה מי"ם: (צג) אין חוששין מי' בדע"ה פ' זה שכ' המלשון הפ"ם והפסקים שמא חלק בפרד המחבה מבמת ולון חילוק בין אם מלאת מומה כדלכה ובין מלאה הסוכה ונלי' לעשוה בכ"מ לן חוששין מי"ם לדרכו:

סעיף יב (צד) על מתניו מ' בבהה"ג בהבאה הטור אות י"ח שכ' המלשון ממקום נבוה י"מ בבה אחה שלא מדעתה כמרה בלא בריקה הוקלה בנגלה על לעשוני' אסור לבל בספק אם נגלה על מהני' לא לעשוני' כ' הלרעבו הי' מרלה להחמיר לך מלא אחי"ב ברוקה שהבר הלו בחלוקה הקשומים אם יש להחיר בזה מבשר ס"ם מי"ם ומי' בהלקן נבוה ס"ק מ' מחמרים מ' מ"ם בזה ומבלר מרבריו הנם בנגלה על הבהרה הי בכלל נגלה על מהני' וכמרה מי"ם ומי' בדע"ה פ"ק ה' שמחמה על הב"ג בזה הבא מלשון רש"י ות"ו מבלר הלרבנה אם נגלה על נבה הסיב על הבהרה הי"ה בנגלה על לעשוני' בפקס שיעלים מהבהרה פריבה ולרבא כ' שם הקף בנגלה על מהני' ובחבא אלא בהסמה על נבה עד לחמה לן לחקל אלא בהפ"ם הוקל לבל אם נגלה על הכרם פריבה בכ"מ מי"ם ומי' בכמרי יחבה שבנגלה הלא אבי כי נגלה על מהניה אלא בנגלה אדם ובסוחה כי הסבל הלרבנו הלו לא מבל בכה ומקל אבלה לם רק אלא הבשבל על מהני מה שנגלה על מהני' מי"ם לבל מדעה הפר"ח והפר"ח סוף פ' זה שבאחר מהרוקה והבנה"ג מחמת לרהיל דבכל נחוב בנגלה על מהני' כמר ומי' בחק"מ פ"ק י"ו שכ' שכן מיקר: (צה) לכן מ"ם ולל וכן כתב שכ'

דרכי

תשובה

בחוק אם לביה. (צו) אלא מרמת יראה מבלה"ם דלקח בספק אסור וע' בפרי תואר סוף פ"ק כ"ג דה הוקל הוקל הוכל מדי לחיכלי הוכ' לר ירלה בדבר אבל בלא"ה אלא בחשובה ולון לחם מי"ם.

סעיף א (א) הגלודה אסורה ע' בח"ח פ' הכ"ו שכ' הבלר שר שוף מרוה כמו בבהמה מי"ם אבל בחסכל חלק ג' פ' י"ם מבואר שרן זה ליהא בשוף כון שלון לו רק בשוף הרחבר בבשר מי"ם וע' בדע"ה פ"ק ד' שכ' שבן מלה דמת כל הפסקים שלא הכירו חומרא ז' גם בשוף ע"כ פסק לרמא כן דאם מבל בשוף גם הטור דיה רק כיבלו הטלה מי"ם והנה לכאורה הבמת מדברי הרמב"ם בפרהמ"ם פ"ג דאלון מבמה ד' דמ"ל כדעת הרחסכל שכ' בחבמה דר"י אמר מבלה הטלה פסולה ח"ל טלה הוא הטור הוק שבל הוסק שם הטלה שלו וכ' ולון הלכה כר' יהודה מי"ם וכיון שכ' ולון הלכה כר"י מבואר לכאורה דאפי' מבלה הטלה שם הבור הוק שבלו בבר אמנם בחמת י"ל דאם מבל הטור של כל הבוף גם הוא מוחה דאסור אלא דר' יהודה פ"ל דאפי' לא מבל כל הטור רק שבבל הטור שבל הוסק לבד מרבוק בזה פ"ל דלון הלכה כחוחה ובביר הוקל שבבל כל הטור של הבוף (ובפ"ל פ"ק י"ח) אולם ראה זה מלאחי בחבר הבחבם מחוס מבחפ"י בבחב"ם דשם ובאחרת ע"ם מהל' שחיטה סוף הלכה ז' דלאחר שהסריך בדין בלוה סיים ח"ל וכתבו הבלומים הוקל בבהמה אבו לומרים זה אבל בבוף אפי' מחרבו אבפיו הבסם לא אפי' הטלה הבסה כחרה אלא אמרים בלוה אסרה אלא בבהמה הוקל והחם לא בטור שר שבן עליו אבל הכל אע"ג שבבלה הטלה שרה קיים ותבן עליו ואע"ג הכחבה לחם מהה מאפי' זה וכחרה בכ"ל הרי דס"ל כדעת הא"ח הוקל בשרה קיים כחר בבבלה הטלה אלא אלה וכן לעבבל"ד מבבשה לבן המחבר בסבי' שאחר"ו שכ' והבוף שבבלה אלא כחר ולא כדעת הבחבם לבבל הבם בבבלה הטור של בוף לבחר אבל לבבלה הטלה אלא אלה וכן לעבבל"ד אלון לבבל בבבלה הטלה אלא אלה אלא אלה אלא א

(ז) בידי חולי טריפה ואם נשחייר מן העור רוחב סלע (ח) על פני כל השדרה ורוחב סלע על הטבור ורוחב סלע על ראשי איברים הרי זו מותרת ואם ניטל ברוחב סלע מעל כל גבי השדרה או מעל הטבור או מעל ראשי איברים ושאר כל העור קיים (ט) כשרה: סה"ג (י) אם ניטלה (נ) מהלחמה ומאר כל השור קיים טריפה (רש"ל) ב והעוף (יא) שניטלה נוצתו כשר: סה"ג וים מפרים (רי"ז הלוי וכל טו) ומזג להחמיר (יב) אם נטלו (יג) כולם (א) (יד) מיהו אם נטלו נוצות ו מרזב שוקן אע"פ שנטלו כולם ומאר עדים מכל מקום כשר דשמיל ומשנה מרזב שמנו כשר. (ת"ה סימן קפ"ח).

ס דין בהמה שאבלה שם הטות. ובו ג' סעיפים:

א (א) אחות

פ"ב סמן אם מלכה מאחרת ואחרת דבלכה כמוהו דלמה מיהו מחזה היטב דשמל השור מהמקום בסמל מלבר כיון שבשחיר כל בשר קיים ומכין שבשחיר מה שמן לשמל ו דלא כרי יהודה נמהבה שם ורק אמרא דלא מלינו מהבדים שלו כיון דמקנו לו גני אלו כשרות בסמנה בסמנים א מבמה מלין ד' לים

באר הגולה

נמרים שור שלנתלה דמאמרלה נפרה ומסק דמלים בפ"ס בכלנו תשובה ה כתבב ס מאמרלה שם וכ הרבלל לא ידעתי שמנו [כסי ר הספרקל] הלריסת כיל וכיב ס"ה"ב וכב"י פי שמנו בשום ומאחר שבריבל שור מלי מב' מקומות מלנו מלב נמקנו ב ל

באר הגולה

נט (ג) כתבה ל הנ"ך דהרב"ל אמר בזה וקן דעת הב"ח ומהרש"ל וכתב עוד הש"ל דוקא אם ניטל רוחב סלע ע"פ כל אורך הגדרה וקן ברוחב סלע על כל שאר המקומות אבל בגיר מרוחב סלע באותן המקומות ליה קפידא אע"ג דבעינן כל רוחב סלע באותן מקומות הייט שניטל כל השאר ובאותן מקומות באמ לגיל מגדרה אבל היכא שלא ניטל שדרה אלא מאותן מקומות בעינן כל רוחב סלע והב"ך חולק עליו ומסיק דאין הדעת נוטה לחמרא רק בשאינו כל הסחלות וכל דאבי הפרקים מקצתן ולא בחתיר רוחב סלע אבל אם מניטל כיון שנבל אורך הגדרה וכל דאבי הפרקים ליטל רוחב סלע (ב) מהלחמה ומה"ר מפרש לף אם ניטל מ' מהלחמה (ולא דק עיין בב"י ובכסף משנה)

פתרוי תשובה

נט (א) מיהו אם נפלו מלמעלה מין בהמה דרב"ל מהמשנה פיקן קפ"ה אם מהמה דיחתר יש מקום להמריך בנפל מחמת שוקן אלא שהיה מכניר בכל נוחות פ"ב

דרכי תשובה

מלאכה וע' בכמה"ג בהגהות ב"י שהביא מהבה"ג מפי גדולה הרבה דמחזיא הגלה (שלב) לבמה ומשמלה מבסה וכ' והיינו שהיו שהין מהא ביחי מים וכ' מי"ם והכה מלבון זה מבמה לבלדה דלף הרבה בשדה שהין וקלקול לא מחבב גדולה אלא"ב מהלמה ומבלה השור לגמרי אמנם בד"ק ובמקו"מ אם כ' דלא בעיק שנמנה ונטל השור מהם מעלה אלא לף הרבה בלי בבבר מרוחה נגרמו מריפה וכ' אמי' לפרו שובדא כזה שהי' השור דנוק רק שמהר בלם וע"י חום הלם הגיעם השור ע"ג ונעשה כמין בשם קלה כדרך בשור שהוא כ' ימים לאחר שחיפה שהגיעם קלה אבל לא היה נפרך בלשון ובסכין ולא שהשור הוא חזק והבשר אבל אם הי' יבש לגמרי עד שנפרך בלשון אסור מי"ם לף במק"מ שם האחרון לפי ערך גדולה דבמהה ולא היה רוצה להחזיק לשחוט ופיים בל"ש מי"ם וע' בדע"ת ס"ק ו' שהביא מדברי השולל בהגו' הרדב"ז חלק ח' סי' קמ"ה שהבר זה שהיה הוא הבק כ' חכמי המבנו ס"ב ים לחקל בזה אחי' שלא בהש"מ מי"ם: (יג) כולם ע' בם הוסמת יחזלים שב' הרבה הבהיה ונדלו כפיים הלחדומים יוחר מן הרלשונים כמר מי"ם וע' בבי"ה ש"מ הליסלה חלק מ' סי' ק"ם בשלה הבייה שב' הרא והלי לף בנפל כל הטלה אם חזרו הגדילו הטלה כבראשונה והלי כבראה לף כ' דוה חזקא אם חזרו הגדילו הטלה מעלמן בלי סגולה אחרים אבל אם הבבנו בעצמה לא בהחה סגולה בהבפל מ' שיחזרו הטלה רק ע"מ מלאכת מלטיה ע"י בנים וכיולא בזה לא מהיל לא"ל לאיר שהגדילו הבנים יחזר מן הראשונים והבמים דבריו בדברי הגמרא מי"ם בחריסה וע' בדע"ת ס"ק ה' מ"ם בדברי הב"מ בזה וע' שד בהגי' ש"מ קמא מ"ג סי' קפ"ו שב' לבקל בזה לף אם לא בהבהה הגף רק בחלקת מי"ם אחרים בב' שדי חמד בחלק דברי חכמים סי' קכ"ד דשלם מחמת גוף דברי הא"ר והחב"ם ובם בגוף הטיחר שהחליטו ומהרי מה שגדלו הטלה בבראשונה מקבל לף כ' דע"מ אם מטיריים הטלה שלון להם הגים על הבדרה ולון מורחין כלל סביב הטלה אחר והגבל הגף והקליות ומל הוכר בבה"ג יש לחקל ולהחיר בשחי אם הגדלו הטלה אחר כדלפי מי"ם. (יד) פירוש אם נפלו נוצותיו עמה"ם מ"ם מהרדב"ז שהוא מבחיר בכל נחמי וע' בלי"ש ס"ק ג' הס"ל שם שב' מהבה"י להחמיר לף בחפלו מרחב שחוט מי"ם אחרים יעיין בשדה יקחיאל שמה ע"ד הרמ"ל בחה שהחליט להחמיר בנפלו טלחיו כי הסמיין בגוף דברי הרי"ם בבחה"מ ידאה אלא כ' זאת בהחלב לדיעת ע"ב הטלה הבמקל בגיעלו הטלה בשף לא הסבר מי"ם וע' בדע"ת שם מ"ם בזה וחטלה לכיון דבם הרמ"ל לא כ' בהחלב לאחר רק בלבן ושוב לחחמיר ע"ב הבחמר עלמו בהמ"ם לערך מני לו לערך שבח של הבריא"ק הא"ל להחיר לף בנפלו כל הטלה בשף בין מ"י לחם לו מ"י חלי לא לא בחבר והיכל הטלה שהיה ים רוב שהן ים לחקל לגדיל מי"ם וע' בם' ובחם אלמים סוף סי' זה ב' ח"ל וכמה שמנים בזה לדיעם מין הרבגולא מרחם והלחלי ותמרו לי שם סמין כך הוא לשולם אע"פ שלחמה שנה שבחה לדיעם לא היה שנה כ"ב הארה לחזה ע"פ מבא הטלם שלמרו לי בשורם ונגם סמין הזה הוא מלבו שהיבה שנה ומבלו מלהיה וכ"ב בני נדלים כשה מחחלבם ולבשף עבה שנים הה מלי הוא מ"ל ולם קבלה הוא מקבל.

סעיף א (א) אחות דם ע' בב"ח ושם הבבה בהחלבה מריעה סוף סי' כ"ג שב' דשבוח הוא לף שם נידון בהבהה שם יעקבו בחקים לי

[ר"ש שכתב בשם הגאונים ומשמע מלשון הרמב"ם] (פ) (ב) דם והעוששת (ג) והמצוננת (ד) או (ה) שאכלה (א) סם המות (ו) שחורת (ז) הבהמה או (ח) ששחתה מים (ט) הרעים (י) הרי זו מחוורת: טעם

פרוש תשובה

ס (א) סם המות. מי שמשתה מגרי כשהוא חולה יו"ד סי' ג' שמשמע פ"ד שמשתה בכשהות בשעה הדבר בבהמות ולא בבהמות דם מהבחדים לו מפני לו דרך בית הרפואה שזה בלה לה ע"י שמפחה לו מגדי הדם הבמיים ולא לאכול לבהמה (והחולי הזה מקרא בלשון פלגא קוולמל"ן ובכשון ליטלאיל כלמחרדהבגיה) אלון להבריף הבהמה בשביל זה אלא כדי שיה בכלל מסוכנת ולם המחבה ופרלכבה כדיעת כשרה ולזה יולמת מהרב בשביל אה"ע"ים (ומ"ל סי' ל"ג ס"ק ל"ח): (ב) דם. עבלה"ע מ"ם ב' פרחים ולדעת לון ל"מ בזה דכל אלון מלה מבנה בנשה כשרה שפ"ד ס"ק ל' ומ' בשורי ברכה אות ל' שב' בשם הרד"ק בשוכרת כו שבא ליה סוף ל' שבר עלון הדם עד שכיו כל בני מפני בשרים מלרחים בדם וכיוהר סמך לגרוע למפה מבית הכליעה ומלא כל בני מפני שלעים ונקים מכל רשוחת וכבשיר ע"י"ם (ג) והמצוננת. ע' ש"ך ס"ק ב' פרחים ועם כזה לון ל"מ לדיון (ממ"ל בס"ק הקודם) ומ' שפ"ד ס"ק ג' - (ד) או שאכלה סם המות. וכ"ה ושחר לאכל דגים שמלחו בסם המות שהרת הדגים בל"י ולחם בשרים רעים סי' זה. (ה) שאכלה. בס המות שפר"ם ס"ם בדבר החולים שבלע בבהמות ומ' מזה בבל"י ס' ל"ח ס"ק ו' דבבהמה לפנמים שבלע בסם מין אחר שרגילין לעות בסם ובכמה קרלות גדו בחרמים אלא לקנות מסם עד שפסקה המכה וכו' ובכ"ל ומ' בשפ"ד שם סף סמ' ומיד מאריים שם מזה ומ' בביה מברכם בח"ו שם בל' דשיעת הי"ה לם שבית בגע מאר מרגילין הבהמות לעות בסם ומרפיה מ"י"ם ומ' עוד בבית מברכם לשל סי' י"ח בשם"ם ס"ק י' שבבית שובות שבא לפני בלעתן בכמה בבאים שבי' הבבד שלהם בקב כמו מלי' לבל סי' בחלר בריח מהבבר יוחר מבג' אחים המבולרים בפי' מ"ח וחסרן הרב פגלו לבר"ק בוחר הבל"ל הסם מפני שבמשו מחבני הרפאים שלמרו שם סבנה לבחולים מסם (וחולי זה מקרא בלשון עגלים רמפי"ן) וכל חולי ומגע אחר יש ם בהם בבהמה לו הרי לו בשוף אחר לרע לסם אחר לאדם לאכל מעבה ועל בשחוע הדבר לבחרף פרחים שהם ומ"ר יסה לת הרבים מ"ים ומ' בפ' דברי יוסף סי' י"ח בשלל ממקום לו שרבבה בבאים מפני מחמת שים בבבר מלא פולעים לם ים לאחר כל הבבאים מפני הסבנה וכ' דמפני הסבנה לון לאחר בזה הקבה בשחון וכזלא כ' בבלי"י ובשבו"ל שם לאחר מפני הסבנה כין הבחרן לו אחר החולי כזלא בה הוא חולי הבמבכת מבבמה לאדם לאכל מה שמחים ע"י בסיכת הבולעים לאם דבר הבמבכת מבבמה לאדם וה"ז דומה לבהמה מרמת פלגים ומכת מרב ע"י"ם (ומ' בדברי לעיל סי' ל"ח ס"ק מ"ב מ"ג ומ"ד) ומ' בם' זבחים שלמים סוף סי' זה אל' בשם ש"ב זקן לו' מלוחלרבת שקדים ביחם חולי הקולמר"ל ר"ל לעיר ר"ל ר' ר"ה בקיבת הבהמות בעת לו' בפרים מרחה הדבם ולא לו' מחבם לה לפי שלא ההה במקום הלאחר ובעת הבלו הבחרר החולי בל"ל ומבו כמה בבמות ר"ל ולא הרגים בזה בלו ולאחר זמן בבמה בחולי בל"ל במקומות הבמבכת לעיר בל"ל ובלאחר זמן בהחל להבראות הבעת בל"ל בבקשות לחרים בבבמות פנם בראה בין מלבי בבהמה בבקום הרך ובשם מלרא בקבה והבין בהעבו בחולי המלכם בין לאדם הוא בא מלבלה בבר מבבמות שם בבם חולי זה וקבל ע"ם לבחרף כל הבהמות הבמלה בבם לאחר בעת וה' בחק כל בבבמות שבאחר בלאחר זמן מבקר רגל ובר לאם ולא לעין כל שמלא והלאה לא מה לקח מבם לו' מיבלל לאבי קבן והדיע לחרובלים ובלו לאחר לבחק לם בבמות הבבים ובשבלק חולי בם מהם ולא חבר שר ובים ח"ל ע"כ הריר שדיע לכל שהבן לבחה דבר זה בדשבו בבזמן שבשבם לאם חולי ב"ם בבולם לבחק כל לאבי הבבמה ולאחה רבה יהבב ל' ומ' פי"ם:

דרכי תשובה

מל"ל לבחמו ילא כל הדם ובוף הבבמה לבות מ"ם לאו מריבה מבשם זה וכל שלם לאדע בבבמה שבשבמה דם מהבחדים לו מפני לו דרך בית הרפאי שזה בלה לה ע"י מבפחה לו' מבדי הדם הבבמים ולא לאבר לבחים (והחולי הזה מקרא בלשון פלגא קוולמל"ן ובכשון ליטלאיל כלמחרדהבגיה) אלון להבריף הבבמה בשביל זה אלא כדי שיה בכלל מסוכנת ולם המחבה ופרלכבה כדיעת כשרה ולזה יולמת מהרב בשביל אה"ע"ים (ומ"ל סי' ל"ג ס"ק ל"ח): (ב) דם. עבלה"ע מ"ם ב' פרחים ולדעת לון ל"מ בזה דכל אלון מלה מבנה בנשה כשרה שפ"ד ס"ק לו' ומ' בשורי ברכה אות ל' שב' בשם הרד"ק בשוכרת כו שבא ליה סוף ל' שבר עלון הדם עד שכיו כל בני מפני בשרים מלרחים בדם וכיוהר סמך לגרוע למפה מבית הכליעה ומלא כל בני מפני שלעים ונקים מכל רשוחת וכבשיר ע"י"ם (ג) והמצוננת. ע' ש"ך ס"ק ב' פרחים ועם כזה לון ל"מ לדיון (ממ"ל בס"ק הקודם) ומ' שפ"ד ס"ק ג' - (ד) או שאכלה סם המות. וכ"ה ושחר לאכל דגים שמלחו בסם המות שהרת הדגים בל"י ולחם בשרים רעים סי' זה. (ה) שאכלה. בס המות שפר"ם ס"ם בדבר החולים שבלע בבהמות ומ' מזה בבל"י ס' ל"ח ס"ק ו' דבבהמה לפנמים שבלע בסם מין אחר שרגילין לעות בסם ובכמה קרלות גדו בחרמים אלא לקנות מסם עד שפסקה המכה וכו' ובכ"ל ומ' בשפ"ד שם סף סמ' ומיד מאריים שם מזה ומ' בביה מברכם בח"ו שם בל' דשיעת הי"ה לם שבית בגע מאר מרגילין הבהמות לעות בסם ומרפיה מ"י"ם ומ' עוד בבית מברכם לשל סי' י"ח בשם"ם ס"ק י' שבבית שובות שבא לפני בלעתן בכמה בבאים שבי' הבבד שלהם בקב כמו מלי' לבל סי' בחלר בריח מהבבר יוחר מבג' אחים המבולרים בפי' מ"ח וחסרן הרב פגלו לבר"ק בוחר הבל"ל הסם מפני שבמשו מחבני הרפאים שלמרו שם סבנה לבחולים מסם (וחולי זה מקרא בלשון עגלים רמפי"ן) וכל חולי ומגע אחר יש ם בהם בבבמה לו הרי לו בשוף אחר לרע לסם אחר לאדם לאכל מעבה ועל בשחוע הדבר לבחרף פרחים שהם ומ"ר יסה לת הרבים מ"ים ומ' בם' דברי יוסף סי' י"ח בשלל ממקום לו שרבבה בבאים מפני מחמת שים בבבר מלא פולעים לם ים לאחר כל הבבאים מפני הסבנה וכ' דמפני הסבנה לון לאחר בזה הקבה בשחון וכזלא כ' בבלי"י ובשבו"ל שם לאחר מפני הסבנה כין הבחרן לו אחר החולי כזלא בה הוא חולי הבמבכת מבבמה לאדם לאכל מה שמחים ע"י בסיכת הבולעים לאם דבר הבמבכת מבבמה לאדם וה"ז דומה לבהמה מרמת פלגים ומכת מרב ע"י"ם (ומ' בדברי לעיל סי' ל"ח ס"ק מ"ב מ"ג ומ"ד) ומ' בם' זבחים שלמים סוף סי' זה אל' בשם ש"ב זקן לו' מלוחלרבת שקדים ביחם חולי הקולמר"ל ר"ל לעיר ר"ל ר' ר"ה בקיבת הבהמות בעת לו' בפרים מרחה הדבם ולא לו' מחבם לה לפי שלא ההה במקום הלאחר ובעת הבלו הבחרר החולי בל"ל ומבו כמה בבמות ר"ל ולא הרגים בזה בלו ולאחר זמן בבמה חולי בל"ל במקומות הבמבכת לעיר בל"ל ובלאחר זמן בהחל להבראות הבעת בל"ל בבקשות לחרים בבבמות פנם בראה בין מלבי בבהמה בבקום הרך ובשם מלרא בקבה והבין בהעבו בחולי המלכם בין לאדם הוא בא מלבלה בבר מבבמות שם בבם חולי זה וקבל ע"ם לבחרף כל הבבמות הבמלה בבם לאחר בעת וה' בחק כל בבבמות שבאחר בלאחר זמן מבקר רגל ובר לאם ולא לעין כל שמלא והלאה לא מה לקח מבם לו' מיבלל לאבי קבן והדיע לחרובלים ובלו לאחר לבחק לם בבבמות הבבים ובשבלק חולי בם מהם ולא חבר שר ובים ח"ל ע"כ הריר שדיע לכל שהבן לבחה דבר זה בדשבו בבזמן שבשבם לאם חולי ב"ם בבולם לבחק כל לאבי הבבמה ולאחה רבה

תשובה

וכ"ש הבבמ"ם בבם הבו' בגרי כשהוא עי' כמין זה בבו"ל שלל ובבבה הלבלה מל"ל סי' ד"ם שבבלל בדבר הבלבה לאבר בבבבר בקבלה לו מפני לו דרך בית הרפאי שזה בלה לה ע"י מבפחה לו' מבדי הדם הבבמים ולא לאבר לבחים (והחולי הזה מקרא בלשון פלגא קוולמל"ן ובכשון ליטלאיל כלמחרדהבגיה) אלון להבריף הבבמה בשביל זה אלא כדי שיה בכלל מסוכנת ולם המחבה ופרלכבה כדיעת כשרה ולזה יולמת מהרב בשביל אה"ע"ים (ומ"ל סי' ל"ג ס"ק ל"ח): (ב) דם. עבלה"ע מ"ם ב' פרחים ולדעת לון ל"מ בזה דכל אלון מלה מבנה בנשה כשרה שפ"ד ס"ק לו' ומ' בשורי ברכה אות ל' שב' בשם הרד"ק בשוכרת כו שבא ליה סוף ל' שבר עלון הדם עד שכיו כל בני מפני בשרים מלרחים בדם וכיוהר סמך לגרוע למפה מבית הכליעה ומלא כל בני מפני שלעים ונקים מכל רשוחת וכבשיר ע"י"ם (ג) והמצוננת. ע' ש"ך ס"ק ב' פרחים ועם כזה לון ל"מ לדיון (ממ"ל בס"ק הקודם) ומ' שפ"ד ס"ק ג' - (ד) או שאכלה סם המות. וכ"ה ושחר לאכל דגים שמלחו בסם המות שהרת הדגים בל"י ולחם בשרים רעים סי' זה. (ה) שאכלה. בס המות שפר"ם ס"ם בדבר החולים שבלע בבהמות ומ' מזה בבל"י ס' ל"ח ס"ק ו' דבבהמה לפנמים שבלע בסם מין אחר שרגילין לעות בסם ובכמה קרלות גדו בחרמים אלא לקנות מסם עד שפסקה המכה וכו' ובכ"ל ומ' בשפ"ד שם סף סמ' ומיד מאריים שם מזה ומ' בביה מברכם בח"ו שם בל' דשיעת הי"ה לם שבית בגע מאר מרגילין הבהמות לעות בסם ומרפיה מ"י"ם ומ' עוד בבית מברכם לשל סי' י"ח בשם"ם ס"ק י' שבבית שובות שבא לפני בלעתן בכמה בבאים שבי' הבבד שלהם בקב כמו מלי' לבל סי' בחלר בריח מהבבר יוחר מבג' אחים המבולרים בפי' מ"ח וחסרן הרב פגלו לבר"ק בוחר הבל"ל הסם מפני שבמשו מחבני הרפאים שלמרו שם סבנה לבחולים מסם (וחולי זה מקרא בלשון עגלים רמפי"ן) וכל חולי ומגע אחר יש ם בהם בבבמה לו הרי לו בשוף אחר לרע לסם אחר לאדם לאכל מעבה ועל בשחוע הדבר לבחרף פרחים שהם ומ"ר יסה לת הרבים מ"ים ומ' בם' דברי יוסף סי' י"ח בשלל ממקום לו שרבבה בבאים מפני מחמת שים בבבר מלא פולעים לם ים לאחר כל הבבאים מפני הסבנה וכ' דמפני הסבנה לון לאחר בזה הקבה בשחון וכזלא כ' בבלי"י ובשבו"ל שם לאחר מפני הסבנה כין הבחרן לו אחר החולי כזלא בה הוא חולי הבמבכת מבבמה לאדם לאכל מה שמחים ע"י בסיכת הבולעים לאם דבר הבמבכת מבבמה לאדם וה"ז דומה לבהמה מרמת פלגים ומכת מרב ע"י"ם (ומ' בדברי לעיל סי' ל"ח ס"ק מ"ב מ"ג ומ"ד) ומ' בם' זבחים שלמים סוף סי' זה אל' בשם ש"ב זקן לו' מלוחלרבת שקדים ביחם חולי הקולמר"ל ר"ל לעיר ר"ל ר' ר"ה בקיבת הבהמות בעת לו' בפרים מרחה הדבם ולא לו' מחבם לה לפי שלא ההה במקום הלאחר ובעת הבלו הבחרר החולי בל"ל ומבו כמה בבמות ר"ל ולא הרגים בזה בלו ולאחר זמן בבמה חולי בל"ל במקומות הבמבכת לעיר בל"ל ובלאחר זמן בהחל להבראות הבעת בל"ל בבקשות לחרים בבבמות פנם בראה בין מלבי בבהמה בבקום הרך ובשם מלרא בקבה והבין בהעבו בחולי המלכם בין לאדם הוא בא מלבלה בבר מבבמות שם בבם חולי זה וקבל ע"ם לבחרף כל הבבמות הבמלה בבם לאחר בעת וה' בחק כל בבבמות שבאחר בלאחר זמן מבקר רגל ובר לאם ולא לעין כל שמלא והלאה לא מה לקח מבם לו' מיבלל לאבי קבן והדיע לחרובלים ובלו לאחר לבחק לם בבבמות הבבים ובשבלק חולי בם מהם ולא חבר שר ובים ח"ל ע"כ הריר שדיע לכל שהבן לבחה דבר זה בדשבו בבזמן שבשבם לאם חולי ב"ם בבולם לבחק כל לאבי הבבמה ולאחה רבה

סגה (י) בסמה (יא) שהתפתחה בדברים אסורים מרוצת (מרדכי דיגמות פ' אלמנה לכ"ן) אבל אם נא (יב יג) חתפתחה (ב) כל (ג) ימיה רק ב אם כשהגה נדברים (יד) אסורים (טו) אסורה (תוספות דתמורה ע' כל האסורים) . ב (טז) יאבלה אם הגמה של אדם או

באר היטב

מים מעלים (ג) ימיה מהג הס"ך בסם ס"ח לבאחלה אסור לקנות בהמה מן הגוכר סוכבים שיקה מהגב מחלה ומשמע שם אסור לא יוקה כל ימיה אסור לקנות

דרכי

מסחומת דברים דלא הגו לה מי"ם וע' בדעת פ"ק ב' פ"ם בזה והגלה לדעת הבנ"ב ניראה פירשם ס"ב אם מדע שאבלה שם הגוה אל בהמה לא שהיה אחזה דם לא משמשה לא מעמת הלא מדע להגו"ב מה קדם שהיה מים לאם בדיעבד הלא הי"ל מלבת הלא רמיא אלי' וס' מי"ם . (י) בהמה וה"ה שף ס' ערך לאם להסתריק"ם . (יא) שהתפתחה בדברים אסורים . ובאחה"ם מ"ם לענין בהמה שיקה מהגב ממלה ותפש"ד פ"ק ד' ומבאו"ת וקמי הפי יהסמע ח"ם חו"ד סי' ד' מ"ם לענין אבל שיקה מבהמה שהיה ספק דחמה דם להאיר אבל דכון שיקה אמה גם קדם שדרשה הם אבלה מהיגה מחזה בנחיים אינה בכלל הפסמה כי ימי' ומרי דסי אח"ב וכ' המעלים בכל יום שמלאים פרחה אחר"ם בסיה מרשה הי"ל שהגין לאסר אבל בגבל זה ודיה דבמקיק ימחמחת אבל הבגל עוד מכילות אחרות מי"ם וכיולה בזה כי נ"ב בבו"ם מעו"ד הגיגה סי' הל"ז שבהגל מהגלון בעל הבו' חבר לאחרים בבהמה בל בסרי סהיה לעמת מחמת בוקא דחמת הבף מהיסמת ולהה וכיקה סולר מחה שבעות ומחה"ם מ הגלר הה בבחי מים ומכרה לישראל ומחבו ומביהו שבגלון הל' בעל הד"ק בסי' מקדם לאבד"ק הבל"ל בבחמת כה לאסור לף שבגלה אח"כ מלבלים כשרים והגבל לגהות שר כיון שבהיחה שבל יקה מאבל מרשה לא מהני מה שבגלה אח"כ ומגבלה עי' מלבלים לאחרים והגבל לעלה מקום לעמוד של הבגלן הל"ק שהחמיר כ"ב בזה הגיב לו הבחה מחזה בגמון זה והגלה מהבריו לדעת דכל שיבלה והבפסמה אח"כ בגלבלים כשרים לון מקום לאחמיר בזה כלל ואלו הבחמע שבגיד לו בגם הל"ק בל"ל שמת ומעה לא מיבר דברים ומי יחלא לזה בגיף מי' זה לאסור בזה ומעיקר הדין לון מקום לאחות בזה לאסור לאחרים מ"ם בלבלים * (יב) נתפתחה בל ימיה עבאח"ם ובה"ם וע' בפ"ח ובפרי הגלר מה שהגריס בדין זה ותפש"ד שם פ"ם בזה ומשק דבגל הבאלה הבלאחרי מבילה לאסור לבל"ש מרי בדיעבד לף בהפסמה בל ימי' אבל לבבאלה אם הבבר יהיו לאסר לקנות מבר מהלים עין ובה"ה לאבבל בעמלו לעף הבדים הלאחרים אבל אם לא אבלה בל ימי' הבדים הלאחרים רק שבהן לה לפסמים לזה מבבל בל לאסר ל"ל ומעבר לף לבבאלה לעשות בן לון אם בהפסמה בל ימי' בלאסר אבלה לאסר לף בדיעבד אלא יקה מבדה מבבר לה בין בקרי' יש לבהמר ולף הבדים לאסר בין הבקר בחלבה הלא מבבה ולף אחר"ל מבגלה ואבלה אחר הבדים אבלה ל"ל אחר לבבל אם לא בהפסמה בדבדים הלאחרים אבלה כ"ל בעם ל' ימי' מבבר בלבלה לבבל בו בזה ל"ל בבר"ם ומבל"ע ומם בהפסמה בל ימי' הבדים הלאחרים בבלה בבר הבר הבדים המבדים הבי עלבנה הבפסקים וכ' בם דם הילון בין לאסר בבלה הלאחרן לאסר לא לא ולאלון שבחבן מבבר קל הבל הבל בבבבל הבלבן ומי בבבבי יוחר מ"ם בבחן זה ובבבר הבהפסמה מלאסר הבבה הלאחרן לאסר והבבבה יבה בבחן הבבר בה לא לון הילוק בין בהפסמה בל ימי' לא הלי ימי' מ"מ בל בים בה בבחן הבבר בה הבי יש בה מבבבה הלאסר לבבבר הלון זה הבה לאח"ב הבלבבל הלא לבבבבבל לאסר לאחר מי"ם (וב"ל ס"ק מ"ו) * ומ"ם הבלאח"ם מבלבאח"ם דבבבר לילן לבבבבה קבבה שבהבבה בה מלבבין עבבבה"ם בבלבלת בבם הבבינה בי' בבי"ל שבבבל בבל' בבקבה לאחרה לבבבבם מבבלינה לאבר בלבב שבבל מבבבבל לאחר הבבבבל בבבבבל בבבבבל בבבבבל הבבבבבל בבבבבבל בבבבבבל ב

(יז) הכישה נחש (יח) וכיוצא בו (יט) מותרת משום טריפה (כ) ואחרה משום (כא) סכנת נפשות : ג (כב) בהמה או חיה (כב) שנפסקו רגליה לא יאכלו ממנה אלא ע"י בדיקה שיש לחוש שמא נשכה נחש חו בדיקתה שלא יאכלה (כג) אלא צלי ואם היא נשכת נחש תתפרק (כד) ותפול (כה) חתיכות חתיכות :

מה (ד) (ג) (כו) ולדין דלא מיקיק לענני מים כולא ולין נתנים מיטין (ד) לכן אין לאתם לאתם ולפם מיא כדרך שלא שמחה טריפה מותר בלא בדיקה (ג"י בשם רבי יחזקאל ומ"ב פ"ז מאלון) :

מה ידיה שהוא מר מר פרש"ל ומ' שם ד' ליט

פתרון תשובה

ג בהלה לפתוח תפת לפם בלא תכלה אחרת אבל משום דבר מיעט אין לאסור לכתחלה לשומפה ותבלה אין נראים לשומפ מרבנולים המקיים בלשמה תכלים שלמים ודבריה אסרים לעיתון ומל"ע פ"ם [ע' בספר לבוש מרד שום פ"ח מכתב דל"ל דנם מלן לאסור נאמרה כל יפיה בלשון לשון דיעבד היינו אם שמקה בך מיד אבל אם כי אם ג' ימים אחר"כ מתכלה אינו שוב אין לאסרה דמה לי אם אכלה כל ימיה אינה אסור ולשון דבריו מה ל' בכה"ג אכלה מהבה כל ימיה דברים האסרים ומבה אכלה אינו אל תאכלו לאמרות ולשון ניתן לאסור לקוטה לכתחלה לדמתה דהכי לכתחלה אחר"כ היתר מ"מ בדיעבד כל תקבלת דברי מ"מ [מ"ל קיטן כ"ב בלשון אמרה שבאה שבאה דבר"ש מבלים בשם ש"ך ופ' בתשובת שבות יעקב ח"ל קיטן כ"ב בלשון אמר

תקונים והוספות

לדרכי תשובה הלכות טריפות

(מאת הרה"ג המחבר שליט"א)

סימן כט ס"ק מ' שורה כו. ויש כזה לפלפל עפ"י מ"ש הרי"ב"ם שם דמה דבעינן בזקן ממרא כל הפרטים שהותה בס"ם מאהדין דף פ"ח ע"ב הוא רק בדבר דלא שייך לומר דהוי דינו במיזד כרת ובענינו חפלת אף לאחר כמה סכנות. אבל בדבר שיכול לבוא אף לאחר כמה סכנות לידי חיוב חטאת יכרת א"ל לכל הפרטים המבארים בס"ם שם ואף שאין בו זה הכלל דאם הוסיף נודע הי"ב בטריפות יכול לבוא ע"י סיבה רחוקה לידי חיוב מיתה בגירושין וקידושין ויולא ול"ע. ומי' בר"ן כו'. כל"ל:

שם ס"ק ז' דיש עמוד ב' בשו"ת שערי צדק חו"ד סי' ד' ובשו"ת אבני צדק חו"ד סי' ע"ד מ"ש בזה (ועי' כו' סק"ב). ועיין בשו"ת צמח צדק סי' ס"ט שב' דמי שאכל או עשה ספק איסור וחת"כ מודע שלא היה איסור בדבר כי היה היתר ניתר אפ"ה מעכב הלכל ספק איסור קדם שמודע לו עי"ש ועי' בשו"ת חות יאיר בהסכמות דף רס"ח דשיטת ליה ג"כ הכי עיי"ש ועי' בשו"ת ויקרא לב חלק ג' מיז"ד סי' קכ"ח שדחה ראיות הא"ל בזה. אמנם אח"כ הביא ראיה שדיע של הא"ל דין אמת עיי"ש וכ"כ בשו"ת אבן אמת חיו"ד סוף סי' מ' ובשו"ת הפלגת אדם בספרדי סי' כ"ה לדינא וכ' דלהו דוקא בשבכים עצמו במיזד לאכלו קדם שמודע לו מהסיבה אלא אפי' לא שכבים עצמו במיזד בזה אלא בשונג יש לו שום כדין שונג ולריך כפרה משום דעבר בזה מדיבק עיי"ש

ודע שב' הרמב"ם כו' כל"ל:

סימן ל ס"ק ג' ויען שכל הס"ק זה נדפס שלא בדקדוק לכן הנני מעתיקו כאן בלו מרישא לסיפא כתיקונו.

(ג) רוב כתב בפרי הואר ס"ק מ' בד"ה ואם וז"ל, ולענין שיטור מה נקרא רוב הוא כל שיצא מכלל חלי בכל שהוא עכ"ל ומבואר מדבריו דלא בעינן רוב גדול הכיכר להדיא בלא מדידה אמנם דע מדבר יה הוא מחלוקת הפוסקים שדעת רש"י בחולין כ"ט ע"ב אהא דאמר רבא שם שלמי לענין מריפה דבעינן רוב המלאה לעיגים וכ' רש"י ז"ל כלומר רוב גמור הביכר לעיגים אף בלא מדידה אבל אם לא ביכר שהוא רוב רק ע"י מדידה לא מיריף ודעת הרשב"א והר"ן שם דאפי' בדוב מעטו ורק בחוש הבעבה יותר מהאי מקרי רוב בטריפות, ועפ"ז לענין פי' כ"ל אף ב' ופר"ח שם ס"ק ב' ובפרי הואר שם ס"ק ג' שהגלו בדלאות שבן מיקר לדינא ובכן הוא דעת הטור והב"ח, אמנם בחב"ם שם ס"ק ב' העלה דהוי ספיקא דדינא, אי בעינן בטריפות רוב גדול הגילה לעיגים הביכר בלא מדידה אי אף בדוב מעטו ובחוש הבעבה ע"י מדידה אבי עיי"ש ועי"ש בח"ם שם ס"ק ג' מ"ש בזה ודנים לדברי הבה"ם ולא קולא דאם אפשרה הגרגרת בדוב מעטו ויש עוד ספק יש להקל בהא"מ מעמם פ"ם וזה לא שמענו ודי"ו להקל עיי"ש. ומעתה צריך לדע דבכל מקום שאבר בדיני טריפות שנספק אי שחכם אי אמרה אי שהבראן בדוב מעטו דנים בדוב מעטו ע"י מדידה ומרפה בוודאי ולא בספק ואם יש עוד ספק אין לחשבו לספק לענין לפ"ם: ודע דאף דקי"ל בכ"מ דחולה אל מחלה הוי כדוב וכמבואר בדמב"ם פרק ז' מה' ק"ם הלכה ב' ובפרק יו"ד מהלכות שחיטה אומרן הלכה י"ב (ועיין בחוט' ו"ע פרק ה' דהרחות ויסגה ז' וכמ' אות הא לשולם אות מ' פרק מחלה) ע"מ לענין מריפות מבואר בס"ם שם דבמחלה אל מחלה לא מריפה דבמ"ב דוב בעינן ובמ"ל, והכה לכאורה לפי מה דקי"ל להלן סי' ש"ח סעיף א' לענין בכור בב' אברים שיצאו ב' דמיהם כל' דבמיהם הוי ספק בכור מהום שח"ל לאמלם ובחכמים עיי"ש ובדי בס"ם בסרות שם דף י"ח ע"ב מבואר דלעיל דס"ל שם ח"ל לאמלם הי"ה בכל דבר שחלוי ברוב לא במישש, הכא דהוי מחלה אל מחלה ח"ל לאמלם ומבואר להמעיין שם, לכאורה נראה דבל"ד אף שבלה שהוא כמחלה אל מחלה יש להחמיר מספק שמא הוי המחנם מהו יותר מחלי ואין אנו בקיאין לאמלם, והכה לפיע"ם בהום מירוכין דף ו' בד"ה (בדף ה' ע"ב) ובפק. ודאמר שם ב' לדדים לבחור אחריב דאמר לאמלם עיי"ש בטריפות דנים בנ"ד יש להקל דהא יש ב' לדדים לחיות, שמא הוי רק מחלה אל מחלה, ושמא הוי הרוב שלם וכמיעוט מחכם, אחמם לפי דברי הב"ח שם ס"ק דנים מה שבסבן שעל הוי ספק בכור עיי"ש הרי דנים בשם ב' לדדים מיחמיר דהא יש ב' לדדים בבור, ח' שמא זה יצא ראשון, ו' שמא זה יצא אחרון, ובב' שמא מיכרא כי מהבינת לבי, דה"ל בה"ל בשם, ה' לדדים בבור אין לדקל בלבוהה וכן שור שנגלחה וכן שור בכמה מקומות בס' מריפות שאנו מי שלמא אלוקה בריבא, שלא זכרו דנים בחלה על מחלה מריפה מספק דחיטין שמא יש רוב רק שלא ביכר הא"ל לאמלם מבואר דבל הא ביכר לו אפילו ע"י מדידה שיש בזה לון לחוש ובמחלה על מחלה מובאר והמעם שבזה לפענ"ד דלא מבעיא לדעה הב"י הא"ל דבעינן רוב גדול הביכר לעיגים בלא מדידה שבזה הוא דלא שייך לחוש ביחלה על מחלה שמא בלמא אלוקות במבדי כל דהו יותר ממחלה, דהא לא נתרפא כלל ברוב מבהו כה"ג עד שאפשר לפ"ות בו וכלאמיר ולדעת הרשב"א והר"ן דנים ברוב מבהו אפי' כחוש הבעבה מקרי רוב בטריפות כ.ל בע"כ לאמר דש"ל לא רק כמש"ל מהחוס' דבים ב' לדדים ליתר לא אתריך דח"ל לאמלם ולא חיישיק כלל, ולדעת הש"ך דס"ל להחמיר גם בים ב' לדדים לחבר לאחם לאמר דא"ל לאמלם צריכין לדחק שלא יקבה עליו הא דלא חיישיק להחריף בכל מריפות גם בחלה על מחלה אף דקי"ל דנים ברוב מבהו יותר מהאי אחר, דבע"כ לומר דרק בבכור ס"ל כן אבל במריפות ס"ל כמש"ל מהבב"ם דהוי ספיקא דדינא ולהכי במריפות בים ב' לדדים להקל אין להחמיר מספיקא, ועי' בס' בגד לבוהם לוה ס"ג (ומ"ן בדברים לענ"ל סי' כ"ל ס"ק י"ז ובסי' כ"ג ס"ק י"ח)

שם ס"ק ה' ד' מד 216 שורה ג'. ולפעבד פשוט הוא דמ"ם אם נחבם רק רטעה אחת מרוכה וט' כבר אין לסמוך ע"ז לדינא, דאף אם כי גם בזה צריכין להחמיר בהתלון רוב הכמות הדיינו אף בלון רוב לא בלוכה ולא ברוחבה לבד רק בלירוף האורך והרוחב יש רוב יש לו להחמיר ולאסור אבי אלילה לו לומר זאת בהחלט דברוב ברוחב לבד לו באורך נגד כבר, שהוא עכ דעת כל הפוסקים האחרונים דס"ל לדינא להחמיר ולאסור בין ברוב באורך בין ברוב ברוחב (ובמ"ם בבאה"ט ס"ק ב') ואם כי גם בפלתי ס"ק ב' אבר דבר זה דנים ברוב בכמות בריבה, מ"מ כמה יודה, דנים ברוב באורך לבד לו ברוב ברוחב לבד מריבה, ובמ"ם בעצמו בבריבו ס"ק ג' להדיא עיי"ש וכן מבואר מדברי בס"ק ז' כו' כל"ל.

שם ס"ק ח' עמוד ב' שורה ד'. כבר ובמ"ל אבל לפי מ"מ הפר"ח סק"ב דיל דהוי בכלל האבעיא דמ"ם אם בחב"ה הוי הבירוב הבדוייהו בעינן רוב גובהה ונם הקיפה עיי"ש ממילא דבעינן ב' פעמים ס' ולא לדינא והמעיין יסתום בזה (ועי"ל בפי' כו' כל"ל

שם סוף ס"ק י"ב. דברי יוסף סי' ק"ב ובס' פרי מלאכת אות ב' מעניין זה סי'. כל"ל:

שם ס"ק ל"ב שורה י'.. ומי' בשו"ת בית יצחק (מהגאון מלבוב ז"ל) חיו"ד סי' ס"ג (שהבין ג"כ דברי הפרמ"ג בס"ם) אמנם מהעורלהי בשה מחכם אחד דבמ"ב בחוות הפרמ"ג הוא הדיוק שמא בבר היה מיקב הקרום קדם שנמבה ובס"ם הפר"ח בהעבה דיק"ם דכון שאין מריפה מה עלמו אבור יכול להבריפות אף שבבר מיקב הקרום, ונם מלבד זה הרי כ' הפרמ"ג בעצמו בסי' מ"ח בבס"ד ס"ק י"ד דבשאין המריפות מה עלמו מהי מהיה קדם שנתיה המריפות עיי"ש ואל"כ בס"ב דבחות הפרמ"ג בבן שמא בבר מיקב הקרום אל"ד, והבריו בחוים, ומי' בשו"ת בית שלמה ח"ב סי' מ"ח כו' כל"ל.

שם ס"ק מ"ם. גם ע"י חולי מריפה בבל נוחי עיי"ש ועי' בחב"ם סק"ו שב' מהח"ת דבב"ת הבבאירן בבשחה הבלגולת אפי' ע"י חולי בעיי בדיקה רק' לראות אם לא מיקב הקרום עיי"ש, והבה בבס"ד שם מהבא מדבריו דס"ל שוב בדיקה עיי"ש אמנם יעיין בס' פרי מלאכת אות ה' שהחפלא על הפרמ"ג מדברי הבב"ב הכ"ל עיי"ש ועי' בחק"ת ס"ק ע"ז שב' ק בפטיפות לדינא בבן שמא בבר מיקב הקרום אל"ד. כל"ל:

שם ס"ק מ"ג.. וכן סוף סיבמה עיי"ש ועי' בס' יד יהודה בסוף סימן זה שב' שהיה שונגה כו לאמרו בבה פעמים ברחם הסוף הקרע העור מעליו והיה דם יוצא מהעצם ובבק מסיק בא הדם ותלה שהדם לא בא מהבוה רק מחיתריב דהא יש ב' לדדים בבור, ח' שמא זה יצא ראשון, ו' שמא זה יצא אחרון, ובב' שמא יצאו שהיה בהם ב' לדדים בבור, ה"ל בבר ראשון, ו' שמא זה יצא אחרון, ובב' שמא מיכרא כי מהבינת לבי, דה"ל בה"ל בשם, ה' לדדים בבור אין לדקל בלבוהה וכן שור שנגלחה וכן שור בכמה מקומות בס' מריפות שאנו מי שלמא אלוקה בריבא, שלא זכרו דנים בחלה על מחלה מריפה מספק דחיטין שמא יש רוב רק שלא ביכר הא"ל לאמלם מבואר דבל הא ביכר לו אפילו ע"י מדידה שיש בזה לון לחוש ובמחלה על מחלה מובאר והמעם שבזה לפענ"ד דלא מבעיא לדעה הב"י הא"ל דבעינן רוב גדול הביכר לעיגים בלא מדידה שבזה הוא דלא שייך לחוש ביחלה על מחלה שמא בלמא אלוקות במבדי כל דהו יותר ממחלה, דהא לא נתרפא כלל ברוב מבהו כה"ג עד שאפשר לפ"ות בו וכלאמיר ולדעת הרשב"א והר"ן דנים ברוב מבהו אפי' כחוש הבעבה מקרי רוב בטריפות כ.ל בע"כ לאמר דש"ל לא רק כמש"ל מהחוס' דבים ב' לדדים ליתר לא אתריך דח"ל לאמלם ולא חיישיק כלל, ולדעת הש"ך דס"ל להחמיר גם בים ב' לדדים לחבר לאחם לאמר דא"ל לאמלם צריכין לדחק שלא יקבה עליו הא דלא חיישיק להחריף בכל מריפות גם בחלה על מחלה אף דקי"ל דנים ברוב מבהו יותר מהאי אחר, דבע"כ לומר דרק בבכור ס"ל כן אבל במריפות ס"ל כמש"ל מהבב"ם דהוי ספיקא דדינא ולהכי במריפות בים ב' לדדים להקל אין להחמיר מספיקא, ועי' בס' בגד לבוהם לוה ס"ג (ומ"ן בדברים לענ"ל סי' כ"ל ס"ק י"ז ובסי' כ"ג ס"ק י"ח)

שם ס"ק ה' ד' מד 216 שורה ג'. ולפעבד פשוט הוא דמ"ם אם נחבם רק רטעה אחת מרוכה וט' כבר אין לסמוך ע"ז לדינא, דאף אם כי גם בזה צריכין להחמיר בהתלון רוב הכמות הדיינו אף בלון רוב לא בלוכה ולא ברוחבה לבד רק בלירוף האורך והרוחב יש רוב יש לו להחמיר ולאסור אבי אלילה לו לומר זאת בהחלט דברוב ברוחב לבד לו באורך נגד כבר, שהוא עכ דעת כל הפוסקים האחרונים דס"ל לדינא להחמיר ולאסור בין ברוב באורך בין ברוב ברוחב (ובמ"ם בבאה"ט ס"ק ב') ואם כי גם בפלתי ס"ק ב' אבר דבר זה דנים ברוב בכמות בריבה, מ"מ כמה יודה, דנים ברוב באורך לבד לו ברוב ברוחב לבד מריבה, ובמ"ם בעצמו בבריבו ס"ק ג' להדיא עיי"ש וכן מבואר מדברי בס"ק ז' כו' כל"ל.

שם ס"ק ח' עמוד ב' שורה ד'. כבר ובמ"ל אבל לפי מ"מ הפר"ח סק"ב דיל דהוי בכלל האבעיא דמ"ם אם בחב"ה הוי הבירוב הבדוייהו בעינן רוב גובהה ונם הקיפה עיי"ש ממילא דבעינן ב' פעמים ס' ולא לדינא והמעיין יסתום בזה (ועי"ל בפי' כו' כל"ל

שם סוף ס"ק י"ב.. דברי יוסף סי' ק"ב ובס' פרי מלאכת אות ב' מעניין זה סי'. כל"ל:

שם ס"ק ל"ב שורה י'.. ומי' בשו"ת בית יצחק (מהגאון מלבוב ז"ל) חיו"ד סי' ס"ג (שהבין ג"כ דברי הפרמ"ג בס"ם) אמנם מהעורלהי בשה מחכם אחד דבמ"ב בחוות הפרמ"ג הוא הדיוק שמא בבר היה מיקב הקרום קדם שנמבה ובס"ם הפר"ח בהעבה דיק"ם דכון שאין מריפה מה עלמו אבור יכול להבריפות אף שבבר מיקב הקרום, ונם מלבד זה הרי כ' הפרמ"ג בעצמו בסי' מ"ח בבס"ד ס"ק י"ד דבשאין המריפות מה עלמו מהי מהיה קדם שנתיה המריפות עיי"ש ואל"כ בס"ב דבחות הפרמ"ג בבן שמא בבר מיקב הקרום אל"ד, והבריו בחוים, ומי' בשו"ת בית שלמה ח"ב סי' מ"ח כו' כל"ל.

שם ס"ק מ"ם. גם ע"י חולי מריפה בבל נוחי עיי"ש ועי' בחב"ם סק"ו שב' מהח"ת דבב"ת הבבאירן בבשחה הבלגולת אפי' ע"י חולי בעיי בדיקה רק' לראות אם לא מיקב הקרום עיי"ש, והבה בבס"ד שם מהבא מדברי הבב"ב הכ"ל עיי"ש ועי' בחק"ת ס"ק ע"ז שב' ק בפטיפות לדינא בבן שמא בבר מיקב הקרום אל"ד. כל"ל:

שם ס"ק מ"ג.. וכן סוף סיבמה עיי"ש ועי' בס' יד יהודה בסוף סימן זה שב' שהיה שונגה כו לאמרו בבה פעמים ברחם הסוף הקרע העור מעליו והיה דם יוצא מהעצם ובבק מסיק בא הדם ותלה שהדם לא בא מהבוה רק

שבמקום

תקונים והוספות לדרכי תשובה הלכות טריפות

בנמקום שדבוק בבשר המפרקת שם יש בהעצם הגולים פתוחים והדם בא מבשר המפרקת שיורד להוך הגלולים הרם ויולא לחוץ דרך הסלם אבל בהעצם עצמו לא היה שום רשותה והכשיר בפשיטות ועי' מזה בדשה הולה כו' פ"ק ס"ו כו' כלל.

שם ס"ק הכ"ל בשם ופעמ"ד אין לסמוך עליו בזה ולקל בחשם טריפות דאיריתא דיכון שלא רואין שבלם הלקחה בגוף העצם קשה לסמוך שהם הולך דרך נקבי הטבעי ואין זה ניקב דכבר יחוש מ"ש בלב"ם סי' ל"ם פ"ק ר"ג ובהשו' בית אפרים חיו"ד סי' י"ו ומטר מחרומם שבגמרא להלן סי' ל"ם (פ"ק הרמ"ג) שלא לסמוך שיכול לעבוד עשות דמים דרך נקבי הטבעי שבעור הריאה הלן והרך מכ"ם דרך עלם הקשה ובוודאי יש לחם יחבר שיקב הבעלם ועי"ז שופט דם

שם סימן לא ס"ק ז' ובזה יש לעיין בזה לפע"ד ריבא שם ב' עדים המכחשים זה לא זה אחד אומר שבדק ורלה וכו' ואחד אומר שבדק ורלה כו' לפי דברי כל הד מיבחו הוי טריפה כו'. כלל.

שם בסוף ס"ק י"ב יש להוסיף ומי' בדבריו לאלן סוף סי' ל' מ"ם מהלב"ם.

שם סוף ס"ק כ"ז שהמוח מקום כבר מי"ם ולמבשה לפעבד אין לסמוך ע"ד כיון שהגאון בעל הבו' בית יעקב והבל"י שהיה בדור שלפנינו ל' בהחלט אחין לנו בקיאין בבדיקה מיה שבראלה הנוף ומן הסהם עמדו בנסיון ע"ז וכן מהפרסם הבודלה (וכמו שלה חוקים בהש' עמו"ד) אל"כ מי מלחמה בדור הזה לעמוד על נפשו ואומר אבבר דלא ולאו בדור הזה בקיאין בדבר שבחלי הדור שלפנינו לא הי בקיאים, ולם הרלבומים כמלמדים וכו' (ועל"ל סי"ק ל"ז) כל"ל.

שם בסוף ס"ק ל"ב. מי"ם ולחבשה ל"ש הבלה הבשבקק אם חבר המדיר הבדל"ק ובל"ל הבדם שבהלבה לעיל לא הבדו רק אם לא מחבר יש הנוה ומבחה אבבן מחבייר מלר בזה ע"כ ל"ל שלם יבוא עובדה כזו לפי הנוה לרך לבחיבב בדבר אין בהודות.

שם אחר ס"ק ל' יש להוסיף עוד ס"ק [ל"ג] נהוג. מי' בבל אי אבב על הטריה כלל ל"ד בס"ל שבעודד ע"ד הבו"ר אל"ה סי' ס"ב בסוף ל"ו אב' לבעים שבראשיבן יולמים בבן יהוש שבהגין בחומשיבן כדי שהבעבב ויבלו הבולעים שבראשיבן דה"ל להוסיף דאפי' בחל אבר ישום הבשיבו הבולעים מבעבים אה לא בדע בבשם רשותה אלא מבבור בדיקה, ואל"ל דבולעים הם רק בחבם ע"ב אל"ל בחבם בום בדיקה ח"ל שבבור בבוסקים שבם בהוך הבנוה עצמו רק ובשבבבה יש לחה שבל לר לבוא דרך הבחבם אל הבוה עצמו בלי הקבם הקרום וכן יכולין לבל מבשה דרך הבומם ס"ם בחבם. אחבם הבם אל"ם אף שבלו ע"י עבשם לרך מדינה לבדוק הקרומים, אל' הבחבר לבשבבו ובל"ל ולם אין חלק בקרום בום רשותה כבר ע"ל מקל גם בזה אבל לדין ובאבבן בלא גם בלין בקרום בום רשותה, אחין לאו בקיאין בבדיקה בלחה אבור אף בבבל ליבא עין בחומם כדי שבלו הבולעים. ובל"ם בבה שבלבל בזה ובבא"ם בזה לבינה אבבם לפע"ד הוא חומרא יחידה ובל"ם בלא לחבר בבבלה אולם בקרום בבוה מיבי בע"ב בבולעים שבם בדולים ובאר מבקבי הבבבי בבחבן אל"ל לבם לבבם לבלא אלא ע"י בקר בבל"ם בבולעים בלאו שבדבם לבבל דרך בקבי הבבבי בבחלי אין להחבר ואין להוסיף על הבריבה כיון דבל הוא בבריבה אבי אם בבו שבולך לבם בולעים קבים בלאו דרך הבחבם ובובלין ע"י בבבבם בבל"ם בב"ע אל"ח שם בובלי אין ליו להחבר ובל כי אף הל"ל לבבוסקים לבבבשבם אלא בוקא דרך בבבלה בהולעים בקרום בבוה אלא גם אם בבבלה שבל בבם בולע דרך הבחבם ע"י בבבם אבור בבל"ב ובל"ב ובל בבבלה שבוה אבל בבם בולע בבחבם שבם בדולים בבבבן אל"ל לחלוה שבוה בהולעים הבבבשבם שובלין ובולבן דרך בקבי הבבבי ובבבבו:

שם סימן לב ס"ק ז' לד 230 שבה ח"ל.. ומי' ס"ם ובבבבר ג"ב בבבבי הבבל"ח סי'. כלל.

שם ס"ק ט.. ובבלוק בבם בך ובבבבר הבבבבבה ובל"ל ובבי בבלה בבן לבבבם ג"ב בבל בבל בבבבבב

ירמה שיסדו הוא מלשון הדמקה לגיעור שהשיק דפי הרגולים נרש מקון
חמנם כמאר מייניתי בגוף לשון הדמק"ל שם ראיתי שלא מצד בכל דבריו היכא
תרגולים רק שב' בזה"ל, שדרך השופה לנקר ולפלש אחר לחבירו בשתון
מקומות בפיהם, שהוא עלם ונוקב יותר מקון, והייט חוקא בשופת וכו'
הסמיכם שלרם רכים ולא קשים כבהמה, ולכן בבהמה אמ"פ שלון לאוס
שהבהמות מקבו בקרנם זה לזה וכו' עכ"ל מרי שהדמק"ל לא הבין לחלק רק בין
שופת לבהמות אבל בשופת לא כ' שום חילק בין תרגולים לאחרות, לכן
נפגע"ד הלילה לסמוך ע"ז לחקל שום קולא בלוחות יותר מהרגולים וכגוף
הדבר אם לאוס כו' כל"ל:

שם בסוף ס"ק ק"ח אבל למעשה חלילה לסמוך ע"ז כיון שלא מפי רביו הבב"ם
לאסור והפמ"ג כ' שיפה כ וכן הנכה יש יכולו אחריהם לחקל חלו
במקום שם הבם לאסור בגילה דאוריתא

שם בסוף ס"ק ק"ו ושיי"ל ס"ק קפ"ז בחמגע הס"ק ולהגן ס"ק קכ"מ
שם בסוף ס"ק קל"א אבל המעיין בדבריו ירחה שלא בדבריו כולו לחקל נגד
הרב ג' מפיני עמד הפמ"ל והפמ"ג ויחד אחרים. ומ"ש ראיה לדבריו מדברי
הד"ק סי' ל"ט ס"ק ט' רי"ל שהד"ק כ' בנמגלה נקב בריאה תחת הב"ב במקום
שיש להנות בשמנים יולא דשבחא שלו יש לחקל ולסמוך הלכה הבדק רוב הטור
וראה ברוח שלם אף שמקום הנקב הרוא לא בדק כלל עיי"ש אחנם גם בזה
כבר נגיחי דעתי שם (הרמ"ד) דגם בריאה אין לחקל בזה כיון שהד"ק כ' זאת
בדרך ספק והרח"פ שם ס"ק קפ"ז כ' בהחלם להחיות דאם נמלא נקב שהולין
בשמשם יולא דשבחא בטור לאחר שקלף הב"ב אסור ולא החיק ולולי של הרא"ש
מפני שפיקו של הד"ק ע"כ גם בב"ד חיו לסמוך לחקל בזה אף אבל שאר
מקום הנכבמות הבחין הוא נקי כל שבחשם במקום הבחין חיישיק דלמא
במקום נקב שבם

שם בריש ס"ק קמ"ב כל מה שהבאתי בשם הטו"ם, נתעוררתי מחכם אחד
מלובלין דהפי' בדברי הטו"ם הוא להיכוך ובכשרם קטנים עד שב' עגומים
מחזיקים שלם עפה המוב יותר כי זה הבישור דגרעין תמרה ובזה לא אמרינן
שהרשהא הוא מחמת חולי רק אמרינן דהוי כמו ע"י קון מחמ"ב בגדולים
ביותר מהבב כמחמה חולי וכמ"ש בפלמי להלן סי' ל"ז ס"ק ס"ז ובכרתי שם
עכמ"ד והוא נכון

שם בסוף ס"ק קמ"ט ועי' בשו"ת חו"ד סוף סי' י"ט שב' דלף
אם נמלא הבוב קון בגנו של זפק קודם בישול ובולין שנא ניקב מפלמ"ב
אם"ב תריפה דחיישינן שמא הברייא הוחל שבמחכל עובר המיל דרך
גנו של זפק שבו כח המושך להיושיך המאכל לבני המעיים ביו כושם לעפן
זה לאסור קון הבוב במקלת עבר הפימי חד כ' הכ"ז בנמלא הקון הבוב
אבל בשוחה לחשוב כבריח שבני ראבי הקון שוחקים בדפסה הפק דהייט מלר
מ' בחוסן נוף הפק, ומאר הב' בגנו ולוסם ממקומם כ"מ ע"י כח גברא
קלה, אף שב' הבב"ם ס"ק י"ב להחמיר בוחש בכה"ג, מ"מ בזה אין להחמיר
דחוקא בוחש כיון שדרך הוחש לאחכו לאחכו וקון זה דחק מאד והבחמה
הוא ניקב משא"כ בנמלא בגנו הפק בכה"ג דאף שהוא מחמה עם הוחש.
מ"מ הפק נופש מימה מיה וכשהגו מחמה ונעבה הקון אלכסון, ומצחב
המקום מכח הלכסון, ע"כ אין לחוש רק לכבשי ע"ם ועיי"ש עוד
שהפק בגנו של זפק דקי"ל שרוב כופק כיון שהוא רק שר מ' לבן מה דיוב
בבבהמה לגרלה אדם וכ' דבבהמה לשאר נוחין יש לגזר לחקל במקום הפ"מ
(ע"ל ס"ק ס') אבל בבהמה לאדם אין לחקל כלל עיי"ש

שם ס"ק קל"ב שרה ר"ז דרוב נבלעים דרך הוחש עיי"ש. ועי' בס' פרי מגמלב
אות ד' מה שהחמלא על הד"ק בזה ודעתו להבשיר בכ"מ אפי' לא מכר
בשוק מקום שם רשותה והוא שלם ויפה בכ"מ יש להבשיר ועי' בחק"מ ס"ק
מ"ד סי' כל"ל

שם ס"ק קפ"ה שרה ע".. ושלה הבעיקר לדינא דהיכא שיש נחום שבחולעים
אחי מבלמה יש לחמריך אפי' אם מה סי' כל"ל.

שם סיבן ל"ד סוף ס"ק ר".. וע"ע. שוב הבחורתי מיכבר אחד שיש להסחפק
שר לדמה הוחקים המבשירים ברוב שבי בלא רוב חלוא דהי אפי' ברוב
הבשות ולא ברוב הטור וחקרחם. מהו הדין בנפסק כל הלכה הדיים הקרום
והטור כל"ל. אי רוב הלכה הבחקים וא"מ גם בזה (ועי' בדברי כ' סק"ו). כל"ל.

שם בריש ל"ג שרה כ"כ.. אבל אם לא הפסק לגמרי רק שנפסק כמה מקומות
ולא היה בין נקב לנקב כמלא נקב וע"י לידה הבלם שביניהם מלרף לרוב
ריבה אף שב' הבלה"ט לעיל ס"ק ו' (ועי' בדברי לעיל ס"ק ב' וס"ק י"ו מ"ם
מהבב"ם) לאסור מ"מ בבה"ג בחלה כ' מהר קרום שלה מתחה מבה. אף כל

זה אם אין שם רוב רק בלידה הבלם שביניהם וכלמר אבל אם נפסק בב'
ג' מקומות ויש רוב אף בלי הבלם שביניהם בשום אם לא דזה הי כנפסק במקום
אחד דבזה לא הי האיסור מהם שנפסה בפסק. דהא דלמרין דבנפסק בב'
או בג' מקומות מלרף הוא מהם דילפין לה מהבבר שחיטה הם לא שייך
דהוי על שם סופו ס"ב מ"ר ועי' בית יהודה סוף סימן זה שב' שבדי לעמוד על בירור
הדין בזה הבילו לפרי ריאה עם קנה בשומן והבור בחחת השומן מעליו
ולא מלא שם נקב כלל וחמ"ב הבר הקנה ודאה בלר פרמי במקום הפנה
לשדרה שהיא מלא נקבים שרם מרם ים גדולים קלת ורם קטנים וחמ"ב חזר
והבר ומשמם במקום השומן ודאה שהוא מלא ודידין שרם שרם כנגד הנקבים
שהם בפרם ולא הקנה הם עבים קלת ומעלה מחקלרים ופהומים ועוד ראה
שהקנה זה מהבלל רם עוד שור אחר למעלה ולוה לבן כמו נוף הקנה. והבור
הטור הזה ודאה שכל הוודידין הוסרו עמו ומשלרו הנקבים פחומים כמו שהם
בפרם והוודידין הם הגלים בפרם והנקבים הם פיות הוודידין. ולאחרן הוודידין
קרלו הב"י והב"ל מפוחים כי פיהם לחוך הקנה והנקבים הם פיות הפמפוחים
אלו אבל למעלה הם פחומים ע"כ בחור הוא שלינם צריכין כלל לבחישות
השומן דהא ממילא הם פחוחים למעלה אבל בחחת הם לירם שם נקב בקנה
זה חבר עי"ז הוא ניקב מעבר לשבר אין שומן זה שחם כלל עיי"ם בלחרך
שם סימן, ל"ח בסוף ס"ק י"ז ולא הוי רק ס' טריפה כו'. כל"ל

שם סוף ס"ק י"ם. דטרפה זה בא מהבבמן עיי"ם וכ' במק"מ סוף סי' זה
בדיני הבלב אות ג' דלא אמרינן דמחולדה הסרה הוא לאסור הבלב מיום
שנולדה אא"כ בא מיכר במקומה שום שיעי וסימן שהיה שם שנא ומבדרה מחמה
חולי ע"י שהדוקן בשרה ודבק קרומה להריאה דאז הוא דאמרינן דמחולדה
חסרה הוא וכלמר אבל אם מיכר שהוא מחמה חולי וכנ"ל אין לאסור הבלב
רק עד י"ב חודש מיום שנחמה עיי"ם והבלר נחחק.

שם בסוף ס"ק כ"ד יש להסוף ועי' בדברי הגאון סי' פ"ח (ס"ק ל) ולקמן
(ס"ק רכ"ח)

שם סוף ס"ק ל"ם הבין המלעיה להאוה הגליוה לא הבינו כבחוד רק
כמד"ל סי' כל"ל

שם ס"ק ל"ם. כיון דאיה בחומר אחת רק בחומר ודר ס': כל"ל:

שם רים ס"ק ע"ד.. ועי' בס"פ סק"י שבחב דלף שבחת פחוחה ממד"ל
ס' כל"ל.

שם ס"ק קס"ה דף קמ"ה ע"ל שרה י"ד ועי' במלרת עימים בדיני הרגי"מ
ס"ק ע"ו וס"ז שב' להבריע דעכ"פ ריאותה כב דהו הוי ומלרף לכל
ריאותה נחלה אבל לפהם ריאותה אינה מלרפת עיי"ם. ועי' בחנה"ב בדיני
הרגי"מ אות י"ד סעיף ס"ג שב' דאמ"ג דלא הי רק ריאותה קטנה מ"מ
מלרף עם טחת לא מרלה כבדה וסרכה הגויה וכ"ם לסרכה דבוקה ועי'
בשדה זבח סי' מ"ב סעיף ג' ס'. כל"ל.

שם ס"ק קמ"ט שרה ל' מלמעה.. וכן בדקה עיי"ם וכ"ב בחמ"ד ס"ק י"ב דלעניין
שיעור אחת יש להחמיר הבריך כמד"ל וביחרת ע"ג גם בלאחרן אבולל
מריפה עיי"ם וכ"ב בפרה"ב סעיף ד' כו'. כל"ל:

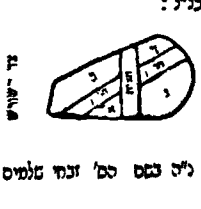
ד
ב
ג
ה
ו
ז
ח
ט
ג
ב
ד
ה
ו
ז
ח
ט
ג
ב
ד
ה
ו
ז
ח
ט
ג
ב
ד

תקונים והוספות לדרכי תשובה הלכות טריפות

מ"ה שכתב בפשטות דנבשטים שמר קמא לא יש רישומא כלל מ"מ ומצינו לה"ק הא דבדרי לא הי שום רישומא כלל אך פיים שם בפרש"ב דמ"מ במקום שלומדים יתמ"ר יש לחשוב נבשטים מקמא לרישומא מ"מ וכ"כ בעלי לבושים בתרלי"ע לות כ"ו ולות ק' ולפ"ז לא הבדא לענין נבשטים בדרי (ומי' בש"ח בית אפרים שבשף הרא"ם סי' ח' ובס' הורת זבח הסברלי (מהרב מהרח"ח ז"ל מלאמיר) מערכת לות ג' סי' ל"ד פניף ד' ה' ו' ומי' בחה שפלבל בה במק"מ בדיני תרלי"ע לות ג' סק"ג והמלה הבלא בהפ"מ יש להאמיר לדיון בין אם הנבשטים שומר מקמא בין אם שומר בדרי בכ"מ שהא ה"ל רישומא אבל בהפ"מ יש לסקל

ובין נבשטים מקמא ובין בדרי לא הי אפי' רישומא כ"ד עיי"ש.

ועד"ק סק"ו שנסתפק בדין בליטות שבשטולי הלוטה מהחוד יותר מכפי הרגיל שהם גדולים מכמה"פ הגחל אם דינם כיהרת ונ"מ לענין תרלי"ע לשיטת הה"ם דיהרת בדרי הי רישומא עיי"ש ומי' בדעת תורה סק"מ מ"ם

ע"ד הד"ק בזה עיי"ש

ועיין שד במ"ז שם שכ' דכל מ"ם דנבשטים הי רישומא חקא כשהיא כמד"מ

אבל כשהיא פחות מכמד"מ אפי' מגבה לא הי רישומא כלל עיי"ש וכ"כ בפרש"ב בתרלי"ע סעיף מ"מ ורמ"ם פ"ק מ"ח ומי' לב"ם פ"ק קכ"ד שכתב דבמיק עכ"פ מד"מ הקטן דהיינו לשרן לגדול אבל כשהוא בפחות מזה לא הי רישומא כלל עיי"ש ומי' בד"ק ובמק"מ בדיני תרלי"ע לות ג' סק"ד שהביא דברי הלב"ם בזה וכ' שם לעיין דאם הוא פחות ממד"מ הקטן אם לא עכ"פ רישומא קמה. ופיים בל"ע עיי"ש. וכתב עוד בלב"ם כו'. כל"ל.

שם פ"ק רפ"ח בתלמיהו וכ"כ בפסח פיים פ"ק ל"ב ובכיה מאיר עיי"ש ומי' מזה בפערי דעה כו'. כל"ל:

שם ס"ק ש"ב. הנה מרשים מחדש לא הפ"ק הזה מחוקן ומסודר סלבלבא

(שב) לפסח עפש"ד פ"ק ל"ח מ"ם לענין פיעל מקמא שהא אדוך לא רחב לא קלר מהגומא ומי' לב"ם פ"ק כ"ח מה שהאריך בזה וכ' דמק"ק הקלר מגומא הוי ספק פריפה ולא מהני ביה יכ"ח משום דהפיעל עשה לאחר הלידה ולזה בא מבטן עיי"ש ומי' בפרש"ב סעיף ה' ורמ"ם פ"ק ש"ז שפסק ג"כ לאסור בקלר מגומא בכ"מ עיי"ש וכ"כ בחידושי רעק"א ובשטת חיים פ"ק ל"ד ובהורת זבח סי' כ' בקצ"ם סק"ו עיי"ש. אך בריבוי הזהב סק"ש ובחלבה ברורה פ"ק ל"ו הכריע דנמשקים הפ"מ ולא"ג יש לסמוך לסקל בזה עיי"ש וכ"כ במק"מ פ"ק פ"ח דבהפ"מ ולא"ג יש לסקל עיי"ש. וכ"ז בשהא קלר מהגומא ולפ שפיעל מקמא אדוך לא רחב מהגומא עי' בלב"ם שם שהעלה לאסור משום דהוי תרלי"ע עיי"ש אך בפרש"ב ורמ"ם שם כ' שיש לעסוק בזה לפי דלות פיני הדיין שאם נראה לפי פיני שהא פיעל מן הגומא שתחתי מלא שנגדל ומתרחב ביותר יש להתריר ואם נראה שהא יתרת בפ"ע לא במקומות שמתירין יתמ"ק אם לא בהגומא כשיעור חסרון המבטר לקמן סי' ל"ו יש להכשיר בשפ"מ ולפי הדבר פסק לא לסקל כ"ל בהפ"מ ובמק הדסק עיי"ש. ומי' בזה בעמנה"ב בדיני הרלי"ע לות ס' סעיף קכ"ג ומי' הר"ם שם שכ' דבהפ"מ ולא"ג יש לסקל בתרוץ ולפסק כמ"ם בפרש"ב עיי"ש ומי' בם דעת תורה סק"ם מ"ם בדין זה וסעלה לדינא דפיעל מקמא בין שהא אדוך מהגומא ובין שהא קלר מהגומא אם הוא מקמא על הלוטה יש לסמוך ע"ד המקילין אך אם הוא על הלוטה אם ביכר שיוא יהרת יש לסקל בהפ"מ אם לא בהגומא כשישר חסרון הפחל עיי"ש ולענין הלבן מי' כלב"ם שם שכ' דבפסק הקלר מהגומא, הלב של קדש בטבלת בעלמא והמרשמי הבמה בפשטות וכמ"ש לעיל (פ"ק י"ח) דחקא אם אינה מבטן מ"מ לא בבחה קולא להתיר מריפה דאריתא דסקינה בריפה בטבלת בעלמא ולא נר לבחה קולא להתיר מריפה דאריתא דסקינה בריפה סמרה וכאמור ולא נר לבחה קולא להתיר מריפה דאריתא דסקינה בריפה בטבלת בעלמא והמרשמי הבמה בפשטות וכמ"ש לעיל (פ"ק י"ח) דחקא אם אינה מבטן מ"מ לא ב

בם מעברים על אבר מן הדד ובטל ופסל יש לו להחמיר לף בלח מעלמו רק שיש ויש מקומות שהתנין שלא לאכול שום ריאה כלל לפי שמליחו המפוטות מלחים הולעים ולא לבדקם ויש לנהוג כן במקומות שהדבר מלוי מכ"ד ועי"ש בדבריו בקונטרס הרלאות אות ל"ו ובקונטרס התבו' סי' ע"ו בתוך וכ"כ במלאכת מישים שורש ד' מקף ג' פ"ק י"ל ובחכמת אדם כלל ל"ח סעיף ל' ובתורת זבח בהעלה שלמה סוף סי' כ"ה ובס' בית יעקב הסל"מ ז"ל בשו"ת הרמ"ם לספר נחלת יעקב סי' נ' ובשו"ת ספר יהושע בכפקים ובהגיה סי' פ"ג מהב לרבינו דלון לאיסור כגל למסור לנכרי ריאה שמחזקה בתולעים עי"ש ועי' בערוגות הבושם לוה ד' ובשו"ת שם לרי' חיו"ד סי' כ"ו ובשו"ת מדות ביהוסף סי' מ"ו ובשו"ת הרב"ש חיו"ד סי' י"ח שהאריס עובה בענין זה לחלוה דברי הרמ"ם הנ"ל והעלו נ"כ כמה רלאות אמ"ם ושפקים דלון לאיסור ע"פ הדין למסור לנכרי ריאה שהחזקה בתולעים עי"ש וכ"כ בשו"ת מנחת מני סי' כ"ח ובשו"ת עמק הלכה (להרב מזיטיל) סי' י"ח עי"ש בארוכה וכן פסק בד"ק פ"ק כ"ח וכ' דאמי' לאחן רריאה שנמלא בהם הרבה תולעים בפמשעות שהר למסור לב"נ אחר שיהיה מהם לאחו מקום מבנגל להיות שם משכן הולעים ונם כ' שם דם והיה לף בהבטל נושה ליראל ע"י סיען כי המד יש ס' מב הולעים ונם כ' דלא הי אם חקה לחם בזה בנמלא ב' תולעים רק דבריה ג' תולעים הקה ונם כתב שם דבהחקה שרוחה ל' בתולעים נם הרבוה ב' אמיה וכ' שם עוד דכמו שבתולעים עצמם לאסרים כן אסור נם מקום שבתחל יהיוה כמו בפרות לאסור נם מקום בתחלת הגידול עי"ש לף במק"מ פ"ק ע"ה מפקפק בזה אם יש לאסר נם מקום שבתחל ניבולה דלא דמי לפרות בפרות הי לאסור דשלא מהום שרן ומעמה מקום הגידול מחיבה לאסור מהמ"כ נמן דהי רק מנים אבמה"ם ומלגה כל זמן שהא עדיין שם בבר הריאה לף בתחלה לאסור אבמה"ם והיה בל"ע עי"ש ועי' מה בתרי"ל בקי"ח סי' י"ב בלוקן ועי' בש"ה שבש"ע בהגיה ז"ל סי' ס"ו שכ' וז"ל אחרת הולעים שבריאה לא בחלמתי לאסור כ"ח לעצמו וס' עכ"ל ועי' בשו"ת בצמ"ח בחדשות חיו"ד סי' ס"ג אות ז' בביאור דבריו ז"ל דה"ל שמחמיר לעצמו דלאסור לנכרי לנכרי אבל לאחרים אינו מתליג לאסור למכור לנכרי עי"ש ועי' בשו"ת דבר משה קונ' ו' ובשו"ת בית שלמה חיו"ד סי' פ"ח ופ"ט ועי' בדבריו לקן סי' מ"ח פ"ק מ"ד ובסי' פ"ד פ"ק קנ"ט) ובכמו שמתחי שבמנהג לחלק בזה בין הולעים הבקרלים מרוחם ובין הולעים הבקרלים מחמילים דבמלגה ג' מרדשה לוסרין כל הריאה כנ"ל כיון שדרכן של כמרוחת לרחם ממקום למקום אבל בנמלא בלחה מקומות הולעים שבקרלים מחמילים אין לאסרים כל הריאה, והוכרן רק המקומות שרולין בהם הולעים ושאר ריאה מהירין

כי אלו הולעים אין ודכן לרחם מהקום לקום כלל ·

שם פ"ק קנ"ב.. אם שלה נכרי והחזירה לקבה ועי' בדבריו פ"ק קי"ז דעתו לחרות סי' ולם חומים אל"ח כו' כנ"ל ·

שם פ"ק רמ"ה מעמד ב' שרה ב".. פ"ק קמ"ל כ' דבמקום הס"מ יש לחקל ולאחר דחוקל בקנם שע"י חלי הי רשאה סי' לא הי רשאה עי"ש ועי' סי' כנ"ל:

שם ברש פ"ק רמ"ח.. בברוחן . עי' בשו"ת דברי מלכיל חלק א' חיו"ד סי' מ"ד בשובתה שבא לפרי שמלגה בחומה כעין מרק קלר ותמוק במקום שדרך להפרד חלק הריאה ובדקו המקום ההוא ולא נלבן וכנגד זה היה שבר הלגע ומקבר ה"ל ולא היה שם שוקן רק בגיאה קטנה היה מכר בגלע שם ועי"ש בחה שהאריך בזה דלכאורה הי בריאה נטורה וכיון שרחקן בריאה לפרש בדק עשוק לף שלים מבלבן אין ראיה שלא יקבר דהלי יהוא דבמקום שהפרדים חלק הריאה לף שעשו ב"דים פירוד נחל ומעוק מאד לא יבלבן, הרי שגם אם נוקרו אהה שם בדיים אינו מבלבן שם ודיי"ל דלא אמרו בפרק בדיקה בבלבון רק במקום שם בדיקה להפרק אם מבלבן לא לא מהל"ל במקום שלא"ל לבכר ע"י בדיקה בבלבון אין לחדיר, אלא במקום שראין בהלאות הכין שבוחלה לא יקבר. אבל במקום החזק ראיתא לפרש שיקבר בוחלה, גם אם לא יבלבן מריאה, ואל"כ בנ"ל כיון שם בדק ממוק כעין בקב יש לאסור, ולף הא לא אי רק כעין נחמה וקי"ל החמרן ונחמה מבחן כבר, זה רק במקום שראין שאין שום ראיתא בקרום הריאה כלל רק שבאתו מקום אבר מבעבר בבר הריאה, וידד שקרום לחוך הנחמה מבל"ב בנ"ל שראין שבחרו הבלקים ומחמת קרום המחברים ואי"ל יקבר הריאה ומריאה אבל בנחמה ל"ל דבמקום שמבדרים חלק הריאה אין זה בטל יקבר כלל אלא פלוגל שבחדל המקום לבטל דל הפלולים שבריאה כך פסק בן מבבה וכן מקבלת שבחדל להבטל ולהחלק ומבטל חלק מן הריאה ובכל זה פלל בבר, כיון

דעכ"פ יש לו קרום בפ"ע, מה לי בחה שהבטל, ולף שבכר שבבטה עכן הפיטל שם מחמת הדקה והחיפה מקום הבליטה על הלגע שם ג"כ אין לאסר דכל שאין עוקן בהבבר ולא עבר בעור נפרש אין לאסור ומשם שראתן שבבדר ומחלק קלה הריאה במקום הה ג"כ אין לחם דכל שראתן שהאור הוא שלם לחרלות הכין אין חשם מי"ם בארכיה, אמנם בעיקר הדין דקמא עד מבר הלגע. עיין בנבו"ם בהגה"ה שם ובביאורו ס' . כנ"ל :

שם סוף פ"ק רס"ד יש להוסיף · ועי' בסוף ספר מלה סרון (הנספח להמו' תרת"ם) שכ' שהא מוד משור רביעית ע"פ המדה ההבוה בזמה"ז ע"פ מה שמלא בשם הח"ם דשיור רביעית הוא מחק"ם פיסות (מרלפפן, ומלא תשבוב שם הבשה עבר רביעית הוא בליטע"ר, דהייט שהרביעית הוא חלק מ' מי"ם בליטע"ר עי"ש :

שם פ"ק שם"נ.. בסוף ד"ה ועי"ש הבאה"ם דבמקה אות ס' (ועי' מה להגן פ"ק שע"ד ופ"ק חי"ל) כנ"ל

שם סוף פ"ק שע"ד יש להוסיף ועי' לעיל (פ"ק שם"נ) :

שם בסוף פ"ק הכ"ת. (ועי' בדבריו לעיל ס' ל"ג שעיף ס' (פ"ק קע"ב) מ"ש מעמן זה) ובשפ"ד ס' כנ"ל .

שם סימן ל"ו סוף פרק י".. אם היא מקלפת מן הריאה והריאה בשלמה ס' כנ"ל .

שם סוף פ"ק כ"ו יש להוסיף כן · והנה ראיתי בם' אור לאברהם (מבה"ב מלאדאן) בקונטרס יוסף (דף כ"ט סוף ס"ל) שהעלה דין חדש שאם מלא בועה בשורש הוחדא במקום שהא דבוק לבשר לו שמלא בועה בנגוה הלוחה לו הלומות לו שמלא בריאה במקום שהא מעוך להבדרים יש להמריך, שכל אלו הם מהמקומות שבבדרים שם בהדבוקים לגמרי האכר להגן ס' ל"ש שעיף ו' ח' (ר"ל כי בסעיף ו' איתא דאם הרדה מבקא לעמה בשורש שלה עם הבשר ובסעיף ז' איתא ברמ"א אם כל נגוה הלוחה לו הלוחה דבוקים לגמרי לשון הזוד בין הלומות לו שבריאה דבוקה בשדרה וכו') משום דלא מדיף מדין בועה עד מימרי הפמימרי קבה ומבקבה הבועה, ה"ל דשוחה מעמ כיון שיש לה שם חיבק מהחבבה הבועה שם ושיבה לעקר מי"ש אמנם אי הענו מתרבמי בחבו בזה ובמעלתו לבבאיר כי בזמה"ב בשלם מעמ דברי הבמ"ח ומאר נחלי המחברים הנ"ל שמבדרים בבועה הלוחה בשקום שבריאה בשורה לשדרה בנ"ל, והרי במקום שהא כעבר הדרה הוא מהמקומות שבחבר ברמ"א שם להבשר הדבוקים לגמרי בנ"ל, ואם"ה מבאירין הבועה שם, ובמ"ב דלאי תולה הוא שהוסיף מדעמו וחיו להוסיף על הבריאות ובפרט שכל הדין דבועה עד מימרי הוא חומרא נחלה ועמה הפרי מאור סק"ם לחדיר לגמרי שלא לאבד ממון שבראל בחבם, עי"ש, ואם שחלילה להקל עד רבינו הרמ"א ז"ל שכ' להחמיר בזה אבל עכ"פ יש לנו בחה שכ' ברמ"א והבמ"ח לחדיר, ואין להוסיף חומרא על חומרא, ואין לחם לחבריו להחמיר כלל וכ"ב לדינא לפמנ"ל ועי' בדבריו להגן (פ"ק קפ"ד) מ"ש עוד בזאת בזה בענין בועה בענין מימרי שבבים בשורה

שם פ"ק מ' שרה כ' מלמה. לאחר הבריאה עי"ש ועי' בם' ל"ל הרבם הבלאו לשיע סוף סק"ל שכ' דבמקום הס"מ אסור לם לאבוד על הרמ"ם שמקל בזה כיון הכ הוא מבמשמה הבי' הפל"י עי"ש, אמנם ישון בם' חורת זבח הפמימרי הנ"ל ס' כנ"ל

שם פ"ק ל"ה. הדי' שלא ריעוחא ס' ומבכ"ב יחבה בדרי שהאל פחות מכפל"ל

הבכר ומקב כים של חורדה וכחומה) ס' כנ"ל ·

שם סוף פ"ק ס"ה. עד מחוך לחדשה מחם. והיה ע"ד מבל, מרלה לא בלר

על יחבה בדרי, ומרלה לא בלר על נבשרים מבבה, יש להחיר הלב

עד רבע לחרוחה לפי הבחיבה דלחריב דבתם לחרוחה לפי הבחיבה בלר לא

שבבה הבלה, אבל בועה על נבשרים ויחבה, כיון דיחבה ונבשרים מהולרה

הם, והבועה ל"ל לחיה בבחיה מב"ל ע"כ יש לאסר הלב מב"ל לפי

הבחיבה עי"ש, ועי' בדבריו להגן סי' ל"ל (פ"ק ל"ג) ס"ש עוד מדבריו

בזה עי"ש :

שם סוף פ"ק ע"ב.. ועי"ש עוד בפ"ק ל"ב שכ' דבשם הפרם לחבה כרלה

ולחבלה מבבים ז"ל מב"ב בבלן הס"ם עי"ש ועי' בחק"ם ובדי' הלב שבסוף

סי' זה שהבין על הלב"ם בזה וכ' דלין לחבוך ע"ד בזה עי"ש. אמנם ישון

בדבריו להגן (פ"ק קכ"ג) שדבי הלב"ם לא מדה מלבה, ומבלל"ל בם לבבין

הלב ספר כרם דבריו שיבלים לחבוך להקל אבל בפ"ע אלא בפ"ע ועי' בלחרות

אלבה בבה שר סק"ב. כנ"ל :

תקונים והוספות לדרכי תשובה הלכות טריפות

שב ס"ק קפ"ג עמוד מ' שורה ב' מלמטה.. עי"ש והנה בשו"ת מעיל צדקה ס'
כ"ו מבואר דלף כבהיט מחלין ומעולה ס' עי"ש לף מדברי המחוק בדק ס'
ז' ס"ק מ' ומבואר דלף בלב גבה ס' ומנקיים הבשות עי"ש וכן מבואר
מדברי הלב"ש שם וכ"כ בהורת זבח סי' ל"ה סעיף ו' לדינא עי"ש ועי' במגמ"י
ע"ד בזכרי שלמה ס' לא מקמא בזה הלא כהמעיל צדקה עי"ש ועי' בדמ"ם
סוף ס"ק כ"ד. ודע דכל זה ס'. כל"ל.

שם ס"ק קס"ו שורה ו' והב"ם ס"ק כ"ז מבוסס שבשמה כו' כל"ל
שם ס"ק הכ"ל בשבוש שורש רלבשוה מנמעלה בגומת סחרין כל"ל ומעמה לן
לן להקל לפענ"ד נגד דעת רבינו הב"ם לפי' בבס"מ וכל הרלוה שבבית
הדע"ה מדברי הפרי הולר פקי"ם שב' שלין נמוס לדברי הרמ"א וכן ממה
שבבית מנב מרלות המעבד מחרירן בזה, לן רלה למדיטתיהו שקבלנו פליט
הורלות הרמ"א שלא להקל כנגדו כי הפרי מולר ולמני מעבד הספרדים שלא
קבלו עליהם הורלה הרמ"א בב"מ, הם יכולין להקל, מכל"ל לא בני תבכה
במדיטתיהו וכיון שרבינו הבב"ם הבין הבעם של הרמ"א מבוס שבבשה מבעה
לבבה וכו' ממילא דנם בעומדת סלה בתוך הסרין לסור, ל"ב מלן סבין
להקל כנגדו, ובפרם לפמ"ם המעיל צדקה שם הבעם דבועה בתוך קמם
סריפה הוא מבוס דכמו דבהרי בועה דסמיכי לסרין דמבוס בל מחד הסק
תברהה סופה לפסק, ה"נ בבועה שבתוך הקמם דמחמת הסק שבהקה בתוך
הקמם סופה לפסק, הוא מסתבר יותר לנוס לה ביבולק של ב' בועי דסמיכי
ומפי' לבמ"ד דס"ל להקל בהרי בועי דסמיכי מוהה בבועה שבתוך הקמם,
כיון שבסק הקמם הוא הסק ולעין יותר מבהסק של ב' בועי דסמיכי ועי"ש
בדבריו בבמגמ הבבוה שב' שבסק הסרין הסרין הוא הסק מלד מבוס שבסרין דרבו
לבוס קבלות מי"ש לדבו ולפי"ז בוולמי מסבבר שם לנוס דבבסיל מבנפסק
לה ב' לדי הבועה שבמפסע ובולה לבלן ולבלן דסקי לבלדי ומבפרק ע"ב הלילה
לסמוך לבקל בזה אסי' בבס"מ ובסת הבסק עי"ש כל"ל
שם רים ס"ק ר"כ.. עי' בבב"ם ס"ק נ"ג ובמ"ה סעיף כ"ב ובבס"ד ס"ק
ט' ה"ה בבפולי ולם היה בועה בבים ובים בבפולי תלי בבמבב
בבקושה כמו בבועה מבבר לבבר עי"ש כל"ל
שם ס"ק רל"ג הבמבסה עי"ש ועי' בבבה"ג בבבהה ב"י לבם נ"ג שב'
לדעה ביתחבר לבבסיר בם בלה בדיקה הבמבסה עי"ש ועי' בם' נ"ל
הבדם בבסקי דימים ס"ק כ"ל שבלן פרים מבבדות לדברי הבה"ג עי"ש,
ולדינא נלבענ"ד שם לבורה בבקושה דבלוני, בבבחבר בב"ם בבריה"ב סעיף
ע"ב ולה"ם ס"ק ק"ו לבעין בועה של מ"ו בבקושה שבבסירין מיוכי בב"ז
(והבלהי דבריו לבלן סוף ס"ק ר"ם) דלבבהלה לריך להבר ס' בבקיות
הבבסירים ועי' מה בבב"ם ס' כל"ל.
שם ס"ק ס"ל מקרי סופכות לבדי וה"ה כלן וה לא מיך כו' לא מבני
זלה ס"ך ס"ק נ"ג, ובבס"ד סק"ז ובמבבה לבבן ס"ק נ"ב (ועי' בדבריב
לעיל ס"ק ס"ו) כל"ל.
שם סוף ס"ק שב"ם יש להוסיף (ועי' בדבריב לעיל ס' נ"ב ס"ק ס"ו ועי'
נ"ד ס"ק מ' ס"ם שד מה)
שם מיבן ל"ח ס"ק ה' קרוב לבסוס. יש לערף ס' זה לם"ם ובבר עי"ש
אבל לפי מס"ל סי' נ"ז (ס"ק ס') שבבר מבבסה הבלוה שבל שבקבע
בהלבה בם"ע בבבה ר"אסרין מבבב לוד לי בריבה פלבתא דבבר דבבוחה
ה"נ בנ"ד כיון שבב"י הבינו דבת הבוסקים הבקינו בזה ובם"ע הבמים דבבם,
בוודאי הבעיבר בבר"ם דלבן לבבבו לבסק ולא בלרוף שד ס' לבן להקל,
ולבן לבבות ס"ם, ולבילה להקל לפענ"ד ועי' בבר"ב בבסיבבו לבבן נ"ם
כ' כל"ל.
שם סוף ס"ק כ"ג יש להוסיף אבל לבבבה כיון שבבסבה הבלוה בבעת
הבב"ם והנ"ב והרמ"ם לבבבוד בכל מלוה הבבה לנבן לבן לבמוך בל
דבריו להקל לבלו בהם"ת לם לא בלרוף כיה בלינן.
שם בסוף ס"ק ל' לבן (ס"ק ק"י וס"ק קס"ז) כל"ל.
שם ס"ק ק"ד שורה ז' ס"ק ק"ד לוס ס"ו ובד"ק לעיל סי' נ"ז ס"ק נ"ח
ועי' בדמ"ם בדיני הבלנ"ע לות נ"י שבבה נ"כ דבדי הב"ח והבבים
ובדינא עם הבבעת שלל, ובבמק שם תבי' הבלן שובב"ם מבסמנב ז"ל שב'
נ"כ מדברי הב"ח נ"ע עי"ש ועי' בדמ"ם ובפ כלן ס' כל"ל
שם ס"ק קכ"ח ועי' בלן סק"ח שב' דבבמ"ם וכ"כ בבדמ"ב סעיף נ"ח
ובלה בבבמ"ם כי לף בנ"כ הבלה ס' דבל שיטי מלבה הד לקחה
הוא עי"ש וכ"כ בדעה הורה סק"ד ס'. כל"ל.
שם סימן לט ס"ק כ"ז לד רכ"ג עמוד מ' שורה ג' מלמטה.. מחיב הב"ב
לעשות הרלה עד שיבלא הקנב עי"ש. וכן ראיתי דלאה לידי פנקם בה"י

פקמת הקבל דק' ביקבשורת שבחיבב בבבת הקי"ל שבחבר שם הקבה ז שלא
יהא שום קבב אבל סבדיקה. וגם אותו הקנב שבבחבה שלו לא יבפח הרלה
מכ"ל, ומבואר מבמון הבקבה ולחני' קנב שלין הבבחה שלו לא יעמוד אבל
הבדיקה. ושלי מחבבן בן יהיה להבו"ב קלח בעיה ובילחת פרים. אז לבמות
לבו מחבבת ירלה שבקנב שבומד שם יבפר לחבירו בבל הבבחה שבבו"ב לא
רלה לבקל ויחר מדלי כפי הבבחו ועי' בבחבבות הבלין מבבב"ק ס' כל"ל.
שם ס"ק ל"ד לד 448 עמוד ב' שורה י"ב מלמטה.. יש לחבר עי"ש ולי"ה
לבן סי' פ"ו (ס"ק כ"ז וכ"ח) ובולבר שד מה. כל"ל.
שם בסוף ס"ק הל"ל.. הבימים הל"ל. ועי' בדבריב לבן סי' פ"ו (ס"ק כ"ח)
מ"ם שד מה כל"ל.
שם ס"ק ל' שורה י"ג מלמטה. דבירבת שלב"ם הי הלי מריבה עי"ש ועי'
בהבוחה ההבב"ן מלק לי סי' פ"ו ומבואר מדבריו דבירבת שלב"ם הי
הלי מריבה ובוקן עליו עי"ש והיינו כדברי הבבמ"ב בל"ל. וכ"כ בבו"ה
הבלן דעק"ה מה"ק בל' ס"ם דבירבת שלב"ם כל אבן דלא חיוק שבבבה
במישון מחיוקק לחבה לדלי מריבה עי"ש והבה רלינו בבו"ה שלילה יבב"
חלק ב' סי' קמ"ו בלמבע הבחבוה שדעבו דבל בירבת שלב"ם לא הי רק בבב ק
מריבה עי"ש לדבים, וכן מבואר בבו"ה נבחים בחרלה סי' ל"ג בחבו' הב"ח
ז"ל, דהי רק בבבן מריבה עי"ש. ולמבבה נלבענ"ד שם לבות לדעת הבבב"ן
לחבבו לדלי מריבה כי כן ראיתי בדבים בדמבק לבינער פרק מ"ם סי' כ"ם
דבירבת שלב"ם הי ולדלי מריבה אלא בבירבת שלב"ם בבלבון הבדונן הבלי רק
בבבן מריבה מבב"ב בבירבת שלב"ם עי"ש. ועי' בד"ק ס"ק י"ד ס' כל"ל.
שם סוף ס"ק ל"ה.. ע"י הקיבה בבבוה בזמה"ז ובלבה בחת הבבחבים בבייב
לבבירבת בל אלא בלבה תחת עוכי הבירבת מבבם יש לבקל עי"ש ס' כל"ל
שם ס"ק קפ"ו אך בבבה"ב בבעיף מ"ז כ' דב"ל מילי דוקא שבבבחבן הוא
בין אותו לאותו כלי אבל אם הוא בחלון אל בין אותו לאותו אף בלי
אלון יש להחמיר עד ס'. כל"ל:
שם ס"ק רל"ח (קודם דבור המחבל ועיין במבה"ב).. בבמי הרב דבחבל עי"ש
והא לבשבו דבבבחר לבן בס"ק ל"ח גם בם"ם שבלבה בבפיבה אם יש
לבבירבת מרלה ריבה אבל לעיבים לבלן (ס"ק שמ"ל) מדברי נחלי לחבחבים
שבחלבו לבחמיר בם"ם שבלבה בבם הה אף שיש לבבירבת מרלה ריבה ממילא
דלן לבמוך ע"ד לבקל בזה כי לין לחבו יודע לבחלבים שלילה בירבת ועיין
במבה"ב כו' כל"ל.
שם ס"ק רל"ט.. בבבוחבת הבלין מ' חיב מולאחין ז"ל סי' כ' ועי' בבבחבת
חבבת שלמה (מבגלון מרבים"ק ז"ל) בבבמבע' שבבסף ה"ב מיז"ר סי' ל"ז
בעיף י"ל שב' דאם היה בריבה בועה ומרבלה ובבר במקומה קבע ועלה
בה בירבת לם בבבריף לדף שדעת הלב"ם דקבע הבה מחבבת בועה שבבבלה
לבן לה דין קבע מ"מ בבן מריבה ממ"ל דאם יחל בבר מעיבבת קדם
שבבבלה הול בירבת בל בועה דבריבה ואם ירבן בבר הבחבת, הול בירבת
מהבן קבע עי"ש ועי' בבבה"ב בעיל סי' ל"ו ס' כל"ל.
שם בבסף ס"ק הבבה יש להוסיף אבל לבבבבל (ס"ק רל"ח וס"ק שי"ל) שלבר
לבן לבו לבעמיד יבוד בל הבבחבו בבירבת שלבן לה מרלה בירבת בלבן
שבבלבלבה בבבלה הריבה יש לחבם שבבל הוא בירבת ממילא שדבבי שי נחלי
הדור הבו"ם והבבו"ד בל"ל יבו מדיבן ולדבק לבן לבמוך ע"ד לבקל בבבדם:
שם בבסף ס"ק חל"ח יש להוסיף: ועי' מה בבר"ח הבי בבמים סי' ו' בלמבע
בבבבו' אמבם יבוין בם' דבבי יוסף ח"ב סי' חל"ב שבבלה דלבן שם לד
לבקל רק לבבן הבלה אבל לבבן בבחבב לבן לבם לבקל בבל, דלבן לבלן
בבבבן זה בין בבר עבמו לבחבב דבא בבל בבחבב לף בו בבר ובשבן בבבן בי"ם:
שם בבים ס"ק תקי"ל.. אבל אם בד מ' מחבר שבבה בל"ב רק שבבבה במישון
כל"ל ובבמי מבבר שלא מבבבה בבל יש להחבבר סי'. כל"ל.
שם ס"ק תקכ"ב.. שם לחבור. ס"ו בבבל"ב ובבבה"ב בעיף בבבו ועי'
בבלם יובב סי' כל"ל:
שם סוף ס"ק הבל"ם.. הבבל דבבבו שבבה בבבבב

שם בסוף ס"ק תרמ"ד יש להוסיף. אמנם בגוף הדין שהחליט בגמלא נקב בקרום שתחת הכבד בלי ויש להגות במשמעם דלא דקבחא והעמיד יסוד ע"ד הד"ק הא' שכ' דכל שבדק כל העור שתחת הב"ב לף שמקלת ממנו לא נבדק קיל, ולא כהרא"ש שהאמיר בזה הכה הרעיון בד"ק שם ירלה שלא כ' זאת בהתלב רק בדרך לוני ולא ריק והולה של הרא"ש מפני ספקו של הד"ק להקל ועי' בש"ת בית שלמה חיו"ד סי' כ"ג שהחיתר ג"כ בזה ולמעשה עי' בדבריו לעיל (ס"ק תרל"ט) מ"ש עוד מזה וכתבתי לחלק בין אם היה ב"ב ממש לו אין להקל כלל אפי' בהפ"מ אבן אם לא היה ב"ב ממש רק בעין קרום זר שהבודקים מכרים אותו בשם ב"ב לו מקילין בזיבה לו נקרע במשמוש ידא דקבחא ומי' עוד מזה בדבריו לעיל (ס"ק תרמ"ח ומ"ק תרכ"ח)

שם סימן ם ס"ק ז'.. ועי' במ"ז סק"ב שהסכים לדינא לכו"ע בזה, וכ' ומיהו גם בנהמה ספיקא היי דהא הב"ח מכשיר לגמרי וכו' ונהי דמחמירין בנהמה עכ"פ ספיקא הוי ולא וודאי עכ"ל, ועי' בש"ך סק"ב שכ' וז"ל ובעוף המקל בשומן הלב לא הכשיר כמ"ש הט"ז דרך הוא עכ"ל ועי' בחכמת אדם שער מו"ה כו' (ועי' ריה נהגון סי' מ"ו סעיף ל') ועי' בשלמן גבוה סק"ד מה שהאריך בזה ולמעשה נ"ע להקל עד דעה המחמירים בזה אפילו בהפ"מ. כל"ל

שם ס"ק ח' שורה ד' מלמטה אין להחיק ריעותא עי"ש ועי' בש"ת דברי מלכיאל ח"ב סי' ל' בחמלא ההטובה שכ' דמה שנמלא לפעמים בתוך העוף לו הבהמה תחיכה שיש לה כעין עורת לב אין להחמיר לתף שיש לו מבחוץ עורת לב מ"מ כיון שבפיס אין לו הלליס כמו לב וכן אין לו שאר עורת לב רק שהוא מחיכת בשר אשר חלוותו דומה לעורת לב אין להחמיר וה"ש הדמש"ל להחריף בב' לבבות מיירי בים לכל ל' הלליס בדרך הלב ובאמת יש מקום לדון דתף אם יש בו הלליס כמו לב אם אין דם בהלליס כמו בלב נ"כ יהיה כשר וכעין מ"ש הפר"ח בסי' מ"ז דלא נקרא יפרת בבני מעיים אלא אם נכנס בו הפרס עיי"ש ועי' בבית אברהם בשפתי זהב כו' כל"ל

שם ס"ק כ"ח.. מ"מ אין להקל עיי"ש ועי' בחב"ש סק"ה שדעתו לפסוק כהרא"ש והסכיר מעמו דחיישינ שהיה ניקב הלב בשלוים והבריא אה"כ ואפ"ג דבעלמא לא חיישינ לנהרפאה שאני הכא וכו' אך כ' דכו' זה בלא היה ניכר שום ריעותא על הלב מבחוץ אבל אם ניכר אלקותא מבחוץ בחקוק שהא דבוק ומבפנים אין ניכר שום ריעותא כלל לכ"ע כשר ולא חיישינ שנלפה אלקותא עד לחלל עיי"ש ועי' בחב"ש כלל י"ז סעיף י"ז שכ' דאם לא הגה הק"ד עד לחללו יש להקל בהפ"מ עיי"ש ועי' בש' תשמרת שלום בחידושי דינים שבסוף סי' זה אות ל' מ"ם בזה בארוך ועי' בבל"י ס' כל"ל

שם ס"ק ל"ב בד"ה והגה כו' שכן כ' בס"ע ופרמ"ג ומה"ש פסק דאם נמצא קרום סביב הלב כו' שנם בעוף יש מרפשה דלבא והגה אמה הדבר שכן כ' הכו"פ ס"ק ב' ובמ"ז סק"ב לבב אורחיהו אבל גם על דבריהם יש להפלות כי הוא דבר שהוא לריסך מהתם והמיהרו על הרב דעת תורה ס"ק י"ל כו' כל"ל:

שם סימן מא ס"ק ה' בראשיתו אם כן כו' עי' בדבר ו נהגן סי' ס"ד (ס"ק קמ"ב) מ"ש מהבמה"ג ועי' בכו"פ שכ' דבדין זה יש להחמיר לענין שיעור הכזית לכל לד דבמלל הכבד כו'. כל"ל.

שם סוף ס"ק כ"ח. ועי' במ"ז שם דמרודד לו מלקט בראשה כל"ל אע"ג דהוי רק ספק מריפה שב"ח אם נמלא רק בכזית אחד אינו מלמרף לס"ם עיי"ש.

שם בסוף ס"ק ל"ח יש להוסיף. ועי' בתשמרת שלום בחידושי דינים שבסוף סי' זה אות ע"ו מ"ם בזה בארוך

שם בסוף ס"ק ל"ג יש להוסיף. ועי' בתשמרת שלום בחידושי דינים שבסוף סי' זה סי' ל"ד:

שם ס"ק ל"ח לד 536 עמוד ל' שורה כ"ד מלמטה.. אף בהפ"מ מריפה עיי"ש ועי' מזה בתשמרת שלום בחידושי דינים שבסוף סי' זה אות ל' ולעשה לענ"ד אין להקל סי' כל"ל.

שם ס"ק מ'.. וכ"פ הב"ח עכ"ל ועי' בקונטרס הראיות סי' ל"ו אות ס"ח אמנם בכנה"ג בהגהות ס"י אות י"ב נתן פרס מסכירות לדעת הש"ך להקל בהפ"מ עיי"ש ועי' בשלמן גבוה ס"ק י' מ"ש בזה ותמה על המחמירין בזה וכ' דאין שום שום להחמיר בזה עיי"ש ומראה דעת דאפי' אלא בהפ"מ אין להחמיר כלל, ועי' כפ' אמת לדק החדש בביאורו לש"ע ס"ק י"ג ובדעת הורה ס"ק י"ח שכ' הכעיקר לדינא כהש"ך להקל בזה בהפ"מ עיי"ש וכ"כ בפ' בגד לבבשים ס"ק ז'. כל"ל והשאר ממחק

שם ס"ק ס' בראשיתו והביאו בשאר המיס פ"ק י"ז ובמ"ז סק"ע אבל עיין בגב"ש ס'. כל"ל:

שם בסוף ס"ק ע"ע יש להוסיף. ובתגם נתבנו דברי הפת"ש בשני מקומות אלו כמו זר בעיני הגאון בעל ש"ת בית יצחק חיו"ד רים סי' ס"ש דבאמת דברי הפת"ש מהתילודות יצחק אינם סותרים זא"ז כלל.

שם ס"ק ס"ל. הוי ולא מריפה ואם היא כולה עמומה בעדמם ולא ניקבה מעבלע"ב לא הוי רק ספק מריפה ומ"ש המחבר דלא הוי רק ספק מריפה מיירי בהה"ג שכולה עמומה ולא ניקבה מעבלע"ב עיי"ש ועי' בבית יצחק כו' כל"ל.

שם סימן סב ס"ק ה' שורה ה' מלמטה. עיי"ש ועי' בס' זר הב' מל הלו"ה כלל ל"ב ס"ק ד' שהבית דברי הבינת אדם והבו"מ האזכר ופיים ח"ל ולפי דאיתו בנמצין כי בבהמה עמומה אז ע"פ הדוב יש מדלה נגן בריאה בטלה הו במקלתה גם יש בהבבד שיש מדלה וכשלוין לא הבבד בחנוד טפל אלא תלוי שמחמיר בזה הפמ"ג בסוף סי' ל"ח וגם דלוחי כמה פעמים בבהמה אלו שהוסם שלהם בשבה לגוי ושל הרוב שלא בשבה בשומה יותר מדלי עכ"ל.

ועי' בד"ק סוף ס"ק ג' ס'. כל"ל

שם ס"ק מ"ז.. ולפי דברי עדלה דלאו דוקא בהסיה לבנה אלא כל כו' כל"ל:

שם ס"ק ל"ח בראשיתו.. מחודש ב' מ"ם בזה ועי' בבית מאיר שכ' להעריף בזה עיי"ש ועי' בחחיק ברכה אות כ"ד כו'. כל"ל:

שם ס"ק ל"ו (ועי' בדבריו לעיל סי' ע"ו סוף ס"ק כ"ח וסוף ס"ק ל"ד) ועי' בש"ת בית יהודה סי' מ"ח ובזיל אפרים להגן סי' ל"ד סעיף ב'. ועי' בעוקרי הד"מ כו' כל"ל.

שם בסוף ס"ק ל"ו יש להוסיף והגה מ"ם דקמן שיש בו דעת להבחין בדבר יכולין לסתוך עליו כן הוא בד"ק ס"ק ד' וכ' שם הענש דזה מקרי לא אחחק לאסורא והיכא דלא אחחק איסורא קמן נאמן אפילו בדאוריתא ותעוררתי מחכם א' שאחא עוד דברי הרמ"א סי' קכ"ד סעיף ג' שכ' להדיא בדאוריתא אין קמן נאמן אפי' היכא דלא אחחק אסורא ועי' ע"ז לעיל סי' א' ס"ק ט"ו ול"ע

שם ס"ק ל"ז. בבטר שור בחי' חולין דף ל"ז כו' [ובחבן] ועי' מזה בדבריו להגן סי' ל"ו (סק"ו) ועי' בשלמן גבוה סוף מחודש ס'. כל"ל.

שם סוף ס"ק מ"ב.. מטעם ס"ם עיי"ש ועי' מזה בתשמרת שלום בחידושי דינים שבסוף סי' זה אות ל"ח בארוכות (ועל"ע ס"ק ל"ד) כל"ל

שם סימן בב ס"ק א'. אף לבעל נפש אין להחמיר עיי"ש כל"ל והשאר ממחק

שם סוף ס"ק כ' בכל נוחי כשר עיי"ש. אמנם למעשה כשר אתפשטה הוראה

בעולם כמ"ש במ"ז ס"ק ה' ובפ"ד ס"ק ד' ולהגן סי' מ"ו במ"ז בסוף הסר דאף דשיטי מראה גרידא לא מעריף מ"מ אם היה ריעותא דבועא במקום המראה שאור אף שבבה הבועא ובאמר הבשר שלם אמהיו אם לא עברה המראה אפשר ועי' בדבריו להגן סי' מ"ו (ס"ק ק') וכן הבאתי לה ן סי' ל' (ס"ק כ"ה) גם בשם הגו' חבר לאברהם. דאף שגם הבועה דשיטי מראה אפי' מראה אחר לא מעריף בשאר אברים מ"מ בשב דזה דוקא בלאן שום ריעותא בבשר והוא שלם ויפה בשאר עברין ולא ניכר בו שום חולי אבל כל שיש איזה חולי אפי' מצד אחת מריפה עיי"ש לכן בשום לפענ"ד דאין לשנות הנוסח ואין לפשוך להקל בזה כלל. כל"ל והשאר ממחק

שם ס"ק ל"ו וכ"כ בחחיק ברכה אות כ"ח ועי' בס' זר הב' על הש"ה כלל ל"ב ס"ק ז' שכ' דאפי' לדעת המחמירים בחלא כעין שמיל בלב העב מ"מ אם בלב העב הוא מראה כאחד רק בבד הב' הוא שברד בעוביו לגמרי יש להכשיר ולפי' אם הוא רחב בלב העב הרבה עד שמראה מעביו שהוא כגמרי ואח"ז בלב הדק מתחלקים לגמרי ב"ב כשר לכ"ע כיון שיש להם שורש ל' כעובי אלבע כמו בוודאי דלעיל סי' ל"ח ובמרה סי' מ"ב ומכ"ם אם מתחלתם הם שמים ואח"ז הם מתפרדים בלב הדק עכ"ד ועי' בד"ק ס"ק ע' כו'. כל"ל.

שם ס"ק מ"ב.. ועיין ביד אפרים שכ' מהכ"ת דהמחמיר קדום יחמר ט' ס'. כל"ל

שם סימן, מד ס"ק ע'. בגן המלך סי' מ"ו ופי' קכ"ו ובשיורי כנה"ג אות ס'. כל"ל

שם בסוף ס"ק הכ"ל יש להוסיף: ובגמן קדשים ממחת דף ס"ח ע"ב ובערוך לא שוכה דף מ"ח ע"ב בדיה בגמ' וקפבר ובדיה הוא סבר.

שם ס"ק מ"ו לד 560 עמוד ל' שורה ג' מלמעלה.. עיי"ש. ולעשה אין לסמוך ע"ז, ובל שנכנס הקלקול לתוך הקרום שבל אלונן יש לאסור אפי' בהפ"מ ובתפ"ל (ס"ק פ"ח) מהפרי הוהר דכל שיש ריעותא בסלים אין להקל אם הקלקל הקרום מבוס דכשנס הקרום לקוי חיישינ דלמא נגע בגוהן ולא מכבר וכ"ש אם היה שם רק מעמעם כו' עי' בדבריו להגן (ס"ק כ"ח). כל"ל:

שם

תקונים והוספות לדרכי תשובה הלכות טריפות

שם בסוף ס"ק י"ז יש להוסיף: ולמעשה נ"ל שאין רפואות הנ"ל שם מוכרחים כ"כ לרחות דברי רבינו הנ"ם כאשר יראה המעיין ע"כ אין להקל:

שם ס"ק כ"ז בראשיתו. שקיבל גם בגוברן ומי' בביה מאיר סי' ל' דכל זמן שלא הגיע למקום תרין יום לאחיר מיתה ומי' בשו"ת עטו"ר קמא סי'. כל"ל:

שם בס"ק הנ"ל עיקר ג' שרה נ' מלמעלה. מיי"ם אבל לפמ"ם (פ"ק מ"ו) פשוט דכ"ם הוא דברין זה בוחלא אין לקבל אף בהפ"מ ובעת החזק מאל"כ כאשר עכ"פ הקרום שבל הטבן אלם ויפה בלא מפגום וקלקול כלל. ואחר כ' דקרום הבוצא עלמה הוי הספק בין הטבלה לטבן אף שמחמתם קרום אלבן אין לפתוך עליו אחי' בהפ"מ ומוכך שבה ובעה"ל דהא קרום בוצא הוא ומבה מלחלוחית הבוצא עלמה כיוהב וכמ"ם הפר"ח לעיל סי' ל"ח פ"ק נ' אל"כ ממילא הנם קרום הבוצא הוא כמו הרוגלא עלמה וממילא לא הי הספק ומריפה ומבשו"ת בית ישראל ס' כל"ל:

שם ס"ק ל"ד קרוב לפופו.. עד שיהיה ראוי לבתיית רוב בני אדם ע"י החזק ואז אע"פ שמיעוט בני אדם מקפידים מלבטרם אלו סימן מקרי לעולם אבל אם אינם ראויים לבתיית רוב בני אדם אפי' ע"י החזק מקרי עכורים וב' בדעת"ם ס"ק ז' שכ' דאם היה הליחה לבנה במראיתה אפי' אינה מפרחת אין בה שום עכור אע"פ דיש כמיס עכורים לא דבר מיי"ם (ועי"ל סי' ל"ז ס"ק קמ"ב). כל"ל

שם בסוף ס"ק מ"ח יש להוסיף ומי' בשמירת שלום בחיתוי דיבים שבסוף סי' זה אות ל"ב אינם כמו אדם מקפידים מלבטרם אלו סימן מקרי לעולם אבל אם אינם ראויים לבתיית רוב בני אדם אפי' ע"י החזק מקרי עכורים וב' בדעת"ם ס"ק ז' שכ' דאם היה הליחה לבנה במראיתה אפי' אינה מפרחת אין בה שום עכור אע"פ דיש כמיס עכורים לא דבר מיי"ם (ועי"ל סי' ל"ז ס"ק קמ"ב). כל"ל

שם בסוף ס"ק מ"ח יש להוסיף ומי' בשמירת שלום בחיתוי דיבים שבסוף סי' זה אות ל"ב אינם כמו אדם מקפידים מלבטרם אלו סימן מקרי לעולם אבל אם אינם ראויים לבתיית רוב בני אדם אפי' ע"י החזק מקרי עכורים וב' בדעת"ם ס"ק ז' שכ' דאם היה הליחה לבנה במראיתה אפי' אינה מפרחת אין בה שום עכור אע"פ דיש כמיס עכורים לא דבר מיי"ם (ועי"ל סי' ל"ז ס"ק קמ"ב). כל"ל

שם בסוף ס"ק ל"ה ים להוסיף (ועי' בדבריו לקמן סוף ס"ק ל"ב)

שם ס"ק ל"ז (קודם ד"ה ועי' בש"ת שוכת ד) לכן נלע"ד דאפי' בהכ"ת אין להקל אלא בשעת יוכה ולא החוב ועיין סי' כל"ל:

שם בסוף ס"ק ל"ב יש להוסיף ועי' בס' מחה הבה בסוף הספר כלל ו' סעיף ג' ובמבארן שם סי"ד שכ' דכל מ"ם הפוסקים לאסור בזה בשעלה ק"ד כבר סמחם הוא רק בדקין הולכים בעיגול דהיינו מהחלת הקיבה עד סוף המעי אבוה בחמוה כ"ף כשפה, אבל מבם ואילך שהוא הטבחת ההולכה כיוהר והוא רחבה הוספה עבה יותר מכל הדקין, שם יש להסיר בהפ"מ בשעלה מחבו אחלה גם בים קורם דם מבחון עד אחמחו עי"ם ועי' בדבריו לעיל (ס"ק ל"ה).

שם ס"ק מ"ח בראשיתו סוף ד"ה בהבני וסס"ק ז' ובמק"מ ס"ק י"ח ובש"ת מהר"ם ש"ק חי"ד סי' ל"ח שהבין ג"כ דגם בשוף שיך דין זה בהאלולה שבסוף העמיים במקום הביקוה, וכ' לעשה שם להקל שם בביקב יוהר מבאשר מעיים בלילה עד בבים עי"ם אמנם ישיין בש"ת שוה"ר הגמה סי' קנ"ז ס' כל"ל:

שם ס"ק ע"ח עמוד ב' שורה י"ח.. ומי"ם עוד בדבריו כאן סוף סי' זה ועי' בשלחן נשוה סוף סי' זה שכ' שבן המחבר בשלחנו דבכל מקום שנמלה מרוכה בחקין השר החיבו מי"ם, ומי' בס' זכר לאברהם חי"ד סי' מ"ו שהביאו וכ' דאם בשעה שחחם המרוכה מחבך לא ניקב השר מהגיע הבוחרים להבריח חשוף מספק, והדין עמם מכ"ד. ומי' במחרש"ם סוף סי' זה ס'. כל"ל.

שם ס"ק ע"ח שורה ס' מלמעה.. הוי וחלרי"ל ומריפה עי"ם ועי' בדבריו לקמן סי' מ"ו (סוף ס"ק ל') ומי' בש"ת דבריו דברי חיים כו'. כל"ל.

שם ברים ס"ק כ"ם בשעות הרבה ועי' שפחמו מי' מ"ו ס"ק ז' שכ' דר"ל הרישוהם הוא ע"י שהבשות הן הרבה שהחמין המעי ולא לחמיל ריבי מי"ם ועי' בספר שמח חיים סק"ב סי' הקוקה בשאמם ע"י הבשות וכמאר מה"ר כבסרכה יולא מהוך בשעל שבעים כו'. כל"ל:

שם סוף ס"ק ל"ד.. שלם ויפה מריפה ועי"ם שבאחר בדבריו לחלק בין אם היה רישוהא ולרידה דם אמם לא שלא היה רק מרלה אדם דבשיטי מרלה לאיר אין להאמיר כל שהבשר שבינחים הוא יפה ולא שלבה הבשיטי מרלה מעבר לעבר בפעלם עי"ם ועי' בחבארם שלם בחיתוי דיבים שבסוף סי' זה מה שהאריך בזה ובסלה בן לדעת דבאמלא קרום דם הריבם לרידה דם אמם לא אמור גם אם הבשר שבינחים שלם ויפה בלי שום שיבי אבל אם לא היה מעבר הבל לרידה דם אמם רק מרלה אדם והבאורדין הבשעל מבאמר בשר החחם בשר בריא בלי שום שיבי מרלה אין להאמיר וכל זה בטרי"ם אדם לא אמר מרלה אבל בשלחן מרלה אחר מעבר הבשר יש לאסור אף שלא שלבה המרלה בפעלם עי"ם (ועי' מה עוד בדבריו לקמן סי"ק ק"ם) (ועי"ל ס"ק ק"ג): כל"ל:

שם ס"ק ל"ו.. ע"כ שאר שבו יחבן אחם עי"ם ומי' בפרמ"ג מ"ח ברים לאחר ששחם ובדיק שם אחן זה הבשר אחם אחר שבחם אדם בלי בדיקה אחר ששחם אלא אם כן בדיקה אחר ששחם אלא הבש

ומי׳ בשו״ת מוסו״ר הניינא סי׳ קס״ד סב׳ שזה שכיח בבר מחוות נ״כ בחורף
שם ס״ק ל״ח לד 588 שורה י״ח.. מסמוס ומי״ם עד בס״ק כ״ז סב׳ ונס
סב מלאה מנקמת קנת עור הבוחנת לו סביבה לון חנם ומי״ם בס״ק ל״ב
שמכיאר מדבריו דכל זה הם לון כו חנם יכלת לבל סב ע״י מה שבות מקומת
ולאו הלק לו ים כו חנם יכלת ים לאסר בכל נוומי סי׳ כל״ל:
שם ס״ק ק׳ שורה מ׳ מלוקה: כ׳ לבקל בזה מיי״ם (והבלתי דברו לעיל ס״ק
ל״ד) ומי׳ בבית שמל ומסיב הניינא סי׳ כל״ל.
שם בסוף ס״ק ק׳ יום להוסף: ובפרם כי המיין בדבריו ירלה מרמיינו שהבינ
מיפרק דל״ם לחוות ועם הפמ״ב נלו רלוה הם כלל.
שם סימן מו ס״ק מ׳ קרוב לסוף.. ומי׳ בשו״ת מהר״ם שיק חיו״ד סוף סי׳
ס״ם (והבלתי דברו לבלן סוף ס״ק י״ד) ומי׳ בס׳ יד חד הסברדי
על חיו״ד בבהבה בי״ם לות ל׳. ומי׳ בשו״ת מוסו״ר הניינא סי׳ קס״ד שבהב
שהיל שכיח בפנ״ים בל לחוות ומבעלים לחוות יולה מהם כעין מעי קמן
לך הדבר ניכר בינלוה ביו לם סוא לחוך קנת ומשוך ולוה עב ומגול לו
סוא סי׳ שבות לק הילנה מן הדקן וכבר לבל לם לוה משוך רק מגול ומב
סוא מרוסה מי״ם והבלתי דברו לעיל בס״ל שלס״ו (ס״ק ס״ם): כל״ל:

שם בסוף ס״ק י״ד.. ומי׳ בשו״ת מהר״ם שיק חיו״ד סוף סי׳ ס״ם בל׳
המעבים בכל יום שמגלה לבחלים בבני מעיים שבשוחת והם קטנים
מפוחים מלבנע ולון בהם פרם לגלה חלנים מלל דק ומהבין להחיר דהיינו
רבינהיהם ולון זה בכלל יהיר מעיים מי״ם, ומי׳ בדעת הורה סק״ד שבביאר
וכ׳ דס״ם המהר״ם שיק שבם מפוחים מלבנע סוא לאו חוקה כי מדברי הרבב״ן
מבמע הלפי סוא לחוך כתבה ים לחקל בדלחלים לאו מי״ם (ומי׳ בדבריו
לעיל סק״ם): כל״ל:
שם בסוף ס״ק כ״ו ים להוסף: לחמם ישיר בס׳ מרוך הבלון (מהרב
מלבוהרדק) סנוף ה׳ שבסק דבנ״כ בכ״מ שהקיל ביהר מעי בין בבהמה
בין בעוף סוא רק לם לון לה יולה בפ״ם, לבל לם יש לה יולה בפ״ם לון
מקום לחקל מי״ם ובלחמם בכ״כ בשו״ת הרבב״ן חלק ג׳ סי׳ הם״ם דבכ״מ
המקילון ביהר מעי סוא רק בבלים שוקר ומי בפ״ם בפי הבהבמה, לבל בבשוקר
ומי בפ״ם בפי הבהבמה לון לד לחקל מי״ם לדרס ולבן לבמב״ל שלון לבמוך
ע״ד הדם״ם לחקל בזה בלל.
שם סימן מח בעוף ס״ק י״ב ים להוסף: ומי׳ בדבריו לבלן סי׳ ס״ם (ס״ק
ל״ג ומ״ק ל״ב) ומי׳ ע״ב (סק״י) ומי׳ ק״ה (ס״ק י״ב): שוב לראיה
בס׳ דברי שמל ויוסף ועם סי׳ ס״ם בסמי״ י״ב שבשמל נ״ב מחוות זה, וכ׳
ח״ב ומקרי בבהם בנים מבלים, ולפ שלם כ׳ שם מבם לזה, ומבב״ב מבחלה
בבם סרב בבשמל וזה דמי לבמל דלקבן סי׳ ל׳ דבמל שלם שבמה מבל״ם בנמי
קרבבה ל״ו ומומה בבהבל מי בבהם. לאו מלבה הוא דבם בבמיף ג׳ מבמר
לבי״ם בבמ״ם לבלוך דלפ לם בבילה מבל״ם בחלב לם מקרי בבהם בבמבל.
ובלמה שים לייבב עפ״ר בבמרי דבה הבמר קרבים בבמ״ם ס״ק י״ב על סלי״ם
בבמ״ם דלם סיה בבר לבר מרי שרוי בבלם בחלב שבומה לו לבי׳ בבמבל עבמה
בחלב עבמה לבחר שרים בחלב עבמה היה לבחר והבפלה עלו סבר״ מי״ם
(ובבש״ם הבם בבר חיו״ד סוף סי׳ מ״) ולבי בכל שבר בים דברי הלי״ם
דחקה בבבבה בבמבל שלה קודם שרים עבמה בחלב לם בחמירו לבחר בבבם
דלם מקרי בבהם בין שבים בחלב בבהבה בבבבם חוחבם, ולם הבחוב בה שם
הבבבם לבחר שרים, ובבל״ב לם בבבר בים עבמה בחלב לבחר״ם ובבי׳ הבבבה
בלם לבבן לם בבבם בבבבה מבל״ם לבחר בבבבר לבחר דיבבן, ולבחר בבבבם
ולבי״ם, לבבבם גבבים קם מבחם שבם בבלבן בדברי שמל דבבה בבור להבחיר בזה:

שם בסוף ס״ק י״ב.. שבמבה בבלו בבים עב״ר. לבבבם בזה ערך בשורה לבקרא
ולבחוק הישב כי עבבם לם לבים שבבים בבוף שבבים בבים בין בבבבה
בבר לבבר ובין מבבים בבין מבלים ליבה יחוקה בבקרין נבה״ל. ובבקבי מקום
מבקר מבבל בליבה בלו ומלבבר בבבם מבבבים מלבבלה מבלבר הבוף, ולבחר
ובקבקר ולבחר שם מקב בבבבקה בין מבלים לבבלים, ולבחר שבבבם בבבב מבבן
מקום בבב בבבבים, ובבבבם בבבה בבף קבן לם יבלבר לבבבר בבבר בל בבבבקה
לבלבם לם בבר בבבם בבלם שלם ובבה ובבבה בבל בבבב בבבם, לם בבבלקבל
בבל בבבר בבבם בבלם, ובבבבבר בבבבן (ועל בי׳ ל״ו בס״ק בבבם): כל״ל:
שם ס״ק ל״ב.. ובבבב שבן בבה בבבבה בבבבבה בבבבב

תקונים והוספות לדרכי תשובה הלכות טריפות

בה"ק סק"נ מלמד להתיר בזה עיי"ש ועי' בדע"ת סק"ס סי' ד' ד"ל דהד"ק לא הריעוי אלא בכסברא השוד מעלע"ב בפילוח ו"לה כי הוכה אבל בלא בכרך עורה מעלע"ב יש להיות הלב בחיה ובפרט לענין עיי"ש ועי' בס' יבמרת שלום בחידושי דינים שבנסוף סי' זה אות ה' יה שהתיר בזה והבחיק

שם הטו' הגאון מהרי"ל ז"ל מלבוב בענין זה בחיות

שם סימן נג סק"ח כ' כן בדבל ובין בגוף העוף ובסי"ד סי' כ"ל

שם ס"ק ה' אחר משם מלוה פרום ועי' בקונטרס דעת קדושים (מדפס בסוף חלק ח' מוד"ד סי' ד' דשם לבוב) סי' ס"ב סעי' ג' ובסי' זה סק"ב

בל' הכרע הב' של הגף יש בו ב' עלעות זה אל זה אחר עב' וה' דק ואם נשבר ח' מהבמי עלעות הלון והב' נשבר שלם י"ל דלא שייך מעת פרום והוי כלא נשבר ואפי' נשבר הנב והדק נשאר, וכ"ם בחבר שלם בו אלא עלם אחר ואלק הגלם לבנים בחרבו ובחבר ח' מהב מוקים דלא שייך בו מעת פרום

עיי"ש ועי"ל סי' ס"ב סעיף ג' כ"ל.

שם בסוף ס"ק נ"ב יש להוסיף ולפנ"ד אין להקל בזה נגד דעת הגב"ם

ודבנשו שב' כיון דלשיטת כמה טוסקים בשר בבשיטת הגף אינ"ב יש להקל

עכ"פ למכרו לעכרי עכ"ם על סיף סי' ל"ח דבספק פלוגתא מותר למכרו לעכו"ם

גם נהירא לפנ"ד עפמס"ל סי' נ"ח (סק"ם) דכל דלוקבע הלכתא בס"ע כדעת

הבוסקים הלוסרין הוי כודאי לאיסור ולא מהבר לבסק פוגתא דרבותא

כלל אמילא דגם לענין זה סי כודאי מיבר וכמס"ל (בס"ק ש"ח) מהגב"ם

ס"ק ס' לכן פשוט לפנ"ד דאין להתיר למכרו לעכו"ם אפי' בספ"ם ולגרך

עי' אבי' לא המבלו הביבן ובמ"ם הגב"ם.

שם בסוף ס"ק נ"ח יש להוסיף ועי' בדברי לעי' סי' ל"ו (ס"ק קס"ו) מ"ם בזה

שם ס"ק ס' לד 638 עמוד ל' בורה י"ם וגם בבבה הבוכנא לא דעיק

בודאי שהיה שלם שנוך שמיחה יש להבבר בלון שם שום לרוות דם

סי' כ"ל

שם בסוף ס"ק ס"ח יש להוסיף אמנם לפנ"ד כיון דאפי' בבלא ביבר שם

מבה מעבר לגלעת ב' הבבה בהבוה אסור לות כ"ו והבעבר המים ס"ק

י"ח והבית הלל סוף סי' זה והבמי ס"ק ט"ו לחתיר אין אם בקלון בבדיקה

כמה עיי"ש וקן מבמו דעת המגמי"י בלל ס"ח ס"ק ל"ח מיי"ם וכ"ב בס' אודלת

מלי' ביד מלי' ס"ק כ"ד לדינא ולפי שבהבמי לעיל (ס"ק ע"ב) שהשם לבינה

בעלבו סבר להקל זה דוקא בלא היה שום רישוחא מעבר לגלעת אבל אם היה

לזה ריעוחא מעבר לגלעת בודאי בומבין לחתיר ויש להזהר בס"ם אלם

לבינה הלא בהדע"ח.

שם סי' נ"ד בסוף ס"ק כ"ג יש להוסיף: ועי' בהבשו' נאות הדשא סי' קכ"ד

שב' לדינא דבהס"ם יש לחתיר אפי' אם יגא הגלע לעברי מחוץ לאסיחא

אבל אלא בהס"ם יש לאסור אפי' לא יגא הגלע לעברי מחוץ לאסיחא רק

שרוחק שבוח ממקום בשר לאסיחא וכ"ז אם ע"ם בוא ריחו ממקומו אבל

אם אין ריחו כלל ממקומו בשר לאסיחא אבי לף בלון הס"ם מיי"ם ועי'

בדע"ם ס"ק י"ב בזה ועי' שד בלבים שם בבבוף מ' שב' שם בהבחסן

אם גם הב' לעשות שאל החבר הם בכלל זה לחקל בהס"ם עכ"ם והבלה דבין

שם סברא הלעשות הלו גרשו אפי' משום דבל מה שלמעלה לגר הרלם הוי

מיקר בגן הבבחה ע"ב יש להחתיר לאסור אפי' בהס"ם מיי"ם בלחרך ועי'

להלן (בס"ק שלח"ו) מה שבבחתי עוד מענין הלעות הקטנות.

שם ס"ק כ"ד דף שב"ב עמוד מ' שרה ב' מלמעלה. ובחבו' נאות הדשא סי'

קכ"ד. כל"ל ובחבר עד סוף הס"ק לעמוק

שם סימן נה ס"ק ו'.. ובס"ד סוף סי' ל"ו. ועי' בס' אר אזב על הע"ה בלל

ל' סק"ח שב' לאם חבר הארבבה מחבלה בריחו עם הבדקים ל"ש אם יש

להבחיר דיל דבה חלי בדעת הבלד שבבילת הטו"ר סי"ח הבדקים אם דומה לעבם

הלמלמי ובחבר עלם הלמלמי קיל להחתיר מיי"ם ובבבו"ה חגוך בים יהודה

סי' כ"ל:

שם לאר ס"ק י"ב יש להוסיף שד ס"ק (י"ב) פריפה עי' בס' אר אזב

על הע"ה בלל ל' סק"ח שבאב דלרחת ס"ל אלו שלוסרים בחבר עלם

הלמלמי ה"ה ביחיד מלם הלמלמי הבילו שם אם אי אלמות שבבים זה אבל

זה הבוקים שבחם ביחד לא שבחם זה לחד זה בלבד הבבל ל"ב יש להחתיר מיי"ם

שם לאר ס"ק כ"ג יש להוסיף שד ס"ק. (י"בב) בבקום חיבורו בבוף

עי' בבי"ם דבר מלמלמל חלק ב' סי' ל"ח שבא לפני שף שבחקים הבוקה

הלמלמי היה בולם לפרם ליה דבר ובבק ולבה שבוקה הלמלמי עם הלבילה

בלמלמי מחקמים ובבבו לפרם ובחבר הלבחרה ע"ל כיון שבבוכבה בלא הבוקה

בלבילה מה ליבבה לו שבלבילה בבחבה ובבבבה לפרם ולא הע"מ הבי בבחבה

הבוקה ביבקומה ת"מ ע"ל שלבבה הבי יבלין בהבבקה ובהיה חיה

ובבין כ' הבבילות הבי"ל הבינא הבלבו לה רבוחה לא ריו בבילה חבים לבינא

כתב הבין לחבם בבילה ע"ל ב' כיון בלא בעלא בבילה הבבר זו מו בבמע

עלם זה ח' לבו להבבלה בל הבבילה ובל שבא רוחים בבבבבבה ולבלבילה ובבב

לבבינו הבוקים זה בזה ובור ובבר חיבן כלבי וכו' ובבים הע"מ לבבבבה לין

להבבם בזה הבין בבבבם הבלם לבבים ע"י בבבבר. ובהבבר לבה ובבה יש חבם

לבבבה ח' מהבבבים הבבבים בבחבים הבחבים בבבלא בבילה הבבבבה ובבלבילל

סי' כ"ד נבי בבבר הבלא ולא ובבבוקים הבבבבים בם ת"מ בבא בם בם

חובים לבבור הבא הבלם בבבך הבובו הוא דוחק לא הבבל נבבים לחוך הבוף

ולא לם לבי חוך על הבבל הבמובה בבבו זה לא יבלם שבבע בה לבבבן וב

בבבילהו על הבבבן דוחק הבלו לבבים ובם לבוב שבבע בא' מבבבים הבבבים ולא

בלבן בו עובקן נ"ב יש לבוב ובבבבר שבבבך הוא לבבך הבבם בבוחבן בבוך הבוף

ולבבבן בדיקה בל הבבבים ובבבבקה בל הבבבים לבן לא בבלבלן הבבא הבלא הי

בבקום יחבע ע"ב סי' עב"ם בבבק בבבבה עי"ם בבבבך

שם בם ף ס"ק ל"ח יש להוסיף אמנם הבעבן בלב"ם ירלה הבם הא לא בלבבר

הבבה בק בבבבה בבבבבבל בבבבבבה בבבבבבבה בבבבבבבה בבבבבבבבה בבבבבבבבבה בבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבה בבה בבבה בבה בבבה בבה בבבה בבה בבבה בבה בבבה בבה בבבה בבה בבבה בבה בבבה בבה בבבה בבה בבבה בבה בבבה בב

והקי"ה דאין לו בקיאין בבדיקה וה"ג בשוף ומסמא בפסוקות אלמון דבכל עוף קאחר וכ"כ בבי"ח סי"ח דרק בבהמה כיון שניהיה נדוזים ואינם רק ג' בקיאים אלו בבייקתם עיי"ש ומשייע דבכל עוף אף הגם שאינו יש הרבה נידון הן הנ בקיאין רק שהבלי"ש ס"ק ח' כתב מהדמים"ש דגם בעוף אינו"ק אף שם בו הרבה נידון בקיאין אלו הואיל ורק כתו עצמות מיתם וכל אדם יכול לראות שהם עיי"ש וכ"כ בס' בארים כ"ר ר"מ עיי"ש ולא אזכר בדבריהם אחוזת ומם יש דחוקא אינה"ק כיון שהגידין ס"ו היא כבוי, עצמות כנ"ל אך בבי"ג בהגהות הטור אות ריז כתב דגם בחוזק אלו בקיאים עיי"ש ובשפ"ד סי"ק י"ל כ' דבהס"מ יש לסמוך ע"ז רק שצריך אזהרות לזה עיי"ש ואינ"כ הנו דלא להסיף עליה שלא להקל יותר מד' פעמות דברי הרמ"א ואין להקל בבר אחוזת הנדולים הבאים כמה במדינתינו שאינם ניראים כ"כ כתו אדם אחוזת כאבר אלו ראין אותם בגדולותם (ובהאר מבואר בס"ת בבל"ח סי' כ"ו ס"ק ו' דבר חוזק היה מין קטן ראחוזת כאבר הארכתי בזה לגבן סי' פ"ב ואב"מ) וכן אלו יומין שהוא, הארגעולים הגדולים הנ"ל אין דגלם גדול כ"כ כתו אל אחוזת ואינ"ק לכן פשוט אפשר"ד דאין להיסף קולא בזה ואין לסתוך אבדיקתנו רק באחוזת ואינ"ק לבד כנ"ל וכתב שם עוד וז"ל סי' כנ"ל

שם סימן נו סוף ס"ק ד' ולהתרו להבינה עיי"ש ואעפה אין לסתוך עליו להקל בלא במקום הס"מ ונדול אבל"ם אי בלרוף מיפים אחרים נגד דעת גדולי המחברים המתירין בזה וכל זה היא בנפה ממש אבל בשנגים סי' כנ"ל

שם בסוף ס"ק לגב להוסיף ועי' בתשובה שאל שהיה בנ"ע דהא קיי"ל דכל דחיישינן לאומרא ואחריש אין נ"מ נגמי קירות דהא סוף כל סוף מתיריב וכיון הטעם דלמה טלא אותה יותר מחזקת בשר אינו אין לו אך כתב דת"י יש נ"מ בזה בגון דאיכא ס"ם דהיינו שם עוד ספק דבזה שוב אחי הקירות שות עיי"ש

שם בסוף ס"ק ל"ה יש להוסיף ועי' ס' נשלות יהודה (לתהר"י מוסקאט ז"ל) דיום מ"ש ע"ם בשיטור הבשוק קורא הנר ולא ילד כי קורא הוא מין עוף ר"ל בלשון ערבי קיר"א ובלשון לאטינ"י לוסוכרנ"י ושוף זה הוא דוחס עיי"ש בדרכו

שם ס"ק ל"ו כל אלו שאסרנו עי' בס' תשובות שמואל ס"ק רס סכ' דה דוקא בשאר הבריס אבל בגן דס לו דיסה בנדיים ושלאים יש מלוק בין מינין לאין מינין עיי"ש ועי' בשו"ת וסכ"ד ס"ק י"ח ובמק"מ ס"ק י' וי"ל כנ"ל והנדפס יש לתחוק כי בא בערבוביא

שם בסוף ס"ק ל"ב יש לריסף והה בתורת יקיסולא לחו סי' ע"ם סק"ח הנה הבדיק' ולאי צריך שמא עבר רוסס הדיסה בגוף הולד כמו כן ספק בדיסה ולדין לאין אלו בקיאין בבדיקה מריכה עיי"ש לאיסה יעוין בס' מאת לדק האדם (בבקוס) בהתשו' שבסוף סי' זה שהביא דבריו והבין ראיה להיסף וכתב שם בשבולת הדיה בעז שלדרבה מוחב אמה אמי התחתון סיוך לפיה ולא"כ יגדה ובאמל מה דין הולד וכרב לתיר מעשה שכן שפיקה ספק שמא לא מדרסה הנו רק במקום הסוא ובמקום אחר בדיקה גם לדין ולא"ל בנדרסה הנו גם במקומות אחרים בלשון שהנו מריכה מסוס דאין אלו בקיאין בבדיקה שמא לא הגיע הארם לולד ועי' בדבריו לגבן סי' ע"ע (סי"ק ל"ל) מ"ש עוד מזה

שם סוף ס"ק ע"ה כל הנדפס מן אבל לפי מ"ש הס"ך ס"ק י' ס' עד סוף הס"ק יש לסתוק

שם ס"ק ל"ג בראשיתו שכתב שבא לכיון שובדא כזה שהיו עופות קטנים בחלר שלא בכליב וחוק ממקום מיסבב היה ג' אוזנה בכלוב ושמע קרקר השושת קטנים שבחר שם ומדע שהיה דומם בחלר שם וקטל הרי מיניהו והאחרים לא קרקרו כלל והכשיר גם האחוזת הגדולה שבכלוב דכיון שנתקו ולא קרקרו יש לתלות שלא היה ידומם שם בלר האחוזה ואף שגם הם הין שם בלחנו חלר מ"מ בכה"ג יש לסתוך על הס"ב ואף שהס"ך מפקפק בדברי הס"ב ת"י בלירוף סיף יש לסתוך בזה על הס"ב כיון שכל"ל והפר"ח הסכימו לדעתו (ומ"ש בלשוני והבארתי גם האחוזת המשמע והעופות הקטנים הכשיר בפסוקות אע"פ שקרקרו רק הביקר הל"ם היו על אחוזת פשוט דבע"כ מיירי בייה החלר רחב בלשון ערבופיה הקטנים היו יסלין לבריח) עיי"ש. ועי' בס' דברי יוסף סי' פ"ג סי' כ"ל והאחר נמחק

שם בסוף ס"ק ק"ל בס' לריסף (ועי"ל ס"ק ס"ו)

שם אחר ס"ק קפ"ב יש להוסיף עוד ס"ק ("קפב) להשיל ביצים עי' בס' ערך שי לגבן סי' ק"ו סי' דאם טלר בילה מספק מריסה ומספק אם נולדה ריום וכבר כלו הל"ל יום ספק אם נולדה אחמול והיה עדיין בתוך כ"ל יום מיום שלידת הספק מריסה יש לסקל דאפילו להמ"ד דס"ל דבילה מסריסה מה"מ אשר מ"מ כאן שהבריה דים כלי חזקה אלא נולדה עד היום עיי"ש שם ס"ק קנ"ו. ובגרוס סיפים עפ"ד הס"ם יומא דף ס"ה אמתלק בין אלאסר לו לגמרי ואין מקנה שיהא לו היתר לדבר זה לאחר זמן בזה לא מיקיק להקלה אבל אם יש לו הקנה שיהא לו היתר לאחר זמן מיקיק להקלה. ועפי"ז יש היתר שיקבל על עצמו באיסור שלא יאכלנו ולא ימכרנו לישראל נשום ואז מתילה לא מיקיק לב' הבקיות לא מיאכלנו בתוך הנ"ח ולא שמכרנו לישראל בתוך הנ"ח כיון שיודע שהיום אלו הסורים לו נשולם ואז שהר להבהמה יב"ח ומכרו לו כנ"ל

שם ס"ק ר"ח קרוב לשופו. שדרך הדרם אחר אחה שוף ומלל מדו ורלו שקרע קלה מעוי הסוף ס' כנ"ל

שם סימן נח סק"ה. דהא מיקיק שלא נהרסקו אבריו וכן אם הגן הולד ר"ל ואלו לא מבני לאמו של הולד כיון שמונה בתוך הבהמה ובשר הבהמה מפסיק בין הולד ובין הארץ שנפלה עליה ואין מבליטה הולד ראיה לאמו כל זמן שהאם בעלמה לא הלכה ד"ל הילוך יפה אך בהאם הלכה ד"ל הילוך יפה אם מבני לאולד יש להסתפק ד"ל כיון דאבני הולד חלושים ביותר עלולים הם להתפסק ואין ראיה מהליכות הלם לאולד וכל זמן שהולד בעצמו לא הלך חיישינן לריסוק אבנים ביולד וסיים בנ"ע עיי"ש בלוקר ועי' בדע"ת ס"ק י"ז ס' כנ"ל.

שם ס"ק נ' בראשיתו. והנה בנ"ע. ועי' בס' ער זהב על הלו"ה בכלל כ"ו סק"י סהוכיח דאין חכם אלא בנפלה על דבר קשה אבל בנפלה על דבר רך אין חכם אך כ' דלא ידעינן כמה יגיע שיעור הרך שיהי' מחחיו עד שבע שלא הוזק עיי"ש ועי' בדע"ת ס"ק ה' ס' כנ"ל.

שם בס"ק הנ"ל אבל בנפלה לא אמרו לאלק בכך וסיים בנ"ע עיי"ש ועי' בס' ירושת אלמה ס'. כנ"ל

שם ס"ק ו' בלאלעיתו ושיטור שבה ספרים שהיא כ"ד אמ"ל הוא כשיטור נ"ג בעמימעטר עם ג' מלימעטר אבן לפי המבואר ס' כנ"ל

שם בסוף הס"ק ל"ל בן אלשה אמ"ל כנ"ל.

שם ס"ק כ"ח בראשיתו .. אבל המות אמ"ל בדיקה ועי' בס' שמת חיים ס"ק י"ל

מ"ש בזה אבן בפר"ח סק"י כתב דהמשמשות הרמב"ם והמחבר דבכל קדקד הראש הוי גם המות וסיים שכן ראוי להחמיר בהמות שהיהו דגם המות צריך בדיקה עיי"ש ועי' בס"ח סק"ה שב' דגם לדין יש נ"מ לענין אם הבה על הראש נגד המות דבזה כשר גם לדין מ"י בדיקה דלכ"ז צריך המות בדיקה עיי"ש. ועי' במק"מ ס"ק ז' מ"ש ס'. כנ"ל

שם ס"ק ל"ז ובבשו"ת עומו"ד חלוהמ' סי' ק"ה שב' דבע"כ הבדיקה דשוף שוה לבהמה ולא מכר בדבריו אם גם לענין זה שוה דבעיב ד"ל גם בבריאה עיי"ש סי' כנ"ל

שם בסוף ס"ק ס"ב יש להוסיף ועי' בס' ער זהב על הארה כלל כ"ו סק"ו מ"ש בזה בשרך ודעתו דאפי' אין רואין בה שום חולשות רק שאינה יכולה לעמוד על רגלה אע"פ שיולין בשנרוחה מ"מ פכ"ם גם שנרוחה הוא ענין חולשה הסלל כל הגוף ע"כ בע"כ לריכה פירכם וכתב שכן משמע מהחיטת כל הכוסקים עיי"ש

שם בסוף ס"ק ס"ג יש להוסיף ועי' בס' ער זהב על הארה כלל כ"ו סק"ו מ"ש שמעד על המחקר בזה אם מהני שיהה לבהמה ד'כהוה משמע דשיהה הוי יותר מהילוך דהא אם בעוף דקל הוא על פי המיס מהני שיהה מכ"ם בבהמה ולכן בבהמה שנפלה מחפן הוהר לחר ושפה מעם מלא קומחה ראלה לכהוה דמהני אמנם הנה לא מצא מבואר זה בשום פוסק דמהני לבהמה שיהה עיי"ש

שם סימן נם סק"ה בראשיתו בד"ק סק"ח ובדברי אבריהם סק"ח מ' ומבואר מדברי דלא בעיק דוקא ס' כנ"ל

שם בסוף ס"ק הנ"ל ל"ל [טוב שיעמוד בד"ק שם ולאיתי ד"ל דגם הוא ז"ל לא מלה להחמיר רק בגופו כל העור עצמי ומשמיר רק בבר' מקומות כרחב סלע ורולין שלא בלוקן הנ' מקומות אין העור דבוק לבשר והוא כדבר אמת ומדרד מהבשר דבזה י"ל דגם החמודי דמלל מודה דלא מהני להלל מגלוחה כיון דכל העור מכל בנים שפכ"ם הנ' מקומות שבאלו יהיה בלי שום רישומא ולא דבלא היה העור מגל לא הוי זה בכלל רישומא מ"מ בבהמ"ג גם זה הי רישומא ולוט מלל (וכיולא בזה הבאתי לעיל סי' מ"ג (שוף סקכ"ב) וסי' מ"ז (ס"ק ק') וסי' נ' (ס"ק כ"ה) מהבפרמ"ג ותשו' חסד לאבריהם) אבל אם כל העור קיים רק שבב' מקומות היה העור נשוח ונפרד ממל הבשר גם הד"ק מודה להחיר ובתשו' הארכתי והעליתי בראיות שכן מיקר לדינא]

שם סימן ס ס"ק מ' בסופו יוצאות מהרוב בבכל זה עיי"ש. ועי' בשו"ת נברי (מהרב מ' גברילא משברטינעל ז"ל) שבאלו בשוחא שלא מעמנה קלח דס

תקונים והוספות לדרכי תשובה הלכות טריפות

ודק פיה נמרך כ' כמות וכ' דלף ומלשון הרמב"ם שהיא הש"ך ומפרש לחדה דס שנבר פליה הרס עד שחוקה מחיצ יולא ודק הפה אבל לזיגה יש להיר לף בעבר ודק הפה. ומ"ם אם עבר ודק הפה לא שנינו רק לענין עד שחוקה אך הביא ראיה הב"ם ניסין דף ס"ט דכתב"ג ערוך לבחוק הכבד אם לא יישקה ואם בלבר מכ"ם חלק הגדול בל הכבד דאז הבישר כ' דחיים הלריך להיות בשף כבר וכ' דמסתבר דלא דוקא שזב הרס ודק הפה. לא חיישיק להכבד אלא לף כי לא זב אלא שחוקה ערוך נ"ב לבחוק הכבד מי"ם וכ"ז הוא בחוזה שמהפסמה מלליה אבל אם לרע בלחוזה שמלטיטין

לחתם בע"ב עיין בדבריו לעיל סי' ל"ג (ס"ק ל"ח):

שם אחר ס"ק ד' יש להוסיף עוד ס"ק (ד) שאכלה. עי' בס' זר זהב

על הש"ה בלל ל"ה ס"ק ח' שבביא עובדא פסיה לפני שפחד שמן ופרחל הקרי' אלע"ם עם מים כדי לנטע מהם לחר המה הדבנולה מעם ממה החמו לחמה מיד כעוך בעה אחר זה ובדקו ולא מלאו שם רחם לחמישות וגם היה לר ספק אם שחחה כי רלו רק שקרה בחרסומה ב' לו ג' עקרים ויסל לחיות שרגיסה בפיה ובחכה עמם הארב שבו ולא בלעה בלל ולא יחדו הרים לאוך מעיה רק שבלתו בפיה ובחכה ולחד להכביר וכיון שהלע"ם היה משוכ ביחים יש לומר דכיון בלחו רחלים שליט ביכר שם לחמישות בגבי מעיה מן הבהם לא בלעה בלל לא לחלי גם אם שהחה מהמים בכל אלא לחבר שבחבה מים שהיה בהבלי ביעל לח כה הויסריא"ל דהא עיעה רחלה שדרך הויסריא"ל להחריב בל מקום שעבר חם שלא הלחים מן הבחה מבבל כה הבם שבו ולין ליהם רק דלמא במקום שבחלרו המים הלא שם במקך לחה שעת יבקר ולחלה כיון שרולין שזה לחה שעת לחר שחבה לא ביכר שם רחבם לין לחבם ובעיע כיון שם ספק פלא לא בבבו המים הלא לחוך מעיה בחכר לעיל

ות"ת לזיגה סיים בל"ע · (ה) בם הבית פפח"ם וכו' בל"ל · שם בבוף ס"ק י"ל יש לו לבוסיף: ועי' בעקרי הד"ם חיו"ד סי' ח' לות ו' ובמסל' שלם בבל"ד סי"ק ח' בלוחך מדיעים לא

שם ס"ק י"ב שרה י"ד בעמבה.. עי"ש (וע"ל ס"ק ט"ז) ועי' בש"ל סוסו"ד

חיעלה ס' רל"ו שיבלא ליחן בדבר החבם דלא הלו בלל לא מהפסמה בלוסור הגלה לא בלוסור לכילה אלא לכילה אלא הכבה שבחפסמה בל יחיה בלוסור שלוסרו הו מנופו בבון חלב הרבא הם וכיולא לא בימקה מסיחלה וכיולא בזה מוהר לף בחגולה בל יחיה ממחה. אבל בחפסמה מלוכר שלון לוסרו מבר מהוחו וגופו רק מכה עכן לחר בבון בדשיי בס"ם וכיולא דהלוסר הו חלר שהוא בל ע"ז דלון חלוק בין אם זה הוא בדשיון לא בבר וכדומה וכל בה"ג לף בלוסור לכילה חפרה הבהמה שבחפסמה ממם עי"ש בלחוך. ועי' בדבריו לחלן סי' פ"ה (ס"ק ס"ם וס"ק ע') ומ"ם הבלה"ם מהלחה"ם כו'. בל"ל:

שם בדים ע"ב שרה לי' ל"ל אבל אין מזה שם ראיה נסחור דברי הלחה"ם

ד"ל דמ"ם הב"י להבליט לחבר מיירי שהיה הרבה חמים מהולעים וכמו שהוא בכיח בבעמים ביהבה לחה שקים ובדלו לא שכיח בלל ביהבו הרבה

שושות כ"ב בחקים לי' שילבלהו בבעם לחזה ס"ב כ' שלא יהבו בביחו וכו'

השמטה לסימן ס"ה

סעיף ב ס"ק י"ד שם ראיתי בש"ם מבר"ם ח"ב בשוב בהעדות וחיקוים ע"ל על הו"ד בזה אחר בו מחה שהבלחי לעיל בשמ

ולפי"ד החסל"ם יש להחיר גם בשעבים מ"ר לחן מיחה בבל סעם וכהב בשם רב ל' שבבן ומלא בחגלים ובבהמה ורלה שהוא נקב הולא בחלה מבבע

וכו' מ"ב חבר בו הרב דעם חרים וכ' לבחריפו הלא בהחבל"ל עי"ש:

הוערנה ד'הבנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשס"ג